

GL 220

KIT

101020
LBSNAA

KITÁB I MUQADDAS

YA'NE

PURÁNÁ AUR NAYA 'AHD-NÁMA

IN KÁ TARJUMA 'IBRÁNÍ O YÚNÁNÍ ZUBÁNON SE ZUBÁN I URDÚ
MEN HÚÁ, JISE TAS, HÍH KARKE AB CHHATHÍ
BÁR CHHAPWÁTE HAIN

LONDON
BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY
1917

THE HOLY BIBLE IN ROMAN URDU.

PURĀNE AUR NAYE 'AHD-NĀMON

KY SAB KITABON KE NAM,

AUR

UN KY TARTIB, AUR UN KE BĀBON KA SHUMAR.

PURĀNE 'AHD-NAME KY KITABEN.

	BĀB.		BĀB.
PAIDĀISH KE	50	WĀ'IZ KE	12
KHURŪJ KE	40	GAZAL UL GAZALĀT KE	8
ĀHBĀR KE	27	YAS'AIYĀH KE	66
GINTĪ KE	36	YARAMIYĀH KE	52
ISTISNĀ KE	34	YARAMIYĀH KE NAUHA KE	5
YASHŪ' KE	24	HIIZQIEL KE	48
QĀZĪON KE	21	DĀNIEL KE	12
RŪT KE	4	HŪSĪ'A KE	14
I SAMŪEL KE	31	YŪEL KE	3
II SAMŪEL KE	21	'ANŪS KE	9
I SALĀTĪN KE	22	'ĀBADIYĀH KA	1
II SALĀTĪN KE	25	YŪNAH KE	4
I TAWĀRĪQH KE	29	MĪKAH KE	7
II TAWĀRĪQH KE	36	NAHŪM KE	3
'AZRĀ KE	10	HABAQQUQ KE	3
NAHAMIYĀH KE	13	SAFANIYĀH KE	3
ĀSTAR KE	10	HĀJJĪ KE	2
AIYŪB KE	42	ZAKARIYĀH KE	14
ZABUR KE	150	MĀLĀKĪ KE	4
ĀMSĀL KE	31		

NAYE 'AHD-NAME KY KITABEN.

	BĀB.		BĀB.
MATĪ KĪ INJĪL KE	28	PŪLUS KĀ PAHLĀ KHATT TIM-	
MARQUS KĪ INJĪL KE	16	TĀUS KE NĀM PAR, US KE ...	6
LŪQĀ KĪ INJĪL KE	24	PŪLUS KĀ DŪSRĀ KHATT TIM-	
YŪHANNĀ KĪ INJĪL KE	21	TĀUS KE NĀM PAR, US KE ...	4
RABŪLON KE A'AMĀL KE	28	PŪLUS KĀ KHATT TĪTUS KE	
PŪLUS KĀ KHATT RŪMĪON KE		NĀM PAR, US KE	3
NĀM PAR, US KE	16	PŪLUS KĀ KHATT FILEMŪN KE	
PŪLUS KĀ PAHLĀ KHATT QU-		NĀM PAR, US KĀ	1
RINTĪON KE NĀM PAR, US KE	16	KHATT 'IBRĀNĪON KE NĀM	
PŪLUS KĀ DŪSRĀ KHATT QU-		PAR, US KE	13
RINTĪON KE NĀM PAR, US KE	13	YA'QŪB KĀ KHATT, US KE ...	5
PŪLUS KĀ KHATT GALATIŌN		PATRUS KĀ PAHLĀ KHATT,	
KE NĀM PAR, US KE	6	US KE	5
PŪLUS KĀ KHATT AFSION KE		PATRUS KĀ DŪSRĀ KHATT, US KE	3
NĀM PAR, US KE	6	YŪHANNĀ KĀ PAHLĀ KHATT,	
PŪLUS KĀ KHATT FILIPPĪON		US KE	5
KE NĀM PAR, US KE	4	YŪHANNĀ KĀ DŪSRĀ KHATT,	
PŪLUS KĀ KHATT QULUSSĪON		US KĀ	1
KE NĀM PAR, US KE	4	YŪHANNĀ KĀ TĪSRA KHATT,	
PŪLUS KĀ PAHLĀ KHATT TAS-		US KĀ	1
SALUNĪQĪON KE NĀM PAR, US KE	5	YAHŪDĀH KĀ KHATT, US KĀ ...	1
PŪLUS KĀ DŪSRĀ KHATT TAS-		YŪHANNĀ KE MUKĀSHAFĀT	
SALUNĪQĪON KE NĀM PAR, US KE	3	KĪ KITĀB KE	22

MUSÁ KÍ PAHLÍ KITAB,

MUSAMMÁ BA

PAIDA'ISH.

I BAB.

IBTIDA' men Khudá ne ásmán ko aur zamín ko paidá kiyá.

2 Aur zamín wirán aur sunsán thí; aur gahráo ke úpar andherá thá. Aur Khudá kí Rúh páníon par jum-bish karti thí.

3 ¶ Aur Khudá ne kahá, ki Ujálá ho: aur ujálá ho gayá.

4 Aur Khudá ne ujále ko dekhá, ki achchhá hai; aur Khudá ne ujále ko andhere se judá kiyá.

5 Aur Khudá ne ujále ko Din kahá, aur andhere ko Rát kahá. So shám aur subh pahlá din húa.

6 ¶ Aur Khudá ne kahá, ki Páníon ke bích fazá howe, aur páníon ko páníon se judá kare.

7 Tab Khudá ne fazá ko banáyá, aur fazá ke niche ke páníon ko fazá ke úpar ke páníon se judá kiyá: aur aisá hí ho gayá.

8 Aur Khudá ne fazá ko A'smán kahá. So shám aur subh dúsrá din húa.

9 ¶ Aur Khudá ne kahá, ki A'smán ke niche ke pání ek jagah jam'a howen, ki khushkí nazar áwe: aur aisá hí ho gayá.

10 Aur Khudá ne khushkí ko Zamín kahá; aur jam'a húa páníon ko Samundar kahá: aur Khudá ne dekhá ki achchhá hai.

11 Aur Khudá ne kahá, ki Zamín ghás, aur nabátát ko, jo bij rakhtín,

aur mewadár darakhton ko, jo apní apní jins ke muwáfíq phalte, jo zamín par ép men bij rakhte hain, ugáwe: aur aisá hí ho gayá.

12 Tab zamín ne ghás, aur nabátát ko, jo apní apní jins ke muwáfíq bij rakhtín, aur darakhton ko, jo phal láte hain, jin ke bij un kí jins ke muwáfíq un men hain, ugáyá: aur Khudá ne dekhá ki achchhá hai.

13 So shám aur subh tísrá din húa.

14 ¶ Aur Khudá ne kahá, ki A'smán kí fazá men naiyir hon, kí din aur rát men farq karen; aur we nishánon, aur zamánon, aur dinon, aur barason ke bá'is hon:

15 Aur we ásmán kí fazá men anwár ke liye howen, kí zamín par roshní bakhshen: aur aisá hí ho gayá.

16 So Khudá ne do bare núr banáe; ek naiyir i'ázam, jo din par hukúmat kare, aur ek naiyir i'asgar, jo rát par hukúmat kare: aur sitáron ko bhí banáyá.

17 Aur Khudá ne un ko ásmán kí fazá men rakhá, kí zamín par roshní bakhshen,

18 Aur din par aur rát par hukúmat karen, aur ujále ko andhere se judá karen: aur Khudá ne dekhá ki achchhá hai.

19 So shám aur subh chauthá din húa.

20 ¶ Aur Khudá ne kahá, kí l'a-

nīon se rengnewāle jāndār kasrat se maujūd howen, aur parande zamīn par āsmān kī fazā meṇ uren.

21 Aur Khudā ne bare bare daryāi jāndār, aur har qism ke rengnewāle jāndāron ko, jo pānion se ba-kasrat maujūd hūe the, un kī jins ke muwāfiq, aur har qism ke parandon ko, un kī jins ke muwāfiq, paidā kiyā: aur Khudā ne dekhā kī achchhā hai.

22 Aur Khudā ne un ko barakat de-ke kahā, kī Phalo, aur barho, aur samundaron ke pānion ko mālāmāl karo, aur parande zamīn par bahut hoṇ.

23 So shām aur subh pānchwān din hūā.

24 ¶ Aur Khudā ne kahā, kī Zamīn jāndāron ko, un kī jins ke muwāfiq, mawāshī, aur kīre makore, aur janglī jānwar, un kī jins ke muwāfiq, paidā kare: aur aīsā hī ho gayā.

25 Aur Khudā ne janglī jānwaron ko, un kī jins ke muwāfiq, aur mawāshion ko, un kī jins ke muwāfiq, aur zamīn ke kīre makoron ko, un kī jins ke muwāfiq, banāyā: aur Khudā ne dekhā kī achchhā hai.

26 ¶ Tab Khudā ne kahā, kī Ham insān ko apnī sūrat aur apnī mānind banāwen: kī we samundar kī machhlion par, aur āsmān ke parandon par, aur mawāshion par, aur tamām zamīn par, aur sab kīre makoron par jo zamīn par rengte haiṇ, sardāri karen.

27 Aur Khudā ne insān ko apnī sūrat par paidā kiyā, Khudā kī sūrat par us ko paidā kiyā; nar aur nārī un do paidā kiyā.

28 Aur Khudā ne un ko barakat di, aur Khudā ne unheṇ kahā, kī Phalo, aur barho, aur zamīn ko ma'mūr karo, aur us ko mahkūm karo: aur samundar kī machhlion, aur āsmān ke parandon par, aur sab charandon par jo zamīn par chalto haiṇ, sardāri karo.

29 ¶ Aur Khudā ne kahā, kī Dekhō, main har ek bījdār nabātāt ko, jo amām rū e zamīn par hai, aur har ek

darakht ko, jis meṇ bījdār phal hai detā hūn; aur yih tumheṇ khāne ke wāste hogā.

30 Aur zamīn ke sab charandon ko, aur āsmān ke sab parandon ko, aur sab ko, jo zamīn par rengte haiṇ, jin meṇ zindagī kā dam hai, sab tarah kī sabzī un ke khāne ke liye detā hūn aur aīsā hī ho gayā.

31 Aur Khudā ne sab par, jo us ne banāyā thā, nazar kī, aur dekhā, kī bahut achchhā hai. So shām aur subh chhaṭhwān din hūā.

II BAB.

AUR āsmān aur zamīn aur un kī sārī ābādī taiyār hūī.

2 Aur Khudā ne, sātweṇ din, apne kām ko, jo kartā thā, pūrā kiyā, aur sātweṇ din apne sāre kām se, jo kartā thā, farāgat pāī.

3 Aur Khudā ne sātweṇ din ko mubārak kiyā, aur use muqaddas thahrāyā: is liye kī us ne apne sab kām se, jo Khudā ne kiyā aur banāyā thā, usī din farāgat pāī.

4 ¶ Yih āsmān aur zamīn kī paidāish kā bayān hai, jab we paidā hūe, jis din KHUDĀWAND Khudā ne zamīn aur āsmān ko banāyā,

5 Aur maidān kī sab nabāt ko, us se āge kī wuh zamīn par thī, aur maidān kī sab ghās ko, jo hanoz na ugī thī: kī KHUDĀWAND Khudā ne zamīn par pānī na barsāyā thā, aur A'dam na thā, kī zamīn kī khetī kare.

6 Aur zamīn se bukhār uṭhā thā, aur tamām rū e zamīn ko serāb kartā thā.

7 Aur KHUDĀWAND Khudā ne zamīn kī khāk se A'dam ko banāyā, aur us ke nathnon meṇ zindagī kā dam phūnkā; so A'dam jīti jān hūā.

8 ¶ Aur KHUDĀWAND Khudā ne 'Ādam meṇ pūrab kī taraf ek bāg lagāyā; aur A'dam ko, jise us ne banāyā thā, wahāṇ rakhā.

9 Aur KHUDĀWAND Khudā ne har darakht ko, jo dekhne meṇ khush

numa, aur kháne men khúb thá, aur bág ke bíchon bích hayát ke darakht, aur nek o bad kí pahchán ke darakht ko, zamín se ugáyá.

10 Aur 'Adan se ek nadí bág ke seráb karne ko niklí; aur wahán se taqsim hoke chár sire nahron ke baní.

11 Pahlí ká nám Faisún, jo Hawilah kí sári zamín ko gherhtí hai; wahán soná hotá hai;

12 Aur us zamín ká soná achchhá hai; aur wahán motí aur billaur bhí hain.

13 Aur दूसरी nahr ká nám Jaihún hai, jo Kúsh kí sári zamín ko gherhtí hai.

14 Aur tísrí nahr ká nám Dijlah hai, jo Asúr ke púrab játí. Aur chau-thí nahr ká nám Furát hai.

15 Aur KHUDÁWAND Khudá ne A'dam ko leke bág i 'Adan men rakhá, kí us kí bágbaní aur nigahbaní kare.

16 Aur KHUDÁWAND Khudá ne A'dam ko hukm dekar kahá, kí Tú bág ke har darakht ká phal kháyá kar:

17 Lekin nek o bad kí pahchán ke darakht se na kháná: kyúngi jis din tú us se kháegá, tú zarúr maregá.

18 ¶ Aur KHUDÁWAND Khudá ne kahá, kí Achchhá nahín kí A'dam akelé rahe; main us ke liye ek sáthí us kí mánind banáungá.

19 Aur KHUDÁWAND Khudá ne maidán ke har ek jánwar, aur ásmán ke parandon ko, zamín se banákar, A'dam ke pás pahuncháyá, táki dekhe, kí wuh un ke kyá nám rakhe: so jo A'dam ne har ek jánwar ko kalá, wuhí us ká nám tháhrá.

20 Aur A'dam ne sab mawáshion, aur ásmán ke parandon, aur har ek janglí jánwar ká nám rakhá; par A'dam ko us kí mánind koí sáthí na milá.

21 Aur KHUDÁWAND Khudá ne A'dam par bhári nind bhejí, kí wuh so gayá: aur us ne us kí pasíon men se ek paslí nikalí, aur us ke badle gosht bhar diyá;

22 Aur KHUDÁWAND Khudá us paslí se, jo us ne A'dam se nikalí thí, ek 'aurat banáke A'dam ke pás láyá.

23 Aur A'dam ne kahá, kí Ab yih merí haddíon men se haddí, aur mere gosht men se gosht hai: is sabab se wuh Nári kahláwegí, kyúngi wuh Nar se nikalí gayí.

24 Is wáste mard apne má báp ko chhoregá, aur apní jorú se milá rahegá: aur we ek tan hongé.

25 Aur we donon, A'dam aur us kí jorú, nange the, aur sharmáte na the.

III BA'T.

A UR sámp maidán ke sab jánwaron se, jinhen KHUDÁWAND Khudá ne banáyá thá, hoshyár thá. Aur us ne 'aurat se kahá, Kyá yih sach hai, kí Khudá ne kahá, kí Bág ke har darakht se na kháná?

2 'Aurat ne sámp se kahá, kí Bág ke darakhton ká phal ham to kháte hain:

3 Magar us darakht ke phal ko, jo bág ke bíchon bích hai, Khudá ne kahá, kí Tum us se na kháná, aur na use chhúná, aísá na ho kí mar jáo.

4 Tab sámp ne 'aurat se kahá, kí Tum hargiz na maroge:

5 Balki Khudá jántá hai, kí jis din us se kháoge, tumhári ánkhen khul jáengí, aur tum Khudá kí mánind nek o bad ke jánnewále hooge.

6 Aur 'aurat ne jon dekhá, kí wuh darakht kháne men achchhá, aur dekhne men khushnumá, aur 'aql bakhshe men khúb hai, to us ke phal men se liyá, aur kháyá, aur apne khasam ko bhí diyá; aur us ne kháyá.

7 Tab donon kí ánkhen khul gayín, aur unhen ma'dm húa kí ham nange hain: aur unhon ne anjir ke patton ko síke apne liye lungián banáín.

8 Aur unhon ne KHUDÁWAND Khudá kí áwáz, jo thande waqt bág men phirtá thá, suní: aur A'dam aur us kí jorú ne

āp ko KHUDĀWAND Khudā ke sāmhnē se bāg ko darakhṭon men chhipāyā.

9 Tab KHUDĀWAND Khudā ne A'dam ko pukārā, aur us se kahā, ki 'Tū kahān hai?

10 Wuh bolā, ki Main ne bāg men terī āwāz sunī, aur darā, kyūnki main nangā hūn; is liye main ne āp ko chhipāyā.

11 Aur us ne kahā, Tujhe kis ne jatāyā ki tū nanga hai? Kyā tū ne us darakhṭ se khāyā, jis kī bābat main ne tujh ko hukm kiyā thā, ki us se na khānā?

12 A'dam ne kahā, ki Is 'aurat ne, jise tū ne merī sāthī kar diyā, mujhe us darakhṭ se diyā, aur main ne khāyā.

13 Tab KHUDĀWAND Khudā ne 'aurat se kahā, ki Tū ne yih kyā kiyā? 'Aurat bolī, ki Sāmp ne mujh ko bah-kāyā, to main ne khāyā.

14 Aur KHUDĀWAND Khudā ne sāmp se kahā, Is wāste ki tū ne yih kiyā hai, tū sab mawāshīon aur maidān ke sab jānwaron se mal'ūn hūā; tū apne pet ke bhal chahēgā, aur 'umr bhar khāk khāēgā:

15 Aur main tere aur 'aurat ke, aur terī nasl aur 'aurat kī nasl ke darmiyān dushmanī dālūngā; wuh tere sir ko kuchlēgī, aur tū us kī erī ko kuchlēgā.

16 Us ne 'aurat se kahā, ki Main tere haml men tere dard ko bahut barhātūngā; aur dard se tū larke janēgī; aur apne khasam kī taraf terā shauq hogā, aur wuh tujh par hukūmat karegā.

17 Aur A'dam se kahā, Is wāste ki tū ne apnī jorū kī bāt sunī, aur us darakhṭ se khāyā, jis kī bābat main ne tujhe hukm kiyā, ki Us se mat khānā: zamīn tere sabab se la'natī hūī; aur taklif ke sāth tū apnī 'umr bhar us se khāēgā;

18 Aur wuh tere liye kānte aur īntkāre ugāwēgī; aur tū khet kī nabāt khāēgā;

19 Tū apne munh ke pasīne kī roti

khāēgā, jab tak ki zamīn men phir na jāwē; ki tū us se nikālā gayā hai: ki tū khāk hai, aur phir khāk men jāēgā.

20 Aur A'dam ne apnī jorū kā nām Hawwah rakhā; is liye ki wuh sab zindon kī mā hai.

21 Aur KHUDĀWAND Khudā ne A'dam aur us kī jorū ke wāste chainṛe ke kurte banāke un ko pahīnāe.

22 ¶ Aur KHUDĀWAND Khudā ne kahā, Dekho, ki insān nek o bad kī pahchān men ham men se ek kī mānind ho gayā: aur ab aīsā na ho, ki apnā hāth barhāwē, aur hayāt ke darakhṭ se bhī kuchh lewē, aur khāwē, aur hamesha jītā rahe,

23 Is liye KHUDĀWAND Khudā ne us ko bāg i 'Adan se bāhar kar diyā, tāki zamīn kī, jis men se wuh liyā gayā thā, khetī kare.

24 Chunānchi us ne A'dam ko nikāl diyā; aur bāg i 'Adan kī pūrāb taraf Karūbīon ko chamaktī talwār ke sāth, jo chāron taraf phirtī thi, muqarrar kiyā, ki darakhṭ i hayāt kī rāh kī nigahbānī karen.

IV BA'B.

AUR A'dam apnī jorū Hawwah se hambistar hūā; aur wuh hāmila hūī, aur Qāin ko janī, aur bolī, ki Main ne KHUDĀWAND se ek mard pāyā.

2 Phir us ke bhāī Hābil ko janī. Aur Hābil bher bakrī kā charwāhā, aur Qāin kisān thā.

3 Chand roz ke ba'd yūn hūā, ki Qāin apne khet ke hāsīl men se KHUDĀWAND ke wāste hadiya lāyā.

4 Aur Hābil bhī apnī palāuthī aur motī bher bakrīon men se lāyā. Aur KHUDĀWAND ne Hābil ko, aur us ke hadiya ko, qabūl kiyā:

5 Par Qāin ko, aur us ke hadiya ko, qabūl na kiyā. Is liye Qāin nihāyat gussa aur turshrū hūā.

6 Aur KHUDĀWAND ne Qāin se kahā, Tujhe kyūn gussa āyā? aur apnā munh kyūn bigāyā?

7 Agar tú achchhá kartá, kyá tú maqbúl na hotá? aur agar tú achchhá na kare, to gunáh darwāze par maujūd hai, aur terā irāda rakhtā hai, par tú us par gālib á.

8 Aur Qáin ne apne bhái Hábil se bátēn kīn : aur jab we donon khet men the, to yūn hūá, ki Qáin apne bhái Hábil par uṭhā, aur use mār dālā.

9 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Qáin se kahá, ki Terā bhái Hábil kahān hai? Wuh bolá, Main nahīn jāntā: Kyá main apne bhái ká nigahbān hūn?

10 Phir us ne kahá, ki Tú ne kyá kiyá? tere bhái ká khūn zamīn se mujh ko pukártā hai.

11 Aur ab tú zamīn se la'natī hūá, jis ne apnā munh pasará, ki tere háth se tere bhái ká lahū lewe;

12 Ki jab tú zamīn par khetī karegá, wuh phir tujhe apnā hásil na degí; aur zamīn par tú pareshān aur áwára hogá.

13 Tab Qáin ne KHUDÁWAND se kahá, ki merī sazā bardáshat se bāhar hai.

14 Dekh, áj tú ne mujhe watan se nikál diyá hai, aur main tere huzúr se gáib hūngá; aur zamīn par pareshān aur áwára hūngá; aur aisá hogá, ki jo koī mujhe páwegá mār dālegá.

15 Tab KHUDÁWAND ne use kahá, Nahīn, balki jo koī Qáin ko mār dālegá, sāt guná badlá us se liyá jáegá. Aur KHUDÁWAND ne Qáin par ek nishān lagáýá, ki jo koī use páwe mār na dāle.

16 ¶ So Qáin KHUDÁWAND ke huzúr se nikal gayá, aur 'Adan kí pūrāb taraf, Núd kí sarzāmīn men, já rahá.

17 Aur Qáin apnī jorī se hambistar hūá; aur wuh hāmila hūí, aur Hanúk ko janí: aur us ne ek shahr banáýá, aur us shahr ká nám, apne bēte ke nám ke muwáfiq, Hanúk rakhá.

18 Aur Hanúk se 'Irad paidá hūá: aur 'Irad se Mahúýáel paidá hūá: aur Mahúýáel se Matúsáel: aur Matúsáel se Lamak paidá hūá.

19 ¶ Aur Lamak ne apne liye do jorúan kīn: ek ká nám 'Adah, aur दूसरी ká nám. Zillah.

20 Aur 'Adah Yábal ko janí: wuhí khaimon men rahnewálon aur galla rakhnewálon ká báp thá.

21 Aur us ke bhái ká nám Yúbal thá: wuh bīn aur bānsli bajānewálon ká báp thá.

22 Aur Zillah se bhí Túbálgáin paidá hūá, jo tāmbe aur lohe ke sab bárdár hathiyáron ká banānewálá thá: aur Na'amah Túbálgáin kí bahīn thí.

23 Aur Lamak ne apnī joríon se kahá, ki Ai 'Adah aur Zillah, merí áwáz suno; ai Lamak kí jorío, merí bát par kán dharo: ki main ne zakhm kháke ek mard ko, aur zarb uṭháke ek jawán ko, mār dālā.

24 Agar Qáin ká sāt guná badlá liyá jáegá, tab Lamak ka sathattar guná.

25 ¶ Phir A'dam apnī jorí se hambistar hūá; aur wuh ek betá janí, aur us ká nám Set rakhá: aur boli, ki Khudá ne Hábil ke 'iwaz, jis ko Qáin ne qatl kiyá, दूसrá farzand diyá.

26 Aur Set ko bhí ek betá paidá hūá, jis ká nám us ne Anús rakhá: us waqt se log YAHOWÁH ká nám lena lage.

V BA'B.

YIH A'dam ká tawalludnáma hai. Jis din Khudá ne A'dam ko paidá kiyá, Khudá kí súrat par use banáýá;

2 Nar aur nárí unhen paidá kiyá; aur unhen barakat dí, aur un ká nám A'dam rakhá, jis din we paidá hūe.

3 ¶ Aur A'dam ek sau tís baras ká hūá, ki us ko ek betá us kí súrat par aur us kí mánind paidá hūá; aur us ne us ká nám Set rakhá:

4 Aur Set kí paidáish ke ba'd A'dam áth sau baras jítá rahá: aur us se bēte aur betián paidá hūín:

5 Aur A'dam kí sárá 'umr nau sau tís baras kí hūí: tab wuh mar gayá.

6 ¶ Aur Set ek sau pánch baras ká thá, ki us se Anús paidá húa.

7 Aur Anús kí paidáish ke ba'd Set áth sau sát baras jítá rahá, aur us se betē aur betián paidá hún :

8 Aur Set kí sári 'umr nau sau bárah baras kí húi: tab wuh mar gayá.

9 ¶ Aur Anús nauwe baras ká thá, ki us se Qínán paidá húa :

10 Aur Qínán kí paidáish ke ba'd Anús áth sau pandrah baras jítá rahá, aur us se betē aur betián paidá hún :

11 Aur Anús kí sári 'umr nau sau pánch baras kí húi: tab wuh mar gayá.

12 ¶ Aur Qínán sattar baras ká húa, ki us se Mahalaliel paidá húa :

13 Aur Mahalaliel kí paidáish ke ba'd Qínán áth sau chális baras jítá rahá, aur us se betē aur betián paidá hún :

14 Aur Qínán kí sári 'umr nau sau das baras kí húi: tab wuh mar gayá.

15 ¶ Aur Mahalaliel painśath baras ká húa, ki us se Yárid paidá húa :

16 Aur Yárid kí paidáish ke ba'd Mahalaliel áth sau tis baras jítá rahá, aur us se betē aur betián paidá hún :

17 Aur Mahalaliel kí sári 'umr áth sau pachánauwe baras kí húi: tab wuh mar gayá.

18 ¶ Aur Yárid ek sau básath baras ká húa, ki us se Hanúk paidá húa :

19 Aur Hanúk kí paidáish ke ba'd Yárid áth sau baras jítá rahá, aur us se betē aur betián paidá hún :

20 Aur Yárid kí sári 'umr nau sau básath baras kí húi: tab wuh mar gayá.

21 ¶ Aur Hanúk painśath baras ká húa, ki us se Matúsilah paidá húa :

22 Aur Matúsilah kí paidáish ke ba'd Hanúk tin sau baras KHUDÁ ke sáth sáth chaltá thá, aur us se betē aur betián paidá hún :

23 Aur Hanúk kí sári 'umr tin sau painśath baras kí húi :

24 Aur Hanúk KHUDÁ ke sáth sáth chaltá thá: aur gáib ho gayá: is liye kí KHUDÁ ne use le liyá.

25 ¶ Aur Matúsilah ek sau sattási baras ká húa, ki us se Lamak paidá húa :

26 Aur Lamak kí paidáish ke ba'd Matúsilah sát sau byási baras jítá rahá, aur us se betē aur betián paidá hún :

27 Aur Matúsilah kí sári 'umr nau sau unhattar baras kí húi: tab wuh mar gayá.

28 ¶ Aur Lamak ek sau bayási baras ká húa, ki us se ek betá paidá húa :

29 Aur us ne us ká nám Núh rakhá, aur kahá, kí Yih hamáre háthon kí mihnát aur mashaqqat se, jo zamín ke sabab se haij, jis par KHUDÁ ne la'nát kí hai, hamen áram degá.

30 Aur Núh kí paidáish ke ba'd Lamak pánch sau pachánauwe baras jítá rahá, aur us se betē aur betián paidá hún :

31 Aur Lamak kí sári 'umr sát sau sathattar baras kí húi: tab wuh mar gayá.

32 Aur Núh pánch sau baras ká húa: ki us se Sim, Hám, aur Yáfát paidá húe.

VI BAB.

JAB rú e zamín par ádmi bahut hone lage, aur un se betián paidá hún,

2 To KHUDÁ ke betēn ne ádmion kí betiōn ko dekhá, kí we kHUDÁrat haij; aur un sabhon men se, jise jo pasand áin, apne liye jorđán lín.

3 Tab KHUDÁWAND ne kahá, kí Meri Rúh insán ke sáth us kí gumráhi men hamesha muzáhamat na karegi; wuh to bashar hai: tau bhí us ke din ek sau bis baras aur hongē.

4 Un dinon men zamin par jabbar the; aur ba'd us ke bhí KHUDÁ ke

betē ādmīon kī betīon ke pās gaye, to un se larke paidā hue; ye we zarbādash the, jo qadīm se nāmwar ash-khās the.

5 ¶ Aur KHUDĀWAND ne dekhā ki zamīn par insān kī badī bahut barh gayī, aur us ke dil ke tasauwar aur k̄hiyāl roz ba roz sirf bad hī hote haiṅ.

6 Tab KHUDĀWAND zamīn par insān ke paidā karne se pachhtāyā, aur nihāyat dilgīr huā.

7 Aur KHUDĀWAND ne kahā, ki Main insān ko, jise main ne paidā kiya, rū e zamīn par se miṭā dālūṅ-gā; insān ko aur haiwān ko bhī, aur kīre makore, aur āsmān ke parandon tak; kyūṅki main un ke banāne se pachhtātā hūṅ.

8 Magar Nūh par KHUDĀWAND ne mihrbānī se nazar kī.

9 ¶ Nūh kā tawalludnāma yih hai: Nūh apne qarnon mein sādīq aur kāmīl thā, aur Nūh Khudā ke sāth chaltā thā.

10 Aur us se tīn betē, Sim, Hām, aur Yāfat paidā hue.

11 Par zamīn Khudā ke āge bigrī hūī thī, aur zamīn zulm se bharī thī.

12 Aur Khudā ne zamīn par nazar kī, aur dekhā, ki wuh bigar gayī; kyūṅki har ek bashar ne apnī apnī tariq ko zamīn par bigarā thā.

13 Aur Khudā ne Nūh se kahā, ki Sab bashar kī ajal mere sāmhne ā pahunchī hai; is liye kī un ke sabab zamīn zulm se bhar gayī; aur dekh, main un ko zamīn ke sāth nābū karūṅgā.

14 ¶ Tū apne wāste gophar kī lakrī kī ek kishtī banā; us kishtī mein kothrīān taiyār kar, aur us ke bāhar aur bhitar rāl lagā.

15 Aur us ko aisī banā; kī us kī lambāī tīn sau hāth, aur us kī chau-rāī pachās hāth, aur us kī ūchāī tīs hāth kī ho.

16 Aur us kishtī mein ek roshandān

banā; ūpar se leke hāth bhar mein use tamām kar; aur kishtī kī ek taraf darwāza banā; aur niche kā tabaqā aur dūsrā, aur tīsrā bhī, banā.

17 Aur dekh, main, hān, main hī zamīn par tūfān kā pānī lātā hūṅ, kī har ek jism ko, jis mein zindagī kā dam hai, āsmān ke niche se miṭā dālūṅ: aur sab jo zamīn par haiṅ mar jāenge.

18 Par main tujh se apnā 'ahd qāim karūṅgā; aur tū kishtī mein jāegā, tū, aur tere betē, aur terī jorū, aur tere beton kī jorūṅ tere sāth.

19 Aur sab jānwaron mein se, har jins ke do do, apne sāth kishtī mein le, kī we bach rahen: chāhiye kī we nar aur mādā hon.

20 Aur parandon mein se har ek jins ke, aur charindon mein se har ek jins ke, aur zamīn ke sāre rengnewālon mein se har ek jins ke, do do un sab mein se tere pās apnī apnī jān bachāne āwen.

21 Aur tū apne pās har tarah kī k̄hurāk kī chīzen, jo khāne mein ātī haiṅ, lekar apne pās jam'ā kar; aur we terī aur un kī k̄hurāk hongī.

22 Aur Nūh ne aisā hī kiya; jo kuchh Khudā ne farmāyā, so wuh sab bajā lāyā.

VII BAT.

AUR KHUDĀWAND ne Nūh se kahā, kī Tū apne sab k̄hāndān samet kishtī mein ā; kyūṅki main ne tujhī ko apne huzūr mein is zamāne ke darmiyān sādīq dekhā.

2 Sab pāk jāndāron mein se sāt sāt, nar aur un kī mādā: aur un mein se jo pāk nahīṅ haiṅ, do do, nar aur un kī mādā, apne pās le.

3 Aur āsmān ke parandon mein se bhī, jo pāk haiṅ, sāt sāt, nar aur mādā; tākī tamām zamīn par un kī nasl bāqī rahe.

4 Kyūṅki sāt din ke ba'd main zamīn par chālīs din aur chālīs rāt pānī barsāūṅgā, aur sab jāndār maujūdāt

ko, jinhen main ne banáyá, zamín par se mitá dālúngá.

5 Aur Núh ne, us sab ke mutábíq jo KHUDÁWAND ne use farmáyá thá, kiya.

6 Aur Núh chha sau baras ká thá, jab tūfān ká pānī zamín par áyá.

7 ¶ Tab Núh aur us ke betē, aur us kí jorú, aur us ke betōn kí jorúān, us ke sáth, tūfān ke pānī ke sabab, kishti men gaye.

8 Aur pák chárpáyōn men se, aur un chárpáyōn men se jo pák nahīn, aur parandōn men se, aur zamín par ke har ek rengnewálon men se,

9 Do do, nar o máda, Núh ke pás kishti men, jaisá kí Khudá ne Núh ko farmáyá thá, dákhlil húa.

10 Aur sát din ke ba'd aisá húa kí tūfān ká pānī zamín par áyá.

11 ¶ Jab Núh kí 'umr chha sau baras kí húi, dúsre mahíne kí satrahwīn táríkh ko, tab usí din, bare samundar ke sab sote phúṭ nikle, aur ásmán kí khirkíān khul gayīn.

12 Aur chálís din aur chálís rát zamín par pānī kí jharí lagí rahí.

13 Usí din Núh, aur Sim, aur Hám, aur Yáfat, Núh ke betē, aur Núh kí jorú, aur us ke betōn kí tīn jorúān, kishti men dákhlil hūī;

14 We, aur har ek jánwar us kí qism ke mutábíq, aur har ek mawáshí un kí qism ke mutábíq, aur har ek rengnewálá, jo zamín par rengtá hai, us kí qism ke mutábíq, aur har ek paranda us kí qism ke mutábíq, sab chiriyōn kí har ek qism kishti men dákhlil húi.

15 Aur sabhōn men se, jin men zindagí ká dam hai, jore jore, Núh ke pás kishti men áe.

16 Jo andar áe, sab nar o máda the, jaisá kí Khudá ne farmáyá thá: aur Khudá ne us ko báhar se band kiya.

17 Aur chálís din tūfān kí bárh zamín par rahí; aur pānī barh gayá, aur kishti ko úpar uṭhá diya: so kishti zamín par se uṭh gayí.

18 Aur pānī zamín par barhá, aur bahut ziyáda húa; aur kishti pānī ke úpar bahti rahí.

19 Aur pānī zamín par be-niháyat barh gayá; aur sab únche pahár, jo ásmán ke niche hai, chhip gaye.

20 Pandrah háth pānī un ke úpar barhá; aur pahár dúb gaye.

21 Aur sab jándár, jo zamín par chalte the, parande, aur charande, aur janglí jánwar, aur kíre makore, jo zamín par rengte the, aur sab insán, mar gaye:

22 Sab, jin ke nathnōn men zindagí ká dam thá, un men se jo kḥushkí par rahe the, mar gaye.

23 Balki sab maujúdát, jo rú e zamín par ján rakhtí thīn, mit gayīn; insán se leke haiwán tak, aur kíre makorōn, aur ásmán ke parandōn tak, we sab zamín se mit gayīn; faqat Núh, aur jo us ke sáth kishti ke andar the, bach rahe.

24 Aur pānī kí bárh ḍerh sau din tak zamín par rahí.

VIII BĀ'Ṭ.

PHIR Khudá ne Núh ko, aur sal jándáron aur sab mawáshíon ko, jo us ke sáth kishti men the, yád kiya: aur Khudá ne zamín par ek hawá chaláí, aur pānī ṭbahar gayá.

2 Aur gahráo ke sote, aur ásmán kí khirkíān, band hūīn, aur ásmán se menh tham gayá;

3 Aur pānī zamín par se rafta rafta ghattá játá thá, aur ḍerh sau din ke ba'd kam húa.

4 Aur sátwen mahíne kí satrahwīn táríkh ko Aráráṭ ke paháron par kishti tík gai.

5 Aur pānī daswen mahíne tak ghattá játá thá: aur daswen mahíno kí pahíl táríkh ko paháron kí choṭíān nazar áīn.

6 ¶ Aur chálís din ke ba'd yūn húa, kí Núh ne kishti kí khirkí, jo us ne banáí thí, khol dí:

7 Aur us ne ek kauwe ko urá diya;

so wuh níklá, aur jab tak ki zamín rengte haiñ, apní apní jins ke sáth, par se pání súkh na gayá, áyá jáyá kishítí se nikal gaye.

8 Phir us ne ek kabútarí apne pás se urá dí, ki dekhe, ki zamín par pání ghatá yá nahín;

9 Par kabútarí ne panja tekne kí jagah na pái, aur us ke pás kishítí men phir áí; kyúñki tamáin rú e zamín par pání thá: tab us ne háth barháke use le liyá, aur apne pás kishítí men rakhá.

10 Phir us ne aur sáť roz sabr kí; tab us kabútarí ko phir kishítí se urá diyá;

11 Aur wuh kabútarí shám ke waqt us ke pás phir áí; aur dekhe, zaitún kí ek táza pattí us ke munh men thí: tab Núh ne ma'lúm kiyá, ki ab pání zamín par kam húa.

12 Aur wuh aur bhí sáť din thahrá; ba'd us ke phir us kabútarí ko urá diyá; wuh us ke pás phir kabhí na áí.

13 ¶ Aur chha sau ek baras ke pahle mahíne kí pahli tárikh ko yún húa, ki zamín par ká pání súkh gayá: aur Núh ne kishítí kí chhat khólí, aur dekhá, ki zamín kí sath súkhne lagí.

14 Aur dússe mahíne, aur us hí mahíne kí sattaíswin tárikh, zamín súkh gayí thí.

15 ¶ Tab K̲hudá ne Núh se kahá, ki

16 Kishtí se nikal já, tú, aur teri jorá, aur tere beťe, aur tere beťon kí joráñ, tere sáth.

17 Aur har qism ke sáre haiwán't, jo tere sáth haiñ, kyá parande, kyá charande, kyá kíře makore jo zamín par rengte haiñ, apne sáth le nikal, ki we zamín par phailen, aur phalen, aur zamín par barhen.

18 Tab Núh níklá, aur us kí jorá, aur us ke beťe, aur us ke beťon kí joráñ, us ke sáth:

19 Sab jánwar, sab kíře makore, aur sab parande, sab jo zamín par

20 ¶ Tab Núh ne K̲hudáwAND ke liye ek mazbah banáyá; aur sáre pák charandon aur pák parandon men se lekar us mazbah par soḡhtaní qurbáníñ charháñ.

21 Aur K̲hudáwAND ne khushnúdí kí bú súñhí; aur K̲hudáwAND ne apne dil men kahá, ki Insán ke liye main zamín ko phir kabhí la'nat na karúñgá; is liye ki insán ke dil ká khiyál larakpan se burá hai; aur jáisá ki main ne kiyá hai, phir sáre jándáron ko na marúñgá;

22 Balki jab tak zamín hai, boná aur launá, sardí aur garmí, rabí' aur k̲haríf, din aur ráť, mauqúf na hongé.

IX BA'B.

AUR K̲hudá ne Núh aur us ke beťon ko barakat dí, aur unhen kahá, ki Phalo, aur barho, aur zamín ko ma'múr karo.

2 Aur tumhárá ru'ab aur tumhárá ḡar zamín ke sab charandon, aur ásmán ke sab parandon, aur zamín par ke sab chalnewálon, aur daryá kí sab machhlíon par gálib rahegá; we tumháre bas men kiye gaye.

3 Sab jíte chalte jánwar tumháre kháne ke wáste haiñ; main ne un sab ko nabátát kí mánind tumhen diyá.

4 Magar tum gosht ko lahú ke sáth, ki us kí ján hai, mat khána.

5 Main sírf tumhári hí ján ke lahú ká badlá lúñgá; har ek jánwar se, aur har ek ádmí ke háth se, us ká badlá lúñgá; ádmí kí ján ká badlá har ek ádmí ke háth se, ki us ká bhái hai, lúñgá.

6 Jo koi ádmí ká lahú baháwe, ádmí hí se us ká lahú baháyá jáégá; kyúñki K̲hudá ne insán ko apní súrat par banáyá hai.

7 Aur tum phalo, aur barho, aur zamín par bahut aulád barháó, aur us par ziyáda ho.

8 ¶ Aur Khudá ne Núh ko, aur us ke beton ko, kahá,

9 Dekho, main, hán, main hí apná ahd tum se aur tumháre ba'd tumhári aasl se,

10 Aur sab jándáron se, jo tumháre sáth hai, kyá parand, kyá charand, aur zamín ke sab jánwaron se, sabhon se jo kishítí se utre, zamín kí har tarah ke jánwaron se, qáim kartá hún.

11 Tum se main apná 'ahd qáim kartá hún; ki koi jándár pání ke tífán se phir halák na hogá; aur tífán kí bárh phir na áwégí, ki zamín ko tabáh kare.

12 Aur Khudá ne kahá, ki Yih us 'ahd ká nishán hai, jo main apne aur tumháre bích men, aur sab jándáron ke bích men, jo tumháre sáth hai, pusht dar pusht hamesha ke liye kartá hún:

13 Main apní kamán ko badlí men rakhtá hún; wuh mere aur zamín ke darmiyán 'ahd ká nishán hogí.

14 Aur aisá hogá, ki jab main zamín ke úpar bádal láú, to merí kamán bádal men dikhláí degí:

15 Aur main apne 'ahd ko, jo mere aur tumháre aur har tarah ke jándáron ke darmiyán hai, yád karúngá; aur tífán ká pání phir na hoga, ki sab jándáron ko tabáh kare.

16 Aur kamán bádal men hogí; aur main us par nigáh karúngá, táki us hamesha ke 'ahd ko, jo Khudá ke aur zamín kí sab tarah ke jándáron ke darmiyán hai, yád karún.

17 Pas, Khudá ne Núh se kahá, ki Yih us 'ahd ká nishán hai, jo main apne aur zamín ke sab jándáron ke darmiyán, jo zamín par hai, qáim kartá hún.

18 ¶ Núh ke bete, jo kishítí se nikle, Sim, Hám, aur Yáfat the: aur Hám Kan'án ká báp thá.

19 Núh ke ye hí tén bete the: aur unhén se tamám zamín ábád húi.

20 Aur Núh khetibárí karne lagá: aur us ne ek angúr ká bág lagáiyá.

21 Aur us kí mai píkar nashe meg áyá, aur apne ñere ke andar áp ko nangá kiyá.

22 Aur Kan'án ke báp Hám ne apne báp ko nangá dekhá, aur apne do bháion ko, jo báhar the, khabar dí.

23 Tab Sim aur Yáfat ne ek kaprá liyá, aur apne donon kándhon par dhará; aur pichhle páw jáke apne báp kí barahnagi ko chhipáiyá; par un kí píth us kí taraf thí, kí unhon ne apne báp kí barahnagi ko na dekhá.

24 Jab Núh apní mai ke nashe se hosh men áyá, to jo us ke chhote bete ne us ke sáth kiyá thá, ma'lúm kiyá:

25 Tab wuh bolá, kí Kan'án mal'ún ho; wuh apne bháion ke gulámon ká gulám hogá.

26 Phir bolá, KHUDÁWAND Sim ká Khudá mubáarak; aur Kan'án us ká gulám hogá.

27 Khudá Yáfat ko phailáwe: aur wuh Sim ke ñeron men rahe; aur Kan'án us ká gulám ho.

28 ¶ Aur tífán ke ba'd Núh sárhe tén sau baras jítá rahá.

29 Aur Núh kí sári 'umr sárhe nau sau baras kí thí: tab wuh mar gayá.

X B A B.

NÚH ke bete, Sim, Hám, aur Yáfat ká yih nasabnáma hai: aur tífán ke ba'd un ko bete paidá hús.

2 Yáfat ke bete ye hai; Jumn, aur Máijí, aur Mádí, aur Yúnán, aur Túbál, aur Masak, aur Tírás.

3 Aur Jumn ke bete; Askanáz, aur Rífat, aur Tujarmah.

4 Aur Yúnán ke bete; Ilisah, aur Tarsís, Kittí, aur Dúdání.

5 In se qaumon ke jazíre, un ke mulkon men, har ek kí zubán aur un kí gurohon men, har ek ke khandán ke muwáfíq, munqasam ho gaye.

6 ¶ Aur Hám ke bete; Kúsh, aur Mísr, aur Fút, aur Kan'án.

7 Aur Kúsh ke bete; Sabá, aur

Hawilah, aur Sabtah, aur Ragmah, aur Sabtika: aur Ragmah ke beṭe; Sabā, aur Dadān.

8 Aur Kūsh se Namrūd paidā hūā; wuh zamīn par jabbār hone lagā.

9 KHUDĀWAND ke sāmhnē wuh saiyād i jabbār thā; is wāste masal hūf, ki KHUDĀWAND ke sāmhnē Namrūd sā saiyād i jabbār.

10 Aur us ki bādshāhat ki bunyād Bābul, aur Arak, aur A'kkād, aur Kalnah, Sin'ār ki zamīn men thī.

11 Aur us mulk se Asūr niklā, aur Nīnawah, aur Rahabāt i 'Ir, aur Ka-ah ko,

12 Aur Nīnawah aur Kalah ke dar-miyan Rasan ko, jo barā shahr hai, banāyā.

13 Aur Misr se Lūdí, aur 'Anāmí, aur Lihābī, aur Naftūhī,

14 Aur Fatrūsi, aur Kaslūhī, (jin se Filistī nikle,) aur Kaftūri, paidā hūe.

15 ¶ Aur Kan'an se Saidā, jo us kā palauṭh thā, aur Hitt,

16 Aur Yabūsī, aur Amūri, aur Jir-jāshī,

17 Aur Hawī, aur 'Arqī, aur Sīnī, 18 Aur Arwādī, aur Simāri, aur Hamāti paidā hūe: ba'd us ke Kan-'ānion ke gharāne phailē.

19 Aur Kan-'ānion ki haddēn, Saidā se, Jirār ki rāh men 'Azah tak, aur Sadūm, aur 'Amūrah, aur Adamah, aur Zibīān ki rāh men Lasa' tak, hai.

20 Pas, Hām ke beṭe, apne khān-dānon, aur apnī zabānon ke muwāfiq, apne mulkon, aur apnī gurohon men, ye hai.

21 ¶ Aur Sim ko bhī beṭe paidā hūe; wuh sāre banī 'Ibr kā bāp, aur Yāfat us kā barā bhāī thā.

22 Sim ke beṭe; 'Ailām, aur Asūr, aur Arfaksad, aur Lūd, aur Arām the.

23 Aur Arām ke beṭe; 'U'z, aur Hūl, aur Jatar, aur Mas the.

24 Aur Arfaksad se Silah paidā hūā; aur Silah se 'Ibr.

25 ¶ Aur 'Ibr ko do beṭe paidā hūe; ek kā nām Falaj; kyūnki us ke dinon men zamīn bāntī gayī; aur us ke bhāī kā nām Yuqtān thā.

26 Aur Yuqtān se Almūdād, aur Salaf, aur Hisār Māwat, aur Irakh,

27 Aur Hadūrām, aur U'zāl, aur Diqlah,

28 Aur 'U'bal, aur Abimāel, aur Sabā,

29 Aur Ofir, aur Hawilah, aur Yūbāb, paidā hūe: ye sab banī Yuqtān the.

30 Aur un ke makān Mesā se Sifār ki rāh men aur pūrab ke pahār tak the.

31 Pas, Sim ke beṭe, apne apne khāndānon aur apnī zubānon ke muwāfiq, apne mulkon aur apnī gurohon men, ye hai.

32 So Nūh ke beṭon ke gharāne, mutābiq un ke nasabon ke, un ki qaumon men, ye hai: aur tūfān ke ba'd qaumen unhī se zamīn par phail gayī.

XI BĀ'Ṭ.

A UR tamām zamīn par ek hī zubān aur ek hī bolī thī.

2 Aur jab we pūrab se rawāna hūe, to aisā hūā, ki unhon ne Sin'ār ke mulk men ek maidān pāyā; aur wahān rahne lage.

3 Aur āpas men kahā, A'ō, ham int banāwen aur āg men pakāwen. So un ko patthar ki jagah int, aur gach ki jagah gārā thā.

4 Aur unhon ne kahā, ki A'ō, ham apne wāste ek shahr banāwen, aur ek burj, jis ki choṭī āsmān tak pahunche; aur yahān apnā nām karen, aisā na ho, ki tamām rū e zamīn par pareshān ho jāwen.

5 Aur KHUDĀWAND us shahr aur burj ko, jise banī A'dam banāte the, dekhne utrā.

6 Aur KHUDĀWAND ne kahā, Dekho, log ek hi, aur un sab ki ek hī bolī hai: ab we yih karne lage: so we

jis kām ká irāda rakhenge, us se n: ruk sakege.

7 A'o, ham utren, aur un kī bo: men ikhtilāf dālen, tāki we ek dūsr: kī bāt na samjhen.

8 Tab KHUDĀWAND ne un k: wahān se tamām rū e zamīn par parāganda kiya: so we us shahr ke banān: se bāz rahe.

9 Is liye us ká nám Bábul húa kyūnki KHUDĀWAND ne wahān sār: zamīn kī zubānon men ikhtilāf dālā aur wahān se KHUDĀWAND ne un k: tamām rū e zamīn par parāganda kiya.

10 ¶ Yih Sim ká nasabnāma hai: Sim ek sau baras ká húa, ki us se, túfān ke do baras ba'd, Arfaksad paidā húa:

11 Aur Arfaksad kī paidāish ke ba'd Sim pānch sau baras jītā rahā, aur us se bete aur betiān paidā hūe.

12 Jab Arfaksad pāntīs baras ká húa, us se Silah paidā húa:

13 Aur Silah kī paidāish ke ba'd Arfaksad chār sau tīn baras jītā rahā, aur us se bete aur betiān paidā hūe.

14 Silah jab tīs baras ká húa, to us se 'Ibr paidā húa:

15 Aur 'Ibr kī paidāish ke ba'd Silah chār sau tīn baras jītā rahā, aur us se bete aur betiān paidā hūe.

16 Jab 'Ibr chauntīs baras ká thā, us se Falaj paidā húa:

17 Aur Falaj kī paidāish ke ba'd 'Ibr chār sau tīs baras jītā rahā, aur us se bete aur betiān paidā hūe.

18 Falaj tīs baras ká thā ki us se Ra'ú paidā húa:

19 Aur Ra'ú kī paidāish ke ba'd Falaj do sau nau baras jītā rahā, aur us se bete aur betiān paidā hūe.

20 Aur Ra'ú se battīs baras kī 'umr men Sarúj paidā húa:

21 Aur Sarúj kī paidāish ke ba'd Ra'ú do sau sāt baras jītā rahā, aur us se bete aur betiān paidā hūe.

22 Aur jab Sarúj tīs baras ká thā, us se Nahúr paidā húa:

23 Aur Nahúr kī paidāish ke ba'd Sarúj do sau baras jītā rahā, aur us se bete aur betiān paidā hūe.

24 Nahúr se untīs baras kī 'umr men Tārah paidā húa:

25 Aur Tārah kī paidāish ke ba'd Nahúr ek sau unnīs baras jītā rahā, aur us se bete aur betiān paidā hūe.

26 Aur jab Tārah sattar baras ká thā, us se Abirām, aur Nahúr, aur Hārān paidā hūe.

27 ¶ Aur yih Tārah ká nasabnāma hai: Tārah se Abirām, aur Nahúr, aur Hārān paidā hūe; aur Hārān se Lút paidā húa.

28 Aur Hārān apne bāp Tārah ke āge apnī zādbūm, ya'ne, Kasdīon ke U'r men, mar gayā.

29 Aur Abirām aur Nahúr ne jorū-ān kīn: Abirām kī jorū ká nám Šarī; aur Nahúr kī jorū ká nám Milkah thā, jo Hārān kī betī thī, wuhī Milkah ká bāp aur Iskah ká bāp thā.

30 Aur Sarī bānjh thī; us ká koi farzand na thā.

31 Aur Tārah ne apne bete Abirām, aur apne pote Lút, ya'ne apne bete Hārān ke bete ko, aur apnī bahū Šarī, apne bete Abirām kī jorū ko, liyā; aur we un ke sāth Kasdīon ke U'r se rawāna hūe, ki Kan'ān ke mulk men jāwen; aur we Hārān tak āe, aur wahān rahe.

32 Aur Tārah kī 'umr do sau pānch baras kī hūi: tab Tārah Hārān men mar gayā.

XII BĀB.

AUR KHUDĀWAND ne Abirām ko kahā thā, ki Tū apne mulk, aur apne qarābatīon ke darmiyan se, apne bāp ke ghar se, us mulk men, jo nain tujhe dikhāungā, nikal chal:

2 Aur main tujhe ek bari qaum banāungā, aur tujh ko mubārak, aur zerā nám barā, karūngā; aur tū ek barakat hogā:

3 Aur un ko, jo tujhe barakat dete haiñ, barakat dūngā, aur us ko, jo

tujh par la'nat kartá hai, la'nati karúngá; aur dunyá ke sab gharáne tujh se barakat páwenge.

4 So Abirám, KHUDÁWAND ke kah-ne ke muwáfíq, rawána húa; aur Lút bhí us ke sáth chalá; aur Abirám, jab Hárán se rawána húa, pachattar baras ká thá.

5 Aur Abirám apní jorú Sarí, aur apne bhatíje Lút, aur sab mál ko, jo unhon ne hásil kiyá thá, aur un ádmíon ko, jo unhon ne Hárán men páyá thá, leke, Kan'án ke mulk men jáne ko liye niklá; so we mulk i Kan'án men áe.

6 ¶ Aur Abirám us mulk men, Sikm kí bastí aur Morih ke balút tak, guzrá. Us waqt mulk men Kan'áni the.

7 Tab KHUDÁWAND ne Abirám ko dikhláí deke kahá, ki Yihí mulk main terí nasl ko dúngá: aur us ne wahán KHUDÁWAND ke liye, jo us par zahir húa, ek qurbángáh banáí.

8 Aur wahán se rawána hoke us ne Baitel ke púrab ke ek pahár ke pás apná derá khará kiyá; Baitel us ke pachchhim, aur 'Aí us ke púrab thá; aur wahán us ne Khudá ke liye ek qurbángáh banáí, aur KHUDÁWAND ká nám liyá.

9 Aur Abirám rafta rafta dakhin kí taraf gayá.

10 ¶ Aur us mulk men kál pará: aur Abirám Misr men gayá, ki wahán thahre; kyúñki mulk men bará kál pará thá.

11 Aur jab Misr ke nazdík pahunchá, to us ne apní jorú Sarí ko kahá, ki Dekh, main jántá hún ki tú dekhne men khúbsúrat 'aurat hai:

12 Aur yún hogá, ki Misrí tujhe dekhke kahenge, ki Yih us kí jorú hai: so mujh ko már dáleenge, aur tujhe jítí rakhenge.

13 Tú kahíyo, ki Main us kí bahin hún; táki tere sabab se merí kхайr no; aur merí ján tere wasíle se salámat rahe.

14 ¶ So jab Abirám Misr men pahunchá, Misríon ne us 'aurat ko dekhá ki wuh niháyat khúbsúrat hai.

15 Aur Fira'ún ke amíron ne bhí use dekhá, aur Fira'ún ke huzúr men us kí ta'ríf kí: aur us 'aurat ko Fira'ún ke ghar men le gaye.

16 Aur us ne us ke sabab Abirám par íhsán kiyá: ki us ko bhej bakrí, aur gáo bail, aur gadhe, aur gulám, aur laundí, aur gadhián, aur únt mile.

17 Par KHUDÁWAND ne Fira'ún aur us ke khándán ko, Abirám kí jorú Sarí ke sabab, barí már márí.

18 Tab Fira'ún ne Abirám ko bulákar use kahá, ki Tú ne mujh se yih kyá kiyá? Kyúñ na jatáyá, ki Yih merí jorú hai?

19 Tú ne kyúñ kahá, ki Wuh merí bahin hai? yahán tak ki main ne use, apní jorú banáne ko, liyá: dekh, yih terí jorú házir hai; us ko le aur chalá já.

20 Aur Fira'ún ne us ke haqq men logon ko hukm kiyá: tab unhon ne use, aur us kí jorú ko, aur jo kuchh us ká thá, rawána kiyá.

XIII BAB.

AUR Abirám Misr se apní jorú, aur apne sab mál, aur Lút ko bhí, apne sáth leke dakhin kí taraf chalá.

2 Aur Abirám chápáye, aur sone rúpe se, bará máldár thá.

3 Aur wuh safar kartá húa, dakhin se Baitel men, us maqám tak pahunchá, jahán áge us ká derá thá, Baitel aur 'Aí ke bich men;

4 Ya'ne, 'us jagah, jahán us ne shurú' men qurbángáh banáí: aur wahán Abirám ne KHUDÁWAND ká nám liyá.

5 ¶ Aur Lút ke bhí, jo Abirám ká ham-safar thá, bhej bakrí, gáo bail, aur dere the.

6 Aur us mulk men un kí gunjáish na ho saktí thí, ki ikatthe rahen: kyúñki un ke pás itná mál thá, ki we báham nahín rah sakte the.

7 Aur Abirám ke charwáhon aur Lút ke charwáhon men jhagrá húa: aur Kan'áni aur Firizí us waqt mulk men the.

8 Tab Abirám ne Lút se kahá, ki Mere aur tere darmiyán, aur mere charwáhon aur tere charwáhon ke darmiyán jhagrá na howe; ki ham bhái hain.

9 Kyá tamám mulk tere sámhne nahín? apne taiñ mujh se judá ki-jiye: agar tú baín taraf jáwe, to main dahní taraf jáungá: aur agar tú dahní taraf jáwe, to main baín jáungá.

10 Tab Lút ne ánhk utháke Yardan kí sári taráí dekhí, ki wuh, us se áge ki KHUDÁWAND ne Sadúm aur 'Amúrah ko tabáh kiyá, Zugr kí ráh ke darmiyán, KHUDÁWAND ke bág aur Misr ke mulk kí mánind khúb seráb thí.

11 So Lút ne Yardan kí sári taráí apne liye pasand kí; aur Lút púrab kí taraf chalá: aur we ápas se judá ho gaye.

12 Aur Abirám Kan'an ke mulk men rahá, aur Lút ne taráí ke shahr-on men sukúnat kí, aur Sadúm kí taraf apná derá khará kiyá.

13 Aur Sadúm ke log KHUDÁWAND kí nazar men niháyat badkár aur gunahgár the.

14 ¶ Aur ba'd us ke ki Lút us se judá húa, KHUDÁWAND ne Abirám se kahá, ki Apní ánhk uthá, aur us jagah se jáhán tú hai, uttar, aur dakhin, aur púrab, aur pachchhim, dekh:

15 Ki yih tamám mulk, jo tú ab dekhtá hai, main tujh ko, aur teri nasl ko, hamesha ke liye dúngá.

16 Aur teri nasl ko main zamín kí khák kí mánind banáungá: ki agar koi ádmí zamín kí khák ko gin sake, to teri nasl bhí gíní jáe.

17 Uth, aur is mulk ke túl aur arz par phir; ki main use tujh ko dúngá.

18 Aur Abirám ne apná derá uthá-ya, aur Mamre ke balúton men, jo

Habrún men hain, já rahá; aur wahán KHUDÁWAND ke liye ek qur-bángáh banáí.

XIV BAB.

AUR Sin'ár ke bádsháh Amráfil, aur Illásar ke bádsháh Aryúk, aur 'Ailám ke bádsháh Kidarlá'umr, aur Jawion ke bádsháh Tid'al ke aiyám men,

2 Aisá húa, ki unhon ne Sadúm ke bádsháh Bara', aur 'Amúrah ke bádsháh Birsha', aur Adamah ke bádsháh Sinniab, aur Zibían ke bádsháh Shimebar, aur Bálig ya'ne Zugr ke bádsháh se larái kí.

3 Ye sab, Siddim kí wadí men, jo daryá e shor hai, ikatthe hue.

4 Bárah baras tak we Kidarlá'umi ke tábi'dár the, par terahwen baras sarkash hue.

5 Aur chaudahwen baras Kidarlá'umr, aur we bádsháh jo us ke sáth the, áe, aur Rifáion ko 'Istarát-qar-naim men, aur Zúzion ko Hám men, aur Aímon ko Sawiqaryataim men,

6 Aur Húrion ko un ke Koh i Sha'ir men, El-Fáran tak, jo bayábán ke kanáre par hai, mará.

7 Aur we phirke 'Ain i Misfát, ya'ne Qádis, men áe, aur 'Amáliqion ke tamám maidán aur Amúrión ko, jo Hasesún Tamar ke rahnewále the, mará.

8 Tab Sadúm ke bádsháh, aur 'Amúrah ke bádsháh, aur Adamah ke bádsháh, aur Zibían ke bádsháh, aur Bálig ya'ne Zugr ke bádsháh, nikle: ye un se larne ko Siddim kí wadí meq muqábil hue;

9 Ya'ne Kidarlá'umr, 'Ailám ke bádsháh, aur Jawion ke bádsháh Tid'al, aur Sin'ár ke bádsháh Amráfil, aur Illásar ke bádsháh Aryúk se; chár bádsháh páñch se.

10 Aur Siddim kí wadí men naft ke bahut garhe the; aur Sadúm aur 'Amúrah ke bádsháh bháge, aur wahán gire; aur jo bache, pahár par bhág gaye.

11 Tab we Sadúm aur 'Amúrah ke sab mál, aur un kí sári k̄hurák, leke chale gaye.

12 Aur Abirám ke bhatije Lút ko, jo Sadúm men̄ rahtá thá, aur us ke mál ko, leke chale gaye.

13 ¶ Tab ek ne, jo bach gayá thá, jáke Abirám 'Ibrání ko k̄habar dí, jo Mamre Amúri ke balúton men̄ rahá; wuhí Iskál ká bhái, aur Aner ká bhái thá; aur we Abirám ke hamqasam the.

14 Jab Abirám ne suná ki us ká bhái giriftár húa, to us ne apne síkhe húe tīn sau athárah k̄hánazádon ko leke Dán tak un ká ta'áqub kiyá.

15 Aur rát ko us ne, áp ko aur apne gulámon ko un kí mukhálafat men̄ goṭ gol karke, unhen̄ mára, aur Khúbah tak, jo Damishq ke báin̄ háth hai, un ká pichhá kiyá.

16 Aur wuh sab mál, aur apne bhái Lút ko us ke mál samet, aur 'auraton aur logon ko bhí, pher láyá.

17 ¶ Aur jab wuh Kidariá'umr aur us ke sáthwále bádsháhon ko márkar phirá, to Sadúm ká bádsháh us ke milne ke liye Sawí ke nasheb tak, jo bádsháhí nasheb hai, áyá.

18 Aur Malik i Sidq, Sálím ká bádsháh, roṭi aur mai nikál láyá; aur wuh Khudá Ta'álá ká káhin thá;

19 Aur us ne us ko barakat deke kahá, ki Khudá Ta'álá kí taraf se, jo ásmán aur zamín ká málik hai, Abirám mubárák ho;

20 Aur mubárák Khudá Ta'álá, jis ne tere dushmanon ko tere háth men̄ hawála kiyá. Aur Abirám ne sab ká daswán̄ hissa us ko diyá.

21 Tab Sadúm ke bádsháh ne Abirám se kahá, ki Admí mujh ko de, aur mál áp le.

22 Par Abirám ne Sadúm ke bádsháh se kahá, ki Main ne K̄HUDÁWAND Khudá Ta'álá, ásmán aur zamín ke málik, kí qasam khái,

23 Kí main ek dháge se leke jútí ke

tasme tak tere sáre mál se kuchh na lúngá, táki tú na kahe, ki Main ne Abirám ko daulatmand kiyá:

24 Magar wuh jo jawánon ne kháyá, aur un ádmíon ká hissa, jo mere sáth gaye, ya'ne, Aner, aur Iskál, aur Mamre ká; we apná apná hissa lewen̄.

XV BA'Ā.

UN báton ke ba'd K̄HUDÁWAND ká kalám royá men̄ Abirám par utrá, aur kahá, ki Ai Abirám, tú mat dar: main terí sipar aur terá bahut bará ajr hún.

2 Abirám ne kahá, ki Ai Khudá-wand K̄HUDÁ, tú mujh ko kyá degá? main to be-aulád játa hún, aur mere ghar ká mukhtár Damishqí Ili'azar hai.

3 Phir Abirám ne kahá, ki Dekh, tú ne mujhe farzand na diyá: aur dekh, merá k̄hánazád merá wáris hogá.

4 Tab K̄HUDÁWAND ká kalám us par utrá, ki Yih terá wáris na hone ká; balki jo tere sulb se paidá ho wuhí terá wáris hogá.

5 Aur wuh us ko báhar le gayá, aur kahá, ki Ab ásmán kí taraf nigáh kar, aur sitáron ko gín, agar tú unhen̄ gín sake: aur use kahá, ki Terí aulad aise hí hongí.

6 Aur wuh K̄HUDÁWAND par imán láyá: aur yih us ke liye sadáqat mah-súb húa.

7 Tab us ne use kahá, ki Main K̄HUDÁWAND hún, jo tujhe Kasdion ke Úr se nikál láyá, kí tujh ko yih mulk mirás men̄ dún.

8 Aur us ne kahá, ki Ai Khudá-wand K̄HUDÁ, kyúnkar jánún kí main us ká wáris hóngá?

9 Us ne use kahá, kí Tīn baras kí ek bachhiyá, aur tīn baras kí bakrī, aur tīn baras ká menđhá, aur ek qumrí, aur ek kabútar ká bachla mere wáste lá.

10 Aur us ne us ke wáste yih sab liyá, aur un ko bích se do tũkre kiye, aur har ek tũkrá us ke dúsre tũkre ke

maqábil rakhá: magar parandon ke tukre na kiye.

11 Tab shikarí parande un lāshon par utre, par Abirám ne unhen hánká kiyá.

12 Jab áftáb gurúb hone lagá, to Abirám par barí nind gálib húi; aur dekh, ek barí haulnák táríkí us par áí.

13 Aur us ne Abirám se kahá, ki Yaqín ján kí terí aulád ek mulk men, jo un ká nahín, pardesí hongí, aur wahán ke logon ke gulám banengí; aur we chár sau baras tak unhen dukh denge;

14 Lekin main us qaum kí bhí, jis ke we gulám hongí, 'adálat karúngá: aur we ba'd us ke barí daulat leke niklengí.

15 Aru tú sahíh salámat apne bāp-dādon men já milegá, aur khúb sá bārhá boke gará jáegá.

16 Magar we, chauthí pusht men, yahán phir áwengí; kyúñki Amúrion ke gunáh ab tak píre na hūe.

17 Aur aisá húa, ki jab sūraj dúbá, aur andherá ho gayá, to ek tanúr, jis se dhuwán uthtá thá, aur ek jaltí mash'al un tukron ke bích men se hokar guzar gayí.

18 Usí din KHUDÁWAND ne Abirám se 'ahd karké kahá, ki Main terí aulád ko yih mulk dúngá, Misr kí nadí se leke barí nadi tak, jo Furát kí nadí hai,

19 Qainí, aur Qanizí, aur Qadmúní,

20 Aur Iittí, aur Farizzí, aur Rifáí,

21 Aur Amúrí, aur Kan'ání, aur Jirjásí, aur Yabúsí bhí.

XVI BA'B.

AUR Sari, Abirám kí jorú, koí larká na janí: aur us kí ek Misrí aunđí thí, jis ká nám Hájirah thá.

2 Aur Sari ne Abirám se kahá, ki Dekh, KHUDÁWAND ne mujhe janne se báz rakhá: ap merí laundí ke pás jáiye; sháyad us se merá ghar ábád

howe. Aur Abirám ne Sari kí bāt suní.

3 So Abirám kí jorú Sari ne, ba'd us ke ki Abirám Kan'án kí zamín men das baras rahá, apní Misrí laundí leke apne shauhar Abirám ko diyá, kí us kí jorú ho.

4 ¶ Aur wuh Hájirah ke pás gayá, aur wuh hámila húi: aur jab us ne ma'lúm kiyá, ki main hámila húi, to apní bíbí ko haqir jáná.

5 'Tab Sari ne Abirám se kahá, ki Ná-insáfí jo mujh par húi tere zimne hai: main ne apní laundí tujhe dí; aur ab jo us ne ap ko hámila dekhá, to main us kí nazaron men haqir ho gayí: merá aur terá insáf KHUDÁWAND kare.

6 Abirám ne Sari se kahá, ki Terí laundí tere háth men hai: jo terí nigáh men achchhá ho, so us ke sáth kar. 'Tab Sari ne us par sahtí kí, aur wuh us ke sámhne se bhág gayí.

7 ¶ Aur KHUDÁWAND ke frishte ne use maidán men pání ke ek chashme ke pás páyá, ya'ne us chasme ke pás, jo Súr kí ráh par hai.

8 Aur us ne kahá, ki Ai Sari kí laundí Hájirah, tú kahán se áí? aur kidhar játi hai? Wuh bolí, ki Main apní bíbí Sari ke sámhne se bhágí hún.

9 Aur KHUDÁWAND ke frishte ne use kahá, ki Tú apní bíbí ke pás phir já, aur us ke tábí' rah.

10 Phir KHUDÁWAND ke frishte ne use kahá, ki Main terí aulád ko bahut barháúngá, kí wuh kasrat se giní na jáe.

11 Aur KHUDÁWAND ke frishte ne use kahá, kí Tú hámila hai, aur ek betá janegí; us ká nám Ismá'ol rakhna; kí KHUDÁWAND ne terá dukh sun liyá.

12 Wuh wahshí ádmí hogá; us ká háth sab ke, aur sab ke háth us ke barkhiláf hongé; aur wuh apne sab bháion ke sámhne búdbásh karegá.

13 Aur us ne KHUDÁWAND ká nám,

jo us se ham-kalám thá, yúg liyá, ki Ai Khudá, tú mujh par nazar karne-walá hai; ki wuh bolí, Kyá main yahan dekhne ke ba'd dekhti hún?

14 Is sabab se us kúe ká nám Biar la Hai Rá'í rakhá; wuh Qádis aur Barid ke darmiyán hai.

15 ¶ Aur Hájirah Abirám ke liye betá janí; aur Abirám ne apne us beté ká nám, jo Hájirah janí, Ismá'el rakhá.

16 Aur jab Abirám ke liye Hájirah se Ismá'el paidá húa, tab Abirám chhiyási baras ká thá.

XVII BA'B.

JAB Abirám nináwawe baras ká húa, tab KHUDÁWAND Abirám ko nazar áyá, aur us se kahá, ki Main Khudá e Qádir hún; tú mere huzúr men chal, aur kámil ho.

2 Aur main apne aur tere darmiyán 'ahd kartá hún, ki main tujhe niháyat barháungá.

3 Tab Abirám munh ke bhal girá; aur Khudá us se ham-kalám hokar bolá,

4 Ki dekh, main jo hún, merá 'ahd tere sáth hai; aur tú bahut qaumon ká báp hogá.

5 Aur terá nám phir Abirám na kahláyá jáegá, balki terá nám Abirám hogá; kyúнки main ne tujhe bahut qaumon ká báp thahráyá.

6 Aur main tujhe bahut baromand kartá hún, aur qaumon tujh se paidá hongé, aur bádsháh tujh se niklengé.

7 Aur main apne aur tere darmiyán, aur tere ba'd terí nasl ke darmiyán un ke pusht dar pusht ke liye, apná 'a' d, jo hamesha ká 'ahd ho, kartá hún; ki main terá aur tere ba'd terí nasl ká Khudá húngá.

8 Aur main tujh ko, aur tere ba'd terí nasl ko, Kan'án ká tamám mulk, jis men tú pardesí hai, detá hún, ki hamesha ko liye milk ho; aur main un ká Khudá húngá.

9 ¶ Phir Khudá ne Abirám se

kahá, ki Tú aur tere ba'd terí nasl pusht dar pusht mere 'ahd ko nigá rakhen.

10 Aur merá 'ahd, jo mere aur tumháre darmiyán, aur tere ba'd terí nasl ke darmiyán hai, jise tum yád rakho, so yih hai, ki tum men se hai ek farzand i narina ká khatna kiyé jáwe.

11 Aur tum apne badan kí khalrí ká khatna karo; aur yih us 'ahd ká nishán hogá, jo mere aur tumháre darmiyán hai.

12 Tumhári pusht dar pusht har larke ká, jab wuh áth roz ká ho, khatna kiyá jáegá, kyá ghar ká paidá, kyá pardesí se kharidá ho, jo terí nasl ká nahín.

13 Lázim hai, ki tere khanazád aur tere zarkharid ká khatna kiyá jáwe, aur merá 'ahd tumháre jismen men 'ahd i abadí hogá.

14 Aur wuh farzand i narína, jis ká khatna nahín húa, wuhí sbáks apne logon men se kat jáe, ki us ne merá 'ahd torá.

15 ¶ Aur Khudá ne Abirám se kahá, ki Terí jorú Sarí jo hai, so us ko Sarí mat kahá kar, balki us ká nám Sarah hai.

16 Aur main use barakat dúngá, aur us se bhí tujhe ek betá bakhshúngá; yaqínan main use barakat dúngá, ki wuh qaumon kí má hogí, aur mulkon ke bádsháh us se paidá hongé.

17 Tab Abirám munh ke bhal girá, aur hapske dil men kahá, ki Kyá sau baras ke mard ko betá paidá hogá; aur kyá Sarah, jo nauwe baras kí hai, janegí?

18 Aur Abirám ne Khudá se kahá, ki Kásh ki Ismá'el tere huzúr jítá rahe!

19 Tab Khudá ne káhá, ki Beshakk terí jorú Sarah tere liye ek betá janegí; tú us ká nám Iz'háq rakhná; aur main us se, aur ba'd us ke us kí aulád se,

apná 'ahd, jo hamesha ká 'ahd hai, qáim karúngá.

20 Aur Ismá'el ke haqq men main ne teri suní: dekh, main use barakat dúngá, aur use baromand karúngá, aur use bahut barháúngá; aur us se bárah sardár paidá hongé, aur main use barí qaum banáúngá.

21 Lekin main Iz, háq se, jis ko Sarah dústre sál isí waqt i mu'aiyan men janegí, apná 'ahd qáim karúngá.

22 Aur jab Abirahám se báten kar chuká, tab KHUDÁ us ke pás se úpar gayá.

23 ¶ Tab Abirahám ne apne beté Ismá'el, aur sab kánazádon, aur apne sab zarkharídon ko, ya'ne Abirahám ke ghar ke logon men jitne mard the, sab ko líyá, aur usí roz un ká khatná kiyá, jis tarah KHUDÁ ne us ko farmáya thá.

24 Jis waqt Abirahám ká khatná húa, wuh ninánawe baras ká thá.

25 Aur jab us ke beté Ismá'el ká khatná húa, wuh terah baras ká thá.

26 So usí roz Abirahám aur us ke beté Ismá'el ká khatná húa.

27 Aur us ke ghar ke mard, kyá ghar ke paidá, kyá pardsíon se kharíde, sab ká us ke sáth khatná húa.

XVIII BĀB.

PHIR KHUDÁWAND Mamre ke balí-ton men use nazar áyá: aur wuh din ko garmí ke waqt apne khaime ke darwáze par baithá thá;

2 Aur us ne apne ankhen utháke nazar kí, aur kyá dekhá; ki tín mard us ke pás khare haín: wuh unhen dekhkar khaime ke darwáze se un ke milne ko daurá, aur zamín tak un ke áge jhuká,

3 Aur bolá, ki Ai mere KHUDÁWAND, agar mujh par terí mihrbání hai, to apne bande ke pás se chale na jáiye:

4 Ki thorá sá pání láyá jáwe; aur ap apne pánw dhokar us daráht ke niche áram kijiye:

5 Main thori rotí látá hún; táza-

dam hújiye; ba'd us ke áge jáiye; kyúnki isí liye apne bande ke yahán áe haín. Tab unhon ne kahá, Yúnhín kar, jáisá tú ne kahá.

6 Aur Abirahám khaime men Sarah ke pás daurá gayá, aur kahá, ki Tin paimáne áta leke jald grúndhke phulke paká.

7 Aur Abirahám galle kí taraf daurá, aur ek motá táza bachhrá lákar ek jawán ko diyá, aur us ne jald use taiyár kiyá.

8 Phir us ne ghí aur dúdh aur us bachhre ko, jo us ne pakwáyá thá, leke un ke sámhne rakhá, aur ap un ke pás daráht ke niche khará rahá; aur unhon ne kháyá.

9 ¶ Tab unhon ne use kahá, ki Terí jorú Sarah kahán hai? Wuh bolá, Dekho, khaime men hai.

10 Aur us ne kahá, Main zindagí ke hisáb se mu'aiyan waqt par tere pás phir áúngá; aur dekh, terí jorú Sarah ko betá hogá. Us ke píchhe khaime ke darwáze men Sarah us kí suntí thí.

11 Aur Abirahám aur Sarah búrhe aur bahut din ke the; aur Sarah se 'auraton kí ma'múlí 'adat mauqúf ho gayí thí.

12 Tab Sarah ne apne dil men hapskar kahá, ki Ba'd us ke ki main za'íf ho gayí, aur merá kHUDÁWAND bhí búrhá húa, kyá mujh ko khushtí hogí?

13 Phir KHUDÁWAND ne Abirahám se kahá, ki Sarah kyún hapskar bolí, ki Kyá main, jo aísí burhiyá ho gayí hún, sach much janúngí?

14 Kyá KHUDÁWAND ke nazdik koi bát mushkil hai? Main mu'aiyan waqt men tujh pás phir áúngá, aur Sarah ko betá hogá.

15 Tab Sarah ne inkár karke kahá, ki Main nahín hapsí: kyúnki wuh dartí thí. Par us ne kahá, Nahín, tú álbatta hapsí.

16 ¶ Tab we mard wahán se uthke

Sadūm kī tarāt mutawajjih hūe; aur Abirahām unheñ ruḵṣat karne ko un ke sāth chālā.

17 Aur KHUDĀWAND ne kahā, k Yih, jo main kartā hūñ, kyā Abirahām se chhipāūñ ?

18 Abirahām to yaqīnan ek barī aur buzurg qaum hogā, aur zamīn kī sab qaumeñ us se barakat pāwengī.

19 Kyūñki main us ko jāntā hūñ, kī wuh apne betōñ aur apne ba'd apne gharāne ko hukm karegā, aur we KHUDĀWAND kī rāh kī nigahbānī karke 'adl o insāf kareñge : tākī KHUDĀWAND Abirahām ke wāste, jo kūchh kī us ne us ke haqq meñ kahā hai, pūrā kare.

20 Phir KHUDĀWAND ne kahā, Is liye kī Sadūm aur 'Amurāh kā chillānā buland hūā, aur un kā jurm nihāyat sangīn ho gayā hai;

21 Main ab utarke dekhūngā, kī unheñ ne sarāsār us chillāne ke mutābiq, jo mujh tak pahunchā, kiyā hai, yā nahīñ; aur agar nahīñ, to main daryāft karūngā.

22 Tab we mard wahāñ se apnā munh pherke Sadūm kī taraf chale; par Abirahām hanoz KHUDĀWAND ke huzūr meñ kharā rahā.

23 ¶ Tab Abirahām nazdīk jāke bolā, Kyā tū nek ko bad ke sāth halāk karegā?

24 Shāyad pachās sādīq us shahr meñ hon : kyā tū use halāk karegā, aur un pachās sādīqon kī khātir, jo us ke darmiyān haiñ, is maqām ko na chhoregā?

25 Aisā karnā tujh se ba'id hai, kī nek ko bad ke sāth mār dāle, aur nek bad ke barābar ho jāweñ; yih tujh se ba'id hai. Kyā tamām dunyā kā Insāf-karnevalā insāf na karegā?

26 Aur KHUDĀWAND ne kahā, kī Agar main Sadūm meñ, shahr ke darmiyān, pachās sādīq pāūñ, to main un ke wāste tamām makān ko chhorūngā.

27 Tab Abirahām ne jawāb diyā

aur kahā, kī Ab dekh, main ne Khudāwand se bolne meñ jurāt kī, agarchī main khāk aur rākh hūñ :

28 Shāyad pachās sādīqon se pāñch kam hon; kyā un pāñch ke wāste tū tamām shahr ko nest karegā? aur us ne kahā, Agar main wahāñ paintālīs pāūñ, to nest na karūngā.

29 Phir us ne us se kahā, kī Shāyad wahāñ chālīs pāe jāeñ. Tab us ne kahā, kī Main un chālīs ke wāste bh. na karūngā.

30 Phir us ne kahā, Main minnat kartā hūñ, kī Agar Khudāwand khafā na hon, to main phir kahūñ : Shāyad wahāñ tīs pāye jāeñ. Wuh bolā, kī Agar main tīs pāūñ, to main yih na karūngā.

31 Phir us ne kahā, Dekh, main ne Khudāwand se bāt karne meñ jurāt kī : Shāyad wahāñ bīs pāye jāeñ. Wuh bolā, Main bīs ke wāste bhī use nest na karūngā.

32 Tab us ne kahā, Main minnat kartā hūñ, kī Khudāwand khafā na hon, tab main faqat ab kī bār phir kahūñ : shāyad wahāñ das pāye jāeñ. Wuh bolā, Main das ke wāste bhī use nest na karūngā.

33 Jab KHUDĀWAND Abirahām se bāteñ kar chukā, to chālā gayā : aur Abirahām apne maqām ko phirā.

XIX BĀB.

AUR we do frishte shām ko Sadūm meñ āe; aur Lūt Sadūm ke phātak par baiṭhā thā : aur Lūt unheñ dekhkar un ke istiqbāl ke liye uṭhā; aur apnā sir zamīn tak jhukāyā;

2 Aur kahā, kī Ai mere khudāwando, ab tawajjuh karke apne bande ke ghar chaliye, aur rāt bhar rahiye, aur apne pāñw dhōiye, aur fajr ko uṭhkar apnī rāh lījiye. Aur unheñ ne kaha, Nahīñ, ham rāt bhar rāh meñ rahenge.

3 Par jab us ne un se bahut minnat kī, tab we us kī taraf phire, aur us ke ghar gaye; aur us ne un kī mihmānī

kí, aur fatíri roṭí un ke liye pakáí, aur unhoṇ ne kháí.

4 ¶ Aur us se pahle ki we leṭe, shahr ke mardon, ya'ne Sadúm ke mardon ne, jawán se leke búphe tak, sab logon ne har taraf se, us ghar ko gher liyá.

5 Aur unhoṇ ne Lút ko pukárke us se kahá, ki We mard, jo áj kí rát tere yahán áe, kahán haiṇ? Unheṇ hamáre pás báhar lá, táki ham un se suhbat karen.

6 Tab Lút darwáze se un pás báhar gayá, aur kiwár apne píchhe band kiyá:

7 Aur kahá, ki Ai bháío, aisá burá kám na kíjiyo.

8 Ab dekho, merí do beṭián haiṇ, jo mard se wáqif nahíṇ; marzí ho, to un ko tumháre pás níkal láúṇ, aur jo tumhári nazar meṇ pasand ho, un se karo: magar in mardon se kuchh kám na rakho; kyúṇki we isí wáste merí chhat ke sáye meṇ áe.

9 Tab unhoṇ ne kahá, ki Haṭ já. Phir unhoṇ ne kahá, ki Yih ek shakns yahán guzrán karne áyá, so hákimí kiyá cháhtá hai: ab ham tere sáth un se ziyáda bad-sulúki karenge. Tab we us mard, ya'ne Lút par, hamla karke áe, aur kiwár torne ko lapke.

10 Tab un mardon ne apne háth barháke Lút ko apne pás ghar meṇ kñiñch liyá, aur darwáza band kar diyá.

11 Aur un mardon ko, jo ghar ke darwáze par the, kyá chhoṭe, kyá bare, andhá kar diyá: so we darwáza dhúndhte dhúndhte thak gaye.

12 ¶ Tab un mardon ne Lút se kahá, Kyá yahán terá aur koí hai? dāmád, yá beṭe, yá beṭián, aur jo koí terá is shahr meṇ hai, tú use lekar is maqám se níkal já:

13 Kyúṇki ham is maqám ko gárat karenge, is liye ki un ká chilláná KHUDÁWAND ke huzúr bahut buland udá; aur KHUDÁWAND ne us ke gárat karne ko hamen bhejá.

14 Tab Lút báhar jáke apne dá-mádon se, jinheṇ us kí beṭián byáhí: thín, bolá, aur un se kahá, ki Uṭho, aur is maqám se níko; kyúṇki KHUDÁWAND is shahr ko gárat karregá. Lekin wuh apne dá-mádon ki nazar meṇ muzhik sá má'lúm húa.

15 ¶ Jab subh húi frishṭon ne Lút se tákid karke kahá, ki Uṭh, aprí jorú, aur apní do beṭián, jo yahán maujúd haiṇ, le; aisá na ho ki tú bhí is shahr kí badí meṇ giriftár hoke halák ho jáwe.

16 Aur jab wuh derí kartá thá, un mardon ne us ká, aur us kí jorú ká, aur us kí donon beṭion ká háth pakrá; kyúṇki KHUDÁWAND kí mihrbání us par húi: aur use níkalke shahr se báhar pahunchá diyá.

17 ¶ Aur aisá húa ki jab we un ko báhar níkal láe, to us ne kahá, ki Apní ján lekar bhág; apne píchhe mat dekh, aur maidán meṇ kahíṇ mai thahar; pahár par bhág já, na ho ki tú halák ho jáwe.

18 Aur Lút ne un se kahá, ki Ai mere Khudáwánd, aisá na ho:

19 Kí ab dekh, tú ne apne bande par rahm kí nazar kí, aur tú ne mujh par aisá bará fazl kiyá, ki merí ján bacháí; main ab pahár par nahíṇ bhág saktá; na ho ki mujh par aisí koí musibat pare, ki main mar jáúṇ:

20 Ab dekh, yih shahr qarib hai, ki main us meṇ bhág jáúṇ, aur wuh chhoṭá hai: marzí ho, to wahán bhágkar jáúṇ; kyá wuh chhoṭá nahíṇ? so merí ján bachegi.

21 Tab us ne use kahá, ki Dekh, main ne is bát meṇ bhí terí 'arz qabúl kí, ki is shahr ko, jis ke wáste tú ne kahá, gárat na karúṅgá.

22 Jaldí kar, aur udhar bhág; kyúṇki jab tak tú wahán na pahunchhe, main kuchh kar nahíṇ saktá hūṇ. Is wáste us shahr ká nám Zugr rakhá gayá.

23 ¶ Aur jis waqt Lút Zugr meṇ

dákhil húa, sūraj kī roshnī zamīn par phailī.

24 Tab KHUDÁWAND ne Sadūm aur 'Amúrah par gandhak aur ág KHUDÁWAND kī taraf se ásmán par se barsáí.

25 Aur us ne un shahron ko, aur us sáre maidán ko, aur un shahron ke sab rahnewálon ko, aur sab kuchh jo zamín se ugá thá, nest kiyá.

26 ¶ Magar us kī jorī ne us ke pichhe phirke dekhá, aur wuh namak ká khambhá ban gayí.

27 ¶ Aur Abirahám fajr ko sawere uṭhke us jagah gayá, jahán wuh KHUDÁWAND ke huzúr khará thá :

28 Aur Sadūm aur 'Amúrah, aur us tamám maidán kī zamín kī taraf nazar kī, aur kyá dekhá, kī dekh zamín par se dhúnwán, bhaṭṭhe ká sá dhúnwán, uṭh rahá hai.

29 ¶ Aur aisá húa kī jab Khudá ne us maidán ke shahron ko nest kiyá, to Khudá ne Abirahám ko yád kiyá, aur un shahron ko, jahán Lút rahtá thá, gárat karte hūe Lút ko us oalá se bacháyá.

30 ¶ Aur Lút Zugr se apní donon beṭiṇ samet nikalkar pahár par já rahá; kyúnki Zugr men rahne se use dahshat húi: aur wuh aur us kī donon beṭián ek gár men rahne lagín.

31 Tab palautḥī ne chhoṭí se kahá, kī Hamará báp búrhá hai, aur zamín par koí mard nahín, jo tamám jahán ke dastúr ke muwáfiq hamáre pás andar áwe.

32 A'o, ham apne báp ko mai piláwen, aur us se hambistar howen, táki apne báp se nasl báqí rakhen.

33 So unhon ne usí ráat apne báp ko mai piláí: aur palautḥī andar gayí, aur apne báp se hambistar húi; par us ne us ke leṭe aur uṭhe waqt use na pahcháná.

34 Aur disre roz aisá húa kī palautḥī ne chhoṭí se kahá, kī Dekh, kal ráat ko main apne báp se hambistar

húi: áo, áj ráat bhí us ko mai piláwen; aur tú bhí jáke us se hambistar ho, kī apne báp se nasl báqí rakhen.

35 So us ráat ko bhí unhon ne apne báp ko mai piláí: aur chhoṭí uṭhke us se hambistar húi; aur us ne us ke leṭe aur uṭhe waqt use na pahcháná.

36 So Lút kī donon beṭián apne báp se hámila hún.

37 Aur barí ek betá janí, aur us ká nám Moáb rakhá: wuh Moábíon ká, jo ab tak haiṇ, báp húa.

38 Aur chhoṭí bhí ek betá janí, aur us ká nám Bin 'Ammi rakhá: wuh Baní 'Ammún ká, jo ab tak haiṇ, báp húa.

XX BAB.

AUR Abirahám wahán se dakhin kī sarzamín kī taraf chalá, aur Qádis aur Shúr ke bích men ṭhahrá, aur Jirár men já rahá.

2 Aur Abirahám ne apní jorí Sarah ke haq men kahá, kī Wuh merí bahin hai; aur Jirár ke bádsaháb Abimalik ne log bhejkar Sarah ko le liyá.

3 Lekin ráat ko Khudá Abimalik ke pás khwáb men áyá, aur use kahá, kī Dekh, tú, us 'aurat ke sabab jise tú ne liyá, maregá; kyúnki wuh kha-samwáli hai.

4 Par Abimalik us ke pás nahín gayá thá: so us ne kahá, kī Ai KHUDÁWAND, kyá tú ek sádiq qaum ko bhí maregá?

5 Kyá us ne mujhe nahín kahá, kī Wuh merí bahin hai? aur wuh ap hí bolí, kī Wuh merá bhái hai: main ne to apne dil kī rástí aur háth kī pákizagí se yih kiyá.

6 Aur Khudá ne use khwáb men kahá, kī Main bhí yih jántá hún, kī tú ne apne dil kī rástí se yih kiyá; aur main ne bhí tujhe roká, kī tú merá gunáh na kare: is liye main ne tujhe us ko chhúne na diyá.

7 Ab tú us mard kī jorí pher de kyúnki wuh nabí hai, aur wuh tere

liye du'á mángegá, so tú jítá rahegá par agar tú use pher na degá, to yih ján rakh, ki tú aur sab, jo tere haiñ zarúr mar jáenge.

8 Tab Abimalik ne fájir ko sawer uñkar apne sab naukaron ko buláya. aur un ko ye sab báten sunáin: tab we log bahut dar gaye.

9 Aur Abimalik ne Abirahám ko buláya, aur us se kahá, ki Yih kyá hai, jo tú ne ham se kiyá? aur main ne terá kyá qusúr kiyá, ki tú mujh par aur merí bádsáhát par ek gunáh i 'azím láya? Tú ne mujh se aise kám kiye, ki jin ká karná munásib na thá.

10 Abimalik ne yih bhí Abirahám se kahá, ki Tú ne kyá dekhá, ki yih kám kiyá?

11 Aur Abirahám bolá, Main ne kahá, ki Hargiz Khudá ká khauf yahán nahín hai; aur we merí jorú ke wáste mujh ko már dálenge.

12 Aur wuh to sach merí bahin hai; mere báp kí betí, par merí má kí betí nahín; so merí jorú húi.

13 Aur aisá húa ki jab Khudá ne mere báp ko ghar se mujhe áwara kiyá, to main ne use kahá, ki Mujh par yih terí mihrbání hogí; ki jahán kahín ham jáwen, mere haqq men kahiyo, ki Wuh merá bhái hai.

14 Tab Abimalik ne bher bakrí, aur gáe bail, aur gulám aur laundíon ko lekar Abirahám ko diyá, aur us kí jorú Sarah ko bhí us ko pher diyá.

15 Aur Abimalik ne kahá, ki Dekh, merá mulk tere sámhne hai; jahán dil lage, wahán rabá kar.

16 Aur us ne Sarah se kahá, ki Dekh, main ne tere bhái ko hazár siql rúpe ke diye: wuh tere wáste, aur un sab ke wáste, jo tere sáth haiñ, aur sab gairon ke wáste ánkhon ká parda hai: so us ne yán malámat pái.

17 ¶ Tab Abirahám ne Khudá se du'á mángí; aur Khudá ne Abimalik,

aur us kí jorú, aur us kí laundíon ko, changá kiyá, ki we janne lagín.

18 Kyúñki KHUDÁWAND ne Abimalik ke khandán ke sáre rihmon ko, Abirahám kí jorú Sarah ke mu'ámla ke sabab, band kar diyá thá.

XXI BĀ'Ī.

AUR KHUDÁWAND ne, jaisá far-máya thá, Sarah par nazar kí: aur KHUDÁWAND ne, jaisá kí kahá thá, Sarah ke liye kiyá.

2 Chunáñchi Sarah hámila húi, aur Abirahám ke liye burhápe men, usí muqarrar waqt par, jo Khudá ne use kahá thá, ek betá janí.

3 Aur Abirahám ne apne beté ká nám, jo us se paidá húa, jo Sarah us se jani, Iz, háq rakhá.

4 Aur Abirahám ne, jaisá kí Khudá ne use bukm diyá thá, apne beté Iz, háq ká, jab wuh áth dín ká húa, khatna kiyá.

5 Aur jab us ká betá Iz, háq us se paidá húa, to Abirahám sau baras ká há.

6 ¶ Aur Sarah ne kahá, ki Khudá, jo mujhe hanáya, aur sab sunnewále mere sáth hausenge.

7 Phir wuh bolí, ki Koi Abirahám se kah saktá thá, ki Sarah larkon ko lúdh piláwegí? kyúñki main us ke burhápe men ek betá janí.

8 Aur wuh larhá baphá, aur us ká dúdh chhuráya gayá: aur Iz, háq ke lúdh chhuráne ke dín Abirahám ne barí ziyáfat kí.

9 ¶ Aur Sarah ne dekhá, ki Há-jirah Misrí ká betá, jo wuh Abirahám se jani thí, tháttthe mártá hai.

10 Tab us ne Abirahám se kahá, ki Is laundí aur us ke beté ko níkal de: kyúñki is laundí ká betá mere beté Iz, háq ke sáth wáris na hogá.

11 Par apne beté kí khatír yih bát Abirahám kí nazar men niháyat burí ma'lúm húi.

12 ¶ Khudá ne Abirahám se kahá, ki Wuh bát is larhe aur terí laundí kí

bábat terí nazar men burí na ma'lúm ho; har ek bát ke haqq men, jo Sarah ne tujhe kahí, us kí áwáz par kán rakh; kyúñki terí nasl Iz, háq se kah-láegí.

13 Aur us laundí ke beté se bhí main ek qaum paidá karúngá, is liye ki wuh bhí terí nasl hai.

14 Tab Abirahám ne subh sawere uthkar roti, aur pání kí ek mashk lí, aur Hájirah ko, us ke kándhe par dharkar, dí, aur us larke ko bhí, aur use rukhsat kiyá: wuh rawána húi, aur Biarsab'a ke bayábán men bha-tákti phirtí thí.

15 Aur jab mashk ká pání chuk gayá, tab us ne larke ko ek jhári ke niche dál diyá.

16 Aur ap us ke sámhne ek tír ke tappe par dúr já baithí: kyúñki us ne kahá, Main larke ká marná na dekh-tín. So wuh sámhne baithí, aur chillá chilláke roi.

17 Tab Khudá ne us larke kí áwáz suní; aur Khudá ke firishte ne ásmán se Hájirah ko pukará, aur us se kahá, ki Ai Hájirah, tujh ko kyá húa? mat dar; ki us larke kí áwáz, jahán wuh pará hai, Khudá ne suní.

18 Uth, aur larke ko uthá, aur use apne háth se sambhál: ki main us ko ek barí qaum banáúngá.

19 Phir Khudá ne us kí ankhen kholín, aur us ne pání ká ek kúá dekhá; aur jákar us mashk ko pání se bhar liyá, aur larke ko piláyá.

20 Aur Khudá us larke ke sáth thá; aur wuh barhá, aur bayábán men rahá kiyá, aur tírándáz ho gayá.

21 Aur wuh Fárán ke bayábán men rahá: aur us kí má ne mulk i Misr se ek 'aurat us se byáhne ko lí.

22 ¶ Phir us waqt yún húa, ki Abimalik aur us ke lashkar ke sardár Fíkull ne Abirahám se kahá, ki Har kám men, jo tú kartá hai, Khudá tere sáth hai;

23 Ab mujh se Khudá kí qasamí

khá, ki tú na mujh se, na mere beté se, aur na mere pote se, dagá kare; balki us mihrbání ke muwáfíq, jo main ne tujh par kí hai, tú mujh par, aur is mulk par, jis men tú bastá hai, mihrbání kare.

24 Tab Abirahám ne kahá, ki Main qasam khátúngá.

25 Aur Abirahám ne pání ke ek kúe ke wáste, jise Abimalik ke nau-karon ne zabardastí se chhín liyá thá, Abimalik ko malámat kí.

26 Abimalik ne kahá, ki Main nahín jántá hún, ki kis ne yih kám kiyá: aur tú ne bhí mujhe khabar na dí, aur main ne, áj ke siwá, suná bhí nahín.

27 Aur Abirahám ne bher bakri aur gáo bail leke Abimalik ko diye aur donon ne ápas men 'ahd kiyá.

28 Aur Abirahám ne bher ke sát máda bachchon ko lekar judá rakhá.

29 Aur Abimalik ne Abirahám se kahá, ki Ye bheron ke sát máda bachche, jo tú ne alag kar rakhe, yih kyá hain?

30 Us ne kahá, ki Ye sát máda bachche tú mere háth se le, táki wo mere gawáh hon, ki main ne yih káá khodá.

31 Is liye us maqám ká nám Biarsab'a rakhá; ki un donon ne qasam khái.

32 So unhon ne Biarsab'a men 'ahd kiyá; tab Abimalik aur us ke lashkar ká sardár Fíkull uthé, aur Filistion ke mulk ko phire.

33 ¶ Tab us ne Biarsab'a men darakht lagáe, aur wahán KHUDÁ-WAND ká, jo Khudá e abadi hai, nám liyá.

34 Aur Abirahám bahut din Filis-tion ke mulk men rahá.

XXII BAT.

UN bátón ke ba'd yún húa, ki Khudá ne Abirahám ko ázmáyá, aur use kahá, ki Ai Abirahám: wuh bolá, ki Dekh, main házir húp.

2 Tab us ne kahá, ki Tú apne bete, hán, apne iklaute bete ko, jise tú piyár kartá hai, Iz, háq ko le, aur zamin i Moriyáh men já, aur use wahán paháron men se ek pahár par, jo main tujhe batáúngá, sokhtani qurbáni ke liye charhá.

3 ¶ Tab Abirahám núr ke tarke uthá, aur apne gadhe par charjána kasá, aur apne sáth do jawán aur apne bete Iz, háq ko liyá, aur sokhtani qurbáni kí lakrián chirín, aur uthkar us jagah, jo KHUDÁ ne use farmáyá thá, chalá.

4 Tísre din, jab Abirahám ne apní ánkhi utháke us jagah ko dúr se dekhá,

5 Tab Abirahám ne apne jawánon se kahá, Tum yahan gadhe pás raho; main is larke ke sáth wahán tak já-úngá, aur sijda karke phir tumháre pás áúngá.

6 Aur Abirahám ne sokhtani qurbáni kí lakrián leke apne bete Iz, háq par rakhiín, aur ág, aur chhur apne háth men lí; aur donon sáth sáth chale.

7 Tab Iz, háq ne apne báp Abirahám se kahá, ki Ai mere báp. Us ne jawáb diyá, ki Ai mere bete, main házir hún. Us ne kahá, ki Dekh, ág aur lakrián to haiín; par sokhtani qurbáni ke liye barra kahán?

8 Abirahám ne kahá, ki Ai mere bete, KHUDÁ ap hí apne wáste sokhtani qurbáni ke liye barra kí tadbir kar legá; so we donon sáth sáth chale.

9 Aur we us maqám par, jis kí nábat KHUDÁ ne us se kahá thá, pahunché. Tab Abirahám ne wahán ek qurbángáh banáí, aur lakrián chunín, aur apne bete Iz, háq ko bándhá, aur use qurbángáh men lakri ke úpar dhar diyá.

10 Aur Abirahám ne apná háth sarháke chhurí lí, ki apne bete ko zabh kare.

11 Wuhín KHUDÁWAND ke fi-

rishte ne use ásmán se pukará, ki Ai Abirahám, Ai Abirahám: wuh bolá, Main házir hún.

12 Phir us ne kahá, ki Tú apná háth larke par mat barhá, aur use kuchh mat kar; ki ab main ne jáná, ki tú KHUDÁ se dartá hai: is liye ki tú ne apne bete, hán, apne iklaute ko, mujh se dareg na kiya.

13 Tab Abirahám ne apní ánkhen utháín, aur apne píche ek mendhá dekhá, jis ke sing jhári men áke haiín: tab Abirahám ne jákar us mendhe ko liyá, aur us ko apne bete ke badle men sokhtani qurbáni ke liye charháyá.

14 Aur Abirahám ne us maqám ká nám Yahowáh-yari rakhá: chunánchi yih áj tak kahá játa hai, kí KHUDÁWAND ke pahár par dekhá jáegá.

15 ¶ Tab KHUDÁWAND ke frishte ne dobára ásmán par se Abirahám ko pukará, aur kahá, ki

16 KHUDÁWAND farmatá hai, Is liye ki tú ne aisá kám kiya, aur apná betá, apná iklautá hí betá, dareg na rakhá, main ne apní qasam kháí, ki

17 Main tujhe barakat dete hí barakat dúngá, aur barháte hí teri nasl ko ásmán ke sitáron, aur daryá ke kanáre kí ret kí mánind barháúngá; aur teri nasl apne dushmanon ke darwáza par qábiz hongí.

18 Aur teri nasl se zamin kí sári qaumen barakat páwengi; kyúñki tú ne meri bát mání.

19 Ba'd us ke Abirahám apne jawánon ke pás phir gayá, aur we uthé, aur ek sáth Biarsab'a ko gaye; aur Abirahám Biarsab'a men rahá.

20 ¶ Ba'd in báton ke yún húa, ki Abirahám ko khabar pahunchí, kí Dekh, Milkah bhí tere bhái Nahúr ke liye farzand janí;

21 'U'z us ká palauthá, aur us ká bhái Búz, aur Qamúel, Arám ká báp,

22 Aur Kasad, aur Hazú, aur Fildás, aur Idláf, aur Baitúel.

23 Aur Baitúel se Ribqah paidá

húí : Milkah Abirahám ke bhái Nahúr ke liye ye áth janí.

24 Aur us kí haram se, jis ká nám Rúmah thá, Tibakh, aur Jáham, aur Tukhas, aur Ma'akah paidá húe.

XXIII BA'B.

AUR Sarah kí 'umr ek sau satáís baras kí thí; Sarah kí zindagí ke itne hí baras the.

2 Aur Sarah Qaryatarba' men mar gayí; wuhí Habrún hai, jo Kan'an men hai; tab Abirahám Sarah ke liye mátam karne aur us par rone ko áyá.

3 ¶ Phir Abirahám apne murde ke pás se uth khará húa, aur Baní Hitt se hamkalám hoke kahá, kí

4 Main pardesí aur tum men rahnewálá hún: tum apne darmiyán ek qabrgáh merí milkiyat kar do, kí main apne sámhne se apná murda utháke gárún.

5 Tab Baní Hitt ne Abirahám ke jawáb men kahá,

6 Kí Aí mere khudáwand, hamárah sun; tú hamáre darmiyán ek amír ul-láh hai: hamárá qabrgáhon men se sab se achchhí qabrgáh men apne murde ko gár; ham men koí nahín, jo tujh se apní qabrgáh báz rakhe, kí tú apná murda na gáre.

7 Tab Abirahám khará húa, aur us mulk ke logon Baní Hitt ke áge apne taín jhukáyá,

8 Aur un se yún guftogú kí, kí Agar tumbhári marzí ho, kí main apne murde ko apne sámhne se utháke gárún, to merí suno, Suhr ke beté 'Ifrún se merí sífárish karo,

9 Kí wuh Makfilah ke gár ko, jo us ká hai, aur us ke khet ke kanáre par hai, us kí púrí qímat leke mujhe de, kí tumbháre bich ek qabrgáh merí milkiyat ho.

10 Aur 'Ifrún Baní Hitt ke darmiyán baithá thá. Tab 'Ifrún Hittí ne,

ke rúbarú, jo us ke shahr ke darwáze se dákhil hote the, Abirahám ke jawáb men kahá,

11 Nahín, mere khudáwand, men sun: main yih khet tujhe detá hún, aur wuh gár bhí, jo us men hai, apní qaum ke farzandon ke áge tujhe detá hún: tú apne murde ko gár.

12 Tab Abirahám ne apne taín us mulk ke logon ke sámhne jhukáyá.

13 Phir us ne us mulk ke logon ke sámhne 'Ifrún se hamkalám hoke kahá, Agar tú detá hai, to merí suniye: main tujhe us khet ke 'iwaz rúpiyá dúngá; tú mujh se le, to main apne murde ko wahán gárún.

14 'Ifrún ne Abirahám ko jawáb diyá, aur us se kahá,

15 Mere khudáwand, merí sun le; Yih zamín rúpe ke chár sau siql kí hai; yih tere aur mere darmiyán kyá hai? pas apná murda gár.

16 Abirahám ne 'Ifrún kí suní, aur Abirahám ne us chándí ko 'Ifrún ke liye taul diyá, jo us ne Baní Hitt ke sámhne kahá thá, ya'ne chár sau siql chándí, jis kí saudágaron men chalan thí.

17 ¶ So 'Ifrún ká wuh khet, jo Makfilah men Mamre ke sámhne thá, wuhí khet, aur wuh gár, jo us men thá, aur sáre darañht, jo us khet men aur us kí cháron taraf kí sarhaddon men the,

18 Baní Hitt ke, aur un sab ke rúbarú, jo us ke shahr ke darwáze se dákhil hote the, yih sab Abirahám kí kháss milkiyat ho gayí.

19 Ba'd us ke Abirahám ne apní jorú Sarah ko Makfilah ke khet ke gár men, jo Mamre ke sámhne hai, gára: Kan'an kí zamin men Habrún wuhí hai.

20 Chunánchi wuh khet, aur wuh gár, jo us men thá, Baní Hitt ne qabrgáh ke liye Abirahám kí milkiyat thahrá diye.

XXIV BA'T.

AUR Abirahám búrhá aur bahut dinon ká húa, aur KHUDÁWAND ne sab báton men Abirahám ko barakat bakhshí thí.

2 Aur Abirahám ne apne ghar ke qadím naukar ko, jo us kí sab chízon ká mukhtár thá, kahá, Main teri minnat kartá hún, apná háth meri rán tale rakh :

3 Aur main tujh se KHUDÁWAND ká, jo ásmán ká Khudá hai, o zamín ká Khudá hai, qasam lúngá, ki tú Kan'ánion kí betíon men se, jin men main rahtá hún, mere bete ko na byáh dená :

4 Balki tú mere watan aur mere khándán men já, aur mere bete Iz, háq ke liye jurí le á.

5 Us naukar ne use kahá, ki Sháyad wuh 'aurat is mulk men mere sáth áne par rází na ho : to kyá main tere bete ko us zamín men, jahán se tú áyá, phir le jáúñ ?

6 Tab Abirahám ne use kahá, Khabardár, tú mere bete ko wahán hargiz na le jáná.

7 ¶ KHUDÁWAND, ásmán ká Khudá, jo mujhe mere báp ke ghar aur zád-búm se nikál láyá, aur jo mujh se hamkalám húa, aur jis ne qasam khákar mujh se kahá, ki Main teri nasl ko yih zamín dúngá; wuhí tere áge apná frishta bhejegá, ki tú wahán se mere bete ke liye jurí láwe.

8 Aur agar wuh 'aurat tere sáth áne men rází na ho, to tú meri qasam se chhút jáegá; par mere bete ko hargiz wahán mat le jáná.

9 Us naukar ne apná háth apne sáhib Abirahám kí rán tale rakhá, aur us ke sámhne is bát par qasam khái.

10 ¶ Tab us naukar ne apne kháwind ke únton men se das únt liye, aur chal niklá, kyúñki us ke kháwind ke sab amwál us ke háth men the; aur wuh uthá, aur Arám Nahrain men Nahúr ke shahr tak gayá.

11 Aur shám ko, jis waqt ki 'auraten pání bharne ko áti hain, us ne us shahr ke báhar báolí ke nazdík apne únton ko biháyá;

12 Aur kahá, ki Ai KHUDÁWAND, mere kháwind Abirahám ke Khudá, main teri minnat kartá hún, tú áj mujh ko kámyáb kar, aur mere kháwind Abirahám par mihr kar.

13 Dekh, main is báolí par khará hún; aur shahr ke logon kí betíán pání bharne áti hain :

14 Pás yúñ hone de, ki wuh chhok-rí, jise main kahún, ki Apní thiliyá utár, ki main píúñ; aur wuh kahe, ki Pí; aur main tere únton ko bhí pí-láúngí, wuh 'aurat ho, jise tú ne apne bande Iz, háq ke liye thahráyá hai; aur usí se main jánúngá, ki tú ne mere sáhib par mihrbání kí hai.

15 ¶ Aur aisá húa, ki peshtar us se ki yih báton tamám kí thin, dekho, Ribqah, jo Abirahám ke bhái Nabúr kí jurí Milkah ke bete Baitúel se paidá húi thí, apní thiliyá apne kándhe par dharke niklí.

16 Aur wuh chhokrí niháyat khúb-súrat, aur kunwári thí, aur mard se náwáqif. Wuh us báolí men utrí, aur apní thiliyá bharkar úpar áí.

17 Tab wuh naukar us kí muláqát ko daurá, aur bolá, ki Main teri minnat kartá hún, mujhe apní thiliye se thorá sá pání pilá.

18 Wuh bolí, ki Píjiye, sáhib; aur us ne jaldí kí, aur apní thiliyá háth par utárke use piláyá.

19 Jab use pilá chukí, to bolí, ki Main tere únton ke liye bhí pání bharne jáúngí, jab tak ki we pí na chuken.

20 Aur us ne wuhín apní thiliye ká pání hauz men dál diyá, aur phir báolí men pání bharne daurí gayí, aur us ke sab únton ke liye bhará.

21 Wuh mard us se muta'ajjib hokar chup rahá, tá dekhe, ki KHUDÁWAND ne us ká safar inubáarak kiyá hai, ki nahín.

22 Aur yún húa, ki jab unt pí chuke, to us shakhs ne ádhe siql sone kí ek nath, aur das siql sone ke do kare háthon ke liye nikále:

23 Aur kahá, ki Tú kis kí betí hai? mujhe batáíye: kyá tere báp ke ghar men hamáre utarne kí jagah hai?

24 Us ne use kahá, ki Main Baitú-el kí betí hún, jise Milkah Nahúr ke liye janí.

25 Yih bhí use kahá, ki Hamáre pás ghás chára bahut hai, aur tíkne kí jagah bhí hai.

26 Tab us mard ne apná sir jhuká-ya, aur KHUDÁWAND ko sijda kiya,

27 Aur us ne kahá, KHUDÁWAND, mere kháwind Abirahám ká Khudá, mubáarak hai, jis ne mere kháwind ko apní rahmat aur apní rástí se khálí na chhorá: KHUDÁWAND ne mujhe mere kháwind ke bháion ke ghar kí taraf ráh dikháí.

28 Tab us larkí ne daurke apní má ke ghar men yih ahwál kahá.

29 ¶ Aur Ribqah ká ek bhái thá, jis ká nám Lában thá: wuh báhar báolí par us mard pás daurá gayá.

30 Jab us ne wuh nath, aur kare apní bahin ke háthon men, dekhe, aur apní bahin Ribqah se ye báten sunín, jo kahtí thí, ki Us mard ne mujh se yún kahá, wuh us mard pás áyá; aur kyá dekhtá hai, ki untón ke nazdik báolí pás khará hai.

31 Aur kahá, ki Ai KHUDÁWAND ke mubáarak, tú andar á; kis liye báhar khará hai? main ne ghar, aur untón ke liye ek makán taiyár kiya.

32 ¶ Aur wuh mard ghar men áyá; aur us ne us ke untón ko kholá, aur untón ke liye ghás chára diya, aur us ke pánw aur us ke sáthwále mardon ke pánw dhone ko pání diya.

33 Aur kháná us ke áge rakhá gayá; par wuh bolá, ki Main jab tak apná matlab na kahún, na khá-úngá. Wuh bolá, Kah.

34 Tab us ne kahá, ki Main Abirahám ká naukár hún.

35 Aur KHUDÁWAND ne mere kháwind ko bahut sí barakat di; aur wuh bará húa; aur us ne use bhej bakrián, aur gáe bail, aur soná, aur rúpá, aur laundí, aur gulám, aur unt, aur gadhe bakhshé hai.

36 Aur mere kháwind kí jorí Sarah burhápe men us ke liye betá janí: aur us ne apná sab kuchh use diya.

37 Aur mere kháwind ne yih kah-ke mujh se qasam lí, ki tú Kan'ánion kí betíon men se, jin kí zamín men main rahtá hún, kisi se mere beté kí shádí mat kar díjiyo;

38 Balki tú mere báp ke ghar, aur mere khándán men já, aur mere beté ke wáste jorú le á.

39 Tab main ne apne kháwind se kahá, Sháyad wuh 'aurat mere sáth na áne cháhe.

40 Tab us ne mujhe kahá, ki KHUDÁWAND, jis ke huzúr men main chaltá hún, apná frishta tere sáth bhejega, aur tujhe ráh men kámyáb karega; tú mere kunbe aur mere báp ke ghar men se mere beté ke liye jorú lá.

41 Aur jab tú mere khándán men já pahunche, tab tú meri qasam se chhútegá; par agar we tujhe na den, tau bhí tú meri qasam se chhútgá.

42 Main áj us báolí par áyá, aur kahá, ki Ai KHUDÁWAND, mere kháwind Abirahám ke Khudá, agar tú mere safar ko, jo main kartá hún, mubáarak kare:

43 To dekh, ki main pání kí báolí pás khará hún; aur aisá ho, ki jab wuh kunwári pání bharne nikle, aur main use kahún, ki apní thiliye se thorá pání pine ko mujhe de;

44 Aur wuh mujhe kahe, ki Tú bhí pí, aur main tere untón ke liye bhí bharúngi: to wuh wuh 'aurat howe, jise KHUDÁWAND ne mere kháwind ke beté ke liye muqarrar kiya hai.

45 Aur main apne dil men yih bát kahá hí thá, ki dekho, Ribqah apnī thiliyá apne kándhe par liye báhai niklī, aur báolī men utrí, aur pání bhará: tab main ne use kahá, Mujh pání pilá.

46 Aur us ne phurtí kī, aur apnī thiliyá apne úpar se utárá, aur bolí, ki Pi le, aur main tere únton ko bhí páni piláúngí: chunánci main ne piyá, aur us ne mere únton ko bhí piláyá.

47 Phir main ne us se púchhá, aur kahá, ki Tú kis kī betí hai? Wuh bolí, Nahúr ke betē Baitúel kī betí hún, jise Milkah us ke liye janí. Aur main ne nath us kī náik men, aur karé us ke háthon men pahínáe.

48 Aur main ne apná sir jhukáke KHUDÁWAND ko síjda kiyá, aur KHUDÁWAND apne kḥáwind Abirahám ke Kḥudá ko mubáarak kahá, jis ne mujhe sídhi ráh batáí, ki apne kḥáwind ke bhái kī betí us ke betē ke wásto lún.

49 So ab agar tum mihrbání aur rástí se mere kḥáwind ke sáth sulúk kiyá cháhate ho, to mujh se kaho; aur agar nahín, tau bhí mujh se kaho; táki main dahne yá báín háth phirún.

50 Tab Lában aur Baitúel ne jawáb diyá, aur kahá, ki Yih bát KHUDÁWAND kī taraf se hai; hain tujhe kuchh burá yá bhalá nahín kah sakte.

51 Dekh, Ribqah tere áge hai, use le, aur já, aur jaisá ki KHUDÁWAND ne kahá hai, us se apne kḥáwind ke betē ká biyáh kar de.

52 Aur yún húa, ki jab Abirahám ke naukár ne un kī bátēn sunín, to zamín par jhukke KHUDÁWAND ko síjda kiyá.

53 Aur naukár ne rúpe ke bartan, aur sone ke bartan, aur posháken níkalín, aur Ribqah ko dín, aur us ne us ke bhái, aur us kī má ko bhí, qímatí chízen dín.

54 Aur us ne, aur un logon ne, jo

us ke sáth the, kḥáyá piyá, aur ráh wahín rahe; subh ko we úthe, aur us ne kahá, ki Mujhe mere kḥáwind pás jáne ke liye rukhsat karo.

55 Aur us ke bhái aur us kī má ne kahá, ki Chhokrí ko das roz se kam nahín hamáre pás rahne de; ba'd us ke wuh jáegí.

56 Us ne unhon kahá, ki Mujhe mat roko, ki KHUDÁWAND ne merá safar mubáarak kiyá; mujhe rukhsat karo, táki main apne kḥáwind pás jáúñ.

57 We bole, Ham us chhokrí ko uláte hain, aur us se daryáft karte ain.

58 Tab unhon ne Ribqah ko bulá-á, aur use kahá, ki Tú is mard ke sáth jáegí? Wuh bolí, ki Jáúngí.

59 Tab unhon ne apní bahín Ribqah, aur us kī dadá, aur Abirahám ke naukár, aur us ke logon ko, rawána iyá.

60 Aur unhon ne Ribqah ko du'á í, aur use kahá, ki Tú hamárá báhin, lákhoñ kī má ho, aur terí nasl un e darwáza ke, jo un ká kína rakhte ain, malík hon.

61 ¶ Aur Ribqah aur us kī chhok- lán uthkar únton par charhín, aur us mard ke píchhe ho lín: aur wuh mard Ribqah ko lekar rawána húa.

62 Aur Iz,háq Biar ul Hai ur Rái í ráh á niklá, ki wuh dakhin ke nulk men rahtá thá.

63 Aur Iz,háq shám ke waqt dhyán arne ko maidán men gayá; aur us e apní ánkhen utháín, aur nazar kī, ur kyá dekhá, ki únt chale áte hain.

64 Aur Ribqah ne apní ánkhen tháín, aur Iz,háq ko dekhkar únt par se utrí.

65 Kí us ne us naukár se púchhá há, ki Yih shakhs, jo khet se hamárá nulaqát ko chalá áta hai, kaun hai? Aur us naukár ne kahá thá, ki Yih merá kḥáwind hai. Is liye us ne niqáb iyá, aur apne taín chhipáyá.

Abirahám ki marit o dafun. PAIDA'ISH, XXV. 'Esau o Ya'qub ki paidásh

66 Aur naukar ne sab bāṭeṇ, jo us ne kī thīn, Iz, háq se kahīn.

67 Aur Iz, háq use apní má Sarah ke khaime men láyá, aur Ribqah ko liyá, aur wuh us kī jorú hūí, aur us ne use piyár kiyá: aur Iz, háq ne apní má ke marne ke ba'd tasallí páí.

XXV BÁT.

AUR Abirahám ne ek aur jorú kī, jis ká nám Qatúrah thá.

2 Aur us se Zimrán, aur Yuqsán, aur Midán, aur Midyán, aur Isbáq, aur Sūkḥ paidá hūe.

3 Aur Yuqsán se Sibá, aur Dadán, paidá hūe. Aur Dadán ke farzand Asúrí, aur Latúsi, aur Laumí the.

4 Aur Midyán ke farzand 'Aisáh, aur Gífr, aur Ilanúk, aur Abída', aur Ildu'á the. Ye sab Baní Qatúrah the.

5 ¶ Aur Abirahám ne apná sab kuchh Iz, háq ko diyá;

6 Iekin un haramon ke beṭon ko, jo Abirahám se hūe, Abirahám ne kuchh in'am deke apne jite jī un ko apne bete Iz, háq ke pás se púrāb rukḥ púrāb kī sarzámín men bhej diyá.

7 Aur Abirahám kī hayát ke barason ke din, jin men wuh jítá rahá, ek sau pachhattar baras the.

8 Tab Abirahám ján bahaqq húa, aur achchhí 'umr-darázī men búrhá aur ásúda hoke mará, aur apne logon men já milá.

9 Aur us ke bete Iz, háq aur Ismá'el ne Makflah ke magare men, Hittí Suhr ke bete 'Ifrún ke khet men, jo Mamre ke áge hai, use gárá;

10 Us khet men, jo Abirahám ne Hitt ke beṭon se mol liyá thá: wahá, Abirahám aur us kī jorú Sarah gáre gaye.

11 ¶ Aur Abirahám ke marne ke ba'd yún húa, kī Khudá ne us ke bete Iz, háq ko barakat bakushí; aur Iz, háq Biar ul Hai ur Rái ke pás já rahá.

12 ¶ Aur Abirahám ke bete Ismá'el ká, jise Sarah kī laundí Misrí

Ilájirah Abirahám ke -liye janí thí, yih nasabnáma hai:

13 Aur ye Ismá'el ke beṭon ke nám hai, mutábiq un ke námon aur nasabon kī fihrist ke; Ismá'el ká palautḥá Nabít, aur Qidár, aur Adabiel, aur Mibsám,

14 Aur Mismá', aur Dúmah, aur Manshá,

15 Aur Hadar, aur Taimá, aur Itúr, aur Nafis, aur Qidmah.

16 Ye Ismá'el ke bete hai, aur un ke nám un kī bastion aur qill'aon men ye hai; aur ye apní ummaton ke bárah ra'is the.

17 Aur Ismá'el kī hayát ke baras ek sau saintís the, kī wuh ján bahaqq taslím húa, aur mar gayá; aur apne logon men já milá.

18 Aur we Hawflah se Shúr tak, jo Misr ke sémhne us ráh men hai, jis se Asúr ko játe hai, baste the; in ká qit'a i zamín in ke sab bháton ke sémhne pará thá.

19 ¶ Aur Abirahám ke bete Iz, háq ká nasabnáma yih hai: Abirahám se Iz, háq paidá húa:

20 Iz, háq chálís baras kī 'umr men thá, jis waqt us ne Ribqah se, jo Baittel Arámi Faddán-Arámi ke báshinda kī betí, aur Lában Arámi kī bahin thí, byáh kiyá.

21 Aur Iz, háq ne apní jorú ke liye KHUDÁWAND se du'á mángí, kyúnki wuh bájñh thí: aur KHUDÁWAND ne us kī du'á qabúl kī; aur us kī jorú Ribqah hámila hūí.

22 Aur us ke peṭ men do larke ápas men muzáhin hūe: tab us ne kahá, Agar yún hún, to aisi kyún hún? Aur wuh KHUDÁWAND se páchhne gayí.

23 KHUDÁWAND ne use kahá, kī Tere peṭ men do qaumen hai, aur tere rihm se do ummaten niklengi; aur ek ummat dúsrí ummat se zoráwar hogí; aur bará chhoṭe kī khidmat karegá.

24 ¶ Aur jab us ke janne ke din pūre hūe, to kyā dekhte hain, ki us ke peṭ men tau,am hain.

25 Aur pahlā, lāl rang, goyā bil-kull pashm kā libās ho, niklā; aur unhon ne ūs kā nām 'Esau rakhā.

26 Us ke ba'd us kā bhāī niklā, aur us kā bāth 'Esau ki erī se lagā hūā thā; aur us kā nām Ya'qūb rakhā gayā: jab wuh unhen janī, to Iz,hāq sāth baras kā thā.

27 Aur we larke barhe: aur 'Esau shikār men māhir, jangal kā rahne-wālā, thā; aur Ya'qūb nek mard, khaimon kā rahnewālā, thā.

28 Aur Iz,hāq 'Esau ko piyār kartā thā, kyūnki wuh us ke shikār kā gosht khātā thā: aur Ribqah Ya'qūb ko chāhtī thī.

29 ¶ Aur Ya'qub ne lapsī pakāī: aur 'Esau jangal se āyā, aur wuh mānda ho gayā thā.

30 Aur 'Esau ne Ya'qūb se kahā, ki Is lāl lāl men se kuchh mujhe khāne ko de; kyūnki main mānda ho gayā hūn. Is liye us kā nām Adūm hūā.

31 Tab Ya'qūb ne kahā, ki A'j hi apne palauṭhe hone kā haqq mere bāth bech.

32 'Esau ne kahā, ki Dekh, main to marne jātā hūn: so palauṭhā honā mere kis kām āwega?

33 Tab Ya'qūb ne kahā, ki A'j hi mujh pās qasam khā: us ne us pās qasam khāī: aur us ne apne palauṭhe hone kā haqq Ya'qūb ke bāth bechā.

34 Tab Ya'qūb ne 'Esau ko rotī aur masūr ki dāl di; us ne khāyā aur piyā, aur uthkar chalā gayā; so 'Esau ne apne palauṭhe hone kā haqq nāchiz jānā.

XXVI BĀṬ.

AUR us zamīn men, us pahle kāl ke siwā, jo Abirahām ke aiyām men parā thā, phir kāl parā. Tab Iz,haq Abimalik pās, jo Filistīon kā bādshāh thā, Jirār tak gayā.

2 Aur KHUDĀWAND ne us par zāhir

hoke kahā, ki Misr ko mat utar jā; balki jahān main tujhe kahūn, us zamīn men rahā kar:

3 Tū is hī zamīn men būdobāsh kar, ki main tere sāth hūngā, aur tujhe barakat bakhshūngā; kyūnki main tujhe, aur terī nasl ko, ye sab mulk dūngā, aur main us qasam ko, jo main ne tere bāp Abirahām se kī hai, wafā karūngā.

4 Aur main terī aulād ko āsmān ke sitāron ki mānind wāfir karūngā, aur ye sab mulk terī nasl ko dūngā; aur zamīn kī sab qaumen terī nasl se barakat pāwengi;

5 Is liye ki Abirahām ne merī āwāz ko sunā, aur merī tākid ko, mere hukmon, aur mere qānūnon, aur mere shara'on ko hifz kiyā hai.

6 ¶ So Iz,hāq Jirār men rahā.

7 Aur wahān ke bāshindon ne us se us kī jorū kī bābat pūchhā. Wuh bolā, kī Wuh merī bahin hai: kyūnki wuh use apnī jorū kahne se darā; tā na howe kī wahān ke log Ribqah ke liye use qatl karen; kyūnki wuh khūbsūrat thī.

8 Aur yūn hūā, kī jab wuh wahān muddat tak rahā, to Filistīon kā bādshāh Abimalik jharokhe se bāhar dekhtā thā: aur us ne nazar kī, aur dekhā kī Iz,hāq apnī jorū Ribqah se ikhtilāl kartā hai.

9 Tab Abimalik ne Iz,hāq ko bulākar kahā, kī Dekh, wuh yaqīnan terī jorū hai: phir tū ne kyūnkar kahā, kī Wuh merī bahin hai? Iz,hāq ne us se kahā, Is liye kī main ne kahā, Aisā na ho, kī main us ke liye mārā jāūn.

10 Abimalik bolā, Yih kyā hai, jo tū ne ham se kiya? Nazdik thā, kī logon men se koi terī jorū ke sāth ham-bistar hotā, aur tū ham par ilzām lātā.

11 Tab Abimalik ne sab logon ke yih hukm kiya, kī Jo koi is mard ko, yā us kī jorū ko chhūegā, so mār dālā jāegā.

12 Aur Iz, háq ne us zamín men khetí kí, aur usí sál sau guná hásil kiyá : aur KHUDÁWAND ne use barakat bakhshí :

13 Aur wuh mard barh gayá, aur us kí taraqqí hotí chahí játí thí, yahán tak kí bahut bará ádmí ho gayá ;

14 Wuh bher bakrí, aur gáe bail, aur bahut se chákaron ká málík húa : aur sáre Filistíon ko us par rashk áyá.

15 Aur Filistíon ne sáre kúe, jo us ke báp ke naukaron ne us ke báp Abirahám ke waqt men khode the, band kar diye, aur unhen mittí se bhar diyá.

16 Aur Abimalik ne Iz, háq se kahá, kí Hamáre pás se já ; kí tú ham se ziyáda zoráwar ho gayá.

17 ¶ Tab Iz, háq wahán se gayá, aur apná khaima Jirár kí wadí men khará kiyá, aur wahán rahá.

18 Aur Iz, háq ne pání ke un kúon ko, jo unhon ne us ke báp Abirahám ke waqt men khode the, phir khodá ; kyúnkí Filistíon ne Abirahám ke marne ke ba'd unhen band kar diyá thá ; aur us ne un ke wuhí nám, jo nám us ke báp ne rakhe the, phir rakhe.

19 Aur Iz, háq ke naukaron ne wadí men khodá, aur wahán ek kúá, jis men pání ká sotá thá, páyá.

20 Aur Jirár ke garariyon ne Iz, háq ke garariyon se yih kahke qaziya kiyá, kí Yih pání hamará hai. Aur us ne us kúe ká nám 'Isq rakhá ; is liye kí unhon ne us ke sáth jhagrá kiyá thá.

21 Aur unhon ne dúsrá kúá khodá, aur us ke liye bhí jhagrá húa : aur us ne us ká nám Sitnah rakhá.

22 Tab wuh wahán se áge chalá, aur ek aur kúá khodá, jis ke liye unhon ne jhagrá na kiyá ; aur us ne us ká nám Rihábát rakhá, aur kahá, kí Ab KHUDÁWAND ne hamáre liye jagah nikáli, aur ham is zamín men phalenge.

23 Aur wuh wahán se Biarsab'a ko gayá.

24 Aur KHUDÁWAND usí rát us par záhir húa, aur kahá, kí Main tere báp Abirahám ká Khudá hún ; mat dar, kí main tere sáth hún, aur tujhe barakat dúngá, aur apne bande Abirahám ke liye terí nasl barháúngá.

25 Aur us ne wahán mazbah baná-yá, aur KHUDÁWAND ká nám liyá, aur wahán apná khaima khará kiyá ; aur wahán Iz, háq ke naukaron ne ek kúá khodá.

26 ¶ Tab Abimalik, aur Akhúzat, jo us ke doston men se thá, aur us ká sipahsálár Fíkull, Jirár se us ke pás gaye.

27 Tab Iz, háq ne unhen kabá, Kís wáste tum mere pás áe ho, jis hál men kí mujh se kína rakhte ho, aur mujh ko apne pás se nikál diyá ?

28 We bole, Ham ne dekhte húe yih dekhá, kí KHUDÁWAND tere sáth hai : so ham ne kahá, kí Ham aur tú ápas men ham-qasam ho jáwen, aur ham tere sáth 'ahd karen,

29 Táki jaisá ham ne tujhe nahín chhúá, aur tujh se neki ke siwá kuchh nahín kiyá, aur tujh ko salámatí se rukhsat kiyá, tú bhí ham se badí na kare ; tú ab KHUDÁWAND ká mubárak hai.

30 Tab us ne un kí milhmání kí, aur unhon ne kháyá aur piyá.

31 Aur we subh sawere uthe, aur ápas men ham-qasam húe : aur Iz, háq ne unhen rukhsat kiyá, aur we us ke pás se salámat chale gaye.

32 Aur usí din yún húa, kí Iz, háq ne naukár áe, aur kúe kí bábat, jo unhon ne khodá thá, us se zikr kiyá, aur kahá, kí Ham ne pání páyá.

33 So us ne us ká nám Sab'a rakhá : is liye wuh shahr áj tak Biarsab'a kahlátá hai.

34 ¶ Aur 'Esau ne, jab chálís baras ká húa, Biari Hittí kí betí Yahúdíth, aur Ailún Hittí kí betí Bashámath se byáh kiyá.

35 Aur we Iz'háq aur Ribqah ke liye ján ki talhí ke bá'is hún.

XXVII BÁT.

AUR yún húa, ki jab Iz'háq búrhá húa, aur us kí ánkhen dhundhlá gayín, aisá ki wuh dekh na saktá thá, to us ne apne bare beté 'Esau ko buláýá, aur kahá, ki Ai mere beté : wuh bolá, Dekh, main házir hún.

2 Tab us ne kahá, ki Ab dekh, main búrhá húa, aur main apne marne ká diu nahín jántá.

3 So ab, main tujh se minnat kartá hún, ki apne hathýár, apná tarkash aur apní kamán le, aur jangal ko já, aur mere liye shikár kar ;

4 Aur mere liye lazíz kháná, jaisá ki main cháhntá hún, taiyár kar : aur mere áge lá, ki main kháúñ ; tá ki main jí se apne marne ke áge tujhe barakat bakhshúñ.

5 Aur jab Iz'háq apne bete 'Esau se báten kartá thá, tab Ribqah ne suná. Aur 'Esau jangal ko gayá thá, ki shikár máre, aur le áwe.

6 ¶ Tab Ribqah ne apne beté Ya'qúb se hamkalám hoke kahá, ki Dekh, main ne tero báp kí suní, ki tere bháí 'Esau se hamkalám hoke kahá, ki

7 Mere liye shikár lá, aur mere wásto lazíz khurák taiyár kar ; tá ki main kháúñ, aur apne marne se pesh-tar, KHUDAWAND ke áge, tujhe barakat bakhshúñ.

8 So ab, ai mere beté, us hukm ke muwáfíq, jo main tujhe detá hún, merí bát ko mán ;

9 Ab galle men jáke wahán se bakrí ke do achchhe achchhe bachche mere pás lá, aur main tere báp ke liye un se lazíz kháná, jaisá ki wuh cháhntá hai, pakwáúñgí :

10 Aur tú use apne báp ke áge lá-íyo ; táki wuh kháwe, aur apne marne se pesh-tar tujhe barakat bakhshé.

11 Tab Ya'qúb ne apní má Ribqah se kahá, Dekh, mere bháí 'Esau ke

badan par bál haiñ, aur merá badan sáf hai :

12 Sháyad merá báp mujhe chhú-we, aur main us pás dagábáz sá thah-rún, aur barakat nahín, balki la'nat apne úpar láúñ.

13 Us kí má ne use kahá, ki Terí la'nat mujh par howe, ai mere beté : tú sírf merí bát mán, aur jáke mere liye unhen lá.

14 Tab wuh gayá, aur unhen apní má pás le áýá. Aur us kí má ne la-zíz kháná, jaisá ki us ká báp cháhntá thá, pakwáýá.

15 Aur Ribqah ne apne bare beté 'Esau kí naffis posháken, jo ghar men us pás thín, lín, aur apne chhóte beté Ya'qúb ko pahínáín :

16 Aur bakrí ke bachchon kí khál us ke háthon aur us kí gardan par, jahán bál na the, lapetí :

17 Aur us lazíz kháná aur rotí ko, jo us ne taiyár kí thí, apne beté Ya'qúb ke háth diyá.

18 ¶ Tab us ne apne báp pás áke kahá, ki Ai mere báp : wuh bolá, Dekh, main yahán hún : tú kaun hai, mere beté ?

19 Ya'qúb apne báp se bolá, ki Main 'Esau hún, terá palautá : jaisá tú ne mujh se kahá, main ne waisá kíýá ; uñh baithiye, aur mere shikár men se kuchh kháíye, táki tú jí se mujhe barakat bakhshé.

20 Tab Iz'háq ne apne beté se kahá, ki Yih kýúnkar húa, ki tú ne aisá jald páýá hai, ai mere beté ? Wuh bolá, Is liye ki KHUDAWAND terá Khudá mere áge láýá.

21 Tab Iz'háq ne Ya'qúb ko kahá, ki Mere beté, nazdík á, ki main tujhe chhúúñ, ki tú merá wuhí betá 'Esau hai, ki nahín.

22 Aur Ya'qúb apne báp Iz'háq ke pás gayá, aur us ne use chhúke kahá, ki A'wáz to Ya'qúb kí hai, par háth 'Esau ke haiñ.

23 Aur us ne use na pahcháná, is

liye kī us ke hāthog par us ke bhāī 'Esau ke hāthog kī tarah bāl the; so us ne use barakat dī:

24 Aur kahā, kī Tū merā wuhī betā 'Esau hai? Wuh bolā, kī Main wuhī hūn.

25 Tab us ne kahā, kī Tū mere pās lā, kī main apne betē ke shikār se kuchh khāūn, tākī jī se tujhe barākat dūn. So wuh us pās lāyā, aur us ne khāyā; aur wuh us ke liye mai lāyā, aur us ne pī.

26 Phir us ke bāp Iz,haq ne use kahā, kī Ai betē, ab nazdīk ā, aur mujhe chūm.

27 Wuh nazdīk gayā, aur use chūmā. Tab us ne us ke libās kī bās pūī, aur use barakat dī, aur kahā, kī Dekh! mere betē kī rīh us khet kī rīh kī mānīd hai, jīs men KHUDĀWAND ne barakat bakhsī hai:

28 KHUDĀ Āsmān kī os, aur zamīn kī chīknāī, aur anāj aur mai kī ziyādātī tujhe bakhshe:

29 Qaumen terī khidmat karen; Āurohen tere āge jhuken; tū apne bhāīog kā khudāwand ho, aur terī mā ke bete tere āge kham howen; har ek jo tujh par la'nat kare, mal'ūn howe; magar wuh, jo tere liye barakat chāhe, mubārak howe.

30 ¶ Aur yūn hūā, kī jon Iz,haq Ya'qūb ko barakat de chukā, aur Ya'qūb apne bāp Iz,haq ke huzūr se bīhar chalā, wāḡhīn us kā bhāī 'Esau apne shikār se phirā.

31 Us ne bhī lazīz khānā pakāyā thā, aur use apne bāp pās lāyā, aur apne bāp se kahā, kī Mere bāp ūthiye, aur apne betē kā shikār khāiye, tākī āp jī se mujhe barakat dewen.

32 Us ke bāp Iz,haq ne us se pūchhā, kī tū kaun hai? Wuh bolā, Main 'Esau terā palāuthā betā hūn.

33 Tab Iz,haq ba-shiddat kāmpā, aur bolā, Wuh kaun thā, aur kahān hai wuh, jo shikār karke mere pās lāyā, aur main ne sab men se tere āne

se āge khāyā, aur use barakat dī; hān, wuh mubārak hogā.

34 'Esau apne bāp kī bāteṅ sunte hūe shiddat se chillā chillā aur phūt phūtkar royā, aur apne bāp se kahā, Ai mere bāp, mujhe, hān, mujhe bhī, barakat dijiye.

35 Wuh bolā, kī Terā bhāī dagā se āyā, aur terī barakat le gayā.

36 Tab us ne kahā, Kyā us kā nām Ya'qūb thīk nahīn? kī us ne do-bāra mujhe arangā mārā: us ne mere palāuthē hone kā haqq le liyā; aur dekho, ab us ne merī barakat le lī. Phir us ne kahā, Kyā tū ne mere liye koī barakat nahīn rakh chīhō?

37 Iz,haq ne 'Esau ko jawāb diyā, aur kahā, kī Dekh, main ne use terā khudāwand kiyā, aur us ke sab bhāīog ko us kī chākārī men diyā, aur anāj aur mai use bakhsī; ab, ai mere betē, tere liye main kyā karūn?

38 Tab 'Esau ne apne bāp se kahā, Kyā āp pās ek hī barakat hai, ai mere bāp? mujhe, hān, mujhe bhī barakat dijiye, ai mere bāp. Aur 'Esau chillā chillāke royā.

39 Tab us ke bāp Iz,haq ne jawāb diyā, aur use kahā, kī Dekh, zamīn kī chīknāī se, aur ūpar ke āsmān kī os se, terā qiyām hogā.

40 Aur tū apnī talwār se zindagānī basar karegā, aur apne bhāī kī khidmat karegā; aur yūn hogā, kī jab tū taraddūd men paregā, to us kā jūā apnī gardan par se torkar phenk degā.

41 ¶ Aur 'Esau ne Ya'qūb se, us barakat ke sabab, jo us ke bāp ne use bakhsī, kina rakhā: aur 'Esau ne apne dil men kahā, kī Mere bāp ke gam ke din nazdīk hai, tab main apne bhāī Ya'qūb ko mār dālūngā.

42 Aur Rībqah ko us ke bare bete 'Esau kī ye bāteṅ kahī gayīn. Tab us ne apne chhōtē betē Ya'qūb ko bula bhejā, aur us se kahā, kī Dekh, terā bhāī 'Esau terī bābat apnī tassālī kartā hai, kī tujhe mār dāle.

43 So is liye, ai mere beṭe, tú merí bát mán; uth, aur Hárán men mere bháí Lábán ke pás bhág já;

44 Aur thoṛe din us ke sáth rah, jab tak kí tere bháí kí jhunjhláhat játi na rahe;

45 Aur tere bháí ká gussa tujh se na phire, aur jo tú ne us se kiyá hai so bháí jáwe; tab main tujhe wahán se bulá bhejúngí; main kyún ek hí din tum donon ko khotún?

46 Aur Ribqah ne Iz,háq se kahá, Main Hitt kí beṭion ke sabab apní zindagi se tang hún; so agar Ya'qúb Hitt kí beṭion men se, jaisí is mulk kí laṛkián hain, kisi se byáh kare, to merí zindagi ká kyá lutf hogá?

XXVIII BA'B.

TAB Iz,háq ne Ya'qúb ko buláyá, aur use barakat dí, aur use tákid karke kahá, kí Tú Kan'ání beṭion men se jorú na karná.

2 Uth, aur Faddán-Aráam ko apne náná Baitúel ke ghar já; aur wahán se apne mánú Lábán kí beṭion men se apne liye jorú kar le.

3 Aur Khudá e Qádir i mutlaq tujhe barakat bakhsho, aur tujhe baromand kare, aur tujhe barháwe, kí tujh se qaumon kí guroh banen;

4 Aur wuh Abirahám kí barakat tujhe dewe, tujh ko aur tere sáth terí nasl ko bhí, táki tú apní is musáfarat kí is sarzamín ko, jo Khudá ne Abirahám ko dí, mirás men láwe.

5 So Iz,háq ne Ya'qúb ko rukhsat kiyá, aur wuh Faddán-Aráam men Lábán ke pás, jo Arámí Baítúel ká beṭá, aur Ya'qúb aur 'Esau kí má Ribqah ká bháí thá, gayá.

6 ¶ Pas jab 'Esau ne dekhá kí Iz,háq ne Ya'qúb ko barakat dí, aur use Faddán-Aráam men bhejá, táki wahn se apne liye jorú kar láwe, aur kí us ne use barakat dete hí tákid karke kahá thá, kí Tú Kan'ánion kí beṭion men se jorú mat kijiyo;

7 Aur kí Ya'qúb apne má báp kí

farmánbardári karke Faddán-Aráam ko chalá gayá;

8 Aur 'Esau ne yih bhí dekhá, kí Kan'án kí laṛkián mere báp Iz,háq kí nazar men manzúr nahín;

9 Tab 'Esau Ismá'el ke pás gayá, aur Mahalat ko, jo Ismá'el bin Abirahám kí beṭi, aur Nabít kí bahin thí, liyá, aur use apní aur jorúon men sbámil kiyá.

10 ¶ So Ya'qúb Biarsab'a se nikalke Hárán kí taraf gayá;

11 Aur ek jagah men utrá, aur rát bhar wahán rahá; kyúnki súrj dúb gayá thá: aur us ne us jagah ke patharon men se uthákar unhen apná takya kiyá, aur wahán letke so gayá,

12 Aur khwáb dekhá, aur kyá dekhtá hai, kí ek siríhí zamín par dharí hai, aur us ká sirá ásmán ko pahunchá hai; aur dekho, Khudá ke firishte us par se charhte utarte hain.

13 Aur dekho, KHUDÁWAND us ko úpar khará hai, aur us ne kahá, kí Main KHUDÁWAND, tere báp Abirahám ká Khudá, aur Iz,háq ká Khudá hún: main yih zamín, jis par tú letá hai, tujhe aur terí nasl ko dúngá:

14 Aur terí nasl aisi hogí jaisí zamín kí gard; aur tú pachchhim, púr, uttar, dakhin ko phúṭ niklegá; aur zamín ke tamám gharáne tujh se aur terí nasl se barakat páwenge.

15 Aur dekh, main tere sáth hún, aur har jagah, jahán kahín tú jáwe, terí nigabbáni karúngá, aur tujh ko is mulk men phir láúngá; balki main tujh ko, jab tak main tujh se apná sab kahá,húá púra na karún, na chhorúngá.

16 ¶ Tab Ya'qúb nind se chaunká, aur kahá, kí Yaqínan KHUDÁWAND is jagah hai, aur main na jántá thá.

17 Aur wuh hirasán húá, aur bolá, kí Yih kyá hí daráná maqám hai! so kuchh aur nalin, magar Khudá ká ghar, aur ásmán ká ástána hai.

18 Aur Ya'qūb subh sawere uṭhā, aur us patthar ko, jise us ne apnā takyā kiyā thā, leke sutūn kharā kiyā, aur us ke sire par tel dhālā.

19 Aur us maqām kā nām Baitel rakhā; par us se pahle us bastī kā nām Lauz thā.

20 Aur Ya'qūb ne mannat mānī, aur kahā, ki Agar Kḥudā mere sāth rahe, aur us rah men, jis men main jātā hūn, merī nigahbānī kare, aur mujhe khāne ko roṭī, aur pahinne ko kaprā detā rahe,

21 Aur main apne bāp ke ghar salāmat phir aūn, tab Kḥudāwān merā Kḥudā hogā:

22 Aur yih patthar, jo main ne sutūn kharā kiyā, Kḥudā kā ghar hogā; aur sab men se, jo tū mujhe degā, daswān hissa tujhe dūngā.

XXIX BĀB.

AUR Ya'qūb qadam uṭhāke pūrābī logon ke mulk men pahunchā.

2 Aur us ne nazar kī, aur kyā dekhā, ki maidān men ek kūā hai, aur kūe ke nazdīk bheron ke tīn galle baithē hūe hai; kyūnki we usī kūe se gallon ko pānī pilāte the; aur kūe ke munh par ek barā patthar dharā thā.

3 Aur jab galle wahān jam'ā hūe, tab we us patthar ko kūe ke munh par se dhalkāte the, aur bheron ko pānī pilāke us patthar ko us kī jagah par phir rakh dete the.

4 Tab Ya'qūb ne un se kahā, ki Ai mere bhāio, tum kahān ke ho? We bole, ki Ham Hārān ke hai.

5 Phir un se kahā, ki Tum Nahūr ke betē Lāban ko jānte ho? We bole, Jānte hai.

6 Phir un se kahā, ki Kyā wuh bhalā changā hai? We bole, Bhalā changā hai: aur dekh, us kī betī Rākhil bheron ke sāth chālī ātī hai.

7 Aur wuh bolā, Dekho, din hanoz bahut hai, aur bheron ke bīham karne kā waqt nahīn: tum bheron ko pilāke charāī par le jāo.

8 We bole, Ham yūn nahīn kar sakte, jab tak ki sāre galle jam'ā na howen; tab we us patthar ko kūe ke munh par se dhalkāte hai, aur ham bheron ko pānī pilāte hai.

9 ¶ Jis waqt wuh un se yih kah rahā thā, Rākhil apne bāp kī bheron ke sāth āī, kī wuh un kī nigahbān thī.

10 Aur yūn hūā, ki jab Ya'qūb ne apne māmū Lāban kī betī Rākhil ko, aur apne māmū Lāban ke galle ko dekhā, tab Ya'qūb nazdīk gayā, aur patthar ko kūe ke munh par se dhalkāyā, aur apne māmū Lāban ke galle ko pānī pilāyā.

11 Aur Yā'qūb ne Rākhil ko chū-mā, aur chillāke royā.

12 Aur Ya'qūb ne Rākhil se kahā, ki Main tere bāp kī birādārī men, aur Ribqah kā betā hūn. Wuh daurī, aur apne bāp ko itilā' dī.

13 Aur yūn hūā, ki jab Lāban ne apne bhānje kī khabar sunī, tab wuh us se milne ko daurā, aur us ko gale lagāyā, aur use chūmā, aur use apne ghar men lāyā. Aur us ne Lāban se yih sārā ahwāl bayān kiyā.

14 Aur Lāban ne use kahā, ki Sach, tū merī haḍḍī aur merā gosht hai. Aur wuh ek mahinā bhar us ke yahān rahā.

15 ¶ Tab Lāban ne Ya'qūb se kahā, Kyā is liye kī tū merā bhāī hai, muft men merī khidmat karegā? So mujh se kah, kī terī kyā mazdūrī hogī?

16 Aur Lāban kī do betiān thīn, barī kā nām Liyāh, aur chhoṭī kā nām Rākhil thā.

17 Liyāh kī ānkhen chundhlī thīn, par Rākhil kī khūbsūrat aur khush-nu-ma thī.

18 Aur Ya'qūb Rākhil par 'āshiq thā: so us ne kahā, kī Terī chhoṭī betī Rākhil ke liye main sāt baras terī khidmat karūngā.

19 Lāban bolā, kī Use tujh ko dena

us se bihar hai, ki dásre mard ko di jáwe; so tú mere sáth rahá kar.

20 Chunánchi Ya'qúb sáť baras tak Rákhil ke liye k̄hidmat kartá rahá; par we us kí nazar men us 'ishq ke sabab, jo us ko us se thá, thore din ma'lúm húc.

21 ¶ Aur Ya'qúb ne Lában se kahá, Merí jorú mujh ko dijiye, kí mere din píre húc, táki main us pás jáúñ.

22 Tab Lában ne us jagah ke sáre logon ko jam'a karke ziyáfat kí.

23 Aur shám ko yún húa, kí wuh apní betí Liyáh ko us pás láyá, aur wuh us ke pás gayá.

24 Aur Lában ne apní laundí Zil-fah apní betí Liyáh ke sáth di, táki us kí laundí howe.

25 Aur aisá húa, kí jab subh ho gayí, to kyá dekhtá hai? kí Liyáh hai. Tab us ne Lában ko kahá, kí Yih kyá hai, jo tú ne mujh se kiyá? kyá main ne Rákhil ke liye terí k̄hidmat nahín kí? phir tú ne kis liye mujh se dagá khelá?

26 Lában ne kahá, Hamáre mulk men yih dastúr nahín, kí chhotí ko palautní se pahle byáh dewen.

27 Us ke sáth ek hafta púra kar, aur terí aur bhí sáť baras kí k̄hidmat ke liye, jo tú mere sáth karegá, ham ise bhí tujh ko denge.

28 Ya'qúb ne aisá hí kiyá, aur us ká hafta púra kiyá; tab us ne apní betí Rákhil ko bhí use byáh diyá.

29 Aur Lában ne apní laundí Bilháh apní betí Rákhil ko di, kí us kí laundí howe.

30 Tab Ya'qúb Rákhil ke pás bhí gayá, aur Rákhil ko Liyáh se ziyádá bhí cháhtá thá, aur sáť baras aur us ke sáth k̄hidmat kí.

31 ¶ Aur jab K̄HUDÁWAND ne dekhá, kí Liyáh se nafrat kí gayí, us ne us ká rihm kholá, magar Rákhil bájñb rahí.

32 Aur Liyáh hámila húi, aur betá janí, aur us ne us ká nám Rúbín

rahhá; kyúñki us ne kahá, kí K̄HUDÁWAND ne merá dukh dekh liyá, so merá shauhar ab mujhe piyár karegá.

33 Aur wuh phir hámila húi, aur betá janí, aur bolí, kí K̄HUDÁWAND ne suná kí mujh se nafrat kí gayí, is liye us ne mujhe yih bhí bakhshá. So us ne us ká nám Sama'un rakhá.

34 Aur phir use haml rahá, aur betá janí, aur bolí, kí Ab is bár merá shauhar mujh se milá rahegá, kyúñki main us ke liye tín bete janí: is liye us ká nám Láwí rakhá gayá.

35 Aur wuh phir hámila húi, aur betá janí, aur bolí, kí Ab main K̄HUDÁWAND kí sitáish karúñgí: is liye us ká nám Yahúdáh rakhá. Tab wuh janne se rah gayí.

XXX BA'Ī.

AUR jab Rákhil ne dekhá, kí Ya'qúb kí aulád mujh se nahín hotín, to Rákhil ko apní bahín par rashk áyá, aur Ya'qúb ko kahá, kí Mujhe bhí bachche de, nahín to main mar jáúñgí.

2 Tab Ya'qúb ká gussa Rákhil par bharká, aur us ne kahá, Kyá main K̄hudá kí jagah par hún, jis ne tujh ko pet ke phal se báz rakhá hai?

3 Wuh bolí, kí Dekh, merí laundí Bilháh házir hai: us ke pás já, aur wuh mere ghutnon par janegí, táki merá ghar bhí us se ábád ho.

4 Aur us ne apní laundí Bilháh ko use diyá, kí us kí jorú bane, aur Ya'qúb us pás gayá.

Aur Bilháh hámila húi, aur Ya'qúb se betá janí.

6 Tab Rákhil bolí, kí K̄hudá ne merá insáf kiyá, aur merí áwáz bhí suní, aur mujh ko ek betá bakhshá. Is liye us ne us ká nám Dán rakhá.

7 Aur Rákhil kí bándí Bilháh phir haml se húi, aur Ya'qúb se dúsrá betá janí.

8 Tab Rákhil bolí, main apní bahín ke sáth kamál zor se ulhí, aur gálíh áí: so us ne us ká nám Naftálí rakhá.

9 Jab Liyáh ne dekhá, ki main janne se rah gayí, to us ne apní bándí Zilfáh ko leke Ya'qúb ko diyá, ki us kí jorí bane.

10 Aur Liyáh kí bándí Zilfáh bhí Ya'qúb se ek betá janí.

11 Tab Liyáh bolí, ki Lo, fauj á, í; so us ne us ká nám Jadd rakhá.

12 Phir Liyáh kí bándí Zilfáh Ya'-qúb ke liye dúsrá betá janí.

13 Tab Liyáh bolí, ki Main nasib-wálí hún; 'auratén mujhe nasibwálí kahengi: aur us ne us ká nám A'shar rakhá.

14 ¶ Aur Rúbin gehún ke kátne ke mausim men ghar se niklá, aur khet men dúdián páin, aur unhen apní má Liyáh ko pás láyá. Tab Rákhlil ne Liyáh se kahá, ki Apne bete kí dúdién se mujhe kuchh díjiye.

15 Us ne kahá, Kyá yih chhotí bát hai, ki tú ne mere shauhar ko le liyá, aur mere bete kí dúdién ko bhí liyá chálhtí hai? Rákhlil bolí, ki Wuh áj rát tere bete kí dúdién ke badle men tere sáth sowegá.

16 Aur jab Ya'qúb shám ko khet se áyá, Liyáh áge se us ke milne ko gayí, aur bolí, ki Tú mere pás áná: ki main ne apne bete kí dúdián deke tujhe kiráya kiyá hai. So wuh us rát us ke sáth soyá.

17 Aur Khudá ne Liyáh kí suní, aur wuh hámila húi, aur Ya'qúb ke liye páncchwán betá janí.

18 Tab Liyáh bolí, ki Khudá ne merí mazdúrí mujhe dí, kyúinki main ne apno shauhar ko apní bándí dí hai: aur us ne us ká nám Ishakár rakhá.

19 Aur Liyáh phir hámila húi, aur Ya'qúb ke liye chhathwán betá janí.

20 Tab Liyáh bolí, ki Khudá ne achchhá mahr mujhe bakhshá; ab merá shauhar mere sáth rahegá, ki main us ke liye chha bete janí: so us ne us ká nám Zabolún rakhá.

21 Aur ákhir ke wuh betí janí, aur us ká nám Dinah rakhá.

22 ¶ Aur Khudá ne Rákhlil ko yád kiyá, aur Khudá ne us kí sunke us ke ribh ko kholá.

23 Aur wuh hámila húi, aur betá janí: aur bolí, ki Khudá ne mujh se 'ár ko dúr kiyá:

24 Aur us ne us ká nám Yúsuf rakhá; aur kahá, ki KHUDÁWAND mujh ko ek aur betá bakhshé.

25 ¶ Aur jab Rákhlil se Yúsuf paidá húa, to yún húa, ki Ya'qúb ne Lában se kahá, Mujhe ru'nsat kar, ki main apne makán, aur apne mulk ko jáún.

26 Merí jorúán, aur mere larke, jin ke liye main ne terí khidmat kí hai, mere hawále kar, aur mujhe jáne de; kyúinki tú áp jántá hai, ki main ne terí kaisí khidmat kí.

27 Tab Lában ne use kahá, Kásh ki main terí nazar men manzúr hotá; ki main ne daryáft kiyá hai, ki KHUDÁWAND ne tere sabab se mujh ko barakat bakhshí hai.

28 Aur phir kahá, ki Ab tú apní mazdúrí mujh se muqarrar kar le, aur main tujhe diyá karúngá.

29 Us ne use kahá, ki Tú áp jántá hai, ki main ne terí kaisí khidmat kí, aur terí mawáshí mere sáth kaisí húi.

30 Kyúinki mere áne se áge terí tho'í sí thin, aur ab jhund kí jhund ho gayin; aur KHUDÁWAND ne, jab se main áyá, tujhe barakat bakhshí: ab main apne ghar ká bandobast kab karúngá?

31 Wuh bolá, Main tujhe kyá dún? Ya'qúb bolá, Tú mujhe kuchh mat de: agar tú mere liye itná kare, to main tere galle ko phir charáúngá, aur us kí khabardá'ri karúngá.

32 Main áj tere sáre galle ke bích se guzrúngá, aur bhe'ron men se jai rás chitkab'ri, aur ablaq, aur jai rás bhú'ri hon, un sab ko, aur bakri'og

men se dágon aur ablaqon ko judá karúngá: aur yihí merá ajúra hogá.

33 Aur meri sadáqat áyande ko meri jánib se jawáb degí, jab ki meri mazdúrí tere sámhne áwe: to jo jo bakríon men ablaq aur dági, aur bheron men bhúrí na ho, wuh mere pás chorí kí hogí.

34 Lában bolá, Dekh, main rázi hún, ki jáisá tú ne kahá, waisá hí howe.

35 Us ne us din chitle aur dági bakre, aur sab ablaq aur dági bakarían, ya'ne har ek jis men kuchh safedí thí, aur bheron men se bhúrí bhí judá kí, aur unhen apne beton ke hawále kiyá.

36 Aur us ne apne aur Ya'qub ke darmiyán tin din ke safar ká bich thahráyá: aur Ya'qub Lában ke báqí gallon ko charáyá kiyá.

37 ¶ Tab Ya'qub ne hare libne, aur bádam, aur armon kí chharían leke un ko gandedár kiyá, aisá kí chharíon kí safedí zálir húi.

38 Aur un chharíon ko, jin par gande bandé the, hauzon aur nálion men, jáhán galle pání píne áte the, gallon ke áge rakhá, táki jab we pání píne áwen, to garmáen.

39 Chuanáchi galle chharíon ke áge garmáe, aur we gandedár, aur dági, aur ablaq bachche jáin.

40 Aur Ya'qub ne bheron ke un bachchon ko alag kiyá, aur Lában ke galle men bheron ke munh ablaqon aur bhúron kí taraf pherá; aur us ne apne gallon ko judá kiyá, aur Lában ke galle men nahín miláyá.

41 Aur yún húa, ki jab mote jánwar mastí par áe, to Ya'qub ne chharíon ko nálion men un kí ánkhoon ke sámhne rakhá, táki we un chharíon ke áge mastí par áwen.

42 Par jab duble jánwar áe, us ne unhen wahán na rakhá: so duble Lában ke, aur mote Ya'qub ke the.

43 Chuanáchi wuh mard barhtá chala gayá, aur bahut se gallon, aur

báudion, aur bandon, aur ánton, aur gadhon ká málik húa.

XXXI B'A'B.

A UR us ne Lában ke beton ko ye baten karte suná, ki Ya'qub ne hamáre báp ká sab kuchh le liyá, aur hamáre báp ke mál se us ne yih sub hashmat paidá kí hai.

2 Aur Ya'qub ne Lában ke munh par nazar kí, aur dekhá, ki wuh kal aur parson kí tarah us kí taraf mutawajjih na thá.

3 Aur KHUDÁWAND ne Ya'qub ko kahá, ki Tú apne bápádáon kí sarzamin aur apne watan ko phir já; ki main tere hamráh húngá.

4 Tab Ya'qub ne Rákhil, aur Liyáh ko, maidán men, jáhán us ká galla thá, bulá bhejá,

5 Aur un se kahá, ki Main dekhtá hún, ki tumháre báp ká munh kal aur parson kí tarah meri taraf nahín rahá: par mere báp ká KHUDÁ mere sáth húa.

6 Tum to jántí ho, ki main ne apne sáre maqdúr se tumháre báp kí káhidmat kí hai.

7 Lekin tumháre báp ne mujhe fareb diyá, aur das bár meri mazdúrí badal kí; par KHUDÁ ne use na chhorá, ki mujhe dúkh dewe.

8 Agar wuh bolá, ki Dági teri mazdúri men hai; to sáre chárpáye dági jane: aur agar bolá, ki Chitle teri ujrát men hai; to tamám chárpáye chitle jane.

9 So KHUDÁ ne tumháre báp ká mál leke mujh ko diyá hai.

10 Aur aisá húa, ki jab jánwar mastí men áe, to main ne khwáb men apní ánkh utháke nazar kí, aur dekhá, ki mendhe, jo bheron par charhe the, ablaq, aur dágdár, aur chitkabre the.

11 Aur KHUDÁ ke firishte ne khwáb men mujhe farmáyá, ki Ai Ya'qub: Main bolá, ki Main házir hún.

12 Tab us ne kahá, ki Ab tú apní

ánkh uthá, aur dekh, ki sáre mendhe, jo bheron par charhe hain, ablaq, aur dágdár, aur chitkabre hain; kyúñki jo kuchh Lábán ne tujh se kiyá, main ne dekhá.

13 Main Baítel ká Khudá hún, jahán tú ne sutún par tel dhálá, aur jahán tú ne mere liye mannat máni; pas ab uth, is sarzamin se nikal chal, aur apni zálbum ko phir já.

14 Tab Rákhil aur Liyáh ne jawáb men use kahá, ki Kyá hanoz hamáre báp ke ghar men kuchh hamará bakhra yá múnas hai?

15 Kyá hum us ke áge begána nahín thahrin? ki us ne to hamen bech dala, aur hanuára mál bhí khá baithá.

16 Aur Khudá ne jo daulat, ki hamáre báp se lí, so hamári aur hamáre farzandon ki hai: pas, ab jo kuchh ki Khudá ne tuihe farmáyá, wuhí kar.

17 ¶ Tab Ya'qúb ne uthke apne beton aur apni jordon ko utton par biñháya;

18 Aur apni sári mawáshí, aur ásbáb, jo us ne paidá kiye the, ya'ne apni nafa kí mawáshí, jo us ne Pad-dán-Aráam men pái thin, le niklá, táki Kan'án kí sarzamin men apne báp Iz'háq ke pás jáwe.

19 Aur Lábán apni bheron kí pashm katarne ko gayá thá: aur Rákhil apne báp ke buton ko churá le gayí.

20 Aur Ya'qúb ne Lábán Arámi se itni dagí kí, ki apne bhágne kí khabar us se na kabí.

21 So wuh apná sab kuchh le bhága; aur uthkar Nahr ke pár utar gayá, aur apná rukh koh i Jili'ád kí taraf kiyá.

22 Aur tisre din Lábán ko khabar hui, ki Ya'qúb bhága.

23 Tab wuh apne bháion ko sáth leke sá din kí ráh tak us ká ta'aqqub kartá rahá; aur Jili'ád ke pahár par us se mil gayá.

24 Par Khudá Lábán Arámi ke khwáb men rát ko áya, aur use kahá, ki Khabardár, tú Ya'qúb ko bhalá burá mat kahiyó.

25 ¶ Tab Lábán ne Ya'qúb ko já liyá. Aur Ya'qúb ne apná khaime pahár par khará kiyá thá; aur Lábán ne apne bháion ke sáth Jili'ád ki pahár par derá kiyá.

26 Tab Lábán ne Ya'qúb se kahá, ki Tú ne kyá kiyá, ki mujhe fareb deke khufiya niklá, aur meri betion ko, talwár kí asiron kí mánind, le chalá?

27 Tú kis wáste chhipke bhága, aur mujhe thagá; aur mujh se nahin kahá, táki main tuihe khushi se, aur surot, aur dáf, aur barbat ke sáth rawána kartá?

28 Aur mujhe apne beton aur apni betion ko chúmne na diyá? pas, tú ne filhál jo aisá kiyá, so behúda kám kiyá.

29 Yih to mere háth kí qúwat men hai, ki tum ko dukh dún; lekin tere báp ke Khudá ne kal rát mujhe yún kahá, ki Khabardár, tú Ya'qúb ko bhalá burá mat kah.

30 Khair, ab tuihe to jáná hai, kyúñki tú apne báp ke ghar ká bahut mushtaq hai; lekin kis wáste tú mere ma'búdon ko churá liyá hai?

31 Tab Ya'qúb ne jawáb diyá, aur Lábán ko kahá, Is liye ki main dará: aur main ne kahá, ki Sháyad tú apni betián jabr karke mujh se chhin legá.

32 Lekin jis kisi ke pás tú apne ma'búdon ko páwe, use jitá mat chhoriyo: hamáre bháion ke áge dekh líjiye, ki terá mere sáthi kyá hai, aur apná le líjiye. Par Ya'qúb na jántá thá kí Rákhil unhen churá láí.

33 Chunánchi Lábán Ya'qúb ke khaime, aur Liyáh ke khaime, aur donon sahelion ke khaime men gayá; par unhen na pává. Tab wuh Liyáh ke khaime se nikalkar Rákhil ke khaime men dákhil húa.

34 Par Rákhil un buton ko lekar unt ke kajáwe men rakhkar us par baijhi thi. Aur Lában ne sáre khaime men tatol liyá, par kuchh na páyá.

35 Tab wuh apne báp se kahne lagi, ki Ai mere kḥudáwand, is se nákhush mat hújyo, ki main tere áge uṭh na sakti hún; kýunki main 'auraton ki 'ádat men hún. So us ne dhúndhá, par buton ko na páyá.

36 ¶ Tab Ya'qúb gusse húa, aur Lában se takrár karne lagá; chunánci Ya'qúb ne Lában ko jawáb deke kahá, ki Merá kyá gunáh, aur kyá qusúr hai, ki tú is qadr mere piche jhapatá?

37 Tú ne jo merá sára asbáb tatol liyá, so apne ghar ke sab asbáb se kyá páyá? Mere bháion, aur apne bháion, ke áge rakhiye, ki we ham donon ke darmiyán insáf karen.

38 Main púre bis baras tere sáth rahá; teri bheion, aur teri bakrion ká gábh na girá, aur tere galle ke mendhon ko main ne nahin kháyá.

39 Wuh jo phára gayá, main tere pás na láyá; us ká nuqsán main ne sahá; wuh jo din ko yá rát ko chori gayá, so tú ne mere háth se mángá.

40 Merá yih hál thá, ki Din ko garmí, aur rát ko sardi, mujhe khá gayí; aur meri ánkhon se meri nind játi ráhi.

41 Yún main ne bis baras tere ghar men teri kḥidmat ki; chaudah baras teri donon betion ke liye, aur chha baras tere galle ke liye: aur tú ne das bár meri mazdúri badal dáli.

42 Agar mere báp ká Kḥudá, Abirahám ká Ma'búd, aur Iz'háq ká Masjúd, meri taraf na hotá, to tú ab mujhe kháli-háth nikál detá. Kḥudá ne meri musibat, aur mere háthon ki mihnat ko, dekh liyá, aur kal rát tujhe dántá.

43 ¶ Tab Lában ne jawáb diyá, aur Ya'qúb se kahá, ki Betián to meri hi betián hai, aur larke to mere hi larke hai, aur galle mere galle hai,

balki sab, jo tú dekhtá hai, merá hai: so main áj ke din apni hi betion se, yá un ke larcon se, jo we jani hai, kyá karún?

44 Pas, ab á, ki main aur tú báham ek 'ahd bándhen, aur wuh mere aur tere darmiyán gawáh rahe.

45 Tab Ya'qúb ne ek patthar leke sutún khará kiyá.

46 Aur Ya'qúb ne apne bháion se kahá, ki Patthar jain'a karo; unhon ne patthar jam'a karke ek túda banáyá: aur wahán unhon ne us túde par khána kháyá.

47 Aur Lában ne us ká nám Yajr Sháhádáth rakhá; par Ya'qúb ne us ko Jili'ád kahá.

48 Aur Lában bolá, ki Yih túda áj ke din mere aur tere darmiyán gawáh ho. Is wáste us ká nám Jili'ád húa;

49 Aur Misfáh, is liye ki us ne kahá, ki Jab ham ápas se judá howen, to Kḥudáwand mere aur tere úpar muttali' rahegá.

50 Jo tú meri betion ko dukh dewe, aur un ke siwá aur jorún kare, to koi ádmi hamáre sáth nahin hai; par dekh, Kḥudá mere aur tere bich men gawáh hai.

51 Lában ne Ya'qúb se kahá, ki Is túde ko dekh, aur is sutún ko dekh, jo main ne apne aur tere bich men khará kiyá:

52 Yih túda gawáh ho, aur yih khambhá gawáh ho, ki badi ke liye main is túde se udhar teri taraf na guzrún, aur tú bhi is túde aur is khambhe se idhar meri taraf na guzre.

53 Abirahám ká Kḥudá, aur Nahúr ká Kḥudá, aur un ke báp ká Kḥudá, hamáre bich men insáf kare. Aur Ya'qúb ne apne báp Iz'háq ke Masjúd ki qasam khái.

54 Tab Ya'qúb ne us pahár par qurbáni ki, aur apne bháion ko roti kháne ko buláyá: aur unhon ne roti khái, aur sári rát pahár par rahe.

55 Aur subh sawere Lában uṭhá,

aur apne beton aur apní beton kí machchhián lín, aur unhen barakat dí; aur Lában rawána húá, aur apne makán ko phirá.

XXXII BAB.

AUR Ya'qúb apní ráh chala gayá, aur Khudá ke frishthe use á mile.

2 Aur Ya'qúb ne unhen dekhke kahá, ki Yih Khudá ká lashkar hai, aur us jagah ká nám Mahnain rakhá.

3 Aur Ya'qúb ne apne áge qásidon ko Sha'ir kí sarzamín, Adúm ke mulk men, apne bhái 'Esau ke pás bhejá.

4 Aur unhen hukm deke kahá, ki Tum mere Khudáwand 'Esau ko yún kahiyo, ki Á'p ká banda Ya'qúb yún kahtá hai, ki Main Lában ke yahán thahrá, aur ab tak wahín rahá :

5 Aur main bail, aur gadhe, aur bher bakrí, aur naukar, aur sahelíán rakhtá hún; aur main apne Khudáwand ko kahlá bhejtá hún, ki main us kí nazar men maurid i lutf hoún.

6 ¶ Chunánchi qásidon ne Ya'qúb ke pás phir áke kahá, ki Ham tere bhái 'Esau ke pás gaye, aur wuh aur us ke sáth chár sau ádmí tere istiqbál ko áte haiñ.

7 Tab Ya'qúb nipaṭ tarsán aur hairán húá : aur us ne apne sáth ke logon, aur gallon, aur bailon, aur únṭon ke do gol kiye;

8 Aur kahá, ki Agar 'Esau ek gol par áwe aur use máre, to dúsrá gol, jo bach rahá hai, bhágegá.

9 ¶ Aur Ya'qúb ne kahá, ki Ai mere báp Abirahán ke Khudá, aur mere báp Iz'háq ke Khudá, ai KHUDÁWAND, tú ne mujhe farmáyá, ki apní sarzamín aur apní zádbúm men phir já, aur main terá bhalá karúngá :

10 Main to un sab rahmaton aur us sári wafádári men se, jo tú ne apne bande ke sáth kí hai, kisi ke láiq nahín; ki main apní láṭhi liye is Yardan ke pár gayá; aur ab do gol baná hún.

11 Main terí miinat kartá hún, ki mujhe mere bhái ke háth se, 'Esau ke háth se, bachá le; ki main us se dartá hún, na howe ki wuh áke mujhe aur laṅkon ko un kí máon samet halák kare.

12 Tú ne to kahá, ki Main tujh se achchhá sulúḱ karúngá, aur terí nasl ko daryá kí ret kí mánind, jo kasrat se hargiz gini nahín játí, banáúngá.

13 ¶ Aur wuh us rát wuhín rahá; aur jo us ke háth lagá, apne bhái 'Esau ke hadye ke wáste liyá;

14 Do sau bakríán, aur bís bakre, do sau bheren, aur bís mendhe,

15 Aur tis dúdhwáli únṭnián bachchon samet, chális gáen, aur das bail, bís gadhián, aur das gadhe.

16 Aur us ne unhen apne naukaron ke háth men, har gol ko judá judá, sompá, aur apne naukaron ko kahá, k. Mere áge pár utro, aur gol ko gol se judá rakho.

17 Aur pahle ko us ne yún kahá, ki Jab merá bhái 'Esau tujh se mile, aur tujh se púchhe, ki Tú kis ká hai, aur kahán játá hai, aur ye jo tere áge haiñ, kis ke haiñ?

18 To kahiyo, 'Tere chákar Ya'qúb ke haiñ; yih apne Khudáwand 'Esau ke liye hadya bhejá hai; aur dekh, wuh áp bhí hamáre píchhe hai.

19 Aur us ne dúsré aur tísre ko, aur un sab ko, jo gol ke píchhe játe the, yih kahke hukm kiyá, ki Jab tum 'Esau ko páo, to isí taur se kahiyo.

20 Aur 'aláwa yih kahiyo, ki Dekh, terá chákar Ya'qúb hamáre píchhe áta hai, ki us ne kahá, ki Main us hadye par, jo mujh se áge játá hai, us se sulh karúngá, tab us ká munh dekh-úngá; sháyad ki wuh mujh ko qabúl kare.

21 Chunánchi wuh hadya us ke áge pár gayá; par wuh áp us rát lashkar men rahá.

22 Aur wuh usí rát uṭhá, aur apní do jorúon, aur do sahelíon, aur gyárah

beton ko leke Yabúq ke ghát se pár utará.

23 Aur un ko leke nahr pár kar-wáyá, aur apná sab kuchh pár bhejá.

24 ¶ Aur Ya'qúb akelá rah gayá; aur wahán pau phatne tak ek shaḡhs us se kushlí lará kiya.

25 Aur jab us ne dekhá, ki wuh us par gálib na húa, to us kí rán ko bhítarwár se chhuá; aur Ya'qúb kí rán kí nas us ke sáth kushlí karne men charh gayí.

26 Tab wuh bolá, ki Mujhe jáne de, ki pau phatí hai. Wuh bolá, ki Main tujhe jáne na dúnga, magar jab ki tú mujhe barakat dewe.

27 Tab us ne us se púchhá, ki Terá kyá nám hai? Wuh bolá, ki Ya'qúb.

28 Us ne kahá, ki Terá nám áge ko Ya'qúb nahín, balki Isráel hogá; ki tú ne Khudá aur ḡhalq pás qúwat pái, aur gálib húa.

29 Tab Ya'qúb ne púchhá aur kahá, ki Main terí minnat kartá hún, ki apná nám batáíye. Wuh bolá, ki Tú merá nám kyún púchhtá hai? Aur us ne use wahán barakat dí.

30 Aur Ya'qúb ne us jagah ká nám Faniel rakhá; aur kahá, ki Main ne Khudá ko rú ba rú dekhá, aur merí ján bach rahí hai.

31 Aur jab wuh Faniel se guzartá thá, to áftáb us par tulú' húa, aur wuh apní rán se langrátá thá.

32 Is sabab se baní Isráel us nas ko, jo rán men bhítarwár hai, áj tak nahín kháte; kyúnki us ne Ya'qúb kí rán kí nas ko, jo bhítarwár se charh gayí thí, chhuá thá.

XXXIII BA' B.

AUR Ya'qúb ne apní ánkhen utháke nazar kí, aur kyá dekhá hai, ki 'Esau aur us ke sáth char sau ádmí áte hai. Tab us ne Liyáh ko, aur Ráḡhil ko, aur do sahelion ko larke bánt diye:

2 Aur sahelion ko aur un ke larkon ko sab se áge rakhá, aur Liyáh aur us

ke larkon ko píchhe, aur Ráḡhil aur Yúsuf ko sab ke píchhe.

3 Aur wuh áp un ke áge chalá, aur apne bhái pás pahunchte pahunchte sáť bár zamín par jhuká.

4 Aur 'Esau us ke milne ko daurá, aur use gale lagáya, aur us kí gardan se líptá, aur use chúmá: aur we donon roe.

5 Phir us ne ánkhen utháin, aur 'auraton aur larkon ko dekhá, aur kahá, ki Ye tere sáth kaun hai? Wuh bolá, Larke, jo Khudá ne apní 'ináyat se tere naukar ko diye.

6 Tab sahelión aur un ke larke nazdík áe, aur apne ko jhukáya.

7 Phir Liyáh apne larkon ke sáth nazdík áí, aur jhukí; áḡhir ko Yúsuf aur Ráḡhil pás áe, aur unhon ne áp ko jhukáya.

8 Aur us ne kahá, ki Us bare gol se, jo mujhe milá, terá kyá iráda hai? Wuh bolá, ki Apne ḡhudáwand kí nazar se maurid i lutf honá.

9 Tab 'Esau bolá, Mujh pás bahut hai, bhái mere; jo terá hai, apne hí liye rakhíye.

10 Ya'qúb ne kahá, So nahín, agar main terí nazar men manzúr hún, to merá hadya mere háth se qabúl kíjiye: kyúnki main ne to terá munh dekhá, so jáisá ki Khudá ká munh main ne dekhá hai; aur tú mujh se rází húa.

11 Merí barakat ko, jo áp ke huzúr láí gayí hai, qabúl kíjiye; ki Khudá ne mujh par shafaqat kí hai, aur mere pás sab kuchh hai. Garaz us ne use yahán tak tang kiya, ki use le liya.

12 Aur us ne kahá, ki A'ó, kúch karen aur chalen, aur main tere áge áge chalúnga.

13 Us ne use kahá, ki Merá ḡhudáwand jántá hai, ki larke názik hai, aur bheḡ bakrián, aur gáe dúdh pilá-newálián mere pás hai: aur agar we din bhar hánke jáen, to sáre galle mar jáenge.

14 So, mere khudáwand, apne naukar se peshtar rawána ho jáiye, aur main áhista áhista, jáisá kí mawáshí áge chalegi, aur lárke sah sakenge, chalúngá, yahán tak kí Sha'ir men apne khudáwand pás á pahunchún.

15 'Tab 'Esau ne kahá, kí Marzí ho, to main kái ek un logon men se, jo ab mere sáth hain, tere sáth chhor jáún. Wuh bolá, Kyá zarúr hai? kásh kí main sirf apne khudáwand kí nazar men manzúr hotá.

16 ¶ 'Tab 'Esau usí din apní ráh leke Sha'ir ko phir gayá.

17 Aur Ya'qúb safar karke Sukkát ko áyá, aur apne liye ek ghar banáyá, aur apní mawáshí ke liye patchhappar banáe: is sabab se us jagah ká nám Sukkát húa.

18 ¶ Aur Ya'qúb Faddán-Aráin se báhar hoke mulk i Kan'an ke shahr Shálím ko, Sikm ke nazdík, áyá; aur shahr se báhar apná khaina khará kiyá.

19 Aur jis par us ká derá phailá thá, us ne us khet ko Sikm ke báp Hamúr ke larkon se sau qasiton par mol liyá.

20 Aur us ne wahán ek mazbah banáyá, aur us ká nám Él Iláh i Isráel rakhá.

XXXIV BÁT.

AUR Dinah, Liyáh kí betí, jise wuh Ya'qúb ke liye janí thí, us mulk kí larkon ke dekhne ko báhar gayí.

2 'Tab us mulk ke amír Hawí Hamúr ke bete Sikm ne use dekhá, aur use le gayá, aur us ke sáth hambistar húa, aur use behurmat kiyá.

3 Aur us ká ji Ya'qúb kí betí Dinah se lagá, aur us ne us larkí ko piyár kiyá, aur us ko dilásá diyá.

4 Aur Sikm ne apne báp Hamúr se kahá, kí yih larkí merí jorú ke wáste le.

5 Aur Ya'qúb ne suná, kí us ne Dinah merí betí ko behurmat kiyá; par us ke bete us kí mawáshí ke sáth

maidán men the; so Ya'qúb un ke áne tak chup rahá.

6 ¶ 'Tab Sikm ká báp Hamúr Ya'qúb pás gayá, kí us se bát chit kare.

7 Aur sunte hí Ya'qúb ke bete maidán se áe; aur we mard ranjide aur gazabuák húe, kyúki us ne Isráel ko ruswá kiyá, kí Ya'qúb kí betí ke sáth námunnásib waza' se mil baithá.

8 'Tab Hamúr ne un ke sáth yún guftogú kí, kí Mere bete Sikm ká dil tumhári betí se atká: use us ke sáth byáh dijiye.

9 Hamáre sáth samdhiyáná karo; apní betián ham ko do, aur hamári betián ap lo;

10 Aur hamáre sáth raho; yih zamín to tumháre áge hai; us men raho, aur saudágari karo, aur us men milkíyat rakho.

11 Aur Sikm ne us larkí ke báp aur bháion se kahá, Kásh kí main tumhári nazar men maqbúl hotá, aur jo kuchh tum mujh se kahoge, main dúngá;

12 Jitná mahr aur dihash mujh se cháho, main tumháre kahne ke muwáfíq dúngá: lekin larkí ko mujhe byáh dijiyo.

13 'Tab Ya'qúb ke beton ne Sikm aur us ke báp Hamúr ko is sabab se, kí us ne un kí bahin Dinah ko behurmat kiyá, makkári se jawáb diyá,

14 Aur un se kahá, kí Ham yih nahin kar sakte, kí ek námakhtún mard ko apní bahin dewen, kí is men ham par bará harf hai:

15 Lekin is par ham tum se rázi ho jáenge: Agar tum aise ho jáo, jaise ham hain, kí tumháre har mard ká khatna kiyá jáwe;

16 'Tab ham apní betián tumhen denge, aur tumhári betián lenge, aur tum men rahenge, aur ham sab ek qaum ho jáenge.

17 Par agar tum hamári na sunoge,

ki khatna karo, to ham apní larkí le lenge, aur chale jáenge.

18 Un kí báten Hamúr aur us ke bete Sikm ko pasand hún.

19 Aur us jawán ne is bát ke karné men derí na kí; kyúunki wuh Ya'qúb kí betí se bahut khush thá: aur wuh apne báp ke sáre gharáne se ziyáda 'izzatdár thá.

20 Phir Hamúr, aur us ká betá Sikm, apne shahr ke phátaq par gaye, aur apne shahr ke logon se yún guftogú karne lage, kí

21 Yih log to hamáre sáth sulh karte hain; pas we is zamín men rahen aur saudágarí karen; kí is zamín kí wus'at un ke liye bas hai; so ham un kí betíon ko byáh lenge, aur apní betían un ko denge.

22 Magar is shart par we hamáre sáth rahne par, aur ek log ho jáne par rází hongé, kí ham men har mard ká khatna, jaisá un men kiyá gayá hai, kiyá jáwe.

23 Un ke galle aur mál, aur un ká har ek chárpáya, kyá sab hamará na hogá? Faqat unhen rází karen, to we hamáre sáth rahenge.

24 Tab un sabhon ne, jo us ke shahr ke phátaq se áyá jáyá karte the, Hamúr aur us ke bete Sikm kí bát ko máná, aur sab, jo us ke shahr ke phátaq se ámad o raft karte the, un men se har mard ne khatna karwáyá.

25 ¶ Aur tisre din, jab we dard men mubtalá the, to yún húa, kí Ya'qúb ke beton men se Dínah ke do bhái, Sama'un aur Láwí, apní apní talwáren leke jurat se shahr par á pare, aur sab mardon ko qatl kiyá.

26 Aur Hamúr aur us ke bete Sikm ko bhí talwár kí dhár se már dálá, aur Sikm ke ghar se Dínah ko leke nikal gaye.

27 Ya'qúb ke bete maqtúlon par áe, aur shahr ko gárat kiyá, is wáste kí unhon ne un kí bahin ko behurmat kiyá thá.

28 Unhon ne un kí bhej bakríán, aur un ke gáe bail, aur un ke gadhe, aur jo kuchh kí shahr men aur khet par thá, lít liyá.

29 Aur un kí sab daulat, aur un ke sab bachche, aur un kí jorúán le gaye, aur sab kuchh, jo ghar men thá, lítke sáf kiyá.

30 Tab Ya'qúb 'ne Sama'un aur Láwí ko kahá, kí Tum ne mujh ko dukh diyá, kí is zamín ke báshindon men, Kan'ánion aur Farizzion men, mujhe ghinauná kar diyá: ham to thore hain, we sab mere muqábale ko ikátthe hongé, aur mujhe qatl karenge; aur main aur merá gharanáa barbád howegá.

31 We bole, Kyá láiq thá, kí wuh, jaisá qahba ke sáth karte, hamári bahin se mu'ámla kare?

XXXV BA'B.

AUR Khudá ne Ya'qúb ko kahá, kí Uth, Baitel men já, aur wahín rah; aur Khudá ke liye, jo tujhe, jab tú apne bhái 'Esau ke huzúr se bhágá thá, dikhái diyá, ek mazbah baná.

2 Tab Ya'qúb ne apne gharáne aur apne sab hainráhion ko kahá, kí Begáne ma'búdon ko, jo tumháre darmiyán hain, níkal phenko, aur pák sáf ho, aur apne kapre badlo:

3 Aur áo, ham uthen, aur Baitel ko jawen; aur main wahán Khudá ke liye, jis ne merí tangí ke din merí du'á qabúl kí, aur jis ráh men main chalá, mere sáth rahá, mazbah banáúngá.

4 Tab unhon ne sáre begáne ma'búdon ko, jo un ke háthon men the, aur munde, jo un ke kánon men the, Ya'qúb ko diye; aur Ya'qúb ne unhen balút ke darakht tale, jo Sikm ke nazdik thá, dabá diyá.

5 Aur unhon ne kích kiyá: aur un ke ás pás ke shahron par Khudá ká khauf pará, aur unhon ne Ya'qúb ke beton ká píchhá na kiyá.

6 ¶ Chunánci Ya'qúb aur sab log,

jo us ke sáth the, Kan'an kí zamín men Lauz ko, jo Baitel hai, pahunche.

7 Aur us ne wahán mazbah baná-yá, aur us maqám ká nám El i Baitel rakhá; is liye kí jab wuh apne bhái ke pás se bhágá, to wahán use Khudá dikhlaí diyá.

8 Aur Ribqah kí dáí Dabúrah mar gayí, aur wuh Baitel ke taht balít ke darakht tale gúrí gayí: aur us ká nám Allún i Bakút rakhá.

9 ¶ Aur Khudá Ya'qúb ko, jab kí wuh Faddán-Aráim se áyá thá, phir dikháí diyá, aur use barakat bakhshí.

10 Aur Khudá ne use kahá, kí Terá nám Ya'qúb hai: terá nám áge ko Ya'qúb na kahláyá jáegá, balki terá nám Isráel hogá: so us ne us ká nám Isráel rakhá.

11 Phir Khudá ne use kahá, kí Main Khudá o Qádir i mutlaq hún: tú baromand ho, aur bahut ho já; tujh se guroh, balki gurohon kí guroh paidá hogí, aur bádsháh terí kamar se niklenge;

12 Aur yih zamín, jo main ne Abirahám aur Iz,háq ko dí hai, so main tujh ko dúngá, aur tere ba'd terí uasl ko yih zamín dúngá.

13 Aur Khudá us jagah, jahán us se ham-kalám húa, us pás se uth gayá.

14 Tab Ya'qúb ne us jagah, jahán wuh us se ham-kalám húa, ek sutún, patthar ká sutún khará kiyá, aur us par tapáwan kiyá, aur us par tel dhála.

15 Aur Ya'qúb ne us maqám ká nám, jahán Khudá us se bolá thá, Baitel rakhá.

16 ¶ Aur unhon ne Baitel se kúch kiyá; aur wahán se Ifrát bahut dúr na thá; aur Rákhil ko dard i zih lagá; aur us par janne kí sakhtí húi.

17 Us sakhtí kí hálát men dáí janái ne use kahá, kí Tú mat ḍar; kí ab kí bhí terá yih betá hogá.

18 Aur yún húa, kí us kí ján jáne par thí, yahán tak kí wuh mar hí

gayí, to us ne us ká nám Binauní :a khlá; par us ke báp ne us ká nám Binyamín rakhá.

19 So Rákhil mar gayí, aur Ifrát kí ráh men, jo Baitlaham hai, gárí gayí.

20 Aur Ya'qúb ne us kí qabr par ek sutún khará kiyá: aur yih Rákhil kí qabr ká sutún áj tak maujúd hai.

21 ¶ Phir Isráel ne kúch kiyá, aur apná khaima Mijdal i 'Adr kí us taraf khará kiyá.

22 Aur jab Isráel us sarzamín men já rahá, to yún húa, kí Rúbin gayá, aur apne báp kí haram Bilháh se hambistar húa: aur Isráel ne suná Tab Ya'qúb ke bárah bete the.

23 Liyáh ke bete ye the; Rúbin, Ya'qúb ká palautá, aur Sama'un, aur Láwí, aur Yahúdá, aur Ishákár, aur Zabulún.

24 Aur Rákhil ke bete; Yásuf, aur Binyamín.

25 Aur Rákhil kí sahelí Bilháh ke bete; Dán, aur Naftáli.

26 Aur Liyáh kí sahelí Zilfáh ke bete; Jadd, aur A'shar: Ya'qúb ke bete, jo Faddán-Aráim men paidá hue, ye hai.

27 ¶ Aur Ya'qúb Mamre men, jo Qaryat-Arba', ya'ne Habrún, hai, jahán Abirahám aur Iz,háq ne de'á kiyá thá, apne báp Iz,háq ke pás áyá.

28 Aur Iz,háq ek sau assi baras ká húa.

29 Tab Iz,háq ján-bahaqq húa, aur mar gayá, aur búrhá aur 'umr-ásúda hoke apne logon men já milá: aur us 'e beton 'Esau aur Ya'qúb ne use gárá.

XXXVI BA'B.

AUR 'Esau, ya'ne Adám ká nasab-náma yih hai.

2 'Esau Kan'an kí betion men se Hittí Ailún kí betí 'Adah ko, aur Ahlibámah ko, jo 'Anah kí betí, aur Hawí Saba'un kí potí thí,

3 Aur Bashámah ko, jo Ismá'el kí

beṭi aur Nabít kí bahin thí, byáh jáyá.

4 Aur 'Adah 'Esau ke liye Ilifaz ko janí; aur Bashámah Ra'úel ko janí.

5 Aur Ahlibámah Ya'ús ko, aur Ya'lám ko, aur Qurah ko janí: ye 'Esau ke beṭe haín, jo zamín i Kan'án men paidá húe.

6 Aur 'Esau apní jorúon, aur be-
ṭon, aur beṭion, aur apne ghar ke har
ek naukar chákar, aur apne mál, aur
sab baháim, aur sárfí daulat ko, jo us
ne Kan'án kí zamín men hásil kiye
the, leke apne bháí Ya'qúb ke pás se
ek dúsrí zamín ko gayá.

7 Kyúñki un ká asbáb aisá wáfir
thá, kí un kí gunjáish báham na ho
sakí; aur zamín, jis men we musáfir
the, un kí mawáshí ke sabab se un kí
bardásht na kar sakí.

8 Tab 'Esau koh i Sha'ír men já
rahá. Yih 'Esau, ya'ne Adúm, ká
ahwál hai.

9 ¶ So 'Esau ká nasab-nāma, jo
koh i Sha'ír ke Adúmion ká báp hai,
yih hai.

10 'Esau ke beṭon ke nám ye haín;
Ilifaz, 'Esau kí jorú 'Adah ká beṭá;
aur Ra'úel, 'Esau kí jorú Bashámah
ká beṭá.

11 Ilifaz ke beṭe; Taiman, aur
A'mir, aur Safú, aur Ja'tám, aur
Qanaz.

12 Aur Tim'n'a 'Esau ke beṭe Ilifaz
kí haram thí; aur wuh Ilifaz ke liye
'Amáliq ko janí. So 'Esau kí jorú
'Adah ke beṭe ye the.

13 Ra'úel ke beṭe ye haín; Nahat,
aur Zaráh, aur Sammah, aur Mizzah,
jo 'Esau kí jorú Bashámah kí aulád
thí.

14 ¶ Aur bint i 'Anah bint i Sa-
ba'ún 'Esau kí jorú Ahlibámah ke
beṭe ye haín: wuh 'Esau ke liye,
Ya'ús, aur Ya'lám, aur Qurah ko janí.

15 ¶ Aur 'Esau kí aulád men jo
ra,ís the, ye haín: 'Esau ke palau-
the beṭe Ilifaz kí aulád men; ra,ís

Taiman, ra,ís A'mir, ra,ís Safú, ra,ís
Qanaz,

16 Ra,ís Qurah, ra,ís Ja'tám, ra,ís
'Amáliq; ye we ra,ís haín, jo Ilifaz
se zamín i Adúm men paidá húe, aur
'Adah ke farzand the.

17 ¶ Aur Ra'úel bin 'Esau ke beṭe
ye haín: ra,ís Nahat, ra,ís Zaráh, ra,ís
Sammah, ra,ís Mizzah: ye we ra,ís
haín, jo Ra'úel se zamín i Adúm men
paidá húe, aur 'Esau kí jorú Bashá-
mah ke farzand the.

18 ¶ Aur 'Esau kí jorú Ahlibámah
kí aulád yih hai; ra,ís Ya'ús, ra,ís
Ya'lám, ra,ís Qurah; ye we ra,ís
haín, jo 'Esau kí jorú Ahlibámah bint
i 'Anah ke farzand the.

19 So 'Esau, ya'ne Adúm, kí aulád,
aur un men ke ra,ís, ye haín.

20 ¶ Aur Sha'ír Hári ke beṭe, us
mulk ke báshinde, ye haín; Laután,
aur Sobal, aur Saba'ún, aur 'Anah,

21 Aur Daisún, aur Asar, aur Dai-
sán: mulk i Adúm men Húríon Sha-
'ír kí aulád men ye ra,ís haín.

22 Aur Laután ke beṭe, Hári aur
Haimám; aur Tim'n'a Laután kí ba-
hin thí.

23 Aur ye Sobal ke beṭe haín; 'Al-
wán, aur Mánahat, aur A'ibál, aur
Safú, aur Onám.

24 Aur Saba'ún ke beṭe ye haín;
Aiyah aur 'Anah; yih wuh 'Anah
hai, jis ne bayábán men, jab wuh
apne báp ke gadhon ko charátá thá,
khachcharon ko páyá.

25 Aur 'Anah kí aulád yih hai;
Daisún, aur Ahlibámah bint i 'Anah.

26 Aur Daisún ke beṭe ye haín;
Hamdán, aur Ishbán, aur Yitrán, aur
Kiráñ.

27 Ye Asar ke beṭe haín: Bilán,
aur Za'wán, aur 'Aqún.

28 Daisún ke beṭe ye haín: 'U'z,
aur Irán.

29 So Húríon men ke ra,ís ye haín:
ra,ís Laután, ra,ís Sobal, ra,ís Saba'ún,
ra,ís 'Anah,

30 Ra'is Daisún, ra'is Asar, ra'is Daisán: ye' un Húrion ke ra'is haín, jo zamín i Sha'ir men the.

31 ¶ Aur bádsháh, jo mulk i Adúm par musallit hús, peshtar us se ki Isráel ká koí bádsháh ho, ye hí haín:

32 Bálig bin Ba'úr Adúm men ek bádsháh thá, aur us kí bastí ká nám Dinhabá thá.

33 Bálig mar gayá, aur Yúbáb, bin Zaráh, jo Basri thá, us kí jagah men bádsháh húa.

34 Phir Yúbáb mar gayá, aur Hashím, jo Taiman kí zamín ká thá, us ká jánishín húa.

35 Aur Hashím mar gayá, aur Hadad bin Bidad, jis ne Moáb ke maidán men Midiyánion ko már dālā, us ká jánishín húa; aur us kí bastí ká nám Gawít thá.

36 Aur Hadad mar gayá, aur Shamlah, jo Masriqa ká thá, us ka jánishín húa.

37 Aur Shamlah mar gayá, aur Sáiul, jo nahr i Furát kí Rahabát ká thá, us ká jánishín húa.

38 Aur Sáiul mar gayá, aur Ba'al-hanán bin 'Akbúr us ká jánishín húa.

39 Aur Ba'al-hanán bin 'Akbúr mar gayá, aur Hadar us ká jánishín húa; aur us kí takhtgáh ká nám Fa'ú thá; aur us kí jorú ká nám Mahaitabiel thá, jo Matrid kí betí aur Mezabáb kí poti thí.

40 Pas, 'Esau ke ra'ison ke nám, un ke k̄hándanon, aur maqámon, aur námon ke muwáfiq, ye haín: ra'is 'Timu'a, ra'is 'Alwán, ra'is Yatít,

41 Ra'is Ahlibámah, ra'is Ailah, ra'is Fainún,

42 Ra'is Qanaz, ra'is Taiman, ra'is Mibsár,

43 Ra'is Majdiel, ra'is 'Irám: Adúm ke ra'is, apní milk kí zamín men, apne rahne kí jagahon ke muwáfiq, ye haín. So Adúmon ke báp 'Esau ká ahwál yih hai.

XXXVII BAT.

AUR Ya'qúb ne Kan'án kí zamín men, jahán us ká báp musáfir thá, derá kiya.

2 Ya'qúb ká ahwál yih hai: ki Yúsuf satrah baras ká hoke apne bháion ke sáth galla charatá thá; aur wuh jawán apne báp kí joríon Bilhál aur Zilfál ke beton ke sáth rahatá thá: aur Yúsuf un ke báp pás un ke bure kámon kí khabar látá thá;

3 Aur Isráel Yúsuf ko apne sab larcon se ziyáda piyár kartá thá, is liye kí wuh us ke burhápe ká betá thá; aur us ne us ke liye ek búqalamún qabá hanáí.

4 Aur us ke bháion ne, yih dekhke kí un ká báp us ke sab bháion se use ziyáda piyár kartá hai, us ká kína paidá kiya, aur us se muhabbat kí bát na kar sakte the.

¶ Aur Yúsuf ne ek k̄hwáb dekhá, aur use apne bháion se kahá; tab we us se ziyáda mutanasir hús.

6 Aur us ne un se yún kahá, ki Jo k̄hwáb main ne dekhá hai, so suniye:

7 Ki ham khet par púle bándhte the; aur kyá dekhátá hún? kí merá púlá uṭhā aur sídhā kharā rahā, aur tumhāre púle ás pás kharē hús, aur mere púle ko sijda kiya.

8 Tab us ke bháion ne use kahá, kí Kyá tú sach hamará bádsháh hogá, yá tú hamará hákim hogá? Aur unhon ne us ke k̄hwábon aur us kí báton se us ká ziyáda kína paidá kiya.

9 ¶ Phir us ne dúsrá k̄hwáb dekhá, aur use apne bháion se bayán kiya, aur kahá, kí Dekho, main ne ek k̄hwáb dekhá, kí súraj aur chánd, aur gyárah sitáron ne mujhe sijda kiya.

10 Aur us ne yih apne báp aur bháion se bayán kiya; tab us ke báp ne use dāntá, aur us se kahá, kí Yih kyá k̄hwáb hai, jo tú ne dekhá hai? Kyá main, aur teri má, aur tere bhái

sach much tere áge zamín par jhukke tuihe sijda karenge?

11 Aur us ke bháion ko rashk áyá; 'ekin us ke báp ne us bát ko yád rakhá.

12 ¶ Aur us ke bhái apne báp ke galle charáne ke liye Sikm ko gaye.

13 Tab Isráel ne Yúsuf ko kahá, Kyá tere bhái Sikm men nahín charáte hain? A'o, main tuihe un ke pás bhejún. Us ne use kahá, ki Main házir hún.

14 Aur us ne kahá, ki Jáíye, apne bháion aur gallon ko salámat dekhíye, aur mujh pás khabar láíye. So us ne use Ilabrún kí wadí se bhejá, aur wuh Sikm men áyá.

15 ¶ Tab koi shakhs use milá, aur dekhá, ki wuh maidán men be-ráh játá thá; tab us shakhs ne us se pú-chhá, ki Tú kyá dhúndhtá hai?

16 Wuh bolá, Main apne bháion ko dhúndhtá hún; mujhe batláíye, ki we kahán charáte hain.

17 Wuh shakhs bolá, We yahán se chale gaye; ki main ne unhen yih kahte dekhá, ki A'o, Dútáin ko jáwén. Chunánci Yúsuf apne bháion ke píchhe chalá, aur unhen Dútáin men páyá.

18 Aur jonhín unhon ne use dúr se dekhá, us se pahle ki wuh nazdik pahunché, us ke qatl ká mansúba bándhá.

19 Aur ek ne dúsre se kahá, Dekho, yih sáhib i khwáb átá hai;

20 So áo, ham ab use már dälén, aur kisi kúe men däl den, aur kahén, ki Koi burá darinda use khá gayá: aur dekhén, ki us ke khwábön ká anjám kyá hogá.

21 Tab Rúbin ne sunke, un ke háthön se bacháyá, aur bolá, Cháhiye ki ham use qatl na karen.

22 Aur un se kahá, ki Khúnrezí na, karo, balki use us kúe men, jo bayábán men hai, däl do, aur us par háth na dáo; táki wuh use un ke

háthön se bacháke us ko báp tak phir pahuncháwe.

23 ¶ Aur yún húa, ki jab Yúsuf apne bháion pás áyá, to unhon ne us kí qabá ko, ya'ne búqalamún qabá ko, jo wuh pahine thá, utárke, use nangá kiýá,

24 Aur use leke kúe men däl diyá: wuh kúa andhá thá; us men ek búnd pání na thá.

25 Aur we rotí kháne baithe, aur ánk utháí, aur dekhá, ki Ismá'elion ká ek qáfila Jil'ád se garm masálihb, aur raugan i balsán, aur murr, únton par láde hue átá hai, ki unhen Misr ko le jáwén.

26 Tab Yahúdáh ne apne bháion se kahá, ki Agar ham apne bhái ko már dälén, aur us ká khún chhipáwén, to kyá naf'a hogá?

27 A'o, use Ismá'elion ke háth bechen, aur us par apne háth na dälén; ki wuh hamará bhái, aur hamará gosht hai. Aur us ke bhái rázi hue.

28 Aur us waqt we Midiyáni sandágar udhar se guzre: so unhon ne Yúsuf ko klínchke kúe se báhar ní-kálá, aur Ismá'elion ke háth bís rípiye ko bechá: aur we Yúsuf ko Misr men láe.

29 Aur jab Rúbin kúe par phir áyá, aur dekhá, ki Yúsuf us men nahín hai, apne kapre pháre.

30 Aur apne bháion pás phir áyá, aur kahá, ki Larhá to nahín; ab main kahán jáún?

31 Phir unhon ne Yúsuf kí qabá ko liýá, aur ek bakrí ká bachcha mará, aur use us ke lahú men tar kiýá;

32 Aur unhon ne us búqalamún qabá ko bhejá, aur apne báp pás le áe, aur kahá, ki Ham ne ise páyá, aur áp ise pahchániye, ki yih áp ke bete ki jabá hai, ki nahín.

33 Aur us ne use pahcháná, aur kahá, ki Yih to mere bete ki qabá

Tamar ká, fareb karke, PAIDA'ISH, XXXVIII. Yahúdáh se hámila honá.

hai: koi burá darinda use khá gayá; Yúsuf beshakk phará gayá.

34 Tab Ya'qúb ne apne kapre phare aur tát apne kúle par dálá, aur bahut din tak apne beté ke liye gam kiyá.

35 Us ke sab beté aur us kí sab betían use tasallí dene uñhín, aur wuh tasallí-pazír na húa; aur bolá, ki Main apne beté par rotá húa gor men utrúngá. So us ká báp us ke liye royá kiyá.

36 Aur Midiyáníon ne use Míser men Fútífar ke háth, jo Fira'un ká ek amír aur lashkar ká rá'ís thá, bechá.

XXXVIII B.A.B.

AUR us waqt yún húa, ki Yahúdáh apne bháion se judá hokar Híráh náme Adúlání ek shakhs ke yahán gayá.

2 Aur Yahúdáh ne wahán Súa nám ek Kan'ání mard kí betí ko dekhá, aur use liyá, aur us se khalwat kí.

3 Wuh hámila húi, aur ek betá janí, aur us ká nám 'I'r rakhá.

4 Aur use phir hamí rahá, aur betá janí, aur us ká nám Onán rakhá.

5 Aur wuh phir hámilá húi, aur betá janí, aur us ká nám Selah rakhá; aur jab wuh use janí, to Yahúdáh Kazíb men thá.

6 Aur Yahúdáh apne palauthe 'I'r ke liye ek aurat byáh láyá, jis ká nám Tamar thá.

7 Aur 'I'r, Yahúdáh ká palauthá, KHUDÁWAND kí nigáh men sharír thá: so KHUDÁWAND ne use már dálá.

8 Tab Yahúdáh ne Onán ko kahá, ki Apne bhái kí jorú ke pás já, aur apní bháwaj ká haqq adá kar, aur apne bhái ke liye nasl chala.

9 Lekin Onán ne jáná, ki yih nasl merí na kahláegí: aur yún húa, ki jab wuh apne bhái kí jorú pás játa thá, to nutfé ko zamin par záji' kartá thá, tá na howe ki us ká bhái us se nasl páwe.

10 Aur us ká yih kám KHUDÁWAND kí nazar men bahut burá thá; is liye us ne use bhí halák kiyá.

11 Tab Yahúdáh ne apní bahú Tamar ko kahá, ki Apne báp ke ghar men bewá baithí rah, jab tak ki merá betá Selah bará ho; ki us ne kahá, Na howe, ki wuh bhí apne bháion kí tarah mar jáwe. So Tamar apne báp ke ghar men já rahí.

12 ¶ Aur bahut din guzre ki Súa kí betí Yahúdáh kí jorú mar gayí; aur jab Yahúdáh ko us ká gam bhúlá, to wuh apní bheron kí pashm ke katarnewálon ke pás Tinnat men, apne dost Adúlání Híráh ke sáth, gayá.

13 Aur Tamar se yih kahá gayá, ki Dekh, terá sasur apní bheron kí pashm katarne ke liye Tinnat ko játa hai.

14 Tab us ne apní bewagí ke kapron ko utár phenká, aur burqa' orhá, aur apne ko lapetá, aur 'Ainain ke madkhal men, jo Tinnat ke ráste par hai, já baithí: kyúñki us ne dekhá thá, ki Selah bará húa, aur mujhe us kí jorú na kar diyá hai.

15 Yahúdáh use dekhkar samjhá, ki koi kasbí hai; kyúñki wuh apná munh chhipáe hús thí.

16 Aur wuh ráh se us kí taraf ko phirá, aur use kahá, ki Chaliye, aur mujhe apne sáth khalwat karne dijiye; ki us ne na jáná, ki yih merí bahú hai. Wuh bolí, ki Tú, jo mere sáth khalwat karegá, mujhe kyá degá?

17 Wuh bolá, Main galle men se bakrí ká ek bachcha bhejúngá. Us ne kahá, ki Tú mujhe, jab tak use bheje, kuchh girau degá?

18 Wuh bolá, ki Main kyá girau tujhe dúñ? Wuh bolí, Apní chháp, aur apná bázúband, aur apní láthí, jo tere háth men hai. Us ne diyá, aur us ke sáth khalwat kí, aur wuh us se hámila húi.

19 Phir wuh uñhí, aur chalí gayí.

aur turqa' utār rakhā, aur rāndśāle ká jorā pahin liyā.

20 Aur Yahūdāh ne apne dost Adū-lāmi ke hāth bakrī ká bachcha bhejá, takī us 'aurat ke wāt se apnā girau phor lāwe; par us ne us ko na páyā.

21 Tab us ne us jagah ke logon se pūchhā, ki Wuh beswā, jo 'Ainain men ráste par nazar áti thī, kahān hai? We bole, ki Yahān kasbī na thī.

22 Tab wuh Yuhūdāh ke pás phir áyā, aur kahā, ki Maing use nabīn pá saktā hūn, aur wahān ke log bhī kahite haiñ, ki kasbī wahān nahīn thī.

23 Yahūdāh bolā, ki Kḥair, wuhī lewe, na ho ki ham badnām howen: dekh, main ne to bakrī ká bachcha bhejá, par tú ne use na páyā.

24 ¶ Aur yūn hūā, kī qarīb tīn mahīne ke ba'd Yahūdāh se kahā gayā, ki Terī bahū Tamar ne zinā kiya; aur dekh, use chhināle ká haml bhī hai. Yahūdāh bolā, ki Use báhar lāo, ki wuh jalāi jāwe.

25 Jab wuh nikālī gayī, us ne apne sasur ko kahlā bhejá, ki Mujhe us shaḡhs ká haml hai, jis kī yih chizon haiñ: aur kahā, Daryāft kijiye, yih chhāp, aur bāzūband, aur yih 'asā, kis ká hai?

26 Tab Yahūdāh ne iqār kiya, aur kahā, ki Wuh mujh se ziyāda sādīq hai; kyūñki main ne use apne bete Selah ko na diyā. Lekin wuh áge ko us se hambistar na hūā.

27 ¶ Aur us ke janne ke waqt men yūn hūā, ki us ke peṭ men tau, am the.

28 Aur jab wuh janue lagi, to ek ká hāth niklā, aur dāi janāi ne pakarke us ke hāth mer; nārā bāndhkar kahā, ki Yih pahle niklā.

29 Aur yūn hūā, ki us ne apnā hāth phir khīnch liyā; aur kyā dekhī hai? ki wuhin us ká bhāi nikal áyā; aur wuh bolī, Tú kyā hī phārtā hai? yih phār tujh par áwegī: so us ká nám Phāras rakhā gayā.

30 Ba'd us ke us ká bhāi, jis ke hāth

men nārā bāndhā thā, nikal áyā, aur us ká nám Zarah rakhā gayā.

XXXIX BĀ'Ī.

AUR Yūsuf ko Misr men lāe, aur Fūtifār Misrī ne, jo Fira'ūnī amir, aur bādshāh ke jilaudāron ká sardār thā, us ko Ismā'elion ke hāth se, jo use wahān lāe the, mol liyā.

2 Aur KḥUDĀWAND Yūsuf ke sāth thā, aur wuh sālīb i iqbāl thā; so wuh apne Misrī áqā ke ghar men rahā.

3 Aur us ke áqā ne dekhā, ki KḥUDĀWAND us ke sāth hai, aur yih kī KḥUDĀWAND ne us ke sab kāmōn men use iqbālmand kiya.

4 Chunānchī Yūsuf us kī nazar men maurid i lutf hūā, aur us ne us kī khidmat kī; aur us ne use apne ghar ká rukhtār kiya, aur sab, jo kuchh kī us ká thā, us ke qabze men kar diyā.

5 Aur yūn hūā, ki jis waqt se ki us ne use ghar par, aur apnī sab chizon par mukhtār kiya, KḥUDĀWAND ne us Misrī ke ghar men Yūsuf ke sabab se barakat bakḥshī; aur us kī sab chizon men, jo ghar men aur khet men thin, KḥUDĀWAND kī taraf se barakat hūī.

6 Aur us ne apnā sab kuchh Yūsuf ke qabze men kar diyā, aur us ne roṭī ke siwā, jise khā letā thā, kisī chiz se kām na rakhā. Aur Yūsuf kḥlābsūrat aur nūrpaikar thā.

7 ¶ Aur us ke ba'd yūn hūā, ki us ke áqā kī jorū kī ānkh Yūsuf par lagi, aur wuh bolī, ki Mere sāth hambistar ho.

8 Lekin us ne na mánā; aur apne áqā kī jorū se kahā, ki Dekh, merā áqā, kisī chiz se, jo ghar men mere pás hai, wāqif nahīn; aur us ne apnā sab kuchh mere hāth men kar diyā.

9 Is ghar men mujh se ziyāda koī barā nahīn: aur us ne, siwā tere, koī chiz mere ikhtiyār se báhar nahīn rakhī; aur yih is liye hai, ki tú us kī jorū hai; phir main aisi barī badzātī

Yūsuf ká, apne áqá ki bíbi PAIDA'ISH, XI. ki tukmat se, qaid honá.

kyún karún, aur K̄hudá ká gunahgár hoún?

10 Aur wuh harehand Yūsuf ko roz roz kahtí rahí, par us ne us kí na suní, ki us ke sáth soe, yá us ke sáth rahe.

11 Aur yún húá, ki ek din wuh apne kám ke liye ghar ke andar gayá; aur ghar ke logon men se wahán koi na thá.

12 Tab us ne us ká pairáhan pakarke kahá, ki Mere sáth hambistar ho. Wuh apná pairáhan us ke háth men chhorke bhágá, aur báhar nikal gayá.

13 Jab us ne dekhá, ki us ne apná pairáhan mere háth men rahne diyá, aur bhág niklá,

14 Tab us ne apne ghar ke logon ko buláýá, aur kahá, ki Dekho, wuh ek 'Ibrí ko hamáre ghar men le áýá, ki wuh ham se tháttá kare; wuh andar ghúsá, ki mere sáth hambistar ho, aur main bare zor se chillá uthí.

15 Jab us ne dekhá, ki main ne áwáz buland kí, aur chilláí, to apná pairáhan mere háth men chhor bhágá, aur báhar nikal gayá.

16 So us ne us ká pairáhan apne pás rakhá, jab tak ki us ká áqá ghar men áýá.

17 Tab us ne aisí hí báten us se kahín, ki Yih 'Ibrí gulám, jo tú ne ham pás lá rakhá, ghús áýá, ki mujh se tháttá kare.

18 Aur jab main ne áwáz buland kí, aur chillá uthí, to wuh apná pairáhan mujh pás chhorke báhar nikal bhágá.

19 Jab us ke áqá ne ye báten, jo us kí jorú ne kahín, ki Tere gulám ne mujh se yún kiyá, sunín, to us ká gazab bharká.

20 Aur Yūsuf ke áqá ne us ko pakrá, aur us ko ek jagah, jahán bád-sháh ke qaidí band the, qaid men dálá: wuh wahán qaidkhané men rahá kartá thí.

21 ¶ Lekin K̄hudáwánd Yūsuf ke sáth thá; us ne us par rahin kiyá, aur qaidkhané ke dároga ko us par mibr-bán kiyá.

22 Aur qaidkhané ke dároga ne sab qaidíon ko, jo qaid men the, Yūsuf ke háth men sompá; aur jo kám wahán kiyá játá thá, us ká mukhtár wuhí thá.

23 Aur qaidkhané ká dároga sab kámon se, jo us ke háth men the, befkár thá; is liye ki K̄hudáwánd us ke sáth thá; aur K̄hudáwánd ne use un kámon men, jo us ne kiyé, iqbal-mand kiyá.

XL BÁT.

BA'D in báton ke yún búá, ki sháh i Misr ká sáqí aur nánpaz apne k̄hudáwánd sháh i Misr ke mujrim húe.

Aur Fira'ún apne do sardáron par, jin men ek sáqíon, aur दूसरा nánpazon ká dároga thá, gusse húá;

3 Aur us ne un ko nigabhání ke liye, jilaudáron ke sardár ke ghar men, usí jagah, jahán Yūsuf band thá, qaidkhané men dálá.

4 Jilaudáron ke sardár ne unhe Yūsuf ke hawále kiyá, aur us ne un kí k̄hidmat kí: we ek muddat tak nazarband rahe.

5 ¶ Aur har ek ne un donon men se, ya'ne sháh i Misr ke sáqí, aur nánpaz ne, jo qaidkhané men band the, ek hí rát ek ek k̄hwáb, apní ta'bír ke muwáfíq, dekhá.

6 Aur Yūsuf subh ko un pás andar gayá, aur un par nigáh kí, aur dekhá, ki we udás hai,

7 Us ne Fira'úní sardáron se, jo us ke sáth us ke k̄hudáwánd ke ghar men nigabhání ke liye asír the, pú-chlá, kí A'j tum kis liye udás nazar áte ho?

8 We bole, Ham ne ek k̄hwáb dekhá hai, jis ká ta'bír karnewálá koi nahín. Yūsuf ne unhe kahá, Kyá ta'bír kí qudrat K̄hudá ko nahín mujh se bayán kíjiye.

9 Tab sardār sāqī ne apnā ḵhwāb Yūsuf se bayān kiyā, aur use kahā, Dekh, mere ḵhwāb men ek tāk mere sāmhnē thī;

10 Us tāk men tīn dālīān thīn; un men kaliān niklīn, aur un men phūl āe, aur us ke sab guchehḥoṇ men angūr pake:

11 Aur Fira'ūn kā piyāla mere hāth men thā: so main ne un angūr-ōṇ ko leke Fira'ūn ke jān men nichorā; aur wuh jān main ne Fira'ūn ke hāth men diyā.

12 Tab Yūsuf bolā, Us kī ta'bīr yih hai, kī yih tīn dālīān tīn dīn haiṇ.

13 Aur Fira'ūn ab se tīn dīn men terī rūbakārī karegā, aur tujhe terā mansab phir degā, aur tū āge kī tarah, jab tū Fira'ūn kā sāqī thā, us ke hāth men phir jān degā.

14 Lekin jab tū ḵhushbāl ho, to mujhe yād kījīyo, aur mujh par mihr-bānī kījīyo, aur Fira'ūn se merā zikr kījīyo, aur mujhe is ghar se maḵblasī dilwāīyo;

15 Kī we 'Ibrānīōṇ kī wilāyat se mujhe churā lāe; aur yahan bhī main ne aisā kām nahīn kiyā, kī we mujhe is qaidkhāne men rakheṇ.

16 Jab sardār nānpaz ne dekhā, kī ta'bīr ḵhūb hūī, to Yūsuf se kahā, kī Main bhī ḵhwāb men thā, aur dekh, kī sir par tīn ṭokrī rotī kī thīn.

17 Aur ūpar kī ṭokrī men Fira'ūn ke liye sab qisṁ kā pakā hūā māl thā; aur parande mere sir par us ṭokrī men se khāte the.

18 Yūsuf ne jawāb diyā, aur kahā, Us kī ta'bīr yih hai, kī ye tīn ṭokrī-ān tīn dīn haiṇ.

19 Fira'ūn ab se tīn dīn men terā sir tere tan se judā karegā, aur ek darakht par tujhe latkāegā, aur parande terā gosht noch noch khāenge.

20 ¶ Aur tīse dīn, jō Fira'ūn kī sālgirih kā dīn thā, yūn hūā, kī us ne apne sab naukaroṇ kī mīlmānī

kī; aur us ne sardār sāqī aur nānpaz kī, apne naukaroṇ men se, rūbakārī kī;

21 Aur us ne sardār sāqī ko us kī ḵlūdmāt par phir qāīm kiyā, aur us ne Fira'ūn ke hāth men jān diyā.

22 Par us ne sardār nānpaz ko phānsī dī, jaisā Yūsuf ne un se tā-bīreṇ kahī thīn.

23 Par sardār sāqī ne Yūsuf ko yād na kiyā, balki use bhūl gayā.

XII.

PHIR Fira'ūn ne dūsre sāl ke āḵhiri dīnoṇ men ḵhwāb dekhā, kī wuh lab i daryā kharā hai,

2 Aur kyā dekhā hai? kī daryā se sāt ḵhūbsūrāt aur moṭī gāeṇ niklīn, aur naistān men charne lagīn.

3 Aur kyā dekhā hai? kī un ke ba'd aur sāt gāeṇ badshakl aur dublī daryā se niklīn, aur daryā ke ghāt par un sāt gāeṇ ke nazdik kharī hūīṇ.

4 Aur un badsūrāt aur dublī gāeṇ ne un ḵhūbsūrāt aur moṭī sāt gāeṇ ko khā liyā. Tab Fira'ūn jāgā.

5 Aur phir so gayā, aur dobāra ḵhwāb dekhā, kī anāj kī bhārī hūī aur achchhī sāt bāleṇ ek dānthī men zābir hūīṇ.

6 Aur kyā dekhā hai? kī ba'd un ke aur sāt bāleṇ patlī aur purwā hawā se murjhāī hūī niklīn.

7 Aur we patlī sāt bāleṇ un achchhī bhārī hūī sāt bāleṇ ko nigal gayīṇ. Aur Fira'ūn jāgā, aur dekhā kī wuh ḵhwāb thā.

8 Aur yūn hūā, kī subh ko us kā jī ghabrāyā; tab us ne Mīsr ke sāre jādūgaroṇ aur us ke sab dānishmand-ōṇ ko bulā bhejā, aur Fira'ūn ne apnā ḵhwāb un se kahā; par un men se koī Fira'ūn ke ḵhwāb kī ta'bīr na kar sakā.

9 ¶ Us waqt sardār sāqī ne Fira'ūn se kahā, kī Merī ḵhatāeṇ āj mujhe yād āīṇ:

10 Kī Fira'ūn apne bandoṇ par

gusse thā, aur mujhe jilaudāron ke achchhī ghani sāt bālen ek dānthī se ghar men qaid kiya thā, mujhe, aur niklīn :

sardār nānbāī ko bhī ;
11 Tab ham ne, ya'ne main ne aur us ne, ek hī rāt men, ek ḡhwāb dekhā ; ham men ek ek ne ḡhwāb dekhā, apne ḡhwāb kī tā'bir ke muwāfiq.

12 Aur ek 'Ibrī jawān, jilaudāron ke sardār kā naukār, wahān hamāre sāth thā ; ham ne us se kahā : us ne hamāre ḡhwāḡon kī tā'bir kī, aur har ek ke ḡhwāb kī, us ke muwāfiq, tā'bir kī.

13 Aur us ne jaisī ham se tā'bir kī thī, waisā hī hūā : mujhe apne man-sab par qāim kiya, aur use phānsī dī.

14 ¶ Tab Fira'ūn ne Yūsuf ko bulwāyā ; we jald use qaidḡhāne se le āe ; aur us ne sir mundāyā, aur kapre badalke Fira'ūn ke huzūr āyā.

15 Fira'ūn ne Yūsuf ko kahā, Main ne ḡhwāb dekhā, jis kī tā'bir koī nahīn kar saktā ; aur main ne sunā hai, kī tū ḡhwāb ko samajhke us kī tā'bir kartā hai.

16 Yūsuf ne jawāb men Fira'ūn se kahā, kī Merī kyā tāqāt hai ? Khudā Fira'ūn kī salāmatī kā jawāb use dewe.

17 Tab Fira'ūn ne Yūsuf se kahā, Main ne ḡhwāb men dekhā, kī main daryā ke kināre par ḡharā hūn :

18 Aur kyā dekhtā hūn ? kī motī aur ḡhūbsūrat sāt ḡāen daryā se niklīn, aur naistān men charne lagīn :

19 Aur kyā dekhtā hūn ? kī ba'd in ke nihāyat badsūrat, aur ḡharāb, aur dublī sāt aur ḡāen niklīn, aisi burī kī main ne sārī zamīn i Misr men kabhī nahīn dekhīn :

20 Aur we dublī aur badsḡhakl ḡāen pahī motī sāt ḡāen ko nigal gayīn ;

21 Jab we unhen ḡhā gayīn, to yih ma'lūm na hūā, kī we un ke peṡ men gayīn ; aur we waisī hī badsūrat thīn, jaisī pahle thīn ; tab main jāgā.

22 Aur phir ḡhwāb men dekhā, kī

23 Aur kyā dekhtā hūn ? kī aur sāt bālen, patlī, aur purwā hawā se murjhāī hūī, un ke ba'd ugīn :

24 Aur un patlī bālon ne achchhī sāt bālon ko nigal liyā : aur main ne yih jādūḡaron se kahā ; hargiz koī tā'bir mujh se na kar sakā.

25 ¶ Tab Yūsuf ne Fira'ūn se kahā, kī Fira'ūn kā ḡhwāb ek hī hai : ḡhudā ne, jo kuchh wuh kiya chāh-tā hai, Fira'ūn ko dikhlāyā.

26 We sāt achchhī ḡāen sāt baras hai ; aur we achchhī sāt bālen sāt baras hai ; ḡhwāb ek hī hai.

27 Aur we dublī badsūrat sāt ḡāen, jo un ke ba'd niklīn, sāt baras hai ; aur we sāt ḡhālī bālen jo purwā hawā se murjhāī hūī hai, so kāl ke sāt baras hai.

28 Yih wuhī bāt hai, jo main ne Fira'ūn se kahī : Khudā ne, jo kuchh kiya chāhtā hai, Fira'ūn ko dikhlāyā.

29 Dekh, kī sāt baras tak sārī zamīn i Misr men barī sastī hogī :

30 Aur ba'd un ke sāt baras kā kāl hogā : aur zamīn i Misr kī sārī barhtī bhūl jāegī ; aur yih kāl zamīn ko halāk karegā ;

31 Aur wuh barhtī mulk men, us ānewāle kāl ke sabab se, hargiz ma'lūm na hogī : kyūnki wuh saḡht kāl hogā.

32 Aur Fira'ūn par, jo ḡhwāb duhrāyā gayā, so is liye hai, kī yih bāt ḡhudā se muḡarrar kī gayī hai, aur ḡhudā jald use karegā.

33 Is liye Fira'ūn ko chāhiye, kī ek hoshyār 'aqlmand mard ko ḡhojē, aur use Misr kī zamīn par muḡhtār kare.

34 Aur Fira'ūn use ḡukm dewe, kī wuh is zamīn par tahsildāron ko muḡarrar kare, aur barhtī ke sāt baras tak pānchwān hissa Misr kī zamīn se liyā kare.

35 Aur we un achchhe barason kī,

jo āte haiṇ, sab khāne kī chīzeṇ jam'a karen, aur galla Fira'ūn ke hukm men rakhē; sab khāne kī chīzeṇ kī muhāfazat shahron men karen.

36 Aur wuhī khurish kāl ke sāt baras ke liye, jo Misr kī zamīn men paregā, zakhīra hogī; tākī yih mulk kāl ke sabāb se halāk na ho.

37 ¶ Yih ta'bīr Fira'ūn kī nigāh men, aur us ke sab naukaron kī nazar men, achchhī ma'lūm hūī.

38 Fira'ūn ne apne naukaron ko kahā, Kyā ham aisā jaisā yih mard hai, kī jis men Kḥudā kī Rūh hai, pā sakte haiṇ?

39 Aur Fira'ūn ne Yūsuf se kahā, Azbas kī Kḥudā ne tujhe is sab men bīnāī dī hai, so koī tujh sā 'āqil aur dānīshwar nahīṇ hai.

40 Tū mere ghar kā mukhtār ho, aur apnā hukm merī sab ra'āyat par jāri kar; saqat takhtnīshīnī men main tujh se buzurgtar rahūngā.

41 Phir Fira'ūn ne Yūsuf se kahā, kī Dekh, main ne tujhe sārī zamīn i Misr par hukūmat baḥshī.

42 Aur Fira'ūn ne apnī angushtarī apne hāth se nikālkar Yūsuf ke hāth men pahīnā dī; aur use katān kā libās pahīnāyā, aur sone kā tauq us ke gale men dālā;

43 Aur us ne use apnī dūsri gārī men sawār kar diyā: tab us ke āge manādī kī gayī, Sab adab se raho. Aur us ne use Misr kī sārī mamlukat par hākīm kiyā.

44 Aur Fira'ūn ne Yūsuf ko kahā, Main Fira'ūn hūṇ, aur bagair tere Misr kī sārī zamīn men koī insān apnā hāth yā pānw na uthāegā.

45 Aur Fira'ūn ne Yūsuf kā khitāb Jahān-panāh rakhā; aur us ne shahr i On ke kāhīn Fūtīfara' kī beṭī A'snāth ko us se byāh diyā. Aur Yūsuf Misr kī zamīn men phirā.

46 ¶ Aur Yūsuf, jis waqt Misr ke bādshāh Fira'ūn ke huzūr kharā hūā, tīs baras kā thā. Aur Yūsuf Fira'ūn

ke huzūr se nikalkar Misr kī sārī zamīn men phirā.

47 Aur baḥtī ke sāt baras men zamīn mālāmāl hūī.

48 Tab us ne un sāt barason kī sārī chīzeṇ khāne kī, jo zamīn i Misr men thīṇ, jam'a kīṇ; aur us ne un khāne kī chīzeṇ ko bastīon men zakhīra kiyā, aur un kheton kī, jo har bastī ke āspās the, khāne kī chīzeṇ usī bastī men rakhīṇ.

49 Aur Yūsuf ne galla bahut kasrat se, jaise daryā kī ret, aisā kī wuh hisāb karne se bāz rahā, jam'a kiyā; kyūṇkī wuh be-hisāb thā.

50 Aur Yūsuf ke do beṭe shahr i On ke kāhīn Fūtīfara' kī beṭī A'snāth ke pet se kāl se peshtar paidā hūe.

51 Aur Yūsuf ne palauthe kā nām Munassī rakhā; kyūṇkī us ne kahā, kī Kḥudā ne sab merī aur mere bāp ke ghar kī mashaqqat bhulāī.

52 Aur dūsre kā nām Ifrāīm rakhā, aur kahā, kī Kḥudā ne mujhe mere ranj kī zamīn men phaldār kiyā.

53 ¶ Aur sāt baras sasti ke, jo zamīn i Misr men the, ākhir hūe, aur girānī ke sāt baras, jaisā kī Yūsuf ne kahā thā, āne shurū' hūe.

54 Aur sab zamīn men girānī hūī; par hanoz Misr kī sārī zamīn men rotī thī.

55 Par jab sārī zamīn i Misr bhūkh se halāk hone lagī, to khalq rotī ke liye Fira'ūn ke āge chillāī. Fira'ūn ne sab Misrīon ko kahā, kī Yūsuf kane jāo; wuh jo tumhen kahe, so karo.

56 Aur tamām rū e zamīn par kāl thā, aur Yūsuf ne zakhīre ke khatte kholke Misrīon ke hāth beche; aur Misr kī zamīn men kāl bahut baḥhā.

57 Aur sāre mulk Misr men Yūsuf kane mol lene āe; kyūṇkī sab mulkon men saḥt kāl thā.

XLII BĀB.

JAB Ya'qūb ne dekhā, kī Misr men galla hai, tab Ya'qūb ne apne beṭon se kahā, kī Tum kyūṇ ek dūsre ko takte ho?

2 Dekho, main ne suná hai, ki Misr men galla hai; tum wahán jáo, aur wahán se hamáre liye mol lo; táki ham jiwén, aur na marén.

3 ¶ So Yúsuf ke das bhái galla mol lene ko Misr men áe.

4 Par Ya'qúb ne Yúsuf ke bhái Binyamín ko us ko bháion ke sáth na bhejá, is liye ki us ne kahá, Kahín aisá na ho, ki us par kuchh áfat áwe.

5 Pas Isráel ke bete, aur ánewálon men mile hús, kharid karne áe, ki Kan'án ke mulk men kál thá.

6 Aur Yúsuf mulk ká hálim thá, ki wuh mulk ke sáre logon ke háth galla bechtá thá. So Yúsuf ke bhái áe, aur apne ko zamín kí taraf jhukáe, hús us ko huzúr kham hús.

7 Yúsuf ne apne bháion ko dekhá, aur unhen pahchán gayá; par us ne ap ko náwáqif banáyá, aur un se sakht bolí bolá, aur un se púchhá, Tum kahán se áe ho? We bole, Kan'án kí zamín se kháne kí chízen mol lene ko.

8 Yúsuf ne to apne bháion ko pahcháná, par unhon ne use na pahcháná.

9 Aur Yúsuf ko we khwáb, jo us ne un kí bábat dekhe the, yád áe, aur us ne unhen kahá, ki 'Tum jáśús hokar áe ho, táki is zamín kí burí hálát daryáft karo.

10 Unhon ne use kahá, Nahín, ai mere khudáwánd; tere gulám kháne kí chízen mol lene áe hain.

11 Ham sab ek hí shakhs ke bete hain; ham sachche hain, tere gulám jáśús nahín.

12 Wuh bolá, ki Nahín, balki tum zamín kí burí hálát dekhne áe ho.

13 Tab unhon ne kahá, ki Tere gulám bárah bhái Kan'án ke bích ek hí shakhs ke bete hain; aur dekh, chhotá áj ke din hamáre báp ke pás hai, aur ek nahín miltá.

14 Tab Yúsuf ne unhen kahá, Wuhí jo main ne tumhen kahá, ki tum jáśús ho;

15 Isí se tum imtihán kiye jáoge:

Fira'ún kí zindagí kí qasam, ki tum yahán se, bagair us ke ki tumbará chhotá bhái yahán áwe, jáne na páoge.

16 Ek ko ap men se bhejo, kí tumháre bhái ko láwe, aur tum qaid raho, táki tumhári báten jánchí jáwen, kí tum sachche ho kí nahín; aur nahín to Fira'ún kí ján kí qasam, tum yaqínan jáśús ho.

17 So us ne un sab ko báham tín din tak nazarband rakhá.

18 Aur tisre din Yúsuf ne unhen kahá, Yún karo, táki zinda raho; kí main Khudá se darta hún:

19 Kí agar tum sachche ho, to ek ko ápne bháion men se qaidkháne men band rahne do: aur tum kál ke liye apne ghar men galla le jáo:

20 Lekin apne chhote bhái ko mujh pás le áiyo: tumhári báten yún sábit hongí, aur tum na maroge. Chunán-hi unhon ne yúnhín kiya.

21 ¶ Aur unhon ne ápas men kahá, kí Ham sach apne bhái kí babat mujrim hain, kí jab us ne hamári minnat aur zári kí, ham ne us kí khas-tadilí dekhí, aur us kí na suní; is liye yih musibat ham par parí.

22 Tab Rúbin ne jawáb men unhen kahá, Kyá main tumhen na kahtá thá, kí Is bachche par zulm na karo; aur tum shanawá na hús: yih bhí dekho, kí us ke kshún kí bázpurs húi.

23 Aur we na jánte the, kí Yúsuf un kí báten samajhtá hai, is liye kí un ke darmiyán ek tarjumán thá.

24 Tab wuh un men se kináre gayá, aur royá, aur phir un pás áya, aur un se báten kún, aur un men se Sama'ún ko leke un kí ánkhon ke sáunhne bándhá.

25 ¶ Tab Yúsuf ne hukm kiya, kí un ke bore galle se bharen, aur har shakhs kí naqdí us ke bore men rakhke phir den, aur unhen safar kí kshurish bhí dewen: us ne yún un se sulúk kiya.

26 Aur unhon ne apne gadhon par galla ládá, aur wahán se rawána húc.

27 Jab un men se ek ne apná borá kholá, táki apne gadhe ko manzil par dána ghás dewe, to us ne apní naqdí dekhí, ki wuh bore men úparwár hai.

28 Tab us ne apne bháion se kahá, ki Merí naqdí phir dí gayí; aur dekho, ki wuh mere bore men hai. Tab un ká dil thikáne na rahá, aur we darkar ek दूसरे ko kahne lage, K̄hudá ne ham se yih kyá kiya?

29 ¶ Akhír we zamín i Kan'án men apne báp Ya'qúb pás pahunche, aur apná sab hál, jo un par guzrá thá, us se kahá, aur bole,

30 Kí Wuh shakhs, jo us mulk ká málík hai, ham se sakhtí se bolá, aur hamen zamín ke jásús thahráe.

31 Ham ne use kahá, ki Ham sachche ádmí hain; ham jásús nahín hain :

32 Ham bárah bhái ek báp ke bete hain; ham men se ek nahín miltá, aur sab se jo chhotá hai áj apne báp pás zamín i Kan'án men hai.

33 Tab us shakhs ne, jo mulk ká málík hai, ham ko kahá, Main ab tumhen jánchúngá, ki sachche ho ki nahín : apná ek bhái mujh pás chhoro, aur apne gharáne ke liye kál kí khurish lo, aur jáo :

34 Aur apne chhote bhái ko mere pás le áo : tab main jánúngá, ki tum jásús nahin, balki sachche ho; phir main tumháre bhái ko tumháre hawále karúngá, aur tum mulk men saudágari kijiyo.

35 ¶ Aur yún húa, ki jab unhon ne apne bore khalí kiye, to dekhá, ki har shakhs kí naqdí bandhí húi us ke bore men thí; aur we aur un ká báp naqdí kí thailián dekhke dar gaye.

36 Aur un ke báp Ya'qúb ne unhen kahá, Tum ne mujhe be-aulád kiya; Yúsuf nahín hai, aur Sama'ín bhí nahín; Binyamín ko bhí le jáoge : yih sab báten mere mukhálif hain.

37 Tab Rúbin ne apne báp se khitáb karke kahá, ki Agar main us ko tujh pás na láún, to tú mere do beton ko qatl kijiyo : use mere háth men somp de, ki main use phir tujh pás pahuncháúngá.

38 Us ne kahá, Merá betá tumháre sáth na jáegá; ki us ká bhái mar gayá, aur wuh akelé rah gayá; agar us par, jis ráh men ki tum játe ho, kuchh áfat ho, to tum mere burhápe ke bálon ko sáth gam ke gor men utároge.

• XLIII B.A.B.

AUR zamín par wuh kál bará sakht thá.

2 Aur yún húa, ki jab wuh galla, jo Misr se lác the, we khá chuke, to un ke báp ne unhen kahá, ki Phir jáo, aur hamáre liye thoři khurish mol lo.

3 Tab Yahúdáh ne use kahá, ki Us mard ne ham ko niháyat tákid se kahá hai, ki Tum bagair is ke, ki tumháre bhái tumháre sáth ho, merá munh na dekhoge.

4 So agar tú hamára bhái hamáre sáth bhejtá hai, to ham jáenge, aur tere liye khurish mol lenge;

5 Aur agar nahín bhejtá hai, to ham na jáenge : ki us mard ne ham se kahá hai, Jab tak tumháre bhái tumháre sáth na ho, tum merá munh na dekhoge.

6 Tab Isráel ne kahá, ki Tum ne mujh se kyún yih badí kí, ki us mard se kahá, ki Hamára aur ek bhái hai?

7 We bole, ki Us mard ne hamen tang karke hamára aur hamáre kunbe ká hál púchhá kiya, ki Kyá tumháre báp ab tak jítá hai? áya, tumháre koi aur bhái hai? to ham ne báton ke sarrište ke muwáfiq use kahá; kyá ham jánte the, ki wuh hamen kahegá, ki Apne bhái ko le áo?

8 Tab Yahúdáh ne apne báp Isráel ko kahá, ki Is jawán ko mere sáth bhej, ki ham uñhen aur jáwen; táki

ham, aur tú, aur hamáre bachche jiwén, aur mar na jáwén.

9 Aur main us ká zámín hotá hún; tú mere hí háth se us ko talab kijiyo: agar main use tere pás na láún, aur tere sámhne na biṭháún, to tú yih gunáh abad tak merí gardan par rakhiyo:

10 Kyúnki agar ham derí na karte, to yaqínan ab tak do bára phir áe hote.

11 Tab un ke báp Isráel ne unhen kahá, ki Agar ab yúnghín hai, to yún karo; ki kuchh kḥássa mewa is zámín ká apne bartanon men rakh lo, aur us mard ke liye hadya le jáo, thorá raugan i balsán, thorá shahd, kuchh garm masáliḥ, aur murr, aur pista, aur bádám:

12 Aur duhrí qímat apne háth men lo; aur wuh naqdí, jo tumháre boron ke muḡh men rakhí húi tun phir lée, apne háth men phir le jáo; sháyad ki wuh galatí se húa ho.

13 Apne bhái ko bhí lo; uṭho, aur phir us mard pás jáo.

14 Aur Kḥudá e Qádir us mard ko tum par mihrbán kare, táki wuh tumháre dústre bhái aur Binyamín ko chhor dowe. Main agar be-aulád húa, to húa.

15 ¶ Tab unhon ne wuh hadya liyá, aur duhrí naqdí ko apne háth men Binyamín samet liyá, aur uthe, aur Misr ko utar chale, aur Yúsuf ke áge jákar khaṛe húa.

16 Jab Yúsuf ne Binyamín ko un ke sáth dekhá, to us ne apne ghar ke dároga ko kahá, ki In mardon ko ghar men le já, aur kuchh zabh karke taiyár kar; kyúnki ye mard do pahar ko mere sáth kháná kháwenge.

17 Us shakhs ne, jaisá Yúsuf ne farmáyá thá, kiyá; chunáncḥi wuh shakhs unhen Yúsuf ke ghar men láyá.

18 Tab we dare, ki Yúsuf ke ghar men lée gaye. Aur unhon ne kahá,

ki Naqdí kí 'illat se, jo pahle martaba hamáre boron men phir gayí, ham máre liye ek bahána dhúndhe, aur ham par hamla kare, aur ham ko pakre, aur gulám kare, aur hamáre gadhon ko chhín le.

19 Tab unhon ne Yúsuf ke ghar ke dároga pás áke ghar ke darwáze par us se guftogú kí, aur kahá,

20 Ki Aí sáhib, ham pahle martaba jo khurish mol lene áe the,

21 To yún húa, ki jab ham ne manzil par utarke apne boron ko kholá, to dekhá, ki har shakhs kí naqdí us ke bore men úparwár thí; hamári naqdí púre taul kí thí; so ham use apne háth men phir lée haiṅ:

22 Aur ham aur naqdí, khurish mol lene ko, apne háthon men lée haiṅ; aur ham nahín jánte ki hamári naqdí kis ne hamáre boron men rakh dí.

23 Us ne kahá, ki Tumhári salámati howe; mat daro; tumháre Kḥudá aur tumháre báp ke Kḥudá ne tumháre boron men tumhen kḥazána diyá; tumhári naqdí muḡh ko mil chukí. Phir wuh Sama'ún ko un pás níkal láyá.

24 Aur us shakhs ne un mardon ko Yúsuf ke ghar men láko pání diyá, kí páñw dhoen; aur un ke gadhon ko dána ghás diyá.

25 Phir unhon ne Yúsuf ke intizár men, ki wuh do pahar ko áegá, hadya taiyár kiyá: kyúnki unhon ne suná thá, ki hamen kháná yabán 'kháne hogá.

26 ¶ Aur jab Yúsuf ghar men áyá, to we wuh hadyá, jo un ke háth men thá, bhítar lée, aur us ke liye sijde ko zámín par gire.

27 Us ne un se khair o 'áfíyat púchhí, aur kahá, ki Tumhárá báp achchhí tarah hai? wuh búrhá, jis ká zikr tum ne kiyá thá, ab tak jítá hai?

28 Unhon ne jawáb diyá, kí Terá chákár hamará báp tandurust hai:

wuh hanoz jítá hai. Phir unhon ne sir jhukáe, aur sijde kiye.

29 Phir us ne ánkh utháí, aur apne bháí Binyamín, apní má ke beté ko dekhá, aur kahá, ki Tumhárá chhotá bháí, jis ká zikr tum ne mujh se kiya thá, yihí hai? Phir kahá, ki Ai mere farzand, K̄hudá tujh par mihrbán rahe.

30 Tab Yúsuf ne jaldí kí; kyúnki us ká jí apne bhai ke liye bhar áyá, aur cháhá ki rowe. Wuh ek k̄halwat men gayá, aur waháñ royá.

31 Phir us ne apná munh dhoyá, aur báhar niklá, aur apne taín zabt kiya, aur farmáyá, ki Kháná chuno.

32 Aur unhon ne us ke liye alag, aur un ke liye judá, aur Misrion ke, jo un ke sáth kháthe the, 'aláhida chuná; is liye ki Misr ke log 'Ibráni-on ke sáth kháná khá nahín sakte; Misrí ise makrúh jánte hain.

33 Aur we us ke sámlne baithe, bará apní baráí ke, aur chhotá apní chhotáí ke muwáfiq. Tab we ta'ajjub se ek dústre ko dekh rahe.

34 Aur us ne apne áge se qáben un ko uthá dín; lekin Binyamín kí qáb har ek kí qáb se pachguní thí. Aur unhon ne us ke sáth piyá, aur k̄hush húa.

XLIV BAT.

AUR us ne apne ghar ke dároga ko yih hukm kiya, ki In ádmion ke boron ko galle se, jítná ki we le já saken, bhar, aur har shakhs ki naqdí us ke bore ke andar dál de.

2 Aur merá piyála, rúpe ká piyála, chhote ke bore men úparwár us ke galle kí qímat samet rakh de. Chunnáncí us ne Yúsuf ke farmáne ke muwáfiq 'amal kiya.

3 Jonhín subh kí roshní húi, we sab apne gadhe leke chal nikle.

4 Jab we shahr se thori dúr báhar gaye, Yúsuf ne apne ghar ke dároga ko kahá, Uth, aur un logon ká pi-chhá kar; aur jab tú unhen páwe, to

unhen kah, Tum ne kis liye nekí ke 'iwaz badí kí?

5 Kyá yih wuh nahín, jis men merá k̄hudáwand pitá hai, aur jis se wuh albatta fál kholtá hai? Phir jo tum ne kiya, burá kám kiya.

6 ¶ Aur us ne unhen já liya, aur ye báten unhen kahín.

7 Tab unhon ne use kahá, ki Hamará k̄hudáwand aisi báten kyún kahtá hai? Khudá na kare, ki tere chákar aisé kám karen.

8 Dekh wuh naqdí, jo ham ne apne boron men úparwár páí, so ham Kan'án kí sarzamín se tujh pás phir láe the: pas kyúnkar hogá, ki ham ne tere k̄hudáwand ke ghar se rúpá yá soná churáya ho?

9 Tere chákaron men wuh, jis ke pás se nikle, már dálá jáe, aur ham bhí apne k̄hudáwand ke gulám hongé.

10 Us ne kahá, ki Tumhári báton ke muwáfiq hogá: jis pás ki wuh nikle, merá gulám hogá, aur tum be-gunáh thahroge.

11 Tab filfaur har mard ne apná borá zamín par utará, aur har ek ne apná borá kholá.

12 Aur wuh dhúndhne lágá; aur hare se shurú' karke chhote par ákhir kiya; aur piyála Binyamín ke bore men páya.

13 Tab unhon ne apne kapre pháre, aur har mard ne apná gadhá ládá, aur shahr ko phirá.

14 ¶ Aur Yabadáh aur us ke bháí Yúsuf ke ghar áe; ki wuh hanoz wahín thá; aur we us ke áge zamín par gire.

15 Tab Yúsuf ne unhen kahá, Tum ne yih kaisá kám kiya? Kyá tum na jánte the, ki mujh se shakhs albatta fál kholtá hai?

16 Yahúdáh bolá, ki Ham apne k̄hudáwand se kyá kahén? aur kyá bolen? aur kyúnkar apne taín pák thahráwen? Kí Khudá ne tere chákar kí badkárí záhir kí. Dekh, ki ham,

aur wuh bhí, jis pás se piyála niklá, apne khudáwand ke gulám hai.

17 Wuh bolá, ki Khudá na kare, ki main aísá karún; yih shakhs, jis pás se piyála niklá, wuhí merá gulám hogá; aur tum apne báp pás salámat jáo.

18 ¶ Tab Yahúdá us ke nazdik ákar bolá, Ai mere khudáwand, apne chákár ko parwánagí dijiye, ki apne khudáwand ke kán men ek bát kahe; aur apne chákár par apne gazab kí ág mat bharakne dijiye; kyúñki tú Fira'un kí mánind hai.

19 Mere khudáwand ne apne chákaron se yún kahke suwál kiya, ki Tumhárá báp yá bhái hai?

20 Aur ham ne apne khudáwand se kahá, ki Hamará ek búrhá báp hai; aur us ke búrhápe ká ek chhotá larhá hai; aur us ká bhái mar gayá, aur wuh apní má ká ek hí rahá, aur us ká báp us par áshiq hai.

21 Tab tú ne apne chákaron ko kahá, ki Use mujh pás láo, ki us par nazar karún.

22 Ham ne apne khudáwand se kahá, ki Wuh jawán apne báp ko chhor nahín saktá, ki agar apne báp ko chhore, to wuh mar jáegá.

23 Phir tú ne apne chákaron ko kahá, Jab tak tumhárá chhotá bhái tumháre sáth na áwe, tum phir merá munh na dekhoge.

24 Aur yún húa, ki jab ham tere chákár apne báp pás gaye, to ham ne apne khudáwand kí báten us se kahín.

25 Hamará báp bolá, Phir jáo, aur hamáre liye thorí khurish mol lo.

26 Ham bole, ki Ham nahín já sakte; agar hamará chhotá bhái hamáre sáth howe, to ham jáenge; kyúñki us shakhs ká munh na dekhne páenge, magar jab ki hamará chhotá bhái hamáre sáth ho.

27 Aur tere chákár mere báp ne ham ko kahá, Tum jánte ho ki meri jorú mujh se do bete jani:

28 Ek mujh se judá húa, aur main ne kahá, Yaqinan wuh phará gayá:

aur main ne use ab tak nahín dekhá:

29 Ab, agar tum is ko bhí mujh se judá karte ho, aur is par kuchh áfat pare, to tum mere búrhápe ke bálon ko gam ke sáth qabr men útaroge.

30 Pas, jo main tere chákár apne báp pás jáún, aur wuh jawán hamáre sáth na ho; is sabab se ki us kí zindagí us jawán kí zindagí se milí húi hai;

31 To ákhir ko yihí hogá, ki wuh, yih dekhkar ki jawán nahín hai, mar jáegá; aur tere chákár tere naukar apne báp ke búrhápe ke bálon ko gam ke sáth qabr men útarenge.

32 Kyúñki tere chákár ne apne báp ke pás, is jawán ká zámín hoke, kahá, ki Agar main use tujh pás na pahuncháún, to main apne báp ká abad tak gunahgár hún.

33 Is liye ab mujho ijázat dijiye, ki terá chákár jawán ke badle apne khudáwand kí gulámí men rahe, aur jawán ko us ke bháion ke sáth jáne de.

34 Kyúñki main apne báp pás kyúnkar jáún, agar jawán mere sáth na howe? aísá na howe, ki musibat, jo mere báp par pare, main use dekhún.

XLV BA'Ī.

TAB Yúsuf apne ta'in un sab ke áge, jo us pás khare the, zabt na kar saká; aur chilláyá, ki Har ek ko mujh pás se báhar karo. Chunáñchi jab Yúsuf ne apne ta'in apne bháion par zâhir kiya, to us waqt koí us ke sáth na thá.

2 Aur wuh chilláke royá: aur Misrion, aur Fira'un ke gharáne ne suná.

3 Aur Yúsuf ne apne bháion ko kahá, Yúsuf main hún; áyá merá báp abhí tak jítá hai? Tab us ke bhái use jawáb na de sake: kyúñki we us ke huzúr ghabrá gaye.

4 Aur Yúsuf ne apne bháion se kahá, Mere nazdik áiye. Tab we nazdik áe. Aur wuh bolá, Meri tumhárá

bhāī Yūsuf hūn, jis ko tum ne Misr men bechā.

5 So is liye ki tum ne mujhe yahān bechā, gamgīn na ho; aur apne dilon men diqq mat ho: kyūnki Kḥudā ne, jānon ko bachāne ke liye, mujhe tum se āge bhejā.

6 Is liye ki do baras se zamīn par kāl hai; aur abhī aur pānch baras tak na zamīn kī hal-wāhī hogī, na khetī kātī jāgei.

7 Aur Kḥudā ne mujh ko tumhāre āge bhejā, tākī tumhārī aulād zamīn par bāqī rakhe, aur tumhen ek barī rihāī deke zindagī bakhshhe.

8 So ab, na tum ne, balki Kḥudā ne mujhe yahān bhejā; aur us ne mujhe Fira'ūn ke bāp kī jagah, aur us ke sāre ghar kā kḥudāwand, aur Misr kī sārī sarzāmīn kā hākim banāyā.

9 Tum jaldī karo, aur mere bāp pās jāo, aur use kaho, Terā betā Yūsuf yūn kahtā hai, kī Kḥudā ne mujh ko sāre Misr kā kḥudāwand kiya: mujh pās chalā ā; der mat kar:

10 Aur tū Jashan kī zamīn men rahaga, aur tū, aur tere larke, aur tere larcon ke larke, aur terī bher bakrī, aur gāe bail, us samet, jo kuchh terā hai, mere pās hongē;

11 Aur wahān main terī parwarish karūngā: kyūnki abhī kāl ke pānch baras bāqī hain; aīsā na ho kī tū, aur terā gharānā, aur sab jo tere hain, muflis ho jāen.

12 Aur dekho, tumhārī ānkhen, aur mere bhāī Binyamīn kī ānkhen, dekhātī hain, kī main hī hūn, jo tumhāre sāth mugh se boltā hūn.

13 Aur tum mere bāp se, merī sārī shaukat kā, jo Misr men hai, aur us sab kā, jo tum ne dekhā hai, zikr kijiyo: aur tum jaldī karo, aur mere bāp ko yahān le āo.

14 Aur wuh apne bhāī Binyamīn ke gale lagke royā; aur Binyamīn bhī us ke gale lagke royā.

15 Aur us ne apne sab bhāion ko chūmā, aur un se milke royā: aur ba'd is ke us ke bhāī us se bāten karne lage.

16 ¶ Aur yihī zikr Fira'ūn ke ghar men sunā gayā, kī Yūsuf ke bhāī āe hain; aur us se Fira'ūn aur us ke chākar bahut kḥush hūe.

17 Aur Fira'ūn ne Yūsuf ko kahā, kī Apne bhāion ko kah, Tum yih kām karo; apne jānwar lādo, aur jāo, aur Kan'ān kī sarzāmīn men jā pahuncho:

18 Aur apne bāp, aur apne gharāne ko lo, aur mujh pās āo: aur main tum ko Misr kī sarzāmīn kī achchhī chizen dūngā, aur tum is zamīn ke tahāif khāoge.

19 Ab tujhe hukm milā, kī tū un ko kahe, Tum yih karo, kī apne larcon aur apnī jorion ke liye Misr kī zamīn se gārīān le jāo, aur apne bāp ko le āo.

20 Aur apne asbāb kā kuchh afsos na karo; kyūnki Misr kī sārī zamīn kī khūbī tumhāre liye hai.

21 Aur Isrāel ke farzandon ne yūn hīn kiya; aur Yūsuf ne Fira'ūn ke kahe ke muwāfiq un ko gārīān dīn, aur rah ke liye kḥurish dī.

22 Aur us ne un sab men har ek ko ek jorā kaprā diya; lekin us ne Binyamīn ko tīn sau rūpiye, aur pānch jore kapre, diye.

23 Aur apne bāp ke liye is ke mutābiq bhejā: das gadhe Misr kī achchhī chizon se lade hūe, aur das gadhiān galle, aur rotī, aur kḥurish se ladī hūī, apne bāp ke safar ke liye.

24 Chunānchi us ne apne bhāion ko rawāna kiya, aur we chal nikle. Tab us ne unhen kahā, Dekho, kahīn tum rah men jhagrā na karo.

25 ¶ Aur we Misr se rawāna hūe, aur Kan'ān kī zamīn men apne bāp Ya'qūb ke pās pahunchē;

26 Aur us se kahā, Yūsuf ab tak jītā hai, aur wuh Misr kī sārī zamīn

ká hákim hai. Aur Ya'qúb ká dil sansauá gayá; kyúñki us ne un ká ynqín na kiyá.

27 Aur unhon ne us se sári báten, jo Yúsuf ne unhen kahí thín, kahín; aur jab us ne gárián, jo Yúsuf ne us ke láne ko bhejí thín, dekhín, to un ke báp Ya'qúb kí zindagí do bára húi.

28 Aur Isráel bolá, Yih bas hai, kí merá betá Yúsuf ab tak jítá hai: main jáúngá, aur, peshtar us se kí main marúñ, use dekhngá.

XLVI BA'B.

AUR Isráel ne, un sab samet jo us ke the, safar kiyá, aur Biar-sab'a par ákar apne báp Iz'háq ke Khudá ke liye qurbánián guzráñ.

2 Aur Khudá ne rát ko khwáb men Isráel se báten kíñ, aur kahlá, Ai Ya'qúb, Ai Ya'qúb! Wuh bolá, Main házir hún.

3 Us ne kahá, Main Khudá, tere báp ká Khudá hún; Misr men játe, wáñe nat dar; kyúñki main tujhe wahán bari guroh banaúngá:

4 Main tere sáth Misr ko jáúngá; aur tujhe phir be-shakk le áúngá, aur Yúsuf apná háth terí áñkhon par rakhegá.

5 Tab Ya'qúb Biar-sab'a se uthá; aur Isráel ke bete apne báp Ya'qúb ko, aur apne lapkón, aur apní jorúñ ko, gárión par, jo Fira'un ne us ke le jáne ko bhejí thín, le chale.

6 Aur unhon ne apne chaupáye, aur apná asbáb, jo Kan'án kí sarzamin men páyá thá, liyá; aur Ya'qúb apní sab nasl samet Misr men áyá.

7 Wuh apne betón, aur apne betón ke betón ko, jo us ke sáth the, aur apní betón, aur apne betón kí betón ko, aur apní sab nasl ko, apne sáth Misr men láyá.

8 ¶ Aur ye baní Isráel ke nám haiñ, jo Misr men áe, Ya'qúb aur us ke bete: Ya'qúb ká palauthá Rúbin.

9 Baní Rúbin: Hanúk, aur Phalé, aur Hasrúm, aur Karmí.

10 ¶ Aur baní Sama'úñ: Yamúel, aur Yamín, aur Ahad, aur Yakín, aur Suhr, aur Kan'áni 'aurat ká betá Sáúl.

11 ¶ Aur baní Láwí: Jairsún, aur Qihát, aur Mirárí.

12 Aur baní Yahúdáh: 'I'r, aur Onán, aur Selah, aur Pháras, aur Zárah. Un men se 'I'r aur Onán Kan'án kí zamin men mar gaye. Aur Pháras ke bete ye haiñ: Hasrún, aur Hamúl.

13 ¶ Aur baní Ishakár: Tolá, aur Fuwáh, aur Yúb, aur Samrún.

14 ¶ Aur baní Zabulún: Sarad, aur Ailún, aur Yahael.

15 Ye baní Liyáh haiñ, jo Faddár-Aráñ men Ya'qúb se, Dínah samet, jo us kí betí thí, paidá húe: so sáre shakhs, us ke bete aur betián, tentís haiñ.

16 ¶ Baní Jadd: Safiyán, aur Hají, aur Sóní, aur Isbán, aur 'I'rí, aur Arúdí, aur Arelí.

17 ¶ Aur baní A'shar: Yimnah, aur Iswáh, aur Iswí, aur Barí'áh, aur Sirah un kí bahín. Aur baní Barí'áh: Hibr, aur Malkiel.

18 Ye baní Zilfáh haiñ, jise Lában ne apní betí Liyáh ko diyá: so ye solah shakhs haiñ, jinhen wuh Ya'qúb ke liye janí.

19 Aur Ya'qúb kí jorú Rákhil ke bete, Yúsuf aur Binyamín haiñ.

20 ¶ Aur Yúsuf se zamin i Misr men Munassí aur Ifráím paidá húe; yc On ke káhin Fútífara' kí betí A'sáth se paidá húe.

21 ¶ Aur baní 'Binyamín: Bala', aur Bakr, aur Ashbel, aur Jirá, aur Na'amán, Akhí, aur Ros, Muppm, aur Huffim, aur Arad.

22 Ye baní Rákhil haiñ; so sab ke sab chaudah shakhs haiñ, jo us se Ya'qúb ke liye paidá húe.

23 ¶ Aur baní Dán: Hashím.

Yūsuf kā Ya'qūb se mīnā. PAIDA'ISH, XLVII. Ya'qūb kā Fira'un pās ānā.

24 Aur banī Naftālī: Yahasiel, aur Jūnī, aur Yisr, aur Salīm.

25 Ye banī Bilhāh haiṅ, jise Lāban ne apnī beṭī Rākhil ko diyā; so ye sab sāt shakhs haiṅ. jinhen wuh Ya'qūb ke liye janī.

26 We aḥ ke sab, jo Ya'qūb ke sāth Misr men āe, aur us kī sulb se paidā hūe, un ke siwā jo Ya'qūb ke beṭon kī jorūān thin, chhiyāsath shakhs the;

27 Aur Yūsuf ke do beṭe the, jo zamīn i Misr men paidā hūe: so we sab, jo Ya'qūb ke gharāne ke the, aur Misr men āe, sattar jānen thin.

28 ¶ Aur us ne Yāhūdāh ko Yūsuf pās apne se peshtar bhejā, tā ki wuh Jashan tak us kī rahbarī kare; aur we Jashan kī zamīn men āe.

29 Aur Yūsuf ne apnī garī taiyār kī, aur apne bāp Isrāel ke istiḡbāl ke liye Jashan ko chālā, aur apne taiṅ us pās hāzir kiyā, aur us ke gale liptā, aur der tak royā.

30 Tab Isrāel ne Yūsuf se kahā, Ab mujhe marnā khush hai, ki main ne terā munh dekhā, ki tū abhī jītā hai.

31 Aur Yūsuf ne apne bhāion, aur apne bāp ke gharāne ko, kahā, Main khabar dene ko Fira'un ke pās jātā hūn, aur use kahtā hūn, ki Mere bhāi, aur mere bāp kā gharānā, jo Kan'ān kī sarzamīn men thā, mujh pās ayā;

32 Aur we log chaupān haiṅ. kyūnki chaupāye charānā qadim se un kā pesha hai; aur we apnī bheṭ bakrī, aur gāe bail, aur sab kuchh jo un kā hai, le āe haiṅ.

33 Aur yūn hogā, ki jab Fira'un tum ko bulāwe aur kahe, ki Tumhārā pesha kyā hai?

34 Tō tum kahiyo, Tere gulām jāwānī se leke ab tak chaupānī karte rahe haiṅ, kyā ham aur kyā hamāre ābā: tāki tum Jashan kī zamīn men raho; is liye ki Misrion ko har ek chaupān se nafrat hai.

XLVII B'A'B.

TAB Yūsuf ne ākar Fira'un se kahā, ki Merā bāp, aur mere bhāi, aur un kī bheṭ bakrī, aur gāe bail, aur sab jo un ke haiṅ, Kan'ān kī sarzamīn se nikal āe; aur dekh, ki we Jashan kī zamīn men haiṅ.

2 Aur us ne apne bhāion men se ba'ze, ya'ne pānch shakhs, liye, aur unhen Fira'un ke sāmhnē hāzir kiyā.

3 Aur Fira'un ne us ke bhāion se kahā, Tumhārā kyā pesha hai? Unhon ne Fira'un ko kahā, ki Tere gulām, kyā ham, kyā hamāre bāpdāde, chaupān haiṅ.

4 Phir unhon ne Fira'un se kahā, ki Ham is sarzamīn men rahne ko āe haiṅ; is liye ki tere gulāmon ke gallon ke liye charāī nahīṅ; kyūnki Kan'ān kī zamīn men sakht kāl parā hai: ab is liye apne chākaron ko Jashan kī zamīn men rahne dijiye.

5 Tab Fira'un Yūsuf se mutakallim hūā aur kahā, ki Terā bāp aur tere bhāi tujh pās āe haiṅ:

6 Misr kī zamīn tere āge hai; apne bāp aur apne bhāion ko is sarzamīn ke ek maqām men, jo sab se bihtar hai, basā; Jashan kī zamīn men unhen rahne de: aur agar tū jāntā hai, ki ba'ze un ke darmiyān chālāk haiṅ, to un ko merī mawāshī par muḡhtār kar.

7 Tab Yūsuf apne bāp Ya'qūb ko andar lāyā, aur use Fira'un ke sāmhnē hāzir kiyā; aur Ya'qūb ne Fira'un ke haqq men du'ā e ḡhair kī.

8 Aur Fira'un ne Ya'qūb se pūchhā, ki Terī 'umr kī baras kī hai?

9 Ya'qūb ne Fira'un se kahā, ki Merī musāfarat ke dinon ke baras ek sau tīs baras haiṅ; aur merī zindagī ke baras thore, aur bure hūe, aur we mere bāpdādon kī zindagī ke barason kī muddat ko, jab we musāfarat karte the, na pahunche.

10 Phir Ya'qūb Fira'un ke liye

du'a e khaire karke Fira'un ke huzur se báhar gayá.

11 ¶ Aur Yúsuf ne apne báp aur bháion ko mulk í Misr kí ok bihtar zamín men, jo Ra'ansís kí zamín hai, jaisá Fira'un ne farmáyá thá, biþháyá, aur unhen us ká málík kiya.

12 Aur Yúsuf ne apne báp, aur apne bháion, aur apne báp ke sab gharáue kí, un ko larkebálon ke muwáliq, rotí se parwarish kí.

13 ¶ Aur wahán tamám zamín par rotí na thí, is liye kí kál aísá sakht thá, kí Misr kí sarzamín, aur Kan'án kí zamín, kál ke sabab se, tabáh ho gayí thí.

14 Yúsuf ne sárí naqdí, jo mulk í Misr aur Kan'án kí sarzamín men maujúd thí, us galle ke badle men, jo logon ne mol liyá, jam'a kí: aur Yúsuf us naqdí ko Fira'un ke ghar men láyá.

15 Aur jab mulk í Misr aur Kan'án kí sarzamín men naqdí kam húi, to sáre Misrion ne ákar Yúsuf se kahá, ki Hám ko rotí de; kí tere hote húe ham kyún mareñ? kyúnki naqdí chuk gayí.

16 Yúsuf ne kahá, kí Apne chaupáye do, agar naqdí chuk gayí; kí main tumháre chaupáyon ke badle tumhen dúngá.

17 We apne chaupáye Yúsuf kane láe; aur Yúsuf ne ghoron, aur bher bakri aur gáe bail ke gallon, aur gadhron ke badle, un ko rotíán diñ: aur us ne un ke sab chaupáyon ke badle men unhen us sál pálá.

18 Jab wuh sál guzar gayá, we dúsre sál us pás áe, aur use kahá, kí Hám apne khudáwand se nahín chhipáte haiñ, kí hamará naqd kharç ho chuká; hamáre khudáwand ne hamáre chaupáyon ke galle bhí liye; so hamáre khudáwand kí nigáh men, hamáre badanon aur zamínon ke siwá, kuchh baqí nahín.

19 Pas ham apní zamín samet terí

ánkhon ke sámhne kyún halák hower? ham ko aur hamáरी zamín ko rotí par mol le, aur ham apní zamín samet Fira'un kí gulámí men rahenge: aur dáná de, táki ham jien, aur na mareñ; kí zamín wíráñ ua ho jáwe.

20 Aur Yúsuf ne Misr kí sárí zamín Fira'un ke liye mol lí; kyúnki Misrion men se har shakhs ne apní zamín bechí, kí kál ne un ko nipat tang kiya thá: so zamín Fira'un kí húi.

21 Rahe log, so us ne unhen shahron men Misr kí taraf kí ek hadd se dúsrí hadd tak basáyá.

22 Us ne sirf káhinon kí zamín mol na lí; kyúnki we káhin Fira'un kí dí húi jágír rakhte the, aur apní jágír, jo Fira'un ne unhen dí thí, kháte the; is liye unhon ne apní zamínon ko na bechá.

23 Tab Yúsuf ne logon se kahá, kí Dekho, main ne áj ke din tum ko, aur tumháरी zamín ko, Fira'un ke liye mol liyá: to yih bij tumháre liye hai, khet men boo.

24 Aur jab yih ziyáda ho, to yún hogá, kí tum páñchwán bissa Fira'un ko doge, aur chár hisse khet men bij bone ko, aur tumháरी kharák, aur un kí jo tumháre gharáne ke haiñ, aur tumháre bachchon kí kharák ke liye hongé.

25 We bole, kí Tú ne hamáरी jáneñ bacháín: ham apne khudáwand kí nazar men maurid í rahm howen, aur ham Fira'un ke gulám hongé.

26 Aur Yúsuf ne sárí Misr kí zamín ke liye yih áín, jo áj ke din tak hai, muqarrar kiya, kí Fira'un páñchwán bissa le; magar faqat káhinon kí zamín Fira'un kí na húi.

27 ¶ Aur Isráel ne Misr kí zamín men Jashan ke mulk men sukúnat kí; aur we wahán milkíyaten rakhte the; aur we barhe, aur bahut ziyáda húe.

28 Aur Ya'qúb Misr kí zamín men sntrah baras jiyá: so Ya'qúb kí sári 'umr ek sau saintális baras kí húi.

29 Aur Isráel ke marne ká waqt nazdík pahunchá: tab us ne apne beṭe Yúsuf ko bulákar us se kahá, Ab jo main terí nazar men maurid i lutf hún, apná háth merí rán tale rakh díjiye, aur mihrbání aur sadáqat se mere sáth sulúk kíjiye; mujh ko Misr men mat gáriyo:

30 Ki main apne bápádáon ke pás soingá, aur tú mujhe Misr se báhar le jáiyo, aur un ke goristán men gáriyo. Wuh bolá, ki Jaisá tú ne kahá, main karúngá.

31 Aur us ne kahá, ki Mere áge qasam khá. Us ne us ke áge qasam kháí. Tab Isráel apne bistar ke sirháne par kḥudá-parastí men jhuk gayá.

XLVIII BA'B.

AUR ba'd in báton ke yún húa, ki kisí ne Yúsuf se kahá, Dekh, terá báp bímár hai; so us ne apne do beṭon Munassí aur Ifráím ko apne sáth liyá.

2 Aur Ya'qúb ko khabar dí gayí, ki Dekh, terá beṭá Yúsuf tere pás áyá hai. Aur Isráel palang par sambhal baithá.

3 Aur Ya'qúb ne Yúsuf se kahá, ki Kḥudá e Qádir i mutlak mujhe Lauz íe bích, Kan'an kí zamín men, dikháí díyá, aur mujhe barakat dí,

4 Aur mujhe kahá, kí Dekh, main tujhe baromand aur firáwán karúngá, aur tujh se bahut sí gurohen paidá karúngá; aur tere ba'd yih zamín terí nasl kí abadí milkíyat karúngá.

5 ¶ Aur ab tere do beṭe Ifráím aur Munassí, jo tujh se Misr kí zamín men, peshtar is se ki main Misr men tujh pás áyá, paidá húc, mere hain; we Rúbin aur Sama'un kí tarah mere hongé.

6 Aur terí aulád, jo in ke ba'd paidá ho, terí hogí; aur we apní mirás men apne bháion ke ham-nám hongé.

7 Aur main jo hún, so jab Faddán se átá thá, Rákḥil ráh men, jab Ifráít thoṛí dúr rah gayá thá, mere pás Kan'an kí zamín men mar gayí. Aur main ne use wahín Ifráít kí ráh men gárá; Baitlaham wuhí hai.

8 Phir Isráel ne Yúsuf ke beṭon ko dekhkar kahá, Ye kaun hain?

9 Yúsuf ne apne báp se kahá, Ye mere beṭe hain, jo Kḥudá ne mujhe yahán diye. Wuh bolá, Unhen mujh pás lá, ki main unhen barakat bakḥ-shúngá.

10 Lekin Isráel kí ánkhen burhápe se dḥundhlí húi thín, ki wuh dekh na saká. Aur wuh unhen us ke nazdík láyá; aur us ne unhen chumá, aur unhen gale lagáyá.

11 Aur Isráel ne Yúsuf se kahá, Mujhe to tere hí munḥi dekhne kí ás na thí: aur dekh, Kḥudá ne terí nasl bhí mujhe dikháí.

12 Aur Yúsuf ne unhen apne gḥuṭnon ko darmiyán se nikálá, aur apne ta'in zamín par jḥukáyá.

13 Aur Yúsuf ne un donon ko pakrá, Ifráím ko apne dahine háth se Isráel ke báýín háth ke muqábil, aur Munassí ko apne báýín háth se Isráel ke dahine háth ke sámhne, aur us ke nazdík láyá.

14 Isráel ne apná dahiná háth lambá kiyá, aur Ifráím ke sir par, jo chhoṭá thá, rakhá, aur báýán háth Munassí ke sir par; ján bújhkar apne háthon ko yún rakhá; kyúñki Munassí palautḥá thá.

15 ¶ Aur us ne Yúsuf ke liye barakat cháhi, aur kahá, Kḥudá, jis ke sámhne mere báp Abirahám aur Iz-háq chale, aur wuh Kḥudá, jis ne sári 'umr áj ke din tak merí pásbání ki:

16 Aur wuh Firishta, jis ne mujhe sári baláon se bacháyá, in jawánon ko barakat dewe; aur jo merá nám hai, aur mere bápádáon Abirahám aur Iz-háq ká nám hai, so un ká rakhá jáwe;

aur un se zamín ke darmiyán rel pel guroh paidá hong.

17 Aur Yúsuf yih dekhkar ki us ke báp ne apná dahiná háth Ifráím ke sir par rakhá, nákhush húa: aur us ne apne báp ká háth thám liyá, taki use Ifráím ke sir par se utháke Munassí ke sir par rakh dewe.

18 Aur Yúsuf ne apne báp se kahá, ki Ai mere báp, yún bajá nahín; kyúñki yih palauṭhá hai; apná dahiná háth us ke sir par rakh.

19 Us ke báp ne na máná, aur kahá, Main jántá hún, ai mere beṭe, main jántá hún: is se bhí log honge, aur yih bhí buzurg hogá: par us ká chhotá bhái us kí nisbat bará hogá, aur us kí nasl se bahut gurohen hongí.

20 Aur us ne un ko us din barakat baṭhshí, ki Baní Isráel terá nám leke ápas men du'á e ṭhair karenge, ki Khudá tujh ko Ifráím aur Munassí sá kare. So us ne Ifráím ko Munassí par fazilat dí.

21 Aur Isráel ne Yúsuf ko kahá, Dekh, main martá hún: lekin Khudá tumháre sáth hogá, aur tum ko tumháre bápádáon kí zamín men phir le jáegá.

22 Aur is ke siwá main ne tujhe, tere bháion kí banisbat, ek hissa, jo main ne Amúrion ke háth se, apní talwár aur kamán se, nikálá, ziyáda diyá.

XLIX BA'B.

AUR Ya'qúb ne apne beṭon ko buláyá, aur kahá, Apne ko jam'a karo, táki main us kí, jo pichhle dinon men tum par bitégá, tumhen ṭhabar dūn.

2 Ai Ya'qúb ke beṭo, apne ko ikatṭhe karo, aur suno; apne báp Isráel kí suno.

3 ¶ Ai Rúbin, tú merá palauṭhá hai, merí qúwat aur merí shahzorí ká pahlá, aur qadr men bará, aur 'izzat men afzal hai:

4 Lekin tú pánion ká sá josh khá-

ke bará na ṭhahregá; kyúñki tú apne báp ke bistar par charhá; tab tú ne use najis kiyá; wuh mere bichhaune par charh gayá.

5 ¶ Sama'un aur Láwí to sage bhái hain, aur un kí makkárián zulm ke hathyár.

6 Ai merí ján, un ke majma' men daṭhl na kar; ai mere dil, un kí majlis men shámil na ho: kyúñki unhon ne apne gazab men mard ko qatl kiyá, aur apní ṭhud-rái se bailon kí ṭhúnchen márin.

7 La'nat un ke gazab par, ki tund thá; aur un ke qahr par, kí saṭh thá: main unhen Ya'qúb men chhit-ráungá, aur unhen Isráel men bith-ráungá.

8 ¶ Ai Yahúdáh, tere bhái teí madh karenge; terá háth tere bairion kí gardan men hogá; tere báp kí aulád tere huzúr jhukengí.

9 Yahúdáh sher i babar ká bachcha hai: ai mere beṭe, tú shikár par se uth chalá hai; wuh sher i babar, balkí puráne sher i babar kí mánind jhuktá aur baiṭhtá hai: kaun us ko chheregá?

10 Yahúdáh se riyásat ká 'asa judá na hogá, aur na hákim us ke páon ke darmiyán se játa rahégá, jab tak kí Sálá na áwe; aur qaumen us ke pás ikatṭhí hongí.

11 Wuh apná gadhá angúr ke darakht se, hán, apní gadhí ká bachcha ṭhása angúr ke darakht se, bándhegá; wuh apná libás mai men, aur apní poshák áb i angúr men, dhowegá;

12 Us kí ánkhen mai se láf hongí, aur us ke dánt dúdh se safed howenge.

13 ¶ Maskan Zabulún ká samundar ká kanára, aur jaházon ká bandar hoga; aur us kí sarhadd Saidá tak pahunchegí.

14 ¶ Ishakár mazbút gadhá hai, jo do bhersálon ke darmiyán baiṭhtá hai;

15 Aur jab dekhe, kí árámgáh ṭhúb, aur zamín dil-pasand hai, to apná

kándhá bojh utháne ko jhukáega, aur k̄hiráj-guzár banegá.

16 ¶ Dán Isráel ke firqon men se ek kí mánind apne logon ká niyáo karegá.

17 Dán ráh ká sámp hai, aur ráh-guzar ká afa'i, jo ghoṛe kí naliṇ ko aisá ḍansegá, kí us ká sawár pichhári gir paregá.

18 Ai K̄HUDÁWAND, main terí naját kí ráh dekhtá hún.

19 ¶ Jadd ek fauj se maglúb hogá; par wuh ákhir ko gálib hogá.

20 ¶ A'shar se us kí rauganí roṭí áwegí; wuh bádsáhí k̄hush k̄hurá-ken degá.

21 ¶ Naftálí chhútá húa hiran hai, jo lutf ke kalám kahegá.

22 ¶ Yúsuf ek phaldár paudhá hai; wuh phaldár paudhá hai, jo sote par lagá húa hai, jis kí shákhen díwár par charh játi haiṇ :

23 Tírandáz us ko chheṛte, aur marte aur satáte the :

24 Lekin us kí kamán zor men páódár hai, aur us ke háthon ke báziṇon ne Ya'qúb ke K̄hudá e Qádir ke háthon se qúwat pái; wahán se Isráel ká chaupán aur chatán hai :

25 Tere báp ke K̄hudá se, jis ne terí madad kí, aur us Qádir i mutlaq se, jis ne úpar se ásmán kí barakaten, aur niche se gahráo kí barakaten, aur chhátiṇ aur rihmon kí barakaten, tujh ko deke mutabarrak kiya :

26 Jo barakaten terá báp tere liye cháhtá hai, so puráne paháron kí barakaton se, aur qadím kohon kí nafis chízon se barh játi haiṇ : we Yúsuf ke sir par, balki us ke sir kí chándí par, jo apne bháion se judá húa, áwen.

27 ¶ Binyamin phárnawálá bhe-riyá hai; subh ko shikár kháegá, aur shám ko ganímat bántegá.

28 ¶ Ye sab Isráel ke bárah firqa haiṇ; aur yihí hai, jo un ke báp ne unhen kahke barakat dí; har ek ko,

us kí barakat ke muwáfíq, us ne bara-
kat dí.

29 Phir us ne unhen hukm kiya, aur kahá, kí Main apne logon men shámil hone par hún; mujhe apne bápon ke pás us magáre men, jo Hittí 'Ifrún ke khet men hai, gáriyo;

30 Ya'ne, us magáre men, jo Mak-filah ke khet men, Mamre ke muqá-bil, Kan'án kí zamín men hai, jise Abirahám ne khet samet 'Ifrún Hittí se mol liya thá, taki us milkíyat se goristán bane.

31 Wahán unhon ne Abirahám ko, aur us kí jorú Sarah ko, gárá; wahán unhon ne Iz, háq aur us kí jorú Rib-qah ko gárá; aur wahán main ne Liyáh ko gárá;

32 Ya'ne us khet par, aur us magá-re men, jo baní Hitt se k̄haridá gayá hai.

33 Aur jab Ya'qúb apne beṭon ko wasíyat kar chuká, to us ne apne páon ko phir bichhaune par samet liya, aur ján ba haqq húa, aur apne logon men já milá.

L. BAB.

TAB Yúsuf, apne báp ke munh par gir pará, aur us par royá, aur us ko chúmá.

2 Aur Yúsuf ne apne tabíb chákar-on ko hukm kiya, kí us ke báp men k̄hushbú bharen. So tabíbon ne Is-ráel men k̄hushbú bhari.

3 Aur us par chálís din guzre; kyúnki jin par k̄hushbú malí játi hai, itne din guzarte haiṇ. Aur Misrí us ke liye sattu din tak royá kiye.

4 Aur jab us par rone ke din guzar gaye, to Yúsuf ne Fira'ún ke gharáne se kahá, kí Agar main ne tumhári nazaron men manzúrí pái ho, to Fira-
'ún ke kánon men kah dijiye,

5 Kí Mere báp ne yih mujh se qasam leke kahá hai, kí Dekh, main martá hún: tú mujh ko merí gor men, jo main ne Kan'án kí zamín men apne liye khodí hai, gáriyo. So

is liye mujhe rukhsat dijiye, ki jáún aur apne báp ko gárún; aur main phir áungá.

6 Fira'ún ne kahá, ki Já, aur apne báp ko, jaise us ne tujh se qasam li hai, gáriyo.

7 ¶ So Yúsuf apne báp ko gárne gayá: aur Fira'ún ke sáre chákár, aur us ke ghar ke masháikh, aur Misr kí zamín ke sáre masháikh,

8 Aur Yúsuf ká sárá ghar, aur us ke bhái, aur us ke báp ká ghar, us ke sáth gaye; aur unhon ne sirf apne larke, aur gáe bail, aur bher bakrí, Jashan kí zamín men chhor diye.

9 Aur gárán, aur sawár, us ke sáth gaye; aur bará amboh thá.

10 Aur wo Atad men, us khalihán par, jo Yardan ke pár hai, áe, aur wahán bahut bare dard-álúd nále karke mátam kiyá. Aur us ne apne báp ke liye sá din tak mátam kiyá.

11 Aur jab us zamín ke báshindon, ya'ne Kan'ánion ne, Atad men, khalihán par, yih gam karte dekhá, to bole, Misrion ke liye yih bará dardnák mátam hai. So wuh jagah Abil-Misraim kahlái hai; aur wuh Yardan ke pár hai.

12 Aur us ke beton ne, jaisá us ne unhen hukm kiyá thá, us ke sáth kiyá.

13 Us ke bete use Kan'an kí zamín men le gaye, aur use Makfilah ke khet ke magáre men, jise Abirahám ne goristán kí milkíyat ke liye, 'Ifrún Hittí se, Mamre ke muqábil, mol liyá thá, gárá.

14 ¶ Aur Yúsuf khud, aur us ke bhái, apne báp ke gárne ke ba'd, un sab samet, jo us ke sáth us ke báp ko gárne gaye the, Misr ko phire.

15 ¶ Aur jab Yúsuf ke bháion ne dekhá ki hamará báp mar gayá, to unhon ne kahá, ki Yúsuf sháyad ham se dushmaní karegá, aur sári badí ká, jo ham ne us se kí hai, zarúr badlá legá.

16 Tab unhon ne Yúsuf ko yún kahlá bhejá, ki Tere báp ne, apne marne se áge, wasíyat kí hai,

17 Ki Tum Yúsuf se kahiyo, ki apne bháion kí khatá, aur un ká gunáh, ab bakhsh dijiye; kyúнки unhon ne tujh se badí kí: so apne báp ke Kḥudá ke bandon kí khatá bakhsh dijiye. Aur Yúsuf, jab unhon ne use yih kahá, to royá.

18 Aur us ke bhái bhí gaye, aur us ke sámhne gir pafe; aur unhon ne kahá, Dekh, ham tere chákár hain.

19 Yúsuf ne unhen kahá, Mat ḍaro; kyá main Kḥudá kí jagah men hún?

20 Tum jo ho, tum ne mujh se badí karne ká iráda kiyá; lekin Kḥudá ne us so neki ká qasd kiyá, ki bahut se logon kí ján bach jáwe: chunánchi áj wáqi' húa.

21 Is liye tum mat ḍaro; main tum-hári aur tumháre larcon kí parwarish karúngá. Aur us ne un ko dilása diyá, aur un se dil kí bátan kahín.

22 ¶ Aur Yúsuf, aur us ke báp ke gharáne ne Misr men suktúnat kí: aur Yúsuf ek sau das baras jiyá.

23 Aur Yúsuf ne Ifráim ke larke, jo tisrí pusht the, dekhé: aur Munassi ke bete Makir ke bete bhí Yúsuf ke ghutnon par pále gaye.

24 Aur Yúsuf ne apne bháion se kahá, Main martá hún: aur Kḥudá yaqinan tum ko yád karegá, aur tum ko is zamín se báhar, us zamín men, jis kí bábat us ne Abirahám, aur Iz'háq, aur Ya'qúb se qasam kí hai, le jáegá.

25 Aur Yúsuf ne bani Isráel se qasam leke kahá, Kḥudá yaqinan tum ko yád karegá, aur tum meri haḍḍion ko yahán se le jáiyo.

26 Yúsuf ek sau das baras ká bú-ṛhá hoke mar gayá: aur unhon ne us men khushbú bhari, aur use Misr men sandúq men rakhá.

MÚSÁ KI DUSRÍ KITÁB,

MUSAMMÁ BA

KHURU'J.

I BA'B.

A B Isráel ke beton ke nám, jo Misr men áe, ye haín : har ek ádmí apne kunbe ko leke Ya'qúb ke sáth áyá.

2 Rúbin, Sama'un, Láwí, Yahúdáh,

3 Ishakár, Zabulún, Binyamín,

4 Dán, Naftáli, Jadd, A'shar.

5 Aur sári jáneñ, jo Ya'qúb kí sulb se paidá húñ, sattar thín ; aur Yúsuf to Misr men thá.

6 Aur Yúsuf, aur us ke sab bhái, aur sáre log us qarn ke, mar miñe.

7 ¶ Lekin Isráel kí aulád baromand húi, aur bahut barhí, aur firáwán húi, aur niháyat zor paidá kiyá ; aur wuh zamín un se ma'múr ho gayí.

8 Tab Misr men ek nayá bádsháh, jo Yúsuf ko na jántá thá, paidá húa,

9 Aur us ne apne logon se kahá, Dekhe, ki baní Isráel ke log ham se ziyáda aur qawitar haín.

10 A'ó, ham un se dánishmandána mu'ámalá karen, tá na howe, ki jab we aur ziyáda hon, aur jang pare, to we hamáre dushmanon se mil jáwen, aur ham se lañen, aur mulk se nikal jáwen.

11 Is liye unhon ne un par khiráj ke liye muhassil biñhláe, táki unhen apne sañht kámon ke bojhon se satáwen. Aur unhon ne Fira'un ke liye

khazáne ke shahr Pitom aur Ra'amís banáe.

12 Par unhon ne jítná unhen dukh diyá, we ziyádatar barhe, aur firáwán húe ; aur we baní Isráel ke sabab ná-ñhush húe.

13 Aur Misrion ne kñhidmat karwáne men baní Isráel par sañhtí kí.

14 Aur unhon ne, sañht mihnat se gárá aur int ká kám, aur sab qism kí kñhidmat khet kí karwáke, un kí zin-dágí talñh kí ; un kí sári kñhidmaten, jo we un se karáte the, mashaqqat kí thín.

15 ¶ Tab Misr ke bálsháh ne 'Ibra'ní dáí-janáíon ko, jin men ek ká nám Sifrah, aur dúsrí ká nám Fú'ah thá, yún kahá :

16 Aur us ne kahá, ki Jab 'Ibra'ní auraton ke liye tum dáí ká kám karti ho, aur tum unhen pattharon par dekho, agar betá ho, to use halák karo, aur agar betí ho, to jine do.

17 Par dáí-japáíáñ Khudá se darín ; aur jaisá ki Misr ke bádsháh ne unhen hukm kiyá thá, na kiyá, aur lañkon ko jítá rahne diyá.

18 Phir Misr ke bádsháh ne dáíon ko bulwáýá, aur unhen kahá, Tum ne aisá kyún kiyá, aur lañkon ko kyún jítá rahne diyá ?

19 Dáíon ne Fira'un ko kahá, Is liye ki 'Ibra'ní auraten Misr kí 'au-

raton kí mánind nahín; kí we maz-bút hain, aur peshtar us se kí dáían un tak pahunchen, jan dáltí hain.

20 Pas íhsán kiyá Kḥudá ne dáion ke sáth, aur log firáwán húe, aur bará zor paidá kiyá.

21 Aur is sabab se, kí dáían Kḥudá se darín, yún húa, kí us ne un ko ábád kiyá.

22 Aur Fira'ún ne apne sab logon ko tákid karke kahá, kí Un men jo betá paidá ho, tum use daryá men dál do; aur jo betí ho, jítí rahne do.

II BAB.

PHIR Láwí ke gharáne ke ek shakhs ne jákar Láwí kí nasl men ek 'aurat se byáh kiyá.

2 Wuh 'aurat hámila húi, aur betá janí; aur us ne use kḥúbsúrat dekhke tín mahíne tak chhipá rakhá.

3 Aur jab áge ko chhipá na sakí, to us ne sarkandon ká ek tokrá banáyá, aur us par lúsá aur rái lagáyá, aur larke ko us men rakhá; aur us ne use daryá ke kanáre par jháú men rakh áiyá.

4 Aur us kí bahin dúr se khari dekhítí thí, kí kyá hotá hai us ke sáth.

5 ¶ Tab Fira'ún kí betí gusl karne ko daryá par utrí, aur us kí sahelián daryá ke kanáre par phirne lagín. Us ne jháú men tokrá dekhkar apní saheli ko bhejá, kí use uthá le.

6 Jab us ne use kholá, to larke ko dekhá, aur kyá dekhá, kí wuh rotá hai. Use us par rahm áyá, aur bolí, Yih kisi 'Ibrání ká larká hai.

7 Tab us kí bahin ne Fira'ún kí betí ko kahá, Kahiye to, main jáke 'Ibrání 'auraton men se ek dáí tujh pás le áún, táki wuh tere liye is larke ko dúdh piláwe.

8 Fira'ún kí betí ne use kahá, kí Já. Wuh chhokrí gayí, aur larke kí má ko buláyá.

9 Fira'ún kí betí ne use kahá, kí Is larke ko le, aur mere liye dúdh pilá; main tujhe darmáhá dúngí. Us

'aurat ne larke ko liyá, aur dúdh piláyá.

10 Jab larká barhá, wuh use Fira'ún kí betí pás láí, aur wuh us ká betá thahrá: aur us ne us ká nám Músá rakhá, aur kahá, Is sabab se kí main ne us ko pání se nikálá.

11 ¶ Aur un rozon men yún húa, kí jab Músá bará húa, to wuh apne bháion pás báhar gayá, aur un kí mashaqqaton ko dekhá; aur kyá dekhá, kí ek Misrí 'Ibrání ko, jo ek us ke bháion men se thá, már rahá hai.

12 Phir us ne idhar udhar nazar kí, aur dekhá, kí koi nahín; tab us Misrí ko már dálá, aur ret men chhipá diyá.

13 Jab wuh दूसरे दिन báhar gayá, to kyá dekhátá hai, kí do 'Ibrání ápas men jhagar rahe hain; tab us ne us ko, jo ná-haqq par thá, kahá, kí Tú apne yár ko kyún mártá hai?

14 Wuh bolá, kí Kis ne tujhe ham par hákim yá munsif muqarrar kiyá? áyá tú cháhtá hai, kí jis tarah tú ne us Misrí ko már dálá, mujhe bhí már dále? Tab Músá dará, aur kahá, kí Yaqinan yih bhed fášh húa.

15 Jab Fira'ún ne yih suná, to cháhá, kí Músá ko qatl kare; par Músá Fira'ún ke huzúr se bhágá, aur Midyán kí zamin men gayá, aur ek kúe ke nazdík baithá.

16 Aur Midyán ke káhin kí sát betián thin; we áín, aur pání nikálne lagín, aur kathron ko bhará, táki apne báp ke galle ko pání piláwen.

17 Tab garariyon ne áke unhen hánká; lekin Músá ne khará hokar un larkion kí madad kí, aur un ke galle ko pání piláyá.

18 Aur jab we apne báp Ra'úel pás áín, us ne púchhá, kí A'j tum kyúnkar sawere phirín?

19 We bolín, Ek Misrí ne hamen garariyon ke háth se bacháyá, aur hamáre liye, jitná káfí thá, pání bhará, aur galle ko piláyá.

Khudá ká us par zâhîr honâ, o KHURU'J, III. Isrâel ke chhurâne ko bhejnâ.

20 Us ne apnî betiôn se kahâ, ki kâ Khudâ, aur Abirahâm kâ Khudâ, Wuh mard kahân hai? tum use kyûn aur Iz, hâq kâ Khudâ, aur Ya'qûb kâ chhor âin; use bulâo, ki roî khâwe. Khudâ hûn. Mûsâ ne apnâ munh

21 Tab Mûsâ us shakhs ke ghar meñ rahne par râzi hûâ: aur us ne apnî betî Safûrah Mûsâ ko di. chhipâyâ; kyûnki wuh Khudâ par nazar karne se dârtâ thâ.

22 Wuh betâ janî; us ne us kâ Main ne apne logon ki taklîf, jo Misr meñ haiñ, yaqînan dekhî, aur un ki kahâ, ki Main ajnabî mulk meñ faryâd, jo khîrâj ke muhassilon ke musâfir hûn. sabab se hai, sunî; aur main un ke dukhon ko jântâ hûn:

23 ¶ Aur ek muddat ke ba'd yûn 8 Aur main nâzil hûâ hûn, ki un- hûâ, ki Misr kâ bâdshâh mar gayâ: hen Misrion ke hâth se chhurâûn, aur aur banî Isrâel mashaqqat se âh bharne us zamîn se nikâlke achchihî wasî' lage, aur roe; aur un kâ ronâ, jo un ki zamîn meñ, jahân dîdh aur shahd mashaqqat ke bâ'is se thâ, Khudâ tak mauj mârta hai, Kan'ânion, aur Hit- pahunchâ. tion, aur Amûrion, aur Farizzion, aur Hawion, aur Yabusion ki jagah meñ,

24 Khudâ ne un kâ karâhnâ sunâ; 9 Ab dekh, banî Isrâel kî faryâd aur Khudâ ne apne 'ahd ko, jo Abi- mujh tak âi; aur main ne wuh zulm, rahâm, aur Iz, hâq, aur Ya'qûb ke sâth jo Misrî un par karto haiñ, dekhâ hai. thâ, yâd kiyâ.

25 Aur Khudâ ne banî Isrâel par 10 Pas, ab tû jâ; main tujhe Pîra- nazar kî, aur un ke hâl ko ma'lûm kiyâ. 'ûn pâs bhejtâ hûn; mere logon ko, jo banî Isrâel haiñ, Misr se nikâl.

III BAT.

AUR Mûsâ apne sasure Yitrâ ke, jo Midyân kâ kâhin thâ, galle kî nigahbanî kartâ thâ: tab us ne galle kî bayâbân kî ek taraf hânk diyâ, aur Khudâ ke pahâr Hurib ke nazdik âyâ.

2 Us waqt KHUDÂWAND kâ Pî- 12 Wuh bolâ, Yaqînan main tere rishta ek bûte meñ se âg ke shu'ale sâth hûggâ, aur is kâ, ki main ne meñ us par zâhîr hûâ: us ne nigâh kî, tujhe bhejâ hai, tujh pâs yih nishân hai, ki jab tû logon ko Misr se nikâle, to tum is pahâr par Khudâ kî 'ibâdat roshan hai, aur wuh jal nahîñ jâtâ. karoge.

3 Tab Mûsâ ne kahâ, ki Main ab 13 Tab Mûsâ ne Khudâ se kahâ, ki nazdik jâûn, aur is bare manzar ko dekhûn, ki yih bûtâ kyûn nahîñ jal jâtâ. Dekh, jab main banî Isrâel pâs pahunchûn, aur unhen kahûn, ki Tumhâre bâpdâdon ke Khudâ ne mujhe tumhâre

4 Jab KHUDÂWAND ne dekhâ, ki 14 Khudâ ne Mûsâ ko kahâ, ki wuh dekhne ko nazdik âyâ, to Khudâ Main wuh hûn, jo main hûn; aur us ne usî bûte ke andar se pukará, aur ne kahâ, ki Tû banî Isrâel se yûn kahâ, ki Ai Mûsâ, ai Mûsâ! Wuh kahiyo, ki WUH JO HAI, us ne

5 Tab us ne kahâ, Yahân nazdik 15 Phîr Khudâ ne Mûsâ ko kahâ, mat â; apne pâon se jûtâ utâr; kyûnki mujhe tumhâre pâs bhejâ hai. yih jagah, jahân tû kharâ hai, muqaddas zamîn hai.

6 Phîr us ne kahâ, ki Main tere bâp

ki Tú baní Isráel se yún kahiyo, ki KHUDÁWAND, tumháre báp ke Khudá, Abirahám ke Khudá, aur Iz'háq ke Khudá, aur Ya'qúb ke Khudá ne mujhe tum pás bhejá hai; abad tak merá yihí nám hai, aur sári naslon men yihí merá tazkirá hai.

16 Já, aur Isráelion ko buzurgon ko ek jagah jam'a kar, aur unhen kali, ki KHUDÁWAND, tumháre báp ká Khudá, Abirahám, aur Iz'háq, aur Ya'qúb ká Khudá yún kabhá húa mujhe dikháí diyá, ki Main ne yaqínan tumhári khabargíri kí, aur jo kuchh tum par Misr men húa, dekhá:

17 Aur main ne kahá hai, ki Main tumhen Misrion kí taklifon se, Kau'anon, aur Iltion, aur Amúron, aur Farizzion, aur Hawion, aur YabúSION kí zamin men, jaláñ dúdh aur shahd bahtá hai, nikál láúngá.

18 Aur we terí áwáz sunenge; aur tú, balki tú aur Isráelion ke buzurg, Misr ká bádsháh pás áiyo, aur use kahiyo, ki KHUDÁWAND 'Ibráñion ke Khudá ne ham se muláqát kí; aur ab ham terí minnat karte haiñ, ham ko tin din kí ráh bayábn men jáne de, táki ham KHUDÁWAND apne Khudá ke liye qurbáni karen.

19 ¶ Aur main yaqín jántá hún, ki Misr ká bádsháh tum ko na yún jáne degá, na bare zor se.

20 Aur main apná háth lambá karúngá, aur sab 'ajáib qudraton se, jo main un ke darmiyan dikháúngá, Misrion ko márúngá: tab wuh tumhen jáne degá.

21 Aur main un logon ko Misrion kí nazar men 'izzat bakhshúngá; aur yún hogá, kí jab tum jáoge, to khálí háth na jáoge;

22 Balki har ek 'aurat apní parosin se, aur us se, jo us ke ghar men rabti hai, rúpe aur sone ke bartan, aur libás 'ariyat legi; aur tum apne beton aur apní betion ko pahináoge, aur Misrion ko gárat karoge.

IV BAT.

TAB Músá ne jawáb diyá, aur kahá, ki Dekh, we mujh par imán na láenge, na morí bát sunenge; we kahenge ki KHUDÁWAND tujhe dikháí nahín diyá.

2 Tab Khudá ne Músá se kahá, ki Yih tere háth men kyá hai? Wuh bolá, 'Asá.

3 Phir us ne kahá, Use zamín par phenk de. Us ne zamín par phenk diyá, aur wuh sámp ban gayá; aur Músá us ke áge se bhágá.

4 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Apná háth barhá, aur us ki dum pakañ le. Us ne háth barháyá, aur use pakañ liyá: wuh us ko háth men 'asá ho gayá;

5 Táki we i'atiqád karen, ki KHUDÁWAND, un ke bápádáon ká Khudá, Abirahám ká Khudá, Iz'háq ká Khudá, aur Ya'qúb ká Khudá, tujh ko dikháí diyá.

6 ¶ Phir KHUDÁWAND ne use kahá, ki Tú apná háth apní chháti par chhipáke rakh. Chunáñchi us ne apná háth apní chháti par chhipáke rakhá: aur jab us ne use nikálá, to dekhá, ki us ká háth barf kí mánind safed mabrús thá.

7 Phir us ne kahá, ki Tú apná háth phir apní chháti par chhipáke rakh. Us ne phir rakhá; jab báhar nikálá, to dekhá, ki wuh phir waisá hí, jáisá us ká sára badan thá, ho gayá.

8 Aur yún hogá, kí agar we tujh par imán na láwen, aur na paliñ mu'ajize ke sunnewále hon, to we dísre mu'ajize ke mu'ataqid hongé.

9 Aur yún hogá, kí agar we un donon mu'ajizon par bhí mán na láwen, aur terí bat ke sunnewále na hon, to tú daryá ká pání leke khushk zamin men chhirkiyo; aur wuh pání, jo tú daryá se legá, khushkí par lahú ho jáogá.

10 Tab Músá ne KHUDÁWAND se kahá, kí Ai mere Khudáwánd, main

fasáhat nahín rakhtá, na to áge se, aur na jab se ki tú ne apne bande se kaláin kiyá, aur merí zubán aur báton men lukuat hai.

11 Tab KHUDÁWAND ne use kahá, ki A'dmí ko zubán kis ne dí? aur kaun gúngá, yá bahrá, yá bíná, yá andhá kartá hai? kyá main nahín kartá, jo KHUDÁWAND hún?

12 Pás, ab tú já, aur main terí bát ke sáth hún, aur jo kuchh tú kahegá tujh ko síkháúngá.

13 Tab us ne kahá, ki Ai mere KHUDÁWAND, main terí minnat kartá hún, ki Jis ko cháhe, tú us ke wasíla se bhej.

14 Tab KHUDÁWAND ká gussa Músá par bharká, aur us ne kahá, Kyá Láwíon men se Harún terá bhái nahín hai; main jántá hún ki wuh fasíh hai. Aur dekh, ki wuh bhí terí muláqát ko áta hai, aur tujhe dekhke dil men khush hogá.

15 Aur tú use kahegá, aur use báten bátáegá, aur main terí aur us kí bát ke sáth húngá, aur tum jo kuchh karoge, tum ko batáúngá.

16 Aur wuh tere 'iwaz logon se báten karegá: aur wuh, hán, wuhí, terí zubán kí jagah hogá, aur tú us ko liye Khudá kí jagah hogá.

17 Aur tú yih 'asá apne háth men rakhiyo, ki us se tú mu'ajize di-kháegá.

18 Tab Músá rawána húa, aur apne sasure Yitrú pás gayá, aur use kahá, ki Main terí minnat kartá hún, mujhe rukhsat de, ki apne bháíon pás, jo Misr men hain, jáúñ, aur dekhúñ, ki we ab tak jíte hain ki nahín. Yitrú ne Músá ko kahá, ki Salámatí se já.

19 Tab KHUDÁWAND ne Midyán men Músá ko kahá, ki Misr men phir já; kyúñki we sab, jo terí jáñ ke khwáhán the, mar gaye.

20 Tab Músá ne apní jorú aur apne beton ko liyá, aur unhen ek gadhe par bithláyá, aur Misr men phir áyá: aur

Músá ne Khudá ká 'asá apne háth men liyá.

21 Aur KHUDÁWAND ne Músá ko kahá, ki Jab tú Misr men dákhil howe, to dekh, sab mu'ajize jo main ne tere háth men rakhe hain, Fira'ún ke áge dikhláíyo; lekin main us ke dil ko saht karúngá, ki wuh un logon ko jáne na degá.

22 Tab tú Fira'ún ko yún kahiyo, ki KHUDÁWAND ne yún farmáyá hai, ki Isráel merá betá, balki merá palau-thá hai:

23 So main tujhe kahtá hún, ki Mere öete ko jáne de, táki wuh merí 'ibádat kare: aur agar tú use jáne nahín detá hai, to dekh, main tere bete ko, balki tere palauthe ko, mar dálungá.

24 ¶ Aur ráh men manzil par yún húa, ki KHUDÁWAND use milá; aur cháhá ki use halák kare.

25 Tab Safírah ne ek tez patthar utháyá, aur apne bete kí khalrí kát dáli, aur use us ke páon par phenká, aur kahá, 'Tú beshakk, khún ke sabab se, mere sasure kí jagah húa.

26 Tab us ne use chhor díyá, aur wuh bolí, ki Khatpe ke liye, khún ke sabab se, tú sasure kí jagah húa.

27 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Harún ko kahá, ki Bayábán men jáke Músá kí muláqát kar. Wuh gayá, aur Khudá ke pahár par use milá, aur use bosa díyá.

28 Aur Músá ne Khudá kí, jis ne use bhejá, sári báten aur mu'ajize, ki jin ká us ne use hukm díyá thá, Harún se bayán kiye.

29 ¶ Tab Músá aur Harún gaye, aur baní Isráel ke sab buzurgon ko ek jagah jam'a kiyá.

30 Aur Harún ne sári báten, jo KHUDÁWAND ne Músá ko kabí thíp, kabín; aur logon kí ánkhoñ ke ámhne mu'ajize záhir kiye.

31 Tab log ímán láye: aur we yih unke ki KHUDÁWAND ne baní Isráel

Un ká Fira'un pás jáná.

KHURU'J, V. Logon ká kám barháyá jáná.

kí khabargíri kí, aur un ke dukhon yún kahá, kí Fira'un kalitá hai, Main par nazar kí, unhon ne apne sir tumhen bhus nahín dene ká. jhukáe, aur síjde kiye.

V BAR.

BA'D us ke Músá aur Hárún áe, aur Fira'un ko kahá, kí KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún farinátá hai, kí Mere logon ko jáne de, táki we bayábán men mere liye 'id karen.

2 Fira'un ne kahá, kí KHUDÁWAND kaun hai, kí main us kí áwáz ko sunún, kí baní Isráel ko jáne dún? Main KHUDÁWAND ko nahín jántá, aur na main baní Isráel ko jáne dúngá.

3 'Tab unhon ne kahá, kí 'Ibrániyon ke Khudá ne ham se muláqát kí hai: ham ko ijázat dijiye, kí ham tén din kí ráh bayábán men jáen, aur KHUDÁWAND apne Khudá ke liye qurbání karen; kahín aísá na ho, kí wuh ham men wabá bheje, yá hamen talwár se márc.

4 'Tab Misr ke bádsháh ne unhen kahá, kí Ai Músá, aur ai Hárún, tum un logon ko un ke kám se kyún báz rakhte ho? tum apne bojhon ko jáo.

5 Aur Fira'un ne kahá, kí Dekho, is zamín ke log babut hain, aur tum unhen un ke bojhon se báz rakhte ho.

6 Aur usí din Fira'un ne muhassilon ko, jo logon par the, aur un ke sardáron ko, hukm kiyá: kí

7 Ab áge ko tum un logon ko bhus mat do, kí inton taiyár karen, jaisá ab tak diye gaye hon: we jáwen, aur apne liye bhus bátar len.

8 Aur unhin inton ke qadr hissá, jo unhon ne ab tak banáin, tum un par muqarrar karo; tum us men se kuchh kam na karo: kí we káhil hain; is liye we nála karte hain, aur kahte hain, Hamen jáne do, kí hain apne Khudá ke liye qurbání karen.

9 Aur un ká kám barhá diyá jáo, táki us men mashgúl rahen, aur behúda bátan kí taraf mutawajjih na hon.

10 ¶ Tab khiráj ke muhassil aur un ke sardár nikle, aur un logon ko

11 Tum jáo, aur apne liye bhus lo, jahán páo; lekin tum par jo khidmat hai, us men kuchh kam na kí jáegí.

12 Chunánchi we log tamám Mulk Misr men tittar bittar húe, kí bhus ke 'iwaz khúntí jam'a karen.

13 Aur muhassilon ne taqaiyud kiyá, aur kahá, kí Tum apná bar ek din ká kám usí din men, jaisá bhus páte húe karte the, purá karo.

14 Aur baní Isráel ke sardáron ko, jinhen Fira'un ke muhassilon ne un par karór kiyá thá, mára, aur kahá, kí Kyún tum log apní khidmat i mu'aiyan, jo int banáne kí hai, áge ke mánind áj bhí nahín karto?

15 ¶ 'Tab baní Isráel ke sardár Fira'un ke áge áke chilláe, aur kahá, kí 'Tú apne khádimon se aísá sulák kyún kartá hai?

16 We tere khádimon ko bhus nahín dete, aur ham ko kahte hain, kí 'Inten banáo: aur dekh, tere khádimon ne már khái hai; par qusúr tere logon ká hai.

17 Us ne kahá, kí Tum káhil ho, tum káhil ho: isí liye tum kahte ho, kí Hamen jáne de, kí KHUDÁWAND ke liye qurbání karen.

18 So ab tum jáo, kám karo; kí bhus tum ko diyá na jáegá, aur inton ko tum usí hisáb se doge.

19 Aur baní Isráel ke sardáron ne yih sunke, jo unhen kahá gayá, kí Tum apní int banáne men, jo tum-hári roz kí khidmat mu'aiyan hai, k mí na karo, jáná kí ham giriftári men áye.

20 ¶ Aur unhon ne, Fira'un pás se nikalke, Músá aur Hárún ko, apní muláqát ke liye, ráh men khará de-khá:

21 Aur unhen kahá, kí KHUDÁWAND tum ko dekho, aur insáf kare; is liye, kí tum ne hamen Fira'un kí nazar men, aur us ke khádimon kí

ánkhone men, aisá ghinauná kiyá hai ki un ke háth men talwár dí hai, k wuh ham ko qatl kare.

22 Tab Músá KHUDÁWAND ke pás phir gayá, aur kahá, ki Ai KHUDÁWAND, tú ne in logon ko kyúñ dukh men dálá, aur mujhe kyúñ bhejá?

23 Is liye ki jab se main tere nán se Fira'ún ko kahne áyá, us ne un logon se burái kí; aur tú ne apne logon ko hargiz rihái na bakhshí.

VI BA'B.

TAB KHUDÁWAND ne Músá se kahá. ki Ab tú dekh, main Fira'ún se kyá karúngá; ki wuh zoráwar háth se unhen jáne degá, hún, zoráwar háth se sabab se wuh unhen apne mulk se báhar kar degá.

2 Phir Khudá ne Músá ko farmáyá, aur kahá, Main KHUDÁWAND hún;

3 Aur main ne Abirahám, aur Iz-háq, aur Ya'qúb par Khudá e Qádir Mutlaq ke nám se apne ta'in záhír kiyá, aur YAHOWA'II ke nám se un par záhír na húa.

4 Aur main ne un ke sáth apná 'ahd bhí bándhá hai, ki Kan'án kí zamin, jo un kí musáfarat kí zan hai, jis men we pardesi the, un ko dúngá.

5 Aur main ne baní Isráel ke kurb-ne ko bhí, jinhen Misrion ne apní khidmat se mashaqqat men dálá hai, suná hai; aur apne us 'ahd ko yád kiyá hai.

6 So tú baní Isráel se kah, ki Main KHUDÁWAND hún, aur main tumhen Misrion ke boj se chhuráúngá, aur main tumhen un kí khidmat se ázádí bakhshúngá, aur main, apná háth lambá karke, aur barí musibatene un ko dikháke, tumhen rihái dúngá;

7 Aur main tumhen apní qaum karúngá, aur main tumhárá Khudá húngá; aur tum jánoge, ki main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún, jo tumhen Misrion ke bojhone ke tale se níkáltá hún.

8 Aur main tumhen us sarzamin men láúngá, ki jis kí bábat main ne qasam khái hai, ki use Abirahám, aur Iz-háq, aur Ya'qúb ko dúngá; aur main use tumhárá mirás kar dúngá: KHUDÁWAND main hún.

9 ¶ Músá ne baní Isráel ko yún hí kahá; par we dil-tangi se, aur mihnati kí shiddat se, Músá ke sunnewále na húc.

10 Phir KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá,

11 Kí Já, aur sháh i Misr Fira'ún se kah, ki Baní Isráel ko apne mulk se báhar jáne de.

12 Tab Músá ne KHUDÁWAND ke áge yún kahá, kí Dèkh, baní Isráel ne to meri na suní; pas main jo ná-makhtún honth rakhtá hún, Fira'ún meri kyúñkar sunegá?

13 Tab KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko kahá, aur unhen baní Isráel aur sháh i Misr Fira'ún ko haqq men farmáyá, ki baní Isráel ko mulk i Misr se báhar le jáwen.

14 ¶ Un ke ábái khándánon ke sardár ye the: Rúbin, jo Isráel ká pa-uthá betá thá; us ke bete, Hanúk, aur Phalú, aur Hasrún, aur Karmi the: aur ye Rúbin ke gharáne the.

15 Baní Sama'ún; Yamúel, aur Yamin, aur Ahad, aur Yakín, aur Suhr, aur Sátu, jo Kan'ání 'aurat ká betá thá: ye Sama'ún ke gharáne the.

16 ¶ Aur baní Láwí ke nám, un se gharánon ke mutábíq, ye hai; Jairsúm, aur Qihát, aur Mirárí: aur Láwí kí 'umr ek sau saintís baras kí hí.

17 Baní Jairsúm; Libní, aur Sama'í he, un ke gharánon ke mutábíq.

18 Baní Qihát; 'Amrá, aur Izhar, aur Habrún, aur 'Uzzíel the: aur Qihát kí zindagí ke baras ek sau tentís baras the.

19 Baní Mirárí; Mahlí, aur Mússí he: Láwí ke gharáne, un kí nasion e mutábíq, ye the.

20 'Amráṁ ne apne báp kí bahin Yúkabid se byáh kiyá; wuh us se do bete jani, ek Hárún, dúsrá Músá: 'Amráṁ kí zindá'qí ke baras ek sau saṁtis the.

21 ¶ Baní Izhár; Qurah, aur Nafaj, aur Zikrí the.

22 Baní 'Uzziel; Mísáel, aur Ilsa-fan, aur Sitrí the.

23 Aur Hárún ne Nahsún kí bahin 'Amminadáb kí betí Ilisaba' se byáh kiyá; us se Nadab, aur Abihú, aur Ili'azar, aur Itamar paidá húe.

24 Baní Qurah; Asír, aur Ilqanah, aur Abiásaf the; aur ye Quráhíon ke gharáne the.

25 Hárún ke bete Ili'azar ne Fútiel kí betíon men se ek ke sáth byáh kiyá; us se Finihás paidá húa: Láwí ke bápádáon ke gharánon men ye sardár the.

26 Ye wuh Hárún aur Músá hain, jinhen ḲHUDÁWAND ne farmáyá, ki Baní Isráel ko, un kí fanjon ke sáth, Misr kí sarzanín se nikál láo.

27 Ye we hain, jinhon ne Misr ke bádsháh Fira'ún se kahá, ki Ham baní Isráel ko Misr se nikál le jáenge: ye wuhí Músá aur Hárún hain.

28 ¶ Aur jis din ḲHUDÁWAND ne mulk i Misr men Músá se bátén kí, yún húa.

29 Ki ḲHUDÁWAND ne Músá ko kahá, Main ḲHUDÁWAND hún: tú sab kuchh, jo main tujhe kahtá hún, sháh i Misr Fira'ún se kah.

30 Músá ne ḲHUDÁWAND se kahá, Dekh, mere to honthon ká khatna nahín húa: Fira'ún kyúṅkar meri sunegá?

VII BA'B.

PHIR ḲHUDÁWAND ne Músá se kahá, Dekh, main ne tujhe Fira'ún ke liye Khudá sá banáyá: aur terá bhái Hárún terá paiganibar hogá.

2 Sab kuchh jo main tujhe hukm karún, so tú kahná, aur terá bhái

Hárún Fira'ún se kahegá, ki Baní Isráel ko apne mulk se jáne de.

3 Aur main Fira'ún ke dil ko sakht karúngá, aur apní nishánton aur 'ajáib ko mulk i Misr men ziyáda karúngá.

4 Lekin Fira'ún tumbári na sune-gá; pas main apná háth Misr par lambá karúngá, aur apní faujon ko, jo merí qaum baní Isráel hain, bare mu'ajizo dikháke mulk i Misr se nikál láúngá.

5 Aur main jab Misr par háth chaláúngá, aur baní Isráel ko un men se nikál láúngá, tab Misrí jánenge ki main ḲHUDÁWAND hún.

6 Músá aur Hárún ne, jaisá ḲHU-DÁWAND ne unhen kahá, unhon ne waisá hí kiyá.

7 Aur jis waqt un donon ne Fira'ún se guftogú kí, Músá assí baras, aur Hárún tirási baras ká thá.

8 ¶ Aur ḲHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko kahá,

9 Ki Jab Fira'ún tumhen kahe, ki Apná mu'ajiza dikháo: to Hárún ko kahiyo, ki Apná 'asá le, aur Fira'ún ke áge pheuk de: wuh ek sámp ban

10 ¶ Tab Músá aur Hárún Fira'ún ke áge gaye, aur unhon ne wuh, jo ḲHUDÁWAND ne unhen farmáyá thá, kiyá: Hárún ne apná 'asá Fira'ún aur us ke kshádimon ke áge phenká, aur wuh sámp ho gayá.

11 Tab Fira'ún ne bhí dánáon aur jálúgaron ko talab kiyá: chunánci Misr ke jádúgaron ne bhí apne jálúon se aisá hí kiyá.

12 Ki un men se har ek ne apná apná 'asá phenká, aur wuh sámp ho gayá: lekin Hárún ká 'asá un ko 'asáon ko nigal gayá.

13 Aur us ne Fira'ún ke dil ko sakht kar diyá, ki us ne un kí, jaisá ḲHUDÁWAND ne kahá thá, na suní.

14 Tab ḲHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Fira'ún ká dil sakht hai; wuh in logon ko jáne nahín detá.

15 Ab tū subh ko Fira'ūn ke pās jā: dekh, ki wuh daryā par jāegā; tū lab i daryā, jidhar se wuh āwe, us ke muqābil kharā hūjiyo; aur wuh 'asā, jo sām̐p hūā thā, apne hāth men lijiyo.

16 Aur use kaliyo, ki KHUDĀWAND 'Ibrānion ke Khudā ne mere ta, in tujh pās bhejā hai, aur kahā hai, ki Mere logon ko jāne de, tāki we bayābān men merī 'ibādat karen; aur dekh, ki tū ne kabhī ab tak na sunī.

17 KHUDĀWAND ne yūn farmāyā, ki 'Tū isī se jānegā, ki main KHUDĀWAND hūn: dekh, ki main yih 'asā, jo mere hāth men hai, daryā ke pānī par mārūngā, aur wuh lahū ho jāegā.

18 Aur machhlīān, jo daryā men hai, mar jāwengī, aur daryā badbū ho jāegā; aur Misr ke log daryā kā pānī pite hūe dukh pāwenge.

19 ¶ Phir KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki Hārūn se kah, ki Apnā 'asā le, aur apnā hāth Misr ke chashmon par, aur un ki nahron, aur un ke daryāon, aur un ke tālābon, aur un ke sab hauzon par chalā, tāki we lahū ban jāwen; aur sārē mulk i Misr men, har ek sangī aur chobī bartan men, lahū ho jāe.

20 'Tab Mūsā aur Hārūn ne, jaisā KHUDĀWAND ne farmāyā thā, kiya; us ne 'asā uthāyā, aur daryā ke pānī par, Fira'ūn ki ānkhon aur us ke naukaron ki ānkhon ke sāmhne, mārā; aur daryā kā pānī sab lahū ho gayā.

21 Aur daryā ki machhlīān mar gayīn, aur daryā badbū ho gayā, aur Misr ke log daryā kā pānī pī na sako; aur Misr ki sārī zamīn men lahū hūā.

22 'Tab Misr ke jādūgaron ne bhī, apne jādūon se, aisā hī kiya; par Fira'ūn kā dil saht ho gayā, aur jaisā ki KHUDĀWAND ne kahā thā, us ne un ki na sunī.

23 Aur Fira'ūn phirā, aur apne

ghar ko gayā, aur us kā dil is bāt par bhī mutawajjih na hūā.

24 Aur sārē Misrion ne daryā ke ās pās kūe khode, ki un se pānī pī wen; kyūnki we daryā kā pānī na pī sake.

25 Aur jab se ki KHUDĀWAND ne daryā ko mārā, sāt din guzar gaye.

VIII BA'Ī.

PHIR KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki Fira'ūn pās jā, aur yih us se kah, KHUDĀWAND yūn kahtā hai, ki Mere logon ko jāne de, tāki we merī 'ibādat karen.

2 Aur agar tū jāne na degā, to dekh, main tere mulk ki sab atrāf ko mendakon se bhar dūngā:

3 Aur daryā beshumār mendak paidā karegā, aur we ūpar āke tere ghar men, aur terī ārangāh men, aur tere palang par, aur tere mulāzimon ke gharon men, aur terī ra'āiyat par, aur tere tanūron men, aur tere āte gūndhne ke laganon men dākhil honge.

4 Aur mendak tujh par, aur terī ra'āiyat, aur tere sab naukaron par charhenge.

5 ¶ Aur KHUDĀWAND ne Mūsā ko farmāyā, ki Hārūn se kah, ki Apnā hāth 'asā ke sāth nahron, aur daryāon, aur hauzon par barhā, aur mendakon ko mulk i Misr par charhā.

6 Chunānchī Hārūn ne Misr ke pānī par hāth barhāyā; aur mendak charh āe, aur Misr ki zamīn chhīpā dī.

7 Aur jādūgaron ne bhī apne jādūon se aisā hī kiya, aur Misr ki zamīn par mendak charhāe.

8 ¶ 'Tab Fira'ūn ne Mūsā aur Hārūn ko bulāyā, aur kahā, ki KHUDĀWAND se shafā'at karo, ki mendakon ko mujh se, aur merī ra'āiyat se, dafā kare; aur main un logon ko jāne dūngā, tāki we KHUDĀWAND ke liye qurbānī karen.

9 Mūsā ne Fira'ūn ko kahā, ki Tū

mere úpar apní barái kar; main tere, aur tere naukaron, aur terí ra'iyat ke liye kab du'á mángúñ, ki mendak tujh se, aur tere gharon se, dafá howen, aur daryá hí men rahen?

10 Wuh bolá, ki Kal. Tab us ne kahá, ki Tere kahne ke mutábiq hogá; táki tú jáne ki ḲHUDÁWAND hamáre Ḳhudá kí máinind koí nahín.

11 Aur mendak tujhe, aur tere gharon ko, aur tere naukaron ko, aur terí ra'iyat ko, chhoṛ denge; we daryá hí men rahá karenge.

12 Phir Músá aur Hárún Fira'ún pás se nikal gaye: aur Músá ne ḲHUDÁWAND ke áge, ba sabab mendakon ke, jo us ne Fira'ún par bheje the, du'á mángí.

13 Aur ḲHUDÁWAND ne Músá kí du'á ke muwáfíq kiyá; aur mendak gharon, aur gáñwon, aur kheton men se mar gaye.

14 Aur aisá búá, kí unhon ne jahán tahán unhen jam'a karke túde lagá diye, zamín badbú ho gayí.

15 Par jab Fira'ún ne dekhá, kí muhlat milí, to us ne apná dil sakht kiyá, aur jaisá ḲHUDÁWAND ne kahá thá, un kí na suní.

16 ¶ Tab ḲHUDÁWAND ne Músá se kahá, Hárún se kah, kí Apná 'asá barhá, aur is zamín kí gard ko már, táki wuh tamám mulk i Misr men júñen ban jáe.

17 Unhon ne aisá hí kiyá: aur Hárún ne apná háth 'asá ke sáth barháya, aur zamín kí gard ko mára, aur wuh insán aur haiwán par júñen ban gayí; aur sab gard zamín kí, tamám mulk i Misr men, júñen ho gayí.

18 Aur jádúgaron ne bhí cháhá, kí apne jádúon se júñen nikálen, par nikál na sake: aur insán aur haiwán ko júñen lipat rahí thín.

19 Tab jádúgaron ne Fira'ún se kahá, kí Yih Ḳhudá kí qudrat hai: par Fira'ún ká dil sakht ho gayá;

aur jaisá ḲHUDÁWAND ne kahá thá, us ne un kí na suní.

20 ¶ Tab ḲHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí Subh sawero uth, aur Fira'ún ke áge khará ho; dekh, kí wuh daryá par áegá; tú use kah, kí ḲHUDÁWAND yún kahá hai, kí Mere logon ko jáne de, kí we merí 'ibádat karen:

21 Nahín to, agar tú unhen jáne na degá, to dekh, main tujh par, aur tere naukaron, aur terí ra'iyat par, aur tere gharon men gol ke gol machchhar bhejúngá: kí Misrion ke ghar, aur tamám zamín, jahán jahán we haiñ, un golon se bhar jáegi.

22 Aur main us din Jashan kí zamín ko, kí jis men merí qaum rahí hai, judá karúngá, kí gol machchharon ke wahan na jáenge; táki tú jáne, kí zamín ke darmiyan ḲHUDÁWAND main húp.

23 Aur main tere logon aur apne logon men judái karúngá: aur yih mu'ajiza kal hogá.

24 Chunánchí ḲHUDÁWAND ne yún hí kiyá; aur Fira'ún ke ghar, aur us ke naukaron ke gharon, aur sáre mulk i Misr men machchharon ke gol áe; kí zamín machchharon ke gol se kharáb ho gayí.

25 ¶ Tab Fira'ún ne Músá aur Hárún ko buláya, aur kahá, kí Tum jáo, aur apne Ḳhudá ke liye is zamín men qurbání karo.

26 Músá ne kahá, Yún karná láiq nahín; kí ham ḲHUDÁWAND apne Ḳhudá ke liye wuh qurbání karen, jis se Misrí nafrat rakhte haiñ; so agar ham Misrion kí ánkhon ke áge wuh qurbání karen, jis se we bezár haiñ, to kyá we hamen pathráo na karenge?

27 Pás, ham tín din kí ráh bayábán men jáenge, aur apne Ḳhudá ke liye, jaisá wuh ham ko sarmáegá, qurbání karenge.

28 Fira'ún bolá, kí Main tumheg

jáne dúngá, táki tum KHUDÁWAND kyá dekhtá hai? ki Isráelion kí ma-apne Khudá ke liye bayábán men qurbání karo; lekin tum bahut dúr mat jáo: mere liye shafá'at karo.

29 Músá bolá, Dekh, main tere pás se báhar játá hún, aur main KHUDÁWAND ke áge shafá'at karúngá, ki machchharon ke gol Fira'ún aur us ke naukaron, aur us kí ra'iyat par se kal játe rahen: lekin aisá na ho, ki Fira'ún phir dagábází kare, aur logon ko KHUDÁWAND ke liye qurbání karne ko jáne na de.

30 Tab Músá Fira'ún pás se báhar gayá, aur KHUDÁWAND se shafá'at kí.

31 KHUDÁWAND ne Músá kí 'arz ko muwáfíq kiyá; aur us ne machchharon ke golon ko Fira'ún, aur us ke naukaron, aur us kí ra'iyat par se dúr kiyá, kí ek bhí na rahá.

32 Fira'ún ne is bár bhí apná sakht kiyá; un logon ko hargiz jáne kí rukhsat na dí.

IX BA'B.

TAB KHUDÁWAND ne Músá ko kahá, Fira'ún ke pás já, aur use kah, kí KHUDÁWAND, 'Ibránion ká Khudá, yún kahtá hai, kí Mere logon ko jáne de, táki we merí 'ibádat karen.

2 Kyúñki agar jáne na degá, aur ab ke bhí unhen rokegá:

3 To dekh, kí KHUDÁWAND ká háth terí mawáshí par, jo dasht men hai, ghoron, gadhon, únton, bailon, aur bhejon par hogá; barí mari paregi.

4 Aur KHUDÁWAND Isráel aur Misrion kí mawáshí ko ápas se judá karegá: aur un men se, jo baní Isráel kí hai, koí na maregi.

5 Aur KHUDÁWAND ne ek waqt muqarrar kiyá, aur kahá, kí Kal KHUDÁWAND waisáhi zamín par karegá.

6 Aur KHUDÁWAND ne dústre din aimáhi kiyá, aur Misrion kí sab mawáshí mar gayi: lekin baní Isráel kí mawáshí se ek bhí na mará.

7 Chunánchi Fira'ún ne bhejá, to

wáshí ká koí bhí na mará thá. Tau-bhí Fira'ún ká dil sakht húa, aur us ne logon ko jáne na diyá.

8 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún se kahá, kí Donon háth bharke bhatthí kí rákh se lo, aur Músá use Fira'ún ke sámhne ásmán kí taraf uráwe.

9 Aur wuh Misr kí sári zamín men gubár ho jáegi, aur tamám mulk í Misr men ádmí aur chárpayon ke badan par phore aur phaphole hewenge.

10 Chunánchi unhon ne bhatthí kí rákh lí, aur Fira'ún ke áge khare hús; aur Músá ne use ásmán kí taraf phenk diyá; aur wonhín ádmí aur baháim ke badan par phore aur phaphole paidá ho gaye.

11 Aur jádlúgar phoron ke sabab se Músá ke áge khare na rah sake; kí jádlúgaron aur sáre Misrion par phore the.

12 Aur KHUDÁWAND ne Fira'ún ke dil ko sakht kar diyá, aur us ne, jáisá ki KHUDÁWAND ne Músá se kahá thá, un kí na suní.

13 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí Subh sawere uth, aur Fira'ún ke áge khará ho, aur use kah, kí KHUDÁWAND, 'Ibránion ká Khudá, yún kahtá hai, kí Mere logon ko jáne de, táki we merí 'ibádat karen.

14 Is liye kí main ab kí apní sári baláen tere dil, aur tere naukaron, aur terí ra'iyat par názil karúngá; tá kí tú jáne, kí tamám rú e zamín men merí mánind koí nahín.

15 Aur ab main apná háth barh-áúngá, aur tuihe aur terí ra'iyat ko wabá se márúngá; aur tú zamín par se halák hogá.

16 Aur main ne tuihe filhaqíqat is liye barpá kiyá hai, kí apní qúwat tuih par dikháúñ; táki merá nám sáre jáhán men mazkúr howe.

17 Ab tak tú mere logon par ta

kabbur kartá játá hai, ki unhen jáne nahín detá.

18 Dekh, kal main isí waqt aise bare bare ole, jo Misr men us kí ibtidá e bunyád se ab tak na pape the, barsáungá.

19 Pas naukaron ko abhí bhej, aur apní mawáshí, aur jo kuchh kí terá mál maidán men hai, jam'a kar; ki har ek insán aur haiwán par, jo maidán men hogá, aur ghar men láyá na jáegá, un par ole parenge, aur we halák hongé.

20 Fira'un ke naukaron men har ek, jo KHUDÁWAND ke kalám se dartá thá, apne naukaron aur apní mawáshí ko gharon men bhagá le áyá.

21 Aur jis ne KHUDÁWAND kí bát báwar na kí, apne naukaron aur apní mawáshion ko maidán men rahne diyá.

22 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Músá ko kahá, ki Apná háth ásmán kí taraf barhá, táki sáre mulk i Misr men, insán, aur haiwán, aur khet kí sabzi par, jo Misr kí zamín men hai, ole paren.

23 Aur Músá ne apná 'asá ásmán kí taraf utháyá: aur KHUDÁWAND ne garjáyá, aur ole bheje, aur ág zamín par chaltí thí; aur KHUDÁWAND ne Misr kí zamín par ole barsáe.

24 Pas ole gire, aur olon men ág líptí húi thí, is shiddat se, kí aisá, tamám mulk i Misr men, jab se kí wuh ábád húa, na húa thá.

25 Aur olon ne, sáre mulk i Misr men, un ko, jo maidán men the, kyá insán aur kyá haiwán, sab ko mará: aur olon se maidán kí sabzi sab mári gayí, aur maidán ke sáre darañht tút gaye.

26 Magar faqat Jashan kí zamín men, jahán baní Isráel the, ole na pare.

27 ¶ Tab Fira'un ne Músá aur Hárún ko bulwáyá, aur unhen kahá, si Main ne is dafá gunáh kiya;

KHUDÁWAND 'ádil hai; main aur meri qaum gunahgár hain.

28 KHUDÁWAND se shafá'at karo, (ki bas,) kí áge ko is tarah se na garje, aur ole, na giren; tab main tumhen jáne dúngá, aur tum is se áge yahán nahín rahne ke.

29 Tab Músá ne use kahá, kí Main shahr se báhar nikalte húe KHUDÁWAND ke áge háth utháungá; aur garajná mauqíf ho jáegá, aur ole bhí mauqíf hongé: tá kí tú jáne, kí zamín KHUDÁWAND hí kí hai.

30 Par tú aur tere naukar, main jántá hún, kí ab bhí KHudáwánd KHudá se na ðarenge.

31 So olon se alsí aur jau máre pape: kyúñki jau ke kshoshe á chuke the, aur alsí barh chukí thí.

32 Par gehún aur julfán máre na pape: kyúñki we barhe na the.

33 Aur Músá ne Fira'un pás se shahr ke báhar jáke KHUDÁWAND ke áge háth lambé kiye: so garajná aur ole mauqíf ho gaye, aur menh, jo zamín par thá, tham gayá.

34 Jab Fira'un ne dekhá, kí menh aur ole aur garajná mauqíf húe, to phir sarkashí kí; aur us ne aur us ke naukaron ne dil apná sakht kiya.

35 Aur Fira'un ká dil patthar ho gayá; us ne hargiz baní Isráel ko, jaisá kí KHUDÁWAND ne Músá kí ma'rífat kahá thá, jáne kí rukhsat na dí.

X BAB.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí Fira'un pás já: kí main ne us ke dil ko, aur us ke naukaron ke dilon ko sakht kar diya hai, táki main apní yih nisháníán un men namúddár karún:

2 Aur táki tú apne bete, aur apne pote ko merí qudraten, aur merí nisháníán, jo main ne Misr men un men namúdd kíñ, sunáwe: táki tum jáno, kí KHUDÁWAND main hí hún.

3 Chunáuchi Músá aur Hárún ne

Fira'un pás áke use kahá, ki KHUDÁWAND, 'Ibránion ká Khudá, yún kahtá hai, ki Tú kab tak 'ájizi karne se mere sámhne báze rahégá: mere logon ko jáne de, ki we meri 'ibádat káren.

4 Nahin, agar tú mero logon ko jáne na dogá, to dekh, kal main tere sáre mulk men tiddián bhejúngá.

5 Aur un se zamín ki sat, h chhip jáegi, ki koi zamín ko dekhne na páegá; aur we us báqiát ko, jo olon ki áfat se tere liye bach rahí hain, khá jáengi, aur har ek darakht ko, jo maidán men hai, chat kar lengi:

6 Aur we hí is tarah se, ki na tere bápádáon ne, aur na tere bápádáon ke bápádáon ne, jis roz se ki we dunyá men áe áj tak, dekhá, tere ghar aur tere naukaron ke ghar, aur sáre Misrion ke ghar bhar dengi. Tab wuh phirá, aur Fira'un pás se nikal gayá.

7 Tab Fira'un ke naukaron ne use kahá, ki Kab tak ham is mard ke phande men rahen? un logon ko jáne de, táki we KHUDÁWAND apne Khudá ki 'ibádat káren: ab tak tuihe khabar nahin, ki Misr ujar gayá?

8 Tab Músá aur Hárún Fira'un pás phir buláe gaye; aur us ne unhen kaha, ki Jáo, aur KHUDÁWAND apne Khudá ki 'ibádat karo: par kaun se log hain, jo jáenge?

9 Músá bolá, ki Ham apne jawánon, aur apne búrhon, aur apne beton, aur apni betion, aur apne gallon, aur apne gáe bailon samet jáwenge; ki ham ko zarúr hai, ki apne Khudá ki 'id káren.

10 Tab us ne unhen kahá, ki KHUDÁWAND yúhí tumháre sáth rahe, jo main tumhen aur tumháre bachchon ko jáne dún: dekho, ki badí tumháre áge hai.

11 Aisá na hogá: ab tum jo mard ho, so jáo, aur KHUDÁWAND ki 'ibádat karo; ki tumhári khwáhish yihí thí. Pas, we Fira'un ke áge se dhakke kháke níkále gaye.

12 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Apná háth tiddion ke liye Misr ki zamín par barhá, táki we mulk i Misr par áwen, aur har ek sabze ko, jo is mulk men olon se bach rahe hain, khá len.

13 Pas, Músá ne zamín i Misr par apná 'asá utháiyá, aur KHUDÁWAND ne us sáre din aur sári ráat men purwá ándhí chaláí; jab subh húi, to purwá ándhí tiddián láí.

14 Aur tiddián tamám Misr par áin, aur Misr ki tamám atráf par baithip; aur aisi be-shumár thin, ki un se pesh-tar aisi tiddián na áí thin, na un ke ba'd phir áwengi.

15 Ki sára rú e zamín un se chhip gayá, aisá ki mulk andherá ho áyá; aur unhon ne us zamín ke har ek sabze aur darakhton ke mewon ko, jo olon se bach gaye the, chat liyá: aur tamám mulk i Misr men kisi darakht par, aur maidán ki ghás men sabzi na chhúti.

16 ¶ Tab Fira'un ne Músá aur Hárún ko jald buláiyá, aur kahá, ki Main KHUDÁWAND tumháre Khudá ká, aur tumhárá gunahgár hún.

17 So ab main tumhári minnat kartá hún; faqat is martaba merá gunáh baqshsho, aur KHUDÁWAND apne Khudá se shafá'at karo, ki faqat isi maut ko mujh se dúr kare.

18 Chunáuchi wuh Fira'un pás se uikal gayá, aur KHUDÁWAND se shafá'at kí.

19 Aur Khudá ne pachhwá ándhí bhejí, jo tiddion ko le gayí, aur daryá e Qulzum men dál diyá; aur Misr ki tamám atráf men ek tiddi na rahí.

20 Par KHUDÁWAND ne Fira'un ke dil ko sakht kar diyá, ki us ne baní Isráel ko jáne ki rukhsat na dí.

21 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Apná háth ásmán ki taraf lambá kar, táki mulk i Misr men tárikí ho; aisi tárikí jo tatoli jáwe.

22 Chunánchi Músá ne apná háth ásmán ki taraf utháiyá; aur tín din tak

sāre mulk i Misr meṇ 'ajab andherā rahā.

23 Unhon ne āpas meṇ kīsf ne kīsf ko na dekhā, aur na koī tīn dīn tak apnī jagah se hilā: par sāre banī Isrāel ke makānon meṇ ujālā thā.

24 ¶ Tab Fira'ūn ne Mūsā ko bulāyā, aur kahā, ki Tum jāo, KHUDĀWAND kī 'ibādat karo; faqat tumhāre galle aur tumhāre gāe bail yahān rahen; tumhāre bachche bhī tumhāre sāth jāwen.

25 Mūsā ne kahā, ki Tuihe zarūr hai, ki tū hamāre hāth meṇ qurbānion aur soḡhtanī qurbānion ke liye zabiha dewe, tāki ham KHUDĀWAND apne KHUDā ke āgo qurbānī karen.

26 Hamārī mawāshī bhī hamāre sāth jāegī; aur ek khur bhī na chhorā jāegā; kyūnki hamen zarūr hai, ki un meṇ se KHUDĀWAND apne KHUDā kī 'ibādat ke liye lewen; aur jab tak wahān na jāen, ham nahīn jānte, ki kaun sī chizon se KHUDĀWAND kī 'ibādat karen.

27 ¶ Lekin KHUDĀWAND ne Fira'ūn ke dil ko sakht kar diyā: us ne un kā jānā na chāhā.

28 Aur Fira'ūn ne use kahā, ki Mere sāmhe se jā; āp se hoshyār rah; phir merā munh dekhne ko mat āīyo; kyūnki jis dīn tū merā munh dekhegā, tū mar jāegā.

29 Tab Mūsā ne kahā, ki Tū ne achchhā kahā; main phir terā munh na dekhūngā.

XI BA'B.

AUR KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki Main Fira'ūn aur Misrion par ek balā aur lāūngā; ba'd us ke wuh tumhen yahān se jāne degā: aur jab wuh tumhen jāne degā, to yaqinan tum sab ko dhakiyāke nikāl degā.

2 So ab tū logon ke kānon meṇ kah, ki Har ek marū apne paṛosī, aur har ek 'aurat apnī paṛosin se, rūpe ke bartan, aur sone ke bartan 'āriyat lewe.

3 Aur KHUDĀWAND ne un logon ko Misrion kī nazar meṇ 'izzat bakhshī. Aur yih Mūsā bhī, zamīn i Misr meṇ, Fira'ūn ke khādimon ke naz-dik, aur logon kī nigāh meṇ, buzurg thā.

4 Aur Mūsā ne kahā, ki KHUDĀWAND yūn kahtā hai, ki Main ādhī rāt ko nikalke Misr ke bīchon bīch jāūngā:

5 Aur zamīn i Misr meṇ sāre palauṭhe, Fira'ūn ke palauṭhe se, jo takht par baithā hai, leke, us laundī ke palauṭhe tak, jo chakkī kī oṭ meṇ hai, aur sāre chārpāyon ke palauṭhe mar jāenge.

6 Aur sārī Misr kī zamīn meṇ aisā barā mātām hogā, ki jaisā kabhī na hūā thā, na kabhī phir hogā.

7 Lekin sāre banī Isrāel par ek kuttā bhī apnī jīb na hilāegā, na to insān par, aur na haiwān par: tāki tum jāno, ki KHUDĀWAND kyūnkar Misrion aur Isrāelion meṇ farq kartā hai.

8 Aur yih tere sab naukar mujh pās rujī' karenge, aur apne taīn, yih kahte hūe, mere āge kham karenge; ki Tū nikal jā, aur sab log, jo tere pairau haiṇ, jāwen: aur ba'd us ke main nikal jāūngā. Phir wuh Fira'ūn pās se, shiddat se jluṇjhlātā hūā, nikal gayā.

9 Aur KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki Fira'ūn tumhārī na sunegā; tāki mere 'ajāibāt zamīn i Misr meṇ firāwān hon.

10 Aur Mūsā aur Hārūn ne ye 'ajāib Fira'ūn ko dikhae: aur KHUDĀWAND ne Fira'ūn ke dil ko sakht kar diyā, ki us ne apne mulk se banī Isrāel ko jāne na diyā.

XII BA'B.

PHIR KHUDĀWAND ne zamīn i Misr meṇ Mūsā aur Hārūn ko kahā, ki 2 Yih mahinā tumhāre liye mahinon kā shurū' hogā, aur yih tumhāre sāl kā pahla mahinā hogā.

3 ¶ Isráeliyon kí sári guroh se yih bát kaho, kí Is mahíne ke daswen din, har ek mard, apne apne bápádá-
don ke gharáne ke mutábiq, ek barra,
ghar píchhe ek barra, apne liye lewe;

4 Aur agar wuh gharáná barre ká maqdúr na rakhtá ho, to wuh aur us ká hamsáya, jo us ke ghar se lagá húa ho, nafári ke shumár ke muwáfiq lewe; aur tum har ek ádmí par, us ke kháne ke muwáfiq, hisáb men barre ke mu-
'aiyan karó.

5 Tumhárá barra be-'aib cháhiye, nar aur eksála ho: tum bheron se yá bakríyon se líjiyo:

6 Aur tum use is mahíne kí chaudihawín tak rakh chhoriyo: aur Isráeliyon ke firqe kí sári jamá'at shám ko use zabh karé.

7 Aur we lahú ko lewen, aur un gharon men, jahán we use kháenge, us ke darwaze ke dahne, aur báin, aur úpar ke chaukhat par chhápá máren.

8 Aur we usí ráat ko wuh gosht bhuná húa, be-ḡhamíri roṭi ke sáth, karwí tarkári samet, kháwen.

9 Use kachchá aur pání men ubál-ke hargiz na kháwen; balki us ko sire páon samet, aur us ko, jo peṭ men hai, ág par bhúnke kháwen.

10 Aur tum subh tak us men se koi chiz baqí mat chhoriyo; aur agar kuchh us men se subh tak báqí rah jae, ág se jalá dijiyo.

11 ¶ Aur tum use yún kháiyó: kamren bándhike, apní jútíá páon men pahine húc, apná 'asá apne háth men liye hte; aur tum use jald khá líjiyo: kí fasah KHUDÁWAND kí hai.

12 Is liye kí main áj ráat mulk i Misr men guzar karúngá, aur sab palauthe, insán ke aur haiwán ke, jo mulk i Misr men hai, márúngá; aur Misr ke sáre ma'búdon par sazá ká hukm jári karúngá: kí main KHUDÁWAND hún.

13 Aur wuh ḡhún tumháre liye un gharon par, jahán jahán tum ho, nishán

hogá: aur main wuh lahú dekhke tum se dar guzrúngá; aur jab main Misr kí zamin ke rahnowálon ko márúngá, to wabá tum par na áwegí, kí tumhen halák karé.

14 Aur yih din tumháre liye ek yádgár hogá; aur tum KHUDÁWAND ke liye is din men yih 'id pusht dar pusht kíjiyo; aur is 'id ko abad tak bamesha kí rasm muqarrar kíjiyo.

15 Sát din tak tum be-ḡhamíri roṭi kháiyó; tum pahle hí din ḡhamír apne gharon se báhar kar dijiyo: is liye kí jo koi, pahle din se loke sátwen din tak, kisi din ḡhamíri roṭi kháwegá, to wuh shakhs Isráel men se kátá jaeág.

16 Aur pahle din majma' i muqaddas hogá; aur sátwen din bhí tumháre wáste majma' i muqaddas hogá: in men kisi tarah ká kán kiya ne jaeág, siwá us ke kí har ek ádmí kuchh kháwe; yihí faqat kiya jáwe.

17 Aur tum be-ḡhamíri roṭi kí yih 'id yád rakhiyo; kyúñki isi din main tumháre lashkaron ko Misr kí zamin se báhar láya hún: is liye tum is din ko, apne zamánon men, hamesha kí rasm ke liye yád rakhiyo.

18 ¶ Pahle mahíne kí chaudihawín táriḡh se, shám ko, ikkiswín táriḡh tak, tum be-ḡhamíri roṭi kháiyó.

19 Sát din tak tumháre gharon men ḡhamír páya na jáwe: kyúñki jo koi ḡhamíri kháegá, Isráel kí jamá'at se kátá jaeág, ḡhwáh wuh musáfir ho, ḡhwáh us kí paidáish wahín húi ho.

20 Tum ḡhamíri koi chíz mat kháiyó: tum apní sab bastion men be-ḡhamíri roṭi kháiyó.

21 Tab Músá ne Isráel ke sáre buzurgon ko buláya, aur unhen kahá, kí Apne apne ghar píchhe ek ek barra nikálke láo, aur yih fasah ká barra zabh karó.

22 Aur tum zúfe kí ek mutṭhí lo, aur use us lahú men, jo básan men hai, gota deke úpar ke chaukhat aur donon bázu darwáze ke us se chhápo;

aur tum meṇ se koi subh tak apne ghar ke darwáze se báhar na jáwe.

23 Is liye ki Ḳhudá guzar karegá, táki Misrion ko máre; aur jab wuh úpar ke chaukhat par, aur donon bá-zú par lahú ko dekhégá, to ḲHUDÁ-WAND dar par se guzregá, aur halák karnewále ko na chhorégá, ki tumháre gharon meṇ áke tumhen máre.

24 Aur tum apní, aur apne beṭon kí rasm ke liye, is kám kí hamesha muháfazat kijiyo.

25 Aur yún hogá, ki jab tum us zamín meṇ, jo ḲHUDÁWAND tumhen apne wa'de ke muwáfíq degá, dákhil hoge, to tum is 'ibádat kí muháfazat karoge.

26 Aur yún hogá, ki jab tumhári aulád tum se kahen, ki 'Tum is 'ibádat se kyá maqsad rakhte ho?

27 'To tum kahoge, ki Yih fasah kí qurbáni ḲHUDÁWAND ke liye hai, jo Misr meṇ baní Isráel ke gharon par se guzrá, jis waqt us ne Misrion ko mará, aur hamáre gharon ko bacháiyá. 'Tab [▲]logon ne sir jhukáe, aur sijde kiye.

28 Aur baní Isráel chale gaye, aur unhon ne, jaisá ki ḲHUDÁWAND ne Músá aur Ilárún ko farmáyá thá, kiyá; unhon ne waisá hí kiyá.

29 ¶ Aur yún húa, ki ḲHUDÁWAND ne ádhí ráat ko Misr kí zamín meṇ sáre palauṭhe, Fira'ún ke palauṭhe se leke, jo apne takht par baiṭhá thá, us qaidi ke palauṭhe tak, jo qaidkháne meṇ thá, cháráyon ke palauṭhon samet halák kiye.

30 Aur Fira'ún ráat ko uthá, wuh, aur us ke sab naukari, aur sáre Misrí uṭhe; aur Misr meṇ bará nauhá thá; kyúñki koi ghar na rahá, jis meṇ ek na mará.

31 ¶ Tab us ne Músá aur Ilárún ko ráat hí ko buláiyá, aur kahá, ki Uṭho, aur mere logon meṇ se nikal jáo; tum, aur baní Isráel jáo; aur jaisá tum ne kahá hai, ḲHUDÁWAND kí 'ibádat karo.

32 Apne galle aur gac bail bhí lo, jaisá tum ne kahá hai, aur rawána ho; aur mere liye bhí barakat cháho.

33 Aur Misrí un logon par jabr karte the, táki unhen mulk i Misr se jald khárij karen; kyúñki we samjhe, ki ham sab mar jáenge.

34 Aur un logon ne áté gúndhá húa, peshtar us se ki wuh khamír ho, áte kí laganon samet, kapron meṇ bándhke apne kándhon par uṭhá liyá.

35 Aur baní Isráel ne Músá ke kahne ke muwáfíq kiyá; aur unhon ne Misrion se rúpe ke bartan, aur sone ke bartan, aur kapre 'áriyat liye.

36 Aur ḲHUDÁWAND ne un logon ko Misrion kí nigáh meṇ aisí 'izzat bakhsí, ki unhon ne un ko 'áriyat dí. Aur unhon ne Misrion ko lút liyá.

37 ¶ Aur baní Isráel ne Ra'amís se Sukkát tak piyáde safar kiyá; un ke mard, siwá larakon ke, chha lákh ke qarib the.

38 Aur ek dúsrí barí guroh mil julkar un ke sáth gayi; aur galle, aur bail, aur bahut barí mawáshí gayi.

39 Aur unhon ne us gúndhe húe áte kí, jo we Misr se le nikle the, be-khamíri rotían pakáin; kyúñki wuh khamír na húa thá; is liye ki we Misr se jabran nikále gaye the, aur wahán thahar na sakeṇ, aur na kuchh khána apne liye taiyár karne páe.

40 ¶ Aur baní Isráel kí, jo Misr ke báshinde the, búdobáshí chár sau tis baras tak thí.

41 Aur chár sau tis baras ke ákhir vón húa, ki thík usí din ḲHUDÁWAND kí sári faujen zamín i Misr se nikal gayin.

42 Yih ḲHUDÁWAND kí wuh ráat hai, jo cháhiye khúb yád rakhí jáwe, ki wuh unhen Misr kí zamín se báhar láiyá; ḲHUDÁWAND kí yih wuhí ráat hai, jise cháhiye kí sáre baní Isráel, apne qarnon meṇ, yád rakhen.

43 ¶ Phir ḲHUDÁWAND ne Músá

aur Hārūn ko kahā, kī Fasah kī rasm yih hai, kī koī begāna use na khāwe :

44 Lekin har ek shakhs kā gulām, jo zarḡharīd hai, jab us kā ḡhatna kiyā jāwe, to wuh use khāwe.

45 Begāna aur mazdūr na khāwe.

46 Yih ek hī ghar meṇ khāyā jāwe; us kā gosht kuchh ghar se bāhar na le jāyā jāwe; aur na us kī haḡdī torī jāwe.

47 Isrāel kī sārī jamā'at us par 'amal kare.

48 Aur agar koī begāna tumhāre sāth muqīm ho, aur KHUDĀWAND kī fasah kiyā chāhe, to us ke sab mard apnā ḡhatna karwāen; tab wuh nazdik āwe, aur fasah kare; aur ab wuh goyā tumhārī zamīn meṇ paidā hūā hai : kyūnki nā-maḡhtūn insān use na khāegā.

49 Watānī aur begāne kī, jo tumhāre bīch meṇ hai, ek shari'at hogī.

50 Sāre banī Isrāel ne, jaisā kī KHUDĀWAND ne Mūsā aur Hārūn ko farmāyā, waisā hī kiyā.

51 Aur yūn hūā, kī ṡhik usī din KHUDĀWAND ne banī Isrāel ko, un ke lashkaron ke sāth, zamīn i Misr se bāhar nikālā.

XIII BAT.

AUR KHUDĀWAND ne Mūsā se farmāyā, kī

2 Sab palauthe mere liye muqaddas kar; jo koī kī banī Isrāel meṇ kholnewālā rihm kā hai, kyā insān aur kyā haiwān, merā hai.

3 ¶ Aur Mūsā ne logon se kahā, kī Tum yih din, jis meṇ tum Misr se bāhar āe, aur qaidḡhāne se bāhar nikle, yād rakhiyo; kī KHUDĀWAND tum ko ba zabardastī wahān se nikāl lāyā : ḡhamirī roṡī khāī na jāwe.

4 Tum Ābīb ke mahīne meṇ, āj ke din, bāhar nikle.

5 ¶ Aur yih hogā, kī jab KHUDĀWAND tujhe Kan'ānion, aur Hittion, aur Amūrion, aur Hawion, aur Yabū-sion kī zamīn meṇ lāwe, jise us ne

tumhāre bāpdādon se qasamiyā kahā hai, kī tumhen dewegā, jahān dūdḡh aur shahd bahtā hai, to tū is mahīne meṇ yih 'ibādat yād rakhiyo.

6 Sāt din tak tū be-ḡhamirī roṡī khāiyo, aur sātweṇ din KHUDĀWAND ke liye 'īd hogī.

7 Be-ḡhamirī roṡī sāt din khāī jāwe : aur ḡhamirī roṡī tere pās nazar na āwe, aur na ḡhamirī tere sāre mulk meṇ tere rūbarū dikhāī dewe.

8 ¶ Aur tū usī roz apne betē par zāhir kijiyo, kī Jab ham Misr se bāhar nikle, tab KHUDĀWAND ne mujh se jo kuchh kiyā, us sabab se yih hai.

9 Aur yih ek nishānī tujh pās tere hāth meṇ, aur terī donon ānkhon ke sāmḡhne, ek yādgār hogī, tākī KHUDĀWAND kā shara' tere muḡh meṇ ho : kyūnki KHUDĀWAND ne tujhe ba zabardastī nuḡk i Misr se nikālā.

10 Tū yih hukm isī waqt i mu'ai-yan meṇ, sāl ba sāl, yād rakhiyo.

11 ¶ Aur yūn hogā, kī jab KHUDĀWAND tujhe Kan'ānion kī zamīn meṇ, jaise us ne tujh se aur tere bāpdādon se qasam khāī hai, lāwe, aur use tujhe dewe,

12 Tū sab ko, jo kī rihm ke kholnewālā haiṇ, KHUDĀWAND ke liye judā kijiyo; sāre nar terī mawāshī meṇ, jo pahle paidā hūe, KHUDĀWAND ke hongē :

13 Aur gadhe ke pahle bachchhe ke badle barre ko fidiyā dijiyo; aur agar tū us kā fidiyā na dewe, to us kī gardan tor dāliyo : aur apne farzandon meṇ ādmī ke sāre palautḡhon kā fidiyā dijiyo.

14 ¶ Aur yūn hogā, jab terā betā āyanda ko tujh se pūchhe, aur kahe, kī Yih kyā hai? to tū use kabīyo, kī KHUDĀWAND ham ko ba zabardastī Misr aur gulāmion ke ghar se bāhar lāyā.

15 Aur jab Fira'un ne na chāhā, kī hamen jāne de, to yūn hūā, kī KHUDĀWAND ne Misr meṇ sab palautḡhe,

Yūsuf ki hadḡiān lē jātin. **ḲHURU'J, XIV.** *Fira'ūn un kā pichhā karta.*

insān ke palauṡhōṡ se leke haiwān ke palauṡhōṡ tak, mār dāle: is wāste main un sab naron ko, jo rihm ke kholnewāle haiṡ, **ḲHUDĀWAND** ke liye zabh kartā hūṡ, lekin apne farzandon ke sab palauṡhōṡ kā fidiya detā hūṡ.

16 Aur yih tere hāth meṡ ek 'alāmat, aur terī āṡkhon ke bich ek yād-gār hogā: kyūṡki **ḲHUDĀWAND** zabardastī se ham ko Misr se bāhar nikāl lāyā.

17 ¶ Aur jab Fira'ūn ne un logon ko jāne diyā, to yūṡ hūā, ki **Khudā** ne unheṡ yih rahbarī na kī, ki we Filistion kī rāṡ se jāweṡ, agarchi wuh nazdik kī rāṡ thī; kyūṡki **Khudā** ne kahā, Aisā na ho ki we log larāī dekh-ke pachhtāweṡ, aur Misr ko phir jāweṡ:

18 Balki **Khudā** ne un logon ko daryā e Qulzum ke bayābān kī taraf pherā: aur banī Isrāel saṡ bāndhe hūe zamin i Misr se nikle chale gaye.

19 Aur Mūsā ne Yūsuf kī hadḡiān sāth liṡ: kyūṡki us ne banī Isrāel ko tākīdan qasam deke kahā thā, ki **Khudā** yaqīnan tumhārī khabargiri karegā: tum yahāṡ se merī hadḡiān apne sāth le jāiyo.

20 ¶ Phir we Sukkāṡ se rawāna hūe, aur bayābān ke kanāre Aitām meṡ utar pare.

21 Aur **ḲHUDĀWAND** din ko badlī ke sūtūṡ meṡ, tāki unheṡ rāṡ batāwe, aur rāt ko āg ke sūtūṡ meṡ hoke, tāki unheṡ roshnī baḡhshe, un ke āge chalā jātā thā, tāki din rāt chale jāeṡ.

22 Wuh badlī kā sūtūṡ din ko, aur āg kā sūtūṡ rāt ko, un logon ke āge se hargiz na uṡhātā thā.

XIV BĀ'Ṣ.

AUR **ḲHUDĀWAND** ne Mūsā se far-māyā, ki

2 Banī Isrāel se kah, ki Phireṡ, aur Fi-Alhīrāt ke āge, Mijḡāl aur daryā ke darmiyan, muqim hon: Ba'al-Safūṡ ke muqābil, jo daryā ke kanāre hai, muqim hon.

3 Fira'ūn banī Isrāel ke haqq meṡ kahegā, ki We us zamin meṡ phanse haiṡ, aur bayābān ne unheṡ band kiyā hai.

4 Aur main Fira'ūn ke dil ko saḡht karūṡgā, ki wuh un kā pichhā karegā; aur main Fira'ūṡ aur us ke sāre lashkar par gālib hūṡgā; tāki Misri jāneṡ, ki **ḲHUDĀWAND** main hūṡ. Aur unheṡ ne aisā hī kiyā.

5 ¶ Aur jab shāḡ i Misr ko khabar di gayī, ki we log bhāg gaye, to Fira'ūṡ aur us ke kḡādimoṡ kā dil un logon kī taraf se phir gayā, aur we bole, ki Ilam ne yih kyā kiyā, ki Isrāel ko apnī khidmatgārī se bāhar jāne diyā?

6 Tab us ne apnī gārīāṡ jotīṡ, aur apne log sāth liye:

7 Aur us ne chḡha sau chunī hūi gārīāṡ, Misr kī sab gārīāṡ, sāth liṡ; aur un sab par sardār biṡhāe.

8 Aur **ḲHUDĀWAND** ne shāḡ i Misr Fira'ūṡ ke dil ko saḡht kar diyā, aur wuh banī Isrāel ke pichhe chaṡṡ daurā: par banī Isrāel bālādastī se nikle.

9 Aur Misr un kā pichhā kiye chale gaye, aur Fira'ūṡ ke sāre ghoron, aur us kī gārion, aur us ke sawāron, aur us ke lashkar ne, un ko kḡaima kharā karte hūe daryā par, Fi-Alhīrāt aur us ke āge, Ba'al-Safūṡ ke muqābil, jā hī liyā.

10 ¶ Aur jab Fira'ūṡ nazdik hūā, aur banī Isrāel ne āṡkheṡ ūpar kiṡ, aur Misrion ko apne pichhe āte hūe dekhā, we shiddat se ḡare: tab Banī Isrāel ne **ḲHUDĀWAND** se faryād kī:

11 Aur Mūsā se kahā, ki Kyā Misr meṡ qalron kī jagah na thī, ki tū ham ko wahāṡ se bayābān meṡ marne ke liye lāyā? tū ne ham se yih kyā mu'amala kiyā, ki ham ko Misr se nikāl lāyā?

12 Kyā yih wuhī bāt nahīṡ, jo ham ne Misr meṡ tujh se kahī thī, ki Ilam se hāth uṡhā, tāki ham Misrion kī khidmat karen? ki hamāre liye Mis-

rion kí khidmat karná bayábán men aur un ká pichhá kiye hūe, we, aur marne se bihtar thá. Fira'un ke sab ghoṛe, aur us kí gárián,

13 ¶ Tab Músá ne logon ko kahá, aur us ke sawár, daryá ke bichon bich Khauf na karo, khare raho, aur tak áe.

24 Aur yún húa, ki KHUDÁWAND ne pichhle pahar us ág aur badlí ke us Misrion ko, jinhen tum áj dekhte ho, sutún men se Misrion ke lashkar par tum unhen phir tá abad na dekhoge. nazar kí, aur Misrion kí fauj ko ghabrá diya.

14 KHUDÁWAND tumháre liye jang karegá, aur tum chupcháp rahoge. 25 Aur un kí gárión ke pahiyon ko nikál dála, aisá ki mushkil se chaltí

15 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Tú kyún mere áge nála kartá hai? Baní Isráel se kah, ki we áge chalen. thín: chunánchi Misrion ne kahá, kí A'o, Isráelion ke munh par se bhág jáwen; kyúnki KHUDÁWAND un ke liye Misrion se jang kartá hai.

16 Tú apná 'asá uṭhá, aur daryá par apná háth barhá, aur use do hisse kar: 26 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Apuá háth daryá par barhá, tá ki páni Misrion, aur un kí gárión, aur un ke sawáron par, phir áwe.

17 Aur dekh, ki main Misrion ke dilon ko saht kar dúngá, aur we un ká pichhá karenge: aur main Fira'un, aur us kí sipáh, aur us kí gárión, aur us ke sawáron par apná jalál záhír karúnga. 27 Aur Músá ne apná háth daryá par barháya, aur daryá subh hote apní qúwat í aslí par lautá; aur Misrí usí ke áge bháge: aur KHUDÁWAND ne Misrion ko daryá men halák kiya.

18 Aur ye Misrí, jab main Fira'un, aur us kí gárión, aur us ke sawáron par apná jalál záhír karúnga, to jánge, ki main KHUDÁWAND hún. 28 Aur páni phirá, aur gárión, aur sawáron, aur Fira'un ke sab lashkar ko, jo un ke pichhe daryá ke bich áe the, chhipá liya: aur ek bhí un men se báqí na chhúta.

19 ¶ Aur Khudá ká Firishta, jo Isráelí lashkar ke áge chalá játa thá, 29 Par baní Isráel khushk zamín par daryá ke bich men chale gaye: phirá, aur un kí pusht par á rahá, aur par páni kí un ke dahine aur báin diwár thí.

20 Aur Misrion ke lashkar aur Isráelí lashkar ke bich men áya; aur wuh ek andheri badlí ho gayi, par rát ko roshan hui: so tamám rát ek lashkar dústre ke nazdik na áya. 30 So KHUDÁWAND ne us din Isráelion ko Misrion ke háth se yún bacháya; aur Isráelion ne Misrion kí lashaen daryá ke kanáre par dekhín.

21 Phir Músá ne daryá par háth barháya: aur KHUDÁWAND ne basabab barí púrabí ándhí ke tamám rát men daryá ko chalayá, aur daryá ko sukhá diya, aur páni ko do hisse kiya. 31 Aur Isráelion ne barí qudrat, jo KHUDÁWAND ne Misrion par záhír kí, dekhí: aur log KHUDÁWAND se dare: tab KHUDÁWAND par, aur us ke bande Músá par, imán láe.

XV BAT.

22 Aur baní Isráel daryá ke bich men se súkhí zamín par hoke guzar gaye: aur páni kí, un ke dahine aur báyin, diwár thí. TAB Músá aur baní Isráel ne KHUDÁWAND ke áge yih gít gáyá, aur bole, ki Main KHUDÁWAND kí hamd o saná gaúnga, kí us ne bare jalál se apne ta,ín záhír kiya: us ne

23 ¶ Aur Misrion ne pichhá kiya,

ghore ko, us ke sawár samet, daryá men dál diyá.

2 KHUDÁWAND merí qúwat, aur merá rág hai, aur wuh merí naját húa: wuh merá Khudá hai, main us ki baráí karúngá; mere báp ká Khudá hai, main us kí buzurgi karúngá.

3 KHUDÁWAND sáhib i jang hai: YAHÓWAH us ká nám hai.

4 Fira'un kí gáríán aur us ká lashkar us ne daryá men dál diyá; us ke chhune hús saráár daryá e Qulzum men dhubáe gaye.

5 Gahrápon ne unhen chhipá liyá; we patthar kí mánind tah ko chale gaye.

6 Ai KHUDÁWAND, terá dahiná háth zor men mashhúr húa: aur, ai KHUDÁWAND, tere dahine háth ne bairion ko chúr chár kiyá.

7 Tú ne apne bare jalál se apne sámhná-karnewálon ko dhá diyá: tú ne apne gazab ko bhejá, jis ne un ko naráí kí mánind jaláyá.

8 Aur tere nathnon ke dam se pání ek jagah simat gayá, aur maujen túda túda kharí ho gayin, aurdaryá ke bích men gahrápe jam gaye.

9 Dushman bolá, Main píchhá karúngá, main já lúngá, main lút ká mál bántúngá; un se main jí apná thandá karúngá; main apní talwár khinchúngá, merá háth un ko halák karegá.

10 Tú ne apní hawá se phúnk mári, daryá ne unhen chhipá liyá: we síse kí tarah zor ke pání men tale baith gaye.

11 Ma'búdon men, ai KHUDÁWAND, tujh sá kaun hai? pákizagi men kaun hai terá sá jalálwálá, daránewálá, sáhib baráion ká, 'ajáibát ká banánewálá?

12 Tú ne apná dabiná háth barháyá, zamin unhen nigal gayí.

13 Tú ne apní rahmat se un logon kí, jinhen tú ne chhuráyá, rahnumái kí: tú ne apne zor se unhen apne muqaddas makán tak lá pahuncháyá.

14 Qaumen sunengi, aur kámp jáwengi: aur Filistion ko khauf pakregá.

15 Tab Adám ke ra'is hairán hong-e; Moáb ke pahlawán ko kapkapí pakregi; Kan'án ke sab rahnewále pighal jáenge.

16 Unhen khauf aur hirás hogá; we tere buzurg háth se patthar kí tarah be-hiss o harakat ban jáenge, jab tak tere log guzar na jáwen, aur, ai KHUDÁWAND, jab tak tere we log, jinhen tú ne kharid kiyá, guzar na jáwen.

17 Tú unhen láegá, aur unhen apní mírás ke pahár par darakht kí tarah lagáwegá, us jagah par, jo, ai KHUDÁWAND, tú ne apne rahne ke liye banáí hai, aur já e quds men, jo, ai KHUDÁWAND, tere háthon ne qáim kí hai.

18 KHUDÁWAND abad ul ábád saltanat karegá.

19 Is liye kí Fira'un ká ghorá, us kí gárion aur us ke sawáron samet, daryá ke bích men gayá, aur KHUDÁWAND ne daryá ke pání ko un par phir pherá; lekin baní Isráel, daryá ke bíchon bích se, súkhí zamin par hoke chale gaye.

20 ¶ Tab Hárún kí bahin Miryam nabiya ne daf háth men liyá; aur sab 'auraten, dafon ke sáth, thiraktí húin us ke píchhe chalín.

21 Aur Miryam ne un ke gáne ká jawáb diyá, kí KHUDÁWAND kí hamd o saná gáo, kí us ne bare jalál se apne tajín záhír kiyá; us ne ghore ko, us ke sawár samet, daryá men dál diyá.

22 So Músá Isráel ko daryá e Qulzum se le áyá, aur we Súr ke bayában men gaye; aur we tín din tak bayában men chale gaye, aur pání na páyá.

23 ¶ Aur jab we Márah men áe, to Márah ká pání pí na saken; kyúñki wuh karwá thá: is liye us ká nám Márah húa.

24 Tab logon ne yih kahke Músá se shikáyat kí, kí Ham kyá píwen?

25 Us ne KHUDÁWAND se faryád ki: KHUDÁWAND ne use ek darakht dikháya, jise us ne, jab pání men dala, to pání míthá ho gayá; wahán us ne un ke liye ek áin aur shari'at banáí, aur wahán us ne unhen ázmáya:

26 Aur kahá, ki Agar tú dil lagáko KHUDÁWAND apne Khudá ki áwáz sune, aur jo kuchh us kí nazar men achchhá hai kare, aur us ke hukmon ke sune, aur us ke áinon ko yád rakhe, to main un bímáron men se, jo main ne Misrion par bhejín, tujh par koi na bhejúngá; ki main wuh KHUDÁWAND hún, jo tuihe shifá bakhshtá hai.

27 ¶ Phir we Ailim ko, jahán pání ke bárah chashme aur sattar darakht khajúr ke the, áe: aur unhon ne pání par khaíma khaṛe kiye.

XVI BAT.

PHIR we Ailim se rawána húc, aur baní Isráel kí sári jamá'at zamín i Misr se khárij hokar dúsre mahíne ke pandrahwen din Sín ke bayábán men, jo Ailim aur Síná ke darmiyán hai, pahunchí.

2 Aur sári jamá'at baní Isráel kí, us bayábán men, Músá aur Hárún par jhunjhláí:

3 Aur Baní Isráel bole, ki Kásh ham KHUDÁWAND ke háth se zamín i Misr men, jis waqt ki ham gosht ki hándion ke pás baithte the, aur roṭi man bharke kháthe the, máre játe; kyúnki tum ham ko is bayábán men níkal lác ho, kí sáre majma' ko bhúkh se halák karo.

4 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Dekh, main ásmán se tumháre liye roṭián barsáúngá: yih log har roz níkalke jitná ek hí din ke liye kifáyat kare, har ek din samet liyá karen: táki main unhen jánchún, kí we meri shari'at par chalenge, yá nahín.

5 Aur yún hogá, kí chhathe din we use jo le áwenge pakáke taiyár kar-

enge: magar jitná kí roz roz jamá' hotá hai us ká dúná ho jáegá.

6 To Músá aur Hárún ne sáre baní Isráel se kahá, kí Shám ko tum jánoge kí KHUDÁWAND tum ko zamín i Misr se báhar láyá:

7 Aur subh ko tum KHUDÁWAND ká jalál dekhoge: is liye kí tum jo KHUDÁWAND par jhunjhláte ho, so wuh suntá hai: aur ham kyá hain, jo tum ham par jhunjhláte ho?

8 Aur Músá ne kahá, Yún hogá, kí shám ko KHUDÁWAND tumhen kháne ko gosht, aur subh ko roṭi peṭ bharke degá; kí KHUDÁWAND tumháre jhunjhláne ko, jo tum us par jhunjhláte ho, suntá hai: aur ham kyá hain? tumhári jhunjhláhat ham par nahín, balki KHUDÁWAND par hai.

9 ¶ Phir Músá ne Hárún se kahá, kí Baní Isráel kí sári jamá'at se kah, kí KHUDÁWAND ke nazdík áo, kí us ne tumhári jhunjhláhat ko suná.

10 Aur yún húa, kí jab Hárún baní Isráel kí sári jamá'at ko kah rahá thá, to unhon ne bayábán kí taraf nazar kí: aur kyá dekhte hain? kí KHUDÁWAND ká jalál badlí men záhir húa.

11 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá,

12 Main ne baní Isráel ká jhunjhláná suná; unhen kah, kí Tum darmiyán zawál aur gurúb ke gosht kháoge, aur subh ko roṭi se ser hoge; aur tum jánoge, kí main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún.

13 Aur yún húa, kí shám ko batereñ úpar áín, aur paráo ko chhipá liyá: aur subh ko lashkar ke ás pás os parí.

14 Aur jab os paṭi chukí, to kyá dekhte hain? kí bayábán men ek-chhotí chhotí gol chíz, aisí safed jaise barf ká chhotá tukrá, zamín par parí hai.

15 Aur baní Isráel ne dekhke ápas men kahá, kí Mann hai; kyúnki

unhon ne na jáná, ki wuh kyá hai. Tab Músá ne unhen kahá, Yih roṭi hai, jo KHUDÁWAND ne kháne ko tumhen dí hai.

16 ¶ Yih wuh bát hai, jo KHUDÁWAND ne tumhen farináí thí, Hai ek us men se, ba qadr apne kháne ke, ádmí pichhe ek umar, jam'a kare; har ek apne logon ká shumár karke, un ke liye jo us khaimen men hain, lewe.

17 Chunánchi baní Isráel ne yún-bín kiya, aur un men se ba'zon ne ziyáda, aur ba'zon ne kam jam'a kiya.

18 Aur jab unhon ne umar se nápa, to jis ne bahut jam'a kiya thá, kuchh ziyáda na páya; aur us ká, jis ne kam jam'a kiya thá, kam na húa; har ek ne un men se, ba qadr apne kháne ke, jam'a kiya thá.

19 Aur báwujúde ki Músá ne kahá, kí Koi us men se subh tak báqí na chhore

20 We us ke sunnewále na hñe; aur ba'zon ne subh tak kuchh rahne diya; so us men kire par gaye, aur sar gayá: Músá un par gusse húa.

21 Aur we ek ek har subh, ba qadr apne kháne ke, chunte rahe: Aur jab áftáb garm húa, wuh pighal gayá.

22 ¶ Aur yún húa, ki chhathe din unhon ne roṭion se dúní jam'a kí, do do umar ek ek ke liye: aur jam'aat ke sab sardáron ne áke Músá ko khabar dí.

23 Us ne unhen kahá, ki Yih wuhí hai, jo KHUDÁWAND ne kahá thá, Kal sabt, KHUDÁWAND ká muqaddas sabt hai: jo tumhen pakáná ho paká lo, aur jo ubálná ho ubál lo; aur wuh, jo bach rahe, apne liye subh tak mahfúz rakho.

24 Chunánchi unhon ne, jaisá Músá ne kahá thá, subh tak rahne diya: wuh na sará, na us men kire pare.

25 Aur Músá ne kahá, ki Use áj khaó; kyúñki áj KHUDÁWAND ká sabt hai: áj tum maidán men na páoge.

26 Chha din tak tum use jam'a

karoge; par sátwen din, jo sabt hai, kuchh na páoge.

27 ¶ Aur yún húa, ki ba'ze un logon men se sátwen din jam'a karne ko gaye, aur kuchh na páya.

28 Tab KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí Kab tak tum mere hukmon aur meri shari'aton ke hifz ká inkár karoge?

29 Dekh, azbaski KHUDÁWAND ne tum ko sabt diya, is liye wuh tumhen chhathe din do din kí roṭián detá hai; har ek tum men se apní jagah par rahe; sátwen din koi ápní jagah se báhar na jáwe.

30 Chunánchi logon ne sátwen din áram kiya.

31 Aur Isráel ke gharáne ne us ká nám Mann rakhá: aur wuh dhaníye ke bíj kí tarah safed; aur maza us ká shahd men milí húi phulaurí ká thá.

32 ¶ Aur Músá ne kahá, Yih wuh bát hai, jo KHUDÁWAND farmatá hai, Ek umar us se apne qarnon ke liye bharke mahfúz rakho; tá ki we us roṭí ko dekhen, jo main ne tumhen bayábán men khiláí, jab main tumhen zamín i Misr se báhar láya.

33 Aur Músá ne Ilárún ko kahá, Ek martabán le, aur ek umar mann us men bhar, aur KHUDÁWAND ke áge lá, tá ki wuh tumháre qarnon ke liye mahfúz rahe.

34 Chunánchi Hárún ne, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko kahá thá, Sandúq i shahádat ke áge use mahfúz rakhá.

35 Aur baní Isráel chálís baras, jab tak ki we bastí men áe, mann Pháte rahe; jab tak ki we zamín i Kan'án kí nawáhí men áe, mann kháte rahe.

36 Aur ek umar aifah ká daswán hissa hai.

XVII BA'B.

TAB sáre baní Isráel kí jam'aat ne apne safaron men, KHUDÁWAND ke farmán ke mutábíq, Sín ke bayábán se kúch kiya, aur Raffdíim

men derā kiyā: wahān logon ke pīne ko pāni na thā.

2 So log Mūsā se jhagarne lage, aur kahā, Ham ko pāni dē, ki ham piwēn. Mūsā ne unhen kahā, Tum mujh se kyūn jhagarte ho? aur KHUDĀWAND ká kyūn imtihān karte ho?

3 Aur we log wahān pāni ke piyāse the; so log Mūsā par jhunjhlāe, aur kahā, ki Tū hamen Mīsr se kyūn nikāl lāyā, ki hamen, aur hamāre laṛkon, aur hamāri mawāshī ko piyās se halāk kare?

4 Mūsā ne KHUDĀWAND se faryād karke kahā, ki Main in logon se kyā karūn? we sab to abhī mujhe sangsār karne ko taiyār hai.

5 KHUDĀWAND ne Mūsā ko farmāyā, ki Logon ke āge jā, aur banī Isrāel ke buzurgon ko apne sāth le; aur apnā 'asā, jo tū daryā par mārta thā, apne hāth men le, aur jā.

6 Dekh, ki main wahān Hurib kī chatān par tere āge kharā hūngā: tū us chatān ko māriyo; us se pāni niklegā, tāki log piwēn. Chunānchi Mūsā ne banī Isrāel ke buzurgon ke sāmhe yihī kiyā.

7 Aur us ne, is liye ki banī Isrāel ne wahān jhagrā kiyā thā, aur is liye ki unhon ne KHUDĀWAND ká imtihān kiyā thā, aur kahā thā, ki KHUDĀWAND hamāre bīch men hai, ki nahīn? us jagah ká nám Massah aur Maribah rakhā.

8 ¶ Tab 'Amāliq charḥ āe, aur Rafidim men banī Isrāel ke sāth lare.

9 Tab Mūsā ne Yashū' ko kahā, ki Ham men se log chun, aur nikal, aur jākar 'Amāliq se jang kar: kal main Khudā ká 'asā apne hāth men leke pahār kī choṭī par kharā hūngā.

10 So Yashū' ne, jaisā Mūsā ne use kahā thā, kiyā, aur 'Amāliq ke sāth jang kī: Mūsā, aur Hārūn, aur Hūr pahār kī choṭī par charhe.

11 Aur yūn hūā ki jab Mūsā apnā hāth uthātā thā, to banī Isrāel fath

pāte the: aur jab hāth laṭkā detā thā, tab 'Amāliq gālīb hote the.

12 Lekin Mūsā ke hāth bhāri ho rahe the; tab unhon ne ek patthar leke us ke niche rakhā; wuh us par baiṭhā, aur Hārūn aur Hūr, ek ek taraf, aur dūsra dūsri taraf hoke, us ke hāthon ko sambhāle rahe: tab us ke hāth, āftāb ke gurūb hote tak, mazbūti se uthē rahe.

13 Aur Yashū' ne 'Amāliq aur us ke logon ko talwār kī dhār se shikast di.

14 Tab KHUDĀWAND ne Mūsā se kahā, ki Yādgāri ke liye kitāb men ise likh rakh, aur Yashū' ke kán men yih kah de: ki main 'Amāliq ká nám o nishān āsmān ke tale se bilkull miṭā dūngā.

15 Aur Mūsā ne qurbāngāh banāi, aur us ká nám YAHOWA'II NISSI' rakhā:

16 Aur us ne kahā, Chūnki hāth Yāh ke takht par uthāyā, is liye KHUDĀWAND kī jang 'Amāliq ke sāth nasl dar nasl hogi.

XVIII BĀB.

JAB Mūsā ke sasure Yitrū ne, jo Midyān ká káhin thā, yih sab sunā, ki Khudā ne Mūsā, aur apnī qaum Isrāel ke liye kyā kiyā, aur KHUDĀWAND Isrāel ko Mīsr se bāhar lāyā;

2 Tab Yitrū Mūsā ke sasure ne Mūsā kī jorī Safūrah ko, ba'd us ke ki Mūsā ne use chor diyā thā, liyā;

3 Aur us ke donon beton ko bhī, jin men se ek ká nám us ne Jairsūm rakhā thā; is liye ki us ne kahā thā, ki Main gair zamīn men musāfir hūn:

4 Aur dūsre ká nám Ili'azar; kyūnki us ne kahā, ki Mere bāp ká Khudā merā madadgār hai, aur us ne mujhe Fira'un kī talwār se bachāyā hai.

5 Aur Mūsā ká sasurā Yitrū, us ke bete aur us kī jorī ko leke, Mūsā pás, jis bayābān men us ne Khudā ke koh par khaimā kharā kiyā thā, āyā:

6 Aur Músá se kahá, ki Main terá sasur Yitrú, aur terí jorú, aur us ke sáth us ke do beté tujh pás áe haiñ.

7 ¶ Tab Músá apne sasure ko istiqbál ko niklá, aur us ke áge jhuká, aur us ko chúná; aur ápas men ek ne दूसरे की क़hair o 'áfiyat púchhi, aur khaime men áe.

8 Músá ne sab kuchh sasure se bayán kiya, ki KHUDÁWAND ne, Isráel ke liye, Fira'ún aur Misrion se yún kiya, aur ráh men un par ye musibatén parin, aur KHUDÁWAND ne unhen kyúnkar bacháya.

9 Aur Yitrú un sab ihsánon ke sabab se, jo KHUDÁWAND ne Isráel par kiye, jinhen us ne Misrion ke háth se naját bakhsí, bág bág húá :

10 Aur Yitrú ne kahá, ki Mubárah hai wuh Khudá, jis ne tum ko Misrion ke háth, aur Fira'ún ke háth se naját bakhsí, aur jis ne qaum ko Misrion ke panje se bacháya.

11 Ab main jántá hún, ki KHUDÁWAND sab ma'búdon se bará hai; kyúnki wuh un kámon men, jo unhen ne gurúr se kiye, un par gálib húá.

12 Aur Músá ká sasurá Yitrú ek sokhtaní qurbání aur zabihe Khudá ke liye láya : aur Hárún aur Isráel ke sab buzurg Músá ke sasure ke sáth rotí kháne Khudá ke áge áe.

13 ¶ Aur दूसरे दिन सुब को यून हुआ, कि Músá logon kí 'adálat karne baithá; aur log Músá ke áge subh se shám tak khare the.

14 Tab Músá ke sasure ne sab kuchh, jo us ne logon se kiya, dekhe kahá, ki Yih tú logon se kya kartá hai? tú kyún áp akelá baithá hai, aur sab log subh se shám tak tere áge khare rahte haiñ?

15 Músá ne apne sasure ko kahá, Yih is wáste hai, ki log Khudá se daryáft karne ke liye mujh pás áte haiñ.

16 Jab un men kuchh jhagrá hotá hai, to we mere pás áte haiñ; aur

main ek ke aur दूसरे के दारमियán insáf kar detá hún; aur main unhen Khudá ke ahkám aur shari'at se ittílá kartá hún.

17 Tab Músá ke sasure ne us ko kahá, ki Tú achchhá kám nahín kartá.

18 Ki tú yaqínan máñda ho jáegá, tú bhí, aur yih guroh bhí, jo tere sáth hai; kyúnki yih kám tujh par nipat bhári hai; tú akelá us ko karne ki táqat nahín rakhtá.

19 Ab merá kahá mán : main tujhe saláh detá hún, aur Khudá tere sáth rahe : tú un logon ke pás Khudá kí jagah ho, aur un ká sab ahwál Khudá se 'arz kiya kar ;

20 Aur tú rusúm aur shari'at kí bátén unhen sikhla, aur wuh ráh, jis par chalna, aur wuh kám, jise karná unhen farz hai, unhen batá.

21 So tú un logon men se i'atibári log chun le, jo khudátars aur sachche insán hon, aur lálachí na howen; aur unhen hazáron, aur saikron, aur pachás pachás, aur das das par hákim kar de :

22 Ki we logon kí har waqt 'adálat karen; aur yún howe, ki we har ek bará muqaddama tujh pás láwen, par har ek chhotá muqaddama we faisal karen : ki yih tere liye kuchh ásuu bogá, aur we bojh uþháue men tere sharík howenge.

23 Agar tú yih kám karegá, aur Khudá tujhe yún hukm kare, to tú kám par qáim rah sakegá, aur yih log bhí apní jagah salámat jáenge.

24 Chunáñchí Músá ne apne sasure ká kahá suná, aur sab, jo us ne kahá thá, kiya.

25 Aur Músá ne sab Isráelion men se i'atibári log chune, aur unhen logon ká sardár, hazáron ká sardár, aur saikron ká sardár, pachás pachás ká sardár, aur das das ká sardár kiya.

26 We logon ká har waqt insáf karte the : mushkil muqaddame Músá pás láte the, par chhoté muqaddame áp hí faisal karte the.

Bani Isráel ká Síná ko áná. K̲HURU'J, XIX. K̲hudá ká un par zâhir honá.

27 ¶ Phir Músá ne apne sasure ko rukhsat kí, aur wuh apne watan ko rawána ho gayá.

XIX BA'B.

AUR bani Isráel zamín i Misr men se báhar hoke tísre mahíne ke usí din Síná ke bayábán men áe.

2 Kyúñki we Rafidím se rawáná hoke bayábán i Síná men áe, aur dasht men utar paré; aur bani Isráel ne koh ke áge khaima khare kiye.

3 Tab Músá K̲hudá pás charhá, aur K̲HUDÁWAND ne use pahár se buláyá, aur kahá, ki Tú Ya'qúb ke khándán ko yún kahiyo, aur bani Isráel se yún bayán kijiyo;

4 Ki tum ne dekhá, ki main ne Misrion se kyá kiya, aur tumhen goyá 'uqáb ke paron par biṭhake apne pás le áya.

5 Ab agar tum merí áwáz ke filha-qíqat sunnewále hoge, aur mere 'ahd ko hifz karoge, to tum sárí qaumon se ziyáda mere liye ek khazána i kháss hoge: kyúñki sárí zamín merí hai:

6 Aur tum mere liye káhinon kí ek mamlukat, aur ek muqaddas qaum hoge. Ye we báten hain, jo tú bani Isráel ko kahégá.

7 ¶ Tab Músá áya, aur guroh ke buzurgon ko buláyá, aur un ke rúbarú sárí báten, jo K̲HUDÁWAND ne use farmái thin, bayán kín.

8 Aur sab logon ne milke jawáb diyá, aur kahá, ki K̲HUDÁWAND ne sab, jo kuchh kí farmáyá hai, ham karenge. Aur Músá ne logon ká jawáb K̲HUDÁWAND ke pás pahuncháyá.

9 Aur K̲HUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Dekh, main andherí badlí men tujh pás átá hún, tá ki log, jab main tujh se báten karún, sunen, aur abad tak tere mu'ataqid rahen. Aur Músá ne logon kí báten K̲HUDÁWAND se kahín.

10 ¶ Aur K̲HUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Logon pás já, aur áj aur

kal men unhen pák kar, aur un ke kapre dhulwá,

11 Aur tísre din taiyár rahen; ki K̲HUDÁWAND tísre din sáre logon kí nazar men koh i Síná par utar áegá.

12 Aur tú logon ke liye girdágird hadden bándhiyo, aur kahiyo, ki A'p se khabardár, pahár par na charhen, aur us kí sarhadd ko na chhúen: jo koi pahár ko chhúégá, albatta ján se mará jáegá.

13 Koí háth us tak na pahunché; nahín to, wuh lákalám sangsár kiya jáegá, yá tír se mará jáegá; wuh, k̲hwáh insán ho, k̲hwáh haiwán, jíta na bachégá; aur jab qarnái kí áwáz bahut barháí jáwe, to we pahár par charhen.

14 ¶ Tab Músá pahár par se utar-ke logon ke darmiyan gayá, aur us ne logon ko pák sáf kiya; unhon ne apne kapre dhulwáe.

15 Aur us ne logon se kahá, ki Tísre din taiyár raho: jorúon se mat milo.

16 ¶ Aur yún húá, ki tísre din subh ko bádál garje, aur bijlián chan-kin, aur pahár par kálí ghaṭá umdí, aur qarnái kí áwáz bahut buland húi; chunánchi sáre log deron men kámp gaye.

17 Aur Músá logon ko khaimagáh se báhar láya, ki K̲hudá se miláwe; aur we pahár ke niche á khare hue.

18 Aur sab koh i Síná par zer o bálá dhuwán thá; kyúñki K̲HUDÁWAND shu'ale men hoke us par utrá: aur tanúr ká sá dhuwán us par se uṭhá, aur pahár sarásar hil gayá.

19 Aur jab qarnái kí sadá bahut barháí gayí, aur buland se buland hotí játi thí, Músá ne kalám kiya, aur K̲hudá ne use ek áwáz se jawáb diyá.

20 Aur K̲HUDÁWAND koh i Síná, pahár kí choṭí par, názil húá; aur K̲HUDÁWAND ne pahár kí choṭí par Músá ko buláyá; aur Músá charh

21 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Utar já, aur logon ko taqaiyud kar, tá na howe, ki haddon ko torke KHUDÁWAND ke pás dekhne ko áwen, aur bahutere un men halák ho jáwen.

22 Aur káhinon ko bhí, jo KHUDÁWAND ke nazdik áe hain, kah, ki Apne ta'in pák karen; káhin aisá na ho, ki KHUDÁWAND un men rakhna dál de.

23 Tab Músá ne KHUDÁWAND se kahá, ki Log koh i Síná par á nahin sakte: kyunki tú ne to hamen tákid karke kahá hai, ki Pahár ke liye hadden muqarrar kar rakhho, aur us ko pák karo.

24 KHUDÁWAND ne use kahá, ki Chal, niche já, aur tujh ko phir úpar áná hoga, tú aur Hárún tere sáth: par káhin aur log hadden torke KHUDÁWAND pás úpar na áwen, na howe, ki wuh un men rakhna dál de.

25 Chunánchi Músá logon pás tale utrá, aur un se kalám kiya.

XX BA'T.

PHIR Khudá ye sab báten bolá, aur kahá, ki,

2 KHUDÁWAND terá Khudá, jo tujhe zamín i Misr se, aur gulámon ke ghar se nikál láya, main hún.

3 Mere huzúr tere liye dúsrá Khudá na howe.

4 Tú apne liye koí múrat, yá kisi chíz kí súrat, jo úpar ásmán par, yá niche zamin par, yá pání men zamín ke niche hai, mat baná:

5 Tú un ke áge apne ta'in mat jhuká, aur na un kí 'ibádat kar; kyunki main KHUDÁWAND terá Khudá gayúr Khudá hún, aur bápádáon kí badkáríán un kí aulád par, jo mujh se 'adáwat rakhte hain, tisri aur chau-thí pusht tak pahunchátá hún;

6 Par un men se hazáron par, jo mujhe piyár karte, aur mere hukmon ko hifz karte hain, rahm kartá hún.

7 Tú KHUDÁWAND apne Khudá ká nám be-fáida mat le; kyunki jo us ká nám be-fáida letá hai, KHUDÁWAND use be-gunáh na thahráwegá.

8 Tú sabb ká din pák rakhne ke liye yád kar:

9 Ohha din tak tú mihnát karke apne sáre kám káj kar;

10 Lekin sátwán din KHUDÁWAND tere Khudá ká sabb hai: us men kuchh kám na kar, na tú, na terá betá, na terí betí, na terá gulám, na terí laundí, na terí mawáshí, aur na terá musáfir, jo tere pháṭakon ke andar ho:

11 Kyunki KHUDÁWAND ne chha din men ásmán, aur zamín, daryá, aur sab kuchh jo un men hai, banáya, aur sátwen din áram kiya: is liye KHUDÁWAND ne sabb ke din ko barakat dí, aur use muqaddas thahráya.

12 ¶ Tú apne má báp ko 'izzat de: táki terí 'umr us zamín par, jo KHUDÁWAND terá Khudá tujhe detá hai, daráz howe.

13 Tú khún mat kar.

14 Tú ziná mat kar.

15 Tú chorí mat kar.

16 Tú apne paṛosí par jhúṭhí gawáḥí mat de.

17 Tú apne paṛosí ke ghar ká lálach mat kar; tú apne paṛosí kí jorú, aur us ke gulám, aur us kí laundí, aur us ke bail, aur us ke gadhe, aur kisi chíz ká, jo tere paṛosí kí hai, lálach mat kar.

18 ¶ Aur sab logon ne dekhá, ki bádal garje, bijlián chamkín, qarnái kí áwáz hui, pahár se dhuṇwán uṭhá; aur sab logon ne jab yih dekhá, to we hate, aur dūr já khare rahe.

19 Tab unhon ne Músá se kahá, ki Túhí ham se bol, aur ham sunen: lekin Khudá ham se na bole, káhin ham mar na jáwen.

20 Músá ne logon ko kahá, ki Tum mat dáro; is liye kí Khudá áya hai, kí tumhen imtíhán kare, aur tá kí us

ká khauf tumháre sámhne záhir ho, ki tum gunáhi na karo.

21 Tab we log dúr hí khare rahe, aur Músá us kí máin ne ásmán par se tumháre sáth báten kíen.

22 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, 'Tú baní Isráel se kah, ki 'Tum ne dekhá, ki máin ne ásmán par se tumháre sáth báten kíen.

23 Tum mere muqábil rúpe ko ma'bud mat banáyo, aur na apne liye sone ke ma'bud.

24 ¶ Tú mere liye gili qurbángáh banáyo, aur tú wahán apní sokhtaní qurbáníán aur apní salámatí kí qurbáníán zabh kijiyo; apní bheron aur apne bailon men se: aur jis jagah main apne nám ko záhir karúngá, wahán main tujh kano áúngá, aur tujhe barakat dúngá.

25 Aur agar tú mere liye patthar kí qurbángáh banáwe, to taráshe hie patthar kí mat banáyo: kyúinki agar tú use auzár lagáwégá, to tú use nápak karegá.

26 Aur tú merí qurbángáh par sírhí se hargiz mat charhiyo, tá ki terí barhanagí us par záhir na hove.

XXI BA'B.

AB shar'a kí rusim, jo tú unhen batáegá, ye hai: ki,

2 Agar tú 'Ibrání gulám mol lewe, to wuh chha baras terí khidmat kare, aur sátwen baras muft ázád ho jáe.

3 Agar wuh akelé áyá thá, to akelé jáegá: agar wuh joriwálá thá, to us kí jorú us ke sáth jáegí.

4 Agar us ke áqá ne us ká byáh kar diyá, aur jorú us kí us se bete aur betián jani; to jorú bachchon samet áqá kí howegí, aur wuh akelé chálá jáe.

5 Aur agar yih gulám sáf kahe, ki Main apne áqá, aur apní jorú, aur apne larkon ko dost rakhtá hún; main ázád hoke chálá na jáúngá:

6 To us ká áqá use qázion pás le jáe; phir use darwáze par, yá darwáze

ke chaukhat par láwe; aur sutári se us ká kán chhede; aur wuh bamesha us kí gulámí kare.

7 ¶ Aur agar koí shakhs apní betí ko beche, táki bándí ho, to wuh gulám-on kí tarah cháli na jáegí.

8 Agar áqá us ká, jis ne use apne liye mangetar kiyá, us se náráz ho, to aisá ho kí us ká fidiya diyá jáwe: us ko rawá nahín, ki use ajnabí qaum ke háth beche; kyúinki us ne us se dagá-bázi kí.

9 Aur agar wuh us kí mangní apne bete ke sáth kare, to wuh us se beñon ká sá sulúk kare.

10 Agar wuh apne liye dúsrí le, to us ke kháne kapre aur hamkhwábi men qásir na howe.

11 Aur agar wuh ye tinoñ sulúk us se na kare, to wuh muft, be rúpiye diye, ázád cháli jáe.

12 ¶ Jo koí kisi mard ko máre, aur wuh mar jáe, to wuh albatta qatl kiyá jáwe.

13 Aur agar us shakhs ne qatl ká qasd nahín kiyá, aur Khudá ne use us ke háth men giriftár karwá diyá; to main tere liye ek jagah thahráúngá kí jis men wuh bháge.

14 Par agar koí shakhs bad-khwáhi se apne hamsáo par charh áwe, tá ki use makt se máre; to tú use merí qurbángáh se judá kar de tá ki wuh jare.

15 ¶ Aur wuh, jo apne báp yá apní má ko máre, albatta már dálá jáwe.

16 ¶ Aur jo koí ádmí ko churá le jáwe, aur use bech dále, yá wuh us ke pás se pakrá jáwe, to wuh albatta már dálá jáegá.

17 ¶ Aur wuh, jo apne báp yá apní má par la'nat kare, már dálá jáwe.

18 ¶ Aur agar do shakhs jhagren, aur ek dústre ko patthar yá mukká máre, aur wuh na mare, par bistari ho jáe;

19 To agar wuh uṭh khará ho, aur láthí leke ráh chale, to wuh, jis ne mārā, be-ilzám hai: aur faqat us ke kárbar ká nuqsán jo húa ho, so bhar de, aur use bilkul chángá karwáe.

20 ¶ Aur agar koí apne gulám yá laundí ko láthián máre, aur wuh már kháti húi mar jáe; to use sazá dí jáe.

21 Lekin agar wuh ek din yá do din jīwe, to use sazá na dí jáwe; is liye ki wuh us ká mál hai.

22 ¶ Agar log jhagren, aur kisi pet-wálí ko dukh pahuncháwen, aísá ki us ká pet gir jáe, par wuh khud halák na ho; to use, jis tarah kí sazá us ká shauhar tajwiz kare, dí jáwe; aur wuh qázíon kí tajwiz ke muwáfíq gunah-gári dewe.

23 Aur agar wuh us sadme se halák ho jáe, to tú ján ke badle ján le,

24 Aur ánhk ke badle ánhk, dánt ko badle dánt, aur háth ke badle háth, páñw ke badle páñw,

25 Jaláne ke badle jaláná, zakhm ke badle zakhm, choṭ ke badle choṭ.

26 ¶ Aur agar koí apne gulám yá apní laundí kí ánhk men máre, ki us kí ánhk phúṭ jáe; to us kí ánhk ke badle men use ázád kar de.

27 Agar apne gulám yá apní laundí ká dánt toṛe; to us ke dánt ke badle men use ázád kar de.

28 ¶ Agar bail mard yá 'aurat ko síng máre, aísá ki wuh halák ho; to wuh bail pattharon se mārā jáwe, aur us ká gosht kháyá na jáwe; aur bail ká málík be-gunáh hai.

29 Par agar wuh bail áge se síng márne kí lat rakhtá thá, aur us ke málík ko khabar dí gayí, aur us ne use bándh na rakhá, aur us ne mard yá 'aurat ko halák kiyá: to bail par pathráo kiyá jáe, aur us ká málík bhí mārā jáwe.

30 Aur agar us se khún-bahá mángá jáwe, to apní ján chhuráne ke liye jítná us ke sir dhará jawe, so purá dewe.

31 Kḥwáh us ne betá mārā ho, kḥwáh betí, is hukm ke muwáfíq us ke sáth 'amal kiyá jáwe.

32 Agar bail kisi ke gulám ya laundí ko síng már baiṭhe; to wuh un ke málík ko misqál ke wazn ke tís rāpae dewe, aur bail pathráo se mārā jáwe.

33 ¶ Aur agar koí kúa khole, yá khode, aur us ká munḥ na dhámpe, aur bail yá gadhá us men gire;

34 To kúe ká málík ap nuqsán uṭháwe, aur un ke málík ko qímat de; aur wuh, jo mará, usí ká hogá.

35 ¶ Aur agar kisi ká bail दूसरे ke bail ko satáwe, aísá ki wuh halák ho jáe; to wuh jíte bail ko bechen, aur us ká dām ádhon ádh ápas men bánt len; aur wuh múa húa bail bhí un men ádhon ádh bántá jáe.

36 Aur agar jáná jáwe, ki us bail ko síng már baiṭhne kí 'ádat thí, aur us ke málík ne use bándh na rakhá; wuh albatta bail ke badle bail dewe; aur wuh mará húa us ká mál hogá.

XXII B'A'B.

AGAR koí bail yá bher churáwe, aur use zabh kare, yá beche; to wuk ek bail ke badle páñch bail, aur ek bher ke char bheren dewe.

2 ¶ Agar chor sendh márte húa dekhá jáe, aur koí use már baiṭhe, aur wuh mar jáe; to us ke liye khún kiyá na jáwe:

3 Agar yih din ko nowe, to us ke liye khún kiyá jáegá; kyunki cháhiye kí wuh purá badlá de; agar wuh kangál ho, to chori ke liye bechá jáe.

4 Agar chori kí chíz usí tarah us ke háth men zinda pái jáe, kḥwáh wuh bail ho, kḥwáh gadhá, kḥwáh bher; to wuh ek ek ke do do dewe.

5 ¶ Agar koí khet yá tákistán khiláwe, yá apne charpáye us men chhore, yá दूसरे ke maidan men charáwe; to apná achchhe se achchhá khet, aur bihtar se bihtar angúrí bág, us ke badle dewe.

6 ¶ Agar ág bharke, aur kánton men já lage, aísí kí anáj ká tál, yá anáj ká khará húa khet, yá maidán ká nuqsán, ho jáe; to jis ne kí ág lagáí, albatta tútá dewe.

7 ¶ Agar koi apne hamsáe ko naqd yá jins rakhne ko sompe, aur us shakhs ke ghar se chorí jáe; to jab wuh chor háth lage to dúná bhar de.

8 Agar chor pakrá na jáe, to us ghar ká málík qázíon ke áge láyá jáe, tá ma'lún ho, kí us ne apne hamsáe ke mál par háth barháyá kí nahín.

9 Is wásto kí sab qism kí khiyánat men, khwáh bail kí, khwáh gadhe, yá bher, yá kapre kí, yá kisi chíz kí, jo gum húi ho, jis ká koi dá'wa kartá hai, kí merá hai, donon tarafwálon ká jhagrá qázíon ke huzúr láyá jáe; aur qází jise mujrim kare, wuh apne hamsáe ko dúná dewe.

10 Agar koi apne hamsáe pás gadhá, yá bail, yá bher, yá koi charpáya amánat rakhe; aur wuh mar jáe, yá chot kháwe, yá bagair kisi ke dekhe hánk diyá jáe:

11 To un donon ke darmiyán KHU-DÁWAND kí qasam se faisala kiyá jáe, kí us ne apne hamsáe ke mál par apná háth barháyá nahín; aur mál ká málík qabúl kare, tab wuh us ko us ká tútá na de.

12 Agar wuh us ke pás se chorí jáe, to wuh us ke málík ko tútá de.

13 Aur agar us ko kisi darinde ne phár dálá, to wuh us ko gawáhi ke wásto láwe, aur pháre húa ká tútá na de.

14 ¶ Agar koi shakhs apne hamsáe se kuchh áriyat lewe, aur wuh zakhmí howe, yá mar jáe; agar málík us ke sáth na thá, to wuh us ká badlá dewe;

15 Par agar sáth thá, to wuh tútá na de; agar kiráya liyá ho, to yih sirf us ke kiráe kí újrat de.

16 ¶ Agar koi ek chhokrí ko, jo us kí mangetar nahín, dam deke us se

mubásharat kare, wuh albatta use mahr deke us se nikáh kare.

17 Agar us ká báp hargiz rází na ho, kí use us ko de, to wuh kunwá-ríon ke mahr ke muwáfq use naqdí de.

18 ¶ Tú jádúgar ní jo jine mat de.

19 ¶ Jo koi charpáye se mubásharat kare, ján se mará jáe.

20 ¶ Jo koi, faqat KHU-DÁWAND ke siwá, kisi ma'búd ke liye qurbání kare, wuh 'azáb se már dálá jáwe.

21 ¶ Tú musáfir ko hargiz na satá, aur us se bad-sulúki na kar, is liye kí tum bhí zamín i Misr men musáfir the.

22 ¶ Tum kisi bewe yá yatím larke ko dukh mat do.

23 Agar tú un ko kisi taur se sa-táegá, aur we mujh se faryád karen, to main yaqínan un kí faryád sun-úngá;

24 Aur merá qahr bharkegá; main tujhe talwár se már dálúngá, aur teri jorúán ránden, aur tere bachche lá-wáris ho jáenge.

25 ¶ Agar tú mere logon men se jis kisi ko, jo tere áge muhtáj hai, kuchh qarz dewe, to us se byájíon kí tarah sulúk mat kar, aur us se súd mat le.

26 Agar tú kisi waqt apne hamsáe ke kapre girau men rakh lewe, to cháhiye kí tú súraj dúbte húa use pahunchá dewe.

27 Kyúнки yih us ká faqat orhná hai, yih us ko badan ke liye libás hai, jis men wuh so rahtá hai; aur yún hogá, kí jab mere áge faryád karegá, main us kí sunúngá; kyúнки main mihrbán hún.

28 ¶ Tú hákimon ko bad-du'á mat de, aur apní qaum ke sardár ko la'nat na kar.

29 ¶ Tú apne khaliyán ke faiz, aur apne kholú ke ras se mujhe guzráne men der mat kijiyo: tú apne beton se palauthá mujhe dijiyo.

30 ¶ Aisá hī tū apne bailon se, aur bheron se, kījiyo : sāt din tak wuh mā ke sāth rahe ; āthwen din tū use mujhe dījiyo.

31 ¶ Tum mere pāk log ho : darindon kā phārā hūā gosht, jo maidān men parā ho, mat khāiyo ; tum use kutton ko dījiyo.

XXIII BĀ'Ṭ.

TU' kisī kī jhūṭhī khabar mat urā ; tū zulm kī gawāhī men sharfron kā sāthī mat ho.

2. ¶ Tū guroh kī pairaui badi karno men mat kījiyo ; aur tū kisī jhagre men logon kī bahutāyat ke sabab un kī taraf māil hoke nā-liaqq mat kījiyo.

3 ¶ Aur na kangāl kī, us ke muqaddama men, tarafdārī kījiyo.

4 ¶ Agar tū apne dushman ke bail yā gadhe ko be-rāh jāte dekhe, to zarūr use us kane pahunchāiyo.

5 Agar tū us ke gadhe ko, jo terā kina rakhtā hai, dekhe, ki bojh ke niche baiṭh gayā, aur tū us kī madad karnā nā chāhe, to albatā tū us kī kunak kar.

6 Tū apne muhtāj se us ke muqaddama men insāf ko mat pheriyo ;

7 Jhūṭhe mu'āmala se dūr rahiyo ; aur be-gunāhon aur sachchon ko qatl mat kījiyo ; kyūnki main sharir kī tasdiq nā karūngā.

8 ¶ Tū hadya nā lenā ; kyūnki hadya dānushmandon ko andhā kartā hai, aur sādīqon kī bāton ko pher detā hai.

9 ¶ Aur musāfir ko bhī tasdi'a mat dījiyo ; kyūnki tum musāfir ke dil ko jānte ho ; is liye ki tum khud bhī zamin i Misr men musāfir the.

10 Aur chha baras zamīn men khetī kar, aur us se jo paidā ho jam'a kar :

11 Par sātwen baras use chhor dē, ki partī rahe ; tā ki terī qaum ke miskin use khāwen, aur jo un se bache, maidān ke chārpāe charen.

Aisā hī tū apne angūr aur zaitūn ko bāg kā mu'āmala bhī kījiyo.

12 Ohha din tak apnā kārobār karnā, aur sātwen din ārām kījiyo ; tā ki terā bail, aur terā gadhā bhī, ārām pāwen, aur terī laundi kā betā aur musāfir tāza-dam ho jāen.

13 Aur sab men, jo main ne tujhe farmāyā hai, hoshyār rah : dūsre ma-būdōn kā nām tak nā le, aur wuh tere munh se nā sunā jāe.

14 ¶ Tū sāl bhar men tīn martabe mere liye 'id kar.

15 Fatīrī rotī kī 'id yād rakh : tū sāt din tak, jaisā main ne tujhe hukm kiyā hai, fatīrī rotī khā, Abīb ke mahīne men, muqarrari waqt par ; kyūnki tū usī men Misr se bāhar āyā ; aur koī mere āge khālī-hāth nā āwe :

16 Aur fasl kāṭne kī 'id, terī mihnāt ke pahle phalon kī, jo tū ne apne khet men boe : aur jam'a karne kī 'id, ākhir i sāl, jab tū khet se apnī mihnāt ke phal jam'a kar chukā.

17 Tere sab mard tīn bār bār sāl KHUDĀWAND KHudā ke sāmnhue hāzir hōwen.

18 Tū zabīha kā lahū, jo mere liye hai, khamīrī rotī ke sāth mat guzrān : aur merī 'id kī charbī subh tak bāqī nā rahne pāwe.

19 Tū apnī zamīn ke pahle phalon se pahle ko KHUDĀWAND apne KHudā ke ghar men lāiyo. Tū halwān us kī mā ko dūdih men mat pakāiyo.

20 ¶ Dekh, main ek firishṭa tere āge bhejtā hūn, ki rāh men terā nigāhbān ho, aur tujhe us jagah, jo main ne 'aiyār kī hai, le āwe.

21 Us ke āge hoshyār rah, aur us kā kahā mān ; use mat chirhā ; kyūnki wuh terī khatā nā bakḥshegā : ki merā nām us men hai.

22 Par agar tū sach much us kā kahā māne, aur sab, jo main kahtā hūn, kare ; to main tere dushmanon kā dushman, aur tere bairion kā bair hōūngā.

23 Ki merá frísnta tere áge chal-
egá, aur tujhe Amúrion, aur Hittion,
aur Farizzion, aur Kan'ánion, aur
Hawion, aur Yabúsion ke bích men
láegá: aur main un ko halák kar-
úngá.

24 Tú un ke ma'búdon ko sijda mat
kar, na un kí 'ibádat, na un ká se kám
kar: balki tú unhen sáf dhá de, aur
un ke buton ko tor dál.

25 Aur tum KHUDÁWAND apne
Khubá kí bandagí karo, aur wuh tum-
hári roí aur páni men barakat bakh-
shegá; aur main tumháre bích se
bímári ko uthá lúngá.

26 ¶ Terí zamin par kisi ká peñ na
giregá, na koi báníh rahégi: main terí
umr púri karúngá.

27 Main apne dar ko tere áge bhej-
úngá; aur main un sab logon ko, jin par
tú áwegá, halák karúngá; aur main
aisá karúngá, ki tere sab dushman tere
áge se píth pher denge.

28 Main tere áge kambúron ko bhej-
úngá, jo Hawí, aur Kan'áni, aur Hittí
ko tere sámlne se bbagáwenge.

29 Main un ko ek hí sál men tere
áge se daf'a na karúngá, tá na howe ki
zamin wírán ho, aur maidán ke
dariunde tere muqábil firáwáu ho jáen.

30 Main un ko thore thore karke
tere áge se daf'a karúngá, yahán tak
ki tú ziyáda ho, aur zamin ká wáris
ho.

31 Main daryá e Qulzum se leke
Fillistion ke samundar tak, aur bayá-
bán se leke nahr i Furát tak, terí
hadden bándhúngá; kyúñki zamin ke
basnewálon ko tere hawále karúngá;
aur tú unhen apne áge se níkal
degá.

32 Tú un se, aur un ke ma'búdon
se, 'ahd mat bándhiyo.

33 We terí zamin par na rahenge,
tá na howe ki we tujhe merá gunahgár
karen; kyúñki agar tú un ke ma'búdon
kí 'ibádat kare, to yih tere liye albatta
phandá hogá.

XXIV BAB.

AUR us ne Músá se kahá, ki KHUDÁ-
WAND pás charh á, tú, aur
Hárún, aur Nadab, aur Abihú, aur
Baní Isráel ke buzurgon se sattar
shakhhs: tum dúr se sijda karo.

2 Aur Músá akelé KHUDÁWAND
ko nazdik áwe; par we nazdik na
áwen: aur log us ke sáth na charhen.

3 ¶ Aur Músá ne áke KHUDÁ-
WAND kí sári báton aur 'adáláton ká
bayáu logon se kiyá: aur sáre logon
ne muttáfíq hoke jawáb diyá, aur
kahá, ki Sári báten, jo KHUDÁWAND
ne farmái haiñ, ham karenge.

4 Aur Músá ne KHUDÁWAND kí
sári báten likhín, aur subh ko sawere
uthá, aur pahár ke tale ek qurbángál,
aur baní Isráel ke bárah firqon ke
hisáb ke muwáfíq bárah sutún, biná
kiye.

5 Aur us ne baní Isráel ke jawánon
ko bhejá, aur unhon ne sokhtáñ
qurbániñ charháñ, aur salámi ke
zabíhe bailon se KHUDÁWAND ke liye
zabh kiye.

6 Aur Músá ne ádhá khún leke
básanon men rakhá, aur ádhá qurbáu-
gáh par chhúrká.

7 Phir us ne 'ahdnáma liyá, aur
logon ko parh sunáyá: we bole, ki
Sab kuchh, jo KHUDÁWAND ne far-
máiyá hai, ham karenge, aur tábi'
rahenge.

8 Músá ne us lahú ko leke logon
par chhúrká, aur kahá, Yih lahú us
'ahd ká hai, jo ki KHUDÁWAND ne un
báton kí bábat tumháre sáth bándhá
hai.

9 ¶ Tab Músá, aur Hárún, aur
Nadab, aur Abihú, aur sattar buzurg
Isráeli úpai gaye.

10 Aur unhon ne Isráel ke Khudá
ko dekhá: aur us ke páon ke tale, jaise
ñilam ke patthar kí, gachkári, aur us
kí shaffáfi jirm i ásmán kí mánind
thí.

11 Aur baní Isráel ke amíron par

us ne aptá háth na rakhá : unhon ne Kḥudá ko dekhá, aur kháyá aur piyá.

12 Aur KḤUDÁWAND ne Músá ko kahá, ki Pahár par mujh pás é, aur waháñ rah ; aur main tujhe patthar kí lauhén, aur shari'at aur ahkám, jo main ne likhe haiñ, dúngá, tá ki tú unhon síkhláwe.

13 Aur Músá, aur us ká khádim Yashu' uthe : aur Músá Kḥudá ke pahár ke úpar gayá.

14 Aur us ne buzurgon se kahá, ki 'Tum hamáre liye yabáñ, jab tak ki ham tuni pás phir áwen, thahro : aur dekho, ki Hárún aur Húr tumháre sáth haiñ : agar kisi ko kuchh kám howe, to wuh un ke pás jáwe.

15 Tab Músá pahár ke úpar gayá, aur ek badli ne pahár ko dhámp liyá.

16 Aur KḤUDÁWAND ká jalál koh i Siná par thahrá, aur badli use chha din tak dhámpo rahí : aur sátwén din us ne badli men se Músá ko buláyá.

17 Aur KḤUDÁWAND ká jalál baní 'Isráel kí nazar men, pahár kí choti par, dhadhaktí ág kí máuind, dikhái detá thá.

18 Aur Músá badli ke darmiyán chálá gayá, aur pahár par charh gayá : aur Músá pahár par chális din rát rahá.

XXV BA'.

AUR KḤUDÁWAND ne Músá ko farmáyá :

2 Baní 'Isráel ko kah, ki we mere liye nazar láwón : so jo koí ki apne dil kí kḥushí se, jis qadr mujhe dewe, to us se merí nazar tum le líjiyo.

3 Aur nazar, jo tum un se loge, so ye haiñ : soná, aur rúpá, aur pítal,

4 Aur ásmání, aur argawání, aur qirmizí rang, aur mihín sút, aur bakrí kí pashm,

5 Aur menqhon kí surkh rangí húi khálen, aur tukhas kí khálen, aur shittím kí lakrí,

6 Aur chirág ke liye tel, aur malne

ke tel ke liye masálíb, aur kḥushibú bakhúr kí,

7 Aur sang i sulaimání, aur nagíne, jo áfid ke liye, aur sina-band men jare jáenge.

8 Aur mere liye maqdis banáwen, tá ki main un ke darmiyán rahún.

9 Khaima ká namúna, aur us ke sab lawázim ke namúne, jaise main tumhen dikháún, waise hí tum sab banáyo.

10 ¶ Aur ye shittím kí lakrí ka ek sandúq banáwen, jis kí lambái arháí háth, aur chaurái derh háth, aur úncháí derh háthi howe.

11 Aur tú us ke úpar kḥális soná marhiyo, us ke andar aur báhar se marhiyo, aur us ke úpar ás pás sone ká kalas banáyo.

12 Aur tú us ke liye sone ke char halqe dhálke us ke cháron konon par, do halqe ek taraf, do halqe dúsrí taraf, lagáyo.

13 Aur tú shittím kí lakrí kí choben banáyo, aur un par soná marhiyo.

14 Aur tú us sandúq kí atráf men ye choben un halqon men dál díjiyo, tá ki un se wuh sandúq utháyá jáwe.

15 Choben sandúq ke halqon men dálí jáen : we us se judá na hon.

16 Tú us 'ahdnáme ko, jo main tujhe dúngá, us sandúq men rakhiyo.

17 Aur tú kafáre ká sarposh kḥális sone se banáyo, jis ká túl arháí háth, aur arz derh háth ho.

18 Aur tú sone ke do karúbí banáyo, unhen garhkar us kafáre ke sarposh kí donon taraf men banáyo.

19 Ek karúbí ek taraf men, aur dúsrá karúbí dúsrí taraf men baná : aur un karúbíon ko us kafáre ke sarposh ke donon konon men banáyo.

20 Aur we karúbí par phailáe húe hon, aise ki kafáragáh un ke paron tale dhamp jáe ; aur un ke munh ámhne sánhne kafáragáh kí taraf howen.

21 Aur tú uskafáragáh ko us san-

dúq ke úpar rakhiyo; aur wuh 'ahd-náma jo main tujhe dúngá, us sandúq men rakhiyo.

22 Wahán main tujh se muláqát karíngá, aur main kafáragáh ke úpar se, karúbíon ke darmiyán se, jo 'ahd-náme ke sandúq ke úpar hongé, un sab chízon kí bábat, jo main baní Isráel ke liye tujhe hukm kárúngá, tujh se bátchít karúngá.

23 ¶ Aur tú do háth lambí, aur ek háth chaurí, aur qerh háth únchí, shittím kí lakrí kí ek mez bhí banáíyo.

24 Aur us ko kundan se marhiyo, aur tú us kí cháron taraf sone ká kalas banáíyo.

25 Aur tú us par chár ungal sone kí kangní lagáíyo, aur us kangní kí cháron taraf sone ká kalas banáíyo.

26 Aur us ke liye chár halqé sone ke banáíyo; aur we halqé us ke un cháron konon men, jo muqábil us ke cháron páyon ke hain, lagáíyo.

27 We halqé áge kangní ke hon, tá ki chobon ke wáste, us mez ke uþháne ke liye, makán hon.

28 Aur tú chobon shittím kí lakrí kí baná, aur tú un ko sone se naph, tá ki un se mez ko uþháwen.

29 Aur tú us ke bartan, aur chamche, aur sarposh, aur bare bare piyále undelue ke liye khalís kundan se baná.

30 Aur tú us mez par nazr kí roþián rúbarú mere hamesha rakhiyo.

31 ¶ Aur tú ek shama'dán khalís sone ká baná; use garhkar, aur páya us ká, aur shákhen us kí, aur piyále us ke, sáth seb aur sosan ke, kí yih sab usí se howen, baná.

32 Aur cháhiye kí chha shákhen us kí niklí húi donon taraf se, tín ek jánib se, tín दूसरी jánib se hon.

33 Aur cháhiye kí tín piyále bá-dámí súrat, ek shákhen men, sáth apne sebon aur sosanon ke, hon; aur isí tarah se tín piyále bá-dámí súrat दूसरी

shákhen men, sáth apne sebon aur sosanon ke, hon; aur isí tarah se chhaon shákhen men, jo shama'dán se niklí hain.

34 Aur khud shama'dán men cháhiye, kí chár piyále bá-dámí súrat, sáth apne sebon aur sosanon ke, hon.

35 Aur ek seb us kí do shákhen ke tale ho; aur phir ek seb us kí do shákhen ke tale, aur phir ek seb us kí do shákhen ke tale, muwáfíq un chha shákhen ke, jo shama'dán se niklí hain.

36 Un ke seb, aur us kí shákhen, ye sab khud usí se hon; aur sab yih garhe hús khalís sone ke hon.

37 Aur tú us ke liye sáth chirág banáíyo, aur un chirágon ke úpar rakhiyo, tá ki we us ke rúbarú roshan hon.

38 Aur tú gulgir, aur us kí laganen, khalís sone se baná.

39 Aur cháhiye kí shama'dán aur yih sab zurúf us ke, ek qintár khalís sone ke banáe jáwen.

40 Hoshyár hokar tú unhen us ðaul, ká, kí main ne tujh ko parháar men dikháya, baná.

XXVI BÁT.

AUR tú das parde khaima ke liye bárik kato hús katán se baná: ásmání rang, qirmizí rang, surkh rang ke hon; aur tú un men súraten karúbíon kí ustádkarí se baná.

2 Aur lambái har parda kí atháís háth, aur chaurái har parda kí chár háth kí ho: andáza har parde ká ek hí ho.

3 Aur páunch parde ek दूसरे se jore hús hon; aur páunch दूसरे parde bhí usí tarah mile hús hon.

4 Aur tú ek bare parde ke háshiye men, us taraf men jo milnewálí hai, ásmání rang ke tukme baná; aur áise hí दूसरे bare parde ke háshiye men, jo báhar hai, milnewálí taraf men, baná.

5 Tú pachás tukme ek bare parde

men, aur pachás tukme दूसरे bare parde kí us taraf men, jo milnewálí hai, baná; aur sab tukme ápas men muqábil hon, kí ek दूसरे men mil jáwe.

6 Aur tú pachás ghundián sone kí baná, aur ek bare parde ko sáth दूसरे ke, un ghundiön se, tá kí ek khaima ho jác, milá.

7 ¶ Aur tú aur parde bakrí ke bálon se, tá kí khaima ká dhampná un se ho, baná; tú aise gyárah parde baná.

8 Lambái har parde kí tis háth, aur chaurái har parde kí chár háth ho: ek hí andáza gyárah pardön ká ho.

9 Aur tú páñch parde ek jagah, aur chha parde ek jagah, ápas men milá, aur chhathwen parde ko khaima ke mugh kí taraf duhrá.

10 Aur tú pachás tukme háshiye men ek bare parde ke, jo báhar hai, us kí milnewálí taraf men, aur pachás tukme háshiye men दूसरे bare parde ke, us kí milnewálí taraf men, baná.

11 Aur pachás ghundián pítal se baná, aur yih ghundián un tukmon men lagá, aur khaima ko milá, kí ek howe.

12 Aur khaima ke pardön ká bachá húa, ya'ne ádhá parda, jo bach rahá hai, maskan kí pichhlí taraf latká rahe.

13 Aur wuh, jo lambái kí taraf se khaima ke sab pardön ká bach rahá hai, donön taraf maskan ke ek háth idhar, aur ek háth udhar, latke, tá kí us ko chhipá le.

14 Aur tú us khaima ke liye bakron kí surkh rangí húi khálon se ek ghatátóp, aur tukhsön kí khálon se ek ghatátóp sab ke úpar baná.

15 ¶ Aur takhte maskan ke liye shittím kí lakrí se, kí khafe kiye jáen, baná.

16 Lambái har takhte kí das láth, chaurái us kí derh háth howe.

17 Aur cháhiye kí har ek takhte ke

liye do do chúlön hon, har ek chúlí दूसरी ke barábar: aur tú ye hí sab maskan ke takhtön men kar.

18 Aur tú maskan ke liye takhte baná, bis takhte dakhin taraf men.

19 Aur tú chálís páe rúpe ke, bison takhtön ke niche, do do páe har takhte ke niche, us kí donön chúlön ke liye, baná.

20 Aur tú maskan kí us दूसरी taraf, jo uttar kí hai, bis takhte;

21 Aur un ke liye chálís páe rúpe ke, har takhte ke tale do do páe, baná.

22 Aur tú maskan ke pachchhim kí taraf chha takhte baná.

23 Aur do takhte maskan ke konön ke liye donön baglön men baná.

24 Aur cháhiye kí we niche men miláe jáwen, aur isí tarah us ke úpar se, ek halqe men miláe jáwen: isí tarah se we donön howen; we donön konön ke liye howen.

25 Pas áth takhte, aur solah páe, rúpe ke hongge; aur do do páe har takhte ke tale hon.

26 ¶ Aur tú páñch bende shittím kí lakrí se maskan kí ek bagal ke takhtön ke liye baná,

27 Aur páñch bende maskan kí दूसरी bagal ke takhtön ke liye, aur páñch bende maskan ke pachchhim kí taraf ke takhtön ke liye;

28 Aur cháhiye kí bíchwálá bendá, jo takhtön ke bích men hai, ek hadd se दूसरी hadd tak pahunchae.

29 Aur tú takhtön ko sone se marh, aur bendön ke liye halqe sone ke baná; aur tú bendön ko bhí sone se marh.

30 Aur tú maskan ko, jaisá kí maine tujh ko pahár men dikháya hai, waisá hí khará kar.

31 ¶ Aur tú ek parda ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizi rang, aur mihín kate húe katán ká, karúbion kí súrát samet, ustádkári se baná:

32 Aur tú us parde ko shittím kí lakrí ke chár sutún sone ke marhe

hūon par se latkā : aur chāhiye ki un ke sone ke ānkṛe rūpe ke chāron pāyon par hon.

33 ¶ Aur parde ko ghundīon ke niche se latkā rakh, tā ki tū saudūq i shahādāt ko wahān parde ke bhitar dākhil kare : aur yih parda tumhāre liye pāk aur pāktarīn makān men farq karegā.

34 Aur tū kafāro kā sarposh shahādāt ke saudūq par pāktarīn makān men rakh.

35 Aur mez bāhar parde ke, aur shama'dān rūbarū mez ke, maskan kī dakhān taraf rakh : aur mez ko uttar taraf kar de.

36 Aur tū ek parda khāime ke darwāze ke liye āsmānī rang, aur argawānī rang, aur qirmizī rang, aur bārik kate hūe katān kā, būtedār banā.

37 Aur pānch sutūn us parde ke liye shittīm kī lakṛī ke sone se marhkar banā, aur un ke ānkṛe sone ke hon : aur tū pānch pāe pital ke dhālkar un ke liye banā.

XXVII BA'Ḍ.

AUR tū shittīm kī lakṛī se ek qurbāngāh banā, lambāī us kī pānch hāth, aur chaurāī us kī pānch hāth; wuh qurbāngāh chaukhūnṭī ho, aur bulandī us kī tīn hāth ho.

2 Aur tū us ke liye, us ke chāron konon par sīng banā : aur we sīng usī se hon; aur tū un ko pital se marh.

3 Aur tū us kī rākh ke liye degen, aur phaurīān, aur piyāle, aur sikhēn, aur angethīān banā : aur tū sab asbāb us kā pital se banā.

4 Aur us ke liye ek ātashdān jālīdār pital se banā; aur tū us jāl men chār halqe pital ke, us ke chāron konon men, banā.

5 Aur us ko bhitar qurbāngāh ke kanāron se niche, ki us kī ādhī dūr tak pahunche, latkā.

6 Aur tū qurbāngāh ke liye choben banā, shittīm kī lakṛī kī choben, aur un ko pital se marh.

7 Aur tū un choben ko halqon men dākhil kar; aur qurbāngāh ke ūhāne ke liye wuh choben us kī donon taraf men hon.

8 Aur tū us ko takhton se khokhlā banāīyo : jaise ki tujh ko main ne pahār men dikhāyā, usī tarah banāīyo.

9 ¶ Aur tū ek sahn maskan ke liye banā : aur chāhiye kī dakhān taraf, us ke parde bārik kate hūe katān se hon; tūl un kā sau hāth ek taraf men ho.

10 Aur sutūn us ke bīs, aur pāe un ke bīs, pital se hon; aur ghundīān sutūnon kī, aur un kī algañīān, rūpe se banā.

11 Aur aise hī tū uttar taraf ke liye parde banā; tūl un kā sau hāth, aur sutūn un ke bīs, aur pāe un ke bīs, pital se : aur ghundīān sutūnon kī, aur un kī algañīān, rūpe se hon.

12 ¶ Aur sahn kī pachchhim taraf kī chaurāī men parde hon, kī tūl un kā pachās hāth, aur sutūn un ke das, aur pāe un ke das hon.

13 Aur sahn kī pūrah taraf kī chaurāī pachās hāth hogī.

14 Aur tūl pardon kā ek taraf ke liye pandrah hāth; aur sutūn un ke tīn, aur pāe un ke tīn hon.

15 Aur tūl dūsṛī taraf ke pardon kā pandrah hāth; aur sutūn un ke tīn, aur pāe un ke tīn hon.

16 ¶ Aur sahn ke darwāze ke liye ek parda, kī tūl us kā bīs hāth ho, āsmānī rang, aur argawānī rang, aur qirmizī rang, aur mihīn kate hūe katān kā būtedār banā; aur sutūn us ke chār hon, aur pāe un ke chār.

17 Aur sahn ke āspās ke sab sutūn rūpe kī algañīon se mile rahen : aur ghundīān un kī, rūpe kī, aur pāe un ke, pital ke hon.

18 ¶ Lambāī sahn kī sau hāth; chaurāī us kī pachās hāth, ūchāī us kī pānch hāth : aur mihīn kate hūe katān se hon; aur un ke pāe pital se hon.

19 Aur sab bartan maskan ke, jo har ek kám men rahte haiñ, aur sab mekhen us ki, aur mekhen sahn ki, pital se hon.

20 ¶ Aur tú baní Isráel ko hukm kar, ki tere pás kúte húe zaitún ká khalís tel chirág ke liye lāwen, tá ki wuh hamesha roshan rahe.

21 Aur báhar us parde ke, jo sandúq i shahádat par hai, jamá'at ke maskan men, Hárún aur us ke bete shám se subh tak, rúbarú KUUDÁWAND ke, use árasta karen. Yih dastúr ul 'amal baní Isráel men un kí pusht dar pusht hamesha jári rahe.

XXVIII BA'Ī.

AUR tú baní Isráel men se Hárún ko, jo terá bhái hai, apne pás bulá, aur us ke bete us ke sáth howen, tá ki mere liye Hárún, aur Nadab, aur Abihú, aur Ili'azar, aur Itamar, us ke bete, káhin hon.

2 Aur tú muqaddas libás Hárún ke liye, jo terá bhái hai, 'izzat aur hurmat ke wáste, baná.

3 Aur tú un sab roshan-zamíron ko, jinhen main ne hikmat kí rúh se bhará hai, kah, ki Libás Hárún ke liye banáwen, tá ki wuh muqaddas bane, aur merá káhin ho.

4 Aur wuh libás jo banáwenge, so chaprás, aur afúd, aur jubba, aur munaqqash kurtá, aur kuláh, aur patká hai: aur pák libás tere bhái Hárún, aur us ke beton ke liye banáwen, tá ki mere liye káhin hon.

5 Aur wuh soná, aur ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur mihín kate húe katán lewen.

6 ¶ Pas afúd sone, aur ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur mihín kate húe katán ká, ustádkári se banáwen.

7 Aur do monqhe, cháhiye ki us kí donon tarafon se lage húe hon, aur yún milláyá jáwe.

8 Aur patká jo afúd par hai, so cháhiye kí usí se, aur usí kám ke

mutábiq sone se, aur ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur mihín kate húe katán se ho.

9 Aur tú do sulaimání patthar le, aur un par baní Isráel ke nám kanda kar:

10 Un ke námon men se chha ek patthar par, aur báqíon ke chha nán dúsre patthar par, muwáfíq un kí paidáish kí tartíb ke.

11 Hakkák kí kárigári kí tarah donon pattharon par baní Isráel ke nám, angúthí ke taur par, kanda kar: aur un ko sone ke kshánon men jar.

12 Aur donon pattharon ko afúd ke donon mondhon par rakh, aur ye do patthar baní Isráel kí yád ke liye haiñ: aur Hárún un ke nám rúbarú KUUDÁWAND ke, apne donon kándhon par, yád ke liye utháwe.

13 ¶ Aur tú ksháne sone se baná;

14 Aur tú do zanjíron khalís sone se, gundhí húi rassi ke taur se, un ke kanáron ke liye baná, aur donon gundhí húi zanjíron ko un kshánon se latká.

15 ¶ Aur 'adl kí chaprás ustádkári se, afúd ke taur par, sone, aur ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur mihín kate húe katán se baná.

16 Aur cháhiye kí yih chaukhúntá aur duhrá ho; us kí lambái ek bálisht, aur us kí chaurái ek bálisht.

17 Aur tú us men char sataren jawáhir kí jar: pahli satar men yáqút i surkh, aur pukhráj, aur gauhar i shab i chirág ho.

18 Dúsrí satar men zumurrud, aur nilam, aur hirá.

19 Tísrí satar men lasham, aur yashm, aur siroza.

20 Chauthí satar men azraq, aur sang i sulaimání, aur zabarjad: aur cháhiye kí ye sone ke kshánon men jare hon.

21 Aur pattharon par Baní Isráel ke nám, mutábiq un ke rámon ke

shumár ke, bárah hon, angúthí ke naqsh kí tarah; har ek ká nám, bárah firqon ke muwáfíq, ek ek patthar par ho.

22 ¶ Aur tú chaprás ke liye do zanjíren konewálí, gundhí húi rassí kí tarah, k̲hális sone kí baná.

23 Aur tú chaprás ke liye do halqe sone ke baná, aur un ko us ke donon konon men lagá.

24 Aur do zanjíren gundhí húi sone kí un donon halqon men, jo chaprás ke donon konon men hain, lagá.

25 Aur donon dússe sire, gundhí húi zanjíron ke, un do pattharon ke k̲hānon se lagá: phir un ko afúd ke donon mondhon par áge se latká.

26 ¶ Aur sone ke aur do halqe baná, aur tú un ko chaprás kí donon tarafon men, us háshiye men, jo afúd ke bhítar kí taraf se milnewálá hai, lagá.

27 Aur tú sone ke aur do halqe baná, aur tú un ko mondhon men afúd ke niche kí taraf, us kí tarkíb ke muqábil men, afúd ke patke ke úpar, lagá.

28 Aur we chaprás ko us ke halqon men, aur afúd ke halqe men, ásmání rang ká tága dalkar bándh den, tá kí afúd ke patke ke úpar ho jáwe, aur chaprás afúd ke úpar se na hañe.

29 Aur Hárún baní Isráel ke nám, 'adl kí chaprás men, apne síne par, pák makán men dákhlil hone ke waqt, K̲HUDÁWAND ke rúbárú, yád ke liye, hamesha utháe rahe.

30 ¶ Aur tú 'adl kí chaprás men U'rim o Tummím rakh; aur ye Hárún ke dil par, K̲HUDÁWAND ke rúbárú, dákhlil hone ke waqt hon: so Hárún baní Isráel ká 'adl apne dil par K̲HUDÁWAND ke rúbárú hameshá utháe rahe.

31 ¶ Aur tú afúd ká jubba baná, aur wuh sab ásmání rang se ho.

32 Aur girebán us ká, us ke darmiyán men, zírah ke girebán kí tarah

se ho: aur háshiye men us kí goñ ho, aur usí taur se bíní jáwe, tá kí na phañe.

33 ¶ Aur tú anár us ke dáman ke gher men ásmání rang aur argawání rang, aur qirmízí rang se, baná; aur tú gher men sone kí ghanṭíñ un ke bích men baná:

34 Pas, ek ghanṭí sone kí, ek anár ke sáth, aur dúsrí ghanṭí sone kí dússe anár ke sáth, jubbe ke dáman men, us ke gher men, hogí.

35 Aur us ko Hárún 'ibádat ke waqt pahine: to us kí áwáz, pák makán men K̲HUDÁWAND ke rúbárú dákhlil hone ke waqt aur nikalne ke waqt, suní jáegí, tá kí wuh halák na ho jáwe.

36 ¶ Aur tú ek pattar k̲hális sone ká baná, aur us par, angúthí ke naqsh ke taur se, yih kanda kar, kí QUDS YAHOWA'II KE LIYE.

37 Aur tú us ko ásmání rang ke táge se bándh, kí wuh 'amáme par ho; cháhiye kí wuh 'amáme ke áge kí taraf se ho.

38 Aur yih Hárún kí peshání par ho, aur Hárún un pák chízon kí badí ko, kí jinhen baní Isráel apne sáre pák hadyon ke niyáz karte hí mak̲shús karenge, utháwe; aur yih us kí peshání par hamesha ho, tá kí K̲HUDÁWAND ke rúbárú razámándí un se básił ho.

39 ¶ Aur tú mihín kátán ke kurte ko munaqqash baná, aur 'amáme ko mihín kátán se, aur kamarband ko naqqáshon kí tarah se baná.

40 ¶ Aur Hárún ke beṭon ke liye kurte baná, aur un ke liye kamarband, aur pagrí 'izzat aur hurinat ke wáste baná.

41 Aur tú yih sab Hárún ko, jo terá bhái hai, aur us ke beṭon ko us ke sáth pinbá; aur tú un par tel chupar, aur un ko mak̲shús kar, aur un sab ko pák kar tá kí we sab mere liye káhin hon.

42 Aur tú un ke liye páejáme kátán se baná, tá ki we un kí barahnagí ko chhipáwen; aur ye kúlon se ránon tak hon.

43 Aur yih Hárún aur us ke beton par, un ke dákhil hone ke waqt jamá'at ke kháime men, aur un ke áne ke waqt nazdíq qurbángáh ke, hon; tá ki we pák makán men 'ibádat karen, aur gunahgár na thahren, aur halák na howen. Yih dastúr ul 'amal us ke liye, aur ba'd us ke us kí nasil ke liye, abad tak howe.

XXIX BĀB.

AUR wuh, jo tú un ke liye karegá, tá ki we pák hon, aur mere káhin hon, so yih hai: kí tú ek jawán bail aur do mendhe be-'aib le,

2 Aur be-khamírí rotí, aur be-khamír ke kulche tel ke sáth male húe, aur be-khamírí chapátíán tel se chuprí húi; aur tú gehún ke maide se un sab ko paká.

3 Aur tú un ko ek ṭokrí men rakh, aur un ko us ṭokrí men bachhre aur donon mendhon samet áge lá.

4 Phir Hárún aur us ke beton ko jamá'at ke kháime ke darwáze par lá, aur un ko pání se nahlá.

5 Aur tú wuh libás le, aur Hárún ko kurtá, aur afúd ká jubba, aur afúd, aur chaprás pinhá, aur us ko afúd ke patke se bándh.

6 Aur tú 'amáme ko us ke sir par rakh, aur quds ká táj 'amáme par lagá.

7 Aur tú chuparne ká tel le, aur us ke sir par bitá, aur us ko chupar.

8 Phir us ke beton ko áge lá, aur kurte un ko pinhá.

9 Aur kamarband un par lapet, Hárún par aur us ke beton par; aur tú un ko pagríán pinhá, tá ki káhin honá un ká haq hamesha ke liye ho: aur Hárún aur us ke beton ko maḥsús kar.

10 Phir tú us bail ko jamá'at ke kháime ke áge lá; aur Hárún aur us

ke bete apne háth us bail ke sir par rakhen.

11 Aur us ko rúbarú KHUDÁWAND ke, jamá'at ke kháime ke darwáze par, zabh kar.

12 Aur us bail ke khún men se kuchh le, aur apní ungli se qurbángáh ke singon par lagá, aur báqi khún qurbángáh ke niche dhál de.

13 Aur tú us kí wuh sab charbí, jo us ke pet ko chhipánewálí hai, aur charbí kí jhillí ko, jo kalejo ke úpar hai, aur donon gurdon ko, aur wuh charbí, jo un donon par hai, le, aur un ko qurbángáh par jalá.

14 Aur bail ká gosht, aur us kí khál, aur us ká gobar, báhar khaimagáh ke, ág se jalá: is liye kí yih khatá kí qurbání hai.

15 ¶ Phir tú ek mendhe ko áge lá, aur Hárún aur us ke bete apne háth us mendhe ke sir par rakhen.

16 Aur tú us mendhe ko zabh kar, aur tú us ká laḥú leke qurbángáh aur us ke girdágird chhirak.

17 Aur tú mendhe ko ṭukrá ṭukrá kar, aur ojh aur páe us ke dho, aur us ke 'azdon aur sir ke sáth un ko jam'a kar.

18 Aur tú us sab mendhe ko qurbángáh par jalá: yih KHUDÁWAND ke liye sokhtaní qurbání hai; yih khushnúdí kí bú ág se KHUDÁWAND ke liye hai.

19 ¶ Phir tú दूसरा mendhá áge lá, aur Hárún aur us ke bete apne háth us mendhe ke sir par rakhen.

20 Aur tú us mendhe ko zabh kar, aur tú us ke laḥú se le, aur Hárún aur us ke beton ke dahine kán kí lahar par, aur dahine háth ke angúthe par, aur dahine pánw ke angúthe par lagá; aur tú laḥú ko qurbángáh par, aur us ke girdágird chhirak.

21 Aur tú us laḥú se, jo qurbángáh par hai, aur chuparne ke tel se le, aur tú us ko Hárún, aur us ke kapron par, aur us ke sáth, us ke

beton aur un ke kapron par chhirak; tá ki wuh aur us ke kapre, aur us ke sáth us ke bete aur us ke beton ke kapre, pák hon.

22 Aur tú mendhe kí charbí, aur dum, aur wuh charbí jo chhipánewáli us ke ojh kí hai, aur charbí kí jhillí jo kalejo ke úpar hai, aur do gurde, aur wuh charbí jo in donon par hai, aur dahiní rán le; is liye kí yih mendhá káhin ke muqaddas karne ká hai.

23 Aur ek girda rotí, aur ek kulcha tel milá húa, aur be-khamírí chapátion men se, ek ko us tokrí se jo KĪUDÁWAND ke rúbarú hai, le;

24 Aur tú yih sab Hárún kí, aur us ke beton kí hathelion par rakh, aur tú un ko KĪUDÁWAND ke rúbarú hiláne kí qurbání ke liye hilá.

25 Aur tú un ko un ke háth se le, aur qurbángáh par sokhtaní qurbání ke liye jalá, kí KĪUDÁWAND ke áge khushbú howe; yih KĪUDÁWAND ke liye ág kí qurbání hai.

26 Aur tú mendhe ká sína, jo Hárún ke muqaddas karne ke liye hai, le, aur tú us ko KĪUDÁWAND ke rúbarú hiláne kí qurbání ke liye hilá: aur yih hissa tere liye ho.

27 Aur tú hiláne ká sína, jo hiláyá gayá hai, aur utháne kí rán, jo hilái aur uthái gayí hai, káhin ke muqaddas karne ke mendhe se, jo Hárún aur us ke beton ke liye hai, muqaddas kar.

28 Yih Hárún aur us ke beton ká, sab baní Isráel kí taraf se, ba-taur hamesha kí rasm ke, hogá; is liye kí yih uthái húi qurbání hai: aur cháhiye kí hamesha baní Isráel kí taraf un kí salámati ke zabihon men se uthái húi qurbání ho, aur yih uthái húi qurbání KĪUDÁWAND ke liye hai.

29 ¶ Aur wuh pák libás, jo Hárún ke liye hai, cháhiye kí us ke pichhe us ke beton ke wáste ho, kí we us men tel se chupre jáwen, aur usí men kahánat un ke háth sompí jáwe.

30 Wuh káhin, jo us ke pichhe us ke beton men se hogá, us ko sáť din pahine, jab wuh pák makán men íbádat karne ko jamá'at ke khaime men dákhil ho.

31 ¶ Aur tú káhin ke muqaddas karne ká mendhá le, aur tú us ká gosht muqaddas makán men paká.

32 Aur Hárún aur us ke bete mendhe ká gosht, aur wuh rotí, jo tokrí men hai, jamá'at ke khaime ke darwáze par káwen.

33 Aur un chízon ko, kí jin se kafára húa hai, tá kí kafáuat un ke háth áwe, aur we muqaddas hon, kháwen: aur koí ajnabí un se kuchh na kháwe, is liye kí we muqaddas hain.

34 Aur agar subh tak, muqaddas karne ká gosht aur rotí se kuchh báqí rah jáe, to us ko, jo bach rahá hai, tú jalá de; cháhiye kí na kháyá jáwe, is liye kí wuh muqaddas hai.

35 Aur tú Hárún aur us ke beton ko, jis tarah kí main ne tujhe sab báton ká hukm kiyá hai, kar; aur sáť din tú un ko muqaddas kar.

36 Aur tú har roz ek bail ko khatá kí qurbání ke liye kafáre ke wáste zabh kar; aur tú qurbángáh ko, jab us ke liye kafára de chuká, pák kar, aur tú us par tel chupar, kí muqaddas ho.

37 Tú sáť din qurbángáh ke liye kafára de, aur use pák kar; to qurbángáh niháyat pák ho jáegi; aur jo kuchh us ko chhutégá, so pák ho jáegá.

38 ¶ Aur jo kuchh kí qurbángáh par cháhiye kí tú charháwe, so yih hai; har roz hamesha ek baras ke do barre.

39 Ek barra subh ko charháyo, aur दूसरा barra zawál aur gurúb ke darmiyán.

40 Aur ek barra ke sáth maide ká daswán hissa jo ek páo hín kúte hús zaitún ke tel se milá húa ho, aur

ek páo lín mai ká, tapáwan ko liye, charháyo.

41 Aur tú dúsre barre ko zawál aur gurúb ke darmiyán charháyo, aur us ke sáth subh ká sá hadya aur us ká sá tapáwan charháyo, ki khushbúí ká hom KHUDÁWAND ke liye howe.

42 Yih sokhtaní qurbání tumhári pusht dar pusht jamá'at ke khaime ke darwáze par, KHUDÁWAND ke áge hamesha hogí; wahán main tum se muláqát karúngá, ki tum se báten karún.

43 Aur main wahán baní Isráel se muláqát karúngá, aur wuh makán mere jalál se muqaddas hogá.

44 Kí main jamá'at ke khaime ko, aur qurbángáh ko, muqaddas karúngá; aur main Hárún ko aur us ke betón ko muqaddas karúngá, tá ki we mere ká-hin hon.

45 ¶ Aur main baní Isráel ke darmiyán sukúnat karúngá, aur main un ká Khudá húngá.

46 Aur we jánge, ki main KHUDÁWAND un ká Khudá hún, jo unhen Misr ke mulk se nikál láyá, tá ki main un ke darmiyán sukúnat karún; main YAHOWÁH un ká Khudá hún.

XXX BÁT.

AUR tú ek qurbángáh bakhúr jaláne ke wáste baná; shittím kí lakrí se tú us ko baná.

2 Tú' us ká ek háth, aur arz us ká ek láth; cháhiye ki chauklúntí ho, aur bulandí us kí do háth; aur síng us ke usí se hon.

3 Aur tú us ko khalís sone se marh, us ke sarposh, aur us kí diwáron ko, jo us ke girdágird hain, aur us ke síngon ko; aur tú ek kangní girdágird sone se us ke liye baná.

4 Aur tú sone ke do halqe kangní ke niche us ke do konon pás, us kí donon taraf par baná: tá ki we chobon ke liye makán hon, ki un se uthái jáwe.

5 Aur tú choben shittím kí lakrí se baná, aur tú un ko sone se marh.

6 Aur tú us ko parde ke sámhne, jo shahádat ke sandúq ke nazdík hai, sámhne kafáragáh ke, jo shahádat ke sandúq par hai, jáhán main tujh se muláqát karúngá, rakh.

7 Aur Hárún har subh ko us par khushbú ke liye bakhúr ke masálih jaláwe: jis waqt kí gul lewe chirágon ká, us ko us ke úpar jaláwe.

8 Aur aise hí jab kí Hárún chirágon ko zawál aur gurúb ke darmiyán charháwe, tab bakhúr ko jaláwe; yih bakhúr KHUDÁWAND ke rúbarú tumháre qarnon men hamesha jári rahégá.

9 Aur tum us par aur tarah ká bakhúr na sungháyo, aur na sokhtaní qurbání, aur na nazr kí qurbání, us par charháyo, aur na tapáwan us par tapáyo.

10 Aur Hárún baras men ek bár us ke síngon par kafára dewe; gunáh kí qurbání ke lahú se, jo kafára ke liye hai, dewe; baras men ek bár tumháre qarnon men us par kafára dewe: yih KHUDÁWAND ke liye sab se muqaddas hai.

11 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Músá se yih kahte húc kalám kiyá:

12 Jab tú baní Isráel ká shumár kare, jitne shumár ke láiq hain, to un ke shumár karne men har mard apní ján ká KHUDÁWAND ke liye fidiya de, tá ki un ke hisáb karne men un par wabá na utre.

13 Har ek jo shumár kiye hún men shámil hai ádhá misqál, maqdis ke misqál ke hisáb se, de: misqál bís jiráh hai: pas ádhá misqál KHUDÁWAND ke liye nazr hai.

14 Jo koi shumár kiye hún men shámil hai, bís baras ká ho yá ziyáda, to wuh KHUDÁWAND ke liye nazr kare.

15 Apní jánon ke fidiya men KHUDÁWAND ke liye nazr karte waqt ádhe misqál se amír ziyáda na de, aur garib kam na de.

16 Aur tú fidiya ká rúpá baní le-

rāel se le, aur tū us ko jamá'at ke khaime ke kām men kharach kar; aur yih baní Isráel ke liye KHUDÁWAND ke rúbarú yádgár, aur fidiya un kí jánon ká, hogá.

17 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá se yih kahte hue kalám kiya :

18 Ek hauz pítal se, aur kursí us kí pítal se, dhone ke liye baná; aur us ko jamá'at ke khaime aur qurbángáh ke darmián men rakh, aur us men pañí dál.

19 Aur Hárún aur us ke bete apne háth o pañw us se dhowen :

20 Apne jáne ke waqt jamá'at ke khaime men pañí se dhowen, tá kí halák na hon; aur apne jáne ke waqt qurbángáh ke pás tá kí khdmat karen, aur KHUDÁWAND ke liye sokhtaní qurbání jaláwen :

21 We háth pañw dhowen, tá kí we na maren : aur yih un ke, ya'ne us ke aur us kí nasl ke liye, un ke qarnon men hamsha ke wáste rasm hogí.

22 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Músá se ham-kalám hoke farmáyá,

23 Kí tú apne liye achchhi khushtabí ká auwal masálil le, ya'ne khális murr se páñch sau misqál, aur us ká ádhá ya'ne arháí sau misqál darchhíni, aur khushtabí agar se arháí sau misqál le,

24 Aur taj se páñch sau misqál, maqdis ke misqál se, aur zaitún ke tel se ek hín;

25 Aur tú un ko tel i muqaddas malne ká baná; use achchhi tarah miláke gandhí kí kárigarí se ek raugan baná: pas yih raugan i muqaddas malne ká hogá.

26 Aur tú us se jamá'at ká khaime, aur shahádat ká sandúq chupar.

27 Aur mez aur sab bartan us ke, aur shama'dán aur sab zurúf us ke, aur qurbángáh bakhúr kí,

28 Aur sokhtaní qurbání kí qurbángáh, aur sab bartan us ke, aur hauz aur kursí us kí;

29 Aur tú un ko muqaddas kar, tá kí we be-niháyat pák ho jáen : aur jo koi use chūwe, pák ho jáegá.

30 Aur tú Hárún aur us ke beton ko chupar, aur unhen muqaddas kar, tá kí we mere liye káhin hon.

31 Aur tú baní Isráel ko farmá, aur un ko kah, kí Yih tel i muqaddas malne ká hai; yih mere liye tumháre qarnon men ho.

32 Aur kísi ádmí ke badan par na dhálá jáwe, aur tum aísá aur usí tarkib se na banáyo; is liye kí yih muqaddas hai; pas cháhiye kí yih tumháre nazdík muqaddas ho.

33 Jo insán kí banáwe aísá, yá kísi ajnabí par lagáwe, to wuh apní qaum se kat jáe.

34 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Tú apne liye khushtabí, ya'ne murr, aur mastakí, aur laun, aur khális lubán se líjiyo; aur cháhiye kí ye sab barábar hon.

35 Aur tú un ko bakhúr, khushtabí, gandhí kí kárigarí se, pák aur muqaddas baná.

36 Aur un men se kuchh kút, tá kí báriq ho, aur un men se kuchh shahádat ke sandúq ke sámhne jamá'at ke khaime men, jahán main tujh se muláqát rakhúngá, rakh; pas yih tumháre liye be-niháyat pák hogá.

37 Aur bakhúr, jise tú banáwegá, to cháhiye kí usí ke taur par tum apne liye na banáo; is liye kí yih tumháre nazdík KHUDÁWAND ke liye muqaddas hogá.

38 Jo insán kí aísá banáwegá, tá kí use sūnghe, to wuh apní qaum se kat jáegá.

XXXI B.A.B.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá se ham-kalám hoke kahá :

2 Dekh, kí main ne Bazilliel bin U'rí, bin Húr, Yahúdáh ke firqe men se, nám leke buláyá :

3 Aur main ne us ko hikmat, aur fahmíd, aur ilm, aur har tarah kí

hunarmadí men, Rúh Ulláh se bhar diyá,

4 Tá ki ustádí kámon ko íjád kare, aur sone, aur rúpe, aur pítal ko kám kare,

5 Aur jawáhir ko kanda kare, tá ki unhen jare, aur lakrí ko taráshe, ki jis se sab tarah kí kárigarí ká kám howe.

6 Aur dekh, Main ne Ahliáb ko, jo Akhisamak ká betá, aur Dán ke firce men se hai, us ká sáthí kar diyá: aur main ne sab roshan-zamíron ke dil men hikmat rakbí, ki sab kuchh, jo main ne tujhe farmáyá hai, banáwen;

7 Ya'ne, jamá'at ká khaime, aur shahádat ká sandúq, aur kafáragál, jo us par hai, aur sab bartan khaime ke,

8 Aur mez aur bartan us ke, aur shama'dán khalís sone se, aur sab zurúf us ke, aur qurbángáh bakhúr kí,

9 Aur qurbángáh sokhtaní qurbání kí, aur sab zurúf us ke, aur hauz, aur kúrsí us kí,

10 Aur libás 'ibádat ká, aur muqaddas libás Hárún káhin ke liye, aur libás us ke beté ká, káhin hone ke liye,

11 Aur malne ká tel, aur maqdis ke liye khushbúddár bakhúr; jaisá ki main ne tujh ko hukm kiyá, waisá hí we sab kuchh banáwenge

12 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá se ham-kalám hóke kahá,

13 Tú baní Isráel ko farmá, aur un ko kah, ki Tum mere sabton ko máno: is liye kí yih mere aur tumháre darmiyán tumháre qarnon men nishání hai, tá ki tum jáno kí main KHUDÁWAND tumhárá pák karnewálá hún.

14 Pas, tum sabb ko máno, is liye kí wuh tumháre liye muqaddas hai: jo koi us ko pák na jáne, wuh zarúr már dálá jáwe: jo us men kuchh kám kare, wuh apní qaum se kať jáe.

15 Chha din kám karná; lekin sátwán din áram ke liye sabb hai, wuh KHUDÁWAND ke liye muqaddas

hai: pas jo koi roz í sabb ko kám kare, wuh zarúr már dálá jáe.

16 Pas, baní Isráel sabb ko mánen, aur use apní pusht dar pusht, áhd í abadí jánke, us men áram karen.

17 Mere aur baní Isráel ke darmiyán yih 'alámat í abadí hai: is liye kí chha din men KHUDÁWAND ne ásmán aur zamín ko paidá kiyá, aur sátwén din áram kiyá, aur tázadam húa.

18 ¶ Aur KHUDÁWAND ne, jab Músá se koh í Siná par apná kalám tamám kar chuká, shahádat kí do lauhén dín, aur we sangín lauhén Khudá kí unglí se likhí hui thín.

XXXII BAB.

AUR jab logon ne dekhá, kí Músá pahár se utharne men derí kartá hai, to we Hárún ke pás jam'a hue, aur use kahá, kí Uth, hamáre liye ma'búd baná, kí hamáre áge chalén; kyúnci yih mard Músá, jo hamen Mísr ke mulk se níkal láyá, ham nahín jánte, kí use kyá húa.

2 Hárún ne unhen kahá, kí Zewar sone ke, jo tumhári jorón aur tumháre beton aur tumhári beton ke kánon men hain, tor torke mujh pás láo.

3 Chunánci sab log sone ke zewar, jo un ke kánon men the, tor torke Hárún ke pás láe.

4 Aur us ne un ke háthon se liyá, aur ek bachhrá dháلكar us kí súrát bak-kák ke hathýar se durust kí; aur unhen ne kahá, kí Ai Isráel, yih tumhárá ma'búd hai, jo tumhen Mísr ke mulk se níkal láyá.

5 Aur jab Hárún ne yih dekhá, to us ke áge ek qurbángáh baná; aur Hárún ne yih kahke manádi kí, kí Kal KHUDÁWAND ke liye 'íd hai.

6 Aur we subh ko uthé, aur sokhtaní qurbánín charháin, aur salámatí kí qurbánín guzráin, aur log kháne pine ko baithé, aur khéne ko uthé.

7 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Músá ko

kahá, ki Utar já; kyúnki tere log, jinhen tú Misr ke mulk se chhurá láyá, kharáb ho gaye haiṁ :

8 We us ráh se, jo main ne unhen farmáí, jald phir gaye haiṁ; unhen ne apne liye dhálá húa bachhrá banáyá, aur use pújá, aur us ke liye qurbáni zabh karke kahá, ki Ai Isráel, yih tumhárá ma'búd hai, jo tumhen Misr ke mulk se chhurá láyá.

9 Phir KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Main is qaum ko dekhtá hún, ki ek gardan-kash qaum hai :

10 Ab tú mujh ko chhor, ki merá gazab un par bharké, aur main unhen bhasam karún, aur main tujh se ek barí qaum banáúngá.

11 Tab Músá ne KHUDÁWAND apne Khudá ke áge minnát karke kahá, ki Ái KHUDÁWAND, kyún terá gazab apne logon par, jinhen tú shahzorí aur zardasti ke sáth Misr ke mulk men se nikál láyá, bharaktá hai?

12 Kis liye Misri bolen, aur kahen, ki Wuh un ko yabán se badí ke liye nikál le gayá, tá ki un ko paháron men már dále, aur un ko rú e zamín par se halák kare? Apne gazab ke bharakne se báz rah, aur apne logon ko badí pahuncháne se phir já.

13 Tú Abirahám, aur Izháq, aur Isráel apne bandon ko yád kar, jin se tú ne apní hí qasam kháí, aur un se kahá, ki Main tumhári nasl ko ásmán ke táron ki máinind barháúngá, aur yih sára mulk jis ke haqq men main ne kahá, so main tumhári nasl ko baḁhshúngá, ki abad tak us ke málík hon.

14 Tab KHUDÁWAND ne us badí se, jo cháhá thá, ki apne logon se kare, pachhtáyá.

15 ¶ Aur Músá phirkar pahár se utar gayá, aur shahádat ke donon takhte us ke háth men the; we takhte likhe húe the, donon taraf idhar aur udhar likhe húe the.

16 Aur we takhte Khudá ke kám

se the, aur jo likhá húa, so Khudá ká likhá húa, aur un par kanda kiya húa thá.

17 Aur jab Yashú' ne logon ki áwáz, jo pukár rahe the, suni, to Músá se kahá, ki Lashkargáh men laíái ki áwáz hai.

18 Músá bolá, Yih to na fath ke shor kí áwáz, na shikast ke shor kí áwáz hai; balki gáne kí áwáz main suntá hún.

19 ¶ Aur yún húa, ki jab wuh lashkargáh ke pás áyá, aur bachhrá, aur rág nách dekhá, tab Músá ká gazab bharká, aur us ne takhte apne háthon se phenk diye, aur pahár ke níche tor dále.

20 Aur us ne us bachhre ko, jise unhen ne banáyá thá, liyá, aur us ko ág se jaláyá, aur pískar khák sá banáyá, aur us ko pání par chhírakkar baní Isráel ko piláyá.

21 Aur Músá ne Hárún ko kahá, ki In logon ne tujh se kyá kiya, ki tú un par aisá bará gunáh láyá?

22 Hárún ne kahá, ki Mere khu-dáwand ká gazab na bharké; tú is qaum ko jántá hai, ki badí kí taraf máil hai.

23 So unhen ne mujhe kahá, kí Hamáre liye ek ma'búd baná, jo hamáre áge chale; kí yih mard Músá, jo hamen Misr ke mulk se chhurá láyá, ham nahín jánte ki use kyá húa.

24 Tab main ne unhen kahá, kí Jis kisi ke pás soná ho, wuh tor láwe; unhen ne mujhe diyá, aur main ne use ág men dála; so yih bachhrá niklá.

25 ¶ Aur jab Músá ne logon ko dekhá, ki we bo-qaid ho gaye, kí Hárún ne unhen un ke mukhálifon ke rúbartá, un kí ruswái ke liye bo-qaid karáyá thá :

26 Tab Músá lashkargáh ke darwáze par khará húa, aur kahá, Jo KHUDÁWAND kí taraf ho, so mere pás áwe. Tab sab baní Láwí us pás jum'a húc.

27 Aur us ne unhen kahá, ki KHUDÁWAND Isráel ke KHudá ne farmáyá hai, ki Tum men se har mard apni kamar par talwár bándhe, aur ek darwáze se dússe darwáze tak tamám lashkargáh men guzarte phiro, aur har mard tum men se apne bhái ko, aur har ek ádmí apne dost ko, aur har ek ádmí apne qarib ko, qatl kare.

28 Aur baní Láwí ne Músá ke kahe ke muwáfíq kiyá; chunánchi us din logon men se qarib tén hazár mard máre páre.

29 Aur Músá ne kahá, ki A'j KHUDÁWAND ke liye apne tajín makhsús karo, har ek mard apne bête aur apne bhái par hamla karke, tá ki wuh tumhen áj lí barakat dewe, aur áj apne úpar barakat láo.

30 ¶ Aur dússe din subh ko yún húa, ki Músá ne logon se kahá, ki Tum ne barágunáh kiyá; aur ab main KHUDÁWAND ke pás úpar játá hún; ki sháyad main tumháre gunáh ká kafára karún.

31 Chunánchi Músá KHUDÁWAND ke pás phir gayá, aur kahá, ki Háe, in logon ne bará gunáh kiyá, ki apne liye sone ká ma'búd banáyá.

32 Aur ab, kásh ki tú un ká gunáh mu'áf kartá—magar nahín to, main terí minnat kartá hún, ki mujhe apne us daftar se, jo tú ne likhá hai, met de.

33 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kahá, ki Jis ne merá gunáh kiyá hai, main usí ko apne daftar se met dúngá.

34 Aur ab rawána hoke logon ko, jahán main ne tujhe kalá hai, le já: dekh, merá frishta tere áge chalegá; lekin main apne mutálaba ke din men un se un kí khatá ká mutálaba karúngá.

35 Aur KHUDÁWAND ne un ke bachhre banáne ke sabab, jise Hárún ne banáyá thá, logon par marí bhejí.

XXXIII BAB.

AUR KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, ki Yabán se jáo, tú aur we log, jinhen tú Misr ke mulk se chhurá láyá; us mulk ko jáo, jis ke haqq men main ne Abirahám, aur Iz'háq, aur Ya'qúb se qasam kháke kahá, ki Main use terí nasl ko dúngá.

2 Aur main tere áge ek frishta ko bhejúngá, aur main Kan'ánion, aur Amúrion, aur Hittion, aur Farizzion, aur Hawnion, aur Yabúsion ko nikál dúngá:

3 Us mulk tak, jis men dúdh aur shahd bahtá hai; ki main tumháre dariniyán na charh jáúngá, is liye ki tum gardan-kash log ho, tá ki main tumben ráh men na bhasam kar dálún.

4 ¶ Aur jab qaum ne yih burí khabar pái, to un ko gam húa, aur kisi ne apne singár na kiye.

5 Kyúñki KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá thá, ki baní Isráel ko kah, Tum gardan-kash log ho; agar main ek lamha tumháre dariniyán charh játá, to tumhen halák kartá; pas tum apne singár utáro; aur main dekhúngá ki kyá tum se karún.

6 Chunánchi baní Isráel ne Hurib ke pahár pás apne singár utáre.

7 Aur Músá ne khaime ko liyá, aur lashkargáh se báhar apne lashkargáh se dúr khará kiyá, aur us ká nám jam'at ká khaime rakhá. Aur yún húa, ki jo koi KHUDÁWAND ko dhúndhtá thá, so lashkargáh ke báhar us khaime ko játá thá.

8 Aur yún húa, ki jab Músá báhar khaime kí taraf gayá, to sab log uthe, aur un men se har mard apne apne khaime ke darwáze par khará húa, aur Músá ke piche dekhtá rahá, jab tak ki wuh khaime men gayá.

9 Aur jab Músá khaime men dákhil hotá thá, to aisé húa, ki sutún sá bádal utrá, aur khaime ke darwáze par thahrá, aur Músá ke sáth KHUDÁWAND bolá.

10 Aur sab log ne sūtūn se bādāl ko khaime ke darwāze par ṭhaharte dekhá: aur sab ke sab uthe, aur har ek ne apne khaime ke darwāze par sijda kiýá.

11 Aur KHUDÁWAND Músá se rū-barú ham-kalám húa, jis tarah koí apne dost se kalám kartá hai. Aur wuh lashkargáh ko phirá, par us ká khádim, nau-jawán Yashú' bin Nún, khaime men se na niklá.

12 ¶ Aur Músá ne KHUDÁWAND ko kahá, Dekh, tú mujh ko farmátá hai, kí Is qaum ko le já; aur mujhe nahín batátá hai, kí kis ko mere sáth bhejégá; harchand kí tú ne kahá, kí Main tujh ko ba nám jántá hún, aur tú merí nazar men manzúr hai.

13 Pas agar main terí nazar men manzúr hún, to mujh ko apní ráh batlá, tá kí mujh ko yaqín ho, kí main terí nazar men maqbúl hún; aur dekh, kí yih qaum terí guroh hai.

14 Tab us ne kahá, kí Merí huzúrí sáth jáegí, aur main tujhe áram dúngá.

15 Músá ne kahá, Agar terí huzúrí sáth na jáe, to hamen yabán se mat le jáiyo.

16 Aur kis tarah ma'lúm hogá, kí main aur terí guroh terí nazar men maqbúl hain? Kyá is se nahín, kí tú hamáre sáth játá hai? is tarah main aur terí qaum sab qaumon se, jo zamín par hain, mumtáz hote hain.

17 KHUDÁWAND ne Músá se kahá, Is 'arz ke mutábíq, jo tú ne kí hai, main 'amal karúngá; is liye kí tú merí nazar men maqbúl hai, aur main tujh ko ba nám pahchántá hún.

18 Tab Músá ne kahá, kí Main terí minnat kartá hún, kí mujhe apná jalál díkhá.

19 Us ne kahá, kí Main apní sárí nekí ko tere áge chaláúngá, aur main KHUDÁWAND ke nám kí manádti tere áge karúngá; aur main us par, jis par mihrbán hún, mihrbán hoúngá; aur

main us par rahm farmáúñ, jis par rahm farmáúngá.

20 Aur bolá, Tú merá chihra nahín dekh saktá, is liye kí koí insán nahín, kí mujhe dekhe, aur jítá rahe.

21 Aur KHUDÁWAND ne kahá, Dekh, yih jagah mere pás hai, aur tú us chatán par khará rah :

22 Aur yún hogá, kí jab mere jalál ká guzar hogá, to main tujh ko us chatán kí darár men rakhúngá, aur jab tak na guzrún, tujhe apní hatheli se dhámpúngá.

23 Aur phir apní hatheli utháúngá, aurtú merá picchá dekhogá, lekin merá chilra hargiz díkháí na degá.

XXXIV B'A'B.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá se kahá, kí Apne liye pahlí lauhon ke mutábíq do lauhon-patthar kí tarásh, aur main un lauhon par we báten, jo pahlí lauhon par thin, jinhen tú ne tor dálá, likhúngá :

2 Aur subh ko taiyár ho já, aur sawere koh i Síná par charh á, aur mere áge wabán pahár kí choṭí par házir ho.

3 Par tere sáth koí ádmí na charhe, aur sab pahár men koí shakhs nazar na áwe; bher bakrí aur gáe bail bhí pahár ke sámhne charne na páwen.

4 ¶ Tab us ne pahlí lauhon ke mutábíq do lauhon patthar kí taráshín, aur Músá subh ko sawere, jisá kí KHUDÁWAND ne use farmáyá thá, wuh donon lauhon apne háth men liye hue koh i Síná par charhá.

5 Tab KHUDÁWAND badlí men hoke utrá, aur us ke sáth wabán khará rahá, aur KHUDÁWAND ke nám kí manádti kí.

6 Aur KHUDÁWAND us ko áge se guzrá aur pukará: KHUDÁWAND, KHUDÁWAND Khudá, rahím aur mihrbán, qahr men dhímá, Rabb ul faiz o wafá,

7 Hazár pushton ke liye fazl rakhnawála, gunáh aur taqsír aur khatá

ká bakhshnewálá; lekin wuh har hál mu'áf na karegá, balki bápon ke gunáh ká un ke farzandon se, aur farzandon ke farzandon se, tísri aur chauthí pusht tak, badlá logá.

8 Tab Músá ne jaldí se zamín par sir jhukáke síjda kiyá,

9 Aur bolá, ki Ai KHUDÁWAND, agar main terí nazar men maqbúl hún, to ai KHUDÁWAND, main terí minnat kartá hún, ki hamáre bích men hoke chal; kyúnki yih gardankash qaum hai; aur hamáre gunáh aur khatáen mu'áf kar, aur hamen apní mírás thahrá.

10 ¶ Tab wuh bolá, Dekh, main 'ahd bándhtá hún, ki main terí sab qaum ke áge aise bare kám karúngá, jaise sári zamín par aur kisi mulk men kiye na gaye; aur sab log, jin men tú hai, KHUDÁWAND ká kám dekhenge; kyúnki jo main tere sáth karúngá, so daráuná hogá.

11 A'j ke din jo hukim main tujhe kartá hún, tú use yád rakhiyo, ki main Amúrión, aur Kau'ánión, aur Hittión, aur Farizzión, aur Hawión aur Yabúsión ko, tere áge se hántá hún.

12 Hoshyár rah, tá na howe ki tú us zamín ke báshindon ke sáth, jis men tú játá hai, kuchh 'ahd bándhe. aisá na ho, ki wuh tere darmiyár phandá ho;

13 Balki tum un kí qurbángáhon ko dhlá do, aur un ke buton ko toro, aur un kí Yasíraton ko kát dáo;

14 Kyúnki tum kisi दूसरे Khudá kí parastish na karo; ki KHUDÁWAND, jis ká nám Gaiyúr hai, wuh Khudá e guiyúr hai;

15 Aisá na howe ki tú us zamín ke báshindon se kuchh 'ahd bándhe, aur we, jab apne ma'búdon kí pairaui ziná karte, aur apne ma'búdon ke liye qurbáuí karte hain, tujh ko buláwen aur tú un kí qurbáni se kháwe;

16 Aur tú un kí betíán, apne beton

ke liye láwe, aur un kí betíán apne ma'búdon kí pairaui men zinákár bahren, aur tere beton ko bhí apne ma'búdon kí pairaui men zinákár bahráwen.

17 Tú apne liye dhále húc ma'búdon ko mat banáíyo.

18 ¶ Tú 'id i fatír kí muháfazat íjiyo; tú sát din tak fatír rotíán, jaisá main ne tujhe hukm kiyá hai, Abíb ke mahíne ke waqt i mu'ayan men, kháíyo; is liye ki tú Abíb ke mahíne men Misr se báhar áyá.

19 Sab palanthe, aur terí mawáshí men jo pahle paidá ho, basharte ki nar ho, kyá baíl aur kyá bher, merá hai.

20 Lekin gadhe ke pahle bachche ká fidiya ek barra díjiyo; aur agar tú fidiya na de, to us kí gardan tor dáliyo. Tú apne beton ke sab palanthon ká fidiya díjiyo: aur koí mere sámhne kháli-háth na dekhá jáwe.

21 ¶ Chha din tak tú kám kijiyo, lekin sátwen din árám kijiyo: agarchi hal jotne yá khetí kátne ká waqt ho, árám kijiyo.

22 ¶ Aur tú hafton kí 'id, gehún ke pahle phal kátne ke waqt, aur ákhir sál men jam'a karne kí 'id, kijiyo.

23 ¶ Tumháre sab narína farzand sál men tén martaba KHUDÁWAND Khudá ke áge, jo Isráel ká Khudá hai, házir howen.

24 Kyúnki main qaumon ko tere áge báhar nikálúngá, aur terí sarhaddon ko barháúngá, aur jab ki tú sál men tén martaba KHUDÁWAND apne Khudá ke áge jáke házir hogá, to koí shakhs terí zamín ká lálach na karegá.

25 Khamír rahte húc merí qurbáuí ká lahú mat guzránná; aur 'id i fasah kí qurbáni se kuchh subh talak báqí na rakhná.

26 Tú a'í zamín ke pahle phalon ká pahlá phal KHUDÁWAND apne

Khudá ke ghar láíyo. Iláwán us kí má ke dúdh men mat pakáná.

27 Aur KHUDÁWAND ne Músá se kabá, kí Tú yih báten likh; kyúñki in báton ke muwáfiq main tujh se, aur Isráel se, 'ahd bándhtá hún.

28 Aur wuh wahán chális din rát KHUDÁWAND ke pás thá; wuh na rotí khátá, na pání pítá thá. Aur us ne us 'ahd kí báton ko, we das hukm, lauhon par likhe.

29 ¶ Aur jab Músá shahádat kí donon lauhon apne háth men liye hue, koh i Siná se utrá, to yún húa, kí wuh koh se utarte na jántá thá kí us ke chihre ká chamrá, us ke sáth ham-kalám hone se, chamaktá hai.

30 Aur jab Ilárún aur baní Isráel ne Músá ko dekhá, to kyá dekhte haiñ? kí us ke chihre ká chamrá chamaktá hai, aur we us ke pás áne se darte the.

31 Tab Músá ne unhen buláyá, aur Ilárún aur qaum ke sáre sardár us ke pás phir áe; aur Músá un se báten karne lagá.

32 Aur ákhir ko sab baní Isráel nazdik áe: aur us ne un sab báton ko, jo KHUDÁWAND ne use koh i Siná par kahí thin, unhen hukm kiyá.

33 Aur jab tak Músá un se báten kar chuká, to us ne apne chihre par niqáb dálá.

34 Aur jab Músá KHUDÁWAND ke áge játá thá, kí us se kalám kare, to jab tak báhar na átá niqáb ko utr detá thá, aur jo hukm hotá thá, wuh báhar áke baní Isráel ko kahtá thá.

35 Aur baní Isráel ne Músá ká munh dekhá, kí us ke chihre ká chamrá chamaktá hai; aur jab tak kí Músá KHUDÁWAND se báten karne na gayá, tab tak apne munh par niqáb dálé rahá.

XXXV BA'B.

AUR Músá ne baní Isráel kí sári 'Jamá'at ko jam'a karke kabá: We báten, jin par 'amal karne ká

KHUDÁWAND ne tum ko hukm kiyá hai, so ye haiñ.

2 Chha din tak kár bár kiyá jáwe, aur sátwen din tumháre liye roz i muqaddas KHUDÁWAND ke áram ká sabt hogá; jo koí us men kám karegá, már dálá jáega.

3 Tum sabt ke din apní sab bastíon men ág mat jaláíyo.

4 ¶ Aur Músá ne baní Isráel kí sári jamá'at ko kabá, Wuh hukm, jo KHUDÁWAND ne farmáyá, yih hai, kí

5 Tum apne darniyán se KHUDÁWAND ke liye tuhfa láo: jo koí apne dil kí khushi se cháhe, so KHUDÁWAND ke liye tuhfa láwe; soná, aur rúpá, aur pítal;

6 Aur ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur mihín katán, aur bakríon kí pashm,

7 Aur mendhon kí surkh rangí húi khálen, aur tukhas kí khálen, aur shittim kí lakrí,

8 Aur jaláne ká tel, aur khushbú masálih malne ke tel ke liye, aur bakhrú ke liye khushbú masálih,

9 Aur sulaimání patthar, aur afúd aur chaprás par jarne ke patthar.

10 Aur tum se jo bará hikmatwála hai, áwe, aur jo KHUDÁWAND ne farmáyá hai, sab banáwe:

11 Maskan aur khaima us ká, aur ghatátóp us ká, aur ánkre us ke, aur takhte us ke, aur benche us ke, aur sutún us ke, aur páe us ke;

12 Sandúq aur choben us kí, aur sarposh us ká, aur parda us ká;

13 Mez aur choben us kí, aur sab bartan us ke, aur nazr kí rotíán;

14 Shamadán roshní ke liye, aur us ke saranjám, aur us ke chirág, aur jaláne ká tel;

15 Aur qurbángáh bakhúr kí, aur choben us kí, aur malne ká tel, aur bakhrú khushbú masálih ká, aur parda maskan ke darwáze ká;

16 Aur mazbah sokhtaní qurbání ká, aur us ke liye pítal ká átashdán,

aur choben us ki, aur sab zuruf us ke aur hauz aur kursi us ki;

17 Aur parde sahn ke, aur sutun u ke, aur pao un ke, aur parda sahn k darwaze ka;

18 Aur mekhen maskan ki, aur sahn ki mekhen, aur doriyan un donon ki;

19 Aur khidmat ka libas maqdi men ibadat ke liye, aur muqaddas libas Harun ka hin ke liye, aur libas us ke beton ka, ka hin hone ke liye.

20 ¶ Tab bani Israel ki sari jama'at Musa ke age se chali gayi.

21 Aur wo ek ek, jin ke dil ne unhen targib di, aur har ek jis ki ruh ne use razi kiya, jama'at ke khaime k kam ke waste, aur us ki sab ibadat aur muqaddas libas ke liye, KHUDAWAND ke waste tuhfa laya.

22 Aur wo mard aur aurat, jitne k kushada-dil the, de, aur kangan, aur mundre, aur khatim, aur anguthian aur sab zewar sone ke lae; aur har ek jo tuhfa laya, so sone ka KHUDAWAND ke waste laya.

23 Aur jis shakhs ke pas asman rang, aur argawani rang, aur qirmiz rang, aur mihiin katan, aur bakriyon k pashm, aur mendhon ki surkh rangi khalein, aur tukhas ki khalein thin, so unhen laya;

24 Jis kisi ne rupe ka ya pital ka hadya guzrana, so apni hadya KHUDAWAND ke liye laya; aur jis kisi ke shittim ki lakri thi, so use ibadat ke sab kamon ke liye laya.

25 Aur sari auraton ne, jo roshan-zamir thin, apne hath se kata, aur apni kata hua asmani rang, aur argawani rang, aur qirmizi rang, aur mihiin katan lain.

26 Aur sab auraton ne, jin ke dilon ne un ko hikmat ki taraf ragbat dilai, bakriyon ki pashm kati.

27 Aur wo jo rafi the, sulaimani patthar, aur jarne ke patthar, afud aur chapras ke liye;

28 Aur khushbu masalih, aur jalane ka tel, aur masahat ka tel, aur khush-busan bakhur ke waste lae.

29 Aur sab, kyā mard kyā aurat, jin ke man ne un ko ubhara, ki us kam ke liye lawen, jis ka hukm KHUDAWAND ne diya tha, ki Musa ke hath se bane, wo sab ke sab, ya ne sare bani Israel, khushi se KHUDAWAND ke liye, hadya lae.

30 ¶ Aur Musa ne bani Israel se kaha: Dekho, ki KHUDAWAND ne Bazilliel bin Uri bin Hur ko, jo Yahudah ke firqe men hai, ba nam bulaya hai:

31 Aur us ne use hikmat, aur fahm, aur dānish, aur sab tarah ki karigarion men Ruh Ullah se ma'mur kiya;

32 Aur achchi tadbirein ijad karne men, aur sone, aur rupe, aur pital ke nadir kam banane men,

33 Aur jarne ke liye patthar ke tarashne men, aur lakri ke tarashne men; garaz har ek nadir kam ke banane men mahir kiya;

34 Aur us ne us ke dil men, aur Akhisamak ke bete Ahliab ke dil men, jo Dan ke firqe se hai, hunar sikhlana dal diya;

35 Aur un ke dilon men hikmat is aur se bhar di, ki wo sab kam, kanda arnewale ka, aur musauwir ka, aur aqqash ka, jo asmani rang, aur argawani rang, aur qirmizi rang, aur mihiin katan ka kam kartay hai, aur julah ke alki un sab ka jo har tarah ka kam anate, aur manguba bandhke ijad arte hain, banawen.

XXXVI BAT.

PAS Bazilliel, aur Ahliab, aur sab mard i roshan-zamir, jinhen KHUDAWAND ne hikmat aur fahm akhshā, ki wo maqdis ki ibadat ke sab kam karne ke taur samjhen, KHUDAWAND ke sare hukm ke muwafiq, am karne lage.

2 Tab Musa ne Bazilliel aur Ahliab, aur sab roshan-zamir mardon ko, n ke dil men KHUDAWAND ne hikmat

rakhí, aur sabhon ko, jin ke dilon ne unhen targib dí, ki kám par áke use banáwen, buláýá.

3 Tab unhon ne Músá ke háth se sab taháif, jo baní Isráel maqdis kí 'ibádat ke kám ke banáne ko láe the, páe. Aur we hanoz har subh ke waqt apní khushi se hadya us ke pás láýá karte the.

4 Tabsab 'aqlmand kárigar, jo maqdis ke sab kám banáthe the, ek ek apne apne kám se, jo kartá thá, áe;

5 ¶ Aur unhon ne Músá se kahá, ki Log us kám ke kharch ke liye, jise KHUDÁWAND ne banáne ká hukm kiyá, ihtiyáj se ziyáda láte hain.

6 Tab Músá ne hukm díyá, aur unhon ne lashkargáh men manádi karáí, ki koí mard yá 'aurat ab se maqdis ke hadyon ke wáste kuchh aur kám na kare: so qaum láne se báz rahí.

7 Kyúñki asbáb jo un ke pás thá, so sab kám banáne ke liye bahut, balki ziyáda thá.

8 ¶ Chunánchi har ek sáhib i hikmat ne un men se, jo maskan ko banáthe the, mihín kate húe katán, aur ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang ke das parde banáe: un par karúbí munaqqash karke ustádkárí se banáe.

9 Túl har parde ká atháís háth, aur char háth arz men; sab parde ek hí andáze par the.

10 Aur us ne páñch parde ek ko dústre ke sáth miláýá; aur dústre páñch parde ek ko dústre ke sáth miláýá.

11 Aur tukme ásmání rang se ek bare parde ke háshiye par miláne kí taraf men banáe; aur aise hí háshiye men dústre bare parde ke, jo báhar thá, miláne kí taraf men banáe.

12 Pachás tukme háshiye men ek parde ke, aur pachás tukme háshiye men dústre parde ke, miláne kí taraf men, banáe; tá ki tukme ek dústre ke muqábil hon.

13 Aur pachás ánkre sone ke ban-

áe, aur in ánkron se ek parde ko dústre ke sáth miláýá; tab yih ek maskan baná.

14 ¶ Aur bakrí ke bálon se gyárah parde us khaime ke liye jo maskan ke úpar thá, banáe.

15 Túl har ek parde ká tís háth, char háth ke arz men; gyárah parde k hí andáze par the.

16 Aur páñch un men se ek jagah, aur chha ek jagah miláe.

17 Aur pachás tukme, un chha parde mile hún ke háshiye men, jo báhar hain, miláne kí jagah par, aur pachás tukme un páñch parde mile hún ke háshiye men dúsrí miláne kí jagah par, banáe.

18 Aur pachás ánkre pítal ke, khaime ke miláne ke liye, tá ki ek ek hae jae, banáe.

19 Aur ek ghatátóp khaime ke liye surkh rangí húi mendhon kí khálon ká, aur dúsrá ghatátóp tukhas kí khálon ká úpar se, banáýá.

20 ¶ Aur takhte maskan ke, shit-tím kí lakrí se, kharé karne ke liye, banáe.

21 Túl har takhte ká das háth, arz har takhte ká derh háth.

22 Aur do do chúlön har takhte ke liye, aisi kí ek dústre se barábar fási-la par ho, banáín.

23 Aur jab takhte maskan ke liye banáe, tab bis un men se dakhani jánib men lagáe.

24 Aur chálís páe rúpe ke, un bis takhton ke niche banáe; ek takhte kí do chúlön ke liye do páe, aur dústre takhte kí do chúlön ke liye do páe, banáe, har takhte kí chúlön ke liye banáe.

25 Aur dúsrí jánib maskan kí, uttar kí taraf, bis takhte banáe;

26 Aur chálís páe un ke rúpe se, ek takhte ke niche do páe, aur ek takhte ke niche do páe.

27 Aur pachhim kí jánib maskan ke chha takhte banáe.

28 Aur do takhte maskan ke donon konon ke liye, us kí donon jánibon men, banáe.

29 Aur takhte minewále niche se, aur usí tarah milnewále úpar se, ek halqe men the; ek hí sá donon ko donon goshon men banáyá.

30 Chunánchi áth takhte, aur solah páe rúpe ke the, har ek takhte ke liye do do páe.

31 ¶ Aur bendé shittím kí lakrí se banáe, páunch bendé maskan kí ek jánib ke takhton ke liye,

32 Aur páunch bendé maskan kí दूसरी jánib ke takhton ke liye, aur páunch bendé maskan kí pachchhim kí jánib ke takhton ke liye, banáe.

33 Aur ek bendá banákar us ko bíchon bích men wárpár is taraf se us taraf tak dálá.

34 Aur takhton ko sone se marhá, aur halqe un ke sone se bendon kí jagah ke liye banáe, aur bendon ko sone se marhá.

35 ¶ Aur ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur mihín kate húe katán ká munaq-qash parda, aur us par karúbí ustádkárí se banáe.

36 Aur us ke liye chár sutún shittím kí lakrí se banáe, aur un ko sone se marhá; aur un ke áukre sone se banáe, aur chár páe chándí dhálkar banáe.

37 ¶ Aur parda khaime ke darwáze ká ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur mihín kate húe katán ká, naqqáshí se banáyá;

38 Aur sutún us ke páunch, aur áukre un ke banáe, aur sutúnon ke siron ko aur un kí alganíon ko sone se marhá, aur un ke liye páunch páe pítal se banáe.

XXXVII BA'B.

AUR Bazilliel ne shittím kí lakrí se sandúq banáyá; arháí háth túl, aur derh háth arz, aur derh háth bulandí us kí thí.

2 Aur us ko khalís sone se bhítar aur bábar marhá, aur us ke gird ba gird sone ká kalas banáyá.

3 Aur chár halqe sone se us ke cháron konon ke liye, do halqe us kí ek taraf, aur do halqe us kí दूसरी taraf, dhále.

4 Aur choben shittím kí lakrí se banáín, aur un ko sone se marhá:

5 Aur choben halqon men sandúq kí donon taraf, tá kí un se uṭháya jáwe, dálín.

6 ¶ Aur kafáragáh khalís sone se banáí: túl us ká arháí háth, aur arz us ká derh háth.

7 Aur do karúbí sone se garhkar banáe, aur un ko kafáragáh kí do taraf rakhá;

8 Ek karúbí úpar kí ek jánib men, aur दूसरी karúbí úpar kí दूसरी jánib men; kafáragáh hí se donon karúbí us kí donon tarafon men banáe.

9 Aur yún húa, kí donon karúbí apne bázu úpar se phailáe húe the, aur kafáragáh ko apne paron se chhipáe húe the; har ek ká munh दूसरे ke muqábil, aur donon ká munh kafáragáh ke muqábil thá.

10 ¶ Aur mez shittím kí lakrí se banáí: túl us ká do háth, aur arz us ká ek háth, aur bulandí us kí derh háth.

11 Aur us ko khalís sone se marhá, aur us ke girdágird sone ká kalas banáyá.

12 Aur us par chár ungal únchí ek kangní ás pás banáí, aur us kangní par girdágird sone ká kalas banáyá.

13 Aur us ne us ke liye sone ke chár halqe dhále, aur unhen us ke cháron páyon ke cháron konon men lagáyá.

14 Ye halqe kangní ke sámhne the, kí us men choben dhálkar mez uṭhá le jáwen.

15 Aur choben shittím kí lakrí se banáín, aur un ko sone se marhá, tá kí un se mez uṭháí jáwe.

16 Aur sab zurúf, jo mez par hain, bartan us ke, aur chamche, aur rik-ábíán, aur bare piyále, jo tapáne ke liye hain, khalís sone se banáe.

17 ¶ Aur shama'dán khalís sone se banáyá; use garhkar shama'dán banáyá; aur jar us kí, aur shákhen us kí, aur piyále us ke, aur seb us ke, aur sosanen us kí, khud usí se thín:

18 Aur chha shákhen niklí húi thín, us kí donon tarafon se; tén shákhen shama'dán kí, us kí ek jánib se, aur tén shákhen shama'dán kí, us kí dúsrí jánib se.

19 Aur tén piyále, bádámí súrat, ek shákhen men the, aur seb aur sosan, aur tén piyále, bádámí súrat, dúsrí shákhen men the, aur seb aur sosan; aur aise hí, chhaon shákhen men, jo niklí húi shama'dán se thín.

20 Aur khud shama'dán men char piyále bádámí súrat the, aur seb un ke, aur sosanen un kí.

21 Aur ek ek seb thá, niche har do do shákhen ke, mutábíq un chha shákhen ke, jo us se niklí húi thín.

22 Aur seb us ke, aur shákhen us kí, khud usí se thín, aur ye sab ikatthe garhe hús khalís sone se the.

23 Aur us ke liye sát chirág banáe, aur gulgír us ke, aur laganen us kí, khalís sone se.

24 Aur us ko, aur us ke sab zurúf ko, ek qintár khalís sone se banáyá.

25 ¶ Aur qurbángáh bakhúr kí shittím kí lakrí se banái: túl us ká ek háth, aur arz us ká ek háth, chaukhúntí banái, aur bulandí us kí do háth; aur sing us ke usí se the.

26 Aur chhat us kí, aur bagalen us kí, aur sing us ke khalís sone se marhá, aur us ke liye sone se girdágird kalas banáyá.

27 Aur us ke liye us kí donon taraf, us ke do konon ke pás us ke kalas ke niche sone ke balqe banáe, kí un men choben dálkar use uthá le jáwen.

28 Aur choben shittím kí lakrí se banáin, aur un ko sone se marhá.

29 ¶ Aur masáhat ká pák tel, aur khushbúfon ká khalís bakhúr 'attár ke hunar se taiyár kiya.

XXXVIII B'Á.

AUR qurbángáh sokhtaní qurbání ke liye shittím kí lakrí se banái, páñch háth túl us ká, aur páñch háth arz us ká, chaukhúntí, aur tén háth bulandí us kí banái.

2 Aur sing us ke cháron konon par banáe; us ke ye sing usí men se the; aur us ne us ko pítal se marhá.

3 Aur sab zurúf qurbángáh ke, degen, aur pháoríán, aur piyále, aur síkhen, aur angethíán: sab zurúf us ke pítal se banáe.

4 Aur ek angethí, jál kí shakl par, pítal se qurbángáh ke liye banái, jo kanáron se niche ádhí dúr tak pahunchtí thí.

5 Aur char balqe pítal kí angethí ke cháron konon men dhálkar banáe, tá kí jagah choben kí hon.

6 Aur choben shittím kí lakrí se banáin, aur un ko pítal se marhá.

7 Aur choben qurbángáh kí donon tarafon ke balqon men dálin, tá kí wuh un se uthái jáwe; aur us ko takhton se khokhlá banáyá.

8 ¶ Aur hauz pítal se, aur us kí kursí pítal se, un 'auraton ke darpanon se, jo jamá'at ke khaime ke ástáne par 'ibádat kartí thín, banái.

9 ¶ Aur sahn banáyá: aur us ke liye dakhan rukh, us kí dakhan taraf men, parde bárik kate hús katán ke the; túl un ká sau háth;

10 Aur sutún un ke bís, aur páe un ke bís, pítal se, aur ánkre sutúnon ke, aur alganíán un kí, rúpe se;

11 Aur uttar kí jánib men; túl un ká sau háth, aur sutún un ke bís, aur páe un ke bís, pítal se, aur ánkre sutúnon ke, aur alganíán un kí, rúpe se;

12 Aur pachchhim kí jánib ke parde: pachás háth ke the, aur sutún

un ke das, aur páe un ke das, aur ánkṛo un ke, aur algañiñ un kí, rúpe se;

13 Aur púrab ruḥ, púrabí jánfb ke pachás háth ke the.

14 Pandrah háth parde darwáza kí ek taraf the; un ke sutún tín, aur un ke páe tín.

15 Aur dúsrí taraf sahn ke darwáze kí idhar udhar pandrah háth ke parde the; sutún un ke tín, aur páe un ke tín.

16 Sahn ke girdágird ke sab parde bárík kate húe katán se the.

17 Aur sab páe sutúnon ke pítal se, aur ánkṛe sutúnon ke, aur algañiñ un kí, rúpe se, aur síre un ke marhe húe rúpe se, aur sab sahn ke sutún rúpe kí algañion se mile húo the.

18 Aur parda sahn ke darwáze ká, ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur bárík kate húe katán ká, naqqáshí se banáyá; us kí lambáí bís háth, aur úncháí us kí páñch háth, muwáfíq andáze sahn ke pardon ke thí.

19 Aur sutún us ke chár, aur páe un ke chár, pítal se, aur ánkṛe un ke, rúpe se, aur síre un ke marhe húe rúpe se, aur algañiñ un kí, rúpe se.

20 Aur sab mekheñ maskan kí, aur sahn ke girdágird kí, pítal se thín.

21 ¶ Aur hisáb maskan, ya'ne shahádat ke maskan ká, jo Músá ke hukm ke muwáfíq, Láwíon kí khidmat ke liye, Ítamar ke háth se, jo Hárún káhin ká betá thá, kiyá gayá, so yih nai.

22 Par Bazilliel bin U'ri bin Ílúr, Yahúdáh ke firqe men se, sab kám ká, jo KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá thá, banánewálá thá.

23 Aur us ke sáth Ahliáb bin Akhi-samak, Dán ke firqe se, jo kanda-kár aur kárigar thá, aur ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur bárík katán men naqqásh thá.

24 Sab soná, jo maqdis kí 'imárat ke kám men lagá, wuh soná, jo hadya

kiyá gayá thá, so untís qintár aur sát sau tís misqál, maqdis kí misqál se, thá.

25 Aur jamá'at ke shumár kiye húon ká rúpá ek sau qintár aur ek hazár sát sau pachhattar misqál, maqdis kí misqál se, thá.

26 Aur hissa har mard ká ádhí misqál, maqdis kí misqál se, thá; har ek ká, jo áyá, kí shumár kiyá jáwe, bís baras kí 'umr se aur úpar, kí bilkull chha lákh tín hazár sáphe pánch sau mard the.

27 Aur sau qintár rúpe se maqdis ke páe, aur parde ke páe dhále gaye, sau páe sau qintár se, ek ek páya ek ek qintár se.

28 Aur un ke ek hazár sát sau pachhattar misqál rúpe se ánkṛe sutúnon ke banáe, aur síre un ke marhe, aur algañion se unheñ miláyá.

29 Aur pítal, jo khushí se bakhshá gayá thá, so sattar qintár aur do hazár chár sau misqál thá;

30 Aur us se páe jamá'at ke khaimo ke darwáze ke, aur qurbángáh pítal kí, aur us kí angethí pítal kí, aur sab zurúf us ke, banáe,

31 Aur páe sahn ke, jo girdágird the, aur páe sahn ke darwáze ke, aur sab mekheñ maskan kí, aur mekheñ sahn kí, jo girdágird thín.

XXXIX BAB.

AUR libás i khidmat, maqdis kí 'ibádat ke liye, ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang se banáe, aur muqaddas kapre Hárún ke liye, jaisá kí KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá, banáe.

2 Aur afíd sone, aur ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur bárík kate húe katán se banáyá.

3 Aur pattar sone ke patle garhe, aur un se tár khínche, tá kí un ko ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur bárík katán ke sáth ustádkarí se miláwen.

4 Aur us ke liye do monḍhe banáe,

ki un se wuh miláyá jáwe: us ke dono; kanáron se miláyá húa thá.

5 Aur afúd ká patká, jo us par thá so usí kí kárigari kí tarah, sone, aur ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur bárík kate húa katán se húa, jaisá kí KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá.

6 ¶ Aur do sulaimání patthar banáe, jo sone ke kḥánon men jare húa the; aur un par angúthí kí tarah ban Isráel ke nám kanda húa the.

7 Aur un ko afúd ke monḥon par rakhá, kí we patthar baní Isráel k' yád karne ke liye howen, jaisá kí KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá.

8 ¶ Aur chaprás ustádkári se afúd ke kám ke taur par, sone, aur ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur bárík kate húa katán se banái;

9 Wuh chaukhúntí thí: unḥon ne chaprás ko duhrá banáyá: túl us ká ek bálisht, aur 'arz us ká ek bálisht.

10 Aur us men chár sataren jawá-hir kí jarín; pahlí satar men yáqút i surkh, aur pukhráj, aur zumurruḍ; yih pahlí satar thí;

11 Aur dúsrí satar men gauhar i shab chirág, aur nilam, aur hirá;

12 Tísrí satar men jaza', aur yashm, aur firoza;

13 Chauthí satar men azraq, aur sang i sulaimání, aur zabarjad; aur ye jo jare the, so sone ke kḥánon men jare húa the.

14 Aur ye patthar kanda kiye húa angúthí ke taur par, muwáfiq baní Isráel ke námon ke, bárah the, jaisá kí un ke nám the, aur bárah firqon men se ek ek ká nám ek ek patthar par khodá húa thá.

15 Aur chaprás ke konon men kḥális sone kí guthí húi zanjiren banáin;

16 Aur do kḥáne sone se, aur do

halqe sone se banáe, aur do halqe chaprás ke donon kanáron men lagáe.

17 Aur donon zanjiren sone se guntíhí húi donon halqon men, jo chaprás ke donon kanáron men hain, latkáin;

18 Aur donon gundhí húi zanjiron ke sire un do kḥánon men lagáe, aur unḥen afúd ke donon monḥon pás áge se rakhá.

19 Aur do halqe sone se banáe, aur un ko chaprás kí donon tarafon men, us háshiye men, jo afúd ke blútar kí taraf se milnewálá hai, lagáyá;

20 Phir do aur halqe sone ke banáe, aur unḥen afúd ke niche kí do tarafon men, us ke áge kí taraf, us ke joṛ ke muqábil, afúd ke patke ke úpar lagáyá;

21 Aur chaprás ko, us ke halqon men, aur afúd ke halqon men rishta ásmání rang ká dálkar, latkáyá, tá kí afúd ke patke ke úpar ho jáwe, aur chaprás afúd par se na haṭe, jaisá kí KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá.

22 ¶ Aur afúd ke liye qamís bunke anáyá, aur wuh sab ásmání rang se thá.

23 Aur girebán us ká, us ke darmiyán men, zirah ke girebán kí tarah, thá, aur háshiye men us kí goṭ thí, tá kí wuh na phaṭe.

24 Aur us ke dáman ke gher men, unár, ásmání rang, aur argawání rang, aur qirmizí rang, aur bárík kate húa katán se, banáe.

25 Aur ghanṭe kḥális sone se banáe, aur un ghanṭon ko anáron ke bích qamís ke dáman ke sáre gher men, anáron ke darmiyán, lagáyá;

26 Ek ek ghanṭá sáth ek ek anár e, qamís ke dáman ke gher men hidmat karne ke liye, jaisá kí KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá.

27 ¶ Aur kurte bárík katán ke Hárún aur us ke beṭon ke liye bunke banáe;

28 Aur 'amáme bārik katān se, aur kulāh zinat ke bārik katān se, aur paejāme bārik kate hūe katān se banāe,

29 Aur kamarband bārik kato hūe katān se, aur āsmānī rang, aur arg-awānī rang, aur qirīmizī rang se mun-aqqash, jaise KHUDĀWAND ne Mūsá ko hukm kiyá thá, banáyá.

30 ¶ Aur pattar muqaddas táj ká, khális sone se, banáyá, aur us par angúthī ke taur par kanda kiyá, ki QUDS YAHOWA'HI KO.

31 Aur us men ek rishta āsmānī rang ká bāndhā, íá ki úpar 'amáme ke ho, jaisá ki KHUDĀWAND ne Mūsá ko hukm kiyá thá.

32 ¶ Chunānchi sab kām maskan ká, ki wuh jamá'at ká khaima hai, pírā húa: aur banī Isráel ne sab, jaisá ki KHUDĀWAND ne Mūsá ko hukm kiyá thá, usí tarah se unhon ne ban-áyá.

33 ¶ Aur maskan Mūsá ke pás láe, khaima, aur sab zurúf us ke, aur ánkpe us ke, aur takhte us ke, aur benđe us ke, aur sutún us ke, aur páe us ke.

34 Aur ghatátóp mendhon kí surkh rangí húi khálon se, aur ghatátóp tukhas kí khálon se, aur parda pák-tarín makán ká;

35 Shahádat ká sandúq, aur chob-en us kí, aur sarjosh us ká;

36 Aur mez aur sab bartan us ke, aur rotí nazr kí;

37 Aur pák shama'dán, aur chirág us ke us par chune hūe, aur sab zurúf us ke, aur jalāne ká tel;

38 Aur qurbángáh sone kí, aur malne ká tel, aur bakhúr khushbú masálih ká, aur parda khaima ke dar-wáze ká;

39 Aur qurbángáh pítal kí, aur us kí angethí pítal kí, aur choben us kí, aur sab zurúf us ke; aur hauz aur kursí us kí;

40 Aur parde sahn ke, aur sutún un ke, aur páe un ke, aur parda us

ke darwáze ká, aur rassíán us kí, aur mekheñ us kí, aur sab zurúf maskan aur jamá'at ke khaima kí khidmat ke liye;

41 Aur libás i khidmat maqdis kí 'ibádat ke liye, aur muqaddas kapre Hárún káhin ke liye, aur us ke beñon ke liye káhin hone ke wáste.

42 Jaisá ki KHUDĀWAND ne Mūsá ko hukm kiyá thá, waise hí banī Isráel ne sab kām banáyá.

43 Aur Mūsá ne sab kām par nazar kí, aur dekhá, ki unhon ne banáyá thá; jaisá ki KHUDĀWAND ne sam-áyá thá, waisá hí banáyá; aur Mūsá ne unheñ barakat dí.

XI. BA'IB.

AUR KHUDĀWAND Mūsá se ham-kalám húa, aur kabá,

2 Pahle malúne kí pahlí táríkh, maskan, jo jamá'at ká khaima hai, khará kar.

3 Aur us men shahádat ká sandúq rakh, aur sandúq par parda dál.

4 Aur mez us ke bhítar le já, aur us ká asbáb, jo cháhiye kí us par rakhe jáwen, us par chun do; aur shama'dán us men le já, aur us ke chirág us par jalá;

5 Aur sone kí qurbángáh bakhúr ke liye shahádat ke sandúq ke sáinh-ne rakh, aur parda maskan ke dar-wáze par dál;

6 Aur qurbángáh sokhtaní qurbání kí, maskan, ya'ne jamá'at ke khaima, ke darwáze ke áge rakh.

7 Aur hauz jamá'at ke khaima aur qurbángáh ke bích men rakh, aur us mei, pání dál.

8 Aur sahn ko girdágird khará kar aur parda sahn ke darwáze par dál

9 Aur masáhat ke tel se le, aur us se maskan ko, aur sab chízon ko, jo us men haiñ, masah kar; aur us ko muqaddas kar, aur sab zurúf us ke, muqaddas kar, kí wuh muqaddas ho.

10 Aur qurbángáh sokhtaní qur-bání kí bhí, aur sab zurúf us ke,

chupaṛ, aur us ko muqaddas kar, ki nihāyat pāk ho.

11 Aur hauz aur kursī us kī bhī chupaṛ, aur un ko muqaddas kar.

12 Aur Hārūn aur us ke beṭon ko jamā'at ke khaime ke darwāze ke nazdīk lā, aur un ko pānī se gusl dilā.

13 Aur Hārūn ko muqaddas libās pinhā, aur us ko chupaṛ, aur use muqaddas kar, tā ki kāhin kā kām merī kḥidmat men kare.

14 Aur us ke beṭon ko nazdīk lā, aur un ko kurte pinhā.

15 Aur un ko chupaṛ, jaise un ke bāp ko chuprā hai, tā ki we kāhin kā kām merī kḥidmat men karen; aur yih masāhat un ke liye aur un ke qarnon ke liye hamesha kī kahānat kā bā'is hogī.

16 Aur Mūsā ne aisā kiya; sab, jo KHUDĀWAND ne us ko hukm kiya thā, 'amal men lāya.

17 ¶ Aur dūse sāl ke pahle malīne, aur usī mahīue ke pahle din maskan kharā ho gayā.

18 So Mūsā ne maskan ko kharā kiya, aur pāe us ke lagāe, aur un par takhte us ke rakhe, aur un men benḍe us ke ḍāle, aur sutūn us ke khare kiye.

19 Aur us ne khaime ko maskan par phailāya, aur us par ūpar se ghatātop ḍālā, jaisā KHUDĀWAND ne Mūsā ko hukm kiya thā.

20 ¶ Aur shahādāt kī lauhen sandūq men rakhīn, aur choben sandūq men lagāīn, aur us sandūq par ūpar se kafāre kā sarposh rakhā.

21 Phir us sandūq ko maskan ke bhitar lāya, aur us ke āge parda ḍālā, aur shahādāt kā sandūq chhipāya, jo ki KHUDĀWAND ne Mūsā ko hukm kiya thā.

22 ¶ Aur mez jamā'at ke khaime men, maskan ke uttar kī taraf, bāhar parde se, rakhī;

23 Aur us par KHUDĀWAND ke

rūbarū, jaisā ki KHUDĀWAND ne Mūsā ko hukm kiya thā, rotī chunī.

24 ¶ Aur shama'dān jamā'at ke khaime men, mez ke sāmne, maskan ke dakhān kī jānīb, rakhā.

25 Aur chirāg rūbarū KHUDĀWAND ke roshan kiye, jaisā ki KHUDĀWAND ne Mūsā ko hukm kiya thā.

26 ¶ Aur qurbāngāh sone kī, jamā'at ke khaime men, parde ke āge, rakhī;

27 Aur us par baḥbūr kī kḥushbūfī ko, jaisā ki KHUDĀWAND ne Mūsā ko hukm kiya thā, jalāya.

28 ¶ Aur parda maskan ke darwāze par ḍālā.

29 Aur qurbāngāh sokhtanī qurbānī kī, maskan ke jamā'at ke khaime ke darwāze par rakhī, aur us par sokhtanī qurbānī aur nazr kī qurbānī, jaisā ki KHUDĀWAND ne Mūsā ko hukm kiya thā, charḥāīn.

30 ¶ Aur hauz, jamā'at ke khaime aur qurbāngāh ke darmiyan, rakhā, aur us men pānī gusl ke liye ḍālā.

31 Aur us se Mūsā aur Hārūn aur us ke beṭon ne apne hāth aur pānw dhoe.

32 Jab we jamā'at ke khaime men dāḥhil hūe, aur qurbāngāh ke nazdīk āe, tab apne ta'īn, jaisā ki KHUDĀWAND ne Mūsā ko hukm kiya thā, dhoyā.

33 Phir sahn, girdāgird maskan aur qurbāngāh ke, kharā kiya, aur parda suhū ke darwāze par ḍālā. Aur Mūsā ne yūn sab kām purā kiya.

34 ¶ Tab bādal ne jamā'at ke khaime ko chhipāya, aur KHUDĀWAND ke jalāl ne maskan ko bharā.

35 Aur Mūsā jamā'at ke khaime men dāḥhil na ho sakā, is liye ki bādal us par ṭaharā, aur KHUDĀWAND ke jalāl ne maskan ko bharā.

36 Jab bādal maskan par se ūpar uṭh jātā thā, tab banī Isrāel apne sab safaron men kūch karte the.

37 Par jab wuh bādal ūpar na uṭh

játá thá, to us ke úpar uṭh jáne ke
din tak kúch nahín karte the.

38 Kyúñki bádal KHUDÁWAND ke
maskan par din ko ṭhahartá thá, aur

rát ko ág us par roshan hotí thí, Is-
ráel ke sáre gharáne kí nazar meṇ, un
ke sab safaron meṇ.

MÚSÁ KÍ TÍSRI KITÁB,

MUSAMMÁ BA

AHBA'R.

I BA'B.

AUR KHUDÁWAND ne Músá ko
buláya; aur jamá'at ke khaime
meṇ se us se ham-kalám hoke far-
máya, kí

2 Baní Isráel se khitáb kar, aur un
ko kah, Agar koí tum meṇ se KHUDÁ-
WAND ke liye qurbáni láya cháhe,
to tum apní qurbáni mawáshí se,
ya'ne gáe bail aur bher bakrí se, láo.

3 Agar us kí qurbáni sokhtaní qur-
báni gáe bail se ho, to be-'aib nar
láwe: jamá'at ke khaime de darwáze
par apne maqbúl hone ke liye KHUDÁ-
WAND ke áge láwe.

4 Aur wuh sokhtaní qurbáni ke sir
par apná háth rakhe, kí us ke liye
qabúl kí jáwe, aur us ke liye kafára
howe.

5 Aur wuh us bail ko KHUDÁWAND
ke huzúr zabh kare, aur káhin, jo
baní Hárún haiṇ, lahú ko láweṇ, aur
lahú ko us mazbah par har taraf, jo
jamá'at ke khaime ke darwáze par
hai, chhirkeṇ.

6 Tab wuh us sokhtaní qurbáni kí
khál kbíñche, aur us ke 'azú 'azú ko
judá kare.

7 Phir Hárún káhin ke beṭe maz-
127

bah par ág rakheṇ, aur us par lakríāṇ
tartib se chuneṇ.

8 Aur baní Hárún, jo káhin haiṇ,
us ke 'azúṇ ko, aur charbí ko, un
lakríṇ par, jo mazbah kí ág par haiṇ,
tartib se rakh deṇ.

9 Aur wuh us ke ojh, aur páyon
ko pání se dhowe, aur káhin sab ko
mazbah par jaláwe, kí sokhtaní qur-
báni, ya'ne khusbhú ág se, KHUDÁ-
WAND ke liye hai.

10 ¶ Aur agar sokhtaní qurbáni ke
liye us kí qurbáni bher yá bakrí ke
galle se ho, to be-'aib nar láwe.

11 Aur wuh use mazbah kí uttar
taraf KHUDÁWAND ke áge zabh kare:
aur káhin, jo baní Hárún haiṇ, us ke
lahú ko mazbah par gird ba gird
chhirkeṇ.

12 Phir wuh us ke 'azú 'azú aur sir
aur charbí judá judá káte, aur káhin
un ko tartib se un lakríṇ par, jo maz-
bah kí ág par haiṇ, chune.

13 Aur wuh ojh aur páyon ko pání
se dhowe, aur káhin sab ko loke maz-
bah par jalá dewe, kí sokhtaní qurbáni,
ya'ne khusbhú ág se, KHUDÁWAND ke
liye hai.

14 ¶ Aur agar us kí qurbáni KHUDÁ-

DÁWAND ke liye soḳhtaní qurbání parandon se ho, to wuh qumrion yá kabútar ke bachchon men se apní qurbání láwe.

15 Káhin us ko mazbah par láke us ká sir maroḍ dále, aur use mazbah par jalá dewe; aur us ke lahú ko mazbah kí díwár par nichore.

16 Aur us ke jhojh ko paron samet níkalke mazbah kí púrab taraf rákh kí jagah par phenk de.

17 Aur wuh use us ke donon bázuon se chíre, par judá na kar dále: tab káhin mazbah kí lakrion par, jo ág par hai, use jaláwe; wuh soḳhtaní qurbání, ḳhushnúdí kí bú ág se, ḲHUDÁWAND ke liye hai.

II BA'T.

A UR agar koí nazr kí qurbání ḲHUDÁWAND ke liye láyá cháhtá hai, to us kí qurbání maida ho, aur wuh us men tel dálike us ke úpar lubán rakhe:

2 Aur wuh use baní Hárún ke pás, jo káhin hai, láwe; aur káhin maide tel ke mile hús se ek mutthí sab lubán samet uṭháwe, aur us kí yádgári ke liye mazbah par jaláwe, kí yih ḳhushnúdí kí bú ág se ḲHUDÁWAND ke liye hai:

3 Aur jo us nazr kí qurbání men se báqí rahe, so Hárún aur us ke beṭon ká hogá: kí wuh ág kí qurbáníon men se jo ḲHUDÁWAND ke liye hai, niháyat muqaddas hai.

4 ¶ Aur agar tú nazr kí qurbání tanúr ke pake hús mál se láyá cháhtá hai, to fatíri maide ke girde tel ke mile hús yá fatíri chapátíān tel se chuprí húi hon.

5 ¶ Aur agar terí nazr tawe kí qurbání ho, to fatíri maida tel ká milá hús ho.

6 Us ko ṭukre ṭukre toriyo, aur us par tel dáliyo: kí nazr kí qurbání hai.

7 ¶ Aur agar terí nazr karáhi kí qurbání ho, to maida tel milá hús pakáyá jáwe.

8 Tú us nazr kí qurbání ko, jo un

se banái gayí hai, ḲHUDÁWAND ke liye lá, aur káhin ke áge dhar de; wuh use mazbah ke nazdik kare.

9 Tab káhin us qurbání men se kuchh yádgári ke liye uṭhákar mazbah par jaláwe: yih ḳhushnúdí kí bú ág se ḲHUDÁWAND ke liye hai.

10 Aur jo kuchh kí us nazr kí qurbání men se bach rahe, so Hárún aur baní Hárún ká hogá; kí wuh ág kí qurbáníon men se jo ḲHUDÁWAND ke liye hai, niháyat muqaddas hai.

11 Sab nazr kí qurbání jo tum ḲHUDÁWAND ke liye láo, wuh hargiz ḳhamír se na banái jáwe: koí ḳhamír yá koí shahd ág kí qurbání men ḲHUDÁWAND ke liye na jaláyá jáwe.

12 ¶ Pahle phalon kí qurbáníān jo hai, tum unhen ḲHUDÁWAND ke liye láo; lekin we ḳhushbúí ke liye mazbah par jalái na jáwen.

13 Aur tú apní nazr kí har ek qurbání ko namak se namún kíjiyo; tú apní nazr kí qurbání men se apne ḲHUDÁWAND ke 'ahd ká namak mauqúf mat kíjiyo, balki apní sab qurbáníon men namak nazdik láio.

14 Aur agar tú pahle phalon se ḲHUDÁWAND ke liye nazr kí qurbání láyá cháhtá hai, to apne pahle phalon ke anáj kí bálon, ág se bhúní húi, ya'ne bhári bálon men se dána kúte hús láio, kí nazr kí qurbání hon.

15 Aur us par tel dáliyo, aur lubán us par rakhiyo; kí wuh nazr kí qurbání hai.

16 Aur káhin yádgári ke liye us ke kuchh kúte hús dánon men se, aur tel men se leke, sab lubán ke sáth jaláwe: kí yih ág se ḲHUDÁWAND ke liye qurbání hai.

III BA'T.

A UR agar us kí qurbání salámati ká zabíha ho, to agar gáo bail men se láwe, nar yá máda, to be-'aib ḲHUDÁWAND ke áge láwe.

2 Aur wuh apná báth apní qurbání ke sir par rakhe, aur jamá'at ke ḳhaima

ke darwāze par use zabh kare, aur banī Hārūn, jo kāhin hai, us ke laḥū ko mazbah par gird ba gird chhirkē.

3 Aur wuh salāmātī ke zabīhe se KHUDĀWAND ke liye kuchh āg kī qurbānī ke wāste lāwe, ya'ne us charbī ko, jo ojh kī chhipānewālī hai, aur sab charbī ojh kī,

4 Aur donon gurdon ko, us charbī samet, jo un par donon pahlūon men hai, aur us jhillī ko, jo kaleje par aur gurdon par hai, judā kare.

5 Aur banī Hārūn unhen mazbah par sokhtanī qurbānī ke ūpar āg kī lakrion par jalāwen : kī khushnūdi kī bū āg se KHUDĀWAND ke liye hai.

6 ¶ Aur agar us kī qurbānī salāmātī kā zabīha KHUDĀWAND ke liye bher bakrī se ho, nar yā māda, to be'aib lāwe.

7 Aur agar wuh apnī qurbānī ke liye barra lāwe, to use KHUDĀWAND ke āge lāwe ;

8 Aur apnā hāth apnī qurbānī ke sir par rakhe, aur use jamā'at ke khāime ke āge zabh kare, aur banī Hārūn us ke laḥū ko mazbah par girdāgird chhirkē.

9 Aur wuh salāmātī ke zabīhe se KHUDĀWAND ke liye kuchh āg kī qurbānī ke wāste lāwe, ya'ne us kī charbī, aur sab dum rīḥ se judā karke, aur charbī jo ojh kī chhipānewālī hai, aur sab charbī ojh kī,

10 Aur donon gurde, us charbī samet jo un par donon pahlūon men hai, aur us jhillī ko jo kaleje par aur gurdon par hai, judā kare.

11 Kāhin us ko mazbah par jalāwe, kī yih khurish kī qurbānī jo āg se KHUDĀWAND ke liye kī jāti hai.

12 ¶ Aur agar us kī qurbānī bakrī ho, to use KHUDĀWAND ke āge lāwe.

13 Wuh apnā hāth us ke sir par rakhe, aur use jamā'at ke khāime ke samhne zabh kare ; aur banī Hārūn us ke khūn ko mazbah par gird ba gird chhirkē.

14 Tab wuh us men se apnī qurbānī, āg kī qurbānī, KHUDĀWAND ke liye lāwe ; charbī jo ojh kī chhipānewālī hai, aur sab charbī ojh kī,

15 Aur donon gurde, us charbī samet jo un par donon pahlūon men hai, aur us jhillī ko, jo kaleje par aur gurdon par hai, judā kare.

16 Aur kāhin use mazbah par jalāwe ; yih khurish kī qurbānī āg se khushbū ke wāste hai : sab charbī KHUDĀWAND ke liye hai.

17 Yih tumhārī sārī bastion men tumhāre qarnon men hamesha ke liye rasn hai, kī tum na charbī khāo aur na laḥū.

IV BAB.

AUR KHUDĀWAND ne Mūsā se kīhī : táb karke farmāyā, kī

2 Banī Isrāel ko kah, kī Agar koī insān bhūl chūk se KHUDĀWAND ke hukmon ke bar-aks aisā koī kām kare, jis kā karnā rawā nahīn, aur un men se kisī ke barkhilāf 'amal kare :

3 Agar kāhin i mamsūh logon kī tarah khatā kare ; to wuh apnī khatā ko wāste, jo us ne kī hai, ek be'aib bachhrā, kī khatā kī qurbānī ho, KHUDĀWAND ke liye lāwe.

4 So wuh us bachhre ko jamā'at ke khāime ke darwāze par KHUDĀWAND ke āge lāwe, aur bachhre ke sir par apnā hāth rakhe, aur bachhre ko KHUDĀWAND ke āge zabh kare.

5 Aur wuh kāhin i mamsūh us bachhre ke laḥū se kuchh lewe, aur jamā'at ke khāime men lāwe.

6 Aur kāhin apnī unglī laḥū men du'oke KHUDĀWAND ke huzūr maqdis ke parde ke samhne sāt martaba us laḥū se chhirkē.

7 Aur kāhin khūn se khushbū bakhrū ke mazbah ke singon par, jo jamā'at ke khāime men hai, KHUDĀWAND ke āge lagāwe ; aur us bachhre ke bāqī laḥū ko sokhtanī qurbānī ke mazbah kī jar par, jo jamā'at ke khāime ke darwāze par hai, bitāwe.

8 Aur sab charbí khatá kí qurbání ke bachhre se judá kare, charbí jo ojh kí chhipánewálí hai, aur sab charbí ojh kí,

9 Aur donon gurde, us charbí samet jo un par donon pahlúon men hai, aur jhillí ko, jo kaleje aur gurdon par hai, judá kare;

10 Jis tarah se salámatí ke zabíhe ke bachhre se judá kí játí hai; aur káhin un ko sokhtaní qurbání ke mazbah par jaláwe.

11 Aur us bachhre kí khál, aur us ká sab gosht kalle pánw samet, aur us ká ojh, aur us ká gobar,

12 Sab kuchh us bachhre ká, khaim-agáh ke báhar pák jagah men, jahán rákh ke dher hote hain, le jáwe, aur sab kuchh lakríon par ág se jaláwe; rákh dálne kí jagah par jaláyá jáwe.

13 ¶ Agar baní Isráel kí sári jamá'at an-jáne chúk kare, aur yih bát jamá'at kí ánkhoñ se chhipí ho, aur unhoñ ne KHUDÁWAND ke hukmon men se kisi kí bábat aisá kuchh kíyá hai, jo ná-rawá hai, aur mujrim húe :

14 To jab wuh khatá, jo unhoñ ne us ke barkhiláf kí hai, záhír howe, to wuh jamá'at ek bachhrá khatá kí qurbání ke liye lewe, aur use jamá'at ke khaima ke sámhne láwe.

15 Aur jamá'at ke buzurg apne háth KHUDÁWAND ke áge us bachhre ke sir par rakheñ, aur bachhrá KHUDÁWAND ke áge zabh kíyá jáwe.

16 Aur káhin í mamsúh us bachhre ke lahú men se kuchh jamá'at ke khaima men láwe :

17 Aur káhin apní unglí lahú men dúboké KHUDÁWAND ke áge parde ke sámhne sát martaba chhirke.

18 Aur khún men se mazbah ke síngon par, jo KHUDÁWAND ke áge jamá'at ke khaima men hai, lagáwe; aur báqí sab lahú sokhtaní qurbání ke mazbah kí jañ par, jo jamá'at ke khaima ke darwáze par hai, bitáwe.

19 Aur us kí sári charbí níkalke mazbah par jaláwe.

20 Aur jo khatá kí qurbání ke bachhre se kíyá thá, waise hí us bachhre se kare: aur káhin un ke liye kafára dewe, aur we bakhshe jáwenge.

21 Aur wuh us bachhre ko khaim-agáh se báhar le jáke, jis tarah pahle bachhre ko jaláyá thá, jaláwe: yih khatá kí qurbání jamá'at ke liye hai.

22 ¶ Aur jo kof sardár bhúl chúk se KHUDÁWAND apne Khudá ke sab hukmon men se kisi kí bábat, aisá kám, jis ká karná rawá nahín, kare, aur khatákár howe;

23 To jab wuh khatá, jo us ne kí, us ko ma'lúm howe, tab wuh ek bakrí ká bachcha be-'aib nar apní qurbání ke wáste láwe;

24 Aur apná háth us bachche ke sir par rakhe, aur use us jagah, jahán sokhtaní qurbání KHUDÁWAND ke áge zabh kí játí hai, zabh kare; yih khatá kí qurbání hai.

25 Aur káhin khatá kí qurbání ke lahú men se apní unglí par leke sokhtaní qurbání ke mazbah ke síngon par lagáwe, aur us ká báqí lahú sokhtaní qurbání ke mazbah kí jañ par bitáwe.

26 Aur us kí sab charbí, salámatí ke zabíhe kí charbí ke taur se, mazbah par jaláwe; aur káhin us kí khatá ká kafára dewe, aur wuh us ke liye bakhshe jáegi.

27 ¶ Aur agar kof 'awámm-un-nás men se sahan KHUDÁWAND ke hukmon men se kisi kí bábat, aisá kám, jis ká karná rawá nahín, kare, aur khatákár howe;

28 To jab wuh khatá, jo us ne kí, us par záhír howe, tab wuh apní qurbání ek be-'aib bakrí ko apní khatá ke liye, jo us ne kí, láwe.

29 Aur wuh apná háth khatá kí qurbání ke sir par rakhe, aur khatá kí qurbání sokhtaní qurbání kí jagah men zabh kare.

30 Aur káhin us ke máh meñ se kuchh apní unglí par leke soḳhtaní qurbáni ke mazbah ke síngon par lagáwe, aur us ká báqí lahú mazbah kí jar par bitáwe.

31 Aur us kí sab charbí, jis tarah salámatí ke zabihe kí charbí judá kí játi hai, judá kare, aur káhin use mazbah par KHUDÁWAND ke liye ḳhushbú hone ko jaláwe, aur us ke liye kafára dewe, ki wuh baḳhshá jáwe.

32 Aur agar wuh ḳhatá kí qurbáni ke liye barra láwe, to be-'aib máda láwe;

33 Aur apná háth ḳhatá kí qurbáni ke sir par rakhe, aur use, jahán soḳhtaní qurbáni zabh kí játi hai, ḳhatá kí qurbáni ke liye zabh kare.

34 Aur káhin ḳhatá kí qurbáni ke lahú se kuchh apní unglí par leke soḳhtaní qurbáni ke mazbah ke síngon par lagáwe, aur us ká báqí lahú mazbah kí jar par bitáwe:

35 Aur us kí sab charbí, jis tarah salámatí ke zabihe ke barre kí charbí judá kí játi hai, judá kare; aur káhin us ko mazbah par, KHUDÁWAND kí ág kí qurbáníon ke taur par, jaláwe; aur káhin us ke liye us kí ḳhatá ká, jo us ne kí thí, kafára dewe, to wuh us ke liye baḳhshí jáegi.

V BAR.

A GAR koi aisi ḳhatá kare, ki jo gawáh ho, aur wuh qasam dene kí áwáz sune, ki Tú ne dekhá hai, yá nahín? tú jántá hai, yá nahín? aur wuh na batáwe; to is ká gunáh us par hogá.

2 Aur jo shaḳhs koi nápak chíz, jaise kisi nápak mare húe darinde ko, yá nápak mare húe charpáe ko, yá nápak mare húe kíre makore ko, chhú le, aur na jáne, tau bhí nápak aur ḳhatákár howe;

3 Yá agar wuh insán kí sab najásaton meñ se kisi najásat ko, jis se wuh ap najis hotá hai, chhúe ho, aur

us se na-waḳf ho, puri use juñ pape, tab wuh ḳhatákár hogá;

4 Yá agar koi be-ta'ammul qasam ḳháke munh se kahe, ki Badi, yá neki, yá fuláná kám karúngá; koi chíz kyún na ho, jise wuh be-ta'ammul qasam ḳháke kahe, aur wuh use na jántá ho: phir ma'lúm kare, aur un meñ se kisi chíz se ḳhatákár howe;

5 Aur jab wuh un meñ se kisi se ḳhatákár húa, to lázim hai, ki wuh iqrár kare, ki Main ne fulání ḳhatá kí hai;

6 Tab wuh apní taqfir kí qurbáni KHUDÁWAND ke liye apní ḳhatá ke wáste, jo us ne kí hai, máda bher bakri se ḳhatá kí qurbáni ke liye láwe, aur káhin us kí ḳhatá ká kafára dewe.

7 Aur agar use bher bakri láne ká maqdúr na ho, to wuh apní taqfir ke liye jis se ḳhatákár húa, do qumríán yá kabútar ke do bachche KHUDÁWAND ke liye láwe; ek, ḳhatá kí qurbáni ke liye, aur dúsrá, soḳhtaní qurbáni ke liye.

8 Phir wuh unhen káhin pás láwe, aur pahle use, jo ḳhatá kí qurbáni ke liye hai, guzráne, aur us ká sir gardan ke pás se maroḍ dále, par judá na kare:

9 Aur ḳhatá kí qurbáni ke lahú se mazbah kí díwár par chhiḳe, aur báqí lahú mazbah kí jar par nichore: yih ḳhatá kí qurbáni hai.

10 Aur dúsrí ko dastúr ke muwáfíq soḳhtaní qurbáni kare, aur us ḳhatá ká, jo us ne kí hai, kafára dewe, to wuh baḳhshá jáwe.

11 ¶ Aur agar use do qumríán yá kabútar ke do bachche láne ká maqdúr na ho, to apní ḳhatá ke wáste ser bhar mihín áte ká daswán hissa ḳhatá kí qurbáni ke liye nazr guzráne; us par tel na dále, na lubán rakhe: yih ḳhatá kí qurbáni hai.

12 Tab wuh káhin pás láwe aur

kāhin us men se yādgārī ke liye apnī mutṭbī bharke use mazbah par KHUDĀWAND kī āg kī qurbānī ke liye jālwāwe : yih khatā kī qurbānī hai.

13 Aur kāhin us khatā kī bābat, jo us ne un khatāon men se kī, kāfāra dewe, tā wuh baḥshā jāwe : aur bāqī, nazr kī qurbānī kī tarah, kāhin kā hogā.

14 ¶ Phir KHUDĀWAND ne Mūsā ko khitāb karke farmāyā, ki

15 Agar koi shaḥṣ bhūl chūk se KHUDĀWAND ke maqdis kā haqq adā na kare, aur khatākār bane; to apnī taqṣir kī qurbānī KHUDĀWAND ke liye galle men se ek mendhā be-'aib jāwe : aur tā rūpe ke misqālōn ke hisāb se maqdis ke misqāl ke muwāfiq, us kī qimat ṭhahrāyo; ki taqṣir kī qurbānī hai.

16 Pas, jo kuchh us ne nā-haqq karke maqdis se bāz rakhā, us kā badlā dewe, aur us par pānchwān hissa baḥshāwe, aur kāhin ko dewe; aur kāhin us taqṣir kī qurbānī ke mendhe se us kā kāfāra dewe; to wuh baḥshā jāwe.

17 ¶ Aur agar koi khatā kare, aur KHUDĀWAND ke hukmon se koi kām jo mana' hai kare, aur us se āgāh na howe, tau bhī khatākār aur apne gunāh kā zerbār ṭhahre :

18 To ek be-'aib mendhā galle men kā, tere mol ṭhahrāne ke muwāfiq, taqṣir kī qurbānī ke liye kāhin pās jāwe : aur kāhin us kī chūk kā, jo chūk gayā thā, aur na jāntā thā, kāfāra dewe, tā wuh baḥshā jāwe.

19 Yih taqṣir kī qurbānī hai us kī, jo KHUDĀWAND hī kā khatākār hūā hai.

VI BĀ'Ē.

PHIR KHUDĀWAND ne Mūsā ko khitāb karke farmāyā, ki

2 Agar koi khatā kare, aur KHUDĀWAND kā yih gunāh kare, ki apne yār kī amānat men, jo us pās rakhi gayī thī, yā sharākat men, yā kisi

chiz kī bābat, jo chhīn lī gayī ho, khiyānat kare, yā apne yār se nā-insāfi kare;

3 Yā koi chiz, jo khoī gayī thī, pāwe, aur us men khiyānat kare, aur jhūthī qasam khāwe; so agar wuh un sārī bāton men se ek kare, jo ādmi karke gunāhgār hotā hai :

4 Pas, is sabab se ki us ne gunāh kiyā, aur khatākār hūā, to chāhiye ki yih shaḥṣ wuh chiz jo us ne chhīn lī, yā wuh jo us ne nā-insāfi se le lī, yā wuh, jo us pās amānat thī, yā wuh chiz jo khoī gayī thī, aur us ne pāī, pher de.

5 Garaz sab kuchh, jis kī bābat us ne jhūthī qasam kī, is qadr bhar de, aur pānchwān hissa us par baḥshāwe, aur apnī taqṣir kī qurbānī guzrāne ke din men us shaḥṣ ko, jis kā wuh māl hai, pher dewe.

6 Aur apnī taqṣir kī qurbānī KHUDĀWAND ke liye galle men kā ek be-'aib mendhā, tere mol kahne ke muwāfiq, kāhin pās jāwe, ki wuh taqṣir kī qurbānī howe :

7 Aur kāhin us ke liye KHUDĀWAND ke āge kāfāra dewe; aur wuh sārī bāton se, jo karke khatākār hūā, baḥshā jāwe.

8 ¶ Phir KHUDĀWAND ne Mūsā ko khitāb karke farmāyā, ki

9 Hārūn aur us ke beṭon ko hukm kar, ki hukm sokhtanī qurbānī kā yih hai; ki wuh sokhtanī qurbānī ātashdān par mazbah ke ūpar tamām rāt subh tak rahe, aur āg mazbah kī us se sulge.

10 Aur kāhin apne katān kā pair-āhan pahine, aur apne katān ke pāe-jāme se apnā badan dhāmpe; aur sokhtanī qurbānī jo mazbah par jalkar rākh hūī hai, us kī rākh ūshāwe, aur us ko mazbah ke nazdīk dāle.

11 Phir wuh apne kapre utāre, aur dūsre kapre pahine, aur us rākh ko khaimagāh se bāhar ek pāk jagah par le jāwe.

12 Aur mazbah kī āg mazbah par

jaltí rahe, aur kabhi bujhne na páwe, aur káhin us par lakrián har subh ko jaláyá kare, aur us par sokhṭani qurbáni chune; aur us par salámatí kī qurbániñ ki charbī jaláyá kare.

13 Pas, zarúr hai, kī ág mazbah par sadá jaltí rahe, aur kabhi na bujhe.

14 ¶ Aur nazr kī qurbáni ká hukm yih hai: kī use Hárún ke bete mazbah ke nazdík KHUDÁWAND ke rúbarú guzráneñ.

15 Aur us men se ek mutṭhī bhar ya'ne nazr kī qurbáni ke maída men se, aur kuchh tel men se, aur sab lubán, jo us nazr kī qurbáni par hai, uthá lewe, aur mazbah par yádgári ká wáste KHUDÁWAND kī kḥushbú ke liye jaláwe.

16 Aur báqí ko Hárún aur us ke bete kháwen; wuh qurbáni fatirí khái jáwe; aur muqaddas makán men jamá'at ke kḥaime ke sahn men use kháwen.

17 Cháhiye kī wuh kḥamírí pakái na jáwe. Main ne apní ág kī qurbániñ men se un ko hissa diyá; aur yih khatá kī qurbáni aur taqsír kī qurbáni kī tarah niháyat muqaddas hai.

18 Hárún kī aulád men se sab mard use kháwen. Tumhári pusht dar pusht KHUDÁWAND kī ág kī qurbániñ kī bábat yih qánún hai; jo koí unhen chhúwe, so muqaddas ho.

19 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb kárke farmáyá, kī

20 Hárún kī, aur us ke beton kī qurbáni, jo we apní masáhat ke din men KHUDÁWAND ke liye guzráneñ, so yih hai; kī daswán hissa aifah ká maída, ádhá us ká subh ko, aur ádhá us ká shám ko, hamesha nazr kī qurbáni ke liye láyá karen.

21 Aur yih tel men tawe par pakáyo, aur pakki húi láyo, aur nazr kī qurbáni ká pakáwan ṭukrá ṭukrá kárke guzrániyo, kī KHUDÁWAND ke liye kḥushbú ho.

22 Aur jo káhin us ke beton men se us kī jagah mamsúh ho, wuh use láwe: yih KHUDÁWAND ká hamesha ke liye qánún hai; wuh bilkull jaláyá jáwe.

23 Káhin kī har ek nazr kī qurbáni bilkull jalái jáwe, aur kabhi khái na jáwe.

24 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb kárke farmáyá, kī

25 Hárún aur us ke beton ko kah, kī Khatá kī qurbáni ká dastúr yih hai, kī jis jagah sokhṭani qurbáni zabh kī játi hai, wahín khatá kī qurbáni bhi KHUDÁWAND ke áge zabh kī jáwe; aur yih niháyat muqaddas hai.

26 Wuh káhin, jo khatá kī qurbáni ko zabh kartá hai, use kháwe; aur wuh pák jagah men jamá'at ke kḥaime ke sahn men khái jáwe.

27 Jo koí us ke gosht ko chhúwe, muqaddas ho: aur agar kisi ke kapron par us ke lahé kī, jo chhirká játa hai, chhíntá pare, to wuh use pák jagah par dhowe.

28 Aur mittí ká bartan, jis men wuh pakáyá jáwe, torá jáwe; aur agar wuh pítal ke bartan men pakáyá jáwe, to wuh mánjá jáwe, aur pání men gota diyá jáwe.

29 Aur káhinon ke sab mard use kháwen: yih niháyat muqaddas hai.

30 Aur wuh khatá kī qurbáni, jis ká kuchh bhi lahé jamá'at ke kḥaime men dákhil kiya gayá, tá kī us se maqdis men kafára diyá jáwe, so na khái jáwe, balki ág se jalái jáwe.

VII BA'3.

AUR taqsír kī qurbáni ká hukm yih hai: wuh niháyat muqaddas hai.

2 Jis jagah sokhṭani qurbáni zabh kī játi hai, us men taqsír kī qurbáni zabh karen; aur us ke lahé ko mazbah ke girdágird wuh chhírke.

3 Aur us kī sab charbī nazdík láwe; us kī dum, aur wuh charbī jo ojh kī chhipánewálí hai,

4 Aur donon gurde, us charbí samet jo un par donon pahlúon men hai, aur us jhlilí ko jo kaleje aur gurdon par hai, us se judá kare :

5 Aur káhin un ko mazbah par jaláwe, kí KHUDÁWAND ke liye ág se qurbání howe : yih taqísir kí qurbání hai.

6 Aur káhinon men se har ek mard use kháwe, aur wuh pák makán men kháyá jáwe, is liye kí níhayat muqaddas hai.

7 Jaise khatá kí qurbání, waise hí taqísir kí qurbání hai, aur un ke liye ek hí hukm hai : aur yih usi káhin ká, jo us se kafára detá hai, hogá.

8 Aur jo káhin kisi shakhs kí sokhtaní qurbání guzrántá hai, to khál us kí, jise us ne guzráná, usi káhin kí hogí.

9 Aur har ek nazr kí qurbání, jo tanúr men pakáí jáwe, yá hándí men, yá tawe par, wuh us káhin kí, jo use guzrántá hai, hogí.

10 Aur har ek nazr kí qurbání, kí tel mílí húi ho, yá khushk, wuh sab baní Hárún ke liye hogí, har ek barábar dúse ke hogí.

11 Aur salámatí ke zabíhe ká, jo KHUDÁWAND ke wáste guzráná játá hai, yih hukm hai :

12 Kí wuh agar shukráne ke liye guzráne, to wuh shukr ke zabíhe ke sáth fatírí rauganí kulche, aur fatírí chapátíán tel se chuprí húi, aur tel men páke húe maide ke kulchon ke sáth guzráne.

13 Aur kulchon ke siwá, apní salámatí ke zabíhe ke sáth, jo shukráne ke liye hai, khamírí rotí bhí láwe.

14 Aur wuh us sári qurbání men se ek kulcha leke KHUDÁWAND ke rúbarú hiláne kí qurbání ke liye chapháwe ; aur yih us káhin ká, jo salámatí ke zabíhe ká khún chhíráktá hai, hogá.

15 Aur us kí salámatí aur shukr-guzárí ke zabíhon ká gosht usí din, kí qurbání guzrání játí hai, kháyá jáwe,

aur kuchh us men se fajr tak chhórá na jáwe.

16 Par us ká zabíha jo mannát kí qurbání, yá us kí kháss khushí kí qurbání ho, to usí din, kí apní zabíha guzrántá hai, kháyá jáwe ; aur jo us se bach rahe, to us men se dúse din bhí kháyá jáwe.

17 Aur jo usí zabíhe ke gosht se tíse din bach rahe, to wuh ág se jalá díyá jáwe.

18 Par agar salámatí ke zabíhon ke gosht se kuchh tíse din kháyá jáwe, to wuh manzúr na hogá, aur qurbání-denewále ke hisáb men líkhá na jáegá : balki wuh makrúh hogá, aur jo use kháwe, us ká gunáh usí par hogá.

19 Aur wuh gosht, jo kisi nápák chíz se chhúá jáwe, wuh kháyá na jáwe, balki ág se jalá díyá jáwe : aur gosht jo hai, har ek jo pák hai, so us men se kháwe.

20 Lekin jo shakhs KHUDÁWAND kí salámatí ke zabíhe ká gosht kháwe, jis waqt us par kuchh najásat hai, wuh shakhs apní qaum se kat jáwe.

21 Aur wuh shakhs, jo kisi najásat ko chhúwe, yá insán kí najásat ko, yá najis haiwán ko, yá kisi najis makrúh ko chhúwe, aur KHUDÁWAND kí salámatí ke zabíhe ke gosht men se kháwe, wuh shakhs bhí apní qaum se kat jáwe.

22 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb kárke farmáyá, kí

23 Baní Isráel ko hukm kar, kí Bail aur bher aur bakrí kí koi enarbí na kháíyo.

24 Us haiwán kí charbí jo khud ba khud mar gayá ho, yá jis ko darindon ne phárá ho, to use aur kámon men lá sakte ho, par us ko hargiz na kháíyo ;

25 Kí jo insán aise chárpáe kí charbí, jis se ág kí qurbání KHUDÁWAND ke liye guzránte hai, kháwe, to wuh insán khánewálá apní qaumi men se kat jáegá.

26 Aur tum kisi parande aur char-
ande ká kuchh lahu apne sab mak-
anon men na khaíyo.

27 Aur jo insán kisi khún men
se khaégá, wuh apní qaum men se kat
jáégá.

28 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá
ko khitáb karke farmáyá, ki

29 Baní Isráel se yih bát kah, ki
Jo koi apní salámatí ká zabíha KHUD-
ÁWAND ke liye guzrántá hai, wuh
áp apní salámatí ke zabíhe men se
apní qurbání KHUDÁWAND ke liye
láwe.

30 Wuh apne hí háthon men KHUD-
ÁWAND kí qurbání, jo ág se jalái
játí, ya'ne charbí sína samet, láwe,
ki sína hiláne kí qurbání ko liye
hiláyá jáwe.

31 Káhin charbí ko mazbah par
jaláwe: par sína Hárún aur us ke
beton ke liye hogá.

32 Aur tum salámatí ke zabíthon
men se dahná shána utháne kí qurbání
karke káhin ko díjiyo.

¶ 33 Hárún ke beton men se wuh, jo
salámatí ke zabíthon ká lahu aur charbí
guzrántá hai, dahná shána apná hissa
léwe.

34 Ki hiláne ká sína aur utháne
ká shána baní Isráel kí salámatí kí
qurbání ke zabíthon men se main ne
liyá, aur Hárún káhin aur us ke beton
ko diyá; aur yih qánún baní Isráel ke
liye hamesha ko hai.

35 ¶ Yih, KHUDÁWAND kí qur-
báníon men se jo jalái játín, Hárún ke
mamsúh hone ká, aur us ke beton ke
mamsúh hone ká, hissa hai, jo un
ke liye us din muqarrar húa, jab we
KHUDÁWAND ke káhin hone ko nazdik
lái gae,

36 Us ká KHUDÁWAND ne hukm
kiyá thá, jis din men ki us ne unhen
mamsúh karáyá, ki Baní Isráel unhen
dewen; aur yih un ke qarnon ke liye
hamesha ko qánún hai.

37 Sokhtaní qurbání ká, aur nazr

kí qurbání ká, aur khatá kí qurbání ká,
aur taqsír kí qurbání ká, aur masáhat
ká, aur salámatí ke zabíhe ká hukm
yihí hai;

38 Jo koh i Síná par KHUDÁWAND
ne Músá ko kiyá thá, jis din ki baní
Isráel ko farmáyá, ki Síná ke bayábán
men KHUDÁWAND ke liye apní qur-
báníon ko guzránen.

VIII BAT.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá ko khi-
táb karke farmáyá, ki

2 Hárún, aur us ke sáth us ke bet-
on ko, aur kapre, aur malne ká tel,
aur khatá kí qurbání ká bachhrá,
aur do meudhe, aur ek tokrí fatúrí
roftán, le;

3 Aur sab jamá'at ko, jamá'at ke
khaimo ke darwáze par, jam'a kar.

4 Chunánci Músá ne, jaisá ki
KHUDÁWAND ne use farmáyá thá,
kiyá; aur sári jamá'at, jamá'at ke
khaimo ke darwáze par, jam'a húi.

5 Tab Músá ne jamá'at se kabhá, Yih
wuh kám hai, jo KHUDÁWAND ne
farmáyá hai, ki Bajá láo.

6 Phir Músá Hárún aur us ke bet-
on ko áge láyá, aur un ko páni se
nahláyá;

7 Aur us ko kurtá pinháyá, aur us
par patká lapetá, aur us ko pairáhan
pinháyá, aur us par afúd pinháyá, aur
afúd ke nafis patke ko us par lapetá,
aur use bandon se bándhá;

8 Aur us par chaprás lagái, aur
chaprás men U'rim o Tummím jare;

9 Aur 'amáma us ke sir par rakhá;
phir 'amáme par peshání kí taraf sone
ká pattar muqaddas táj ke liye lagáyá,
jaisá ki KHUDÁWAND ne Músá ko
farmáyá thá.

10 Aur Músá ne malne ká tel liyá,
aur maskan ko, sab us samet jo us
men thá, chuprá, aur un ko muqaddas
kiyá.

11 Aur us men se kuchh leke maz-
bah par sát bár chhirká, aur mazbah,
aur us ke sáro básan, aur hauz, aur us

kí kursí ko chuprá, tá ki un ko muqaddas kare.

12 Aur malne ke tel men se Hárún ke sir par biṭáyá, aur us ko chuprá, té ki use muqaddas kare.

13 Aur Músá Hárún ke beṭon ko ág láyá, aur un ko kurte pinháe, aur un par paṭke bándhe, aur un ko ṭopían pinháin, jaisá ki KHUDÁWAND n Músá ko hukm kiyá thá.

14 Phir khatá kí qurbání ke liye ek bachhrá áge láyá, aur Hárún aur us ke beṭon ne apne háth khatá kí qurbán ke bachhre ke sir par rakhe.

15 Phir us ne us ko zabh kiyá; aur Músá ne us ke khún ko liyá, aur us ko mazbah ke gird us ke sington par apní ungli se lagáyá, aur mazbah ko pák kiyá; aur báqi khún mazbah kí jar par dálá, aur us ko muqaddas kiyá, tá ki us par kafára diyá jáwe.

16 Aur Músá ne sab wuh charbí jo ojh kí chhipánewálí hai, aur jhillí ko, jo kaleje par hai, aur donon gurde, aur charbí un kí, H, aur un ko mazbah par jaláyá.

17 Aur bachhre ko, us kí khál, aur gosht, aur gobar samet, lashkargáh ke báhar ág se jaláyá, jaisá ki KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá.

18 ¶ Phir sokhtaní qurbání ká mendhá áge láyá, aur Hárún aur us ke beṭon ne apne háth us mendhe ke sir par rakhe.

19 Phir us ne us ko zabh kiyá; aur Músá ne mazbah ke girdágird lahú chhirká.

20 Phir us ne mendhe ke juz juz judá kíe; aur Músá ne sir ko, aur ajzá, aur charbí ko, jaláyá.

21 Aur ojh aur us ke páo pání se dhoe; aur Músá ne sab ká sab mendhá mazbah par jaláyá: yih sokhtaní qurbání KHUDÁWAND kí khushnódi kí bá ke liye thí, jo ág par guzráni gayí, jaise kí KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá.

22 ¶ Phir dúsrá mendhá, káhin ke

muqarrar karne ke liye áge láyá, aur Hárún aur us ke beṭon ne apne háth us mendhe ke sir par rakhe.

23 Aur us ne us ko zabh kiyá, aur Músá ne us ke khún se kuchh liyá, aur us ko Hárún ke dahne kár kí lahar par, aur dahne háth ke angúṭhe, aur dahne pánw ke angúṭhe par lagáyá.

24 Phir Hárún ke beṭon ko áge láyá, aur kuchh khún se un ke dahne kánon kí lahon par, aur dahne háthon ke angúṭhon par, aur dahne páon ke angúṭhon par, Músá ne lagáyá; aur báqi khún Músá ne mazbah ke girdágird chhirká.

25 Aur charbí, aur dum, aur sab wuh charbí, jo ojh par hai, aur jhillí kaleje par, aur donon gurde, aur charbí un kí, aur dahná shána liye;

26 Aur be-khamírí roṭion kí tokrí se, jo KHUDÁWAND ke rúbarú thí, ek kulcha fatrí, aur ek kulcha raug-aní, aur ek chapáti, nikálí, aur un ko charbion aur dahne sháne par rakhá.

27 Aur us sab ko Hárún ke háthon par, aur us ke beṭon ke háthon par, rakhá, aur un ko rúbarú KHUDÁWAND ke hiláne kí qurbání ke liye hiláyá.

28 Phir Músá ne un ke háth se iyá, aur un ko mazbah par, sokhtaní qurbání ke úpar, jaláyá: yih makhsús karne kí qurbání khushbú ke liye hai, jo KHUDÁWAND ke wáste ág par guzráni atí.

29 Phir Músá ne sína liyá, aur us ko hiláne kí qurbání ke liye KHUDÁWAND ke rúbarú hiláyá; makhsús karne ke mendhe se Músá ke liye yih aissa thá, jaisá ki KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá.

30 Phir Músá ne chuparne ke tel aur us lahú se, jo mazbah par thá, liyá, aur Hárún aur us ke kapron par, aur us ke sáth us ke beṭon aur un ke kapron par, chhirká, aur Hárún aur us ke kapron ko aur us ke beṭon aur

us ke beṭon ke kapron ko muqaddas kiyá.

31 ¶ Aur Músá ne Hárún aur us ke beṭon ko kahá, ki Yih gosht jamá'at ke khaime ke darwáze pás pakáo, aur us ko usí jagah us rotí ke sáth, jo maḥsús karne kí tokrí men hai, khaó, jaise main ne yih kahte húe hukm kiyá hai, ki Hárún aur us ke beṭe use kháwen.

32 Aur báqí jo gosht aur rotí se rahe, us ko ág se jaláo.

33 Aur tum jamá'at ke khaime ke darwáze ke sáṭ din tak báhar na jáoge, jab tak maḥsús karne ke din pure na howen: ki sáṭ din men tum apní kḥidmat ke liye maḥsús kiyé jáoge.

34 Jis tarah se us ne áj hí kiyá, us hí tarah KHUDÁWAND ne hukm diyá hai, ki kiyá jáwe, tá ki tumháre liye kafára ho.

35 Is liye jamá'at ke khaime ke darwáze pás din ráṭ sáṭ din tak ṭhahre raho, aur KHUDÁWAND ke ahkám ko yád rakho, tá ki tum mar na jáo, ki aisé hí hukm mujh ko milá hai.

36 Aur Hárún aur us ke beṭe sab ahkám KHUDÁWAND ke, jo us ne Músá ke wasíle se farmáe the, bajá láe.

IX BAB.

AUR áṭhwen din men aisé húa, ki Músá ne Hárún, aur us ko beṭon ko, aur baní Isráel ke buzurgon ko, buláyá, aur Hárún ko kahá, ki

2 Tú ek bachhrá khatá kí qurbání ke liye, aur ek mendhá soḥtani qurbání ke liye, jo be-'aib hon, le, aur un ko KHUDÁWAND ke rúbarú guzrán.

3 Aur baní Isráel ko yih kahte húe farmá, ki Ek halwán bakríon se khatá kí qurbání ke liye; aur ek bachhrá aur ek barra, jo donon eksiáa aur bo-'aib hon, soḥtani qurbání ke liye;

4 Aur ek bail aur ek mendhá salámatí kí qurbání ke liye, tá ki rúbarú KHUDÁWAND ke zabh kiyé jáwen; aur

nazr kí qurbání, tel miláke, láo; is liye kí áj ke din KHUDÁWAND tum par záhir hogá.

5 ¶ Chunánchi we us ko, kí Músá ne hukm kiyá thá, jamá'at ke khaime ke sámhne láe: aur sári jamá'at nazdik áke KHUDÁWAND ke rúbarú kharí húi.

6 Músá ne kahá, Yih wuh kám hai, jis kí bábat KHUDÁWAND ne tum ko hukm kiyá hai: tum us ko bajá láo, kí KHUDÁWAND ká jalál tum par záhir hogá.

7 Aur Músá ne Hárún ko kahá, kí Mazbah ke nazdik já, aur apní khatá kí qurbání aur apní soḥtani qurbání guzrán, aur apne liye aur qaum ke liye kafára de, aur jamá'at kí qurbání guzrán, aur un ke liye kafára de, jaisá kí KHUDÁWAND ne hukm kiyá hai.

8 ¶ Tab Hárún mazbah par gayá, aur apní khatá kí qurbání ká bachhrá zabh kiyá.

9 Aur Hárún ke bete lahú us pás láe, aur us ne apní unglí us men dubáí, aur use mazbah ke singon par lagáya, aur báqí kḥún mazbah kí jar par biṭáyá.

10 Aur charbí, aur gurde, aur jhillí kaleje par kí, khatá kí qurbání men se leke, mazbah par jaláí, jaisá kí KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá thá.

11 Aur gosht aur khál ko kḥaimagáh ke báhar ág se jaláyá.

12 Phir soḥtani qurbání zabh kí; aur Hárún ke beṭon ne lahú use diyá, aur us ne us ko mazbah ke girdágird chhirká.

13 Phir soḥtani qurbání, us ke 'azá aur sir samet, us ko dí; aur us ne mazbah par jaláí.

14 Aur ojh aur páe dhoe, aur un ko mazbah par soḥtani qurbání ke úpar jaláyá.

15 ¶ Phir jamá'at kí qurbání áge láya, aur bakrí ká bachcha un kí khatá kí qurbání ke liye liya, aur us ko zabh kiyá, aur us ko pable ke muwáfiq khatá ke liye charháya

16 Tab sokhtaní qurbání áge láyá, aur us ko ma'múl ke muwáfiq guz-ráná.

17 Phir nazr kí qurbání áge láyá, aur us se ek mutthí lí, aur us ko mazbah par, fajr kí sokhtaní qurbání ke siwá, jaláyá.

18 Aur us ne bail aur mendhá, kí jamá'at kí salámatí ká zabíha hai, zabb kiye; aur Hárún ke beté khún us ke pás le gaye, aur us ne us ko mazbah ke girdágird chhirká;

19 Aur bail se charbíán, aur mendhe se dum, aur gurdon par kí charbí, aur jhillí kaleje par kí:

20 So charbíán sínón par rakhín, aur us ne charbíán mazbah par jaláín.

21 Aur sína aur dahná shána, jaise KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiya thá, Hárún ne rúbáru KHUDÁWAND ke hiláne kí qurbání ke liye hiláyá.

22 Aur Hárún ne jamá'at kí taraf háth apne utháo, aur un ko barakat dí, aur khatá kí qurbání, aur sokhtaní qurbání, aur salámatí kí qurbání guz-ráuke niche utrá.

23 Phir Músá aur Hárún jamá'at ke khaime men dákhil húe, aur báhar nikle, aur jamá'at ko du'áen dí: tab sári jamá'at par KHUDÁWAND ká jalál záhir húa.

24 Aur KHUDÁWAND ke huzúr se ág niklí, aur mazbah par kí sokhtaní qurbání aur charbíán khá gayí; aur sári jamá'at ne dekhá, aur lalkárí, aur munh ke bal girí.

X BAR.

PHIR Nadab aur Abihú donon beté Hárún ke, har ek ne un men se apná 'údsóz liya, aur us men ág bharke us par bakhúr dálá, aur ek ajnabí ág, jis ká KHUDÁWAND ne un ko hukm na kiya thá, róbarú KHUDÁWAND ke guzráni.

2 Tab ág KHUDÁWAND ke huzúr se niklí, aur un donon ko khá gayí, aur we KHUDÁWAND ke sámhne mar gaye.

3 Tab Músá ne Hárún se kahá, Yih

wuh hai, jo KHUDÁWAND ne farmáyá thá, kí jo log mere nazdík áwen, zarúr hai kí we merí taqdis karen, aur sári jamá'at ke áge cháhiye kí merí tamjíd ho. Aur Hárún chup rahá.

4 Phir Músá ne Hárún ke chachá Uzziel ke donon betón Misáel aur Ilsa-fan ko talab kiya, aur kahá, Nazdík áo, aur apne bháíon ko maqdis ke sámhne se khaimagáh ke báhar uthá le jáo.

5 So we áe, aur un ko un ke kapron men utháke, jaisá Músá ne hukm kiya thá, khaimagáh se báhar le gaye.

6 Phir Músá ne Hárún aur us ke betón Ili'azar aur Itamar ko kahá, kí Apne sir nange mat karo, aur apne kapre na pháro, tá na ho, kí tum mar jáo, aur sári jamá'at par KHUDÁWAND ká gazab názil ho; par sáre gharáne Isráel ke, jo tumháre bhái hai, us jal jáne par, jo KHUDÁWAND ne jaláyá hai, rowen.

7 Aur tum jamá'at ke khaime ke darwáze se báhar na jáo, tá kí tum halák na ho; kyúnkí KHUDÁWAND ká tel mamsúh hone ke liye tum par hai. So unhon ne Músá ke kahne par 'amal kiya.

8 ¶ Phir KHUDÁWAND ne khitáb karke Hárún ko farmáyá, kí

9 Jab tum jamá'at ke khaime men dákhil ho, to tum mai yá koí chíz, jo nasha karnewáli ho, na píjiyo, na tú aur na tere beté, tá na ho, kí tum mar jáo; aur yih tumháre liye tumháre qarnon men hamesha tak qánún hai:

10 Tá kí tum halál aur harám, aur pák aur nápak men tamiz karo;

11 Aur tá kí tum sáre ahhám, jin ko KHUDÁWAND ne Músá ke wasíle se tum ko farmáyá hai, baní Isráel ko sikháo.

12 ¶ Phir Músá ne Hárún aur us ke betón Ili'azar aur Itamar ko, jo baqí the, kahá, kí Nazr kí qurbání, jo KHUDÁWAND kí ág kí qurbání se bach rahí, lo, aur us ko mazbah ke pás

fatīrī khāo; is liye ki yih nihāyat muqaddas hai.

13 Aur tum use muqaddas makān men khāo; kyūnki KHUDĀWAND ki āg ki qurbānion men se terā aur tere beṭon kā yih hissa hai: kyūnki yūn mujh ko hukm hūā hai.

14 Aur hilāne ke sīne aur uṭhāne ke shāne ko kisi pāk jagah men khā, tū, aur tere beṭe, aur teri beṭiān tere sāth; is liye ki yih terā aur tere beṭon kā hissa hai, jo banī Isrāel ki salāmātī ki qurbānion ke zabihon men se diyā gayā.

15 Aur uṭhāne kā shāna aur hilāne kā sīna, we un charbion ke sāth jo jalāī jātīn, lāwenge, tā ki wuh KHUDĀWAND ke rūbarū hilāne ki qurbānī ke liye hilāyā jāwe: wuh hamesha ke qānūn ke mutābiq, terā aur tere beṭon kā hogā, jaisā ki KHUDĀWAND ne farmāyā hai.

16 ¶ Phir Mūsā ne khatā ki qurbānī ke mendhe ko bahut talāsh kiyā, to kyā dekhītā hai? ki wuh jalāyā gayā: tab wuh Hārūn ke beṭon Ili'azar aur Itamar par, jo bach rahe the, gussa hūā, aur bolā, ki

17 Tum ne khatā ki qurbānī muqaddas makān men kyūn na khā lī? ki yih nihāyat muqaddas hai, aur KHUDĀWAND ne tum ko yih dī hai, tā ki tum jamā'at kā gunāh uṭhā lo, aur un ke liye KHUDĀWAND ke rūbarū kāsāra do.

18 Dekho, ki us kā lahū maqdis men dākhil na kiyā gayā: lāzim thā, ki tum use maqdis men, jaisā main ne tum ko hukm kiyā thā, khā jāte.

19 Tab Hārūn ne Mūsā se kahā, Dekho, ki āj hī unhon ne apnī khatā ki qurbānī aur apnī soṅhtanī qurbānī KHUDĀWAND ke āge guzrānī hai, aur mujh par aise hādise hūe hai; pas agar main yih khatā ki qurbānī āj hī khā letā, to kyā KHUDĀWAND ke huzūr maqbūl hotā?

20 Mūsā ne yih sunke pasand kiyā.

XI BĀB.

HIR KHUDĀWAND ne Mūsā aur Hārūn ko khitāb karke farmāyā, ki

2 Tum banī Isrāel se kaho, Sab chārpāyon men se, jo zamīn par hai, aur tumhen un kā khānā rawā hai, so ye hai.

3 Sab chārpāe khurwāle, jin kā khur chirā hūā ho, aur wuh jugālī karte hon, tum unhen khāo.

4 Magar un men se jo jugālī karte hai, yā khur un ke chire hūe hote hai, in ko na khāo; jaise unt, wuh to jugālī kartā hai, par khur us kā chirā hūā nahīn hotā; so wuh nāpāk hai tumhāre liye.

5 Aur sāfan, ki wuh jugālī kartā hai, aur khur us kā chirā hūā nahīn; to wuh bhī nāpāk hai tumhāre liye.

6 Aur khargosh, ki wuh to jugālī kartā hai, par us kā khur chirā hūā nahīn hai; wuh bhī tumhāre liye nāpāk hai.

7 Aur sūar, ki khur us kā do hissa hotā hai, aur us kā pānw chirā hai, par wuh jugālī nahīn kartā; wuh bhī nāpāk hai tumhāre liye.

8 Tum un ke gosht men se kuchh na khāiyo, aur un ki lāshon ko na chhūiyo; ki yih nāpāk hai tumhāre liye.

9 ¶ Aur sab un men se, jo pānion men hai, jin kā khānā tumhen rawā hai, so ye hai: sab we jānwar, jin ke par hon aur chhilke, samundaron men hon yā nahron men, tum unhen khāo.

10 Lekin we sab jānwar, jin ke na par hon aur na chhilke, samundaron men hon yā nahron men, we sab, jo pānī men rengte hai, aur we sab haiwān jo pānī men rahte hai, we makrūh hai tumhāre liye;

11 We makrūh hongē tumhāre liye; tum un ke gosht men se na khāo, aur un ke mare hūe se ghin karo.

12 Sab, jin ke na par hon aur na

chhilke, pání meṁ, we makrúh haiṁ tumháre liye.

13 ¶ Aur parandon se, jin se tum ghin karo, aur jin ko na kháo, is liye ki we makrúh haiṁ, so ye haiṁ : Nasr, aur 'uqáb, aur giddh,

14 Aur chíh, aur sháhín, aur sab qism us kí,

15 Aur sab kauwe, aur aqsam us kí,

16 Aur shutur-murg, aur ullú, aur kokil, aur báz, aur sab aqsam us kí,

17 Aur búm, aur haḡílá, aur ra-ḡham,

18 Aur ráj-hans, aur hawásil, aur chúhemár,

19 Aur laqlaq, aur baglá, aur sab aqsam us kí, aur hudhud, aur cham-gádar.

20 Aur sab parande, jo chár páon par chalte haiṁ, we makrúh haiṁ tumháre liye.

21 Magar sab urnewále kíre makoron meṁ se, jo chár páon se chalte haiṁ, aur un kí tángen úpar se pindlíon par jhuk játin, ki we un se kúdkar zamín par chalte haiṁ, tum un meṁ se kháyo.

22 We, jinheṁ tum khá sakte ho, ye haiṁ ; jaise ṭiddí aur aqsam us kí, aur sáli'am aur aqsam us kí, aur ḡhargol aur aqsam us kí, aur ṭiddé aur aqsam us kí.

23 Par sab báqí rengnewále parandon meṁ se, jin ke chár páw haiṁ, we makrúh haiṁ tumháre liye.

24 Aur in se tum nápák hoge ; jo koí, un meṁ se, kíś kí lách ko chhúwegá, to wuh shám tak nápák rahegá.

25 Aur jo koí, un meṁ se, kíś kí lách ko uṭháwe, to wuh kapre apne dhowe, aur shám tak nápák rahegá.

26 Aur sab chárpáe, jin ke khur do hissa hon, par páw chire húe na hon, aur na jugáli karte hon, we nápák haiṁ tumháre liye ; jo koí un ko chhúwegá, to wuh nápák hogá.

27 Aur chár páon par chalnewále

sab tarah ke jánwaron meṁ se har ek jo unglíon ke bal chalte haiṁ, nápák haiṁ tumháre liye ; jo koí un meṁ se kíś kí lách ko chhúwegá, to wuh shám tak nápák rahegá.

28 Aur jo koí un meṁ se kíś kí lách ko uṭháwe, to wuh kapre apne dhowe, aur wuh shám tak nápák rahegá : aur ye sab nápák haiṁ tumháre liye.

29 ¶ Aur rengnewálon meṁ se jo zamín par rengte haiṁ, ye nápák haiṁ tumháre liye ; chhuchhúndar, aur chúhá, aur goh, aur aqsam us kí,

30 Aur waral, aur harzún, aur chhipkalí, aur azá'at, aur girgít.

31 Sab rengnewálon meṁ se yih nápák haiṁ tumháre liye ; jo koí un ke mare húon ko chhúwegá, to wuh shám tak nápák rahegá.

32 Aur jis chíz par un men se koí markar gir pare, to wuh chíz nápák hogí, ḡhwáh bartan ho lakrí ká, ḡhwáh kaprá, ḡhwáh chamrá, ḡhwáh tát, har ek qism ká bartan, jo kám meṁ áyá ho, to zarúr hai ki pání meṁ dálá jáwe, aur shám tak nápák rahegá ; is taur se pák ho jáegá.

33 Aur har ek mittí ke bartan, jis ke bích meṁ, un meṁ se kuchh par jáwe, jo kuchh us meṁ hai, so nápák hogá ; aur wuh bartan torá jáwe.

34 Sab wuh kháná, kí kháyá játá hai, jin par un se pání pare, nápák hogá ; aur sab we chizen, jo aise bartan meṁ píí jáwen, nápák hongí.

35 Aur un ke mare húon se jis chíz par kuchh gire, ḡhwáh tanúr ho, ḡhwáh chúlhe, wuh nápák hogí ; us ko tor dáló, is liye ki wuh nápák hai ; we nápák haiṁ, aur nápák hongé, tumháre liye.

36 Magar chashma, aur kúá, jis meṁ bahut pání ho, to pák rahegá ; lekin jo koí un meṁ se kíś kí lách ko chhúwegá, nápák hogá.

37 Aur mare húon se jo kuchh kíś bone ke bíj par gire, wuh pák rahegá.

38 Magar wuh bñ jis par pání dhálá gayá ho, agar us ke mare hñ se kuchh us par gire, to wuh nápák logá tumháre liye.

39 Aur jab un haiwánon men se, jin ká kháná tum ko halál hai, koi mare, to us kí lách ká chhúnewálá shám tak nápák hogá.

40 Aur jo koi un men se kisi kí lách ko kháwe, to wuh apne kapre dhowe, aur shám tak nápák rahégá; aur jo koi un men se kisi kí lách ko utháwe, wuh apne kapre dhowe, aur shám tak nápák rahégá.

41 Aur sab rengnewále jo zamín par rengte hain, tum unhen na kháyo, is liye ki we makrúh hain.

42 Aur jo apne sína par chalte hain, we sab jo chár páon par chalte hain, aur bahut pánwále, sab rengnewálon men se, jo zamín par rengte hain, tum unhen na kháo, is liye ki makrúh hain.

43 Aur tum kisi rengnewále se, jo zamín par rengtá hai, apne ta,ín makrúh na karo, aur un se apne ta,ín najis na karo, yahán tak ki tum nápák ho jáo.

44 Is liye ki main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún; cháhiye ki tum apne ta,ín muqaddas karo, tá ki muqaddas hoo, is liye ki main quddús hún; so apne ta,ín kisi rengnewále se, jo zamín par rengtá hai, nápák na karo.

45 Ki main KHUDÁWAND hún; Misr kí zamín se tumhárá chhuránewálá, tá ki main tumhárá Khudá hoún; pas tum muqaddas hoo, is liye ki main quddús hún.

46 Charande, aur parande, aur sab jándár jo pání men chalte hain, aur sab jándár jo zamín men rengte hain, so un ká yih hukm hai;

47 Tá ki tum nápák aur pák men, aur un jánwaron men jo kháo játe hain, aur un men jo nahín kháo játe hain, tamíz karo.

XII BAT.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá se hamkalám hoke farmáyá, ki

2 Baní Isráel ko kah, Jo 'aurat ki bámila ho, aur larká jane, to wuh sáť din, jaise haiz ke dinon men wuh rahtí hai, nápák hogí.

3 Aur áthwen din larke ká řhatna kiyá jáwe.

4 Aur ba'd us ke wuh lahí se apne pák karne men tentís din řhahri rahe, aur kisi muqaddas chíz ko na chhúwe; aur jab tak us ke pák hone ke din na áwen, maqdis men dářhil na howe.

5 Aur agar wuh larčí jane, to do hafte, jaise us kí haiz ká hukm hai, nápák rahégí, aur chbiyásáť roz khún se apne pák karne men řhahri rahégí.

6 Aur jab us ke pák hone ke din bete ke liye hon, yá betí ke liye áwen tab wuh barra ek-sála sokhtaní qurbání ke liye, aur bachcha kabúťar ká, yá qumrí, khatá kí qurbání ke liye, jamá'at ke khaima ke darwáze par, káhin pás láwe.

7 Wuh use KHUDÁWAND ke sámhne guzráne, aur us ke liye kafára de, aur us ko us ke khún bahne se pák kare. Yih betá, yá betí janne ká hukm hai.

8 Aur agar us ko barra láne ká maqdúr na ho, to wuh do qumríán, yá kabúťar ke do bachche, ek sokhtaní qurbání ke liye, aur दूसrá khatá kí qurbání ke liye, láwe; aur káhin us ke liye kafára dewe, tab wuh pák ho jáwegí.

XIII BAT.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko řhitáb karke farmáyá, ki

2 Agar kisi ke badan ke chamre men waram, yá paprí, yá sufed chamraktá húa dág ho, aur us ke badan ke chamre men bars kí sí balá ho, to use Hárún káhin pás, yá us ke beton men se, io káhin hain, ek ke pás láwen;

3 Wuh káhin us ke badan ke chamre kí balá par nazar kare; agar balá kí jagah ke bál sufed ho gaye howen, aur wuh balá dekhne men chamre se gahrí ho; to wuh korh ká marz hai; so káhin use dekhke us ko nápák thahráwe.

4 Agar wuh chamaktá húa dág us ke badan ke post par sufed ho, aur dekhne men chamre se nichá na ho, aur us par ke bál sufed na ho gaye hon; to káhin us baláwále ko sāt din tak nazar-band kare:

5 Aur káhin sātweñ roz use dekhe; aur dekho, agar wuh balá us kí nazar men wuhín kí wuhín qáim ho, aur chamre par phailí na ho; to wuh káhin use aur sāt din tak nazar-band kare.

6 Phir sātweñ din káhin use dúsrí bār dekhe; aur dekho, agar wuh balá kuchh siyáh húi ho, aur chamre par phailí na ho; to káhin use pák thahráwe, kí wuh chhíp hai; so wuh apne kapre dhowe, aur pák howe.

7 Par agar wuh chhíp káhin ke dekhne aur pák karne ke ba'd chamre par bahut phail jáwe, to wuh shakhs káhin ko phir dikháya jáwe:

8 Aur káhin use dekhe, aur dekho, kí wuh chhíp chamre par barh gai, to wuh use nápák thahráwe, kí yih bars hai.

9 ¶ Agar kisi shakhs ko bars ká marz ho, to use káhin pás láweñ:

10 Káhin use dekhe: aur dekho, agar wuh balá uthí húi chamre par sufed ho, aur us ne bálon ko sufed kar diya ho, aur us waram kí jagah ká gosht jítá aur nangá ho;

11 To yih us ke badan ke chamre men puráúá bars hai; tab káhin use nápák thahráwe, aur use nazar-band na kare, kí wuh nápák hai.

12 Aur agar bars chamre par phail jáwe, aur wuh bars us ke sab chamre ko sir se páon tak, jítná kí káhin dekhtá hai, chhipáwe;

13 Tab káhin gaur kare; aur dekho, agar us ká sára badan bars se chhip gayá hai, to us mariz ko pák thahráwe, kyúñki wuh sab sufed ho gayá hai, aur wuh pák hai.

14 Par jis din nangá gosht us men záhir ho, to wuh nápák hogá.

15 Aur káhin nange gosht ko dekhe, aur use nápák thahráwe, kí nangá gosht nápák hai, aur yih bars hai.

16 Aur agar nangá gosht bhí phirkar sufed ho jáwe, to wuh káhin ke huzúr áwe;

17 Káhin use dekhe, aur dekho, agar wuh marz kí jagah sab sufed ho gayí hai; to káhin barswále ko pák thahráwe; kí wuh pák hai.

18 ¶ Aur jis ke badan ke chamre par phuriyá ho, aur changí ho jáe,

19 Aur phuriyá ke badle sufed ubhri húi jagah, yá chamaktá húa dág, sufed surkhí máil ho; to káhin ko dikháya jáwe;

20 Phir jab káhin use dekhe, aur dekho, agar wuh jild se záhiran nichá ho gayá ho, aur us par ke bál bhí sufed ho gaye hon; to káhin use nápák kahe; kí yih bars kí bímári hai, jo phuriyá se paidá húi.

21 Par agar káhin use dekhe, aur dekho, kí us par sufed bál nahín, aur wuh chamre se nichá nahín hai, aur kuchh siyáh hai; to káhin use sāt din tak nazar-band kare:

22 Par agar wuh chamre par phail gayá ho; to káhin use nápák kahe, kí yih korh kí balá hai.

23 Agar wuh chamaktá húa dág apní jagah par ho, aur phailá na ho; to wuh phuriyá ká dág hai; káhin use pák kahe.

24 ¶ Phir wuh gosht, jis ke chamre men ág kí sí sozish ho, aur us jíte gosht men jis kí sozish hotí ek sufed chamaktá húa dág ho, surkhí máil, yá faqat sufed ho;

25 To káhin us par nazar kare; aur dekho, agar chamakte hús dág

ke bál sufed ho gaye hon, aur wuh dekhne men jild se nichá ma'lúm ho; to wuh bars hai, jo us sozish se paidá hui; so káhin use nápak kahe, ki yih bars kí bímári hai.

26 Lekin agar káhin dekhe, ki us sufed chamakte hús dág par sufed bál nahín, aur jild se nichá na húa, balki kuchh siyáh ho; to use sát din tak nazar-band kare:

27 Aur sátwen roz káhin use dekhe; agar wuh jild par bahut phail gayá ho; to use nápak kahe; ki wuh bars ká marz hai.

28 Aur agar wuh sufed chamaktá húa dág apní jagah par ho, aur jild par phailá na ho, balki kuchh siyáh ho; to wuh faqat sozish ke bá'is phúlá húa hai; káhin use pák kahe, ki wuh faqat sozish ká dág hai.

29 ¶ Agar kisí mard yá 'aurat ke sir yá dárhi men dág ho;

30 Káhin us dág ko dekhe; aur dekho, agar wuh záhíran chamre se nichá ma'lúm ho, aur us par koí zard rúngtá ho; to káhin use nápak kahe; ki yih senhúá hai, sir yá dárhi kí bars hai.

31 Aur agar káhin us senhúe ke marz ko dekhe, aur dekho, wuh záhíran chamre se nichá nahín, aur ki us par siyáh bál nahín; to káhin us senhúáwále ko sát din tak nazar-band kare:

32 Aur sátwen din dekhe; agar senhúá phailá na ho, aur us par koí zard bál na ho, aur wuh senhúá dekhne men chamre se nichá na ho;

33 To us ke bál munde jáwen, lekin senhúe par ke munde na jáwen; aur káhin us senhúáwále ko aur sát din nazar-band kare.

34 Phir sátwen roz káhin us senhúe ko dekhe; aur dekho, agar wuh senhúá jild par phailá na ho, aur na jild se dekhne men nichá ho gayá; to káhin use pák kahe; wuh apne kapre dhowe, aur pák howe.

35 Aur agar us ke pák thahráne ke ba'd wuh senhúá jild par bahut phail jáwe;

36 To káhin use dekhe; aur dekho, ki agar senhúá jild par phailá hai; to káhin zard bál ko na dhúndhe, wuh nápak hai.

37 Par agar us ke dekhne men wuh senhúá thahar rahá ho, aur ki us par siyáh bál nikle hon, to wuh senhúá changá húa; wuh pák hai; káhin use pák thahráwe.

38 ¶ Aur agar kisí mard yá 'aurat ke badan ke chamre men chamakte hús dág, yá sufed chamakte hús dág, hon;

39 Káhin dekhe; aur dekho, agar we dág, jo un ke badan ke chamre men hai, sufed siyáhi máil hon, to chhip hai, ki chamre men phaili; wuh pák hai.

40 Aur jis shaḡhs ke sir ke bál gir gaye hon, wuh ganjá hai; wuh pák hai.

41 Aur jis shaḡhs ke sir ke bál peshání kí taraf se gir gaye howen, wuh chandlá hai; wuh pák hai.

42 Agar us ganje yá chandle sir par sufed surḡh dág ho, to yih bars hai, jo us ke ganje sir aur chandle sir par nikli hui hai.

43 So káhin use dekhe; aur dekho, agar us marz ká dág us ke ganje sir yá chandle sir par surḡh sufed ho, jaise ki badan ke chamre men bars dikháí deti hai;

44 To wuh admí korhi hai; wuh nápak hai; káhin use bilkull nápak thahráwe; us kí bars us ke sir par hai.

45 Aur wuh abras, jis ke badan men balá hai, us ke kapre pháre jáwen, aur sir nangá kiya jáwe; tab wuh úpar ke honth par kaprá dále, aur chillá chilláke kahe, Nápak, nápak.

46 Jitne dinon tak ki yih bímári us ko rahe, wuh nápak rahogá; wuh nápak hai; wuh akolá rahá kare; us ká makán ḡhaimagáh ke báhar howe.

47 ¶ Aur wuh pairāhan, jis men bars kā sā dāg ho, khwāh ún kā ho khwāh katān kā ho;

48 Aur us pairāhan ke tāne men ho, yā bāne men, katān kā ho, yā ún kā, khwāh chamre par ho, khwāh kis' chiz par jo chamre kí baní ho;

49 Agar wuh dāg sabzī máil yā surkhí máil ho, kapre men ho yā chamre men, tāne men ho yā bāne men, yā kisi chamre ke bartan men ho; wuh bars kí balá hai, aur chāhi ye kí káhin ko dikháí jáwe:

50 Káhin us balá ko dekhe, aur us chiz ko jis men wuh dāg hai, sāt din tak band kar rakhe:

51 Aur sātweñ din us ko dekhe agar wuh dāg kapre par phailá ho, tāne men yā bāne men, yā chamre par, yā kisi chiz par, jo chamre se baní húi hai; to yih dāg sakht bars kā hai, aur nāpāk hai.

52 So wuh us pairāhan ko, sūf kā ho, yā katān kā, jis ke tāne men yā bāne men balá hai, aur us chamre ke bartan ko, jis men wuh hai, jalá de ki yih sakht bars kā dāg hai; wuh ág se jaláyá jáwe.

53 Aur agar káhin dekhe, aur dekho, ki wuh dāg, jo pairāhan men, tāne men, yā bāne men, yā kisi chamre ke bartan men hai, phailá nahín;

54 To wuh hukm kare ki us chiz ko, jis men wuh dāg hai, dhowen, aur phir use aur sāt din tak rakh chhore:

55 Phir wuh káhin ba'd dhone ke, jab sāt din guzar jáwen, us dāg ko dekhe; agar us dāg ne apná rang nahín badlá, aur na phailá hai, to wuh nāpāk hai; to use ág men jalá de; ki wuh muzirr hai, kñwah wārpār ho, khwāh úparwār.

56 Aur agar káhin nazar kare aur dekhe, ki dāg dhone ke ba'd siyáhi máil húa, to wuh us pairāhan se, aur chamre se, tāne se, yā bāne se, dāg bhar kát phenke:

57 Aur agar wuh dāg pairāhan

men, yā tāne men, yā bāne men, yā kisi chamre ke bartan men phirke dikháí de; to yih phailnewálá hai; to us chiz ko jis men wuh dāg hai ág se jalá de.

58 Aur agar us pairāhan se, yā tāne se, yā bāne se, yā chamre ke bartan se, jise tú ne dhoyá hai, dāg játá rahe, to wuh do-bára dhoyá jáe, ki pák ho jáegá.

59 Yih bars kí balá kā hukm hai, jo ún ke yā katān ke kapre men ho, yā tāne men, yā bāne men, yā kisi chamre ke bartan men, ki wuh pák thahre yā nāpāk thahráyá jáwe.

XIV BA'B.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

2 Abras ke liye, jis din wuh pák kiya jáwe, yih shari'at hai: chāhiye ki use káhin pás láwen:

3 Aur káhin khaimagáh se báhar jáwe; aur káhin dekhe, aur dekho, agar wuh abras bars kí balá se chāngá ho gayá ho;

4 To káhin hukm kare, ki us ke liye, jo pák kiya játá hai, do jítí pák chiriyán, aur deodár kí lakrí, aur qirmiz, aur zúfa lewen:

5 Phir káhin hukm kare, ki ek un chiriyon men se ek mittí ke bartan men bahte húe pání ke úpar halál kí jáwe:

6 Aur us jítí chiriyá ko, deodár kí lakrí, aur qirmiz, aur zúfa samet lewen, aur unhen aur us jítí chiriyá ko us chiriyá ke lahu men, jo bahte pání par zabh kí gayí hai, gota de:

7 Aur us par, jo bars se pák kiya játá hai, sāt martaba chhírke, aur use pák thahráwe; aur jítí chiriyá ko maidán kí taraf urá dewe.

8 Aur wun, jo pák kiya játá hai, apne kapre dhowe, aur sáre badan ke bál mundáwe, aur pání men gusl kare, tá ki pák ho: ba'd us ke wuh khaimagáh men áwe; par sāt din tak apne kháme ke báhar hí sukúnat kare.

9 Aur sátwen roz apne sir ke sab bál, aur apní dárhí, aur apní bhaunen, garaz apne sáre bál mundáwe, aur apne kapre dhowe, aur apná badan bhí páni se dhowe; tab wuh pák hogá.

10 Aur áthwen din do be-'aib nar barre, aur ek máda barra ek-sála be-'aib, aur maída men se tín dahái, tel miláke, nazr kí qurbání ke liye, aur ek páo tel lewe.

11 Tab wuh káhin, jo pák kartá hai, us shakhs ko, jo pák kiyá játá hai, un chízon samet, KHUDÁWAND ke áge jamá'at ke khaime ke darwáze par házir kare:

12 Aur káhin ek nar barra, taqsír kí qurbání ke liye, us páo tel samet, nazdík láwe, aur unhen hiláne kí qurbání ke liye KHUDÁWAND ke huzúr men hiláwe:

13 Aur us barre ko us jagah par, jabán khatá kí qurbání aur sokhtaní qurbání zabh kí játi hai, muqaddas makán men zabh kare: is liye kí khatá kí qurbání ke manind, yih taqsír kí qurbání bhí káhin kí hai; yih niháyat muqaddas hai:

14 Aur káhin taqsír kí qurbání ká kuchh lahú loke us shakhs ke, jo pák kiyá játá hai, dahne kán kí lau par, aur dahne háth ke angúthe par, aur dahne pánw ke angúthe par lagáwe:

15 Aur káhin us páo tel men se thorá loke apne báyen háth kí hathelí par dhále:

16 Aur káhin us tel men, jo us kí báyin hathelí par hai, apní dahní unglí dubowe, aur KHUDÁWAND ke áge sát martaba apní unglí se kuchh tel chhirke:

17 Aur us tel men se, jo us kí hathelí par báqi hai, wuh káhin us shakhs ke dahne kán kí lau par, jo pák kiyá játá hai, aur us ke dahne háth ke angúthe par, aur us ke dahne pánw ke angúthe par, taqsír kí qurbání ke lahú ke úpar lagáwe:

18 Aur báqi tel ko, jo káhin kí

hathelí par hai, wuh us shakhs ke sir par, jo pák kiyá játá hai, dál de: aur káhin us ke liye KHUDÁWAND ke áge kafára de.

19 Aur káhin khatá kí qurbání guzráne, aur us ke liye, jo nápáki se pák kiyá játá hai, kafára de; ba'd us ke sokhtaní qurbání ko zabh kare:

20 Aur káhin sokhtaní qurbání, aur nazr kí qurbání mazbah par charháwe: aur us ke liye kafára de, kí wuh pák ho jáegá.

21 Aur agar wuh miskín ho, aur us ká háth us qadr ko na pahunche; to wuh taqsír kí qurbání ká, hiláne ke liye, ek nar barra lewe, tá kí us ke liye kafára diyá jáwe, aur ek daswán hissa maide ká tel milá húá nazr kí qurbání ke wáste, aur ek páo tel;

22 Aur do qumríán, yá kabútar ke do bachche, us ke háth pahunchne ke muwáfíq, lewe; un men se ek khatá kí qurbání howe, aur dúsrá sokhtaní qurbání.

23 Aur wuh unhen áthwen din, apne pák hone ke wáste, jamá'at ke khaime ke darwáze par, KHUDÁWAND ke rúbarú, káhin pás láwe.

24 Aur káhin taqsír kí qurbání ká barra aur wuh páo tel lewe, aur wuh unhen KHUDÁWAND ke áge hiláne kí qurbání ke liye hiláwe:

25 Phir wuh taqsír kí qurbání ke barre ko zabh kare; aur káhin taqsír kí qurbání ke kshún men se kuchh leke us shakhs ke, jo pák kiyá játá hai, dahine kán kí lau par, aur dahine háth ke angúthe, aur dahine pánw ke angúthe par, lagáwe:

26 Aur us tel men se thorá sá apní báyin hathelí par dále:

27 Aur káhin us tel men se, jo us kí báyin hathelí par hai, thorá sá apní dahní unglí se KHUDÁWAND ke áge sát bár chhirke:

28 Aur káhin us tel men se, jo us kí hathelí par hai, us shakhs ke, jo pák kiyá játá hai, dahine kán kí lau

par, aur us ke dahine háth ke angúthe, aur us ke dahine pánw ke angúthe par, taqáir kí qurbání ke lahu kí jagah par lagáwe:

29 Aur káhin báqí-tel ko, jo us kí hathelí par hai, us shakhs ke sir par, jo pák kiyá játa hai, dále, aur us ke liye KHUDÁWAND ko áge kafára de.

30 Phir wuh do qumrián, yá kabútar ke do bacheche, jo use muyassar howne:

31 Ek to khatá kí qurbání ke liye, aur dúsrá sokhtaní qurbání ke liye, nazr kí qurbání samet guzáne: aur káhin us shakhs ke liye, jo pák kiyá játa hai, KHUDÁWAND ko áge kafára dewe.

32 Us mabrús ke liye, jis ká háth na pahunchta ho, us ke pák hone ke liye yih hukm hai.

33 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko khitáb karke farmáyá, kí

34 Jab tum Kan'án kí sarzamín men, jo main tumhári milkíyat ke liye detá hún, dákhil ho, agar tumhári zamín men, jo tumhári milkíyat hai, kisi ghar par bars kí sí balá láún;

35 To cháhiye kí us ghar ká málík jákar káhin ko khabar kare, aur kahe, Mujhe aisá ma'lúm hotá hai, kí is ghar par kuchh bars sá hai:

36 Tab káhin hukm kare, kí we us ghar ko, peshtar us se kí káhin balá ko dekhne jáe, khalí karen, tá kí ghar ká sárá' asbáb nápák na ho jáe; ba'd us ke káhin dekhne jáe:

37 Aur us balá par nazar kare: agar balá kí us ghar kí díwáron par sabzi yá surkhi máil lakiren hon, aur dekhne men díwár se gahrí nazar áwen;

38 To káhin ghar se báhar nikalke ghar ke darwáze par jáe, aur ghar ko sáat din tak band kar rakhe:

39 Aur sátwen din áke phir nazar kare: agar wuh balá ghar kí díwáron par phail gayí ho;

40 To káhin hukm de, kí un pattharon ko, jin men balá hai, nikál dálen, aur shahr ke báhar nápák jagah par phenk den:

41 Phir wuh us ghar ko andar se cháron taraf khurcháwe, aur we us khák ko, jo khurchí gayí, shahr ke báhar nápák jagah par phenk den:

42 Aur we aur patthar leke un pattharon kí jagah joren; aur wuh dúsrá chúná lekar ghar ke gach kare.

43 Aur agar wuh balá, ba'd us ke kí us ke patthar nikále gaye, aur wuh ghar khurchá gayá, aur wuh gach kiyá gayá, phir dikhlaí de, aus us ghar men phút nikle;

44 To káhin áwe aur dekhe; aur dekho, agar wuh balá ghar par phail gayí ho, to wuh us ghar kí saht bars hai:

45 Tab wuh us ghar ko, aur us ke pattharon ko, aur us kí lakrión ko, aur us ke sáre gach ko giráwe; aur wuh unhen shahr ke báhar nápák jagah par le jáwe.

46 Us ke siwá, agar koí, us ghar ke band kiye húe ke dinon men, us ke bích dákhil hogá, to wuh shám tak nápák rahegá.

47 Aur jo koí us ghar men soe, to apne kapre dhowe; aur jo koí us ghar men kuchh kháwe, to apne kapre dhowe.

48 Aur agar wuh káhin, ba'd us ke kí wuh ghar phir gach kiyá gayá thá, us men áwe, aur dekhe, kí wuh balá ghar par nahín phailí, to wuh us ghar ko pák thahráwe; kyúnki wuh balá dúr ho gayí.

49 Tab us ghar kí pákí ke liye do chiriyán, aur deodár kí lakri, aur qirmiz, aur zúfa lewe:

50 Aur un chiriyon men se ek ko mittí ke básan men bahte húe páni par zabh kare:

51 Phir wuh deodár kí lakri, aur zúfa, aur qirmiz, aur us jítí chiriyá ko leke us zabh kí húi chiriyá ke lahu

men, aur us bahte hūe pānī men, gcta de, aur sāt daf'a us ghar par chhīrke :

52 Aur chīriyā ke lahū, aur bahte hūe pānī, aur jīti chīriyā, aur deodār kī lakṛī, aur zūfa, aur qirmiz se us ghar ko pāk karo :

53 Aur us jīti chīriyā ko shahr ke bāhar maidān kī taraf chhoṛ de, aur us ghar ke liye kafāra de, ki wuh pāk ho jāegā.

54 Har qism bars kī balā ke, aur senhūon ke liye,

55 Aur poshāk aur ghar kī bars ke liye,

56 Aur waram, aur chhilke, aur sufed chamaknewāle dāg ke liye, yih hukm hai ;

57 Tā ki we nāpāk aur pāk thah-rāne ke din yih hukm men lāwen.

XV BA'B.

PHIR KHUDĀWAND ne Mūsā aur Hārūn ko khitāb karke farmā-yā, ki

2 Banī Isrāel se khitāb karo, aur un ko kaho, Agar kisī shakhs ke badan men jiryān kā marz ho, to wuh jiryān ke sabab se nāpāk hai.

3 Aur jiryān ke waqt us kī nāpākī yūn hogī ; kyā us ke badan se jiryān jāri ho, kyā us kā badan jiryān se band ho, wuh nāpāk hai.

4 Jo shakhs, jise jiryān hai, jis bistar par soegā, wuh bistar nāpāk hogā ; aur har ek chīz, jis par wuh baiṭh jāwe, nāpāk hogī.

5 Aur jo koī us ke bistar ko chhū-we, apne kapre dhowe, aur pānī se gusl kare, aur shām tak nāpāk rahe.

6 Aur jo koī us chīz par, jis par jiryānwālā baiṭhā ho, baiṭhe, apne kapre dhowe, aur pānī men nahāwe, aur shām tak nāpāk rahe.

7 Aur jo koī us ke badan ko, jise jiryān hai, chhūwe ; to wuh apne kapre dhowe, aur pānī se gusl kare, aur shām tak nāpāk rahe.

8 Aur agar wuh, jise jiryān hai, kisī shakhs par, jo pāk hai, thūk de ;

to wuh shakhs apne kapre dhowe, aur pānī se gusl kare, aur shām tak nāpāk rahe.

9 Aur wuh sab chīz, jis par wuh jiryānwālā sawār ho, nāpāk hogī.

10 Aur jo koī kisī chīz ko, jo us jiryānwāle ke nīche thī, chhūwe, shām tak nāpāk rahegā : aur jo koī un chīzon ko uṭhāwe, wuh apne kapre dhowe, aur pānī se gusl kare, aur shām tak nāpāk rahe.

11 Aur wuh jis ko yih shakhs, jise jiryān hai, bin hāth dhoe chhūwe, apne kapre dhowe, aur pānī se gusl kare, aur shām tak nāpāk rahe.

12 Aur miṭṭī kā bāsan, jis ko jiryānwālā chhūwe, torā jāe ; aur har ek bāsan jo chobī ho, so pānī se dhoyā jāwe.

13 Aur jab wuh, jise jiryān kā marz hai, changā ho jāe, to wuh sāt din apne pāk hone de liye gine, tab wuh apne kapre dhowe, aur apnā badan bahte hūe pānī se dhowe : tab wuh pāk hogā.

14 Aur āṭhwen din do qumrīān, yā kabūtār ke do bachche, leke, KHUDĀWAND ke huzūr, jamā'at ke khāine ke darwāze par kāhin pās lāwe, aur unhen kāhin ke hawāle kare :

15 Aur kāhin unhen guzrāne, ek khatā kī qurbānī ke liye, aur dūsrā sokhtanī qurbānī ko liye : aur kāhin us jiryānwāle kī bābat us ke liye KHUDĀWAND ke āge kafāra de.

16 Aur jab kisī shakhs ko ihtilām ho, to wuh apnā sārā badan pānī se dhowe, aur shām tak nāpāk rahe.

17 Aur jis kapre yā chamre par nutfa lag jāe, wuh kaprā yā chamrā pānī se dhoyā jāwe, aur shām tak nāpāk rahe.

18 Aur wuh 'aurat jis ke sāth marī suhat kare, aur munzil ho, to we donon pānī se gusl karen, aur shām tak nāpāk rahen.

19 ¶ Aur agar 'aurat ko jiryān ho, aur us ke badan men jo jiryān hai

haiz kā howe, wuh sāt din judā ki jāe; jo koī use chhūegā, shām tak najis rahegā.

20 Aur wuh sab chīz, jis par wuh apnī judāi ke aiyām men sowē, nāpāk hai; aur har ek chīz, jis par wuh baithē, nāpāk hai.

21 Aur jo koī us ke bistar ko chhūwe, apne kapre dhowe, aur pānī se gusl kare, aur shām tak nāpāk rahe.

22 Aur jo koī kisī chīz ko, jis par wuh baithī ho, chhūwe, apne kapre dhowe, aur pānī se nahāwe, aur shām tak nāpāk rahe.

23 Aur agar koī chīz us ke bistar par, yā aur kisī dūsrī chīz par ho, jis par wuh baithī hūī hai, aur us waqt koī us chīz ko chhūwe, to wuh shām tak nāpāk rahe.

24 Aur agar mard us ke sāth sotā hai, aur us kā najas us par hotā hai, to wuh sāt din tak nāpāk rahegā; aur har ek bistar, jis par wuh mard soegā, nāpāk hogā.

25 Aur agar 'aurat apnī judāi ke dinon se peshtar haiz se ho, yā judāi ke aiyām ke guzar jāne par bhī lahū jārī rahe; to us ki najāsāt ko bahne ke aiyām kā hukm us ke aiyām judāi kā sā hogā: wuh nāpāk hai.

26 Aur jab tak us kā lahū bahtā, jis bistar par wuh soegī, so apnī judāi ke aiyām ke bistar ki tarah nāpāk hogī: aur jis chīz par wuh baithēgī, wuh chīz, jis tarah us ke aiyām i judāi men nāpāk thī, ab bhī nāpāk hogī.

27 Aur jo koī un chizon ko chhūegā, nāpāk hogā; apne kapre dhowe, aur pānī se gusl kare, aur shām tak nāpāk rahe.

28 Aur jab wuh apne jiryān se pāk howe, to sāt din gine; ba'd us ke wuh pāk hogī.

29 Aur āthwon din chāhiye ki wuh do qumriān, yā kabūtar ke do bachche, leke, jamā'at ke khaima ke dārwaize par kāhin pās āwe.

30 Aur kāhin ek ko khatā ki qurbā-

nī ke liye, aur ek ko sokhtanī qurbānī ke liye, guzrān de: aur kāhin us ke jiryān ki nāpāki ke liye KHUDAWAND ke āge us ke liye kafāra de.

31 Isī tarah tum banī Isrāel ko un ki najāsāt se parhez karwāo, tā ki we apnī najāsaton men halāk na howen, jab mere maskan ko, jo un ke darmiyān hai, nāpāk karen.

32 Us ke liye jise jiryān kā marz ho, aur us ke liye jise ihtilām ho, aur wuh us bā'is nāpāk hotā;

33 Aur us ke liye jo haiz se ho, aur us mard aur 'aurat ke liye, jise jiryān kā marz ho, aur us mard ke liye, jo haizwālī 'aurat ke sāth hambistar ho, yih hukm hai.

XVI BA'B.

PHIR KHUDAWAND ne, ba'd us ke ki Hārūn ke do bete KHUDAWAND ke nazdik āe aur mar gaye,

2 Mūsā ko khitāb karke farmāyā, ki Apne bhāī Hārūn ko yih kah, ki Har waqt pāktarin makān men parde ke andar kafāragāh ke pās, jo sandūq par hai, na āyā kare, tā ki mar na jāwe. is liye ki main badlī men kafāragāh par dikhāī dūngā.

3 Aur Hārūn pāktarin makān men yūn āwe; ki khatā ki qurbānī ke liye ek bachhrā, aur sokhtanī qurbānī ke liye ek mendhā, lāwe.

4 Aur katānī muqaddas pairāhan pahine, aur us ke badan men katānī pāejāma ho, aur katānī paṭke se us ki kamar bandhī ho, aur apne sir par katānī 'amāma rakhe: ye muqaddas kapre hai; aur wuh apnā badan pānī se dhowe, aur unhen pahin le.

5 Aur banī Isrāel ki jamā'at se bakrī ke do bachche khatā ki qurbānī ke liye, aur ek mendhā sokhtanī qurbānī ke liye, lewe.

6 Aur Hārūn apne us baohhre ko, jo khatā ki qurbānī ke liye us ki taraf se hai, nazdik lāwe, aur apne liye aur apne ghar ke liye kafāra de.

7 Phir un donon halwānon ko leke

jamā'at ke khaime ke darwāze par KHUDĀWAND ke āge hāzīr kare.

8 Aur Hārūn un donon halwānon par qur'a dāle; ek qur'a KHUDĀWAND ke liye, aur use dūsrā qur'a chalāwe ke liye.

9 Aur Hārūn us halwān ko, jis par KHUDĀWAND ke nām kā qur'a pare, lāwe, aur use khatā kī qurbānī ke liye zabh kare.

10 Par wuh jis par qur'a pare, ki chalāwā ho, KHUDĀWAND ke āge jītā hāzīr kare, tā ki us se kafāra diyā jāwe, aur chalāwe ke liye bayābān men chhor de.

11 Phir Hārūn us bachhre ko, jo khatā kī qurbānī ke wāste us kī taraf se hai, lāke apne liye, aur apne ghar ke liye, kafāra de; aur us bachhre ko, jo us kī taraf se khatā kī qurbānī hai, zabh kare:

12 Aur wuh ek 'ūdsoz us āg ke angārōn se, jo KHUDĀWAND ke āge mazbah par hai, bhar le, aur apnī mutthiān bakhūr ke kūte hūe masālīh se bhī bhare, aur use parde ke andar lāwe:

13 Aur us bakhūr ko KHUDĀWAND ke huzūr āg men dāl de, tā ki bakhūr kā dhūān kafāragāh ko, jo shahādat ke sandūq par hai, chhipāwe, ki wuh halāk na ho:

14 Phir wuh us bachhre kā lahū leke apnī ungli se kafāragāh par, pūrab kī taraf ko, chhirke; aur kafāragāh ke āge bhī lahū apnī ungli se sāt martaba chhirke.

15 ¶ Phir wuh us halwān ko, jo jamā'at kī taraf se khatā kī qurbānī hai, zabh kare, aur us ke lahū ko parde ke andar lāke, jaisā us ne bachhre ke khūn ke sāth kiya thā, waisāhī us lahū ke sāth kare, aur us kafāragāh ke ūpar, aur us ke sāmne, chhirke:

16 Aur maqdis kī bābat, banī Isrāel kī nāpāki ke liye, aur un ke gunāhon aur sārī khatāon ke liye, kafāra de;

aur wuh jamā'at ke khaime ke liye bhī, jo un ke sāth un kī najāsaton men rahtā hai, aisā hī kare.

17 Aur jab wuh bhitar jāwe, tā ki maqdis men kafāra de, to jab tak ki wuh bāhar na āwe, aur apne liye, aur apne gharāne ke liye, aur banī Isrāel kī sārī jamā'at ke liye, kafāra na de, to jamā'at ke khaime men koī na jāwe.

18 Phir wuh nikalke us mazbah par, jo KHUDĀWAND ke āge hai, āwe, aur us kī bābat kafāra de; aur us bachhre aur us halwān ke lahū men se leke mazbah ke āspās sīngon par dāle.

19 Aur apnī ungli se us par sāt martaba lahū chhirke, aur use banī Isrāel kī najāsaton se pāk kare, aur use muqaddas kare.

20 ¶ Aur jab wuh maqdis, aur jamā'at ke khaime, aur mazbah ke liye, kafāra de chuke, to us jīte halwān ko lāwe:

21 Aur Hārūn apne donon hāth us jīte halwān ke sir par rakhe, aur banī Isrāel kī sārī badkārion, aur un ke sāre gunāhon aur khatāon kā iq-rār karko, un ko us halwān ke sir par dhare, aur use kisī shakhs ke hāth, jo us ke liye mu'ayan ho, bayābān ko bhijwā de:

22 Ki wuh halwān un kī sārī badkārion apne ūpar ūthāke wīrāne men le jāegā: aur wuh us halwān ko bayāban men chhor de.

23 Phir Hārūn jamā'at ke khaime men dākhil hoke un katānī kapron ko, jo us ne maqdis men jāne ke waqt pahine the, utāre, aur un ko wahān rakh de:

24 Phir pāk makān men apnī badan pānī se dhowe, aur apne kapre pahinke bāhar āwe, aur apnī soḡhtanī qurbānī aur jamā'at kī taraf se soḡhtanī qurbānī guzrāne, aur apne liye aur jamā'at ke liye kafāra de.

25 Aur khatā kī qurbānī kī charbī mazbah par jalāwe.

26 Aur wuh, jis ne chalāwe kā halwān chhorā, apne kapre dhowe, aur pānī se nahāwe : ba'd us ke k̄haimagāh meṇ dākhil ho.

27 Aur k̄hatā kī qurbānī ke ba-chhre ko, aur k̄hatā kī qurbānī ke halwān ko, jin kā laḥū maqdis meṇ kafāre ke liye dākhil kiya gayā, k̄haimagāh se bāhar le jāweṇ ; aur un kī khālen, aur un kā gosht, aur gobar, aur mengnī, āg meṇ jalā deweṇ.

28 Aur wuh, jis ne unheṇ jalāyā, apne kapre dhowe, aur pānī se gusl kare ; ba'd us ke k̄haimagāh meṇ dākhil hove.

29 ¶ Aur yih tumhāre liye qānūn i dāimī hogā, kī sātweṇ mahine kī daswīn tāriḳh tum meṇ se har ek, khwāh wuh tumhāre des kā ho, khwāh pardeś, jis kī būdobāsh tum meṇ hai, apnī jān ko dukh de, aur kisī tarah kā kām na kare :

30 Kyūnki us roz tumhāre wāste tumhārī pākīzagi ke liye kafāra diyā jāgā, tā kī tum apne sāre gunahon se K̄HUDĀWAND ke āge pāk ho jāo.

31 Yih sabt tumhāre āram karne ke liye hogā : tum us din apnī jān ko dukh dījiyo ; yih tumhāre liye hamesha kā qānūn hogā.

32 Aur wuh kāhin, jise wuh chu-parke makhsūs kare, kī apne bāp kī jagah kahānat kī khidmat kare, kafāra dewe, aur katānī kapre, jo muqaddas hain, pahine :

33 Aur wuh maqdis ke liye kafāra dewe, aur jamā'at ke k̄haima ke liye, aur mazbah ke liye, kafāra dewe, aur kāhinon ke liye aur jamā'at ke sab logon ke liye kafāra dewe.

34 Aur yih tumhāre wāste qānūn i abadī hai, kī tum banī Isrāel ke liye, un ke sab gunahon kī bābat, sāl meṇ ek dafā kafāra do. Chunānchi us ne jaisā K̄HUDĀWAND ne Mūsā se farmāyā, waisā hī kiya.

XVII BAB.

PHIR K̄HUDĀWAND ne Mūsā ko khitāb karke farmāyā, kī

2 Hārūn ko, aur us ke beṭon, aur sāre banī Isrāel ko, khitāb kar, aur un ko kah, kī K̄HUDĀWAND ne mujhe yih hukm kiya hai, kī

3 Jo shakhs banī Isrāel meṇ se bail, yā barra, yā halwān, k̄haimagāh meṇ, yā k̄haimagāh ke bāhar, zabh kare,

4 Aur jamā'at ke k̄haima ke darwāze par, K̄HUDĀWAND ke maskan ke āge, K̄HUDĀWAND kī qurbānī guzrāne ke liye na lāwe, us shakhs par khūn kā ilzām hogā, kī us ne khūn bahāyā, aur wuh shakhs apnī guroh se kat jāgā :

5 Yih is liye hai, kī banī Isrāel apnī qurbānī, jinheṇ we maidān meṇ zabh karte hain, K̄HUDĀWAND ke huzūr jamā'at ke k̄haima ke darwāze par, kāhin pās lāweṇ, aur unheṇ K̄HUDĀWAND ke huzūr salāmātī kī qurbānion ke liye guzrāneṇ.

6 Aur kāhin wuh laḥū, jamā'at ke k̄haima ke darwāze par, K̄HUDĀWAND ke mazbah par chhīrke, aur charbī ko jalāwe, tā kī K̄HUDĀWAND ke liye khushbūī kī bū ho.

7 Aur āge ko shayātīn ke liye, jin ke pairau hoke we zinākār thahre hain, apnī qurbānī na guzrāneṇ. Un ke liye un ke qarnon meṇ yih hamesha kā qānūn hogā.

8 ¶ Aur tū unheṇ kah, kī Jo koi Isrāel ke gharāne kā, yā musāfiron meṇ se jo un meṇ būdobāsh karte hain, soḳhtanī qurbānī, yā koi zabiha guzrāne,

9 Aur use jamā'at ke k̄haima ke darwāze par, tā kī use K̄HUDĀWAND ke liye charhāne ko na lāwe, wuh shakhs apnī qaum meṇ se kat jāgā.

10 ¶ Aur banī Isrāel meṇ se jo shakhs, khwāh Isrāel ke gharāne kā ho, khwāh musāfiron meṇ se, jin kī būdobāsh un meṇ ho, kisī khūn ko

khāwe; to merā chihra us khūn-khānewāle ke barkhilāf hogā, aur main use us kī jamā'at men se kāṭ dūngā.

11 Kyūnki badan kī hayāt lahū men hai; so main ne mazbah par wuh tum ko diyā hai, kī us se tumhāri jānon ke liye kafāra ho: kyūnki wuh, jis se kisī jān kā kafāra hotā hai, so lahū hai.

12 Isī liye main ne banī Isrāel ko kahā, kī Tum men se koī khūn na khāwe, aur koī musāfir, jis kī būdō-bāsh tum men hai, lahū na khāwe.

13 Aur banī Isrāel men se, yā musāfiron men se, jin kī būdōbāsh tum men hai, jo shakhs shikār kare, aur koī charanda yā paranda, jo khāne men ātā hai, pakre, wuh us kā lahū bitāwe, aur use mittī se chhipāwe.

14 Kyūnki yih har ek badan kī jān hai; us kā lahū jān kī jagah hai: is liye main ne banī Isrāel ko hukm kiyā, kī Kisī gosht kā lahū mat khāo: kī har jism kī zindagāni us kā lahū hai; jo koī use khāegā kaṭ

15 Aur jo koī haiwān ko, jo az-khud mar gayā ho, yā use darande ne torā ho, khāwe, to wuh shakhs, khwāh tumhāre des kā ho, khwāh pardesī, wuh apne kapre dhowe, aur pānī se gusl kare, aur shām tak nāpāk rahe; tab wuh pāk hogā.

16 Aur agar wuh na dhowe, aur na gusl kare, to wuh apnā gunāh āp uṭhāwegā.

XVIII BĀB.

PHIR KHUDĀWAND ne Mūsā ko khitāb karke farmāyā, kī

2 Banī Isrāel se khitāb kar, aur unhen kah, kī Main KHUDĀWAND tumhārā KHUDĀ hūn.

3 Tum Misr kī zamīn ke se kām, jis men tum rahte the, na kijiyo, aur tum zamīn i Kau'an ke se kām, jahān main tumhen le jātā hūn,

mat kijiyo; aur tum un kī rasmon par na chaliyo.

4 Tum mere hukmon par chalo, aur mere qānūnon ko hifz karo, aur un par 'amal karo: kī main KHUDĀWAND tumhārā KHUDĀ hūn.

5 So tum mere qānūnon aur mere hukmon par 'amal karo; kī jo koī un par 'amal kare, to wuh un se jīgā: main KHUDĀWAND hūn.

6 ¶ Tum men se koī apne qarābatī kī barahnagī zāhir karne ke liye us ke nazdik na jāwe; kī main KHUDĀWAND hūn.

7 Tū apne bāp kī barahnagī, yā apnī mā kī barahnagī zinhār zāhir na kar; kī wuh terī mā hai: tū us kī barahnagī zāhir na kar.

8 Tū apne bāp kī jorū kī barahnagī zāhir na kar; kī wuh tere bāp kī barahnagī hai.

9 Tū apnī bahin kī barahnagī, yā apne bāp kī betī, yā apnī mā kī betī kī barahnagī, khwāh wuh ghar men paidā hūī ho, khwāh aur kahīn, zāhir mat kar.

10 Tū apne betē kī betī, yā apnī betī kī betī kī barahnagī zāhir mat kar; kī un kī barahnagī 'ain terī barahnagī hai.

11 Tere bāp kī jorū kī betī, jo tere bāp ke nutfē se hai, terī bahin hai, tū us kī barahnagī zāhir mat kar.

12 Tū apne bāp kī bahin kī barahnagī zāhir mat kar; kī wuh tere bāp kī rishtadār hai.

13 Apnī mā kī bahin kī barahnagī zāhir mat kar; kī wuh terī mā kī rishtadār hai.

14 Tū apne bāp ke bhāī kī barahnagī zāhir mat kar, aur us kī jorū ke nazdik mat jā: wuh terī chachī hai.

15 Tū apnī bahū kī barahnagī zāhir mat kar; kī wuh tere betē kī jorū hai: tū us kī barahnagī zāhir mat kar.

16 Tū apne bhāī kī jorū kī barahnagī zāhir mat kar; kī wuh tere chāī kī barahnagī hai.

17 Tū kisi 'aurat kī, aur us kī betī kī barahnagī zāhīr mat kar; aur tū us 'aurat ke betē kī betī, yā us kī betī kī betī mat le, tā ki us kī barahnagī zāhīr kare; ki wuh us kī rishtadār hai: ki yih barī be-hayāī hai.

18 Aur tū kisi 'aurat ko us kī bahin samet jorū mat kar, tā ki us kī bhi barahnagī zāhīr kare, pahīlī ke jīte jī, ki yih us kā jalānā hai.

19 Aur wuh 'aurat, jab tak apnī najāsāt ke bā'is alag rahe, tū us kī barahnagī zāhīr karne ko us ke nazdik mat jā.

20 Aur tū apne hamsāe kī jorū ke sāth suhbat mat kar, tā ki tū us se apne ko najis na karo.

21 Tū apne farzandon meṃ se kisi ko Molak ke liye āg se guzarne mat de, aur apne KḤudā ke nām kī tahqīr na kar: main KḤUDĀWAND hūn.

22 Tū mard ke sāth, jis tarah 'aurat ke sāth sotā hai, mat so: yih makrūh hai.

23 Tū kisi haiwān se jimā' mat kar, tā ki tū us se apne ko ganda na kare; aur na koī 'aurat kisi haiwān ke āge jā kharī ho, ki us se jimā' karwāe; ki yih aundhī bāt hai.

24 Tum in bāton meṃ āp ko kisi se ālūda mat karo: ki un sab kāmōṃ se we qaumeṃ, jinheṃ main tumhāre āge nikālta hūn, nāpāk hūn.

25 Aur zamīn bhi nāpāk hūī; is liye main us kī badkārī kā badlā us par pahunchātā hūn, aur zamīn unheṃ, jo us meṃ baste haiṃ, qai kar dāleḡi.

26 Pas, tum āp merī shari'aton aur mere hukmōṃ ko hifz karo, aur un karāhatōṃ meṃ se kisi ko koī na kare, kḥwāh tumhārā qaumwālā ho, kḥwāh ajnabī jo tum meṃ rahtā ho;

27 Kyūnki zamīn ke bāshindōṃ ne, jo tum se āge the, ye sab karāhatōṃ ke kām kiye, aur zamīn nāpāk ho gayī;

28 Tā ki zamīn tumhārī nāpākī se

tumheṃ bhi ugal na de, jis tarah us ne un qaumōṃ ko, jo tum se āge thiṃ, ugal diyā.

29 Ki jo koī un karāhatōṃ meṃ se kuchh kareḡ, to we karnewāle apnī apnī qaum meṃ se kaṭ jāenge.

30 So tum merī shari'at ko hifz karo, aur un makrūh fi'alon meṃ se, jo tum se āge kiye gaye, koī kām na karo, aur apne ta,īn un se ganda na karo: main KḤUDĀWAND tumhārā KḤudā hūn.

XIX BĀB.

PHIR KḤUDĀWAND ne Mūsā ko khitāb karke farināyā,

2 Banī Isrāel kī sārī jamā'at ko kah, aur unheṃ farmā, ki 'Tum muqaddas ho; ki main KḤUDĀWAND tumhārā KḤudā e quddūs hūn.

3 ¶ Tum meṃ se har ek apnī mā, aur apne bāp, se dārtā rahe, aur mere sabton ko hifz kare: main KḤUDĀWAND tumhārā KḤudā hūn.

4 ¶ Tum butōṃ kī taraf rujū' mat ho, aur na apne liye dhāle hūe ma'-būdōṃ ko banāo: main KḤUDĀWAND, tumhārā KḤudā hūn.

5 ¶ Aur agar tum salāmatī kā zabīha KḤUDĀWAND ke liye zabh karo, to tum use apnī razāmandī se zabh karo.

6 Yih chāhiye, ki jis din tum use zabh karo, usī din yā dūsre din wuh khāyā jāwe: aur agar tīsre roz tak kuchh bach rahe, to āg meṃ jalā diyā jāwe.

7 Aur agar zarra bhi tīsre din khāyā jāwe, to karāhiyat hogī; wuh maq-būl na hogā.

8 So jo koī use khāegā, us kā gunāh usī par hai; kyūnki us ne KḤUDĀWAND kī pākīza chiz ko najis kiya; so wuh insān apnī qaum se kaṭ jāegā.

9 ¶ Aur jab tū apnī fasl kāte, to khet ke konōṃ ko, sab kā sab mat kāt le, aur na apne khet meṃ bāl chun.

10 Aur apne angūristān meṃ kḥoshachfī mat kar, aur apne angūroṃ

ká ek ek dána tor na le; cháhiye ki miskínon aur musáfiyon ke liye un ko chhor de: main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún.

11 ¶ Tum chorí na karo, na jhúthá mu'ámalá karo; ek dúsre se jhúth mat bolo.

12 ¶ Aur tum merá nám leke jhúthí qasam na kháo: tú apne Khudá ke nám kí takfir mat kar: main KHUDÁWAND hún.

13 ¶ Tú apne parosí se dagábázi na kar, na us se kuchh chhín le: mazdúr kí mazdúrí cháhiye kí sárí ráat subh tak tere pás na rah jáe.

14 ¶ Tú bahre ko mat kos; tú wuh chíz, jis se thokar lage, andhe ke áge mat rakh; par apne Khudá se darta rah: main KHUDÁWAND hún.

15 ¶ Tum hukumat men be-insáfi na karo; tú miskín kí miskíní par nazar na kar, aur buzurg ko buzurgí ke liye 'izzat mat de; balki insáf se apne bhái kí 'adálat kar.

16 Tú 'aib-joon kí mánind apní wáum men áyá jáyá na kar, aur apne bhái ke khún par kamar na bándh: main KHUDÁWAND hún.

17 ¶ Tú apne bhái se bugz apne dil men na rakh: tú albatta apne bhái ko nasíhat kar, tá ki tú us ke sabab khatákár na thahre.

18 ¶ Apníqum ke farzandon se badlá mat le, aur na un kí taraf se kína rakh; balki tú apne bhái ko apní mánind piyár kar; main KHUDÁWAND hún.

19 ¶ Tum merí shari'aton kí muháfazat karo Tú apne chaupáyon ko mukhtalíf jinsoon se lagne mat de. Tú apne khet men kisi tarah ke bīj mile hūe mat bo: aur pairáhan, jo katán aur ún se miláke biná gayá ho, mat pahin.

20 ¶ Jo koi us 'aurat se, jo laundí aur kisi shakhs kí mangetar hai, aur na fidiya dí gayí hai, aur na ázád kí gayí hai, hambistar ho, un ko kore

maré jáwen: we már dále na jáwen, is liye kí wuh 'aurat ázád na thí.

21 So wuh KHUDÁWAND ke liye taqsír kí qurbání jamá'at ke khaime ke darwáze par, ya'ne ek mendhá taqsír kí qurbání ke liye, láwe.

22 Aur kábin us taqsír kí qurbání ke mendhe par, us khatá ke liye jo us ne kí, KHUDÁWAND ke áge kafára de; tab wuh khatá, jo us ne kí hai, baqshí jáegí.

23 ¶ Aur jab tum us mulk men áo, aur har qism ke mewadár darakht lagáo, to tum un ká mewa námaakhtún sá jáuo; tin baras tak námaakhtún ke mánind tumháre liye rahe; wuh mewa na kháyá jáwe.

24 Aur chauthé sál us ke sáro mewa shukrguzárí ke sáth KHUDÁWAND ke liye muqaddas hongé.

25 Aur párchwen sál tum us ká mewa kháo, kí wuh apní barhtí tumháre liye dewe: main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún.

26 ¶ Tum lahú ke sáth kuchh mat kháo; aur jádú na karo, aur sá'aton par liház mat rakho.

27 Tum apne siron ke goshe mat mún-do, aur apní dárhí ke konon ko tú mat bigár.

28 Tum kisi ke marne se apne badanon ko na chíro, aur apne úpar godne se nishán na do: main KHUDÁWAND hún.

29 Tú apní betí ko kasbí banáne ke liye be-hurmat mat kará, aísá na howe kí zamín men kasbí-bázi phailé, aur mulk badkárí se ma'múr ho jáwe.

30 ¶ Tum mere sabton kí muháfazat karo, aur mere maqdis kí ta'zím karo: main KHUDÁWAND hún.

31 ¶ Aur tum un kí taráf, jin ká yár deo hai, tawajjuh na karo, aur na jádúgaron ke tálib ho, kí un ke sabab se nápak ho jáoge: main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún.

32 ¶ Tú us ke áge, jis ká sir sused ho, uñ khará ho, aur búrhe mard ko

'izzat de, aur apne Khudā se ɗar: main KHUDĀWAND hūn.

33 ¶ Agar koī musāfir tumhārī zamīn par tere sāth sukdnat kare, tum us ko mat satāo:

34 Balki musāfir ko, jo tumhāre sāth rahtā hai, aisā jāno, jaise wuh jo tum men paidā hūā hai; balki tū use aisā piyār kar, jaisā āp ko kartā hai; is liye ki tum Misr kī zamīn men pardeśī the: main KHUDĀWAND tumhārā Khudā hūn.

35 ¶ Tum hukumat karne men, paimāish karne men, taulne men, uāpne men, be-insāfi na karo.

36 Chāhiye ki tumhārī pūrī tarāz, aur pūrī paserī, aur pūrī dasserī hon: main KHUDĀWAND tumhārā Khudā hūn, jo tum ko zamīn i Misr se nikāl lāyā.

37 So tum merī sārī shari'aton, aur merī sārī 'adālaton kī muhāfazat karo, aur un par 'amal karo: main KHUDĀWAND hūn.

XX BA'B.

PHIR KHUDĀWAND ne Mūsā ko khitāb karke farmāyā,

2 Ab tū banī Isrāel ko kah, Jo koī banī Isrāel men se, yā un musāfiron men se, jin kī būdobāsh Isrāel ke darmiyān hai, apnī aulād men se kisī ko Molak kī nazr karegā, wuh mār dālā jāegā: mulk ke bāshinde us par pat-thrāo karen.

3 Aur merā chihra us shakhs kā mukhālīf hogā, aur main use us kī jamā'at men se kāt dūngā; is liye ki us ne apnī aulād men se kisī ke ta, in Molak ko diyā, ki mere maqdis ko nāpāk, aur mere nām i pāk ko behurmat kare.

4 Aur agar mulk ke rahnewāle us shakhs se, jab ki us ne apnī aulād men se kisī ko Molak kī nazr kiya, chashmposhī karen, aur use qatl na karen;

5 Tab merā chihra, us shakhs kā, aur us ke gharāne kā mukhālīf ho

jāegā, aur main us ko un sab samet, jo us kī pairaui men zinā karte hai, ki Molak kī pairaui men zinākar thahren, un kī qaum men se kāt dālūngā.

6 ¶ Aur jo insān us shakhs kī, jis kā yār deo hai, aur jāddūgaron kī pairaui kartā hai, tā ki un kī tarah zinā kare, merā chihra us kā mukhālīf hogā, aur main use us kī qaum men se kāt dālūngā.

7 ¶ Pas, āp ko pākiza karo, aur muqaddas ho; ki main KHUDĀWAND tumhārā Khudā hūn.

8 Aur tum merī shari'aton ko hifz karo, aur un par 'amal karo; main KHUDĀWAND hūn, jo tumhen muqaddas kartā hūn.

9 ¶ Aur jo koī apne bāp yā apnī mā par la'n kare, mār dālā jāegā: us ne apne bāp yā apnī mā par la'nat kī hai; us kā khūn usī par hai.

10 ¶ Aur wuh shakhs, jo dūstre kī jorū ke sāth, yā apne parosī kī jorū se zinā kare, wuh zinā karnewālā aur zinā karnewālī donon qatl kiye jāwen.

11 Aur jo shakhs ki apne bāp kī jorū se hambistar ho, us ne apne bāp kī barahuagī zāhir kī: we donon qatl kiye jāwen: un kā khūn unhīn par hai.

12 Aur wuh shakhs jo apnī bahū ke sāth hambistar howe, we donon qatl kiye jāwen: unhon ne aundhī bāt kī hai; un kā khūn unhīn par hai.

13 Aur agar koī mard ke sāth so-we, jaise 'aurat ke sāth sotā hai, un donon ne makrūh kām kiya: we qatl kiye jāwen: un kā khūn unhīn par hai.

14 Aur agar koī shakhs jorū ko, aur us kī mā ko bhī rakhe, yih behayāī hai: wuh jalāyā jāwe, wuh aur we donon, tā ki tumhāre darmiyān behayāī na rahe.

15 Aur agar koī mard jānwar se

zinā kare, wuh qatl kiya jāwe; aur tum us charpās ko bhī mār dālo.

16 Aur agar 'aurat kisī jānwar ke pās jāwe, aur us ke liye niche leṭ jāwe, to us 'aurat aur jānwar ko mār dāl; we jān se māre jāwē; un kā khūn unḥīn par hai.

17 Aur agar koī mard apnī bahin ko, yā apne bāp kī beṭī, yā apnī mā kī beṭī ko lewe, aur bāham ek ek kī barahnagī dekheṅ, yih nihāyat burā hai; we donon apnī qaum ke āge qatl kiye jāwē, ki us ne apnī bahin kī barahnagī zāhir kī; wuh apnā gunāh uṭhāwēgā.

18 Aur agar mard us 'aurat se, jo kapron se ho, hambistar ho, aur us kī barahnagī zāhir kare, to us ne us kā chashma kholā hai, aur is ne apne lahū kā chashma khulwāyā: so we donon apnī qaum meṅ se kaṭ jāenge.

19 Aur tū apnī khālā aur apnī phūphī kī barahnagī zāhir mat kar; ki jis ne aisā kiya, us ne apne qarīb kī barahnagī zāhir kī: aur we gunāh ko uṭhāwenge.

20 Aur agar koī apnī chachī se hambistar ho, to us ne apne chachā kī barahnagī zāhir kī: we apne apne gunāh ko uṭhāwenge; we lāwalad mareṅge.

21 Aur jo shakhs apne bhāī kī jorū ko lewe, to yih makrūh hai; us ne apne bhāī kī barahnagī zāhir kī: we lāwalad hongē.

22 ¶ So tum mere sab qānūnon kī, aur merī sab shar'aten kī muhāfazat karo, aur un par 'amal karo; tā ki wuh zamīn, jis meṅ main tumbheṅ le jātā hūn, ki wahān sukūnat karo, tum ko ugal na de.

23 Tum un qaumon ke dastūron par, jinheṅ main tumhāre āge nikāltā hūn, mat chalo; kyūnki unhoṅ ne aise hī sab 'amal kiye; isī liye main ne un se nafrat kī.

24 Par main ne tumbheṅ kahā, ki Tum un kī zamīn ke wāris hoge, aur

main use tum ko dūngā, ki tum us ke wāris ho; wuh zamīn, jis par dūdḥ aur shahd bah rahā hai: main KḤUDĀWAND tumhārā KḤudā hūn, ki tum ko qaumon meṅ se chun liyā hai.

25 So tum pāk aur nāpāk chaupāyon meṅ, aur nāpāk aur pāk parandon meṅ farq karo: aur tum charandon, aur parandon, aur kisī qism kī chiz ke sabab se, jo zamīn par rengtī hai, jin ko main ne tumhāre liye nāpāk kiya hai, apne taṭn nāpāk na karo.

26 Aur tum mere muqaddas log ho jāo: ki main KḤUDĀWAND quddūs hūn, aur main ne tumbheṅ qaumon meṅ se chun liyā hai, tā ki tum mere ho.

27 ¶ Aur wuh mard yā 'aurat jis kā yār deo hai, yā jādūgar ho, to donon qatl kiye jāwē; chāhiye ki tum un par patthrao karo; un kā khūn unḥīn par hove.

XXI BAT.

PHIR KḤUDĀWAND ne Mūsā ko sarmāyā, ki Kāhinon ko, jo banī Hārūn hain, khitāb karke unheṅ kah, ki Koī is sabab se, ki us kī guroh meṅ koī mar jāwe, nāpāk na bane:

2 Magar us ke liye, jo nazdīk kī qarābat us se rakhtā ho, jaise apnī mā ke liye, aur apne bāp ke liye, aur apne beṭe, aur apnī beṭī, aur apne bhāī ke liye,

3 Aur apnī kuṇwārī bahin ke liye, jo us ke sāth hai, aur hanoz mard se wāqif nahīn hūī; wuh us ke liye nāpāk ban saktā hai.

4 Par wuh, ki apnī guroh meṅ peshwā hai, apne ko ālīda na kare, aisā ki nāpāk ho jāe.

5 We apne siron ke bāl na mūnden, aur apnī dārḥion ke kone na mūnden, aur apne badanon par pachhne na lagāwē.

6 We apne KḤudā ke liye muqaddas bane rahen, aur apne KḤudā ke nām ko be-hurmat na kareṅ: ki we

KHUDÁWAND ke liye ág kí qurbánfán, jo kí un ke KHUDÁ kí gízá hain, guzránte hain; so muqaddas honghe.

7 We us 'aurat ko, jo fáhisha yá be-hurmat hai, jórú na karen; aur na us 'aurat ko, jise us ke shauhar ne taláq dí ho: kyúñki káhin apne KHUDÁ ke liye muqaddas hai.

8 Pas, tú use muqaddas jániyo; kí wuh tere KHUDÁ kí gízá guzrántá hai: wuh tere áge muqaddas howe; kí main KHUDÁWAND tumhen muqaddas karnewálá, quddús hún.

9 ¶ Aur agar kisi káhin kí betí fáhisha banke áp ko be-hurmat kare, wuh apne báp ko zalil kartí hai: use ág men jalá dewen.

10 Aur wuh, jo apne bháion men sardár káhin hai, jis ke sir par masáhat ká raugan dálá gayá, aur jo makhsús kiyá gayá, tá kí kapre pahine, apná sir nangá na kare, aur apne kapre na pháre.

11 Wuh kisi murde ke pás na jáwe, aur na apne báp, aur na apní má ke liye áp ko nápak banáwe.

12 Aur hargiz maqdis se báhar na jáwe, aur apne KHUDÁ ke maqdis ko be-hurmat na kare; kyúñki us ke KHUDÁ ká malne ke tel ká táj us par hai: main KHUDÁWAND hún.

13 Aur wuh kunwári 'aurat se byáh kare.

14 Bewa, aur mutallaqa, aur be-hurmat, aur chhinál randí se byáh na kare; balki wuh apní hí qaum kí kunwáron men se byáh kare.

15 Apne tukhm ko apní qaum men hargiz zalil na kare; kí main KHUDÁWAND use muqaddas karnewálá hún.

16 Phir KHUDÁWAND ne Músá se khitáb karke farmáyá, kí

17 Hárún ko farmá, aur yih kah, kí Jo koi terí nasl se apne apne qarnon men kisi tarah ká nuqs rakhtá ho, wuh nazdik na áwe, tá kí apne KHUDÁ kí gízá guzráne

18 Kyúñki wuh mard, jis men

kuchh 'aib hai, nazdik na áwe, jaise andhá, yá langrá, yá wuh jis kí nákh chaptí ho, yá us ke 'azúon men kuchh kamí beshi ho,

19 Yá wuh, jis ká páñw yá háth tútá ho,

20 Yá kubrá, yá bauná, yá jis kí áñkh men nuqs ho, yá dád yá khujlí bhará, yá khusya us ká pichká ho.

21 Hárún káhin kí nasl men se koi, jo 'aibdár ho, nazdik na áwe, kí KHUDÁWAND ke liye ág se qurbánfán guzráne; wuh 'aibdár hai; wuh hargiz apne KHUDÁ kí gízá guzráne ko pás na áwe.

22 Wuh apne KHUDÁ ká kháná, khwáh kháss muqaddas ho, khwáh ámm, kháwe;

23 Lekin parde ke andar dákhil na ho, na mazbah ke pás áwe, is liye kí wuh 'aibdár hai; mere maqdison ko be-hurmat na kare: kí main KHUDÁWAND un ká muqaddas karnewálá hún.

24 Tab Músá ne Hárún, aur us ke beton, aur sáre baní Isráel ko yih sab kahá.

XXII BA'B.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

2 Hárún aur us ke beton ko kah, kí We baní Isráel kí pák chízon se áp ko bacháe rakhen, aur mere nám ko un chízon kí bábat, jinhen we mere liye muqaddas karte hain, be-hurmat na karen: main KHUDÁWAND hún.

3 Unhen kah de, Tumbáre qarnon men tumhári sab naslon men se jo koi nápak ho, aur un pák chízon ke pás, jo baní Isráel KHUDÁWAND ke liye muqaddas thahráte hain, jáwe, wuh insán mere huzúr se khárij kiyá jáegá: main KHUDÁWAND hún.

4 Jo koi Hárún kí nasl men se korhí ho, yá jiryán kí bímári rakhtá ho, to jab tak kí pák na ho le, pák chízon men se kuchh na kháwe. Aur jo koi aisi chíz ko, jo kisi kí lásh

ke lagne se nāpāk hūī hai, chhūwe, yā wuh jise ihtilām howe;

5 Aur jo koī kisī rengnewāle hai-wān ko, jise chhūnā use nāpākī kā bā'is ho, yā kisī aise shākhs ko, jis se is ko bhī nāpākī lage, koī nāpākī kyūn na ho, chhūwe;

6 To wuh insān, jis ne aisā kuchh chhūā, shām tak nāpāk rahegā; aur jab tak apnā badan pānī se dho na le, pāk chizon men se kuchh na khāwe.

7 Aur jab āftāb gurūb hogā, wuh pāk hogā; tab wuh pāk chizen khāwe, ki-yih us kī khurāk hai.

8 Wuh us chiz ko, jo az khud mar gayī ho, yā darandon ne use phārā ho, na khāwe, ki us se ganda ho jāegā: main KHUDĀWAND hūn.

9 Is liye we mere shar'a kī muhāfazat karen, tā na howe ki we us kī bābat gunahgār hon, aur is liye ki unhon ne use najis kiyā, mar bhī jāwen: main KHUDĀWAND un kā muqaddas karnewālā hūn.

10 So koī ajnabī pāk chiz na khāwe; aur na koī pardesī kāhin ke yahān, aur na us kā mazdūr, pāk chiz ko khāwe.

11 Lekin wuh, jise kāhin ne apne zar se mol liyā ho, wuh use khā saktā hai; aur we, jo us ke ghar men paidā hūe hon, we us ke khāne men se khāwen.

12 Agar kāhin kī betī kisī ajnabī ke sāth byābī gayī ho, wuh bhī pāk chizon kī qurbānī men se na khāwe.

13 Par agar kāhin kī betī bowa ho jāwe, yā mutallaqa howe, aur beaulād ho, aur jis tarah larkāī men thī, apne bāp ke ghar men phir āwe, to wuh apne bāp ke khāne men se khāwe; lekin koī ajnabī use na khāwe.

14 ¶ Aur agar koī nā-dānista pāk chiz ko khā jāwe, to wuh us ke pānchwen hisse ke barābar apne pās se us par ziyāda kare, aur use us pāk chiz samet kāhin ko de.

15 Aur we banī Isrāel kī pāk chiz-

on ko, jo unhon ne KHUDĀWAND kī nazr kīn, be-hurmat na karen;

16 Aur na we un se, apnī pāk chizon ke khāne se, gunāh kā bojh ūthwāwen: ki main KHUDĀWAND un kā muqaddas karnewālā hūn.

17 ¶ Phir Khudā ne Mūsā se khitāb kārke farmāyā, ki

18 Hārūn aur us ke beton ko aur sare banī Isrāel ko farmā, aur unhen kah, Jo koi Isrāel ke gharāne men se, yā un men se ki banī Isrāel men ajnabī hai, apnī qurbānī lāwe, khwāh mannāt kī qurbānion men se, khwāh apnī khushi kī qurbānion men se, jise soḡhtanī qurbānī kārke KHUDĀWAND ke liye guzrānte hai;

19 To wuh tumhāre maqbūl hone ke liye bailon men se, yā barron men se, yā halwānon men se, be-'aib nar ho.

20 Aur use, jo 'aibdār hai, qurbān na karo; kyūnkī aisi qurbānī tumhāre liye nā-maqbūl hogī.

21 Aur jo koī salāmātī kī qurbānī kā zabīha KHUDĀWAND ke liye guzrāne, tā ki apnī mannāt pūrī kare, yā apnī khushi kī qurbānī lāwe, gāe bail yā bher bakrion men se, to chāhiye ki maqbūl hone ke liye be-'aib ho: us men koī nuqs na ho.

22 Andhā, yā tūtā; yā lūlā langrā, aur wuh jis ke badan par massā ho, yā dād yā khujliwālā, KHUDĀWAND ke liye tum qurbānī na guzrāno; un men se āg kī qurbānīn mazbah par KHUDĀWAND ke liye ne charhāo.

23 Gāe bail, bher bakrī, jis kā koī 'azū ziyāda yā kam ho, to use apnī khushi kī qurbānī ke liye guzrān saktā hai; lekin agar mannāt kī bābat hai, to qabūl na hogī.

24 Tū us ko, jo kuchlā hūā, yā dabā hūā, yā tūndā, yā kātā hūā, KHUDĀWAND ke liye qurbānī na kar; tā apnī sarzamin men aison ko na charhā.

25 Aur tum in sab chizon men se

apne Khudá ká kháná kisi ajnabí ki taraf se bhi na guzráno; is liye ki un sab ká fasád un men shámil hai, aur 'aib un men hai: so we tumháre liye maqbúl na howenge.

26 ¶ Phir KHUDAWAND ne Músá se khitáb karke farmáyá, ki

27 Jis waqt bachhrá, yá barra, yá halwán paidá howe, to sáat din tak apuí má ke sáth rahe; aur áthwen din, yá us se barhke, KHUDAWAND kí ág kí qurbání ke liye maqbúl hogá.

28 Aur gáe yá bherí ko us ke bachche samet ek hí din zabh mat kijiyo.

29 Aur jab tum KHUDAWAND ke shukráne ká zabiha zabh karo, to jis tarah tum se maqbúl ho, zabh karo.

30 Wuh usí din kháyá jáwe; tum us men se dússe din tak kuchh zarra báqí mat rakhiyo; main KHUDAWAND hún.

31 So tum mere hukmon kí muháfazat karo, aur un par 'amal karo; main KHUDAWAND hún.

32 Tum mere pák nám ko be-hurmat na kijiyo; cháhiye ki merí taqdis Bani Isráel ke darmiyán kí jáwe: main KHUDAWAND tumhárá muqaddas karnewálá hún.

33 Aur tumhen zamín i Misr se nikál láyá hún, tá ki tumhárá Khudá hoún: main KHUDAWAND hún.

XXIII BA'B.

PHIR KHUDAWAND ne Músá se khitáb karke farmáyá, ki

2 Baní Isráel ko íarmá, aur un se kah, ki KHUDAWAND kí 'iden, jin ke liye tum manadí karoge, tá ki muqaddas jamá'aten jam'a howen, merí we 'iden ye hai.

3 Chha din károbar kiyá jáwe; par áthwen din, jo sábt áram karne ke liye hai, us men muqaddas jamá'at hogí; tum koí kám na karo: yih tumháre sab gharon men KHUDAWAND ká sábt hai.

4 ¶ Ye KHUDAWAND kí 'iden aur

muqaddas jamá'aten hai, ki tum un ke khássa waqton par un kí manadí kiyá karoge;

5 Pahlé mahíne kí chaudahwín tárikh zawál aur gurúb ke darmiyán, KHUDAWAND kí 'id i fasah hai.

6 Aur usí mahíne kí pandrahwín tárikh KHUDAWAND kí 'id i fatir hai: so tum sáat din tak fatirí hí rotí kháiyó.

7 Pahlé din muqaddas jamá'at kijiyo; tum us din koí dunyáwí kám mat karná.

8 Aur tum sáat din tak KHUDAWAND ke liye ág kí qurbání guzrániyo; aur sátwán din muqaddas jamá'at ká hai: tum us roz koí dunyáwí kám na kijiyo.

9 ¶ Phir KHUDAWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

10 Baní Isráel ko íarmá, aur un se kah, ki Jab tum us zamín men, jo main tumhen detá hún, dákhil ho, aur us ká galla káto, to tum apne galle ke pahlé hásil men se ek púlá káhin pás láo.

11 Aur wuh use KHUDAWAND ke huzúr hiláwe, tá ki wuh tumhári taraf se qabúl howe: aur sábt ke dússe din subh ko káhin use hiláwe.

12 Aur tum us din, jis waqt wuh púlá hiláyá jáwe, ek barra ek-sála be-'aib sokhtaní qurbání karke KHUDAWAND ke wáste guzráno.

13 Aur us ke sáth nazzar kí qurbání ke liye do daswen hisse maide tel men mile hús áge se KHUDAWAND ke liye khushnúdí kí bú guzráne jáwen; aur us ke sáth mai ká tapáwan karo chauthá hissa hín ká.

14 Aur jis din tak ki apne Khudá ke liye qurbání guzráno, rotí aur bhuní hús bálen, aur kachchí bálen hargiz na kháiyó; tumháre sáre gharon men tumháre qarnon ke liye yih qánún i abadí hai.

15 ¶ Aur tum sábt ke dússe din se, jis din púlé kí qurbání hiláí jáí

hai, apne liye gino; sáť hašte kámil howen.

16 Sátweñ sabb ke dúsare din tak pachás din gin lo; tab tum KHUDÁWAND ke liye nazr kí nayí qurbání guzráno.

17 Tum apne gharon men se do daswon hisson ke do girde hiláne ke liye láo: ye maide ke howen; aur khamír ke sáth pakáo jáwen; KHUDÁWAND ke liye pahle phal hon.

18 Aur tum un girdon ke sáth sáť ek-sále be-'aib barre, aur ek bachhrá, aur do mendhe láíyo; kí KHUDÁWAND ke liye sokhtaní qurbáníáñ hon, aur un ke sáth ek nazr kí qurbání, aur ek tapáwan guzráno, kí khushbúí kí qurbání ág se KHUDÁWAND ke liye ho.

19 Phir tum khatá kí qurbání ke liye bakrí ká ek bachcha, aur salámátí kí qurbáníon ke liye do barre ek-sála zabh kíjiyo.

20 Aur káhin un ko pahle hásil ke girdon ke sáth, jo KHUDÁWAND ke huzúr hiláne kí qurbání hai, aur un donon barron ke sáth, hiláwe: kí we káhin ke liye KHUDÁWAND ke muqaddas hain.

21 Aur tum 'ain usí din manádi kíjiyo, kí wuh tumhári muqaddas jamá'at ká din hai: tum us din koí dunyáwí kám mat kíjiyo: yih tumháre sáre gharon men tumháre qarnon ke liye qánún í abadí hogá.

22 ¶ Aur jab tum apne khet káto, to káťte hús apne khet ká koná koná káťke mat sáf kar líjiyo; aur tú use, jo káťte hús gire, mat sanet; tú use miskínon aur musáfiron ke liye chhor de: main KHUDÁWAND tumhárá KHUDÁ hún.

23 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

24 Baní Isráel ko kah, kí Sátweñ mahíne ke pahle din tumháre liye 'id, aur yádgári ke liye qarnáton ke phúnkne ká waqt, aur jamá'at í muqaddas hogí.

25 Tum koí kár í dunyáwí mat kíjiyo, aur KHUDÁWAND ke liye ág se qurbání guzrániyo.

26 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá,

27 Sátweñ mahíne men bhí, aur us ke dasweñ roz, kafára dene ká din hogá: tumhári muqaddas jamá'at hogí; tum us din áp ko gamzáda banáo, aur KHUDÁWAND ke liye ág se qurbání guzráno.

28 Tum 'ain usí din koí kám na karná; kyúnki wuh kafára ká din hai, kí tum KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke áge apne liye kafára do.

29 Jo koí insán kí 'ain us din men gamgín na ho jáégá, wuh apní qaum se kat jáégá.

30 Aur jo insán 'ain us din men koí kám karegá, main us insán ko us kí qaum men se faná kar dúngá.

31 Tum kisi tarah ká kám mat karná: yih tumháre sáre gharon men tumháre qarnon ke liye qánún í abadí hogá.

32 Yih tumháre liye sabb áram karne ke liye hogá; tum áp ko gamgín banáíyo; tum us mahíne ke nauweñ din kí shám se dúsrí shám tak apne áram ká waqt mán líjiyo.

33 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá,

34 Baní Isráel se kah, aur un ko farmá, kí Sátweñ mahíne kí pandrahwín tárikh se leke sáť din tak KHUDÁWAND kí 'id í khiyám hogí.

35 Pahle din muqaddas jamá'at howe; tum us din koí dunyáwí kám na karná.

36 Sáť din tak KHUDÁWAND ke liye ág se qurbání guzránná; áthwán din tumhári muqaddas jamá'at ká hai: so tum KHUDÁWAND ke liye ág se qurbání guzrániyo; yih jamá'at ká din hai: us men koí dunyáwí kám na kíjiyo.

37 Ye KHUDÁWAND kí 'iden hain, jin ke liye tum manádi karoge, kí

muqaddas jamá'atē jam'a howē, tá ki **KHUDÁWAND** ke liye ág ki qurbáníān, ya'ne, sokhtāni qurbání, aur nazr ki qurbání, aur zabíha, aur tapáwan, har ek chíz apne din men guzrániyo :

38 Siwá **KHUDÁWAND** ke sabton ke, aur siwá tumháre tuhfon ke, aur siwá tumhári sári mannaton ke, aur siwá apní khushi kí tumhári sári qurbániōn ke, jo tum **KHUDÁWAND** ke liye guzránte ho.

39 Sātweñ mahíne ke pandrahweñ din, jab tum kheton ká galla ikatthá kar lo, to tum sāt din tak **KHUDÁWAND** ke liye 'id kariyo : pahlá roz árām karne ke liye hogá, aur áthwāñ din blí árām karne ke liye hogá.

40 So tum pahle din khush-numá darakhthon kí dálíān, aur khurme ke darakhthon kí shákhen, aur ghane darakhthon kí dálíān, aur wádíōn ká bed lená ; aur tum **KHUDÁWAND** apne **Khudá** ke áge sāt dīn tak khushi khurramí kjiyo.

41 Aur tum har sál **KHUDÁWAND** ke liye un sāt dinon kí 'id kí muháfazat kariyo. Yih tumháre qarnon ke liye qánún í abadí hogá.

42 Tum sātweñ mahíne yúnghín-'id kjiyo : tum sāt dīn tak khaimon men rahiyo, jitne Isráel kí nasl ke hañ, sab ke sab khaimon men rahen ;

43 Tá ki tumhári nasl dar nasl jānen, kí jab main baní Isráel ko zamín í Misr se níkal láyá, to main ne unhen khaimon men ábád kiyá : main **KHUDÁWAND** tumhárá **Khudá** hūn.

44 So Músá ne baní Isráel se **KHUDÁWAND** kí 'idōn ká zikr kiyá.

XXIV BA'B.

PHIR **KHUDÁWAND** ne Músá ko khitáb karke farmáyá,

2 Baní Isráel ko hukm kar, kí tere liye khális kútá húa zaitúní tel roshní ke liye láwē, tá kí chirág hamesha jaláyá jáwe.

3 Hárún use jamá'at ke khaimen

ke shahádat ke parde ke báhar, shám se subh tak, **KHUDÁWAND** ke áge tartib se rakhá kare : tumháre qarnon ke liye yih qánún í abadí hogá.

4 Wuh chirágōn ko pák sham'adán par **KHUDÁWAND** ke buzúr hamesha tartib se rakhá kare.

5 ¶ Aur tú maida leke bárah girde paká : har ek girda aifah ke do dasweñ hisson ká ho.

6 Aur tú unhen **KHUDÁWAND** ke áge pák mez par do qatáren karke, har qatár men chha, tartib se rakhíyo.

7 Aur tú har ek qatár par pák lubán rakhíyo, tá kí wuh rotí par yád-gári ke liye rahe, kí ág kí qurbání **KHUDÁWAND** ke liye howe.

8 Wuh dáimí 'ahd ke taur par baní Isráel se leke har sabt ko **KHUDÁWAND** ke áge bilá-nága chuná kare.

9 Aur ye roṭiāñ Hárún kí, aur us ke beṭon kí hañ ; we unhen muqaddas makán men kháwē, kí yih us ke liye **KHUDÁWAND** kí ág kí qurbániōn men se, jo hamesha ke qánún ke mutábíq kí játtē, niháyat muqaddas hai.

10 ¶ Tab ek shakhs, jis kí ná Isráelí aur báp Misrí thá, níkalke Isráelíōn ke darmiyán gayá : aur us Isráelí 'aurat ke beṭe ne, aur Isráelí ek shakhs ne khaimagáh men báham jhagrá kiyá ;

11 Aur Isráelí 'aurat ke beṭe ne **KHUDÁWAND** ke nám ke haqq men kufr kahá, aur la'nat kí : aur us kí má ká nám Salúmiyat thá, jo Dibrí kí beṭí Dán ke firqe se thí. Tab we use Músá pás láe ;

12 Aur wuh qaid kiyá gayá, jab tak kí **KHUDÁWAND** kí marzí un par záhir da kí jáwe.

13 Tab **KHUDÁWAND** ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

14 Use, jis ne la'nat kí 'hai, khaimagáh ke báhar níkal le já, aur sab us ke sunnewále apne háth us ke sir parrakhen, aur sári jamá'at use sangsár kare.

15 Aur tú baní Isráel se kah de, ki Jo koi apne Kḥudá par la'nat karegá, apne gunáh ko uṭhāwegá.

16 Aur wuh, jo KḤUDÁWAND ke nám ke haqq men kufr bākegá, ján se zarúr mārā jāegá; sári jamá'at use sangsár karegi: kḥwáh wuh musáfir ho, kḥwáh desí ho, jab us ne us nám kí bábat kufr kahá, to wuh ján se mārā jāegá.

17 ¶ Aur wuh, jo insán ko mār dálegá, so mār dálá jāegá.

18 Aur jo koi haiwán ko mār dále, to wuh us ká 'iwaz, haiwán ke 'iwaz haiwán, de.

19 Aur agar koi apne hamsáe ko choṭ lagáwe, so jaisá karegá, waisá hi páegá;

20 Torne ke badle torná, áṅkh ke badle áṅkh, dánt ke badle dánt: jaisá koi kisi ká nuqsán kare, us se waisá hi kiya jāwe.

21 Aur wuh, jo haiwán ko mār dále, us ká badlá dewe; wuh, jo insán ko mār dále, ján se mārā jāwe.

22 Tumhári ek hí taur kí shari'at ho; jo ajnabi ke haqq men hai, wuhí tumháre deswále ke haqq men ho: kí main KḤUDÁWAND tumhárá Kḥudá hūn.

23 Tab Músá ne baní Isráel ko hukm kiya, kí Is la'nat-karnewále ko kḥaimagáh ke báhar nikál le jāwen, aur us par patṭhráo karen: so baní Isráel ne, jaisá KḤUDÁWAND ne Músá ko farmáyá thá, kiya.

XXV BA'B.

PHIR KḤUDÁWAND ne koh i Síná par Músá ko kḥitáb karke farmáyá, kí

2 Baní Isráel ko farmá, aur un se kah, kí Jab tum us zamín men, jo main tumhen detá hūn, dákhil ho, to wuh zamín KḤUDÁWAND ke liye ba taur sabb ke partí rahe.

3 Tú chḥa baras apne khet men bij bo, aur tú chḥa baras apne angúron ko árásta kar, aur us ká hásil jam'a kar:

4 Lekin sátwen sál zamín ke liye partí rahne ká sabb howe; KḤUDÁWAND ke liye sabb howe; tú na khet men bij boiyo, aur na apne angúron ko árásta kijiyo.

5 Jo kuchh kí tere khet men áp se áp uge, tú use mat kátiyo, aur tere angúron men, jise tú ne árásta na kiya thá, jo angúr lagen, tú unhen mat toriyo: kyúñki yih zamín ke liye partí rahne ká sál hai.

6 So zamín ká sabb tumháre liye, aur tumháre naukar, aur tumhári laundí, aur tumháre mazdúr, aur tumháre us ajnabi ke liye jo tumháre darmiyán rahtá ho,

7 Aur tumhári mawáshí ke liye, aur un chaupáyon ke liye jo terí zamín par hain, us ká sabb hásil un ke kháne ke liye hogá.

8 ¶ Aur tú barason ke sátt sabton ko sátt martaba apne liye gin; aur wuh 'arsa barason ke sátt jore hūe sabton ká tere liye unchás baras hogá.

9 Tab tú sátwen mahíne kí daswín tárikh yíbal ká narsingá phunkwá: tú káṭire ke roz apne sáre mulk men narsingá phunkwá.

10 So tum pacháswen baras ko muqaddas karo, aur tamám mulk men us ke sáre báshindon ke darmiyán ázádí kí manáadí karo: yih tumháre liye yúbál hai; aur tum men se har ek apní apní milkíyat par jāwe, aur har ek apne apne kḥándán men phir shámil ho.

11 Wuh pacháswán baras tumháre liye yúbál ká hai; tum kuchh mat b iyo, aur na use jo us men áz kḥr'á uge kátiyo, na apne angúr, jise tú ne árásta na kiya thá, jam'a kijiyo.

12 Kyúñki yih yúbál hai; yih tumháre liye muqaddas hai; kheton men jo hásil ho, tum use kháo.

13 Us yúbál ke sál tum men se har ek apní apní milkíyat par phir jāwe.

14 Aur agar tú apne hamsáe ke háth kuchh beche, yá apne hamráe se

mol le, to tum ek dusre par zulm na kijiyo.

15 Yúbal ke ba'd barason ke shumár ke muwáfiq tú apne hamsáe se mol lená, aur wuh hásilát ke barason ke shumár ke mutábíq tere háth beche.

16 Barason kí kasrat ke muwáfiq tú us ká mol barháíyo, aur barason kí kamí ke muwáfiq tú us kí qímat ghaṭ-áíyo: kí barason ke shumár ke muwáfiq wuh tere háth hásilát bechtá hai.

17 Aur tum ek dústre par zulm na karo, balki tú apne Kḥudá se dariyo: kí main KḤUDÁWAND tumhárá Kḥudá hún.

18 ¶ So tum merí shari'at par 'amal kijiyo, aur mere hukmon kí muháfazat karná, aur un par 'amal karná; kí tum zamín par sahíh sálím rahoge.

19 Aur zamín tum ko apne phal degí, aur tum pet bhar kháoge, aur us par salámát rahá karoge.

20 Aur agar tum kaho, kí Ham sáṭwen baras kyá kháwenge? kyúñki dekho, kí ham bote nahín, na galla jam'a karte hain:

21 So main chhaṭhe sál apní barakat ko tum par názil karúngá, aur zamín tum ko tén sál ká hásil degí.

22 Tum áṭhwen baras boe, aur nauwen baras tak puráná galla kháo; jab tak us ká nayá galla áwe, puráná kháo.

23 ¶ Zamín hamesha ke liye bechí na jáwe; kí zamín merí hai; aur tum mere musáfir aur mihmán ho.

24 Tum apní milkíyatón kí sári zamín men, zamín ke chhuráe jáne par razámánd ho.

25 ¶ Agar terá bhái miskín muh-táj ho, aur kuchh apní milkíyat se beche, aur kof us ke nazdík ke rish-tádáron men se áwe, kí use chhurá le, to wuh us ko, jise us ke bhái ne bechá hai, chhurá le.

26 Agar wuh aísá kof chhuránewálá

na rakhtá ho, aur us ká háth pahun-che, kí ap use chhuráwe;

27 To cháhiye kí wuh apní bechí húi milkíyat ke barason ko gin jáwe, aur us qadr jo baqí barason ká hissa hai, use us ko, jis ke háth bechí hai, pher de; tab wuh apní milkíyat par jáwe.

28 Aur agar wuh use pher dene na sake, to us kí bechí húi milk yúbal ke sál tak kharidár ke pás rahe: aur yúbal ke sál chhút jáegi; tab wuh apní milkíyat par phir jáwe.

29 Aur agar kof ghar ko, jo aise shahr men hai, jis ke gird shahrpanáh ho, beche, to wuh us ke ibtidáe bechne se ek baras ke andar use chhurá saktá hai: wuh sál bhar ke andar use chhuráwe.

30 Aur agar sál bhar kí muddat men wuh chhuráyá na jáwe, to wuh ghar, jo shahrpanáh ke andar hai, kharidár pás us ke qarnon men ham-esha tak us ká rahe: wuh yúbal ke sál men chhút na jáegá.

31 Lekin aise ghar, jo gánwon men hain, jin ke ás pás diwár nahín, wé zamín ke kheton kí mánind gine jáenge; we chhuráe jáewen, aur yúbal men chhút jáenge.

32 Lekin we shahr jo Láwíon ke hain, aur un kí milkíyatón ke ghar, jo un shahron men hain, Láwí un ko kisi waqt jab cháhen chhuráewen.

33 Aur agar kof dúsrá Láwí use chhuráwe, to wuh ghar yá shahr us ke pás rahegá; phir yúbal ke sál chhút jáegá; kyúñki baní Isráel ke darmiyán aise ghar, jo Láwíon kí milkíyatón ke shahron men hain, un kí abadí milkíyat hain.

34 Par we khet, jo un ke shahron kí nawáhi men hain, beche na jáewen; kí yih un kí milkíyat í abadí hai.

35 ¶ Aur agar tumhárá bhái tum-háre bích men muhtáj aur tihidast ho jáwe, to tum us kí dastgírí karo, khwáh wuh ajuabí ho, khwáh musáfir, tá kí wuh tere sáth zindagání basar kare.

36 Tú us se súd aur naf'a mat le, par apne Khudá se dar, tá ki terá bhái tere sáth zindagání basar kare.

37 Tú use súd par rūpiye qarz mat de, na use naf'a ke liye kháná khilá.

38 Main KhudáwānD tumhárá Khudá hún, jo tum ko zamín i Misr se nikál láyá, tá ki tumhen Kan'an ki zamín dún, aur tumhárá Khudá hoún.

39 ¶ Aur agar terá bhái jo tujh pás hai muflis ho jáe, aur tere háth bik jáe, to tú us se gulám kí mánind khidmat na karwá :

40 Balki wun mazdúr aur musáfir kí mánind tere sáth rahe, aur yúbál ke sál tak teri khidmat kare :

41 Aur ba'd us ke wuh tujh se judá ho jáegá; wuh aur us ke larke us ke sáth; aur apne gharáne ke pás, aur apne báp kí milkiyat ko phir jáegá.

42 Is liye kí we to mere bande hain, jinhen main zamín i Misr se báhar le áyá: we gulámon kí tarah becho na jáwen.

43 Tú un par sakhtí se hukm mat kar, par apne Khudá se dar.

44 Tumháre gulám, aur tumhári laundían, jinhen tum rakh lo, cháhiye kí un qaumon men kí hon, jo tumháre ás pás rahtí hain; tum un men se gulám laundían mol lená.

45 Aur un ajnabíon ke larkon men se bhí, jo tum men búd o bášh karte hain, aur un ke gharánon men se, jo tumhári zamín men paidá hue hain, mol líjiyo; we tumhári milkiyat hongé.

46 Aur tum unhen mírás ke taur par rakh lo, kí tumháre ba'd tumháre larkon kí mírásí milkiyat hown; we abad tak tumháre barde hain: lekin tum apne bháíon se, jo baní Isráel hain, ek dúsré par sakhtí karke khidmat mat lo.

47 ¶ Aur agar koí musáfir yá ajnabí, jo tere sáth hai, daulatmand ho jáwe, aur terá bhái, jo us ke sáth hai, muhtáj ho jáe, aur us ajnabí yá musáfir ke háth, jo tere sáth hai, yá us

ke háth, jis kí asl ajnabí ke khándán men se ho, kisi ke háth apne ta, in bech dále :

48 Us ke becho jáne ke ba'd wuh chhuráyá já saktá hai; har ek us ke bháíon men se jo cháhe, so us ko chhuráwe :

49 Khwáh us ká chachá, khwáh us ke chache ká betá use chhuráwe, yá jo koí us ke gharáne men us ká qarib ho, us ko chhurá saktá hai; aur agar us ká háth pahunché, to wuh ap apne ko chhuráwe.

50 Aur wuh apne kharídár ke sáth, us sál se jis men kí us ke háth bechá gayá, yúbál ke sál tak, hisáb kare; aur us ke bik jáne kí qímat barason ke shumár ke muwáfíq howe; us ká hisáb mazdúr ke aiyám ke mánind us ke sáth hogá.

51 Agar bahut se baras báqí hown, to wuh apne chhuráe jáne kí qímat un rūpiyon men se jin par wuh bechá gayá, un barason ke muwáfíq, pher de.

52 Aur agar yúbál ke sál tak thore baras hon, to wuh us ke sáth hisáb kare, aur apne chhuráe jáne kí qímat apne un barason ke muwáfíq use pher de.

53 Aur wuh us mazdúr kí tarah, jis ká sáliyána muqarrar ho, us ke sáth sál ba sál rahe: aur wuh tere huzúr sakhtí karke us se kám na le.

54 Aur agar wuh un barason men chhuráyá na jáe, to yúbál ke sál men wuh ázád ho jáegá, wuh aur us ke larke us ke sáth;

55 Kyúнки baní Isráel mere bande hain; we mere bande hain, jinhen main zamín i Misr se nikál láyá: main KhudáwānD tumhárá Khudá hún.

XXVI BĀ'Ī.

TUM apne liye buton ko, yá kisi tarásh' húi m'urat ko, na banáyo, aur na pújne kí lút ko khará karo, aur na apne liye koí s'urat-dár patthar apne mulk men qáim karo, kí us ke áge síjda karo: is liye kí

main KHUDĀWAND tumbharā Khudā hūn.

2 ¶ Tum mere sabton kī muhāfazat karo, aur mere maqdis kī ta'zīm: main KHUDĀWAND hūn.

3 ¶ Agar tum merī shari'aton par chaloge, aur mere hukmon ko kifz karoge, aur un par 'amal karoge;

4 To main tumbhare liye waqt par menh barsā'ungā, aur zamīn apnī barhtī tum ko degī, aur maidān ke darakht apne phal denge:

5 Yāhān tak kī dāone kā waqt angūr torne ke waqt, tak, aur angūr torne kā waqt bone ke waqt tak pahunchegā; aur tum peṭ bharke khānā khāoge, aur tum ārām se apne mulk men rahoge.

6 Aur main zamīn men salāmatī bakhshūngā; aur tum sooge, aur tum ko koi na darāegā: aur main sab darindon ko us zamīn par se dafa' karūngā, aur tumbharī zamīn par bargiz talwār na chalegi.

7 Aur tum apne dushmanon kā pīchhā karoge, aur we tumbhare āge talwār se gir jāenge.

8 Aur tumbhare pāñch ek sau kā pīchhā karenge, aur tumbhare sau das hazār kā pīchhā karenge: aur tumbhare dushman talwār se tumbhare āge gir jāenge.

9 Main tumbharī taraf tawajjuh karūngā, aur tumhen baromand karūngā; aur main tum ko barhā'ungā, aur apnā 'ahd tum se qāim karūngā.

10 Aur purānā zakhīra khāoge, aur aglā zakhīra, naye ke hone ke sabab, nikāl bāhar karoge.

11 Aur main apnā maskan tum men qāim rakhūngā; aur merī rūp tum se nafrat na karegi.

12 Aur main tumbhare darmiyān sair karūngā, aur tumbharā Khudā hoūngā, aur tum merī qaum hoge.

13 Main KHUDĀWAND tumbharā Khudā hūn, jo tum ko zamīn i Misr se nikāl lāyā, kī tum un ke gulām na

ho; aur main ne tumbharī gardanon ke jūon ko torā, aur tumhen sīdhā chalāyā.

14 ¶ Par agar tum mere sunnewāle na ho, aur un sab hukmon par 'amal na karo;

15 Aur merī sunnaton ko haqir jāno, yā tumbhare dil merī 'adālaton ko nāpasand karen, aisā kī tum mere hukmon par 'amal na karo, aur mujh se 'ahd-shikānī karo:

16 To main bhī tum se waisā hī karūngā, aur khauf, aur sill, aur tap i sozān ko tumbhare ūpar gālib karā'ungā, jis se tumbharī ānkhen phūṭen, aur dil dukhen; aur tum apne bij be-fāida booge, is liye kī tumbhare dushman use khāenge.

17 Aur merā chihra tumbhare bar-khilāf hogā, aur tum apne dushmanon ke sāmhnē qatl kiye jāoge: we jo tumbharā kīna rakhte hain, tum par hukūmat karenge, aur tum, bagair us ke kī tumhen koi ragede, bhāgte jāoge.

18 Aur agar tum, bāwujūd un sab hādison ke, merī farmānbardārī nē karoge, to main tumbhare gunāhon ke bā'is tum par apnī sazā ko sāt martaba ziyāda karūngā.

19 Aur tumhen jo ghamand apne zor kā hai, so main use torūngā; aur tumbharā āsmān lohā sā, aur tumbharī zamīn pital sī kar dūngā:

20 Aur tumbharī qūwat be-fāida klarch hogī, kyūnki tumbharī zamīn apnā hāsil na bakhshēgi, aur na zamīn ke darakht apne phal denge.

21 ¶ Aur agar tum us par bhī merī mukhālafat karoge, aur merā kahnā na mānoge; to main tumbhare gunāhon ke muwāfiq tumbhare ūpar sāt martaba ziyāda balāen lāūngā.

22 Aur main jangal ke darinde bhī tum men bhejūngā, aur we tumhen be-aulād karenge, aur tumbhare chārpāyon ko nest karenge, aur tumhen kam kar denge; aur tumbhare rāste sūne pāre rahenge.

23 Aur agar tum in chizon se na sudharo ki meri taraf phiro, balki meri nukhālafat par chaloge;

24 To main bhī tumhārī mukhālafat par chalūngā, aur main tumhāre gunāhon ke liye tumhen aur sāt bār marūngā.

25 Aur tum par us talwār ko, jo mere 'ahd ke jhagre kā badlā lenewālī hogī, utārūngā: ki jab tum apne shahron men jam'a hoge, tab main tum men wabā bhejūngā, aur tum dushmanon ke hāth men sompe jāoge.

26 Aur jab main tumhārī roti ki tek tor dālūngā, to das randiān tumhārī rotīān ek tanūr men pakāwengi; aur tumhārī rotīān taul karke tumhen dengī; aur tum khāoge, par ser na hoge.

27 Aur agar tum us sab par bhī merī na sunoge, aur mere barkhilāl chaloge;

28 To main gazab ki rāh se tumhāre barkhilāl chalūngā, aur main bhī tumhāre gunāhon ke bā'is tum ko sāt bār sazā dūngā.

29 Aur tum apne beton kā gosht khāoge, hān, apnī betiōn kā gosht bhī khāoge.

30 Aur main tumhārī ūnchī jagahon ko dhā dūngā, aur tumhārī mūraton ko kāt dālūngā, aur tumhārī lāshen tumhāre buton ki lāshon par phenkūngā, aur merā jī tum se nafrat karēgā.

31 Aur tumhāre shahron ko wirān karūngā, aur tumhāre maqdison ko ujār dūngā, aur main tumhārī khushbūiōn ki bū ko na sūnhūngā.

32 Aur main tumhārī zamīn ko ujār karāūngā; aur tumhāre dushman, jo wahān rahate hain, us se hairān hongē.

33 Aur main tumhen gair-qaumon men tittar bittar karūngā, aur tum par piche se talwār chalaūngā; ki tumhārī zamīn ujār hogī, aur tumhāre shahr wirān.

34 Tab zamīn, apne wirān rahne ki sārī muddat men, aur jis waqt tum dushmanon ke shahron men hoge, apne sabton kā ārām pāwēgi; tab zamīn ārām karēgi, aur apne sabton se hazz uṭhāēgi.

35 Aur wuh apnī wirānī ki sārī muddat men, is liye ki jab tum us par būd o bāsh karte the, tumhāre sabton men partī hone kā ārām na kiya thā, chain karēgi.

36 Aur main un ke dilon men, jo tum men se apne dushmanon ki zamīn men bach rahenge, khauf dālūngā; aur pāt kharakne ki sadā un kā picchhā karēgi; aur we aise bhāge, jaise talwār se bhāgte hain; aur we, bagair us ke ki koi un kā picchhā kare, gir parenge.

37 Aur we bagair us ke ki koi un kā picchhā kare, un ki mānind jo talwār se bhāgte hain, ek par ek gir parenge; aur tum apne dushmanon ke sāmne ṭhahar na sakoge.

38 Aur tum gair-qaumon ke darmiyan halāk hoge, aur tumhāre dushmanon ki zamīn tumhen khāwēgi.

39 Aur we, jo tum men se bāqi hongē, apnī badkārī se tumhāre dushmanon ke mulkon men sūkh jāenge, aur apne bāpdādōn ke gunāhon ke sabab bhī āpas men ghulenge.

40 Aur jab we apnī badkārī aur apne bāpdādōn ki badkārī kā, apnī hukm-'udūlī ke sāth, ki unhon ne merī 'udūl-hukmī kī, aur merī marzī ke khilāf chāl chale, is sab kā iqrār karen;

41 Aur ki main bhī chalne men un kā mukhālif hūā, aur un ko un ke dushmanon ki zamīn men lāyā; agar us waqt un ke dil, jo nā-makhtūn hain, pashemān howen, aur we ap ko apnī badkārī ki sazā ke lāiq samjhen;

42 Tab main apnā 'ahd Ya'qūb ke sāth yād karūngā, aur apnā 'ahd Iz'hāq ke sāth bhī, aur apnā 'ahd Abirāhām

ke sáth bhi yád karúnga; aur us sar-zamín ko yád karúnga.

43 Wuhí zamín un se chhorí jáwegí, aur apní wírání ke dinon mein jo un kí gair-házirí se haiñ, apne sabton ko páwegí; aur we áp ko apní badkárí kí sazá ke láiq jánenge, is liye kí unhon ne mere hukmon ko zalil jáná, aur is liye kí un ke dilon ne meri sharí'aton se nafrat khaí.

44 Lekin báwujúd us sab ke, jab kí we apne dushmanon kí zamín par hongé, main unhen tark na karúnga, aur na main un se nafrat karúnga, kí unhen bilkull faná kar dúñ, aur un se 'ahd-shikání karún: kí main KHUDÁWAND un ká Khudá hún.

45 Main un kí khátir un ke báp-dádon ke 'ahd ko, jinhen main, gair-qaumon kí ánkhon ke sámhne, zamín i Misr se nikál láya, tá kí main un ká Khudá hoún, yád karúnga: main KHUDÁWAND hún.

46 Ye we sharí'aton, aur ahkám, aur qáwánín haiñ, jo KHUDÁWAND ne koh i Síná par apne aur baní Isráel ke darínján Músá ke wasile muqarrar íarmáe.

XXVII BAT.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí,

2 Baní Isráel ko farmá, aur unhen kah, kí Agar koí insán mannat máñke kísi ko KHUDÁWAND ke liye makhsús kare, to tere qímat thahráne ke muwáfíq un kí jáñen KHUDÁWAND ke liye hongí.

3 Pas mard kí terí thahráí húi qímat, bís baras ke 'umrwále se leke sáth baraswále tak, wuh qímat jo tujh se andáz kí jáwe, so pachás misqál, maqdis ke misqál ke muwáfíq, howe.

4 Aur agar wuh 'aurat ho, to tís misqál terí thahráí húi qímat ho.

5 Aur agar us kí 'umr páñch baras se bís baras tak kí ho, to us kí terí thahráí húi qímat bís misqál howe,

agar mard ho; aur agar 'aurat ho, to das misqál.

6 Par agar us kí 'umr ek mahíne se leke páñch baras tak kí howe, to us kí qímat tere thahráne se páñch misqál rúpá howe, agar mard ho; aur agar 'aurat ho, to tén misqál.

7 Aur agar wuh sáth baras ká, yá sáth se úpar ho, to pandrah misqál us kí terí thahráí qímat hogí, agar mard ho; aur agar 'aurat ho, to das misqál.

8 Par agar tere andáz kí banisbat us ká maqdúr kam ho, to káhin ke huzúr házir kíyá jáwe, aur káhin us kí qímat thahráwe; káhin us shakhs kí qímat, jis ne mannat mání hai, us ke maqdúr ke muwáfíq thahráwe.

9 Aur agar wuh jánwar ho, jaisá kí log KHUDÁWAND kí qurbání guzránte haiñ, to sab kuchh, jo un mein se KHUDÁWAND ke liye nazr guzráñen, muqaddas hogá.

10 Lázim hai kí wuh use na badle; achchhe ke badle burá, aur bure ke badle achchhá, na dowe: aur agar wuh kísi hálat mein chaupáya ke badle dúsrá chaupáya de, to wuh aur us ká badlá donon muqaddas howen.

11 Aur agar wuh nápak chaupáya ho, kí waisá KHUDÁWAND kí qurbání nahín guzránte, to cháhiye kí wuh káhin ke huzúr khará kíyá jáwe:

12 Aur káhin us kí qímat thahráwe, khwáh wuh achchhá ho, khwáh burá ho; tere, ya'ne káhin ke qímat thahráne ke muwáfíq, qímat thahregí.

13 Aur agar wuh cháhe kí us ká fidiya deke use chhuráwe, to us qímat ká páñchwán hissa us par ziyáda kíyá jáwe.

14 ¶ Aur agar koí apne ghar ko makhsús kare, tá kí wuh KHUDÁWAND ke liye muqaddas ho, to káhin us kí khúbí aur badí ke mutábíq us kí qímat thahráwe: pas jaisá káhin use áñke, so us ke muwáfíq wuh thah-regá

15 Aur agar wuh, jis ne ghar ko muqaddas kiyá, cháhe ki ghar ká fidiya deke chhuráwe, to terí thahráí húi qímat ká pánchwán hissa us par barháke de, aur ghar us ká hogá.

16 Agar koí shakhs apní milkíyat men se koí khet KHUDÁWAND ke liye muqaddas kare, to cháhíye ki terá qímat karná, us ke bīj ke muwáfiq ho: aur har khomar jau ke badle pachás misqál chándí ho.

17 Agar koí yúbál ke sál kí ibtidá men apná khet muqaddas thahráwe, to us kí qímat jo tú áнке wulí thahre.

18 Par agar wuh yúbál ke ba'd zamín muqaddas thahráwe, to káhin un barason ke muwáfiq, jo yúbál ke sál tak báqí hain, rúpiyon ká hisáb kare, aur terí qímat se utná kam kiyá jáwe.

19 Aur agar wuh, jis ne zamín muqaddas thahráí, cháhe ki kisi tarah se us ká fidiya deke chhuráwe, to wuh terí qímat ká pánchwán hissa qímat par ziyáda kare, tab wuh us kí ho jáegí.

20 Aur agar wuh us zamín ká fidiya deke na chhuráwe, yá agar wuh use dúsré shakhs ke háth beche, to wuh phir kabhí chhuráí na jáegí.

21 Balki wuh zamín, jab yúbál ke sál men chuúte, to us zamín ke muwáfiq, jo KHUDÁWAND ke liye haram hai, muqaddas hogí; aur wuh káhin kí milkíyat hogí.

22 Aur agar koí zamín jo kisi ne mol lí hai, aur us kí maurúsi nahín, KHUDÁWAND ke liye muqaddas thahráwe

23 To káhin un barason ke muwáfiq, jo yúbál ke sál tak báqí hain, tere ánkne ke mutábíq us se hisáb kare: phir wuh terí ánkí húi qímat ko usí dín dewe, ki KHUDÁWAND ke liye muqaddas ho.

24 Aur zamín yúbál ke sál men us kí hogí, jis se wuh mol lí gayi; usí kí jo us zamín ká málik thá.

25 Aur cháhiye ki terí sab ánkí húi qímaten maqdis ke misqál ke

hisáb se howen; ek ek misqál bis-jiráh ká ho.

26 ¶ Chaupáyon men se faqat wuh, jo pahle paidá húa hai, kí kháss KHUDÁWAND ká hai, use koí makhsús nahín kar saktá hai: khwáh wuh gáo bail se ho, khwáh bher bakrí se: wuh to KHUDÁWAND hí ká hai.

27 Agar wuh nápak jánwar ká ho, to wuh tere ánkne ke muwáfiq us kí qímat deke chhuráwe, aur pánchwán hissa us par ziyáda kare: aur agar wuh fidiya na diyá jáwe, to wuh terí ánkí húi qímat par bechá jáwe.

28 Lekin koí haram kí húi chíz, jise kisi shakhs ne KHUDÁWAND ke liye apne sab mál se haram thahráya ho, khwáh insán ho, yá haiwán, yá kuchh us kí milkíyat ke khet men se ho, hargiz bechí na jáwe, aur na us ká fidiya diyá jáwe: kyúñki har ek haram kí húi chíz KHUDÁWAND ke liye niháyat muqaddas hai.

29 Wuh sab haram, jo ádmíon men se haram kiyá jáwe, to us ká fidiya diyá na jáwe; wuh albatta qatl kiyá jáwe.

30 Aur zamín kí sári dahyakí, khwáh zamín ke bīj kí, khwáh darakhton ke mewon kí, KHUDÁWAND kí hai: wuh KHUDÁWAND ke liye muqaddas hai.

31 Aur agar koí cháhe, ki kisi tarah se apne daswen hisson ká fidiya deke chhuráwe, to us ká pánchwán hissa us par barháwe.

32 Phir gáo bail, aur bher bakrí kí dahyakí kí bábat, sub kuchh jo charwáhe kí láthí ke niche guzartá hai, so us men se daswán hissa KHUDÁWAND ke liye muqaddas hogá.

33 Wuh us ko tajwiz na kare, ki wuh achchhá hai, yá burá hai, aur na use badle: aur agar kabín koí use badle, to wuh asl aur badal donon ke donon muqaddas ho jáenge; us ká fidiya na liyá jáwe.

34 We ahkám, jo KHUDÁWAND ne banáí Isráel ke liye koh í Siná par Músá ko farmáe. ve hain.

MÚSÁ KI CHAÚTHÍ KITÁB

MUSAMMÁ BA

GINTI.

I BAB.

JAB Misr kí zamín se baní Isráel nikle, tab दूसरे बार के दूसरे महीने की पहली तारीख़ सिना के बय़ाबान के बीच, ज़ामा'त के क़ा़िमे में, KHUDÁWAND ने Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

2 Tú baní Isráel kí sári jamá't ká, mutábiq un ke firqon ke aur un ke ábái khándánon ke, ism-shumári ke sátlí, har ek mard sar ba sar ginke, hisáb kar :

3 Bís baraswále se úpar tak, jitne baní Isráel में से लाऱी के लिये निकलते हैं, tú aur Hárrín unhen un ke lash-karon में गिन.

4 Aur har ek firqe se ek ek ádmí, har ek jo apne apne ábái khándán ká sardár hai, tumháre sáth ho.

5 ¶ Aur un के नाम, जो तुम्हारे सáth khare hon, ye हैं : firqe Rúbin में से Iliúsir bin Shadíur.

6 Firqe Sama'un में से Salúmiel bin Súrishaddí.

7 Firqe Yahúdáh में से Nahsún bin 'Amminadáb.

8 Firqe Ishakár se Nataniel bin Zugr.

9 Firqe Zabúlún में से Iliáb bin Hailún.

10 Baní Yúsuf के firqe Ifráim से Iliásim'á bin 'Ammihúd, aur firqe Mu-nassí se Jamaliel bin Fidáhsúr.

11 Firqe Binyamín se Abidán bin Jida'úni.

12 Firqe Dán se Akhi'azar bin 'Ammishaddí.

13 Firqe A'shar se Faja'iel bin 'Ak-rán.

14 Firqe Jadd se Ilyásaf bin Da'úel.

15 Firqe Naftáli se Akhir'a bin 'Ainán.

16 Ye jamá't के बुलै हूँ थे, जो अपने अब़ाई ख़ांदानों में राज़, और, बानि Isráel में हज़ारों के सरदार थे.

17 ¶ So Músá aur Hárrín ने उन शख़्सों को, जो नाम बा नाम बय़ान कीये गये, सáth लिय़ा ;

18 Aur unhen ने दूसरे महीने की पहली तारीख़ सारी ज़ामा'त को ज़ाम'á कीय़ा ; और unhen ने अपने अपने अब़ाई ख़ांदान के नामों के शुमार के मुव़áfíq judá judá, bís baraswále से लेके úpar tak, apná nasabnáma báyán कीय़ा.

19 Músá ने, ज़ैसा KHUDÁWAND ने उसे हुक़म farmáyá thá, un को dasht i Siná में गिनá.

20 So Baní Rúbin, wuh, जो Isráel ká palauthá betá thá, अपने नासबों, और अपने ग़रानों, और अपने अब़ाई ख़ांदान के मुव़áfíq, और नामों के शुमार के mutábiq, सब मर्द सर बा सर गिन्के, bís baraswále से úpar tak, sab जो लाऱी के लिये निकलते थे ;

21 Jo Rúbin के firqe में से गिने गये, chhiyális hazár pánch sau थे,

22 ¶ Aur baní Sama'un, apne nasabon, aur apne gharánon, aur apne ábái khándán ke muwáfiq, jitne un men gine gaye, so námon ke shumár ke mutábiq, aur un ke siron ke hisáb se, sab mard ek ek karke, bís baraswále se úpar tak, sab jo laráí ke liye nikalte the;

23 Jo Sama'un ke firqe men se gine gaye, so unsath hazár tin sau the.

24 ¶ Baní Jadd, apne nasabon, aur apne gharánon, aur apne ábái khándán ke muwáfiq, aur námon ke shumár ke mutábiq, sab mard ek ek karke, bís baraswále se úpar tak, sab jo laráí ke liye nikalte the;

25 Jo Jadd ke firqe men se gine gaye, paintális hazár chha sau pachás the.

26 ¶ Aur baní Yahúdáh, apne nasabon, aur gharánon, aur apne ábái khándán ke muwáfiq, aur námon ke shumár ke mutábiq, sab mard ek ek karke, bís baraswále se úpar tak; sab jo jang ke liye nikalte the;

27 Jo Yahúdáh ke firqe ke the, un men se jo gine gaye, chauhattar hazár chha sau the.

28 ¶ Aur baní Ishakár, apne nasabon, aur apne gharánon, aur apne ábái khándán ke muwáfiq, aur námon ke shumár ke mutábiq, sab ke sab, bís baraswále se úpar tak, jitne jang ke liye nikalte the;

29 Jo Ishakár ke firqe ke the, un men se jo gine gaye, chauwan hazár chár sau the.

30 ¶ Aur baní Zabúlún, apne nasabon, aur apne gharánon, aur apne ábái khándán ke muwáfiq, aur námon ke shumár ke mutábiq, sab ke sab, bís baraswále se úpar tak, jitne jang ke liye nikalte the;

31 Jo Zabúlún ke firqe ke the, un men se jo gine gaye, satáwan hazár chár sau the.

32 ¶ Baní Yúsuf men se baní Ifráim, apne nasabon, aur apne ghar-

ánon, aur apne ábái khándán ke muwáfiq, aur námon ke shumár ke mutábiq, sab ke sab, bís baraswále se úpar tak, jitne jang ke liye nikalte the;

33 Jo Ifráim ke firqe ke the, un men se jo gine gaye, chálís hazár pánch sau the.

34 ¶ Aur baní Munassí, apne nasabon, aur apne gharánon, aur apne ábái khándán ke muwáfiq, aur námon ke shumár ke mutábiq, sab ke sab, bís baraswále se úpar tak, jitne jang ke liye nikalte the;

35 Jo Munassí ke firqe ke the, un men se jo gine gaye, battís hazár do sau the.

36 ¶ Aur baní Binyamín, apne nasabon, aur apne gharánon, aur apne ábái khándán ke muwáfiq, aur námon ke shumár ke mutábiq, sab ke sab, bís baraswále se úpar tak, jitne jang ke liye nikalte the;

37 Jo Binyamín ke firqe ke the, un men se jo gine gaye, paintís hazár chár sau the.

38 ¶ Aur baní Dán, apne nasabon, aur apne gharánon, aur apne ábái khándán ke muwáfiq, aur námon ke shumár ke mutábiq, sab ke sab bís baraswále se úpar tak, jitne jang ke liye nikalte the;

39 Jo Dán ke firqe ke the, un men se jo gine gaye, básath hazár sát sau the.

40 ¶ Aur baní A'shar, apne nasabon, aur apne gharánon, aur apne ábái khándán ke muwáfiq, aur námon ke shumár ke mutábiq, sab ke sab, bís baraswále se úpar tak, jitne jang ke liye nikalte the;

41 Jo A'shar ke firqe ke the, un men se jo gine gaye, iktálís hazár pánch sau the.

42 ¶ Baní Naftálí, apne nasabon, aur apne gharánon, aur apne ábái khándán ke muwáfiq, aur námon ke shumár ke mutábiq, sab ke sab, bís

baraswāle se úpar tak, jitne jang ke liye nikalte the;

43 Jo Naftálí ke firqe ke the, un men se jo gine gaye, tirpan hazár chár sau the.

44 We jo gine gaye the, jinhen Músá aur Hárún ne baní Isráel ke sardáron ke sáth, ki bárah ádmí the, giná, ye hain; un men se ek ek apne ábái khándán men ra, is thá.

45 So we sab, jo baní Isráel men se apne ábái khándánon men bís baras se leke úpar tak gine gaye, sab Isráel ke jo jang ke liye nikalte the;

46 We sab, jo shumár kiye gaye, chha lách tén hazár pánch sau pachás the.

47 ¶ Lekin we jo Láwí the, apne ábái firqe ke mutábíq, un ke sáth gine nahín gaye.

48 Kyúñki KHUDÁWAND ne Músá ko khítáb karke farmáyá thá, ki

49 Tú faqat un ko, jo Láwí ke firqe men hain, shumár na kijiyo, aur unhen baní Isráel ke shumár men dákhil na karná;

50 Balki tú Láwíon ko shahádat ke maskan, aur us ke sab zurúf, aur us ke sáre lawázim par muqarrar kijiyo: we us maskan aur us ke sab zurúf ko utháyá karen, aur we us men khidmat karen, aur maskan ke ás pás khaimon men rahen.

51 Aur jab maskan ke kúch ká waqt ho, to use Láwí utáren; aur jab maskan ke khará karne ká waqt ho, to Láwí use khará karen; aur ajnabíon men jo koí us ke nazdik áwe, to ján se mará jáwe.

52 Aur baní Isráel men se har ek apní apní khaimagáh men apne apne jhandon tale apne apne lashkaron men khaima khará karen.

53 Lekin Láwí shahádat ke maskan ke gird khaima khará karen, tá ki baní Isráel kí jamá'at par gazab názil na ho; aur Láwí shahádat ke maskan kí muháfazat karen.

54 So baní Isráel ne un sab hukmon ke mutábíq, jo KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko farmáe the, yúñ hí 'amal kiya.

II BAB.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko khítáb karke farmáyá, ki

2 Baní Isráel men se har ek apne jhande tale apne ábái khándán ke nishánon ke sáth qerá dálen; jamá'at ke khaimne ko muqábil aur us ke girdá-gird we khaima khará karen.

3 Aur baní Yahúdásh kí khaimagáh ke jhande ke log, púrab ko, súraj ke nikalne kí jagah kí taraf, apná lashkar leke khaima khará karen, aur 'Amminadáb ká betá Nahsún baní Yahúdásh ká sardár ho.

4 Aur us ká lashkar, aur un men se jo us ke sáth gine gaye, sab chauhattar hazár chha sau the.

5 Aur us ke pás Ishakár ká firqa khaíma khará kare; aur Zugr ká betá Nataniel baní Ishakár ká sardár ho.

6 Aur us ká lashkar, aur sab jo us ke sáth gine gaye, chauwan hazár chár sau the.

7 Phir Zabulún ká firqa; aur Hailún ká betá Iliáb baní Zabulún ká sardár ho.

8 Aur us ká lashkar, aur sab jo us ke sáth gine gaye, satáwan hazár chár sau the.

9 So we sab, jo Yahúdásh kí khaimagáh men gine gaye, un kí faujon men, ek lách chhiyális hazár chár sau the. Pahle un ká kúch howe.

10 ¶ Aur dakhin taraf ko, Rúbin kí khaimagáh ká jhandá, mutábíq un ke lashkaron ke, hogá; aur Shadíúr ká betá Ilisúr baní Rúbin ká sardár ho.

11 Aur us ká lashkar, aur sab jo us ke sáth gine gaye, chhiyális hazár pánch sau the.

12 Aur us ke pás baní Sama'un ká firqa khaima khará kare; aur Súr-

ishaddí ká betá Salúmiel baní Sam'aún ká sardár ho.

13 Aur us ká lashkar, aur sab jo us ke sáth gine gaye, unsáth hazár tín sau the.

14 Phir Jadd ká firqa; aur Ra'úel ká betá Ilyásaf baní Jadd ká sardár ho.

15 Aur us ká lashkar, aur sab jo us ke sáth gine gaye, paintális hazár chha sau pachás the.

16 So we sab, jo Rúbin kí khaimagáh men gine gaye, un kí faujon men ek lákh ikáwan hazár chár sau pachás the. Dústre un ká kúch howe.

17 ¶ Tab janiá'at ká khaima Láwion ke lashkar ke sáth, jo khaimagáh ke darmiyán hai, áge jáe: jis tarah we khaima khará karen, waise hí har shakhs apní apní tartíb se apne jhandon ke sáth kúch kare.

18 ¶ Pachchhim taraf ko, I fráim kí khaimagáh ká jhandá, mutábiqu un ke lashkaron ke, howe; aur 'Ammihúd ká betá Ilisám'á baní I fráim ká sardár ho.

19 Aur us ká lashkar, aur un men se jo us ke sáth gine gaye, chális hazár pánch sau the.

20 Aur us ke pás Munassí ká firqa; aur Fidáhsúr ká betá Jamaliel baní Munassí ká sardár ho.

21 Aur us ká lashkar, aur sab jo us ke sáth gine gaye, battis hazár do sau the.

22 Phir Binyámín ká firqa; aur Jida'úni ká betá Abidán baní Binyámín ká sardár ho.

23 Aur us ká lashkar, aur sab jo us ke sáth gine gaye, paintis hazár chár sau the.

24 So we sab, jo I fráim kí khaimagáh men gine gaye, un kí faujon men ek lákh áth hazár ek sau the. Aur we tisre kúch karen.

25 ¶ Aur uttar taraf ko, Dán kí khaimagáh ká jhandá, mutábiqu un ke lashkaron ke, howe; aur 'Ammishaddí

ká betá Akhi'azar baní Dán ká sardár ho.

26 Aur us ká lashkar, aur un men se jo us ke sáth gine gaye, básáth hazár sát sau the.

27 Aur us ke pás A'shar ká firqa derá dálegá; aur 'Akran ká betá Fajá'iel baní A'shar ká sardár ho.

28 Aur us ká lashkar, aur sab jo us ke sáth gine gaye, iktális hazár pánch sau the.

29 ¶ Phir Naftáli ká firqa; aur 'Ainán ká betá Akhir'a baní Naftál ká sardár ho.

30 Aur us ká lashkar, aur sab jo us ke sáth gine gaye, tirpan hazár chár sau the.

31 So we sab, jo Dán kí khaimagáh men gine gaye, ek lákh satáwan hazár chha sau the: we apne jhandon ko leke ákhir ko kúch kiya karen.

32 ¶ Baní Isráel ká shumár un ke ábái khándán ke muwáfiqu yih hai; we sab, jo khaimagáhon men un ke lashkaron men gine gaye, chha lákh tín hazár pánch sau pachás the.

33 Lekín Láwí, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiya thá, baní Isráel men gine na gaye.

34 Aur baní Isráel ne un sab hukmon par, jo KHUDÁWAND ne Músá ko farmáe, 'amal kiya: we apne jhandon tale derá dálá karte the; aur har ek ne un men se, apne apne gharáne aur apne apne ábái khándán ke mutábiqu, kúch kiya.

III BA'B.

YIHI' Hárún aur Músá ká nasnáma thá, jis roz KHUDÁWAND ne koh i Siná par Músá se bátan kí.

2 Aur Hárún ke beton ke nám ye hai; Nadab, jo palauthá thá, aur Abihú, aur Il'azar, aur Itamar.

3 Ye nám hai un baní Hárún ke, jo kahánat ke liye mamsúh hue, aur jinhen us ne kahánat kí khidmat ke liye makhsús kiya.

4 Aur Nadab aur Abihú, jab unhon

ne dasht i Sinā men **KHUDĀWAND** ke āge dūsri tarah kī āg guzranī, tab **KHUDĀWAND** ke huzūr mar gaye, aur we be-aulād the; aur Ili'azar aur Iltamar apne bāp **Hārūn** ke huzūr kahānat kī khidmat rakhte the.

5 ¶ Phir **KHUDĀWAND** ne Mūsā ko khitāb karke farmāyā, ki

6 Lāwī ke firqe ko pās bulā, aur un ko **Hārūn** kāhin ke āge hāzr kar, tā ki we us kī khidmat karen.

7 Aur we us kī amānat, aur sārī jamā'at kī amānat kī, jamā'at ke khaime ke āge, hifāzat karen, tā ki maskan kī 'ibādat pūri karen.

8 Aur we jamā'at ke khaime ke sab zurūf, aur banī Isrāel kī sārī amānat kī hifāzat karen, tā ki maskan kī 'ibādat pūri karen.

9 Aur tū Lāwion ke ta'in **Hārūn** aur us ke beṭon ko somp de; banī Isrāel men se ye sab ke sab us ko sompe gaye hain.

10 Aur **Hārūn** aur us ke beṭon ko muqarrar kar, tā ki we kahānat kī khidmat men mashgūl rahen; aur agar koi ajnabī nazdik āwe, to mār dālā jāwe.

11 Phir **KHUDĀWAND** ne Mūsā ko khitāb karke farmāyā, ki

12 Dekh, main ne banī Isrāel men se un sab palauṭhon ke badle, jo banī Isrāel men rihm ke pahle kholnewāle hain, Lāwion ko liyā; so Lāwī mere liye hongē;

13 Kyūnki sāre palauṭhe mere hain; ki jis din main ne zamīn i Misr men sāre palauṭhe māre, to main ne banī Isrāel ke sab palauṭhe, kyā insān ke, kyā haiwān ke, apne liye muqaddas kiye; we mere hongē: main **KHUDĀWAND** hūn.

14 ¶ Phir **KHUDĀWAND** ne dasht i Sinā men Mūsā ko khitāb karke farmāyā, ki

15 Banī Lāwī ko un ke ābāi khāndān aur un ke gharānon ke mutābiq shumār kar: har ek narīna farzand ek

mahīne ke bachche se leke upar tak shumār kar.

16 Chunānchi Mūsā ne, jaisā **KHUDĀWAND** ne use farmāyā thā, unhen ginā.

17 So Lāwī ke beṭon ke nām ye hain; Jairsūn, aur Qihāt, aur Mirārī.

18 Jairsūn ke beṭon ke nām, un ke gharānon ke mutābiq, ye hain; Libnī, aur Sama'i.

19 Aur Qihāt ke beṭe, apne gharānon ke mutābiq, 'Amrām, aur Izhār, aur Habrūn, aur 'Uzziel hain.

20 Aur banī Mirārī, apne gharānon ke mutābiq, Mahli, aur Mūsī hain: so banī Lāwī ke gharāne, un ke ābāi khāndān ke muwāfiq, ye hain.

21 Aur Jairsūn ke gharāne; Libnī kā gharānā aur Sama'i kā gharānā: ye Jairsūnion ke gharāne hain.

22 Chunānchi sāre mardon ke shumār ke muwāfiq, jo un se gine gaye, ek mahīne se leke upar tak, sab jo ki shumār kiye gaye, sāt hazār pānch sau the.

23 Jairsūn ke gharāne maskan ke pichhwāre pachchhim kī taraf ko apnī khaimagāh karen.

24 Aur Lāel kā betā Ilyāsaf Jairsūnion ke ābāi khāndān kā sardār ho.

25 Aur jamā'at ke khaime se banī Jairsūn maskan, aur khaime, aur us ke parde, aur jamā'at ke khaime ke darwāze ke parde kī muhāfazat karen,

26 Aur sahn ke pardon kī, aur sahn ke darwāze ke parde kī, jo maskan aur mazbah ke gird hai, aur us kī rassion kī, us kī sab khidmat ke liye.

27 ¶ Aur Qihāt se 'Amrāmion kā gharānā, aur Izhārion kā gharānā, aur Habrūnion kā gharānā, aur 'Uzzelion kā gharānā thā: ye sab Qihātion ke gharāne hain.

28 Un ke sāre mard apne shumār ke muwāfiq ek mahīnewāle se leke upar tak, sab āṭh hazār chha sau the; maqdis kī nigahbānī un ke zimma' thī.

29 Banī Qihát maskan kí dakhin taraf k̄haima khará karen.

30 Aur 'Uzziél ká betá Ilisafan banī Qihát ke sáre gharánon ká sardár ho.

31 Aur sandúq, aur mez, aur sham'adán, aur mazbah, aur maqdis ke zurúf, jo un kí k̄hidmat men the, aur parde, aur un kí sab tarah kí k̄hidmat ke saranjám, un ke zimma' hon.

32 Aur Hárún káhin ká betá Ili'azar Lāwíon ke sardáron ká sardár, aur maqdis ke nigabhánon ká nigabhán ho.

33 ¶ Mirárisé se Mahlón ká gharáná, aur Músióon ká gharáná thá: ye Mirárisón ke gharáne hain.

34 Un men se, jo gine gaye, un ke sáre mard, un ke shumár ke muwáfíq, ek mahinawále se leke úpar tak, sab chha hazár do sau the.

35 Aur Abikhail ká betá Súriel Mirárisón ke gharánon ke ábái k̄hándán ká sardár ho: aur ye maskan kí uthar taraf k̄haima khará karen.

36 Aur maskan ke takhton, aur us ke bendón, aur us ke sutúnón, aur us ke páyon, aur us ke sab zurúf, aur us kí k̄hidmat ke sab lawázim kí muháfazat banī Mirárisi ke zimma' hai;

37 Aur sahn ke sutúnón kí, jo gird-ágird us ke hain, aur un ke páyon, aur un kí mek̄hon, aur un kí rassion kí.

38 ¶ Aur k̄haima khará karnewále maskan ke sámhne pirab taraf, jidhar se súraj nikaltá hai, jamá'at ke k̄haima ke áge, Músá, aur Hárún, aur us ke beté hon, jo maskan kí muháfazat Banī Isráél kí hifázat ke liye karte hain; aur jo ajnabi us se nazdík howe, már dálá jáwe.

39 So sab Lāwī jo gine gaye, jinhen Músá aur Hárún ne K̄HUDÁWAND ke hukm ke mutábíq un ke gharánon men shumár kiyá, sab mard, ek mahíne ke se leke úpar tak, báis hazár the.

40 ¶ Phir K̄HUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá, kí banī Isráél ke sáre palaut̄he betón ko, ek mahíne ke se leke úpar tak gín, aur un ke námog ká shumár kar.

41 Aur mere liye, kí main K̄HUDÁWAND hún, Lāwíon ko, banī Isráél ke sab palaut̄he betón ke bāille, aur Lāwíon ke chaupáyón ko, banī Isráél ke sab chaupáyón ke pahle paidá hún ke badle, le.

42 Chunánc̄hi Músá ne, jaisá K̄HUDÁWAND ne use farmáyá, banī Isráél ke sáre palaut̄hon ko gíná.

43 So sáre palaut̄he mard, un ke námón ke shumár ke muwáfíq, ek mahíne ke se leke úpar tak, un men se jo gine gaye, báis hazár do sau tihattar the.

44 ¶ Phir K̄HUDÁWAND ne Músá ko k̄hitáb karké farmáyá, kí

45 Banī Isráél ke sáre palaut̄hon ke badle Lāwíon ko, aur un ke chaupáyón ke badle Lāwíon ke chaupáyón ko, le: aur Lāwí mere hongē: main K̄HUDÁWAND hún.

46 Aur tú un do sau tihattar banī Isráél ke palaut̄hon ká fidiya, jo Lāwíon se ziyáda hain;

47 Ádmí píchhe pánch misqál maqdis ke misqál ke mutábíq, le: (har misqál bis jiráh ká:)

48 Aur tú yih rúpá, jo un kí ziyádatí ká fidiya hai, Ilárún aur us ke betón ko de.

49 So Músá ne un ke fidiye ká rúpá un ke háth se, jo ziyáda the, liyá, un se jin ká fidiya Lāwíon se diyá gayá:

50 Banī Isráél ke palaut̄he betón ke háth se ek hazár tín sau painsath misqál ká, maqdis ke misqál se, rúpá liyá:

51 Aur Músá ne wuh rúpá, un sab ke fidiye men, K̄HUDÁWAND ke hukm ke mutábíq, jis tarah se K̄HUDÁWAND ne Músá ko farmáyá thá, Hárún aur us ke betón ko diyá.

IV BAB.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko khitáb karke farmáyá, ki

2 Sab baní Qihát ko Láwíon men se, un ke gharánon, aur un ke ábái khandán ke muwáfiq, shumár kar,

3 Tís baraswále se leke aur us se úpar us tak, jo pachás baras ká hai, har ek jo majma men shámil hotá ki jamá'at ke khaime men khidmat kare.

4 Jamá'at ke khaime men, aur un chizon men, jo niháyat muqaddas hain, baní Qihát kí khidmat yih ho : ki

5 ¶ Jab khaime ká kúch ho, to Hárún aur us ke bete áwen, aur us parde ko, jo ot ke taur par hai, utáren, aur us se 'ahdnáme ke sandúq ko chhipáwen :

6 Aur us par tukhas kí khálon ká giláf dálen, aur us ke úpar ásmání rang ká kaprá bichháwen, aur us men choben dálen.

7 Aur nazar kí rotí kí mez par ásmání rang ká kaprá bichháke, bartan, aur chamche, aur thálián, aur bare bare piyále tapáwan ke liye, us par rakhen : aur hamesha kí rotí us par howe :

8 Aur un par qirmizí rang ká kaprá bichháwen, aur use tukhas kí khálon ke giláf se dhámpen, aur us kí choben us men dálen.

9 Phir ásmání rang ká kaprá leke shama'dán aur us ke chirágon, aur us ke gulgíron, aur us kí laganon, aur us ke sab tel ke zurúf par, jin se khidmat kí játi hai, dhámpen ;

10 Aur us ko aur us ke sab zurúf ko tukhas kí khálon ke giláf men rakhen, aur us ko ek chob par rakhen.

11 Aur sone ke mazbah par ásmání rang ká kaprá bichháwen, aur use tukhas kí khálon ke ghatátop se dhámpen, aur us kí choben us men dálen :

12 Aur sáre bartanon ko, jo maqdis kí khidmat men áte hain, leke, ásmání rang ke kapre men lapeten, aur unhen

tukhas kí khálon ke giláf se dhámpen, aur ek chob par rakhen.

13 Aur mazbah men se rákh nikál phenken, aur kaprá argawání rang ká us par bichháwen :

14 Aur sáre bartan, jo us kí khidmat ke liye darkár hain, jaise angethián, aur síkhen, aur pháoríán, aur piyále, garaz mazbah ke sáre bartan us par rakhen : aur us par tukhas kí khálon ká giláf bichháwen, aur us kí choben us men dálen.

15 Aur jab Hárún aur us ke bete maqdis ko, aur maqdis ke sab asbáb ko dhámp chuken, tab khaimagáh ke kúch ke waqt baní Qihát us ko utháne ke liye áwen ; lekin we muqaddas chizon ko na chhúen, tá ki mar na jáwen. Jamá'at ke khaime men ye chizen baní Qihát ke utháne kí hain.

16 ¶ Aur chirágon ká tel, aur khushbú masáliih ke bakhrú, aur dáimi nazar kí qurbání kí, aur málne ke tel, aur tamám maskan kí, aur us sab kí jo us men hai, aur us ke zurúf kí nigáhbání, Hárún káhin ke bete Ili-azar ká 'uhda hai.

17 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko khitáb karke farmáyá, ki

18 Tum Láwíon men se baní Qihát ke firqe ko kát na dáliyo :

19 Balki un se aisá karo, ki we jíwen, aur páktarín chizon ke nazdik áne se mar na jáwen : Hárún aur us ke bete dákhil howen, ki un men se har ek ko us kí khidmat par, aur us ká bojh utháne par muqarrar karen :

20 Lekin jab kí muqaddas chizen dhámpí jáwen, to we unhen dekhne ko andar na áwen, tá kí mar na jáwen.

21 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

22 Baní Jairsún ko bhí, un ke ábái khandánon aur un ke gharánon ke muwáfiq, gin :

23 Tís baraswále se leke aur us se úpar pachás baraswále tak, un sab ko,

jo majma' men khidmat ke liye shamil hote, tá ki jamá'at ke khaime ká kám karen, shumár kar.

24 Baní Jairsún ke gharánon ká kám khidmat karne, aur bojh utháne men, yih hai: ki

25 We maskan ke parde, aur jamá'at ká khaina, us ká ghatátop, aur tukhas kí khálon ká ghatátop jo us par hai, aur jamá'at ke khaime ke darwáze ká parda, utháwen,

26 Aur sahn ke parde, aur sahn ke darwáze ká parda, jo maskan aur mazbah ke girdágird hai, aur un kí rassíán, aur sáre zurúf jo un kí khidmat ke wáste haiñ, aur sab kám jo un ke wáste darkár haiñ, karen.

27 Baní Jairsún kí sári khidmaten bojh utháne men aur sab kám karne men, Hárún aur baní Hárún ke hukm ke mutábíq howen: aur tum un men se har ek ká bojh muqarrar karke unhen supurd kijiyo.

28 Baní Jairsún ke gharánon kí khidmat jamá'at ke khaime men yih hai: aur we káhin Hárún ke beṭe Itamar ke hukm men rahen.

29 ¶ Baní Miráí ko, un ke ábái khándán aur gharánon ke mutábíq, gin:

30 Tis baraswále se leke aur us se úpar pachás baraswále tak, har ek ko jo khidmat ke liye dákhil hotá, tá ki jamá'at ke khaime ká kám kare, shumár kar.

31 Aur us khidmat ke muwáfíq, jo jamá'at ke khaime men un ke liye hai, un ke bojh ye muqarrar haiñ; maskan ke takhte, aur us ke benḍe, aur us ke sutún, aur us ke páe,

32 Aur sahn ke sutún, jo girdágird haiñ, aur un ke páe, aur un kí mekhen, aur un kí rassíán, aur un ke sab zurúf, aur un ke sab zarúriyát samet: aur un ko nám ba nám ginke un ke bojhon ke muqarrar zurúf un ko dijiyo.

33 So baní Miráí ke gharánon kí khidmat, wuh sári khidmat jo unhen

jamá'at ke khaime men thí, yih hai; aur we káhin Hárún ke beṭe Itamar ke hukm men rahen.

34 ¶ Chunáuchi Músá aur Hárún aur jamá'at ke sardáron ne baní Qihát ke gharánon ko, un ke ábái khándán ke mutábíq, giná.

35 Tis baraswále se leke aur us se úpar pachás baraswále tak, un sab ko, jo us khidmat men shamil hue, tá ki jamá'at ke khaime ká kám karen, ek ek karke shumár kiya.

36 So we, jo apne gharánon ke muwáfíq gine gaye, do hazár sát sau pachás the.

37 We sab ye haiñ, jo baní Qihát ke gharánon men se shumár kiye gaye, sab jitne jamá'at ke khaime kí khidmat ke láiq the, jinhen Músá aur Hárún ne, KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq, jo Músá ke wasíle se farmáyá thá, shumár kiya.

38 Aur baní Jairsún, jo apne gharánon ke aur apne ábái khándán ke mutábíq gine gaye,

39 Tis baraswále se leke aur us se úpar pachás baraswále tak, sab jo us khidmat men shamil hote, tá ki jamá'at ke khaime ká kám karen;

40 We sab jo un men se un ke gharánon aur ábái khándán ke mutábíq gine gaye, do hazár chha sau tis hue.

41 We sab ye haiñ, jo baní Jairsún ke gharánon men se jamá'at ke khaime kí khidmat ke liye gine gaye, jinhen Músá aur Hárún ne KHUDÁWAND ke hukm se shumár kiya.

42 ¶ Aur baní Miráí ke gharánon men se, jo apne gharánon aur apne ábái khándán ke mutábíq gine gaye,

43 Tis baraswále se leke, aur us se úpar pachás baraswále tak, sab jo us khidmat men shamil hue, tá ki jamá'at ke khaime ká kám karen;

44 We sab, jo un men se un ke gharánon ke muwáfíq gine gaye, tin hazár do sau the.

45 We sab ye hain, jo baní Mirári ká badlá, us ká purá dām, pher de, ke gharānon men se gine gaye, jinhen aur us ká pānchwān hissa us par Músá aur Hárún ne, KHUDÁWAND ke ziyáda kare, aur us ko, jis ká wuh hukm ke mutábíq, jo Músá ke wasíle se farmáyá thá, shumár kiyá.

46 So sáre baní Láwí, jinhen Músá aur Hárún aur Isráel ke sardáron ne, un ke gharānon aur ábái khandán ke mutábíq,

47 Tís baraswále se leke aur us se úpar pachás baraswále tak gíná, sab jo jam'at ke khaime kí khidmat-guzári ká káin, aur bojh utháne ká kám karne men shámil húe:

48 We sab, jo gine gaye, áth hazár pānch sau assí the.

49 KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq Músá ke háth se shumár kiye gaye, har ek us kí khidmat, aur har ek us ke bojh ke mutábíq: we KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq, jo Músá ko húa, isí tarah gine gaye.

V B.A'B.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

2 Baní Isráel ko hukm kar, kí har ek mabrús, aur har ek jiryánwálá, aur jo murda ke sabab nápak hai, un ko khaimagáh se báhar kar den:

3 Kyá mard, aur kyá 'aurat, donon ko nikálo; tum unhen khaimagáh se báhar kar do, tá ki we apní khaimagáhon ko, jin ke darmiyán main rahtá hún, nápak na karen.

4 Chunánchi baní Isráel ne aisá hí kiyá, aur unhen khaimagáh se báhar kar diyá: jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiyá, waisá hí baní Isráel ne kiyá.

5 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

6 Baní Isráel ko hukm kar aur kah, kí Agar koí mard yá 'aurat KHUDÁWAND se be-wafái karke aisá koí gunáh kare, jo ádmí karte hain, aur taqsírwár ho jáwe;

7 To cháhiye kí apne gunáh ká, jo kiyá hai, iqrár kare, aur apní taqsír

8 Lekin agar us shakhs ká koí wáris na howe, jo us taqsír ká badlá lewe; to us taqsír ká badlá KHUDÁWAND ke liye káhin ko siwá kafáre ke mendhe ke, kí us se us ká kafára diyá játá hai, pahuncháyá jáwe.

9 Aur baní Isráel kí sári muqaddas kí húi chizon men se, jinhen káhin pás láwen, har ek uthái húi qurbáni us kí hogí.

10 Aur har ek shakhs kí muqaddas kí húi chizen us kí hongí; aur jo chíz koí káhin ko degá, us kí hogí.

11 Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

12 Baní Isráel ko hukm kar aur kah, kí Agar kisí kí jorú gumráh hú jáwe, aur us se be-wafái kare;

13 ¶ Aur koí us 'aurat ke sáth hambistar howe, aur yih us ke shauhar se poshída ho, aur parde kí bát rahe, aur wuh nápak ho jáwe, aur us, par koí gawáh na howe, aur sí'al karte húe pakrí na jáwe;

14 Aur us ke shauhar ke dil men gairat ká khiyál áwe, aur wuh apní jorú se gairat kháwe, aur wuh 'aurat nápak ho; yá us ke shauhar ke dil men gairat ká khiyál áwe, aur wuh apní jorú se gairat kháwe, aur wuh 'aurat nápak na ho;

15 To cháhiye kí wuh shakhs apní jorú ko káhin pás házir kare, aur us 'aurat ke liye ek aifah jau ke áte ká daswán hissa qurbáni ke wáste 'láwe; aur wuh us par tel aur lubán na dále; kyínki wuh gairat ká hadya, yá'ne yádgarí ká hadya hai, kí gunáh ko yád men láwe.

16 Tab káhin us 'aurat ko nazdik áwe, aur KHUDÁWAND ke huzúr use khará kare.

17 Aur káhin mittí ke ek básan men muqaddas pání lewe, aur maskan

ke farsh kí gard leke us pání men miláwe.

18 Phir káhin us 'aurat ko KHUDÁWAND ke huzúr khará kare, aur us ká sir nangá kare, aur yád-dihí ká hadya us ke háthon par rakhe, kí yih gairat ká hadya hai; aur káhin us karwe pání ko, jo la'nat ká bá'is hai, apne háth men lewe.

19 Aur us 'aurat ko qasam deke kahe, kí Agar koí mard terá hambistar nahín húa, aur agar tú apne shauhar ko chhorke dústre ke sáth nápák nahín húi, to tú is karwe pání kí tásir se, jo la'nat ká bá'is hai, bachí rah:

20 Aur agar tú apne shauhar ke siwá dústre par máil húi hai, aur ná-pák húi, aur tere shauhar ke siwá koí dúsrá tujh se hambistar húa hai;

21 Tab káhin us 'aurat ko la'nat kí qasam dewe, aur káhin us 'aurat se kahe, kí KHUDÁWAND tujhe terí qaum men zarb ul masal la'nat aur qasam ká kare, kí KHUDÁWAND terí rán ko saráwe, aur tere peṭ ko sujáwe;

22 Aur yih pání, jo la'nat ká sabab hai, terí anṭrion men jáke terá peṭ phuláwe, aur terí rán saráwe: aur 'aurat A'mín, ámin, kahe.

23 Phir káhin un lá'naton ko ek kitáb men likhe, aur karwe pání se use mitáwe:

24 Aur káhin yih karwá pání, jo la'nat ká sabab hai, us 'aurat ko pí-láwe: tab yih pání, jo la'nat ká sabab hai, karwá karne ke liye us 'aurat ke jism men dákhil hogá.

25 Phir káhin us 'aurat ke háth se gairat ká hadya leko KHUDÁWAND ke huzúr us ko hiláwe, aur use mazbah ke nazdík láwe:

26 Aur us hadya se jo yádgári ke liye hai, ek mutṭhí leke káhin mazbah par jaláwe; ba'd us ke wuh pání us 'aurat ko pí-láwe.

27 Aur jab wuh use yih pání pí-láwegá, tab aisá hogá, kí agar wuh

gunáhgar hogí, aur us ne apne shauhar ke barkhiláf khatá kí hogí, to wuh pání, jo la'nat ká sabab hai, us ke jism men dákhil hoke karwá ho jáegá, aur us ká peṭ phúlegá, aur us kí rán sar jáegí, aur wuh 'aurat apní qaum men mal'un hogí.

28 Par agar wuh nápák na ho, balki pák ho, to wuh be-ilzám ṭhah-regí, aur bachche janegí.

29 Us 'aurat kí bábat, jo apne shauhar ko chhorke dústre se burá kám kare, aur nápák ho jáe, gairat ke liye yih shari'at hai:

30 Aur jab mard ko gairat ká khi-yál áwe, aur wuh apní jorí se gairat kháwe, to use KHUDÁWAND ke áge khará kare, aur káhin us par yih sára shar'a jári kare.

31 Tab mard gunáh se pák hogá, aur wuh 'aurat apne gunáh ko áp utháwegí.

VI BA'B.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

2 Bani Isráel ko hukm kar, aur un ko kah, Jab koí mard yá 'aurat apne ta'in alag karke mannat máne, kí áp ko KHUDÁWAND ke liye nazír banáwe;

3 To cháhiye kí wuh mai se aur nashe kí chízon se parhez kare, aur mai ká, yá sharáb ká, koí sirká na píwe, aur angúr ká shirá hargiz na píwe, aur na táza angúr kháwe, na súkhá.

4 Aur apne nazír hone ke sab dinon men koí chíz, jo angúron se paidá hotí hai, bíj se leke us ke chhilke tak na kháwe.

5 Aur apne nazír hone kí mannat ke sab dinon men us ke sir par usturá na pherá jáwe: jab tak kí we aiyám, jin men us ne áp ko KHUDÁWAND ke liye nazír kiyá hai, guzar na jáwen, wuh muqaddas hai; apne sir ke bálon ko barhne de.

6 KHUDÁWAND ke liye apne sáre

nazir hone ke dinon men murde ki lāsh ke nazdik na jāwe.

7 Wuh apne bāp, aur apni mā, aur apne bhāī, aur apni bahin ke liye, jab we mar jāwen, apne taḥ nāpāk na kare; kyūnki us ke Kḥudā ki khāss khidmat ki mannat us ke sir par hai.

8 Wuh apne nazir hone ke sab dinon men KḤUDĀWAND ke liye muqaddas hai.

9 Aur agar koī insan us ke pās nāghānī mar jāwe, aur us ke sir ki mannat ko nāpāk kare; to wuh apne pāk hone ke din apnā sir mundāwe; sātwen din use mundāwe.

10 Aur āthwen roz do qumrīān, yā kabūtar ke do bachche, jamā'at ke khāime ke darwāze par kāhin pās lāwe:

11 Aur kāhin ek ko khatā ki qurbānī ke liye, aur dūsre ko soḳhtanī qurbānī ke liye, guzrāne; aur us se us khatā kā, ki murde ke sabab se hūī, kafāra dewe; aur apne sir ko usī din muqaddas kare.

12 Phir apne nazir hone ke dinon ko KḤUDĀWAND ke liye muqaddas kare, aur ek ek-sāla nar barra taqsir ki qurbānī ke liye lāwe: par us ke guzre din gine na jāenge; kyūnki us ki mannat nāpāk ho gayī.

13 ¶ Aur nazir ke liye yih shari'at hai: ki jab us ki mannat ke din pūre hon, to wuh jamā'at ke khāime ke darwāze par hāzir kiyā jāwe.

14 Aur wuh KḤUDĀWAND ke liye apni qurbānī guzrāne: soḳhtanī qurbānī ke liye ek be-'aib ek-sāla nar barra, aur khatā ki qurbānī ke liye ek be-'aib ek-sāla māda barra, aur salāmātī ki qurbānī ke liye ek be-'aib mendhā;

15 Aur fatirī roṭion aur mihin maide ke kulchon tel se mile hūe, aur fatirī chuprī hūī roṭion ki ek ṭokri ko, aur un ki nazr ki qurbānī aur un ke tapāwan,

16 Aur kāhin unhen KḤUDĀWAND

ke huzūr lāke us ki khatā ki qurbānī aur us ki soḳhtanī qurbānī ko guzrān de.

17 Aur us mendhe ko, fatirī roṭion ki ṭokri samet, KḤUDĀWAND ke liye salāmātī ki qurbānī kare; aur kāhin us ki nazr ki qurbānī aur us kā tapāwan guzrāne.

18 Phir wuh nazir jamā'at ke khāime ke darwāze par apne sir ki mannat ko mundāwe: aur un bālon ko, jo us ke sir ki mannat hai, leke, us āg men, jo salāmātī ki qurbānī ke tale hai, dāl de.

19 Phir kāhin us mendhe kā pakāyā hūā shāna, aur ṭokri men se ek fatirī rotī, aur fatirī kulcha leke us nazir ke hāthon par, jab wuh apni mannat ke bāl ko mundā chuke, rakhe.

20 Phir kāhin un ko hilāne ki qurbānī ke taur par KḤUDĀWAND ke huzūr hilāwe: yih, hilāne ke sīne aur uṭhāne ke shāne samet, kāhin ke liye muqaddas hai: ba'd us ke nazir mai pīne kā mukhtār hai.

21 Us nazir ki, jo mannat māne, aur apne alag hone ki mannat ki bābat KḤUDĀWAND ke āge apni qurbānī, siwā us ke jo us ke hāth pahunchke, guzrāne, yih shari'at hai; aur chāhiye ki yih us ki mannat ke muwāfiq ho, aur us ko apne alag hone ki mannat ki shari'at ke muwāfiq guzrāne.

22 ¶ Phir KḤUDĀWAND ne Mūsā ko khitāb karkē farmāyā, ki

23 Hārūn aur us ke beton ko hukm kar, aur unhen kah, ki Tumhen chāhiye ki banī Isrāel ke haqq men yūn du'ā karo, aur unhen kaho: ki

24 KḤUDĀWAND tujhe barakat bakhshē, aur terī nigabhānī kare:

25 KḤUDĀWAND apne chihre kā jalwā tujhe dikhāe, aur tujh par rahm kare:

26 KḤUDĀWAND kā chihra tujh par mutawajjih howe, aur tujhe salāmātī bakhshē.

27 Aur we merā nām banī Isrāel

par rakhen, ki main unhen barakat
bakhsungá.

VII BÁT.

AUR aisá' húa, ki jis din Músá
naskan ka khará karne se fágir
húa, aur us ko aur us ke sab zurúf ko
tel malkar muqaddas kiyá, aur aise hi
mazbah ko us ke sab zurúf samet tel
malkar unhen muqaddas kiyá;

2 To Isrá'eli ra'is, jo apne ábái
khandánon men ra'is aur firqon ke
sardár the, aur shumár kiye hoon ke
úpar muqarrar the, nazdik áe.

3 Aur we dhámpi húi chha gárián,
aur bárah badhiyá bail apná hadya
KHUDÁWAND ke huzúr láe; do do
ra'ison ki taraf se ek ek gári, aur har
ek ki taraf se ek ek bail: chunánci
we unhen naskan ke sámhne le áe.

4 Tab KHUDÁWAND ne Músá ko
khitáb karke farmáyá, ki

5 Tú yih un se le, tá ki we jamá'at
ke khaime ki khidmat men áwen, aur
baní Láwí men, har shakhs ko us ki
khidmat ke muwáfíq, bánt de.

6 So Músá ne gárián aur bail leke
baní Láwí ko diye.

7 Do gárián aur char bail us ne
baní Jairsún ko un ki khidmat ke
muwáfíq diye:

8 Aur char gárián aur áth bail baní
Miráí ko, jo Hárún káhin ke bete
Itamar ke farmánbardár the, un ki
khidmat ke muwáfíq diye.

9 Lekin us ne baní Qihát ko kuchh
na diyá: is liye ki maqdis ki khidmat,
jo un ke liye muqarrar húi, yih thí,
ki we apne kándhon par utháke le
chalen.

10 ¶ Aur ra'is jis din ki mazbah
mamsúh húa, us ki taqdis ke liye
hadye láe; wuhí ra'is apne hadye
mazbah ke sámhne láe.

11 Tab KHUDÁWAND ne Músá ko
farmáyá, ki Ek ek din ek ek ra'is
mazbah ki taqdis ke liye apne apne
hadye guzráne.

12 So pahle din Yahúdáh ke firqe

men se 'Ammínadáb ke bete Nabsún
ne apná hadya guzráná.

13 Aur us ká hadya yih thá: Ek
sau tis misqál rúpe kí qáb, aur sattar
misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke
misqál ke taul se; we donon tel ke
mile húe maide se nazr kí qurbáni ke
liye bhare húe the:

14 Das misqál sone ká ek chamcha
bakhúr se bhará húa:

15 Ek jawán bail, ek mendhá, ek
nar barra ek-sála, sokhtaní qurbáni ke
liye:

16 Ek halwán khatá kí qurbáni ke
liye:

17 Aur salámatí kí qurbáni ke liye
do bail, páncb mendhe, páncb bakre,
páncb barre ek-sála. 'Ammínadáb ke
bete Nabsún ká hadya yih thá.

18 ¶ Dúsré din Zugr ke bete Na-
taniel ne, jo Ishakár ke firqe ká sardár
thá, apná hadya guzráná.

19 Aur us ká hadya yih thá: Ek
sau tis misqál rúpe kí qáb, aur sattar
misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke
misqál ke taul se; we donon tel ke
mile húe maide se nazr kí qurbáni ke
liye bhare húe the:

20 Das misqál sone ká ek chamcha
bakhúr se bhará húa:

21 Ek jawán bail, ek mendhá, ek
barra ek-sála, sokhtaní qurbáni ke
liye:

22 Ek halwán khatá kí qurbáni ke
liye:

23 Aur salámatí kí qurbáni ke liye
do bail, páncb mendhe, páncb bakre,
páncb barre ek-sála. Zugr ke bete
Naniel ká hadya yih thá.

24 ¶ Aur tisre din Hailún ke bete
Iliáb ne, jo Zabulún ke firqe ká sardár
thá, apná hadya guzráná.

25 Aur us ká hadya yih thá: Ek
sau tis misqál rúpe kí qáb, aur sattar
misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke
misqál ke taul se; we doron tel ke
mile húe maide se nazr kí qurbáni ke
liye bhare húe the:

26 Das misqál sone ká ek chamcha bakhúr se bhará húa :

27 Ek jawán bail, ek mendhá, ek barra ek-sála, soḡhtaní qurbání ke liye :

28 Ek halwán ḡhatá kí qurbání ke liye :

29 Aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páñch mendhe, páñch bakre, páñch barre ek-sála. Hailún ke betē Ilíáb ká hadya yih thá.

30 ¶ Chauthe din Shadíúr ke bete Ilisúr ne, jo Rúbin ke firqe ká sardár thá, apná hadya guzráná.

31 Aur us ká hadya yih thá : Ek sau tís misqál rúpe kí qáb, aur sattu misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke misqál ke taul se ; we donon tel ke mile húa maide se nazr kí qurbání ke liye bhare húa the :

32 Das misqál sone ká ek chamcha bakhúr se bhará húa :

33 Ek bachhrá, ek mendhá, ek barra ek-sála, soḡhtaní qurbání ke liye :

34 Ek halwán ḡhatá kí qurbání ke liye :

35 Aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páñch mendhe, páñch bakre, páñch barre ek-sála. Shadíúr ke betē Ilisúr ká hadya yih thá.

36 ¶ Aur páñchwen din Súrishaddí ke betē Salúmiel ne, jo Sama'ún ke firqe ká sardár thá, apná hadya guzráná.

37 Aur us ká hadya yih thá : Ek sau tís misqál rúpe kí qáb, aur sattu misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke misqál ke taul se ; we donon tel ke mile húa maide se nazr kí qurbání ke liye bhare húa the :

38 Das misqál sone ká ek chamcha bakhúr se bhará húa :

39 Ek jawán bail, ek mendhá, ek barra ek-sála, soḡhtaní qurbání ke liye :

40 Ek halwán ḡhatá kí qurbání ke liye :

41 Aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páñch mendhe, páñch bakre,

páñch barre ek-sála. Súrishaddí ke betē Salúmiel ká hadya yih thá.

42 ¶ Aur chhathwen din Da'úel ke betē Ilyásaf ne, jo Jadd ke firqe ká sardár thá, apná hadya guzráná.

43 Aur us ká hadya yih thá : Ek sau tís misqál rúpe kí qáb, aur sattu misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke misqál ke taul se ; we donon tel ke mile húa maide se nazr kí qurbání ke liye bhare húa the :

44 Das misqál sone ká ek chamcha bakhúr se bhará húa :

45 Ek jawán bail, ek mendhá, ek barra ek-sála, soḡhtaní qurbání ke liye :

46 Ek halwán ḡhatá kí qurbání ke liye :

47 Aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páñch mendhe, páñch bakre, páñch barre ek-sála. Da'úel ke betē Ilyásaf ká hadya yih thá.

48 ¶ Aur sattuwen din 'Ammihúd ke betē Ilisám'a ne, jo Ifráim ke firqe ká sardár thá, apná hadya guzráná.

49 Aur us ká hadya yih thá : Ek sau tís misqál rúpe kí qáb, aur sattu misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke misqál ke taul se ; we donon tel ke mile húa maide se nazr kí qurbání ke liye bhare húa the :

50 Das misqál sone ká ek chamcha bakhúr se bhará húa :

51 Ek jawán bail, ek mendhá, ek barra ek-sála, soḡhtaní qurbání ke liye :

52 Ek halwán ḡhatá kí qurbání ke liye :

53 Aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páñch mendhe, páñch bakre, páñch barre ek-sála. 'Ammihúd ke betē Ilisám'a ká hadya yih thá.

54 ¶ Aur áthwen roz Fidásúr ke betē Jamaliel ne, jo Munassí ke firqe ká sardár thá, apná hadya guzráná.

55 Aur us ká hadya yih thá : Ek sau tís misqál rúpe kí qáb, aur sattu misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke

misqál ke taul se; we donon tei ke mile hús maide se nazr kí qurbání ke liye bhare hús the:

56 Das misqál sone ká ek chamcha bakhúr se bhará húá:

57 Ek jawán bail, ek mendhá, ek barra ek-sála, soḡhtaní qurbání ke liye:

58 Ek halwán ḡhatá kí qurbání ke liye:

59 Aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páñch mendhe, páñch bakre, páñch barre ek-sála. F'idáhsúr ke beté Jamaliel ká hadya yih thá.

60 ¶ Aur nawen din Jida'úní ke beté Abidán ne, jo Binyamin ke firqe ká sardár thá, apná hadya guzráná.

61 Aur us ká hadya yih thá: Ek sau tís misqál rúpe kí qáb, aur sattar misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke misqál ke taul se; we donon tel ke mile hús maide se nazr kí qurbání ke liye bhare hús the:

62 Das misqál sone ká ek chamcha bakhúr se bhará húá:

63 Ek jawán bail, ek mendhá, ek barra ek-sála, soḡhtaní qurbání ke liye:

64 Ek halwán ḡhatá kí qurbání ke liye:

65 Aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páñch mendhe, páñch bakre, páñch barre ek-sála. Jida'úní ke beté Abidán ká hadya yih thá.

66 ¶ Aur daswen din 'Ammishaddí ke beté Akhi'azar ne, jo Dán ke firqe ká sardár thá, apná hadya guzráná.

67 Aur us ká hadya yih thá: Ek sau tís misqál rúpe kí qáb, aur sattar misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke misqál ke taul se; we donon tel ke mile hús maide se nazr kí qurbání ke liye bhare hús the:

68 Das misqál sone ká ek chamcha bakhúr se bhará húá:

69 Ek jawán bail, ek mendhá, ek barra ek-sála, soḡhtaní qurbání ke liye:

70 Ek halwán ḡhatá kí qurbání ke liye:

71 Aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páñch mendhe, páñch bakre, páñch barre ek-sála. 'Ammishaddí ke beté Akhi'azar ká hadya yih thá.

72 ¶ Aur gyárahwen din 'Akrán ke beté Faja'iel ne, jo A'shar ke firqe ká sardár thá, apná hadya guzráná.

73 Aur us ká hadya yih thá: Ek sau tís misqál rúpe kí qáb, aur sattar misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke misqál ke taul se; we donon tel ke mile hús maide se nazr kí qurbání ke liye bhare hús the.

74 Das misqál sone ká ek chamcha bakhúr se bhará húá:

75 Ek jawán bail, ek mendhá, ek barra ek-sála, soḡhtaní qurbání ke liye:

76 Ek halwán ḡhatá kí qurbání ke liye:

77 Aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páñch mendhe, páñch bakre, páñch barre ek-sála. 'Akrán ke beté Faja'iel ká hadya yih thá.

78 ¶ Aur bárahwen din 'Ainán ke beté Akhir'a ne, jo baní Naftálí ke firqe ká sardár thá, apná hadya guzráná.

79 Aur us ká hadya yih thá: Ek sau tís misqál rúpe kí qáb, aur sattar misqál rúpe ká ek tasht, maqdis ke misqál ke taul se; we donon nazr kí qurbání ke liye tel ke mile hús maide se bhare hús the:

80 Das misqál sone ká ek chamcha bakhúr se bhará húá:

81 Ek jawán bail, ek mendhá, ek barra ek-sála, soḡhtaní qurbání ke liye:

82 Ek halwán ḡhatá kí qurbání ke liye:

83 Aur salámatí kí qurbání ke liye do bail, páñch mendhe, páñch bakre, páñch barre ek-sála. 'Ainán ke beté Akhir'a ká hadya yih thá.

84 Mazbah ke hadye us kí taqdís ke

liye, jis din us par tel malá gayá, jo Isráelí ra'ison ne guzráne, ye the: Rúpe kí bárah qáben, rúpe ke bárah tasht, sone ke bárah chamche :

85 Rúpe kí har ek qáb wazn men ek sau tis misqál, har ek tasht sattar misqál : rúpe ke sab bartan maqdis ke misqál ke taul se do hazár chár sau misqál the :

86 Sone ke bárah chamche baqhúr se labrez, har chamcha das misqál, maqdis ke misqál ke taul se : soná sáre chamchon ká ek sau bis misqál thá.

87 Sokhtaní qurbání ke liye bárah bachhre, bárah mendhe, bárah barre ek-sála, un kí nazr kí qurbání samet : aur khatá kí qurbání ke liye bárah halwán.

88 Aur salámatí kí qurbání ke liye sab bachhre chaubís, mendhe sáth, halwán sáth, ek-sála barre sáth. Jis din mazbah par tel malá gayá, mazbah kí taqdis is tarah se thí.

89 Aur jab Músá jamá'at ke khaimen men dákhlil húá, tá kí Us se hamkalám ho, to us ne kafára-gáh par se, jo shahádat ke sandúq par thí, donon karúbíon ke darmiyán se kisi kí áwáz suní, jo us ke sáth khitáb kartí thí : aur us ne us se yún kahá.

VIII BA'.

AUR KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

2 Hárún ko hukm kar, aur use kah, Jab tú chirágon ko roshan kare, to cháhiye kí sáton chirágon kí roshní shama'dán ke sámhne ho.

3 Chunánchi Hárún ne aisé hí kiyá ; us ne chirág roshan karke yún rakhe, kí ulálá shama'dán ke sámhne húá, jaisá kí KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá thá.

4 Aur shama'dán kí banáwat garhe hús sone se thí ; wuh sab, khwáh páya ne ká khwáh soan us ke, garhe the ; us namúne ke muwáfíq, jo KHUDÁWAND ne Músá ko dikhayá thá, us ne waise hí shama'dán ko banáyá.

5 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

6 Láwion ko baní Isráel men se alag kar, aur unhen pák kar.

7 Aur tú un ko aisé kar tá kí we pák ho jáwen : tahárat ká pání leke un par chhírak, aur we apne sab badan par ustura phiráen, aur apne kapre dhowen, tá kí pák ho jáwen.

8 Tab we ek bachhrá us kí nazr kí qurbání samet, jo maidá tel milá húá hai, lewon ; aur tú khatá kí qurbání ke liye ek aur bachhrá le.

9 Tab tú Láwion ko jamá'at ke khaimen ke áge le á, aur baní Isráel kí sári jamá'at ko jam'a kar.

10 Aur Láwion ko KHUDÁWAND ke áge lá, aur baní Isráel apne háth Láwion par rakhen.

11 Aur Hárún Láwion ko baní Isráel men se, hiláne kí qurbání ke taur par, KHUDÁWAND ke rúbáru guzráne, tá kí we KHUDÁWAND kí khdmat-guzári karen.

12 Tab Láwí apne háth bachhron ke siron par rakhen ; aur tú ek ko khatá kí qurbání, aur दूसरे ko sokhtaní qurbání ke liye KHUDÁWAND ke áge guzrán, tá kí Láwion ke wáste kafára diyá jáwe.

13 Phir tú Láwion ko Hárún aur us ke beton ke áge khará kar, aur un ko hiláne kí qurbání ke taur par KHUDÁWAND ke liye guzrán.

14 Aur tú Láwion ko baní Isráel men se judá kar, kí Láwí mere hongé.

15 Ba'd us ke Láwí jamá'at ke khaimen men khdmat ke liye dákhlil howen : tú unhen pák kar, aur tú unhen hiláne kí qurbání ke taur par guzrán.

16 Is liye kí we sab ke sab baní Isráel men se mujhe diye gaye ; is liye kí main ne baní Isráel ke sab par taushon ke badle, jo ríhm ke khóh-wále hain, unhen apne wáste liyá.

17 Kyúnki baní Isráel ke sáre palauṭhe, kyá insán, kyá haiwán, mere haiṇ: maiṇ ne, jis din zamin i Misr meṇ har ek palauṭhe ko halák kiya, un ko apne liye muqaddas kiya.

18 Aur baní Isráel ke sáre palauṭhon ke badle maiṇ ne Láwion ko le liya hai.

19 Aur maiṇ ne baní Isráel meṇ se sab Láwí Hárún aur us ke beṭon ko de diya hai, tá ki jamá'at ke kḥaime meṇ baní Isráel kí jagah kḥidmat-guzári karen, aur baní Isráel ke liye kafára dewen; tá ki, jab baní Isráel maqdis ke nazdik áwen, wabá baní Isráel par na áwe.

20 Chunánci Músá aur Hárún aur baní Isráel ke sáre majma' ne Láwion se aisá hí kiya: sab jo kuchh KḤUDÁWAND ne Láwion kí bábat Músá ko hukm farmáyá thá, baní Isráel ne un se wuhí kiya.

21 Tab Láwion ne apne taṇ pák kiya, aur unhon ne apne kapre dhoe; aur Hárún ne unhen hiláne kí qurbáni ke taur par KḤUDÁWAND ke rúbarú guzrána; aur Hárún ne un kí taraf se kafára diya, tá ki unhen pák kare.

22 Ba'd us ke Láwí apní kḥidmat karne ko Hárún aur us ke beṭon ke sámhne jamá'at ke kḥaime meṇ dákhil hue: jaisá KḤUDÁWAND ne Láwion kí bábat Músá ko farmáyá thá, unhon ne waisá hí un se kiya.

23 ¶ Phir KḤUDÁWAND ne Músá ko kḥitáb karke farmáyá, kí

24 Láwion ká yih ma'múl rahe; kí we pachís baras ke hoke aur us se úpar tak jamá'at ke kḥaime meṇ dákhil hon, tá kí kḥidmatguzári karen:

25 Aur jab pachás baras ke hon, to kḥidmatguzári se farágat páwen, aur phir kabhú kḥidmat na karen;

26 Par jamá'at ke kḥaime meṇ apne bháion ke sáth nigahbáni ká kám kiya karen, aur kḥidmat hargiz na karen. Tú Láwion se un kí nigahbáni kí bábat yún hí kijiyo.

IX BA'B.

PHIR KḤUDÁWAND ne dasht i Síná meṇ, Misr kí zamin se baní Isráel ke nikalne ke ba'd, दूसरे साल के पहिले महिने में, Músá ko farmáyá, kí

2 Hukm kar, tá ki baní Isráel ko mu'aiyan waqt meṇ fasah karen.

3 Is mahíne kí chaudahwín táriḥ, zawál aur gurúb ke darmiyan, us ke muqarrari waqt meṇ use karo: us kí sab rasmon aur us ke sab thahráe hue dastúron ke muwáfáq use karo.

4 So Músá ne baní Isráel ko hukm kiya, kí Fasah karo.

5 Aur unhon ne pahile mahíne kí chaudahwín táriḥ, zawál aur gurúb ke darmiyan, dasht i Síná meṇ fasah kí: aur baní Isráel ne sab par, jo KḤUDÁWAND ne Músá ko farmáyá thá, amal kiya.

6 Aur wahán ba'ze log murde ke sabab se nápák hue the; we us roz fasah na kar sakeṇ; so we usí din Músá aur Hárún ke huzúr áe:

7 Aur unhon ne us se kahá, kí Ham murde ke sabab se nápák haiṇ; aur kis liye ham baní Isráel ke darmiyan KḤUDÁWAND kí qurbáni, us ke mu'aiyan waqt par, guzráne se báaz rakhe jáwen?

8 Músá ne unhen kahá, Rah jáo; maiṇ sun lún, kí KḤUDÁWAND tumháre haqq meṇ hyá hukm kartá hai.

9 ¶ Tab KḤUDÁWAND ne Músá ko kḥitáb karke farmáyá, kí

10 Baní Isráel ko farmá aur unhen kah, kí Agar koí tum meṇ se, yá tumhári nasl meṇ se, murde ke sabab nápák ho, yá kahín dúr safar meṇ howe, tau bhí KḤUDÁWAND ke liye fasah kare:

11 Cháhiye kí wuh दूसरे महिने के चौदहवीं तारीख़े के दर्मियान में use kare, aur fatiri roṭion aur karwí tarkáron ke sáth use kháwe.

12 We us meṇ se kuchh subh tak bāqī na chhoreṇ, aur us kī badlī ko na toṛeṇ : we fasah kī sārī rasinoṇ ke muwāfiq use karen.

13 Lekin wuh insān, jo pāk hai, aur safar meṇ nahīn, agar fasah karne se bāz rahe, to wuh insān apnī qaum meṇ se kāt ḍālā jāegā ; kyūṅki wuh muqarrarī waqt par KHUDĀWAND kī qurbānī na lāyā ; wuh apne gunāh kā bojh uthāwegā.

14 Aur agar koī pardesī tum meṇ oūd o bāsh kare, aur KHUDĀWAND ke liye fasah karnā chāhe ; to wuh fasah ke qānūn, aur us ke ṭhahrae hūe dastūroṇ ke muwāfiq use kare : tumhāre liye, khwāh pardesī, khwāh des meṇ paidā hūā ho, ek hī rasm hogī.

15 ¶ Aur jis din maskan kharā kiyā gayā, to badlī ne shahādat ke kḥaime ke maskan ko chhipāyā : aur shām se subh tak maskan par āg kī sī sūrat dikhāī detī thī.

16 So hamesha aisā hūā kiyā ; ki din ko use badlī chhipātī thī, aur rāt ko āg kī sī sūrat rahtī thī.

17 Aur jab maskan par se badlī uthāī jāī thī, to banī Isrāel kūch karte the ; aur jahān badlī jāke ṭhahartī thī, wahān banī Isrāel kḥaima kharā karte the.

18 KHUDĀWAND ke hukm se banī Isrāel kūch karte the, aur KHUDĀWAND ke hukm se maqām karte the : aur jab tak kī badlī maskan par ṭhahartī thī, kḥaimoṇ meṇ rahte the.

19 Aur jab badlī maskan par bahut dinon tak ṭhaharī rahī, to banī Isrāel KHUDĀWAND ke hukm par lihāz karte rahe, aur kūch na kiyā.

20 Aur aise hī jab badlī thore dinon tak maskan par rahī ; we KHUDĀWAND ke hukm se apne kḥaimoṇ meṇ rahe, aur KHUDĀWAND ke hukm se unhoṇ ne kūch kiyā.

21 Aur jab shām se subh tak badlī ṭhaharī rahī, aur subh hote hūe buland hūī, to wūghīn unhoṇ ne kūch kiyā :

jab badlī buland hotī, khwāh din hotā khwāh rāt, we kūch karte the.

22 Aur jab badlī maskan par ṭhaharī rahtī, khwāh do din, khwāh ek nahīna, khwāh ek baras, banī Isrāel apne kḥaimoṇ meṇ muqīm rahte, aur kūch na karte : par jab wuh buland hotī, tab we kūch karte.

23 KHUDĀWAND ke hukm se we apne kḥaima kḥare karte, aur KHUDĀWAND hī ke hukm se we kūch karte the : we KHUDĀWAND kī amānat kī, KHUDĀWAND ke hukm ke mutābiq, jo Mūsā kī ma'rīfat hūā, muhāfazat karte the.

X BĀṬ.

PHIR KHUDĀWAND ne Mūsā ko khitāb karke farmāyā, ki

2 Apne liye do narsinge rūpe se garhke banā : ek hī ṭukre se unheṇ banāne hogā : we terī jamā'at ko ikatṭhā karne ke liye, aur lashkaroṇ ke kūch ke liye, hongē.

3 So jab we unheṇ phūnken, chāhiye kī sārī qaum jamā'at ke kḥaima ke darwaze par tere pās jam'a howe.

4 Aur agar ek hī ko phūnken, tō we ra'is, jo hazaroṇ Isrāelion ke sardār haiṇ, tere pās jam'a howeṇ.

5 Aur jab tum chhoṭī barī āwāz se phūnko, to un kḥaimoṇ kā, jo pūrab kī taraf kḥare haiṇ, kūch ho jāe.

6 Jab tum do-bāra chhoṭī barī āwāz se phūnko, to un kḥaimoṇ kā, jo dakhīn taraf haiṇ, kūch howe : so we apne kūch ke liye chhoṭī barī āwāz se phūnken.

7 Lekin jab kī jamā'at kā jam'a karnā manzūr ho, to barābar āwāz se phūnko, aur chhoṭī barī se mat phūnko.

8 Aur Hārūn kāhin ke bete narsinge phūnkā karen ; aur yih tumhāre qarnoṇ meṇ abad tak rasm ke taur par jāī rahe.

9 Aur jab tum apne mulk meṇ dushmanoṇ se, jo tum se muqābala karne par hoṇ, laṛne ko niklo, to tum

narsinge chhotí barí áwáz se phúnko; to KHUDÁWAND apne Khudá ke áge tum yád kiye jáoge, aur tum apne dushmanon se naját páoge.

10 Aur tum apní khushi ke din, aur apní 'idon ke din, aur apne nahinon ke shurú' men, apní sokhtaní qurbáníon aur apní salámati kí qurbáníon par narsinge phúnko; tá ki we tumháre KHUDÁWAND ke huzúr tumhári yádgári hon: main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún.

11 ¶ Phir yún húa, ki dusre baras ke dústre mahíne kí biswín tárikh, wuh badlí shahádat ke maskan se úpar útháí gayí.

12 To baní Isráel dasht i Siná se apne apne safaron men chale; aur badlí dasht i Fárán men já thahrí.

13 So KHUDÁWAND ke farmáne ke mutábíq, jo Músá 'ki ma'rifat thá, pahlá kúch húa.

14 ¶ Pahlé baní Yahúdáh kí khaimagáh ká jhandá un ke lashkaron ke muwáfiq rawána húa: us ke lashkar ká sardár 'Amminadáb ká betá Nahsún thá.

15 Aur firqe baní Ishakár ke lashkar ká sardár Zugr ká betá Nataniel thá.

16 Aur firqe i Zabulún ke lashkar ká sardár Hailún ká betá Iliáb thá.

17 Phir maskan utará gayá; tab baní Jairún aur baní Mirári ne maskan ko útháke kúch kiya.

18 ¶ Phir Rúbin kí lashkargáh ká jhandá un ke lashkaron ke muwáfiq chalá: Shadífur ká betá Iliús us ke lashkar ká sardár thá.

19 Aur firqe baní Sama'un ke lashkaron ká sardár Súrishaddí ká betá Salúmiel thá.

20 Aur firqe baní Jadd ke lashkar ká sardár Da'úi ká betá Ilyásaf thá.

21 Phir Qihatíon ne maqdis útháke kúch kiya: aur un ke pahunchne tak maskan khará kiya játa thá.

22 ¶ Phir baní Ifráim kí khaima-

gáh ká jhandá un ke lashkaron ke muwáfiq chalá: us ke lashkar ká sardár 'Ammihúd ká betá Iliásam'á thá.

23 Aur firqe Munassí ke lashkar ká sardár Fídáhsúr ká betá Jamaliel thá.

24 Aur firqe baní Binyamín ke lashkar ká sardár Jida'uní ká betá Abidán thá.

25 ¶ Un ke sab lashkaron kí khaimagáhon ke píchhe baní Dán kí khaimagáh ká jhandá kúch húa: us ke lashkar ká sardár 'Ammishaddí ká betá Akhi'azar thá.

26 Aur firqe baní A'shar ke lashkar ká sardár 'Akrán ká betá Faja'iel thá.

27 Aur firqe baní Naftáli ke lashkar ká sardár 'Ainán ká betá Akhí'ra thá.

28 So baní Isráel ke kúch un ke lashkaron ke muwáfiq, jis waqt we safar karte the, ye hí the.

29 ¶ Tab Músá ne Midyání Ra'úel ke bete Hubáb ko, jo Músá ká sasurá thá, kahá, Ham us maqám ko, kí KHUDÁWAND ne farmáyá hai, kí main wuh tumhen bakhshúngá, játe hai: so tú hamáre sáth á, aur ham tujh se neki karenge; is liye kí KHUDÁWAND ne baní Isráel se neki ká wa'da kiya hai.

30 Us ne use jawáb diyá, kí Main nahín játa, balki main apne watan ko aur apne rishtadáron men jáúngá.

31 'Tab us ne kahá, kí Ham ko na chhoriye; kyúnkí tú jántá hai, kí hamára utarná bayábán men kaun kaunsi jagah munásib hai; so tú hamári ánkhon kí jagah hogá.

"2 Aur yún hogá, hán, yúnhín hogá, kí agar tú hamáre sáth chalegá, jo neki KHUDÁWAND ham se karegá, wuhí ham tujh se karenge.

33 ¶ Phir unhon ne KHUDÁWAND ke pahár se tín din kí ráh safar kiya: aur KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq tín din kí ráh un se áge gayá; tá kí un ke liye áramgáh dhúndhe.

34 Aur KHUDÁWAND ki badlí, jab partí thí, to mann bhí us par partá we din ko k̄haimagáh se chalte the, há.
un ke úpar hotí thí.

35 Aur sandúq ke kúch ke waqt KHUDÁWAND, tere dushman tittar bittar hon: khará rotá hai, to KHUDÁWAND ká aur we, jo tujh se kina rakhte hai, gussa niháyat bharká; aur Músá ne tere áge se bháge.

36 Aur us ke maqám karne ke waqt yih kahtá thá, ki Ai KHUDÁWAND, hazáron hazár Isráelion men phir á.

XI BÁT.

AUR jab qaum shikáyat karne lagi, tab KHUDÁWAND ke nazdík burí ma'lim húi: chunánci KHUDÁWAND ne suná, aur us ká gussa bharká: aur KHUDÁWAND kí ág un men jalí, aur ek taraf k̄haimagáh ke kináron ko khá gayi.

2 Tab log Músá ke pás chilláe; aur Músá ne KHUDÁWAND se du'á mángí; tab ág bujh gayi.

3 Aur is liye ki KHUDÁWAND kí ág un men bharkí, us ne us jagah ká nám Tab'arah rakhá.

4 Aur ba'zon ne ajnabi qaumon se, jo un men mile húe the, hirs se kháshish kí: aur baní Isráel bhí phire, aur roe, aur bole, Kaun hai, jo hainen gosht kháne ko degá?

5 Ham ko machhlí yád áti hai, jo ham muft Misr men kháthe the: aur wuh khíre, aur wuh k̄harbúze, aur wuh gandaná, aur wuh piyáz, aur wuh lahsan:

6 Par ab to hamári ján khushk ho chali: yahán to hamári ánkhon ke sámne kuchh bhí nahín, magar yih mann.

7 Aur mann súkhe dhaniye ke manind thá, aur us ká rang motí ke dāne ká sá thá.

8 Log idhar udhar jáke use jama karte the, aur chakkí men piste the, yá ukhlí men kútte the, aur tawon par pakáthe the, aur phulkíán banáthe the: us ká maza táza tel ká sá thá.

9 Aur rát ko, jab k̄haimon par os

10 Tab Músá ne suná, ki qaum ko har ek gharāne ká har ek shakhs apne apne khāime ke darwāze par khará rotá hai, to KHUDÁWAND ká gussa niháyat bharká; aur Músá ne bhí burá maná.

11 Tab Músá ne KHUDÁWAND se ahá, ki Tú apne bandé ko kyún dukh de rahá hai? aur tere rúbarú main ne kyún nahín mihrbānī pái, ki tú ne in sab logon ká bojh mujh par dālá hai?

12 Kyá ye sáre log mere peṭ men pare the? yá main in ká bāp húa, jo tú mujhí ko kahtá hai, ki Unhen us zamin men, jis kí tú ne un ke bāpdādon se qasam khái hai, apní god men le, jis tarah se dáí dúdhpite bachche ko god men letí hai?

13 Main kahán se gosht láún, ki in sab logon ko kháne ko dún? we mujhe ro ro kahte hai, Ham ko gosht de, ki ham khāwen.

14 Main akelá in sab logon ká bojh uṭhá nahín saktá, is liye kí mujh par bahut bhári hai.

15 Jo tú mujh se yún hí kartá hai, to mujhe abhí már dāliye, agar teri mujh par karam kí nazar hai; to main apní balá na dekhún.

16 Tab KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, ki Baní Isráel ke buzurgon men se sattu mard, ki jinhen tú qaum ke buzurg aur un ke sardár jántá hai, mere liye jam'a kar, aur un ko jama'at ke khāime pás lá, tá ki we tujh samet wahán khare rahen.

17 To main utrúngá, aur tere sáth wahán bāten karúngá: aur main us rúh men se, jo tujh men hai, kuchh le lúngá, aur un men dālúngá; ki we tere sáth qaum ká bojh uṭháwen, tá ki tú akelá use na uṭháwe.

18 Aur logon se kah, ki Fajr ko apne taín pák karo, kí tum gosht khaoge: (is liye kí tumhará rouá

KHUDÁWAND ke kánon men pahunchá, ki tum kalte the, Kaun hamen gosht kháne ko degá? ham to Misr hí men bhalé the;) so KHUDÁWAND tumhen gosht degá, aur tum kháoge.

19 Aur tum ek lí din na kháoge, na do din, na páñch din, na das din, na bis din;

20 Balki ek mahíná kámil kháoge, jab tak ki yih tumháre nathnon ki ráh níkle, aur tum us se nafrat rakho: kyúñki tum ne KHUDÁWAND kí, jo tumháre darmiyán hai, tahqír kí, aur us ke áge yún kabke roe, ki Ham Misr se kyún báhar áe?

21 Tab Músá ne kahá, ki Ye log, jin men main hún, chha lákh pýáde haiñ; aur tú kahtá hai, ki Main unhen itná gosht dúngá, ki we mahíná bhar kháenge.

22 Kyá bher bakrí aur gáe bail ke galle un ke liye zabh kiye jáwenge, tá ki un ke liye kifáyat ho? yá daryá ki sári machhlíán un ke liye jam'a kí jáengi, tá ki unhen serí howe?

23 KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, Kyá KHUDÁWAND ká háth chhotá ho gayá hai? ab tú dekhgá, ki merí bát tere haqq men purí hogí, ki nahín.

24 ¶ Tab Músá ne báhar jáke KHUDÁWAND kí báten qaum se kahín, aur baní Isráel ke buzurgon men se sattu shakhs ikatthe kiye, aur unhen khaimé ke ás pás khará kiya.

25 Tab KHUDÁWAND badlí men hoke utrá, aur us se bolá, aur us rúh men se, jo us men thí, kuchh leke un sattu buzurg shakhsen ko dí: chunáuchi jab rúh ne un men qarár pakrá, to we nubúwat karne lage, aur ba'd us ke phir na kí.

26 Aur un men se do shakhs khaimagáh hí men rahe the, jin men se ek ká nám Ildád thá, aur dúse ká Medád: chunáuchi rúh ne un men qarár pakrá; (ye bhi unhen men se the, jo likhe gaye, par us khaimé ko

na gaye; aur we khaimagáh hí men nubúwat karte the.

27 Tab ek jawán ne daurke Músá ko khabar dí, kí Ildád aur Medád khaimagáh men nubúwat karte haiñ.

28 So Músá ke khádím Núh ke betē Yashú' ne, jo us ke kháss jawánon men se thá, Músá se kahá, ki Ai mere khudáwand Músá, unhen man'a kar.

29 Músá ne use kahá, Kyá tujhe mere liye rashk átá hai? kásh ki KHUDÁWAND ke sáre bande nabí hote, aur KHUDÁWAND apní rúh un men dáltá!

30 So Músá aur baní Isráel ke buzurg khaimagáh men jam'a hue.

31 ¶ Tab KHUDÁWAND kí taraf se ek hawá uthí, aur daryá se báterēn urá láí, aur unhen khaimagáh aur khaimagáh ke girdágird idhar udhar ek din kí ráh tak phailáyá, aisá ki we zamín par do háth buland hún.

32 Tab log us sáre din, aur us sári rát, aur us ke dúse din bhí khare rahe, aur báterēn jam'a kar rahe; aur jis ne kam se kam jam'a kíñ, das khomar the; aur unhen ne apne liye khaimagáh ke ás pás unhen phailá diya.

33 Aur hanoz un ke dánton tale gosht thá, pahle us se ki we use chábēn, KHUDÁWAND ká gussa un logon par bharká, aur KHUDÁWAND ne un logon ko barí mari se mará.

34 Aur us ne us maqám ká nám Qabrát-ut-Taháwah rakhá; kyúñki unhen ne un logon ko, jinhen ne hírs kí thí, wahín gará.

35 Phir un logon ne Qabrát-ut-Taháwah se Hasirát ko kúch kiya: so we Hasirát men rahe.

XII BAT.

A UR Miryam aur Harún ne Músá ká shakwá, us Kúshí 'aurat kí bábat, ki us ne lí thí, kiya: kyúñki us ne ek Kúshí 'aurat lí thí.

2 Aur bole, Kyá KHUDÁWAND ne faqat Músá hí se báten kí haiñ? kyá

us ne ham se bhī bāteṅ nahīn kī? Chunānchī KHUDĀWAND ne yih sunā.

3 (Par wuh mard Músá sáre logon se, jo rú e zamín par the, ziyáda halím thá.)

4 So KHUDĀWAND ne nágahān Músá ko, aur Hārūn aur Miryam ko, farmáyá, ki Tum tīnon jamá'at ke khaime ke pás áo. So we tīnon áe.

5 Tab KHUDĀWAND badlí ke sutún men hoke utrā, aur khaime ke darwāze par khará rahá, aur Hārūn aur Miryam ko buláyá: we donon áe.

6 Tab us ne farmáyá, ki Merí báteṅ suno; Agar tum men se koi nabí hotá, to main, jo KHUDĀWAND hūn, apne ta,ín royá men use má'lúm karwátá, aur us se khwáb men báteṅ kartá.

7 Par merá banda Músá aisá nahīn; ki wuh mere sáre ghar men amānatdār hai.

8 Main us se ámhne sámhne saríh báteṅ kartá hūn, aur na ki poshída báteṅ; aur wuh KHUDĀWAND kí shabíh ko dekhegá: pas tum mere bande Músá ká shakwa karte húe kyūn na dare?

9 Aur KHUDĀWAND ke gusse kí ág un par bharkí; aur wuh chalá gayá.

10 Tab badlí khaime pás se játi rahí; aur nágáh Miryam bars se barf kí mánind safed ho gayí: aur Hārūn ne jo Miryam kí taraf dekhá, to kyá dekhá, ki wuh mabrús thí.

11 Tab Hārūn ne Músá ko kahá, Hác, hác, mere khudāwand, main terí minnat kartá hūn, is gunáh ko ham par mat rakh, kí nádání se ham ne yih kiyá, aur is men khatá kí.

12 Wuh us murde kí mánind na ho, jo apní má ke peṭ se nikle, aur us ká ádhá badan gal gayá ho.

13 Tab Músá ne KHUDĀWAND ke áge chilláke kahá, Ai Khudá, main terí minnat kartá hūn, ab use changá kar.

14 ¶ Tab KHUDĀWAND ne Músá

ko farmáyá, ki Agar us ke báp ne us ke munh par faqat thúká hotá, to kyá wuh sát din tak bhí sharminda na rahtí? sát din tak khaimagáh se khárij rahe: ba'd us ke use phir shámil kará.

15 Chunānchī Miryam khaimagáh se sát din tak khárij rahi; aur logon ne, jab tak kí Miryam phir shámil na kí gayí, kúch na kiyá.

16 Ba'd us ke logon ne Hasírat se kúch kiyá, aur Fárán ke bayábán men dère kiye.

XIII BA'Ṭ

PHIR KHUDĀWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

2 Tú logon ko bhej, tá kí Kan'án kí zamín kí, jo main baní Isráel ko detá hūn, jásusí karen; ek ek mard, us ke ábái firqe men se, jo us men sardár hai, bhej de.

3 Chunānchī Músá ne KHUDĀWAND ke irshád ke muwáfíq dasht i Fárán se un ko bhejá: we sab log baní Isráel ke sardár the.

4 Aur un ke nám ye haiṅ: Rúbin ke firqe men se Zakúr ká betá Samú'á.

5 Aur Sama'ún ke firqe men se Húrí ká betá Safat.

6 Aur Yáhúdáh ke firqe men se Yafunnah ká betá Kálíb.

7 Aur Ishakár ke firqe men se Yúsuf ká betá Ijlá.

8 Aur Ifráím ke firqe men se Nún ká betá Húsí'á.

9 Aur Binyamín ke firqe men se Rafí ká betá Faltí.

10 Aur Zabulún ke firqe men se Súdí ká betá Jaddiel.

11 Aur Yúsuf ke firqe men se, ya'ne Munassí ke firqe se, Súsí ká betá Jaddí.

12 Aur Dán ke firqe men se Jamallí ká betá 'Ammiel.

13 Aur A'shar ke firqe men se Mikáel ká betá Satúr.

14 Aur Naftálî ke firqe men se dasht i Fárán ke Qádis men áe; aur Wafsí kâ betá Nakhbî.

15 Aur Jadd ke firqe men se Máki kâ betá Jyúel.

16 So un ke nám, jinhen Músá ne zamín i Kan'án kî jásúsi ke liye bhejá, ye hain. Aur Músá ne Nún ke bete Húsi'a kâ nám Yahoshú' rakhá.

17 ¶ Aur Músá ne unhen bhejá, ki zamín i Kan'án kî jásúsi karen; aur unhen kahá, ki Tum us ráh dakhán kî taraf charh jáo, aur pahár ke úpar chale jáo:

18 Aur us zamín ko dekho, ki kaisí hai; we log, jo wahán ke basnewá-le hain, kaise hain, zoráwar hain yá kamzor, thore hain yá bahut;

19 Aur wuh zamín, jis men we rahte hain, kaisí hai, achchhí hai ki burî; aur we shahr, jin men we baste hain, kaise hain, khamion men hain, ya qila'on men;

20 Aur zamín kaisí hai, jaiyid hai, yá banjar; us men daraht hain yá nahín. Tum diláwarí karo, aur us zamín kâ kuchh mewa le áo. Aur yih waqt angúr ke pahle phalon ke pakne kâ thá.

21 ¶ So we log charhe, aur zamín kî jásúsi, dasht i Sin se Rahúb tak jo Hamát ke ráste men hai, kî.

22 Aur we dakhán ko charhe, aur Habrún tak áe, jahán 'Anáq ke bete Akhimán, aur Sísí, aur Talmí the. (Aur Habrún Zu'an se, jo Misr men hai, sáť baras áge basá thá.)

23 So we wádí i Iskál men áe; wahán se unhon ne ek dálí angúr kî guchchhe samet kátí, aur use ek chob par rakhkar do ádmion ne utháyá; aur kuchh anár aur anjír bhí liye.

24 Us maqám kâ nám us guchchhe ke liye, ki jise baní Isráel wahán se kát láe the, wádí i Iskál rakhá.

25 So we chális din ke ba'd us zamín kî jásúsi karke phire.

26 ¶ Aur phirke Músá aur Harún aur baní Isráel kî sári jamá'at ke pás

27 Aur us se bayán karke kahá, ki Ham us zamín tak, jahán tú ne hamen bhejá thá, pahunche; us men sach-much dúdh aur shahd bahtá hai, aur yih wahán kâ mewa hai.

28 Lekin we log, jo wahán baste hain, zoráwar hain, aur un ke shahr bare mazbút qila'on men hain; aur ham ne baní 'Anáq ko bhí wahán dekhá.

29 Aur us zamín men dakhin kî taraf 'Amáliqí baste hain; aur Hittí, aur Yabúsi, aur Amúri paháron par rahte hain; aur sáhil i sainundar aur nawáhí i Yárdan par Kan'áni rahte hain.

30 Tab Kálíb ne Músá ke huzúr logon ko chup karwáyá, aur kahá, ki Albatta ham log charhenge, aur mulk le longé; kyúnki hamen bilá shubha us ke lene kâ zor hai.

31 Tab un logon ne, jo us ke sáth gaye the, kahá, ki Hamen zor nahín, ki un logon par charhen; kyúnki we ham se ziyáda zoráwar hain.

32 Phir unhon ne baní Isráel ko us zamín kî, jise we dekhne gaye the, ek burí khabar dí, aur bole, ki Yih zamín, jis kî jásúsi men ham gaye the, ek zamín hai, jo apne basnewálon ko nigaltí hai: aur sab log, jinhen ham ne wahán dekhá, bare qaddáwar hain.

33 Aur ham ne wahán jabbaron ko, hán, baní 'Anáq ko, jo jabbaron kî nasl men hain, dekhá; aur ham apní na'aron men un ke sámhne aise the, jaise tĩdde, aur aise hí ham un kî nazaron men the.

XIV BA'B.

TAB sári jamá'at chilláke roí, aur log us rát bhar royá kiye.

2 Phir sáre baní Isráel Músá aur Harún par kurkuráe; aur sári jamá'at ne unhen kahá, Ái kásh ki ham Misr

men mar játe! yá kásh ki ham usí bayábn men faná hote!

3 KHUDÁWAND kis liye ham ko is zamín men láyá, ki talwár se gir jáen, aur ki hamári jorúán aur bachche lút thahren? kyá hamáre liye achchhá nahín, ki Misr ko phir jáwen?

4 Tab unhon ne ek dústre se kahá, ki A'o, ek ko apná sardár banáen, aur Misr ko phir chalen.

5 Tab Músá aur Hárún baní Isráel kí sári guroh ke majma' ke sámhne aundhe gire.

6 ¶ Aur Nún ke beté Yashú' aur Yafunnah ke beté Kálíb ne, jo us zamín kí jásúsi-karnewálon men se the, apne kapre pháre:

7 Aur unhon ne baní Isráel kí sári jamá'at ko kahá, Wuh zamín, jis par hamárá guzar us kí jásúsi ke liye húa, áháyat khúb zamín hai.

8 Agar KHUDÁ ham se rází hai, to ham ko us zamín par le jáegá; aur yih zamín, jis par dúdh o shahd bah rahá hai, ham ko ináyat karegá.

9 Magar tum KHUDÁWAND se bagáwat na karo, aur na tum us zamín ke logon se daro; we to hamári khurák haiñ: un ká sáya un se já chuká hai, par KHUDÁWAND hamáre sáth hai: un ká khauf na karo.

10 Tab sári jamá'at ne cháhá, ki un par patthráo kare. Us waqt jamá'at ke khaime men sáre baní Isráel ke sámhne KHUDÁWAND ká jalál numáyán húa.

11 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, ki Ye log kab tak merí ihánat karenge? aur kab tak merí sári nisháñion ke sabab, jo main ne unhen dikháin, mujhe yaqín na karenge?

12 Main unhen wabá se mártúngá, aur mírás se khárij karúngá, aur tujhe dúsrí qaum, jo un se barí aur ziyáda zoráwar hogi, banáúngá.

13 ¶ Músá ne KHUDÁWAND ko kahá, ki Misr ke log ise sunenge (ki tú apní qúwat se is qaum ko un ke daf-miyán se níkal láyá:)

14 Aur we is zamín ke basnewálon ko kahenge: inhon ne to suná hai, ki tú KHUDÁWAND is qaum ke bích hai; ki tú ne, ai KHUDÁWAND, apne ta'ín rúbarú dikháiyá hai, aur terí badlí un par rahtí hai; aur tú din ko badlí ke sutún men, aur rát ko ág ke sutún men, un ke áge áge chaltá hai.

15 ¶ Pas, agar tú is qaum ko, jaise ek ádmí ko, már dálegá, to we qaumen, jinhon ne terí shuhrat suní hai, kahengí, ki

16 Jab KHUDÁWAND is qaum ko us zamín men, jis kí bábat us ne qasam karke kahá thá, ki Main yih tumhen dúngá, le já na saká, to us ne un ko bayábn men halák kíyá.

17 So main terí minnat kartá hún, ki mere KHUDÁWAND kí barí qudrat záhír howe, jaisá tú ne yih kahke farmáyá hai,

18 Ki KHUDÁWAND bará sábir, aur bará rahím hai, gunáhon aur khatáon ká bakhshnewálá, lekin wuh har hál be-gunáh na thahráegá; balki bápád-don ke gunáhon ká un ke larñon se, jo un kí tisrí chauthí pusht haiñ, badlá letá hai.

19 Ab tú apní rahmat kí firáwání se is ummat ká gunáh bakhsh díjiye, jaisá tú Misr se leke yabán tak unhen bakhshatá rahá hai.

20 Tab KHUDÁWAND ne farmáyá, ki Main ne tere kahe se bakhshá:

21 Par mujhe apní hayát kí qasam, ki sári zamín KHUDÁWAND ke jalál se ma'múr howegi.

22 Ki we sab log, jinhon ne merí shaukat aur mere mu'ajize, jo main ne Misr men aur us bayábn men záhír kiye, dekhe, ab tak mujhe das martabe ázmáte, aur merí áwáz par kán na dharte;

23 We us zamín ko, jis kí bábat main ne un ke báp dádon se qasam kí thí, na dekhe, balki koí un men se, jinhon ne merí ihánat kí, use na dekhégá:

24 Lekin merā banda Kálīb jo hai, azbaski aur hí rdh us ke sáth thí, aur us ne meri pairaui púri kí hai, main us ko us zamín men, jahán wuh gayá thá, le jáungá; aur we, jo us kí nāsī se hongē, us ke wáris banenge.

25 (Par 'Amáliqí aur Kan'ání us nasheb i zamín men rahte the.) So kal phiro, aur bayábán men Bahr i Quizum kí ráh par já pafo.

26 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko khitáb karke farmáyá,

27 Main kab tak is khabís guroh ke muqábil, jo meri shikáyat kartí hai, sabr karú? baní Isráel jo mere dárkhiláf shikáyaten karte hain, main ne un kí shikáyaten sunín.

28 Un se kah, KHUDÁWAND kahtá hai, Mujhe apní hayát kí qasam, jaisá tum ne mujhe sunáke kahá hai, main tum se waisáhi karúngá:

29 Tumhári lášhen, aur un sab ki, jo tum men shumár kiye gaye, un ke kull jam'á ke mutábíq, bis baraswále se leke úparwále tak, jinhon ne meri shikáyaten kí, is bayábán men girengí:

30 Tum be-shakk us zamín tak na pahunchoge, jis kí bábat main ne qasam kháí, kí tumhen wahán basá-úngá, siwá Yafunnah ke beté Kálīb, aur Nún ke beté Yashú' ke.

31 Aur tumháre larkeon ko, jin ke haqq men tum kahte ho, kí we lut jáenge, main un ko dákhil karúngá; us zamín kí qadr ko, jise tum ne zalil jáná, we pahchánenge.

32 Par tum jo ho, tumhári lášhen is bayábán hí men girengí.

33 Aur tumháre larke is dasht men chális baras tak bháakte phirenge, aur tumhári bargashtagi ke útháne-wále hongē, jab tak kí tumhári lášhen is dasht men nest nábud hon.

34 Un dinon ke shumár ke muwáfíq, jin men tum us zamín kí jásúsi karte the, jo chális din hain, din píchhe ek sál hogá; so tum chális baras tak

apne gunáh ko útháe rahoge; tab tum meri 'ahd-shikání ko ján loge.

35 Main ne, jo KHUDÁWAND hún, kahá hai, kí Main is sári khabís guroh se, jo meri mukhálafat par jam'á hain, aisá hí karúngá; is dasht men we bar-bád ho jáenge, aur yahín halák hongē.

36 Aur we log, jinhen Músá ne zamín kí jásúsi karne ko bhejá thá, jinhon ne laut karke us zamín ko bad-nám kiya, aur sári jam'át ko targib dí ki us par kurkuráwe;

37 So we hí log, jo us zamín kí buri khabar láe the, KHUDÁWAND ke huzúr wabá se mar gaye.

38 Par Nún ká betá Yashú' aur Yafunnah ká betá Kálīb un men se, jo zamín kí jásúsi karne gaye the, jite rahe.

39 So Músá ne ye báten sab baní Isráel se kahín: aur we niháyat gam-gín hue.

40 ¶ Aur subh ko tarke uthe, aur yih kahte hue pahár par charh gae, kí Lo, ham yahán hain, aur us zamín par, jis ke dene ká KHUDÁWAND ne wa'da kiya hai, charh jáenge: kyúñki ham ne gunáh kiya hai.

41 Tab Músá bolá, Tum ab kyún KHUDÁWAND ke hukín kí mukhálafat karte ho? yih to musid na hogí.

42 U'par mat jáo, kí KHUDÁWAND tumháre darmiyán nahín, tá kí tum apne dushmanon se hazimat na páo.

43 Is liye kí 'Amáliqí aur Kan'ání wahán tumháre sámhne hain, aur tum talwár se máre jáoge: kyúñki KHUDÁWAND se tum bargashta hue ho, so KHUDÁWAND tumháre sáth na hogá.

44 Lekin we gustákhí se pahár par charhte chale gaye: par KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq aur Músá khaimgáh se báhar na gaye.

45 Aur 'Amáliqí aur Kan'ání jo us pahár par rahte the, utre, aur unhen mára; aur we Hurmah tak unhen máрте chale áe.

XV BĀB.

PHIR KHUDĀWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá,

2 Baní Isráel ko farmá aur kah, Jab tum apne maskan kí zamin par, jo main tumhen dūngá, pahuncho,

3 Aur KHUDĀWAND ke liye ág se qurbānī guzráno, ya'ne sokhtanī qurbānī, yá kḥáss mannāt mānne ká zabíha, yá nij khushí kí qurbānī, yá tumhári mu'āiyan auqát ke zabíha guzráno, tá kí KHUDĀWAND ke liye khushnūdī kí bú, gáo bail yá bher bakrí se, howe;

4 To cháhiye kí wuh, jo apnī qurbānī KHUDĀWAND ke liye guzrántá hai, ek daswān hissa maide ká, hín ke chauthe hisse ke tel se milá húa, nazr kí qurbānī láwe.

5 Aur tapáwan ke liye mai chauthá hissa hín ká, sokhtanī qurbānī yá zabíhe ke sáth, ek ek barra ke wáste guzrániyo.

6 Aur nazr kí qurbānī ke mendhe ke wáste aifal ke do daswēn hisse maide, tihái hín tel se milá húa, guzráho.

7 Aur tapáwan ke liye tihái hín mai KHUDĀWAND kí khushnūdī kí bú ke liye guzrániyo.

8 Aur jo tú bail se sokhtanī qurbānī yá zabíha kḥáss mannāt mānne men, yá salāmati kí qurbānīn KHUDĀWAND ke liye guzráne;

9 To cháhiye kí ek ek bail ke sáth tūn daswēn hisse aifal ke maide ádhe hín tel se milá húa nazr kí qurbānī ke liye guzrániyo.

10 Aur tapáwan ke wáste ádhá hín mai ág se KHUDĀWAND kí khushnūdī kí bú ke liye guzrániyo.

11 Ek ek bail, aur mendhe, aur barra, aur bakrí ke bachche ke sáth yūn hí kiyá jéwe.

12 Muwáfiq apne taiyár kiye hūon ke shumár ke, har ek ke sáth un ke shumár ke mutábiq, aísá hí kíjiyo.

13 Sab, jitne des men paidá hūe, jo

KHUDĀWAND ke liye kḥushbúí kí qurbānī ág se guzráne, to usí taur par 'amal karen.

14 Aur agar padesí tumháre sáth rahtá ho, yá tumháre qaron men tumháro darmiyán húa ho, aur KHUDĀWAND ke liye kḥushbúí kí qurbānī ág se guzráne; to jis tarah tum karte ho, wuh bhí kare.

15 Cháhiye kí tumháre liye jo ahl í jamá'at hon, aur us padesí ke liye, jis kí búdobásh tum men ho, tumháre qaron men abad tak ek hí rasm howe: KHUDĀWAND ke áge jaise tum ho, waise hí padesí bhí howe.

16 Tumháre liye aur padesíon ke liye, jo tum men rahte hain, ek hí shari'at aur ek hí rasm howe.

17 ¶ Phir KHUDĀWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

18 Baní Isráel ko farmá aur unhen kah, Jab tum us zamin men pahunchoge, jahán main tumhen le játá hūn:

19 To aísá hogá; kí jab tum us zamin par kí rotí kḥáo, to KHUDĀWAND ke liye uṭháne kí qurbānī guzráno.

20 Tum apne pahle gúndhe hūe áte se ek girda, uṭháne kí qurbānī ke liye, chapháo; jis tarah khalíhán kí qurbānī uṭháte, usí tarah use uṭháo.

21 Tum apne pahle hí gúndhe hūe áte se, apne qaron men, KHUDĀWAND ke liye uṭháne kí qurbānī díjiyo.

22 ¶ Aur agar tum ne khatá kí ho, aur in sab hukmon par, jo KHUDĀWAND ne Músá ko farmáe, 'amal na kiye,

23 Sab we hukm, jo KHUDĀWAND ne Músá kí na'rifat us din se, kí KHUDĀWAND ne hukm dená shurú' kiyá, aur áge ko tumháre qaron ke darmiyán farmáe;

24 To yūn cháhiye kí agar sahwan koí khatá ho gayí, aur jamá'at us se wáqif na húi ho, to sári jamá'at ek bachhrá sokhtanī qurbānī ke liye zabh kare; kí KHUDĀWAND ke liye khushnūdī kí bú ho, aur us ke sáth us

ki nāz ki qurbāni o us kā tapāwan farmáyā, ki Yih shakhs mār dālā jāwe: ma'mūl ke muwāfiq charhāwe, aur sārī jamā'at khaimagāb ke bāhar us khatā-ki qurbāni ke liye bakri kā ek par patthráo kare.

25 Aur káhin baní Isráel kí sārī jamā'at ke liye kafāra dewe, ki un kā gunāh bakhshā jāwe; kyūnki wuh bhúl chūk se hūā: so wuh apnā hadya lāwe, ki KHUDÁWAND ke liye āg se qurbāni howe, aur we apnī khatā ki qurbāni apnī bhúl chūk ke wāste KHUDÁWAND ke huzúr guzráne:

26 To baní Isráel kí sārī jamā'at, aur pardesí, jo un men rahite hain, bakhshhe jāenge, is liye ki sab log nāwāqif the.

27 ¶ Aur agar ek hí shakhs bhúl chūk se khatā kare, to wuh khatā ki qurbāni ke liye bakri ek-sála lāwe.

28 Aur káhin us shakhs kí taraf se, jis ne bhúl chūk se khatā kí, us kí khatā ke liye KHUDÁWAND ke huzúr kafāra dewe, tá ki us kā kafāra ho; aur wuh bakhshā jāwe.

29 Tum bhúl chūk kí khatā ki pābat us ke liye, jo baní Isráel men paidā hūā ho, aur pardesí ke liye, jo un men rahitā ho, ek hí shari'at rakho.

30 ¶ Lekin wuh shakhs, jo ján bājhe gunāh kare, khwāh wuh desí ho, khwāh pardesí, wuh KHUDÁWAND kí ihánat kartā hai; wuh shakhs apnī guroh men se kaṭ jāe.

31 Kyūnki us ne KHUDÁWAND ke kalām kí ihánat kí, aur us ke hukm ko tor dālā; wuh insān bilkull kaṭ jāe; us kā gunāh usí par ho.

32 ¶ Aur jab baní Isráel bayában men the, unhon ne ek shakhs ko dekhā, ki wuh sabt ke din lakrián jam'a kartā thā.

33 Tab we us ko, jo lakrián jam'a kar rahā thā, pakarke Músá aur Hárún aur sārī jamā'at ke pás lāe.

34 Unhon ne use qaid men dālā; kyūnki un ko nahín kahā gayā thā, ki us se kyā kiyā jāwe.

35 Tab KHUDÁWAND ne Músá ko girā:

36 Chunānchi sārī jamā'at use khaimagāb ke bāhar le gayí, aur use sang-sár kiyā, ki wuh mar gayā, jaisā KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyā thā.

37 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitāb karke farmáyā,

38 Baní Isráel ko farmā aur unhen kah, We tamām qarnon men apne pairāhanon ke kanāron ko jhālar lagāwen, aur āsmānī rang kā dōrā us par lagāwen.

39 Yih jhālar tumháre liye zāhir hogí, tá ki tum jab use dekho, to KHUDÁWAND ke sáre hukmon ko yád karo, aur un par 'amal karo, aur apne dilon aur ánkhon kí pairaui men, jin ke liye tum zinā karte ho, jāsúsi nā aro:

40 Tá ki tum mere sab hukmon ko yád karo, aur un ko 'amal men lāo, aur apne Khudá ke liye muqaddas ho.

41 Main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún, jo tum ko zamin i Misr se bāhar lāyā, ki tumhárá Khudá hoún: main KHUDÁWAND tumhárá Khudá hún.

XVI BA'B.

AUR Qurah, bin Izhár, bin Qihat, bin Láwí ne log liye, aur Dátan Abirám, baní Iliáb, aur On, bin Falat, baní Rúbin, sáth the

2 Aur we, aur baní Isráel men se ba'z log, ya'nē arhái sau shakhs, jo sar-guroh, aur nānī, aur jamā'at ke mashhúr the, Músá ke muqábale men uthe:

3 Aur we Músá aur Hárún kí mukhálafat par jam'a hūe, aur unhen kahā, Lo, tum ziyádatí karte ho, is liye ki sārī jamā'at men har ek shakhs muqaddas hai, aur KHUDÁWAND un ke darmiyán hai: tum kyūn āp ko KHUDÁWAND kí jamā'at se bará jānte ho?

4 Músá yih sunke munh ke bal

5 Phir us ne Qurah aur us kí sári guroh ko kahá, Kal KHUDÁWAND dihláegá, kí kaun us ká hai, aur kaun muqaddas hai; aur wuh usí ko apne pás buláegá: aur wuh usí ko jise us ne barguzida kiyá hai, apne nazdik karegá.

6 So tum yún karo: Ai Qurah, tú aur terí sári guroh, apná apná 'údsorz leo;

7 Aur un men ág bharo, aur KHUDÁWAND ke áge kal un men bakhúr jaláo: aur yún hogá, kí wuh shakhs, jo KHUDÁWAND ká barguzida hai, wuhí muqaddas hogá; lo, tumhín ziyádatí karte ho, ai baní Láwí.

8 Phir Músá ne Qurah ko kahá, Ai baní Láwí, sun rakho;

9 Tum kyá ise kam jánte ho, kí Isráel ke KHUDÁ ne tum ko baní Isráel kí jamá'at men se chun liyá hai, tá ki tum ko apne nazdik láwe, kí KHUDÁWAND ke khaime kí khidmat karo, aur jamá'at ke huzúr us kí khidmat ke liye khare raho?

10 Aur us ne tujh ko tere sab bháion samet, jo baní Láwí hai, apne nazdik kiyá: ab tum kahánat ko bhí cháhte ho?

11 So tú aur sab terí guroh KHUDÁWAND kí mukhálafat par ikatthí húi hai: aur Hárún kaun hai, jo tum us kí shikáyat karte ho?

12 ¶ Phir Músá ne Datan aur Abirám, Iliáb ke beṭon ko, bulwáyá: we bole, Ham nahín áte:

13 Kyá yih chhotí bát thí kí tú ham ko us zamín se, jis men dúdh aur shahd bahtá hai, nikál láyá, kí hamen bayábn men halák kare? दूसरे, ab tú ap ko hamáre úpar kull mukhtár hákim banátá hai?

14 Na tú hamen aísí zamín men láyá, jahán dúdh aur shahd bahe, na tú ne khet aur angúr ke bág hamen mirás kar diye: kyá tú in logon kí ánkhen nikál dálegá? ham to nahín áne ke.

15 Tab Músá ká gussa bharká, aur KHUDÁWAND se yún bolá, Un ke hadye kí taraf tawajjuh mat kar, main ne un se ek gadhá bhí nahín liyá, na un men se kisi ko dukh diyá.

16 Phir Músá ne Qurah ko kahá, kí Tó apní sári guroh samet, tú aur we aur Hárún bhí, KHUDÁWAND ke huzúr kal ke din házir ho:

17 Aur har ek shaḥs apná apná 'údsorz lewe, aur us men bakhúr dále, aur tum men se har ek apná 'údsorz KHUDÁWAND ke huzúr láwe, sab arháí sau 'údsorz howen: aur tú aur Hárún bhí apná apná 'údsorz láwe.

18 So har ek ádmí ne apná apná 'údsorz liyá, aur us men ág bhari, aur us par bakhúr dála, aur jamá'at ke khaime ke darwáze par, Músá aur Hárún samet, á khare hue.

19 Aur Qurah ne us sári guroh ko un kí mukhálafat men jamá'at ke khaime ke darwáze par jamá kiyá: tab KHUDÁWAND ká jalál us sári guroh ke sámhne záhir húa.

20 Aur KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko khitáb karke farmáyá,

21 Tum ap ko us guroh men se judá karo, tá kí main unhen ek pal men halák karún.

22 Tab we aundhe gire aur bole, Ai KHUDÁ, sáre jismon kí jánon ke KHUDÁ, gunáh ek kare, aur tú sári guroh par gussa howe?

23 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá,

24 Kí tú jamá'at ko kah, kí Tum Qurah, aur Datan, aur Abirám ke khaime ke girdágird se dúr ho.

25 So Músá uthá, aur Datan aur Abirám ke yahán gayá, aur baní Isráel ke buzurg us ke piche ho liye.

26 Aur us ne jamá'at ko khitáb karke kahá, kí Un sharíron ke khaime se nikál jáiyo, aur un kí kisi chíz ko háth na lagáyo, tá na howe kí tum bhí un ke sab gunáhon men halák ho jáo.

27 So we Qurah, aur Dátan, aur Abirám ke khaimon ke girdágird se uth gaye; aur Dátan, aur Abirám, aur un ki jorúán, aur un ke bete, aur un ke chhote larke nikalke apne khaimon ke darwáze par khare hús.

28 Tab Músá ne kahá, Tum is se jániyo, ki KHUDÁWAND ne mujhe bhejá hai, ki yih sab káin karún; aur ki main ne kuchh apni khwáhish se nahín kiya.

29 Agar ye ádmí us maut se maren, jis maut se sab marte hain, yá un par koi hádisa aisá howe, jo sab par hotá hai, to main KHUDÁWAND ká bhejá hús nahín :

30 Par agar KHUDÁWAND koi nayi bát paidá kare, aur zamín apná munh phailáwe, aur un ko us sab samet, jo un ká hai, nigal jáwe, aur we jite j gor men jáen, to tum jániyo, ki us logon ne KHUDÁWAND kí ihánat ki hai.

31 Aur yún hús, ki jonhin Músá ye sab báten kah chuká, to zamín, jo un ke niche thi, phatí :

32 Aur zamín ne apná munh kholá, aur unhen, aur un ke gharon, aur un sab ádmion ko, jo Qurah ke the, aur un ke sab mál ko, nigal gayí.

33 So we, aur sab jo un ke the, jite ji gor men gaye, aur zamín ne unhen chhipá liya : aur jamá'at ke darmiyán se faná ho gaye.

34 Aur sare baní Isráel, jo un ke ás pás the, un ká chilláná sunke bháge; ki unhon ne kahá, Na ho, ki zamín ham ko bhi nigal jáwe.

35 Phir KHUDÁWAND ke huzúr se ek ág nikli, aur un arháí sau ko, jinhon ne bakhúr guzráná thá, khá gayí.

36 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

37 Hárún káhin ke bete Ili'azar ko farmá, ki 'U'dsozon ko jale hún men se uthá, aur ág wahín bakher de, kyunki we to muqaddas hain.

38 Un ádmion ke 'udsozon se, jiu-

hon ne apni jánon se badí kí hai, bárík bárík pattar baná, ki mazbah par dhámpe rahen : is liye ki unhon ne unhen KHUDÁWAND ke huzúr rakhá, we muqaddas hain : aur we baní Isráel ke liye ek nishán hongé.

39 Tab Ili'azar káhin ne we pital ke 'udsoz, jinhen unhon ne jo jal gaye guzráná thá, liye, aur mazbah par dhámpne ko un ke pattar banwáe ;

40 Tá ki baní Isráel ke liye yád-gári hon, ki koi pardesti, jo Ilárún ki nasl se nahín, KHUDÁWAND ke huzúr bakhúr jaláne ko nazdík na áwe, tá ki us ká wuhí hál, jo Qurah aur us ki guroh ká hús, na howe; jaisá KHUDÁWAND ne us ke haqq men Músá ki ma'rifat kahá thá.

41 ¶ Phir dússe din baní Isráel kí sári jamá'at ne Músá aur Hárún kí shikayát kí, aur bole, ki 'Tum ne KHUDÁWAND ke logon ko halák kiya.

42 Aur yún hús kí jab wuh jamá'at Músá aur Hárún kí mukhálafat par jam'a hui, to unhon ne jonhin jamá'at ke khaimen par nigáh kí, wonhin, dekho, badli ne use chhipá liya, aur KHUDÁWAND ká jalál zálhír hús.

43 Tab Músá aur Hárún jamá'at ke khaimen par áe.

44 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko khitáb karke farmáyá, ki

45 Tum ap ko us jamá'at men se judá karo, tá ki main unhen ek lahe men nábd kar dálún. Tab we aundhe gir pare.

46 ¶ Aur Músá ne Hárún ko kahá, 'U'dsoz le, aur us men mazbah par kí ág iakh, aur us men bakhúr dál, aur jald jamá'at men dákhil hoke un ke liye kafára de : kyunki KHUDÁWAND ke huzúr se gazab niklá, aur wabá shurú' hui.

47 Tab Hárún ne, jaisá Músá ne kahá, 'U'dsoz liya, aur jamá'at men lapakke dákhil hús; aur kyá dekhtá hai, ki wabá logon men dákhil hui :

so us ne bakhúr jaláke un logon ke liye kasúra diyá.

48 Wuh un murdon aur zindon ke bích khará húa; tab wabá mauqúf húi.

49 We sab jo wabá se mare, siwá un ke, jo Qurah kí bábat halák húe, chaudah hazár sát san the.

50 Tab Hárún jamá'at ke khaime ke darwáze par Músá pás phír áyá; aur wabá mauqúf ho gayí.

XVII BA'Ā.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

2 Baní Isráel ko kah, aur un men har ek se un ke ábái khándán ke muwáfíq, ya'ne un ke sab sardáron se, un ke ábái khándán ke mutábiq, ek ek láthí le, aur ye sab bárah láthián hongí; aur har ek ká nám us kí láthí par likh.

3 Aur Láwí kí láthí par Hárún ká nám likh; is liye ki har ek sardár ke wáste un ke ábái khándánon men ek ek láthí hogí.

4 Aur unhen jamá'at ke khaime men shahádat ke sandúq ke sámhne, jahán main tum se muláqát kartá hún, rakh do.

5 Aur yún hogá, ki us shakhs kí láthí se, jo merá barguzida hai, phúl niklenge; aur main baní Isráel kí shikáyaten apne úpar se, jo terí mukhálatat se karte hain, dúr karúngá.

6 ¶ Chunáncí Músá ne baní Isráel ko kahá, aur har ek ne un ke sardáron men se apne apne ábái khándán ke muwáfíq láthí dí, sardár pichhe ek ek láthí us ko dí, so bárah láthián hún; aur Hárún kí láthí unhen láthion men thí.

7 Aur Músá ne un láthion ko shahádat ke khaime men KHUDÁWAND ke huzúr rakhá.

8 Aur aisá húa, ki Músá दूसरे दिन shahádat ke khaime men dákhl húa; to kyá dekhtá hai, ki Hárún, kí láthí, jo Láwí ke gharáne kí thí, kaliyáí thí;

ki us men konpalen phúttín, aur phúl phúle, aur bádám lage.

9 Tab Músá sab láthion ko KHUDÁWAND ke huzúr se sab baní Isráel ke sámhne nikál láyá: unhon ne dekhá, aur har ek ne apni láthí phír lí.

10 ¶ Phír KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, kí Hárún kí láthí shahádat ke khaime men phír lá, kí sarkashon ke ilzám ke liye ek nishán rahe, aur is tarah tó un kí shikáyaten mujh se bilkull da'fa kare, tá ki we halák na howen.

11 Aur Músá ne aisá hí kiyá; jaisá KHUDÁWAND ne use farmáyá, waisá hí us ne kiyá.

12 Tab baní Isráel ne Músá ko khitáb karke kahá, Dekh, ham mare, ham halák húe, ham sab ke sab faná húe.

13 Jo koi KHUDÁWAND ke maskan ke ek zarra bhí nazdik áwegá, inaregá: kyá ham sab mar marke mit jáengá?

XVIII BA'Ā.

PHIR KHUDÁWAND ne Hárún ko farmáyá, kí maqdis ká gunáh tujh par, aur tere beton, aur tere ábái khándán par tujh samet hogá: aur terí kahánat ká gunáh tujh par, aur tere beton par hogá.

2 Aur tú apne bháion baní Láwí ko bhí, jo tere báp ke firqe men hain, apne sáth lá, tá ki tere sáth milen, aur terí khidmat karen; par tú apne beton samet shahádat ke khaime ke sámhne khidmat-guzári kar.

3 Aur we terí aur sáre khaime kí muháfazat karen: faqat we maqdis ke básanon aur mazbah ke nazdik na jáwen, tá na howe ki we bhí aur tum bhí halák ho jáo.

4 So we tere sáth milen, aur jamá'at ke khaime kí, us kí sári khidmat karne ko liye, muháfazat karen: aur koi pardesí tumháre nazdik na áne páwe.

5 Aur tum maqdis aur mazbah kí

muhāfazat karo, tā ki āge ko phir banī Isráel par qahr na howe.

6 Aur dekho, ki main ne tumháre bháion banī Láwí ko banī Isráel men se leke KHUDÁWAND ke liye ek hadya tumhen supurd kiyá, tā ki jamá'at ke khaime ki khidmat karen.

7 So tú apne beton samet sab mazbah ke kámon men apni kahánat ki muhāfazat kar, aur tum parde ke andar ki khidmat karo: main ne kahánat ki khidmat tum ko ek hadya diyá hai; aur jo pardesi nazdik áwe, qatl kiyá jáwe.

8 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Hárún ko farmáyá, Dekh, main ne banī Isráel ki sab pák chízon men se sab uṭhái húi qurbanion ki muhāfazat tujhe di; main ne unhen tere mamsúh hone ke sábab se tujhe aur tere beton ko hamesha ke qánún ke taur par diyá.

9 Sab se pák chízon men kí, jo ág se mabfúz hain, ye tere liye hongí: un ki har ek qurbáni, kyá nazr ki qurbáni, kyá khatá ki qurbáni, kyá taqsír ki qurbáni, jo mujh pás láwen, tere aur tere beton ke liye niháyat muqaddas hogí.

10 Tú us ko us jagah par, jo bahut muqaddas hai, khaíyo; har koi mardon se use kháwe: yih tere liye muqaddas hai.

11 Aur yih bhí tere liye hai: banī Isráel ke hadye ki uṭhái húi qurbáni, un ki sab hilái húi qurbanion samet, tujhe, aur tere beton, aur teri betion ko, tujh samet, hamesha ke qánún ke taur par, di: jo koi tere ghar men pák ho, so use kháwe.

12 Sab achchhe se achchhá tel, aur achchhi se achchhi mai, aur gehún, un chízon ke pahle phal, jinhen we KHUDÁWAND ko guzránte hain, main ne tujh ko diye.

13 Aur un ki zamín ke sáre phal jo pahle pak jáwen, jinhen we KHUDÁWAND ke huzúr láwen, tere honge:

tere ghar men jo koi pák ho, use kháwe.

14 Banī Isráel ki har ek haram ki húi chíz teri hai.

15 Har ek jo pahlá pet ká kholne-wálá hai jándáron se, jise we KHUDÁWAND ki qurbáni láwen, khwáh insán ho, khwáh haiwán, terá hogá: lekin tú ádmion ke palauṭhon ká fidiya zarúr díjiyo, aur un ká, jo nápak chárpayon se pahle paidá howen, fidiya díjiyo.

16 Aur tú un men se jin ká fidiya dená hai, jab we ek mahíne ke ho, so un ká, apne ánkne ke muwáfiq, páncḥ misqál rúpá, bís jiráh ke misqál se jo maqdis men murauwaj hai, fidiya díjiyo.

17 Lekin gáe ká palauṭhá, yá bher ká palauṭhá, yá bakrí ká palauṭhá, tú un ká fidiya na díjiyo: we muqaddas hain: tú un ká laṭú mazbah par chhírkiyo, aur un ki charbí ág ki qurbáni ke wáste jaláyo, ki KHUDÁWAND ke liye khusbhú ho.

18 Aur un ká gosht tere liye hogá, jaise ki hilái húi qurbáni ká sína, aur dahiná shána, tere liye hain.

19 Sab uṭhái húi qurbanion ko un muqaddas chízon men se, jinhen banī Isráel KHUDÁWAND ke liye guzránen, tujh ko, aur tere beton aur betion ko tujh samet, hamesha ke qánún ke taur par, diyá: yih KHUDÁWAND ke huzúr tere aur teri nasl ko liye tujh samet namak ká áhd hamesha ke liye hai.

20 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Hárún ko farmáyá, kí Tú un ki zamín men se mírás na lená, aur tere liye un ke darmiyán hissa na hogá: kyúñki banī Isráel men terá hissa aur teri mírás main hún.

21 Aur dekh, main ne sáre daswen hisse, jo banī Isráel nikálen, banī Láwí ko mírás diye: yih us kbidmat ká, jo ki we karte hain, ya'ne jamá'at ke khaime ki khidmat ká, badlá hai.

22 Aur áge ko banī Isráel jamá'at ke khaime ke nazdik hargiz ra áwen,

na ho ki we gunahgár non, aur mar jáwen.

23 Balki baní Láwí jamá'at ke khaime kí khidmat karen; we un ke gunáhon ke uthánewále hongé. Tumháre qaruon men yih hamesha ke liye qánún hogá, ki we baní Isráel ke darmiyán mirás na páwen.

24 Par we daswen hisse, jinhen baní Isráel uthái húi qurbání ke liye KHUDÁWAND ko láwen, main ne baní Láwí kí mirás men diye: is wáste main ne un ke haqq men kaha, ki We baní Isráel ke darmiyán mirás na páwen.

25 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá,

26 Ki Láwion ko khitáb kar, aur unhen kah, ki Jab tum baní Isráel se we daswen hisse, jo main ne tumhári mirás un kí taraf se kar diye hai, lo, to tum har daswen hisse ká daswán hissa utháne kí qurbání kí bábat, KHUDÁWAND ko guzráno.

27 Aur yih tumhári uthái húi qurbání, tumháre liye, khalihán ke galle, aur kolhú kí kasrat i mai kí aisi, gini jáegi.

28 Isí tarah tum uthái húi qurbání KHUDÁWAND ke liye apne sab daswen hisson men se, jinhen tum baní Isráel se leoge, utháio; aur tum un men se uthái húi qurbání KHUDÁWAND kí Hárún káhin ko dijiyo.

29 Tum apne sare hadyon men se sab uthái húi qurbánían KHUDÁWAND ke liye utháio; un men se jo sab se achchhá ho, un ke pák hisse men se utháyá jáwe.

30 Aur un se kaho, ki Jab tum un men se achchhe ko utháo, tab wuh tumháre liye, ai Láwio, jaisá khalihán ká galla, aur kolhú ká ras, mahsúb hogá.

31 Aur tum aur tumhárá khandán use, jis jagah cháhó, wahán khaó: kyunki yih us khidmat kí bábat, jo tum jamá'at ke khaime men karte ho, tumhárá mihnátána hai.

32 Aur jab tum us men se achchhe se achchhá utháoge, tab tum us ke sabab gunahgár na thahroge; aur baní Isráel kí muqaddas chizon ko nápak na karoge, tá ki tum halák na ho.

XIX B.A.B.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko khitáb karke farmáyá,
2 Yih shari'at ká hukm hai, jo KHUDÁWAND ne yih kahte hue farmáyá, ki Baní Isráel ko kah, ki ek lál gáe, jo be-dág aur be-'aib ho, aur jis par kabhi júá na rakhá gayá ho, tujh pás láwen:

3 Tum use Ili'azar káhin ko do, ki use khaimagáh se báhar le jáwe, aur wuh us ke huzúr zabh kí jáwe:

4 Aur Ili'azar káhin apní ungli par us ká labú leke jamá'at ke khaime ke áge kí taraf sát martabe chhírke.

5 Phir us kí ánkhon ke sámhne wuh gáe jalái jáwe; us ká chamrá, us ká gosht, us ká khún, us ke gobar samet, sab jaláyá jáwe.

6 Phir káhin wahán deodár kí lakr aur zúfá aur qirmiz loke us jaltí húi gáe par dál de.

7 Tab káhin apne kapre dhowe, aur apná badan páni se dhowe, ba'd us ke khaimagáh men dákhil ho; aur káhin shám tak nápak rahegá.

8 Aur wuh, jo use jalátá hai, apne kapre páni se dhowe, aur apná badan páni se dhowe, aur shám tak nápak rahegá.

9 Aur koi pák shakhs us gáo kí rákh ko jam'a kare, aur khaimagáh ke báhar sáf jagah men dhar de; yih baní Isráel kí jamá'at ke liye mahfúz rahegi, tá ki judái ke páni men milái jáwe: yih gunáh se pák karne ke liye hai.

10 Aur wuh, jo us gáo kí rákh ko samettá hai, apne kapre dhowe, aur shám tak nápak rahegá: aur yih baní Isráel ke, aur un pardesion ke liye, jo un men búdobásh karte hai, hamesha ke wáste ek qánún hai.

11 ¶ Jo koī kist ādmī ki lāsh ko pānī us par chhīrkā na gayā, wuh chhūegā, sāt din tak nāpāk rahēgā. nāpāk hai.

12 Wuh apne ta,īn tīsre din us se 21 Aur yih un ke liye hamesha kā sáf kare, aur sātweñ din pāk hogā: qānūn hogā, ki jo koī judāī kā pānī par agar wuh apne ta,īn tīsre din sáf chhīrke, apne kapre dhowe; aur jo koī na karegā, to sātweñ din pāk na judāī ke pānī ko chhūe, shām tak hogā. nāpāk rahēgā.

13 Jis kist ne kistī mare hūe ādmī 22 Aur har ek chīz, jise nāpāk ādmī ki lāsh ko chhūā, aur āp ko pāk na chhūe, nāpāk hai; aur jo koī us chīz ki yā, to us ne KHUDĀWAND ke mas- ke chhūegā, shām tak nāpāk rahēgā.

kan ko nāpāk ki yā; wuh shakhs banī XXX TAB. Isrāel men se kat jāegā: kyūñki judāī B jamā'at pahle mahīne men dasht kā pānī us par chhīrkā nahīn gayā, i Sīn ko āī, aur Qādis men rahne lagī; wuh nāpāk hai: us ki nāpākī ab tak Miryam wahān marī, aur wahīn garī us par hai. gayī.

14 Agar koī kistī khāime men mare, 2 Wahān jamā'at ke liye pānī na to us ki bābat yih hukm hai, ki jo koī thā; so we jam'a hoke Mūsā aur Hārūn us khāime men hain, sāt din tak nāpāk ke bar-khilāf hūe. rahenge.

15 Aur har ek khulā bartan, jis kā 3 Aur un logon ne Mūsā se jhagrā sarposh us par bandhā na ho, nāpāk ki yā, aur kahā, Aī kāsh ki jab hamāre bhāī KHUDĀWAND ke āge mar gaye, ham bhī mar jāte!

16 Aur jo koī maidān men talwar 4 Tum KHUDĀWAND ki jamā'at ko ke māre hūe ko chhūwe, yā murde ke is dasht men kyūñ lāe, ki ham aur badāu ko, yā ādmī ki haddī ko, yā hamāre jānwar yahān mar jāweñ? gor ko, sāt din tak nāpāk rahēgā.

17 So we nāpāk ādmī ke liye us 5 Aur tum hamen Mīr se is bure jalī hūī gāe ki rākh, jo gunāh se pāk maqām par pahunchāne ke wāste kartī hai, len, aur use ek bāsān men kyūñ nikāl lāe? yahān bone ki jagah nahīn, aur na anjīr ki, na angūr ki, na rakhke us par bahte hūe pānī se kuchh anār ki hai; yahān to pīne ko pānī dālen; bhī nahīn.

18 Aur ek pāk ādmī zūfā lewe, aur 6 Tab Mūsā aur Hārūn jamā'at ke use pānī men dūboke khāime par aur sāmhe se jamā'at ke khāime ke dar- sāre bāsānon par, aur un ādmīon par, wāze par gaye, aur munh ke bal gire: jo wahān the, aur us par, jis ne haddī tab KHUDĀWAND kā jalāl un par zāhir ko, yā kistī māre hūe ko, yā murde ko, hūā. yā qabr ko, chhūā hai, chhīrke;

19 Aur pāk hī ādmī tīsre din aur 7 ¶ Aur KHUDĀWAND ne Mūsā ko sātweñ din nāpāk par chhīrke; aur khitāb karke farmāyā, ki 8 Wuh lāhī le, aur tū aur Hārūn phir sātweñ din apne ta,īn pāk kare, terā bhāī, tum donon jamā'at ko ikat-thā karo, aur us chatān ko, jo un ki nahāwe, tab shām ko pāk hogā. ānkhon ke sāmhe hai, kaho, aur wuh apnā pānī degī; tū un ke liye chatān hī se pānī nikālegā, aur us jamā'at ko aur un ke chārpāyon ko pīne ko degā.

20 Lekin wuh shakhs, jo nāpāk ho, 9 Chunānchī Mūsā ne KHUDĀWAND aur us ne āp ko pāk na ki yā, wuhī shakhs jamā'at men se kat jāegā; aur un ke chārpāyon ko pīne ko kyūñki us ne KHUDĀWAND ke maqdis ko nāpāk ki yā; is liye ki judāī kā

ke áge se, jaisá use hukm húa thá, us láthi ko liyá.

10 Aur Músá aur Ilárún ne jamá-at ko us chatán ke sámhne ikatthá kiyá, aur us ne unhen kahá, ki Suno, ai bágio, kyá ham tumháre liye chatán hí se paní nikál láwen?

11 Tab Músá ne apná háth utháyá, aur us chatán ko do bár apní láthi se mára; to bahut paní niklá, aur jamá-at ne aur un ke chárpayon ne piyá.

12 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko kahá, Is liye ki tum mujh par ítiqád na láe, tá ki baní Isráel ke huzúr merí taqdis karte, so tum is jamá-at ko us zamín men, jo main ne unhen dí hai, na láoge.

13 Yih Maribah ká paní hai; kyún-ki baní Isráel ne KHUDÁWAND se jha-grá kiyá, aur us ne un ke darmiyán apne taín muqaddas kiyá.

14 ¶ Tab Músá ne Qádis se Adúm ke báshráh ko elchí ke háth yún kah-lá bhejá, ki Tere bhái Isráel ne kahá hai, ki We sab taklífen, jo ham par án parín, tú jántá hai;

15 Kí kyúnkar hamáre bápádáde Misr men gaye, aur ham log Misr men bahut muddat rahe, aur Misrion ne ham ko aur hamáre bápádádon ko dukh diyá:

16 To jab ham KHUDÁWAND ke áge chilláe, tab us ne hamári áwáz suní; so us ne ek fríshte ko bhejá, aur ham ko Misr se nikál láyá; aur dekh, ham Qádis ke shahr men hain, jo terí dúr kí sarhadd par hai.

17 So ham ko apne mulk men hoke guzar jáne dijiye: kí ham kheton aur angúr ke bágon men dákhil na honge, aur na kúon ká paní piwenge: ham sháhráh se hoke nikle chalo jáwenge, ham dahine aur báen háth na mu-rence, jab tak kí terí sarhaddon se báhar na nikal jáwen.

18 Lekin Adúm ne us se kahá, Tú merí taraf guzar na kar; nahín to,

main talwár leke tere barákhiláf nik-lúngá.

19 Phir baní Isráel ne use kahá, kí Ham ráh se hoke chale jáenge; aur agar main, yá mere jánwar terá paní piwen, to main us kí qimat dúngá: main to bagair aur kám kiye faqat apne páon se guzar jáúngá.

20 Us ne kahá, Tú hargiz na jáegá. Tab Adúm us ke barákhiláf qúwat i bázt se bahut log leke niklá.

21 So Adúm ne Isráel ko ráh na dí, kí us kí sarhadd men se hoke jáwen: tab baní Isráel us kí taraf se mure.

22 ¶ Aur baní Isráel kí sárí jamá-at Qádis se rawána hoke koh i Ilúr par dí.

23 Aur KHUDÁWAND ne koh i Húr par, jo Adúm kí sarhadd se milá húa thá, Músá aur Ilárún ko kahá,

24 Hárún apne logon men já mile-gá: kyúnki wuh us zamín anen, jo main ne baní Isráel ko dí hai, dákhil na hogá, is liye kí tum Maribah ke páníon par mere hukm ko íálke bági húe.

25 Ilárún aur us ke bete Ili'azar ko le, aur un ko koh i Húr ke úpar lá.

26 Hárún ke kapre utár, aur unhen us ke bete Ili'azar ko pinhá: kí Ilárún apne logon men já milegá, aur wahán mar jáegá.

27 Chunánci jaisá KHUDÁWAND ne hukm kiyá thá, Músá ne waisá hí kiyá; aur we sárí jamá-at kí ánkhoñ ke sámhue koh i Ilúr par charhe.

28 Aur Músá ne Ilárún ke kapron ko utará, aur us ke bete Ili'azar ko unhen pinháyá; aur Ilárún ne wahán pahár kí choṭí par rihlat kí: aur Músá aur Ili'azar pahár par se utar áe.

29 Jab sárí jamá-at ne dekhá, kí Hárún ne wafát pái, to Isráel ká sára gharáná Hárún par tis din tak royá kiyá.

XXI BATI.

AUR jab 'Arád Kan'áni bádsháh ne, jis ká páctakht dakhán kí atráf men thá, suná, kí Isráel Athárim kí ráh se áe, to Isráel se lará, aur kitne ek un men se pakar le gayá.

2 Tab Isráel ne KHUDÁWAND kí maannat mání, aur bolá, kí Agar tú sach much un logon ko mere háth men giriftár kar de, to main un kí bastion ko haram kar dúngá.

3 Chunánchi KHUDÁWAND ne Isráel kí áwáz suní, aur Kan'ánion ko giriftár kar diyá; aur unhon ne unhen aur un kí bastion ko haram kar diyá: aur us ne us maqám ká náim Hurmah rakhá.

4 ¶ Phir unhon ne koh i Ilúr se daryá e Quzzum kí ráh se kúch kiyá, tá kí Adúm kí sarzamín se ghúm jáwen: lekin we log us ráh ke sabab niháyat dil-tang hue.

5 Aur logon ne Khudá aur Músá se bigarke yún kahá, kí 'Tum kyún ham ko Misr se nikál láe, kí ham bayábán men maren? yahán to na roti hai, na pání; hamáre ji ko is halki roti se karáhiyat áti hai.

6 Tab KHUDÁWAND ne un logon men jalánewále sámp bheje; unhon ne logon ko kátá; aur bahut se baní Isráel mar mite.

7 ¶ Tab we log Músá pás áe, aur bole, Ham ne gunáh kiyá, kí ham ne KHUDÁWAND kí aur teri budgoi kí: so tú KHUDÁWAND se dú'á máng, kí wuh ham men se un sámpo ko dúr kare. Chunánchi Músá ne logon ke liye dú'á mángi.

8 Tab KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, Ék jalánewálá sámp apne liye baná, aur ek neze par latká: aur aisá hogá, kí jo koí dasá húá us par nazar karegá, to wuh jítá ruhegá.

9 Chunánchi Músá ne pítal ká ek sámp banáke ek neze par rakhá; aur aisá húá, kí sámp ne jo kisi ádmí ko kátá, to jab us ne us pítal ke sámp par nigáh kí, to wuh jítá rahá.

10 ¶ Tab baní Isráel ne wahán se kúch kiyá, aur Aubát men khaime khare kiye.

11 Phir Aubát se kúch kiyá, aur 'Aiyé ul 'Abárim par, dasht men jo Moáb ke muqábil púrab kí taraf hai, khaime khare kiye.

12 ¶ Wahán se kúch karke wadí i Zarad men khaime khare kiye.

13 Jab wahán se chale, to Arnún ke pár áke khaime khare kiye; wuh Amúrion kí sarhadd se áke bayábán men bahtí hai: kyúnki Arnún Moáb kí sarhadd hai, Moáb aur Amúrion ke darmiyan.

14 Is sabab KHUDÁWAND ke jang-náme men likhá hai, Wuh Súfah men Wahíb par qábiz húá, aur Arnún kí nahron par,

15 Aur nahron kí us wadí par, jo 'Ar ke maqám tak játi, aur Moáb kí sarhaddon kí taraf phaili hai.

16 Aur wahán se Biar par já pare: wuh ek kúá hai, jis kí bábat KHUDÁWAND ne Músá ko kahá, kí logon ko ikatthá kar, kí main unhen pání dúngá.

17 ¶ Us waqt Isráel ne yih rág gáyá, Ai kúe, tú ubal á; us ke jawáb men tum log gáo.

18 Ra,isoq ne yih kúá khodá, qaum ke amíron ne use banáyá, hákim ke hukm se aur apní láthion se. Tab we us dasht se Mattanah ko gaye;

19 Aur Mattanah se Nahaliel ko; aur Nahaliel se Bámát ko;

20 Aur Bámát se us wadí men, jo Moáb ke mulk men hai, Písgah kí cho-ti tak, jis ká rukh bayábán kí taraf hai.

21 ¶ Wahán baní Isráel ne Saihún ko, jo Amúrion ká bádsháh thá, el-chion se yih paigám kahlá bhejá, kí

22 Ham ko apní sarzamín se guzar jáne de: ham kheton aur angúr ke bágon men dukhil na honge; ham kúe ká pání na píwenge, balki sháhráh se sídhe chale jáenge, yahán tak kí teri sarhadd se báhar ho jéen.

23 Par Saihún ne na cháhá ki Isráel us kí sarhadd se guzar jáwe; balki Saihún áp apne sab logon ko ikatthá karke Isráel se muqábalá karne ko bayában men niklá; aur us ne Yahas men pahunchke Isráel se jang kí.

24 Aur Isráel ne use talwár kí dhár se már liyá, aur us kí sarzamín par, Arnún se leke Yabúq tak, aur baní 'Ammúu tak, qabza kiyá: kyúñki baní 'Ammún kí sarhadd mazbút thí.

25 Garaz, baní Isráel ne ye sab shahr le liye; aur Amúríon ke sab shahron men, Hasbún men aur us ke sab gánwon men, baní Isráel base.

26 Hasbún Amúríon ke bádsháh Saihún ká shahr thá, jo Moáb ke agle bádsháh se lará, aur us kí sári sarzamín, Arnúu tak, us ke háth se le lí. 27 Isí liye zarb ul masal ke kahnewále yih kahte hain, ki Hasbún men áo, tá ki Saihún ká shahr bane, aur mazbút ho jáwe:

28 Kí ág Hasbún se niklí, aur shu'ala Saihún ke shahr se, jo Moáb ke 'A'r ko khá gayá, aur Arnún ke únche makánon ko sardáron ko.

29 Ai Moáb, tujh par wáwailá hai! ai Kamús kí qaum, tú halák hui! us ne apne beté, jo bháge the, aur apní betián, Amúríon ke bádsháh Saihún kí asir kar dín.

30 Ham ne unhen tíron se tamám kiyá; Hasbún, Daibún tak, tabáh húa; aur ham ne Nufah tak, hán, Madibá tak, unhen be-chirág kar diyá.

31 ¶ Aur Isráel ne Amúríon kí sarzamín men sukúnat kí.

32 Phir Músá ne jástúson ko Ya'zír men bhejá; unhon ne us ke gánw le liye, aur Amúríon ko, jo wahán the, nikál diyá.

33 ¶ Tab we phire, aur Basan kí ráh se chale; aur Basan ke bádsháh 'U'j, usí ne, aur us ke sab logon ne, jang ke liye Adrá'e men un ká sámhná kiyá.

34 Tab KHUDÁWAND ne Músá ko

farmáyá, ki Us se mat dar: kí main ne use, aur us ke log, aur us kí sarzamín ko tere háth men diyá; so tú us se wuhí kar, jo tú ne Amúríon ke bádsháh Saihún, Hasbún ke rahnewále, se kiyá.

35 Chunánchi unnon ne us ko, aur us ke beton aur sáre logon ko yahán tak márá, kí us ká kof báqi na rahá: aur us kí sarzamín ko apne qabze men kar liyá.

XXII BA'B.

PHIR baní Isráel ne kúch kiyá, aur Moáb ke maidánon men nahr í Yardan ke is pár Yarihú ke muqábil khaima khare kiye.

2 ¶ Aur Safúr ke beté Balaq ne wuh sab, jo baní Isráel ne Amúríon se kiyá, dekhá.

3 Tab Moáb un logon se nipat dará, kí we bahut the; aur Moáb baní Isráel ke sabab se pareshán húa.

4 Aur Moáb ne Midyán ke bu-zurgon se kahá, kí Ab yih guroh un sab ko, jo hamáre ás pás hain, yún chát jácگی, jis tarah se bail maidán kí ghás ko chát letá hai. Us waqt Safúr ká betá Balaq Moábion ká bádsháh thá.

5 So us ne Ba'úr ke beté Bala'am pás Fatúr ko, jo us kí qaunwálon kí sarzamín men nahr ke kináre par thá, qásid bheje, tá kí use yih kahke bulá láwen, kí Dekh, ek qaum Misr se báhar áí hai: dekh, un se zamín kí sath chhip gayí hai, aur we mere muqábil maqám karte.

6 So ab áíye, aur meri khátir se un logon ke haqq men bad-du'á kijiye; kí we mujh se bahut qawí hain: sháyad kí main gálib áke unhen már sakún, aur unhen is zamín par se hatá, dún: kí main yaqín jántá hún, kí jise tú barakat detá hai, use parakat hotí, aur jis par tú la'nat kartá, wuh la'nati húa.

7 So Moáb ke masháikh aur Midyán ke buzurg jádú kí mazdúrí háth

men leke rawána hûe, aur Bala'am pás ac, aur Balaq ká paigám use pahuncháya.

8 Us ne unhen kahá, ki A'j rát tum yahán raho, aur jaisá kuchh KHUĐAWAND mujhe farmáegá, main tumhen kahúngá. Chunánci Moáb ke amíron ne Bala'am ke yahán maqám kiya.

9 Tab KHudá Bala'am pás áya, aur us se kahá, Ye kaun ádmí haiñ, jo tere pás haiñ?

10 Bala'am ne KHudá ko jawáb diya, ki Satúr ke beté Balaq ne, jo Moáb ká bádsháh hai, mere pás kahlá bhejá hai, ki

11 Dekh, ek qaum hai, jo Misr se nikal áí hai, aur un se zamín kí sath chhip gayi: tú á, aur meri khátir ke liye un ke haqq men bad-du'á kar; sháyad main un par gálib á sakúñ, aur unhen bhagá dún.

12 Tab KHudá ne Bala'am ko kahá, Tú un ke sáth mat jáiyo; tú un logon ke haqq men bad-du'á na kíjiyo: is liye ki we mubáarak haiñ.

13 Bala'am ne subh ko uthke Balaq ke amíron se kahá, Tum apni sarzamin ko jáo; kyúñki KHUĐAWAND mujhe tumháre sáth jáne kí 'ijázat nahín detá.

14 Aur Moáb ke sardár uthé, aur Balaq pás gaye, aur bole, ki Bala'am hamáre sáth áne se inkár kartá hai.

15 ¶ Tab Balaq ne aur amíron ko, jo pahlon se ziyáda, aur sharáfat men un se barhkar the, dúsrí bár bhejá.

16 Unhon ne Bala'am pás áke us se kahá, Safúr ke beté Balaq ne yún kahá hai, ki Mere pás áne se kisi tarah na rukiye:

17 Main bahut barí 'izzat se terá martaba barháúngá, aur jo kuchh tú mujhe farmáegá, main tere liye karúngá: main teri minnat kartá hún, ki á, aur in logon ke haqq men meri khátir se bad-du'á kar.

18 Bala'am ne Balaq ke khádimon ke jawáb men kahá, Agar Balaq apná

ghar rúpe aur sone se bharke mujhe lewe, tau bhí main KHUĐAWAND apne KHudá ke hukm se báhar nahín já saktá hún, ki us se kam yá ziyáda karúñ.

19 So ab áp bhí is rát ko yahán kátiye; tá ki main dekhún, ki KIRUDAWAND mujhe kyá aur farmátá hai.

20 Phir KHudá rát ko Bala'am pás áya, aur use kahá, Agar we log tujhe buláne áwen, to uth, aur un ke sáth já: magar jo bát main tujhe kahúngá, wuhí kíjiyo.

21 So Bala'am subh ko uthá, aur apni gadhí par zín rakhá, aur Moáb ke amíron ke hamráh gayá.

22 ¶ Tab KHudá ká qahr bharká, is liye ki wuh gayá: aur KHUĐAWAND ká frishta jáke ráh men khará húa, tá ki us se muzáhamat kare. Pas wuh apni gadhí par charhá húa játa thá, aur us ke do chákar us ke sáth the.

23 So gadhí ne KHUĐAWAND ke frishte ko dekhá, ki ráh men khará hai; aur us ke háth men khinchí hui talwár hai: tab gadhí ne ráh se munh morá, aur maidán ko onáli: tab Bala'am ne gadhí ko mára, tá ki use ráh par láwe.

24 Tab KHUĐAWAND ká frishta angúristán ke ek kúche men khará húa; wahán ek diwár idhar thi, aur ek diwár udhar.

25 Phir jo gadhí ne KHUĐAWAND ke frishte ko dekhá, to diwár se já ári, aur Bala'am ká páñw diwár se dabáyá: phir us ne use mára.

26 Tab KHUĐAWAND ká frishta phir áge chalá, aur ek tang ráh men, jalán jagah na thi ki dahne yá báen mure, jáke khará húa.

27 Phir jo gadhí ne KHUĐAWAND ke frishte ko dekhá, to Bala'am ko liye hûe baith gayi: tab Bala'am ká gussa bharká, aur us ne gadhí ko láthi se mára.

28 Tab KHUĐAWAND ne gadhí ká munh kholá, aur us ne Bala'am ko

kahá, Main ne terá kyá kiyá hai, ki tú ne yih tín bár mujhe mará?

29 Bala'am ne gadhí ko kahá, ki Tú ne mujhe mashkara banáyá : kásh ki mere háth men talwár hotí, to main tujhe isí dam márke dál detá.

30 Gadhi ne Bala'am ko kahá, Kyá main teri gadhi nahin hún, jis par tú charhá húa hai, jab se ki main tujh pás hún, is din tak? kabhú main ne tujh se aisá kiyá hai? Wuh bolá, Nahin.

31 Wúphín KHUDÁWAND ne Bala'am kí ánkhen kholín, aur us ne KHudáwand ke frishte ko dekhá, ki ráh men khará hai, aur us ke háth men ek talwár khinchí hui hai : us ne apná sir jhukáyá, aur aundhá girá.

32 KHUDÁWAND ke frishte ne use kahá, ki Tú ne apní gadhi ko yih tín bár kyún mará? dekh, main niklá hún, ki terá mukhálif banún, is liye ki teri chál meri nazar men terhi hai :

33 Aur gadhi ne mujh ko dekhá, aur wuh yih tín martaba mere sámhne se na phiri : agar wuh mere sámhne se na phiri, to main tujh ko már hí dáltá, aur us ko jítá chhortá.

34 Bala'am ne KHUDÁWAND ke frishte ko kahá, Mujh se gunáh húa, aur main ne na jáná ki tú mere muqábale ko ráh men khará hai : so agar tú us se ná-khush hai, to main phir jáún.

35 KHUDÁWAND ke frishte ne Bala'am ko kahá, Ab to tú un ádmion ke sáth já : magar faqat wuhí bát, jo main tujhe kahúngá, kahiyó. So Bala'am Balaq ke amiron ke hamráh gayá.

36 ¶ Jab Balaq ne suná, ki Bala'am pahunchá hai, wuh us ke istiqbál ko nikalke Moáb ke us shahr tak gayá, jo Arnún ki sarhadd aur us ke mulk ki dúr ke siwáne par thá.

37 Tab Balaq ne Bala'am ko kahá, Kyá main ne tákidan tere pás na bhejá thá, ki tujh ko buláwen? tú

mujh pás kyún na chalá áyá? kyá mujh men táqat nahin, ki terá martaba barháún?

38 Bala'am ne Balaq ko jawáb diyá, Dekh, main tujh pás áyá : mujh men ab kuchh táqat hai, ki tujhe koí bát kahún? wuh bát jo KHudá mere munh men dálegá, wuhí main kahúngá.

39 Aur Bala'am Balaq ke sáth gayá, aur we jákar Qaryat Hissát men dákhil hue.

40 Balaq ne bail aur mendhe zabh kiye, aur Bala'am aur un sardaron ke pás, jo us ke sáth the, bheje.

41 Aur subh ko yún húa, ki Balaq ne Bala'am ko sáth liyá, aur use Ba'al kí únchi jagahon par láyá, tá ki wahún se us qaum ki intihá tak dekhe.

XXIII BAB.

TAB Bala'am ne Balaq ko kahá, ki Mere liye yahán sá mazbah baná, aur mere liye yahán sá bail aur sá mendhe taiyár kar.

2 Balaq ne, jaisá Bala'am ne kalá thá, kiyá; aur Balaq aur Bala'am ne har mazbah par ek bail aur ek mendhá charháyá.

3 Phir Bala'am ne Balaq ko kahá, ki Apní sokhtani qurbáni ke pás khará rah, aur main játa hún; sháyad KHUDÁWAND mujh se muláqat kare: jo kuchh wuh mujhe dikháegá, main tujh se kahúngá. So wuh ek únchi jagah par chalá.

4 Chumánchi KHudá Bala'am ko milá : us ne use kahá, Main ne sá mazbah taiyár kiye, aur un par ek ek bail, aur ek ek mendhá charháyá.

5 Tab KHUDÁWAND ne ek bát Bala'am ke munh men dáli, aur use kahá, Balaq kane phir já, aur us ko yún kah.

6 So wuh us ke pás phir áyá; aur kyá dekhtá hai, ki wuh apní sokhtani qurbáni ke nazdik Moáb ke sab amiron samet khará hai.

7 Tab us ne apní masal kahni shurú' kí, ki Moáb ke bádsháh- Balaq ne A'ram se, púrab ke paharon se, mujh

ko bulwáyá: A'íyo, Ya'qúb ko meri khará hai. Tab Balaq ne us se púchhá, khátir se bad-du'á kijiyo; aur áíyo, KHUDÁWAND ne kyá farmáyá? Ísráel ko burá kahíyo.

18 Tab us ne apní masal kahní karún, jis ko KHUDÁ ne bad-du'á nahín ki? yá us ko burá kahún, jis ko KHUDÁWAND ne burá nahín kahá?

9 Kyúki chatánon kí choṭí par se main us ko dekhá hún, aur ṭílon se main use táktá hún: dekh, ye akele sukúnat karenge, aur qaumon ke darmiyán we shumár na kiye jáenge.

10 Ya'qúb kí gard ke zarron ko kaun gin saktá hai, aur baní Ísráel kí chautháí kaun shumár kar saktá hai? Kásh kí main sádíqon kí maut marún, aur meri 'áqíbat un kí sí ho!

11 Tab Balaq ne Bala'am ko kahá, Yih tú ne mujh se kyá kiya? Main tuihe láyá, kí mere dushmanon ko bad-du'á kare, aur dekh, kí tú unhen sará-sar barakat de chuká.

12 Us ne jawáb diyá aur kahá, Kyá is par liház karná mujhe wájib nahín, kí wuhí bát, jo KHUDÁWAND ne mere munh men dáli, kahún?

13 Phir Balaq ne use kahá, Ab mere sáth aur ek jagah chaliye; wahán se áp un ko dekhiye: tú un men se faqat kinárewálon ko dekhagá; we sab ke sab dekhe na jáenge; mere liye wahán se un par bad-du'á kar.

14 ¶ So wuh use wahán se Zufim ke maidán men koh i Pisgah kí choṭí par le gayá; wahán sáṭ mazbah banáe; har mazbah par ek bail aur ek mendhá charháyá.

15 Tab us ne Balaq se kahá, kí Tú yabán apní sokhtaní qurbáni pás thahrá rah, jab tak kí main wahán KHUDÁ se muláqát karún.

16 Chunáuchi KHUDÁWAND Bala'am ko milá, aur us ke munh men bát dáli, aur farmáyá, Balaq pás phir já, aur yún kah.

17 Aur jab wuh us pás pahunchá, to kyá dekhá hai, kí wuh apní sokhtaní qurbáni ke pás Moáb ke ra,ison samet

19 KHUDÁ insán nahín, jo jhúth bole, na ádmízád hai, kí pashemán howe: kyá us ne jo kuchh kí kahá hai, so bajá na láwegá; aur jo kuchh kí farmáyá hai, kyá use purá na karegá?

20 Dekh, main ne hukm páyá, kí barakat dún; us ne barakat dí hai; main ise badal nahín saktá.

21 Wuh Ya'qúb men badi nahín pátá, na Ísráel men fasád dekhá hai: KHUDÁWAND us ká KHUDÁ us ke sáth hai, aur bádsháh kí dhúm un ke darmiyán hai.

22 KHUDÁ unhen Misr se nikál láyá: us ká gainde ká sá zor hai.

23 Koí afsún Ya'qúb par nahín chaltá, koí bad-fáli Ísráel ke barkhiláí nahín: chunáuchi isí waqt Ya'qúb ke aur Ísráel ko haqq men yih kahá jáegá, kí KHUDÁ ne kyá kiya!

24 Dekh, ye log bhári singh ke taur se kharé hongé, aur wuh áp ko jawán singh kí tarah utháwegá: wuh na sowegá, jab tak kí shikár na khá le, aur jab tak kí márke us ká lahú na pí le.

25 ¶ Tab Balaq ne Bala'am ko kahá, Tú hargiz bad-du'á na kar, aur unhen tú hargiz barakat na de.

26 Bala'am ne jawáb diyá, aur Balaq ko kahá, Kyá main ne tuihe nahín kahá, kí Sab kuchh jo KHUDÁWAND kahegá, main wuhí karúngá?

27 ¶ Tab Balaq ne Bala'am ko kahá, A'íye, main áp ko ek aur jagah le jáún; sháyad KHUDÁ ko pasand áwe, kí tú mere liye wahán se un par bad-du'á kare.

28 Tab Balaq Bala'am ko Fagúr kí choṭí par, jis ká rukh bayábán kí taraf hai, láyá.

29 Wahán Bala'am ne Balaq se kahá, ki Mere liye yahán sát mazbah baná, aur is jagah mere wáste sát bai aur sát mendhe taiyár kar.

30 Chunáuchi Balaq ne, jaisá Bala'am ne farmáyá thá, kiyá; aur har ek mazbah par ek bail aur ek mendhá guzráná.

XXIV BA'B.

JAB Bala'am ne dekhá, ki Isráel ko barakat dená KHUDÁWAND ko khush áyá, to wuh ab ke, jaisá áge shugún ke khoj men játá thá, na gayá. balki bayábán kí taraf tawajjuh kí.

2 Aur Bala'am ne apní ánkhi utháí. aur Isráel ko dekhá, ki apne firqon kí tartíb par thahrá hai; tab Rúh Ulláh us par názíl húi.

3 Aur wuh apní masal le chalá, aur bolá, Ba'úr ká betá Bala'am kahtá hai, hán, wuh shakhs, jis kí ánkhen khul gayi hain, kahtá;

4 Wuh, jis ne KHUDÁ kí báten sunín, aur Qádir í mutlaq kí royá ko dekhá hai, so pará thá, par us kí ánkhen khulí thin, kahtá hai:

5 Kyá hí khúb hain tere khaima, ai Ya'qúb, aur tere maskan, ai Isráel!

6 Ye phaile hñe hain, wádion kí tarah se, aur lab í daryá ke bágon ke taur par, jaise 'úd ke darakht jo KHUDÁWAND ne lagáe hon, aur jaise deodár ke darakht, jo pání ke kanára hon.

7 Aur wuh apní mothon se pání baháwegá, aur us ká bij bahut se pánon men hogá; us ká bádsháh Agág se buzurg hogá, aur us kí bádsháhát buland hogí.

8 KHUDÁ us ko Misr se báhar nikál láyá; us men gaunde kí qúwat hai: wuh qaumon ko, jo us ke dushman hon, khá jáegá, aur un kí haddíán tor dálegá, aur apne tiron se unhen chhedegá.

9 Wuh jhuktá hai, aur singh ke mánnind, balki bhárfí singh kí tarah, baith játá: us ko kaun uthá saktá hai? Mubáarak hai wuh, jo tujhe mu-

báarak kahe; aur mal'ún hai wuh, jo tujh par la'nat kare.

10 ¶ Tab Balaq ká gussa Bala'am par bharká, aur us ne apní tálíán márin: aur Balaq ne Bala'am ko kahá, Main ne tujhe buláyá, ki tú mere dushmanon par bad-du'á kare; aur dekh, tú ne tínon bár unhen sarásar barakat bakhshí.

11 Chal, ab apne makán ko bhág: main ne dil men kahá thá, ki barí 'izzat se terá martaba barháún; par dekh, KHUDÁWAND ne tujhe 'izzat se báz rakhá.

12 Bala'am ne Balaq ko jawáb diyá, Kyá main ne tere qásidon ko bhí, jinhen tú ne mere pás bhejá, na kahá thá, ki

13 Agar Balaq apná ghar rúpe sone se bharke mujhe dowe, mujhe táqat nahín, kí KHUDÁWAND ke farmán ke siwá, apne dil se kuchh bhalá yá burá kahtún; balki jo kuchh KHUDÁWAND kahegá, main wuhí kahúngá?

14 Ab tú dekh, main apne logon men játá hún; so tú á, ki main tujhe khabar dúngá, ki ye log tere logon se pichhle dinon men kyá karenge.

15 ¶ Phir us ne apní masal kahní shurú' kí, aur bolá, Ba'úr ká betá Bala'am kahtá hai; hán, wuh shakhs, is kí ánkhen khul gayi hain, kahtá;

16 Wuh, jis ne KHUDÁ kí báten sunín, aur Haqq Ta'álá ká 'ilm páyá, jis ne Qádir í mutlaq kí royá dekhi, so pará thá, par us kí ánkhen khulí thin, kahtá hai:

17 Main use dekhúngá, par abhi nahín; main us par nazar karúngá, par na nazdík se; Ya'qúb se ek sitára niklegá, aur Isráel se ek 'asá uthégá, aur Moáb kí nawáhi ko már legá, aur sab hangáma-karnewálon ko halák karegá.

18 Adúm milkiyat hogí, hán, Sha'ir apne dushmanon kí milkiyat hogá, aur Isráel bahádurí karegá.

19 Ya'qúb kí usl se niklegá wuh,

jo riyásat karegá, aur use, jo shahr men báqí rah jáegá, halák karegá.

20 ¶ Phir us ne 'Amáliq ko dekhá, aur apní masal le chalá, aur bolá, 'Amáliq qaumon ke dariniyán pahlá thá, par us ká anjám nestí nábúdí hogí.

21 Phir us ne Qainion par nigáh kí, aur apní masal kahní shurú' kí, aur bolá, ki Terá maskan mazbút hai; tú pahár par apná áshiyána banátá :

22 Lekin Qainí barbád honge, yahan tak ki Asúr tuihe pakar le jáegá.

23 Phir wuh apní masal le chalá, aur bolá, Afsos ! kaun zinda rahegá, jab Khudá yún hi karegá ?

24 Aur Kittim kí taraf se jaház áwenge, aur Asúr ko dukh denge, aur 'Ibr ko bhí dukh denge ; par wuh bhí nest o nábúdí hogá.

25 Tab Bala'am uthá, aur rawána húa, aur apne makán ko phir gayá ; aur Balaq ne bhí apní ráh lí.

XXV BA'B.

SO Isráel Sittim men muqím húa, aur logon ne Moábion kí betion se harámkarí shurú' kí.

2 Unhon ne apne ma'búdon kí qurbánion par logon kí da'wat kí : so logon ne kháyá, aur un ke ma'búdon ko sija kiyá.

3 Aur Isráelí Ba'al-Fagúr se mile : tab KHUDÁWAND ká qahr baní Isráel par bharká.

4 Aur KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, Qaum ke sáre sardáron ko pakar, aur un ko KHUDÁWAND ke liye áftáb ke muqábil latká de, tá ki KHUDÁWAND ke gazab ká bharákná Isráel par se tal jáwe.

5 So Músá ne baní Isráel ke hákimon ko kahá, ki Tum men se har ek apne logon ko, jo Ba'al-Fagúr se mil gaye hai, qatl kare.

6 ¶ Aur dekho, ki ek Isráelí áyá, aur apne bháion ke pás ek Midyání 'aurat Músá aur baní Isráel kí sári jamá'at kí ánkhon ke sámhne láyá,

aur wuh jamá'at khaime ke darwáze par rotí thí.

7 Aur jab ki F'inihás bin Ili'azar bin Hárún káhin ne yih dekhá, wuh jamá'at men se uthá, aur barchhí háth men lí ;

8 Aur us mard ke píchhe khaime men ghusá, aur un donon ko, Isráelí mard aur us 'aurat ke peṭ ko, chhedá. Tab baní Isráel men se wabá játi rahí.

9 We, jo us wabá men mare, chauthís hazár the.

10 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

11 F'inihás ne, jo Hárún káhin ke bete Ili'azar ká betá hai, mere qahr ko baní Isráel par se pherá, ki un ke bích use mere liye gairat áí ; isi liye main ne baní Isráel ko apní gairat se nábúdí na kiyá.

12 So tú kah, Dekh, main ne us se apná sulh ká 'ahd bándhá :

13 So wuh us ke liye hogá, aur us ke ba'd us kí nasl ke liye kahánat ká 'ahd i abadí hogá ; kyúñki wuh apne Khudá ke liye gairatmand thá, aur us ne baní Isráel ke liye kafára diyá.

14 Us Isráelí shakhs ká nám, jo us Midyání 'aurat ke sáth mārā gayá, Zimrí thá, Salú ká betá, jo baní Sama'un ke firqe ke ek ábáí khandán ká sardár thá.

15 Aur us Midyání 'aurat ká nám, jo mārī gayí, Kazbí thá, Súr kí betí, jo ek guroh ká sardár, aur baní Midyán men 'áli-khandán thá.

16 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

17 Midyánion ko tang karo, aur unhen máro :

18 Kyúñki we apne makron se, ki jin se tum ko fareb diyá hai, Fagúr kí bábat, aur Kazbí kí bát men, jo Midyán ke sardár kí betí, aur un kí bahin thí, jo us wabá ke Jin, jo Fagúr ke sabab se húi, mārī gayí, tum ko tang karte hai.

XXVI B.A.B.

AUR aisá húa, ki ba'd us wabá ke, KHUDÁWAND ne Músá ko aur Hárún káhin ke bete Ili'azar ko, khitáb karke kahá, ki

2 Baní Isráel kí sári jamá'at ko, un ke ábái khándánon ke mutábíq, bís baraswále se leke úparwále tak, jítne isráel men jang ke liye nikalne ke qábil hain, gin jáo.

3 Chunánci Músá aur Ili'azar káhin ne Moáb ke maidánon men Yardan ke kináre, Yarihú ke muqábil, un se kahá,

4 Tum, logon ko, bís baraswále se leke úparwále tak, gino, jaise KHUDÁWAND ne Músá aur baní Isráel ko, jo Misr kí zamín se nikle the, hukm kiya thá.

5 ¶ Rúbin, Isráel ká palauthá betá: Rúbin ke beton men Hanúk, jis se Hanúkion ká gharáná hai; aur Phalú, jis se Phalwíon ká gharáná hai;

6 Aur Hasrún, jis se Hasrúnion ká gharáná hai; aur Karíní, jis se Karmíon ká gharáná hai.

7 So Rúbin ke gharáne ye hain: un ke sab, jo gine gaye, tentális hazár sátt sau tís the.

8 Aur Phalú ke bete: Iliáb.

9 Aur Iliáb ke bete Namúel, aur Dátan, aur Abirám: ye we Dátan aur Abirám hain, jamá'at ke chune hue, jo Qurah kí guroh men shámil hoke, jis waqt KHUDÁWAND se jhagarte the, Músá aur Hárún se jhagre:

10 Aur zamín ne apná munh kholá, aur unhen Qurah samet nigal liyá, jis waqt wuh guroh marí, jab kí ág ne arháí sau ádmíon ko khá liyá: so we íbrat ke wáste nishána hue.

11 Lekin Qurah ke larke na mare.

12 ¶ Aur baní Sama'un apne gharánon ke muwáfíq ye the: Namúel, jis se Namúelion ká gharáná; aur Yamín, jis se Yamínion ká gharáná; aur Yakín, jis se Yakínion ká gharáná;

13 Aur Zárah, jis se Zárahion ká gharáná; aur Sául, jis se Sáulíon ká gharáná.

14 Aur ye Sama'uníon ke gharáne hain; un men báis hazár do sau the.

15 ¶ Aur baní Jadd apne gharánon ke muwáfíq ye the: Safún, jis se Safúnion ká gharáná; aur Hájí, jis se Hájíon ká gharáná; aur Súní, jis se Súníon ká gharáná;

16 Aur Úzní, jis se Úzníon ká gharáná; aur 'Írí, jis se 'Íríon ká gharáná;

17 Aur Arúd, jis se Arúdíon ká gharáná; aur Arelí, jis se Arelíon ká gharáná.

18 Baní Jadd ke yihí gharáne hain; mutábíq un ke, jo un men se gine gaye, chálís hazár pánch sau the.

19 ¶ Yahúdáh ke bete 'Ír aur Onán: magar 'Ír aur Onán Kan'an men mar gaye.

20 Aur baní Yahúdáh apne gharánon ke muwáfíq ye hain: Seláh, jis se Seláníon ká gharáná; aur Pháras, jis se Phárasíon ká gharáná; aur Zarah, jis se Zarahíon ká gharáná.

21 Baní Pháras ye hain: Hasrún, jis se Hasrúnion ká gharáná; aur Hamúl, jis se Hamúlíon ká gharáná.

22 Ye baní Yahúdáh ke gharáne hain: mutábíq un ke, jo un men se gine gaye, chhihattar hazár pánch sau the.

23 ¶ Aur baní Ishakár apne gharánon ke muwáfíq ye hain: Tola', jis se Tola'íon ká gharáná; Fuwah, jis se Fuwahíon ká gharáná;

24 Yasúb, jis se Yasúbíon ká gharáná; Samrún, jis se Samrúníon ká gharáná.

25 Ye Ishakár ke gharáne hain: mutábíq un ke, jo un men se gine gaye, chaunsath hazár tin sau the.

26 ¶ Aur baní Zabulún apne gharánon ke muwáfíq ye hain: Sarad, jis se Saradíon ká gharáná; Ailún, jis se Ailúníon ká gharáná; Yahliel, jis se Yahlielíon ká gharáná.

27 Aur ye Zabulúnion ke gharáne hain: mutábiq un ke, jo un men se gine gaye, sáth hazár pánch sau the.

28 Aur baní Yúsuf apne gharánon ke muwáfiq ye the: Munassí aur Ifráím.

29 Munassí ká betá Makír, jis se Makírion ká gharáná; Makír se Jili'ád paidá húa, jis se Jili'ádion ká gharáná.

30 Jili'ád ke beté ye hain: I'azar, jis se I'azarion ká gharáná; aur KHALAQ, jis se KHALAQION ká gharáná;

31 Aur ASRIEL, jis se ASRIELION ká gharáná; aur SIKM, jis se SIKMION ká gharáná;

32 Aur SIMIDA', jis se SIMIDA'ION ká gharáná; aur HIFR, jis se HIFRION ká gharáná.

33 ¶ HIFR ká betá SILÁFIHÁD; us ke bete na the, betián thin: aur SILÁFIHÁD kí betion ke nám ye hain; Mahlah, aur Nu'ah, aur Hajlah, aur Milkah, aur Tirzah.

34 Aur ye Munassí ke gharáne hain: un men se, jo gine gaye, báwan hazár sáth sau the.

35 ¶ Aur baní Ifráím apne gharánon ke muwáfiq ye hain: SÚTALAH, jis se SÚTALAHION ká gharáná; aur BAKAR, jis se BAKRION ká gharáná; aur TAHAN, jis se TAHANION ká gharáná.

36 Aur SÚTALAH ká betá 'ERÁN, jis se 'ERÁNION ká gharáná.

37 Aur ye baní Ifráím ke gharáne hain: un men se, jo gine gaye, battis hazár pánch sau the. So baní Yúsuf apne gharánon ke muwáfiq ye the.

38 ¶ Aur baní Binyamín apne gharánon ke muwáfiq ye hain: BALÁ, jis se BALÁ'ION ká gharáná; aur ASHBEL, jis se ASHBELION ká gharáná; aur AKHIRÁM, jis se AKHIRÁMION ká gharáná;

39 Aur SÚFÁM, jis se SÚFÁMION ká gharáná; aur HÚFÁM, jis se HÚFÁMION ká gharáná.

40 BALÁ' ke do beté the: ARD, jis se ARDION ká gharáná; aur NA'AMÁN, jis se NA'AMÁNION ká gharáná;

41 Ye baní Binyamín ke gharáne the: un men se, jo gine gaye, paintá-lis hazár chha sau the.

42 ¶ Aur baní DÁN apne gharánon ke muwáfiq ye hain: SÚHÁM, jis se SÚHÁMION ká gharáná. Ye DÁN ke gharáne hain, mutábiq un ke gharánon ke.

43 SUHÁMION ke sáre gharáne, mutábiq un ke jo un men se gine gaye, chaunsáth hazár chár sau the.

44 ¶ Aur baní A'SHAR apne gharánon ke muwáfiq ye hain: YIMNÁH, jis se YIMNION ká gharáná; aur ISWÍ, jis se ISWION ká gharáná; aur BARÍ'ÁH, jis se BARÍ'ÁHION ká gharáná.

45 Baní BARÍ'ÁH ye hain: HIBR, jis se HIBRION ká gharáná; aur MALKIEL, jis se MALKIELION ká gharáná.

46 Aur A'SHAR kí betí ká nám SARAH thá.

47 Aur ye baní A'SHAR ke gharáne hain; mutábiq un ke, jo un men se gine gaye, tirpan hazár chár sau the.

48 ¶ Baní NAFTÁLÍ apne gharánon ke muwáfiq ye hain: YAHASIEL, jis se YAHASIELION ká gharáná; aur JÚNÍ, jis se JÚNION ká gharáná;

49 Aur YISR, jis se YISRION ká gharáná; aur SALÍM, jis se SALÍMION ká gharáná.

50 So ye NAFTÁLÍ ke gharáne hain, mutábiq un ke gharánon ke: un men se, jo gine gaye, paintá-lis hazár chár sau the.

51 Ye sab baní Isráel, jo gine gaye, chha lákh ek hazár sáth sau tis the.

52 ¶ PHIR KHUDÁWÁND ne MÚSÁ ko khitáb karke farmáyá,

53 Inhin ko, un ke námon ke shumár ke muwáfiq, yih zamín mirás ke taur par bánt dí jáwe.

54 Tú bahuton ko bahut sí mirás díjiyo, aur thoron ko thorí mirás: har ek ko us kí mirás usí ke shumár kiye hús logon ke hisáb se dí jáwe.

55 Lekin zamín qur'a se taqásim kí jáwe: we apne ábái firqon ke námon ke muwáfiq mirás lewen.

56 Bahut hon, ya thoṛo, qur'a se un kī mirás taqsim kī jāwe.

57 ¶ Aur we, jo banī Lāwī meṇ gine gaye, apne ábái gharáṇoṇ ke hisáb se ye haṇ : Jairsún, jis se Jairsún-ṇoṇ ká gharáná; Qihát, jis se Qihát-ṇoṇ ká gharáná; Mirári, jis se Mirári-ṇoṇ ká gharáná.

58 Banī Lāwī-ṇoṇ ke gharáne ye haṇ : Libní ká gharáná, Habún ká gharáná, Mahlí ká gharáná, Músi ká gharáná, Qurah ká gharáná. Aur Qihát se 'Amráṁ paidá huá.

59 Aur 'Amráṁ kī jorú ká nám Yúkabid thá, Lāwī kī beṭi, jise us k' Mú Lāwī se Misr meṇ janí : so wuh 'Amráṁ se Hárún aur Músá aur un k' bahin Miryam ko janí.

60 Aur Hárún ko beṭe ye the ; Nadab, aur Abihú, aur Ili'azar, aur Itamar.

61 So Nadab aur Abihú, us waqt kī unhoṇ ne ek ajnabí ág KHUDÁWANI ke huzúr guzráni mar gaye.

62 Aur we, jo un meṇ gine gaye, ek mahinewále se leke úparwále tak, teís hazár mard the : ye banī Isráel meṇ nahin gine gaye ; kyúṅki un ko banī Isráel ke sáth mirás nahin dí gayí.

63 ¶ Ye we haṇ, jo Músá aur Ili-'azar káhin se gine gaye, kī unhoṇ ne banī Isráel ko Moáb ke maidáṇoṇ meṇ, Yardan ke kanáre, Yarihú ke muqábil, shumár kiya.

64 Par Músá aur Hárún káhin ke gine hūṇ meṇ se, jis waqt banī Isráel ko dasht i Siná meṇ giná thá, ek sbakhs bhí in meṇ na thá.

65 Kyúṅki KHUDÁWAND ne un ke haqq meṇ farmáyá thá, kī We yaqínan bayábn meṇ mar jáenge. Chunánci un meṇ se, siwá Yafunnah ke beṭe Kálíb, aur Nún ke beṭe Yashú' ke, ek bhí na bachá.

XXVII BA'B.

TAB Yúsuf ke beṭe Munassí ke gharáṇoṇ meṇ se Siláfihád bin Hifir bin Jili'ád bin Makír bin Munassí kī beṭián, jin ke nám ye haṇ, Mahlah,

aur Nu'áh, aur Hajlah, aur Milkah, aur Tirzah, nazdik áin ;

2 Aur Músá, aur Ili'azar káhin, aur amíroṇ, aur sab jamá'at ke sámhne, jamá'at ke khaime ke darwáze ke nazdik, kharí hūṇ, aur bolin, kī

3 Hamára báp dasht meṇ mar gayá ; wuh un ke majma' meṇ, jo KHUDÁWAND ke barkhiláf hoke ikatṭhe hde the, ya'ne Qurah ke majma' meṇ, shámil na thá ; balki apne gunáh ke sabab mar gayá ; us ká koí beṭá na thá.

4 So hamáre báp ká nám us ke gharáne se káhe ko játá rahe ? kyá is liye kī us ká koí beṭá na thá ? Ham ko hamáre báp ke bháioṇ ke shámil hál hissa do.

5 Músá un ká muqaddama KHUDÁWAND ke huzúr le gayá.

6 ¶ KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kī

7 Siláfihád kī beṭián sach kahtí haṇ : tú unheṇ un ke báp ke bháioṇ inen shámil karke mirás de ; aur aisá kar, kī un ke báp kī mirás un meṇ jári rahe.

8 Aur banī Isráel ko kah, Agar koí mard mar jáe, aur us ká koí beṭá na ho, to us kī mirás us kī beṭi ke liye jári rahe.

9 Agar us kī beṭi bhí na ho, to us ke bháioṇ ko us kī mirás díjiyo.

10 Agar us ke bhái bhí na hoṇ, to tum us kī mirás us ke báp ke bháioṇ ko do.

11 Agar us ke báp ke bhái bhí na hoṇ, to tum us kī mirás us ke gharáne meṇ se us ko, jis kī qarábat us se ziyáda nazdik ho, do ; wuh us ká wáris hogá : aur yih hukm banī Isráel ko liye, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, farz hogá.

12 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, Ab tú Abárim ke is pahár par charh, aur us zamín ko, jo maine ne banī Isráel ko 'ináyat farmái hai, dekh.

13 Aur jab tú use dekh legá, to tú

bhí apne logon men mil jáegá, jis tarah terá bháí Hárún mil gayá.

14 Kyúñki jab jamá'at ne mujh se jhagrá kiyá, to tum ne bhí dasht i Sín men sarkashí kí, us hukm kí bábat, kí wahán ke pání par un kí ánkhoñ ke sámhne meri taqádis kí jáwe: yih wuhí Maribah ká pání hai, Sín ke dasht men, Qádis ke nazdik.

15 ¶ Tab Músá ne KHUDÁWAND ke huzúr khitáb karke kahá, kí

16 Aí KHUDÁWAND, sab jismon kí jánoñ ke KHUDá, kisi ádmí ko jamá'at ká sardár baná,

17 Jo un ke áge áge báhar jáe, aur un ke áge áge andar áwe, aur báhar andar áne jáne men un ká rahbar ho, tá kí KHUDÁWAND kí jamá'at un bheñon kí mánind na ho, jin ká koi charwáhá nahín.

18 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Músá ko kahá, kí Nún ke beté Yashú' ko le; wuh ek shakhs hai, jis men Rúh hai: us par apná háth rakh:

19 Aur use Ili'azar káhin, aur sári jamá'at ke áge khará kar, aur use un ke huzúr wasíyat kar.

20 Aur apní 'ízzat men se kuchh us par dál de, tá kí baní Isráel kí sári jamá'at us kí farmánbardári kare.

21 Wuh Ili'azar káhin ke áge khará ho, jo us ke liye U'rim ká hukm KHUDÁWAND ke huzúr púchhe: wuh, aur sáre baní Isráel, sári jamá'at samet, us ke kahne se báhar nikleñ, aur us ke kahne se bhitar áwen.

22 So Músá ne, jaisá KHUDÁWAND ne use farmáyá thá, kiyá: aur us ne Yashú' ko leke Ili'azar káhin aur sári jamá'at ke sámhne khará kiyá:

23 Aur us ne apné háth us par rakhe, aur use, jaisá KHUDÁWAND ne us ko farmáyá thá, wasíyat kí.

XXVIII B'A'B.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, kí

2 Baní Isráel ko hukm kar, aur unheñ kah, kí Meri qurbáni, aur meri

roṭí meri un qurbáníon ke wáste jo ág se guzrání játín, tá kí mere liye ḡhush-bú hon, so yád rakho, kí tum unheñ mere liye un ke waqt i mu'áyan men guzráno.

3 Tú unheñ kah, kí Qurbáni jo cháhiye kí tum KHUDÁWAND ke liye ág se guzráno, so yih hai: eksála be-'aib do barre, roz roz yih soḡhtaní qurbáni hamesha ke liye;

4 Ek barra subh ko guzráno, aur ek barra zawál aur gurúb ke darmiyán guzráno;

5 Aur aifah ká ek daswán hissa maida, chauthái hín kuṭe hús tel se milá hús, nazr kí qurbáni ke liye.

6 Yih wuh hamesha kí soḡhtaní qurbáni hai, jo koh i Síná par mu-qarrar kí gayí, kí ḡhushbúí ho, aur ág se KHUDÁWAND ke liye guzrání jáwe.

7 Aur us ká tapáwan chauthái hín mai ek ek barra ke liye: maqdis hí men us muskir ko KHUDÁWAND ke liye bitáyo, kí tapáwan ho.

8 Aur jab tú dúsrá barra zawál aur gurúb ke darmiyán guzráne, to fajr kí nazr kí qurbáni aur us ke tapáwan ke taur par use KHUDÁWAND kí ḡhushnúdí kí bú ke liye ág se guzrán.

9 ¶ Aur sabt ke roz eksála be-'aib do barre, aur nazr kí qurbáni do dasweñ hisse maida tel se milá hús, us ke tapáwan samet.

10 Yih sabt ba sabt kí soḡhtaní qurbáni hai, jo hamesha kí soḡhtaní qurbáni aur us ke tapáwan ke siwá, guzrání jáwe.

11 ¶ Aur wuh soḡhtaní qurbáni, jo tum har ek mahíne ke gurre ko KHUDÁWAND ke áge guzráno, yih hai: do bachhre, ek menḡhá, sát eksála be-'aib barre;

12 Aur ek bachhre píchhe, tén dasweñ hisse maida tel se milá hús nazr kí qurbáni ke liye; aur ek menḡhe píchhe, do dasweñ hisse maida tel se milá hús nazr kí qurbáni ke liye;

13 Aur ek barre píchhe, ek daswán

hissa maida tel se milá húa nazar kí hafton men KHUDÁWAND ke liye guz-qurbáni ke liye, kí sokhtaní qurbán rano, to us din tumhári muqaddas ho, KHUDÁWAND ke liye khushbúí, jo jamá'at hogí; aur koí khidmat ká kám ág se guzráni jáe.

14 Aur un ká tapáwan ek bachhre píchhe ádhá hín, aur mendhe píchhe tihái hín, aur barre píchhe chauthái hín: har baras ke har mahíne kí sokhtaní qurbáni yih hai.

15 Aur us dáimí sokhtaní qurbáni ke siwá ek halwán KHUDÁWAND kí khatá kí qurbáni ke liye apne tapáwan samet guzráni jáwe.

16 Pahle mahíne kí chaudahwín tarikh KHUDÁWAND kí fasah hai.

17 Aur us mahíne ke pandrahwen din 'id í fasah ho: sát din tak cháhiye kí tum fatíri rotí kháo.

18 Pahlá roz muqaddas jamá'at ká hai; tum us din koí khidmat ká kám na karná:

19 Aur tum KHUDÁWAND ke liye ág se qurbáni guzrániyo, kí kull sokhtaní ho; do bachhre, ek mendhá, sát eksála be-aib barre:

20 Aur un ke sáth nazr kí qurbáni tén daswen hisse maida tel se milá húa har bachhre píchhe, aur do daswen hisse har mendhe píchhe guzrániyo;

21 Aur sáton baron men se har barre píchhe ek daswán hissa:

22 Aur khatá kí qurbáni kí bábat ek bakrá, tá kí us se tumháre liye kafára diyá jáwe.

23 Tum subh kí sokhtaní qurbáni ke siwá, jo sadá guzráni játi hai, ye qurbánián guzráni karo.

24 Tum un sát dinon men sokhtaní qurbáni ká gosht khushnúdí kí bú KHUDÁWAND ke liye isi tarah har roz guzrániyo: wuh us sokhtaní qurbáni aur tapáwan ke siwá, jo dáimí hai, guzráni jáwe.

25 Sátwen din tumhári muqaddas jamá'at hogí; tum koí khidmat ká kám mat karná.

26 ¶ Aur pahle phalon ke din, jis waqt tum nayí nazr kí qurbáni apne

hafton men KHUDÁWAND ke liye guz-rano, to us din tumhári muqaddas jamá'at hogí; aur koí khidmat ká kám na kijiyo:

27 Balki tum sokhtaní qurbáni kí bábat KHUDÁWAND kí khushnúdí kí bú ke liye, do bachhre, ek mendhá, sát eksála barre guzrániyo;

28 Aur un kí nazr kí qurbáni tén daswen hisse maida tel se milá húa har bachhre píchhe, aur do daswen hisse har mendhe píchhe,

29 Aur ek daswán hissa sáton baron men se har barre píchhe;

30 Aur ek bakrí ká bachcha, tá tumháre liye kafára diyá jáwe.

31 Siwá us sokhtaní qurbáni ke aur us kí nazr kí qurbáni ke jo dáimí hai, yih guzrániyo: tumhári ye sab qurbánián apne tapáwanon samet cháhiye kí be-aib howen.

XXIX BAT.

AUR sátwen mahíne ke pahle roz tumhári muqaddas jamá'at hogí; us men khidmat ká koí kám na kariyo: yih tumháre narsinge phúnkne ká din* hai.

2 Aur tum KHUDÁWAND kí khushnúdí kí bú ke liye ek bachhrá, ek mendhá, aur sát eksála be-aib barre sokhtaní qurbáni guzrániyo;

3 Aur un kí nazr kí qurbáni tén daswen hisse maida tel se milá húa har bachhre píchhe, aur do daswen hisse har mendhe píchhe,

4 Aur sát baron men se har barre píchhe ek daswán hissa:

5 Aur bakrí ká ek bachcha khatá kí qurbáni ke liye, tá kí tumháre wáste kafára diyá jáwe:

6 Har mahíne kí sokhtaní qurbáni aur us kí nazr kí qurbáni ke siwá, aur roz roz kí sokhtaní qurbáni ke aur us kí nazr kí qurbáni ke, aur us ke tapáwanon ke siwá, un ke dastúr ke muwáfiq, yih khushbúí kí qurbáni KHUDÁWAND ke liye ág se guzráni jáwe.

7 ¶ Aur us sātweṇ mahine kī daswīṇ tārīkh muqaddas jamā'at hogī, aur tum apnī jānoṇ ko dukh do, aur kuchh kām na karnā :

8 Par soḳhtau' qurbānī kī bābat ek bachhrā, ek mendhā, sāt eksāla barre KHUDĀWAND kī khushnūdi kī bū ke liye guzrāno ; chāhiye kī we tumhāre liye be-'aib howen :

9 Aur un kī nazr kī qurbānī tīn dasweṇ hisse maida tel se milā hūā har bachhre pichhe, aur do dasweṇ hisse nazr kī qurbānī ke har mendhe pichhe,

10 Aur sāt barron meṇ se har ek barre pichhe ek daswāṇ hissa :

11 Aur khatā kī qurbānī ke liye bakrī kā ek bachcha us khatā kī qurbānī ke siwā, jo kafāre ke liye hai, aur us soḳhtanī qurbānī ke jo dāimī hai, aur us kī nazr kī qurbānī ke aur un ke tapāwanon ke siwā.

12 ¶ Aur sātweṇ mahine kī pandrahwīṇ tārīkh tumhārī muqaddas jamā'at hogī ; us din tum koī khidmat kā kām na karo, aur sāt din tak KHUDĀWAND ke liye 'id karo :

13 Aur tum soḳhtanī qurbānī kī bābat KHUDĀWAND kī khushbūi ke liye āg se guzrāniyo ; terah bachhre, do mendhe, aur chaudah eksāla barre ; chāhiye kī we be-'aib howen :

14 Aur un kī nazr kī qurbānī tīn dasweṇ hisse maida tel se milā hūā, terah bachhron meṇ se har bachhre pichhe, aur do dasweṇ hisse do mendhon meṇ se har mendhe pichhe,

15 Aur chaudah barron meṇ se har barre pichhe ek daswāṇ hissa :

16 Aur bakrī kā ek bachcha khatā kī qurbānī ke liye, siwā us soḳhtanī qurbānī ke jo dāimī hai, aur us kī nazr kī qurbānī aur us ke tapāwanon ke.

17 ¶ Aur dūsrē din bārah bachhre, do mendhe, chaudah eksāla be-'aib barre guzrāniyo :

18 Aur un kī nazr kī qurbānī aur un ke tapāwan, bachhron, aur mendhon, aur barron kī bābat, un ke

'adad ke mutābiq, ma'mūl ke muwāfiq, howen :

19 Aur bakrī kā ek bachcha khatā kī qurbānī ke liye, siwā us soḳhtanī qurbānī ke jo dāimī hai, aur us nazr kī qurbānī aur un ke tapāwanon ke.

20 ¶ Aur tīsre din gyārah bachhre, do mendhe, aur chaudah ek sāla be-'aib barre ;

21 Aur un kī nazr kī qurbānī aur un ke tapāwan, bachhron, aur mendhon aur barron kī bābat, un ke 'adad ke mutābiq, ma'mūl ke muwāfiq, howen :

22 Aur bakrī kā ek bachcha khatā kī qurbānī ke liye, siwā us soḳhtanī qurbānī ke jo dāimī hai, aur us kī nazr kī qurbānī aur us ke tapāwan ke.

23 ¶ Aur chauthē din dās bachhre, do mendhe, chaudah eksāla be-'aib barre :

24 Aur un kī nazr kī qurbānī, aur un ke tapāwan, bachhron, aur mendhon, aur barron kī bābat, un ke 'adad ke mutābiq, aur ma'mūl ke muwāfiq, howen :

25 Aur bakrī kā ek bachcha khatā kī qurbānī ke liye, siwā soḳhtanī qurbānī ke jo dāimī hai, aur us kī nazr kī qurbānī aur us ke tapāwan ke.

26 ¶ Aur pānchweṇ din nau bachhre, do mendhe, aur chaudah ek sāla be-'aib barre :

27 Aur un kī nazr kī qurbānī, aur un ke tapāwan, bachhron, aur mendhon, aur barron kī bābat, un ke 'adad ke muwāfiq, aur ma'mūl ke mutābiq, howen :

28 Aur bakrī kā ek bachcha khatā kī qurbānī ke liye, siwā soḳhtanī qurbānī ke jo dāimī hai, aur us kī nazr kī qurbānī aur us ke tapāwan ke.

29 ¶ Aur chhathe din āth bachhre, do mendhe, chaudah eksāla be-'aib barre :

30 Aur un kī nazr kī qurbānī, aur un ke tapāwan, bachhron, aur mendhon, aur barron kī bābat, un ke 'adad

ke mutábíq, aur ma'múl ke muwáfíq, howen :

31 Aur bakrí ká ek bachcha khatá kí qurbání ke liye, siwá sokhtaní qurbání ke jo dáimí hai, aur us kí nazr kí qurbání aur us ke tapáwan ke.

32 ¶ Aur sátwen din sát bachhre, do mendhe, chaudah eksála be-'aib barre :

33 Aur un kí nazr kí qurbání aur un ke tapáwan, bachhron, aur mendhon, aur barron kí bábat, un ke 'adad ke mutábíq, aur ma'múl ke muwáfíq, howen :

34 Aur bakrí ká ek bachcha khatá kí qurbání ke liye, siwá sokhtaní qurbání ke jo kí dáimí hai, aur us kí nazr kí qurbání aur us ke tapáwan ke.

35 ¶ Aur áthwen din tumhári muqaddas jamá'at hogí ; tum us din koi khidmat ká kám na kijiyo :

36 Phir tum ek bachhíá, ek mendhá, sát eksála be-'aib barre sokhtaní qurbání kí bábat KHUDÁWAND kí khushbúí ke liye ág se guzráo :

37 Aur un kí nazr kí qurbání, aur un ke tapáwan, bachhron, aur mendhon, aur barron kí bábat, un ke 'adad ke muwáfíq, aur ma'múl ke mutábíq, howen :

38 Aur bakrí ká ek bachcha, khatá kí qurbání ke liye, siwá sokhtaní qurbání ke jo dáimí hai, aur us kí nazr kí qurbání aur us ke tapáwan ke.

39 So yih wuh hai, jise tum KHUDÁWAND ke liye apní mu'aiyan 'idon men guzráoge, siwá tumhári kháss mannaton, aur khushí kí qurbáníon, aur sokhtaní qurbáníon, aur nazr kí qurbáníon, aur tapáwanon, aur sálamáti kí qurbáníon ke.

40 Phir Músá ne baní Isráel se wuh sab, jo KHUDÁWAND ne use farmáyá thá, kahá.

XXX B'A'B.

AUR Músá ne baní Isráel kí bábat baní Isráel ke firqon ke sardáron se kahá, kí Yih wuh bát hai jo KHUDÁWAND ne farmái hai.

2 Agar koi mard KHUDÁWAND kí mannát máne, yá qasam kháke apní ján par koi kháss farz tháhráwe ; to wuh apní bát na tále, balki sab, jo kuchh us ke munh se niklá hai, 'amal kare.

3 Aur agar koi 'aurat KHUDÁWAND kí mannát máne, aur apní larháí ke dinon men apne báp ke ghar hote hús apne par koi farz tháhráwe ;

4 Aur us ká báp us kí mannát aur us ke farz ká mazmún, jo us ne apní ján par tháhráyá, sunke chup ho rahe : to sab we mannaten aur sab we farz jo us ne apní ján par tháhráe, qáim raheuge.

5 Lekin agar us ká báp usí din sunte hús use man'a kare, to us kí koi mannát yá koi farz, jo us ne apní ján par tháhráyá, sahíh nahín ; aur KHUDÁWAND us 'aurat ko bakhsh degá, kyúñki us ke báp ne use ijázat na di.

6 Aur agar wuh shauharwálí thí, jis waqt us ne mannát maní, yá apne munh se koi bát nikáli jise apní ján par farz tháhráyá ;

7 To agar us ká shauhar yih sunke us din chupká ho rahá : to us kí mannaten sábit hún, aur us kí báten, jin se apní ján par farz tháhráyá, qáim hongí.

8 Lekin agar us ke shauhar ne usí din, jis din us ne suná, use man'a kiyá ; to us ne us kí mannát ko, jo us ne maní, aur us kí bát ko, jo us ke munh se niklí, jise apní ján par farz tháhráyá, tor diya : to KHUDÁWAND us 'aurat ko bakhsh degá.

9 Par bewa aur mutallaqa kí har ek mannát, jise unhon ne apní ján par farz tháhráyá, us par qáim rahegi.

10 Aur agar us ne apne shauhar ke ghar hote hús kuchh mannát maní, yá qasam kháke apní ján par koi farz tháhráyá ho ;

11 To agar us ká shauhar use sunke chup ho rahá, aur use man'a na kiyá : to us kí mannaten qáim hún, aur us

ki har ek bát, jise us ne apni ján par farz thahráyá hai, qáim rahegi.

12 Par agar us ke shauhar ne, jis din suná, usí din unhen tor dálá, to jo kuchh, mannaton aur bátón ki bábat, jinhen us ne apni ján par farz thahráyá, us ke munh se niklá, to wuh na thahregá: us ke shauhar ne unhen tor dálá; KHUDÁWAND us ko bakhsh degá.

13 Sab mannaten jo wuh máne, yá farz adá karne ki qasamen, jo wuh apni ján ko dukh dene ki bábat kháwe, us ká shauhar cháhe to, un ko sábit rakhe, aur cháhe to, tor dále.

14 Par agar us ká shauhar sunke roz roz chup rahe, to us ne us ki sab mannaton, aur sab farzon ko, jo apne par thahráyá, qáim kiyá: unhen is bá'is sábit kiyá, ki jis din suná, us ke sánhne chup rahá.

15 Aur agar us ne sun liyá, aur ba'd us ke us ne kisi tarah se unhen torá; to wuh us 'aurat ká gunáh uṭháwegá.

16 Mard aur us ki jorí ke darmiyán, aur báp beti ke darmiyán, jab beti larkei ke aiyám men báp ke ghar howe, ye ahkám hain, jo KHUDÁWAND ne Músá ko farmáe.

XXXI BA'B.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

2 Ahl i Midyán se baní Isráel ká intiqa'm len: aur tú ba'd us ke apne logon se mil jáegá.

3 Tab Músá ne logon ko farmáyá, ki ba'ze tum men se larái ke liye taiyár howen, aur Midyánion ká sánhna karne jáwen, tá ki KHUDÁWAND ke liye Midyán se badlá len.

4 Isráel ke sab firqon men se har ek firqe piche hazár jang karne ko bhejo.

5 So hazáron baní Isráel men se har firqe ke ek ek hazár házir kiye gaye; ye sab, jo larái ke liye hathiyár-band the, bárah hazár hús.

6 Músá ne un ko larái par bhejá; ek ek firqe ke piche ek hazár, ko: unhen aur Ili'azar káhin ke bete Finihás ko pák zuríf ke sáth bhejá, aur phúnkne ke narsinge us ke háth men the.

7 Aur unhon ne Midyánion se larái ki, jaisá KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá thá; aur sáre mardon ko qatl kiyá.

8 Aur unhon ne, un maqtúlon ke siwá, Awí, aur Raqm, aur Súr, aur Húr, aur Raba' ko, jo Midyán ke páunch bádsháh the, ján se mára: aur Ba'úr ke bete Bala'am ko bhí talwár se qatl kiyá.

9 Aur baní Isráel ne Midyán ki 'auraton aur un ke bachchon ko asir kiyá; aur un ki mawáshí aur bher bakrí aur mál o asbáb sab kuchh lút liyá.

10 Aur un ke sáre shahron ko, jin men we rahte the, aur un ke sab qil-'aon ko, phúnk diyá.

11 Aur unhon ne sári ganímat, aur sáre asir, insán aur haiwán, liye.

12 Aur we qaidí aur ganímat aur lút Músá aur Ili'azar káhin aur baní Isráel ki sári jamá'at ke pás khainagáh men, Moáb ke maidánon men, Yardan ke kináre, jo Yarihú ke inuqábil hai, lée.

13 ¶ Tab Músá, aur Ili'azar káhin, aur jamá'at ke sáre sardár, un ke istiqbál ke liye khainagáh se báhar gaye.

14 Aur Músá lashkar ke ra'ison par, aur un par jo hazáron ke sardár the, aur un par jo saikron ke sardár the, jo jang karke phire, gusse hús:

15 Aur un ko kahá, ki Kyá tum ne sab 'auraton ko jítá rakhá?

16 Dekho, ye, Bala'am ke kahne se, Fagúr ki bábat KHUDÁWAND ke áge Isráel ke gunahgár hone ká bá'is, hún; chunánchi KHUDÁWAND ki jamá'at men wabá áí.

17 So tum un bachchon ko, jitne

larke hain, sab ko qatl karo, aur har ek 'aurat ko, jo mard ki subbat se wáqif thín, ján se máro.

18 Lekin we larkián, jo mard ki subbat se wáqif nahín hún, un ko apne liye zinda rakho.

19 Aur tum sāt din tak khaimagáh se báhar raho: jis kisi ne ádmí ko márā ho, aur jis kisi ne lāsh ko chhúā ho, wuh āp ko aur apne qaidion ko tísre din aur sātweñ din men pák kare.

20 Tum apne sab kapre, aur sab champe ko bartan, aur sab bakrí ke bálon ki buní húi chízen, aur káth ke sab bartan, pák karo.

21 ¶ Tab Ili'azar káhin ne un sipáhion ko, jo jang par gaye the, kahá, ki Shari'at ká hukm, jo KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, so yih hai:

22 Faqat soná, rúpá, pítal, lohá, rángá, sísá,

23 Aur we sab chízen, jo ág men dālí játi hain, tum unhen ág men dālo, aur we pák hongí; phir unhen judái ke pání se bhí pák karo; par we sab chízen jo ág men nahín dālí játín, tum unhen us pání men dālo.

24 Aur tum sātweñ din apne kapre dhoo, tá ki tum pák ho; ba'd us ki khaimagáh men dākhil ho.

25 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

26 Tú, aur Ili'azar káhin, aur jamá'at ke sardár milke, sáre insánon aur haiwánon ká, jo lút men áe hain, shumár karo:

27 Aur lút ko barábar taqsím karke, ádhá un ko jinhon ne is jang ko apne zimma men rakhá, aur maidán bhí pakrá, aur ádhá sári jamá'at ko, de:

28 Aur un jangí mardon se, jo larái ko gaye the, KHUDÁWAND ke liye ek hissa le; har páuch sau jándár pichhe ek jándár, khwáh insán hon, khwáh gáo bail, khwáh gadhe hon, khwáh bher bakrí:

29 Un logon ke ádhe se le, aur

Ili'azar káhin ko de, tá ki KHUDÁWAND ke liye utháne ki qurbáni ho.

30 Aur baní Isráel ke ádhe se, jo unhon ne páyá, kyá insán, kyá gáo bail, kyá gadhe, kyá bher bakrí, ya'ne sab aqsám jánwaron ki, pachás pachás pichhe ek ek le, aur unhen Lávion ko de, ki we KHUDÁWAND ke maskan ki muháfazat karte hain.

31 Chunánchi Músá aur Ili'azar káhin ne, jáisá KHUDÁWAND ne Músá ko kahá, kiyá.

32 Aur mál ká jam'a, ya'ne lút ká baqiya jo jangí logon ne lútá thá, so yih thá: chha lākh pachhattar hazár bher bakrián,

33 Aur bahattar hazár gáo bail,

34 Aur eksath hazár gadhe,

35 Aur bilkull battis hazárashkháss, aisi 'auraten jo mard ki subbat se wáqif na húi thín.

36 So ádhá, jo un logon ká hissa thahrá, jo ki jang karne ko gaye the, yih thá: tin lākh, saintis hazár, páuch sau bher bakrián:

37 Aur KHUDÁWAND ká hissa un men se chha sau pachhattar bher bakrián hún.

38 Aur gáo bailon se, jo chhattis hazár the, so KHUDÁWAND ká hissa un men se bahattar gáo bail.

39 Aur gadhon men se, jo tís hazár páuch sau the, KHUDÁWAND ká hissa un men se eksath gadhe.

40 Aur ádmion men se, jo solah hazár the, KHUDÁWAND ká hissa battis ádmí húe.

41 Chunánchi Músá ne, KHUDÁWAND ke hukm ke muwáfíq, us hisse ko, jo KHUDÁWAND ke utháne ki qurbáni thí, Ili'azar káhin ko diyá.

42 Aur baní Isráel ká ádhá, jise Músá ne jangí logon ke ádhe se judá kiyá thá,

43 (Wuh ádhá, jo jamá'at ke hisse men pará, yih thá: tin lākh, saintis hazár, páuch sau bher bakrí,

44 Aur chhattis hazár gáo bail,

45 Aur tis hazār pānch sau gadhe,

46 Aur solah hazār ādmī;)

47 So banī Isrāel ke usī ādhe se Mūsā ne har pachās jāndār pichhe, insān aur haiwān se, ek ek liyā, aur use Lāwīon ko, jo KHUDĀWAND ke maskan kī nigahbānī karte the, diyā, jaisā ki KHUDĀWAND ne Mūsā ko farmāyā thā.

48 ¶ Tab lashkar ke sardār, jo hazārōn aur saikrōn ke rais the, Mūsā ke pās āe:

49 Aur unhon ne Mūsā ko kahā, ki Tere khādīmōn ne sab jangī logon ko, jo hamāre hukm men haiṇ, giwā, so un men ek jawān bhī kam na hūā.

50 So ham har ek chīz men se, jo har ek ne pāī, KHUDĀWAND ke liye hadye lāe haiṇ, sone ke kharūe, aur kangān, aur angūthīān, aur mundre, aur sab zurūf sone ke, tā ki hamārī jānōn ke liye KHUDĀWAND ke huzūr kafāra diyā jāwe.

51 Chunānchī Mūsā aur Ili'azar kāhin ne un se sab chīzeṇ sone kī banī hūī līṇ.

52 Aur us hadye kā sārī sonā, jo hazārōn aur saikrōn ke sardārōn ne KHUDĀWAND ke liye guzrānā, solah hazār sāt sau pachās misqāl thā.

53 Kyūnki sab jangion men se har ek apne apne liye lūt lāyā thā.

54 So Mūsā aur Ili'azar kāhin us sone ko, jo unhon ne hazārōn aur saikrōn ke sardārōn se liyā, jamā'at ke khaime men lāe, tā ki banī Isrāel kī yādgarī KHUDĀWAND ke huzūr ho.

XXXII BAB.

AUR banī Rūbīn aur banī Jadd kī mawāshī nihāyat bahut thī: so jab unhon ne Ya'zīr ke mulk ko, aur Jili'ād ke mulk ko dekhā hai, ki wuh sarzamin mawāshī ke gaṇ ki hai;

2 To Banī Rūbīn aur Banī Jadd ne āke Mūsā aur Ili'azar kāhin aur jamā'at ke amīrōn se khitāb karke kahā, ki

3 'Atārāt, aur Daibūn, aur Ya'zīr,

aur Nimrah, aur Hasbūn, aur Ili'ālī, aur Shabām, aur Nabū, aur Ba'ūn,

4 Wuh mamlukat, jis par KHUDĀWAND ne Isrāel kī jamā'at ko fath dī, mawāshī ke gaṇ kī zamin hai, aur tere khādīmōn kī mawāshī bahut hai:

5 Pās, unhon ne kahā, Agar tujh ko ham par karam kī nazar hai, to is zamin ko apne khādīmōn kī mirās kar de, aur ham ko Yārdan pār na le jā.

6 ¶ Mūsā ne banī Rūbīn, aur banī Jadd se kahā, Kyā tumhāre bhāī larnē ko jāweṇ, aur tum yahīṇ baithe raho?

7 Tum kis liye banī Isrāel ke dilon ko us pār kī zamin par jāne se, jo KHUDĀWAND ne unhen dī hai, dārāte ho?

8 Isī tarah tumhāre bāpdādōn ne kiyā, jab main ne un ko Qādis-Barnī'a se bhejā, ki zamin kī jāsūsī karen.

9 Ki jab we wādī i Iskāl tak chārṇ gaye, aur us zamin ko dekhā, to unhon ne banī Isrāel ko be-dil kar diyā, tā ki we us zamin ko, jo KHUDĀWAND ne un ko 'ināyat kī, na jāweṇ.

10 Aur usī waqt KHUDĀWAND kā gussa bharkā, aur us ne qasam karke farmāyā, ki

11 Un logon men se, jo Misr se nikle, bīs baraswāle se leke ūparwāle tak, koī, us zamin ko, jis kī bābat main ne Abirahām, aur Iz'hāq, aur Ya'qūb se qasam khāī hai, hargiz na dekhegā; kyūnki unhon ne merī pūrī farmānbardārī na kī;

12 Magar Yafunnah Qinzī kā betā Kālīb, aur Nūn kā betā Yashū', use dekheṅge; ki unhon ne KHUDĀWAND kī farmānbardārī pūrī kī.

13 Tab KHUDĀWAND kā qahr Isrāel par bharkā, aur us ne unhen maidān men chālīs baras tak āwāra rakhā, jab tak ki wuh sārī pusht, jis ne KHUDĀWAND ke rūbarū gunāh kiyā thā, nābūd na hūī.

14 Aur dekho, tum, jo ek bhāri gurob gunāhgārōn kī ho, apne bāpdād-

on kí jagah uthe ho, tá ki KHUDÁWAND ke qahr ko Isráelion par ziyáda karo.

15 Kyúñki jo tum us kí pairaui se phiroge, to wuh un ko phir bayábán men chhor degá; aur un sab logon kí halákat ke sabab tum hooge.

16 ¶ Tab we us ke nazdik áe aur bole, ki Ham apní mawáshí ke liye yahán bhersále, aur apne larkon ke wáste mazbút shahr banáwenge :

17 Par ham khud hathyár bándhe húe taiyár baní Isráel ke áge áge jáwenge, yahán tak ki unhen un ke makán tak pahuncháwen : aur hamáre bálbachche mazbút shahron men, zamín ke báshindon ke sabab, rahen.

18 Aur ham apne gharon ko phir na lautenge, jab tak ki baní Isráel men se har ek apní mirás na páwe :

19 Kyúñki ham un men shámil hoke Yarden ke us pár, yá us se áge, mirás na lenge ; is liye ki Yarden ke is pár púrab kí taraf hamen mirás mili.

20 ¶ Músá ne unhen farmáyá, Agar tum yih kám karo, aur KHUDÁWAND ke huzúr hathyárband hokar larne jáo,

21 Aur tum sab hathyár bándh bándhke KHUDÁWAND ke huzúr Yarden ke us pár jáo, jab tak kí wuh apne dushmanon ko apne sámhne se dafa na kare,

22 Aur wuh zamín KHUDÁWAND ke áge maglúb ho ; to ba'd us ke jab phir áge, KHUDÁWAND aur Isráel ke áge be-gunáh thahroge ; tab yih sarzamín KHUDÁWAND ke huzúr tumhári milkiyat hogí.

23 Par agar tum yún na karoge, to dekho, ki tum KHUDÁWAND ke gunáh-gár húe : aur yaqín jáno, ki tumhárá gunáh tumhen pakregá.

24 So tum apne larkon ke liye shahr biná karo, aur apne bher bakrion ke liye bhersále ; aur apne qaul ko púra karo.

25 Tab baní Jadd aur baní Rúbin

ne Músá ko khitáb karke kahá, ki Tere khádim, jaisá ki hamáre khudáwand ká hukm hai, waisá hí karenge.

26 Hamáre bachche, hamári jurásh, hamáre galle, hamári sab mawáshí Jili'ád ke shahron men rahenge ;

27 Par ham tere khádim har ek hathyárband hoke KHUDÁWAND ke áge larne ko pár jáenge, jaisá ki hamáre khudáwand ne kahá hai.

28 Tab Músá ne un kí bábat Ili'azar káhin, aur Nún ke beṭe Yashú', aur baní Isráel ke firqon ke bápádáon ke ra'ison ko, hukm kiyá,

29 Aur unhen kahá, ki Agar baní Jadd aur baní Rúbin KHUDÁWAND ke áge tumháre sáth Yarden ke pár har ek hathyárband hoke larne ko jáwen, aur zamín tumháre sámhne fath ho ; to tum Jili'ád kí sarzamín un kí mirás kar do :

30 Par agar we hathyár bándhke tumháre sáth pár na jáwen, to we Kan'án kí sarzamín men tum hí men shámil hoke mirás páwen.

31 Tab baní Jadd aur baní Rúbifí jawáb men bole, ki Jaisá KHUDÁWAND ne tere khádimon ko farmáyá hai, ham waisá hí karenge.

32 Ham hathyár bándhke KHUDÁWAND ke huzúr us pár zamín i Kan'án ko jáenge, tá ki Yarden ke idhar kí zamín hamári mirás howe.

33 Tab Músá ne Amúrión ke bádsháh Saihún kí mamlukat, aur Basan ke bádsháh 'U'j kí mamlukat, un kí zamín ko, aur shahron ko jo un atráf men the, ya'ne us sári nawáhi ke shahron ko, baní Jadd aur baní Rúbin aur Munassi bin Yúsuf ke ádhe firqe ko bakhshá.

34 ¶ Tab baní Jadd ne Daibún, aur 'Atárát, aur 'Ará'ir,

35 Aur 'Atrát, aur Shofán, aur Ya'zír, aur Yagbiháh,

36 Aur Bait-Nimrah, aur Bait-Háran ko, muhkam shahr aur bher-sále banáe.

37 Aur baní Rúbin ne Hasbún, aur Ili'áli, aur Qaryataim,

38 Aur Nabú, aur Ba'al-Ma'ún ke shahr, un ke nám badalke basáe, aur Shibmáh biná kiyá: aur un shahron ke, jo unhon ne banáe, aur hí nám rakhe.

39 Tab baní Makír ibn i Munassí Jili'ád ko gaye, aur use le liyá, aur Amúrion ko, jo wabhán baste the, khárij kar diyá.

40 Aur Músá ne Jili'ád Makír ibn i Munassí ko bakhshá: us ne wabhán sukúnat kí.

41 Aur Munassí ká betá Yáir niklá, aur us ne us nawáhi kí bastion ko le liyá, aur un ká nám Yáir-bastían rakhá.

42 Aur Nubah gayá, aur Qanát aur us ke diháat ko le liyá, aur un ká nám apne nám par Nubah rakhá.

XXXIII B'A'B.

BANÍ Isráel kí manzilen, jo Misr kí zamin se Músá aur Harún ke tábi' hoke apni fanjon ke sáth nikle, ye hai.

2 Aur Músá ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábiq kúch ba kúch un kí manzilon ko qalamband kiyá: so un ke har kúch kí sab manzilon ká bayán yih hai:

3 Kí baní Isráel pahle mahíne kí pandrahwín tárikh 'id i fasah ke dústre din Ra'ansís se baládsti ke sáth kúch karke sab Misrion kí ánkhon ke sámhne rawána húe.

4 Aur Misrí log apne palauthon ko, jinhen KHUDÁWAND ne un ke darmi-yán qatl kiyá thá, gár rahe the: KHUDÁWAND ne un ke ma'búdon se bhí intiqám liyá.

5 So baní Isráel ne Ra'ansís se kúch karke Sukkát men dere kiye.

6 Aur Sukkát se kúch karke Aitám men, jo bayábán ke siwáne par hai, á pare.

7 Phir Aitám se kúch karke Fí-Alhirát ko, jo Ba'al-Safún ke muqábil

hai, phire: aur Mijdal ke sámhne dere kiye.

8 Phir Fí-Alhirát ke sámhne se kúch kiyá, aur daryá ke bích se guzarke bayábán men jákhlil húe, aur dasht i Aitám men tín kúch karke áe, aur Márah men dere kiye.

9 Aur Márah se kúch karke Ailím men áe; aur Ailím men pání ke bárah chashme aur khurme ke sattar darakht the; aur yabhán dere kiye.

10 Aur Ailím se kúch karke daryá e Qulzum par dere kiye.

11 Aur daryá e Qulzum se kúch karke dasht i Sín ko khaimagáh kí.

12 Aur dasht i Sín se kúch karke Dafqah men dere kiye.

13 Aur Dafqah se kúch karke Alús men khaime kiye.

14 Aur Alús se chalke Raffidím men á pare; wabhán qaum ke pine ke liye pání na thá.

15 Aur Raffidím se chalke dasht i Síná men khaime kiye.

16 Aur dasht i Síná se chalke Qabrát ut Taháwah men khaime kiye.

17 Aur Qabrát ut Taháwah se kúch karke Hasirát men dere kiye.

18 Aur Hasirát se kúch karke Ritmah men dere kiye.

19 Aur Ritmah ke uthé húe Rimmon-Fáras men khaime kiye.

20 Aur Rimmon-Fáras se jo chale, to Libnah men dere kiye.

21 Aur Libnah ke chale húe Raissah men dere kiye.

22 Aur Raissah se chalke Qabilátah men dere kiye.

23 Aur Qabilátah se uthke koh i Safar men dere kiye.

24 Aur koh i Safar se kúch karke Harádah men khaimagáh kí.

25 Aur Harádah se safar karke Maqhilót men khaime kiye.

26 Aur Maqhilót se uthke Tahat men khaime kiye.

27 Aur Tahat se jo chale, to Tárah men khaime kiye.

28 Aur T'aráh se kúch kiyá, to Mit-qah men dere kiye.

29 Aur Mitqah se rawána hoke Hashmúnah men dere kiye.

30 Aur Hashmúnah se jáke Mau-sirot men dere kiye.

31 Aur Mausirot se jáke Baní-Ya'aqán men dere kiye.

32 Aur Baní-Ya'aqán se chalke Húrhajidjád ko khaimagáh kí.

33 Aur Húrhajidjád se rawána hoke Yutbátah men khaima kiye.

34 Aur Yutbátah se jáke 'Abrúnah men dere kiye.

35 Aur 'Abrúnah se chalke 'Asyún-jábar men khaima kiye.

36 Aur 'Asyún-jábar se rawána hoke dasht i Sín men, jo Qádis hai, dere kiye.

37 Aur Qádis se chalke koh i Ilúr men, jo zamín i Adún kí sarhadd hai, khaimagáh kí.

38 Yahán Ilárun káhin KHUDÁ-wand ke hukm ke mutábiq koh i Ilúr par gayá, aur us ne, baní Isráel ke Misr se nikalne ke piche chális-wen baras ke páñchwen mahine kí pahlí táríkh, wahán wafát pái.

39 Aur Hárún ek sau teís baras ká thá, jo us ne koh i Ilúr men wafát pái.

40 Aur 'Arád Kan'ání bádsháh ne, jo Kan'án kí sarzamín kí dakhán taraf rahitá thá, suná, ki baní Isráel á pahunché.

41 Aur koh i Ilúr se kúch karke Zalmúnah men dere kiye.

42 Aur Zalmúnah se kúch karke Fúnón men dere kiye.

43 Aur Fúnón se kúch karke Au-oót men dere kiye.

44 Aur Aubót se kúch karke 'Aíye Abárim men, jo zamín i Moáb kí sarhadd hai, dere kiye.

45 Aur 'Aíyim se kúch karke Dai-bún-Jadd ko khaimagáh kí.

46 Aur Daibún-Jadd se kúch karke Almún-Diblataim men khaima kiye.

47 Aur 'Almún-Diblataim se kúch karke Abárim ke kohistán men, jo Nabú ke muqábil hai, khaima kiye.

48 Aur Abárim ke kohistán se kúch karke Moáb ke maidánon men, Yárdan ke kanáre, jo Yarihú ke muqábil hai, khaima kiye.

49 Aur Yárdan ke kanáre Bait ul Yasímot se Abíl-Sittím tak Moáb ke maidánon men khaima kharé kiye.

50 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Moáb ke maidánon men, Yárdan ke kanáre, Yarihú ke muqábil, Músá ko khitáb karke farnáyá, kí

51 Baní Isráel ko khitáb kar, aur unhen kah, Jab tum Yárdan se pár hoke zamín i Kan'án men dákhil ho;

52 To tum un sab ko, jo us zamín ke báshinde hain, apne sámhne se bhagáo: un kí múratén faná kar do, aur un ke dhále húe butón ko nábud karo, aur un ke sab únche makánon ko dhá do:

53 Aur un ko, jo us zamín ke bas-newále hain, khárij kar do, aur wahán áp baso: kyúñki main ne wuh sarf zamín tumhen dí hai, kí us ke málik bano.

54 Aur tum qur'a phenkke us zamín ko apne gharánon men mírás ke taur par bánt lo; bahuton ko bahuterí mírás do, aur thorón ko thorí mírás do: har ek ká hissa wuhí zamín ho, jis ká qur'a us ke nám par pare; apne ábái firqon ke muwáfiq tum mírás lo.

55 Par agar tum us zamín ke báshindón ko apne áge se dáfa na karoge, to yún hogá, kí we, jinhen tum báqi rahne doge, tumhári ánkhoñ men khár hongé, aur kántón ke mánind tumháre pahlúñ men chubheñge, aur us zamín par, jahán tum basoge, tum ko diqq karenge.

56 Aur ákhir ko yih hogá, kí main jo kuchh in se kiyá cháhtá thá, so tum se karúngá.

XXXIV BA'B.

PHIR KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

2 Baní Isráel ko hukm kar, aur unhen farmá, ki Jab tum sarzamín i Kan'án men dákhlil ho; (yih wuh sarzamín hai, jo mírás ke liye tum ko milegi, ya'ne Kan'án ki sarzamín us ke siwánon samet;)

3 Tumhári dakhani atráf to dasht i Sín se leke barábar Adúm ke siwáne se hongí, phir tumhári dakhani sarhadd daryá e shor kí intihá se púrab taraf hogí:

4 Phir tumhári sarhadd dakhani se hoke Aqrábim kí chaphái tak phiregi, aur Sín tak pahunchegi: phir dakhani se hoke Qádis-Barní'a tak niklegí, aur Hasar-Addár se hoke 'Azmún tak pahunchegi:

5 Aur yih sarhadd 'Azmún se hoke Miar kí nahr tak ghúmke jáegi, aur us kí intihá pachchhim taraf yihí hogí.

6 Aur pachchhimí siwáne kí bábat, daryá e 'azam tumhári sarhadd hogí: yihí tumhárá pachchhimí siwána hogá.

7 Aur tumhárá siwána uttar taraf yihí hogá: daryá e 'azam se koh i Húr tak hadd apne liye bándhiye:

8 Phir koh i Húr se Hamát ke madkhal tak tum apní hadd muqarrar kijiyo; us ká kanára Sidái se milegá.

9 ¶ Aur wuh hadd Zifrún kí taraf niklegí, aur us kí intihá Hasar-'Ainán hogí: yihí tumhárá uttar ká siwána hogá.

10 Aur tum apne liye púrabí siwána Hasar-'Ainán se leke Safám tak t̤bahráfyo:

11 Aur yih sarhadd Safám se leke Riblah tak, 'Ain kí púrab taraf, utregí; aur wuh siwána utarte utarte daryá e Kinnarat kí púrab taraf pahunchegá:

12 Phir wuh sarhadd Yardan tak utregí, aur daryá e shor tak niklegí: yihí tumhári sarzamín, aur us ke ird-gird kí sarhadden hongí.

13 Phir Músá ne baní Isráel ko

hukm diyá, aur kahá, Yih wuh zamín hai, jise tum qur'a dálke mírás men loge, jis kí bábat KHUDÁWAND ne farmáyá, ki Tú nau firqon ko aur us ádhe firqe ko bánt de;

14 Kyúнки baní Rúbin ke firqe ne, apne ábái k̤hándán ke muwáfiq, aur baní Jadd ne, apne ábái k̤hándán ke mutábíq, mírás pái, aur baní Munassí ke ádhe firqe ne bhí apní mírás pái:

15 Kí un arháí firqon ne Yardan ke isí pár Yarihú ke muqábil, púrab taraf ko, súrāj nikatne kí taraf, apní mírás pái.

16 Phir KHUDÁWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

17 We log, jo yih zamín tum ko bánt denge, un ke nám ye hain: Ili'azar káhin, aur Nún ká betá Yashú'.

18 Aur tum apne liye ek ek firqe ká ek sardár lo, tá kí us zamín ko hissa karke bánt de.

19 Aur un sardáron ke nám ye hain: Yafunnah ká betá Kálib, Yahúdáh ke firqe se.

20 Aur 'Ammihúd ká betá Samúel, baní Sam'aun ke firqe se.

21 Aur Yislún ká betá Ilidád, Bin-yamín ke firqe se.

22 Aur Yuglí ká betá Búqí, baní Dán ke firqe ká sardár.

23 Aur Afúd ká betá Hanníel, baní Yúsuf ká sardár, jo baní Munassí ke firqe se hain.

24 Aur Siftán ká betá Qamúel, baní Ifráim ke firqe ká sardár.

25 Aur Farnák ká betá Ilisafan, baní Zabulún ke firqe ká sardár.

26 Aur 'Azzán ká betá Faltiel, Baní Ishakár ke firqe ká sardár.

27 Aur Salúmi ká betá Ak̤híhúd, baní A'shar ke firqe ká sardár.

28 Aur 'Ammihúd ká betá Fidahel, baní Naftáli ke firqe ká sardár.

29 Ye we log hain, jinhen KHUDÁWAND ne hukm diyá, kí Zamín i Kan'án baní Isráel men mírás ke taur par taqsim kar den.

XXXV BA'B.

PHIR KHUDAWAND ne, Moáb ke maidánon men, Yardan ke kanáre, Yarihú ke muqábil, Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

2 Baní Isráel ko hukm kar, ki we Láwion ko apní mirás men se shahr un ke rahne ke liye dewen; aur un shahron kí nawáhi bhí tum Láwion ko do.

3 Aur we shahr un ke rahne ke liye hongé; aur nawáhi un ke chár-páyon, aur un kí hásilát, aur un ke sab haiwánon ke liye hon.

4 Aur shahron kí nawáhi, jo tum Láwion ko doge, har ek shahr kí diwár se báhar cháron taraf hazár hazár háth ke pher men hon.

5 Aur tum shahr ke báhar, us kí púrab taraf, do hazár háth paimáish karo; aur dakhan taraf do hazár háth; aur pachchhim taraf do hazár háth; aur uttar taraf do hazár háth; aur shahr un ke bích o bích ho: ye un ke liye un shahron kí nawáhi hain.

6 Aur un shahron men se, jo tum Láwion ko doge, chha shahr panáh ke liye hoven, jinhen tum muqarrar karo, tá ki khúni un men bhágke já rahen; aur un shahron ke siwá bayális shahr aur bhí do.

7 So sáre shahr, jo tum Láwion ko doge, athtális shahr hongé; we nawáhi samet hongé.

8 Aur ye shahr jo diye jáwen, so baní Isráel kí mirás men se diye jáen: jin ke qabze men bahut se shahr hain, bahut se den; aur jin pás thore hain, thore den: har ek apne shahron men se apní mirás ke muwáfiq, jo us ne pái hai, Láwion ko de.

9 ¶ Phir KHUDAWAND ne Músá ko khitáb karke farmáyá, ki

10 Baní Isráel ko farmá, aur unhen kah, Jab tum Yardan pár Kan'an kí sarzamin men dákhil ho;

11 To tum apne liye kaí shahr muqarrar karo, tá ki panáh ke shahr tum-

háre liye hon; tá ki wuh khúni, jis se sahwan khún ho jáe, bhágke wahán já rahe.

12 Ye shahr tumháre liye badlá lenewále se panáh ke wáste hongé, aur khúni, jab tak jamá'at ke rúbarú faisale ke wáste khará na ho, qatl kiya na jáwe.

13 So un shahron men se jo jo tum doge, chha shahr panáh ke liye hongé.

14 Tin un men se Yardan ke isí pár doge, aur tín Kan'an kí sarzamin men doge: ye panáh ke shahr hongé.

15 Ye chha shahr baní Isráel, aur musáfir, aur us ke wáste jo tum men búdobásh kartá hai, panáh ke liye hongé; tá ki har ek, jis se sahwan khún ho jáe, bhágke un men já rahe.

16 Aur agar koí kisi ko lohe ke hathyár se máre, aisá kí wuh mar jáe, wuh khúni hai: khúni zarúr mára jáwe.

17 Aur agar koí kisi ko aisá patthar khinch máre, kí jis se wuh mar saktá ho, aur wuh mar jáe, to wuh khúni hai: wuh khúni zarúr qatl kiya jáe.

18 Aur agar koí kisi ko aisá láth máre kí jis se wuh mar saktá ho, aur wuh mar jáe, to wuh khúni hai: khúni zarúr mára jáe.

19 Wuh shakhs, jo maqtúl ká wali hai, khúni ko ap hí qatl kare; jab wuh use páwe, use már dále.

20 Aur agar koí kisi ko kine se dhakel de, yá dānw ghát se use patāk de, kí wuh mar jáe;

21 Yá 'adawat se use apne háth se thappar máre, kí wuh mar jáe; to wuh márnewálá zarúr mára jáe, kí khúni hai: maqtúl ká walí, jab us khúni ko páwe, use qatl kare.

22 Par agar koí kisi ko bagair 'adawat ke, yá be-dānw ghát us par koi chíz dál de;

23 Yá use bin dekhe aisá patthar phenke, kí jis se mar saktá, aur wuh us par gire, aur wuh mar jáe, aur wuh

us ká dushman na thá, aur na us kí burái cháhtá thá;

24 To jamá'at us qátíl aur maqtúl ke walí ke darmiyán in hukmon me muwáfiq faisala kare;

25 Kí jamá'at us qátíl ko maqtúl ke walí ke háth se chhuráwe, aur wuhí jamá'at usí panáh ke shahr men, jahán wuh bhágke gayá thá, phir bhej de; aur wuh usí men rahe, jab tak kí sardár káhin, jo quds ke tel se mamsúh huá thá, mar na jáe.

26 Lekin agar khúni apní panáh ke shahr kí sarhadd se, jahán wuh bhágke gayá thá, báhar áwe;

27 Aur maqtúl ká walí qátíl ko panáh ke shahr kí sarhaddon se báhar páwe, aur wuh walí qátíl ko qatl kare, to us par khún ká gunáh nahín;

28 Kyúńki us qátíl ko lázim thá, kí sardár káhin kí wafát tak usí panáh ke shahr men rahe: par sardár káhin ke marne ke ba'd wuh qátíl apní maurúsi sarzamin men jáwe.

29 So tumhári sári bastion men tumháre sab qarnon men yihí hukm, us ke faisale ke wáste, tumháre liye hogá.

30 Jo koi kisi ko már dále, to qátíl gawáhon kí gawáhi ke muwáfiq qatl kiya jáe: par ek gawáh kí gawáhi se koi márá na jáe.

31 Aur tum us qátíl se, jis par qatl ká fatwá ho, diyat mat lo: wuh zarúr márá jáwe.

32 Aur tum us se bhi, jo apní panáh ke shahr ko bhág gayá ho, diyat mat lo, tá kí wuh sardár káhin kí maut ke áge apní sarzamin men phir áwe.

33 So tum us zamin ko, jahán tum rahte ho, nápak mat kijiyo; kyúńki khún hí hai, jo zamin ko nápak kartá hai: aur zamin us khún se, jo wahán giráyá jáwe, pák nahín ho saktí, magar us ke giránewále ke lahú se.

34 Pas tum apní búdobásh kí sarzamin ko kí jis men main bastá hún,

gandá na karo; kyúńki main KHUDÁWAND hún, jo baní Isráel ke darmiyán rahtá hún.

XXXVI BA'B.

PHIR baní Jili'ád ke gharánon ke abwí sardár, jo baní Yúsuf ke gharánon men se Makír bin Munassí ká hai, áe, aur Músá aur un ra'ison ke huzúr, jo baní Isráel ke abwí sardár hai, bole, kí

2 KHUDÁWAND ne hamáre áqá ko farmáyá, kí Zamín qur'a se baní Isráel ko mirás dí jáwe: aur hamáre áqá ne KHUDÁWAND se hukm páyá, kí hamáre bhái Siláfhád kí mirás us kí betion ko dí jáwe.

3 Pas, agar we baní Isráel ke aur firqon ke betion men se kisi ke sáth byáhi jáwen, to un kí mirás hamári ábái mirás se nikal jáegi, aur us firqe kí mirás men, jahán we byáhi gayín, shámil kí jáegi. so wuh hamáre qur'a kí mirás se alag kí jáegi.

4 Aur jab baní Isráel ke yúbal ká sál áwegá, to un kí mirás us firqe kí mirás men, jahán we byáhi gayín, miláí jáegi; aur un kí mirás hamári ábái mirás se nikal jáwegi.

5 Tab Músá ne KHUDÁWAND ke kalám ke mutábíq baní Isráel ko farmáyá, kí Baní Yúsuf ke firqewálon ne achchhá kahá hai.

6 So KHUDÁWAND Siláfhád kí betion ke haq men yún hukm detá hai, kí We jise cháhen us se lyáh karen; magar cháhiye kí wuh gharaná un ke ábái firqe men ká ho;

7 Tá kí baní Isráel ke ek firqe kí mirás dúsré firqe men na jáwe; aur baní Isráel men se har shakhs apne hí ábái firqe kí mirás se muta'alliq rahega.

8 Aur har ek 'aurat, jis kí mirás baní Isráel ke ek firqe men hai, apne báp hí ke firqe men se ek ke sáth byáh kare, tá kí baní Isráel men har ek shakhs apne báp dádon kí mirás par qáim rahe.

9 Aur ek firqe kī mīrás dūsre firqe men mil na jāwe; balki banī Isrāel ke firqon men har ek shakhs apnī mīrás se muta'alliq rahe.

10 Chunānchī Silāfihād kī beṭion ne, jaisā KHUDĀWAND ne Mūsā ko farmāyā, waisā hī kiya :

11 Is liye kī Mahlah, aur Tirzah, aur Hajlah, aur Milkah, aur Nu'ah, Silāfihād kī beṭiān, apne chachere bhāion ke sāth byāhī gayin :

12 Munassī bin Yūsuf ke beṭon ke gharānon men byāhī gayin; aur un kī mīrás un ke bāp ke firqe ke gharāne men sābit rahī.

13 Ye we ahkām aur faisale hain, jo KHUDĀWAND ne Mūsā kī ma'rifat Moab ke maidānon men, Yordan ke kanāre, Yarihū ke muqābil, banī Isrāel ke liye muqarrar farmāe.

MŪSĀ KĪ PĀNCHWĪN KITĀB,

MUSAMMĀ BA

ISTISNA'.

I BĀB.

YE we bāten hain, jo Mūsā ne Yordan ke is pār, bayābān ke maidān men, Sūf ke muqābil, Fārān, aur Tofal, aur Lāban, aur Hasirāt, aur Dizahab ke darmiyan, sāre Isrāel ko kahin.

2 Aur Hurib se Qādis-Barnī'a tak Jabal ī Sha'ir kī rāh se gyārah din kī rāh hai.

3 Aur aisā hūā, kī chālisen sāl, aur gyārahwen mahīne, aur us mahīne kī pahīlī tārīkh Mūsā ne wuh sab bāten banī Isrāel ko kahin, mutābiq us sab ke kī KHUDĀWAND ne use hukm diyā thā kī unhen kahe;

4 Ba'd us ke kī us ne Amūrion ke bādshāh Sāihūn ko, jo Hasbūn men rahtā thā, aur Basan ke bādshāh 'Uj ko, jo Istārāt men rahtā thā, Adrā'e men qatl kiya :

5 Tab Yordan ke is pār Moab ke

maidān men Mūsā ne is shari'at ko bayān karnā shurū' kiya, aur kahā;

6 Kī KHUDĀWAND hamāre Khudā ne Hurib men ham se khitāb karke farmāyā, kī Tum is pahār par bahut rahe.

7 Ab phiro, aur safar karo, aur Amūrion ke pahār, aur us ke ās pās kī jagahon men, maidānon men, pahāron men, nasheb men, janūb ko, aur samundar ke sāhil ko, Kan'ānion kī sarzamin tak aur Lubnān tak, aur ba'ī nahr tak, jo nahr ī Furāt hai, jāo.

8 Dekho, main ne yih zamin, jo tumhāre āge hai, tumhen 'ināyat kī: dākhil ho, aur us zamin ko, jis kī bābat KHUDĀWAND ne tumhāre bāp-dādion, Abirahām, aur Iz'hāq, aur Ya'qūb se qasam kī, kī tum ko aur tumhāre ba'd tumhāri nāsīl ko dūngā, mīrás men lo.

9 ¶ Aur usí waqt main ne tum se khitáb karke kahá, ki Main akelá tumhárá bojھ uṭhá nahín saktá :

10 KHUDÁWAND tumháre KHUDá ne tumhen barháyá hai ; aur, dekho, tum áj ke din aísí kasrat se ho, jaise ásmán ke sitáre.

11 KHUDÁWAND tumháre bápádón ká KHUDá tum ko is se bhí ziyáda hazár chand barháwe ; aur jaisá us ne tum se kahá hai, tum ko barakat bakhshé.

12 Main akelá tumhári taklíf, aur tumháre bojھ, aur tumháre jھagrón ko kyúnkar uṭháyá karún ?

13 So tum dánishmand logón ko aur ahl i kھirad ko, jo tumháre firqón men mashhúr howen, láo, ki main unhen tumháre sardár karúngá.

14 Aur tum ne mujhe jawáb diyá thá, aur kahá thá, ki Jo kuchھ tú ne farmáyá, so us ká karná bihtar hai.

15 So main ne tumháre firqón ke raisón men se dánishwarón ko, jo mashhúr the, liyá, aur unhen tumháre rais, hazáron ke sardár, aur saikrón ke sardár, aur pachás pachás ke sardár, aur das das ke sardár, tumháre firqón ke darmiyán 'uhdedár kiye.

16 Aur usí waqt main ne tumháre qázíón se tákid kí, ki Tumháre bháíón men jo muqaddama ho, to use suno ; aur donón shakھson men, kھwáh we donón bhái hon, yá ek musáfir, jo us ke sáth rahtá ho, insáf se faisala karo.

17 Tum hargiz 'adalat men kisi kí tarafdári na karo ; tum chھoté ki aise suno, jaise bare kí sunte ho ; tum kisi insán ke chھíre se na daro ; kyúnki 'adalat jo hai, KHUDá kí hai : aur jo muqaddama tumháre nazdik mushkil ho, mere pás láo ; main use sunúngá.

18 Aur main ne usí waqt sab kám, jo tumháre karne ke the, tum par jatá diye.

19 ¶ Aur jab ham ne Hurib se kúch kiyá, to jaisá KHUDÁWAND hamáre KHUDá ne hamen farmáyá

thá, us bare aur haulnák bayábán men gaye, jise tum ne Amúríón ke pahár ko játe húe dekhá ; aur phir Qádis-Baru'á men áe.

20 Tab main ne tumhen kahá, ki Tum Amúríón ke pahár tak pahunché ho, jo KHUDÁWAND hamárá KHUDá hamen detá hai.

21 Dekho, KHUDÁWAND tere KHUDá ne yih zamín, jo tere áge hai, tujhe 'ináyat kí hai : charھ, aur us ke wáris ho, jaisá KHUDÁWAND tere bápádón ke KHUDá ne farmáyá hai ; tú mat dar, aur be-dil na ho.

22 ¶ Tab tum sab mujھ pás áe, aur bole, ki Ham apne jáne se áge log bhejenge ; we jáke us zamín kí hamáre liye jásúsi karen, aur ham ko kھabar den, ki ham kis ráh se wahán charھ jáen, aur kaun se shahron men dákhil howen.

23 So wuh bát mujھ ko kھush áí, aur main ne tum men se firqe píchhe ek ek ádmi karke bárah ádmi liye.

24 Aur we rawána húe, aur pahár par charھ gaye, aur wádí i Iskál men áe, aur us kí jásúsi kí.

25 Aur we us zamín ke mewcón men se apne háthón men leke ham pás utai áe, aur hamen kھabar pahunchái, aur bole, ki Yih, jo KHUDÁWAND hamárá KHUDá ham ko detá hai, achchhi zamín hai.

26 Tau bhí tum charھne par rázi na húe, balki tum ne KHUDÁWAND apne KHUDá ke hukm se sarkashí kí :

27 Aur tum ne apne kھaimón men kurkuráke kahá, Azbas kí KHUDÁWAND hamárá kina rakhtá hai, is liye ham ko Misr kí zamín se nikál láyá, tá kí hamen Amúríón ke háth men giriṭár karwá de, aur we hamen halák karen.

28 Ham kahán charھen ? hamáre bháíón ne to yún kahke hamen be-dil kar diyá, ki We log to ham se bare aur lambe hai ; aur un ke shahr bhí bare aur un kí diwáren ásmán tak hai ;

aur ham ne banī 'Anāq ko wahān dekhā.

29 Tab main ne tumhen kahā, Hirāsān na ho, aur un se hargiz mat dāro.

30 KHUDĀWAND tumhārā Khudā, jo tumhāre āge āge chaltā hai, tumhārī taraf se jang karegā, us sārē kām ke mutābiq jo us ne tumhāre liye Mīsr men tumhārī ānkhoṅ ke sāmhnē kiya;

31 Aur bayābān men bhī, jahān tum ne dekhā ki kyūnkar KHUDĀWAND tumhāre Khudā ne, jaisā mard apne iārke ko liye phirtā hai, tum ko us sārē rāste men, jis men chale āe, uṭhāyā kiya, yahān tak ki tum jagah ā pahunchē.

32 Tad bhī is bāt men tum KHUDĀWAND apne Khudā par imān na lāe,

33 Jo rāh men tum se āge jātā thā, ki tumhāre liye jagah tajwīz kare, jahān tum apne khaimē khare karo, rāt ko āg men hoke, tā ki tumhen wuh rāh roshan kare, jis men tum chalo, aur din ko badli men hoke.

34 Tab KHUDĀWAND ne tumhārī bātēn sunī, aur gussa hūā, aur qasam khāke yūn bolā: ki

35 Ya'qīnān is sharīr pusht ke logon men se ek bhī us achchhī zamīn ko, jis ke dene kā wa'da main ne un ke bāpādāṅ se qasam khāke kiya hai, na dekhegā;

36 Magar Yafunnah kā betā Kālīb use dekhegā; aur main yih zamīn, jis par us ne qadam mārā hai, use aur us kī nāl ko dūngā, is liye ki us KHUDĀWAND kī pūrī tābī'dārī kī.

37 Aur tumhāre bā'is se KHUDĀWAND mujh par bhī gussa hūā, aur bolā, Tū bhī us men dākhil na howegā.

38 Lekin Nūn kā betā Yashū', jo terī khidmat men khārā hai, us men dākhil hogā. Tū us kī qūwat barhā; kyūnki wuh banī Isrāel ko un kī mīrās men le jāegā.

39 Aur tumhāre bachche, jinhen tum ne kahā ki shikār ho jāenge, aur

tumhāre larke, jinhen us din nek o bad kā imtiyāz nahīn thā, wahān dākhil hongē; aur main wuh unhen dūngā, aur we us ke wārīs hongē.

40 Par tum jo ho, so laut jāo, aur daryā e Qulzum kī rāh bayābān men kūch karo.

41 Tab tum ne mujhe jawāb diyā, aur kahā, ki Ham ne KHUDĀWAND kā gunāh kiya hai; so ham, mutābiq us sab ke jo KHUDĀWAND hamāre Khudā ne farmāyā hai, charḥ jāenge, aur jang karenge. Phir tum sab ke sab hathyār bāndhke taiyār hūe, ki pahār par charḥ jāo.

42 Tab KHUDĀWAND ne mujhe kahā, ki Tū unhen kah, ki U'par mat charḥo, aur na jang karo; ki main tumhāre darmiyān nahīn hūn; na ho ki tum apne dushmanon ke āge māre paro.

43 So main ne tumhen wuh kah diyā; par tum ne na sunā, balki KHUDĀWAND ke hukm se sarkashī kī, aur gustākhi se pahār par charḥ gaye.

44 Tab Amrīṣon ne, jo us koh par rahte the, tumhārā sāmhnā kiya, aur shahd kī makkhīon kī mānind tumhen ragedā, aur Sha'ir men Hurmah tak tumhen mārā.

45 Tab tum phire, aur KHUDĀWAND ke āge roe; par KHUDĀWAND ne tumhārī āwāz na sunī, na tumhārī taraf kān rakhā.

46 Tab tum bahut din tak Qādis men rahe, un dinon ke mutābiq ki us jagah ṭhahre.

II BA'B.

TAB ham phire, aur jaisā ki KHUDĀWAND ne mujhe farmāyā thā, daryā e Qulzum kī rāh bayābān men āe, aur ek muddat tak koh ī Sha'ir ke gird phirā kiye.

2 Phir KHUDĀWAND ne mujhe khitāb karke farmāyā, ki

3 Tum is pahār ke gird bahut phire; ab uttar taraf jāo.

4 Aur tū un logon se kah, ki Tum

ko ab apne bháion baní 'Esau ke siwánon par hoke guzarná hogá; we Sha'ir men rahte hai; aur we tum se hirásan honge: so tum ap se chaukas raho:

5 Aur unhen mat chhero; kyunki main un ki zamin se ek qadam bhar bhi tum ko nahin dene ka; is wáste ki main ne koh i Sha'ir 'Esau ki mirás men diyá hai.

6 Tum qímat deke khurish un se mol lijiyo, tá ki tum khaó; aur qímat deke páni kharidiyo, tá ki tum píó.

7 Ki KHUDÁWAND tere KHUDÁ ne tere háth ke sab kámon men tujhe barakat dí hai; wuh is bare bayában men terá chalná phirná jántá hai: is chális baras ki muddat se KHUDÁWAND terá KHUDÁ tere sáth hai; tujhe kisi chíz ki kamí na húi.

8 So jab ham apne bháion baní 'Esau ke sámhne se, jo Sha'ir men rahte hai, maidán ki ráh se Ailát aur Asyún-jabr se hoke guzar gaye, to ham phire, aur Moáb ke bayában ki ráh men áe.

9 Tab KHUDÁWAND ne mujh se farmáyá, ki Moábion ko dukh na de, aur na un se jang men muqábala kar: ki un ki zamin men se tujhe kuchh milkíyat na dúngá; kyunki main ne baní Lút ko 'A'r mirás men diyá hai.

10 Wahán áge Aimim rahte the: wuh ek barí, aur bhári, aur únchí qadd-wálí qaum, 'Anáqion kí mánind, thí.

11 Aur we bhi baní 'Anáq ke mánind jabábara men gine játe the; lekin Moábí un ko Aimim kahte the.

12 Par áge Sha'ir men Húri rahte the; aur baní 'Esau ne jab ki unhen apne áge nábud kiyá thá, un ki mirás lí, aur un ki jagah par ap base; jaisá ki Isráel ne apní mirás kí zamin men, jo KHUDÁWAND ne unhen dí thí, kiyá.

13 Ab uño, main ne us waqt kahá, aur wádí i Zarad ke pár ho; chunán-chi ham wádí i Zarad se udhar guzre.

14 Aur jab se ham ne Qádis Barní'a ko chho'rá, aur wádí i Zarad tak áe, a'htís baras ka 'arsa húa; itne men jangi logon ki sári puáht lashkar men se, jaisá KHUDÁWAND ne qasam karke unhen kahá thá, mar khap gayí.

15 Ki yaqínan KHUDÁWAND ka háth un ke bar'khiláf thá, tá ki unhen pareshán kare, yahán tak ki unhen lashkar men se faná kar dále.

16 ¶ So aisá húa ki jab sáre jangi mard mar gaye, aur qaum men se faná ho gaye;

17 Tab KHUDÁWAND ne mujhe khitáb karke farmáyá,

18 Tujhe áj 'A'r men hoke, jo Moáb ki sarhadd hai, guzarná hai.

19 Aur jab tú baní 'Ammún ke ámhne sámhne á pahunche, to unhen dukh na de, aur na unhen chher; kyunki main baní 'Ammún kí sarzamin men se tujhe mirás nahin dene ka; ki use main ne baní Lút kí mirás men diyá hai.

20 Wuh bhi jabábara kí zamin gini játi thí; áge wahán jabábara rahte the, aur 'Ammúní unhen Zamzúmi kahte the.

21 Wuh ek barí, aur bhári, aur únchí qaddwálí qaum, 'Anáqion kí mánind, thí; par KHUDÁWAND ne unhen un ke áge halák kiyá; so unhen ne un kí mirás lí, aur un kí jagah base:

22 Jis tarah us ne baní 'Esau se kiyá, jo Sha'ir men rahte the, ki us ne Húrión ko un ke áge se halák kiyá: so unhen ne un kí mirás lí, aur un kí jagah áj tak base hai;

23 Aur 'Awíon ko bhi, jo apní bastíon men 'Azzah tak rahte the, aur Kaftúrión ko, jo Kaftúr se nikle the, un ko halák kiyá, aur un kí jagah base.

24 ¶ So tum uño, kúch karo, aur nahr i Arnún ke pár jáo: dekho, main ne Hasbún ke bádsáh Amúri Saihúw ko, us kí sarzamin samet, tere háth men diyá hai: so us kí mirás lená

shurú' kar, aur jang men us ká muqá-bala kar.

25 A'j ke din se main terá khauf aur ru'ab un qaumon ke dil men dálná shurú' karúngá, jo sáre ásmán ke niche hain; we terí khabar sunengi, aur kámpengi, aur tere áge be-táb ho i.

¶ Tab main ne dasht i Qadímát se Hasbún ke bádsháh Saihún pás el-chíon ko bhejá, kí sulh ká paigám deke kahen, kí:

27 Mujhe apní sarzamín kí ráh se guzarne de; main sháh-ráh se chalá jáúngá, aur dahne yá báen háth na murúngá.

28 Rúpe ke 'iwaz kháná mujhe do, to main use khátún; aur rúpe ke 'iwaz pání bhí mujhe do, to main use píún; main faqat apne páon se chalá jáúngá;

29 (Jis tarah baní 'Esau ne, jo Sha-'ir men rahte hain, aur Moábíon ne, jo 'A'r men baste hain, mujh se sulúk kiyá;) jab tak kí ham Yardan ke pár us zamin men dákhil howen, jo KHUDÁWAND hamará Khudá ham ko detá hai.

30 Lekin Hasbún ke bádsháh Saihún ne ham ko apne yahán se guzarne na diyá; kyúнки KHUDÁWAND tere Khudá ne us ká mizáj kará kar diyá, aur us ke dil ko sakht, tá kí use tere háth men dewe, jaisá áj hai.

31 Phir KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, Dekh, main ne Saihún ko us kí sarzamin samet tujhe dená shurú' kiyá: tú mirás lená shurú' kar, tá kí us kí zamin ká wáris ho jáwe.

32 Tab Saihún Yahas men hamáre muqábale ke liye niklá,—wuh aur us kí sári qaum, tá kí ham se laren.

33 So KHUDÁWAND hamáre Khudá ne use hamáre hawále kar diyá; aur ham ne use, aur us ke beṭon ko, aur us kí sab qaum ko halák kiyá.

34 Aur ham ne usí waqt us ko sáre shahron ko le liyá, aur mardon, aur auraton, aur bachchon ko, har ek shahr

men haram kiyá, aur kisi ko báqí na chhorá:

35 Siwá chárpayon ke, jinhen ham ne apne liye gáúmat jánke pakrá, aur mál ke, jo ham ne shahron men se lútá.

36 'Ará'ir se leke, jo naur i Arnún ke kanáre par hai, aur us shahr se leke, jo nahr ke 'ain darmiyán hai, Jili'ád tak, aisá koi shahr na thá, jise le lená ham par dushwár ho: KHUDÁWAND hamáre Khudá ne sab ko hamáre qabze men kar diyá:

37 Magar baní 'Ammún kí sarzamin, aur wadí i Yabúq kí nawáhí, aur kohistán kí bastián, aur ba'ze ba'ze maqám jahán KHUDÁWAND hamáre Khudá ne hamen jáne na diyá, in ke nazdik ham na gaye.

III BAT.

TAB ham phire, aur Basan kí ráh men charh gaye, aur Basan ká bádsháh 'U'j Adrá'e men, wuh aur us kí sári qaum, hamáre muqábale ke liye nikle, tá kí ham se laren.

2 Aur KHUDÁWAND ne us waqt mujhe farmáyá, Us se mat dar, kí main us ko aur us kí sári qaum ko, us kí sarzamin samet, tere qabze men kar dúngá; tú us se wuhí kar, jo tú ne Amúrion ke bádsháh Saihún se, jo Hasbún men rahtá thá, kiyá.

3 Chunánchí KHUDÁWAND hamáre Khudá ne Basan ke bádsháh 'U'j ko bhí, us kí sári qaum samet, hamáre qábú men kar diyá; aur ham ne unhen yahán tak mára, kí un men se koi báqí na rahá.

4 Aur ham ne usí waqt us ke sab shahr le liye; wahán ek shahr bhí na rahá, jo ham ne un se le na liyá; sáth shahr, Arjúb ká sára mulk, 'U'j kí inamlukat Basan men le lí.

5 Yih sab shahr únchí diwáron, aur darwázon, aur quíon se mazbút the; aur niháyat bahut shahr aur bhí, jo be-panáh the, le liye.

6 Aur ham ne un ko, ya'ne un ke

mardon, aur 'auraton, aur larkon ko, har ek shahr men, Hasbún ke bádsháh Saihn ki tarah, haram kiyá.

7 Lekin sári mawáshí, aur shahron ká mál o asbáb, ham ne apne wáste lút liyá.

8 Aur ham ne us waqt Amúrion ke donon bádsháhon se Yardan ke is pár kí sarzamin, wadí i Arnún se koh i Harmún tak, le lí;

9 (Us Harmún ko Saidání Siryún, aur Amúri Sanir kahte hai.)

10 Maidán ke sáre shahr, aur sára Jili'ád, aur sára Basan, Salkah tak, aur Adrá'e tak, jo Basan men 'U'j kí mamlukat ke shahr hai, le liye.

11 Kyúnki jabábara kí nasl men se faqat Basan ká bádsháh 'U'j báqí rahá thá: aur dekho, us ká palang lobe ká palang thá; kyá wuh baní 'Ammún ke Rabbah men nahín hai? ádmí ke háth se, nau háth ká lambá, chár háth ká chaurá.

12 Aur yih sab zamin ham ne usí waqt qabze men kí; 'Ará'ir se, jo Arnún kí wadí par hai, aur ádhá koh i Jili'ád, aur us ke shahr, main ne yih sab Rúbinion aur Jaddion ko bakhshhe.

13 Aur Jili'ád ká baqiya, aur sára Basan, jo 'U'j kí mamlukat thí, main ne Munassí ke ádhe firqe ko diyá; Arjúb ká sára mulk, sáre Basan samet, jo jabábara kí sarzamin kahláti thí.

14 Munassí ke beto Yáir ne, Arjúb kí sári mamlukat, Jasúríon aur Makákation ke siwánon tak, le lí; aur us ne un ká apná nám rakhá, ya'ne Yáir kí bastión Basan men; wuhí nám áj tak hai.

15 Aur Makír ko 'Jili'ád main ne diyá.

16 Aur Jili'ád se Arnún kí nahr tak, us wadí ká ádhá, aur ás pás kí zamin Yabúq kí nahr tak, jo baní 'Ammún kí sarhadd hai, main ne Rúbinion ko, aur Jaddion ko, di;

17 Aur maidán bhí diyá, aur Yardan bhí us kí nawáshí samet Kinnarat se leke maidán ke daryá, ya'ne daryá e shor tak, jo Pisgáh ke chashm-e niche, aur púrab taraf hai.

18 ¶ Aur main ne usí waqt tum ko hukm kiyá aur kabá, kí KHUDÁWAND tumháre KHUDÁ ne is zamin ká tum ko wáris kiyá; tum apne bháion baní Isráel ke áge hathyárband hoke sab, jitne larne ke qábil hon, pár utro.

19 Magar tumhári joráin, aur tumháre bál bachche, aur tumhári mawáshí, tumháre shahron men, jo main ne tumhen diye hai, rahen; (kí main jántá hún, tumhári bahut mawáshí hai.)

20 Jab tak kí KHUDÁWAND tumháre bháion ko chain bakhshhe, jáisá tumhen bakhshá, tá kí we bhí us zamin ke, jo KHUDÁWAND tumhárá KHUDÁ Yardan ke us pár unhen detá hai, wáris howen; tab tum men se ek ek apní milkiyat men, jo main ne tumhen dí hai, phir áwenge.

21 ¶ Aur usí waqt main ne Yashú' ko khitáb karke farmáyá, kí Tú ne apní ánkhon se dekhá sab kuchh jo KHUDÁWAND tumháre KHUDÁ ne un do bádsháhon se kiyá; KHUDÁWAND un sab mamlukaton se, jabán jahán tú jáegá, aisá hí karegá.

22 Tum un se mat dariyo; kyúnki KHUDÁWAND tumhárá KHUDÁ tumhári taraf se áp laregá.

23 Tab main KHUDÁWAND ke huzúr girgiráyá, aur bolá:

24 Ái málik KHUDÁWAND, tú ne apní buzurgí, aur apní qudrat i bázú apne bande ko dikhlána shurú kiyá; ásmán par, yá zamin par, kaun sá KHUDÁ hai, jo tere kámon ke mutábíq, yá qudrat ke muwáfíq, 'amal kar sake?

25 Main terí minnat kartá hún, mujhe parwánagí ho kí pár jáú, aur wuh achchhí sarzamin, jo Yardan ke pár hai, dekhún; wuh achchhá pahár, wuh Lubnán!

26 Lekin KHUDÁWAND tumháre sabab se mujh par gussa húa, aur us ne meri na suni; balki KHUDÁWAND ne mujhe kahá, Itná tere liye káfi hai; is muqaddame men mujh se kuchh aur mat kah.

27 Koh i Pisgah kí choṭí par clarh, aur pachchhim, aur uttar, aur dakhán, aur púrab kí taraf ánkhen uṭhá, aur apní ánkhen se dekh le: kyúñki tú is Yárdan ke pár na jáegá.

28 Par Yashú' ko wasíyat kar, aur use dam dilásá de, aur us kí qúwat bahá: ki wuh un logon ke áge áge pár jáegá, aur wuhí un ko us zamín ká, jo tú dekhtá hai, wáris karegá.

29 Chunáñchi ham us wádí men Bait ul Fagúr ke muqábil ṭhahre rahe.

IV BA'B.

SO ab, ai Isráel, we sharí'aten, aur ahkám, jo main tumhen sikhlatá hún, sun lo, ki un par 'amal karo; tá ki tum zinda raho, aur us zamín men, jise KHUDÁWAND tumháre bápádáon ká KHudá tum ko detá hai, dákhil hoke us ke wáris ho jáo.

2 Tum is kalám men, jo main tumhen farmatá huñ, kuchh ziyáda na kṣiyo, aur na us men kam kṣiyo; tá ki tum KHUDÁWAND apne KHudá ke hukmon ko, jo main ne tum tak pahuncháe, hifz karo.

3 Jo kuchh ki KHUDÁWAND ne Ba'al Fagúr ke sabab kiya, wuh tum ne apní ánkhen se dekhá hai, ki un sab mardon ko, jo Ba'al Fagúr ke pairau the, KHUDÁWAND tumháre KHudá ne tumháre darmiyán se ná-búd kiya.

4 Par tum, jo KHUDÁWAND apne KHudá se lipṭe rahe ho, so tum men se har ek áj tak jítá maujúd hai.

5 Dekho, main ne shar'aen aur ahkám, jis tarah KHUDÁWAND mere KHudá ne mujhe farmáyá, tum ko sikhlae, tá ki tum us sarzamin men jáke, jis ke wáris hoge, un par 'amal karo.

6 So un ko hifz karo, aur un par 'amal karo; kyúñki gaumon kí nigáh men tumhári yihi dānishwari aur kḥiradmandí hai, jo in ishar'aon ko suuke bolengi, ki Yaqinan yih buzurg qaum niháyat fahim aur dáná hai.

7 Kyúñki aisi bari qaum kaun hai, jis se KHudá aisá nazdik ho, jaisá KHUDÁWAND hamará KHudá, sab chízon kí bábat jo ham us se mángte haiñ, ham se nazdik hai?

8 Aur kaun aisi buzurgwár qaum hai, jis kí shara'en aur ahkám aise rást hon, jaisi yih sári shari'at hai, jo main áj tumhen detá hún?

9 Sirf tú ap se chaukas ho, aur apne dil kí hifázat men chálák rah; na ho ki tú un chízon ko, jinhen teri ánkhen ne dekhá, bhúl jáe; aur na ho, ki yih báten zindagi bhar kabhi tere dil se játi rahen: balki tú ye báten apne beton, aur poton ko sikhla;

10 KHusúsán jis din men tú KHUDÁWAND apne KHudá ke huzúr Hurib men khará húa, aur KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, ki Qaum ko mere huzúr jam'a kar, ki main unhen apne kalám sunáungá, tá ki we yih sikhén, ki apne sab din, jitne zamin par jite rahen, mujh se dará karen, aur tá ki we apne larkon ko sikhlaen.

11 Chunáñchi tum nazdik áe, aur us pahár ke niche kharé rahe; aur wuh pahár ásmán ke bíchon bích tak andherí, aur badliñ, aur tīragí ke sáth ág se jal rahá.

12 Aur KHUDÁWAND ne us ág men se tumháre sáth khitáb kiya; tum ne báton kí áwáz suní, lekin shakl na dekhí; faqat áwáz hí suní thi.

13 Aur us ne apná 'ahd tumháre áge bayán kiya, jis par 'amal karne ká hukm bhí us ne tumhen diya, ya'ne Das Ahkám, jinhen us ne patthar kí do takhtion par likhá.

14 ¶ Aur KHUDÁWAND ne us waq mujhe farmáyá, ki sharí'aten aur ahkám tum ko sikhlaen, tá ki tum us

zamīn meṇ hoke, jis ke wāris hone ke liye tum pār jāte ho, un par 'amal karo.

15 Pas tum āp se bahut khabardār raho; kyūṅki jis dīn KHUDĀWAND ne Hurīb ke darmiyān āg meṇ se tumhāre sāth bāteṇ kīn, tum ne kōī shakl nahīn dekhī:

16 Na ho, ki tum kharāb ho jāo, aur apne liye khodī hūī mūraten, kisī mard yā 'aurat kī shakl, banāo;

17 Kisī haiwān kī shakl, jo zamīn par hai, yā kisī pardār jānwar kī shakl, jo hawā meṇ urtā hai;

18 Yā kisī chīz kī shakl, jo zamīn par rengtī chaltī hai; yā kisī machhī kī shakl, jo zamīn ke nīche pānīon meṇ hai:

19 Na ho, ki tum āsmān kī taraf ānkheṇ uṭhāo, aur sūraj aur chānd ko, aur sitāron ko, balki āsmān kī sārī fauj ko dekhke unheṇ sijda karne, aur un kī bandagī karne ke liye uskāe jāo, jinheṇ KHUDĀWAND tumhāre KHudā ne sab qaumōṇ ke wāste, jo sāre āsmān ke nīche haiṇ, 'ināyat kiya hai.

* 20 Lekin KHUDĀWAND ne tumheṇ liyā, aur wuh tum ko lohe ke tanūr se, ya'ne Misr se, nikāl lāyā, tā ki tum us kī mirās ke log ho, jaisā ki tum āj ke dīn ho.

21 Phir KHUDĀWAND tumhāre sabab se mujh par gussa thā, aur qasam karke bolā, ki Tū Yardan pār na jāegā, aur us achchhī sarzamīn meṇ, jis kā wāris KHUDĀWAND terā KHudā tujh ko kartā hai, dākhil na howegā:

22 So zarūr hai, ki main isī zamīn par marūngā; mujhe Yardan ke pār utarnā na hogā; lekin tum pār utroge, aur us achchhī zamīn ke wāris hoge.

23 Apnī khabardārī karo, na ho ki tum KHUDĀWAND apne KHudā kā 'ahd, jo us ne tum se kiya, bhūl jāo, aur apne liye tarāshe hūe but, yā kisī chīz kī sūrat, banāo, jis ke banāne se KHUDĀWAND tere KHudā ne tujhe man'a kiya hai:

24 Kyūṅki KHUDĀWAND terā KHudā

ek bhasam-karnewālī āg hai; wuh gayūr KHudā hai.

25 Jab tum se larke, aur larkōṇ ke larke, paidā honge, aur tum muddat tak zamīn par zindagī basar karoge, aur tum bigar jāoge, aur tarāshe hūe but yā kisī chīz kī sūrat banāoge, aur KHUDĀWAND apne KHudā ke huzūr sharārat karoge, ki use gusse meṇ lāo:

26 To main āj ke dīn tumhāre bar-khilāf āsmān aur zamīn ko gawāh lātā hūn, ki tum us zamīn par se, jahān tum Yardan pār jāte ho, ki wāris bano, bilkull jald fanā ho jāoge; tum wahān apne dīnoṇ ko na barhāoge, par tum nest o nābūd kiye jāoge.

27 Aur KHUDĀWAND tum ko qaumōṇ meṇ tittar bittar karegā, aur tum qaumōṇ ke darmiyān, jahān KHUDĀWAND tumheṇ le jāegā, thore se rah jāoge.

28 Wahān tum un ma'būdōṇ kī bandagī karoge, jo ādmīōṇ ke hāthōṇ se bane haiṇ, lakrī ke, aur patthar ke, jo na dekhte, na sunte, na khāte, na sūnghte haiṇ.

29 Par wahān bhī, jab tū KHUDĀWAND apne KHudā kā tālib hogā, aur apne pūre dil se, aur apnī sārī jān se use dhūndhegā, to tū use pāegā.

30 Jis waqt tū musibat meṇ pare, aur ye sab hādise ākhīrī dīnoṇ meṇ tujh par guzren, tab bhī agar tū KHUDĀWAND apne KHudā kī taraf phiregā, aur us kī āwāz sunegā;

31 (Kyūṅki KHUDĀWAND terā KHudā rahīm KHudā hai;) wuh tujhe chhor na degā, na tujhe halāk karegā; aur na us 'ahd ko, jis kī bābat us ne teri bāpdādōṇ se qasam khāī hai, bhūlegā.

32 Kyūṅki agle dīnoṇ kā ahwāl jo tum se āge guzar gaye, us dīn se, ki insān ko KHUDĀWAND ne zamīn par paidā kiya, pūchho, aur āsmān se idhar se leke udhar tak pūchho, ki kya aisā amr i 'azīm kabhī wāqī' hūā, yā us ke mānīnd kadhī sunā gayā?

33 Kabhí logon ne Kḥudá kí áwáz ág men se bolti suní, jaisá tú ne suní, aur zinda rahe?

34 Yá kabhí Kḥudá ne qasd kiya thá, kí jáke ek guroh ko kisi qaum ke bích se imṭihānon, aur nishānton, aur mu'ajizon ke wasile, aur jang se, aur zoráwar háth aur barháe hūe bázú se, aur haulnák májaron se, apne liye ikhtiyár kare, jis tarah KḤUDÁWAND tumháre Kḥudá ne tumhári ánkhoṅ ke sámhne Misr men tumháre liye kiya?

35 Yih sab tujhí ko dikháya gayá, tá ki tú jáne, kí KḤUDÁWAND to Kḥudá hai, aur us ke siwá koí nahín hai.

36 Us ne apní áwáz ásmán par se tujhe sunáí, tá ki tujhe tarbiyat kare; aur zamín par us ne tujhe apní barí ág dikhlaí; aur tú ne us ká kalám ág men se suná.

37 Aur azbas kí wuh tere bápádāon ko piyár kartá thá, is liye us ne un ke ba'd un kí nāsl ko chun liya, aur apní barí qudrat se tujh ko Misr se apne sámhne nikál láya;

38 Tá kí tere áge se un qaumon ko, jo tujh se zoráwar aur qúwatwar haiṅ, daf'a kare, aur tujh ko dákhil kare, aur un kí sarzamín ká wáris tujhe kare, jaisá áj ke din húa.

39 Pas, áj ke din ján, aur apne dil men gaur kar, kí KḤUDÁWAND wuhí Kḥudá hai jo típar ásmán men hai, aur niche zamín men hai; aur kí us ke siwá koí nahín.

40 So tú us kí shari'aton, aur us ke hukmon ko, jo áj main tujhe farmátá hūn, hifz kar; tá kí terá, aur ba'd tere terí aulad ká, bhalá ho, aur terí 'umr ke din us zamín par, jo KḤUDÁWAND terá Kḥudá tujhe detá hai, barháe jáweṅ.

41 ¶ Phir Músá ne sūraj ke nikalne kí taraf ko Yardan ke is pár tīn bastián alag kíṅ;

42 Tá kí wuh khúní, jo anjāne apne paṛosí ko qatl kare, aur áge se

us men dushmaní na húi ho, bhágke wahán já rahe; aur jab un shahron men se ek men bhágke dákhil ho, to jítá bach rahe.

43 Ek to Basar, dasht men, baní Rúbin kí sarzamín ke maidán men; aur Rámát, Jil'ád men, jo baní Jadd ká hai; aur Jaulán, Basan men, jo baní Munassí ká hai.

44 ¶ Yih wuh shari'at hai, jo Músá ne baní Isráel ke huzúr muqarrar kí.

45 Ye haiṅ we shahádatēṅ, we shar'aen, o we ahkám, jinhen Músá ne baní Isráel ke liye, un ke Misr se nikalne ke ba'd, bayán kiya,

46 Yardan ke is pár wadí men, Bait-Fagúr ke muqábil, Amúríon ke bád-sháh Saihún ke mulk men, jo Hasbún men rahtá thá, jise Músá aur baní Isráel ne, jab Misr se nikal áe the, qatl kiya:

47 Aur we us kí sarzamín, aur Basan ke bádsháh 'U'j kí mamlukat ke wáris hūe; ye Amúríon ke do bád-sháh the, jo Yardan ke is pár sūraj ke nikalne kí taraf rahte the;

48 'Ará'ir se leke, jo Arnún kí nahr ke kanáre par hai, koh i Sion tak, jo Harmún hai;

49 Aur sárá maidán Yardan ke is pár púrab taraf, nasheb ke daryá tak, jo Pisgah ke chashmon ke tale hai.

V BA'B.

PHIR Músá ne sáre Isráel ko buláya, aur unhen kahá, Ai Isráel, ye shar'aen aur ahkám sun rakho, jinhen main áj tumháre kánon tak pahunchátá hūn, tá kí tum unhen síkho, aur hifz karo, aur un par 'amal karo.

2 KḤUDÁWAND hamáre Kḥudá ne Hurib men ham se ek 'ahd kiya.

3 KḤUDÁWAND ne yih 'ahd hamáre bápádāon se nahín kiya, balki khud ham se, ya'ne ham sab se, jo áj ke din jite haiṅ.

4 KḤUDÁWAND ne tumháre sáth

śibarī pahār ke ūpar āg meṇ se kalām kiyā.

5 Us waqt maine ne tumhāre aur KHUDĀWAND ke darmiyān khare hoke KHUDĀWAND kā kalām tum par zāhir kiyā; kyūṅki tum āg ke sabab dar gaye the, aur pahār par na charhe.

6 ¶ Tab us ne farmāyā, ki Main KHUDĀWAND terā Khudā hūn, jo tujh ko Misr ki zamīn se aur gulām-ḡhāne se, bāhar lāyā.

7 Mere āge terā kōi dūsrā Khudā na howe.

8 Tū apne liye tarāshī hūī mūrāt, yā kisi chiz ki sūrāt, jo ūpar āsmān par, yā niche zamīn par, yā zamīn ke niche pānī meṇ hai, mat banā:

9 Tū unheṇ sijda na kar, na un ki bandagī kar; kyūṅki main KHUDĀWAND terā Khudā gaiyūr Khudā hūn, jo bāpdādōṅ ki badkāri kā badlā, un ki aulād se, tīsri aur chauthī pusht tak, jo ki merā kīna rakhuewāle haiṅ, letā hūn;

10 Aur un meṇ se, jo mere dost haiṅ, aur mere hukmōṅ ko yād rakhte haiṅ, hazārōṅ par rahm kartā hūn.

11 Tū KHUDĀWAND apne Khudā kā nām be sabab mat le; kyūṅki KHUDĀWAND us ko, jo us kā nām be-sabab letā hai, be-gunāh na ṭahraegā.

12 Sabt ke din ko yād kar, tā ki tū use muqaddas jāne, jaisā KHUDĀWAND tere Khudā ne tujhe hukm kiyā hai;

13 Chha din tak tū mihnat kar, aur apne sab kām kiyā kar;

14 Par sātwān roz KHUDĀWAND tere Khudā ke sabt kā hai; tū us din kōi kām na kar, na tū, na terā betā, na terī betī, na terā gulām, na terī laundī, na terā bail, na terā gadhā, na terī kōi mawāshī, aur na musāfir, jo tere phāṭakōṅ ke andar ho; tā ki terā gulām aur terī laundī, terī tarah se āram karen.

15 Yih bhī yād kar, ki tū Misr ki zamīn meṇ gulām thā, aur wahāṅ se KHUDĀWAND terā Khudā apne zorā-

war hāth aur barhāe hūe bāzū se tujh ko nikāl lāyā; is liye KHUDĀWAND tere Khudā ne tujh ko hukm diyā, ki Tū sabt ke din kī muhāfazat kar.

16 ¶ Apne bāp aur apnī mā ko 'izzat de, jaisā KHUDĀWAND tere Khudā ne tujhe farmāyā hai; tā ki terī 'umr ke din bāhut howeṅ, aur tā ki us zamīn meṇ, jise KHUDĀWAND terā Khudā tujhe detā hai, terā bhaik ho.

17 Tū khūn mat kar.

18 Tū zinā na kar.

19 Tū chori na kar.

20 Tū apne hamsāe par jhūṭhi gawāhī na de.

21 Tū apne hamsāe kī jorū ko mat chāh: tū apne hamsāe ke ghar kī, yā us kī zamīn kī, us ke gulām kī, us kī laundī kī, us ke bail kī, us ke gadhe kī, yā hamsāe ke kisi māl kī lālch na kar.

22 ¶ Yih bāteṅ KHUDĀWAND ne pahār par āg ke aur badlī ke aur benihāyat tāriki ke darmiyān se tumhāri sārī jamā'at ko buland āwāz se kahīṅ, aur is se ziyāda kuchh na farmāyā. Aur us ne un ko patthar kī do lauhōṅ par likhā, aur unheṇ mere supurd kiyā.

23 Aur aisā hūā ki jab tum ne andhere meṇ se yih āwāz sunī, (kyūṅki pahār āg se jal rahā thā,) tum, ya'ne tumhāre firqōṅ ke sargūroh aur buzurg, mere nazdik āe.

24 Aur tum ne kahā, ki Dekh, KHUDĀWAND hamāre Khudā ne apnī shaukat, aur apnī buzurgī, ham ko dikhlāī, aur ham ne us kī āwāz āg meṇ se sunī: ham ne āj ke din dekha, ki KHUDĀWAND ādmī se bāteṅ kartā hai, aur ādmī jītā bachtā hai.

25 So ab ham kis liye halāk noweṅ, ki yih aisī ba'ī āg ham ko bhasam karogī; agar ham KHUDĀWAND apne Khudā kī āwāz ab kī phir sunenge, to ham mar hi jāenge.

26 Kyūṅki sāre bashar meṇ kaun

hai, jis ne āg ke bīch se zinda Khudā ke bolne kī āwāz sunī, jaisā ham ne sunī hai, aur jītā rahā?

27 Tū āp hī nazdīk jā, aur sab jo kuchh KHUDĀWAND hamārā Khudā farmāwe, sun; aur jo kuchh KHUDĀWAND hamārā Khudā tujh ko kahe, tū ham se kah; ham use sunenge, aur us par 'amal karenge.

28 Aur jis waqt tum ne mujh se yih bāteṁ kahīn, KHUDĀWAND ne tumhārī āwāz sunī; tab KHUDĀWAND ne mujhe farmāyā, Main ne un logon kī āwāz aur bāteṁ, jo unhon ne tujh se kahīn, sunīn: jo kuchh unhon ne kahā, achchhā kahā.

29 Ai kāsh ki un ke aise dil hon, ki we mujh se daren, aur hamesha mere sab hukmon kī muhāfazat karen, tā ki un ke liye aur un kī aulād ke liye abad tak bihtar howe!

30 Jā, unhen kah, ki Apne khaishmon ko phir jāo.

31 Par tū yahan mujh pās kharā rah, aur main sārī shar'een, aur ahkām, aur huqūq, tujh se bayān karūngā, jo kī chāhiye kī tū unhen sikhāde, tā ki we us zamīn men, jis kā wāris main ne unhen kiya hai, un par 'amal karen.

32 Pas tum khabardār ho, ki jis tarah KHUDĀWAND tere Khudā ne farmāyā, usī tarah 'amal karo, aur dahne yā bāen hāth ko na muṛo.

33 Tum un sab rāhon par, jin kī bābat KHUDĀWAND tumhāre Khudā ne tumhen farmāyā hai, chale chalo, tā ki tum zinda raho, aur tumhārā bhalā ho, aur us zamīn par, jis ke tum wāris hoge, tumhārī 'umr ke din bahut ho jāwen.

VI BĀ'Ē.

YE wuh shari'aten, aur huqūq, aur ahkām haiṁ, jo KHUDĀWAND tumhāre Khudā ne mujhe farmāe, kī main tumhen sikhādeṁ, tā ki tum us sarzamin men, jis ke wāris hone jāte ho, un par 'amal karo:

2 Tā kī tū KHUDĀWAND apne Khudā se dārtā rāhe, aur us ke sab huqūq, aur us ke sab hukmon ko, jo main tujhe farmātā hūn, hifz kare; na faqat tū, balki tū, aur terā botā, aur terā potā, zindagi bhar, tā kī terī 'umr ke din barhāe jāwen.

3 ¶ Pas, ai Isrāel, sun le, aur us ke karne par dhyān rakh, tā kī terā bhalā ho, aur tum nihāyat firāwān ho jāo, us zamīn men, jis men shir aur shahd bahtā hai, jaisā KHUDĀWAND tumhāre bāpdādon ke Khudā ne tujh se kahā hai.

4 Sun le, ai Isrāel: KHUDĀWAND hamārā Khudā, akelā KHUDĀWAND hai.

5 Tū apne sārē dil, aur apne sārē jī, aur apne sārē zor se, KHUDĀWAND apne Khudā ko dost rakh.

6 Aur ye bāteṁ, jo āj ke din main tujhe farmātā hūn, tere dil men rahen.

7 Aur tū ye bāteṁ koshish se apne larḱon ko sikhā, aur tū apne ghar men baiṭhte, aur rāh chalte, aur letṭe aur utṭe waqt un kā charchā kar.

8 Aur tū un ko nishānī ke liye apne hāth par bāndh, aur we terī ankḱon ke darmiyān ṭikon ke mānind hongī.

9 Unhen apne ghar kī chaukhaṭon, aur apne phāṭakon par likh:

10 To yūn hogā, kī jab KHUDĀWAND terā Khudā tujh ko us zamīn men le jāegā, jis kī bābat us ne tere bāpdādon, Abirahām, aur Iz'hāq, aur Ya'qūb se qasam kī hai, kī bare aur khāsse shahr, jinhen tū ne nahīn banāyā, tujh ko degā,

11 Aur sab achchhī chizon se bhare hūe ghar jinhen tū ne nahīn bhārā, aur khode khudāe kūe, jo tū ne nahīn khode, aur angūr ke bāg, aur zaitūn ke darakht, jo tū ne nahīn lagāe, tujhe ināyat karegā, aur tū khāegā, aur ser hogā;

12 To khabardār rah, na ho kī tū KHUDĀWAND ko, jo tujhe Misr kī sar-

zamín se, jo gulám-ḡhāna thá, nikál láyá, bhúl íae.

13 Tú KHUDÁWAND apne KHUDÁ se dará kar, aur us kí bandagí kiyá kar, aur us ke nám kí qasam kháyá kar.

14 Tum aur ma'búdon kí, qaumon ke ma'búdon men se, jo tumháre ás pás hain, pairaui na kar;

15 Kyúñki KHUDÁWAND terá KHUDÁ, jo tumháre darmiyán hai, gaiyúr KHUDÁ hai; na ho, kí KHUDÁWAND tere KHUDÁ ke qahr kí ág tujh par bharke, aur tumhen rú e zamín se faná kar de.

16 ¶ Tum KHUDÁWAND apne KHUDÁ ko mat ázmáo, jaisá tum ne use Massah men ázmáyá.

17 Tum barí koshish se KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke hukmon ko, aur us kí shahádaton ko, aur huqúq ko, jo us ne tumhen farmáe, hifz karo.

18 Aur tum wuhí karo, jo KHUDÁWAND kí nazar men rást aur durust hai; tá kí tumháre bhalá ho, aur tá kí tum dákhil hoke us suthrí zamín ke, jis kí bábat KHUDÁWAND ne tumháre bápádáon se qasam kí, wáris ho;

19 Tá kí tumháre sáre dushman tumháre áge se dafá howen, jaisá KHUDÁWAND ne farmáyá.

20 Aur jab áyande zamáne men terá betá tujh se púchhe, aur kahe, kí Ye kaisí shahádaton, aur huqúq, aur ahkám hain, jo KHUDÁWAND hamáre KHUDÁ ne tum ko farmáe hain?

21 To apne bete se kahiyo, kí Ham Misr men Fira'ún ke gulám the; tab KHUDÁWAND apne zoráwar háth se ham ko Misr se nikál láyá:

22 Aur KHUDÁWAND ne barí zararfáli nisháníq, aur mu'ajize, Misr ko, aur Fira'ún ko, aur us ke sáre gharáne ko, hamári nazaron ke sámhne dikháe:

23 Aur wuh hamen wahán se nikál láyá, tá kí ham ko us sarzamin men dákhil kare, aur use hamen dewe, jis

kí bábat us ne hamáre bápádáon se qasam kí thí.

24 So KHUDÁWAND ne ham ko farmáyá, kí ham in sab huqúq par 'amal karen; aur KHUDÁWAND apne KHUDÁ se, apní hamesha kí bhalái ke wáste, daren, tá kí wuh ham ko zinda rakhe, jaisá áj ke din hai.

25 Aur hamári sadáqat yih hogí, agar ham KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke huzúr in sab ahkám par lináz rakhen, tá kí un par 'amal karen, jaisá us ne ham ko hukm kiyá hai.

VII BĀB.

JAB kí KHUDÁWAND terá KHUDÁ tujh ko us sarzamin men, jis ká wáris tú hone játá hai, dákhil kare, aur tere áge se un bahut sí qaumon ko dafá kare, ya'ne Hittion, aur Jirjásion, aur Amúríon, aur Kan'ánion, aur Farizíon, aur Hawíon, aur Yabúsion ko, jo sát qaumen kí barí aur qawí tujh se hain;

2 Aur jab kí KHUDÁWAND terá KHUDÁ unhen tere hawále kare, to tú unhen máriyo, aur haram kíjiyo: na tú un se koí 'ahd kariyo, aur na un par rahm kariyo:

3 Na un se byáh karná; us ke bete ko apní betí na dená, na apne bete ke liye us kí koí betí lená.

4 Kyúñki we tere bete ko merí pairaui se phiráwenge, tá kí we aur ma'búdon kí 'ibádat karen; aur KHUDÁWAND ká gussa tujh par bharkegá, aur wuh tuihe ekáek halák kar degá.

5 So tum un se yih sulók karo: tum un ke mazbahon ko dhá-do; un ke buton ko toro; un ke ghane bágon ko kát dalo; aur un kí taráshí húi múraton ág men jalá do.

6 Kyúñki tú KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke liye pák qaum hai; KHUDÁWAND tere KHUDÁ ne tuihe chun liyá, kí tú sab gurohon kí ba nisbat, jo zamín par hain, us kí kháss guroh ho.

7 KHUDÁWAND ne tum se muhabbat rakhi aur tumhen bargúzida kiyá, na

is liye ki tum aur gurohon se ginti men ziyada the; kyunki tum sab gurohon se kamtar the:

8 Balki is liye ki KHUDAWAND ne tum se muhabbat rakhi, aur us ne us qasam ka, jo tumhare bapdadon se ki, pas kiya, KHUDAWAND tum ko apne zorawar hath se nikal laya, aur gulam-khane se, aur Misr ke badshah Fira'un ke hath se, tumhen chhuraya.

9 Pas, tu jan rakh, ki KHUDAWAND tera Khuda wahi Khuda hai; wuh wafadar Khuda hai, jo 'ahd ka pas karti hai, aur hazar pusht tak un par, jo us ke dost hain, aur us ke hukmon ko mante hain, rahm karti hai;

10 Aur un ko, jo us ke dushman hain, un ke munh par badla dekar unhen fana karti hai: wuh us ki babat, jo us ka kina rakhti hai, deri na karegi; wuh use us ke munh par badla dega.

11 So tu un shar'aon, aur huquq, aur ahkam ki, jo main aaj ke din tujh par jatati hun, muhafazat kar, ta ki un par amal kare.

12 ¶ So agar tum un hukmon ko sunoge, aur yad rakhoge, aur un par amal karoge, to KHUDAWAND tera Khuda us 'ahd, aur rahmat ko, jis ki babat us ne tere bapdadon se qasam ki hai, tere liye yad rakhega:

13 Aur tujhe piyar karega, aur tujhe barakat bakhshega, aur tujhe ziyada karega: wuh tere rihm ke phal, aur teri zamin ke phal men, tere galle aur teri mai, aur tere tel, aur teri gaeon ki barhti, aur teri bheron ke gallon men, us zamin par, jis ki babat us ne tere bapdadon se qasam karke kaha, ki Tujh ko dunga, barakat bakhshega.

14 Tujhe sari qaumon se ziyada barakat di jaege; aur tum men, ya tumhari mawashi men se, ko nar ya mada banjh na hogi.

15 Aur KHUDAWAND har ek qism ki bimari tuih se dur rakhega, aur

Misr ke sab bure rogon men se, jinhen tu janti hai, ko rog tujh par na lawega; balki un sab par dalega, jo tera kina rakhte hain.

16 Aur tu un sab gurohon ko, jinhen KHUDAWAND tera Khuda tere hawale karega, nigal jaege; un par mutlaq teri shafaqat ki nazar na hogi: tu un ke ma'budon ki bandagi na kar; ki wuh tere liye phandi hai.

17 Agar tu apne dil men kahe, ki Ye gurohon mujh se ziyada hain; main unhen kyunki nikal sakunga?

18 So tu un se mat dar, balki jo kuchh KHUDAWAND tere Khuda ne Fira'un aur sare Misr se kiya, achchi tarah yad karna;

19 Wuh bari bari azmaishen, jinhen teri ankhon ne dekh, aur we nishaniyan, aur we mu'ajize, wuh zorawar hath, wuh barhaya hua bazu, jin se KHUDAWAND tera Khuda tujhe nikal laya; aur KHUDAWAND tera Khuda un sab gurohon se, jin se tu darti hai, aisa hi karega.

20 Aur KHUDAWAND tera Khuda un par barron ko bhegega, ta ki unhen, jo baqi aur apne ta'in tujh se chhipate hain, halak kare.

21 Tu un se dabshat mat khana; kyunki KHUDAWAND tera Khuda, jo tum men hai, zorawar aur darana Khuda hai.

22 Aur KHUDAWAND tera Khuda un gorohon ko tere age se thora thora karke dafa karega: tu ekak unhen halak na karna, aisa na howe ki jangli darande tujh par barh jayen.

23 Par KHUDAWAND tera Khuda un ko tere hawale karega, aur unhen bari halakat se barbad karega, yahan tak ki we nabud ho jayenge.

24 Aur wuh un ke badshanon ko tere hath men de dega, aur tu un ke nam ko asman ke tale se mitawega; aur ko mar tera samhna na kar sakega, yahan tak ki tu un ko halak karega.

25 Tú un ke ma'búdon kī tarāshī hūi mūraton ko ág se jalāiyo : tú us rūpe sone ká jo un par hai lálach na kījiyo, aur use apne liye mat líjiyo, tá na ho kī tú us ke phande men phāns jāe; kyūnki yih KHUDÁWAND tere Khudá ke áge makrūh hai.

26 Aur tú koí makrūh chiz apne ghar men mat lá, na ho kī tú us kī tarah mal'ūn ho jāe : tú us se ghin kháná, aur us se bilkull nafar rakhná; kyūnki wuh mal'ūn chiz hai.

VIII BĀ'Ī.

SARE hukmon par, jo áj ke din main tujhe farmatá hūn, dhyán rakhke 'amal karná, tá kī tum jio aur bahut ho, aur us zamín men, jis kī bábat KHUDÁWAND ne tumháre bāpdádon se qasam kī hai, tum dákhil hoke us ke wāris ho jāo.

2 Aur us sári ráh ko yád rakhiyo, jis men KHUDÁWAND terá Khudá bay-ábán ke bích in chális baras tujh ko liye phirá, tá kī tujhe 'ájiz kare, aur tujhe ázmáwe, aur tere dil kī bát dary-áft kare, kī tú us ke ahkám mánegá kī nahín.

3 Aur us ne tujhe 'ájiz kiya, aur tujhe bhúkhá rakhá, aur wuh mann, jise tú na jántá thá, aur na tere bāpdáde jánte the, tujhe khiláya; tá kī yih tujh par jatáwe, kī insán faqat rotī hí kháne se jítá nahín rahtá, balki har ek bát se, jo KHUDÁWAND ke munh se nikaltí hai, jítá rahtá hai.

4 Chális baras tak na tere kapre tujh par puráne hūe, aur na tere pānw sūje.

5 Tú apne dil men soch, kī jis tarah ádmī apne bete ko tambíh kartá hai, KHUDÁWAND terá Khudá tujh ko tam-bíh kartá hai.

6 Pas, tú KHUDÁWAND apne Khudá ke hukmon ko kífz kar, tá kī us kī ráhon par chale, aur us se dārtá rahe.

7 Kyūnki KHUDÁWAND terá Khudá tujhe ek nafis zamín men dákhil kartá hai, aisí sarzamín, jahan pání kī nah-

ren, aur chashme, aur jhilen, jo wá-díon men se aur paháron se nikaltí hai;

8 Aisi zamín, jahan gehún, aur jau aur angúr, aur anjír, aur anár hoté hai; aisí zamín jahan zaitún ká te aur shahd hotá;

9 Aisi zamín, jahan tú mahangí kī rotí na kháegá, aur na kisi chiz ká muhtáj hogá; aisí zamín, jis ke pat-thar lohá hai, aur jis ke paháron se tú támbá khod legá.

10 Jab tú kháwe aur ser howe, tab tú KHUDÁWAND apne Khudá ko, us nafis zamín ke sabab, jis ko us ne tujhe diya hai, mubáarak kahegá.

11 Khabardár ho, kī tú KHUDÁWAND apne Khudá ko bhúl na jāe, kī us ke sbar'aon, aur huqúq, aur ahkám par, jo áj main tumhen farmatá hūn, 'amal na kare :

12 Aisá na ho, kī jab tú kháwe, aur terá pet bhare, aur suthre ghar banáwe, aur un men rahe;

13 Aur tere gáe bail, aur bher bakrí, barh jāen; aur tujh ko rūpá, aur souá ziyáda ho, aur terá sab mál bahut howe;

14 Tab terá dil phúl uthe, aur tú KHUDÁWAND apne Khudá ko farámosh kare, jo tujhe zamín i Mísr se, aur gulám-kháne se nikál láya;

15 Jo terá us bare dāráne dasht men rahbar húa, jahan jalánawále sámp aur bichchú the, aur khushk-sáli thí, jahan pání na thá; jis ne tere liye chakmák ke patthar se pání nikálá;

16 Jis ne bayábán men wuh mann, jise tere bāpdáde na jánte the, tujhe khiláya, tá kī tujhe 'ájiz kare, aur teri ázmáish kare, kī ákhir men terá bhalá ho;

17 Na ho kī tú apne dil men kahe, kī Main ne apne zor aur apne háth kī quwat se yih mál paidá kiya.

18 Par tú KHUDÁWAND apne KHUDÁ ko yád kar; kyūnki wuhí hai,

Jis ne tujhe qúwat dí, jis se tú mál paidá kare, tá ki wuh apne 'ahd ko, jo us ne qasam kháke tere bápádáon se kiyá, qáim rakhe, jaisá áj ke din húa.

19 Aur yún hogá, ki agar tú kabhi KHUDÁWAND apne Khudá ko bhúlegá, aur gair-ma'búdon ki pairaui aur un ki bandagi aur un ki parastish karegá, to main áj ke din tumháre barkhiláif gawáhi detá hún, ki tum nest o nábúd ho jáoge:

20 Un gurohon ki mánind, jinhen KHUDÁWAND tumháre sámhne faná kartá hai, tum bhi faná hoge; is sabab se ki tum KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz ke sunnewále na húe.

IX BA'B.

SUN le, ai Isráel: tujhe áj ke din Yardan pár jáná hai, tá ki tú un qaumon ká, jo tujh se barí aur zoráwar hain, aur un shahron ká, jo bare, aur un ki diwáren ásmán tak uthái hui hain, wáris howe.

2 Wahán ke log bare aur qaddáwar hain, jo baní 'Anáq hain, jinhen tú jántá hai, aur un ki bábat suná hai, ki kahte hain, Kaun hai, jo baní 'Anáq ke sámhne thahar sake!

3 Pas tú áj ke din samajh le, ki KHUDÁWAND terá Khudá wuh hai, jo tere áge áge pár játá hai; bhasam karnewáli ág kí mánind wuh un ko faná karegá; wuh unhen tere áge past karegá: tú un ko khárij karegá, aur filfaur halák karegá, jaisá KHUDÁWAND ne tujhe kahá hai.

4 Aur jab KHUDÁWAND terá Khudá un ko tere áge se nikál dále, tú apne dil men mat kahiyo, ki KHUDÁWAND ne meri sadáqat ke sabab se mujhe is zamín men, us ke wáris hone ke liye, dákhil kiyá: balki KHUDÁWAND is sabab, ki ye qaumen sharír hain, un ko tere áge se nikáltá hai.

5 Tú apní sadáqat se, aur apne dil ki rástí se, us zamín ká wáris hone nahín játá: balki KHUDÁWAND terá

Khudá un qaumon kí sharárat ke bá'is un ko tere áge se khárij kartá hai, tá ki wuh us bát ko, jo us ne qasam karke tere bápádáon Abirahám aur Iz, háq aur Ya'qúb se kahí, púra kare.

6 Pas, tú samajh le, ki KHUDÁWAND terá Khudá teri sadáqat ke sabab se tujh ko is nafis sarzamín ká wáris nahín kartá; kyúñki tum to gardan-kash log ho.

7 ¶ Pas, yád kar, aur bhúl na já, ki tú ne KHUDÁWAND apne Khudá ko bayában men kyúnkar gussa diláya; jis din se ki tum Misr se báhar nikle, jab tak ki is maqám men áe, tum KHUDÁWAND se bági the.

8 Aur tum Hurib men bhi KHUDÁWAND ko gusse men láe; chunánchi KHUDÁWAND tum se gussawar hoke tum ko faná kiyá cháhtá thá.

9 Jis waqt main do patthar kí takhtíán lene ko pahár par charhá, usi 'ahd kí takhtíán, jo KHUDÁWAND ne tum se kiyá, aur main chális din rát tak usi pahár par rahá, na main ne rotí khái, na pání piyá:

10 Tab KHUDÁWAND ne patthar kí do lauben KHudá kí ungli se likhi hui mujh ko sompín; aur un par jo likhá thá, so un sab báton ke muwáfiq húa, jo KHUDÁWAND ne pahár par ág men se jamá'at ke din tum se kahí thin.

11 Aur aisá húa, kí chális din aur chális rát ke ba'd KHUDÁWAND ne patthar kí wuh donon lauben, ya'ne 'ahd kí lauben, mujh ko dín.

12 Aur KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, ki Uth, aur yahán se niche já; kyúñki teri qaum, jise tú Misr se nikál láya, kharáb ho gayi; we us ráh se, jo main ne unhen batái, jald báhar gaye; unhon ne apne liye ek múrat dhálke banái.

13 Phir KHUDÁWAND ne mujhe khitáb karke farmáyá, ki Main ne is qaum ko dekhá; aur dekh, yih gardan-kash qaum hai;

14 Chhor mujhe, tá ki main unhen

halák karún, aur un ká nám ásmán ke niche se mitá dálún; aur main tujh se ek qaum, jo is se bhári aur qúwat-war ho, banáúngá.

15 Chunáñchi main phirá aur pahár par se utrá, aur pahár ág se jal rahá thá: aur 'ahd kí we donon lauhén mere donon háthon men thín.

16 Tab main ne nigáh kí, aur dekho, tum ne KHUDÁWAND apne Khudá ká gunáh kiya thá, aur apne liye dhálá hús bachhrá banáya: tum bahut jald us rah se, jo KHUDÁWAND ne tumhen batái, báhar gaye the.

17 Tab main ne we donon lauhén thámke apne donon háthon se phenk dién, aur tumhári áñkhon ke sámhne unhen tor dálá.

18 Aur main áge kí tarah se chális din aur chális rát tak KHUDÁWAND ke áge girá pará rahá: main ne na roti khái, na páni piya, un sab gunáhon ke sabab se ki tum ne kiye, jab ki tum ne KHUDÁWAND ke áge aisi burái kí, ki use gusse men lái.

19 Kyúñki main KHUDÁWAND ke qahr aur tez gusse se dará, ki wuh tum par bahut gussa thá, aur tumhen nábud kiya cháhtá thá. Lekin KHUDÁWAND ne us waqt bhí meri suni.

20 Aur KHUDÁWAND ká bará gussa Hárún par bhí bharká, aur use halák karne par thá; main ne us waqt Hárún ke liye bhí dú'á mángi.

21 Aur main ne tumháre gunáh ko, ya'ne us bachhre ko, jo tum ne banáya thá, liya, aur ág men jaláya; phir use kútá, aur mihín písa, aisa kí wuh gubár sa ho gaya; aur main ne us rákh ko us chashme men, jo pahár se niklá thá, dál diya.

22 Aur Tab'arah, aur Massah, aur Qabrát un Taháwah men bhí, tum ne KHUDÁWAND ko gussá diláya.

23 Aur usi tarah us waqt, jab KHUDÁWAND ne tum ko Qádis-Barní'a se báhar bhejá, aur farmáya, Chah jao, aur us zamín ke, jo main ne tum ko

dí hai, wáris bano; us waqt tum KHUDÁWAND apne Khudá ke hukm se phir gaye, aur tum us par finán na láe, aur us kí áwáz ko na suná.

24 Jis din se main ne tumhen jána, tum KHUDÁWAND se sarkashí karte ho.

25 So main KHUDÁWAND ke sámhne chális din aur chális rát girá pará rahá, jaisá kí áge pará thá; kyúñki KHUDÁWAND ne farmáya thá, kí Main in ko halák karúngá.

26 Is liye main ne KHUDÁWAND kí minnat kí, aur kahá, Ái Málik KHUDÁWAND, apni qaum ko, aur apni mirás ko, jise tú ne apni buzurgwári se naját bakhshí, aur jise tú zoráwar háth se Misr se nikál láya, halák na kar.

27 Apne khádimon, Abirahám, aur Iz'háq aur Ya'qúb ko, yád farmá: is qaum kí khudsari, aur un kí sharárat, aur un ke gunáh par, nazar na kar;

28 Na howe kí wuh sarzamín, jahán se tú ham ko nikál láya, kahe, Is liye kí KHUDÁWAND qádir na thá, kí un ko us sarzamín men, jis kí bábat us ne un se wa'da kiya, dákhil kare, aur is liye, kí wuh un ká kína rakhtá thá, wuh unhen nikál le gayá, tá kí unhen dasht men halák kare.

29 Ba har hál we teri qaum hain, aur teri mirás hain, jinhen tú apne bare zor se, aur barháe hús bázu se, nikál láya hai.

X BAB.

US waqt KHUDÁWAND ne mujhe farmáya, kí Apne liye patthar kí do takhtíán pahlión kí mánind taráshke baná, aur pahár par mujh pás chah á, aur ek chobi sandúq baná.

2 Aur main un takhtíon par wuhí báten likhúngá, jo pahli takhtíon par, jinhen tú ne tor dálá, likhi thín; ba'd us ke tum un ko sandúq men rakhiyc.

3 Tab main ne shittim kí lakri ká sandúq banáya, aur patthar kí do takhtíán pahlión ke mánind taráshín,

aur un donon takhtion ko apne háth men liye hús pahár par charhá.

4 Aur us ne un takhtion par, pahle likhne ke muwáfiq, wuhí das ahkám, jo KHUDÁWAND ne pahár par ág ke bích se majma' ke din tumhen farmáe the, likhe; aur KHUDÁWAND ne mujhe we din.

5 Tab main phirá, aur pahár par se utrá, aur un takhtion ko us sandúq men, jo main ne banáyá thá, rakhá: chunánchi we hanoz us men hain, jaisá ki KHUDÁWAND ne mujhe hukm kiyá hai.

6 ¶ Tab baní Isráel ne Biarát i baní Ya'aqán se Mausirah ko kúch kiyá: wahán Hárún ká intiqál húa, aur wahín gárá gáyá, aur us ká betá Ili'azar kahanát ke mansab par us ká qáim-maqám húa.

7 Wahán se unhon ne Judjúdah ko kúch kiyá; aur Judjúdah se Yutbát ko, jo pání ki nahron ke sabab kháss sarzamin hai.

8 ¶ Us waqt KHUDÁWAND ne Láwí ke firqe ko is liye judá kiyá, ki KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko utháwe, aur KHUDÁWAND ke huzúr khará hoke us kí khidmat-guzári kare, aur us ká nám leke du'á dewe; chunánchi áj ke din tak yúnhín hai.

9 Is liye Láwí ká hissa aur mirás us ke bháion ke sáth nahín, ki KHUDÁWAND us kí mirás hai, jaisá KHUDÁWAND tere Khudá ne use kahá.

10 Aur main agle dinor kí tarah chális rát aur chális din pahár par phir thahrá rahá, aur us dáfa bhí KHUDÁWAND ne merí suní, aur KHUDÁWAND ne na cháhá ki tujhe halák kare.

11 Phir KHUDÁWAND ne mujhe kahá, ki Uth, aur qaum ke áge áge kúch kar, tá ki we us sarzamin men dákhil hoke us ke wáris ho jáwen, jis kí main ne un ke bápádáon se qasam karke kahá thá, ki un ko bañh-ahúngá.

12 ¶ Ab, ai Isráel, KHUDÁWAND

terá Khudá tujh se kyá cháhá hai, magar yih, ki tú KHUDÁWAND apne Khudá se dará kare, aur us kí sab ráhon par chale, aur us se muhabbat rakhe, aur apne sáre dil aur apní sári ján se KHUDÁWAND apne Khudá kí bandagí kare,

13 Aur us ke ahkám aur huqúq ko, jo main áj ke din tujhe farmátá hún, hifz kare, tá ki terá bhalá ho?

14 Dekh, kí ásmán, aur ásmánon ká ásmán, KHUDÁWAND tere Khudá ká hai; zamín bhí, aur sab kuch jo us men hai.

15 Faqat yihí thá, ki KHUDÁWAND ko khush áyá, kí tumháre bápádáon se muhabbat rakhe; is liye un ke ba'd un kí aulád ko, ya'ne tum ko, sári gurohon kí banisbat pahle barguzida kiyá, jaisá kí áj hai.

16 Pas, apne dilon ká khatna karo, aur áge ko gardan-kashí na karo.

17 Kí KHUDÁWAND tumhárá Khudá, wuhí khudáon ká Khudá, aur khudá-wandon ká Khudáwánd hai; wuh buzurgwár, aur qádir, aur haibatnák KHUDá hai, jo záhír par nazar nahín kartá, aur rishwat nahín letá.

18 Wuh yatimon aur bewon ká insáf kartá hai, aur pardesí se aisi muhabbat rakhtá hai, kí use kháná aur kaprá detá hai.

19 So tum bhí pardesí ko piyár karo; kí tum bhí zamín i Misr men pardesí the.

20 Tú KHUDÁWAND apne Khudá se dartá rah; usí kí bandagí kar, aur usí se líptá rah, aur usí ke nám kí qasam khá.

21 Wuhí terá fakhrí hai, aur wuhí terá Khudá hai, jis ne tere liye aise bare aur haulnák kám kiye, jinhen tú ne apní ánkhon se dekhá.

22 Tumháre bápádáe, jab Misr men utre, to sattu ármi the; aur ab KHUDÁWAND tere Khudá ne tujhe ásmán ke sitáron ke mánind barháyá.

XI B.A.B.

SO tú KHUDÁWAND apne KHUDÁ ko dost rakh, aur us kí amánat kí, aur huqúq, aur shari'aton, aur ahkám kí hamesha muháfazat kar.

2 Aur tum áj ke din ján lo, ki main tumhári aulád se khitáb nahín kartá, jinhon ne na jání hai, aur na dekhí hai KHUDÁWAND tere KHUDÁ kí tam-bíh, aur us kí buzurgí, aur us ká zoráwar háth, aur us ká barháya húa bázt,

3 Aur us ke mu'ajize, aur us ke we kám ki us ne Misr ke darmiyán Fira'ún sháh í Misr aur us kí sári sarzamín ke sáth kiye;

4 Aur wuh, jo us ne Misr ke lashkar ke sáth, aur un ke ghoron, aur un kí gáron ke sáth kiyá; ki kyúnkar us ne un ke úpar daryá e Qulzum ká pání bahá láyá, jis waqt unhon ne tumhárá pichhá kiyá; so KHUDÁWAND ne unhen halák kiyá, kí áj ke din tak nábud hain;

5 Aur wuh, jo us ne bayábán men, jis waqt tak tum yahán pahunché, tumháre sáth kiyá;

6 Aur wuh, jo us ne Dátan aur Abirám ke sáth kiyá, jo Rúbin ke bete Iliáb ke bete the; kí kyúnkar zamín ne apná munh kholá, aur un ke gharánon, aur un ke khaimon, aur us sáre mál ko, jo un ke qabze men thá, sáre Isráel ke darmiyán nigal gayí:

7 Balki tumhín ne KHUDÁWAND ke we sab bare kám, jo us ne kiye, apní ánkhon se dekhe.

8 So tú un sáre hukmon kí, jo áj main tujhe farmátá hún, muháfazat kar, tá ki tum qúwat páo, aur dákhil hoke us zamín ke, jis ke málik hone ke liye tum játe ho, wáris ho;

9 Aur tá ki tum us zamín par apní 'umr bahut barháo, jis kí bábat KHUDÁWAND ne tumháre bápádáon se qasam karke kahá, kí Main un ko, aur un kí nasl ko, dúngá,—wuh sar-

zamín, jis men dúdh aur shahd bahtá hai.

10 ¶ Ki wuh zamín, jis men tú us ká wáris hone játá hai, Misr kí sí nahín, jahán se tum nikal áe, jahán tú apná bij botá thá, aur use apne pánw se, tarkári ke bág kí tarah, pání se sínchítá thá:

11 Lekin wuh zamín, jis ke wáris hone ko tum játe ho, paháron aur wádíon kí zamín hai, aur ásmán ke menh se seráb hotí hai.

12 Yih wuh zamín hai, jise KHUDÁWAND terá KHUDÁ cháhtá hai, aur hamesha, sál ke shurú se sál ke ákhir tak, KHUDÁWAND tere KHUDÁ kí ánkhen us par lagí hain.

13 ¶ Aur yún hogá, kí agar tum mere hukmon ko, jo áj main tumhen farmátá hún, koshish se sunke, KHUDÁWAND apne KHUDÁ ko dost rakho, kí apne sáre dil, aur apne sáre jí se us kí bandagi karo,

14 To main tum ko tumhári zamín par menh 'áin waqt par, pahlí aur pichhlí barsát, barsáúngá, tá ki tum apná galla, aur apní mai, aur apná tel jam'a karo.

15 Aur main tere kheton men tere chárpáyon ke liye ghás ugwaúngá, tá kí tú kháe aur ser ho.

16 Tum áp se khabardár raho, aisá na ho kí tumháre dil fareb khá jáwen, aur tum phir jáo, aur gair ma'búdon kí bandagi karo, aur unhen síjda karo,

17 Aur KHUDÁWAND ká gussa tum par bharke, aur wuh ásmán ko band kare, kí menh na barse, aur zamín apná hásil na de; aur tum us achchhí zamín par se, jo KHUDÁWAND tum ko detá hai, jald faná ho jáo.

18 ¶ So tum meri in báton ko apne dilon aur apní jánon men jagah do, aur unhen nishán ke liye apne háthon par bándho, aur we tumhári donon ánkhon ke darmiyán tikon kí mánind rahen.

19 Aur tum unhen apne larkon ko parhāo, jis waqt ki tū apne ghar men baithā ho, aur apnī rāh chaltā ho, aur sote waqt, aur uṭhte waqt, un kā charohā kar.

20 Aur tū unhen apne ghar ki chaukhaton par, aur apne phāṭakon par likh :

21 Tā ki terī aur terī aulād ki 'umr to din, jis tarah se āsmān ke din jo zamīn ke ūpar hai, us sarzaminmen bahut howen, jis ki bābat KHUDĀWAND ne tere bāpdādon se qasam karke kahā, ki Main use tumhen dūngā.

22 ¶ Kyūnki agar tum un sab hukmon ki, jo main tumhen farmātā hūn, koshish se muhāfazat karo, aur un par 'amal karo, ki KHUDĀWAND apne KHudā ko dost rakho, aur us ki sārī rāhon par chalo, aur us se lipṭe raho ;

23 To KHUDĀWAND in sab gurohon ko tumhāre āge se nikāl dālegā ; aur tum in gurohon ke, jo tum se buzurg-tar aur qawitar hain, wāris hoge.

24 Jis jis jagah tumhāre pānw ke talwe parenge, wuh wuh jagah tumārī ho jāegi ; bayābān se, aur Lubnān se, aur nahr se, jo nahr i Furāt hai, leke, daryā e garbī tak, tumhārā siwāna hogā.

25 Yabān kisī ādmī ki majāl hogi, ki tumhāre sāmhnē kharā ho sake : ki KHUDĀWAND tumhārā KHudā tumhārā ru'ab aur khauf us sārī sarzamin par, jis par tum qadam māroge, dālegā, jaisā us ne tum se kahā hai.

26 ¶ Dekho, main āj ke din tumhāre āge barakat aur la'nat rakh detā hūn ;

27 Barakat, jab ki tum KHUDĀWAND apne KHudā ke hukmon ko, jo āj main tumhen farmātā hūn, māno :

28 Aur la'nat, jab ki KHUDĀWAND apne KHudā ki farmānbardārī na karo, aur us rāh se, jis ki bābat āj main tumhen farmātā hūn, phirke, gair-ma-

'būdōn ki pairaūf karo, jinhen tum ne nahin jānā.

29 Aur yūn hogā, ki jab KHUDĀWAND terā KHudā tujh ko us sarzamin men, jahān tū jātā hai ki us kā wāris bane, dākhil karegā, to tū us barakat ko koh i Garizim par se, aur us la'nat ko koh i 'Aibāl par se, sunāwega.

30 Dekh, we pahār Yardan pār wāqī' hain, us taraf ko jidhar āftāb gurūb hotā hai, Kan'ānion ki sarzamin men, jo maidān men Jiljāl ke muqābil, Morih ke balāton ke qarīb, rahte hain.

31 Kyūnki tum Yardan pār jāte ho, tā ki us sarzamin ke, jo KHUDĀWAND tumhārā KHudā tumhen detā hai, wāris ho ; so tum us ke wāris hoge, aur us men basoge.

32 So tum in sab huqūq aur hukmon ki muhāfazat karo, jinhen main āj tumhāre sāmhnē rakhtā hūn, aur un par 'amal karo.

XII BAB.

YE we huqūq, aur abkām hain, jin par tumhen lāzim hai, ki us sarzamin men, jise KHUDĀWAND tumhāre bāpdādon kā KHudā tumhārī milkiyat hone ke liye tumhen detā hai, nigāh rakho, tā ki sab din, jab tak tum zamīn par jite raho, un par 'amal karo.

2 Tum un sab jagahon ko, jahān un qaumon ne, jin ke tum wāris hoge, apne ma'būdōn ki bandagi ki hai, ūnche pahāron par, aur ṭilon par, aur har ek hare darakht tale, nest o nābūd kar dijiyo.

3 Un ke mazbahon ko dhā dijiyo, aur un ke sutānon ko toriyo, aur un ke ghane bāgon men āg lagāiyo, aur un ke ma'būdōn ki khudī hūī mūraton ko chaknāchūr kijiyo, aur un ke nāmōn ko us jagah se mitā dijiyo.

4 Tum aisā kuchh KHUDĀWAND apne KHudā ke liye mat kijiyo.

5 Balki wuh jagah, jise KHUDĀWAND tumhārā KHudā tumhāre sab firqon ke darmiyan pasand karegā, ki

wahān apnā nām rakhe, ya'ne usī kā maskan, tum pūchho, aur wahān āyā karo;

6 Aur wahān tum apnī soḳhtanī qurbānīon, aur apne zabīhon, aur apnī dahyakīon, aur hāth se uṭhāī hūī qurbānīon ko, aur apnī mannaton kī chīzen, aur apnī ḳhushī kī qurbānīon, aur apne bheṛ bakrī aur gāe bail ke palauṭhon ko, guzrāno :

7 Aur wahān tum KHUDĀWAND apne Khudā ke āge khāo; aur tum aur tumhāre gharāne, apne un sab kāmōn men, jin men tum hāth lagāte ho, aur jin men KHUDĀWAND tumhāre Khudā ne tum ko barakat dī hai, ḳhushī karo.

8 Tum aise kām, jaise ham yahān karte hain, kī har ek kī nazar men jo kuchh bhalā ma'lūm ho, so kare, wahān mat kījiyo.

9 Kyūnki tum us ārām aur mirās tak, jo KHUDĀWAND tumhārā Khudā tumhen detā hai, hanoz nahīn pahunchē.

10 Lekin jab tum Yārđan pār jāoge, aur us sarzamīn men, jise KHUDĀWAND tumhārā Khudā tumhārī mirās kar detā hai, būd o bāsh karoge; aur wuh tum ko tumhāre sab dushmanon se, jo chārōn taraf hain, rihāī degā, yahān tak kī tum be-ḳhauf būd o bāsh karo;

11 To wahān ek maqām hogā, jise KHUDĀWAND tumhārā Khudā is liye chun legā, kī us kā nām wahān rakhā jāe; so tum ye sab kuchh, jo main tumhen farmātā hūn, wahān le jāo; ya'ne apnī soḳhtanī qurbānīān, aur apne zabīhe, aur apnī dahyakīān, aur apne hāth ke uṭhāe hūe hādye, aur sab apnī khāsse mannaton kī chīzen, jo KHUDĀWAND ke liye tum se manī jāī hain, wahān guzrāniyo :

12 Aur tum apne beṭon, aur apnī beṭion, aur apne gulāmōn, aur apnī laundion, us Lāwī samet, jo tumhāre phāṭakon ke andar ho, is liye kī us kā

bakhra aur mirās tumhāre sāth nahīn, KHUDĀWAND apne Khudā ke āge ḳhush rahiyo.

13 Tū āp se chaukas rah, aur apnī soḳhtanī qurbānīān har ek jagah, jo nazar āwe, mat guzrān;

14 Magar us hī jagah, jise KHUDĀWAND tumhāre firqon men se ek ke darmiyān chun legā, tū apnī soḳhtanī qurbānīān wahān guzrāniyo; aur sab kuchh, jo main tujhe hukm kartā hūn, wahān kījiyo.

15 Tis par bhī, jo kuchh terā jī chāhe, zabh kar, aur apne sab darwāzon men gosht khāyā kar, KHUDĀWAND apne Khudā kī barakat ke muwāfiq, jo us ne tum ko dī hai: ḳhwāh pāk ho, ḳhwāh nāpāk, har koi, misl āhū, aur hiran ke, use khāe.

16 Faqat tū lahū mat khā: balki tū use pānī kī tarah zamīn par unḍel de.

17 ¶ Lekin tū apne galle, aur mai, aur tel kī dahyakīān, aur apne gāe bail, aur bheṛ bakrī ke palauṭhe, aur apnī mannaton kī chīzen, jo tū māne, aur apnī ḳhushī ke hādye, aur we qurbānīān, jinhen tū ne apne hāth se uṭhāyā, apne phāṭakon ke andar mat khāiyo :

18 Balki tujh par, aur tere beṭe aur terī beṭī par, aur tere gulām aur terī laundī par, aur Lāwī par, jo tere phāṭakon ke andar hai, wājib hai, kī un chīzon ko KHUDĀWAND apne Khudā ke āge us jagah, jise KHUDĀWAND terā Khudā chun lewe, khāo: aur tū KHUDĀWAND apne Khudā ke āge apne sab kāmōn men, jin men tū hāth lagātā hai, ḳhush rahiyo.

19 A'p se chaukas rah, kī jab tak kī tū zamīn par jītā rahe, Lāwī ko tark na karnā.

20 ¶ Jab KHUDĀWAND terā Khudā terī sarhaddon ko barhāwe, jaisā us ne tujh se wa'da kiyā, aur tū kahe, kī Main gosht khāūngā, kī merā jī gosht khāne kā mushtāq hai, to tū gosht,

aur har ek chiz, jise terā jī chāhe, khāiyo.

21 Aur agar wuh makān, jise KHUDĀWAND tere KHUDā ne is liye chun liyā hai, ki apnā nām wahān rakhe, tere makān se bahut dūr ho, to tū apne gāe bail, aur bher bakrī men se, jo KHUDĀWAND ne tuihe diye, zabh kijiyo, jaisā main ne tuihe farmāyā, aur tū apne darwāzōn men jo kuchh terā jī chāhe khāiyo.

22 Jis tarah ki āhū aur hiran ko khāte hai, tū us hī tarah unhen khāiyo: pāk aur nāpāk un ko khāne men barābar hai.

23 Lekin khabardār ki lahū mat khāiyo; kyūnki lahū jo hai, so jān hai; aur munāsib nahīn ki tū gosht ke sāth jān khāwe.

24 Tū use mat khāiyo; balki use pānī ki tarah zamīn par undēliyo.

25 Tū use na khānā; tā ki terā aur tere ba'd terī aulād kā bhalā ho, jab ki tū wuh, jo nek hai, KHUDĀWAND ki ānkhon ke sāmhnē kare.

26 Lekin tū apnī muqaddas chīzēn jo tere pās hon, aur apnī mannaton ki chīzēn us makān men, jise KHUDĀWAND chun lewe, le jāiyo.

27 Aur tū apnī sokhtanī qurbānīān, un kā gosht aur lahū, KHUDĀWAND apne KHUDā ke mazbah par charhāiyo; aur tere zabihon kā lahū KHUDĀWAND tere KHUDā ke mazbah par undelā jāegā, magar gosht tū khāiyo.

28 In sab bātōn ko, jin kā main tumhen hukm detā hūn, dhyān rakhke suno, tā ki tumhārā, aur tumhāre ba'd tumhārī aulād kā abad tak bhalā ho, jab ki tum wuh, jo KHUDĀWAND tumhāre KHUDā ki nazar men nek aur rāst hai, karo.

29 ¶ Jab KHUDĀWAND terā KHUDā un gurohon ko tere āge wahān, jahān tū jātā hai ki wāris bane, kāt dāle, aur tū un kā wāris ho jāe, aur un ki sar-zamīn men būdobāsh kare;

30 To tū apne se hoshyār rah, na

ho ki tere sāmhnē un ke nābūd hone ke ba'd, tū un ki pairaui karke phande men phanse; aur na ho ki tū un ke ma'būdōn ki bābat, yih kahke, pūchhe, ki Ye jamā'aten apne ma'būdōn ki bandagi kyūnkar karti thin? main bhī us hī tarah karūngā.

31 Tū KHUDĀWAND apne KHUDā se aisā mat kijiyo; kyūnki unhen ne har ek makrūh kām, jis se KHUDĀWAND 'adawat rakhtā hai, apne ma'būdōn ke liye kiya; yahān tak ki apne betōn aur betiōn ko bhī apne ma'būdōn ke liye āg men dālke jalā diya.

32 Tum har ek bāt par, jis kā hukm main tumhen detā hūn, dhyān rakhke 'amal kijiyo: tū us se ziyāda na karnā, na us se kam karnā.

XIII BĀ'Ī.

A GAR tumhāre darmiyān koī nabī yā khwāb-dekhnewālā zāhir ho, aur tumhen koī nishān yā mu'ajiza dikhāwe;

2 Aur us nishān yā mu'ajize ko mutābiq, jo us ne tumhen dikhāyā, bāt wāq'ī ho, aur wuh tumhen kahe, A'ō, ham gair-ma'būdōn ki, jinhen tum ne nahīn jānā, pairaui karen, aur un ki bandagi karen;

3 Tū hargiz us nabī yā khwāb-dekhnewālā ki bāt par kān mat dharīyo; ki KHUDĀWAND tumhārā KHUDā tumhen āzimatā hai, tā daryāft kare, ki tum KHUDĀWAND apne KHUDā ko apne sāre dil aur apnī sārī jān se dost rakhte ho, ki nahīn.

4 Chāhiye ki tum KHUDĀWAND apne KHUDā ki pairaui karo, aur us se dāro, aur us ke hukmon ko hifz karo, aur us ki bāt māno; tum us ki bandagi karo, aur us hī se liptē raho.

5 Aur wuh nabī, yā wuh khwāb-dekhnewālā, qatl kiya jāegā; kyūnki us ne tumhen KHUDĀWAND tumhāre KHUDā se, jo tum ko Misr se bāhar nikāl lāyā, aur us gulām-khāne se rihāi di, phirāne ke liye kahā thā, tā ki tumhen us rāh se, jis par KHUDĀ-

WAND tumháre KHUDÁ ne tumhen chalne ká hukm diyá hai, bahkáwe. Isí tarah tú badi ko apne darmiyán se judá kár degá.

6 ¶ Agar terá bhái, jo teri má ká betá hai, yá terá hí betá, yá teri betí, yá teri hamkanár jorú, yá terá dost, jo tujhe teri ján ke barábar 'aziz ho, tujhe poshíde men phusláwe, aur kahe, ki A'o, gair-ma'búdon kí bandagí karen, jin se tú aur tere bápádáde wáqif nahín the,

7 Yá'ne un logon ke ma'búdon men se, jo tumháre girdágird, tumháre nazdík, yá tum se dúr, zamín ke is sire se us sire tak, rahte hai;

8 To tú us se muwáfiq na honá, aur na us kí bát sunná; tú us par rahm kí nigáh na rakhná, tú us kí ri'ayat na karná, tú use poshida na rakhná:

9 Balki tú us ko zarúr qatl karná; us ke qatl par pahle terá háth pare, aur ba'd us ke sab qaum ke háth.

10 Aur tú use sangsár karná, tá ki wuh mar jáe; kyúñki us ne cháhá, ki tujhe KHUDÁWAND tere KHUDÁ se, us hí se, jo tujhe zamín i Misr se, gulám-kháne hí se, nikál láyá, bargashta kare.

11 Tab sáre baní Isráel sunke darenge, aur tumháre darmiyán phir waisí sharárat na karenge.

12 ¶ Agar tú un shahron men se, jo KHUDÁWAND tere KHUDÁ ne tujhe sukúnat ke liye bakhshe hai, kisi kí bábat yih afwáh sunne, ki

13 Ba'ze log, baní Bali'ál, tumháre darmiyán se nikal gaye, aur apne shahr ke logon ko yún kahke gumráh kiyá, ki A'o, ham chalen, aur gair-ma'búdon kí, jinhen tum ne nahín jáná, bandagí karen;

14 Tab tujhe púchhná, aur talásh karná, aur khub tahqíq karná hogá; aur dekh, agar yih bát sach ho, aur yaqín ko pahunchhe, ki aisá nafratí kám tumháre darmiyán kiyá gayá;

15 To tú us shahr ke beshindon ko,

talwár kí dhár se zarúr qatl karená, use, aur sab kuchh jo us shahr men hai, aur wahán kí mawáshi ko talwár kí dhár hí se nest o vabód karená.

16 Aur us kí sári lút wahán ke kúche ke bích o bích ikatthí karená, aur us shahr ko aur wahán kí lút ko, KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke liye, ág se jalá degá; aur wuh hamesha ko ek tilá hogá; phir banáyá na jáegá.

17 Aur un haram kí chízon men se kuchh tere háth se lagá fotá na rane; tá ki KHUDÁWAND apne qahr i tund se báz áwe, aur tujh par karam kare, aur tujh par rahm farmáwe, aur tujhe ziyáda kare, jaisá ki us ne tumháre bápádádon se qasam kí hai;

18 Jis waqt kí tú KHUDÁWAND apne KHUDÁ kí áwáz suné, ki tú us ke hukmon par, jo áj main tujhe farmátá hún, bifz kare, tá ki tú us ko, jo KHUDÁWAND tere KHUDÁ kí nazaron men bhalá hai, bajá láwe.

XIV BAT.

TUM KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke farzand ho; tum kisi murde ke sabab apne ko na káto, na apní ánkhon ke bích bál múnáo.

2 Kyúñki tú KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke liye muqáddas qaum hai, aur KHUDÁWAND ne tujh ko chun liyá hai, tá ki sab qaumon kí banisbat, jo zamín par hai, tú us ke liye khássa qaum ho.

3 ¶ Tú kisi ghinauní chíz ko mat kháyo.

4 We chárpác, ki jinhen tum kha sakte ho, ye hai: Bail, aur jhund nen se bheer, aur bakrí;

5 Aur hiran, aur áhú, aur yahmúr, aur buz-kohí, aur rím, aur gáw-mesh aur takka-kohí.

6 Aur har ek chárpáya, jis ke khur chire hús hon, aur us ke khur men shigáf ho, aisá ki us se do panje hote, aur jugálí kartá ho, to tum use kháoge.

7 Lekin un men se, ki jugālī karte hain, yā un ke khur chire hūe hain, tum inhen mat khāīyo; jaise ūnt, aur khargosh, aur yarbū'a; is liye ki ye jugālī karte hain, lekin un ke khur chire hūe nahīn hain: so yih tumhāre liye nāpāk hain.

8 Aur sūr bhī, ki us ke khur chire hūe hain, par jugālī nahīn kartā: wuh tumhāre liye nāpāk hai; tum un kā gosht na khāīyo, na un kī lāsh ko hāth lagāīyo.

9 ¶ Abī jānwaron men se yihī khāoge; jitnōn ke par hon aur chhilke, tum unhen khāoge:

10 Magar jis ke par aur chhilke na hon, tum use mat khāīyo; wuh tumhāre liye nāpāk hai.

11 ¶ Har ek paranda, jo pāk hai, tum use khāoge.

12 Lekin we, jin kā khānā harām hai, ye hain: 'uqāb, aur ustukhwān-khwār, aur bahrī 'uqāb,

13 Aur chīh, aur sufed chīh, aur giddh, aur jo un kī jins se hain;

14 Aur har ek jins kā kauwā;

15 Aur shutr-burg, aur ullū, aur bahrī baglā, aur bāz kī har ek qism;

16 Aur būm, aur chūhemār, aur chakwā,

17 Aur hawāsīl, aur rakham, aur māhī-khwār,

18 Aur laklak, aur baglā, aur jo un kī jins se hon, aur hudhud, aur cham-gādar.

19 Aur har ek haiwān, jo rengke chale aur ure, tumhāre liye nāpāk hai; tum use mat khāīyo.

20 Sab we parande, jo pāk hain, tum unhen khāoge.

21 ¶ Jo haiwān āp se mar jāe, tum use mat khāīyo; tū use kisī pardesī ko, jo tere phātakon ke andar howe, dījiyo, tā ki wuh use khāwe; yā kisī ajnabī ādmī ke hāth bech dāīyo; kyūnki tu KHUDĀWAND apne KHudā kī muqaddas qaum hai. Tū halwān us kī mā ke dūdh men mat ubāīyo.

22 Tū apne galle men se, jo sāl ba sāl tere kheton men hāsīl hotā hai, daswān hissa wafādārī se judā kījiyo.

23 Aur tū KHUDĀWAND apne KHudā ke huzūr us jagah, jise us ne apne nām ke liye pasand farmāyā, kī us kā nām wahān rahe, apne galle kī, aur apnī mai kī, aur apne tel kī dahyakī, aur apne gāe bail, aur bher bakrī ke pahle bacheche khāīyo; tā ki tū KHUDĀWAND apne KHudā se hamesha dār-nā sīkhe.

24 Aur agar rasta tere liye darāz ho, aisā kī tū use na le jā sake; yā agar wuh makān, jise KHUDĀWAND tere KHudā ne pasand farmāyā, kī apnā nām wahān rakhe, bahut dūr ho, jab KHUDĀWAND tere KHudā ne tujh ko barakat bakhsī:

25 Tab tū naqdī ke liye un ko bech, aur us naqdī ko bandhī hūī apne hāth men leke us maqām par, jise KHUDĀWAND terā KHudā chun lewe, jā:

26 Aur us naqdī se, jis chīz ko terā jī chāhe, mol le, khwāh gāe bail, yā bher bakrī, yā mai, yā muskir, yā aur kuchh, jis par terā jī rāgib ho, aur wahān KHUDĀWAND apne KHudā ke āge khānā khā, aur tū aur terā sārā gharānā khushī kare,

27 Aur Lāwī bhī, jo tere phātakon ke andar hai; tū use hargiz tark na kījiyo; kyūnki us ke liye hissa aur mirās tere sāth nahīn hai.

28 ¶ Tīn sāl ke ba'd tū us sāl ke paidāwār kī sārī dahyakī nikāīyo, aur apne phātakon ke andar use jam'a kījiyo:

29 Aur Lāwī, is liye kī us kā kōī hissa aur mirās tere sāth nahīn, aur musāfir, aur yatīm, aur bewa, jo tere phātakon ke andar hain, āwen, aur khāwen, aur ser howen, tā ki KHUDĀWAND terā KHudā tere hāth ke sab kāmōn men, jo tū kartā hai, tujhe barakat bakhshe.

XV BA'B.

HAR sāt sāl ke ba'd tujhe chhut-kāre ki rasm mán lená hogá.

2 Aur chhutkārā karne kā taur yih hai, ki Agar kisī ne apne paṛosī ko kuchh qarz diyā ho, to wuh use mu'āf kare, aur apne paṛosī se, yā bhāī se, use talab na kare; is liye ki yih KHUDÁWAND ke chhutkāre ki rasm kahlātī hai.

3 Ajnabī se tū us ko talab kar sak-tā hai; par jo kuchh terā tere bhāī par hai, to terā hī hāth us ke liye chhor dewe;

4 Magar jis waqt ki tumhāre darmiyan mutlaq koī kangāl na ho; kyūnki KHUDÁWAND us zamīn par, jise KHUDÁWAND terā Khudā terī mīrās aur milk kar detā hai, tujhe bahut sī barakat degā:

5 Sirf is shart par, ki tū KHUDÁWAND apne Khudā kī āwāz par kán lagāwegā, aur dhīyān rakhe in sab hukmon par, jo āj main tujhe amr kartā hūn, 'amal karegā.

6 Kyūnki KHUDÁWAND terā Khudā, jaisā us ne tujhe kahā hai, tujhe barakat bakhshegā; aur tū bahut sī qaumon ko qarz degā, par tū un se qarz na legā; aur tū bahut sī gurohon par bādshāhat karēgā, aur we tujh par bādshāhat na karenge.

7 ¶ Agar tumhāre bīch tumhāre bhāīon men se, tere kisī phātak ke andar, terī us sarzamīn par, jise KHUDÁWAND terā Khudā tujhe detā hai, koī muflis howe, tū us se sakht-dilī mat kijiyo, aur apne muflis bhāī kī taraf se apnā hāth mat band kijiyo;

8 Balki tū us par apnā hāth kushāda rakhiyo, aur kisī kām men jo wuh chāhe, baqadr us kī ihtiyāj ke, us ko zarūr qarz dijiyo.

9 Khabardār, ki tere bure dil men yih andesha na guzre, aur tū kahe, ki Sātwañ sāl, ohhutkāre kā sāl, nazdīk hai; aur terī ānkh tere muflis bhāī se phir jāe, aur tū use kuchh na dewe;

aur wuh tujh par KHUDÁWAND se faryād kare, aur wuh tere liye gunāh thahre.

10 Use tujh ko zarūr denā hogā; aur jab tū use dewe, to chāhiye ki terā dil gamgīn na ho; kyūnki is hī sabab se KHUDÁWAND terā Khudā, tere sāre kāmōn men, aur sab mu'āmalon men ki jin men tū apnā hāth dāle, tujh ko barakat bakhshegā.

11 Ki miskin zamīn par se kabhī jāte na rahenge; is liye main yih kahke tujhe hukm kartā hūn, ki Tū apne bhāī ke wāste, aur apne miskin ke liye, aur apne muhtāj ke wāste jo terī zamīn par hai, apnā hāth kushāda rakhiyo.

12 ¶ Agar terā bhāī, khwāh 'Ibrānī mard ho, khwāh 'Ibrānī 'aurat, tere hāth bechā jāe, aur chha baras tak terī khidmat kare; to tū sātwañ sāl us ko apne pās se āzād kar dijiyo.

13 Aur jab tū use āzād karke apne pās se rukhsat kare, to use khālī-hāth mat rukhsat karnā:

14 Balki tū apnī bheṛ bakrī, aur khatte, aur kolhū men se, us barakat men se jo KHUDÁWAND tere Khudā ne tujhe bakhsī hai, dil kholke de.

15 Aur yād kar, ki tū zamīn i Misr men gulām thā, aur KHUDÁWAND tere Khudā ne tujhe chhurāyā; is liye main tujhe is kī bábat āj yih hukm kartā hūn.

16 Aur aisā hogā, ki agar wuh tujhe yūn kahe, ki Main tere pās se na jāūngā; ki main tujhe aur tere ghar ko dost rakhtā hūn; is liye ki tere pās rahnā us ke nazdīk achchhā hai;

17 To tū ek sūā le, aur us kā kán chhedke us sūe ko kán samet apne darwāze men ghussa de, ki wuh hame-sha ko terā gulām hogā. Aur apnī laundī se bhī aisā hī kijiyo.

18 Aur jab tū use āzād karke apne pās se rukhsat kare, to chāhiye ki yih tujh par dushwār na guzre; kyūnki us ne do mazdūron ke barābar chha

baras tak terí k̄hidmat kí : so K̄HUDÁWAND terá K̄hudá tujhe sab kuchh men jo tú kare tujhe barakat degá.

19 ¶ Tere gáe bail, aur bher bakrí ke nar palaúthe, jitne paidá hon, un sab ko K̄HUDÁWAND apne K̄hudá ke liye muqaddas kijiyo; tú apne bail ke palaúthe se kuchh kám na lijiyo; na apní bher ke palaúthe ká bál katriyo.

20 Tú use K̄HUDÁWAND apne K̄hudá ke áge, us jagah par jo K̄HUDÁWAND pasand karegá, apne k̄hándán samet, har sál k̄háiyó.

21 Par agar us men koí 'aib howe, langrá ho, yá andhá ho, yá aur koí burá 'aib ho, to use K̄HUDÁWAND apne K̄hudá ke liye zabh mat kijiyo.

22 Tú use apne pháṭakon ke andar k̄háegá; hiran aur áhú kí tarah, pák ho yá nápák, donon barábar hain.

23 Magar tú us ká lahú na k̄háná; balki tú us ko pání kí tarah zamín par unḍelná.

XVI BĀB.

A BĪB ke mahíne kí muháfazat kijiyo, aur K̄HUDÁWAND apne K̄hudá kí fasah kijiyo; kyúñki K̄HUDÁWAND terá K̄hudá Abīb mahíne men rát ke waqt tujh ko Misr se nikál láyá.

2 Is liye tú us jagah par, jise K̄HUDÁWAND pasand karegá, kí wahán apná nám rakhe, K̄HUDÁWAND apne K̄hudá ke liye tú apní gáe bail aur bher bakrí men se fasah zabh kijiyo.

3 Tú us ke sáth k̄hamírí roṭí mat k̄háná; tú sát din tak us ke sáth fatírí roṭí, jo dukh kí roṭí hai, k̄háiyó; kyúñki tú zamín i Misr se jaldí karke niklá; tá ki tú us din ko, jis men tú Misr ke mulk se niklá, apní zindagí ke sab din yád rakhe.

4 Aur chāhiye kí terí sárí sarzamín men sát din tak k̄hamírí roṭí tere sáth dikháí na de; aur na us gosht men se, jise tú ne pahle din shám ko zabh kiyá, us sárí rát ko subh tak báqi rahe.

5 Tú apne kisi jagah ke pháṭak andar, jo K̄HUDÁWAND terá K̄hudá tujhe detá hai, fasah zabh nahín karná :

6 Balki usí jagah, jise K̄HUDÁWAND terá K̄hudá pasand karegá, kí apná nám wahán rakhe, shám ko, áftáb gurúb hote, usí waqt, jis waqt tú Misr se niklá, wahán fasah zabh kijiyo.

7 Aur tú use us jagah, jo K̄HUDÁWAND terá K̄hudá pasand karegá, use bhúniyo aur k̄háiyó, aur subh ko phirke apne k̄haimon ko rawána huiyo.

8 Chha din tak fatírí roṭí k̄háná, aur sátwen din men K̄HUDÁWAND tere K̄hudá kí muqaddas jamá'at hogí; us men kuchh károbar na kijiyo.

9 ¶ Tú apne liye sát hafte gin; galle ko hapsúá lagáne kí ibtidá se un sát hafton ká ginná shurú' kar.

10 Aur hafton kí 'id K̄HUDÁWAND apne K̄hudá ke liye apne háth kí k̄hushí ke ek hadye se, jo tú degá, jis qadr kí K̄HUDÁWAND tere K̄hudá ne tujhe barakat dí, kar :

11 Aur tú K̄HUDÁWAND apne K̄hudá ke sámhne k̄hushí kar, tú, aur terá betá, aur terí betí, aur terá gulám, aur terí laundí, aur Láwí bhí, jo tere pháṭakon ke andar hai, aur musáfir, aur yatím, aur bewa, jo tum men hai, us jagah jise K̄HUDÁWAND tero K̄hudá ne pasand kiyá hai, kí apná nám wahán rakhe.

12 Aur yád rakh, kí tú Misr men gulám thá; so in qánúnon par liház rakhke un par 'amal kar.

13 ¶ Jab tú apne khalihán aur kolhú ká mál jam'a kar chuke, to sát din tak k̄haimon kí 'id kijiyo :

14 Aur 'id karte waqt tú k̄hushí karegá, tú, aur terá betá, aur terí betí, aur terá gulám, aur terí laundí, aur Láwí, aur musáfir, aur yatím, aur bewa bhí, jo tere pháṭakon ke andar hain.

15 Sát din tak K̄HUDÁWAND apne

Khudá ke liye, usí jagah, jo KHUDÁWAND ko passand hai, 'id kijiyo: is liye ki KHUDÁWAND terá Khudá tere sáre paidáwar men, aur tere háth ke sáre kámon men, tujhe barakat baḥshegá; so tú zarúr khushí karegá.

16 ¶ Har ek sál cháhíye, ki tere yahán ká har ek mard tin martabe, ya'ne 'id i fatír ko, aur hafton kī 'id ko, aur khaimon kī 'id ko, KHUDÁWAND tere Khudá ke sámhne, us jagah, jise wuh pasand farmáwegá, házir ho: aur we KHUDÁWAND ke áge kháli-háth na dikhái deḡ:

17 Balki har ek mard apne maqdúr ke, aur KHUDÁWAND tere Khudá kī barakat ke muwáfíq, jo us ne tujhe dí hai, kuchh láwe.

18 ¶ Tú apní sárí bastíon ke pháṭakon par, jo KHUDÁWAND terá Khudá tujh ko degá, apne sáre firqon men Qází aur Hákim muqarrar kijiyo; we insáf se logon kī 'adálat karen.

19 Tú 'adálat men muqaddama mat bigáriyo: tú tarafdári na kijiyo, na rishwat líjiyo; ki rishwat dánishmand kī ánkhon ko andhá kar detí hai, aur sádiq kī báton ko phertí hai.

20 Tú us kī, jo sarásar haqq hai, pairaú kijiyo, tá ki tú jie, aur us zamín ká, jo KHUDÁWAND terá Khudá tujh ko detá hai, wáris howe.

21 ¶ Tú KHUDÁWAND apne Khudá kī qurbángah ke nazdik apne liye ghane bág na lagáyo:

22 Na apne liye kisi tarah kī múrat bitháyo; ki is se KHUDÁWAND terá Khudá nafrat rakhtá hai.

XVII BAB.

TU' KHUDÁWAND apne Khudá ke liye bail, yá bher bakrí, jis men koi 'aib yá burái ho, zabh mat kijiyo; kyúnki KHUDÁWAND tere Khudá ko is se nafrat hai.

2 ¶ Agar tumháre darmiyán terí kisi bastí ke pháṭak ke andar, jo KHUDÁWAND terá Khudá tujh ko detá hai, kahín koi mard yá 'aurat pái jáe, jis

ne KHUDÁWAND tere Khudá ke huzúr badkári kī ho, ki us ke 'ahd ko toṛá ho,

3 Aur jáke gair-ma'búdon kī ban dagí kī ho, aur unhen sija kiyá ho, khwáh súraj ko, khwáh chánd, khwáh ásmání fauj ke kisi jirm ko, jin kī parastish ká hukm main ne nahín kiyá;

4 Aur yih tujhe kahá jáwe, aur tú sun páwe, aur tahqíqát kare, aur dekho, yih sach nikle, aur yih bát yaqín ko pahunche, ki Isráel men aísá ghinauná kám húa:

5 To tú us mard, yá us 'aurat ko, jis ne yih burá kám kiyá, apne pháṭakon par bahar lá, aur us mard yá us 'aurat par yahán tak patthráo kijiyo, ki we mar jáwen.

6 Wuh, jo wájib ul qatl hai, do yá tin ádmion kī gawáhi se qatl kiyá jáe: lekin ek hí ádmí kī gawáhi se wuh qatl na kiyá jáe.

7 Gawáhon ke háth pahle us par uṭhen, tá ki us ko qatl karen, aur un ke ba'd baqí sab logon ke háth. Tum yún hí apne bích se sharárat ko nest o nábud kijiyo.

8 ¶ Agar koi muqaddama uṭhe, jis ke faisale se tú 'ájiz hotá, ápas ke khúu kī bábat, yá ápas ke da'we kī bábat, yá ápas kī már píṭ kī bábat, jo tere pháṭakon ke andar jhagre ke bá'is hote; to tú uṭh, aur us maqám men, jo KHUDÁWAND terá Khudá pasand farmáwe, charh já;

9 Aur káhinon ke, ya'ne Láwfion ke, aur us qází ke pás, jo un dinon men ho, házir ho, aur un se púchh; ki we tujhe haqq ká faisala batáwenge:

10 Aur tú us faisale ke mutábíq, jo we tujh par us maqám se, jise KHUDÁWAND pasand kare, záhír kar den, 'amal kijiyo; khabardár, ki un sab ko, jo we tujhe síkháwen, 'amal men láyo:

11 Shar'at ke faisale ke muwáfíq jo we tujhe síkháwen, aur us hukm

ke mutábíq, jo we tujhe kahen, kíjiyo; aur us faisale se, jo we tujh par zahir karen, dahne yá báen mat muríyo.

12 Aur jo koi shakhs gustákhi kare, ki us káhin kí bát, jo KHUDÁWAND tere Khudá ke áge khidmat ke liye khará hai, yá us qázi ká sukhán na sune, to wuh shakhs zinda na rahe. Tái Isráel men se burái ko yún nest o nábud kíjiyo:

13 Tái kí sáre log sunen aur daren, aur áyande ko phir gustákhi na karen.

14 ¶ Jab tú us zamín men, jo KHUDÁWAND terá Khudá tujhe detá hai, páhunche, aur us par qábiz ho, aur us men búd o bášh kare, aur kahe, ki Un sab qaumon ke muwáfiq, jo mere girdágird hain, main bhí apne úpar ek bádsháh qáim karúngá;

15 To tú ba har hál faqat us ko apne úpar bádsháh qáim kíjiyo, jise KHUDÁWAND terá Khudá pasand farmáwe: tú apne bháion men se ek ko apne úpar bádsháh muqarrar kíjiyo: aur kisi ajnabi ko, jo terá bhái nahín, apne úpar bádsháh qáim na karná.

16 Pas use lázim hai, ki apne liye bahut ghore jam'a na kare, aur na logon ko Misr men rawána kare, tá ki us ke liye bahut se ghore láwen; is liye ki KHUDÁWAND ne tumhen farmáyá hai, ki Tum us ráh men phir kabhi na jáiyo.

17 Aur na wuh apne liye bahut sí jorúan kare; tá na ho ki us ká dil phir jáe: aur na wuh apne liye bahut rúpá aur soná jam'a kare.

18 Aur yún hogá, ki jab wuh apne takht i saltanat par julús kare, to apne wáste is shari'at kí ek naql, us men se, jo Láwi káhinon ke huzúr hai, kitáb men likhe:

19 Wuh naql us ke pás rahegi, aur apní zindagi ke sab din men use parhá kare: tá ki wuh KHUDÁWAND apne Khudá se darna síkhe, aur is shari'at kí sab báton aur in huqúq kí muhá-

fazat kare, tá ki unhen 'amal men láwe:

20 Tái ki us ká dil us ke bháion par ghamand na kare, aur hukm se dahine yá báen na mure: tá ki us kí bádsháhát men us kí aur us ke farzandon kí, Isráel ke darmiyán 'umr-daráz ho.

*XVIII BA'B.

KA'HINON aur Láwion ká, balki sáre firqe i Láwi ká hissa aur mirás Isráel ke darmiyán na hogá: we to KHUDÁWAND kí qurbánián, jo ág se guzráni játin, aur usi kí mirás, kháenge.

2 Pas un kí mirás un ke bháion ke sáth na hogi; balki KHUDÁWAND hí un kí mirás hai, jaisá us ne unhen farmáyá thá.

3 ¶ Aur káhinon ká haqq logon kí taraf se, ya'ne un se, jo qurbáni guzránte hain, bail yá bher bakri kí, yih hogá, ki we káhin ko shána, aur kan-patián, aur jhojh, denge.

4 Aur tú apne galle men se, aur apní mai aur tel men se, jo pahló hásil hotá hai, aur apní bheron kí ún men se, jo pahlé katri jáe, use díjiyo:

5 Kí KHUDÁWAND tere Khudá ne use tere sáre firqon men se chun liyá hai, use aur us ke beton ko, tá ki we KHUDÁWAND ke nám se hamesha tak khidmat ke liye khare rahen.

6 ¶ Agar koi Láwi, tamám Isráel ke darmiyán tere phátacon men se kisi ke andar se, jáhán wuh búd o bášh kartá thá, áwe, aur us jagah men, jise KHUDÁWAND ne pasand farmáyá hai, sáre dil kí cháh se házir ho;

7 To wuh KHUDÁWAND apne Khudá ke nám se khidmat kiyá kare, jis tarah us ke sáre bhái, ya'ne Láwi, karte, jo KHUDÁWAND ke huzúr wahán khare rahte hain.

8 We barábar hissa kháne ko páwenge; siwá us ke jo us ke bápádáon kí mirás bechne se use hásil ho.

9 ¶ Jab tú us sarzamín men, jo KHUDÁWAND terá Khudá tujh ko detá hai, dákhil ho, to tú wahán kī gurohon ke karīb kámon ke mutábiq amal karná mat sikhīyo.

10 Tum men koi páyá na jáe, jo apne betē yá betī ko ág men guzar karwáe, yá gaib-go, yá nujmí, yá fál-kholnewálá, yá dáen bane :

11 Yá mantar-parhnewálá na ho, na yár deo se suwál karnewálá, aur na rammál, aur na sáhir ho.

12 Kyúñki we sab jo aise kám karte hain, KHUDÁWAND kī nafrat ke bá'is hain : aur aisi karáhaton ke sabab se KHUDÁWAND terá Khudá un ko tere áge se dúr kartá hai.

13 Tú KHUDÁWAND apne Khudá ke áge kámil ho.

14 Kyúñki we gurohon, jin ká tú wáris hogá, nujúmion aur gaib-goon kī taraf kán dharti hain : par tú jo hai, KHUDÁWAND tere Khudá ne tujh ko ijázat nahín dí, kī aísá kare.

15 ¶ KHUDÁWAND terá Khudá tere áliye, tere hí darmiyan se, tere hí bháton men se, merí mánind, ek nabí barpá karegá ; tum us kī taraf kán dhariyo ;

16 Us sab kī mánind, jo tú ne KHUDÁWAND apne Khudá se Hurib men majma' ke din mángá, aur kahá, kī Aísá na ho, kī main KHUDÁWAND apne Khudá kī áwáz phir sunún, aur aísí shiddat kī ág main phir dekhún, tá kī main mar na jáún.

17 Aur KHUDÁWAND ne mujhe kahá, kī Unhon ne jo kuchh kahá, so achchhá kahá.

18 Main un ke liye, un ke bháton men se, tujh sá ek Nabí barpá karúngá, aur apná kalám us ke munh men dálúngá ; aur jo kuchh main use farmaúngá, wuh sab un se kahegá.

19 Aur aísá hogá, kī jo koi merí báton ko, jinhen wuh merá nám leke kahegá, na sunegá, to main us ká hisáb us se lúngá.

20 Lekin wuh nabí, jo aísí gus-

tákhí kare, kī koi bát mere nám se kahe, jis ke kahne ká main ne use hukm nahín diyá, yá aur ma'búdon ke nám se kahe, to wuh nabí qatl kiyá jáwe.

21 Aur agar tú apne dil men kahe, kī Main kyúñkar jánún, kī yih bát KHUDÁWAND kī kahí hui nahín ?

22 To ján rakh, kī jab nabí KHUDÁWAND ke nám se kuchh kahe, aur wuh, jo us ne kahá hai, wá'q'i na ho, yá purá na ho, to wuh bát KHUDÁWAND ne nahín kahí ; balki us nabí ne gustákhí se kahí hai : tú us se mat dar.

XIX BA'.

JAB KHUDÁWAND terá Khudá un qaumon ko, jin kī sarzamín KHUDÁWAND terá Khudá tujh ko 'ináyat kartá hai, kát dále, aur tú un ká wáris ho, aur un ke shahron men aur un ke gharon men base ;

2 To tú us sarzamín ke bichonbich, jise KHUDÁWAND terá Khudá teri mirás kar detá hai, tín shahr apne liye judá kíjiyo.

3 Tab tú apne liye ek ráh muqarrar kíjiyo, aur apní sarzamín kī atráf ko, jo KHUDÁWAND terá Khudá teri mirás kar detá hai, tín hisse kíjiyo, tá kī har ek khúni bhágke wahán já rahe.

4 ¶ Aur yihí khúni ká shar'a hai, jo wahán bháge, tá kī jítá rahe : Jo koi apne hamsáe ko ná-dánistagi se máre, aur wuh us se pahle us ká kína na rakhtá thá ;

5 Maslan, koi shákhs apne hamsáe ke sáth lakrián kátne ko jangal men jáwe, aur kulhárá háth men utháe, ái darakht káte, aur kulhárá daste se nikal jáe, aur us ke hamsáe ke já lage, aísá kī wuh mar jáe ; to wuh un shahron men se ek men bhág jáe, aur wuh jítá bachegá :

6 Tá aísá na ho kī maqtúl ká wáris apne dil ke josh se qátíl ká picchá kare, aur ráh ke dúr hone ke sabab us ko já pakre, aur use qatl kare, hálánki

wuh wájib-ul qatl nahín; kyúñki wuh áge se is ká kína na rakhtá thá.

7 Is liye main tujhe aisá kahke hukm detá hún, ki Tú apne liye tén shahr judá muqarrar kijiyo.

8 Aur agar KHUDÁWAND terá Khudá terá qalamrau barháwe, jaisá us ne tere baqádádön seqasam karke kahá hai, aur wuh sárá mulk, jo us ne tere bap-dádön ko dene kahá, tujhe dewe;

9 So agar tú in sab hukmon par, jo áj ke din main tujhe batátá hún, dhyan rakhe 'amal kare, aur KHUDÁWAND apne Khudá ko dost rakhe, aur ham-esha us ki ráhon par chale; to tú un tén shahron par tén shahr aur apne liye barháiyó:

10 Tá ki be-gunáh ká lahú terí zamin par, jise KHUDÁWAND terá Khudá terí mirás kar detá hai, baháyá na jáe, ki khún tujh par ho.

11 ¶ Lekin agar koi shaḡhs, jo apne hamsáe ká kína rakhtá ho, aur us kí ghát men lagá ho, aur us par hamla kare, aur use zaḡhm i kári máre, ki wuh mar jáe, aur un men se kisi shahr men bhág jáe:

12 To us ke shahr ke buzurg logon ko bhejen, aur use wahán se pakarwá mangwáen, aur maqtúl ke wáris ke háth men hawále karen, tá ki wuh nár dálá jáe.

13 Tú us par rahm kí nazar na kijiyo; balki tú be-jurm ke khún ká gunáh Isráel se dafá kijiyo, tá ki terá bhalá ho.

14 ¶ Tú apne hamsáe kí hadd ká nishán, jise agle logon ne terí mirás kí zamin par qáim kiya hai, us mulk men, jise KHUDÁWAND terá Khudá tujhe wáris hone ke liye detá hai, mat hatá.

15 ¶ Kisi shaḡhs kí kisi tarah kí badkárí aur kisi tarah ke gunáh par, koi gunáh kyún na ho, ek gawáh bas nahín; balki do gawáhon kí gawáhi se, yá tén gawáhon se, har ek bát sábit kí jáe.

16 ¶ Agar koi jhúthá gawáh úthe, ki kisi shaḡhs par kisi burái kí gawáhi de;

17 To we donon shaḡhs, jin men jhagrá hai, KHUDÁWAND ke huzúr káhinon aur qázion ke áge, jo un dinon men hongé, khare howen;

18 Aur qází log khúb tahqíqát karen: to dekho, agar wuh gawáh jhúthá gawáh nikle, aur us ne apne bhái par jhúthí gawáhi dí ho;

19 To tum us se wuh sulúḡ kijiyo, jo us ne cháhá thá, ki apne bhái se kare: tú is tarah burái ko apne dar-miyan se dafá kijiyo;

20 Tá ki baqi log sunen, aur dah-shat kháen, aur áge ko tumháre dar-miyan aisi sharárat phir na karen.

21 Aur terí áñkh muráwat na kare; ki ján ká badlá ján, áñkh ká badlá áñkh, dánt ká badlá dánt, háth ká badlá háth, aur páñw ká badlá páñw hogá.

XX BAT.

AUR jab tú jang ke liye apne dushmanon ká sámhná kare, aur dekhe, ki un ke ghere, aur gáráñ, aur log tujh se ziyáda hain, to tú un se khauf na kar; kyúñki KHUDÁWAND terá Khudá, jo tujhe Mísir kí sarzamin se chhurá láya, tere sáth hai.

2 Aur yún hogá, ki jab tum jang ke liye un ke nazdik jáo, to káhin, logon pás áke, un se khitáb kare,

3 Aur un se kahe, ki Ai baní Isráel, suno; tum áj ke din apne dushmanon se nazdik hús ho, ki un se jang karo: so tumháre dil hirásán na hon, tum khauf na karo, aur mat kámpo, aur in se dahshat na kháo;

4 Kyúñki KHUDÁWAND tumhárá Khudá wuh hai jo tumháre sáth játa hai, ki tumhári taraf se tumháre dushmanon ke sáth jang kare, aur tumhen bacháwe.

5 ¶ Aur we, jo mansabdár hain, logon se khitáb karke kahen, ki Tum men kaun shaḡhs hai, jis ne nayá ghar

banáyá ho, aur use maḥsús na kiya ho? to wuh rawána ho, aur apne ghar ko phir jāe, tá na howe ki wuh jang men qatl ho, aur दूसरा shaḥs use maḥsús kare.

6 Aur kaun shaḥs hai, jis ne ták-istán lagáya ho, aur us ke phal men se hanoz kuchh kháyá nahín? wuh bhí rawána ho, aur apne ghar ko phir jāe, tá na ho ki wuh jang men mará jāe, aur दूसरा koí us men se kháwe.

7 Aur kaun shaḥs hai, jis ne kisí 'aurat se apní mangní kī hai, aur wuh use apne pás nahín láya? to wuh bhí rawána ho, aur apne ghar ko phir jāwe, tá na ho ki wuh larṭe waqt qatl ho, aur दूसरा mard use le.

8 Aur mansabdar phir logon se mukhátib boke yih bhí kahén, ki Kaun shaḥs hai, jo khaufnáḳ aur kachcha-dil hai? so rawána howe, aur apne ghar phir jāe; na ho ki us ke bháíon ke dil us ke dil kī mánind boḍe ho jāen.

9 Aur jab mansabdar yih sab kuchh logon se kah chukén, to lashkar ke sargurohon ko logon ke áge jāne ke liye muqarrar karen.

10 ¶ Aur jab tú kisí shahr ke pás us se larne ke liye á pahunche, to pahle us se sulh ká paigám kar:

11 Tab yún hogá, ki agar wuh tujhe jawáb de ki sulh manzúr, aur darwáza tere liye khol de, to sári khalq, jo us shahr men páí jāwe, terí khidmat-guzár hogí, aur terí khidmat karegi.

12 Aur agar wuh tujh se sulh na kare, balki tujh se jang kare, to tú us ká muhásara kar:

13 Aur jab KHUDÁWAND terá KHUDÁ use tere qabze men kar dewe, to wahán ke har ek mard ko talvár kī dhár se qatl kar:

14 Magar 'auraton, aur larkon, aur mawáshí ko, aur jo kuchh us shahr men ho, us ká sára lút, apne liye le; aur tú apne dushmanon kī us lút ko,

jo KHUDÁWAND tere KHUDÁ ne tujhe dí hai, kháiyó.

15 Isí tarah se tú, un sab shahron se, jo tujh se bahut dúr hain, aur in qaumon ke shahron men se nahín hain, kijiyo:

16 Lekin in qaumon ke shahron men, jinhen KHUDÁWAND terá KHUDÁ terí mírás kar detá hai, kisí chiz ko, jo sáns letí hai, jitá na chhoriyo:

17 Balki tú in ko haram kijiyo, Hittí, aur Amúrí, aur Kan'áni, aur Farizzí, aur Hawí, aur Yabúsí ko, jaisá KHUDÁWAND tere KHUDÁ ne tujhe hukm kiya hai:

18 Tá ki we apne sáre karíh kámon ke mutábíq jo unhon ne apne ma-'búdon se kiye, tum ko 'amal karná na sikhlaén, ki tum KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke gunahgár ho jáo.

19 ¶ Jab tum kisí shahr ko, is iráde se ki laráí karke use le lo, muddat tak muhásara kiye raho, to tabar chaláke us ke darakhthon ko kharáb na kijiyo; kyúnki 'ho saktá hai ki tú un ká mewa kháwe; so tú unhen kát na dáliyo, tá ki tú unhen muhásara ke kám men láwe; kyúnki maidán ke darakhht ádmí kī zindagí hain:

20 Magar un darakhthon ko, jo terí dánist men kháne ke wáste kám ke na hon, kharáb kar, aur kát dál, aur us shahr ke muqábil, jo tujh se larṭá hai, burj baná, jab tak ki wuh tere qábú men áwe.

XXI BAB.

A GAR us sarzamín men, jis ká KHUDÁWAND terá KHUDÁ tujhe 'áris kartá hai, kisí maqtúl kī lách pari húi mile, aur daryáft na ho, ki us ká qátil kaun hai;

2 Tab tere buzurg, aur tere sáre qází báhar niklen, aur un bastion tak, jo maqtúl ke girdágird hain darmiyán ko nápen:

3 Aur yún hogá, ki jo shahr maqtúl se ziyáda nazdík hai, usí shahr ke

buzurg ek bachhiyā len, jis se hanōz kuchh kḥidmat na lī gayī ho, aur jūe tale na āī ho;

4 Aur us shahr ke buzurg us bachhiye ko ek bihaṛ wādī meṇ, jo na jotī gayī ho, na us meṇ kuchh boyā gayā ho, le jāen, aur wahān us wādī meṇ us bachhiye kī gardan kāṭen.

5 Tab kāhin, banī Lāwī nazdik āwen; kyūnki KḤUDĀWAND tere KḤudā ne unḥīn ko chun liyā hai, ki us kī kḥidmat karen, aur KḤUDĀWAND kā nām leke barakat bakhshen, aur unḥīn ke suḥan se har ek jhagrā, aur har ek mār piṭ, faisal hogī.

6 Phir us shahr ke sāre buzurg, jo maqtūl se nazdik haiṇ, us bachhiye ke ūpar, jo us wādī meṇ gardan māri gayī, apne hāth dhoen;

7 Aur bolēn, aur kahēn, ki Hamāre hāthon ne yih kḥūn nahīn kiya, na hamāri ānkhon ne dekhā.

8 Ai KḤUDĀWAND, apnī qaum Isrāel kā kāfāra le, jinḥen tū ne chhuraīyā hai, aur be-gunāhī kā kḥūn apnī qaum Isrāel ke zimme mat rakh. Tab wuh kḥūn unḥen bakhshā jāegā.

9 So jis waqt tū wuh kare, jo KḤUDĀWAND ke nazdik durust hai, to tū be-gunāhī kā kḥūn apne darmiyān se dafā karegā.

10 ¶ Aur jab tū larāī ke liye apne dushmanon par khurūj kare, aur KḤUDĀWAND terā Kḥudā un ko tere hāthon meṇ giriftār kare, aur tū unḥen asīr kar lāe;

11 Aur un asiron meṇ kḥūbsūrat 'aurat deke, aur terā jī use chāhe, ki tū use apnī jorū banāwe;

12 To tū use apne ghar meṇ lā, us kā sir mundwā, aur nākhūn kaṭwā;

13 To wuh apnī asīrī kā libās utāre, aur tere ghar meṇ rahe, aur ek mahīne bhar apne bāp aur apnī mā ke sog meṇ baiṭhe; ba'd us ke tū us ke sāth kḥalwat kar, aur us kā kḥassam ban, aur wuh terī jorū bane.

14 Ba'd us ke agar tū us se khush-

waqt na ho, to jahān wuh chāhe, use jāne de; par tū use naqdī ke 'iwaz hargiz bech nahīn saktā, na tū us se kuchh na'fa paidā kar saktā hai; kyūnki tū ne use ruswā kiya.

15 ¶ Agar kisī mard kī do jorūān hoṇ, aur ek mahbūb asīr dūsri gair-mahbūb ho; aur mahbūb aur gair-mahbūb donoṇ se larke hoṇ; aur palauṭhā betā gair-mahbūb se ho;

16 To yūn hogā, kī jab wuh apne beton par mirās kī taqsim kare, to mahbūb ke palauṭhe beṭe ko gair-mahbūb ke beṭe par, jo filḥaqīqat palauṭhā hai, fauqiyat na de:

17 Balki wuh gair-mahbūb ke beṭe ko apne sab māl se dūnā hissa deke palauṭhā ṭhahrāwe; kyūnki wuh us kī pahlī qūwat kā hai, aur palauṭhe hone kā haqq usī kā hai.

18 ¶ Agar kisī ādmī kā betā gardan-kash aur magrā ho, jo apne bāp aur apnī mā kī āwāz ko na sune, aur we har chand use tambīh karen, par wuh un par kān na lagāwe:

19 Tab us kā bāp aur us kī mā use, pakren, aur bāhar le jāke us shahr ke buzurgon ke pās, aur us jagah ke darwāze par, lāen;

20 Aur we us ke shahr ke buzurgon se 'arz karen, kī Yih hamārā betā gardankash aur magrā hai; hargiz hamāri bāt nahīn māntā; barā hī khāū aur matwālā hai.

21 To us ke shahr ke sab log us par patṭhrāo karen, kī wuh mar jāe. Tū sharārat ko apne darmiyān se yun dafā kījīyo, tā kī sārā Isrāel sune, aur dare.

22 ¶ Aur agar kisī ne kuchh aisā gunāh kiya ho, jis se us kā qatī wājib ho, aur wuh mārā jāwe, aur tū use darakht meṇ latkāwe;

23 To us kī lāsh rāt bhar darakht par latkī na rahe; balki tū usī din use gār de; kyūnki wuh, jo phānsī diya jātā hai, Kḥudā kā mal'ūn hai; is liye chāhiye kī terī zamīn, jis kā wārīs

Khudāwānd terā Khudā tujh ko kartā hai, nāpāk na kī jāwe.

XXII BA'B.

Tu apne bhāī ke bail aur bher ko, jo khoī jāe, dekhke, apnī ānkḥ un se mat chhipā: balki zarūr hai ki tū unhen apne bhāī ke pās phir lāwe.

2 Aur agar terā bhāī tere paṛos men na ho, yā tū use pahchāntā na ho, to tū use apne ghar men le ā, aur wuh tere pās rahe, jab tak ki terā bhāī us kī talāsh kare; to tū use pher dijiyo.

3 Usī tarah tū us ke gadhe se kījiyo; usī tarah us kī poshāk se kījiyo; balki apne bhāī kī har ek chīz se, jo us pās se gum ho, aur tū use pāwe, to yūn hi kījiyo: tū us se apne ko mat chhipāiyo.

4 ¶ Tū apne bhāī kā gadhā yā bail rāh men girā dekhke un se āp ko mat chhipā: tū un ke uṭhāne men us kī madad kījiyo.

5 ¶ 'Aurat mard kā libās na pahīne, aur mard 'aurat kī poshāk na pahīne; kyūnki Khudāwānd terā Khudā un sab se, jo aisā karte haiṅ, nāfrat rakhtā hai.

6 ¶ Agar rāh chalte kisī chīriye kā ghonṣlā darakht par yā zamīn par tujhe dikhāī de, khwāh us men bachche hon, khwāh ande, aur mā bachchon par yā andon par baiṭhī hūī ho, to tū bachchon ko mā samet mat pakriyo:

7 Balki tū zarūr mā ko chhoṛ dijiyo, aur bachchon ko apne liye lijiyo; tā ki terā bhalā ho, aur terī 'umr darāz ho.

8 ¶ Jab tū nayā ghar banāwe, to apnī chhat par āṛ ke liye dīwār banā, tā na howe ki koī wahān se gire, aur tū apne ghar men khūn kā sabab ho.

9 ¶ Tū apne tākistān men kāi tarah ke bīj na boiyo; tā na howe ki tere boe hūe bīj kā paidāwār aur tākistān kā hāsīl donon nāpāk ho jāen.

10 ¶ Tū hal men bail ke sāth gadhā mat chalāiyo.

11 ¶ Tū muḥtālif bināwaṭ kā kaprā, jāise tū aur sūt se millā hūā, mat pahīniyo.

12 ¶ Tū apnī us poshāk ke chāron konon men, jise tū oṛhtā hai, jhālār lagāiyo.

13 ¶ Agar koī jorū kare, aur us se khalwat kare, aur ba'd us ke us se bugz rakhe;

14 Aur us ke sabab log us 'aurat kī bābat kuchh kahne lagen, aur wuh us ko badnām kare, aur kahe, ki Main ne is 'aurat se byāh kiyā, aur jab main us pās gayā, to main ne use kunwārī na pāyā;

15 To us larkī kā bāp aur us kī mā kunwārīpan kī nishānīān leke us shahr ke darwāze par buzurgon ke huzūr lāwen;

16 Aur us larkī kā bāp buzurgon se kahe, ki Main ne apnī betī is shakhz ko byāh di hai; ab yih us se bugz rakhtā hai;

17 Aur dekho, us ke sabab sab log us kī badgoī karte, ki us ne kahā hai, ki Main ne terī betī ko kunwārī na pāyā: so merī betī kī kunwārīpan kī nishānīān ye haiṅ: aur we us chādar ko shahr ke buzurgon ke sāmḥne bichhāwen;

18 Tab shahr ke buzurg us shakhz ko pakarke use saṛā den;

19 Aur we us se sau misqāl rūpā jarīmāna lewen, aur larkī ke bāp ko den; is liye ki us ne Isrāel men kī kunwārī ko badnām kiyā; aur wuh us kī jorū banī rahēgi; wuh tā zin-dagi us ko talāq na de.

20 Far agar yih bāt sach nikle, aur larkī ke kunwārīpan kī nishānīān pāī na jāen;

21 To we us larkī ko us ke mā bāp ke ghar ke darwāze par nikāl lāwen, aur us kī bastī ke log us par patthrao karen, ki wuh mar jāe; kyūnki us ne Isrāel ke darmiyān sharārat kī, ki apne

bāp ke ghar men harāmkarī kī : so tū sharr ko apne darmiyān se dafā kijiyo.

22 ¶ Agar koī mard shauharwālī 'aurat se zina karte pāyā jāe, to we donon mār qāle jāwen, mard, jis ne us 'aurat se suhbat kī, aur 'aurat bhī : so tū banī Isrāel men se sharr ko dafā kijiyo.

23 ¶ Jo larķī kī kunwārī hai, aur wuh kisī kī mangetar ho, aur koī aur shakhs use shahr men pāke us se ham-suhbat ho ;

24 To tum un donon ko us shahr ke darwāze par nikāl lāo, aur tum un par patthráo karo, ki we mar jāen ; larķī ko, is liye kī wuh shahr men hote hūe na chillāī ; aur mard ko, is liye kī us ne apne hamsāe kī jorū ko ruswā kiyā : so tū sharr ko apne darmiyān se dafā kijiyo.

25 ¶ Lekin agar koī mard ek larķī ko, jo kisī kī mangetar hai, maidān men pāwe, aur mard jabr karke us se mil baithe ; to faqat wuh mard, jo us ke sāth mil baitā, mār dālā jāe :

26 Par us larķī ko kuchh na kijiyo, kī larķī kā aisā gunāh nahīn kī qatl kī jāwe ; kyūnki yih mu'āmala aisā hai, jaise koī apne hamsāe par hamla kare aur use qatl kare :

27 Kyūnki us ne larķī ko maidān men pāyā, aur wuh mangetar larķī chillāī ; wahān koī na thā, jo use chhurāwe.

28 ¶ Agar koī ādmī kunwārī larķī ko pāwe, jo kisī kī mangetar na ho, aur use pakarke us se hambistar ho, aur we pakre jāen ;

29 To wuh mard, jo us ke sāth hambistar hūā, larķī ke bāp ko pachās misqāl rūpā de, aur wuh us kī jorū howe ; kyūnki us ne use ruswā kiyā, aur use apnī zindagī bhar talāq na de.

30 ¶ Koī apne bāp kī jorū ko na le, aur apne bāp kī barahnagī zāhir na kare.

XXIII BĀB.

JIS ke khushiye kuchle gaye hon, yā ālat kāt dālī gayī ho, to wuh KHUDĀWAND kī jamā'at men dākhil na howe.

2 Harāmī bachcha KHUDĀWAND kī jamā'at men dākhil na howe ; us kī daswīn pusht tak wuh KHUDĀWAND kī jamā'at men shāmīlhāl na ho.

3 Koī 'Ammūnī yā Moābī KHUDĀWAND kī jamā'at men daswīn pusht tak dākhil na howe ; we kadhī hamesha tak KHUDĀWAND kī jamā'at men shāmīl na howen :

4 Is liye kī unhon ne, jab kī tum Misr se nikle, rāh men rotī aur pānī leke tumbhārā istiqbāl na kiyā ; aur is liye kī we Ba'ūr ke betē Bala'am ko Fatūr se, jo Arām Nahrain men hai, ujrat deke bulā lāe, tā kī wuh tujh par la'nat kare.

5 Lekin KHUDĀWAND tere KHUDā ne na chāhā, kī Bala'am kī sune ; bal-kī KHUDĀWAND tere KHUDā ne tere liye la'nat ko barakat se badal kiyā, is liye kī KHUDĀWAND tere KHUDā ne tujh ko dost rakhā.

6 Apnī zindagī ke sab din hamesha un kī khairiyat aur bhalāī na chāhiyo.

7 ¶ Tū kisī Adumī se nafrat na rakhiyo ; kyūnki wuh terā bhāī hai : tū kisī Misrī se nafrat na kijiyo ; kyūnki tū us kī sarzamīn men pardesī thā.

8 Un kī tisrī pusht ke jo larke paidā hon, to KHUDĀWAND kī jamā'at men dākhil howen.

9 ¶ Jab kī fauj tere dushmanon par khurūj kare, tab tū har ek burī chīz se apne ta'in mahfūz rakhiyo.

10 ¶ Agar tumbhāre darmiyān koī shakhs us nāpāki se, jo rāt ko itti-fāqan hotī hai, najis ho jāe, to wuh khaimagāh se bāhar nikal jāwe, aur phir khaimagāh men na āwe :

11 Lekin jab shām hone lage wuh pānī se gusl kare ; aur jab āftāb gurūb ho chuke, to khaimagāh men phir āwe.

12 ¶ Aur khaimagāh ke bāhar ek maqām hogā, aur tū wahān bāhar nikalkar jāyā kījiyo :

13 Aur tere pās tere hatliyār ke sāth ek khanti ho ; aur jis waqt tū bāhar jāke baithe, tū us se khodiyo, aur phirke use jo tujh se niklā chhipāiyo :

14 Is liye kī KHUDĀWAND terā Khudā terī khaimagāh ke darmiyān phirā kartā hai, tā kī tujhe bachāwe, aur tere dushmanon ko tere ikhtiyār men kare ; so terī khaimagāh pāk rahe, tā na howe kī wuh tere darmiyān nāpāki dekhe aur tujh se phir jāe.

15 ¶ Agar kisī kā gulām apne āqā se bhāgke tujh pās panāh mānge, to tū us ke āqā ke hawāle mat kar :

16 Wuh tere darmiyān, jis jagah chāhe, tere sāth rahe ; tere phātakon men se kisī ke andar, jo use achchhā malūm ho, so maqām kare : so tū use taklif na denā.

17 ¶ Na Isrāel kī beṭion men se koī fāhisha ho, na Isrāel ke beṭon men koī gāndū ho.

18 Tū kisī fāhisha kī kharchī, yā kutte kī qimāt, kisī mannat ke liye, KHUDĀWAND apne Khudā ke ghar men dākhil na karnā : KHUDĀWAND terā Khudā un donon se nafrat kartā hai.

19 ¶ Tū apne bhāī ko sūd par qarz na dījiyo ; na naqd ke sūd par, na gallajāt ke sūd ; na kisī chiz ke, jis kī āriyat sūd par kī jāti.

20 Tū ajnabī ko sūdī qarz de saktā hai ; par apne unāī ko sūdī qarz mat dījiyo ; tā kī KHUDĀWAND terā Khudā us sarzamin men, jis kā tū wāris hone jātā hai, un sab kāmōn men, jin men tū hāth lagāwe, tujhe barakat dewe.

21 ¶ Jab tū KHUDĀWAND apne Khudā kī kuchh mannat mān chukā, to us ke adā karne men derī na kar ; is liye kī KHUDĀWAND terā Khudā zarūr tujh se us kā tālib hogā ; so tū gunahgār thahregā.

22 Lekin agar tū kuchh mannat na māne, tū gunahgār nahīn.

23 Jo kuchh tere muḥ se niklā, to us ko, us mannat ko muwāfiq jo tū ne KHUDĀWAND apne Khudā ke liye apnī khushī se mānī hai, aur jis kā tū ne apne muḥ se iqrār kiyā hai, yād rakh, aur usī par āmal kar.

24 ¶ Jab tū apne hamsāe ke tākistān men dākhil ho, to tū jitne angūr chāhe apnī khushī se khā, lekin apne bartan men na rakh.

25 Jab tū apne hamsāe ke khet men dākhil ho, to tū apne hāth se bālen tore, par apne bhāī kā khet hagsūe se mat kāt.

XXIV BĀB.

A GAR koī mard koī aurat leke us se byāh kare, aur ba'd us ke aisā ho kī wuh us kī nigāh men āziz na ho, is sabab se kī us ne us men kuchh palid bāt pāī, to wuh us kā talāqnāma likhke us ke hāth de, aur use apne ghar se bāhar kare.

2 Aur jab wuh us ke ghar se nikal gayī, to jāke dūsrē mard kī howe.

3 Par agar dūsrā shauhar bhī us se nā-khush ho jāe, aur us kā talāqnāma likhke us ke hāth men dewe, aur apne ghar se nikāl de, yā agar dūsrā shauhar use jorū karke mar jāe ;

4 To rawā nahīn kī us kā pahlā shauhar, jis ne use nikāl diyā thā, use phir le, aur ba'd us ke kī wuh nāpāk ho chuki, use phir apnī jorū kare ; kyūnki wuh KHUDĀWAND ke huzūr nafratī kām hai : so tū us zamīn ko, jis kā wāris KHUDĀWAND terā Khudā tujhe kartā hai, nāpāk mat kar.

5 ¶ Jab kisī kā nayā byāh howe, to wuh jang ke liye na nikle, aur na us par kisī kām kā bojh dālā jāwe ; balkī sāl bhar apne ghar men fārig rahe, aur apnī jorū kī, jo us ne lī hai, khātir kare.

6 ¶ Koī shakhs kisī kī chakkī ke niche kā, yā ūpar kā pāt girauna le ;

kyúnki wuh ádmí ki zindagi girau letá hai.

7 ¶ Agar koi shakhs apne bháíon baní Isráel men se kisi ko churáne men pakrá jáwe, aur us ká byopár kare, yá use bech dále; to wuh chor márá jáe; aur tú sharr ko apne darmi-yán se dafa kar.

8 ¶ Korh ki bímári ki bábat khabardár rah, aur Láwí káhinon ki sab báton par, jitni tumhen síkháwen, koshish se nigáh rakh, aur un ke mutábíq 'amal kar; jaisá main ne unhen hukm kiyá hai, waisá hí hoshyári se kijiyo.

9 Yád kar, ki KHUDÁWAND tere KHUDá ne, jab tum Misr se nikle the, ráh men Miryam se kyá kiyá.

10 ¶ Jab tú apne bhái ko koi chíz 'áriyat dewe, to us ke girau leno ko us ke ghar men mat ghus;

11 Balki tú báhar khará rah, aur wuh shakhs, jise tú ne kuchh 'áriyat diyá hai, ap apná girau tere pás láwe.

12 Phir agar wuh shakhs miskin ho, to us ká girau sáth rakhke mat soiyo:

13 Tú jab áftáb gurúb hone lage, us ká girau use pher dená, tá ki wuh apná orhná orhke sowe, aur tere liye dú'á kare: to wuh tere liye KHUDÁWAND tere KHUDá ke áge sadáqat thahregí.

14 ¶ Tú apne garíb aur muhtáj ohákar par zulm na karná, khwáh wuh tere bháíon men se ho, khwáh un pardestion men se, jo teri zámín par tere phátakon ke andar rahte hon.

15 Tú usí din us se poshtar ki áftáb gurúb ho us ki mazdúri de dáliyo; kyúnki wuh garíb hai, aur us ká dil us hí men lagá hai; na ho ki KHUDÁWAND se teri faryád kare, aur wuh tere liye gunáh thahre.

16 Aulád ke badle bápádáde máre na jáen, na bápádádon ke badle aulád qatl ki jáen: har ek apne hí gunáh ke sabab márá jáegá.

17 Tú pardesí aur yatím ke muqad-dame men khalal mat dál, aur na bewá ká kaprá girau le;

18 Aur yád kar, ki tú Misr men ap asír thá, aur KHUDÁWAND tere KHUDá ne tujhe wahán se chhuráyá; is liye main tujhe hukm kartá hún, ki tú yún kar.

19 ¶ Jab tú apne khet men apná hásil káte, aur ek púlá khet men bhúlke chhore, to us ke leno ko phir mat já: wuh pardesi, aur yatím, aur bewá ke liye rahe: tá ki KHUDÁWAND terá KHUDá tere háth ke sare kámon men tujhe barakat bakhse.

20 Jab tú apne zaitún ke darakht ko jhar dále, to us ke ba'd us ki alag alag shákhton ko mat jhar; balki wuh pardesí, aur yatím, aur bewá ke liye rahe.

21 Jab tú apne tákistán ke angúr jam'a kare, to us ke ba'd us ki khesachini mat kijiyo: wuh pardesí, aur yatím, aur bewá ke liye rahe.

22 Aur yád kar ki tú Misr ki sar-zamin men gulám thá; isi liye main tujhe farmátá hún, ki yún kar.

XXV BĀ'Ī.

A GAR logon men kisi tarah ká jhagrá ho, aur we 'adálat men áwen, tá ki qází un ká insáf karen; to cháliye ki sádiq ko be-gunáh thahráwen aur sharír ko gunáhgár.

2 Aur aisa hogá, ki agar wuh sharír is láin ho. ki márá jáwe, to qází kahe, ki Ise pachháren; aur jaisá us ká gunáh howe, qází ke huzúr use usí qadr máren.

3 Chálís koré wuh use máre, par ziyáda na máre: tá na ho, ki agar wuh barháwe, aur us ko se bahut ziyáda már máre, to terá bhái tere áge haqír ma'lúm howe.

4 ¶ Dáone ke waqt tú bail ká munh mat bándh.

5 ¶ Agar kái bhái ek já rahte hon, aur ek un men se be-aulád mar jáe, to us marhúm ki jorú ká byáh kisi ajna-

bī se na kiya jāwe, balki us ke shauhar kā bhāī us se khalwat kare, aur use apnī jorū kar le, aur bhāwaj kā haqq use adā kare :

6 Aur yūn hogā, ki us kā palauthā, jo us se paidā ho, to us ke marhūm bhāī ke nām par qāim hogā, tā ki us kā nām Isrāel men se mit na jāe :

7 Aur agar wuh mard apne bhāī kī jorū lenā na chāhe, to us marhūm bhāī kī jorū darwāze par buzurgon pās jāe aur kahe, Mere shauhar ke bhāī ne Isrāel men apne bhāī kā nām bahāl rakhne se inkār kiya, aur bhāwaj kā haqq adā karnā qabūl nahīn kiya :

8 Tab us ke shahr ke buzurg us mard ko talab karen, aur us se guft-ogū karen ; so agar wuh us bāt par qāim rahe, aur kahe, ki Main nahīn chāhtā, ki ise lūn ;

9 To us ke bhāī kī jorū buzurgon ke sāmhe us ke nazdīk āwe, aur us ke pānw se jūti nikālē, aur us ke munh par thūk de, aur jawāb de, aur kahe, ki Us shakhs ke sāth, jo apne bhāī kā zhar na banāwe, yihī kiya jāegā :

10 Aur Isrāel men us kā nām yih rakhā jāe, ki Yih us shakhs kā ghar hai, jis kā jūtā nikālā gayā.

11 ¶ Jab do shakhs āpas men larte hon, aur ek kī jorū nazdīk āwe, tā ki apne shauhar ko us ke hāth se, jo use mār rahā hai, chhurāwe, aur apnā hāth barhāke us kī sharmgāh pakre ;

12 To tū us kā hāth kāṭ dāliyo ; terī ānkḥ us par rahm na kare.

13 ¶ Tū apne thaile men mukhtalif bāt, ek barā ek chhoṭā, mat rakhiyo.

14 Tū apne ghar men mukhtalif paimāne, ek barā ek chhoṭā, mat rakhiyo.

15 Tū ek pūrā aur ṭhīk bāt, aur ek pūrā aur ṭhīk paimāna rakhiyo ; tā ki us zamin men, jise KHUDĀWAND terā Khudā tujhe detā hai, terī 'umr darāz ho.

16 Is liye ki we sab, jo aise kam

karte hain, aur we sab, jo nā-naqq karte hain, KHUDĀWAND tere Khudā ko nafrat ke bā'is hain.

17 Yād kar, ki jab tū Misr se niklā, to rāh men 'Amālīq ne tujh se kyā kiya ;

18 Ki kyūnkar rāh men tujh se milā, aur jis waqt tū mānda aur thakā thā, us ne tere picḥhe ke sab logon ko, jo za'if picḥhe hūe the, mār liyā, aur wuh Khudā se na darā.

19 Is liye jab KHUDĀWAND terā Khudā us sarzamin men, jis ko KHUDĀWAND terā Khudā mirās ke liye tujhe 'ināyat kartā hai, tere sāre dushmanon se, jo ās pās hain, farāgat bakhshē, to tū 'Amālīq ke zikr ko āsmān ke niche se mitā denā : tū hargiz yih bāt mat bhūliyo.

XXVI BĀB.

AUR aisā hogā ki jab tū us sarzamin men, jis ko KHUDĀWAND terā Khudā tujhe mirās ke liye detā hai, dākhil howe, aur us kā mālīk ho, aur us men base ;

2 To tū us sarzamin kā, jo KHUDĀWAND tere Khudā ne tujhe dī hai, har qism kā pahlā phal, jise tū zamin se hāsīl kare, leke ek ṭokre men rakh, aur us jagah, jise KHUDĀWAND terā Khudā pasand kare ki apnā nām wahān rakhe, le jāegā :

3 Aur us kāhin ke pās, jo un dinon men hogā, jāegā, aur us se kahegā, ki A'j ke din main KHUDĀWAND tere Khudā ke huzūr iqrār kartā hūn, ki main us mulk men, jis kī bābat KHUDĀWAND ne hamārē bāpdādon se qasam karke farmāyā thā, ki Tum ko dūngā, dākhil hūā.

4 Aur kāhin wuh ṭokrā tere hāth se leke KHUDĀWAND tere Khudā ke mazbah ke āge rakh degā.

5 Tab tū KHUDĀWAND apne Khudā ke āge 'arz karke yūn kaḥiyo, ki Arāmī, jo marne par thā, merā bāp thā ; wuh Misr men utrā, aur us ne wahān ṭhore logon ke sāth sukūnat

ki; tab phir wahán ek bahut barí aur bhári aur zoráwar guroh baní:

6 So Misríon ne ham se burá sulúk kiyá, aur ham ko dukh diyá, aur ham par sakht khidmat ká bojh dálá:

7 Aur jab ham ne KHUDÁWAND apne bápádón ke Khudá ke áge far-yád kí, to KHUDÁWAND ne hamári áwáz suni, aur hamári taklif, aur mihnát, aur majbúrí ko, dekhá;

8 Aur KHUDÁWAND qawí háth, aur barháe húe bázú se, aur barí haibat se, aur nishánoon se, 'ajáib aur garáib ke sáth, ham ko Misr se nikál láyá;

9 Aur wuh ham ko is maqám par láyá hai; aur us ne ham ko yih sar-zamín bakhshí, aisí sarzamín, ki jis men dúdh o shahd bahtá hai.

10 Aur ab dekh, ki main is zamín ke pahle phal, jise tú ne, ai KHUDÁWAND, mujhe diyá, láyá hun. So tú KHUDÁWAND apne Khudá ke áge rakh djiyo, aur KHUDÁWAND apne Khudá ke áge síjda kijiyo:

11 Aur tú, aur Láwí, aur jo musáfir ki tum men ho, milke har ek ní'amat par, jo KHUDÁWAND tere Khudá ne tujhe aur tere gharáne ko bakhshí hai, khushi kijiyo.

12 ¶ Aur jab tú tíse sál, jo dah-yakí ká sál hai, apne paidáwar kí sárí dahyakíon ko judá karke, Láwí, aur musáfir, aur yatím, aur bewa ko de chuke, tá ki we tere pháṭakon ke andar kháwen aur ser howen;

13 Tab tú KHUDÁWAND apne Khudá ke áge yún kahiyo, ki Main apne ghar se muqaddas chízen nikál láyá, aur Láwí, aur musáfir, aur yatím, aur bewa ko, un sab hukmon ko mutábiq, jo tú ne mujhe kiye, din: aur main ne tere hukmon ko nahín tál diyá, aur na unhen bhúlá:

14 Aur main ne us men se apne mátam ke waqt men na kháyá, aur na main ne us men se kisi nápak bát men kharch kiyá, aur na kuchh mur-don ke liye de dálá: balki main ne

KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz par kán lagáyá, aur sab kuchh jo tú ne mujhe farmáyá, main ne us ke mutábiq 'amal kiyá.

15 A'smán par se, jo terá muqaddas maskan hai, niche nazar kar, aur apní qaum Isráel men, aur is zamín men, jo tú ne ham ko dí hai, jaise tú ne hamáre bápádón se qasam kí thí, barakat bakhsh; wuh ek zamín hai, jis men dúdh o shahd bah rahá hai.

16 ¶ A'j hí ke din KHUDÁWAND tere Khudá ne tujhe farmáyá, ki Tú in shara'on aur hukmon par 'amal kar: tú is liye unhen hifz kar, aur apne sáre dil aur apne sáre jí se in par 'amal kar.

17 Tú ne áj ke din iqrár kiyá hai, ki KHUDÁWAND merá Khudá hai, aur main us kí ráhon par chalúnga, aur us ke shara'on, aur us ke huqúq, aur us ke hukmon kí muháfazat karúnga, aur us kí áwáz ká shanawá húngá:

18 Aur KHUDÁWAND ne bhí áj ke din tujh se iqrár farmáyá, jaisá us ne tujh se wa'da kiyá thá, ki tú us kí kháss guroh howe; aur tú us ke sab ahkám kí muháfazat kare;

19 Aur tujhe sárí gurohon se, jinhen us ne paidá kiyá, sifat, aur nám, aur 'izzat men ziyáda bálá kare; aur KHUDÁWAND apne Khudá kí muqaddas guroh howe, jaisá us ne kahá.

XXVII B'A'B.

PHIR Músá ne baní Isráel ke buzurg-on ke sáth hoke logon ko kahá, ki Un sab hukmon kí, jo áj ke din main tumhen kahtá hun, muháfazat karo.

2 Aur aisá hogá ki jis din tú Yardan pár hoke us sarzamín men, jo KHUDÁWAND terá Khudá tujhe detá hai, pahunché, to tú apne liye bare bare patthar khare kijiyo, aur chúná se un par astarkári kijiyo:

3 Aur pár jáne ke ba'd is shari'at kí sab báten un par likhiyo; tá ki tú us zamín men, jo KHUDÁWAND terá

Khudá tujhe detá hai, dákhil ho; wuh ek zamín hai, jis men dúdh o shahd bahtá hai; jaisá KHUDÁWAND tere bápádón ke Khudá ne tujh se wa'da kiya hai.

4 So jab tum Yardan ke pár utar jáo, to tum un pattharon ko, jin kí bábat main tumhen áj ke din hukm kartá hún, 'Aibál ke pahár par nasb kijiyo, aur un par chúná kí astarkári kijiyo.

5 Aur wahán KHUDÁWAND apne Khudá ke liye ek mazbah pattharon se banáyo; un ko lohá na lagáyo.

6 Tú KHUDÁWAND apne Khudá ká mazbah sábut pattharon se banáyo; aur wahán KHUDÁWAND apne Khudá ke liye sokhtaní qurbánián guzrániyo.

7 Aur salámatí kí qurbánián charháyo, aur wahín kháyo, aur KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr khushí kijiyo.

8 Aur un pattharon par is shari'at kí sári báten sáf aur wázih likhiyo.

9 ¶ Phir Músá aur Láwí káhinon ne sáre baní Isráel se kahá, kí Ai Isráel, hoshyár ho, aur sun le, kí tú áj ke din KHUDÁWAND apne Khudá kí guroh húa.

10 So tú KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz par kán lagá, aur us ke shara'on aur hukmon par, jo áj ke din main tujh par jatátá hún, 'amal kar.

11 ¶ Aur Músá ne usí din jamá'at ko tákid karke kahá, kí

12 Ye Jarizím ke pahár par khare rahen, aur jab jamá'at Yardan pár utre, to use barakat sunáwen, ya'ne Samá'un, aur Láwí, aur Yahúdáh, aur Ishakár, aur Yúsuf, aur Binyamín:

13 Aur un ke muqábil ye, ya'ne Rúbin, aur Jadd, aur A'shar, aur Zabulún, aur Dán, aur Naftáli, 'Aibál ke pahár par khare hokar la'nat sunáwen.

14 ¶ Aur baní Láwí baní Isráel ke sáre mardon se mukhátib hokar buland áwáz se kahen, kí

15 Us sha'ks par, jo apne háthon kí kárigari se khodke yá dhálke but banáwe, jis se KHUDÁWAND ko nafrat hai, aur use poshida makán men rakhe, la'nat hai: tab sári jamá'at jawáb deke kahe, A'mín.

16 Jo koí apne báp yá apní má ko haqir jáne, us par la'nat: aur sab jamá'at kahe, A'mín.

17 Jo apne hamsáe kí sarhadd ke nishán ko sarkáwe, us par la'nat: aur sab jamá'at kahe, A'mín.

18 Wuh, jo andhe ko ráh se bahkáwe, us par la'nat: sab jamá'at kahe, A'mín.

19 Jo pardesí, yá yatím, yá bewa ke muqaddama' ko bigáre, us par la'nat: sab jamá'at kahe, A'mín.

20 Wuh, jo apne báp kí jorú ke sáth hambistar howe, us par la'nat; kyúнки us ne apne báp ká dáman ughará: sab jamá'at kahe, A'mín.

21 Jo koí kisi qism ke chárpáe ke sáth jimá' kare, us par la'nat: sab jamá'at kahe, A'mín.

22 Jo koí apní bahin ke sáth, jo apní má kí be'í yá apne báp kí be'í ho, hambistar howe, us par la'nat: sab jamá'at kahe, A'mín.

23 Jo koí apní sás se hambistar ho, us par la'nat: sab jamá'at kahe, A'mín.

24 Jo koí apne hamsáe ko chhipke máre, us par la'nat: sab jamá'at kahe, A'mín.

25 Jo koí rishwat le, tá kí kisi begunáh ko qatl kare, us par la'nat: sab jamá'at kahe, A'mín.

26 Jo koí is shari'at kí sab báton par qáim na rahe, kí un par 'amal kare, us par la'nat; sab jamá'at kahe, A'mín.

XXVIII BA'B.

AUR aisá hogá, kí agar tú koshish karko KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz sune, tá kí in sab hukmon par, jo áj ke din main tujhe farmátá hún, dhyán rakhke 'amal kare, to

KHUDÁWAND terá Khudá tujhe zamín kí qaumon kí banisbat sarfaráz karegá :

2 Aur jab tú KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz ká shanáwá hogá, to yih sárí barakaton tujh par áwengi, aur tujhe pahunchengi.

3 So tú shahr men mubárák hogá, aur khet men bhí mubárák hogá.

4 Tere badan ke phal, aur terí zamín ke phal, aur terí mawáshí ke phal, aur terí gáe bail kí barhtí, aur tere bher bakrí ke galle, mubárák hongé.

5 Terá þokrá aur terá kaþhrá mubárák hogá.

6 Tú bhítar áne ke waqt mubárák hogá, aur tú báhar jáne ke waqt mubárák hogá.

7 KHUDÁWAND aisá karegá kí tere dushman, jo tujh par hamla karenge, tere rúbáru máre jáweng; kí we ek ráh se tujh par chaþháí karenge, aur sáþ ráhon se tere áge se bháenge.

8 KHUDÁWAND tere ambárkhanon men, aur sáre kámon men, jin men tú háth lagáwe, tere liye barakat ká hukm degá; aur us zamín men, jo KHUDÁWAND terá Khudá tujh ko detá hai, tujhe mubárák karegá.

9 Agar tú KHUDÁWAND apne Khudá ke hukmon ko hifz karegá, aur us kí ráhon par chalegá, to KHUDÁWAND tujh ko apne liye pák qaum banáegá, jáisá kí us ne tujh se qasam kí hai.

10 Aur zamín ke sáre firqe dekhenge, kí tú KHUDÁWAND ke nám se kahláyá; so we tujh se darte rahenge.

11 Aur KHUDÁWAND tujhe achchhí chízon men, tere badan ke phalon, aur terí mawáshí ke phalon, aur terí zamín ke phalon men, us zamín men, jis kí bábat KHUDÁWAND ne tere bápdádon se qasam karke farmáyá, kí tujh ko dúngá, firáwání degá.

12 KHUDÁWAND apná khashsa khashána tere áge kholegá, ásmán ko, kí wuh terí zamín par barwaqt men þarsáe; aur wuh tere háth ke sáre

kámon men barakat degá: tú bahut sí gurohon ko qarz degá, par tú qarz na legá.

13 Aur KHUDÁWAND tujhe sir banáegá, na dúm; aur tú faqat buland hí hogá, aur past na hogá; agar tú KHUDÁWAND apne Khudá ke hukmon par jo main tujhe áj ke din jatátá hún, kán lagáwe, kí un ko hifz kare aur un par 'amal kare;

14 Aur un sab báton men se kísi men, jo áj ke din main tujhe hukm kartá hún, dahne báen na muþe, kí gair ma'budon kí pairaui aur un kí 'ibádat kare.

15 ¶ Lekin agar tú KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz ká shanáwá na hogá, kí us ke sáre shar'aon aur hukmon par, jo áj ke din main tujhe batátá hún, dhyan rakhke 'amal kare; to aisá hogá, kí yih sárí la'naten tujh par utrengí, aur tujh tak pahunchengi.

16 Tú shahr men la'natí hogá, aur tú khet men bhí la'natí hogá.

17 Terá þokrá aur terá kaþhrá la'natí hogá.

18 Tere badan ká phal, aur terí zamín ká phal, terí gáe bail kí barhtí, aur tere bher bakrí ke galle la'natí ho jáenge.

19 Tú bhítar áne ke waqt la'natí hogá, aur tú báhar jáne ke waqt la'natí hogá.

20 KHUDÁWAND un sáre kámon men, jin men tú karne ke liye háth lagáwe, tujh par la'nat aur hairat aur malámat názil karegá, yahán tak kí tú halák hogá, aur jald nábud ho jáegá, tere 'amalon kí buráí ke bá'is, jin ke sabab se tú ne mujhe tark kiyá.

21 KHUDÁWAND aisá karegá, kí wabá tujh se líptí rahégí, yahán tak kí wuh tujhe us sarzamin se, jis ká tú wáris hone jatá hai, nest o nábud kar degí.

22 KHUDÁWAND tujh ko sukhandí se, aur tap, aur josh i khún, aur baþi

jalan se, aur khushkálí se, aur jhulas se, aur lendhe se máregá; aur we tujhe ragedenge, ki tú halák ho jáegá.

23 Aur ásmán, jo tere sir par hai, pítal ká, aur zamín, jo tere níche hai, lohe kí hogí.

24 KHUDÁWAND menh ke badle terí zamín par khák o dhúl barsáegá; yih ásmán se tujh par názil hogá, yahán tak ki tú nábud ho jáegá.

25 KHUDÁWAND aisá karegá, ki tú apne dushmanon ke áge mára jáe; tú ek ráh se un par charh jáegá, aur un ke áge sáť ráhon se bhágegá: aur zamín kí sárí mamlukaton men tere liye pareshání hogí.

26 Aur terí lách hawá ke parandon aur zamín ke darandon kí khurák ho jáegí, aur koí un ká hánknewálá na hogá.

27 KHUDÁWAND tujh ko Misr ke phore, aur bawásír, aur khurand, aur khárish se máregá, jin se tú shifá na pá sakegá.

28 Khudá tujh ko díwánapan, aur ná-binái, aur dil kí hairat se, máregá.

29 Aur jis tarah andhá andhere men táloltá hai, tú do pahar ko táloltá phiregá: aur tú apní ráhon men kámyáb na hogá: aur tujh par hamesha zulm hí hogá, aur tú lútá jáegá, aur koí terá bachánewálá na hogá.

30 Tú ek 'aurat se mangní karegá, aur दूसrá shakhs us se hambistar hogá; tú ghar banéegá, par us men sukúnat na karegá: tú tákistán lagáegá, aur us ke angúr ke phalon ko jam'a na karegá.

31 Terá bail terí ánkhoñ ke sámhne zabh kiyá jáegá, aur tú us ká gosht kháne na páegá: terá gadhá tere rúbarú zabardastí se pakrá jáegá, aur tujh ko phir diyá na jáegá: terí bheren tere dushmanon ko dí jáengí, aur terá koí na hogá, jo unhen chhuráegá.

32 Tere bete aur terí betían दूसrí qaum ko dí jáengí, aur terí ánkhen dekhengi, aur sáre din un kí ráh takte

takte thak jáengi: aur tere háth men kuchh zor na hogá.

33 Terí zamín aur terí sárí mihnaton ke phal ko ek guroh, jis se tú náwáqif hai, khá jáegí, aur tú saqat hamesha zulm kiyá húa aur kuchlá húa rahegá:

34 Yahán tak ki tú yih sab kuchh apní ánkhoñ se dekhte dekhte díwána ban jáegá.

35 KHUDÁWAND tujhe tere ghutnon men aur tángon men aise bure phoron ká ázar degá, jis se tú páon ke talwe se leke chándí tak changá na ho sakegá.

36 KHUDÁWAND tujh ko aur tere bádsháh ko, jise tú apne úpar qaím karegá, ek guroh ke darmiyán, jis se tú aur tere bápádáde wáqif na the, le jáegá; aur wahán tú gair-ma'búdon kí bandagí karegá, jo lakríán aur patthar haiñ.

37 Aur tú un sab qaumon men, jahán jahán KHUDÁWAND tujhe le jáegá, hairání ká bá'is, aur zarb ul masal, aur la'n ta'n ká nisháná hogá.

38 Tú khet men bahut sá bij báhar le jáegá, aur thorá hásil kátke phir láwegá, is liye ki use tíddí chát legí.

39 Tú tákistán lagáegá, aur un kí khidmat karegá; lekin mai ko píne aur angúr ko jam'a karne na páegá, ki unhen kire khá jáenge.

40 Terí sárí atráf men zaitún ke darakhth hongé; par tú apne par raugan malne ko na páegá, ki tere zaitún ke darakhthon ká phal gir jáegá.

41 Tujh se bete aur betían paidá hongí; par we tere na rahenge, ki we as': ho jáenge.

42 Tere sáre darakhthon, aur terí zamín ke phalon ko, tíddíán barbád kar dengí.

43 Párdesí, jo tere darmiyán hai, terí banisbat niháyat sarfaráz hogá; aur tú niháyat past ho jáegá.

44 Wuh tujhe qarz degá, aur tú us

ko qarz na degā : wuh sir hogā, aur tū dum hogā.

45 Mujmalan yih sārī la'naton tujh par utrengī, aur terā pīchhā karengī, aur tujh tak pahunchengī, yahān tak ki tū halāk ho jāegā ; is liye ki tū ne KHUDĀWAND apne Khudā kī āwāz na sunī, ki us ke hukmon aur us ke shara'on ko, jinhen us ne tujh ko farmāyā hai, hifz kare.

46 Aur ye la'naton tujh par aur terī nasl par, nishānī aur hairat ke liye, abad tak hongī.

47 Kyūnki tū ne sab chizon kī firāwānī ke bā'is apne dil kī khushī aur khurramī se KHUDĀWAND apne Khudā kī bandagī na kī :

48 Is liye tū bhūkh, piyās, aur nangepan, aur sab chizon kī ihtiyāj men giriftār hoke, apne un dushmanon kī khidmat karegā, jinhen KHUDĀWAND tujh par bhejegā : aur wuh terī gardan men lohe kā tauq dālegā, yahān tak ki tujhe fanā kar degā.

49 KHUDĀWAND ek guroh dūr se, zamīn kī intihā se, aisā jald, balki jaisā 'uqāb urtā hai, tujh par charhā lāegā ; wuh ek guroh hogī, jis kī zūbān tū na samjhegā.

50 Wuh tursh-rū guroh hogī, jo na būrhe kā adab, na jawān par karam karegī :

51 Aur wuh terī mawāshī kā phal, aur terī zamīn kā phal, khā jāegī, yahān tak ki tū halāk ho jāegā : is liye ki galle, aur mai, aur tel, aur terī gāe bail kī barhtī, aur bher bakrī ke gallon men se tere liye kuchh na chhoregī, yahān tak ki wuh tujhe fanā kar degī.

52 Aur wuh tujhe tere sab phāṭakon men ā gheregī, yahān tak ki terī ūnchī aur muhkam dīwāren, jin kā tujhe apne sāre mulk men bharosā thā, gir jāengī ; aur wuh tujhe us sārī zamīn men, jise KHUDĀWAND tere Khudā ne tujhe diyā hai, har ek shahr ke sab phāṭakon men ā gheregī.

53 Aur tū apne hī badan kā phal, hān, apne beton aur apnī betion kā gosht, jinhen KHUDĀWAND tere Khudā ne tujhe bakhshā thā, us muhāsare ke waqt, aur us tangī men, jo tere bairion ke sabab se tujh par hogī, khāegā.

54 Wuh shakhs, jo tum men narm-dil aur bahut nāz-parwarda hogā, us kī bhī nazar apne bhāī kī taraf, aur apnī hamkanār jorū kī taraf, aur apne bāqī larkon kī taraf, jinhen us ne chhor diyā hogā, burī hogī ;

55 Yahān tak ki wuh apne bachchon ke gosht men se, jise wuh khāegā, un men se kisī ko kuchh na degā ; kyūnki us muhāsare aur tangī men, jo tere dushmanon ke bā'is se tere sāre phāṭakon men tujh par hogī, us ke liye kuchh bāqī na rahegā.

56 Wuh 'aurat bhī, jo tumhāre darmiyān narm-dil aur nihāyat nāz-nīn hogī, aisī kī nazākat aur narmī se apne pānw kā talwā zamīn par lagāne kī jurāt nahīn rakhtī, us kī nazar apne hamkanār shauhar kī taraf, aur apne bete kī taraf, aur apnī betī kī taraf, burī hogī,

57 Aur apnī kherī kī taraf, jo us ke pānwon ke darmiyān nikaltī, aur apne larkon kī taraf, jinhen wuh janegī ; kyūnki wuh us muhāsare aur tangī men, jo tere dushmanon ke sabab se tujh par tere darwāzon men paregī, nīrī muhtājī ke bā'is chhipke un ko khāegī.

58 Agar tū dhyān rakhke is shari'at kī sab bāton par, jo is kitāb men likhī hain, 'amal na karegā, ki us ke jalālī aur haulnāk nām, YAHOWA'H TERE KHUDĀ', se na ḍare ;

59 Tab KHUDĀWAND terī āfaten, aur terī aulād kī āfaten, 'ajab tarah se barhāwegā, ki sakht āfaten hon jo bahut din rahengī, aur barī bimāriān jo der tak thahrengī.

60 Aur Misr ke sāre marz, jin se tū hirāsān thā, tujh par lāwegā, aur we tujh se lage rahenge.

XXIX B'A'B.

61 Aur un sab bímáron aur áfaton ko bhí, jo is shari'at kí kitáb men maz-kúr nahín, unhen bhí KHUDÁWAND tujh par názil karegá, yahán tak kí tú nest o nábud ho jáegá.

62 Aur tum ginti men thore se rah jáoge, báwujúde kí kasrat ke sabab ásmán ke sitáron kí mánind the; kí tú KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz ko sunne nahín chahtá thá.

63 Aur yún hogá, kí jis tarah KHUDÁWAND ne tum se khush hokar tum-háre sáth neki kí, aur tumhen bahut kar diyá, usí tarah KHUDÁWAND tum-háre bábat khush hogá, kí tumhen halák kare, aur nest o nábud kar dále; aur tú us sarzamín se, jis ká tú málik hone játá hai, ja se ukhár dálá jáegá.

64 Aur KHUDÁWAND tujh ko sab qaumon ke darmiyán zamín ke is sire se us sire tak tittar bittar karegá, aur wahán tú gair ma'búdon kí, jo lakrián aur patthar hain, jin se na tú na tere bápádáde wáqif the, parastish karegá.

65 Aur un qaumon men tujh ko áram na milegá, balki tere pánw ke talwe ko qarár na hogá; kyúнки KHUDÁWAND wahán tujh ko dil ká dharká, aur ánkhon kí dhundhláhat, aur jí kí gamnáki, degá.

66 Aur terí zindagi terí nazar men be-thikaná ho jáegi: aur tú rát aur din dartá rahegá, aur tujh ko apní zindagi par kuchh bharosá na hogá:

67 Apne dil ke khauf se, jise tú khaégá, aur un chízon se, jinhen terí ánkhen dekhengi, subh ko tú kahegá, Ai kásh kí shám hotí! aur shám ko kahegá, Ai kásh kí subh hotí!

68 Aur KHUDÁWAND tujh ko us ráh se, jis kí bábat main ne tujhe kahá, kí Tú use phir na dekbegá, kishtion par Mísr ko phir le jáegá, aur tum wahán gulám aur laundí ho-ne ke liye apne dushmanon ke háth beche jáoge, aur koí tumhen mol na legá.

YE us 'ahd kí báton hain, jo KHUDÁWAND ne Músá ko hukm diyá, kí Moáb kí sarzamín men baní Isráel se bándhe; us 'ahd ke siwá, jo us ne un se Hurib men bándhá thá.

2 So Músá ne sáre Isráel ko buláyá, aur un se kahá, Sab kuchh, kí KHUDÁWAND ne tumháre ánkhon ke sá'-ne Mísr kí sarzamín men Fira'un aur us ke sáre khádimon, aur us ke sáre mulk se, kiyá, tum ne dekhá;

3 We barí ázmáishen, jinhen tum ne apní ánkhon se dekhá, we nisháníán, aur we bare mu'ajize:

4 Lekin KHUDÁWAND ne tum ko wuh dil jo samjhe, aur we ánkhen jo dekhne, aur we kán jo sunne, áj tak nahín diye.

5 Aur main ne chális baras bayábán men tumháre rahbarí kí hai; tumháre kapre tum par puráne nahín húe, aur na terí jútí terc pánw men purání húi.

6 Tum ne na rotí khái, aur na tum ne mai yá koí nashe kí chíz pí; tá kí tum járo, kí main KHUDÁWAND tum-hára Khudá hún.

7 Aur jab tum is jagah par áe, to Hasbún ká bádsháh Saihún, aur Basan ká bádsháh 'U'j, larne ke liye hamáre sámhne nikal áe, aur ham ne unhen mará:

8 Aur ham ne un ká mulk le liyá, aur Rúbiníon, aur Jaddíon, aur Munassíon ke ádhe firqe ko mirás ke wáste diyá.

9 Pas, tum is 'ahd kí báton kí mu-háfazat karo, aur un par 'amal karo; tá kí sab kámon men, jo tum karte ho, kam'yáb ho.

10 ¶ Áj ke din tum KHUDÁWAND apne Khudá ke áge khare rahte ho, tumháre firqon ke sardár, aur tumháre buzurg, aur tumháre mansabdár, aur Isráel ke sab mard,

11 Aur tumháre bachche, aur tum-háre jorúán, aur wuh pardesí, jo terí

khaimagáh men rahtá hai, tumháre lakarháre se leke tumháre pání ke bharnewále tak :

12 Tá ki tú KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke 'ahd aur us ki qasam men shámil ho, jise KHUDÁWAND terá KHUDÁ tujh se áj ke din kartá hai :

13 Tá ki wuh áj ke din tujhe apne liye ek guroh thahráwe, ki wuh terá KHUDÁ ho, jaisá us ne tujhe kahá, aur jaisá us ne tere bápádádon, Abirahám, aur Izháq, aur Ya'qúb se qasam ki hai.

14 Aur main faqat tumháre hí sáth yih 'ahd aur qasam nahín kartá :

15 Balki us ke sáth bhí, jo áj ke din KHUDÁWAND hamáre KHUDÁ ke áge yahán maujúd hai, aur us ke sáth bhí jo áj ke din yahán hamáre sáth házir nahín :

16 (Ki tum jánte ho, ki kyúnkar ham Misr men baste the, aur kyúnkar un gurohon ke darmiyán hoke, jin se tum guzar gaye, ham chale áe haiñ ;

17 Aur tum ne un ki lakrí, aur patthar, aur rúpe, aur sone ki karáhaton aur najis ma'búdon ko, jo un ke darmiyán the, dekhá hai :) :

18 Na ho ki tumháre darmiyán koí mard, yá 'aurat, yá gharáná, yá firqa, aisá ho, ki us ká dil áj ke din KHUDÁWAND hamáre KHUDÁ se bargashta ho, ki jáke un gurohon ke ma'búdon ki bandagi kare; na ho ki tumháre darmiyán aisi jar ho, jo zahr ki karwáhat ká, aur afsántin ká sá phal láwe ;

19 Aur aisá na ho, ki jab wuh is la'nat ki báten sune, to apne dil men áp ko mubárák jáne, aur kahe, ki Main chain karúngá, agarchi apne dil ki sarkashí men chalún, ki tishnagí par aur bhí apná nasha barháúñ ;

20 KHUDÁWAND use na chhoregá ; balki usí waqt us shakhs par KHUDÁWAND ke qahr aur gairat ká dhuwán uthégá ; aur sári la'naten, jo is kitáb men likhí haiñ, us par parengí, aur

KHUDÁWAND us ke nám ko ásmán ke niche se mitá degá.

21 Aur KHUDÁWAND, 'ahd kí un sab la'naton ke mutábíq jo is shari'at kí kitáb men likhí haiñ, use baní Isráel ke sáre firqon men se burái ke liye judá karegá :

22 Yahán tak ki tumháre farzandon kí pichhlí nasl, jo tumháre ba'd qáim hogí, aur musáfir bhí, jo dúr kí zamín se áwenge, jab us sarzamin kí baláon ko aur un kí bímáriton ko, jo KHUDÁWAND ne us par názil kí haiñ, dekhen ;

23 Aur kí yih sári zamín gandhak aur shore se jal gayí, kí boí jotí nahín játí, na us se kuchh jamtá hai, aur na kisi qism kí ghás ugtí hai, jaise kí Sadúm, aur 'Amúrah, aur Adamah, aur Ziboim ulat gae, jinhen kí KHUDÁWAND ne apne gazab aur apne qahr se ulat diyá, tab we kahenge,

24 Balki sári gurohon kahengi, kí KHUDÁWAND ne is sarzamin se aisá kyún kiyá? aur is bare gazab ke bharakne ká kyá bá'is hai?

25 Us waqt log kahenge, Is liye kí unhon ne KHUDÁWAND apne bápádádon ke KHUDÁ ke us 'ahd ko, jo Misr kí sarzamin se nikálne ke waqt un se bándhá thá, chhor diyá :

26 Kyúnki unhon ne jáke gair ma'búdon kí khidmat kí, aur unhen sijda kiyá ; aise ma'búdon ko, jinhen we na jánte the, aur jinhen us ne un ko na diyá thá.

27 So KHUDÁWAND ká gazab us zamín par bharká, kí us ne sári la'naten, jo is kitáb men likhí haiñ, us par názil kíñ.

28 Aur KHUDÁWAND ne qahr, aur gusse, aur bare gazab se un ko un zamín se ukhárá, aur dúsrí zamín par, áj ke din kí tarah, unhen phenká.

29 Poshída báten KHUDÁWAND hamáre KHUDÁ ke zimme haiñ ; par we jo zahir kí gayín, hamáre aur hamári aulád ke liye hamesha tak haiñ, tá kí ham is shari'at kí sab báton par 'amal karen.

XXX BA'B.

AUR yún hogá, ki jab yih sab kuchh tujh par guzregá, barakat aur la'nat, jinhen main ne tere áge rakhá, aur tú un sab gurohon men, jahán jahán KHUDÁWAND terá KHUDá tujh ko bhagáwe, unhen yád karegá;

2 Aur tú KHUDÁWAND apne KHUDá kí taraf phiregá, aur un hukmon ke muwáfíq, jo áj main ne tujhe kahe, tú apne bálbachchon samet, apne sáre dil aur apne sáre jí se us kí áwáz ko sun legá;

3 Tab KHUDÁWAND terá KHUDá terí asrí ko badlegá, aur tujh par rahm karegá, aur phirke tujh ko un sab gurohon men se, jin men KHUDÁWAND tere KHUDá ne tujhe tittar bittar kiya thá, tujhe jam'a karegá.

4 Agar tujh men se koi ásmán kí us intihá tak bhagáyá gayá hogá, to KHUDÁWAND terá KHUDá wahán se tujhe jam'a karegá, aur wahán se tujhe pher lágewá;

5 Aur KHUDÁWAND terá KHUDá tujh ko us zamín men, jis par tere bápdáde qábíz húe, lágewá, aur tú us ká málik hogá; aur wuh tujh se neki karegá, aur tere bápdádon se ziyáda tujh ko barháwegá.

6 Aur KHUDÁWAND terá KHUDá tere dil aur terí nasl ke dil ká khatna karegá, tá ki tú KHUDÁWAND apne KHUDá ko apne sáre dil aur apne sáre jí se dost rakhe, aur jítá rahe.

7 Aur KHUDÁWAND terá KHUDá ye sárí la'naten tere dushmanon par aur un par jo terá kína rakhte hain, jinhon ne tujhe dukh diyá, názil karegá.

8 Aur tú phir áegá, aur KHUDÁWAND kí áwáz ká shanawá hogá, aur us ke un sab hukmon par, jo áj ke din main tujhe farmátá hún, 'amal karegá.

9 Aur KHUDÁWAND terá KHUDá tere háth ke har ek kám men, aur tere badan ke phal men, aur terí mawáshí ke phal men, aur terí zamín ke phal

men bhalái ke liye tujhe firáwání degá; kyúñki KHUDÁWAND tujh se khus hoke phir terí bhalái karegá, jaisá wuh tere bápdádon se khus thá;

10 Basharte ki tú KHUDÁWAND apne KHUDá kí áwáz ká shanawá hoke us ke hukmon ko aur shara'on ko, jo shari'at kí is kitáb men likhe húe hain, hifz kare; aur tú apne sáre dil aur apne sáre jí se KHUDÁWAND apne KHUDá kí taraf phire.

11 ¶ Kyúñki wuh hukm, jo áj ke din main tujhe kartá hún, wuh tujh se poshída nahín, aur na wuh dúr hai.

12 Yih ásmán par nahín, ki tú kahe, Hamáre liye kaun ásmán par charh jáegá, aur use ham pás lágé, tá ki ham use sunen, aur us par 'amal karen?

13 Aur na yih samundar ke pár hai, ki tú kahe, Kaun hamáre liye samundar ke pár jáegá, aur use ham pás lágé, tá ki ham use sunen, aur us par 'amal karen?

14 Balki yih bát tujh se bahut nazdík hai, ki tere munh hí men hai, aur tere dil men hai, tá ki tú us par 'amal kare.

15 ¶ Dekh, main ne áj ke din zindagi aur neki ko, aur maut aur badí ko, tere áge rakhá;

16 Chunáñchi main áj ke din tujhe hukm kartá hún, ki Tú KHUDÁWAND apne KHUDá ko dost rakh, ki us kí ráhon par chale, aur us ke shara'on, aur qánúnon, aur hukmon kí muháfazat kare; tá ki tú jie aur barhe, aur KHUDÁWAND terá KHUDá us sarzamin men, jis ká tú wáris hone játá hai, tujh ko barakat bakhshégá.

17 Par agar terá dil phir jáe, yahán tak ki tú shanawá na rahe, par targíb pákar tú dústre ma'búdon ko síjda kare, aur un kí bandagi kare;

18 To áj ke din main tumhen játá detá hún, ki tum zarúr faná hoge, aur us sarzamin par, jis ke wáris hone ko

tum Yardan pár játe ho, tum apní 'umr ke din na barháoge.

19 Main áj ke din ásmán aur zamín ko tumháre úpar gawáh látá hún, ki main ne zindagi aur maut, aur barakat aur la'nat, tumháre sámhne rakhi; pas tum zindagi ko pasand karo, tá ki tú aur teri aulád donon jío:

20 Tá ki tú KHUDÁWAND apne Khudá ko dost rakhe, aur us kí áwáz ká shanawá ho, aur us se líptá rahe; ki wuhí teri zindagi, aur teri 'umr kí darázi hai; tá ki tú us sarzamín men, jis kí bábat KHUDÁWAND ne tere bápádádón, Abirahám, aur Iz'hác, aur Ya'qúb se qasam kháke kahá, kí Use main tumhen dúngá, sukúnat kare.

XXXI BA'B.

TAB Músá chálá, aur ye báten sáre Isráel se kahín:

2 Aur us ne unhen kahá, kí Main to áj ke din ek sau bís baras ká hún; main is se áge báhar bhítar á já nahín saktá; aur KHUDÁWAND ne bhí mujhe farmáyá hai, kí 'Tú is Yardan ke pár na jáegá.

3 KHUDÁWAND terá Khudá hí tere áge áge pár jáegá, aur wuhí un gurohón ko tere áge faná karegá, aur tú un ká wáris hogá: aur Yashú', jaisá kí KHUDÁWAND ne kahá hai, tere áge áge pár jáegá.

4 Aur KHUDÁWAND un se wuhí karegá, jo us ne Amúrion ke bádsháh Saihún aur 'U'j se, aur un kí zamín se, kiyá, aur jinhen us ne halák kiyá.

5 Aur KHUDÁWAND, tumhári ánkhon ke sámhne, un ko chho degá, tá ki tum un se un sab hukmon ke muwáfíq, jo main ne tumhen farmáe, mu'ámala karo.

6 Mazbút ho jáo, aur diláwar hoo, khauf na kháo, aur un se mat dáro; kyúñki KHUDÁWAND terá Khudá wuhí hai, jo tere sáth játá hai: wuh tujh se gáfíl na hogá, aur tujh ko na chhoregá.

7 ¶ Phir Músá ne Yashú' ko talab farmáyá, aur sáre Isráel ke huzúr use kahá, kí Mazbút ho, aur diláwári kar; kyúñki tú is qaum ke sáth us sarzamín men jáegá, jis kí bábat KHUDÁWAND ne un ke bápádádón se qasam karke kahá, kí Main unhen dúngá; aur tú unhen us ká wáris karegá.

8 Aur KHUDÁWAND, wuhí hai, jo tere áge játá hai; wuh tere sáth rahégá; wuh tujh se gáfíl na hogá, aur tujhe na chhoregá; so tú khauf na kar, aur be-díl na ho.

9 ¶ Aur Músá ne is shari'at ko likhá, aur baní Láwí aur káhinon ke, jo KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko utháthe the, aur Isráel ke sáre buzurgon ke, hawále kiyá.

10 Aur Músá ne unhen yih kahke farmáyá, kí Har ek sát baras ke ákhir men, chhutkárá dene ke sál ke mu'aiyan waqt par, khaimon kí 'id men,

11 Jab kí sára Isráel KHUDÁWAND tere Khudá ke áge, us jagah par, jise wuh pasand karegá, hazír húa kare, to tú is shari'at ko parhke sáre Isráel ko sunáyá kar.

12 Sára logon ko, mardon aur 'auraton, aur larcon, aur apne musáfiiron ko, jo tere phátakon ke andar ho, jam'a kijiyo, tá ki we sunen, aur KHUDÁWAND tere Khudá se dárná sikhén, aur is shari'at ke sáre hukmon par dhyán rakhke 'amal karen;

13 Aur tá ki un ke larke, jinhon ne ye báten nahín jánín, sunén, aur jab tak kí tum us sarzamín men, jis ke wáris hone ko tum Yardan pár játe ho, raho, KHUDÁWAND tere Khudá se dárná sikhá karen;

14 ¶ Phir KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, kí Dekh, tere din á pahunchke kí jin men tujhe marná hai; so Yashú' ko bulá, aur tum jamá'at ke khaime men ap ko házir karo, tá kí main use tákid karún. Chunáñchi Músá aur Yashú' rawána húa, aur un-

hon ne apne ta, in jamá'at ke khaime men házir kiya.

15 Aur KHUDÁWAND, badlí ke sutún men hoke, khaime men namúd húa, aur badlí ká sutún khaime ke darwáze par áke qáim húa.

16 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, Dekh, tú apne bápádón ke sáth so rahegá, aur is qaum ke log uthenge, aur us sarzamín par, jahán ye basne játe hain, us ke ajnabí ma'búdon kí pairaui karne se zinákár ho jáenge, aur mujh ko chhor denge, aur us 'ahd ko, jo main ne un ke sáth bándhá hai, torenge.

17 Aur us din merá qahr un par bharkegá, aur main unhen chhor dúngá, aur main un se apná munh chhipáúngá, aur we nigle jáenge, aur bahut sí musibatén aur áfaten un par parengí; chunánchi we us din kahenge, Kyá mujh par ye baláen is liye nahin parin, kí merá Khudá mere darmiyán nahin?

18 Aur un sab badión ke sabab se, jo unhon ne kí hongin, aur is liye kí ajnabí ma'búdon kí taraf phire hongé, main us roz apná munh chhipáúngá.

19 So tum yih gít apne liye likho, aur use baní Isráel ko sikháo, aur use un ke munh men rakho, tá ki yih gít baní Isráel par merá gawáh rahe.

20 Is liye kí jab main unhen us sarzamín men pahuncháún, jis kí bábat main ne un ke bápádón se qasam kí, jis men dúdh o shahd bahtá hai, aur we khaenge, aur ser howenge, aur mote ho jáenge; tab we gair ma'búdon kí taraf phir jáenge, aur un kí 'ibádat karenge aur mujhe gussa diláwenge, aur mere 'ahd ko tor dá-
lenge.

21 Aur yún hogá, kí jab bahut sí musibatén aur áfaten un par parengí, to yih gít un ke barkhiláf gawáh kí tarah gawáhi degá; kí us ká parhná un kí nasl ke munh se bhuláya na

jáegá; kyúнки main un ke khiyálon ko, jo we is hí waqt karte hain, us se peshtar kí main us sarzamín men, jis kí bábat main ne qasam kí hai, un ko pahuncháún, jántá hún.

22 ¶ Chunánchi Músá ne usí din yih gít likhá, aur use baní Isráel ko sikháya.

23 Aur us ne Nún ke bete Yashú' ko hukm kiya, aur kahá, Mazbút ho, aur diláwari kar; kyúнки tú baní Isráel ko us sarzamín men, jis kí bábat main ne un se qasam kí hai, le jáegá, aur main tere sáth húngá.

24 ¶ Aur aisá húa, kí jab Músá is shari'at kí báton ko kitáb men likh chuká, aur we tamám hún;

25 To Músá ne Lávion ko, jo KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko utháthe the, farmáyá, kí

26 Is shari'at kí kitáb ko leke KHUDÁWAND apne Khudá ke 'ahd ke sandúq kí ek bagal men rakho, tá ki wuh tumháre barkhiláf gawáh rahe.

27 Kyúнки main teri bagawat, aur teri gardankashi ko jántá hún, dekh, hanoz kí main jítá aur áj ke din tak tumháre sáth hún, tum ne KHUDÁWAND se bagawat kí hai: to mere marne ke ba'd kitná ziyáda karoge?

28 ¶ Apne firqon ke sáre buzurgon aur mansabdáron ko mujh pás jam'a karo, tá ki main yih báten un ke kánon tak pahuncháún, aur ásmán aur zamín ko darmiyán láke un par gawáh karún.

29 Kyúнки main jántá hún, kí mere marne ke ba'd tum apne ta, in kharáb karoge, aur is ráh se, jis kí bábat main ne tum ko hukm diya hai, phir jáoge; aur kí ákhirí dinon men tum par badi paregi; is liye kí tum KHUDÁWAND ke buzúr badi karoge, kí apne háth ke kámon se use gussa diláoge.

30 So Músá ne is gít kí báten, Isráel kí sári jamá'at ko kah sunáin, yahan tak kí we tamám hún.

Músa ká bárah firgon ke ISTISNA', XXXIII. hál ko áge se sáhir karná.

sarzámin par, aur apní qaum par, rahm karegá.

44 ¶ Tab Músá áyá, aur us ne aur Nún ke bete Kási'a ne is gít kí sári báton logon ko kah sunáin.

45 Aur jab Músá ye sári ~~outen~~ ^{awen} saw Isráel ko kah chuká;

46 Tab us ne unhen kahá, kí In sári báton se, jin ke liye áj ke din main tum par gawáhi detá hún, apne dil lagáo, aur apne larcon ko hukm do, kí we dhyán rakhke is shari'at kí sári báton par 'amal karen.

47 Kí yih shai aisi nahín, jis se tumhen nafa' ná ho; balki yih tumhári zindagi hai; aur isí chíz ke bá'is se us sarzámin men, jahán tum Yardan par utarte ho, kí us ke wáris ho jáo, tumhári 'umr daráz hogí.

48 Aur KHUDÁWAND ne usí din Músá ko farmáyá aur kahá, kí

49 'Abárim ke kohistán, Nabú ke pahár par, jo Moáb kí zamín men Yarihú ke muqábil hai, charh já, aur Kan'án kí zamín ko, kí jise main Isráel kí milk kar dúngá, dekh:

50 Aur us pahár par, jis par tú játá hai, mar já, aur apne logon men shámil ho, jaise terá bhái Hárún Húr ke pahár par mar gayá, aur apne logon men já milá:

51 Is liye kí tum donon ne baní Isráel ke darmiyán dasht i Sín. ke Qádis men Maribah ke pání ke nazdik merá gunáh kiyá, aur is liye kí tum ne baní Isráel ke darmiyán merí taqdis na kí.

52 Par tú us sarzámin ko, jo tere sámhne hai, dekh le; lekin us sarzámin men, jo main baní Isráel ko 'ináyat kartá hún, dákhil na hogá.

XXXIII BĀ'Ī.

AUR yih wuh barakat hai jo Músá, mard i Khudá ne apne marne se áge baní Isráel ko bakhshí;

2 Aur us ne kahá, kí KHUDÁWAND Síná se áyá, aur Sha'ir se un par tulú' hús; Fárán hí ke pahár se wuh jalwa-

272

gar hús; das hazár qudsíon ke sáth áyá; aur us ke dahne-háth ek átashi shari'at un ke liye thí.

3 ¶ Hán, wuh us qaum se barí muhabbat rakhtá hai; us ke sáre mu-jaddas tere háth men hai; aur we tere qadamon ke nazdik baithe hai; aur terí báton ko mánenge.

4 Músá ne ham ko ek shari'at farmái, jo kí Ya'qúb kí jamá'at kí mírás ho.

5 Aur jis waqt qaum ke sarádr, aur baní Isráel ke h́rge, jam'a the, wuh Yasúran men bádsháh thá.

6 ¶ Ai kásh, kí Rúbin jiwe, aur na mare, aur us ke log thore na hon.

7 ¶ Aur Yahúdáh ke liye us ne kahá, Ai KHUDÁWAND, Yahúdáh kí áwáz sun, aur use us ke logon ke darmiyán phir lá; us ke háth us ke liye káfi howen, aur tú us ke dushmanon ke muqábil us ká madadgar ho.

8 ¶ Aur Láwí ke haqq men kahá, kí Terá Tummim aur terá U'rim us muqaddas ádmí kí amánat men rahe, jise tú ne Massah men imtihán kiyá, aur jis ke sáth tú ne Maribah ke chashmon par jhagrá kiyá;

9 Jis ne apne báp aur apní má se kahá, kí Main ne us par nigáh nahín kí; us ne apne bháion ko bhí na máná, aur apne beton ko bhí us ne na pah-cháná; is liye kí unhon ne terí báton par dhyán rakhá, aur tere 'ahd kí muhafazat kí.

10 We terí 'adálát ke faisale Ya'qúb ko síkhláwen, aur terí shari'at Isráel ko; we tere áge bakhír rakhenge, aur kull sokhtani qurbáni ko tere mazbah par charháwenge.

11 Ai KHUDÁWAND, us ke asbáb men barakat de, aur us ke háthon ke kámon ko qabúl kar: aur un kí kamaron ko, jo us ká sámhná karen, aur un kí jo us ká kína rakhen, chhedke tor dál, kí we phir na uth

12 ¶ Aur yih Binyamin ke haqq

men kahá, KHUDÁWAND ká piyará salámatí se us ke pás rahegá, aur KHUDÁWAND sáre din us par sáya karegá, aur wuh us ke donon shánon ke bich sukúnat karegá.

13 ¶ Aur Yúsuf ke haqq men kahá, ki Us kí sarzamín KHUDÁWAND ke huzúr mutabarrak howe, ásmán ke tuhfaját se, aur shabnam se, aur gahráo se, jo niche pará hai,

14 Aur áltáb ke tuhfa hásilon se, aur máhtáb kí tuhfa ugí húi chizon se,

15 Aur qadímí paháron kí qímatí chizon se, aur abadí fílon ke tuhfaját se,

16 Mujmalan zamín aur us kí ma'múrí kí qímatí chizon se, aur us kí khaír-khwáhí ke sabab, jo búte men rahtá thá: ai kásh, ki wuh barakat Yúsuf ke sir par, aur us kí chándí par, jo apne bháilon se judá kiyá gayá thá, názil ho!

17 Us kí shándári aisi hai, jaise us ke bail ke palauthe kí, aur us ke do sing gainde ke se sing; unhin se wuh qaumon ko ek sáth zamín kí intihá tak relegá: we Ifráím ke dason hazár hain, aur we Munassí ke hazáron.

18 ¶ Aur Zabulún ke haqq men kahá, Ai Zabulún, tú apne báhar jáne men shád ho; aur Ishakár, tú apne khaímon men.

19 We logon ko pahár par buláenge, aur wahán sadáqat kí qurbáníán guzránenge; kyúñki we samundaron kí firáwání ko, aur khazánon ko, jo retí men chhipe hain, chús lenge.

20 ¶ Aur Jadd ke haqq men kahá, Mubáarak hai wuh jo Jadd kí taraqqí kare: wuh sher kí mánind pará rahtá hai, jo sir ke chándí ko bázú samet phártá hai.

21 Us ne auwal baḥhrá apne liye tajwíz kiyá; ki wuh wahán shar'-denewále ke hisse men salámat rahá; aur wuh ummat ke ra'íson ke sáth áyá; wuh KHUDÁWAND ke 'adl ko,

aur us kí 'adálat ko Isráel ke sáth, 'amal men láyá.

22 ¶ Aur Dán ke haqq men kahá, Dán ek sher-bachcha hai, jo Basan se uchhlegá.

23 ¶ Aur Naftálí ke haqq men kahá, Ai Naftálí, tú fazl se bharpúr, aur KHUDÁWAND kí barakaton se ma'múr ho: tú pachhim aur dakhan ká málík ho.

24 ¶ Aur A'shar ke haqq men kahá, A shar aulád kí barakat páwe; wuh apne bháilon ká maqbúl ho; aur apná pánw tel men dubowe.

25 Tere jíte lohe píal se hon; aur jaise tere din howen waisí terí qúwat ho.

26 ¶ Yasúran ke Khudá kí mánind koí nahín, jo ásmán par terí madad ke liye sawár hai, aur us kí buzurgí afáák par hai.

27 Abadí Khudá terí panáh hai, aur us ke abadí bázú tere niche hain: aur wuh dushmanon ko tere áge se nikál dálegá, aur kahegá, ki Unhen halák kar.

28 Aur Isráel tanhá dil-jama'í ke sáth sukúnat karegá: Ya'qúb ká chashma galla aur mai kí sarzamín par jári hogá; balki us men ásmán se os gíregí.

29 Ai Isráel, tú nekbakht hai: aur ai ummat, tujh sí kaun hai, jo kí KHUDÁWAND kí bacháí húi hai: wuh terí madad ke liye sipar, aur terí 'ízzat ke liye talwár hai! Tere dushman terí khusámád karenge; aur tú un ke únche makánon ko pámal karegá.

XXXIV BA'B.

AUR Músa Moáb ke maifánon se Nabú ke pahár par Pisgáh kí chontí par, jo Yarihú ke muqábil hai, charh gayá; aur KHUDÁWAND ne sári sarzamín, Jilí'ád se leke Dán tak, us ko dikhlái;

2 Aur sári sarzamín Naftálí, aur Ifráím aur Munassí kí sarzamín, aur

sári sarzamín Yahúddáh kí, pachhim ke samundar tak ;

3 Aur dakhán ká mulk, aur wádí Yarihú ká maidán, jo k̄hurmon ká shahr hai, Zugr tak, us ko dikháya.

4 Aur K̄HUDÁWAND ne use farmáyá, ki Yih wuh sarzamín hai, jis kí bábat main ne Abirahám, aur Iz'háq, aur Ya'qúb se qasam karke kahá, ki Main use terí nasl ko dúngá; main ne tujhe diyá ki tú ise apní ánkhoṃ se dekhe, par tú us pár jáke us men dákhlil na hogá.

5 ¶ So K̄HUDÁWAND ká banda Músá, K̄HUDÁWAND ke hukm ke muwáfiq, Moáb kí sarzamín men mar gayá.

6 Aur us ne use Moáb kí ek wádí men Bait-Fagúr ke muqábil gára: par áj ke din tak koí us kí qabr ko nahín jántá.

7 ¶ Aur Músá apne marne ke waqt ek sau bís baras ká thá, ki na us kí ánkheṃ dhundhláin, aur na us kí tázagi játi rahí.

8 ¶ So baní Isráel Músá ke liye Moáb ke maidánon men tis din tak royá kiye; aur un ke rone píṭne ke din Músá ke liye ákhir h́e.

9 ¶ Aur Nún ká betá Yashú' dánáí kí rúh se ma'múr h́á: kyúṅki Músá ne apne báth us par rakhe the: aur baní Isráel us ke shanawá h́e, aur jaisá K̄HUDÁWAND ne Músá ko farmáyá thá, unhoṃ ne waisá hí kiyá.

10 ¶ Ab tak baní Isráel men Músá kí mánind koí nabí nahín uṭhá, jis se K̄HUDÁWAND ámhne sámhne áshnáí kartá,

11 Un sab nisháníon, aur 'a'áib aur garáib kí bábat, jin ke karne ke liye, Fira'un aur us ke sab k̄hádimon, aur us kí sári sarzamín ke sámhne, K̄HUDÁWAND ne use Misr kí zamín men bhejá thá,

12 Aur us qawí háth, aur barí hai-bat ke sab kámon kí bábat, jo Músá ne tamám baní Isráel ke áge kar dikháe.

YASHU' KI' KITA'B.

I BA'B.

JAB K̄HUDÁWAND ká banda Músá mar gayá, to yún h́á, ki K̄HUDÁWAND ne Nún ke bete Yashú' ko, jo Músá ká k̄hádím thá, k̄hitáb karke farmáyá, ki

2 Merá banda Músá mar gayá hai; so ab tú uṭh, aur is Yardan pár is sári qaum samet us sarzamín ko, jo main unheṃ, ya'ne baní Isráel ko, detá h́ún, utar já.

3 Har ek jagah ko, jise tumháre páṃw ka talwa pámal karegá, wuh main

tumhen 'ináyat kar chuká, jaisá main ne Músá se kahá.

4 Bayábán aur us Lubnán se leke barí nahr tak jo Furáí kí nahr hai, Hittíon kí sári sarzamín, aur daryá e a'azam tak, jo súraj ke dhal jáne kí taraf hai, tumhári sarhadd hogí.

5 Terí zindagi bhar koí terá sámhná na kar sakegá: jis tarah main Músá ke sáth thá, tere sáth h́ungá: main tujh se gáfil na h́ungá, aur na tujhe chhorúngá.

6 Mazbút ho, aur diláwari kar: is

liye ki tú yih sarzamín, jis kí bábat maine un ke bápádón se qasam khaí thí, ki maine unhen dúngá, is qaum kí mirás kar degá.

7 Faqat tú mazbút ho, aur khtb diláwari kar, tá ki tú us sab shari'at ke muwáfíq, jis ká mere bande Músá ne tujh ko hukm kiyá, dhyán karke 'amal kare. Us se dahne yá báen háth ko mat phir, tá ki tú har jagah, jahán jahán tú játá hai, kámyáb ho.

8 Is shari'at kí kitáb ká zikr tere munh se chhút na jáwe; balki tú rát din us men gaur kiyá kar, tá ki tú us sab par, jo us men likhá hai, dhyán rakhke 'amal kare: tab tú apní ráh men iqbálmand hogá, aur tab hí tú kámyáb ho jáegá.

9 Kyá maine ne tujh ko hukm nahín kiyá, ki Mazbút ho, aur diláwari kar? khauf na khá, aur be-díl mat ho; kyúñki KHUDÁWAND terá KHUDá, jahán jahán tú játá hai, tere sáth hai.

10 ¶ Tab Yashú' ne logon ke man-sabdaron ko khitáb karke farmáyá, ki

11 Tum lashkar ke darmiyán guzro, aur logon ko hukm karo, ki Apne liye rasad taiyár karen; is liye ki tum tín din ba'd is Yardan pár utroge, tá ki us zamín ke, jo KHUDÁWAND tumhárá KHUDá tum ko detá hai, málik ho.

12 ¶ Aur baní Rúbin aur baní Jadd aur ádhe firge baní Munassí ko Yashú' ne farmáyá, aur kahá, ki

13 Us bát ko, jo KHUDÁWAND ke bande Músá ne tumhen farmáí, yád karo, ki us ne kahá, KHUDÁWAND tumháre KHUDá ne tum ko áram bakhshá nai, aur yih sarzamín tum ko 'ináyat kí.

14 Tumhári jorúán, aur tumháre bál bachche, aur tumhári mawáshí is sarzamín par, jo Músá ne Yardan kí isí taraf tum ko dí hai, rahen; par tum sab, jitne sáhib i jang ho, hathýar-band hoke, apne bháíon ke áge áge pare bándhe húe pár jáo, aur un kí madad karo;

15 Jab tak kí KHUDÁWAND tumháre bháíon ko chain de, jaise us ne tumhen diyá hai, aur we bhí us sarzamín ke, jo KHUDÁWAND tumhárá KHUDá unhen detá hai, wáris hon: tab tum is sarzamín par, jo tumhári mirás hai, aur KHUDÁWAND ke bande Músá ne Yardan ke is pár, súraj ke níkalne kí taraf, tumhen dí hai, phir áíyo, aur us ke málik rahiyo.

16 ¶ Tab unhen ne Yashú' ko jawáb diyá, aur kahá, ki Jo jo tú ne hamen farmáyá, ham wuh karenge; aur jahán jahán tú hamen bhejégá, ham jáenge.

17 Jis tarah ham sab báton men Músá ke shanawá húe, isí tarah tere bhí shanawá hongé; sirf is par, ki KHUDÁWAND terá KHUDá, jis tarah Músá ke sáth thá, tere sáth bhí rahe.

18 Jo koí tere hukm kí mukhálafat kare, aur teri báton ká, kisi mu'ámale men, jis kí bábat tú use farmáwe, shanawá na ho, már dálá jáe: tú faqat mazbút ho, aur diláwari kar.

II BAB.

TAB Nún ke bete Yashú' ne Sittim se do mard bheje, kí chhipke jásúsí karen; aur unhen kahá, ki Jáao, us sarzamín ko, aur Yarihú ko dekho. Chunanáchi we gaye, aur ek fáhisha ke ghar men, jis ká nám Ráhab thá, áe, aur wahín tike.

2 Tab Yarihú ke bádsháh ko khabar pahunchí, kí Dekh, áj kí rát baní Isráel men se ba'ze log yahán dákhil húe hain, tá ki zamín kí jásúsí karen.

3 Aur Yarihú ke bádsháh ne Ráhab ko kahlá bhejá, kí Un logon ko, jo tujh pás áe hain, aur tere ghar men dákhil húe, báhar lá; is liye ki we sári zamín kí jásúsí karne ko áe hain.

4 Tab us 'aurat ne un dono mardon ko liyá, aur unhen chhipá rakhá, aur yún kahá, ki Mard to mere pás áe the; par maine nahín jántí hún, kí kahán ke the;

5 So aisá húa kí, phátaak band karte

waqt jab andherā thā, we mard nikal gaye; aur main nahīn jāntī hūn, ki we mard kahān gaye: so jald un kā pichhā karo, ki tum un tak pahunchoge.

6 Par wuh unhen apnī chhat par charhā le gayī thī, aur san ki lakṛion ke niche, jo chhat par tartīb se dhari thīn, chhipāyā thā.

7 Aur log un ke pichhe Yardan ki rāh pāyābon tak gaye; aur jyūnhīn un ke pichhā-karnewāle nikal gaye, wūnhīn unhon ne phātak band kar liyā.

8 ¶ Aur wuh 'aurat, us se peshtar ki we leṭ jāwen, un pās chhat par charh gayī;

9 Aur unhen kahā, Mujhe yaqīn hūā, ki KHUDĀWAND ne yih sarzamīn tumhen 'atā kī, aur ki tumhārā ru'ab ham logon par gālīb hūā hai, aur ki is sarzamīn ke sāre basnewāle tumhāre āge gal gaye haiṅ.

10 Ki ham ne sunā, ki jab tum Misr se bāhar nikle, to KHUDĀWAND ne tumhāre āge daryā e Qulzum ke pānī ko kis tarah sukhā diyā, aur tum ne Amūrion ke do bādshāhon Saihūn aur 'Uj se, jo Yardan ke us pār the, kyā kiyā, ki jinhen tum ne nest o nābūd kiyā.

11 Aur ham ne jyūnhīn yih sab kuchh sunā, to hamāre dīl pighal gaye, aur tumhāre sāmhne kisī meṅ mutlaq jur'at bāqī na rahī; kyūnki KHUDĀWAND tumhārā Khudā ūpar āsmān kā, aur niche zamīn kā Khudā hai.

12 So ab mujh se KHUDĀWAND kī qasam kijiye; is liye ki main ne tum par mihrbānī kī hai, tum bhī mere bāp ke gharāne par mihrbānī karo, aur mujhe ek sachchī nishānī do;

13 Aur mere bāp aur merī mā ko, aur mere bhāiōn aur bahinōn ko, us sab samet, jo un kā hai, bachāo, aur hamārī jānōn ko maut se rihā do.

14 Unhon ne use jawāb diyā, ki Hamārī jānōn tumhārī jānōn ke 'iwaz haiṅ, basharte ki tū hamārā yih hāl

fāsh na kare. Aur aisā hogā, ki jab KHUDĀWAND is sarzamīn ko hamāre qabze meṅ kar dewe, to ham tere sāth mihrbānī aur wafādārī se sulūk karenge.

15 Tab us ne unhen rassi se dariche kī rāh se niche utār diyā; ki us kā ghar shahr-panāh se lagā hūā thā, aur wuh dīwār par rahtī thī.

16 Aur us ne unhen kahā, ki Pahār par charh jāo, na ho ki pichhā-karnewāle tum ko milēn; so tum tīn din tak āp ko wahān chhipāe rakho, jab tak ki pichhā-karnewāle phir na āwen; ba'd us ke tum apnī rāh chāle jāiyo.

17 Tab un mardon ne use kahā, Is qasam kā, jo tū ne ham se lī, ham par ilzām na howe.

18 Dekh, jab ham is sarzamīn meṅ āwenge, to yih qirmizī sūt kī dori, ki jis se tū ne hamēn niche laṭkā diyā, is dariche se bāndhiyo, aur apne bāp, aur apnī mā, aur apne bhāiōn, aur apne bāp ke sāre gharāne ko, apne pās ghar meṅ jam'ā kijiyo;

19 Aur aisā hogā, ki jo koī tere ghar ke darwāze se bāhar kūche meṅ jāegā, to us kā khūn usī ke sir par hogā, aur ham be-gunāh hongē; aur jo koī tere sāth ghar meṅ hogā, agar kisī kā hāth us par chale, to us kā khūn hamāre sir par hai.

20 Aur agar tū hamārā yih hāl fāsh karegi, to ham us qasam se, jo tū ne ham se lī hai, bāhar ho jāenge.

21 Wuh bolī, Jaisā tum ne kahā, waisā hī ho. So us ne unhen widā' kiyā, aur we rawāna hue: tab us ne qirmizī sūt kī dori khirkī se bāndhī.

22 Aur we rawāna hoke pahār par gaye, aur wahān tīn din tak rahe, jab tak ki un ke pichhā-karnewāle phir āe; aur un pichhā-karnewālon ne un ko tamām rāh meṅ dhūndhā, aur na pāyā.

23 ¶ Tab we donon mard phire, aur pahār se utre, aur pār hue, aur

Nún ke bete Yashú' pás áe, aur sab hál, jo unheñ wáq'i húa thá, us se kahá.

24 Aur unheñ ne Yashú' ko kahá, ki Yaqínan KHUDÁWAND ne yih sári zamin hamáre qabze meñ kar dí hai, kyúñki is mulk ke sáre basnewále bhí hamáre áge gal gaye haiñ.

III BAB.

TAB Yashú' subh sawere uthá; aur unheñ ne Sittim se kúch kiyá, aur wuh aur sáre baní Isráel Yardan pás áe, aur pár utarne se áge waháñ maqám kiyá.

2 Aur aisá húa, ki tín din ke ba'd mansabdáron ne lashkar ke darmiyán guzar kiyá;

3 Aur unheñ ne logon ko hukm diyá, kí jab tum KHUDÁWAND apne KHUDá ke 'ahd ke sandúq ko, aur káhin aur Láví ko use utháto hús dekho, tab tum apní jagah se kúch karo, aur us ke píchhe chalo.

4 Lekin tumháre aur us ke darmiyán qaríb do hazár háth ká fásila rahe; us ke nazdík na jáiyo, tá ki tum us ráh ko, jis se tumheñ guzarná zarúr hai, pahcháno; is liye ki tum is se peshtar is ráh se kabhú nahín guzre.

5 Aur Yashú' ne logon ko kahá, Apne ta,ín muqaddas karo; kyúñki kal ke din KHUDÁWAND tumháre darmiyán 'ajáibát záhir karega.

6 Phir Yashú' ne káhinon ko khitáb karke kahá, ki Tum 'ahd ke sandúq ko utháo, aur logon ke áge áge pár utro. Chunáñchi unheñ ne 'ahd ke sandúq ko utháyá, aur jamá'at ke áge áge chale.

7 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Yashú' ko farmáyá, 'Áj ke din se main sáre Isráel kí áñkhoñ ke sámhne tuihe 'izzat bakhshná shurú' karúnga; tá ki we jánen, ki jis tarah main Músá ke sáth thá, tere bhí sáth húngá.

8 Aur tú un káhinon ko, jo 'ahd ke sandúq ko utháe játe haiñ, hukm kar, aur kah, kí Jab tum Yardan ke pání

ke kanáre par pahuncho, to Yardan hí meñ khare rahiyo.

9 ¶ So Yashú' ne baní Isráel se kahá, kí Idhar áo, aur KHUDÁWAND apne KHUDá kí báton suno.

10 Aur Yashú' ne kahá, Ab is se tum yaqín karoge, kí zinda KHUDá tumháre darmiyán hai, aur kí wuh Kan'ánion aur Hittion, aur Hawion, aur Farizzion, aur Jirjasion, aur Amúrion, aur YabúSION ko, tumháre áge se zarúr dáfa karega.

11 Dekho, usí ke 'ahd ká sandúq, jo sári zamin ká Málík hai, tumháre áge Yardan se hoke guzartá hai.

12 So ab tum bárah shakhs Isráel ke firqon meñ se, firqe píchhe ek mard, lo.

13 Aur aisá hogá, kí jab káhinon ke páñw ke talwe, jo kí KHUDÁWAND sári dunyá ke Málík ke 'ahd ká sandúq utháte haiñ, Yardan ke pání meñ dhare jáwen, tab Yardan ke pání, un pánion se, jo úpar se bahte haiñ, alag ho jáenge, aur we waháñ jam'a hoke ek dher ho jáenge.

14 ¶ Aur aisá húa, kí jab lashkar ne apne khaimon se kúch kiyá, tá kí Yardan ke pár jáwen, aur káhinon ne qaum ke áge 'ahd ke sandúq ko utháyá thá,

15 Aur 'ahd ke sandúq ke utháne-wálo Yardan tak áe, aur un káhinon ke páñw, jo sandúq ko utháe hús the, kanáre ko pání meñ dúbe the, (kí Yardan daryá kí báñh sári fasl i rabí' meñ har taraf se apne sab kanáron par hotí hai,)

16 To wúñhín úpar ká bahnewálá pání Adam ke shahr meñ, jo Zartán kí taraf hai, thahar gayá, aur dher kí tarah buland hús; aur wuh pání jo maidán ke daryá, ya'ne daryá e shor kí taraf, bahá játá thá, mauqúf hús, aur alag ho gayá, aur log Yarihú ke muqábil pár utre.

17 Aur we káhin, jo KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq utháe hús the,

Yardan ke bíchon bích sūkhi zamin par khare ho rahe, aur sáre baní Isráel khushk zamin par hoke guzre, yahán tak ki sári jamá'at Yardan ke pár ho gayi.

IV BA'B.

AUR yún húa, ki jab sári qaur Yardan pár húi, to KHUDÁWAND ne Yashú' ko khitáb karke farmáyá, ki

2 Har ek firqe píchhe ek ek mard karke tú jamá'at men se bárah mard le,

3 Aur unhen hukm kar, aur kah, ki Tum apne liye Yardan ke bíchon bích men us jagah se, jahán káhinon ke pánw mazbút khare hon, bárah patthar lo, aur unhen sáth le jáko us khaimagáh par, jis men tum áj kí rát derá dáloge, nasb karo.

4 Tab Yashú' ne un bárah mardon ko, jinhen us ne baní Isráel men se, firqe píchhe ek ek mard karke, taiyár kiyá thá, buláyá.

5 Aur Yashú' ne unhen kahá, ki Yardan ke bích KHUDÁWAND apne Khudá ke 'ahd ke sandúq ke áge guzar jáo, aur har ek tum men se baní Isráel ke firqon ke shumár ke mutábíq ek ek patthar apne kándhe par utháwe;

6 Tá ki yih tumháre darmiyán ek nishán ho, aur jab tumhári aulád áyande zamáne men tum se púchhe, ki In pattharon se kyá muráð hai?

7 To tum unhen jawáb do, ki Yardan ká páni KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ke áge do hisse ho gayá thá; kyúnki usi waqt, jis men wuh Yardan se hoke guzrá, tab Yardan ká páni do hisse húa: so ye patthar abad tak yádgári ke wáste baní Isráel ke liye rahenge.

8 Chunánchi baní Isráel ne, jaisá Yashú' ne farmáyá thá, kiyá, aur jaisá KHUDÁWAND ne Yashú' ko kahá thá, unhon ne baní Isráel ke firqon ke shumár ke mutábíq Yardan ke bíchon

bích se bárah patthar uthá liye, aur unhen us jagah tak, jahán we maqám karte the, apne sáth pár le gaye, aur wahán unhen rakh diyá.

9 Aur Yashú' ne Yardan ke bíchon bích us jagah par, jahán un káhinon ke pánw jo 'ahd ke sandúq ko liye játe the, khare rahe, bárah patthar nasb kiye: chunánchi we áj ke din tak wahán hain.

10 ¶ Kyúnki we káhin jo sandúq ko liye játe the, Yardan ke bíchon bích khare rahe, jab tak ki har ek bát, jo KHUDÁWAND ne Yashú' ko farmái thá, ki wuh logon ko kahe, mutábíq us ke jo Músá ne Yashú' ko tákid ki thá, tamám na ho chukí: aur logon ne jaldí kí, aur pár guzre.

11 Aur aisá húa, ki jab sári jamá'at pár guzar gayi, tab KHUDÁWAND ká sandúq, aur káhin, logon ke rú ba rú pár ho gaye.

12 Aur baní Rúbin, aur baní Jadd, aur ádhá firqa baní Munassi ká, hath-yár-band hoke baní Isráel ke áge guzre, jaisá ki Músá ne unhen farmáyá thá:

13 Qaríb chálís hazár ke jang ke wáste taiyár, KHUDÁWAND ke huzúr muqábale ke liye, Yarihú ke maidánon men pár utre.

14 ¶ Us din KHUDÁWAND ne sáre Isráel kí nazaron men Yashú' ko 'izzat bakhshí; aur we, jis tarah Músá se us kí 'umr bhar çarte the, isí tarah we us se bhí çar gaye.

15 Tab KHUDÁWAND ne Yashú' ko khitáb karke farmáyá,

16 Ki un káhinon ko, jo 'ahd ká sandúq utháthe hain, hukm kar, ki Yardan se nikalke úpar áwen.

17 Chunánchi Yashú' ne káhinon ko hukm deke kahá, ki Yardan se nikalke úpar áo.

18 Aur aisá húa, ki jonhín we káhin, jo KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq utháthe the, Yardan ke darmiyan se nikalke úpar áe, balki jab un

ke pánw ke talwe khushki par pare the, to wúnhin Yarden ke pání apní jagah men phire, aur pahle kí tarah apne sab kanáron par bah gaye.

19 ¶ Aur log pahle mahine kí das-wín táríkh Yarden se nikalke úpar áe, aur Yarihú kí púrab taraf ko Jiljál men khaime nasb kiye.

20 Aur Yashú' ne un bárah pattharon ko, jo Yarden se uṭhá láe the, Jiljál men nasb kiya.

21 Aur us ne baní Isráel ko khitáb karke kahá, kí Jab tumháre lárke áyande zamáne men apne bápádáon se púchhen aur kahen, kí In pattharon se kyá murád hai ?

22 Tab tum apne larkon ko aisá kahke ágáh kijiyo, kí Isráel khushkí khushkí is Yarden se guzrá thá ;

23 Kí KHUDÁWAND tumháre KHUDÁ ne Yarden ko páníon ko tumháre sámhne khushk kar diya, jab tak kí tum pár ho gaye ; jis tarah KHUDÁWAND tumháre KHUDÁ ne daryá e Qulzum ko kiya thá, jise hamáre sámhne khushk kar diya, jab tak kí ham pár guzre :

24 Tá kí zamín kí sárí qaumen jánen, kí KHUDÁWAND ká háth qawí hai ; aur kí tum KHUDÁWAND apne KHUDÁ se hamesha qará karo.

V B.A.B.

AUR aisá húa, kí jab Amúríon ke sáre bádsháhon ne, jo Yarden ke pár pachchim taraf ko the, aur Kan'áníon ke sáre bádsháhon ne, jo samundar ke nazdík the, suná, kí KHUDÁWAND ne baní Isráel ke áge Yarden ke páníon ko sukhá diya, yahán tak kí we pár utre, to un ke dil pighal gaye, aur un men baní Isráel ke sabab se dam báqi na rahá.

2 ¶ Us waqt KHUDÁWAND ne Yashú' ko kahá, kí Pattharion se apne liye chhurián baná, aur baní Isráel ká phirke dúsrí bár khatna kar.

3 Aur Yashú' ne pattharion se chhu-
279

rián banáin, aur Jibi'at-ul-'Arálot ke pás baní Isráel ke khatne kiye.

4 Aur Yashú' ne jo khatna kiya, us ká sabab yih hai, kí we log, jo Misr se nikle, un men jitne jangi mard the, so sab Misr se nikalke bayábán ke darmiyan ráh men mar gaye.

5 Pas we sab log, jo nikle the, un ká khatna ho chuká thá : par we sab, jo Misr se nikalne ke ba'd ráh men bayábán ke darmiyan paidá húe the, un ká khatna na húa thá :

6 Kí baní Isráel chálís baras tak bayábán men phirte rahe, yahán tak kí we sáre jangi mard, jo Misr se nikle the, halák húe, is liye kí we KHUDÁWAND kí áwáz ke shauawá na húe ; unhin se KHUDÁWAND ne qasam karke kahá thá, kí Main tum ko wuh zamín na dikháúngá, jis kí bába KHUDÁWAND ne un ke bápádáon se qasam karke kahá, kí Main tum ko dúngá ; wuh zamín, jis men shír o shahd bahtá hai.

7 So Yashú' ne unhin ke larkon ká, jinhen Us ne barpa kiya kí un kí jagah howen, khatna karwáya ; kyúñkí we ná-makhtún the, kí ráh men unhon ne un ká khatna na kiya thá.

8 Aur aisá húa, kí jab sab logon ká khatna kar chuke the, tab we apní apní jagahon par maqám kar rahe, jab tak kí we change húe.

9 Phir KHUDÁWAND ne Yashú' ko kahá, kí Áj ke din main ne Misr kí malámat ko tum par se lurhkáya. Isí sabab áj ke din tak us jagah ká nám Jiljál hai.

10 ¶ So baní Isráel ne Jiljál men khaime kiye, aur unhon ne Yarihú ke maidáon men us mahíne kí chaudahwín táríkh shám ke waqt 'id í fasah kí.

11 Aur unhon ne dústre din ko fasah karne ke ba'd us zamín ke dána kí fatírí rotíán, aur usí din men bhuní húi bálen bhí, khaín.

12 ¶ Aur jab unhon ne us zamín

Ek firishte ká sáhir honá.

YASHUⁿ, VI.

Yarihú ko gherne ká hukm.

ká dána kháyá, to usí din se mann mauqúf húa, aur áge phir baní Israél ko mann na milá; aur unhon ne usí sál Kan'an kí sarzamín ká hásil kháyá.

13 ¶ Aur aisá húa, kí jis waqt kí Yashú' Yarihú ke nazdík thá, to us ne apní ánkhen úpar kí, aur dekhá, aur kyá dekhá, kí us ke muqábil ek shakhs talwár háth men khínche húa khará hai. Aur Yashú' us pás gayá, aur use kahá, Tú hamárá taraf hai, yá hamáre dushmanon kí taraf?

14 Wuh bolá, Nahín, balki main í waqt KHUDÁWAND ke lashkar ká sardár hoke áyá hún. Tab Yashú' zamín par aundhá girá, aur sijda kiyá, aur use kahá, Merá Málik apne bande ko kyá irshád farmátá hai?

15 Aur KHUDÁWAND ke lashkar ke sardár ne Yashú' ko kaha, kí Apne páwn se apní jútí utár, kyúnkí yih makán, jahán tú khará hai, muqaddas hai. So Yashú' ne aisá hí kiyá.

VI B.A.B.

AUR Yarihú baní Israél ke sabab niháyat mazbútí se band húa thá, kí na koi báhar játá thá, na koi bhítar átá thá.

2 Aur KHUDÁWAND ne Yashú' ko kahá, kí Dekh, main ne Yarihú ko, aur us ke bádsháh, aur wahán ke sáhib í jang ko, tero qábú men kar diyá.

3 So tum sáre jangí mard shahr ko gher lo, aur ek dafa us ke ás pás phiro. Aur tum chha din tak yúnghín kijiyo.

4 Aur sát káhin sandúq ke áge yúbál ke sát narsinge liye jáwen: aur tum sátwen din sát martaba shahr ke ás pás phiro, aur káhin narsinge phúnken.

5 Aur yún hogá, kí jab we der tak yúbál kí qarnái phúnkenge, aur jab narsinge kí áwáz sunoge, to sárá jamá'at niháyat zor se lalkáregí, aur shahr kí diwár sarásar gir jáegí, aur har ek sidhá apne apne sámhne úpar charh jáegá.

6 ¶ Aur Nún ke beté Yashú' ne káhinon ko buláyá, aur unhen kahá, kí 'Ahd ke sandúq ko utháo, aur sát káhin yúbál ke sát narsinge KHUDÁWAND ke sandúq ke áge liye húa chalen.

7 Phir unhon ne jamá'at ko kahá, Chalo, shahr ko ghero, aur jo koi hathyár-band hai, KHUDÁWAND ke sandúq ke áge áge chale.

8 ¶ Aur aisá húa, kí jab Yashú' ne jamá'at se yih kahá, to sát káhin yúbál ke sát narsinge leke KHUDÁWAND ke áge áge chale; aur unhon ne narsinge phúnke, aur KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq un ke píchhe rawána húa.

9 ¶ Aur we log, jo hathyár-band the, un káhinon ke, jo narsinge phúnkte the, áge áge rawána húa; aur fauj ke pichháriwále, sandúq ke píchhe píchhe chale, us waqt men kí we áge áge játe aur narsinge phúnkte the.

10 Aur Yashú' ne logon ko kahá, kí Tum mat lalkáriyo, balki tumhári áwáz sunne men na áwe, aur tumháre munh se kuchh bát na nikle, magar jis din men kí main tumhen lalkárne ká hukm karún; tab tum lalkáriyo.

11 Chunánchí KHUDÁWAND ke sandúq ko barábar játe húa shahr ke gird ek bár phiráyá: aur we khaimagáh men áe, aur khaimon men áram kiyá.

12 ¶ Phir subh sawere Yashú' uthá, aur káhinon ne KHUDÁWAND ká sandúq uthá liyá.

13 Aur sát káhin yúbál ke sát narsinge leke KHUDÁWAND ke sandúq ke áge áge narsinge phúnkte chale játe the: aur we, jo hathyár-band the, un ke áge áge ho liye; par fauj ke pichháriwále, KHUDÁWAND ke sandúq ke píchhe chale, us waqt men kí áge áge játe aur narsinge phúnkte the.

14 So dústre din bhí we ek martaba shahr ke gird phire, aur khaimagáh

men phír áe: aísá unhon ue chha din tak kiyá.

15 Aur sátwen din yún húa, ki we subh ko pau phatthe hús the, aur usí ma'múl ke muwáfíq shahr ke gird sát bár phire; sát bár shahr ke gird faqat usí din phire.

16 So sátwín bár aísá húa, ki jis waqt káhinon ne narsinge phúnke, us waqt Yashú' ne logon ko hukm kiyá, ki Lalkáro! kí KHUDÁWAND ne yih shahr tum ko diyá.

17 ¶ Aur yih shahr haram hogá, us sab samet jo us men hai, KHUDÁWAND ke liye; magar faqat Ráhab fáhisha, un sab samet jo us ke sáth us ke ghar men hain, jítí bachegí; is liye ki us ne un qásidon ko, jo hamáre bheje hús the, chhipáyá.

18 Lekin tum jo ho, zarúr apne ta'in haram kí chizon se mahfúz rakho; na howe ki tum haram kí chíz leke áp haram ho jáo, aur Isráel kí khaimagáh ko haram karáo, aur use dukh do.

19 Lekin sab rúpá aur soná, aur lohe aur pítal ke bartan, KHUDÁWAND ke liye muqaddas hain; so KHUDÁWAND ke khazáne men dákhil hongé.

20 Chunánchí jab káhinon ne narsinge phúnke, log lalkáre. Aur aísá húa, ki jab logon ne narsinge kí áwáz suní, aur jamá'at zor se lalkári, to díwár sarásar gir pari, yahán tak ki logon men se har ek ádmí apne sámhne sídhá charhke shahr men ghús gayá, aur shahr ko le liyá.

21 Aur unhon ne un sab ko, jo shahr men the, kyá mard, kyá 'aurat, kyá jawán, kyá búrhá, kyá bail, kyá bher, kyá gadhá, sab ko ek lakht tab i teg karke haram kiyá.

22 Par Yashú' ne un do shakhson ko, jo jásús ke liye us zamín men gaye the, hukm diyá thá, ki Fáhisha ke ghar jáo, aur wahán se us 'aurat ko us sab samet jo us ká ho, jaise tum ne us se qasam kí thí, nikál láo.

23 Tab we donon jawán jásús andar gaye, aur Ráhab ko, aur us ke báp, aur us kí má, aur us ke bháion ko, aur us ke asbáb, balki us ká sára khándán, nikál láe, aur unhen baní Isráel kí khaimagáh ke báhar rakhá.

24 Par unhon ne us shahr ko, us sab samet, jo us men thá, phúnk diyá; magar rúpá, aur soná, aur pítal aur lohe ke zuruf, KHUDÁWAND ke khazáne men dákhil kiye.

25 Aur Yashú' ne Ráhab fáhisha kí, aur us ke báp ke gharáne kí, us sab samet, jo us ká thá, jánbakhshí kí; us kí búdobásh áj ke din tak Isráel men hai; ki us ne un qásidon ko, jinhen Yashú' ne Yarihú men jásús ke liye bhejá thá, chhipá rakhá thá.

26 ¶ Aur Yashú' ne us waqt qasam dí aur kahá, ki Jo shakhs the, aur Yarihú ke shahr ko phir biná kare, wuh KHUDÁWAND ke sámhne ma'lún ho! Wuh apne palauthe par us kí biná dálegá, aur apne chhoté beté par us ke phátak qáim karegá!

27 So KHUDÁWAND Yashú' ke sáth thá, aur us sári sarzamin men us kí shuhtrat phailí.

VII B.A.B.

L E K I N baní Isráel ne kisé haram chíz kí bábat be-wafái kí; is wáste kí 'Akan bin Karmí, bin Zabdí, bin Zaráh ne, jo Yahúdáh ke firqe men se thá, un haram chizon men se kuchh liyá: aur KHUDÁWAND ká qahr baní Isráel par bharká.

2 Tab Yashú' ne Yarihú se 'Ai ko, jo Bait-áwan ke nazdik Baitel kí púrab taraf hai, log bheje, aur unhen yih kahke farmáyá, Charh jáo, aur us mulk kí jásúsí karo. Chunánchí we log gaye, aur 'Ai kí jásúsí kí.

3 Aur we Yashú' pás phír áe, aur use kahá, Sáre lashkar ko mat bhej; faqat do tín hazár mard rawána hon, kí charhen, aur 'Ai ko máren; aur sab logon ko bhejke taklíf mat de; kyúnki we thore se hain.

4 Chunáñchi logon men se tin hazár ke qarib mard charh gaye, aur 'Ai ke logon ke sámhne se bhág áe.

5 Aur 'Aiwálon ne un men se chhattís ádmí már liye, ki we phátak ke muqábil se leke Shabarim tak unhen regede áe, aur unhon ne utár par unhen mára. So logon ke dil pighal gaye aur páni kí tarah ho gaye.

6 ¶ Tab Yashú' aur sáre Isráelí buzurgon ne apne kapre pháre, aur KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ke áge sham tak aundhe páre rahe, aur apne siron par khák dharí.

7 Aur Yashú' bolá, Háo, ai Málík KHUDÁWAND, tú is qaum ko kis liye Yárdan pár láyá? kyá is liye ki ham ko Amúrión ke háth men giriftár kare, tá ki we ham ko nábud karen? Ai kásh ki ham qaná'at karte, aur Yárdan ke us pár rahte!

8 Ai mere Málík, jis hál men ki Isráelí apne dushman ke áge se píth pherte haiñ, main kyá kahún?

9 Kyúñki Kan'áni aur is sarzamín ke sáre basnewále sunenge, aur ham ko gher lenge, aur hamára nám zamín par se mitá dálenge; aur tú apne buzurgwár nám ke liye kyá karegá?

10 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Yashú' ko farmáyá, Úth khará ho; kis liye yún aundhá pará hai?

11 Isráel ne gunáh kiya; aur unhon ne us 'ahd se, jis kí báhat main ne un ko hukm diya, 'udúl kiya; kyúñki unhon ne haram chizon men se kuchh liya, aur chori bhí kí, aur riyákári bhí kí, aur apne asbáb men milá bhí liya.

12 Is liye baní Isráel apne dushmanon ke sámhne tháhar na saken, balki dushmanon ke sámhne píth pherí, ki we la'natí hue. Ab main áge ko tumháre sáth na hoóngá, magar jab ki tú un mal'únon ko apne darmiyan se faná kare.

13 Úth, logon ko pák kar, aur kah, ki Apne ta,ín kal ke liye pák karo, ki KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún

farmátá hai. Ai Isráel, tere darmiyan koi haram chíz hai; tú apne dushmanon ke sámhne tháhar na sakegá, jab tak ki us haram chíz ko apne bich men se dáfa na karegá.

14 So tum kal subh ko mutábíq apne firqon ke házir kiye jáoge; aur aisá hogá, ki wuh firqa, jise KHUDÁWAND pakregá, apne apne khándánon samet áwegá; aur jis khándán ko KHUDÁWAND pakregá, wuh apne ghar ghar samet áwegá; aur jis ghar ko KHUDÁWAND pakregá, wuh ek ek shakhs samet áwegá.

15 Aur aisá hogá, kí jis kisi ke pás haram chíz pái jáwe, wuh us sab samet, jo us ká hai, ág men jalá diya jáegá; is liye ki us ne KHUDÁWAND ke 'ahd ko tor dála, aur baní Isráel ke darmiyan sharárat ká kám kiya.

16 ¶ Tab Yashú' subh sawere uthá, aur baní Isráel ko firqa ba firqa nazdik láya: so Yahúdáh ká firqa pakrá gaya.

17 Aur Yahúdáh ke khándánon ko nazdik láya, aur Zaráh ká khándán pakrá gaya; aur Zaráh ke khándán ke ek ek shakhs ko nazdik láya, aur Zabdí pakrá gaya.

18 Aur us ke ghar ke har ek mard ko nazdik láya, aur 'Akan bin Karmí, bin Zabdí, bin Zaráh, jo Yahúdáh ke firqe men thá, pakrá gaya.

19 Tab Yashú' ne 'Akan ko kaha, Ai mere farzand, ab KHUDÁWAND Isráel ke Khudá kí buzurgí kijiye, aur us ke áge iqrár kariye: ab tú mujh se kah, ki tú ne kyá kiya hai, aur mujh se mat chhipá.

20 Tab 'Akan ne Yashú' ko jawab diya, aur kaha, Fi-l-haqíqat main ne KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ká gunáh kiya hai, aur yún yún kiya hai:

21 Ki jab main ne Sin'ár ká nafis lubáda, aur do sau misqál chándi, aur pachás misqál wazn men sone kí ínt lút ke mal' men dekhí, to main lal-

'Akan ká gundáh záhír honá. YASHU', VIII. *As ice iene kí tadbir karná.*

cháyá, aur unhen uthá liyá; aur dekh, ki yih sab mere khaime ke bích zamín men gará húa, aur chándí un ke tale maujúd hai.

22 Tab Yashú' ne harkáre bheje; we khaime ko daure; aur dekho, ki wuh us ke khaime men chhipá thá, aur chándí us ke niche thí.

23 We un ko khaime men se nikálke Yashú' aur sáre baní Isráel ke sámhne láe, aur unhen KHUDÁWAND ke huzúr rakh diyá.

24 Tab Yashú' ne, sáre Isráel samet, Zárah ke beté 'Akan ko, aur rúpe, aur lubáde, aur sone kí ínt, aur us ke beton, aur us kí beton, aur us ke bailon, aur us ke gadhon, aur us kí bheron, aur us ke khaime, aur us ke sáre asbáb ko, liyá, aur wadí i 'Akúr men láe.

25 Aur Yashú' ne kahá, ki Tú ne ham ko kýún dukh diyá? KHUDÁWAND áj ke din tujh ko dukh degá. Tab sáre Isráel ne us par patthráo kiyá, aur unhen sangsár karne ke ba'd ág se jaláyá.

26 Phir unhon ne us ke úpar pattharon ká bará túdá kiyá, jo áj tak hai. Tab KHUDÁWAND ne apne qahr kí bharak ko un par se pherá. Is liye us jagah ká nám áj tak Wadí i 'Akúr hai.

VIII BA'B.

TAB KHUDÁWAND ne Yashú' ko farmáyá: Mat dar, aur hirásán mat ho! Sáre jangí logon ko sáth le, aur uth, aur 'Ai par charh já: dekh, ki main ne 'Ai ke bádsháh, aur us ke log, aur us ke shahr, aur us kí sarzamín ko, tere qabze men kar diyá:

2 Tú 'Ai se, aur us ke bádsháh se, wuhí kijiyo, jo tú ne Yarihú aur us ke bádsháh se kiya; magar wahán ká mál aur mawáshí tum apne liye lút lijiyo: aur shahr ke pichhe se kamin bithláo.

3 ¶ Tab Yashú' aur sáre jangí log uthé, tá ki 'Ai par charhen. Aur

Yashú' ne tís hazár bahádur chun liye, aur rát ko unhen rawána kiya;

4 Aur unhen farmáyá, Dekho, tum shahr ke muqábale men, shahr ke pichhe, kamin men baitho; shahr se bahut dúr mat jáiyo, aur tum sab taiyár raho:

5 Aur main sab logon ko leke, jo mere sáth hain, shahr ke nazdík áungá: aur aisá hogá, ki jab we hamará sámhná karne ko niklen, to ham áge kí tarah un ke sámhne se bháenge,

6 (Kyúinki we báhar nikalke hamará pichhá karenge,) yahan tak kí unhen shahr se dúr khinch láwenge; kyúinki we kahenge, ki Ye ab ke bhí, áge kí tarah, hamáre sámhne se bhágte hain: isí liye ham un ke áge se bháenge.

7 Tab tum kamin-gáh se nikalná, aur shahr men 'amal kar lená; kí KHUDÁWAND tumhárá KHUDÁ use tunr háre qabze men kar degá.

8 Aur jab tum shahr ko le lo, to shahr men ág lagá dijiyo, aur KHUDÁWAND ke kahne ke muwáfíq kám kijiyo. Dekho, main ne tumhen hukm kar diyá.

9 ¶ Tab Yashú' ne unhen widá' kiya: aur we kamin-gáh men gaye, aur Baitel aur 'Ai ke darmiyán, 'Ai kí pachchhim taraf, já baithé. Aur Yashú' us rát ko logon ke bích rahá.

10 Aur Yashú' ne subh sawero uthke logon ko shumár kiya, aur wuh, baní Isráel ke buzurgon samet, logon ke áge hoke, 'Ai par charhá.

11 Aur sáre jangí log, jo us ke sáth the, úpar gaye, aur nazdík pahunche, aur shahr ke sámhne áe, aur 'Ai kí uttar taraf ko utre; aur un ke aur 'Ai ke bích ek wadí thí.

12 Tab us ne pánch hazár log ke qaríb judá kiye, aur unhen Baitel aur 'Ai ke darmiyán, shahr kí pachchhim taraf ko, kamin men biháyá.

13 Aur jab unhon ne logon ko,

ya'ne sári fauj ko jo shahr kí uttar taraf thá, aur un ko jo shahr kí pachchhim taraf kamín men the, biḥáyá thá, to Yashú' usí ráť us wáđi ke darmiyan gayá.

14 ¶ Aur aisá húa, ki jab 'Ai ke bádsháh ne yih dekhá, to unhon ne jaldí ki, aur sawere uṭhe; aur shahr ke ádmí, ya'ne wuh aur us ke sáre log, maidán kí taraf mu'aiyan waqt par laráí ke liye baní Isráel ke muqábil nikle; par use ma'lúm na húa, kí shahr ke pichhe us kí ghát men baithe hús hain.

15 'Tab Yashú' aur sára Isráel bayábán kí taraf un ke áge se yún bháge, ki jaise máre kúṭe hús hote hain.

16 'Tab sab log jo 'Ai men the ek já buláe gaye, ki unhen rageden: chunánci unhon ne Yashú' ko ragedá, yahan tak kí shahr se dúr khinche gaye.

17 'Us waqt 'Ai men aur Baitel men koí mard báqí na rahá, jo Isráel ká pichhá karne ko na niklá; aur we shahr ko khulá chhoṛkar Isráel ke pichhe daur páre.

18 'Tab KHUDÁWAND ne Yashú' ko farmáyá, kí Bhále ko, jo tere háth men hai, 'Ai kí taraf barhá de, kí main use tere qabze men kar dúngá. Aur Yashú' ne us bhále ko, jo us ke háth men thá, shahr kí taraf barháyá.

19 'Tab us ke háth ke barháó jáne par we jo kamín men the apní jagah se nikle, aur daur páre, aur shahr men paith gaye, aur use le liyá, aur jaldí se shahr men ág lagá dí.

20 'Aur jab 'Ai ke logon ne pichhe phirke dekhá, aur kyá dekhá, kí dhuwán shahr se ásmán tak uṭh rahá hai, to unhen táqat na rahí, jo idhar bhágen yá udhar: aur log, jo bayábán kí taraf bhágte the, ragednewálon par phir páre.

21 'Aur jab Yashú' aur sáre baní Isráel ne dekhá, kí ghátwálon ne shahr le liyá, aur shahr se dhuwán

uṭh rahá hai, to unhon ne palatke 'Ai ke logon ko qatl kiyá.

22 'Aur we jo shahr men the un kí mukhálafat men nikle, aur 'Ai ke log Isráelion ke bích men par gaye, kí ba'ze un kí ek taraf hús, aur ba'ze dúsrí taraf: so unhon ne unhen yahan tak mára, kí un men se kisí ko báqí na chhoṛá, aur na kisí ko bhágne diyá.

23 'Aur unhon ne 'Ai ke bádsháh ko jítá pakrá, aur use Yashú' pás láe.

24 'Aur aisá húa kí jab Isráel maidán men, us bayábán ke darmiyan jahan un ká pichhá kiyá, 'Ai ke logon ko qatl kar chuke, aur jab we sab tah í teg hús, yahan tak kí bilkul khap gaye; to sáre baní Isráel 'Ai ko phire, aur use talwár kí dhár se mára.

25 'Chunánci we jo us din máre gaye, mard aur 'aurat, bárah hazár the; ya'ne 'Ai ke sab log.

26 'Kyúnci Yashú' ne apná háth jis se bhála uṭháyá, jab tak kí 'Ai ke sáre rahnewálon ko haram na kar diyá thá, phir na khinchá.

27 'Isráel ne us shahr kí faqat má wáshí aur asbáb ko apne liye lúṭá, KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq jo us ne Yashú' ko farmáyá thá.

28 'Aur Yashú' ne 'Ai ko jalákar hamesha ke liye rákh ká túda kar diyá: so wuh áj ke din tak kharába hai.

29 'Aur us ne 'Ai ke bádsháh ko phánsí deke shám tak darakht par latká rakhá; aur jyúnhin súraj dúb gayá, Yashú' ne hukm kiyá, kí us kí lách ko darakht se utáren, aur shahr ke phátak kí ráhguzar par phenk den, aur us par pattharon ká bará túda karen: so wuh áj ke din tak hai.

30 ¶ 'Tab Yashú' ne 'Aibál ke pahar par KHUDÁWAND Isráel ke Kḥudá ko liye ek mazbah banáyá,

31 'Jaisá KHUDÁWAND ke bande Músá ne baní Isráel ko hukm diyá thá: (chunánci Músá kí shari'at kí kitáb men likhá húa hai,) kí sábut

pattharon ká ek mazbah, ki jis par kisi ne lohá na lagáyá ho: aur unhon ne KHUDÁWAND ke liye us par soḡhtanī qurbáníñ chaháñ, aur salámatī ke zabihe kiye.

32 ¶ Aur us ne wahán un pattharon par shari'at kí, jo Músá ne baní Isráel ke huzúr likhí thí, ek naql kanda kí.

33 Aur sare Isráel, aur un ke bu-zurg log, aur mansabdár, aur un ke qází, aur usi tarah se musáfir bhí, aur we jo un men paidá húe the, Láwí káhinon ke áge, jo KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ke uthánewále the, sandúq ke idhar aur udhar khare the; ádhe un men se Garizim ke pahár par, aur ádhe un men se 'Aibál ke pahár par, jaisá kí KHUDÁWAND ke bande Músá ne pahle farmáyá thá, ki we Isráel ke logon ko barakat dewen.

34 Ba'd us ke us ne shari'at kí barakaton aur la'naton kí sári báten, jaisí kí shari'at kí kitáb men likhí húi hain, parhke sunáñ:

35 Chunáñchi jo Músá ne farmáyá thá, us men se ek bát bhí na rahí, jise Yashú' ne baní Isráel kí sári jamá'at, aur 'auraton, aur larcon, aur un musá-firon ke huzúr, jo un ke darmiyán guzrán karte the, na parhá.

IX BA'B.

AUR aisá húa, ki jab un sab bád-sháhon ne, jo Yárdan ke is pár, paháron par, aur wádion men, aur bare samundar ke sab sáhilon par, Lubnán ke muqábil, Hittí, aur Amúrí, aur Kan'ání, aur Farizzí, aur Hawí, aur Yabúsí the, suná:

2 Tab we sab ke sab faráham húe, tá ki ek munh hoke Yashú' aur baní Isráel se larái karen.

3 ¶ Aur jab Jiba'un ke báshindon ne suná, kí Yashú' ne Yaríhú aur 'Ai se aisá kuchh kiya;

4 To we bhí makr karke áe; aur unhon ne apne ta'in aisá banáyá, kí

goyá elhí hain, aur puráne bore, aur purání, phatí, jorí húi mai kí mashken, apne gadhon par ládín;

5 Aur puráne júte paiwand kiye húe pánwon men, aur puráne kapre apne badanon par; aur un ke safar ká tosha súkhí phaphúndí lagí húi rotíñ thín.

6 We us súrát se Yashú' pás Jiljál men khaimagáh ke bích gaye, aur us se aur Isráel ke logon se kahá, kí Ham ek mulk se, jo dúr hai, áe hain: so ab tum ham se 'ahd bándho.

7 Tab Isráelí logon ne Hawíon ko kahá, kí Sháyad tum is sarzamin ke rahnewále ho, jo hamáre darmiyán kí hai: pas, ham tum se kyúnkar 'ahd bándhen?

8 Unhon ne Yashú' se kahá, Ham tere gulám hain. Tab Yashú' ne un se púchhá, Tum kaun ho? aur kahán se áte ho?

9 Unhon ne use kahá, kí Tere gulám ek mulk se, jo bahut dúr hai, KHUDÁWAND tere Khudá ke nám ke liye chale áte hain; kyúnki ham ne us kí khabar suní, aur wuh sab kuchh bhí, jo us ne Misr men kiya,

10 Aur wuh sab bhí, jo us ne Amú-ríon ke do bádsháhon se, jo Yárdan ke us pár the, kiya, ya'ne Hasbún ke bádsháh Saihún se, aur Basan ke bádsháh 'U'j se, jo 'Istarát men thá.

11 So hamáre buzurgon aur ham-watanon ne ham ko khitáb karke kahá, Tum safar kí khurák apne sáth lo, aur un ke istiqbál karne ko jáo, aur unhen kaho, kí Ham tumháre gulám hain; is liye tum fil-hál hamáre sáth 'ahd bándho.

12 So yih hamári rotí apne tosha ke liye, jis din ham tere pás áne ko apne gharon se nikle, garm lí; aur dekho, kí yih súkh gayí, aur use phaphúndí lag gayí.

13 Aur ye mai kí mashkon, jo ham ne bhari thín, nayí thín; ab muláhaza kar, kí ye chák hún; aur yih hamáre

kapre aur hamāre jūte safar kī nihāyat darāzī se purāne ho gaye.

14 Tab un logon ne un ke toshe meṇ se kuchh liyā, aur KHUDĀWAND se mashwarat na kī.

15 Aur Yashū' ne un se sulh kī, aur un se 'ahd bāndhnā, ki un kī jān bakhshī kare; aur jamā'at ke raīs un se ham-qasam hue.

16 ¶ Aur un ke 'ahd bāndhne se tīn din ke ba'd unheṇ sunne meṇ āyā, ki we un ke paṛosī haṇ, aur unheṇ meṇ rahte haṇ.

17 So banī Isrāel ne kūch kiya, aur tīse din un ke shahron meṇ dākhil hue. Un ke shahron ke nām Jiba'ūn, aur Kafirah, aur Biarot, aur Qaryat ul Ya'arim haṇ.

18 Aur banī Isrāel ne un ko qatl nahīn kiya, is liye ki jamā'at ke ra,ison ne un se KHUDĀWAND Isrāel ke KHUDĀ kī qasam kī thī. Tab sārī jamā'at ne ra,ison se jhagrā kiya.

19 Par sab ra,ison ne sārī jamā'at ko kahā, ki Ham ne un se KHUDĀWAND Isrāel ke KHUDĀ kī qasam kī hai; is liye ham unheṇ chhū nahīn sakte.

20 Ham un se yihī karenge; ham unheṇ jītā chhoreṅge, tā na ho ki us qasam ke bā'is, jo ham ne un se kī, ham par gazab ho.

21 Aur ra,ison ne unheṇ kahā, ki Unheṇ jītā chhoro; lekin we sārī jamā'at ke liye lakarhāre, aur pānī bharnewāle, howen, jaisā ki ra,ison ne un se iqrār kiya hai.

22 ¶ Tab Yashū' ne unheṇ talab farmāyā, aur kahā, Tum ne ham se aisā kahke kyūn fareb kiya, ki Ham bahut dūr ke rahnewāle haṇ, bāwujūde ki hamāre darmiyān rahte hō?

23 Ab is sabab se tum la'natī hue, aur tum meṇ se kof is hālat se na chhūteṅ, ki gulām rahoge, aur mere KHUDĀ ke ghar ke liye lakrī ke kātnewāle aur pānī ke bharnewāle hooge.

24 Unheṇ ne Yashū' ko jawāb diyā,

aur kahā, ki Tere gulāmōn ne tahqīq khabar pāī thī, ki KHUDĀWAND tēre KHUDĀ ne apne bande Mūsā ko farmāyā, ki sārī sarzamīn tumheṇ dewe, aur is sarzamīn ke sāre bāshindōn ko tumhāre sāmheṇ nest o nābūd kare: so hamēn apnī jānōn ke liye tum logon kā barā khauf thā, aur is liye ham ne yih kuchh kiya.

25 Aur ab, dekh, ham tere qābū meṇ haṇ; jo kuchh tū ham se karnā bihtar aur munāsib jāne, so kar.

26 Par us ne un se wuhī kiya, aur banī Isrāel ke hāth se unheṇ najāt dī, ki unheṇ qatl na kiya.

27 Aur Yashū' ne usī din muqarrar kiya, ki we jamā'at ke liye aur KHUDĀWAND ke mazbah ke liye us jagah, jise wuh pasand farmāegā, lakarhāre aur pānī bharnewāle howen.

X BĀB.

AUR jab Yarūsalam kā bādshāh Adūn i Sidq ne sunā, ki kyūnkar Yashū' ne 'Ai ko le liyā, aur use nest o nābūd kiya, aur jaisā ki us ne Yarihū aur wahān ke bādshāh se kiya, waisā hī us ne 'Ai aur us ke bādshāh se kiya, aur kyūnkar Jiba'ūn ke logon ne banī Isrāel se sulh kī, aur un ke darmiyān rahe;

2 To we nipat hirāsān hue, kyūnki Jiba'ūn ek' barā shahr thā, aur bādshāhī shahron meṇ se ek ke barābar thā, aur 'Ai kī nisbat barā thā, aur us ke sab log bare bahādūr the.

3 Is liye Yarūsalam ke bādshāh Adūn i Sidq ne Habrūn ke bādshāh Hūhām, aur Yarmūt ke bādshāh Pirām, aur Lakis ke bādshāh Yafī'a, aur 'Ijlūn ke bādshāh Dabir ko, paigam bhejā, aur kahā, ki

4 Mujh pās charh āo, aur merī kumak karo, tā ki ham Jiba'ūn ko mārēn; ki us ne Yashū' aur banī Isrāel se sulh kī.

5 Tab Amūrion ke pānch bādshāhon, ya'ne Yarūsalam ke bādshāh, aur Habrūn ke bādshāh, aur Yarmūt ke

bādshāh, aur Lakis ke bādshāh, aur 'Ijlūn ke bādshāh ne ekā kiyā, aur we aur un ki sārī faujen chārḥ gayin, aur Jiba'ūn kemuqābil khaimekhāre kiye, aur us se jang shurū' kī.

6 ¶ Tab Jiba'ūn ke logon ne Yashū' ko, jo Jiljāl men khaimazan thā, kahlā bhejā, ki Apne chākaron se apnā hāth mat khīnch; ham tak jald pahunch, aur hamen bachā, aur hamārā chāra kar; is liye ki sāre Amūrī bādshāh, jo kohistan men rahte hain, ham par jam'a hūe hain.

7 Tab Yashū' sāre bahāduron aur jaugi logon ko hamrāh leke Jiljāl se chārḥā.

8 ¶ Aur KHUDĀWAND ne Yashū' ko farmāyā: Un se mat dar: is liye ki main ne un ko tere qābū men kar diyā; un men se ek mard bhī tere sāmhnē thāhar na sakegā.

9 Tab Yashū' Jiljāl se kūch karke rāt bhar chālā gayā, aur nāgahān un pās ā pahunchā.

10 Aur KHUDĀWAND ne un ko Isrāel ke sāmhnē shikast dī, aur Jiba'ūn men unhen ba shiddat qatl kiyā, aur us sārī rāh men, jo Bait-Haurān ke ūpar jāti hai, unhen ragēdā, aur 'Azīqah aur Muqqaidah tak unhen mārke dāl diyā.

11 Aur aisā hūā, ki jab we Isrāel ke sāmhnē se bhāg nikle, aur Bait-Haurān ke utār par the, to KHUDĀWAND ne 'Azīqah tak āsmān se un par barē patthar girāe, aur we mūe; aur we, jo olon se māre gaye, un se, jinhen banī Isrāel ne tah i teg kiyā, kahin bahut the.

12 ¶ Aur jis din KHUDĀWAND ne Amūrion ko banī Isrāel ke āge, un ke qābū men kar diyā, us din Yashū' ne KHUDĀWAND ke huzūr Isrāel ki ānkhoṅ ke sāmhnē yūn kahā, ki Ai āftāb, Jiba'ūn par thāhrā rah; aur Ai mah-tāb, tū bhī wādī i Aiyalūn ke darmi-yān!

13 Tab āftāb khārā rahā, aur mah-
287

tāb thāhar gayā, yahan tak ki un logon ne apne dushmanon se intiqām liyā. Kyā yih Kitāb ul yāshar men nahin likhā hai? Aur āftāb āsmān ke bichon bich thāhar rahā, aur qarīb dīn bhar ke pāchchhim ki taraf ko mūl na hūā.

14 Aur us se āge aisā dīn kabhī na hūā, aur na us ke ba'd thā; is liye ki KHUDĀWAND ek mard ki āwāz kā shanawā hūā, ki KHUDĀWAND Isrāel ke liye larā.

15 ¶ Ba'd us ke Yashū', aur us ke sāth sārā Isrāel, Jiljāl ki khaimagāh ko phir gayā.

16 Aur we pānchon bādshāh bhāge, aur Muqqaidah ke magāre men jā chhipe.

17 Yashū' ko yih khabar pahunchī, ki we pānch bādshāh mile, aur Muqqaidah ke magāre men chhipe hūe hain.

18 Yashū' ne hukm kiyā, ki Barē bare patthar us magāre ke munḥ par lūḥkā do, aur wahan log biṭhāo, ki un ki chaukī karen:

19 Par tum thāro mat, balki apne dushmanon kā pichhā karo, aur un ki pichhārī ke logon ko mār dālo; un ko muhlat mat do, ki apne shāhron men dākhil hon; is liye ki KHUDĀWAND tumhāre Khudā ne un ko tumhāre qabze men kar diyā hai.

20 Aur aisā hūā, ki jab Yashū' aur banī Isrāel ne, un ko ba shiddat qatl karte hūe, us kām ko tamām kiyā thā, yahan tak ki we nest o nābūd ho gaye, to we, jo un men se bāqī rahe the, un shāhron men, jin ki shāhrpanāhen thīn, dākhil hūe.

21 Aur sāre log Muqqaidah men, jahan khaimagāh thī, Yashū' pās salāmat pūr āe: kisī ne banī Isrāel ke barkhilāf zubān na hilāi.

22 Phir Yashū' ne hukm kiyā, ki Magāre kā munḥ kholo, aur un pānchon bādshāhon ko magāre se bāhar nikālke mujh pās lāo.

23 Unhon ne aisā hī kiyā, aur un pānch bādshāhon ko, ya'ne shāh i

Yarūsalam, aur shāh i Habrūn, aur shāh i Yarmūt, aur shāh i Lakis, aur shāh i 'Ijlūn ko, magāre se us pās nikāl lāe.

24 Aur aisā hūā, ki jab we un ko Yashū' ke sāmhnē lāe, to Yashū' ne banī Isrāel ke sāre logon ko talab kiyā; aur jangī bahāduron ke sardāron ko, jo us ke sāth the, farmāyā: 'A'ge āo, aur in bādshāhon kī gardanon par pānw rakho. We nazdik āe, aur un kī gardanon par pānw rakhe.

25 Tab Yashū' ne unhen farmāyā: 'Khauf na karo, aur hirāsān mat ho; mazbūt ho jāo, aur dilāwar hoo: is liye ki KHUDĀWAND tumhāre dushmanon se, jin kā muqābalā karoge, aisā hī karegā.

26 Aur ākhir Yashū' ne unhen mārā, aur qatl kiyā, aur pānch darakhton men pānchon ko laṭkā diyā: so we shārv tak darakhton men laṭke rahe.

27 Aur aisā hūā ki jab sūraj dhalne par thā, to unhon ne Yashū' ko hukm se unhen darakhton par se utārā, aur usī gār men, jis men we jā chhipē the, dāl diyā, aur gār ke munh par bare bāre patthar rakhe: chunānchi we āj ke din tak haiṇ.

28 ¶ Aur usī din Yashū' ne Muqqaidah ko le liyā, aur use tah i teg kiyā, aur us ke bādshāh ko, aur us ke sāre zī-rūhon ko, halāk kiyā; us sab men se us ne ek ko bhī bāqī na chhorā: aur Muqqaidah ke bādshāh se wuhī kivā, jo Yarihū ke bādshāh se kiya thā.

29 Ba'd us ke Yashū' ne, aur us ke sāth sāre Isrāel ne, Muqqaidah se Libnah ko kūch kiyā, aur Libnah se larā.

30 Aur KHUDĀWAND ne us ko bhī, us ke bādshāh samet, banī Isrāel ke qābū men kar diyā, aur us ne use aur us ke sab zī-rūhon ko tah i teg kiyā; us men ek ko bhī bāqī na chhorā; aur wahān ke bādshāh se wuh kiya, jo Yarihū ke bādshāh se kiya thā.

31 ¶ Phir Libnah se Yashū' ne, aur us ke sāth sāre Isrāel ne, Lakis kī taraf guzar kī, aur us ke muqābil khaimē khare kiye, aur us se larā:

32 Aur KHUDĀWAND ne Lakis ko Isrāel ke qabze men kar diyā; us ne dūsre din us par fath pāī, aur use tah i teg kiyā, aur sāre zī-rūhon ko, jo us men the, qatl kiyā, sab jaisā ki us ne Libnah se kiya thā.

33 ¶ Us waqt Jazar kā bādshāh Hūram Lakis kī kumak ko chapṛ āyā: so Yashū' ne us ko aur us ke logon ko mār liyā, yahan tak ki us kā ek bhī jītā na bachā.

34 Aur Yashū' ne, aur us ke sāth sāre Isrāel ne, Lakis se 'Ijlūn kī taraf guzar kī, aur us ke muqābil khaimē khare kiye, aur us se jang shurū kī:

35 Aur usī din use le liyā, aur use talwār kī dhār se mārā, aur un sab ko, jo us men the, usī din haram kar diyā, sab jaisā ki us ne Lakis men kiya thā.

36 Phir 'Ijlūn se Yashu aur us ke sāth sārā Isrāel Habrūn par chapṛe, aur us se lare,

37 Aur use le liyā, aur use, aur us ke bādshāh, aur us kī sārī bastion ko; aur wahān ke sāre zī-rūhon ko tah i teg kiyā, aur jaisā us ne 'Ijlūn men kiya thā, ek ko bhī jītā na chhorā, balki use, sab logon samet jo us men the, fanā kar diyā.

38 Wahān se Yashū' aur us ke sāth sārā Isrāel phirke Dabīr ko āe, aur us se lare.

39 Aur use, aur us ke bādshāh, aur us kī sārī bastion ko, qābū men kar liyā; aur unhen tah i teg kiya, aur sāre logon ko, jo us men the, haram kar diyā, ek ko bhī bāqī na chhorā: sab jaisā ki us ne Habrūn, aur us ke bādshāh se kiya thā, waisā hī Dabīr se aur us ke bādshāh se kiya: aur jaisā ki us ne Libnah se aur us ke bādshāh se kiya thā.

40 ¶ So Yashū' ne kohistān kī sārī sarzamīn, aur dakhān kī, aur

nasheb ki, aur chashmon ki sári sarzamin ko tah i teg kiyá, aur wahán ke sáre bádsháhon ko faná kiyá: ek ko bhí jítá na chhorá, balki wahán ke har ek dam-lenewále ko haram kar diyá, jaisá ki KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ ne hukm kiyá thá.

41 Aur Yashú' ne Qádis-Barní'a se leke 'Azah tak, aur Jashan ki sári sarzamin ko Jiba'ún tak, unhen mār liyá.

42 Aur Yashú' ne un sab bádsháhon par, aur un ki sarzamin par, ek-bárgi fath pái; is liye ki KHUDÁWAND Isráel ká KHUDÁ Isráel kí taraf se lará.

43 Ba'd us ke Yashú' sáre Isráel samet Jiljál ko laut gayá.

XI BĀB.

JAB Hasúr ke bádsháh Yabin ne yih suná, to us ne Madún ke bádsháh Yúbáb, aur Simrún ke bádsháh, aur Iksháf ke bádsháh ko,

2 Aur un bádsháhon ko, jo kohistán men uttar taraf ko, aur maidánon men jo Kinnarat ki dakhan taraf hai, aur us wádi men, aur Nafát i Dor men pachchhim taraf, rahte the,

3 Aur un ko, jo Kan'an ke púrab aur pachchhim ko base the, aur Amúrion ko, aur Hittion ko, aur Farizzion ko, aur Yabúision ko jo paháron men rahte the, aur Hawion ko, jo Harmún ke níche sarzamin i Misfáh men the, kahlá bhejá.

4 Tab we apne sab lashkaron samet, aisi kasrat ki guroh ki jaise samundar ke kanáre ret ke dáne hote hai, behshúmar ghoré aur gárián leke, báhar nikle.

5 Aur jab ye sáre bádsháh ápus men ittífáq karke ikatthe hue, to unhon ne Merúm ke pániyon par khaimé khare kiye, tá ki baní Isráel se muqábala karen.

6 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Yashú' ko farmáyá: Un ke sabab hirasán mat ho; is wáste ki kal isi waqt main in sab ko Isráel ke sámhne márke dál dúngá: tú in ke ghoron ki kún-

chen máregá, aur un kí gárián ág se jaláegá.

7 Chunánchi Yashú' áyá, aur sáre jangi mard us ke sáth Merúm ke pániyon par nágahán hamla karke un par á pare.

8 Aur KHUDÁWAND ne un ko Isráel ke qabze men kar diyá: so unhon ne unhen mára, aur bare Saídá, aur Misrafát ul Máim, aur Misfáh kí wádi tak, jo púrab taraf hai, unhen ragedá; aur unhon ne un ko qatl kiyá, yahán tak ki un ká ek bhí báqi na chhorá.

9 Aur Yashú' ne KHUDÁWAND ke hukm ke muwáfíq un se kiyá, ki un ke ghoron kí kúnchen marín, aur un kí gárián jaláin.

10 ¶ Phir Yashú' usi waqt laut áyá aur Hasúr ko le liyá, aur us ke bádsháh ko talwár se mára; kyúñki agle waqt men Hasúr un sári mamlukaton ká sardár thá.

11 Aur unhon ne un sab zírúhon ko, jo wahán the, talwár kí dhár se faná kiyá, aisi kí wahán koí sáns-lenewálá báqi na rahá; aur us ne Hasúr ko ág se jaláyá.

12 Aur Yashú' ne un bádsháhon ke sáre shahron ko, aur un shahron ke sáre bádsháhon ko, apne qabze men kiyá, aur unhen tah i teg kiyá, aur haram kiyá, jaisá ki KHUDÁWAND ke bande Músá ne hukm kiyá thá.

13 Magar un shahron ko, jo apne apne paháron par the, baní Isráel ne na jaláyá, siwá Hasúr ke, jise Yashú' ne phúnk diyá thá.

14 Aur un shahron ke sáre mál aur mawáshí ko baní Isráel ne apne liye lút liyá; lekin har ek insán ko talwár kí dhár se qatl kiyá, yahán tak ki unhen nábud kar diyá; ek sáns-lenewále ko bhí báqi na chhorá.

15 ¶ Jaisá ki KHUDÁWAND ne apne bande Músá ko farmáyá thá, waise hí Músá ne Yashú' ko irshád kiyá, aur Yashú' ne bhí waisá hí kiyá; us ne un mu'ámalon men, jin kí bábat KHUDÁ

DÁWAND ne Músá ko farmáyá thá, ek ko bhí ná-tamám na chhorá.

16 Chunánchi Yashú' ne us sári sarzamín ko, kohistán, aur dakhán kí sári mamlukat, aur Jashan ká sára mulk, aur wádí, aur maidán, aur Isráel ke kohistán aur usí kí wádí ko,

17 Koh i Khalaq se leke, jo Sha'ir kí taraf charhtá hai, Ba'al i Jadd tak, jo wádí i Lubnán men koh i Harmún ke niche hai, sab ko le liyá, aur un ke sáre bádsháhon ko qabze men kar liyá, aur unhen mára, aur qatl kiyá.

18 Yashú' ne muddat tak un sáre bádsháhon se lará kiyá.

19 Siwá Hawíon ke, jo Jiba'un ke báshinde the, koi shahr na thá, jis ne baní Isráel se sulh kí ho, balki sab ko unhen ne larkar liyá.

20 Kyúнки yih KHUDÁWAND kí taraf se thá, ki un ke dil saht ho gaye the, tá ki we jang ke liye Isráel ká muqábala karen, aur tá ki wuh un ko haram karen, aur ki we maurid rahm ke na rahen, balki wuh un ko nest o nábud kar dewe; jaisá ki KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá.

21 ¶ Aur usí waqt Yashú' ne áke baní 'Anáq ko, paháron par se, Habrín se, aur Dabir se, aur 'Anáb se, balki Yahúdáh ke sáre kohistán se, aur Isráel ke sáre kohistán se, kát dálá: Yashú' ne un ko un ke shahron samet haram kar diyá.

22 So baní 'Anáq men se baní Isráel ke galainrau men koi báqi na rahá; magar 'Azah, aur Ját, aur Ashdúd men chand báqi the.

23 So Yashú' ne us sab kí tarah, ki KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá thá, us sári sarzamín ko le liyá; aur Yashú' ne use Isráel kí mirás, un ke firqe firqe kí qismaton ke mutábíq, kar diyá. Aur zamín jang se fúrig húi.

XII BĀB.

US sarzamín ke bádsháh, jinhen baní Isráel ne qatl kiyá, aur jin kí sarzamín, Yardan ke us pár súraj

ke nikalne kí taraf, nahr i Arnún se leke koh i Harmún tak, aur púrab ká sára maidán, mirás men liyá, ye haig:

2 Amúríon ká bádsháh Saihún, jo Hasbún men rahtá thá, aur 'Ará'ir se leke, jo nahr i Arnún ke kanáre par hai, aur us wádí ke bích o bích se, aur ádhe Jashan se, wádí Yabúq tak, jo baní 'Ammún kí sarhadd hai, bádsháhat kartá thá;

3 Aur maidán se bahr i Kinnarat tak, jo púrab taraf hai, aur maidán ke daryá tak, jo daryá e shor hai, púrab kí taraf us ráh se, jo Bait ul Yasmát ko játi hai, aur dakhán se, jo Pisgah ke chashmon ke niche hai:

4 ¶ Aur Basan ke bádsháh 'Uj kí sarzamín, jo Jabábara kí nasl men se thá, aur 'Istárat aur Adrá'e men rahtá thá;

5 Aur wuh koh i Harmún aur Sal-kah, aur sáre Basan men, Jasúríon, aur Ma'akátíon kí sarhadd tak, aur ádhe Jilí'ád men, jo Hasbún ke bádsháh Saihún kí sarhadd thí, bádsháhat kartá thá.

6 Un ko KHUDÁWAND ke bande Músá aur baní Isráel ne mára: aur KHUDÁWAND ke bande Músá ne baní Rúbin aur baní Jadd aur Munassí ke ádhe firqe ko us sarzamín ká wáris kiyá.

7 ¶ Aur us sarzamín ke bádsháh, jinhen Yashú' aur baní Isráel ne Yardan ke is pár pachchhim taraf mára, Ba'al i Jadd se leke, jo wádí i Lubnán men hai, koh i Khalaq tak, jo Sha'ir tak chalá gayá hai, jise Yashú' ne baní Isráel ke firqon ko mirás ke liye, un kí qismaton ke mutábíq, diyá;

8 Paháron men, aur wádíon men, aur maidánon men, aur chashmon men, aur bayában men, aur dakhán mulk men, jahán Hittí, aur Amúrí, aur Kan'áni, aur Farizzí, aur Hawí, aur Yabúsi, rahte the; we bádsháh ye haig:

9 ¶ Yarihú ká bádsháh ek; 'Ai ká bádsháh, jo Baitel ke nazdík hai, ek;

10 Yarusálam ká bádsháh ek; Hab-rún ká bádsháh ek;

11 Yarinút ká bádsháh ek; Lakís ká bádsháh ek;

12 'Ijlún ká bádsháh ek; Jazar ká bádsháh ek;

13 Dabír ká bádsháh ek; Jadar ká bádsháh ek;

14 Hurmah ká bádsháh ek; 'Arád ká bádsháh ek;

15 Libnah ká bádsháh ek; 'Adúl-lám ká bádsháh ek;

16 Muqqaidah ká bádsháh ek; Bai-tel ká bádsháh ek;

17 Taftúah ká bádsháh ek; Ilifar ká bádsháh ek;

18 Afík ká bádsháh ek; Lásarún ká bádsháh ek;

19 Madún ká bádsháh ek; Ilasúr ká bádsháh ek;

20 Simrún-Mirún ká bádsháh ek; Iksháf ká bádsháh ek;

21 Ta'anak ká bádsháh ek; Majid-ah ká bádsháh ek;

22 Qádis ká bádsháh ek; Yuqni-'ám-Karmil ká bádsháh ek;

23 Nafát i Dor men Dor ká bádsháh ek; Jiljál men Jawíon ká bádsháh ek;

24 Tirzah ká bádsháh ek : ye sab iktis bádsháh the.

XIII BA'B.

AUR Yashú' búrhá aur 'umr-rasída húa; aur KHUDÁWAND ne us ko farmáyá, ki Tú búrhá aur 'umr-rasída húa, aur hanoz bahut sí zamín báqí hai, jo qabze men nahín áí.

2 Aur wuh sarzamín, jo báqí hai, so yih hai: Filistíon kí sab hadden, aur sára Jasúrí,

3 Saihúr se, jo Misr ke sámhne hai, hudúd i 'Aqrún tak uttar kí taraf ko, jo Kan'an men giná játá hai; Filistíon ke pánch qutub, ya'ne 'Azátí, aur Ashdúdí, aur Asqalúní, aur Játí, aur 'Aqrúní; aur 'Awí bhí;

4 Dakhan kí taraf se, Kan'an kí sári sarzamín, aur Magárah se, jo Saidántion ká hai, Afík tak, aur Amúríon kí sarhaddon tak;

5 Aur Jabalíon kí sarzamín, aur sára Lubnún súraj ke nikalno kí taraf, Ba'al i Jadd se, jo koh i Harmún ke nícne hai, Hamát ke madkhal tak.

6 Sáre kohistání, Lubnán se leke Misrafát ul Má'im tak, aur sára Saidá-ní, main un ko baní Isráel ke sámhne se nikál dálungá; magar tú qur'a dál-ke use Isráelíon men mirás ke liye taqsim kar de, jaisá main ne tujhe farmáyá.

7 Tú yih sarzamín nau firqon ko aur Munassí ke ádhe firqe ko mirás ke taur par bánt de.

8 Us ke, ya'ne dústre ádhe ke, sáth baní Rúbin aur baní Jadd ne apní mirás páí, jo Músá ne Yardan ke us pár párab taraf ko unhen dí, jaisá kí KHUDÁWAND ke bande Músá ne unhen dí;

9 'Ará'ir se, jo Arnún ke kanáre par hai, aur us shahr se, jo nahr ke bichon bích hai, aur Medibá ká sára maidán Daibún tak;

10 Aur Amúríon ke bádsháh Sai-hún ke sára shahr, jo Hasbún men taláht-nishín thá, baní 'Ammún kí sarhadd tak;

11 Aur Jili'ád, aur Jasúríon, aur Ma'akátion kí atráf, aur sára koh i Harmún, aur sára Basan, Salkah tak;

12 Basan men 'U'j kí sári mamlu-kat, jo 'Istúrat aur Adrá'e men hukm-rán thá, jo Ritáíon ke baqiya men se báqí rahá: so Músá ne unhen mará aur kharíj kiyá.

13 Lekin baní Isráel ne Jasúríon aur Ma'akátion ko kharíj nahín kiyá: chunánchi Jasúrí aur Ma'akátí áj tak Isráelíon ke darmiyán baste hain.

14 Faqat Láwí ke firqe ko us ne koí mirás na dí; KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ kí qurbánián, jo ág se guz-

rání jái hain, so un kí mirás hain, jaisá us ne unhen kahá.

15 ¶ Aur Músá ne baní Rúbin ke firqe ko un ke gharánon ke muwáfiq mirás di.

16 Aur 'Ará'ir se, jo áb i Arnún ke kanáre par hai, un kí sarhadd thí; aur wuh shahr, jo daryá ke bichon bích hai, aur sára maidán, jo Medibá se nazdik hai;

17 Hasbún aur us ke sáre shahr jo maidán men hain; Daibún, aur Bá-mát-Ba'al, aur Bait-Ba'al Ma'ín,

18 Aur Yáhsáh, aur Qadímát, aur Mafa'át,

19 Aur Qaryataim, aur Shibnáh, aur Zarat us Šahar, jo wádí ke koh men hai,

20 Aur Bait-Fagúr, aur Ashdút-Pisgah, aur Bait ul Yasinát,

21 Aur maidán ke sáro shahr, aur Amúrión ke bádsháh Saihún ká sára mulk, jo Hasbún men saltanat kartá thá, jise Músá ne Miđyán ke ra'ison, 'Awí, aur Raqam, aur Šár, aur Húr, aur Raba', Saihún ke ra'ison samet, jo us zamin men baste the, qatl kiya.

22 ¶ Aur Ba'úr ke beté Bala'án ko bhí, jo nujúmi thá, baní Isráel ne, un ke darmiyán jo un se maqtúl hue, talwár se qatl kiya.

23 Aur baní Rúbin kí sarhadd Yarden aur us kí nawáhi hui. Ye shahr, aur un ke gáw, Rúbin kí mirás, mutábíq un ke gharánon ke, thahre.

24 Aur Músá ne Jadd ke firqe ko, ya'ne baní Jadd ko, mutábíq un ke gharánon ke, hissa diya.

25 Aur un kí sarhadd yih thí: Ya'zir, aur Jili'ád ke sáre shahr, aur baní 'Amunún kí ádhí sarzamin 'Ará'ir tak, jo Rabbah ke sámhne hai;

26 Aur Hasbún se Rámat ul Misfáh aur Batúnim tak, aur Mahnaim se Dabir kí sarhadd tak;

27 Aur wádí men, Bait-Háram, aur Bait-Nimrah, aur Sukkát, aur Safún, Hasbún ke bádsháh Saihún kí

mamlukat ká baqiya, aur Yarden aur us kí nawáhi daryá e Kannarat ke kanáre tak, jo Yarden ke us pár púrab taraf ko hai.

28 Ye shahr apne gáw men samet baní Jadd kí mirás, un ke gharánon ke mutábíq, hue.

29 ¶ Aur Músá ne Munassi ke ádhe firqe ko bhí hissa diya; so ádhe baní Munassi ke firqe ká hissa, un ke gharánon ke muwáfiq, yih thá.

30 Aur un kí sarhadd Mahnaim se shurú' hui, ya'ne sára Basan, aur Basan ke bádsháh 'Uj kí sári mamlukat, aur sári Yáir-bastián, jo Basan men hain, aur we sáth shahr hain:

31 Aur álhá Jili'ád, aur 'Istarát, aur Adrá'e, Basan ke Bádsháh 'Uj ke shahr, Munassi ke beté Makir kí aulád ko, usí Makir kí aulád ke ádhe ko, mutábíq un ke gharánon ke, mile.

32 Ye hain we, jinhen Músá ne Moáb ke bayában men Yarden ke pár Yarihi ke lagbhag púrab kí taraf mirás ke liye taqsim kiya.

33 Lekin Músá ne Láwi ke firqe ko mirás na di; KHUDÁWAND Isráel ká Khudá un kí mirás hai, jaisá us ne unhen kahá.

XIV BA'IR.

AUR we mamlukaten, jinhen Kan-ún kí sarzamin ke darmiyán baní Isráel ne apní mirás men páya, jinhen Ili'azar káhin, aur Nún ke beté Yashú', aur baní Isráel ke firqon ke abwi sardáron ne un ko mirás ke liye diya, ye hain.

2 Un kí mirásen qur'a ke muwáfiq thin, jaisá KHUDÁWAND ne nau firqon aur ádhe firqe ke haqq men Músá kí ma'rifat farmáya.

3 Kí Músá ne Yarden ke us pár arháí firqon ko mirás di thí; par us ne Láwion ko un ke darmiyán kuchh mirás na di.

4 Kyúñki baní Yúsuf do firqe the, Munassi aur Irlám: so unhon ne Láwion ko zamin men se kuchh nissa

na diyá, magar kai shahr un ke rahne ke liye, aur un ki nawáhi un ki mawáshí aur máil ke liye.

5 Aur jaisá ki KHUDÁWAND ne Músá ko farmáyá, waisá hí baní Isráel ne kiya, aur unhon ne zamín ko bánt diyá.

6 ¶ Tab baní Yahúdáh Jiljál men Yashú' pás áe : aur Qinzí Yafunnah ke bete Kálíb ne use kahá, ki Us bát ko, jo KHUDÁWAND ne mard i-Khudá Músá ko meri aur teri bábat Qádis-Barní'a men kahá, tú jántá hai.

7 Jis waqt KHUDÁWAND ke bande Músá ne Qádis-Barní'a se mujh ko bhejá, ki is sarzamín ki jásusí karún, us waqt main chálís baras ká thá, aur main ne us ko, us ke muwáfíq jo mere dil men thá, khabar di.

8 Tau bhí mere bháíon ne, jo mere sáth charh gaye the, jamá'at ke dilon ko pighlá diyá; lekin main ne KHUDÁWAND apne Khudá ki púri pairaui ki.

9 Tab Músá ne us din qasam kháke kahá, ki Yaqínan wuh zamín, jis par tú ne apne qadam rakhe, teri aur tere beton ki mirás hamesha ke liye hogí; kyúñki tú ne KHUDÁWAND mere Khudá ki púri pairaui ki.

10 Aur ab dekh, KHUDÁWAND ne us waqt se leke, ki KHUDÁWAND ne yih bát Músá ko kahí, jab ki baní Isráel bayábhán men áwára the, is waqt tak paintális baras mujh ko jítá rakhá, jaisá ki us ne farmáyá, aur ab dekh, ki main áj ke din pachási baras ká búrhá hún :

11 Aur hanoz main aísá táqatwar hún, jaisá us din thá ki jis din Músá ne mujhe bhejá; jaisí larne ki qúwat mujh men tab thí, ab bhí áne jáne men waisí hí qúwat hai.

12 So yih pahári, jis ká zikr KHUDÁWAND ne us roz kiya hai, mujh ko de; kyúñki tú ne us din suná, ki wahán Baní 'Anáq baste hain, aur wahán ke shahr bare aur muhkam hain; pas agar aísá ho ki KHUDÁWAND mere sáth

rahe, to main unhen níkal dúngá, jaisá ki KHUDÁWAND ne kahá hai.

13 Tab Yashú' ne us ko du'á dí, aur Yafunnah ke bete Kálíb ko Habrun mirás men diyá.

14 So Habrun us waqt se áj tak Qinzí Yafunnah ke bete Kálíb ki mirás húa, is liye ki us ne KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ki púri pairaui ki.

15 Aur agle waqt men Habrun ká nám Qaryat-Arba' thá; aur wuh Arba' Baní 'Anáq ke darmiyán bará ádmí thá. Aur wuh sarzamín jang se fágir hui.

NV BA'B.

AUR baní Yahúdáh ke firqe ká qur'ái hissa, un ke gharánon ke mutábíq, yih thá: Dasht i Sin, dakhan ki taraf, dakhaní siwáne ki intihá se Adúm ki sarhadd tak.

2 Aur us ki dakhaní hadd daryá e shor ke kanáre se, us kol se jo dakhan ko máil hai, shurú' hui.

3 Aur yih hadd dakhan ki taraf 'Aqrábím ki charháí se hoke Sín tak pahunchí, aur dakhan se Qádis-Barní'a ko charhí, aur Habrun pás jáke Adár ko charhí, aur wahán se Qarqa' ko phiri;

4 Aur wahán se 'Azmún ko pahunchí, aur phir Misr ki nahr se já mili, aur us ki sarhadden samundar tak pahunchí hain. Tumhári dakhaní sarhadd yih hogí.

5 Aur us ki púrabí hadd daryá e shor, Yardan ke sire tak, thi. Aur us ki shimáli hadd us daryá ke kol se, jo nahr i Yardan ke 'ain sire par hai :

6 Aur yih hadd Bait-Ilajlah tak charhí, aur Bait ul 'Arábah ki uttar taraf se guzri; aur wuh sarhadd Rúbin ke bete Bohan ke patthar tak pahunchí :

7 Phir wuh sarhadd 'Akúr ki wádi se hoke Dabúr ko charhí, aur wahán se shimál ki samt ko chalke Jiljál ke rukh, jo Adúmmím ki charháí ke

muqábil hai, aur wádi ke janúb ko hai, gayí; aur phir wuh hadd 'Ain-Shams ke pání pás hoke 'Ain Rájil pás já niklí:

8 Aur wuh sarhadd Bin-Hinnúm kí wádi men se hoke Yabúsíon kí bastí kí dakhan taraf gayí; Yarusálam wuhí hai; aur phir us pahár kí chonṭí tak, jo wádi i Hinnúm ke muqábil pachchhim taraf ko hai, aur wuh Rifáíon kí wádi kí uttar taraf wáqí' hai:

9 Aur wuh sarhadd pahár kí chonṭí se áb i Naftúah ke chashme tak gayí, aur wahán se 'Ifrún ke shahron pás já niklí; aur wuh sarhadd wahán se Ba'aláh tak, jo Qaryat-Ya'arim hai, pahunchí:

10 Aur wuh sarhadd Ba'aláh se hoke magrib kí samt koh i Sha'ír ko phírí, aur Hár-Ya'arim, ya'ne Kaslún ke pás uttar taraf pahunchí, aur Bait-Shams ko utar gayí, aur 'Tinnah ko chali:

11 Aur wuh sarhadd 'Aqrún kí uttar taraf já niklí; aur wuh sarhadd Sikrún se hoke Ba'aláh ke pahár tak guzrí, aur Yabniel pás niklí; aur is hadd kí intihá samundar thí.

12 Aur us kí hadd pachchhim taraf bahr i a'azam aur us ká sáhil hai. Baní Yahúdáh ke gird kí hadden un ke gharánon ke mutábíq ye hai.

13 ¶ Aur Yafunnah ke beté Kálíb ko, baní Yahúdáh ke darmiyán, jaisá kí KHUMÁWAND ne Yashú' ko farmáyá thá, 'Anáq ke báp Arba' ká shahr, jo Habrún hai, hissa diyá.

14 So Kálíb ne wahán se tin baní 'Anáq ko, Sísí, aur Akhímán, aur Talmí ko, kharíj kiyá.

15 Aur wuh wahán se Dabíríon par chah gayá; par Dabir ká qadímí nám Qaryat-Sifar thá.

16 ¶ So Kálíb ne kahá, 'Jo koí kí Qaryat-Sifar ko já máre, aur use le le, to main use apní betí 'Aksah byáh dúngá.

17 Tab Kálíb ke chhote bhái Qanaz
294

ke beté Gutniel ne us par qabza kiyá; so us ne apní betí 'Aksah use byáh dí.

18 Aur aisá húa, kí jab wuh us pás áí, to us ne use ubhárá, tá kí wuh us ke báp se ek khet mánge; so wuh apne gadhe par se utrí. Tab Kálíb ne use kahá, 'Tú kyá cháhtí hai?

19 Wuh bolí, 'Mujhe barakat díjiye; kí tú ne dakhan taraf kí zamín mujhe 'ináyat-kí, so mujhe pání ke chashme bhí díjiye. 'Tab us ne use úpar ko sote aur niche ke sote 'ináyat kiye.

20 Baní Yahúdáh ke firqe kí mirás, un ke gharánon ke mutábíq, yih hai.

21 ¶ Aur Adúm kí sarzamin kí taraf dakhan ko baní Yahúdáh kí sarhadd kí intihá ke shahr ye hai: Qab-ziel, aur 'Edar, aur Yajúr,

22 Aur Qainah, aur Daimúnah, aur 'Ad'adah,

23 Aur Qádis, aur Hasúr, aur It-nán,

24 Zif, aur 'Talam, aur Ba'alút,

25 Aur Hasúr, aur Hadatah, aur Qaryat-Hasrún, jo Hasúr hai,

26 Aur Amám, aur Sam'a, aur Moládash,

27 Aur Hasár-Jaddah, aur Hash-mún, aur Bait-Falat,

28 Aur Hasár-Su'ál, aur Biarsab'a, aur Bizyutyáh,

29 Ba'aláh, aur 'Aiyim, aur 'Azam,

30 Aur Itolád, aur Kasíl, aur Hurmah,

31 Aur Siqláj, aur Madmannah, aur Sansannah,

32 Aur Labáwat, aur Silhím, aur 'Ain, aur Rimmon; ye sab untís shahr, aur un ke gánw:

33 Aur we shahr jo nasheb men wáqí' húe, ye hai; Istál, aur Sur'áh, aur Asnáh,

34 Aur Zanúh, aur 'Ain-Janním, 'Taffúah, aur 'Ainám,

35 Yarmút, aur 'Adúllám, Shokah, aur 'Aziqah,

36 Aur Sa'arim, aur 'Aditaim, aur

Jadrah, aur Jadirataim : chaudah shahr, aur un ke gānw :

37 Zinān, aur Hadāsah, aur Mijdal-Jadd,

38 Atr Dila'an, aur Misfah, aur Yuqtīl,

39 Lakis, aur Busqat, aur 'Ijlūn,

40 Aur Kabbūn, aur Lahmān, aur Kitlīs,

41 Aur Jadirūt, aur Bait i Dajūn, aur Na'amah, aur Muqqaidah : solah shahr, aur un ke gānw :

42 Libnah, aur 'Atr, aur 'Asan,

43 Aur Ifāh, aur Asnah, aur Nasīb,

44 Aur Qa'ilah, aur Akzīb, aur Marisāh : nau shahr, aur un ke gānw :

45 'Aqrūn, aur us kī bastiān, aur us ke gānw :

46 'Aqrūn se samundar tak Ashdūd kī atrāf ke sāre shahr, aur un ke gānw :

47 Ashdūd apne shahron aur gānw samet ; aur 'Azah apne shahron aur gānw samet, Misr kī nahr tak, aur daryā e a'azam aur us ke sāhil tak.

48 ¶ Aur kohistān men : Samūr, aur Yatir, aur Shokah,

49 Aur Dannah, aur Qaryat-Sannah, jo Dabir hai,

50 Aur 'Anāb, aur Istimūh, aur 'Anīm,

51 Aur Jashan, aur Haulān, aur Jilūh : gyarah shahr, aur un ke gānw :

52 Arāb, aur Dūmah, aur Ish'ān,

53 Aur Yanūm, aur Bait-Taffūah, aur Afīqah,

54 Aur Humtab, aur Qaryat-Arba', jo Habrūn hai, aur Si'ūr ; nau shahr aur un ke gānw :

55 Ma'ūn, Karmil, aur Zif, aur Yuttah,

56 Aur Yazra'el, aur Yaqdi'am, aur Zanūah,

57 Qain, Jibi'ah, aur Timnah : das shahr, apne gānw samet :

58 Halhūl, aur Bait-'Sūr aur Jadūr,

59 Aur Ma'arāt, aur Bait-'Anūt,

aur Iltiqūn : chha shahr, apne gānw samet :

60 Qaryat-Ba'al, jo Qaryat-Ya'arim hai, aur Rabbah : do shahr, apne gānw samet :

61 Aur bayābān men ; Bait-'Arābah, aur Maddīn, aur Sakākah,

62 Aur Nabsān, aur 'Ir i Shor, aur 'Ain i Jadī : chha shahr, aur un ke gānw.

63 ¶ Lekin Yabūsi, jo Yarūsalam men rahte the, so un ko banī Yahūdāh khārij na kar sakein : chunānchi Yabūsi banī Yahūdāh ke sāth āj ke din tak Yarūsalam men baste hai.

XVI BA'B.

A UR banī Yūsuf kā qura'ī hissa, Yardan se Yarihū ke ās pās, hoke, pūrab taraf ko āb i Yarihū pās, niklā, aur us bayābān tak, jo Yarihū se Baitel ke pahār ko jātā hai, gayā ;

2 Phir Baitel se nikalke, Lauz ko gayā, aur Arkī kī haddon ke pās guzarke 'Atārot tak pahunchā,

3 Aur wahān se pachchhim rukh Yafitī kī hadd pās, aur Bait-Haurān i nashab, aur Jazar kī hadd tak, pahunchtā hai ; aur us kī intihā samundar hai.

4 Yūn banī Yūsuf Munassī aur Ifrām ne apnī mirās li.

5 ¶ Aur banī Ifrām kī sarhadd, un ke gharānon ke mutābiq, yih thī : un kī mirās kī hadd pūrab taraf ko 'Atārot-Addār se Bait-Haurān i farāz ko phirī ;

6 Aur uttar taraf ko wuh hadd samundar ke rukh Mikmatāt pās niklī ; aur wuh hadd pūrab taraf Tānāt-Sailē ko phirī, aur us kī pūrab taraf se guzarke Yanūhāh tak pahunchī ;

7 Aur Yanūhāh se 'Atārot aur Na'arātāh pās utrī, aur Yarihū se guzarke Yardan pās jā niklī.

8 Aur wuh hadd pachchhim taraf ko Taffūah se Nahr i Qanāh tak ; aur us kī intihā samundar tak hai. Banī

Ifráim ki mirás ki haddén. YASHU', XVII. Munassí ki mirás ki haddén.

Ifráim ke firqe ki mirás, un ke gharánon ke muwáfiq, yih hai.

9 Aur baní Ifráim ke liye alag alag shahr baní Munassí ki mirás men the, ab shahr aur un ke gánpw.

10 Aur un Kan'ánion ko, jo Jazar ke báshinde the, unhon ne khárij na kiya: so we áj ke din tak Ifráimton ke sáth baste hain, aur jizya deke khidmat karte.

XVII BAT.

AUR Munassí ke firqe ne bhí ek qur'af hissa páya, ki wuh Yúsuf ká palauthá hai, ya'ne Jili'ád ke báp Munassí ke palauthé Makir ne: is liye ki wuh jangí mard thá, use Jili'ád aur Basan mile.

2 Aur báqí baní Munassí ke liye bhí, un ke gharánon ke muwáfiq, hissa milá; baní Abi'azar, aur baní Khalaq, aur baní Asriel, aur baní Sikim, aur baní Hifr, aur baní Simida' ke liye: Yúsuf ke bete Munassí ke farzand i narina un ke gharánon ke mutábiq ye the.

3 ¶ Aur Siláfhád bin Hifr bin Jili'ád bin Makir bin Munassí ke bete na the, magar betián thin: aur us kí betion ke nám ye hain, Mahlah, aur Nu'ah, aur Hajlah, aur Milkah, aur Tirzah.

4 So we Ili'azar káhin aur Nún ke bete Yashú' aur amíron ke nazdik áke bolin, ki KHUDÁWAND ne Músá ko hukm kiya, ki wuh ham ko hamáre bháion ke darmiyán mirás de. Chunanáchi KHUDÁWAND ke farmán ke mutábiq us ne un ke báp ke bháion ke darmiyán un ko mirás di.

5 So Jili'ád ki zamín ke aur Basan ke siwá, jo Yardan ke us pár hai, das hisse Munassí ke húe.

6 Ki Munassí kí betion ne apne bháion ke sáth mirás pái: aur Munassí ke báqí beton ne Jili'ád kí zamín pái.

7 ¶ Aur A'shar se leke Mikmatát tak, jo Sikm ke muqábil hai, Munassí kí hadd thí; so wuh hadd dahine

háth par 'Ain i Taffúah ke khaimon tak chali gayi.

8 Is liye ki sarzamín i Taffúah Munassí kí thí, par Taffúah, jo Munassí kí sarhadd par thá, baní Ifráim ká hissa thá;

9 So us kí hadd, Nahr i Qánáh tak, us daryá kí dakhán taraf já utrí: Ifráim ke ye shahr Munassí ke shahron ke darmiyán hain: aur Munassí kí hadd us daryá kí uttar taraf bhí thí, aur us kí intihá samundar thí.

10 So dakhán taraf Ifráim kí hói, aur uttar taraf Munassí kí, aur us kí sarhadd samundar thí. So we donon uttar taraf ko A'shar se, aur púrab taraf ko Ishakár se, já milin.

11 Aur Ishakár aur A'shar men Bait-Shán aur us ke shahr, aur Ibli'ám aur us ke shahr, aur ahl i Dor aur us ke shahr, aur ahl i 'Ain-Dor aur us ke shahr, aur ahl i Ta'anák aur us ke shahr, aur ahl i Majiddo aur us ke shahr; mujmalan, tén zila' Munassí ke hisse men the.

12 Tau bhí baní Munassí un shahron ke rahnewálon ko khárij na kar saken: so wahán us zamín men Kan'áni khwáh na khwáh baste the.

13 Lekin jab baní Isráel ne zor pakrá, to Kan'ánion se khiráj liya; par bilkull unhen khárij na kiya.

14 ¶ Aur baní Yúsuf ne Yashú' ko kahá, ki Tú ne kis wáste ek hí qur'a dálá aur mujh ko saqat ek hí hissa mirás ke liye diya, agarchi ham bahut log hain, kýunki KHUDÁWAND ne ham ko barakat dí hai?

15 Tab Yashú' ne unhen jawáb diya, ki Agar tum bahut se ho, to jangal men jáo, aur wahán use Farizíon aur Rifáion kí sarzamín men apne liye kátkar sáf kar lo, agar Ifráim ká kohistán tumháre liye tang ho.

16 Baní Yúsuf ne kahá, ki Yih kohistán hamáre liye káfi nahin hai; aur sáre Kan'áni jo nasheb kí atráf men baste hain, ya'ne we jo Bait-Shán

aur us ke dīhāt meṇ, aur Yazra'el ki wādī meṇ, rahte haiṇ, lohe ki gārīān rakhte haiṇ.

17 Yashū' ne banī Yūsuf Ifrāim aur Munassī ko khitāb karke kahā, ki Tum bahut se ho, aur bahut sā zor rakhte ho; tumhāre liye faqat ek hissa na hogā;

18 Balki pahār tumhāre liye hogā; wuh jangal hai; tum use sáf karo, ki us ke dāinan bhī tumhāre liye hongē: agarchi Kan'āniōn ki gārīān lohe ki haiṇ, aur we log qawī haiṇ, par tum unheṇ kharīj kar sakoge.

XVIII BAB.

AUR banī Isráel ki sārī guroh Sailā meṇ jam'a hūi, aur wahān unhoṇ ne jam'at kā khaina kharā kiya. Aur wuh sarzamīn un ke āge maglūb hūi.

2 ¶ Ab banī Isráel ke sāt firqe bāqī rahe, jinhoṇ ne hanoz mirās na pāi.

3 So Yashū' ne banī Isráel se kahā, ki Tum kab tak us zamīn ke leue meṇ, jo KHUDĀWAND tumhāre bāp-dādōṇ ke Khudā ne tum ko dī hai, sustī karoge?

4 So tum apne darmiyān har ek firqe meṇ se tīn tīn shakhs chunke do: main unheṇ bhejūngā, ki we ūthke is sarzamīn ki sair karen, aur un ki mirās ke muwāfiq us kā hāl likhen, aur phir mujh pās āwen.

5 Aur we us ke sāt hisse karōṇ: Yahūdāh apnī atrāf meṇ dakhan ko rahe, aur Yūsuf kā gharānā apnī atrāf meṇ uttar ko thāhre.

6 So tum is sarzamīn ke sāt hisse likhke mere yahān lāo, tā ki main KHUDĀWAND ke āge, jo hamārā Khudā hai, tumhāre liye qur'a dālūṇ.

7 Lekin tumhāre darmiyān banī Lāwī kā hissa nahīn, ki KHUDĀWAND ki kahānat un ki mirās hai. Aur Jadd, aur Rūbin, aur ādhe firqe Munassī ne to Yardan ke us pār, pūrab taraf ko, apnī mirās pāi hai, jo KHUDĀWAND

ke bande Mūsā ne unheṇ bakhshi.

8 ¶ Tab we log ūthe, aur rawāna hūe: aur Yashū' ne un logōṇ ko, jo us sarzamīn kā hāl likhne ke liye gaye, tākid kī, ki Us sarzamīn meṇ jāo, aur sair karo, aur us kā hāl likhke mujh pās phir āo, tā ki main Sailā meṇ KHUDĀWAND ke āge tumhāre liye qur'a dālūṇ.

9 Chunānchi we log gaye, aur us zamīn meṇ guzre, aur shahroṇ ke mutābiq us kā hāl kitāb meṇ likhke us ke sāt hisse muqarrar kiye, aur Yashū' pās us khaimagāh meṇ, jo Sailā meṇ thī, phir āe.

10 ¶ Tab Yashū' ne Sailā meṇ un ke liye KHUDĀWAND ke āge qur'a dālā: aur zamīn wahān banī Isráel ko, un ki qismatōṇ ke mutābiq, Yashū' ne taqsim kī.

11 ¶ Aur banī Binyamīn ke firqe kā qur'a un ke gharānoṇ ke mutābiq yih parā, ki un ke hisse ki sarhadd banī Yahūdāh aur banī Yūsuf ke darmiyān hūi.

12 So un ke hisse ki shimālī hadd Yardan se thī, aur yih hadd Yarhū ke ās pās uttar taraf ko chapī, aur pachchhim taraf pahāroṇ ke darmiyān chalī, aur us ki nikās Bait-āwan ke bayābān tak thī.

13 Aur wuh sarhadd wahān se Lauz ko, jo Baitē hai, dakhan taraf gayi; aur wuh sarhadd wahān se, 'Atārot-Adār hoke us pahārī pās, jo Bait-Haurān i nasheb ke dakhan ko hai, jā utri.

14 Aur sarhadd ne, wahān se āge barhke aur us pahār se hoke, jo Bait-Haurān ki dakhan taraf hai, samundar ke kone ko gher liyā, aur us ki nikās Qaryat-Ba'al tak thī, jo Qaryat-Ya'arim, banī Yahūdāh kā ek shahr, hai: yih pachchhim ki hadd thī.

15 Aur dakhan ki atrāf Qaryat-Ya'arim ki intibā se shurū' hūiṇ, aur un ki hadd pachchhim ko nikli,

Bāqī zamān kī kaiṣṭiyat.

YASHU⁷, XIX.

Sama'un, o Zabulūn,

aur Naftūah ke chashme tak chālī gayī.

16 Aur wahān se wuh hadd us pahār ke sire tak, jo banī Hinnūm kī wādī ke sāmhne hai, utrī; wuh Rifālon ke nasheb kī uttar taraf ko hai; aur phir wahān se dakhan ke jānīb Hinnūm kī wādī aur Yabūsī ke kanāre tak niche jāke 'Ain-Rājil pās utrī,

17 Aur uttar taraf se barhāī jāke 'Ain-Shams tak niklī, aur wahān se Jalilūt tak āge barhī, jo Adūmūm kī charhāī ke muqābil hai, aur wahān se Rūbin ke beṭe Bohan ke patthar tak pahunchī;

18 Aur wahān se us kanāre ko gayī, jo 'Arābah ke muqābil aur uttar rukh hai, aur 'Arābah hī men jā utrī:

19 Phir wuh sarhadd wahān se uttar taraf jāke Bait-Ilajlah ke kanāre tak pahunchī: aur us sarhadd kī intihā daryā e shor kā uttarwālā kol thā, jo Yarden ke dakhanī sire par hai: yih dakhanī sarhadd thī.

20 Aur us kī pūrābī hadd Yarden thī. Banī Binyāmīn kī mirās, us kī sab girdāgird haddon ke mutābiq, un ke gharānon ke muwāfiq, yih thī.

21 Aur we shahr, jo banī Binyāmīn ke firqe ke the, un ke gharānon ke muwāfiq, ye hai: Yarihū, aur Bait-Hajlah, aur wādī i Qasis,

22 Aur Bait-'Arābah, aur Samaraim, aur Baitel,

23 Aur 'Awim, aur Fārah, aur 'Ufrah,

24 Aur Kafar ul 'Ammūnī, aur 'Ufnā, aur Jab'a; bārah shahr aur un ke dīhāt:

25 Aur Jiba'un, aur Rāmah, aur Biarūt,

26 Misfāh, aur Kafirah, aur Mozah,

27 Aur Raqam, aur Irfāel, aur Taralah,

28 Aur Zil'a, Alif, aur Yabūsī, Yarusalam hai, aur Jiba'at, o Qaryat:

chaudah shahr, aur un ke dīhāt. Banī Binyāmīn kī mirās, un ke gharānon ke muwāfiq, yih hai.

XIX BA'B.

AUR dūsra qur'a Sama'un nām par, banī Sama'un ke firqe ke waste, un ke gharānon ke muwāfiq, niklā; aur un kī mirās banī Yahūdāh kī mirās ke darmiyān thī.

2 Aur un kī mirās men Biarsab'a thā, aur Sab'a, aur Molādah,

3 Aur Hasār-Sā'ul, aur Bālah, aur 'Azam,

4 Aur Itolād, aur Batūl, aur Hurmah,

5 Aur Siglāj, aur Bait-Markabūt, aur Hasār-Sūsab,

6 Aur Bait-Libāwat, aur Sharahan, ye terah shahr, aur un ke dīhāt;

'Ain, aur Rimmon, aur 'Atar, aur 'Asan: ye chār shahr, aur un ke dīhāt:

8 Aur sāre dīhāt, jo in shahron ke ās pās the, Ba'alāt-Biar aur Rāmat ul janūb tak. Yih banī Sama'un ke firqe kī mirās, un ke gharānon ke muwāfiq, thāhī.

9 Banī Yahūdāh kī milkiyat men se banī Sama'un kī mirās hī gayī, is liye kī banī Yahūdāh kā hissa un kī ihtiyāj se ziyāda thā; so banī Sama'un ne apnī mirās un kī mirās ke darmiyān pāī.

10 ¶ Aur tīsra qur'a banī Zabulūn kā, un ke gharānon ke muwāfiq, niklā. Aur un kī mirās kī hadd Sārid tak

11 Aur un kī sarhadd samundar, aur Mar'alah kī taraf, chālī, aur Dalbāsāt tak barhī, aur us nahr se, jo Yuqni'am ke āge hai, jā milī;

12 Aur Sārid se pūrāb ko sūraj ke nikalne kī taraf phirke Kislūt-Tabūr ke siwāne ko gayī, aur wahān se Dabarat tak charhī, aur wahān se Yafī'a ko charhī;

13 Aur wahān se pūrāb taraf Jit-

tah-Hifr aur 'Ittah-Qázín tak guzar gayí, aur wahán se Rimmon pás, jo Ní'ah tak pahunchtí hai, já niklí;

14 Aur wuh sarhadd uttar taraf ko Hannátín ke gird phirí; aur us kí intihá Iftáhel kí wádí thí:

15 Aur Qattat, aur Nahalál, aur Simrún, aur Idálah, aur Baitlaham: ye bárah shahr, aur un ke dihát.

16 Ye sab shahr aur un ke dihát baní Zabulún kí mirás, un ke gharánon ke muwáfiq, thí.

17 ¶ Aur chauthá qur'a Ishakár ke nám par baní Ishakár ke liye, un ke gharánon ke muwáfiq, niklá.

18 Aur un ká siwána Yazra'el, aur Kasulút, aur Shúnín,

19 Aur Hafrím, aur Shiyún, aur Anákhará, aur

20 Aur Rabbít, aur Qisyún, aur Abiz,

21 Aur Rámat, aur 'Ain-Jannín, aur 'Ain-Haddah, aur Bait-Fásís kí taraf húá.

22 Aur un kí sarhadd Tabúr, aur Shakhsmáh, aur Bait-Shams se já milí; aur un ke siwáne kí intihá Yardan thí: solah shahr aur un ke dihát.

23 Ye shahr aur un ke dihát baní Ishakár ke firqe kí mirás un ke gharánon ke muwáfiq thí.

24 ¶ Aur páncchwán qur'a baní A'shar ke firqe ká, un ke gharánon ke muwáfiq, niklá.

25 Aur un ká siwána yih hai: Khilqat, aur Halí, aur Batán, aur Iksháf,

26 Aur Alammalik, aur 'Ani'ád, aur Misál; aur pachchhim taraf wuh Karmil tak, aur Suibúr-Libnát tak, já pahunchá;

27 Aur súraaj ke nikalne kí taraf Bait-Dajún ko phirá, aur phir Zabulún aur wádí i Iftáel se, jo Bait ul 'Umuq kí uttar taraf hai, aur Nagíel se já milá, aur us kí intihá Kabúl ke bāen ko thí,

28 Aur 'Abrún, aur Rahúb, aur Ham-mún, aur Qánáh, Saidá e 'azim tak;

29 Phir wuh sarhadd Rámah aur muhkam shahr Sír kí taraf ko phirí; aur wahán se wuh hadd murke Húsah tak gayí; aur us kí intihá samundar, us ke sáhil se Akzib tak, thí.

30 Aur 'Umraah, aur Afíq, aur Rahúb: ye báis shahr aur un ke dihát.

31 Baní A'shar ke firqe kí mirás, un ke gharánon ke muwáfiq, ye shahr aur un ke dihát the.

32 ¶ Chhathá qur'a baní Naftáli ke nám par, baní Naftáli ke liye, un ke gharánon ke muwáfiq, niklá.

33 Aur un kí sarhadd Halaf se, aur Za'anánítu ke balúton ke bág se, aur Adámí-Naqab, aur Yabniel se Laqún tak, thí; aur us kí intihá Yardan thí.

34 Aur hadd pachchhim ruq'h Az-nút-'Tabúr kí taraf phirí, aur wahán se Huqúq pás nikalke Zabulún se dakhán taraf, aur A'shar se pachchhim taraf, aur Yahúdáh se Yardan ke kanáro súraaj ke nikalne kí taraf, já milí.

35 Aur ye shahr i muhkam, Siddím, Sair, aur Hammát, Raqqat, aur Kinnarat hai,

36 Aur Adámah, aur Rámah, aur Hasúr,

37 Aur Qádis, aur Adrá'e, aur 'Ain-Hasúr,

38 Aur Irún, aur Mijdal-el, aur Hurin, aur Bait-'Anát, aur Bait-Shams: unnis shahr aur un ke dihát.

39 Ye shahr aur un ke dihát baní Naftáli ke firqe kí mirás, un ke gharánon ke muwáfiq, the.

40 ¶ Aur sátwán qur'a baní Dán ke firqe ká, un ke gharánon ke muwáfiq, niklá.

41 Aur un kí mirás kí sarhadden ye hai: Sur'ah, aur Istál, aur 'Tr-Shams.

42 Aur Sa'alabín, aur Aiyalún, aur Idálah,

43 Aur Ailún, aur Timnátah, aur 'Aqrún,

44 Aur Ilaqih, aur Jibbatún, aur Ba'alát,

45 Aur Yahúd, aur Baní-Baraq, aur Ját-Rimmon,

46 Aur Me-Yarqún, aur Raqqún, us siwáne ke sáth jo Yáfo ke muqábil hai.

47 Aur yahán se baní Dán kí hadd niklí, jo un ke liye kifáyat na thí; is liye baní Dán Lasim par jang ke liye charh gaye, aur use le liyá, aur wahán ke logon ko tah i teg kiyá, aur us par qábih húa, aur wahán base; aur Lasim ká nám Dán apne bá, Dán ke nám ke mutábíq rakhá.

48 Ye sab shahr aur un ke díhát baní Dán ke firqe kí mirás, un ke gharánon ke muwáfiq, the.

49 ¶ Jab kí zamín ko mirás ke liye, mutábíq us kí sarhaddon ke, taqsim karne se fárig ho chuke, tab baní Isráel ne Nún ke beté Yashú' ko apne darmiyán mirás dí.

50 Aur unhon ne KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq 'Tinnat-Sirah ká shahr, jo koh i Ifráim men hai, jise us ne mángá thá, use diyá. Aur us ne us shahr ko tá'mír kiyá, aur us men já basá.

51 Ye we mulk hai, jo Ili'azar káhin ne, aur Nún ke beté Yashú' ne, aur baní Isráel ke firqon ke abwí sardáron ne, qur'a dálke Sálá men KHUDÁWAND ke huzúr, jamá'at ke khaime ke darwáze ke sámlíne, taqsim kar diye. Yún we zamín kí taqsim karne se fárig húa.

XX BAB.

AUR phir KHUDÁWAND ne Yashú' ke khitáb karke farmáyá, kí

2 Baní Isráel ko farmá, aur kah, kí Apne liye aise shahr, panáh ke wáste, jin kí bábat main ne Músá kí ma'rifat tumhen hukm kiyá, muqarrar karo;

3 Tá kí wuh khúni, jo nágalán aur ná-dánistagi se kisi ko már dále, wahán bhág jáe; aur we khún ke intiqám-

lenewále se tumhári panáh ke liye hongé

4 Aur jab koi un shahron men se kisi ek shahr men bhág jáe, to shahr ke darwáze par khará rahe, aur us shahr ke buzurgon se apná hál kah sunáwe, tab we buzurg use shahr men apne pás le jáwen, aur jagah den, tá kí wuh un ke sáth búdobásh kare.

5 Aur agar khún ká intiqám-lene-wálá use ragede, to we us khúni ko us ke hawále na karen; kyúnikí us ne apne parosi ko ná-dánistagi se márá, aur wuh us se áge us ká kuchh kína na rakhá thá.

6 Aur wuh jab tak 'adálat ke liye jamá'at ke huzúr na khará ho, aur sardár káhin kí maut tak, jo un dinon men ho, usí shahr men base; ba'd us ke wuh khúni phire, aur apne shahr men jáwe, aur apne ghar men us shahr men, jahán se wuh bhágá thá, dákhil ho.

7 ¶ So unhon ne panáh ke liye in shahron ko muqaddas kiyá; Qádis, koh i Naftálí ke darmiyán Jalil men; aur Sikin, koh i Ifráim ke darmiyán; aur Qaryat-Arba', jo Habrún hai, koh i Yahúdálí men.

8 Aur Yardan ke us pár Yarfíhú kí pírab taraf ko Basar, bayáhan men, baní Rúbin ke firqe ke maidán men; aur Rámát, Jili'ád men, jo Jadd ke firqe ká hai; aur Jaulán, Munassí ke firqe ká, Busan men, muqarrar kiyá.

9 ¶ Ye bastán sáre baní Isráel aur us musáfir ke liye, jo un ke darmiyán base, muqarrar kí gayin, tá kí jo koi kí ná-dánistagi se kisi ko qatl kare, to wahán bháge, aur jab tak kí jamá'at ke áge házir na howe, tab tak khún ke intiqám-lenewále ke háth se márá na jáe.

XXI BAB.

TAB Láwion ke abwí sardár Ili'azar káhin, aur Nún ke beté Yashú', aur baní Isráel ke firqon ke abwí sardáron ke pás, áe;

2 Aur unhon ne Kan'an kí sar-zamín Sailá men un se ham-kalám hoke kahá, kí KHUDÁWAND ne Músá kí ma'rifat farmáyá hai, kí bastíán hamáre rahne ko, aur un kí nawáhi hamári mawáshi ke liye, ham ko dí jáwen.

3 Tab bani Isráel ne apní mirás men se KHUDÁWAND ke kahne ke mutábíq ye shahr aur un kí nawáhi Láwion ko dín.

4 So qur'a Qihát ke gharánon ke nám par niklá; aur Hárún káhin kí aulád ko, jo baní Láwí ke firqe men se thá, qur'a ke rú se Yahúdáh ke firqe, aur Sama'un ke firqe, aur Bin-yamin ke firqe men se terah shahr mile.

5 Aur Qihát kí aulád ne, jo báqí rahí thín, firqa i Isráim ke gharáne, aur firqa i Dán, aur ádhe firqe i Munassí men se das shahr qur'a kí ráh se páe.

6 Aur baní Jairsún ne az rú e qur'a baní Ishakár ke firqe ke gharánon, aur A'shar ke firqe, aur Naftáli ke firqe, aur Munassí ke ádhe firqe men se, jo Basan men hai, terah shahr páe.

7 Aur baní Mirári ne apne gharánon samet baní Rúbin, aur baní Jadd, aur baní Zabulún se, bárah shahr páe.

8 Aur baní Isráel ne qur'a dálke ye shahr, aur un kí nawáhi, jaisá KHUDÁWAND ne Músá kí ma'rifat farmáyá thá, Láwion ke qabze men kar dín.

9 ¶ So unhon ne firqe i baní Yahúdáh, aur firqe i baní Sama'un men se, ye shahr diye, jin ke nám yahán zikr kiye játe hai,

10 Baní Hárún ko, jo Qihát ke gharáne ke baní Láwí men se the, kýnki pahlá qur'a un ke nám ká thá.

11 So unhon ne 'Anáq ke báp Arba' ká shahr, jo Habrún kahlátá hai, Yahúdáh ke kohistán men, us ke girdágird kí atráf samet, un ko diyá.

12 Lekin us shahr ke khet aur us

ke díhát unhon ne Yafunnah ke beṭe Kálíb kí milkiyat kar dí.

13 ¶ So unhon ne Hárún káhin kí aulád ko, qátíl kí panáh ke liye, Hab-rún ká shahr, us kí nawáhi samet, diyá; aur Libnah, us kí nawáhi samet;

14 Aur Yatír nawáhi samet; aur Istímú'a, us kí nawáhi samet;

15 Aur Hauláu, aur us kí nawáhi; aur Dabir, aur us kí nawáhi;

16 Aur 'Ain, aur us kí nawáhi; aur Yútah, aur us kí nawáhi; aur Bait-Shams, aur us kí nawáhi: ye nau shahr un donon firqon men se.

17 Aur Binyamin ke firqe men se Jib'aún, aur us kí nawáhi; aur Jib'a, aur us kí nawáhi;

18 Aur 'Anátút, aur us kí nawáhi; aur 'Almún, aur us kí nawáhi: ye char shahr.

19 So sáre shahr baní Hárún ke, jo káhin hai, terah shahr the, un kí nawáhi samet.

20 ¶ Aur baní Qihát ke gharánon ko, un Láwion ko, jo Baní Qihát men se báqí the, firqe i Isráim men se ye shahr qur'a se mile.

21 Qátíl kí panáh ke liye Isráim ke pahár men unhon Sikk diyá, aur us kí nawáhi; aur Jazar aur us kí nawáhi;

22 Aur Qibzaim, aur us kí nawáhi: aur Bait-Haurán, aur us kí nawáhi: ye char shahr.

23 Aur firqe i Dán men se, Iltaqih, aur us kí nawáhi; aur Jibbatún, aur us kí nawáhi;

24 Aur Aiyálún, aur us kí nawáhi: aur Ját-Rimmon, aur us kí nawáhi: ye char shahr.

25 Aur ádhe firqe i Munassí men se, Ta'anák, aur us kí nawáhi; aur Ját-Rimmon, aur us kí nawáhi: ye do shahr.

26 Ye sab das shahr, apní nawáhi samet, Qihát kí báqí aulád ke gharánon ko mile.

27 ¶ Aur baní Jairsún ko, jo Lá-

wion ke gharánon men se hañ, dúse ádhe firqe i Munassí men se, unhoñ ne Basan men Jaulán, aur us kí nawáhi, tá kí qátíl ke liye panáh ká shahr ho; aur Ba'-Istárah aur us kí nawáhi: ye do shahr diye.

28 Aur firqe i Ishakár men se, Qisyún, aur us kí nawáhi; aur Dabarat, aur us kí nawáhi;

29 Yarmút, aur us kí nawáhi; aur Ain-Janním, aur us kí nawáhi; ye chár shahr.

30 Aur firqe i A'shar men se, Masál, aur us kí nawáhi; aur Abdúm, aur us kí nawáhi;

31 Rahúh, aur us kí nawáhi; aur Rahúh, aur us kí nawáhi: ye chár shahr.

32 Aur firqe i Naftáli men se, Jalíl men Qádis, aur us kí nawáhi, tá kí qátíl kí panáh ke liye shahr ho; aur Hamínát-Dor, aur us kí nawáhi; aur Qartán, aur us kí nawáhi: ye tin shahr.

33 So sáre shahr Jairsúnion ke, mutábíq un ke gharánon ke, terah shahr hañ, apní nawáhi samet.

34 ¶ Aur baní Mirári ke gharánon ko, jo Láwion men se báqí the, firqe i Zabulún men se yeshahr míle, Yuqní-am, aur us kí nawáhi; Qartáh, aur us kí nawáhi;

35 Dimnah, aur us kí nawáhi; Nahalál, aur us kí nawáhi: ye chár shahr.

36 Aur firqe i Rúbin men se, Basar, aur us kí nawáhi; Yahsah, aur us kí nawáhi;

37 Qadímút, aur us kí nawáhi; aur Mifa'at, aur us kí nawáhi: chár shahr.

38 Aur firqe i Jadd men se, qátíl kí panáh ká shahr, Rámát, Jilí'ád men, aur us kí nawáhi; aur Mahnaím, aur us kí nawáhi;

39 Hasbún, aur us kí nawáhi; Ya'zír, aur us kí nawáhi: bilkull chár shahr.

40 So we sáre shahr, jo bani Mirári ke gharánon ko, jo Láwion ke gharánon men báqí the, aur we qur'a se míle, bárah the.

41 Pas, baní Isráel kí milkiyat ke darmiyan, Láwion ke sab shahr, un kí nawáhi samet, athtális the.

42 Un shahron men se har ek shahr apne girdnawáh kí atráf samet thá: sab shahron se isí tarah húá.

43 ¶ So KHUDÁWAND ne wuh sári sarzamín, jis kí bábat us ne qasam kháí thí, kí un ke bápádáon ko dewegá, Isráel ko dí: so we us par qábíz hñe, aur us men base.

44 Aur KHUDÁWAND ne us sab ke mutábíq, jo un ke bápádáon se qasam karke kahá thá, har ek taraf se un ko áram diyá: aur un ke sab dushmanon men se ek bhí un ke sámhne khará nahá; KHUDÁWAND ne un ke sáre dushmanon ko un ke qabze men kar diyá.

45 Aur un kí sári achchhi báton men se, jo KHUDÁWAND ne baní Isráel ke gharáne ko kahí thin, ek bát bhí na rah gayí; sab kí sab purí hñín.

XXII BAB.

US waqt Yashú' ne Rúbinion, aur Jaddion, aur ádhe firqe Munassí ko talab kiyá,

2 Aur unhen kahá, kí Tum ne us sab ko, jo KHUDÁWAND ke bande Músá ne tumhen farmáyá, hízf kiyá, aur un sab báton men, jo main ne tumhen farmáyá, merí farmánbardári kí:

3 Tum ne apne bháion ko us mud-dat men áj ke din tak nahín chhorá, balki KHUDÁWAND apne Khudá ke hukm aur tákid kí muháfazat kí.

4 Aur ab KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tumháre bháion ko áram bakhshá, jaisá us ne un se wa'da kiyá thá; so tum ab phir jáo, aur apne khaimon men aur apní maurúsi sarzamín men, jo KHUDÁWAND ke bande

Arhái firqon ká widá' honá. YASHU", XXII. Un ká ek mazbah banána.

Músá ne Yárdan ke us pár tum ko dí hai, rawána ho.

5 Lekin koshish se hoshyári ke sáth us farmán aur shar'a par, jis kí bábat KHUDÁWAND ke bande Músá ne tum ko kahá, 'amal karo, kí KHUDÁWAND apne KHUDÁ ko dost rakho, aur us kí sári ráhon par chalo, aur us ke hukmon ko hízf karo, aur us se lípte raho, aur apne sáre díl aur apní sári ján se us kí bandagí karo.

6 Aur Yashú' ne un ke haqq men du'á e kхайr kí, aur unhon rukhsat kiyá: so we apne kхайmon ko rawána hue.

7 ¶ A'dhe firqe Munassí ko to Músá ne Basan men mírás dí thí, aur ádhe ko Yashú' ne un ke bháion ke darmiyán Yárdan ke is pár pachebhím taraf mírás dí. Aur jis waqt kí Yashú' ne un ko rukhsat kiyá, kí apne kхайmon ko jáen, to un ke liye bhí barakat mángí,

8 Aur un se kuláni kiyá aur kahá, kí Barí daulat ke sáth, aur bahut sí mawáshí, aur rúpá, aur soná, aur támbá, aur lohá, aur bahut sí poshák leke apne kхайmon ko jáo; aur apne dushmanon ke mál ko apne bháion ke sáth bánt lo.

9 ¶ Tab baní Rúbin, aur baní Jadd, aur ádhá firqa í Munassí phire, aur baní Isráel ke darmiyán se, jo Saílá men the, jo zamín í Kan'án men hai, rawána hue, tá kí Jili'ád kí mamlukat ko, jo un kí sarzamin í maurúsi thí, jise unhon ne Músá kí ma'rifat KHUDÁWAND ke hukm se páyá, jáen.

10 ¶ Aur jab kí we Yárdan kí un atráf men jo zamín í Kan'án men hai pahunché, to baní Rúbin, aur baní Jadd, aur ádhe firqe Munassí ne wahán Yárdan par ek mazbah banáyá, ek bará mazbah jo namúdar ho.

11 ¶ Baní Isráel ne yih khabar suní, kí Dekho, baní Rúbin, aur baní Jadd ne, aur ádhe firqe Munassí ne zamín í Kan'án ke sámhne, Yárdan

ke kanáre par, baní Isráel kí guzar-gáh men, mazbah biná kiyá hai.

12 Aur jab baní Isráel ne yih suná, to baní Isráel kí sári jamá'at Saílá men faráham húi, tá kí un par chapr jáen, aur lareñ.

13 Aur baní Isráel ne lí'azar káhin ke beté Fínihás ko baní Rúbin, aur baní Jadd, aur ádhe firqe Munassí pás, jo sarzamin í Jili'ád men the, bhejá;

14 Aur baní Isráel ke har ek gharáne men se ek ek amír karke das amír us ke sáth gaye; kí un men se har ek apne ábái khandánon men, hazáron Isráelion ke darmiyán, sardár thá.

15 ¶ So we baní Rúbin, aur baní Jadd, aur ádhe firqe Munassí ke pás, un kí sarzamin Jili'ád men áe, aur un se kahá, kí

16 KHUDÁWAND kí sári jamá'at ne yún payám kiyá hai, kí Tum ne Isráel ko KHUDÁ se yih kyá sarkashí kí, jo tum ne áj ke díñ KHUDÁWAND kí pairaui se bargashta hóke apne liye ek mazbah biná kiyá, kí áj ke díñ tum KHUDÁWAND se bági hue?

17 Kyá hamáre liye Fagúr kí bad-kári kuchh kam thí, jis ke sabab ham áj ke díñ tak pák nahín hue, agarchi KHUDÁWAND kí jamá'at men wabá húi, kí

18 Tum áj ke díñ KHUDÁWAND kí pairaui se bargashta ho? aur aisá hogá, kí jis hál tum áj KHUDÁWAND se bági hue, to kal Isráel kí sári jamá'at par us ká qahr názil hogá.

19 Báwujúd is ke, agar tumhári milkiyat kí zamín nápak hai, to tum pár áo, us sarzamin men, jo KHUDÁWAND kí milkiyat hai, jabán KHUDÁWAND ká maskan qáim hai, aur hamáre darmiyán mírás lo; lekin KHUDÁWAND hamáre KHUDÁ ke mazbah ke siwá apne liye koí aur mazbah banáke KHUDÁWAND se bági mat ho, aur hamári mukhálafat na karo.

20 Kyá Zárah ke beté 'Akan ne

haram chizon ki bābat bewafāi na ki? so banī Isrāel kī sārī jamā'at par gazab nāzil hūā, aur wuh shakhs akelā hī apnī badkāri se halāk na hūā.

21 ¶ Tab banī Rūbin, aur banī Jadd, aur ādhe firqe Munassī ne hazārōn Isrāelion ke sardārōn ko jawāb diyā, aur kahā,

22 KHUDĀWAND khudāon kā Khudā, KHUDĀWAND khudāon kā Khudā jāntā hai, aur Isrāel bhī jānenge, ki agar ham, ne bagāwat kī rāh se, yā KHUDĀWAND kī mukhālafat se, (to āj ke din hamon bāqi na chhoriye,)

23 A'j ke din apne liye yih mazbah banāyā ho, tā ki KHUDĀWAND kī pairaui se phiren, yā us par sokhtanī qurbānī, yā nazr ki qurbānī, yā salāmatī ke zabīhe, charhāwen, to KHUDĀWAND hī is kā hisāb lewo;

24 Balki ham ne is bāt ke khauf se yih kiya, ki ham kakte the, ki mumkin hai, ki āyande men tumhārī aulād hamārī aulād ko kahen, ki Tum ko KHUDĀWAND Isrāel ke Khudā se kyā kām hai?

25 Ki KHUDĀWAND ne to hamāre aur tumhāre darmiyān, ai banī Rūbin aur banī Jadd, Yarden kī hadd bāndhī; KHUDĀWAND men tumhārī sharākat nahīn hai: pas tumhārī aulād hamārī aulād ko KHUDĀWAND ke khauf se bāz rakhengi.

26 Is liye ham ne kahā, ki A'ō, ham apne liye ek mazbah banāwen; so na sokhtanī qurbānī ke liye, aur na zabīhe ke liye:

27 Balki is liye, ki hamāre aur tumhāre, aur hamāre ba'd hamārī ānewālī pushton ke darmiyān ek shahādāt rahe, tā ki ham KHUDĀWAND ke huzūr us kī 'ibādāt karen, ki apnī sokhtanī qurbānion aur apne zabihon, aur apnī salāmatī ke hadyon ko, guzāren; tā ki āge ko tumhārī aulād hamārī aulād ko na kahen, ki KHUDĀWAND men tumhārī sharākat nahīn.

28 Is liye ham ne kahā, ki Aisā

hogā, ki jab we ham ko, yā hamārī aulād ko, yūn kabenge, to ham unhen jawāb denge, ki Dekho, KHUDĀWAND ke mazbah kā namūna, jise hamāre bāplādōn ne binā kiya, na sokhtanī qurbānion, aur na zabihon ke liye, balki is liye ki hamāre tumhāre darmiyān gawāh rahe.

29 Hargiz na ho, ki ham KHUDĀWAND se hāgi hon, aur āj KHUDĀWAND kī pairaui se phirke KHUDĀWAND apne Khudā ke mazbah ke siwā, jo us ke khaime ke sāmhnē hai, sokhtanī qurbānion aur nazr kī qurbānion aur zabihon ke liye ek aur mazbah binā karen.

30 ¶ Jab Fīnihās kāhin aur jamā'at ke amiron, hazārōn Isrāelion ke sargurohon ne, jo us ke sāth āe the, ye bāten, jo banī Rūbin, aur banī Jadd, aur ādhe firqe Munassī ne kāhin, sunin, to yih un kī nazar men khusht āyā.

31 Tab Ili'azar ke bete Fīnihās kāhin ne banī Rūbin, aur banī Jadd, aur ādhe firqe Munassī ko kahā, A'j, ke din ham ne jānā ki KHUDĀWAND hamāre darmiyān hai; kyūnki tum ne KHUDĀWAND kī mukhālafat se yih gunāh nahīn kiya. Ab tum ne banī Isrāel ko KHUDĀWAND ke hāth men se rihāi bakhsī.

32 ¶ Tab Ili'azar kā betā Fīnihās kāhin, aur umarā, banī Rūbin aur banī Jadd pās se, zamīn kī Jili'ad men se, sarzamin kī Kan'an men banī Isrāel pās phir āe, aur un pās khabar lāe.

33 So usī khabar se banī Isrāel shādmān hūe; aur banī Isrāel ne Khudā kī hamd kī, aur irāda na kiya ki jang ke liye un par charh jāwen, aur us sarzamin ko, jis men banī Rūbin aur banī Jadd baste the, ujār den.

34 Tab banī Rūbin aur banī Jadd ne us mazbah kā nām 'Td rakhā, ki wuh hamāre darmiyān ek gawāh tharā, ki YAHOWĀN Khudā hai.

XXIII BA'B.

AUR jab kí KHUDÁWAND ne baní Isráel ko un ke sáre girdágird ke dushmanon se riháí bakhshí thí, to ek muddat ke ba'd yún húa, kí Yashú' búrhá aur 'umir-rasída húa.

2 Tab Yashú' ne sáre Isráel, un ke buzurgon, aur un ke sardáron, aur un ke qázion, aur un ke mansabdáron ko, buláya, aur un se kabá, kí Main búrhá, aur 'umir-rasída hún :

3 Tum sab kuchh, jo KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tumháre sabab se un sab qaumon ke sáth kiyá, dekh chuke ho; kí KHUDÁWAND tumháre Khudá ne ap tumháre liye jang kí.

4 Dekho, kí main ne qur'a karke un sab gurohon ko, jo báqí thín, tum men taqsim kiyá, kí we un sab qaumon samet, jinhen main ne kát dálá, Yardan se leke bare samuudar tak, pachehhi taraf, tumháre firqon ke liye mirás howen.

5 So KHUDÁWAND tumhárá Khudá jo hai, wuhí un ko tumháre sámhne se nikálegá, aur tumhári nazar se gáib kar degá, aur tum un kí zamín par qábiz hoge, jaisá kí KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tum se wa'da farmáyá hai.

6 So tum us sab par, jo Músá kí shari'at kí kitáb men likhá hai, hifz aur 'amal karne ke liye himmat bándho, tá kí dahine yá báen háth us se na muro;

7 Tá kí tum un qaumon men, jo tumháre darmiyán hadoz báqí hain, shánil na ho jáo; aur un ke ma'búdon ke nám ká zikr na karo, na un ká nám leke qasam khiláo, aur na un kí 'ibádat karo, aur na un ko síjda karo;

8 Balki KHUDÁWAND apne Khudá se lípte raho, jaisá kí tum ne áj ke din tak kiyá hai.

9 Kyúnkí KHUDÁWAND ne barí qawí gurohon ko tumháre sámhne se dafá kiyá; magar tum aise ho, kí koi

áj ke din tak tumháre sámhne khará na rah saká.

10 Tum men se ek mard ek hazár ko bhagáegá; kí KHUDÁWAND tumhárá Khudá hai, jo tumháre liye lartá hai, jaisá kí us ne tum se wa'da kiyá hai.

11 Pas, tum apne dilon kí bábat niháyat khabardár raho, kí tum KHUDÁWAND apne Khudá ko dost rakho.

12 Kí agar tum kisi tarah se bargashta ho, aur un gurohon ke baqiya se lípte, jo tumháre darmiyán báqí hain, aur un ke sáth nisbaten karo, aur un se nilo, aur we tum se milen;

13 To yaqín jáno, kí KHUDÁWAND tumhárá Khudá phir un gurohon ko tumháre sámhne se dafá na karegá; balki we tumháre liye phande, aur dám, aur tumhári bagalon ke liye kore, aur tumhári ánkhon ke liye kánte hongí, yahán tak kí tum is achchhi sarzamin se, jo KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tumhen 'ináyat kí hai, nábtád ho jáoge.

14 Aur dekho, kí main bhí zamín ke sab rahnowálon kí ráh men áj hí rihlat karne par hún : so tum apne sáre dilon men aur sáre jion men jánte ho, kí un sab bhali báton men se, jo KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tumháre haqq men irshád kí hain, ek bhí nahín rah gayí; sab purí hún, aur ek bhí un men se nahín chhúttí.

15 So aísá hogá, kí jis tarah we sári bhaláíán, jin kí bábat KHUDÁWAND tumháre Khudá ne wa'da kiyá thá, tumháre áge áin, isí tarah KHUDÁWAND sári buráíán tum par láwegá, yahán ak kí is achchhi sarzamin par se, jo KHUDÁWAND tumháre Khudá ne tumhen dí hai, tum ko nest o nábtád karegá.

16 Jab tum KHUDÁWAND apne Khudá ke us 'ahd ko, jo us ne tum se kiyá, tof dáloge, aur chalke gair ma'búdon kí bandagí karoge, aur unhen síjda karoge, to KHUDÁWAND ká qahr tum

par bharkegá, aur tum is achchhi diyá, tá ki tum un kí sarzamín ke zamín par se, jo us ne tumhen bakhshí málik ho; aur main ne unhen tumháre áge halák kiya.

XXIV BAB.

BA'D us ke Yashu' ne Isráel ke sab firqon ko Sikm men jam'a kiya, aur Isráel ke buzurgon aur sardaron, aur qázion, aur mansabdaron ko, talab kiya; aur unhon ne apne ko Khudá ke áge házir kiya.

2 Tab Yashu' ne un sab logon ko kahá, ki KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún farmatá hai, ki Tumháre báp-dáde, T'arah Abirahám ká báp, aur Nahúr ká báp, qadím zamáne men nahr ke pár rahte the, aur we gair ma'búdon kí bandagi karte the.

3 Aur main ne tumháre báp Abirahám ko nahr ke pár se leke Kau'an kí sári zamín ke darmiyán us kí rahbari kí, aur us kí nasl ko barháya, aur use Iz'háq 'ináyat kiya.

4 Aur main ne Iz'háq ko Ya'qúb aur 'Esau bakhshé; aur 'Esau ko Sha-'ir ká kohistán diya, ki wuh us ká wáris howe; Ya'qúb apní aulád samet Misr ko utrá.

5 Tab main ne Músá aur Hárún ko bheja, aur mutábíq us káin ke jo utí ke darmiyán kiya Misr ko mára, aur akhír ko tumhen nikál láya.

6 Tumháre báp-dádon ko main Misr se nikál láya, aur tum samundar par áe; tab Misrion ne gárlon aur sawáron ko leke lál samundar tak tumháre báp-dádon ká píehá kiya.

7 Aur jab unhon ne KHUDÁWAND ko pukará, to us ne tumháre aur Misrion ke darmiyán andherá kar diya, aur samundar ko un par pher diya, ki unhen chhipá liya; aur tum ne, jo kuchh ki main ne Misr men kiya, apní ánkhon se dekhá; aur tum bahut dín tak bayábtan men rahá kiye.

8 Phir main tumhen Amúrlon kí sarzamín men, jo Yardan ke us pár rahte the, le áya; we tum se lare, aur main ne unhen tumháre qábú men kar

9 Phir Safúr ká betá Bulaq Moáb ká bádsháh uthá, aur Isráel se lará, aur Ba'úr ke beté Bala'am ko bulá bheja, ki tum par la'uat kare:

10 Par main ne na cháhá, ki Bala'am kí sunú; is liye wuh tumháre haqq men du'á e khaír kartá rahá: pas main ne tumhen us ke háth men se rihái bakhshí.

11 Phir tum Yardan ke is pár utre, aur Yarihú tak áe: Yarihú ke logon ne, Amúrlon, aur Farizzion, aur Kan-'áulon, aur Hittion, aur Jirjásion, aur Hawíon, aur Yabúsion ne tum se muqá-bala kiya; aur main ne unhen tumháre qabze men kar diya.

12 Tab main ne tumháre áge barron ko bheja, jin ke sabab do Amúrlí bádsháh tumháre sámhne se dafa hue; na tumhári talwár aur na tumhári kamán ke sabab.

13 Aur main ne tumhen wuh zamín, jis ke liye tum ne mihnát na ki, aur we shahr, jinhen tum ne biná na kiya, 'ináyat kiye, aur tum un men base; aur tum tákístánon aur zaitún ke bágichon se, jo tum ne nahín lagáe, kháte ho.

14 ¶ Pas, ab tum KHUDÁWAND se daro, aur nek-niyatí se aur sadáqat se us kí bandagi karo; aur un ma'búdon ko, jin kí tumháre báp-dáde nahr ke pár aur Misr men 'ibádat karte the, nikál phenko; aur KHUDÁWAND kí bandagi karo.

15 Aur agar KHUDÁWAND kí bandagi karná tumhen burá ma'lúm ho, to khaír, áj ke dín tum use, jis kí tum bandagi karoge, ikhtiyár karo; yá to un ma'búdon ko, jin kí bandagi tumháre báp-dáde nahr ke pár karte the, yá Amúrlon ke ma'búdon ko, jin kí sarzamín men tum haste ho; lekin main aur merá gharáná jo hai, so main KHUDÁWAND kí bandagi karenge.

16 Tab logon ne jawáb men kaha, Hargiz aísá na ho, ki ham KHUDÁWAND ko chhorke दूसरे मा'budon ki bandagi karen;

17 Kyú'ki KHUDÁWAND hamará Khudá wuh hai, jo ham ko aur hamáre bápádáon ke zamín i Misr se aur gulám-kháne se nikál láyá, aur us ne we bari nishániññ hamári nazar ke sámhne numáyán kí, aur us sári ráh men, jis men ham chalte the, aur un sab logon ke darmiyán, jin men ham hoke guzre, ham ko bachá rakhá:

18 Aur KHUDÁWAND ne sab logon ko, Amúrion ko bhí, jo is sarzamín men baste the, hamáre sámhne se hánkke dúr kar diyá: so ham bhí usi KHUDÁWAND kí bandagi karenge; kyú'ki wuh hamará Khudá hai.

19 Phir Yashú' ne logon ko kaha, Tum KHUDÁWAND kí bandagi na kar sakoge; kyú'ki wuh niháyat pák Khudá hai; wuh gayúr Khudá hai; jo tumhári khatáen aur tumháre gunáh na bakhshegá.

20 So agar tum KHUDÁWAND ko chhoroge, aur ajnabi ma'budon kí bandagi karoge, to wuh us ke ba'd ki tum se nokí kar chuká hai, tum se phir jáegá, aur tumhári badí karegá, aur tumhen faná kar dálegá.

21 Tab logon ne Yashú' ko kaha, Kabbí nahín, balki ham KHUDÁWAND hí kí bandagi karenge.

22 Tab Yashú' ne logon ko kaha, Tum áp hí apne úpar gawáh hñe, ki tum ne KHUDÁWAND ko íkhtiyár kiyá ki us kí bandagi karo.

23 Tab us ne kaha, Pas, ab tum ajnabi ma'budon ko, jo tumháre darmiyán hain, nikál phenko, aur apne dilon ko KHUDÁWAND Isráel ke Khudá kí taraf máil karo.

24 Tab logon ne Yashú' ko kaha, ki Ham KHUDÁWAND apne Khudá

kí 'ibádat karenge, aur us kí bát má-nenge.

25 So Yashú' ne us roz logon se 'ahd kiyá, aur un ke wáste Sikk men ek rasim aur ek sunnat muqarrar kí.

26 ¶ Aur Yashú' ne yih báten Khudá kí shari'at kí kitáb men likhin, aúre bará patthar leke use balút ke darañht tale, jo KHUDÁWAND ke maqdis ke ás pás thá, nash kiyá.

27 Aur Yashú' ne sáre logon ko kaha, ki Dekho, yih patthar hamará gawáh hai; kyú'ki us ne we sab báten, jo KHUDÁWAND ne hamen farmáin, suni hain; is liye yihí tum par gawáh hai, na ho ki tum apne Khudá se inkár karo.

28 Phir Yashú' ne logon ko rukhsat kiyá, har ek ko us kí mirás kí taraf.

29 ¶ Aur aísá hñá, ki ba'd in báton ke, Nún ká betá Yashú', KHUDÁWAND ká banda, jo ek sau das baras ká búñhá thá, rihlat kar gayá.

30 Aur unhon ne use, us kí mirás ke siwáne par, Timnat-Sirah men, jo kohistán i Isráim men koh i Ja'as kí uttar taraf ko hai, dafan kiyá.

31 Aur Isráel Yashú' kí zindagi ke sab din, aur un buzurgon ke sab dinon men, jo Yashú' ke ba'd zinda rahe, aur KHUDÁWAND ke sáre kámon ko, jo us ne baní Isráel ke liye kiye, jánte the, KHUDÁWAND kí bandagi kartá rahá.

32 ¶ Aur Yúsuf kí haddion ko, jinhen baní Isráel Misr se uñhá láe the, unhon ne Sikk ke bich, us zamín ke qit'a men, jise Ya'qúb ne Sikk ke báp Hamúr ke beton se sau qasiton par mol liyá thá, gára: so wuh zamín baní Yúsuf kí mirás hñí.

33 Aur Hárún ká betá-ñi'azar bhí mar gayá. Aur unhon ne use us pahár men, jo us ke bete Finihás ká thá, jo kohistán i Isráim men use diyá gavé thá, dafan kiyá.

QA'Z'ION KI' KITA'B.

1 BA'B.

AUR Yashú' ke marne ke ba'd yún húa, ki baní Isráel ne KHUDÁ-WAND se suwál kiyá, aur kahá, ki Kan'ánion se jang karne ko hamáre wáste pahle kaun charbegá?

2 So KHUDÁWAND ne farmáyá, ki Yahúdáh charbegá; aur dekho, main ne yih sarzamín us ke qabze men kar dí.

3 Tab Yahúdáh ne apne bhái Sama'ún ko kahá, ki Mere qur'a ke hisse men mere sáth charh, ki ham Kan'ánion se laráí karen; aur isí tarah main bhí tere qur'a ke hisse men tere sáth charhúngá. So Sama'ún us ke sáth gayá.

4 Tab Yahúdáh charhá; aur KHUDÁWAND ne Kan'ánion aur Farizzion ko un ke qabze men kar diyá; aur unhon ne Bazaq men das hazár mard qatl kiye.

5 Aur unhon ne Adún i Bazaq ko Bazaq men páyá; aur us se lare, aur Kan'ánion aur Farizzion ko mará.

6 Par Adún i Bazaq bhág niklá; aur unhon ne us ká pichhá kiyá, aur já pkrá, aur us ke háthon ke angúthe aur páon ke angúthe káte.

7 Tab Adún i Bazaq ne kahá, ki Háth páon ke angúthe káte hús sáttar ódsáh mere mez ke niche tukre chunke kháte the; so jaisá main ne kiyá thá, waisáhi Khudá ne mujhe ódlá diyá. Phir we use Yarúsalam men lée, aur wuh wahán mar gayá.

8 Kyúñki baní Yahúdáh Yarúsalam se lare the, aur use le liyá thá, aur use

tah i teg kiyá, aur shahr ko ág se phúnk diyá.

9 ¶ Ba'd us ke baní Yahúdáh utarke un Kan'ánion se, jo kohistán men aur dakhán kí sarzamín aur nasheb men baste the, lare.

10 Aur Yahúdáh un Kan'ánion ká, jo Habrún men rahte the, sámhná karne ko gayá; (us Habrún ká nám áge Qaryat-Arba' thá;) wahán unhon ne Sísí, aur Akhímán, aur Talmí ko mará.

11 Aur wuh wahán se jáke Dabíron par charhá; (aur Dabír ká nám áge Qaryat-Sifar thá).

12 Tab Kálíb ne kahá, Jo koi kí Qaryat-Sifar ke já máre, aur use le le, to main use apní betí 'Aksah byáh dúngá.

13 Tab Kálíb ke chhoṭe bhái Qanaz ke bete Gutniel ne use le liyá: aur us ne apní betí 'Aksah use byáh dí.

14 Aur aísá húa, ki jis waqt ki wuh us pás gayí, to us ne use targib dí, tá ki wuh us ke báp se ek khet mánge: phir wuh apne gadhe par se jald utrí; tab Kálíb ne use kahá, Tú kyá cháhtí hai?

15 Us ne use kahá, Mujhe barakat díjiye; ki tú ne jo mujhe dakhán men ek sarzamín bakhshí, to mujhe páni ke chashme bhí de. Tab Kálíb ne úpar ke chashme aur niche ke chashme use diye.

16 ¶ Tab Músá ke sasure Qainí kí aulád khajúron ke shahr se baní Yahúdáh ke sáth Yahúdáh ke bayá-bán ko, jo 'Arád kí dakhán taraf hai,

charhín; aur we jáke rogon ke darmiyán basín.

17 Aur Yahúdáh apne bhái Sam'ún ke sáth gayá; aur unhon ne un Kan'ánion ko, jo Safát men rahte the, já mára, aur shahr ko haram kar diyá: aur us shahr ká nám Hurmah kahláya.

18 Aur Yahúdáh ne 'Azah aur us kí nawáhi, aur Asqalún aur us kí nawáhi, aur 'Aqrún aur us kí nawáhi ko, le liyá.

19 Aur KHUDÁWAND Yahúdáh ke sáth thá; aur us ne kohistánion ko khárij kiya; par nasheb ke rahnewálon ko khárij na kar saká, kyúñki un pás lohe kí ratheñ thín.

20 Tab unhon ne Habrún, Músá ke kahne ke muwáfiq, Kálíb ko diya: aur us ne wahán se 'Anáq ke tín beton ko nikál diya.

21 Aur baní Binyamín ne un Yabúsion ko, jo Yarusalam men rahte the, dáfa na kiya: so Yabúsí baní Binyamín ke sáth áj ke din tak Yarusalam men baste hain.

22 ¶ Aur Yúsuf ká gharáná, we bhí Baitel par charh gaye: aur KHUDÁWAND un ke sáth thá.

23 Aur Yúsuf ke gharáne ne jásúsi karne ke wáste Baitel ko log bheje: aur us shahr ká nám áge Lauz thá.

24 So jásúson ne ek shaḡhs ko, jo shahr se niklá, dekhá, to us se kahá, ki Shahr men dákhil hone kí ráh ham ko batlá, ki ham tuih se nekí karenge.

25 Chunáñchi us ne shahr men dákhil hone kí ráh unheñ batáí, aur unhon ne shahr ko tah i teg kiya; par us shaḡhs ko us ke sáre gharáne samet jitá chhorá.

26 Aur wuh shaḡhs Hittion ki sarzamín men gayá, aur wahán ek shahr banáya, aur us ká nám Lauz rakhá: chunáñchi áj tak us ká yihí nám hai.

27 ¶ Aur Munassí ne bhí Bait-Shán aur us ke dihát ko, aur Ta'anák ke aur us ke dihát ko, aur Dor ke

báshindon ko aur us ke dihát ko, aur Iblí'am ke báshindon ko aur us ke dihát ko, aur Majiddo ke báshindon ko aur us ke dihát ko, khárij na kiya; ki Kan'ání usí zamín par khwáh na khwáh baste the.

28 Aur jab Isráelion ne zor pákrá, to Kan'ánion se khiráj liya, par unheñ bilkull khárij na kiya.

29 ¶ Aur Ifráim ne bhí un Kan'ánion ko, jo Jazar men baste the, na nikálá; so Kan'ání Jazar ke báshindon ke darmiyán baste the.

30 ¶ Aur Zabalún ne bhí Qitrún aur Nahalál ke logon ko na nikálá; so Kan'ání un men búdobásh karte the, aur khiráj dete the.

31 ¶ Aur Á'shar ne bhí 'Akko, aur Saidá, aur Ahláb, aur Akzíb, aur Hilbah, aur Afík, aur Rahúb ke rahnewálon ko, khárij na kiya:

32 Balki Á'sharí un Kan'ánion ke darmiyán, jo us sarzamín ke báshinde the, baste the; aur unhon ne unheñ khárij na kiya.

33 ¶ Aur Naftálí ne bhí Bait-Shams aur Bait-'Anát ke basnewálon ko khárij na kiya; so we, un Kan'ánion men jo wahán rahte the, base: lekin Bait-Shams aur Bait-'Anát ke báshinde unheñ khiráj dete the.

34 Aur Amúrion ne baní Dán ko kohistán men hatáke tang kiya: yahán tak kí unhon ne unheñ nasheb men utarne kí muhlat na dí:

35 Par Amúrí Haris ke koh par Aiyalún men aur Sa'alabim men khwáh na khwáh baste the; par baní Yúsuf ká háth yahán tak zoráwar húa, kí un se khiráj liya.

36 Aur Amúrion ká siwána 'Aq rábim kí charhái se, chaṭún hí se, aur us se ziyáda únche par se, thá.

II BĀ'B.

I'ĀB KHUDÁWAND ká frishṭa Jiljá se Bokím ko áya, aur us ne kahá, Main ne tumheñ Misr se nikál láya, aur tumheñ is sarzamín men, jis

ki bábat main ne tumhare bápádáon se qasam khaí thí, le áyá; aur main ne kahá, ki Main bargiz tum se 'ahd-shikani na karúnga.

2 So tum is sarzamín ke báshindon ke sáth 'ahd na bándho; balki tum un ke mazbahon ko dháo: par tum ne merí farinánbardári na kí: tum ne yún kyún kiyá?

3 Isí wáste main ne bhí kahá, ki Main un ko tumháre áge se daf'a na karúnga; balki we tumhári paslon ke kánte, aur un ke ma'búd tumháre liye phande hongé.

4 Aur aisá húa, ki jab KHUDÁWAND ke firishte ne sáre baní Isráel ko ye báten kahín, to we chillá chilláke rone lage.

5 Aur unhon ne us jagah ká nám Bokim rakhá: wahán unhon ne KHUDÁWAND ke liye qurbánián chapháin.

6 ¶ Aur jis waqt Yashú' ne jamá'at ko rukhsat kiyá, tab baní Isráel men se har ek apní mirás par gayá, tá ki us zamín ko qabze men láwe.

7 Aur we log, jab tak Yashú' jítá thá, aur jab tak we buzurg jíte the, jo Yashú' ke ba'd bahut din tak jíte rahe, jinhon ne KHUDÁWAND kí sári bari qudraten, jo us ne Isráel ke liye kín, dekhí thin, tab tak KHUDÁWAND kí 'ihádat karte rahe.

8 Aur Nún ká betá Yashú', KHUDÁWAND ká banda, ek sau das baras ká búrhá hoke, mar gayá.

9 Aur unhon ne us kí maurúsi zamín Timnat-Haris men, koh i Ifráim ke bich, jo koh i Ja'as kí uttar kí taraf ko hai, use dafan kiyá.

10 Garaz, us pusht ke sáre log apne bápádáon men já shámil hue; aur un ke ba'd ek aur pusht paidá hui, jis ne na KHUDÁWAND ko, aur na un kámon ko, jo us ne Isráel ke liye kiye the, pahchána.

11 ¶ Tab baní Isráel ne KHUDÁWAND ke áge badkárián kín, aur Ba'alim kí bandagi karne lage:

12 Aur unhon ne KHUDÁWAND apne bápádáon ke Khudá ko, jo unhen zamín i Misr se nikál láyá thá, chhoi diyá, aur ajnabí ma'búdon kí, un logon ke ma'búdon men se jo un ke gird nawáh the, bandagi kí, aur un ke áge sijde kiye, aur KHUDÁWAND ko gusse men láe.

13 So unhon ne KHUDÁWAND ko tark kiyá, aur Ba'al aur 'Istárá kí bandagi kí.

14 ¶ Tab KHUDÁWAND ká qahr Isráel par bharká, aur us ne un ke gáratgaron ke qabze men kar diyá, jinhon ne unhen gárat kiyá, aur unhen un ke dushmanon ke háth, jo ás pás the, bechá, ki we phir apne dushmanon se muqábala na kar sakein.

15 Aur we jahán kahín khortí karte the, KHUDÁWAND ká háth burái ke liye un par thá, jaisá KHUDÁWAND ne farináyá thá, aur jaisá kí KHUDÁWAND ne un se qasam khaí thí: so we niháyat kharáb-hál hue.

16 ¶ Tab KHUDÁWAND ne hákimon ko khará kiyá, jinhon ne unhen un ke gáratgaron ke háth se chhur-áyá.

17 Lekin we apne hákimon ke bhí shanawá na hue, ki ajnabí ma'búdon ke pairau hoke ziná karte the, aur unhen sijda karte the: aur we us ráh se, jis par un ke bápádáe KHUDÁWAND kí farinánbardári karke chalte the, bahut jald phir gaye, aur un ke sa kám na kiye.

18 Aur jab KHUDÁWAND ne un ke liye hákimon ko khará kiyá, to KHUDÁWAND hákim ke sáth thá, aur unhen un ke dushmanon ke háth se, jab tak kí hákim jítá thá, chhurátá rahá: is liye kí KHUDÁWAND un ke kurhne se, jo we apne satánewálon aur dukh-dene-wálon ke sabab karte the, pachtáyá.

19 Aur aisá húa, ki jab wuh hákim mar gayá, to we phir bargashta hue, aur apne bápádáon kí nisbat apne ta,ín ziyáda kharáb kiyá, aur buton

kí pairaui kí, aur un ke áge sijda kiya: aur we na to apne apne kámon se báz áe, aur na apní gustákhí kí ráh se.

20 ¶ Tab KHUDÁWAND ka fuzab Isráel par phir bharká; aur us ne kahá, kí Azbaski in logon ne mere us 'ahd ko, jo main ne un ke bápádádon se bándhá thá, tor dálá, aur merá kahá na suná;

21 To main bhi ab un qaumon men se, jinhen Yashú' chhorkar mar gayá, kisi ko bhi un ke áge se dafa na karúngá;

22 Tá ki main Isráel ko un qaumon ke wasile ázmáun, ki we KHUDÁWAND kí ráh par chalne ke liye use hifz karenge, jis tarah se un ke bápádáde hifz karte the, ki nahin.

23 So KHUDÁWAND ne un qaumon ko rahne diya, aur unhen jakd na nikál diya; aur Yashú' ke háth men bhi unhen hawála na kiya.

III BA'IS.

AUR ye we qaumen hain, jinhen KHUDÁWAND ne rahne diya, tá ki Isráel ko, ya'ne un sab ko jo Kan'an kí sári laráin na jánte the, un ke wasile ázimáe;

2 Faqat is liye ki baní Isráel kí pushten larái síkhná jánen, kháss karke we jo agle hál se wáqif ná thín.

3 So we log Filistion ke páneh quth, aur sáre Kan'áni, aur Saidáni, aur Hawi the, jo koh i Lubuán men, koh i Ba'al i Harmún se leke Hamát ke madkhal tak, baste the.

4 Ye is liye rahé, tá ki un ke wasile Isráel ka tajriba kiya jáwe, aur jáná jáwe, ki we KHUDÁWAND ke hukmon ko, jo us ne Músá kí ma'rifat un ke bápádádon ko farmáe the, sunenge, ki nahin.

5 ¶ So baní Isráel Kan'ánion, aur Iitition, aur Amúriton, aur Farizzion, aur Hawion, aur YabúSION ke darni-yán baste the:

6 Aur unhon ne un kí betion se áp nikáh kiye, aur apní betián un ke beton ko din, aur un ke ma'búdon kí bandagí kí.

7 So baní Isráel ne KHUDÁWAND ke áge badkári kí, aur KHUDÁWAND apne KHUDÁ ko bhúle, aur Ba'alim o Yasirát kí bandagí kí.

8 ¶ Is liye KHUDÁWAND ka qahr Isráel par bharká, aur us ne unhen Arám-Nahraim ke bádsháh Kúshan-Risata'im ke háth bech dálá: so we Kúshan-Risata'im kí khidmat áth baras tak karte rahe.

9 Tab baní Isráel ne KHUDÁWAND se faryád kí, aur KHUDÁWAND ne baní Isráel ke liye ek rihái-denewále ko utháya, aur Kálíb ke chhote bhái Qanaz ke bete Gutniel ne unhen chhuráya.

10 Aur KHUDÁWAND kí Rúh us par utrí, aur wuh Isráel ka hákim húa, aur jang ke liye niklá: tab KHUDÁWAND ne Arám ke bádsháh Kúshan-Risata'im ko us ke qabze men kar diya, aur us ka báth Kúshan-Risata'im par galib rahá.

11 Aur us sarzamín men ehális baras tak sulh ka chain rahá. Aur Qanaz ka betá Gutniel mar gayá.

12 ¶ Phir baní Isráel ne KHUDÁWAND ke áge badí kí: tab KHUDÁWAND ne Moáb ke bádsháh 'Ijlún ko Isráel par qawi kiya; is liye ki unhon ne KHUDÁWAND ke rúbarú phir badkári kí thí.

13 Aur us-ne baní 'Ammún aur baní 'Amáliq ko apne yahán jam'a kiya, aur jáke Isráel ko mára, aur khajaron ka shahr le liya.

14 So baní Isráel athárah baras tak Moáb ke bádsháh 'Ijlún kí khidmat karte rahe.

15 Phir baní Isráel KHUDÁWAND ke áge chilláe, aur KHUDÁWAND ne un ke liye ek chhuránewále ko, ek Bin-yaminí, Jirá ke bete Ahúd ko, jo báen-hathá thá, utháya; aur baní Isráel ne

us kí ma'rifat Moáb ke bádsháh 'Ijlún ke liye hadya bhejá.

16 Aur Áhúd ne apne liye ek do-dhári talwár, ek háth kí lambi, ban-wái; aur use apne jáne ke tale, dahní rán par, bándhá.

17 Aur Moáb ke bádsháh 'Ijlún ke pás wuh hadya láyá; aur 'Ijlún bárá motá ádmí thá.

18 Aur aisá húá, kí jab wuh hadya guzrán chuká, to un logon ko, jo hadya láe the, rukhsat kiyá.

19 Aur wuh áp us patthar kí khán se, jo Jiljál men hai, phirá, aur áke kahá, kí Ái bádsháh, mere pás tere liye ek bhed ká paigám hai: wuh bolá, Chup rah. Tab sab jo us ke pás the us kí taraf se báhar gaye.

20 So Áhúd us ke huzúr áyá; us waqt wuh hawádár bálákháne men, jo apne liye banáyá thá, akelá baithá thá: tab Áhúd ne kahá, Tere liye mujh pás KHUDÁWAND kí taraf se ek paigám hai. Tab wuh kursi par se uth khará húá.

21 Tab Áhúd ne apná báyan háth lambá kiyá, aur dahne rán par se wuh talwár lí, aur us kí tond men ghusef dí;

22 Aur phal qabze samet us men dúb gayá; aur talwár ojh men átak rahí, aisá kí wuh use us kí tond se níkal na saká; aur gandagí níkal parí.

23 Tab Áhúd ne barámade men báhar áke bálákháne ke darwáze apne píchhe band kiye, aur qufl lagáe.

24 Aur jab wuh níkal gayá, to us ke khádím áe; aur unhon ne dekhá, aur kyá dekhá, kí bálákháne ke darwáze band hai; tab we bole, kí Wuh be-shakk hawádár kamare men faráгат kartá hai.

25 Aur we yahán tak thahre rahe kí paresháu húe; aur jab dekhá, kí wuh bálákháne ke darwáze nahín kholá hai, tab unhon ne kunjí lí, aur darwáze khole: aur apne málík ko dekhá, kí zamin par mará pará hai.

26 Aur un ke thahar játe waqt Áhúd bhág gayá, aur patthar kí khán se guzar gayá, aur Sa'irat men jáke bachá.

27 Aur aisá húá kí jab wahán pahunchá thá, us ne koh i Ifráim par narsingá phúnká; tab baní Isráel us ke sáth pahár par se utre, aur wuh un ke áge húá.

28 Aur us ne unhen kahá, Mere píchhe píchhe chale chalo; kí KHUDÁWAND ne tumháre Moábí dushmanon ko tumháre qabze men kar diyá. So we us ke píchhe utar gaye, aur Yardan ke páyábon ko, jo Moáb kí taraf the, apne qabze men kiyá; aur ek ko blí pár utarne na diyá.

29 Us waqt unhon ne Moáb ke das hazár mard ke qaríb, jo sab ke sab mote táze aur bahádúr the, qatl kiye; un men se ek blí na bachá.

30 So Moáb us din Isráel ke qábú men áyá. Aur us sarzamín men assí baras sulh ká chain rahá.

31 ¶ Ba'd us ke 'Anát ká betá Shanjar khará húá, aur us ne Filistí, chha sau mard páine se ináre: aur us ne bhí Isráel ko rihái dí.

IV BÁT.

AUR Áhúd ke mar jáne ke ba'd, baní Isráel ne phir KHUDÁWAND ke huzúr badí kí.

2 So KHUDÁWAND ne un ko Kan-án ke bádsháh Yábin ke háth men, jo Hasúr men saltanat kartá thá, bechá; aur us ke lashkar ke sardar ká nám Sísará thá; wuh Harúsat i Jawím men rahtá thá.

3 Tab baní Isráel KHUDÁWAND ke áge chilláe: kí us pás lohe kí nau sau rathen thin; us ne bis baras tak ba-shiddat baní Isráel ko satáyá.

4 ¶ Us waqt Lafidot kí jorú Dabúrah nabíya baní Isráel kí hákim thí.

5 Aur wuh koh i Ifráim men, Rámah aur Baitel ke darmiyán, Dabúrah ke khurme ke niche rahtí thí: aur baní Isráel us pás 'adálat ke liye áte the.

6 Tab us ne Qádis-Naftáli se Abinú'am ke bete Baraq ko bulá bhejá, aur us se kahá, ki Kyá KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ ne hukm nahín kiya, ki Já, aur Tabúr ke pahár kí taraf logon ko khínch lá, aur baní Naftáli aur baní Zabulún men se das hazár apne sáth le?

7 Aur main nahr i Qaisín par Sísará Yábin ke lashkar ke sardár ko, aur us ki rathon, aur us ki bhír bhár ko, tere pás khínch láungá, aur use tere qabze men kar dúngá.

8 Aur Baraq ne use kahá, Agar tú mere sáth chalegi, to main jáúngá; aur jo tú mere sáth na chalegi, to main na jáúngá.

9 Wuh bolí, Main zarúr tere sáth chalúngi: lekin is safar men, jo tú kartá hai, teri kuchh 'izzat na hogi; kyúнки KHUDÁWAND Sísará ko ek 'aurat ke háth men bech dálegá. So Dabúrah uthí, aur Baraq ke sáth Qádis ko gayí.

10 ¶ Aur Baraq ne Zabulún aur Naftáli ko Qádis men buláya; aur wuh das hazár mard apne hamráh leke chaphá, aur Dabúrah bhí us ke sáth chaphí.

11 Ab Hibr Qainí ne, jo Músá ke sasure Hubáb kí nasl se thá, Qainón se ap ko alag kiya, aur Za'anaim men balút ke darakht ke pás, jo Qádis ke lag bhag hai, apná khaime khará kiya.

12 Tab unhon ne Sísará ko khabar pahuncháí, ki Baraq bin Abinú'am koh i Tabúr par chaphá.

13 Aur Sísará ne apní sári rathen, jo lohe kí nau sau rathen thin, aur apne sáth ke sáre log Harúsat i Jawim se leke nahr i Qaisín tak ikatthe kiye.

14 Tab Dabúrah ne Baraq ko kahá, ki Uth; kyúнки yih wuh din hai, ki jis men KHUDÁWAND ne Sísará ko tere háth men kar diya hai: kyá KHUDÁWAND tere áge kharúj nahín

kartá hai? Tab Baraq koh i Tabúr se utrá, aur das hazár mard us ke piche the.

15 Tab KHUDÁWAND ne Sísará ko, aur us kí sári rathon aur us ke sáre lashkar ko, talwár kí dhár se Baraq ke sámhne shikast di, yahán tak ki Sísará rath par se utarke paidal bhágá.

16 Aur Baraq rathon aur lashkar ko Harúsat i Jawim tak ragedtá gaya: chunánchi Sísará ká sára lashkar talwár se mará pará, aur ek bhí na bachá.

17 Aur Sísará paidal bhágke Hibr Qainí kí jorú Yá'el ke khaime par gaya; is liye ki Hástur ke bádsháh Yábin aur Hibr Qainí ke gharáne men sulh thí.

18 ¶ Tab Yá'el Sísará se milne ko nikli, aur use kahá, ki Ai mere kHUDÁWAND, áíye, mere yahán áíye, aur mat dariye. Aur jab kí wuh us ke pás khaime men gaya, to us ne use kammal urhá diya.

19 Tab us ne use kahá, ki Thorá sá pání pine ká mujhe 'ináyat kijiye, kí main piyásá hún. So us ne dúdh kí ek mashk kholí, aur use piláke phir use chhipá diya.

20 Phir us ne use kahá, kí Khaime ke darwáze par kharí rah; aur aisá hogá, kí jab koi áwe, aur tujh se púchhe aur kahe, kí Yahán koi mard hai? to tú kahná, kí Nahín.

21 Tab Hibr kí jorú Yá'el ne khaime kí ek mekh utháí, aur ek mekhchú ko háth men liya, aur dabe páon us pás jáke, aur mekh us kí kanpatí par dharko aisi gáí, kí zamín men já dhasí: kyúнки wuh bhári khwáb men thá, aur mánda ho gaya thá. So wuh mar gaya.

22 Aur dekho, jab kí Baraq Sísará ko regedtá áya, to Yá'el us se milne ko nikli, aur use kahá, kí A'o, aur main tujhe wuh shakhs, jise tú dhúndhtá hai, dikhlá dúngi. Aur jab wuh us ke khaime men dákhil huá, to dekhá,

ki Sísarā marā parā hai, aur mekḥ us
kī kanpatī meṇ hai.

23 So Kḥudā ne us din Kan'ān ke
bādshāh Yābīn ko bauī Isrāel ke
sāmḥne maglūb kiyā.

24 Aur banī Isrāel ke hāth nihāyat
zor pakar chale, ki Kan'ān ke bādshāh
Yābīn par galīb hūe, yahān tak ki
unḥon ne shāh i Kan'ān Yābīn ko nest
kar dālā.

V BĀ'B.

UṢ' din Daūrah aur Abinū'am ke
beṭe Baraq ne gāte hūe kahā;

2 Kḥudāwānd ko mubārakbād ka-
ho; kī Isrāel meṇ sarguroh āge āge
jāte the, aur log apne taṭīn kḥushī se
bhartī karāte the.

3 Suno, ai bādshāho, aur kān dharo,
ai shāhzādo, ki main, hān, main hī,
Kḥudāwānd ke liye gāungī; main
Kḥudāwānd Isrāel ke Kḥudā ki madh
karūngī.

4 Ai Kḥudāwānd, jab ki tū ne
Sha'ir se kḥurūj kiya, aur Adūm ke
maidān se āge barḥā, to zamin larzī,
aur āsmān ṭapke, aur badlīon se būn-
dīān parīn.

5 Pahār Kḥudāwānd ke āge pighle,
aur yih koh i Sīnā bhī Kḥudāwānd
Isrāel ke Kḥudā ke āge.

6 'Anāt ke beṭe Shanjar ke dinon
meṇ, Yā'el ke aiyām meṇ, shālrahēn
sūnī ho gayī thīn, aur sākhte raston ke
musāfir tēphī rāhon se jāte the.

7 Sarguroh Isrāel meṇ bāqī na rahe:
we bāqī na rahe, jab tak ki main
Dabūrah barpā na hūī, jab tak ki main
Isrāel meṇ mā hone ko na uṭhī.

8 Unḥon ne naye ma'būd ikhtiyār
kiye: tab phātakon par larāī hūī.
Kyā chālīs hazār banī Isrāel ke dar-
miyān ek dhālī yā ek neza nazar partā
thā?

9 Merā dil Isrāel ke hākimon ki
taraf māil hai, un logon ki taraf, jin-
hon ne kḥushī se āp ko hāzir kiya.
Kḥudāwānd ko mubārakbād kaho.

10 Tum, jo sufed gadhon par charhte

ho, aur tum, jo 'adālat par baiṭhte ho,
aur rāh chalte ho, alāpo;

11 Un ki āwāz ke sahab jo panghat-
on par lūt kā māl bāntte haiṇ: wahān
we Kḥudāwānd ke sādiq kāmōn ki
sanā karenge, balki us ke sargurohon
ke sādiq kāmōn kī, jo Isrāel meṇ haiṇ.
Tab Kḥudāwānd ke log phātakon par
utar āwen.

12 Jāg, jāg, Ai Dabūrah! jāg, jāg,
aur git gā! Ūṭh, Ai Baraq, bin Abi-
nū'am, aur apne bandhūon ke bāndhne
ko chāl.

13 Tab ek baqiya ne zabardaston
par kḥurūj kiya: Kḥudāwānd ki
qāuni mere wāste jabbaron par wārid
hūī.

14 Ifrāīm meṇ se we āe, jin ki jar
'Amālīq meṇ phailī hai. Ba'd tere,
Binyāmīn terī gurohon meṇ shāmil
hūā; Makīr meṇ se sarguroh wārid
hūe, aur Zabulūn meṇ se we jo kātīb
ke qalam se likhte haiṇ:

15 Aur samīr Ishakār meṇ se Da-
būrah ke hamrāh hūe; jaisā Ishakār
waisā Baraq; we us ke pās wādī meṇ
bheje gaye. Rābīn kī nahron pās dil
kī barī salāhen hūīn.

16 Tū kāhe ko bḥersālon meṇ rahā
kartā thā, ki gallon kā mīmīyānā sunā
kare? Rābīn kī nahron pās barī dilī
tajwizen to hūīn.

17 Jilī'ād Yārdan pār sākīn rahā;
aur Dān, tū kāhe ko apnī kishṭion meṇ
ṭaharā? A'shar samundar ke kanāre
par baiṭhā, aur apne bandaron meṇ
jarār pakrā.

18 Zabulūn aur Naftālī we log the,
jinhon ne apnī jān ko maidān kī ūnchī
jagahon par haqīr kar dālā.

19 Bādshāh āe, aur lare; tab Kan-
'ān ke bādshāh Ta'anāk meṇ daryā e
Majiddo pās lare; unḥon ne rūpe kī
lūt na pāī.

20 A'smān par se lare: sitāre apnī
manzilōn meṇ Sísarā se lare.

21 Rūd i Qaisūn unḥen bahā le
gayā. rūd i qadīm, rūd i Qaisūn. Ai

Dabúrah o Baraq ká git. QAZ'ION, VI. Isráel ká hál Midyáníon ke sabab.

meri ján, tú ne zoráwaron ko pámál kiya.

22 Us waqt un ke baháduron ke ghoron ke sum un ke daptáte daptáte tút gaye.

23 Tum Meroz par la'nat karo, KHUDÁWAND ká frishtha bolá: us ke báshindon par barí la'nat karo; ki we KHUDÁWAND kí kumak karne ko, KHUDÁWAND kí kumak karne ko, jab-báron ke muqábil na áe.

24 Hibr Qaini kí jurí Yá'el sab 'auraton se mubárak ho; wuh un 'auraton se, jo khaimon men chain, mubárak ho.

25 Us ne pání mángá, us ne dúdh diyá: wuh amíron kí qáb men dahí láí.

26 Us ne apná háth mekh par dálá, aur dahná háth kárigar ke mekhchú par; aur mekhchú se Sísará ko mára, aur us ke sir ko kuchlá aur phorá, aur us kí kanpatí wár pár chhedí.

27 Wuh us ke qadamon ke áge sarnigún húa, wuh girá, aur pará rahá: wuh us ke qadamon ke áge sarnigún húa, wuh gir pará: jahán wuh sarnigún húa, wahán hí wuh girke mar gayá.

28 Sísará kí má ne khirkí se jhánká, aur jharokhe se chilláí, kí Us kí gári ke áne men itní der kyún lagí? Us kí gáron ke pahiye kyún atak rahe?

29 Us kí dánishmand 'auraton ne use jawáb diyá, balki us ne ap apne jawáb men kahá,

30 Kyá unhon ne kuchh nahín páyá, aur lút nahín bántí; har ek pahlawán ko ek ek yá do do kúnwárián, aur Sísará ko rangárang khil'at, aur rangárang sozní ká khil'at, aur rangárang sozní ke do khil'at lút uthánéwálon kí gardanon ke liye?

31 Is tarah, ai KHUDÁWAND, tere sáre dushman halák howen, aur tere muhabbat-karnewále súraj kí mánind nowen, jab kí wuh apne zor se tulí' hotá hai. Aur zamín men chális baras amn rahá.

VI BAB.

PHIR baní Isráel ne KHUDÁWAND ke áge badí kí: tab KHUDÁWAND ne unhen sát baras tak Midyáníon ke jabze men kar diyá.

2 Aur Midyáníon ká háth Isráel par qawí húa: aur Midyáníon ke sabab baní Isráel ne apne liye paháron men khoh, aur gár, aur mazbút makán banáe.

3 Aur aísá hotá thá, kí jis waqt baní Isráel kuchh bote the, us waqt Midyáni, aur 'Amáliqí, aur ahl i mashriq, un ke muqábil charh áte the;

4 Aur un ke sámhne khaimé khará karke kheton ke hásil 'Azah ke dákhil hone ke maqám tak barbad karte the; aur baní Isráel ke liye ek zarra bhi khurák na rahne dete the, na bher bakrí, na gáe bail, na gadhá.

5 Kyúnki we apní mawáshi aur apne khaimon samet tiddíon ke dá' ke mánind áte the, aur un ká, aur un ke únton ká shumár na hotá thá, aur un kí sarzamin men dákhil hoke us ko barbad kar dete the.

6 So Isráel Midyáníon ke sabab niháyat miskín hue, aur baní Isráel KHUDÁWAND ke áge chilláe.

7 ¶ Aur aísá húa, kí jab baní Isráel ne Midyáníon ke sabab KHUDÁWAND ke áge faryád kí,

8 To KHUDÁWAND ne baní Isráel pás ek nabí bheja, jis ne unhen kahá, kí KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún farmátá hai, kí Main tum ko Misr se charhá layá, aur main tumhen gulám ke ghar se níkal layá;

9 Aur main ne Misríon ke háth se, aur un sab ke háth se, jo tumhen satáte the, chhuráyá, aur tumhare sámhne se unhen dafa kiya, aur un ká mulk tum ko diyá;

10 Aur main ne tumhen kahá, kí KHUDÁWAND tumhará Khudá main hún; so tum un Amúríon ke ma'búdon se, kí jin ke mulk men baste

ho, mat dāro : par tum merī áwáz ke shanawá na hūe.

11 ¶ Phir KHUDÁWAND ká frishta áyá, aur 'Ufráh men balút ke ek darakht tale, jo Yúás Abi'azrí ká thá, báithá; aur us waqt us ká betá Jida'ún mai ke ek kolhú ke pás gehún jhár rahá thá, ki Midyánon ke háth se bacháwe.

12 So KHUDÁWAND ká frishta use dikhái diyá, aur us se kahá, ki KHUDÁWAND tere sáth hai, ai bahádúr pah-lawán.

13 Jida'ún ne use kahá, Ai Málík mere, agar KHUDÁWAND hamáre sáth hai, to ham par ye sab hádiise kyún pare? aur kahán hai us kí we sab qudraten, jo hamáre bápádáon ne ham se bayán kí, aur kahá, Kyá KHUDÁWAND ham ko Misr se nahín níká láyá? lekin ab KHUDÁWAND ne ham ko chhor diyá, aur ham ko Midyánon ke qabze men kar diyá.

14 Tab KHUDÁWAND ne us par nigáh kí, aur kahá, ki Apní is qúwat ke sáth já, ki tú baní Isráel ko Midyánon ke háth se rihái degá; kyá main tujhe nahín bhejtá?

15 Aur us ne use kahá, Ai mere málík, main kis tarah baní Isráel ko bacháúg? Dekh, ki merá gharaná Munassi men haqír hai, aur main apne bápádáon ke gharáne men sab se chhotá hún.

16 Tab KHUDÁWAND ne use farmáyá, ki Main tere sáth hūngá, aur tú Midyánon ko ek hí ádmí kí tarah már legá.

17 Tab us ne use kahá, ki Agar ab main ne terí nigáh men manzúrí pái, to mujhe koí nishán dikhá, ki jis se main jánún, ki mujh se tú hí boltá hai.

18 Aur main terí minnat kartá hún, ki jab tak kí main tujh pás phir áún, aur apná hadya níká láún, aur tere áge guzráún, tab tak tú yahán se qadam na utháyo. So us ne kahá, ki

Jab tak tú phir áegá, tab tak main thahrá rahúngá.

19 ¶ Tab Jida'ún gayá, aur us ne bakrí ká ek bachcha, aur ser bhar áte kí fatíri rotían taiyár kí; aur gosht ko us ne tokrí men rakhá, aur shorbá ek kaṭore men dálke us ke liye balút ke darakht tale láke guzráná.

20 Tab Khudá ke frishte ne use kahá, ki Is gosht aur fatíri rotíon ko le jáke us chatán par rakh, aur us par shorbá dál. So us ne waisá hí kiyá.

21 ¶ Tab KHUDÁWAND ke frishte ne us 'asá kí nok se, jo us ke háth men thá, gosht aur fatíri rotíon ko chhúá, aur us patthar se ág níklí, aur gosht aur fatíri rotían khá gayí. Tab KHUDÁWAND ká frishta us kí nazar se gáib ho gayá.

22 Jab Jida'ún ne dekhá, ki wuh KHUDÁWAND ká frishta thá, to Jida'ún ne kahá, Afsos hai, ai Málík KHUDÁWAND, ki main ne KHUDÁWAND ke frishte ko ámhne sámhne dekhá.

23 So KHUDÁWAND ne use kahá, Salám tujh par ho, khauf na kar, ká tú na maregá.

24 Tab Jida'ún ne wahán KHUDÁWAND ke liye mazbah banáyá, aur us ká nám Yahowáh-Salúm rakhá: so wuh Abi'azríon ke 'Ufráh men áj ke din tak maujúd hai.

25 ¶ Aur aísá húa, ki usí rát KHUDÁWAND ne use kahá, ki Apne báp ká jawán bail, ya'ne wuh dúsrá bail, jo sát baras ká hai, le, aur Ba'al ká mazbah, jo tere báp ká hai, dhá de, aur us par ká ghaná bág káṭ dál:

26 Aur KHUDÁWAND apne Khudá ke liye is chatán kí chontí par, mu'aiyan jagah par, ek mazbah baná, aur us dúsré bail ko leke us ghane bág kí lakrí ke sáth, jise tú káṭ dálegá, sokhtaní qurbáni guzrán.

27 Tab Jida'ún ne apne chákaron se das ádmí liye, aur, jaisá kí KHUDÁWAND ne use farmáyá thá, kiyá; aur azbaski wuh yih kám din men karne

se apne bāp ke khāndān aur us shahr ke khandān se farā, is liye us ne yih rāt ko kiya.

28 ¶ Aur jab us shahr ke log subh sawere uthē, to kyā dekhte hain, ki Ba'al kā mazbah dhāyā huā parā hai, aur us par kā ghanā bāg katā parā hai, aur us mazbah par, jo binā kiya gayā thā, wuh dūsra bail us par char-bāyā huā hai.

29 Tab unhon ne āpas men kahā, Wuh kaun hai, jis ne yih kām kiya? Aur jab unhon ne tahqīqāt aur pursish ki, to logon ne kahā, ki Yūsās ke bete Jida'ūn ne yih kām kiya hai.

30 Tab us shahr ke logon ne Yūsās ko kahā, ki Apne bete ko nikāl lā, tā ki wuh qatl kiya jāwe, is liye ki us ne Ba'al kā mazbah dhāyā, aur us par kā ghanā bāg kāt dālā.

31 Yūsās ne un sabhon ko, jo us ke sāmhnē khare hue the, kahā, Kyā tum Ba'al ke wāste jhagrā karte ho, aur tum usō bachāyā chāhte ho? Jo koī us ki taraf se jhagrā kartā hai, so āj hi subh mārā jāe. Agar wuh Kḥudā hai, to āp hi apne liye jhagre; ki us kā mazbah fulāne ne girā diya.

32 Is liye us ne us dīn se us kā nām Yarubba'al rakhā, aur kahā, ki Ba'al āp us se jhagrā karegā; is liye ki fulāne ne us kā mazbah girā diya.

33 ¶ Tab sāre Midyāni, aur 'Amāliqī, aur mashriq ke log, bāham jam'a hue, aur pār utre, aur Yazra'el kī wādī men khaime khare kiye.

34 Tab Kḥudāwānd kī Rūh Jida'ūn par nāzil hūī; so us ne narsingā phūnkā, aur Abī'azar ke log us kī pairaui men ikāṭhe hue.

35 Phir us ne sāre Munassī pās qāsīd bheje; so we bhī us kī pairaui men farāham hue: aur us ne A'shar, aur Zabulūn, aur Naftālī ke pās bhī qāsīd rawāna kiye; so we bhī un ke istiqlāl ke liye nikal āe.

36 ¶ Tab Jida'ūn ne Kḥudā se kahā, ki Agar tū chāhtā hai, ki merā

bāth banī Isrāel ko rihāī de, jaisā tū ne farmāyā hai,

37 To dekh, ki main un kā katran khalīhān men rakh detā hūn: so agar os faqat un ke katran hī par parā ho-we, aur ās pās kī zamīn sab sūkhī rahe, to main yaqīn karūngā, ki jaisā tū ne kahā hai, tū waise hī banī Isrāel ko mere hāthon se rihāī bakhshēgā.

38 Aur aisā hī huā, ki wuh subh ko sawere jo uthā, aur un ke us katran ko sametke nichorā, to us katran men se os kā pāni ek piyāla bharke niklā.

39 Tab Jida'ūn ne Kḥudā se kahā, ki Terā gussa mujh par na bharke, ki main faqat ek bār aur un kā kahtā hūn: main terī minnat kartā hūn, ki faqat ab kī ek bār aur is un ke katran se terī āzmāish karūn; so ab ke chāhiye ki sirf un kā katran hī sūkhā rahe, aur ās pās kī sab zamīn par os pare.

40 So Kḥudā ne usī rāt aisā kiya, ki un kā katran to faqat kḥushk rahā, aur sārī zamīn par os parī thī.

VII BĀB.

TAB Yarubba'al, jo Jida'ūn hai, sārī jamā'at samet, jo us ke sāth thī, subh sawere uthā, aur Harūd ke kūe pās khaime khare kiye; aur Midyāniyon kā lashkar un kī uttar taraf ko, koh i Morih ke muttasil, wādī men thā.

2 Tab Kḥudāwānd ne Jida'ūn ko kahā, ki Tere sāth ke log bahut ziyāda hain, ki main Midyāniyon ko un ke qabze men kar dūn; aisā na ho, ki Isrāel mere sāmhnē apne par faḡir kare, aur kahe, ki Mere hī bāth ne mujhe bachāyā.

3 So tū ab logon ko sunāke manādī kar, aur kah, ki Jo koī tarsān aur hirāsān ho, so phir jāe, aur koh i Jilī'ād se sauran rawāna ho: chunān-chi un logon men se bāis hazār mard phir gaye, aur das hazār bāqī rahe.

4 Tab Kḥudāwānd ne Jida'ūn ko farmāyā, ki Log hanoz ziyāda hain; so tū unhen pāni pās nīche lā, ki

wahán main teri khátir unhen ázmá-
úngá; aur aisá hogá, ki jis kí bábat
main tujhe kahúngá, ki Yih tere sáth
jáwe, wuhí tere sáth jáwe; aur we
sab, jin ke haqq men main kahún, ki
Ye tere sáth na jáwen, so tere sáth na
jáwen.

5 So wuh un logon ko pání pás
níche lává, aur KHUDÁWAND ne Jida-
'ún ko farináyá, ki Jo shakhs pání
chapaṛ chapaṛ karke kutte ke mánind
píwe, tú har ek aise ko 'aláhida rakh,
aur waise har ek ko bhí jo apne ghut-
non par jhuke píwe.

6 So we, jinhon ne apná háth apne
munh pás láke chapaṛ chapaṛ karke
piyá, we gintí men tín sau mard the;
aur báqí sab log pání píne ko ghutnon
par jhuke.

7 Tab KHUDÁWAND ne Jida'ún ko
kahá, ki Main in tín sau ádmíon se,
jinhon ne chapaṛ chapaṛ karke piyá,
tujhe riháí bakhshúngá, aur Midyáníon
ko tere háth men kar dúngá; aur
báqí sab logon men har ek ko us ke
pakán par phir jáne de.

8 Tab un logon ne apná tosha aur
apne narsinge háthon men utháe, aur
báqí sab Isráel men se har ek ko us
ke khaimen men bhejá, aur un tín sau
ko apne pás rakhá; aur Midyáníon ká
lashkar us ke níche wádí men thá.

9 ¶ Aur aisá húá, ki usí rát KHU-
DÁWAND ne use farináyá, ki Uthí, aur
us lashkar pás já; ki main ne use tere
qabze men kar diyá.

10 Aur agar tujhe utarne se khauf
ho, to tú apne naukar Fúráh ke sáth
lashkar men utar;

11 Aur tú sun legá, ki we kyá kahte
hain; bá'd us ke tere háthon men
quíwat áwegí, aur tú us lashkar pás
utar sakegá. Chunánci wuh apne
jawan Fúráh ko sáth lekar un sipáhiyon
ke pás, jo paráo ke kanáre par the,

12 Aur Midyání, aur 'Amáliqí, aur
ahl i mashriq, wádí ke bích kasrat se

tiqqíon kí mánind pare the; aur un
ke únt samundar ke kanáre kí ret kí
mánind be-shumár the.

13 Aur jab Jida'ún pahunchá, to
dekho, ki wahán ek shakhs thá, jo ap-
ná khwáb apne sáthi se bayán kartá
thá, aur us ne kahá, ki Dekh, main ne
ek khwáb dekhá hai, ki jau kí rotí ká
ek girda Midyání lashkar men girtá
húá áyá, aur ek khaimen par lag gayá,
aur us khaimen ko aisá mára kí wuh
gir gayá, aur ultá diyá, aisa kí wuh
khaima farsh ho gayá.

14 Tab us ke sáthi ne jawáb diyá,
aur kahá, ki yih Yú'as ke beté Jida'ún
Isráelí mard kí talwár ke siwá aur
kuchh nahín. Khudá ne Midyán aur
sará lashkar us ke qabze men kar diyá.

15 ¶ Aur aisá húá, kí jis waqt
Jida'ún ne yih khwáb aur us kí ta'bír
suní, tab sijda kiyá, aur Isráelí lashkar
ko phir áyá, aur bolá, Utho, kí KHU-
DÁWAND ne Midyání lashkar ko tum-
háre qabze men kar diyá.

16 Tab us ne un tín sau ádmíon ke
tín gol kiye, aur har ek ke háth men
ek narsingá aur us ke sáth ek khálí
ghará diyá, aur har ek ghare ke andar
mash'al rakhá.

17 Aur us ne unhen kahá, kí Mujhe
dekhte bhálte raho; aur tum waise hí
kám karo; aur khabardár, jab main
paráo ke kanáre já pahunchún, to jo
kuchh main karún, so tum bhí kijiyo.

18 Jab main, aur we sab jo mere
sáth hain, narsingá phúnken, to tum
sab bhí paráo kí har ek taraf narsingá
phúnkiyo, aur lalkáriyo, kí Yahowáh
kí aur Jida'ún kí talwár!

19 ¶ Pas Jida'ún aur we sau shakhs,
jo us ke sáth the, paráo ke kanáre par,
darmiyání pahre ke shurú men, áe;
us hí waqt pahron kí tabdilí húí thí:
tab unhon ne narsinge phúnke, aur un
gharon ko jo un ke háthon men the
torá.

20 Aur un tínon golon ne narsinge
phúnke aur ghare toṛe, aur mash'alon

ko apne báen háthon men liyá, aur narsingon ko apne dahine háthon men phúnkue ke liye, aur chillá uthe, ki Yahowáh kí aur Jida'ún kí talwár!

21 Aur un men se har ek shakhs apni jagah par lashkar kí har ek taraf khará thá: tab sárá lashkar daurá aur chillátá húa bhág niklá.

22 Aur un tin sau ne narsinge phúnke, aur KHUDÁWAND ne sáre lashkar men har ek kí talwár us ke sáthi par chawái, aur we Bait-Sittah ko, Sarírat ke pás, aur Abil-Mahúláh kí taraf, jo Tabbát pás hai, bhág gaye.

23 Tab Isráéli log, Naftáli, aur A'shar, aur Munassí ke, jam'a hoke nikle, aur Midyánon ká pichhá kiya.

24 ¶ Aur Jida'ún ne tamám koh i Isráim men qásid bheje, aur kahá, ki Midyánon kí mukhálafat men utro, aur un ke áne se áge pánon par Bait i Bárah tak, aur Yardan par, qábiz ho áo. Tab sáre Isráimí jam'a hoke pánon par Bait i Bárah tak aur Yardan par qábiz hue.

25 Aur unhon ne Midyán ke do sardáron 'Oreb aur Ziab ko pakrá; aur 'Oreb ko 'Oreb kí chatán par, aur Ziab ko Ziab ke kolhú pás qatl kiya; aur Midyán ko ragedá; aur 'Oreb aur Ziab ke sir Yardan ke pár Jida'ún pás láe.

VIII BA'B.

AUR Isráim ke logon ne use kahá, ki Yih kyá bát hai jo tú ne ham se kí, ki jab tú Midyánon se larne gayá, to tú ne hamen talab na kiya? Aur we us ke sáth bashiddat jhagre.

2 Us ne unhen kahá, ki Main ne tumháre barábar ab kyá kiya? Kyá Isráim ke chhore hue angúr Abi'azar kí fasl se bihtar nahín?

3 Khudá ne Midyán ke sardár 'Oreb aur Ziab ko tumháre qabze men kar diyá: pas, tumháre barábar kám karne ká mujhe kyá maqdr thá? Jab us ne yih kahá, to un ká gussa jo us par thá dhímá húa.

4 ¶ Aur Jida'ún Yardan pás áya,

aur wuh aur us ke tin sau sáthi ek sáth pár utre, aur agarchi thake mánde the tau bhí ragedte rahe.

5 Tab us ne Sukkát ke logon se kahá, ki In logon ko, jo mere sáth hai, rotí ke girde dijiye; is liye ki ye thak gaye hain, aur main Midyán ke donon bádsháhon Zibah aur Zillman'a ká pichhá kiye játa hún.

6 ¶ So Sukkát ke sardáron ne kahá, Kyá Zibah aur Zillman'a ke háth ab tere qabze men áe, jo ham tere lashkar ko rotán dewen?

7 Jida'ún bolá, ki Jis waqt kí KHUDÁWAND Zibah aur Zillman'a ko mere háthon men kar degá, us waqt main tumháre gosht ko babúl aur sadá guláb ke kánton se dáungá.

8 ¶ Aur wuh wahán se Fanúel ko gayá, aur wahán ke logon se isi tarah mángá: so Fanúel ke logon ne bhí use jawáb diyá jis tarah Sukkátion ne use jawáb diyá thá.

9 So us ne Fanúel ke báhshindon ko bhí kahá, ki Jab main salámat phir-úngá, to is burj ko dhá dúngá.

10 ¶ Ab Zibah aur Zillman'a apne lashkar samet, kí pandrah hazár ke qarib the, kí faqat itne sharqi lashkar men se bach rahe the, Qarqúr men the: kyunki ek lákh bis hazár ádmí talwariye máre pare the.

11 ¶ Tab Jida'ún un kí taraf, jo Nubah aur Yugbiháh kí púrab ko khaimon men rahte the, gayá, aur us lashkar ko mára; ki wuh lashkar gáfil thá.

12 So jab kí Zibah aur Zillman'a bháge, to us ne unhen ragedá, aur un Midyán bádsháhon Zibah aur Zillman'a ko pakrá, aur sáre lashkar ko paresán kiya.

13 ¶ Aur Yús ká betá Jida'ún, peshtar us se kí áftáb tulú kare, jang-gáh se phirá.

14 Aur Sukkátion men se ek jawán ko pakrá, aur us se pichh páchh kí: so us ne use satthattar shakhsan ká

patá batláyá; yih sab Sukkát ke sardár aur buzurg the.

15 Tab wuh Sukkátion pás áyá, aur kahá, Dekho, ki Zibah aur Zillman'a, jin ki bábat tum ne mujhe ta'nazani ká, aur mujhe kahá thá, ki Kyá Zibah aur Zillman'a ke háth tere qabze men áe, ki ham tere jawánon ko, jo thak gaye hain, rotían den?

16 Tab us ne shahr ke buzurgon ko pakrá, aur babúl aur sadá guláb ke kánte liye, aur Sukkátion ko un kántion se samjháyá.

17 Aur Fanúel ká burj dhá diyá, aur shahrwálon ko qatl kiyá.

18 ¶ Phir us ne Zibah aur Zillman'a ko kahá, ki We log, jinhen tum ne Tabúr men mará, kaise the? We bole, Aise the, ki jaisá tú hai; aur har ek kí un men aisi súrat thi jaise sháhzáde kí.

19 Tab us ne kahá, ki We mere bhái, meri má ke bete the: so KHUDÁWAND i haiy kí gasam hai, ki agar tum unhen jítá chhorté, to main bhí tumhen na mártá.

20 Phir us ne apne bare bete Yatar ko hukm kiyá, ki Uth, unhen qatl kar. Par us jawán ne apni talvár na ainchí, kyúnki wuh dartá thá, aur hanoz nau-jawán thá.

21 Tab Zibah aur Zillman'a ne kahá, ki Tú áp uth, aur ham par hamla kar; kyúnki jaisá ki mard hai, taisá us ká zor hai. So Jida'un ne uthke Zibah aur Zillman'a ko qatl kiyá, aur wuh zewar, jo un ke únton kí gardanon men the, le liye.

22 ¶ Tab bani Isráel ne Jida'un ko kahá, ki Tú ham par hukúmat kar, tú, aur terá betá, aur terá potá bhí; kyúnki tú ne hamen Midyán ke háth se chhuráyá.

23 Tab Jida'un ne unhen kahá, ki Na main tum par hukúmat karúngá, aur na merá betá tum par hukúmat karégá, balki KHUDÁWAND hi tum par hukúmat karégá.

24 ¶ Aur Jida'un ne unhen kahá, ki Main tum se ek suwál kartá hún, aur wuh yih hai, ki har ek shakhs tum men se apni lút ke karanphúl mujhe de. Ki un ke karanphúl sone ke hain, is liye kí we Isná'eli the.

25 Unhon ne jawáb diyá, ki Ham bári khushí se denge. Pas unhon ne ek chádár bichháí, aur har ek ne apni lút ke mál se karanphúl us par dál diye.

26 So we sone ke karanphúl, jo us ne mánge, wazn men ek hazár sát sau misqál the; siwá zewar, aur tauq, aur argawáni poshák ke, jo Midyáni bád-sháh pahinte the, aur siwá zanjíron ke, jo un ke únton kí gardanon men thin.

27 So Jida'un ne un se ek 'afúd banáyá, aur use apne shahr 'Ufráh men rakhá; aur wahán sáre Isráel us kí pairaui men zinákár ho gaye. Aur wuh Jida'un aur us ke gharáne ke liye phandá húa.

28 ¶ Yún hi Midyáni bani Isráel ke áge aise maglúb hue, ki phir sir na uthá saken. Aur Jida'un ke dinon men chális baras tak mamlukat men aunn rahá.

29 ¶ Aur Yúás ká betá Yarubba'al apne ghar jáke wahán rahá.

30 Aur Jida'un ke sattu beté the, jo us kí sulb se paidá hue the; kyúnki us kí jorúán bahut sí thin.

31 Aur us kí ek haram bhí, jo Sikm men thi, us se ek betá janí; so us ne us ká nám Abimalik rakhá.

32 ¶ Aur Yúás ká betá Jida'un niháyat búrhá hoke mar gayá, aur apne báp Yúás kí qabr men, Abi'azríon ke 'Ufráh ke darmiyán, madfún húa.

33 Aur aisé húa, kí Jida'un ko marne ke ba'd, us hí waqt bani Isráel phir gaye, aur Ba'alim kí pairaui karke zinákár hue, aur Ba'al-Barit ko apná ma'búd banáyá.

34 Aur bani Isráel ne KHUDÁWAND apne Khudá ko, jis ne unhen har ek

taraf se un ke dushmanon ke háth se rihái dí thí, yád na kiyá:

35 Aur na unhon ne Yarubba'al Jida'un ke ghar ká, un sab nekion ke 'iwaz, jo us ne bapí Isráel se kí thín, íhsán kiyá.

IX PAB.

TAB Yarubba'al ká betá Abimalik Síkm men apne māmúon ke pás gayá, aur un se aur apní sárí nanihál se kahá, ki

2 Síkm ke sáre logon ko kahíyo, Kyá tumháre liye yih bhalá hai, ki sattar ádmí, jo sab Yarubba'al ke bete hai, tum par saltanat karen, yá yih ki ek hí fuqat hukúmat kare? Aur yih bhí yád rakho, ki main tumhári haddí aur tumhárá gosht hún.

3 Aur us ke māmúon ne us kí bábat Síkm ke sab logon ke kánon men yih sab báten kahín: aur un ke dil Abimalik kí pairaui par máil hue; kyúnki we bole, ki Yih hamára bhái hai.

4 Aur unhon ne Ba'al-Barít ke ghar men se sattar misqál chándí leke use dí; so Abimalik ne use kharch karke bánke aur bad-ma'ásh logon ko naukar rakhá, aur we us ke pairau hue.

5 Aur wuh 'Ufráh men apne báp ke ghar gayá, aur us ne Yarubba'al ke beton ko, jo us ke bhái the, jo sattar shakhs the, ek hí patthar par qatl kiyá; magar Yarubba'al ká chhotá betá Yútám bach rahá, is liye kí us ne ap ko chhipáyá thá.

6 Tab Síkm ke sáre log, aur sab ahl i Mílo jam'á hue, aur gaye, aur us balút ke sutún ke ás pás, jo Síkm men thá, pahunchke Abimalik ko bádsháh kiyá.

7 ¶ Jab is kí khabar Yútám ko hui, wuh gayá, aur Jarízím ke pahár kí chonti par charhke khará hui, aur chilláyá, aur pukará, aur unhon kabá, kí Ai Síkm ke logo, meri sune, tá kí Khudá tumhári sune.

8 Kisi waqt darakht gaye, tá kí

kisi ko mas, h karke apne par bádsháh muqarrar karen. So unhon ne jáke zaitún ke darakht ko kahá, kí Tú hamára bádsháh ho.

9 Tab zaitún ke darakht ne un se kahá, Kyá main apní chiknáhat ko, jis ke wasile Khudá aur insán kí ta'zím karte hai, chhor dún, aur jáke darakhton par hukmrán hún?

10 Tab darakhton ne anjir ke darakht ko kahá, kí Tú á, aur hamára sultán ho.

11 Par anjir ne unhen kahá, Kyá main apní míthái aur suthrá mewa chhorún, aur jáke darakhton par hukmrán hún?

12 Tab darakhton ne ták ko kahá, kí Chal, tú hamára bádsháh ho.

13 So ták ne unhen kahá, kí Kyá main apní mai ko, jis se Khudá aur insán khush hote hai, chhorún, aur jáke darakhton par hukmrán hún?

14 Tab un sab darakhton ne úntkatáre se kahá, kí Chal, tú hí hamára bádsháh ho.

15 Úntkatáre ne darakhton se kahá, Agar tum sach much mujhe apná bádsháh mas, h karke banáo, to áo, mere sáya men panáh lo; aur agar nahín, to úntkatáre se ek ág niklegí, aur Iubnán ke saron ko jalá degí.

16 So ab agar yih rástí aur sadáqat se kiyá hai, jo tum ne Abimalik ko apná bádsháh thahráyá, aur agar tum ne Yarubba'al se aur us ke gharáne se achchhá sulúk kiyá, aur agar use us íhsán ke muwáfíq, jo us ke háthon ne kiyá, yih jazá dí;

17 (Kyúnki merá báp tumhári khátir laráían lará, aur apní ján par bahut khelá, aur tumben Mídyán ke háthon se chhuráyá:

18 Aur tum ne áj mere báp ke gharáne par balwá kiyá, aur us ke sattar bete ek patthar par qatl kíye; aur us kí laundi ke bete Abimalik ko Síkm ke logon ká bádsháh kiyá, is liye kí wuh tumhárá bhái hai;)

19 So agar tum ne sachái se aur wafádári se Yarubba'al aur us ke ghar ke sáth áj ke din yih sulúlk kiyá hai, to tum Abimalik se ḵhush raho, aur wuh tum se ḵhush rahie;

20 Aur agar nahín, to Abimalik se ek ág nikle, aur Sikm ke logon ko, aur ahl i Millo ko, jalá de; aur Sikm ke log aur ahl i Millo kí taraf se bhí ek ág nikle, aur Abimalik ko khá jáwe.

21 Aur Yútám udhar se daurá aur bhágá, aur Bbar ko gayá, aur apne bhái Abimalik ke ḵhauf se wahín rahá.

22 ¶ Jab Abimalik ne baní Isráel men tñ baras tak saltanat kí thí,

23 Tab Ḳhudá ne Abimalik aur Sikm ke logon ke darmiyán ek bad rúh ko bhejá, aur ahl i Sikm ne Abimalik se dagábázi shurú kí:

24 Tá ki wuh be-rahmí, jo Yarubba'al ke sattar beton ke sáth kí thí, áwe, aur un ká ḵhúin un ke bhái Abimalik ke sir par, jis ne unhen qatl kiyá, aur Sikm ke logon ke sir par, jinhon ne us ke bháiton ke qatl men us kí madad kí, rakhá jáwe.

25 Tab Sikm ke logon ne paháron kí chontion par us ke liye jásus bitháe, kí kamín men baithen; aur unhon ne un ko, jo us ráh men á nikle, lútá; aur Abimalik ko ḵhabar húi.

26 Tab Ja'al bin 'Abad apne bháiton samet áyá, aur Sikm kí taraf chalá, aur ahl i Sikm ne us ká i'atimád kiyá.

27 So we kheton men nikle, aur un ke tákistánon ká phal torá, aur angúron ko nichorá, aur ḵhushí kí, aur apne butḵháne men ghuse, aur kháyá aur piyá, aur Abimalik par la'nat kí.

28 Tab Ja'al bin 'Abad ne kahá, Abimalik kaun hai, aur Sikm kyá hai, kí ham us kí ḵhidmatguzári karen? Kyá wuh Yarubba'al ká betá nahín? aur kyá Zabúl us ká mansabdár nahín? Tum Sikm ke báp Hamúr ke logon

kí ḵhidmatguzári karo: ham us kí ḵhidmatguzári kyún karen?

29 Ai kásh kí jamá'at mere qábú men hotí, to main Abimalik ko kanáre kar detá! Aur us ne Abimalik se muḵhátib hoke kahá, kí Tú apne lashkar ko barhá, aur nikal á.

30 ¶ Jab Zabúl ne, jo shahr ká hákim thá, Ja'al bin 'Abad kí ye báten sunín, to us ká gussa bharká.

31 Aur us ne ḵhufyatan Abimalik pás qásid rawána kiye, aur kahlá bhejá, kí Dekh, Ja'al bin 'Abad apne bháiton samet Sikm men áyá; aur dekh, kí we terí muḵhālafat men shahr ko mazbút karte hai.

32 Pas, tú apne logon samet rát ko uth, aur maidán ke bích ghát men baith;

33 Aur subh ko, jyúnhin áftáb tulú' kare, sawere uthkar shahr par hamla kar; aur dekh, jab kí wuh apne logon ke sáth terá sámhná karne ko nikle, to jo kuchh tere háth se ho sake tú un se kar.

34 ¶ So Abimalik apne sab logon samet rát hí ko uthá, aur chár gol karke Sikm ke muqábil ghát men baithá.

35 Aur Ja'al bin 'Abad báhar niklá, aur shahr ke phátak ko ástáne par khará rahá. Tab Abimalik apne logon samet kamín-gáh se niklá.

36 Aur jab Ja'al ne fauj ko dekhá, to us ne Zabúl se kahá, kí Paháron kí chontion par se log utarte hai. Zabúl ne use kahá, kí Ye paháron ke chhánw hai, jo tujhe ádmion ke áise nazar áte.

37 Tab Ja'al ne phir kahá, aur yún bolá, kí Dekh, maidán ke bíchon bích se log úpar se chale áte hai, aur ek gol Ma'onanim ke dasht kí taraf se áta hai.

38 Tab Zabúl ne use-kahá, Ab terá wuh munh kahan hai, jis se tú ne kahá, kí Abimalik kaun hai, kí ham us kí ḵhidmatguzári karen? Kyá yih wuhí jamá'at nahín, jise tú ne

zalil samjhá? So ab báhar jáiye, aur un se laráí kijiye.

39 Tab Ja'al Sikm ke logon ke sámhne báhar niklá, aur Abimalik se lará.

40 Aur Abimalik ne use ragedá, aur wuh us ke sámhne se bhág niklá; aur ráh men shahr ke phátaak tak bahutere máre gaye, aur bahutere vakhmí hús.

41 Aur Abimalik ne Arúmah men búdobásh kí: aur Zabúl ne Ja'al ko, aur us ke bháíon ko, kharíj kar diyá, tá ki Sikm men na rahen.

42 Aur dúse din subh ko aisá húá, ki logon ne nikalke maidán ko pakrá; aur Abimalik ko khabar húi.

43 So Abimalik ne log liye, aur unhen tín gol kiyá, aur maidán ke bích ghát men baithá, aur muntazir rahá, aur dekho, ki log shahr se nikal áe; tab wuh un ká sámhná karne ko uthá, aur unhen már liyá.

44 Aur Abimalik us gol samet, jo us ke sáth thá, áge lapká, aur shahr ke phátaak ki ráh-guzar par áke khará húá; aur do gol, jo maidán men the, un logon par á pare, aur unhen kát dálá.

45 Aur Abimalik us din shám tak shahr se lartá rahá, aur shahr ko le liyá, aur shahr ke logon ko qatl kiyá, aur shahr ko dháke khák i siyáh kar diyá, aur us par namak bithráyá.

46 ¶ Aur jab Sikm ke burj ke sab logon ne yih suná, to we Barít Ma'búd ke mandir ke garh men panáh ke liye já ghuse.

47 Aur Abimalik ko yih khabar húi, ki Sikm ke burj ke sab log ikat-the hús hain:

48 Tab Abimalik apní fauj samet Zalmún ke pahár par charhá; aur Abimalik ne kulhárá apne háth men liyá, aur darakhton men se ek darakht kí dáli káti, aur use utháke apne kándhe par dhará, aur apne sáthwálo logon ko kahá, Jo kuchh tum ne mujhe

karte dekná, tum bhí jald waisá hí karo.

49 Tab un sab logon men se har ek ne ek dáli kát lí, aur Abimalik ke pichhe ho liye, aur unhen burj par dálke un men ág lagá di. Chunánchi Sikm ke burj men jitne log the, jal mare; sab mard aur 'auraten, qarib ek hazár ke the.

50 ¶ Phir Abimalik Taibiz men áyá, aur Taibiz ko muqábil khaime kharé kiye, aur use le liyá.

51 Lekin wahán shahr ke andar ek bará muhkam qil'a thá; so sáre mard, aur 'auraten, aur shahr ke sáre báshinde bhágke us men já ghuse, aur darwáza band kar liyá, aur qil'a kí chhat par charh gaye.

52 Tab Abimalik qil'a par áyá, aur us se lará, aur qil'a ke darwáze se, yih iráda karke kí use jalá de, nazdik húá.

53 Tab kisi 'aurat ne chakkí ke pát ká ek tukrá Abimalik ke sir par dál diyá, aur us kí khoprí ko tor dálá.

54 Tab Abimalik ne fauran ek jawán ko, jo us ká siláhbardár thá, buláyá, aur use kahá, ki Apní talwár khínch aur mujhe már, tá ki mere haqq men yih na kahen, ki Ek 'aurat ne use mará. Aur us jawán ne use bhonk di; so wuh mar gayá.

55 Jab Isráelíon ne dekhá, ki Abimalik tamám húá, to har ek apne mákán ko rawána húá.

56 ¶ Is tarah se Khudá ne Abimalik kí us sharárat ko, jo us ne apne sattar bháíon ko márke apne báp se kí thí, us par pherá:

57 Aur Sikm ke logon kí sárí badi Khudá ne un ke siron par dáli; aur wuh la'nát, jo Yarubba'al ke beşe Yúdám ne un par kí thí, un par á pari.

X BAT.

A UR Abimalik ke ba'd Tol'a bin Fúah bin Dúdí, jo Ishakár ke khándán men se thá, baní Isráel kí himáyat karne ko uthá, wuh Isráíun

ke pahár ke darmiyán Samír men rahtá thá.

2 Us ne teís baras baní Isráel par hukúmat kí, aur mar gayá, aur Samír men gárá gayá.

3 ¶ Ba'd us ke Jili'ádí Yáir uṭhá, aur us ne baní Isráel par báís baras aukúmat kí.

4 Us ke tís beté the, jo tís gadhí ke bachheron par charhá karte the, aur in ke tís shahr the, jin ke nám áj ke din tak Yáir-bastían hain, Jili'ád kí zamin men.

5 Aur Yáir mar gayá, aur Qámún men gárá gayá.

6 ¶ Tab baní Isráel KHUDÁWAND ke huzúr phir badí karne lage, aur unhon ne Ba'alím, aur 'Istárát, aur Arám ke ma'búdon, aur Saidá ke ma'búdon, aur Moáb ke ma'búdon, aur baní 'Ammún ke ma'búdon, aur Filistíon ke ma'búdon kí parastish kí, aur KHUDÁWAND ko chhor diyá, aur us kí bandagí na kí.

7 Tab KHUDÁWAND ká qahr Isráel par bharká, aur us ne unhon Filistíon ke háth men, aur baní 'Ammún ke háth men, bech dálá.

8 Aur unhon ne usí sál men baní Isráel ko, balki athárah baras sab baní Isráel ko, jo Yárdan ke pár 'Ammúníon kí zamin men aur Jili'ád men the, bashiddat dukh diyá, aur niháyat tang kiyá.

9 Aur baní 'Ammún ne Yárdan pár hoke Yahúdáh aur Binyamín aur Ifráím ke khándán se jang kí, yahán tak kí Isráel bahut tang áe.

10 ¶ Tab baní Isráel ne KHUDÁWAND se faryád kí, aur kahá, kí Ilam ne terá gunáh kiyá, kí apne KHUDÁ ko chhorá, aur Ba'alím kí parastish kí.

11 Aur KHUDÁWAND ne baní Isráel ko farmáyá, Kyá aisá nahín, kí main ne tumhen Misríon ke, aur Amúríon ke, aur baní 'Ammún ke, aur Filistíon ke háth se riháí dí?

12 Aur Saidámíon, aur Amáliqíon,

aur Má'úníon ne bhí tum ko tang kiyá, aur tum ne mujh ko pukará, so main ne tumhen un ke háthon se bhí chhuráyá.

13 Báwuṭúd us sab ke tum ne mujhe tark kiyá, aur ajnabí ma'búdon kí parastish kí: so ab main tumhen riháí nahín dene ká.

14 Tum jáo, aur un ma'búdon se, jinhen tum ne íkhtiyár kiyá hai, faryád karo; kí we hí tumháre dukhon ke waqt tum ko chhuráwen.

15 ¶ Phir baní Isráel ne KHUDÁWAND se kahá, kí Ham ne to gunáh kiyá: so tú us sab ke muwáfíq, jo tere nazdík achchhá hai, ham se kar; saqat áj hí hamen riháí díjiye.

16 Aur unhon ne ajnabí ma'búdon ko apne darmiyán se dúr kiyá, aur KHUDÁWAND kí bandagí kí; tab us ká jí Isráel kí paresháńí se gamgín huá.

17 Us waqt baní 'Ammún jam'a hué, aur Jili'ád men khaine khare kiye. Aur baní Isráel bhí faráham hué, aur Misfáh men khaimazan hué.

18 Tab Jili'ád ke logon aur amíron ne ápas men kahá, Wuh kaun shakhs hai, jo pahle baní 'Ammún se laṛná shurú' kare? kí wuhí Jili'ád ke sab báshindon ká sardár hogá.

XI BAB.

AUR Jili'ád men Iftáh nám ek shakhs bará bahádúr thá: yih ek qahba ke pet se paidá huá thá, aur Iftáh ká báp Jili'ád thá.

2 Aur Jili'ád kí jorú us se beté janí; aur us 'aurat ke beté bare hué, tab unhon ne Iftáh ko khárij kar diyá, aur use kahá, kí Ilamáre báp ke ghar men terá hissa nahín, is liye kí tú ajnabí 'aurat ke pet se hai.

3 Tab Iftáh apne bháíon ke pás se bhágá, aur Túb kí zamin men já rahá: aur us ke pás bánke log jam'a hué, aur we us ke sáth áyá jáyá karte the.

4 ¶ Aur aisá huá, kí ek muddat ke ba'd baní 'Ammún baní Isráel se laṛe.

5 Aur yún huá, kí tab baní 'Ammún

mún baní Isráel se laṛne lage, to Jili'ádi buzurg nikle, ki Iftáh ko Túb ki zamin se le áwen :

6 So unhoṇ ne Iftáh ko kahá, ki A', aur hamará sardár ho, tá ki ham baní 'Ammún se laṛen.

7 Aur Iftáh ne Jili'ádi buzurgon se kahá, Kyá tum ne mujh se 'adawat nahín kí, aur mujhe mere báp ke ghar se nikál nahín diyá? So ab jo tum tangí men pare, to mujh pás kyún áe?

8 Aur Jili'ádi buzurgon ne Iftáh ko kahá, ki Ab ham is liye tere pás phir áe, ki tú hamará sáth dewe, aur baní 'Ammún se jang kare, aur hamará aur Jili'ád ke sáre báshindon ká sardár ho.

9 Aur Iftáh ne Jili'ádi buzurgon se kahá, ki Agar tum mujhe apne yahán phir le chalo, ki main baní 'Ammún se laṛún, aur agar KHUDÁWAND un ko mere áge maglúb kar de, to kyá main tumbará sardár hoúngá?

10 Jili'ádi buzurgon ne Iftáh ko jawáb diyá, ki KHUDÁWAND hamáre darmiyan sunnewálá howe, basharte ki tere kahne ke mutábíq ham 'amal na karen.

11 Tab Iftáh Jili'ádi buzurgon ke sáth rawána húa, aur logon ne use apná sardár aur hákim muqarrar kiyá: aur Iftáh ne Misfáh men KHUDÁWAND ke áge apní sab báten kahín.

12 ¶ Aur Iftáh ne baní 'Ammún ke bádsháh pás elchí bheje, aur kahá, Tujhe mujh se kyá hai, jo tú mujh par merí sarzamin men laṛne ko chaṛh áyá hai?

13 Aur baní 'Ammún ke bádsháh ne Iftáh ke elchion ko jawáb diyá, Is liye ki jab baní Isráel Misr se nikal áe the, to unhoṇ ne merá mulk, Arnún se leke Yabúq tak aur Yardan tak, le liyá thá. So ab tú wuh sarzamin salámatí se mujhe pher de.

14 Tab Iftáh ne un elchion ko baní 'Ammún ke bádsháh pás plír bhejá;

15 Aur use kahá, Iftáh yih kahtá hai, ki Isráel ne Moáb kí sarzamin

aur baní 'Ammún ká mulk nahín liyá;

16 Kyúnki Isráelí jab Misr se nikal áe the, aur daryá e Qulzum tak bayá-bán men chale, aur Qádis men áe;

17 Tab Isráelion ne Adúm ke bádsháh ko payám bhejá, ki Ham ko apní sarhadd se guzarne de: lekin Adúm ká bádsháh un ká shanawá na húa. Aur isí tarah unhoṇ ne Moáb ke bádsháh ko kahlá bhejá, aur us ne bhí na máná: chunánchi Isráelí Qádis men maqám kar rahe;

18 Tab we bayábán men hoke rawána húe, aur Adúm kí sarzamin aur Moáb ke mulk ke gird pherá kiyá, aur Moáb kí sarzamin kí púrab taraf se áe, aur Arnún ke us pár khaime khare kiye; par Moáb kí sarhadd men dákhil na húe, is liye ki Moáb ká siwána Arnún hai.

19 Tab Isráel ne Amúríon ke bádsháh Saihún ke pás, jo Hasbún ká bádsháh thá, elchí bheje; aur Isráel ne us se kahá, ki Ham ko rukhsat dijiye, ki ham tumbári sarzamin se hoke apne maqám ko chale jáen.

20 Par Saihún ne Isráel parí 'atibár na kiyá, ki unhoṇ apní sarhadd se guzarne dewe; balki Saihún ne apne sab log jam'a kiye, aur Yahas men khaimazan húa, aur Isráel se laṛá.

21 Aur KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ne Saihún ko, us ke sáre lashkar samet, Isráel ke qabze men kar diyá, aur unhoṇ ne unhoṇ már liyá. Isí tarah Isráelí us mulk ke báshinde Amúríon kí sárí zamin ko wáris ho gaye.

22 Aur we Arnún se leke Yabúq tak, aur bayábán se Yardan tak, Amúríon kí sárí sarhaddon par qábiz húe.

23 So ab jo KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ne Amúríon ko apní qaum Isráel ke áge mías se khárij kiyá, kyá tú us ká wáris hogá?

24 Jo terá ma'búd Kamús tujhe

míráś meṇ detá hai, kyá tú use míráś meṇ nahīn letá? Pas, ham bhī un sab ko, jinheṇ KHUDÁWAND hamará KHUDÁ hamáre sámhne se khárij kar dewe, ham un ke wáris hongē.

25 Aur ab kyá tú Moáb ke bádsháh Balaq se, jo Safúr ká betá thá, kuchh bihtar hai? Kyá us ne baní Isráel se kadhí jhagrá kiyá, yá kyá us ne kadhí un ká sámhna kiyá?

26 Jis waqt kí baní Isráel Hasbún meṇ aur us ke shahron meṇ, aur 'Ará'ir aur us ke shahron meṇ, aur un sab shahron meṇ, jo Arnún ke donon kanaron par haiṅ, tīn sau baras rahá kiye; us waqt tum ne unheṇ kyúṅna chhuráyá?

27 Garaz main ne terí badí nahīn kí, balki tú mujh se badí kartá hai, kí mere sáth larne átá hai. Pas, KHUDÁWAND hí, jo Muusif hai, baní Isráel aur baní 'Ammún ke darmiyán áj ke din insáf kare.

28 Lekin baní 'Ammún ke bádsháh ne un báton ko, jo Istáh ne use kahlá bhejīṅ, na suná.

29 'Tab KHUDÁWAND kí Rúh Istáh par áí, aur wuh Jili'ád aur Mu-nassi se guzarke Misfáh ko, jo Jili'ád meṇ hai, pahunchá, aur Jili'ád ke Misfáh se baní 'Ammún kí taraf kḥurúj kiyá.

30 Aur Istáh ne KHUDÁWAND kí mannat máni, aur kahá, kí Agar tú yaqīnán baní 'Ammún ko mere háth meṇ kar de,

31 To aisá hogá, kí main jab baní 'Ammún kí taraf se salámatí ke sáth phirúngá, to jo koí mere ghar ke darwáze se pahle mere istiqbál ko níklegá, wuh KHUDÁWAND ká hogá, aur main us ko sokhtaní qurbání guz-ráúngá.

32 'Tab Istáh baní 'Ammún kí taraf pár utrá, tá kí un se larái kare: aur KHUDÁWAND ne un ko us ke háth-on meṇ kar diyá.

33 Aur us ne 'Ará'ir se leke Minyat

ke madkhal tak, jo bís shahr haiṅ, aur Abil-Karámim tak, niháyat bará qitál kiyá. Us tarah baní 'Ammún baní Isráel se maglúb hue.

34 ' Aur Istáh Misfáh ko apne ghar áyá, aur dekho, us kí betí table bajáti aur náchtí hui us ke istiqbál ke liye níklí: aur wuh íklautí farzand thí; us ke síwá us ke koí betí betá na thá.

35 Aur aisá hui, kí jab us ne use dekhá, to us ne apne kapre pháro, aur bolá, Ilác, háe, merí betí; tú ne mujh ko niháyat zalil kiyá hai, balki tú un meṇ se hai, jo mujhe dukh dete haiṅ; kyúṅki main ne KHUDÁWAND ko zubán dí hai, aur tál nahīn saktá.

36 Us ne us ko kahá, Ai mere báp, agar tú ne KHUDÁWAND ko zubán dí hai, to jo kuchh tere munh se níklá so mujh se kar; is liye kí KHUDÁWAND ne tere dushmanon baní 'Ammún se terá intiqám liyá.

37 Phir us ne apne báp ko kahá, Mere liye itná kar, kí do mahīnon kí muhlat mujh ko de, tá kí kohistán meṇ phirún, aur main apní sáthwálion ke sáth apne kunwáran par roún.

38 Wuh bolá, Já. Aur us ne use do mahīne kí rukhsat dí; aur wuh apní sáthwálion ko leke gayí, aur kohistán meṇ apne kunwáran par roi.

39 Aur aisá hui, kí do mahīnon ke ba'd wuh apne báp pás phir áí, aur us ne us ke haqīq meṇ us mannat ko, jo us ne mání thí, adá kiyá: so us ne kíś mard ko na jáná. Chunáñchí baní Isráel meṇ yih dastúr hui,

40 Kí sál ba sál Isráel kí betían játi thín, kí har baras meṇ chár din tak Istáh Jili'ádi kí betí kí sanákḥwání karen.

XII BA'B.

US waqt Ifráim ke log jam'a hoke uttar atráf meṇ gaye, aur Istáh se kahá, Tú jo baní 'Ammún se jang karne ko pár utrá, to kyúṅ hamen talab na kiyá, kí ham tere sáth chalte?

So ab ham tere ghar ko tujh samet jalá denge.

2 Istáh ne unhen jawáb diyá, ki Merá aur mere logon ká bará jhagrá baní 'Ammún ke sáth ho rahá, aur jab main ne tumhen buláýá, to tum ne un ke háth se mujhe riháí na dí.

3 Aur jab main ne yih dekhá, ki tumhári taraf se riháí nahín hotí, to main ne apní ján hathelí par rakhí, aur pár utarke baní 'Ammún ká sámh-ná kiyá, aur KHUDÁWAND ne unhen mere háth men kar diyá: so tum áj ke din kis liye mujh pás áe ki mujh se laro?

4 Tab Istáh ne sáre Jili'ádíon ko jam'a karko Ifráimíon se laráí kí, aur Jili'ádíon ne Ifráimíon ko már liyá; kyúuki we kahte the, ki Tum Jili'ádí Ifráim ke bhagore ho, jo Ifráimíon aur Munassíon ko darmiyán rahte ho.

5 Aur Jili'ádíon ne Yardan ke pá-yábon ko, jo Ifráimíon ke sámhne the, apne qabze men kiyá. Aur aisá húa, ki jo Ifráimí bhágá húa áyá, wuh bolá, ki Mujhe pár jáne de. Aur Jili'ádíon ne use kahá, ki Kyá tú Ifráimí hai? Agar wuh bolá, Nahín;

6 Tab unhon ne use kahá, Kah to, Shibulat; Wuh bolá, Sibulat; is liye ki wuh sahíh na bol saktá thá. Tab unhon ne use pakrá, aur Yardan ke páyábon par qatl kiyá: chunánci us waqt wahán bayális hazár Ifráimí qatl kiye gaye.

7 Aur Istáh ne chha baras tak baní Isráel men hukúmat kí: ba'd us ke mar gayá, aur Jili'ád ke shahron se ek shahr men gárá gayá.

8 ¶ Ba'd us ke Ibsán Baitlahamí baní Isráel ká hákim húa.

9 Us ke tis bethe the, aur tis betíán: so tis betíán us ne báhar byáh dí, aur báhar se apne beton ko liye tis betíán le áyá. Wuh sáť baras tak Isráelíon ká hákim rahá.

10 So Ibsán mar gayá, aur Baitlaham men gárá gayá.

11 ¶ Aur us ke ba'd Zabulúní Ailún Isráelíon ká hákim húa; aur us ne das baras Isráel par hukúmat kí.

12 Aur Zabulúní Ailún mar gayá, aur Aiyá'lún men Zabulún ki sarzamín men dafan kiyá gayá.

13 ¶ Us ke ba'd Hílel Fir'átúní ká betá 'Abdún hákim húa.

14 Aur us ke chális bete the, aur tis pote, jo sattu gadhí ke bachheron par charhá karte the. A'ťh baras us ne Isráel par hukúmat kí.

15 Aur Hílel Fir'átúní ká betá 'Abdún mar gayá, aur 'Amáliq ke kohistán men sarzamín i Ifráim men Fir'átún ke bích gárá gayá.

XIII B'Á.B.

PHILR baní Isráel ne KHUDÁWAND ki nazar men badkárí kí: aur KHUDÁWAND ne unhen chális baras tak Filistíon ke háth men kar diyá.

2 ¶ Aur Dán ke gharáne men Zur'áh ká ek shakhs thá, jis ká nám Mandáha thá. Us kí jorá bánjh thí, aur koí larká na janí.

3 Aur KHUDÁWAND ká firishta us 'aurat ko díkhá diyá, aur use kahá, ki Dekh, ab tú bánjh hai, aur janti nahín; par tú hámila hogí, aur betá janegí.

4 So ab khabardár rahiyo, aur mai yá nasho kí koí chíz na píjiyo, aur har ek nápak chíz ke kháne se parhez kíjiyo;

5 Kyúuki, dekh, tú hámila hogí, aur betá janegí; us ke sir par kabhí ustura na phiregá; is wáste ki wuh laráká ríhm hí se KHUDÁ ká nazír hogá; aur wuh Isráelíon ko Filistíon ke háth se 'riháí dená shurd' karegá.

6 ¶ Tab us 'aurat ne áke apne shauhar se kahá, ki Ek mard i KHUDÁ mujh pás áyá; us kí súrat KHUDÁ ke firishte kí súrat kí tarah bahut darání thí: par main ne us se nahín púchhá, ki Tú kahán se hai? aur na us ne mujhe apná nám batáyá:

7 Par us ne mujhe kahá, Dekh, té

námila hogí aur betá janegí; so tú ab mai yá koi nasha na píná, aur nápak chíz na kháná; kyúñki wuh larká peṭ hí se, us ke marne ke din tak, Kḥudá ká nazír hogá.

8 ¶ Tab Manúha ne KḤUDÁWAND ke huzúr 'ájizí se du'á kí, aur kahá, Ai mere Málík, aisá kar kí wuh mard í Kḥudá, jise tú ne bhejá thá, ham logon pás phir áwe, aur ham ko sikh-láwe, kí us larke se, jo paidá hone ko hai, ham kyá karen.

9 Aur Kḥudá ne Manúha kí áwáz suní; aur Kḥudá ká frishta us 'aurat pás, jis waqt wuh khet men baithí thí, phir áyá: us waqt us ká shauhar Manúha us ke sáth na thá.

10 So us 'aurat ne phurtí kí, aur daurke apne kḥasam ko jatáyá, aur use kahá, kí Dekh, wuhí mard, jo agle din mujhe dikháí diyá thá, so ab phir mujhe dikháí diyá.

11 Tab Manúha uṭhke apní jorú ke píchhe rawána húa, aur us mard pás áyá, aur use kahá, Kyá tú wuhí mard hai, jis ne is 'aurat se bátén kíñ? Us ne kahá, Main wuhí hún.

12 Tab Manúha ne kahá, Ai kásh kí terí bátén púrí howen! Par wuh larká kis taur ká hogá? aur us ká kám kyá hogá?

13 KḤUDÁWAND ke frishte ne Manúha se kahá, Un sab chízon se, jo main ne kahín, yih 'aurat parhez kare.

14 Wuh aisi koi chíz, jo ták se paidá hotí hai, na kháwe, aur mai yá koi nasha na píe, aur nápak chíz na kháwe; un sab hukmon kí, jo main ne use kiye haiñ, muháfazat kare.

15 ¶ Aur Manúha ne KḤUDÁWAND ke frishte ko kahá, Kí tujhe se ijázat ho, to ham tujh ko rok rakhen, jab tak kí ham tere liye ek bakrí ká bachcha taiyár karen.

16 Tab KḤUDÁWAND ke frishte ne Manúha ko jawáb diyá, Agarchi tú mujhe rok rakhe, tau bhí main teri roṭí nahín kháne ká: par agar tú

soḡhtaní qurbání guzránne cháhá hai, to tujhe lázim hai kí KḤUDÁWAND ke liye guzráne. Kí Manúha na jántá thá, kí wuh KḤUDÁWAND ká frishta hai.

17 Phir Manúha ne KḤUDÁWAND ke frishte ko kahá, Apná nám batá, tá kí jab terá kahá púra ho, to ham terí ta'ríf karen.

18 Aur KḤUDÁWAND ke frishte ne use kahá, Tú kyún merá nám púchhtá hai? merá nám 'Ajib hai.

19 Tab Manúha ne bakrí ká ek bachcha nazr kí qurbání samet leke ek chaṭán par KḤUDÁWAND ke liye unhen guzráná: aur frishte ne 'ájáib kám kiye; aur Manúha aur us kí jorú donon dekh rahe the.

20 Aur aisá húa, kí jab mazbah par se ásmán kí taraf shu'ala uṭhá, to KḤUDÁWAND ká frishta shu'ala ke darmiyán mazbah par se ásmán ko chala gayá. Aur Manúha aur us kí jorú ne us hál ko dekhá, aur aundhe munh zamin par gire.

21 Aur KḤUDÁWAND ká frishta, Manúha aur us kí jorú ko phir dikháí na diyá. Tab Manúha ne jáná, kí wuh KḤUDÁWAND ká frishta thá.

22 Tab Manúha ne apní jorú se kahá, kí Ham ab zarúr mar jáenge, kyúñki ham ne Kḥudá ko dekhá.

23 Us kí jorú ne use kahá, Agar KḤUDÁWAND cháhá, kí hamen már dále, to soḡhtaní qurbání aur nazr kí qurbání hamáre háthon se qabúl na kartá, na hamen yih sab kuchh di-khátá, aur na hamen is waqt yih, jo us ne hamen kahá, kahá.

24 ¶ Aur wuh 'aurat betá janí, aur us ká nám Samsún rakhá; aur wuh larká barhá, aur KḤUDÁWAND ne use mubáarak kiya.

25 Aur KḤUDÁWAND kí Rúh ne Dán kí kḥaimagáh Sur'ah aur Istál ke darmiyán use waqt ba waqt ub-háñe lagi.

XIV B.A.B.

AUR Samsún Timnat men utrú; aur Timnat men us ne Filistion kí betion men se ek 'aurat ko dekhá.

2 Aur us ne phir áke apne báp aur apní má se kahá, ki Main ne Filistion kí betion men se Timnat men ek 'aurat ko dekhá: so tum use lo kí merí jorú howe.

3 Tab us ke báp aur us kí má ne use kahá, Kyá tere bháion kí betion men aur merí sári qaum men koi 'aurat nahín hai, jo tú ná-makhtún Filistion men se kisi ko jorú kiyá cháhítá hai? Samsún ne apne báp ko kahá, Isí ko mere wáste le; kyúñki wuh mujhe bahut achchhi ma'lúm hotí.

4 Par us ke má báp na samjhe, ki yih KHUDÁWAND kí marzí se hai, ki Filistion se muqábala karne ká dānw dhúndhtá hai; kyúñki us waqt Filistí Isráel par hukmrán the.

5 ¶ Ba'd us ke Samsún aur us ke má báp Timnat men utre, aur Timnat ke tákistānōn men pahunchē; to dekho, ek jawán sher us ke sāmhnē á garjá.

6 Tab KHUDÁWAND kí Rúh Samsún par nāzil hui, aur us ne use yūn phará jaise bakrí ke bachche ko pháste hain, báwujúde ki us ke háth men kuchh ná thá: par wuh, jo us ne kiyá thá, apne báp se yá apní má se ná kahá.

7 Phir wuh utar gayá, aur us ne us 'aurat se bátēn kī; aur wuh Samsún kí nazar men achchhi lagí.

8 ¶ Aur ba'd ek muddat ke wuh us ko lene gayá, aur us jagah pahunch-ke kanāre gayá, tá ki us sher kí lāsh ko dekhe; aur dekho, ki wahān sher kí lāsh men shahd kí makkhion ká hujūm aur shahd bhí thá.

9 Us ne use háth men le liyá, aur khátá húa chalá, aur apne má báp pás áyá, aur unhen bhí kuchh diyá, aur unhon ne kháyá: par us ne unhen ná

jatáyá, ki main ne yih shahd sher kí lāsh men se nikálá.

10 ¶ Phir us ká báp us 'aurat ke yahān utar gayá: wahān Samsún ne barí mihmání kí; kyúñki jawānōn ká yih dastúr thá.

11 Aur aisá húa, ki jab wahān ke logon ne use dekhá, to we tís rafiqon ko lāe, ki us ke sáth rahen.

12 ¶ Samsún ne unhen kahá, ki Main tum se ek paheli púchhtá hūn: so agar tum mihmání ke sāt din men use bújho, aur mujhe batláo, to main tís kattání orhne aur tís jore kapre tum ko dūngá:

13 Aur agar tum batá na sako, to tum tís kattání orhne aur tís jore kapre mujh ko do. We bole, ki Apní paheli bayān kar, tá ki ham use sunen.

14 Tab us ne kahá, Khānewāle men se khāná niklá, aur zabardast men se mīthās. Aur we tīn din tak us paheli ko hall ná kar saken.

15 Aur sātwen din unhon ne Samsún kí jorú se kahá, ki Hamāre liye apne shauhar ko phuslá, tá ki paheli hamen bujhá dewe; nahín to ham tujh ko aur tere báp ká ghar ág se jalá denge: kyá tum ne ham ko isí liye buláyá hai, ki hamará jo kuchh hai so apná kar lo?

16 Tab Samsún kí jorú us ke áge roí, aur bolí, ki Tú mujh se dushmaní rakhtá hai, aur mujh ko piyár nahín kartá: tú ne merí qaum ke farzandōn se wuh paheli púchhi, aur mujhe batlá na dí. Us ne use kahá, Dekh main ne apne báp aur apní má ko bhí nahín batlá hai, so kyá tujhe batlá dūn?

17 So wuh us ke áge un sāt dinon tak, jin men un kí mihmání ho rahí, royá kí: aur sātwen din aisá húa, ki us ne use batá dí; kyúñki us ne use nipat tang kiyá: so us ne apní qaum ke farzandōn se kah dí.

18 Aur us shahr ke logon ne sātwen din sūraj ke dūbne se pahle us se kaha,

Shalid se míthá kyá hai, aur bágh se zabardast kaun? Tab us ne unhen kahá, Agar tum merí bachhiyá ko hal tale na jotte, to merí paheli kabhú na bújhte.

19 ¶ Phir KHUDÁWAND kí Rúh us par názil húi, aur wuh Asqalún ko utar gayá; wahán us ne un ke tís ádmí máre, aur un kí poshák le lí, aur we jore kapre paheli-bújhnewálon ko diye. So us ká gussa bharká, aur wuh apne má báp ko ghar uthke chálá gayá.

20 Par Samsún kí jorú, us ke ek rafiq ko, jise us ne dost rakhá thá, dí gayí.

XV BA'3.

BA'D ek muddat ke gehún kátne ke mausim men aisá húa, kí Samsún ek bakrí ká bachcha leke apní jorú ke yahan gayá, aur us ne kahá, Main apní jorú pás kothrí men jáungá. Magar us ke báp ne use andar jáne na diyá.

2 Aur us ke báp ne kahá, Mujh ko yaqín thá, kí tú us se bezár húa; is liye main ne use tere rafiq ko de dala: kyá us kí chhotí bahin us se kahín khúbsúrat nahín hai? so us ke 'iwaz ise lijiye.

3 ¶ Samsún ne un kí bábat kahá, Main is waqt Filistion ke muqábale men ho-ilmám thahrúngá, agarchi main un se buráí karún.

4 Aur Samsún ne jáke tén sau siyár pakre, aur do do karke dum se dum miláe, aur donon dumon ke bích mash'aleñ bándhin.

5 Aur mash'alon ko roshan karke siyár Filistion ke khare kheton men chhor diye, aur pulion se leke taiyár kheton tak, angurí bágon aur zaitún-on samet, jalá diyá.

6 ¶ Tab Filistion ne kahá, Yih kis ne kiya? We bole, Timnatí ke dāmád Samsún ne, is liye kí us ne us kí jorú chhínke us ke rafiq ko dí. Tab Filistí chaph áe, aur us 'aurat ko aur us ke báp ko ág se jalá diyá.

7 ¶ Aur Samsún ne unhen kahá, Agarchi tum ne aisá kiya, tau bhí main tum se badlá lúngá; ba'd us ke báz áungá.

8 Aur us ne unhen, kúlon aur ránon par, barí már mári: aur wahán se utarke Aitám kí paháří ke ek darár men já rahá.

9 ¶ Tab Filistí chapho, aur sarza-min i Yahúdáh ke darmiyan khaimgáh kí, aur Lahí men phail gaye.

10 Aur Yahúdáh ke logon ne un se kahá, Tum hain par kyon chaph' áe ho? We bole, Samsún ke bándhne ko ham áe hain, kí jaisá us ne ham se kiya, ham us se waisá hí karen.

11 Tab Yahúdáh ke tén hazár jawán Aitám kí paháří ke us darár men utar gaye, aur Samsún ko kahá, Kyá tú na jántá thá, kí Filistí ham par hukmrán hain? so yih tú ne ham se kyá kiya? Us ne unhen kahá, Jaisá unhen ne mujh se kiya thá, main ne un se waisá hí kiya.

12 Unhon ne use kahá, Ab ham áe hain, kí tujhe bándhke Filistion ke, qabze men kar den. Samsún ne unhen kahá, Mujh se qasam karo, kí Ham ap tujh par hamla na karenge.

13 Unhon ne use jawáb deke kaha, kí Nahín; par ham tujhe kaske bándhenge, aur un ke qabze men tujh ko kar denge: par hargiz tujhe ján se na marenge. Phir unhon ne use do nayí rassion se bándhá, aur paháří men se use úpar láe.

14 ¶ Jab wuh Lahí men á pahunchá, to Filistí us par lalkáre: us waqt KHUDÁWAND kí Rúh us par názil húi, aur we rasse, jin se us ke bázú bandhe the, aise ho gaye jaise san jo ág se jal jáe, aur us ke háthon par kí bandon khul gayin.

15 Us waqt us ne ek gadhe ke jabro kí nayí haddí páí, aur apná háth barháke use liyá, aur us se us ne ek hazár ádmí ko mará.

16 Aur Samsún bolá, Ek gadhe ke

jabre kí haddí se to túdon ke túde húc; main ne ek gadhe ke jabre kí haddí se ek hazár mard be-ján kiye.

17 Aur aisá húa, kí jab yih kalán kah chuká, to us ne jabrá apne háth men se phenk diyá, aur us jagah ká nám Rúmat-Lahí rakhá.

18 ¶ Aur wuh nipat piyásá húa: tab us ne Kinnáwan ko pukará, aur kahá, Tú ne apne bande ke háth se yih bari rihái bakhshí: ab kyá main piyás se marún, aur ná-makhlútonon ke hátí men parún?

19 Par Khudá ne Lahí men ek garhá khodá, aur wahán se pání niklá; aur jab us ne use piyá, tab us ke dam men dam áyá, aur dobára jiyá. Is liye us ne us jagah ká nám 'Ain-Ilagqore rakhá, jo Lahí men áj tak hai.

20 Aur us ne Filistíon ke waqt men bis baras tak baní Isráel par hukúmat kí.

XVI BA'B.

BA'D us ke Samsún 'Azah ko gayá; wahán us ne ek fáhisha 'aurat dekhí; wuh us pás andar gayá.

2 Aur 'Azah ke logon ko khabar húi, kí Samsún yahán áyá hai. Unhon ne use gher liyá, aur sári rát shahr ke phátak par us kí ghat men lage rahe; par rát bhar chup chap rahe, aisá kahke, kí Subh ko, jab din howe, to ham use már lenge.

3 Aur Samsún ádhí rát tak letá rahá, aur ádhí rát ko uthke us ne shahr ke phátak ke pallon ko aur donon bázuon ko arange samet le gayá, aur unhen apne kándhe par dharke us pahár kí chontí par, jo Habrún ke sámhne hai, pahunchá diyá.

4 ¶ Aur ba'd ek muddat ke aisá húa, kí wuh S'ziq kí wádlí men ek 'aurat par, jí ká nám Dalilah thá, 'áshiq húa.

5 Aur Filistíon ke qutb us 'aurat pás charh áe, aur use kahá, kí Tú use phusláke daryáft kar le, kí us kí yih shahzori káhe se hai, aur ham kyún-

kar us par galib áwen, tá kí ham use bándhke use 'ájiz karen, to ham men se ek ek gyárah gyárah sau rúpiye tujhe denge.

6 ¶ Tab Dalilah ne Samsún ko kahá, kí Mujhe batláíye, kí terí shahzori káhe se hai; tujhe kyúnkar koi bándhe, tá kí tujhe 'ájiz kare.

7 Samsún ne use kahá, kí Agar we mujh ko bed kí hari sát chhálon se, jo súkh na gayí hon, bándhen, to main sust parúngá, aur jaisá koi aur ádmí hai, waisá ho jáúngá.

8 Tab Filistíon ke qutb bed kí sát hari chhálen, jo khuslik na húi thin, us 'aurat pás láe, aur 'aurat ne use un se bándhá.

9 Ghátwále us pás kothrí ke andar the. 'Aurat ne use kahá, kí Ai Samsún, Filistí tujh par charh áe! Us ne bed kí un chhálon ko torá, jis tarah se san ke tár, jis men ág se jhulasne kí bú áwe, tore jáwen. So daryáft na húa, kí us kí quwat káhe se hai.

10 Tab Dalilah ne Samsún ko kahá, kí Dekh, tú ne mujh se tháthhá kiyá, aur mujh se jhúth bolá: ab mujhe batá dijiye, kí tú kyúnkar bándhá jáwe.

11 Us ne use kahá, Agar we mujhe nayí doriön se, jo kabhi káin men na ái hon, kaske bándhen, to main kamzor húngá, aur kisi aur ádmí kí mánind ho jáúngá.

12 Tab Dalilah ne nayí doriön lín, aur us ko un se bándhá, aur us ne kahá, kí Ai Samsún, Filistí tujh par charh áe! Aur ghátwále to kothrí men baith hí rahe the. So us ne apne bázuon par se un ko táge kí mánind tor dála.

13 Phir Dalilah ne Samsún se kahá, Ab ke bhí tú ne mujh se tháthhá kiyá, aur mujh se jhúth bolá: mujhe batá, tú kis chíz se bándhá jáegá? Us ne use kahá, Agar tú merí sát latén táne ke sáth bine.

14 Tab us ne khúnte se use kasá,

aur us se kahā, ki Ai Samsūn, Filistī tujh par charḥ āe! Wuh nind se chaunkā, aur us bunne ke khūṇṭe ko tāne ke sāth leke chalā gayā.

15 ¶ Tab us ne us se kahā, Kyūnkar tū kahtā hai, ki main tujhe chāhtā hūn, hālānki terā dil mujh se nahīn lagā? Tū ne yih tīn martabe mujh se thātṭhā kiya, aur mujhe nahīn batāyā ki terā zor kis men hai.

16 Aur aisā hūā, ki jab us ne use roz roz hāton se tang kiya, aur bahut si haṭ kī, yahān tak ki us kā dam nāk men āyā;

17 Tab us ne apne dil kī us se kahī, aur use batāyā, ki Mere sir par ustura nahīn phirā, is liye ki main apnī mā ke peṭ hī men se Khudā kā nazir hūn: so agar merā sir mūndā jāwe, to merā zor mujh se jāta rahegā, aur main nātāqat ho jāūngā, aur jaise sab ādmī hote hai, waisā hī main bhī ban jāūngā.

18 Aur jab Dalīlah ne dekhā, ki ab us ne apne dil kā sab hāl kholā, tab Filistion ke qutb ko kahā bhejā, ki Ab ke bār phir āo, ki sab, jo kuchh us ke dil men thā, us ne mujh par zāhir kiya. So Filistion ke qutb us pās āe, aur naqdī apne hāth men lāe.

19 Tab us ne use apne ghuṭnon par sulā rakhā; aur ādmī bulāke sāt latē jo us ke sir par thīn, mūndwā dālīn; aur use satāne lagī, aur us kā zor us se jāta rahā.

20 Aur wuh bolī, Ai Samsūn, Filistī tujh par charḥ āe! Aur wuh nind se jāgā; aur us ne kahā, ki Main āge kī tarah bāhar jāūngā, aur apne tāin hilāūngā: par wuh na jāntā thā, ki KHUDĀWAND us pās se chalā gayā.

21 ¶ Tab Filistion ne use pakrā, aur us kī ānkhen phor dālīn, aur use 'Azah men utār lāe, aur pital kī zanjiron se jakrā; aur wuh qaidkhāne men parā hūā chakkī pistā thā.

22 Garaz, ba'd us ke ki us kā sir

mūndāyā gayā, us ke bāl phir jamne lage.

23 Aur Filistion ke qutb farāham hūe, tā ki apne ma'būd Dajān ke liye bārī qurbānī guzrāne, aur khushī karen; kyūnki unhon ne kahā, ki Hamāre ma'būd ne hamāre dushman Samsūn ko hamāre qābū men kar diya.

24 Aur jab logon kī nigāh us par parī, to unhon ne apne ma'būd kī sitāish kī, aur bole, Hamāre ma'būd ne hamāre dushman ko, jis ne hamārā mulk ujār kar diya, aur ham men se bahuton ko halāk kiya, hamāre qābū men kar diya.

25 Aur aisā hūā, ki jab we khush-dil ho gaye the, tab unhon ne kahā, Samsūn ko bulāo, ki hamāre liye tamāshā kare. So unhon ne Samsūn ko qaidkhāne se bulwāyā; aur us ne un ke liye tamāshā kiya: aur unhon ne use do sutūn ke bīch men kharā kiya thā.

26 Tab Samsūn ne us larke ko, jo us kā hāth pakre hūe thā, kahā, Mu-jhe un sutūnon kō, jin par yih ghar qāim hai, chhūne de, tā ki main un par takya karūn.

27 Aur wuh ghar mardon aur 'auraton se bharā thā, aur Filistion ke sāre qutb wahīn the; qarīb tīn hazār zan o mard ke chhat par the, jo Samsūn ko tamāshā karte dekh rahe the.

28 Tab Samsūn ne KHUDĀWAND ko pukará, aur kahā, ki Ai Mālik KHUDĀWAND, main tujh se minnat kartā hūn, ki mujhe yād kar, ai Khudā, aur ab kī bār mujhe zor baḥsh, tā ki main ek bārgī Filistion se apnī donon ānkhon kā badlā lūn.

29 Aur Samsūn ne donon darmiyānī sutūnon ko, jin par ghar qāim thā, aur jin par wuh takya kiye hūe thā, ek ko dahne hāth se aur dūse ko bāen se pakrā.

30 Aur Samsūn bolā, Ki meri jān bhī Filistion ke sāth jāti rahe. So ap-

ne sáre zor se jhukáyá, aur wuh ghar un qutbon aur un sab logon par, jo us men the, gir pará. So we log, jinhen us ne apne marte dam mára, un se, jinhen us ne jíte jí qatl kiyá thá, kahín ziyáda the.

31 Tab us ke bhái aur us ke báp ká sára gharáná utar áyá, aur use utháke úpar le gayá, aur use Sur'ah aur Istál ke darmiyán us ke báp Manúha kí qabristán men gárá. Aur us ne bis baras tak baní Isráel par hukúmat kí.

XVII BAB.

US waqt Ifráim ke pahár men ek shakhs thá, jis ká nám Mikáh thá.

2 Us ne apní má se kahá, We gyá-rah sau rúpiye, jo tujh se liye gaye the, jin kí bábat tú ne la'nat bhejí, aur mere kánon men bhí kahá, dekh, wuh rúpá mere pás hai; main ne use liyá. Us kí má boli, Ai mere beto, KHUDÁWAND tujh ko barakat de.

3 Aur jab us ne we gyárah sau rúpiye apní má ko pher diye, tab us kí má ne kahá, ki Main ne yih rúpá KHUDÁWAND ke liye muqaddas kiyá thá, ki apne háth se apne beto ko dúp, ki wuh ek but taráshá húa aur ek dhálá húa banáwe: so ab main tujhe pher detí hún.

4 Par us ne we rúpiye apní má ko pher diye. Us kí má ne do sau rúpiye leke dhálnewále ko diyá; us ne un se ek taráshá húa aur ek dhálá húa but banáyá: so we donon Mikáh ke ghar men the.

5 Aur wuh mard Mikáh Khudá ká ek ghar rakhtá thá, aur us ne ek afúd aur Tirásim ko banáyá thá, aur apne beton men se ek ko muqaddas kiyá; so wuh us ke liye káhin húa.

6 Us waqt Isráel men kof bádsháh na thá, aur har ek shakhs, jo us kí nazar men achchhá ma'lúm hotá, wuhí kartá thá.

7 ¶ Aur Yahúdáh ke gharáne ke Baitlaham i Yahúdáh men ek jawán

thá, jo Láwí thá, jis ne wahán sukúnat ikhtiyár kí thí.

8 Yih shakhs Yahúdáh ke shahr Baitlaham se niklá, kí aur kahín, jahán jagah páwe, jáke rahe: so wuh chalte chalte kohistán i Ifráim ke darmiyán Mikáh ke ghar pahunchá.

9 Aur Mikáh ne use kahá, Tú kahán se áyá hai? Us ne use kahá, Main Baitlaham i Yahúdáh ká ek Láwí hún, aur játá hún, kí aur kahín, jahán jagah páún, wahín rahún.

10 Mikáh ne use kahá, Mere sáth rah, aur merá báp o káhin ho; main tujhe das rúpiye sáliyána, aur ek jorá kaprá, aur khána dúngá. So Láwí bhitar gayá.

11 Aur yih Láwí us mard ke sáth rahne par rází húa; aur wuh jawán us ke beton men se ek kí máinid thá.

12 Aur Mikáh ne us Láwí ko muqaddas kiyá, aur wuh jawán us ká káhin baná, aur Mikáh ke ghar men rahá.

13 Tab Mikáh ne kahá, Main ab jántá hún, kí KHUDÁWAND mujh se neki kiyá cháhítá hai, kí ek Láwí merá káhin húa.

XVIII BAB.

UN dinon men Isráel ká kof bádsháh na thá: aur unhin dinon men Dán ká firqa kisi mírás ko apne rahne ke liye dhúndhtá thá; kyunki unhen us din tak Isráel ke firqon ke bích kámil mírás na milí thí.

2 So baní Dán ne apne gharáne men se pánch bahádur mard apní sarbaddon Sur'ah aur Istál men se bheje, tá kí zamin kí jásúsi karen, aur us kí haqiqat daryáft karen; unhon ne unhen kahá, kí Jáo, aur zamin kí haqiqat daryáft karo. We jab kohistán i Ifráim men Mikáh ke ghar men áe, to wahín utre.

3 Jab Mikáh ke ghar pás pahunchे unhon ne us Láwí jawán kí áwáz pahcháni, aur udhar phirke use kahá,

Tujh ko yahán kaun láyá? tú yahán kyá kartá hai? aur yahán tere liye kyá hai?

4 Us ne unhen kahá, Mikáh ne mujh se yún yún sulúk kiyá, aur mujhe naukar rakhlá, aur main us ká káhin baná.

5 Unhon ne use kahá, ki Khudá se mashwarat lijiye, tá ki ham jánen, ki yih hamará safar, jis men ham billi'al haiñ, hamáre liye mubáarak hogá, yá nahin.

6 Us káhin ne unhen kahá, Salámatí se jáo; ki yih tumháre safar kí ráh, jis men tum játe ho, KHUDÁ-WAN ke huzúr hai.

7 ¶ So we pántonon shakhs chal nikle, aur Lais men áe. Unhon ne wahán ke logon ko dekhá, ki bekhauf Saidáníon ke taur par aman o chain se rahte haiñ; aur us sarzamín men toí hákim na thá, jo un ko kisi bát men zalil kartá; aur ki we Saidáníon se bahut dúr the, aur kisi se kuchh sarokár na rakhte the.

8 So we apne bháíon pás Sur'ah aur Istál men phir áe. Aur un ke bháíon ne un se púchhá, ki 'Tum kyá kahte ho?

9 We bole, Utho, tá ki ham un par charh jáen; ki ham ne wuh sarzamín dekhi, aur dekho, ki bahut khúb hai; aur tum chup cháp rahte ho? ab chalne men aur us zamín par qábiz hone men sustí na karo.

10 Jab tum chaloge, to ek áśúda qauñ men, aur ek mulk i wasi' men dákhlil hoga: ki Khudá ne use tumháre qabze men kar diyá hai; wuh ek mulk hai, jis men dunyá kí sári nikámaton men se kisi kí kamti nahin.

11 ¶ Tab baní Dán ke gharáne men se Sur'ah aur Istál ke chha sau mard hathyár bándhke wahán se rawána hue.

12 Aur we charhe, aur unhon ne áke sarzamín i Yahúdáh ke Qaryat-Ya'arim men khaimagáh kí; is liye

we áj ke din tak us jagah ko Mahánah-Dán kahte haiñ; aur yih Qaryat-Ya'arim ke pichhe hai.

13 Aur wahán se guzarke kohistán i Ifráim men pahunche, aur Mikáh ke ghar men áe.

14 ¶ Tab un pánton mardon ne, jo Lais kí sarzamín men jáśúsi ke liye gaye the, apne bháíon se khitáb kiyá, aur unhen kahá, 'Tumhen khabar hai, ki un gharon men ek afúd, aur Tirásim, aur taráshá húa but, aur ek dhálá húa hai: so ab socho, ki tum ko kyá karná munásib hai.

15 Tab we us taraf gaye, aur us Láwí jawán ke makán men, ya'ne Mikáh ke ghar men, dákhlil hue, aur us se khaír o 'áfiyat púchhi.

16 So we chha sau baní Dán hathyár-band bahádur jawán darwáze par kharé rahe.

17 Aur un pántonon ne, jo zamín kí jáśúsi ko nikle the, ghar ke andar ghuske taráshá húa but, aur afúd, aur Tirásim, aur dhálá húa but, sab kuchh le liyá. Us waqt wuh káhin un chha sau jangi mardon ke sáth jo hathyár-band the, darwáze par khará thá.

18 So unhon ne Mikáh ke ghar men ghuske, taráshá húa but, aur afúd, aur Tirásim, aur dhálá húa but, uthá liyá. Tab káhin un se bolá, 'Tum yih kyá karte ho?

19 Tab unhon ne use kahá, 'Chup rah; apná háth apne munh par dhar; aur hamáre sáth chal, aur hamará báp aur káhin ban; tere liye ek shakhs ke ghar ká káhin honá achchhá hai, yá yih ki tú ek firqe, baní Isráel ke ek gharáne ká, káhin ho?

20 Tab káhin ká dil khush ho gayá, aur us ne afúd, aur Tirásim, aur taráshe hue but ko, uthá liyá, aur logon ke darmiyáu áyá.

21 Chunáñchi we phire aur rawána hue, aur larakon aur mawáshí, aur bhári bhári asbáb ko apne áge dharke chal nikle.

22 ¶ We Míkáh ke ghar se kuchh dūr gaye the, ki Míkáh ke ghar ke ás pás ke rahnewāle farāhami hūe, aur unhon ne baní Dán ko já hí liyá.

23 Aur unhon ne baní Dán ko lalkárá. Tab unhon ne apne munh phere aur Míkáh se kahá, 'Tujh ko kyá húa, jo tū is amboh ke sáth átá hai?

24 Wuh bolá, 'Tum ne mere ma'-búdon ko, jinhen main ne banáyá, aur mere káhin ko, le liyá, aur chalo gaye; ab merá kyá báqí rahá? Aur tum kahte ho, ki 'Tujh ko kyá húa?

25 Tab baní Dán ne use kahá, ki 'Terí áwáz hamáre bích men sunáí na jáwe, nahín to ham men se koi karwe mizáj ádní tujh par lapken: so tū apní aur apne gharáne kí ján kí halákat ká sabab hogá.

26 Aur baní Dán ne apní ráh lí: aur Míkáh dekhke ki we mujh se zoráwar hain, munh phiráke apne ghar ko lautá.

27 Aur we Míkáh kí banáí húi chíz-en us ke káhin samet jo us ke pás thá líe hūe Lais men un ásúda o gáfil log-on ke bích já pahunchhe, aur un ko unhon ne tah í teg kiyá, aur shahr jalá diyá.

28 Un ká himáyatí koi na thá; kyúnki wuh Saidá se dūr thá, aur unhen kisi se kám na thá; aur wuh Bait-Rahúb kí wálí men thá. Ba'd us ke unhon ne ek shahr banáyá, aur us men base.

29 Aur us shahr ká nám Dán rakhá, un ke báp Dán náme ke mutábiq, jo Isráel ko paidá thá: lekin pahle us shahr ká nám Lais thá.

30 ¶ Aur baní Dán ne wuh taráshá húa but nasb kiyá: aur Yúnatan, bin Jairsúm, bin Munassí, wuh aur us ke beṭe, us sarzamín kí asírí ke din tak, baní Dán ke káhin bane rahe.

31 Aur un sab dinon men jin men Khudá ká ghar Sailá men rahá, Míkáh ká taráshá húa but unhon ne apne liye nasb kar rakhá.

XIX B'A'B.

UN dinon men, ki jin men bani Isráel ká koi bádsháh na thá, aisé húa, ki ek shakhs ne jo Lāwí thá, aur koh í Isráím ko dáman par rahá thá, Yahúdáh ke Baitlaham se eh haram ko apne wáste liyá.

2 Us kí haram us se bewafái karke us pás se Yahúdáh ke Baitlaham men apne báp ke ghar phir gayí, aur pure char mahíne wahán rahí.

3 Aur us ká khasam uṭhā, aur us ke pichhe rawána húa, ki use 'nanác aur pher lāe; aur us ke sáth us ka chákur aur do gadhe the. So wuh use apne báp ke ghar men le gayí; aur us chhokrí ke báp ne jyón use dekhá, to us kí muláqát se khus húa.

4 So us ke sasur, ya'ne us 'aurat ke báp ne use rok rakhá, aur wuh us ke sáth tén din tak rahá: aur unhon ne kháyá piyá, aur wahán tike rahe.

5 ¶ Chauthé din jyón we subh sawere uṭhe, to aisé húa, ki wuh rawána hone ke liye uṭh khará húa. Tab chhokrí ke báp ne apne damád se kahá, Rotí ke ek ṭukre se apne dil ko sambhá, ba'd us ke tum apní ráh lo.

6 So we donon baith gaye, aur milke kháyá piyá: kyúnki chhokrí ke báp ne us shakhs ko kahá thá, ki Razámánd hájiye, aur rát bhar rahiye, aur apne dil ko khus rahiye.

7 Phir jab wuh mard uṭh khará húa, ki rawána ho, tab us ká sasur us se bajidd húa; aur phir us ne wahán rát ko káta.

8 Aur páunchwen din sawere uṭhā, tá ki rawána howe. Phir chhokrí ke báp ne use kahá, Main terí minnat kartá hún, ki tū apne dil ko sambhá. So we din dhalte tak ṭahar gaye, aur donon ne ek sáth kháyá.

9 Aur jab wuh shakhs, aur us kí haram, aur us ká chákur, sab uṭhe, ki rawána hon, phir chhokrí ke báp, us ke sasur, ne use kahá, Dekh, ki din sham ke qarib hotá hai; main tum se min-

at kartā hūn, ki tum yahān rāt bhar kātō; dekh, dīn dhalā jātā hai: yahīn rah jāīye, ki terā dil khush ho, aur uṭhke subh sawere apnī rāh lījiye, ki tū apne khaime kī taraf rawāna ho.

10 Par wuh shakhs us rāt rahne se rāzī na hūā: so wuh uṭhā aur rawāna hūā, aur Yabūs ke barābar, jis ko Yārūsalam kahte hai, pahunchā; donoṅ gadhe zīn kiye hūe us ke sāth the, aur us kī haram bhī sāth thī.

11 Jab we Yabūs ke nazdik pahunchē, to dīn bahut dhalā thā. Tab chākar ne apne sāhib se kahā, Aīye, ham Yabūsion ke is shahr men dākhil hon, aur yahīn tīken.

12 Us ke āqā ne use kahā, Ham bogāne shahr men, jo banī Isrāel kā nahīn, dākhil na howenge, balki Jibi'ah kī samt jā rahenge.

13 Aur apne chākar se kahā, kī Chal, aur in makānon men se ek ke pās jāwen, yā Jibi'ah ke, yā Itāmāh ke, tā kī us men rāt ko kāṭen.

14 So we wahān se guzarke safar kar rahe; aur jab Jibi'ah banī Bin-yamin ke shahr ke nazdik ae, to sūraj dūbā.

15 So we udhar phire, kī Jibi'ah men dākhil hoke wahān tīken. Aur jab wuh dākhil hūā, to shahr ke ek kūche men baith gayā; kyūnki wahān koī aīsā na thā, jo unhen tīkāne ke wāste apne ghar le jātā.

16 ¶ Ittifāqan shām ke waqt ek pīr mard khet par se kām tamām karke wahān āyā; wuh bhī koh i Ifrāim kā thā, jo Jibi'ah men ā basā thā: par us maqām ke bāshinde Bin-yamīnī the.

17 Us ne jūrūn ānkhen uṭhāin to dekhā, kī ek musāfir shakhs shahr ke raste par hai: so us pīr mard ne kahā, Tū kahān ko jātā hai, aur kahān se ātā hai?

18 Us ne use kahā, kī Ham Yahūdāh ke Baitlaham se āke koh i Ifrāim ke dāman ko jāte hai; main

wahān se hūn; main Yahūdāh ke Baitlaham ko gayā thā, aur ab KHUDAWAN ke ghar ko jātā hūn; yahān koī aīsā mard nahīn, jo hamen apne ghar utāre.

19 Bāwujūde kī hamāre sāth hamāre gadhon kā dāna chāra bhī hai, aur mere, aur terī laundi ke, aur is jawān ke liye, jo tere bandon ke sāth hai, roti aur mai bhī hai; kīsī chīz kī kamī nahīn.

20 Us pīr mard ne kahā, Terī salāmatī ho; terā sārā ihtiyāj ba har sūrat mere zīnme ho, lekin rāste men hargiz na tīkiye.

21 Wuh use apne ghar le gayā, aur us ke gadhon ko chāra diyā: unhon ne apne pānw dhoe, aur khāyā piyā.

22 ¶ Aur jab we apne dilon ko khush kar rahe the, to dekho, kī us shahr ke logon men se ba'zon ne, jo banī Bali'āl the, us ghar ko gher liyā, aur darwāze ko pītā, aur us būrhe sāhib i khāne ko kahā, kī Us shakhs ko, jo tere ghar men āyā hai, bāhar lā, tā kī ham us ke sāth fī'al karen.

23 Wuh būrphā sāhib i khāna us pās bāhar niklā, aur unhen kahā, Nahīn, mere bhāīo, aīsī bad-fī'ālī mat kījiye; chūnki yih shakhs mere ghar men āyā hai, is liye jahālāt kā kām mat kījiye.

24 Dekho, merī kunwārī betī aur us kī haram to hai; main abhī unhen bāhar le ātā hūn; tum un kī hurmat lo, aur jo kuchh tumhārī nazar men achchhā ho, wuhī un se karo: par is shakhs se aīsā palid kām mat karo.

25 Par we log us kī bāt na mānte the: so us mard ne apnī haram ko pakrā, aur un pās bāhar le āyā. Unhon ne us se tamām rāt badzātī karte karte subh kar di; aur jab dīn chārhe lagā, to use chhor gaye.

26 Wuh 'aurat pau phatte hūe āī, aur us mard ke ghar ke darwāze par, jahān us kā khāwind thā, gir parī, yahān tak kī roshnī hūī.

27 Aur us ká kḥáwind subh ko uṭhá, to us ne ghar ke darwázo khole, aur báhar niklá, ki rawána ho: aur dekho, wuh 'aurat jo us kí haram thí, ghar ke darwázo par parí thí; aur us ke háth ástáne par phaile húe the.

28 Us ne use kahá, Uṭh, á chale chalen; par kuchh jawáb na páyá. Tab us shakhs ne use apne gadhe par dhar liyá, aur wuh mard uṭhá, aur apne nakáu ko rawána húa.

29 ¶ Us ne ghar pahunchke chhúrí lí, aur apní harun ko leke haḍḍion samet us ke bárah ṭukre káte, aur Isráel kí sári sarhaddon men bhej diye.

30 Aur aísá húa, ki jis kisi ne yih dekhá, wuh bolá, ki Jis din se ki baní Isráel Mísr se nikal áe, áj ke din tak, aísá fí'al na húa, aur na aísá kisi ne dekhá: is ko guar karo, aur saláh lo, aur bolo.

XX BAT.

TAB sáre baní Isráel nikle, aur sári jamá'at, Dán se leke Biarsab'a tak, zamín i Jilí'ád samet, ek hí ádmí kí tarah hoke KHUDÁWAND ke huzúr Misfáh men ikatṭhí áí.

2 Aur tamám qaum ke sardáron ne, ya'ne baní Isráel ke sáre firqon ke, Khudá ke logon ke majma' men, chár lákh piyádon ke jo talwár khínche húe the, apne ta,ín házir kiyá.

3 (Aur baní Binyamín ne suná, ki baní Isráel Misfáh men jam'a húe.) Aur baní Isráel ne kahá, Bayán kar, ki yih fazíhat kyúnkar húi?

4 Tab us Láwí ne, jo us maqtúl 'aurat ká shauhar thá, jawáb diyá, aur kahá, ki Main apní haram samet Jibí-'ah men, jo Binyamín ká hai, ṭikne ke liye áyá thá:

5 Aur Jibí'ah ke log mujh par charh áe, aur rát ko ghar ke girdágird merí ghát men baithé, aur cháhá ki mujhe mār len; aur unhon ne merí haram ko aísá be-hurmat kiyá, ki wuh mar gayí.

6 So main ne apní haram ko leke use ṭukre ṭukre kiyá, aur un ṭukron ko Isráel kí sári mirás kí sarzamin men bhejá; kyúnki Isráel ke darmiyán unhon ne shuhdápan aur almaqí kí.

7 Dekho, tum sab baní Isráel ho; ab tum yahín apne liye bát aur mash-warat karo.

8 ¶ Tab we log sab ke sab ek h. ádmí kí tarah hoke uṭhe, aur bole, ki Ham men se koí apne kḥaime men na jáegá, aur ham men se koí apne ghar kí taraf rukh na karegá.

9 Ab yih wuh hai, jo ham Jibí'ah se karenge; ham qur'a dálke us par charháí karenge;

10 Ki ham Isráel ke sab firqon men se sau píchhe das, aur hazár píchhe sau, aur das hazár píchhe ek hazár mard, logon ke liye rasad lene ke wáste, judá karen, tá ki log jis waqt ki Binyamín ke Jibí'ah men áwen, to us sári almaqí ke mutábíq, jo unhon ne Isráel men kí, 'amal karen.

11 So sáre baní Isráel jam'a húe, aur ek hí ádmí kí tarah muttahid hoke us shahr par charh áe.

12 ¶ Aur baní Isráel ke firqon ne Binyamín ke sáre firqe men log bheje, aur yún kahá, ki Yih kyá sharárat hai, jo tumháre darmiyán húi?

13 Ab un mardon, baní Bali'ál ko, jo Jibí'ah men hai, hamáre hawále karo, ki ham unhen qatl karen, aur Isráel men se sharr ko met dále. Lekin baní Binyamín ne apne bháíon baní Isráel ká kahá na máná:

14 Balki baní Binyamín shahron men se Jibí'ah men jam'a húe, tá ki baní Isráel se lapne ko kḥuráj karen.

15 Aur baní Binyamín, jo shahron men se us waqt jam'a húe, chhabbis hazár talwariye jawán gine gaye, siwá un ke jo Jibí'ah ke báshinde the, aur we shumár men sát sau chuno húe jawán the.

16 Un sab logon men se sát sau

chune hūe jawān bāen-hatbe the, jin men har ek patthar se bāl par bekhatā aishāna mārta thā.

17 Aur Isrāel ke log, Binyamīn ke siwā, chār lākh talwariye jawān the: ye sab sāhib i jang the.

18 ¶ Aur banī Isrāel uthe, aur Khudā ke ghar par charh gaye, aur Khudā se mashwarat chāhī, aur kahā, ki Ham men se kaun pahle banī Binyamīn se jāke larāī kare? KHUDĀWAND ne farmāyā, Pahle Yahūdāh.

19 So banī Isrāel subh sawere uthe, aur Jibi'ah ke barābar khāime khare kiye.

20 Aur Isrāel ke log Binyamīn se larāī karne ko nikle; aur Isrāel ke log Jibi'ah men un ke muqābil saff bāndh-ke khare hūe.

21 Tab banī Isrāel ne Jibi'ah se nikalke us din bāis-hazār Isrāelion ko qatl karke khāk men milā diyā.

22 Par logon ne, ya'ne Isrāel ke mardon ne, apne ta'in mazbūt karke dūse din usi maqām par, jahān pahle din saff bāndhī thi, phir saff bāndhī.

23 Lekin banī Isrāel ūpar gaye, aur shām tak KHUDĀWAND ke āge roe, aur KHUDĀWAND se salāh pūchhī, ki Ham apne bhāī Binyamīn ke beṭon se larne ke liye un par phir charhen, yā nahīn? KHUDĀWAND ne farmāyā, Us par charho.

24 So banī Isrāel dūse din banī Binyamīn ke muqābala ke liye nazdik āe.

25 Aur us dūse din Binyamīn ne Jibi'ah se nikalke banī Isrāel ke aṭhārāh hazār ādmī mārke zamīn par ḍāl diye; ye sab talwariye ādmī the.

26 ¶ Tab sāre banī Isrāel aur sāre log uthe, aur Khudā ke ghar men āe, aur roe, aur wahān KHUDĀWAND ke huzūr baithe; aur us din sab ne shām tak roza rakhā, aur sokhtanī qurbāniān aur salāmatī ki qurbāniān KHUDĀWAND ke āge guzrānī.

27 Aur banī Isrāel ne KHUDĀWAND

se pūchhā; kyūnki Khudā ke 'ahd ká sandūq un dinon men wahīn thā.

28 Aur Hārūn ke beṭe Ilī'azar ká beṭā Finihās un dinon men us ke āge kharā rahtā thā. Tab banī Isrāel ne suwāl kiya, ki Main apne bhāī Binyamīn se phir larāī karūn, yā us se bāz āūn? KHUDĀWAND ne farmāyā; Jā, ki main kal un ko tere hāth men kar dūngā.

29 So banī Isrāel ne Jibi'ah ke girdāgird kamīnwālon ko biṭhlāyā.

30 Aur banī Isrāel tīsre din banī Binyamīn kī r'ukhālāfat men charh gaye, aur āge ke muwāfiq Jibi'ah ke muqābil phir saff bāndhī.

31 Aur banī Binyamīn logon ká sāmhnā karne ko nikle, aur shahr se dūr tak khinch gaye the; aur un shāhrāhon par, jin men kī ek rāh Baitel ko, aur dūsrī maidān men Jibi'ah ko jāti thi, āge kī tarah logon ko mārṇā aur qatl karṇā shurū kiya, aur Isrāel ke ūs ādmī ke qarīb mār ḍāle.

32 Aur banī Binyamīn ne kahā, ki We āge kī tarah ham se maglūb hūe. Aur banī Isrāel ne kahā, ki A'o, bhāgen, aur unhen shahr se shāhrāhon par khinch lāen.

33 Tab sāre Isrāel ke mard ek ek apne maqām se ūṭh khare hūe, aur us jagah, jis ká nām Ba'al-Tamar hai, saffen bāndhin. Us waqt we Isrāeli, jo kamīn men baithe the, apne makānon se Jibi'ah ke maidān ke bich fauran nikle.

34 Aur das hazār jawān, sāre Isrāel ke chune hūe, ek taraf se Jibi'ah par āe, aur sakht larāī hūi; par unhon ne na jānā, ki un par balā nāzil hūā chāhtī hai.

35 Tab KHUDĀWAND ne Binyamīn ko Isrāel ke āge mārā: aur banī Isrāel ne us din pachīs hazār ek sau Binyaminion ko qatl kiya: ye sab talwariye mard the.

36 Aur banī Binyamīn ne dekhā,

ki we maglúb hûe; kyûnki Isráel ke mardon ne Binyaminíon ko tarah dí thí, is liye kí we un kaminwálon ke í'atímád par the, jinhen unhon ne Jibi'ah ke ás pás bitháyá thá.

37 Tab kaminwálon ne phurtí kí, aur Jibi'ah par jhapte; aur kaminwálon ne apne ta, in phailáyá, aur sáre shahr ko tah i teg kiyá.

38 Isráel ke logon men aur un kaminwálon men yih nishán muqarrar húa thá, kí we ek bará shu'ala ma'a dhúnwen ke shahr se utháwen.

39 Aur jab Isráel ke log lapne men tarah dete gaye, to Binyamin ne márná shurú kiyá, aur un men ke qarib tís ádmí ke qatl kiye; kyûnki unhon ne kahá, kí We yaqínan hamáre sámhne shikast kháto játe hain, jis tarah pahli laráí men kháí thí.

40 Par jis waqt shu'ala dhúnwen ke sutún ke sáth shahr se uthá, to baní Binyamin ne apne pichhe nigáh kí, aur dekho, kí shahr se ásmán tak shu'ala uthá.

41 Aur jis waqt Isráel ke mard phire, tab Binyamin ke log ghabráe, kí unhon ne dekhá, kí balá názil-húí.

42 So unhon ne Isráel ke mardon ke sámhne se apní píth pherke bayá-bán kí ráh lí; par laráí un par á parí; aur un logon ne, jo aur shahron se áto the, unhen bích men faná kar diyá.

43 Yún unhon ne Binyaminíon ko gherá, aur unhen ragedá, aur Jibi'ah ke muqábil ásaní se un ko latará.

44 So athárah hazár baní Binyamin gir gaye: ye sab bahádur mard the.

45 Aur we phirke Rimmon kí chatán kí taraf bayá-bán men bhág gaye, aur sháhráhon men já ba já chun chunke pánch hazár aur máre, aur Jida'ún tak unhen khúb ragedá, aur un men se do hazár aur máre.

46 So sab baní Binyamin, jo us din gir gaye, pachís hazár talwariye jawán the; aur ye sab ke sab bahádur the.

47 Par chha sau ádmí bayá-bán kí

taraf phirke Rimmon kí chatán ko bhág gaye, aur Rimmon kí chatán men char mahíne rahe.

48 Tab Isráel ke mard baní Binyamin par phire, aur har ek wastí men unhen tah i teg kiyá, mardon ko aur haiwánát ko, aur un sab ko jo un ke háth áe; aur jis jis shahr men gaye, un sab ko phúnk diyá.

XXI BA'B.

AUR Isráel ke logon ne Misfáh men qasam kháke kahá thá, kí Ham men se koí apní betí ko Binyamin men se kisi ko jorú hone ke liye na degá.

2 Aur log Khudá ke ghar men áe, aur shám tak wahán Khudá ke áge rahe, aur chilláe, aur zár zár roe;

3 Aur bole, Ai KHUDÁWAND, Isráel ke Khudá, Isráel par yih kyá hádisa pará, kí Isráel men se áj ke din ek firqa kam ho gayá?

4 Aur aisá húa, kí subh ko dústre din sawere uthke logon ne us jagah ek mazbah biná kiyá, aur sokhtaní qurbáníon aur salámatí kí qurbáníon guzránín.

5 Aur baní Isráel ne kahá, kí Isráel ke sáre firqon men se kaun hai, jo KHUDÁWAND ko huzúr jamá'at ke sáth nahín charh áyá? kyûnki unhon ne sakht qasam kháí thí, kí Wuh, jo KHUDÁWAND ke huzúr Misfáh men házir na hogá, so zarúr qatl kiyá jáegá.

6 So baní Isráel apne bhái Binyamin kí bábat pachhitáe aur bole, kí Áj-ke din baní Isráel ká ek firqa kat gayá.

7 Aur we, jo baqí rahe hain, ham unhen jorúán kahán se den? kí ham ne to KHUDÁWAND kí qasam kháí hai, kí Ham apní betíon jorú karne ko unhen nahín denge.

8 ¶ Tab unhon ne kahá, kí Baní Isráel men se kaun firqa hai, jo Misfáh men KHUDÁWAND ke huzúr nahín charh áyá? Aur dekho, kí lashkargáh par jamá'at men shámil hone ke liye

Yabís-Jilí'ád ke báshindon men se koi wahán házir na thá.

9 Kyúñki unhon ne logon ká shumar kiyá, aur Yabís-Jilí'ád ke báshindon men se kisi ko na páyá.

10 Tab unhon ne bárah hazár mard i bahádúr rawána kiye, aur unhen hukim diyá, ki jáke Yabís-Jilí'ád ke báshindon ko, 'auraton aur bachchon samet, qatl karo.

11 Aur yih wuh kám hai, jis ká tum ko karná zarúr, ki sáre mardon, aur 'auraton ko jo mard se hambistar húi hon, halák kar dená.

12 So unhon ne Yabís-Jilí'ád ke báshindon men chár sau kunwári 'auraton páin, jo mard se ná-wáqif thín, ki kisi se hambistar na húi thín: aur we unhon sarzamin i Kan'án men Sailá ke bich lashkar men le áe.

13 Tab sári jamá'at ne baní Binyamin ko, jo Rimmon kí chatán men the, kahlá bhejá, aur salámati ká paigám unhen diyá.

14 So us waqt Binyamín phir áe; aur unhon ne Yabís-Jilí'ád kí un 'auraton men se, jo jiti bachí thín, un kí jorúán kar diñ: par we un ke liye bas na hún.

15 Aur log Binyamín ke liye bahut pachhtáe, is liye ki KHUDÁWAND ne Isráel ke firqon men rakbna dálá.

16 ¶ Tab jamá'at ke buzurg bole, ki Un ke liye jo bach rahe hain, jorúon kí kyá fikr karen, ki baní Binyamin kí sári 'auraton mári gayín?

17 Tab unhon ne kahá, ki Baní Binyamin men se jo bach rahe hain, zarúr hai, ki un ke liye mirás rahe, tá ki baní Isráel ká ek firqa mit na jáe.

18 Tau bhí ham to apní betion men se unhen jorúán de nahin sakte: kyúñki baní Isráel ne yih kahke qasam

khái hai, ki Wuh jo baní Binyamin ko jorú de, so ma'lún hai.

19 Tab unhon ne kahá, Dekho, Sailá men, ek maqám par, jo Baitel kí uttar taraf, aur us sháhráh kí púrab taraf hai, jo Baitel se Sikm ko Labúnah. kí dakhán taraf hoke játi hai, wáqif hai, sál ba sál KHUDÁWAND kí 'id log karte hain.

20 Tab unhon ne baní Binyamin ho hukim kiyá, ki Jáo, aur angúri bágon ke dariniyán ghát men lago,

21 Aur intizár karo, aur dekho, ki jab Sailá men kí betián table aur daf leke náchtí húi niklen, tab tum angúri bágon men se nikalke Sailá kí betion men se ek ek apne liye jorú le lo, aur Binyamin ke mulk ko liye chale jáo.

22 Aur aisá hogá, ki jab un ke báp yá bhái ham pás áke faryád karen, to ham unhen kah denge, ki Un par hamári khatir mihrbání kijiye; kyúñki us larái men ham ne ek ek ke liye ek jorú bachá na rakhi; aur tum ne unhen ab áp se na diñ, nahin to, tum gunahgár hote.

23 Garaz, baní Binyamin ne aisá hí kiyá, aur apne shumar ke muwáfiq un men se, jo náchtí nikli thín, jinhen pakar liyá thá, ek ek ne apne liye jorú le lí; aur apní mirás ko phire, aur apne shahron kí marammat kí, aur un men base.

24 Aur baní Isráel wahán se usí waqt chale gaye, har ek apne firqe aur apne gharáne men; aur we sab wahán se rawána hoke ek ek apní mirás par gayá.

25 Aur un dinon men baní Isráel ká koi bádsháh na thá: har ek shakhs, jo kuchh us kí nazar men achchhá, ma'lúm hotá thá, wuhí kartá thá.

RU'T KI KITA'B.

I BA'B.

AB qázion kí riyásat ke waqt men aísá húa kí us sarzamín men kál pará. Aur Yahúdáh ke Baitlaham se ek mard apní jorú aur do beṭon samet niklá, kí Moáb ke mulk men já base.

2 Us mard ká nám Ilimalik, aur us kí jorú ká nám Na'úmi thá, aur us ke do beṭon ke nám Mahlún, aur Kilyún the; ye Yahúdáh ke Baitlaham ke Ifráti the. So we Moáb kí sarzamín men áe, aur wahán rahe.

3 Aur Na'úmi ká shauhar Ilimalik mar gayá; aur wuh aur us ke donon bete baqí rah gaye the.

4 Un donon ne Moáb kí 'auraton men se jorúán kí; ek ká nám 'Urfah, aur दूसरी ká nám Rúti thá; aur we das baras ke qarib wahán rahe.

5 Ba'd us ko Mahlún aur Kilyún donon mar gaye; so wuh 'aurat apne do beṭon se aur apne kháwind se tanhá rahí.

6 ¶ Tab wuh apní donon bahúon samet uṭhí, tá kí Moáb kí sarzamín se laut jáwe; is liye kí us ne Moáb ke mulk men yih hál suná, kí KHUDÁWAND ne apne logon kí khabar lí thí, aur unhen roṭí dí.

7 So wuh us jagah se, jahán wuh thí, donon bahúon samet chal niklí, aur safar kí, kí Yahúdáh kí sarzamín ko j'e.

8 Aur Na'úmi ne apní donon bahúon se kahá, Tum donon apne apne maike ko jáo: jaise tum ne mere donon marhumon se aur mujh se mih-

ráni kí, waise hí KHUDÁWAND tum se mihrbáni kare.

9 KHudá aísá hí kare, kí har ek tum men se apne khasam ke ghar men áram páwe. Tab us ne unhen chúmá; aur unhon ne milke áwáz i buland kí, aur roṭn.

10 Phir un donon ne use kahá, So nahín, balki ham tere sáth tere logon ke darmiyán jáengí.

11 Aur Na'úmi bolí, Ai meri beṭo, phir jáo; mere sáth káhe ko áti ho? Kyá mere rihm men aur bete haín, jo tumháre khasam howen?

12 Ai meri beṭo, phirke jáo; kyún-ki main bari burhiyá hún, aur khasam karne ke láiq nahín. Agar main kahtí kí mujhe ummed hai, basharte kí áj kí rát merá khasam ho, aur main larke jantí;

13 So kyá tum, jab tak kí we baré hote, un ke liye intizár kartín, aur un ke intizár men khasam na kartín? Nahín, meri beṭo; main tumháre sabab se ziyáda dilgír hún, is liye kí KHUDÁWAND ká háth meri mukhála-fat men barháyá gayá hai.

14 Tab unhon ne phir áwáz i buland kí, aur roṭn. Aur 'Urfah ne apní sás kí machchíán lín; par Rúti us se líptí rahí.

15 Aur us ne kahá, kí Dekh, tere kháwind ke bhái kí jorú apne kunbe aur apne ma'búd ke pás phir gayí: tú bhí apne kháwind ke bhái kí jorú ke piche chálí já.

16 Rúti bolí, Mujh ko tang mat kar

ਮਾਓਂ ਤੁਯੇ ਤਾਨਹਾ ਚਹੋਰੁੰ, ਅਰ ਤੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਚਾਲੁੰ; ਕ੍ਯੁੰਕੀ ਜਾਹਾਨੁ ਤੁ ਜਾਗੀ, ਮਾਓਂ ਜਾਗੁੰਗੀ; ਅਰ ਜਾਹਾਨੁ ਤੁ ਰਾਹਗੀ, ਮਾਓਂ ਰਾਹੁੰਗੀ; ਤੇਰੇ ਲੋਗ ਮੇਰੇ ਲੋਗ, ਅਰ ਤੇਰਾ ਖੁਦਾ ਮੇਰਾ ਖੁਦਾ ਹੋਗਾ;

17 ਜਾਹਾਨੁ ਤੁ ਮਾਗੀ, ਵਾਹਿੰ ਮਾਓਂ ਮਾਰੁੰਗੀ; ਅਰ ਵਾਹਿੰ ਮਾਓਂ ਬੀ ਗਾਰੁੰਗੀ: ਖੁਦਾਵਾਨ ਮੁਯਿ ਸੇ ਅੰਸ਼ਾ ਹੀ ਅਰੁਸੇ ਸੇ ਤੀਯਾਦਾ ਕਾਰੇ, ਅਗਰ ਮਾਓਂ ਕੇ ਸਿਵਾ ਕੋਓ ਦੁਸਰਾ ਸਾਬਾਬ ਮੁਯਿ ਕੋ ਤੁਯਿ ਸੇ ਜੁਦਾ ਕਾਰੇ ਦੇ.

18 ਜਾਬੁਸ ਨੇ ਦੇਖਹਾ, ਕਿ ਵੁਹੁਸੁ ਕਿ ਹਮਰਾਹੀ ਪਾਰ ਨਿਪਾਤ ਮਾਓਂ ਹੈ, ਤਾਬੁ ਵੁਹੁ ਕਾਹਨੇ ਸੇ ਬਾਤ ਰਾਹੀ.

19 ¶ ਸੋ ਵੇ ਦੋਨੋਂ ਰਾਵਾਨਾ ਹੁੰਨ, ਯਾਹਾਨੁ ਤਾਕ ਕਿ ਬਾਇਲਾਹਮ ਮੇਂ ਆਓਂ. ਜਾਬੁ ਵੇ ਬਾਇਲਾਹਮ ਮੇਂ ਦਾਖ਼ਿਲ ਹੁੰਨ, ਤੋ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਮੇਂ ਧੁੰਮ ਮਾਚੀ, ਅਰ ਵੇ ਬੋਲੇ, ਕਿ ਯਿਹ ਨਾ'ਉਮੀ ਹੈ?

20 ਉਸ ਨੇ ਅਨੇਕ ਕਹਾ, ਮੁਯਿ ਕੋ ਨਾ'ਉਮੀ ਮਾਤ ਕਾਹੋ, ਬਾਕੀ ਮਾਰਾਹ ਕਾਹੋ; ਇਸੇ ਲਿਯੋ ਕਿ ਯਾਦੀਰੀ ਮੁਤਲਾਕ ਨੇ ਮੁਯਿ ਸੇ ਨਿਹਾਯਤ ਟਾਕੀ ਕਿ.

21 ਮਾਓਂ ਬਹਾਰੀ ਪੁਰੀ ਗਾਏ, ਅਰ ਖੁਦਾਵਾਨ ਮੁਯਿ ਕੋ ਖ਼ਾਲੀ ਪੈਰੇ ਲਾਯਾ: ਪਾਸ, ਤੁਮ ਕ੍ਯੁੰਨ ਮੁਯਿ ਨਾ'ਉਮੀ ਕਾਹੀ ਹੋ, ਹਾਲਾਂਕੀ ਖੁਦਾਵਾਨ ਮੇਰਾ ਮੁਖ਼ਲੀਫ਼ ਹੁੰਦਾ, ਅਰ ਯਾਦੀਰੀ ਮੁਤਲਾਕ ਨੇ ਮੁਯਿ ਕੋ ਦੁਖ ਦਿਯਾ?

22 ਗਰਾਜ, ਨਾ'ਉਮੀ ਅਰੁਸੇ ਕਿ ਸਾਥੀ ਅਰੁਸੇ ਕਿ ਬਾਹੀ ਮੋਬੀ ਰੂਤ ਦੋਨੋਂ ਮੋਬ ਕੇ ਮੁਲਕ ਸੇ ਯਾਹਾਨੁ ਪਾਹੁੰਚਿੰ; ਅਰ ਜਾਓਂ ਕਾਨੇ ਕੇ ਮਾਸਿਮ ਮੇਂ ਬਾਇਲਾਹਮ ਮੇਂ ਦਾਖ਼ਿਲ ਹੁੰਨ.

II BAB.

NA'UMI' ਕੇ ਖ਼ਾਸਮ ਕਾ ਏਕ ਰਿਸ਼ਤਾਦਾਰ ਥਾ, ਇਲਾਲਿਕ ਕੇ ਗ਼ਰਾਨੇ ਮੇਂ, ਬਾਰਾ ਮਾਲਦਾਰ, ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਬੋ'ਅਜ ਥਾ.

2 ਸੋ ਮੋਬੀ ਰੂਤ ਨੇ ਨਾ'ਉਮੀ ਸੇ ਕਾਹਾ, ਮੁਯਿ ਈਜ਼ਾਤ ਦਿਯੇ, ਤੋ ਮਾਓਂ ਕਹੇਤੋਂ ਮੇਂ ਜਾਓਂ, ਅਰ ਜੋ ਕੋਓ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕਿ ਨਾਜ਼ਰ ਮੁਯਿ ਪਾਰ ਕਾਰੇ, ਅਰੁਸੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਬਾਲੇਂ ਚੁਨ ਲਾਓਂ. ਅਰ ਵੁਹੁਸੁ ਬੋਲੀ, ਜਾ, ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ.

3 ਸੋ ਵੁਹੁ ਗਾਏ, ਅਰ ਕਹੇਤੋਂ ਮੇਂ ਏਕੇ ਕਾਨੇਵਾਲੋਂ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਬਾਲੇਂ ਚੁਨੇ ਲਾਗੀ: ਅਰੁਸੇ ਅੰਸ਼ਾ ਇਤੀਫ਼ਾਕ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕਹੇਤੋਂ ਕਾ

ਵੁਹੁਸੁ ਇਲਾਲਿਕ ਕੇ ਰਿਸ਼ਤਾਦਾਰ ਬੋ'ਅਜ ਕਾ ਥਾ.

4 ¶ ਅਰ ਦੇਖੋ, ਕਿ ਬੋ'ਅਜ ਬਾਇਲਾਹਮ ਸੇ ਆ ਪਾਹੁੰਚਾ, ਅਰ ਕਾਨੇਵਾਲੋਂ ਸੇ ਬੋਲਾ, ਖੁਦਾਵਾਨ ਤੁਮਹਾਰੇ ਸਾਥ. ਅਰ ਵੇ ਜਾਵਾਬ ਮੇਂ ਬੋਲੇ, ਖੁਦਾਵਾਨ ਤੁਯੇ ਬਾਰਕਾਤ ਦੇ.

5 ਪਿਰ ਬੋ'ਅਜ ਨੇ ਅਪਨੇ ਚਾਕਾਰ ਸੇ, ਜੋ ਕਾਨੇਵਾਲੋਂ ਪਾਰ ਮੁ'ਅਯਾਨ ਥਾ, ਪੁੱਛਿਹਾ, ਕਿ ਯਿਹ ਕਿਸ ਕਿ ਚਹੋਕਰੀ ਹੈ?

6 ਚਾਕਾਰ ਨੇ, ਜੋ ਕਾਨੇਵਾਲੋਂ ਪਾਰ ਮੁ'ਅਯਾਨ ਥਾ, ਜਾਵਾਬ ਦਿਯਾ, ਕਿ ਯਿਹ ਮੋਬੀ ਚਹੋਕਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਮੋਬ ਸੇ ਨਾ'ਉਮੀ ਕੇ ਸਾਥ ਲਾਓਂ ਆਏ;

7 ਅਰ ਵੁਹੁ ਬੋਲੀ, ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕਾਰੇ ਮੁਯਿ ਕੋ ਕਾਨੇਵਾਲੋਂ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਪੁੱਛੇ ਕੇ ਬਿੱਚ ਮੇਂ ਬਾਲੇਂ ਚੁਨਕੇ ਜਾਮਾ ਕਾਰੇ ਦਿਯੇ. ਸੋ ਯਿਹ ਏਕੇ ਸੁਬਹ ਸੇ ਅਬ ਤਾਕ, ਕਿ ਗ਼ਰ ਮੇਂ ਕੁੱਛ ਥੋਰਾ ਆਰਾਮ ਕਾਰੇ ਕੇ ਲਿਯੇ ਰਾਹੀ, ਯਾਹਿੰ ਬਾਤੀ ਹੈ.

8 ਬੋ'ਅਜ ਨੇ ਰੂਤ ਕੋ ਕਾਹਾ, ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਕੀ ਤੁ ਮੇਰੀ ਨਾ ਸੁਨੇਗੀ? ਕਿ ਤੁ ਦੁਸਰੇ ਕਹੇਤੋਂ ਮੇਂ ਬਾਲੇਂ ਚੁਨਕੇ ਕੋ ਨਾ ਜਾ, ਅਰ ਯਾਹਾਨੁ ਸੇ ਨਾ ਨਿਕਾ, ਬਾਕੀ ਇਸੇ ਤਾਰਾ ਮੇਰੀ ਚਹੋਕਰੀ ਕੇ ਸਾਥ ਸਾਥ ਰਾਹ:

9 ਇਸੇ ਕਹੇਤੋਂ ਪਾਰ ਜਿਸੇ ਵੇ ਕਾਨੇਵਾਲੋਂ ਨਿਗਾਹ ਰਾਖ, ਅਰੁਸੇ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਚਾਲੀ ਜਾ: ਕੀ ਤੁ ਮਾਓਂ ਮੇਂ ਨਾ ਜਾਵਾਨੋਂ ਕੋ ਹੁਕਮ ਨਾਹਿੰ ਕੀਯਾ, ਕਿ ਤੁਯੇ ਨਾ ਚਹੁੰਨੇ? ਅਰ ਜਾਬੁ ਤੁ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਹੋ, ਤੋ ਥਿਲੀਯੋਂ ਪਾਸ ਜਾ, ਅਰ ਵੁਹੀ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਜਾਵਾਨੋਂ ਨੇ ਬਹਾਰਾ ਹੈ, ਪੀ.

10 ਤਾਬੁ ਵੁਹੁਸੁ ਮੁਯਿ ਕੇ ਬਹਾਲ ਜੁਕੀ, ਅਰੁਸੇ ਜਾਮੀਨ ਪਾਰ ਸਿੱਧਾ ਕੀਯਾ, ਅਰੁਸੇ ਕਾਹਾ, ਕੀ ਤੁ ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ ਹੈ, ਕਿ ਤੁ ਨੇ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕਿ ਨਾਜ਼ਰ ਮੁਯਿ ਪਾਰ ਕਿ ਹੈ, ਕਿ ਮੇਰੀ ਖ਼ਬਾਰ ਲੇਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕੀ ਮਾਓਂ ਅਜਨਾਬੀ ਆਰਾਤ ਹੁੰਨ?

11 ਅਰ ਬੋ'ਅਜ ਨੇ ਜਾਵਾਬ ਦਿਯਾ, ਅਰੁਸੇ ਕਾਹਾ, ਕਿ ਮੁਯਿ ਪਾਰ ਵੁਹੁਸੁ ਸਾਬ ਤਾਹਿਰ ਕੀਯਾ ਗਾਏ ਹੈ, ਜੋ ਕੁੱਛ ਤੁ ਨੇ ਅਪਨੇ ਖ਼ਾਵਿੰਦ ਕੇ ਮਾਰਨੇ ਕੇ ਬਾਦ ਅਪਨੀ ਸਾਸ ਕੇ ਸਾਥ ਕੀਯਾ, ਅਰੁਸੇ ਕ੍ਯੁੰਨਕੇ ਤੁ ਨੇ ਅਪਨੇ ਬਾਪ ਕੋ ਅਰੁਸੇ ਅਪਨੀ ਮਾ ਕੋ ਅਰੁਸੇ ਵਾਤਾਨ ਕੋ ਚਹੋਰਾ, ਅਰੁਸੇ ਇਨ ਲੋਗੋਂ ਮੇਂ, ਜਿਨ੍ਹੇਂ ਤੁ ਇਸੇ ਸੇ ਪੇਸ਼ਤਾਰ ਨਾ ਜਾਨੀ ਥੀ, ਆ.

12 ਖੁਦਾਵਾਨ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ਕਾ ਬਦਲਾ ਦੇ, ਬਾਕੀ ਖੁਦਾਵਾਨ ਇਸਰਾਏਲ ਕੇ ਖ਼ੁਦਾ

dá kí taraf se, jis ko paron tale bharosá karko áí, tujh ko p'rá badlá diyá jáwe.

13 Tab wuh bolí, Ai mere málik, kásh kí terí mihrbání kí nazar mujh par ho; kí tú ne mujhe dilásá diyá, aur bátón men apní laundí kí dildári kí, agarchi main terí laundíon men se ek ke barábar nahín.

14 Phir Bo'az ne use kahá, Kí kháne ke waqt tú yahán á, aur rotí khá, aur apne nawále sirke men bhigo. Tab wuh kátnewálon ke pás baith gayí: aur us ne us ke pás bhúná huá anáj dhar diyá; so us ne kháyá, aur ser húi, aur uso uláhná mat do.

15 Aur jab wuh bálen chunne uthí, to Bo'az ne apne jawánon ko kahá, kí Use púlion ke bích men bhí chunne do, aur uso uláhná mat do.

16 Aur us ke liye mutthon men se qasdan girá do, aur chhor do, kí wuh chune, aur use koí malámat na kare.

17 So wuh shám tak chuntí rahí, aur jo kuchh us ne chuná thá, use jhára; so wuh qarib ek aifah jau ke húa.

18 ¶ So wuh use utháke shahr ko gayí, aur jo kuchh us ne chuná thá, so us kí sás ne dekhá; aur us ne wuh bhí jo ser hoke chhorá thá níkalke apní sás ko diyá.

19 Phir us kí sás ne us se púchhá, kí Tú ne áj kahán bálen chunín, aur kahán mihnat kí? Mubáarak ho wuh, jis ne terí khabar lí. Tab us ne apní sás par use jis ke yahán mihnat kí thí zahir kiyá, aur kahá, kí Us shakhs ká nám, jis ke yahán áj main ne mihnat kí, Bo'az hai.

20 Na'úmí ne apní bahú se kahá, Wuh K'udáwánd se barakat páe, kí jis ne zindon aur murdon se apní mihrbání báz na rakhlí. Aur Na'úmí ne use kahá, kí Yih shakhs hamára qarábatí hai, un men se, jo chhurá lene ká haqq rakhte hai.

21 Moábí Rút bolí, Us ne mujhe

yih bhí kahá, kí Jab tak mere kátné ká mausim rahe, tú mere jawánon ke sáth sáth rahá kar.

22 Na'úmí ne apní bahú Rút se kahá, Ai merí betí, khúsb hai kí tú us kí chhokrión ke sáth hamesha jáyá kare, aur we tuihe dásre khet par na páwen.

23 So us ne Bo'az kí laundíon ke sáth, jab tak jau aur gehún kátné ká mausim rahá, jáyá kí, aur apní sás ke yahán rahá kí.

III B.A.B.

PHIR us kí sás Na'úmí ne use kahá, Merí betí, kyá main terá chain na cháhún, jis men terí bhaláí ho?

2 Ab kyá Bo'az hamáre rishtadáron men se nahín, jis kí laundíon ke sáth tú rahí thí? Dekh, wuh áj ráat khálíhan men jau pháakegá.

3 So tú nahá dho, aur khusbhú lagá, aur apní poshák pahín, aur khálíhan ko utar já; aur jab tak wuh khá pí na chuke, tab tak apno taín us inard par zahir mat kar.

4 Jab wuh sone ko jáe, to us jagah ko, jahán wuh sone jáegá, dekh; tab tú andar já, aur us ke pánw khol, aur wahín par rah; aur wuh sab, jo tuihe karná munásib hai, tujh se kahegá.

5 Us ne apní sás se kahá, Sab, jo kuchh tú ne mujh se kahá, main kar-úngí.

6 ¶ Chunáuchi wuh khálíhan ko utar gayí, aur jo kuchh kí us kí sás ne hukm diyá thá, wuh sab kiyá.

7 Aur jab Bo'az khá pí chuká, aur us ká dil khus húa, to galle ke dher kí ek taraf jáke letá. Tab wuh dabe pánwon áí, aur us ke pánwon ko kholá, aur wahín par rahí.

8 ¶ Aur áisá húa, kí ádhí ráat ko Bo'az hirásan húa, aur us ne karwat lí, aur kyá dekhtá hai, kí ek 'aurat us ke pánwon pás parí hai.

9 Tab us ne púchhá, Tú kaun hai? Wuh bolí, Main terí laundí Rút; so tú apní laundí par apní kamlí ko

phailá; kyúñki tú un men se hai jo chhuráne ká haqq rakhte haiñ.

10 Wuh bolá, KHUDÁWAND tujhe barakat de, merí beṭi; ki tú ne pahle kí banisbat ab ke waqt ziyáda mihr-bání kar dikháí, ki tú ne jawánon ká, khwáh daulatmand, khwáh miskín, un ká pichhá na kiya.

11 Ab, ai merí beṭi, mat dar; sab, jo kuchh ki tú cháhtí hai, main tujhe se karúngá: ki merí qaum ká tamám shahr jántá hai, ki tú pák-dáman 'aurat hai.

12 Aur yih sach hai, ki main chhuráne ká haqq rakhtá hún; lekin ek aur bhi hai, jo qarábat men mujh se ziyáda nazdik hai.

13 Is rát rah já, aur subh ko agar wuh qarábat ká haqq adá karná cháhe, to khair; qarábat ká haqq adá kare: aur agar wuh tere sáth qarábat ká haqq adá karná na cháhe, to zinda KHUDÁWAND kí qasam hai, main qarábat ká haqq adá karúngá: subh tak parí rah.

14 ¶ So wuh subh tak us ke pánwon pás parí rahi. Aur subh ko, aise sawere ki koi ek dúsre ko na pahchán sake, uṭh kharí hui. Tab us mard ne kahá, Záhir hone na páwe, ki khalíhan men koi 'aurat áí thí.

15 Phir us ne kahá, Chádar ko jo tere úpar hai phailá, aur use tháme rah. Jab us ne use thámá, to us ne chha paimáne jau ke nápe, aur use us par rakh diyá: so wuh shahr ko gayí.

16 Jab wuh apní sás pás áí, to us ne kahá, Ai merí beṭi, tú kaun hai? Us ne sab kuchh, jo us niard ne us se kiya thá, bayán kiya;

17 Aur kahá, Mujh ko us ne ye chha paimáne jau ke diye, kyúñki us ne mujhe kahá, ki Tú apní sás pás khálí háth na jáná.

18 Tab us kí sás ne kahá, Baithí ab, merí beṭi, jab tak ki wuh bát, jo honhár hai, záhir na ho; is liye ki

wuh shakh, jab tak is kám ko áj hi tamám na karegá, áram na legá.

IV BÂ'B.

TAB Bo'az pháṭak par gayá, aur wahán já baithá; aur Kyá dekh-tá hai? ki wuh qarábatí chhuráne-wálá, jis ká zikr Bo'az ne kiya thá, áta hai. So us ne kahá, Ai fuláne-áíye, aur yahán ek kanáre baithiye. So wuh phirke á baithá.

2 Aur us ne shahr ke buzurgon men se 'das ádmi ko buláya, aur kahá, Yahán baitho. So we baitho.

3 Tab us ne us qarábatí ko kahá, Na'úmi, jo Moáb ke mulk se phir áí, yih tukrá zamín ká bechti hai, jo hamáre bháí Ilimalik ká mál thá:

4 So main ne cháhá, ki tere kán men khol karke kahún. Ab tú in logon ke huzúr, jo baitho haiñ, aur merí guroh ke buzurgon ke áge, use mol le. Aur tú agar use chhuráregá, to chhurá; aur agar nahín to mere áge iqrár kar, tá ki mujh ko ma'lúmi ho; kyúñki tere siwá koi nahín chhurá saktá; aur main tere ba'd hún, Wuh bolá, Main chhuráúngá.

5 Tab Bo'az ne kahá, ki Jis din tú wuh zamín Na'úmi ke háth se mol le, to Rúṭ Moábi us murde kí jord se bhi mol lená hogá, tá ki us murde ká náin us kí mirás par qáim kare.

6 ¶ Tab us rishtadár ne kahá, Main apne liye use chhurá nahín saktá, na ho ki main apní mirás kharáb karún: us ke chhuráne ká jo merá haqq hai, tú hí le; mujhe us ke chhuráne ká maqdr nahín.

7 Aur Isráel men chhuráte aur badal karte waqt har bát ke sábit karne ke liye yih guzre zamáne men ma'múl thá, kí mard apní júti utártá aur apne paṛosí ko detá thá: yib Isráel men gawáhi dene ká taur thá.

8 So us qarábatí ne Bo'az ko kahá, ki Tú ap hí mol le; aur phir apná jútá utára.

9 ¶ Aur Bo'az ne buzurgon aur

sāre logon ko kahā, 'Tum āj ke din gawāh ho, ki main ne Ilimalik aur Kaliyūn aur Mahlūn kā sab kuchh Na'ūmī ke hāth se mol liyā.

10 Siwā us ke main ne Mahlūn kī jorū Moābī Rūt ko bhī kharidārī se apnī jorū kiyā, tā ki us murde ke nām ko us kī mirās men qāim kare, aur us murde kā nām us ke bhāiōn aur us ke makān ke darwāze se gum na ho jāe; tum āj ke din gawāh ho.

11 Tab sāre logon ne, jo phātak par the, aur un buzurgon ne kahā, ki Ham gawāh hain. KHUDĀWAND us 'aurat ko, jo tere ghar men āi hai, Rākhil aur Liyāh ke mānind kare, jin donon ne Isrāel kā ghar binā kiyā. Tū Ifrātāh men zor paidā kar, aur Baitlaham men terā nām phailē;

12 Aur terā ghar us nasl se, jo KHUDĀWAND tujhe is 'aurat se degā, Phāras kā sā ho, jise Tamar Yahūdāh ke liye janī.

13 ¶ Tab Bo'az ne Rūt ko liyā, so wuh us kī jorū hūī. Aur jab us ne us se khalwat kī, to wuh KHUDĀWAND ke fazi se hāmila hūī, aur betā janī.

14 Aur 'auraton ne Na'ūmī ko

kahā, KHUDĀWAND mubārak hai, ki jis ne āj ke din tujh ko binā chhurā-newālē ke na chhorā, tā Pi us kā nām Isrāel men mashhūr ho.

15 Aur wuh terī dobāra hayāt kā bā'is, aur tere burhāpe kā pālnewālā hogā: ki terī bahū, jo tujhe chāhtī hai, aur tere liye sāt beton se bihtar hai, use janī.

16 Aur Na'ūmī ne us iārke ko liyā, aur apnī god men rakhā, aur us kī dadā hūī.

17 Tab us kī paos kī 'auraten us kā nām leke bolin, ki Na'ūmī ke liye betā paidā hūā. Aur unhon ne us kā nām 'Obed rakhā; wuh Yassī kā bāp hūā, jo Dāūd kā bāp thā.

18 ¶ So Phāras kā naslnāma yih hai, ki Phāras se Hasrūn paidā hūā;

19 Aur Hasrūn se Rām paidā hūā; aur Rām se 'Ammīnadāb paidā hūā;

20 Aur 'Ammīnadāb se Nahsūn paidā hūā; aur Nahsūn se Salmūn paidā hūā;

21 Aur Salmūn se Bo'az paidā hūā; aur Bo'az se 'Obed paidā hūā;

22 Aur 'Obed se Yassī paidā hūā; aur Yassī se Dāūd paidā hūā.

SAMU'EL KÍ PAHLÍ KITA'B.

I BA'B.

KOHISTAN i Ifráim men Ráma-taim-Súfim kā ek shakhs thā, aur us kā nām Ilqānah thā; wuh Yaráham kā betā thā, jo Ilihū kā betā, jo Túbú kā betā, jo Zúf Ifráti kā betā thā:

2 Us kī do jorūān thin; ek kā nām Hannah thā. aur dūsri kā Faninah:

aur Faninah aulādwālī thī, aur Hannah be-aulād thī.

3 Yih shakhs har sāl apne shahr se rawāna hoke Sailā men RABB ul afwāj ke āgo sijda karne, aur qurbānī guzranne ko, jātā thā; aur 'Elī ke do bete Ilufnī aur Fīnihās wahān KHUDĀWAND ke káhin the.

4 ¶ Aur aisā thā, ki iis jis waut

Ilqánah zabíha guzrántá thá, to apní orú Fanínah ko us ká, aur us ke betón, aur us kí betón ke hisse, detá thá:

5 Par Hannah ko duhra hissa diyá kartá thá, is liye kí wuh Hannah ko cháhtá thá; lekin KHUDÁWAND ne us ká rihm band kar rakhá thá.

6 So us kí saut use kurháne ke liye niháyat chheptí thí, is wáste kí KHUDÁWAND ne us ká rihm band kar diyá thá.

7 Aur har baras, jab wuh KHUDÁWAND ke ghar játá thá, to isí taur se yih use chheptí thí: so wuh rotí thí, aur kuchh na khátí thí.

8 So aisá húa, kí us ke kháwind Ilqánah ne use kahá, kí Ai Hannah, tú kyún rotí hai, aur kyún nahín khátí? aur terá dil kyún kurhá hai? Tere liye main kyá jas betón se achchhá nahín?

9 ¶ Garaz, Sailá men jab we khá pí chuke, to Hannah uthí. Us waqt 'Elí káhin KHUDÁWAND kí haikal kí chaukhat pás kursí par baithá húa thá.

10 Aur wuh niháyat dilgír thí; so as ne KHUDÁWAND se du'á mángí, aur zár zár roí.

11 Aur us ne maunnat mání aur kahá, Ai RABÍ ul afwáj, agar tú apní laundí kí musíbat par nazar kare, aur mujhe yád farmáwe, aur apní laundí ko farámosh na kare, aur apní laundí ko farzand í narína bakhsho, to main use KHUDÁWAND ke liye nazr guzrándgí; jab tak kí wuh jte, ustura us ke sir par kabhú na phiregá.

12 Aur aisá húa kí jab wuh KHUDÁWAND ke áge du'á kar rahí, kí 'Elí ne us ke munh par gaur se nazar kí.

13 Magar Hannah apne dil hí men kahtí thí; kí faqat us ke honth hilte the, par us kí áwáz na súní játí thí: so 'Elí ko gumán húa, kí wuh nashe men hai.

14 So 'Elí ne use kahá, kí Kab tak

tú nashe men rahogí? Tú apní mai apne se judá kú de.

15 Tab Hannah ne jawáb diyá, aur kahá, Nahín, mere khudáwand; main to dilgír 'aurat hún; main ne na mai na koi nasha piyá, par KHUDÁWAND ke áge apná dil undel diyá hai.

16 Tú apní laundí ko Bálí'ál kí betí mat ján: main to apní fikron aur dukhon ke hujúm se ab tak bol rahí hún.

17 Tab 'Elí ne jawáb diyá, aur kahá, kí Salámat já; aur Isráel ká Khudá terí murád, jo tú ne us se mángí hai, púrí kare.

18 Us ne kahá, kí Terí mihrbání kí nazar terí laundí par ho. Tab wuh 'aurat gayí, aur kháná kháyá, aur phir us ká chilra udás na rahá.

19 ¶ Aur we sawere uthe, aur KHUDÁWAND ke áge síjda kíyá, aur phire, aur Rámah men apne ghar par áe: aur Ilqánah apní jorú Hannah se hambistar húa; so KHUDÁWAND ne use yád kíyá.

20 Aur aisá húa, kí Hannah ke hámila hone ke ba'd, jab din páre hue wuh betá janí, aur us ká nám Samúel rakhá; is liye kí us ne kahá, kí Main ne use KHUDÁWAND se mángke páyá hai.

21 Aur wuh mard Ilqánah apne sáre ghar samet us baras kí qurbán aur apní maunnat KHUDÁWAND ke áge charháne ko gayá.

22 Lekin Hannah na gayí; kyúñki us ne apne kháwind se kahá, kí Jab tak kí larke ká dúdh chhuráyá na jáe, main yahín rahúngí, aur phir use leke jáúngí, tá kí wuh KHUDÁWAND ke sámhne házir ho, aur phir hamesha wahín rahe.

23 So us ke kháwind Ilqánah ne use kahá, Jo tujhe bhalá lago, so kar: jab tak kí tú us ká dúdh na chhurae, tháhrí rah; faqat itní garaz hai kí KHUDÁWAND apne sukhan ko barqarár rakhe. So wuh 'aurat tháhrí rahí,

aur apne bete ko dúdh piláya kī, yahān tak ki us ká dúdh chhuráya.

24 ¶ Aur jab us ne us ká dúdh chhuráya, to use apne sáth le chali, aur tīn jawān bail, aur ek aifah áte ká, aur mai ke ek mashk ko, apne sáth liya, aur us larke ko Sailá men KHUDÁWAND ke ghar láí: aur wuh lar ká bahut hí chhotá thá.

25 Tab unhon ne ek jawān bail ko zabh kiyá, aur larke ko 'Elí pás lác:

26 Aur wuh bolí, Ai mere áqá, terí ján kí qasam, ai mere áqá, main wuhí 'aurat hūn, jo tere pás KHUDÁWAND ke áge yahān kharí hoke du'á mángtí thí.

27 Main ne is larke ke liye du'á mángí thí; so KHUDÁWAND ne merá suwál, jo main ne us se kiyá thá, purá kiyá:

28 So main ne bhí use KHUDÁWAND ko 'ariyat diyá, tá ki sári 'umr KHUDÁWAND ká ho; is liye ki yih KHUDÁWAND se talab kiyá gayá thá. Aur us ne wahān KHUDÁWAND ke áge sijda kiyá.

II BA'B.

AUR Hannah ne du'á mángí, aur kahá, ki Merá dil KHUDÁWAND se khush hai; KHUDÁWAND se inerá sing únchá húa: merá munh mere dushmanon ke sánhne kholá gayá; kyúinki main terí naját se khushwaqt hūí.

2 KHUDÁWAND kí mánind koí qudús nahín: tere siwá koí nahín: koí chatán hamáre Khudá kí mánind nahín.

3 Gurúr se bahut bāten na kaho: aur bará bol tumháre munh se na nikle; kyúinki KHUDÁWAND dānish ká Khudá hai, aur a'amál us ke áge taule játe hain.

4 Zoráwaron kí kamānen tūtín, aur we, jo lar kharáte the, un kí kamaren masbút hūín.

5 We, jo peṭ bhare the, áp hí rotí ke liye mazdúr ho gaye; aur we jo

bhúkke the, unhon ne farágat pái; balki bānjh sát jantí hai, aur aulád-wálí ná-táqat ho gayí hai.

6 KHUDÁWAND mártá hai, aur jilátá hai; aur wuhí gor men utártá hai, aur wuhí uṭhátá hai.

7 KHUDÁWAND miskin kartá hai, aur daulatmand kartá hai; past kartá hai, aur buland kartá hai.

8 Náchíz ko khák par se wuhí uṭh khará kartá hai, aur kangál ko kúre se uṭh letá hai, tá ki unhen amíron ke darmiyán biṭhác, aur hashmat ke takht ká málík kare; ki zamín kí thūnián KHUDÁWAND kí hain, aur us ne dunyá kí biná un par rakhí hai.

9 Wuh apne muqaddason ke qadam par nigáh rakhtá hai, par sharir andhere men chup-cháp pare rahenge; kyúinki quwat hí se koí fath nahín pátá.

10 KHUDÁWAND ke mukhálif tukre tukre kiye jáenge; us ke hukm se ásmán par se un par bádál garjenge: KHUDÁWAND zamín kí intiháon kí 'adálát karegá; aur wuh apne bádsháh ko zor bakhshégá, aur apne masíh ke sing ko buland karegá.

11 Aur Iqánah Rámah men apne ghar ko gayá. Aur wuh lar ká 'Elí káhin ke áge KHUDÁWAND kí khidmat kartá rahá.

12 ¶ Us 'Elí ke bete baní Bali'ál the; unhon ne KHUDÁWAND ko na pahcháná.

13 Aur káhinon ká dastúr logon ke sáth yih thá, ki jab koí shakhs qurbáni chaphátá thá, to káhin ká naukár gosht pakáne ke waqt ek si-shákha kántá apne háth men liye húe átá thá;

14 Aur us ko gosht men, jo karáhi, yá degche, yá hande, yá nándí men thá, mártá thá, aur sab, jitná us kánte men nikaltá thá, káhin áp letá thá. So we Sailá men sáre Isráelion se, jo wahān játe the, yúnhín karte the.

15 Aur aisá bhí hotá thá, ki us se

Ahile kí charbí jaláí jáe, káhin ká k̄hidmatguzár átá, aur us shakhs se, jis ne qurbání kí, kahtá, kí Kabáb karne ke liye káhin ko gosht do; kyúŋki wuh tujh se pakká gosht nahín, balki kachchá legá.

16 Aur agar use kisi ne kahá, kí Abhí we charbí jalá den, tab jitná terá jí cháhé lijíyo; to wuh use jawáb detá, Nahín; tú mujhe abhí de, nahín to, main chhín lúngá.

17 So un jawánon ká gunáh K̄HUDÁWAND ke áge bahut bará thá; kyúŋki log K̄HUDÁWAND kí qurbání se ghín karte the.

18 ¶ Par Samúel, jo larhá thá, kattán káafúd pahínehúe K̄HUDÁWAND ke áge kám kiyá kartá thá.

19 Aur us kí má us ke liye ek chhotá kurtá banáke sál ba sál, jab apne k̄hawind ke sáth sáliyaní qurbání chaháne áti thí, to láyá kartí thí.

20 ¶ So 'Elí ne Ilqánah aur us kí jorú ko du'á dí, aur kahá, K̄HUDÁWAND tujh ko is 'aurat se us 'áriyat ko 'iwaz men jo K̄HUDÁWAND ko dí gayí, nasl de. Aur we apne ghar ko gaye.

21 Phir Hannah par K̄HUDÁWAND ne nazar kí, aur wuh hámila húi, aur tén beṭe aur do beṭián janí. Aur wuh larhá Samúel K̄HUDÁWAND ke huzúr barhtá gayá.

22 ¶ Aur 'Elí niháyat búrhá húa; aur us ne wuh sab kuchh suná, jo kí us ke beṭe sáre Isráel se kyá kiyá karte the, aur kyúŋkar un 'auraton se, jo jamá'at ke k̄haimo ke ástáne par gol kí gol ikatṭhí hotí thín, hamágoshlí karte the.

23 Aur us ne unhen kahá, Tum aise kám kis liye karte ho? kí main tum-hárá badzáttán tamám qaum se suntá hún.

24 Nahín, mere beṭo; kyúŋki yih achchhí bát nahín, jo main suntá hún, kí tum K̄HUDÁWAND ke logon ke phir wane ke bá'is hote ho.

25 Agar ek insán dústre ká gunáh kare, to munsif us ká insáf karegá; lekin agar insán K̄HUDÁWAND ká gunáh kare, to us kí shaf'at kaun kar sakegá? Báwujúd us ke unhon ne apne báp ká kahá na máná; kyúŋki K̄HUDÁWAND unhen qatl kiyá cháhata thá.

26 Aur wuh larhá Samúel barhtá gayá, aur K̄HUDÁWAND aur ádmíon ke áge maqbúl hotá chalá.

27 ¶ Tab ek mard í Khudá'Elí pás áyá, aur use kahá, K̄HUDÁWAND yún farmátá hai, Kyá main tere ábái k̄hándán par, jab wuh Misr men Fira'un ke mulk men thá, záhír nahín húa?

28 Aur main ne use baní Isráel ke sáre firqon men se chun na liyá, tá kí merá káhin ho, aur mere mazbah par qurbání kare, aur khushbú jaláwe, aur mere áge afúd pahíne? aur main ne sári qurbánián, jo baní Isráel ág se guzránte hain, tere báp ke gharáne ko na díne?

29 Pas tum kyúŋkar mere us zabíhe aur mere hadye ko, jo mere hukú se maskan men guzráne jáwen, ṭhukráte ho; aur kyúŋ tú apne beṭon ko mujh se ziyáda buzurgí detá hai, kí tum merí qaum Isráel ke hadyon se achchhe se achchhá kháke mote bano?

30 So K̄HUDÁWAND Isráel ká Khudá farmátá hai, kí Main ne to kahá thá, kí Terá gharána aur tere báp ká gharána hamesha mere huzúr men chale: par ab K̄HUDÁWAND farmátá, kí Yih mujh se dúr howe; kyúŋki we, jo mujhe ta'zim karte hain, main un ko buzurgí dúngá: par we, jo merí tahqir karte hain, be-qadr hongé.

31 Dekh, we din áte hain, kí main terá bázu, aur tere báp ke gharáne ká bázu, kát dálúngá, kí tere ghar men koí búrhá na hone páwe.

32 Aur us sári bhalái ke darmiyan jo wuh Isráel ke sáth karegá, tú ghar men musibat dekhegá, kí tere ghar men kabhí koí búrhá na hogá.

33 Aur terá wuh shakha, ki jise main apne mazbah se kát na dálúngá, wuh terí ánkhon ká phor-dálnewálá hogá, aur tere dil ká dukh-denewálá; aur tere ghar kí sári barhtí jawáni men mar mitgei.

34 Aur yih, jo tere donon beton Hufni aur Finilás par guzregá, tere liye ek nishání hogi; we donon ke donon ek hí din mar mitenge.

35 Aur main apne liye ek dindár káhin barpá karúngá, jo sab kuchh meredil-khwáhaur mere khatir-khwáh karegá: aur main us ke liye ek ustuwár ghar banáúngá; aur wuh hamesha mere masih ke áge áge chalegá.

36 Aur aísá hogá, ki har ek shakhs jo tere ghar men bach rahégá, ek tukre rúpe aur ek nawále rotí ke liye us ke sámhne áke síjda karegá, aur kahegá, Kahábat ká koi kám mujhe díjiye ki main ek tukrá rotí kháyá karún.

III BA'B.

AUR wuh laṛká Samúel 'Elí ke sámhne KHUDÁWAND kí k̄hid-
mat kartá thá. Aur un dinon men KHUDÁWAND ká kalám kámyáb thá, ki koi royá barnalá na hoti thí.

2 Aur us waqt aísá húa, ki jab 'Elí apní jagah letá thá, aur us kí ánkhen dhundhláne lagi, aísá ki wuh dekh na saktá thá:

3 Aur K̄hudá ká chirág KHUDÁWAND kí haikal men, kí jahán K̄hudá ká sandúq thá, ab tak na bujhá thá, aur Samúel letá thá:

4 Kí KHUDÁWAND ne Samúel ko pukará: wuh bolá, Main házir.

5 Aur daupke 'Elí pás gayá, aur kahá, Tú ne jo mujhe pukará hai, main házir hún. Wuh bolá, Main ne nahin pukará; phir let já. So wuh jáke let rahá.

6 Aur KHUDÁWAND ne Samúel ko phir pukará. Samúel uṭhke 'Elí pás gayá, aur bolá, Main házir hún; ki tú ne mujhe buláýá. Us ne kahá, Ai

mere bete, main ne nahin buláýá; phir let já.

7 Par Samúel ne hanoz KHUDÁWAND ko pahchána na thá, aur na KHUDÁWAND ká kalám us par záhir húa.

8 Phir KHUDÁWAND ne tísri dafa Samúel ko pukará. Aur wuh uṭhke 'Elí pás gayá, aur kahá, Main házir hún, ki tú ne mujhe buláýá hai. 'Elí ne ma'lúm kiyá, kí KHUDÁWAND ne us larke ko pukará thá.

9 Tab 'Elí ne Samúel ko kahá, Já, aur pará rah: aur aísá hogá, ki jab wuh tujhe pukáre, tú kahiyo, Ai KHUDÁWAND, farmá, kyunki terá banda suntá hai. So Samúel apní jagah jáke let rahá.

10 Tab KHUDÁWAND á khará húa, aur áge kí tarah pukará, Samúel, Samúel. Samúel bolá, Farmá, kyunki terá banda suntá hai.

11 ¶ Aur KHUDÁWAND ne Samúel ko kahá, kí Dekh, main Isráel ke darmiyán ek kám karúngá, jis se har ek sunnewále ke donon kán sansaná jáenge.

12 Us din main 'Elí par sab kuchh láúngá, jitná main ne us ke gharáne ke haqq men kahá hai: jab main shurú' karúngá, to main anjám ko pahuncháúngá.

13 Kyunki main ne use kahá, kí Main us badkári ke sabab, jise us ne jána, us ke ghar se abad tak intiqám lúngá; kí us ke beton ne apne ta'in la'natí kiyá hai, aur us ne unhen na roká.

14 Aur isí liye 'Elí ke gharáne kí bábat main ne qasam kháí, kí 'Elí ke gharáne kí badkári kisi zabíhe yá hadye ke sabab, agarchi abad tak kiye jáen, káti na jáegi.

15 ¶ Phir Samúel subh tak so rahá, tab us ne KHUDÁWAND ke ghar ke darwáze khole. Aur Samúel 'Elí par royá záhir karne se dartá thá.

16 Tab 'Elí ne Samúel ko buláýá

kahá, Ai mere bete, Samúel. Wuh olá, Main házir.

17 Tab us ne púchhá, Wuh kyá bát hai, jo us ne tujh se kahí? Use mujh se poshida na kijiye: agar tú kuchh bhí un báton men, jo us ne tujh se kahin, chhipáwe, to Khudá tujh se aisá hí kare, aur us se ziyáda.

18 Tab Samúel ne us se sára kalám bayán kiyá, aur us se kuchh na chhipáya. Wuh bolá, Yih KHUDÁWAND hai: jo bhalá jáne, so kare.

19 ¶ Aur Samúel bará hotá chalá, aur KHUDÁWAND us ke sáthi thá; aur us ne us kí báton men se kisi ko zamín par girne na diya.

20 Aur sáre baní Isráel ne Dán se leke Biarsab'a tak jáná, ki Samúel KHUDÁWAND ká nabí muqarrar húa.

21 Aur KHUDÁWAND Sailá men phir zahir húa: is liye ki KHUDÁWAND ne apne ta'in Sailá men Samúel par KHUDÁWAND ke kalám se phir zahir kiyá.

IV BA'B.

AUR Samúel kí bát sáre Isráel ko pahunchí. Aur aisá húa, ki Isráel Filistion se larne ko nikle, aur Aban'azar ke aspás khaimagáh kí: aur Filistion ne Asiq men khaine khare kiye.

2 Aur Filistion ne Isráel ke muqábale men apni saffen bándhin: aur jab we báham muqábil hue, to Isráel ne Filistion se shikast pái; aur unhon ne un ke lashkar men se qarib char hazár ádmí ke máre.

3 ¶ Aur jab log lashkargáh men phir áe the, tab Isráel ke buzurgoñ ne kahá, ki KHUDÁWAND ne ham ko Filistion ke sámhne kyún shikast di? A'o, ham Khudá ke 'ahd ká sandúq Sailá se apne pás le áen, tá ki wuh hamáre darmiyan hoke ham ko hamáre dushmanon ke háth se rihái dewe.

4 So unhon ne Sailá men log bheje, tá ki RABB ul afwáj ke 'ahd ke

sandúq ko, jo do karibion ke darmiyan dhará rahtá hai, wahán se le áwen: aur 'Elí ke donon bete Hufni aur Finihas Khudá ke 'ahd ke sandúq pás wahán házir the.

5 Aur jab KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq lashkargáh men á pahunchá, to sáre Isráel khúb lalkáre, aisá ki zamín laraz gayí.

6 Aur Filistion ne jo lalkárne kí áwáz suni, to bole, kí In 'Ibránion kí lashkargáh men yih kaisi lalkárne kí áwáz hai? Phir unhon ne ma'lum kiyá, ki KHUDÁWAND ká sandúq lashkargáh men á pahunchá.

7 So Filistí dar gaye, kí unhon ne kahá, Khudá lashkargáh men áya: aur bole, Ham par wáwailá hai! is liye kí is se pahle aisá kabhú na húa.

8 Ham par wáwailá hai! aise Khudá e qádir ke háth se hamen kaun bacháegá? Yih wuh Khudá hai, jis ne Misrion ko maidán men har ek qism kí balá se márá.

9 Ai Filistio, tum mazbút ho, aur mardánagi karo, tá kí tum 'Ibránion ke bande na bano, jaise kí we tumháre bande bane: balki mard kí tarah baháduri karo, aur laró.

10 ¶ So Filistí lare, aur baní Isráel ne shikast khái, aur har ek apne apne khaine ko bhágá: aur wahán niháyat barí khúnrezi hui, kí tis hazár Isráeli piyáde máre pare.

11 Aur Khudá ká sandúq lúta gayá; aur 'Elí ke do bete Hufni aur Finihas máre gaye.

12 ¶ Tab baní Binyamin men ká ek shakhs lashkar se daurá, aur kapre pháre hue, aur sir par khabák dále hue, usí roz Sailá men pahunchá.

13 Aur jab wuh pahunchá, to dekho, kí 'Elí ráh ke kanáre ek kursi par baithá húa intizár kar rahá thá: kí us ká dil Khudá ke sandúq ko liye kámp rahá thá. Aur jyúnhin us shakhs ne shahr men pahunchke khabar di, to sára shahr chilláyá.

14 Aur 'Eli ne, jo chilláne kí áwáz suní, to us ne kahá, kí Yih shor kaisá hai? Aur wuh shakhs jhap á pahunchá, aur 'Eli ko khabar di.

15 Aur 'Eli athánawe baras ká búrná thá; aur us kí ánkhen dhundhli ho gayí thin, aur use kuchh sújhtá na thá.

16 So us shakhs ne 'Eli se kahá, Main fauj men se átá hún, aur main áj hí lashkar ko bích se bhágá hún. Aur wuh bolá, Ai mere bête, kyá khabar hai?

17 Us qásid ne jawáb diyá, aur kahá, Baní Isráel Filistion ke áge se bháge, aur logon men bhí barí khún-rezí húi, aur tere donon bête bhí lufnái aur Fíniabás mucé, aur K̄hudá ke sandúq ko le gaye.

18 Aur aisá húa, kí jyúnhín us ne K̄hudá ke sandúq ká zikr kiya, wuh kúrsi par se píchhe ko pachhár kháke phátaak ke kanáre girá, aur us kí gurdan tút gayí, aur wuh mar gayá; kí wuh búrná ádmí aur bhári thá: aur wuh chális baras baní Isráel ká qází rahá.

19 ¶ Aur us kí bahú, Fíniabás kí jorí, peṭ se thí, aur us ke janne ká waqt nazdik thá; aur jab us ne ye khabaren sunín, kí K̄hudá ká sandúq le liya gayá, aur us ke sasur aur kháwind mar gaye, to wuh jhukke janí, kyúnki dard i zih ne us par galaba kiya.

20 Aur us ke marte waqt un 'auraton ne, jo wahán házir thin, use kahá, Mat dar, kí tú betá janí hai. Par us ne jawáb na diyá, balki tawajjuh na kí.

21 Aur us ne us larke ká nám 'Ikábúd rakhá, aur bolí, kí Hashmat Isráel se játi rahí; is bá'is kí K̄hudá ká sandúq le liya gayá, aur us ke sasur aur kháwind ke sabab bhí.

22 Aur wuh bolí, kí Hashmat Isráel se játi rahí, kí K̄hudá ká sandúq le liya gayá.

V BAB.

AUR Filistion ne K̄hudáWAND ke sandúq ko liya, aur Aban'azar Ashdúd tak pahuncháya.

2 Aur jab Filistí K̄hudá ke sandúq ko le áe, to unhon ne use Dajún ke ghar men dákhil kiya, aur Dajún ke barábar rakhá.

3 ¶ Aur Ashdúdí jo subh ko uthe, to dekhá, kí Dajún K̄hudáWAND ke sandúq ke áge aundhe munh zamin par gir pará hai. Tab unhon ne Dajún ko uṭhake us ke makán par phir qáim kiya.

4 Phir jo we dússe din kí subh ko sawere uthe, to dekho, Dajún K̄hudáWAND ke sandúq ke áge munh ke bhal zamin par girá pará thá; aur Dajún ká sir aur us ke donon háthon ke panje dahlíz par kaṭe pare the; faqat machhli kí súrat use sábut rahí.

5 Is liye Dajún ke káhin, aur sab koí jo Dajún ke ghar men dákhil hote hai, Dajún kí dahlíz par Ashdúd men áj tak páñw nahín rakhte hai.

6 Tab K̄hudáWAND ká háth Ashdúdíon par bhári par gaya, aur us ne unhen barbád kiya; aur Ashdúd ko us kí nawáhi ke logon samet bawásir se mára.

7 Aur Ashdúdíon ne jab dekhá kí aisá húa, to bole, kí Isráel ke K̄hudá ká sandúq hamáre sáth na rahéga; kyúnki us ká háth ham par aur hamáre ma'búd Dajún par bhári hai.

8 So unhon ne Filistion ke sáre qutbon ko bulá bhejke apne yahán ikatthá kiya, aur kahá, Ham Isráel ke K̄hudá ke sandúq ko kyá karen? Tab unho ne jawáb diyá, kí cháhiye kí Isráel ke K̄hudá ke sandúq ko Ját men le jáwen. Chunánchi we Isráel ke K̄hudá ke sandúq ko wahán le gaye.

9 Aur jab we use le gaye the, to aisá húa, kí K̄hudáWAND ká háth us shahr par barháya gayá, kí us par barí tabáhi láwe: aur us ne us shahr

logon ko chhoṭe se leke bare tak ará, aur un ke sufron men bawásir ká galaba húa.

10 ¶ Tab unhon ne Khudá ká sandúq 'Aqrín ko bhejá. Magar jyúhín Khudá ká sandúq 'Aqrín men pahunchá, to aisá húa ki 'Aqríní chilláe, ki We Isráel ke Khudá ká sandúq ham men is liye láo haín, ki ham ko aur hamáre logon ko qatl karen.

11 So unhon ne Filistion ke qutb-on ko buláke jam'a kiyá, aur kahá, ki Isráel ke Khudá ke sandúq ko rawána kar do, ki wuh apní jugah par jáe, tá ki wuh ham ko aur hamáre logon ko qatl na kare: kyúñki wahán sáre shahr men maut kí barí dhúm húi, aur Khudá ká háth niháyat bhárí thá.

12 Aur we log, jo mare na the, bawásir men giriftár the: aur shahr kí faryád ásmán tak gayí thí.

VI BA'B.

SO KHUDÁWAND ká sandúq sát mahíne tak Filistion ke mulk men rahá.

2 Tab Filistion ne káhinon aur nujmíon ko buláyá, aur kahá, ki Ham KHUDÁWAND ke is sandúq ko kyá karen? Hamen batáo, ki ham kyúñkar use us ke makán ko pahunchá dewen.

3 We bole, Agar tum Isráel ke Khudá ke sandúq ko phir bhejte ho, to kháli mat bhejo, balki ek taqísir kí qurbání us ke liye sáth bhejo; tab tum change hoge. Aur tumhen daryáft hogá, ki wuh tum se kis liye dastbardár nahín hotá.

4 Tab unhon ne púchhá, ki wuh kaun sí taqísir kí qurbání hai, jo ham us ke pás bhejen? We bole, ki Filistí qutbon ke shumár ke mutábíq pánch sonahle bawásir, aur sone hí ke pánch clúhe: ki tum sab aur tumháre qutb ek hí ázár men muhtalá ho.

5 So tum apne bawásir kí súraten, aur un chúhon kí múraten, jo mulk ko kharáb karte haín, bunáo; aur Is-

ráel ke Khudá kí hashmat jáno: sháyad, ki wuh tum se, aur tumháre ma'búdon, aur tumhári sarzamín par se, háth utháwe.

6 Tum kyún apne dil ko sakht karte ho, jaisá ki Misríon ne aur Fíra'un ne apne dil ko sakht kiyá? jis waqt ki us ne 'ajáib qudraten unhon dikhláín, so kyá unhon ne un logon ko jáne na diyá, aur we chale na gaye?

7 Ab tum ek nayí gárí banáo, aur do dúdhwáli gáen, jo júe tale na áí hon, lo, aur un gáeñ ko gárí men joto, aur un ke bachchon ko ghar men un ke piche rahne do:

8 Aur KHUDÁWAND ká sandúq leke us gárí par rakho; aur sone kí chízen, jo taqísir kí qurbání ke liye us ke pás bhejte ho, ek sandúqche men dharke us ke pahlú men rakh do; aur use rawána kar do, ki chali jáe.

9 Aur táko: agar wuh us kí sarhadd kí samt Bait-Shams ko charhe, to usí ne ham par yih balá e 'azím bhejí; aur agar na jáwe, to hamen daryáft hogá, ki us ká háth ham par nahín chalá, balki yih hádisa, jo ham par húa, ittifáqí thá.

10 ¶ So logon ne aisá hí kiyá; ki do dúdhwáli gáen lín, aur unhon gárí men jotá, aur un ke bachchon ko ghar men band kiyá:

11 Aur KHUDÁWAND ke sandúq, aur sone ke chúhon, aur apne bawásir kí súraten ke sandúqche ko, gárí par lálá.

12 So un gáeñ ne Bait-Shams kí sarak kí taraf sídhi ráh lí, aur us sháh-ráh par chalín, aur chalte hús dákárti thin, aur dahne yá báen háth na murín: aur Filistí qutb un ke piche Bait-Shams ke siwáne tak gaye.

13 Aur Bait-Shams ke log wáli men gehún kí fasl kát rahe the: unhon ne jo ánkhen úpar kíñ, to sandúq ko dekhá, aur dekhte hí khushtwaqt hús.

14 Aur gárí Bait-Shamsí Yashú' ke

khet men áí, aur wahán kharí ho rahí, jahán ek bará patthar thá: so unhon ne gárfí kí lakrón ko chirá, aur géon ko sokhtaní qurbání karko guzráná.

15 Aur Láwíon ne KHUDÁWAND ke sandúq ko, us sandúqche sanet, jo us ke sáth thá, jis men sone kí chízen thín, niche utará, aur us ko us bare patthar par rakhá: aur Bait-Shams ke logon ne usí din KHUDÁWAND ke liye sokhtaní qurbáníán kí, aur zabíhon ko zabh kiyá.

16 Aur jab un Filistí páñch qutb-on ne yih dekhá, to we usí din 'Aqrún ko phire.

17 Aur ye sone ke bawásir jo the, so Filistíon ne taqsír kí qurbání ke liye KHUDÁWAND ko guzráné; un men ek Ashdúd kí taraf se thá, aur ek 'Azah kí, aur ek Asqalún kí, aur ek Ját kí, aur ek 'Aqrún kí;

18 Aur ye sone ke chúhe, Filistíon ke páñch qutb ke shahron ke shumár ke mutábíq the, khwáh muhkam shahron ke, khwáh báhar ke gánwon se, jitne Abil ke bare patthar tak the, jis par unhon ne KHUDÁWAND ke sandúq ko rakhá thá, jo áj ke din tak Bait-Shamsí Yashú' ke khet men maujúd hai.

19 ¶ Aur us ne Bait-Shams ke logon ko mará, is liye kí unhon ne KHUDÁWAND ke sandúq ke bhítar dekhá; so us ne pachás hazár aur sattar ádmí un men ke már dále: aur wahán ke logon ne, is sabab se kí KHUDÁWAND ne logon men se bahunon ko már dála, niháyat afsos kiyá.

20 So Bait-Shams ke log bole, kí Kis kí majál hai, kí is KHUDÁWAND KHUDÁ e quddús ke áge khará howe? aur wuh hamáre pás se kis kí taraf jáwe?

21 ¶ Tab unhon ne qásidon se Qaryat-Ya'arim ke logon ko kahlá bhejá, aur kahá, kí Filistí KHUDÁWAND ke sandúq ko pher láe hai; tum áo, aur use apne yahán le jáo.

VII BA'B.

TAB Qaryat-Ya'arim ke log áe, aur KHUDÁWAND ke sandúq ko le jáke Abinadáb ke ghar men, jo tñle par hai, rakhá; aur us ke bete Ili'azar ko muqaddas kiyá, kí KHUDÁWAND ke sandúq kí nigahbání kare.

2 Aur aisá húa, kí us waqt se kí sandúq ne Qaryat-Ya'arim men qiyám pakrá, ek muddat bit gayi; chunán-chi us ko bís baras ká 'arsa húa: aur Isráel ke sáre gharáne ne KHUDÁWAND ke liye nále kiye.

3 ¶ Aur Samúel ne Isráel ke sáre gharáne ko khitáb karko kahá, kí Ágar tum apne sáre dil se KHUDÁWAND kí taraf phiro, to un ajnabí ma'búdon ko aur 'Istárát ko apne darmiyán se nikál phenko, aur KHUDÁWAND kí taraf apne dilon ko musta'idkí rakho, aur usí akele kí bandagi karo; kí wuh Filistíon ke háth se tumhen rihái degá.

4 Tab baní Isráel ne Ba'alím aur 'Istárát ko nikál phenká, aur akele KHUDÁWAND kí bandagi kí.

5 Phir Samúel ne kahá, kí Sáro Isráel ko Misfáh men jam'a karo, aur main tumháre liye KHUDÁWAND se du'á mángúngá.

6 So we sab Misfáh men faráham húa, aur pání bharke KHUDÁWAND ke áge undelá, aur us díñ roza rakhá, aur wahán bole, kí Ham ne KHUDÁWAND ká gunáh kiyá hai. Aur Samúel Misfáh men baní Isráel kí 'adálát kartá thá.

7 Aur jab Filistíon ne suná, kí baní Isráel Misfáh men faráham húa hai, to un ke qutb baní Isráel ke muqábil charh áe. So baní Isráel yih sunke Filistíon se däre.

8 Aur baní Isráel ne Samúel ko kahá, kí Chupká mat ho, par KHUDÁWAND hamáre KHUDÁ ko pukará kar, tá kí wuh ham ko Filistíon ke háth se bacháwe.

9 ¶ Samúel ne bher ká dúdh pítá

Filistion ká maglúb honá. I SAMUEL, VIII. Samúel ke beṭon kī be-úlná.

bachcha leke, aur use kull sokhtaní qurbáni ko guzrántá; aur Samúel Isráel ke liye KHUDÁWAND ke huzúr chilláyá, aur KHUDÁWAND ne us kī suní.

10 Aur jis waqt Samúel us sokhtaní qurbáni ko guzrántá thá, to Filistí jang ke liye Isráel ke muqábil nazdík áe: tab KHUDÁWAND Filistion ke úpar usí din' harí tarap se garjá, aur unhen pareshán kiyá, aur we Isráel se máre páre.

11 Aur Isráel ke logon ne Misfáh se nikalke Filistion ko ragedá, aur Bait-Karr ke níche tak unhen máрте chale gaye.

12 Tab Samúel ne ek patthar leke use Misfáh aur Shen ke bichobich nasb kiyá, aur us ká nám Aban'azar rakhá, aur bolá, ki Yahán tak KHUDÁWAND ne hamári madad kī.

13 ¶ So Filistí maglúb húa, aur Isráel kī sarzamín men phir na áe: aur KHUDÁWAND ká háth Samúel ke sab dinon men Filistion ke mukhálif thá.

14 Aur we bastián, jo Filistion ne Isráel se le lí thin, 'Aqrún se leke Ját tak, Isráel ke qabze men phir áin; aur Isráel ne un kī nawáhi bhi Filistion ke háth se chhuráí. Aur Isráel aur Amúrion men sulh húi.

15 Aur Samúel jab tak jiyá, Isráel par hukmrán rahá.

16 Aur sál ba sál Baitel aur Jiljál aur Misfáh men gasht kartá thá, aur un sáre makánon men baní Isráel kī 'adálat kartá thá.

17 Aur Rámah hí men laut áta thá, kyúnki wahán us ká ghar thá, aur wahán Isráel kī 'adálat kartá thá; aur wahán us ne KHUDÁWAND ke liye ek mazbah banáyá.

VIII B'AB.

AUR aisá húa ki jab Samúel búrhá ho gayá, to us ne apne beṭon ko muqarrar kiyá ki Isráel kī 'adálat karen.

2 Aur us ke palauthe ká nám Yúel hua, aur us ke dúsré beṭe ká nám Abiyáh; we donon Biarsab'a men qází the.

3 Par us ke beṭe us kī ráh par na chale, balki naf'a kī pairaui karte, aur rishwat lete, aur 'adálat men tarafáári karte the.

4 Tab sáre Isráelí buzurg jam'a hoke Rámah men Samúel pás áe;

5 Aur use kahá, ki Dekh, tú búrhá húa, aur tere beṭe teri ráh par nahin chalte: ab tú kisi ko hamára bádsháh muqarrar kar, jo ham par hukúmat kiyá kare, jaisá ki sab qaumon men hai.

6 ¶ Lekin wuh kaláun, jo unhon ne kahá, ki Kisí ko hamára bádsháh kar, jo hákim ho, Samúel kī nazaron men burá ma'lúm húa. Aur Samúel ne KHUDÁWAND se du'á mángí.

7 Aur KHUDÁWAND ne Samúel ko farmáyá, ki Logon kī áwáz par, aur un sári báton par, jo we tujhe kahén, kán dhar; ki unhon ne tujh ko haqir nahin kiyá, balki mujh ko haqir kiyá hai, ki main un par saltanat na karún.

8 Mutábíq un sab kámon ke jo unhon ne, us din se ki main unhen Misr se nikál láyá, is roz tak mujh se kiyá, ki mujhe tark kiyá, aur dúsré ma'búdon kī bandagí kī, waisá hí we tujh se karte hai.

9 So tú un kī bát sun; tú bhi un par gawáhi deke unhen khúb jatá de, aur unhen batlá, ki jo bádsháh un par saltanat karegá, us ke 'amal kis taur ke honge.

10 ¶ Aur Samúel ne un logon ko, jo us se bádsháh ke tálib the, KHUDÁWAND kī sári báten kahín.

11 Aur us ne kahá, ki Us bádsháh ke, jo tum par saltanat karegá, is tarah ke 'amal honge, ki wuh tumháre beṭon ko leke, apne liye, aur apní garíon ke liye, aur apne sáth sawár hone ke liye, naukar rakhegá, aur un

men se ba'ze us kī gārī ke āge āge |

IX BĀB.

12 Aur apne liye hazār hazār ke risālādār, aur pachās pachās ke jam'adār banāegā; aur un se hal jutwāegā, aur fasl katwāegā, aur apne liye jang ke hathiyār aur apnī gārīon ke sās banwāegā.

13 Aur tumhārī betiōn ko legā, tā ki we halwāyan, aur bāwarchin, aur nān-bāin howen.

14 Aur tumhāre kheton, aur tumhāre tākistānon, aur tumhāre zaitūn ko bāgon ko, jo achchhe se achchhe hongē, legā, aur apne kḥidmatguzārōn ko bakhsh degā.

15 Aur tumhāre gallajāt aur angūrī bāgon kā daswān hissa leke apne kḥojon aur apne kḥādīmōn ko degā.

16 Aur tumhāre chākaron aur tumhārī laundjōn, aur tumhāre achchhe achchhe shakīl jawānon ko, aur tumhāre gadhōn ko, legā, aur apne kām par lagāegā.

17 Aur tumhārī bheḡ bakrīōn kā bhī daswān hissa legā: so tum us ke gulām hooge.

18 Aur tum us dīn us bādshāh ke sabab, jise tum ne apne liye chunā hai, faryād karoge; par us dīn KḤUDĀWAND tumhārī na sunegā.

19 ¶ Tau bhī logon ne Samūel kī bāt sunne se inkār kiya, aur kahā, Nahīn; ham to bādshāh chāhte hai, jo hamāre ūpar muqarrar ho;

20 Tā ki ham bhī, aur sab gurohon kī māniud, howen, aur hamārā bādshāh hamārī 'adālat kare, aur hamāre āge āche lage, aur hamāre liye larāī kare.

21 Aur Samūel ne logon kī sārī bāteṅ sunī, aur unheṅ KḤUDĀWAND ke kānon tak pahunchāyā.

22 Aur KḤUDĀWAND ne Samūel ko farmāyā, Tū un kī bāt sun, aur un ke liye ek bādshāh muqarrar kar. Tab Samūel ne Isrāel ke logon ko kahā, ki Har ek apnī apnī bastī ko jāwe.

AUR banī Binyamīn kā ek shakhs thā, jis kā nām Qis, bin Abīel, bin Sarūr, bin Bakdrat, bin Afīq thā: aur yih Binyamīnī barā qūwatwar shakhs thā.

2 Us kā ek betā Sāul nām, jo nihāyat kḥūb jawān thā, aur bawī Isrāel ke darmiyān us se kḥūbsūrat koi shakhs na thā: yih sārī qaum men kāndhe se leke ūpar tak har ek se ūchā thā.

3 Us Sāul ke bāp Qis ke gadhe khoc gaye. So Qis ne apne bete Sāul ko kahā, ki Chākaron men se ek ko apne sāth le, aur ūth, aur gadhōn ko dhūndhne jā.

4 So wuh koh ī Ifrāīm kī taraf se guzrā, aur Salīsh kī sarzamīn men hoke nikal gayā, par unheṅ na pāyā: tab we Sa'alīm kī sarzamīn men gaye, aur wahān bhī na mile: phir we Binyamīniōn kī mamlukat men āe, to un ko wahān bhī na pāyā.

5 Jab we Sūf ke mulk men āe, tab Sāul ne apne chākar ko, jo us ke sāth thā, kahā, A', ham laut jāweṅ, tā na ho ki merā bāp gadhōn kā gam chhorke mere liye fikrmand ho.

6 Chākar ne use kahā, Dekh, is shahr men mard ī Khudā hai; wuh 'izzatdār shakhs hai; sab kuchh, jaisā wuh kahtā hai, waisā hī hotā hai; ā, us pās jāweṅ; shāyad ki wuh us rāh ko, ki jis men jānā munāsib hai, hamen batāe.

7 Sāul ne apne chākar se kahā, Lekin dekh, agar ham wahān jāen, to ham us shakhs ke liye kyā lete jāen? Ro'ān to hamāre toshadān men bāqī nahīn rahīn, aur us mard ī Khudā ke liye koi hadya hamāre pās nahīn; kyā kuchh hai hamāre pās?

8 Naukar ne Sāul ko phir jawāb diyā, aur kahā, Dekh, pāo misqāl chāndī mujh pās maujūd hai: so main us mard ī Khudā ko dūngā, ki hamen hamārī rāh batāwe.

Sául ká gadhe dhúndhte Samúel I SAMU'EL, IX. ke ghar par pahunchna.

9 [Agle zamáne men baní Isráel ká yih dastúr thá, ki jab koi shakhs Kḥudá se maslahat karne játá thá, to kahrtá thá, ki A'o, ham gaib-bín pás jāen : is liye ki wuh, jo ab nabí kahlátá hai, áge gaib-bín kahlátá thá.]

10 Tab Sául ne apne chákár se kahá, Tú ne kyá kḥúb kahá : á, chalen. So we shahr ko, jahán wuh mard i Kḥudá thá, áe.

11 ¶ Aur shahr kí taraf tile par charhte hús unhen kai chhokrián milin, jo páni bharne játí thin; unhon ne un se kahá, Gaib-bín yahán hai?

12 Unhon ne un ko jawáb diyá, aur kahá, Hán, hai; dekho, tumháre sámhne hí hai; jald á pahuncho, ki wuh áj hí shahr men áyá hai; ki áj ke din únche makán men log zabíha karte hai.

13 Jo tum shahr men dákhil hoge, to tum use, peshtar us se ki wuh únche makán men kḥaná kḥáne jáe, fauran páoge : ki log, jab tak ki wuh na jáe, nahín kháte; is liye ki wuh zabíhe ko barakat detá hai; ba'd us ke mihmán log kháte hai. So ab tum charho, ki áj hí tum use páo.

14 So we shahr men charhké gaye, aur shahr men dákhil hote hí, dekho, ki Samúel un ke sámhne báhar niklá, ki únche mákan par jáe.

15 ¶ Aur KḥUDÁWAND ne Sául ke áne se ek din peshtar Samúel ke kán men kah diyá thá, ki,

16 Kal isí waqt main ek shakhs ko Binyamín kí sarzamin se tujh pás bhejúngá; so tú us par tel maliyo, ki wuh merí qaum Isráel ká hákim ho, tá ki mere logon ko Filistion ke háth se chhuráe; ki main ne apne logon par nazar ki, is liye ki un ká nála mujh tak pahunchá.

17 So jab Samúel Sául se dochár húa, to wúnhin KḥUDÁWAND ne use kahá, ki Dekh, yihí shakhs hai, jis kí bábat main ne tujhe kahá thá; yihí mere logon par riyásat karegá.

18 So Sául phátak par Samúel ko barábar pahunchá, aur us se kahá, ki Mujhe batláíye, ki gaib-bín ká ghar kahán hai?

19 Samúel ne Sául ko jawáb diyá, ki Wuh gaib-bín main hí hún : mere áge áge únche makán par charh, ki tum áj ke din mere sáth kḥáo; aur kal main tujhe rukhsat karúnga, aur sab kuchh jo tere dil men hai tujhe batá dúnga.

20 Aur tere gadhe, jo tín din se khoe gaye hai, un ko kḥiyál mat kar; ki we mile. Aur kis kí taraf Isráel kí sárí ragbat hai? kyá terí aur tere báp ke sáre gharáne kí taraf nahín?

21 So Sául jawáb men bolá, Kyá main Binyamín nahín, jo Isráel ke sab firqon se chhoṭá hai? aur kyá merá gharáná Binyamín ke firqe ke sáre gharánon men sab se ziyáda chhoṭá nahín? pas kyá sabab hai, jo tú mujh se yún boltá hai?

22 Aur Samúel ne Sául ko aur us ke chákár ko sáth liyá, aur unhen, bárahdari men láyá, aur unhen mihmánon kí sadr jagah men jo tis ek ádmí the, bithláyá.

23 Samúel ne báwarchí ko farmáyá, ki Wuh hissa, jo main ne tujhe rakh chhoṛne kahá thá, le á.

24 Báwarchí ne ek shána, us sab samet jo us par thá, utháke Sául ke sámhne rakhá. Aur Samúel ne kahá, Dekh, yih jo rakhá húa thá, so use apne sámhne dharke khá: is liye ki jab se main ne kahá, ki Main ne in logon kí da'wat kí, tab hí se ab tak tere liye rakh diyá gayá hai. So Sául ne us din Samúel ke sáth kḥaná kḥáyá.

25 ¶ Aur jab we únche makán se shahr ko utre, to us ne Sául se ghar kí chhat par bátén kín.

26 Aur we sawere uthé: aur aisá húa kí jab din charhne lagá, tab Samúel ne Sául ko phir ghar kí chhat

par buláya, aur kahá, Uth, ki main tujhe rawána karún. So Sául uthá, aur we donon, wuh aur Samúel, báhar chale gaye.

27 Aur jab we shahr ke nikás par utarte the, to Samúel ne Sául se kahá, Apne chákár ko hukm kar, ki ham se áge chalá jáe, (aur wuh áge gayá;) par tú abhí khará rah, tá ki main Kḥudá ká kálám tujhe sunáún.

X BA'B.

PHIR Samúel ne tel kí ek shíshí lí aur us ke sir par undelí, aur use chumá, aur kahá, Kyá yih is sabab se nahín, ki Kḥudáwánd ne tujh par tel malá, ki tú us kí mirás ká sardár ho?

2 Aur jab tú mere pás se áj rawána hogá, to Zilzah men, Binyamin kí sarrhadd ke darmiyán, Rákhil ke gor ke pás, do shakhs tujhe milenge, aur we tujhe kahenge, ki We gadhe, jinhen tú dhúndhne gayá thá, mile; aur dekh, ab terá báp gadhon kí taraf se be-fikr húa, aur tumháre liye kurhtá hai, aur kahtá hai, Main apne beté ke wáste kyá karún?

3 Tab tú wahán se áge barhegá, aur Tabúr ke balút ke tale pahunchegá, to wahán tín shakhs, jo Baitel men Kḥudá ke huzúr, chale játe hongé, tujh se dochár hongé; ek to bakrí ke tín bachche liye hogá, aur दूसrá tín girde roṭí ke, aur tísrá mai ká ek mashkíza:

4 Aur we tujhe salám karenge, aur do girde tujhe denge: so tú un ke háth se le líjiyo.

5 Aur ba'd us ke tú Jibi'at-Ilúhím ke nazdik, jahán Filistion kí chaukí hai, pahunchegá; aur aisá hogá, ki jab tú wahán shahr men dákhil ho, to nabíon kí ek guroh, jo us únche makán se utartí hogí, tujhe milegí, aur we murchang, aur dholak, aur bānsrī, aur barbat liye húa áte hongé, aur we nubúwat karte hongé.

6 Tab Kḥudáwánd kí Rúh tujh par názil hogí, aur tú bhí un ke sáth nu-

búwat karegá, balki tú aur súrát ká ádmí ho jáegá.

7 Aur aisá hogá, ki jab ye nishánfán tujh par záhir hon, to phir jaisá terá háth qábú páe, waisá 'amal kar; ki Kḥudá tere sáth hai.

8 Aur aisá bhí hogá, ki tú mujh se peshtar Jiljál ko utar jáegá: aur dekh, main tere pás áúngá, tá ki sokhtani qurbánfán karún, aur salámatí ke zabíhon ko zabh karún. So tú sát din tak wahín rahíyo, jab tak kí main tujh pás á pahunchún, aur tujhe batáún, kí tujh ko kyá karná hogá.

9 ¶ Aur aisá húa, kí jyúnhín us ne Samúel se rukhsat hoke píth pherí, wúnhín Kḥudá ne use दूसरी तराह ká dil diyá: aur we sab nishánfán usí din wuqú' men áín.

10 Aur jab we Jibi'at ko áe, to dekho kí nabíon kí ek guroh us se dochár húi, aur Kḥudá kí Rúh us par názil húi, aur us ne bhí un ke darmiyán nubúwat kí.

11 Aur aisá húa, kí jab us ke agle ján-pahchanon ne yih dekhá, kí wuh nabíon ke darmiyán nubúwat kartá hai, ek ne दूसरे se kahá, kí Qis ke beté ko kyá húa? Kyá Sául bhí nabíon men shámil ho gayá?

12 Aur ek ne un men se jawáb diyá, aur kahá, Lekin un ká báp kaun hai? Tab hí se yih masal chalí, Kyá Sául bhí nabíon men hai?

13 So jab wuh nubúwat kar chuká, to únche makán men áyá.

14 ¶ Wahán Sául ke chachá ne use aur us ke chákár ko kahá, Tum kahán gaye the? Us ne kahá, Gadhe dhúndhne; aur jab ham ne dekhá kí kahín nahín hain, to Samúel pás áe.

15 Phir Sául ká chachá bolá, Mujhe batláíye, kí Samúel ne tum ko kyá kahá.

16 Sául ne apne chachá se kahá, Us ne hamen sáf batláya, kí gadhe mile. Par saltanat ká mazmún, jo Samúel ne use kahá thá, bayán na kíyá.

17 ¶ Ba'd us ke Samúel ne Misfáh men KHUDÁWAND ke huzúr logon ko buláke ikatthá kiyá.

18 Aur baní Isráel ko kahá, ki KHUDÁWAND Isráel ká Khudá aísá farmatá hai, ki Main Isráel ko Misr se nikál láyá, aur tum ko Misrion ke háth se, aur sári saitanaton ke háth se, aur un ke háth se jo tum par zulm karte the, rihái dí.

19 Aur tum ne áj ke din apne Khudá ko, ki jis ne tumhen tumháre sáre dushmanon aur tumhári taklifon se rihái bakhsí, haqír kar jáná; aur tum ne use kahá, Ilán, hamáre liye ek bádsáh muqarrar kar. So ab ek ek firqa karke, házár házár, sab ke sab KHUDÁWAND ke áge házir hoo.

20 Aur jab Samúel ne Isráel ke sáre firqon ko házir karáyá thá, to gur'a Binyamín ke firqe ke nám par pará.

21 Aur jab us ne Binyamín ke firqe ko, us ke gharáne ke mutábíq, nazdik buláyá, to Matri ke gharáne ká nám niklá, aur phir Qís ke beté Sátuíl ká nám niklá: aur unhon ne jo use dhún-dhá, to na páyá.

22 So unhon ne KHUDÁWAND se phir píchhá, ki Wuh mard ab yahán áegá, ki nahín? KHUDÁWAND ne jawáb diyá, ki Dekho, us ne asbáb ke darmiyán ap ko chhipáyá hai.

23 Tab we daure, aur use wahán se láe: aur wuh, jab ki jamá'at ke darmiyán khará húá, to shánon se leke úpar tak sab logon se ziyáda lambá thá.

24 Aur Samúel ne jamá'at ko kahá, Tum use dekhte ho, ki jise KHUDÁWAND ne chun liyá, ki us kí mánind sáre logon men ek bhí nahín. Tab sab log khushi se lalkáre, aur bole, ki Bádsáh zinda rahe!

25 Phir Samúel ne jamá'at ko saltanat ke ádáb batláe, aur kitáb men likhke KHUDÁWAND ke huzúr rakhí. Ba'd us ke Samúel ne sab logon ko rukhsat kiyá, ki ek ek apne apne ghar jae.

26 ¶ Aur Sátuíl bhí Jibí'ah ko apne ghar gayá, aur logon ká ek jathá, jir ke dilon ko Khudá ne máú kar diyá thá, us ke sáth ho liyá.

27 Par baní Bálíl bole, ki Yih shakhs ham ko kis tarah bacháegá? Aur us kí tahqír kí, aur us ke liye nazráne na láe. Par us ne ap ko aísá banáyá, ki goyá na suntá thá.

XI BAT.

TAB 'Ammúni Náhas charh áyá, aur Yabis í Jilí'ád ke muqábil khainne khare kiye: tab Yabis ke sab logon ne Náhas se kahá, Ham se kuchh 'ahd o paimán kar, to ham terí khidmat karenge.

2 Aur 'Ammúni Náhas ne unhen jawáb diyá, ki Is shart par main tum se 'ahd karúngá, ki main tum men har ek se dahní ánkhi nikál dálúñ, aur yih zillat ká dág sáre Isráel par rakhúñ.

3 Tab Yabis ke buzurgon ne use kahá, Ham ko sát din kí muhlat de, tá ki ham Isráel kí sári sarhaddon men payám bhejen: agar hamará hi-máyatí koí na milá, to ham tere huzúr niklenge.

4 ¶ Tab Sátuíl ke Jibí'ah men qásid áe, aur unhon ne logon ke kánon men yih khabar kahí: tab sab log pukár pukárke roe.

5 Aur dekho, ki Sátuíl khet se gáe buil ke píchhe píchhe chalá átá thá; aur Sátuíl ne kahá, Kyá húá, ki log rote hain? Unhon ne Yabis ke logon ká payám kah sunáyá.

6 Aur jonhín Sátuíl ne yih sandese sune, wunhín Khudá kí Róh us par názil húí, aur us ká gussa niháyat bharká.

7 Aur us ne bailon ká ek jorá liyá, aur unhen chírke tukre tukre kiyá, aur unhen qásidon ke háth Isráel kí sári sarhaddon men bhej diyá, aur yih kahá, ki Jo koí Sátuíl aur Samúel ke píchhe házir na ho, to us ke bailon se aísá kiyá jáegá. Tab KHUDÁWAND ká

khauf logon par pará, aur we ek dil hoke áe.

8 Aur us ne unhen Bazaq men giná; so bani Isráel tin lákh the, aur Yahúdáh ke mard tis hazár.

9 So unhon ne un qásidon ko, jo áe the, kahá, ki Tum Yabis i Jili'ál ke logon ko yún kaho, ki Kal, jis waqt ki áftáh garam hogá, tum rihái páoge. So qásidon ne áke Yabis ke logon ko khabar dí; aur we khush hue.

10 Tab ahl i Yabis ne unhen kahá, Kal ham tum pás niklenge, aur sab kuchh, jo tum bihtar samjho, so hamáre haqq men kijiyo.

11 Aur subh ko Sául ne logon ke tin gol kiye; aur pichhle pahar lashkar men á ghusá, aur baní 'Ammún ko qatl kartá rahá, yahán tak ki din bahut charh gayá: aur aisé húa, ki we jo bach nikle, so aise tittar bittar hue, ki do ek sáth na rahe.

12 ¶ Tab logon ne Samúel ko kahá, Wuh kaun hai, jis ne kahá, ki Kyá Sául hamára bádsháh hogá? So un logon ko láo, tá ki ham unhen qatl karen.

13 Sául bolá, ki A'j ke din hargiz koí mará na jáe: is liye ki KHUDÁWAND ne Isráel ko áj ke din rihái bakhshí.

14 Tab Samúel ne logon ko kahá, A'o, Jiljál ko jáen, tá ki wahán saltnat ko dúsrí bár sábit karen.

15 So sáre log Jiljál ko gaye; aur Jiljál men KHUDÁWAND ke huzúr unhon ne Sául ko bádsháh kiyá; aur wahán unhon ne KHUDÁWAND ke áge salámátí ke zabihe zabh kiye; aur wahán Sául ne aur sáre Isráelí mardon ne barí khushí kí.

XII BAB

TAB Samúel ne sare Isráel se kahá, Dekho, jo kuchh tum ne mujhe kahá, main ne tumhári har ek bát suní hai, aur ek ko tumháre úpar bádsháh muqarrar kiyá.

2 Aur ab dekho, yih bádsháh tum-

háre áge jáyá kartá hai: aur main búrhá hún, aur merá sir sufed hai: aur dekho, mere bete tumháre sáth hain; aur main larákan se áj tak tumháre áge áge chal rahá hún.

3 Aur dekho, main házir hún; so áo, KHUDÁWAND ke aur us ke masih ke áge mujh par gawáhi do; ki kis ká bail main ne le liyá? aur kis ká gadhá main ne pakar rakhá? aur main ne kis se dagábázi kí? aur kis par main ne zulm kiyá? aur kis ke háth se main ne rishwat lí, tá ki main us se chashmposhí karún? Ab main use pher dene ko házir hún.

4 We bole, Tú ne ham se dagábázi nahín kí, aur na ham par zulm kiyá, aur na tú ne kisi ke háth se kuchh le liyá.

5 Tab us ne unhen kahá, ki KHUDÁWAND tum par gawáh, aur us ká masih áj ke din gawáh hai, ki tum ne mere háth men kuchh nahín páyá. We bole, Wuh gawáh.

6 ¶ Phir Samúel ne logon se kahá, Hán, KHUDÁWAND hí hai wuh, jis ne Músá aur Hárún ko muqarrar kiyá, aur tumháre bápádáon ko zamín i Misr se nikál láyá.

7 Ab chuucháp khare raho, tá ki main KHUDÁWAND ke huzúr un sab nektion ke sabab, jo KHUDÁWAND ne tum se aur tumháre bápádáon se kíen, tum se bahs karún.

8 Jis waqt ki Ya'qúb Misr men áyá, aur tumháre bápádáe KHUDÁWAND ke áge chilláe, to KHUDÁWAND ne Músá aur Hárún ko bhejá, aur we tumháre bápádáon ko Misr se nikál láe, aur un..en is jagah par basáyá.

9 Phir jab we KHUDÁWAND apne Khudá ko bhúl gaye, us ne unhen Hasúr kí fauj ke sar-lashkar, Sisará, ke háth, aur Filistin ke háth, aur sháh i Moáb ke háth, bechá, aur unhon ne un se larái kí.

10 Phir unhon ne KHUDÁWAND ko pukára, aur kahá, ki Ham ne gunáh

kiyá, is liye ki ham ne KHUDÁWAND ne usí din garaj karáyá, aur pání ko chhorá, aur Ba'alím aur 'Istarát kí bandagí kí: par ab tú ham ko hamáre dushmanon ke háth se chhurá, to ham terí bandagí karenge.

11 Phir KHUDÁWAND ne Yarub-ba'al, aur Bidán, aur Iftáh, aur Samúel ko bhejá, aur tum ko tumháre dushmanon ke háth se, jo tumhári chéron taraf the, riháí dí; aur tum ne chain páyá.

12 Aur jab tum ne dekhá, ki baní 'Ammún ká bádsháh Náhas tum par charh áyá, to tum ne mujh se kahá, Háj, hamen ek bádsháh cháhiye, jo ham par saltanat kare; hálánki KHUDÁWAND tumhárá KHUDá tumhárá bádsháh thá.

13 Ab dekho, yih tumhárá bádsháh hai, jise tum ne chun liyá, aur jis ke tum mushtáq the; aur dekho, KHUDÁWAND ne tumháre úpar bádsháh muquarrar kiyá hai.

14 Agar tum KHUDÁWAND se ǎarte rahoge, aur us kí bandagí karoge, aur us ká hukm mánoge, aur KHUDÁWAND ke farmánon se sarkashí na karoge, to tum aur bádsháh, jo tum par bádsháhí kartá hai, KHUDÁWAND apne KHUDá ke pairau rahoge:

15 Par agar tum KHUDÁWAND kí bát na mánoge, aur KHUDÁWAND ke farmánon se sarkashí karoge; to KHUDÁWAND ká háth tumháre mukhálif hogá, jis tarah se ki tumháre báp-dádon ká mukhálif thá.

16 ¶ So ab tum khare raho, aur dekho wuh bará májará, jo KHUDÁWAND tumhári áukhon ke sámhne karegá.

17 Kyá áj gehún kátne ká din nahí? main KHUDÁWAND se minnat karúngá, ki wuh garaj karáwe, aur pání barsáe; tá ki tum júno aur dekho, ki tum ne KHUDÁWAND ke huzúr ek bádsháh ke mángne se barí sharárat kí.

18 Chunánchi Samúel ne KHUDÁWAND se minnat kí; aur KHUDÁWAND rukhsat kiyá.

19 Tab sab logon ne Samúel se kahá, ki Apne khádimon ke liye KHUDÁWAND apne KHUDá kí minnat kar, ki ham mar na jáen: ki ham ne apne sáre gunáhon par yih sharárat ziyáda kí, ki apne liye ek bádsháh mángá.

20 ¶ Tab Samúel ne logon ko kahá: Khauf na karo; ki yih sab sharárat to tum ne kí; magar KHUDÁWAND kí pairaui se kanáre mat jáo, balki apne sáre dilon se KHUDÁWAND kí bandagí karo;

21 Aur tum kanáre mat jáo, ki bátíl kí pairaui karo, jo musíf na hogí, aur riháí na degí; ki we sab bátíl hain.

22 Kyúnki KHUDÁWAND apne bare nám ke liye apne logon ko tark na karegá: ki KHUDÁWAND kí marzí húi, ki tum us kí qaum thábro.

23 Aur main jo hún, hargiz na howe, ki tumháre liye du'á mángne se báz áke KHUDÁWAND ká gunáhgar hoún: balki main wuh ráh, jo achchhí aur sídhí hai, tumhen batláúngá:

24 So tun faqat itná karo, ki KHUDÁWAND se ǎaro, aur apne sáre díl se us kí sachchí 'ibádat karo; aur socho ki us ne tumháre liye kaisá bará kám kiyá hai.

25 Par agar tum áge ko bhí sharárat ke kám karoge, to tum aur tumhárá bádsháh donon halák ho jáoge.

XIII BĀ'Ī.

SAMU'EL ne ek baras saltanat kí; aur jab us kí saltanat ke do baras guzre,

2 To Sáiul ne tén hazár ádmí Isráel ke apne liye chune; do hazár Mikmás men aur Baitel ke koh men Sáiul ke sáth rahe, aur ek hazár Yúnatan ke sáth Binyamin ke Jibí'ah men rahe: aur báqí har ek ko un ke khaime men

Filistion ká jang par áná. I SAMUEL, XIII. Sául ká qurbáni guzraná.

3 Aur Yúnatan ne Filistion ke pah-
rion ko, jo Jibi'ah men the, mára;
aur Filistion ne yih suná. Aur Sául
ne narsingá phunkwáke sári mamlukat
men yih manádí kí, ki Ai 'Ibránío,
suno.

4 Aur sáre Isráel ne yih ahwál
suná, ki Sául ne Filistion kí ek chaukí
ke sipáhí máre, aur ki Isráel se bhí
Filistion ko nafrat thí. So jamát
ko hukm húa, ki Sául pás Jiljál men
jam'a howe.

5 ¶ Aur Filistí bhí Isráel se larne
ko ikatthe húe; tis hazár un kí rathen
thin, aur chha bazár sawár, aur bahut
se log, aise jaise daryá ke kanáre kí ret:
so we charh áe, aur Mikmás men Bait-
áwan kí púrab taraf ko khaimazan húe.

6 Aur jab baní Isráel ne dekhá, ki
ham shikanje men hain, kyúnki log
tang-hál the, to gáron, aur kánton ke
jungal, aur chatánon, aur garhion, aur
garhon men, já chhipé;

7 Aur ba'z 'Ibrání Yardan ke pár
Jadd aur Jiljál kí sarzamín ko chale
gaye. Par Sául Jiljál hí men rahá,
aur sab log jo us ke pairau the kámp
rahe the.

8 ¶ Aur wuh wahán sát din Sa-
múel ke mu'ayan waqt tak thahrá
rahá: aur Samúel Jiljál men na áyá;
aur sáre log us ke pás se tittar bittar
ho gaye.

9 Tab Sául ne kahá, Sokhtaní qur-
bání, aur salámati kí qurbání, mujh
pás láo. Aur us ne sokhtaní qurbání
guzraní.

10 Aur aisá húa ki jonhin wuh
sokhtaní qurbání guzrán chuká, to
dekho Samúel á pahunchá; aur Sául
us ke istiqbál ko niklá, tá ki wuh us
ke haqq men du'á e khair kare.

11 ¶ Aur Samúel ne púchhá, ki Tú
ne kyá kiya? Sául bolá, Main ne jo
dekhá, ki log mere pás se tittar bittar
ho gaye, aur tú muqarrar dinon ke
bich na á pahunchá, aur Filistí Mik-
más men jam'a húe;

12 To main ne kahá, ki Filistí
Jiljál men mujh par á parenge, aur
main ne KHUDÁWAND se ab tak du'á
nahin mángí: is liye main ne apne
par jabr kiya, aur sokhtaní qurbání
guzraní.

13 So Samúel ne Sául ko kahá, Tú
ne bewuqúfi kí; ki tú ne KHUDÁWAND
apne Khudá ke hukm kí, jo us ne
tujhe kiya, muháfazat na kí; nahin
to KHUDÁWAND ab terí saltanat baní
Isráel men ab se hamesha tak qáim
rakhtá.

14 Lekin ab terí saltanat qáim na
rahegi; ki KHUDÁWAND ne ek shakhs
apne dilkhwáh ko talab kiya hai; aur
KHUDÁWAND ne use hukm kiya, ki
mere logon ká peshwá ho, is liye ki tú
ne KHUDÁWAND ke hukm ko jo tujhe
diya gayá hifz na kiya.

15 Aur Samúel uthá, aur Jiljál se
Binyamín ke shahr Jibi'ah ko charh
gayá. Tab Sául ne un logon ko, jo
us pás házir the, giná, aur we mard
chha sau ke qarib the.

16 Aur Sául aur us ká betá Yúna-
tan, aur un ke hamráhí log, Binyamín
ke Jib'a men áke rahe; aur Filistí
Mikmás men pape rahe.

17 ¶ Aur gáratgar, Filistion ke
lashkar se, tín gol hoke nikle: ek gol
to Su'al kí sarzamín ko 'U'fráh kí ráh
se gayá;

18 Aur dúsrá gol Bait-Haurán kí
ráh áyá; aur tisre gol ne us sarhadd kí
ráh lí, jis ká rukh wadí i Zibo'im kí
taraf dasht ke sámhne hai.

19 ¶ Us waqt Isráel kí sári zamín
men ek luhár na miltá thá; kyúnki
Filistion ne kahá thá, Na ho ki 'Ib-
rání log talwáren aur bhále apne liye
banáwen.

20 So sáre Isráelí Filistion ke pás
utar játe the, tá ki har ek apná phál,
aur apná bhálá, aur apná kulhárá, aur
apní kudálí, tez karwáe:

21 Par kudálion, aur phálon, aur
kánton, aur kulháron ke liye, aur pain-

Yúnatan o us ká silahbardár. I SAMUEL, XIV. Filistí fawj ká maqlúb honá.

on ko tez karne ke liye, un ke pás retí to thí.

22 So aisá húa, ki larái ke din, un logon men se, jo Sálul aur Yúnatan ke sáth the, kisi ke háth men ek talwár aur ek bhálá na thá; par Sálul aur us ke bete Yúnatan ke pás the:

23 Tab Filistion ká tiláwá Mikmás ki ghátí par á pará.

XIV BÁT.

AUR ek din aisá húa, ki Sálul ke bete Yúnatan ne us jawán ko, jo us ká silahbardár thá, kahá, ki A', ham Filistion ke pahre par, jo us taraf hai, jáen. Par us ne apne báp ko khabar na kí.

2 Aur Sálul Jibi'ah ke nikás par ek anár ke darakht tale, jo Mijrún men thá, thahar rahá: aur qarib chha sau ádmí ke us ke sáth the;

3 Aur Akhiyáhl bin Akhitúb, birá-dar i 'Ikabúd, bin Finihás, bin 'Eli, jo Sailá men KHUDÁWAND ká káhin thá, afúd pahine hue thá. Aur logon ko khabar na húi, ki Yúnatan chalá gayá.

4 ¶ Aur un guzargáhon men, jahán se hoke Yúnatan cháhátá thá, ki Filistion ke pahre par já paré, ek taraf ek barí nokilí chatán thí; aur dúsri taraf bhí ek barí nokilí chatán thí: ek ká nám Búsís thá, aur dúsri ká Sanah.

5 Un men se ek ká rukh uttar taraf, Mikmás ke muqábil thá, aur dúsri ká rukh dakhan taraf Jibi'ah ke muqábil.

6 Tab Yúnatan ne us jawán se, jo us ká silahbardár thá, kahá, A', ham udhar un ná-makhtúnon ke pahre par jáwen; sháyad ki KHUDÁWAND hamáre liye kám kare; ki KHUDÁWAND ke nazdik kuchh dushwár nahin, ki agar wuh cháhe, to bahutón se rihái bákhshe, aur cháhe, to thorón se.

7 Us ke silahbardár ne us se kahá, Jo kuchh ki tere dil men hai, so kar, aur apní ráh le; aur dekh, main tere hasb i dilkhwáh tere sáth hún.

8 Tab Yúnatan bolá, ki Dekh, ham

un logon pás us taraf jáenge, aur apne ta,ín un par záhir karenge.

9 So agar we ham se yih kahen, Sabr karo, jab tak ki ham tumháre pás na áwen; to ham apní jagah khare rahenge, aur un ke pás na charh jáenge.

10 Par agar we yún kahen, ki Charh-ke hamáre pás áo; to ham charh jáenge: ki KHUDÁWAND ne unhen hamáre háth men kar diyá: aur yih hamáre liye ek nishání hogí.

11 Tab un donon ne apne ta,ín Filistion ke pahre par záhir kiya: aur Filistí bole, Dekho, 'Ibrání un súrálkhon men se, jahán unhon ne apne ko chhipáya thá, báhar nikle áte hain.

12 Aur pahre ke logon ne Yúnatan aur us ke silahbardár ko kahá, Ham pás charh áo, ki ham tumhen tamáshá dikhláenge. So Yúnatan ne apne silahbardár se kahá, Ab mere pichhe charh á; ki KHUDÁWAND ne unhen Isráel ke qabze men kar diyá.

13 Aur Yúnatan apne háthon aur páon se lipatkar gayá, aur us ke pichhe us ká silahbardár: aur we Yúnatan ke áge mar gire; aur us ke silahbardár ne bhí us ke pichhe log qatl kiye.

14 So yih pahlí khúnrezí jo Yúnatan aur us ke silahbardár ne kí, bís ek ádmí kí thí, utní zamin par kí jahán ek hal ádhe din men chale.

15 Tab lashkar, aur maidán, aur sáre logon men larzish húi: aur pahre ke log aur gárat-gar bhí kámp gaye, aur zamin larzí: aur yih niháyat hí bará zalzala thá.

16 Aur Sálul ke nigáhbánon ne, jo Binyamin ke Jibi'ah men the, nazar kí; to kyá dekhte hain, ki wuh guroh pighlí játi, aur we ap ko márté chale játe hain.

17 Tab Sálul ne logon se, jo us ke sáth the, kahá, Gino, aur daryáft karo, ki ham men se kauní gayá hai. Jab unhon ne giná, to dekho Yúnatan aur us ke silahbardár ko na páya.

18 Us waqt Sálul ne Akhiyáh ko

kahá, Kḥudá ká sandúq yahán lá; kyúŋki Kḥudá ká sandúq us roz baní Isráel ke darmiyán thá.

19 ¶ Aur aisá húa, ki jis waqt Sálul káhin se bát kartá thá, to Filistion ke lashkar men jo shor pará, so ziyáda hotá chhalá játá thá: aur Sálul ne káhin se kahá, ki Apná háth báz rakh.

20 Aur Sálul aur sáre log jo us ke sáth the jam'a húa, aur larái ko áe; aur dekho, ki har ek mard kí talwár us ke sáthi par parí hai, aur niháyat barí kharbaráhat húi.

21 Aur we 'Ibrání bhí, jo áge se Filistion ke sáth the, aur har taraf se jam'a hoke us ke sáth lashkar men áe the, phirke un Isráelion men, jo Sálul aur Yúnatan ke hamráh the, shámil húa.

22 Aur un sab Isráelí mardon ne bhí, jo koh i Ifráim men chhip rahe the, yih sunke ki Filistí bháge, filfaur nikalke larái ke maidán men un ká pichhá kiyá.

23 So KḤUDÁWAND ne us din Isráelion ko rihá dí: aur larái Baitáwan ke us pár tak pahunchi.

24 ¶ Aur Isráelí mard us din barí taklíf men the: kyúŋki Sálul ne logon ko qasam dí thí, aur yún kahá thá, ki Jo koi áj shám tak kháná kháwe, us par la'nat, tá ki main apne dushmanon se badlá lún. Is sabab un logon men se kisi ne kháná na chakhá thá.

25 Aur sab log ek ban men já pahunche; aur wahán zamin par shahd thá.

26 Aur jonhin ye log us ban men pahunche, to dekho, ki wahán shahd tapaktá hai: par koi apne munh tak háth na le gayá, is liye ki log qasam se qare.

27 Lekin Yúnatan ne, jis waqt us ke báp ne logon ko qasam dí thí, na suná thá: so us ne apne 'asá kí nok se, jo us ke háth men thá, shahd ke chhatte ko chhedá, aur háth men leke

munh men dálá; aur us kí ánkhon men roshní áí.

28 Tab un logon men se ek ne us se kahá, ki Tere báp ne logon ko qasam deke kahá thá, ki Jo shakhs áj ke din kuchh kháná kháwe, to us par la'nat. Aur us waqt log thake húa the.

29 Aur Yúnatan bolá, ki Mere báp ne mamlukat ko dukh diyá: dekhiye, ki main ne zarra sá shahd chakhá, so meri ánkhon men kaisí roshní áí?

30 Kitná ziyáda achthhá hotá, agar sáre log dushman kí lút se, jo unhon ne pái, khúb kháte? aisá hotá, to is waqt Filistion kí bahut ziyáda khún-rezí hotí.

31 So unhon ne us din Mikmás se leke Aiyalún tak Filistion ko mará: magar log bahut be-táb ho gaye.

32 Aur log lút par gire, aur bheren, aur bail, aur bachhre pakre, aur unhen zamin par zabh kiyá, aur lahú samet khá gaye.

33 ¶ Tab Sálul ko khabar dí gayí, ki Dekh, log KḤUDÁWAND ká gunáh karte hai, ki lahú samet kháe játe hai. Wuh bolá, ki Tum ne khatá kí; so ek bará patthar áj mere sámhne dhalká láo.

34 Phir Sálul ne kahá, ki Logon ke darmiyán áp hí idhar udhar jáo, aur un se kaho, ki Har ek shakhs apná apná bail, aur apní apní bher, mujh pás láwe, aur yahán zabh kare, aur kháwe; aur lahú samet kháke KḤUDÁWAND ká gunáhgár na bane. Chunáŋchi us rát ko logon men se har ek shakhs apná bail wahín láyá, aur wahín zabh kiyá.

35 Aur Sálul ne KḤUDÁWAND ke liye ek mazbah banáyá: yih pahlá mazbah hai, jo us ne KḤUDÁWAND ke liye banáyá.

36 ¶ Phir Sálul ne kahá, ki A'ó, rát hí ko Filistion ká pichhá karen, aur pau phatte tak unhen lúten, aur un men se ek mard ko bhí na chhoren. Aur we bole, Jo kuchh tú bihtar jáne

Qur'a ká Yúnatan par parná. I SAMUEL, XV. Yúnatan ká chhuṭkārā.

so kar. Tab káhin bolá, ki A'o, yahán Khudá ke nazdík házir howen.

37 Chunánchi Sálul ne Khudá se mashwarat púchhi, ki Main Filistion ká píchhá karne ko utrún? Kyá tú un ko Isráel ke háth men giriftár karwáegá? So us ne us din use kuchh jawáb na diyá.

38 Tab Sálul ne kahá, Lashkar ke sáre ra'is yahán nazdík áwen, aur tahqíq karen, aur dekhén, ki áj ke din gunáh kyúnkar húa hai.

39 Kyúnki KHUDÁWAND i haiy kí qasam, ki jo Isráel ko rihái detá, agar mere beté Yúnatan hí ká gunáh ho, tau bhí wuh zarúr mar jáe. Aur sab logon men se kisi ádiní ne use jawáb na diyá.

40 Tab us ne sáre Isráel se kahá, Tum sab ke sab ek taraf ho, aur main aur merá betá Yúnatan dúsrí taraf. Tab log Sálul se bole, Jo tú munásib jáne, so kar.

41 Sálul ne KHUDÁWAND se kahá, ki Ai Isráel ke Khudá, rástí ká qur'a ínáyat kar. Tab Sálul aur Yúnatan giriftár hue, aur log bach nikle.

42 Tab Sálul ne kahá, ki Mere aur mere beté Yúnatan ke nám par qur'a dālo. Tab Yúnatan giriftár húa.

43 Aur Sálul ne Yúnatan se kahá, Mujhe batá, ki tú ne kyá kiyá hai. Yúnatan ne use batáyá, aur kahá, ki Main ne to kuchh nahín kiyá, magar itná ki is 'asá kí nok se, jo mere háth men thá, ek zarra sá shahd chakhá thá; aur dekh, ki mujhe marná hogá?

44 Sálul ne kahá, Khudá mujh se aisá kare, aur us se ziyáda kare; lekin, ai Yúnatan, tujh ko zarúr marná hogá.

45 Tab logon ne Sálul ko kahá, Kyá Yúnatan mar jáe, jis ne Isráel ke liye aisí barí rihái kí? Aisá na hogá: KHUDÁWAND i haiy kí qasam hai, ki us ke sir ká ek bál bhí zamin par na giráyá jáegá; ki us ne áj Khudá ke sáth kám kiyá. So logon ne Yúnatan

kí khalási karwái, ki wuh mará na gayá.

46 Aur Sálul Filistion ká píchhá karne se báz áke úpar laut gayá; aur Filistí apne maqám ko gaye.

47 ¶ So Sálul ne baní Isráel ke úpar saltanat ikhtiyár kí, aur har ek taraf apne dushmanon se, Moáb se, aur baní 'Ammún se, aur Adúm se, aur Zúbah ke bádsháhon se, aur Filistion se, lará kiyá: aur wuh, jis jis taraf ruju' hotá thá, wahán ke logon ko satátá thá.

48 Phir us ne ek lashkar jam'a kiyá, aur 'Amáliqion ko mará, aur Isráelion ko un ke gáratgaron ke háth se chhu-ráyá.

49 Aur Sálul ke beton ke nám ye hai, Yúnatan, aur Iswí, aur Malik-shu'a: aur us kí do betion ke nám ye the; barí ká nám Mairab, aur chhoṭí ká nám Maikal.

50 Aur Sálul kí jorú ká nám Akhinnú'am thá, jo Akhima'az kí betí thí: aur us kí fauj ke ra'is ká nám Abinayir thá, jo Sálul ke chachá Naiyir ká betá thá.

51 Aur Sálul ke báp ká nám Qis thá; aur Abinayir ká báp Naiyir Abiel ká betá thá.

52 Aur 'umr bhar Sálul ká Filistion se sakht muqábala rahá: aur jab Sálul kisi zoráwar mard yá bahádúr shakhs ko dekhtá thá, to use apne pás rakhtá thá.

XV BAT.

AUR Samúel ne Sálul ko kahá, ki KHUDÁWAND ne mujhe bhejá, ki main tujhe mamsúh karún, tá ki tú us kí qaum ká, jo Isráel hai, bádsháh ho: so ab KHUDÁWAND kí áwáz aur us kí bāten sun.

2 RABB ul afwáj yún kahtá hai, Mujh ko yád hai, jo kuchh kí 'Amáliq ne Isráel se kiyá, jab ki we Misr se nikal áe; ki wuh kyúnkar un kí ráh par ghát men baiṭhá.

3 So ab tú já, aur 'Amáliq ko mār,

aur sab je kuchh ki un kā hai ek lakht haram kar, aur un par rahm mat kar; Sāul ne use kahā, Tū **KHUDĀWAND** kā balki mard aur 'aurat, nannhe bachche aur shīrkhwār, aur bail bheṛ, aur ūnt aur gadhe tak, sab ko qatl kar.

4 Chunānchī Sāul ne logon ko jam'ā kiyā, aur Talāmī men unhen gīnā; so we do lākh piyāde, aur Yahūdāh ke das hazār the.

5 Aur Sāul 'Amālīq kī ek bastī ke pās āyā, aur wādī ke bīch ghāt men baithā.

6 ¶ Aur Sāul ne Qainīon ko kahā, ki Tum jāo, rawāna ho, 'Amālīqīon ke darmiyān se niklo, na ho ki main tum ko un samet halāk karūn: is liye ki tum ne sab banī Isrāel par, jab we Misr se nikal āe, to mihrbāniān kīn. So Qainī 'Amālīqīon men se nikle.

7 Aur Sāul ne 'Amālīqīon ko Hawilah se leke Sūr tak, jo Misr ke sānh-ne hai, mārā.

8 Aur 'Amālīqīon ke bādshāh Ajāj ko jītā pakrā, aur sab logon ko talwār kī dhār se haram kar diyā.

9 Lekin Sāul aur logon ne Ajāj ko, aur achchhī achchhī bheṛon, aur bailon ko, aur pāle hūe bachchon ko, aur barron ko, aur sab kuchh jo achchhā thā, jītā rakhā, aur na chāhā ki unhen haram kar den: magar har ek chīz ko, jo nāqis aur nikammī thī, us ko bilkull halāk kiya.

10 ¶ Tab **KHUDĀWAND** kā kalām Samūel ko pahunchā, aur kahā, ki

11 Mujhe afsos hai, ki main ne Sāul ko bādshāh hone ke liye qāim kiyā; kyūnki wuh merī pairaui se phir gayā hai, aur us ne mere hukmon par 'amal na kiyā. So Samūel gamgīn hūā; aur sārī rāt **KHUDĀWAND** pās chillatā rahā.

12 Aur jab Samūel subh sawere Sāul se mulāqāt karne ko ūthā, to Samūel ko khabar pahunchī, ki Sāul Karmil ko āyā thā, aur us ne apne liye fath kā sutūn kharā kiyā, aur phirā, aur gazar gayā, aur utarke Jiljāl ko rawāna hūā.

13 Phir Samūel Sāul pās gayā, aur Sāul ne use kahā, Tū **KHUDĀWAND** kā mubārak banda ho; main ne **KHUDĀWAND** ke hukm par 'amal kiyā.

14 Aur Samūel ne kahā, Pas, yih bheṛon kā mimiyanā, aur bailon kā bambānā, kaisā hai, jo main suntā hūn?

15 Aur Sāul ne kahā, ki In ko 'Amālīqīon kī taraf se le āe hai; is liye ki logon ne achchhī achchhī bheṛon aur bailon ko jītā rakhā, tā ki unhen **KHUDĀWAND** tere **Khudā** ke liye zabh karen; aur bāqī sab ko to ham ne ek lakht haram kiyā.

16 Tab Samūel ne Sāul ko kahā, Thahar jā, aur wuh jo **KHUDĀWAND** ne āj kī rāt mujh se kahā hai, so main tujh se kahūngā. Aur wuh use bolā, Farmāiye.

17 Samūel ne kahā, Kyā aisā nahīn hai, ki jab tū apnī nazar men haqīr thā, to banī Isrāel ke firqon kā sardār muqarrar hūā, aur **KHUDĀWAND** ne tujhe mamsūh kiyā, ki banī Isrāel kā bādshāh ho?

18 Aur **KHUDĀWAND** ne tujhe safar ko bhejā, aur farmāyā, ki Jā, aur un gunāhgār 'Amālīqīon ko ek lakht haram kar, aur un se larāi kar, yahān tak ki we nest o nābūd ho jāen.

19 Pās tū ne kis liye **KHUDĀWAND** kī bāt na mānī, aur kyūn lūt par tūtā, aur **KHUDĀWAND** kī nazaron ke āge bādī kī?

20 Sāul ne Samūel ko kahā, Main hī ne to **KHUDĀWAND** kā hukm mānā, aur us rāh par, jis par **KHUDĀWAND** ne mujhe bhejā, chalā, aur 'Amālīq ke bādshāh Ajāj ko le āyā hūn, aur 'Amālīqīon ko ek lakht haram kiyā.

21 Par log lūt ke māl men se bheṛ aur bail, ya'ne achchhī achchhī chīzen jinhen haram karnā thā, le āe, tā ki Jiljāl men **KHUDĀWAND** tere **Khudā** ke āge qurbānī karen.

22 Samūel bolā, Kyā **KHUDĀWAND** sokhtanī qurbānion aur zabihon se

khush hotá hai, yá is se ki us ká hukm máná jáwe? Dekh, ki hukm mánná qurbání charháne se, aur shana-wá honá mendhōn kī charbī se, bihtar hai.

23 Kyūnki ná-farmání aur jádúgarí barábar hai, aur sarkashí aur kufr aur bútparastí barábar. Pas basabab is ke, ki tú ne KHUDÁWAND ke hukm ko radd kiyá hai, waisá hí us ne bhí tujhe radd kiyá, ki bádsháh na rahe.

24 ¶ Aur Sául ne Samúel se kahá, Main ne gunáh kiyá: ki main ne KHUDÁWAND ke farmán ko aur terí bátōn ko tál diyá hai; kyūnki main ne logōn ká pás kiyá, aur un kī bát suní.

25 So ab mihrbání se merá gunáh bakhshiye, aur mere sáth phiriye, tá ki main KHUDÁWAND ke áge síjda karūn.

26 Aur Samúel ne Sául ko kahá, Main tere sáth na jáungá; ki tú ne KHUDÁWAND ke kálám ko radd kiyá, aur KHUDÁWAND ne tujhe radd kiyá, ki Isráel par bádsháh na rahe.

27 Aur jab Samúel phirá, ki rawána ho, to us ne us kī chádār ká koná pakrá, aur wuh chák ho gayá.

28 Tab Samúel ne use kahá, KHUDÁWAND ne terí bádsháhāt, jo tú baní Isráel par kartá thá, tujh se áj hí chák kar lí, aur tere ek parosí ko, jo tujh se bihtar hai, dí.

29 Siwá is ke, Isráel ká Wafádár Jhúthí nahín boltá, aur pashemán nahín hotá: kyūnki wuh insán nahín hai, ki pachhtáwe.

30 Tab us ne kahá, Main ne gunáh kiyá: par merí qaum ke buzurgōn aur Isráel ke áge merí izzat kijiye, aur mere sáth phiriye, tá ki main KHUDÁWAND tere KHUDÁ ke áge síjda karūn.

31 Tab Samúel Sául ke píchhe phirá; aur Sául ne KHUDÁWAND ke síjda kiyá.

32 ¶ Tab Samúel ne kahá, ki

'Amáliqíōn ke bádsháh Ajáj ko yahán mujh pás láo. Aur Ajáj be-parwái se us pás áyá. Aur Ajáj ne kahá, Fīl-haqíqat maut kī talkhí guzar gayí.

33 Aur Samúel ne kahá, Jaisá terí talwár ne 'auratōn ko be-aulád kiyá, waisá hí terí má 'auratōn men be-aulád hogí. Aur Samúel ne Ajáj ko Jiljál men KHUDÁWAND ke áge ṭukre ṭukre kiyá.

34 ¶ Aur Samúel Rámah ko gayá; aur Sául apne ghar ko, Sáulí-Jibí'ah men, charh gayá.

35 Aur jab tak jítá rahá, Samúel us ko dekhne na gayá; tau bhí Samúel Sául kī bábat gam khátá rahá: aur KHUDÁWAND bhí pachhtáyá, ki us ne Sául ko Isráel ká bádsháh kiyá.

XVI BĀB.

AUR KHUDÁWAND ne Samúel ko kahá, Tú kab tak Sául kī bábat gam khátá rahegá, jis hál ki main ne use Isráel kī saltanat se mardúd kiyá? tú apne síng men tel bhar, aur já; main tujhe Baitlahamí Yassí ke pás bhejtá hūn: ki main ne us ke betōn men se ek ko apne liye bádsháh ṭhahráyá hai.

2 Aur Samúel bolá, ki Main kyūnkar jáún? ki agar Sául sunegá, to mujhe már hí dálegá. KHUDÁWAND ne farmáyá, Ek bachhiyá apne sáth le já, aur kah, ki Main KHUDÁWAND ke liye qurbání karne ko áyá hūn.

3 Aur jab tú zabiha guzráne, Yassí kī da'wat kar, aur ba'd us ke main tujhe batá dúngá, ki tú kyá karegá: aur us ko, ki jis ká nám main tujh ko batláún, mere liye mamsúh kar.

4 Aur Samúel ne wuhí, jo kī KHUDÁWAND ne farmáyá thá, kiyá, aur Baitlaham men áyá. Tab shahr ke buzurg us ke áne ke sabab kámp gaye, aur bole, Tú sulh ke khiyál se áyá hai?

5 Wuh bolá, Hán, sulh ke khiyál se: main KHUDÁWAND ke liye qurbání charháne áyá hūn: tum apne ta,ín pák sáf karo, aur mere sáth

qurbání charháne ke liye áo. Aur 14 ¶ Par KHUDÁWAND kí Rúh us ne Yassí ko us ke beton samet Sául par se chali gayí, aur KHUDÁ-muqaddas kiyá, aur unhen qurbání wAND kí taraf se ek buri rúh use charháne ko buláiyá. satáne lagi.

6 ¶ Aur aísá húa, ki jab we áe, 15 Tab Sául ke mulázimon ne use to us ne Iliáb par nigáh kí, aur bolá, kahá, Dekh, ab ek sharir rúh KHUDá Yaqinan yih KHUDÁWAND ká mamsúh kí taraf se tujhe satáti hai. us ke ágo hai.

7 Par KHUDÁWAND ne Samúel se kahá, ki Tú us ke chihre par, aur us ke qadd kí úncháí par, nazar na kar; is liye ki main ne use ná-pasand kiyá: ki KHUDÁWAND insán kí mánind nahín dekhtá; kyúñki ádmí záhír ko dekhtá hai, par KHUDÁWAND dil par nazar kartá hai.

8 Tab Yassí ne Abínadáb ko buláiyá, aur use Samúel ke áge házir kiyá. Wuh bolá, KHUDÁWAND ne use bhí pasand nahín kiyá.

9 Phir Yassí ne Sammah ko áge kiyá. Aur bolá, ki KHUDÁWAND use bhí pasand nahín kartá.

10 A'khir ko Yassí ne apne sátón beton ko Samúel ke sámhne házir kiyá. So Samúel ne Yassí ko kahá, ki KHUDÁWAND ne inhen pasand nahín kiyá.

11 Aur Samúel ne Yassí ko kahá, ki Tere sab larke yihí hain? Wuh bolá, ki Sab se chhotá ab tak báqí hai, ki dekho, wuh bhej bakrián charátá hai. So Samúel ne Yassí ko kahá, Use bulá bhej; kyúñki jab tak wuh yahán na áegá, ham dastarkhwan par na baithenge.

12 So us ne bulá bhejá, aur use andar láiyá. Wuh surkh-rang, aur khush-chashm, aur dekhne men achchhá thá. Aur KHUDÁWAND ne farmáiyá, Uth, aur use mamsúh kar: ki wuh yihí hai.

13 Tab Samúel ne tel ká síng liyá, aur use us ke bháion ke darmiyán mamsúh kiyá: aur KHUDÁWAND kí Rúh us din se hamesha Dáúd par utartí rahí. Aur Samúel uthke Rámah ko rawána húa.

14 ¶ Par KHUDÁWAND kí Rúh us ne Yassí ko us ke beton samet Sául par se chali gayí, aur KHUDÁ-wAND kí taraf se ek buri rúh use satáne lagi.

15 Tab Sául ke mulázimon ne use kahá, Dekh, ab ek sharir rúh KHUDá kí taraf se tujhe satáti hai.

16 Ai hamáre sáhib, ab apne naukaron ko jo tere sámhne hain, hukm kar, ki ek aise shakhs kí talásh karen, jo barbat bajáne men ustád ho: aur aísá hogá, ki jis waqt KHUDá kí taraf se yih sharir rúh tujh par charhegi, to wuh apne háth se bajáegá, aur tú bahál ho jáwegá.

17 Aur Sául ne apne khádimon ko kahá, ki Hán, mere liye achchhá bajánewálá thahráo, aur mujh pás láo.

18 So us waqt us ke mulázimon men se ek yún bol uthá, ki Dekh, main ne Baitlaham ke Yassí ká ek betá dekhá, jo bajáne men ustád hai, aur bará bahádúr bhí, aur jangí mard hai, aur sáhib í tamíz, aur khúbsúrat hai, aur KHUDÁWAND us ke sáth hai.

19 ¶ So Sául ne harkáron se Yassí ko kahlá bhejá, ki Apne bete Dáúd ko, jo bher bakrión par muqarrar hai, mujh pás bhej.

20 Aur Yassí ne ek gadhá, jis par rotían ládí thin, aur ek mashk mai, aur bakrí ká ek bachcha, liyá, aur apne bete Dáúd ko diyá, ki Sául ke liye le jáwe.

21 Aur Dáúd Sául pás, áiyá, aur us ke huzúr khará húa; aur us ne use bahut piyár kiyá; so wuh us ká silahbardár húa.

22 Aur Sául ne Yassí ko kahlá bhejá, ki Dáúd ko mere huzúr rahne dijiye; ki wuh merá manzúr i nazar húa hai.

23 Aur aísá húa, ki jab wuh buri rúh KHUDá kí taraf se Sául par charhti thi, to Dáúd barbat leke háth se bajátá thá: aur Sául áram patá thá, aur wuh bahál hotá thá, aur sharir rúh us par se utartí thi.

ki main ne un ko ázmáyá nahín. So Dáúd ne wuh sab apne úpar se utárke dhará.

40 Aur us ne apná lath háth men liyá, aur us wádí se pánch patthar chikne chikne apne wáste chun liye, aur unhen charwáhe ke thaile men, jo us pás thá, ya'ne jhole men, dálá; aur us ká falákhun us ke háth men thá: so wuh us Filistí ke nazdik jáne lagá.

41 Aur Filistí chala, aur Dáúd ke nazdik áne lagá; aur us ke áge us ká sipar-bardár thá.

42 Aur jab Filistí ne idhar udhar nigáh kí, aur Dáúd ko dekhá, to use náchíz jáná; ki wuh larká surkhrú aur názuk chihre ká thá.

43 So Filistí ne Dáúd se kahá, Kyá main kuttá hún, jo tú lath leke mujh pás áyá hai? Aur Filistí ne apne ma'búdon kē nám se Dáúd par la'nat kí.

44 Aur Filistí ne Dáúd ko kahá, Mujh pás á, ki main terá gosht hawái parandon aur janglí darandon ko bántún.

45 Aur Dáúd ne Filistí ko kahá, Tú talwár, aur barchhá, aur sipar leke mere pás áta hai; par main Rabb ul afwáj ke nám se, jo Isráel ko lashkaron ká Khudá hai, jise tú ne zalil kiya, tere pás áta hún.

46 Aur áj hí ke din KHUDÁWAND tujh ko mere háth men giriftár karwégá; aur main tujhe már lúngá, aur terá sir tujh se judá kar dúngá; aur main áj ke din Filistíon ke lashkar kí lāshen hawá ke parandon aur zamín ke darandon ko dúngá; tá ki sára jahán jáne, ki Isráel men ek KHUDÁ hai:

47 Aur yih sári jamá'at daryáft karegi, ki KHUDÁWAND talwár aur bhále se bachátá nahín; is liye ki jang ká malík KHUDÁWAND hai, aur wuhí tum ko hamáre qabze men kar degá.

48 Aur aisá húa, ki jab Filistí uthá, aur áge barhke Dáúd ke muqábala ke liye nazdik húa, to Dáúd ne phurtí kí, aur saffon kí taraf Filistí se muqábala karne daurá.

49 Aur Dáúd ne apne thaile men apná háth dála, aur us men se ek patthar liyá, aur falákhun men dharke Filistí ke máthe par aisá mára, ki wuh patthar us ke máthe men garq ho gayá; aur wuh zamín par munh ke bhal gir pará.

50 So Dáúd ek falákhun aur ek patthar se us Filistí par gálib húa, aur us Filistí ko mára, aur qatl kiya; aur Dáúd ke háth men talwár na thí.

51 So Dáúd lapakke Filistí ke úpar khará húa, aur us kí talwár pakarke miyán se khínchí, aur use halák kiya, aur us se us ká sir kát dálá. Aur Filistíon ne jo dekhá, kí un ká paláwan mára pará, to we bhág nikle.

52 Aur Isráel aur Yahúdáh ke log uthe, aur lalkáre, aur Filistíon ko wádí tak aur 'Aqrún ke phátaq kí ráh tak ragedá: aur Filistíon men se jo zakhá mí húa, so Sagrím kí ráh men Ját aur 'Aqrún tak kanáre gire the.

53 Tab baní Isráel Filistíon ko ragedke phire, aur un ke khaimeon ko lúta.

54 Aur Dáúd us Filistí ká sir leke Yarúsalam men áyá; aur us ke hath-yáron ko us ne apne khaime men rakhá.

55 ¶ Aur Sául ne, jis waqt Dáúd ko Filistí ke sámhne játe dekhá, to us ne lashkar ke sardár Abinaiyir se púchhá, Abinaiyir, yih jawán kis ká betá hai? Abinaiyir bolá, Ai bádsháh, terí ján kí qasam, main nahín jántá.

56 Tab bádsháh ne kahá, Tú tah-qíq kar, ki yih jawán kis ká farzand hai.

57 Aur jab Dáúd us Filistí ko qatl karke phirá, to Abinaiyir ne use liyá, aur Sául pás le gayá, aur Filistí ká sir us ke háth men thá.

58 Tab Sálul ne us jawán se púchhá, ki Tú kis ká betá hai? Aur Dáúd ne jawáb diyá, ki Main tere bande Baitlahamí Yassi ká betá hún.

XVIII BĀB.

AUR aisá húa, ki jab wuh Sálul se bát kah chuká, to Yúnatan ká ji Dáúd ke ji se mil gayá, aur Yúnatan ne use apní ján ke barábar dost rakhá.

2 Aur Sálul ne us din se use apne sáth rakhá, aur phir use us ke báp ke ghar jáne na diyá.

3 Aur Yúnatan aur Dáúd ne báham gaul o qarár kiyá; kyúñki wuh use apní ján ke barábar cháhtá thá.

4 Tab Yúnatan ne wuh qabá, jo pahine húe thá, utárke, Dáúd ko dí, aur apní poshák, balki apní talwár, aur apní kamán, aur apná kamarband bhí.

5 ¶ Aur Dáúd, jahán kahín Sálul us ko bhejtá thá, jáyá kartá thá, aur iqbalmand hotá thá, yahán tak ki Sálul ne use sipáh ká sardár kiyá: aur wuh sab log aur Sálul ke sáre mulázimon ká manzúr i nazar húa.

6 Aur aisá húa, ki jab we áte the, ba'd us ke ki Dáúd us Filistí ko qatl karke lautá thá, to Isráel ke sáre shahron se 'auraton, gáti náchtí, khushí se table aur bájá aur sáz sáth leke, Sálul bádsháh ke istiqbál ko niklín.

7 Aur un 'auraton ne bajáte húe ápas ke jawáb men kahá, ki Sálul ne apne hazáron ko mará, aur Dáúd ne apne das hazáron ko.

8 Aur Sálul sunke niháyat khafá húa, ki wuh bát use buri ma'lúm húi; aur wuh bolá, Unhon ne Dáúd ke liye das hazár thahráe, aur mere liye faqat hazáron; ab kyá báqi rah jo wuh páwe, magar saltanat?

9 Aur Sálul ne us din se áge ko Dáúd par khúb nigáh rakhí.

10 ¶ Aur दूसरे दिन aisá húa, ki Khudá kí taraf se wuh buri rúh Sálul par chahí; tab wuh ghar men nubú-wat karne lagá: aur Dáúd us ke huzúr

áge kí tarah barbat-nawázi kartá thá: aur us waqt Sálul ke háth men ek sáng thí.

11 Tab Sálul ne sáng phenkí, aur kahá, ki Main Dáúd ko díwár ke sáth chhedúngá. So Dáúd us ke sámhne do martabe khálí deke ap ko bachá gayá.

12 ¶ So Sálul Dáúd se dará kartá thá; kyúñki KHUDÁWAND us ke sáth thá, aur Sálul se judá ho gayá.

13 Is liye Sálul ne use apne pás se judá kiyá, aur apne wáste use hazár jawánon ká sardár kiyá: aur wuh logon ke áge áyá jáyá kartá thá.

14 Aur Dáúd apní sári ráhon men dánái ke sáth chaltá thá; aur KHUDÁWAND us ke sáth thá.

15 Is liye jab Sálul ne dekhá, ki wuh barí dánishmandí kartá, to us se dará.

16 Par tamám Isráel aur Yahúdáh Dáúd ko piyár karte the, is liye ki wuh un ke áge áyá jáyá kartá thá.

17 ¶ Tab Sálul ne Dáúd ko kahá, Dekh, Mairab merí barí betí hai; main use tujhe byáh detá hún; cháhiye ki tú merí khidmat men bahádur farzand ho, aur KHUDÁWAND ke liye larái kare. Kyúñki Sálul ne dil men kahá, ki Merá háth us par káhe ko chale, balki Filistion ká háth us par chale.

18 So Dáúd ne Sálul se kahá, Main kaun hún, aur merí ján kyá, aur Isráel men mere báp ká gharáná kaun, ki main bádsháh ká dāmád hoún?

19 Par aisá húa, ki jab waqt áyá ki Sálul kí betí Mairab Dáúd se byáhi jáwe, to wuh Mahúlátí 'Adriel se byáhi gayí.

20 Aur Sálul kí betí Maikai Dáúd ko cháhtí thí: so unhon ne Sálul ko khabar dí, aur wuh us bát se khush húa.

21 Tab Sálul ne kahá, Main usí ko use dúngá, tá ki yih us ke liye ek phandá ho aur Filistion ká háth us

par pare. So Sául ne Dáúd se kahá, ki In donoṃ meṃ se ek ke sáth tú áj ke din merá dāmád ho jáegá.

22 ¶ Aur Sául ne apne kḥádimoṃ ko hukm kiyá, ki Dáúd se poshída meṃ báten karo, aur kaho, ki Dekh, bádsháh tujh se rázi hai, aur tú us ke sáre kḥádimoṃ ká 'aziz hai: ab tú bádsháh ká dāmád ban.

23 Chunáncḥi Sául ke mulázimoṃ ne ye báten Dáúd ke kánon meṃ kah sunáin. Aur Dáúd bolá, Kyá tum ko yih chhotá kám ma'lúm hotá hai, ki main bádsháh ká dāmád banúṃ, jis hál ki main miskín aur zalil sá ádmí hún?

24 So Sául ke mulázimoṃ ne use khabar dí, ki Dáúd yún yún kahtá hai.

25 Tab Sául ne kahá, Tum Dáúd se kaho, ki Bádsháh kisi tarah ká mahr nahín mángtá hai, magar Filistíon kí sau khalíán, tá ki bádsháh ke dushman se intiqaṃ liyá jáe. Magar Sául ká yih iráda thá, ki Dáúd ko Filistion ke háth se marwá dále.

26 Aur jab us ke kḥádimoṃ ne ye báten Dáúd se kahín, to Dáúd kí nazar meṃ yih bát achchhí ma'lúm húi, ki bádsháh ká dāmád howe: aur hanoz din píre na húe the.

27 Tab Dáúd uthá, aur apne logon ko leke gayá, aur do sau Filistí máre, aur Dáúd un kí khalíán láyá; aur unhoṃ ne wo sab pírá shamár karke bádsháh ke áge rakh diṃ, tá ki wuh bádsháh ká dāmád howe. Aur Sául ne apní beṭí Maikal use byáh dí.

28 ¶ Aur Sául ne yih dekhá, aur jáná, ki KḤUDÁWAND Dáúd ke sáth hai, aur Sául kí beṭí Maikal use cháhtí thí.

29 Aur Sául Dáúd se ziyáda darta thá; aur Sául Dáúd ká hamesha dushman ho gayá.

30 Tab Filistion ke amíron ne kḥurúj kiyá; aur jab se ki unhoṃ ne kḥurúj kiyá, tab se Sául ke sáre chá-

karon kí nisbat Dáúd ne ziyáda dánish-mandíán kíṃ, aisá ki us ká nám bahut buland húa.

XIX BA'Ṭ.

TAB Sául ne apne beṭe Yúnatan aur apne sáre kḥádimoṃ se kahá, ki Dáúd ko már dálo.

2 Lekin Sául ká beṭá Yúnatan Dáúd kí taraf niháyat rágiḥ húa; so Yúnatan ne Dáúd ko kahá, Merá báp tere qatl kí fíkr meṃ hai; so ab subh tak apní kḥabardári kijiye, aur kisi poshíle makán meṃ chhipe rahiye;

3 Aur main báhar jáke us maidán meṃ, jahán tú hogá, apne báp ke pás khará húngá, aur apne báp se terí bábat guftogú karúngá; aur jo mujhe daryáft hogá, so tujh se záhír karúngá.

4 ¶ So Yúnatan ne apne báp Sául se Dáúd kí ta'rif kí, aur kahá, ki Bádsháh apne kḥádím Dáúd se badí na kare; us ne terá gunáh kuchh nahín kiyá, balki us ke a'amál tere wáste niháyat kḥúṃ haiṃ:

5 Kyúṃki us ne apní ján hathelḥ par rakhi, aur us Filistí ko qatl kiyá, aur KḤUDÁWAND ne Isráel ko barí rihái dí: aur tú ne dekhá, aur kḥush húa: pas, tú kis liye be-gunáh ádmí se badí kiyá cháhtá hai, aur be-sabab Dáúd ke qatl ká kḥwáhán hai?

6 Aur Sául ne Yúnatan kí bát suní: aur Sául ne qasam kḥáke kahá, ki Zinda Kḥudá kí qasar hai, wuh mára na jáegá.

7 Aur Yúnatan ne Dáúd ko buláyá, aur Yúnatan ne wuh sári báten us par záhír kíṃ, aur Dáúd ko Sául pás láyá, aur wuh áge kí tarah házir rahne lagá.

8 ¶ Aur phir jang húi, aur Dáúd niklá, aur Filistion se lará, aur bará qitál karke unhoṃ qatl kiyá; aur we us ke sámhne se bháge.

9 Aur KḤUDÁWAND kí taraf se wuh burí rúḥ Sául par charhí; wuh apne ghar ke bích ek sáṅg háth meṃ

liye hús baithá thá, aur Dáúd háth se bajá rahá thá.

10 Aur Sálul ne cháhá ki Dáúd ko diwár ke sáth barchhí se chhede; so Dáúd Sálul ke áge se tal gayá, aur barchhí diwár men já ghusi, aur Dáúd bhág niklá, aur us rát bach gayá.

11 Aur Sálul ne Dáúd ke ghar par harkáre bheje, ki us kí chaukí dewen, aur subh ko use már dālen: so Dáúd kí jurú Maikal ne use khabar deke kahá, Agar áj rát tú apní ján na bacháe, to kal márá pāregá.

12 ¶ Aur Maikal ne khipkí kí ráh se Dáúd ko latká diyá: so wuh gayá, aur bhágko bach rahá.

13 Aur Maikal ne ek putlá leke palang par litá rakhá, aur bakríon kí khál takya kí jagah us ke sirhāne par rakhí, aur úpar se chádār urhá dí.

14 Aur jab Sálul ne harkáre Dáúd ke pakarne ko bheje, to yih bolí, ki Wuh bímár hai.

15 Aur Sálul ne harkáron ko pher bhejá, ki Dáúd ko dekhén; aur kahá, ki Use palang samet mujh pás láo, ki main use qatl karún.

16 Aur harkáre jab andar áe, to dekhá, ki palang par wuh putlá pará núá hai, aur us ke sirhāne par bakríon kí pashm ká takya dhará hai.

17 Tab Sálul ne Maikal ko kahá, ki Tú ne mujh se is tarah kyún dagá kí, ki mere dushman ko rawána kiyá, aur wuh bach rahá? So Maikal ne Sálul ko jawáb diyá, ki Us ne mujhe kahá, Mujhe jáne de; káhe ko main tujhe már dālún?

18 ¶ Aur Dáúd bhágá, aur bach rahá, aur Rámah men Samúel pás áyá, aur jo kuchh ki Sálul ne us se kiyá thá sab us se kahá. Tab wuh aur Samúel donon Nayút men já rahe.

19 Aur Sálul ko khabar pahunchí, ki Dáúd Rámah ke bích Nayút men baithá hai.

20 Aur Sálul ne Dáúd ke pakarne ko harkáre bheje, aur unhon ne jo

dekhá, ki nabíon ká ek majma' hai, aur we nubúwat kar rahe hain, aur Samúel un ká peshwá baná khará hai, to Khudá kí Rúh Sálul ke harkáron par bhí názil húi, aur we bhí nubúwat karne lage.

21 Aur jab Sálul tak yih khabar pahunchí, to us ne aur harkáre bheje, aur we bhí nubúwat karne lage. To Sálul ne phir tísri bár aur harkáre bheje, aur we bhí nubúwat karne lage.

22 Tab wuh ap Rámah ko gayá, aur us bare kúe par, jo Sekú men hai, á pahunchá: aur us ne púchhá, aur kahá, ki Samúel aur Dáúd kahán hain? Ek ne kahá, ki Dekh, we Rámah ke bích Nayút men hain.

23 Tab wuh Rámah ke Nayút kí taraf chalá: aur Khudá kí Rúh us par bhí názil húi, aur wuh chaltá gayá, aur nubúwat kartá gayá, yahan tak ki Rámah ke Nayút men pahunchá.

24 Aur us ne bhí apne kapre utár phenke, aur Samúel ke áge bhí usí tarah nubúwat kí, aur us sáre din aur us sári rát nangá pará rahá. Is liye yih masal húi, Kyá Sálul bhí nabíon men hai?

XX BA' B.

TAB Dáúd Nayút í Ránah se bhágá, aur Yúnatan ke huzúr áke kahá, ki Main ne kyá kiyá? merá kyá gunáh hai? main ne tere báp ke áge kaun sí taqsr kí hai, jo wuh meri ján ká khwáhán hai?

2 Aur wuh us se bolá, Hargiz na ho, ki tú márá jáwe: dekh, ki merá báp koí bará yá chhotá kám na karegá, magar jab tak ki pahle mujh par záhír kare; aur yih bát kis sabab se merá báp mujh se chhipáwegá? aisé na hogá.

3 Tab Dáúd ne qasam knáke kahá, ki Tere báp ko bakhúbí ma'lúm hai, ki main terá manzúr í nazar hún; aur us ne kahá, ki Yúnatan yih na jáne, tá ki gamgín na ho: par Khudá kí hayát aur teri ján kí qasam, ki haqíqatan

mujh men aur maut men faqat ek hí qadam ká fásila hai.

4 Tab Yúnatan ne Dáúd ko kahá, ki Jo kuchh terá jí cháhe, main tere liye wuhí karúngá.

5 Aur Dáúd ne Yúnatan se kahá, ki Dekh, kal nayá chánd hai, aur mujhe lázim hai, ki us din bádsháh ke sáth kháne baithún : so tú mujhe ijázat de, ki main tísre din shám tak maidán men chhipá rahún.

6 Agar terá báp mujhe gair-házir dekhe, to us se kahiyo, ki Dáúd ne mujh se bajidd hoke rukhsat mángí, tá ki wuh apne shahr Baitlaham ko jald jáwe; is liye ki wahán sáre gharáne ke liye sáliyána zabíha hai.

7 So agar wuh yún bole, ki Achchhá; to tere chákar kí salámatí hai : aur agar wuh gusse se bhar jáe, to yaqín ján, ki us ká iráda fásíd hai.

8 Aur tujh ko lázim hai, ki tú apne kshádim par mihrbání kare; ki tú ne apne khádim ko apne sáth KHUDÁWAND ke 'ahd men dákhil kiya : par agar mujh men badí ho, to tú ap hí mujhe qatl kar : par káhe ko tú mujhe apne báp pás le jáwe ?

9 Tab Yúnatan bolá, ki Tujh se yih dúr ho : agar mujhe yaqín hotá, ki mere báp ká iráda hai, ki tujh par badí utre, to kyá main tujhe khabar na kartá ?

10 Phir Dáúd ne Yúnatan se kahá, ki Kaun mujhe khabar dewe ? yá kyá jánen, terá báp tujhe sakht jawáb dewe ?

11 ¶ Tab Yúnatan ne Dáúd se kahá, A', ham maidán men jáwen. Chunáncí we donon maidán ko gaye.

12 Aur Yúnatan ne Dáúd se kahá, Ai KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ, (gawáh rah,) jab main kal yá parson apne báp ká poshída matlab daryáft karún, aur dekho, agar Dáúd kí taraf tawajjuh hai, aur tere pás khabar na bhejún, aur tujh par záhir na karún;

13 To KHUDÁWAND Yúnatan se aisá

hí kare, aur us se ziyáda : aur agar mere báp kí yihí marzí ho, ki tujh se badí kare, to main tujh par záhir karúngá, aur tujhe rawána kar dúngá, ki tú salámat chalá jáe; aur KHUDÁWAND tere sáth ho, jaisá ki mere báp ke sáth húa.

14 Aur tú sírf itná hí na kijiyo, ki jab tak main jítá rahún, mujh par KHUDÁWAND ká sá karam kare, tá ki main mar na jáún :

15 Balki jab ki KHUDÁWAND tere sáre dushmanon ko zamín par se nest o náhud kare, to hamesha mere ahl i bait par bhí apná karam mauqúf na kijiyo.

16 So Yúnatan ne Dáúd ke kshándán se 'ahd kiya, aur kahá, ki KHUDÁWAND Dáúd ke dushmanon ke háth se intiqám lewe.

17 Aur Yúnatan ne Dáúd ko do bára qasam khiláí, is liye ki wuh use bahut cháhtá thá; kyúñki wuh use aisá cháhtá thá, jaisá apní ján ko cháhtá thá.

18 Tab Yúnatan ne Dáúd se kahá, ki Kal nayá chánd hogá, aur terí gair-házirí ma'lúm ho jáegí, ki terá makán khálí rahega.

19 So jab terí gair-házirí par tín din guzar jáen, to tú utarke jald us jagah, jahan tú ne ap ko us 'ahd ke roz chhipáya, jáiyo, aur us patthar ke nazdik rahiyo, jis ká nám Azal hai.

20 Aur main áke us taraf tín tír is tarah chaláúngá, ki goyá nishána mártá hún.

21 Aur dekh main us waqt ek chhokre ko bhejúngá, ki tír dhúndhke láwe. Us waqt agar main chhokre se kahún, ki Dekh, tír tujh se kuchh aur is taraf hain, unhen uthá le; to tú nikal áiyo, ki tere liye khair hai, sharr nahin : KHUDÁWAND zinda hai.

22 Par agar main chhokre se yún kahún, ki Dekh, tír tujh se kuchh dúr us taraf hain; to tú nikal jáiyo, ki KHUDÁWAND ne tujhe rawána kiya hai.

23 Rahā wuh mu'āmala jis ká char-chá mujh se aur tujh se húa hai; so dekh, KHUDÁWAND abad tak mere tere darmiyán hai.

24 So Dáúd maidán men já chhipá; aur jab Dáúd chánd húa, to bádsháh kháná kháne par baithá.

25 Aur bádsháh apne dastúr ke muwáfíq us masnad par, jo diwár ke lag bhag thá, baithá, aur Yúnatan uṭhā, aur Abinaiyir Sáúl ke pahlú men baithá, aur Dáúd kí jagah khálfí thí.

26 Lekin us roz Sáúl ne kuchh na kahá, ki us ne gumán kiyá, ki Us par koi hādīsa guzrá hogá; wuh nápak hogá; yaqīnan wuh pák na hogá.

27 Aur दूसरे दिन, jo mahīne ká दूसरā din thá, aīsā húa, ki Dáúd ká makán phir khálfí rahá: tab Sáúl ne apne betē Yúnatan ko kahá, Kyá sabab kí Yassí ká betā kháne ko na kal áyá hai, na áj?

28 Tab Yúnatan ne Sáúl ko jawáb diyá, ki Dáúd ne mujh se ba-jidd hoke rukhsat lí, ki Baitlaham ko jáe:

29 Aur us ne kahá, ki Mujhe rukhsat dijiye; ki shahr men hamáre gharáne ká zabíha hai, aur mere bhái ne mujhe hukm kiyá, ki házir rahún; ab agar tujh ko mujh par karam kí nazar hai, to mujhe rukhsat dijiye, ki main jáún, aur apne bháioṅ se milún. Is bá'is se wuh sháh ke dastarkhwan par házir nahín húa.

30 Tab Sáúl ká gussa Yúnatan par bharká, aur us ne use kahá, ki Ai kaj-raftár bágiya ke betē, kyá main nahín jántá, ki tú ne apní abtarí, aur apní má kí barhanagí kí abtarí par, Yassí ke betē ko chun liyá hai?

31 Aur jab tak kí Yassí ká yih betā rú e zamín par báqí hai, to na tujhe qarár hogá, na terí saltanat ko. Ab jalá log bhej, aur us ko mujh pás pakar lá; kí wuh wájib ul qatl hai.

32 Tab Yúnatan ne apne báp ko

jawáb diyá, Wuh kyún mará júwe? us ne kyá kiyá hai?

33 Tab Sáúl ne bhála phenká, ki use máre; us harakat se Yúnatan ko yaqín húa, ki us ke báp ne Dáúd ke qatl ká púra iráda kiyá hai.

34 So Yúnatan bapē qahr ke sáth dastarkhwan par se uṭh gayá, aur kháná na kháya; kí wuh Dáúd ke liye nipat dilgír húa, kí us ke báp ne use ruswá kiyá.

35 ¶ Aur subh ko Yúnatan usí waqt, jo Dáúd se muqarrar kiyá gayá thá, maidán ko gayá, aur ek chhoṭá larká us ke sáth thá.

36 Aur us ne apne chhokre ko hukm kiyá, kí Daur, aur ye tír, jo main chálátá hún, dhúndhke lá. Aur jonhín wuh daurá, to us ne aísá tír lagáya, kí us chhokre se bahut dúr já girá.

37 Aur jab wuh chhokrá us tír ke nazdík, jo Yúnatau ne lagáya, pahunchá, to Yúnatan ne chhokre ko pukár-ke kahá, Kyá wuh tír tujh se us taraf nahín?

38 Aur Yúnatan ne chhokre ko píchhe se chilláke kahá, Phurtí kar, jald ho, derí mat kar. So Yúnatan ke chhokre ne tíroṅ ko jam'a kiyá, aur apne áqá pás le áyá.

39 Par us chhokre ne kuchh na jáná; faqat Dáúd aur Yúnatan hí us ká bhed jánte the.

40 Phir Yúnatan ne apne hathyár us chhokre ko diye, aur kahá, Já, shahr ko le já.

41 ¶ Aur jab wuh chhokrá rawáná húa, tab Dáúd dakkan kí taraf se niklá, aur zamín par aundhá hoke girá, aur tín sijde kiye; aur unhoṅ ne ápas men ek दूसरे ko chúná, aur báham roe, par Dáúd bahut royá.

42 Aur Yúnatan ne Dáúd ko kahá, kí Salámat chalá já, aur us 'ahd par, jo hain donoṅ ne qasam kháke báham kiyá hai, KHUDÁWAND gawáh hai, kí Mere tere darmiyán, aur merí terí nasl ke darmiyán abad tak

KHUDÁWAND howe. So wuh uthke rawána húa; aur Yúnatan shahr ko gayá.

XXI BĀ'Ē.

AUR Dáúd Núb men Akhimalik káhin ke pás áyá: aur Akhimalik Dáúd ke áne se dará, aur us se kahá, Tū kyún tanhá hai, aur tere sáth koí mard nahín?

2 So Dáúd ne Akhimalik káhin ko kahá, ki Bádsháh ne mujhe ek kám karue ko hukm diyá, aur mujhe farmáyá hai, ki Yih kám, jis ke liye main ne tuihe bhejá hai, kisí shakhs par záhir na howe: aur chákaron ko main ne fulání fulání jagah bithá diyá.

3 Par ab tere háth men kyá hai? páunch girdo rotíon ke, yá jo kuchh maujúd ho, so mere háth men de.

4 Aur káhin ne Dáúd ko jawáb diyá, aur kahá, ki Mere háth men 'ámm rotíán nahín, par muqaddas rotíán hain, agar jawán logon ne apne taín haqíqatan 'auraton se bacháya ho.

5 Tab Dáúd ne káhin ko jawáb deke use kahá, Sach to yún hai, ki is tín din men, jab se ham nikle hain, 'auraton se alag rahe hain, aur jawánon ke zurúf pák hain, aur rotí ek taur par 'ámm hai, báwujúde ki áj hí básan men muqaddas kí gayí ho.

6 So káhin ne muqaddas rotí us ko dí; ki wahán nazr kí rotí ke siwá, jo KHUDÁWAND ko áge se utháí gayí thá tá ki us ke 'iwaz us din men jab ki wuh utháí jáe garm rotí rakhi jáwe, aur rotí na thí.

7 Aur wahán us din Sáúl ke kshádimon men se ek shakhs KHUDÁWAND ke ágo roká gayá thá; us ká nám Adúmi Doeg thá; yih Sáúl ke charwáhon men sab se bará thá.

8 ¶ Phir Dáúd ne Akhimalik se pchhá, Yahán tere qábú men koí neza yá talwár to nahín? kyúнки main apní talwár aur apne hathýar apne sáth nahín láya, ki mujhe bádsháh ke kám kí jaldí thí.

9 So us káhin ne kahá, ki Filistí Júlíyat ká tegá, jise tú ne Ailah kí wádí men qatl kiyá, dekh ki ek kapre men lapetá húa áfúd ke udhar dhará húa hai: agar tú use liyá cháhát hai, to le; par us ke siwá yahán aur nahín. Tab Dáúd bolá, Us kí mánind koí dúsrá nahín hai; wuhí mujhe de.

10 ¶ Aur Dáúd uthá, aur Sáúl ke khauf se usí din bhágá, aur Ját ke bádsháh Akis pás chalá gayá.

11 Aur Akis ke mulázimon ne use kahá, Kyá yih Dáúd nahín, us sarzamin ká bádsháh? aur kyá yih wuhí nahín, ki jis ke liye we ápas men náchte hús kahte the, ki Sáúl ne apne hazáron ko mára, aur Dáúd ne apne das hazáron ko?

12 Aur Dáúd ne yih báten apne dil men rakhín, aur Ját ke bádsháh Akis se niháyat dará.

13 Tab us ne us ke sámhne apní waz'a badlí, aur un ke bích men áp ko diwána banáya, aur phátak ke pallon par wáhiyát bát likhne lagá, aur apne thúk ko apní dárhi par bahé ne diyá.

14 Tab Akis ne apne chákaron se kahá, Lo, yih ádmi to sirí hai: tum use mujh pás kyún láe?

15 Kyá mujhe siríon kí zarúrat thí, jo tum us ko mujh pás láe ho, ki mere sámhne sirípan kare? kyá aisá ádmi mere ghar men áne páwe?

XXII BĀ'Ē.

AUR Dáúd wahán se nikalke, 'Adulám ke magáre men bhág áyá: aur us ke bhái, aur us ke báp ká sára gharáná, yih sunke us pás wahán gayá.

2 Aur sáre kangál, aur har ek qarzdár, aur sab jo apní zindagí se bezár the, us ke pás jam'a hús; aur wuh un ká sardár húa: aur us ke sáth qarfb chár sau ádmi ke ho gaye.

3 ¶ Aur wahán se Dáúd Moáb ke Misfah ko gayá, aur Moáb ke bádsháh se kahá, Ijázat díjiye, ki mere má báp nikal áwen, aur áp ke pás rahen, jab

tak ki mujh par na khule, ki K̄hudá merá anjám kaisá kartá hai.

4 So wuh unhen sháh i Moáb ke huzúr láyá; aur we, jab tak ki Dáúd ne apne taḥn muhkam makánon men chhipá rakhá, usi ke sáth the.

5 ¶ Tab Jád nabí ne Dáúd ko kahá, ki Muhkam makánon men chhipá mat rah; rawáná ho, aur sarzamín i Yahú-dáh ko nikal já. So Dáúd rawána húa, aur Hárít ke ban men dákhil húa.

6 ¶ Jab Sáúl ne suná, ki Dáúd záhir húa, aur log bhí jo us ke sáth the; (kyúñki Sáúl us waqt Rámah ke Jibí'ah men ek darakht ke sáye men apná nezá háth men liye hue baithá thá, aur us ke k̄hádím us ke gird pesh khare the.)

7 Tab Sáúl ne apne k̄hádímon ko, jo us ke gird o pesh khare hue the, kaha, Suno to, ai Binyamin, kyá Yassí ká beta tum men se har ek ko khet aur angúrí bág degá, aur tum sab ko hazáron aur saikron ká sardár karegá;

8 Jo tum sab ne merí mukhálafat par ittífáq kiya hai, aur koí nahín, jo mujhe ághah kare, ki mere bete ne Yassí ke bete se 'ahd o paimán kiya hai; aur tum men koí nahín, jo mere liye gamgín ho, aur mujhe khabar de, ki mere bete ne mere naukar ko ubhárá hai, ki mere muqábil kamín men baithe, jaisá ki áj ke din hai?

9 ¶ Tab Doeg Admí ne, jo Sáúl ke k̄hádímon par ta'ínatí kartá thá, jawáb diyá, aur kahá, ki Main ne Yassí ke bete ko Núb men Aklútúb ke bete Aḥhímalik káhin pás áte dekhá.

10 Aur us ne us ke liye K̄hūdāwānd se suwál kiya, aur use ráh ká tosha diyá, aur Filistí Júlíyat kí talwár use di.

11 Tab bádsháh ne Aḥhítúb ke bete Aḥhímalik káhin ko, aur us ke báp ke sáre gharáne ko, un káhinon ko jo Núb men the, bulwá bhejá: aur we sab bádsháh pás házir hue.

12 Aur Sáúl ne kahá, ki Ai Aḥhítúb ke bete, tú sun. Wuh bolá, Mere k̄hudāwand, main házir hún.

13 Aur Sáúl ne kahá, ki Tú ne aur Yassí ke bete ne kyún merí mukhálafat par ittífáq kiya, ki tú ne use rotí aur talwár di, aur us ke liye K̄hudá se suwál kiya, tá ki wuh mere barkhiláf uthe, aur kamín men baithe, jaisá ki áj ke din hai?

14 Tab Aḥhímalik ne bádsháh se jawáb men kahá, ki Tere sáre k̄hádímon men Dáúd sá amánatdár kaun hai, jo bádsháh ká dāmád, aur tere hukm se jáyá kartá, aur tere ghar men 'izzatwálá hai?

15 Aur kyá main ne us ke liye K̄hudá se suwál karná us waqt shurú' kiya? yih mujh se dúr hai: bádsháh apne k̄hádím kí bábat aur mere báp ke sáre gharáne kí bábat bad-gumání na kare; kyúñki terá k̄hádím in bátón men se kuchh nahín jántá, na thorá na bahut.

16 Tab bádsháh bolá, Aḥhímalik, tú wájib ul qatl hai, tú aur tere báp ká sárá gharána.

17 ¶ Phir un piyádon ko, jo us ke pás khare hue the, hukm kiya, Tum phiro, aur K̄hudāwānd ke káhinon ko már dálo; ki ye Dáúd se mile hue hain; aur is liye ki unhen ne jáná, ki wuh bhágá hai, aur mujhe khabar na kí. Lekín bádsháh ke k̄hádímon ne K̄hudāwānd ke káhinon par háth na utháya.

18 Tab bádsháh ne Doeg ko kahá, Tú phir, aur un káhinon par hamla kar. So Admí Doeg phirá, aur káhinon par hamla kiya; aur us din us ne pachási admí, jo kattán ke afúd pahine hue the, qatl kiye.

19 Aur us ne káhinon ke shahr Núb ko talwár kí dhár se már liya, aur us men ke mardon, aur 'auraton, aur larḥon, aur dúdh píte bachchon, aur bailon, aur gadhon, aur bheron ko talwár kí dhár se ek laḥt qatl kiya.

20 ¶ Akhítub ke beté Akhímalik ke betón men se ek shakhs, jis ká nám Abiyátar thá, bach niklá, aur Dáúd kí taraf bhág gayá.

21 Aur Abiyátar ne Dáúd ko khabar dí, ki Sáúl ne KHUDÁWAND ke káhinon ko qatl kiyá.

22 Aur Dáúd ne Abiyátar ko kahá, ki Jis din Adúmi Doeg wahán thá, main usí din ján gayá thá, ki wuh muqarrar Sáúl ko khabar degá: tere báp ke sáre gharáne ke máre jáne ká bá's main hún.

23 So tú mere sáth rah. aur mat dar: jo terí ján ká khwáhán hai, so merí ján ká khwáhán hai: so tú mere sáth salámat rahogá.

XXIII BA'B.

TAB unhon ne Dáúd ko khabar deke kahá, ki Dekh, Filistí Qa'ilah se larhe hain, aur khalihánon ko lótte hain.

2 Tab Dáúd ne KHUDÁWAND se púchhá, ki Main játún, aur un Filistion ko mārún? KHUDÁWAND ne Dáúd ko farmáyá, Já, Filistion ko mār, aur Qa'ilah ko bachá.

3 Us waqt Dáúd ke logon ne use kahá, ki Dekh, ham to yahín Yahúdáh men darte hain: pas, agar ham Qa'ilah men jáke Filistí lashkaron ke sámhne já parein, to kitná ziyáda darenge?

4 Tab Dáúd ne KHUDÁWAND se phir mashwarat ki. So KHUDÁWAND ne jawáb men farmáyá, ki Uth, Qa'ilah ko utar já; ki main Filistion ko tere qábú men kar dúngá.

5 So Dáúd aur us ke log Qa'ilah ko gaye, aur Filistion se lare, aur un kí mawáshí le áe, aur un men se bahuton ko qatl kiyá. So Dáúd ne Qa'ilah ko bacháyá.

6 Aur aisá húa, ki jab Akhímalik ká betá Abiyátar bhágke Qa'ilah men Dáúd pás gayá, to us ke háth men ek afúd thá, jise wuh liye gayá thá.

7 ¶ So Sáúl ko khabar hui, ki

Dáúd Qa'ilah men pahunchá. Aur Sáúl bolá, ki Khudá ne use mere háth men kar diyá; kyúнки wuh aise shahr men, jis men phátakein aur arhange hain, dákhil hoke qaid ho gayá hai.

8 Aur Sáúl ne manadí karke jang ke liye apne sáre lashkar ko jam'a kiyá, tá ki Qa'ilah men jáke Dáúd ko aur us ke lashkar ko gher le.

9 ¶ Aur Dáúd ko ma'lúin ho gayá, ki Sáúl cháhtá hai, ki chupke se mere sáth badí kare; tab us ne Abiyátar káhin ko kahá, ki Afid yahán lá.

10 Aur Dáúd ne kahá, ki Ai KHUDÁWAND, Isráel ke Khudá, tere bande ne suná hai, ki Sáúl ká iráda hai, ki Qa'ilah men áke mere bá's se shahr ko barbad kare.

11 Kyá Qa'ilah ke log mujhe us ke hawále kar denge? Kyá Sáúl, jaisá tere bando ne suná hai, utregá? Ai KHUDÁWAND, Isráel ke Khudá, main terí minnat kartá hún, ki tú apne bando ko batá. KHUDÁWAND ne kahá, Wuh utregá.

12 Tab Dáúd ne kahá, Kyá Qa'ilah ke log mujhe aur mere logon ko Sáúl ke hawále kar denge, yá nahin? KHUDÁWAND ne kahá, Hawále kar denge.

13 ¶ Tab Dáúd apne logon samet, jo qarib chha sau ádmi ke the, uthá, aur Qa'ilah se nikal gayá, aur jidhar unhon ne ráh pái, udhar chale gaye. Aur Sáúl ko khabar dí gayí, ki Dáúd Qa'ilah se nikal gayá; to wuh jáne se báz rahá.

14 Aur Dáúd ne bayábán ke bích muhkam makánon men sukúnat kí, aur dasht í Zif men ek pahár ke bích rahá. Aur Sáúl har roz us kí talásh men lagá húa thá; par Khudá ne use us ke háth men hawále na kiya.

15 Aur Dáúd ján gayá, ki Sáúl us ke qatl par musta'id hoke niklá hai; us waqt Dáúd dasht í Zif ke bích ek ban men thá.

16 ¶ Aur Sáúl ká betá Yúnatan uthá, aur Dáúd ke pás ban men jáke

Yúnatan ká ban men jání. I SAMUEL, XXIV. *Dáúd ke khatre kí bábat.*

us ká háth KHUDÁ kí banisbat mazbút kiya.

17 Aur use kahá, Tí mat dar; ki mere báp SÁÚL ká háth tujh tak na pahunchegá; aur tú baní Isráel ká bádsháh hogá, aur main martabe men tujh se ba'd hoingá; aur mere báp SÁÚL ko bhí is bát ká yaqín hai.

18 So un donon ne KHUDÁWAND ke áge 'ahd o paimán kiya. Aur Dáúd ban men thahrá rahá, aur Yúnatan apne ghar ko gayá.

19 ¶ Tab Zif ke log Jibi'ah men SÁÚL pás charh áe, aur use kahá, Kyá Dáúd hamáre darmiyan ban ke mukham makánon men koh i Hakilah men Yasimún kí dakhan taraf chhipá nahín baithá?

20 So ab tú, ai bádsháh, utar á, jis tarah tere jí kí khwáhish hai ki utre; aur ham log use bádsháh ke háth men hawále karná apne zimme rakhenge.

21 Tab SÁÚL bolá, KHUDÁWAND kí taraf se tum mubáarak ho; ki tum ne mujh par rahim kiya.

22 Ab jáiye, aur ziyáda taiyári kijiye, aur jániye, aur dekhiye ki us ká thikáná kahán hai, aur wuh kaun hai jis ne use wahán dekhá hai: kyunki mujhe khabar hui, ki wuh barí chaturái kartá hai.

23 So tum dekho, aur un goshon ko, jahán jahán wuh chhipá rahitá hai, daryáft karo, aur tahqiq khabar leke mujh pás phir áo, ki main tumbhare sáth chalungá; aur aisá hogá, ki agar wuh kahín se sarzamín par howe, to main use Yahúdáh ke hazáron men se dhúndh nikálungá.

24 So we uthe, aur SÁÚL se peshtar Zif ko gaye. Us waqt Dáúd apne logon samet dasht i Ma'un ke bich Yasimún kí dakhan taraf ko ek maidán men thá.

25 ¶ SÁÚL aur us ke log bhí us kí talásh men nikle. Aur Dáúd ko khabar pahunchí: so wuh chatán par se utar áya, aur Ma'un ke bayában

men thahrá rahá: aur SÁÚL ne yih sunke Ma'un ke bayában men Dáúd ká pichhá kiya.

26 So SÁÚL pahár kí is taraf játá thá, aur Dáúd apne logon samet pahár kí us taraf ko: aur Dáúd ne SÁÚL ko khauf se jaldí kí, ki nikal jáe; is liye ki SÁÚL aur us ke logon ne Dáúd ko aur us ke logon ko áspás se gher liya thá, ki unhen pakar len.

27 ¶ Us waqt ek qásid SÁÚL pás á pahunchá, aur bolá, ki Jaldí kar, aur chalá á; ki Filistion ne mulk par hamla kiya.

28 So SÁÚL Dáúd ká pichhá karne se phirá, aur Filistion ke sámhne húa: is liye unhon ne us jagah ká nám Sil'a Makhlaqát rakhá.

29 ¶ Aur Dáúd wahán se nikalke 'Ain i Jadí ke bich mukham makánon men á thahrá.

XXIV BA'B.

AUR aisá húa, ki jab SÁÚL Filistion ke pichhá karke phirá, to logon ne use phir khabar di, ki Dáúd 'Ain i Jadí ke bayában men hai.

2 So SÁÚL, sab Isráel men se tin hazár chune hue mard leke, Ya'alím kí paháron kí taraf Dáúd ko, aur us ke logon ko, talásh karne chalá.

3 Tab bhersálon kí taraf se, jo ráh men the, us ká guzar húa: wahán ek gár thá: so SÁÚL us gár men faráqat karne ghusá: aur us waqt Dáúd apne logon samet us gár ke kanáron men baithá húa thá.

4 Aur Dáúd ke logon ne us ko kahá, Dekh, yih wuh dín hai, jis kí bábat KHUDÁWAND ne tujh ko farmáya, ki Dekh, main tere dushman ko tere háth men kar dúngá, tá ki jo terá jí cháhe so tú us se kare. So Dáúd uthke SÁÚL kí chádár ká koná chupke se kát le gayá.

5 Aur ba'd us ke aisá húa, ki Dáúd ká dil be-chain húa, is liye ki us ne SÁÚL kí chádár ká koná kátá.

6 Aur us ne apne logon se kahá,

ḲHUDÁWAND yih hone na dewe, ki main apne sáhib par, jo ḲHUDÁWAND ká masih hai, aisá kám karke apná háth barháún, jis hál ki wuh ḲHUDÁWAND ká masih hai.

7 So Dáúd ne apne logon ko yih báton kahke roká, aur unhen Sául par háth chaláne na diyá. Aur Sául gár se uthke niklá, aur apní ráh lí.

8 Aur ba'd us ke Dáúd bhí uthá, aur us gár men se niklá, aur Sául ke píchhe chilláyá, aur kabá, ki Ai mere Ḳhudáwanda' bádsháh. Aur Sául ne píchhe phirke dekhá; tab Dáúd ne aundhe munh zamín par girke sijda kiya.

9 ¶ Aur Dáúd ne Sául ko kabá, Tú kyún logon kí báton par kán dhartá hai, jo kahte hain, ki Dekh, Dáúd teri badí cháhát hai?

10 Dekh, áj ke din tú ne apní ánkhoñ se dekhá, ki ḲHUDÁWAND ne áj hí tujhe kyúnkar gár ke bích mere qábú men kar diyá: aur kitnon ne mujhe kabá, ki Tujhe már lún: par meri ánkhoñ ne teri ri'áyat kí, aur main ne kabá, ki Main apne málik par háth na chaláúngá; ki wuh ḲHUDÁWAND ká masih hai.

11 Aur, ai mere báp, dekh, hán, yih bhí dekh, ki teri chádár ká koná mere háth men hai: aur is sabab se, ki main ne teri chádár ká koná kátá, aur tujhe már na dálá, so daryáft kar, aur dekh, ki mere háth men kisi tarah kí badí aur burái nahín hai, aur main ne terá koí gunáh nahín kiya; tau bhí tú meri ján ká píchhá kartá hai, tá ki use giriftár kare.

12 ḲHUDÁWAND merá terá insáf kare, aur ḲHUDÁWAND tujh se merá intiqám lewe: par merá háth tujh par na uthégá.

13 Aur jaisá mataqaddimín kí masal men kabá gayá hai, ki Buron se burái hotí hai: par merá háth tujh par na uthégá.

14 Isráel ká bádsháh kis ke píchhe

niklá, aur tú kis ko ragedne áyá? Kyá mare hue kutte ko, yá ek píssú ko?

15 Pas, ḲHUDÁWAND hí hákim howe, aur mere tere bích insáf kare, aur dekhe, aur mere muqaddame ko faisal kare, aur tere háth se mujhe chhuráwe.

16 ¶ Aur aisá húá, ki jab Dáúd ye báton Sául ko kah chuká, to Sául bolá, Ai mere beṭe Dáúd, yih teri áwáz hai? Aur Sául áwáz buland karke rova.

17 Aur us ne Dáúd ko kaná, Tú mujh se ziyáda sádiq hai; is liye ki jis waqt main ne tujh se burái kí, tú ne mujh se badle men nekí kí.

18 Aur tú ne áj ke din záhír kiya, ki tú ne mere sáth Ḳhush-sulúki kí: ki ḲHUDÁWAND ne mujhe tere háth men kar diyá, aur tú ne mujhe már na dálá.

19 Is liye ki jab koí apne dushman ko pátá hai, to kyá use salámat jáne detá hai? So ḲHUDÁWAND us nekí ke 'iwaz jo tú ne mujh se áj ke din kí, tujh ko nek jazá de.

20 Aur ab, dekh, main Ḳhúub jántá hún, ki tú sach much bádsháh hogá, aur ki Isráel kí saltanat tere háth men sábit hogi.

21 So tú mujh se ḲHUDÁWAND kí qasam kháke yún kah, ki Main ba'd tere, teri nasl ko halák na karóúngá, aur tere báp ke gharáne men se tere nám ko na mitá dúúngá.

22 So Dáúd ne Sául se qasam kí. Aur Sául ghar ko chalá gayá: par Dáúd aur us ke log panáh kí jagah men já baithe.

XXV BA'B.

AUR Samúel mar gayá; aur sáre Isráeli jam'a hoke us par roe, aur Rámah men us ke ghar ke bích use gárá. Aur Dáúd uthke dasht i' Fárán kí taraf utrá.

2 Aur wahán Ma'ún men ek shakhs thá, kí us ká Karmil men bahut sá kárbár thá; yih shakhs bará máldár thá, kí tin hazár bheṛon aur ek hazár bakriyon ká málik thá: aur yih Kar-

mil men apnī bheṛon ke bāl katartā thā.

3 Aur us kā nān Nābāl, aur us ki jorū kā nām Abijail thā: yih 'aurat bahut achchhī samajhdār aur khushrū thī; par wuh mard barā saḥt-dil aur badkār thā; aur wuh Kālīb ke khān-dān se thā.

4 ¶ Aur Dāūd ne bayābān men sunā ki Nābāl apnī bheṛon kā bāl katar rahā hai.

5 So Dāūd ne das jawān rawāna kiye, aur Dāūd ne un jawānon ko farmāyā, ki Tum Karmil ko rawāna ho, aur Nābāl pās jāo, aur merā nām leke use salām kaho:

6 Aur us khush-hāl ādmī se yūn kaho, ki Tujh par salām, aur tere ghar par salām, aur un sab par salām, jo tere pās hai.

7 Main ne ab sunā hai, ki tere pās bāl-katarnewāle hai; aur tere garariye dasht men hamāre sāth the; so ham ne unhen nuqsān nahīn kiya, aur jab tak we Karmil men hamāre sāth the, un ki koi chiz kho na gayī.

8 Tū apne jawānon se pūchh, ki we tujh se kahenge. So hamāre ye jawān tere manzūr ī nazar howen, is liye ki ham achchhe din men āe hai: main terī minnat kartā hūn, ki jo kuchh tere hāth āwe, apne khādimon ko aur apne bete Dāūd ko 'atā kar.

9 Aur Dāūd ke jawānon ne āko Nābāl ko Dāūd kā nām leke un sārī bāton ke muwāfiq kahā, aur chup ho rahe.

10 ¶ So Nābāl ne Dāūd ke khādimon ko jawāb diyā, aur kahā, ki Dāūd kaun hai? aur Yassī kā betā kaun? in dinon men bahut se chākar hai, jo apne apne āqāson se bigār karke bhāgte.

11 Kyā main apnī rotī, aur pānī, aur zabīhe, jo main ne apne katarnewālon ke liye zabh kiye hai, leke un logon ko dūn, jinhen main nahīn jāntā ki we kabān se hai?

12 Aur Dāūd ke jawānon ne phirke apnī rāh lī, aur laut gaye, aur āe, aur un sab bāton ke muwāfiq us ko khabar dī.

13 Tab Dāūd ne apne logon ko kahā, Tum men se ek ek apnī apnī talwār bāndhe. So har ek ne apnī talwār bāndhī, aur Dāūd ne bhī apnī talwār hamāil kī: so qarīb chār sau jawān ke Dāūd ke sāth chale, aur do sau asbāb ke pās rahe.

14 ¶ So jawānon men se ek ne Nābāl kī jorū Abijail se kahā, ki Dekh, Dāūd ne bayābān se hamāre āqā pās mubārakbād kahne ke liye qāsīd bheje; par wuh un par jhunjhlāyā:

15 Aur un logon ne ham se nihāyat nekī kī hai, ki ham ne nuqsān na pāyā, aur jab tak ham un men mile rahe, aur maidānon men the, tab tak hamāri koi chiz gum nahīn hūī.

16 Balki ham jab tak ki un ke sāth bheṛ bakrī charāte rahe, to rāt bhī aur din ko bhī diwār kī tarah ham un kī panāh men the.

17 So ab samajh, aur soch, ki tū kyā karegi; ki hamāre āqā par, aur us ke sāre gharāne par balā nāzil hūā chāhtī hai: ki wuh Balī'āl kā aisā hī betā hai, ki koi us ke āge bāt nahīn kar saktā.

18 ¶ Tab Abijail jaldī se uṭhī, aur do sau girde rotion ke, aur mai kī do mashken, aur pāunch bheṛen taiyār pakāī hūī, aur pāunch paimāne bhūne hūe galle, aur ek sau khoshe kishmish ke, aur do sau liten anjiron kī, sāth līn, aur unhen gadhon par lādā.

19 Aur apne chākaron ko kahā, ki Mujh se āge rawāna ho; dekho, main tunhāre piche ātī hūn. Aur us ne apne shauhar Nābāl ko khabar na kī.

20 Aur aisā hūā, ki jonhīn wuh gadhe par chārhke pahār ke āf se utrī, wonhīn Dāūd apne logon samet utarte hūe us ke sāmne āyā; aur us ne un se mulāqāt kī.

21 Aur Dāūd ne kahā thā ki Main

ne us ke sab máí kī, jo bayábán men thá, be-fáida is tarah nigahbání kī, kī us kī sab chízon men se koi chíz gum na hūí : kī us 'ne neki ke badle mujh se badī kī.

22 So agar main subh kī roshní hūe par ek ko bhī, jo dīwár par mūte, báqī chhorún, to Khudá Dáúd ke dushmanon ke liye aisá kare, balki us se ziyáda.

23 Aur Abijail ne, jo Dáúd ko dekhá, to phurtí kī, aur gadhe se utrí, aur Dáúd ke áge aundhí girí, aur zamín par sijda kiyá,

24 Aur us ke páñwon par gir párí, aur bolí, Mujh par, ai mere khudá-wand, mujhí par yih gunáh rakh, aur apní laundí ko parwánagi dijiye, kī ap ke kán men bát kare, aur apní laundí kī 'arz suniye.

25 Main tujh se minnat kartá hūn, kī merá khudá-wand us Balí'álí mard par apná khiyál na kare, us Nábál par : kī jaisá us ká nám hai, waisá hī wuh hai ; us ká nám Nábál hai, aur himáqat us ke sáth hai : aur main ne, jo terí laundí hūn, apne khudá-wand ke jawánon ko, jinhen ap ne bhejá thá, na dekhá thá.

26 So ab, ai mere sáhib, KHUDÁ-WAND kī qasam, jo jítá hai, aur terí ján hī kī saugand, kī KHUDÁWAND ne tujh ko khúnrezi ke liye áne se aur apne háth se intiqám lena se báz rakha, tere dushman, aur we jo mere sáhib ke bad-khwáh hain, Nábál ke waise hon.

27 Ab yih hadya, jo terí laundí apne sáhib ke huzúr láí hai, so un jawánon ko, jo mere khudá-wand kī pairaui karte hain, diyá jáwe.

28 Karam se apní laundí ká gunáh bakhs dijiye : KHUDÁWAND yaqīnan mere sáhib ke liye ek mazbút ghar utháwegá ; is liye kī merá málík KHUDÁWAND kī laráían lartá hai, aur tujh men tamám 'umr burái na páí gayí.

29 Lekin ek mard uthá, kī tujhe ragede, aur terí ján ká tálīb ho : par mere sáhib kī ján zindagi ke buqche men KHUDÁWAND tere Khudá ke sáth bándhí jáegi ; par tere dushmanon kī jánen wuh unhen goyá falákhun ke bích se phenk degá.

30 Aur aisá hogá, kī jis waqt KHUDÁWAND apne kahe ke muwáfíq sári nekián mere sáhib se kar chuke, aur tujh ko Isráel ká sardár qáim kare,

31 To yih bát tere liye afsos ká sabab na hogá, aur mere sáhib ke dil kī thokar ká bá'is na hogá, kī be-sabab lahú baháyá, yá mere sáhib ne apná intiqám liyá : par jis waqt KHUDÁWAND mere sáhib par mihrbání kare, tab tú apní laundí ko yád farná.

32 ¶ Aur Dáúd ne Abijail ko kahá, kī KHUDÁWAND, Isráel ká Khudá, mubárák hai, jis ne tujhe bhejá kī tú áj ke din merá istiqbál kare ;

33 Aur terí saláh mubárák, aur tú mubárák hai, kī tú ne mujh ko áj ke din khúnrezi se aur apne háth ke intiqám lena se báz rakhá.

34 Kyúñki sach hai, kī jaisá KHUDÁWAND Isráel ká Khudá zinda hai, jis ne mujhe us se báz rakhá kī tujh se badí karún, so agar tú phurtí na kartí, aur mujh pás milne ko chalí na áti, to subh kī roshní tak Nábál ká ek bhí, jo dīwár par mūtá, báqí na rahtá.

35 Aur Dáúd ne us ke háth se, jo kuchh kī wuh us ke liye láí thí, liyá, aur use kahá, Apne ghar salámat já : dekh, main ne terí bát mání, aur terá munh qabúl kiyá.

36 ¶ Tab Abijail Nábál pás áí ; aur dekho, kī wuh apne ghar men ziyáfat kartá thá, jis tarah koi bádsaháb ziyáfat kare ; aur Nábál ká jī apne men bahut hī magan húa thá, is liye kī bahut piyá thá : so us ne use thorá yá bahut kuchh na kahá, jab tak kī subh kī roshní na ho gayí.

37 Aur aisá húa, kī subh ko, jab

Nábál ká mar jánā.

I SAMUEL, XXVI. *Sául ká Dáúd ko raqetna.*

Nábál kí mai utrī, aur us kí jorū ne sab ahwál us se kahá, to us ká dil us ke sine men murda ho gayá, aur wuh patthar kí mánind ho gayá.

38 Aur aisá húa, kí das din ke ba'd KHUDÁWAND ne Nábál ko mará, aur wuh mar gayá.

39 ¶ Aur jab Dáúd ne suná, kí Nábál mará, to kahá, KHUDÁWAND mubáarak hai, kí jis ne Nábál ke háth se merí ruswái ká badlá liyá, aur apne bande ko badí se báz rakhá: kí KHUDÁWAND ne Nábál kí sharárat ko usí ke sir par dálá. Aur Dáúd ne paigám bhejá, aur Abijail se bát kí, tá kí use apní jorū kare.

40 Aur jab Dáúd ko khdím Karmil men Abijail pás áe, unhon ne us se kahá, kí Dáúd ne ham ko tujh pás bhejá, kí ham tujh ko us kí jorū banáne ke liye lewen.

41 So wuh uthí, aur zamín par aundhe munh giri, aur bolí, kí Dekh, terí laundí to naukár hai, tá kí apne kháwind ke khdímoy ke pánw dhoe.

42 Aur Abijail ne jaldí kí, aur uthke gadhe par sawár húi, aur apní páñch laundían, jo us kí jilau men thín, líy: aur Dáúd ke qásidon ke sáth rawána húi, aur us kí jorū baní.

43 Aur Dáúd ne Yazra'el men se Akhinú'am ko bhí jorū kiya; so we donon us kí jorúan huín.

44 ¶ Par Sául ne apní betí Maikal, jo Dáúd kí jorú thí, Lais ke beté Jillimí Faltí ko dí thí.

XXVI BAT.

AUR Zifí Jibí'ah men Sául pás áe, aur bole, kí kyá Dáúd Hakilah ke pahár men, jo Yasimún ke sámhne hai, apne taín nahín chhipatá?

2 So Sául uthá, aur tín hazár chune hús Isráelí jawán apne sáth leke dasht i Zif ko utar áyá, tá kí Dáúd ko talásh kare.

3 Aur Sául kohistán i Hakilah men, jo Yasimún ke sámhne hai, játe hús khaimazan húa. Par Dáúd dasht

men thahrá; so us ne dekhá, kí Sául us ká pichhá kiye hús dasht ko chalá átá hai.

4 Pas Dáúd ne jásus bheje, aur daryáft kiya, kí Sául sach much áyá hai.

5 ¶ Tab Dáúd uthke Sául kí khaimagáh ko chalá: aur Dáúd ne us makán ko, jahan Sául áram kartá thá, aur Naiyir ká betá Abinaiyir bhí, jo us ke lashkar ká sardár thá, dekhá: aur Sául iháte ke bich sotá thá, aur log us ke girdágird khaime kiye the.

6 Tab Dáúd ne mutakallim hoke Hittí Akhimalik, aur Zarúyáh ke beté Abishai ko, jo Yúab ká bhái thá, kahá, Kaun mere sáth Sául ke khaime men utregá? Abishai bolá, Main tere sáth utrúngá.

7 So Dáúd aur Abishai rát ko lashkar men ghuse; aur dekho, us waqt Sául iháte men gará húa sotá thá, aur us ká neza us ke sirháne par zamín men gará thá; aur Abinaiyir aur ahl i lashkar us ke gird pape hús the.

8 Us dam Abishai ne Dáúd ko kahá, Khudá ne áj ke din tere dushman ko tere qábú men kar diyá: ab hukia ho, to main use neze se ek hí bár men márke zamín ke bich chhed lún, aur main use do bára na márúngá.

9 So Dáúd ne Abishai ko kahá, Use ján se mat már: kyúñki KHUDÁWAND ke masih par kaun hai, jo háth utháwe, aur be-gunáh thalre?

10 Aur Dáúd ne yih bhí kahá, kí Zinda KHUDÁWAND kí qasam, yá KHUDÁWAND ap us ko máregá, yá us ká din áwegá, kí wuh apní maut se maregá, yá wuh jang par chaphegá, aur mará jácegá:

11 Lekin KHUDÁWAND na kare, kí main KHUDÁWAND ke masih par háth chaláún: par ap us ke sirháne se yih neza aur pání kí suráhi le líjiye, aur ham chale chalen.

12 So Dáúd ne neza aur pání kí suráhi Sául ke sirháne se le lí: aur

Dáúd is muráwat se Sáúl I SAMU'EL, XXVII. ká apná gunáh mán lena.

we chal nikle; aur yih kisi ádmí ne na dekhá, aur na jáná, aur koí na lágá; ki we sab ke sab sote the, ki KHUDÁWAND kí taraf se bhári nind un par áí thí.

13 ¶ Aur Dáúd dúsrí taraf guzar-ke dúr tak pahár kí choti par khará húa; aur un ke daruiyán ek bará fásila thá.

14 Aur Dáúd ne logon ko aur Nair-ke bete Abinaiyir ko pukárke kahá, ki Ai Abinaiyir, jawáb nahin detá? Tab Abinaiyir ne jawáb diya, aur kahá, Tú kaun hai, jo bádsháh ko pukártá hai?

15 Tab Dáúd ne Abinaiyir ko kahá, Kyá tú bará bahádur nahín, aur baní Isráel men tujh sá kaun hai? So kis liye tú ne apne khudáwand bádsháh kí nigahbání na kí? ki logon men se ek shakhs tere khudáwand bádsháh ke qatl karne ko ghus gayá hai.

16 Pas yih kám tú ne kuchh ach-chaá na kiya. KHUDÁWAND kí hayát kí qasam, ki tum wájib ul qatl ho, kyúñki tum ne apne áqá kí, jo KHUDÁWAND ká masíh hai, nigahbání na kí. Aur ab dekh, ki bádsháh ká barchhá, aur pání kí suráhi, jo us ke sirháne par thí, kahán hai?

17 Tab Sáúl ne Dáúd kí áwáz pah-chání, aur kahá, Ai mere bete Dáúd, yih terí áwáz hai? Dáúd bolá, Ai mere khudáwand aur bádsháh, yih merí hí áwáz hai.

18 Aur us ne kahá, Merá khudáwand kyún is tarah apne khádím ke píchhe pará hai? main ne kyá kiya hai? aur mere láth men kyá badí hai?

19 So ab main terí minnat kartá hún, ai mere khudáwand bádsháh, apne bande kí báton par kán rakh. Agar KHUDÁWAND ne tujh ko ubhárá ho, ki tú merí mukhálafat kare, to wuh hadya manzúr kare: aur agar baní A'dam ne aisá kiya ho, to KHUDÁWAND ke huzúr se la'nat un par ho;

kyúñki unhon ne áj ke din mujh ko kháriñ kiya hai, ki main KHUDÁWAND kí dí húi mírás men shámil na rahún, aur mujhe kahte haiñ, Já, दूसरे मा- 'búdon kí 'ibádat kar.

20 So ab KHUDÁWAND ke buzúr merá khún zamín par na bahe: ky-úñki baní Isráel ká bádsháh ek píssú dhúndhne ko is tarah niklá hai, jaise koí paháron par títar ká shikár kartá hai.

21 ¶ Tab Sáúl ne kahá, Main ne khatá kí: ai mere bete Dáúd, phir á; ki main phir tujhe na satáúngá, is liye ki merí ján áj ke din terí nigáh men qímatí húi: dekh, main ne himáqat kí, aur niháyat barí khatá kí.

22 Aur Dáúd ne jawáb men kahá, ki Dekh, ki bádsháh ká neza hai! so jawánon men se ek áwe, ki use le jáwe.

23 Aur KHUDÁWAND har shakhs ko us kí sadáqat aur diyánatdári ke muwá-fiq jazá de: ki KHUDÁWAND ne áj tujhe mere qábú men kar diya; par main ne na cháhá, ki KHUDÁWAND ke masíh par háth utháúñ.

24 Aur dekh, jis tarah terí zindagání merí ánkhon men áj ke din 'aziz nazar áí, isí tarah merí zindagání KHUDÁWAND kí nigáh men 'aziz howe, aur wuh mujhe sab taklífon se riháí bakh-she.

25 Tab Sáúl ne Dáúd ko kahá, Tú mubáarak hai, ai mere bete Dáúd: tú bare bare kám bhí karega, aur tú fath-mand bhí hogá. So Dáúd apní ráh chalá gaya, aur Sáúl apne makán ko phirá.

XXVII BA'B.

AUR Dáúd ne apne dil men kahá, ki Ab main kisi dín Sáúl ke háth men parke halák hoúngá: pas, mere liye is se bihtar kuchh nahín, ki main sauran bhágke Filistion kí sarzamín men já rahún; aur Sáúl mujh se ná-ummed hoke baní Isráel kí sarhaddon men phir mujhe na dhúndhégá: so us ke háth se merá chhutkára hogá.

2 Tab Dáúd uṭhā, aur apne sáth ke chha sau jawánon ko leke Ját ke bádsháh Ma'úik ke beṭe Akis kí taraf guzrá.

3 Aur Dáúd Ját men Akis ke sáth rahá, wuh aur us ke log, jin men se har ek apne gharáne samet thá, aur Dáúd apní donon joríon ke sáth, ya-ne Akhínú'am ke, jo Yázra'el kí thí, aur Karmilí Abijail ke, jo Nábál kí jorú thí.

4 Aur Sául ko khabar pahunchí, kí Dáúd Ját ko bhág gayá: so wuh phir us ke dhúnḍhne ke liye na niklá.

5 ¶ Aur Dáúd ne Akis se kahá, Agar tujh ko mujh par karam kí nazar hai, to ijázat de, kí log terí mamlukat men se kisi bastí men mujh ko iní jagah dewen, kí main wahán basún: kis wáste terá banda tere sáth dár-us-saltanat men rahe?

6 So Akis ne us din shahr í Siqláj use diya: is liye Siqláj áj ke din tak Yahúdáh ke bádsháhon ke 'amal men hai.

7 Aur bilkull zamána, kí jis men Dáúd Filistíon kí zamín men rahá, so ek baras aur chár mahíne ká thá.

8 ¶ Aur Dáúd aur us ke log charrhe, aur Jasúrion, aur Jazaríon, aur 'Amáliqíon par hamla kiyá: aur we Súr kí ráh se leke Misr ke siwáne tak us sarzamín men qadím se baste the.

9 Aur Dáúd ne us sarzamín ko kharáb kiyá, aur 'aurat mard kisi ko jítá na chhorá, aur un kí bheṛ bakríán, aur bail, aur gadhe, aur únt, aur kapre lekar lútá, aur Akis pás phir áyá.

10 Aur Akis ne púchhá, kí A'j tú kahán daur gayá thá? So Dáúd bolá, Yahúdáh ke dakhan, aur Yarahmíelíon ke dakhan, aur Qainíon ke dakhán.

11 Aur Dáúd ne un men se ek mard aur 'aurat ko bhí jo Ját tak khabar le jáe, yih kahke, jítá na chho-

rá, aisé na ho, kí hamáre barḱhíláf yih khabar dewen, kí Dáúd ne aisé aur aisé kiyá, aur jab tak kí wuh Filistíon kí mamlukat men rahe, tab tak us ká dastúr aisé hí hogá.

12 Aur Akis ká Dáúd par í'atímád húa, kyúñki us ne kahá, kí Us ne apní guroh Isráel se aisé kám kiyá, kí we us se kamál nafrat karte hongé; so ab se hamesha ko yih merá kḥádim rahegá.

XXVIII BAB.

AUR unhin dinon men aisé húa, kí Filistíon ne apní faujen jang ke wáste jam'a kíñ, tá kí Isráel se larén. Tab Akis ne Dáúd se kahá, Tú yaqín ján, kí tujhe aur tere logon ko mere sáth larái par nikalná hogá.

2 So Dáúd ne Akis ko kahá, yaqínan tujhe daryáft ho jáegá, kí kitná kám tere bande se ho ságegá. Aur Akis ne Dáúd ko kaha, Pás, main apne sir kí nigahbání hamesha ke liye tujhe dúngá.

3 ¶ Aur Samúel mar chuká thá, aur sáre Isráel us par roe the, aur use usí ke shahr men, jo Rámah thá, gára thá. Aur Sául ne un logon ko, jin ke yár deo the, aur afsúngaron ko mulk se kḥárij kar diyá thá.

4 So Filistí jam'a hoke áe, aur Súním ko kḥaimagáh kí: aur Sául ne bhí sáre Isráel ko jam'a kiyá, aur unhon ne Jilbú'a men kḥaimne kḥape kiye.

5 Aur jab Sául ne Filistíon ká lashkar dekhá, to hiráśán húa, aur us ká dil niháyat kámpá.

6 Aur jis waqt Sául ne KHUDÁ-WAND se mashwarat púchhi, KHUDÁ-WAND ne use kuchh jéwáb na diyá, na to kḥwábon se, aur na U'rím se, aur na nabíon kí ma'rífat se.

7 ¶ Tab Sául ne apne mulázímon ko kahá, Aisé 'aurat ko, jis ká yár deo ho, mere liye talásh karo, tá kí main us pás jáún, aur us se púchhún. So

us ke mulázimog ne use kahá, ki Dekh, 'Ain-Dor ke bích ek 'aurat hai, jis ká yár deo hai.

8 So Sául ne apná bhekh badalke dísri poshák pahíní, aur gayá, aur do mard us ke sáth hús; aur rát ko us 'aurat ke pás pahunchá, aur use kahá, Mihrbání karke mere liye apne yár deo se mashwarat kijiye, aur us ko jis ká nám tujh se main kahúngá, mere liye charháíye.

9 Tab us 'aurat ne use kahá, Dekh, tú jántá hai, ki Sául ne kyá kiyá, ki us ne un ko, jin ke yár deo the, aur afsúngaron ko, mulk se kát dálá: pas, tú kyún meri ján par phandá mártá hai, ki mujhe marwá dále?

10 Tab Sául ne KHUDÁWAND kí qasam kháke kahá, ki KHUDÁWAND kí hayát kí qasam, ki us 'bát ke liye tujhe koi sazá dí na jáegí.

11 Tab wuh 'aurat bolí, Main kis ko tere liye charháúñ? Wuh bolá, Samúel ko mere liye charhá.

12 Aur jis waqt us 'aurat ne Samúel ko dekhá, tab buland áwáz se chilláí: aur us 'aurat ne Sául ko kahá, Tú ne mujh se kyún dagá kí? kyún-ki tú to Sául hai.

13 Tab bádsháh ne use kahá, Hí-rásán mat ho: tú ne kyá dekhá hai? Us 'aurat ne Sául ko kahá, ki Main ma'búdon ko dekhí hún, ki zamín se charhte hai.

14 Tab us ne use kahá, ki Us kí shakl batá. Wuh bolí ki Ek búrhá ádmí úpar átá hai, aur ek chádár orhe hús hai. Tab Sául ne daryáft kiyá, ki wuh Samúel hai, aur us ne munh ke bhal girke zamín par sijda kiyá.

15 ¶ Tab Samúel ne Sául ko kahá, Tú ne kyún mujhe be-chain kiyá, ki mujhe charháýá? Aur Sául bolá, ki Main bare ranj men hún, ki Filistí mujh se larhe hai, aur Khudá ne mujhe chhor diya hai, aur kuchh jawáb nahín detá hai, na to nabíon kí ma'rifat se, aur na khwábón se: is

liye main ne tujhe buláýá, tá ki to mujhe batláwe, ki main kyá karún?

16 So Samúel ne kahá, Pas, to mujh se kis liye púchhtá hai, jis hál ki KHUDÁWAND ne tujhe chhor diya hai, aur terá dushman baná hai?

17 Aur KHUDÁWAND ne to apní taraf se aisá hí kiyá, jo us ne meri ma'rifat se kahá, ki KHUDÁWAND ne, tere háth se saltanat chák kar lí hai, aur tere parosi ko, jo Dáúd hai, 'ináyat kí hai:

18 Is liye ki tú KHUDÁWAND kí áwáz ko na suntá thá, aur tú ne 'Amáliq se us ke qahr i shadíd ke mu-wáfiq kám na kiyá; isí sabab se KHUDÁWAND ne áj ke din tujh se yih kuchh kiyá.

19 Siwá is ke KHUDÁWAND Isráel ko tujh samet Filistíon ke háth men kar degá; aur kal tú aur tere bete mujh pás hongé; aur KHUDÁWAND Isráelí lashkar ko bhí Filistíon ke qábú men kar degá.

20 Tab Sául fauran zamín par lam-bá hoke girá, aur Samúel kí bátón se us ne bará haul kháýá; aur us men kuchh qúwat báqí na rahi, is liye ki us ne din bhar aur rát bhar rotí na khái thí.

21 ¶ Tab wuh 'aurat Sául pás áí, aur dekhá, ki wuh be-niháyat ghabrá gayá hai; so us ne use kahá, ki Dekh, terí laundí ne terí áwáz suní, aur main ne apní ján apní hathelí par rakhi, aur jo bátón tú ne mujh se kahí thin un ko máná hai:

22 So ab-main tujh se minnat kar-tí, ki tú apní laundí kí bát sun, aur parwánagí de, ki main ek tukrá rotí ká tere huzúr láúñ; tú use khá, tá ki tuihe, jis waqt ki tú apní ráh chalá jáe, qúwat ho.

23 Par us ne na máná, aur kahá, Main nahín kháne ká. Par us ke mulázimón ne us 'aurat ke sáth hoke us par taqázá kiyá; tab us ne un ká kahá máná, ki zamin par se uþhá, aur palang par baithá.

Dáúd ká Filistí fauf men, 1 SAMUEL, XXIX, XXX. *Siqláj ká jaláýá jáná.*

24 Aur us 'aurat ke ghar men ek motá bachhrá thá; so us ne use jaldí zabh kiyá, aur átá leke gúndhá, aur fatíri rotíán pakáín :

25 Aur Sálul aur us ke mulázimon ke huzúr láí; aur unhon ne kháyá. Tab we uthé, aur usí rát wahán se chale gaye.

XXIX BA'B.

SO Filistion ke sab lashkar Afiq men ikatthe áe the; aur Isráelí ek chashme ke nazdik, jo Yazra'el men hai, khaimazan húc.

2 Aur Filistion ke umará, saikron aur hazáron ke sáth, áge áge játe the: par Dáúd apne logon samet Akís ke sáth pichhe pichhe guzartá thá.

3 Tab Filistí amíron ne kahá, In 'Ibránion ká yahán kyá kám hai? Aur Akís ne Filistí, amíron ko kahá, Kyá yih Isráel ke bádsháh Sálul ká chákár Dáúd nahín hai, jo itne dinon aur itne barson se mere sáth hai, aur main ne, jab se ki wuh mujh pás áyá hai áj ke din tak, us men kuchh badí nahín páí?

4 Tab Filistí umará us se nákhush húc; aur Filistí amíron ne use kahá, ki Is shakhs ko yahán se phirá de, ki wuh apní jagah par, jo tú ne us ke liye thahráí hai, phir jáe, aur hamáre sáth jang men sharik hone ko na chale; tá aisá na ho, ki jang ke waqt wuh ham se dushmaní kare; kyúnki wuh apne sáhib ko apne se kis tarah rází karegá? kyá in logon ke síron se nahín?

5 Kyá yih wuhí Dáúd nahín, jis kí bábat we náchte húc gáte the, kí Sálul ne to apne hazáron ko mará, aur Dáúd ne apne das hazáron ko.

6 ¶ Tab Akís ne Dáúd ko talab kiyá, aur use kahá, KHUDÁWAND i haiy kí qasam, ki tú rástkár hai, aur terí ámad o raft lashkar men mere sáth merí nazar men bihtar: ki main ne jis din se ki tú mujh pás áyá áj ke din tak tujh men kuchh badí

nahín páí: lekin umará tujh se rází nahín.

7 So ab tú phir, aur salámat chali já, tá ki Filistí qutb tujh se náráz na howen.

8 ¶ Tab Dáúd ne Akís ko kahá, ki Mujh se kyá húa, aur tú ne, us muddat men ki main tere sáth rahá áj ke din tak, mujh men kyá páyá, ki main apne khudáwand bádsháh ke dushmanon se jang karne ko na jáún?

9 Tab Akís ne Dáúd ko jawáb diyá, ki' Yih mujh ko ma'lúm hai, aur tú merí nazar men Khudá ke firishte kí mánind achchhá hai: lekin Filistí amíron ne kahá, ki Wuh hamáre sáth jang ke liye na jáe.

10 So ab tú subh sawere apne áqá ke khádimon samet, jo tere sáth yahán áe hain, uthke filfaur subh kí roshní hote hote rawána ho.

11 So Dáúd apne logon samet subh sawere uthá, tá kí fajr ko wahán se chalke Filistion ke mulk ko phir jáwe. Aur Filistí Yazra'el par charhe.

XXX BA'B.

AUR aisá húa, ki jab Dáúd aur us ke log tísre din Siqláj men pahunché, to 'Amáliqí dakhán taraf se Siqláj par charh áe the, aur unhon ne Siqláj ko mará, aur ág se phúnk diyá thá;

2 Aur 'auraton ko, jo wahán thin, giriftár kiyá: par kisi chhote bare ko qatl na kiyá, magar unhen le gaye, aur apní ráh lí.

3 ¶ So Dáúd aur us ke log shahr men dákhil húc, aur dekhá, ki shahr jalá pará hai: aur un kí jorúán, aur un ke beté, aur un kí betíán, asir ho gayí hain.

4 Tab Dáúd aur un logon ne, jo us ke sáth the, áwazen buland kí, aur roe, yahán tak ki un men táqat rone kí na rahí.

5 Aur Dáúd kí donon jorúán, Yazra-'elí Akhinú'am, aur Abijail bhí, jo áge Karmilí Nábál kí jorú thí, asir ho gayí thin.

6 Aur Dáúd bare shikanje men thá; kyúñki log is ká charchá karte the, ki us par patthráo karen; is liye ki un men se har ek apne beton aur betion ke liye nipat dilgr thá: par Dáúd ne KHUDÁWAND apne Khudá kí taraf se apní khatír-jam'ái kí.

7 Aur Dáúd ne Akhumalik ke bete Abiyátar káhin ko kahá, Main teri minnat kartá hún, ki afúd mujh pás le á. So Abiyátar afúd wahán Dáúd pás le áyá.

8 Aur Dáúd ne KHUDÁWAND se saláh púchhi, aur kahá, ki Main us fauj ká pichhá karún, ki nahín? main unhen já hí lúngá, ki nahín? Us ne jawáb men farmáyá, Pichhá kar; ki tú yaqinan un tak pahunchegá, aur be-shakk un se chhurá láegá.

9 So Dáúd chalá, wuh aur we chha sau jawán jo us ke sáth the, aur Basúr ke nále tak áe, aur we jo pichhe chhore gaye wahán rahe.

10 Par Dáúd pichhá kar rahá, wuh aur chár sau jawán: kyúñki do sau pichhe rah gaye, ki aise thak gaye the ki Basúr ke nále pár já na saken.

11 ¶ Aur unhen ne maidán men ek Misrí ko páyá; so use Dáúd pás le áe, aur use rotí dí, so us ne khái; aur use pání bhí piláyá;

12 Aur unhen ne anjír kí lit ká ek tukrá, aur kishmish ke do khushe use diye: aur jab wuh khá chuká, to us ke dam men dam áyá; kyúñki us ne tín rát din se na rotí khái thí, na pání piyá thá.

13 Tab Dáúd ne us se púchhá, Tú kaun hai? aur tú kahán ká hai? Wuh jawán bolá, Main ek Misrí hún, aur ek 'Amáliqí ká naukár hún; aur merá áqá mujh ko chhór gayá, ki tín din húc ki main bímár ho gayá.

14 Ham ne Karetion ke dakkan aur Yahúddáh ke mulk par, Kálib ke dakkan par bhí, charháí kí thí; aur ham ne Siqláj ko ág se phúñk diyá.

15 Aur Dáúd ne use kahá, ki Kyá

tú mujhe us jamá'at tak le jáne saktá hai? Wuh bolá, Mujh se Khudá kí qasam kháke kah, ki Main tujhe ján se na márúnga, aur na tujhe tere áqá ká hawále karúnga; to main tujh ko us jamá'at tak le jáúnga.

16 ¶ Aur jab wuh us ko wahán le gayá, tab dekho, ki we sab zamin kí sáth par phaile húc the, aur us bahut se mál ke sabab, jo unhen ne Filistion ke mulk aur Yahúddáh ke mulk se lutá thá, kháte píte aur náchte the.

17 So Dáúd ne pau phatne ke waqt se leke dússe din kí shám tak un ko qatl kiyá; aur un men se ek bhí na bachá, magar chár sau jawán ádmí jo úñton par charhke bhág nikle.

18 Aur Dáúd ne sab, jo kuchh ki 'Amáliqí le gaye the, chhurá liyá: aur apní donon jorúñon ko bhí Dáúd ne chhuráyá.

19 Aur un kí koi chíz gum na húi, khwáh chhotí bari, khwáh betí betá, khwáh lút, khwáh koi chíz jo apne wáste lí thí; Dáúd ne sab ko phir liyá.

20 Aur Dáúd ne sári bher bakríán, aur gáo bail le liye, aur we inhen báqi mawáshí ke áge háñk láe, aur kahte the, ki Yih Dáúd ká máñ hai.

21 ¶ Aur Dáúd un do sau jawáñon pás, jo thakke Dáúd ke sáth já na sake the, aur un ke kahne se Basúr ke nále par rah gaye the, phir áyá: aur we Dáúd ke istiqbál ko aur un logon se, jo us ke sáth the, milne ko nikle: aur jab Dáúd un logon ke barábar pahunchá, to us ne un se kхайr o áfiyat púchhi.

22 Us waqt sab badzáat aur Bali'áli logon ne, un men se jo Dáúd ke sáth gaye the, khitáb karke kahá, Azbaski ye hamáre sáth na gaye, ham un ko us mál men se, jo ham ne chhuráyá hai, koi hissa na denge, magar har ek ko us kí jorú aur betá betí, ki unhen lete jáwen, aur rawána hon.

23 So Dáúd bolá, Ai mere bháío,

Dáúd ká lút phir páná. I SAMUEL, XXXI. Sául ká Jilbú'a par marná.

Aisá na karná cháhíye us mál ke sáth jo KHUDÁWAND ne ham ko diyá, ki usí ne hamen bacháyá, aur us guroh ko, jis ne hamen lútá thá, hamáre háth men kar diyá.

24 Aur is muqaddame men tumhári kaun sunegá? wuh, jo laráí men sáth thá, jaisá wuh hissa páegá, waisá hí wuh, jo paráo par thahar rahá, páegá : donon barábar hissa páenge.

25 So us ne us din se Isráel ke liye yihí qánún aur áin muqarrar kiyá, jo áj tak hai.

26 ¶ Aur jab Dáúd Siqláj men áyá, us ne lút ke mál men se Yahúdáh ke buzurgon, aur apne doston ke liye kuchh bhejá, aur kahá, ki Dekho, KHUDÁWAND ke dushmanon ke mál men se yih tumháre liye ek hadya hai ;

27 Aur un pás bhejá, jo Baitel men the, aur un pás jo Rámát ul janúb men, aur un pás jo Yatir men the,

28 Aur un pás jo 'Ará'ir men the, aur un pás jo Sifmút men, aur un pás jo Istimú'a men the,

29 Aur un pás jo Rakhal men the, aur un pás jo Yarahmíelion ke shahron men, aur un pás jo Qainion ke shahron men,

30 Aur un pás jo Hurmah men the, aur un pás jo Kúr-'ásán men, aur un pás jo 'Aták men,

31 Aur un pás jo Habrún men the, aur un sab jagahon men, jahán jahán Dáúd aur us ke log phirá karte the, bhejá.

XXXI B'A'B.

AUR Filistion kí Isráel se laráí hui : aur Isráelí mard Filistion ke sámbne se bháge, aur kohistán i Jilbú'a men mar gire.

2 Aur Filistion ne Sául aur us ke beton ká khúb picchá kiyá ; aur Yúnatan, aur Ábinadáb, aur Malkisú'a, Sául ke beton ko, mál liyá.

3 Aur Sául ke muqábil laráí bahut barh gayí, aur tírandázon ne use páyá,

aur wuh tírandázon ke háthon se niháyat zakhmí húa.

4 Tab Sául ne apne silahbardár se kahá, Apní talwár khinch, aur us se mujhe chhed le, tá na howe, ki ye ná-makhtún áwen, aur mujhe chhed len, aur mere sáth tháthhá karen. Par us ke silahbardár ne qabúl na kiyá, is liye ki wuh niháyat áará. Tab Sául ne talwár lí, aur us par girá.

5 Aur jab ki us ke silahbardár ne dekhá, ki Sául mar gayá, to wuh bhí apní talwár par girá, aur us ke sáth mar gayá.

6 So Sául, aur us ke tinton bete, aur us ká silahbardár, aur us ke kháss log, sab usí din ek sáth mar mite.

7 ¶ Aur we Isráelí mard jo us wadí kí dúsrí taraf the, aur we jo Yardan ke pár the, yih dekhke ki Isráel ke log bháge, aur Sául aur us ke bete máre pare, shahron ko chhorke bhág nikle ; aur Filistí áe, aur un men base.

8 Aur dúsré din subh ko aisá húa, ki jis waqt Filistí áe, tá kí lashon ko nangá karen, to unhon ne Sául aur us ke tin beton ko koh i Jilbú'a men pará páyá.

9 So unhon ne us ká sir kát liyá, aur us ke hathyár utárke Filistion ke mulk men bhijwá diye, tá ki un ke butkhánon men aur logon men us kí manádi karáwen.

10 So unhon ne us ke hathyáron ko 'Istarát ke ghar men rakhá : aur us kí lách ko Bait-Shán kí diwár par lagá diyá.

11 ¶ Aur jab Yabisíon ne, jo Jilí'ád men the, suná, ki Filistion ne Sául se yún kiyá,

12 To un men ke sáre bahádur uthe, aur tamám rát chale gaye, aur Bait-Shán kí shahr-panáh par se us kí lách us ke beton kí lashon samet leke Yabis men phir áe, aur wahán un ko jalá diyá.

13 Aur un kí haddíon ko leke Yabis men un ke ek darakht ke tale gáí diyá, aur eat din tak roza rakhá.

SAMUEL KI' DU'SRI' KITA'B.

I BA'B.

AUR Sáúl ke mar jáne ke ba'd, aisá húa, jab Dáúd 'Amáliqíon ko qatl karke phirá thá, aur Dáúd Siqláj men do din rahá thá;

2 Tab tisre hi din aisá húa, ki dekho, ek shakhs lashkargáh men se, Sáúl ke pás se, pairáhan chák kiye húa, aur sir par khák dále húa, áyá; aur aisá húa ki jab Dáúd ke pás pahunchá, to zamín par girá, aur sija kiyá.

3 Aur Dáúd ne use kahá, Tú kahán se áta hai? Wuh use bolá, Main Isráel kí lashkargáh se bach niklá hún.

4 Tab Dáúd ne us se púchhá, Kyá bát húi? mujh se kahiye. Us ne kahá, ki Log jang-gáh se bháge, aur bahut se gir gaye, aur mar gaye; aur Sáúl aur us ká betá Yúnatan bhí mar gaye.

5 Tab Dáúd ne us jawán ko, jis ne us ko yih khabar dí, kahá, Tú ne kyunkar jáná, ki Sáúl aur us ká betá Yúnatan mare?

6 Us jawán ne jo use khabar detá thá kahá, ki Main Jilbú'a ke kohistán men ittífaqan wárid húa, aur dekho, us dam Sáúl apne neze par takya kiye húa thá; aur dekho, ki rathon aur sárafíon ne us ká niháyat píchhá kiyá:

7 Aur us ne apne píchhe dekhke mujh par nigáh ki, aur mujhe buláýá. Main bolá, Házir.

8 So us ne mujhe kahá, Tú kaun hai? Main ne use kahá, Main ek Amáliqí hún.

390

9 Phir us ne mujhe kahá, Mere pás khará hoke mujhe qatl kar, ki main bare 'azáb men hún, aur ab tak merá dam mujh men hai.

10 Tab main us pás khará húa, aur use qatl kiyá; kyunki mujhe yaqín thá, ki ab jo wuh girá hai to bachegá nahín; aur main ne us ke sir ká táj, aur kangan, jo us ke bázú par thá, liyá; so main unhe apne kHUDÁWAND pás láýá hún.

11 Tab Dáúd ne apná girebán pakrá aur chák kiyá, aur sáre logon ne bhí jo us ke sáth the aisá hí kiyá:

12 Aur we roe píte, aur unhon ne Sáúl aur us ke bete Yúnatan, aur KHUDÁWAND ke bandon, aur Isráel ke gharáne ke liye, jo talwár se máre paré the, shám tak roza rakhá.

13 ¶ Phir Dáúd ne us jawán se, jo yih khabar láýá thá, púchhá, Are tú kahán ká hai? Wuh bolá, ki Main ek padesí ká betá aur ek 'Amáliqí hún.

14 So Dáúd ne use kahá, Kyá tú KHUDÁWAND ke masíh par háth bariháne se, ki us ko halák kare, na dará?

15 Phir Dáúd ne ek jawán ko buláýá, aur kahá, Nazdik já, aur us par hamla kar. So us ne use aisá mára, ki wuh mar gayá.

16 Aur Dáúd ne use kahá, Terá khún tere hí sir par ho, ki tú hí ne apne munh se áp par gawáhi dí, aur kahá, ki Main ne KHUDÁWAND ke masíh ko ján se mára.

17 ¶ Aur Dáúd ne Sáúl aur us ke bete Yúnatan par yih marsiya kahke nauha kiyá:

18 (Aur us ne unhen hukm diyá, ki Baní Yahúdá ko kamán ká soz sikháwen. Dekh, wuh kitáb ul Yáshar men líkhá hai.)

19 Ai Isráel ke gazál, tú apne paháron par mára pará: háe, bahádur kyún gir gaye!

20 Ját men khabar na do, Asqalún ke bázaron men manádi mat karo; na ho ki Filistíon kí betián khush hon, na ho ki ná-makhtúnon kí betián shádiyána bajáen.

21 Ai Jilbú'a ke paháro, tum par os na pare, tum par menh na barse, aur na tumháre kheton men hadya kí chizen hon; kyúnki wahán baháduron kí sipar phenki gayí, sipar Sálul kí, goyá ki us par tel na malá gayá thá.

22 Maqtúlon ke khún se aur baháduron kí charbí se Yúnatan kí kamán kabhi tal na gayí, aur Sálul kí talwár kháli na laufi.

23 Sálul aur Yúnatan apne jite jí 'aziz aur dil-pasand the, aur we apni maut men bhi judá na hús: we 'uqá-bon se ziyádá tez-par the, aur we sher-on se ziyáda qawí the.

24 Ai Isráel kí beti, Sálul par roo, jis ne tumhen argawáni libás aur aur bafis chizen pahináin, jis ne tumhári poshák ko sone ke zewaron se zinat bakhshi.

25 Hée, we bahádur kyún larái ke darmiyan gir gaye! ai Yúnatan, tú apne únche makánon men mára pará.

26 Mujh par tere liye, ai mere bhái Yúnatan, bará dukh pará: tú mujhe niháyat dil-pasand thá: mujhe teri muhabbat 'ajib thí, balki 'auraton kí muhabbat se bhi ziyáda.

27 Hée, we bahádur kyún gir gaye, aur jang ke hathiyar nábud ho gaye!

II BÁT.

AUR ba'd us ke aisá húa, ki Dáúd ne KHUDÁWAND se púchá, aur kahá, ki Main Yahúdáh kí bastiön men se kisi men charh jáún? KHUDÁWAND ne use farmáyá, Charh já. Tab Dáúd

ne kahá, Kidhar jáún? Us ne farmáyá, Habrún ko.

2 So Dáúd wahán charh gayá, aur us ke sáth us kí donon joráan bhi, Yazra'elí Akhínú'am, aur Karmilí Nábál kí jorí Abijail, thin.

3 Aur us ke logon ko jo us ke sáth the, har ek shakhs ko, us ke gharáno samet Dáúd úpar láyá: so we Habrún kí bastiön men á base.

4 Tab Yahúdáh ke log áe, aur wahán unhon ne Dáúd par tel malá, ta ki wuh Yahúdáh ke gharáno ká bádsháh ho. Aur unhon ne Dáúd ko khabar dí, aur kahá, ki Yabis i Jili'ád ke logon ne Sálul ko gárá thá.

5 ¶ So Dáúd ne Yabis i Jili'ád ke logon ke pás qásid bheje, aur un se kahá, ki KHUDÁWAND kí taraf se tum mubáarak ho, is liye ki tum ne apne khudáwand Sálul par itná ihsán kiya, aur use dafan kiya.

6 Ab KHUDÁWAND tumháre sáth rahmat aur sachái' amal men láe: aur main bhi tum se us neki ká badlá karúngá, is liye ki tum ne yih kám kiya.

7 So ab tumháre bázú qawí howen, aur mardánagi karo, ki tumhárá khudáwand Sálul mar gayá, aur Yahúdáh ke gharáno ne mujh par tel malá, ki main un ká bádsháh hoún.

8 ¶ Lekin Naiyir ke bete Abinaiyir ne, jo Sálul ke lashkar ká sardár thá, Sálul ke bete Ishbusat ko liyá, aur use Mahanaim men pahuncháyá;

9 Aur use Jili'ád, aur Asharion, aur Yazra'el, aur Ifraím, aur Binyamin, aur tamám Isráel ká bádsháh kiya.

10 Aur Sálul ke bete Ishbusat kí 'umr chális baras kí thí, jis waqt kí Isráel ká bádsháh húa, aur us ne do baras bádsháhát kí. Lekin Yahúdáh ke gharáno ne Dáúd kí pairaui kí.

11 Aur wuh 'arsa, jis men Dáúd ne Habrún men baní Yahúdáh par hukúmat kí, sátt baras chha mahíne ká thá.

12 ¶ Phir Naiyir ká betá Yúab aur Sáiul ke bete Ishbusat ke kshádim; Mahanaim se rawána hoke Jiba'un men áe.

13 Aur Zarúyáh ká betá Yúab aur Dáiud ke mulázim nikle, aur Jiba'un ke kund par un se mile, aur donon baithé, ek to kund kí is taraf, aur dúsrá kund kí us taraf.

14 Tab Abinaiyir ne Yúab ko kahá, ki Jawánon ko parwánagí dijiye, ki utheñ aur hamáre sámhne khelen. So Yúab bolá, Khair, unheñ utheñ do.

15 Tab Sáiul ke bete Ishbusat kí taraf se Binyamin ke bárah jawán uthe, aur us pár gaye, aur Dáiud ke kshádimon kí taraf se bhí bárah jawán nikle.

16 So un men se ek ek ne apne apne mukhálif ká sir pakrá, aur apní talwár apne mukhálif ke pahlú men godí, so we ek sáth gir gaye: is liye wuh jagah Kshalqit-bassúrín kahlái, jo Jiba'un men hai.

17 Aur us roz barí sakht laráí húi; aur Abinaiyir ne aur Isráel ke logon ne Dáiud ke kshádimon ke sámhne shikast páí.

18 ¶ Aur wahán Zarúyáh ke tén bete Yúab, aur Abishai, aur 'Asáhel, bázir the; aur 'Asáhel janglí hirau kí mánind subukpá thá.

19 Aur 'Asáhel ne Abinaiyir ká píchhá kiya; aur wuh játe waqt Abinaiyir ká píchhá karne se dahue yá báen háth na murá.

20 Tab Abinaiyir ne apne píchhe nazar karke use kahá, Tú hí 'Asáhel hai? Wuh bolá, Hái.

21 Aur Abinaiyir ne use kahá, Apní dahní yá báñ samt ko mur, aur jawánon men se kisi ek ko pakar, aur us ke hathyár lút le. Par 'Asáhel ne na cháhá, kí us ká píchhá karne se kisi aur kí taraf mere.

22 Aur Abinaiyir ne 'Asáhel ko phir kahá, kí Merá píchhá karne so báz rah; kis liye main tujhe zamin par

márke dál dúñ? us hálát men kyúnkar tere bhái Yúab ko munh dikháungá?

23 Lekin us ne kisi taraf murne se inkár kiya: tab Abinaiyir ne ulte bhále ke sire se us kí pánchwín paslí ke niche men use mára, aísá kí wuh us ke píth par pár ho gaya: so wuh wahán girá, aur usí jagah mar gaya: aur aísá húa, kí jo koi us jagah, jahán 'Asáhel mará pará thá, pahunchtá thá, to wahín khará rah játá thá.

24 Yúab aur Abishai bhí Abinaiyir ke píchhe daur páre: aur jab we koh i Annmah tak, jo dasht i Jiba'un ke raste men Jiáh ke muqábil hai, pahunche, to súraj dúbá.

25 ¶ Aur baní Binyamin Abinaiyir kí pairaui karke ikatthe hue, aur ek fauj bane, aur ek pahár kí choṭí par khare hue.

26 Tab Abinaiyir ne Yúab ko pukárke kahá, Kyá talwár abad tak halák kartí rahégí? kyá tú nahín jántá, kí us ká anám karwábat hogá? aur kab tak tú logon ko apne apne bháion ká píchhá karne se na rokegá?

27 ¶ Tab Yúab ne kahá, Kshudá e haiy kí qasam, agar tú wuh bát na kahtá, to logon men se har ek apne bhái ká píchhá chhórke subh hí se phir gaya hotá.

28 Phir Yúab ne narsingá phúnká, aur sab log thahar gaye, aur Isráel ke píchhe phir na gaye, aur larái bhí phir na kí.

29 Aur Abinaiyir aur us ke log us sári rát maidán men chale gaye, aur Yardan ke pár hue, aur sáre Bitrún se guzar gaye, aur Mahanaim men phir á pahunche.

30 Aur Yúab Abinaiyir ká píchhá karne se báz rahá: aur us ne jo sári fauj ko jam'a kiya, to Dáiud ke mulázimon men se 'Asáhel ke siwá unis ádmíon ko na páya.

31 Par Dáiud ke mulázimon ne Binyamin men se aur Abinaiyir ke

mulázimon men se logon ko aisá mára, ki tin sau sáth jawán mar gaye.

32 ¶ So unhon ne 'Asáhel ko utháya, aur us ke báp ki qabr men, jo Baitlaham men hai, gára: aur Yúab aur us ke sab log tamám rát chale gaye, aur pau phatte hús Habrún men dákhil hús.

III BA'B.

ALGARAZ Sálul ke gharáne aur Dáúd ke gharáne men muddat tak jang hoti rahi: par Dáúd roz ba roz zor pakartá gayá, aur Sálul ká khándán ájuz hotá gayá.

2 ¶ Aur Habrún men Dáúd ko beté paidá hús: so us ke palauthe beté ká nám, jo Yazra'elí Akhínú'am ke pet se thá, Amnún thá;

3 Aur दूसरे ká nám, jo Karmilí Nábál kí jorú Abijail ke pet se hús, Kiliáb thá; aur tísre ká, jo Jasúr ke bádsháh Talíní kí betí Ma'akah ke pet se thá, Abisálum thá;

4 Aur chauthe ká Adúníyáh bin Hajít; aur páñchwen ká Safatíyáh bin Abitál;

5 Aur chhathá Itrí'am thá; wuh 'Ijláh ke pet se paidá hús, jo Dáúd kí jorú thí. Ye Dáúd ko Habrún men paidá hús.

6 ¶ Aur jab Sálul ke gharáne aur Dáúd ke gharáne men larái ho rahi, to aisá hús, ki Abinaiyir ne Sálul ke gharáne kí tá'id men apne ta'in mazbút kiyá.

7 Aur Sálul kí ek laundi thí, Aiyáh kí betí, jis ká nám Rísfáh thá: so Ishbusat ne Abinaiyir ko kahá, Tú kyún mere báp kí laundi ke pás andar gayá?

8 So Abinaiyir Ishbusat kí is bát ke sabab bahut gussa hús, aur bolá, Kyá main kutte ká sir hún, ki Yahúdáh ká sámhná karke áj ke din tak tere báp Sálul ke gharáne par, aur us ke bháion aur us ke doston par, mihr-bání kartá hún, aur tujhe Dáúd ke hawále main ne nahín kiyá, ki tú áj

is 'aurat kí bábát mujh par 'aib lagátá hai?

9 KHUDÁWAND Abinaiyir se aisá hí kare, balki us se ziyáda kare, agar main, jis tarah KHUDÁWAND ne Dáúd se qasam kí hai, usí tarah us ke sáth sulúk na karún;

10 Tá ki saltanat ko Sálul ke gharáne se judá kar dún, aur Dáúd ke takht ko Isráel par, aur Yahúdáh par, Dán se leke Biarsab'a tak, qáin karún.

11 Tab wuh Abinaiyir ke sámhne phir kuchh jawáb de na saká, is liye ki us se dartá thá.

12 ¶ Aur Abinaiyir ne is sabab Dáúd pás elchí bheje, aur kahá, ki Mulk kis ká hai? Tú mere sáth apná 'ahd kar, aur dekh kí merá háth tere sáth hogá, tá kí sáre Isráel ko teri taraf mutawajjih kar dún.

13 ¶ So wuh bolá, Khair, main tere sáth 'ahd karúngá: par tujh se ek bát ká tálib hún, aur wuh yih hai, ki tú merá munh na dekhe, siwá is shart ke, ki jis waqt tú merá munh dekhne ko áwe, to Sálul kí betí Maikal ko apne sáth láwe.

14 Aur Dáúd ne Sálul ke beté Ishbusat ko qásidon kí ma'rifat kahlá bhejá, ki Merí jorú Maikal ko, jise main ne Filistion kí sau khalíán deke byáhá, mere hawále kar.

15 So Ishbusat ne log bheje, aur us 'aurat ko us ke shauhar Láis ke beté Faltiel se chhinwáyá.

16 Aur us ká shauhar us 'aurat ke sáth us ke pichhe pichhe Bahúrim tak rotá hús chalá áyá. Tab Abinaiyir ne us se kahá, ki Chal, phir já. Aur wuh phir gayá.

17 ¶ Aur Abinaiyir ne Isráelí bu-zurgon se bátchít karke kahá, Tum to peshtar hí cháhte the, kí Dáúd tumháre úpar bádsháh ho:

18 Pás, ab 'amal men láo; kyúnki KHUDÁWAND ne Dáúd ke haqq men farmáyá hai, ki Main apne bande

Dáúd kí ma'rifat se apne log Isráel ko Filiistion ke háth se, aur un ke sab dushmanon ke háth se, rihái dúngá.

19 Aur Abinaiyir ne Binyamin ke kánon men bhí bát dáfí: aur phir Abinaiyir Habrún ko gayá, tá ki sab jo kuchh kí Isráel kí nazar men achchhá thá, aur io Binyamin ke sáre gharáne kí nigáh men khúb thá, so Dáúd ke kánon men kahe.

20 So Abinaiyir Habrún men Dáúd pás áyá, aur bis jawán us ke sáth the. Tab Dáúd ne Abinaiyir kí aur un logon kí jo us ke sáth the ziyáfat kí.

21 Aur Abinaiyir ne Dáúd se kahá, Ab main uthke jáúngá, aur sáre Isráel ko apne khudáwand bádsháh ke pás ikatthe karúngá, tá ki we tujh se 'ahd karen, aur tú apne khátirkhwáh un sab par saltanat kare. So Dáúd ne Abinaiyir ko rukhsat kiyá; aur wuh salámat chlá gayá.

22 ¶ Aur, dekho, kí us waqt Dáúd ke log aur Yúab kisí lashkar ká pichhá karke, aur lút ká bahut sá mál apne sáth leke, áyá; aur us waqt Abinaiyir Habrún men Dáúd pás na thá; kyúñki us ne use rukhsat kiyá thá, aur wuh salámat chlá gayá thá.

23 Aur jab Yúab aur lashkar ke sab log, jo us ke sáth the, pahunche, to unhon ne Yúab se kahá, kí Naiyir ká betá Abinaiyir bádsháh pás áyá thá, aur us ne use rukhsat kar diyá, aur wuh salámat chlá gayá.

24 So Yúab bádsháh pás áyá, aur bolá, Yih tú ne kyá kiyá? dekho kí Abinaiyir tujh pás áyá; pas tú ne use kyún rukhsat kar diyá, kí wuh chal niklá?

25 Tú Naiyir ke bete Abinaiyir ko jántá hai, kí wuh tujh pás áyá thá, kí tujh se dagá kare, aur terí ámad o raft daryáft kare, aur sab jo kuchh kí tú kartá hai pachháne.

26 Aur phir jab Yúab Dáúd pás se nikal áyá, to us ne Abinaiyir ke pichhe qásid bheje, aur we us ko

Sirah ke kúe se pher láo: par yih Dáúd ko ma'lúm na thá.

27 So jab Abinaiyir Habrún men phir áyá, to Yúab ne use darwáze ke kone men ek kanáre kiyá, tá ki us ke sáth chupke se bát kare; aur wahán us kí páñchwín paslí ke tale aisá mára, kí wuh mar gayá; yih us ke bhái 'Asáhel ke lahu ke badle men húa.

28 ¶ Aur ba'd us ke jab kí Dáúd ne suná, wuh bolá, kí Main apní saltanat samet KHUDÁWAND ke áge Naiyir ke bete Abinaiyir ke khún kí bábat begunáh hún;

29 Wuh Yúab ke sir aur us ke báp ke sáre gharáne par rahe; aur Yúab ke gharáne men aisá shakhs, jis ká jiriyán ho, yá jo korphí ho, yá lakrí pakarke chale, yá jo teg par gire, yá jo be-má'ásh ho, kadhí us se judá na howe.

30 So Yúab aur us ke bhái Abishai ne Abinaiyir ko már liyá; is liye kí us ne un ke bhái 'Asáhel ko Jibá'un ke bích larái men qatl kiyá thá.

31 ¶ Aur Dáúd ne Yúab ko aur sab logon ko, jo us ke sáth the, farmáyá, kí Apne kapre pháro, aur tát pahino, aur Abinaiyir ke áge chalke roo: aur Dáúd bádsháh áp janáze ke pichhe pichhe chlá.

32 Aur unhon ne Abinaiyir ko Habrún men gará: aur bádsháh ne apní áwáz buland kí, aur Abinaiyir ke gor par royá; aur sab log bhí roe.

33 Aur bádsháh ne Abinaiyir par yún nauha kiyá, aur kahá, Ái Abinaiyir, kyá tú mará hai, jis tarah se ahmaq martá hai?

34 Tere háth bandhe na the; tere páñwon men paikarián nahín lagí thin; balki tú yún pará hai, jis tarah koi sharíron ke áge partá hai. Tab us par sab ke sab log dobára roe.

35 Aur jis waqt sab log wahán se áe, aur cháhá kí Dáúd ko kuchh khiláwen, aur hanoz din báqí thá, to Dáúd ne qasam khái, aur kahá, Agar main ástáb ke gurúb hone se peshtar rotí,

yá aur kuchh chakhún, to Kḥudá mujh se aisá hí kare, balki us se ziyáda kare.

36 Aur sab logon ne is par muláhaza kiyá, aur yih un kí nigáh men achchhá thá; is liye ki jo kuchh bádsháh ne kiyá, so sáre logon kí kḥushnúdí ká bá'is húa.

37 Aur sab logon ne, aur tamám Isráel ne, us din yaqín kar jáná, ki Naiyir ká betá Abinaiyir bádsháh kí marzí se mará nahín gayá.

38 Aur bádsháh ne apne mulázimon ko farmáyá, Kyá tum nahín jánte ho, ki áj ke din ek Wálí, balki ek bahut baṛá shakhs, Isráel ke darmiyán gir gayá?

39 Aur main áj ke din 'ájiz hún, agarchi mamsúh bádsháh hún: aur ye log, baní Zarúyáh, mujh par zabardast hai; par KḤUDÁWAND badkár ko us kí badí ká púra badlá degá.

IV BA'Á.

AUR Sául ke bete ne jo suná, ki Abinaiyir Habrún men mar gayá, to us ke háthon ká zor játá rahá, aur sáre Isráelí ghabráe.

2 Aur Sául ke bete ke do ádmí the, jo faujon ke sardár the; ek ká nám Ba'anah, aur dúse ká nám Raikáb thá; ye donoṅ baní Binyamín men Biarúti Rimmún ke bete the; ki Biarút bhi Binyamín men giná játá thá;

3 Aur Biarúti Jittaim ko bhág gaye the: chunánci áj ke din tak we wahín rahte hai.

4 Aur Sául ke bete Yúnatan ká ek langrá betá thá. So wuh, jab kí Sául aur Yúnatan kí khabar Yazra'el se pahunchí, to pánch baras ká thá, so us kí dáí use leke bhág gayí thí; aur us ne jo bhágne men jaldí kí, to aisá húa, kí wuh gir pará, aur langrá ho gayá. Aur us ká nám Mifibusat thá.

5 Aur Rimmún Biarúti ke bete Raikáb aur Ba'anah áe, aur din charḥ-te waqt Ishbusat ke ghar men dákhil

húe, aur wuh do pahar ko apne bistar par letá thá.

6 So we wahán jáke ghar ke andar gehún lene ke baháne se ghuse, aur us kí pánchwin paslí ke tale use mará: aur Raikáb aur us ká bhái Ba'anah bhág gaye.

7 Kyúnki jab we ghar ke darmiyán pahunche, to wuh apní kḥwábgáh men bistar par sotá thá; so unhon ne use mará, aur qatl kiyá, aur us ká sir kátá, aur us ká sir le liyá, aur tamám rát maidán kí ráh bháge chale gaye.

8 Aur Ishbusat ká sir Habrún men Dáúd pás lác, aur bádsháh ko kahá, kí Yih Sául tere dushman, jo teri ján ká tálib thá, us ke bete Ishbusat ká sir hai; so Kḥudáwánd ne áj ke din mere Kḥudáwánd bádsháh ká intiqám Sául aur us kí nasl se liyá.

9 ¶ Tab Dáúd ne Raikáb aur us ke bhái Ba'anah ko, jo Biarúti Rimmún ke bete the, jawáb diyá, aur unhen kahá, kí Zinda KḤUDÁWAND kí qasam, kí jis ne merí ruh ko har ek gam se riháí dí:

10 Jab ek shakhs ne mujh ko kahá, kí Dekh, Sául mar gayá; aur samjhá, kí mujh ko kḥushkhabarí detá hai, to main ne use pakrá, aur Siqláj men use qatl kiyá; yihí jazá main ne us ko us kí khabar ke badle dí:

11 Pas kitní ziyáda cháhiye kí dí jáwe, jab sharíron ne ek rástkár insán ko, us ke ghar hí men, us ke bistar par qatl kiyá ho? to kyá main ab us ká intiqám tumháre háth se na lúngá, aur tumhen zamín par se nábu'd na karúngá?

12 Tab Dáúd ne apne jawánon ko hukm diyá, aur unhon ne un ko qatl kiyá, aur un ke báth aur pánw kát dále, aur unhen Habrún kí báolí par latká diyá. Aur Ishbusat ke sir ko unhon ne leke Habrún ke bích Avi-naiyir kí qabr men gár diyá.

V BAB.

BA'D us ke, Isráel ke sáre firge Habrún men Dáúd pás áe, aur use kahá, Dekh, ham teri hadí aur tere gosht haiñ.

2 Aur bábiq zamáne men bhí, jab ki Sátu hamará bádsháh thá, to tú hí Isráel ko báhar le játá aur phir bhitár látá thá: aur KHUDÁWAND ne tujhe farmáyá hai, ki Tú mere Isráelí logon kí ri'ayat karegá, aur tú Isráel ká sardár hogá.

3 Garaz, Isráel ke sáre buzurg Habrún men bádsháh pás áe; aur Dáúd bádsháh ne Habrún men un ke sáth KHUDÁWAND ke huzúr áhd kiya: aur unhon ne Dáúd ke sir par tel malá, tá ki wuh Isráel ká bádsháh ho.

4 ¶ Aur Dáúd, jis waqt kí saltanat karne lagá, us waqt tís baras ká thá; aur us ne chális baras saltanat kí.

5 Us ne Habrún men sát baras chha mahíne Yahúdá par saltanat kí, aur Yarásalam men sáre Isráel aur Yahúdá par tentís baras.

6 ¶ Ba'd us ke, bádsháh apne logon samet Yarásalam ko Yabúsíon ke pás, jo us zamín ke báshinde the, gayá: unhon ne Dáúd ko kahá thá, Jab tak ki tú andhon aur langron ko le na jáegá, yahan na áne pácegá: aur unhon ne gumán kiya, ki Dáúd yahan na á sakegá.

7 Lekin Dáúd ne Saihún kí garhí pakri; aur wuhí Dáúd ká shahr húa.

8 Aur Dáúd ne us din kahá, ki Jo koí parnále tak pahunché, aur Yabúsíon, aur langron, aur andhon ko, jo Dáúd ke jání dushman haiñ, máre, to wuhí lashkar ká sardár hogá. Isí liye yih masal kahte haiñ, ki Andhe aur langre ghar men dákhil na hongé.

9 Aur Dáúd garhí men rahá, aur us ne us ká nám Dáúd ká shahr rakhá. Aur Dáúd ne Mílo ke girdágird aur us ke andar ghar banáe.

10 Aur Dáúd rafta rafta taraqqí

kartá gayá, aur KHUDÁWAND, lashkaron ká Khudá, us ke sáth thá.

11 ¶ Tab Súr ke bádsháh Híram ne saro kí lakri, aur barhai, aur sangtarásh, elchíon ke sáth Dáúd pás bhijáe, aur unhon ne Dáúd ke liye mahall banáyá.

12 Aur Dáúd ko yaqín húa, ki KHUDÁWAND ne mujhe baní Isráel ká bádsháh kiya, aur ki us ne us kí saltanat par Isráel kí khatír barháya thá.

13 ¶ So Dáúd ne Habrún se áke Yarásalam men aur haramen aur jorú-án kí: aur Dáúd ke aur betá betí paidá hue.

14 Aur us ke un beton ke nám, jo Yarásalam men us ko paidá hue, ye the; Samú'ah, aur Sobáb, aur Nátan, aur Sulaimán,

15 Aur Ibhár, aur Ilisú'a, aur Nafaj, aur Yafá,

16 Aur Ilisam'a, aur Ilyad'a, aur Ilifálat.

17 ¶ Aur jab Filistíon ne suná, ki unhon ne Dáúd ko masíh karke Isráel ká bádsháh kiya, to sáre Filistí Dáúd kí talásh men charh áe; aur Dáúd ko khabar hui, so wuh garhí men utrá.

18 Aur Filistí áe, aur Rifáíon ke nasheb men phail pape.

19 Tab Dáúd ne KHUDÁWAND se mashwarat púchhi, aur kahá, ki Main Filistíon par charh jáún? Kyá tú un ko mere qábú men kar degá? KHUDÁWAND ne Dáúd ko farmáyá, Charh já, ki main be-shakk Filistíon ko tere háth men kar dúngá.

20 So Dáúd Ba'al-Parázím men áya, aur wahan Dáúd ne unhen mára, aur bolá, ki KHUDÁWAND ne mere dushmanon par mere sámhne phút dáli, jis tarah páníon se phút hoti hai. Isí liye us ne us makán ká nám Ba'al-Parázím rakhá.

21 Aur unhon ne apne buton ko wahní chhorá: so Dáúd aur us ke logon ne unhen jalá diya.

22 ¶ Aur Filistī phir charhe, aur Rifāion ke nasheb men phail pare.

23 So Dāūd ne KHUDĀWAND se phir salāh pūchhī. So us ne kahā, Tū mat charh jā, par pichhārī se unhen gher le, aur tūt ke darakhṭon ke muqābil hoke un par hamla kar.

24 Aur aisā howe, ki jis waqt ki tū tūt ke darakhṭon ki phungion ke darmiyān chalne ki sī āwāz sune, tab chaukas ho: ki us waqt KHUDĀWAND tere āge āge kḥurūṭ karke Filistion ke lashkar ko qatl karegā.

25 Aur Dāūd ne, jaisā ki KHUDĀWAND ne use farmāyā thā, waisā hi kiyā; aur Filistion ko Jib'a se leke Jazar ke madkhal tak mārā.

VI BA'B.

PHIR Dāūd ne Isrāel ke tīs hazār, sab chune hūe jāwān, jam'a kiye.

2 Aur Dāūd uthā, aur sāre logon ko leke, jo us ke sāth the, Ba'alāh i Yabūdāh se chalā, tā ki Kḥudā ke sandūq ko, jis ke pās wuh nām, ya'ne RABB ul afwāj kā nām, liyā jātā hai, jo do karūbion ke bich men sukūnat kartā, wahān se charhā lāe.

3 So unhon ne Kḥudā ke sandūq ko nayī gārī par rakhā, aur use Abinadāb ke ghar se, jo Jibi'ah men thā, nikāl lāe; aur us nayī gārī ko Abinadāb ke beton ne, jo 'Uzzah aur Aḥyū the, hāukā.

4 Aur we use Abinadāb ke ghar se, jo Jibi'ah men thā, Kḥudā ke sandūq ke sāth nikāl lāe; par Aḥyū sandūq ke āge āge chalā.

5 Aur Dāūd aur Isrāel kā sārā gharānā sanaubar ki lakrī ki sab tarah ke sās, jaise ki barbat, aur sārangiān, aur table, aur tambūre, aur jhānjh, leke KHUDĀWAND ke āge āge bajāte chale.

6 ¶ Aur jab we Nakūn ke khali-hān par pahunche, to 'Uzzah ne hāth barhāke Kḥudā ke sandūq ko pakarke thām liyā, is liye ki bailon ne use hilāyā thā.

7 Tab KHUDĀWAND kā gussa 'Uzzah par bhārkā; aur Kḥudā ne use us ki khatā ke sabab mārā; aur wuh Kḥudā ke sandūq ke nazdik mar gayā.

8 Aur Dāūd is sabab se, ki KHUDĀWAND ne 'Uzzah par hamla kiyā, nā-khush hūā: aur us ne us jagah kā nām Paraz-'Uzzah rakhā, jo āj ke din tak hai.

9 Aur Dāūd us din KHUDĀWAND se darā, aur bolā, ki KHUDĀWAND kā sandūq inujh pās kyūnkar āwegā?

10 Aur Dāūd ne na chāhā, ki KHUDĀWAND ke sandūq ko apne shahr men le jāke apne pās rakhe: so Dāūd use ek taraf 'Obed-Adūm ke ghar men le gayā.

11 Aur KHUDĀWAND kā sandūq Jātī 'Obed-Adūm ke ghar men tīn mahīne tak rahā: aur KHUDĀWAND ne 'Obed-Adūm ko aur us ke sāre gharāne ko barakat di.

12 ¶ Aur yih khabar Dāūd bādshāh ko deke kahā, ki KHUDĀWAND ne 'Obed-Adūm ke ghar ko, aur us ki har ek chiz ko, Kḥudā ke sandūq ke sabab se, mubārak kiyā. Tab Dāūd gayā, aur Kḥudā ke sandūq ko 'Obed-Adūm ke ghar se Dāūd ke shahr men kḥushī se charhā lāyā.

13 Aur aisā hūā, ki jab KHUDĀWAND ke sandūq ke uthānewālē chha qadam chale, to Dāūd ne bail aur mote mote jānwar zabh kiye.

14 Aur Dāūd KHUDĀWAND ke āge, apne sāre bal se nāchte nāchte, chalā; aur Dāūd kattān kā afūd pahine thā.

15 So Dāūd aur Isrāel kā sārā gharānā KHUDĀWAND ke sandūq ko lal-kārte aur narsingē bajāte le āe;

16 Aur jab ki KHUDĀWAND kā sandūq Dāūd ke shahr men dākhil hūā, to Sāul ki betī Maikal ne khirkī se nigāh ki, aur Dāūd bādshāh ko KHUDĀWAND ke āge uchhalte aur nāchte dekḥā; so us ne apne dil men use baqir jānā.

17 ¶ Aur we KHUDĀWAND ke sandūq ko andar lāe, aur use us ke khāss maqām par, us khāime ke darmiyān jo Dāūd ne us ke liye kharā kiya thā, rakh diya; aur Dāūd ne sokhtanī qurbāniān, aur salāmātī kī qurbāniān, KHUDĀWAND ke āge charhāin.

18 Aur jab Dāūd sokhtanī qurbāniān, aur salāmātī kī qurbāniān, charhā chukā, to us ne RABB ul afwāj kā nām leke logon ko barakat di.

19 Aur us ne sab logon ko, balki Isrāel kī sārī guroh ko, mardon ke siwā 'auraton ko bhī, har ek ko ek ek rotī, aur ek ek botī, aur ek ek jān mai kā diya. So sab log har ek apne apne ghar ko rawāna hue.

20 ¶ Tāb Dāūd phirā, tā ki apne gharāne ko barakat dewe. Us waqt Sūl kī betī Maikal Dāūd ke istiqbāl ko niklī, aur bolī, ki Isrāel kā bādshāh āj ke din kaisā shāndār malūm hūā, jis ne āj ke din apne mulāzimon kī laundion kī ānkhon men apne ta'in vangā kiya, jaise ki koī bānkā āp ko barmalā nangā kartā hai!

21 So Dāūd ne Maikal ko kahā, Yih KHUDĀWAND ke āge thā, jis ne tere bāp aur us ke sārē gharāne ke muqābale men mujhe pasand kiya, aur KHUDĀWAND kī qaum Isrāel kā hākim kiya: so main KHUDĀWAND ke āge nāchūngā.

22 Balki main us se ziyāda zalil banūngā, aur āp ko apnī nazar men kamīna banāūngā: aur jin laundion kā zikr ki tū ne kiya, un ke āge main 'izzatwālā hoūngā.

23 So Sūl kī betī Maikal marte dam tak be-aulād rahī.

VII BĀB.

AUR aisā hūā, ki jab kī bādshāh ghar men baithā thā, aur KHUDĀWAND ne use us ke sārē dushmanon kī bābat har ek taraf se ārām bakhshā;

2 To bādshāh ne Nātan nabī ko kahā, Dekhiye to, main saro kī lak-

ṛion ke ghar men rahtā hūn, par KHUDā kā sandūq pardon ke darmiyan rahtā hai.

3 Tab Nātan ne bādshāh ko kahā, Jā, sab jo kuchh ki tere dil men hai kar; ki KHUDĀWAND tere sāth hai.

4 ¶ Aur usi rāt aisā hūā, ki KHUDĀWAND kā kalām Nātan ko pahunchā, aur us ne kahā, ki

5 Jā, aur mere bande Dāūd se kah, KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Kyā tū mere liye ek ghar jis men main rahūn banāyā chāhtā hai?

6 So main, jab se ki banī Isrāel ko Misr se nikāl lāyā, āj ke din tak, kisi ghar men nahīn rahā, balki khāime men yā maskan men phirtā rahā.

7 Aur jahān jahān main sārē Isrāelion ke sāth phirtā rahā, to kyā main ne kahīn kisi Isrāelī firqe ko, jise main ne hukm kiya, ki mere Isrāelī guroh kī ri'āyat kare, kahā hai, ki Tum mere liye saro kā ghar kyūn nahīn banāte?

8 So ab tū mere bande Dāūd se aisā kah, ki RABB ul afwāj yūn farmatā hai, ki Main ne tujhe bhersāle men se, jahān tū bheren charātā thā, uthāke apnī qaum Isrāel kā hākim kiya;

9 Aur main, jahān jahān tū gayā, tere sāth rahā, aur terā sārē dushmanon ko tere sāmne mārā; aur main ne un logon kī mānind, jin kā nām dunyā men barā hai, terā nām barā kiya.

10 Siwā is ke main apnī guroh Isrāel ke liye ek makān muqarrar karūngā, aur wahān unhen lagāūngā, tā ki we apne khāss makān men basen, aur phir āwāra na hon; aur sharārat ke farzand, āge kī tarah, un ko phir dukh na denge.

11 Aur na us din kī tarah, jis din se main ne qāzion ko muqarrar kiya, ki merī Isrāelī guroh par hākim hon, aur tujh ko tere sārē dushmanon se ārām diya. Phir KHUDĀWAND tujh

ko farmatā hai, ki Main tere liye ghar bhī banāungā.

12 ¶ Aur jab ki tere din pure hong-e, aur tū apne bāpādān ke sāth so rahegā, to main tere ba'd teri nasl ko, jo tere sulb se hogī, barpā karūngā, aur us ki saltanat ko qāim karūngā.

13 Wuhī mere nām kā ek ghar banāwegā, aur main us ki saltanat kā takht abad tak qāim rakhūngā.

14 Aur main us kā bāp hoūngā, aur wuh merā betā hogā. So agar wuh koī khatā karegā, to main use ādmīn ke kore aur banī A'dam ke tāziyān se sambh karūngā;

15 Par merī rahmat us se judā na hogī, jis tarah ki main ne use Sāul se judā kiyā, jis ko ki main ne tere āge se dafā kiyā.

16 Balki terā ghar aur terī saltanat hamesha tak tere āge qāim rahegī: terā takht hamesha sābit hogā.

17 So Nātan ne, in sārī bāton aur is sāre khwāb ke mutābiq, Dāūd se kahā.

18 ¶ Tab Dāūd bādshāh andar gayā, aur KHUDĀWAND ke āge baithā, aur bolā, ki Ai mālīk KHUDĀWAND, main kaun hūn, aur merā ghar kyā hai, ki tū ne mujhe yahān tak pahunchāyā?

19 Aur yih bhī, ai mālīk KHUDĀWAND, hanoz terī nazar men haqīr chiz hai; so tū ne apne bande ke ghar ke haqq men bahut muddat tak kā zikr kiyā. Aur, ai mālīk KHUDĀWAND, kyā yih insān kā zābita hai?

20 Aur Dāūd ki kyā majāl jo tujh se aur kuchh kahe? ki tū, ai mālīk KHUDĀWAND, apne bande ko jāntā hai.

21 Apne sukhān hī ke liye, aur apne dil ke mutābiq, yih sab bare kām tū ne kiye, tā ki tū apne bande ko āgāh kare.

22 So tū, ai KHUDĀWAND Khudā, buzurg hai; is liye ki koī terī mánind nahīn, aur tere siwā, jahān tak ki ham ne apne kánon se sunā hai, koī Khudā nahīn.

23 Aur dunyā men terī qaum Isráel ki mánind ek guroh kaun hai, ki jis ke bachāne ko Khudā āp gayā, tā ki use apnī qaum banāe, aur apne liye ek nām hāsīl kare, aur tumhāre liye, aur sarzamīn ke liye, bare aur haulnāk mu'ajize apnī is guroh ke āge, jise tū ne Misr ki qaumon se aur un ke ma'būdōn se rihāi bakhshī, zāhir kare?

24 Kyūnki tū ne apne liye apnī guroh banī Isráel ko muqarrar kiyā, tā ki we abad tak terī guroh hon; aur tū āp, ai KHUDĀWAND, un kā Khudā hūā.

25 Aur ab tū, ai KHUDĀWAND Khudā, us bāt ko, jo tū ne apne bande ke haqq men aur us ke gharāne ke haqq men farmāi, abad tak qāim rakh, aur jaisā tū ne farmāyā, aisā hī kar;

26 Tā ki terā nām abad tak is kálām se buland ho, ki RABB ul afwāj Isráel kā Khudā hai: aur tere bande Dāūd kā ghar tere huzūr sābit ho.

27 Kyūnki tū ne, ai RABB ul afwāj, Isráel ke Khudā, apne bande ke kán khole, aur farmāyā, ki Main tere liye ghar banāungā: so tere bande ne apne dil men yih muqarrar kiyā, ki tere āge yih munājāt kare.

28 Aur ab, ai mālīk KHUDĀWAND, tū wuh Khudā hai, aur terī bāten sachhī hain, aur tū ne apne bande se us neki kā wa'da kiyā hai:

29 So ab apne bande ke ghar ko barakat denā tū manzūr kar, tā ki wuh tere rūbarū pāedār rahe; ki tū hī ne, ai mālīk KHUDĀWAND, farmāyā hai; aur terī barakaton se tere bande kā ghar abad tak mubārak rahe.

VIII BĀ'Ī.

BA'D us ke, Dāūd ne Filistīon ko mārā, aur unhen maglūb kiyā: aur Dāūd ne Mathag-ul-Ammāh ko un ke qabze se nikāl liyā.

2 Aur us ne Moáb ko mārā, aur un ko zamīn par girāke rassī se nāpā; do rassīon se unhen nāpā, jin ko halāk kare, aur ek samūchī rassī se un ko

nápá ki jin ki ján-bakshái kare: so Moábí Dáúd ke kshádim hūe, aur hadye láe.

3 ¶ Aur Dáúd ne Zúbáh ke bádsháh Rahúb ke bete Hadad'azar ko bhí, jab ki wuh nahr í Furát par apní sarzamín ko phir qabze karne gayá, már liyá.

4 Aur Dáúd ne us ke ek hazár rath, aur sát sau sawár, aur bis hazár piyáde, pakar liye: aur Dáúd ne rathon ke sab ghoron kí khúncheñ márín, par un men se sau rathon ke liye chhor diye.

5 Aur jab Dimishq ke Arámi Zúbáh ke bádsháh Hadad'azar kí kumak ko áe, to Dáúd ne Arámíon ke báis hazár log qatl kiye.

6 Aur Dáúd ne Dimishqí Arámíon ke darmiyán chaukián bihláin: so Arámi bhí Dáúd ke kshádim hūe, aur hadye láe. Aur Dáúd jahán kahín játá thá, wahán KHUDÁWAND us kí nigahbání kartá thá.

7 Aur Dáúd ne Hadad'azar ke muzáimón kí sonahí dhálen chhín lín, aur unhen Yarásalam men le áyá;

8 Aur Batáh aur Birútaí se, jo Hadad'azar ke shahron men se the, Dáúd bádsháh bahut sá támba le áyá.

9 ¶ Aur jab kí Hamát ke bádsháh Túgí ne suná, kí Dáúd ne Hadad'azar ká sárá lashkar márá,

10 To Túgí ne apne bete Yúrám ko Dáúd bádsháh pás bhejá, kí use salám kahe, aur mubárákshád de; is liye kí us ne Hadad'azar se laráí kí thí, aur use már liyá: aur yih is liye thá, kí Hadad'azar Túgí se lará kartá thá. So Yúrám rúpe ke zurúf, aur sone ke zurúf, aur támba ke zurúf, apne sáth láyá.

11 Aur Dáúd bádsháh ne un ko KHUDÁWAND ke liye maḡshús kiya, un sab maglúb qaumón ke rúpe aur sone samet, jo us ne nazr kiya thá;

12 Ya'ne Arámíon, aur Moábíon, aur bani 'Ammún, aur Filistíon, aur Amálíqíon, aur Zúbáh ke bádsháh

Rahúb ke bete Hadad'azar ke lút men se.

13 Aur Dáúd athárah hazár Arámi ádmi namak ke nasheb men márke laut áyá, aur bará nám hásil kiya.

14 ¶ Aur us ne Adúm men chaukián muqarrar kíñ, balki sáre Adúm men chaukián bihláin. Aur sáre Adúmi bhí Dáúd ke kshádim hūe. Aur Dáúd jahán kahín gayá, wahán KHUDÁWAND us ká nigahbán rahá.

15 Aur Dáúd ne sáre Isráel par saltanat kí; aur Dáúd apní sári ra'ayyat se 'adl aur insáf kartá thá.

16 Aur Zarúyáh ká betá Yúab lashkar ká sardár thá; aur Akhlúú ká betá Yahúsafat muarrikh thá;

17 Aur Akhitúb ká betá Sadúq, aur Abiyátar ká betá Akhmalík, kahín the; aur Shiráyáh munshí thá;

18 Yahúyad'á ká betá Bináyáh Karetíon aur Faleíon ká sardár thá; aur Dáúd ke bete wáli the.

IX BA'B.

PHIR Dáúd ne kahá, Hanoz Sául ke gharáne men se koi báqí hai, kí main us par Yúnatan ke sabab se mihrbání karún?

2 Aur Sául ke gharáne ká ek kshádim Zibá náme thá. Pas jab unhon ne use Dáúd pás buláya thá, bádsháh ne us se kahá, kí Tú Zibá hai? Wuh bolá, Terá banda wuhí hai.

3 Tab bádsháh ne us se kahá, kí Sául ke gharáne men se koi báqí hai, tá kí main us se KHUDÁ kí mihir ká kám karún? Zibá ne bádsháh se kahá, Hanoz Yúnatan ká ek betá hai, jo pánwon ká langrá hai.

4 Tab bádsháh ne us se púchhá, Wuh kahán hai? Zibá ne bádsháh ko kahá, kí Dekh, Lúdíbar men 'Ammiel ke bete Makír ke ghar men ha.

5 ¶ So Dáúd bádsháh ne log bheje, aur Lúdíbar se, 'Ammiel ke bete Makír ke ghar se, use mangwá liyá.

6 Aur jab Sául ke bete Yúnatan ká betá Mifibusat Dáúd pás pahunchá, to

us ne aundhá girke sijda kiya. Tab Dáúd ne kahá, Misibusat. Us ne jawáb diyá, Dekh, ki terá banda hai.

7 ¶ So Dáúd ne use kahá, Mat dar, ki main tere báp Yúnatan ke liye tujh se nekí karúngá, aur tere báp Sáiul kí sári zamin tujhe pher dúngá; aur tú mere dastarkhwan par hamesha khána kháegá.

8 Tab us ne siida kiya, aur bolá, ki Terá banda aisá kyá hai, ki tú mujh par, jo mará huá kuttá sá hún, nigáh kare?

9 ¶ Tab bádsháh ne Sáiul ke khádim Zibá ko buláyá, aur use kahá, ki Main ne sab, jo kuchh kí Sáiul aur us ke gharáne ká thá, tere áqá ke beté ko bakhs diya.

10 So tú apne beton aur chákaron samet us ke liye zamin jot, aur hásil le á, ki tere áqá ke kháne ko rahe: par Misibusat, jo tere sáhib ká betá hai, mere dastarkhwan par hamesha khána kháegá. Aur us Zibá ke pandráh beté aur bis chákár the.

11 Aur Zibá ne bádsháh se kahá, Sab, jo kuchh mere khudáwand bádsháh ne apne bande ko farmáyá, so áp ká banda karegá. Par Misibusat ke haqq men bádsháh ne farmáyá, ki Wuh mere dastarkhwan par sháhlzádon ki mániind khána kháegá.

12 Aur Misibusat ká ek chhotá betá thá, jis ká nám Miká thá. Aur báqí, jitne kí Zibá ke ghar men rahte the, Misibusat ke khádim the.

13 So Misibusat Yarásalam men rahá, ki wuh hamesha bádsháh ke dastarkhwan par khána kháthá; aur donon pángwon se langrá thá.

X BĀB.

BA'D us ke aisá huá, ki baní 'Ammún ká bádsháh mar gayá, aur us ká betá Hanún us ká jánishin huá.

2 Tab Dáúd ne kahá, kí Main Náhas ke beté Hanún se nekí karúngá, jaise ki us ke báp ne mujh se nekí ki. So Dáúd ne apne khádim bheje, tá ki

us se us ke báp kí mātampursi karen. Chunánchi Dáúd ke khádim baní 'Ammún kí sarhadd men gaye.

3 Aur baní 'Ammún ke sardáron ne apne khudáwand Hanún ko kahá, Tujh ko kyá yih gumán hai, ki Dáúd tere báp kí ta'zim kartá hai, ki us ne mātampursi ke liye tujh pás log bheje hain? kyá Dáúd ne apne khádim tere pás is liye nahín bheje hain, ki shahr ká hál daryáft karen, aur us kí jásúsi karen, tá ki shahr ko gárat karen?

4 Tab Hanún ne Dáúd ke khádimon ko pakrá, aur har ek kí ádhí dárhí mundwái, aur un kí poshák un ke sufron ke bichon bich tak kát dáli, aur unhen rukhsat kar diya.

5 Jab Dáúd ko khabar pahunchí, us ne un ke istiqbál ke liye log bheje; is liye ki we log niháyat sharminda the: so bádsháh ne farmáyá, Jab tak ki tumhári dárhían na barhen, Yarihú men raho; ba'd us ke chale áo.

6 ¶ Aur baní 'Ammún ne jo dekhá, ki ham Dáúd ke áge gandagí thahre, to baní 'Ammún ne log bheje, aur Bait-Rahúb ke Arámíon, aur Zúbah ke Arámíon se bis hazár piyáde, aur Ma'akah ke bádsháh se hazár ádmí, aur Ish-Túb se bárah hazár ádmí, naukar rakhe.

7 Aur Dáúd ne yih sunke Yúab aur bahádluron ke sáre lashkar ko bhejá.

8 Tab baní 'Ammún nikle, aur shahr ke pháñak ke madkhal men larái ke liye saff bándhí: aur Zúbah ke Arámí, aur Rahúb ke, aur Ish-Túb ke, aur Ma'akah ke, maidán men alag thahre.

9 Aur Yúab ne jo dekhá, ki larái ká sámhná do taraf se áge aur piche se hai, to us ne baní Isráel ke kháss logon men se log chun liye, aur Arámíon ke muqábil pará bándhá:

10 Aur báqí logon ko apne bhái Abishai ke tábí' kar diya, ta ki wuh baní 'Ammún ke sámhne pará bándhe.

11 Aur kahá, Agar Arámí mujh par

gálib hon, to tú merí kumak kǵiyo; aur agar baní 'Aminún tujh par gálib hon, to main áke terí kumak karúnga.

12 So diláwari kar, aur apní guroh ke liye, aur apne Khudá ke shahron ke liye, mardánagi kar: aur KHUDÁ-WAND jo bihtar jáne so kare.

13 Pas, Yúab aur we log jo us ke sáth the, Arámion par hamla karne ke liye, áge barhe: aur we us ke áge se bhág nikle.

14 Aur baní 'Ammún bhí yih dekh-ke ki Arámí bháge, we bhí Abishai ke sámhne se níkal daure, aur shahr men ghuse. Aur Yúab, baní 'Ammún ke muqábale se lautke, Yarúsalam men dákhil húa.

15 ¶ Aur jab Arámion ne dekhá, ki Ham ne baní Isráel se shikast pái, to unhon ne apne tajín jam'a kiyá.

16 Aur Hadar'azar ne log bheje, aur Arámion ko, jo daryá par the, le áyá, aur we Hilám men áe; aur Sobak, jo Hadar'azar kí fauj ká sardár thá, un ká peshrau húa.

17 Aur Dáúd ne yih sunke sáre Isráelion ko ikatthá kiyá, aur Yardan ke pár utrá, aur Hilám tak áyá. Aur Arámion ne Dáúd ke muqábil pare bándhe, aur us ke sáth lafe.

18 Aur Arámí Isráel ke sámhne se nikal bháge; aur Dáúd ne Arámion kí sát sau gárián aur chális hazár sawár kát dále, aur un kí fauj ke sardár Sobak ko már liyá, jo wahín mar gayá.

19 Aur jab un bádsháhon ne, jo Hadar'azar ke khidmatguzár the, dekhá, ki we Isráel se maglúb hue, to unhon ne Isráelion se sulh kí, aur un kí khidmat kí. Garaz, Arámí baní 'Aminún kí phir kumak karne se däre.

XI BAB.

AUR jab wuh sál tamám húa, aur we din á pahunche, jin men bádsháh khurúj karte, to Dáúd ne Yúab, aur us ke sáth apne khádimon aur sáre Isráel ko bhejá: aur unhon ne

baní 'Ammún ko qatl kiyá, aur Rab-bah ko já gherá. Par Dáúd Yarúsalam hí men rahá.

2 ¶ Aur ek din shám ko aisá húa, ki Dáúd apne bichhaune par se uthá, aur bádsháhí mahall kí chhat par tahalne lagá: aur wahán se us ne ek 'aurat ko dekhá, jo nahá rahi thi; aur wuh 'aurat niháyat khúbsúrat thi.

3 Tab Dáúd ne us 'aurat ká hál daryáft karne ko ádmí bheje. Unhon ne kahá, Kyá wuh Iliám kí betí Bintsab'a, Hittí U'riyáh kí jorú, nahín?

4 Aur Dáúd ne log bhejke us 'aurat ko bulá liyá; chunánci wuh us pás ái, aur wuh us se hambistar húa; kyúnci wuh apní nápáki se pák hui thi: aur wuh apne ghar ko chali gayi.

5 Aur wuh 'aurat hámila ho gayi; so us ne Dáúd pás khabar bheji, ki Main hámila hun.

6 ¶ Aur Dáúd ne Yúab ko kahlá bhejá, ki Hittí U'riyáh ko mujh pás bhej de: so Yúab ne U'riyáh ko Dáúd pás bhej diyá.

7 Aur jab U'riyáh áyá, to Dáúd ne púchhá, ki Yúab kaisá hai? aur logon ká kyá hál hai? aur jang ke kaise anjám hote hain?

8 Phir Dáúd ne U'riyáh ko kahá, ki Apne ghar já, aur apne pánw dho. Aur U'riyáh jo bádsháh ke mahall se niklá, to bádsháh kí taraf se us ke pichhe pichhe ek khwán bhejá gayá.

9 Par U'riyáh bádsháh ke ghar ke ástáne par apne khudáwand ke sab khádimon ke sáth so rahá, aur apne ghar na gayá.

10 Aur jab unhon ne Dáúd ko yih kahko khabar di thi, ki U'riyáh apne ghar na gayá, to Dáúd ne U'riyáh ko kahá, Kyá tú safar se nahín áyá? pas tú apne ghar kyúnci nahín gayá?

11 Tab U'riyáh ne Dáúd se kahá, ki Sandúq, aur Isráel, aur Yahúdáh, khaimon men rahte hain; aur merá khudáwand Yúab, aur mere khudá-

wand ke khádim, khule maidán men pare hús haín; pas, main kyúnkar apne ghar men jáún, aur kháún, aur piún, aur apní jorú ke sáth so rahún? terí hayát, aur terí ján kí qasam, kí main yih kabhí na karúngá.

12 Phir Dáúd ne U'riyáh ko kahá, kí A'j ke din bhí yahán rah já, aur kal main tujhe rawána karúngá. So U'riyáh us din aur दूसरे दिन भी Yarusalam men rah gayá.

13 Tab Dáúd ne use buláya, aur us ne us ke huzúr kháya aur piya; aur us ne use mast kiya: aur shám ko wuh báhar jáke apne khudáwand ke khádimon ke sáth apne bistar par so rahá, par apne ghar men na gayá.

14 ¶ Aur subh ko Dáúd ne Yúab ke liye khatt likhá, aur U'riyáh ke háth men deke use bhejá.

15 Aur us ne khatt men yih likhá, kí U'riyáh ko sakht laráí ke waqt agári kijiyo, aur us ke pás se phir áiyo, tá kí wuh mára jáe, aur ján ba haq ho.

16 Aur aisá húa, kí Yúab, jo us shahr ke girdágird kí hálat dekhne gayá, to us ne U'riyáh ko aise maqám par, jahán us ne jáná, kí jangí log wahán haín, muqarrar kiya.

17 Aur us shahr ke log nikle, aur Yúab se lahe, aur wahán Dáúd ke khádimon men se thore se log kám áe, aur Hittí U'riyáh bhí mára gayá.

18 ¶ Tab Yúab ne ádmí bhejá, aur jang ká sab ahwál Dáúd se kahá.

19 Aur qásid ko aisá tákid karke kahá, kí Jab tú bádsháh se jang ká sára ahwál arz kar chuke,

20 To agar aisá ho, kí bádsháh ká gussa bharke, aur wuh tujhe kahe, kí Jab tum jang par chaphe, to shahr se kyún aise nazdik gaye? kyá tum na jánte the, kí we diwár par se tír mārenge?

21 Yarubbusat ke bete Abimalik ko kis ne mára? kyá ek aurat ne chakí ká pát diwár par se us par nahín de mára, kí wuh Tabiz men mar gayá?

so tum kyún shahr kí diwár ke tale gaye the? tab kahiyo, kí Terá khádim Hittí U'riyáh bhí mára gayá.

22 ¶ Chunánchi qásid rawána húa, aur áya, aur jo kuchh kí Yúab ne kahlá bhejá thá, so Dáúd se kahá.

23 So qásid ne Dáúd se kahá, kí Logon ne albatta hain par bará galba kiya, aur we maidán men ham pás nikle, so hain unhen ragedte hús phá-
tak ke madkhal tak chale gaye.

24 Tab tirándázon ne diwár par se tere khádimon ko nishána kiya; bádsháh ke ba'ze khádim kám áe, aur terá khádim Hittí U'riyáh bhí mára gayá.

25 So Dáúd ne qásid ko kahá, kí Yúab ko jáke kah, kí Yih bát terí nazar men burí na thahre; is liye kí talwár jaisá ise káttí hai, use bhí káttí hai: tú shahr ke muqábil barí jang kar, aur use dī-á de: aur tu use dam-dilása de.

26 ¶ Aur U'riyáh kí jorú apne shauhar U'riyáh ká marná sunke sog men baithí.

27 Aur jab sog ke din guzar gaye, to Dáúd ne use apne ghar men bulwá liya, aur wuh us kí jorú hui, aur us ke liye betá janí. Par wuh kám jo Dáúd ne kiya thá, KHUDÁWAND kí nazar men burá húa.

XII B'AB.

AUR KHUDÁWAND ne Nátan ko Dáúd pás bhejá. Us ne us pás áke us se kahá: Ek shahr men do shakhs the; ek to daulatmand, aur दूसरा kangál.

2 Us máldár pás bahut beshumár bhé; bakrí aur géc bail ke galle the:

3 Par us kangál pás bhej kí ek pathiyá ke siwá kuchh na thá, jise us ne mol liya thá, aur pála thá; aur wuh us ke aur us ke larkon ke pás barhí thí; wuh usí kí rotí se khátí, aur us ke piyále se pítí thí, aur us kí god men sotí thí, aur us kí betí kí jagah thí.

4 Aur aisá ittifaq húa, ki ek musáfir us daulatmand pás áyá, so us ne apne gáe bail aur bher bakrí ko bachá rakhá, aur us musáfir ke liye, jo us pás áyá thá, nahín pakáyá; balki us kangál ki bher le lí, aur us shakhs ke liye, jo us pás áyá thá, paká dál.

5 Tab Dáúd ká gussa us shakhs par ba shiddat bharká; aur us ne Nátan ko kahá, ki Zinda KHUDÁWAND kí qasam, ki wuh shakhs, jis ne yih kám kiyá, wájib ul qatl hai;

6 So wuh shakhs chauguní pathiyá use pher de; kyúñki us ne aisá kám kiyá, aur kuchh rahm na kiyá.

7 ¶ Tab Nátan ne Dáúd ko kahá, ki Wuh shakhs tú hí hai. KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ne yúñ farmáyá hai, ki Main ne tujhe mas, h kiyá, tá ki tú Isráelíon par saltanat kare; aur main ne tujhe Sául ke háth se chhuráyá;

8 Aur main ne tere áqá ká ghar tujhe diyá, aur tere áqá ki jorúon ko terí god men diyá, aur Isráel aur Yahúdáh ká gharáná tujh ko diyá; aur agar yih sab kuchh thorá thá, to main tujh ko fuláni fuláni chiz bhí detá.

9 So tú ne kyúñ KHUDÁWAND ke hukm kí tahqír karke us ke áge badi kí? ki tú ne Hittí U'riyáh ko teg se qatl karwáyá, aur us kí jorú ko leke apní jorú kiyá, aur us ko baní 'Am-mún kí talwár se marwá dálá?

10 So ab tere ghar se talwár kadhí játi na rahégí; ki tú ne mujhe haqír kiyá, aur Hittí U'riyáh kí jorú ko leke apní jorú kiyá.

11 Aur KHUDÁWAND yúñ farmátá hai, ki Dekh, main ek áfat ko tere hí ghar se tujh par utháungá, aur main terí jorúon ko leke terí ánkhoñ ke sámhne tere hamsáe ko dúngá, aur wuh us áftáb ke sámhne terí jorúon ke sáth hambistar hogá.

12 Kyúñki tú ne to chhipé hús kiyá: par main sáre baní Isráel ke

sámhne, aur áftáb ke sámhne, yih karúngá.

13 Tab Dáúd ne Nátan ko kahá. ki Main KHUDÁWAND ká gunáhgar hún. Aur Nátan ne Dáúd ko kahá, ki KHUDÁWAND ne bhí terá gunáh bañh-shá, ki tú na maregá.

14 Lekin basabab is ke ki tere is, kám ke karne se KHUDÁWAND ke dushmanon ne kufr bakne ká bará dánw páyá, yih larká bhí, jo tere liye paidá hogá, mar jáegá.

15 ¶ Aur Nátan apne ghar ko gayá. Aur KHUDÁWAND ne us larke ko, jo U'riyáh kí jorú se paidá húa, mára, ki wuh niháyat bimár pará.

16 So Dáúd ne us larke ke liye Khudá se minnat kí, aur roza rakhá, aur ghar men jákar sári rát zamin par pará raha.

17 Aur us ke ghar ke buzurg uthke us pás áe, ki use khák par se utháwen : par wuh rázi na húa, aur un ke sáth kháná na kháyá.

18 Aur aisá húa, ki sátwen din wuh larká mar gayá. Aur Dáúd ke mulá-zim máre dar ke kah na saken, ki Larká mar gayá; kyúñki unhoñ ne kahá, ki Jab wuh larká hanoz zinda thá, to ham ne use kahá, aur us ne hamári bát na mání; aur ab, agar ham use kahen, ki Larká mar gayá, to wuh apní ján se kyá sulúk karegá?

19 Par jab Dáúd ne deklá, ki us ke khádim kánáphúsi kar rahe haiñ, to Dáúd samajh gayá, ki larká mar gayá: is liye Dáúd ne apne khádimon ko kahá, Kyá larká mar gayá? We bole, Mar gayá.

20 Tab Dáúd khák par se uthá, aur naháyá, aur 'itr malá, aur poshák badlí, aur KHUDÁWAND ke ghar men áyá, aur síjda kiyá. Phir apne ghar men gayá, aur kháná mángá; aur we us ke áge rotí lée, so us ne khái.

21 Tab us ke khádimon ne us ko kahá, Yih kaisá kám hai jo tú ne kiyá? tú ne us larke ke liye, jab wuh

jítá thá, roza rakhá, aur royá; aur jab wuh larká mar gayá, to uthke tú ne rotí kháí.

22 Us ne kahá, ki Jab tak wuh larká zinda thá, to main ne roza rakhá, aur main rotá rahá; ki main ne kahá, Kaun kah saktá hai, ki KHUDÁWAND mujh par rahm karegá, tá ki larká jíe?

23 Par ab to wuh mar gayá, pas, main kis liye roza rakhúñ? kyá main use apne pás phir lá saktá hún? main us pás jánewálá hún, par wuh mujh pás ánewálá nahín.

24 ¶ Aur Dáúd ne apní jorú Bintsab'a ko dilásá diyá, aur us ke sáth khalwat kí, aur us se hambistar húa: so wuh ek betá janí, aur us ne us ká nám Sulaimán rakhá: aur wuh KHUDÁWAND ká piyárá húa.

25 Aur us ne Nátan nabí kí ma'rifat se kahlá bhejá; aur us ká nám, KHUDÁWAND ke sabab se, Yadídiyáh rakhá.

26 ¶ Aur Yúab baní 'Ammún ke Rabbah se lará, aur us ne wuh dár-us-saltanāt le liyá.

27 Phir Yúab ne qásidon kí ma'rifat Dáúd ko kahlá bhejá, ki Main Rabbah se lará, aur main ne pánuion ke shahr ko le liyá.

28 Pas ab tú báqí logon ko jam'a kar, aur us shahr par khaímazan ho, aur use le le; tá na howe, ki main us shahr ko le lún, aur mere nám se wuh kahláyá jáwe.

29 Tab Dáúd ne sáre logon ko jam'a kiyá, aur Rabbah par charhá, aur us ke muqábil lará, aur use le liyá.

30 Aur us ne wahán ke bádsháh ká táj us bádsháh ke sir par se, un jawáhir samet jo us men jare the, le liyá; aur us ká soná wazn men ek qintár thá; so wuh Dáúd ke sir par rakhá gayá: aur us ne us shahr se lút ká bahut sá mál nikálá.

31 Aur us ne un logon ko, jo us men the, báhar nikálke áron, aur lohe

ke dáone kí gáron, aur lohe ke kulháron, ke níche kiyá, aur unhen inon ke jalte pazáwe ke darmiyán se cháláyá; aur us ne baní 'Ammún ke sáre shahron se yih kuchh kiyá. Aur ba'd us ke Dáúd aur sab log Yarúsalam ko phire.

XIII BAB.

AUR is ke ba'd aísá húa, ki Dáúd ke bete Abisálum kí ek khúbsúrat bahin thí, jis ká nám Tamar thá; us par Dáúd ká betá Amnún 'áshiq húa.

2 Aur Amnún aísá be-chain húa, ki apní bahin Tamar ke liye bímár pará; kyúñki wuh kunwári thí; so Amnún ne us se kuchh karná apne liye dushwár jáná.

3 Aur Dáúd ke bhái Sima'ah ká betá Yúnadab Amnún ká dost thá: aur yih Yúnadab bará 'áqil shaḡhs thá.

4 So us ne use kahá, ki Tú bádsháh ká betá hoke kyún din ba din dublá hotá játa hai? kyá tú mujhe khabar karegá? Tab Amnún ne use kahá, ki Main apne bhái Abisálum kí bahin Tamar par 'áshiq hún.

5 So Yúnadab ne use kahá, Tú bistar par pará rah, aur apne ta'in bímár baná; aur jab terá báp tujhe dekhne áwe, to tú use kah, Merí bahin Tamar ko parwánagí díjiye, ki áwe, aur mujhe kuchh khiláwe, aur mere sámhne kháná pakáwe, tá ki main dekhún, aur us ke háth se kháún.

6 ¶ Tab Amnún pará rahá, aur apne ta'in bímár banáyá; aur jab bádsháh us ke dekhne ko áyá, to Amnún ne bádsháh se kahá, Merí bahin Tamar ko áne díjiye, ki wuh mere sámhne ek do phulke pakáwe, tá ki main us ke háth se kháún.

7 So Dáúd ne Tamar ke ghar kahlá bhejá, ki Tú abhí apne bhái Amnún ke ghar já, aur us ke liye kháná paká.

8 So Tamar apne bhái Amnún ke ghar gayí; aur wuh bistar par pará

húá thá. Aur us ne átá liyá, aur grúdhá, aur us ke sámhne phulke banáo, aur pakáe.

9 Aur unhen leke ek qáb men dhará, aur us ke sámhne unhen rakh diyá; par us ne kháne se inkár kiyá. Tab Amnún ne kahá, ki Sab mard meré pás se báhar nikal jáwen. So har ek us ke pás se uth gayá.

10 Tab Amnún ne Tamar ko kahá, ki Kháná kothrī ke andar lá, ki main tere háth se kháungá. So Tamar ne wuh phulke, jo us ne pakáe the, liye, aur kothrī men apne bhái Amnún ke pás láí.

11 Aur jab wuh kháná us ke sámhne láí, ki use khiláwe, to us ne use pakrá, aur us se kahá, A', ai meri búá, mujh se hambistar ho.

12 Wuh bolí, Náhin, mere bhaiyá, mujhe ruswá na kar; ki Isráel men aisá kám karná achchhá nahin: so tú aisí ahmaqí mat kar.

13 Aur main kyá karúngí, ki meri ruswái dafá ho? aur tú Isráel ke ahmaqon men se ek ki mánínd hogá: pas ab bádsháh se kahiye, so wuh mujhe tujh se man'a na karegá.

14 Lekin us ne us kí bát na máni: aur is liye ki wuh us se zoráwar thá, so us se zabardastí kí, aur us se hambistar húá.

15 Tab Amnún ne us se barí dushmani paidá kí, aisá ki wuh dushmani, jo us se rakhtá thá, us 'ishq se ziyáda thí, jis se wuh us par 'áshiq húá thá. Aur Amnún ne use kahá, Uth, chali já.

16 So us ne use kahá, ki Is ká koi sabab nahin: yih badí, ki tú mujh ko nikál detá, us kám se, jo tú ne mujh se kiyá, ziyáda bad hai. Par us ne us kí bát na sunná cháhá.

17 Tab Amnún ne apne ek chákár ko, jo khlidmat ke liye házir thá, buláiyá, aur kahá, ki Ise mere ghar se báhar nikálke jald us ke pichhe darwáze kí chhitkíní lagá de.

18 Aur wuh rangín jorá pahine húa thí, ki bádsháhon kí kunwári betián aisí lí poshák pahintí thin. Garaz, us ke khádím ne use báhar kar diyá, aur us ke pichhe chhitkíní lagá dí.

19 ¶ Aur Tamar ne sir par khák dáli, aur wuh rangín poshák, jo pahine thí, phári, aur sir par háth dharke rotí húi chali.

20 Aur us ke bhái Abisálúm ne use dekhke kahá, Kyá terá bhái Amnún tere sáth húa? par, ai meri bahin, ab chupkí ho rah, ki wuh terá bhái hai, aur us bát par apná dil na rakh. Tab Tamar apne bhái Abisálúm ke ghar men udás hoke rahí.

21 ¶ Aur jab Dáúd bádsháh ne yih sab báten sunín, to niháyat gussawar húá.

22 Aur Abisálúm ne apne bhái Amnún ko kuchh bhalá burá na kaha, ki Abisálúm Amnún se dushmani rakhtá thá; is liye ki us ne us kí bahin Tamar ko ruswá kiyá thá.

23 ¶ Aur aisá húá, ki púre do sál ke ba'd, bheron ke bál-katarnewále, Abisálúm ke yahán Ba'al-Ilasúr men, jo Isráím kí atráf men hai, maujúd the: tab Abisálúm ne bádsháh ke sab beton ko buláiyá.

24 So Abisálúm bádsháh pás áyá, aur kahá, ki Dekho to tere khádím ke yahán bheron ke bál-katarnewále maujúd hai; ai kásh ki bádsháh, aur us ke mulázim, us ke bande ke sáth chalte.

25 Tab bádsháh ne Abisálúm ko kahá, Nahín, bete; ham sab ke sab is waqt na jien, tá na ho ki tujh par bár howen. Aur us ne use tang kiyá; lekin us ne na cháhá ki jáwe, par us ke haqq men du'a kí.

26 Tab Abisálúm ne kahá, Agar aisá nahín ho saktá, to mere bhái Amnún ko mere sáth kar dijiye. Tab bádsháh ne us se kahá, ki Wuh kis wáste tere sáth jáe?

27 Tab Abisálúm ne use tang kiyá:

so us ne Amnún ko aur sáre sháhzádon ko us ke sáth jáne diyá.

28 ¶ Aur Abisalúm ne apne 'khádimon ko kah rakhá thá, ki 'Khá-bardár raho, jab Amnún mai pike khushdil howe, aur main tumhen kahún, ki Amnún ko már lo, to tum use már lijiyo; kuchh khauf na ki-jiyo; kyá main tumhen hukm nahín kartá? so diláwarí aur bahádurí ki-jiyo.

29 Chunánchi Abisalúm ke naukaron ne Amnún se, jaisá ki Abisalúm ne unhen farmáyá thá, waisá hí kiyá. Tab sáre sháhzáde uthé, aur ek ek apne apne khachchar par sawár hue, aur bháge.

30 ¶ Aur aisá húa, ki hanoz we ráh hí men the, jo Dáúd ko khabar pahunchí, ki Abisalúm ne sáre sháhzádon ko qatl kiyá, aur un men se ek bhí báqí na rahá.

31 So bádsháh uthá, aur apne kapre pháre, aur khák par pará rahá, aur us ke sáre khádim bhí kapre pháre us ke phuzúr khare hue.

32 Tab Dáúd ke bhái Sima'ah ká betá Yúnadab mukhátib hoke bolá, ki Merá khudáwand yih gumán na kare, ki unhon ne un sáre jawánon ko, jo bádsháh ke bete the, már liyá; balki Amnún hí akelá márá gayá; is liye ki Abisalúm ne, jis din se ki Amnún ne us kí bahin Tamar ko ruswá kiyá, yih bát thán rakhí thí.

33 So merá khudáwand bádsháh aisá khyál dil men na láwen, ki sáre sháhzáde máre gaye; kyúnki Amnún hí akelá qatl húa.

34 Aur Abisalúm bhágá. Aur us jawán ne, jo nigáhban thá, apní ánkhen utháin, aur dekhá, aur kyá dekhtá hai, ki bahut se log pahár kí dāman kí ráh us ke pichhe se áte hain.

35 Tab Yúnadab ne bádsháh se kahá, ki Dekh, sháhzádo áe; aur jaisá tere bande ne 'arz kí thí, waisá hí húa.

36 Aur aisá húa, ki jab wuh bát kah

chuká, to dekho, sháhzáde á pahunche, aur chillá chilláke roe: aur bádsháh bhí apne sab mulázimon ke sáth zár zár royá.

37 ¶ Par Abisalúm bhagke Jasúr ke bádsháh 'Ammihúd ke bete Talmí pás gayá. Aur Dáúd har roz apne bete par rotá thá.

38 Aur Abisalúm bhágke Jasúr men pahunchá, aur tín baras tak wahán rahá.

39 Aur Dáúd bádsháh ká dil Abisalúm ke pás jáne ke liye niháyat musta'idd ho gayá; kyúnki Amnún kí bábat tasallí páí thí, is liye ki wuh mar chuká thá.

XIV BA'Ḍ.

AUR Zarúyáh ke bete Yúab ko jab daryáft húa, ki bádsháh ká dil Abisalúm kí taraf mutawajjih hai,

2 To Yúab ne Taqú'a men ádmí bhejke wahán se ek dánishmand 'aurat bulwái, aur use kahá, ki Mátam-zada ká bhes ikhtiyár kijiye, aur mátam ke kapre pahniye, aur tel apne úpar na maliye, aur apne taín us 'aurat kí mánind kar dikháíye, jo muddat se kisi ke marne se gamgín ho;

3 Aur bádsháh pás áíye, aur us se is taur par bát kijiye. So Yúab ne use yih báten bayán karke sikhláin.

4 ¶ Aur jab wuh Taqú'a kí 'aurat bádsháh pás áí, to zamín par aundhe munh hoke giri, aur sída kiyá, aur bolí, Ai bádsháh, rihái de.

5 Tab bádsháh ne use farmáyá, Tuihe kyá húa? Wuh boli, Máin ek bewá 'aurat hún, aur merá shauhar mar gayá hai.

6 So terí laundí ke do bete the; we donon maidán men jhagre, aur wahán koí na thá, jo unhen chhuráwe; so ek ne dúse ko márá, aur qatl kiyá.

7 Aur ab dekh, ki sára kunbú terí laundí ká mukhálif boke uthá hai; aur we kahte hain, ki Uz ko, jis ne apne bhái ko qatl kiyá, hamáre hawále kar, tá ki ham us ke maqtúl bhái kí ján ke

badle men use qatl karen; aur wáris ko ham báqi na rakhenge; aur cháhte hain, ki us mere angáro ko, jo báqi rahá hai, bujháwen, aur mere shauhar ke nám aur baqiya ko zamin par na chhoren.

8 So bádsháh ne us 'aurat ko kahá, Tú apne ghar já, aur main teri bábat hukm karúngá.

9 Aur us Taqú'a kí 'aurat ne bádsháh ko kahá, Mere khudáwand bádsháh, sári badi mujh par aur mere báp ke gharáne par howe; aur bádsháh aur us ká takht be-gunáh rahe.

10 Tab bádsháh ne farmáyá, Jo koi tujhe kuchh kahe, use mujh pás lá, ki wuh phir tujh ko chhú na sakegá.

11 Us waqt us ne kahá, ki Main 'arz kartí hún, ki bádsháh, KHUDÁWAND apne Khudá ko yád karke, lahu ká badlá lenewálon ko roke, tá na howe ki we mere bete ko qatl karen. Tab wuh bolá, Zindá KHUDÁWAND ki qasam, ki tere bete ká ek bál bhí zamin par na giregá.

12 Tab us 'aurat ne kahá, Apní laundi ko parwánagi dijiye, ki apne khudáwand bádsháh se ek bát aur kahe.

13 Wuh bolá, Kah. Tab us 'aurat ne kahá, ki Tú ne kis liye Khudá ke logon ki mukhálafat men is tarah ká khiyál kiya hai? ki bádsháh, yih kahte hús khatá-karnewále ki mánind hai, jis hál ki bádsháh ap apne khárij kiye hús ko apne yahán phir nahín buláta.

14 Kyúnki ham sab ko marná hai, aur páni ki mánind hain, jo zamin par giráyá játa aur phir jam'a nahín ho saktá; aur báwajúde ki Khudá insán ke záhir par nazar nahín kartá, tau bhí tadbír kartá hai, ki us ke khárij kiye hús us ke yahán se bilkull níkále na jáwen.

15 So ab ki main apne khudáwand bádsháh pás yih kahne áí hún, so is liye hai, ki logon ne mujhe daráyá:

tab teri laundi ne kahá, ki Main ap bádsháh se 'arz karúngi; sháyad ki bádsháh apní laundi kí 'arz ke mutábíq 'amal kare.

16 Ki bádsháh zarúr sunegá, aur apní laundi ko us shakhs ke háth se, jo mujhe aur mere bete ko Khudá kí dí húi us mirás se khárij karke qatl kiya cháhtá hai, chhuráegá.

17 Tab teri laundi ne kahá hai, ki Mere khudáwand bádsháh kí bát tasallí-bakhsh hogi; kyúnki merá khudáwand bádsháh nekí aur badi ke intiyáz karne men Khudá ke firishte kí mánind hai: so KHUDÁWAND terá Khudá tere sáth ho.

18 Us waqt bádsháh ne us 'aurat ko farmáyá, Main tujh se jo kuchh púchhún, so tú use mujh se mat chhipaná. Tab wuh 'aurat bolí, ki Mere khudáwand bádsháh ab farmáíye.

19 So bádsháh ne kahá, Kyá is sáre mu'ámale men Yúab ká háth tujh se milke shámil nahín hai? Us 'aurat ne jawáb diyá, aur kahá, ki Teri ján kí qasam, ai mere khudáwand bádsháh, koi un báton se, jo khudáwand bádsháh ne farmáín, kisi ká dahní yá baín taraf phirná mumkin nahín: tere khádim Yúab hí ne mujhe hukm diyá, aur us hí ne ye sab báton teri laundi ke munh men dálin.

20 Aur tere khádim Yúab ne yih sab is liye kiya, tá ki is tarah ká mazmúr zihúr men áwe: aur merá khudáwand dáníshmand hai, jis tarah se Khudá ká firishta dáníshmand hai, ki jo kuchh zamin par hotá hai, so use daryáft kare.

21 ¶ Tab bádsháh ne Yúab ko farmáyá, ki Dekho, main ne yih faisal kiya hai: is liye tú já, aur us jawán Abisálum ko phir lá.

22 Tab Yúab zamin par aundhá hoke girá, aur sija kiya, aur bádsháh ko mubárákbád kahá, aur bolá, ki A'j tere bande ko yaqín húa, ki tujh ko, ai mere khudáwand bádsháh, mujh

Abisálum ká lauf áná. II SAMUEL, XV. *Bádsháh ká us se mel kárná.*

par karam kí nigáh hai, is liye kí bádsháh ne apne khádim kí 'arz qabúl kí.

23 Phir Yúab uthá, aur Jasúr ko gayá, aur Abisálum ko Yarúsalam men le áyá.

24 Tab bádsháh ne farmáyá, Wuh apne ghar jáwe, aur merá munh na dekhke. So Abisálum apne ghar gayá, aur bádsháh ke chihre ko na dekhá.

25 ¶ Aur sáre Isráel men koí shakhs Abisálum sá us kí khúbsúratí ke bá'is qábil taríf ke na thá; kyúñki us ke pángwon ke talwe se leke sir kí chándí tak us men koí 'aib na thá.

26 Aur jab wuh apne sir ká bál múnđtá thá, (kyúñki har sál ke ákhir wuh use múnđtá thá, kí us ká bál bahut ghaná thá; is liye wuh use múnđtá thá :) to apne sir ká bál wazn men do sau misqál bádsháhí taul se andáz karke thahrátá thá.

27 So Abisálum ko tin bete paidá hue, aur ek betí, jis ká nám Tamar thá: wuh bahut khúbsúrat 'aurat thí.

28 ¶ Aur Abisálum púre do baras Yarúsalam men rahá, aur bádsháh ká munh na dekhá.

29 So Abisálum ne Yúab ko bulwáyá, tá kí use bádsháh pás bheje; par wuh na chálátá thá, kí us ke pás áwe: aur phir us ne do bára bulwáyá, so phir bhi us ne na cháhá kí áwe.

30 Tab us ne apne chákaron se kahá, kí Dekho, Yúab ká khet mere khet se lagá hai, aur wahán us ke jau hain; so jáo, aur unhen ág se jaláo. So Abisálum ke chákaron ne khet men ág lagá dí.

31 Tab Yúab uthá, aur Abisálum ke ghar áyá, aur use kahá, Tere khádimon ne merá khet kyún jalá diyá?

32 So Abisálum ne Yúab ko jawáb diyá, kí Dekho, main ne tujhe kahlá bhejá, kí yahán á, tá kí main tujhe bádsháh pás bhejke paigám karún, kí Main Jasúr se kyún yahán áyá? mere liye to wahán rahná bihtar thá: so ab bádsháh ká chihra mujhe dekhne

de; aur agar mujh men koí badí ho, to wuh mujhe már dále.

33 Tab Yúab ne bádsháh pás jáke us se yih kahá: aur jab us ne Abisálum ko bulwáyá, tab wuh bádsháh ke huzúr áyá, aur bádsháh ke áge aundhá hoke girá; aur bádsháh ne Abisálum ko bosa diyá.

XV BA'D.

BA'D us ke aisá húa kí Abisálum ne apne liye gáríán, aur ghore, aur pachás ádmí kí us ke áge dauren, taiyár kiye.

2 Aur Abisálum subh ko uthke phátak par sar í ráh khará rahtá thá: aur aisá húa, kí jab koí dádkhwáh insáf ke liye bádsháh pás átá thá, to Abisálum use buláke púchhtá thá, kí T'ú kis shahr ká hai? Chunánchi kisi ne jawáb diyá, kí Terá khádim Isráel ke firqon men se kisi firqe ká hai.

3 Aur Abisálum ne us ko kahá, Dekh, kí terí bátén acchhí aur sachchí hain; lekin koí bádsháh kí taraf se nahín hai, jo terí sune.

4 Aur Abisálum ne kahá, kí Kásh kí main mulk par qází hotá, to jo koí dádkhwáh mujh pás átá, to main us ká insáf kartá!

5 Aur jab koí Abisálum ke nazdik átá thá, kí use salám kare, to wuh háth dauráke use pakar letá thá, aur us kí machhchhi letá thá.

6 So Abisálum ne sáre Isráel se, jo bádsháh pás dádkhwáh áte the, usí tarah kiyá: Abisálum ne Isráel ke logon ká dil churáyá.

7 ¶ Aur ba'd chálís baras ke aisá húa, kí Abisálum ne bádsháh ko kaha, Mujhe parwánagi ho, kí main jáún, aur apní mannát ko, jo main ne KHUDÁWAND ke liye kí hai, Habrún men adá karún.

8 Kí tere bande ne, jab kí Arámí Jasúr men thá, yih mannát mání thí, kí agar KHUDÁWAND mujhe phir Yarúsalam men yaqínan pahunchá de, to main KHUDÁWAND kí 'ibádat karúngá.

9 Tab bádsháh ne uso farmáyá, ki Salámat já. So wuh uthá, aur Habrún ko rawána húa.

10 ¶ Aur Abisálúm ne baní Isráel ke sáre firqon men jásús bhejke manádí kí, Jis waqt tum narsinge kí áwáz suno, to bol utho, ki Abisálúm Habrún men bádsháhát kartá.

11 Aur Abisálúm ke sáth Yarusalam se do sau ádmí, jo buláe hús the, chale: we apní rástí se játe the, aur we kisi bát kí khabar na rakhte the.

12 Aur Abisálúm ne Jilúní Akhi-tuffal ko, jo Dáúd ká mushír thá, us ke shahr Jilún se, jis waqt ki wuh qurbáníán guzrántá thá, buláyá. Aur fasad barhtá játá thá, ki pai dar pai Abisálúm pás log jam'a hote játe the.

13 ¶ Tab ek qásid ne áke Dáúd ko khabar dí, ki Baní Isráel ke dil Abisálúm kí taraf haín ki us kí pairaui karen.

14 So Dáúd ne apne hamráhí mulázimon ko, jo Yarusalam men the, kahá, Utho, bhág chalen; nahín to, Abisálúm ke háth se ham na bachenge: jaldí chalo, na howe, ki achának ham ko pakar le, aur ham par áfat láwe, aur talwár kí dhár se shahr ko gárat kare.

15 Aur bádsháh ke khádimon ne bádsháh se kahá, Dekh, kí tere khádím házir haín; jo kuchh kí khudá-wand bádsháh farmáwe, wuhí hogá.

16 Tab bádsháh niklá, aur us ká sára gharáná us ke píchhe húa. Aur bádsháh ne das 'auraten, jo haramen thín, píchhe chhorín, kí ghar kí nigáhbání karen.

17 Aur bádsháh niklá, aur sab log us ke píchhe hús, aur Bait i Mirháq men já thahre.

18 Aur us ke sáre khádím us ke áge áge pár játe the; aur sáre Karetí aur Paletí aur sáre Játí, chha sau jawán jo Ját se us ke sáth áe the, bádsháh ke áge pár játe the.

19 ¶ Tab bádsháh ne Játí Ittai ko

kahá, Tú hamáre sáth kyún niklá? tú phir já, aur bádsháh ke sáth rah; is liye kí tú ek ajnabi hai, jo apne makán se khárij bhí kiya gayá hai.

20 Kal hí to tú áya hai, aur kyá áj hí main tujhe apne sáth idhar udhar dauráún? jis hál kí main játá jabán kahín mujhe thikána mile, is liye tú phir já, aur apne bháión ko sáth le já: rahmat aur sachái tere sáth hon.

21 Tab Ittai ne bádsháh ko jawáb diyá, aur kahá, KHUDÁWAND kí hayát kí, aur mere khudá-wand bádsháh kí zindagí kí qasam, kí jabán kahín merá khudá-wand bádsháh khwáh marte khwáh jite hogá, wahín zarúr terá khádím bhí hogá.

22 So Dáúd ne Ittai ko kahá, kí Chal, aur pár já. Aur Játí Ittai, aur us ke sáre log, aur sab nannhe bachche, jo us ke sáth the, pár gaye.

23 Aur sára mulk buland áwáz se royá, aur sáre log pár ho gaye; aur bádsháh khud nahr i Qidrún ke pár gayá, aur sab logon ne pár boke dasht kí ráh lí.

24 ¶ Aur dekho, kí Sadúq bhí, aur us ke sáth sáre Láwi, Khudá ke 'ahd ká sandúq liye hús the: so unhon ne Khudá ke sandúq ko rakh diyá; aur Abiyátar úpar charh gayá, yahán tak kí sáre log shahr se níkal áe.

25 Tab bádsháh ne Sadúq ko kahá, kí Khudá ká sandúq shahr ko pher le já: pas, agar KHUDÁWAND ke karam kí nazar mujh par hogí, to wuh mujhe pher le áegá, aur use aur apne makán ko mujhe phir dikháegá:

26 Par agar wuh yún farmáwe, kí Main ab tujh se khush nahín; to dekh, main házir hún, jo kuchh us ke nazdik achchhá ho, so mujh se kare.

27 Aur bádsháh ne Sadúq káhin ko phir kahá, Kyá tú gaib-bín nahín? shahr ko salámat phir já, aur tumháre sáth tumháre donon beté haín, Akhi-ma'az, jo terá betá hai, aur Yahúatan, jo Abiyátar ká betá hai.

28 Aur dekh, main us dasht ke

gháton men thahrúngá, jab tak ki tumháre pás se meri ágáhi ke wáste kuchh paigám na áwe.

29 So Sadúq aur Abiyátar KHUDÁ ká sandúq Yarásalam men pher láe, aur wahán rahe.

30 ¶ Aur Dáúd koh i Zaitún ki charháí kí ráh gayá, aur charhte waqt rotá thá, aur apná sir dhámp liye thá, aur nange pánw thá, aur un sab logon men, jo us ke sáth the, har ek ne apne sir chhipá liye the, aur charh játe the, aur charhte waqt rote the.

31 ¶ So ek ne Dáúd se kahá, Akhituffal bhí muftidon men shámil hoke Abisálúm ko sáth hai. Tab Dáúd bolá, Ai KHUDÁWAND, main tujh se minnat kartá, ki Akhituffal kí saláh ko ahmaqí se badal de.

32 ¶ Aur aísá húá, ki jab Dáúd pahár kí choṭí par pahunchá, jahán us ne KHUDÁ ká síjda kiyá, to dekho, Húsi Arkí, apne kapre pháre húe aur apne sir par khák dále húe, us ke istiqbál ko áyá.

33 Aur Dáúd ne use kahá, Agar tú mere sáth chalegá, to mujh par bár hogá:

34 Par agar tú shahr men phir jáwe, aur Abisálúm se kahe, ki Ai bádsháh, main terá khádím hún; jis tarah ki tere báp ká khádím thá, usi tarah terá bhí khádím hún; to ho saktá hai, ki tú meri khátir se Akhituffal kí mashwarat ko bátíl kare.

35 Aur kyá tere sáth Sadúq aur Abiyátar donon káhin nahín hain? so aísá hogá, ki jo kuchh tú bádsháh ke ghar men suno, so Sadúq aur Abiyátar káhinon se kah de.

36 Aur dekho, ki un ke sáth un ke do bete, Akhima'az, Sadúq ká, aur Yahúnatan, Abiyátar ká, bhí hai; pas, jo kuchh tum suno, so un kí marifat se mujhe kahlá bhejo.

37 So Húsi, Dáúd ká dost, shahr ko áyá; aur Abisálúm bhí Yarásalam men dákhlil húá.

XVI BÁT.

AUR jab Dáúd pahár kí choṭí par se kuchh áge barhá thá, to Mifibusat ká chákar Zibá to gadhe liye húe, jin par do sau girde roṭion ke, aur sau guchchhe angúr ke, aur sau aiyám i garmí ke phalon ke, aur ek mashk mai kí ladí húi thi, us ke istiqbál ko á pahunchá.

2 Aur bádsháh ne Zibá ko kahlá, ki In se teri kyá murád hai? Zibá bolá, ki Ye gadhe bádsháh ke gharáne kí sawári ke liye; aur roṭián aur aiyám i garmí ke phal jawánon ke kháne ke liye hon; aur yih mai we, jo bayábán men be-táb ho jáen, pién.

3 So bádsháh ne farmáyá, Tere áqá ká betá kahán hai? Zibá ne bádsháh se kahá, ki Dekh, wuh Yarásalam men rahtá hai: aur us ne kahá hai, ki A'j hí Isráel ká gharáná mere báp kí mamlukat mujhe pher degá.

4 Tab bádsháh ne Zibá ko kahá, ki Dekh, Mifibusat ká jo kuchh hai, so sab terá hai. Tab Zibá ne kahá, Teri qadambosi kartá hún, ki main apne KHUDÁWAND bádsháh ká manzúr i nazar rahún.

5 ¶ Phir wahán se Dáúd bádsháh Bahúrím men áyá, aur wahán se Sául ke ghar ke logon men se ek shakhs, jis ká nám Sima'i bin Jirá thá, niklá, aur la'nat karte húe chalá játá thá.

6 Aur us ne Dáúd par aur Dáúd bádsháh ke sáre khádímon par pathar phenke: aur us waqt sáre bahádúr aur sab log us ke dahne aur báen háth the.

7 Aur Sima'i la'nat karte húe yún kahtá thá, Nikal á, tú nikal á, ai khú-ní mard, ai Bal'ál ke ádmí;

8 Ki KHUDÁWAND ne Sául ke ghar ke sáre khún ko, ki jis ke iwaz tú bádsháh húá, tujh par pherá; aur KHUDÁWAND ne teri saltanat tere bete Abisálúm ke háth dí; aur dekh, tui apní badi men giriftár hai, is liye ki tú khúni mard hai.

9 ¶ Tab Zaráyáh ke betē Abishai ne bádsháh ko kahá, Yih mará húa kuttá káhe ko mere khudáwánd bádsháh par la'nat kare? hukm ho, to main jáún, aur us ká sir urá dúp.

10 Bádsháh ne kahá, ki Aí baní Zaráyáh, mujh ko tum se kyá? use la'nat karne do, ki KHUDÁWAND ne use kahá hai, ki Dáúd par la'nat karo. Pas kaun kah saktá hai, ki Tú ne kyún aísá kiyá?

11 Aur Dáúd ne Abishai aur apne sab chákaron ko kahá, Dekh, merá betá hi, jo meri sulb se paidá húa, meri ján ká talib hai: pas ab yih Bin-yamíní kyá kuchh na karegá? use chhor do, aur la'nat karne do, ki KHUDÁWAND ne use kahá hai.

12 Sháyad ki KHUDÁWAND mere dukh par nazar kare, aur KHUDÁWAND áj ke din us ki la'nat ke badle men mujh se neki kare.

13 Aur jis waqt Dáúd aur us ke log ráh men chale játe the, to Sima'í pahár ki taraf us ke barábar guzartá thá, aur la'nat kartá thá, aur us ki taraf patthar mártá thá, aur k'hák phenktá thá.

14 Aur bádsháh aur us ke sáre hamráh thake húe áe, aur wahán unhon ne dam liyá.

15 ¶ Aur Abisálum aur us ke sáre log, ya'ne baní Isráel, Yarúsalam men áe, aur Akhituffal us ke sáth thá.

16 Aur aísá húa, ki jab Dáúd ká dost, Húsi Arkí, Abisálum pás áyá, to Húsi ne Abisálum ko kahá, ki Bádsháh jítá rahe, bádsháh jítá rahe.

17 Aur Abisálum ne Húsi se kahá, Kyá tú ne apne dost par yih mihrbání ki? tú apne dost ke sáth kyún na gayá?

18 Tab Húsi ne Abisálum ko kahá, So nahín; balki jis ko ki KHUDÁWAND, aur yih gaum, aur Isráel ke sáre mard, chun lewen, to main usí ká hóngá, aur usí ke sáth rahóngá.

19 Aur phir main kis kí k'hidmat

karún? kyá main us ke betē kí k'hidmat na karún? jaise main ne tere báp ke huzúr men k'hidmat kí, waise hí tere huzúr men bhí k'hidmat karóngá.

20 ¶ Tab Abisálum ne Akhituffal ko kahá, Tum ápas men saláh lo, ki ham kyá karen.

21 So Akhituffal ne Abisálum se kahá, ki Apne báp kí haramon pás, jinhen wuh ghar kí nigáhlání ko chhor gayá hai, andar já: is liye ki jab sáre Isráel sunenge, ki tere báp ko tujh se nafrat hai, to un sab ke háth, jo tere sáth hain, qawí honge.

22 So unhon ne qasr kí chhat par Abisálum ke liye k'haima khará kiyá; aur Abisálum sáre baní Isráel ke sámhne apne báp kí haramon ke pás andar gayá.

23 Aur Akhituffal kí mashwarat, jo un rozon men wuh kartá thá, aísí hotí thí, ki goyá Khudá ke kalám ke wasile us ne daryáft kí thí: so Akhituffal kí mashwarat Dáúd aur Abisálum kí k'hidmat men aísí hí thí.

XVII BÁT.

PHIR Akhituffal ne Abisálum se kahá, Mujhe parwánagí de, ki main abhí bárah hazár mard chun lún, aur isí ráat uthke Dáúd ká pichhá karún:

2 Aur jis waqt ki wuh thaká mán-da, aur us ke háth dhíle hon, to main us par já paróngá, aur use qaráúngá, ki us ke sáre hamráh bhág jáwenge, aur main faqat bádsháh hí ko már lúngá:

3 Aur main sab logon ko terí taraf phiráúngá; ki wuhí nard, jise tú taláh kartá hai, us ká ákhir honá sab ke phirne ke barábar hai: yún sab ke sab salámat rahenge.

4 So wuh bát Abisálum aur Isráelí sáre buzurgon kí nazar men achchhí thí.

5 Aur us waqt Abisálum ne kahá, ki Húsi Arkí ko bhí buláo, tá ki ham us ke munh kí bhí sunen.

aur khlāf salāh denā. II SAMUEL, XVII. Us kā Dāūd ko khabar denā.

6 Chunānchi Hūsi Abisālūm ke huzūr āyā, aur Abisālūm ne farmāyā aur use kahā, ki Akhituffal yūn kahtā hai: so ham aisā karen, yā nahīn? tū kyā kahtā hai?

7 Pas, Hūsi ne Abisālūm se kahā, ki Yih mashwarat jo Akhituffal ne di hai, is waqt ke munāsib nahīn:

8 Chunānchi Hūsi ne kahā, ki Tū apne bāp ko aur us ke logon ko jāntā hai, ki kaise bahādur hai; aur we apne dilon men us richhni ki mānind, jis ke bachche jangal men chhin gaye hon, ranjida hūe hai; aur terā bāp jangī mard hai, aur wuh logon ke sāth na rahegā.

9 Aur dekh, wuh kisī gār men, yā kisī jagah men, chhipā hūā hogā; aur jab shurū' hī men logon men se ba'ze shikast khāwen, to sab men yih charchā hogā ki Abisālūm ke pairaon kā qatl hotā hai.

10 Aur us waqt wuh bhī jo bahādur hai, jis kā dil sher ke dil ki mānind hai, bilkull pighal jāegā; kyūnki sārā Isrāel jāntā hai, ki terā bāp barā bahādur hai, aur us ke hamrāh bhī bahādur log hai.

11 So main yih mashwarat detā hūn, ki sārā Isrāel, Dān se leke Biar-sab'a tak, is qadr log, jis qadr wuh ret hai jo daryā ke kanāre par ho, tere sāth jam'a howen; aur tū āp jang par charhe.

12 So us waqt kisī jagah jāhān kahīn-wuh ho, ham us par kharūj karenge, aur shabnam ke qatron ki mānind jo zamīn par giren, us par nāzil hongē: tab wuh aur sab log, jo us ke sāth hai, un men kā ek bhī jānbar na hogā.

13 Aur agar wuh kisī shahr men dākhil hūā hogā, to sāre banī Isrāel rassīān leke us shahr ko charh jāenge, aur ham us ko nāle ke bīch aisā khīnch lāenge, ki wahān ek dhokā bhī na mile.

14 Tab Abisālūm aur sāre Isrāelī

bole, ki Yih mashwarat, jo Arkī Hūsi ne di, Akhituffal ki mashwarat se achchhī hai. Yih is liye hūā, ki KHUDAWAND ne yūn irāda kiya, ki Akhituffal ki nek mashwarat bātīl ki jāwe, tā ki KHUDAWAND Abisālūm par balā nāzil kare.

15 ¶ Ba'd us ke Hūsi ne Sadūq aur Abiyātar kāhinon se kahā, ki Akhituffal ne Abisālūm ko aur banī Isrāel ke buzurgon ko yūn salāh di, aur main ne yūn yūn mashwarat ki.

16 So ab jald kisī ko bhejke Dāūd se kahō, ki A'j ki rāt dasht ki ghātion par mat rah, balki filfaur pār utar jā; tā aisā na ho, ki bādshāh aur sab log jo us ke sāth hai nigle jāwen.

17 Us waqt Yahūnatan aur Akhim'a'az 'Ain-Rājil par rahe the, ki munāsib na thā, ki un ki āmad o raft shahr men zāhir howe. Aur ek chhokri ne jāke unhen khabar ki; so we gaye, aur Dāūd bādshāh ko khabar di.

18 Lekin ek chhokre ne unhen dekhā, aur Abisālūm se kahā: par we donon phurtī karke nikal gaye, aur Bahūrim men dākhil hoke ek shakhs ke ghar men ghuse, jis ke sahn men ek kūā thā; so we us men utar gaye.

19 Aur 'aurat ne ek chādar leke kīe ke munh par bichhāi, aur us par dalā hūā galla phailā diyā; so kuchh khabar ma'lūm na hūi.

20 Aur Abisālūm ke khādīm us ghar par us 'aurat pās se, aur pūchhā, ki Akhim'a'az aur Yahūnatan kahān hai? Us 'aurat ne unhen kahā, We nāle pār ho gaye hongē. Aur jab unhon ne unhen dhūndhā aur na pāyā, to Yarūsalam ko phir se.

21 Aur aisā hūā, ki jab we phir gaye, to we kīe se nikalke rawāna hūe, aur jāke Dāūd bādshāh ko khabar di: aur unhon ne Dāūd se kahā, ki Uth, aur jald pār utar: ki Akhituffal ne tum par yūn yūn mashwarat di hai.

22 Tab Dāūd aur us ke sāre log jo us ke sāth the uthe, aur Yardan ke

Akhituffal ki kshudkushi. II SAMUEL, XVIII. Abisalum ka shikast pana.

par utar gaye; balki subh ki roshni hote hi ek bhi un men se baqi na tha, jo Yarden ke par na gaya ho.

23 ¶ Aur Akhituffal ne jo dekhá, ki us ki mashwarat par 'amal na húa, to us ne apne gadhe par zin kiyá, aur sawár hoke apne shahr aur apne ghar gaya, aur apne gharane ka bandobast kiyá, aur apne ta'in phansi di, aur mar gaya, aur apne bap ki gor men gara gaya.

24 Aur Dáúd Mahnaim men dakhil húa. Aur Abisalum Yarden ke par utr á, wuh aur Isráel ke sare log us ke sáth.

25 ¶ Aur Abisalum ne Yúab ke badle 'Amásá ko lashkar ka sardár kiyá: yih 'Amásá ek ádmí ka betá tha, jis ka nám Itrá Isráelí tha, jo Náhas ki beti Yúab ki má Zarúyáh ki bahin Abigail ke pás andar gaya tha.

26 Pas Isráel aur Abisalum ne Jili'ád ki zamín men khaime khare kiye.

27 ¶ Aur jab Dáúd Mahnaim men pahunchá, to aisa húa, ki Náhas ka betá Súbi baní 'Ammún ke Rabbah se, aur 'Ammiel ka betá Makír Lúdi-óar se, aur Barzilli Jili'ádi Rájilím se,

28 Palang, aur básan, aur gili barta, aur gehún, aur jau, aur átá, aur bhúná anáj, aur lobiye ki phalián, aur masúr, aur blúne chane,

29 Aur shahd, aur makkhan, aur bheren, aur gáwá panír, Dáúd ke aur us ke sáth ke logon ke kháne ke liye láe; kyúñki unhon ne kahá, ki We log bayában men bhúkhe aur mánde aur piyáse hain.

XVIII BA'T.

AUR Dáúd ne un logon ko, jo us ke sáth jau'a hús the, shumár kiyá, aur hazáron ke sardár aur saikron ke sardár muqarrar kiye.

2 Aur Dáúd ne logon ki ek tihái Yúab ke qábú men, aur dúsrí tihái Yúab ke bhái Zarúyáh ke bete Abishai ke qábú men, aur tísrí tihái Ittai Játi ke qábú men, kar di, aur unhen

rawána kiyá. Aur bádsháh ne logon se kahá, ki Main bhi zarúr tumháre sáth niklúngá.

3 Par logon ne kahá, ki Tú mat chal; ki agar ham bhág niklen, to unhen kuchh hamári parwá na hogi; aur agar ham ádhe máre jáwen, tau bhi unhen kuchh parwá na hogi: par tú hamáre das hazár ke barábar hai: so bihtar yih hai, ki tú shahr men rahke wahán se hamári madad kare.

4 Tab bádsháh ne unhen kahá, Jo tumhen bihtar ma'lúm hotá hai, main wuhí karúngá. So bádsháh shahr ke darwáze par sar i ráh khará rahá, aur sare log sau sau aur hazár hazár hoke chal nikle.

5 Aur us waqt bádsháh ne Yúab aur Abishai aur Ittai ko farmáyá, ki Meri khátir se us jawán, Abisalum hi ke sáth muláymat kijiyo. Aur bádsháh ne jo sab sardáron se Abisalum ke haqq men farmáyá, so sare logon ne suná.

6 ¶ Aur log nikalke maidán men Isráel ke muqábil hue: aur Ifráím ke ban men larái hui;

7 Aur wahán Isráel ke log Dáúd ke khádímon se máre pare, aur us din bís hazár mardon ka sakht qatl húa.

8 Is liye ki us din sári mamlukat men já ba já larái hui: chunánchi ban ke sabab jo halák hue, un se jo talwár se máre pare, kahín ziyáda the.

9 ¶ Aur us waqt Abisalum Dáúd ke khádímon ke sánhne á gayá. So Abisalum khachchar par sawár húa, aur wuh khachchar ek bare balút ke darakhht ki moñi dálion ke niche ghusá; tab us ka sir balút men atká, aur wuh ásmán aur zamín ke bich o bich latká húa rah gayá; aur khachchar us ke tale se chala gayá.

10 So ek shakh ne dekhke Yuab ko khabar ki, aur kahá, ki Dekh main ne Abisalum ko balút ke darakhht men latká húa dekhá.

11 Tab Yúab ne us ko, jis ne use

khabar di thí, kahá, Lo, tú ne use 'dekhá, to kyún use márke zamín par na dál diyá? ki main tujhe das misqál chándi aur ek kamarband 'ináyat kartá.

12 Us shaḡhs ne Yúab se kahá, ki Agar hazár misqál chándi mere háth men taulke detá, tau bhí main bádsháh ke bete par háth na uthátá; kyúnki bádsháh ne ham log ke sunte hue tujhe aur Abishai aur Ittai ko tákid karke kahá hai, ki Ḳhabardár, koí Abisálúm jawán ko na chhúwe.

13 Pas agar main aisá kartá, to apní ján par dagá ká khel kheltá; ki bádsháh se to koí bát poshida nahín, balki tú bhí mujh se muḡhálafat kartá.

14 Tab Yúab ne kahá, ki Main tere sáth is tarah se der na karún. So us ne tén tír háth men liye, aur un se Abisálúm ke dil ko wár pár chhedá; aur wuh ha'az balút ke daraḡht ke darmiyán jítá thá.

15 Aur das jawánon ne, jo Yúab ke siláhbardár the, Abisálúm ko gherke use mára, aur qatl kiyá.

16 Tab Yúab ne narsingá phúnká, aur log Isráel ká pichhá karne se phire; kyúnki Yúab ne logon ko báz rakhá.

17 Aur unhon ne Abisálúm ko leke ban ke bích ek bare garhe men dál diyá, aur us par pattharon ká ek bará dher kiyá: aur sára Isráel bháḡke ek ek apne khaimo ko gayá.

18 ¶ Aur Abisálúm ne apne jíte jí zamín leke apne liye bádsháhí nasheb men ek sutún nash kiyá thá; kyúnki us ne kahá, ki Merá koí betá nahín, jis se mere nám ki yádgári rahe: aur us ne apná nám us sutún ká bhí rakhá thá: aur áj ke din tak wuh Yád i Abisálúm kahlátá hai.

19 Tab Sadúq ke bete Akhima'az ne kahá, ki Mujhe ijázat ho, ki main daurke bádsháh ko khabar dúñ, ki ḲHUDÁWAND ne us ke dushmanon se us ká intiqám liyá.

20 Lekin Yúab ne use kahá, ki A'j ke din tú koí khabar mat de; aur kisi din tujhe khabar dene ká kám milegá: par áj tujhe koí khabar na dená cháhiye, is liye ki sháhzáda mar gayá hai.

21 Tab Yúab ne Kúshí ko kahá, ki Já, aur jo kuchh tú ne dekhá hai, so bádsháh se kah. Tab Kúshí ne Yúab ko sijda kiyá, aur daurá.

22 Phir Sadúq ke bete Akhima'az ne dúsrí bár Yúab se kahá, Jo kuchh ho, par mujhe ruḡhsat dijiye, tá ki Kúshí ke pichhe daur jáún. So Yúab bolá, Ai mere bete, tú kyún daurne ká gasd kartá hai, aur dekhá hai ki koí mauq'a kí khabar nahín?

23 Phir us ne kahá, Jo kuchh ho, lekin mujhe daurne do. Tab us ne kahá, Daur. Aur Akhima'az ne maidán kí ráh lí, aur Kúshí se áge barḡ gayá.

24 Aur us waqt Dáúd donon pháṭakon ke darmiyán baiṭhá thá: aur chaukidár pháṭak kí chhat kí díwár par charhá thá; so us ne ánkḡ utháke dekhá, ki ek shaḡhs akelá lapká átá hai.

25 Aur chaukidár chilláyá, aur bádsháh ko khabar kí. So bádsháh ne farmáyá, Agar wuh akelá hai, to us kí zubán par koí khabar hogí. Aur wuh chalte chalte nazdík hotá játá thá.

26 Tab chaukidár ne ek aur ádmí ko dekhá, ki daurá átá hai: aur chaukidár ne darbán ko pukárá, aur kahá, ki Dekh, aur ek shaḡhs akelá daurá átá hai. Aur bádsháh bolá, ki Wuh bhí khabar látá hogá.

27 Tab chaukidár ne kahá, ki Mujhe pahle ke daurne kí chál Sadúq ke bete Akhima'az kí chál kí tarah ma'lúm hotí hai. Tab bádsháh bolá, Wuh nek mard hai, aur achchhi khabar látá hai.

28 Aur Akhima'az chilláyá, aur bádsháh se bolá, ki Salám. Aur bádsháh ke áge aundhá hoke girá, aur

aijda kiyā, aur kahā, ki KHUDĀWAND terā Khudā kyā hī mubārak hai, ki jis ne un ādmīon ko, jinhon ne mere khudāwand bādshāh par dast-darāzī ki thī, qābū men kar diyā hai.

29 Tab bādshāh bolā, Abisālūm jawān salāmat hai? Akhima'az ne kahā, ki Jis waqt Yūab ne bādshāh ke khādīm ko, aur tere khādīm ko bhejā, us dam main ne ek barī harbarī dekhi, par main nahīn jāntā, ki wuh kyā thī.

30 Tab bādshāh ne kahā, Ek taraf jā, aur yahan kharā rah. So wuh ek taraf jāke kharā ho rahā.

31 Aur dekho, ki Kūshī āyā. Aur Kūshī ne kahā, Mere khudāwand bādshāh, khabar lāī jāī; ki KHUDĀWAND ne āj ke din un sab se, jo terī mukhālafat men uthe the, terā badlā liyā.

32 Tab bādshāh ne Kūshī se pūchhā, ki Abisālūm jawān salāmat hai? Aur Kūshī ne jawāb deke kahā, ki Mere khudāwand bādshāh ke dushman, aur we sab, jo bādshāh ki mukhālafat men tere zarar ke liye uthte hai, usī jawān ki tarah ho jāen.

33 ¶ Tab bādshāh nipaṭ dilgīr hūā, aur us kothrī par, jo phāṭak ke ūpar thī, rotā hūā charh gayā: aur charhte hūe yūn kahtā jāī thā, Ilāe, mere beṭe Abisālūm, mere beṭe, mere beṭe Abisālūm! kāsh ki tere ūwaz main martā, ai Abisālūm, mere beṭe, mere beṭe!

XIX BĀ'Ī.

AUR Yūab se kahā gayā, ki Dekh, bādshāh Abisālūm ke liye rotā pīṭā hai.

2 Aur wuh rihāī, jo us din hūī thī, sāre logon ke rone kā sabab hūī; kyūnki logon ne us din khabar sunī, ki bādshāh apne beṭe ke liye dilgīr hai.

3 Aur log us din chorī se shahr men dākhil hūe, jaisā ki log jo larāī se ohāgte hūe sharminda hoke āwen.

4 Aur bādshāh ne apnā munh dhāmpā, aur bādshāh buland āwāz se

royā, aur kahā, ki hāe, mere beṭe Abisālūm! hāe, Abisālūm, mere beṭe; mere beṭe!

5 Tab Yūab ghar men bādshāh pās āyā, aur kahā, Tū āj ke din apne sab chākaron, ki jinhon ne āj ke din terī jān, aur tere beṭon aur terī beṭion ki jāne, aur terī jorūon ki jāne, aur terī haramon ki jāne, bachāin, un ke munh ki sharmindagi kā bā'is hūā;

6 Ki tū apne dushmanon ko piyār kartā hai, aur apne doston se kinā rakhtā hai. Kyūnki tū ne āj ke din yūn zāhir kiyā, ki tujhe na sardāron ki parwā hai, na khādīmōn ki; ki āj ke din main dekhtā hūn, ki agar Abisālūm jītā hotā, aur ham sab āj ke din mar jāte, to terī nazar men bahut achchhā ma'lūm hotā.

7 So ab uthe, bāhar nikal, aur apne khādīmōn ko dilāsā de; ki main KHUDĀWAND ki qasam khātā hūn, ki agar tū bāhar na jāegā, to rāt tak ek bhī tere sāth nahīn rahne kā; aur yih tere liye un sab āfaton se, jo ibtidāe jawānī se ab tak tujh par parīn, bahut, bad hogā.

8 So bādshāh utthā, aur darwāze par baithā: aur sab logon ko khabar pahunchī, ki Dekho, bādshāh darwāze par baithā hai. Tab sab log bādshāh pās āke jam'ā hūe, ki sāre Isrā'elī apne apne khaimē ko bhāg gaye the.

9 ¶ Aur Isrā'el ke sāre firqon ki tamām qaum āpas men jhagartī thī, aur kahtī thī, ki Bādshāh ne hamāre dushmanon ke hāth aur Filistion ke hāth se ham ko bachāyā; aur ab wuh Abisālūm ke sāmhne mamlukat se bhāg gayā hai.

10 Aur Abisālūm, jise ham ne mamsūh karke apnā hākīm kiyā thā, rau men mārā parā. So ab tum bādshāh ke phir lāne ki bābat kyūn ek bāt bhī nahīn bolte ho?

11 ¶ Tab Dāūd bādshāh ne Sadūq aur Abiyātar kāhīnōn ko kahlā bhejā, ki Banī Yahūdāh ke buzurgon se kaho.

ki Tum bādshāh ke ta'in ghar men pher lāne men kyūn sab se ziyāda gāfil hūe ho, khāss karke jis hāl ki sāre Isrāel kī bāteṁ bādshāh ko, ghar hī men, pahunchiṁ?

12 Aur tum mere bhāī ho, aur tum meri baddiān aur mere gosht ho: pas tum bādshāh ko pher lāne men kyūn sab se piche par gaye ho?

13 Aur 'Amāsā se kaho, Kyā tū meri haddī aur merā gosht nahīn? so agar main tujh ko Yūab kī jagah apne huzūr men hamesha ke liye lashkar kā sardār na karūn, to Khudā mujh se aisā hī kare, balki us se bhī ziyāda kare.

14 Aur us ne sāre banī Yahūdāh kā dil is tarah se pherā, jaise kisī ek kā dil pherā jātā hai; chunāncī unhon ne bādshāh ko paigām bhejā, ki 'Tū apne sab khādīmōn samet phir chālā ā.

15 So bādshāh phirā, aur Yardan pār āyā. Aur sāre banī Yahūdāh Jiljāl tak āe, ki bādshāh kā istiqbāl karen, aur use Yardan ko pār le āwen.

16 ¶ Aur Jirā kā betā Sima'i Binyamīnī Bahūrīm se jaldī karke chālā, aur banī Yahūdāh ke sāth sharik hoke Dāūd bādshāh ke istiqbāl ko āyā.

17 Aur us ke sāth Binyamīnī hazār jawān the; aur Zībā Sāūl ke ghar kā khādīm, apne paudrah beṁon aur bīs chākaron samet āyā; aur we bādshāh ke sāmne Yardan ke pār utre.

18 Aur guzarē kī ek kishtī pār gayī, ki bādshāh ke gharāne ko le jāwe, aur aur kām jo us kī nazar men achchhā ho so kare. Aur Jirā kā betā Sima'i bādshāh ke sāmne, us ke Yardan pār pahunchte hī, aundhā hoke girā;

19 Aur bādshāh ko kahā, Ai mere khudāwand, gunāh mujh par mat dhar, aur us ko, jo tere bande ne, jis din kī merā khudāwand bādshāh Yarusalam se niklā, bar'akāi se kahā thā, yād na kar, kī bādshāh use apne dil men rakhe.

20 Kyūnki terā banda jāntā hai, ki main ne gunāh kiya hai; aur dekh, āj ke din main Yūsuf ke gharāne men se pahle niklā, ki apne khudāwand bādshāh ke istiqbāl karne ko utrūn.

21 Aur Zarūyāh ke bete Abishai ne jawāb men kahā, Kyā Sima'i is bā'is mārā na jāegā, ki us ne Khudāwand ke masih par la'nat kī?

22 Aur Dāūd ne farmāyā, Ai ban' Zarūyāh, mujhe tum se kyā, ki tum āj ke din mere mukhālīf ho jāo? kyā Isrāel men se koi ādmī āj ke din qatl kiya jāwe? kyā main to yih nahīn jāntā, ki main āj ke din Isrāel kā bādshāh hūn?

23 Tab bādshāh ne Sima'i ko kahā, Tū mārā na jāegā. Aur bādshāh ne us par qasam kī.

24 ¶ Phir Sāūl kā betā Mifibusat bādshāh ke istiqbāl ko utrā; aur us ne, jis din se kī bādshāh niklā thā, us din tak kī wuh salāmat phir āyā, na to apne pānw dhoe the, aur na apnī dārhi sanwāri thi, aur na apne kapre dhulwāe the.

25 Aur aisā hūā, ki jab wuh Yarusalam men bādshāh se milne āyā, to bādshāh ne use kahā, Mifibusat, kis liye tū hamāre sāth na gayā?

26 Us ne jawāb diyā, Ai mere khudāwand aur bādshāh, mere chākar ne mujh se dagā kī: tere bande ne kahā thā, ki Main apne liye gadhe par zīn bāndhūngā, tā ki main sawār hoūn, aur bādshāh pās jāūn; kī terā khādīm langrā hai.

27 So us ne mere khudāwand bādshāh ke huzūr mujh par, jo terā banda hūn, tuhmat kī; par merā khudāwand bādshāh to Khudā ke frishte kī mānind hai: so jo tere 'azaron men achchhā ma'lūm ho, so kar.

28 Kī mere bāp kā sārā gharāus mere khudāwand bādshāh ke āge murdon kī mānind thā: par tū ne apne bande ko un men biṭhlāyā, jo tere dastarkhwan par khānā khāte

haiñ. Pas, mere liye kyá munásib hai, ki ab bádsháh ke áge ziyáda shikwá karúñ?

29 Tab bádsháh ne use farmáyá, ki Tú apná ahwál kyúñ bayán kartá játá hai? main to kah chuká, ki Tú aur Zíbá kheton ko bánt lo.

30 Aur Miflibusat ne bádsháh ko kahá, ki Hón, wuh sab le lewe; jis hál ki merá khudáwand bádsháh apne ghar men phir salámat pahunchá.

31 ¶ Aur Barzillí Jilí'adí Rájilím se utarke bádsháh ke sáth Yardan pár gayá, tá ki use Yardan ke pár le chale.

32 Aur yih Barzillí niháyat búrhá, balki assí baras ká thá: aur us ne bádsháh ko, jab ki wuh Mahnaim men pará thá, rasad pahuncháí thí; is liye ki wuh bahut bará ádmí thá.

33 So bádsháh ne Barzillí ko farmáyá, ki Tú mere sáth pár chal, ki main Yarusalam men apne sáth teri parwarish karúngá.

34 Aur Barzillí ne bádsháh ko jawáb diyá, ki Ab main kitne din jióngá, jo bádsháh ke sáth Yarusalam ko chapñ jáóñ?

35 Ki áj ke din main assí baras ká ho chuká; aur kyá main nek o bad men imtiyáz kar saktá hún? aur kyá terá banda, jo kuchh khátá pítá hai, us ká mazá ján saktá hai? aur kyá main gánewálon aur gánewálon ká gáná sun saktá hún? pas, terá banda apne khudáwand bádsháh par kis wáste bár howe?

36 Ki terá banda thoñí dúr tak Yardan ke pár bádsháh ke sáth játá; aur kyá zarúr hai, ki bádsháh mujh se badle men itná sulúk kare?

37 Apne bande ko rukhsat kíjiye, ki phir jáe, tá ki main apne shahr men marúñ, aur apne báp aur apní má kí gor ke áspás garúñ. Par dekh, terá banda Kimhám házir hai; wuh mere khudáwand bádsháh ke sáth pár jáwe; aur jo kuchh tujhe bhalá ma'lúm ho, so us se kar.

38 Tab bádsháh ne jawáb diyá, ki Kimhám mere sáth pár jáe, aur main us se, jaise teri marzi hogi, waise sulúk karúngá: aur jo kuchh tó mujh se mángegá, so tere liye main karúngá.

39 Aur sab log Yardan ko pár ho gaye. Aur jab bádsháh pár áyá, to bádsháh ne Barzillí ko chumá, aur us ke liye barakat cháhí; aur wuh apne makán ko phir gayá.

40 Tab bádsháh Jilí'ál ko rawána húá, aur Kimhám us ke sáth chalá: aur Yahúdáh se sab log, aur Isráel ke logon men se bhí ádhe, bádsháh ke sáth guzre.

41 ¶ Aur dekho, ki Isráel ke sab log bádsháh pás áe, aur bádsháh se kahá, ki Hamáre bhái baní Yahúdáh tujhe kyúñ churá láe, aur jáke bádsháh ko, aur us ke gharáne ko, aur Dáúd ke sab sáthwále logon ko, Yardan pár se le áe?

42 Tab sáre baní Yahúdáh ne baní Isráel ko jawáb diyá, Yih is liye hai, ki bádsháh ko ham se nazdik ká rishta hai; so tumhen is sabab se ham par kyúñ rashk átá hai? kyá ham ne bádsháh ká kuchh khá liyá hai? yá us ne hamen kuchh ínám diyá hai?

43 Phir baní Isráel ne baní Yahúdáh ko jawáb diyá, aur kahá, ki Ham ko bádsháh se das nisbaten haiñ, aur hamára haqq tum se ziyáda Dáúd par hai: pas, tum ham ko kyúñ haqír jánte ho, ki tum ne bádsháh ke pher láne men pahle ham se saláh na púchhí? Aur baní Yahúdáh kí báten baní Isráel kí báton se bahut saḡht thin.

XX BAB.

AUR ittifáqan waháñ ek Bali'álí shakhs Binyaminí thá, jis ká nám Sib'a bin Bikrí thá: us ne narsingá phúnká, aur kahá, ki Na to hamára hissa Dáúd ke sáth hai, aur na hamári mirás Yassí ke beté ke sáth hai: ai Isráel, apne apne khaimo ko chalo.

Sib'a bin Bikri ká fasád. II SAMUEL, XX. *Yúab ká Amásá ko mārna.*

2 So har ek Isráelí Dáúd kí pairaúí ko chhorke Sib'a bin Bikri ke píchhe ho liyá: lekin Yahúdáh ke log Yardan se leke Yarúsalam tak apne bádsháh se lipte rahe.

3 ¶ Aur Dáúd Yarúsalam ke bích apne ghar men dákhil húa. Aur bádsháh ne apní un das haramon ko, jinhen wuh apne ghar kí nigáhbání ke liye chhor gayá thá, leke qaid men rakhá, aur un ke liye kháná muqarrar kiya, par un ke pás na gayá. Pás we apne marne ke din tak qaid men rahín, aur randápe men guzrán kartí thin.

4 ¶ Aur bádsháh ne 'Amásá ko hukm kiya, kí Tín din ke darmiyán baní Yahúdáh ko mujh pás jam'a kar, aur tú bhí yahán házir ho.

5 So 'Amásá gayá, kí baní Yahúdáh ko faráham kare; par us ne us waqt se, jo us ke liye muqarrar kiya thá, ziyáda derí kí.

6 Tab Dáúd ne Abishai se kahá, kí Ab Sib'a bin Bikri kí taraf se ham ko Abisálúm kí banisbat ziyáda nuqsán hogá: so tú apne khudáwand ke khádimon ko le, aur us ká píchhá kar; na ho, kí wuh muhkam shahron men jáwe, aur hamári nazar se bach nikle.

7 So us kí pairaúí men Yúab ke log, aur Karetí, aur Faletí, aur sáre bahádur, nikle, aur Yarúsalam se báhar gaye, kí Sib'a bin Bikri ká píchhá karen.

8 Aur jab we us bare patthar ke nazdik, jo Jiba'un men hai, pahunche, to 'Amásá un ke áge se áya. Aur Yúab ne apní poshák jo pahine thá kasí thí, aur us ke úpar ek patká thá, ma'a talwár ke, miyán kí húi, jo us kí kamar men bandhí thí, aur játe játe wuh nikal parí.

9 So Yúab ne 'Amásá ko kahá, Ai mere bhái, tú salámatí se hai? Aur Yúab ne 'Amásá kí dárhi dahne háth se pakrí, kí us ká bosa lewe.

10 Aur 'Amásá ne us talwar ká, jo Yúab ke háth men thí, kھیál na kiya:

so us ne us se pánchwin paslí par aisá mārā, kí us kí antríán zamín par nikal parín, aur dúsrá wár na kiya; so wuh mar gayá. Phir Yúab aur us ká bhái Abishai Sib'a bin Bikri ke píchhe rawána hue.

11 Tab ek shakhs Yúab ke jawánon men se us ke pás khará rahá, aur yún bolá, Jo koi Yúab se rází hai, aur jo koi Dáúd kí taraf hai, so Yúab ke píchhe chale.

12 Aur 'Amásá ráste ke darmiyán lahu men lot pot kar rahá. Aur jab us shakhs ne dekhá, kí sab log kharé hai, to wuh 'Amásá ko ráh par se maidán men khínch le gayá, aur use kaprá urhá diya; is liye kí dekhá, kí jo koi us ke nazdik áya, so khará húa.

13 Aur jab wuh ráh par se use uthá le gayá, to sab log Yúab ke sáth Sib'a bin Bikri ká píchhá karne ko rawána hue.

14 ¶ So wuh sáre baní Isráel ke firqon men hotá húa Abíl, aur Bait-Ma'akah, aur sáre Biarim tak gayá; aur we sab bhí jam'a hue, aur us ke píchhe chale.

15 Aur unhon ne áke use Bait-Ma'akah ke Abíl men gherá, aur shahr ke sámhne ek damdama bándhá, aur wuh diwár ke barábar rahá; aur sab log, jo Yúab ke sáth the, koshish kar rahe the, kí diwár ko girá den.

16 ¶ Us waqt ek dánishmand 'aurat shahr men se chilláí, aur kahá, kí Suno, suno; mihrbání se Yúab ko kaho, kí Yahán nazdik áyiye, kí main tujh se kuchh kahún.

17 Aur jab wuh us ke nazdik áya, to us aurat ne use kahá, kí Kyá tú Yúab hai? Wuh bolá, Main wuhí hún. Tab us ne use kahá, kí Apní bándí kí bát suniye. Wuh bolá, Main suntá hún.

18 Tab wuh bolí, kí Qadím zamáne men yih masal kahte the, kí We zarúr Abíl se mashwarat cháhenge: aur is tarah we kám ko khatm karte the.

19 Aur main Isráel men sulhkhwáh aur diyánatdár hún: so tú chálhtá hai, ki ek shahr ko, aur us ko, jo Isráel kí ek má thí, halák kare: so tú kyún KHUDÁWAND kí mírás ko nigalne chálhtá hai?

20 Yúab ne jawáb diyá, aur kahá, Yih mujh se dūr rahe, yih mujh se dūr rahe, ki nigal jáún, yá halák karún.

21 Yih aísí bát nahín: balki koh i Isráim ká ek shakhs, jis ká nám Sib'a bin Bikrí hai, us ne bádsháh par, ya'ne Dáúid par apná háth utháya hai: so faqat usí ko mere hawáale kar do, ki main shahr se chálá jáún. Us 'aurat ne Yúab ko kahá, Dekh, us ká sir dívár par se tujh pás phenk diyá jágá.

22 Tab wuh 'aurat apní dānāi se sab logon ke pás gayi. So unhon ne Sib'a bin Bikrí ká sir kátt ke báhar Yúab kí taraf phenk diyá. Tab us ne narsingá phúnká, aur log shahr par se uthke ek ek apne khaine ko gaye. Aur Yúab phirke Yarusalam men bádsháh pás áyá.

23 ¶ Aur Yúab Isráel ke sáre lashkar ká sardár thá, aur Iináyáh bin Yaluyad'a Karetion aur Faletion ká sardár thá;

24 Aur Adúrám khiráj ká dároga thá; aur Akhlíud ká betá Yahúsafat muhárib thá;

25 Aur Siba' munshí thá; aur Sadúg aur Abiyástar káhin the;

26 Aur 'Irá Yáiri bhí Dáúid ká ek sardár thá.

XXI BA'B.

PHIR Dáúid ke 'asr men pai á pai ún sál kál pará; aur Dáúid ne KHUDÁWAND ke huzúr saláh púchhi. So KHUDÁWAND ne farmáyá, ki Yih Sálul ke aur us ke khúurez gharáne ke sabab se hai, ki us ne Jiba'únion ko qatl kiyá.

2 Tab bádsháh ne Jiba'únion ko talab kiyá, aur un se bát kahí. (Aur yih Jiba'úní Isráel kí nāl men se na the. balki Amúri the jo báqí rah gaye

the; aur baní Isráel ne un se qasam kí thí; aur Sálul ne cháhá, ki unhen qatl kare; kyúuki use baní Isráel aur baní Yahúda' ke sabab gairat thí.)

3 So Dáúid ne Jiba'únion se kahá, Main tumháre liye kyá karún, aur main kis chíz se kafára dún, tá ki tum KHUDÁWAND kí mírás ke liye barakat cháhó?

4 So Jiba'únion ne use kahá, ki Ham Sálul se aur us ke gharáne se rúpe aur sone ke tálib nahín; aur na tú hamáre liye Isráel ke kisi mard ko ján se már. So wuh bolá, Pas, aur tum kyá cháhte ho, ki main tumháre liye karún?

5 Tab unhon ne bádsháh ko jawáb diyá, ki Wuh shakhs, jis ne hamen halák kiyá, aur hamári mukhálatat par aise mansúbe bándhe, ki ham nábud kiye jáwen, aur Isráel kí kisi manlukat men báqí na rahen,

6 So us ke beton men se sát ádmion ko hamáre hawáale kar, ki ham unhen KHUDÁWAND ke liye KHUDÁWAND ke barguzide Sálul ke Jibi'ah men latká den. Tab bádsháh bolá, ki Main unhen hawáale karúngá.

7 Par bádsháh ne Misibusat bin Yúatan bin Sálul par rahmat kí, us qasam ke sabab, jo unhon ne, ya'ne Dáúid aur Sálul ke beté Yúatan ne, KHUDÁWAND ko darmiyán deke ápas men kháfi thí.

8 Par bádsháh ne Aiyáh kí betí Risfah ke do beté, jo Sálul ke liye jani thí, ya'ne Armúni aur Misibusat; aur Sálul kí betí Maikal ke pánch beté, jo Barzilli Mahúláti ke beté 'Adriel ke liye jani thí, pakrá;

9 Aur unhen Jiba'únion ko hawáale kiyá, aur unhon ne unhen tñle par KHUDÁWAND ke huzúr latká diyá: we sáton ke sát faná hue, aur fasl ke auwal mausim men, us ke pahle dinon men, jis waqt kí jau káttá shurú' húa thá, we máre gaye.

10 ¶ Tab Aiyáh kí betí Risfah ne

tát ka libás liyá, aur shurú' i fasil se us ko apne wáste chatán par bichhá diyá, jab tak ki ásmán se un par pání pání shurú' húa; so us ne unhen din ko hawái parandon se, aur rát ko janglí darindon se, bacháyá, ki unhen na chhúwen.

11 Aur Dáúd ko khabar pahunchí, ki Sáúl kí haram Aiyáh kí betí Rísfah ne yún kiyá.

12 ¶ So Dáúd ne jáke Sáúl kí haddíon, aur us ke beté Yúnatan kí haddíon ko, Jili'ád ke Yabisíon se phér liyá; ki we unhen Baitshán ke kúche men se, jis waqt ki Filistíon ne Sáúl ko Jibú'a men mará, aur unhen latká diyá thá, churá le gaye the.

13 So wuh Sáúl kí haddíon aur us ke beté Yúnatan kí haddíon ko wahán se le áyá, aur in sab kí haddíon ko, jo latkáe gaye the, jam'a karwáyá.

14 Aur unhen ne Sáúl aur us ke beté Yúnatan kí haddíon ko Binyamíni zamín ke Zil'a men, us ke báp Qís kí gor men, gárá: aur sab, jo kuchh kí bádsháh ne farmáyá, unhen ne kiyá. Aur ba'd us ke us sarzamin kí bábat Khudá ne minnaton sun lín.

15 ¶ Aur Filistí Isráel se phir lare; aur Dáúd apne khádímon ke sáth niklá, aur Filistíon se lará; aur Dáúd be-táb ho gayá.

16 Us waqt Ishbi-banúb ne, jo Rafá ke beṭon men se thá, jis ke neze ká phal wazn men tén sau misqál thá, aur wuh ek nayá tegá bándhe thá, cháhá, ki Dáúd ko már le.

17 Par Zaríyáh ke beté Abishai ne us kí kumak kí, aur us Filistí par wár kiyá, aur use qatl kiyá. Tab Dáúd ke logon ne use qasam dí, aur kahá, ki Tú phir kabhí hamáre sáth jang par mat nikliyo, tá ki Isráel ká chirág bujh na jáe.

18 Aur aisá húa, ki ba'd us ke phir Filistion se Júb men larái húi: tab Húsátí Sibbí ne Saf ko, jo Rafá ke beṭon men se thá, qatl kiyá.

19 Aur phir Filistion se Jáb men ek aur larái húi: tab Ilhamán bin Ya'ri i A'rijím ne, jo Baitlaham ká thá, Játí Júliyat ko, jis ká neza aisá thá, jaisá ki juláhon ká shahatír hotá hai, mará.

20 Phir Ját men ek aur larái húi, aur wahán ek bará qadd-áwar shakhs thá; us ke har háth men aur har pánw men chha chha unglián thin, jo sab kí sab chaubís hotí hain; aur yih bhí Rafá ko paidá húa thá.

21 Us ne, jis waqt ki Isráel ko ta'ana diyá, us waqt Dáúd ke bhái Sima'i ke beté Yahúnatan ne use mará.

22 Yihí cháron Rafá ke sulb se Ját men paidá húa, aur Dáúd ke háth se aur us ko khádímon ke háth se máre pape.

XXII BA'B.

AUR Dáúd ne, jis din ki KHUDÁ-WAND ne us ko us ke sáre dushmanon aur Sáúl ke háth se rihái dí, KHUDÁWAND ke áge is gít kí báten kabhí:

2 Aur wuh bolá, ki KHUDÁWAND merí chatán, aur merá garh, aur merá chhuránawálá hai;

3 Merí chatán ká Khudá hai. us par merá bharosá hai; wuh merí sipar hai, aur merí naját ká sing hai; merá únchá burj, aur merí panáhgáh, aur merá naját-denewálá hai; tú hí mujhe zulm se bachátá hai.

4 Main KHUDÁWAND ko pukáruingá, jo sitáish ke láiq hai: yún hí main apne dushmanon se chhuráyá játingá.

5 Ki maut kí lahon ne mujhe gheá; Bali'áli logon ke sailábon ne mujhe qaráyá.

6 Gor ke dukhon ne mujh ko ghe-rá; maut ke phandon ne mujhe ágo se já liyá.

7 Apní musibat ke waqt main ne KHUDÁWAND ko pukará, aur apne Khudá ke áge chilláyá: us ne apní haikal men se merí áwáz suní, aur merá nála us ke kánon tak pahunchá.

8 Tab zamín larzí aur kámpí; ásmán kí bunyáden híl gayín aur larzín, is liye kí wuh gussewar húa.

9 Ús ke nathnon se ek dhunwán uth rahá, aur us ke munh se ág níkalke khátí gayí, kí jis se koele dahak gaye.

10 Ús ne ásmán ko jhukáyá, aur wuh níche utrá, aur andherá us ke pángwon tale thá.

11 Wuh ek karúbí par sawár hoke urá; aur hasá ke paron par namúd húa.

12 Aur us ne apne girdágird tárikí kí qanáten khari kí, kále pánion aur bádalon kí ghatá ke sáth.

13 Ús chamak se, jo us ke áge áge hotí thí, koele sulge.

14 KHUDÁWAND ásmán par se garjá, aur 'Ta'álá ne apní áwáz sunáí.

15 Aur tír cháláe, aur unhen tittar bittar kiyá; bijlí bhí chamkái, aur unhen shikast dí.

16 KHUDÁWAND kí jhunjhláhat se, aur us ke nathnon ke dam ke jhoke se, samundar kí tháhen namúd húín; dúnyá kí newen khul gayín.

17 Us ne úpar se bhejá, aur mujhe pakar liyá; us ne mujhe bahut pánion men se khínchke níkalá.

18 Us ne mujhe mere qawí dushman se, aur un se, jo merá kína rakhte the, chhuráyá; kí we mujh se niháyat zabardast the.

19 Unhon ne merí musíbat ke din mujhe áge se já liyá: par KHUDÁWAND merá takiya thá.

20 Wuh mujh ko kusháda inakán men níkal láyá: us ne mujh ko naját bakshí, is liye kí wuh mujh se khushtá.

21 KHUDÁWAND ne merí rástí ke muwáfíq mujh ko jazá dí; aur mere háthon kí pákízagí ká mujhe badlá diyá.

22 Kyúnki main ne KHUDÁWAND kí ráhon kí muháfazat kí, aur main ne apne KHUDÁ kí pairaui se sarkashí na kí.

23 Kí us kí sári 'adálaten mere zer í nazar rahín: aur us ke áhkám jo hain, so main ne unhen apne se dúr na kiyá.

24 Main us ke huzúr men rást thá, aur main ne apne taín apní badkárí se báz rakhá.

25 So KHUDÁWAND ne merí rástí aur merí pákí ke muwáfíq, jo us kí ánkhon ke sámhne thí, mujh ko síla diyá.

26 Tú rahm-karnewále par rahm kartá hai, aur rástí-karnewále ko apne taín rást dikhlatá hai.

27 Tú un ko, jo khális hain, apne taín khális dikhátá hai; par jo terhe hain, tú un par apne taín terhá zahir kartá hai.

28 Tú un logon ko, jin par bipat parí hai, bachátá hai: par jo ghamand rakhte hain, un par terí ánkhen lagí hain, tá kí unhen past kare.

29 Kí tú, ai KHUDÁWAND, merá chirág hai: aur KHUDÁWAND mere andhere ko roshan karogá.

30 Terí kumak se main ek fauj par daurtá hún: main apne KHUDÁ kí kumak se díwár kíd gayá.

31 KHUDÁ jo hai, us kí ráh kámil hai; KHUDÁWAND ká kalám sáf, táyá húa, hai: wuh un sab kí, jinhen us ká bharosá hai, sipar hai.

32 KHUDÁWAND ko síwá kaun KHUDÁ hai? aur hamáre KHUDÁ ko chhorko kaun chatán hai?

33 KHUDÁ merí qúwat aur merá zor; aur wuhí merí ráh kámil kartá hai.

34 Wuh mere pángwon ko harní ke se banátá hai; wuh mujh ko mere únche makánon par bithátá hai.

35 Wuh mere háthon ko larne kí ta'ím detá hai, aisá kí pítal kí kamán mere bázuon se jhukáí játí hai.

36 Tú hí ne apní naját kí sipar mujh ko bakshí: aur terí hí mihrbání ne mujh ko buzurg kiyá.

37 Tú ne mere qadam mere tale

kusháda kiye, aísá ki mere takhne dagmagáte nahín.

38 Main ne apne dushmanon ká pichhá kiya, aur unhen faná kiya, aur mujh na morá, jab tak ki unhen nábtú na kiya.

39 Main ne unhen khá liya, aur unhen zakhmí kiya, aísá ki we úth na saken; hán, we mere qadamon tale pare hain.

40 Kyúñki tú ne jang ke liye zor se meri kamar bándhí: we, jo mujh par charh áte hain, tú ne un ko mere zor kar diya.

41 Tú hí ne mere dushmanon kí píth mujh ko dikhláí, tá ki main unhen, jo merá kína rakhte hain, kát dálún.

42 We intizár men the, par chihuránawálá koí na thahrá; KHUDÁWAND kí taraf bhí, par us ne unhen jawáb na diya.

43 Tab main ne unhen aísá písá, ki gard kar diya; main ne un ko aísá raundá, kí ráste kí kíchar ho gaye, aur unhen bithrá diya.

44 Tú hí ne mujh ko mere logon ke jhagre se chhuráya; tú hí ne mujh ko guir-qaumon ká sardár kiya; ek guroh, jise main nahín pahcháutá, meri bandagí karegi.

45 Ajnabí log meri khushámad karenge; yihí, kí sunenge, aur mere farmánbardár ho jáenge.

46 Ajnabí log faná ho jáenge, aur we apne ár ke makánon men dahshat kháenge.

47 KHUDÁWAND zinda hai; aur meri Chatán mubárak hai; meri naját kí chatán ká KHUDÁ buland aur balá hai.

48 KHUDÁ hí hai, jo merá intiqám letá hai, aur logon ko mere zer kar detá hai.

49 Aur wuh mujhe mere dushmanon ke darmiyán se nikál látá hai: tú hí mere hamla-karnewálon par mujhe buland kartá hai: tú hí ne zálím ádmi se mujh ko riháí dí hai.

50 So main, ai KHUDÁ, qaumon ke bích terá shukr karúngá, aur tere nám ke gít gaúngá.

51 Kí wuh apne bádsbháh kí naját ká burj hai: aur apne masih Dáúd par, aur us kí nasl par, abad tak rahm karnewálá hai.

XXIII BA'B.

YIH Dáúd ká pichhlá kálám hai. Yassi ke beté Dáúd ne kahá, aur us shakhs ne, jo sarfaráz kiya gayá thá, kahá, Ya'qúb ke KHUDÁ ke masih ne, jo Isráel men aochhlá gánawálá thá, kahá,

2 KHUDÁWAND kí Rúh mujh men bolí, aur us ká sukhan meri zubán par thá.

3 Isráel ke KHUDÁ ne kahá, Isráel kí Chatán ne mujhe kahá, Insán par saltanat kartá húa ek Sádiq hai, khudátarsi ke sáth hukúmat kartá húa.

4 Aur wuh subh kí roshni ke mánind hogá, jab kí súraj nikaltá hai; aísí subh, kí jis ke sáth badlián nahín hotín; aur ghás kí mánind, jo bárisih ke ba'd karpí dhúp ke bá'is zamin se nikaltí.

5 Agarchi merá ghar KHUDÁ kí banisbat is daul ká nahín, lekin us ne ek abadí 'ahd, jo sab chízon men árasta aur pácdár hai, mere sáth kiya hai: kí meri sárfi salámatí, aur merá sára shauq, yihí hai, báwujúde kí wuh use na ugáwe.

6 ¶ Par Bali'ál ke log, sab ke sa kánton kí mánind ukhár phenke jáenge; kyúñki we háthon se pakre nahín játe:

7 Aur jo shakhs kí unhen chhúá cháhe, use zarúr hai kí lohá ya neza ke phal ko us kám men láwe; aur we wahín ke wahín ág se jaláe jáenge.

8 ¶ Aur Dáúd ke baháduron ke nám ye hain: pahlá Ta-Hakmúní, jo kúrsi par baithá thá, sardáron ka rá'is thá; wuhí Adíno thá, jo Ezní kahláya; usí ne áth sau par bhálá

chaláyá, aur unhen ek hí waqt qatl kiyá.

9 Us ke ba'd Dáúd ká betá Ili'azar Akhúhí; yih un tén pahlawánon men se ek thá, jo Dáúd ke sáth charh gaye the, jab ki us ne un Filistion ko jo jang par charhe the ta'na diyá thá, aur sáre baní Isráel chale gaye the:

10 So us ne uthke Filistion ko mára, yahán tak ki us ká háth thak gayá, aur qabza háth men jam gayá: aur KHUDÁWAND ne us diu barí fath kí; aur báqi log us ke pichhe faqat kútno ke liye phir áe.

11 Ba'd us ke Harári Aji ká betá Sammah thá. Jis waqt Filistí chára lene ke liye ok qit'a i zamín men, jahán m'ár ke darakht the, jam'a hue the, a sab log Filistion ke áge se bhág gaye,

12 Wuh us khet ke bíchon bích khará rahá, aur us ko bacháyá, aur Filistion ko qatl kiyá: aur KHUDÁWAND ne barí fath dí.

13 Aur un tis men se tén sardár uikle, aur 'Adullám ke magáre ko dirau ke waqt Dáúd pás áe: aur Filistion kí fuuj Rifáton kí wádí men khaimazan thí.

14 Aur Dáúd us waqt ek garhi men thá, aur Filistion ká tiláwa Baitlahan men thá.

15 Aur Dáúd ne taraste hue kahá, Ai kásh ki koi sbakhs us kúe ká, jo Baitlaham ke ástáne par hai, ek ghúnt pání mujhe pilátá!

16 Aur un tinion pahlawánon ne Filistion ká lashkar torá, aur Baitlaham ke kúe se pání bhará, aur láke Dáúd ko diyá: lekin us ne na cháhá ki pie; balki use KHUDÁWAND ke liye tapáyá.

17 Aur us ne kahá, Mujh se dúr ho, ai KHUDÁWAND, ki main aisá karún; ki yih un logon ká lahu hai, jo apni ján par khelke gaye: so us ne na cháhá, ki use pie. Pas un tinion pahlawánon ne yihí kám kiyé.

18 Aur Zaráyáh ke bete Yúab ká bhái Abishai bhi tén men ek sardár thá. Us ne tén sau par bhálá chaláyá, aur unhen qatl kiyá, aur tén men nám-dár húa.

19 Wuh to tinion men sab se ziyáda 'izzatwálá thá, aur un ká sarldár húa: par wuh pahle tinion ke barábar na thá.

20 Aur Yahúyad'a ká betá Bináyáh, ek bare bahádur ká betá, jo Qabziel ká thá, jis ne bahut se kám kiye the; usí ne Moáb ke do jawán misl sher i babar ke máre; aur jáke barf ke mausim men ek gár ke bích ek sher i babar mára.

21 Aur us ne ek rú-dár Misrí ko qatl kiyá: us Misrí ke háth men ek bhálá thá; par wuh lath leke us par lapká, aur Misrí ke háth se bhálá chhín liyá, aur usí ke bhále se use mára.

22 Pas Yahúyad'a ke bete Bináyáh ne yih kuchli kiyá, aur tinion pahlawánon men us ká nám thá.

23 Wuh un tison se ziyáda 'izzatwálá thá, par wuh un tén ke barábar na thá. Aur Dáúd ne use apne kháss lashkar ká sardár kiyá.

24 Aur Yúab ká bhái 'Asáhel in tison men se ek thá; aur Ilhanán Baitlaham ke Dáúd ká betá,

25 Sammah Harúdí, Iliqa Harúdí, 26 Khalis Faltí, 'Irá bin 'Aqís Taqúí,

27 Abi'azar 'Auatúti, Mabúni Hú-sáti,

28 Zalmún Akhúhí, Maharí Natúfáti,

29 Halib bin Ba'anah Natúfáti, Itai bin Ribí, baní Binyamin ke Jibi'ah ká,

30 Fira'túni Bináyáh, aur Nahal i Ja'as ká Hiddí,

31 Abi-galbún 'Arbáti, 'Aznavat Barhúni,

32 Ilyahba Sa'albúni, Bani Yasin Yahúnatan,

32 Sammah Harári, Akhíam bin Sarár Harári,

34 Ilífat bin Ahasbí bin Ma'akátí, Ilí'am bin Akhituffal Jilóní,

35 Hasrai Karníli, Fagari Arbí,

36 Ijál bin Nátau, Zúbah se, Baní Jaddí,

37 Silaq 'Ammúní, Nahari Biarúti, jo Yúab bin Zaríyáh ká silabbardár thá,

38 'Trá Itrí, Jarib Itrí,

39 U'riyáh Hittí: sab saintís húe.

XXIV BA'B.

BA'D us ke KHUDÁWAND ká gussa Isráel par phir bharká; ki us ne Dáúd ke dil men dálá, ki un ká mukhálif hoke kahe, ki Já, aur Isráel aur Yahúdáh ko gin.

2 Kyúñki bádsháh ke lashkar ke sardár Yúab ko, jo us ke sáth thá, hukm kiyá, ki Isráel ke sáre firqon men, Dán se leke Biarsab'a tak, guzar karo, aur logon ko gino, tá ki logon ká 'adad mujhe ma'lúm ho.

3 Tab Yúab ne bádsháh ko kahá, ki KHUDÁWAND terá KHUDÁ un logon ko us se, ki jitne we ab hai, sau chand ziyáda kare, aur ki mere khudá-wand bádsháh kí ánkhen yih dekhen: par kyá sabab hai, ki mere khudá-wand bádsháh ká dil is kám se lagá hai?

4 Lekin bádsháh kí bát Yúab aur lashkar ke sardáron par gálíab áí. Aur Yúab aur lashkar ke sardár bádsháh ke huzúr se Isráel ke logon ká shumár karne ko níkal gaye.

5 ¶ Aur we Yárdan pár utre, aur 'Ará'ir men, jo wádi í Jadd ke shahr kí dahní taraf ko Ya'zír ke rukh hai, khaimazan húe;

6 Wahán se Jini'ád aur Tahtím-Hudsí kí sarzamín ko áe; aur Dán-Ya'an ko wárid húe; aur ghúmke Saidá tak pahunche;

7 Aur wahán se Súr ke muhkam shahr tak áe, aur Hawíon aur Kan-ánfon ke sáre shahron tak bhí; aur

Yahúdáh ke janúb ko Biarsab'a tak níkal gaye.

8 Chunáñchi sári mamlukat men sair karke nau mahíne bís din ke ba'd Yarúsalam ko áe.

9 Aur Yúab ne logon ke shumár kí fard bádsháh ko dí: so Isráel ke áth lách baíadur mard talwariye the. Aur Yahúdáh ke mard páñch lách the.

10 ¶ Aur Dáúd ká dil, ba'd us ke ki us ne logon ká shumár kiyá, be-ehain ho gayá: aur Dáúd ne KHUDÁWAND ko kahá, Yih, jo main ne kiyá, so bará gunáh hai; ab, ai KHUDÁWAND, fazl se apne bande ká gunáh bukhs dijiye; ki main ne barí ahmaqí ká kám kiyá.

11 So jab Dáúd subh ko uthá, to KHUDÁWAND ká kalám Jád par, jo Dáúd ká gaib-bín thá, názil húa, aur us ne kahá, ki

12 Já, aur Dáúd se kah, ki KHUDÁWAND yún farmátá hai, Main tere sámhne tén baláen pesh látá hún; tú un men se ek ko íkhtiyár kar, ki main use tujh par bhejún.

13 So Jád Dáúd pás áyá, aur us ko khabar dí, aur us se púchhá, ki Tú kyá cháhtá hai? kyá tujh par, tere mulk men, sát baras ká kál pare? yá tú tén mahíne tak apne dushmanon se bhágtá phire, aur we tujhe rageden? yá terí mamlukat men tén din tak wabá pare? ab saláh le, aur tajwíz kar, ki main use, jis ne mujhe bhejá, kyá jawáb dún.

14 Tab Dáúd ne Jád ko kahá, Main bare shikanje men hún: lekin KHUDÁWAND ke háth men giriftár honá bihtar hai; ki us kí rahmatey 'azím hai: par insán ke háth men giriftár honá na cháhiye.

15 ¶ So KHUDÁWAND ne Isráel par wabá bhejí, jo us subh se leke muqarrari waqt tak rahi: aur Dán se leke Biarsab'a tak logon men se sattu hazár ádmí mar gaye.

16 Aur jab frishte ne apná háth barháyá ki Yarusalam ko faná kare, to KHUDÁWAND badí karne se pachhtáyá; aur us frishte ko, jo logon ko mártá thá, kahá, Yih bas hai; ab apná háth khinch. Us waqt KHUDÁWAND ká frishta Yabúsi Araunáh ke khalihán par khará thá.

17 Aur Dáúd ne, jab us frishte ko, jo logon ko mártá thá, dekhá, to KHUDÁWAND ko kahá, Dekh, gunáh to main ne kiya, aur badí mujh se hui; par in bheron ká kya qusúr? pas, mujh hí par, aur mere báp ke gharáne par, apná háth cháláye.

18 ¶ Aur us roz Jád Dáúd pás áyá, aur use kahá, Já, aur Yabúsi Araunáh ke khalihán par KHUDÁWAND ke liye mazbah baná.

19 Aur Dáúd ne Jád ke kahne ke muwáfiq, jaisá ki KHUDÁWAND ká hukm thá, kiya.

20 Aur Araunáh ne nigáh ki, aur bádsháh aur us ke chákaron ko apní taraf áte dekhá: so Araunáh niklá, aur bádsháh ke áge jhukke zamín par sijda kiya.

21 Aur Araunáh ne kahá, Khudá-wand merá bádsháh apne bande pás kyon áyá? Dáúd ne kahá, Tá ki kha-

lihán tujh se mol lún, aur KHUDÁWAND ká ek mazbah banáún, tá ki logon men se wabá játi rahe.

22 Araunáh ne Dáúd ko kahá, ki Merá khudáwánd bádsháh, jo kuchh bihtar jáne, lewe, aur use guzráne; aur dekh, yahán sokhtani qurbáni ke liye bail, aur dáen cháláne ke asbát bailon ke sámán samet, indhan ke liye hai.

23 Yih sab kuchh Araunáh ne bádsháh ki tarah bádsháh ko diya. So Araunáh ne bádsháh se kahá, ki KHUDÁWAND terá Khudá tujh ko qabúl kare.

24 Tab bádsháh ne Araunáh se kahá, Yún nahín; balki main qímat deke us ko tujh se mol lúngá; aur main un chizon ko leke, ki jin par merá kuchh kharch na ho, KHUDÁWAND apne Khudá ko sokhtani qurbánián na charháúngá. So Dáúd ne wuh khalihán aur we bail pachás misqál chándi deke mol liye.

25 Aur Dáúd ne wahán KHUDÁWAND ke liye mazbah banáyá, aur sokhtani qurbánián aur salámati ki qurbánián charháín. Aur KHUDÁWAND ne zamín ke liye un ki du'á qabúl ki, aur wabá Isráel men se játi rahí.

SALA'TI'N KI PAHLI KITA'B.

I BAT.

AUR Dáúd bádsháh búrhá aur kuhansál húa; aur we us par kapre urháte the, par wuh garm na hotá thá.

2 So us ke khádímon ne use kahá, ki Hamáre khudáwánd bádsháh ke liye ek kupwári 'aurat dhúnghí jáwe, jo ki bádsháh ke huzúr kharí rahe,

aur us ki khabargíri kiya kare, aur terí god men so rahá kare, tá ki hamára khudáwánd bádsháh garm howe.

3 Chunáuchi unhon ne Isráel ki sári mamlukat men ek jawán khush-shakl 'aurat ki talásh ki, aur Shúnamit Abishág ko páyá; so use bádsháh pás láe.

4 Aur wuh jawán 'aurat bahut shakíl thí: so wuh bádsháh kí khabargírí aur us kí khidmat kartí thí; lekin bádsháh ne us se subbat na kí.

5 ¶ Us waqt Hajít ke beté Adúniyáh ne apne taín buland kiyá, aur kahá, Main bádsháh hóungá; aur apne liye gárián, aur sawár, aur pachás ádmí, jo us ke áge áge dauren, taiyár kiye.

6 Aur us ke báp ne us ko yih kah-ne se kabhí ázurda na kiyá thá, kí Tú ne yún kyún kiyá? aur wuh bhí bahut khubśurat thá: aur us kí má jo thí use Abisálum ke ba'd janí thí.

7 Aur wuh Zaríyáh ke beté Yúab aur Abiyátar káhin se guftogú kartá thá: aur ye donoñ Adúniyáh ke pairau hoke us kí madad karte the.

8 Lekin Sadúq káhin, aur Yahúyad'a ká betá Bináyáh, aur Nátan nabí, aur Simá'í, aur Re'í, aur Dáúd ke bahádúr log, Adúniyáh ke sáth na the.

9 Aur Adúniyáh ne bheren, aur ybail, aur pále húe chaupáe, Zuhalat ke patthar par, jo 'Ain Rájl ke barábar hai, zabh kiye, aur apne sab bháion, ya'ne bádsháh ke beton kí, aur sab Yahúdáh ke logon, bádsháh ke mulázimon, kí da'wat kí:

10 Par Nátan nabí, aur Bináyáh, aur bahádúr logon, aur apne bhái Sulaimán ko, na buláyá.

11 ¶ So Nátan ne Sulaimán kí má Bintsab'a se mukhátib hoke kahá, Kyá tú ne nahín suná, kí Hajít ká betá Adúniyáh saltanat kartá hai, aur hamará khudáwand Dáúd nahín jántá?

12 Ab tú á, kí main tujhe saláh dún, tá kí tú apní, aur apne beté Sulaimán kí, ján bacháe.

13 Tú já, aur Dáúd bádsháh ke huzúr men dákhil ho, aur use kah, Ai mere khudáwand bádsháh, kyá tú ne apní laundí se qasam kháke nahín kahá, kí Yaqínar terá betá Sulaimán

mere ba'd saltanat karegá, aur wuhí mere takht par baithegá? pas, Adúniyáh kyún bádsháhát kartá hai?

14 Aur dekh, jis waqt kí tú bádsháh se bát chít karegí, tab main bhí tere piche á pahunchúngá, aur terí bátón ko sábit karúngá.

15 ¶ So Bintsab'a andar khalwatgáh men bádsháh pás gayí: aur bádsháh to bahut búrhá thá; aur Shúnámit Abishág bádsháh kí khidmat kartí thí.

16 Aur Bintsab'a jhukí, aur bádsháh ke huzúr sída kiyá. Tab bádsháh ne irshád kiyá, kí Tú kyá mángtí hai?

17 Us ne yih 'arz kí, kí Ai mere khudáwand, tú ne KHUDÁWAND apne Khudá kí qasam kháke apní laundí se kahá, kí Ba'd mere terá betá Sulaimán bádsháh hogá, aur mere takht par wuhí baithegá.

18 Ab dekh, Adúniyáh saltanat kartá hai; aur ab tak, ai mere khudáwand bádsháh, tujh ko is kí khabar nahín húí.

19 Aur us ne bahut se bail, aur pále húe chaupáe, aur bheren, zabh kí, aur bádsháh ke sab beton, aur Abiyátar káhin, aur lashkar ke sardár Yúab, kí da'wat kí hai; par tere bande Sulaimán ko us ne nahín buláyá.

20 Aur ab, tú, ai mere khudáwand bádsháh, sáre Isráel kí nigáh tujh par hai, tá kí tú unhon kahe, kí mere khudáwand bádsháh ke takht par ba'd us ke kaun baithe.

21 Nahín, to yih hogá, kí 'ab merá khudáwand bádsháh apne tápdádon ke sáth áram karegá, to main aur merá betá Sulaimán donoñ taqísirwár gine jáenge.

22 ¶ Aur dekho, kí wuh bádsháh ke sáth hanoz bátón hí kar rahi thí, kí Nátan nabí bhí á pahunchá.

23 Aur unhon ne bádsháh ko khabar kí, aur kahá, kí Dekh, Nátan nabí házir hai. Aur jab wuh bádsháh ke

huzúr áyá, to us ne bádsháh ke huzúr apne munh ke bhal síjda kiyá.

24 Aur Nátan bolá, Ai mere kхудáwánd bádsháh, kyá tú ne farmáyá hai, ki Mere ba'd Adúniyáh bádsháh ho, aur mere takht par baithé ?

25 Ki wuh áj ke din gaya, aur bahut se bail, aur pále hue chárpác, aur bheren, zabh kfn, aur bádsháh ke sáre beten, aur lashkar ke sardáron, aur Abiyátar káhin, kí da'wat kí ; aur dekh, we us ke huzúr kháte píte hain, aur kahte hain, Bádsháh Adúniyáh jítá rahe !

26 Par tere gulám ko, ya'ne mujhe, aur Sadúq káhin, aur Yahúyad'a ke bete Bináyáh, aur tere bande Sulaimán ko, na buláyá.

27 Kyá yih mere kхудáwánd bádsháh ke hukm se húa ; aur tú ne apne bande ko khabar na kí, ki mere kхудáwánd bádsháh ke ba'd us ke takht par kaun baithegá ?

28 ¶ Us waqt Dáúd bádsháh ne jawáb diyá, aur farmáyá, ki Bintsab'a ko mujh pás buláo. So wuh bádsháh ke huzúr áj, aur bádsháh ke sámhne kharí rahí.

29 Bádsháh ne gasam kháf, aur farmáyá, Us Kхудáwánd i haiy kí gasam, jis ne merí ruh ko har nau' kí áfat se riháí dí,

30 Ki jaisá main ne Kхудáwánd Isráel ke Kхудá kí gasam kháke tujhe káhá thá, ki Yaqínau terá betá Sulaimán mere ba'd bádsháh hogá, aur merí jagah mere takht par wuhí baithegá ; so main áj ke din waisá hí karúngá.

31 Tab Bintsab'a zamín par munh ke bhal girí, aur bádsháh ke áge síjda karke bolí, Merá kхудáwánd bádsháh Dáúd hamesha jítá rahe.

32 ¶ Aur Dáúd bádsháh ne farmáyá, ki Sadúq káhin, aur Nátan nabí, aur Yahúyad'a ke bete Bináyáh ko, mujh pás buláo. So we bádsháh ke huzúr házir hue.

33 Bádsháh ne unhen farmáyá, ki Apne kхудáwánd ke mulázimon ko apne sáth lo, aur mere bete Sulaimán ko mere hí khachchar par sawár karo, aur use niche Jaihún pás le jáo :

34 Aur wahán Sadúq káhin, aur Nátan nabí us ke sir par tel maleh, kí wuh baní Isráel ká bádsháh ho ; aur tum narsingá phúnko, aur bolo, Sulaimán bádsháh jítá rahe.

35 Phir tum us ke pínche pínche hoke úpar chale áo, tá ki wuh áwe, aur mere takht par baithé, kí wuh merí jagah bádsháh hogá : kí main ne use muqarrar kiyá, kí Isráel aur Yahúdáh ká hákim ho.

36 Tab Yahúyad'a ke bete Bináyáh ne bádsháh ke jawáb men káhá, A'mín : aur Kхудáwánd mere kхудáwánd bádsháh ká Kхудá yún hí farmáwe.

37 Jis tarah Kхудáwánd mere kхудáwánd bádsháh ke sáth thá, usí tarah Sulaimán ke sáth ho, aur us ke takht ko mere kхудáwánd bádsháh Dáúd ke takht se ziyáda 'álshán kare,

38 So Sadúq káhin, aur Nátan nabí, aur Yahúyad'a ká betá Bináyáh, aur Karetí aur Faletí, sab ke sab niche utre, aur Sulaimán ko Dáúd bádsháh ke khachchar par sawár kiyá, aur Jaihún par láo.

39 Aur Sadúq káhin ne khaimne se ek síng tel ká líyá, aur Sulaimán ko mamsúh kiyá. Tab unhon ne narsingá phúnká, aur sab ke sab bole, Sulaimán bádsháh jítá rahe.

40 Aur sáre log us ke pínche úpar áe, aur log shahnái bajáte chale játe the, aur barí khushí karte the, aise kí zamín un ke gul shor se phatí thí.

41 ¶ Aur Adúniyáh aur us ke sáre mihmánon ne, jo us ke sáth the, jonhín kbá chuke, yih shor suná. Aur jab Yúab ne narsingo kí áwáz suní, to bolá, kí Shahar men kaisí harbarí ká gul aur shor hotá hai ?

42 Wuh yih kah hí rahá thá kí

dekho, Abiyátar káhin ká betá Yúnatan áyá; aur Adúniyáh ne us ko kahá, Bhitár á, ki tú bahádúr mard hai, aur khush-khabarí látá hai.

43 Aur Yúnatan ne Adúniyáh se jawáb deke kahá, ki Fi-l-haqíqat hamáre k̄hudáwánd bádsháh Dáúd ne Sulaimán ko bádsháh muqarrar kiyá.

44 Aur bádsháh ne Sadúq káhin, aur Nátan nabí, aur Yahúyad'a ke bete Bináyáh, aur Karetí aur Faletí ko, us ke sáth bhejá. So unhon ne bádsháh ke k̄hachchar par use sawár kiyá:

45 Aur Sadúq káhin aur Nátan nabí ne Jaihún par us ko mamsúh kiyá: so we wahán se aisi khushi karte hús phire haín, ki shahr gúnj gayá. A'wáz jo tum ne suní, so wuhí hai.

46 Aur Sulaimán ne saltanat ke takht par julús farmáyá hai.

47 Siwá is ke bádsháh ke mulázim áke hamáre k̄hudáwánd bádsháh Dáúd ko mubárakbád de rahe haín, aur kahte haín, K̄hudá Sulaimán ke nám ko tere nám se ziyáda mashhúr kare, aur us ko takht ko tere takht se ziyáda buzurg kare. Aur bádsháh ne bistar par apne ko jhukáyá.

48 Aur bádsháh ne bhi yún farmáyá, ki K̄HUDÁWÁND Isráel ká K̄hudá mubárak hai, jis ne áj ke din ek ádmí thahráyá, ki wuh, merí hí ánkhoñ ke dekhne hús, mere takht par baithé.

49 Tab sáre mihmán, jo Adúniyáh ke sáth the, hirásán hoke uthe, aur apní apní ráh chale gaye.

50 ¶ Aur Adúniyáh Sulaimán se darke uthá, aur jáke mazbah ke singon ko pakrá.

51 Aur Sulaimán ko khabar hui, ki Dekh, Adúniyáh Sulaimán bádsháh se dartá hai: ki dekho, wuh mazbah ke singon ko pakre hús kahtá hai, ki Sulaimán áj ke din mujh se qasam kare, ki apne chákár ko tah i teg na karegá.

52 Tab Sulaimán bolá, Agar wuh apne ta,ín láiq shakhs kar dikhawé to us ká ek bál zamín par na giregá. par agar us men sharárat pái jáegí, to wuh mará jáegá.

53 So Sulaimán bádsháh ne log bheje, aur we use mazbah par se utár láe. Us ne áke Sulaimán bádsháh ke huzúr sijda kiyá: aur Sulaimán ne use farmáyá, ki Apne ghar já.

II BA'B.

JAB Dáúd ke marne ke din nazdik pahunché, tab us ne apne bete Sulaimán ko yih wasíyat karke kahá, ki

2 Main támám jahán ke logon ki ráh játa hún: is liye tú mazbút ho, aur apne ta,ín mard kar dikhlá;

3 Aur K̄HUDÁWÁND apne K̄hudá ki tákid ko, us ki ráhon par chalne kí, aur us ke qánúnon, aur us ke hukmon, aur us ke farmánon, aur us ki shahádaton par 'amal karne kí, bábat, jaisá ki Músá ki kitáb men likhá hai, mubáfazat kar, tá ki tú apne sab kámpoñ men, jahán kahín tú rukh kare, kámyáb ho:

4 Aur tá ki K̄HUDÁWÁND apno us sukhan par qáim rahe, jo us ne mere haqq men kahá, ki Agar terí nasl apní ráh par k̄húb muláhaza kare, ki apne sáre dil aur apní sári ján se mere áge sacháí se chale, to terí nasl Isráel ke takht se kadhí khárij na hogí.

5 Aur tú jántá bhí hai, jo kuchh ki Zarúyáh ke bete Yúnab ne mujh se, aur Isráelí lashkar ke do sardáron, Naiyir ke bete Abinaiyir, aur Yatar ke bete 'Amásá, se kiyá, jinhen us ne qatl kiyá, aur sulli men jangí khúñ kiyá, aur jang ká khúñ apne patke par, jo us kí kamar men bandhá thá, aur apní jútíon par, jo us ke páñwon men thín, lagá diyá.

6 So tú apní dánísh ke muwáfiq kar, aur us ká sufaid sir salámat gor men na utarne de.

7 Par Barzillí Jili'ád' ke beton par

mihrbáni kar, aur unheg un men jo tere dastarkhwan par khána kháwen shámil kar; is liye ki we, jis waqt ki main tere bhái Abisálum ke sabab se bhágá thá, to wuphig mujh pás áe the.

8 Aur dekh, Bahúrím ká Binyaminí Jirá ká betá Sima'í tere sáth hai; us ne, jis din ki main Mahnaim ko játé thá, mujh par bahut buri la'nat bhejí; par wuh Yardan par mere lene ko áyá, aur main ne KHUDÁWAND kí qasam kháke use kahá, ki Main tujhe talwár se qatl na karúngá.

9 So tú use be-gunáh na ján; kyún-ki tú 'áqil mard hai, aur jántá hai jo kuchh us se kiyá cháhiye; pas tú us ká sufaid sir lahúluhán karke gor men utár.

10 Ba'd is ke Dáúid ne apne báp-dádon ke sáth árám kiyá, aur shahr i Dáúid men girá gayá.

11 Aur sab din, ki Dáúid ne Isráel par saltanat kí, chális baras the: sátt baras Habrún men bádsháhát kí, aur teents baras Yarúsalam men us ne saltanat kí.

12 ¶ Tab Sulaimán apne báp Dáúid ke takht par baithá; aur us kí saltanat nibháyat pácdár húi.

13 ¶ Tab Hajjít ká betá Adúniyáh Sulaimán kí má Bintsab'a pás áyá. Us ne púchhá, Tú sulh se átá hai? Wuh bolá, Sulh se.

14 Phir us ne kaha, Main tujh se kuchh kahá cháhtá hún. Wuh bolí, Kah.

15 Us ne kahá, Tú jántí hai, ki saltanat meri thí, aur sáre Isráel ke munh meri taraf mutawajjih húe, ki main saltanat karún; lekin saltanat palat gayí, aur mere bhái kí húi; kyúnci yih KHUDÁWAND kí taraf se usi kí thí.

16 So main tujh se ek 'arz kartá hún; tú mujh se inkár na kar. Us ne kahá, Kah.

17 Us ne kahá, Karam karke Sulaimán bádsháh se kahiye, ki wuh teri

bát ko na tálegá, ki Abishág Shúnamít mujhe byáh de.

18 So Bintsab'a bolí, Achchhá; main tere liye bádsháh se kahúngí.

19 ¶ Is liye Bintsab'a Sulaimán bádsháh pás gayí, tá ki Adúniyáh ke wáste us se 'arz kare. Bádsháh us ke istiqbál ke wáste uthá, aur us ke áge; apne ta'in jhukáýá; phir apne takht par baithá; aur bádsháh ne apni má ke liye kúrsi rakhwaí; so wuh us ke dahne háth baithí.

20 Aur wuh bolí, Tujh se ek chhotí 'arz kartí hún; meri bát mat táliyo. Bádsháh ne us se kahá, Meri má, far-má: ki main teri bát na tálungá.

21 Wuh bolí, Abishág Shúnamít tere bhái Adúniyáh se byáhi jáe.

22 Tab Sulaimán bádsháh ne apni má ko jawáb diyá, aur kahá, ki Tú faqat Abishág Shúnamít ko Adúniyán ke liye kyún mángtí hai? balki us ke liye saltanat bhí máng; ki wuh merá bará bhái hai; balki us ke liye, aur Abiyátar káhin, aur Zarúyáh ke beté Yúab, ke liye bhí.

23 Tab Sulaimán bádsháh ne KHUDÁWAND kí qasam kháke kahá, ki Agar Adúniyáh ne yih bát apni ján se mukhálafat karke nahín kahí, to KHudá mujh se aisá hí kare, balki us se ziyáda.

24 So ab KHUDÁWAND kí hayát kí qasam, jis ne mujh ko qiyám baqsháh, aur mujh ko mere báp Dáúid ke takht par bitháýá, aur mere liye apne kalám ke mutábíq ek ghar banáýá, ki Adúniyáh áj hí ke din qatl kiyá jácga.

25 Aur Sulaimán bádsháh ne Yahúyad'a ke beté Bináyáh ko bhejá; us ne us par aisá hamla kiyá, ki wuh mar gayá.

26 ¶ Phir bádsháh ne Abiyátar káhin ko kahá, Tú 'Anatút ko apne kheton par já, kyúnci tú wájib ul qatl hai: par main is waqt tujhe marwá nahín dálta, ki tú mere báp Dáúid ke huzúr KHUDÁWAND Yahowáh ká san-

dúq uthátá thá; aur is liye ki tú un sab dukhon meḡ, jo mere báp par pare, sharik thá.

27 Aur Sulaimán ne Abiyátar ko kharíj kiyá, ki KHUDÁWAND ká káhin na ho; tá ki wuh KHUDÁWAND ká sukhan purá kare, jo us ne Sailá ke bích 'Elí ke gharáne ke haqq meḡ kahá.

28 ¶ Aur yih khabar Yúab ko pahunchí; kyúñki Yúab Adúniyáh ká pairau thá, agarchi Abisálum ká pairau na húa thá. So Yúab KHUDÁWAND ke khaime meḡ bhágá, aur mazbah ke singon ko pakre rahá.

29 Aur Sulaimán bádsháh ko khabar hui, ki Yúab bhágke KHUDÁWAND ke khaime meḡ gayá; aur dekho, ki mazbah ke ás pás hai. Tab Sulaimán ne Yahúyad'a ke bete Bináyáh ko kahlá bhejá, ki Jáke us par hamla kar.

30 So Bináyáh KHUDÁWAND ke khaime meḡ gayá, aur use kahá, Bádsháh ká hukm hai, ki tú báhar nikal. Wuh bolá, Nahín, main yahín marúñgá. Tab Bináyáh phir gayá, aur bádsháh se kahá, ki Yúab ne yún kahá hai, aur us ne mujhe yún jawáb diyá.

31 Tab bádsháh ne use farmáyá, Jaisá us ne kahá hai, waisá hí kar, aur us par hamla kar, aur use gár de; tá ki tú un be-gunáhon ke khún ká intiqaḡ, jo Yúab ne baháyá, mujh se aur mere báp ke ghar kí taraf se judá kar de.

32 Aur KHUDÁWAND us ká khún us ke sir par dhare, ki us ne do shakhsan par, jo us se ziyáda rástbáz aur us se bihtar the, hamla kiyá, aur unheḡ talwár se qatl kiyá, aur mere báp Dáúd ko khabar na hui, Naiyir ká betá Abinaiyir, jo Isráelí lashkar ká sardár thá, aur Yatar ká betá Amásá, jo Yahúdáh kí fauj ká sardár thá.

33 So un ká khún Yúab ke sir par, aur us kí nasl ke sir par abad tak raheḡá; lekin Dáúd par, aur us kí nasl

par, aur us ke ghar par, aur us ke takht par, abad tak KHUDÁWAND kí taraf se salámatí hogí.

34 So Yahúyad'a ká betá Bináyáh úpar gayá, aur us par já pará, aur use qatl kiyá; aur wuh bayábán ke bích apne hí ghar meḡ gárá gayá.

35 ¶ Phir bádsháh ne Yahúyad'a ke bete Bináyáh ko us kí jagah lashkar ká sardár kiyá; aur Sadúq káhin ko bádsháh ne Abiyátar ká jánishin kiyá.

36 ¶ Phir bádsháh ne Sima'í ko bulá bhejá, aur use farmáyá, ki Yarúsalam meḡ apne liye ek ghar baná, aur wahín rah, aur wahín se kahín na nikal já:

37 Ki aisá hogá, ki jis din tú báhar niklegá, aur nahr i Qidróñ ke pár jáegá, us din yaqín jániyo, ki tú muqarrar mǎrá jáegá; aur terá khún tere hí sir par hogá.

38 Aur Sima'í ne bádsháh se kahá, ki Bát achchhi hai: jaisá mere khudá-wand bádsháh ne irshád kiyá, terá gulám waisá hí kareḡá. So Sima'í bahut dinon tak Yarúsalam meḡ rahá.

39 Aur tisre baras ke ákhir meḡ aisá hui, ki Sima'í ke chákaron meḡ se do ádmí Ját ke bádsháh Ma'akah ke bete Akis ke yahán bhág gaye. So logon ne Sima'í ko kahá, ki Dekh, tere chákar Ját meḡ hain.

40 So Sima'í ne uthke apne gadhe par zin bándhá, aur apne chákaron kí talásh meḡ Ját ko Akis pás gayá: chunánchi Sima'í gayá, aur Ját se apne chákaron ko le áyá.

41 Yih khabar Sulaimán ko pahunchí, ki Sima'í Yarúsalam se Ját ko gayá, aur phir áyá.

42 Tab bádsháh ne log bheje, aur Sima'í ko talab kiyá, aur use kahá, Kyá main ne tujhe KHUDÁWAND kí qasam na dí thi, aur tujh se tékid karke na kahá thá, ki Tú yaqínan jániyo, ki jis din tú báhar jáegá, aur kahín sair kareḡá, us din tú muqarrar

mārā jāgā? Aur tú ne mujhe kahá thá, Yih sukhan, jo main ne suná, nek hai.

43 Pas, tú ne KHUDÁWAND kí qasam ko, aur us hukm ko, jo main ne tujhe kiya, kyūn yád na rakhá?

44 Phir bádsháh ne Sima'í se kahá, Tú us sári sharárat ko, jo tú ne mere báp Dáúd se kí, jis se terá dil wáqif hai, khúb jántá hai: so KHUDÁWAND teri sharárat ko phir tere hí sir par dálegá:

45 Aur Sulaimán bádsháh mubáarak hogá, aur Dáúd ká takht KHUDÁWAND ke ágo tá abad páedár rahégá.

46 Aur bádsháh ne Yahúyad'a ke bete Bináyáh ko hukm diya; so wuh báhar gayá, aur us par hamla kiya, yahán tak kí wuh mar gayá. Tab saltanat Sulaimán ke háth men sábit ho gayi.

III BA'B.

AUR Sulaimán ne Misr ke bádsháh Fira'un se nisbat kí, aur Fira'un kí beti ko byáhá, aur peshtar us se kí apná mahall, aur KHUDÁWAND ká ghar, aur Yarusalam kí cháron taraf kí díwáren, baná chuká, use Dáúd ke shahr men le áyá.

2 Lekin us waqt log únchí jagahon par qurbánián karte the, is liye kí koi ghar KHUDÁWAND ke nám ke liye un dinon tak biná na kiya gayá thá.

3 Aur Sulaimán KHUDÁWAND ko dost rakhtá thá, aur apne báp Dáúd kí wasiyaton par 'amal kartá thá: magar únche makánon par qurbánián kartá thá, aur khushbúíán jalátá thá.

4 Aur bádsháh qurbáni karne ke liye Jiba'un ko gayá, kí wuh únchá aur bará makán thá; aur Sulaimán ne us mazbah par hazár sokhtani qurbániyon ko charháya.

5 ¶ So Jiba'un men KHUDÁWAND rát ke waqt Sulaimán ko khwáb men dikhái diya; aur Khudá ne kahá, Jo tú cháhe, kí main tujhe dún, so máng.

6 Sulaimán ne 'arz kí, kí Tú ne

apne bande mere báp Dáúd par bahut sá karam kiya, is liye kí wuh tere ágo sadáqat aur nekokári se, aur tujh par sachchá dil rakhke chaltá phirtá rahá; aur tú ne us ke liye yih barí ni'amat rakh chhorí, kí tú ne use ek betá 'ináyat kiya, jo us ke takht par baithé: chunánchi áj ke din hai.

7 So ab, ai KHUDÁWAND mere Khudá, tú ne apne bande ko mere báp Dáúd kí jagah bádsháh kiya: aur main hanoz larhá hún, aur báhar jáne aur bhitar áne ká taur main nahín jántá:

8 Aur terá banda tere logon ke bích men hai, jinhen tú ne chun liya hai; we log bahut aur beshumár haiin, kí kasrat ke bátis un ká hisáb nahín ho saktá hai.

9 So tú apne bande ko aisé samajhnewalá dil 'ináyat kar, kí wuh tere logon kí 'adálat kare; tá kí main nek aur bad men intiyáz karún: kí teri aisi bhári guroh ká insáf kaun kar saktá hai?

10 Aur yih bát KHUDÁWAND ke ágo khush áí, kí Sulaimán ne yih chíz mángí.

11 Aur Khudá ne use kahá, Azbaski tú ne yih chíz mángí, aur apní 'umr kí darázi na cháhi, aur na apne liye daulat ká suwál kiya, aur na apne dushmanon ke nábúud hone kí dar-khwást kí, balki apne liye 'aqlmandi mángí, tá kí 'adálat men khabardár ho:

12 So dekh, kí main ne teri báton ke mutábíq 'amal kiya: dekh, kí main ne ek 'áqil aur samajhdár dil tujh ko bakhschá, aisé kí teri mánind tujh se áge na húa; aur na tere ba'd tujh sá barpa hogá:

13 Aur main ne tujh ko aur kuchh bhí diya, jo tú ne nahín mángá, ya'ne daulat aur 'izzat; aisi, kí bádsháhon ke bích tamám 'umr koi teri mánind na hogá.

14 Aur agar tú meri ráhon par

chalegá, aur mere qánúnon aur shari'aton ko yád rakhegá, jis tarah ki terá báp Dáúid chalá kiyá, to main terí 'umr daráz karúngá.

15 So Sulaimán jágá; aur dekhá, ki kḥwáb thá. Phir wuh Yarfisalám men áyá, aur Kḥudáwánd ke 'ahd ke sandúq ke áge khará rahá, aur sokhtaní qurbánián guzrání, aur salámati kí qurbánián charháín, aur apne sáre chákaron kí ziyáfat kí.

16 ¶ Us waqt do 'auraten, jo chhinál thín, bádsháh pás áín, aur us ke áge kharí hún.

17 Aur ek 'aurat bolí, Ai mere kḥudáwánd, ham donon 'auraten ek hí ghar men rahí hai, aur main us ke sáth ghar men rahíe hús ek bachcha janí.

18 Aur jab main jan chukí, to tísre din aisá hús, ki yih 'aurat bhí janí, aur ham ek sáth thín; wahán ghar men ham donon ke siwá koí aur na thá.

19 So is 'aurat ká bachcha rát ko par gayá, is liye ki wuh us ke úpar par gayí thí.

20 So wuh ádhí rát ko uthí, aur jis waqt terí laundí sotí thí, mere beté ko merí bagal se leke apní godí men rakhá, aur apne mare hús bachche ko merí godí men dál diyá.

21 Subh ko jab main uthí, ki apne bachche ko dúndh piláún, to dekh, wuh mará pará thá: par jab main ne subh ke waqt kḥúb gaur kiyá, to dekhá, ki yih merá betá nahín, jise main janí thí.

22 Phir wuh dúsrí 'aurat bolí, Aisá nahín; yih jo jítá hai, merá betá hai, aur mará hús terá betá hai. Wuh bolí, ki Nahín; mará hús terá betá hai, aur jítá merá betá hai. Un donon ne bádsháh ke huzúr yún báten kí.

23 Bádsháh bolá, Ek kahtí hai, Yih jítá hús merá betá hai, aur músá hús terá betá hai: aur dúsrí kahtí hai, ki Nahín; músá hús terá betá hai, aur jítá hús merá betá hai.

21 So bádsháh ne kahá, Mere liye ek talwár láo. Tab log bádsháh ke huzúr talwár láe.

25 Phir bádsháh ne farmáyá, ki Is jíte bachche ko barábar chiro, ádhá ek ko do, aur ádhá ek ko.

26 Us waqt us 'aurat ne, ki yih zinda bachcha jis ká thá, is sabab ki us ká dil apne bachche par josh nártá thá, bádsháh ke huzúr 'arz kí, ki Ai mere kḥudáwánd, jítá bachcha usí ko díjiye, aur use hargiz qatl na kijiye. Dúsrí bolí, ki Yih na merá ho na terá, balki chirá jáwe.

27 Tab bádsháh ne farmáyá, aur hukm kiyá, ki Jítá bachcha usí ko do, aur ise hargiz qatl mat karo; ki us kí má yihí hai.

28 Aur sáre Isráel ne yih insáf, jo bádsháh ne kiyá, suná, aur bádsháh se dhare; kyúñki unhon ne dekhá, ki Kḥudá kí dániśh 'adálat karno ke liye us ke dil men hai.

IV BA'B.

AUR Sulaimán bádsháh sáre Isráel ká bádsháh hús.

2 Aur sardár, jo us ke pás the, so yihí the; 'Azariyáh bin Sadúq, káhin,

3 Aur Iihúrif aur Akhiyáh, Sísa ke beté, kátib the; aur Akhilíd ká betá, Yahúsafat, muarrikh.

4 Aur Yahúyad'a ká betá, Bináyáh: lashkar ká sardár, aur Sadúq aur Abiyátar, káhin:

5 Aur Nátan ká betá, 'Azariyáh, mansabdáron ká dároga: aur Nátan ká betá, Zabúd, bará mansabdár, aur bádsháh ká dost thá:

6 Aur Akhisar, ghar ká diwán: aur 'Abdá ká betá, Adúnirám, kḥiráj ká muktibár thá.

7 ¶ Aur Sulaimán ne sáre Isráel par bárah mansabdár muqarrar kiye, jo bádsháh aur us ke gharáne ke liye rasad pahuncháwen: har ek un men se baras roz men mahíne bhar rasad jam'a kartá thá.

8 Un ke námi ye haij: Bin-Húr, koh i Ifráim men;

9 Aur Bin-Diqr, Maqas men, aur Sa'albim men, aur Bait-Shams men, aur Aiyalún men, jo Bait-Hanán men hai:

10 Aur Bin-Hasad, Arbút men; Shokah aur Hifr ki sári sarzamín us ke 'iláqe men thí:

11 Aur Bin-Abinadáb, Nafat-Dor ki sári mamlukat men; aur Sulaimán ki beṭi Táfat us ki jorú thí:

12 Aur Akhilúd ká beṭá, Ba'ana jo thá, so Ta'anák, aur Majiddo, aur sára Bait-shán, jo Zartánah se lagá húa, aur Yazra'el ke nasheb men thá, Bait-shán se leke Abil-Mahfilah tak, aur Yuqni'am ke pár tak, us ke 'iláqe men thá:

13 Aur Bin-Jabr, Rámát-Jili'ád men; aur Munassí ke beṭe Yáir ke shahr, jo Jili'ád men haij, Arjúb ki mamlukat samet, jo Basan men hai, ya'ne we bare sáth shahr, jin ki shahr-panáhen aur pítal ke arbange haij, us ke 'iláqe men the:

14 Aur 'Idú ká beṭá, Akhinadáb, Mahnaim men thá:

15 Aur Akhima'az Naftáli men; aur Sulaimán ki beṭi Basmát us ki jorú thí:

16 Aur Húsi ká beṭá, Ba'anah, A'shar aur 'Alút men thá:

17 Aur Farúh ká beṭá, Yahúsafat, Ishakár men:

18 Aur Ailá ká beṭá, Sima'í, Bin-yamin men:

19 Aur U'ri ká beṭá, Jabar, Jili'ád ke mulk men thá, jo Amúrión ke bádsháh Saihún ki mamlukat, aur Basan ke bádsháh 'U'j ki mamlukat thí; aur wubí akelá un mamlukaton ká mukhtár thá.

20 ¶ Aur Yahúdáh aur Isráel bahut the, balki kasrat ki banisbat sáhl i daryá ki ret ke dánón ki mánind; we kháte aur pite aur khushí karte the.

21 Aur Sulaimán sári mamlukaton

par saltanat kartá thá, nahr i Furát se leke Filístion ki zamín tak, aur Misr ki sarbadd tak: we use hadye dete the, aur Sulaimán ki zindagi ke sab din us ki khilmat-guzári kar'ne tre.

22 ¶ Aur Sulaimán ki ra-ad ek h: din ke wáste yih thí: tis karr maidá, aur sáth karr átá,

23 Aur das mote bail, aur charái par ke bis bail, ek sau bheren, aur us ke siwá chikáre, aur hiran, aur páphe, aur pále húc murg.

24 Ki wuh daryá ke is pár Tifsah se leke 'Azah tak un sáre bádsháhon par, jo daryá ki isí taraf the, bádshábat kartá thá: aur un sab se, jo us ke girdágird the, sulb rakhtá thá

25 Aur Yahúdáh aur Isráel men se har ek shakhs apne ták, aur apne anjir ke darakhí ki chhánw men, Dán se leke Biarsab'a tak, Sulaimán ke sab dinon men salámati ke sáth baiṭhá rahá.

26 ¶ Aur Sulaimán ki gárión ke ghoron ke liye chális hazár thán the; aur bárah hazár sawár the.

27 Aur un mansabdáron men har ek apní naubat ke ek mahíne tak, Sulaimán bádsháh ke liye, aur un sab ke liye, jo Sulaimán bádsháh ke dastarkhwan par áte the, rasad pahunchátá thá, aisá ki koi chíz báqi na raftí thí.

28 Aur ghoron aur tánghanon ke liye jau aur puwál, us jagah jahán kahín we hote the, har ek apne dastúr ul 'amal ke mutábiq pahunchátá thá.

29 ¶ Aur Khudá ne Sulaimán ko dánish aur khirad niháyat bahut di, aur dil ki was'at bhí 'ináyat ki, aisí jaisí ret jo samundar ke kanáre par hai.

30 Aur Sulaimán ki dánish sáre 'ahl i mashriq ki dánish se, aur Misr ki sári dánish se, kahín bahut thí.

31 Is liye ki wuh sab ádmion se, Iskharái-Aitán, aur Huinán, aur Kal-kúl, aur Dard'a se, jo baní Mahdí the,

ziyáda dáníá thá : aur girdágird kí har ek qaum men us ká nám phailá thá.

32 Aur us ne tín hazár masalen kahín : aur us ke gít ek bazár aur pánc̐h the.

33 Aur us ne darak̐hton kí kaifiyat bayán kí, saro ke darak̐ht se leke, jo Lubnán men thá, us zúfa tak, jo dí-wáron par ugtá hai ; aur chárpáyon, aur parandon, aur rengnewálon, aur machhlíon ká hál bayán kiyá.

34 Aur sáre logon men se, aur bádsháhon men se, jinhon tak us kí dánísh ká shuhra pahunchá thá, we Sulaimán kí hikmat sunne ko áte the.

V BĀ'Ā.

AUR Súr ke bádsháh Hírám ne Sulaimán pás apne khádim bheje; kyúñki us ne suná thá, kí unhon ne use mamsúsh kiyá thá, kí us ke báp kí jagah bádsháh ho : kí Hírám hamasha Dáúid ká dost thá.

2 Aur Sulaimán ne Hírám ko kahlá bhejá, kí

3 Tú jántá hai, kí merá báp Dáúid KHUDÁWAND apne Khudá ke nám ke liye ek ghar baná na saká; kyúñki us kí har ek taraf larásín ho rahín, jab tak kí KHUDÁWAND ne un sab ko us ke qaádon tale na kar diyá thá.

4 Aur ab KHUDÁWAND mere Khudá ne mujh ko har taraf se chain diyá hai, kí na koí merá dushman hai, aur na koí mujh par balá áti hai.

5 So dekh, main ne tháná hai, kí KHUDÁWAND apne Khudá ke nám ká ek ghar utháúñ, jaisá kí KHUDÁWAND ne mere báp Dáúid ko yih kahke farmáyá thá, kí Torá betá, jis ko main teri jagah tere tak̐ht par bitháúngá, wuhí mere nám ká ghar banáegá.

6 So tú hukm kar, kí mere liye Lubnán se saro ke per káten; aur mere chákar tere chákaron ke sáth rahenge : aur main, jo mihnátána kí tú muqarrar karegá, tujh ko tere chákaron ke liye dúngá; kí tú jántá hai, kí

hamáre bích men aísá koí nahín kí jis kí dánísh per káñne men Saidáníon ke mánind ho.

7 ¶ Aur aísá húa, kí jab Hírám ne Sulaimán kí báten suní thín, wuh niháyat khush húa, aur bolá, kí A'j ke din KHUDÁWAND mubáarak ho, kí us ne Dáúid ko aísá dáníshwar betá ináyat kiyá, jo aísí barí guroh ká hákim hai.

8 Phir Hírám ne Sulaimán se kahlá bhejá, kí Jo kuchh tú ne mujh se mangwáyá, main ne samjhá; aur main teri khwáhish ke muwáfíq saro kí lakrī aur sanaubar kí lakrī kí bábat amal karúngá.

9 Aur mere chákar unhen Lubnán se samundar tak utár láwenge; aur main unhen berá bandhwáke samundar kí ráh se us jagah tak, jahán tú thahráegá, pahunchwáúngá, aur wahán unhen dalwáúngá, kí tú pácgá; aur tú mere mulázimon ko khurák deke meri khwáhish ko púri karegá.

10 So Hírám ne saro ke darak̐ht aur sanaubar ke darak̐ht Sulaimán kí sári khwáhish ke mutábíq use diye.

11 Aur Sulaimán ne bís hazár karr gebún ke, aur bís karr kúte hús tel ke, Hírám ko, us ke gharáne kí khurák ke liye, diye: yún Sulaimán Hírám ko sál ba sál detá thá.

12 Aur KHUDÁWAND ne Sulaimán ko, jaisá kí us ne us se wa'da kiyá thá, hikmat bakhshí : aur Hírám aur Sulaimán ke darmiyán sulh húi; aur un donon ne ápas men 'ahd o paimán kiya.

13 ¶ Aur Sulaimán bádsháh ne sáre Isráel se khiráj ke taur par madad lí; so tís hazár ádmí madad ko áe.

14 Aur wuh har mahíne men das hazár un men se pári pári Lubnán ko bhejtá thá : so we mahíne bhar Lubnán men rahte the, aur do mahíne apne ghar men : aur Adúnirám un begáron ká dároga thá.

15 Aur Sulaimán ke sattu hazár

bárbardár, aur assi hazár daraḡht kátnewále kohistán men the;

16 Siwá Sulaimán ke un ḡháss mansabdáron ke, jo us kám ke muḡhtár the; ye tín hazár tín sau the; aur un logon par, jo kám karte the, sardár the.

17 Aur bádsháh ne hukm kiyá, aur we bare bare nafis taráshe hue patthar láe, tá ki ghar kí new dáli jáe.

18 Aur Sulaimán ke mi'amár, aur Hirám ke mi'amár, aur sangtarásh, unhen taráshte the: so unhon ne lakrián aur patthar taiyár kiye, ki ghar banáyá jáwe.

VI BA'B.

AUR zamín i Misr se baní Isráel ke nikalno ke ba'd chár sau assi baras guzre the, ki Sulaimán ki saltanat jo Isráel par thí, us ke chauthé sál, Zíw ke mahíne, jo dúsrá mahíná sál ká hai, aisá húa, ki us ne KHUDÁWAND ká ghar banáná shurú kiyá.

2 Aur wuh ghar, jo Sulaimán bádsháh ne KHUDÁWAND ke liye biná kiyá, túl us ká sáth háth thá, aur 'arz us ká bis háth, aur bulandí us kí tis háth.

3 Aur us ghar kí haikal ke sámhne ek usará banáyá, jis ká túl bis háth thá, ghar ke 'arz ke barábar; aur 'arz us ká ghar ke sámhne kí taraf das háth thá.

4 Aur us ne us ghar men jharokhe banáe, bhítar kí taraf kusháda, aur báhar kí taraf tang.

5 ¶ Aur ghar kí diwár se lagí húi kothrián girdágird banáin, ghar kí un diwáron se jo girdágird lagí húi thín, ya'ne haikal aur ilhám-gáh kí: aur us ne kothrián girdágird banáin:

6 Aur niche kí kothri páñch háth chaklí, aur bích kí chha háth chaklí, aur tísri sát háth chaklí thí; is liye kí ghar kí diwár ke barábar us ne girdágird karián rakhne ke liye pushte banáe, tá ki ghar kí diwáron hí men lagái na jáwen.

7 Aur jab yih ghar banáte the to us men aise patthar lagáe, jo unhen wahán láne se áge taiyár kiye gaye the: yúnhi ghar bante waqt wahán mártol, aur kulhári, aur lohe ke kisi auzár kí áwáz suní na játi thí.

8 Aur bích kí kothri ká darwáza ghar kí dahní taraf ko rakhá: aur unhon ne ghúmtí húi sirhián banáin, tá ki un par hoke bích ke darje par, aur bích ke darje se tísre darje par, charh jáen.

9 So us ne ghar banáyá, aur use taniám kiyá, aur us kí chhat saro ke shahtíron aur takhton se pátí.

10 Aur us ne sáre ghar ke pás kothrián banáin, jinhon kí bulandí páñch páñch háth thí; aur we saro kí karión ke sáth ghar se mili thín.

11 ¶ Us waqt KHUDÁWAND kí taraf se Sulaimán par kalám utrá, aur us ne kahá, ki

12 Is ghar kí bábat, jo tú banátá hai, agar tú merí shari'aton par chal-egá, aur merí 'adálaton par 'amal karegá, aur mere ahkám ko, un par chalne ke liye, hifz karegá, to main apne sukhan ko, jo main ne tere báp Dáúd se kahá hai, tere sáth purá karúngá;

13 Aur main baní Isráel ko darmiyán rahúngá, aur apní qaum Isráel ko tark na karúngá.

14 So Sulaimán ne ghar banáyá, aur use tamám kiyá.

15 Aur us ne andarwár ghar kí diwáron par saro ke takhte lagáe, farsh se leke chhat tak us ne use lakri se chhipáyá: aur us ne farsh ko bhi sanaubar ke takhton se chhipáyá.

16 Aur us ne ghar kí baglon ke bis háth kí diwáron ko saro ke takhton se banáyá, farsh se leke us kí diwáron tak: us ke andarín ke liye ilhám-gáh ya'ne páktarin makán men yúnhiñ takhta-bandí kí.

17 Aur ghar ke sámhne ká túl, ya'ne haikal ká, chális háth thá.

18 Aur ghar ke andarwār ke saro ki lakṛī ki kalīān aur khile hūe phūl kanda kiye gaye the; aur yih sab saro ke the, yahān tak ki patthar mutlaq nazar na āte the.

19 Aur ilhām-gāh jo thā, so use andar ko ghar ke bīch men taiyār kiya, tā ki KHUDĀWAND ke 'ahd ká sandūq us men rakhā jāwe.

20 Aur ilhām-gāh ke rūbarū tūl us ká bīs háth hūā, aur 'arz us ká bīs háth, aur bulandī us kī bīs háth; aur kundan se us par mulamma' kiya; aur mazbah par bhī mulamma' kiya, jo saro se banāyā gayā thā.

21 Yūn Sulaimān ne ghar ke andar par khālis kundan ká mulamma' kiya; aur ilhām-gāh ke báharwār, sone kī zanjīron ke ās pás, ek oṭ banāī, aur us par sonā lagāyā.

22 Isī tarah tamām ghar par sone ká mulamma' kiya, yahān tak ki ghar tamām hūā: aur ilhām-gāh kī taraf jo mazbah thā, us par bhī tamām sone ká mulamma' kiya.

23 ¶ Aur ilhām-gāh ke andar zaitūn kī lakṛī ke do karúbī banāe, kī bulandī un kī das háth kī thī:

24 Aur karúbī ke ek bázú ká 'arz pānch háth ká kiya, aur karúbī ke dūsre bázú ká bhī pānch hí háth ká: so ek bázú ke sire se dūsre bázú ke sire tak das háth ká hūā.

25 Aur das hí háth ká dūsre karúbī ká bhī: donon karúbī ek hí andāze, aur ek hí sūrat par the:

26 Bulandī ek karúbī kī das háth kī thī, aur usī tarah se dūsre karúbī kī bhī.

27 Aur donon karúbīon ko andarūnī ghar ke bīch men rakhā: aur karúbī apne bázú phailāe hūe the, aur ek ká bázú ek diwār se lagā, aur dūsre karúbī ká bázú dūsri diwār se; aur un ke bázú ghar ke bīch āpas men ek dūsre se mile hūe the.

28 Aur karúbīon par sone ká mulamma' kiya.

29 Aur ghar kī sab diwāron par, girdāgird, karúbīon, aur khajūron, aur khile hūe phūlon kī sūraton us ne khodke tarāshīn, andarwār aur báharwār.

30 Aur ghar ke farsh par andarwār aur báharwār sonā lagāyā.

31 ¶ Aur ilhām-gāh men dákhil hone ke liye us ne zaitūn kī lakṛī ke kiwār banāe un ke bázūon aur chaukhaṭon ká 'arz diwār ká pānchwān hissa thā.

32 Donon kiwāre zaitūn kī lakṛī ke the; aur us ne un par karúbīon, aur khajūron, aur khile hūe phūlon kī sūraton, khodke tarāshīn; aur un par sone ká mulamma' kiya; aur khajūron aur karúbīon donon par sonā marhā.

33 Usī tarah haikal ke darwāze ke liye bhī, jo diwār ká chauthā hissa thā, us ne zaitūn kī lakṛī kī chaukhaṭ banāī.

34 Aur us ke do kiwār sanaubar kī lakṛī ke the: ek kiwār ke do palle the, jo ghūmte the; aur dūsre kiwār ke bhī do palle the, jo ghūmte the.

35 Aur un par karúbīon, aur khajūron, aur khile hūe phūlon kī sūraton tarāshīn; aur un sab par sone ká mulamma' kiya, aisā kī wuh tarāshī hūī sūraton par thīk baithā.

36 ¶ Aur andar ke sahn kī tīn saffon tarāshe hūe patthar kī banāīn, aur ek saff saro kī lakṛī kī.

37 ¶ Chauthē sāl Zīw ke mahīne men KHUDĀWAND ke ghar kī bunyād dāī gayī:

38 Aur gyārahwen sāl Būl ke mahīne men, jo āthwān mahīnā hai, wun ghar us ke sab asbāb samet, aur naqshe kī har ek bāt ke mutābiq, tamām kiya gayā. So us ne use sāt sāl men banāyā.

VII BA'Ṭ.

AUR Sulaimān ne apnā ghar bhī banāyā, aur us kī ta'mīr terah baras men tamām hūī.

2 ¶ Phīr us ne Lubnānī ban ká

ghar bhí banáyá, jis ká túl sau háth, aur 'arz pachás háth, aur bulandí tís háth kí, aur wuh saro kí lakrí ke sutúnón kí chár saffon par ta'mír húa; aur sutúnón par saro ke daraht ke shahtír the.

3 Aur us kí chhat saro se banái, aur karíon ko un shahtíron par rakhá, jo paintális sutúnón ke úpar the; har ek saff men pandrah sutún the.

4 Aur khiríkíon kí tín saffén thín, jin kí tínón qatáron men ek rauzan दूसरे rauzan ke muqábil thá.

5 Aur ghar ke darwáze, aur un ke chauhkaṭ, sab ke sah, khiríkíon ke mutábiq chau-khúnt the; aur tínón qatáron men, har ek rauzan दूसरे rauzan ke muqábil the.

6 ¶ Aur sutúnón kí ek dahlíz banái; túl us ká pachás háth, aur 'arz us ká tís háth; aur ek barámada un ke rúbará thá; aur sutún aur ek mo'á shahtír un ke sámhne the.

7 ¶ Aur ek dahlíz, ya'ne 'adálat kí dahlíz, taht ke liye banái, tá kí wahán qaziye faisal kare; aur saro kí lakrí us par bichhí thí, farsh kí ek taraf se दूसरी taraf tak.

8 ¶ Aur us ke ghar ke pás, kí jis men wuh rahtá thá, ek दूसrá sahn thá dahlíz ke andar, aur usí tarah se wuh bhí baná thá. Aur Sulaimán ne Fira'un kí betí ke liye, kí jise us ne byáhá thá, usí dahlíz ke taur par ek makán banáyá.

9 Ye sab nafis pattharon se, jo taráshe húe pattharon ke andázon ke mutábiq áron se chíre gaye the, andarwár aur báharwár, new se leke munder tak, aur usí tarah ghar ke báhar bare sahn tak bane the.

10 Aur in kí bunyád qímátí aur bare bare pattharon se, das háth ke pattharon aur ba'ze áth háth ke pattharon se, thí.

11 Aur úpar qímátí patthar, taráshe húe pattharon ke andáz ke mutábiq, aur saro ke shahtír, the.

12 Aur bará sahn girdágird taráshe húe pattharon kí tín sataron se aur saro ke shahtíron kí ek satar se, baná thá: aur isí tarah KHUDÁWAND ke andar ke ghar ká sahn aur ghar kí dahlíz bhí húi.

13 ¶ Phir Sulaimán bádsháh ne Súr se Hirán ko bulá b'ejá.

14 Aur wuh Naftáli firge kí bewá 'aurat ká betá thá, aur us ká báp Súr ká ádmí, thathérá thá: aur wuh dánish, aur 'aqímandí, aur hikmat se, kí pítal kí sab tarah ká kám kare, ma'múr thá. So wuh Sulaimán bádsháh pás ayá, aur us ká sab kám kiyá.

15 Kyúnkí us ne pítal dhálke do sutún banáe, har ek sutún athárah háth únchá: aur ek ek ká gher bárah háth ke sút se andáz kiyá játá thá.

16 Aur do bare sirháne pítal se dhálke banáe, tá kí sutúnón kí choṭíon par rakhe jáwen; ek sirháne kí bulandí páñch háth kí thí, aur दूसरे sirháne kí bulandí páñch háth kí thí.

17 Aur un sirhánón ke liye, jo sutúnón kí choṭíon par the, us ne chár-ákhánadár jálíán aur gandedár mále banáe; sát ek sirháne ke liye, aur sát दूसरे sirháne ke liye.

18 Isí tarah us ne sutúnón ká kám kiyá; aur ek ek jálí ke liye, anáron kí do qatáren banáin, tá kí we un donon sirhánón ko, jo un sutúnón kí choṭíon par the, chhipá len: aur isí tarah दूसरे ke sirháne ke liye banáyá.

19 Aur un sirhánón par, jo chár háth ke the, aur jo sutúnón ke úparí siron par the, un par dahlíz ke niche girdágird sosaní kám naqsh kiyá gayá thá:

20 Aur un hí sirhánón par, donon sutúnón ke úpar, us goláí ke sámhne jo jálí se lagí thí, anár bane the: chunánchi us दूसरे sirháne par, qatár par qatár, irdágird do sau anár the.

21 So us ne haikal kí dahlíz men sutún khare kiye; ek sutún ghar ke dahne háth khará kiyá, aur us ká

nãm Yâkin rakhâ; aur दूसरã sutûn ghar ke bân, aur us kã nãm Bo'az rakhâ.

22 Aur sutûnõn kî choṭion par sosanî kãm thã: so sutûnõn kã kãm tamãm hûã.

23 ¶ Phir dhálã hûã ek bahr banáyã: wuh ek kanãre se दूसरे kanãre tak das háth thã; wuh bil-kull gol thã, aur bulandî us kî pãnch háth thî; aur us kã gher tîs háth kã sût se andãz kiyã jatã thã.

24 Aur girdãgird us ke kanãre ke niche gånṭhen banãin, jo us ko gherî thî; har ek háth men das das thî; aur we bahr ko gherî thî; gånṭhen kî do qatãren thî, aur jis waqt wuh dhálã gayã, ye bhî dháli gayî thî.

25 Aur bahr bãrah bailõn par rãkhã gayã; tîn ke chihre uttar ke muqãbil, aur tîn ke chihre pachchhim ke muqãbil, aur tîn ke chihre dakhn ke muqãbil, aur tîn ke chihre pûrab ke muqãbil; aur bahr un ke úpar thã, aur un ke piche ke sab 'azú andar ko the.

26 Aur dal us kã chãr angusht kã, aur us kã kanãra piyãle ke kanãre kî tarah, aur us men sosan ke phûl bane the; aur bahr men do hazãr bath kî gunjãish thî.

27 ¶ Aur pital kî das kursîãn banãin, kî túl har ek kã un men se chãr háth kã thã, aur us kã 'arz chãr háth kã thã, aur bulandî us kî tîn háth kî thî.

28 Aur un kursîõn kî kãrigarî is tarah kî thî; in ke háshiye the, aur háshiye kanãre ke golon ke darmiyãn the:

29 Aur un háshiyõn par, jo kanãre ke golon ke darmiyãn the, sher, aur bãil, aur karúbî bane the: aur un golon ke úpar chiníãn thî; aur sherõn aur bailõn ke niche chaud jordãr mihîn kãm the.

30 Aur har ek kursî ke liye chãr chãr pahiyẽ pital ke, aur pital kî dhã-

riãn thî; aur us ke chãron konõn ke niche áwan ke kandhe the; hauz ke niche, har ek joṛ ke pás, dhãle hûe kandhe the.

31 Aur us kã munh us ke sirhãne ke darmiyãn ek háth únchã thã: par wuh munh khud derh háth thã, aur us kã kãm kursî ke kãm ke mutãbiq gol thã: aur usî munh par naqqãshî kã kãm thã, aur yih us kî chiníõn samet chauras thã, aur na kî golákãr.

32 Aur us ke kanãron ke niche chãr pahiyẽ bane; aur pahiyõn kî dhúriãn kursî men lagî thî; aur har ek pahiyẽ kî bulandî derh háth kî thî.

33 Aur pahiyõn kã kãm garî ke pahiyõn kã sã thã; aur un kî dhúriãn, aur un ke áwan, aur un kî púthiãn, aur un ke áre, sab dhãle hûe the.

34 Aur kursî ke chãr konõn par chãr kandhe the; aur we kandhe usî kursî men se the.

35 Aur kursî ke sire par ádh háth únchî ek golãî thî; aur kursî ke sire kî kangniãn aur kanãre usî men se the.

36 Aur us ne un kangniõn kî chau-rasãî par, aur us ke kanãron par, karúbíõn, aur sherõn, aur khajúron ke daraḡhton, ko kanda kiyã, ek ek ke andãze ke, aur girdãgird kî áráish ke mutãbiq.

37 Dason kursîõn kã kãm aisã hî thã; aur un sab kã ek hî sãnchã, aur ek hî andãza, aur ek hî miqdãr thã.

38 ¶ Aur pital ke das hauz aise banãe, kî un men se har ek men chãlîs bath samãte the; aur har hauz kî was'at chãr háth kî thî; aur ek ek hauz dason kursîõn men se ek ek kursî par thã.

39 Pãnch kursîãn ghar kî dahní taraf rakhîñ, aur pãnch ghar kî báin taraf, aur bahr ko ghar ke dahne pûrab rukh, aur dakhn ke rúbarú, rakhã.

40 ¶ Aur Hírãm ne hauzon, aur phãõron, aur piyãlon ko, banáyã. Pã-

Hírám ne wuh sab kám, ki jise Sulaimán bádsháh kī taraf KHUDÁWAND ke ghar ke liye banátá thá, tamám kiyá:

41 Do sutún, aur we piyála-dár sirháne, jo un do sutúnon kī choṭion par the, banáe; aur do jálíán banáin, ki jin se we do piyála-dár sirháne, jo sutúnon kī choṭion par the, chhipáe jáwen;

42 Aur donon jálíon ke liye pítal ke chár sau anár banáe; anáron kī do qatáren ek ek jálí ke liye, tá ki piyála-dár sirháne, jo sutúnon par the, chhipáe jáwen;

43 Aur das kursíán, aur das kursíon par das hauz;

44 Aur ek bahr, aur bahr ke niche bárah bail;

45 Aur degen, aur pháore, aur piyále: aur sab zurúf, jo Hírám ne Sulaimán bádsháh kī khatír KHUDÁWAND ke ghar ke liye banáe, phúl dhát ke the.

46 Aur bádsháh ne un sab ko Yardan ke maidán men Sukkát aur Zartán ke darimiyán kachlí zamín men dhálá.

47 Aur Sulaimán ne un sab zurúf ko, un kī niháyat kasrat ke bá'is, be-taul cihorá: chunánci us pítal ká wazn thahráyá na gayá.

48 Aur Sulaimán ne KHUDÁWAND ke ghar ke liye sab zurúf bhí banáe, ya'ne ek mazbah khalís sone ká, aur sone ká mez, tá ki us par nazr kī rotí rakhí jáwe;

49 Aur kundan ke sham'adán banáe, pánch to ilhám-gáh ke áge dahní taraf ko, aur pánch báin taraf ko, aur us ke phúl, aur chirág, aur gulgir sone ke,

50 Aur piyále, aur chamche, aur gul-tarásh, aur bádiye, aur 'údsóz, kundan ke; aur sone kī chúlén andarúni ghar, ya'ne pákhtarín makán ke darwáze ke liye, aur ghar ke, ya'ne haikal ke darwáze ke liye.

51 Aur sab wuh kám, jo Sulaimán bádsháh ne KHUDÁWAND ke ghar ke

liye kiyá, tamám húa. So Sulaimán apne báp Dáúd kī niyáz kī húi chizon ko, soná, aur chándí, aur zurúf ko, andar láyá, aur KHUDÁWAND ke ghar ke khažánon men rakhá.

VIII B'A'B.

PHIR Sulaimán ne Isráel ke buzurgon, aur firqon ke sáre ra'ison, aur baní Isráel ke ábái khaúdanon ke sabashráf ko jam'a kiyá; so we Yarúsalam men Sulaimán pás ikatṭhe húe, tá ki Dáúd ke shahr se, jo Sathún hai, KHUDÁWAND ke sandúq ko úpar uṭhá láwen.

2 Aur Sulaimán bádsháh pás Isráel ke sáre log máh i Aitánim kī 'id ke liye, jo sátwán mahíná hai, jam'a húe.

3 Aur Isráel ke sáre buzurg áe, aur káhinon ne sandúq uṭháyá:

4 Aur KHUDÁWAND ká sandúq úpar uṭhá láe, aur jam'at ká khaima, aur maqdis ke sáre zurúf, jo us khaime men the: so unhen káhin aur Láwí úpar uṭhá láe.

5 Aur Sulaimán bádsháh ne, aur Isráel kī sári jam'at ne, jo us pás jam'a thí, us ke sáth sandúq ke sámhne khare hoke, bher bakrí aur gáo bail, jo kasrat ke sabab gintí aur hisáb men na á saken, zabh kiyé.

6 Aur káhinon ne KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko us kī jagah par, ghar kī ilhám-gáh men, ya'ne pákhtarín makán men, láyá, aur use karúbion ke paron ke niche rakhá.

7 Kyúnci karúbí apne do bázú sandúq kī jagah ke úpar phailáe húe the, aur karúbion ne sandúq ko aur us ke chobon ko chhipá rakhá.

8 So choben idhar barháin, aise kī chobon ke sire pák makán se, ilhám-gáh ke sámhne, dikhái dete the, lekin báhar se nahín dikhái dete the: aur we wahán áj ke din tak hain.

9 Aur sandúq men kuchh na thá, siwá patthar kī un do lauhon ke, jinhen Músá ne Hurib par us men rakhá, jab kī KHUDÁWAND ne baní Isráel se

un ke zamín i Misr se nikalte waqt 'ahd bándhá thá.

10 Phir aísá húa ki jab káhin pák makán se nikle, to KHUDÁWAND ká ghar badlí se bhar gayá;

11 Aur káhinon ko badlí ke sabab táqat na húi, ki khare hoke khidmat karen; is liye ki KHUDÁWAND ká ghar KHUDÁWAND ke jalál se bhar gayá thá.

12 ¶ Tab Sulaimán ne kahá, ki KHUDÁWAND ne farmáyá thá, ki Main ghatá kí táriki men rahúngá.

13 Main hí ne fi-l-haqíqat ek ghar teri sukúnat ke wáste banáyá, ek makán abad tak tere julús ke liye.

14 Aur bádsháh ne apná munh pherke Isráel kí sári jamá'at ko barakat dí: (aur Isráel kí sári jamá'at khari húi;)

15 Phir kahá, ki KHUDÁWAND Isráel ká KHUDá mubárák ho, jis ne apne munh se mere báp Dáúd se kaláun kiya, aur kahá, ki

16 Jis din se main apní guroh Isráel ko Misr se nikál láya, tab se main ne sáre Isráelí firqon men se kisi shahr ko, jis men merá ghar banáyá jáe, aur us men merá nám ho, chun na liya; par main ne Dáúd ko pasand kiya, ki wuh merí guroh Isráel par hákim ho.

17 Aur mere báp Dáúd ke dil men thá, ki KHUDÁWAND Isráel ke KHUDá ke nám par ek ghar banáwe.

18 So KHUDÁWAND ne mere báp Dáúd se kalá, is sabab se ki tú ne apne dil men is bát ká iráda kiya, ki mere nám ká ek ghar banáwe, pas, tú ne jab ki apne dil men yún iráda kiya, to achelihá kiya.

19 Lekin tú khud ghar na banaogá; balki terá betá, jo teri sulb se niklegá, wuh mere nám ká ek ghar banáogá.

20 So KHUDÁWAND ne apní bát, jo kahí thá, púri kí; aur main apne báp Dáúd ká jánishin hone ke liye uthá;

aur jaisá ki KHUDÁWAND ne wa'da kiya thá, main Isráel ke takht par baithá; aur main ne KHUDÁWAND Isráel ke KHUDá ke nám ká ek ghar banáyá.

21 Aur main ne wahán KHUDÁWAND ke sandúq ke liye, ki jis men wuh 'ahd hai, jo zamín i Misr se nikalne ke waqt us ne hamáre báp-dádon se bándhá thá, ek makán muqarrar kiya.

22 ¶ Aur Sulaimán ne Isráel kí sári jamá'at ke rúbarú KHUDÁWAND ke mazbah ke áge khará hoke apne háth ásmán kí taraf phailáe,

23 Aur kahá, Ai KHUDÁWAND, Isráel ke KHUDá, tujh sá koi KHUDá na úpar ásmán men hai, na niche zamín men, jo ki apne un bandon ke liye, jo tere áge apne sáre dílon se chalte phirte hain, apne 'ahd ko, aur apní rahnat ko, nigáh rakhtá hai;

24 Ki tú ne apne bande Dáúd mere báp se wuh nigáh rakhi, jo tú ne use kahá; tú ne apne munh hí se kahá, aur wuhí apne háth se púra kiya, jaisá áj ke din hai.

25 Aur ab, ai KHUDÁWAND, Isráel ke KHUDá, yád kar wuh 'ahd, jo tú ne apne bande Dáúd mere báp ke sáth yih kahke kiya thá, ki Tere liye Isráel ke takht par baithnewálá mere áge se nábud na hogá; lekin yih hogá, jab ki teri aulád apní ráh par khúub nigáh kare, aur mere áge chale, jaisá ki tú mere áge chalá.

26 Aur ab, ai Isráel ke KHUDá, apne us qaul ko, jo tú ne apne bande Dáúd mere báp se kiya thá, rást kar.

27 Par kyá KHUDá fi-l-haqíqat zamín par sukúnat kare? Dekh, ásmán aur ásmánon ke ásmán teri gunjáish nahín rakhte; phir kitní kamti is ghar men hogí, jo main ne banáyá?

28 Ai KHUDÁWAND mere KHUDá, apne bande kí du'á aur zári par kán dhar, aur du'á aur zári, jo terá banda áj ke din tere áge kartá hai, so sun :

29 Aur rát din terí ánkhen is ghar kí taraf, ya'ne is maskan kí taraf jis kí bábat tú ne farmáyá hai, kí Merá nám wahín hogá, khulí rahen; tá kí wuh du'á jo terá banda is makán men mánge, so tujh se suní jáwe.

30 Aur tú apne bande aur apní guroh Isráel kí minnaton kí taraf kán dhar: jab kí we is ghar men du'á karen, tab tú, apne hí maskan ásmán par se sun: aur jab kí tú sune mu'áf kar.

31 ¶ Agar koi shákhs apne parosí ká gunáh kare, aur us par qasam rak-hí jáwe, kí wuh qasam kháwe, aur is ghar men tere mazbah ke áge qasam láí jáwe:

32 To tú ásmán par se sun, aur 'amal kar, aur apne bandon ká insáf kar, aur badkár ko badkár thahrá de, kí us kí rawish kí sazá us ke sir par áwe, aur sádiq ko sádiq thahrá, aur us kí sadáqat ke mutábíq use jazá de.

33 ¶ Aur jab terí guroh Isráel apne dushmanon ke áge shikast páwe, is liye kí unhon ne terá gunáh kiyá, aur phir terí taraf rují' kare, aur tere nám ká iqrár kare, aur du'á mánge, aur is ghar men tujh se minnat kare:

34 To tú un kí du'á ásmán par se sun, aur apní guroh Isráel kí khatá bakhsh, aur unhen us zamín men, jo tú ne un ke bápádádon ko dí hai, phirá lá.

35 ¶ Phir jab ásmán band ho jáen, aur bárish na howe, is liye kí unhon ne terí khatákárí kí, agar we is jagah men du'á mángen, aur tere nám ko mán lewen, aur apní khatá se phiren, is liye kí tú ne unhen dúkh diyá:

36 To tú ásmán par se sun, aur apne bandon aur apní guroh Isráel ke gunáh bakhsh de, yahán tak kí unhen us achchhí ráh kí, jis men chalná farz hai, ta'lím kare, kí we us par chalen, aur apní zamín par, jo tú ne apní guroh ko mirás dí hai, menh barsáwe.

37 ¶ Aur jab kí zamín par kál, aur

wabá, aur bád í samúm, aur gerúí ho, yá jab kí tiddí aur jhánjhá howen, yá jab kí un ke dushman un ke shahron kí sarzamín men unhen gher lewen, yá jab kí koi balá aur marz ho;

38 Phir jo koi insán, yá terí sári guroh Isráel, jis ne har ek apne dil ke marz ko jáná, du'á aur zári kare, aur apne háth is ghar men phailáe.

39 To apne maskan, ásmán par se, sun, aur bakhsh de, aur 'amal kar; aur har ek ádmí ko, jis ke dil ko tú jántá hai, us kí sab rawish ke mutábíq badlá de; is liye kí tú, hán, tú hí akelá sáre baní A'dam ke dilon ke jántá hai;

40 Tá kí apní zindagí ke sab din jo us zamín men káten, kí jise tú ne hamáre bápádádon ko diyá hai, tujh se darte rahen.

41 Aur ajnabí kí bábat bhí, jo baní Isráel men se nahín hai, so jab tujh pás dúr inulk se tere nám ke sabab áwe;

42 (Kyúñki we tere buland nám, aur qawí háth, aur phailáe hús bázzí ká hál sunenge;) jab kí wuh áwe, aur tere áge is ghar men du'á mánge:

43 To ásmán par se, apne maskan se, sun le, aur ajnabí kí wuh du'á jo tujh se mánge us sab ke mutábíq 'amal kar, tá kí zamín kí sári gurohen tere nám ko pahchánen, aur terí guroh baní Isráel kí tarah tujh se daren, aur jánen, kí terá nám is ghar par, jise main ne banáyá, liyá gayá hai.

44 ¶ Aur jab terí guroh laráí ke liye apne dushman ke barkhiláf nikle, jahán kabín tú use bhej dewe, aur KHUDÁWAND ke áge du'á mánge is shahr kí taraf, jise tú ne pasand kiyá, aur is ghar kí taraf, jise main ne tere nám ke liye banáyá:

45 To ásmán par se un kí du'á aur munáját sun le, aur us muqaddame men un ká hámí ho.

46 Jis waqt we tore áge khatá

karen, (kyúñki koí aisá áduí nahín, jo khatákár na ho,) aur jab tú un par gazab kare, aur un ko dushmanon ke qábt men kar dewe, yahán tak ki we unhen asir karke dushmanon ki zamín par le jáen, jo dúr ho yá nazdik;

47 Agar we us zamín men, jis men asir hoke rahen, sochne lagen, aur tauba karen, aur apne asir-karnewálon ki zamín men tujh se minnat karen, aur kahen, ki Ham ne gunáh kiya, ham ne gustákhi ki, ham ne sharárat ki;

48 Aur apne dushmanon ki zamín men, jo unhen asir karke le gaye, apne sáre dil aur ján se terí taraf muta-wajjih hon, aur us zamín ki taraf, jo tú ne un ke bápdádon ko dí, aur us shahr ki taraf, jise tú ne chun liya, aur is ghar ki taraf, jo main ne tere nám ke liye banáya, tujh se du'á mángen:

49 To tú ásmán par se, apne mas-kan se, un ki du'á aur zári sun, aur us muqaddame men un ká hámi ho,

50 Aur apne logon ko, jinhen ne tere áge khatáon kí, bakhsh de, aur un ki sári buráían, jo unhen ne tere barkhiláf ki hain, mu'áf kar de, aur un ke asir-karnewálon ke áge un par shafaqat kar, ki we un par rahm karen:

51 Ki we terí guroh aur terí mírás hain, jise tú Misr ki zamín se, lohe ke bhatthe ke bích men se, nikál láya:

52 Ki terí ánkhen tere bande ki zári, aur terí qaum Isráel ki zári ki taraf khulí rahen, ki tú un sab báton ko, jo kuchh tujh se mángen, sune:

53 Kyúñki tú ne zamín ki sári gurohon men se un ko apne liye ek mírás judá kiya, jaisá ki tú ne apne bande Músá ki ma'rifat kahá, jab ki tú hamáre bápdádon ko Misr se nikál láya, ai Khudáwand Yahowáh.

54 ¶ Aur aisá huá, ki jab Sulai-mán KHUDÁWAND ke áge us sári du'á ko aur us sári zári ko tamám kar

chuká, to KHUDÁWAND ke mazbah ke sámhne apne donon zánúon par us ke áge baithne se, ki us ke donon háth bhí ásmán ki taraf phaila the, uñ khará huá.

55 Aur khará hoke, baní Isráel ki sári guroh ke liye buland áwáz se barakat mángi, aur kahá:

56 KHUDÁWAND, jis ne apne sab kahne ke muwáfíq apní guroh Isráel ko áram bakhshá, mubáarak ho; kyúñki koí ek bát un sab achchhi báton men se, jo KHUDÁWAND ne apne bande Músá ki ma'rifat se kahín, zamín par na giri.

57 KHUDÁWAND hamára Khudá, jis tarah hamáre bápdádon ke sáth thá, hamáre sáth bhí ho, aur hamen tark na kare, aur hamen na chhore:

58 Balki hamáre dilon ko apní taraf máil kare; tá ki ham us ki sab ráhon men chalen, aur us ke shara'on, aur ahkám ko, ki jinhen us ne hamáre bápdádon par jatá diya hai, yád rakhen.

59 Aur ye merí báton, jo KHUDÁWAND ke huzúr minnat karte waqt pesh ki hain, rát o din KHUDÁWAND hamáre Khudá se nazdik howen, tá ki apne bande ki himáyat kare, aur apní guroh Isráel ki himáyat har waqt jis waqt kám ki zarúrat ho, kiya kare:

60 Tá ki zamín ki sári gurohen ma'lúm karen, ki KHUDÁWAND wuhí Khudá hai, aur us ke siwá aur koí nahín.

61 Pas tumbháre dil ká shauq KHUDÁWAND hamáre Khudá ki taraf kámil ho, tá ki us ke shara'on par chalo, aur áj ke din ki tarah us ke ahkám ko yád rakho.

62 ¶ Aur bádsbáh aur sáre Isráel ne us ke sáth KHUDÁWAND ke áge zabíhe zabh kiye.

63 Aur Sulaimán ne salámatí ki qurbánián gáe bail se KHUDÁWAND ke áge báis hazár zabh kí, aur bher bakrí se ek lách bís hazár. So bád-

sháh ne aur sáre baní Isráel ne us roz KHUDÁWAND ká ghar maḡhsús kiyá.

64 Usí din men, bádsháh ne sahu ke darmiyání hisse ko, jo KHUDÁWAND ke mazbah ke rúbárit thá, muqaddas kiyá; ki wahán sokhtaní qurbáníán, aur nazr kí qurbáníán, aur salámati kí qurbáníón kí charbí guzrání; kyún-ki pital ká mazbah, jo KHUDÁWAND ke áge thá, chhotá thá, aur un sokhtaní qurbáníón, aur nazr kí qurbáníón, aur salámati kí charbíón ke liye, jo guzrání játi thín, gunjáish na rakhtá thá.

65 Aur Sulaimán ne us waqt, aur sáre Isráel ne bhi us ke sáth, ek niháyat bari jainá'at ne, Hamát ke madkhal se leke Misr kí nahr tak, KHUDÁWAND hamáre Khudá ke áge, sáť roz aur phir sáť aur roz, ya'ne chaudah roz íd kí.

66 Aur áthwen roz us ne sári guroh ko rukhsat di: so unhon ne bádsháh ko mubárákbád káhá, aur khush aur súf dilon se us nekí ke bá'is, jo KHUDÁWAND ne apne bande Dáúid, aur apní guroh Isráel se kí thí, apne khaimon ko gaye.

IX. B.A.B.

AUR aisá húa, kí jab Sulaimán KHUDÁWAND ká ghar aur bádsháh ká qasr baná chuká, aur Sulaimán kí sári tamanná, jo us ke dil men thí, púri ho chuki:

2 To KHUDÁWAND Sulaimán ko दूसरी बार dikháí diyá, jis tarah kí Jiba'un men dikháí diyá thá.

3 Aur KHUDÁWAND ne use káhá, Main ne terí du'á aur terí munáját, jo tú ne mere áge kí, suní hai; aur is ghar ko, jo tú ne banáyá, kí merá nám abad tak us men rahe, muqaddas kiyá; so merí nigáh aur merá dil sadá usi par rahegá.

4 Aur agar tú mere huzúr aisí chál chahégá, jaise terá báp Dáúid dil kí rástí aur sadáqat se chálá, aur un sab

hukmon par, jo main ne tujhe kiyé, 'amal karegá, aur merí shari'aton, aur 'adálaton ko hifz karegá:

5 To main terí saltanat ká takht Isráel men hamesha qáim rakhúngá, jaise main ne tere báp Dáúid se wa'da kiyá, aur káhá, kí 'Tere yahán mard kí kamti na hogí, jo Isráel ke takht par baithe.

6 Par agar tum yá tumhári aulád merí pairaui se kisi tarah se bargashta ho, aur tum merí shari'aton aur merí 'adálaton ko, jo main ne tumhen batáín, hifz na karoge, aur ajnabí ma'búdon kí 'ibádat karne ko jáoge, aur unhen sijda karoge:

7 To main Isráel ko us sarzamin se, jo main ne unhen dí hai, faná karúngá; aur is ghar ko, jise main ne apne nám ke liye muqaddas kiyá hai, apní nazar se girá dúngá; aur Isráel tamám jahán men zarb ul masal aur angusht numá hogá:

8 Aur is buland ghar ke barábar se jo kof guzar karegá hairán hogá aur sití bajéggá; aur we kahenge, kí KHUDÁWAND ne is sarzamin aur is ghar se aisá kyún kiyá?

9 Tab we jawáb denge, Yih is liye húa, kí unhon ne KHUDÁWAND apne Khudá ko, jo un ke bápádáon ko zamin i Misr se nikál láyá, tark kiyá, aur ajnabí ma'búdon ko íkhtiyár kiyá, aur unhen sijda kiyá, aur un kí bandagi kí; is liye KHUDÁWAND ne un par yih sab balá názil kí.

10 ¶ Aur aisá húa, kí bís baras ba'd, jab Sulaimán ne ye donon ghar ya'ne KHUDÁWAND ká ghar, aur bádsháh ká qasr, baná chuká;

11 (Kyúnki Súr ká bádsháh Híram saro aur sanaubar kí lakrián aur soná, jaisá us kí sári murád thí, Sulaimán pás láyá thá;) tab aisá húa, kí Sulaimán bádsháh ne Jalil kí zamin men bís shahr Híram ko diye.

12 Aur Híram Súr se niklá, tá kí un shahron ko, jo Sulaimán ne use

diye the, dekhie; par us kí nazaron men achchhe na the.

13 Aur bolá, Ai mere bhái, ye kyá shahr hain, jo tū ne mujhe diye? Aur us ne un ká nám Kábúl ká mulk rakhá, jo áj ke din tak hai.

14 Ba'd us ke Hirám ne bádsháh ke pás ek sau bis qintár soná bhejá.

15 ¶ Aur yihí bá'is hai, jis se Sulaimán bádsháh ne logon kí begári lí, kí KHUDÁWAND ká ghar, aur apná qasr, aur Millo, aur Yarásalam kí shahr-panáh, aur Hasúr, aur Majiddo, aur Jazar bhí biná kare.

16 Kyúñki Misr ká bádsháh Fira'ún charh gayá thá, aur Jazar ko leke phúnk diyá thá, aur un Kan'ánion ko, jo us shahr men base the, qatl kiyá thá, aur apní beṭi ko, jo Sulaimán kí jorú thí, in'ám diyá thá.

17 So Sulaimán ne Jazar, aur Bait-Haurán i Asfal ko, phir ta'mir kiyá :

18 Aur Ba'alát, aur Dasht i Tadmúr ko, mamlukat ke darmiyan,

19 Aur kházáne ke sáre shahr, jo Sulaimán ke the, aur us kí gáñion ke shahr, aur us ke sawáron ke shahr, biná kiye : aur jo kuchh Sulaimán kí tamanná thí, so Yarásalam men, aur Lubnán men, aur apní mamlukat kí sári zamín men, biná kiyá ;

20 Lekin wuh sári guroh, Amúrión kí, aur Hittíon, aur Farizzíon, aur Hawíon, aur Yabásíon kí, báqí rahí, jo baní Isráel men se na thí,

21 Hán, un kí aulád, jo ba'd un ke zamín men báqí rahí, jinhen baní Isráel bilkull nábtú na kar sakeñ, so Sulaimán ne un par khiráj i khádímí muqarrar kiyá, jo áj tak liyá játá hai.

22 Lekin Sulaimán ne baní Isráel men se kisi ko gulám na banáyá ; kí we sáhib i jang, aur us ke chákár, aur us ke umará, aur us ke lashkar ke sardár, aur us kí gáñion aur us ke sawáron par hukmrán the.

23 Aur un men se, jo Sulaimán ke kám par ta'inátí karte the, páñch sau

aur pachás 'ámil the, jo us ke sáre kárguzáron ke sardár the.

24 ¶ Aur Fira'ún kí beṭi Dáúid ke shahr se apne us ghar men, jo Sulaimán ne us ke liye banáyá thá, áí : tab Sulaimán ne Millo ko ta'mir kiyá.

25 ¶ Aur Sulaimán har baras tín bár sokhtaní qurbáníon, aur salámáti kí qurbáníon ko, us mazbah par, jo us ne KHUDÁWAND ke liye biná kiyá thá, charhátá thá ; aur us mazbah par, jo KHUDÁWAND ke áge thá, baqlúur jalátá thá. Is tarah us ne us ghar ko tamám kiyá.

26 ¶ Phir Sulaimán bádsháh ne 'Asyún-Jabr men, jo Ailút ke nazdik hai, daryá e Qulzum ke kanáre par, jo Adúm kí sarzamín men hai, jaházon kí bahr banáí.

27 Aur Hirám ne us bahr men apne chákár malláh, jo samundar ke hál se ágáh the, Sulaimán ke chákaron ke sáth karke bhijwáe.

28 Aur we Ofir ko gaye, aur wahán se charh sau bis qintár soná leke Sulaimán bádsháh pás áe.

X BA'T.

A UR jab kí KHUDÁWAND ke nám kí bábat Sulaimán kí shuhrat Sabá kí Malika tak pahunchí, to wuh mushkil suwálon se use ázmáne áí.

2 Aur wuh bafe jilau ke sáth, aur únton ke sáth, jin par khushbúfián ladi thín, aur niháyat bahut soná, aur mahangmole jawáhir sáth leke, Yarásalam men áí : aur us ne Sulaimán pás áke, jo kuchh us ke dil men thá, us sab kí bábat us se guftogú kí.

3 Sulaimán ne us ke sab suwálon ká jawáb diyá : bádsháh se koi chiz poshída na thí, jo us ke kisi suwál ká jawáb na detá.

4 Aur jab kí Sabá kí Malika ne Sulaimán kí sári dánishmandí ká hál, aur us ghar ko, jo us ne biná kiyá thá,

5 Aur us ke dastarkhwan kí ni'amaton, aur us ke mulázimón ká nishaṣt,

aur us ke khádímon ki házirbáshí, aur un ki posháq, aur us ke saqíon, aur us sirhí ko, ki jis se wuh KHUDÁWAND ke maskan ko játá thá, dekhá, to us men hawáss na rahe.

6 Aur us ne bádsháh se kahá, Yih tahqíq khabar thí, jo main ne teri karámaton aur teri dánish kí bábat apne mulk men suní thí.

7 Lekin jab tak ki main ne áke apní ánkhon se na dekhá thá, tab tak un báton ko báwar na kiyá thá; aur dekh, wuh khabar jo main ne suní thí so ádhí bhí na húi; kyúнки teri dánish aur iqbalmandí us shuhrat se, jo main ne suní thí, kahín ziyáda hai.

8 Nekbakht hain tere log, aur nekbakht hain tere khawáss, jo nit tere huzúr khare rahte hain, aur teri hikmat sunte hain.

9 KHUDÁWAND terá Khudá mu-báarak ho, jo tujh se rází hai, aur tujhe Israél ke takht par biḥáyá hai: is diye ki KHUDÁWAND ne Israélion ko sadá piyár kiyá, isí wáste us ne tujhe bádsháh kiyá, tá ki tú 'adl aur insáf kare.

10 Aur us ne bádsháh ko ek sau bís qintár soná, aur masáliḥ ká bará dher, aur jawáhir, diye; aur jis wufúr se, ki Sabá kí malíka ne masáliḥ Sulaimán bádsháh ko 'ináyat kiye, phir kisi se kabhí na mile.

11 Aur Hírání bahr par, jis par ládke Ofír ká soná láe, usi par Ofír se chandan ke bahut se daraḳht aur jawáhir dhare hús áe.

12 So bádsháh ne chandan ke daraḳhton ke sutún KHUDÁWAND ke ghar ke liye, aur apne qasr ke liye, banwáe, aur barbaton, aur bín, gánc-wálon ke liye, banwáe: aur chandan ki aisi bahut lakriáñ na kabhí áín, aur na áj ke dín tak dekhí gayín.

13 Aur Sulaimán bádsháh ne Sabá kí malíka ko, us kí sári khwáhish ke mutábíq, jo kuchh us ne mángá, so diyá; siwá is ke Sulaimán ne us ko

apní bádsháhána saḳhawát se bahut kuchh 'ináyat kiyá. Pas wuh ruḳhsat húi, aur apne mulázímon samet apne mamlukat ko phir gayí.

14 ¶ Aur us sone ká wazn jo sál ba sál Sulaimán ke háth átá thá, chha sau chhiyásaṭh qintár sone ká thá;

15 Siwá us sone ke, jo sandágaron se, aur masáliḥ ke tujjáron ke saudá ke sabab, aur 'Arab kí nawáḥí ke sáre salátín aur mulk ke súbadáron kí taraf se, us ko miltá thá.

16 ¶ Aur Sulaimán bádsháh ne soná garhwáke do sau pharián banáín; chha sau misqál soná ek pharí pichhe kharch húa.

17 Aur garhe hús sone kí tín sau dhálen banwáín; ek ek dhál tín tín mána sone kí húi: aur bádsháh ne unhen Lubnání ban ke ghar men rakhá.

18 ¶ 'Aláwa un ke bádsháh ne háthí-dánt ká ek bará takht banwáya, aur us par achchhe se achchhá soná phirwáya.

19 Us takht kí chha sirhián thin; aur takht ká sirhána us kí pichhári kí taraf gol thá: aur baithne kí jagah ke ás pás donon taraf ek ek ṭekan thá, aur ek ek ṭekan ke pás ek sher babar khará thá.

20 Aur un chha sirhiyon men se har ek par dahne báen ek ek sher thá, so sab bárah sher hús; kisi saltanat men aisá takht na baná thá.

21 ¶ Aur Sulaimán bádsháh ke pine ke sab básan sone ke the; aur Lubnání ban ke ghar ke bhí sáre básan khális sone ke the: ek bhí rúpe ká na thá; kí Sulaimán ke aiyám men rúpe kí kuchh qadr na húi.

22 Kyúнки bádsháh kí, samundar hí par, ek Tarsísí bahr Hírán kí bahr, ke sáth thí: tín baras men ek bár Tarsísí bahr áti thí, aur soná aur rúpá, aur háthí-dánt, aur táús, aur bandar, láti thí.

23 So Sulaimán bádsháh, daulat

aur hikmat kī banisbat, zamīn ke sab bādshāhon se sabqat le gayā.

24 ¶ Aur sārē jahān ne Sulaimān kī taraf tawajjuh kiya, tā ki us kī hikmat ko, jo Khudā ne us ke dil meṁ dālī thī, sune.

25 Aur un meṁ se har ek ādmī apnā hadya, rūpe ke bāsan, aur sone ke bartan, aur poshāken, aur silāh, aur khushbūiān, aur ghore, aur khachchar, jitne har ek sāl ke liye ṭhahrae hūe the, us ke āge guzrānte the.

26 ¶ Aur Sulaimān ne gārīān aur sawār bahut se jam'ā kiye: us kī ek hazār chār sau gārīān thīn, aur bārah hazār sawār, jinhen us ne gārīon ke shahron meṁ rakhā, aur kitnon ko Yarusalam meṁ bādshāh ke sāth.

27 Aur bādshāh ne Yarusalam meṁ rūpe kī aisi kasrat karāī, ki wuh patharon kī mānind thā; aur saro ke darakhthon ko utne kar diye ki jitne gūlar ke darakht jo wādī meṁ hote hain.

28 ¶ Aur Sulaimān ke liye Misr meṁ khāss qism ke ghore jam'ā hote the; aur bādshāh ke saudāgar un jam'ā hūon ko muqarrar dām par lete the.

29 Aur ek gārī chha sau misqāl rūpe par Misr se nikaltī, aur ūpar lāī jāti thī, aur ghorā derh sau misqāl par: aur usī tarah Hittion ke sārē bādshāhon aur Arāmī bādshāhon ke liye un hī ke hāth se nikāl lāte the.

XI BĀ'D.

PAR Sulaimān bādshāh bahut sī ajnabī 'auraton ko Fir'a'ūn kī betī ke siwā chāhtā thā, Moābī, aur 'Ammūnī, aur Addāmī, aur Saidānī, aur Hittī 'auraton ko;

2 Un qaumon kī, jin kī bābat KHUDĀWAND ne banī Isrāel ko hukm kiya, ki Tum un ke pās andar na jāo, aur wo tum pās andar na āen; ki we yaqīnan tumhāre dilon ko apne ma'būdōn kī taraf māl karāengi: so Sulaimān uphīn se 'āshiq hoke liptā.

3 Us kī sāt sau jorūān begamāt

thīn, aur tīn sau haramen; aur us kī jorūon ne us ke dil ko pherā.

4 Kyūnki aisā hūā, ki jab Sulaimān burhā hūā, to us kī jorūon ne us ke dil ko gair-ma'būdōn kī taraf māl kiya; aur us kā dil KHUDĀWAND apne Khudā kī taraf kāmīl na thā, jaisā us ke bāp Dāūd kā dil thā.

5 So Sulaimān ne Saidānion kī debī 'Istārāt, aur banī 'Ammūn ke nafratī Milkūm kī pairaui kī.

6 Aur Sulaimān ne KHUDĀWAND kī nazar meṁ badī kī, aur us ne KHUDĀWAND kī pūrī pairaui apne bāp Dāūd kī tarah na kī.

7 Chunānchi Sulaimān ne Moābion ke nafratī Kamūs ke liye us pahār par, jo Yarusalam ke sāmne hai, aur banī 'Ammūn ke nafratī Molik ke liye, ek buland makān banāyā.

8 Yūn hī us ne apnī sārī ajnabī jorūon kī khātīr kiya, jo apne ma'būdōn ke huzūr baḥlūr jalāyā karti thīn, aur qurbāniān guzranā karti thīn.

9 ¶ So azbaski us kā dil KHUDĀWAND Isrāel ke Khudā se, jo use do bār dikhāī diyā, bargashita hūā, is liye KHUDĀWAND Sulaimān par gazabnāk hūā;

10 Ki us ne use hukm kiya thā, ki wuh ajnabī ma'būdōn kī pairaui na kare: par us ne KHUDĀWAND ke hukm ko yād na rakhā.

11 Is sabab se KHUDĀWAND ne Sulaimān ko kahā, Azbaskī tujh se aisā aisā kuchh hūā, aur tū ne mere 'ahd ko, aur merī shari'aton ko, jo main ne tujhe farmaīn, hifz na kiya, is waste main saltanat ko fi-l-haqīqat tujh se phār lūngā, aur tere khādīm ko dungā;

12 Lekin tere bāp Dāūd kī khātīr se main tere jīte jī aisā na karūngā; par tere betē ke hāth se phār lūngā.

13 Magar sārī saltanat na phār lūngā, balki apne bande Dāūd kī khātīr, aur Yarusalam ke liye, jisē

main ne chun liyā hai, ek firqa tere bete ko dūngā.

14 ¶ So KHUDĀWAND ne Adūmī Hadad ko ubhārā, ki Sulaimān kā dushman ho: yih Adūmī bādshāhon ki naal se thā.

15 Kyūnki aisā hūā, ki jab Dāūd Adūm men thā, aur lashkar kā sardār Yūab Adūm men sab mard qatl karke un maqtūlon ko wahān gārne gayā thā:

16 (Kyūnki Yūab chha mahine tak sārē Isrāel ke sāth wahān rahā, jab tak ki us ne Adūm men har ek mard ko qatl na kiya thā:)

17 Us waqt Hadad kā ek Adūnion ke sāth, jo us ke chākar the, Misr ko bhāg gayā; aur Hadad us waqt chhotā larkā thā.

18 Phir we Midyān se nikalke Fārān men āe: aur Fārān se log sāth leke Misr men shāh i Misr Fira'ūn ke pās gaye; us ne us ko ghar diyā, aur us ke liye ma'āsh muqarrar kī, aur use jāgir di.

19 Aur Hadad Fira'ūn kā nihāyat manzūr i nazar hotā gayā, yahrān tak ki us ne apnī jorū kī bahin, ya'ne malika Tahfanis kī bahin, usī ko byāh di.

20 Aur Tahfanis kī bahin us ke liye ek betā janī, jis kā nām Janūbat rakhā gayā, aur Tahfanis ne use Fira'ūn ke ghar men leke us kā dūdh chhurāyā: aur Janūbat Fira'ūn ke beton ke sāth Fira'ūn ke ghar men rahā kiya.

21 Aur jab Hadad ne Misr men sunā, ki Dāūd apne bāpādāon ke sāth so rahā, aur lashkar kā sardār Yūab bhī mar gayā thā, tab Hadad ne Fira'ūn se kahā, Mujhe ijāzat de, ki main apne mulk ko jāūn.

22 Fira'ūn ne use kahā, ki 'Tujhe mere pās kis chiz kī kamī hūī, jo tū chāhtā hai, ki apne mulk ko jāwe? Us ne kahā, Kuchh nahīn; lekin tū mujhe kisī tarah se rukhsat kar.

23 ¶ Aur Khudā ne Iliyād'a ke bete Razūn ko bhī ubhārā, ki Sulaimān kā mukhālif ho; ki wuh Zūbah ke bādshāh apne āqā Hadad'azar ke pās se bhāgā:

24 Aur us ne apne pās log jamā kiye, aur jis waqt Dāūd ne Zubah-wālon ko qatl kiya, wuh ek fauj kā sardār hūā: aur we Dimishq ko gaye, aur wahān rahe; aur wuh Dimishq par hukmrān hūā.

25 Aur wuh bhī Sulaimān kī tamām 'umr Isrāel kā dushman rahā; yih siwā us nuqsān ke thā, jo Hadad kī taraf se hūā; ki us ne Isrāel se nafrat rakhī, aur Arām kā mālīk hūā.

26 ¶ Aur Saridah se Ifrātī Nabāt ke bete Yarubi'ām ne, jo Sulaimān kā naukār thā, jis kī mā kā nām, jo bewā thī, Sarū'ah thā, bādshāh ke muqābil hoke hāth uthāyā.

27 Aur bādshāh ke barkhilāf hāth uthāne kā yih sabab hūā, ki bādshāh Millo ko banātā thā, aur apne bāp Dāūd ke shahr ke hāte kī marammat kartā thā.

28 Aur Yarubi'ām ek shahzor bahādur admi thā: so Sulaimān ne, jo us jawān ko chālāk dekhā, to use banī Yūsuf ke ghar ke sārē kārobār par mukhtār kiya.

29 Aur aisā hūā, ki Yarubi'ām ek bār Yārūsalam se bāhar gayā; us waqt Sailānī Akhiyāh nabī ne use rāh men pāyā, aur wuh ek nayī chādar orhe hūe thā; ye donon maidān men akele the.

30 So Akhiyāh ne us nayī chādar ko, jo us par thī, pakarke phārā, aur bārah tukre kiye.

31 Aur Yarubi'ām ko kahā, ki Das tukre tū le; ki KHUDĀWAND Isrāel kā Khudā yūn farmātā hai, ki Dekh, main Sulaimān ke hāth se saltanat chāk kar lūngā, aur das firqe tujhe dūngā:

32 (Magar ek firqa, mere bande Dāūd kī khatir, aur Yārūsalam ke

liye, hán, us shahr ke liye, jise main ne bani Isráel ke sáre firqon ko shahron men se chun liyá hai, use diyá jáegá:)

33 Ki unhon ne mujhe tark kiyá, aur Saidánion ki debí 'Istárat, aur Moábion ke but Kamús, aur baní 'Ammún ke Milkúm ki parastish kí, aur meri ráhon men na chale, ki wuh kám, jo meri nazar men bhalá thá, karte, aur meri shari'aton aur hukmon par apne báp Dáúd ki tarah 'amal karte.

34 Lekin main sári mamlukat us ke háth se na nikál lúngá; ki main apne bande Dáúd ki khátir, jise main ne barguzida kiyá, aur jis ne mere qánúnon aur shari'aton par 'amal kiyá, jab tak wuh jitá rahegá, us ko wáli rakhúngá:

35 Par us ke beté ke háth se saltanat ko le lúngá, aur use, ya'ne das firqon ko, tujhe dúngá:

36 Aur us ke beté ko ek firqa dúngá, tá ki mere bande Dáúd ká chirág Yarásalam ke shahr men, jise main ne apná nám rakhne ke liye barguzida kiyá hai, hamesha mere áge roshan rahe.

37 Aur main tujhe barpá karúngá, aur tú apne dil ki sári khwáhish ke muwáfiq saltanat karegá, aur Isráel ká bádsháh hogá.

38 Aur aisá hogá, ki agar tú mere sáre hukmon ká shanawá hogá, aur meri ráhon par chalegá, aur meri nazar men nekokári karegá, ki meri shari'aton aur hukmon ko mere bande Dáúd ki tarah hifz kare, to main tere sáth hóúngá, aur tere liye ek páedár ghar banáúngá, jaisá main ne Dáúd ke liye banáyá, aur Isráel ko tujhe dúngá.

39 Aur main isí sabab se Dáúd ki nasl ko dukh dúngá, par na abad tak.

40 Is hye Sulaimán ne cháhá, ki Yárubí'ám ko qatl kare. Par Yárubí'ám uthá, aur bhágke Misr men

sháh i Misr Sisáq ko pás gayá; aur jab tak Sulaimán ne wafát pái, wuh wahín rahá.

41 ¶ Aur Sulaimán ká baqi ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, aur us ki hikmat, so kyá we Sulaimán ke ahwál ki kitáb men likhe húc nahín?

42 Garaz sári muddat, ki Sulaimán ne Yarásalam men sáre Isráel par saltanat kí, chális baras kí thí.

43 Aur Sulaimán apne báp dádon ko sáth so rahá; aur apne báp Dáúd ke shahr men gar diyá gayá; aur us ká betá Rahabí'ám us ki jagah bádsháh húa.

XII BA'.

AUR Rahabí'ám Sikm ko gayá, is liye ki sáre Isráel Sikm men ikatthe húc the, tá ki use bádsháh karen.

2 Aur aisá húa, ki jab Nabát ke beté Yárubí'ám ne, jo hanoz Misr men thá, yih suná; (kyúñki wuh Sulaimán ke huzúr se bhágá, aur Yárubí'ám Misr men já basá thá;)

3 Ki unhon ne us pás log bhejke use bulwáyá: tab Yárubí'ám ne Isráel ki sári jamá'at ke sáth áke Rahabí'ám ko yún kahá,

4 Ki tere báp ne ham par bhári júá rakhá; so ab tú apne báp ki us saugín khidmat ko, aur us bhári júe ko, jo us ne ham par rakhá, halká kar, ki ham teri khidmat karenge.

5 Tab us ne unhen kahá, Bilí'al tum chale jáo, aur tñ roz ke ba'd mujh pás phir áo. Chunáuchi we log chale gaye.

6 ¶ Tab Rahabí'ám bádsháh ne un buzurgon se, jo us ke báp Sulaimán ke sámhne, jab tak wuh jitá thá, khare rahte the, mashwarat kí, aur kahá, Tumhári kyá saláh hai? main in logon ko kyá jawáb dúngá?

7 Unhon ne use kahá, ki Agar tú áj ke din is qaum ká khádím hogá, aur un ki khidmat karegá, aur unhen jawáb degá, aur un se nek báten

karegá, to we hamesha tak tere khab-dim ho rahenge.

8 Par us ne buzurgon kí us mashwarat ko, jo unhon ne use dí, chhorke un jawánon se, jo us ke sáth barhe hús, aur us ke áge lázir rahte the, mashwarat kí :

9 Aur un se púchhá, ki Tum mujhe kyá saláh dete ho, ki main in logon ko, jinhon ne mujh se yih suwál kiyá hai, ki Us jús ko, jo tere báp ne ham par rakhá, halká kar, jawáb dún ?

10 Un jawánon ne, jo us ke sáth barhe hús the, us ko kahá, Tú un logon ko, jinhon ne tujhe kahá, Tere báp ne hamáre jús ko bhári kiyá, tú us ko hamáre úpar se halká kar, yún jawáb de, aur unhen yún kah, ki Meri chhinguli mere báp kí kamar se ziyáda daldár hogí :

11 Aur chúnki mere báp ne bhári jús tum par rakhá hai, to main tumháre jús ko aur ziyáda karúngá : mere báp ne koré márko tumhen thík kiyá, main tumhen bichchhúon se thík banáúngá.

12 ¶ So Yarubi'ám aur sáre log tisre din Rahabi'ám ke huzúr házir hús, bádsháh ke farmáne ke mutábiq, kí Tisre din mujh pás áyo.

13 Aur bádsháh ne un logon ko sakht jawáb diyá, aur buzurgon kí us mashwarat ko, jo unhon ne use dí thí, tark kiyá ;

14 Aur jawánon kí saláh ke muwáfq unhen kahá, ki Mere báp ne to tum par bhári jús rakhá, aur main tumháre jús ko ziyáda bhári karúngá : mere báp ne tumhen koron se thík banáyá, par main tumhen bichchhúon se thík karúngá.

15 Pas bádsháh logon ká shanawá na hús ; kyúnki muqaddama KHUDÁWAND kí taraf se thá, tá kí apní bát ko, jo KHUDÁWAND ne Sailání Akhiyáh kí mar'fat se Nabát ko beté Yaru-bi'ám ko farináí thí, púra kare.

16 ¶ So sáre Isráéliyon ne, yih dekh-ke kí bádsháh un ká shanawá na hús, bádsháh ko yún jawáb diyá, aur kahá, kí Dáúd ke sáth hamára kyá hissa hai ? Yassi ke beté ke sáth hamári mírás nahín : ai Isráel, chal apne khaimon ko : ai Dáúd, ab tú apne ghar kí fikr kar. So Isráelí apne khaimon ko chale gaye.

17 Lekin Rahabi'ám baní Isráel ká, jo Yahúdáh ke shahron men rahte the, un ká bádsháh hús.

18 Ba'd us ke Rahabi'ám bádsháh ne Adúrám ko, jo kharáj ká dároga thá, bhejá : so sáre Isráel ne us par aísá patthráo kiyá, kí wuh mar gayá. Tab Rahabi'ám bádsháh ne phurtí kí, aur gári par sawár hoke Yarúsalam ko bhág gayá.

19 So Isráel áj ke din tak Dáúd ke gharáne se bágí hai.

20 Aur aísá hús, kí jab sáre Isráel ne suná, kí Yarubi'ám áyá, to unhon ne use bulwáyá, kí jamá'at ke huzúr áwe, aur unhon ne use sáre Isráel ká bádsháh kiyá : sirf Yahúdáh ke firqe ke síwá kísi ne Dáúd ke gharáne kí pairaui na kí.

21 ¶ Aur jab Rahabi'ám Yarúsalam men dákhil hús, to us ne Yahú-dáh ke sáre gharáne ko Binyamín ke firqe samet, jo sab ek lákh assí hazár jaugí chune hús jawán the, ikatthá kiyá, tá kí we Isráel ke gharáne se larke saltanat ko Sulaimán ke beté Rahabi'ám ke qabze men phir kar den.

22 Aur us waqt Samá'yáh ko, jo mard í Khudá thá, Khudá ká payám áyá, aur us ne kahá,

23 Kí Yahúdáh ke bádsháh Sulai-mán ke beté Rahabi'ám ko, aur Yahú-dáh aur Binyamín ke sáre gharáne ko, aur qaum ke us baqiya ko, kah, kí

24 KHUDÁWAND yún farináta hai, Tum charháí na karo, aur apne bháí-on, baní Isráel, se laráí na karo ; balki har ek tum men se apne ghar ko phire ; kí yih bát merí taraf se hai.

So we KHUDÁWAND ke sukhan ke shanawá húc, aur KHUDÁWAND ke hukm ke mutábíq phire, aur rawána húc.

25 ¶ Tab Yarubi'ám ne kohistán i Ifráim men Sikm ko ta'mír kiyá, aur us men basá; ba'd us ke wahán se yáklá, aur Fanúel ko ta'mír kiyá.

26 Aur Yarubi'ám ne apne dil men kahá, ki Ab saltanat Dáúd ke gharáne men phir jáegí:

27 Agar ye log Yarusalam men KHUDÁWAND ke ghar men qurbáni guzráne ko úpar charh jáen, to un logon ke dil apne kHUDÁWAND kí taraf, ya'ne Yahúdáh ke bádsháh Rahabi'ám kí saut máil hongé, aur we mujh ko már lenge, aur sháh i Yahúdáh Rahabi'ám kí taraf phir jáenge.

28 Is liye us bádsháh ne maslahat kí, aur sone ke do bachhre banáe, aur anhen kahá, Yarusalam men tunhárá jáná fuzúl hai: ai Isráel, dekh apne KHUDÁ ko, jo tujhe zamin i Misr se níkal láyá.

29 Aur us ne ek ko Baitel men qáim kiyá, aur दूसरे को दान में रक्खा.

30 Aur yih khatá ká bá'is thahrá; kyúнки log Dán men bhí us ke sámhne parastish karne ko gaye.

31 Aur us ne únche makánon par ek ghar banáyá, aur 'awámm logon ko, jo baní Láwí na the, kahánat ká 'uhda diyá.

32 Aur Yarubi'ám ne áthwen mahíne kí pandrahwín táríkh ek 'id thahrái, us 'id kí mánind jo baní Yahúdáh men ma'múl thí, aur mazbah par qurbáni guzrání; aur aisá hí us ne Baitel men kiyá, aur un bachhron ke áge, jo us ne banáe the, qurbánián guzrání; aur us ne Baitel men un únche makánon ke liye, jo us ne biná kiye the, káhin muqarrar kar rakhe.

33 So áthwen mahíne kí pandrahwín táríkh, ya'ne us mahíne kí, jise apne dil se fád kiyá, mazbah par, jo us ne

Baitel men banáyá thá, qurbáni guzrání; aur baní Isráel ke liye 'id thahrái; aur mazbah par qurbáni guzrání, aur baqhúr jaláyá.

XIII BA'B.

A UR dekho, ki KHUDÁWAND ke hukm se ek mard i KHUDÁ Yahúdáh se Baitel men áyá: aur Yarubi'ám mazbah ke áspás khará huá, ki baqhúr jaláwe.

2 Aur wuh KHUDÁWAND ke sukhan se mazbah kí mukhálafat men chilláyá, aur kahá, Ai mazbah! ai mazbah! KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Dekh, Dáúd ke gharáne se ek larká Yúsiyáh náme paidá hogá; so wuh únche makánon ke káhinon ko, jo tujh par baqhúr jaláte hai, tujh par charháegá, aur ádmion kí haddián tujh par jalái jáengi.

3 Aur us ne us hí dín ek nishán batáyá, aur kahá, Wuh 'alámat, jo KHUDÁWAND ne batái, yih hai, ki Dekho, mazbah phat jáegá, aur rákh jo us par hai gir jáegi.

4 Aur aisá huá, ki jab Yarubi'ám bádsháh ne us mard i KHUDÁ ká kálám, jo Baitel men mazbah kí mukhálafat men chilláyá thá, suná, to us ne mazbah par se apná háth lambá kiyá, aur kahá, ki Use paka lo. So us ká wuh háth, jo us ne us par barháyá thá, khusht ho gayá, aisá kí wuh use apne pás phir khinch na saká.

5 Mazbah bhí phat gayá, aur rákh mazbah par se gir gayí, us nisháni ke mutábíq jo us mard i KHUDÁ ne KHUDÁWAND ke hukm se záhir kí thí.

6 Tab bádsháh ne us mard i KHUDÁ se mukhátib hoke kahá, ki Ab KHUDÁWAND apne KHUDÁ ko maná, aur us se mere liye minnat kar, tá kí merá háth mere liye phir bahál kiyá jáwe. Tab us mard i KHUDÁ ne KHUDÁWAND se du'á mángí, aur bádsháh ká háth us ke liye durust kiyá gayá, aur jaisá áge thá, waisá hí ho gayá.

7 Aur bádsháh ne us mard i KHUDÁ

ko farmāyā, ki Mere sāth ghar men chal, aur apnā jī sambhāl, ki main tujhe in'ām dūngā.

8 Par us mard i Khudā ne bādshāh ko jawāb diyā, ki Agar ta apnā āchā ghar mujhe dewe, tau bhī main tere sāth andar na jāūngā, aur na main is jagah roṭī khāūngā, aur na pānī pī-ūngā :

9 Kyūnki KHUDĀWAND ne kalām ke wasile mujhe tākid kī, aur kahā, ki Na roṭī khāiyo, aur na pānī pījiyo, aur jis rāh se hoke tū jātā hai, usī rāh se na phiriyo.

10 Chunānchī wuh dūsri rāh se rawāna hūā, aur jis rāh hoke Baitel men āyā thā, us rāh se na phirā.

11 ¶ Us waqt Baitel men ek būrḥā nabī rahtā thā; so us ke betōṇ ne āke un sab kāmōṇ kī, jo mard i Khudā ne as roz Baitel men kiye, use khabar di : un bātōṇ ko, jo us ne bādshāh se kahī thīn, unḥen bhī apne bāp ke āge bayān kiya.

12 So un ke bāp ne un se kahā, Wuh kis rāh se gayā? Aur us ke betōṇ ne dekhā thā, ki wuh mard i Khudā, jo Yahūdāh se āyā, kis rāh se phir gayā.

13 Phir us ne apne betōṇ se kahā, Mere liye gadhe par zīn bāndho. So unḥon ne us ke liye gadhe par zīn bāndhā : tab wuh us par charhā,

14 Aur us mard i Khudā ke pīchhe chalā; so use balūt ke darakht tale baithe pāyā. Tab us ne use kahā, Tū wuhī mard i Khudā hai, jo Yahūdāh se āyā? Wuh bolā, Hān.

15 Tab us ne use kahā, Mere ghar chal, aur roṭī khā.

16 Wuh bolā, ki Main tere sāth phir chal nahīn saktā hūn, aur na main tere ghar ke andar jā saktā hūn, aur na main tere sāth us jagah roṭī khāūngā, na pānī pīūngā :

17 Kyūnki KHUDĀWAND kā mujh ko yūn hukm hūā, ki Tū wahān na roṭī khānā, na pānī pīnā, aur jis rāh tū jātā hai, us rāh se hoke na phirnā.

18 Tab us ne use kahā, ki Jaisā tū hai, main bhī ek nabī hūn; aur KHUDĀWAND ke farmān se ek firishṭe ne mujh ko kahā, ki Use apne sāth apne ghar men phirā lā, tā ki wuh roṭī khāwe aur pānī pīwe. Par us ne us se jhūth kahā.

19 So wuh us ke sāth phir gayā, aur us ke ghar men roṭī khāī, aur pānī piyā.

20 ¶ Aur jis waqt we donōṇ dastarkhwan par baithe the, us waqt aīsā hūā, ki KHUDĀWAND kā kalām us nabī par, jo use phirā lāyā thā, nāzil hūā :

21 Aur us ne us mard i Khudā ko, jo Yahūdāh se āyā thā, chillāke kahā, KHUDĀWAND yūn farmātā hai, Is liye ki tū ne KHUDĀWAND ke kalām se nā-farmānī kī, aur us ke hukm par, jo KHUDĀWAND tere Khudā ne tujhe kiya thā, 'amal na kiya,

22 Balki tū phir āyā, aur tū ne usī jagah, jahān KHUDĀWAND ne tujhe farmāyā thā, ki Na roṭī khānā, na pānī pīnā, roṭī bhī khāī, aur pānī bhī piyā; so terī lāsh tere bāp dādōṇ kī qabr men pahunchāi na jāegī.

23 ¶ Aur aīsā hūā, ki jab wuh roṭī khā chukā aur pānī pī chukā, to us ne apne gadhe par us nabī ke liye, jise wuh phirā lāyā thā, zīn bāndhā.

24 Aur jab wuh rawāna hūā, to rāh men use ek sher milā, aur us ne use mār dālā : so us kī lāsh rāh men parī thī, aur gadhā us ke nazdik kharā thā, aur sher bhī us lāsh pās hāzir rahā.

25 Aur dekho, udhar se logōṇ kā guzar hūā, tab unḥon ne dekhā, ki lāsh rāh men parī hai, aur sher lāsh pās kharā hai; so unḥon ne shahr men āke wahān, jahān wuh būrḥā nabī rahtā thā, bayān kiya.

26 Aur us nabī ne, jo use rāh se phirā lāyā thā, sunke kahā, Yih wuh mard i Khudā hai, jis ne KHUDĀWAND ke hukm se sarkashī kī : is liye KHUDĀWAND ne us ko sher ke qābū men

kar diyá, aur us ne use torá aur már dálá, KHUDÁWAND ke use sukhan ko mutábiq, jo us ne use kahá thá.

27 Phir us ne apne beton se kahá, ki Mere liye gadhe par zín bándho. So unhon ne bándhá.

28 Tab wuh gayá, aur us kí lách ráh men parí páí, aur gadhá aur sher lách pás khare the; ki sher ne na lách ko kháyá thá, aur na gadhe ko torá thá.

29 So us nabí ne us mard i KHUDÁ kí lách ko utháyá, aur use gadhe par dálá, aur phir láyá: aur yih búrhá nabí shahr men dákhil húa, tá ki us par roe aur use dafan kare.

30 Phir us ne us kí lách ko apní qabr men dhar diyá; aur we us par, Hái, mere bháí! kahke, roe.

31 Aur aisá húa, ki jab uso gár chuká, to us ne apne beton se kahá, ki Jab main mar jáún, to mujh ko jab gor men, jis men wuh mard i KHUDÁ gará hai, gáriyo; merí hadíqán us kí hadíqon ke pás rakhiyo:

32 Is liye kí wuh kalám, jo us ne KHUDÁWAND ke hukm se mazbah ke bar-khilá, jo Baitel men hai, aur un sab gharon, yá únche makánon ke bar-khilá, jo Samrín kí bastion men hain, kahá hai, zarúr purá hogá.

33 ¶ Aur is májare ke ba'd bhí Yarubi'ám apní gumráhi se báz na áyá; balki us ne 'awámm men so logon ko únche makánon ke kábin muqarrar kiye: jis ne cháná, use us ne makhsús kiya, aur wuh únche makánon ke káhinon men shámil ho gayá.

34 Aur yih sí'al Yarubi'ám ke ghar-áne ká gunáh tháhrá, aisá ki wuh us ke káte jáne, aur zamin se nest o ná-búd kiye jáne, ká bá'is húa.

XIV B'A'B.

US waqt Yarubi'ám ká betá Abiyáh bímár pará.

2 So Yarubi'ám ne apní jorú se kahá, Uthiye, aur apná bhes badal dáliye, tá ki koí na pahcháne kí tú Yarubi'ám kí jorú hai; aur Sailá ko rawána ho;

dek, ki Akhiyáh nabí wahán hai, jis ne mujhe kahá thá, ki Tú is qaum ká bádsháh hogá.

3 Aur das girde rotíán, aur kuchh súkhe kulíche, aur shahd ká ek mar-tabán, apne sáth le, aur us pás já; ki wuh tujhe batá degá, ki larke ká anjám kyá hogá.

4 So Yarubi'ám kí jorú ne aisá kiya, ki uthí, aur Sailá ko gayi, aur Akhiyáh ke ghar men pahunchí. Par Akhiyáh ko kuchh nazar na átá thá, ki búrhápe ke sabab se us kí ánkhen baith gayi thin.

5 ¶ Tab KHUDÁWAND ne Akhiyáh ko kahá, ki Dekh, Yarubi'ám kí jorú tujh se kuchh apne bete kí bábat púchhne áti hai, kyúnki wuh bímár hai; so tú use yún yún kahiyo; kyúnki aisá hogá ki jab wuh andar áwegi to ap ko dúsrí 'aurat baná-wegi.

6 Aur aisá húa, ki jonhin wuh dar-wáze par pahunchí, aur Akhiyáh ne us ke pángwon kí áwáz suní, to us ne use kahá, Ai Yarubi'ám kí jorú, andar á; tú kyún apne ta,ín dúsrí banáti hai? ki main tujh pás bhejá gayá hún, tá ki bhári khabaren dún.

7 So tú já, aur Yarubi'ám so kah, ki KHUDÁWAND Isráel ká KHUDÁ yún sarmátá hai, ki Main ne tujhe qaum men buland kiya, aur apní qaum Isráel par tujhe bádsháh kiya,

8 Aur Dáúd ke gharáne se saltanat chák kar lí, aur tujhe dí; tau bhí tú mere bande Dáúd kí mánind na húa, jis ne mere hukmon ko hifz kiya, aur apne sáre dil se merí pairaui kí, tá ki faqat wuhí kare, jo merí nigáh men achchhá thá;

9 Par tú ne un sab se, jo tujh se áge the, ziyáda badí kí; kyúnki tú gayá, aur apne liye gair-ma'búd aur dhále húa but banáe, tá ki mujhe gussa diláe, balki tú ne mujhe apní píth ke piche phenká:

10 Is liye dek, main Yarubi'ám ke

gharáne par balá názil karúngá, aísá ki Yarubi'ám se har ek ko, jo diwár par mûte, aur use bhí jo band kiyá gayá hai, aur Isráel men báqi chhorá gayá hai, nábud karúngá, aur Yarubi'ám ke gharáne ká baqiya uthá le jáúngá, jis tarah koí ádmi kúrú kurkú le jáyá kartá, jab tak ki sab sáf na ho jáe.

11 So Yarubi'ám ká jo koí shahr men maregá, use kutte kháenge; aur use, jo maidán men maregá, hawái parande kháenge: kyúnki KHUDÁWAND ne yihí farmáyá hai.

12 So tú uth, aur apne ghar kí ráh le, aur tere qadam shahr men dákhil hote hí wuh larká mar jáegá.

13 Aur sára Isráel us ke liye roegá, aur use gáregá; ki Yarubi'ám ká, is ke siwá, ek bhí qabr men na áwegá; is liye ki Yarubi'ám ke gharáne men se isí men ek bát pái gayí, jo KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ pás bháli hai.

14 'Aláwa is ke KHUDÁWAND apní taraf se ek ko baní Isráel ká bádsháh harpá karegá, jo usí din Yarubi'ám ke gharáne ko nábud karegá; par kis din? abhí hogá.

15 Kyúnki KHUDÁWAND Isráel ko yún maregá, jis tarah senthá pání men hiláyá játá, aur wuh Isráel ko us suthrí zamín se, jo us ne un ke báp-dádon ko dí thí, ukhár phenkegá, aur unhon daryá ke pár paráganda karegá; kyúnki unhon ne apne liye Yasíraten banáin, aur KHUDÁWAND ko gussa diláyá hai.

16 Aur wuh Isráel ko, Yarubi'ám ke gunáhon ke sabab, chhor degá; is liye ki wuh ap gunáhgar húa, aur Isráel ke gunáh ká bá'is húa.

17 ¶ Aur Yarubi'ám kí jord uthí, aur rawána húi, aur Tírazh men áí; aur jonhín wuh ástáne par pahunchí, wonhín larká mar gayá.

18 Aur unhon ne use gára, jáisá ki KHUDÁWAND ne apne bande Akhiyáh nabí kí mar'ifát se farmáyá thá; aur sáre Isráel ne us par nauha kiyá.

19 Aur Yarubi'ám ká báqi ahwál, ki wuh kyúnkar lará, aur us ne kyúnkar saltanat kí, so dekho, Isráeli bádsháhon kí tawárikh men likhá hai.

20 Aur sab din jo Yarubi'ám ne saltanat kí, so báis baras the; phir apne báp-dádon men já soyá. Tab us ká betá Nádad us kí jagah bádsháhí húa.

21 ¶ Aur Sulaimán ká betá, Rahabi'ám, Yahúdáh men bádsháh thá. Rahabi'ám iktális baras kí 'umr men thá, jab bádsháhát karne lagá, aur us ne Yarúsalam ke shahr men, jise KHUDÁWAND ne baní Isráel ke sáre firqon men se chun liyá, tá kí apná nám wahán rakhe, satrah baras tak saltanat kí. Aur us kí má ká nám Na'amah thá, jo 'Ammúniya thí.

22 Aur Yahúdáh ne KHUDÁWAND ke huzúr badí kí, aur unhon ne apne gunáhon se KHUDÁWAND ká gussa aísá bharkáyá, ki us se ziyáda bhí jo un ke báp-dádon ne kiyá thá.

23 Kyúnki unhon ne apne liye har ek buland pahár par, aur har ek hare, darakht tale, únche nakán, aur múraton, aur Yasíraten, banáin.

24 Aur mulk men gándú bhí the; so we un qaumon kí mánind, kí jinhen KHUDÁWAND ne baní Isráel ke sámhne se khárij kar diyá, nafrat ke sab kám kiyá karte the.

25 ¶ Aur Rahabi'ám kí saltanat ke pánchwon baras aísá húa, kí Misr ke bádsháh Sísaq ne Yarúsalam par charháí kí:

26 Aur us ne KHUDÁWAND ke ghar ká khazána, aur bádsháh ke ghar ká khazána, lút liyá; us ne bilkull lút liyá; aur us ne we sab dhálen, jo Sulaimán ne sone kí banáí thín, le lín.

27 Aur Rahabi'ám bádsháh ne un ke badlo pital kí dhálen banáin, aur pásbanon ke sardár ke háthon men, jo bádsháhí ghar ke darwáze par chaukí dete the, dín.

28 Aur aisá húa ki jab bádsháh KHUDÁWAND ke ghar jítá thá, to pásbán unhen uthá lete the, aur phir unhen lákar chauki ke silahkháne men rakh chhorté the.

29 ¶ Aur Rahabi'ám ká baqí ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kyá wuh Yahúdáh ke salátin ki tawárikh ki kitáb men likhá nahín hai?

30 Aur Rahabi'ám aur Yarubi'ám men, un ke sab din, jang ho rahí.

31 Aur Rahabi'ám apne bápádón ke sáth soyá, aur Dáúd ke shahr men apne bápádón ke sáth gárá gayá. Us ki má ká nám Na'amah thá, jo 'Am-múniya thí. Aur us ká betá Abiyám us ki jagah bádsháh húa.

XV BA'B.

AUR Nabát ke bete Yarubi'ám ki saltanat ke athárahwen baras Abiyám Yahúdáh ká bádsháh húa.

2 Us ne Yarúsalam men tín sál bádsháhat kí. Us ki má ká nám Ma'akah thá, jo Abisalúm ki betí thí.

3 Us ne apne báp ki, un sab gunáhon men, jo wuh us ke áge kar chuká thá, pairaui kí; aur us ke dil ká shauq KHUDÁWAND us ke Khudá ki taraf kámil na thá, jaisá ki us ke báp Dáúd ká dil kámil húa.

4 Báwujúd us ke, KHUDÁWAND us ke Khudá ne Dáúd ki khátir se Yarúsalam men use ek chirág diyá, tá ki us ke beté ko us ke ba'd qaím maqám kare, aur Yarúsalam ko bar-qarár rakhe:

5 Is liye ki Dáúd ne KHUDÁWAND ki nigáh men nekokári kí, aur jab tak jítá rahá, KHUDÁWAND ke kisi hukm se munh na morá thá, magar U'riyáh Hitti kí jorú ke muqaddame men.

6 Aur Rahabi'ám aur Yarubi'ám ke darmiyán, jab tak wuh jítá thá, larái rahí.

7 Aur Abiyám ká baqí ahwál aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon ki tawárikh ki kitáb men likhá nahín hai? So

Abiyám aur Yarubi'ám men bhí larái thí.

8 Phir Abiyám apne bápádón ke sáth so rahá, aur unhon ne use Dáúd ke shahr men gárá: aur us ká betá Asá us ki jagah bádsháh húa.

9 ¶ Aur Yarubi'ám bádsháh i Isráel ke 'asr ke biswen hí sál Asá Yahúdáh par saltanat karne lagá.

10 Us ne iktális baras Yarúsalam men bádsháhat kí. Us ki má ká nám Ma'akah thá, jo Abisalúm ki betí thí.

11 Aur Asá ne apne báp Dáúd ke máuind KHUDÁWAND ki nazaron ke áge nekokári kí.

12 Aur gándúon ko mulk se nikál diyá; aur un sab buton ko, jinhen us ke bápádón ne banáya thá, dúr kar diyá.

13 Aur us ne apní má Ma'akah ko bhí malika hone ke mansab se khárij kiyá; kyúñki us ne ghane bág men ek múrat banáí; so Asá ne us ke but ko kát dälá, aur wadí Qidrún men use jalá diyá.

14 Lekin únche makán dháe na gaye; báwujúd us ke Asá ká dil, jab tak ki wuh jítá rahá, KHUDÁWAND ki taraf kámil rahá.

15 Aur us ne we chízen, jo us ke báp ne nazr kí thin, aur we chízen jo us ne áp nazr kí thin, kyá rúpá, kyá soná, kya bartan, sab KHUDÁWAND ke ghar men dákhil kíñ.

16 ¶ Aur Asá aur Ba'ashá Isráel ke bádsháh ke darmiyán larái ho rahí.

17 Aur sháh i Isráel Ba'ashá ne Yahúdáh par charháí kí, aur Rámah lanáya, tá ki sháh i Yahúdáh Asá pás kisi kí ámad o raft na ho sake.

18 Tab Asá ne sab rúpá aur soná, jo KHUDÁWAND ke ghar ke khazánon men baqí rahá thá, aur wuh khazána jo sháh ke ghar men thá, liya, aur apne khádimon ke supurd kiyá: aur Asá bádsháh ne unhen sháh i Arám Bin-Hadad kane, jo Hazyún ke beté

Tábrimín ká betá thá, aur Dimishq men rahtá thá, bhejá, aur payám kiya,

19 Ki mere tere darmiyan, aur mere báp aur tere báp ke darmiyan, 'ahd o paimán hai: aur dekh, ki main ne tere liye rūpá aur soná hadya bhejá; so tú á, aur sháh i Isráel Ba'ashá se 'ahd-shikani kar, tá ki wuh mere pás se chalá jáwe.

20 Tab Bin-Hadad ne Asá bádsháh ki bát máni, aur apne lashkar ke sardáron ko Isráéli shahron ke muqábil bhejá, aur unhon ne Aiyún, aur Dán, aur Abil-Bait-Ma'akah ko, aur sári Kinnarat ko, Naftáli ke sáre mulk samet, gárat kiya.

21 Aur jab Ba'ashá ne yih suná, to Rámah ke banáne se háth khínchá, aur Tirzah men jáke rahá.

22 Us waqt Asá bádsháh ne sáre Yahúdáh men manádi ki, aisi ki koi bachá na rahá: so we Rámah ke patharon, aur us ki lakriyon ko, ki jin se Ba'ashá ta'mir kartá thá, uthá le gaye; aur Asá bádsháh ne un se Binyamin ká Jib'a aur Misfáh banáya.

23 Aur Asá ká báqi sab ahwál, aur us ká sári qúwat, aur wuh sab, jo us ne kiya, aur yih ki us ne kaise kaise shahr biná kiye, so kyá wuh Yahúdáh ke salátin ki táwárikh ki kitáb men qalamband nahin? Magar burhápe men us ke pánwon men bímári thi.

24 Aur Asá apne bápádaron men shámil hoke soyá, aur apne bápádaron ke darmiyan shahr i Dáúd men gárá gayá; aur us ká betá Yahúsafat us ki jagah bádsháh húa.

25 ¶ Aur sháh i Yahúdáh Asá ká saltanat ke dúse baras Yarubi'am ká betá Nádab Isráel ká bádsháh húa, aur us ne Isráel par do baras saltanat ki.

26 Aur us ne KHUDÁWAND ká nazar men badí ki, aur apne báp ki ráh par chalá, aur us gunáh men, jis se us ne baní Isráel ko gunáhgár kiya thá, us ká pairau húa.

27 ¶ Tab Ishakár ke gharáne men se Akhiyáh ke bete Ba'ashá ne us se sarkashí ki, aur Jibatún men, jo Filistion ká shahr hai, use qatl kiya. Us waqt Nádab aur sáre baní Isráel ne Jibatún ko gher liya thá.

28 So sháh i Yahúdáh Asá ká saltanat ke tíse sál Ba'ashá ne use mār liya, aur us ki jagah bádsháh húa.

29 Aur aisá húa, ki jab bádsháhát pái, tab us ne Yarubi'am ke sáre gharáne ko qatl kiya; us ne, jaisá ki KHUDÁWAND ne apne khdádim Akhiyáh Sailáni ká ma'rifat se farmáya thá, Yarubi'am ke kisi ek dam lenewále ko bhí na chhorá, jab tak ki use faná na kar diya;

30 Un gunáhon ke sabab, ki jinhen Yarubi'am ne áp kiya thá, aur baní Isráel se bhí karwáyá thá, balki us gazab-angez chál ke ba'is ki jis se KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ ko nipat gussa diláya thá.

31 ¶ Aur Nádab ke báqi ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiya, so kyá wuh Isráéli bádsháhon ki táwárikh ke daftar men likhá nahin gayá?

32 Aur Asá aur sháh i Isráel Ba'ashá ke darmiyan un ká tamám 'unr laráf ho rahí.

33 Aur sháh i Yahúdáh Asá ki saltanat ke tíse baras Akhiyáh ká betá Ba'ashá Tirzah men sáre Isráel par bádsháhát karne lagá, aur us ne chaubis baras bádsháhát ki.

34 Aur us ne KHUDÁWAND ká nazaron ke áge badí ki, aur Yarubi'am ká ráh men chalá, aur us ke gunáh men, jis se us ne Isráel ko gunáhgár karwáya, pairau húa.

XVI BÁT.

US waqt Hanáni ke bete Yáhu par KHUDÁWAND ká kalám Ba'ashá ke barkhiláf názil húa;

2 Hálánki main ne tujhe khák se utháya, aur apne log Isráelion par tujhe sardár kiya; par tú Yarubi'am ká ráh chalá, aur tú ne mere Isráeli

logon se gunáh karwáe, kí unhon ne apne gunáhon se mujhe gussa diláya;

3 To dekh, main Ba'ashá kí nasl aur us ke gharáne kí nasl ko nábud kar dúnga, aur tere ghar ko Nabát ke bete Yarubiám ke ghar kí mánind kar dúnga.

4 Aur Ba'ashá ke ghar ká jo koi shahr men maregá, use kutte kháenge; aur us kí nasl ká jo maidán men mar jáegá, use hawái parande khá jáenge.

5 Aur Ba'ashá ke báqí ahwál, aur jo kuchh us ne kiya, aur us kí qúwat, so kyá wuh Isráeli salátin kí tawárikh kí kitáb men likhá nahín hai?

6 Garaz Ba'ashá apne bápádáon men shámil hoke soyá, aur Tirzah men gárá gayá, aur Ailáh us ká betá us kí jagah bádsháh húa.

7 Aur Yáhu nábí bin Hanání ke háth se bhí KHUDÁWAND ká payám Ba'ashá aur us ke gharáne ke bar-khiláf áya, us sári sharárat ke sabab, jo us ne KHUDÁWAND ke huzúr kí; kí apne háth ke kiye húe kámon se use gussa diláya thá, aur Yarubiám kí mánind ho gayá, aur is sabab se bhí use qatl kiya thá.

8 ¶ Aur sháh i Yahúdáh Asá kí saltanat ke chhabiswen baras Ba'ashá ká betá Ailáh Tirzah men baní Isráel ká bádsháh húa; aur do sál us ne bádsháhat kí.

9 Us ke ba'd us ke khádim Zimrí ne, jo us kí gárigon ke ádhe ká dároga thá, us ke burkhiláf bandish bándhí, jis waqt wuh Tirzah men thá, aur Arzá ke ghar men, jo us ke mahall ká kí Tirzah men húa diwán thá, mast hone ke liye pitá thá.

10 So Zimrí ne andar jáke Asá sháh i Yahúdáh kí saltanat ke satáiswen sál men ase mára aur qatl kiya, aur us kí jagah bádsháh húa.

11 ¶ Aur aisá húa, kí wuh jab bádsháhat karne lagá, tab takht par baithe hí us ne Ba'ashá ke sáre gharáne ko qatl kiya, aur us ke rish-

tadáron aur us ek dostdáron men se ek mard ko bhí báqí na rakhá.

12 Yún hí Zimrí ne KHUDÁWAND ke us sukhan ke mutábiq, jo us ne Ba'ashá ke haqq men Yáhu nábí kí ma'rifat farmáya thá, Ba'ashá ke gharáne ko nábud kiya,

13 Ba'ashá ke sab gunáhon ke sabab, aur us ke bete Ailáh ke gunáh ke sabab, jo unhon ne kiye the, aur jo kí unhon ne Isráel se karwáe the, tá kí KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ko apní batálaton se gussa diláwen.

14 Aur Ailáh ká báqí ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiya, so kyá Isráeli salátin kí tawárikh kí kitáb men likhá nahín hai?

15 ¶ Aur Zimrí ne Tirzah men sháh i Yahúdáh Asá kí saltanat ke satáiswen baras men sát din bádsháhat kí. Aur us waqt baní Isráel Jibatún ko, jo Filistion ká shahr hai, ghere húe the.

16 Aur jonhín un logon ne, kí wahán khaimazan the, yih charchá suná, kí Zimrí ne bagáwat kí hai, aur bádsháh ko már dála, so sáre Isráelion ne 'Umri ko, jo lashkar ká sardár thá, us din lashkargáh men Isráel par bádsháh kiya.

17 Tab 'Umri Jibatún se rawána hoke úpar gayá, aur sára Isráel us ke sáth thá, aur us ne Tirzah ká muhásara kar liya.

18 Aur aisá húa, kí jab Zimrí ne dekhá, kí shahr le liya gayá, to wuh bádsháh ke ghar ke diwán i kháss men dákhil húa, aur bádsháhí ghar men apne úpar ág lagái aur wuh jal mará,

19 Apní bad-f'álion ke sabab se jo us ne KHUDÁWAND ke huzúr kí thín, aur is liye kí Yarubiám kí ráh par chalke us ke mánind ap bhí gunáh kiye, aur baní Isráel se bhí gunáh karwáe.

20 Aur Zimrí ká báqí ahwál, aur us ká fitna fasád jo us ne kiya, so kyá

wuh Isráeli salátin kí tawárikh kí kitáb men qalamband nahin hai?

21 ¶ Ba'd us ke baní Isráel do jathe húa: ádhe log Jinat ke bete Tibní ke pairau húa, kí use bádsháh karen; aur ádhe log 'Umri ke pairau the.

22 Par we log, jo 'Umri ke pairau the, un logon par, jo Jinat ke bete Tibní ke pairau the, gálib húa: pas Tibní be-ján húa, aur 'Umri bádsháh húa.

23 ¶ Aur sháh Asá kí saltanat ke ikiswon sál Isráel par 'Umri bádsháh kartá thá; kyúñki us ne bárah baras saltanat kí: aur Tírzah men chha baras tak bádsháh rahá.

24 So us ne Samrún ká pahár Samar se do qintár chándi ko mol liyá, aur us pahár par shahr banáyá, aur us shahr ká nám, jo us ne utháyá, pahár ke málik Samar náme ke mutábiq Samrún rakhá.

25 ¶ Par 'Umri ne KHUDÁWAND ke huzúr badí kí, balki un sab se, jo us se áge the, badtar kám kiye.

26 Kyúñki wuh Nabát ke bete Yarubí'ám ke sáre tariqa par chálá, aur us ke gunáh men, jo us ne Isráel se karwáyá thá, kí KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ ko apní batálaton se gussa diláe, pairau húa.

27 Aur 'Umri ke báqí 'ámal jo us ne kiye, aur us ká zor, jo us ne di-kháyá, so kyá wuh Isráeli salátin kí tawárikh kí kitáb men likhá húa nahin hai?

28 Ba'd us ke 'Umri apne bápádáon men shámil hoke soyá, aur Samrún men gárá gayá; aur us ká betá Akhiab us kí jagah bádsháh húa.

29 ¶ Aur sháh i Yahúdáh Asá kí saltanat ke athtiswon sál 'Umri ká betá Akhiab baní Isráel ká bádsháh húa: aur Akhiab bin 'Umri ne Samrún men Isráel par báis baras saltanat kí.

30 Aur Akhiab bin 'Umri ne un

sab se, jo us se áge the, KHUDÁWAND ke huzúr ziyáda badkárián kíñ.

31 Aur aisá húa, kí us ne goyá is samajh par, kí Nabát ke bete Yarubí'ám ke gunáhon kí ráh men chalná chhotí bat hai, Saidániön ke bádsháh Itba'al kí betí 'Izabil se byáh kiya, aur jáke Ba'al ko pújá, aur us ke áge sijda kiya.

32 Aur Ba'al ke ghar men, jo us ne Samrún men banáyá thá, Ba'al ke liye ek mazbah taiyár kiya.

33 Aur Akhiab ne ek ghaná bág banáyá; aur Akhiab ne KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ ko, un sab Isráeli bádsháhon se, jo us se áge the, gussa diláne men ziyáda kiya.

34 ¶ Aur us ke aiyám men Haiel Baiteli ne Yarihú ko ta'mír kiya: so us ne Abirám apne palauthe bete se us kí biná dálni shurt' kí, aur apne chhoté bete Šajúb par us ke darwáze qáim kiye, KHUDÁWAND ke kalám ke mutábiq jise Nún ke bete Yashú' ke wasile se farmáyá thá.

XVII BAT.

TAB I'iyáb Tisbí ne, jo Jili'ád ke báshindon men se thá, Akhiab se kahá, kí KHUDÁWAND Isráel ká KHUDÁ, jis ke sámhne main khará hún, zinda hai; in barson men na os paregi, na menh barsegi, magar mere kalám ke mutábiq.

2 Aur KHUDÁWAND ká kalám us par názil húa, aur us ne kahá, kí

3 Yahán se chal de, aur púrab taraf apná rukh kar, aur wádi i Karit men, jo Yarden ke sámhne hai, já chhip.

4 Aur aisá hogá, kí tú us nále se píwegá; aur main ne kauwon ko hukm kiya hai, kí we wahán terí parwarish karen.

5 So wuh rawána húa, aur KHUDÁWAND ke kalám par 'amal kiya; kyúñki wuh gayá, aur wádi i Karit men, jo Yarden ke sámhne hai, baith rahá.

6 Aur har subh ko kauwe us ke liye

roṭī aur gosht láte the, aur shám ko bhí roṭī aur gosht láte; aur wuh us nále ká pání pítá thá.

7 Aur ek muddat ke ba'd yún húa, ki wuh nála súkh gayá; in liye ki us zamín par menh na barsá thá.

8 ¶ Tab KHUDÁWAND ká kalám us par názil húa, aur us ne kahá,

9 Ki uth, aur Saidá ke Sárapat ko chalá já, aur wahán rah; dekh, ki main ne ek bewe ko hukm diyá hai, ki wahán terí parwarish kare.

10 Chunánchí wuh uthá, aur Sárapat ko gayá. Aur jab wuh shahr ke pháṭak par pahunchá, to dekho, ki wuh bewa wahán lakrían chun rahí thí; so us ne use pukáráe kahá, Mihr-bání karko mujh ko ek ghúnṭ pání kisi bartan men lá dijiye, ki main píún.

11 Aur jab wuh láne chalí, to wuh chilláyá, aur kahá, 'Ináyat karke ek tukrá roṭí ká apne háth men mere liye letí áiyo.

12 Wuh bolí, KHUDÁWAND tere KHudá kí qasam, mujh pás roṭí nahín, magar ek mutthí bhar átá ek matke men hai, aur thorá tel ek lote men; aur dekh, main do ek lakrían chun rahí hún, tá ki ghar jáke apne aur apne bete ko liye use pakáúñ, tá ki ham use kháwen aur maren.

13 Tab I'liyáh ne use kahá, Mat ḍar; já, aur jo kahtí hai, so kar; par us se pahle mere liye ek ṭikiyá paká, aur mere pás lá; ba'd us ke apne aur apne bete ko liye pakáíyo.

14 Ki KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún farmátá hai, ki Matke ká átá chuk na jáegá, aur lote ká tel tamám na hogá, magar us din ki jis men KHUDÁWAND zamín par menh barsá de.

15 So us ne jáke, jaisá ki I'liyáh ne usse kahá thá, ki yá; aur yih, aur wuh, aur us ká kunbá, bahut dinon tak kháte rahe.

16 Aur na matke ká átá chuká, aur na lote ká tel tamám húa; jaisá ki

KHUDÁWAND ne I'liyáh kí ma'rífat farmáyá thá.

17 ¶ Aur aisá húa, ki ba'd us sab ke, gharwáli 'aurat ká betá bímár pará, aur us kí bímári is shiddat kí hui, ki us men dam báqí na rahá.

18 Tab us ne I'liyáh ko kahá, Ai mard i Khudá, tujhe mujh se kyá kám hai? Kyá tú is wáste mujh pás áyá, ki mere gunáh yád diláe, aur mere bete ko már dále?

19 Us ne us ke jawáb men kahá, Apná betá mujh ko de. Aur wuh us kí godí se leke us ko bálákháne par, jahán wuh rahtá thá, chaphá le gayá, aur use apne palang par litáyá.

20 Aur us ne KHUDÁWAND ko pukárá, aur kahá, Ai KHUDÁWAND mere KHudá, kyá tú ne is bewe par bhí, jis ke yahán main rahtá hún, balá bhejí, ki us ke bete ko bo-ján kiyá?

21 Aur us ne ap ko tín bár us larke par pasará, aur KHUDÁWAND ko pukárá, aur kahá, Ai KHUDÁWAND mere KHudá, apní 'ináyat se aisá kijiye, ki is larke kí ján us men phir áwe.

22 Aur KHUDÁWAND ne I'liyáh kí du'á suní, aur larke kí ján us men phir áí, ki wuh jí uthá.

23 Tab I'liyáh ne us larke ko uthá liyá, aur bálákháne par se ghar ke andar le gayá, aur use us kí má ke supurḍ kiyá: aur I'liyáh ne kahá, ki Dekh, terá betá jítá hai.

24 Tab wuh 'aurat I'liyáh se bolí, Ab main is se ján gayi, ki tú mard i Khudá hai, aur ki KHUDÁWAND ká sukhán jo tere munh men hai, so sach hai.

XVIII B.A.B.

AUR aisá húa, ki bahut dinon ke ba'd KHUDÁWAND ká kalám tisre sál men I'liyáh par názil húa, aur us ne kahá, ki Já, aur apne ta'in Aḡhiab ko dikhá, ki main zamín par menh barsaúngá.

2 So I'liyáh rawána húa. ki anne

ta, in Akhiab ko dikhāe. Aur Samrūn men saḡht kál thā.

3 Us waqt Akhiab ne 'Abadiyāh ko, jo us ke ghar ká diwān thā, talab kiya. Aur 'Abadiyāh KHUDAWAND se bahut dartā thā;

4 Kyūnki aisā hūā, ki jis waqt I'zabil ne KHUDAWAND ke nabīon ko qatl kiya, to 'Abadiyāh ne sau nabīon ko leke, pachās pachās karke, ek gār men chhipāya, aur unhen rotī pānī se pālā.

5 So Akhiab ne 'Abadiyāh se kahā, Mamlukat men sair kar, aur pānī ke sab chashmon aur nālon ke pás já; shāyad ham ko kahīn ghās mil jāe, jis se ham ghoron aur khachcharon ki jān bachāen, aur hamāre sab chārpāe bar-bād na howen.

6 So unhon ne mamlukat ko do hisse karke āpas men bāntā, ki tamām ki sair karen: Akhiab akelā ek taraf ko gaya, aur 'Abadiyāh akelā dūsri taraf ko.

7 ¶ Aur 'Abadiyāh rāb hī men thā, aur dekh ki I'liyāh use milā: us ne use pahchānā, aur aundhā girā, aur bolā, Kyā merā khudāwand I'liyāh tū hai?

8 Us ne use jawāb diya, ki Main hī hūn; jā, apne khudāwand ko kah, ki Dekh, I'liyāh hāzir hai.

9 Wuh bolā, Merā kyā gunāh hai jo tū chāhtā hai ki mujh ko, jo terā banda hūn, Akhiab ke hāth men hawāle kare, tā ki wuh mujhe qatl kare?

10 KHUDAWAND tere Khudā e haiy ki qasam, ki koi guroh aur koī mamlukat bāqī nahīn rahī, jahān mere khudāwand ne terī talāsh ke liye nahīn bhejā; aur jab unhon ne kahā, ki Wuh yahān nahīn, to us ne us guroh aur mamlukat se qasam lī, ki Wuh hamen nahīn milā hai.

11 Aur ab tū kahtā hai, ki Apne khudāwand ko jākar kah, ki Dekh, I'liyāh hāzir hai.

12 Aur aisā hogā, ki jab main tujh

pās se chalā jāūngā, to KHUDAWAND ki Rūh tujh ko aisī jagah, jis ki khabar mujhe nahīn, le jāegī; aur jab main jāke Akhiab ko kahtūngā, aur wuh tujhe na pā sakegā, to mujh ko qatl karegā: aur main, jo terā banda hūn, apne larakpan se KHUDAWAND se dartā hūn.

13 Kyā mere khudāwand ko khabar nahīn dī gayī, ki jis waqt I'zabil ne KHUDAWAND ke nabīon ko qatl kiya, us waqt men kyūnkar main ne KHUDAWAND ke nabīon men se sau mard ko leke pachās pachās karke, ek gār men chhipāya, aur unhen rotī pānī se pālā?

14 Aur ab tū kahtā hai, ki Jáke apne khudāwand ko khabar de, ki I'liyāh hāzir hai; so wuh to mujhe mār dālegā.

15 Tab I'liyāh ne kahā, RABB ul afwāj zinda hai, jis ke āge main kharā hūn, main āj ke din use apne ta, in zarūr dikhāūngā.

16 So 'Abadiyāh Akhiab se milne ko gaya, aur use khabar dī; aur A-khiab I'liyāh ki mulāqāt ko niklā.

17 ¶ Aur aisā hūā, ki jab Akhiab ne I'liyāh ko dekhā, to Akhiab ne use kahā, Kyā tū hī Isráel ká ízá-dene-wálā hai?

18 Wuh bolā, Main Isráel ká ízá-dene-wálā nahīn; balki tū aur tere bāp ká gharānā hai; ki tum ne KHUDAWAND ke hukmon ko tark kiya, aur Ba'alim ke pairau hūe.

19 Ab tū log bhej; aur sāre Isráel ko, aur Ba'al ke sārhe chār sau nabīon ko, aur ghane bāgon ke chār sau nabīon ko, jo I'zabil ke dastarkhwan par khāte-hain, koh i Karmil par mujh pás ikatthā kar.

20 Chunāuchi Akhiab ne sāre banī Isráel ko talab kiya, aur nabīon ko koh i Karmil par ikatthā kiya.

21 Aur I'liyāh ne logon ke darmiyan āke kahā, ki Tum kab tak do fikron men latke rahoge? agar KHUDAWAND

WAND Khudá hai, to us ke pairau ho; par agar Ba'al hai, to us ke pairau ho. Magar logon ne us ke jawáb men ek bát na kahí.

22 Tab I'liyáh ne un logon ko kahá, KHUDÁWAND ke nabion men so main, hán, main hí akelá baqí hún; par Ba'al ke nabí chár sau pachás ádmí hai.

23 So we ab ham ko do bail dewen; aur we apne liye ek bail ko pasand kar len, aur use tukre tukre karen, aur lakrion par dharen, aur ág na den; aur main दूसरा bail taiyár karúngá, aur use lakrion par dharúngá, aur ág na dúngá:

24 Tab tum apne khudáon ká nám lo, aur main Yahowáh ká nám lúngá: aur wuh Khudá jo ág se jawáb bheje, so wuhí Khudá thaire. Aur sab logon ne jawáb diyá, aur kahá, Kyá khub kálám hai!

25 Aur I'liyáh ne Ba'al ke nabion ko kahá, Tum apne liye ek bail chun lo, aur pahle use taiyár karo, ki tum bahut ho; aur apne khudáon ká nám lo, aur ág mat do.

26 So unhon ne wuh bail, jo unhen diyá gayá, liyá, aur use taiyár kiyá; aur subh se do pahar tak Ba'al ká nám liyá kiyá, ki Ai Ba'al, hamári sun. Par kuchh áwáz na húi, aur na koi jawáb-denewálá thá. Aur we us mazbah par, jo baná húa, kúdá kiye.

27 Aur do pahar ko aísá húa, ki I'liyáh un par hansá, aur bolá, Buland áwáz se pukáro: kyúнки wuh to ek khudá hai, sháyad wuh báten kar rahá hai, yá wuh khalwat men hai, yá kahin safar men hai, aur sháyad ki wuh sotá hai, so zarúr hai ki wuh jag-áyá jáwe.

28 Tab we buland áwáz se chilláo, aur unhon ne, jaisá un men dastúr hai, ap ko chhurion aur nashtaron se gháyal kiyá, yahan tak ki lahú un par bah gayá.

29 Aur aísá húa, ki jab do pahar

ká waqt guzar gayá, aur we shám kí qurbáni ke charháne ke waqt tak nubúwat karte rahe, par na kuchh sadá húi, na koi jawáb-denewálá thahará, na sunnewálá:

30 Tab I'liyáh ne sab logon se kahá, ki Mere nazdik áo. Chunánchi sab log us ke nazdik gaye. Tab us ne KHUDÁWAND ke us mazbah ko, jo dháyá gayá thá, phirke banáyá.

31 Aur I'liyáh ne bani Ya'qúb ke firqon ke shumár ke mutábíq, jin par KHUDÁWAND ká kálám is mazmún ká názil húa thá, ki Terá nám Isráel hogá, bárah patthar liye.

32 Aur us ne un pattharon se KHUDÁWAND ke nám ká ek mazbah biná kiyá; aur mazbah ke ird gird us ne aísí bari khái, ki jis men do paimáne bij ke samáwen, khodí;

33 Aur lakrion ko qaríne se chuná; aur bail ko tukre tukre kiyá, aur lakrion par dhará, aur kahá, Chár matke pání se bharwáo, aur us sokhtaní qurbáni par aur lakrion par dál do.

34 Phir us ne kahá, ki Do-bára aísá hí karo. So unhon ne do-bára kiyá. Phir us ne kahá, Si-bára karo. So unhon ne si-bára bhí kiyá.

35 Aur pání mazbah ke girdágird phail gaya, aur khái bhí pání se bhar gayi.

36 Aur jab shám kí qurbáni charháne ká waqt pahunchá, to aísá húa, ki I'liyáh nabí nazdik áyá, aur bolá, ki Ai KHUDÁWAND, Abirahám aur Izháq aur Isráel ke Khudá, áj ke cin ma'lúm ho jáe, ki tú Isráel ká Khudá hai, aur main terá banda hún, aur main ne yih sab kuchh tere kahe se kiyá hai.

37 Merí sun, ai KHUDÁWAND, meri sun, tá ki ye log jánen, ki tú hí KHUDÁWAND Khudá hai, aur tú ne un ke dilon ko phir pherá.

38 Tab KHUDÁWAND kí taraf se ág názil húi, aur us ne us sokhtaní qurbáni, aur lakrion, aur pattharon, aur

mátí ko jalá diyá, aur us pání ko, jo khái men thá, chát liyá.

39 Jab un sab logon ne yih dekhá, to we aundhe munh gíre, aur bole, KHUDÁWAND wuhí Khudá hai! KHUDÁWAND wuhí Khudá hai!

40 Iliyáh ne unhen kahá, Ba'al ke nabíon ko pakar lo, ki un men ek bhí jáne na páe. So unhon ne unhen pakrá : aur Iliyáh un ko wadí i Qaisún men láyá, aur unhen qatl kiyá.

41 ¶ Phir Iliyáh ne Akhiab ko kahá, Charh já, khá aur pí; ki barí bārish kí áwáz hai.

42 Chunánci Akhiab charh gayá, tá ki kháwo aur píwe. Aur Iliyáh Karmil kí choṭí par gayá; aur ap ko zamín par jhukáyá, aur apná munh apne ghutnon ke bích rakhá,

43 Aur apne chákár ko kahá, U'par to já, aur samundar kí taraf nazar kar. So wuh gayá, aur dekhke bolá, Kuchh nahín. Us ne kahá, kí Sāt bār já.

44 Aur sátwen martaba aisá húa, ki wuh bolá, Dekho, badlí ká ek chhotá sá tukrá, ádmí ke háth kí mánind, samundar par se uthá hai. Tab us ne kahá, kí Já, aur Akhiab ko kah, gárí ko jot, aur utar já, na ho ki menh tujh ko jáne na de.

45 Itne men aisá húa, kí ásmán badlón se aur ándhíon se siyáh ho gayá; aur shiddat kí bārish hui. Aur Akhiab sawár hoke Yazra'el ko gayá.

46 Aur KHUDÁWAND ká háth Iliyáh par thá; aur us ne apní kamar kasi, aur Akhiab ke áge áge Yazra'el ko dar áne kí jagah tak daur gayá.

XIX BĀB.

PHIR Akhiab ne sab kuchh I'zabil se kahá, kí Iliyáh ne yún yún kiyá, aur kí kyúnkar us ne sáre nabíon ko tah i teg kiyá.

2 So I'zabil ne qásid kí ma'rifat Iliyáh ko kahlá bhejá, kí Agar main kal ke din isí waqt tujhe bhí un men ká ek na karún, to ma'búd mujh se aisá karen, balki us se ziyáda karon.

3 Aur jab use yih daryáft húa, to wuh uthá, aur apní ján ke bacháo ke liye, Biarsab'a men, jo Yahúddáh ká hai, áyá, aur wahán apná chákár chhorá.

4 Magar wuh ap ek din kí ráh dasht men nikal gayá, aur jáke ratama ke ek darakht tale baithá, aur apno liye maut mángí, aur kahá, kí Bas hai; ab, ai KHUDÁWAND, meri ján le, kí main apne bápádáon se bihtar nahín.

5 Aur jonhín ratama ke darakht tale letá, aur so rahá, to dekho, ek firishte ne use chhúá, aur us se kahá, Uṭh, aur khá.

6 Us ne jo nigáh kí, to kyá dekhá, kí ek roṭí angáron par hai, aur us ke sirháne pání kí ek suráhi dharí hai. Tab us ne kháyá aur piyá, aur phir let rahá.

7 Tab KHUDÁWAND ká firishta do-bára áyá, aur use chhúá, aur kahá, Uṭh, khá; kí yih safar tere liye bahut rahá hai.

8 So us ne uthke kháyá aur piyá; aur us kháne kí qúwat se chálís din rát Khudá ke pahár Hurib tak safar kar gayá.

9 ¶ Aur wahán pahunchke ek gár men gayá, aur wahín rahá; aur dekho, kí KHUDÁWAND ká kalám us par názil húa, aur us ne use kahá, Ai Iliyáh, tú yahán kyá kartá hai?

10 Wuh bolá, kí KHUDÁWAND lashkaron ke Khudá ke liye mujhe barí gairat áí; kí baní Isráel ne tere 'ahd ko tark kiyá, kí tere mazbah dháe, aur tere nabíon ko talwár se qatl kiyá, aur main, hán, main hí akelá jítá bachá; so we meri ján ke khlwáhán hain, kí use len.

11 Us ne kahá, Báhar nikal, aur pahár par KHUDÁWAND ke áge khará ho. Aur dekh, kí KHUDÁWAND guzar gayá; aur barí shadíd ándhí ne paháron ko phor dálá hai, aur KHUDÁWAND ke áge chatánon ko tor tár kiyá

hai; par KHUDÁWAND ándhí men nahín; aur ándhí ke ba'd zalzala áyá; par KHUDÁWAND zalzale men nahín.

12 Zalzale ko ba'd ág áí; par KHUDÁWAND ág men nahín; aur ág ke ba'd ek dabí hūí halkí áwáz áí.

13 Aur aísá hūá ki I'liyáh ne sunke apne chihre ke gird apní chádár ko lapetá, aur báhar nikalke gár ke munh par khará hūá; aur dekho, use yih áwáz áí, ki I'liyáh, tú yahán kyá kartá hai?

14 Wuh bolá, ki Mujhe KHUDÁWAND lashkaron ke Khudá ke liye barí gairat áí; ki baní Isráel ne tere 'ahd ko tark kiyá, ki tere mazbah dháe, aur tere nabíon ko talwár se qatl kiyá, aur main, hán, main hí akelá jitá bachá; so we merí ján ke khwáhán hain, ki use len.

15 KHUDÁWAND ne use farmáyá, Nikal, aur bayabán ki ráh le, aur Dimishq ko já; aur jab tú wahán pahuncho, to Isráel ká bádsháh ko mamsúh kar, ki wuh Arám ká bádsháh howe.

16 Aur Nimsí ke bete Yáhu ko mamsúh kar, ki Isráel ká bádsháh ho, aur Abil-Mahúlah ke Ilísá' bin Sáfat ko mamsúh kar, ki terí jagah nabí ho.

17 Aur aísá hogá, ki jo koí Hazáel kí talwár se bachegá, use Yáhu qatl karegá; aur jo Yáhu kí talwár se bach rahégá, use Ilísá' máregá.

18 Lekin main ne Isráel ke darmián sáth hazár apne liye rakh chhore hain, sab jin ke ghutne Ba'al ke áge nahín jhuke, aur har ek ká munh jis ne use nahín chumá.

19 ¶ Chunáncí us ne wahán se rawána hoke Sáfat ke bete Ilísá' ko páyá, jo hal jottá thá, kí bárah jore us ke áge chal rahe, aur wuh khud bárahwen ke sáth thá: so I'liyáh us ke barábar se guzrá, aur apní chádár us par dál dí.

20 Tab us ne bailon ko chhorá, aur I'liyáh ke píchhe daurá, aur kahá, ki Mujhe mublat dijiye, ki apne báp má

ko chumún, tab tere píchhe chalún. Us ne us se kahá, kí Lauṭ já; main ne terá kyá kiyá hai?

21 Tab wuh us ke pás se phir gayá; aur us ne ek jorí bail leke unhen zabh kiyá, aur hal kí lakriyon se un ká gosht pakáyá, aur logon ko diyá; so unhen ne kháyá. Tab wuh uṭhá, aur I'liyáh ke píchhe rawána hūá, aur us kí khidmat kí.

XX BA'B.

AB Arám ko bádsháh Bin-Hadad ne apne sáre lashkar ko ikatṭhá kiyá, aur us ke sáth battís bádsháh, aur ghore, aur gárián thin; aur Sam-rún par chapkhar use gher liyá, aur us se jung kí.

2 Aur Isráel ke bádsháh Akhiáb pás, jo shahr men thá, qásid bheje, kí jáke kahen, Bin-Hadad yún kahtá hai, kí

3 Terá rúpá, aur terá soná, merá hai; terí jorúán, aur tere farzand, we bhi jo sab se khúbsúrat hain, mere hain.

4 So Isráel ke bádsháh ne jawáb men kahá, Ai mere khudáwánd bádsháh, jáisá tú ne farmáyá, waisá hi main, aur jo kuchh mere pás hai, sab terá hi hai.

5 Phir qásidon ne do-bára áke kahá, kí Bin-Isáad yún farmátá hai, Agar-chi main ne tuihe kahlá bhejá thá, kí tú apná rúpá aur soná aur apní jorúán aur apne bachche mere hawále kar de;

6 Lekin ab main kal isí waqt apne khádimon ko tujh pás bhejúngá; so we tere ghar aur tere khádimon ke gharon men taláshí karenge, aur jo kuchh kí terí nigáh men nafis hogá, we use apne qabze men karke le jáenge.

7 Tab Isráel ke bádsháh ne mamlukat ke sáre buzurgon ko talab kiyá, aur kahá, Is par muláhaza kijiye, aur dekhiye, kí yih mard kyúnkar badí cháhtá hai; kí us ne merí jorúán, aur mere bachche, aur merá rúpá, aur merá soná, mujh se máng bhejá, aur main ne us se inkár na kiyá.

8 Tab sáre buzurgon aur sáre logon

ne use kahá, Us ki mat sun, aur mat man.

9 Chunánci us ne Bin-Hadad ke qásidon se kahá, More khudáwand bádsháh se kaho, Jo kuchh tú ne apne khádim se pahle talab kiyá, wuhí main karúngá; par yih bát mujh se nahín ho saktí. So qásid rawána húe, aur use jawáb pahuncháyá.

10 Tab Bin-Hadad ne use kahá bhejá, ki Agar Samrún ki máti un sab logon ko liye jo meri pairaui karte mutthí mutthí karke káfi ho, to ma'búd mujh se yún karen; balki us se ziyáda karen.

11 Phir sháh i Isráel ne jawáb diyá, Tum kaho, ki Wuh, jo hathiár bándh-tá ho, 'cháhiye ki us ki mánind, jo use utárta ho, fákhr na kare.

12 Aur aisá húa, ki jis waqt Bin-Hadad ne, jo bádsháhon ke sáth khaimon men inai-noshi kar rahá thá, yih suná, to apne mulázimon ko hukm kiyá, ki Saff bándho. So unhon ne shahr ke muqábil saffbandí ki.

13 ¶ Aur dekho, ki nabíon men se ek ne Isráel ke bádsháh Akhiab pás áke kahá, Khudáwand yún farmá-tá hai, ki Yih barí guroh tú ne dekhí; so dekh, main áj ke din use tere háth men giristár kar dúngá; aur tú jánegá, ki Khudáwand main hí hún.

14 Tab Akhiab ne púchhá, Kin kí ma'rifat se? wuh bolá, Khudáwand yún farmá-tá hai, ki Súbon ke sardáron ke jawánon ki ma'rifat se. Phir us ne púchhá, ki Un men se saff-arái kaun kare? Us ne jawáb diyá, ki Tú.

15 Tab us ne súbon ke sardáron ke jawánon ko shumár kiyá; so we do sau battis húe; phir ba'd us ke us ne sab logon ko, ya ne sab baní Isráel ko, bhí giná; so we sátt hazár húe.

16 Aur ye sab do pahar din ko nikle; aur Bin-Hadad aur we battis bádshah, jo us ke kumakí the, khaimon men mast hone ke liye pite the.

17 Tab súbon ke sardáron ke ja-

wán pahle nikle; aur Bin-Hadad ne log bheje, aur unhon ne use khabar dí, ki Samrún se log nikle hain.

18 Wuh bolá, Agar we sulh-khwáh hoke nikle hain, to unhon jitá pakar lo; aur agar we jang-jo nikle hain, tau bhí unhon jitá pakro.

19 Tab súbon ke sardáron ke jawán shahr se nikle, aur lashkar un ke pichhe thá.

20 Aur un men se ek ek ne apne ek ek mard ko qatl kiyá; so Arámí bháge, aur Isráel ne un ká pichhá kiyá. Aur sháh i Arám Bin-Hadad, kisi ghere par sawár ho, aur sawáron ke sáth bhág niklá.

21 Aur sháh i Isráel ne nikalke ghoron aur gáron ko már liyá, aur Arámíon ko ba shiddat qatl kiyá.

22 ¶ Us waqt wuh nabí Isráelí bádsháh pás áyá, aur kahá, Phir já, aur apne tá'in mazbút kar, aur daryáft kar, aur dekh le ki tú kyá karegá; is liye ki sál ke phirte waqt sháh i Arám phir tujh par charháí karegá.

23 Tab sháh i Arám ke khádimon ne use kahá, Un ke khudá pahári khudá hain, is liye unhon ne ham par láth pái: par cháhiye ki ab ham maidán men un se jang karen, to yaqinan ham un par gálib hongé.

24 Aur bhí ek kám kar, ki un bádsháhon ko ma'zúl kar, har ek ko us ke 'uhde se, aur un kí jagah risáladáron ko muqarrar kar:

25 Aur apne liye ek lashkar, itná ki jitná tabáh húa, taiyár kar, ghoron ke badle ghere, aur gáron kí jagah gárian: aur ham maidán men un ká sámhná karenge; ki ham yaqinan un par gálib hongé. So us ne un ká kahá máná, aur aisá hí kiyá.

26 Aur aisá húa, ki sál ke phirte waqt Bin-Hadad ne Arámíon ká shumár kiyá, aur Afq par charhá, tá kí Isráel se muqábala kare.

27 Aur baní Isráel to shumár kiye húe the, aur sab házir the, aur un

kā sāmhnā karne ko gaye; aur banī Isrāel un ke barābar khaimazan hoke aise ma'lūm hote the, jāise ki halwānon ke do chhote galle: par Arāmion kī kasrat se zamīn bhar gayī thī.

28 Us waqt ek mard ī Khudā Isrāel ke bādshāh pās āyā, aur use kahā, ki KHUDĀWAND yūn farmātā hai, Chūnki Arāmion ne yūn kahā, ki KHUDĀWAND pahāron kā Khudā hai, aur wādion kā Khudā nahīn; is liye main is sārī barī guroh ko tere hāth men kar dūngā: aur tum jānoge, ki main KHUDĀWAND hūn.

29 So we ek dūsre ke sāmhnē sāmhnē sāt din tak khaimazan rahe. Aur sātweṅ dīn larāī ke liye bāham mil gaye; aur banī Isrāel ne ek dīn men Arāmion ke ek lākh piyāde qatl kiye.

30 Aur bāqī jo the, Afīq ke shahr ko bhāge, aur wahān ek dīwār satāis hazār par, jo bāqī rahe the, girī. Aur Bin-Hadad bhāgke shahr ke bīch ek ghar kī andarūnī kothrī men gayā.

31 ¶ Aur us ke khādimon ne use kahā, Dekh, ham ab sunte hain, ki Isrāel ke gharāne ke salātīn bahut rahīm hain; so hamen parwānagī dijiye, ki apnī kamaron par tāt kasen, aur apne siron par rassīān bāndhen, aur Isrāel ke bādshāh ke huzūr jāwen; shāyad kī wuh terī jān-bakhsī kare.

32 Chunanāchi unhon ne kamaron par tāt aur siron par rassīān bāndhīn, aur shāh ī Isrāel ke sāmhnē āke yūn bole, ki Terā khādīm Bin-Hadad yūn kahtā hai, ki Mīhrbānī karke merī jān bakhsīye. Wuh bolā, Kyā hanoz wuh jītā hai? wuh merā bhāī hai.

33 Aur we log jatan se intizār karte the, kī us se koi bāt nikle; so unhon ne ise jald pakar liyā, aur kahā, ki Terā bhāī Bin-Hadad. Tab us ne farmāyā, kī Jāo, use le āo. Tab Bin-Hadad us se milne niklā; aur us ne use gārī men charhā lāyā.

34 Aur Bin-Hadad ne use kahā,

We bastiān, jo mere bāp ne tere bāp se le līn, main tujhe phir detā hūn; aur jis tarah mere bāp ne Samrūn men bāzār banāe, tū Dimishq men apne nām ke bāzār banā. So Akhiab bolā, kī Main is 'ahd par tujhe rawāna karūngā. Chunanāchi us ne us se 'ahd kiyā, aur use rawāna kiyā.

35 ¶ Us waqt nabizādōn men se ek ne KHUDĀWAND ke ilhām se apne parosī se kahā, kī Mujhe mār lijiye. Par us shakhs ne us ke mārne se inkār kiyā.

36 Tab us ne use se kahā, kī Is liye kī tū ne KHUDĀWAND kā hukm nā mānā; so dekh, jonhīn tū mujh pās se rawāna hogā, wonhīn ek sher tujhe mār legā. Chunanāchi jonhīn wuh us ke pās se rawāna hūā, wonhīn use ek sher milā, aur use phār dālā.

37 Tab us ne ek dūsre ko, jo use milā, kahā, Mujhe mār lijiye. Us ne use aisā mārā, kī mārte mārte use zakhmī kiyā.

38 Tab wuh nabī chalā gayā, aur rāh men bādshāh kā intizār karne lagā, aur apne munh par rākh malke apne bhes ko badal dālā.

39 Aur jonhīn bādshāh udhar se guzrā, wonhīn wuh bādshāh ke āge chillāyā, aur kahā, kī Terā khādīm jang-gāh men gayā thā; aur dekho, ek shakhs ek taraf niklā, aur apne sāth ek ādmī mujh pās le āyā, aur kahā, kī Is shakhs kī nigahbānī kar; agar yih kisī tarah so gāib ho jāwe, to us kī jān ke badle terī jān jāegi; aur nahīn to, tū ek qintār rūpā degā.

40 Aur jis waqt terā khādīm idhar udhar kām men phansā thā, us waqt wuh nikal bhāgā. So shāh ī Isrāel ne use kahā, Tujh par wuhī fatwā hogā; tū ne āp apnā insāf kiyā.

41 Phir us ne phurtī karke apne munh kī rākh ponghī; tab shāh ī Isrāel ne use pahchānā, kī wuh nabion men se ek hai.

42 Tab us ne use kahā, KHUDĀ-

WAND yún farmátá hai, Is liye ki tú ne apne háth se ek shakhs ko nikalne diyá, jise main ne wájib ul qatí thah-ráyá thá, so us kí ján ke badle terí ján jáogi, aur tere log us ke logon ke badle hongé.

43 So sháh i Isráel udás aur ná-
khush hoke ghar ko gayá, aur Samrún
men áyá.

XXI BA'B.

AUR aisá húa, ki un sab báton ke ba'd, ki Nabát Yazra'eli ká ek tákístán Yazra'el men thá, jo Samrún ke bádsháh Akhiab ke qasr se lagá húa thá.

2 So Akhiab ne Nabát ko kahá, Apná tákístán mujh ko de, tá ki main use apní tarkári ká bág banáun, ki yih mere ghar se lagá húa hai; aur main us ko badle tujh ko us se bihtar ek angúri bág dúngá; yá agar terí nigáh men achchá ho, to main tujh ko us kí qímat dúngá.

3 Par Nabát ne Akhiab ko jawáb diyá, KHUDÁWAND na karo, ki main apne bápádón kí mífás tujh ko dún.

4 Aur Akhiab us sukhan se, jo Yazra'eli Nabát ne use kahá, udás aur ná-khush hoke apne ghar men áyá; ki us ne kahá thá, ki Main apne bápádón kí mífás tujh ko na dúngá. Aur wuh bistar par let gayá, aur apná munh pñer liya, aur rotí kháne ko na cháhá.

5 Tab us kí jorí I'zabil us pás áí, aur use kahá, ki Terá jí aisá kyún udás hai, ki tú rotí nahín khátá?

6 Us ne use jawáb diyá, ki Main ne Yazra'eli Nabát se bát chit kí, aur us se kahá, ki Apná angúri bág mere háth bech; aur agar tú cháhe, to main us ke badle aur ek angúri bág tujh ko dúngá; lekin us ne kahá, Main tujh ko apná angúri bág na dúngá.

7 Tab us kí jorí I'zabil ne use kahá, Kyá tú Isráel kí bádsháhat ká málik nahín hai? Uth, rotí khá, aur khush-

dil ho: Yazra'eli Nabát ká angúri bág main tujh ko dúngí.

8 So us ne Akhiab ke nám se náme Lkhe, aur un par us kí muhr kí, aur un buzurgon aur amiron pás, jo Nabát ke shahr men us ke sáth rahte the, bheje.

9 Aur un námón men is mazmún kí bát likhí, ki Manáli karo ki roza rakhá jáwe, aur Nabát ko logon ke darmiyán buland biñháo:

10 Aur baní Bali'ál men se do shakhs us ke sámhne házir karo, ki us ke úpar gawáhí den aur kahen, ki Tú ne Khudá par aur bádsháh par la'nat bhejí; tab use pakarke le jáo, aur sangsár karo, ki mar jáe.

11 Chunáñchi us ke shahr ke logon, ya'ne buzurgon aur amiron ne, jo us ke shahr ke báshinde the, jaisá I'zabil ne unhen paigám kahlá bhejá, aur jaisá un námón men, jo us ne un pás bheje the, likhá thá, waisá hí kiya.

12 Unhon ne manadí kí, ki roza rakhá jáwe, aur Nabát ko logon ke bích buland biñháya.

13 Us waqt baní Bali'ál men se do shakhs andar áe, aur us ke áge baithe; aur baní Bali'ál ne dangal ke huzúr us par, ya'ne Nabát par, gawáhí dí, aur kahá, ki Nabát ne Khudá par aur bádsháh par la'nat bhejí hai. Tab we use shahr se báhar le gaye, aur us par patthráo kiya, kí wuh mar gayá.

14 Ba'd us ke unhon ne I'zabil ko kahlá bhejá, kí Nabát sangsár kiya gayá, aur mar gayá.

15 ¶ Aur aisá húa, ki jonhín I'zabil ne yih suná, kí Nabát sangsár húa, aur mar gayá, to I'zabil ne Akhiab se kahá, kí Uth, aur Nabát Yazra'eli ke angúri bág ká, jise us ne na cháhá thá kí tere láth beche, málik ho; kí Nabát jítá nahín, balki mar gayá.

16 Aur yún húa, kí jab Akhiab ne suná, kí Nabát mar gayá, to Akhiab uthá, tá kí Yazra'eli Nabát ke angúri bág men jáke us par qabza kare.

Un áfaton léi khabar, jo I SALA'TIN, XXII. Akhiab par áyá cháhti thén.

17 ¶ Aur KHUDÁWAND ká kalám Iliyáh Tisbí par názil húa, aur us ne kahá, ki

18 Uth, aur jáke Akhiab sháh i Isráel se, jo Samrún men hai, muláqát kar: dekh, ki wuh Nabát ke angúri bág men hai, aur us ká málík hone ke liye wahán gayá hai.

19 So tú use kah, ki KHUDÁWAND yún farmatá hai, Tú ne kyá ján bhí mári, aur milkiyat bhí lí? Aur tú use kah, KHUDÁWAND farmatá hai, Jis jagah par kutton ne Nabát ká lahd chátá, usí jagah terá, hán, terá bhí lahd kutte chátenge.

20 Aur Akhiab ne Iliyáh se kahá, Ai mere dushman, kyá tú ne merá surág lagáya? Us ne jawáb diyá, ki Lagáya; is liye ki tú ne KHUDÁWAND ke huzúr badkári karne ke liye ép ko bechá.

21 Ab dekh, ki main tujh par áfat lágungá, aur terí nasl ko nábud kar-úngá, balki Akhiab se har ek ko jo díwár par múte, aur use bhí jo band kiya jáwe, aur Isráel men báqí rahe, kát dálúngá.

22 Aur tere ghar ko Nabát ke bete Yarubiám ke ghar, aur Akhiyáh ke bete Ba'ashá ke ghar kí mánind kar dálúngá, us chirháo ke sabab se ki jis se tú ne mujh ko chirháya hai, aur is liye bhí, ki tú ne Isráel ko gunáhgár kiya.

23 Aur KHUDÁWAND I'zabil ke haqq men bhí farmatá hai, ki Yazra'el kí díwár pás I'zabil ko kutte kháenge.

24 Akhiab ká jo koí shahr men maregá, use kutte kháenge, aur jo maidán men maregá, use hawái parande kháenge.

25 ¶ Balki Akhiab kí mánind koí na thá, ki us ne KHUDÁWAND ke huzúr badkári karne ke liye ép ko bechá; aur us kí jorú I'zabil ne use ubhárá.

26 Chunánchi us ne Amúríon kí mánind, jinhen KHUDÁWAND ne baní

Isráel ke áge se khárij kiya, har ek bát men buton ke pairau hoke niháyat ghinauná kám kiya.

27 Aur aisá húa, ki Akhiab ne yihí bátén sunke apne kapre pháre, aur apne tan par tát dálá, aur roza rakhá, aur tát pahine húe dabe páñwon se chaltá rahá.

28 Tab KHUDÁWAND ká kalám Iliyáh Tisbí par názil húa, aur us ne kahá,

29 Tú dekhtá hai, ki Akhiab ne ép ko mere huzúr kýúnkar kháksár banáya hai? is liye main us ke aiyám men yih balá na bhejúngá; balki us ke bete ke aiyám men us ke gharáne par wuh balá názil karúngá.

XXII BA'B.

B A'D us ke tín baras tak we rahe, aur Isráel aur Arám ke darmián larái na húi.

2 Aur tisre sál aisá húa, ki Yahú-dáh ká bádsháh Yahúsafat sháh i Isráel ko yahán utar áya.

3 Tab sháh i Isráel ne apne mulázimon se kahá, ki Tum jánte ho, ki Rámát i Jili'ád hamará hai: kyá ham chupke rahen, aur sháh i Arám ke háth se phir na le len?

4 Phir us ne Yahúsafat se kahá, Kyá mere sáth larne ko tú Rámát i Jili'ád par charhegá? So Yahúsafat ne sháh i Isráel ko jawáb diyá, Jaisá tú hai, waisá main hún; jaise tere log, waise mere log; jaise tere ghoré, waise mere ghoré.

5 Aur Yahúsafat ne sháh i Isráel se kahá, A'j ke din KHUDÁWAND kí marzi ilhám se daryáft kijiye.

6 Tab sháh i Isráel ne us 'roz nabí-on ko, jo qarib char sau ádmí the, ikañhlá kiya, aur un se púchhá, Main Rámát i Jili'ád par larne charhún, yá us se báz rahún? We bole, Charh já; ki KHUDÁWAND use bádsháh ke qabze men kar degá.

7 Phir Yahúsafat bolá, Un ke siwá

KHUDÁWAND ká koí nabí hai, ki ham us se púchhen?

8 Tab sháh i Isráel ne Yahúsafat se kahá, ki Ek shakhá, Imlah ká betá Mikáyáh, hai; us se ham KHUDÁWAND kí mashwarat púchh sakte haiñ: lekin main us se dushmaní rakhtá hún; kyúñki wuh mere haqq men neki kí nahín, balki badí kí pesh-khabarí kartá hai. Tab Yahúsafat bolá, Bádsháh aisé na farmáwe.

9 Tab sháh i Isráel ne ek khwájasará ko buláke hukm kiyá, kí Imlah ke beté Mikáyáh ko jald lá.

10 Us waqt sháh i Isráel, aur sháh i Yahúdáh Yahúsafat, Samurún ke phá-
tak ke sámhne, is men dar áne kí ráh par, ek khalihán men, apne apne takht par, sháhána libás pahíne hue, baithe the; aur sáre nabí un ke huzúr pesh-
ingóí kar rahe the.

11 Aur Kana'ánah ke beté Sidqiyáh ne apne liye lohe kí singén banáin, aur bolá, KHUDÁWAND yún farinátá hai, ki Tú in se Arámion ko máregá, yahán tak kí unhen nábud kar dále.

12 Aur sab nabion ne yún pesh-khabarí kí, aur kahá, kí Rámát i Jili'ád par charh já, aur kámyáb ho; kí KHUDÁWAND use sháh ke qabze men kar degá.

13 Aur us qásid ne, jo Mikáyáh ko buláne gayá thá, use kahá, kí Ab dekh, sab nabí ek zubán hoke bádsháh ko khush-khabarí dete haiñ; so karam karke terí bát un men kí báton kí sí howe, aur jo nek hai, wuhí kah.

14 Mikáyáh bolá, KHUDÁWAND i haiy kí qasam, jo KHUDÁWAND mujhe farmáwegá, main wuhí kahúngá.

15 ¶ So wuh sháh pás áyá. Tab sháh ne use farmáyá, Mikáyáh, ham larne ko Rámát i Jili'ád par charhen, yá us se báz rahen? Us ne jawáb men kahá, Já, aur kámyáb ho, kí KHUDÁWAND use sháh ke qabze men kar degá.

16 Phir sháh ne use kahá, Main

kitne martabe tujhe qasam deke já-táin, kí tú mujh se kuchh na kahe, magar KHUDÁWAND ke nám se wuhí jo sach hai?

17 Tab wuh bolá, Main ne sáre Isráel ko un bheron kí mánind, jo be-
chaupán hon, paháron par bhatakte hue dekhá; aur KHUDÁWAND ne far-
máýá, kí In ká koí áqá nahín: so un men se har ek apne apne ghar salámat chálá jáwe.

18 Tab sháh i Isráel ne Yahúsafat se kahá, Kyá main ne tujh se na ka-
há thá, kí Yih mere haqq men neki kí nahín, balki badí kí pesh-khabarí karegá?

19 Phir us ne kahá, kí Is liye tum KHUDÁWAND ke sukhan ko suno: Main ne KHUDÁWAND ko us kí kursi par baithe dekhá, aur ásmáni sára lashkar us pás us ke dahne háth aur us ke báen háth khará thá.

20 Aur KHUDÁWAND ne farmáyá, kí Akhiab ko kaun targib degá, tá kí wuh charh jáwe, aur Rámát i Jili-
'ád ke sámhne khet áwe? Tab ek is, tarah se bolá, aur ek us tarah se.

21 Us waqt ek rúh nikalke KHUDÁ-
WAND ke sámhne á kharí hui, aur bolí, kí Main use targib dúngi.

22 Phir KHUDÁWAND ne farmáyá, Kis tarah se? Wuh bolí, Main rawá-
na húngi, aur jhúthí rúh banke us ke sáre nabion ke munh men parúngi. Aur wuh bolá, Tú use targib degi, aur gálib bhí hogi: rawána ho, aur aisé kar.

23 So dekh, KHUDÁWAND ne tere in sab nabion ke munh men jhúthí rúh dáli hai; aur KHUDÁWAND hí ne terí bábat burí khabar dí hai.

24 Tab Kana'ánah ká betá Sidqiyáh nazdik áyá, aur Mikáyáh ke gál par ek thappar márke bolá, kí KHUDÁ-
WAND kí Rúh kis ráh men hoke mujh pás se gayi, aur tujh se bolí?

25 Mikáyáh bolá, Dekh, kí tú us din, jis din kí tú andar kí kothrí men ghusegá, kí chhip rahe, dekhegá.

26 Aur shāh i Isrāel ne kahā, Mikāyāh ko pakar lo, aur shahr ke nāzim Amūn pās, aur Yūsā shāhẓāde pās, le jāo;

27 Aur kaho, Bādshāh yūn farmātā hai, ki Mere salāmatī se phir āne tak, tang-hālī kī roṭī aur tang-hālī kā pānī use diye jāwēn.

28 Tab Mikāyāh bolā, Agar tū kisi tarah salāmatī se phir āwe, to KHUDĀ-WAND ne merī ma'rīfat kuchh nahīn kahā. Phir wuh bolā, Ai logo, tum sab ke sab sun lo.

29 Ba'd us ke shāh i Isrāel, aur shāh i Yahūdāh Yahūsafat Rāmāt i Jilī'ād par charhe.

30 Aur shāh i Isrāel ne Yahūsafat se kahā, Main apnā bhes badalke larāī men jātā hūn; par tū apnā libās pahīne rah. So shāh i Isrāel sūrāt badalke larāī men gayā.

31 Aur shāh i Arām ne apne battis sardāron ko, jo us kī gārīon ke ūpar muqarrar the, hukm diyā thā, ki Kisi chhote yā bare se jang na kījīyo, magar faqat shāh i Isrāel se.

32 Aur aisā hūā kī gārīon ke sardāron ne Yahūsafat ko dekhke yūn kahā, ki Yaqīnan shāh i Isrāel yihī hai. Aur unhon ne us taraf hoke chāhā, ki us kā sāmhnā karen. Tab Yahūsafat chillāyā.

33 Aur jab gārīon ke sardāron ne dekhā, ki wuh shāh i Isrāel nahīn, to we us kā pichhā karne se bāz āe.

34 Aur ek shaḥs ne bagair shist bāndhe ek tīr chālāyā, so wuh itīfāqan shāh i Isrāel ke jaushan ke bandon ke darmiyan jagā. Tab us ne apne gārīwān ko kahā, ki Bāg pher, aur mujhe lashkar se nikāl le chal, ki main zaḥmī hūā.

35 Par us din jang shadīd hūī, aur bādshāh Arāmīon ke muqābil gārī par ṭaharā rahā; aur shām hote hote mar gayā. Aur laḥū us ke zaḥm se gārī ke pāḡwdān men baḥtā rahā.

36 Tab āftāb gurūb hote hūe lash-

kar men manādī kī gayī, ki Har ek ādmī apne shahr, aur har ek ādmī apne mulk ko jāwe.

37 ¶ Pās bādshāh mar gayā, aur use Samrūn men le gaye; aur Samrūn men bādshāh ko gār diyā.

38 Aur gārī ke Samrūn ke kund men dhoyā, aur kutton ne us kā laḥū chātā, (aur silāh bhī dhoe,) jaisā kī KHUDĀWAND ne irshād farmāyā thā.

39 Aur Akhiab kī bāqī bāten, aur sab kuchh jo us ne kiya thā, aur hāthī-dānt kā ghar, jo us ne banāyā thā, aur un sab shahron kā hāl jo us ne ta'mīr kiye, so kyā wuh Isrāeli salātīn kī tawārīkh kī kitāb men likhā hūā nahīn hai?

40 Aur Akhiab apne bāpdādōn ke darmiyan so rahā: aur us kā betā Akhazīyāh us kī jagah bādshāh hūā.

41 ¶ Aur Asā kā betā Yahūsafat, shāh i Isrāel Akhiab kī saltanat ke chauthe baras, Yahūdāh kā bādshāh hūā.

42 Aur Yahūsafat kī 'umr, jab ki wuh saltanat karne lagā, paintis baras kī thī: so us ne Yārūsalam men pachīs baras bādshāhat kī. Us kī mā kā nām 'Azūbah thā, jo Silhī kī betī thī.

43 Wuh apne bāp Asā kī sab rāhon par chālā; us se wuh kisi taraf na murā, par wuh jo KHUDĀWAND kī nazar men achchhā thā kartā rahā: lekin hanoz ūnche makān na girāe gaye the, par un ūnche makānon par log zabīhe guzrānte, aur ḡhushbūiān jalāte the.

44 Aur Yahūsafat ne shāh i Isrāel se sulh kī.

45 Aur Yahūsafat kī bāqī bāten, aur us ke zor kā hāl jo us ne kar dikhlāyā, aur us ke jang karne kī kaifiyat, so kyā wuh Yahūdāh ke salātīn kī tawārīkh kī kitāb men likhī hī nahīn hai?

46 Aur us ne gāndūon ko, jo us ke bāp Asā ke 'asr men bāqī rah gaye the, mulk se ḡhārij kar diyā thā.

47 Aur Adún men koi bádsháh na thá; balki ek náib bádsháhat ká bandobast kartá thá.

48 Aur Yahúsafat ke Tarsis ke das jaház the, jo Ofir ko soná ke liye jáen; par we wahán tak na gaye, ki 'Asyún-Jabr hí men tút gaye.

49 Tab Akhiab ke bete Akhaziyáh ne Yahúsafat se kahá, ki Jaházon par apne khádimon ke sáth mere khádimon ko bhí jáne de. Par Yahúsafat ne na máná.

50 Phir Yahúsafat apne bápádón ke darmiyán já soyá, aur apne báp Dáúd ke shahr men apne bápádón ke darmiyán madfún húa: aur us ká

betá Yahúrám us kí jagah bádsháh húa.

51 ¶ Aur Akhiab ká betá Akhaziyáh sháh i Yahúdáh Yahúsafat kí saltanat ke satrahwen baras Samrún men Isráel ká bádsháh húa; aur wuh do baras Isráel ká bádsháh rahá.

52 Aur us ne KHUDÁWAND ke huzúr badkári kí; aur apne báp kí ráh, aur apní má kí ráh, aur Nabát ke bete Yarubiám kí ráh par, jis ne baní Isráel se gunáh karwáe, chala:

53 Ki us ne, sab ke muwáfiq jo us ke báp ne kiyá, Ba'al kí parastish kí, aur us ko sijda kiyá, aur KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ko gussa diláya.

SALA TIN KI DU'SRI KITA'B.

I BA'B.

AUR Akhiab ke marne ke ba'd Moab Isráel se bági húa.

2 Aur Akhaziyáh apne bálákháne ke, jo Samrún men thá, ek jharokhe se gir pará, aur bímár húa: so us ne qásidon ko bhejá, aur unhen kahá, ki Jáo, aur 'Aqrún ke ma'búd Ba'al-zabúb se púchho, ki Main is bímári se changá hoúngá, ki nahín.

3 Us dam KHUDÁWAND ke firish-te ne Tisbí Iliyáh ko hukm kiyá, ki Uth, aur shahr i Samrún ke qásidon se milne já, aur unhen kah, Hán! magar Isráel ká koi Khudá nahín, jo tum 'Aqrún ke ma'búd Ba'al-zabúb se púchhne chale ho?

4 So KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Tú us palang par se, jis par tú charhá hai, utarne na páwegá, aur albatta mar hí jáwegá. Chunánchi Iliyáh rawána húa.

5 ¶ Aur jab qásid us pás ulte phir gaye the, us ne un se púchhá, Tum kis liye ab phir áe ho?

6 Unhon ne kahá, Ek shakhs hamáre istiqbál ko áyá, jis ne hamen kahá, ki Us bádsháh pás, jis ne tumhen bhejá hai, phir jáo, aur use kaho, KHUDÁWAND yún farmátá hai, Hán, is liye ki Isráel ká koi Khudá nahín, so tú 'Aqrún ke ma'búd Ba'al-zabúb se púchhne bhejtá hai? So tú us palang se, jis par tú charhá hai, utarne na páwegá, aur mar hí jáwegá.

7 Us ne un se suwál kiyá, ki Us shakhs kí shakl jo tumhen milá, aur jis ne tumhen ye báten kahín, kaisí thí?

8 We use bole, Wuh ek bahut bálonwála ádmí thá, aur chamre ke tasme se apní kamar kase húa. Tab us ne kahá, ki Wuh Tisbí Iliyáh thá.

9 Us waqt bádsháh ne ek pachás

ke sardár ko us ke pachás ádmí ke sáth bhejá. So wuh us ke pás gayá; aur dekho, ki wuh ek tile kí choṭi par baithá thá. Us ne use kahá, Ai mard i Khudá, bádsháh kahtá hai, Tú utar á.

10 Tab I'liyáh ne us pachás ke sardár ko jawab diyá, aur kahá, Agar main mard i Khudá hún, to ág ásmán se názil ho, aur tujhe tere pacháson samet khá jáwe. Pas ág ásmán se utrí, aur use us ke pacháson samet khá gayi.

11 Phir us ne dobára aur ek pachás ke sardár ko us ke pachás ádmí ke sáth us ke pás bhejá. Us ne bhí mukhátib hoke use kahá, ki Ai mard i Khudá, bádsháh yún farmatá hai, Jáid utar á.

12 I'liyáh ne unhen bhí yihí jawab diyá, aur kahá, ki Agar main mard i Khudá hún, to ág ásmán se názil ho, aur tujhe tere pacháson samet khá jáwe. Pas Khudá kí ág ásmán se utrí, aur use us ke pacháson samet khá gayi.

13 ¶ Phir us ne ek tisre pachás ke sardár ko us ke pachás ádmí ke sáth bhejá. So yih tisre pachás ká sardár gayá, aur áko I'liyáh ke áge ghutnon par jhuká, aur us kí minnat kí, aur use kahá, ki Ai mard i Khudá, meri ján, aur apne khádimon in pacháson kí ján, teri nigáh men giránbahá hon.

14 Dekh, ki ásmání ág ne agle pacháson ke do sardáron ko, un ke pacháson samet, khá liyá; so ab meri ján teri nazar men qimatí ho.

15 Us waqt KHUDÁWAND ke firishte ne I'liyáh ko hukm kiyá, ki Us ke sáth utar já, aur us se mat dar. Tab wuh uthá, aur us ke sáth bádsháh pás utar gayá.

16 Aur use kahá, KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Chúnki tú ne qásidon ko bhejá, ki 'Aqrún ke ma'búd Ba'al-zabáb se suwál karen, so kyá is liye

kiyá, ki Isráel ká koí Khudá na thá, jis ke kalám kí bábat tú púchh sake? so tú is palang par se, jis par tú charhá hai, utarne na páwegá; yaqinan mar hí jáwegá.

17 ¶ Chunánchi wuh KHUDÁWAND ke irshád ke mutábíq, jáisá I'liyáh ne kahá thá, mar gayá. Aur is liye ki us ká koí betá na thá, so Yahúrám, sháh i Yahúdáh Yahúrám bin Yahú-safat kí saltanat ke dúsre sál, us kí jagah bádsháh húa.

18 Aur Akhaziyáh ke báqi 'ámál jo us ne kiye, so kyá we Isráeli bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhe hús nahin hain?

II BA' B.

AUR yún húa, ki jab KHUDÁWAND ne cháhá, ki I'liyáh ko ek bagúle men uráke ásmán par le jáwe, tab I'liyáh I'lisá' ko leke Jiljál se chalá.

2 Aur I'liyáh ne I'lisá' ko kahá, Tú yahán thahriye, is liye ki KHUDÁWAND ne mujhe Baitel ko bhejá hai. So I'lisá' bolá, KHUDÁWAND kí hayát, aur teri ján kí saugand, main tujhe na chhorúngá. So we Baitel ko utar gaye.

3 Aur ambiyázáde, jo Baitel men the, nikalke I'lisá' pás áe, aur us ko kahá, Tujhe ágáhi hai, ki KHUDÁWAND áj tere sir par se tere áqá ko uthá legá? Wuh bolá, Hán, main jántá hún; tum chup raho.

4 Tab I'liyáh ne us ko kahá, Ai I'lisá', tú yahán thahriye, ki KHUDÁWAND ne mujhe Yarihú ko bhejá hai. Us ne kahá, KHUDÁWAND kí hayát, aur teri ján kí qasam, main tujh se judá na hoúngá. Chunánchi we Yarihú men áe.

5 Aur ambiyázáde, jo Yarihú men the, I'lisá' pás áe, aur use kahá, Tú is se ágáhi hai, ki KHUDÁWAND áj tere áqá ko tere sir par se uthá le jáegá? Wuh bolá, Main to jántá hún; tum chup raho.

6 Aur phir I'liyáh ne us ko kahá,

Tú yahan dirang kijiye, ki KHUDÁWAND ne mujh ko Yardan par bhejá hai. Wuh bolá, KHUDÁWAND ki hayát, aur teri ján ki qasam, main tujh ko na chhorúngá. Chunánci we donon áge chale.

7 Aur un ke píchhe píchhe pachás ádmí ambiyázádon men se rawána húa, aur sámhne ki taraf dúr kháre ho rahe; aur we donon lab i Yardan khare húa.

8 Aur I'liyáh ne apni chádár ko liyá, aur lapetke pání par mará, ki pání do hisse hoke idhar udhar ho gayá; aur we donon khushk zamin par hoke pár gaye.

9 ¶ Aur aisá húa ki jab pár húa, tab I'liyáh ne Ilisá' ko kahá, ki Is se áge ki main tujh se judá kiyá jáun, use máng, jo tú cháhtá ki main tujhe dún. Tab Ilisá' bolá, Mihrbáni karke aisá kijiye, ki us rúh ká, jo tujh par hai, so mujh par duhrá hissa ho.

10 Tab wuh bolá, Tú ne bhári suwál kiyá: so agar tú mujhe áp se judá hote húa dekhégá, to tere liye aisá hí hogá; aur agar nahín, to aisá na hogá.

11 Aur aisá húa, ki jonhín we donon barhte aur báten karte chale játe the, to dekh, ki ek álashí rath aur álashí ghoron ne darmiyán áke un donon ko judá kar diyá: aur I'liyáh bagúle men hoke ásmán par játa rahá.

12 ¶ Aur Ilisá' ne yih dekhá, aur chilláyá, Ai mere báp! mere báp! Isráel ki rath, aur us ke sárathí! So us ne use phir na dekhá: aur us ne apne kapron par háth mará, aur unhen do hisse kiyá.

13 Aur us ne I'liyáh ki chádár ko bhí, jo úpar se gir parí thí, uthá liyá, aur ultá phirá, aur Yardan ke kanáre par khará húa.

14 Aur wahan us ne I'liyáh ki chádár ko, jo us par se gir parí thí, leke pání par mará, aur kahá, ki KHUDÁWAND I'liyáh ká Khudá kahán

hai? aur us ne bhí us chádár ko jab pání par mará, to pání idhar udhar ho gayá, aur Ilisá' pár húa.

15 Aur jab un ambiyázádon ne, jo Yarihu se dekhne nikle the, use dekhá, to we bole, I'liyáh ki rúh Ilisá' par utrí. Aur we us ke istiqbál ko áe, aur us ke sámhne zamin par jhuke.

16 ¶ Aur unhon ne use kahá, ki Dekh, ab tere khádimon ke sáth pachás zoráwar jawán hain; ham tujh se minnat karte, ki tú unhen jáne de, ki we tere áqá ko dhúndhen: kyá jáne ki KHUDÁWAND ki Ráh ne use utháke kisi pahár par, yá kisi wádi men, phenk diyá ho. Wuh bolá, Kisi ko mat bhejo.

17 Aur jab unhon ne us se bahut sí bat kí, yahan tak ki wuh sharminda húa, tab us ne kahá, ki Bhejo. Tab unhon ne un pacháson ko bhejá; aur unhon ne tén din tak use dhúndhá, par use na پایá.

18 Aur jab us pás phir áe, (ki wuh us waqt Yarihu men maqám kar rahá thá,) tab us ne unhen kahá, Kyá main ne kahá na thá, ki Tum mat jáo?

19 ¶ Phir us shahr ke logon ne Ilisá' ko kahá, ki Dekhiye, yih shahr kyá achchhe mauqa' par hai, chunán-chi hamáre khudáwand par roshan hai; lekin us ká pání nákára aur zamin banjar hai.

20 So us ne unhen farmáyá, ki Ek nayá piyála láo, aur us men namak dālo. So we us pás láe.

21 Tab wuh pání ke chashmon par gayá, aur wuh namak un men dālá, aur is tarah bolá, KHUDÁWAND yin farmátá hai, Main ne in pánion ko achchhá kiyá hai; ab áge ko maut aur banjarpaná na hogá.

22 Aur Ilisá' ke kalám ke mutábíq, jo us ne farmáyá, un chashmon ká pání achchhá kiyá gayá, jo áj ke din tak hai.

23 ¶ Aur wahan se wuh Baitel ko

charhá; aur jab wuh ráh men charháí par thá, to shahr ke chhoté larke nikle, aur use chirháné lage, aur use kahá, Chalá já, ai ganje sirwále! chalá já, ai ganje sirwála!

24 Tab us ne píchhe phirke un par nigáh kí, aur KHUDÁWAND ká nám leke un par la'nat bhejí. So wúhín ban se do ríchhnián niklín, aur unhon ne un men se bayális chhokre phár dále.

25 Phir wuh wahán se koh i Karmil ko gayá, aur phir wahán se Samrún ko laut áyá.

III BAB.

AUR sháh i Yahúdáh Yahúsafat kí saltanat ke athárahwen baras Akhiab ká betá Yahúrám Samrún men Isráel ká bádsháh húá, aur us ne bárah sál saltanat kí.

2 Aur us ne bhí KHUDÁWAND ke áge badí kí; par na aísí kí jaisí us ke báp aur us kí má ne kí; is liye kí us ne Ba'al ke but ko, jo us ke báp ne banáya thá, nikál phenká.

3 Lekin wuh Nabát ke beté Yaru-bi'am kí tarah, jis ne Isráel se gunáh karwáe, gunáh kartá rahá; aur us se hargiz kanára na kiyá.

4 ¶ Aur Moáb ká bádsháh Mísá bahutsí bher bakrí ká málik thá, aur Isráel ke bádsháh ko ek lách barre aur ek lách mendhe ún samet hadye bhejtá thá.

5 Aur aísá húá, kí jab Akhiab mar gayá, to sháh i Moáb Isráel ke bádsháh se bagí húá.

6 ¶ Aur usí waqt Yahúrám bádsháh Samrún se niklá, aur us ne sáre Isráel ká shumár kiyá.

7 Aur us ne jáke sháh i Yahúdáh Yahúsafat se paigám kiyá, kí Sháh i Moáb mujh se bagí húá: so kyá tú Moáb se larne ke liye mere sáth charh jáegá? Us ne jawáb diyá, Main charhúngá: kyúñki jaisá tú, waisá main; jaise tere log, waise mere log; jaise tere ghoré, waise mere ghoré.

8 Tab us ne púchhá, Ham kis ráh se charhen? So wuh bolá, Dasht i Adúm kí ráh se.

9 Chunáñchi sháh i Isráel, aur sháh i Yahúdáh, aur sháh i Adúm nikle; aur sát din kí ráh wo ghúmke gaye, aur un ke lashkar aur un ke charpáyon ke liye, jo píchhe pích' áte the, pání báqí na rahá.

10 Us waqt sháh i Isráel bolá, Af-sos! kí KHUDÁWAND ne in tín bádsháhon ko ikatthá kiyá, tá kí unhen sháh i Moáb ke háth men hawála kare.

11 So Yahúsafat bolá, Kyá KHUDÁWAND ke nabion men se koí yahán nahín, kí jis ke wasile ham KHUDÁWAND kí marzí púchhen? Tab sháh i Isráel ke khádimon men se ek boi uthá, kí Ilísá' bin Sáfat yahán hai, jo Ilíyah ke háth par pání dálke dhuláya kartá thá.

12 Phir Yahúsafat bolá, KHUDÁWAND ká kalám us ke sáth hai. So sháh i Isráel aur Yahúsafat aur sháh i Adúm us ke yahán utre.

13 Tab Ilísá' ne sháh i Isráel ko kahá, Mujh ko tujh se kyá kám hai? Tú apne báp ke nabion, aur apní má ke nabion, pás já. Par sháh i Isráel ne us se kahá, Nahín, is liye kí KHUDÁWAND ne in tín bádsháhon ko jam'a kiyá, kí unhen sháh i Moáb ke háth men hawále kare.

14 Phir Ilísá' bolá, RABB ul afwáj kí hayát kí qasam, jis ke áge main khará hún, yaqín hai, kí agar mujhe sháh i Yahúdáh Yahúsafat kí huzúrí ká pás na hotá, to main terí taraf nazar na kartá, aur tujh par áñkh bhí na uthátá.

15 Par ab ek bín-bajánewálá mere pás láo. Aur aísá húá kí jab us ne bín bajái, to KHUDÁWAND ká háth us par á gayá.

16 Aur wuh bolá, KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Is wadí ko kháion se ma'múr karo.

17 Kí KHUDÁWAND farmátá hai, Tum na hawá áti dekhoge, aur na

menh dekhoge, tad bhí yih wadí pání se bhar jáegi, tá ki tum pio, tum, aur tumhári mawáshí, aur tumháre chápáye bhí.

18 Aur yih KHUDÁWAND ke huzár chhotí bāt hai; ki wuh Moábion ko bhí tumháre háth men hawále kar degá.

19 Aur tum har ek mukkam shahr aur har ek námi bastí ko már loge, aur har ek achhehe daraht ko kátke girá doge, aur pání ke har ek kúe ko bhar doge, aur har ek achhehe khet ko pattharon se kharáb karoge.

20 So subh ko, qurbání charháne ke waqt, aísá húá, ki dekho, Adám kí ráh se pání bahtá áyá, aur zamín pání se bhar gayí.

21 ¶ Aur jab sáre Moábion men shuhrať phailí thí, ki yihí bádsháh ham se larne charhe hai, un sab ko, jo hathiyá bándhne jánte the, aur un ke siwá bhí jamá kiyá, aur we charhe ke apní sarhadd par khare rahe.

22 Aur subh sawere uthe, aur us waqt súra jí jot pání par partí thí, aur Moábion ne us taraf ká pání aísá surkh dekhá, jaisá lahu hotá.

23 Tab we bol uthe, ki Yih lahu hai; bádsháh log yaqínan qatl húc hai; we ápas men larke kať mare: pas, ai Moáb, ab lút par túto.

24 Aur jab we Isráel kí lashkargáh men áe, to Isráelí uthe, aur Moábion ko aísá mára, ki we un ke áge se bhág nikle; par we Moábion ko márte húc un ke mulk men bhí áge barhe.

25 Aur unhoñ ne un ke shahron ko mismár kiyá, aur zamín ke har ek achhehe qita' par sabhon ne apne apne patthar dále, aur use bhar diyá; aur pání ke sáre kúe band kar diye, aur sab achhehe daraht kátke girá diye: faqat Qir-Harásat hí ke pattharon ko báqí chhorá; aur falákhun-andázon ne us ko bhí já gherá, aur use mára.

26 ¶ Aur jab sháh i Moáb ne dehká, ki mujh par jang kí shiddat mere

magdúr se ziyáda húi, to us ne apne sáth sáť sau jawán talwariye liye, ki pare chirke sháh i Adám tak já pañen: par we aísá na kar saken.

27 Tab us ne apne bare bete ko, jo us ki jagah bádsháh húá cháhtá thá, diwár par sokhtaní qurbání karke guzrá. Aur us waqt Isráel par bará qahr áyá: so we us ke pás se rawáia hoke apne mulk ko phire.

IV BĀB.

AUR ambiyázádon kí jorúon men se ek 'aurat Ilísá' ke áge chilláí, aur yún boli, ki Terá khládim merá shauhar mar gayá; aur tú jántá hai, ki terá khládim KHUDÁWAND se dartá thá: so ab us ká qarz-khwáh áyá hai, ki mere donon beton ko leke apne gulám banáwe.

2 Tab Ilísá' ne use farmáyá, Main tere liye kyá karúñ? mujhe batlá, ki tujh pás ghar men kyá hai? Wuh boli, ki Terí bándí ke ghar men ek piyála tel ke siwá kuchh nahín.

3 Tab us ne kahá, ki Tú já, aur báhar se, apne sab hamsáyon se, bartan 'ariyat le, aur we sab khláí howen, aur thore bartan mat máng.

4 Aur jab tú phir andar áe, to apne par aur apne do beton par darwáza band kar; aur un sab bartanon men undel de, aur jo bhar jáwe use uhláke alag rakh.

5 So wuh us ke pás se gayí, aur us ne apne par aur apne do beton par darwáza band kiyá, jo us ke pás láte játe the; aur wuh undelti játi thí.

6 Aur aísá húá, ki jab we bartan ma'múr ho gaye, tab us ne apne bete ko kahá, Ek aur bhi bartan lá. Wuh us se bolá, Aur bartan to nahín. Tab tel mauqíf ho gayá.

7 Us waqt us ne áke mard i Khudá' ko khabar dí. Tab wuh bolá, Já, aur tel bech, aur qarz adá kar; aur báqí jo hai, so us se tú aur tere farzand guzrán karen.

8 ¶ Aur ek roz aísá ittifaq húá, ki

Ilisá' ne Súnám ko safar kiya; wahān ek daulatmand 'aurat thī: aur us ne ba jidd hoke us kī da'wat kī, kī wuh roṭī khāe. So aisā hūā, kī jab us ko wahān se guzarnā partā, to wuh roṭī khāne ke liye wahān utartā thā.

9 Phir us ne apne shauhar se kahā, Dekhiye, kī mujhe daryāft hūā hai, kī yih mard i Khudā, jo aksar hamārī taraf ātā hai, so muqaddas hai.

10 Pas āo, ham us ke liye ek chhoṭī sī kothrī dīwār par banāwen, aur wahān us ke liye palang dharen, aur ek mez lagāwen, aur ek chaukī rakhen, aur ek sham'adān: aur jab wuh ham pās āyā kare, to wahin utre.

11 So ek din aisā hūā, kī wuh wahān gayā, aur us makān men utrā, aur soyā.

12 Tab us ne apne khādim Jaihá-zī ko kahā, Is Shúnāmīt ko bulā. So us ne use bulāyā. To wuh us ke sāmhnē ā khārī hūī.

13 Phir us ne apne khādim se kahā, Tú use kah, kī Tú ne jo hamāre liye is qadr fikrēn kīn, to tere liye kyā kiya jāwe? kyā tú chāhtī hai kī bād-sháh yā fauj ke sardār se terī sifārish kī jāwe? Wuh bolī, kī Main apnī qaum ke darmiyān rahṭī hūn.

14 Phir us ne kahā, Main us ke liye kyā karūn? Tab Jaiházi bolā, Sach hai, kī is ká koī farzand nahīn, aur us ká shauhar búrḥā hai.

15 Tab wuh bolā, Use bulā. Aur jab us ne use bulāyā, tab wuh darwāze par khārī hūī.

16 Tab wuh bolā, Isī waqt ke qarīb, mutábīq zindagī kī 'adat ke, tú ek betā god men legī. So wuh bolī, Nahīn, ai mere khudāwand; ai mard i Khudā, apnī laundī se jhūṭh mat kah.

17 So wuh 'aurat peṭ se hūī, aur usī waqt, jo Ilisá' ne us se kahā thā, zindagī kī 'adat ke mutábīq, wuh ek betā janī.

18 ¶ Aur jab wuh larkā barḥā thā, ek din aisā hūā, kī wuh khet-kāṭne-

wālon ke darmiyān apne bāp pās gayā.

19 Aur us ne apne bāp se kahā, Hāe, merā sir! hāe, merā sir! Us ne ek jawān ko kahā, Use utḥāke us kī má pās pahunchā.

20 Tab us ne use leke us kī má pās pahunchāyā. Aur wuh us ke ghuṭnōn par pare pare do pahar ko mar gayā.

21 Tab us kī má ne úpar jáke use us mard i Khudā ke palang par dāl diya, aur us par darwāza band karke niklī.

22 Aur us ne apne shauhar ko pukārā, aur kahā, kī Jald jawānōn men se ek ko, aur gudhon men se ek ko, mere liye bhejiye, tá kī main mard i Khudā pās daur jāún, aur phir áún.

23 Us ne pūchhā, kī A j tú us pās kyūn jáyā chāhtī hai? āj na chānd rāt hai, na sabb hai. Wuh bolī, kī Salāmātī hogī.

24 Aur us ne gadhe par zín bāndhā, aur jawān se kahā, Hānke le chal, aur āge barḥ, aur sawāri ká qadam mere liye mat ghaṭā, magar jab kī main tuihe kahūn.

25 Chunānchī wuh chal niklī, aur koh i Karmil par mard i Khudā ke huzūr áī. Aur aisā hūā, kī us mard i Khudā ne dūr se use dekhke apne khādim Jaiházi se kahā, Dekh, yih wuhī Shúnāmīt 'aurat hai:

26 Uṭh, us ke istiqbāl ko daur, aur us se pūchh, Terī salāmātī hai? aur tere shauhar kī salāmātī hai? tere larke kī salāmātī hai? Wuh bolī, Salāmātī.

27 Aur us pahār par mard i Khudā ke pās áke wuh us ke pánwon se liptī. Aur Jaiházi ne nazdik áke chāhā, kī use sarkāwe. Par mard i Khudā ne kahā, kī Use chhoṭe; kī yih dil-ázurda hai, aur Khudāwand ne bāt mujh se chhipā, aur mujhe khabar na dī.

28 Tab wuh bolī, Kyā main ne apne khudāwand se kadhī betā māngā?

kyá main ne nahin kahá thá, ki Mujhe mat dhokhá de?

29 Tab us ne Jaihází ki kahá, Kamar bándh, aur merá 'asá apne háth men le, aur chalá já; agar koi tuijhe ráh men mile, to use salám na kar; agar wuh tuijhe salám kare, to jawáb mat de; aur merá 'asá us larke ke munh par rakh.

30 Par us larke ki má bolí, KHUDÁ-WAND kí hayát aur teri ján kí saugand, main tuijhe na chhorúngí. Tab wuh uthá, aur us ke sáth chalá.

31 Aur Jaihází un se áge rawána húa, aur us ne 'asá larke ke chihre par rakhá; par na áwáz thí, aur na chaunk hui. 'Tab wuh phirke us pás chalá áyá, aur use kahá, ki Larhá na jágá.

32 Aur jab Ilísá' us ghar men pahunchá, to dekh, wuh larhá mará húa us ke palang par pará thá.

33 So wuh andar gayá, aur apne dōnōn par darwáza band karke KHUDÁWAND se du'á mángí.

34 Aur charhke us larke se líptá, aur us ke munh par apná munh rakhá, aur us kí ánkhoṅ par apní ánkheṅ, aur us ke háthoṅ par apne háth, aur apne taṁṁ larke ke úpar pasará: tab us larke ká badan garm hone lagá.

35 Phir wuh uthá, aur us ghar men tahalá; aur phir charhke us larke se líptá; aur wuh larhá sáť bár chhínká, aur larke ne apní ánkheṅ khol dín.

36 Tab us ne Jaihází ko buláke kahá, Shúnamit ko bulá. So us ne use buláýá. Aur jab wuh andar us pás áí, to us ne use farmáýá, Apná betá uthá le.

37 Tab wuh andar jáke us ke qadamōṅ par giri, aur zamín par sijda kiyá, aur apne betē ko utháke báhar gayí.

38 ¶ Aur Ilísá' phir Jiljál men dákhl húa. Us waqt us mulk men kál pará thá, aur wahán ambiyázáde us ke buzúr baithe hūe the. Aur us

ne apne khádim se kahá, Bará deg charhá, aur in ambiyázádoṅ ke liye lapsí paká.

39 Aur un men se ek maidán men gayá, ki kuchh tarkári chun láe. So us ne janglí latá páí, aur us men se dáman bhar kí tomrián torke le áyá, aur unheṅ kátke us deg men dál diyá: par we wáqif na the.

40 Chunánci unhoṅ ne un mardoṅ ke kháne ko liye us men se undelá. Aur aisá húa, ki jonhín us lapsí men se kháne lage, to chillá uthē, aur kahá, Ai mard i KHUDÁ, deg men maut hai. Aur we khá na saken.

41 Tab us ne kahá, ki A'tá lá. Aur use deg men dál diyá; aur us ne kahá, ki Logoṅ ke liye undel do, tá ki we kháwen. Tab deg men kuchh nuqsán páýá na gayá.

42 ¶ Usí waqt Ba'al-Salísah se ek shakhs mard i KHUDÁ pás áyá, aur jau ke pahle phaloṅ kí rotíoṅ ke bís girde, aur anáj kí bhari hui bálen chhilke samet, láýá. Aur wuh bolá, ki In logon ko de, ki we kháwen.

43 Us dam us ká khádim bolá, ki Kyá main ise sau ádmioṅ ke sámhne rakhún? Tab us ne phir kahá, ki Logoṅ ko de, tá ki kháwen: ki KHUDÁWAND yín farmátá hai, We kháenge, aur us men se bhí kuchh chhoreṅge.

44 Tab us ne un ke áge rakhá, aur unhoṅ ne kháýá, aur jaisá KHUDÁWAND ne farmáýá thá, us men se kuchh chhorá.

V BAB.

AUR Na'amán, jo sháh i Arám ke lashkar ká sardár thá, apne sáhib ke nazdik buzurg shakhs aur 'izzatwálá thá; kyúñki KHUDÁWAND ne us ke wasile se Arám ko rihái dí thí: so yih bará bahádúr aur sáhib i himmat thá; par wuh korhí thá.

2 Aur Arámí, guroh ba guroh, nikle the, aur Isráel ke mulk men se ek chhotí chhokri asir karke le áe the

so wuh Na'amán kí jorú kí k̄hidmat kartí thí.

3 Us ne apní bíbí se kahá, Kásh kí merá sáhib us nabí ke yahán hotá, jo Samrún men hai! to wuh use us ke korh se shifá bakhshtá.

4 So ek ne andar jáke apne khudá-wand se kahá, Wuh chhokrí, jo Isráel kí mamlukat kí hai, yún yún kahtí hai.

5 So Arám ke bádsháh ne kahá, Chal nikal, kí main sháh i Isráel ko khatt bhejúngá. Chunánchi wuh rawána húá, aur das qintár rúpá, aur chha hazár misqál soná, aur das jore kapre apne háth men le chálá.

6 Aur wuh khatt sháh i Isráel pás láyá, jis ká mazmún yih thá, kí Yih náma jab tujh ko pahunché, to dekh, main ne apne khádim Na'amán ko tujh kauc bhejá hai, tá kí tú us ke korh ko dafá kare.

7 Aur aísá húá, kí jab sháh i Isráel ne us khatt ko parhá thá, us ne apne kapre pháre, aur bolá, Kyá main Khudá hún, kí márún aur jiláún, jo us shakhs ne mujh pás is ádmí ko bhejá, kí us ká korh kho dún? so ab ise gaur kíjiye, aur dekhiye, kí wuh mujh se jhagarne ká hila dhúndhtá hai.

8 ¶ Aur aísá húá, kí jab mard i Khudá Ilísá' ne suná, kí sháh i Isráel ne apne kapre pháre, to bádsháh ko kahlá bhejá, 'Tú ne apne kapre kyún pháre? ab use mujh pás áne de, tá kí jáne kí Isráel men ek nabí hai.

9 Chunánchi Na'amán apne ghoron aur apní garí samet áyá, aur Ilísá' ke ghar ke darwáze par khará rahá.

10 Tab Ilísá' ne us pás qásid bhejke kahá, Já, aur Yardan men sát bár gota már, kí terá badan phir bahál ho jáegá, aur tú pák sáf hogá.

11 Par Na'amán malúl húá, aur chálá gayá, aur bolá, Mujhe gumán thá kí wuh be-shakk mujh pás nikal áwegá, aur khará hoke KhudáWAND apne Khudá ká nám legá, aur us jagah

par háth pherogá, aur korh ko kho degá.

12 Dekh, Abánah aur Farfar, Dimishqí nahren, Isráelí sáro pánion se kahín bihtar nahín? kyá main un men nahá dho nahín saktá, kí changá hoún? So wuh phirá, aur gussawar hoke chálá gayá.

13 Tab us ke mulázim us ke pás áke bole, aur use kahá, Ai hamáre báp, agar nabí tujhe kuchh bará hukm kartá, to kyá tú use nahín mántá? so kitná ziyáda mánná cháhiye, jo us ne tujh se kahá, Nahá le, aur pák ho?

14 Tab wuh utar gayá, aur jaisá mard i Khudá ne kahá thá, Yardan men sát gote máre, aur us ká badan chhote bachche ke badan kí mánind ho gayá, aur wuh pák húá.

15 ¶ Tab wuh mard i Khudá pás phir áyá, wuh aur us ke sab ham-rikáb, aur us ke sámhne khará húá, aur yún kahá, kí Dekh, ab main ne jáná, kí sárí zamín par koí Khudá nahín hai, inagar Isráel men; is liye ab karam kí ráh se apne khádim ká hadya qabúl kíjiyo.

16 Wuh bolá, KhudáWAND kí saugand, kí jis ke áge main khará hún, main kuchh na lúngá. Aur us ne use bahut tang kiyá, kí lewe; par us ne inkár kiyá.

17 Aur Na'amán ne kahá, Main terí minnat kartá hún, kyá tere khádim ko do khachcharon ke bojhe kí mittí dí na jáwe? terá khádim to áge ko KhudáWAND ke siwá kisi gair-ma'búdk ke liye sokhtani qurbáni aur zabíha na charháwegá.

18 Magar ek bát men KhudáWAND tere khádim ko mu'áf kare, kí jis waqt merá sáhib Bait i Rimmún men jáe, kí wahán parastish kare, aur wuh mere háth par takya kare, aur main Rimmún ke áge jhukún: so jab main Rimmún ke áge apne ta'ín jhukáún, to KhudáWAND is bát men tere khádim ko mu'áf kare.

19 Wuh use bolá, ki Salámat já. Chunánchi wuh us se rukhsat hoke thori dūr gayá.

20 ¶ Us waqt mard i Khudá Ilísá' ke khádim Jaihází ne apne men kahá, ki Dekh, mere sáhib ne Na'amán Arámí se narmí kí hai, ki us ke háthoṅ se wuh jo apne sáth le áyá thá, na liyá, aur use rawána kiyá: par Khudáwānd kí saugand, main to us ke piche daur jáúngá, aur us se kuchh lúngá.

21 Chunánchi Jaihází Na'amán ke piche daurá. Aur Na'amán ne jo dekhá, ki wuh piche lapká áta hai, to wuh gári par se us kí muláqát ko utrá, aur bolá, ki Sab khair hai?

22 Us ne kahá, Sab khair hai. Magar mere sáhib ne mujhe bhejá hai, aur kahá hai, ki Dekh, ambiyázádōṅ men se ab do jawán koh i Ifráim se áe haiṅ: so mihrbání karke ek qintár rūpá aur do jore kapre un ke liye dijiye.

23 Na'amán ne kahá, Khush hūjiye, aur do qintár lijiye. Aur wuh us par bajidd húa, aur do qintár rūpá do thailiōṅ men, aur do jore kapre bāndhe, aur apne do naukarōṅ par dhare, aur we us ke áge liye chale.

24 Aur us ne tile par áke un ke háth se unheṅ le liyá, aur ghar men rakhke un mardon ko rukhsat kiyá. So we rawána ho gaye.

25 Phir wuh andar jáke apne sáhib ke huzúr khará húa. Aur Ilísá' ne use kahá, Jaihází, kahāṅ se tú áyá hai? Wuh bolá, Terá khádim to kahīṅ na gayá thá.

26 Phir us ne use kahá, Kyá merá dil us waqt, jis waqt wuh shakhs apní gári par se utarke terí muláqát ko phirá, tere sáth na gayá thá? Kyá yih aísá waqt hai, kí jis men rūpá, aur poshák, aur zaitūn ke bág, aur tákistán, aur bherēṅ, aur baíl, aur gulám, aur laundiāṅ, lewen?

27 So Na'amán ká korh ab tuihe

lage, aur terí nasl se pusht dar pusht judá na howe. So wuh barf kí mánind korhi hoke us ke sámhne so nikal gayá.

VI BAT.

AUR ambiyázádōṅ ne Ilísá' ko kahá, Dekhiye, yih makán, jis men ham tere sáth rahte haiṅ, hamáre liye tang hai:

2 Ab ham ko parwánagí dijiye, kí ham Yardan pás jáwen, aur ham sab wahán se ek ek karí lewen, aur yahāṅ ok jagah banáwen, jis men ham rahen. Wuh bolá, Jáiyō.

3 Tab ek ne kahá, Mihrbání se apne khádimōṅ ke sáth chaliye. Us ne kahá, Main chalúngá.

4 Chunánchi wuh un ke sáth gayá. Aur unhoṅ ne Yardan pás áke lakrīāṅ kát dāliṅ.

5 Aur us waqt ek kí kulhári men ká lohá, karí kátte hūe, pání men gir gayá: so wuh chillá uthá, aur kaha, Ai khudáwānd, afsos! yih to mangní kí thí.

6 Mard i Khudá bolá, Kis jagah girá? Us ne use wuh jagah batláí. Tab us ne ek chhari kátke us jagah dāl dí, aur lohá tairne lagá.

7 Tab us ne kahá, Apne liye uthá le. So us ne háth barhake use uthá liyá.

8 ¶ Ba'd us ke sháh i Arám sháh i Isráel se lartá thá; aur us ne apne mulázimōṅ se yih saláh thahráí, kí Ham fulání fulání jagah khaime kharē karenge.

9 So mard i Khudá ne sháh i Isráel ko kahá bhejá, Khabardár, tú fulání jagah se mat guzriyo, kí wahāṅ Arámí utre haiṅ.

10 Phir sháh i Isráel ne us jagah, jis kí khabar mard i Khudá ne use di thí, aur us kí bábat use chitáyá thá, log bheje, aur wahāṅ apne taṅ, in bachá rakhá; aur ek yá do bár nahīṅ, balki ziyáda.

11 Tab us sabab se sháh i Arám ká dil nipaṭ ghabráyá, aur us ne ap-

ne khádimon ko talab karke un se kahá, Tum mujhe nahin batáte, ki ham men se sháh i Isráel kí taraf kaun hai?

12 Tab us ke ek khádim ne kahá, Ai mere khudáwand bádsháh, koí bhí nahin: magar Ilísá' nabí, jo Isráel men hai, terí har ek bát kí, jo tú apní khalwatgáh men kahtá hai, sháh i Isráel ko khabar detá hai.

13 ¶ Us waqt us ne kahá, Jáo, aur khojo, ki wuh kahán hai, tá ki main log bhejke use pakar lún. So unhon ne use khabar kí, ki Wuh Dútain men hai.

14 Tab us ne wahán ghere aur gárian ek bare lashkar ke sáth bhejin: so unhon ne rát ko ákar us shahr ko gher liyá.

15 Aur subh ko sawere, jo mard i Khudá ká khádim uthá, aur báhar niklá, to us ne dekhá, ki lashkar ne, ma'a ghoron aur gárian ke, shahr ko gher liyá hai. Aur us ke khádim ne jákar use kahá, Afsos, ai mere sáhib, ham kyá karenge?

16 So us ne jawáb diyá, Mat dar, ki hamáre sáthwále un ke sáthwálon se bahut hain.

17 Tab Ilísá' ne du'á kí, aur kahá, Ai Khudáwand, us kí ánkhen khol dijiye, ki yih dekhe. Tab Khudáwand ne us jawán kí ánkhen kholín, aur us ne jo nigáh kí, to dekhá ki Ilísá' ke girdágird ká pahár átashi ghoron aur gárian se bhará huá hai.

18 Aur jab we us kí taraf ko utre, tab Ilísá' ne Khudáwand se du'á mángí, aur kahá, In logon ko mihr-bání karke andhá kar dijiye. So us ne, jaisá Ilísá' ne kahá thá, un ko andhá kar diyá.

19 ¶ Phir Ilísá' ne unhen kahá, Yih wuh rásta nahin, aur yih to wuh shahr nahin: tum mere piche chale áo, ki tum ko us shakhs pás, jis kí tum talásh karte ho, le jáungá. Aur wuh unhen Samrún men le gayá.

20 Aur aisá huá ki jab we Samrún men pahunche, to Ilísá' ne yún kahá, Ai Khudáwand, in logon ko binái de, tá ki we dekhén. Tab Khudáwand ne un kí ánkhen kholín, aur unhen binái milí; aur kyá dekhte hain, ki we Samrún ke darmiyán the.

21 Aur sháh i Isráel ne unhen dekhke Ilísá' se kahá, ki Ai mere báp, kyá main unhen már lún? main unhen már lún?

22 Us ne jawáb diyá, ki Tú unhen na máregá: kyá tú un ko márná cháhtá, jinhen tú ne apní talwár aur kamán ke zor se asir kiya? ab tú un ke áge rotí pání rakh, tá we kháwen, aur piwen, aur apne áqá pás jáwen.

23 So us ne un ke liye bahut sá kháná pakwáyá: aur jab we khá pi chuke, to us ne unhen rukhsat kiya; tab we apne áqá pás chale gaye. Pas Arám ke lashkar Isráel kí sarzamín men phir na áe.

24 ¶ Ba'd us ke aisá huá ki Bin-Hadad sháh i Arám apní sári fauj ikatthí karke cha'rhá, aur Samrún ko já gherá.

25 Tab Samrún men bará kál pará; aur dekho, we use yahán tak ghère ruhe, ki gadhe ká ek kalla assí dirham ko, aur kabútaron kí bit ká ek chauthái paimána pánch dirham ko, biká.

26 Aur ek din sháh i Isráel shahr-panáh kí diwár par phirtá thá, ki ek 'aurat us ke huzúr chillái, aur bolí, Ai mere khudáwand, ai bádsháh, meri madad kar.

27 Tab wuh bolá, ki Agar Khudáwand hí terí madad na kare, to main terí kyúnkar madad karún? kyá khalihán se, yá angúr ke kólhú se?

28 Phir bádsháh ne use kahá, Tujh ko kyá huá? Wuh bolí, Is 'aurat ne mujhe kahá, ki Apná betá lá, tá ki ham áj ke din use kháwen; aur merá betá jo hai, so use ham kal kháenge.

29 So ham ne apne bete ko pakáyá, aur ham ne use kháyá: aur dásre din

main ne us se kahá, Apná betá lá, tá ki áj ham use kháwen; lekin us ne apná betá chhipá rakhá.

30 ¶ Aur aisá húa ki sháh ne us 'aurat ki bátan suuke apne kapre pháre, aur wuh diwár par chalá játá thá, aur logon ne jo nigáh ki, to dekho, us ne apne tan par andarwár tát pahiná thá.

31 Aur us ne kahá, ki Agar áj ke din Sáfat ko bete Ilisá' ká sir tan par rahe, to KHUDÁWAND mujh se aisá kare, aur us se ziyáda kare.

32 Aur Ilisá' apne ghar men baiṭhā thá, aur buzurgán bhí us ke sáth baiṭhe the : aur bádsháh ne apne huzúr ká ek shakhs bhejá; par us se pahle ki wuh qásid us tak pahunche, us ne buzurgon se kahá, Tum dekhte ho, ki us qátílzáde ne bhejá hai, ki merá sir kúṭ qále? so dekho, jab wuh qásid áwe, to darwáza band kar lo, aur use mazbútí se darwáze par pakre raho; kyá us ke píchhe píchhe us ke sáhib ke pángwon ki áhat nahín?

33 Aur wuh un se hanoz yih kah hí rahá thá, ki dekho, wuh qásid us pás á pahunchá, aur us ne kahá, ki Yih balá KHUDÁWAND kí taraf se hai : ab áge main KHUDÁWAND kí kyá ráh takún?

VII BĀB.

TAB Ilisá' ne kahá, Tum KHUDÁWAND kí bát suuo; KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Kal isí waqt ke qarīb Samrún ke darwáze par mihín áte ká ek paimána ek misqál ko aur jau ke do paimáne ek misqál ko bikenge.

2 Aur us waqt tisre darje ke mansabdár ne, jis ke háthon par bádsháh takya kartá thá, mard i KHUDÁ ko jawáb diyá, aur kahá, Dekh, ki agar KHUDÁWAND ásmán men khirkíán lagáwe, to yih hál ho saktá hai? Tab us ne kahá, Dekh, tú apní ánkhon se dekhégá, par us men se na kháogá.

3 ¶ So shahr ke darwáze ke ástáne

par chár korhí the : unhon ne ek दूसरे से कहा, Ham yahán baiṭhe baiṭhe kyún maren?

4 Agar ham kahen, ki shahr ke andar jáwenge, to shahr men kál hai, aur ham wahán mar jáenge; aur agar yahín baiṭhe rahen, tau bhí marenge. So áo, ham Arámí lashkar men mil jáen : agar we ham ko jítá chhorenge, to ham bachenge; aur agar we ham ko már lenge, to hamen marná hí to hai.

5 Chunánchi we shám ke waqt uthke Arámion ke lashkar ko chal nikle : aur jab we Arámion kí lashkargáh kí báhari hadd se nazdík hue, to dekho, wahán koi bhí na thá.

6 Is liye ki KHUDÁWAND ne gárion ká sannátá, aur ghoron ká sannátá, balki ek bari fauj ká sannátá, Arámí lashkar ko samáyá thá : so unhon ne ápas men kahá thá, ki Dekho, sháh i Isráel ne Hittí bádsháhon aur Misrí bádsháhon ko ajúra deke buláyá, ki we ham par cháp áwen.

7 Tab we uthke shám ko bhág nikle, aur apne dore, aur apne ghore, aur apne gadhe, aur sári lashkargáh, jis tarah thí, waisí hí chhorke apni ján ke liye bháge.

8 Aur ye korhí, jab lashkargáh kí báhari hadd par pahunche, to ek khaime men ghuse, aur unhon ne wahán kháyá, aur piyá, aur rúpá, aur soná, aur libás, wahán se liyá, aur ek jagah jáke chhipá rakhá; aur phir áke दूसरे khaime men ghuse, aur wahán se bhí le gaye, aur chhipáke áe.

9 Phir unhon ne ápas men kahá, Ham achchhá nahín karte : áj ká din khush-khabarí ká din hai : so agar ham chup howen, aur subh tak yahán thahren, to sazá páwenge : pas, áo, ham jáke sháh ke ghar men khabar karen.

10 Chunánchi unhon ne áke shahr ke darbán ko khabar kí, aur unhen kahá, Ham Arámion kí lashkargáh

men gaye, aur dekho, kí wahán na ádmí hai, na ádmí kí áwáz, magar ghore bandhe hús, aur gadhe bandhe hús, aur khaime jyún ke tyún hain.

11 So us ne aur darbánon ko buláya; aur unhon ne bádshálike qasr ke andar khabar kí.

12 ¶ Tab bádsháh rát hí ko uthá, aur apne khádimon ko kahá, Main tumhen batátá hún, Arámion ne hamáre barchhiláf yih kyá kiyá. We khúib jánte hain kí ham bhúkke hain; so we apní lashkargáh se nikalke maidán men chhipé hain, yih kahke kí Jis waqt we shahr se niklen, to ham un ko jítá pakar lenge, aur shahr men ghusenge.

13 Aur us ke khádimon men se ek ne jawáb men yún kahá, kí Ham un bache hús ghoron men se, jo shahr men báqí hain, páncb ghore lewen, (kí we to Isráelion kí guroh ke mánind hain, jo báqí rahí; hán, sári Isráelí jamá'at ke mánind, jo faná ho gayi :) aur ham unhen bhejen, aur daryáft karen.

14 So unhon ne gárí ke do ghore líye; aur bádsháh ne log Arámion ke lashkar ke píchhe bhejke kahá, Tum jáo, aur dekho.

15 Chunánchi we un ke píchhe Yardan tak chala gaye; aur dekho, kí sári ráh kapron se, aur bartanon se, jo Arámion ne jaldí men phenk diye the, bhari thi. So qásidon ne phirke bádsháh ko khabar dí.

16 Tab logon ne nikalke Arámion kí lashkargáh ko lútá. So mihín áte ká ek paimána ek misqál ko, aur jau ke do paimáne ek misqál ko, bike, jáisá KHUDÁWAND ne farmáya thá.

17 ¶ Aur bádsháh ne tíse darje ke mausabdar ko, jis ke háthon par takya kartá thá, muqarrar kiyá, kí darwáze kí nigahbání kare: aur logon ne use látár dálá, aur wuh mar gayá, jáisá mard í KHUDÁ ne kahá thá, jo us waqt bolá, jis waqt kí bádsháh us pás áya thá.

18 Aur mard í KHUDÁ ne jo kuchb bádsháh se kahá thá, kí Jau ke do paimáne ek misqál ko, aur mihín áte ká ek paimána ek misqál ko kal is waqt ke qaríb Samarún ke darwáze par milegá, so us ke mutábíq aísá húa:

19 Aur us waqt tíse darje ke mansabdar ne mard í KHUDÁ ko jawáb deke kahá thá, Ab dekh, agar KHUDÁWAND ásmán men khirkíán lagáwe, to yih hál ho saktá hai? Mard í KHUDÁ ne yún farmáya thá, kí Tú apní ánkhon se dekhegá, par us men se na khaégá.

20 Us par aísá hádisa guzrá; kí logon ne use darwáze par látár dálá, aur wuh mar gayá.

VIII BA'Á.

PHIR Ilísá' ne us 'aurat se, kí jis ke beté ko us ne jiláyá thá, kahá, Uth, aur apne kunbe samet já, aur jahán kahín rahná munásib ho, wahán rah: kyúnki KHUDÁWAND ne kál ko talab farmáya hai; aur zamín par sát baras tak kál rahegá.

2 Tab wuh 'aurat uthí, aur us ne mard í KHUDÁ ke kahne ke mutábíq kiyá, aur apne kunbe samet jáke Filistion ke mulk men sát baras tak rahí.

3 Aur aísá húa, kí sátwen sál ke ákhir yih 'aurat Filistion kí zamín se phiri, aur bádsháh pás chali gayí, tá kí apne ghar aur apní zamín ke liye faryád kare.

4 Us waqt bádsháh mard í KHUDÁ ke chákar Jaihází se báten kartá thá, aur kahá thá, kí Sára mu'ajize, jo Ilísá' ne dikhlae hain, unhen mere áge bayán kíjiye.

5 Aur aísá húa, kí jab wuh bádsháh se kah hí rahá thá, kí kyúnkar us ne murde ko jiláyá; aur dekho, kí us 'aurat ne, jis ke beté ko us ne jiláyá thá, áke bádsháh ke huzúr apne ghar aur apní zamín kí bábat faryád kí. Tab Jaihází bol uthá, kí Ai mere KHUDÁWAND bádsháh, wuh 'aurat aur us ká wuh betá, jise Ilísá' ne jiláyá, yihí hain.

Súnamit ká apní mirás páná. II SALA'TIN, VIII. Yahúrám kí takht-nishín.

6 Aur bádsháh ne jo us 'aurat se púchhá, to us ne use bayán kiyá. Tab bádsháh ne ek kḥwájasará ko us ke sáth karke farmáyá, kí Us ká sab kuchh jo thá, aur zamín ká sab paidáwár, jis dín se ki us ne yih zamín chho-ri hai áj ke dín tak, us ko pher do.

7 ¶ Phir Ilísá' Dimishq men áyá; aur sháh i Arám Bin-Iladad bímár thá. Aur us ko kḥabar húi kí mard i Kḥudá yahán áyá hai.

8 Aur bádsháh ne Hazáel ko kahá, Kuchh hadiya apne háth men le, aur mard i Kḥudá ká istiqbál karne já, aur KḥUDÁWAND kí marzi us se daryáft kar, aur kah, Kyá main is bímári se changá hoúngá?

9 Chunánchi Hazáel us se milne chalá, aur us ne Dimishq kí sári ach-chlí chizon ká hadiya, chális únton par ladá húa, apne sáth liyá, aur wuh áyá, aur us ke sámhne khará húa, aur bolá, Arám ke bádsháh, tere beté Bin-Iladad ne mujh ko tere pás bhejá hai, aur púchhtá hai, Kyá main is bímári se changá hoúngá?

10 Ilísá' ne use kahá, Já, us se kah, Mumkin hai kí tú changá ho; lekin KḥUDÁWAND ne mujh ko kḥabar dí, kí wuh yaqínan mar jáegá.

11 Aur wuh us kí taraf apná chih- ra qáim kiye rahá, yahán tak kí wuh sharmá gayá: aur mard i Kḥudá ro diyá.

12 Aur Hazáel ne kahá, Merá kḥudáwand kyún rotá? Tab us ne jawáb diyá, Is liye kí main us badsulúki se, jo kí tú baní Isráel se karegá, khúb ágáh hún; kí tú un ke hasín shahron ko phúnk degá, aur un ke jawánon ko tah i teg karegá, aur un ke laḥkon ko patak degá, aur un kí peṭwállon ke peṭ pháregá.

13 Phir Hazáel bolá, Kyá terá gulám kuttá hai, jo aisi bari bát karegá? Tab Ilísá' bolá, KḥUDÁWAND ne mujhe kḥabar dí hai, kí tú Arám ká bádsháh hogá.

14 Phir wuh rawána húa, aur Ilísá' pás se apne áqá pás gayá. Tab us ne púchhá, Ilísá' ne tujhe kyá kahá? Us ne kahá, kí Us ne mujhe batáyá, kí Tú albattha changá hogá.

15 Aur dúsre dín aísá húa, kí us ne ek motá kaprá liyá, aur use bhigoke us ke munh par rakhá. So wuh mar gayá: aur Hazáel us kí jagah bádsháh húa.

16 ¶ Aur sháh i Isráel Yúrám bin Akhiab kí saltanat ke pánchwen sál, jis waqt kí Yahúsafat sháh i Yahúdáh thá, tab Yahúsafat ká betá Yáhúrám takht par baithá.

17 Aur jab kí wuh saltanat karne lagá, tab us kí 'umr battís baras kí thí: aur us ne Yarusalam men áthi baras bádsháhat kí.

18 Aur wuh bhí Akhiab ke gharáne kí mánuind Isráeli bádsháhon kí ráh par chalá, kí Akhiab kí betí us kí jortí thí: aur us ne KḥUDÁWAND ke huzúr badí kí.

19 Lekin KḥUDÁWAND ne na cháhá, kí Yahúdáh ko halák kare; kyúntí use apne bande Dáúd ká pás thá; kí us ne kahá thá, Main tujhe aur teri nasl ko hamesha ke liye ek chirág dúngá.

20 So usí ke dínon men Adóm Yahúdáh ke háth se nikalke bági húa, aur unhon ne apne liye ek bádsháh banáyá.

21 Tab Yúrám Sha'ir men áyá, aur sab gárián us ke sáth thin: aur us ne rát ko uthke Adómion ko, jo use ghère hús the, aur gárión ke sab sardáron ko, mára; aur log apne kḥaimon ko bháeg gaye.

22 Lekin Adóm Yahúdáh ke háth se nikalke áj ke dín tak bági hai. Aur usí waqt Libnáh bhí bági húa.

23 Aur Yúrám ká bági ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kyá Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhá nahín hai?

24 Phir Yúrám ne apne bápádson

Akhaziyáh ká bádsháh hóná. II SALATIN, IX. Yáhu ká bádsháh hóná

men shámil hoke arám kiya, aur Dátud ko shahr men apne bápádón ke darmiyan gárá gayá: aur us ká betá Akhaziyáh us kí jagah bádsháh húa.

25 ¶ Aur Akhiab ke bete sháh i Isráel kí saltanat ke bárahwen baras sháh i Yahúdáh Yahúrám ká betá Akhaziyáh saltanat karne lagá.

26 Akhaziyáh báis baras ká thá, jab kí bádsháh húa; aur ek baras us ne Yarusalam men saltanat kí. Us kí má ká nám 'Ataliyah thá, jo sháh i Isráel 'Umrí kí betí thí.

27 Aur wuh bhí Akhiab ke gharáne kí ráh par chhalá; aur us ne Akhiab ke gharáne kí mánind KHUDÁWAND ke áge badí kí; kyúnki 'Akhiab ke gharáne se dāmád kí nisbat use thí.

28 ¶ Aur wuh Akhiab ke bete Yúrám ke sáth sháh i Arám Hazáel se lerne ko Rámát i Jili'ád par charhá; aur Arámion ne Yúrám ko zakhmí kiya.

29 So Yúrám bádsháh phir gayá, tá ki Yazra'el men un zakhmon kí, jo us ne sháh i Arám Hazáel ke muqábale men Rámah ke maqám par Arámion ke háthon se utháo the, dawá kare. Aur Yahúrám ká betá sháh i Yahúdáh Akhaziyáh Yazra'el ko gayá, kí Akhiab ke bete Yúrám ko, jo kí zakhmí thá, dekhe.

IX B'A'B.

TAB Ilisá' nabí ne ambiyázádón men se ek ko buláya, aur us se kahá, Apní kamar bándh, aur tel kí yih shishí apne háth men le, aur Rámát i Jili'ád ko já:

2 Aur jab tú wahán pahunche, to Nimsí ke bete Yahúsafat ke bete Yáhu ko dhúndh le, aur andar jáke use us ke bháion ke darmiyan se uthwáke andar kí kóthri men le já:

3 Tab yih shishí tel kí le, aur us ke sir par dál, aur kah, KHUDÁWAND yún farmátá hai, Main ne tujhe masahkarke Isráel ká bádsháh kiya. Ba'd us ke tú darwáza kholke chal de, aur derí mat kar.

4 ¶ So wuh jawán, wuh nabízada jawán, Rámát i Jili'ád ko gayá.

5 Aur jab wuh áya, to dekho, lashkar ke sardár baithé hús the. Us ne kahá, Ai sardár, mujhe tere liye ek paigám hai. Yáhu bolá, Hain sab men se kis ke liye? Us ne kahá, Tere liye, ai sardár.

6 So wuh uthke ghar men gayá; aur us ne us ke sir par wuh tel undelá, aur use kahá, KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún farmátá hai, kí Main ne tujhe mamsúh karke KHUDÁWAND kí qaum Isráel ká bádsháh kiya.

7 Aur tú apne áqá Akhiab ke gharáne ko máregá, tá kí main apne bandon nabion ke khún ká, aur KHUDÁWAND ke sáre bandon ke khún ká, Izabil ke háth se intiqám lún.

8 Kyúnki Akhiab ká sárá gharána nábud hogá; aur main Akhiab ke har ek ko, jo diwár par míte, aur use bhí, jo Isráel men band kiya húa aur chhorá gayá ho, kát dálúngá.

9 Aur main Akhiab ke ghar ko, Nabát ke bete Yarubi'ám ke ghar, aur Akhiyán ke bete Ba'ashá ke ghar kí mánind kar dúngá:

10 Aur Izabil ko Yazra'el kí milkiyat men kutte khaenge; wahán koi na hogá, jo use gáre. Phir us ne darwáza kholá, aur nikal bhágá.

11 Tab Yáhu nikalke apne áqá ke khádimon ke darmiyan áya; aur ek ne use kahá, Sab khair hai? yih diwána tujh kane kyún áya thá? Us ne unhen jawáb diyá, Tum us shakhs se, aur us ke payám se, wáqif ho.

12 We bole, Jhúth; ab hamen hál batáo. Tab us ne kahá, Us ne mujhe yún yún kahá, kí KHUDÁWAND farmátá hai, Main ne tujhe rrasah karke Isráel ká bádsháh kiya.

13 So unhen ne jaldí kí, aur har ek ne apní poshák leke us ke niche sirhi ke sire par rakhí, aur narsingá phúnká, kí Yáhu saltanat kartá hai.

14 So Nimsí ke bete Yahúsafat ke

bete Yáhu ne Yúrám se bagawat ki. (Ki us waqt Yúrám, wuh aur sára Isráel, sháh i Arám Hazáel ke sabab, Ilámát i Jilí'ád ki himáyat kar rahe the).

15 Lekin sháh Yúrám phir gayá thá, ki Yazra'el men un zakhmon ki, jo us ne sháh i Arám Hazáel ke muqábil Arámion ko háth se kháe the, dawá kare. Tab Yáhu ne kahá, Agar tum ko achchhá lage, to kisi ko shahr se nikal bhágo na do, ki Yazra'el ko khabar pahuncháwe.

16 Aur Yáhu gári par sawár hoke Yazra'el ko gayá, ki Yúrám wahin pará thá. Aur sháh i Yahúdáh Akhaziyáh Yúrám ki muláqát ko áyá húa thá.

17 Aur Yazra'el men ek nigahbán burj par khará thá, aur us ne jo Yáhu ki guroh ko áte húa dekhá, to bolá, Main ek guroh ko dekhá hún. Yúrám ne kahá, Ek sawár ko bulá, aur use bhej, ki un se já mile, aur púchho, Khair hai?

18 Chunánchi ek shakhs sawár hoke us se milne ko gayá, aur kahá, Bádsháh púchhátá hai, Khair hai? Yáhu ne kahá, Tujh ko khair se kyá kám? Mere pichhe ho le. Phir nigahbán bolá ki, Qásid un pás pahunchá, lekin phir nahin áta.

19 Tab us ne dúsre sawár ko rawá-na kiyá. Us ne bhí un pás pahunchke kahá, Bádsháh yún kahtá hai, Khair hai? Yáhu ne jawáb diyá, Tujhe khair se kyá kám hai? Mere pichhe ho le.

20 Phir nigahbán bolá, Wuh bhí un pás pahunchá, aur phir nahin áta. Aur us ke hánkne ká taur Nimsí ke bete Yáhu ke hánkne ki mánind hai; ki wuh díwáne ki tarah tund hánktá hai.

21 Tab Yúrám ne farmáyá, Joto; so us ki gári jotí gayí. Tab sháh i Isráel Yúrám, aur sháh i Yahúdáh Akhaziyáh, apni apni gáron par charhke chal nikle, aur we Yáhu ke istiqbál ko gaye,

aur Yazra'el Nabát ki milkíyat men us se dochar hte.

22 Aur aisá húa, ki jab Yúrám ne Yáhu ko dekhá, tab us ne kahá, Ai Yáhu, Khair hai? Wuh bolá, Kyá khair hai, jis hál ki terí má l'zabil ki ziwákarián, aur us ki jádu'garián, hanóz is qadr hai?

23 Tab Yúrám ne apne báth phere, aur bhágá, aur Akhaziyáh se kahá, ki Ai Akhaziyáh, fitna hai.

24 Tab Yáhu ne apne sáre zor se kamán khinchí, aur Yúrám ke donon shánon ke darmiyan mára, aisá ki tír us ke dil se guzar gayá: aur wuh gári ke bích men jhukke girá.

25 Tab Yáhu ne apne lashkar ke sardár Bidqar ko kahá, ki Use leke Yazra'el Nabát ki milkíyat ke khet men dál de: kyúnki yád kar, ki jis waqt main aur tú us ke báp Akhiab ki pairaui men sawár hoke daure the, to KHUDÁWAND ne yih fatwá us par diyá thá;

26 Ki yaqinan main ne kal Nabát ke khún aur us ke beton ke khúda ko dekhá hai, KHUDÁWAND farmátá hai; aur main usi khet men terá badlá lúngá, KHUDÁWAND farmátá hai. So jaisá KHUDÁWAND ne farmáyá hai, use leke usi jagah dál de.

27 ¶ Aur jab sháh i Yahúdáh Akhaziyáh ne yih dekhá, to wuh bág ki bárahdarí ki ráh se nikal bhágá: aur Yáhu ne us ká pichhá kiyá, aur kahá, ki Use bhí gári hí men már lo. Chunánchi unhon ne use Júr ki charhái par, jo Iblí'ám ke muttasil hai, mára. Aur wuh bhágke Majiddo men áyá, aur wahán mar gayá.

28 Aur us ke khadim us ko gári men dálke Yarúsalam men le gaye,¹ aur use us ki qabr men Dáúd ke shahr men us ke báp dádon ke sáth gárá.

29 Aur Akhiab ke bete Yúrám ke julús ke gyárahwen baras Akhaziyáh Yahúdáh ká bádsháh húa thá.

30 ¶ Aur jab Yáhu Yazra'el men

dákhil húa, to l'zabil ne suná, aur apní ánkhoñ men surma lagáya, aur apná sir sanwára, aur ek khirki se jhánkne lagi.

31 Aur jónhín Yáhu darwáze pás pahunchá, to wuh bolí, Kyá Zimrí ko salámati millí, jis ne apne áqá ko mára?

32 Aur us ne dariche ki taraf sir utháya, aur kahá, Merí taraf kaun hai, kaun? Tab do tín khwájasaráon ne us ki taraf dekhá.

33 Tab us ne kahá, Use niche girá do. So unhoñ ne use niche girá diya, aur us ká lahu diwár par, aur ghoron par, pará: aur us ne use pámal kiya.

34 Aur andar áke us ne kháya aur piya; phir farmáya, ki Jáo, us la'nat kí mári hui randí ko dekho, aur use gáro; ki wuh sháhzádí hai.

35 Aur we use gárne gaye; par khopri aur us ke páñwon aur hathe-lion ko siwá us ká kuchh aur na páya.

36 So we phir áe, aur use khabar di. Wuh bolá, Yih wuh bát hai, jo KHUDÁWAND ne apne bande I'liyáh Tisbí kí ma'rifat farmái thí, ki Yazra'el kí maurúsi zamin men kutte l'zabil ká gosht khaenge:

37 Aur l'zabil kí lách Yazra'el kí maurúsi zamin men gúh ke mánind, jo zamin par ho, pari rahegi; aisé ki na kahá jáegá, ki Yih l'zabil hai.

X B.A.B.

SAMRU'N men Akhiab ke sattar bete the. So Yáhu ne náme likhe, aur Yazra'el ke amíron, aur buzurgon pás, aur un pás, jo Akhiab ke beton ke murabbí the, Samrún ko bheje;

2 Is mazmán ke, ki Jis hál men kí tumháre áqá ke bete tumháre pás hain, aur tumhári gárián, aur ghore bhí hain, aur ek hasín shahr, aur hathyar bhí; so is khatt ke pahunchte hí,

3 Us ko, jo tumháre sáhib ke beton men se achchhá aur láiq howe, chun lo, aur use us ke báp ke takht par

bitháo, aur apne sáhib ke ghar ke liye jang karo.

4 Lekin we niháyat hirásán hue, aur bole, Dekho, do bádsháh to us ke sámhne kharé rah na saken; pas, ham kýúnkar kharé ho sakenge?

5 Tab us ne jo mahall ká diwán thá, aur us ne jo shahr ká hákim thá, buzurgon aur murabbíon ke sáth Yáhu ko kahlá bhejá, Ham sab tere khádim hain; aur jo kuchh tú farmáwegá, wuh sab ham karenge; par ham kisi ko bádsháh na karenge; jo terí nazar men achchhá howe, so kar.

6 Tab us ne dúsrí bár ek khatt un pás likh bhejá, jis ká mazmán yih thá, ki Agar tum mere ho, aur merí áwáz ke shanawá hooge, to apne sáhib ke beton ke siron ko leke kál Yazra'el men isí waqt mujh pás chale áo. Us waqt sháhzáde, jo kí sattar ádmí the, shahr ke un amíron ke sáth the, jo un ke murabbí the.

7 So aisé húa, ki jab yih náma un pás áya, to unhoñ ne sháhzádon ko pakar liya, aur un sattar ádmíon ko qatl kiya, aur un ke siron to tokron men rakhá, aur us ke pás Yazra'el men bhejá.

8 ¶ Tab ek qásid ne áke use khabar di, aur kahá, ki We log sháhzádon ke sir láe hain. Wuh bolá, ki Tum shahr ke darwáze ke madkhal par un ke do túde karo, aur kal tak yúnghín rahne do.

9 Aur subh ko aisé húa, ki wuh niklá, aur khará rahá, aur sab logon ko kahá, Tum to rást ho. Dekho, main ne to apne áqá ke barkhiláf bandish bándhí, aur use mára; par in sab ko kis ne mára?

10 Ab jáno, kí KHUDÁWAND ke us kalám men se, jo KHUDÁWAND ne Akhiab ke gharáne ke haqq men farmáya thá, koi bát zamin par na giregi; kýúnki KHUDÁWAND ne jo kuchh kí apne bande I'liyáh kí ma'rifat se farmáya, use purá kiya.

11 So Yáhu ne un sab ko, jo Akhiab ke gharáne se Yazra'el men bach rahe the, aur us ke sáre amíron, aur us ke sáre rishtadáron, aur us ke kḥádimon ko, qatl kiyá, yahan tak ki us ke liye ek ko bhi báqí na chhorá.

12 ¶ Aur phir wuh uthke Samrún ko chalá. Aur Bait i 'Eqd ur Ro'im ki ráh men,

13 Yáhu sháh i Yahúdáh Akhaziyáh ke bháfon se milá, aur púchhá, ki Tum kaun ho? We bole, Ham Akhaziyáh ke bhái hai; aur ham játe hai ki bádsháh ke beton ko, aur malika ke beton ko, salám karen.

14 Tab us ne kahá, ki Unhen jítá pakar lo. So unhon ne un ko jítá pakar liyá, aur unhen, jo bayális ádmí the, Bait i 'Eqd ke hauz pás qatl kiyá; un men se ek ko bhi na chhorá.

15 ¶ Phir wahán se áge chalá, aur Yahúnadab bin Raikáb se, jo us ke istiqbál ko átá thá, milá. Tab us ne use salám kiyá, aur us se kahá, Kyá terá dil sáf hai, jis tarah ki merá dil tere dil ke sáth hai? Tab Yahúnadab ne jawáb diyá, ki Sáf hai. So us ne kahá, Agar aisá hai, to apná háth mujhe de. So us ne use apná háth diyá; aur us ne use gári men apne sáth biṭhá liyá,

16 Aur kahá, ki Mere sáth chal, aur meri gairat, jo KḤUDÁWAND ke liye hai, dekh. So unhon ne use us ke sáth gári par sawár karáyá.

17 Aur jab wuh Samrún men pahunchá, to us ne un sab ko, jo Akhiab ke yahan báqí the, qatl kiyá, yahan tak ki us ne, jaisá KḤUDÁWAND ne 'Iliyáh ki ma'rifat farmáyá thá, us ko nest o nábt kar diyá.

18 ¶ Phir Yáhu ne sab logon ko faráham kiyá, aur unhen kahá, ki Akhiab ne Ba'al ki tho'ri parastish ki: Yáhu us ki bahut sí parastish karegá.

19 Ab tum Ba'al ke sab nabíon, aur us ke sáre kḥádimon, aur us ke sáre

káhinon ko, mujh pás talab karo; un men se ek bhi báqí na rahe: ki main Ba'al ke liye bari qurbáni karúngá; aur jo koí házir na hogá, so jítá na bachegá. Par Yáhu ne un se makr kiyá, aur iráda kiyá ki Ba'al-paraston ko halák kare.

20 Aur Yáhu ne kaná, ki Ba'al kí 'íd ke liye manádi karo: so unhon ne manádi ki.

21 Aur Yáhu ne sáre Isráel ke darmiyán log bheje. Chunánchi sáre Ba'al-parast áe; aisá koí na thá, jo na áyá ho. Aur we Ba'al ke ghar men dákhil hue; aur Ba'al ká ghar is sire se us sire tak bhar gayá.

22 Phir us ne us ko, jo toshe-kḥáne par muqarrar thá, hukm kiyá, ki Un sab Ba'al-paraston ke liye libás nikál. So us ne un ke liye libás nikálwáe.

23 Tab Yáhu, aur Yahúnadab bin Raikáb, Ba'al ke ghar ke andar gaye, aur Ba'al-paraston ko kahá, ki Khoj karo, aur dekho, ki yahan tumháre darmiyán KḤUDÁWAND ke bandon men se koí na ho; magar Ba'al-parast hí faqat howen.

24 Aur jab we andar zabíhe aur sokhtaní qurbánián guzránne gaye, to Yáhu ne báhar assi jawán muqarrar kiye, aur kahá, Agar koí un logon men se, jinhen main ne tumháre qábú men kar diyá hai, nikal jáne páwe, to chhornewále kí ján us kí ján ke badle hogi.

25 Aur aisá húa, ki jonhín wuh sokhtaní qurbáni charhá chuká, to Yáhu ne pásbánon aur sardáron ko hukm kiyá, ki Ghuso, aur unhen qatl karo; ek bhi báhar na jáne páwe. Chunánchi unhon ne unhen teg se be-ján kiyá. Aur pásbán aur sardár un kí lášhon ko báhar phenkke Bait i Ba'al ke shahr ko gaye.

26 Aur unhon ne Ba'al ke ghar ki múraton ko nikálá, aur unhen ág men jaláya.

27 Aur Ba'al ke but ko chaknachúr kiya, aur Ba'al ká ghar dhá diya, aur páekhána banáya: chunánchi áj ke lin tak hai.

28 So Yáhu ne Ba'al ko Isráel ke darmiyan se nest o nábud kar diya.

29 ¶ Lekin un gunáhon ke karne se, jo Nabát ke bete Yarubi'am ne Isráelion se karwe the, Yáhu báz na áya, ya'ne, sone ke bachhron ke manne se, jo Baitel aur Dán men the.

30 So KHUDÁWAND ne Yáhu ko kahá, Azbas ki tú ne neki ki, ki use, jo meri nigáh men bhalá thá, anjám diya hai, aur sab kuchh ki mere dil men thá tú ne Akhiab ke gharáne se kiya, so tere bete chauchi pusht tak Isráel ke takht par baithenge.

31 Par Yáhu ne KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ki shari'at par apne sare dil se chalne ki bábat fikr na ki; kyunki us ne Yarubi'am ke gunáhon ko, jis ne Isráel ko gumrah kiya, tark na kiya.

32 ¶ Un dinon men KHUDÁWAND ne Isráel ko ghatána shurú kiya; ki Hazael ne unhen Isráel ki sab sarhaddon men mará;

33 Yardan se leke purab taraf tak, Jili'ad ki sári sarzamin, aur Jaddion, aur Rúbinion, aur Mubassion ko, 'Ará'ir se leke, jo nahr i Arnún par hai, ya'ne, Jili'ad, aur Basan bhí.

34 Aur Yáhu ká baqi ahwál, aur us ká har ek kám, aur us ki quwat ká bayan, kyá Isráeli bádsháhon ki tawárikh ki kitáb men likhá nahin hai?

35 Ba'd us ke Yáhu apne bápdon ke darmiyan já soyá; aur unhon ne use Samrún men gará. Aur us ká betá Yahúaknaz us ki jagah bádsháh húa.

36 Aur wuh 'arsa, ki jis men Yáhu ne Samrún men baní Isráel par saltanat ki, so aphis baras ká thá.

XI BA'B.

TAB Akhaziyáh ki má 'Ataliyáh ne, jyon dekhá ki us ká betá múá, to yunke bádsháh ki sári nasl ko qatl kiya.

2 Par Yúram bádsháh ki betí Yahúsab'a ne, jo Akhaziyáh ki bahin thí, Akhaziyáh ke bete Yúas ko liya, aur use un sháhzádon se, jo qatl hue the, chori se judá kiya; aur use us ki dadá samet 'Ataliyáh ki nigáh se bistaron ki kothi men aisá chhipá rakhá ki wuh mará na gaya.

3 So wuh us ke sáth KHUDÁWAND ke ghar men chha baras tak chhipá húa thá. Aur 'Ataliyáh mulk ki saltanat kartí thí.

4 ¶ Aur átwen baras men Yahúyad'a ne sau sau ke sardaron ko, sarlashkaron aur pásbanon samet, bulá bhejá, aur unhen KHUDÁWAND ke ghar men apne pás talab karke un se 'ahd o paimán kiya, aur KHUDÁWAND ke ghar men un se qasam kará, aur bádsháh ke bete ko unhen dikhláya.

5 Aur us ne unhen hukm deke kahá, Yih wuh kám hai, jis ká tumhen karná zarúr hai: Tum men se wuh tihái, jo sabb ke din andar áti hai, so sháh ke qasr ki nigahbáni men chauki pahrá dewe;

6 Aur dúsrí tihái, Súr ke darwáze par rahe; aur tisri, us darwáze par, jo pásdaron ke piche hai, rahe: tum ko cháhiye ki is tarah ghar ki khabardári karo ki koí tof tárke na ghuse.

7 Aur do hisse tum sab men se jo sabb ke din báhar nikalte, hán, we hi bádsháh ke áspás hoke KHUDÁWAND ke ghar ki nigahbáni karen.

8 Aur tum har taraf se bádsháh ko gheroge, aur har ek ádmí apne apne hathiyar háth men liye rahenge: aur jo koí safion ke andar chalá áwe, to wuh mará jáwe, aur tum andar báhar áte játe bádsháh ke sáth rahoge.

9 Chunánchi sau sau ke sardaron ne, jaisá Yahúyad'a káhin ne unhen

kahá thá, sab kuchh kiyá: aur un men se har ek ne apne apne logon ko, jinhen sabbt ke din andar áne kí pári thí, má'a un logon ke, jin ko sabbt ke din báhar níkalne kí pári thí, liyá, aur Yahúyad'a káhin pás áe.

10 Aur káhin ne Dáúd bádsháh kí barchhián aur siparen, jo KHUDÁWAND ke ghar men thín, sau sau ke sardáron ko dín.

11 Aur pásbánon men se har ek ádmí apne apne hathýar leke haikal ke dahne kone se leke haikal ke báen goshe tak, aur mazbah aur haikal kí bagal men, bádsháh ke girdágird khare hñe.

12 Phir us ne sháhzáde ko níkalá, aur us par táj rakhá, aur shahádat-náma use diyá; aur use bádsháh kiyá, aur mamsúh kiyá; aur unhon ne tállán bajáin, aur bole, kí Bádsháh jítá rahe!

13 ¶ Aur jab 'Ataliyáh ne pásbánon aur logon ká gul suná, to logon ke darmiyán KHUDÁWAND kí haikal men dákhil húi.

14 Aur jab us ne nigáh kí, to dekho, kí muwáfíq dastúr ke bádsháh sutún ke pás khará hai; aur umará, aur narsinga-bajánewále, bádsháh ke pás hain; aur sári mamlukat ke log khushí men hain, aur narsinge phúnkte hain: tab 'Ataliyáh ne apne kapre pháre, aur chilláke kahá, Fitna, fitna.

15 Tab Yahúyad'a káhin ne sau sau ke sardáron ko, aur sarlashkaron ko, hukm kiyá, aur unhen kahá, kí Ús ko saffon men se báhar karo, aur use, jo us kí pairaui kare, qatl karo; kí káhin ne kahá thá, Aísá na ho kí wuh KHUDÁWAND ke ghar ke andar marí jáwe.

16 Tab unhon ne us par háth cháláe, aur wuh us ráh men játi thí, jis ráh se kí sháh ke qasr men ghore dákhil hote the: so wahán qatl kí gayí.

17 ¶ Aur Yahúyad'a ne KHUDÁ-

WAND aur bádsháh aur logon ke darmiyán ek 'ahd bándhá, kí we KHUDÁWAND ke log howen: aur bádsháh aur logon ke darmiyán bhí 'ahd bándhá.

18 Tab mamlukat ke sáre log Ba'al ke ghar men gaye, aur use dháyá; aur unhon ne us kí múraton aur us ke mazbahon ko bilkul chaknáchúr kiyá; aur Ba'al ke káhin Mattán ko mazbahon ke sámhne qatl kiyá. Aur káhin ne KHUDÁWAND ke ghar ke liye ní-gahbánon ko muqarrar kiyá.

19 Phir us ne sau sau ke sardáron, aur sarlashkaron, aur pásbánon ko, aur ahl i mamlukat ko, faráham kiyá; so we bádsháh ko KHUDÁWAND ke ghar se utárke pásbánon ke phátak kí ráh se bádsháh ke qasr men le áe. So us ne bádsháhon ke takht par julús farmáyá.

20 Aur mamlukat ke sab log khush-waqt hñe, aur shahr men amn ó chain húa. Aur unhon ne 'Ataliyáh ko sháh ke qasr ke tale talwár se qatl kiyá.

21 Aur jab Yúás takht i saltanat par baithá, to sát baras ká thá.

XII BA'B.

AUR Yáhu kí saltanat ke sátwen baras Yahúás bádsháh húa: aur us ne Yarusálam men chálís baras bádsháhat kí. Us kí má ká nám Zibýáh thá, jo Biarsab'a kí thí.

2 Aur Yahúás ne apní 'umr bhar, jab tak kí Yahúyad'a káhin use tarbiyat kartá rahá, KHUDÁWAND ke huzúr nekokári kí.

3 Lekin únche makán giráe na gaye the; aur log hanoz únche makánon par qurbánián guzránte aur khush-búían jaláte the.

4 ¶ Aur Yahúás ne káhinon ko kahá, kí Muqaddas kí húi chizon men kí sári naqdí, jo KHUDÁWAND ke ghar men pahunchái játi hai, chunánci wuh naqdí jo har ek kí taraf se mílti jo shumár kiyá játá, aur wuh naqdí jo har ek se mílti, mutábíq us qímat

ke jo us ki ján ki thahre, aur sári naqdí jo har ek apní khushí se KHUDÁWAND ke ghar men láta hai,

5 So us sab ko káhin apne pás le rakhen, har ek apne apne jánpahchán se; aur ghar ke daráron ki, jahán jahán hon, marammat men kharch karen.

6 Par aisá húá ki Yahúás ki saltanat ke toiswen sál tak káhinon ne ghar ke daráron ki marammat na ki.

7 Tab Yahúás bádsháh ne Yahúyad'a káhin ko, aur káhinon ke sáth talab kiyá, aur unhen kahá, Tum ghar ke daráron ki marammat kyú nahin karte? So ab apne apne doston se naqdí na liyá karo, balki use ghar ki daráron ki marammat ke liye hawála karo.

8 So káhinon ne yih qabúl kiyá, ki na to logon se naqdí lewen, aur na ghar ke daráron ki marammat karen.

9 Tab Yahúyad'a káhin ne ek sandúq liyá, aur us ke sarposh men ek súrakh kar dí, aur use mazbah ke nazdík aisi jagah rakhá, ki KHUDÁWAND ke ghar men jo koi áwe to wuh us ki dahní taraf howe: aur we káhin, jo darwáze ke nigahbán the, us sab naqdí ko, ki KHUDÁWAND ke ghar men láí játi thí, leke us men dál dete the.

10 Aur aisá thá, ki jab we dekhthe the, ki sandúq men bahut naqdí ho gayi, to bádsháh ká kátib aur sardár káhin úpar áke use thailion men bándhte the, aur us naqdí ko, jo KHUDÁWAND ke ghar men milti thí, ginte the.

11 Aur we us naqdí ko, jo gini játi thí, un ke háthon men, jo KHUDÁWAND ke ghar par kám ke liye mu'ayan the, dete the: so we barhaion, aur mi'amáron ko, jo KHUDÁWAND ke ghar ká kám banáthe the, nikál dete the,

12 Aur rájon ko, aur sang-taráshon ko, aur lakrí aur taráshe hús patthar mol leno ke liye, tá ki KHUDÁWAND

ke ghar ke daráron ki marammat karen, balki us sab ke liye jo ghar ki marammat ke wáste darkár hotá thá, dete the.

13 Lekin us naqdí se, jo KHUDÁWAND ke ghar men láí játi thí, KHUDÁWAND ke ghar ke liye rupahle piyále, yá gulgir, yá degche, yá qarnai, khwáh rúpe ke bartan, khwáh sone ke bartan, na banáe játe the:

14 Balki use kárigaron ko dete the, aur usi se unhon ne KHUDÁWAND ke ghar ki marammat ki.

15 Aur jin logon ke háth us naqdí ko supurd karte the, tá ki we use leke kárigaron ko den, un se us ká kuchh hisáb na lete the, is liye ki we diyánat se kám karte the.

16 Par wuh naqdí jo khatá ki bábat, aur wuh naqdí jo gunáh ki bábat, adá ki játi thí, so wuh KHUDÁWAND ke ghar men dákhil na hoti thí; balki wuh káhinon ki thahartí thí.

17 ¶ Aur usi waqt Arám ke bádsháh Hazáel ne charháí ki, aur Ját par hamla kiyá, aur use le liyá: aur phir Hazáel Yarásalam ki taraf mutawajjib húá, ki us par charhe.

18 ¶ Tab sháh i Yahúdáh Yahúás ne sári muqaddas chizen, jo us ke báp-dádon Yahúsafat, aur Yúram, aur Akhaziyáh, Yahúdáh ke bádsháhon ne nazr charháí thin, aur apni sab mutabarrak chizen, us sab sone samet, jo KHUDÁWAND ke ghar ke khazánon aur sháh ke qasr men maujúd thá, leke sháh i Arám Hazáel ke liye bhejin: tab wuh Yarásalam ki taraf se phir gayá.

19 ¶ Aur Yúás ká báqi ahwál, aur sab jo kuchh ki us ne kiyá, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon ki tawárikh ki kitáb men likhá húá nahin hai?

20 Tab us ke khádimon ne uthke ápas men eká kiyá, aur Yúás ko Bait-Millo men, jo Sillá ke utár par hai, qatl kiyá:

21 Ya'ne Yúsakár bin Samá'at, aur Yahúzábad bin Shúmír ne, jo us ke khádímön men se the, use már liyá, aur wuh mar gayá; aur unhon ne us ke bápádön ke darmiyán Dáúd ke shahr men use gárá: aur us ká betá Amasiyáh us ki jagah bádsháh húa.

XIII B.A.B.

AUR sháh i Yahúdáh Akhaziyáh ke bete Yúás ki saltanat ke tejswen baras men Yáhu ká betá Yahúakhaz Samrún ke bích bani Isráel ká bádsháh húa, aur us ne satrah baras saltanat ki.

2 Aur us ne KHUDÁWAND ke huzúr men badí ki; aur Nabát ke bete Yarubiám ki badkári men, ki jis ne baní Isráel se gunáh karwáe, pairau húa; us se kanára na kiyá.

3 ¶ Tab KHUDÁWAND ká gussa baní Isráel par bharká, aur us ne unhen, un ke sab din, Arám ke bádsháh Hazáel ko, aur Hazáel ke bete Bin-Hadad ke qábú men kar diyá.

4 Aur Yahúakhaz ne KHUDÁWAND ke áge 'ájjí ki; so KHUDÁWAND ne us ki suni; kyúñki us ne Isráel ke dukh par nazar kí, ki Arám ká bádsháh unhen dukh detá thá.

5 (Aur KHUDÁWAND ne baní Isráel ko ek naját-denewálá 'ináyat kiyá, yahán tak ki unhon ne Arámion ke háth se naját pái; aur baní Isráel áge ki tarah apne khaimon men rahne lage.)

6 Lekin unhon ne Yarubiám ke ghar ke gunáhon ko, ki jis ne baní Isráel ko gunághár kiyá thá, tark na kiyá, balki usí taur par chalte rahe; aur Samrún hí men Yasírat bhí báqi rahí.)

7 Aur us ne logon men se kisi ko Yahúakhaz ke liye na chhor diyá, magar pachás sawár, aur das gárian, aur das hazár piyáde: is liye ki Arám ke bádsháh ne unhen tabáh kiyá, aur dáone se unhen aísá kar diyá ki we khalihán ke gubár ki manind the.

8 ¶ Aur Yahúakhaz ká báqi ahwál,

aur sab kuchh jo us ne kiyá, aur us ki qúwat, so kyá Isráeli bádsháhon ki tawárikh ki kitáb men likhí nahín hai?

9 Aur Yahúakhaz apne bápádön men shámil hoke soyá, aur unhon ne use Samrún men gárá. Tab us ká betá Yúás us ki jagah bádsháh húa.

10 Aur sháh i Yahúdáh Yúás ki saltanat ke saintiswen baras Yahúakhaz ká betá Yahúás Samrún men Isráelion ká bádsháh húa: solah baras us ne saltanat ki.

11 Aur us ne bhí KHUDÁWAND ke huzúr badí ki; aur un gunáhon se, jo Nabát ke bete Yarubiám ne kiyé the, aur jin se us ne Isráelion ko gunahgár karáya thá, báz na áyá.

12 Aur Yúás ká báqi ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, aur us ki qúwat ká bayán, ki wuh kyúnkar sháh i Yahúdáh Amasiyáh se lará, so kyá wuh Isráeli bádsháhon ki tawárikh ki kitáb men likhí húa nahín hai?

13 Aur Yúás bhí apno bápádön men shámil hoke soyá; aur Yarubiám us ke takht par baithá: par Yúás Samrún men Isráeli bádsháhon ke darmiyán gárá gayá.

14 ¶ Us waqt Ilísá' us bínári men giriftár húa, ki jis se wuh mar gayá. So Isráel ká bádsháh Yúás us páe utar gayá, aur us ke munh par royá, aur bolá, Ai mere báp! ai mere báp! Isráel ki rath, aur us ke sáráthi!

15 Aur Ilísá' ne us ko kahá, Tír o kamán háth men le. So us ne tír o kamán háth men liye.

16 Phir us ne sháh i Isráel ko kahá, Kamán par háth charhá. Us ne apná háth charháya: aur Ilísá' ne bádsháh ke háthon par apne háth rakh diye;

17 Aur us ne farmáyá, ki Púrab taraf kí khipkí khol. So us ne kholi. Tab Ilísá' ne kahá, Tír chalá. So us ne chaláyá. Phir Ilísá' bolá, Yih KHUDÁWAND kí naját ká tír, aur Arám se naját páne ká tír: so tú Afíq men

Arámíon ko máregá, yahán tak ki we nábud ho jáenge.

18 Phir us ne kahá, Tír le. Aur us ne liyá. Phir us ne sháh i Isráel se kahá, Zamin par tír lagá. Aur us ne tín bár tír lagáyá, aur thahar rahá.

19 Tab mard i Khudá us par gusse húa, aur bolá, Cháhiye thá ki tú pánych yá chha bár tír lagátá, tá ki tú Arámíon ko yahán tak mártá ki we nábud ho játe. Lekin ab tú Arámíon par faqat tín fath páwegá.

20 ¶ Ba'd us ke Ilisá' ne intiqál kiyá, aur unhon ne use dafan kiyá. Aur naye sál ke shurú' meñ Moáb kí faujen mulk meñ ghusín.

21 Aur aisá húa, ki jis waqt we ek murde ko gará cháhte the, tab dekho, ek fauj nazar áí; aur unhon ne us shakhs ko Ilisá' kí qabr meñ dál diyá: aur jab wuh shakhs giráyá gayá, aur Ilisá' kí haddíon se lagá, to wuh jí uthá, aur pánwon par khará húa.

22 ¶ Par Arám ká bádsháh Hazáel, jab tak Yahúak haz jítá thá, tab tak Isráelíon ko satátá rahá.

23 Aur KHUDÁWAND un par mihr-bán húa, aur use un par rahm áyá; aur us 'ahd ke sabab, jo us ne Abirahám, aur Izháq, aur Ya'qúb se bándhá thá, un ká pás kiyá; aur us ne na cháhá ki unhen mitá dále, aur na us ne unhen hanoz apne húzúr se dúr kiyá.

24 Chunánchi Arám ká bádsháh Hazáel mar gayá; aur us ká betá Bin-Hadad us kí jagah bádsháh húa.

25 Ba'd us ke Yahúak haz ke bete Yahúás ne Hazáel ke bete Bin-Hadad ke háth se we bastián, jo us ne us ke báp Yahúak haz se jang karke le lí thin, chhín lín. Tín bár Yúás ne use shikast di, aur Isráelíon ke shahr phirá liye.

XIV BA'T.

AUR sháh i Isráel Yahúak haz ke bete Yúás kí saltanat ke दूसरे sál meñ sháh i Yahúdáh Yúás ká betá Amasiyáh bádsháh húa.

2 Wuh pachís baras ká thá, jab takht par baithá, aur us ne Yarúsalam meñ untís baras bádsháhat kí. Us kí má ká nám Yahú'addán thá, jo Yarúsalam kí thí.

3 Us ne KHUDÁWAND ko húzúr nekokári kí, par na apne báp Dáúd kí mániñd: balki us ne sab kuchh apne báp Yúás kí tarah kiyá.

4 Lekin únche makán giráe na gaye the: chunánchi log únche makánon par qurbánián guzránte aur khush-búíán jaláte the.

5 ¶ Aur aisá húa ki jyúbhín bádsháhat us ke háth meñ qáim húi, to wonhín us ne apne un mulázimón ko, ki jinhon ne us ke báp bádsháh ko qatl kiyá thá, ján se mará.

6 Par un khúníon ke bachchon ko qatl na kiyá: jaisá ki Músá kí shari'at kí kitáb meñ likhá hai, ki jis meñ KHUDÁWAND ne farmáyá, ki Beṭon ke badle bápádón ko qatl mat karo; aur na bápádón ke badle beṭon ko: balki har ek shakhs us gunáh ke sabab, jo us ne kiyá ho, mará jáwe.

7 Aur us ne wádi i Shor meñ das hazár Adúmi máre, aur Sil'a ká shahr larke le liyá; aur us ká nám Yuqtíel rakhá, jo áj ke din tak hai.

8 ¶ Tab Amasiyáh ne Isráel ke bádsháh Yahúás bin Yahúak haz bin Yáhu pás qásid bheje, aur payám kiyá, ki A'o, ham ek दूसरे ká sámlíná karen.

9 So Yahúás sháh i Isráel ne sháh i Yahúdáh Amasiyáh ko kahlá bhejá, ki Lubnán kí bhatkatiye ne Lubnán ke saro se paigám kiyá, ki Apni beti mere bete se byáh de; magar us waqt ek darinda jánwar, jo Lubnán meñ thá, us ke pás se guzrá, aur bhatkatiye ko latár mará.

10 Tú ne beshakk Adúm ko mará; so tere dil ne tujh meñ ghamand paidá kiyá hai; pas, us par íakhr kai, aur ghar meñ baithá rah: kyá zarúr hai ki tú apne zarar ko liye apná háth

Amasiyáh ká ghamand. II SALATTIN, XIV. *Yarubi'ám kí takht-nishini.*

dákhlil kare, aur tú gir jáwe, tú aur Yahúdáh tere samet?

11 Par Amasiyáh ne us kí na suní. Tab sháh i Isráel Yahúás charh gayá, aur wuh aur sháh i Yahúdáh Amasiyáh Bait-Shams men, jo Yahúdáh ká hai, muqábil hús.

12 So Yahúdáh ne Isráel ke sámhne se shikast púí; aur un men se har ek apne apne kháme ko bhágá.

13 Lekin sháh i Isráel Yahúás ne sháh i Yahúdáh Amasiyáh bin Yúás bin Akhaziyáh ko Bait-Shams men pakar liyá, aur use Yarúsalam men láyá, aur Yarúsalam kí diwár Ifráín ke darwáze se leke goshe ke darwáze tak, jo chár sau háth kí thí, dhá dí.

14 Aur sárá soná, aur rúpá, aur sáre bartan, jo KHUDÁWAND ke ghar men, aur sháh ke mahall ke khazáno men, páe, le liye, aur bahut se log zámín hone ke liye pakre, aur Samrún ko phirá.

15 ¶ Aur Yahúás ke báqí a'amál jo us ne kiye, aur us kí qúwat, kí wuh sháh i Yahúdáh Amasiyáh se kyúnkar lará, so kyá wuh Isráelí bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhí húi nahin hai?

16 Aur Yahúás apne báppládon men shámil hoke soyá, aur Isráelí bádsháhon ke darmiyán Samrún men gárá gayá; aur us ká betá Yarubi'ám us kí jagah bádsháh hús.

17 ¶ Aur sháh i Yahúdáh Yúás ká betá Amasiyáh, sháh i Isráel Yahúákhaz ke beté Yahúás ke marne ke ba'd pandrah baras jiyá.

18 Aur Amasiyáh ká báqí ahwál, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhá hús nahin hai?

19 Aur Yarúsalam hí men logon ne us par balwá kiyá; so wuh bhágke Lakis ko gayá: phir unhon ne us ke píchhe log Lakis men bheje, aur wahán use qatl kiyá.

20 Tab we use ghoron par dálke le

áe, aur Dáúd ke shahr men Yarúsalam ke darmiyán us ke báppládon ke bích use gárá.

21 ¶ Tab Yahúdáh ke sáre logon ne 'Azariyáh ko, jo solah baras ká thá, leke, us ke báp Amasiyáh kí jagah bádsháh kiyá.

22 Usí ne Ailat ká shahr biná kiyá, aur ba'd us ke kí bádsháh apne báppládon men shámil hoke soyá, tab use phir Yahúdáh kí mamlukat men dákhlil kiyá.

23 ¶ Aur sháh i Yahúdáh Yúás ke beté Amasiyáh kí saltanat ke pandrahwen baras Yahúás ká betá Yarubi'ám Isráel ká bádsháh Samrún men bádsháhát karne lagá: us ne iktális baras bádsháhát kí.

24 Aur us ne KHUDÁWAND ke huzúr badí kí: Nabát ke beté Yarubi'ám ke sab gunáhon se, kí jis ne Isráel ko gunáhgár kiyá thá, hargiz báz na áyá.

25 Aur us ne, Hamát ke madkhal se leke maidán ke daryá tak, baní Isráel kí sári haddon par phir qabza kiyá, jaisá kí KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ne Amittai ke beté apne bande Yúnah nabí kí ma'rifat, jo Ját-Hifr ká thá, farmáyá thá.

26 Is liye kí KHUDÁWAND ne dekhá kí Isráel par bará ranj hai, kí un men se koí band kiyá hús nahin, aur na koí báqí chhorá gayá, aur na koí Isráel ká madadgár thá.

27 Aur KHUDÁWAND ne yih na farmáyá thá, kí Main ásmán ke tale se Isráel ká nám mitá dúngá: so us ne un ko Yúás ke beté Yarubi'ám ke háth ke wasile rihá dí.

28 ¶ Aur Yarubi'ám ká báqí ahwál, aur sab kuohh jo us ne kiyá, aur us kí qúwat, kí kyúnkar us ne lará kí, aur Dimishq aur Hamát ko, jo Yahúdáh ke the, Isráel ke liye phirá liyá, so kyá wuh Isráelí bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhí húi nahin hai?

29 A'khir ko Yarubi'ám ne apne bápádáon, ya'ne Isráéli bádsháhon, ke darmiyán áram kiyá; aur us ká betá Zakariyáh us kí jagah bádsháh húa.

XV BA'AB.

SHIA'H i Isráel Yarubi'ám kí saltanat ke satáiswen baras sháh i Yahúdáh Amasiyáh ká betá 'Azariyáh bádsháh húa.

2 Aur jab wuh takht par baithá, to solah baras ká thá; us ne Yarusalam men bawan baras bádsháhat kí. Us kí má ká nám Yakúliyáh thá, jo Yarusalam kí thí.

3 Us ne KHUDÁWAND ke huzúr nekokríán kí, un sab ke mutábíq kí us ke báp Amasiyáh ne kí thín.

4 Lekin únche makán giráe na gaye; aur log ab tak únche makánon par qurbánián karte, aur khushbútián jaláthe the.

5 ¶ So KHUDÁWAND ne bádsháh ko mára, yáhn tak kí wuh marne ke roz tak korhí rabá, aur 'aláhida ghar men bastá thá. Aur bádsháh ká betá Yútám mahall ká málik thá, aur mulk ke logon kí 'adálát kiyá kartá thá.

6 Aur 'Azariyáh ká báqí ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhá nahín hai?

7 Aur 'Azariyáh apne bápádáon men shámil hoke soyá; aur unhon ne use Dáúd ke shahr men us ke bápádáon ke darmiyán gárá: aur us ká betá Yútám us kí jagah bádsháh húa.

8 Aur sháh i Yahúdáh 'Azariyáh kí bádsháhat ke arhtiswen sál Yarubi'ám ke bete Zakariyáh ne Isráel par Samrún men chlamahíne bádsháhat kí.

9 Aur us ne KHUDÁWAND ke huzúr apne bápádáon kí mánind badí kí; aur Nabát ke bete Yarubi'ámwále gunáhon ko, jis ne baní Isráel ko gumráh kiyá thá, tark na kiyá.

10 Aur Yabís ke bete Salúm ne us ke barkhilláf bandish bándhí, aur dangal ke huzúr us par wár kiyá, aur use

qatl kiyá, aur us kí jagah bádsháh húa.

11 Aur Zakariyáh ká báqí ahwál jo hain, so dekho, we Isráéli bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhe húa hain.

12 Aur yih KHUDÁWAND ká wuh sukhan hai, jo us ne Yáhn se kahá thá, kí Chauthí pusht tak tere farzand Isráel ke takht par baithenge: so us ke mutábíq wuqú' men áyá.

13 ¶ Aur sháh i Yahúdáh 'Uzziyáh kí saltanat ke untáiswen baras Yabís ká betá Salúm bádsháhat karne lagá; aur us ne Samrún men mahíná bhar saltanat kí.

14 Kyúnki Jádí ká betá Manáhim Tirzah se charhá, aur Samrún men áyá, aur Yabís ke bete Salúm ko Samrún hí men mára, aur use qatl kiyá, aur us kí jagah bádsháh húa.

15 Aur Salúm ká báqí ahwál, aur us bandish ká jo us ne bándhí, so dekho, wuh Isráéli bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhá hai?

16 ¶ Tab Manáhim ne Tifsah ko un sab samet jo us men the, Tirzah se leke us kí sarhaddon tak, já mára: us ne us ko is wáste mára kí unhon ne us ke liye darwáze khol na diye; aur us ne un sab ke, jo petwálián thín, pet phár dále.

17 Aur sháh i Yahúdáh 'Azariyáh kí bádsháhat ke untáiswen baras Jádí ká betá Manáhim Isráelion ká bádsháh húa, aur us ne Samrún men das baras saltanat kí.

18 Aur us ne KHUDÁWAND ke huzúr badí kí; aur Nabát ke bete Yarubi'ám ke gunáhon se, jis ne baní Isráel ko gumráh kiyá thá, apne úte jí báz na áyá.

19 Tab Asúr ká bádsháh Púl us kí mamlukat par charh áyá. So Manáhim ne bazár qintár chándí Púl ko nazr dí, tá kí wuh us kí dastgíri kare, aur mamlukat us ke qabze men qáim rakhe.

20 Aur Manáhim ne yih naqdí Isráel se tahsil kí, sab daulatmand amiron se, har ek ádmí se pachás pachás misqál rúpá liyá, tá kí Asúr ke bádsháh ko de. So Asúr ká bádsháh phir gayá, aur wahán, maulk men, na rahá.

21 ¶ Aur Manáhim ká báqí ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, kyá wuh Isráelí bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhá húa nahiñ hai?

22 Aur Manáhim apne bápádáon men shánil hoke so rahá; aur us ká betá Fiqahiyáh us kí jagah bádsháh húa.

23 ¶ Aur sháh i Yahúdáh 'Azariyáh kí saltanat ke pacháswen sál Manáhim ká betá Fiqahiyáh Isráelion ká bádsháh húa, aur us ne Samurún men do baras bádsháhát kí.

24 Aur us ne KHUDÁWAND ke huzúr badí kí; kí us ne Nabát ke bete Yarubíám ke gunáhon ko, jis ne baní Isráel ko gumráh kiyá thá, tark na kiyá.

25 Aur Fiqah bin Ramaliyáh ne, jo us ke sardáron men se thá, us ke bar-khiláf bandish bándhí, aur use Samurún ke darmiyán, bádsháh ke mahall ke diwán i kháss men, Arjúb aur Ariyáh, aur pachás ádmion samet, jo baní Jili'ádí the, mará; aur use qatl karke us kí jagah bádsháh húa.

26 Aur Fiqahiyáh ká báqí ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, dekho, kí wuh Isráelí bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhá hai.

27 ¶ Aur sháh i Yahúdáh 'Azariyáh kí saltanat ke báwanwen baras, Fiqah bin Ramaliyáh Samurún men baní Israel ka bádsháh húa, aur us ne bís baras saltanat kí.

28 Aur us ne KHUDÁWAND ke áge badí kí; aur un gunáhon se, jin se Nabát ke bete Yarubíám ne Isráelion ko gumráh kiyá thá, báz na áyá.

29 Aur sháh i Isráel Fiqah ke aiyám men sháh i Asúr Tiglat-pilásar ne áke

'Aiyún, aur Abil-Bait-Ma'akah, aur Yanúha, aur Qádis, aur Hasúr, aur Jili'ád, aur Jalil, aur Naftáli kí sári mamlukat ko, le liyá; aur logon ko asir karke Asúr men le áyá.

30 Us waqt Húsi'a bin Ailah ne Fiqah bin Ramaliyáh ke bar-khiláf bandish bándhí, aur use mará aur qatl kiyá, aur 'Uzziyáh ke bete Yútám kí bádsháhát ke bíswen baras us kí jagah bádsháh húa.

31 Aur Fiqah ká báqí ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, dekho, kí wuh Isráelí bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhá hai.

32 ¶ Aur sháh i Isráel Ramaliyáh ke bete Fiqah kí saltanat ke dúsre sál, sháh i Yahúdáh 'Uzziyáh ká betá Yútám bádsháh húa.

33 Aur jab wuh takht par baithá, to pachís baras ká thá; us ne solah baras Yarúsalam men saltanat kí. Us kí má ká nám Yarúsá thá, jo Sadúq kí betí thí.

34 Us ne KHUDÁWAND ke huzúr nekokári kí: us ne sab kuchh kiyá, jo kuchh us ke báp 'Uzziyáh ne kiyá thá.

35 ¶ Lekin únche makáu giráe na gaye; aur hanoz log únche makánon par qurbánián karte, aur khushbúíán jaláthe the. Aur us ne KHUDÁWAND ke ghar ká 'Alí Darwáza banáiyá.

36 ¶ Aur Yútám ká báqí ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kyá Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhá húa nahiñ hai?

37 Aur unhiñ dinon men KHUDÁWAND ne sháh i Arám Razin ko, aur Fiqah bin Ramaliyáh ko, Yahúdáh par charháí karne ke liye, bhejné shurú' kiyá.

38 Aur Yútám apne bápádáon men já soyá; aur apne báp Dáúd ke shahr men apne bápádáon ke darmiyán mad-fún húa: aur us ká betá A'khaz us kí jagah bádsháh húa.

XVI BA'B.

1 UR Ramaliyáh ke bete Fiqah kí saltanat ke satrahwen baras sháh i Yahúdásh Yútám ká betá A'ḳhaz takht par baiṭhá.

2 Us waqt kí jab wuh bádsháh hús bis baras ká thá, aur us ne solah baras Yarásalam men bádsháhát kí. Aur us ne KHUDÁWAND apne Kḥudá ke huzúr nekókárí na kí, jis tarah kí us ke báp Dáúd ne kí thí.

3 Balki wuh Isráéli bádsháhon kí ráh par chalá; aur us ne un ajnabíon ke nafratí dastúr ke mutábíq, jinhen KHUDÁWAND ne baní Isráel ke sámhne se khárij kar díyá thá, apne bete ko ág ke darimíyán guzárá.

4 Aur únche makánon, aur ṭilon par, aur har ek hare darakht tale qurbáníyán kí, aur kḥushbúíyán jaláin.

5 ¶ Us waqt sháh i Arám Razín aur sháh i Isráel Ramaliyáh ká betá Fiqah Yárisalam par lare ko charhe. Aur unhon ne A'ḳhaz ko gher líyá, lekin gálib na áe.

6 Usí waqt sháh i Arám Razín ne Ailat ko loke Arám men phir shámil kíyá, aur Yahúdíon ko Ailat se níkal díyá; aur Arámi Ailat men áe, aur áj ke din tak we wahín baste haiṛ.

7 Aur A'ḳhaz ne Asúr ke bádsháh Tiglat-pilásar pás elchí bheje, aur paigám kíyá, kí Main terá kḥádím aur terá betá hún: so tó á, aur mujh ko Arám ke bádsháh ke háth se, aur sháh i Isráel ke háth se, jo mujh par charḥ áe haiṛ, ribáí de.

8 Aur A'ḳhaz ne wuh rúpá aur soná, jo KHUDÁWAND ke ghar men, aur bádsháhí mahall ke kḥazáne men, maujúd thá, leke sháh i Asúr ke liye nazrána bhejá.

9 Aur sháh i Asúr ne us kí bát mání; chunánci us ne Dimishq par lashkarkashí kí, aur use le líyá, aur wahán ke logon ko asír karke Qír men láyá, aur Razín ko qatl kíyá.

10 ¶ Tab A'ḳhaz bádsháh sháh i

Asúr Tiglat-pilásar kí muláqát ke liye Dimishq ko chalá. Aur us ne ek mazbah ko dekhá, jo Dimishq men thá; aur A'ḳhaz bádsháh ne us mazbah ke daul ká aur us ke sab kám ká naqsha Úriyáh káhin kane bhejá.

11 Aur Úriyáh káhin ne ṭhík usí ke mutábíq, jise A'ḳhaz ne Dimishq se bhejá thá, ek mazbah banáyá. So Úriyáh káhin ne, jab tak kí bádsháh A'ḳhaz Dimishq se áwe hí áwe, us mazbah ko taiyár kíyá.

12 Aur jab bádsháh Dimishq se laut áyá thá, to bádsháh ne mazbah ko dekhá; aur bádsháh mazbah ke pás gayá, aur us par qurbání guzráin.

13 Aur us ne usí mazbah par apní sokhtaní qurbání, aur apní nazr kí qurbání, jaláí, aur apná tapáwan tapáyá, aur apní sulámatí ke zabíhon ká lahú usí par chhírká.

14 Aur us ne pítal ká mazbah bhí, jo KHUDÁWAND ke áge thá, ghar ke sámhne hí se, ya'ne is mazbah, aur KHUDÁWAND ke ghar ke bích men se, úthwáyá, aur is mazbah kí uttar taraf rakhlwá díyá.

15 Aur sháh i A'ḳhaz ne Úriyáh káhin ko hukm kíyá, kí Bare mazbah par subh kí sokhtaní qurbání, aur shám kí nazr kí qurbání, aur bádsháh kí sokhtaní qurbání, aur us kí nazr kí qurbání, aur mamlukat ke sáre logon kí sokhtaní qurbání aur un kí nazr kí qurbání, aur un ká tapáwan, guzráno; aur sokhtaní qurbání ká sára khún, aur zabíhe ká sára láhú, us parchhírkó; aur pítal ká wuh mazbah mere liye hogá, kí us se main púchhá karún.

16 So Úriyáh káhin ne, jo kuchh sháh i A'ḳhaz ne farmáyá, wuh sab kíyá.

17 ¶ Aur sháh i A'ḳhaz ne kursíon ke kagaron ko kát dala, aur un ke úpar ke bartanon ko un se judá kíyá, aur us bahr ko pítal ke bailon par se, jo us ke tale the, utárke pattharon ke patáo par rakhá.

18 Aur us ne us shámiyáne ko, jo unhon ne sabt ke din ke wáste ghar ke andar banáyá thá, aur bádsháh kí darámad ke makán ko, jo báharwár thá, sháh i Asúr ke liye KHUDÁWAND ke ghar se judá kar diyá.

19 ¶ Aur A'khaz ká oáqí ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiya, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon kí tawá-rík'h kí kitáb men likhá húa nahín?

20 Aur A'khaz apne báp'dádon men shámil hoke soyá, aur apne báp'dádon ke darmiyán shahr i Dáúd men gará gayá: aur us ká betá Hizqiyáh us kí jagah bádsháh húa.

XVII BAT.

AUR sháh i Yahúdáh A'khaz kí saltanat ke bárahwen baras Ailab ká betá Hús'a Isráel par Samrún men bádsháh húa, aur nau baras báhshahat kí.

2 Aur us ne KHUDÁWAND ke áge badí kí, par na Isráelí bádsháhon ke mánind jo us se áge the.

3 ¶ Usí par sháh i Asúr Salmanazar ne charháí kí, aur Hús'a us ká k'hádim ho gayá, aur use hadye diye.

4 Ba'd us ke s'háh i Asúr ne Hús'a men fasád páyá; kyúнки us ne sháh i Misr So ke pás elchí bheje, aur sál sál ke dastúr par sháh i Asúr ke liye koí hadya nahín láyá. So sháh i Asúr ne use gíristár kiya, aur qaid men dala.

5 ¶ Aur sháh i Asúr sári mamlukat par charhá, aur Samrún par áke tín baras use ghere rahá.

6 ¶ Aur Hús'a kí saltanat ke nauwen baras sháh i Asúr ne Samrún par qabza kiya, aur Isráelion ko asir karke Asúr men le gaya, aur unhen K'halah aur K'hábúr men, jo Jauzán ke nahr ke kanáre par the, aur Mádí kí bastion men, basáya.

7 Aur yih is liye húa, ki baní Isráel ne KHUDÁWAND apne K'hudá ke huzúr, jis ne un ko zamin i Misr se níkalke sháh i Misr Fira'un ke háth se riháí

dí thí, gunáh kiye the, aur gair m 'búdon ká k'hauf k'háya thá,

8 Aur un ajnabí gurohon ke qánún on par chale, jinhen KHUDÁWAND ne baní Isráel ke áge se k'hárij kiya, aur Isráelí bádsháhon ke qánúnon par, jo unhon ne khud íjád kiye the.

9 Chunáuchi baní Isráel ne KHUDÁWAND apne K'hudá kí mukhálafat men poshida aise aise kám kiye, jo us kí nigáh men lbale na the, aur unhon ne apní sári bastion men, nigahbanon ke burj se leke mahsúr shahr tak, apne liye únche únche makán banáe.

10 Aur har ek únche kote par, aur har ek hare darakht tale, sutúnon aur Yasíraton ko nasb kiya.

11 Aur wahán, un sab únche makánon par, un gair-gurohon ke mánind, jinhen KHUDÁWAND ne un ke sámhne se dá'fa kiya, k'hushbúíán jaláin; balki unhon ne aísí sharáratén kí, ki jin se KHUDÁWAND ko gussa-war kiya:

12 Kyúнки unhon ne but púje, bawujúde kí KHUDÁWAND ne unhen kahá thá, ki Tum yih kám na kijiyo.

13 Aur bawujúd us ke, ki KHUDÁWAND ne sáre nabíon aur gaib-bínon kí ma'rífat se Isráel aur Yahúdáh par báten jatái thi, aur kahá, ki Tum apní bad ráhon se báz áo, aur mere hukmon aur mere qánúnon ko us sári sharí'at ke muwáfíq, jo main ne tumháre báp'dádon ko 'atá kí, aur jis se main ne apne bandon nabíon kí wasálat se tum tak bhejá, hízf karo.

14 Par unhon ne na suná, balki apne báp'dádon kí gardankashí ke mánind, jo KHUDÁWAND apne K'hudá par imán na láe the, gardankashí kí.

15 Aur us ke qánúnon ko, aur us ke 'abd ko, jo us ne un ke báp'dádon se bándhá thá, aur us kí gawáhíon ko, jo us ne un par dí thi, radd kiya; aur batálaton ko íkhtiyár kiya, aur behúda húa, aur un ummaton ke pairau ho gaye, jo un ke gird o pesh thi, jinhen

dikháke KHUDÁWAND ne unhen hukm kiya thá, ki Tum un ke se kám mat kijiyo.

16 Aur unhen ne KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke sab hukm tark kiye, aur apne liye dháli húi múraten, ya'ne do bachhre, banáe, aur Yasírat taiyár kí, aur ásmání sitáron kí sári fauj kí parastish, aur Ba'al kí 'ibádat, kí.

17 Aur unhen ne apne beté betí ko ág ke darmiyán guzárá; aur fálgírí aur jádúgarí kí; aur apne ta,ín bech dála, kí KHUDÁWAND ke huzúr bad-karíán karen, kí use gussa diláwen.

18 Un bá'ison se KHUDÁWAND baní Isráel par nípat gusse húa, aur apní nazar se unhen giráke dúr kar diyá; un men se kof na bachá, magar faqat Yahúdáh ká firqa.

19 Aur Yahúdáh ne bhí KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke hukmon ko yád na rakhá, balki we bhí un qáunon par chale, kí jinhen Isráelion ne íjád kiya thá.

20 Tab KHUDÁWAND ne Isráel kí sári nasl ko mardúd kiya, aur un ko dukh diyá, aur unhen luteron ke háthon men giriftár karwáyá, yahán tak kí us ne un ko apne áge se dúr kar diyá.

21 Aur us ne Isráel ko Dáúd ke gharáne se chák karke judá kiya; aur unhen ne Nabát ke beté Yarubiám ko bádsahá kiya; aur Yarubiám ne Isráelion ko KHUDÁWAND kí pairaui se báz rakhá, aur un se bará gunáh karwáyá.

22 Aur baní Isráel un sab gunáhon men, jo Yarubiám ne kiye, us ke pairau húa; we un se báz na áe;

23 Yahán tak kí KHUDÁWAND ne baní Isráel ko apne áge se khárij kar diyá, jaisá us ne apne sáre bandon kí ma'rífat se, jo nabí the, farmáyá thá. Yúnhín baní Isráel apní mamlukat se khárij hoke Asúr men asir ho gaye, jaisá kí áj ke din hain.

24 ¶ Aur sháh i Asúr ne Bábul ke,

aur Kútah ke, aur 'Awá ke, aur Hamát ke, aur Sifrwáim ke logon ke láke Samrún kí bastion men baní Isráel kí jagah basáyá: so we Samrún ke málik húa, aur us ke shahron men base.

25 Aur aisá húa, kí shurú'men jab á base, to KHUDÁWAND se na dare: so KHUDÁWAND ne un ke darmiyán sheron ko bhejá, aur unhen ne un men se bá'zon ko mará.

26 Is liye unhen ne sháh i Asúr ko yún khabar pahunchái, kí Wegurohen, jinhen tú ne le jáke Samrún kí bastion men basáyá hai, us mulk ke KHUDÁ ke tariqe se wáqif nahín: chunánchi us ne un men sher bheje hain, aur dekh, we unhen phárte hain, is liye kí us sarzamín ke KHUDÁ ke tariqe ko jántín nahín.

27 Tab Asúr ke bádsahá ne hukm kiya, aur kahá, kí Un káhinon men se, jinhen tum wahán se yahán le áe ho, kisi ko wahán le jáo, kí we jáke wahín rahen, aur wuh unhen us sarzamín ke KHUDÁ ke tariqe ká hál sikháwe.

28 So un káhinon men se, jinhen we Samrún se le gaye the, ek áyá, aur Baitel men rahá: aur us ne unhen batláya, kí un ko KHUDÁWAND se kyúnkar darna cháhiye.

29 Tis par bhí har ek guroh ne apne apne taur ke ma'búd banáe, aur un únche makánon men, jo Samrúnion ne biná kiye the, rakhe, har ek qaum ne apne apne shahron men, kí jin men we rahte the.

30 Bábulion ne Sukkát i Banát banáe, aur Kútion ne Naiyirgul, aur Hamátion ne Asímá,

31 Aur 'Awáion ne Nibház aur Tartáq banáyá, aur Sifrwáimion ne apne beton ko Adrammalik ke liye aur 'Anammalik ke liye, jo un ke ma'búd the, ág men jaláyá.

32 So we KHUDÁWAND se bhí darte the, aur unhen ne apne liye kamzáat

logon men se leke únche makánon ke káhin banáe : aur we un ke liye únche makánon par ke butkhánon men qurbánián guzránte the.

33 Yún we KHUDÁWAND se bhí darte the, aur apne ma'búdon kí bhi, un logon ke taur par jo unhen wahán se asír karke le gaye, parastish karte the.

34 So áj ke din tak, we agle dastúr par chalte hain : we KHUDÁWAND se darte nahin, aur un ke qánúnon, aur un kí rasmón aur us shar'a aur hukmon par nahin chalte, jo KHUDÁWAND ne baní Ya'qúb ke liye, jis ká nám us ne Isráel rakhá, muqarrar kiye ;

35 Aur jin se KHUDÁWAND ne 'ahd kiya, aur jinhen tákid karke kahá, ki 'Tum gair-ma'búdon se na daro, aur un ke áge síjda na karo, aur un kí parastish na karo, aur na un ke liye qurbánián guzráno ;

36 Balki tum KHUDÁWAND se, jo apní bari qúwat se, aur barháe hñe bázu se, tum ko zamín i Misr se báhar nikál láya, darte raho, tum usí kí parastish kijiyo, aur usí ke liye qurbánián guzrániyo.

37 Aur tum un qánúnon, aur rasmón, aur shari'aton, aur hukmon ko, jo us ne tumháre liye qalamband kiye, un par muláhaza karke sadá ko hifz kijiyo ; aur tum gair-ma'búdon se mat dáriyo ;

38 Aur us 'ahd ko, jo main ne tum se kiya hai, tum mat bhúliyo ; aur gair-ma'búdon ká khauf mat kijiyo :

39 Balki tum KHUDÁWAND apne hí KHUDá ká khauf kijiyo ; ki wuhí tum ko tumháre sáre dushmanon ke háth se rihái degá.

40 Lekin unhon ne na suná, balki apne agle dastúron par 'amal kiya.

41 Chúnánci un gurohon ne, aur un ke farzandon ne, aur un ke farzandon ke farzandon ne, KHUDÁWAND ká bhí dar rakhá, aur apní khodí húi múraton kí bhí bandagí kí ; jis tarah

un ke bápdađe 'amal karte the, we bhí áj ke din tak karte hain.

XVIII B'A'B.

PAR aisá húa, kí sháh Ailáh ke bete Húsí'a kí saltanat ke tísre sál sháh i Yahúdáh A'khas ká betá Hizqiyáh bádsháh húa.

2 Aur jab kí wuh bádsháhát karne lagá, to pachis baras ká thá ; aur us ne untís baras Yarúsalam men bádsháhát kí. Us kí má ká nám Abí thá, jo Zakariyáh kí betí thí.

3 Us ne apne báp Dáúd ke mánind KHUDÁWAND ke huzúr sab bát men nekokári kí :

4 ¶ Kí us ne únche makánon ko dhá diya, aur múraton ko torá, aur Yásiraton ko kát dálá ; aur us ne pitái ke sámp ko, jo Músá ne banáyá thá. torke chaknáchúr kiya ; kyúñki baní Isráel un dinon tak us ke áge khush-búíán jaláte the ; aur us ne us ká nám Nalúshhtán rakhá.

5 Aur us ne KHUDÁWAND Isráel ke KHUDá par tawakkul kiya, aisá kí ba'd us ke Yahúdáh ke sab bádsháhon men waisá ek na húa, aur na us se áge koi húa thá.

6 Wuh KHUDÁWAND se líptá rahá, aur us kí pairaui karne se báz na áya ; balki us ne us ke hukmon ko, jo KHUDÁWAND ne Músá ko diye the, hifz kiya.

7 Aur KHUDÁWAND us ke sáth thá ; wuh jidhar ko gaya, kámyáb rahá : aur sháh i Asúr se bági húa, aur us kí khdmat na kí.

8 Us ne Filistíon ko, 'Azah tak. aur un kí sarhaddon kí intihá tak, nigahbanon ke burj se leke muhkam shahr tak, mára.

9 ¶ Aur aisá húa, kí sháh i Hizqiyáh kí saltanat ke chauthe baras, jo sháh i Isráel Ailáh ke bete Húsí'a kí bádsháhát ká sátwán baras thá, sháh i Asúr Salmanazar ne Samrón pár chapháí kí, aur us ká muhásara kiya.

10 Aur tisre sál ke ákhir unhon ne us ko le liyá: hán, Hizqiyáh kí saltanat ke chhathe sál, jo sháh i Isráel Húsá' kí bádsháhát ká nauwán baras hai, Samrún le liyá gayá.

11 Aur sháh i Asúr Isráel ko wahán se pakarke Asúr ko le gayá, aur unhen Khalah aur Khábtar men, Jauzán kí nahr ke kanáre par, Mádi kí bastion ke bich rakhá.

12 Yih is liye húa, ki unhon ne KHUDÁWAND apne Khudá kí bát na máni, par us ke 'ahd se, aur us sab se, jo KHUDÁWAND ke bande Músá ne farmáyá thá, 'udúl kiya, ki na us kí sunne, aur na use 'amal men láne ko cháhte the.

13 ¶ Aur Hizqiyáh bádsháh kí saltanat ke chaudahwón baras yún núá, ki Asúr ká bádsháh Sanherib Yahúdáh ke sab hasin shahron par charhá, aur us ne unhen le liyá.

14 Tab sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ne sháh i Asúr ko, jo Lakis men thá, yih kahlá bhejá, ki Mujh se khatá náí; ab meri taraf se phir já, aur jo kuchh khiráj ki tú mujh par dharegá, use main uthá lúngá. So Asúr ke bádsháh ne tin sau qintár rúpá, aur tis qintár soná, sháh i Yahúdáh par muqarrar kiya.

15 Tab Hizqiyáh ne sárá rúpá, jo KHUDÁWAND ke ghar, aur sháh ke qasr ke khazáne men maujúd thá, leke use diya.

16 Us waqt Hizqiyáh ne KHUDÁWAND kí haikal ke darwázon ká, aur sutúnon par ká soná, jo sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ne lagáyá thá, chhilá, aur Asúr ke bádsháh ko diya.

17 ¶ Ba'd us ke sháh i Asúr ne Tartán, aur Rab-Sáris, aur Rab-Sáqí ko, Lakis se barí fauj aur bhári lashkar ke sáth bádsháh Hizqiyáh pás bhejá, ki Yarásalam par charháí karen. So we charhe, aur Yarásalam ko áe. Aur áke us kunj kí nahr par, jo dhobion ke maldán kí ráh men hai, kharé rahe.

18 Aur jab unhon ne bádsháh ko pukará, to Khlilqiyáh ká betá Iliyáqim, jo ghar ká diwán thá, aur Shabnah mutasaddi, aur A'saf muhásib ká betá Yúakh, un pás báhar áe.

19 Aur Rab-Sáqí ne unhen kahá, Tum jáke Hizqiyáh se kaho, ki Bádsháh i 'Azim, Asúr ká bádsháh, yún farmátá hai, ki Wuh kaun sá takya hai, ki jis par tujhe i'atimád hai?

20 Tú ne jo kahá, (lekin wuh faqat munh kí bát hai,) ki Mujh men maslahat aur jang kí qúwat maujúd hai. So ab tú kis par i'atimád rakhtá hai, ki tú ne mujh se sarkashi kí?

21 Dekh, tujhe Misr ke 'asá par, us masle hús sarkande par, bharosá hai: us par to agar koi ték kare, to wuh us ke háth men garegá aur use chubhegá: so sháh i Misr F'irá'un un sab ke sáth, jo us par bharosá rakhte hai, aisá hi hai.

22 Aur agar tum mujhe kahte ho, ki Hamará tawakkul KHUDÁWAND hamáre Khudá par hai: kyá wuhí nahin, ki jis ke únche makán, aur jis ke mazbah, Hizqiyáh ne dúr kar dále, aur Yahúdáh aur Yarásalam ko kahá, Tum Yarásalam men is mazbah ke áge parastish karo?

23 Pas mere khudáwánd sháh i Asúr ko girau dijiye, aur main tujhe do hazár ghore dúngá, basharte ki tú apní taraf se un par sawáron ko charhá sake.

24 Is hálát men, tú kyúnkar mere khudáwánd ke kamtarin mulázimon ke ek sardár ká bhí munh phirá sake, aur gáron aur sawáron ke wáste Misr ká bharosá rakhe?

25 Aur kyá main is makán ke gárat karne ko, KHUDÁWAND ke be-hukim, charh áyá hún? KHUDÁWAND ne to mujhe farmáyá, ki Ús mulk par charh, aur use gárat kar.

26 Tab Iliyáqim bin Khlilqiyáh, aur Shabnah, aur Yúakh ne, Rab-Sáqí se 'arz kí, ki Arámí bolí men apne ghá-

karon se kalám kijiye, ki yih bolí ham samajhte hai; aur un logon ke áge jo diwár par charhe haiñ Yahúdí lugat men ham se báten na kijiye.

27 Tab Rab-Sáqí ne un se kahá, Kyá mere khudáwánd ne mujh ko tere khudáwánd pás, yá tuij pás, yih báten kahne ko bhejá hai? kyá us ne mujhe un logon pás, jo shahrpanáh par baithé haiñ, nahín bhejá, ki we tumháre sáth apní gúh kháwen, aur apná pesháb piwen?

28 Phir Rab-Sáqí khará húa, aur Yahúdí lugat men chilláke bolá, aur yún kahá, Are tum, bádsháh i 'azím, sháh i Asúr, ká kalám suno:

29 Sháh yún farmatá hai, ki Hiz-qiyáh tum ko fareb na dene páwe; kyúnki wuh tumhen us ke háth se riháí nahín de sakegá.

30 Aur KHUDÁWAND par tawakkul karne kí bábat us kí na máno, jab kahtá, ki KHUDÁWAND yaqinan ham ko riháí degá, aur yih shahr sháh i Asúr ke háth hawále na kiyá jáwegá.

31 Hizqiyáh kí na suno: ki sháh i Asúr yún farmatá hai, ki Nazrána deke mujh se 'ahd karo, aur nikalke mujh pás áo, aur tab hí tum men se har ek apne ták, aur har ek apne anjir ke darakht ká mewa kháwe, aur apne hauz ká pání piwe:

32 Jab tak kí main áún, aur tum ko yahán se ek sarzamín men, jo tumháre mulk ke manind hai, le jáún; ki wuh galla aur mai kí sarzamín hai; wuh rotí aur tákistan ká mulk hai; wuh zaitúni tel aur shahd ká mulk hai; ki tum jío aur na maro: aur Hizqiyáh kí na suno, jab wuh tum ko targíb dewe, aur kahe, ki KHUDÁWAND ham ko riháí degá.

33 Kyá gurohon ke ma'búdon men se kisi ne bhí apní sarzamín ko Asúr ke bádsháh ke háth se chhuráyá hai?

34 Hamát aur Arfád ke ma'búdi kahán hai? aur Sifwáim aur Hen'a aur 'Iwáh ke ma'búdi kahán hai? kyá

unhon ne Samrún ko mere háth se chhuráyá hai?

35 Un mulkon ke sab ma'búdon ke darmiyán wuh kaun sá hai, jis ne apná mulk mere háth se chhuráyá, ki KHUDÁWAND bhí Yarúsalam mere háth se chhuráwegá?

36 Par log chup ho rahe, aur us ko jawáb men ek bát bhí na kahi: kyúnki bádsháh ká hukm yún thá, ki Use jawáb mat do.

37 Aur Khilqiyáh ká betá Iliyáqím, jo ghar ká diwán thá, aur Shabnah mutasaddí, aur A'saf muhásib ká betá Yúakh, apne kapre chák kiye hue, Hizqiyáh pás áe, aur Rab-Sáqí kí báten use sunáin.

XIX BAT.

AUR aisá húa, ki Hizqiyáh bádsháh ne yih sunke apne kapre pháre, aur tát orhá, aur KHUDÁWAND ke ghar men gayá.

2 Aur us ne ghar ke diwán Iliyáqím, aur Shabnah mutasaddí, aur káhinon ke buzurgon ko, tát urháke Amús ke bete Yas'aiyáh nabi pás bhejá.

3 So unhon ne use kahá, Hizqiyáh yún kahtá hai, ki A'j ká din dukh, aur malámat, aur kufr ká din hai: kyúnki larke paidá hone par haiñ, aur janwáne ká zor nahín.

4 Sháyad kí KHUDÁWAND terá Khudá Rab-Sáqí kí sab báten sune, jise us ke sáhib, Asúr ko bádsháh, ne bhejá, ki zinda Khudá par malámat kare, aur un báton ke sabab, jo KHUDÁWAND tere Khudá ne suní haiñ, ilzám dewe. Pas tú us baqiya ke wáste, jo chhorá gayá hai, du'á men áwáz buland kar.

5 Pas, sháh i Hizqiyáh ke mulázim Yas'aiyáh pás áe.

6 Aur Yas'aiyáh ne unhen farmáyá, ki Tum apne áqá se yún kaho, KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tú un báton se, jo tú ne sunín, jinhen sháh i Asúr ke mulázimon ne kahke meri takfir kí, hirásan mat ho.

7 Dekh, kí main us par ek jhonká

bhejúngá, aur wuh ek afwáh sunke apní mamlukat ko phir jáogá: aur main use usí sarzamín men talwár se marwá dálúngá.

8 ¶ So Rab-Sáqí phir gayá; aur us ne sháh i Asúr ko Libnah se larhe páyá, kí use khabar pahunchí thí ki wuh Bakís se kúch kar gayá;

9 Aur wahán jab use Habsh ke bádsháh Tirháqah kí khabar húi, ki dekh, wuh tujh par lashkar-kashí karne áta hai, tab us ne phir elchí bhejkar Hizziyáh se paigám kiyá, aur kahá,

10 Kí sháh i Yahúdá Hizziyáh se kaho, kí Terá Khudá, jis par tú takyá kartá hai, is báat men tujhe fareb na de, kí Yarásalam sháh i Asúr ke qabze men kiyá na jáogá.

11 Dekh, tú ne suná hai, kí Asúr ke bádsháhon ne sáre mulkon ko kyá kiyá, kí sab ko bilkull gárat kar dálá: so kyá tú riháí pá saktá hai?

12 Kyá un gurohon ke ma'búdon ne un ko, kí jinhon mere bápádón ne halák kiyá, ya'ne Jauzán, aur Harrán, aur Rasaf, aur Tillasár men baní 'Adan ko, chhuráyá hai?

13 Hamát ká bádsháh, aur Arfád ká bádsháh, Qarya-Sifrwáim, aur Hen'a, aur 'Iwáh ke bádsháh, kahán hai?

14 ¶ So Hizziyáh ne elchíon ke háth se náma liyá, aur use parhá; aur Hizziyáh uthke KHUDÁWAND ke ghar men dákhlil húa, aur KHUDÁWAND ke áge use khol diyá.

15 Aur Hizziyáh ne KHUDÁWAND ke áge du'á mángí, aur kahá, Ai KHUDÁWAND, Isráel ke Khudá, jo karúbon ke darmiyán sukúnat kartá. tú hí akelé zamín kí sári mamlukaton ká Khudá hai; tú hí ne ásmán o zamín ko paidá kiyá.

16 Ai KHUDÁWAND, kán dhar, aur sun; ai KHUDÁWAND, apní ánkhen khol, aur dekh; aur Sanherib kí un sab báton ko, jis ne is ádmí ko bhejá, tá kí zinda Khudá ko malámat kare, sun le.

17 Sach hai, ai KHUDÁWAND, kí Asúr ke bádsháhon ne logon ko un ke mulkon samet kharáb kiyá,

18 Aur un ke ma'búdon ko ág men dálá; kí we khudá na the, balki ádmíon kí dastkári the, lakrí, aur patthar: so unhon ne unhen faná kiyá.

19 Aur ab, ai KHUDÁWAND, hamáro Khudá, tú ham ko us ke háth se bachá líjiye, tá kí zamín kí sári bádsháhaten yaqín kar jánen, kí tú hí akelé KHUDÁWAND Khudá hai.

20 ¶ Tab Anús ke bete Yas'aiyáh ne Hizziyáh ko kahlá bhejá, kí KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún farimatá hai, kí Tú ne du'á men jo kuch sháh i Asúr Sanherib kí mukhálafat men mujh se mángá hai, main ne suná.

21 Yih wuh kalám hai, jo KHUDÁWAND ne us ke haqq men farináyá; Saihún kí bákira betí ne tujh ko haqír jáná, aur tujh par hansí; hán, Yarásalam kí betí ne tujh par sí-dhuná.

22 Tú ne kis ko malámat, aur kis kí tú ne takfír kí? kis par tú ne apní áwáz buland kí, aur ánkhen úpar utháin? hán, Isráel ke Quddús par.

23 Tú ne apne qásidon kí wasálat se KHUDÁWAND ko malámat kí, aur kahá, Main apní be-shumár garíon se paháron kí únchái par, aur Lubnán kí dámanon par, chaph áyá hún: aur wahán ke saron ke únche peyon aur sanaubar ke kbasse darakhthon ko kát dálúngá, aur us kí sarhaddon ke musáfir-khánon men, aur us ke zarkhez maidán ke ban men, ghusá chalá jáúngá.

24 Main ne khodá, aur gair ká pání piyá, aur main ne apne pánwon ke talwon se ghère hús shahron kí sab nahr nálon ko sukhá dálá.

25 Kyá tú bahut din se sun na chuká, kí main hí ne yih kiyá, aur kí qadím zamánon se main hí ne yih banáyá? mere hí intizám se yih húa,

ki tú ghère húa shahron ko gárat karne aur dher kar dene ke liye maujúd rahá.

26 So wahán ke basnewále kamzor húa, aur ghabrá gaye, aur sharminda húa; we aise the, jaise ki maidán kí ghás yá sabzí, yá jaise kí chhaton par kí ghás jo pukhta hone se peshtar súkh játi hai.

27 Main terá thikáná, aur terá báhar jáná, aur andar áná, aur terí khafagí, jo mujh par húi, jántá hún.

28 Pás is liye kí tere qahr kí, jo tú ne mujh par kiyá, aur tere hangáme kí, khabar mere kánon tak pahunchí, so main apná kántá terí nák men márúngá, aur apní lagám tere labon ke darmiyán dúngá; aur tú jis ráh se áyá hai, main tujhe usí ráh se pherúngá.

29 Ab tere liye yihí nishán hai, ki tum is baras we chizen, jo azkhud ugtí hain, kháoge, aur दूसरे sál bhi ugtí chizen jo un se paidá hon; aur tisre sál tum booge, aur kátoge, aur tákistán lagáoge, aur us ke phal kháoge.

30 Aur wuh baqiya, jo Yahúdáh ke gharáno se bach rahá, phir niche jar pakregá, aur tpar phalegá.

31 Ki ek baqiya Yarusalam se, aur we jo bach rahe hain, koh i Saihún se, khurúj karenge; KHUDÁWAND kí gai-yúrí aísá karegi.

32 So KHUDÁWAND sháh i Asúr ke haqq men yún farmatá hai, ki Wuh is shahr men dákhil na hogá, na yahán tír chaláwegá, na sipar pakarke us ke sámhne áwegá, aur na us ke muqábil damdama bándhegá;

33 Balki jis ráh se wuh áyá, usí ráh se phir jáegá; aur is shahr men dákhil na hogá, KHUDÁWAND farmatá hai;

34 Ki main apne liye, aur apne bande Dáúd ke liye, is shahr ke bacháne ke wáste us kí pushtí karúngá.

35 ¶ So usí rát ko aísá húa, ki KHUDÁWAND ke firishte ne nikalke

Asúr kí lashkargáh men ek lákh pachásí hazár ádmí ján se máre: we jo subh sawere uthe, to dekho, ki we sab mare pare the.

36 Tab sháh i Sanherib ne kúch kiyá, aur chalá gayá, aur phir gayá, aur Ninawáh men á rahá.

37 Aur aísá húa, ki jis waqt wuh apne ma'búd Nisrúk ke ghar men pújá kartá thá, us waqt Adrammalik aur Sárazar us ke beton ne use talwár se qatl kiyá: aur we khud bhágke Aráráti kí sarzamin ko gaye. Aur Asar-Haddún, us ká betá, us kí jagah bádsháh húa.

XX BA'B.

UNHIN dinon men Hizqiyáh ko maut kí bímárí húi. Tab Amús ká betá Yas'aiyáh us pás áyá, aur use kahá, KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tú apne ghar kí bábat wasiyat kar; is liye kí tú mar jáegá, aur na jiegá.

2 Tab Hizqiyáh ne apná munh diwár kí taraf kiyá, aur KHUDÁWAND se du'á mángí, aur kahá:

3 Ai KHUDÁWAND, main tujh se minnat kartá, ki ab yád farmáíye, ki main kyúnkar rástí aur dil ke kámil shauq se tere ágo chaltá phirtá rahá, aur jo terí nigáh men achchhá thá, wuhí main ne kiyá. Aur Hizqiyáh zár zár royá.

4 Aur peshtar us ke kí Yas'aiyáh ghar ke darmiyání sahn men nikle, aísá húa, ki KHUDÁWAND ká kalám us par názil húa, aur us ne kahá,

5 Tú phir já, aur Hizqiyáh ko, jo mere logon ká sardár hai, kah, ki KHUDÁWAND tere báp Dáúd ká Khudá yún farmatá hai, ki Main ne terí du'á suní, aur main ne tere ánsdon ko dekhá: dekh, main tujhe shifá dúngá, aur tisre din tú KHUDÁWAND ke ghar men charh áwegá.

6 Aur main terí 'umr pandrah baras barháúngá, aur main tujh ko, aur is shahr ko, Asúr ke bádsháh ke háth se riháí dúngá, aur apne liye, aur

apne bande Dáúd ke liye, is shahr kí pushtí karúngá.

7 Aur Yas'aiyáh ne kahá, Anjir kí tikiyá lo : so unhon ne lí, aur use us phore par rakhá, aur wuh changá ho gayá.

8 ¶ Tab Hizqiyáh ne Yas'aiyáh se kahá, Us kí kyá nisháni hai, kí KHUDÁWAND mujhe sihhát bakhshégá, aur main tise din KHUDÁWAND ke ghar charh jáúngá ?

9 Yas'aiyáh bolá, KHUDÁWAND kí taraf se us ká nishán jo KHUDÁWAND apne wa'da ko púra karegá tere liye yih hai, kí sáya yá das darje áge ko jáwe, yá das darje piche ko phir jáwe ?

10 Tab Hizqiyáh ne jawáb diyá, Yih to chhotí bát hai, kí sáya das darje áge ko jáwe; so yún nahín, balki aisá ho, kí sáya das darje piche ko phir jáwe.

11 Tab Yas'aiyáh nabí ne KHUDÁWAND se du'á mángí : so us ne sáye ko Akhaz kí dhúp-gharí men das darje piche phiráyá, un darjon men kí jin se dhal gayá thá.

12 ¶ Us waqt sháh i Bábul Bará-dak-Baladán bin Baladán ne náma aur hadya Hizqiyáh ko bhejá : kí us ne suná thá, kí Hizqiyáh bímár húa thá.

13 So Hizqiyáh ne un kí báten sunín; aur us ne apná sárá ghar aur us kí nafis chízen, rúpá, aur soná, aur masálíh, aur qimatí 'itr, aur apná silah-khána, aur har ek chíz jo us ke khazáne men pái gayín, un ko dikh-láín : aur us ke ghar men, us kí sári mamlukat men, aisi koi chíz na thí, jo Hizqiyáh ne un ko na dikhlaí ho.

14 ¶ Tab Yas'aiyáh nabí Hizqiyáh bádsháh pás áyá, aur use kahá, kí Un logon ne kyá kahá? aur ye kahán se tujh pás áe? Hizqiyáh ne kahá, Ye ba'id mulk se, Bábul hí se, mujh pás áe hain.

15 Phir us ne púchhá, Unhon ne tere ghar men kyá dekhá? Hizqiyáh

bolá, Unhon ne sab, jo kuchh kí mere ghar men hai, dekhá; mere khazáne men aisi koi chíz na rahí, jo main ne unhen na dikhlaí.

16 Tab Yas'aiyáh ne Hizqiyáh se kahá, KHUDÁWAND ká kalám sun.

17 Dekh, we din áte hain, kí sab jo kuchh tere ghar men hai, aur jo kuchh kí tere bápádáon ne áj ke din tak jam'a kar rakhá hai, sab Bábul ko le jáenge; kuchh báqí na rahegá, KHUDÁWAND farmátá hai.

18 Aur tere beton men se, jo tujh se niklenge, aur tere hí nutfé se paidá hongé, asir ho jáenge; aur we sháh i Bábul ke mahallon men khwájasará hongé.

19 Hizqiyáh ne Yas'aiyáh se kahá, KHUDÁWAND ká kalám, jo tii ne kahá hai, bhalá hai. Phir us ne kahá, Kyá bhalá nahín, agar mere jine tak amin aur amán rahe?

20 ¶ Hizqiyáh ká báqí ahwál, aur us kí quwat ká zikr, kí kyúnkar us ne kund aur táláb banáyá, aur shahr men nahr láyá, kyá sháhán i Yahúdáh kí tawárikh men likhá húa nahín hai?

21 Aur Hizqiyáh ne apne bápádáon men shámil hoke áram kiyá: aur us ká betá Munassí us kí jagah bádsháh húa.

XXI BAT.

JAB Munassí bádsháh húa, to wuh bárah baras ká thá: us ne pachpan baras Yarusálam men bádsháhát kí. Us kí má ká nám Hifzibáh thá.

2 Us ne un qaumon ke nafratí kám ke muwáfíq, jinhen KHUDÁWAND ne baní Isráel ke áge se dáfa kiyá, KHUDÁWAND ke huzúr badí kí.

3 Kyúnki us ne un únche makánon ko, jinhen us ke báp Hizqiyáh ne dháyá thá, phir biná kiyá; aur Ba'al ke liye mazbah utháe, aur Yasírat banáí, jis tarah se kí sháh i Isráel Akhiab ne kiyá thá; aur ásmán kí sári fauj kí parastish kí, aur un kí bandagí kí.

4 Aur us ne **KHUDÁWAND** ke us ghar men, jis kí bábat **KHUDÁWAND** ne farmáyá thá, ki main Yarásalam men apná nám rakhúngá, mazbah banáe.

5 Aur us ne ásmán kí sárí fauj ke liye mazbah **KHUDÁWAND** ke ghar ke donon sahnon men biná kiye.

6 Aur us ne apne beté ko ág men guzará, aur sa'aton ko máná, aur jádúgarí kí, aur dewon aur afsúngaron se yári kí; us ne **KHUDÁWAND** ke áge us ko gussa diláne ke liye barí sharárat kí.

7 Aur us ne Yasírat kí múrat ko, jo us ne banáí, us ghar men nasb kiyá, jis kí bábat **KHUDÁWAND** ne Dáúd ko, aur us ke beté Sulaimán ko, kahá thá, ki isí ghar men, aur Yarásalam men, jise main ne baní Isráel ke sáre firqon men se chun liyá hai, main apná nám abad tak rakhúngá:

8 Aur main baní Isráel ke pánwon ko is sarzamín se, jo main ne un ke bápádáon ko 'ináyat kí hai, kabhí na talwáúngá, magar is shart par, ki we un báton ko, jo main ne unhen farmáín, aur us sab sharí'at ko, jo mere bande Músá ne un par jatá dí thí, 'amal men láwen.

9 Par we shanáwá na húe: aur Munassí ne unhen yahan tak bhat-káyá, ki unhon ne un gurohon kí nisbat, jinhen **KHUDÁWAND** ne baní Isráel ke sámhne nábúú kiyá, ziyáda badkárí kí.

10 ¶ Chunánci **KHUDÁWAND** ne apne bandon nabion kí ma'rifat se farmáyá;

11 Is liye ki sháh í Yahúdáh Munassí ne nafratí kám kiye, aur Amúrión kí nisbat, jo us se peshtar the, badtar 'amal kiye, aur Yahúdáh se bhí apne buton ke sabab gunáh karwáe:

12 Isí liye **KHUDÁWAND** Isráel ke Khudá ne yún farmáyá, Dekho, main Yarásalam aur Yahúdáh par aisí balá bhejtá hún, ki us kí khabar jis ke

kán tak pahunchegí, us ke donon kán jhanjhaná uñenge.

13 Aur main Yarásalam par Samrún kí rassí, aur Akhiab ke gharáne ká sábul, us par dálúngá; aur main Yarásalam ko yún sáf karúngá, jis tarah koí tháli ko sáf kare, jo kí sáf bhí kare aur ultá bhí dewe.

14 Aur main apní mirás ke báqí logon ko tark karúngá, aur unhen un ke dushmanon ke háthon men hawála karúngá; aur we apne dushmanon ke liye shikár aur lút hongó:

15 Kyúnci unhon ne mere huzúr badí kí; aur jis din se un ke bápádáe Misr se nikle, áj ke din tak, unhon ne mujhe gussa diláyá kiyá.

16 'Aláwa us ke, Munassí ne, us gunáh ke siwá, ki us ne Yahúdáh ko gunráh karke **KHUDÁWAND** ke huzúr se be-badkáríán karwáín, yahan tak be-gunáhon ke khún kiye, ki Yarásalam is síre se leke us síre tak bhar gayá.

17 ¶ Ab Munassí ká báqí ahwál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, aur yih ki us ne kaisá gunáh kiyá, so kyá wuh baní Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhá húa nahín?

18 Aur Munassí ne apne bápádáon ke darmiyán áram kiyá, aur apne ghar ke bág men, jo 'Uzzá ká bág hai, gárá gayá: aur us ká betá Amún us kí jagah bádsháh húa.

19 Aur Amún, jab takht par baithá, to báis baras ká thá. Us ne Yarásalam men do baras bádsháhat kí. Us kí má ká nám Musallimat thá, jo Harús Yutbahí kí betí thí.

20 Aur jaisá us ke báp Munassí ne kiyá, us ne bhí **KHUDÁWAND** ke huzúr badí kí.

21 Aur wuh apne báp kí sárí ráhon par chalaí, aur us ke báp ne jin buton kí bandagí aur parastish kí, us ne bhí un kí bandagí kí.

22 Aur us ne **KHUDÁWAND** apne

bápdádon ke Khudá ko tark kiyá, aur KHUDÁWAND kí ráh par na chalá.

23 ¶ A'khir ko, Amún ke khádimon ne us ke barkhiláf bandish bándhí, aur bádsháh ko us ke qasr men qatl kiyá.

24 Aur mulk ki ra'ayat ne un sab ko qatl kiyá, ki jinhon ne Amún bádsháh ke barkhiláf bandish bándhí thí. Aur mulk ke logon ne us ke bete Yúsiyáh ko us kí jagah bádsháh kiyá.

25 Aur Amún ke báqí a'amál, jo us ne kiye, so kyá Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárikh kí kitáb men likhe húe nahin hain?

26 Aur wuh apne gor men 'Uzzá ke bág ke darmiyan gárá gayá: aur us ká betá Yúsiyáh us kí jagah bádsháh húa.

XXII BA'B.

JAB Yúsiyáh takht par baithá, to áth baras ká thá; us ne iktis baras Yárúsalam men saltanat kí. Us kí má ká nám Jadidah thá, jo Busqatí 'Adáyáh kí betí thí.

2 Us ne we kán kiye, jo KHUDÁWAND kí nigáh men bhalo the, aur apne báp Dáúd kí sári ráhon par chalá, aur dahne yá báen mutlaq na murá.

3 ¶ Aur Yúsiyáh bádsháh kí saltanat ke athárahwen baras aisá húa, kí bádsháh ne Sáfán bin Asaliyáh bin Masullám kátib ko yún kahke KHUDÁWAND ke ghar ko bhejá;

4 Kí tú Kihilqiyáh sardár káhin pás já, aur use kah, ki Us chándí ká, jo KHUDÁWAND ke ghar men láí játi hai, aur jise darbánon ne logon se leke jam'a kiyá hai, hisáb kar.

5 Aur wuh mublag un kárguzáron ko, jo KHUDÁWAND ke ghar ke nigahbán hain, dewe, ki we use un kárigaron ko, jo KHUDÁWAND ke ghar men kám karte hain, den, ki ghar ke daráron kí marammat howe;

6 Ya'ne barháon, aur mi'amáron, aur sang-taráshon ko, aur lakríon aur

taráshe húe pattharon ke mol leno ko, ki ghar kí marammat ho.

7 Lekin wuh naqdí, jo un ke háth men dí játi thí, kabhú us ká hisáb ne se liyá na játa thá, is liye ki we amánatdári se kám karte the.

8 ¶ Aur sardár káhin Kihilqiyáh ne Sáfán kátib ko kahá, Main ne KHUDÁWAND ke ghar men Tauret kí kitáb pás hai. Aur Kihilqiyáh ne wuh kitáb Sáfán ko dí, so us ne parhí.

9 Aur Sáfán kátib bádsháh pás áyá, aur bádsháh ko khabar dí, ki Teie khádimon ne wuh naqdí, jo ghar men maujúd thí, jam'a kí, aur un kárguzáron ke háth men supurd kí, jo KHUDÁWAND ke ghar ke nigahbán hain.

10 Ab Sáfán kátib ne bádsháh par záhir karke us se kahá, kí Kihilqiyáh káhin ne mujhe yih kitáb dí. Aur Sáfán ne use bádsháh ke huzúr parhá.

11 Aur aisá húa, kí jab bádsháh ne Tauret kí kitáb kí báten sunin, to apne kapre pháre;

12 Aur Kihilqiyáh káhin, aur Sáfán ke bete Akhiqám, aur Míkyáh ke bete 'Akbúr, aur Sáfán kátib, aur 'Asáyáh ko, jo sháh ká mulázim thá, farmáyá, kí

13 Tum jáo, aur merí, aur sab logon kí, aur sáre Yahúdáh kí bábat KHUDÁWAND se púchho, kí Is kitáb men, jo milí, ye kaisí báten hain? kí KHUDÁWAND ká gussa ham par nipat bharká hai, kí hamáre bápdádon ne is kitáb kí báton par kán na lagáyá, aur jo kuchh us men likhá hai us ke mutábíq kuchh na kiyá.

14 Tab Kihilqiyáh káhin, aur Akhiqám, aur 'Akbúr, aur Sáfán, aur 'Asáyáh, Khuldah nabiya pás gaye, jo toshakhána ke dároga Salúm bin Tiqwah bin Kharshas kí jorú thí; (kí wuh Yárúsalam ke bích Mishnah náme mahalle men rahtí thí;) so unhon ne us se báten kin.

15 ¶ Tab us ne unhen kahá, KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún farmátá

hai, ki Tum us shakhs-se, jis ne tumhen mujh pās bhejā hai, kaho,

16 Ki **KHUDĀWAND** yūn farmatā hai, Main un sab bāton ke mutābiq, jinhen shāh i Yahūdāh ne kitāb men parhā hai, is maqām par, aur un par, jo is maqām men rahte hai, balā nāzil karūngā :

17 Kyūnki unhen ne mujhe tark kiya, aur gair-ma'būdōn ke āge khushbūiān jalān, tā ki apne hāthon ke sāre kāmōn se mujhe gussa dilāwen : so merā qahr is maqām par bharkegā, aur ṭhandā na hogā.

18 Lekin shāh i Yahūdāh ko, jis ne tum ko bhejā, ki **KHUDĀWAND** se suwāl karo, so tum use kahiyō, ki **KHUDĀWAND** Isrāel kā Khudā yūn kahtā hai, ki In bāton ki bābat, jo tū ne sunī ;

19 Is liye ki terā dil narm hai, aur jab tū ne wuh bāt sunī, jo main ne is maqām ke aur us-ke bāshindōn ke haqq men kahī, ki we ek wirāna aur la'nati bhī honge, tū ne **KHUDĀWAND** ke āge 'ājizi kī, aur apne kapre phāre, aur mere āge royā ; so main ne bhī teri sunī, **KHUDĀWAND** farmatā hai.

20 Is liye dekh, main tujhe tere bāp-dādōn ke sāth shāmil karūngā, aur tū apne gor men salāmatī se utār diyā jāegā ; aur sārī āfat ko, jo mere hukm se is maqām par nāzil hogī, terī ānkhen na dekhengi. So we yih khabar bādshāh pās lāe.

XXIII BĀB.

SO bādshāh ne log bheje, aur unhen ne Yahūdāh aur Yarūsalam ke sāre buzurgōn ko us ke pās jam'ā kiya.

2 Aur bādshāh **KHUDĀWAND** ke ghar par charh gayā ; aur us ke sāth Yahūdāh ke sāre log, aur Yarūsalam ke sāre bāshinde, aur kāhin, aur nabī, aur sab chhotē bare log the ; aur us ne 'ahd kī sārī bāton us kitāb kī, jo **KHUDĀWAND** ke ghar men milī thī, unhen parh sunān.

3 ¶ Aur bādshāh sutūn se lagke kharā hūā, aur **KHUDĀWAND** ke āge 'ahd kiya, ki **KHUDĀWAND** kī pairaui kare, aur us ke hukmōn, aur us kī shahādaton, aur us ke qānūnōn ko, apne sāre dil aur sārī jān se hifz kare ; aur is 'ahd kī bāton par, jo is kitāb men likhī hai, 'amal kare. Aur sāre log us 'ahd par qāim hūe.

4 Phir bādshāh ne sardār kāhin Khilqiyāh ko, aur un kāhinōn ko, jo dūsre darje men the, aur darbānōn ko, hukm kiya, ki sāre bartan, jo Ba'al, aur Yasīrat, aur āsmān kī sārī fauj ke liye banāe the, **KHUDĀWAND** kī haikal se bāhar nikālēn ; aur us ne Yarūsalam se bāhar hoke Qidrūn ke ās pās ke kheton men unhen jalā diyā, aur un kī rākh Baitel ko pahunchāi :

5 Aur un butparast kāhinōn ko, jinhen shāhān i Yahūdāh ne muqarrar kiya thā, ki ūnche makānōn par Yahūdāh kī bastiōn men, aur un makānōn men, jo Yarūsalam ke gird o pesh the, khushbūiān jalāyā karen, un sab samet, jo Ba'al, aur Sūraj, aur Chānd, aur Kās-Chakr, aur āsmān ke sāre lashkar, ke liye khushbūiān jalāte the, mauqūf kiya.

6 Aur us ne Yasīrat ko **KHUDĀWAND** ke ghar se Yarūsalam ke bāhar Qidrūn nahr ke maidān men nikalwayā, aur use wādī i Qidrūn men jalā diyā, aur raundke gard kar diyā, aur us gard ko 'awāmm logōn kī gorōn par phenk diyā.

7 Aur gāndūōn ke gharōn ko, jo **KHUDĀWAND** ke ghar se mile hūe the, jin men randiān Yasīrat ke liye parde bintīān thīn, dhā diyā.

8 Aur us ne Yahūdāh ke sab shahron se kāhinōn ko farāham kiya, aur un sab ūnche makānōn men, jin men kāhin khushbūiān jalāte the, Jib'a se Biarsab'a tak, najāsāt dālwaī ; aur us ne un ūnche makānōn ko, jo shahr ke nāzim Yashū' ke darwāze kī darāmad ke bāen hāth ko the, girā diyā.

9 Par únche makánon ke káshin Yarúsalam men KHUDÁWAND ke mazbah pás na áte the, lekin we fatíri rotí apne bháion ke sáth kbá lete the.

10 Aur us ne Tífat par, jo Baní Hin-núm kí wadí men hai, najásat phink-wái, tá ki koi Molik ke liye apne bete j)betí ko ág ke darmiyán na guzáre.

11 Aur un ghoron ko, jo Yahúdáh ke bádsháhon ne súrj kí nazr kiye the, KHUDÁWAND ke ghar ke ástáne ke barábar, aur Nátan-Malik khwá-jasará ke dálán ke nazdik, jo sháhr kí nawáhi men thá, nikálá, aur súrj kí gárijon ko ág se jalá diyá.

12 Aur un mazbahon ko, jo A'khaz ke balákháne kí chhat par the, jinhen sháhán i Yahúdáh ne biná kiyá thá, aur un mazbahon ko, jinhen Munassí ne KHUDÁWAND ke ghar ke do sahnon men biná kiyá thá, bádsháh ne dhá diyá, aur wahán se daurke un ke khák ko wadí i Qidrún men phinkwá diyá.

13 Aur bádsháh ne un únche makánon par, jo Yarúsalam ke muqábil Koh i Halákat kí dahní taraf the, jinhen sháh i Isráel Sulaimán ne Sái-dánion kí nafratí 'Istárat, aur Moábion ke nafratí Kamús, aur baní 'Ammín ke nafratí Milkum ke liye banáyá thá, najásat dālwaí.

14 Aur buton ko chaknáchúr kiyá, aur Yasíraton ko kát dálá, aur un kí jagah men murdon kí hadqían bhar din.

15 ¶ Us ke siwá us ne Baitel ke mazbah ko, aur us únche makán ko, jise Nabát ke bete Yarubi'am Isráelion ke gumráh karnewále ne banáyá thá, wuhí mazbah, aur wuhí únchá makán, donon ko, us ne dhá diyá, aur us únche makán men ág lagá dí, aur raundte raundte use khák kar diyá, aur Yasi-rat ko jaláyá.

16 Aur jab Yúsiyáh ne munh phe-rá, us ne pahár par qabron dekhín; to us ne log bhejke un qabron men

kí hadqían nikalwáin, aur mazbah par jaláin, aur un par najásat dálí, KHUDÁWAND ke us kalám ke mutá-biq, jise mard i Khudá ne pukárke kahá thá, jis ne un báton kí munádi kí thí.

17 Phir us ne púchhá, Yih yádgári ká patthar kyá hai, jise main dekhtá hún? So shahr ke logon ne use kahá, Yih us mard i Khudá kí gor hai, jis ne Yahúdáh se ákar un kámon kí, jo tú ne Baitel ke mazbah se kiye, pukárke khabar dí :

18 Tab us ne kahá, Use rahne do; koi us kí hadqion ko na sarkáwe. So unhon ne us kí hadqían us nabi kí hadqion ke sáth, jo Samrún se áyá thá, rahne dín.

19 Aur Yúsiyáh ne un sab gharon ko, jo únche makánon par Samrún kí bastion men the, jinhen Isráelí bád-sháhon ne biná kiyá, tá ki KHUDÁWAND ko gussawar kare, dhá diyá; chunánchi sab, jo kuchh kí us ne Baitel men kiyá thá, un ko bhí kiyá.

20 Aur únche makánon ke sab kálinon ko, jo wahán the, us ne maz-bahon par zabh kiyá, aur ádmion kí hadqían un par jaláin, aur Yarúsalam ko phirá.

21 ¶ Aur bádsháh ne sáre logon ko hukm kiyá, aur kahá, ki KHUDÁWAND apne Khudá ke liye fasah kí 'id karo, jaisá kí is 'ahd kí kitáb men likhá hai.

22 Aur yaqínan qázion ke zamáne se leke jo Isráelion kí adálat karte the, Isráel ke bádsháhon ke sab din, aur Yahúdáh ke bádsháhon ke za-máne tak, aísí 'id i fasah kabhí na húi thí,

23 Jaisí Yúsiyáh bádsháh ke athá-rahwen baras men thí, kí usí men Yarúsalam ke bich KHUDÁWAND ke liye 'id i fasah húi.

24 ¶ Siwá us ke, un ko bhí, jo dewon se yári, aur afsúngári karte the, aur múraton, aur buton, aur sab naf-

ratí chízon ko, jo mulk i Yahúdáh aur Yarúsalam men nazar áti thín, Yúsiyáh ne dafa kar diyá, tá ki wuh shari'at kí we báten jo us kitáb men, jise Khilqiyáh káhin ne KHUDÁWAND ke ghar men páyá thá, likhí thín, púri kare.

25 So us kí mánind na agle zamáne men aisá koí bádsháh húa, jo apne sáre dil, aur apní sári ján, aur apne sáre zor se Músá kí sári shari'at ke mutábiq KHUDÁWAND kí taraf mutawajjih húa; aur na ba'd us ke koí us ke mánind barpá húa.

26 ¶ Báwujud us ke, KHUDÁWAND apne saht o shadid qahr se, ki jis se us ká gazab baní Yahúdáh par bharká thá, un sári gazab-angez badkárion ke sabab, jin se Munassí ne use nipat ázurda kiyá thá, na phirá.

27 Aur KHUDÁWAND ne farmáyá, ki Main Yahúdáh ko bhí apní ánkhoñ ke sámhne se us tarah dúr karúngá, jis tarah se kí Isráel ko dúr kiyá; aur main is shahr Yarúsalam ko, jise main ne barguzida kiyá, aur is ghar ko, jis kí bábat main ne kahá, kí Merá nám wahín hogá, mardúd karúngá.

28 Aur Yúsiyáh ká báqi ahwál, aur sab jo kuchh kí us ne kiyá, so kyá wuh Yahúdáh ke bádsháhon kí tawárfík ki kitáb men likhá húa nahín hai?

29 ¶ Us ke aiyám men sháh i Misr Fira'un-Nikoh Furát kí samt ko Asúr ke bádsháh par charhá, aur Yúsiyáh bádsháh us ká sámhná karne ke niklá; aur Majiddo men, jis waqt us ká muqábala húa, to us ne use mār dála.

30 Aur us ke mulázim us kí lách ko ek gári men dálike Majiddo se Yarúsalam men le gaye, aur us ko usí kí qabr men gárá. Aur ahl i mamlukat ne Yúsiyáh ke bete Yahúakhaz ko leke use mamsúh kiyá, aur us ke báp kí jagah use bádsháh kiyá.

31 ¶ Aur Yahúakhaz, jis waqt kí bádsháh húa, us waqt teís baras ká

thá: us ne Yarúsalam men tén mahíne bádsháhát kí. Us kí ená ká nám Hamútal thá, jo Libnáh ke rahnewále Yaramiyáh kí betí thí.

32 Aur us ne us sab kí mánind, jo us ke báp dádon ne kiyá, KHUDÁWAND ke huzúr badí kí.

33 Aur Fira'un-Nikoh ne use Riblah men, jo zamín i Hamát hai, zanjir se band kiyá; tá ki wuh Yarúsalam men saltanat na kare: aur ahl i mamlukat par sau qintár rúpá, aur ek qintár soná, khiráj muqarrar kiyá.

34 Aur Fira'un-Nikoh ne Yúsiyáh ke bete Iliyáqim ko us ke báp Yúsiyáh kí jagah bádsháh kiyá; aur us ká nám badalke Yahúyaqim rakhá, aur Yahúakhaz ko le gayá: so wuh Misr men pahunchke wahán mar gayá.

35 Aur Yahúyaqim ne rúpá aur soná Fira'un ko pahuncháyá; magar Fira'un ke hukm ke mutábiq rúpá dené ke liye us ne mamlukat par khiráj muqarrar kiyá: har ek se, jo us mamlukat ká thá, us khiráj ke muwáfíq jitná us par áta thá, rúpá soná liyá, tá ki Fira'un ko dewe.

36 ¶ Aur Yahúyaqim, jis dín takht par baithá, pachís baras ká thá; us ne Yarúsalam men gyárah baras saltanat kí. Us kí má ká nám Zabúdáh thá, jo Rómáh ke Fidayáh kí betí thí.

37 Us ne bhí us sab kí mánind, jo us ke báp dádon ne kiyá, KHUDÁWAND ke huzúr badí kí.

XXIV B'AB.

US ke aiyám men Bábul ká bádsháh Nabúkadnazar charh áyá, aur Yahúyaqim tén baras tak us ká tábi' rahá; tab wuh us se phir gayá, aur sarkashi kí.

2 Aur KHUDÁWAND ne Kasdion kí faujen, aur Arám kí faujen, aur Moáb kí faujen, aur bani 'Ammún kí faujen, us par bhejin, aur Yahúdáh par bhí bhejin, tá ki use halák karen, jaisá kí KHUDÁWAND ne apne bandon nabion kí ma'rifat se farmáyá thá.

3 Yaqínan KHUDÁWAND hí ke hukm se Yahúdáh par yih sab kuchh húa, tá ki unhen apne huzúr se dúr kare, Munassí ke sáre gunáhon ke bá'is, mutábiq us sab ke jo us ne kiyá ;

4 Aur un sáre be-gunáhon ke khún ke sabab, jise Munassí ne bahá diyá ; kyúñki Munassí ne be-gunáhon ke khún se Yarúsalam ko aisá bhar diyá thá, ki KHUDÁWAND ne na cháhá, ki use mu'áf kare.

5 ¶ Aur Yahúyaqím ká báqi ah-wál, aur sab kuchh jo us ne kiyá, so kyá Yahúdáh ke bádsháhon kí tawá-ríkh kí kitáb men líkhá, húa nahín hai ?

6 Aur Yahúyaqím apne báp-ládon men shámil hoke so rahá : aur Yahú-yakím us ká betá us kí jagah bádsháh húa.

7 Ba'd us ke sháh i Misr kabhí phir apní mamlukat se báhar na gayá, is liye kí sháh i Bábul ne Misr kí nahr se leke nahr i Furát tak sári zamín par, jitní sháh i Misr kí thí, 'amal kar liyá.

8 ¶ Aur Yahúyakím, jab takht par baithá, tab athárah baras ká thá, aur Yarúsalam men us ne tén mahíne bádsháhát kí. Us kí má ká nám Nahúshtá thá, jo Yarúsalamí Ilnátan kí betí thí.

9 Us ne, us sab kí mánind jo us ke báp ne kiyá thá, KHUDÁWAND ke huzúr badí kí.

10 ¶ Us waqt sháh i Bábul Nabú-kadnazar ke khádim Yarúsalamí par charhe, aur shahr ko gher liyá.

11 Aur sháh i Bábul Nabúkadnazar ne bhí shahr par lashkarkashí kí, aur us ke khádimon ne us ká muhásara kiyá.

12 Tab sháh i Yahúdáh Yahúyakím apní má, aur apne khawáss, aur apne amíron, aur apne khwájasaráon samet, shahr se nikalke sháh i Bábul pás gayá : aur sháh i Bábul ne apní saltanat ke áthwen baras use pakar liyá.

13 Aur KHUDÁWAND ke ghar ká sára khazána, aur wuh khazána jo sháh ke qasr men thá, báhar nikálke le gayá, aur un sáre sunahle bartanon ko bhí, jo sháh i Isráel Sulaimán ne KHUDÁWAND ke ghar ke liye banáe the, us kalám ke mutábiq jo KHUDÁWAND ne farináyá thá, lút le gayá.

14 Aur sáre Yarúsalam ko, aur sab amíron, aur sab jangi baháduron ko, jo das hazár ádmí the, aur sáre peshawá-lon aur loháron ko, asír karko le gayá : so wahán mulk ke kangálon ke síwá koí báqi na rahá.

15 Aur Yahúyakím ko, aur bádsháh kí má ko, aur bádsháh kí jorúon ko, aur us ke khwájasaráon ko, aur mulk ke baháduron ko, asír karke Yarúsalam men se Bábul men le gayá.

16 Aur sáre baháduron ko, jo sát hazár jáwán the, aur ahl i pesha aur loháron ko, jo ek hazár the, garaz, un sab ko, jo zoráwar aur jang ke láiq the, sháh i Bábul pakarke Yarúsalam se Bábul men le áyá.

17 ¶ Aur sháh i Bábul ne us ke chache Mattaniyáh ko us kí jagah táj bakhshá ; us ká nám badálke Sidqiyáh rakhá.

18 Sidqiyáh, jab bádsháh húa, to ikkis baras ká thá : us ne gyárah baras Yarúsalam men saltanat kí. Us kí má ká nám Hamútal thá, jo Lib-náhí Yaramiyáh kí betí thí.

19 Us ne bhí us sab kí mánind, jo Yahúyaqím ne kiyá, KHUDÁWAND ke áge badí kí.

20 Kyúñki KHUDÁWAND ke gazab se Yarúsalam aur Yahúdáh ke dar-miyán aisá wáqi' húa, kí Sidqiyáh sháh i Bábul se bági ho gayá, aisá kí KHUDÁWAND ne unhen apne áge se dáfa kiyá.

XXV BAT.

US kí saltanat ke nauwen baras ke daswen mahíne ke daswen din yún húa, kí sháh i Bábul Nabúkad-nazar, us ne, aur us kí sári fauj ne,

Yarúsalam par charháí kī, aur us ke muqábil khaima khare kiye, aur unhon ne shahr ke sámhne girdágird hisár banáe.

2 Aur bádsháh Sidqiyáh kī saltanat ke gyárahwen baras tak shahr ká muhásara ho rahá.

3 Aur chauthe mahíne ke naúwen din shahr men mahangí barh gayí, kī mulk ke logon ko roṭí muyassar na thí.

4 ¶ Tab shahr tūtá, aur sáre bahádur rāt ko us darwáze kī ráh se, jo do díwáron ke darmiyan bádsháh ke bág kī taraf ko thí, nikalke bhág gaye: (us waqt Kasdī shahr ko ghare húe the:) só Sidqiyáh us ráh se bayábán ko bhág gayá.

5 Tab Kasdion kī fauj ne bádsháh ká pichhá kiya, aur use Yarihú ke maidán men já liya, aur us ká sára lashkar us se judá ho gayá thá.

6 So we bádsháh ko pakarke sháh i Bábul pás Riblah men láe; aur unhon ne us par fatwá diyá.

7 Aur unhon ne Sidqiyáh ke beton ko us kī ánkhon ke sámhne qatl kiya, aur Sidqiyáh kī ánkhen nikálín, aur pítal kī beríán us par lagáín, aur use Bábul ko le gaye.

8 ¶ Aur sháh i Bábul Nabúkad-nazar kī saltanat ke uniswen baras ke páñchwen mahíne ke sátwen din, sháh i Bábul ká ek khádim Nabúzaradán, jo jilaudáron ká sardár thá, Yarúsalam men áya.

9 Us ne KHUDÁWAND ká ghar, aur bádsháh ká qasr, aur Yarúsalam ke sáre ghar, hán, har ek ráis ká ghar, jalá diyá.

10 Aur Kasdion ke sáre lashkar ne, jo jilaudáron ke sardár ke hamráh thá, jo díwáron ko, jo Yarúsalam ke girdágird thín, girá diyá.

11 Aur baqí logon ko, jo shahr men chhore gaye the, aur un ko, jo apnon ko chhorke sháh i Bábul kī panáh lí thí, tamám jamá'at ke baqiya ke sáth,

Nabúzaradán, jilaudáron ká sardár, pakar le gayá.

12 Par jilaudáron ke sardár ne wahán ke kangálon ko rahne diya, kī tákistanon kī khabar lewen, aur khetí karen.

13 Aur pítal ke un sutánon ko, jo KHUDÁWAND ke ghar men the, aur kursion ko, aur pítal ke bahr ko, jo KHUDÁWAND ke ghar men thá, Kasdion ne torke chúr chúr kiya, aur un ke pítal ko Bábul men le gaye.

14 Aur degen, aur belche, aur gul-gir, aur chamche, aur pítal ke sáre bartan, jo wahán kám áte the, le gaye.

15 Aur angethíán, aur piyále, aur sab kuchh jo sonahlá thá, un ká soná, aur jo rupahlá thá, un ká rúpá, so jilaudáron ká sardár le gayá.

16 Un do sutánon, aur ek bahr, aur kursion ko, jinhen Sulaimán ne KHUDÁWAND ke ghar ke liye banáya thá, in sab chizon ke pítal ká wazn be-hisáb thá.

17 Ek sutún athárah háth únchá thá, aur us ke úpar ká sirháná pítal ká thá; aur wuh sirháná tén háth buland thá; us sirháne par girdágird jálián, aur anár kī kalián, sab pítal kī baní hui thín; aur dústre sutún men usí tarah jálión ká kám thá.

18 ¶ Aur jilaudáron ká sardár Sirayah sardár káhin ko, aur dústre káhin Safaniyáh ko, aur tén darbánon ko, le gayá;

19 Aur us ne shahr men ek mansabdár ko jo sipahsálár thá, aur páñch shakhs un men se, jo bádsháh ká munh dekhte the, aur shahr men maujud the, aur lashkar ká bará muharir, jo mamlukat kī maujudát dekhtá thá, aur sáth ádmí us mamlukat ke, jo shahr men maujud the, pakre;

20 Aur jilaudáron ká sardár Nabúzaradán un ko pakarke sháh i Bábul ke huzúr, jo Riblah men thá, le gayá.

21 Aur sháh i Bábul ne Hamát kī

sarzamín ke Riblah men un ko mára, aur unhen qatl kiya. So Yahúdáh bhí apní sarzamín se kharíj húa.

22 ¶ Magar un logon par, jo Yahúdáh kí sarzamín men rahe, jinhen Nabúkadnazar sháh i Bábul ne chhorá thá, unhin par us ne Jidaliyáh bin Akhiqám bin Sáfan ko sardár muqarra kiya.

23 Aur jab sipáh aur sab sipahdaron ne suná, kí sháh i Bábul ne Jidaliyáh ko hákim kiya, to Ismá'el bin Nataniyáh, aur Yúhanán bin Qaríh, aur Siráyáh bin Tanhúmat Natúfatí, aur Yazaniyáh bin Ma'akátí, apne logon samet Misfáh men Jidaliyáh ke pás házir hue.

24 So Jidaliyáh ne un ko, aur un ke rafiqon ko, qasam di, aur unhen kahá, Kasdion ke khdím hone se mat daro: mulk men baso, aur sháh i Bábul kí khidmat karo; kí us men tumhári bhaláí hogí.

25 Magar sátwen mahíne aisá húa, kí Ismá'el bin Nataniyáh bin Ilísam'a, jo bádsháh kí nasl se thá, áya, aur us ke sáth das mard the, so Jidaliyáh ko

aisá mára, kí wuh mar gayá; aur un Yahúdíon aur Kasdion ko, jo us ke sáth Misfáh men the, qatl kiya.

26 Tab sab log, khwáh chhote khwáh bare, aur sipahdár, uthe, aur Misr men á rahe; kyúñki we Kasdion se darte the.

27 ¶ Aur Yahúyakin sháh i Yahúdáh kí asíri ke saintiswen baras bárahwen mahíne ke satáiswen din aisá húa, kí sháh i Bábul Awíl-Marúdak ne apní saltanat ke pahle hí sál Yahúyakin sháh i Yahúdáh ko qaid se chhuráke sarfaráz kiya;

28 Aur us se muhabbat kí báten kahín, aur us kí kursí un sab bádsháhon kí kursí se, jo us ke sáth Bábul men the, buland kí;

29 Aur wuh libás, jo zindán men pahine thá, badal dála; aur wuh apní umr bhar barábar us ke huzúr men kháná khátá thá.

30 Aur us ká rozína, jo ek ek din ke piche muqarrar húa, so hamesha bilá-nága, jab tak kí wuh jítá rahá, bádsháh kí taraf se us ko pahunchtá rahá.

TAWA'RI'KH KÍ PAHLÍ KITA'B.

I BA'B.

A'DAM, Set, Anús,
2 Qínán, Mahalaliel, Yárid,

3 Hanúk, Matúsilah, Lamak,

4 Núh, Síim, Hám, aur Yáfat.

5 ¶ Baní Yáfat: Jumar, aur Má-júj, aur Mádí, aur Yúnán, aur Túbal, aur Masak, aur Tírás.

6 Aur baní Jumar: Askanáz, aur Rífat, aur Tujarmah.

7 Aur baní Yúnán: Ilísah, aur Tarsáís, Kíttí, aur Dúdání.

8 ¶ Baní Hám: Kúsh, aur Misr, Fút, aur Kan'án.

9 Aur bani Kúsh: Sabá, aur Hawilah, aur Sabtah, aur Ragmah, aur

Sabtaki. Aur baní Ragmah: Sabá, aur Dadán.

10 Aur Kúsh se Namrúd paidá húa; wuh zamín par jabbár hone lagá.

11 Aur Misr se Lúdí, aur 'Anámí, aur Libábí, aur Naftúhí,

12 Aur Fatrúsí, aur Kaslúhí, (jin se Filistí nikle,) aur Kastúrí, paidá húa.

13 Aur Kan'án se Saidá us ká palauthá, aur Hitt,

14 Aur Yabúsí, aur Amúrí, aur Jirjáshí,

15 Aur Hawí, aur 'Arqí, aur Síní,

16 Aur Arwádi, aur Simári, aur Hamátí, paidá húa.

17 ¶ Baní Sim: 'Ailám, aur Asúr, aur Arfaksad, aur Lúd, aur Arám, aur 'Uz, aur Húl, aur Jatar, aur Masak.

18 Aur Arfaksad se Silah paidá húa, aur Silah se 'I'br paidá húa.

19 Aur 'I'br ko do beté paidá húa; pahle ká nám Falaj, kyúñki us ke dinon men zamín qismat kí gayí; aur us ke bhái ká nám Yuqtán thá.

20 Aur Yuqtán se Almrúdad, aur Salaf, aur Hisár í Maut, aur Irakh,

21 Aur Hadúrám, aur U'záí, aur Diqlah,

22 Aur 'Aibál, aur Abimáel, aur Sabá,

23 Aur Ofir, aur Hawilah, aur Yúbáb, paidá húa. Ye sab baní Yuqtán haiñ.

24 ¶ Sim, Arfaksad, Silah,

25 'I'br, Falaj, Ra'ú,

26 Sarúj, Nahúr, Tárah,

27 Abirám, ya'ne Abirahám.

28 Baní Abirahám: Iz, háq aur Ismá'el.

29 ¶ Yih un ká nasabnáma hai: Ismá'el ká palauthá Nabít, aur Qidár, aur Adabiel, aur Mibsám,

30 Mismá', aur Dúmah, Masá, Hadad, Taima,

31 Itúr, Nafis, Qidmah. Ye baní Ismá'el haiñ.

32 ¶ Aur Abirahám kí haram Qatrah ke beté ye haiñ: wuh Zimrán,

aur Yuqsán, aur Midán, aur Midyán, aur Isbáq, aur Súkh ko janí. Aur baní Yuqsán: Sibá, aur Dadán.

33 Aur baní Midyán: 'Aifah, aur Gifr, aur Hanúk, aur Abídá, aur Ildu'á. Ye sab baní Qatrah haiñ.

34 Aur Abirahám se Iz, háq paidá húa. Baní Iz, háq: Esau, aur Isráel.

35 ¶ Baní 'Esau: Ilifaz, Ra'úel, aur Ya'ús, aur Ya'lám, aur Qurah.

36 Baní Ilifaz: Taiman, aur A'mír, Safú, aur Ja'tám, Qanaz, aur Timná' aur 'Amáliq.

37 Baní Ra'úel: Nahat, Zárah, Sammah, aur Mizzah.

38 Aur baní Sha'ír: Laután, aur Sobal, aur Saba'ún, aur 'Anah, aur Daisún, aur Asar, aur Daisán.

39 Aur baní Laután: Húrí, aur Hímán; aur Laután kí bahin 'Timná'.

40 Baní Sobal: 'Alýán, aur Má-nahat, 'Aibál, Safí aur Onám. Aur baní Saba'ún: Aiyah, aur 'Anah.

41 Baní 'Anah: Daisún. Aur baní Daisún: Ilamrán, aur Ishbán, aur Yitrán, aur Kirán.

42 Aur baní Asar: Bilhán, aur Za'wán, aur Ya'qán. Baní Daisán: 'U'z, aur I'rán.

43 ¶ Aur bádsháh, jo zamín í Adúm par musallit húa, pesh-tar us ke kí baní Isráel ká koi bádsháh ho, yehí haiñ; Bálig bin Ba'úr: aur us ke shahr ká nám Dinhabá thá.

44 Aur Bálig mar gayá, aur Yúbáb bin Zárah, jo Basrí thá, us ke badle bádsháh húa.

45 Phir Yúbáb mar gayá, aur Hashám, jo Taiman kí zamín ká thá, us ká qaím-maqám húa.

46 Aur Hashám mar gayá, aur Hadad bin Bidad, jis ne Moáb ke maidán men Midyáníon ko már dálá, us ke badle bádsháh húa: aur us kí takhtgáhi ká nám Gawit thá.

47 Aur Hadad mar gayá, aur Shaulah, jo Mashriqa ká thá, us ke badle bádsháh húa.

48 Aur Shamlah mar gayá, aur Sálul, jo nahr ke kanáre par Rahubút ká bá-
shinda thá, us ke badle bádsháh húa.

49 Aur Sálul mar gayá, aur Ba'al-
Hanán bin 'Akbúr us ke badle bádsháh
húa.

50 Aur Ba'al-Hanán mar gayá, aur
Hadađ us ke hadi: bádsháh húa; us
ki basti ká nám Fági thá, aur us ki
jorú ká nám Muhaitabel, jo Matrid
ki beti aur Mízaháb ki poti thí.

51 ¶ Aur Hadađ mar gayá. Aur
Adúm ke ra,ís ye the: ra,ís 'Timná',
ra,ís 'Alyáh, ra,ís Yafit,

52 Ra,ís Ahlibámah, ra,ís Ailah,
ra,ís Fainún,

53 Ra,ís Qanaz, ra,ís Taiman, ra,ís
Mibsár,

54 Ra,ís Majdiel, ra,ís 'Irám. Adúm
ke ra,ís ye haij.

II BA'B.

YE baní Isráel haij: Róbin, Sama-
'ún, Láwí, Yahúdá, Ishakár, aur
Zabulún,

2 Dán, Yúsuf, aur Binyamín, Na-
fálí, Jadd, aur A'shar.

3 ¶ Baní Yahúdá: 'Ir, aur Onán,
aur Selah; ye tén us ke liye Kan'áni
'aurat Su'a ki beti se paidá hue. Aur
Yahúdá ká palauṭhá 'Ir Khunáwaw
ki nazar men sharir thá; is liye us ne
us ko már dälá.

4 Aur us ki bahú Tamar us ke liye
Pháras aur Zarah ko janí. Yahúdá
ke sab bete pánch haij.

5 Baní Pháras: Hasrún, aur Ha-
múl.

6 Aur baní Zarah: Zimrí, aur
Aitán, aur Haimán, aur Kalkúl, aur
Dará'; we bilkull pánch the.

7 Aur baní Karmí: 'Akar, jis ne
Isráel ko dukh diyá, ki us ne haram
chizon ki bábat gunáh kiya.

8 Aur baní Aitán: 'Azariyáh.

9 Aur Hasrún ke bete, jo us ke
liye paidá hue, ye haij: Yarahmiel,
aur Rám, aur Kalúbi.

10 Aur Rám se 'Amminadáb paidá

513

húa, aur 'Amminadáb se Nahsún, jo
baní Yahúdá ká sardár thá, paidá
húa.

11 Aur Nahsún se Salmá paidá
húa, aur Salmá se Bo'az paidá húa.

12 Aur Bo'az se 'Obed paidá húa,
aur 'Obed se Yassí paidá húa.

13 ¶ Aur Yassí se us ká palauṭhá
Iliáb paidá húa, aur Abinadáb दूसरा,
aur Simina' tísra,

14 Nataniel chauthá, Raddí pánch-
wán,

15 'Ozam chhathwán, Dáúd sátwán.

16 Aur un ki bahinej Zarúyáh aur
Abigail thin. Aur baní Zarúyáh:
Abishai, aur Yáhah, aur 'Asahel, tén.

17 Aur Abigail se 'Amásá paidá
húa: aur 'Amásá ká báp Yatar Ismá-
'elí thá.

18 ¶ Aur Hasrún ke bete Kálíb ne
apni jorú 'Azúbah se, aur Yari'út se,
aulád pái: 'Azúbah ke bete ye haij;
Yashar, aur Súbáb, aur Ardún.

19 Aur 'Azúbah mar gayi, aur Ká-
lib ne Ifrát ko byáh kiya, aur wuh us
ke liye Húr ko janí.

20 Aur Húr se U'ri paidá húa, aur
U'ri se Bazilliel paidá húa.

21 ¶ Ba'd us ke Hasrún Jili'ád ke
báp Makír ki beti ke pás gayá, aur
sáth baras ká hoke us ko byáh kiya,
aur wuh us ke liye Shajúb ko janí.

22 Aur Shajúb se Yáir paidá húa,
jo zamin i Jili'ád men teís shahr ká
málik thá.

23 Us ne Yáir ki bastion ke sáth
Jasúr, aur Arám, aur Qanát ko, un
ke diháť samet, ya'ne sáth shahr ko,
un se le liya. Ye sab Jili'ád ke báp
Makír ke beton ke the.

24 Aur ba'd us ke ki Hasrún Ká-
lib-Ifrátah men mar gayá thá, Abi-
yáh Hasrún ki jorú us ke liye Taqú'a
ke báp Ashúr ko janí.

25 ¶ Aur Hasrún ke palauṭhe Ya-
rahmiel ke bete ye haij: Rám us ká
palauṭhá, aur Búnah, aur Oran, aur
Ozam, aur Aḥhiyáh.

26 Aur Yarahmiel ki dúsri jorú bhí thi, jis ká nám 'Atárah, jo Onám ki má thi.

27 Aur Yarahmiel ke palauthe Rám ke bete, Ma'az, aur Yamin, aur 'Eqar hain.

28 Aur bani Onám : Sammí, aur Yad'a. Aur bani Sammí : Nádab, aur Abisúr.

29 Aur Abisúr ki jorú ká nám Abikhail, jo us ke liye Akhbán aur Molid ko janí.

30 Aur bani Nádab : Silid, aur Affáim. Aur Silid be-aulád mar gayá.

31 Aur bani Affáim : Yasa'i. Aur bani Yasa'i : Sesán. Aur Sesán ki aulád : Akhlí.

32 Aur Sammí ke bhái Yád'a ke bete : Yatar, aur Yúnatan hain. Aur Yatar be-aulád mar gayá.

33 Aur bani Yúnatan : Falat, aur Zázá. Ye Yarahmiel ke bete hain.

34 ¶ Aur Sesán ke bete na the, balki betián thin. Aur Sesán ká ek Misri naukár Yarkh'a nám thá.

35 So Sesán ne apni beti ko apne naukár Yarkh'a se byáh diyá, aur wuh us ke liye 'Attí ko janí.

36 Aur 'Attí se Nátan paidá húa, aur Nátan se Zábád paidá húa,

37 Aur Zábád se Iflál paidá húa, aur Iflál se 'Obed paidá húa,

38 Aur 'Obed se Yáhu paidá húa, aur Yáhu se 'Azariyáh paidá húa,

39 Aur 'Azariyáh se Khalas paidá húa, aur Khalas se Ili'ásah paidá húa,

40 Aur Ili'ásah se Sisamí paidá húa, aur Sisamí se Salúm paidá húa,

41 Aur Salúm se Yaqamiyáh paidá húa, aur Yaqamiyáh se IIsám'a paidá húa.

42 ¶ Yarahmiel ke bhái Kálíb ke bete ye hain : Misá us ká palauthá, jo Zif ká báp hai, aur Habrún ke báp Marisah ke bete.

43 Aur bani Habrún : Qurah, aur Taffúah, aur Raqam, aur Sama'.

44 Aur Sama' se Yurqi'am ká báp,

Rakh'am, paidá húa; aur Raqam se Sammí paidá húa.

45 Aur Sammí ká betá, Ma'ún : aur Ma'ún Bait-Súr ká báp thá.

46 Aur Kálíb ki haram 'Aifah se Háran, aur Mauzá, aur Jáziz, paidá húa. Aur Háran se Jáziz paidá húa.

47 Aur bani Yahdí : Rajam, aur Yútám, aur Jasám, aur Falat, aur 'Aifah, aur Sha'af.

48 Aur Kálíb ki haram Ma'akah se Shibir, aur Tirkhanáh, paidá húa;

49 Aur us se Madmannáh ká báp, Sha'áf, aur Makbiná ká báp, Siwá, aur Jib'a ká báp, paidá húa. Aur Kálíb ki beti 'Aksah hai.

50 ¶ Ye Kálíb bin Húr, Ifrátáh ke palauthé, ke bete hain : Sobal, báp Qaryat-Ya'arim ká,

51 Salmá, báp Baitlaham ká, Khá-rif, báp Bait-Jádir ká.

52 Aur Qaryat-Ya'arim ke báp Sobal ke bete the : Harái, aur Manákhat ke ádhe log.

53 Aur Qaryat-Ya'arim ke gharáne ye the : Itri, aur Fúti, aur Samátí, aur Masra'i, jin se Sura'atí aur Istálí nikle hain.

54 Bani Salmá : Baitlaham, aur Natúfátí, aur 'Atarot, ahl i Yúab, aur Manúkhatíon ke ádhe log, Sura'i :

55 Aur Ya'bíz ke rahnewále, Sá-fíron ke gharáne, Tir'átí, aur Sam'átí, aur Saukátí. Ye we Qainí hain, jo Raikáb ke gharáne ke báp Hamát se nikle hain.

III BAB.

YE bani Dáíd hain, jo Habrún men us ke liye paidá húa : palauthá Amnún, Yazra'elí Akhinú'am se; dús-rá Dániel, Karmilí Abijail se;

2 Tísra Abisalúm, jo Jasúr ke bád-sháh Talmí ki beti Ma'akah ká betá thá; chauthá Adúniyáh, bin Hajjít;

3 Pánchwán Safatíyáh, Abítál se; chhathwán Itri'am, us ki jorú 'Ijlh se.

4 Ye chha Habrún men us ke liye paidá húa; aur wuh wahán sát baras

chha mahine bádsháhat kartá rahá, aur Yarásalam men tentís baras bádsháhat kí.

5 Aur Yarásalam men us ke liye ye paidá hús: Sími'a, aur Sobáb, aur Nátan, aur Sulaimán; ye chár 'Am-miel kí betí Bintsú'a se;

6 Aur Íbhár, aur Ilisam'a, aur Ilifálat,

7 Aur Nujah, aur Nafaj, aur Yafi'a, 8 Aur Ilisam'a, aur Ilyad'a, aur Ilifalat, nau.

9 Ye sab baní Dáúd the, siwá haramon ke beton ke. Aur Tamar un kí bahin thí.

10 ¶ Aur Sulaimán ká betá Rahabí'am, us ká betá Abiyáh, us ká betá Asá, us ká betá Yahúsafat,

11 Us ká betá Yúrám, us ká betá Akhaziyáh, us ká betá Yúás,

12 Us ká betá Amasiyáh, us ká betá 'Azariyáh, us ká betá Yútám,

13 Us ká betá A'khaz, us ká betá Hizqiyáh, us ká betá Munassí,

14 Us ká betá Amún, us ká betá Yúsiyáh.

15 Aur baní Yúsiyáh: palauthá Íúhanán, दूसरा Yahúyaqím, tísra Sidqiyáh, chauthá Salúm.

16 Aur baní Yahúyaqím: us ká betá Yakúniyáh, us ká betá Sidqiyáh.

17 ¶ Aur baní Yakúniyáh; Asír, us ká betá Siyáltiel,

18 Aur Malikirám, aur Fidáyáh, aur Shenázar, Yaqamiyáh, Ilúsam'a, aur Nadabiyáh.

19 Aur baní Fidáyáh: Zarúbábul, aur Sama'i. Aur baní Zarúbábul: Masullám, aur Hanáníyáh, aur un kí bahin Salúmit;

20 Aur Hasúbah, aur Ahl, aur Barakiyáh, aur Hasadiyáh, Yúsabhasad, pánych.

21 Aur baní Hanáníyáh: Falatiyáh, aur Yas'aiyáh: baní Rifáyáh, baní Arnán, baní 'Abadiyáh, baní Sakaniyáh.

22 Aur baní Sakaniyáh: Sam'ai-
515

yáh. Aur baní Sam'aiyáh: Hatúsh, aur Ijál, aur Barth, aur Na'ariyáh, aur Safat, chha.

23 Aur Na'ariyáh ke bete: Ilayú-ainí, aur Hizqiyáh, aur 'Azriqám, tín.

24 Aur baní Ilayú'ainí: Hádaiwá-hú, aur Iliyásib, aur Filáyáh, aur 'Aqqúb, aur Yúhanán, aur Diláyáh, aur 'Anání, sát.

IV BA'B.

BANÍ Yahúdáh: Pháras, Hasrún, aur Karmí, aur Húr, aur Sobal.

2 Aur Iliyáyáh bin Sobal se Yahat paidá húa; aur Yahat se Akhúmai, aur Láhád, paidá hús. Ye Sura'ation ke khándán hai.

3 Aur ye Aitám ke báp se hai: Yazra'el, aur Ismá', aur Idbás; aur un kí bahin ká nám Hazililfúni:

4 Aur Fanúel Jadúr ká báp, aur 'Azar Húsah ká báp thá. Baitlaham ke báp Ifráth ke palauthé Húr ke bete ye hai.

5 ¶ Taqú'a ke báp Ashúr kí do jordán thin, Hiláh, aur Na'aráh.

6 Aur Na'aráh us ke liye Akhúsám, aur Ilifr, aur Taimani, aur Iak'hastari, janí. Ye baní Na'aráh hai.

7 Aur baní Hiláh: Zarat, aur Yazúár, aur Itnán.

8 Aur Qúz se 'Anúb, aur Zobibah, aur Harúm ke bete A'khirkhail ke gharáne paidá hús.

9 ¶ Aur Ya'bíz apne bháion se 'izzatdár thá: aur us kí má ne kahá, kí Main 'azáb men us ko janí; is liye us ne us ká nám Ya'bíz rakhá.

10 Aur Ya'bíz ne Isráel ke Khudá se du'a mángí aur kahá, Kásh kí tú mujhe barakat ba'khshtá, aur meri haddén barhátá, aur terá háth mujh par hotá, aur mujhe badí se bachá rakhtá, kí wuh mujhe na kalpáwe! Tab Khudá ne us ká matlab purá kiya.

11 ¶ Aur Súkhhah ke bhái Kalút se Mahír paidá húa, jo Istún ká báp hai.

12 Aur Istún se Bait i Rafá, aur Fásikh, aur 'I'r-Nahas ká báp Tahin-nah, paidá húa. Ye Raikah ke log haiñ.

13 Aur baní Qanaz: Gutniel, aur Shiráyáh. Aur baní Gutniel: Hatat.

14 Aur Ma'unátí se 'Ufrah paidá húa, aur Shiráyáh se Yúab paidá húa, jo Kharásím kí wadí ká báp hai, ki we kárigar the.

15 Aur Yafunnah ke bete Kálib ke bete: 'Trú, aur Ailáh, aur Na'am. Aur baní Ailáh: Qanaz.

16 Aur baní Yihalel: Zif, aur Zifah, Tairiyáh, aur Asariel.

17 Aur baní 'Azrah: Yatar, aur Marad, aur Gifr, aur Yalún; aur wuh Miryam ko, aur Sammí ko, aur Istimú'a ke báp Isháh ko, janí.

18 Aur us kí jorú Yahúdiyáh se Jadúr ká báp Yarad, aur Shoko ká báp Hibr, aur Zanúh ká báp Yaqútiel, paidá húa. Aur Fira'un kí betí Bintiyyáh ke bete, jise Marad ne liyá, ye haiñ.

19 Aur us kí jorú Húdiyáh Naham kí bahin ke bete, ye haiñ: Qa'ilah ká báp Jarmi, aur Istimú'a Ma'akátí.

20 Aur baní Simún: Amún, aur Rinnah, Bin-Hannán, aur Tailún. Aur baní Yasa'i: Zohit, aur Bin-Zohit.

21 ¶ Baní Selah bin Yahúdáh: 'I'r Lakah ká báp, aur Lagdah Marisah ká báp, aur un ke gharáne kí gurohen, jo Bait-Ashbi'a ke logon ke liye bárik kattán ká kám karte the,

22 Aur Yúqim, aur Kozibá ke log, aur Yúás, aur Sharráf, jo Moáb ke darmiyan iqtidár rakhte the, aur Yasúbí-Laham. Ye qadím báten haiñ.

23 Ye kumhár the, aur bágon aur báron ke báshinde: we wahán bádsháh ke sáth us ke kám ke liye rahte the.

24 ¶ Baní Sama'un: Namúel, aur Yamín, Yarib, Zaráh, Sául:

25 Us ká betá Salúm, us ká betá Mibsam, us ká betá Mism'a.

26 Aur baní Mism'a: Hamúel, us ká betá Zakúr, us ká betá Sama'i.

27 Aur Sama'i ke solah bete aur chha betiyan thiñ: lekin us ke bháion ke bahut bete na the, aur un ke sáre gharáne baní Yahúdáh kí mánind na barhe.

28 Aur we Biarsab'a men, aur Molá-dáh, aur Hasár-Su'al,

29 Aur Bilháh men, aur 'Azam men, aur Tolád men,

30 Aur Batúel men, aur Hurmah men, aur Siqláj men,

31 Aur Bait-Markabút men, aur Hasár-Súsím men, aur Bait-Biráí men, aur Sagarim men, rahte the. Dáúd kí saltanat tak ye un ke shahr the.

32 Aur un kí bastiyan: 'Aitám, aur 'Ain, Rimmon, aur Tokan, aur 'Aisan, páñch shahr;

33 Aur un ke sab díhát, jo Ba'al tak un shahron ke ás pás the. Ye un ke maqám aur un ke nasab-náme haiñ.

34 Aur Misobáb, Yamlik, aur Yú-shah bin Amasiyáh,

35 Aur Yúel, aur Yáhu bin Yúsi-biyáh, bin Shiráyáh, bin 'Asiel,

36 Aur Ilayú'ainí, aur Ya'qúbah, aur, Yasúkháyáh, aur 'Asáyáh, aur 'Adiel, aur Yasímiel, aur Bináyáh,

37 Aur Zízá bin Shifá'i, bin Allún, bin Yadáyáh, bin Simrí, bin Sam-'aiyáh:

38 Ye, jin ke nám mazkúr húa, apne apne gharáne ke sardár the; aur un ká ábái gharáne bahut barh gayá.

39 ¶ Aur we Jadúr kí darámad talak, us wadí ke púrab tak apne gallon ke liye charágáh dhúndhne gaye.

40 Wahán unhon ne suthrí aur ach-chhí charágáh pái, kí wuh zamín wasí', aur chain aur sukh kí jagah thí, kí Ilám ke log qadím se us men rahte the.

41 Aur we, jin ke nám likhe gaye haiñ, sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ke dinon men charh áe, aur unhon ne un ká paráo mára, aur Ma'uním ko jo wahán mile qatl kiyá, aisá kí we áj ke din tak nábud haiñ, aur un ke gharon

men̄ áp rahe, kyŋnki un ke gallon ke liye wahāṇ charaí thí.

42 Aur un men̄ se, ya'ne Sama'ún ke beton men̄ se, pánch sau mard Sha'ir ke pahār par gaye, aur Yasa'í ke bete Falatíyáh, aur Na'ariyáh, aur Rifáyáh, aur 'Uzzíel, un ke sardár the;

43 Aur un baqí 'Amáliqfon ko, jo bhág nikle the, qatl kiyá, aur áj ke din tak wahāṇ baste hañ.

V BAB.

AUR baní Rúbin Isráel ke palauṭhe ke, (ki wuh to us ká bará betá thá, lekin is liye ki us ne apne báp ke bichhaune ko nápak kiyá thá, us ke palauṭhe hone ká haqq Yúsuf bin Isráel ke beton ko diyá gayá, aur pusht-náma ká subúṭ palauṭhe hone par mauqúf nahñ.

2 Kí Yahúdáh albatta apne bháfon se zoráwar ho gayá, aur sardár aur wáli usí men̄ se hai, lekin palauṭhe hone ká haqq Yúsuf ká thahrá;)

3 So Isráel ke palauṭhe Rúbin ke beṭe: Hanúk, aur Phalá, Hasrún, aur Karmí.

4 Bani Yúel: us ká betá Sam'aiyáh, us ká betá Júj, us ká betá Sima'í,

5 Us ká betá Mikáh, us ká betá Riyáyáh, us ká betá Ba'al,

6 Us ká betá Bairah, jis ko Ásúr ká bádsháh 'Tilgát-pilnésar le gayá; wuh Rúbiníon ká sardár thá.

7 Aur us ke bhái un ke gharánon ke muwáfiq, jis waqt un kí pushton ká nasab-náma likhá gayá, ye the, sardár Ya'iel, aur Zakariyáh,

8 Aur Balig bin 'Azaz, bin Sam'a, bin Yúel; wuh 'Ará'ir men̄, aur Nabú, aur Ba'al-Má'ún tak basá.

9 Aur púrab taraf nahr i Furát se bayában men̄ dákhil hone kí jagah tak rahá kiyá; ki un ke bahut se galle zamín i Jili'ád men̄ ho gaye the.

10 Aur Sául ke dinon men̄ unhon Ne Hájirion se laráí kí, jo un ke háth se máre par: aur we Jili'ád ke púrab

kí sári sath par un ke ḡhaimon men̄ base.

11 ¶ Aur baní Jadd un ke áge zamín i Basan men̄ Salkah tak rahe:

12 Sardár Yúel, aur dúsrá Sáfam aur Ya'aní, aur Sáfat, Basan men̄.

13 Aur un ke bhái un ke ábái gharáne ke muwáfiq ye hañ: Mikáel, aur Masullám, aur Sab'a, aur Yúri, aur Ya'akán, aur Zí'a, aur 'I'br, sát.

14 Ye baní Abikhail bin Hári, bin Yaráh, bin Jili'ád, bin Mikáel, bin Yasísi, bin Yahdú, bin Búz;

15 Aḡhí bin 'Abdiel, bin Júní, un ke abwi gharáne ká sardár thá.

16 Aur we Jili'ád, aur Basan, aur us kí bastion men̄, aur Sarún kí sári nawáhi men̄, un kí sarhaddon par rahe.

17 Yahúdáh ke bádsháh Yútám ke dinon men̄, aur Isráel ke bádsháh Yarúbi'am ke dinon men̄, un sabhon ke nám nasab-náme men̄ likhe gaye.

18 ¶ Aur baní Rúbin, aur Jaddí, aur Munassí ká ádhá firqa, diler mard, aur sáhib i sipar o teg, aur tírandáz, aur jang-ázmúda, chauális hazár sát sau sáth shakhs the, jo jang karne ko nikal játe the.

19 Ye Hájirion se, aur Itúr, aur Nafis, aur Nodab se, lare.

20 Aur un se muqábala karne ke liye madad pái, aur Hájiri, aur sab jo un ke sáth the, un ke háth men̄ hawále kiye gaye; kyŋnki unhon ne laráí men̄ Ḳhudá kí du'á kí, aur un kí du'á qabúl hui, is liye ki unhon ne us par bharosá rakhá.

21 Aur we un kí mawáshí le gaye; un ke únton men̄ se pachás hazár únt, aur arḡhái lákh bher, aur do hazár gadhe, aur ek lákh ádmí.

22 So bahut se log maqtúl hoke gir gaye, ki jang Ḳhudá kí thí. Aur we asíri ke waqt tak un kí jagah men̄ rahṭe the.

23 So Munassí ke ádhe firqe ke log us sarzamin men̄ base: we Basan se

Ba'al-Harmún, aur Sanír, aur Harmún ke pahár tak, barhke phailé.

24 Aur un ke ábái gharáne ke sardar ye the : Í'sar, aur Yasa'í, aur Iliel, 'Azriel, Yaramiyáh, aur Húdáwiyáh, aur Yahdiel, jo pahlawán, aur bahádur, aur námdár, aur apne ábái gharáne ke sardár the.

25 ¶ Lekin we apne bápádón ke Khudá se phir gaye, aur us mulk ke logón ke ma'búdon kí gumráhí se parastish kí, jinhen Khudá ne un ke áge halák kiyá.

26 Tab Isráel ke Khudá ne Asúr ke bádsháh Píl ká dil, aur Asúr ke bádsháh Tilgát-pilnásar ká dil ubhárá, aur unhen, ya'ne Rúbiníon ko, aur Jaddíon ko, aur Munassi ke ádhe firqe ko, jiláwatan karáyá, aur unhen Khalah ko, aur Khábúr, aur Hárá, aur Jauzán kí nahr ko, láyá; ye áj ke diu tak wahín hain.

VI BAB.

BANI Láwí : Jairsún, Qihát, aur Mirárí.

2 Aur baní Qihát : 'Amráam, aur Izhár, aur Habrún, aur 'Uzzíel.

3 Aur baní 'Amráam : Hárún, aur Músá, aur Miryam. Aur baní Hárún : Nadab, aur Abihú, Ili'azar, aur Itamar.

4 ¶ Ili'azar se Fínihas paidá húa, Fínihas se Abisú'a paidá húa,

5 Aur Abisú'a se Búqí paidá húa, aur Búqí se 'Uzzí paidá húa,

6 Aur 'Uzzí se Zarákhiyáh paidá húa, aur Zarákhiyáh se Miráyút paidá húa,

7 Miráyút se Amariyáh paidá húa, aur Amariyáh se Akhitúb paidá húa,

8 Aur Akhitúb se Sadúq paidá húa, aur Sadúq se Akhima'az paidá húa,

9 Aur Akhima'az se 'Azariyáh paidá húa, aur 'Azariyáh se Yúhanán paidá húa,

10 Aur Yúhanán se 'Azariyáh paidá húa, (yih wuh hai, jo haikal men, jo

Sulaimán ne Yarúsalam men banáí, káhin thá :)

11 Aur 'Azariyáh se Amariyáh paidá húa, aur Amariyáh se Akhitúb paidá húa,

12 Aur Akhitúb se Sadúq paidá húa, aur Sadúq se Salúm paidá húa,

13 Aur Salúm se Kihilqiyáh paidá húa, aur Kihilqiyáh se 'Azariyáh paidá húa,

14 Aur 'Azariyáh se Siráyáh paidá húa, aur Siráyáh se Yahúsadaq paidá húa.

15 Aur jis waqt KHUDÁWAND ne Nabúkadnazar ke háth se Yahúdáh aur Yarúsalam ko jiláwatan karáyá, Yahúsadaq bhí asir ho gayá.

16 ¶ Baní Láwí : Jairsúm, Qihát, aur Mirárí.

17 Aur Jairsúm ke betón ke nám yo hain : Libní, aur Sima'í.

18 Aur baní Qihát : 'Amráam, aur Izhár, aur Habrún, aur 'Uzzíel.

19 Baní Mirárí : Mahlí, aur Músi. Aur Láwíon ke khandán un ke bápeñ ke muwáfiq ye hain.

20 Baní Jairsúm : us ká betá Libní, us ká betá Yahat, us ká betá Zimmah,

21 Us ká betá Yúakh, us ká betá 'Idú, us ká betá Zarah, us ká betá Yatri.

22 Baní Qihát : us ká betá 'Amminadáb, us ká betá Qurah, us ká betá 'Asir,

23 Us ká betá Ilqanah, us ká betá Abiyásaf, us ká betá 'Asir,

24 Us ká betá Tahat, us ká betá Uriel, us ká betá 'Uzziyáh, us ká betá Sál.

25 Aur baní Ilqanah : 'Amási, aur Akhimot.

26 Phir bábat Ilqánah kí, Ilqánah ke bete; us ká betá Súfi, us ká betá Nahat,

27 Us ká betá Iliáb, us ká betá Yarúhám, us ká betá Ilqánah.

28 Baní Samúel : bará Wasní, aur Abiyáh.

29 Baní Mirári: Mahlí, us ká betá Libní, us ká betá Sama'í, us ká betá 'Uzzah,

30 Us ká betá Simá', us ká betá Hajjiyáh, us ká betá 'Asáyáh.

31 Ye we haig, jinheg Dáúd ne, ba'd us ke ki sandúq árámgáh men áyá, KHUDÁWAND ke ghar men gánewálon ki gurohon par muqarrar kiyá.

32 Aur we jamá'at ke khaime ke maskan ke áge gáne ki khidmat karte the, jab tak ki Sulaimán ne Yarásalam men KHUDÁWAND ká ghar biná kiyá; aur ba'd us ke we apní apní bári ke muwáfíq khidmat men házir hote the.

33 Aur we jo apne larhon samet khidmat-guzári karte the, ye haig: Baní Qihát men se, Haimán sarodí, bin Yúel, bin Samúel,

34 Bin Ilqánah, bin Yaráhám, bin Iliel, bin Túkhh,

35 Bin Sáf, bin Ilqánah, bin Mahat, bin 'Amási,

36 Bin Ilqánah, bin Yúel, bin 'Azariyáh, bin Safaniyáh,

37 Bin Tahat, bin Asír, bin Abíasaf, bin Qurah,

38 Bin Izhar, bin Qihát, bin Láwí, bin Isráel.

39 Aur us ká bhái A'saf, jo us ke dahne khará hotá thá: ya'ne A'saf bin Barakiyáh, bin Samá',

40 Bin Mikáel, bin Ba'asiyáh, bin Malikiyáh,

41 Bin Atní, bin Zaráh, bin 'Adáyáh,

42 Bin Aitán, bin Zimmah, bin Sima'í,

43 Bin Yahat, bin Jairsúm, bin Láwí.

44 Aur baní Mirári un ke bhái áen háth khare hote the: Aitán bin Qísí, bin 'Abdí, bin Malúk,

45 Bin Hasabiyáh, bin Amasiyáh, bin Khlilqiyáh,

46 Bin Amí, bin Bání, bin Sámar,

47 Bin Mahlí, bin Músi, bin Mirári, bin Láwí.

48 Aur un ke bhái Láwí Bait-Ulláh

ke maskan ki sári khidmat par muqarrar húa.

49 ¶ Aur Hárún aur us ke bete sokhtani qurbáni ke mazbah par, aur bakhúr ki qurbángán men, qurbáni charháte the, aur páktaín makán ki khidmat karte, aur Isráel ke liye kafára dete the, jaisá ki Khudá ke bande Músá ne in sab ki bábat hukm kiyá thá.

50 Aur ye baní Hárún: us ká betá Ili'azar, us ká betá Finihás, us ká betá Abisú'a,

51 Us ká betá Buqqí, us ká betá 'Uzzí, us ká betá Zarákhiyáh,

52 Us ká betá Miráyút, us ká betá Amariyáh, us ká betá Akhitúb,

53 Us ká betá Sadiq, us ká betá Akhima'az.

54 ¶ Aur Qihátí gharáne ke baní Hárún ke rahne ke makán un ke qil'aon aur un ki sarhaddon men haig; ki un ke nám par yih chitthí nikli.

55 Unhon ne Yahúdáh ki zamín men Habrín aur us ki girdnawáh ko unhen diyá.

56 Lekin shahr ke khet aur us ko dihat Yafunnah ke bete Kálíb ko diye.

57 Aur baní Hárún ko Yahúdáh ke ye shahr mile: Habrín jo panáhgáh thí, aur Libnah aur us ki girdnawáh, aur Yatír, aur Istimú'a, aur un ki girdnawáhen,

58 Aur Hailán aur us ki girdnawáh, aur Dabír aur us ki girdnawáh,

59 Aur 'Asan aur us ki girdnawáh, aur Bait-Shams aur us ki girdnawáh:

60 Aur Binyamín ke firqe men se; Jib'a aur us ki girdnawáh, aur 'Alamat aur us ki girdnawáh, aur 'Anatút aur us ki girdnawáh. Un ke gharanon ke sab shahr terah haig.

61 Aur Qihát ke báqí beton ko, jo us firqe men se gharáne ke báqí the, us ádhe firqe se, ya'ne Munassi ke ádhe firqe se, das shahr qur'a se mile.

62 Aur Jairsúm ke beton ko, un ke gharanon ke muwáfíq, Ishakár ke

firqe se, aur A'shar ke firqe se, aur Naftáli ke firqe men se, aur Basan men Munassi ke firqe se, terah shahr mile.

63 Mirári ke beṭon ko, un ke gharánon ke muwáfiq, Rúbin ke firqe se, aur Jadd ke firqe se, aur Zabulún ke firqe se, bárah shahr qur'a se mile.

64 So baní Isráel ne Láwion ko we shahr aur un kí girdnawáhen dīn.

65 Pas, baní Yahúdáh ke firqe se, aur baní Sama'un ke firqe se, aur baní Binyamín ke firqe se, ye shahr, jin ke nám mazkúr hūe, qur'a se diye gaye.

66 Aur jo baní Qihát ke gharánon se báqi the, un kí sarhaddon ke shahr Ifráim ke firqe se the.

67 So unhon ne un kí panágháh ke shahron men se, koh i Ifráim men Sikm aur us kí girdnawáh dí; aur Jazar aur us kí girdnawáh,

68 Aur Yuqni'am aur us kí girdnawáh, aur Bait-Haurán aur us kí girdnawáh,

69 Aur Aiyalún aur us kí girdnawáh, aur Ját-Rimmon aur us kí girdnawáh;

70 Aur Munassi ke ádhe firqe se, Anar aur us kí girdnawáh, aur Billa'am aur us kí girdnawáh, báqi baní Qihát ke gharáne ko milí.

71 Baní Jairsúm ko: Munassi ke ádhe firqe ke gharáne men se, Basan men Jaulán aur us kí girdnawáh, aur 'Istarát aur us kí girdnawáh;

72 Aur Ishakár ke firqe se, Qádis aur us kí girdnawáh, Dábirát aur us kí girdnawáh,

73 Aur Rámát aur us kí girdnawáh, aur 'Ainaim aur us kí girdnawáh;

74 Aur A'shar ke firqe se, Masal aur us kí girdnawáh, aur 'Abdún aur us kí girdnawáh,

75 Aur Huqúq aur us kí girdnawáh, aur Rahúb aur us kí girdnawáh;

76 Aur Naftáli ke firqe se, Jalíl men Qádis aur us kí girdnawáh, aur

Hammún aur us kí girdnawáh, aur Qaryataim aur us kí girdnawáh.

77 Báqi baní Mirári ko Zabulún ke firqe se mile, Rimmon aur us kí girdnawáh, aur Tebúr aur us kí girdnawáh.

78 Yarihú ke nazdík Yardan ke pár, ya'ne Yardan kí púrab taraf, Rúbin ke firqe se, bayabán men, Basar aur us kí girdnawáh, aur Yahsah aur us kí girdnawáh,

79 Aur Qadímút aur us kí girdnawáh, aur Mifa'at aur us kí girdnawáh.

80 Aur Jadd ke firqe se, Jilí'ád men Rámát aur us kí girdnawáh, aur Mahnaim aur us kí girdnawáh,

81 Aur Hasbún aur us kí girdnawáh, aur Ya'zír aur us kí girdnawáh.

VII BA'B.

AUR baní Ishakár the, Tol'a, aur Fúáh, aur Yasúb, aur Simrún, chár.

2 Aur baní Tol'a: 'Uzzí, aur Rifáyáh, aur Yariel, aur Yahmí, aur Ishám, aur Samúel, jo Tol'a ke abwí gharáne ke sardár the; we apne pusht-wálon ke darmiyan niháyat himmati aur bahádúr the; aur Dáúd ko aiyám men un ká shumár báis hazár chha sau thá.

3 Aur baní 'Uzzí: Izrákhiyáh. Aur baní Izrákhiyáh: Mikáel, aur 'Abadiyáh, aur Yúel, aur Yissiyáh, pánch; aur sab sardár the.

4 Aur un ke sáth sipáhon kí gu-rohen jang ke qábil thin; we sab un ke khándánon ke muwáfiq, un ke ábái gharáne ke mutábíq, chhattís hazár jawán the; kyúñki un kí bahut sí jorúán aur beṭe the.

5 Aur un ke bhái Ishakár ke sáre gharánon men pahlawán aur bahádúr, nasabnámé men gine hūe, bilkull satási hazár the.

6 ¶ Baní Binyamín: Bala', aur Bakr, aur Yadí'el, tīn.

7 Aur baní Bala': Isbún, aur 'Uzzí, aur 'Uzziel, aur Yarfímút, aur 'Tri

páñch; ye apne ábái gharáne ke sardár bare bahádur log, aur apne nasabnámon men báis hazár chauntís gine játe the.

8 Aur baní Bakr: Zamírah, aur Yúás, aur Ili'azar, aur Ilayú'ainí, aur 'Umrí, aur Yarímút, aur Abiyáh, aur 'Anatút, aur 'Alámat. Ye sab Bakr ke bete the:

9 Aur gintí men, apne nasabnáme ke muwáfiq, his hazár do sau bare bahádur log the, jo apne abwí gharáne ke sardár the.

10 Aur baní Yadia'el: Bilhán. Aur baní Bilhán: Ya'ús, aur Binyamín, aur Ahúd, aur Kan'ánah, aur Zaitán, aur Tarsis, aur Akhisahar.

11 Ye sab Yadia'el ke bete apne abwí ra, ison ke muwáfiq bare bahádur log the, aur satrah hazár do sau the, jo maidán pakarne aur jang karne ke láiq the.

12 Aur Suffim, aur Huffim, 'Ir ke bete, aur Hashim, Akhir ke bete.

13 ¶ Baní Naftáli: Yahsiel, aur Júní, aur Yasar, aur Salúm, baní Bilbah.

14 ¶ Baní Munassi: Asriel, jise wuh janí; (magar us kí Arámí haram Jil'ád ke báp Makír ko janí:

15 Aur Makír ne Huffim aur Suffim kí bahin ko jorú kiyá, aur un kí bahin ká nám Ma'akah thá;) aur dústre ká nám Siláfihád thá; aur Siláfihád kí betían thín.

16 Aur Makír kí jorú Ma'akah ek betá janí, aur us ká nám Faras rakhá, aur us ke bhái ká nám Sharas; aur us ke bete Aulám, aur Raqam the.

17 Aur baní Aulám: Bidán. Ye Jil'ád bin Makír bin Munassi ke bete the.

18 Aur us kí bahin Hammúlikat Ishhúd, aur Abi'azar, aur Mahalah ko, janí.

19 Aur baní Simíd'a: Akhyán, aur Sikm, aur Lighí, aur Aní'am.

20 ¶ Aur baní Ifráim: Sútalah,

us ká betá Barad, us ká betá Tahat, us ká betá Ili'adah, us ká betá Tabat.

21 ¶ Us ká betá Zabab, us ká betá Sútalah, aur 'Azar, aur Ili'ad, jinhen Ját ke logon ne, jo us zamín men aslí báshinde the, már dálá; kyúnki we un kí mawáshí ke le lene ko utar áe the.

22 Aur un ká báp Ifráim bahut dinon tak mátam kartá rahá, aur us ke bhái use tasallí देने ko áe.

23 ¶ Phir us ne apní jorú se suhbat kí, aur wuh hámila húi, aur ek betá janí, aur us ne us ká nám Barí'ah rakhá; kyúnki us ke ghar par áfat áí thí.

24 (Aur us kí betí Sharáh thí, jis ne Bait-Hauran i 'A'lí aur Sáfíl, aur 'Uzzan i Sharáh, banáyá.)

25 Aur us ká betá Rafáh, aur Rasaf bhí, aur us ká betá Tiláh, aur us ká betá Tahan,

26 Us ká betá Lagdán, us ká betá 'Ammihúd, us ká betá Ilisam'a,

27 Us ká betá Nún, us ká betá Yahús'a.

28 ¶ Aur un kí milkíyaten aur shahr ye the; Baitel aur us ke dihát, aur púrab kí taraf Na'arán, aur pachchhim taraf Jazar aur us ke dihát, aur Sikm aur us ke dihát, 'Azah aur us ke dihát tak;

29 Aur baní Munassi kí taraf Bait-Shán aur us ke dihát, Ta'anák aur us ke dihát, Majiddo aur us ke dihát, Dor aur us ke dihát the. In men Yúsuf bin Isráel ke bete rahte the.

30 ¶ Baní A'shar: Yimnáh, aur Iswáh, aur Iswí, aur Barí'ah, aur un kí bahin Sirah.

31 Aur baní Barí'ah: Hibar, aur Malkiel, Birezávít ká báp.

32 Aur Hibar se Yafít, aur Somir, aur Khútám, aur un kí bahin Súa, paidá hue.

33 Aur baní Yafít: Fásák, aur Bimhál, aur 'Aswát. Ye baní Yafít hai.

34 Aur bani Sámir: Akhí, aur Búhjah, aur Yahubbah, aur Árám.

35 Aur us ke bhái Hilam ke bete: Sáfah, aur Imn'a, aur Salas, aur 'Amal.

36 Aur bani Sáfah: Sáfah, aur Har-nafar, aur Sú'al, aur Bíarí, aur Imráh,

37 Basar, aur Húd, aur Sammá, aur Silsah, aur Itrán, aur Bíará.

38 Aur bani Yatar: Yafunnah, aur Fisfáh, aur A'rá.

39 Aur bani 'Ulla: Araḡh, aur Haniel, aur Rizíyá.

40 Ye sab bani A'shar apne báp-dádon ke ghar ke sardár, mumtáz pahlawán bahádúr sharífon ke sharíf the. Un men se, jo apne shajara ke rú se maidán pakarne, aur jang karne ke láiq the, shumár men chhabbís hazár jawán the.

VIII BA'B.

AUR Binyamín se us ká palauṡhá Bala' paidá huá, dúsrá Ashbel, tísrá A'ḡhiráḡh,

2 Chauthá Núhah, aur pánchwán Rafá.

3 Aur Bala' ke bete the: Addár, aur Jirá, aur Abihúd,

4 Aur Abisú'a, aur Na'amán, aur Akhúah,

5 Aur Jirá, aur Safúfán, aur Húrám.

6 Ye Ahúd ke bete haín, jo Jib'a ke báshindon ke abwí ra'is the; aur unhon ne unhen Munáḡhat men jíláwatan karáyá:

7 Ya'ne Na'amán, aur Akhiyáh, aur Jirá; usí ne unhen jíláwatan karwáyá, aur us se Uzzá, aur Aḡhihúd, paidá hue.

8 Aur unhen bhiwá dene ke ba'd, Saharím ko, Moáb ke mulk men, larke paidá hue; Húsím aur Ba'ara us kí jorúán the.

9 Aur us kí jorú Húdas se Yúbáb, aur Zíbya, aur Maisá, aur Malkám,

10 Aur Ya'úz, aur Sakíyáh, aur Mirmah, paidá hue. Ye us ke bete abwí ra'is the.

11 Aur Húsím se Abitúb, aur Ili-f'ál, paidá hue.

12 Aur bani Ili-f'ál: 'T'br, aur Mish'am, aur Sámir; us ne Onú, aur Ludd, aur us ke shahron ko, biná kiya;

13 Aur Barí'ah aur Sam'a ne, jo Aiyalón ke báshindon ke abwí ra'is the, Ját ke báshindon ko bhagá diya;

14 Aur Akhyú, Shashaḡ, aur Ya-rímút,

15 Aur Zabadiyáh, aur 'Arád, aur 'Adar,

16 Aur Mikáel, aur Isfáh, aur Yú-ḡhá, bani Barí'ah haín;

17 Aur Zabadiyáh, aur Masullám, aur Hiziqí, aur Hibar,

18 Aur Yasmari, aur Yazliyah, aur Yúbáb, bani Ili-f'ál haín;

19 Aur Yaqím, aur Zikrí, aur Zabdí,

20 Aur Ili'ainí, aur Ziltí, aur Iliel,

21 Aur 'Adáyáh, aur Biráyáh, aur Simrát, bani Sama'í haín;

22 Aur Isfán, aur 'T'br, aur Iliel,

23 Aur 'Abdún, aur Zikrí, aur Hanán,

24 Aur Hanáníyah, aur 'Ailám, aur 'Antútiyah,

25 Aur Yafdiyah, aur Fandel, bani Shashaḡ haín;

26 Aur Shamsari, aur Shaháriyah, aur 'Atáliyah,

27 Aur Ya'rasiyáh, aur Iliyáh, aur Zikrí, bani Yahúrám haín.

28 Ye apní pushton men abwí sardár aur ra'is the. Ye Yarúsalam men rahte the.

29 Aur Jiba'ún men Jiba'ún ká báp rahtá thá; aur us kí jorú ká nám Ma-'akah thá:

30 Aur us ká palauṡhá betá 'Abdún, aur Súr, aur Qís, aur Ba'al, aur Nádab,

31 Aur Jadúr, aur Akhyú, aur Zakar.

32 Aur Miklút se Simiáh paidá huá. Aur we bhí apne bháfon ke sáth

Yarúsalam men un ke sámhne rahte the.

33 ¶ Aur Naiyir se Qís paidá húa, aur Qís se Sául paidá húa, aur Sául se Yahúnatan, aur Malikishú'a, aur Abinadáb, aur Ishba'al, paidá húa.

34 Aur Yahúnatan ká betá Maribba'al thá; aur Maribba'al se Mikáh paidá húa.

35 Aur baní Mikáh: Fítún, aur Malik, aur Tári'a, aur A'khaz.

36 Aur A'khaz se Yahú'adah paidá húa; aur Yahú'adah se 'A'lamat, aur Azmáwat, aur Zimrí paidá húa; aur Zimrí se Mauzá paidá húa;

37 Aur Mauzá se Bina'a paidá húa; us ká betá Ráfah, us ká betá Ili'asah, us ká betá Asil.

38 Aur Asil ke chha bete the, aur ye un ke nám: 'Azriqám, Bókirú, aur Ismá'el, aur Sagariyáh, aur 'Abadiyáh, aur Hanán. Ye sab Asil ke bete hain.

39 Aur us ke bhái 'Ishaq ke bete: us ká palauṭhá Aulám, दूसरा Ya'ús, tísra Ilifalat.

→ 40 Aur Aulám ke bete zoráwar, sáhib i shujá'at, tírandáz the, aur us ke bahut se bete aur pote the; sab deṭh sau the. Ye sab baní Binyamín the.

IX B A B.

PAS sára Isráel nasab-námon ke rú se giná húa thá; aur dekho, un ke nám Isráel aur Yahú'dáh ke bádsháhon ke daftar men likhe húa hain, jo apne gunáhon ke sabab Bábul ko asir hoke gaye.

2 ¶ Aur we jo pahle apni milkiyaton aur apne shahron men basne ko áe, so Isráeli, aur káhin, aur Láwí, aur Natinim the.

3 Aur baní Yahú'dáh men se, aur baní Binyamín men se, aur baní Ifráim aur Munassí men se, jo Yarúsalam men rahte the, ye hain:

4 'U'tí bin 'Ammihúd, bin 'Umri, bin Imrí, bin Báni, jo Pháras bin Yahú'dáh kí aulád men se thá.

5 Aur Sailánion men se: 'Asáyáh palauṭhá, aur us ke bete.

6 Aur baní Zaráh men se: Ya'úel, aur un ke chha sau nawwe bhái.

7 Aur baní Binyamín men se: Sallú bin Masullám, bin Ilúdáviyáh, bin Hasinúáh,

8 Aur Ibníyáh bin Yarúhám, aur Ailáh bin 'Uzzi, bin Mikrí, aur Masullám bin Safatiyáh, bin Ra'úel, bin Ibníyáh;

9 Aur un ke nasabon ke mutábiq un kenau sau chhappan bhái. Ye sab mard apne ábái gharáne ke abwí ra'is the.

10 Aur káhinon men se: Yad'aiyáh, aur Yahúyarib, aur Yakin,

11 Aur 'Azariyáh bin Khilqiyáh, bin Masullám, bin Sadúq, bin Miráyút bin Akhitúb, jo Khudá ke ghar ká názim thá;

12 Aur 'Adáyáh bin Yarúhám, bin Fashhúr, bin Malkiyáh, aur Ma'así bin 'Adiel, bin Yahzirah, bin Masullám, bin Musallimit, bin Immer;

13 Aur un ke bhái, un ke ábái gharáne ke ra'is, ek hazár sát sau sáth the, jo Khudá ke ghar kí k̄hidmat ke kám ke liye táqatwar aur sáhib i murúwat the.

14 Aur Láwion men se: Sam'aiyáh bin Hasúb, bin 'Azriqám, bin Hasabi-yáh, baní Mirári men se;

15 Aur Baqbaqqar, Haras, aur Jalál, aur Mattaniyáh bin Mikáh, bin Zikrí, bin A'saf;

16 Aur 'Abadiyáh bin Sam'aiyáh. bin Jalál, bin Yadútún, aur Barakiyáh bin Asá, bin Ilqánah, jo Natúfatíon kí bastíon men baste the.

17 Aur darbán: Sallúm, aur 'Aq-qúb, aur Talmon, aur Akhimán, aur un ke bhái; Sallúm sardár thá;

18 We ab tak bádsháh ke darwáze par púrab taraf rahkar baní Láwí kí gurohon ke darbán hain.

19 Aur Sallúm bin Qúrí, bin Abiá saf, bin Qúrah, aur us ke ábái gharáne

ke bhái, ya'ne Qúrahí, bandagí ke kám par ta'inát the, aur khaime ke ástánon ke nigabhán the; un ke báp-dáde, KHUDÁWAND ke lashkar ke sarguroh hoke, darámad-gáh ke nigabhán the.

20 Aur Fínihas bin Il'azar áge un ká sardár thá, aur KHUDÁWAND us ke sáth thá.

21 Zakariyáh bin Musalimiyáh jamá'at ke khaime ká darbán thá.

22 Ye sab, jo darwázon ke ástánon par chaukidári karne ke liye muqarrar the, do sau bárah the. Ye apne nasab-námon ke rú se apne gáiwon men gine húe the, jinhen Dáúd aur Samúel gaib-bín ne un kí amánatdári ke kám par muqarrar kiya.

23 So we aur un ke beté KHUDÁWAND ke ghar ke, ya'ne us khaime ke, makán ke darwázon par chaukí dene ko házir the.

24 Aur cháron taraf, púrab, pach-chhín, uttar, dakhán kí taraf, darbán the.

25 Aur un ke bhái apní bastíon men the, kí sátwep din naubat ba naubat un ke sáth áwen.

26 Kí we char sardár darbán, jo Láwí the, amánatdár the, aur KHUDÁ ke ghar kí kothríon par aur khashánon par muqarrar the.

27 ¶ Aur we KHUDÁ ke ghar ke ás pás rahá karte the, kí nigabhání karná un par mauqúf thá, aur subh ko us ká kholná unhín ke zimme thá.

28 Aur un men se ba'ze 'ibádat ke bartanon par muqarrar the, kí we unhen gin ginke báhar bhítar le áwen aur le jáwen.

29 Aur ba'ze un men se bait ul muqaddas ke sáre básanon aur asbáb, aur maida, aur mai, aur tel, aur lubán, aur khushbúdar masálih ke ihtimám par muqarrar the.

30 Aur káhinon ke beton men se kitne khushbúdar masálih ká tel pekte the.

31 Aur Láwíon men se Matittiyáh, jo Qurahí Sallúm ká palauhá thá, un chízon kí, jo tawe par taiyár kí játí thín, amánat rakhtá thá.

32 Aur baní Qihát, ya'ne un kí birádari men se, ba'ze nazr kí rotí par ta'inát the, kí har sabt ko us kí taiyári karen.

33 Aur ye we, gánewále haiñ, jo Láwíon men abwí ra'is the, aur kothríon kí kshímat se mu'áf húe, kí unhen rát din 'ibádat-guzári men házir rahná thá.

34 Láwíon ke ye abwí ra'is apní birádari ke sardár the, aur Yarusalam men rahte the.

35 ¶ Aur Jiba'un men Jiba'un ká báp Ya'úel rahatá thá, aur us kí jorú ká nám Ma'akáh thá:

36 Aur us ká palauhá betá 'Abdún, ba'd us ke Súr, aur Qís, aur Ba'al, aur Naiyir, aur Nadab,

37 Aur Jadúr, aur Akhyú, aur Zakariyáh, aur Miqlút.

38 Aur Miqlút se Simi'án paidá húa. Aur we bhí apne bháíon ke sáth Yarusalam men apne bháíon ke sámhne rahte the.

39 Aur Naiyir se Qís paidá húa, aur Qís se Sául paidá húa, aur Sául se Yahúnatan, aur Malikishú'a, aur Abinadáb, aur Ishba'al, paidá húe.

40 Aur Yahúnatan ká betá Maríbbal thá, aur Maríbbal se Mikáh paidá húa.

41 Aur baní Mikáh: Fítún, aur Malik, aur Tahrí'a, aur A'khas.

42 Aur A'khas se Ya'arah paidá húa, aur Ya'arah se 'A'lamat, aur 'Azmáwat, aur Zimri, paidá húe: aur Zimri se Mauzá paidá húa.

43 Aur Mauzá se Bina'a paidá húa; us ká betá Rifáyáh, us ká betá Il'asab, us ká betá Asíl.

44 Aur Asíl ke chha beté the, aur ye un ke nám: 'Azríqám, Bokírd, aur Ismá'el, aur Sagariyáh, aur Abadiyáh, aur Hanán: ye baní Asíl the.

X BA'B.

AUR Filistí Isráel se lare; aur Isráel ke log Filistíon ke áge se bháge, aur kohistán i Jilbú'a men máre pare.

2 Aur Filistíon ne Sául ká aur us ke beton ká khúb pichhá kiya; aur Filistíon ne Yánatan, aur Abinadáb, aur Malikishú'a ko, jo Sául ke bete the, már liya.

3 Aur Sául par jang ba shiddat barh gayi, aur tirandázon ne use hadaf kiya, aisá ki wuh tirandázon se zakhmí húa.

4 Tab Sául ne apne silahbardár se kahá, Apní talwár khínch, aur us se mujhe chhed, tá na howe ki ye ná-makhtún áke mujh se tháthhá karen. Par us ke silahbardár ne qabúl na kiya, kyunki wuh bahut dar gaya. Tab Sául ne talwár lí, aur us par gir pará.

5 Aur jab ki us ke silahbardár ne dekhá, ki Sául mar gaya, to wuh bhí us talwár par girá, aur mar gaya.

6 So Sául mar gaya, aur us ke tinon bete, us ke sáre ghar samet mar mite.

7 Aur Isráel ke sáre log, jo maidán men the, yih dekhke ki we log bháge, aur Sául aur us ke bete máre pare, apní bastían chhor chhorke bhág nikle; aur Filistí ákar un men base.

8 ¶ Aur दूसरे दिन subh ko, jis waqt Filistí áe, tá ki lashon ko nangá karen, to unhon ne Sául aur us ke beton ko koh i Jilbú'a men pará páyá.

9 Aur jab us ko nangá kiya, tab unhon ne us ká sir le liya, aur us ke hathyár bhí, aur Filistíon ke mulk men charon taraf bhijá diye, tá ki un ke butkhánon par aur logon ke darmián us khushkhabarí ko pahuncháen.

10 Aur unhon ne us ke hathyáron ko apne ma'búdon ke ghar men rakhá, aur us ke sir ko Dajún ke mandir par latká diya.

11 ¶ Aur jab Yabis-Jili'ád ke sab

logon ne suná, jo kuchh ki Filistion ne Sául se kiya,

12 Tab un men ke sáre bahádur the, aur Sául ki lash aur us ke beton ki lashen le gaye, aur unhen Yabis men lac, aur un ki haddion ko Yabis ke balút ke tale gar diya, aur sát din tak roza rakhá.

13 ¶ So Sául mar gaya, apne gunáh ke sabab jo us ne KHUDÁWAND ká kiya, ya'ne KHUDÁWAND ke kalám ke bá'is, jo us ne na máná, aur is liye bhí, ki us ne apní rah ki tajwíz ke wáste us se, jis ká yár deo thá, sawál kiya,

14 Aur us ne KHUDÁWAND se sawál na kiya; is wáste us ne us ko már dála, aur mamlukat ke logon ko Yassí ke bete Dáúd par mail karaya.

XI BA'B.

AUR tamám Isráel Habrún men Dáúd pás jam'a hue, aur use kahá, Dekh, ham teri hadqi aur tere gosht hain.

2 Is ke siwá, guzre waqt men bhí jab Sául bádsháh thá, to tú hi nikálue bitháne men Isráelion ká rahbar thá; aur KHUDÁWAND tere Khudá ne tuihe farmaya hai, ki Tú mere Isráelí logon ki ri'ayat karega, aur tú meri Isráelí qaum ká sardár hogá.

3 Garaz, Isráel ke sáre buzurg Habrún men bádsháh pás áe; aur Dáúd ne Habrún men un ke sáth KHUDÁWAND ke huzúr 'ahd kiya; aur unhon ne Dáúd ko mamsúh kiya, tá ki wuh Isráelion ká bádsháh ho, jaisá ki KHUDÁWAND ne Samúel ki ma'rifat se kahá thá.

4 ¶ Aur Dáúd aur tamám Isráel Yarúsalam ko, jis ká nám Yabús thá, gaye, aur wahán ki sarzamin ke báshinde Yabúsí the.

5 Aur Yabús ke báshindon ne Dáúd se kahá, ki Tú yahán áne na páwegá. Lekin Dáúd ne Saihún ká qil'a le liya, aur wuhí Dáúd ká shahr húa.

6 Aur Dáúd ne kahá, ki Jo koi pahle Yabúsion ko már legá, so ra, is

aur sardár hogá. Tab Yúab bin Zarú-yáh pahle charhá, aur sardár húa.

7 Aur Dáúd qil'a men rahá; is wáste us ká nám Shahr i Dáúd húa.

8 Aur us ne shahr ko girdágird banáyá, Millo se leke barábar girdágird; aur Yúab ne baqíshahr kímarammat kí.

9 Aur Dáúd taraqqí par taraqqí kartá gayá, kyúñki RABB ul afwáj us ke sáth thá.

10 ¶ Aur Dáúd ke hamráhí baháduron ke kháss log, jo us kí rifáqat karke zor pakarte gaye, aur jinhon ne sáre Isráel ke sáth use bádsháh kiya, jaisá KHUDÁWAND ne Isráel ko haqq men kahá thá, ye hain.

11 Chunančí Dáúd ke baháduron ká shumár yih hai: Yasúbí'ám bin Hakmúní, jo sardáron men bará thá: us ne tén sau par apná bhálá chalayá, aur unhen ek bár qatl kiya.

12 Us ke ba'd Akhúhí Dúdú ká betá lli'azar thá, jo un tén pahlawánon men se ek thá.

13 Wuh Dáúd ke sáth Fasdamím men thá, jahán Filistí jang karne ko jam'a hue the, aur wahán ke khet men ek qit'a i zamín jau se bharí hui thi, aur log Filistion ke áge se bháge:

14 Tab unhon ne us qit'a i zamín ke bich men khare hoke use bacháyá, aur Filistion ko mára, aur KHUDÁWAND ne barí rihái bakhsí.

15 ¶ Aur un tén sardáron men se ye tén nikalkar chatán ko Dáúd pás 'Adullám ke magáre men gaye, aur Filistion ki fauj Rifáion kí wádi men á parí thi.

16 Aur Dáúd us waqt garhí men thá, aur Filistion kí chaukí us waqt Baitlaham men thi.

17 Aur Dáúd tarasá, aur bolá, Ai kásh ki koí Baitlaham ke phátak ke kúe men se mere liye píne ká pání láwe!

18 Tab un tén pahlawánon ne Filistion ká lashkar torá, aur Baitlaham

ke kúe men se pání bhará, aur use utháke Dáúd pás láe; lekin Dáúd ne na cháhá, ki piwe; par use KHUDÁWAND ke liye tapáyá,

19 Aur kahá, Mujh ko apne Khudá ki taraf se harám howe, ki main yih kám kartún; kyá main un logon ká lahú piún, jo apní jánon par khele hain? ki we jánbázi karke us ko láe hain. So us ne na cháhá, ki use piwe. Aise kám un tén pahlawánon ne kiye.

20 ¶ Aur Yúab ká bhái Abishai tñon ká sardár thá: us ne tén sau par bhálá chalayá, aur unhen már dálá; aur wuh in tñon men námдар thá.

21 Yih in tñon men un donon se ziyáda námi thá, aur un ká sardár thá, lekin un pahle tñon ke darje ko na pahunchá.

22 Aur Bináyáh bin Yahúyad'a, ek Qabzieli bahádur ká betá thá, jis ne bahut se kám kiye the: us ne Moáb ke do sher jawán máre, aur jáke barf ke mausim men ek gár ke bich ek sher mára.

23 Aur us ne pánch háth ke ek, qaddáwar Misri ko qatl kiya, aur us Misri ke háth men juláhon ke shahtír ká sá bhálá thá; par wuh ek lath leke us par utrá, aur bhálo ko us Misri ke háth se chhín liya, aur usí ke bhále se us ko már dálá.

24 Yahúyad'a ke bete Bináyáh ne aise kám kiye; aur wuh un tén baháduron men námдар thá.

25 Dekho to, ki yih un tñon men 'izzatdar thá, par pahle tñon ke martabe ko na pahunchá; aur Dáúd ne use apne hí kháss lashkar par sardár muqarrar kiya.

26 ¶ Aur ye lashkaron men bare bahádur the: 'Asahel Yúab ká bhái; aur Bait-lahamí Dúdú ká betá Ilhanán;

27 Aur Sammút Harúrí; Khalis Falúní;

28 Taqú'í 'Aqis ká betá 'T'rá; Abi'azar 'Anatúti;

29 Sibkí Húsáti; 'Ilí Akhúhí;
30 Maharí Natúfáti; Halid bin Ba'anah Natúfáti;

31 Baní Binyamín ke Jibí'ah ke Ríbi ká betá Ittai; Bináyáh Fir-atúni;

32 Nahal i Ja'as ká Húri; Abiel 'Arbáti;

33 'Azmávat Baharúmi; Ilyahbá Sa'albúni;

34 Baní Hashím Jizúni; Harári Shají ká betá Yúnatan;

35 Aur Harári Sakár ká betá Akhám; Ilifál bin U'r;

36 Hifar Makiráti; Akhiyáh Fálúni;

37 Hasrú Karmilí; Nagari bin Azbí;

38 Nátan ká bhái Yúel; Mibkhár bin Hájiri;

39 Silaq 'Ammúni; Naharí Biarúti, jo Yúab bin Zarúyáh ká silahbardár thá;

40 'Irá Itri; Jaríb Itri;

41 U'riyáh Hittí; Zabad bin Akhlí;

42 Sízá Rúbini ká betá 'Adína, Rúbinon ká sardár, jis ke sáth tís jawán the;

43 Hanán bin Ma'akah; Yúsafat Mitní;

44 'U'zziyá 'Istáráti; Samá' aur Ya'úel baní Khútan 'Ará'iri;

45 Yadí'ael bin Simrí, aur us ká bhái Yúkhá Tísi;

46 Iliel Maháwi; Yaribi, aur Yúsáviyáh, baní Ilná'am; aur Yitmah Moábí;

47 Iliel; aur 'Obed; aur Ya'siel Masobáyáhi.

XII BA'T.

YE we haiṇ jo Siqláj meṇ Dáúd pás áe, jab ki wuh hanoz Qis ke bete Sáiul ke sabab áp ko chhipáe hús rakhtá thá; aur we un baháduron meṇ the, jo larái meṇ madad karte the.

2 We kamán-dár hoke dahne báen

háth se pattharon ko márte the, aur kamán se tiron ko chaláte the; aur baní Binyamín Sáiul ki birádari meṇ se ye the;

3 Sardár Akhi'azar, aur Yúas, baní Samá'ah Jibí'ati; aur Yaziel, aur Palat, baní 'Azmávat; aur Barákah, aur Yáhu 'Anatúti,

4 Aur Ismá'yáh Jiba'úni, jo tison meṇ bahádúr thá, balki un tison ká sardár thá; aur Yaramiyáh, aur Yaháziel, aur Yúhanán, aur Yúsabád Jadiráti,

5 Ili'auzi, aur Yarimút, aur Ba'aliyáh, aur Samariyáh, aur Safatiyáh Kharúfi.

6 Ilqánah, aur Yasiyáh, aur 'Azariel, aur Yú'azar, aur Yasúbí'am, Quráhi,

7 Aur Yúiláh, aur Zabadiyáh, baní Yarúhám Jadúr se.

8 Aur Jaddíon meṇ se kitno logon ne apne ta'in alag kiya, jo pahlawán, aur ahl i jang, aur maidán pakarne ke láiq the, jo dhál aur barchhi kám meṇ láná jánte the, jin ke munh singh ke se munh the, aur paháron par kí harníon kí mánind tez-qadam the, tá ki bayában ke garh meṇ Dáúd pás jáwen:

9 'Azar sardár, 'Abadiyáh dúsrá, Iliáb tísrá,

10 Mismannah chauthá, Yaramiyáh pánchwán,

11 'Attai chhathwán, Iliel sátwán,

12 Yúhanán áthwán, Ilzabád nauwán,

13 Yaramiyáh daswán, Makbáni gyárahwán.

14 Ye baní Jadd meṇ se sarlashkar the; in meṇ jo kamtar thá, sau jawán ká, aur jo sab se bará thá, hazár ká, sardár thá.

15 Ye we haiṇ jo pahle mahíne meṇ, jab Yardan ke sáre kanáre dúbe the, pár utre, aur wádíon ke sáre logon ko púrab aur pachchhim kí taraf ko bhagá diyá.

16 Aur baní Binyamín aur Yahú-dáh men se ba'ze log garhí men Dáúd pás áe.

17 Tab Dáúd un ke istiqbál ke liye niklá, aur un se khitáb karke kahá, Agar meri madad ke liye tum log nek-niyatí se mere pás áe ho, to merá dil tum se milá rahégá; par agar mujhe mere bairion ke háth men pakarwáne áe ho, agarchi mere háth men kuchh zulm nahín, to hamáre bápádáon ká Khudá is par nigáh rakhe, aur malá-mat kare.

18 Tab rúh 'Amásí par, jo sardár-on men bará thá, názil húi, kí wuh bolá, Ham tere hain, ai Dáúd, aur teri taraf hain, ai ibn i Yassi: salám, hán, salám tujh par, aur salám tere madadgaron par; kyúñki terá Khudá teri madad kartá hai. Tab Dáúd ne unhen qabúl kiyá, aur unhen faujon ká sardár kiyá.

19 Aur Munassí men se kái log Dáúd se mil gaye, jab wuh Filistion ke sáth jang ke liye Sálul par charh gayá thá: par in kí madad in se na húi; kyúñki Filistion ke qutbon ne saláh leke use widá kiyá, aur kahá, kí Wuh hamáre siron ko khatre men dálke apne áqá Sálul se já milegá.

20 Jab wuh Siqláj ko rawána húa, Munassí men se 'Adnah, aur Yúzabád, aur Yadi'el, aur Mikáel, aur Yúzabád, aur Ilihú, aur Ziltí, jo baní Munassí men hazáron ke sardár the, us se mil gaye.

21 Unhon ne us guroh ke muqá-bale men Dáúd kí madad kí, kí we sab bare bahádur aur lashkar men sardár the.

22 Kí us waqt roz ba roz log madad ke liye Dáúd se milte játe the, yahan tak kí we fauj Ulláh kí sí barí fauj ban gaye.

23 ¶ Aur un logon ká shumár, jo larne ke hathyár bándhkar Habrún men Dáúd se mil gaye, kí KHUDÁ-ki bát ke muwáfiq Sálul kí

mamlukat ke logon ko us par máil karen, yih hai:

24 Baní Yahú-dáh chha hazár áth sau, jo sipar aur neza rakhkar jang ke liye taiyár the.

25 Baní Sama'un men se sát hazár ek sau, jo jangí bare himmatwále the.

26 Baní Láwí men se chár hazár chha sau.

27 Aur Yahúyad'a Hárúnion ká sardár thá, aur us ke sáth tén hazár sát sau the;

28 Aur jawánmard Sadúq bahádur, aur us ke abwí gharáne ke báis sardár.

29 Aur baní Binyamín, Sálul kí birádari men se tén hazár; lekin us waqt tak aksar Sálul ke gharáne ke tarafdár the.

30 Aur baní Ifráim men se bís hazár áth sau, jo bare bahádur, aur apne abwí gharáne ke nám-dár mard the.

31 Aur Munassí ke ádhe firqe se athárah hazár, jo nám ba nám buláe gaye, kí jáke Dáúd ko bádsháh karen.

32 Aur baní Ishakár men se, jo auqát ká intiyáz karte the, aur wuh jo Isráel ko karná munásib thá jánte the, do sau the; aur un ke sáre bhái un ke hukm men the.

33 Aur Zubulún men se maidán-pakarnewále, aur jang-ázmúda, asbáb i jang ke málik, pachás hazár, jo saff-arái karní jánte, aur do-dile na the.

34 Aur Naftáli men se ek hazár sardár, aur un ke sáth saintis hazár jo dhál aur bhálá rakhte the.

35 Aur baní Dán men se atháís hazár chha sau larne ko taiyár rahte the.

36 Aur A'shar men se chálís hazár, jo lashkar ke sáth saff bándhne ko nikal játe the.

37 Aur Yardan ke pár ke Rúbinion, aur Jaddíon, aur Munassí ke ádhe firqe men se, ek lákh bís hazár, jo jang ke sáre hathyár bándhkar larne ko taiyár rahte the.

38 Ye sab jangí mard, jo saff-aráí karní jánte the, Habrún ko áe, ki Dáúd ko sáre Isráel ká bádsháh karen; aur Isráel ke sáre báqí log bhí ek-díl the, ki Dáúd ko bádsháh karen.

39 Aur we wahán Dáúd ke sáth tén din tak kháte píte rahe; ki un ke bháíon ne un ke liye taiyári kí thí.

40 Aur jo un ke qarib, Ishakár, aur Zabulón, aur Naftálí tak rahte the, so bhí gadhon par, aur únton par, aur khachcharon par, aur bailon par ládke, rotíán, aur áta maida, aur anjiron ke kulche, aur kishmish ke guchehe, aur mai, aur tel, aur bail, aur bheren, ifráat se láe; is liye ki Isráel men khushwaqtí húi.

XIII BA'B.

AUR Dáúd ne un sardáron se, jo hazár hazár par aur sau sau par the, balki har ek sar-lashkar se saláh lí.

2 Aur Dáúd ne Isráel kí sári jamá'at ko kahá, ki Agar tumháre nazdik achchhá ho, aur KHUDÁWAND hamáre Khudá kí marzí ho, to áo, ham Isráel kí sári sarzamin men apne báqí bháíon ke pás, aur sáth un ke, káhinon aur Láwion ke pás, un ke shahron aur un kí nawáhi men, log bhejen, ki we hamáre pás jam'a howeren.

3 Aur chalo, apne Khudá ká sandúq apne yabán pher láwen; kyúñki ham Sálul ke aiyám men us ke talib na hús.

4 Tab sári jamá'at ne kahá, ki Ham yúnhin karenge; kyúñki yih bát sab logon kí nigáh men munásib thí.

5 Tab Dáúd ne sáre Isráel ko Misr ke Saihúr se Hamát ke madkhal tak jam'a kiyá, kí Khudá ke sandúq ko Qaryat-Ya'arim se láwen.

6 Aur Dáúd aur sáre Isráel Ba'aláh ko, ya'ne Qaryat-Ya'arim ko, jo Yahúdáh men hai, charh gaye, tá ki wahán se KHUDÁWAND Khudá ke sandúq ko, jo karúbion ke darmiyán rahtá hai,

ki us ke nám kí du'á wahán kí játi hai, charhá láwen.

7 Aur unhon ne Khuda ke sandúq ko Abinadáb ke ghar men se nikálke nayí gári par rakhá; aur 'Uzzá aur Akhyú gári ko hánkte the.

8 Aur Dáúd aur sáre Isráel KHUDÁWAND ke áge ba zor gíton ko gáte, aur kinnárat, aur barbat, aur daf, aur jhánjh, aur turhion ko, bajáte chale.

9 ¶ Aur jab we Kaidún ke khalíhán par pahunche, to 'Uzzá ne sandúq ke thámne ko apná háth barháyá; kyúñki bailon ne thokar khái.

10 Tab KHUDÁWAND ká gussa 'Uzzá par bharhá, aur us ne us ko már dálá, is wáste ki us ne apná háth sandúq par barháyá; aur wuh wahán Khudá ke huzúr mar gayá.

11 Tab Dáúd udás húa, is liye ki KHUDÁWAND ne 'Uzzá ke sabab rakhna dálá: aur us ne us maqám ká nám Paraz-'Uzzá rakhá, jo áj tak us ká nám hai.

12 Aur Dáúd us din Khudá se dará, aur bolá, Main Khudá ke sandúq ko apne pás kyúñkar láúñ?

13 So Dáúd sandúq ko apne yabán Dáúd ke shahr men na láyá, balki ek taraf jáke Játí 'Obed-Adám ke ghar men use utár diyá.

14 So Khudá ká sandúq 'Obed-Adám ke gharáne ke sáth us ke ghar men tén mahine tak rahá. Aur KHUDÁWAND ne 'Obed-Adám ke ghar ko, aur us kí sab chizon ko, barakat dí.

XIV BA'B.

AUR Súr ke bádsháh Híram ne elchíon ko Dáúd pás bhejá, aur saro ke lathe, aur ráj bhí, aur barhai, ki us ke liye mahall banáwen.

2 Aur Dáúd ko yaqín húa, kí KHUDÁWAND ne use baní Isráel ká bádsháh kiyá, kí us kí saltanat us ke Isráelí logon kí khátir buland kí gayí.

3 ¶ Aur Dáúd ne Yarusalam men aur jordán kí, aur use aur beté betíán paidá húín.

4 Aur us ke un farzandon ke nám, jo Yarusalam men paidá hfe, ye the: Samú'a, aur Sobáb, aur Nátan, aur Sulaimán,

6 Aur Íbhár, aur Ilisú'a, aur Ilifálat,

6 Aur Nauhah, aur Nafaj, aur Yaffi'a,

7 Aur Ilisam'a, aur Ba'alyad'a, aur Ilifálat.

8 ¶ Aur jab Filistion ne suná, ki unhon ne Dáúd ko mamstúh karke sáre Isráel ká bádsháh kiya, to sab Filistí Dáúd kí talásh men charh áe. Aur Dáúd sunke un ke muqábale ko niklá.

9 Aur Filistí áe, aur Rifáion kí wádí men phail gaye.

10 Tab Dáúd ne Khudá se suwál kiya, aur kahá, Kyá main Filistion par charh jáúñ? kyá tú unhen mere háth men kar degá? KHUDÁWAND ne use farmáyá, Charh já, ki main unhen tere háth men kar dúngá.

11 So we Ba'al-Parázim par charh áe, aur Dáúd ne wahán unhen mára. Aur Dáúd ne kahá, ki Khudá ne mere háth se mere dushmanon men yún rakhna dälwáyá, jaise ki pánion se rakhna partá hai; is sabab se us maqám ká nám Ba'al-Parázim rakhá.

12 Aur we apne buton ko wahán chhor gaye, aur Dáúd ne hukm kiya, ki Unhen ág men jalá doweñ.

13 Aur Filistí phir áke us wádí men phail gaye.

14 Aur Dáúd ne phir Khudá se suwál kiya, aur Khudá ne us ko kahá, ki Tú un ká picthá karke un par mat charh já, balki un se phir já, aur tút ke peron kí taraf se un par já par.

15 Aur jis waqt ki tú tút ke da-rahhton kí phungion se chalne kí sí áwáz sune, tab lará ki nikal; ki us waqt Khudá tere áge áge jáke Filistion ke lashkar ko mar legá.

16 Aur Dáúd ne, jaisá ki Khudá ne use farmáyá thá, kiya; aur we Filistion kí fauj ko Jiba'un se leke Jazar tak qatl karte rahe.

17 Aur Dáúd ká nám sáre mulkon men phail gaya, aur KHUDÁWAND ne sab qaumon par us ká khauf dälá.

XV BAT.

A UR us ne shahr i Dáúd men apne liye hawelián banáñ, aur Khudá ke sandúq ke liye ek makán taiyár kiya, aur us ke liye ek khalima khará kiya.

2 Us waqt Dáúd ne kahá, ki Lávion ke siwá koí Khudá ke sandúq ko uth-áyá na kare; ki KHUDÁWAND ne unhen pasand kiya hai, ki Khudá ke sandúq ko utháweñ, aur abad tak us ke huzúr khidmat karen.

3 Aur Dáúd ne sáre Isráel ko Yarusalam men jam'a kiya, ki KHUDÁWAND ke sandúq ko us makán men, jo us ne us ke liye taiyár kiya thá, charhá láweñ.

4 Aur Dáúd ne baní Hárún ko aur Lávion ko ikatthá kiya:

5 Baní Qihát men se; U'riel sardár, aur us ke ek sau bis bhái;

6 Baní Mirári men se; 'Asáyáh sardár, aur us ke do sau bis bhái;

7 Baní Jairsúm men se; Yúel sardár, aur us ke ek sau tis bhái;

8 Baní Isafan men se; Sam'aiyáh sardár, aur us ke do sau bhái;

9 Baní Habrún men se; Iliel sardár, aur us ke assí bhái;

10 Baní 'Uzziel men se; 'Amminadáb sardár, aur us ke ek sau bárah bhái.

11 Aur Dáúd ne Sadúq aur Abiyatar káhinon ko, aur U'riel, aur 'Asáyáh, aur Yúel, aur Sam'aiyáh, aur Iliel, aur 'Amminadáb, Lávion ko, buláya,

12 Aur unhen kahá, Tum Lávion ko abwi rás ho; tum apní taqdís karo, tum aur tumháre bhái bhí, aur KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ke sandúq ko us jagah men, jo main ne us ke liye taiyár kí, charhá láo.

13 Is liye ki tum log pahlí bár házir na the, KHUDÁWAND hamáre Khudá

Un ká sandúq ko le áná, I TAWARÍKH, XVI. aur khíme men rak dená.

ne ham men rakhna dálá, ki ham ne us ki talásh muqarrar taur par na kí.

14 Tab káhinon aur Láwion ne apní taqdis kí, tá kí KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ke sandúq ko charhá láwen.

15 So baní Láwí ne Khudá ke sandúq ko, jaisá ki Músá ne KHUDÁWAND ke kálám ke muwáfíq hukm kiyá thá, chobon se apne kándhon par utháya.

16 Aur Dáúd ne Láwion ke sardáron ko farmáyá, ki Apne bháion men se gánewálon ko muqarrar karen, ki mústíqí ke sáz, ya'ne barbaton, aur kinnáraton, aur manjire, chheren, aur áwáz buland kärke khushi se gáwen.

17 Aur Láwion ne Haimán bin Yúel ko muqarrar kiyá; aur us ke bháion men se A'saf bin Barakiyáh ko; aur baní Mirárí, un ke bháion men se Aitán bin Qausyáh ko;

18 Aur un ke sáth un ke chhóte bhái Zakariyáh, Bin, aur Ya'aziel, aur Simirámút, aur Yahiel, aur 'Unni, aur Iliáb, aur Bináyáh, aur Ma'asiyáh, aur Mattitiyáh, aur Ilifalahú, aur Miquiyáhú, aur 'Obed-Adúm, aur Ya'iel ko, jo darbán the.

19 Aur gánewále Haimán, A'saf, aur Aitán, muqarrar húe, ki pítal ko jhánjhon se gáto bajáto rahen;

20 Aur Zakariyáh, aur 'Aziel, aur Simirámút, aur Yahiel, aur 'Unni, aur Iliáb, aur Ma'asiyáh, aur Bináyáh, ki barbaton ko únche sur men chheren;

21 Aur Mattitiyáh, aur Ilifalahú, aur Miquiyáhú, aur 'Obed-Adúm, aur Ya'iel, aur 'Azaziyáh, ki kinnáraton ko dabí áwáz men chheren.

22 Aur Kanániyáh, jo gáne ke iye Láwion ká ustádl thá, rág síkhlátá thá, ki wuh bará hí qhárhi thá.

23 Aur Barakiyáh, aur Ilqánah, sandúq ke darbán the.

24 Aur Shabaniyáh, aur Yahúsafat, aur Nataniel, aur 'Amási, aur Zakariyáh, aur Bináyáh, aur Il'azar káhin, narsinge phúnkte húe Khudá ke san-

dúq ke áge áge játe the; aur 'Obed-Adúm aur Yahiyáh sandúq ke darbán the.

25 ¶ So Dáúd, aur Isráel ke bu-zurg, aur hazáron ke sardár, rawána húe, ki KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko 'Obed-Adúm ke ghar men se ba-khushi charhá láwen.

26 Aur aisá húa, ki jis waqt Khudá ne un Láwion ko, jo KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko utháe liye játe the, madad kí, to unhon ne sát bail aur sát mendhe charháe.

27 Aur Dáúd, aur sab Láwí, jo sandúq ko liye játe the, aur gánewále, aur gánewálon ke sáth Kanániyáh, jo gáne men ustádl thá, kattán ke pairáhan se mulabbas the; aur Dáúd kattán ká afúd bhí pahine thá.

28 Aur sáre Isráel pukárte húe, aur narsingon ko bajáte húe, aur turhion ko phúnkte húe, aur manjiron aur kinnáraton ko bhí chheré húe, KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko úpar láe.

29 ¶ Aur yún húa, ki jab KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq shahr i Dáúd men pahunchá, to Sáúl kí betí Maikal ne khiirkí se nigáh kí, aur dekhá, ki Dáúd bádsháh náchtá aur gat par chaltá hai; aur us ne apne dil men us ko haqír jána.

XVI RA'B.

SO we Khudá ke sandúq ko charhá láe, aur use us kháme ke bích men, jo Dáúd ne us ke liye khará kiyá thá, rakh diyá, aur sokhtaní qurbánion ko, aur salámatí kí qurbánion ko, Khudá ke huzúr guzrána.

2 Aur jab Dáúd sokhtaní qurbánion ko, aur salámatí kí qurbánion ko, guzrán chuká, to us ne KHUDÁWAND ká nám leke logon ko barakat dí.

3 Aur us ne sáre Isráeli logon ko, kyá mard, kyá 'aurat, har ek ko, ek ek girda rotí, aur gosht ká ek ek tukrá, aur mai kí ek ek suráhi dí.

4 ¶ Aur us ne Láwion men se ba-zon ko muqarrar kiyá, ki KHUDÁWAND

ke sandúq ke áge khádím howen, aur KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ká zikr, aur shukr, aur hamd karen ;

5 A'saf sardár, aur us ke ba'd Zakariyáh, aur Ya'el, aur Simírámut, aur Yahiel, aur Mattitiyáh, aur Iliáb, aur Bináyáh, aur 'Obed-Adám, aur Ya'el, jo barbaten aur kinnáratén leke gáte the; aur A'saf jhánjh se sunátá bajátá thá.

6 Káhiin Bináyáh aur Yabaziel hamesha Khudá ke 'ahd ke sandúq ke áge turhion ká shor macháthe the.

7 ¶ Tab usí din Dáúd ne A'saf aur us ke bháion ke háth men yih gít, ki jis se we KHUDÁWAND ká shukr karen, pahle supúrd kiyá.

8 KHUDÁWAND kí sitáish karo, us ká nám leke pukáro, qaumon ke darmián us ke kámon kí khabar do.

9 Us ke liye gáo, us ke liye bájá bajáo, us ke 'ajáib kámon ká charchá karo.

10 Us ke muqaddas nám par fakhr karo; KHUDÁWAND ke tálibon ke dil khushwaqt howen.

11 KHUDÁWAND ko aur us kí qúwat ko dhándho; us ká chihra hamesha cháho.

12 Yád karo us ke 'ajáib kámon ko, jo us ne kiye; us ke mu'ajizon ko, aur us ke munh ke farmánon ko;

13 Ai nasl i Isráel us ke bande kí, ai baní Ya'qúb, jo us ke barguzída ho.

14 Wuh KHUDÁWAND hamára Khudá hai; tanám rú e zamín par us kí 'ulálatén hain.

15 Us ke 'ahd ko sadá yád rakho, us kalám ko, jo us ne farmáyá, hazár pushton tak;

16 Wuhí 'ahd jo us ne Abirahám se kiyá, aur Iz'háq se us kí qasam khái,

17 Aur use Ya'qúb ke liye ek shari'at, aur Isráel ká 'ahd i abadí shahráyá,

18 Yih kahke ki Main tujh ko

zamín i Kan'án, tumhárá maurúsi hissa, dúngá;

19 Jis waqt kí tum shumár men thore, bahut hí thore the, aur mulk men pardesí the.

20 We qaum ba qaum aur mamlukat ba mamlukat phirte the.

21 Us ne kisi ko un par zulm karne na diyá, aur un kí khátir báú-sháhon kí, yih kahke, tambíh kí,

22 Ki mere mamúshon ko mat chhúo, aur mere nabion ko mat satáo.

23 Ai sári dunyá, KHUDÁWAND ke liye gá; roz ba roz us kí naját kí khabar de.

24 Qaumon ke darmián us ke jalál ká, aur sári ummaton ke bich us ke 'ajáib kámon ká, bayán kar.

25 Kyúñki KHUDÁWAND buzurg, aur niháyat mahmúd hai: wuh sáre ma'búdon se ziyáda muhib hai;

26 Ki qaumon ke sáre ma'búdd hech hain; par KHUDÁWAND ásmánon ká banánewálá hai.

27 Jalál aur hashmat us ke huzúr hain, qúwat aur shádmání us ke makán men.

28 KHUDÁWAND hí ko jáno, ai logon ke gharáno, KHUDÁWAND hí kí hashmat o qúwat samjho.

29 KHUDÁWAND ke nám kí buzurgí karo; hadye láke us ke huzúr men házir ho, aur taqáddus i husn ke sáth KHUDÁWAND ko síjda karo.

30 Sári dunyá us ke huzúr kámpe, ki zamín qáim húi, aur na hilegi.

31 A'smán khushi kare, aur zamín shádiyána bajáwe; qaumon ke darmián kaho, kí KHUDÁWAND saltanat kartá hai.

32 Samundar, us samet jo us men bhará hai, shor macháwe; maidán bhí, un sab samet jo us men hain, bág bág howe.

33 Tab ban ke sáre darakht KHUDÁWAND ke huzúr gáenge, kí wuh dunyá ká insáf karne ko átá hai.

34 KHUDÁWAND ká shukr karo, ki

Nátan *ká Dáúd ko hailal* I TAWA'RÍKH, XVII. *banáne se man'a karná.*

wuh nek hai, ki us kí rahmat abadi hai.

35 Aur kaho, Ai hamári naját ke KHUDÁ, tú hamen bachá le, aur gair-qaumon men se ham ko jam'a kar, aur un se rihái de, tá ki ham terá quddús nám leke shukr karen, aur teri sitáish par fakh'r karen.

36 KHUDÁWAND, Isráel ká Khudá, abad ul ábád mubárák ho. Aur sab log A'mín bole, aur sab ne KHUDÁWAND kí sitáish ki.

37 ¶ Aur us ne wahán KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ke áge A'saf aur us ke bháion ko chhorá, kí roz roz ke zarúri kám ke mutábíq hamesha khidmat karen;

38 Aur 'Obed-Adúm aur us ke arhsath bháion ko, aur 'Obed-Adúm bin Yadutún, aur Húsáh ko, kí darbán howen.

39 Aur Sadúq káhin, aur us ke bhái káhin, KHUDÁWAND ke maskan ke áge Jiba'ún ke únche makán par muqarrar hue,

40 Kí KHUDÁWAND kí shari'at kí sári likhí húi báton ke muwáfiq, jo us ne Isráel ko farmái, har subh aur shám sokhtaní qurbáni ke mazbah par KHUDÁWAND ke liye sokhtaní qurbáni ko chahráen;

41 Aur ún ke sáth Haimán aur Yadutún, aur báqi chune hue ádmi, jo nám ba nám bayán kiye gaye, kí KHUDÁWAND ká shukr karen, kí Us kí rahmat abadi hai.

42 Unhín ke sáth Haimán aur Yadutún the, kí turhíon, aur manjíron, aur bájon se KHUDÁ ke liye gít gáte bajáte rahen. Aur baní Yadutún darbánon men the.

43 Tab sab log apne apne ghar gaye; aur Dáúd phirá, kí apne gharáne ko mubárákbád kahe.

XVII BÁT.

AUR yún húa, kí jab Dáúd apne ghar men baiṭhá, to Dáúd ne Nátan nabí se kahá, Dekh, main saro

kí lakrion ke banáe hue ghar men rahtá hún, aur KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq pardon ke niche hai.

2 Tab Nátan ne Dáúd ko kahá, kí Jo kuchh tere dil men hai, so kar, kí KHUDÁ tere sáth hai.

3 ¶ Aur usírát aisá húa, kí Khudá ká kalám Nátan ko pahunchá, aur bolá, kí

4 Jáke mere bande Dáúd se kah, kí KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Tú mere rahne ke liye ghar na banáwega.

5 Main to, jab se kí baní Isráel ko charhá láyá áj ke din tak, kisi ghar men sákin na húa, balki khaima ba khaima aur maskan ba maskan phirtá rahá hún.

6 Us tamám waqt men kí main sáre Isráel men phirtá rahá, kyá main ne kabhí Isráeli qázion men se, jinhen main ne bukm kiya kí mere Isráeli logon kí ri'ayat karen, kisi ko ek bát kahí, aur bolá, kí Tum ne mere liye saro kí lakri ká ghar kyún nahín banáyá hai?

7 Pas tú mere bande Dáúd ko yún kah, RABB ul afwáj yún farmátá hai, kí Main ne tujhe bhersále men se, jis waqt tú bheron kí nigahbáni kartá thá, chun liyá, tá kí tú mere Isráeli logon ká peshwá howe.

8 Aur jahán kahín tú gayá, main tere sáth rahá, aur tere sáre dushmanon ko tere sámhne se kát dála; aur main ne un logon ke mánind, kí jin ká nám dunyá men bará hai, terá nám bará kiya.

9 Aur main ne apne Isráeli logon ke liye ek maqám ṭhahráyá, aur unhen basáyá; aur we apní jagah men baste, aur phir na ghabráte hain; aur sharir log phir unhen dukh na denge, jaisá kí shurú' men húa,

10 Aur jaise us waqt bhí thá, jis waqt main ne apne Isráeli logon par qázi muqarrar kiye. Siwá is ke, main tere sáre dushmanon ko dabáungá, aur

tujhe khabar bhí detá hún, ki KHU-
DÁWAND tere liye ek ghar banáwégá.

11 Aur jab tere din púre honghe,
aur tujh ko apne bápádān ko pás
jáná hogá, to aísá hogá, ki main tere
ba'd teri nasl ko, tere betōn men se,
barpá karúngá, aur us kí saltanat ko
qáim karúngá.

12 Wuh mere liye ghar banáwégá,
aur main us kí kursi abad tak páedár
rakhúngá.

13 Main us ká báp húngá, aur wuh
merá betá hogá; aur main apne fazl
ko us se uṭhá na lúngá, jis tarah us se,
jo tere áge thá, uṭhá liyá.

14 Balki main us ko apne ghar men
aur apní mamlukat men abad tak
qáim rakhúngá, aur us ká takht abad
tak sábit rahegá.

15 So Nátan ne in sári bátōn aur is
sári royá ke mutábíq yúnḥín Dáúd se
kahá.

16 ¶ Tab Dáúd bádsháh áyá, aur
KHUDÁWAND ke huzúr baithá, aur
bolá, Ai KHUDÁWAND Khudá, main
kaun hún, aur merá ghar kyá hai, kí
tú ne mujh ko yahán tak pahuncháyá?

17 Aur yih, ai Khudá, teri nazar
men chhotí bát thí; so tú ne apne bande
ke ghar ke haqq men áyande kí bábat
muddat tak bhí gaul diyá, aur tú ne
mujh par yún nigáh kí, ai KHUDÁ-
WAND Khudá, kí goyá main bará
manzilatwálá ádmi hún.

18 A'ge Dáúd tujh se kyá kahe, jis
se terá banda 'izzat páwe? kí tú apne
bande ko jántá hai.

19 Ai KHUDÁWAND, tú ne apne
bande ke liye, aur apne dil ke muwáfíq,
yih sárá bará kám kiya, aur in sári
buzurgíon kí khabar dí.

20 Ai KHUDÁWAND, koi tere mánind
nahín, aur tere siwá, jahán tak ham ne
apne kánon se suná hai, koi Khudá
mutlaq nahín.

21 Aur sáre jahán men kaun sí qaum
hai, jaisí teri qaum Isráel, kí jis ke
bacháne ko Khudá áp gayá ho, kí use

apní jamá'at banáwe, aur bare aur
daráne kánon se apná nám buland
kare, kí tú ne apne logon ke áge se,
jinhén tú Misr men se bachá láyá,
qaumon ko bhagá diyá?

22 Kyúnki tú ne apne Isráelí logon
ko muqarrar kiya, kí abad tak tere log
howen; aur tú áp, ai KHUDÁWAND,
un ká Khudá húa hai.

23 Aur ab, ai KHUDÁWAND, wuh
bát, jo tú ne apne bande ke haqq men,
aur us ke gharáne ke haqq men, farnái,
abad tak sábit rahe, aur jaisá tú ne
kahá, waisá hí kar.

24 Hán, wuh páedár howe, tá kí
terá nám abad tak 'azím ho, kí kahá
jáwe, RABB ul afwáj Isráel ká Khudá
hai, hán, Isráel ke liye Khudá hai;
aur tere bande Dáúd ká gharáná tere
huzúr qáim rahe.

25 Kyúnki tú ne, ai mere Khudá,
apne bande ko kahá, kí main tere liye
ek ghar banáúngá; so tere bande ne
ek wásta páyá kí shukr kare.

26 Aur ab, ai KHUDÁWAND, tú h'
Khudá hai, aur tú ne apne bande ko
is khairiyat ká wa'da kiya:

27 Pas ab apní mihrbání se apne
bande ke ghar ko mubárak kar, kí
abad tak tere huzúr páedár rahe; ky-
únki jis ko tú, ai KHUDÁWAND, bara-
kat detá hai, wuh abad tak mubárak
hai.

XVIII BA'B.

BA'D us ke yún húa, kí Dáúd ne
Filistíon ko mára, aur unhen
maglúb kiya, aur Ját aur us ke díhát
Filistíon ke háth se le liye.

2 Phir us ne Moáb ko mára: aur
Moábí Dáúd ke tábi' húa, aur hadye
lái.

3 ¶ Aur Dáúd ne Zúbah ke bád-
sháh Hadar'azar ko bhí, jab kí wuh
apní saltanat nahr i Furát tak qáim
karne gayá, Hamát tak már liyá.

4 Aur Dáúd ne us se ek hazár rath,
aur sát hazár sawár, aur bis hazár

piyáde, giriftár karke liye, aur gáron ke sáre ghoron ko, un kí rán kí nas kátkar, langrá kiyá, magar un men se sau ghoron ko bachá rakhá.

5 Aur Dimishq ke Arámí Zúbah ke bádsháh Hadar'azar kí madad karne ko áe, aur Dáúd ne Arámion men se báis hazár mard qatl kiye.

6 Aur Dáúd ne Dimishqí Arám men chaukián bitháin; aur Arámí Dáúd ke tábi'dár hús, aur badye láe. Is tarah se, jahán kahín Dáúd gayá KHUĐÁWAND ne use salámat rakhá.

7 Aur Dáúd Hadar'azar ke naukaron kí sonahí dhálen leke unhen Yarúsalam men láyá.

8 Aur Dáúd Hadar'azar ke shahron, Tibkhat aur Kún, men se bahut sá pítal láyá, jis se Sulaimán ne pítal ká bahr, aur sutún, aur pítal ke bartan, banáe.

9 ¶ Aur jab kí Hamát ke bádsháh Tugú ne suná, kí Dáúd ne Zúbah ke bádsháh Hadar'azar ká sára lashkar mará,

10 Tab us ne apne bete Hadírám ko Dáúd bádsháh pás bhejá, kí us kí salámeti ká muzhda láwe, aur use mu-bárakbád kabe, is liye kí us ne jang karke Hadar'azar par fath pái; (kyúñki Hadar'azar Tugú se lará kartá thá;) aur har tarah ke sone aur rúpe aur pítal ke bartan bhí bheje.

11 ¶ Aur Dáúd bádsháh ne un ko bhí, us rúpe aur sone samet, jo us ne sab qaumon, ya'ne Adúm se, aur Moáb se, aur baní 'Ammún se, aur Filistion se, aur 'Amáliq se, liyá thá, KHUĐÁWAND ko nazr kiyá.

12 Aur Abishai bin Zaríyáh ne uanak ke nasheb men aṭhārah hazár Adúmion ko mār dāli.

13 ¶ Aur us ne Adúm men chaukián bitháin; aur sáre Adúmí Dáúd ke tábi'dár hús. Chunáñchi jahán kahín Dáúd gayá, KHUĐÁWAND ne us ko salámat rakhá.

14 ¶ So Dáúd sáre Isráel ká bád-
535

sháh hoke apní sári ra'aiyat se 'adl o insáf kartá thá.

15 Aur Yúab bin Zaríyáh lashkar ká sardár thá; aur Yahúsafat bin Akhilúd muarrikh thá;

16 Aur Sadúq bin Akhitúb aur Abimalik bin Abiyátar káhin the; aur Shaushá sáfir thá;

17 Aur Bináyáh bin Yahúyad'a Karetion aur Faletion par thá; aur Dáúd ke bare bete bádsháh ke gird házir the.

XIX BAT.

BAD us ke aisá húa, kí baní 'Ammún ká bádsháh Náhas mar gayá, aur us ká betá us ke badle bádsháh húa.

2 Tab Dáúd ne kahá, kí Main Náhas ke bete Hanún se dosti karúngá, kyúñki us ke báp ne mujh se dosti kí. So Dáúd ne qásidon ko bhejá, tá kí us se us ke báp kí bábat mátam-pursi karen. Chunáñchi Dáúd ke khádim baní 'Ammún ke mulk men Hanún ke pás pahunché, kí use tasallí dewen.

3 Tab baní 'Ammún ke amíron ne Hanún se kahá, Kyá tujh ko yih gumán hai kí Dáúd tere báp kí 'izzat kartá hai, kí us ne mátam-pursi ke liye tujh pás log bheje hain? kyá us ke khádim tere pás is liye nahín áe, kí jásúsi karen, aur gárat karen, aur mulk ká bhed lewen?

4 Tab Hanún ne Dáúd ke khádimon ko pakrá, aur har ek kí dārhí mundwái, aur un kí áúli poshák un ke sufion tak kát dāli, aur unhen rawána kar diyá.

5 Tab ba'zon ne áke un mardon ká hál Dáúd se bayán kiyá. Us ne un ke istiqbál ke liye log bheje, is liye kí we mard niháyat sharminda kiye gaye the. Aur bádsháh ne unhen farmáyá, kí Jab tak tumbhári dārhíán na bahen, Yarihú men raho; ba'd us ke chale áo.

6 ¶ Aur jab baní 'Ammún ne dek-
há kí ham Dáúd ke nazdik badbú

húe hañ, to Hanún aur baní 'Ammún ne ek hazár qintár rūpá bhejá, ki Arám-Nabrain se, aur Arám i Ma'akah se, aur Zúbah se, rathon aur sawáron ko bhárá karen.

7 So unhon ne battís hazár rath, aur Ma'akah ke bádsháh ko, aur us ke logon ko, bhárá kiya; we áke Madabá ke sámhne baith gaye. Aur baní 'Ammún apne apne shahron men se jam'a húa, aur lañe ko áe.

8 Aur Dáúd ne yih sunke Yúab ko, aur baháduron ko sáre lashkar ko, bhejá.

9 Tab baní 'Ammún nikle, aur shahr ke phátak ke sámhne larái ke liye saff bándhí; aur we bádsháh, jo áe the, so maidán men alag the.

10 Jab Yúab ne jang ká rukh apne sámhne do taraf se áge píchhe dekhá, tab us ne Isráel ke kháss logon men se log chun liye, aur Arámion ke muqábil pará bándhí.

11 Aur baqi logon ko apne bhái Abishai ke ikhtiyár men diyá, aur unhon ne baní 'Ammún ke sámhne pará bándhí.

12 Aur us ne kahá, Agar Arámi mujh par gálib hon, to tú merí madad kijiyo; aur agar baní 'Ammún tujh par gálib hon, to main terí madad karúngá.

13 So himmat bándho, aur áo, ki ham apne logon ke liye, aur apne Khudá ke shahron ke liye, bahádurí karenge; aur KHUDÁWAND, jo us ki nazar men bihtar thahre, wuhí karegá.

14 Pas Yúab apne sáthwálo log leke Arámion se lañe ko áge barhá, aur we us ke áge se bhág nikle.

15 Aur jab baní 'Ammún ne Arámion ko bhágte dekhá, to we bhí us ke bhái Abishai ke áge se bháge, aur shahr men ghuse. Tab Yúab Yarusalam ko phirá.

16 ¶ Aur jab Arámion ne dekhá, ki ham ne baní Isráel se shikast pái, to we qásidon ko bhejkar nadí pár ke

Arámion ko le áe, aur Hadar'azar ke sipahsálár Sofak un ke áge áge chaltá thá.

17 Aur is kí khabar Dáúd ko mili; tab wuh sab Isráel ko jam'a karke Yardan pár gayá, aur un par charh áyá, aur un ke muqábil saff bándhí. So jab Dáúd ne Arámion ke muqábale men jang kí saff bándhí, to we us se lañe.

18 Lekin Arámi Isráel ke áge se bháge; aur Dáúd ne Arámion ke sát hazár gári ke sawáron ko, aur chálís hazár piyádon ko, már dálá, aur lashkar ke sardár Sofak ko qatl kiya.

19 Aur jab Hadar'azar ke naukaron ne dekhá, ki ham Isráel ke áge hár gaye, to we Dáúd se sulh karke us ke tábi'dár húa. Garaz, Arámi baní 'Ammún kí madad karne ko dobára rázi na húa.

XX BA'T.

PHIR aisá húa, ki naye sál ke shurú' men, jis waqt bádsháh jang ke liye khurúj karte, to Yúab ne lashkar ke kháss logon ko le jáke baní 'Ammún ke mulk ko gárat kiya, aur áke Rabbah ko gher liya. Lekin Dáúd Yarusalam men thahar gayá. Aur Yúab ne Rabbah ko már liya, aur use ujár diyá.

2 Aur Dáúd ne un ke bádsháh ke táj ko us ke sir par se utár liya, aur daryáft kiya ki us ká soná wazn men ek qintár thá, aur ki us men bahut qimatí patthar the; aur wuh Dáúd ke sir par rakhá gayá; aur wuh us shahr men se lút ká bahut sá mál nikál láya.

3 Aur us ne un logon ko, jo us men the, báhar nikálá, aur áron se, aur lohe ke halon se, aur kulháron se, unhen kátá. Aur Dáúd ne baní 'Ammún ke sáre shahron se aisá sulúk kiya. Tab Dáúd aur sári guroh Yarusalam ko phirí.

4 ¶ Aur ba'd us ke aisá húa, ki Jazar men Filistion se larái shurú'

húí. Tab Húsátí Sibkí ne Saffí ko, jo Rafá kí nasl se thá, qatl kiyá, aur Filistí maglúb húa.

5 Aur Filistíon se phir laráí húí. Tab Ya'úr ke bete Ilhanán ne Játí Júliyat ke bhái Lahmí ko, jis ke bhále kí chhar juláhe ke shahatír kí sí thí, már dálá.

6 Phir Ját men ek aur laráí húí; aur wahán bará qaddáwar pahlawán thá, jis kí chaubís unglán, har háth pánw men chha chha, thín, aur wuh bhí Rafá kí nasl men thá.

7 Wuh Isráel par harf láyá; lekin Dáúd ke bhái Sima'í ke bete Yahú-natan ne us ko már dálá.

8 Ye Ját men Rafá se paidá húa, aur Dáúd aur us ke kshadimon ke háth se máre paré.

XXI BAB.

AUR Shaitán Isráel ke muqábale men uthá, aur Dáúd ko ubhárá kí Isráel ko shumár kare.

2 Tab Dáúd ne Yúab ko, aur logon ke sardáron ko, kahá, kí Jáó, Biarsab'a se Dán tak Isráel ko gino, aur un kí gintí mere pás láo, kí main jánún.

3 Yúab bolá, KHUDÁWAND apne logon ko, jitne hain, utne se sau guná ziyáda kare: ai mere kshudáwand bádsháh, kyá we sab ke sab mere kshudáwand ke tábi'dár nahín hain? phir merá kshudáwand yih bát kyún cháhtá hai? kis wáste ap Isráel ke liye taqsírwár hone ke sabab honge?

4 Lekin bádsháh ká farmán Yúab par gálib húa. Chunánchí Yúab níkal gayá, aur tamám Isráel men guzrá, aur Yarásalam men phir áyá.

5 ¶ Tab Yúab ne logon ke shumár kí fard Dáúd ko dí. Aur sáre Isráel gyárah lách talwariye, aur Yahúdáh chár lách sattar hazár talwariye the.

6 Lekin us ne un men ahl i Láwí aur baní Binyamín ká shumár shamíl na kiyá: kyúnkí bádsháh ká hukm Yúab ke nazdík makrúh thá.

7 Aur yih bát Kshudá kí nazar men

bahut burí thí; is liye us ne Isráel ko márá.

8 Tab Dáúd ne Kshudá se kahá, kí Mujh se bará gunáh húa, kí main ne yih kám kiyá; ab apne bande ká qusúr mu'áf kijiye, kí main ne bahut behúda kám kiyá hai.

9 ¶ Aur KHUDÁWAND Dáúd ke gaibbin Jád se hamkalám húa, aur bolá,

10 Kí Já, Dáúd ko kah, KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Main tere áge tín baláen dhartá hún; un men se ek chun le, kí main use tujh par bhejún.

11 So Jád Dáúd pás áyá, aur use kahá, kí KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí In men se chun le,

12 Kí tín baras ká kál ho, yá tú apne bairion ke áge tín mahine tak lalák hotá jáwe, aur tere dushmanon kí talwár tujh par á paré, yá tín din KHUDÁWAND kí talwár, ya'ne marí, mulk men chale, aur KHUDÁWAND ká frishta Isráel kí sári sarhaddon men faná kartá jáe. Ab sochke batá kí main apne bhejnewále ko kyá jawáb dún.

13 Tab Dáúd ne Jád ko kahá, Main barí tangí men hún; main KHUDÁWAND ke háth men parún, kí us kí rahmaten bahut 'azím hain; lekin insán ke háth men na parún.

14 ¶ So KHUDÁWAND ne Isráel par marí bheji: aur Isráel men se sattar hazár ádmí mar mite.

15 Aur KHUDÁWAND ne ek frishta Yarásalam ko bheji, kí use faná kare; aur us ke faná karte hí KHUDÁWAND dekhkar us haláki ke liye pachhtáyá, aur us halák-karnewále frishte ko kahá, Bas, ab apná háth kínch. Aur KHUDÁWAND ká frishta Yahúsí Urnán ke khalihán par khará thá.

16 Aur Dáúd ne apní ankhen uthá-ke ásmán o zamín ke bích adhar men KHUDÁWAND ke frishte ko kharé húa dekhá, kí us ke háth men ek kínchí

hūi talwār thī, jise Yarusalain par chālātā hai. Tab Dāūd aur buzurg tāt orhe hūc muñh ke bhal gire.

17 Aur Dāūd ne Khudā se kahā, Kyā main hī ne hukin nahīn kiya thā, ki logon kā shumār kiya jāwe? gunāh to main ne kiya, aur sach much badī mujh se hūi; par in bheron ne kyā fīal kiya? Ai KHUDĀWAND, mere Khudā, terā hāth mujh par aur mere ābāi gharāne par ho, na tere logon par, ki we marī men giristār howeren.

18 ¶ Aur KHUDĀWAND ke frishte ne Jād ko hukm kiya, ki Dāūd ko kahe, ki Dāūd charh jāc, ki Yabūsi Urnān ke khalihān par KHUDĀWAND ke liye ek qurbāngāh uthāwe.

19 Aur Dāūd Jād ke kalām ke muwāfiq, jo us ne KHUDĀWAND ke nām se kahā thā, charh gayā.

20 Aur Urnān ne phirke frishte ko dekhā; aur us ke char beṭon ne us ke sāth āp āp ko chhipāya. Us waqt Urnān gehūñ pītā thā.

21 Aur jab Dāūd Urnān pās āya, tab Urnān ne nigāh kī, aur Dāūd ko dekhā, aur khalihān se bāhar gayā, aur Dāūd ke āge jhukke zamīn par sijda kiya.

22 Aur Dāūd ne Urnān ko kahā, ki Is khalihān kī jagah mujhe de, ki main us par KHUDĀWAND ke liye ek qurbāngāh banāūñ: us kā pūrā dām leko mujhe de, tā ki marī logon ke bich se tham jāc.

23 Urnān ne Dāūd se kahā, Lījiye apne liye, aur merā khudāwand bādshāh, jo us kī nazar men bihtar ma'lūm howe, so kare: dekhiye, main bail sokhtanī qurbānī ke liye, aur nauraj indhan ke liye, aur gehūñ nazr kī qurbānī ke liye, sab detā hūñ.

24 Dāūd bādshāh ne Urnān se kahā, So nahīn, balki main pūrā dām deke use mol lūngā; kyūñki main use, jo terā hai, KHUDĀWAND ke liye nahīn lene kā, aur bagair kharch kiye sokhtanī qurbānīāñ na guzrānūngā.

25 So Dāūd ne Urnān ko us jagah ke liye chha sau misqāl sonā taulke diya.

26 Aur Dāūd ne wahāñ KHUDĀWAND ke liye mazbah banāya, aur sokhtanī qurbānion ko, aur salāmātī kī qurbānion ko, guzrānā. aur KHUDĀWAND se du'ā kī, jis ne āsmān par se sokhtanī qurbānī ke mazbah par āg bhejkar us ko jawāb diya.

27 Aur KHUDĀWAND ne us frishte ko hukm diya, tab us ne apnī talwār miyāñ men phir kī.

28 ¶ Us waqt jab kī Dāūd ne dekhā, kī KHUDĀWAND ne Yabūsi Urnān ke khalihān men us ko jawāb diya thā, to wahāñ qurbānī charhāī kī.

29 Kyūñki us waqt KHUDĀWAND kā maskan, jo Mūsā ne bayābān men banāya thā, aur sokhtanī qurbānī kā mazbah, Jiba'ūn kī ūñchī jagah men the.

30 Lekin Dāūd Khudā kī talāsh men wahāñ us ke āge na jā sakā, kī wuh KHUDĀWAND ke frishte kī talwār se dartā thā.

XXII BA'Ṭ.

AUR Dāūd bolā, Yahīñ KHUDĀWAND Khudā kā ghar, aur yahīñ Isrāel kī sokhtanī qurbānī kā mazbah, hogā.

2 Aur Dāūd ne hukm diya, kī Un padesion ko, jo Isrāel ke mulk men hain, jam'ā karen; aur us ne sangtarāsh muqarrar kiye, kī Khudā ke ghar ke banāne ke liye chaukone patthar tarāshen.

3 Aur Dāūd darwāzon ke kiwāron ke kilon aur qabzon ke liye bahut sā lohā, aur itnā pital kī taul se bāhar thā,

4 Aur itne saro ke laṭhe, kī ginti se bāhar the, taiyār kartā thā; kī Saidānī aur Sūrī bahut sī saro kī lakrī Dāūd pās late the.

5 Aur Dāūd ne kahā, kī Merā beṭā Sulaimān larkā aur bachcha hai; aur chāhiye kī KHUDĀWAND kā ghar, jo

ban jáwe, so niháyat 'umda hōwe, ki us ká nám aur raunaq sáre mulkon men phail jáe: so main us ke liye taiyári karúngá. Chunánchi Dáúd ne apne marne ke áge bahut sí taiyári ki.

6 ¶ Aur us ne apne bete Sulaimán ko buláyá, aur use hukm diyá, ki KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ke liye ek ghar banáwe.

7 Aur Dáúd ne Sulaimán se kahá, Ai mere bete, main jo hūn, so mere dil men thá, ki KHUDÁWAND apne Khudá ke nám ke liye ek ghar banáun;

8 Lekin KHUDÁWAND ká kalám is mazmún ká mujh par utrá, ki Tú ne bahut sí khúnrezi ki, aur barí laráían larín: tujhe mere nám ke liye ghar na bananá hogá; kyúñki tú ne zamín par mere áge bahut lahú bahává hai.

9 Dekh, tujh se ek betá paidá hogá: wuh sáhib i sulh hogá, aur main use us kí cháron taraf ke sáre dushmanon se sulh dúngá; ki Sulaimán us ká nám hogá, aur amán o áram main us ke dinon men Isráel ko bakhshúngá.

10 Wuhí mere nám ke liye ek ghar banáwegá; wuh merá betá hogá, aur main us ká báp hūngá; aur main Isráel par us kí saltanat ká takht abad tak sábit rakhúngá.

11 Ab, ai mere bete, KHUDÁWAND tere sáth howe, ki tú iqbálmand ho, aur KHUDÁWAND apne Khudá ká ghar banáwe, jaisá ki us ne tere haqq men kahá hai.

12 Faqat KHUDÁWAND tujhe 'aql aur samajh bakhshhe, aur Isráel kí bábat tujhe khashs hukm de, tá ki tú KHUDÁWAND apne Khudá kí shari'at ko hifz kare.

13 Tab tú iqbálmand hogá, jab ki tú un qánúnon aur shari'aton par, jo us ne Músá ko Isráel ke liye farmáin, 'amal karne men chálák hogá. Mazbút ho, aur himmat bándh, mat dar, aur na ghabrá.

14 Dekh, main ne apní mihnát o

mashaqqat se KHUDÁWAND ke ghar ke liye ek lákh qintár soná, aur das lákh qintár rúpá, aur be-andáza pítal aur lohá taiyár kiya; ki wuh kasrat se hai; aur lakrián aur patthar main ne taiyár kiye; aur tú un par aur barháyo.

15 Aur bahut se kárigar, patthar ke tornevále, aur sangtarásh, aur barhai, aur sab tarah ke hunarmand, har qism ke kám ke liye tere pás házir haiñ.

16 Sone ká, aur rúpe ká, aur pítal ká, aur lohe ká kuchh hisáb nahín. Uñh, aur kám kar, aur KHUDÁWAND tere sáth ho.

17 ¶ Aur Dáúd ne Isráel ke sab sardáron ko hukm diyá, ki us ke bete Sulaimán kí ruadad karen, aur kahá,

18 Kyá KHUDÁWAND tumhárá Khudá tumháre sáth nahín hai? aur tumhen cháron taraf se chain nahín diyá hai? kyúñki us ne mulk ke bándhodon ko mere qábul men kar diyá hai, aur mulk KHUDÁWAND ke áge aur us ke logon ke áge maglúb huá hai.

19 So ab apne dil o ján se KHUDÁWAND apne Khudá kí talásh men lage raho; aur uñho, aur KHUDÁWAND Khudá kí maqdis banáo, tá ki tum KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko, aur Khudá ke pák bartanon ko, us ghar men, jo KHUDÁWAND ke nám ká banegá, charhá láo.

XXIII B'AB.

AUR jab Dáúd búrhá aur 'umr-ásúda thá, to us ne apne bete Sulaimán ko Isráel kí bádsháh kiya.

2 Aur us ne Isráel ke sáre sardáron ko, káhinon aur Láwion ke sáth, jam'á kiya.

3 Aur Láwí, jo tis baras kí aur us se ziyáda 'umr ke the, gine gaye, aur un kí gintí ek ek karke añhtis hazár mard kí thí.

4 In men se chaubís hazár KHUDÁWAND ke ghar ke kám par ta'inát the;

aur chha hazár muharrir aur munsif the;

5 Aur chár hazár darbán the; aur chár hazár un sázon ko, jo main ne (Dáúd ne farmáyá hai,) Kḥudá kí shukrguzári ke liye banáe the, leke nagma-kḥwání karte the.

6 Aur Dáúd ne unhen baní Láwí ke shumár ke mutábíq alag báridáron men taqsím kiya; ya'ne Jairsún, Qihát, aur Mirári ko.

7 Jairsúnion men se ye the: Lagdán, aur Sima'i.

8 Baní Lagdán: sardár Yahiel, aur Zaitám, aur Yúel, tín.

9 Baní Sima'i: Salúmit, aur Hazáel, aur Hárán, tín. Ye Lagdán ke gharáno ke abwí sardár the.

10 Aur baní Sima'i: Yahat, Zíná, aur Ya'ús, aur Barí'ah; ye baní Sima'i chár the.

11 Aur Yahat sardár thá, aur Zízáh दूसरा; aur Ya'ús aur Barí'ah ke bete bahut na the, aur is sabab se we ek hí hisáb men un ke abáí kḥándán ke mutábíq gine gaye.

12 ¶ Baní Qihát: 'Amráam, Izhár, Habrún, aur 'Uzzíel, chár.

13 Baní 'Amráam: Hárún aur Músá. Aur Hárún alag kiya gayá, kí páktarín chizon kí taqdís kare, wuh aur us ke bete hamesha ke liye, tá ki we KḥUDÁWAND ke áge kḥushbúí jaláwen, aur us kí 'ibádát karen, aur us ká nám loke abad tak barakat dewen.

14 Rahá mard í Kḥudá Músá, us ke bete Láwí ke firqe men mahsúb the.

15 Baní Músá: Jairsúm, aur Ili'azar.

16 Baní Jairsúm men, Sabúel sardár thá.

17 Aur baní Ili'azar ye the: Rahá-biyáhu sardár. Aur Ili'azar ke aur bete na the, par Rahábiyáhu ke bahut se bete the.

18 Baní Izhár men, Salúmit sardár.

19 Baní Habrún men, Yariyáh sar-

dár, Amariyáh दूसरा, Yaházíel दूसरा, aur Yaqámím chauthá.

20 Baní 'Uzzíel men, Míkáh sardár, aur Yasiyáh दूसरा.

21 Baní Mirári: Mahlí, aur Músí. Baní Mahlí: Ili'azar, aur Qís.

22 Aur Ili'azar mar gayá, aur us ke bete na the, magar betían; aur un ke bhái Qís ke beton ne unhen byáh kiya.

23 Baní Músí: Mahlí, aur 'Edar, aur Yarimút, tín.

24 Yehí baní Láwí apne apne abáí kḥándán ke mutábíq the: un ke abwí sardár, jaisá kí we nám ba nám ek ek nafar karke gine gaye, ye hain; we bis baras aur úpar kí 'umr se KḥUDÁWAND ke ghar kí kḥidmat karte the.

25 Kyúnki Dáúd ne kahá, kí KḥUDÁWAND Isráel ke Kḥudá ne apne logon ko árám diyá hai, aur wuh abad tak Yárúsalam men sukúnat karega:

26 Aur Láwion ko bhí, kyúnki áge ke maskan, aur us kí kḥidmat ke sare hathyár, unhen utháná na parega.

27 Kyúnki Dáúd kí pichhli báton ke muwáfíq baní Láwí, jo bis baras aur ziyáda 'umr ke the, gine gaye:

28 Kyúnki un ká kám yih thá, kí baní Hárún ke pás házir rahen, kí KḥUDÁWAND ke ghar kí kḥidmat kí jáwe, aur kí sahnon par, aur kothrion par, aur sári muqaddas chizon ke pák karne par, aur Kḥudá ke ghar kí kḥidmat ke kám ke liye,

29 Aur nazr kí roṭí ke liye, aur maida kí nazr kí qurbáni ke liye, aur fatíri chapátion ke liye, aur tawe men kí roṭí aur púri ke liye, aur har tarah ke taul aur náp ke liye, muqarrar howen;

30 Aur kí har subh ko khare hoke KḥUDÁWAND kí shukrguzári aur sitáish karen, aur waise hí shám ko bhí;

31 Aur kí sabton, aur naye chándon, aur muqarrari 'idon men gintí karke un kí ṭhahráí húi pári ke muwáfíq

sári sokhtani qurbánián KHUDÁWAND ke ago bilá-nága charháyá karen :

32 Aur yún KHUDÁWAND ke ghar kí khidmat karte hūe jamá'at ke khaima kí amánat, aur maqdis kí amánat, aur apne bháion baní Hárún kí amánat kí hifázat karen.

XXIV BAT.

AUR baní Hárún kí taqsimen ye thin. Baní Hárún : Nadab, aur Abihú, aur Ili'azar, aur Itamar.

2 Aur Nadab aur Abihú apne báp se pahle mar gaye, aur un ke bete na the : so Ili'azar aur Itamar ne kahánat ká kám kiya.

3 Aur Dáúd ne unhen, ya'ne Ili'azar ke beton men se Sadúq ko, aur Itamar ke beton men se Akhmalik ko, un ke 'uldon ke muwáfiq, un kí khidmat men bánt diyá.

4 Aur baní Ili'azar men se, baní Itamar kí banisbat, ziyáda ashraf mard maujud the : aur is tarah se we bánt gaye. Baní Ili'azar ke abwi gharane ke solah sardár the, aur baní Itamar ke abwi gharane ke áth.

5 Is tarah qur'a dálke we bánt gaye, un men se aur in men se donon ; kí maqdis ke sardár, aur Khudá kí khidmat ke sardár, baní Ili'azar men se aur baní Itamar men se the.

6 Aur Sam'aiyáh kátib ne, jo Nataniel ká betá aur Láwion men se ek thá, un ke námon ko bádsháh ke áge, aur amiron ke, aur Sadúq káhin ke, aur Akhmalik bin Abiyátar ke, aur káhinon ke, aur Láwion ke abwi sardáron ke áge, chitthí par likhá ; ek ek abwi gharáná Ili'azar ke liye nikálá gaya, aur ek ek Itamar ke liye nikálá gaya.

7 Aur pahlí chitthí Yahúyarib kí nikli, dúsrí Yad'aiyáh kí,

8 Tísrí Hárím kí, chauthí Shu'úrím kí,

9 Páncchwín Malkiyáh kí, chhaṭwín Miyámin kí,

10 Sátwín Haqqúz kí, áṭhwín Abiyáh kí,

11 Nauwín Yashú' kí, daswín Sikaniyáh kí,

12 Gyárahwín Iliyásib kí, bārahwín Yaqin kí,

13 Terahwín Huffáh kí, chaudahwín Yasbiáh kí,

14 Pandrahwín Biljáh kí, solahwín Immer kí,

15 Satrahwín Khazír kí, áṭharahwín Faziz kí,

16 Uniswín Fatahiyáh kí, biswín Yahizziel kí,

17 Ikkiwín Yákin kí, báiswín Jamúl kí,

18 Teiswín Diláyáh kí, chaubiswín Ma'aziyah kí.

19 Yih un kí khidmat kí tartiben thin, kí apne báp Hárún ke hukm se, apne dastúr ke muwáfiq, KHUDÁWAND Israel ke Khudá ne use hukm kiya thá.

20 ¶ Aur báqí baní Láwí ye the : 'Amráni ke beton men se Súbáel ; Súbáel ke beton men se Yahadiyáh ;

21 Rahá Rahabiyáhú ; baní Rahabiyáhú men se pahlá Yassiyáh ;

22 Izháron men se Salúmút ; baní Salúmút men se Yahat.

23 Aur baní Habrún men se Yariyáh pahlá, Amariyáh dúsrá, Yaháziel tísrá, Yaqami'ám chauthá.

24 Baní 'Uzziel ; Mikháh : baní Mikháh men se Samír.

25 Mikháh ká bhái Yassiyáh ; baní Yassiyáh men se Zakariyáh.

26 Baní Mirárí ; Mahlí, aur Músi : baní Ya'ziyáh ; Banú.

27 ¶ Baní Mirárí Ya'ziyáh se ; Banú, aur Súham, aur Zakúr, aur 'Ibri.

28 Mahlí se Ili'azar húa, jis ká kon betá na thá.

29 Qís se, baní Qís Yarahmiel.

30 Aur baní Músi ; Mahlí, aur 'Edar, aur Yarimút. Ye Láwion ke bete ur ke abwi gharane ke muwáfiq hai.

31 Iuhon ne, apne bháñon baní Há-rún ke ámhne sámhne hoke Dáúid bádsháh ke, aur Sadúq, aur Akhímalik, aur káhinon, aur Láwíon ke abwí sardáron ke huzúr men, ya'ne unhon ne jo bápádáde aur bare the apne chhote bháñon ke barábar hoke chitthíáñ dálín.

XXV BĀB.

AUR Dáúid aur lashkar ke sardáron ne A'saf, aur Haimán, aur Yadutún, ke beton men se ba'zon ko 'ibádat ke liye muqarrar kiyá, ki barbaton se, aur kinnáraton se, aur jhánjhon se, nubúwat karen; aur 'ibádat ke kámkarnewálon ká shumár yih thá:

2 A'saf ke beton men se; Zakkúr, aur Yúsuf, aur Nataniyáh, aur Asaríláh; A'saf ke ye bete A'saf ke pás házir rahte the, jo bádsháh ke hukm ke mutábiq nubúwat kartá thá.

3 Yadutún se Yadutún ke bete: Jidaliyáh, aur Zari, aur Yas'a'iyáh, Hasabiyáh, aur Mattitiyáh, aur Sima'i; ye chha apne báp Yadutún ke mahkúm the, jo KHUDÁWAND ke shukr aur hamd ke liye barbat bájáke nubúwat kartá thá.

4 Haimán se Haimán ke bete: Bú-qi-yáh, Mattaniyáh, 'Uzziel, Šabúel, aur Yarimút, Hananiyáh, Hanáni, Ilí-atah, Jiddaltí, aur Rumamtí-'Azar, Yasbiqáshah, Mallútí, Hautír, Mahaziyút;

5 Ye sab bádsháh ke gaibbín Haimán ke bete the, jo Khudá ke mu'ámalon men sing buland karne ko thá; aur Khudá ne Haimán ko chaudah bete aur tén betíáñ dín.

6 Ye sab apne báp ke batáne ke muwáfíq KHUDÁWAND ke ghar men jhánjh, aur barbat, aur kinnárat se, gáne ko házir the, ki Khudá ke ghar kí khidmat karen; jaisá kí A'saf, aur Yadutún, aur Haimán ko, bádsháh ká hukm hotá thá.

7 Aur un kí gintí un ke bháñon ke sáth, jo KHUDÁWAND kí nagmasázi

men sikhlae gaye the, ya'ne sab jo taiyár the, so do sau áthásí thí.

8 ¶ Aur we sab ke sab, kyá chhote kyá bare, kyá ustád kyá shágird, guroh muqábil guroh ke, khidmat kí chitthíáñ dálte the.

9 Pahlí chitthí A'saf kí, aur us ke bete Yúsuf ko mili; dúsri Jidaliyáh ko, aur us ke bhái aur bete us samet bárah the;

10 Tísri Zakkúr ko; wuh aur us ke bete aur bhái bárah the;

11 Chauthí Yizrí ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

12 Pánchwin Nataniyáh ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

13 Chhatwin Buqqiyáh ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

14 Sátwin Yasaríláh ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

15 A'thwin Yas'a'iyáh ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

16 Nauwin Mattaniyáh ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

17 Daswin Sima'i ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

18 Gyárahwin 'Azariel ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

19 Bárahwin Hasabiyáh ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

20 Terahwin Šabúel ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

21 Chaudahwin Mattitiyáh ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

22 Pandrahwin Yarimút ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

23 Solahwin Hananiyáh ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

24 Satrahwin Yasbiqáshah ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

25 Átharahwin Hanáni ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

26 Unniswin Mallútí ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

27 Bíswin Ilíatah ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

28 Ikiswin Hautír ko; us ke bete aur bhái us samet bárah the;

29 Bāiswīn Jiddaltī ko; us ke betē aur bhāī us samet bārah the;

30 Teiswīn Mahaziyāt ko; us ke betē aur bhāī us samet bārah the;

31 Chaubiswīn Rumaintī-'Azar ko; us ke betē aur bhāī us samet bārah the.

XXVI BĀ'.

DARBA'NON ki taqsimon ki bābat: Qurahion men, Masalamiyāh bin Qura, jo banī A'saf men se thā.

2 Aur banī Masalamiyāh: Zakariyāh palauthā, Yadi'el dūsrā, Zabadiyāh tīsrā, Yatniel chauthā,

3 'Ailām pānchwān, Yūhanān chhatwān, Ilyahū'ainī sātawān.

4 Aur banī 'Obed-Adūm men se: Sam'aiyāh palauthā, Yahūzabād dūsrā, Yūakḥ tīsrā, aur Sakār chauthā, aur Nataniel pānchwān,

5 'Amīfēl chhathā, Ishakār sātawān, Fa'ultī āthwān; kyūnki Kḥudā ne use barakat baḥshī thī.

6 Aur us ke betē Sam'aiyāh ko bhī betē paidā hūe, jo apne ābāī kḥāndān par sardārī karte the, ki we nihāyat mazbūt aur bahādūr the.

7 Banī Sam'aiyāh: 'Utnī, aur Rafāel, aur 'Obed, aur us kā bhāī Ilzabād, jo sab zorāwar mard the, aur Iliḥū, aur Samakiyāh.

8 Ye sab 'Obed-Adūm ke betōn men se the; we, aur un ke betē, aur un ke bhāī, jo sab mard ī ādmī aur bare kḥidmatī the, bāsath, 'Obed-Adūm se the.

9 Aur Masalamiyāh ke betē aur bhāī athārah pahlawān the.

10 Aur Mirārī ki aulād men se Husah ke betē: Simrī ra'īs thā; (wuh to palauthā na thā, par us ke bāp ne use ra'īs kiya:)

11 Dūsrā Kḥilqiyāh, tīsrā Tabaliyāh, chauthā Zakariyāh; Hūsah ke sab betē aur bhāī terah the.

12 Inhen darbānon ki bāridārīān, mardon ke shumār ke muwāfiq, miliy,

ki we ek dūsrē ke muqābil chauki dōwen, aur KḥUDĀWAND ke ghar men kḥidmat karen.

13 ¶ Aur kyā chhote kyā bare, unhon ne apne apne ābāī kḥāndān ke muwāfiq har ek darwāze ke liye qur'a dālā.

14 Aur pūrab taraf kā qur'a Salamiyāh ke liye parā. Phir us ke betē Zakariyāh ke liye bhī, jo 'aqlmand salāhkār thā, qur'a dālā gayā, aur us kā qur'a uttar ki taraf kā niklā.

15 'Obed-Adūm ke liye dakhān ki taraf kā; aur us ke betōn ke liye Bait-Asufīm kā;

16 Sufīm aur Hūsah ke liye pachchīm ki taraf kā, Salkat ke phāṭak ke nazdik, jahān bānd kā rāsta ūpar jātā hai, aisā ki ek chauki dūsrī ke āmhne sāmḥne hī.

17 Pūrab ki taraf chha Lāwī chauki dete the, uttar ki taraf har roz chār, dakhān ki taraf har roz chār, aur Asufīm ke pās do do;

18 Pachchīm ki taraf Parbār ki samt chār bānd ke rāste ke liye, aur do Parbār ke liye.

19 Banī Qurahī aur banī Mirārī men ke darbānon ki bāridārīān yūn thīn.

20 ¶ Aur Lāwion men se Akḥiyāb Kḥudā ke ghar ke khazāne aur nazr ki chizon ke khazāne par muqarrar thā.

21 Rahe banī Laglān; Jairsūnī Laglān ki aulād, jo us Laglān ke, jo Jairsūnī thā, abwī ra'īs the, Yahielī thī.

22 Banī Yahielī, Zaitām aur us kā bhāī Yūel, KḥUDĀWAND ke ghar ke khazāne par muqarrar the.

23 'Amrāmion, Izharion, Habrūnion, aur 'Uzzieliōn men se, kai ek muqarrar the.

24 Aur Sabūel bin Jairsūm bin Mūsā bait-ul māl par sardār thā.

25 Aur us ke bhāī Ili'azar ki taraf se; us kā betā Rahaliyāh, us kā betā Yas'aiyāh, aur us kā betā Yūrām,

Qáziön ki bábat.

I TAWARÍKH, XXVII. *Báridáríön ke sardár.*

aur us ká betá Zikrí, aur us ká betá Salúmit.

26 Wuhí Salúmit aur us ke bhái nazr kí húi chizon par muqarrar the, jo Dáúd bádsháh ne, aur abwí ra, ison ne, aur hazáron aur saikron ke sardáron ne, aur lashkar ke sardáron ne, nazr charháí thín.

27 Laráí kí lút men se unhon ne KHUDÁWAND ke ghar kí ta'mír ke liye nazr kí thí.

28 Aur sab jo Samúel gaibbín ne, aur Sálul bin Qís ne, aur Abinaiyir bin Naiyir ne, aur Yúab bin Zarúyáh ne nazr kí thí, wuh sab muqaddas mál Salúmit ke aur us ke bháíön ke háth men supurd thá.

29 ¶ Izhárióön men se, Kananiyáh aur us ke bete, shahr ke báhar ke bandobast ke liye, Isráel ke hákim aur qází the.

30 Habrúníön men se, Hasabiyáh aur us ke bhái, ek hazár sát sau diláwar mard, Isráel ke logon par, jo Yárdan pár magrib kí samt the, KHUDÁWAND ke sab kám aur bádsháh kí naukari ke liye ta'inát the.

31 Habrúníön men Yariyáh, Habrúníön ká, us ke ábái nasabon ke muwáfíq, sardár thá. Dáúd kí saltanat ke chálíswen baras men un kí talab húi, aur Jili'ád ke Ya'zír men un ke darmiyán diláwar mard páe gaye.

32 Aur us ke bhái do hazár sát sau sáhib í himmat aur abwí ra, is the, jinhen Dáúd bádsháh ne Rúbiníön, aur Jaddíön, aur ádhe firqe Munassí ke úpar, har ek kám ke liye jo KHUDÁ se tá'alluq rakhtá thá, aur bádsháh ke mu'ámalon ke liye, sardár muqarrar kiyá.

XXVII BA'T.

AB baní Isráel, apne shumár ke muwáfíq, jo abwí ra, is the, aur hazáron aur saikron ke sardár the, aur un men ke mansabdar jo báridáríön kí har ek bát men bádsháh kí khidmat karte the, aur baras ke sab mahinon

men mahine mahine áyá jáyá karte the, so har ek báridárá men chaubís hazár the.

2 Pahle mahíne kí pahli báridárá par Yasúbí'am bin Zabdiel thá, aur us kí báridárá men chaubís hazár the.

3 Baní Paras men se wuhí pahle mahíne ke lashkaron ke sardáron ká ra, is thá.

4 Aur dúsre mahíne kí báridárá par Dúdai Akhúhí thá, aur us kí báridárá men Miqlút bhí sardár thá, aur us kí báridárá men chaubís hazár the.

5 Tísre mahíne ke tísre lashkar ká sardár Yahúyad'a bare mansabdar ká betá Bináyáh thá, aur us kí báridárá men chaubís hazár the.

6 Yih wuh Bináyáh hai jo tison men bahádur thá, aur un tison se bálá thá; aur us kí báridárá men us ká betá 'Ammizábád bhí shámíl thá.

7 Chauthe mahíne ke liye Yúab ká bhái 'Asahel thá, aur us ká náib us ká betá Zabadiyáh thá, aur us kí báridárá men chaubís hazár the.

8 Pánchwen mahíne ke liye pánchwán sardár Samhút Ishrákhi thá, aur us kí báridárá men chaubís hazár the.

9 Chhatwen mahíne ke liye chhatwán sardár Taquí'í Aqqís ká betá 'Irá thá, aur us kí báridárá men chaubís hazár the.

10 Sátwen mahíne ke liye sátwán sardár baní Ifráím men se Fálúní Khelas thá, aur us kí báridárá men chaubís hazár the.

11 A'thwen mahíne ke liye áthwán sardár Zárhíön men se Húsátí Sibbakí thá, aur us kí báridárá men chaubís hazár the.

12 Nauwen mahíne ke liye nauwán sardár Binyamíníön men se 'Anatúti Abí'azar sardár thá, aur us kí báridárá men chaubís hazár the.

13 Daswen mahíne ke liye daswán sardár Zárhíön men se Natúfátí Mahari thá, aur us kí báridárá men chaubís hazár the.

14 Gyárahwen mahíne ke liye gyárahwán sardár baní Isráím men se Fíratúní Bináyáh thá, aur us kí báridári men chaubís hazár the.

15 Bárahwen mahíne ke liye bárahwán sardár Gutnielón men se Natífátí Khaldí thá, aur us kí báridári men chaubís hazár the.

16 ¶ Aur ye Isráel ke firqon par muqarrar the: Rúbiníon par Ilí'azar bin Zikrí sardár thá; Saima'úníon par Safatíyáh bin Ma'akah;

17 Lávíon par Hasabíyáh bin Qamúel; Hárúníon par Sadúq;

18 Yahúdáh par Ilíhú, Dáúd ke bháíon men se; Ishakár par 'Umrí bin Mikáel;

19 Zabulún par Ismá'iyáh bin 'Abadiyáh; Naftálí par Yarímút bin 'Azriel;

20 Baní Isráím par Húsi'a bin 'Azazíyáh; ádhe firqe í Munassí par Yúel bin Fídáyáh;

21 Jilí'ád men ádhe firqe í Munassí par 'Idú bin Zakariyáh; Binyamín par Ka'asiel bin Abinaiyir;

22 Dán par 'Azriel bin Yarúhám. Ye Isráel ke firqon ke sardár the.

23 ¶ Par Dáúd ne un ká, jo bís baras ke aur kam 'umr ke the, shumár na kiyá; kyúñki KHUDÁWAND ne wa'da kiyá thá, kí main Isráel ko ásmán ke táron kí mánind barháúngá.

24 Zaríyáh ke bete Yúab ne ginná shurú' kiyá, par tamám na kiyá, kí us sabab se Isráel par qahr názil húa; aur wuh hisáb Dáúd bádsháh kí tawaríkh kí fard men mundaraj na húa.

25 Aur bádsháh ke k̄hazáne par 'Azmávat bin 'Adíel muqarrar thá: aur kheton men, aur shahron men, aur gáñwón men, aur qil'ón men ke ambár-khánón par Yahúnatan bin 'Uzziyáh thá:

26 Aur kisáñon par, jo zamín ko jotte hote the, 'Azrí bin Kalúb thá:

27 Aur angúristánón par Sima'í Rámátí thá: aur angúron ke hásil par

mai ke zaḡhíre ke liye Zabadí Shifnói thá:

28 Aur zaitún be bágon aur gúlar ke darakhthon par, jo nasheb ke maidánón men the, Ba'al-Hanán Jadirí thá: aur Yúás tel ke godám par:

29 Aur gáe bail par, jo Sarún men charte the, Sitrí Sarúni thá: aur Safat bin 'Adlí un gáe bailon par, jo taráíon men charte the:

30 Aur únton par Ismá'elí Abbál thá: aur gadhón par Yahdaiyáh Marúni thá:

31 Aur bher bakrí par Yázíz Ilájirí thá. Ye sab Dáúd bádsháh ke mál par muqarrar the.

32 Aur Dáúd ká chachá Yahúnatan, is liye kí 'áqil thá, mushír aur munshí thá: aur Yahiel bin Ilakmúni sháh-zádón ke sáth rahtá thá:

33 Aur Akhituffál bádsháh ká mushír thá: aur Ilúsi Arki bádsháh ká rafiq thá:

34 Aur Akhituffál ke píchhe Yahúyad'a bin Bináyáh aur Abiyátar the: aur bádsháhí fauj ká sipahsálár Yúab thá.

XXVIII BÁT.

AUR Dáúd ne Isráel ke sab amíron ko, jo firqon ke sardár the, aur un gurohón ke sardáron ko, jo bárí bárí bádsháh kí k̄hidmat karte the, aur hazáron ke sardáron ko, aur saikrón ke sardáron ko, aur bádsháh ke aur us ke betón ke sab mál aur mawáshí ke sardáron ko, aur k̄hwájasarón ko, aur baháduron ko, aur sáre pahlawánón ko, Yarúsalam men jam'a kiyá.

2 Tab Dáúd bádsháh apne pánwón par uth khará húa, aur bolá, kí Ai mere bháío, aur mere logo, merí suno: Mere dil men thá, kí KHUDÁWAND ke áhd ke sandúq ke liye árángáh, aur hamáre K̄hudá ke liye pánwón kí kursí, baná-ún, aur main ne us ke banáne ko liye taiyári kí thí:

3 Par K̄hudá ne mujhe kahá, kí Tú mere nám ke liye ghar mat banána,

kyúñki tú jangí mard hai, aur lahd baháyá hai.

4 Lekin KHUDÁWAND Isráel ke KHudá ne mujhe mere báp ke sáre gharáne men se chun liyá, ki main Isráel par abad tak saltanat kar-úñ; kyúñki us ne Yahúdáh ko peshwá hone ke liye intikháb kiya; aur Yahúdáh ke gharáne men se mere báp ke gharáne ko chuná hai, aur mere báp ke beton men se mujhe pasand kiya, ki mujhe Isráel ká bádsáh kare:

5 Aur mere sáre beton men se, (kyúñki KHUDÁWAND ne mujhe bahut bete diye haiñ,) us ne mere bete Sulaimán ko pasand kiya, ki KHUDÁWAND ki mamlukat Isráel ke takht par baithe.

6 Aur us ne mujhe kahá, ki Terá betá Sulaimán mere liye ghar aur bargáheñ banáwegá; kyúñki main ne use chun liyá, ki merá betá ho, aur main us ká báp húngá.

7 Aur agar wuh mere hukmon aur mere farmánon par 'amal karne men qáim rahegá, jaisa ki is waqt hai, to main us kí bádsáhát hamesha tak qáim rakhúngá.

8 Aur ab sáre Isráel, ya'ne KHUDÁWAND kí jamá'at, ke dekhne men, aur hamáre KHudá ke sunne men, main tumheñ nasihat detá hún, ki tum KHUDÁWAND apne KHudá ke sab hukmon ko hifz karo, aur tahqíq karte raho, tá ki tum is achchhí sarzamín ke wáris hoo, aur apne ba'd apne beton ko hamesha kí mirás ke liye use chhoj jáo.

9 ¶ Aur ai mere bete Sulaimán, tó apne báp ke KHudá ko pahcháñ, aur kámil dil se aur jí kí ragbat se us kí bandagí kar; ki KHUDÁWAND sáre dilon ko jánchtá hai, aur khiyálon ko aur sáre tasawuron ko pahcháñtá hai: agar tú use dhúndhegá, to wuh tujh se páyá jáegá; aur agar tó use chhoregá, to wuh hamesha ko tujhe radd karegá.

10 Ab dekh, aur ise gaur kar, ki KHUDÁWAND ne tujh ko pasand kiya hai, ki maqdis ke liye ek ghar banáwe; so diláwar ho aur use baná.

11 ¶ Tab Dáúd ne apne bete Sulaimán ko us usáre ká, aur us ke makánon ká, aur us ke khazánon ká, aur us ke bálákhánon ká, aur us ke bhítar kí kothrion ká, aur bait ul kafára ká naqsha diyá,

12 Aur naqsha sab ká, jo Rúh se us ko milá thá, KHUDÁWAND ke ghar ke sahnon ká, aur áas pás kí kothrion ká, KHudá ke maskan ke khazánon ká, aur niyáz kí húi chízon ke khazánon ká bhí:

13 Aur káhinon aur Láwion kí báridáron ke liye namúna diyá, aur KHUDÁWAND ke maskan kí bandagí ke sáre kám ke liye, aur KHUDÁWAND ke maskan kí 'ibádat ke sáre zurúf ke liye;

14 Aur sone ke zurúf ke liye soná taul diyá, har tarah kí khidmat ke sab zurúf ke liye, aur rúpe ke sáre zurúf ke liye rúpá taul diyá, har tarah kí khidmat ke sáre zurúf ke liye;

15 Ya'ne sonahle sham'adánon ká, aur un ke sonahle chirágon ká purá wazn diyá, har ek sham'adán aur us ke chirágon ke andáz ke mutábíq: aur rúpe ke sham'adánon ke liye rúpá taul diyá, har ek sham'adán aur us ke chirágon ke liye, har ek sham'adán ke isti'amál ke mutábíq.

16 Aur nazr kí ro'tí kí mezon ke liye soná taul diyá, har ek mez ke liye, aur rúpá rúpahlí mezon ke liye:

17 Aur kánton, aur piyálon, aur jámon ke liye, khális soná diyá; aur sonahle jámon ke liye, har ek jám ke liye, soná taul diyá, aur rúpahle jámon ke liye, har ek jám ke liye, rúpá taul diyá:

18 Aur bakhúr kí qurbángáh ke liye khális soná taul diyá; aur sonahle karúbiyon ke markab lí banáwat ke liye, jo par phailáe hús KHUDÁWAND

1's ko taqwíyat dená.

I TAWARÍKH, XXIX. Sardáron ki sakháwat

ke 'ahd ke sandúq par sáya dále haiñ.

19 Yih sab likhke (Dand ne far-máyá,) KHUDÁWAND ne apne háth se, jo mujh par thá, is naqshe ke sab kám mujhe sikhlae.

20 Aur Dáúð ne apne bete Sulai-mán se kahá, ki Mazbút aur diláwar ho, aur kám baná; mat dar, aur na ghabrá; kyúñki KHUDÁWAND Khudá, jo merá Khudá hai, tere sátñ hai; wuh tujh se gáfil na hogá, aur na tujhe chhoregá, jab tak ki tú KHUDÁWAND ke maskan ki khidmat ke liye sára kám tamám na kare.

21 Aur dekh, káhinon aur Láwíon kí báridárián Khudá ke maskan kí sári khidmat ke liye házir haiñ; aur har qism ke kám ke liye sab ádmí, jo har tarah kí khidmat men chálák aur máhir haiñ, aur umará aur log sab ke sab tere hukm men haiñ.

XXIX A.B.

AUR Dáúð bádsháh ne sári jamá'at ko kahá, ki Merá betá Sulaimán, jo akelá Khudá se chuná gayá hai, hanoz larhá aur názuk hai, aur kám bará hai; kyúñki wuh maskan, na insán ke liye, balki KHUDÁWAND Khudá ke liye, hogá.

2 Lekin main ne apne sáre maq-dúr bhar apne Khudá kí haikal ke liye taiyári kí hai; sonahlon ke liye soná, aur rúpahlon ke liye rúpá, aur pitalon ke liye pítal, áhaníon ke liye lohá, aur chobíon ke liye lakrí, aur billaur ke patthar, aur jarne ke liye jagmagáte rang ba rang ke patthar, aur har qism ke mahangmole patthar, aur bahut se marmar ke patthar;

3 Aur is liye ki main ne apná dil apne Khudá ke ghar par lagáyá hai, síwá us ke, jo main ne baít ul muqad-das ke liye taiyár kar rakhá, apne kháss mál men se apne Khudá ke mas-kan ke liye soná aur rúpá diyá;

4 Ya'ne tín hazár qintár soná Ofir ke sone se, aur sáí hazár qintár khális

rúpá, maskan kí díwáron ke marbne ke liye:

5 Wuh soná sonahlon ke liye, aur wuh rúpá rúpahlon ke liye, aur kári-garíon ke sab kám ke liye, hogá. Aur kaun taiyár hai, ki apná háthí bharke áj KHUDÁWAND ke áge áwe?

6 ¶ Aur ábáí khandánon ke sardár, aur Isráel ke firqon ke sardár, aur hazáron aur saikron ke sardár, aur bádsháh ke kám ke sardáron ne apní razámándí zálir kí.

7 Aur unhon ne Khudá ke maskan ke kám ke liye páunch hazár qintár aur das hazár dirham soná, das hazár qintár rúpá, athárah hazár qintár pítal, aur ek lách qintár lohá, diyá.

8 Aur jiu ke pás qimatí patthar the, unhon ne un ko Jaisúni Yahiel ke háthlon se KHUDÁWAND ke ghar ke khazáne men de dála.

9 Tab log sháimán húe, is liye ki unhon ne khushi se hadye diye; kyúñki we dil kí taiyári se KHUDÁWAND ke liye dete the: aur Dáúð bádsháh ne bhí niháyat khushi kí.

10 ¶ Aur Dáúð ne sári jamá'at ke áge KHUDÁWAND ká shukr kiyá; aur Dáúð ne kahá, ki Ai KHUDÁWAND, hamáre báp Isráel ke Khudá, tú abad ul ábád muháarak howe.

11 Ai KHUDÁWAND, buzurgí, aur qudrat, aur jalál, aur abadiyat, aur bashmat, balki sab kuchh, jo ásmán aur zamin men hai, terá hai; ai KHUDÁWAND, bádsháhat teri hai, aur tú sabhon ká sar hone ke liye sarfaráz hai;

12 Aur daulat aur 'izzat teri taraf se áti haiñ, aur tú sabhon par bádsháhat kartá hai, aur tere háth men qudrat aur tawánáí haiñ, aur tere qá-bú men hai ki buzurgí aur zor sab ko bakhsho.

13 Aur ab, ai hamáre Khudá, ham terá shukr karte haiñ, aur tere jaláí nám kí ta'rif karte haiñ.

14 Par main kaun, aur mere log

kaun, ki ham is taur par aisi khushi se hadya guzran saken? Kyunki teri taraf se sab kuchh hai, aur tere hi hath ki di hui chizon mein se ham ne tuihe diya hai.

15 Kyunki ham apne sare bapdadoon ki tarah tere age pardeesi aur musafir hain; hamare din zamin par aisa ki tarah hain, aur un par kuchh itabir nahin.

16 Ai KHUDAWAND, hamare KHU-da, yeh sara zakhira, jo ham ne taiyar kiya hai, ki tere pak nam ke liye ek ghar banawen, tere hi hath se mila hai, aur sab tera hi hai.

17 Ai mere KHUda, main yeh bhi janta hun, ki tu dil ko janchta hai, aur rasti ko chahata hai. Main ne to apne dil ki rasti se yeh sab kuchh ba khushi diya; aur main ne yeh bhi khushwaqi se dekha ki tere log, jo yahan hazir hain, tere liye ba khushi dete hain.

18 Ai KHUDAWAND, hamare bapdadoon, Abiraham, Izhaq, aur Israel ke KHUda, aisa kar ki tere logon ke dilon mein hamesha tak yeh tasauwar aur khiyal bandha rahe, aur tu un ke dilon ke bhi musta'idd kar, ki teri taraf rui rahen :

19 Aur mere bete Sulaiman ko sachcha dil baqsh, ki tere hukmon, aur shahadaton, aur shari'aton ko, hifz kare, aur un par amal kare, aur us maskan ko banawe, jis ke liye main ne taiyari ki hai.

20 ¶ Aur Daud ne sari jam'at se kaha, ki Ab apne KHUDAWAND KHUda ki hamd kariyo. Tab sari jam'at ne KHUDAWAND apne bapdadoon se KHUda ki hamd ki, aur apne apne sir jhuka ke KHUDAWAND ke age aur badshah ke age sija diya.

21 Aur unhon ne dusre din sawere KHUDAWAND ke liye zabihon ko zabh kiya, aur KHUDAWAND ke liye sokn-

tan qurbanion ko guzrana, ek hazar bail, aur ek hazar mendhe, aur ek hazar bher, un ke tapawanon aur bahut se aur zabahi samet, jo sare Israel ke liye the;

22 Aur unhon ne usi din bari khushi se KHUDAWAND ke age khaya piya. Aur unhon ne dusri bar Daud ke bete Sulaiman ko badshah kiya, aur KHUDAWAND ke liye peshwa hone ko use mamsuh kiya, aur Saduq ko kahin hone ke liye tel chupra.

23 Chunanchi Sulaiman KHUDAWAND ke takht par apne bap Daud ki jagah mein badshah hoke baitha, aur iqbalmand tha; aur sara Israel us ki farmanbardari karti tha.

24 Aur sab umara, aur bahadur, aur Daud badshah ke sab bete bhi, Sulaiman badshah ke tabi'dar hue.

25 Aur KHUDAWAND ne sare Israel ki nazar mein Sulaiman ko nihayat buzug kiya, aur use aisa dablaba badshahat ka diya, jaisa us ke age Israel mein kisi badshah ka na tha.

26 ¶ So Daud bin Yassi sare Israel ka badshah tha.

27 Aur wuh 'arsa, ki jis mein Israel par badshahat kar raha, so chalis baras ka tha; Habrun mein us ne sat baras bailsahat ki, aur Yarusalam mein tentis baras saltanat ki.

28 Aur wuh achchhi 'umrdarazi mein, zindagi se aur daulat o 'izzat se asuda hoke, mar gaya; aur us ka beta Sulaiman us ki jagah badshah hua.

29 Aur Daud badshah ka ahwal, auwal o akhir, dekh, ki wuh sab Samuil gaibbin ki tawarikh mein, aur Natan nabi ki tawarikh mein, aur Jad gaibbin ki tawarikh mein,

30 Ya'ne, us ki sari hukumat aur zor ka tazkira, aur jo jo aukat us par, aur Israel par, aur zamin ki sari mam-lukaton par, guzar gayin, in ka hal sab likha hai.

TAWA'RIKH KI' DU'SRI' KITA'B.

I BA'B.

AUR Sulaimán bin Dáúd apní bádsháhat par qáim húa, aur KHUDÁWAND us ká Khudá us ke sáth rahá, aur use barí buzurgí bakhsí.

2 Aur Sulaimán ne sáre Isráel se, hazáron aur saikron ke sardáron se, aur qázion se, aur sáre Isráel ke har ek názim se, ya'ne abwí sardáron se, báten kin.

3 Tab Sulaimán aur us ke sáth sári jamá'at Jiba'ín ke úncho makán par gayí; kyúuki Khudá kí jamá'at ká khaima, jo KHUDÁWAND ke bande Músá ne bayáhu men banáyá thá, so wahín thá.

4 Lekin Khudá ke sandúq ko Dáúd Qaryat-Ya'arim se us maqám men, jo us ne us ke liye taiyár kiya thá, uthá láya thá: kyúuki us ne us ke liye Yarúsalam men ek khaima khará kiya thá.

5 Par mazbah pítal ká, jo Bazilliel bin Uri ne banáyá thá, wahán KHUDÁWAND ke khaima ke áge thá: aur Sulaimán sári jamá'at ke sáth wahán du'á mángne ko gayá.

6 Aur Sulaimán wahán par KHUDÁWAND ke áge pítal ke mazbah ke pús, jo jamá'at ke khaima ke sámhne thá, cháh gayá, aur us par ek hazár sokhtaní qurbánion ko charháya.

7 ¶ Usí ráat Khudá Sulaimán ko dikháí diyá, aur use kahá, Jo tú cháhta hai ki main tujhe dún, so máng le.

8 Sulaimán ne Khudá se kahá, kí Tú ne mere báp Dáúd par barí mihr-

bání kí, aur mujhe us kí jagah bádsháh kiya:

9 Ab, ai KHUDÁWAND Khudá, terí bát, jo tú ne mere báp Dáúd se kahí, barqarár rahe: kí tú ne ek qaum par, jo kasrat ke liház se zamín kí dhúl kí mánind barí hai, mujhe bádsháh kiya.

10 Pas, mujhe 'aql aur samajh dijiye, tá ki main in logon ke áge báhar bhitár áya jáya karún; kyúuki terí is barí qaum ká insáf kaun kar saktá hai?

11 Tab Khudá ne Sulaimán se kahá, Is liye kí terá dil is par lagá thá, aur tú ne mál o asbáb, yá daulat, yá 'izzat, yá apne dushmanon kí maut na cháhí, aur na 'umr kí darázi mángí, balki apne liye hikmat aur dánái mángí, kí mere logon ká, jin par main ne tujhe bádsháh kiya, insáf kare:

12 So hikmat aur dánái tujhe bakhsí gayín, aur main mál aur daulat aur 'izzat tujhe aisi dúngá, jaisí tere áge ke bádsháhon men se kisi ko na húi, aur na kisi ko tere ba'd aisi hogí.

13 ¶ Chunánci Sulaimán Jiba'ín ke úncho makán par se, jamá'at ke khaima ke áge se, Yarúsalam men phir áya, aur baní Isráel par bádsháhat karne lagá.

14 Aur Sulaimán ne gárfán aur sawár bahut se jam'a kiye: us kí ek hazár chár sau gárfán thin, aur bárah hazár sawár, jinhen us ne gárfon ke shahron men rakhá, aur kitnon ko Yarúsalam men bádsháh ke sáth.

15 Aur bádsháh ne Yarúsalam men

soná chándi pattharon kí mánind bahut kar diyá, aur saro kí lakríon ko gúlar ke darakhthon ke mánind, jo maidán men kasrat se hote hain.

16 Aur Sulaimán ke liye Misr men kháss qism ke ghore jam'a hote the: aur bádsháh ke saudágar un jam'a hoon ko muqarrari dām par lete the.

17 Aur ek gárfi Misr se chha sau misqál rúpe par nikaltí, aur úpar láf játí thí, aur ghorá derh sau misqál par; aur isí tarah Hittion ke sáre bádsháhon aur Arám ke bádsháhon ke liye unhin ke háth se nikál láte the.

II BĀ'Ī.

AUR Sulaimán ne iráda kiyá ki KHUDÁWAND ke nám ke liye ek ghar, aur apní saltanat ke liye ek ghar banáwe.

2 Aur Sulaimán ne sattar hazár bárbardáron, aur pahár men assí hazár patthar-tornewálon ko thahráyá, aur tén hazár chha sau ádmí, ki un se kám lewen.

3 ¶ Aur Sulaimán ne Súr ke bádsháh Húrám pás kahlá bhejá, ki Jaisá tú ne mere báp Dáúd se kiyá, aur us ke pás saro kí lakríán bhejín, ki wuh apne rahne ke liye ek ghar banáwe, waisá mujh se bhí kar.

4 Dekh, main KHUDÁWAND apne Khudá ke nám ke liye ek ghar banátá hún, ki us ke liye muqaddas karún, aur us ke áge khushbúfí ká bakhúr jaláún, aur hamesha ko nazr kí rofíán, aur subh shám kí, aur sabton, aur naye chándon, aur KHUDÁWAND hamáre Khudá kí 'idon kí sokhtaní qurbáníon ko guzráún, kí yih abad tak Isráel par farz hai.

5 Aur wuh ghar, jo main banátá hún, 'azím hogá; kyúñki hamará Khudá sab na'budon se 'azím hai.

6 Lekin kis ká maqdúr hai, kí us ke liye ek ghar banáwe? hálánki ásmán men, balki ásmánon ke ásmán men, us kí samáfi ho na sakí, phir main kaun hún, jo us ke liye ghar banáún,

magar faqat is liye kí us ke áge qurbání jaláún?

7 Ab mere pás ek shakhs bhejiyo, jo sone, aur rúpe, aur pítál, aur lohe, aur argawání, aur qirmizí, aur ásmání rangon ke kámon men hoshyár, aur naqqáshí men dánishmand ho, kí ur kárigaron ke sáth jo Yahúdáh aur Yarusalam men mujh pás hain, jinhen mere báp Dáúd ne naukar rakhá, naqqáshí ká kám kare.

8 Aur saro aur sanaubar aur sandal ke lathe Lubnán men se mere pás bhejiyo; kyúñki main jántá hún, kí tere chákár Lubnán ke darakhthon ke kátne men máhir hain; aur dekh, mere chákár tere chákaron ke sáth rahenge,

9 Tá kí mere liye bahut sí lakríán taiyár karen; kí wuh ghar, jo main banátá hún, niháyat 'alishán hogá.

10 Aur dekh, main tere naukaron ko, un lakarháron ko jo darakhthon ko kátte hain, bís hazár karr sáf kiyá húa gehún, aur bís hazár karr jau, aur bís hazár batt mai, aur bís hazár batt tel, dúngá.

11 ¶ Aur Súr ke bádsháh Húrám ne yih jawáb likhkar Sulaimán pás bhejá, Azbaski KHUDÁWAND apne logon ko dost rakhtá hai, us ne tujh ko un ká bádsháh kiyá.

12 Aur Húrám ne kahá, KHUDÁWAND Isráel ká Khudá, jis ne ásmán aur zamín ko paidá kiyá, mubárák hai, kí us ne Dáúd bádsháh ko ek dáná betá bakhshá, jo kí sáhib í imtiyáz o 'aqlmand hai, aur jo KHUDÁWAND ke liye ek ghar, aur apní saltanat ke liye ek ghar, banáwegá.

13 Aur ab main Húrám-Abí ek hoshyár shakhs ko, jo kí imtiyáz karná jántá hai, bhejtá hún;

14 Wuh Dán kí betíon men se ek 'aurat ká betá hai, par us ká báp Súr ká ek shakhs hai; wuh sone, aur rúpe, aur pítál, aur lohe, aur patthar, aur lakrí, aur argawání, aur ásmání, aur kattání, aur qirmizí, aur har tarah kí

naqqáshí ká kám jántá hai, aur har ek mansúbe ko jo us se púchhá jáwe, us ko fjad karne men máhir hai; wuh tere hunarmandon aur mero makhdúm tere báp Dáúd ke hunarmandon ke sáth sab kám banáwega.

15 Aur ab gehún, aur jau, aur tel aur mai, jis ká mere khudáwánd ne zikr kiyá hai, apne khádímon ke liye bhejiye:

16 To ham, jitni lakrián tujh ko darkár hain, Lubnán men kátenge, aur unhen berá bandhwáke samundar par se tere pás Yáfá men pahuncháwenge; tú unhen Yarásalam men charhá le jáiyo.

17 ¶ Aur Sulaimán ne Isráel ke mulk men ke sáre padesíon ko ginwáyá, ba'd us ginne ke jo us ke báp Dáúd ne ginwáyá thá; aur we ek lákh tirpan hazár chha sau thahre.

18 Aur us ne un men se sattar hazár ko bárbardári par, aur assi hazár ko pahár ke patthar ke togne par, muqarrar kiyá, aur un par tén hazár karore thahrae ki logon se kám lewen.

III BA'B.

AUR Sulaimán KHUDÁWÁND ká ghar Yarásalam men koh i Moriyáh par, jo us ke báp Dáúd ko dikhláyá gayá, us jagah, jo Dáúd ne Urnán Yabúsi ke khalihán men muqarrar kí thí, banáne lagá.

2 Aur us ne apní saltanat ke chauthe baras ke dúsre mahíne kí dúsri táríkh ko banáná shurú' kiyá.

3 ¶ Aur ye we bunyáden nain, ki jinhen Sulaimán ne Khudá ke ghar kí biná ke wáste dála: tál sáth hath, agle andáze ke muwáfiq, aur 'arz bis háth thá.

4 Aur sámhne ke usáre kí lambái ghar kí chaurái ke muwáfiq bis háth, aur únchái ek sau bis háth; aur us ne use bhitar khális sone se marhá.

5 Aur us ne bare ghar kí chhat sanaubar ke takhton se banái. aur

khális sone se marhá, aur us ke úpar khajúron aur zanjíron ko banáyá.

6 Aur us ghar men qímátí patthar jare, tá kí wuh khushnumá howe; aur soná Parwáim ká soná thá.

7 Aur us ne ghar ko, ya'ne shah-tíron ko, aur khambhon ko, aur us kí díwáron ko, aur us ke kiwáron ko, sone se marhá, aur díwáron par karúbion ko khedá.

8 Aur us ne páktarin makán banáyá, jis kí lambái ghar kí chaurái ke muwáfiq bis háth, aur us kí chaurái bis háth; aur us ne use chha sau qintár chokhe sone se marhá.

9 Aur kílon ká taul pachás misqál soná thá. Aur us ne úpar kí koṭhrián bhí sone se marhín.

10 Aur us ne páktarin makán men do karúbion ko taráshkar banáyá, aur unhen sone se marhá.

11 ¶ Aur karúbion ke paron kí lambái bis háth; ek par, pánch háth ká, ghar kí díwár tak pahunchá, aur dúsra par, pánch háth ká, dúsre karúbí ke par tak pahunchá;

12 Aur dúsre karúbí ká par, pánch háth ká, ghar kí díwár tak pahunchá, aur dúsra par, pánch háth ká, dúsre karúbí ke par ke sáth milá thá.

13 In karúbion ke par bis háth tak phailé; aur we apne apne pánwon par khare the, aur un ke munh ghar kí taraf the.

14 ¶ Aur us ne us ká parda ásmání, aur argawání, aur qirnizi sút, aur mihín kattán se banáyá, aur us par karúbion ko munaqqash kiyá.

15 Aur us ne ghar ke sámhne paintis háth lambe do sutún banáe, aur ek ek ká sirháná jo ek ek ke sire ke úpar thá, pánch háth lambá thá.

16 Aur us ne ilhámgháh kí zanjíron kí mánínd zanjíren banáin, aur sutúnon ke siron par lagáin, aur ek sau anár banáe, aur zanjíron par rakhe.

17 Aur us ne haikal ke áge un sutúnon ko khará kiyá, ek dahní aur

dúsrá báin taraf; aur dahne ká nám Yákin, aur báen ká nám Bo'az rakhá.

IV BA'B.

AUR us ne pítal ká mazbah bhí banáyá, lambái us kí bís háth, aur chaurái us kí bís háth, aur úncháí us kí das háth.

2 ¶ Phir ek dhálá húa bahr banáyá, jo ird gird gol thá; 'arz us ká ek kanáre se dúsré kanáre tak das háth thá, aur bulandí us kí pánch háth; aur us ká gher tís háth ke sút se andáz kiya játá thá.

3 Aur girdágird us ke niche bailon kí súraten thín, jo us ke girdágird thín; ek ek háth men das thín, aur us bahr ko cháron taraf se gherí thín; bailon kí do qatáren us ke dhálne men usí ke sáth dháli gayí thín.

4 Aur bahr bárah bailon par rakhá gayá, tén ke chihre uttar ke muqábil, aur tén ke chihre pachchhim ke muqábil, aur tén ke chihre dakhn ke muqábil; aur bahr un ke úpar thá, aur un ke pichhe ke sab u'zá andar ko the.

5 Aur dal us ká chár angusht ká thá, aur us ká kanára piyálo ke kanáre kí taraf, aur sosan ke phúl se mushábih thá; us kí gunjáish tén hazár batt kí thí.

6 ¶ Aur us ne das hauz banáe, aur pánch dahní aur pánch báin taraf rakhe, kí un men dhowen; aur jo chízen we soḡhtaní qurbání ke liye chaháthe the, unhin men pání se sáf karte the: aur bahr káhiun ke dhone ke liye thá.

7 Aur us ne das sonahle sham'adán un ke qá'ide ke muwáfiq banáe, aur unhen haikal men pánch dahní aur pánch báin taraf rakhá.

8 Aur us ne das mezen bhí banáin, aur haikal men pánch dahní aur pánch báin taraf rakhin; aur us ne sone ke sau kaṭore banáe.

9 ¶ Aur us ne káhiun ká sahn,

aur bará sahn, aur us bare sahn ke darwáze, banáe, aur un ke kiwáron par pítal ke taḡhte jare.

10 Aur us ne bahr ko púrabí sire kí dahní taraf dakhn ke muqábil rakhá.

11 Aur Húrám ne bartan aur pháore aur kaṭore banáe. Aur Húrám ne wuh kám, kí jis ká Sulaimán bádsháh ke wáste Khudá ke ghar ke liye karná thá, tamám kiya:

12 Ya'ne do sutún, aur goláíán, aur sirháne, jo un do sutúnon ke úpar the, aur do mále jo sirhánon kí goláíon ko, jo sutúnon ke úpar thín, chhipáthe the;

13 Aur donon málon par pítal ke chár sau anár, anáron kí do qatáren ek ek mále par, tá kí sutúnon ke úpar ke sirhánon kí goláíán chhipái jáwen;

14 Aur kursíán banáin, aur un kúrsíon par hauz lagáe;

15 Aur ek bahr, aur us ke niche bárah bail.

16 Aur degen, aur pháore, aur káute, aur sab zurúf, jo Húrám-Abí ne Sulaimán bádsháh kí khátir KHU-
DÁWAND ke ghar ke liye banáe, sáf phúl-dhát ke the.

17 Aur bádsháh ne un sab ko Yardan ke maidán men, Sukkát aur Zaridátáh ke darmiyán, kachlí zamín men dhálá:

18 Aur Sulaimán ne sab zurúf bare wufúr se yún banáe, kí wazn us pítal ká kuchh ma'lúm na ho saká.

19 ¶ Aur Sulaimán ne Khudá ke ghar ke liye sab zurúf bhí banáe, aur sone ká mazbah bhí, aur we mezen, jin par nazr kí rotíán hai;

20 Aur we sham'adán, aur un ke chirág, kundan se, kí we dastúr ke muwáfiq ilhám-gáh ke áge roshan howen;

21 Aur un ke phúl, aur chirág, aur gulgír sonahle, kundan se;

22 Aur chhuríán, aur chamche, aur piyálo, aur mijnar, khássa sone se; aur maskan ká madḡhal, andar ke

páṭarin makán ke liye, aur ghar ke, ya'ne, haikal ke kiwáre, sone ke the.

V BA'ÍB.

IS tarah sab kám, jo Sulaimán ne KHUDÁWAND ke ghar ke liye kiya, tamám húa, aur Sulaimán apne báp Dáúd ki niyáz ki húi chizon ko jis men láyá; aur soná, aur chándi, aur sab zurúf, Khudá ke ghar ke khazáne men rakh diye.

2 ¶ Us waqt Sulaimán se Isráel ke buzurgon aur firqon ke sare ra'ison, baní Isráel ke ábái khándánon ke sardáron ko, Yarusalam men jam'a kiya, tá ki Dáúd ke shahr se, jo Saihún hai, KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq charhá láwen.

3 Tab bádsháh pás baní Isráel ke sare log sátwen mahíne ki 'id men jam'a hue.

4 Aur baní Isráel ke sare buzurg áe; aur Láwion ne sandúq utháya.

5 So we sandúq uthá láe, aur jamá'at ká khaima, aur maqdis ke sare zurúf, jo us khaima men the, káhin, jo Láwí hain, unhen uthá láe.

6 Aur Sulaimán bádsháh ne, aur baní Isráel ki sári jamá'at ne, jo us pás jam'a thi, sandúq ke áge khare hoke bher bakrí aur bail is kasrat se zabh kiye, ki bayán men nahín áte, na in ká shumár ma'lúm hai.

7 Aur káhinon ne KHUDÁWAND ke 'ahd ke sandúq ko láke us ki jagah maskan ki ilhám-gáh men, jo páṭarin makán hai, dákhl karke karúbion ke bázúon ke niche rakhá.

8 Aur karúbion ke bázú sandúq ki jagah par phaila hue the, aísá 'i karúbí sandúq ko aur us ki chobon ko úpar se chhipáte the.

9 Aur unhon ne chobon khinchkar níkalín, yahán tak ki un ke sire sandúq par se ilhám-gáh ke áge dikháí dete the, par báhar se nahín dikháí dete the: aur we wahán áj ke din tak hain.

10 Aur us sandúq men kuchh na

563

thá, siwá patthar ki un do lauhon ke, jinhen Músá ne Hurib par us men rakhá, jab ki KHUDÁWAND ne baní Isráel se 'ahd bándhá, aur we zamín i Misr se nikle the.

11 ¶ Aur jab káhin pák makán se nikle, (ki sab káhin, jo házir the, apne ko pák karke áe the, aur pári pári par khidmat nahín karte the;

12 Aur Láwí, jo gáte the, we sab ke sab, jaise A'saf, aur Haimán, aur Yadutún, aur un ke bete aur un ke bhái, mihin súti kapre se mulabbas hoke, aur manjire, aur barbat, aur kinnárat leke, qurbángáh ki púrab taraf khare the, aur un ke sáth ek sau bis káhin jo narsinge phúnkte the;)

13 To aísá húa, ki jab turhí-phúnknewále aur gánewále ek ki tarah ho gaye, ki KHUDÁWAND ki hamd aur shukrguzári men goyá faqat ek ki áwáz sunne men áí, aur jab narsingon, aur manjiron, aur músíqí ke sab sázon ki áwáz KHUDÁWAND ki shukrguzári men, ki Wuh bhalá hai, ki us ki rahmat abadi hai, buland húi: to aísá húa ki wuh ghar, jo KHUDÁWAND ká maskan hai, ek bádál se bhar gayá;

14 Yahán tak ki káhinon ko abr ke sabab táqat na húi ki khare hoke khidmat karen, is liye ki Khudá ká ghar KHUDÁWAND ke jalál se ma'múr ho gayá thá.

VI BA'ÍB.

TAB Sulaimán ne kahá, KHUDÁWAND ne farmáyá hai, ki Main abri táríkí men rahúngá.

2 Aur main jo hún, so main ne ek ghar teri sukúnat ke liye banáyá, ek makán abad tak tere julús ke liye.

3 Aur bádsháh ne apná munh phorke Isráel ki sári jamá'at ko barakat dí: aur Isráel ki sári jamá'at khari húi.

4 Phir kahá, ki KHUDÁWAND Isráel ká Khudá mubárah ho, jis ne apne háth se wuh kalám ki jis ko apne

muh se mere báp Dáúd se kahá thá, púrā kiyá,

5 Aur yún kahá, ki Jis din se main apni guron Isráel ko mīnṛ ki sarzamin se nikál láyá, tab se main ne sáre baní Isráel ke firqon ke kisi shahr ko pasand na kiyá, ki us men merá ghar banáyá jáwe, aur us men merá nám ho; aur main ne kisi mard ko pasand na kiyá, ki mere Isráéli logon ká sardár howe :

6 Magar main ne Yarúsalam ko barguzida kiyá, ki us men merá nám howe; aur Dáúd ko barguzida kiyá, ki mere Isráéli logon ká peshwá howe.

7 Aur mere báp Dáúd ke dil men thá, ki KHUDÁWAND Isráel ke KHUDá ke nám ke liye ek ghar banáwe.

8 So KHUDÁWAND ne mere báp Dáúd se kahá, Is sabab se ki tú ne apne dil men is bát ká iráda kiyá, ki mere nám ká ek ghar banáwe, so tú ne jab ki apne dil men yún iráda kiyá, to achchhá kiyá;

9 Lekin tú khud ghar na banáegá, balki terá betá, jo teri sulb se niklegá, wáhi mere nám ká ghar banáwegá.

10 So KHUDÁWAND ne wuh bát, jo kahí thí, púri kí; kyúнки main apne báp Dáúd kí jagah uth khará huá; aur jaisá ki KHUDÁWAND ne kahá thá, main Isráel ke takht par baithá; aur main ne KHUDÁWAND Isráel ke KHUDá ke nám ke liye ek ghar banáyá;

11 Aur main ne us men wuh sandúq rakhá, jis men KHUDÁWAND ke us 'ahd ká náma hai, jo us ne baní Isráel se kiyá.

12 ¶ Aur Sulaimán ne Isráel kí sári jamá'at ke rúbarú KHUDÁWAND ke mazbah ke áge khará hoke apne háth phailáe :

13 Ki Sulaimán ne pánch háth lambá, aur pánch háth chaurá, aur tín háth únchá, pítal ká ek machán banáyá thá, aur sahn ke bích men use rakhá, aur usi par khará hoke Isráel

kí sári jamá'at ke áge ghutne teke, aur ásmán kí taraf apne háth phailáe,

14 Aur kahá, Ai KHUDÁWAND, Isráel ke KHUDá, tujh sá koi KHUDá na úpar ásmán men hai, aur na niche zamin men; ki tú apne un bandon ke liye, jo tere áge apne sáre dilon se chalte phirte hain, 'ahd ko hifz kartá; aur un par rahmat dikhátá hai :

15 Tú hí ne jo kuchh apne bande mere báp Dáúd se kahá thá, so yád kiyá; tú ne apne muh se farmáyá, aur use apne háth se púrā kiyá, jaisá áj ke din hai.

16 Aur ab, ai KHUDÁWAND, Isráel ke KHUDá, yád kar wuh 'ahd jo tú ne apne bande Dáúd mere báp ke sáth yih kahke kiyá thá, ki Tere liye Isráel ke takht par baithnewálá mere áge se nábud na hogá, basharte ki teri aulád apni ráhon par kthúb liház rakhen, ki meri shari'at par chalen, jaisá ki tú mere áge chalá.

17 Aur ab, ai KHUDÁWAND, Isráel ke KHUDá, apne us qaul ko, jo tú ne apne bande Dáúd se kiyá thá, sábit kar.

18 Lekin kyá haqíqat men KHUDá ádmion ke sáth zamin par sukúnat karegá? Dekh, ásmán aur sáre ásmánon ke ásmán teri gunjáish nahín rakhte: pas, kitní kamí is ghar men hogí, jo main ne banáyá?

19 'Tis par bhí, ai KHUDÁWAND, mere KHUDá, apne bande kí du'á aur zári par kán dhariye, aur wuh du'á aur zári, jo terá banda tere áge kartá hai, suniye :

20 Ki rát din teri ánkhen is ghar par khulí rahen, is makán par, ki jis kí bábat tú ne farmáyá ki main apná nám wahán rakhúngá; ki tú us du'á par, jo terá banda is ghar kí taraf mutawajjih hoke kare, kán rakhe.

21 Aur tú apne bande kí du'á par, aur apni guroh Isráel kí du'áon par, jo we is makán kí taraf karen, kán dhar; apne rahne kí jagah men se,

asmán par sē, sun; aur jab tú sune, to bakhsh de.

22 ¶ Agar koí apne hamsaye ká gunáh kare, aur us par qasam rakhí jáwe, kí wuh qasam kháwe, aur is ghar men tere mazbah ke áge qasam láí jáwe;

23 To tú ásmán par se sun, aur apne bandon ká insáf kar, aur badkár ko sazá de, aur is kí rawishon ká badlá us ke sir par dál de, aur sádiq ko sádiq tháhrá, aur us kí sadáqat ke mutábíq use jazá pahunchá de.

24 ¶ Aur jab terí guroh Isráel apne dushmanon ke áge shikast páwe, is liye kí unhon ne tere huzúr gunáh kiyá, aur phir terí taraf rujú' kare, aur tere nám ko mán lewe, aur is ghar men tere huzúr du'á aur zári kare;

25 To tú un kí du'á ásmánon par se sun, aur apní guroh Isráel ke gunáh bakhsh, aur unhen is sarzamin men, jo tú ne unhen aur un ke bápádádon ko dí hai, phir lá.

26 ¶ Aur agar un kí khatáon ke sabab ásmán band ho jáwen, aur na barsen, is liye kí unhon ne terá gunáh kiyá hai; phir agar we is jagah kí taraf du'á karen, aur tere nám ká qrar karen, aur apní khatáon se phir- en, is liye kí tú ne un par musibat bhejí hai;

27 To tú ásmán par se un kí sun, aur apne Isráeli bandon, apne logon, ke gunáh bakhsh, jis hál kí tú ne wuh achchhí ráh, kí jis par unhen chalná cháhíye, unhen batáí hai; aur us zamín par, jo tú ne apní guroh ko mírás dí hai, menh barsá de.

28 ¶ Aur jab kí zamín par kál, aur wabá, aur bád í samúm, aur gerúí ho, aur jab kí tiddíán aur jhánjhe kasrat se hon, aur jab kí un ke dushman un ke mulk ke shahron men unhen gherke tang karen; jo koí balá, yá jo koí marz maujúd ho:

29 Us waqt jo du'á, aur jo minnat, koí insán kare, yá tere sab Isráeli log

karen, jab we har ek apne apne dukh o ranj se ágáh howen, aur apne háth is ghar kí taraf phailáwen:

30 To tú use ásmán par se, apne rahne ke makán men se, sun, aur bakhsh de; aur har ek shakhsh ko, jis ke dil ko tú jántá hai, us kí sab rawish ke mutábíq badlá de; is liye kí tú hí akelá sáre baní A'dam ke dilon ko jántá hai:

31 Tá kí we tujh se darte rahen, aur terí ráhon par, is sarzamin men, jo tú ne un ke bápádádon ko dí hai, apní 'umr bhar chalen.

32 ¶ Aur wuh ajnabí bhí, jo tere Isráeli logon men se nahín hai, magar tere buzurg nám, aur qawí háth, aur tere barháe húe bázu ke sabab dúr mulk se áyá hai, jab kí we áke is ghar men du'á mángen;

33 To tú ásmán par se, apne rahne kí jagah men se, sun, aur jo kuchh ajnabí tujh se mánge, so us kí du'á ke mutábíq 'amal kar; tá kí zamín kí sárí gurohen tere nám ko pahchánen, aur terí guroh baní Isráel kí tarah tujh se daren, aur jánen kí terá nám is ghar par, jise main ne banáyá, liyá játá hai.

34 Aur jab terí guroh laráí ke liye apne dushman ke barchhiláf us ráh men, jo tú unhen bhejégá, nikle, aur tere áge du'á mánge is shahr kí taraf, jise tú ne pasand kiyá, aur is ghar kí taraf, jise main ne tere nám ke liye banáyá;

35 To tú ásmán par se un kí du'á aur faryád ko sun, aur un ká insáf kar.

36 Jis waqt we tere áge khatá karen, kyúнки koí insán nahín jo khatá nahín kartá, aur tú un par gazab kare, aur unhen un ke dushmanon ke háth men giriftár karwáe, aur we un ko kisi mulk men, dúr ho yá nazdik, asír karke le jáwen;

37 Phir agar we apne dil men yád karen us mulk men, jis men jiláwatan

kiye gaye, aur tauba karen, aur apne jiláwatan-karnewálon kí sarzamín men tujh se minnat karen, aur kahen, kí Ham ne khatá kí, ham ne badí kí, ham ne badzátián kí;

38 Aur we apní asirí kí sarzamín men, jis men asirí kiye gaye, apne sáre dil aur apní sári ján se teri taraf mutawajjih hon, aur is zamín kí taraf, jo tú ne un ke bápádádon ko dí, aur is shahr kí taraf, jise tú ne pasand kiyá, aur is ghar kí taraf, jo main ne tere nám ke liye banáyá, du'á mángen;

39 To tú ásmán par se, apne mas-kan men se, un kí du'á aur zári sun, aur un ká insáf kar, aur apní guroh kí khatáen, jo unhon ne tere áge kíj, bakhsh de.

40 Pas ab, ai mere Khudá, main minnat kartá hún, kí is du'á par jo is maqám men kí jáe, teri ánkhen khulí rahen, aur tere kán dhare rahen.

41 Aur ab, ai KHUDÁWAND Khudá, uth, aur apne maqám i ráhat ko chal, tí aur teri qúwat ká sandúq: ai KHUDÁWAND Khudá, tere káhin naját se mulabbas howen, aur tere muqaddas log neki se khushwaqt rahen.

42 Ai KHUDÁWAND Khudá, tú apne masih ká munh na pher, balki apne bande Dáúd kí rahmaten jo us par hún yád farmá.

VII BATB.

AUR jab Sulaimán du'á máng chu- ká thá, to ásmán se ág utrí, aur sokhtani qurbáni ko aur zabihon ko khá gayi; aur wuh ghar KHUDÁWAND ke jalál se bhar gayá.

2 So káhin KHUDÁWAND ke ghar men dákhil na ho sake, is liye kí KHUDÁWAND ká ghar KHUDÁWAND ke jalál se bhar gayá thá.

3 Aur jab sáre baní Isráel ne ág ko aur KHUDÁWAND ke jalál ko us ghar par utarte dekhá, tab zamin ke gach par munh ke bhal jhuk gaye aur sijda kiyá, aur KHUDÁWAND ká shukr

guzráná, kí Wuh bhalá hai, kí us kí rahmat abadí hai.

4 ¶ Tab bádsháh aur sáre logon ne KHUDÁWAND ke áge zabih zabh kiye.

5 Aur Sulaimán bádsháh ne báis hazár bailon aur ek lákh bis hazár bheron ko qurbáni ke liye guzráná: yún bádsháh aur sáre logon ne KHudá ke ghar ko makhsús kiyá.

6 Aur káhin apní apní khidmat men házir hue, aur Láwí bhí KHUDÁWAND ke báje liye hue, jinhen Dáúd bádsháh ne banáyá thá, kí KHUDÁWAND ká shukr karen, kí us kí rahmat abadí hai; (kí Dáúd ne un kí ma'rifat se hamd kí thí); aur káhinon ne un ke áge narsinge phúnke, aur sáre Isráel khare hue.

7 Aur Sulaimán ne sahn ke bích ko, jo KHUDÁWAND ke ghar ke áge thá, makhsús kiyá; kyúнки us ne wahán sokhtani qurbánián, aur salámati kí qurbániön kí charbí ko guzráná; kyúнки wuh mazbah pítal ká, jise Sulaimán ne banáyá thá, sokhtani qurbániön, aur nazr kí qurbániön, aur sári charbí ke liye gunjáish na rakhtá thá.

8 ¶ So us waqt Sulaimán aur us ke sáth sáre Isráel, jo ek bará hí amboh the, Hamát se Misr kí nahr tak, sáat din 'id karte rahe.

9 Aur áthwen din we 'idi jamá'a' ke liye faráham hue; kyúнки we sáat din mazbah ke muqaddas karne ke liye, aur sáat din 'id ke liye, mánte the.

10 Aur sátwen mahine kí teiswíp tárikh ko us ne logon ko rukhsat kiyá, kí we us sári neki se, jo KHUDÁWAND ne Dáúd aur Sulaimán se, aur apní guroh Isráel se, kí thí, khushwaqt aur dilshád hoke apne apne khaimon ko jáwen.

11 Chunánchi Sulaimán KHUDÁWAND ká ghar aur bádsháh ká ghar baná chuká; aur jo kuchh Sulaimán ke dil men áyá thá, kí KHUDÁWAND ke ghar men aur apne ghar men ba-

Khudá ke kháns wa'de, II TAWARÍKH, VIII. jo us ne Sulaimán se kiye.

náwe, so us ne bakhúbí anjám tak pahuncháyá.

12 ¶ Tab KHUDÁWAND rát ke waqt Sulaimán par záhir húa, aur use kahá, ki Main ne terí du'á suní, aur is makán ko apne wáste chun liyá, ki wuh qurbángáh howe.

13 Jo main ásmán ko band karún, ki bárish na howe, aur tiddíon ko sarmáún, ki zamín ko kharáb karen, aur jo main apne logon ke darmiyán mari bhejún;

14 Pas agar mere log, jo mere nám se kaháe játe hain, apne ta,ín 'ájiz karen, aur du'á mángen, aur merá munh dhúndhen, aur apní buri ráhon se phiren; to main ásmán par se sunúgá, aur un kí khatáen bakhshúngá, aur un kí zamín ko amán dúngá.

15 Ab se merí ánkhen khulí rahen-gí, aur mere kán us du'á par, jo is makán men kí jáwe, dhare hongé.

16 Kyúñki main ne is ghar ko pasand kiya, aur muqaddas thahráyá, ki us men merá nám abad tak rahe; aur merí ánkhen aur merá dil har waqt us par thahrenge.

17 Aur tú jo hai, so agar mere huzúr aisi chál chalegá, jaisí terá báp Dáúd chaltá thá, ki tú un sab hukmon par, jo main ne tujhe kiye, 'amal kare, aur merí sharí'aton aur 'adálaton ko hifz kare;

18 To main terí saltanat ká takht hamesha qáim rakhúngá, jaisá main ne tere báp Dáúd se áhd karke kahá, ki Isráel ke sardár hone ke liye tere yahán mard kí kadhí kami na hogí.

19 Par agar tum merí pairaui se bargashá hoge, aur merí sharí'aton aur 'adálaton ko, jo main ne tumhen batáin, hifz na karoge, aur jáke gair-ma'búdon kí 'ibádat karoge, aur unhen síjda karoge;

20 To main unhen apní is sarzamin se, jo main ne unhen dí hai, ukhárdálúngá, aur is ghar ko, jise main ne apne nám ke liye muqaddas kiya hai,

apní nazar se girá dúngá, aur Isráel ko tamám jahán men zarb ul masal aur kaháwat kar dúngá.

21 Aur yih ghar, jo 'álishán hai, har ek ko, jo us se guzre, hairání ká bá'is hogá; yahán tak ki wuh kahe-gá, ki KHUDÁWAND ne is sarzamin se aur is ghar se aisá kyún kiya?

22 Tab yih jawáb diyá jáegá ki Yih is wáste húa, ki unhon ne KHUDÁWAND apne bápádodon ke Khudá ko, jo unhen mulk i Misr se nikál láyá, tark kiya, aur gair-ma'búdon ko ikhtiyár kiya, aur unhen síjda kiya, aur un kí bandagí kí; is liye KHUDÁWAND ne un par yih sab balá názil kí.

VIII BAB.

AUR un bis baras ke ákhir men kí jin men Sulaimán ne KHUDÁWAND ká ghar aur apná ghar banáyá thá, to yún húa, ki

2 Un shahron ko, jo Húram ne Sulaimán ko in'am diye the, Sulaimán ne phir ta'mír kiya, aur baní Isráel ko un men basáyá.

3 Aur Sulaimán Hamát i Zúbah ko niklá, aur us par galib húa.

4 Aur us ne bayábán men Tadmír banáyá, aur khazáne ke sáre shahr bhí, jo us ne Hamát men banáe the.

5 Aur us ne Bait-Haurán i 'Alí aur Bait-Haurán i Sáfí ko banáyá, jo diwáron aur phátakon aur arbangon se mazbút kiye hée shahr the.

6 Aur Ba'alat, aur khazáne ke sáre shahr, jo Sulaimán ke the, aur gárgon ke shahr, aur sawáron ke shahr, aur jo kuchh Sulaimán cháhtá thá, ki Yarúsalam men, aur Lubnán men, aur apní mamlukat kí sári sarzamin men biná kare, us ne biná kiya.

7 ¶ Lekin wuh sári guroh, jo Hition, aur Amúrion, aur Farizzion, aur Hawion, aur YabúSION se báqi rahí, aur Isráeli na thí,

8 Hén, un kí aulád, jo ba'd un ke zamín men báqi rahí, jinhen baní Isráel ne nábud na kiya, so Sulaimán

ne un se khráj ke badle kám liyá, hús; aur KHUDÁWAND ká ghar ban gayá.

9 Lekin Sulaimán ne apne kám ke liye baní Isráel men se kisi ko mazdúr hone ke wáste muqarrar na kiyá; ki we jangí mard, aur us ke lashkar ke sardár, aur us kí gáríon aur us ke sawáron ke bandobast karnewále the.

10 Aur Sulaimán bádsháh ke khashs 'uhladáron men se do sau pachás the, jo logon par muqarrar the.

11 Aur Sulaimán Fira'un kí beí ko Dáúd ke shahr se us ghar men, jo us ke liye banáyá thá, uthá láyá; ki us ne kahá, kí Merí jorú Isráel ke bádsháh Dáúd ke ghar men na rahegi; kyúñki muqaddas wuh hai, jis men KHUDÁWAND ká sandúq áyá.

12 Tab Sulaimán ne KHUDÁWAND ke liye KHUDÁWAND ke us mazbah par, jis ko us ne usáre ke sámhne banáyá thá, sokhtani qurbánián guzráni;

13 Chunánci ba andáza roz roz kí, jaisá Músá ne hukm diyá thá, aur sab-ton kí, aur naye chándon kí, aur 'idon kí, baras baras tín bár, ya'ne fatíri rotí kí 'id kí, aur hafton kí 'id kí, aur khaímon kí 'id kí qurbánián guzráni.

14 Aur us ne apne báp Dáúd ke hukm ke muwáfíq káhiñon kí báridáron ko un ke kám par muqarrar kiyá, aur Lávion ko un kí káhidmat par, kí we ek ek din jaisá kí farz thá káhiñon ke áge KHUDÁWAND kí hamd karen aur káhidmatguzári karen, aur darbánon ka un kí báridáron ke mutábíq har ek phátak men muqarrar kiyá; kyúñki mard i Khudá Dáúd ká hukm yúñhí thá.

15 Aur we bádsháh ke hukm se, jo us ne káhiñon aur Lávion ke haqq men, aur har ek káru ke wáste aur 'chazáron ke wáste kiyá thá, báhar na gaye.

16 Aur Sulaimán ká sára kám, KHUDÁWAND ke ghar kí bunyád dálné ke din se us ke taiyár hone tak, tamám

17 Us waqt Sulaimán samundar ke kanáre Adám ke mulk men 'As-yúnjabr aur Ailút ko gayá.

18 Aur Húrám ne apne naukaron ke háth se jaházon ko, aur malláhon ko jo samundar ke hál se ágáh the, us pás bhejá; aur we Sulaimán ke chákaron ke sáth Ofir ko gaye, aur wahán se sáríe chár sau qintár soná liyá, aur Sulaimán bádsháh ke pás láe.

IX BA'B.

AUR jab Sulaimán ká shuhra Sabá kí malika tak pahunchá, to wuh unshkil suwálon se use ázmáne áí, aur bare amboh ke sáth Yarúsalam men dákhil húi; us ke sáth bahut se úñt the, jin par khushtáíán ladí thín, aur niháyat bahut soná, aur mahangmole jawáhir the: aur us ne Sulaimán pás áke, jo kuchh us ke dil men thá, sab kí bábat us se guftogú kí.

2 Sulaimán ne us ke sab suwálon ká jawáb diyá: Sulaimán se koí chíz poshída na thí, jo us ke kisi suwál ká jawáb na detá.

3 Aur jis waqt Sabá kí malika ne Sulaimán kí dáníshmandí ko aur us ghar ko, jo us ne banáyá thá,

4 Aur us ke dastarkhwanon kí nishast ká taur, aur us ke mulázimon kí házirbáshí, aur un kí poshák ko; aur us ke sáqion aur un ke libás ko; aur us síñhí ko, jis se wuh KHUDÁWAND ke maskan ko charh játá thá, dekhá; to us ke hawáss ur gaye.

5 Aur us ne bádsháh se kahá, kí Yih tahqíq khabar thí, jo main ne tere kámon aur terí dánísh kí bábat apne mulk men suní thí:

6 Par jab tak main ne áke apní áñkhon se na dekhá thá, tab tak un báton ko báwar na kiyá thá: aur dekh, main ne terí hikmat kí ziyádatí kí ádhí khabar na suní thí; kyúñki

tū us shuhra se, jo main ne sunā thā, bartar hai.

7 Mubārak hañ tere log, aur mubārak hañ tere ye mulāzīm, jo nit tere huzūr khare rahte hañ, aur terī hikmat sunte hañ.

8 KHUDĀWAND terā Khudā mubārak ho, jo tujh se rāzī hai, aur jis ne tujh ko apnī kursī par bithāyā, ki tū KHUDĀWAND apne Khudā kī jagah bādshāh ho: is liye ki terā Khudā Isrāel ko piyār kartā, aur unhen abad tak qāim rakhne chāhtā hai, so hī us ne tujhe un kā bādshāh kiyā, ki tū 'adl o insāf kare.

9 Aur us ne ek sau bīs qintār sonā, aur bahut sī khushbūiāñ, aur qīmātī jawāhir, Sulaimān ko diye: aur kabhī phir aisi khushbūiāñ muyassar nahūñ, jaisī Sabā kī malika ne Sulaimān bādshāh ko dīñ.

10 Hūrām ke naukar aur Sulaimān ke naukar, jo Ofir se sonā lāe, chandan ke bahūt se daraḡht aur jawāhir bhī lāe the.

11 Aur bādshāh ne chandan kī lakṛī se KHUDĀWAND ke ghar ke liye aur bādshāh ke qasr ke liye sīrhīāñ banwāñ, aur kinnāraten aur barbaten gānewālōñ ke liye taiyār karāñ: aur aisi lakṛiāñ Yahūdāh ke mulk men āge dekhne men nahūñ āī thīñ.

12 ¶ So Sulaimān bādshāh ne Sabā kī malika ko, jo kuchh us ne māngā, us se ziyāda ko wuh bādshāh ke liye lāī, diyā. Aur wuh apne mulāzimon samet apnī mamlukat ko phir gayī.

13 ¶ Aur us sone kā wazn, jo Sulaimān ke pās sāl ba sāl ātā thā, so chha sau chhiyāsath qintār sone kā thā;

14 Siwā us sone ke, jo byopārī aur saudāgar lāe. Aur 'Arab ke sab bādshāh aur mulk ke sūbadār Sulaimān pās sonā chāndī lāe.

15 ¶ Aur Sulaimān bādshāh ne sonā garhwāke do sau phariāñ banwāñ; chha sau misqāl kā pitā hūā sonā ek pharī piche kharch hūā:

16 Aur sone hī kī tīn sau qhālen banwāñ; ek ek qhāl tīn tīn sau misqāl sone kī hūī; aur bādshāh ne unhen Lubnānī ban ke ghar men rakhā.

17 ¶ Us ke siwā, bādshāh ne hāthī-dānt kā ek barā takht banwāyā, aur us par khālis sonā phirwāyā.

18 Us takht kī chha sīrhīāñ thīñ, aur ek sonahlā morhā, pāñw rakhne kā, takht se jarā thā, aur baithne kī jagah ko ās pās donōñ taraf ek ek ṭekan thā, aur har ek ṭekan ke pās ek sher i babar kharā thā.

19 Aur un chha sīrhīōñ par, har ek ke idhar udhar, bārah sher khare the. Kisi saltanat men aisi takht na banā thā.

20 ¶ Aur Sulaimān bādshāh ke pīne ke liye sāre bāsan sone ke the, aur Lubnānī ban ke ghar ke bhī sāre bāsan kundan ke the; chāndī kā kōī bhī na thā; is liye ki Sulaimān ke aiyām men rūpe kī kuchh qadr na thī.

21 Kyūñki bādshāh ke jahāz Hūrām ke naukarōñ ke sāth Tarsis ko jāte the, aur wahāñ se un par lade hūe, tīn baras men ek bār, sonā, aur rūpā, aur hāthī-dānt, aur bāudar, aur mor, us ke liye pahunchte the.

22 So Sulaimān bādshāh dāulat aur hikmat men zamīn ke sab bādshāhōñ se saḡat le gayā.

23 ¶ Aur zamīn ke sāre bādshāh Sulaimān kī mulāqāt ke mushtāq the, ki we us kī hikmat ko, jo Khudā ne us ke dil men qālī thī, sunen.

24 Aur un men se har ek, sāl ba sāl, apnā apnā hadya, rūpe ke bāsan, aur sone ke bartan, aur poshāk, aur hathiyār, aur khushbūiāñ, aur ghore, aur khachchar, jitne har ek sāl ke liye ṭaharrāe hūe the, us ke āge guzrānte the.

25 ¶ Aur Sulaimān ke chār hazār thāñ ghorōñ aur gārīōñ ke the, aur bārah hazār sawār, jinhen us ne gārīōñ ke shahron men rakhā, aur kitnōñ ko Yarūsalam men bādshāh ke sāth.

26 ¶ Aur us ne nahr se leke Filistion ke mulk tak, aur Misr kí hadd tak, sáre bádsháhon par bádsháhát kí.

27 Aur bádsháh ne Yarásalam men rúpe kí aísí kasrat karáí, kí wuh pat-tharon kí mánind thá, aur saro ke darañht utne kar diye, kí jitne gúlar ke darañht hain, jo wádion men hote:

28 Aur we Misr se aur sáre mulkon se Sulaimán pás ghore láe.

29 ¶ Aur Sulaimán ká báqí ahwál, auwal o ákhir jo hai, wuh to Nátan nabí kí kitáb men, aur Sailáni Akhiyáh kí peshingoí men, aur 'I'dú gaibbín kí royaton kí kitáb men, jo us ne Yarubi'ám bin Nabát kí bábat dekhí thín, likhá hai.

30 Garaz Sulaimán ne Yarásalam men sáre Isráel par chális baras sal-tanat kí.

31 Tab Sulaimán apne bápádón ke sáth so gayá, aur apne báp Dáúd ke shahr men gárá gayá: aur us ká betá Rahabí'ám us kí jagah bádsháh húa.

X B A B.

AUR Rahabí'ám Sikm ko gayá; is liye kí sáre Isráel Sikm men ikatthe áe the, kí use bádsháh karen.

2 Aur aísá húa, kí jab Nabát ke bete Yarubi'ám ne, jo Misr men thá, kí wahán Sulaimán bádsháh ke áge se nikal bhágá thá, yih suná, to Yarubi'ám Misr se phir áyá.

3 Aur logon ne bhejkar use buláyá. So Yarubi'ám aur sáre Isráel áe, aur Rahabí'ám se ham-kalám húa aur bole, kí

4 Tere báp ne ham par bhárá júá rakhá; so ab tú us sangi khidmat ko, aur us bhárá júe ko, jo tere báp ne ham par rakhá, kuchh halká kar, to ham terí khidmat karenge.

5 Tab us ne unhen kahá, Tíñ dín ba'd mujh pás phir áo. Chunáuchi we log chale gaye.

6 ¶ Tab Rahabí'ám bádsháh ne un buzurgon se, jo us ke báp Sulaimán

ke huzúr, jab tak kí jítá thá, khare rahte the, mashwarat kí, aur kahá, Tumhárá kýá saláh hai? main in logon ko kýá jawáb dún?

7 Unhon ne use kahá, kí Agar tú in logon par mihrbání karegá, aur unhen rází karegá, aur un se achchhí achchhí báten kahegá, to we hamesha terí khidmat karenge.

8 Lekin us ne us mashwarat ko, jo budhdon ne use dí, chhoṛke, un jawánon se, jinhon ne us ke sáth parwarish páí thí, aur us ke áge házir rahte the, mashwarat kí;

9 Aur un se púchhá, Tum mujhe kýá saláh dete ho; main in logon ko, jinhon ne mujh se yih suwál kiýá hai, kí Us júe ko, jo tere báp ne ham par rakhá, kuchh halká kar, kýá jawáb dún?

10 Un jawánon ne, jo us ke sáth pale the, us ko kahá, 'Tú un logon ko, jinhon ne tuihe kahá, Tere báp ne hamáre júe ko bhárá kiýá, tú us ko hamáre úpar se kuchh halká kar, yún jawáb de, aur unhen yún kah, kí Merí chhingulí mere báp kí kamar se ziyáda daldár hai;

11 Aur ab mere báp ne to bhárá júá tum par rakhá hai, par main us júe ko aur ziyáda karúngá; mere báp ne kore márke tumhen thík kiýá, par main tumhen bichchhuón se thík karúngá.

12 So Yarubi'ám aur sab log tísre dín Rahabí'ám ke huzúr házir húa, bádsháh ke farmáne ke mutábíq, kí Tísre dín mujh pás phir áíyo.

13 Tab bádsháh ne un logon ko sakht jawáb diýá; aur Rahabí'ám bádsháh ne buzurgon kí saláh ko chhoṛkar,

14 Jawánon kí saláh ke muwáfíq unhen kahá, kí Mere báp ne to tum par bhárá júá rakhá, par main us júe ko ziyáda bhárá karúngá; mere báp ne tumhen koṛon se thík kiýá, par main tumhen bichchhuón se thík karúngá.

15 So bádsháh logon ká shanawá na húá; kyúñki yih inqiláb Khudá kí taraf se thá, tá ki us bāt ko, jo us ne Salláni Akhiyáh kí ma'rifat se Nabát ke betē Yarubí'am ko farmái thí, púrā kare.

16 ¶ Jab sáre Isráel ne yih dekhá, ki bádsháh un ká shanawá na húá, tab logon ne bádsháh ko jawáb diyá, aur yún kahá, ki Dáúd ke sáth hamará kyá hissa hai? Yassí ke betē ke sáth hamári kuchh mirás nahín: ai Isráel, chalo apne apne kхайmon ko; ab, ai Dáúd, apne hí ghar kí áp hí kхайbar le. Chunáñchi sáre Isráel apne apne kхайmon ko gaye.

17 Magar baní Isráel par, jo Yahúdáh ke shahron men rahte the, Rahabí'am bádsháh húá.

18 Ba'd us ke Rahabí'am bádsháh ne Hadúrám ko, jo khiráj ká dárogi thá, bhejá; lekin baní Isráel ne us par aisá patthráo kiya, ki wuh mar gayá. Tab Rahabí'am ne phurtí kí, aur gári par sawár hokar Yarúsalam ko bhág gayá.

19 So Isráel áj ke din tak Dáúd ke gharáne se bági hain.

XI BĀB.

AUR jab Rahabí'am Yarúsalam men dákhl húá, to us ne Yahúdáh aur Binyamín ke gharáne men se ek lákh assí hazár chune hue jawán, jo sáhib i jang the, faráham kiye, tá ki we Isráel se larke mamlukat ko Rahabí'am ke qabzo men phir kar den.

2 Tab KHUDÁWAND ká kalám mard i Khudá Sam'aiyáh ko áyá, aur bolá, ki

3 Yahúdáh ke bádsháh Sulaimán ke betē Rahabí'am ko aur sáre Isráel ko, jo Yahúdáh aur Binyamín men hain, kah, ki

4 KHUDÁWAND yún farmátá hai, Tum charháí na karo, aur apne bháion se jang na karo; balki har ek tum men se apne apne ghar ko phiro; ki yih kám meri taraf se hai. Aur we

KHUDÁWAND ke sukhan ke shanawá hue, aur Yarubí'am par charh jáne se báz áe.

5 ¶ Aur Rahabí'am Yarúsalam men rahá, aur us ne Yahúdáh men hasín shahr biná kiye.

6 Chunáñchi us ne Baitlaham, aur Aitám, aur Taqú'a,

7 Aur Bait-súr, aur Shoko, aur 'Adullám,

8 Aur Ját, aur Máresáh, aur Zif,

9 Aur Addraim, aur Lakís, aur 'Azíqah,

10 Aur Sur'ah, aur Aiyalún, aur Habrún ko banáyá: ye Yahúdáh aur Binyamín men niháyat hasín shahr hain.

11 Aur us ne un hasín garbíon ko bahut mazbút kiya, aur un men qil-adáron ko rakhá, aur rasad, aur tel, aur mai jam'a kí.

12 Aur har shahr men dhálen aur bhále batore, aur Yahúdáh aur Binyamín ko apní taraf pake un shahron ko khúb mazbút kiya.

13 ¶ Aur káhin aur Láwí, jo sáre Isráel men the, so apní sári sarhaddon se us pás házir hue.

14 Láwí apní apní girdnawáhon aur milkiyaton ko chhor chhor Yahúdáh aur Yarúsalam men áe: kyúñki Yarubí'am aur us ke beton ne unhen KHUDÁWAND kí huzúrí kí kahánat se bar taraf kiya thá:

15 Aur us ne apne wáste únche makánon ke, aur shayátin ke, aur un bachhron ke liye, jo us ne banáo the, káhinon ko muqarrar kiya.

16 Aur Láwíon kí páirauí men Isráel ke sáre firqon men se aise log, jinhon ne apne dil ko KHUDÁWAND Isráel ke Khudá kí talásh men lagáya thá, Yarúsalam men áe, ki KHUDÁWAND apne bápádáon ke Khudá ke huzúr qurbání charháwen.

17 So unhon ne Yahúdáh kí saltanat ko qawí kiya, aur tin baras tak Sulaimán ke betē Rahabí'am ko zor bakhshá,

kyúñki we tin hí baras tak Dáúd kí aur Sulaimán kí ráh par chalte rahe.

18 ¶ Aur Rahabí'ám ne, Dáúd ke bete Yarimúdt kí betí Mahálát ke siwá, Yassí ke bete Iliáb kí betí Abíkhal ko byáh liyá.

19 Wuh us ke liye bete janí, Ya'ús, aur Samariyáh, aur Zaham.

20 Us ke píchhe us ne Abisálúm kí betí Ma'akah ko byáh liyá, jo us ke liye Abi-ráh, aur 'Attai, aur Zaiza, aur Salúmit ko janí.

21 Aur Rahabí'ám Abisálúm kí betí Ma'akah ko apní sári jorúñ aur haram-ñ se ziyáda piyár kartá thá : (kí us kí aṭháraḥ jorúñ aur sáth haramen thín, aur us ke aṭháis bete aur sáth betiñ paidá húi thín.)

22 Aur Rahabí'ám ne Abiyáh bin Ma'akah ko ráis kiyá, kí apne bhái-ñ men sardár ho, tá kí use bádsháh banáwe.

23 Aur us ne hoshyári se kám kiyá, aur apne beton ko Yahúdáh aur Bin-yamin kí sári mamlukat ke bích har ek hasín shahr men bhejke alag alag kar diyá, aur unhen bahut se asbáb i ma'ásh diye. Aur us ne un ke liye bahutsí jorúñ talab kíñ.

XII BAB.

AUR yún húá, kí jab Rahabí'ám ne apní bádsháhat ko qáim kiyá, aur wuh zoráwar baná thá, to us ne, aur us ke sáth sáro Isráel ne, KHUDÁWAND kí sharí'at ko tark kiyá.

2 Aur Rahabí'ám bádsháh ke páñch-wen baras men yún húá, kí Misr ká bádsháh Sisay Yarúsalam par charh áyá, is sabab kí we KHUDÁWAND ke gunahgár hue the;

3 Aur us ke sáth bárah sau rath aur sáth hazár sawár the; aur Lúbí, aur Súkí, aur Kúshí log, jo us ke sáth Misr men se níkal áe, be-shumár the.

4 Us ne Yahúdáh ke hasín shahr ke liye, aur Yarúsalam tak pahunchá.

5 ¶ Tab Sam'aiyáh nabí Rahabí'ám pás, aur Yahúdáh ke amíron ke pás, jo

Sisay ke dar ke máre Yarúsalam men jam'a hue the, áyá, aur unhen kahá, KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Tum ne mujh ko chhor diyá, is liye main ne tumhen bhí Sisay ke háth men chhor diyá hai.

6 Is hál men Isráel ke amíron né aur bádsháh ne apne ta,ín 'ájiz banáyá, aur kahá, kí KHUDÁWAND sádiq hai.

7 Aur jab KHUDÁWAND ne dekhá, kí we 'ájiz hue haín, to KHUDÁWAND ká kalám Sam'aiyáh pás áyá, aur kahá, kí Unhon ne 'ájizi kí hai, so main unhen halák na karúngá, balki thoří der men unhen rihái dúngá, aur merá gazab Sisay ke háth se Yarúsalam par názil na hogá.

8 Tis par bhí we us ke kḥádim hongé, tá kí we merí kḥidmat aur zamin ke bádsháhon kí kḥidmat ká bhed samjhen.

9 So Misr ká bádsháh Sisay Yarúsalam par charh áyá, aur KHUDÁWAND ke ghar ke kḥazáne, aur bádsháh ke ghar ke kḥazáne, le liye: balki wuh sab le gayá, aur sone kí dhálon ko, bhí, jo Sulaimán ne banwái thín, le gayá.

10 Aur Rahabí'ám bádsháh ne un ke badle pítal kí dhálen banáín, aur pásbanon ke sardár ko, jo sháh ke mahall kí nigahbání karte the, sompín.

11 Aur jab bádsháh KHUDÁWAND ke ghar men játá thá, to jilaudár áte the, aur unhen leke játe the, aur phir unhen láke pásbanon ke silahkḥáne men rakh chhorté the.

12 Aur jab us ne farotaní kí thí, to KHUDÁWAND ká gazab us se yahán tak phirá, kí use bilkull halák karná na cháhá; aur hanoz Yahúdáh men kuchh neki báqí rahí thí.

13 ¶ So Rahabí'ám bádsháh ne ap ko mazbút kiyá, aur Yarúsalam men saltanat kartá rahá; kí Rahabí'ám iktális baras kí 'umr men bádsháh húá, aur us ne Yarúsalam men, ya'ne us shahr men, jo KHUDÁWAND ne

Isráel ke sáre firqon men se pasand kiyá thá, ki apná nám us men rakhe, satrah baras tak bádsháhát kí. Aur us kí má ká nám Na'amah thá, jo 'Ammúniya thí.

14 Aur us ne badkárí kí, ki us ne KHUDÁWAND kí talásh men apná dil uua lagáya.

15 Aur Rahabi'ám ká ahwál, auwal o ákhir jo hai, so Sam'aiyáh nabí kí kitáb men, aur 'Tdí gaibbín kí kitáb men nasab námon kí bábat, líkhá hai. Aur Rahabi'ám aur Yarubi'ám ke darmiyán hamesha jang thí.

16 A'khir ko Rahabi'ám apne báp-dádon ke sáth soyá, aur Dáúd ke shahr men gará gayá: aur us ká betá Abiyáh us ke badle bádsháh húa.

XIII B'AB.

YARUBI'A'M bádsháh kí saltanat ke athárahwen baras men Abiyáh Yahúdáh men takht par baithá.

2 Us ne Yarásalam men tén baras bádsháhát kí. Us kí má ká nám Mikáyáh thá, jo U'riel Jiba'ahí kí betí thí. Aur Abiyáh aur Yarubi'ám ke darmiyán jang ho rahí.

3 Aur Abiyáh ne chár lákh jangí mard leke, jo chune hús jawán mard the, jang ke liye saff bándhí; aur Yarubi'ám ne bhí us ke muqábale men áth lákh chune hús bahádúr log leke jang ke liye saff-aráí kí.

4 ¶ Tab Abiyáh Samaraim ke pahár par, jo Ifraím ke kohistán men hai, khará húa, aur káhá, kí Ai Yarubi'ám, aur sáre Isráel, meri suno.

5 Kyá tumhen ná jánná cháhiye, kí KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ ne Isráel kí saltanat Dáúd ko, usí ko aur uske beton ko, namak ká 'ahd karke hamesha ke liye dí hai?

6 Lekin Nabát ká betá Yarubi'ám, jo Dáúd ke bete Sulaimán ká ek naukar thá, uthá hai, aur apne kháwind se bági húa hai:

7 Aur us ke pás lucheche, baní Bálí'ál, jam'a hús hain; aur jab Raha-

bi'ám hanoz jawán aur narm-dil thá, aur un ká sámhná na kar saktá thá, tab unhon ne Sulaiman ke bete Raha-bi'ám kí mukháláfat men apní kamar kási.

8 Ab tum ko yih gumán hai, kí tum KHUDÁWAND kí bádsháhát, jo Dáúd kí aulád ke háth men hai, us ká sámhná kar sakoge; aur tum bare amboh ho, aur tumháre sáth we sonahle bachhre hain, jinhen Yarubi'ám ne banáya, kí tumháre ma'búd howne.

9 Kyá tum ne KHUDÁWAND ke káhinon, Hárín ke beton, aur Láwion, khárij nahín kiyá, aur dunyá kí mukhtalíf qaumon ke mánind apne liye káhin nahín muqarrar kiye? aisi, kí jo koi ek bachhrá aur sáť mendhe leke apní taqdís karne áya, wuh un ká, jo haqiqat men KHUDÁ nahín hain, káhin húa.

10 Lekin ham log jo hain, so KHUDÁWAND hamará KHUDÁ hai, aur ham ne use nahín chhor diya; aur káhin jo KHUDÁWAND kí bandagi karte hain, so Hárín ke bete hain, aur Láwí kám ke liye házir rahte hain;

11 Aur we har subh aur har shám ko KHUDÁWAND ke liye sokhtaní qurbánián aur khushbúíán jaláte hain, aur pák mez par nazr kí rotján rakhte hain, aur sonahle sham'adán aur us ke chirág har shám ko roshan karte hain; kyúнки ham KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke hukmon ko hifz karte hain; par tum ne us ko chhor diya hai.

12 Aur dekho, KHUDÁ hamáre bích hamará sarlashkar hai, aur us ke káhin narsinge phúnkte hain, kí tumháre barákhiláf shor macháwen. Ai baní Isráel, KHUDÁWAND apne báp-dádon ke KHUDÁ se mat laró; kyúнки tum hargiz kámyáb na hooge.

13 ¶ Lekin Yarubi'ám ne un ke píchhe ghúmke kamín ko biṭháyá: so we baní Yahúdáh ke áge the, aur ghat men baithnewále un ke píchhe the.

14 Aur jab baní Yahúdáh ne píchhe

nazar kí, to kyá dekhte haiñ, kí laráí áge píchhe se hai; tab unhoñ ne KHUDÁWAND se faryád kí, aur káhinon ne narsinge phúnkar shor macháyá.

15 Aur Yahúdáh ke logon ne lalkará: aur jab Yahúdáh ke logon ne lalkará, to aisá húa, kí Khudá ne Abiyáh aur Yahúdáh ke áge se Yarubiám ko aur sáre Isráel ko mára.

16 Aur baní Isráel Yahúdáh ke áge se bhág gaye; aur Khudá ne unhen in ke háth men kar diyá.

17 Aur Abiyáh aur us ke logon ne unhen qatl karké barí khútrezi kí; so Isráel men páñch lákh chune hús mard gir gaye.

18 Yúnhin baní Isráel us waqt maglúb hús; aur baní Yahúdáh gálib hús, is liye kí we KHUDÁWAND apne bápádáon ke Khudá par bharosá rakhte the.

19 Aur Abiyáh ne Yarubiám ká píchhá kiyá, aur in shahron ko us se le liyá, ya'ne Baitel aur us ke díhát, Yásanah aur us ke díhát, 'Ifrún aur us ke díhát.

20 Aur Abiyáh ke dinon men Yarubiám ne phir zor na pakrá; balki KHUDÁWAND ne use mára, aur wuh mar gayá.

21 ¶ Aur Abiyáh zoráwar húa, aur chaudah jorúán kíñ, aur us ko báis bete aur solah betían hún.

22 Par Abiyáh ká báqí ahwál, aur us ke kám o kalám, 'Ídú nabí kí tafsír kí kitáb men likhe haiñ.

XIV BAT.

AUR Abiyáh apne bápádáon ke sáth so rahá, aur unhoñ ne use Dáúd ke shahr men gárá: aur us ká betá Asá us kí jagah men bádsháh húa. Us ke dinon men das baras tak inuk men chain rahá.

2 Aur Asá ne KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr nekokári o rástbázi kí:

3 Kí us ne ajnabi mazbahon ko aur únche makánon ko uthá diyá, aur

látton ko girá diyá, aur Yasíraton ko káñ dálá;

4 Aur Yahúdáh ko hukm kiyá, kí KHUDÁWAND apne bápádáon ke Khudá ko dhúndhen, aur us kí sharí'at aur hukm par 'amal karen.

5 Aur us ne Yahúdáh ke sáre shahron men se únche makánon aur súraj kí-múraton ko uthá diyá; aur us ke áge manlukat ko chain milá.

6 ¶ Aur us ne Yahúdáh men hasín shahr banáe, kyúñki mulk men chain thá, aur un barson men laráí na húi; kyúñki KHUDÁWAND ne use chain bakhshá thá.

7 Is liye us ne Yahúdáh ko kahá, kí A'o, ham ye shahr biná karen, aur un ke gird díwár aur burj banáwen, aur phátaq aur arbage lagáwen, kí mulk hanoz hamáre qábú men hai; kyúñki ham ne KHUDÁWAND apne Khudá ko dhúndhá; ham ne use dhúndhá, aur us ne ham ko cháron taraf se árám bakhshá hai. So unhoñ ne bináen dálín, aur kámyáb hús.

8 Aur Asá ke lashkar men baní Yahúdáh ke tin lákh mard the, jo pharí aur bhálá utháte the; aur baní Binyamin ke do lákh assí hazár the, jo dhál utháte aur tír chaláte the: ye sab ke sab bahádur mard the.

9 ¶ Aur us ke muqábale men Zaráh Kúshí, das lákh kí ek sauj ko aur tín sau rathon ko leke, Maresah ko áyá.

10 Tab Asá us ke sámhne niklá, aur unhoñ ne Maresah ke bích Safátah kí wadí men jang ke liye safí bándhí.

11 Aur Asá ne KHUDÁWAND apne Khudá se faryád kí, aur kahá, kí Aí KHUDÁWAND, tere nazdik bahuton se, yá un se jin ká zor na ho, kisi kí madad karná dushwár nahín: so, KHUDÁWAND, hamáre Khudá, tú ha mári madad kar; kyúñki ham log tujh par bharosá rakhte haiñ, aur tere nám se is amboh par parte haiñ. Tú,

ai KHUDÁWAND, hamará Khudá hai; hej har tarah kí tangí men wubtalá so kisi insán ko apne úpar gálib houe kiyá.

12 Tab KHUDÁWAND ne Asá ke aur Yahúdáh ke áge se Kúshon ko mára, aur Kúshí bhág gaye.

13 Phir Asá aur us ke sáthwále logon ne unhen Jirár tak ragadá; aur Kúshon ká lashkar mára pará, aur jítá na bachá; kyúñki unhon ne KHUDÁWAND ke áge se aur us ke lashkar ke áge se shikast kháí thí. Aur we bahut sí lút le áe.

14 Aur unhon ne Jirár ke ás pás ke sáre shahron ko mára; kyúñki KHUDÁWAND ká khauf un par pará thá: aur unhon ne sáre shahron ko lút liyá; kyúñki un men barí lút thí.

15 Aur unhon ne mawáshí ke makánon par bhí hamla kiyá, aur bheron ko aur únton ko bahutáyat se leke Yarúsalam ko phire.

XX BA'B.

AUR Khudá kí Rúh 'Odíd ke beṭe 'Azariyáh par názil húi.

2 Aur wuh Asá ke milne ko gayá, aur use kahá, ki Ai Asá, aur sáre Yahúdáh aur Binyamín, merí suno: KHUDÁWAND tumháre sáth thá, is liye ki tum us ke sáth the; aur agar tum use dhúndhoge, to wuh tumhen milegá; par agar tum use chhoroḡe, to wuh tumhen chhoregá.

3 Ab barí muddat se baní Isráel bagair sachche Khudá ke, aur bagair síkhlánewále káhin ke, aur bagair shari'at ke, rahe haij;

4 Par jab unhon ne apne dukh men KHUDÁWAND Isráel ke Khudá kí taraf phirke use dhúndhá, to wuh unhen mil gayá.

5 Aur un dinon men use jo báhar játá thá, aur use jo bhitar átá thá, mutlaq chain na milá thá, balki mulk ke sáre báshindon par saht musibat thí.

6 Qaum qaum se aur shahr shahr se gárat húe; kyúñki Khudá ne un-

7 Lekin tum mazbút bano, aur apne háthon ko dhíla hone na do; kyúñki tumháre kám ká ajr milegá.

8 Aur jab Asá ne in báton ko, aur 'Odíd nahí kí peshingoi ko, suná, to us ne diláwari kí, aur Yahúdáh aur Binyamín ke sáre mulk men se, aur un shahron men se, jo us ne Isráim ke kohistán men liye the, makrúh múraton ko nikál phenká, aur KHUDÁWAND ke usáre ke áge KHUDÁWAND ke mazbah ko phir durust kiyá.

9 Aur us ne sáre Yahúdáh aur Binyamín ko, aur un men ke pardesion ko, jo Isráim men se, aur Munassi men se, aur Saina'un men se, áe the, jam'a kiyá; kyúñki jab unhon ne dekhá, ki KHUDÁWAND us ká Khudá us ke sáth hai, to we Isráel men se ba kasrat us ke pás áe.

10 Aur we Asá kí saltanat ke pandrahwen baras ke tise mahine men Yarúsalam men jan'a húe.

11 Aur unhon ne usí waqt, us lút kí chízon men se jo we láe the, KHUDÁWAND ke liye sáat sau bail aur sáat bazár bher charháe.

12 Aur we 'ahd men shánil húe, ki apne sáre dil se aur apní sári ján se KHUDÁWAND apne bápádádon ke Khudá ko dhúndhen;

13 Aur jo koi KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ko na dhúndhegá, so qatl kiyá jásegá, kyá chhoṭá kyá bará, kyá mard kyá 'aurat bowe.

14 Aur unhon ne barí áwáz se pukárte lalkárte húe, aur turhion aur narsingon ká shor macháthe húe, KHUDÁWAND ke liye qasam kháí.

15 Aur sáre Yahúdáh us qasam se húe; kyúñki unhon ne apne sáre dil se qasam kháí thí, aur kamál árzú se use dhúndhá, aur wuh unhen mil gayá; aur KHUDÁWAND ne unhen cháron taraf se áram bakhshá.

16 ¶ Aur Asá bádsháh kí má Ma-

akah kí bábat, us ne us ko bhí ma-
aka hone ke mansab se khárij kiya;
kyúñki us ne Yasírat ke liye ek but
nasb kiya thá: so Asá ne us ke but
ko kát dálá aur use chúr chár kiya;
aur wádí i Qidrún men jalá diya.

17 Lekin únche makán, jo Isráel
men the, giráe na gaye; báwujúd us
ke, Asá ká sára dil, jab tak wuh jítá
rahá, KHUDÁWAND hí se lagá thá.

18 ¶ Aur us ne we chízen, jo us ke
báp ne niyáz kí thín, aur we chízen,
us ne ap niyáz kí thín, kyá rúpá,
yá soná, kyá bartan, sab KHUDÁ-
WAND ke ghar men dákhil kíy.

19 Aur Asá kí saltanat ke paintis-
wen baras tak phir jang na húi.

XVI BĀ'Ī.

ASA' kí saltanat ke chhattiswen
baras men Isráel ká bádsháh
Ba'ashá Yahúdáh par charh áyá, aur
Rámah ko banáya, tá kí Yahúdáh ke
bádsháh Asá ke yahan koi shakhs
áne aur jáne na páwe.

2 Tab Asá ne KHUDÁWAND ke ghar
ke aur bádsháh ke ghar ke khazánon
men se rúpá aur soná nikálá, aur
Arám ke bádsháh Bin-Hadad ke pás,
jo Dimishq men rahtá thá, bhejá, aur
kahá, kí

3 Mere tere darmiyán, aur mere
báp aur tere báp ke darmiyán, 'ahd
o paimán hai; dekh, kí main tere liye
rúpá aur soná bhejtá hún; so tú á,
aur sháh i Isráel Ba'ashá se 'ahd-shi-
kaní kar, tá kí wuh merí taraf se
chalá jáwo.

4 Tab Bin-Hadad ne Asá bádsháh
kí bát maní, aur apne lashkar ke sar-
daron ko bhejá tá kí Isráeli shahron
par charháí karen; aur unhon ne 'Ai-
yún, aur Dán, aur Abilmáim, aur
Naftáli ke sab shahr, jin men makh-
zan the, gárat kiya.

5 Aur aisá húa, kí jab Ba'ashá ne
yih suná, to Rámah ká banána chhor
diya, aur apne kám se háth utháya.

6 Phir Asá bádsháh ne sáre Yahú-

dáh ko sáth liya, aur we Rámah ke
pattharon ko aur lakron ko le gaye,
jin se Ba'ashá Rámah banáta thá; aur
us ne un se Jib'a aur Misfáh ko ba-
náya.

7 ¶ Us waqt Hanání gaibbín Ya-
húdáh ke bádsháh Asá pás áyá, aur
us se kahá, Chúnki tú ne Arám ke
bádsháh par takya kiya, aur KHUDÁ-
WAND apne KHUDÁ par takya nahín
kiya, isí sabab se Arám ke bádsháh
ká lashkar tere háth se salámat niklá
hai.

8 Kyá un Kúshion aur Lúbion ká
lashkar firáwání men kam thá, jis ke
sáth gárián aur sawár ifrá se the
par jab tú ne KHUDÁWAND par bha-
rosá rakhá, to us ne unhen tere qabze
men kar diya.

9 Kí KHUDÁWAND kí ánkhen sári
zamin men dauṛtí phirtí hain, tá kí
un kí madad men, jin ká dil usí par
takya kartá hai, apne ta'in qawí dikh-
láwe. Is men tú ne bewuqúfi kí: so
áge ko tujh par jang ke hádisa parta
rahenge.

10 Aur Asá us gaibbín se naráz
húa, aur use qaidkháne men dálá;
kyúñki us kalám ke sabab niháyat
gazabnák húa. Siwá is ke, Asá ne us
waqt logon men se kitnon par zulm
kiya.

11 ¶ Aur dekh, Asá ká ahwál, au-
wal o ákhir jo hai, wuh Yahúdáh aur
Isráel ke bádsháhon ko tawaríkh kí
kitáb men qalamband hai.

12 Aur Asá kí saltanat ke untális-
wen baras men, us ke pánwon men
rog húa, aur wuh rog niháyat barh
gayá; aur apní bímári men bhí wuh
KHUDÁWAND ká nahín, balki tabíbon
ká tálib húa.

13 ¶ So Asá apne bápádaron men
já soyá, aur apní saltanat ke iktális-
wen baras men mar gayá.

14 Aur wuh un maqbaron men, jo
us ne apne liye Dáúd ke shahr men
banáe the, gárá gayá; aur wuh k

tábút men dhará gayá, jo tuhfa 'itriyát o gúnágn khushbúion se bhará húa thá, jo gandhion ne murakkab karke banáin thin; aur unhon ne us ke liye ek barí ág bárí.

XVII B'AB.

AUR us ká betá Yahúsafat us kí jagah bádsháh húa, aur us ne Isráel ke muqábil bará zor paidá kiya.

2 Aur us ne Yahúdáh ke sáre hasin shahron men sipáhi rakhe, aur Yahúdáh ke mulk men aur Isráim ke shahron men, jinhen us ke báp Asá ne liya thá, chaukián bitháin.

3 Aur KHUDÁWAND Yahúsafat ke sáth thá; kýnki wuh apne báp Dáúd kí agli chálon par chaltá thá, aur B'alím ká tálíb na hotá thá;

4 Balki apne bápádón ke KHudá ká tálíb húa, aur us ke hukmon par chaltá thá, aur Isráel ke kámon ká pairau na húa.

5 So KHUDÁWAND ne us ke háth men bádsháhát ko qáim kar diya; aur sáre Yahúdáh Yahúsafat ke pás hadye lée; aur us kí daulat aur 'izzat bahut si hui.

6 Aur wuh KHUDÁWAND kí ráhon par chalke bahut khush-dil húa, aur báqi únche makánon aur Yasíraton ko Yahúdáh men se dúr kiya.

7 Aur apní saltanat ke tísre baras men us ne Binkhail, aur 'Obadiyáh, aur Zakariyáh, aur Nataniel, aur Mikáyáh ko, jo us ke umará the, bhejá, ki Yahúdáh ke shahron men ta'lím dewen.

8 Aur un ke sáth ye Láwí the: Sam'aiyáh, aur Nataniyáh, aur Zabadíyáh, aur Asahiel, aur Samírámut, aur Yahúnatan, aur Adóniyáh, aur Túbíyáh, aur Túbádúniyáh, jo Láwí the, aur un ke sáth Ilísam'a, aur Yahúrám, jo káhin the.

9 Aur we Yahúdáh men ta'lím karte the, aur KHUDÁWAND kí tauret kí kitáb un ke pás thi, aur we Yahú-

dáh ke sáre shahron men guzarte phire, aur logon ko ta'lím dete the.

10 Aur KHUDÁWAND kí alshat Yahúdáh ke girdágird kí sarzamínon kí mamlukaton par áí, aisi kí unhon ne Yahúsafat ke sáth koí larái na kí.

11 Aur ba'ze Filistí bhí Yahúsafat ke pás hadye aur khiráj ke rúpae lée; aur 'Arabí us pás bher bakrí lée, ya'ne, sáth hazár sáth sau menche, aur sáth hazár sáth sau bakre.

12 Aur Yahúsafat barhtá chalá gayá, aur niháyat buzurg húa: aur us ne Yahúdáh men qil'a aur hasin shahr zakhíron ke liye biná kiye.

13 Aur Yahúdáh ke shahron men us ká bará károbár thá: aur Yarusalam men us ke jangí log bahádúr mard the.

14 Aur un ká shumár, un ke ábái khándánon ke muwáfiq, yih hai. Yahúdáh men hazáron ke sardár ye the; sardár 'Adnah, aur us ke sáth tin lákh bahádúr log the;

15 Us se utarke sardár Yahúthanán thá, aur us ke sáth do lákh assí hazár the;

16 Aur us se utarke Amasiyáh bin Zikrí thá, jis ne apne ta'in bu khushi KHUDÁWAND ke liye makhsús kiya, aur us ke sáth do lákh bahádúr súrmá the;

17 Aur Binyamín men se ek bará diler pahlawán Iliyad'a thá, aur us ke sáth kamán aur sipar se musallah do lákh the;

18 Aur us se utarke Yahúzabad thá, aur us ke sáth ek lákh assí hazár the, jo jang ke liye hathyár bándhte the.

19 Ye bádsháh ke khidmatguzár the, siwá un ke, jinhen bádsháh ne tamám Yahúdáh ke hasin shahron men muqarrar kiya thá.

XVIII B'AB.

AUR Yahúsafat kí daulat aur hashmat firáwan hui; aur us ne Akhiab se nisbat náta kiya.

2 Chand barason ke ba'd wuh

Akhiab pás Samrún ko utar gayá. Aur Akhiab ne us ke aur us ke sáthion ke liye bahut se bher aur bail zabh kiye, aur use ubhárá ki Rámát i Jili'ád par charh jáwe.

3 Aur Isráel ke bádsháh Akhiab ne Yahúdáh ke bádsháh Yahúsafat se kahá, Kyá tú mere sáth Rámát i Jili'ád ko chalegá? Wuh bolá, Jaisá tú hai, waisá main, hún, aur jaise tere log, waise mere log: so main tere sáth jang ke liye niklúngá.

4 ¶ Yahúsafat ne sháh i Isráel se kahá, A'j ke din KHUDÁWAND ká hukm daryáft kar lijiye.

5 Tab sháh i Isráel ne char sau nabion ko jam'a kiyá, aur un se púchhá, Kyá ham Rámát i Jili'ád ko jang ke liye jáen, yá main báz rahún? We bole, Charh já, aur KHUDÁ use bádsháh ke qabze men kar degá.

6 Phir Yahúsafat bolá, In ke siwá KHUDÁWAND ká aur bhí koí nabí hai, ki ham us se púchhen?

7 Sháh i Isráel ne kahá, ki Ek shahis Mikáyáh bin Imlah hai; us se ham KHUDÁWAND kí mashwarat púchh sakte hai; lekin main us se dushmaní rakhtá hún, kyúñki wuh mere liye neki ki nahin, balki hamesha badí kí peshkhabari kartá hai. Tab Yahúsafat bolá, Bádsháh aisá na farmáwe.

8 So sháh i Isráel ne ek 'uhdadár ko buláke hukm kiyá, ki Imlah ke bete Mikáyáh ko jald házir kar.

9 Aur sháh i Isráel aur sháh i Yahúdáh Yahúsafat Samrún ke phátak ke sámhne, us men dar áne kí ráh par, ek khalihán men jáke apne apne takht par sháhána libás pahine hue baithe the; aur sáre ambiyá un ke huzúr nubúwat kar rahe the.

10 Aur Kana'anah ke bete Sidqiyáh ne apne liye lohe ke síng banáe, aur bolá, KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Tú in se Arámion ko aisá thelegá, ki unhen nábud kar dálegá.

11 Aur sab nabion ne bhí yún nubúwat kí, aur kahá, ki Rámát i Jili'ád par charh já, aur kámyáb ho: ki KHUDÁWAND use sháh ke qabze men kar degá.

12 Aur us qásid ne, jo Mikáyáh ke buláne ko gayá thá, us se kahá, Dekh, sab ambiyá ek-zubán hoke bádsháh ko khush-khabari dete hai: so karam karke apná kalám unhin men ek ke mánind kah, aur tú bhí khush-khabari de.

13 Mikáyáh bolá, KHUDÁWAND i haiy kí qasam, jo kuchh merá KHUDÁ mujhe farmáwegá, main wuhí kahúngá.

14 So wuh bádsháh pás áyá. Tab bádsháh ne use farmáyá, Mikáyáh, ham larne ko Rámát i Jili'ád par charhen, yá main báz rahún? Us ne jawáb men kahá, ki Charh jáo, aur kámyáb ho, aur we tumháre háth men giriftár hongé.

15 Phir sháh ne use kahá, Main tujhe kitní bár qasam deke jatáún, ki tú mujh se kuchh na kahe, magar KHUDÁWAND ke nám se wuhí jo sach hai?

16 Tab wuh bolá, Main ne sáre baní Isráel ko, un bheron kí mánind jo be-chaupán hon, paháron par bhatakte hue dekhá: aur KHUDÁWAND ne farmáyá, ki Koí un ká áqá nahin; so un men se har ek apne apne ghar salámat chalá jáwe.

17 Tab sháh i Isráel ne Yahúsafat se kahá, Kyá main ne tujh se na kahá thá, ki Wuh mere haqq men neki ki nahin, balki badí kí peshkhabari karegá?

18 Us ne do bára kahá, ki Tum KHUDÁWAND ke sukhan ko suno: Main ne KHUDÁWAND ko us kí kursí par baithe dekhá, aur ásmání sára lashkar us ke dahne báen háth khará thá.

19 Tab KHUDÁWAND ne farmáyá, ki Sháh i Isráel Akhiab ko kaun targib

degá, tá ki wuh charh jáwe, aur Rámát i Jili'ád ke sámhne khet áwe? Tab ek yún bolá, aur दूसरा wún bolá.

20 Us waqt ek rúh nikalke KHUDÁWAND ke sámhne á khari húi, aur bolí, ki Main use targib dúngi. Phir KHUDÁWAND ne farmáyá, Kis tarah se?

21 Wuh bolí, Main jáungí, aur jhúthí rúh banke us ke sáre nabion ke munh men parúngi. KHUDÁWAND bolá, Tú use targib degí, aur galib bhí hogí: rawána ho, aur aisá kar.

22 So dekh, KHUDÁWAND ne tere in sab nabion ke munh men jhúthí rúh dáli hai, aur KHUDÁWAND hí ne teri bábat burí khabar dí hai.

23 Tab Kana'anah ká betá Sidqiyáh nazdik áyá, aur Mikáyáh ke gál par ek thappar márke bolá, ki KHUDÁWAND kí Rúh kaunsi ráh hoke mujh pás se niklí aur tujh se bolí?

24 Mikáyáh bolá, Tú us din, jab ki tú andar kí kothri men ghusegá kí chhip rahe, dekhegá.

25 Aur sháh i Isráel ne kahá, Mikáyáh ko pakaar lo, aur use shahr ke názim Amún pás aur Yúás sháhzáde pás le jáo,

26 Aur kaho, ki Bádsháh yún farmátá hai, ki Is ko qaidkháne men rakho, aur use tanghálí kí rotí aur tanghálí ká pání diyá karo, jab tak ki main salámat phir na áún.

27 Mikáyáh bolá, Agar tú kisi tarah salámat phir áwe, to KHUDÁWAND ne meri ma'rifat se kuchh nahín kahá. Phir wuh bolá, Ai logo, tum sab ke sab sun rakho.

28 Ba'd us ke sháh i Isráel aur sháh i Yahúdáh Yahúsafat Rámát i Jili'ád par charhe.

29 Aur sháh i Isráel ne Yahúsafat se kahá, Main apná bhes badálke laráí men chalúngá, par tú apná libás pahine rah. So sháh i Isráel ne rúp badlá; aur we laráí men gaye.

30 Aur sháh i Arám ne rathon ke

sardáron ko jo us ke sáth the farmáyá thá, ki Sháh i Isráel ke siwá, kisi chhote bare se jang na kijiyo.

31 Aur aisá húa, kí rathon ke sardáron ne Yahúsafat ko dekhke yún kahá, ki Sháh i Isráel to yihí hai. So unhon ne larne ke liye use gherá. Tab Yahúsafat ne du'á mángí, aur KHUDÁWAND ne us kí madad kí, aur KHudá ne unhon us se phirá diyá.

32 Aur aisá húa, kí jab rathon ke sardáron ne dekhá kí wuh sháh i Isráel nahín hai, to we us ká pichhá karne se báz áe, aur phir gaye.

33 Aur ek shakhs ne bagair shist bándhe tír lagáyá, so wuh ittífaqan sháh i Isráel ke jaushan ke bandon ke darmiyán lagá. Tab us ne apne rathbán ko kahá, ki Bág pher, aur mujhe lashkar se nikál le chal, ki main zakhmí húa.

34 Aur us din jang i shadíd húi: aur sháh i Isráel Arámion ke muqábil rath par tháhrá rahá, aur súraj dúbte dúbte mar gayá.

XIX BA'B.

AUR Yahúdáh ká bádsháh Yahúsafat Yarúsalam ke bích apne mahall men phir salámat dákhil húa.

2 Tab Hanáni ká betá Yáhu gaibbín us ke istiqbál ko niklá, aur Yahúsafat bádsháh se kahá, Kyá sharir kí madad karná munásib hai? aur kyá tú KHUDÁWAND ke dushmanon se dostí kartá hai? is wáste KHUDÁWAND kí taraf se tujh par qahr názil hogá;

3 Tis par bhí nekokári tujh men páí játi hai; kyúnki tú ne Yasiraton ko mulk men se dafa kiyá, aur KHUDÁWAND kí talásh men apná dil lagáyá.

4 Aur Yahúsafat Yarúsalam men rahá: phir logon ke darmiyán sair ko niklá, aur Biarsab'a se Ifráim ke kóhistán tak, unhon KHUDÁWAND un ke bápádádon ke KHudá kí taraf phir pherá.

5 ¶ Aur us ne mamlukat ke bích Yahúdáh ke sáre hasín shahron men,

shahr ba shahr, qázíon ko muqarrar kiyá.

6 Aur us ne qázíon ko kahá, ki Jo kuchh karo, hoshyári se karo; kyúñki tum ádmíon ke liye nahín, balki KĤudá ke liye 'adálat karte ho, jo ki muqaddame ke faisal karte waqt tumháre sáth hai.

7 Pas, KĤUDÁWAND ká kĥauf tum par howe, ki jo kuchh karo, so kĥabar-dári se karo; kyúñki KĤUDÁWAND hamáre KĤudá ke sáth ná-insáfi nahín, na kisi kí rúdári hai, na rishwat lená hai.

8 ¶ Aur Yarúsalam men bhí Yahúsafat ne Láwíon, aur káhinon, aur Isráel ke abwí sardáron ko, muqarrar kiyá, tá ki we KĤUDÁWAND kí taraf se 'adálat karen, aur muqaddame faisal karen; aur we Yarúsalam ko phire.

9 Aur us ne unhen tákid kí, aur kahá, ki Tum jo kuchh karo, so KĤUDÁWAND ke dar ke sáth imándári se, aur pák-dili se, karo:

10 Tumháre bhái jo apne apne shahron men rahte hain, jab kisi tarah ká muqaddama, jo ápas ke khún se, yá shari'at aur áin aur haqq o 'adálat se, 'iláqa rakhtá ho, tum pás láwen, tum pahle unhen jatá díjiyo, ki we KĤUDÁWAND ká gunáh na karen, ki tum par aur tumháre bháíon par gazab na pare; so tum aisá hí karc, aur kĥatá mat kijiyo.

11 Aur dekho, KĤUDÁWAND ke har ek muqaddame men Amariyáh káhin tumhárá sardár hai, aur bádsháh ke har ek muqaddame men Zabadiyáh bin Ismá'el, jo Yahúdáh ke kĥándán ká peshwá hai, mukhtár hai: aur Láwí bhí, jo 'uhdádár hain, tumháre áge hain. So diláwar ho, aur kám karo, -ki KĤUDÁWAND bhalon ke sáth hogá.

XX BA'Í.

BA'D is ke bhí aisá húa, ki baní Moáb, aur baní 'Ammún, aur 'Ammúníon ke siwá aur kitne, Yahúsafat se larne chaphe.

570

2 Tab kitnon ne áke Yahúsafat ko kĥabar dí, aur kahá, ki Daryá ke pár Arám kí taraf se, ek bará amboh terá sámhná karne ko átá hai, aur dekh, we Hasáwín-Tamar men, jo 'Ain-Jadí hai, pahunche hain.

3 Tab Yahúsafat dar gayá, aur KĤUDÁWAND kí talásh ko apná rukĥ kiyá, aur tamám Yahúdáh men roza rakhne kí manádi karwái.

4 Aur baní Yahúdáh jam'a hús ki KĤUDÁWAND se madad mángon; aur we Yahúdáh ke sáre shahron men se áe ki KĤUDÁWAND ko dhúndhen.

5 Aur Yahúsafat, Yahúdáh aur Yarúsalam kí jamá'at ke darmiyan, KĤUDÁWAND ke ghar men naye sahn ko áge khará húa,

6 Aur kahá, ki Ai KĤUDÁWAND, hamáre bápádón ke KĤudá, kyá ásmán men tú KĤudá nahín? aur tú qaumon kí sári mamlukatón ká hákim nahín? kyá tere háth men aisá zor aur qudrat nahín hai, ki koí terá sámhná nahín kar saktá?

7 Kyá tú hamára KĤudá nahín, jis ne is sarzamín ke báshindon ko apní guroh Isráel ke áge se kĥárij kiyá, aur use apne dost Abirahám kí nasl ko hamesha ke liye diyá?

8 Chunáñchi we us men baste hain, aur unhon ne tere nám ke liye us men ek maqdis banáyá: kyúñki unhon ne kahá,

9 Agar balá, jaisá ki talwár, yá áfat, yá mari, yá kál, ham par á pare, aur ham is ghar ke áge aur tere huzúr á khare hon, (ki terá nám is ghar men hai,) aur ham apne dukh men tujh se faryád karen, to tú hamári sunegá, aur bachá legá.

10 Ab nigáh farmá, ki baní 'Ammún, aur ahi i Moáb, aur koh i Sha'ir ke log, jin ke bích men tú ne baní Isráel ko, jab we zamín i Misr se nikal áe, jáne na diyá, balki we un se phir gaye, aur unhen halák na kiyá;

11 Dekh, we ham ko yih badlá dete

haiñ, ki charh áte haiñ, tá ki ham ko teri mīrás se, jis ká tú ne ham ko wáris kiya, níkal dewen.

12 Ai hamáre KHUDÁ, kyá tú un ko sazá nahin degá? kyúñki is bare amboh ke muqábil, jo ham par charh áte hai, ham kuchh taqat nahin rakhte; aur kaun kám karná hai, so bhí nahin jānte; balki hamári nigáh tujhí par hai.

13 Us waqt sáre baní Yahúdáh, apne bachchon, aur joríon, aur larkon samet, KHUDÁWAND ke áge kharé hūe.

14 ¶ Tab Yahaziel bin Zakariyáh, bin Bináyah, bin Ya'iel, bin Mattaniyáh, ek Láwí par, jo baní A'saf men se thá, KHUDÁWAND kí Rúh jamá'at ke bich men utar áí,

15 Aur us ne kahá, ki Ai sáre baní Yahúdáh, aur Yarusalam ke bāshindo, aur tú bhí, ai bādsháh Yahúsafat, kán lagáke suno, KHUDÁWAND tumhen yún, farmátá hai, ki Tum is bare amboh se mat dāro, aur na ghabráo; ki jang tumhári nahin, balki KHUDÁ kí hai.

16 Tum kal un par kharúj karo; dekho, we Sis ke charhá par se charh áenge, aur dasht i Yarfúel ke áge wádí ke sire par tumhen milenge.

17 Tumhen laráí karná darkár nahin; sábit qadámí se kharé raho, aur KHUDÁWAND kí naját ko, jo tum ko hogí, dekho. Ai Yahúdáh aur Yarusalam, tum mat dāro, aur na ghabráo; par kal un ke muqábele ko niklo, ki KHUDÁWAND tumháre sáth hogá.

18 Tab Yahúsafat ne munh ke bhal girke sijda kiya, aur tamám Yahúdáh aur Yarusalam ke rahnewálon ne bñi KHUDÁWAND ke áge girke KHUDÁWAND ko sijda kiya.

19 Aur Láwí baní Qihát men se aur baní Qurah men se úth kharé hūe, ki áwáz i buland se KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ kí shukrguzári karen.

20 ¶ Aur we subh sawere úthke dasht i Taqú'a men rawána hūe, aur

un ke níkalte waqt Yahúsafat un ke darmiyan khará hūá, aur kahá, Ai Yahúdáh, aur Yarusalam ke rahnewálo, meri suno; KHUDÁWAND apne KHUDÁ par imán láo, to tum qiyám pakroge; us ke nabíon par imán láo, to tum kámyáb hoge.

21 Jab wuh logon ko pand de chuká, tab us ne KHUDÁWAND ke liye gánewálon ko muqarrar kiya, jo taqaddus ke husn ke sáth us kí hamd karte hūe lashkar ke áge áge chalen, aur kahte jáwen, ki KHUDÁWAND kí sitáish karo, ki us kí rahmat abadí hai.

22 Jon unhon ne hamd aur saná gáná shurú kiya, KHUDÁWAND ne baní Ammán, aur baní Moáb, aur koh i Sha'ir ke bāshindon kí ghat men, jo Yahúdáh par charh áe the, kaminwálon ko lagáya; so we ápas hí men máre paré.

23 Aur baní 'Ammán aur baní Moáb koh i Sha'ir ke bāshindon ke muqábele men uthe, ki unhen haram karen, aur nest o nábud karen; aur jab we Sha'ir ke bāshindon ko tamám kar chuke, to ápas kí halákat ke liye ek dústre ká madadgar hūá.

24 Aur Yahúdáh ne chaukidáron ke burj par, jo bayábán kí taraf hai, pahunchke us amboh par nazar kí, to kyá dekhte haiñ? kí lāshen zamin par parí haiñ, aur Ro'i na bachá.

25 Tab Yahúsafat aur us ke log unhen lútné ko áe, aur un murdon mer mál i firáwán, aur qimati jawáhir, páe, jinhen apne liye utará hai, aur itná lúta, kí na le já saken, aur itní ganímat milí, kí we tén din tak lútte rahe.

26 ¶ Aur chauthe din we Barákáh kí wádí men jam'a hūe; kyúñki unhon ne wahán KHUDÁWAND ká shukr kiya: is liye us maqám ká nám áj ke din tak Barákáh kí wádí hai.

27 Ba'd us ke Yahúdáh aur Yarusalam ke sáre log phire, aur Yahúsafat un ke áge áge gayá, tá ki we khushi se Yarusalam ko phir jáwen; kyúñki

KHUDÁWAND ne un ke bairiön par fath deke unhen khushi bakhshí thí.

28 Aur we barbaton, aur kinnáraton, aur narsingon ko, liye hús, Yarusalam ke bích KHUDÁWAND ke ghar men áe.

29 Aur KHUDÁ kí dahshat un saraminon kí sári mamlukaton par pari, jab kí unhon ne suná, kí KHUDÁWAND Isráel ke bairiön se áp lará hai.

30 Aur Yahúsafat kí mamlukat men chain hús; aur us ke KHUDÁ ne charon taraf se use áram bakhshá.

31 ¶ Yahúsafat Yahúdáh par bádsháhat kartá rahá: wuh paintis baras kí 'umr men bádsháh hús, aur us ne Yarusalam men pachís baras bádsháhat kí. Us kí má ká nám 'Azúbah thá, jo Silhí kí betí thí.

32 Aur wuh apne báp Asá kí ráh par chaltá thá, aur us se na phirá; balki jo kuchh KHUDÁWAND kí nazar men durust hai, us ne wuhí kiyá.

33 Magar únche makán na giráe gaye, kí ab tak logon ne apne dilon ko apne bápádáon ke KHUDÁ kí taraf máil rahne ke liye taiyár na kiyá thá.

34 Aur Yahúsafat ká baqi ahwál, auwal o ákhir jo hai, wuh Yáhú bin Hanáni kí tawaríkh men, jo Isráel ke salátin kí kitáb men shámil kí gayín, likhá hai.

35 ¶ Ba'd us ke Yahúdáh ke bádsháh Yahúsafat ne Isráel ke bádsháh Akhaziyáh se, jo bará badkár thá, mel kiyá:

36 Aur is liye us se shirkat kí, kí jaház banáwen, jo Tarsis ko jáwen; aur unhon ne 'Asyúnjabr men jaház banwáe.

37 Tab Ili'azar bin Dúdawáhú ne, jo Maresah ká thá, Yahúsafat ke bar-khiláf nubúwat kí, aur kahá, Is liye kí tú Akhaziyáh se mil gayá hai, KHUDÁWAND terá kám bigáregá. So we jaház toré tár kiye gaye, kí we Tarsis ko na já saken.

XXI B'A'B.

AUR Yahúsafat apne bápádáon men já milá, aur Dáúd ke shahr men apne bápádáon ke darmiyán gará gayá: aur us ká betá Yahúram us kí jagah men bádsháh hús.

2 Aur us ke bhái baní Yahúsafat 'Azariyáh, aur Yahiel, aur Zakariyáh, aur 'Azariyáh, aur Mikáel, aur Safatiyáh the: ye sab sháh i Isráel Yahúsafat ke bete the.

3 Aur un ke báp ne unhen bahut sa rúpá, aur soná, aur jawáhir, aur Yahúdáh men hasin shahr, 'ináyat kiye; lekin bádsháhat Yahúram ko dí, kyúñki wuh palauthá thá.

4 Aur jab Yahúram apne báp kí bádsháhat men qáim hús, aur zor páyá, to us ne apne sáre bháion ko talwár se már dála, aur Isráel ke ba'ze amíron ko bhí qatl kiyá.

5 ¶ Yahúram battís baras kí 'umr men bádsháh hús, aur us ne áth baras tak Yarusalam men bádsháhat kí.

6 Aur wuh Akhiab ke gharáne ke mánind Isráelí bádsháhon kí rawish par chaltá, kí Akhiab kí betí us kí jorú thí: aur us ne KHUDÁWAND kí nazar men jo burá thá, wuhí kiyá.

7 Lekin KHUDÁWAND ne na cháhá, kí Dáúd ke khándán ko halák kare, us 'ahd ke sabab se, jo us ne Dáúd se bándhá thá; kyúñki us ne wa'da kiyá thá, kí Main tujhe aur terí nasl ko hamesha ke liye ek chirág dúngá.

8 ¶ So usí ke 'asr men Adúmi Yahúdáh kí hukúmat kí taht se nikal gaye, aur apne liye ek bádsháh muqarrar kiyá.

9 Tab Yahúram apne amíron ko aur apní sári rathon ko sáth leke niklá, aur rát hí ko utlíke Adúmiön ko, jo use aur rathon ke sardáron ko ghère hús the, mará.

10 Lekin Adúmi Yahúdáh se áj ke din tak bagí hain. Aur usí waqt Libnah bhí us ke háth ke tale se nikalke bagí hús; kyúñki us ne KHUDÁ

DÁWAND apne bápádōṇ ke Ḳhudá ko tark kiya thá.

11 Siwá is ke us ne Yahúdáh ke pahāṇōṇ par únche makán banáe, aur Yarusalam ke bāshindōṇ se ziná karwái, aur Yahúdáh par zabardastí kī, ki yūnhīn karen.

12 ¶ Us waqt use Iliyáh nabí ká ek náma pahunchá, jis ká yih mazmūn thá, ki ḲHUDÁWAND tere báp Dáúd ká Ḳhudá yūn farmátá hai, Is liye ki tú apne báp Yahúsafat kī rawishōṇ par, aur Yahúdáh ke bádsháh Asá kī rawishōṇ par, na chalá,

13 Balki Isráel ke bádsháhōṇ kī ráh par chalá hai, aur Yahúdáh se aur Yarusalam ke bāshindōṇ se aisá chhinálá karwáyá, jaisá Akhiab ke gharáne ká chhinálá hotá thá, aur apne báp ke gharáne ke apne bháioṇ ko bhí, jo tujh se bihtar the, qatl kiya :

14 So dekh, ḲHUDÁWAND tere logōṇ ko, aur tere betōṇ ko, aur terí jorūṇ ko, aur tere sáre mál ko, barí mār se máregá :

15 Aur tú barí bímári men muhtalá hogá, balki terí antrīōṇ men aisá rog hogá, ki rog ke máre terí antríān har roz niklá karenge.

16 ¶ Aur ḲHUDÁWAND ne Filistīōṇ aur un 'Arabīōṇ ká, jo Kúshīōṇ kī samt rahte hain, dil barháya, ki Yahúrám ke muqábale men uthē :

17 So we Yahúdáh par chāḥ áe, aur use shikast deke sáre mál ko, jo bádsháh ke ghar men maujūd thá, aur us ke betōṇ, aur us kī jorūṇ ko bhí, le gaye ; aur us ke betōṇ men se Yahúakhaz ke siwá, jo sab se chhotá thá, us ká koi betá báqi na rahá.

18 ¶ Us sab ke piche ḲHUDÁWAND ne use mára, ki us kī antrīōṇ men aisá rog húa, ki jis kī shifá na ho saki.

19 Aur aisá húa, ki ek muddat men, roz ba roz badtar hoke, do baras ke ba'd us ke rog ke máre us kī antríān nikal parīn, aur wuh burí bímári men muhtalá hoke mar gayá ; aur us ke

logōṇ ne us ke bápádōṇ kī átash kī mánind us ke liye átash na kī.

20 Wuh battis baras kī 'umr men bádsháh húa, aur us ne áth baras Yarusalam men bádsháhāt kī ; aur wuh bagair us par mátam kiye hue ke játá rahá. Aur wuh to Dáúd ke shahr men gárá gayá, par bádsháhōṇ kī qabron men nahīn.

XXII BAB.

AUR Yarusalam ke bāshindōṇ ne us ke chhoté bete Akhaziyáh ko us kī jagah bádsháh kiya ; kyūnki us amboh ne, jo 'Arabīōṇ ke sáth chháonī men áya thá, sab bare betōṇ ko qatl kiya thá. So Akhaziyáh bin Yahúrám Yahúdáh ká bádsháh húa.

2 Akhaziyáh bayális baras kī 'umr men bádsháh húa, aur ek baras us ne Yarusalam men bádsháhāt kī. Us kī má ká nám 'Ataliyáh thá, jo 'Umri kī betí thí.

3 Wuh bhí Akhiab ke gharáne kī ráhōṇ par chaltá thá ; kyūnki us kī má us ko badkári kī mashwarat detí thí.

4 So us ne Akhiab ke gharáne kī mánind ḲHUDÁWAND kī nazar men badí kī ; kyūnki unhoṇ ne us ke báp ke marné ke ba'd use aisí mashwaratēṇ dīn, jin men us kī barbadí thí.

5 ¶ Us ne bhí un kī saláh par 'amal kiya, aur sháh kī Isráel ke bete Yahúrám ke sáth sháh kī Arám Hazáel se larne ko Rámát kī Jilí'ál par bhí chāḥá ; aur Arámīōṇ ne Yahúrám ko zaḡhmí kiya.

6 Tab wuh un zaḡhmon ke sabab, jo us ne Rámah men, jab sháh kī Arám Hazáel ke sath lará, utháe the, Yazra'el men phir áya kī 'iláj kare. Aur Yahúdáh ke bádsháh Yahúrám ká betá 'Azariyáh utar gayá, ki Akhiab ke bete Yahúrám ko Yazra'el men dekhe, kyūnki wuh bímár thá.

7 Aur Yúrám pás jáne men Ḳhudá kī taraf se Akhaziyáh kī halákat hui ; ki jab á pahunchá thá, to Yahúrám ke

sáth Yáhu bin Nimsí ke, jise KHUDÁ-
WAND ne Akhiab ke khandán ke kát
dálne ko mamsúh kiyá thá, istiqbál ke
liye gayá.

8 Aur jab Yáhu Akhiab ke khandán
se intiqám letá thá, to aisá húa, ki us
ne Yahúddáh ke amiron ko aur Akha-
ziyáh ke bháion ke beton ko, jo Akha-
ziyáh kí khidmat karte the, páyá, aur
unhen qatl kiyá.

9 Aur us ne Akhaziyáh ko dhún-
dhá, aur unhon ne use pakrá, jab kí
wuh Samrún men chhipá thá, aur use
Yáhu pás láe, aur unhon ne use qatl
karke gárá; kyúñki we bole, wuh to
Yahúsafat ká betá hai, jis ne apne sáre
dil se KHUDÁWAND ko dhúndhá. So
Akhaziyáh ke gharáne men kisi kí
táqat na rahí kí sultanat ko apne qábú
men rakhe.

10 ¶ Par jab Akhaziyáh kí má
'Ataliyáh ne dekhá, kí merá betá mar
gayá, to us ne uthke Yahúddáh ke
gharáne ke sáre sháhzádon ko halák
kiyá.

11 Tab sháhzadí Yahúsaba'at ne
Akhaziyáh ke bete Yúás ko liyá, aur
bádsháh ke qatl hote hús beton men
se churáyá, aur use aur us kí dáí ko
ek khwábgáh men rakhá. So bádsháh
Yahúrám kí betí Yahúyad'a káhin kí
jorú Yahúsaba'at ne, jo Akhaziyáh kí
bahin thí, use 'Ataliyáh se chhipáyá,
aisá kí us ne use qatl na kiyá.

12 Aur wuh un ke pás KHUDÁ kí
haikal men chha baras tak chhipá
rahá. So 'Ataliyáh mulk kí malika
thí.

XXIII BĀB.

AUR sátwen baras men Yahúyad'a
ne zor pakrá, aur saikron ko
sardáron ko, ya'ne 'Azariyáh bin Yahú-
rám, aur Ismá'el bin Yahúhanán, aur
Azariyáhu bin 'Obed, aur Ma'asiyáh
bin 'Adáyáh, aur Ilisáfat bin Zikrí ko,
'ahd karke apne sáth miláyá.

2 Unhon ne Yahúddáh kí atráf men
jákar Yahúddáh ke sáre shahron men se

Láwion ko aur Isráel ke abwí ra'ison
ko jam'a kiyá, aur we Yarásalam men
áe.

3 Aur sári jamá'at ne KHUDÁ ke ghar
men bádsháh ke sáth 'ahd bándhá.
Aur Yahúyad'a ne unhen kahá, Dekho,
yih sháhzáda, jaisá kí KHUDÁWAND ne
baní Dáúd ke haq men kahá hai,
bádsháhat karegá.

4 Aur tum ko cháhiye kí yún karo:
Tum men se, ya'ne káhinon aur Láwi-
on men se, ek tihái sabbt ke din andar
áwe, kí darbán hon;

5 Aur ek tihái bádsháh ke ghar par
taiyár rahe; aur ek tihái Yasúd ke
phátak par; aur sári qaum KHUDÁ-
WAND ke ghar ke sahnon men maujúd
rahe.

6 Aur KHUDÁWAND ke ghar men
koí na áwe, magar káhin aur khidmat-
guzár Láwí; we andar áwen, kyúñki
we muqaddas haiñ; par sab báqí log
KHUDÁWAND kí nigahbaní men házir
rahen.

7 Aur Láwí har ek apná hathýár
háth men leke bádsháh ko cháron
taraf se gher lewen; aur jo koí hai-
kal men áwe, qatl kiyá jáwe; aur
bádsháh ke báhar bhitar áne jáne men
tum us ke sáth raho.

8 So Láwion aur sáre Yahúddáh ne
Yahúyad'a káhin ke sab hukm ke
mutábiq 'amal kiyá, aur har ek ne
apne apne logon ko liyá, unhen jin ke
sabbt men bhitar aná thá, aur unhen
jin ko sabbt men báhar jáná thá;
kyúñki Yahúyad'a káhin ne báridáron
ko rukhsat na kiyá thá.

9 Aur Yahúyad'a káhin ne Dáúd
bádsháh kí barchhián, aur pharián,
aur dhálen, jo KHUDÁ ke ghar men
thín, saikron ke sardáron ko dín.

10 Aur us ne har ek ke háth men
hathýár deke, sáre logon ko, haikal
kí dahní taraf se leke haikal kí báin
taraf tak, sar á sar, mazbah aur haikal
ke gird, bádsháh ke áspás khará kiyá.

11 Phir unhon ne sháhzáde ko

nikálá, aur us ke sir par táj rakhke shahádat-náma diyá, aur use bádsháh kiya. Aur Yahúyad'a aur us ke beton ne use mamshúh kiya, aur bole, Bádsháh jítá rahe.

12 ¶ Aur 'Ataliyáh ne jon logon kí áwáz, jo daure áte aur bádsháh ko mubárabád kahte the, suní, to logon ke darmiyán KHUDÁWAND ke ghar men dákhl húi;

13 Aur nigáh karke kyá dekhtí hai, ki Bádsháh madkhal men sutín se lagke khará hai, aur umará aur búq-bájánewále bádsháh ke pás hain, aur sári mamlukat ke log khushí men hain, aur narsinghe phúnkte hain, aur qauwál bájon ko liye hús hain, aur we bhi jo sitáish karne men ustád the. Tab 'Ataliyáh ne apne kapre pháre, aur chilláke kahá, Fítna, fítna.

14 Par Yahúyad'a káhin ne saikron ke sardáron ko aur fauj ke raíson ko áge buláyá, aur unhen farmáyá, ki Us ko saffon se báhar karo, aur wuh, jo us kí pairaui kare, talwár se mára jáwe. Kyúnki káhin ne kahá thá, kí KHUDÁWAND ke ghar men use qatl mat karo.

15 Tab unhon ne us par háth dále; so wuh ghur-pháta ke madkhal men, jo sháh ke mahall se lagá hai, dákhl húi, aur wahán unhon ne use qatl kiya.

16 ¶ Phir Yahúyad'a ne apne aur sáre logon ke darmiyán, aur bádsháh ke darmiyán, ek 'ahd muqarrar kiya, ki we KHUDÁWAND ke log howen.

17 Tab sáre log Ba'al ke ghar men gaye, aur use dháyá, aur unhon ne us ke mazbahon aur us kí múraton ko chaknáchúr kiya, aur Ba'al ke káhin Mattán ko mazbahon ke sámhne qatl kiya.

18 Aur Yahúyad'a ne KHUDÁWAND ke ghar kí nigahbáni ke 'uhde Láwí káhinon ke háth men sompe, jinhen Dáúd ne KHUDÁWAND ke ghar ke liye gol gol kiya thá, kí KHUDÁWAND kí sokhtání qurbániyon ko guzránen, jaisá

ki Músá kí tauret men likhá hai, aur ki Dáúd ke taur par ba khushí gáte bajáte rahen.

19 Aur us ne KHUDÁWAND ke ghar ke darwázon par darbánon ko bitháyá, tá ki jo koi kisi tarah nápak ho, so bhitar jáne na páwe

20 Aur us ne saikron ke sardáron, aur amíron, aur log ke hákimon, aur mamlukat kí sári guroh ko, faráham kiya, aur bádsháh ko KHUDÁWAND kí haikal se nikál láya; so we 'Alí Darwáze se hoke bádsháh ke ghar men áe, aur bádsháh ko mamlukat kí kúrsi par bitháyá.

21 Us sarzamín kí sári khilqat phúli na samái; aur shahr men amn hús, kí unhon ne 'Ataliyáh ko talwár se már dála thá.

XXIV BA'B.

YU'A'S sát baras kí 'umr men bádsháh húa, aur us ne chális baras Yarúsalam men bádsháhat kí. Us kí má ká nám Zibiyáh thá, jo Biarsab'a kí thí.

2 Aur wuh jo KHUDÁWAND kí nazar men durust hai, so Yúás, Yahúyad'a káhin ke jíte jí us ke sab din, kiya kartá thá.

3 Aur Yahúyad'a ne us ke liye do jorúán kar-dín, aur us ko un se bete aur betián paidá húin.

4 ¶ Ba'd us ke yún húa, kí Yúás ke dil men áya, kí KHUDÁWAND ke ghar kí marammat kare.

5 Tab us ne káhinon aur Láwion ko jam'a kiya, aur unhen kahá, kí Yahúdáh ke shahron men jáo, aur sáre Isráel se sál ba sál apne Khudá ke ghar kí marammat ke liye naqdí liya karo, aur is kám men tum phurtí karo. Lekin Láwion ne yih kám jaldí se na kiya.

6 Tab bádsháh ne Yahúyad'a sardár ko buláyá, aur use kahá, kí Tum ne kyún Láwion par taqázá nahin kiya, kí we shahádat ke khaime ke liye, Isráel kí jamá'at kí bihrí ko, jo

KHUDÁWAND ke banda Músá ne thahráí, Yahúdáh se aur Yarásalam se jam'a karke láwen ?

7 Kyúñki us sharír 'aurat 'Ataliyáh ke beton ne Khudá ke ghar ko gárat kiyá thá; aur KHUDÁWAND ke ghar kí muqaddas chízeñ leke un se Ba'alím ke ghar ká kám nikálá.

8 Aur bádsháh ne farmáyá, ki We ek sandúq banáwen, aur ki use KHUDÁWAND ke ghar ke darwáze par báhar rakhen.

9 Aur Yahúdáh aur Yarásalam men manási kí gayí, ki we us bihrí ko, jo KHUDÁWAND ke banda Músá ne bayábán men Isráel par thahráí thí, KHUDÁWAND ke liye láwen.

10 Aur sab umará aur sab log khushi se láe, aur jab tak kám tamám na húa, us sandúq men dálte rahe.

11 Aur aísá húa, ki jis waqt sandúq Láwíon ke háth se bádsháh ke 'uhdádaron ke pás pahunchá, aur jab unhon ne dekhá ki us men bahut naqdí hai, tab bádsháh ká munshí aur sardár káhin ká náib áke sandúq ko khálí karte the, aur phir le jáke usí jagah men rakhte the. We roz ba roz aísá hí karte the, aur bahut sí naqdí batórté the.

12 Phir bádsháh aur Yahúyad'a use un ke dete the, jo KHUDÁWAND ke ghar kí 'ibádat ke kám par muqarrar the; so we sang-taráshon aur barhaíon ko mazdúrí dete the, aur loháron ko aur thatheron ko bhí diyá karte the, tá kí KHUDÁWAND ke ghar kí marammat karen.

13 So kárigaron ne mihnát kí, aur un ke háth se kám sábt hó gayá, aur KHUDÁWAND ká ghar, jaise áge thá, bahál húa, aur mazbút baná.

14 Jab we kám tamám kar chuke, to baqi naqdí bádsháh aur Yahúyad'a pás láe, aur us se KHUDÁWAND ke ghar ke liye bartan, ya'ne 'ibádat ke bartan, aur we jo-qurbáni ke liye darkár the, aur piyále, aur sone rúpe

ke zuruf, baue. So we Yahúyad'a ke jíte jí KHUDÁWAND ke ghar men hamesha sokhtani qurbániyon ko guz-ráná karte the.

15 ¶ Lekin Yahúyad'a búrhá aur 'umr-ásúda hoke mar gayá; aur marne ke waqt wuh ek sau tis baras ká thá.

16 Aur unhon ne use Dáúd ko shahr men bádsháhon ke darmiyán-gará, is sabab ki us ne Isráel men Khudá kí aur us ke ghar kí bábat nekokárí kí thí.

17 Aur Yahúyad'a ke marne ko ba'd Yahúdáh ke amíron ne áke bádsháh ko síjda kiyá. Tab bádsháh un ká shanawá húa.

18 Aur we KHUDÁWAND apne báp-dádon ke Khudá ke ghar ko chhorkar Yasíraton aur buton kí parastish karne lage; aur un kí is khata ke bá'is Yahúdáh aur Yarásalam par qahr húa.

19 Tau bhí us ne nabíon ko un pás bhejá, ki unhen KHUDÁWAND kí taraf pheren; chunáñchi unhon ne un ko jatáyá, par we un ke shanawá na húe.

20 Tab Khudá kí Rúh Yahúyad'a káhin ke beté Zakariyáh par názil húi, so us ne únche par khará hoke logon se kahá, ki Khudá yún farmatá hai, Tum kyún KHUDÁWAND ke hukmon se báhar játe ho? tum hargiz kámyáb nahín ho sakte; is liye ki tum KHUDÁWAND ko chhor dete ho, wuh tumhen bhí chhor degá.

21 Tab unhon ne us kí mukhálafat men ham-qasam hoke bádsháh ke hukm se KHUDÁWAND ke ghar ke sahn men use patthar máre.

22 So Yúás bádsháh ne us ke báp Yahúyad'a ke íhsán ko, jo us ne us par kiyá thá, yád na kiyá, balki us ke beté ko qatl kiyá. Aur marte waqt us ne kahá, KHUDÁWAND dekhe, aur intiqa'm le.

23 ¶ Aur ba'd us ke usí sál ke ákhir aísá húa, kí Arám kí fauj us par charh áí; aur we Yahúdáh men aur Yarásalam par áe, aur logon men se

sáre amíron ko chun chunke mār dālā, aur un ká sárā asbáb lútke Dimishq ke bádsháh pás bhejá.

24 Agarchi Arám kí fauj men thore log the jo áe, lekin KHUDÁWAND ne ek niháyat bará lashkar un ke háth men kar diyá, is liye kí unhon ne KHUDÁWAND apne bápádāon ke KHUDÁ ko chhor diyá thá. So unhon ne Yúás se intiqám liyá.

25 Aur jab we us se phir gaye, ki we use bahut zakhmí kári karke chale gaye, to us ke mulázimon ne, Yahú-yad'a káhin ke bete ke kñhín ke sabab, us par balwá kiya, aur use us ke bistar par aisá mára kí wuh mar gayá; aur anhon ne use Dáúd ke shahr men gárá, par use bádsháhon kí qabron men nahín rakhá.

26 Un logon ke nám, jinhon ne us par balwá kiya, ye hain; 'Ammúniya Sam'at ká betá Zabad, aur Moábiya Simriyat ká betá Yahúzabad.

27 ¶ Ab us ke beton ká ahwál, aur us kñhiráj ká bhár, jo us par dhará gayá, aur KHUDÁ ke maskan kí marammat ká tazkira, dekh, wuh sab bádsháhon kí tawárikhí daftar men likhá hai. Aur us ká betá Amasiyáh us kí jagah bádsháh húa.

XXV B'A'B.

AMASIYÁH pachís baras kí 'umr men bádsháh húa, aur us ne untís baras Yarúsalam men bádsháhat kí. Us kí má ká nám Yahú'adán thá, jo Yarúsalam kí thí.

2 Aur wuh jo KHUDÁWAND kí nazar men durust hai, so us ne to kiya, par tamám dil se nahín.

3 ¶ Aur aisá húa, kí jab bádsháhat us ke háth men qáim ho gayí, to us ne apne mulázimon ko jinhon ne us ke báp bádsháh ko qatl kiya thá, ján se mára.

4 Par un kí aulád ko qatl na kiya, mutábíq us ke jo Músá kí shari'at kí kitáb men likhá hai, kí us men KHUDÁ

DÁWAND ne farmáyá hai, kí Beton ke badle bápádāe qatl na hongē, aur na bápádāon ke badle bete qatl hongē, balki har ek ádmí apne gunáh ke liye mára jáwe.

5 ¶ Aur Amasiyah ne Yahúdáh ko jam'a kiya, aur unhen, un ke ábái kñhándāon ke muwáfíq, tamám mulk í Yahúdáh aur Binyamín men, hazár hazár ke sardár aur sau sau ke sardár, kiya, aur unhen, jin kí 'umr bís baras ya us se úpar thí, shumár kiya, aur unhen tín lákh chune hús mard páya, jo barchhí aur dhál rakhkar larái par charhne ke qábíl the.

6 Aur us ne sau qintár rúpá deke Isráel men se bhí ek lákh jangí mardon ko naukar rakhá.

7 Lekin ek mard í Khudá us pás áya, aur us se kahá, Aí bádsháh, Isráel kí fauj tere sáth jáne na páwe; kyúñki KHUDÁWAND Isráel ke sáth, ya'ne sáre baní Ifráim ke sáth, nahín hai.

8 Par agar tú jáná cháhe, to 'amal kar, aur apne ta'in larái ke liye mazbút kar, lekin KHUDÁ tujhe dushmanon ke áge giráegá; kyúñki KHUDÁ men sambháalne aur giráne kí táqat hai.

9 Tab Amasiyáh ne us mard í Khudá se kahá, Phir sau qintaron ke liye, jo main ne Isráel ke lashkar ko diye, ham kyá karen? Wuh mard í Khudá bolá, KHUDÁWAND qádír hai kí tujhe us se bahut ziyáda dowe.

10 Tab Amasiyáh ne us lashkar ko, jo Ifráim men se us pás áya thá, judá kar diyá, kí we apní jagah ko phir jáwen: is sabab un ká gazab-Yahúdáh par bharká, aur we nipat josh men áke ghar ko rawána hús.

11 ¶ Lekin Amasiyáh díler baná, aur apne logon ko leke Wadí í Shor men gayá, aur baní Sha'ír ke das hazár ko kát dálá.

12 Aur baní Yahúdáh ne un men se das hazár ko jite jí asir kiya, aur unhen ek chatán kí choṭí par le jáke unhen us chatán kí choṭí par se phenk

diyá, ki sab ke sab chaknáchúr ho gaye.

13 ¶ Par us lashkar ke log, jinhen Amasiyáh ne lautá diyá thá, ki us ke sáth jang men na jáwen, we, Samrún se leke Bait-Haurán tak, Yahúdáh ke shahron par á paje, aur un men se tīn hazár jawánon ko már dālā, aur bahut sí lūt le gaye.

14 ¶ Aur jab Amasiyáh Adámíon ko márke phir áyá thá, to yún húa, ki wuh baní Sha'ír ke ma'búdon ko láyá, aur unhen apne ma'búd hone ke liye nasab kiyá, aur un ke áge sijda kiyá, aur un ke liye k̄hushbúáin jaláin.

15 Tab KHUDÁWAND ká gazab Amasiyáh par bharká, aur us ne ek nabí ko us pás bhejá, jis ne us se kahá, ki Qaumon ke ma'búd, jo apne hí logon ko tere háth se chhurá na sake, tú ne un ko pichhá kyún kiyá?

16 Jab wuh us se báten kartá thá, to Amasiyáh ne us se kahá, ki Kyá tú bádsháh ká saláhkár muqarrar kiyá gayá? rah já; tú kyún márá jáe? Tab nabí rah gayá, aur kahá, Main jántá hún ki Khudá ká iráda yih hai, ki tujhe halák kare, is liye ki tú ne yih kiyá, aur merí saláh ká shanawá na húa.

17 ¶ Tab Yahúdáh ke bádsháh Amasiyáh ne saláh leke Isráel ke bádsháh Yúás bin Yahúakhaz bin Yáhu ke pás elchí bheje, aur paigám kiyá, ki Á'ye, ham ek dúsre ko rúbarú dekhén.

18 So Isráel ke bádsháh Yúás ne Yahúdáh ke bádsháh Amasiyáh ko kahlá bhejá, ki Lubnán ke bhatkaiye ne Lubnán ke saro se paigám kiyá, ki Apní betí mere bete se byáh le; tab ek janglí darinda, jo Lubnán men thá, us ke pás guzrá, aur bhatkaiye ko latár márá.

19 Tú kahtá hai, Dekh, main ne Adámíon ko márá hai; so tere dil men ghamand samáyá hai, ki fakhir

kare: ab ghar men baithá rah; kyá zarúr hai, ki tú apne úpar áfat láwe, aur tú gir jáwe, tú aur Yahúdáh samet?

20 Lekin Amasiyáh ne na suná; kyúnki yih K̄hudá se thá, tá ki wuh unhen un ke háth men kar dewe, is liye ki unhen ne Adámíon ke ma'búdon kí pairaui kí thí.

21 So Isráel ká bádsháh Yúás charhá; aur we, ya'ne wuh aur sháh i Yahúdáh Amasiyáh, Yahúdáh ke Bait-Sham men ek dúsre ke rúbarú húa.

22 Par Yahúdáh ne Israel ke age shikast pái, aur har ek apne apne k̄haimo ko bhágá.

23 Aur sháh i Isráel Yúás ne sháh i Yahúdáh Amasiyáh bin Yúás bin Yahúakhaz ko Bait-Shams men pakar liyá, aur use Yarúsalam men láyá, aur Yarúsalam kí díwár Ifráim ke phátak se leke Kone ke phátak tak, jo char saú háth kí thí, dhá dí;

24 Aur sára soná aur rúpá, aur sár bartan, jo 'Obed-Adám pás K̄hudá ke ghar men páe, aur bádsháh ke ghar ke k̄hazáne, le liye, aur bahut se log zámíní ke liye pakre, aur Samrún ko phirá.

25 ¶ Aur Amasiyáh bin Yúás sháh i Yahúdáh, Yúás bin Yahúakhaz sháh i Isráel ke marne ke ba'd, pandrah baras jitá rahá.

26 Ab Amasiyáh ká báqí ahwál, auwal o ákhir jo hai, wuh to Yahúdáh aur Isráel ke bádsháhon kí kitáb men likhá hai.

27 ¶ Aur ba'd us ke ki Amasiyáh KHUDÁWAND kí pairaui se phirá, Yarúsalam men logon ne us par balwá kiyá; so wuh Lakis ko bhág gayá; par unhen ne Lakis men us ke pichhe log bheje, aur use wahán qatl kiyá.

28 Tab we use ghoron par dálke le áe, aur Yahúdáh ke shahr men us ke bápádaron ke darmiyan use gar diyá.

XXVI BĀB.

TAB Yahúdáh ke sáre logon ne 'Uzziyáh ko, jo solah baras ká thá, leke, us ke báp Amasiyáh kí jagah men bádsháh kiya.

2 Us ne Ailút ká shahr biná kiya; aur ba'd us ke ki bádsháh apne báp-dádon men já milá, use Yahúdáh kí mamlukat men phir dákhil kiya.

3 So 'Uzziyáh solah baras kí 'umr men bádsháh húa, aur us ne Yará-salam men báwan baras bádsháhat kí. Us kí ná ká nám Yakúliyáh thá, jo Yará-salam kí thí.

4 Us ne wuh, jo KHUDÁWAND kí nazar men durst hai, kiya, us sab ke mutábíq kí us ke báp Amasiyáh ne kiya thá.

5 Aur wuh Zakariyáh ke dinon men, jo KHUDÁ kí royaton men máhir thá, KHUDÁ ká tálib rahá, aur jab tak kí wuh KHUDÁWAND ko dhúndh rahá, tab tak KHUDÁ ne us ko kámyáb rakhá.

6 Aur wuh niklá aur Filistion se 'ará, aur Ját kí diwár ko, aur Ibnáh kí diwár ko, aur Ashdúd kí diwár ko, dhá diya, aur Ashdúd ke ás pás Filistion ke darmiyan shahron ko biná kiya.

7 Aur KHUDÁ ne us kí madad kí, kí Filistion par, aur un 'Arabion par, jo Júr-Ba'al men rahte the, aur Ma-únion par, gálib húa.

8 Aur 'Ammúnion ne 'Uzziyáh ko hadye diye; aur us ká nám Mísr ke madkhal tak phail gayá; kyúнки wuh niháyat zoráwar thá.

9 Phir 'Uzziyáh ne Yará-salam men Kone ke phátak par, aur Wádí ke phé-tak par, aur diwár ke mor kí taraf, burj banáe, aur unhen mazbút kiya.

10 Aur us ne bayáhan men burj banwáe, aur bahut se kúe khudwáe; kyúнки nasheb men aur maidán men us kí bahut mawáshí thí, aur kohistán men aur Karmil men us ke kisán aur ták-bán the, kyúнки kishkárí par niháyat rágib thá.

11 Aur 'Uzziyáh ke pás jangí mardon ká ek lashkar bhi thá, jo Ya'iel kátib aur Ma'asiyáh názim ke shumár ke mutábíq, gol gol karke, jang ke liye nikaltá thá, aur Hanániyáh ke zer farmán thá, jo bádsháh ke sardáron men se thá.

12 Aur un bahádúr mardon ke abwí ra, ison ká kull shumár do hazár chha sau thá.

13 Aur un ke hukm men tín lákh sáthe sát hazár ká ek jangí lashkar thá, jo qawí fauj banke larne ko nikal játe the, kí dushmanon ke muqábil bádsháh kí madad karen.

14 Aur 'Uzziyáh ne un ke liye, ya'ne sáre lashkar ke liye, dhálon, aur barchhion, aur topon, aur baktaron, aur kamánon se leke, dhelwáns ke pattharon tak, sab kuchh taiyár kiya.

15 Aur us ne Yará-salam men hunarmand logon kí kárigarí se kal banwáin, kí un se, burjon aur fasilon par se, tir aur bare bare patthar máren. So us ká nám dúr tak phail gayá; kyúнки us kí madad 'ajab tarah se húi, yahán tak kí us ne bará zor paidá kiya.

16 ¶ Lekin jab wuh qawí húa, to us ká dil phúl uthá, yahán tak kí wuh kharáb ho gayá; aur KHUDÁWAND apne KHUDÁ kí ná-farmánbardári kí, aur KHUDÁWAND kí haikal men gayá, tá kí khushbúí ke mazbah par khushbúí jaláwe.

17 Tab 'Azariyáh káhin us ke pí-chhe gayá, aur us ke sáth KHUDÁWAND ke assí aur káhin the, jo sáhib i shujá't the.

18 Aur unhon ne 'Uzziyáh bádsháh ká sámhná kiya, aur use kahá, kí Ai 'Uzziyáh, terá kám nahín, kí KHUDÁWAND ke liye khushbúí jaláwe, balki káhinon Hárún ke beton ká kám hai; kí we khushbúí jaláne ke liye muqaddas kiye gaye hain: so maqdis se báhir jáiye; kyúнки tú ne khatá kí hai, aur

yih kám KHUDÁWAND KHUDÁ se teri 'izzat ká bá'is na hogá.

19 Tab 'Uzziyáh gusse húa, aur bakhúr-dán khushbú jaláne ko us ke háth men rahá; aur jon káhinon par khafá hotá thá, to káhinon ke huzúr KHUDÁWAND ke ghar ke andar bakhúr ke mazbah ke pás us kí peshání par korh phút niklá.

20 Aursardár káhin aur sáre káhinon ne us par nazar kí, aur kyá dekhte haig? ki us kí peshání par korh niklá hai: so unhon ne use jald nikálá, balki wuh áp bhí jald chal niklá, kyúñki KHUDÁWAND ne use mará thá.

21 Chunánchi 'Uzziyáh bádsháh apne marne ke din tak korhí rahá, aur korhí hoke ek judá ghar men rahá; kyúñki wuh KHUDÁWAND ke ghar se khárij húa thá: aur us ká betá Yútám bádsháh ke ghar ká mukhtár thá, aur ra'aiyat ká insáf kartá thá.

22 ¶ Aur 'Uzziyáh ká báqi ahwál, auwal o ákhir jo hai, so Amús ke bete Yas'aiyáh nabí ne likhá hai.

23 So 'Uzziyáh apne bápádádón men já milá, aur unhon ne us ko bádsháhon ke qabristán ke maidán men us ke bápádádón ke darmiyán gárá, ki we bole, Wuh to korhí hai: aur us ká betá Yútám us ke badle bádsháh húa.

XXVII B'A'B.

YU'TAM pachis baras kí 'umr men bádsháh húa, aur us ne solah baras Yarusalam men bádsháhat kí. Us kí má ká nám Yarusah thá, jo Sadúq kí betí thí.

2 Aur us ne wuh, jo KHUDÁWAND kí nazar men durust hai, so kiyá, aur jo kuchh kiyá, so sarásar apne báp 'Uzziyáh ke mánind kiyá; magar wuh KHUDÁWAND kí haikal men ghús na gayá. Par log hanoz badkárí karte rahe.

3 Aur us ne KHUDÁWAND ke ghar ká 'Alí Darwáza banáyá, aur 'Ufal kí diwár men us ne bahut ta'mír kí.

4 Aur Yahúdáh ke kohistán men us

ne shahr banwáe, aur jangalon men us ne qil'a aur burj banwáe.

5 ¶ Aur wuh baní 'Ammún ke bádsháh se lará, aur us par gálib húa. Aur us baras men baní 'Ammún ne ek sau qintár rúpá, aur das hazár karr gehún, aur das hazár karr jau use diye. Utná hí baní 'Ammún ne dúsré aur tisre baras men bhí use diyá.

6 So Yútám zoráwar hotá gayá, is liye kí us ne KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke áge apní ráhen durust kí thín.

7 ¶ Ab Yútám ká báqi ahwál, aur us kí sári laráían, aur us ke a'amál, dekho, we Isráel aur Yahúdáh ke bádsháhon ke daftar men likhe haín.

8 Wuh pachis baras ká hoke bádsháh húa, aur us ne solah baras Yarusalam men bádsháhat kí.

9 ¶ Aur Yútám apne bápádádón men shámil hoke so gayá, aur unhon ne use Dáúd ke shahr men gárá: aur us ká betá A'khas us ke badle bádsháh húa.

XXVIII B'A'B.

AKHAZ bis baras kí 'umr men bádsháh húa, aur us ne solah baras Yarusalam men bádsháhat kí. Aur wuh jo KHUDÁWAND kí nazar men durust hai, so us ne apne báp Dáúd kí mánind nahín kiyá;

2 Balki Isráel ke bádsháhon kí ráhon par chalá; aur us ne Ba'alím ke liye dhále hue but bhí banáe.

3 Aur us ne baní Hinnúm kí wadí men qurbánián jaláín, aur un qaumon ke nafratí dastúr ke mutábíq, jinhen KHUDÁWAND ne baní Isráel ke sámhne se khárij kiyá thá, apne hí beton ko ág men jhonká.

4 Us ne únche makánon aur paháron par, aur har ek hare darakht tale, qurbánián kíñ, aur bakhúr jaláyá.

5 Tab KHUDÁWAND us ke KHUDÁ ne us ko sháh i Arám ke háth men kar diyá: so unhon ne use mará, aur un men se bahut logon ko we asír karke le gaye, aur unhen Dinishq men

pahuncháyá. Aur wuh sháh i Isráel ke háth men bhí hawále kiya gayá, jis ne barí khúnrózi karke use zer kiya.

6 ¶ Fiqah bin Ramaliyáh ne Yahúdáh men se ek lákh bis hazár bahádúr logon ko ek hí din qatl kiya; kyúñki unhon ne KHUDÁWAND apne bápádáon ke KHUDÁ ko chhor diya thá.

7 Aur Zikrî ne, jo Ibráim ká ek pahlawán thá, Ma'asiyáh sháhzáde ko, aur qasr ke názim 'Azriqám ko, aur bádsháh ke wazir Iqanah ko, már dála.

8 Aur baní Isráel apne bháíon men se do lákh 'auraton aur beté betíon ko asír karke le gaye, aur un ká bahut sá mál lút liya, aur lúti húi chízon ko Samrún men láe.

9 Aur wahán 'Odíd náme KHUDÁWAND ká ek nabí thá: wuh us lashkar ke, jo Samrún ko phir játá thá, istiqbál ko gayá, aur unhen kahá, Dekho, KHUDÁWAND tumháre bápádáon ke KHUDÁ ne Yahúdáh par gusse hoke unhen tumháre háth men kar diya; par tum ne aise gazab se, jo ásmán tak pahunch gayá, unhen qatl kiya.

10 Aur tum ab is fikr men ho, ki baní Yahúdáh aur Yarusalam ko párnál karke unhen apne gulám aur laundíán karo: par kyá KHUDÁWAND tumháre KHUDÁ ke nazdik tumhárá, hán, tumhárá hí gunáh nahín hogá?

11 Pás, tum ab merí suno, aur un asíron ko, jinhen tum ne apne bháíon men se asír kiya, ázád karke phir bhejo; kyúñki KHUDÁWAND ká qahr i 'azím tum par hai.

12 Tab baní Ibráim ke buzurg logon men se ba'ze, ya'ne Azariyáh bin Yahúhanán, aur Barakiyáh bin Masilímút, aur Yahizqiyáh bin Salúm, aur 'Amásá bin Khadlai úthe, aur unhen, jo lashkar se phir áte the, roká, aur unhen kahá, kí

13 Tum asíron ko yahán bhítar mat láo; ham to KHUDÁWAND ke gunahgár haiñ, kyá tum cháhte ho, kí ha-

máre gunáhon aur hamári khatáon ko barháó? kyúñki hamára gunáh bará hai, aur Isráel par qahr i 'azím hai.

14 Tab un hathyárband logon ne asíron ko aur ganímat ko amíron aur sári jamá'at ke áge chhor diya.

15 Aur we mard, jin ke nám mazkúr húe, úthe, aur asíron ko le gaye, aur lút ke mál se un ke sab nangon ko kaprá pahináya, aur unhen árásta kiya, aur júte pahináe, aur unhen khiláya piláya, aur un par tel chuprá, aur un ke sáre mándon ko gadhon par biñháke nakhlistán se shahr Yarihú men un ke bháíon ke pás pahuncháyá; tab Samrún ko phire.

16 ¶ Us waqt A'k'has bádsháh ne Asúr ke bádsháhon pás log bheje, kí un se madad mángen;

17 Is liye kí Adúmí phir charh áe the, aur Yahúdáh ko márke asíron ko le gaye.

18 Filistí bhí Yahúdáh ke nasheb aur janúb ke shahron men á pa're, aur Bait-Shams ko, aur Aiyalún ko, aur Jadírút ko, aur Shoko aur us ke dihát ko, aur Timnah aur us ke dihát ko, aur Jimsú aur us ke dihát ko, le liya, aur un men base.

19 Kyúñki KHUDÁWAND ne sháh i Isráel A'k'has ke sabab se Yahúdáh ko ghatáya, is liye kí us ne Yahúdáh ko nangá kiya thá, aur KHUDÁWAND ká bará gunáh kiya thá.

20 Aur sháh i Asúr Tiglatpilnásar us pás áya; par us ne us ko tang kiya, aur us kí kunak na kí.

21 Tab A'k'has ne KHUDÁWAND ke ghar, aur qasr sháhi se, aur amíron ke gharon se, mál chhín leke sháh i Asúr ko diya; tad bhí us ne us kí kuchh madad na kí.

22 ¶ Aur tangí ke waqt men bhí us ne KHUDÁWAND se ziyáda náfar-mání kí; yih wuh bádsháh A'k'has hai.

23 Kí us ne Damishq ke ma'búdon ke liye, jinhon ne use márá thá, qur-

báníán kí, aur kahá, ki Arám ke bádsháhon ke ma'búdon ne un kí madad kí hai, so main un ke liye qurbání karúngá, ki we meri madad karen. Lekin we us kí aur sáre Isráel kí kharábí ke bá'is húe.

24 Aur A'khaz ne Khudá ke ghar ke bartanon ko jama' kiyá, aur Khudá ke ghar ke bartanon ko tukrá tukrá kiyá, aur KHUDÁWAND ke ghar ke darwázon ko band kiyá, aur apne liye Yarusalam men har ek kone par mazbahon ko banáyá.

25 Aur Yahúdáh ke ek ek shahr men us ne únche makán banwáe, ki ajnsbí ma'búdon ke liye khushbú jaláwen, aur us ne KHUDÁWAND apne bápádádon ke Khudá ko gussa diláyá.

26 ¶ Ab us ká baqi ahwál, aur us ke sáre a'amál, auwal o ákhir jo hai, so Yahúdáh aur Isráel ke bádsháhon ke daftar men likhe húe hai.

27 Aur A'khaz apne bápádádon men shámil hoke soyá, aur Yarusalam shahr hí men gárá gayá; par unhon ne use Isráel ke bádsháhon ke goristán men na rakhá: aur us ká betá Hizqiyáh us ke badle bádsháh húa.

XXIX BA'B.

HIZQIYA'H pachís baras kí 'umr men bádsháh húa, aur us ne untís baras Yarusalam men bádsháhat kí. Us kí má ká nám Abiyáh thá, jo Zakariyáh kí betí thi.

2 Us ne wuh kám, jo KHUDÁWAND kí nazar men durust hai, so kiyá, us sab ke mutábíq jo us ke báp Dáúd ne kiyá thá.

3 ¶ Us ne apní saltanat ke pahle baras ke pahle mahine men KHUDÁWAND ke ghar ke darwázon ko kholá, aur un kí marammat kí.

4 Aur káhinon aur Láwíon ko bulá láyá, aur unhen púrabi bázár men jam'a kiyá,

5 Aur unhen kahá, Ai Láwío, meri suno: tum ab apne ko pák karo, aur KHUDÁWAND apne bápádádon ke Khu-

dá ke ghar ko pák karo, aur maqdis men se sári najásat ko nikál le jáo.

6 Kyúñki hamáre bápádádon ne gunáh kiye, aur jo KHUDÁWAND hamáre Khudá kí nazar men burá hai, so unhon ne wuhí kiyá, aur use chhor diyá, aur apne apne munh KHUDÁWAND ke maskan se pher diye, aur apní apní píth us kí taraf kí hai;

7 Aur usáre ke kiwáron ko band kiyá hai, aur Isráel ke Khudá ke maqdis men chirágon ko bujháyá hai, aur khushbútián nahín jaláin, aur sokhtáni qurbánián nahín guzránin.

8 Is sabab se KHUDÁWAND ká qahr Yahúdáh aur Yarusalam par názil húa, aur us ne unhen chhor diyá, kí ghabráhat aur hairání men giriftár howen, aur kí un par síti bajái jáwe, chunán-chi tum ne apní ánkhon se dekhá hai.

9 Dekho, is sabab hamáre bápádáde talwár se máre páre, aur hamáre beté betián aur jorúán asíri men hai.

10 Ab mere dil men hai, kí KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ke sáth 'ahd bándhún, tá kí us ká qahr i shadíð ham par se phir jáe.

11 Ai mere farzando, tum ab gáfíl mat ho; kyúñki KHUDÁWAND ne tumhen chun liyá hai, kí us ke áge khare raho, aur us kí bandagí karo, aur us kí khidmatguzári karo, aur khushbútián jaláo.

12 ¶ Tab ye Láwí uthe, ya'ne baní Qihát men se Mahat bin 'Amási, aur Yúel bin 'Azariyáh, aur baní Mirári men se Qís bin 'Abdí, aur 'Azariyáh bin Yahalalliel, aur baní Jairsún men se Yúakh bin Zimmah, aur 'Adan bin Yúakh,

13 Aur baní Ilisáfan men se Simrí, aur Ya'iel, aur baní A'saf men se Zakariyáh, aur Mattaniyáh,

14 Aur baní Haimán men se Yahiel, aur Sima'í, aur baní Yadutún men se Sam'aiyáh, aur 'Uzziel uthe;

15 Aur apne bháion ko jam'a karke, aur apne ko pák karke, bádsháh ke

hukm ke muwáfiq, jo KHUDÁWAND ke kálám ke mutábíq thá, KHUDÁWAND ke ghar ke pák karne ko áe.

16 Aur káhin KHUDÁWAND ke andarúni ghar men, us ke pák karne ko, dákhil hús, aur we sári najásat ko, jo KHUDÁWAND kí haikal men maujúd thí, KHUDÁWAND ke ghar ke sahn men báhar láe; aur Láwion ne use utháya, kí báhar íe jáke Qidrún ke nále men dál dewen.

17 Aur pahle mahíne kí pahlí táríkh men unhon ne taqdis ká kám shurú' kiyá, aur we us mahíne ke áthwen din KHUDÁWAND ke usáre tak áe, aur áth dín tak KHUDÁWAND ke ghar ko pák karte rahe, aur pahle mahíne kí solahwín táríkh men we tamám kar chuke.

18 Tab unhon ne Hizqiyáh bádsháh ke pás jáke kahá, kí Ham ne KHUDÁWAND ke tamám ghar ko, aur sokhtaní qurbání ke mazbah ko, aur sab zurúf ko, aur nazr kí rotion kí mez ko, aur sab bartanon ko pák kiyá;

19 Aur ham ne un sáre básanon ko, jinhen A'khaz bádsháh ne apní saltanat ke waqt, jab bedíní kartá thá, radd kar diyá thá, phir árásta aur muqaddas kiyá; aur dekh, we KHUDÁWAND ke mazbah ke áge hain.

20 ¶ Tab Hizqiyáh bádsháh sawere uthá, aur shahr ke raíson ko faráham karke KHUDÁWAND ke ghar ko charh gayá.

21 Aur we sát bail, aur sát mendhe, aur sát barre, aur sát bakre láe, kí mamlukat ke liye, aur maqdis ke liye, aur Yahúddáh ke liye, khatá kí qurbání hon. Aur us ne káhinon Hárún ke beton ko hukm kiyá, kí unhen KHUDÁWAND ke mazbah par guzránen.

22 Tab unhon ne bailon ko zabh kiyá, aur káhinon ne lahub leke mazbah par chhirká; phir mendhon ko zabh kiyá, aur lahub ko mazbah par chhirká; phir barron ko zabh kiyá, aur lahub ko mazbah par chhirká.

23 Aur we khatá kí qurbání ke bakron ko bádsháh aur jamá'at ke áge láe; aur unhon ne apne háth un par rakhe.

24 Phir káhinon ne unhen zabh kiyá, aur un ká lahub khatá ke liye mazbah par chhirká, kí sáre Isráel ká kafára ho; kyúñki bádsháh ne farmáyá thá, kí sokhtaní qurbání aur khatá kí qurbání sáre Isráel ke liye guzráni jáwen.

25 Aur us ne Dáúd ke hukm ke, aur bádsháh ke gaibbin Ját ke, aur Nátan nabí ke, hukm ke mutábíq, KHUDÁWAND ke ghar men jhánjh, aur barbat, aur kinnárat Láwion ko deke, unhen muqarrar kiyá; kí KHUDÁWAND ne apne nabíon kí ma'rifat yún hukm kiyá thá.

26 Aur Láwí Dáúd ke bájon ko, aur káhin narsingon ko, leke khare hús.

27 Aur Hizqiyáh ne farmáyá, kí Sokhtaní qurbání mazbah par guzráni jáe: aur jis waqt sokhtaní qurbání ká guzránná shurú' hús, usí waqt KHUDÁWAND ká gít narsingon aur sháh í Isráel Dáúd ke bájon ke sáth shurú' hús.

28 Aur sári jamá'at ne sijda kiyá, aur gít ká gáná aur narsingon ká bajáná sab hotá rahá, jab tak kí sokhtaní qurbání jal na chukí.

29 Aur jab sokhtaní qurbání jai chukí, tab bádsháh ne aur sab ne, jo us ke sáth házir the, jhukke sijda kiyá.

30 Phir Hizqiyáh ne aur amiron ne Láwion ko hukm kiyá, kí Dáúd ke aur A'saf gaibbin ke giton ko isti'amál karke KHUDÁWAND kí hamd men gáwen. Aur we khushí se hamd gáe, aur sir jhukáke unhon ne sijda kiyá.

31 Tab Hizqiyáh ne mukhátib hoke kahá, kí Jis hál kí tum ne áp ko KHUDÁWAND ke liye pák kiyá, pas nazdik jáo, aur KHUDÁWAND ke ghar men zabíhon aur shukrguzári kí qurbáníon ko guzráno. Tab jamá'at ne zabíhon

aur shukr kí qurbáníon ko charháya; aur sab ashráí-Jil logon ne soḡhtaní qurbáníon ko bhí guzráná.

32 Aur soḡhtaní qurbáníon kí giutí, jo jamá'at láí, so sattar bail, aur sau mendhe, aur do sau barre thí: ye sab ke sab KHUDÁWAND kí soḡhtaní qurbání ke liye the.

33 Aur chha sau bail aur tén hazár bher muqaddas kí.

34 Magar káhin aise thore the, kí we sab soḡhtaní qurbání ke jánwaron kí khlá utár na saken: tab un ke bháí LÁWION ne un kí madad kí, jab tak kí kám tamám na húa, aur jab tak kí báqí káhinon ne apne ko pák na kiyá; kyúñkí LÁWÍ apne ta,ín pák karne men káhinon kí nisbat se dil ke bahut sídhe the.

35 Lekin soḡhtaní qurbáníán bhí, aur salámatí kí qurbáníon kí charbíán, aur soḡhtaní qurbáníon ke tapáwan, wufúr se the. So KHUDÁWAND ke ghar kí khidmat achche qaríne se húi.

36 Aur Hizqiyáh aur sab log bág bág hús, kí KHUDÁ ne logon ko taiyár kar diyá; kí wuh májárá nágáh wuqú' men áyá.

XXX BA'B.

AUR Hizqiyáh ne sáre Isráel aur Ifráim Yahúdáh ko kahlá bhejá, aur Ifráim aur Munassí ke pás bhí náme likh bheje, kí we KHUDÁWAND ke ghar par Yarásalam men áwen, tá kí KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ ke liye 'id i fasah karen.

2 Kyúñkí bádsháh ne, aur amíron ne, aur Yarásalam men kí sári jamá'at ne, maslahat karke thahráyá thá, kí dúsre mahíne men 'id i fasah karen.

3 Kyúñkí we us waqt fasah nahín kar saken, is liye kí káhinon ne ba qadr i ihtiyáj apne ko pák nahín kiyá thá, aur log bhí Yarásalam men jam'a nahín hús the.

4 Aur wuh bát bádsháh aur sári jamá'at kí nazar men achchhí thí.

5 So unhon ne is bát par ittífáq

kíyá, kí Biarsab'a se leke Dán tak tamám Isráel ke darmiyán manadí kí jáwe, kí log Yarásalam men áke KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ kí 'id i fasah karen; kyúñkí unhon ne bahut din se nawishton ke mutábiq fasah na kiyá thá.

6 Tab qásid bádsháh aur us ke amíron ke háth se khatt páke bádsháh ke hukm ke muwáfq tamám Isráel aur Yahúdáh men rawána hús, aur bole, Ai baní Isráel, Abirahám, aur Iz'háq, aur Isráel ke KHUDÁWAND KHUDÁ kí taraf phir rujú' hoo, to wuh tumháre báqí logon kí taraf, jo Asúr ke bádsháhon ke háth se bach rahé hain, phiregá.

7 Aur tum apne bápádáon ke mánind, aur apne bháíon ke mánind, mat ho; kí unhon ne KHUDÁWAND apne bápádáon ke KHUDÁ kí ná-farmání kí hai; is liye us ne unhen hairání men dálá hai, jaise tum áp dekhte ho.

8 Pas, tum apne bápádáon ke mánind saḡht-gardan mat hoo, balki KHUDÁWAND se iqrár karo, aur us ke maqdis ko áo, jise us ne hamesha ke liye muqaddas kiyá hai, aur KHUDÁWAND apne KHUDÁ kí bandagí karo, tá kí us ká qahr i shadíd tum par se phir jáwe.

9 Kyúñkí agar tum KHUDÁWAND kí taraf phiroge, to tumháre bháí aur tumháre bete apne asír karnewálon kí nazar men rahm páwenge, yabán tak kí is mulk men phir áwenge; kyúñkí KHUDÁWAND tumhárá KHUDÁ gafúr aur rahím hai: aur agar tum us kí taraf phiroge, to wuh tum se apná munh na moregá.

10 So qásid Ifráim aur Munassí ke mulk men Zabulún tak shahr ba shahr guzarte phire; lekin we un par hanse, aur unhen tháthe men uráyá.

11 Tad bhí Á'shar men se, aur Munassí men se, aur Zabulún men se kái logon ne farotání kí, aur Yarásalam ko áe.

12 Aur Yahūdāh par bhī KHUDĀWAND ká háth thá, ki un kí yakdílí karáwe, tá ki we KHUDĀWAND ke kalám ke mutábíq bádhsháh aur amíron ke hukm par 'amal karen.

13 ¶ So bahut log Yarásalam men jam'a húe, kí dústre mahíne men fatírí roṭí kí 'id karen; we ek bahut barí jamá'at the.

14 Aur we uthe, aur un mazbahon ko, jo Yarásalam men the, aur baḥúr kí sárí qurbángahon ko, unhon ne dúr kiyá, aur unhen Qidrún ke nále men phenk diyá.

15 Phir unhon ne dústre mahíne kí chaudahwīn taríkh men fasah ko zabh kiyá; aur káhinon aur Láwíon ne sharminda hoke apne ko pák kiyá, aur KHUDĀWAND ke ghar men soḥhtaní qurbáníon ko guzráne.

16 Aur we apne dastúr par mard í Khudá Músá kí shar'at ke mutábíq apní jagah men khare húe; aur káhinon ne Láwíon ke háth se lahú leke chhirká.

17 Kyúñki jamá'at men bahut the, jinhon ne apne ko pák nahín kiyá thá; is wáste Láwíon ke zimme men kiyá gayá, ki we un sabhon ke liye, jinhon ne apne ko pák na kiyá thá, fasah ke barron ko zabh karen, tá ki we KHUDĀWAND ke liye muqaddas howen.

18 Kyúñki bahut se logon ne Ifáim men se, aur Munassí men se, aur Ishakár men se, aur Zabulín men se, apne ko pák nahín kiyá thá, aur us ke barkhiláf jo likhá húa hai fasah kháyá. Lekin Hizqíyan ne un ko liye du'a mángí aur kahá, Ai KHUDĀWAND í karím, tú har ek ko,

19 Jis ne Khudá ko, jo us ke báp-jádón ká KHUDĀWAND Khudá hai, dhúndhne ko dílagáyá hai, mu'áf kar, agarchi bait í quda kí tahárat se pák na húa ho.

20 Aur KHUDĀWAND ne Hizqíyáh kí suní, aur logon ko mu'áf kiyá.

21 So baní Isráel, jo Yarásalam

men házir the, barí khushí se sát dín tak 'id í fatír karte rahe; aur Láwí aur káhin KHUDĀWAND kí hamd men har roz buland áwáz ke báje bajá bajáke KHUDĀWAND ká shukr karte the.

22 Aur Hizqíyáh ne sab Láwíon ko, aur un sabhon ko, jo kí KHUDĀWAND ke 'irfán kí achchhí bát síkhláthe the, tasallí-bakhsh báten kahín: unhon ne sát dín tak 'id kí qurbáníán kháín, aur salámatí ke zabáih zabh kiye, aur KHUDĀWAND apne báp-jádón ke Khudá ká íqrár kiyá.

23 Phir sárí jamá'at ne mashwara kiyá, kí aur sát dín 'id karen; aur we khushí se aur sát dín mánte the.

24 Kyúñki sháh í Yahūdāh Hizqíyáh ne jamá'at ke liye hazár bail aur sát hazár bher 'ináyat kí, aur amíron ne bhí jamá'at ke liye hazár bail aur das hazár bheren 'ináyat kí; aur bahut se káhinon ne apne ko pák kiyá.

25 Aur Yahūdāh kí sárí jamá'at, aur káhin, aur Láwí, aur wuh sárí jamá'at, jo Isráel men se áí thí, aur we pardesí, jo Isráel ke mulk se áe the, aur Yahūdāh men rahte the, khushí karte the.

26 So Yarásalam men barí khushí húi; kyúñki sháh í Isráel Sulaimán bin Dáúd ke dinon se Yarásalam men aísí na húi thí.

27 ¶ Ba'd us ke káhin aur Láwí uthe, aur logon ko barakat dí, aur un kí áwáz suní gayí, aur un kí du'a us ke muqaddas makán ásmán tak pahunchí.

XXXI BA'.

JAB yih sab ho chuká, tab sáre Isráelí, jo házir the, rawána hoke Yahūdāh ke shahron men gaye, aur sárí múraton ko toṛ dálá, aur Yasíraton ko kát dálá, aur únche makanon aur mazbahon ko, jo Yahūdāh, aur Binyamín, aur Ifráim, aur Munassí men bhí the, dhá diyá, yahán tak kí

sab ke sab nest o nábdú húe. Tab sáre baní Isráel apne apne shahr, aur har ek ádmí apní apní milkíyat par phir gaye.

2 ¶ Aur Hizqiyáh ne káhinon aur Lávion kí báridáron ko un kí naubatón ke muwáfiq, har ek ko us kí khidmat ke liye, ya'ne káhinon aur Lávion ko sokhtaní qurbánion aur salámatí kí qurbánion ke guzráne ke liye, aur bandagí, aur shukrguzarí, aur sitáish karne ke liye, KHUDÁWAND ke darbár ke darwázon men muqarrar kiyá.

3 Aur us ne apne mál men se bádh-sháhi hissa sokhtaní qurbánion ke liye, ya'ne subh aur shám kí sokhtaní qurbánion ke liye, aur sabton kí, aur naye chándon kí, aur 'idon kí sokhtaní qurbánion ke liye, thahrárá, jáis kí KHUDÁWAND kí shari'at men likhá hai.

4 Aur us ne logon ko, jo Yarusalam men rahte the, hukm kiyá, kí Káhinon aur Lávion ká haqq adá karen, tá kí we dil-jam'ái se KHUDÁWAND kí shari'at ká kám karen.

5 ¶ Aur jab is farmán ne shuhraat pái, tab baní Isráel anáj, aur mai, aur tel, aur shahd, aur khet ke sáre hásil ke pahle phal wufúr se láe; aur har ek chiz ká daswán hissa kasrat se láe.

6 Aur baní Isráel aur Yahúdáh, jo Yahúdáh ke shahron men rahte the, we bhi gáe bail aur bher bakrion ká daswán hissa, aur un muqaddas chizon ká daswán hissa, jo KHUDÁWAND un ke Khudá ke liye muqaddas kí gayi thin, láe, aur in ke dher dher lagá diye.

7 Unhon ne tísre mahíne men dher dher lagáná shurú' kiyá, aur sátwen mahíne men tamám kiyá.

8 Aur Hizqiyáh aur amíron ne áke dheron ko dekhá, aur KHUDÁWAND ko aur us kí guroh Isráel ko mubárakbád kahá.

9 Aur Hizqiyáh ne káhinon aur

Lávion se un dheron ká ahwál pú-chhá.

10 Tab sardár káhin 'Azariyáh ne, jo Sadúq ke khándán ká thá, jawáb men kahá, kí Jab se logon ne KHUDÁWAND ke ghar men hadya láná shurú' kiyá, tab se ham kháne ko bahut rakhte hain, aur ásúda hote hain, aur bahut bach rahtá hai; kyúñki KHUDÁWAND ne apne logon ko barakat bakhsí hai, aur jo bachá, so yihí bará ambár hai.

11 ¶ Aur Hizqiyáh ne hukm kiyá, kí KHUDÁWAND ke ghar men ambár-kháne banáwen; aur unhon ne unhen banárá;

12 Aur we hadye, aur dahyakíán, aur niyáz kí húi chizen, diyánat se un men láe: aur un par Kan'aniyáh Láwí mukhtár thá, aur us ká bhái Sima'í náib tha.

13 Aur Yahiel, 'Azaziyáh, aur Nahát, aur 'Asahel, aur Yarimút, aur Yúzabad, aur Iliel, aur Ismákiyáh, aur Mahát, aur Bináyáh, Hizqiyáh bádh-sháh ke aur Khudá ke ghar ke sardár 'Azariyáh ke hukm se, Kan'aniyáh aur us ke bhái Sima'í ke peshkár the.

14 Aur Qura bin Yinnah ek Láwí, jo púrab kí taraf ká darbán thá, un chizon ká, jinhen we apní khushi khátir se Khudá kí niyáz karte the, dároga thá, tá kí KHUDÁWAND kí niyázen aur páktarin chizen bánt dewe.

15 Aur us ke tábi' men 'Adan, aur Minyamin, aur Yashú', aur Sam'aiyáh, aur Amariyáh, aur Sakaniyáh, káhinon ke shahron men muqarrar the, aur un kí amánat men thá, kí apne bháion ko, kyá bare kyá chhote ko, un kí báridáron ke muwáfiq, hissa bánt dewen:

16 Un mardon ke siwá, jin ke nám nasabnáme men likhe gaye the, aur un kí 'umr tín baras yá us se úpar thí, un sab ko, jo apní báridáron ke mutábíq apní khidmat men kám karne ke liye roz ba roz KHUDÁWAND ke ghar áte the;

17 Ya'ne un káhinon ko, jin ke nám un ke ábái khándanon ke muwáfiq likhe gaye, aur un likhe hūe Lávion ko, jo bis baras ke aur úpar the, aur apní báridárfion meñ k̄hidmat karte the;

18 Aur un ke sab likhe hūe bálbachchon, aur jordon, aur beṭon, aur oetfon ko, garaz us sári jamá'at ko, bánt dewen; ki we amánat se apne ko páktarin chizon ki taqsim ke liye pák karte the:

19 Aur Hárún ke beṭon un káhinon ke liye bhí, jo apne shahron kí gird-nawáh ke kheton meñ the, shahr ba shahr kái ek mard, jin ke nám likhe gaye the, muqarrar hūe, ki káhinon ke sab mardon ko, aur sab Lávion ko, jin ke nám nasabnāme meñ likhe hūe the, hissa dewen.

20 ¶ Aur Hizqiyáh ne tamám Yahúdáh meñ aisé hí kiya, aur KHUDÁWAND apne Khudá kí nazar meñ jo bhalá aur rást aur sach hai, so kiya.

21 Aur jo jo kám us ne shurú' kiya, tá ki Khudá ke ghar kí aur shari'at kí khidmatguzári kare, aur apne Khudá ká tálib hoke jo jo hukm us ne kiya, so apne sáre dil se kiya aur kámyáb húa.

XXXII BA'Ī.

UN báton aur us 'amal i diyánat-dári ke ba'd, Sháh i Asúr Sanherib charh áya, aur mulk i Yahúdáh meñ dákhlil húa, aur wahāñ ke hasín shahron ke muqábil paráo kiya, aur cháhá ki unhen apne qabze meñ láwe.

2 Aur jab Hizqiyáh ne dekhá, ki Sanherib áya hai, aur Yarusalam se larne ko rukh kiya hai;

3 To us ne apne amiron aur baháduron ke sáth mashwarat karke yih thahráya, ki pání ke un soton ko, jo shahr se báhar the, band kare; aur unhon ne us kí madad kí.

4 Aur bahut log jam'a hūe, aur sab chashmon aur us nahr ko, jo us sarzamín ke bích meñ bahtí hai, band

kiya, aur kahá, ki Asúr ke bádsháh áke káhe ko bahut pání páweñ?

5 Aur us ne himmat bándhí, aur sári díwár ko, jo tútí thí, banáyá, aur burjon tak únchá kiya, aur báhar se ek dúsrí díwár ko utháyá, aur Dáúd ke shahr meñ Millo ko mazbút kiya, aur bahut sí talwáren aur qhálén banwáin.

6 Aur us ne logon ke úpar jang ke sardár thahráe, aur shahr ke phátak ke chauk meñ unhen apne pás jam'a kiya, aur unhen dilásá diya, aur kahá,

7 Mazbút ho, aur diláwari karo, aur Asúr ke bádsháh se aur us ke sáth ke sáre amboh se mat dāro, aur na ghabráo; kyúñki we jo hamáre sáth haiñ, un kí nisbat se jo us ke hamráh haiñ, bahut haiñ.

8 Us ke sáth bashar ká háth hai; lekin hamáre sáth KHUDÁWAND hamará Khudá hai, kí hamári madad kare, aur hamári taraf se láre. Aur logon ne sháh i Yahúdáh Hizqiyáh kí báton par takya kiya.

9 ¶ Ba'd us ke sháh i Asúr Sanherib ne, jo apne sáre lashkar ke sáth Lakís ke muqábil pará thá, apne naukaron ko Yarusalam meñ sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ke pás, aur tamám Yahúdáh ke pás, jo Yarusalam meñ the, bhejá, aur payám kiya, kí

10 Sháh i Asúr Sanherib yún farmátá hai, kí Tum log kis par takya karte ho, kí Yarusalam meñ, us ke muhásare ke waqt, rahte ho?

11 Kyá Hizqiyáh tumhen purchak deke nahín cháhtá hai, kí tum aisé karo, kí píchhe kál se aur piyás se mar jáo? kí wuh kahtá hai kí KHUDÁWAND hamará Khudá hamen sháh i Asúr ke háth se chhuráwegá?

12 Kyá yih wuh Hizqiyáh nahín, jis ne us ke únche makán aur us ke mazbah dúr kar dále, aur Yahúdáh aur Yarusalam ko hukm kiya, kí Tum ek hí mazbah ke áge parastish karo, aur usí par khushbúí jaláo?

13 Kyá tum nahín jánte ho, jo main ne aur mere bápádōn ne mulkōn ke sáre logōn se kiya hai? kyá un sarzaminōn ki qaumōn ke ma'būd apne apne mulk ko kisí tarah mere háth se bachá saken?

14 Un logōn ke sáre ma'būdōn men, jinhen mere bápádōn ne halák kiya, wuh kaun sa hai, jo apne logōn ko mere háth se bachá saká, ki tumhárá Khudá tumhen mere háth se bachá sake?

15 Pas Hizqiyáh tumhen na bharmáwe, aur tum ko is taur par targíb dene na páwe, aur us kí bát ko sach mat jáno: kyúñki kisí ummat ká yá mamlukat ká ma'būd apne logōn ko mere háth se aur mere bápádōn ke háth se chhurá na saká: to phir kyá imkán hai ki tumhárá ma'būd tumhen mere háth se chhuráwe?

16 Aur us ke naukaron ne KHUDÁWAND Khudá kí mukhálafat men aur us ke bande Hizqiyáh kí mukhálafat men babutsí aur báten kahín.

17 Aur us ne khatōn men bhí KHUDÁWAND Isráel ke Khudá kí íhánat líkhí, aur us ke haqq men kufir baká, ki wuh bolá, Jaisá aur mulk-wálon ke ma'būdōn ne apne logōn ko mere háth se na chhuráyá hai, waisá hí Hizqiyáh ká ma'būd bhí apne logōn ko mere háth se na chhuráwegá.

18 Aur unhon ne barí áwáz se pukáre Yahúdíon kí zubán men Yará-salam ke logōn ko, jo diwár par the, ye báten kahín, ki unhen daráwen aur hairán kareg, tá ki shahr ko le lewen.

19 Aur unhon ne Yarásalam ke Khudá ke haqq men aísí báten kíñ, jaisí zamin kí qaumōn ke ma'būdōn ke haqq men, jo insán kí dastkárí se bane the, kahí thín.

20 Is sabab Hizqiyáh bádsháh aur Amús ká betá Yas'aiyáh nabí du'á mángke ásmán kí taraf chilláe.

21 ¶ Tab KHUDÁWAND ne ek fíríshte ko bhejá, aur us ne sháh i Asúr ke

lashkar men sáre baháduron, aur pesh-wáon, aur sardáron ko faná kiya. Tab wuh pashemán hoke apne hí mulk ko phir gaya. Aur jab apne ma'būd ke ghar men dákhlil húa, to unhon ne, jo us kí sulb se níkal áe the, use wahán talwár se már dála.

22 Isí tarah KHUDÁWAND ne Hiz-qiyáh ko aur Yarásalam ke bášhindaōn ko Asúr ke bádsháh Sanherib ke háth se aur sabhon ke háth se chhuráyá, aur un ke gird o pesh hoke un kí hidáyat kí.

23 Aur bahut log Yarásalam men KHUDÁWAND ke liye hadye, aur sháh i Yahúdá Hizqiyáh ke liye qimatí chízen, láe; aur ba'd us ke wuh sab qaumōn kí nazar men buzurg húa.

24 ¶ Un dinon men Hizqiyáh ko maut kí bímári hui, aur us ne KHUDÁWAND se du'á mángí; tab us ne us se báten kíñ, aur use ek nishán diya.

25 Lekin Hizqiyáh ne us íhsán ke mutábíq shukr na kiya; balki us ke dil men ghamand samáyá: aur is liye us par aur Yahúdá aur Yarásalam par gazab húa.

26 Tab Hizqiyáh dil ke us gurúr kí bábat kháksár húa, wuh aur Yarásalam ke bášhinde bhí, so Hizqiyáh ke dinon men KHUDÁWAND ká gazab un par názil na húa.

27 ¶ Aur Hizqiyáh kí daulat aur 'ízzat barí thí; aur us ne chándí, aur sone, aur jawáhir, aur khushbúíon, aur dhálon, aur har tarah kí qimatí chízon ke liye, kházáne banwáe;

28 Aur ma'khzan anáj aur mai aur tel ke liye, aur istabal har jins kí mawáshí ke liye, aur bhersále bher bakríon ke liye.

29 Aur us ne apne liye gáñw basáe, aur bher bakrí, gáe bail ke galle bahut barháe, kí Khudá ne use bahut sá mál bakhshá thá.

30 Aur Hizqiyáh ne Jaihún kí 'álí nahr band karke use Dáúd ke shahr kí pachchhim taraf níche utará. Aur

Hizqiyáh apne sáre kám men kámyáb húa.

31 ¶ Tis par bhí Wálí i Bábul ke elchion kí bábat, jo us pás bheje húa áe, ki us mu'ajize ká hál, jo mulk men húa thá, daryáft karen, KHUDÁ ne use ázmáne ke liye chhorá, tá ki us ke dil ká sab bhed ma'lúm kare.

32 ¶ Ab Hizqiyáh ká báqí ahwál, aur us kí nekián, dekho, ki we Amús ke beté Yas'aiyáh nabí kí royá men, aur Yahúdáh ke aur Isráel ke bádshá-hon ke daftar men, likhe húa hain.

33 Aur Hizqiyáh apne bápádáon men shámil hoke so gayá, aur unhon ne use baní Dáúd kí qabron ke darmián, ek qabr men jo sab se únchi thí, gárá; aur tamám Yahúdáh aur Yarusalam ke sab báshindon ne us ke marné ke waqt us kí ta'zím kí. Aur us ká betá Munassí us ká jánishín húa.

XXXIII BA'B.

MUNASSÍ' bárah baras kí 'umr men bádsháh húa, aur us ne Yarusalam men pachpan baras bádsháhat kí.

2 Magar wuh jo KHUDÁWAND kí nazar men burá hai, so us ne kiyá, un qaumon ke nafratí kám ke mutábíq, jinhen KHUDÁWAND ne baní Isráel ke áge se daf'a kiyá thá.

3 ¶ Aur us ne un únche makánon ko, jinhen us ke báp Hizqiyáh ne dháyá thá, phir biná kiyá, aur Ba'alím ke liye kitne mazbah banáe, aur Yasíraton lagáin, aur sáre ásmání lashkar kí parastish aur bandagí kí.

4 Aur us ne KHUDÁWAND ke us ghar men bhí, jis kí bábat KHUDÁWAND ne farmáyá thá, kí Merá nám Yarusalam men abad tak rahegá, mazbah banáe.

5 Aur us ne sáre ásmání lashkar ke nám ke mazbah, KHUDÁWAND ke ghar ke do sahnon men, biná kiye.

6 Aur us ne baní Hinnúm kí wádí men apne farzandon ko ág men guzá-

rá, aur us ne sá'aton ko maná, aur já-dúgarí aur tóná kiyá, aur yár deo aur afsúngaron se mu'ámala kiyá; us ne KHUDÁWAND ke áge use gussa diláne ke wáste bahut badkáríon kí.

7 Aur us ne ek khodá húa but, ek súrat jo us ne banwái, KHUDÁ ke us ghar men nasb kí, jis kí bábat KHUDÁ ne Dáúd ko aur us ke beté Sulaimán ko kahá thá, kí Is ghar men, aur Yarusalam men, jise main ne baní Isráel ke sáre firqon men se chun liyá hai, main apná nám abad tak rakhúngá;

8 Aur main baní Isráel ke pánwón ko is sarzamin se, jo main ne un ke bápádáon ko 'ináyat kí hai, hargiz na talwátúngá, basharte kí we khabardári se un sab báton par jo main ne unhen farmáin, aur us sári shari'at aur un hukmon par aur qáúnnon par, jo Músá ne diye, 'amal karen.

9 Lekin Munassí ne Yahúdáh ko aur Yarusalam ke báshindon ko yahán tak bhatkáyá, kí unhon ne un gurohon kí nisbat se jinhen KHUDÁWAND ne baní Isráel ke sámhne nábúud kiyá, ziyáda badkárí kí.

10 Aur KHUDÁWAND ne Munassí se aur apne logon se báten kí; par we us ke shanawá na húa.

11 ¶ Is sabab se KHUDÁWAND un par sháh i Asúr ke sipahsáláron ko láyá; we Munassí ko kantiye se pakarke aur berion se jakarke Bábul ko le gaye.

12 Jab us ne barí taklif pái, tab wuh KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke chihre ko manáne lagá, aur apne bápádáon ke KHUDÁ ke áge niháyat kháksár húa;

13 Aur us ne us se du'á mángí, aur us kí du'á qabúl hui, aur us kí zári suní gayí, aur wuh use Yarusalam men us kí mamlukat ke darmián phir láyá. Tab Munassí ne jáná kí KHUDÁWAND wuhí KHUDÁ hai.

14 Ba'd us ke us ne Dáúd ke shahr ke báhar, Jaihún kí pachchhim taraf,

wadí men Machhlí-phátak ke jilau-
kháne tak, ek diwár uṭhái, aur 'Ufal
ko gherá, aur use bahut únchá kiyá,
aur Yahúdáh ke sáre hasín shahron
men lashkar ke sardár biṭhláe.

15 Aur us ne ajnabí ma'búdon ko,
aur us but ko jo KHUDÁWAND ke ghar
men thá, aur sab mazbahon ko, jo
us ne KHUDÁWAND ke ghar ke pahár
par aur Yarusalam men banwáe the,
daf'a kiyá, aur shahr ke báhar phenk
diyá.

16 Aur us ne KHUDÁWAND ke maz-
bah kí marammat kí, aur us par salá-
matí ke aur shukr ke zabíhon ko
charháyá, aur Yahúdáh ko farmáyá,
ki KHUDÁWAND Isráel ke Kḥudá kí
bandagi karen.

17 Tis par bhí log hanoz únche
makánon men qurbání guzránte rahe,
magar faqat KHUDÁWAND apne Kḥudá
ke liye.

18 ¶ Ab Munassí ke báqí sáre kám,
aur us kí zári jo us ne apne Kḥudá ke
áge kí, aur un gaibbínon ká kalám jo
unhon ne KHUDÁWAND Isráel ke
Kḥudá ke nám se use pahuncháyá, we
sab báten Isráel ke bádsháhon kí
tawaríkh men likhí hain ;

19 Ús kí du'á bhí aur us ká qabúl
honá, aur us kí sári khatáen, aur us
kí be-ímání, aur we maqám, jin par us
ne únche makán banwáe, aur Yasíraton
aur múraton rakhín, us se pahle ki wuh
táib o kháksár húa : we sab Húsí kí
tawaríkh men likhe hain.

20 Aur Munassí apne bápádáon
men shámil hoke soyá, aur unhon ne
use usí ke ghar men gárá : aur us ká
betá Amún us ke badle bádsháh húa.

21 ¶ Amún báis baras kí 'umr men
bádsháh húa, aur us ne do baras Yaru-
salam men bádsháhat kí.

22 Aur jo KHUDÁWAND kí nazar
men burá hai, so us ne kiyá, jaisá ki
us ke báp Munassí ne kiyá thá : aur
Amún ne un sab khodí húi múraton
ke áge, jo us ke báp Munassí ne banwái

thin, qurbánín guzránín, aur un kí
bandagi kí :

23 Aur us ne KHUDÁWAND ke áge
'ájizi na kí, jis tarah us ke báp Mu-
nassí ne 'ájizi kí thí ; balki Amún
ne gunáh par gunáh kiyá.

24 Aṭṭhír ko, us ke kḥádimon ne
us par bandish bándhí, aur us ke ghar
men use qatl kiyá.

25 ¶ Lekin mamlukat kí ra'aiyat
ne un sab ko qatl kiyá, jinhon ne
Amún bádsháh ke barḥkiláf bandish
bándhí thí ; aur ahl i mulk ne us ke
bete Yúsíyáh ko us kí jagah men bád-
sháh kiyé.

XXXIV BA'B.

YU'SIYAH áth baras kí 'umr men
bádsháh húa, aur us ne iktis
baraz Yarusalam men saltanat kí.

2 Us ne we kám kiye, jo KHUDÁ-
WAND ke áge bhale the, aur apne báp
Dáúd kí ráhon par chalá ; zarra bhí
dahne báen na murá.

3 ¶ Aur us kí saltanat ke áthwen
baras men, jab hanoz larká thá, wuh
apne báp Dáúd ke Kḥudá ko ḡhúndh-
ne lagá ; aur bárahwen baras men
Yahúdáh aur Yarusalam ko únche
makánon, aur Yasíraton, aur khode
húe buton, aur ḡhálí húi múraton se
pák karne lagá.

4 Aur logon ne us ke sámhne Ba-
'alim ke mazbahon ko ḡhá diyá, aur
múraton ko, jo un ke úpar únche par
thin, kát dálá, aur Yasíraton, aur
khodí húi súraton, aur ḡhálí húi
múraton ko, toṛ dálá, aur unhen ḡhúl
kar dálá, aur us ḡhúl ko un kí qabron
par jinhon ne un ke liye qurbánín
guzránín thin, biṭhráyá.

5 Aur us ne un káhinon kí haḡḡdián
ke se mazbahon par jaláín, aur is
tarah se Yahúdáh aur Yarusalam ko
pák kiyá.

6 Aur yúñhí Munassí, aur Ifráím,
aur Sama'un ke shahron men, aur
Naftáli tak, un ke pháoron ko girdá gird
chaláyá.

7 Aur jab ki mazbahon ko aur Yasíraton ko dhá diyá, aur múraton ko dhól kar dálá, aur Isráel ke tamám mulk men sab buton ko káṭ dálá, tab Yarásalam men phir áyá.

8 ¶ Aur us ki saltanat ke athárah-wen baras men, jab ki mulk aur haikal ko pák kiyá thá, us ne Asaliyáh ke bete Sáfan ko, aur shahr ke sardár Ma'asiyáh ko, aur Yúakhaz ke bete Yúakh muhásh ko, KHUDÁWAND apne Khudá ke ghar kí marammat karne ko bhejá.

9 We Khilqiyáh sardár káhin pás áe, aur wuh naqdí jo Khudá ke ghar men láí gayí thí, jise darbán Láwion ne baní Munassi se, aur baní Ifráím se, aur Isráel ke sáre báqí logon se, aur tamám Yahúdáh aur Binyamín se, aur Yarásalam ke báshindon se, leke jam'a kiyá thá, unhon ne supurd kí.

10 Aur unhon ne use káridon ke háth men, jo KHUDÁWAND ke ghar par ta'inát the, somp diyá, aur unhon ne un kárigaron ko diyá, jo KHUDÁWAND ke ghar ká kám karte the, ki maskan kí marammat karen, aur use baná-wen;

11 Ya'ne barhaion aur mi'amáron ko, ki taráshe húe patthar, aur láthe qainchion ke liye, aur un gharon ke pátné ke liye, jinhen Yahúdáh ke bádsháhon ne giráyá thá, mol lewen.

12 Aur we mard diyánat se kám karte the. Aur un par Yahat aur 'Abadiyáh, Láwí, jo baní Mirárí men se the, ta'inat the, aur Zakariyáh aur Masullám, baní Qihát men se, kám karáte the; aur we sab Láwí bájon ke bajáne men máhir the.

13 Aur we bárbardáron ke bhí, aur un sab ke, jo kisi qism ká kám yá khidmat karte the, dároga the; aur Láwion men se ba'ze sáfir aur muhtamim aur darbán the.

14 ¶ Aur jab we us naqdí ko, jo KHUDÁWAND ke ghar men láí gayí thí, nikál láe, to Khilqiyáh káhin ne

KHUDÁWAND kí tauret kí kitáb, jo Músá ke háth se húi, páí.

15 Tab Khilqiyáh ne Sáfan sáfir se khitáb karke kahá, ki Main ne KHUDÁWAND ke ghar men tauret kí kitáb páí. Aur Khilqiyáh ne wuh kitáb Sáfan ko dí.

16 Aur Sáfan wuh kitáb bádsháh ke pás le gayá; phir us ne bádsháh ko yih jawáb diyá, aur kahá, ki Sab jo tú ne apne naukaron ke háth men kar diyá, so we karte hain;

17 Aur wuh naqdí, jo KHUDÁWAND ke ghar men maujúd thí, unhon ne jam'a kí, aur dárogon ke háth aur kárguzáron ke háth men supurd kí.

18 Phir Sáfan sáfir ne bádsháh ko yih khabar deke kahá, ki Khilqiyáh káhin ne mujhe yih kitáb dí. Aur Sáfan ne use bádsháh ke huzúr parhá.

19 Aur aisá húa, ki jon bádsháh ne us shari'at kí báten sunín, to apne kapre pháre.

20 Phir bádsháh ne Khilqiyáh ko, aur Akhiqám bin Sáfan ko, aur 'Abdún bin Mikáh ko, aur Sáfan sáfir ko, aur bádsháh ke naukar 'Asáyáh ko, farm-áyá aur kahá,

21 Tum jáo, aur mere liye aur un logon ke liye, jo Isráel men aur Yahúdáh men se báqí rahe, is kitáb kí báton ke haq men, jo milí hai, KHUDÁWAND se púchho; kyúñki KHUDÁWAND ká qahr, jo ham par názil hotá hai, bahut bará hai, is sabab se ki hamáre bápádáon ne KHUDÁWAND ke kálám ko hifz nahín kiyá, ki aisá sab kuchh karen, jaisá ki is kitáb men likhá hai.

22 Tab Khilqiyáh aur we, jin ko bádsháh ne hukm kiyá thá, Khuldah nabiya ke pás, jo toshakháne ke dároga Salúm bin Tiqyat bin Khasrah kí jorú thí, gaye: wuh Yarásalam ke bích Mishnah náme mahall men rahtí thí; so unhon ne us se yún paigám kahá.

23 ¶ Us ne unhen kahá, KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún farmátá

hai, ki Tum us shakhs se, jis ne tumhen mujh pás bhejá hai, kaho, ki

24 KHUDÁWAND yún farmátá hai, Dekho, main is makán par, aur us ke báshindon par, ek balá názil karúngá, balki we sári la'naten, jo us kitáb men, ki sháh i Yahúdáh ke áge parhí gayi, likhí haiñ :

25 Kyúñki unhon ne mujhe tark kiyá, aur gair-ma'búdon ke áge khush-búfán jaláin, tá ki apne háthon ke sáre kámon se mujhe gussa diláwen; so merá qahr is maqám par bharkegá, aur thandá na hogá.

26 Rahá sháh i Yahúdáh, jis ne tum ko bhejá, ki KHUDÁWAND se abwál daryáft karo; so tum use yún kaho, ki KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún farmátá hai, ki Tú jo hai, so tú ne un mazmúnon ko suná;

27 Is sabab ki terá dil narmáyá, tú ne Khudá ke áge 'ájizi kí, jab ki tú ne us kí báten sunín jo us ne is makán aur us ke báshindon kí mukhálafat men kahín, aur mere áge farotani kí, aur apne kapre pháre, aur mere áge royá; so main ne bhí kán dharke teri suní, KHUDÁWAND farmátá hai.

28 Dekh, main tuihe tere bápádádon ke sáth shámil karúngá, aur tú apní gor men salámatí se dafan kiyá jáogá, aur sári áfat ko, jo main is maqám par aur usí ke báshindon par láúngá, teri ánkhen na dekhengi. So unhon ne phirke yih khabar bádsháh pás pahuncháí.

29 ¶ Tab bádsháh ne log bhejke Yahúdáh aur Yarusalam ke sáre bu-zurgon ko apne pás jam'a kiyá.

30 Aur bádsháh KHUDÁWAND ke ghar ko charh gayá, aur sáre baní Yahúdáh, aur Yarusalam ke sáre báshinde, aur kábin, aur Láwí, aur sab chhote bare log sáth chale, aur us ne 'ahd kí sári báton us kitáb kí, jo KHUDÁWAND ke ghar men millí thí, unhen parh sunáin.

31 Aur bádsháh apne maqám par

khará húa, aur KHUDÁWAND ke áge 'ahd kiyá, aur kahá, ki Ham KHUDÁWAND kí pairaui karenge, aur us ke hukmon, aur us kí shahádaton, aur us ke qánúnon ko, apne sáre dil aur sán ján se hifz karenge, aur us 'ahd kí báton par, jo is kitáb men likhí haiñ, 'amal karenge.

32 Aur us ne sab ko, jo Yarusalam aur Binyamin men maujúd the, us 'ahd men sharík kiyá. Aur Yarusalam ke báshindon ne Khudá, apne bápádádon ke Khudá ke 'ahd ke mutábíq 'amal kiyá.

33 Aur Yúsiyáh ne baní Isráel kí sári sarzaminon men se sári makrúhát ko da'fa kiyá, aur sab logon ko, jo ki Isráel men rahte the, 'ibádat men házir kiyá, ki KHUDÁWAND apne Khudá kí bandagí karen. Aur we us ke jíte jí KHUDÁWAND apne bápádádon ke Khudá kí pairaui se phir na gaye.

XXXV BĀB.

AUR Yúsiyáh ne Yarusalam men KHUDÁWAND ke liye 'id i fasah kí; aur wuh fasah pahle mahíne kí chaudahwín tárikh men zabh húa.

2 Aur us ne káhinon ko un kí khhidmaton par muqarrar kiyá, aur unhen KHUDÁWAND ke ghar kí 'ibádat ke liye ragbat diláí.

3 Aur un Láwíon se, jo KHUDÁWAND ke muqaddas hoke tamám Isráel ko ta'lim dete the, kaha, ki Pák sandúq ko us ghar men, jo sháh i Isráel Sulaimán bin Dáúd ne banáyá thá, rakho; ab se kándhe par utháe na phiro: ab tum KHUDÁWAND apne Khudá kí aur us kí guroh Isráel kí khhidmat karo;

4 Aur apne ábái khhándánon ke muwáfíq, apní báridáraton ke mutábíq, jis tarah se sháh i Isráel Dáúd ne likhá thá aur us ke bete Sulaimán ne bhí likhá thá, apní khhidmat men házir ho.

5 Aur tum maqdis men apní birádarí ya'ne qaum ke farzandon ke ábái khhándánon ke firqon ke muwáfíq, aur

Láwion ke gharánon kí báridári ke mutábiq, kharé ho;

6 Aur apné ko pák karke fasah ko zabh karo, aur apne bháion ko taiyár karo, kí we KHUDÁWAND ke kálám ke mutábiq, jo Músá se likhá gayá, kám karen.

7 Aur Yúsiyáh ne logon ke liye gallon men se barre aur halwán diye, kí un sab ke wáste jo házir the 'id i fasah ke zabihe hon, aur gintí men tis hazár hús, aur tén hazár gáe bail hús; yih sab bádsháhí mál men se thá.

8 Aur us ke amíron ne khushí se logon ko, aur káhinon ko, aur Láwion ko diyá: Kihilqiyáh, aur Zakariyáh, aur Yahiel ne, jo Khudá ke ghar ke názim the, káhinon ko 'id i fasah ke zabihon ká liye do hazár chha sau bher bakrí aur tén sau gáe bail diye.

9 Aur Kan'aniyáh, aur us ke bhái Sam'aiyáh, aur Nataniel, aur Hasabi'yáh, aur Ya'iel, aur Yúzabad, jo Láwion ke sardár the, unhon ne Láwion ko fasah ke liye pachás hazár bher bakrí aur pánch sau gáe bail diye.

10 So 'ibádat ke sámán muhaiyá hús, aur káhin apne maqám men, aur Láwí apní báridáron men, bádsháh ke hukm ke muwáfiq, házir hús.

11 Unhon ne fasah ko zabh kiyá, aur káhinon ne un ke háth se lahú leke chhirká, aur Láwion ne khál khípchí.

12 Aur Láwí sokhtani qurbánián le chale, tá kí we baní Isráel ke ábái khándánon ke firqon ke mutábiq unhen dewan, kí KHUDÁWAND ke huzúr guzránen, jaisá Músá kí kitáb men likhá hai. Aur bailon se bhí aisá hí kiyá.

13 Aur unhon ne dastúr ke muwáfiq fasah ko ág se bhúná; par aur pák hadyon ko degon, aur handon, aur karáhiyon men, pakáyá, aur jald logon ko bánt diyá.

14 Ba'd us ke unhon ne apne liye aur káhinon ke liye taiyár kiyá; ky-

únki káhin baní Hárún sokhtaní qurbániyon aur charbíyon ke charháne men rát tak mashgúl रहे; so Láwion ne apne liye aur káhinon baní Hárún ke liye taiyár kiyá.

15 Aur gánewále baní A'saf, Dáúd ke, aur A'saf, aur Haimán, aur bádsháh ke gaibbín Yadutún ke hukm ke muwáfiq, apne makánon par the, aur darbán har ek darwáze par házir the; kyúnki unhen apní khidmat par se tal jána munásib na thá; is liye un ke bhái Láwion ne un ke liye taiyár kiyá.

16 So usí din men KHUDÁWAND Rí 'ibádat kí sári taiyári ho gayí, tá kí Yúsiyáh bádsháh ke hukm ke muwáfiq 'id i fasah karen, aur KHUDÁWAND ke mazbah par sokhtaní qurbánián guzránen.

17 Aur baní Isráel ne, jo házir the, usí waqt 'id i fasah aur fatíri rofi kí 'id sát din tak kí.

18 Aur Samúel nabí ke dinon se Isráel men aisi 'id i fasah na húi thí, balki Isráel ke sáre bádsháhon ne bhí aisi 'id i fasah na kí thí, jaisí kí Yúsiyáh, aur káhinon, aur Láwion, aur sáre baní Yahúdá aur ahl i Isráel, jo wabán házir the, aur Yarúsalam ke bášhionon ne kí.

19 Yúsiyáh kí saltanat ke athárah-wen baras men yih 'id i fasah húi.

20 ¶ In báton ke ba'd, jab Yúsiyáh haikal kí marammat kar chuká, sháh i Misr Niko charh áyá, kí Karkimis par, jo Furát ke kanáre par hai, lashkar-kashí kare; tab Yúsiyáh us ká muqá-bala karne ko niklá.

21 Tab us ne us pás elchí bheje aur payám kiyá, kí Ai Yahúdá ke bádsháh, tujh se merá kyá kám? main is waqt tujh par charh nahín átá hún, balki usí ke ghar par, jis se merí laráí hai: aur Khudá ne mujh ko hukm kiyá, kí jaldí karo: so tú Khudá ke, jo mere sáth hai, barkhíláf mat par, aisá na ho kí wuh tujhe halák kare.

Yúsiyah ká gatí honá. II TAWARÍ'KH, XXXVI. Sidqiyáh kí sharárah.

22 Lekin Yúsiyah ne us se munh na morá, balki us se larne ke liye apná bhes badlá, aur Niko ki báton ká, jo Kḥudá ke munh se niklín, shanawá na húa, balki Majiddo ki wadí men larné ko gayá.

23 Aur tirándazon ne Yúsiyah bádsháh ko hadaf kiya; aur bádsháh ne apne naukaron se kahá, ki Mujhe le jáo, kyúñki main zakhmí húa.

24 So us ke naukaron ne use us rath par se utará, aur us ki dúsrí rath par use charháya, aur Yarusalam ko le gaye: aur wuh mar gayá, aur apne bápádáon ki qabron men gárá gayá. Aur tamám Yahúdáh aur Yarusalam ne Yúsiyah ke liye mátam kiya.

25 ¶ Aur Yaramiyáh ne Yúsiyah par nauha kiya, aur sab gánewále aur gánewálíán apne marsiyon men áj ke din tak Yúsiyah ká zikr karte haiñ: yih unhon ne Isráelion men ek sunnat muqarrar ki: aur dekh, we báten nauhon ki kitáb men likhí haiñ.

26 Ab Yúsiyah ke baqíahwál, aur us kí nekián, mutábíq us ke, jo Kḥudá-wand kí shari'at men likhá hai,

27 Aur us ke a'amál, auwal o ákhir, dekh, we Isráel aur Yahúdáh ke bádsháhon ke daftar men likhe haiñ.

XXXVI BĀB.

AUR mulk ke logon ne Yúsiyah ke bete Yahúakhaz ko liya, aur us ke báp kí jagah use Yarusalam men bádsháh kiya.

2 Yahúakhaz teís baras kí 'umr men bádsháh húa, aur us ne tín mahíne Yarusalam men bádsháhahat kí.

3 Aur sháh i Misr ne Yarusalam men áke use khárij kar diya, aur ahl i mamlukat par sau qintár rúpá, aur ek qintár soná, khiráj muqarrar kiya.

4 Aur sháh i Misr ne us ke bhái Iliyáqim ko Yahúdáh aur Yarusalam ká bádsháh kiya, aur us ká nám badálke Yahúyaqim rakhá. Aur Niko us ke bhái Yahúakhaz ko pakarke use Misr men le gaya.

594

5 ¶ Aur Yahúyaqim pachís baras kí 'umr men bádsháh húa, aur us ne gyárah baras Yarusalam men bádsháhahat kí; aur wuh Kḥudá-wand apne Kḥudá ke áge badkári kartá rahá.

6 Us par sháh i Bábul Nabúkad-nazar charh áya, aur use berion se bándhkar Bábul men le gaya.

7 Aur Nabúkadnazar Kḥudá-wand ke ghar ke zurúf men se bhí ba'ze Bábul ko le gaya, aur Bábul men apne mandir ke bích unhen rakhá.

8 Ab Yahúyaqim ká baqí ahwál, aur us ke makrúh kám, jo us ne kiye, aur jo kuchh us men páya gayá, dekho, we Isráel aur Yahúdáh ke bádsháhon ke daftar men likhe haiñ. Aur us ká betá Yahúyakin us ká jánishín húa.

9 ¶ Yahúyakin áth baras kí 'umr men bádsháh húa, aur us ne tín mahíne das roz Yarusalam men saltanat kí; aur us ne we kám kiye, jo Kḥudá-wand kí nazar men bure haiñ.

10 Jab wuh sál ákhir húa, tab Nabúkadnazar ne use Bábul men pakarwá mangwayá, Kḥudá-wand ke ghar ke nafis bartanon samet, aur us ke bhái Sidqiyáh ko Yahúdáh aur Yarusalam par bádsháh kiya.

11 ¶ Sidqiyáh ikkís baras kí 'umr men bádsháh húa, aur us ne gyárah baras Yarusalam men bádsháhahat kí.

12 Aur wuh Kḥudá-wand apne Kḥudá ke áge badkárián kartá thá; aur us ne Yaramiyáh nabí ke huzúr, jis ne Kḥudá-wand ke munh kí báten us se kahí thin, 'ájizi na kí.

13 Aur us ne Nabúkadnazar bádsháh se bhí, jis ne use Kḥudá kí qasam dilái thí, bagawat kí; balki wuh aísá gardankash aur sakht-dil baná kí Kḥudá-wand Isráel ke Kḥudá kí taraf rujú' na húa.

14 ¶ Siwá us ke káhinon ke sab sardáron aur logon ne, qaumon ke sáre nafratí kámon kí taraf málil hoke, bahutí badkárián kíñ; aur unhon ne

ḲHUDÁWAND ke ghar ko, jo us ne Yarúsalam meṇ muqaddas ṭhahráyá thá, nápak kiyá.

15 Aur ḲHUDÁWAND un ke bápád-
on ke Ḳhudá ne apne rasúlon kí ma-
'rifat se un ke pás paigám bhejá; balki
subh sawere uṭhke bhejá kiyá, kí apne
logon par aur apne maskan par mih-
bán thá:

16 Lekin unhon ne Ḳhudá ke pai-
gambaron ko ṭhatthe meṇ uráyá, aur
us kí báton ko náchíz jáná, aur us ke
nabíon se bad-sulúki kí, yahán tak
kí ḲHUDÁWAND ká gazab apne logon
par aisá bharká, kí koi chára na
rahá.

17 Tab wuh Kasdíon ke bádsháh ko
un par charhá láyá; us ne un ke
maqdis ke ghar meṇ un ke jawánon ko
talwár se már dálá, aur us ne na kuṇ-
war par, na kuṇwárá par, aur na bú-
hon par, balki na us par bhí jo bahut
búrhá thá, rahm kiyá; Ḳhudá ne sab
ko us ke qábt meṇ kar diyá.

18 Aur wuh Ḳhudá ke ghar ke sáre
; chhoṭe bare básanon ko, aur ḲHUDÁ-
WAND ke ghar ke khazáne ko, aur bád-
sháh ke aur us ke amíron ke khazáne
ko, sab ke sab Bábul ko le gayá.

19 Aur unhon ne Ḳhudá ke ghar ko
jalá diyá, aur Yarúsalam kí diwár ko
dhá diyá, aur us ke sáre mahallon ko

ág se jalá diyá, aur us kí sárá qímatí
chizon ko barbád kiyá.

20 Aur wuh unhen, jo talwár se
bache, Bábul ko asír karke le gayá;
aur wahán we us ke aur us ke beṭon ke
gulám rahe, jab tak kí Fárs kí saltanat
shurú' na húi:

21 Tá kí ḲHUDÁWAND ká kalám, jo
Yaramiyáh ke munh se kahá gayá thá,
púra howe, kí wuh sarzamin partí rahe,
jab tak kí us ke sab sabton ká waqt na
guzar jáe; kyúñki jitne din wuh ujár
parí, wuh sabt kartí thí, jab tak kí
sattar baras púre hue.

22 ¶ Ab sháh í Fárs Ḳhoras kí
saltanat ke pahle baras meṇ, is khátir
kí ḲHUDÁWAND ká kalám, jo Yarami-
yáh ke munh se kahá gayá thá, púra
howe, ḲHUDÁWAND ne sháh í Fárs
Ḳhoras ká dil ubhárá, aur us ne apní
sárá mam'ukat meṇ manádi karwái,
aur use qalamband bhí karke yún far-
máya, kí

23 Sháh í Fárs Ḳhoras yún farmátá
hai, ḲHUDÁWAND ásmá' ke Ḳhudá
ne zamin kí sárá mam'ukat meṇ mujhe
bakhshe; aur us ne mujh ko hukm
diyá, kí main Yahúdá ke Yarúsalam
meṇ us ke liye ek maskan banáún.
Pas, jo tumháre darmiyán us kí qaum
ká ho, ḲHUDÁWAND us ká Ḳhudá us
ke sáth ho, aur wuh rawána ho jáwe.

'AZRA' KÍ KITA B.

I BA'B.

AUR sháh í Fárs Ḳhoras kí saltanat
ke pahle baras meṇ, is khátir kí
ḲHUDÁWAND ká kalám, jo Yaramiyáh
ke munh se niklá thá, púra howe,
ḲHUDÁWAND ne sháh í Fárs Ḳhoras

ká dil ubhárá, kí us ne apní tamám
mamlukat meṇ manádi karwái, aur
use qalamband bhí karke yún farmáya,

2 Sháh í Fárs Ḳhoras yún farmátá
hai, kí ḲHUDÁWAND ásmán ke Ḳhudá
ne zamin kí sárá mamlukateṇ mujhe

bakshshin, aur mujhe hukm kiyá hai, ki Yarusalam ke bich, jo Yahúdáh men hai, us ke liye ek maskan banáun.

3 Paa, us ki sári qaum men se tumháre darmiyán kaun kaun hai? us ká KHUDÁ us ke sáth howe, aur wuh Yarusalam ko, jo shahr i Yahúdáh hai, jáwe, aur KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ ká ghar banáwe, (ki wuhí KHUDÁ hai,) jo Yarusalam men hai.

4 Aur har ek jo báqí rahá ho, un sab maqámon men se jahán kahín wuh pardséi húá ho, so usí maqám ke log soná chándí se, aur mál aur mawáshí se, us ki madad karen, aur us ke siwá, we KHUDÁ ke ghar ke liye, jo Yarusalam men hai, apne jí ki khwáhish se hadye guzránen.

5 ¶ Tab Yahúdáh aur Binyamín ke abwí raís, aur káhin, aur Láwí, un sabhon ke sáth jin ke dilon ko KHUDÁ ne ubhárá, uthe, ki jáke Yarusalam men KHUDÁWAND ká ghar banáwen.

6 Aur un sab ne jo un ke paos men the, chándí ke bartan, aur sone, aur asbáb, aur mawáshí, aur qimatí chizon se, un ki dastgíri kí; us ke siwá apní khushí se hadye diye.

7 Aur Khoras bádsháh bhí KHUDÁWAND ke ghar ke un bartanon ko, jinhen Nabúkadnazar Yarusalam men se le gayá thá, aur apne dewton ke ghar men rakhá thá, nikál láyá.

8 Aur sháh i Fárs Khoras ne unhen khazáncí Mitradát ke háth se nikál wáyá, aur us ne unhen Yahúdáh ke amír Sheshbazzar ko gin diyá.

9 Aur un ki gintí yih hai: sone ki tís thálián, aur chándí ki hazár thálián, aur untís chhurián,

10 Aur sone ke tís piyále, aur rúpe ke chár sau das majhole piyále, aur aur qism ke básan ek hazár.

11 Sone rúpe ke bartan sab milke pánch hazár chár sau the. Sheshbazzar yih sab bartan le gayá, un asiron samet jinhen Bábul se Yarusalam men charhá láyá.

II BAB.

AUR mulk ke logon men se, jinhen asir karke le gaye the, ki sháh i Bábul Nabúkadnazar unhen asir karke Bábul ko le gayá, un ke nám jo asiri se chhútké Yarusalam aur Yahúdáh men phir áe, har ek jo apne apne shahr men áyá, ye haín;

2 We jo Zarubbábul ke sáth áe, so ye haín: Yashú', Nahamiyáh, Siráyáh, Ra'aláyáh, Mardaki, Bilshán, Misfár, Bigvai, Rahúm, Ba'anah. Qaum Isráel ke mardon ká yih shumár hai:

3 Baní Pargús, do hazár ek sau bahattar;

4 Baní Safatiyáh, tén sau bahattar;

5 Baní Arakh, sát sau pachhattar;

6 Baní Pakhat i Moáb, baní Yashú' aur Yúab men se, do hazár áth sau bárah;

7 Baní 'Ailám, ek hazár do sau chauwan;

8 Baní Zattú, nau sau paintális;

9 Baní Zakkai, sát sau sáth;

10 Baní Báni, chha sau bayális;

11 Baní Babai, chha sau teís;

12 Baní 'Azjád, ek hazár do sau báis;

13 Baní Adúniqám, chha sau chhiyásath;

14 Baní Bigvai, do hazár chhappan;

15 Baní 'Adín, chár sau chauwan;

16 Baní Atír, Hizqiyáh ke gharáne ke, athánauwe;

17 Baní Bazai, tén sau teís;

18 Baní Yírah, ek sau bárah;

19 Baní Háshúm, do sau teís;

20 Baní Jibbár, panchánauwe;

21 Baní Baitlaham, ek sau teís;

22 Ahl i Natúfah, chhappan;

23 Ahl i 'Anatút, ek sau atháís;

24 Baní 'Azmávat, bayális;

25 Qaryat-'Arím ke, aur Kafirah aur Biarút kelog, sát sau tentális;

26 Rámah aur Jib'a ke log chha sau ikkis;

27 Ahl i Mikmás, ek sau báis;

28 Baitel aur 'Af ke log do sau teís;

29 Baní Nabú, báwan;
 30 Baní Majbís, ek sau chhappan;
 31 Dúsré 'Ailám ke bete, ek hazár do sau chauwan;
 32 Baní Hárím, tín sau bís;
 33 Lúd, aur Hádíd, aur Aunú ke bete, sát sau pachís;
 34 Baní Yarihú, tín sau paintálís;
 35 Baní Sanáah, tín hazár chha sau tis.
 36 ¶ Káhin: jo baní Yád'aíyáh, aur Yashú' ke khándán men ke the, nau sau tihattar;
 37 Baní Amír, ek hazár báwan;
 38 Baní Fashúr, ek hazár do sau saintálís;
 39 Baní Hárím, ek hazár satrah.
 40 ¶ Láwí: jo baní Húdáviyáh men se Yashú' aur Qadmiel kí nasl men se the, chauhattar.
 41 ¶ Gánewále jo the: baní A'saf, ek sau atháís.
 42 ¶ Darbán log jo húe: baní Salúm, baní Atir, baní Tálmún, baní 'Aqqúb, baní Khatítá, baní Sobai, sab milke ek sau untálís.
 43 ¶ Haikal ke bande: baní Zihá, baní Hasúfá, baní Taba'út,
 44 Baní Qarús, baní Sígahá, baní Fadún,
 45 Baní Libánah, baní Hajábah, baní 'Aqqúb,
 46 Baní Hajáb, baní Shamlai, baní Hanán,
 47 Baní Jiddel, baní Jahar, baní Riyáyáh,
 48 Baní Rasín, baní Naqúdá, baní Jazzám,
 49 Baní 'Uzzá, baní Fásekh, baní Basai,
 50 Baní A'snáh, baní Ma'úním, baní Nafúsím,
 51 Baní Baqbúq, baní Haqúfa, baní Harhúr,
 52 Baní Bazlút, baní Mahídá, baní Harshá,
 53 Baní Barqús, baní Sísará, baní Támah,

54 Baní Naziáh, baní Khatífá.
 55 ¶ Sulaimán ke khádimon kí aulád: baní Sútí, baní Súfírat, baní Farúdá,
 56 Baní Ya'alah, baní Darqún, baní Jiddel,
 57 Baní Safatíyáh, baní Khattil, baní Fúkirat Zabáímí, baní Amí.
 58 Sab haikal ke bande aur Sulaimán ke khádimon kí aulád, tín sau bânwe.
 59 Aur jo log Tall i Milh se, aur Tall i Harsá se, aur Karúb se, aur Addán se, aur Amír se, gaye the, so ye hain, pa' apne apne ábái khándán ko aur apne nasl-náme ko, kí Isráel ke hon yá nahín, batá na saken:
 60 Baní Diláyáh, baní Túbíyáh, baní Naqúdá, chha sau báwan.
 61 ¶ Aur káhinon ke beton men se: baní Habáyáh, baní Qús, baní Barzilli, jis ne Jil'ádí Barzilli kí betion men se ek ko jurú kiyá, aur un ke nám se kahláyá.
 62 Unhon ne apná nasabnáma, un ke darmiyán jo nasl-námon ke mutábíq gine gaye the, dhúndhá, par na páyá; is liye we nápákon kí tarah kahánat se khárij ho gaye.
 63 Aur Tirshátá ne unhen farnáyá, kí Jab tak ek káhin U'rím o'Tummím ko sáth liye na uthe, tab tak pákartin chízon men se na kháná.
 64 Sári jamá'at ke log sab ke sab milke bayálís hazár tín sau sáth the.
 65 Siwá un ke gulámon aur laundíon ke, jo sát hazár tín sau saintís the: un men do sau gánewále aur gánewálián thin.
 66 Un ke ghore, sát sau chhattís, un ke khachchar, do sau paintálís,
 67 Un ke únt, chár sau paintís the; un ke gadhe, chha hazár sát sau bís.
 68 ¶ Aur abwí ra'ison men se ba'zon ne, jab Yarusalam men Khrudá-wand ke ghar ko áe, khushi se Khudá ke maskan ke liye, tá kí wuh apní hí

jagah par phir uṭhāyā jāwe, hadye guzrāne :

69 Unhon ne apne maqdūr ke muwāfiq kām ke wāste sone ke iksaṭh hazār dirham, aur rūpe ke pānch hazār mānah, aur kāhinon ke ek sau pairāhan, khazāne men dāl diye.

70 So kāhin, aur Lāwī, aur logon men se kitne, aur gānewāle, aur darbān, aur haikal ke bande, apne apne saṭhron men base, aur tamām Isrāel apne apne shahron men the.

III BA'Ī.

AUR jab sātwān mahinā pahunchā, aur banī Isrāel apne apne shahron men the, to log Yārūsalam men jam'a hoke ek hī ādmī kī tarah hūe.

2 Tab Yashū' bin Yūsadaq aur us ke bhāī kāhin, aur Zarubbābul bin Siyāltiel, aur us ke bhāī, uṭh khare hūe, aur unhon ne Isrāel ke Khudā kā mazbah banāyā, ki us par sokhtanī qurbānion ko charhāwen, jaisā mard i Khudā Mūsā kī shari'at men likhā hai.

3 Aur unhon ne mazbah ko us kī khāss jagah par rakhā; kyūnki un sarzaminon kī qaumon ke sabab se unhen dar lagā thā: aur unhon ne KHUDĀWAND ke liye us par sokhtanī qurbāniān guzranī, ya'ne subh aur sham kī sokhtanī qurbāniān.

4 Aur unhon ne nawishte ke mutābiq khaimon kī 'id kī, aur roz ba roz kī sokhtanī qurbāniān gin ginke, roz-marra ke dastūr ke muwāfiq, charhāin;

5 Ba'd us ke hamesha kī sokhtanī qurbānī, aur naye chāndon kī, aur KHUDĀWAND kī sab muqaddas 'idon kī, aur wuh jise har ek khushī se KHUDĀWAND ke liye lātā thā, guzranī.

6 Sātwen mahīne kī pahīlī tārīkh se unhon ne KHUDĀWAND ke liye sokhtanī qurbāniōn kā charhānā shurū' kiya. Par KHUDĀWAND kī haikal kī bunyād hanoz dālī na gayī thī.

7 Aur unhon ne sangtarāshon aur barhaion ko naqdī dī, aur Saidānion

aur Sūrion ko khānā pinā aur tel diyā, ki Lubnān se saro ke laṭhe samundar kī rāh se Yāfā ko lāwen, jaisā kī shāh i Fārs Khoras ne unhen parwāna diyā thā.

8 ¶ Phir un ke Khudā ke ghar ko Yārūsalam men ā pahunchne ke ba'd, dūsre baras ke dūsre mahīne men, Zarubbābul bin Siyāltiel, aur Yashū' bin Yūsadaq ne, aur un ke bāqī bhāī kāhinon, aur Lāwion ne, aur sab ne, jo asirī se rihāī pāke Yārūsalam ko āe the, shurū' kiya, aur Lāwion ko, jo bis baras ke aur ūpar the, muqarrar kiya, ki KHUDĀWAND ke ghar ke kām par ta'ināt rahe.

9 Tab Yashū' aur us ke bete, aur us ke bhāī, aur Qadmiel aur us ke bete, banī Yahūdāh, milke khare rahe, ki Khudā ke ghar men kārigaron par ta'ināt rahe; aur banī Hannadād aur un ke bete aur bhāī Lāwī aisā hī karte the.

10 So jab mi'amār KHUDĀWAND kī haikal kī bunyād dālte the, to unhon ne kāhinon ko kaprā pahināke, aur narsinge deke, aur Lāwion banī A'saf ko jhānjh deke, muqarrar kiya, ki shāh i Isrāel Dāūd kī tartīb ke mutābiq KHUDĀWAND kī hamd karen.

11 Aur we bāham naubat ba naubat KHUDĀWAND kī sitāish aur shukrguzarī men gāte bajāte the, ki Wuh bhalā hai, ki us kī rahmat hamesha Isrāel ke shāmil-hāl hai. Jab unhon ne KHUDĀWAND kī sitāish kī, tab sab logon ne milke na'ra mārā, is liye ki KHUDĀWAND ke ghar kī bunyād parī thī.

12 Lekin bahut log un kāhinon, aur Lāwion, aur abwī ra'ison men se, jo būrhe the, jinhon ne pahle ghar ko dekhā thā, jab is ghar kī bunyād un ke dekhne men dālī gayī, to we barī āwāz se chillāke rone lage; lekin bahutere khushī se laikāre.

13 Aur aisā hūā kī log khushī kī āwāz aur logon ke rone kī sadā judā

judá daryáft na kar saken; ki log khúð chilláke na'ra márté the, jis kí áwáz dúr tak pahunchí.

IV RA'B.

AUR jab Yahúdáh aur Binyamín ke dushmanon ne suná, kí wo jo asir hús the, KHUDÁWAND Isráel ke KHudá kí haikal ko banáte hai;

2 To we Zarubbábul aur abwí ra-ison ke pás áe, aur unhen kahá, kí Hamen bhí apne sáth ta'mír karne do: kýnki ham tumháre mánind tumháre KHudá ke tálib hai, aur ham sháh i Ásur Asar-Haddún ke dinon se, jis ne hamen yahán lá basáyá hai, us ke liye qurbáni guzránte hai.

3 Lekin Zarubbábul, aur Yashú', aur Isráel ke báqí abwí ra,ison ne unhen kahá, kí Tumhárá kám nahín, kí hamáre sáth hamáre KHudá ke liye ek ghar banáo; balki ham áp hí ek sáth hoke KHUDÁWAND Isráel ke KHudá ke liye ek maskan banáwenge, jaisá kí sháh i Fárs KHoras ne hamen hukm kiya hai.

4 Tab mulk ke logon ne Yahúdáh ke logon ke háthon do dhilá kar diyá, aur ta'mír karne men unhen ghabrá diyá.

5 Aur un kí mukhálafat men wakílon ko nauk ar rakhá, kí un ká mansúba bátíl karen. Sháh i Fárs KHoras ke jíte ji ke sab din, sháh i Fárs Dára kí saltanat tak yih hál ho rahá.

6 Phir jab Akhasúerus bádsháh húa, to us kí saltanat ke shurú' men unhon ne Yahúdáh aur Yarusálam ke báshindon kí bábat shikáyat likh bheji.

7 ¶ Phir Artakhshashatá ke dino: men Bishlám, aur Mitrádát, aur Tábiel, aur un ke báqí rafiqon ne sháh i Fárs Artakhshashatá ko líkhá: un ká khatt Arámí hurúf men thá, aur us kí 'íbarat bhí Arámí zubán kí thí.

8 Rahúm diwán aur Shamsí kátib ne Artakhshashatá bádsháh ke liye Yarusálam kí bábat ek darxhwást is taur par líkhí:

9 Rahúm diwán, aur Shamsí kátib, aur un ke báqí rafiq, jo Dínah aur Afársatkah, aur Tarfilah, aur Fárs, aur Arak, aur Bábul, aur Sosan, aur Dih, aur 'Ailám se hai,

10 Aur báqí gurohen, jinhen As-naffar i buzurg o sharíf pár se le áya, aur Samrún ke shahron men basáyá, aur nahr i Furát ke is pár ke báqí log, wagaira.

11 ¶ Us 'arzi kí naql, jo unhon ne us ke pás, ya'ne Artakhshashatá bádsháh pás, bheji, yún hai: A'p ke gulám, jinhon kí búd o báš nahr ke is pár hai, wagaira.

12 Bádsháh par roshan howe, kí Yahúdí log, jo huzúr kí taraf se rawána hoke hamáre darmiyán áe, so Yarusálam men pahunche hai, aur us báqí aur fasádí shahr ko banáte hai; chunáncí diwáren uthá chuke, aur newen miláin.

13 Ab bádsháh yaqín jáne, kí ye log, jab shahr ban chukégá, aur diwáren taiyár hongí, tab we mahsúl, aur málguzári, aur khiráj, nahín denge, aur bádsháhon kí ámidani men khalal hogá.

14 Pas, chúnki ham log daulat-kháne ká namak kháte hai, aur ham ko láiq na thá kí bádsháh kí ruswái dekhke bardásht karen, is sabab ham log bhejkar bádsháh ko ittilá' dete hai;

15 Tá kí huzúr ke bápádón ke tawárikh-námon men talásh kí jáwe, to un tawárikh-námon se bádsháh ko daryáft ho jáwe, aur yaqín hásil howe, kí yih shahr fitna-angez maqám hai, jis se sháhon aur mamálik ko ranj pahunchtá rahá hai, aur qadím se us men fasád barpá húa hai: is wáste yih shahr ujár kiya gayá hai.

16 Ham bádsháh ko jatáte hai, kí agar yih shahr phir biná ho, aur us kí shahrpanáh bane, to is hálát men huzúr ká 'amal nahr ke is pár kuchh na rahégá.

17 ¶ Tab bádsháh ne Rahúm diwán,

aur Shamsí kátib, aur un ke báqí rafiqon ko, jo Samrún men base, aur nahr pár ke báqí logon ko, jawáb likhwá bhejá: Salám, wagaira.

18 Wuh 'arzi jo tum ne hamáre pás bheji, so mere huzúr men sáf sáf parhi gayi.

19 Aur main ne hukm kiyá hai, aur talásh ho chuki, aur daryáft húa, ki us shahr ne qadím se bádsháhon par balwá kiyá hai, aur fitna o fasád us men barpá rahá hai.

20 Aur maze zoráwar bádsháh Yarusalam men húa hai, jinhon ne daryá ke pár tak 'amal kiyá, aur mah-súl, aur málguzári, aur khiráj liyá karte the.

21 So ab hukm karo, ki un logon ká kám mauqúf karáwen, aur yih shahr banáyá na jáe, jab tak mujh se farmán na nikle.

22 Khabardár, is men gafiát mat karná; káhe ko ziyáda qabáhat ho, jis se bádsháhon ko zarar pahunchhe?

23 ¶ Pas jonhín Artakhsashatá bádsháh ke farmán ki naql Rahúm aur Shamsí kátib, aur un ke rafiqon ke áge parhi gayi thi, wunhín we jald Yarusalam ko Yahúdíon ke pás gaye, aur jabr aur zor se un ko rok diya.

24 Tab Yarusalam men KHUDÁ ke ghar ká kám mauqúf húa. Aur yún-hí sháh i Fárs Dára ki saltanat ke dúsré baras tak mauqúf rahá.

V BĀ'Ā.

PHIR Hajji nabí aur Zakariyáh bin 'Idú nabí un hí Yahúdíon ko jo Yahúddáh aur Yúsalam men the, Isráel ke KHUDÁ ke nám se nubúwat karte the.

2 Tab Zarubbábul bin Siyáltiel aur Yashú' bin Yúsadaq úthe, aur KHUDÁ ke ghar ko, jo Yarusalam men hai, banáne lage, aur KHUDÁ ke we nabí un ke sáth hokar un kí madad karte the.

3 ¶ Us waqt nahr ke is pár ká súbadár Tatnai, aur Shatar-Boznai,

apne musáhibon samet, us pás áe, aur unhen yún kahá, ki Kis ne tum ko hukm kiyá, ki is ghar ko banáo, aur is diwár ko útháo?

4 Phir ham ne unhen is taur par kahá, ki Un logon ke kyá nám hai, jo is 'imárat kí ta'mír karte hai?

5 Par un ke KHUDÁ kí nazar Yahúdíon ke buzurgon par thi, yahán tak ki we un ká kám mauqúf na kará saken, jab tak ki wuh parwána Dára pás na pahunchá; aur tab unhon ne is mazmún ká jawáb us kí bābat men likh bhejá.

6 ¶ 'Arzi kí naql, jo nahr ke is pár ke súbadár Tatnai, aur Shatar-Boznai, aur un ke Afársakí rafiqon ne, jo nahr ke is pár men búd o bāsh karte hai, Dára bádsháh pás bheji.

7 Unhon ne us pás 'arzi bheji, jis men yún likhá thá: Dára bádsháh ko sab tarah ká salám ho.

8 Bádsháh ko ma'lúm ho, ki ham Yahúddáh ke sábe men Alláh Ta'ála ke ghar ke bích gaye hai; wuh bhá-rí pattharon se bantá hai, aur diwáron hí men lakrián lagái jái hai, aur kám jald bantá játá hai, aur un ke háthon se anjám tak pahunchtá játá.

9 Tab ham ne un buzurgon se su-wál kiyá, aur unhen yún kahá, ki Kis ne tumhen hukm kiyá, ki is ghar ko banáo, aur is diwár ko útháo?

10 Aur ham ne un ke nám bhí púchhe, tá ki ham un logon ke nám likhke huzúr ko khabar dewen, ki un ke sardár kaun hai.

11 Tab unhon ne hamen yún jawáb diyá aur kahá, Ham ásmán aur zamín ke KHUDÁ ke bande hai, aur wuhí maskan banáte hai, jo bahut baras guzre, balki qadím se, baná thá, jise Isráel ke ek bare bádsháh ne banwáyá, aur ta'mír kiyá thá.

12 Lekin is liye ki hamáre bāpdádon ne ásmán ke KHUDÁ ko gussa diláyá, us ne unhen sháh i Bābul Nabúkad-nazar Kasdí ke háth men kar diyá;

us ne is ghar ko ujār diyá, aur logon ko asir karke Bábul men le gayá.

13 ¶ Lekin sháh i Bábul Khoras kí saltanat ke pahile baras men Khoras bádsháh ne hukm diyá, kí Yih Bait-Ulláh phir banáyá jáwe.

14 Aur Kḥudá ke ghar ke sonahle rūpahle zurúf ko bhí, jinhen Nabú-kadnazar Yarúsalam kí haikal se nikál le gayá, aur Bábul ke mandir men lá rakhá, un hí ko Khoras bádsháh ne Bábul ke mandir se phir nikál liyá, aur Sheshbazzar náme ek shakhs ko, jise us ne názim ṭhahráyá thá, somp diyá;

15 Aur use farmáyá, kí In bartanon ko leke jáiyo, aur Yarúsalam kí haikal men pahuncháiyó, aur Kḥudá ká maskan apní jagah par banáyá jáwe.

16 So wuhí Sheshbazzar áyá, aur Yarúsalam men is Bait-Ulláh kí bunyád dālí; aur us waqt se ab tak ban rahá hai, par hanoz taiyár nahín húa hai.

17 Ab agar bádsháh munásib jáne, to sháh ke daulatkháne men, jo Bábul men hai, daryáft kiyá jáe, kí Khoras bádsháh ne Yarúsalam men Bait-Ulláh ke banáne ká hukm kiyá thá, kí nahín; aur is muqaddame men bádsháh ham logon par apní marzí záhir kare.

VI BA'B.

TAB Dará bádsháh ne hukm kiyá, kí Bábul ke us daftarkháne men, jis men mál dhará játá thá, talásh kí jáwe.

2 Chunánchi Akhmatá ke qasr men, jo Mádá ke sūbe men wáqí' hai, ek túmár milá, jis men yih hukm likhá húa thá:

3 Khoras bádsháh kí saltanat ke pahle baras men, Khoras bádsháh ne Kḥudá ke ghar kí bábat, jo Yarúsalam men hai, hukm kiyá, kí Wuh ghar aur wuh makán jahán qurbánián karte hain, banáe jáwen, aur us kí bunyáden

mazbúti se dālí jáwen, aur us kí úncháí sáth háth, aur chaurái bhí sáth háth hogi;

4 Tin saffen ohárfí pattharon kí hon, aur ek saff nayí lakrfí kí; aur kharch bádsháh ke khazáne se diyá jáwe.

5 Aur Kḥudá ke ghar ke sonahle rūpahle bartan bhí, jinhen Nabú-kadnazar ne Yarúsalam kí haikal men se nikál liyá, aur Bábul men lá rakhá, so phir diye jáwen, aur Yarúsalam kí haikal men apní apní jagah men pahuncháe jáen, aur Kḥudá ke ghar men rakhe jáen.

6 Pas, nahr pár ká súbadár Tatnai, aur Shatar-Boznai, aur un ke Afársaki rafiq, jo nahr pár hon, tum wahán se dúr ho jáo:

7 Tum is Bait-Ulláh ke kám men dast-andází mat karo; Yahúdíon ká názim, aur Yahúdíon ke buzurg log, Kḥudá ke ghar ko us kí jagah par ta'mir karen.

8 Siwá is ke, kí tum ko Yahúdí buzurgon ke liye Bait-Ulláh ke banáne men kyá karná hai, so us kí bábat merá yih hukm hai; kí bádsháh ke khazáne men se, ya'ne nahr pár ke kḥiráj men se, un logon ko fauran kharch diyá jáwe, kí un ká harj na ho.

9 Aur jo kuchh unhen darkár ho, bachhre, aur menḥe, aur halwán, ásmán ke Kḥudá kí sokhtaní qurbániön ke liye, aur gehún, aur namak, aur mai, aur tel, so sab Yarúsalam ke káhinon ke kahe ke mutábíq be-úzzr aur bilá-nága roz ba roz unhen diye jáwen;

10 Tá kí we khushbúdar qurbánián ásmán ke Kḥudá ke huzúr men guzránen, aur bádsháh aur bádsháh-zádon kí 'umr-darází ke liye du'á mángen.

11 Main aur ek hukm kartá hún, kí Jo shakhs is farmán ko tál dewe, us ke ghar par se koi lathá khínchke nikálá jáe, aur wuh khará kiyá jáe,

aur wuh us par phánsi diyá jáe; aur is bát ke liye us ká ghar kúre ká dher kiya jáe.

12 Par wuh Khudá, jis ne apná nám wahán rakhá hai, sab bádsháhon aur logon ko, jo is hukm ko badalke, Khudá ká wuh ghar, jo Yarúsalam men hai, bigárne ko háth barháthe hon, gárat kare. Main Dará hukm de chuká; is par jald 'amal karná hai.

13 ¶ Tab nahr pár ke súbadár Tatnai, aur Shatar-Boznai, aur un ke rafiqon ne Dará bádsháh ke farmán ke mutábiq, jo us ne bhejá thá, sauran 'amal kiya.

14 So Yahúdfion ke buzurg ta'mír kar rahe, aur Hajjí nabí kí aur Zakariyáh bin 'T'dú kí nubúwat se kámyáb hue. Chunánchi unhon ne Isráel ke Khudá ke hukm ke mutábiq, aur Fárs ke bádsháh Khoras, aur Dará, aur Artakshashatá ke hukm ke mutábiq, ta'mír kí, aur kám tamám kiya.

15 Aur yih maskan Adár mahíne kí tísri tárikh men, jo Dará bádsháh kí saltanat ká chhaṭhwán baras thá, taiyár húa.

16 ¶ Aur baní Isráel, aur káhin, aur Láwí, aur báqí asíri ke farzand, Khudá ke ghar kí taqdis khushtí se karte the.

17 Aur we Bait-Ulláh kí taqdis ke liye sau bail, aur do sau mendhe, aur char sau halwán, aur tamám Isráel kí khatá kí qurbáni ke liye, Isráel ke firqon ke shumár ke mutábiq, bárah bakre charháthe the.

18 Aur unhon ne káhinon ko, un kí taqsimon ke muwáfiq, aur Láwion ko, un kí báridárfion ke mutábiq, Khudá kí bandagí ke liye, jo Yarúsalam men hotí, muqarrar kiya, jaisá kí Músá kí kitáb men likhá hai.

19 Aur pahle mahíne kí chaudahwín tárikh asíri ke farzandon ne 'id í fasah kí;

20 Kyúnki káhinon aur Láwion ne

apne ko pák kiya thá; we sab ke sab pák hue the; so unhon ne asíri ke sab farzandon ke liye, aur apne bhái káhinon ke liye, aur apne liye 'fasah ko zabh kiya.

21 Aur baní Isráel ne, jo asíri se chhúṭe the, aur sabhon ne, jo KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ke tálib hoke us sarzamín kí ajnabí gurohon kí najásaton se pák hue the, fasah khái.

22 Aur we khushí se sáṭ din tak fatíri rotí kí 'id karte rahe; kyúnki KHUDÁWAND ne unhen khushtwaqt kiya thá, aur sháh í Asúr ke dil ko un kí taraf pherá thá, kí Khudá, Isráel ke Khudá ke maskan ke banáne men un kí dastgíri kare.

VII BAB.

IN báton ke ba'd sháh í Fárs Artakshashatá kí saltanat ke dinon men 'Azrá bin Siráyáh, bin 'Azariyáh, bin Khlilqiyáh,

2 Bin Salúm, bin Sadúq, bin Akhi-túb,

3 Bin Amariyáh, bin 'Azariyáh, bin Miráyút,

4 Bin Zarákhiyáh, bin 'Uzzi, bin Buqqí,

5 Bin Abist'a, bin Fínihas, bin Il'azar, bin Hárún sardár káhin:

6 Yihí 'Azrá Bábul se uṭh chalá; aur wuh faqíh thá, jo Músá kí sharí'at men, jise KHUDÁWAND Isráel ke Khudá ne diyá thá, máhir thá: aur is liye kí KHUDÁWAND us ke Khudá ká háth us par thá, bádsháh ne us kí darkhwást ke mutábiq us kí sári murád purí kí thí.

7 Aur baní Isráel men se, aur káhinon, aur Láwion, aur gánewálon, aur darbánon, aur haikal ke bandon men se, kitne log Artakshashatá bádsháh kí saltanat ke sáṭwen baras men Yarúsalam men áe.

8 Aur wuh bádsháh kí saltanat ke sáṭwen baras ke páñchwén mahíne Yarúsalam men pahunchá.

9 Kí Bábul se chal nikalne ká shurú'

pahle mahíne kí pahlí tárikh men hús, aur páñchwen mahíne kí pahlí tárikh men wuh Yarásalam men á pahunchá; kyúñki us ká KHUDÁ mihrbání se us kí dastgíri kartá thá.

10 Kí 'Azrá ne apne dil ko taiyár kiyá thá, kí KHUDÁWAND kí shari'at ká talib ho, aur us par 'amal kare, aur Isráel ke darmiyán qánúnón aur hukmon kí ta'lim dewe.

11 ¶ Us parwáne kí naql, jo Artakhshashatá bádsháh ne 'Azrá ko, jo káhin aur faqih thá, balki KHUDÁWAND ke hukmon kí bátón aur Isráel par ke farzon ká mufassir thá, 'ináyat kiyá, so yih hai :

12 Artakhshashatá sháhansháh ká, 'Azrá káhin ko, jo faqih hai, aur ásmán ke KHUDÁ kí shari'at men máwir hai, wagaira.

13 Main yih hukm kartá hún, kí sab, jo merí mamlukat men Isráel ke logon men se, aur un ke káhinon aur Láwion men se, Yarásalam ko apní khushi se jáne cháhte hai, tere sáth jáen.

14 Chúnki tú bádsháh aur us ke sát mushiron kí taraf se bhejá játá hai, tá kí apne KHUDÁ kí shari'at ke mutábíq, jo tere háth men hai, Yahúdáh aur Yarásalam ká ahwál daryáft kare ;

15 Aur rúpá aur soná, jo bádsháh aur us ke wazíron ne Isráel ke KHUDÁ ke liye, jis ká maskan Yarásalam men hai, apní khushi se guzráná hai, wahán le jáwe ;

16 Aur sára rúpá aur soná bhí, jo tú Bábul ke tamán súbé men jam'a kar saktá hai, un hadyon samet, jo log aur káhin apne KHUDÁ ke ghar ke liye, jo Yarásalam men hai, apní khushi se dewen, pahuncháwe :

17 Tá kí tú filfaur is naqdí se bail, aur mendhe, aur halwán, aur un kí nazr kí qurbánion, aur un ke tapáwanon kí chízen kharide, aur Yarásalam men apne KHUDÁ ke ghar ke mazbah par unhen guzráwe.

18 Aur jo kuchh tú aur tere bháí báqí rúpe aur sone se karná munásib aur bihtar jánte hon, so apne KHUDÁ kí marzi ke mutábíq karo.

19 Aur jo jo bartan tere KHUDÁ ke ghar kí bandagi ke liye diye gaye hai, so Yarásalam ke KHUDÁ ke huzúr somp de.

20 Aur tere KHUDÁ ke ghar ká báqí kharch, jo tujhe dená pare, so bádsháh ke daulatkháne se dená.

21 Aur main, hán, main hí Artakhshashatá bádsháh nahr pár ke sab khazáñchion ko hukm de chuká hún, kí jo kuchh 'Azrá káhin o faqih, jo ásmán ke KHUDÁ kí shari'at men máhir hai, tum se cháhe, filfaur kiyá jáwe ;

22 Sau qintár rúpe tak, aur sau karr gehún, aur sau batt mai, aur sau batt tel tak, aur namak be-andáza.

23 Jo kuchh ásmán ke KHUDÁ ká hukm hai, so ásmán ke KHUDÁ ke ghar ke liye filfaur kiyá jáwe ; káhe ko bádsháh aur bádsháhzádón kí mamlukat par balá názil ho ?

24 Aur tum ko jánná chahiye, kí káhinon, aur Láwion, aur gánewálon, aur darbánon, aur haikal ke bandon, aur us KHUDÁ ke ghar ke khádimon men se kisi se málguzári, yá khiráj, yá mahsúl lena ká iktiyár nahin hai.

25 Aur, ai 'Azrá, tú apne KHUDÁ kí us dánish ke mutábíq, jo tujh ko 'ináyat húi, hákimon aur qázion ko muqarrar kar, kí nahr pár ke sab logon ká, jo tere KHUDÁ kí shari'at ko jánte hai, insáf karen ; aur tum un ko, jo ra jánte hon, sikháo.

26 Aur jo koi tere KHUDÁ kí shari'at par aur bádsháh ke farmán par 'amal na kare, us par filfaur sazá ká hukm kiyá jáwe, khwáh wuh qatl ká, yá des nikálne ká, yá mál kí zabtí ká, yá qaid hone ká ho.

27 ¶ Shukr KHUDÁWAND hamáre bápádáon ke KHUDÁ ká, kí aisi bát bádsháh ke dil men dáli, kí Yarásalam

men **KHUDAWAND** ke ghar ko árásta kare;

28 Aur mujhe bádsháh aur us ke mushíron ke huzúr, aur bádsháh ke sab 'álí-qadr sardáron ke áge, apní rahmat i be-hadd men mujhe chhipá liyá. Aur is liye ki **KHUDAWAND** mere **Khudá** ká háth mujh par húa, main mazbút ho gayá, aur main ne Isráel ke raíson ko jam'a kiyá, kí we mere hamráh chale jáwen.

VIII BĀB.

YE un ke abwí ra'is hain, aur yih un ká nasabuáma hai, jo Bábul se, Artakshashatá bádsháh kí saltanat men, mere sáth chal nikle.

2 Baní Finihás men se, Jairsúm; baní Itamar men se, Dániel; baní Dáúd men se, Hattúsh.

3 Baní Sikaniyáh men se, baní Pargús men se, Zakariyáh, aur us ke sáth jerh sau mard nasl-náme ke rú se gine gaye.

4 Baní Paḡhat i Moáb men se, Ili-hú'aini bin Zaráḡhiyáh, aur us ke sáth do sau mard.

5 Aur baní Sikaniyáh men se, bin Yahaziel, aur us ke sáth tin sau mard.

6 Aur baní 'Adin men se, 'Abad bin Yúnatan, aur us ke sáth pachás mard.

7 Aur baní 'Ailám men se, Yas'ai-yáh bin Ataliyáh, aur us ke sáth sattu mard.

8 Aur baní Safatiyáh men se, Zabadíyáh bin Mikáel, aur us ke sáth assí mard.

9 Aur baní Yúab men se, 'Abadiyáh bin Yahiel, aur us ke sáth do sau athárah mard.

10 Aur baní Salúmít men se, bin Yúsifiyáh, aur us ke sáth ek sau sáth mard.

11 Aur baní Babai men se, Zakariyáh bin Babai, aur us ke sáth atháís mard.

12 Aur baní 'Azjád men se, Yúhánán bin Haqqátán, aur us ke sáth ek sau das mard.

13 Aur Adúniqám ke chhote beton men se, jin ke ye nám hain, Ilífat, aur Ya'el, aur Sam'aiyáh, aur un ke sang sáth mard.

14 Aur baní Bigvai men se, 'U'tai aur Zabbúd, aur un ke sáth sattu mard.

15 ¶ Phir main ne unhen us daryá ke pás, jo Aháwá kí samt ko bahtá hai, jam'a kiyá; aur wahán ham tin din khaimon men rahe; aur main ne logon aur káhinon ko dekhá, par Láwí ke beton men se kisi ko na páyá.

16 Tab main ne log bhejkar Ili'azar ko, aur Ariel, aur Sam'aiyáh, aur Il-nátan, aur Yarib, aur Il-nátan, aur Nátan, aur Zakariyáh, aur Masullám ko, jo ra'is the, aur Yúyarib aur Il-nátan ko, jo samajhdár log the, buláyá.

17 Aur main ne unhen hukm deke 'Idú ke pás, jo Kasífiyá nám ek maqám ká sardár thá, kahlá bhejá, aur jo kuchh unhen 'Idú ko aur us ke bhái haikal ke bandon ko Kasífiyá ke maqám men kahná thá, batáyá, kí we hamáre **Khudá** ke ghar ke liye **khidmat** karnewále hamáre pás láwen.

18 So is liye ki **Khudá** e mihrbán ká háth ham par thá, we ek dánishmand shakhs baní Mahlí men se bin Láwí, bin Isráel, aur Saribiyáh, aur us ke bete aur bhái, athárah ko láe;

19 Aur Hasabiyáh ko, aur us ke sáth baní Mirári men se Yas'aiyáh ko, aur us ke bháion aur un ke beton ko, jo bis the, láe;

20 Aur haikal ke bandon men se bhí, jinhen Dáúd aur amíron ne Láwíon kí **khidmat** ke liye muqarrar kiyá thá, do sau bis haikal ke bandon ko, jin ke nám likhe húe the, le áe.

21 ¶ Aur main ne Aháwá ke darya par manádi karwái, kí roza rakhen, kí ham apne **Khudá** ke huzúr dukh khinchen, aur us se du'á mángen, kí apne liye, aur bálbachchon ke liye, aur apne mál ke wáste, sídhí ráh páwen.

22 Kyúñki main sharm ke bá'is

bádsháh se sipáhíon ká tuman aur sawár, jo ráh men hamáre dushmanon se muqábala karen, máng na saká; kyúñki ham ne bádsháh se kahá thá, ki Hamáre K̲h̲udá ká háth un sabhon par hai, jo us ke tálib haiñ, ki un ká bhalá ho; par us ke jabr aur qahr un sabhon par jhúm rahte haiñ, jo use chhortē haiñ.

23 So ham ne roza rakhkar is bát ke liye apne K̲h̲udá se du'á mángi; aur hamári du'á qabúl hui.

24 ¶ Tab main ne sardár káhinon men se bárah ko, ya'ne Saribiyáh aur Hasabiyáh ko, aur un ke sáth un ke bháíon men se das ko, alag kiyá,

25 Aur unhen rúpá, soná, aur zuríf ko, ya'ne apne K̲h̲udá ke ghar ke us hadye ko, jise bádsháh, aur us ke wazíron, aur amíron, aur tamám Isráel ne, jo waháñ the, baq̲h̲shá thá, wazn karke diyá.

26 Aur main ne sárhe chha sau qintár rúpá, aur rúpahle bartan ek sau qintár ke, aur sau qintár soná, taulke, un ke háthon men hawála kiyá.

27 Aur bis sonahle piyále ek hazár dirham ke, aur darakhsháu pítal ke do bartan, jin kī qímat sone kī sí qímat thí, diye.

28 Aur main ne unhen kahá, ki Tum K̲h̲udáwAND ke liye muqaddas ho, aur we bartan bhí muqaddas haiñ, aur rúpá aur soná K̲h̲udáwAND tumháre bápádáon ke K̲h̲udá ke liye ek hadya hai, jo k̲h̲ushí se baq̲h̲shá gayá hai.

29 Khabardári se un ko rakho, jab tak ki tum Yarúsalam men K̲h̲udáwAND ke ghar kī koṭhríon men sardár káhinon aur Láwíon ke sámhne, aur Isráel ke abwí ra'íson ke sámhne unhen taul na do.

30 So káhinon aur Láwíon ne soná, shándí, aur bartan ko taulke liyá, tá ki unhen Yarúsalam men hamáre K̲h̲udá ke ghar men pahuncháwen.

31 ¶ Phir ham pahle mahíne kī bá-

rahwíñ táríkh men Aháwá ke daryá se rawána hue, ki Yarúsalam ko jáwen. aur hamáre K̲h̲udá ká háth ham par thá, aur us ne ham ko dushmanon ke aur ráh par ghát men baíṭhnewálon ke háth se bachá rakhá.

32 Phir ham Yarúsalam men pahunchke tīn din tak maqám kar rahe.

33 ¶ Aur chaughte dīn men wuh soná, chándí, aur bartan, apne K̲h̲udá ke ghar men káhin Maremút bin U'riyáh ke háth men taul diyá; aur us ke sáth Ili'azar bin Fínihas thá; aur un ke sáth Yúzabád bin Yashú' aur Nau'ídíyáh bin Binwí Láwí the;

34 Har ek kī gintí aur us' ká taul húa; aur usí waqt men sára taul likhá gayá.

35 Aur un ke farzandon ne bhí, jo asír ho gaye the, aur phir chhút áe the, Isráel ke K̲h̲udá ke liye sokhtaní qurbáníon guzrání, tamám Isráel ke liye bárah bail, aur k̲h̲atá kī qurbáníon ke liye chhiyánauwe mendhe, aur sathattar bher, aur bárah bakre; ye sab K̲h̲udáwAND ke liye sokhtaní qurbáni hue.

36 ¶ Aur bádsháh ke farmán bádsháh ke náibon ko, aur un ko jo nahr pár ke názim the, diye: aur unhon ne K̲h̲udá ke ghar ke banáne men logon kī madad kī.

IX B.A.B.

JAB yih sab kuchh ho chuká, amíron ne mujh se áke kahá, ki Isráel ke log, aur káhin, aur Láwí, in sarzaminon kī qaumon, Kan'áníon, aur Hittíon, aur Farizzíon, aur Yabúsíon, aur 'Ammúníon, aur Moábíon, aur Misríon, aur Amúríon se, un ke nafratí kámon ke liház se, judá na rahe haiñ;

2 Kī unhon ne un kī betíon men se apne liye aur apne betíon ke liye jorúán liyáñ, yahán tak kī muqaddas tukhm ko in sarzaminon kī qaumon men milá diyá hai; aur amíron aur hákímon ká háth is badkári men sab se pahle lagá húa thá.

3 Magar main ne yih bát sunke apní poshák aur apní ridá phári, aur sir aur dārhī ke bāl ukhār ukhār hairān ho baithā.

4 Tab we sab, jo Isráel ke Khudá kí bátōn se, un khārij kiye hūe asiron kí ná-farmānī ke bá'is, larazte the, mere pás jam'a hūe; aur main shām kí qurbānī tak hairān ho baithā.

5 ¶ Aur shām kí qurbānī ke waqt main bosh men áke uthá, aur apne kapre aur apní ridá phārkar apne ghutnon par jhuká, aur KHUDÁWAND apne Khudá kí taraf háth phailáe,

6 Aur bolá, Ai mere Khudá, main sharmátá hūn, aur terí taraf, ai mere Khudá, apne munh ke uthāne se lajjátá hūn; kyúnki hamáre gunáh hamáre sir ke úpar se bhí ziyáda barh gaye, aur hamáre khatāen ásmān tak pahunch gayi hain.

7 Apne bāpdādōn ke waqt se áj tak hamári barī ná-farmānī kí hálal ho rahí hai; aur apní badkárí ke sabab ham, aur hamáre bādsháh, aur hamáre káhin, un sarzamīnon ke bādsháhon ke háth men, qatl, aur asíri, aur gárat, aur zardrúí ke liye, hawále kiye gaye hain, jaisá áj ke din hai.

8 Ab chand roz se KHUDÁWAND hamáre Khudá ká fazl ham par húa hai, ki us ne hamára kuchh baqiya bachá rakhá hai, aur apne bait i muqaddas men ham ko ek khúntá diyá hai, tá ki hamára Khudá hamári ankhen roshan kare, aur hamári asíri men kuchh hamen hayát i táza bakhshhe.

9 Kyúnki ham to bandhúe the; lekin hamáre Khudá ne ham ko hamári gulāmī men nahín chhor diyá, par Fárs ke bādsháhon ke sámhne ham par mihrbānī kí, tá ki hamen nayi zindagí bakhshhe, aur ham apne Khudá ke ghar ko utháwen, aur us wíráne kí marammat karen, aur kí wuh hamen Yahúdá aur Yarusalam ke darmiyan ek panáh dewe.

10 Aur ab, ai hamáre Khudá, ham

ba'd is ke kyá kahen? kyúnki ham tere hukmon se báhar gaye hain,

11 Jo tú ne apne bande nabion kí ma'rifat se farmáe hain; kí tú ne kahá hai, kí Wuh zamín, jise tum mírás men lene ko játe ho, wuh un sarzamīnon kí qaumon kí najásaton se aur nafratí kámon se nápák zamín hai, kí unhon ne apní nápáki se us ko is sire se us sire tak bhar diyá hai.

12 Pas apní betián un ke betōn ko mat do, aur un kí betián apne betōi ke liye mat lo, aur un kí salámati aur un kí khairiyat kadhí mat cháhō, tá ki tum mazbút bano, aur zamín ke mewe kháo, aur apne betōn ko hamesha kí mírás ke liye use chhor jáo.

13 Aur sári áfatōn ke ba'd, jo hamáre bure kámon aur bare gunáhon ke sabab ham par pari hain, (kí tú ne, ai hamáre Khudá, hamáre gunáhon kí nisbat se kam sazá dí, balki aisi naját ham ko bakhshi hai;)

14 Kyá ham phir tere hukmon se báhar jéen, aur in maktúhát rakhnewáli qaumon se náta nisbat karen? kyá terá gazab ham par yahán tak nahín bharkegá, kí ham ko nest o nábud kare, aur kuchh na baqiya na bachtí rahe?)

15 Ai KHUDÁWAND, Isráel ke Khudá, tú sádiq hai, kí ham áj tak bache hūe maujud hain: dekh, ham tere áge apne gunáhon men giriftár hain: aur is 'illat se tere huzúr khare rah nahín sakte.

X B A B.

AUR jab 'Azrá ne du'á mángí thí, aur ro roke aur Khudá ke ghar ke áge ap ko giráke iqrár kiya thá, to baní Isráel men se mardon, aur 'auraton, aur larkon kí ek bahut barí jamá'at us pás faráham hui; kyúnki log phút phút rote the.

2 Tab Sikaniyáh bin Yahiel ne, baní Ailám men se, 'Azrá se khitáb karke kahá, Ham apne Khudá ke gunághár to hūe hain, kí is sarzamín

Logon ká apní ajnabí 'auraton 'AZRA', X. ko taláq dene ká 'ahd karní.

kí qaumon men se ajnabí 'auraton ko byáh láe haiñ; lekin is hál men bhí Isráel ke liye ummed hai.

3 Pas, áo, ham, apne Khudá ke sáth 'ahd bándhke sári ajnabí randíon ko aur un kí aulád ko, apne makhdúm kí aur un kí saláh ke mutábíq, jo hamáre Khudá ke hukm ke bá'is thartharáte haiñ, taláq dewen, aur yih kám cháhiye kí shari'at ke muwáfiq ho.

4 Pas, ab tú uth, kí yih kám tere zimme hai, aur ham bhí terí madad kareñge; jawánmardí kar, aur kám bajá lá.

5 Tab 'Azrá uthá, aur sardár káhin-on, aur Láwíon, aur sáre Isráel ko yih qasam diláí, kí Ham is bát ke mutábíq 'amal kareñge. Aur unhon ne qasam khaí.

6 ¶ Tab 'Azrá Khudá ke ghar ke áge se uthá, aur Yúhánán bin Iliyásib kí kothrí men dákhil húa, aur wahán jáke na roṭí khaí na pání piyá; kyúñki wuh un jiláwatanon kí be-díní ke liye afsos kartá rahá.

7 Phir unhon ne Yahúdáh aur Yarúsalam men, asiron ke farzandon ke darmiyán, manáadí kí, kí Yarúsalam men jam'a howen;

8 Aur jo koí kí amiron aur buzurg-on kí saláh ke mutábíq tén din ke 'arse men na áwe, us ká sára mál zabt hogá, aur wuh áp un jiláwatanon kí jamá'at se khárij kiyá jáegá.

9 ¶ Tab Yahúdáh aur Binyamín ke sab mard tén din ke 'arse men Yarúsalam men jam'a húa: yih nauwen mahíne kí bísuñ táríkh thí: aur sab log is muqaddame ke bá'is, aur shiddat i bárish ke sabab, Khudá ke ghar ke sámhne kúche men baiṭhe kámpṭe the.

10 Tab 'Azrá káhin uth khará húa, aur unhen kahaí, kí Tum ne ná-far-mání kí, aur ajnabí randíon ko byáh liyá, tá kí Isráel ká gunáh ziyáda howe.

11 Pas, KHUDÁWAND apne bápda-don ke Khudá ke áge iqrár karo, aur us kí marzí par 'amal karo, aur is sarzamin ke logon se a'ur un ajnabí randíon se alag ho jáo.

12 Tab sári jamá'at ne jawáb diyá, aur buland áwáz se kahaí, kí Jaisá tú ne farmáyá hai, waisá ham ko karná hogá.

13 Lekin log bahut haiñ, aur is waqt shiddat kí bárish hai, aur ham báhar ṭhahar nahín sakte, aur yih ek do din ká kám nahín hai: kyúñki is bát men ham men se bahuton ne gunáh kiyá hai.

14 Ab sári jamá'at ke sardár yahán ṭhahre rahen, aur tú aisá bandobast kar, kí we sab, jo hamáre shahron men ajnabí randíon ko byáh láe hongé, muqarrar waqt par áwen, aur un ke sáth har ek shahr ke buzurg aur qází howen, jab tak hamáre Khudá ká qahr i shadíd, jo is sabab se hai, ham par se uth na jáwe.

15 ¶ Lekin faqat Yúnatan bin 'Asahel aur Yaháziyáh bin Tiqwah is kám men the, aur Masullám aur Sabbatí Láwí un kí madad karte the.

16 Chunáñchi asiron ke farzandon ne aisá hí kiyá. Aur 'Azrá káhin, aur ba'ze aur abwí ra'is, apne apne bápda-don ke gharanon kí taraf se, sab nám ba nám alag kiye gaye, aur daswen mahíne kí pahlí táríkh is bát kí tajwiz karne ko á baiṭhe.

17 Aur pahle mahíne ke pahle din un sab mardon kí tajwiz, jo ajnabí randíon ko byáh láe the, tamám húi.

18 ¶ Us waqt káhinon ke beṭon men se kitne nikle, jinhon ne ajnabí jorúán kí thín: baní Yashú' bin Yúsa-daḡ men se, aur us ke bhái, Ma'asiyáh, aur Ili'azar, aur Yárib, aur Jidaliyáh;

19 Unhon ne háth deke iqrár kiyá, kí Ham apní jorúon ko taláq denge; aur ba liház is ke kí gunahgár húa, unhon ne galle ká ek mendhá apne gunáh ke badle men guzráná.

gon ke nám jo ajnabi NAHAMIYA'H, I. 'auraton ko byáh lás the.

20 Aur baní Imner men se: Hanání aur Zabadiyáh.

21 Aur baní Hárím men se: Ma'asiyáh, aur Iliyáh, aur Sama'iyáh, aur Yahiel, aur 'Uzziyáh.

22 Aur baní Fashúr men se: Ilyú-ainí, aur Ma'asiyáh, aur Ismá'el, aur Nataniel, aur Yúzabád, aur Ili'asah.

23 Aur Lávion men se: Yúzabád, aur Sama'í, aur Qiláyáh, (jo Qalítá bhí kahlátá hai,) Fatahiyáh, aur Yahúdáh, aur Ili'azar.

24 Aur gánewálon men se: Iliyásib; aur darbánon men se: Salúm, aur Talam, aur U'rí.

25 Aur Isráel men se: jo baní Par-gús men se, Ramiyáh, aur Yazziyáh, aur Malkiyáh, aur Miyámin, aur Ili'azar, aur Malkiyáh, aur Bináyáh.

26 Aur baní Ailám men se: Mattaniyáh, aur Zakariyáh, aur Yahiel, aur 'Abdí, aur Yarimút, aur Iliyáh.

27 Aur baní Zattú men se: Ilyú-ainí, aur Iliyásib, aur Mattaniyáh, aur Yarimút, aur Zábád, aur 'Azizá.

28 Aur baní Babai men se: Yahú-hánán, aur Hananiyáh, aur Zabbai, aur 'Atlai.

29 Aur baní Bání men se: Masulám, aur Malúk, aur 'Adáyáh, aur Yásúb, aur Siyál, aur Rámút.

30 Aur baní Faḥhat i Moáb men se: Adná, aur Kilál, aur Bináyáh, aur

Ma'asiyáh, aur Mattaniyáh, aur Bazil-liel, aur Binwí, aur Munassí.

31 Aur baní Hárím men se: Ili'azar, aur Yashiyáh, aur Malkiyáh, aur Sam-aiyáh, aur Sim'aún,

32 Binyámin, aur Malúk, aur Samariyáh.

33 Aur baní Háshúm men se: Mattanai, aur Mattatáh, aur Zábád, aur Ilífat, aur Yaremai, aur Munassi, aur Sima'í.

34 Aur baní Bání men se: Ma'adai, aur 'Amráam, aur U'el,

35 Bináyáh, aur Badiyáh, aur Kalúh,

36 Aur Waniyáh, aur Maremút, aur Iliyásib,

37 Aur Mattaniyáh, aur Mattanai, aur Ya'asau,

38 Aur Bání, aur Binwí, aur Sima'í,

39 Aur Salamiyáh, aur Nátan, aur 'Adáyáh,

40 Maknadabai, Sásai, Sárar,

41 'Azariel, aur Salamiyáh, Samariyáh,

42 Salúm, Amariyáh, Yúsuf.

43 Baní Nabú men se: Ya'iel, Mat-titiyáh, Zábád, Zabiná, Yadau, aur Yúel, Bináyáh.

44 Ye sab ajnabi 'auraton ko byáh lás the: aur ba'zon ko un kí joráon ke peṭ se laṛke bhí hús the.

NAHAMIYA'H KI' KITA'B.

I BA'B.
NAHAMIYA'H bin Hakaliyáh kí báteṅ. Biswen baras, Kisleu ke mahíne men, jab main qasr i Sosan men thá, to aisá hús,

2 Ki Hanání, jo mere bháion men

se ek hai, wuh, aur ba ze baní Yahú-dáh, ée; aur main ne un se un Yahú-díon ká hál, jo asiron men se báqí rahe aur bach nikle the, aur Yarúsá lam ká hál, púchhá.

3 Unhon ne mujh se kahá, ki We

Nahamiyáh ká du'á mángná. NAHAMIYA'H, II. Jáne ke liye ijázut páná.

báqí log, jo asirí meñ se bach nikle haiñ, waháñ ke súbe meñ niháyat tasdí'a aur zillat utháthe haiñ; aur Yariisalam kí diwár dháí húi hai, aur us ke phátaak ág se jale haiñ.

4 ¶ Aur aisá húa, kí jab main ne ye báten suniñ, main baith gayá, aur rone lagá, aur kitne din tak gam kartá rahá, aur roza rakhá, aur ásmán ke K̲hudá ke huzúr du'á mángí,

5 Aur yún kahá, kí Aí K̲hudáwáñd, ásmán ke K̲hudá, tú K̲hudá e 'azím o muhib hai, aur un ke liye, jo tujhe piyár karte aur tere hukmon ko hifz karte haiñ, 'ahd aur fazl ko yád rakhtá hai: main teri minnat kartá hún,

6 Kí tú apná kán lagá, aur apní áñkhen khol, kí apne bande kí is du'á ko sune, jo main ab rát o din tere huzúr tere bandon baní Isráel ke liye mángtá hún, aur baní Isráel kí khatáon ko, jo ham ne tere barkhiláí kíñ, mán letá hún; kí main aur mere ábái k̲hándán ne bhí gunáh kiyá hai.

7 Ham ne teri mukhálafat meñ bare fasád ká kám kiyá hai, aur un hukmon, aur qáúnnon, aur 'adálaton par, jo tú ne apne bande Músá ke wasíle se farz thahráe, 'amal nahíñ kiyá hai.

8 Main tujh se minnat kartá, kí us gaul ko yád kar, jo tú ne apne bande Músá ko farmáyá, aur kahá, Agar tum badkári karoge, to main tumhen qaumon meñ tittar bittar karúngá:

9 Par jab tum merí taraf phiroge, aur mere hukmon ko mánoge, aur un par 'amal karoge, to tum meñ se, jo kí paráganda hoke ásmán ke us kanáre tak já pareñ, main unhen waíráñ se jam'a karúngá, aur unhen us maqám meñ, jise main ne apná nám waháñ dharneke liye pasand kiyá hai, láúngá.

10 We to tere bande aur tere log haiñ, jinhen tú ne apní barí qudrat se aur qawí háth se chhuráyá hai.

11 Aí K̲hudáwáñd, main teri minnat kartá hún, kí apne bande kí du'á par, aur apne bandon kí du'á par, jo

cháhte haiñ kí tere nám se dará karen, terá kán khulá rahe, aur kí tú áj apne bande ko kámyáb kare, aur is mard ke huzúr mujh par rahm farmáe. Aur main bádsháh ká sáqí thá.

II B'Á'B.

A RTAK̲SHASHA'TA' bádsháh ke biswen baras Nísán ke mahíne meñ yún húa, kí mai us ke áge thí: so main ne mai utháke bádsháh ko dí. Aur is se áge main kabhí us ke huzúr meñ udás na húa thá.

2 Tab bádsháh ne mujhe kahá, Terá chihra kyún udás hai, báwujúde kí tú bímár nahíñ hai? pas yih kuchh nahíñ hogá, magar dil ká gam. Tab main bahut dar gayá.

3 Aur main ne bádsháh se kahá, kí Bádsháh hamesha jítá rahe: merá chihra udás kyún na howe, jab kí wuh shahr, jaháñ mere bápádáon kí qabrgáh hai, ujár pará hai, aur us ke phátaak ág se bhasam kíye gaye haiñ?

4 Bádsháh ne mujh se farmáyá, kí Phir teri kyá darkhwást hai? Tab main ne ásmán ke K̲hudá se du'á mángí,

5 Aur bádsháh se 'arz kí, Agar bádsháh kí marzí ho, aur terá banda terá manzúr i nazar húa, to merí yih darkhwást hai, kí tú mujhe Yahúdáñ meñ mere bápádáon kí qabrgáh ke shahr ko bhej, kí main us kí ta'mir kartún.

6 Tab bádsháh ne, (kí begam bhí us ke pás baithí thí,) mujhe kahá, Terá safar kab tak hogá, aur tú kab phiregá? Garaz, bádsháh kí marzí húi, kí mujhe bheje; aur main ne us se ek muddat batáí.

7 Phir main ne bádsháh se kahá, Agar bádsháh kí marzí ho, to nahr pár ke názimon ke liye mujhe parwáne 'ináyat howeñ, kí we mujhe Yahúdiya tak salámat pahuncháweñ;

8 Aur A'saf ke diye, jo bádsháhí ramna ká nigáhbán hai, ek shuqqá mile, kí wuh mujhe lañhe dewe, kí un se haikal ke áspás ke qasr ke phátaakon

ke shahatīr banen, aur shahr-panāh aur wuh ghar, jis ko main jātā hūn, ārásta kiye jāwen. Aur is liye ki mere Khudā ki mihrbānī kā hāth mujh par thā, bādshāh ne mujhe ye 'ināyat kiye.

9 ¶ Phir main nahr pār ke nāzim-on ke pās āyā, aur bādshāh ke parwāne unhen diye; aur bādshāh ne sarlash-karon aur sawāron ko mere sāth kar diyā.

10 Aur jab Sanballat Húrúnī aur 'Ammúnī gulām Túbíyāh ne yih sunā, ki ek shakhs banī Isráel ki khairiyat kā tálīb hoke áyā hai, to nihāyat gam-gin hūe.

11 Pas main Yarúsalam men dákhlil hūā, aur wahān tīn din rahā.

12 ¶ Ba'd is ke main rát ko uṭhā, main, aur chand mard jo mere sāth the; par jo kuchh kām karnā mere Khudā ne mere dil men Yarúsalam ki bābat dálā thā, so main ne kisī ko na batlāyā; aur koī jānwar mere sāth na thā, magar wuh jānwar, jis par main sawār hūā.

13 Aur main rát ko Wādī ke phātak se niklā, aur āge barhke Nágkúe pās aur Kúre ke phātak ko gayā, aur Yarúsalam ki diwāron ko, jo dhāī hūī thīn, aur us ke phātakon ko, jo āg se jale hūe the, dekh liyā.

14 Aur main āge barhke Chashma ke phātak aur bādshāh ke tálāb ko gayā; aur us jānwar ke liye jis par main thā guzarne ki jagah na thī.

15 Phir main rát hī ko nāle ki samit charh gayā, aur shahr-panāh ko dekhkar lautā, aur Wādī ke phātak se dákhlil hūā, aur yūhī phir āyā.

16 Par ra'ison ko daryāft na hūā, ki main kidhar gayā, aur kyā kartā hūn; ki main ne is waqt tak na Yāhūdion ko, na káhinon ko, na amiron, na hákimon, na bāqion ko jo karguzār the, kuchh batlāyā thā.

17 ¶ Tab main ne unhen kahā, Tum dekhte ho, ki ham kis musibat men hain, ki Yarúsalam ujār parā hai,

aur us ke phātak jal gaye hain: áo, ham Yarúsalam ki shahr-panāh banāwen, ki āge ko ham ta'na ke bā'is na rahen.

18 Tab main ne unhen batlāyā, ki mere Khudā kā hāth kyūnkar meri taraf nekī ke liye barhāyā hūā thā, aur bādshāh ki bāteṅ bhī, jo us ne mujhe farmāin, unhen sunāin. We bole, Chalo; ham uṭhke kām banāwen. So is achchhe kām ke liye unhon ne apne hāthon ko mazbút kiyā.

19 Par jab Sanballat Húrúnī, aur 'Ammúnī gulām Túbíyāh, aur 'Arabī Jasham ne sunā, to unhon ne ham ko thaṭṭhe men urāyā, aur hamāri hiqarat ki, aur kahā, Yih kaisā kām hai, ki tum karte ho? kyā tum bādshāh se bagāwat karoge?

20 Tab main ne unhen jawāb diyā, aur unhen kahā, A'smān kā Khudā wuhī ham ko kāmýāb karegā; so ham us ke bande uṭhke ta'mír karenge: lekin tumhārā na hissa, na haqq, na nishān i yādgār, Yarúsalam men hai.

III BĀB.

TAB Iliyāsib sardār káhin aur us ke bhāī káhin uṭhe, aur Bher-phātak ta'mír karne lage; aur unhon ne use muqaddas kiyā, aur us ke kiwāron ko lagāyā; unhon ne Miyāh ke burj aur Hananiel ke burj tak use muqaddas kiyā.

2 Us ke pās Yarihú ke logon ne ta'mír ki. Aur un ko pās Zakkúr bin Imrí ne ta'mír ki.

3 Lekin Machhlī-phātak ko banī Hassanāah ne ta'mír ki; unhon ne us ke barethe dhare, aur us ke kiwāre, aur qufī, aur benḍe, lagāe.

4 Aur un ke pās Maramút bin U'riyāh bin Qúz ne marammat ki. Aur un ke pās Masullām bin Bara-kiyāh bin Mashezabiel ne marammat ki. Aur un ke pās Sadúq bin Ba'anā ne marammat ki.

5 Aur un ke pās Taqú'ion ne marammat ki; par un ke amiron ne apne

málik ke kām par apnī gardan na jhukáí.

6 Aur Purāne pháṭak kī Yahúyada' bin Fásakh aur Masullám bin Basú-diyyáh ne marammat kī; unhoṅ ne us ke bareṭhe dhare, aur us ke kiwāre, aur qufī, aur arṅge, lagāe.

7 Aur un ke pás Malatíyáh Jiba'-úní aur Yadún Marúnúti ne, aur Jiba'-ún aur Misfáh ke logon ne, nahr ke is pás ke názim ke daulatkhāne tak, marammat kī.

8 Aur un ke pás 'Uzziel bin Khar-háyáh ne, jo sonáron meṅ se thá, marammat kī; aur us ke pás 'attáron meṅ se ek ke beṭe Hananiyáh ne marammat kī, (kī unhoṅ ne Yarúsalam ko chaklī diwār tak báqī chhoṛ diyá thá.)

9 Aur un ke pás Rifáyáh ne, jo Húr ká beṭá aur ádhe Yarúsalam ká sardár thá, marammat kī.

10 Aur us ke pás Yadáyáh bin Har-maf ne apne hí ghar ke sámbhe tak kī marammat kī; aur us ke pás Hattúsh bin Hasabniyáh ne marammat kī.

11 Malkiyáh bin Hárím aur Hasúb bin Pakhat i Moáb ne dúsrá hissa aur Bhatṭhá-burj kī marammat kī.

12 Aur us ke pás Salúm ne, jo Halúhesh ká beṭá thá, aur dústre ádhe Yarúsalam ká sardár thá, us ne aur us kī beṭion ne marammat kī.

13 Wádi ke pháṭak kī marammat Hanún aur Zandáh ke báshindon se húi; unhoṅ ne use durust kiyá, aur us ke kiwāre, aur qufī, aur arṅge, lagāe, aur Kúrā-pháṭak tak diwār par hazár háth kī joráí kī.

14 Aur Kúrā-pháṭak kī marammat Malkiyáh bin Raikáb ne, jo Bait-Hakkaram ke ek bisse ká sardár thá, kī; us ne use banáyá, aur us ke kiwāre, aur qufī, aur arṅge, lagāe.

15 Aur Chashma-pháṭak ko Salúm bin Kull-Hazí ne, jo Misfáh ke ek úisse ká sardár thá, durust kiyá; us

ne usé banáyá, aur use páṭá, aur us ke kiwāre, aur us ke qufī, aur us ke arṅge, lagāe; aur bádsháhí bág ke pás Silóah ke kunḍ kī diwār ko, us sirhí tak jahán Dáúd ke shahr se utarte haiṅ, banáyá.

16 Us ke píchhe Nahamiyáh bin 'Azbuq ne, jo ádhe Bait-Súr ká sardár thá, us jagah se leke Dáúd kī qabron ke muqábil aur us kund tak, jo banáyá gayá, aur Bait ul Jibborím tak, marammat kī.

17 Us ke píchhe Láwion meṅ se Rahúm bin Bání ne marammat kī. Us ke pás Hasabiyáh ne, jo ádhe Qa'ilah ká sardár thá, apne ṭukre kī marammat kī.

18 Us ke píchhe un ke bháion meṅ se Bawí bin Hanadád ne, jo Qa'ilah ke dústre ádhe ká sardár thá, marammat kī.

19 Aur us ke pás 'Azar bin Yashú' Misfáh ke sardár ne ek dúsrá ṭukrá, us jagah ke muqábil jahán diwār murṭí hai aur silahkhāne ko charḥ játe haiṅ, banáyá.

20 Us ke píchhe Barúk bin Zabbai ne barí tamanná se, us moṛ se leke sardár káhin Iliyásib ke ghar ke darwāze tak, ek dúsrá ṭukrá banáyá.

21 Us ke píchhe Maremút bin 'U'riyáh bin Qúz ne, dúsrá ṭukrá Iliyásib ke ghar ke darwāze se leke Iliyásib ko ghar kī intihá tak, banáyá.

22 Aur us ke píchhe nasheḥ ke rahnewāle káhinon ne marammat kī.

23 Us ke píchhe Binyamin aur Hasúb ne apne ghar ke sámbhe tak marammat kī. Un ke píchhe 'Azariyáh bin Ma'asiyáh bin 'Ananiyáh ne apne ghar ke barábar tak marammat kī.

24 Us ke píchhe Binwí bin Hanadád ne, 'Azariyáh ke ghar se leke diwār kī moṛ aur kone tak ek dúsrá ṭukrá banáyá.

25 Fálál bin 'U'zai ne us moṛ ke aur us burj ke muqábil se leke, jo bád-

shāh ke qasr ke sāmhnē niklā átā hai, jo qaidkhāne ke sahn se lagā hūā hai, marammat kī. Us ke pichhe Fidāyāh bin Pargūs ne ta'mir kī.

26 Aur Natinim ne 'Ufal se leke jahān we rahte the, pūrab taraf ko Jal-phātak tak aur us burj ke sāmhnē tak, jo bāhar partā thā, ta'mir kī.

27 Un ke pichhe Taqū'ion ne us bare burj ke sāmhnē, jo bāhar nikal átā thā, 'Ufal kī diwār tak, dūsra tukurā banāyā.

28 Ghur-phātak par se leke kāhion ne, har ek apne apne ghar ke sāmhnē, marammat kī.

29 Un ke pichhe Sadūq bin Immer ne apne ghar ke sāmhnē marammat kī. Aur us ke pichhe Pūrab-phātak ke darbān Sam'aiyāh bin Sikaniyāh ne marammat kī.

30 Us ke pichhe Hananiyāh bin Salamiyāh aur Hanūn ne, jo Salaf kā chhathwān betā thā, ek dūsra tukurā banāyā. Us ke pichhe Masullām bin Barakiyāh ne apnī koṭhri ke sāmhnē marammat kī.

31 Us ke pichhe sonār ke betē Malkiyāh ne haikal ke bandon ke aur baipārion ke mahalle tak, Misqūd-phātak ke muqābil, aur us kone ke bālākhāne tak, marammat kī.

32 Aur us kone ke bālākhāne aur Bher-phātak ke bich sonāron aur saudāgaron ne marammat kī.

IV F.A.B.

AUR aisā hūā, ki jab Sanballat ne sunā, ki ham shahr-panāh banāte haiṅ, to wuh ranjida aur bahut gusse hūā, aur Yahūdion ko ṭhatṭhe men urāyā.

2 Aur us ne apne bhāion aur Sam-rūnī lashkar ke āge kahā, ki Ye za'if Yahūdī kyā karte haiṅ? kyā un ko ijāzat dī gayī? kyā we qurbānī karenge? kyā we ek hī din men sab kuchh kar chukenge? kyā we jale hūe pattharon ko kūrē ke dheron men se chun chunke phir binā karenge?

3 Aur Tūbiyāh 'Ammūnī ne, jo us pās kharā thā, kahā, ki Yih jo unhon ne banāyā hai, agar ek lomrī chah jāe, wuh un kī patthar kī shahrpanāh ko tor degī.

4 Sun le, ai hamāre Khudā, ki ham haqir jāne jāte haiṅ; aur un kī malāmat ko pherke unhin ke sir par dāl, aur asir ke mulk men unhen shikār ke liye de:

5 Aur un ke gunāh mat dhāmp, aur tere āge un kī khatā meṭī na jāe: kyūnki unhon ne mi'amaron ke sāmhnē terā gazab bharkāyā.

6 Garaz ham log diwār banāte rahe, aur sārī diwār ādhe tak jorī gayī; kyūnki log dil lagāke kām karte the.

7 ¶ Aur aisā hūā, ki jab Sanballat, aur Tūbiyāh, aur 'Arabion, aur 'Ammūnion, aur Ashdūdion ne sunā, ki Yarusalam kī diwāren uṭhī jāti haiṅ, aur darāren band hone lagī, to nipat jhunjlhāe.

8 Aur sabhon ne milke bandish bāndhī, ki jāke Yarusalam se laṛen, aur kām rok den.

9 Tab ham ne apne Khudā se du'āen māngī, aur un ke sabab nigāhbān biṭhlāe, ki rāt din un se khabardār rahen.

10 Aur ahl i Yahūdāh ne kahā, ki Bojh-ūthānewālon kā zor ghaṭ gayā, aur rorā bahut hai, yahān tak ki ham diwār nahīn banā sakte haiṅ.

11 Aur hamāre bairion ne kahā, ki Jab tak ham un ke bich men na ā len, aur unhen na mār dālen, aur kām mauqūf na karen, we na jānenge, na dekhenge.

12 Aur aisā hūā, ki jab Yahūdī logon ne, jo un ke ās pās rahte the, sab jagahon se, jin se we hamāre pās āyā jāyā karte the, āke hamen das bā-yih kah diyā:

13 ¶ To main ne shahrpanāh ke pichhe nasheb kī jagahon men aur ūnche makānon men, logon ko, un ke gharānon ke mutābīq, biṭhlāyā,

balki talwár, aur barchhí, aur tír kamán bandhwáke, biṭhláyá.

14 Aur main ne nigáh kí, aur main uṭhá, aur amíron aur názimon, aur báqí logon ko kahá, kí Tum un se mat dāro: KHUDÁWAND ko, jo buzurg aur muhíb hai, yád karo, aur apne bháíon, aur apne beton, aur apní betion, aur apní jorḍon, aur apne gharon ke liye laro.

15 Aur aisá húa, kí jab hamáre dushmanon ne suná, kí yih bāt ham par zāhir húi, aur kí Kḥudá ne un ká mansúba bātíl kar diyá thá, tab ham sab ke sab díwār kí samt ko phire, aur har ek apne apne kám men phir lag gayá.

16 Aur aisá húa, kí us din se mere ádhe naukar kám karte the, aur ádhe bháíe, aur dhál, aur kamán liye, aur baktar pahine húe, rahte the: aur we jo názim the, Yahúdáh ke sáre kḥándán ke pichhe maujúd the.

17 Jo log díwār banáthe the, aur we jo bojh uṭháthe aur láḍthe the, har ek apne ek háth se kám kartá thá, aur dúsre men talwár rakhtá thá.

18 Kyúnki mi'amár jitne the har ek apní talwár apní kamar par bándhe húe kám karte the. Aur wuh jo narsingá phúntká thá, mere pás thá.

19 ¶ Aur main ne amíron, aur názimon, aur báqí logon se kahá, kí Kám to bará aur phailáo par hai, aur díwār ke úpar ham men se ek dúsre se judá aur dūr hai:

20 So jahán tum log narsinge kí áwáz sunoge, wahán hamáre pás chale áo: hamará Kḥudá hamáre liye laregá.

21 So ham kám karte the; aur ádhe log pau phatne se sitáron ke dikháí dene tak bháíe liye rahe.

22 Aur main ne usí waqt logon ko hukm kiya, kí Har ek shakhs apne apne naukar samet rát ke waqt Yarúsalam men rahá kare, tá kí rát ko hamáre liye pahrá howe, aur din ko kám kare.

23 So main, aur mere bhái, aur mere naukar, aur we log jo nigáhbání ke liye mere hamráh the, kabhí apne kapre utárte na the, magar har ek tahárat ke liye utártá thá.

V BĀB.

AUR logon aur un kí jorḍon ne apne Yahúdí bháíon par barí shikáyat kí.

2 Aur kitne kahte the, kí Ham aur hamáre bete o betián bahut haiñ: so ham anáj le legge, kí kháwen aur jiwen.

3 Aur kitne bolte the, kí Ham ne apne kheton, aur angúristánon, aur makánon ko, girau rakhá, tá kí ham mahangí men galla mol lewen.

4 Aur kitne kahte the, kí Ham ne apne kheton aur angúristánon ko girau rakhkar rūpiya qarz liyá hai, kí bádsháh ke liye málguzarí adá karen.

5 Bawujúd is ke hamáre jism to hamáre bháíon ke se jism haiñ, aur hamáre bálbachche un ke bálbachchon ke mánind haiñ: aur dekho, ham apne bete aur betián gulámí men bechte, aur hamári betion men se kitní laundíán húi haiñ, aur hamáre háthon men táqat nahín hai kí unhen chhuráwen, kyúnki hamáre khet aur angúristán auron ke qabze men haiñ.

6 ¶ Jab main ne un kí faryád aur ye báten sunín, to main nipat ázurda húa.

7 Aur main ne apne dil men sochá, aur main ne amíron aur sardáron se 'hagrá kiya, aur unhen kahá, Tum log har ek apne apne bhái se súd lete ho. Aur main ne ek barí jamá'at ko un ke muqábil jam'a kiya,

8 Aur unhen kahá, kí Ham ne apne maqdúr ke muwáfíq apne Yahúdí bháíon ko, jo qaumon ke háth bik gaye the, chhurá liyá; aur kyá tum apne hí bháíon ko bechoge? aur kyá we hamáre hí háth men bik jáen?

Tab we chup hūe, aur unheñ kuchh jawáb na milá.

9 Phir main ne kahá, ki Yih jo tum karte ho, so achchhá nahín: kyá tum par wájib na thá, ki in qaumon ká malámat ke sabab, jo hamáre dushman haiñ, khudátarsi se chalte?

10 Main bhí, aur mere bhái aur mere chákár, un se rūpá aur galla le sakte: par main tumhári minnat kartá hūñ ki ham log súd lene se háth utháwen.

11 A'j hí ke din un ke khet, aur un ke anguristán, aur zaitún ke bág, aur un ke ghar, aur sauwán hissa naqdí ká, aur anáj, aur mai, aur tel ká, jo tum ne un se liyá hai, unheñ pher dijiyo.

12 Tab unheñ ne kahá, ki Ham pher denge, aur un se kuchh na mángenge; jaisá tú ne farmáyá hai, waisá hí karenge. Phir main ne káhinon ko buláyá, aur un logon ko qasam diláí, ki Is iqrár ke muwáfíq ham karenge.

13 Phir main ne apná dáman jhárá aur kahá, ki Isí tarah se Kḥudá har ek shaḥs ko, jo apne is qaul par 'amal na kare, us ke ghar se aur us ke shuḡl se jhatak dále; wuh yún jhatká jáe, aur níkal phenká jáwe. Tab sári jamá'at ne kahá, A'mín, aur KḤUDÁ-WAND ká shukr kiyá. Aur logon ne apne wa'da par wafá kí.

14 ¶ 'Aláwa us ke, jis din se ki main Yahúdáh ke mulk meñ un ká hákím tháhráyá gayá, ya'ne Artakh-shashatá bádsháh ke 'amal ke biswen baras se battiswen baras tak, jo bárah baras haiñ, main ne aur mere bháíon ne hákímí kí roṭí na kháí.

15 Kyúñkí we hákím, jo mere áge the, ra'áiyat par ek bár the, aur anáj, aur mai, aur chálís misqál rūpá, un se lete the; aur un ke naukár bhí logon par apná iqtidár jatáte the: lekin main ne khudátarsi ke sabab aisá na kiyá.

16 'Aláwa us ke main is shahr-pa-
614

náh ke kám meñ barábar mashḡúl rahá; aur ham ne zamín ko mutlaq mol nahín liyá; par mere sab chákár wahán kám par jam'a hūe.

17 Aur roz roz merí mez par, siwá un ke jo áspás kí qaumon meñ se áte the, deḡh sau Yahúdí aur sardár the.

18 Chunáñchi jo ek din ke liye taiyár kiyá gayá, so ek bail, aur chha palí húi bherián thiñ; murgíán bhí mere liye taiyár kí gayiñ; aur das das din meñ mai kí har ek qism ká nayá zakhíra hotá thá: báwuḡúd is sab ke, hákímí kí roṭí talab na kí, kyúñki in logon par saḡht kḥidmat ká bár thá.

19 Ai mere Kḥudá, mujhe yád kar-ke merá bhalá kar, us sab ke mutábíq jo ki main ne in logon se kiyá.

VI B'AB.

AUR aisá húa, ki jab Sanballat, aur Túbiyáh, aur Jasham 'Arabí, aur hamáre baqí dushmanon ne suná, ki main shahr-panáh ko baná chuká, aur us meñ kuchh tútá phútá baqí na rahá, agarchi usí waqt main ne phá-ṭakon meñ kiwáre na lagáe the:

2 Tab Sanballat aur Jasham ne mujhe yih kahlá bhejá, ki A', ham Aunú ke maidán ke kisi gáñw meñ báham muláqát karen; par we mujh se badí karne kí fikr meñ the.

3 So main ne qásíd bhejkar unheñ kahá, Main bare kám meñ lagá hūñ, aur utar nahín saktá: kyá zarúr hai ki main ise chhorke tum pás áún, aur kám mauqúf rahé?

4 Aur unheñ ne chár bár aisá paigám bhejá, aur main ne unheñ aisá jawáb diyá.

5 Phir Sanballat ne páñchwíñ bár, usí tarah se apne naukár ko mere pás bhejá; us ke háth meñ khulí huf chitṭhí thí.

6 Us meñ likhá thá, ki Gair qaumon meñ yih afwáh hai, balki Jashmú aisá kahtá hai, ki Tú aur Yahúdí log

bagawat ká mansúba karte ho: aur isí sabab se tú shahr-panáh banátá hai, ki tú is khabar ke mutábiq un ká bádsháh ho.

7 'Aláwa us ke tú ne nabíon ko muqarrar kiyá, ki Yarásalam men teri bábat manadí karen, aur kahen, ki Yahúdáh men ek bádsháh hai: pas in báton kí khabar bádsháh ko pahunchegí: so ab chale á, tá ki ham báham maslahat karen.

8 Tab main ne us pás kahlá bhejá, ki Tere kahne ke muwáfiq koí bát nahín húi, balki tú yih báten apne ní dil se banátá hai.

9 Kyúnki un sabhon ne ham ko daráyá, aur kahá, ki Us kám men un ke háth dhíle kiye jáenge, ki wuh ban na pare. Par ab, ai Khudá, tú mere háthon ko zor bakhsh.

10 Phir main Sam'aiyáh bin Diláyáh bin Muhaitabiel ke ghar men áyá; wuh band kiyá húa thá; aur us ne kahá, Á'yo, ham Khudá ke ghar men haikal ke andar muláqat karen, aur haikal ke darwázon ko band karen; kyúnki we tujhe qatl karne ko áwenge; hán, rát ko tujhe qatl karne ko áwenge.

11 Main ne kahá, Kyá mujh sá shakhs bháge? aur mujh sá kaun hai, ki haikal men ghuse, tá ki apní ján bacháwe? main andar nahín jáne ká.

12 Aur main ne tahqiq kí, aur dekh, ki Khudá ne use na bhejá thá, balki meri mukhálafat men is sabab se peshingoi kí; ki Sanballat aur Túbíyáh ne use naukár rakhá thá.

13 Wuh is liye naukár rakhá gayá. ki main dar jáún, aur aisá karke khatákár hoún, ki jis se we meri badnámi karen, aur mujhe ta'na den.

14 Ai mere Khudá, Túbíyáh ko aur Sanballat ko, un ke in kámon ke liház se, aur nabiya Nau'idiyáh ko bhí, aur báqí nabíon ko, jo mujhe qaráne cháhte the, yád kar.

15 ¶ Garaz báwan in men. Alúl

mahíne kí pachiswín tárikh men, shahr-panáh ban chuki.

16 Aur aisá húa, ki jab hamáre sáre bairion ne suná, aur gair-gurohon ne, jo hamáre áspás thin, dekhá, we apní ánkhon se gir gaye; kyúnki unhen samajh parí ki yih kám hamáre Khudá kí taraf se húa.

17 ¶ 'Aláwa is ke un dinon men Yahúdáh ke amíron kí bahut sí chit-thián Túbíyáh pás bhejí játi thin, aur Túbíyáh kí chit-thián un pás pahunchti thin.

18 Kyúnki bahut log Yahúdáh men us ke ham-qasam the, ki wuh Sikaníyáh bin Arakh ká dámád; aur us ke bete Yahúhanán ne Masullám bin Barakiyáh kí betí ko byáh liyá thá.

19 Aur we mere áge us kí nekion ká bayán karte the, aur meri báten use sunáte the. Aur Túbíyáh ne mujhe qaráne ke liye náme bheje.

VII BA'T.

AUR aisá húa, ki jab shahr-panáh ban chuki, aur main ne kiwáre lagáe the, aur darbán, aur gánewále, aur Láwí, muqarrar húe the,

2 Main ne apne bhái Hanáni ko, aur qasr ke názim Hanáníyáh ko, Yarásalam men mukhtár kiyá, ki yih bahuton se amánatdár aur khudátars thá.

3 Aur main ne unhen kahá, ki Jab tak dhúp na charhe, tab tak Yarásalam ke phátak khole na jáen, aur un ke házir hote húe kiwáre band kiye jáen, aur bende lagáe jáwen: aur Yarásalam ke bášhindaon kí chaukián muqarrar karo, ki har ek apní apní chauki men, aur har ek apne apne ghar ke sámhne, chauki ke liye thaharáyá jáe.

4 Kyúnki shahr to bará aur wasí'á thá, par us men thore log the, aur ghar bane húe na the.

5 ¶ Tab mere Khudá ne mere dil men dálá, ki main amíron, aur sardáron, aur logon ko jam'a karún, tá ki

nasnāme ke mutābiq un kā shumār
kiyā jāe. Aur main ne un logon kā
nasabunāma pāyā, jo pahle charh āe
the, aur us men yih likhā pāyā :

6 Ki is mamlukat ke bāshinde jo
asir ho gaye, jinhen shāh i Bābul Na-
būkādānazar le gayā thā, aur jo Yārū-
salam aur Yahūdāh men phir āe, aur
har ek apne apne shahr men hai ;

7 Un ki fard, jo Zarubbābul, Yashū',
Nahamiyāh, 'Azariyāh, Ragamiyāh,
Nahamānī, Mardaki, Bilshān, Mis-
farat, Bigvai, Nahūm, Ba'anah ke sāth
āe. So banī Isrāel ke logon kā shu-
mār yih thā :

8 Banī Pargus, do hazār ek sau
bahattar ;

9 Banī Safatiyāh, tīn sau bahattar ;

10 Banī Arakh, chha sau bāwan ;

11 Banī Pakhat i Moāb, jo Yashū'
aur Yūab kī nāsī men se the, do hazār
āth sau āthārah ;

12 Banī 'Ailām, ek hazār do sau
chauwan ;

13 Banī Zattū, āth sau paintālīs ;

14 Banī Zakkai, sāt sau sāth ;

15 Banī Binwī, chha sau āthtālīs ;

16 Banī Babai, chha sau āthāīs ;

17 Banī 'Azjād, do hazār tīn sau
bāīs ;

18 Banī Adūniqām, chha sau sat-
sāth ;

19 Banī Bigvai, do hazār satsāth ;

20 Banī 'Adīn, chha sau pachpan ;

21 Banī Atir, Hizqiyāh ke kshān-
dān men se, āthānawwe ;

22 Banī Hashūm, tīn sau āthāīs ;

23 Banī Bazai, tīn sau chāubīs ;

24 Banī Khārif, ek sau bārah ;

25 Banī Jiba'ūn, panchānawwe ;

26 Baitlaham aur Natūfah ke log,
ek sau āthāīs ;

27 'Anatūt ke log, ek sau āthāīs ;

28 Bait-'Azmāvat ke log, bayālīs ;

29 Qaryat-Ya'arim, Kafirah, aur
Biarūt ke log, sāt sau tentālīs ;

30 Rāmāh aur Jib'a ke log, chha
sau ikkīs ;

31 Mikmās ke log, ek sau bāīs ;

32 Baitel aur 'Al ke log, ek sau
teīs ;

33 Dūsre Nabū ke log, bāwan ;

34 Dūsre 'Ailām ke betē, ek hazār
do sau chauwan ;

35 Banī Hārim, tīn sau bīs ;

36 Banī Yarihū, tīn sau paintālīs ;

37 Lūd, aur Hādīd, aur Aunū ke
betē, sāt sau ikkīs ;

38 Banī Sanāah, tīn hazār nau sau
tīs.

39 ¶ Kāhin : jo Yashū' ke gharāne
ke banī Yād'āiyāh the, nau sau ti-
hattar ;

40 Banī Immer, ek hazār bāwan ;

41 Banī Fashūr, ek hazār do sau
saintālīs ;

42 Banī Hārim, ek hazār satrah.

43 ¶ Lāwī : jo Yashū', Qadmiel, aur
Hūdavāh kī aulād the, chauhattar.

44 ¶ Gānewāle : jo banī A'saf the,
ek sau āthtālīs.

45 ¶ Dārbān : jo Salūm, aur Atir,
aur Tālmūn, aur 'Aqqūb, aur Khatitā,
aur Sobai kī aulād the, ek sau āthtīs.

46 ¶ Bande haikal ke : banī Zihā,
banī Hasūfa, banī Taba'ūt,

47 Banī Qarūs, banī Sīgā, banī
Fadūn,

48 Banī Libānah, banī Hajābah,
banī Shalmaī,

49 Banī Hanān, banī Jiddal, banī
Jahār,

50 Banī Riyāyāh, banī Rasīn, banī
Naqūdā,

51 Banī Jazzām, banī 'Uzzā, banī
Fāsakh,

52 Banī Basai, banī Ma'ūnīm, banī
Nafishasīm,

53 Banī Baqbūq, banī Haqūfa, banī
Harhūr,

54 Banī Bazlīt, banī Mahīda, banī
Harshā,

55 Banī Barqūs, banī Sīsará, banī
Tāmāh,

56 Banī Naziāh, banī Khatifā the.

57 ¶ Sulaimān ke kshādīmōn ke

farzand : baní Sútí, baní Súfirat, baní Faridá,

58 Baní Ya'alah, baní Darqún, baní Jiddal,

59 Baní Safatiyáh, baní Khatíl, baní Fúkirat Zabáimí, baní Amún the.

60 Haikal ke sab bande, aur Sulaimán ke khádimon ke sab farzand, tén sau bānwe shakhs the.

61 Aur we log, jo Tall i Milh, aur Tall i Harsá, aur Karúb, aur Addún, aur Immer se gaye the, par apne ábái khándán aur nasl dikhá na sakeñ, ki Isráel ke the yá na the, so ye haig :

62 Baní Diláyáh, baní Túbiyáh, baní Naqúdá, chha sau bayális.

63 ¶ Aur káhinon men se : baní Habáyáh, baní Qúz, baní Barzillí, jo Jilí'ádi Barzillí kí betíon men se ek larí ko byáh láyá thá, aur is liye un ke nám se kahláyá.

64 Inhon ne apná nasab-náma un ke darmiyán jo nasl-námon ke mutábiq gine gaye the dhúndhá, par wuh na milá ; so we nápakon kí mánind kahánat se níkále gaye.

65 Aur Tirshátá ne unhen hukm kiyá, kí we páktarin chizon men se na kháwen, jab tak kí koí káhin U'rim o Tummim ke sáth phir barpá na ho.

66 ¶ Sári jamá'at ke log sab ke sab milke bayális hazár tén sau sáth the,

67 Siwá un ke gulámon aur laundíon ke, jo sáth hazár tén sau saintis the : aur un men do sau paintális gánewále aur gánewálián thin.

68 Un ke ghoré, sáth sau chhattís : un ke khachchar, do sau paintális :

69 Un ke únt, char sau paintís : un ke gadhe, chha hazár sáth sau bís.

70 ¶ Un men se, jo apne bápádáon ke gharánon men ráis the, ba'zon ne us kám kí madad kí : chunánchí Tirshátá ne ek hazár dirham soná, aur pachás piyále, aur káhinon ke pánch

sau tís pairáhan, khazáne men dákhil kiye.

71 Aur abwí raíson men se ba'zon ne kárkháne ke khazáne men bís hazár dirham soná, aur do hazár do sau mánah rúpá, diyá.

72 Aur baqí logon ne jo diyá, so bís hazár dirham soná aur do hazár mánah rúpá, aur káhinon ke satsaṭh pairáhan the.

73 Chunánchí káhin, aur Láwí, aur darbán, aur gánewále, aur qaum se ba'ze, aur haikal ke bande, aur tamám Isráel, apne apne shahr men base ; aur jab sátwán mahiná shurú' húá, us waqt baní Isráel apne apne shahron men the.

VIII BAB.

TAB sáre log ek hí ádmí kí tarah, us ráste men jo Jal-pháṭak ke áge hai, jam'a húe. Aur unhon ne 'Azrá faqih se 'arz kí, kí Mísa kí shari'at kí kitáb ko, jo KHUDÁWAND ne Isráel ko farmáí thi, láwe.

2 Tab sátwen mahíne kí pahlí tárikh men 'Azrá káhin mard o 'aurat kí jamá'at ke áge, ya'ne sab ke áge jo sunke samajh sakte the, Tauret ko láyá.

3 Aur Jal-pháṭak ke muqábil ke bázár men, pau phaṭne se do pahar tak, mardon aur 'auraton, aur sabhon ke áge jo samajh sakte the, parṭá rahá ; aur sab log shari'at kí kitáb kán dharke sunte rahe.

4 Aur 'Azrá faqih ek cnobí mimbar par, jo unhon ne isí kám ke liye banáwá thá, khará húá : aur us ke pás Mattitíyáh, aur Sama', aur 'Anáyáh, aur U'riyáh, aur Khlilqiyáh, aur Ma'asiyáh, us ke dahne khare the ; aur us ke bāen Fidáyáh, aur Mísáel, aur Malkiyáh, aur Hášhúm, aur Hasbadá-nah, aur Zakariyáh, aur Masullám khare the.

5 Aur 'Azrá faqih ne sáre logon kí ánkhon ke áge kitáb kholí ; kyúñkí

wuh sab logon se buland thá; aur us ke kholte hí sáre log uñ khare húe:

6 Aur 'Azrá ne KHUDÁWAND KHUDÁ Ta'álá ko mubárakbád kahá: aur sáre logon ne háth uthake jawáb men A'mín, A'mín, kahá; aur unhon ne sir jhukáe, aur munh ke bhal girko zamín par KHUDÁWAND ko sijda kiya.

7 Aur Yashú', aur Bání, aur Sari-biyáh, aur Yámin, aur 'Aqqúb, aur Sabbatai, aur Húdiyáh, aur Ma'asiyáh, aur Qalitá, aur 'Azariyáh, aur Yúza-bad, aur Hanán, aur Filáyáh, aur Láwíon ne shari'at ke ma'ne logon ko samjháe; aur log apní apní jagah par khare ho rahe.

8 Pas we Khuda ki shari'at kí kitáb sáf áwáz se parhte the, aur ma'ne bat-láte, aur un parhí húi báton kí 'íbarat un ko samjháte the.

9 ¶ Aur Nahamiyáh ne, jo Tirshá-tá hai, aur 'Azrá káhin ne, jo faqíh hai, aur un Láwíon ne, jo logon ko sikháte the, sáre logon se kahá, A'j ká din KHUDÁWAND tumháre Khudá ke liye muqaddas hai; gam mat karo, aur na royá karo. Kí sab log shari'at kí báten sunke rote the.

10 Phir us ne unhen kahá, kí Ab jáo, aur jo motá hai kháo, aur jo mífthá hai pío, aur jin ke liye kuchh taiyár nahín húa, un ke pás hissa bhoj;o; kyúnkí áj ká din hamáre KHUDÁWAND ke liye muqaddas hai, aur tum udás mat hoo; kyúnkí shádmání jo KHUDÁWAND kí bábat hai tumhári qúwat hai.

11 Aur Láwíon ne sab logon ko chup karwáya, aur kahá, kí Khámosh ho, kyúnkí áj ká din muqaddas hai; tum hargiz gamgín mat hoo.

12 So sab log chale gaye, kí kháwen, aur píwen, aur hisse bhejen, aur barí khushí karen, kyúnkí we un báton ko, jo un ke áge parhí gayín, samjhe the.

13 ¶ Aur dúsré din sáre logon ke abwí ra'is, aur káhin, aur Láwí, 'Azrá

faqíh pás jam'a húe, kí Tauret kí báten bújhen.

14 Aur unhon ne daryáft kiya, kí us shari'at men, jo KHUDÁWAND ne Músá kí ma'rifat se farmái thí, líkhá hai, kí baní Isráel sátwen mahine kí 'id men khaimon men rahá karen,

15 Aur kí sab shahron men, aur Yarusalam men, ishtihár dewen, aur yih manádi karwáen, kí Pahár par jáo, aur zaitún kí dálíán, aur dashtí jalpái kí dálíán, aur ás kí dálíán, aur khajúr kí shákhen, aur ghane darakhton kí dálíán, khaimon ke banáne ko, jaisá líkhá hai, láo.

16 ¶ So log báhar já jáke láe, aur har ek apne apne ghar kí chhat par, aur apní íhátion men, aur Khudá ke ghar ke sahnon men, aur Jal-phátaq ke raste men, aur Ifráímí-phátaq ke raste men, apne liye khaimo banáe.

17 Aur sári jam'at ke log, jo asírf se phir áe the, pat-chhappar baná baná un ke tale baith gaye; kyúnkí Yashú' bin Nún ke dinon se us din tak baní Isráel ne aisá na kiya thá. Chunánchí niháyat barí khushwaqtí húi.

18 Aur pahle din se leke pichhle din tak, us ne roz ba roz Khudá kí shari'at kí kitáb parhí. Aur unhon ne sáat din 'id kí; aur áthwen din, dastúr ke muwáfíq, 'idí jam'at húi.

IX BA'B.

PHIR is mahine ke chaubiswen din baní Isráel, roza rakhke, aur tát orhke, aur mittí apne úpar uráke, ikat-the áe.

2 Aur Isráel kí nasl ne apne ta,ín sáre ajnabí logon se judá kiya, aur khare hoke apní khatáon ká, aur apne bápádáon ke gunáhon ká, iqrár kiya.

3 Aur unhon ne apní jagah par khare hoke, pahardin charhe tak, KHUDÁWAND apne Khudá kí shari'at kí kitáb ko parhá; ba'd us ke, do pahar tak, iqrár karke KHUDÁWAND apne Khudá ko sijda kiya.

4 ¶ Tab Láwíon men se Yashú',

aur Bānī, aur Qadmiel, aur Sabaniyāh, aur Būnnī, aur Saribiyāh, aur Bānī, aur Kanānī, machān par khare hūe, aur buland āwāz se KHUDĀWAND apne Khudā ke āge chillāe.

5 Phir Yashū, aur Qadmiel, aur Bānī, aur Hasabniyāh, aur Saribiyāh, aur Hūdīyāh, aur Sabaniyāh, aur Fatahiyāh, Láwion ne kahā, Khare ho jāo, aur KHUDĀWAND apne Khudā ko abad ul ābād mubārak kaho; balki terā jalālī nām mubārak howe, jo sārī mubārakbādī aur hamd par balā hai :

6 Tū, hān, tū hī akelā KHUDĀWAND hai; tū ne āsmān ko, aur āsmānon ke āsmān ko, aur un kī sārī ābādī ko, aur zamīn ko, aur jo kuchh us par hai, aur samundaron ko, aur jo kuchh un men hai, banāyā; aur tū sabhon ká parwardigār hai; aur āsmānon ká lashkar terā sijda kartā hai.

7 Tū wuh KHUDĀWAND Khudā hai, jis ne Abirām ko chun liyā, aur use Kasdion ke Ur se nikāl lāyā, aur us ká nām badalkar Abirahām nām fakhā;

8 Tū ne us ká dil apne huzūr wafādār pāyā, aur us se yih 'ahd bāndhā, ki Main Kan'ānion, aur Hittion, aur Amurion, aur Farizzion, aur Yabūfion, aur Jirjasion kī zamīn 'ināyat karūngā, aur terī nasl ko dūngā; aur tū ne apne sukhan pūre kiye, kyūnki tū sādīq ul qaul hai;

9 Aur tū ne hamāre bāpdādon kī tanghālī par, jo Misr men the, nigāh kī, aur daryā e Quizum ke kanāre un kī faryād sunī,

10 Aur Fira'ūn par, aur us ke sāre naukaron par, aur us ke mulk kī sārī ra'iyat par, 'ajāib aur garāib kar dikhilāe; kyūnki tū jāntā thā ki unhon ne gurūr ke sāth un se bad-sulūkī kī. So tū ne apne liye nām hāsīl kiyā, jaisā āj hai.

11 Aur tū ne un ke āge samundar ko do hissa kiyā, yahān tak ki we samundar ke bīch o bīch se sūkhi za-

mīn par ho ke guzre; aur tū ne unhen jo un ke pīchhe pāre the gahrāpon men dālā, jaisā ki ek patthar bare pānion men pāre.

12 Aur tū ne dīn ko bādāl ke sutūn se, aur rāt ko āg ke sutūn se, un kī rahnumāī kī, tā ki us rāh men, jis men we chalte the, un ke liye roshnī howe.

13 Aur tū Sinā pahār par utar āyā, aur āsmān par se un ke sāth bāten kīn, aur unhen sachchī 'adālaten, aur sachchī sharī'aten, aur achchhe qānūn o ahkām, un ko diye:

14 Aur un ko apne muqaddas sabt se āgāh kiyā, aur apne bande Mūsā ke hāth se unhen ahkām, aur shar'aen, aur farāiz, farmāe;

15 Aur tū ne un kī bhūkh ke sabab āsmān par se unhen rotī dī, aur un kī pyās ke bā'is tū ne chatān men se un ke liye pānī nikālā, aur un se wa'da farmāyā, ki we jāke us zamīn par qabza karen, jis kī bābat tū ne qasam khāī thī, ki Main use tum ko bakhshūngā.

16 Lekin unhon ne aur hamāre bāpdādon ne ghamand kiyā, aur sakht-gardan bane, aur tere hukmon ke shanawā na hūe;

17 Aur unhon ne farmānbardār hone se inkār kiyā, aur tere achambhe kāmion ko, jo tū ne un ke darmiyan kiye, yād na rakhā; par apnī gardanon ko sakht kiyā, aur apnī bagāwat se apne liye ek sardār muqarrar kiyā, ki we apnī asirī men phir jāwen: par tū Khudā e gufur, rahīm o karīm hai, qahr men dhīmā, aur mihrbānī men jārhar; so tū ne unhen tark na kiyā.

18 Hān, jab unhon ne apne liye dhālā hūā ek bachhrā banāyā thā, aur kahā thā, ki Yih terā ma'būd hai, jo tumhen Misr ke mulk se nikāl lāyā, aur jab unhon ne bahut se gazab-angez kām kiye;

19 Tad bhī tū ne apnī grūnāgūn rahmaton ke mutābiq unhen bayābān men chhor na diyā: dīn ko bādāl ká

sutún un ke sátmhe se judá na húá, ki wuh un kí rahnumái kare, aur rát ko ág ká sutún judá na húá, ki unhen us ráh men, jis men játe the, roshní bakhsho.

20 Aur tú ne apní nek Rúh un kí tarbiyat ke liye dí, aur mann ko un ke munh men "jáne se báz na rakhá, aur unhen pání deke un kí piyás bujhái.

21 Chálís baras tak tú bayábán men un kí parwarish kartá rahá; kisi chíz ke muhtáj na húa; un ke kapre puráne na húa, aur un ke páñw na súje.

22 Is ke siwá tú ne unhen mam-lukateñ aur ummateñ bakhshín, aur sarzamín ko us ke konon tak unhen bánt diyá: so we Saihún ke mulk ke, aur sháh í Hasbún ke mulk ke, aur sháh í Basan 'U'j ke mulk ke, málik húa.

23 Aur tú ne un kí aulád ko ásmán ke sitáron kí mánind bahut kiya, aur unhen is sarzamín men láya, jis kí bábat tú ne un ke bápádáon se wa'da karke kahá thá, ki 'Tum us men jáke us ke málik hoge.

24 So un ke beté dákhil húa, aur is zamín ke wáris bane, aur tú ne un ke áge is zamín ke Kan'ání báshindon ko maglúb kiya, aur unhen, un ke bádsháhon, aur is sarzamín ke logon samet, un ke háth men kar diyá, ki jaisá cháhen, waisá un se karen.

25 So unhen ne hasín shahron aur us jaiyid zamín ko páya, aur we sab tarah ke mál se bhare húa gharon, aur khode húa kúon, aur bahut se angúristánon, aur zaitúni bágon, aur phaldár darakhton ke málik húa: tab we kháke ser húa, aur mote táze bane, aur tere bare íhsán se niháyat hazz ufháya.

26 Lekin we ná-farmánbardár nikle, aur tujh se phir gaye, aur unhen ne terí shari'at ko apní pusht ke pí-chhe phenká, aur tere nabíon ko, jo un ko nasíhat dete the kí unhen terí

taraf phirá láwen, qatl kiya, aur ur-hon ne apne kámon se tujh ko gussa diláya.

27 Tab tú ne unhen un ke dushmanon ke háth men kar diyá, jinhon ne un ko satáya; par jab we apne dukh ke waqt men tere áge chilláe, tú ne ásmán par se un kí suní, aur apní gúnágún rahmaton ke mutábíq unhen chhuránewále diye, jinhon ne un ko un ke dushmanon ke háth se chhuráya.

28 Lekin jab unhen áram 'nilá, tab unhon ne phir tere áge badkárí kí; is liye tú ne unhen un ke bairíon ke qabze men chhor diyá, aur we un par musallit húa; lekin jab we phire, aur tere áge chilláe, tú ne ásmán par se sun sunke apní barí rahmat ke mutábíq unhen bár bár chhuráya;

29 Aur tú ne un ko jatá diyá, kí apní shari'at kí taraf unhen phiráya kare: par unhon ne ghamand kiya, aur tere hukmon ke shanawá na hoke terí 'adálaton ke barákhiláf gunáh kiya (jinhen agar koí insán mán lewe, so un se jígá;) aur apne kándhe ká khínchke apní gardan ko saht kiya, aur na suná.

30 Tad bhí tú bahut baras tak un kí bardásht kartá rahá, aur apní Rúh se, ya'ne apne nabíon kí ma'rifat se, unhen samjhátá rahá: par we shanawá na húa; tab tú ne unhen un mulkon ke logon ke háth men chhor diyá.

31 Báwujúd us ke tú ne apne bare rahm se unhen ek lakht nest o nábúd na kiya, aur unhen bilkull chhor nahín diyá; kyúnki K̲hudá e rahím o karím tú hí hai.

32 Aur ab, ai hamáre K̲hudá, jo buzurg, aur qádir, aur muhíb K̲hudá hai, aur 'ahd aur rahmat par wafá kartá hai, wuh dukh, jo ham par, aur hamáre bádsháhon par, aur hamáre amíron par, aur hamáre káhinon par, aur hamáre nabíon par, aur hamáre bápádáon par, aur tere sare logon par, Asúr ke bádsháhon ke 'asr se áj ke

mān lenā.

NAHAMIYA'H, X. *A pas men ahd bāndhnā.*

din tak, parā hai, so tere āge thorā jānā na jāe.

33 Garaz us sab kī bābat, jo ham par nāzil kī gayī, tū sādīq hai; kī tū ne insāf kiyā, aur ham ne sharārat kī.

34 Hamāre bādshāh, aur hamāre umarā, aur hamāre kāhin, aur hamāre bāpdāde terī shari'at par, 'amal nahīn karte the, aur tere hukmon ko nahīn mānte the, aur terī gawāhīon ko, jo tū ne un par dīn, na sunte the.

35 Kyūnki unhon ne apnī mam-lukat men, aur tere ihsān i bekirān kī bakhashish pāne men, jo tū ne unhen bakhshī, aur is chaurī aur jaiyid zamīn men, jo tū ne un ke sāmhnē un kī kar dī, terī bandagī na kī, aur na we apnī badkārīon se bāz āe.

36 Dekh, ham āj ke din gulām hai; balki isī zamīn men, jo tū ne hamāre bāpdādon ko dī, kī us ke phal khāwen aur us kā hasil pāwen, dekh, ham log isī zamīn men gulām hai.

37 Wuh un bādshāhon ke liye, jo tū ne hamāre gunāhon ke sabab ham par musallit kiye, bahut fāida detī hai: hān, we hamāre badanon par bhī, aur hamāre jānwaron par, jaisā chāhte hai, waisā hī ikhtiyār rakhte hai, aur ham par sakht musibat hai.

38 Aur in sārī bāton ke sabab ham log ek mazbūt 'ahd karte aur likhte hai; aur hamāre umarā, aur hamāre Lāwī, aur hamāre kāhin, us par muhr karte hai.

X B A T.

AUR we jinhon ne muhren kīn, ye hai. Nahamiyāh Tirshātā bin Hakaliyāh, aur Sidqiyyāh,

2 Sirāyāh, 'Azariyāh, Yaramiyāh,

3 Fashūr, Amariyāh, Malkiyāh,

4 Hattūsh, Sabaniyāh, Mallūk,

5 Hārim, Maremūt, 'Abadiyāh,

6 Dāniel, Jinnatūn, Barūk,

7 Masullām, Abiyāh, Mīyamin,

621

8 Ma'aziyāh, Biljī, Sama'iyāh: ye kāhin the.

9 Aur Lāwī: Yashū' bin Azaniyāh, Binwī banī Hanādād men se, Qadmiel;

10 Aur un ke bhāī, Sabaniyāh, Hūdīyāh, Qalitā, Filāyāh, Hanān,

11 Mikā, Rahūb, Hasābiyāh,

12 Zakkūr, Saribiyāh, Sabaniyāh,

13 Hūdīyāh, Bānī, Baninū.

14 Logon ke ra'is: Pargūs, Paḥhat

i Moāb, 'Ailām, Zattū, Bānī,

15 Būnnī, 'Azjād, Bābai,

16 Adūniyāh, Bigvai, 'Adīn,

17 Atīr, Hizqiyyāh, 'Azzūr,

18 Hūdīyāh, Hāshūm, Bazai,

19 Khārif, 'Anatūt, Nabai,

20 Magffīsh, Masullām, Hizir,

21 Mashezabil, Sadūq, Yaddū',

22 Filatiyāh, Hanān, 'Anāyāh,

23 Hūsī, Hananiyāh, Hasūb,

24 Hallūshosh, Filahā, Sobeq,

25 Rahūm, Hasabnūh, Ma'asiyāh,

26 Akhiyāh, Hanān, 'Anān,

27 Mallūk, Hārim, Ba'nāh.

28 ¶ Aur baqī log, aur kāhin, aur

Lāwī, aur darbān, aur gānewāle, aur

haikal ke bande, aur sab jinhon ne

Khudā kī shari'at ke liye āp ko sar-

zamīnon kī qaumon se alag kiyā thā,

aur un kī jorūtān, aur un ke betē, aur un

kī betiān, jin men se har ek samajhdār

aur 'aqlmand thā,

29 Apne 'izzatdār bhāīon se mil gaye,

aur ham-qasam hoke yih kahā, kī Ham

Khudā kī shari'at par, jo banda i Khu-

dā Mūsā kī ma'rifat se milī, chalenge,

aur YAHOWAH hamāre Khudāwand ke

sab hukmon, aur us kī 'adālaton, aur

'us ke qānūnon ko hifz karenge, aur un

par 'amal karenge, nahīn to ham par

la'nat ho;

30 Aur ham apnī betiān mulk ke

bāshindon ko na denge, aur apne beton

ke liye un kī betiān na lenge;

31 Aur agar mulk ke log sabbt ke

din kuchh saudā yā khāne kī chiz

bechne ko lāwen, to ham sabbt men yā

kisī muqaddas din men un se mol na

lenge; aur sātweṅ sāl ká hásil chhor denge, aur har shaḡhs ká qarṣ us se mutálabā na karenge.

32 Aur ham ne apne liye qánún ṭhahráe, ki ham par farṣ hon ki apne Ḳhudá ke ghar ki bandagī ke liye sāl ba sāl misqál ká tísrá hissa diyá karen;

33 Ya'ne nazr kí roṭiṅ, aur ma'múlí nazr kí qurbáni, aur hamesha kí sokhtaní qurbáni, aur sabton, aur naye chándon, aur 'idon kí qurbániṅ, aur muqaddas chízon ke liye, aur khatá kí qurbániṅ ke wáste, jin se Isráel ká kafára kiyá jáwe, aur hamáre Ḳhudá ke ghar ke sáre kám ke liye.

34 Aur ham ne káhinon, aur Lávíon, aur logon ke darmiyán, lakríon ke hadye kí bábat, qur'a dálá, tá ki wuh hamáre Ḳhudá ke ghar meṅ hamáre bápádāon ke har ghar kí taraf se har waqt sāl ba sāl pahunchē, aur kí ḲHUDÁWAND hamáre Ḳhudá ke mazbah par jaláyá jáwe, jaisá shari'at meṅ likhá hai:

35 Aur kí ham sāl ba sāl apní apní zamín ke pahle phal, aur sab daraḡhton ke sab mewon ke pahle phal, ḲHUDÁWAND ke ghar meṅ lāweṅ;

36 Aur kí ham apne beṭon meṅ ke aur apní mawáshí ke palauthe, aur apne gáe bail aur apne bher bakrí ke palauthe, jaisá kí shari'at meṅ likhá hai, apne Ḳhudá ke ghar meṅ káhinon ke pás, jo hamáre Ḳhudá ke ghar meṅ khidmatguzár hain, lāweṅ;

37 Aur kí apne gúndhe hūe áte se jo pahle ho, aur apní uṭháí hūí qurbániṅ, aur sab daraḡhton ke mewon, aur mai, aur tel ke, káhinon ke pás apne Ḳhudá ke ghar kí kothriṅ meṅ, aur apne khet kí dahyaki, Lávíon ke pás lāweṅ; tá kí Láví sab shahron meṅ, jahán ham kishtkári karte hain, daswán hissa páyá karen.

38 Aur jis waqt Láví dahyaki liyá karen, to káhin bin Hárún Lávíon ke sáth hon; aur Láví dahyakiṅ ká

daswán hissa hamáre Ḳhudá ke bait ul mál kí kothriṅ meṅ lāweṅ.

39 Kí baní Isráel aur baní Láví anáj kí, aur nayí mai, aur tel kí uṭháí hūí qurbániṅ un makánon meṅ lāweṅ, jahán pák bartan, aur khidmatguzár káhin, aur darbán, aur qauwál hain; aur ham apne Ḳhudá ke ghar ko na chhor denge.

XI BAB.

AUR we jo logon ke sardár the Yarúsalam meṅ rahte the; aur báqí logon ne chitṭhián dālín, kí har das shaḡhs meṅ se ek ko lāweṅ, kí we shahr í muqaddas Yarúsalam meṅ basen, aur báqí nau hisse aur shahr-
on meṅ rahá karen.

2 Aur logon ne un sab ádmíon ko, jo apní khushi se Yarúsalam meṅ ā base, du'á dí.

3 ¶ So mamlukat ke log, jo Yarúsalam meṅ ā base, ye hain; (par Yahúdáh ke aur shahron meṅ ahl í Isráel, aur káhin, aur Láví, aur haikal ke bande, aur Sulaimán ke mulázimon kí aulád, har ek apní zamín-dári par apní apní bastí meṅ bastá thá.)

4 Aur Yarúsalam meṅ baní Yahúdáh aur baní Binyamín meṅ se yih base. Baní Yahúdáh meṅ se: 'Atáyáh bin 'Uzziyáh, bin Zakariyáh, bin Amariyáh, bin Safatíyáh, bin Mahalíel, baní Pháras meṅ se;

5 Aur Ma'asiyáh bin Barúk, bin Kull-Hozih, bin Hazáyáh, bin 'Adáyáh, bin Yúyaríb, bin Zakariyáh, bin Shiloní.

6 Sab baní Pháras, jo Yarúsalam meṅ base, chár sau áṭhsaṭh jawán mard the.

7 Aur yih baní Binyamín hain: Sallú bin Masullám, bin Yúed, bin Fídáyáh, bin Qauláyáh, bin Ma'asiyáh, bin I'tiel, bin Yas'aiyáh;

8 Aur us ke píchhe Jabbai, aur Sallai, nau sau áṭhais.

9 Aur Yúel bin Zikrí un ká sardár

thá, aur Yahúdáh bin Hassanúah shahr ke názim ká náib thá.

10 Káhinon men se: Yad'aiyáh bin Yúyarib, Yákin,

11 Shiráyáh bin K̄hilqiyáh, bin Masullám, bin Saddúq, bin Miráyút, bin Ak̄hitúb, K̄hudá ke ghar ká mukhtár thá.

12 Aur un ke bhái, jo haikal men kám karte the, áth sau báis: aur 'Adáyáh, bin Yarúhám, bin Filaliyáh, bin Amzi, bin Zakariyáh, bin 'Fashúr, bin Malkiyáh,

13 Aur un ke bhái, ábái k̄hándán-on ke ráis, do sau bayáís; aur Amasai bin 'Azariel, bin Ak̄hasai, bin Masillamút, bin Immer,

14 Aur un ke bhái, diler mard, ek sau atháís; aur sardár un ká Zabdíel bin Hajadúlím thá.

15 Aur Láwion men se: Sam'aiyáh bin Hasúb, bin 'Azriqám, bin Hasabiyáh, bin Búnní;

16 Aur Sabbatai, aur Yúzabád, Láwion ke ráison men se, K̄hudá ke ghar ke báharí kám par muqarrar the;

17 Aur Mattaniyáh bin Míká, bin Zabdí, bin A'saf, sardár thá, jo bandagí ke waqt shukrguzári shurú' kartá thá: aur Baqbúqiyáh apne bháion men se dúsrá thá, aur 'Abdá bin Samú'a, bin Jalál, bin Yadutún bhí thá.

18 Muqaddas shahr men sab Láwí do sau chaurási húc.

19 Aur darbán, 'Aqqúb, Tálmun, aur un ke bhái, jo dawázon kí nigáh-bání karte the, ek sau bahattar the.

20 ¶ Aur báqí Isráel, kyá káhin, kyá Láwí, Yahúdáh ke sab shahron men the; aur har ek apní apní mirás par thá.

21 Aur haikal ke bande 'Ufal men baste the: aur Zihá, aur Jisfá, haikal ke bandon ke dároge the.

22 Aur 'Uzzí bin Bání, bin Hasabiyáh, bin Mattaniyáh, bin Míká, jo baní A'saf un gánewálon men se thá,

Yarúsalam men bait Ulláh ke kám ke liye Láwion ká sardár thá.

23 Ki un kí bábat bádsháh ká hukm húa thá, kí gánewálon ko ek muqarrar hissa, jo un ká rozmarra thá, doweñ.

24 Aur Fatahiyáh bin Mashezabíl, Zarah bin Yahúdáh kí aulád men se, har kám men jo logon se ta'alluq rakhtá thá, bádsháh ká náib thá.

25 Rahe gánw aur un ke khet, so baní Yahúdáh men se ba'ze log Qaryat Arba' aur us ke dihát men, aur Daibún aur us ke dihát men, aur Yaqabziel aur us ke gánwon men, baste the,

26 Aur Yashú' men, aur Moládah men, aur Bait-Falat men,

27 Aur Hasar-Sú'al men, aur Biarsab'a aur us ke dihát men,

28 Aur Siqláj men, aur Maqúnáh aur us ke dihát men,

29 Aur 'Ain-Rimmon men, aur Sára'áh men, aur Yármút men,

30 Zanoáh, 'Adullám, aur un ke gánwon men, Lakis aur us ke kheton men, 'Aziqah aur us ke dihát men. We Biarsab'a se leke Hinnúm kí wadí tak rahá karte the.

31 Aur baní Binyamín Jib'a se Mikmás, aur 'Aiyá, aur Baitel, aur us ke dihát,

32 Aur 'Anatút, aur Núb, aur 'Ananiyáh,

33 Aur Hásúr, aur Rámah, aur Jittaim,

34 Aur Hádid, aur Zibo'im, aur Nabállat,

35 Aur Lúd, aur Annú, aur K̄harásim kí wadí men, rahá karte the.

36 Aur Yahúdáh aur Binyamín men Láwion kí alag alag tafriqén thín.

XII BA'B.

A B we káhin aur Láwí, jo Zarubábúl bin Siyáltiel aur Yashú' ke sáth gaye, so ye haín: Siráyáh Yaramiyáh, 'Azrá,

2 Amariyáh, Mallák, Hattúsh,
3 Sikaniyáh, Rahúm, Maremút,
4 'Iddú, Jinnatú, Abiyáh,
5 Miyamín, Ma'adiyáh, Biljah,
6 Sam'aiyáh aur Yúyarib, Yád'ai-
yáh,
7 Sallú, 'Amúq, Khlilqiyáh, Yád'ai-
yáh. Ye Yashú' ke dinon men ká-
hinon aur un ke bháion ke ra'is the.
8 Aur Láwi: Yashú', Binwí, Qad-
miel, Serabiyáh, Yahúdáh, aur Mat-
taniyáh, jo apne bháion samet shukr
ke gít gáne par muqarrar thá;
9 Aur Baqbúqiyáh aur 'Unni, un
ke bhái, un ke sámhne ki chaukí par
nigáhbáni karte the.
10 ¶ Aur Yashú' se Yúyaqím pai-
dá húa, aur Yúyaqím se Ilyásib paidá
húa, aur Ilyásib se Yúyada' paidá húa,
11 Aur Yúyada' se Yúnatan paidá
húa, aur Yúnatan se Yaddú' paidá
húa.
12 Aur Yúyaqím ke dinon men
káhinon ke abwí ra'is ye the: Sirá-
yáh se Miráyáh; Yaramiyáh se Ha-
naniyáh;
13 'Azrá se Masullám; Amariyáh
se Yahúhanán;
14 Malikú se Yúnatan; Sabaniyáh
se Yúsuf;
15 Hárím se 'Adná; Miráyút se
Khalqai;
16 'Iddú se Zakariyáh; Jinnatún
se Masullám;
17 Abiyáh se Zikrí; Minyamín se,
Mau'idiyáh se Filtí;
18 Biljah se Sammú'; Sam'aiyáh
se Yahúnatán;
19 Yúyarib se Mattanai; Yád'ai-
yáh se 'Uzzi;
20 Sallai se Qallai; 'Amúq se 'T'br;
21 Khlilqiyáh se Hasabiyáh; Ya-
d'aiyáh se Nataniel.
22 ¶ Ilyásib, aur Yúyada', aur Yú-
hanán, aur Yaddú' ke dinon men,
wíon ke abwí ra'is likhe gaye; aur
inon ke, Dará Fársí ki saltanat

23 Baní Láwi ke abwí ra'is, Yúha-
nán bin Ilyásib ke dinon tak, tawá-
rikh kí kitáb men likhe gaye hai.

24 Aur Láwion ke ra'is: Hasabi-
yáh, Serabiyáh, aur Yashú' bin Qad-
miel the, aur un ke bhái un ke sámhne
sámhne muqarrar húa, ki chaukí ba
chaukí, mard i Khudá Dáúd ke hukm
ke mutábíq, madhsarái aur shukrgu-
zári karen.

25 Mattaniyáh, aur Baqbúqiyáh,
aur 'Abadiyáh, aur Masullám, aur
Tálmún, aur 'Aqqúb, darbán, pháta-
kon ke maḡhzanon pás nigáhbáni karte
the.

26 Ye Yúyaqím bin Yashú' bin
Yúsadaq ke dinon men, aur Nahami-
yáh hákim aur 'Azrá káhin o faqih ke
dinon men the.

27 ¶ Aur wé Yarúsalam kí shahr-
panáh kí taqdís karne ke waqt Láwion
ko un kí sab jagahon se dhúndhte the,
ki unhen Yarúsalam ko láwen, tá ki
we khushí, aur shukrguzári, aur sarod,
aur jhánjh, aur table, aur barbat se
shahr-panáh kí taqdís karen.

28 Tab gánewálon ke bete Yarúsa-
lam kí girdnawáh ke maidán se, aur
Natúfátí bastion men se,

29 Bait ul Jiljál se, aur Jib'a, aur
'Azmávat ke kheton se, jam'á húa;
ki gánewálon ne Yarúsalam ke girdá-
gird apne liye bastián basái thin.

30 Aur káhinon aur Láwion ne ap-
ne ko pák kiyá, aur logon ko aur
phátakon ko aur shahr-panáh ko bhí
pák sáf kiyá.

31 Tab main Yahúdáh ke amíron
ko diwár par láyá; aur main ne hamd
karnewálon ke do bare gol muqarrar
kiye, aur ek un men se diwár par
dahne, Kúrá-phátak kí taraf gayá.

32 Aur un ke píchhe Hús'aiyáh aur
Yahúdáh ke ádhe amir rawána húa,

33 'Azariyáh, 'Azrá, aur Masullám,

34 Yahúdáh, aur Binyamín, aur
Sam'aiyáh, aur Yaramiyáh,

35 Aur kitne káhinzáde narsinge

liye hús, ya'ne, Zakariyáh bin Yúnatan, bin Sam'aiyáh, bin Mattaniyáh, bin Mikáyáh, bin Zakkúr, bin A'saf;

36 Aur us ke bhái Sam'aiyáh, aur 'Azarael, Milalai, Jilalai, Ma'ai, Nataniel, aur Yahúddáh, aur Hanání, mard i Khudá Dáúd ke bájon ko leke rawána hús, aur 'Azrá faqih un ke áge áge chaltá thá.

37 Aur we Chashma-phátaq pás hoke, jo un ke sámhne thá, aur Dáúd ke shahr kí sírhion par hoke, jo díwár se lagí húi thín, aur Dáúd ke ghar par se hoke Jal-phátaq tak púrab kí taraf chah gaye.

38 Aur dúsrá gol shukrguzarí kartá húa un ke muqábil áyá, aur main aur ádhe log díwár ke úpar, Bhatthá-burj par se Chaurí-díwár tak,

39 Aur Ifráimí-phátaq par se, aur Puráne-phátaq par se, aur Machhli-phátaq par se, aur Hananiel ke burj, aur Miyáh ke burj par se, Bher-phátaq tak, un ke píchhe ho gaye; aur we Qaidkháne ke phátaq men khare rahe.

40 So ye donon gol shukrguzarí karte hús Khudá ke ghar men khare hús, aur main thá, aur sardáron men se ádhe mere sáth the:

41 Aur káhin; Ilyáqím, Ma'asiyáh, Minyamín, Mikáyáh, Ilayú'ainí, Zakariyáh, Hananiyáh, narsinge liye hús the;

42 Aur Ma'asiyáh, aur Sam'aiyáh, aur Ili'azar, aur 'Uzzí, aur Yahúdnán, aur Malkiyáh, aur 'Ailám, aur 'A'zar. So gánewále, Izrakhiyáh samet jo un ká sardár thá, buland áwáz se gáte bajáthe the.

43 Aur us din unhon ne bare zabhe zabh kiye, aur khushí kí; kyúnkí Khudá ne barí khushí bakshshke unhen khushwaqt kiyá: aur joráon aur bachche bhí khush the; aur Yarúsalam kí khushí kí áwáz dúr tak pahunchí.

44 ¶ Aur us waqt ba'ze log kha-

záne kí kothrion, aur úthái húi qurbániyon, aur pahle phalon aur dahyakion par muqarrar hús, tá kí shahron ke kheton se shara'í hissa káhinon aur Láwion ke liye un men jam'a karen: kí baní Yahúddáh káhinon aur Láwion ke sabab se, jo házir rahte the, khush hús.

45 Aur gánewále aur darbán apne Khudá ke ghar se, aur tahárat ke intizám se, Dáúd aur us ke bete Sulaimán ke hukm ke mutábíq, khabardár the.

46 Kyúnkí qadím se Dáúd aur A'saf ke dinon men sardár qauwál the, aur Khudá kí hamd aur shukr ke git the.

47 Aur tamám Isráel Zarubbábul ke dinon men, aur Nahamiyáh ke dinon men, gánewálon aur darbánon ko rozmaria ká haqq har roz dete the; aur we muqaddas chízen Láwion ko, aur Láwí muqaddas chízen baní Hárún ko, dete the.

XIII BAB.

US din unhon ne logon ko Músá kí kitáb parh sunái, aur us men yih bát likhí húi niklí, kí 'Ammúni aur Moábí Khudá kí jamá'at men kabhí hamesha tak shámil na honc páwen;

2 Is liye kí we rotí aur pání leke baní Isráel ke istiqbál ko na nikle, par Bala'am ko un kí barbádi ká liye naukar rakhá, tá kí un pur la'nat kare: par hamáre Khudá ne us la'nat ko barakat se badal diyá.

3 Aur aisé húa, kí jab unhon ne yih shari'at suní, to sab ajnabí logon ko, jo Isráel men mile hús the, apne se judá kar diyá.

4 ¶ Aur is ke áge Ilyásib káhin ne, jo hamáre Khudá ke ghar kí kothrion ká mukhtár thá, Tóbíyah se natá kiyá thá;

5 Aur us ne us ke liye ek barí kothrí taiyár kí thí, jahán áge ko nazr kí qurbániyon, aur lubán, aur bartan, aur

anáj aur nayí mai aur tel kí dahya-
kián, jo hukm ke mutábíq Láwion,
aur gánewálon, aur darbánon ke haqq
kí thín, aur káhinon kí utháí húi qur-
bánian, dhari játi thín.

6 Par jab yih sab hotá thá, tab
main Yarásalam men na thá, kyúñki
sháh i Bábul Artakshashatá ke bat-
tiswen baras men main bádsháh pás
gayá thá, aur us sál ke ákhir men
main ne bádsháh se rukhsat hásil kí.

7 So main Yarásalam men áyá, aur
jo badí Ilyásib ne Túbiyáh kí bábat
kí thí, suní, kí Kḥudá ke ghar ke
sahnon men us ke wáste ek koṭhri
taiyár kí.

8 Is sabab se main nipat malúl
húa, aur main ne Túbiyáh ke ghar ke
sáre asbáb ko us koṭhri se báhar phenk
diyá.

9 Phir main ne hukm kiyá, kí un
koṭhriyon ko pák karen; aur main
Kḥudá ke ghar ke bartan, aur nazr
kí qurbánián, aur lubán, wahán phir
láyá.

10 ¶ Aur main ne daryáft kiyá, kí
Láwion ká haqq unhen na diyá gayá
thá, aur kí khidmatguzár Láwí aur
gánewále har ek apne apne khet ko
chale gaye the.

11 Tab main ne sardáron se takrár
kiyá, aur kahá, kí Kḥudá ká ghar
kyún chhorá gayá? Aur main ne
unhen jam'a kiyá, aur unhen un kí
jagah par muqarrar kiyá.

12 Ba'd us ke sáre ahl i Yahúdáh
ne anáj, aur nayí mai, aur tel ká das-
wán hissa khazánon men dákhil kiyá.

13 Aur main ne Salamiyáh káhin,
aur Sadúq faqih, aur Láwion men se
Fidáyáh, khazánon ke dároge muqar-
rar kiye; aur un ká madadgár Hanán
bin Zakkúr bin Mattaniyáh thá; ky-
úñki we diyánatdár mashhúr the, aur
apne bháíon ko bánt dená un hí ke
zimme men thá.

14 Ai mere Kḥudá, is ke haqq men
mujhe yád kar, aur mere nek kámon

ko, jo main ne apne Kḥudá ke ghar
aur us ke intizám ke liye kiye, mitá na
dál.

15 ¶ Un hí dinon men main ne
Yahúdáh ke darmiyán kitnon ko dek-
há, jo sabbt ke din angúron ko kolhúon
men kuchalte hain, aur púle bándhte,
aur gadhe látte hain; isí tarah mai
bhí, aur angúr, aur anjír, aur sáre
bojh, jinhen we sabbt ke din Yarásalam
men láe: aur jis din we sídhá bechne
lage, un kí badí un par jatáí.

16 Aur wahán Súr ke log bhí tikte
the, jo machhli aur har tarah kí chiz-
en láke sabbt ke din Yahúdáh aur
Yarásalam ke logon ko háth bechte
the.

17 Tab main ne Yahúdáh ke sharif
logon se takrár karke kahá, kí Yih
kyá burá kám hai, jo tum karte ho,
kí sabbt ke din ko muqaddas nahin
jánte ho?

18 Kyá tumháre bápádáon ne aisá
nahin kiyá, aur hamará Kḥudá ham
par aur is shahr par yih sab áfaten
nahin láyá? tad bhí tum sabbt ke din
ko pák na mánke Isráel par ziyáda
gazab bharkáthe ho?

19 Phir yún húa, kí sabbt se áge,
jab Yarásalam ke phátakon ke bhitar
andherá hone lagá, tab main ne hukm
diyá, kí Phátakon ko band karen, aur
jab tak sabbt na bíte, tab tak we khole
na jáwen: aur main ne apne naukara-
on ko phátakon par rakhá, kí sabbt
men koí bojh bhitar láne na páwe.

20 So byopári aur har tarah ke mál
ke bechnewále ek do bár Yarásalam
ke báhar tik rahe.

21 Tab main ne unhen malámat kí,
aur unhen kahá, kí Tum log kis wáste
díwár ke nazdík maqám karte ho?
Agar phir aisá karoge, to main tum
par háth dálúngá. Us waqt se we
sabbt ke din phir na áe.

22 Aur main ne Láwion ko hukm
kiyá, kí apne ko pák karen, aur
phátakon ke darbán hone ko áwen,

ki sabt ke din kí taqdís karwáwē. Ai mere Ḳhudá, mujh ko is ke haqq men yád kar, aur apní rahmat kí kasrat ke mutábiq mujh par shafaqat kar.

23 ¶ Unhín dinon men main ne chand Yahúdíon ko bhí dekhá, jo Ashdúdí, aur 'Ammúní, aur Moábi 'auraton ko byáh láe the.

24 A un ke larke ádhí Ashdúdí zubán bolte the, aur Yahúdí zubán bol na sakte the, balki milí julí bolí bolte the.

25 Tab main ne un se jhagrá kiya, aur un kí malámat kí, aur un men se kitnon ko mára, aur un ke bál ukhá-re, aur un se yún Ḳhudá kí qasam lí, kí Ham apní betián un ke beton ko na denge, aur un kí betián na apne beton ke liye, aur na apne liye, lenge.

26 Kyá sháh i Isráel Sulaimán ne in hí bátón men gunáh nahín kiya? hálánki aksar qaumon men aisá bádsháh na thá; is liye kí wuh apne Ḳhudá ká piyará thá, aur Ḳhudá ne use tamám Isráel ká bádsháh kiya,

tau bhí ajnabí 'auraton ne use bhí gunahgár kiya.

27 Kyá ham tumhári sunke aisi bari khabásat karen, kí ajnabí 'auraton ko byáh láke Ḳhudá ke gunahgár thahren?

28 Aur yasíb sardár káhin ke bete Yúyad'a ke beton men se ek Húrúní Sanballat ká dāmád thá; is liye main ne us ká pichhá karke use apne pás se dūr kar diya.

29 Ai mere Ḳhudá, unhen yád kar, is liye kí unhon ne kahánat ko nápák kiya, aur kahánat aur Láwíon ke 'ahd ko zalil kiya hai.

30 Yún hí main ne unhen sárfi ajnabíon se pák kiya, aur káhinon aur Láwíon men se har ek ko us ke kám par muqarrar karke un kí chaukíán biṭhláin;

31 Aur lakríon ke aur pahle phalon ke hadye tháhráe, kí muqarrar waqton men guzráne jáwē. Ai mere Ḳhudá, mujhe yád kar, kí merá bhalá ho.

A'STAR KI' KITA'B.

I BA'B.

AḲHASÚERUS ke dinon men yún húa, (yih wuh Aḡhasúerus hai jo Hindústán se Kúsh tak saltanat kartá thá: ek sau sattaís súbē us ke 'amal men the:)

2 Kí un dinon men jab Aḡhasúerus apne takht i saltanat par, jo qasr Sosan men thá, baithá,

3 Us ne apne julús ke tísre sál men apne arkán i daulat aur a'yán i saltanat kí mihmání kí: Fárs aur Máda

ke hákimán, aur sab súbon ke ra'is aur amir, us ke huzúr házir hue:

4 Us ne bahut roz, balki ek sau assí din tak, apní saltanat i 'azím kí daulat aur apní janáb wálá kí hashmat unhen dikhlái.

5 Aur jab ye din bít gaye, to bádsháh ne sab logon kí, jo dár-us-saltanat Sosan men házir the, kyá bare kyá chhoṭe, bádsháhi qasr ke ḡhána i bág men sít din tak ziyáfat kí.

6 Wahán sufed, aur sabz, aur á-

mání rang ke parde, sang i marmar ke sutúnõ par se kattán kí aur argawání dorõõ aur chándí ke halqõõ se ñange the; aur palang sone rúpe ke, aur farsh, jis par we dhare the, surkh, aur ásmání, aur sufed, aur siyáh rang marmar ká thá.

7 Un ke píne ko sone ke piyále un ke háthõõ men diye; aur piyále har daul ke the, aur sháhí mai bádsháh ke shán o shaukat ke láiq wáfir thí.

8 Aur mai-noshí hukm ke mutábíq hotí thí: koí zabardastí na pilátá thá; kyúñki bádsháh ne apne ghar ke sáre 'uhadáron ko tákid farmáí thí, kí jo bát ho, so mihmánõ kí marzí se ho.

9 Aur Washtí malika ne bhí Akhasúerus bádsháh ke sháhí qasr men sárí 'auraton kí ziyáfat kí.

10 ¶ Sátwen din men, jab bádsháh ká dil mai se khush húá, to us ne sát kholõõ ko, jo Akhasúerus bádsháh ke huzúr khidmatguzári karte the, ya'ne Mahúmán, aur Biztá, aur Kharbúná, aur Bigtá, aur Abagtá, aur Zítár, aur Karkas ko, hukm kiyá,

11 Kí Washtí malika ko sháhí táj sir par rakhke bádsháh ke huzúr láwen, tá kí us ká jamál logõõ aur amíron ko dikhláwe; kyúñki wuh niháyat khúbsúrat thí.

12 Khwájasaráon ne hukm pahuncháyá, lekin Washtí malika ne sháh ke hukm par áne se inkár kiyá. Tab bádsháh bahut gusse húá, balki us ke andar us ká gazab bharká.

13 ¶ Tab bádsháh ne un dánish-mandõõ se, jo auqát ká imtiyáz karná jánte the, kahá, (kyúñki bádsháh ká dastúr thá, kí un se jo shari'atdán aur 'adálat-shinás the yún hí sulúk kare;

14 Aur jo bádsháh ke bahut nazdik the, so Káreshiná, aur Sitár, aur Admátá, aur Tarsís, aur Maras, aur Marsiná, aur Mamúkán the; we Fárs aur Máda ke sát wazír hoke bádsháh ká munh dekhte the, aur mamlukat men sadrnishn hote the:)

15 So bádsháh ne un se púchhá, kí Aín ke mutábíq Washtí malika se kyá karná cháhiye; kyúñki us ne sháh Akhasúerus ká hukm khwájasaráon se sunkar nahín máná hai?

16 Tab Mamúkán ne bádsháh aur amíron ke huzúr jawáb diyá, kí Washtí malika ne faqat bádsháh se nahín, balki sáre amíron aur sáre logõõ se bhí, jo Akhasúerus bádsháh ke sab súbõõ men haiñ, badí kí hai.

17 Kyúñki begam ká yih kám sárí 'auraton men charchá hogá, aur we yih khabar sunke kí Akhasúerus bádsháh ne Washtí malika ko apne huzúr talab farmáyá, par wuh na áí, apne apne kháwindõõ ko apní nazarõõ se girá dengí;

18 Aur áj ke din Fárs aur Máda kí sárí begamen, jo malika kí bát sunengí, bádsháh ke sab amíron se yúnghí kahengi. So hiqárat aur jhagrá bahut hogá.

19 Agar bádsháh kí marzí ho, to sháhána farmán nikle, aur wuh Fárs aur Máda ke áin men likhá jáe, tá kí na tále, kí Washtí bádsháh Akhasúerus ke huzúr phir na áwe, aur bádsháh malika ká mansa' ek dúsrí ko, jo us se bihtar hai, dewe.

20 Aur jo bádsháh ká farmán sárí mamlukat men (kí wuh 'azím hai) já ba já shuhrat páwegá, to sárí jorúán, ashrafõõ kí aur kamínõõ kí, apne apne kháwindõõ ko 'izzat dengí.

21 Aur yih bát bádsháh aur amíron ko pasand áí; aur bádsháh ne Mamúkán kí bát ke mutábíq 'amal kiyá:

22 Kí us ne bádsháh ke sáre súbõõ men náme bheje, har súbe men ek náma, us khatt men jo wahán muraufaj thá, aur har qaum ke liye ek, usi zubán men jo we bolte the, is mazmún ke, kí har ek mard apne apne ghar men málik baná rahe; aur kí har ek qaum kí zubán men is ká ishtihár den.

II BĀ'B.

IN báton ke ba'd, jab Akhasúerus bádsháh ká gussa utrá, to us ne Washtí ko, aur jo ki us ne kiya thá, aur jo ki us ke haqq meñ farmáyá gayá thá, yád kiya.

2 Tab bádsháh ke mulázimōñ ne, jo us ki khidmat karte the, us se 'arz ki, Hukm ho, to bádsháh ke liye jawán khúbsúrat kunwárián dhúndhí jáwēñ ;

3 Aur bádsháh apní mamlukat ke sáre súbōñ meñ mansabdároñ ko muqarrar kare, tá ki we sári jawán khúbsúrat kunwárión ko, qasr Sosan ke bích, mahall-sarā meñ jam'a karen, aur bádsháh ke khwájasarā Haijá ko, jo zanáne ká názir hai, supurd karen ; aur un kí tahárat o zínat ká asbáb unheñ diyá jáwe ;

4 Aur jo chhokrí bádsháh ko achchhí lage, so Washtí kí jagah malika howe. Yih bát bádsháh ko pasand áí ; aur us ne aisá hí kiya.

5 ¶ Sosan meñ, jo dár-us-saltanat thá, ek Yahúdí mard Mardakí nám bin Yáir, bin Sima'í, bin Qis, thá ; wuh Binyamíní thá ;

6 Wuh bhí Yarúsalam se be-watan húa thá, un qaidíōñ ke sáth jo sháh i Yahúdáh Yakúniyáh ke hamráh hoke jiláwatan hue, ki jinheñ sháh Bábul Nabúkadnazar le gayá.

7 Us ne apne chachá kí betí Hadassá, ya'ne A'star ko palá thá ; kyúñki us ke má báp na the ; aur wuh chhokrí khush-manzar aur khúbsúrat thí : aur jab us ke má báp mar gaye, to Mardakí ne use apní hí betí karke palá thá.

8 ¶ Aur yún húa, ki jab bádsháh ká hukm aur farmán sunne meñ áya, aur búhut kunwárián dár-us-saltanat Sosan meñ jam'a kí gayín, aur Haijá ke hawále meñ húín, to A'star bhí bádsháh ke ghar meñ pahuncháí gayí, aur zanáne ke názir Haijá ko supurd hui.

9 Aur wuh lar kí us kí nazar meñ

manzúr hui, aur us ne us par mihr-bání kí ; aur filaur us ne wuh asbáb jo tahárat ke liye darkár thá, us ke rozina ke hisse ko siwá, 'ináyat kiya, aur bádsháh ke qasr meñ se use sá chhokrián dín jo us ke láiq thín, aur use us kí sahelíōñ samet zanáne meñ sab se achchhá mahall baqshhá.

10 A star ne apní qaum aur apne rishtadár záhir na kiye the ; kyúñki Mardakí ne use kah diyá thá, kí na záhir kare.

11 Aur Mardakí roz ba roz zanáne ke sahn ke áge phirtá thá, kí daryáft kare, kí A'star kí khairiyat hai, aur us ká anjám kyá hogá.

12 ¶ Aur jab har ek chhokrí kí bári pahunchí kí Akhasúerus bádsháh ke huzúr jáwe, ba'd us ke kí bárah mahíne guzre, jaisá kí 'auratōñ ká dastúr thá, (kyúñki itne dín un kí tahárat meñ bit játe haiñ, chha mahíne murr ká tel lagáwēñ, aur chha mahíne khushbú uptāñ suthrí chízōñ ke sáth miláke jo 'auratōñ kí safái ke liye thá, malá karen ;)

13 Tab wuh chhokrí bádsháh ke huzúr gayí ; aur sab kuchh, jo wuh cháhtí thí, kí zanáne meñ se bádsháh ke ghar meñ le chale, so us ko diyá játa thá.

14 Shám ko wuh játi thí, aur subh ko nikalke phir dúsré mahall meñ játi thí, aur Sha'asjaz khoje ko, jo bádsháh kí haramōñ ká názir thá, hawále kí játi thí : wuh bádsháh ke huzúr phir na játi thí, magar jab kí bádsháh use cháhtá thá, aur us ká nám leke talab farmátá.

15 ¶ Aur jab Mardakí ke chachá Abikhail kí betí A'star kí, jise Mardakí ne apní betí kar rakhá thá, bádsháh ke huzúr jáne kí bári pahunchí, to us ke siwá jo bádsháh ke khoje Haijá ne, jo 'auratōñ ká nigáhbán thá, thahráyá, us se kuchh na mángá. Aur A'star har ek ko, jis kí nigáh us par parí, bháli lagi.

16 Chunánci A'star Akhasúerus bádsháh ke huzúr us ke dár-us-saltanat men us kí bádsháhát ke sátwen sál ke daswen mahíne men, jo Tebet mahíná hai, pahunchí.

17 Aur bádsháh ne A'star ko sab auraton se ziyáda piyár kiya, aur wuh us kí nazar men un sab kunwáron se ziyáda 'azíz aur pasandida húi: so us ne sháhi táj us ke sir par rakh diya, aur Washti kí jagah men use malika kiya.

18 Aur bádsháh ne apne sáre amíron aur mulázimon ke liye ek barí ziyáfat kí, aur yih ziyáfat A'star kí khátir thí; aur súbon kí málguzári mu'áf kí, aur bádsháh ke dabdaba ke mutábíq in'am diye.

19 Aur jab kunwárián dúsrí bár jam'a kí gayín, tab Mardakí bádsháh ke darwáze par baithá thá.

20 Aur Mardakí ke hukm ke mutábíq A'star ne apne rishtadáron aur apní qaum ko záhír na kiya thá; kí A'star, jis tarah Mardakí ke ghar men, jab us se páli játi thí, us ká hukm mánti thí, ab bhí mánti thí.

21 ¶ Un dinon men, jab Mardakí bádsháh ke darwáze men baithá thá, bádsháh ke do kхоje Bigtán aur Tarash, un men se jo darwázon par nigáhbáni karte the, gusse hoke cháhte the kí Akhasúerus bádsháh par háth dálen.

22 Aur yih bát Mardakí ko mal'úm húi, aur us ne A'star malika ko khabar dí; aur A'star ne Mardakí ká nám leke bádsháh ko kahá.

23 Aur jab muqaddama tahqíqat kiya gaya, to wuh bát sábit húi; so donon ko ek darakht men latkáke phánsí dí: aur yih sára ahwál bádsháh ke huzúr, tawárikh ke daftaron men, likhá gaya.

III BA'B.

IN báton ke ba'd Akhasúerus bádsháh ne Ajáji Hammadátá ke bete Hámán kí taraqqí kí, aur use sarfaráz kiya, aur us kí kursí ko sáre

amíron kí nisbat se jo us ke sáth the bartar kiya.

2 Aur bádsháh ko sáre mulázim, jo bádsháh ke darwáze par rahte the, Hámán ke áge jhukte the, aur use sijda karte the; kyúnci bádsháh ne us ke haqq men yún hukm kiya thá. Magar Mardakí na jhukta thá, na sijda kartá thá.

3 Tab bádsháh ke mulázimon ne, jo bádsháh ke darwáze par rahte the, Mardakí ko kahá, kí Tú kyún bádsháh ke hukm ko 'uddí kartá hai?

4 Aur aisá húa, kí jab we har roz use kahte the, aur us ne un kí na máni, to unhon ne Hámán ko itilá' dí, tá dekhén kí Mardakí kí bát thahregí, kí nahín: kyúnci us ne unhon kahá thá, kí Main Yahúdí hún.

5 Aur jab Hámán ne dekhá kí Mardakí na jhukta hai, na mujhe sijda kartá hai, to Hámán gusse se bhar gaya.

6 Lekin faqat Mardakí par háth dálná us kí nazar men haqír mal'úm húa; kyúnci unhon ne us se Mardakí kí qaum ká bayán kiya thá: so Hámán ne cháhá kí Mardakí kí ummat, ya'ne sab Yahúdí logon ko, jo Akhasúerus kí tamám mamlukat men rahte the, halák kare.

7 ¶ Phir Akhasúerus bádsháh kí saltanat ke bárahwen baras ke pahle mahíne men, jo Nisán mahíná hai, unhon ne púr, ya'ne qur'a, dálná shurd' kiya; har roz aur har mahíná Hámán ke sámhne bárahwen mahíne tak jo Adár hai, qur'a dálte rahe.

8 ¶ Tab Hámán ne Akhasúerus bádsháh se 'arz kí, kí Huzúr kí mamlukat ke sáre súbon men ek qaum sab qaumon ke darmiyan paráganda hai, jo har kahín hai, aur us kí snarí'aton sab qaumon kí sharí'aton se mutafarriq hain, aur we bádsháh kí sharí'aton par 'amal nahín karte hain; so bádsháh ko munásib nahín kí unhon rahne dewe.

9 Agar bádsháh kí marzí howe, to unheñ halák karne ká hukm likhá jáwe; aur main tahsildáron ke háth meñ rúpe ke das hazár tore taul dúngá, kí bádsháh ke k̄hazánon meñ dákhil karen.

10 Tab bádsháh ne apne háth se angúthí nikálke Yahúdíon ke dushman Ajáji Hammadátá ke beṭe Hámán ko dí.

11 Aur bádsháh ne Hámán se kahá, kí Chándí tujhe bakhshí gayí, aur log bhí, tá kí jo tú munásib jáne, so un se kare.

12 Tab bádsháh ke munshí pahle mahíne kí terahwín tárikh talab kiye gaye, aur jo kuchh Hámán ne kahá, wuh sab bádsháh ke nauwábon, aur har ek súbé ke názimon ke liye, aur har ek súbé meñ har ek firqe ke chaudharíon ke liye, us khatt meñ jo we likhte the, aur ek ek qaum kí lugat meñ jo we bolte the, likhá gayá: ye farmán sháh Akhasúerus ke nám se likhe húe the, aur un par bádsháh kí angúthí kí muhr kí gayí thí.

13 Ye náme dák ke wasíle bádsháh ke sáre súbon meñ bheje gaye, kí bárahweñ mahíne Adár náme kí terahwín tárikh sab Yahúdíon ko, jawánon, búrhon, nannhe bachchon, aur 'auraton ko, ek hí din meñ, ek lakht kát dálen, aur qatl karen, aur nest o nábúd karen, aur un ká mál lút lewen.

14 Us farmán kí ek ek naql ek ek súbé ke liye lí gayí, aur sab logon meñ us ká ishtihár diyá gayá, tá kí us din ke liye taiyár ho rahen.

15 Bádsháh ke hukm ke mutábíq dák fi-l-faur rawána húi, aur wuh hukm dár-us-saltanat Sosan meñ diyá gayá. Aur bádsháh aur Hámán mainoshí karne ko baith gaye; par Sosan shahr meñ harbarí par gayí.

IV BAB.

JAB Mardakí ne yih sab kuchh, jo 'amal meñ áyá thá, ma'lúm kiya, to Mardakí ne apne kapre pháre, aur

tát pahinke aur rákh us par dálke shahr ke bích meñ gayá, aur shíddat se chilláyá aur phúṭke royá.

2 Aur wuh bádsháh ke darwáze ke áge áyá; kyúñki tát ko orhke koí bádsháh ke darwáze ke andar jáne na pátá thá.

3 Aur har ek súbé meñ, jahán kahín bádsháh ká hukm o farmán pahunchá thá, wahán Yahúdíon ke darmiyán roná, píṭná, aur wáwailá par gayá; unheñ ne roze rakhe, aur bahutere tát ká libás pahinke k̄hák meñ loṭe.

4 ¶ Phir A'star kí sahelíon aur us ke k̄hojon ne áke use k̄habar dí. Tab malika bahut gamgín húi; aur us ne ek k̄hil'at bhejá, kí Mardakí ko pahin-áwen, aur tát ká libás utáren; par us ne qabúl na kiya.

5 Tab A'star ne bádsháh ke un k̄hojon meñ se, jinheñ sháh ne muqarrar farmáyá thá kí A'star ke pás házir rahen, ek ko, Haták náme, buláyá, aur use hukm kiya kí Mardakí se daryáft kare, kí yih kyá hai, aur kis wáste hai.

6 So Haták nikalke shahr ke chauk meñ, jo bádsháh ke darwáze ke áge thá, Mardakí pás gayá.

7 Tab Mardakí ne sári sarguzasht jo us par guzrí thí, aur kitní naqdí Hámán ne Yahúdíon ke qatl hone kí bábat bádsháh ke k̄hazánon meñ taul dene ká iqrár kiya thá, us se bayán kí.

8 Aur us farmán kí ek naql bhí, jo un ke qatl kí bábat Sosan meñ kiya gayá thá, use dí, tá kí A'star ko dikh-láwe, aur us ke huzúr taqrír kare, aur us se kahe, kí bádsháh ke huzúr jáke us se minnat kare, aur us ke huzúr meñ apne logon kí jánbakhshí cháhe.

9 Chunánchi Haták ne áke A'star ko Mardakí kí báten sunáñ.

10 ¶ Phir A'star ne Haták se kahke use Mardakí ke pás kahlá bhejá, kí

11 Bádsháh ke sab mulázim aur bádsháhí súbaját ke sab log jánte hai, ki jo koi, mard ho yá 'aurat, be buláe, bádsháh kí bárgáh i andarúni meñ jáwe, us ke qatl karne ká ek hí hukm hai, magar wuh, jis ke liye bádsháh sone ká 'asá utháwe, jitá bachtá hai : aur tis din hús kí bádsháh ne mujhe apne huzúr meñ nahín buláya.

12 Unhon ne Mardakí se A'star kí báteñ kahín.

13 Tab Mardakí ne A'star ke jawáb meñ kahlá bhejá, ki Apne dil meñ na samjhiye, ki sáre Yahúdíon meñ se main bádsháh ke mahall meñ bach rahúngi.

14 Kyúñki agar tú is waqt khámoshi ikhtiyár karegi, to khalási aur naját Yahúdíon ke liye dúsrí taraf se tulú' hogí; par tú apne ábái khándán samet balák ho jáegi: aur kyá jáne ki tú aise hí waqt ke liye saltanat ko pahunchí?

15 Tab A'star ne Mardakí ke jawáb meñ phir kahlá bhejá, ki

16 Já, aur Sosan meñ jitne Yahúdí rahte hai, unhen jam'a kar, aur tum mere liye roza rakho, aur tén din tak, din aur rát, kuchh na kháo na pí; main bhí aur meri sahelián roza rakhengi; is tarah se main bádsháh ke huzúr jáúngi, agarchi áin ke mutábiq nahín hai; aur agar main mári gayi, to mári gayi.

17 Chunáñchi Mardakí rawána hús, aur A'star ke hukm ke mutábiq sab kuchh kiyá.

V BA'B.

AUR tisre din aísá hús, ki A'star sháhána libás pahinke qasr sháhí kí bárgáh i andarúni meñ bádsháhí daulatkháne ke sámhne khari húi. Aur bádsháh apne bádsháhí daulat-kháne meñ apní saltanat ke takht par qasr ke darwáze ke muqábil baithá thá.

2 Phir aísá hús, ki jab bádsháh ne A'star malika ko bárgáh meñ khari

dekhá, to wuh use manzúr i nazar áí; aur bádsháh ne A'star ke liye sonahlá 'asá, jo us ke háth meñ thá, barháya. So A'star ne nazdik jáke 'asá kí nok ko chhúá.

3 Tab bádsháh ne use kahá, ki Ai A'star malika, tú kyá cháhtí hai? aur terá kyá suwál hai? tujhe diyá jáegá, agarchi ádhi saltanat howe.

4 A'star ne 'arz kí, Agar bádsháh kí marzi ho, to bádsháh aur Hámán áj mere jashn meñ shámil howen, jis kí main ne sháh ke liye taiyári kí hai.

5 Bádsháh ne farmáyá, ki Hámán se kah, ki Jald taiyári howe, aur A'star ke kahe ke muwáfiq 'amal kare. So bádsháh aur Hámán us jashn meñ áe, jis kí taiyári A'star ne kí thí.

6 ¶ Aur bádsháh ne jashn meñ mainoshi karte hús A'star se púchhá, ki Terá kyá suwál hai? tujhe diyá jáegá; aur terá kyá matlab hai? agar ádhi mamlukat mánge, tau bhí di jáegi.

7 Tab A'star ne jawáb meñ kahá, Merá suwál aur merá matlab yih hai;

8 Agar main bádsháh kí áñkhon meñ manzúr i nazar hún, aur agar bádsháh ko achchhá lage ki merá suwál qabúl kare, aur merá matlab purá kare, to bádsháh aur Hámán phir mere jashn meñ shámil hon, jis kí main un ke liye taiyári karúngi, aur kal ke din jaisá bádsháh ne irshád kiyá hai, main us par 'amal karúngi.

9 ¶ Us din Hámán khushwaqt aur dilshád hoke nikal gayá; par jab Hámán ne bádsháh ke darwáze par Mardakí ko dekhá, ki uth khará na hús, aur na us ke liye ráh se hatá, tab us ká gazab Mardakí par bhará.

10 Lekin Hámán ne ap ko roká; aur ghar meñ áke apne doston ko aur apní jorí Zarish ko bulwá bhejá.

11 Aur Hámán ne un se apní shán o shaukat ká, aur farzandon kí kasrat ká, aur jahán tak bádsháh ne us kí

taraqqí kí thí, aur kyúnkar use amíron par aur bádsháhi mulázimon par sarfaráz kiya thá, us sab ká tazkira un se kiya.

12 Aur Hámán ne yih bhí kahá, ki Hán, A'star malika ne siwá mere kisi ko bádsháh ke sáth apne jashn men, jis kí us ne taiyári kí, nahín buláyá; aur kal ke liye bhí us ke ghar meri aur bádsháh kí mihmání hai.

13 Lekin is sab se merá kuchh fáida nahín, jis hál kí main bádsháh ke darwáze par Mardaki Yahúdí ko baithé dekhtá hún.

14 ¶ Tab us kí jorú Zarish aur us ke sáre doston ne use kahá, ki Pachás háth únchí ek phánsí kí tikañhí kharí kí jáwe, aur kal bádsháh se 'arz kijiye, ki Mardaki us par tángá jáe: tab khushdíl hoke bádsháh ke hamráh jashn men jáo. Yih bát Hámán ko pasand áí; aur us ne wuh tikañhí banwái.

VI BA'.

BADSHA'H kí nind us rát játi rahí; aur us ne hukm kiya kí tawárikh kí kitáb ko hawen; aur wuh bádsháh ke huzúr parhí gayi.

2 Aur us men yih mazkúr húa, ki Mardaki ne khabar dí thí kí darbánon men se bádsháh ke do khoje Bigtáná aur Tarash iráda rakhte haiñ kí Akhasúerus bádsháh par háth barháwen.

3 Bádsháh ne farmáyá, kí Is kхайr-khwáhi ke liye Mardaki ko kyá mansab aur kyá rutba milá hai? Bádsháh ke musáhibon ne, jo us kí khidmat men házir the, kahá, kí Us ke liye kuchh nahín húa.

4 ¶ Phir bádsháh ne púchhá, kí bárgáh men kaun házir hai? Itne men Hámán bárgáh i 'ámm ke sire par á pahunchá thá, kí bádsháh se 'arz kare, kí Mardaki us phánsí kí tikañhí par, jo us ne us ke liye taiyár kí thí, tángá jáe.

5 So bádsháh ke mulázimon ne use

kahá, kí Dekho, Hámán bárgáh i 'ámm men khará hai. Bádsháh ne farmáyá Bhítar áne do.

6 Jon Hámán bhítar áya, bádsháh ne us se púchhá, kí Jo shakhs kí bádsháh ká manzúr i nazar ho, us se kyá sulútk kiya jáwe? Hámán ne apne dil men sochá, kí Mere siwá bádsháh ká manzúr i nazar kaun hogá?

7 So Hámán ne bádsháh se kahá, kí Wuh shakhs jise bádsháh sarfaráz kiya cháhe,

8 Cháhiye kí wuh khil'at sháhi, jo bádsháh ke pahinne ká hai, aur wuh ghorá, jo bádsháh kí sawári ká hai, aur sháhána táj, jo bádsháh ke sir par ká hai, mangwáyá jáe;

9 Aur wuh khil'at aur ghorá us shakhs ke háth men, jo sháh ke amíron ká amír hai, supurd howen, aur wuh us shakhs ko mulabbas kare, jise bádsháh sarfaráz kiya cháhtá hai, aur wuh use us ghoré par sawár kare, aur ahahr ke bázár men hoke le áwe, aur us ke áge pukáre, kí Jis ko bádsháh sarfaráz karná cháhtá, us shakhs ke liye aisá hí kiya jáegá.

10 Tab bádsháh ne Hámán se farmáyá, kí Jaldí kar, aur apne kahe ke mutábíq khil'at aur ghorá le, aur Mardaki Yahúdí ke liye, jo bádsháh ke darwáze par baithá hai, waisá hí kar; un báton men se, jo tú ne kahín, ek bhí kam na ho.

11 Tab Hámán ne wuh khil'at aur ghorá liya, aur Mardaki ko pahínáke ghoré par charháya, aur shahr ke bázár men phiráya, aur us ke áge pukára, kí Jis shakhs ko bádsháh sarfaráz kiya cháhtá hai, us ke liye aisá hí kiya jáegá.

12 ¶ Aur Mardaki phir bádsháh ke darwáze par áya: par Hámán ázurda aur sir dhámpe hue apne ghar jald chalá gaya.

13 Aur Hámán ne apní jorú Zarish se aur apne sáre doston se apná sárá

ah wál bayán kiya. Tab us ke dānīsh-mandon aur us kī jorī Zarīsh ne use kahá, kī Agar Mardakī, jis ke áge tú girne lagá, Yahúdíon kī nāsī men se howe, to tú us par gálīb na hogá, balki us ke áge zarúr girtá jáegá.

14 We us se ye báten kahte hī the, kī bádsháh ke khoje á pahunche, kī Hámán ko jalá jashn men, jis kī A'star ne taiyári kī thī, le chalen.

VII BĀ'Ṭ.

SO bádsháh aur Hámán A'star malika ke sáth mai-noshī ke liye áe.

2 Aur bádsháh ne us dūsre din mai-noshī ke waqt A'star se phir púchhá, kī Ai malika A'star, terá kyá suwál hai? wuh tujhe diyá jáegá; aur terá kyá matlab hai? ádhī bádsháhāt tak purá kiya jáegá.

3 Tab A'star malika ne jawáb men kahá, Ai bádsháh, agar main terī manzúr i nazar hún, aur agar bádsháh kī marzī howe, to Mere suwál se merī ján mujhe baḡhshī jáe, aur merī darḡhwást se mere log bhī :

4 Kyúnki main aur mere log beche gaye hain, kī máre jáwen, aur qatl kiye jáwen, aur nest o nábúd ho jáwen. Lekin agar ham log beche játe, kī gulám aur laundíán banen, to main chupkī rahtī; agarchī dushman men yih sakat na thī, kī sháh ko tútá de.

5 ¶ Tab Akhasúerus bádsháh ne A'star malika se kahá, Wuh kaun hai, aur kahán hai, jis ke dil men yih samáyá, kī aisá kare?

6 A'star bolí, Wuh bairí aur wuh dushman yihí khabís Hámán hai. Tab Hámán, bádsháh aur malika ke áge, hirásán húa.

7 ¶ Aur bádsháh gazabnák hoke mai-khorí se uthá, aur khána i bág men gayá: par Hámán apnī ján ke liye A'star malika se iltimás karne ko uth khará húa; kyúnki us ne jáná kī bádsháh mujh se badí karegá.

8 Aur bádsháh khána i bág se nikalke phir mahfil i mai men áyá; us waqt Hámán us palang par, jis par A'star baithí thī, pará thá. Tab bádsháh ne kahá, Magar yih ghar men mere sánhne malika par jabr kiya cháhtá? Yih kalám bádsháh ke munh se nikalte hī, uuhon ne Hámán ká munh dhámp liya.

9 Phir Kharbúna ne, jo kḡojon men se ek thá, bádsháh ke áge 'arz kī, kī Pachás háth kī úrchí ek tīkathī bhī dekhiye, kī jise Hámán ne Mardakī ke liye, jis ne bádsháh kī khair-khwáhí kī khabar dí, banwáyá thá, Hámán ke ghar men kharí hai. Tab bádsháh ne farmáyá, kī Use us par phánsí ke liye tango.

10 So uuhon ne Hámán ko usi tīkathí par, jo us ne Mardakī ke liye kharí kar rakhi thī, phánsí dí. Tab bádsháh ká gussa dhímá húa.

VIII BĀ'Ṭ.

USI din Akhasúerus bádsháh ne Yahúdíon ke dushman Hámán ká ghar A'star malika ko baḡhshá, Aur Mardakī bádsháh ke huzúr házir húa, kyúnki A'star ne wuh rishta, jo un ke darmiyán thá, zahir kiya thá.

2 Aur bádsháh ne apnī angúthí, jo us ne Hámán se le lí thī, utárke Mardakī ko dí. Aur A'star ne Mardakī ko Hámán ke ghar par mukhtár kiya.

3 ¶ A'star ne phir bádsháh ke huzúr 'arz kī, aur us ke qadamon par girke aur ro roke us kī minnat kī, kī Hámán Ajáji kī bad-khwáhí aur wuh bandish, jo us ne Yahúdíon ke bar-khiláf bándhí thī, bátíl kī jáwen.

4 Tab bádsháh ne A'star kī taraf sonahlá 'asá barháya; so A'star bádsháh ke huzúr uth kharí hui.

5 Phir wuh bolí, kī Agar bádsháh kī marzī howe, aur agar main us kī manzúr i nazar hún, aur yih bát bádsháh kī nigáh men achchhí howe, aur main us kī ánkḡon ko bhálí díkhái dún, to líkhá jáwe, kī we náme, jo

Ajáí Hammadátá ke betē Hámán ne un Yahúdíon ke qatl ki liye, jo sháh ke sáre súbon men baste hai, likhe the, mansúkh kiye jáwen :

6 Ki main kyúnkar us balá ko, jo mere logon par názil hogi, dekh sakún ? aur main kyúnkar apne rish-tadaron ki halakat par nazar karún ?

7 ¶ Tab Akhashterus bádsháh ne A'star malika se, aur Mardaki Yahúdí se, kahá, ki Dekho, main ne Hámán ká ghar A'star ko bakhshá hai, aur wuh phánsi kī tīkathī par tángá gayá hai, is liye ki us ne Yahúdíon par háth dálá.

8 Ab tum bádsháh ke nám se Yahúdíon ke liye wuh likho, jo tumhári nazar men achchhá ma'lúm howe, aur bádsháh kī angúthī se muhr karo : kyúnki jo nawishta, ki bádsháh ke nám se likhá gayá hai, aur bádsháh kī angúthī se chhápá gayá hai, use koi mansúkh kar nahín saktá hai.

9 So usí waqt tīse mahíne, ya'ne Saiwán mahíne kī teiswín táríkh, bádsháh ke munshí talab kiye gaye, aur Mardaki ke sáre kahe ke muwáfíq Yahúdíon, aur nauwábon, aur 'ámilon, aur súbon ke sardáron ke liye, jo sab ke sab Hindústán se leke Kúsh tak ek sau sattáís súbe the, har ek súbe ko wahán ke khatt, aur har ek qaum ko un kī lugat men, aur Yahúdíon ko un ke khatt aur un kī lugat men, sab báten likhí gayín.

10 Aur us ne Akhashterus bádsháh ke nám se náme likhe, aur bádsháh kī angúthī se chháp diya, aur un námón ko ghoron aur tánghan-sawáron, aur khachchar-sawáron, aur sándni-sawáron ko deke dák men rawána kiya ;

11 Unhín ke wasíle bádsháh ne Yahúdíon ko parwánagí dí, ki har ek shahr men, jahán hon, ikatthe áwen, aur apní ján bacháne ke liye khare howen, aur us qaum aur us súbe kī sári fauj ko, jo un par hamla-áwar

hon, un kī zan o báchchon samet, ek lakht márke qatl karen, aur nest o nábud karen, aur un ká mál lút lewen,

12 Ek hí din men, bádsháh Akhashterus ke sab súbon men, ya'ne bárahwen mahíne kī, jo Adár mahíná hai, terahwín táríkh men.

13 Us farmán ká mazmún, jis kī naql har ek súbe men bhejí gayi thí, sáre logon par áshkárá húa, ki Yahúdí log usí din apne dushmanon se apná intiqám lene ko taiyár howen.

14 So dák ke log jo tánghanon aur khachcharon par sawár the, rawána húa, ki bádsháh ká hukm thá ki ba taur i zarúrát jald chalen. Aur wuh farmán dár-us-saltanat Sosan men diyá gayá.

15 ¶ Aur Mardaki sháh ke huzúr se sufed aur ásmání sháhána khil'at pahinke, aur sone ká ek bará táj sir par dharke, aur ek argawání kattáni poshák pahinke, niklá. Aur Sosan shahr khushwaqt aur shádmán húa.

16 Yahúdíon ko roshni, aur khu-shi, aur shádmáni, aur 'izzat ho gayi.

17 Aur har ek súbe men aur har ek shahr men, jahán kahín bádsháh ká hukm aur us ká farmán pahunchá thá, wahán ke Yahúdíon ko khushi aur shádmáni, aur mihmáni, aur achchhá din húa. Aur us wiláyat ke logon men se bahutere Yahúdí ho gaye ; kyúnki Yahúdíon ká dar un par pará thá.

IX BAB.

AB bárahwen mahíne, jo Adár mahíná hai, usí kī terahwín táríkh men, wuh waqt nazdík áya kī bádsháh ká hukm aur farmán 'amal men láya jáe, usí din, jis men Yahúdíon ke dushman un par gálib hone kī ummed rakhte the, (agarchi bar'aks us ke aísá ittífaq húa, ki Yahúdíon ne apne dushmanon par ikhtiyár páya ;)

2 Tab Yahúdí log, Akhashterus bádsháh ke sáre súbon ke, apne apne

shahron men jam'a húa, ki un par, jo un ki badi cháhte the, háth dáleñ : aur koí un ká samhná na kar saká ; kyúñki un ká ñar sáre logon par pará thá.

3 Aur súbon ke sab sardáron, aur nauwábon, aur 'ánilon, aur bádsháh ke kár-guzáron ne Yahúdíon ki madad ki ; is liye ki Mardaki ká ñar un par pará thá.

4 Kyúñki Mardaki bádsháh ke ghar men bará thá, aur sáre súbon men us ká shuhra húa ; kyúñki yih shakhs Mardaki taraqqí par taraqqí kartá gayá.

5 Chunáñchi Yahúdíon ne apne sáre dushmanon ko talwár ki dhár se mára aur káñ dálá, aur unhen halák kiyá, aur jo jo we cháhte the ki apne bairion se karen, so wuhí unhen ne kiyá.

6 Aur Sosan dár-us-saltanat men Yahúdíon ne páñch sau ádmion ko mar dálá, aur halák kiyá.

7 Aur Parshandátá, aur Dalfún, aur Aspátá,

8 Aur Poratá, aur Adaliyáh, aur Aridatá,

9 Aur Parmashtá, aur Arisai, aur Aridai, aur Wajízatá,

10 Ya'ne Yahúdíon ke bairi Hámán bin Hammadátá ke das beton ko unhen ne qatl kiyá : par lút par unhen ne háth na dálá.

11 Us din un logon ke shumár ki fard, jo dár-us-saltanat Sosan men qatl kiye gaye the, bádsháh ke pás láí gayi.

12 ¶ Phir bádsháh ne A'star malika se kahá, ki Yahúdíon ne dár-us-saltanat Sosan men páñch sau ádmion ko, aur Hámán ke das beton ko mára, aur halák kiyá, aur bádsháh ke báqí súbon men unhen ne kyá kuchh na kiyá hogá ? ab terá kyá suwál hai ? so tujhe diyá jáegá ; aur terá kyá aur matlab hai ? so purá kiyá jáegá.

13 A'star bolí, Agar bádsháh ki

marzi howe, to Yahúdíon ko, jo Sosan men hain, ijázat ho, ki áj ke farmán ke muwáfíq kal bhí kám karen ; aur Hámán ke das beton ko us pháñsi ki tikathí par tángen.

14 So bádsháh ne hukm diyá ki Aisá hí karen ; aur Sosan men wuh farmán diyá gayá ; aur Hámán ke das bete tánge gaye.

15 So Yahúdí jo Sosan men rahte the, Adár mahine ke chaudahwen din men bhí jam'a húa, aur unhen ne Sosan men tin sau ádmion ko qatl kiyá, par lút ke mál par háth na dálá.

16 Aur báqí Yahúdí, jo bádsháhi súbaját men baste the, ikatthe hoke apni jánon ki himáyat ke liye khare húa, aur apne dushmanon ko márke áram páyá, aur apne bairion men se pachhattar hazár ko qatl kiyá, par lút ke mál par unhen ne háth na dálá.

17 Adár mahine ke terahwen din men yih húa : aur usí ke chaudahwen din men unhen ne áram kiyá, aur use ziyáfat aur khushi ká din tháhráyá.

18 Par we Yahúdí, jo Sosan men the, us kí terahwin, aur us kí chaudahwin tárikh men bhí jam'a húa, aur us kí pandrahwin tárikh men áram kiyá, aur use ziyáfat aur khushi ká din tháhráyá.

19 Is sabab, dihátí Yahúdíon ne jo mufassal ke shahron men rahte the, Adár mahine ke chaudahwen din ko khushi aur ziyáfat ká din aur ek achchhá din, aur ek dússe ko hisse bakh-re bhejne ká din, tháhráyá.

20 ¶ Aur Mardaki ne yih sára ah-wál likhá ; aur us ne un Yahúdíon ke liye jo Akhasíerus bádsháh ke sáre súbaját men the, kyá nazdík kyá dúr, sab ke liye náme bheje,

21 Ki un men yih bát muqarrar howe, ki we Adár mahine ke chaudahwen ko, aur usí ke pandrahwen din ko bhí, sál ba sál maná karen,

22 Ki un dinon men Yahúdíon ne apne dushmanon se rihái páí, aur us

mahíne men un ká dukh sukh se, aur un ká mátam 'id ke din se, mubaddal húa; is liye we unhen kháne píne, aur khushí karne, aur ápas men bakhra bhejne, aur garibon ko k̄hairát dene ke din jánen.

23 Yahúdíon ne use apná dastúr-ul-ʿamal kiyá, jaisá ki shurú' kiyá thá, aur jaisá ki Mardakí ne unhen likhá thá;

24 Kyúnki Ajájí Hámán bin Ham-madátá ne, jo sáre Yahúdíon ká dushman thá, mansúba bándhá thá, ki Yahúdí logon ko nest o nábúd kare, aur us ne púr, ya'ne qur'a, dálá thá, ki unhen kát dále, aur nest o nábúd kare;

25 Par jab A'star bádsháh ke huzúr áí, us ne náme likhkar hukm kiyá, ki Wuh fásid mansúba, jo us ne Yahúdíon ke barkhíláf kiyá thá, us hí ke sir par laṭe, aur wuh apne beton samet phánsí kí t̄ikathí par tán-gá jáwe.

26 Is liye unhon ne in dinon ko púr ke lafz se Púrím kahá. So is k̄hatt kí sári báton ke mutábíq, aur mutábíq us ke jo unhon ne khud dekhá thá, aur jo un par guzrá thá,

27 Yahúdíon ne yún muqarrar kiyá, aur apne liye farz kiyá, aur apní nasl par, aur un sabhon par, jo un men mil gaye, farz thahráya, ki na-wishte ke mutábíq, ham baras baras in do dinon ko muqarrar waqt par manenge, aur yih kabhí mauqúf na howe;

28 Aur ye din yád rahen, aur pusht dar pusht, aur k̄hándán ba k̄hándán, aur súba ba súba, aur shahr ba shahr,

máne jáwen, aur Púrím ke din Yahúdíon men kabhí mauqúf na kiye jáwen, na un ká zikr un kí nasl se játá rahe.

29 Aur Abikhail kí betí A'star malika ne, aur Mardakí Yahúdí ne, barí tákíd se likhá, tá ki is dúsré náme ke mutábíq Púrím ká rawáj ho.

30 Aur us ne un námon ko, Akhasúerus kí mamlukat ke ek sau sattaís súbon men, sáre Yahúdíon ke pás, amn o amán ke mazmún kí tahrír ke sáth bhej diya,

31 Kí Púrím ke in dinon ko, muta'aiyan waqt par, jaisá Mardakí Yahúdí aur A'star malika ne un ke liye thahráya thá, aur jaisá unhon ne apne liye aur apní nasl ke liye roza rakhne aur royá karne ká dastúr thahráya thá, muqarrar karen.

32 Aur A'star ke hukm se Púrím kí yih rasmen muqarrar hún, aur kitáb men likhí gayín.

X BA'B.

AUR Akhasúerus bádsháh'ne zamín ke, aur samundar ke tápdon ke, logon par k̄hiráj muqarrar kiyá.

2 Aur us kí tawánál aur iqtidár ke sab a'ámál aur Mardakí kí taraqqí ká bayán, jahán tak bádsháh ne use barháya thá, so kyá we Máda aur Fárs ke bádsháhon kí tawárikh ke daftar men qalamband nahín hai?

3 Kyúnki Mardakí Yahúdí darje men Akhasúerus bádsháh ke ba'd thá, aur sáre Yahúdíon men buzurg thá, aur apne bháíon kí guroh men maqbúl hoke apne logon ká daulat-k̄hwáh thá, aur apní sári qaum kí salámat ká ut charchá kartá thá.

AIYUB KI KITA'B.

I BA'B.

'UZ kí sarzamín meṇ Aiyúb náme ek shakhs thá; aur wuh shakhs kámil aur sádiq thá, aur Khudá se ḍartá, aur badí se dúr rahtá thá.

2 Us ke sáṭ betē aur tīn betiāṇ paidá hūn.

3 Us ke mál meṇ sáṭ hazár bheṇ, aur tīn hazár ūṇṭ, aur pánch sau jorē bail, aur pánch sau gadhiāṇ thīn, aur us ke naukar chákár bahut the, aisá ki ahl i mashriq meṇ yih sab se bará ádmí thá.

4 Us ke betē, har ek apne apne din meṇ, apne gharoṇ meṇ jáke ziyáfat karte the, aur apne sáth kháne píne ke. Iye apní tinoṇ bahinoṇ ko bulá bhejte the.

5 Aur jab un kí mihmání ke din guzar gaye, to aisá húa, ki Aiyúb ne bhejkar unheṇ buláyá, aur unheṇ pák kiyá, aur subh ko sawere uthke, un sabhoṇ ke shumár ke muwáfiq, sokh-taní qurbániāṇ guzrán; kyónki Aiyúb ne kahá, ki Sháyad mere betoṇ ne kuchh khatá kí ho, aur apne diloṇ meṇ Khudá kí malámat kí ho. Aiyúb hamesha yún hí kiyá kartá thá.

6 ¶ Aur ek din aisá húa, ki baní Ulláh áe ki KHUDÁWAND ke huzúr házir hoṇ, aur Shaitán bhí un ke darmiyán áyá.

7 Tab KHUDÁWAND ne Shaitán se púchhá, kí Tú kaháṇ se átá hai? Shaitán ne KHUDÁWAND ko jawáb diyá, aur kahá, kí Zamín ke idhar udhar se phirke, aur us meṇ sair kar-ke, áyá hūn.

8 Phir KHUDÁWAND ne Shaitán se

kahá, kí Kyá tú ne mere bande Aiyúb ká hál gaur kiyá, kí zamín par us sá koí shakhs nahín hai, kí wuh kámil aur sádiq hai, aur Khudá se ḍartá, aur badí se dúr rahtá hai?

9 Shaitán ne KHUDÁWAND ko jawáb diyá, aur kahá, Kyá Aiyúb muft meṇ khudátarsí kartá?

10 Kyá tú ne us ke gird, aur us ke ghar ke áspás, aur us ke sáre mál o asbáb kí chároṇ taraf se, iháta nahín kí hai? Tú ne us ke háth ke káin meṇ barakat bakhshí hai, aur us ká mál zamín par barhtá játa hai.

11 Lekin apná háth barháke us ká sab kuchh chhúyo, to kyá wuh tere munh par terí malámat na karegá?

12 KHUDÁWAND ne Shaitán se kahá, Dekh, us ká sab kuchh tere qábu meṇ hai; magar faqat usí par apná háth mat barhá. Tab Shaitán KHUDÁWAND ke huzúr se chal niklá.

13 ¶ Aur ek din aisá húa, kí us ke betē betiāṇ apne bare bhái ke ghar meṇ khána kháte aur mai píte the:

14 Us waqt ek qásid ne Aiyúb pás áke kahá, kí Bál jotte the, aur gadhe un ke pás charte the:

15 Nágáh Sabá ke log un par á gire, aur unheṇ le gaye, aur naukaroṇ ko talwár kí dhár se qatl kiyá; aur faqat main hí akelá bach niklá, kí tujhe khabar dūn.

16 Hanoz wuh kahtá hí thá, kí ek dúsre ne áke kahá, kí Khudá kí ág ásmán se parí, aur bheṇoṇ aur naukar chákaroṇ ko jaláke tamám kar diyá; aur faqat main hí akelá bach niklá, kí tujhe khabar dūn.

17 Hanoz yih kahtá hí thá, kí ek

aur áyá, aur bolá, Kasdí tén gol karke aur únton par jhapakke unhen le gaye, aur naukaron ko talvár kí dhár se qatl kiyá; aur faqat main hí akelá bach niklá, ki tujhe khabar dún.

18 Wuh yih kahrtá hí thá, ki ek aur bhí áyá, aur kahá, ki Tere beté betían apne bare bhái ke ghar men kháná kháte aur mai píte the;

19 Aur dekho, bayábán kí taraf se ek barí ándhí áí, aur us ghar ke cháron konon men lagí: so wuh jáwánon par gir pará, aur we dab mare; aur faqat main hí akelá bach niklá, ki tujhe khabar dún.

20 Tab Aiyúb ne uthke apná kaprá chák kiyá, aur sir mundáyá, aur zamín par jhuk pará, aur síjda kiyá,

21 Aur kahá, Apní má ke pe se main nangá nikal áyá, aur phir nangá wahán jáungá: KHUDÁWAND ne diyá, aur KHUDÁWAND ne le liyá; KHUDÁWAND ká nám mubárah hai.

22 Is sáre muqaddame men Aiyúb ne gunáh na kiyá, aur na KHUDÁ par be-wuqúfí ká 'aib lagáyá.

II BĀ'Ī.

PHIR ek din yún húa, ki baní Ullah áe kí KHUDÁWAND ke huzúr házir hon, aur Shaitán bhí un ke darmiyán hoke áyá, ki KHUDÁWAND ke áge házir ho.

2 Aur KHUDÁWAND ne Shaitán se kahá, ki Tú kahán se áta hai? Aur Shaitán ne jawáb deke KHUDÁWAND se kahá, ki Zamín ke idhar udhar se phirke, aur us men sair karke, áta hún.

3 KHUDÁWAND ne Shaitán se pú-chhá, ki Kyá tú ne mere bande Aiyúb ke hál ko gaur kiyá, ki zamín par us sá koi shakhs nahín hai; ki wuh ámil aur sádiq hai, aur KHUDÁ se kartá, aur badí se dúr rahatá hai; aur báwujúd is ke ki tú ne mujh ko ubhárá hai, ki be-sabab use halák karún, tau bhí wuh apní diyánat ko liye rahá?

4 Shaitán ne KHUDÁWAND ko jáwáb deke kahá, ki Khál ke badle khál, balki insán apná sárá mál apní ján par nisár karegá.

5 Lekin apná háth barháyo, aur us kí haddí aur us ke gosht ko chhrí-yo, to wuh tere munh par terí malá-mat karegá.

6 Aur KHUDÁWAND ne Shaitár se kahá, ki Dekh, wuh tere qábú men hai; magar faqat us kí ján jáne na páwe.

7 ¶ Tab Shaitán KHUDÁWAND ke huzúr se chal niklá, aur Aiyúb ko márá, aisá kí talwe se leke chándí tak use jalte phore hue.

8 Aur wuh ek thákrá leke apne ta, in khujláne lagá, aur rákh par baith gayá.

9 ¶ Tab us kí jorí ne use kahá, ki Kyá tú ab tak apní diyánat par qáim rahatá hai? KHUDÁ kí malámat kar, aur mar já.

10 Par us ne use kahá, ki Tú ná-dán 'auraton kí sí bát boltí hai. Kyá, ham KHUDÁ se achchhí chizen lewen, aur burí chizen na lewen? Is sab men Aiyúb ne apne labon se khatá na kí.

11 ¶ Jab Aiyúb ke tén doston ne, ya'ne Taimaní Ilifaz, aur Súkhí Bil-dad, aur Na'amátí Zofar, us sári bipat ká hál, jo us par parí thí, suná thá, apne apne gharon se áe; kyúñki unhon ne ápas men is bát par ittifáq kiyá thá, ki jáke us, ke sáth royá karen, aur use tasallí dewen.

12 Aur jab unhon ne dúr se apní ánkhen utháin kí nazar karen, aur use na pahcháná, to we chillá chilláke rone lage; aur har ek ne apná kaprá chák kiyá, aur apne sir ke úpar ásmán kí taraf dhól uráí.

13 Pas we sát din aur sát rát us ke sáth zamín par baithé rahe, aur kisi ne use ek bát na kahí; kyúñki unhon ne dekhá ki us ká gam bahut bará hai.

III BA'B.

BA'D us ke Aiyúb ne apná munh kholá, aur apne din par la'nat kí.

2 Aur Aiyúb ne jawáb diyá, aur kahá :

3 Nábúd ho wuh din, jis men main paidá húa, aur wuh rát jis men kahte the, kí Ek larká pet men pará.

4 Wuh din andherá ho; Khudá úpar se us par nigáh na kare, aur ujálá us par na chamke.

5 Andherá aur maut ká sáya use álfída kare; ek badlí us par chhá jáwe; din ká kusf use daráwe.

6 Us rát par taríki dabak baithe; wuh sál ke dinon men gini na jáwe, aur mahinon ke shumár men hisáb kí na jáwe.

7 Dekh, wuh rát 'aláhida kí jáwe, aur us men khushí kí sadá na áwe.

8 We jo din ko burá kahte hain, aur lawiyatán ke chherne ke liye taiyár hain, us rát par la'nat karen.

9 Us ke shám ke sitáre andhere ho jáwen; wuh roshní kí ráh dekhe, par wuh us ke liye na howe; wuh subh kí palaken na dekhe :

10 Kyúnki us ne mere liye rihm ke kiwáron ko band na kiya, aur meri ánkhon se gam na chhipáyá.

11 Main rihm hí men mar kyún na gayá? pet se nikalte hí main ne ján kyún na dí?

12 Ghutnon ne mujhe kyún áge se liya hai? aur chhátían kyún hún kí main unhen chásún?

13 Ki ab to main chup chap pará rahtá, aur chain men hotá; main soyá rahtá, aur áram kartá,

14 Bádsháhon aur mulk ke mushiron ke sáth, jinhon ne we makán, jo kí wirán hain, apne liye banáe ;

15 Yá un amíron ke sáth, jo sone ká mál rakhte the, aur chándí se apne gharon ko bharte the;

16 Yá main húa na hotá, us haml kí mánind, jo chhipke girá hai; yá

un bachchon kí mánind, jinhon ne ujálá nahín dekhá.

17 Wahán sharír satáne se báz áte; aur thake mánde chain se hain.

18 Wahán asir milke áram karte hain; phir zálím kí áwáz nahín sunte.

19 Chhote bare wahán ek sáth hain; aur gulám apne áqá se ázád hai.

20 Roshní us ko jo pareshání men hai kyún bakhshí játi, aur zindagi un ko jo shikasta-khátir hon?

21 We maut kí ráh dekhte hain par wuh nahín áti; aur gáre hue khazáne kí banisbat ziyáda árzú ke sáth us ke liye khodte hain;

22 We to gor men játe hue niháyat khushwaqt hote hain, aur bág bág hote játe.

23 Aise ko kyún roshní bakhshí játi, jis kí ráh chhipáí hui hai, aur jise Khudá ne gherkar tang kiya hai?

24 Ki mere kháne ke áge mujhe thandí sáns hoti, aur pání ke mánind meri zarián nikalke bahti hain.

25 Wuh haulnák májará, jis se main dartá thá, so hí mujh ko húa; aur jis se hirasán thá, wuhí mujh par ái.

26 Main salámatí se na thá, aur na áram kartá, na dilásá rakhtá thá; phir bhí áfat ái.

IV BA'B.

TAB Taimaní Ilfáz ne jawáb diyá, aur kahá,

2 Agar ham tujh se ek bát kahen, to kyá tú naráz hogá? par kaun hai jo apne ta'in bolne se báz rakh sake?

3 Dekh, tú ne bahuton ko sikhlayá, aur un ko jin ke háth kamzor the, zor bakhshá.

4 Teri báton ne us ko, jo girtá thá, thámbhá, aur tú ne jhuke hue ghutnon ko sambhála.

5 Par ab jab tujh par pará hai, to tú betáb hotá hai? tujhe lagá hai, te ghabratá hai?

6 Kyá tú apní khudátarsi par takya nahín kartá thá, aur apní dindári ke sabab ummed na rakhtá thá?

7 Yád kijiyo, kyá koí be-gunáh hote húe kadhí halák húa? aur kahán sádiq máre gaye?

8 Jaisá kí main ne dekhá, we jo shurái ká hal jotte aur bij badí ká bote hain, we usí ko laute hain.

9 We Khudá ke jhoke se halák hote hain, aur us ke nathnon ke dam se faná ho játe hain.

10 Babar ká garajná, aur garanda sher ká shor játa rahtá, aur jawán sher ke dánt tút játe hain.

11 Singh shikár kí kamti se mar játa hai, aur sherní ke bachche pareshán hote hain.

12 Ek bát nihání mujh tak áí, aur mere kán men us ká kuchh thorá sá pahunchá.

13 Rát kí royaton ke tasauwuron ke darmiyan, jab bhári nind logon par partí hai,

14 Mujh par khauf aur aisá dar galib húa, kí merí sári haqqián kámpne lagin.

15 Tab ek rúh mere chihre ke áge guzrí; mere badan ke rúngte khare húe:

16 Wuh khari thí: main us kí shakl pahchán na saká; ek shabih merí ánkhon ke sámhne thí: sunsání húi, tab ek áwáz mere sunne men áí,

17 Kyá fání insán Khudá ke huzúr sádiq thahregá? kyá bashar apne Kháliq kí ba-nisbat pák hogá?

18 Dekh, us ne apne kár-guzáron ko amánatdár na jáná, aur apne firishton ko bewuqúf giná.

19 To gili makánon ke báshindon ká kyá zikr, jin kí bunyád khák men hai? we kíre ke áge dab játe hain;

20 We subh se shám tak barbád hote rahte hain; we hamesha ke liye dab marte hain, aur koí un kí khabar nahín letá.

21 Kyá un ká jamál jo un men hai,

játa nahín' rahtá? we bagair dáwai síkhe mar játe hain.

V B A B.

K ISI' ko pukáriye; kyá koí tujhe jawáb degá? aur qudsion men se tú kis kí taraf mutawajjih hogá?

2 Gussa nádán ádmí ko már dáltá hai, aur dáh bewuqúf ko khá játi hai.

3 Main ne bewuqúf ko jar pakarte dekhá, par turt main ne us ke ghar par la'nat kí.

4 Us ke bál-bachche salámati se dúr rahte; we darwáze hí par kuchle játe hain, aur un ká koí chhuránewálá nahín.

5 Us kí khetí bhúkhe khá játe hain, balki use kánton hí men se nikál lete hain; aur rahzan un ke mál ko nigaltá hai.

6 Agarchi tasdí'a mitti se nahín ugtí, aur taklíf zamín se nahín jamti hai;

7 Lekin ádmí taklíf ke liye paidá hotá hai, jis tarah se chingárián úpar ko ur játin.

8 Lekin main jo hún so Khudá ko dhúndhúngá, aur apná hál Khudá par zahir karúngá:

9 Kí wuh 'ajáib kartá hai be-qiyás, aur garáib be-shumár:

10 Wuh zamín par menh barsátá hai, aur dúr ke maidánon kí sath par pání bhejtá hai:

11 Tá kí un logon ko, jo past hain, buland kare, aur un ko, jo mátamzada hain, sarfaráz karke chain baqshse.

12 Wuh 'aiyáron ke mansúbon ko bátíl kartá hai, kí un ke háthon se un ká matlab púra nahín ho saktá.

13 Wuh 'aqlmandon ko un hí kí 'aiyári men phansátá hai, aur terhe tirchhe logon kí saláh ko ulat detá hai.

14 Kí we din ko andhere men já parte hain, aur do pahar ko rát kí tarah tatolte phirte hain.

15 Wuh miskín ko talwár se, aur un

ke munh se, aur zabardast ke háth se, bachatá hai.

16 So miskin ko ummed hai, aur badkárí apná munh band kar detí hai.

17 Dekh, nekbakht wuh ádmí, jise Khudá tambíh detá hai: so Qádir í mutlaq kí tādīb ko haqír mat ján:

18 Ki wuh zaḡhm mártá hai, aur use bándhtá hai; wuh gháyal kartá hai, aur usí ke háth changá karte hai.

19 Wuh chha musibatón se tujhe chhuráwegá; balki sáṭ men se ek bhí tujh ko zarar na pahuncháegí.

20 Wuh kál men tujh ko maut se bacháwegá, aur laṛáí men talwár kí dhár se.

21 Tú zubán ke kore se bachá rahegá; aur jab halákat áwegí tujhe kuchh khauf na hogá.

22 Halákat aur kál dekhke tú hansegá; aur tú zamín ke darindón se na dāregá;

23 Kyúnki tú khet ke pattharon se 'ahd kiye rahegá, aur maidán ke darindón se tujhe mel hogá.

24 Aur tú jānegá kí terá khaíma be-khauf o khatar hai; aur tú apne ghar kí khabar legá, aur khatá na karegá.

25 Aur yih bhí tú ján rakh, kí terí nasl bahut hogí, aur terí aulád zamín kí ghás kí mánind barhegí.

26 Tú 'umr-ásúda hoke gor men áwegá, jis tarah galla ká ambár apne mausim men jamá kiya játa.

27 Dekh, ham ne ise tahqíq kiya, aur yún hí hai; ise sun rakh, aur apne bhale ke liye yaqín ján.

VI BĀB.

TAB Aiyúb ne jawáb diyá aur kahá,

2 Ai kásh kí merá gam taulá játa, aur merá ranj tarázú men ek sáth dhará játa!

3 Kyúnki wuh ab samundar kí ret se bhárí ṭhahartá; is liye merí bátén hadd se báhar bahí gayí hai.

4 Ki Qádir í mutlaq ke tír mujh men lage hai, merá dil un ká zahr pítá hai; Khudá kí dahshaten mere muḡábil saff bándhtí hai.

5 Kyá gorkhar, jab us ke áge ghás ho, renktá hai? yá bail, jab chára sámhne ho, dakártá hai?

6 Jo chíz phíkí hai, kyá bagair namak khái játi hai? kyá ande kí sufedí men maza hai?

7 We chízen, jin ke chhúne se merá jí ghinátá hai, merá dawá sá kháná hai.

8 Kásh kí merí du'á qabúl hotí; aur Khudá merí árzú púrí kartá!

9 Kásh kí Khudá kí marzí hotí, kí mujhe chúr chár kare; aur apná háth barbatá, kí mujhe kát dále!

10 Tab to merí kuchh tasallí hotí, aur main saḡht dard men khushi se lalkártá: wuh merí ri'ayat na kare; kyúnki main ne us Quddús kí bátón se inkár nahín kiya.

11 Lekin merí kyá táqat hai kí main ummed rakhún? aur main kis anjám ke liye apní zindagí barháún?

12 Kyá merí mazbúti pattharon kí mazbúti hai? kyá merá jism pítal ká hai?

13 Kyá aisá nahín, kí koí madad mujh men mere liye na rahí? merí riháí mujh se játi rahí.

14 Cháhiye kí shikasta-dil par us ká dost tars kháwe; nahín to wuh Qádir í mutlaq ke tars ko chhortá hai.

15 Mere bháíón ne nále ke mánind mujhe dhokhá diyá, balki wadí ke nálon ke mánind we guzar játe hai;

16 Un ká pání yakh ke sabab máil ba siyáhi hotá hai, un men barf chhipá hai;

17 Lekin jis waqt kí we garmí páte, we gáib ho játe, aur garmí ke mausim men apne makánón men súkh játe hai.

18 Qáfile apní ráh se phirte; we sunsán jagah men pahunchte, aur halák hote hai.

19 Taiman ke qáfile un kí ráh dekhte the; Sabá ke kárwán un ká intizár karte the.

20 We pashemán hote haiñ, ki um-medwár the; we waháñ pahunchte hí ghabrá játe haiñ.

21 So ab tum bhí nahín rahe; tum ne yih merí shikasta-hálí dekhí, aur dar gaye.

22 Kyá main ne kahá, ki Mujhe kuchh do? yá, Apne mál men se mujhe kuchh bakhsho?

23 Yá, Dushman ke háth se mujhe chhuráo? yá, Zabardast ke háth se mujhe bacháo?

24 Mujhe síkháo, to main chupcháp rahúngá; aur mujhe batáo jo kí khatá mujh se húi ho.

25 Ma'qúl báton kí tásir kyá hí khúb hai! par tumhári sarzanish kis bát par dalálat kartí?

26 Kyá tum báton par 'aib lagáne ká kھیال karte ho? máyús kí báten hawá sí haiñ.

27 Hán, tum yatím par jál dálte ho, aur apne dost ke liye ek garhá khodte ho.

28 Ab tum is par iktifá karo; mujh par nigáh karo, to tumhen sújh pare-gá, kí main jhúth kahtá hún kí nahín.

29 Ab do bára kahiyo; tum andher na karo; phirke kaho, kí is muqadame men merí rástbázi záhír hai.

30 Kyá merí zúbán men kuchh zabúní hai? kyá terhí báten daryáft karne ke liye merá talú nahín?

VII B.A.T.

KYA' insán zamín par sipágharí ke liye nahín? aur us ke din mazdúr ke dinon kí mánind nahín?

2 Jis tarah mazdúr sáya ke liye hámpát, aur ajúradár apní mazdúri cháhtá hai:

3 Usí tarah mashaqqat ke mahíne merí mírás húe, aur taklíf kí ráten mere liye muqarrar hún.

4 Jab main lehtá hún, tab kahtá hún, kí Main kab uthúngá, aur rát kab

bítegí? aur pau phatne tak chhaṭpa-táne se thak játá hún.

5 Merá badan kíron aur khák ke dhelon se mulabbas hai; merá chamrá simat játá, aur phir gal játá hai.

6 Mere din yún jhap zikal gaye, jaise juláhe kí dharkí níkal játí hai; we guzar gaye, un kí phir ummed nahín.

7 Yád kar, kí merí zindagí hawá hai; merí ánkhen khushí phir na dekhengí.

8 Jis kí ánkھ mujhe dekhtí hai, phir na dekhegí; terí ánkhen mujh par lagí haiñ, so main maujúd na rahúngá.

9 Jis tarah badlí játí rahtí aur gáib ho játí hai: isí tarah jo gor men utrá, phir úpar na áwegá.

10 Wuh phir apne ghar ko na phir-egá, aur us ká makán use phir na pahchánegá.

11 Is liye main apná munh na rokúngá; main apní jánkáhi men boltá jáúngá; apní ján kí talkhí men nála karúngá.

12 Kyá main samundar yá magar-machh hún, jo tú mujh par chaukí biṭhátá hai?

13 Jab main kahtá hún, kí Mere bistar se mujhe áram milegá, aur merá bichhauná merá gam bhuláwegá:

14 Tab tú khwábon se mujhe dar-átá hai, aur royá dikháke mujhe haul khilátá hai:

15 Yahán tak kí merí ján phánsí cháhtí, aur maut ko in háddion men rahne se bihtar jántí hai.

16 Main súkhtá játá; main hame-sha ko jítá na rahúngá; mujh par se háth utháo, kyúnki mere din hawá haiñ.

17 Kyá insán bhí kuchh hai, kí tu use itní buzurgí dewe, aur apná dil us par lagáwe?

18 Aur har subh ko us kí khabar le, aur har dam use ázmáwe?

19 Tú kab tak mujh se ánkhen na

pheregá? aur mujhe fursat na degá, ki main apná thúk niglún?

20 Main ne gunáh kiya hai; ai baní A'dam ke nigahbán, main tere liye kyá karún? tú ne kýún mujhe apná hadaf kar rakhá hai, yahán tak ki main apne apne úpar bojh húa hún?

21 Tú mere gunáh ko mu'áf kýún nahín kartá, aur merí badkárí ko nahín mitátá? ki main to abhí khák men so rahúngá; tú mujhe subh ko dhúndhegá, aur main kahán?

VIII BĀB.

TAB Bilad Sakhí ne jawáb diya aur kahá,

2 Tú kab tak aisí báten kahegá? aur kab tak tú apne munh se yún baktá jáegá, jaise shiddat kí ándhí chaltí hai?

3 Kyá Khudá insáf ko ultáegá? yá Qádir í mutlaq ráh í 'adálat se bhatkegá?

4 Agar tere farzandon ne us ká gunáh kiya hai, aur us ne unhen un ke gunáhon ke bá'is se radd kar diya;

5 Jab tú Khudá ko sawere dhúndhegá, aur us Qádir í mutlaq se minnat karegá;

6 Agar tú pák-dil aur rástkár hai, to wuh albatta tere liye abhí chaunk uthegá, aur terí sadáqat ke ghar ko bhágmán karegá.

7 Agarchi terá shurú' kotáh thá, par wuh terá anjám niháyat barháegá.

8 Agle zamáne ke logon se púchhiye, aur un ke bápádáon se khúb dar-yáft kijiye;

9 (Kýúnki ham to kal ke ádmí hain, aur kuchh nahín jánte hain, ki hamáre din zamín par sáya ke mánind hain:)

10 Kyá we tujhe na sikháwenge, aur kyá we tujh se na kahenge, aur apne dilon se báten na nikálenge?

11 Kyá baríf chihle bagair jamti hai? kyá narkat bagair pání ke barhtá hai?

12 Wuh hanoz sabz o tar hai, aur kátá nahín gayá, tis par bhí wuh aur sab búton kí ba-nisbat pahle súkh játé hai.

13 Un kí, jo Khudá ko bhúl játe hain, ye hí ráhen hain; aur riyákár kí ummed torí játi hai:

14 Un kí ummed kí jar kat játi, aur un kí ás makrí ká jálá sá hai.

15 Wuh apne ghar par takya karegá, par wuh na thahregá; wuh use mazbúti se pakre rahegá, par wuh na thamegá.

16 Wuh súra-j ke áge hará hotá hai, aur us kí dálián apne hí bágiche men phút phút nikaltí hain.

17 Us kí jareñ pattharon ke dher men torí maróri gayí hain, aur wuh pattharon ke makán ko táktá hai.

18 Jo wuh apní jagah se ukhará jáwe, to wuh us ká inkár karegi, kí Main ne tujhe nahín dekhá.

19 Dekh le, us kí ráh kí khushí yihí hai; ba'd us ke zamín se dúste ugte hain.

20 Dekh, Khudá sachche ádmí ko mardúd nahín kartá; wuh badkaron kí dastgíri nahín karne ká:

21 Yahán tak kí wuh tere munh ko hansí se bhar degá, aur tere labon ko khushí kí áwáz se.

22 Jo terá kína rakhte hain sharm se mulabbas hongey; aur khabison kí búd o báhsh ká makán hech ho jáegá.

IX BĀB.

PHIR Aiyúb ne jawáb diya aur kahá,

2 Sach, main jántá hún kí yún hí hai: insán Khudá ke áge kýúnkar sádiq thahregá?

3 Agar wuh us se bahs karne ko utre, to wuh us ko hazár men ek ká jawáb na de sakegá.

4 Wuh dil men 'aqlmand, aur zor men tawáná hai: kis ne ap ko kará karke us ká sámhná kiya, aur bach niklá?

5 Wuh paharon ko tálta hai, aur

unheñ khabar nahīñ hoti: wuh apne qahr se unheñ ulaṭ detā hai.

6 Wuh zamīn ko us kī jagah se sarkā detā hai, aur us ke sutūn thartharāte haiñ.

7 Wuh āftāb ko farmatā hai, aur wuh tulū' nahīñ hotā; aur wuh sitāron par muhr karke unheñ band kartā hai.

8 Wuh akelā āsmān ko phailatā hai, aur samundar kī lahron par qadam rakhtā hai.

9 Us ne Arktūrus, o Orion, o Plaidis, aur janūb ke khalwat-khānōn ko, banāyā.

10 Wuh 'ajāib kartā hai, jo be-qiyās haiñ, aur garāib, jo be-shumār.

11 Dekh, wuh mere pās se pār utartā, aur main nahīñ dekhtā; wuh guzar bhī jātā hai, par main use daryāft nahīñ kartā.

12 Dekh, wuh chhīn letā hai, kaun use haṭā saktā hai? kaun use kahegā, ki Tū yih kyā kartā?

13 Jab Khudā apne gazab ko nahīñ roktā, tab magrūr madadgār us ke tale jhuk jāte haiñ.

14 To main kaun hūñ, jo use jawāb dūn, aur bāteñ chunke us se bahs karūñ?

15 Agarchi main sādīq hotā, tab bhī use jawāb na detā, balki apne 'adālat-karnevāle se minnat kartā.

16 Agar main pukārtā, aur wuh mujhe jawāb detā; tad bhī main bāwar na kartā, ki us ne merī sunī.

17 Ki wuh mujhe āndhī se toṛtā hai, aur be-sabab mere bahut se zakhm kar detā hai.

18 Wuh mujhe dam lene kī bhī fursat nahīñ detā, balki karwāhaṭōn se bhar detā hai.

19 Agar zor kī bābat kahūñ, to dekh, wuh zorāwar hai: agar 'adālat kī bābat, to mujhe da'wā karne ke liye kaun talab karegā?

20 Agar main apne ta,īñ sādīq thaharāūñ, merā hī munh mujhe gunahgār thaharāegā: agar main kahūñ kī main

sachchā hūñ, to is se merī kajraul sābit hogī.

21 Main to sachchā, sahīh, par main khudbinī nahīñ kartā; laīq hai kī apnī jāñ kī tahqīr karūñ.

22 Yih to ek bāt hai, is liye main ne kahā, ki Wuh harek ko, khwāh sachchā ho, khwāh badkār, halāk kartā hai.

23 Kāsh kī korā nāgahān mār dāltā; par wuh be-gunāhōn ke imtihānōn se hanstā hai.

24 Zamīn sharīron ke hāth meñ chhoṛī gayī hai; wuh us ke hākīmōn ke munh ko dhāmpṭā hai; agar nahīñ, to wuh dūsarā kaun hai?

25 Merī 'umr ke din dāk se bhī jald-rau haiñ: we uṛ jāte aur chain nahīñ dekhte.

26 We guzar jāte haiñ tezrau jahāz kī tarah, aur us 'uqāb ke mānind, jo shikār par ṭūte.

27 Agar main kahtā, ki Main apne gam ko bhūlūngā, main apnī tursh-rūī chhoṛūngā, aur khush-dil hūngā:

28 Tau bhī main apnī sārī mashaqqatōn se hairān hotā; main jāntā hūñ, ki tū mujhe be-gunāh na thaharāwegā.

29 Chūñki main badkār hūñ, to phir main kāhe ko be-fāida mashaqqat khinchṭā hūñ?

30 Jo main apne ta,īñ barf ke pānī se dhotā hūñ, aur apne hāthōn ko sābu se pāk kartā hūñ;

31 To tū mujhe garhe meñ gota detā, aur mere kapre mujh se nafir rakheñge.

32 Kyūñki wuh mujh sā ādmī nahīñ, ki main us kī jawābdihi karūñ, aur ham ek sāth mahkame meñ hāzīr howeñ.

33 Hamāre darmiyān koī sālīs nahīñ, jo apne hāth donoñ par dhare.

34 Wuh apnā soṇṭā mujh par se uṭhā lewe, aur us kā ru'ab mujhe na darāwe:

35 Tab main kahūngā, aur us se na darūngā; par merā aisā hāl nahīñ.

X BA'B.

MERI' ján apní zindagi se bezár hai; so main apní shikáyat ap se be-rok tok karúnga; main apne dil kí talkhí men bolúnga.

2 Main Khudá se kahúnga, ki Tú mujhe ilzám na de; mujhe batlá, ki tú mujh se muqábalá kyún kartá hai.

3 Kyá tujhe achchhá lagtá hai, ki zulm kare, aur apne háthon kí banáí húi chiz ko haqír jáne; aur badkaron ke mansúbe par jalwagar howe?

4 Kyá terí ánkhen bashar kí ánkhen haiñ? yá tú dekhá hai, jis tarah se insán dekhá hai?

5 Tere din kyá insán ke din kí mánind haiñ? aur tere baras ádmí ke aiyán kí mánind?

6 Ki tú merí badkárí ko dhúndhtá hai, aur merí khatá ko khojtá hai?

7 Tú jántá hai, ki main sharír nahín; aur ki koí tere háth se chhurá nahín saktá.

8 Tere hí háthon ne to mujhe íjád kiyá, aur har taraf se mujh ko sametke banáyá; aur phir tú mujhe halák kartá hai.

9 Yád farmáíye, ki tú ne mujhe mittí ká sá pínd banáyá: phir kyá tú mujhe mittí men miláyá cháhtá?

10 Kyá tú ne mujhe dúdh ke mánind nahín undelá, aur dahí ke mánind mujhe nahín jamáyá?

11 Tú ne mujhe chamre aur gosht se pahínáyá, aur mere gird hadqion aur nason se íháta kí.

12 Tú ne mujhe zindagi aur taufiq bakhshí, aur terí nigahbání se merí ruh kí salámatí húi.

13 Tú ne yih chízen apne dil men chhipá rakhín: main yaqín karke jántá hún, ki yih terí maslahaten thín.

14 Agar main khatá karún, to tú mujhe khúb nigáh kartá hai; aur nahín cháhtá ki merá gunáh bakhsho.

15 Agar main badkár hún, to mujh wáwailá! aur jo main sádiq hún,

main apná sir na utháúnga; main apní ruswái se bhar gayá, is liye merí musibat ko dekh,

16 Ki wuh ziyáda hotí. Tú sher ke mánind mujh ko shikár kartá; aur phir 'ajíb súrát men hoke apne ta,ñ mujh par zahir kartá.

17 Tú mujh par apne aur gawáh khará kartá, aur apná qahr mujh par barhá detá; nayí nayí faujen mujh par charh átín.

18 Kyún tú ne mujhe rihm se báhar nikálá hai? ai kásh ki merá dam nikal játá, aur koí ánkhi mujhe na dekhí!

19 To main us kí mánind hotá, jo nahín húa hai, aur peñ hí se qabr men pahuncháyá játá.

20 Mere din kyá thore nahín? tham já, aur mujh par se háth úthá, ki main zarra dam le lún,

21 Us se pahle ki wahán jáún, jahán se na phirúnga, us andherí sarmazin men, us maut ke sáya ke mulk men,

22 Us táríkí ke mulk men, jo táríkí hí hai, us maut kí parchháñ ke mulk men, jis kí kuchh raunaq nahín, aur jahán kí roshnī táríkí sí hai.

XI BA'B.

TAB Zofar Na'amátí ne jawáb diyá aur kahá:

2 Kyá túl í kalám ká jawáb nahín diyá jáwe? aur kyá koí shakhs apní ziyáda-goí se be-gunáh thahre?

3 Terí láfzaníñ sunke kyá log chup rahen? aur jab tú tháthhá kartá hai, kyá koí tujhe sharminda na kare?

4 Ki tú kahtá hai, Merá kalám durust hai, aur main terí nazar men sáf pák hún.

5 Lekin kásh ki Khudá khud bole, aur apne labon ko tujh par khole;

6 Aur wuh tujhe hikmat ke asrár dikhláwe; kyúñki we un se, jo zahir húe, dúne haiñ! Ján rakh, ki Khudá ne terí badkárí ká bahut hí kam badlá liyá hai.

7 Kyá tú apní talásh se Khudá ká bhed pá saktá hai? yá Qádir i mutlaq ke kamál ko pahunch saktá hai?

8 Wuh to ásmán sá únchá hai: tú kyá kar saktá? pátál se níchá hai; tú kyá ján saktá hai?

9 Us ká andáz zamín se lambá, aur samundar se chaurá hai.

10 Agar wuh pakre, aur qaid kare, aur mahkame men láwe, to kaun use phirá sake?

11 Kyúnki wuh behúda ádmíon ko jántá hai, aur sharárat bhí dekhtá hai; pas kyá wuh us par gaur na farmáegá?

12 Ki behúda insán cháhátá hai ki dáná samjhá jáwe, agarchi insán paidáish men gorkhar ke bachche ke mánind hai.

13 Par agar tú apná dil durust kare, aur apne háth us kí taraf barháwe;

14 Agar tere háth men badi ho, to use dúr phouk de, aur sharárat ko apne dere men rahne na de:

15 To tú albatta apná munh bedág ufháwegá; tú sábit-qadam hogá, aur dahshat na kháegá;

16 Kyúnki tú apní paresháni bhúl jáegá, aur use aisá jánegá jaise pánion ko jo bah játe hai;

17 Terí 'umr ká din do pahar ke waqt se ziyádatar roshan hogá; terí zillat ká hál subh sá ho jáegá.

18 Aur tú khátirjam'a hogá, kyúnki tere liye ummed hai; tú ne khijálat ufhái, par chain se áram karegá.

19 Tú árán se letegá, aur koí tujhe dará na sakegá; bahutere log terí khushámad karenge.

20 Lekin gunahgáron kí ánkhen phútengi, un ke bhágne kí táqat játi rahegi, aur un kí ummed aisí ho jáegi, jaisá kí dam jo nikaltá hí ho.

XII BA'B.

AUR Aiyúb ne jawáb diyá aur kahá,

2 Sach hai, kí tum to ek guroh ho, aur dánái tumháre sáth maregi.

3 Lekin merí bhí tumhári sí 'aql
647

hai; main tum se kuchh chhotá nahín hún; hán, kaun hai jo aisí báten nahín jántá?

4 Main wuh shakhs hún, jis par us ká ham-nishín haqstá hai, par wuh Khudá ko pukártá hai, aur wuh use jawáb detá hai; sídhá o sádiq insán maskhara banáyá játa hai.

5 Wuh shakhs, jis ke pánw phisalne par hai, us jaláe húe mash'al kí mánind hai, jo ásúda-hál ke nazdik náchíz hai.

6 Dakaiton ke khaime salámat hai, aur we log, jo Khudá ko gussa diláte hai, chain men hai, kí apne háth ko apná Khudá jánte hai.

7 Par tú haiwánon se púchhiyo, we tujhe sikháwenge; aur hawái parandon se, we tujhe batláwenge;

8 Yá zamín se daryáft kar, wuh tujhe ta'lim degí; aur samundar ke machh tujh se bayán karenge.

9 Kaun nahín jántá, kí KHUDÁ-WAND hí ke háth ne yih sab kuchh banáyá hai?

10 Us ke háth men sab zindon kí ján hai, aur sáre bashar ká dam.

11 Kyá báton ko kán nahín parakhtá, jis tarah se talú khurák ká maza daryáft kartá?

12 Dánish buddhon ke sáth hai - aur 'umr-darázi ke sabab fahm hotá hai.

13 Dánái aur tawánái us ke sáth hai; wuh sáhib i maslahat aur sáhib i fahm hai.

14 Dekh, wuh ghar dhá detá hai, aur phir banáyá nahín játa; wuh ádmí ko qaid kartá, aur phir rihái mumkin nahín hotí.

15 Dekh wuh pánion ko band kartá hai, aur we sab súkh játe hai; phir wuh unhen chhor detá, aur we zamín ko ulat dete hai.

16 Tawánái aur dánái us ke sáth hai: fareb-khánewálá, aur fareb-denewálá, usí ke qábú men hai.

17 Wuh mushiron ko gulám ba-

nake le jata hai, aur hakimon ko bewaquf banata hai.

18 Wuh badshahon ki zanjirein kholta hai, aur unhein ki kamaron mein bandhta hai.

19 Wuh amiron ko gulami mein dalke le jata hai, aur zabardaston ko ulla deta hai.

20 Wuh diyaratdaron ke kalam ko pherta hai, aur burhon ki 'aql ko le leta hai.

21 Wuh amiron par zillat daltai hai, aur zorawaron ka kamarband kholta hai.

22 Andhere mein se wuh poshida chizen ashkara kartai hai, aur maut ki parchhaiin ko jalwagar kartai.

23 Wuh qaumon ko barhata hai, aur unhein phir nest kartai hai; wuh qaumon ko phailata hai, aur phir unhein tang kartai hai.

24 Wuh zamin ke sardaron ki 'aql urata hai, aur aisa kartai hai ki we bayaban mein be-rah bhatakte phirte hain.

25 We tariki mein, jahan ujala nahin, taqolte phirte hain, aur aisa kartai hai ki we matwale ki tarah gumrah hote hain.

XIII BA'B.

DEKH, meri ankhe ne yeh sab dekhai hai, aur mere kan ne sunai hai; main to use samajhata hun.

2 Jo kuchh tum jante ho, so main bhi janta hun; main tum se chhotai nahin hun.

3 Kashi ki main Qadir i mutlaq se bol saktai! main Khuda se bahs karne chahata hun.

4 Tum juthi baton ke bananewale ho, tum sab ke sab nakara tabib ho.

5 Ai kashi ki tum chup ho rahte! ki yehi tumhari dani hoti.

6 Ab mera 'uzr suno, aur mere labon ki hujaton par kan dharo.

7 Kyai tum Khuda ki taraf se sharrat ki baton kahoge, aur us ke liye makkari se bologe?

8 Kyai tum us ke tarafdari hoge, aur Khuda ki janiib se jhagoge?

9 Kyai khub ho, ki wuh tumhein achchi tarah azmawe? kyai tum use fareb doge, jis tarah koi admi dusre ko fareb deta hai?

10 Agar tum poshida mein tarafdari karo, to yaqinan wuh tumhein tambih dega.

11 Kyai us ki 'azamat tumhein nahin darawegi, aur us ka ru'ab tum par nahin parega?

12 Tumhari suni sunai baton to rakh ki manind hain, tumhare subut ke pushte mitti ke pushte hain.

13 Chup raho, aur mujh se alag ho, ta ki main bolun, tab mujh par jo awe, so awe.

14 Kaihe ko main apnai gosht apne danton se chabain, aur apni jan apni hatheli par rakhun?

15 Dekh, jo wuh mujh ko mar daltai hai, tau bhi mujhe us ka bharosa hai: lekin main apni ravishon ki babat us ke age hujat karunga.

16 Wuh meri najat hogai; kyunki riyakar us ke age nahin ja saktai.

17 Gaur karke meri bat suno, aur mera iqrar tumhare kanon mein pahunchhe.

18 Dekho, main apnai haqiqat i hal mufassal bayan kartai hun; main jantai hun ki sadiq thahrunga.

19 Kaun hai, jo mujhe mulzam thahrawe? agar aisa ho, to main chup rahunga, aur mar junga.

20 Faqat do suluk tu mujh se mat kar; tab main apne taiin tujh se na chhipaunga.

21 Apnai haath mujh par se utha le; aur apne ru'ab ko mujhe darane na de.

22 Tab tu mujhe talab kar, aur main jawab dunga; ya mujh ko kahne de, aur tu mujhe jawab de.

23 Mere kitne gunah aur qusur hain? meri taqsirein aur khataen mujhe jatai.

24 Tu apnai munh kyun chhipatai

hai, aur mujhe apnā dushman jāntā hai?

25 Kyā tū urāe hūe patte ko tore-gā? kyā tū sūkhe bhus kā pichhā karegā?

26 Ki tū mere haqq men karwī bāten likhtā hai, aur merī jawānī ki badkārion ko merī mirās kar detā hai;

27 Aur mere pānwon ko kāth men dāltā hai, aur merī sārī ravishon ko tāk rahtā hai; aur mere pānwon ke qadamon par hadd bāndhtā hai;

28 Agarchi main sarī hūī chīz ke mānind fanā hotā hūn, us kapre ki tarah, jise kirā khātā jātā hai.

XIV B.A.B.

INSA'N jo ki 'aurat se paidā hotā, thore din tak jītā rahtā, aur sarā-sar ranj men hai.

2 Wuh phūl ke mānind nikaltā hai, aur torā jātā hai; wuh sāya ki tarah jātā rahtā, aur nahīn thahartā.

3 Kyā tū aise par apnī ānkhen khol-tā hai, aur mujhe apne sāth 'adālat men lātā hai?

4 Kaun hai jo nāpāk se pāk nikāle? koī nahīn.

5 Hālānki us ke din gine gaye, aur us ke mahinon kā shumār tere pās hai, aur tū ne us ki hadden bāndhī hain, ki wuh un se pār nahīn jā saktā;

6 To us se ānkhen pher, tā ki wuh sustāwe, aur mazdūr ki tarah apne din ko khusī se purā kare.

7 Kyūnki jab koī darakht kātā jātā hai, to ummed hotī hai ki wuh phir panape, aur us ki narm dālī kā nikāl-nā mauqūf na hogā.

8 Agarchi us ki jar zamān ke andar purānī ho jāwe, aur us kā tana mātī men mare;

9 Tau bhī wuh pānī ke sūnghne se panpāegā, aur paudhe ki mānind shā-khen nikālegā.

10 Lekin insān martā aur parā rahtā: jab ādmī ki jān nikal jātī hai, tab wuh kahān hai?

11 Jaise ki tālāb se pānī ghat jātā, aur nadī hat jātī aur sūkh jātī hai:

12 Usī tarah ādmī let jātā hai, aur nahīn uhtā: jab tak āsmān ṭal na jāen, we na jāenge, aur apnī nīnd se na chaunkenge.

13 Ai kāsh ki tū mujhe gor men chhipāwe, ki tū mujhe poshīda rakhe, jab tak terā gazab jātā na raho; aur mere liye muqarrar waqt thahāwe, aur us waqt mujhe yād farmāwe!

14 Jab ādmī mare, to kyā wuh phir jiegā? main apnī sakht khidmat ke sab din men muntazir rahūngā, jab tak ki merī bahālī ki naubat na ho.

15 Tū to bulāwegā, aur main tujhe jawāb dūngā: aur tū apne hāth ke kām par tawajjuh karegā.

16 Ki tū ab merī qadam-shumārī kartā hai: kyā tū merī bhūl chūk ko nahīn dekhā kartā hai?

17 Hān, merā gunāh thailī men sar-ba-muhr hai, aur tū merī khatāen sike rakhtā hai.

18 Yaqīnan jis tarah pahār girke nāchiz ho jātā hai, aur chaṭān apnī jagah se sarkāī jātī hai;

19 Pānī pattharon ko ghis dāltā hai, aur us ki bārḥ un chizon ko jo zamīn ki mittī se paidā hotī hain yūn bahā le jātī hai; usī tarah tū insān ki ummed ko mitātā hai.

20 Tū use hamesha dabā rakhtā hai, so wuh jātā rahtā hai; tū us ke chihre ko badal dāltā hai, aur use khārīj kar detā hai.

21 Us ke betē taraqqī pāte, par us ko khabar nahīn hotī; aur we khwār hotē hain, par wuh kuchh nahīn dekhtā.

22 Balki us par kā gosht dard men mubtalā hai, aur usī ki jān apne andar gam kartī hai.

XV B.A.B.

TAB Ilfaz Taimanī ne jawāb diyā aur kahā,

2 Kyā munāsib hai ki dānishmand

ādmi hawā' 'ilm sunāwe, aur apnā peṭ
pūrābī hawā' se bhare ?

3 Kyā lāiq hai ki wuh behūda bāten
karke mubāhasa kare, aur aisā kalām
kahe, jis se fāida na ho ?

4 Balki tū to khauf ko kanāre rakhtā,
aur Kḥudā ke āge du'ā kī bāten
thāmtā hai.

5 Terā munh terā gunāh batlātā
hai, go ki tū 'aiyāron kī zubān iḡhti-
yār kartā hai.

6 Terā hī munh tujhe gunahgār
thahrātā hai, main nahīn; tere hī
honṭh tujh par gawāhī dete haiṅ.

7 Kyā pahlā insān tū hī paidā hūā?
kyā tū pahāron se pahle banāyā
gayā?

8 Kyā tū ne Kḥudā ke bhed ko sun
pāyā hai? aur apne hī pās hikmat le
rakhī?

9 Tū kyā jāntā hai, jo ham nahīn
jānte? tujh men kaun sī samajh hai,
jo ham men nahīn?

10 Sir-sufed aur būrhe log hamāre
hī darmiyān haiṅ, jo tere bāp se bhī
'umr men bare haiṅ.

11 Kyā Kḥudā kī tasallīān tere
nazdik haqīr haiṅ, aur mulāyamat kī
wuh bāten jo tujh se kahī gayīṅ?

12 Terā dil tujhe kyūn liye jātā
hai, aur terī ānkhon kis chīz par jha-
paktī haiṅ,

13 Ki tū apnī rūh ko Kḥudā ke
muqābil phertā hai, aur apne munh se
aisī bāten nikāltā hai?

14 Insān kaun hai ki pāk ho sake?
aur wuh jo 'aurat se paidā hūā, kyā
hai ki sādīq thahre?

15 Dekh, ki wuh apne qudsīon kā
ī'atibār na kartā; us kī ānkhon men
āsmān bhī pāk nahīn:

16 To ghinaune aur bigre hūe ādmi
kā kyā zikr, jo badī ko pānī ke mánind
pītā hai?

17 ¶ Main tujhe batāúngā, merī
sun; jo main ne dekhā hai, so hī bay-
ān karúngā;

18 Wuhī mazmún jo dānishmandon

ne apne bāpdādon se sunke bayān kiyā
hai, aur nahīn chhipāyā hai;

19 Ki faqat unḥīn ko zamīn baḡh-
shī gayī, aur koī begāna un ke darmi-
yān na guzrā.

20 Sharīr to apnī tamām 'umr 'azāb
se chhatpatātā hai; aur zālīm ke bar-
son kā shumār us se chhipā hai.

21 Haulon kī āwāz us ke kánon
men bajtī hai; gáratgar salāmatī hī
men us par hamla karegā.

22 Wuh tárikī se bach nikalne kī
ummed nahīn rakhtā hai, balki talwār
us kā muntazir hai.

23 Wuh rotī ke liye āwāra phirta
hai, aur kahtā hai ki Kāhān hai? wuh
jāntā hai ki tárikī kā din us ke háth
par maujūd hai.

24 A'fat aur bipat use qarātī haiṅ,
aur us par gálib hotī haiṅ, us bādsháh
ke mánind, jo laprā ke gul shor ke liye
taiyār hai.

25 Kyūnki wuh Kḥudā par apnā
háth barhātā, aur Qádir i mutlaq se
zor ázmái kartā hai.

26 Wuh gardankash hoke us par,
apnī siparon ke saḡht phūlon kī ár
men, daurtā hai.

27 Wuh to apnā munh apnī farbiḥī
se dhāmpṭā hai, aur apnī kamar par
charbī ke mucche jamātā hai.

28 Par wuh wírān shahron men
basegā, aur be-chirág gharon men rahe-
gā, jo dher ho jāne ke liye taiyār haiṅ.

29 Wuh daulatmand na hogā, us kā
māl báqī na rahegā, aur zamin par us
kī taraqqī na hotī jāegī.

30 Wuh tárikī men se kabhī nikal
na sakegā; lūh us kī shákhon ko
khushk kar degī; wuh us ke munh
ke dam se fanā hogā.

31 So wuh jo gumrah kiyā gayā,
batálat par takya na kare; kyūnki us
kā badlá bhī batálat hogā.

32 Us ke waqt se āge yih sab kuchh
tamām hogā, aur us kī sháḡh harī na
rahegī.

33 Wuh us ke kachche angúr, goya

angúr ke darakht se, jhár dālegá, aur us ki kalián zaitún ki tarah girá degá.

34 Riyákáron ká khándán ujār jāegá; aur ág rishwat-khori ke dheron ko jalāwegi.

35 Unhen ziyánkári ká haml hai, aur sharárat jante hain; un ke peṭ meñ fareb bantá hai.

XVI BAB.

TAB Aiyúb ne jawáb diyá aur kahá,

2 Main ne aisi bahut sí báten suni; tum sab ke sab diqqár tasallidenewále ho.

3 Kyá hawái báton ká kadhí ákhir hogá? aur kaun sí chiz hai, jise tú ne burá máná, ki tú aisé jawáb detá hai?

4 Main bhí tumhári tarah báten kar saktá: agar tumhári ján meri ján ki jagah meñ hotí, main bhí tum par báton ká dher lagá saktá, aur tum par apná sir dhun saktá thá.

5 Par main to apne munh se tumhen zor bakhshtá, aur apne labon ki jumbish se tumhárá ranj ghatátá.

6 Harchand main boltá hún, par merá dukh nahin ghattá; aur jo bolne se báz áta hún, tau bhí mujh se játá nahin rahtá?

7 Ki ab us ne mujhe thakáyá hai: tú ne merá sárá khándán barbad kiya hai.

8 Tú ne mujh par jhurián dālin, yihí mujh par gawáh hai, aur merá dublápa, mere barkhiláf úthke, mere munh par gawáhi detá hai.

9 Wuh mujhe gusse se toṛ dāltá hai, jo merá kina rakhtá hai; wuh mujh par dānt pistá hai: merá dushman mujhe dekh dekhke tez-chashmi kartá hai.

10 We apne munh mujh par pasárte hain; meri be-izzatí karke we mere gál par thapere mártte hain; we mujh par ek sáth jam'a hūe hain.

11 Khudá ne mujhe be-insáfon ke hawále kiya hai, aur be-dinon ke hathon meñ dāl diyá hai.

12 Main áram se letá thá, par us ne mujhe be-áram kiya; us ne merá galá pakrá, aur jharjharákar mere parche uráe, aur mujhe apná nishána banáya.

13 Us ke tirandázon ne mujh ko gherá; wuh merá gurga chir phár kartá hai, aur rahm nahin kartá; wuh merá pitt zamín par bahá detá hai.

14 Us ne mujhe shikast par shikast deke torá; wuh ek jabbár ke mánind mujh par charh áya.

15 Main ne apne chamre par tát ká libás siya, aur apne sing ko dhúl meñ miláya.

16 Merá chihra rone se súj gaya hai, aur meri abruon par maut ká sáya hai;

17 Agarchi mere háthon se be-insáfi nahin hui hai; meri du'a bhí sáf hai.

18 Ai zamín, merá lahú mat dhámp, aur meri faryád ko jagah na de.

19 Ab bhí dekh, merá gawáh ásmán par hai, aur merá sháhid 'alam i bálá meñ.

20 Mere dost mujh par hanste hain, par meri ánkhen Khudá ki taraf ánsú baháti hain.

21 Kásh ki ek bhí kisi ádmí ke liye Khudá se bahs karne páwe, jis tarah se ádmí apne dost ke liye bahs kartá hai!

22 Kyúnki thore barson ke ba'd main us ráh se chalá jáúngá, jáhán se na phirúngá.

XVII BA'B.

MERA' ji phat gaya hai, mere din ákhir hūe, gor mere liye khulí hai.

2 Kyá mere sáth hansí tháṭṭhe nahin hote? in ki chher chhár par meri ánkhi nít lagi rahtí?

3 Ab tú rakh dijiye, aur merá zámin ho; kaun hai jo mujh se háth miláwe?

4 Kyúnki tú ne un ke dilon se dá-nish ko chhipáya: is liye tú unhen bulandí na bakhshegá.

5 Jo apne doston ko chhor detá ki we lúte jáen, us ke farzandon ki ánkhen bhí játi rahengi.

6 Us ne mujhe logon ke liye masal banáyá hai, aur main muñh par thúke hús sá hún.

7 Meri ánkhen gam ke máre dhundhlí gayín, aur mere a'azá parchháín kí mánind hús.

8 Mere is hál se sídhe ádmí hairán hongé, aur nekokár ko riyákár par rashk áwegá.

9 Tis par bhí sádiq apní ráh men sábit-qadam rahégá, aur wuh, jis ke háth sáf hain, tawánái par tawánái paidá karegá.

10 Lekin tum sab jo ho, ab phiro, aur áo; main to tumháre darmiyán ek dánishmand nahín pátá.

11 Mere din guzar chuke, mere mansúbe, balki mere dil ke maqsad, mit gaye.

12 We rát ko din thahráte; roshní tárikí ke nazdik hai.

13 Main to intizár kartá hún ki gor merá ghar hogí; andhere men apná bistar bichhátá hún.

14 Main ne saráhat se kahá, Tú mere báp kí jagah hai; aur kire se, kí Tú meri má o bahin hai.

15 So ab meri ummed kahán? jo meri ummed hai, so kaun use dekhégá?

16 Wuh mere sáth pátál ke darwázon tak utregí, wuh mujh se milke khák men parí rahégi.

XVIII BA'B.

TAB Bilad Súkhí ne jawáb diyá aur kahá,

2 Kitní der men tum bátón ko tamám karoge? samajhdár ho, ba'd us ke ham bolenge.

3 Ham kyún haiwán kí mánind gine játe hain, aur tumhári nazar men khwár jáne játe?

4 Are tú, jo apne gazab men apní jan ko phártá hai; kyá zamín teri

khátir se ujár hogí, aur chatán apní jagah se táli jáegi?

5 Hán, sharir ká chirág zarúr bujháyá jáegá, aur us kí ág ká shu'ala na chamkegá.

6 Roshní us ke dere men tárikí ho jáegi, aur us ká chirág us ke úpai bujháyá jáegá.

7 Us kí zoráwari ke qadam chhóte kiye jáenge; usí ká mansúba use girá degá.

8 Kyúnki wuh apne hí páñwon se jál men dálá játa hai, aur wuh phando par chaltá hai.

9 Dám us kí erí ko giriftár karegá, aur phandá use mazbúti se pakar rakhégá.

10 Dám us ke liye zamín men chhipáyá húa hai, aur ráh men us ke liye kal lagái gayí hai.

11 Dahshaten har ek taraf se use ghabráwengi, aur us ke darpai hoke use bhagáwengi.

12 Us ká zor bhúkh se játa rahégá, aur halákat us ke pás musta'id rahégi.

13 Wuh us ke badan ke 'azúon ko khá legí; maut ká palan্থá us ke 'azúon ko nigal jáegá.

14 Us ke bharose kí jar us ke khaime men se ukhár phenkí jáegi, aur wuh malik ul hawl ke áge házir kiyá jáegá.

15 Dahshat us ke dere men á baségí, kí us ká na rahá; us ke makán par gandhak bithráyá jáegá.

16 Tale us kí jar súkh jáegi, aur úpar se us kí dálí káti jáegi.

17 Us kí yádgári zamín par se mitáí jáegi, aur bázár men us ká nám na rahégá.

18 Wuh ujále se andhere men dha-kelá jáegá, aur dunyá men se ragedá jáegá.

19 Us ká na betá na bhatíjá us ke logon men hogá, aur us ke makánon men koi báqi na rahégá.

20 We jo us ke ba'd howenge, us ke

din se sarásíma hongē, jis tarah se we jo us ke ham-asr the hairán hūe.

21 Yaqínan, shariron ke maskan aise haiñ, aur us kí jagah, jo K̄hudá ko nahín pahchántá, yihí hai.

XIX BĀ'Ī.

PHIR Aiyúb ne jawáb diyá aur kahá,

2 Tum kab tak merí ján ko dukh doge, aur apní báton se mujhe chak-náchúr karogē?

3 Ab hí das bār tum ne mujhe ruswá kiyá hai; kyá tum ko sharm nahín áti, kí tum mujhe be-hawáss kar dete ho?

4 Agar main mán letá kí mujh se k̄hatá hūi, tau bhí merá qusúr mere hí sáth hai.

5 Go kí tum mere muqábil apní baráí karte ho, aur hujjat karke mujhe ilzám dete ho:

6 Tau bhí ján rakho kí K̄hudá ne mujhe girá diyá hai, aur apne jál se mujhe gherá hai.

7 Dekh, main zulm ke bá'is faryád kartá hūñ, par merí suní nahín játi; main buland áwáz se chillátá hūñ, par insáf nahín hotá.

8 Us ne merí ráh ke gird iháta bándhí hai, kí main guzar nahín saktá; us ne mere ráhguzar men tákí ko bihláyá hai.

9 Us ne merí hurmat utár dáli, aur mere sir par se táj ko uthá liyá.

10 Us ne mujhe har taraf se barbád kiyá hai, so main faná ho játi; aur darak̄ht ke mánind us ne merí ummed ko ukhárá hai.

11 Us ne mujh par apná gazal bharkáyá, wuh mujh ko apne dushmanon men shumár kartá hai.

12 Us kí faujon ne ikat̄thí hoke mujh pás apní ráh nikáli, aur we mere d̄ere kí chárón taraf k̄haimazan hūñ.

13 Us ne mere bháíon ko mujh se dúr kiyá hai, aur mere ham-dam mujh se hogána hūe haiñ.

14 Mere rishtadár mujh se judá ho

gaye, aur mere jánpahchán mujhe bhūl gaye.

15 Mere ghar ke zar̄kharid aur merí laundíán mujhe begána jántí haiñ; main un kí nazar men úprí hūá.

16 Main ne apne naukar ko pukará, par us ne jawáb na diyá; main ne apne munh se us kí minnat kí.

17 Merí jorí ko bhí mere dam se nafrat hotí, aur mere peṭ ke bachchon ko merí minnat se.

18 Hán, lar̄kon hí ne merí tahqír kí; main uthá, aur unhon ne mere barkhiláf báten kahíñ.

19 Mere ham-ráz dost mujh se nafrat rakhte haiñ, aur we, jinhen main piyár kartá thá, phirke mere mukhálif ho gaye.

20 Merí haḍḍíán mere gosht se aur mere post se bhí á lagiñ; main to apne dánton ke post ko bacháe niklá hūñ.

21 Mujh par rahm karo, mujh par rahm karo, ai tum mere dosto; kí K̄hudá ke háth ne mujhe chhúá hai.

22 Tum kyún K̄hudá ke mánind mujhe satáte ho, aur mere gosht par qaná'at nahín karte?

23 Ai kásh kí merí báten ab likhí játín! kásh kí we ek daftar men qalamband hotín!

24 Kí we lohe ke qalam aur síse se chatán par naqsh kí játín, jo abad tak báqí rahtín!

25 Kyúnki main jántá hūñ kí merá rihái-denewálá zinda hai, aur wuh jo ákhirí hai, zamin par uth khará hogá;

26 Aur harchand mere post ke ba'd yih jism bhí nest kiyá jáe, lekin main apne gosht men se K̄hudá ko dekhúngá;

27 Use main apne liye dekhúngá, balki merí hí ánkhen dekhengi, na kí begáne kí; mere gurde mere andar men gal játe haiñ.

28 Par tum ko yih kahná cháhíye,

ki Ham use kyūn satáte haiñ? ki nálish ká kyá sabab páyá játá hai?

29 So talwár kí dhár se dāro; kyūn-ki qahr karná to talwár ke sazāwār hai; tá ki tum ján rakho, ki insáf hai.

XX BAṬ.

TAB Zofar Na'amátí ne jawáb diyá aur kahá,

2 Ki mere andeshe mujhe ubhárte ki jawáb dūn, aur is liye jaldí karne kí khwáhish mujh men samáí.

3 Main wuh malámat-ámez tam-bhí, jo mujh ko húi, sun chuká, so merí rúh kí khirád mujh ko targíb detí hai, ki jawáb dūn.

4 Kyá tú qadim se yih nahín jántá hai, balki jab se insán zamín par basáya gayá,

5 Ki shariron kí khushí karní thore dín kí hai, aur be-dín kí shádmání ek lamha kí?

6 Agarchi us ká qadd ásmán tak pahunchē, aur us ká sir bádāl se já lage;

7 Tau bhí wuh apní gúh kí mánind abad tak faná ho jáégá: jiuñh ne use dekhá hai, so púchhenge, ki Wuh kahán?

8 Wuh khwáb kí mánind ur jáégá, aur páyá na jáégá; wuh rát ke dhokhe kí mánind khaderá jáégá.

9 Wuh ánkhi, jis ne us par nigáh kí thí, phir us par nazar na karegi; aur us ká makán us ko phir na dekhégá.

10 Us ke bēte miskínon ko maná-wenge, aur usí ke háth un ká mál wápas karenge.

11 Us kí haddián us ke poshída gunáñhon se bhari haiñ; we us ke sáth khák men letenge.

12 Agarchi sharárat us ke munñh men mīthí lage, agarchi wuh use apní jīb ke tale chhipáwe,

13 Agarchi use bacháe rakhe aur na chhore, balki apne tálú ke bích men dabá lewe:

14 Tad bhí us ká kháná us ke pet

men aur hí ho jáégá, aur us ke andar men zahr i qátíl thahregá.

15 Wuh daulat ko nigal gayá, par wuh use phir uglegá; Kḥudá use us ke pet se nikálegá.

16 Wuh bálishitiyá sámp ká zahr chūsegá, aur afa'í kí jīb use mār dálegí.

17 Wuh nálon aur daryáon aur dúdh dahí aur shahd kí nahron ko dekhne na páwegá.

18 Wuh un chízon ko, jin ke liye us ne mashaqqat khinchí, pher degá, aur unhen nigal na sakegá: jaisá us ká asbáb hogá, waisí us kí wápasí hogí; us se use khursandí na hogí.

19 Kyūnki us ne miskínon ko dabáke chhor diyá; us ne wuh ghar, jo us ká banáya húa na thá, le liyá.

20 Beshakk wuh apne pet men ásudagi na páwegá, aur jis par wuh rágiñ húa us men se kuchh na bachá rakhégá.

21 Us ke khá jáne se kuchh báqí na rahegá; is liye us kí kámyábí páedár nahín hogí.

22 Wuh apní kamál faráqat men tangdast hogá; har ek kḥaráb-hál ká háth us par paregá.

23 Agar us pás apná pet bharne ko howe, tau bhí Kḥudá us par apná qahr i shadid názil karegá, aur jis waqt wuh khátá howe, use us par barsáwegá.

24 Agarchi wuh lohe ke hathyár se bach nikle, par fúládí kamán ke tír se mārā paregá.

25 Wuh khinchá khinchá jáke us ke badan se nikal átá hai; wuh darakhshán tír us ke kaleje men se nikaltá hai; haul us par gálib hote haiñ.

26 Kamál táriki us ke kḥazáne men chhipí húi rahtí; ek ág jo phūnki nahín gayi use bhasam kar detí; wuh us ko jo us ke kḥaime men rah gayá ho khá jáegi.

27 Ásmán us kí badkárí ko áshkárá

karegá, aur zamín us ke bar̄khlíf uthegi.

28 Us ke ghar kí bar̄htí játí rahegi, us ke intiqa'm ke din men wuh bah jáegi.

29 K̄hudá kí taraf se sharir insán ká yihí bakhra hai; yih wuh mírás hai jo K̄hudá ne us ke liye muqarrar kí hai.

.XXI BĀ'.

PHIR Aiyúb ne jawáb diyá aur kahá,

2 Gaur karke merí bát suno, aur is se tumhári dil-jam'ái howe.

3 Pahlé mujhe kahne ho, aur jab main kah chukún, tab tum thāṭṭhá máro.

4 Main jo hún, kyá insán se faryád kartá hún? aur agar aisá hotá, to kyún nahín tang-dil hotá?

5 Mujh par nigáh karo, aur hairán hoo, aur apne munh par háth dharo.

6 Jab main yád kartá hún, to ghabrá játá hún, aur larza mere jism ko pakartá hai.

7 Sharir kyúnkar jíte rahte hain, 'umr-daráz bhí hote, aur zor men barhte játe hain?

8 Un ke dekhte hús un ke farzand un ke sáth barqarár hote hain, aur un kí nasl un kí ánkhoṅ ke sámhne.

9 Un ke ghar salámat aur bekhauf hain, aur K̄hudá ká dandá un par nahín partá hai.

10 Un ká bail báhtá hai aur qásir nahín hotá; un kí gáe gábhin hotí, aur us ká peṭ nahín girtá.

11 We galle kí mánind apne bál-bachchoṅ ko báhar le játe hain, aur un ke larke bále náchte hain.

12 We table aur barbat bajáke gáte hain, aur báṅsrí kí áwáz se k̄hush hote hain.

13 We 'aish o 'ishrat se apní 'umr basar karte hain, aur ek dam men gor ke andar játe rahte hain.

14 Tis par bhí we K̄hudá se kahte hain, kí Hamáre pás se játá rah;

kyúnki ham terí ráhoṅ kí pahcháṅ nahín cháhte hain.

15 Qádir i mutlaq kaun hai, kí ham us kí bandagi karen? aur agar us se minnat karen, to hamen kyá na'fa hogá?

16 Dekh, un kí kámyábí un ke qabze men nahín hai; badkáron kí saláh mujh se dúr rahe.

17 Kyá aksar nahín hotá, kí shariron ká chirág bujh játá hai, aur un par halákat áti hai? K̄hudá apne gāzab se unhen dukh bānt detá hai.

18 We aise hain jaise khūṭí jo hawá ke áge ho, aur jaise bhúsá jise ándhí urá le játí hai.

19 K̄hudá us kí badkári ko us ke bachchoṅ ke liye khazána kartá hai; wuh us ko bhí badlá detá hai, aur use is ká yaqín áwegá.

20 Us kí ánkhen apní k̄harábí dekhengi, aur wuh Qádir i mutlaq ke qahr ko pí legá.

21 Kyúnki use apne ghar se kyá k̄hushí, jab wuh k̄hud na ho, aur us ke mahínoṅ ká silsila bích se kat jáwe?

22 Kyá koí K̄hudá ko 'ilm síkhla saktá hai? usí ko jo kí 'ulwíon kí 'adálat kartá.

23 Ek to apní kamál tawánái men, apne kamál chain aur 'aish ke darmiyán, mar játá hai.

24 Us kí kamarcharbí se bhari hai, aur us kí haḍḍíán gūde se tar hain.

25 Dúsrá apní ján kí talkhí men martá hai, aur kabhí k̄hushí se nahín khátá.

26 We donon ek hí tarah se khák men pare rahte hain, aur kíre unhen hhipá lenge.

27 Dekho, main tumháre k̄hiyálon ko, aur un mansúboṅ ko jo tum be-insáfi se merí mukháláfat men karte ho, jántá hún.

28 Kyúnki tum kahte ho, kí Zābardast hákim ká ghar kahán hai? aur we khaime, jin men sharir baste the, kahán hain?

29 Kyá tum ne ráh-guzaron se nahín púchhá hai? aur kyá tum un nishánton ko, jo un se hún, nahín pahchánte?

30 Ki sharir halákat ke din ke liye rakh chhorá gayá hai? we qahr ke din men báhar níkále jáenge.

31 Kaun rúbarú hoke us kí ráh ko us se bayán karegá, aur us ke kám ká badlá kaun use degá?

32 Tau bhí wuh gor men dhúm dhám se pahuncháyá játá, aur apne hí qabr par be-dár rahtá.

33 Wádí ke dhole us ko mítthe lagenge, aur wuh sab ádmíon ko apne píchhe khínchegá, jis tarah beshumár log us ke áge rawána hue hai.

34 So tum kyúnkar 'abas mujhe tassalí dete ho, jis hál kí, dekh, tumháre jawábon men dagá maujúd hai?

XXII BA'B.

TAB Ilfaz Taimaní ne jawáb diyá aur kahá,

2 Kyá Khudá ko insán se fáida pahunch saktá hai, jis tarah se dánish-mand apne liye fáida pátá hai?

3 Kyá tere rástbáz hone se Qádir i mutlaq ko koi khushí hai? aur tú jo apní ráh ko kámil kartá hai, to use kyá fáida?

4 Kyá wuh tere dar ke máre tujhe daptégá? kyá wuh tere sáth 'adálat men chalegá?

5 Kyá terí sharárat barí nahín? aur terí badkáríán 'be-hadd nahín?

6 Kyúnki tú ne mahz be-fáida apne bháí se girau máng liyá hogá, aur nange ke kapre ko utár liyá hogá.

7 Tú ne thake mánde ko pání nahín piláyá, aur bhúkke ko kháná nahín khiláyá.

8 Zabardast ádmí jo hai so wuh zamín ká málik húa; aur sáhib i 'izzat us men bas rahá.

9 Tú ne bewon ko khálí háth bhej diyá hogá, aur yatimon ke bázú tope gaye honge.

10 Is sabab se terí cháron taraf

phande hai, aur achának haul tujh par pará hai;

11 Aisi tárikí, jis ke bá'is tú dekh nahín saktá hai; pání kí aisi bárh, jo tujhe chhipá legi.

12 Kyá Khudá ásmán kí bulandí par nahín? aur dekho, sitáron kí úncháí, kí kitne buland hai!

13 Lekin tú kahtá hai, Khudá kyá jántá hai? andherí badlí kí ár men hoke insáf kar saktá hai?

14 Andherá bádál us ke liye parda hai, kí jis men wuh dekh nahín saktá, aur wuh ásmán ke pher men phirá kartá hai.

15 Kyá tú us qadím ráh ko pakre rahtá hai, jis par sharir log qadam máрте the?

16 Jo apne waqt se peshtar káte gaye, aur jin kí bunyád bárh men bah gayi:

17 Jinhon ne Khudá se kahá, kí Ham se dúr ho: aur Qádir i mutlaq un ke liye kyá kar saktá hai?

18 Tad bhí us ne un ke gharon ko achchhí chízon se bhar diyá: par sharíron kí saláh mujh se dúr raho.

19 Sádiq un ká anjám dekhte, aur khush hote hai; aur be-gunáh log un par yih thaṭṭha máрте hai;

20 Wáh, hamará mukhálíf kaisá barbád húa! aur un ká baqiýá ág se bhasam ho gayá hai.

21 Us se áshnáí kijiye, aur salámat rah; tab terí khair hogi.

22 Us kí shará'at ko us ke munh se lijiye, aur us ke kalám ko apne dil men jagah dijiye.

23 Agar tú Qádir i mutlaq kí taraf phire, to tú shahál kiýá jáegá; magar badkári ko apne dère se báhar phenk dená hogá.

24 Tab tú rúpá khák kí mánind, aur Ofír ká soná nálon ke pattharon ke mánind, faráham karegá.

25 Qádir i mutlaq tere liye soná hogá, aur terí bahut chándí ṭhahregá.

26 Tab tú Qádir i mutlaq se mah-

zúf hogá, aur tú Khudá kí taraf apná munh utháwegá.

27 Tú us se du'á mánegé, aur wuh terí sunégá, aur tú apní nazron adá karegá.

28 Jo tú mansúba bándhe, to tere liye rawá ho jáegá; aur terí ráhon par roshní chamkegi.

29 Jis waqt log past kiye jáen, tú kahegá, Sarfarázi hai; aur wuh use, jo apní ánkhon se girá húa hai, bachá legá.

30 Use bhí, jo be-gunáh nahín, wuh chhuráegá: wuh tere háthon kí pákizagi se riháí páwegá.

XXIII BA'B.

TAB Aiyub ne jawáb diyá aur kahá,

2 A'j hí merí shikáyat karwí hai; wuh sadma, jo mujh par húa, merí áhon se ziyádatar bhári hai.

3 Kásh kí main jántá, kí wuh mujh ko kahán mil saktá hai! to us kí masnad tak játá!

4 Main apná mu'amala us ke áge qaríne se bayán kartá, aur apná munh dalilon se bhartá.

5 Tab main ján letá, kí wuh mujhe kyá jawáb de; aur mujhe ma'lúm hotá, kí wuh mujh ko kyá kahe.

6 Kyá wuh apní 'asim qudrat se mere sáth muqábala karegá? Kabhí nahín; wuh to mujhe táqat ba'ksh-shegá.

7 Tab mumkin hotá kí rástkár us ke sáth mubáhassa kare, aur main apne insáf-karnewále se abad tak riháí pátá.

8 Dekho, main áge barh játá hún, par wuh waháñ nahín; aur píchhe palattá hún, par main use nahín dekhtá:

9 Báen háth phirtá hún, jahán wuh kám men mashgúl rahtá hai, lekin wuh mujhe dikháí nahín detá: wuh ap ko dahine háth chhipátá hai, kí mujhe nazar na áwe:

10 Lekin wuh us ráh ko jis par main chaltá hún jántá hai: jab wuh

mujh ko táo chukegá, main sone ke mánind níkal áúggá.

11 Mere páñw us ke naqsh i qadam ar dhare hain, us kí ráh ko main ne ifz kiya hai, aur us se kanára nahín kiya.

12 Main us ke labon ke hukmon se nahín hatá; main ne us ke munh kí báton ko apní zindagi kí zarúriyat se 'aziztar jánke chhipá rakhá hai.

13 Lekin wuh khudsar hai, aur kaun use phirá saktá hai? jo us ká jí cháhtá hai so wuhí kartá hai.

14 Wuh us bát ko, jo us ne mere liye muqarrar kí, púra kartá hai, aur aisi bahut sí báton us pás hain.

15 Isí wáste main us ko huzúr men zhabrá játá hún; main jab sochtá hún, us se darta hún.

16 Khudá ne mere dil ko pighlá dálá hai, Qádir i mutlaq ne mujh ko hairán kiya:

17 Kí main táríkí ke chhá lene ke áge kát dálá na gayá; aur us ne meri nazar se táríkí ko nahín chhipáya.

XXIV BA'B.

AZBAS kí inqiláben Qádir i mutlaq se chhipí nahín, to kyún we, jo us ke áshná hain, us ke aiyám ke nahín dekhte?

2 Log khet ke dándon ko sarkáte hain; zabardastí se we gallon ko le játe, aur charáte hain.

3 We yatim ke gadhe ko hánk se játe hain, we bewe ke bail ko girau lete hain.

4 We miskínon ko ráh se hatá dete hain, aur zamín ke garib gurbá sab ke sab milke chhipte hain.

5 Dekho, bayábán ke gorkhar kí tarah we apne kám par níkal játe; we lút ke liye tarke uthte hain; bayábán se un ká aur un ke bachchon ká khána háth átá hai.

6 We khet men us ká hásil kátte hain: sharir ke angúron ko torte hain.

7 We nange hoke rāt ko be-kapre guzrānte, aur jāre men bhī un kā kuchh orhnā nahīn hai.

8 We kohistān kī jharī se bhīgte nain, aur ār ke liye chātān se jā li-paṭte hain.

9 We yatīm ko chhātī se chhīn lete hain, aur miskīn se girau lete.

10 We us par jabr karte hain ki nangā aur be-kapre chalā jāwe, aur bhūkhon par ki pūle uthāwen;

11 Jo un kī chārīdwārī men tel peṭte hain, aur kōlhū men un ke angūr kuchalte hain, aur piyāse rahte hain.

12 Log shahr ke bāhar tak nāla karte hain, aur zakhmī kī jān āh i jānsoz khinchti hai; bāwujūd us ke Khudā un par 'aib nahīn lagātā.

13 Ye we hain jo roshnī se jhagarte hain; we us kī rāhon ko nahīn jānte, na us ke rāston men thaharte hain.

14 Khūnī pau phāṭte hī uthtā, aur muhtāj aur miskīn ko mār dāltā hai, aur rāt ke waqt phir ḍakait ho jātā hai.

15 Zānī kī ānkhen godhūlī ke muntazir rahtī hain; kyūnki wuh kahtā hai, Kisī kī ānkh mujhe na dekhe; aur apnā munh orhne se dhāmp letā.

16 We andhere ke waqt gharon men sendh mārte hain; din ko we chhipe rahte; we roshnī ko nahīn pahchānte.

17 Kyūnki sahar un ke liye jaise maut kī parchhāin hai: we maut ke sāya ke haulon kī āgāhī rakhte hain.

18 We goyā pānī kī sath par jald rawān hain: dunyā men un kā bakhra la'natī hai: tākistān kī rāh kī taraf tawajjuh na karenge.

19 Jis tarah khushkī aur garmī barf ke pānī ko fanā kartī hain, usī tarah gor gunahgaron ko.

20 Rihm use bhūl jāegā; kīre us ko maza se khāenge; wuh phir yād na kiyā jāegā; badkār darakht kī tarah torā jāegā.

21 Kyūnki wuh bānjh se, jo kabhī

hāmila nahīn hotī, bad-sulūkī kartā hai, aur bewe se neki nahīn kartā.

22 Wuh zabardaston ko apnī tawānāī se ghasīt letā hai; jab wuh uthē, tab zindagī kā bharosā kisī ko nahīn.

23 Agarchi wuh use salāmatī dewe, jis par wuh takiya kare, lekin us kī ānkhen un kī rāhon par lagi hain.

24 We thoṛī muddat sarfārāz rahte, phir us ke ba'd we nahīn hain; we past kiye jāte; we auron kī tarah fanā ho jāte; aur jaisā kī gehūn kī bālen torī jāti hain, usī taur par we kāṭe jāte hain.

25 Aur agar yūnhīn na ho, kaun hai jo mujh ko jūthā kar sake? aur mere sukhān ko nāchiz thahrāwe?

XXV BA'B.

TAB Bildad Sūkhī ne jawāb diyā aur kahā,

2 Saltanat aur mahābat us hī kī hain; wuh apne ūnche makānon men sulh karātā hai.

3 Kyā us ke lashkaron kā kuchh shumār hai? aur kaun hai, jis par us kā naiyir tulū' nahīn hotā hai?

4 Pas Khudā ke huzūr insān kyūnkar sādīq samjhā jāwe? aur wuh jo 'aurat se paidā hūā hai kyūnkar pāk thahre?

5 Dekho, chānd bhī, to roshan nahīn; hān, sitāre us kī uazar men pāk nahīn:

6 To kitnā kam insān hogā, jo ēk kīrā hai? yā ādamzād, jo ek kirm hai?

XXVI BA'B.

PHIR Aiyūb ne jawāb diyā aur kahā,

2 Wāh, tū ne us kī jo nātawān thā kaisī kumak kī! tū ne us bāzū ko jis men zor na thā kaisā sambhālā!

3 Tū ne nādān ko kyūnkar salāh dī hai? aur tū ne kyūnkar 'aqlmandī ko ba kasrat zāhir kiyā?

4 Kis ke liye tū ne bāten kīn, aur kis kī rāh hai, jo tujh men se niklī?

5 Murde asfal men kámpte hai; pání bhí, aur we jándár jo un men rahte hai.

6 Pátál us ke áge nangá hai, aur halákat kí jagah be-parda hai.

7 Us ne shimál ko khulá par phail-áyá, aur zamin ko be-íláqa laikáyá.

8 Wuh apne bádalon men pání bándhtá hai; aur un ke niche abr nahín phattá hai.

9 Wuh apne takht ká munh sarká letá hai, aur apní oudhí ko us par bi- chhátá hai.

10 Us ne pánion kí sath par hadden bándhin, us jagah tak jahán ujále aur andhere kí tamámí hotí hai.

11 Us kí tambh se ásmán ke sutún kámpte, aur ghabrá játe hai.

12 Us ne apní qudrat se samundar ko dántá, aur wuh apní dánish se us ká gurúr dabátá hai.

13 Us ne apní rúh se ásmánon ko árúsh dí hai, aur us ke háth ne tez- rau sámp ko banáyá hai.

14 Dekho, ye hí us kí ráhon ke sire hai; lekin us ke bhed ká hál kyá hí thorá sunne men átá hai! us kí qudrat kí garaj kaun samajh saktá hai?

XXVII BA'B.

IS par Aiyúb ne apní tamsíl baḥháí aur kahá,

2 Qasam zinda Kḥudá kí, jis ne merá haqq le liyá, aur Qádir i mutlaq kí, jis ne meri ján ko talḥ karáyá hai;

3 Kí jab tak merá dam mujh men rahegá, aur Kḥudá kí rúh mere nathnon men báqí hogí,

4 Mere honth badgoí na karenge, aur meri zubán jhúth na bolegí.

5 Mujh se hargíz na ho, kí main tumhen rástgo thahráun; main marne tak apní diyánat kisí ko le lena na dúngá.

6 Main apní sadáqat ko thámbe hús hún, aur use kho na dúngá: merá dil, jab tak zindagí hai, mujhe malámat na karegá.

7 Merá dushman sharir ke mánind ho, aur wuh jo meri muḥálafat men uṭhtá hai, badkár kí mánind.

8 Kyúnki riyákár ne barchand kí nafa hásil kiyá, par jis waqt kí Kḥudá us kí ján lewe, us kí ummaid kyá?

9 Jab us par bipat pare, kyá Kḥudá us kí faryád sunegá?

10 Kyá wuh Qádir i mutlaq se mah- zúz hogá? kyá wuh sadá Kḥudá ká nám liye jáegá?

11 Main Kḥudá ke háth kí bábat tumhen ta'lím dúngá: Qádir i mut- laq ke intizám ká bhed tum se na chhipáúngá.

12 Lo, tum logon ne yih sab kuchh dekhá hai: phir kyún tum is tarah sarásar behúda kám karte?

13 Sharir admi ká yihí baḥhra hai jo Kḥudá kí taraf se miltá, aur we jo zulm karte hai un ká yihí hissa hai, jo Qadir i mutlaq kí jánib se páwenge.

14 Agarchi us ke farzand bahut howen, tau bhí talwár ke liye muqar- rar hai; aur us kí nasl roṭí se ser na hogí.

15 Us ke logon men se we, jo báqí rahenge, jab mareṅ to gáre jáenge; magar us kí bewáen nauha na karengeí.

16 Jo wuh ḥhák kí mánind rúpe ke túde lagáwe, aur pindol kí mánind kapre taiyár kare;

17 Wuh to taiyár kare, par sádiq log use pahinenge, aur be-jurm ádmi chándí ko hissa kar lenge.

18 Wuh patange kí mánind apná ghar banátá hai, aur us jhomprí kí mánind jise chaukidár ne banáyá.

19 Wuh daulatmand let jáegá, par wuh dafn na kiyá jáegá: palak ke márte hí wuh hai nahín.

20 Haul pánion kí tarah use bahá le játe hai, aur rát ko ándhí use nágahán urá detí hai.

21 Púrabí havá use pakaṛ letí hai, so wuh játá rahtá hai; wuh use us kí jagah se ukhár phenkegi.

22 Ye hí wuh us par dál degá, aur rahm na karegá; yih bare shauq se cháhátá kí us ke háth se bhág nikle.

23 Log us par tálián bajáenge, aur sífí bajá bajáke us kí jagah se dúr kar denge.

XXVIII BA'B.

YAQ'INAN rúpe ke liye khán hai, aur ek makán sone ke liye, jise *we sáf* karte hain.

2 Lohá zamín se nikálá játá hai, aur támbá patthar men se galáyá játá hai.

3 Insán tárík kí hadd bándhtá hai, aur us ke dúr ke siwáne tak talásh kartá hai, táríkí ke pattharon aur maut ke sáya tak.

4 Wuh us jagah se jahán sukúnat kartá hai, surág lagátá; *we to pánw* ke farámosh kiye játe; *we us men* latakte hús utarte, aur ádmfon se alag hoke dolte hús játe hain.

5 Zamín, jis se khurák paidá hotí hai, so us ká andar goyá ág se ulat palat ho játá hai.

6 Us ke pattharon men nilam ká maqám hai; aur us men soná ke dhole hain.

7 Wuh ek ráh hai jise koí paranda nahín jántá, aur giddh kí ánkhi ne use nahín dekhá;

8 Bure darindon ne bhí us par qadam nahín márá, aur na us par sher í babar guzrá.

9 *We apná háth chaqmaq kí chañan* par dharte hain, aur paháron ko jaf se ulat dete hain.

10 *We pahárián kátke un men se nadián nikálte hain*, aur un kí ánkhi har ek qímatí chíz ko dekhtí hai.

11 *We sailábon ko rokke jhirjhiráne bhí nahín dete*; chhipí chízen roshan kar dikháte hain.

12 Lekin dánái kahán mílti hai? aur fahmíd ká maqám kahán hai?

13 Insán us kí qímat nahín jántá; wuh zindon kí sarzamin men muyassar nahín hotí.

14 Gahráo kahtá hai, kí Mujh men nahín; aur samundar kahtá hai, kí Mujh pás nahín.

15 Kundan us ke liye diyá nahín játá, aur us kí kharíd ke liye chándi taulí nahín játí.

16 Ofír ká soná us ká mol ho nahín saktá, aur wuh qímatí sulaimání yá nilam se kharídí nahín játí.

17 Soná aur billaur us ke ham-qímat nahín hain; chokhe sone ke zurúf us ke badle men na diye jáwen.

18 Múnge aur shíshe ká kyá zikr? kyúnki dánái ká hasil motion se ziyáda hai.

19 Kúsh ká zamurrud us kí ham-qadr nahín, aur khális sone ko us se kyá barábari hai?

20 Pás, dánái kahán se áfí hai? aur fahmíd kí jagah kidhar hai?

21 Jis hál kí wuh sab zindon kí ánkhi se poshída hai, aur ásmán ke parandon se chhipí hai.

22 Halákat aur maut kahtí hain, kí Ham ne apne kánon se us kí shuh-rat to suní hai.

23 Khudá us kí ráh se wáqif hai; wuh us ke maqám ko jántá hai;

24 Kyúnki wuh zamín kí intihá tak nazar kartá hai, aur sáre ásmán ke niche dekhtá hai;

25 Jis waqt hawáon ká wazn kartá hai; aur pánion ko tarázú men taultá hai.

26 Jab us ne menh ke liye ek qánún kiyá, aur ra'ad ke barq ke liye ek ráh thahráí;

27 Usí waqt us ne use dekhtá, aur us ká bayán kiyá; us ne use taiyár kiyá, aur usí ne use dhúndh nikálá.

28 Aur us ne insán ko kahá, kí Dekho, Khudáwand ká khauf dánái hai, aur badí se dúr rahná wuhí fahmíd hai.

XXIX BA'B.

AUR Aiyúb ne apní masal par yih barháyá aur kahá,

2 Kásh kí main aisá hotá jaisá

guzre hús mahinon men thá, jin dinon men K̄hudá meri nigahbání kartá thá;

3 Jab us ká chirág mere sir ke úpar roshan thá, aur us kí roshní se main andhere men chaltá thá;

4 Jaisá kí main jawání ke aiyám men thá, aur K̄hudá kí mihrbání ká bhed mere khaime par záhír thá;

5 Jab Qádir i mutlaq mere sáth thá, aur mere bachche mere ás pás the;

6 Jab main apne qadamon ko dúdh se dhótá thá, aur chaṭán mere liye tel kí nadián bahátí thí;

7 Jab main shahr men hoke pháṭak kí 'adálát-gáh ko játá thá, aur chauk men apní kursí ko taiyár kar-ke rakhtá thá!

8 Tab jawán mujhe dekhke chhip játe the; aur buddhe uth kharé hote the;

9 Ra, is bolne se báz rahte the, aur apná háth honthon par dharte the;

10 Umará chup ho játe the, aur un kí zubáne un ke tálú se já lagti thin;

11 Kyúñkí kán, jab meri suntá thá, mujhe mubárak kahtá thá; aur áñkh jab mujhe dekhti thí, mere liye gawáhí detí thí;

12 Kyúñkí main ne miskín ko, jo nála kartá thá, riháí dí, yatím ko, aur us ko jis ká koi madadgár na thá.

13 Us kí du'á jo halák hone par thá mujh par áí, aur main ne bewe ke dil ko aisá k̄hush kiyá kí wuh gáne lagi.

14 Main ne rástbázi pahiní, aur us se main árásta hús: meri munsifini-zájí pairáhan aur pagrí thí.

15 Main andhon ke liye áñkhe thá, aur langron ke liye páñw.

16 Main miskínon ke liye báp thá, aur wuh mu'ámala, jo mere ján pah-chán ká na thá, us kí bhí tahqíq kartá thá.

17 Main ne be-insáf kí dārhen torin, aur us ke dānton men se lūt ká mál khinch nikálá.

18 Tab main kahtá thá, kí Main apne ghonsle men marúngá, main apní 'umr ke din ret kí mánind barháúngá.

19 Meri jar pāñon ke pás phailí húi thí, aur rát ko meri dālí par os parí rahí.

20 Meri shaukat mujh men táza ba táza thí, aur meri kamán mere háth men nau ba nau húi.

21 Log meri taraf kán rakhke muntazir rahte the; meri ráe ko sunke chup ho játe the.

22 Meri báten sunne ke ba'd we phir na bolte the; balki merá kalám un par búndon kí tarah rawán húa.

23 We meri ráh yún takte the jaise koi menh ká intizár kare; we khol-ke apná munh pasárte the, jaise koi ákhiri menh ke liye munh khole.

24 Agar main un par hanstá thá, we yaqin na láte the; we mere chihre ká núr girá na dete the.

25 Main un ke liye ráh chuntá, aur sardár ban baithtá thá, balki us básháh kí mánind jo lashkar men hai, aur us shakhs kí tarah jo gangínon ko tasallí dewe, main un ke darmiyán guzrán kartá thá.

XXX BĀB.

AB to we jo mujh se kam-'umr hain, mujh se ṭhaṭholián karte hain, jin ke bāpṭádōn ko agar apne galle ke kutton ke sáth biṭhátá, to apná nang samajhtá.

2 Un ke háthon ke zor se mujhe kyá kám thá, jin se anjám dene kí táqat játi rahí?

3 Mahangí se aur muhtájí se we bhúkhon marte the: tárikí ke bayá-bán men aur k̄harába aur wirána men bhágte phirte the.

4 We jhári se loniyá torte the, aur ratama kí jareñ apne kháne ke liye rotí ke badle kám men láte the.

5 We logon ke darmiyán se ragade játe; we un ke piche shor karte the, jaise chor ke piche karte hain.

6 We haulnák daríon men rahte

the, zamín ke gáron men aur chaṭán-on men.

7 We jhárion ke darmiyán chábte the, aur kánton ke tale we tittar bittar the.

8 We be-wuqúfon ke tarke the, gumnámon ke farzand; we már khá-ke mulk se khárij kiye hús the.

9 Aur ab main un ká rág hún; ab main un kí kaháwat hún!

10 We mujh se ghin kháte hain, we mujh se dúr bhágte hain, aur mere munh par thúkne se báz nahín rahte hain.

11 Kyúnki we apní bág chhorté, aur mujh ko dukh dete hain; unhon ne mere áge lagám bhí nikál dáli.

12 In ke bachche mere dahine háth khare hote hain, aur mere pánwon ko thel dete hain, aur apní kharáb ráhon ko mujh tak nikálte hain.

13 We mere ráste ko bigárete hain, aur we log mujhe thokar khiláte hain, jo áp láchár bekas thahre hain.

14 We goyá bare darár kí ráh se hoke mujh par utar parte hain: tor tár kí ár men we mujh par jhonk kháke girte hain.

15 Wuh haulon kí súrat men hoke mujh par phiráyá gayá hai; we hawá ke mánind merí sharáfat ká pichhá karte; merí 'áfiyat badlí kí tarah paráganda húi jái hai.

16 Ab to merá jí mujh men pighal ke bah játá hai, aur musibat ke aiyám ne mujhe gher liyá.

17 Merí haddián ráton ko mujh men chhedí jái hain, aur mere nason ko áram nahín.

18 Marz kí shiddat se merá aur súrat ká pairáhan ho gayá hai; wuh mere qabá ke girebán kí mánind mere gale par girdágird lag gayá hai.

19 Us ne mujhe kichar men dál diyá, aur main khák aur rákh sá ho gayá.

20 Main tujhe pukártá hún, aur tú nahín suntá; main tere áge khará

hotá hún, aur tú merí taraf mená nahín kartá.

21 Tú mujh par be-rahm ho gayá hai, tú áp apne zoráwar háth se merá mukháli hotá hai.

22 Tú mujhe hawá par charháke le játá hai, aur mere chára ko barbád kartá hai.

23 Kyúnki main jántá hún, kí tú mujhe maut ke yahán le jáegá, aur us ghar men jis men sab zinde jam'a kiye jáenge.

24 Lekin jab wuh háth barháwe minnatén kuchh kám na áwengi; jinhen wuh halák kare, un ká nála abas hai.

25 Kyá main us ke liye, jis ká burá din áyá ho, nahín royá? kyá main ne miskín ke liye gam nahín kháyá?

26 Main ne nek-bakhtí ká intizár kiya, tab bad-bakhtí áí; main roshní kí ráh dekhtá thá, par táríki parí.

27 Merí antrián ubaltí hain aur thamti nahín; musibat ke din mujh se á mile hain.

28 Báwujúde kí dhúp ká jalá nahín, lekin main siyáh hoke chaltá; main ne khare hoke jamá'at men nála kiya.

29 Main azhdahon ká bhái aur shutr-murgon ká hain-nishín húa.

30 Merá chamrá mere tan par kálá ho gayá, aur merí haddián garmí se jal gayin.

31 Merí barbat se nauha kí sadá nikaltí hai, merí bānsri se mátam-karnewálon kí áwáz áti hai.

XXXI B'A'B.

MAIN ne apní ánkhon se 'ahd bándhá thá; phir main kun-wári par kyúnkar nazar karún?

2 Kyúnki úpar se Khudá kí taraf se kaunsá bakhra átá hai? aur 'álam i bálá par se Qádir i mutlaq kaunsi mirás detá hai?

3 Kyá sharíron ke liye halákat, aur badkirdáron ke liye khárij honá nahín hai?

4 Kyá wuh meri ráhon ko nahín dekhtá, aur mere sab qadam shumár nahín kartá hai ?

5 Agar main ne sharárat mein qadam márā, aur agar mere páñw dagá kí ráh par daure hon ;

6 To wuh mujhe sachchí tarázú mein taule, aur Khudá meri diyánatdári ko daryáft kare.

7 Agar merá qadam raste se phirá ho, aur merá dil meri ánkhon kí pairáuf mein chálá ho, aur mere háthon mein chhút lagí ho ;

8 To main bouñ, aur dúsrá kháwe, aur merá paidáwár ukhár phenká jáwe.

9 Agar merá dil kisi 'aurat se farefta húa ho, aur main apne parosí ke darwáze par ghát mein baithá ;

10 To meri jorú दूसरे के लिये चक्की पीसे, aur gair log us par jhukeñ.

11 Ki yih bará gunáh hai, hán yih wuh badkári hai, kí zarúr hai kí hákimán us kí sazá deweñ.

12 Yih ek ág hai jo bhasam karke satyánás kartí hai, aur mere sáre hásil ko kho detí hai.

13 Agar main ne apne khádim yá khádima ke muqaddame ko, jis waqt we mujh se jhagarte the, tarah diyá :

14 Pas jis dam Khudá uth khará howe, main kyá karúñ ? aur jab wuh tajwíz kare, to main us ko kyá jawáb dúngá ?

15 Kyá jis ne mujhe rihm mein banáyá, use bhí nahín banáyá ? aur kyá ek hí ne ham ko peñ mein paidá nahín kiya hai ?

16 Agar main ne miskín ko us ke matlab se rok rakhá, yá main ne bewon kí ánkhon ko kho diyá ;

17 Yá apná nawála áp hí akelé kháyá, aur yatím ne us mein se kuchh na kháyá ;

(18 Kyúnki meri larháí se wuh mere sáth yún palá thá, jaise báp ke sáth palte hain, aur main apní má ke peñ hí mein se bewe ká rahnumá húa ;))

19 Agar main ne kisi ko kapre ke

na hone se marte dekhá, yá kisi miskín ko nangá páyá ;

20 Agar us kí kamar ne mujh ko du'á na dí, aur agar us ne meri bheron kí ún se garmí na páí ;

21 Agar main ne yatím par háth utháyá, jis waqt main ne dekhá kí 'adálat-gáh mein meri madad hotí hai :

22 To merá bázú sháne ke ghar se nikal jáwe, hán, bázú kí haddí bhí tút jáwe.

23 Kyúnki Khudá kí taraf se halákat mere liye dahshat ká bá'is thí, aur us kí hashmat kí main bardásht na kar saká.

24 Agar main ne sone par i'atimád rakhá, aur chokhe sone ko kahá, Tú meri já e ummed hai ;

25 Agar main is sabab se phúlá hotá kí merá mál firáwán húa, aur mere háth ne bahut hásil kiya thá ;

26 Agar main ne súraj par nigáh kí, jab chamaktá rahá, yá chánd par, jis waqt wuh jhalaktá húa chaltá thá ;

27 Aur merá dil chhipke farefta húa ho, aur mere munh ne mere háth ko chumá ho :

28 To yih bhí wuh badkári hai jis kí sazá zarúr hai kí hákim dewe ; kyúnki is se main ne Khudá ká, jo úpar hai, inkár kiya.

29 Agar main apne dushman kí halákat se shádmán húa, yá jab us par balá názil húi, merá dil phúl uthá ;

30 Par main ne apne munh ko hargiz parwánagí na dí, kí us kí ján ke liye la'nat kí árzú karke gunáhgar ho.

31 Kyá mere kháme ke log nahín kahte the, kí Ai kásh kí us ke gosht mein se miltá ! ham ser nahín hue.

32 Begáne ko sarak mein rát ko kátná na pará ; main ne musáfir ke liye darwáza kholá.

33 Kyá main ne A'dam kí tarah apne gunáh ko dhámpá, aur apní badkári apne sine mein chhipáí :

34 Jis ba'is main barí bhir se dar gayá, aur qabáíl kí hica'rat se main ne

dahshat khái, aur main chup ho rahá, aur darwáze se báhar na gayá?

35 Kásh ki koi meri sunel dekho, merá dastkhatt; ai kásh ki Qádir i mutlaq mujh ko jawáb detá, aur merá dushman apná dá'wá qalamband kartá!

36 Sachmuch main use apne káandhe par dhartá, aur kuláhi kí mánind use apne sir par bándhtá.

37 Main apne har ek qadam ká hisáb use batá detá; main sháhzáde ke mánind us pás játá.

38 Agar meri zamín mere bá'is chil-láti, yá us kí reghárián báham rotín;

39 Agar main ne us ke phal kháe, aur rápiye na diye, yá un ke málikon kí ján mere zulm se nikál gayi:

40 To gehún kí jagah úntkatáre ugeñ, aur jau ke 'iwaz taláhdáne howeñ.

Aiyúb kí báten tamám hún.

XXXII BÁT.

AB ye tinoñ mard Aiyúb ko jawáb dene se báz áe, is liye kí wuh apní nazar men sádiq thahrá.

2 Tab Ilhú bin Barakiel Búzi ká, jo kí Rám ke khandán men se thá, gussa bharká: us ká gussa Aiyúb par bharká, is liye kí us ne apne ko KHUDÁ se ziyáda sádiq thahrá thá:

3 Aur us ke tinoñ doston par bhí us ká gazab bharká, is liye kí unhon ne jawáb na páyá thá, tau bhí Aiyúb ko badkár thahráyá.

4 Ilhú, jab tak kí Aiyúb kah chuká, chupká rahá, kyúñki we 'umr men us se bare the.

5 Jab Ilhú ne dekhá, kí un tñ shakhson ke munh men jawáb na rahá, to us ke qahr kí ág sulgi.

6 Aur Barakiel Búzi ke beṭe Ilhú ne jawáb diyá aur kahá, Main jawán hún, aur tum to búrhe; is liye main dartá thá, aur main ne jur, at na kí, kí apní ráe tum par zahir karún.

7 Main ne kahá, kí Cháhiye kí diní log bolen, aur barí 'umrwále dánái kí bát sikháwē.

8 Lekin insán men rúh hai: Qádir i mutlaq apne dam se unheñ fahmíd bakhshá hai.

9 Buzurg log hamesha dánishmand nahín hote; aur búrhe hamesha haqq ko nahín samajhte.

10 Is liye main ne kahá, kí Meri suno; main bhí apní ráe zahir kar-úngá.

11 Dekho, main tumhári báton kí intizári kartá rahá; jab tak tum báten tajwiz kar rahe, tumhári bahson ko suntá gayá.

12 Hán, main qasdan tum par nigáh kar rahá, aur dekho, tum men ek nahín jo Aiyúb ko qáil kartá, aur us kí báton ká jawáb detá:

13 Na howe, kí tum kaho, Ham to dánái ká bhed pá gaye, kí KHUDÁ ne us ko dhakel diyá hai, insán ne nahín.

14 Ús ne to mujh se báten nahín kñ, aur main tumhárá sá jawáb use na dúngá.

15 We hairán rah gaye, aur kuchh jawáb na diyá; un kí koi bát na rahí.

16 Hán, main muntazir rahá, lekin we bole nahín, we khare rahe, par kuchh aur jawáb na diyá;

17 Tab main ne kahá, Main bhí apní bári par jawáb dúngá, main bhí apní ráe zahir karúngá.

18 Kí mujh men báten bhari húi haiñ, wuh rúh jo mere sine men hai mujhe majbúr kartí hai.

19 Dekho, merá sína band kí húi mai kí mánind hai; wuh nayí mai kí mashkon kí tarah phatne par hai.

20 Main bolúngá, tá kí main áram páún; main apne labon ko kholúngá, aur jawáb dúngá.

21 Hargiz aisá na howe, kí main kisi ádmí ke zahir hál par nigáh karún, yá kisi shakhs se cháplúsi karún.

22 Kyúñki main khushámád kí báten kahne nahín jántá; agar aisá karún, to merá banánewálá mujh ko jalá'uthá le jáega.

XXXIII BĀ'.

IS liye, ai Aiyúb, merá kalám sun le, aur merí sári báton par kán dhar.

2 Dekh, main apná munh kholdá, aur merí zubán mere munh ke dar-miyán sukhān-aráí kartí hai.

3 Merí báton mere dil kí rástí se niklengí, aur mere honth ma'rifat kí saríh báton sunáwenge.

4 Kḥudá kí Rūh ne mujh ko banáyá hai, aur Qádir í mutlaq ke dam ne mujh ko zindagí bakhshí hai.

5 Agar tú maqdúr rakhtá, to mujhe jawáb de, mere sámhne apní báton ko tartíb de, aur khará ho.

6 Dekh, main Kḥudá kí banisbat tujh sá hūn; main bhí mittí se baná hūn.

7 Dekh, merá ru'ab tujhe hirasán na karegá, aur merá háth tujh par bhári na hogá.

8 Filwáqí', tú ne mere sunte hūe kahá, hān, main ne terí áwáz suní, jo yih báton kahtí thí,

9 Main pák hūn, gunáh se mubarrá aur sáf hūn; mujh men badí nahín.

10 Dekh, us ne mujh se jhagarne ká dānw páyá hai; wuh mujhe apná dushman jántá hai.

11 Wuh mere pānwon ko káth men jáltá hai, aur merí sári ráhon ko dekhtá rahtá hai.

12 Dekh, is bát men tú munsif nahín hai; main tujhe jawáb detá hūn kí Kḥudá insán se bará hai.

13 Tú us se kyún jhagartá hai? wuh apne sab kár ó bár ká bhed mutlaq nahín kahtá.

14 Kyúnki Kḥudá ek bár boltá hai, balki do bár, agar ádmí shanawá na núá ho;

15 Kḥwáb men, rát kí royá men, jab bhári nind logon par partí hai, aur we bichhaune par sote hain;

16 Us waqt wuh insán ke kán kholdá hai, aur un ke zihn men ta'lím naqsh kar detá hai.

17 Tá kí ádmí ko us ke kám se báz rakhe, aur gurúr ko insán se gáib karáwe.

18 Wuh us kí rúh ko bachá rakhtá hai, kí wuh garhe men na gire, aur us kí ján ko, kí wuh bhále se na nikle.

19 Phir wuh apne bistar par dard se tambíh pátá hai, aur us kí saḡht haddián túttí hain;

20 Aisá kí us ká jí rotí se, aur us kí rúh nafs kháne se, nafrat rakhtí hai.

21 Us ká gosht súkh játá hai, yahan tak kí wuh dekhá nahín játá; aur us kí haddián, jo dikháí nahín detí thín, ubhri hūí ma'lúm hotín.

22 So us kí ján gor ke nazdík, aur us kí zindagí halák-karnewálon tak pahunchtí.

23 Wahán, agar us ke sáth koi paigambar howe, yá koi tafsir-karnewálá, agarchi hazár píchhe ek ho, jo insán ko us ká farz batáwe:

24 To wuh us par rahm kartá hai, aur kahtá hai, kí Use gor men girne se bachá le: kí mujhe kafára milá hai.

25 Tab us ká jism lapke ke jism se muláimtar hogá: wuh apní jawání ke aiyám ko phir dekhegá.

26 Wuh Kḥudá se du'á mángegá, aur wuh us par mihrbání farmáwegá: wuh khushi se us ká munh dekhegá: wuh insán ko us kí rástbázi ká ajr degá.

27 Aisá shakhs ádmíon ke rú ba rú kahegá, kí Main ne gunáh kiyá, aur jo haqq thá us ke barkhílaf kiyá, par us ne mujh se us ká badlá na liyá:

28 Us ne merí ján ko gor men girne na diyá, balki merí ján ujálá dekhtí hai.

29 Dekho, yih sab kám Kḥudá insán ke liye do bár, balki tín bár, kartá,

30 Tá kí us kí ján gor se nikál lewe, kí wuh zindon kí roshní se roshan rahe.

31 Kán dhar, ai Aiyúb, aur merí sun; chupká rah, to main bolúngá.

32 Agar tujhe kuchh kahná hai, to jawáb de; báten kah, ki main terí sadáqat zahir karne cháhtá hún;

33 Aur nahín to, merí sun: khámshí ikhtiyár kar, aur main tujhe dánáí síkhláúngá.

XXXIV BA'B.

IS sab par Ilhú ne yih barháya, aur kahá,

2 Ai khiradmando, merí báten suno; ai ahl i 'irfán, merí taraf kán dharo.

3 Kyúñki kán kalám ko parakhtá hai, jis tarah se munh kháne kí chízon ko chakhtá hai.

4 A'o, ham apne liye wuh jo rást hai tajwíz karen: áo, ham ápas men wuh jo nek hai imtiyáz karen.

5 Aiyúb ne to kahá hai, Main sá-diú hún, aur Khudá ne merá haqq mujh se báz rakhá hai.

6 Kyá main apne haqq kí bábat jhúth bolúñ? us ke tír se merá zakhm khrí hai, agarchi main ne badkárí na kí.

7 Kaun ádmí Aiyúb sá hai, jo hí-qárat ko pání kí mánind pitá hai?

8 Aur badkáron ke hamráh hoke tahaltá hai, aur sharír logon ke sáth chaltá hai?

9 Kyúñki us ne kahá, ki Insán ko kuchh fáida nahín, agarchi wuh Khudá kí suhbat ko cháhe.

10 Is wáste, ai sáhibán i dánísh, merí sun rakho: Khudá se aísí bát dúr ho, ki wuh be-insáfi kare aur kí Qádir i mutlaq badkár bane.

11 Kyúñki wuh har ek ádmí ko us ke a'ámál ke mutábíq ajr detá, aur aísá kartá ki har insán apní chál ke muwáfíq phal patá.

12 Yaqínan Khudá ná-haqq nahín kartá, aur Qádir i mutlaq 'adálat men khalál nahín déltá.

13 Us ko kis ne zamín par hukúmat bakhshí? aur kis ne sárfi dunyá ká bandobast kiyá?

14 Agar wuh us ko gaur farmáe.

aur apní rúh aur apná dam apní taraf samete:

15 To sáre bashar ek sáth faná hongé, aur insán mití men phir mil jáegá.

16 So agar tujh men fahm hai, to yih sun rakh; aur merí áwáz aur kalám par kán dhar.

17 Kyá wuh, jo rástí ká dushman hai, hukmrání karegá? aur kyá tí cháhtá hai ki us ko, jo sar-á-pá insáf hai, ilzám de?

18 Kyá tú bádsháh se kahegá, ki Tú sharír hai? yá sháhzádon se, ki Tum badzáat ho?

19 Lekin wuh sháhzádon ke zahir hál par nazar nahín kartá, aur daulat-mand ko miskín se ziyáda munh nahín lagátá; kyúñki we sab ke sab us ke háth kí kárigarí hain.

20 We ek dam men mar játe hain; ádhí rát ko log ghabrá játe hain aur játe rahte; aur we jo zabardast hain, bagair háth ke zor kiye húe, máre parte hain.

21 Kyúñki us kí ánkhen insán kí ráhon par lagí hain, aur wuh un kí sárfi ravishon par nazar kartá hai.

22 Koí tárfi nahín hai, na maut ká sáya hai, jahán badkárí karnewále áp ko chhipá saken.

23 Is liye insán ká hál der tak tajwíz karná zarúr nahín, jis waqt use Khudá ke huzúr 'adálat men jáná pare.

24 Wuh bagair tajwíz kiye ikhtiyárwálon ko tukre tukre karegá, aur un kí jagah dúsrón ko nasb karegá.

25 Kyúñki wuh un ke kámon ko jántá hai: wuh un par rát phirá látá hai, aur we raunde játe hain.

26 Is liye ki we sharír hain, wuh un ko sab ke dekhte húe már detá hai;

27 Kyúñki we us kí pairaui se phir gaye the, aur us kí ráhon kí taraf dhyan na kiyá:

28 Yahan tak ki un ke sabab mis-

kinon kí faryád us tak pahunchí, aur mazlúmon ká nála us ke sunne men áyá.

29 Jab wuh chain detá hai, kaun be-chainí karáwe? aur jab wuh apná munh chhipáwe, khwáh guroh se yá kisi ek akele se, kis ká maqdúr hai, ki use dekhe?

30 Tá ki sharír ádmí saltanat na kare, aur ra'áiyat ko phande men na phansáwe.

31 Balki munásib yún hai ki Khudá se kahiye, Main ne tambíh pái hai, main phir bejá na karúngá.

32 Agar merí nazar se kuchh gáib rahá ho, tú use mujhe dikhlá: agar main ne badkári ki ho, to main phir na karúngá.

33 Kyá wuh terí dánist ke mutábiq howe? wuh badlá degá, khwáh tú ná-manzúr kare, khwáh manzúr kare; na ki main: so wuh bát kah jise tú jántá hai.

34 Ab we jo ahl i khirad haiñ mujh se kahen, aur dáná insán, jo merí suntá hai, bole.

35 Aiyúb ne ná-dánistagi se kahá hai, aur us ká kalám be-wuqúfána hai.

36 Merí árzú yih hai, ki Aiyúb ákhir tak ázmáyá jáe; is liye ki wuh sharír logon ká sá jawáb detá hai.

37 Kyúñki wuh apní khatá par fasád barhátá hai, wuh hamáre darmiyan tálián bajátá hai, aur Khudá ke bar-khiláf apní báten ziyáda kartá hai.

XXXV BA'B.

ILIHU' ne 'aláwa us ke yih kahá, aur yún bolá,

2 Kyá tú ise wájb jántá hai, jo tú ne kahá, ki Merí sadáqat Khudá kí sadáqat se ziyáda hai?

3 Tú jo kahtá hai, Mujh ko kyá nafá? aur main us se kyá fáida pátá, jo gunáh nahín kiyá hotá?

4 Main tujhe in báton ká jawáb dúngá, aur tere sáth tere rafiqon ko bhí.

5 Á'smánon par nazar kar aur dekh; bádalon par, jo tujh se kahín buland haiñ, nigáh kar.

6 Agar tú khatá kare, to us ko kyá kartá hai? agar tere gunáh firáwán howen, to tere kám se us ke yahán kyá pahunchtá hai?

7 Agar tú sádiq howe, to use kyá bakhshtá hai? yá wuh tere háth se kyá pátá?

8 Terí sharárat se zarar us ko ho jo terá sá insán hai, aur terí sadáqat se ádamzád ko nafá ho.

9 Log to zulm kí firáwání se maj-búr hoke rote haiñ; we zabardaston ke háth ke bá'is nála karte haiñ.

10 Lekin kói nahín kahtá hai, ki Khudá merá banánewálá kahán hai, jis se rát ko bhí gít gáne kí naubat hotí?

11 Jo maidán ke charandon se ham ko ziyáda sikhlátá hai, aur ásmán ke parandon se hamen ziyáda dánishmand kartá hai?

12 Tab we chilláte haiñ, par wuh un badkirdáron ke gurúr ke sabab se jawáb nahín detá.

13 Yaqinan Khudá be-ma'ní nálon ko nahín suntá, aur Qádir i mutlaq un kí taraf mutawajjih nahín hotá.

14 Kháss karke jab tú kahtá hai, ki Main use dekhtá nahín; lekin insáf us ke huzúr men hai; pas, tú us ká muntazir rah.

15 So, is liye ki us ká kuchh bhí qahr nahín názil huá, aur us ne gunáh-on kí kasrat par liház nahín kiyá;

16 Is wáste Aiyúb 'abas apná munh kholdá hai; aur ma'rifat ke bagair bahut báten kartá hai.

XXXVI BA'B.

AUR Ilihi ne is par yih barháyá aur kahá,

2 Thorí der sabr kar, to main tujhe dikhláúngá ki mujhe Khudá ke liye aur báten kahná hai.

3 Main dúr se ma'rifat láúngá, aur

apne K̄hālīq kī taraf rāstbāzī kī nisbat karūngā.

4 Fī-l-haqīqat merī bāten jhūthī nahīn: wuh jo ma'rīfat men kāmīl hai, tere sāth hai.

5 Dekh, K̄hudā barā hai, lekin kisi ko haqīr nahīn jāntā: us kī quwat aur us kī dānish gālīb hai.

6 Wuh sharīron ko jīne nahīn detā, par mazlūmon kā insāf kartā hai.

7 Wuh rāstbāzon kī taraf se chashm-poshī nahīn kartā; balki un ko bād-shāhon ke sāth aise takht par, jis kī abadī pādārī hai, bīthātā, aur we sarfāz hai.

8 Aur agar we zanjīron se jakre jāte hai, aur musibat kī rassīon se bāndhe jāte hai;

9 To wuh unhen un 'amal, aur un ke gunāhon ko, kī unhon ne barī gustākhi kī, dikhlatā hai.

10 Aur un ke kānon ko kholdā hai, tā ki un kī tarbiyat ho, aur hukm detā hai kī badkāri se bāz āo.

11 Agar we shanawā howen, aur bandagī karen, tab we apne dinon ko 'aish men kāṭenge, aur apne barason ko 'ishraton men.

12 Par agar we farmānbardār na howen, to we talwār se halāk kiye jāenge, aur bewuqūfī men marenge.

13 Phir we jo dil men be-dīn hai, qahr jam'a karte hai: jis waqt wuh unhen bāndh daltā hai, un kī minnat kī āwāz nahīn nikaltī.

14 Un kī jān jawānī men jāti hai, aur un kī zindagī fāsiqon ke darmiyān ba-sar hotī.

15 Par wuh dukh men miskīn ko rihāī detā hai, aur jis waqt we musibat men giriftār hon, to un ke kān kholdā hai.

16 Wuh to tujh ko tangī ke munh se chhurāke kushāda makānon men le jātā, jahān tangī nahīn; aur terī mez khūb charbīdār chizon se chunī jāegī.

17 Lekin agar tū sharīr ke muqad-

dame ko anjām dewe, to muqaddame ke sāth 'adālat bhī darpai hogī.

18 Qahr se dar, tā na howe kī wuh tujhe 'izā deke nikāl le jāe; us waqt bhārī fidiya tujhe na bachā sakegā.

19 Kyā wuh terī daulat kī qadr karegā? Hargiz nahīn; na sonā kām āwegā, na sāre jahān kā zor.

20 Rāt kī k̄hwāhish mat kar, jab log apnī jagah se gāib kiye jāte hai.

21 K̄habardār, badkāri kī taraf māl na ho: kī terī pasand yibī hūī, aur na kī musibat.

22 Dekh, K̄hudā apnī tawānāī ke sabab sarbuland hai; us kī mānind kaun tarbiyat karnewālā hai?

23 Kis ne us ke liye apnī taraf se rāh thahrāī? yā, kaun us se kah saktā hai, Tū ne nā-insāfī kī?

24 Yād kar rakh kī tū us ke kām kī bābat jise log dekhte hai us kī barāī kare.

25 Sab ādmī use dekh sakte hai; balki insān dūr se us par nazar karte.

26 Dekh, K̄hudā buzurg hai, ham use nahīn daryāft kar sakte; us ke barason kā shumār thahrā nahīn sakte.

27 Wuh pānī kī chhotī chhotī būnden khīnch nikaltā hai: us ke bukhār kī kasrat ke mutābiq we bārish hoke girtī hai:

28 Badlīān unhen ṭapkātīn, aur phir firāwānī se insān par chulātī hai.

29 Us kī badlīon ke phailāne kā taur, aur us ke khāime kī karak, koī samajh saktā hai?

30 Dekh, wuh apnī roshnī apne ūpar phailātā hai, aur samundar kī thāh ko chhipātā hai.

31 Un hī se logon ko sazā detā hai; aur roṭī bhī wāfir bakhshatā hai.

32 Wuh apne hāthon ko bijlī kī roshnī se mulabbas kartā hai; wuh use hukm detā kī mukhālīf par jā lage.

33 Us kī karak āndhī kī bābat khabar detī hai, jis tarah bahāim bhī us ke ūṭhne kī āgāhī bakhshate hai.

XXXVII BA'B.

HA'N, is bāt se merā dil taraptā hai, aur apnī jagah se uchhaltā hai.

2 Jī lagāke us kī āwāz kī gargarāhat sun, aur wuh karak, jo us ke munh se nikaltī hai.

3 Wuh sārē āsmān ke tale us kī rāh lagātā hai, aur us kī tajallī zamīn kī intihā tak pahunchtī hai.

4 Us ke piche gurrish kī āwāz hotī hai: wuh apnī janāb kī gargarāhat kī āwāz detā hai; jis dam us kī sadā sunī jātī hai, wuh un kī tākhīr nahīn kartā.

5 Khudā apnī āwāz se 'ajab taur par garajtā hai; us ke aise barē kām hain, ki ham unhen samajh nahīn sakte.

6 Wuh barf ko hukm detā hai ki Tū zamīn par ho jā; usī tarah phūhī ko, aur apnī tawānāī ke menh ko, jo shiddat se partā hai.

7 Wuh har ek insān ke hāth band kar detā hai, tā ki us ke sab kārigar use mān lewen.

8 Tab haiwān apne gāron men ghuste hain, aur apnī hī mazbūt jagahon men parē rahte hain.

9 Janūb se bagūlā uṭhtā hai, aur sardī shimāl se ātī hai.

10 Khudā kī sāns se yaḥ hotā hai, aur phailē hūe pānī munjamid ho jāte hain.

11 Phir pharchhā hotā, aur ghaṭā dūr kī jātī hai; us kā nūr ghanghor ko titar bitar kartā hai.

12 Unhen apne mashwara se har taraf phirātā hai, tā ki we jahān men, rūr e zamīn par, us ke farmān ke mutē biq kām karen,

13 Khwāh tambih ke liye, khwāh apnī sarzamin ke wāste, khwāh rahmat kar ke unhen bhejtā hai.

14 Ai Aiyūb, ise sun rakh: aur chupkā ho rah, aur Khudā ke 'ajāib o garāib ko soch.

15 A'yā tū jāntā hai, ki Khudā

kyūnkar in bāton kā intizām kartā, aur apne abr kā jalwa chamkātā hai?

16 Kyā tū bādalon kā bhed, ki kyūnkar latkāe gaye, jāntā hai? ye usī ke 'ajāib kām hain, jis kī dānish kāmīl hai.

17 Jis waqt wuh zamīn par dakhanī hawā se niwā paidā kartā hai, terī poshāk kyūn garm hotī hai?

18 Kyā tū us ke sāth ho ke falak ko phailātā hai, jo dhāle hūe āine kī mānind mazbūt hai?

19 Sikhā hamen kī us se kyā kah-nā chāhiye, kyūnki tārikī ke sabab ham koī bāt pesh nahīn kar sakte.

20 Kyā us ko khabar dī jāegī, ki main kuchh boltā? kyā koī insān kuchh bole? yaqīnan wuh niglā jāegā.

21 Ab to insān us ābdār roshnī ko jo falak men hai nahīn dekh sakte, jis waqt hawā chaltī hai aur use sāf kartī, 22 Aur samit shimālī se sone kī sī tajallī ātī: Khudā kā haibatnāk jalāl hai.

23 Qādir i mutlaq jo hai, ham us ke bhed tak pahunch nahīn sakte; us kī qudrat aur 'adālat 'azīm hain, aur us kā insāf firāwān hai; wuh tasdīq nahīn detā.

24 Is liye chāhiye kī log us se darte rahen: wuh un men se jo apne dil men dānishmand hain, kisī par nigāh nahīn kartā.

XXXVIII BA'B.

TAB KHUDĀWAND ne Aiyūb ko bagūle men se jawāb diyā, aur kahā,

2 Yih kaun hai, jo nādānī kī bāton se maslahat ko andherā kar detā hai?

3 Ab mard kī mānind apnī kamar bāndh; main tujh se suwāl karūngā, aur tū mujh se bayān kar.

4 Tū kahān thā, jab main ne zamīn kī bunyād dālī? batlā, agar tū ne samajh hāsīl kī hai.

5 Kis ne us kā andāza rakhā, agar tū jāntā hai? yā kis ne us par sūt khinchā?

6 Kaun si chiz par us ki newen dhari gayin? ya kis ne us ke kone ka patthar bithaya;

7 Jab subh ke sitare milke gate the, aur sare ban Ullah khushi ke mare lalkarte the?

8 Ya kis ne samundar ko darwaze lagake band kiya, jis waqt wuh phut nikla, ki goya rihm se nikal para?

9 Jab main ne badli ko us ki poshak banaya, aur us ki peti ke liye bari tariki ko;

10 Jab main ne us ki hadden bandhin, aur bende aur kiware lagae;

11 Aur kaha, ki Yahan tak tu ana, age na barhega; aur is jagah teri maujon ka gurur thamega.

12 Kyá tu ne apne hi dinon mein kahi subh par hukm kiya hai, aur sufed subh ko farmaya hai ki wuh apne makan ko jan rakhe;

13 Ki wuh zamin ko us ke kanaron tak ghare, ta ki sharir log us par se khade re jayen?

14 Us ki surat badal jati, jaise ki mitti jab us par muhr ki jaye; poshak ki manind ubhri hui rahti.

15 Tab shariron ki roshni un se alag ki jati, aur barhaya hua bazu tora jata.

16 Kyá tu samundar ke soton tak ja pahuncha hai? ya gahrabe ki thah mein chal chuka hai?

17 Kyá maut-gah ke darwaze tere liye khul gaye? ya tu ne zill i maut ke phatakon par nazar ki hai?

18 Kyá tu ne zamin ki was'at dekhi hai? agar in sabhon ko janta ho, to taqir kar.

19 Roshni ka maskan kahan hai? aur tariki jo hai us ki rah ka makan kahan hai,

20 Ki tu unhen un ki hadd par le ja sake, aur un ke ghar ke madkhal ko daryaf kar?

21 Tu yih janta hoga, ki tu us waqt paida hua tha? aur tere dinon ka shumār bara hai?

22 Kyá tu barf ke makhanon mein dakhil hua hai? ya oon ke khazanon ko dekha hai,

23 Jinhen main ne bipat ke waqt aur jang aur larai ke din ke liye rakh chhori hai?

24 Kis tariq se roshni banti gayi hai, jis ke sabab se zamin par purabi hawa chalti hai?

25 Kis ne barish ke sailabon ke liye naliyan katke nikalin, aur ra'ad aur barq ke liye rah muqarrar ki;

26 Ki zamin par barsawe jahan insaan nahin, aur bayaban mein jahan admi nahin

27 Ki wiran aur sunsan makan ko serab karen, aur sabze mein kaliyan jamawe?

28 Kyá baram ka koi bap hai? ya os ki bundon ko kis ne tawallud kiya hai?

29 Kis ke batn se yakn nikla hai, aur asman ka pala kis ne paida kiya hai?

30 Pani apne ta'in goya patthar ke niche chhipate hain, aur maujon ki sath basta ho jati hai.

31 Kyá tu ne Haft sitaron ki bandon ko lagaya hai, ya Jabbār ka bandhan khol saktā hai?

32 Kyá tujh mein qudrat hai ki Mintaqat-ul buruj ko ek ek us ke mausim par pesh kare? aur kyá tu Arkturus ko us ke befon samet rah par le ja saktā hai?

33 Kyá tu afak ke qanunon ko janta hai? kyá tu ne un ka iqtidar zamin par jari kiya hai?

34 Kyá tu badlion ko pukar saktā hai, ki kasrat i barish ake tujhe chhipa le?

35 Kyá tu bijlion ko bhej saktā hai, ki we rawana howen, aur phir we tujhe kahen, ki Dekh, ham hazir hain?

36 Kis ne gurdon ke andar khirad rakhi? ya kis ne dil ko fahmid 'ata ki?

37 Kaun apní dānish se bādalon ko gin saktá hai? yá kaun ásmání mashkon ká pání undel saktá,

38 Jab dhúl galke kichar ho játí hai, aur dhele lipat játe haiñ?

39 Kyá tú sherní ke liye shikár máregá? yá sher-bachchon ká peṭ bhar degá,

40 Jab we gáron men jhuke húc rahte haiñ, aur mándon ke bích ghát men dabak baiṭhe haiñ?

41 Kaun janglí kauwe kí gízá tai-yár kartá? jis waqt us ke bachche Khudá ko chilláte haiñ, aur we kharák kí muhtájí se bhaṭakte phirte haiñ.

XXXIX BA'B.

KYA' tú pahári bakrión ke janne ká waqt jántá hai? yá tú hirnión ke byání hone par nigáh karegá?

2 Kyá tú un mahinón ko, jinhen we púra kartí haiñ, gin saktá hai? yá tú us waqt ko jis waqt we jantián haiñ jántá hai?

3 We apne taiñ jhukáti haiñ, aur bachche janti haiñ, aur janne ke dukh se farágat páti haiñ.

4 Un ke bachche mote ho játe haiñ; we maidán men barhte haiñ; we nikal játe haiñ, aur un pás phir nahín áte.

5 Kis ne gorkhar ko ázád karke báhar chhorá hai? aur kis ne dashti gadhe ká bandhan kholá hai?

6 Main hí ne bayábn ko us ká ghar muqarrar kiyá, aur kháre dasht ko us ká maskan.

7 Wuh shahr kí bhír bhár par hanstá hai, aur hánknewále ke shor-shár ko wuh nahín suntá.

8 Paháron men dhúndh dhúndhke wuh charáí pátá, aur wuh har ek hari chiz kí talásh men phirtá hai.

9 Kyá gaiñdá terí khidmat ikhti-yár karegá? kyá rát ko terí bári men kátegá?

10 Kyá tú gaiñde ko us ke rasse se bándh saktá hai kí wuh reghári par

chale? yá wuh tere píchhe píchhe wádion men hengá pheregá?

11 Kyá tú us par i'atimád rakhegá, is liye kí us ká bará zor hai? yá apní mihnát ká kám us par chhoregá?

12 Kyá tú us ká bharosá rakhegá, kí wuh terí zirát ko ghar men láwe, aur tere khalián men jam'a kare?

13 Shutr-murgi ká pankh khushí se jumbish khátá; hán, us ke pankh aur par laqlaq ke se haiñ.

14 Lekin wuh apne ande zamín par chhor játí hai, aur dhúl se unhen seoti hai,

15 Aur bhúl játí hai, kí we pánw se raunde jáen, yá janglí jánwar se tore jáen.

16 Wuh apne bachchon par sakhtí kartí hai, goyá kí we us ke nahín; us kí mashaqqat ráegán hotí, aur wuh be-parwá rahti hai;

17 Kyáúñ Khudá ne us ko dānish se mahrum kiyá hai, us ne use shu'úr nahín baḥshá.

18 Jis waqt wuh pankh márke áp ko buland kar detí hai, ghoṛe aur us ke sawár par hanstí hai.

19 Kyá tú ne ghoṛe ko zor baḥshá hai? yá tú ne us kí gardan men ra'ad pahináyá?

20 Kyá tú use tiddión kí mánind phandá saktá hai? us ke pharráne kí shaukat muhib hai.

21 Wuh maidán men táptá hai, aur apne zor ke sabab wajd kartá hai, aur hathiyár-bandon se milne ko áge barhtá.

22 Wuh dahshat par hanstá hai, aur hirasán nahín hotá; talwár kí taraf se wuh piṭh nahín phertá.

23 Tarkash us par harharátá hai, jhaljhalátá húa bhálá aur barchhá bhí.

24 Wuh josh aur kharosh se mittí ko khá játá hai, aur turhí kí áwáz sunke thamtá nahín.

25 Turhí kí áwáz ke hote hí wuh há, há, kartá hai; dúr se khúnrezi ko

Bdz aur 'uqáb kí bábat.

AIYUB, XL, XLI.

Bahemoth kí bábat.

súnghtá hai, sar-lashkaron ká garainá aur na'ra márná.

26 Kyá terí hoshyári se báz urtá hai? aur dakhán kí taraf par phailá-ke nikal játá hai?

27 Kyá tere hukm se 'uqáb bulandí pakartá hai, aur únche par ghopslá bándhtá hai?

28 Wuh chaátan par baserá kartá hai, aur pahár ke karáre par aur hasín makánon men rát ko káttá hai.

29 Wahán se wuh shikár kí talásh kartá hai, aur us kí ánkheñ dúr dúr tak dekhtí haiñ.

30 Us ke bachche lahu chústé haiñ; aur jahán maqtúl pañe haiñ, wahán wuh hotá hai.

XL BA'B.

9 **A** LA'WA us ke KHUDÁWAND ne Aiyúb ko jawáb diyá aur kahá,

2 Jo Qádir i mutlaq se jhagartá hai, kyá wuh use qáil kar saktá hai? Jo Khudá se malámát kartá hai jawábdihí kare.

3 ¶ Tab Aiyúb ne KHUDÁWAND ko jawáb diyá aur kahá,

4 Dekh, main ná-chiz hún; main tujhe kyá jawáb dún? main apná háth apne munh par dhartá hún.

5 Ek bár main bolá; par phir main jawábdihí na karúngá: hán, do bár bolá, magar ágo ko bát na barháúngá.

6 ¶ KHUDÁWAND ne Aiyúb ko girdbád men se jawáb diyá, aur kahá,

7 Uth, mard kí mánind apní kamar bándh; main tujh se púchhúngá, aur tú mujhe batá de.

8 Kyá tú merí 'adálat ko bátíl þhahráne cháhíttá? kyá tú mujhe mujrim karegá tá kí tú áp sádiq þhahre?

9 Kyá Khudá kí sí terí báhñ hai? kyá tú us kí sí áwáz se garáz saktá hai?

10 Ab áp ko shaukat aur fazílat se sañwár: jalál aur jamál se apne ta'in mulabbas kar.

11 Apne gusse ká josh barhá, aur

672

har ek magrúr par nazar kar, aur use past kar de.

12 Har ek magrúr ko dekh, aur use zalil kar; aur shariron ko un ke makánon men latár dál.

13 Unheñ ek sáth dhúl men chhipá, aur un ke munh ko chhipe men bándhkar rakh.

14 Tab main bhí terá iqrár karúngá, kí terá dahíná háth tujhe rihái de saktá hai.

15 ¶ Bahemoth ko ab dekh, jise main ne banáyá hai, kí tere sáth ho; wuh bail kí mánind ghás khátá hai.

16 Dekh to, us kí qúwat us kí kamar men hai, aur us ke peñ ke patñhon men us ká zor hai.

17 Wuh apní dum ko saro ke darakht kí mánind hilátá hai; us kí jáñghon kí nasén pech dar pech haiñ.

18 Us kí haqqíán támbe kí mazbút nalion kí mánind haiñ; us kí haqqíán lohe ke bendon kí mánind haiñ.

19 Khudá kí khilqat men isí ká auwal darja hai: wuh, jis ne us ko banáyá, apní talwár us pás pahunchá saktá hai.

20 Yaqínan us ke liye kohistán men dána chára ugtá hai, jahán sáre dashtí haiwánát kalol karte haiñ.

21 Wuh sáyadár darakhton ke tale, aur naistán ke jhund men aur chihle men, letá kartá hai.

22 Sáyadár darakht use apne sáya men chhipá lete haiñ; nahron kí beden us ke ird gird haiñ.

23 Dekh, nadí barhtí hai, par wuh hirásán nahín hotá: Yárdan kí sí bárñ us ke munh par pañe, tau blí wuh bebák rahtá hai.

24 Koí us ke dekhte húe use pak-regá? jab kí wuh phandon men ho to kyá us kí náak ko chhedegá?

XLI BA'B.

K YA' tú kantiyo se liwiyátan ko khínch saktá hai? yá rassí se us kí jibh ko dabá saktá hai?

2 Kyá tú us kí náak men ek bansí

dāl saktā hai? yā us kā jabrā kāntē se chhed saktā hai?

3 Kyā wuh terī bahut sī minnatēn karegā? yā tujh se miṭhī bāteṅ kahēgā?

4 Kyā wuh tujh se qaul qarār karegā? kyā tū use apne pās rakhegā, ki wuh sadā terā naukar ho?

5 Kyā tū us se yūn khel karegā, jaisā chīriye se kholtā hai? yā tū apnī chhokriyon ke bahlāne ke liye use bāndhegā?

6 Kyā tere sharik use tijārat ki jins samjheṅge? yā we use tujjārōn ke hāth bānt dēṅge?

7 Kyā tū us ki khāl ko kḥārdār lohon se, yā us ke sir ko machhwe ke tirsūlon se pur kar saktā hai?

8 Apnā hāth us par dhar, jang ko yād kar; bas, tū phir aisā na karegā.

9 Dekh, us ke shikār ki ummed 'abas hai: ki jon kisī ki nigāh us par pare, wuh gir partā hai.

10 Kisī ki yih jur'at nahīn, ki use chhere: pas, kaun merā muqābala karne saktā hai?

11 Kisī ne pahile mujhe kuchh diyā hai, ki main use pher dūn? jo kuchh sāre āsmān ke niche hai, so sab merā hai.

12 Main us ke azūn, aur us ke zor ke ahwāl ki, aur us ke nafis andāze ki bābat chup na rahūngā.

13 Us ki jālidār poshish ke ruḅh ko kaun udhere? us ki do-larī dāṛhon ke bīch men kaun jāe?

14 Us ke munh ke kiwārōn ko kaun khole? us ke dānt, jo chāugird haiṅ, saḅht muḥīb haiṅ.

15 Us ko apnī dhālon ki mazbūtī par ghamand hai; we to goyā ki muhr ki hūī paiwasta haiṅ.

16 Ek dūse se yūn juṭī hūī hai, ki un ke darmiyān hawā kā guzar nahīn ho saktā.

17 We bāham milī hūī balki aisi saṭī hūī haiṅ ki ek se ek judā nahīn ho saktī.

18 Us ke chhīnkne se roshnī jhalaktī, aur us ki ānkheṅ subh ke palak-ōn ki mānind chamaktī haiṅ.

19 Us ke munh se shu'ale nikalte haiṅ, aur āg ki chingārīān uchhal partī haiṅ.

20 Us ke nathnoṅ se bhāph uṭhtā hai, us deg yā us hāndī ki mānind jo āg par jal rahī ho.

21 Us ke dam se koele sulag jāte haiṅ, aur us ke munh se shu'ale nikalte haiṅ.

22 Zor us-ki gardan men rahtā hai, aur hairānī us ke āge se kūdke chālī jātī hai.

23 Us ke gosht ke parat bāham paiwasta haiṅ; we us par kḥūb saṭe hūe; aur hīl nahīn sakte.

24 Us kā dil patthar ki mānind karā hai; hān, chakkī ke tarle pāṭ ki mānind saḅht hai.

25 Us ke uṭhne se bahādūr kḥauf-nāk hote haiṅ, aur dār ke māre shist bāndhne men khatā karte haiṅ.

26 Agar koī us par talwār chalāwe, to wuh nahīn lagtī; na bhāle, na tīr, na barchhī se kuchh ban partā.

27 Wuh lohe ko sūkhī ghās jāntā, aur pītal ko saṛī lakṛī bījhtā hai.

28 Tīr use bhagā nahīn saktā; falākhun ke patthar khūntōn ki mānind us se phere jāte haiṅ.

29 Lāthīān us ke nazdīk bādḥ ki mānind haiṅ; aur barchhī ke hilāne par wuh hanṣtā hai.

30 Us ke niche ke 'āzā sar-tez ṭhik-rion ke se haiṅ; wuh hengā ki tarah unheṅ kādo par phailā detā hai.

31 Wuh gahrāpe ko hānde ki tarah khaulātā hai, aur daryā kā wuh hāl kartā jo raugan ke deg kā hotā.

32 Jab wuh chalā jātā, us ke pīchhe pīchhe pānī roshan hotā hai; koī gumān kare, ki daryā par phāḥundī lagī hai.

33 Zamīn par is ka nazīr nahīn, jo us ki mānind be-kḥauf paidā hūā.

34 Wuh sārī ūnchī chizon ko tāktā

hai: wuh sáre ahl i gurúr ká bádsháh hai.

XLII BA'B.

TAB Aiyúb ne KHUDÁWAND ko jawáb diyá, aur kahá,

2 Main jántá hún, ki tú sab kuchh kar saktá hai, aur ki mumkín nahín ki terá koí iráda anjám tak na pahunché.

3 Wuh kaun hai, jo nádání se mashwarat ko be-raunaq kar detá hai? kyúñki main ne wuh kahá jo main ne nahín samjhá, balki we kám mere liye niháyat hairat-afzá hain, jinhen main samajhtá na thá.

4 Merí suniye, tab main kahúngá; main tujh se púchhtá hún, tú mujh se taqrír kar.

5 Main ne terí khabar apne kánon se suní thí; par ab merí ánkhen tujhe dekhtí hain.

6 Is liye main apne hí se bezár hún, aur kbhák aur rákh par baiṭhá tauba kartá hún.

7 ¶ Aur aisá húa, ki jab KHUDÁWAND yih báten Aiyúb se kah chuká, to KHUDÁWAND ne Ilfaz Taimaní se kahá, ki Merá gazab tujh par aur tere oonon doston par bharhá hai; kyúñki tum ne merí bábat haqq báten na kahín, jaisí mere bande Aiyúb ne kahí hain.

8 So ab apne liye sát bail aur sát mendhe leke mere bande Aiyúb pás jáo, aur apne liye sokhtaní qurbání guzráno, aur merá banda Aiyúb tumháro liye du'á mángegá; ki main us kí khátir qabúl karúngá: na ho ki main tumhári jahálat ke láiq tumháre sáth sulúk karún; kyúñki jaise mere bande Aiyúb ne merí bábat haqq báten kahí hain, tum ne nahín kahín.

9 Tab Ilfaz Taimaní, aur Bildad Súkhi, aur Zofar Na'amátí gaye, aur jaisá KHUDÁWAND KHUDÁ ne unhen farmáyá thá, waisá unhon ne kiya: aur KHUDÁWAND ne Aiyúb kí taraf tawajjuh kí.

10 Aur KHUDÁWAND ne, jis waqt ki Aiyúb ne apne doston ke liye du'á mángí, Aiyúb kí giriftári ko mubaddal kiya: aur KHUDÁWAND ne Aiyúb ko áge kí nisbat se dúní daulat 'ináyat kí.

11 Aur us ke sab bháí, aur sab bahín, aur us ke agle sab ján pahchán, us pás áe, aur us ke ghar men unhon ne us ke sáth kháuá kháyá, aur us par afsos kiya, aur un sári baláon ke liye, jo KHUDÁWAND ne us par názil kí thin, tasallí dí, aur un men se har ek ne use ek qasita, aur har ek ne use sone ká ek karnphúl bakhshá.

12 Aur KHUDÁWAND ne Aiyúb ke ákhir i 'umr men ibtidá kí nisbat se bahut barakat 'atá kí: aur wuh chaudah hazár bheron, aur chha hazár únton, aur ek hazár jore bail, aur ek hazár gadhon ká málik húa.

13 Use sát beté aur tín betián hún.

14 Aur us ne pahlí ká nám Yamíma, aur दूसरी ká nám Qasiyáh, aur tísrí ká nám Qaranhappúk, rakhá.

15 Aur sárí sarzamin men koí 'auraten Aiyúb kí betion kí sí khúsbúrat na milín; aur un ke báp ne unhen un ke bháion ke darmiyán mirás dí.

16 Ba'd us ke Aiyúb ek sau chális baras jiyá, aur apne beté aur apne beton ke beté char pusht tak dekhe.

17 Aur Aiyúb búrhá aur 'umrdráz hoke mar gayá.

ZABU'R KI' KITA'B.

I ZABU'R.

MUBA'RAK wuh ádmí hai jo sharíron kí saláh par nahín chaltá, aur khatákáron kí ráh par khará nahín rahtá, aur tháthhá-karnewálon kí majlis men nahín baithtá;

2 Balki KHUDÁWAND kí shari'at men magan rahtá, aur din rát us kí shari'at men sochá kartá hai.

3 So wuh us daraht kí mánind hogá, jo pání kí nahron ke kanáre par lagáya jáwe, aur apne waqt par mewe láwe; jis ke patte murjháte nahín; aur apne har ek kám men phúltá phaltá rahegá.

4 Sharir aise nahín; balki we bhúse kí mánind hain, jise hawá urá le játi hai.

5 So sharir 'adálat men khare na rahenge, na khatákár sádiqon kí jamá'at men.

6 Kyúñki KHUDÁWAND sádiqon kí ráh jántá hai; par sharíron kí ráh nest o nábud hogí.

II ZABU'R.

QAUMEN kis liye josh men hain, aur log bátíl khiyál karte hain?

2 Zamin ke bádsháh sámhná karte hain, aur sardár ápas men KHUDÁWAND ke aur us ke Masih ke mukhálif mansúbe bándhte hain:

3 Ki áo, ham un kí band khol álen, aur un kí rassían apne se tor phenken.

4 Wuh jo ásmán par takht-nishín hai, hansegá, aur KHUDÁWAND unhen tháththon men uráwegá.

5 Tab wuh gusse men un se bátéy.

karegá, aur nibáyat bezár hoke unhen pareshání men dálegá.

6 Main ne to apne bádsháh ko koh í muqaddas Saihún par bithláya hai.

7 Main hukm ko áshkára karúngá, kí KHUDÁWAND ne mere haqq men farmáya, Tú merá betá hai; main áj ke din terá báp húa.

8 Mujh se máng, kí main tujhe qaumon ká wáris karúngá, aur zamin sarásar tere qabze men kar dúngá.

9 Tú lohe ke 'asá se unhen toregá; kumhár ke bartan kí mánind tú unhen chaknáchúr karegá.

10 Pas ab, ai bádsháho, hoshyár ho: ai zamin kí 'adálat-karnewálo, tarbiyat lo.

11 Darte hús KHUDÁWAND kí bandagí karo, aur kámpte hús khushí karo.

12 Bete ko chúmo, tá na howe kí wuh bezár ho, aur tum ráh men halák ho jáo, jab us ká qahr ekáek bharke. Mubáarak we sab jin ká tawakkul us par hai.

III ZABU'R.

Dáúd ká Zabúr, jis waqt wuh apne bete Abisálum ke sámhne se bhágá.

Aí KHUDÁWAND, we jo mujhe dukh dete hain kyá hí barh gaye! we bahut hain, jo merí mukháláfat par úthte hain.

2 Bahutere merí ján kí bábat kahte hain, kí Khudá se ab us kí rihái nahín. Siláh.

3 Par tú, ai KHUDÁWAND, mere liye sipar hai; tú merí shaukat, aur merá sarfaráz-karnewálá hai.

Najāt Khudāwand se hai. ZABU'R, IV, V. *Shariron kā nafratī honā.*

4 Main KHUDĀWAND kī taraf apnī āwāz ko buland kartā hūn; wuh merī du'ā apne koh i muqaddas par se sun letā hai. Silāh.

5 Main let gayā aur so rahā; main jāg uṭhā; kyūnki KHUDĀWAND mujh ko sambhālta hai.

6 Das hazār ādmīon ne mujhe gher liyā hai, par main un se nahīn darne kā.

7 Uṭh, ai KHUDĀWAND; ai mere Khudā, mujhe bachā; ki tū ne mere sāre dushmanon ke gāl par tamānche māre; tū ne shariron ke dānt toṛe.

8 Najāt KHUDĀWAND hī se hai; terī barakat tere logon par hai. Silāh.

IV ZABU'R.

Sardār mugannī ke liye, Dāūd kā Zābūr, jo bin ke sāth gayā jāwe.

JAB main tujhe pukārūn, to tū sun, ai merī sadāqat ke Khudā; tangī men tū ne mujhe kushādagi bakhsī; mujh par rahm farmā, aur merī du'ā sun le.

2 Ai mard-bachcho, kab tak merī 'izzat ruswāī gīnī jāe? kab tak tum bātil ko dost rakhoge, aur jhūṭh kī pairaūf karoge? Silāh.

3 Yaqīn kar jāno, ki KHUDĀWAND ne dīndār ko apne liye alag kar rakhā hai: KHUDĀWAND, jab main use pukārūngā, sun legā.

4 Kāmpṭe raho, aur gunāh na karo; apne bistar par paṛe hue apne hī dilon men soch karo, aur chupke raho. Silāh.

5 Sadāqat kī qurbānīān guzrāno, aur KHUDĀWAND par tawakkul karo.

6 Bahut se kahte hain, ki Kaun ham ko koi chiz jo khūb hai dikhlāwega? ai KHUDĀWAND, tū apne chihre kā jalwā ham par roshan kar.

7 Tū ne mere dil ko khushī bakhsī hai, us se ziyāda jo un ko us waqt hotī thī, jab un ke galle aur mai kī bahutāyat hūī.

8 Main salāmatī se let jāūngā, aur so hī rahūngā; kyūnki tū hī akelā, ai

KHUDĀWAND, mujhe salāmatī se rahne detā hai.

V ZABU'R.

Sardār mugannī ke liye, Dāūd kā Zābūr, jo bānsrī ke sāth gayā jāwe.

AI KHUDĀWAND, merī bāton par kān dhar, aur mere soch par dhyān rakh.

2 Ai mere Bādshāh aur mere Khudā, mere nāle kī āwāz ko sun, ki main tujhī se du'ā māngtā hūn.

3 Ai KHUDĀWAND, tū subh ko merī āwāz sunegā; ki main subh ko apne ta,īn taiyār karke terī taraf tāktā rahūngā.

4 Ki tū wuh Khudā nahīn, jo sharārat se khush ho; sharir tere sāth rah nahīn saktā.

5 We jo shekhībāz hain terī ānkhon ke sāmhne khare nahīn rah sakte; tū sab badkirdaron se 'ādawat rakhtā hai.

6 Tū un ko, jo jhūṭh bolte hain, nābūd karegā: KHUDĀWAND khūnī aur dagābāz ādmī se nafrat kartā hai.

7 Lekin main jo hūn so terī rahmat kī kasrat se tere ghar men āūngā, aur tujh se darkar terī muqaddas haikal kī taraf tujhe sijda karūngā.

8 Ai KHUDĀWAND, apnī sadāqat men merā rahbar ho; mere dushmanon ke sabab se mere sāmhne apnī rāh ko sīdhā kar.

9 Ki un ke munh men kuchh kharāī nahīn; un ke bātin men sarāsar khoṭāī hai; un kā galā khulī gor hai; we apnī zubān se khushāmad karte hain.

10 Ai Khudā, tū unhen mulzim jān; aisā howe ki we apnī mashwaraton se ap hī gir jāwen; un ko un ke gunāhon kī kasrat ke sabab nikāl phenk, ki unhon ne tujh se sarkashi kī hai.

11 Tab we sab, jo tujh par bharosā rakhte hain, khush rahenge; we hamesha khushī se lalkārenge, ki tū un kī nigāhbānī kartā hai; aur sab tere nām

Dáúd ká nála karná. ZABUR, VI, ke dost-rakhnewále tujh se shádmán honghe.

12 Is liye ki, ai KHUDÁWAND, sádiq ko tú hí barakat detá hai; tú us ko mihrbání ki sipar tale dhámp letá hai.

VI ZABUR.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Zabúr, bin ke sáth Shamínit par gáyá jáwe.

A I KHUDÁWAND, tú mujhe apne gusse se mat dápat, aur apne gazab ke josh se mujh ko tambíh na de.

2 Ai KHUDÁWAND, mujh par rahm kar, ki main be-táb húa; ai KHUDÁWAND, mujhe changá kar, ki meri haddíon men larzish ho rahi hai.

3 Aur meri ján men bhí niháyat kapkapí hai; pas tú, ai KHUDÁWAND, kab tak?

4 Ai KHUDÁWAND, phir á, meri ján ko chhurá; apní rahmat ke sabab mujhe bachá le.

5 Is liye ki maut kí hálát men teri yád nahín; kaun teri shukrguzárfi gor ke andar karegá?

6 Main karáhte karáhte thak gayá; main sárfi rát apne bístar par apne ánsúon ko bahátá hún; main unhín se apne palang ko bhigotá hún.

7 Gam ke sabab meri ánkhen dhundhlí gayín; mere sab dushmanon ke sabab se meri ánkhen burhiyá hogayín.

8 Mujh se dúr raho, ai sáre badkirdáro, ki KHUDÁWAND ne mere rone kí áwáz suní.

9 KHUDÁWAND ne meri faryád suní hai; KHUDÁWAND meri dú'á qabúl karegá.

10 Mere sáre dushman sharminda ho jáenge, aur niháyat kapkapí men parenge: we phirenge aur nágaháni khijálat khínchenge.

VII ZABUR

Dáúd ká Shijjáyún, jise us ne Khudá-wand ke huzúr Kúsh Binyamíní kí báton kí bábat gáyá.

Dushmanon par shikáyat karná.

A I KHUDÁWAND, mere Khudá, merá bharosá tujh par hai; mujh ko un sab se, jo mere piche páfé hain, bachá, aur mujhe rihá de:

2 Na howe ki dushman sher kí tarah mujh ko pháre, aur jis waqt koi merá bachánewálá na ho, mujhe purze purze kare.

3 Ai KHUDÁWAND, mere Khudá, agar main ne yih kiya, agar mere háth se badí hui;

4 Agar main ne us se, jo mujh se mel rakhtá thá, badí kí ho; (yá main ne us ko jo be-sabab merá dushman thá lúta ho:)

5 To dushman dar-pai hoke merá jí lewe, aur meri ján ko zamín par páemál kare, aur meri 'izzat khák men miláwe. Siláh.

6 Ai KHUDÁWAND, apne qahr men uth, aur mere dushmanon ke josh o kharosh kí mukhálafat men apne taín buland kar; aur mere liye jágtá rah, ai tú, jo 'adálat ko muqarrar kartá hai.

7 Kyúinki logon kí gurohen tere ás pás faráham hui hain; pas tú un ke liye phir bulandí par já.

8 KHUDÁWAND qaumon kí 'adálat karegá; ai KHUDÁWAND, jaisi meri sadáqat, aur jaisi meri diyánatdári hai, waise hí merá insáf kar.

9 Ai kásh kí buron kí burái nest o nábud howe; lekin tú sádiqon ko quwat de; ki tú, ai sádiq Khudá, dilon aur gurdon ká jánchnewálá hai.

10 Meri sipar Khudá ke sáth hai; wuh un ko, jin ke dil sídhe hain, rihá detá hai.

11 Khudá sádiq ká insáf kartá hai; aur Haqq Ta'álá har roz badkár par jhunjlháta hai.

12 Agar wuh báz na áwegá, to Khudá apní talwár tez karegá; us ne to apní kamán par chillá chárháya hai, aur use taiyár kiya hai.

13 Aur us ne us ke liye maut ká sámán taiyár kiya hai; wuh apne jalte hae tir banátá hai.

14 Dekho, use badkārī ke dard lage, aur mashaqqat kā use peṭ rahā hai, aur jhūth ko jantā hai.

15 Us ne garhā khodā, aur use garhā kiyā; aur us garhe men, jise wuh banātā thā, ap girā.

16 Us ki ziyānkārī usī ke sir par paregī, aur us kā zulm usī ki khopri par utregā.

17 Main KHUDĀWAND kī, us kī sadāqat ke mutābiq, sitāish karūngā; aur KHUDĀWAND Ta'ālā kā nām gāūngā.

VIII ZABU'R.

Sardār mugannī ke liye, Dāūd kā Zabūr, jo Jittit ke sur par gāyā jāwe.

A I KHUDĀWAND, hamāre Rabb, kyā hī buzurg hai terā nām tamām zamīn par! tū ne apnī shaukat āsmān par zāhir kī hai.

2 Tū ne apne mukhālifon ke sabab bachhon aur shirkhwaron ke mujh men se qūwat paidā kī hai, tā ki tū dushman aur intiqām-lenewāle ko khāmosh karāwe.

3 Jab main tere āsmān par, jo terī dastkārīān haiṅ, dhyan kartā hūṅ, aur chānd aur sitāron par, jo tū ne banāe :

4 To insān kyā hai, ki tū us kī yād kare, aur ādamzād kyā, ki tū āke us kī khabar le ?

5 Tū ne us ko firishton se thorā hī kam kiyā, aur shān o shaukat kā tāj us ke sir par rakhā hai.

6 Tū ne us ko apne hāth ke kāmון par hukūmat bakhshī; tū ne sab kuchh us ke qadamon ke niche kiyā hai :

7 Sārī bher bakriān, aur gāe bail, aur janglī chaupāe;

8 Aur āsmān ke parinde, aur daryā kī machhliān, aur har ek chiz, jo daryā kī rāhon men guzartī hai.

9 Ai KHUDĀWAND, hamāre Rabb, kyā hī buzurg hai terā nām tamām zamīn par!

IX ZABU'R.

Sardār mugannī ke liye, Dāūd kā Zabūr, jo Mūt-labben par gāyā jāwe.

MAIN apne sārē dil se KHUDĀWAND kī sitāish karūngā; main tere sārē 'ajāib kāmון kā bayān karūngā.

2 Main tujh se khush aur khush-waqt rahūngā; ai Haqq Ta'ālā, main tere nām kī sitāish karūngā.

3 Jab mere dushman ulte phiren, we tere sāmhne se dab jāenge, aur halāk hongē.

4 Ki merā insāf aur qaziya tū ne chukāyā; tū takht i 'adālāt par baiṭh-ke sachchā insāf kartā hai.

5 Tū ne qaumon ko malāmat kiyā hai; tū ne sharrion ko fanā kiyā, tū ne un kā nām abad ul ābād tak mitā dālā hai.

6 Are ai dushman, kharābiān hamēsha ke liye tamām hūṅ; tū ne shahr ke shahr ujār diye, aur un kā zikr un ke sāth mit gāyā hai.

7 Lekin KHUDĀWAND abad tak takht-nishin hai; us ne 'adālāt ke liye apnī masnad taiyār kī hai.

8 Aur wuh sadāqat se jāhān kā insāf karegā, aur rāstī se qaumon kī 'adālāt karegā.

9 KHUDĀWAND mazlūmon ke liye muhkam makān hai, aur musibat ke waqt men panāhgāh.

10 We, jo terā nām jānte haiṅ, terā bharosā rakhenge, ki tū ne, ai KHUDĀWAND, un ko, jo terī talāsh men haiṅ, tark nahīn kiyā hai.

11 KHUDĀWAND kī, jo Saihūn par kursī-nishin hai, sitāish ke gīt gāo; logon ke darmiyān us ke 'ajāib kāmון kā bayān karo.

12 Jab wuh khūn kī pursish kartā hai, to unhen yād kartā hai; wuh lācharon kī faryād ko farāmosh nahīn kartā.

13 Ai KHUDĀWAND, mujh par rahm kar; us dukh par, jo main apne dushmanon se khinchā hūṅ, nazar kar, ai tū, jo maut ke darwāzon par se merā uṭhānewālā hai :

14 Tá ki main Sahlún kí beṭí ke darwázon par terí sab sitáishon bayán karún, aur terí naját se wajd karún.

15 Gair-qaumen us kúe men, jo unhon ne khodá thá, girí haín; us dām men, jo unhon ne chhipáyá thá, unhín ke pánw phanse.

16 **KHUDÁWAND** mashhūr húa, ki us ne 'adálat kí hai; sharír apne háth-on ke kám ke phande men phansá hai. Hijjáyún. Siláh.

17 Sharír paltáe jáke jahannam men dále jáenge; we sárí qaumen, jo **Khudá** ko bhúl játi haín.

18 Kí miskín hamesha farámosh nahín kiyá jáegá; 'ájizon kí ummed sadá torí na jáegi.

19 Úṭh, ai **KHUDÁWAND**, kí insán gálib na howe; qaumon kí 'adálat tere huzúr men kí jáwe.

20 Ai **KHUDÁWAND**, un ko dará, tá kí qaumen apne ta,ín bashar hí jánen. Siláh.

X ZABUR.

A I **KHUDÁWAND**, tú kyún dúr khará rahtá hai? dukh ke aiyám men tú kyún ap ko chhipátá hai?

2 Sharír ke gurúr se miskín ká kalejá jal játa hai; we un mashwaraton men, jo unhon ne kí, giriftár hote haín.

3 Kí sharír apne nafs kí shahwat par fakhr kartá hai, aur lúṭere ko nek-bakht kahke **KHUDÁWAND** ko haqír jántá hai.

4 Sharír apní rúdári ke ghamand se tahqíqát nahín kartá; us ke sáre khiyál haín, kí **Khudá** nahín hai.

5 Us kí 'adaten hamesha eksán rahtí haín; terí 'adálaten us kí nazar se bahut úpar haín; wuh apne sáre dushmanon se akartá hai;

6 Apne dil men kahtá hai, Mujh ko jumbish na hogí; mujh par pusht dar pusht bhí bipat na parégi.

7 Us ká munh la'nat aur dagá aur zulm se bhará hai; us kí zubán ke niche fasád aur badí haín.

8 Wuh dhát kí gháton men baith-tá hai; wuh khalwat ke makánon men be-gunáhon ko qatl kartá hai; us kí ánkhen poshída miskin par lagi húi haín.

9 Wuh chhipko sher kí mánind, jo apní jhári men ho, ghát men lagá húa hai; wuh ghát men rahtá hai, kí miskin ko pakre; wuh miskin ko apne dām men láke pakartá hai.

10 Wuh chúr chár hoke par játa hai; miskin us ke qúwatwaron se gir játe haín.

11 Wuh apne dil men kahtá hai, **Khudá** bhúl gayá hai; us ne apná munh chhipáyá; us ne hargiz nahín dekhá hai.

12 Úṭh, ai **KHUDÁWAND**, ai **Khudá**, apná háth baṛhá; ksháksáron ko bhúl na já.

13 Sharír **Khudá** kí tahqír kyún kartá hai? wuh apne dil men kahtá, kí Tú tahqíqát na karegá.

14 Tú ne to dekhá hai; kí tú z-yámkári aur ranjídagi par nazar kartá hai, kí apne háth se badlá de; miskin ap ko tere supurd kartá hai; yatím ká madadgar tú hai.

15 Sharír aur bure ká bázú tor, aisá kí us kí sharárat phir dhúndhí na pái jáwe.

16 **KHUDÁWAND** azal se abad tak Bádsháh hai; begání qaumen us kí sarzamín par se faná hún.

17 Ai **KHUDÁWAND**, tú ne miskinon ká matlab suná hai; tú un ke dilon ko musta'idd karegá, aur kán dharke sunegá;

18 Kí yatimon aur mazlúmon ká insáf kare, tá kí kshákí ádmi phir zulm na kare.

XI ZABUR.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Zabúr.

MERA' tawakkul **KHUDÁWAND** par hai; tum kyúnkar merí ján ko kahte ho, kí Chiriyá sí apne pahár par játi rah?

2 Ki dekh, sharir apnī kamān par chillā charhāte haiṅ; apnā tir chille meṅ jorte, tā ki we poshida sidhe-dilwālon par chhoreṅ.

3 Jab ki bunyāden bigar gayīṅ, to sādiq kyā karegā?

4 KHUDĀWAND apnī muqaddas hai-kal meṅ hai; KHUDĀWAND ká takht āsmān par hai; us kī ānkheṅ dekhtī haiṅ; us kī palakeṅ banī A'dam ko āzmātī haiṅ.

5 KHUDĀWAND sādiq ko jānchtā hai; par sharir se aur us se jo sitam ko chāhtā hai, us kī rūh nafrat rakhtī hai.

6 Wuh shariron par angāre aur āg aur gandhak barsāwegā; aur lūh un ke piyāle ká hissa hogā;

7 Is wāste ki KHUDĀWAND, jo sādiq hai, sadāqat ko chāhtā hai, aur us ká muṅh sidhe logon kī taraf mutawajjih hai.

XII ZABU'R.

Sardār mugannī ke liye, Dáúd ká Zabūr, jo Shaminit par gayā jāwe.

A I KHUDĀWAND, rihāī de; ki dīn-dār ādmī jāte rahte haiṅ, aur diyānatdār log banī A'dam meṅ se galib ho jāte.

2 Un meṅ har ek apne hamsāe ke sāth behūda bāteṅ kartā hai; we chāplūsī ke labon se aur dō-dilī se bolte haiṅ.

3 KHUDĀWAND sab chāplūsī ke honth, aur wuh zubān, jis se barā bol nikaltā hai, kāt dālegā;

4 Jo yūn kahte haiṅ, Ham apnī zubān se galib honge; hamāre honth hamāre haiṅ; kaun hai, jo hamārā mālīk hai?

5 Miskinoṅ kī kharāb-hālī aur hā-jatmandon kī thandī sāns par nazar karke KHUDĀWAND farmātā hai, Ab main uṭhtā hūṅ; jo us se akartā hai, main us se us ko rihāī dūngā.

6 KHUDĀWAND ká kalām chokhā kalām hai, jaise kī rūpā mittī kī gharīyā meṅ táyā gayā, aur sāt martaba aśf kiyā gayā.

7 Tú hī, ai KHUDĀWAND, un ká hāfiz hai; tú unheṅ is zamāne ke logon se abad tak bachā rakhegā.

8 Sharir log har taraf akarte phirte haiṅ; par un kī jītnī sarfārazī hai banī A'dam kī utnī hī pastī hai.

XIII ZABU'R.

Sardār mugannī ke liye, Dáúd ká Zabūr.

A I KHUDĀWAND, kab tak tú mujhe bhūltā rahegā? kyā hamesha tak? kab tak tú apnā muṅh mujh se chhipāegā?

2 Kab tak main apne jī meṅ mansūba bāndhtā rahūṅ, aur apne dil meṅ sāre din gam kiyā karūṅ? kab tak merā dushman mujh par sarbuland rahegā?

3 Ai KHUDĀWAND, mere Khudā, tawajjuh karke merī sun; merī ānkheṅ roshan kar, na ho, ki mujhe maut kī nīnd ā jāwe;

4 Na ho, ki merā dushman kahe, Main us par galib hūā; aur mere sātānewāle mere tal jāne se khush hon.

5 Aur main jo hūṅ, so terī rahmat par merā bharosā hai; merā dil terī rihāī se khushwaqt hogā.

6 Main KHUDĀWAND kī hamd aur sanā gāūngā; kyūṅki us ne mujh par ihsān kiyā hai.

XIV ZABU'R.

Sardār mugannī ke liye, Dáúd ká Zabūr.

A HMAQ apne dil meṅ kahtā hai, Khudā nahīṅ. We kharāb hūe, un ke kām makrūh haiṅ, koī nekokār nahīṅ.

2 KHUDĀWAND āsmān par se banī A'dam par nigāh kartā, tā dekke kī un meṅ koī dānishmand, Khudā ká tālib, hai, yā nahīṅ.

3 We sab gumrah hūe; we ek sāth bigar gaye; koī nekokār nahīṅ, ek bhī nahīṅ.

4 Kyā un sab badkārōṅ ko samajh nahīṅ, jo mere bandon ko yūṅ khā

'áte haij jaise roṭí kháte haij? we
KHUDÁWAND ká nám nahín lete.

5 We wahán bare khauf men hús; zyúñki Khudá sádiqon kí nasl ke larmiyan hai.

6 Tum miskín kí saláh kí tahqír karte ho, is liye kí KHUDÁWAND us kí panáh hai.

7 Kásh kí Isráel kí naját Saihún men se hotí! jab KHUDÁWAND apní qaum ke qaidíon ko pher lágá, to Ya'qúb shád hogá, aur Isráel khush.

XV ZABUR.

Dáúd ká Zabúr.

A I KHUDÁWAND, tere khalme men kaun rahegá? tere koh i muqaddas par kaun sukúnat karegá?

2 Wuh jo sídhí chál chaltá hai, aur sadáqat ke kám kartá hai, aur apne dil se sach boltá hai.

3 Wuh jo apní zubán se chuglí nahín khátá, aur apne hamsá se badí nahín kartá, aur apne paṛosí par 'aib nahín lagátá hai.

4 Wuh jis kí nazar men nikammá ádmí khwár hai; par wuh unhen jo KHUDÁWAND se ǎarte haij 'izzat detá hai; wuh jo apne zarar par qasam khátá hai, aur badaltá nahín.

5 Wuh jo súd ke liye qarz nahín detá, aur be-gunáhon ke satáne ke liye rishwat nahín letá. Wuh jo yih kartá hai kabhí na talegá.

XVI ZABUR.

Dáúd ká Miktám.

A I Khudá, tú merí hífázat kar, kyúñki mujhe terá hí bharosá hai.
2 Ai merí ján, tú ne Yahowáh ko kahá hai, kí Tú merá Khudáwánd hai, tere bagair merí bhalái nahín.

3 Un muqaddason aur kháss logon kí bábat jo sarzamin men rahte haij unhen se merí sári khushí hai.

4 Un ke dukh, jo gair ke píchhe daurte haij, báṛhte rahege; un ke khúñwále tapáwan main na tapáungá, balki main apne honthon se un ke nám bhí na lúngá.

5 Merí mirás ká aur mere piyále ká hissa KHUDÁWAND hai; mere baṁhre ká nigáhbán tú hai.

6 Dil-pazír makánon men mere liye jaríb kí gayí; hán, merí mirás suthrí hai.

7 Main KHUDÁWAND ko mubáarak kahúngá, jo mujhe saláh detá hai; mere gurde ráton ko mujhe ta'lim dete haij.

8 Merí nigáh hamesha KHUDÁWAND par hai; is liye kí wuh mere dahne háth hai, mujh ko kabhí jumbish na hogí.

9 Isí sabab merá dil khush hai, aur merí zubán shád; merá jism bhí ummed men chain karegá,

10 Kí tú merí ján ko qabr men rahne na degá, aur tú apne Quddús ko sarne na degá.

11 Tú mujh ko zindagáni kí ráh dikhláwegá; tere huzúr men khushion se serí hai; tere dahine háth men abad tak 'ishraten haij.

XVII ZABUR.

Dáúd kí ek namáz.

A I KHUDÁWAND, sídq ko sun, aur merí faryád par dhyán rakh, aur merí du'á par, jo be-riyá labon se nikaltí hai, kán dhar.

2 Merá insáf tere huzúr se nikle; terí ánkhen rástí par nazar karen.

3 Tú mere dil ko ázmátá; tú ráat ko merí khabar lene áttá; tú mujhe parakhátá, par tú koí badí na páwegá; merá munh khátá na karegá.

4 Insán ke f'álon ko dekhkar, tere labon ke sukhan ke sabab main ne apne ta'in halák-karnewále kí ráhon se bachá rakhá.

5 Mere qadamon ko apní ráhon men tháme rakh, kí mere págw na phislen.

6 Main tujhe pukártá hún, kí tú, ai Khudá, merí sunegá; merí taraf kán dhar, merí 'arz sun le.

7 Apní 'ajíb mihrbání kar, ai tú, jo tawakkul-karnewálon ko un se, jo tere

dahine háth kī mukhálafat meṇ uṭhte haiṇ, bachatá hai.

8 Mujhe ánkhi kī putlī kī mánind mahfúz rakh; mujhe apne paron ke sáya tale chhipá le,

9 Un sharirōn se, jo mujh par zulm karte haiṇ, aur mere jāni dushmanon se, jo mujhe ghere hūe haiṇ.

10 We apni charbī meṇ chhip gaye haiṇ; we apne munh se bará bol bolte haiṇ.

11 We ab hamáre har ek qadam par ham ko gherte haiṇ, aur un kī ánkheṇ lagī hūi haiṇ, kī ham ko zamín par girá deweṇ.

12 Aur un kī misál yih hai, jaise sher, jo shikár par jī lagáe; aur jaisá sher ká bachcha, jo chhipke ghát meṇ baithe.

13 Uṭh, ai K̤HUDÁWAND, us ká sámhná kar; us ko dhakel de; meri ján ko us sharir se, jo teri talwár hai, rihái de:

14 Un logon se, ai K̤HUDÁWAND, jo tere háth haiṇ, dunyá ke logon se, jin ká bak̤hra isi zindagáni meṇ hai, aur jin ke peṭ tú apni niháni chízon se bhartá; un kī aulád bhi ser hoti, aur we apni báqi daulat apne bál bachchon ke liye chhor játe haiṇ.

15 Par main jo hún, sadáqat meṇ terá munh dekhúngá; aur jab main teri súrat par hoke jágúngá, to main ser hoúngá.

XVIII ZABUR.

Sardár muganní ke liye, K̤HUDÁWAND ke bande Dáúd ká Zabúr; us ne is Zabúr kī báton ko us din meṇ K̤HUDÁWAND ke áge kahá, jis din K̤HUDÁWAND ne use us ke sáre dushmanon ke háth se, aur Sául ke háth se bacháyá thá: Aur wuh bolá,

A I K̤HUDÁWAND, jo meri qúwat hai, main tujh se muhabbat rakhtá hún.

2 K̤HUDÁWAND meri chatán, aur merá garh, aur merá chhuránewálá

hai; merá K̤hudá, meri chatán, jis par merá bharosá hai; meri dhál, aur meri naját ká sing, aur merá únchá burj.

3 Main K̤HUDÁWAND ko, jo sitáish ke láiq hai, pukártá hún, aur yún apne dushmanon se rihái pátá.

4 Maut kī rassion ne mujh ko gherá, aur be-dín logon ke sailábōn ne mujhe daráyá.

5 Gor hí kī rassion ne mujhe gher liyá; maut ke phandon ne mujhe áge se phansáyá.

6 Main ne tangi ke waqt K̤HUDÁWAND ko pukará, aur apne K̤hudá ke áge chilláyá; us ne meri áwáz apni haikal meṇ se suni, aur meri faryád us ke sámhne us ke kánon tak pahunchí.

7 Tab zamín kámpí, aur larzí, sáre pahár jar múl se hil gaye, aur, is liye kī wuh gazabnákh húa, thartharée.

8 Us ke nathnon se dhunwán uṭhá, aur us ke munh se ág bharkí, jis se angáre dahak uṭhe.

9 Us ne ásmánon ko jhukáyá, aur wuh niche utrá; us ke pánwon tale tárikí thí.

10 Wuh karúbí par sawár húa, aur parwáz kar gayá; wuh hawá ke paron par urá.

11 Us ne tárikí ko apná parda ki-yá; aur us ke girdágird pánion ká andherá aur bádalon kī ghatá us ká k̤haima thá.

12 Us chamak se, jo us ke áge thí, us ke andhere bádál phatkar ole aur angáre ban gaye.

13 K̤HUDÁWAND ásmánon meṇ gar-já, aur Haqq Ta'álá ne apni áwáz sunái; to ole aur angáre ban gaye.

14 Hán, us ne apne tír chhoré, aur un ko paráganda ki-yá; aur bijlián chamkáiṇ, aur unheṇ ghabrá di-yá.

15 Us waqt pání kī tháheṇ dikhái dín, aur teri jhunjhláhat se, ai K̤HUDÁWAND, hán, tere nathnon ke dam ke jhoke se, jahán kī neweṇ khul gayiṇ.

16 Us ne úpar se bhejkar mujhe pakar rakhá, gahre páníon men se us ne mujhe khínoch nikálá.

17 Mere zabardast dushman se, aur un se, jo merá kina rakhte the, us ne mujhe riháí dí; is liye ki we mujh se sakht zoráwar the.

18 Unhon ne bipat ke din merá sámhná kiyá; lekin KHUDÁWAND merá takiya thá.

19 Wuh mujhe nikálke ek kusháda jagah men le gayá: us ne mujhe chhuyáýá, kyúñki wuh mujh se khush thá.

20 KHUDÁWAND ne, jaisí merí sadáqat thí, mujh ko jazá dí; aur mere háthon kí pákízagi ke mutábíq us ne mujhe badlá diyá.

21 Is liye ki main ne KHUDÁWAND kí ráhen yád rakhín, aur sharárat karke apne KHUDÁ se munh na morá.

22 Kyúñki us kí sári 'adálaten mere zer i nazar rahín, aur us ke hukmon ko main ne apne se dúr na kiyá.

23 Main us ke sáth sídhá rahá, aur main ne áp ko apní badkári se báz rakhá.

24 So KHUDÁWAND ne merí sadáqat ke mutábíq, aur merí pákdastí ke muwáfíq, jo us kí ánkhon ke sámhne thí, mujh ko jazá dí.

25 Rahm-karnewále ko tú apne ta,ín rahím dikhlátá hai; aur nekí-karnewále par áp ko nekí-karnewálá zahir kartá.

26 Khális ko tú apne ta,ín khális dikhlátá hai, aur kajraon ke sáth tú kajrau ma'lúm hotá.

27 Kyúñki tú miskínon ko bachátá hai; aur tú únchí ánkhon ko níchí kartá hai.

28 Tú merá chirág sulgátá hai; KHUDÁWAND merá KHUDÁ mere andhere ko ujálá kartá hai.

29 Ki main terí kumak se ek fauj par daurtá hún; main apne KHUDÁ kí madad se ek diwár kúd játá hún.

30 KHUDÁ jo hai, us kí ráh kámil

hai; KHUDÁWAND ká sukhan táýá húa hai; wuh un sab kí, jinhen us ká bharosá hai, sipar hai.

31 KHUDÁWAND ke síwá KHUDÁ kaun hai? aur hamáre KHUDÁ ko chhorke Chatán kaun hai?

32 KHUDÁ hí hai, jo merí kamar ko mazbút bándhtá hai, aur merí ráh ko kámil kartá.

33 Wuh mere páñw harníon ke se kartá hai, aur mujhe mere únche makánon par khará kartá.

34 Wuh mere háthon ko jang kí ta'lím detá hai, yahán tak kí pítal kí kamán mere bázúon se jhukáí játí hai.

35 Tú ne apní naját kí sipar mujh ko 'ináyat kí, aur tere dahne háth ne mujh ko sambhála, aur tere íhsán ne mujh ko buzurg kiyá.

36 Tú ne mere qadamon ko mere tale kusháda kiyá, yahán tak kí mere páñw phisalte nahín.

37 Main ne apne dushmanon ká píchhá kiyá, aur unhen já liyá; main píchhe na phirá jab tak unhen faná na kiyá.

38 Main ne unhen mára hai, aísá kí we uth nahín saken: we mere qadamon ke níche gir pare hain.

39 Kyúñki tú ne laráí ke wáste merí kamar mazbút bándhí hai; te ne un ko, jo mujh par charh áe hain, mere níche jhukáýá.

40 Tú ne mere dushmanon kí píth mujhe dikhláí; aur main ne un ko, jo merá kina rakhte the, nábtú kiyá.

41 We chilláe, par koí bachánewálá na thá; hán, KHUDÁWAND ko pukará, par us ne unhen jawáb na diyá.

42 Tab main ne unhen aísá písa, kí we gard kí mánind, jo hawá men hoti hai, ho gaye; main ne unhen yún nikál phenká, jaise raston men kí kich.

43 Tú ne mujhe logon ke jhagron se riháí dí; tú ne mujhe ajnabí qaumon ká sardár kiyá; we log, jinhen

mair, nahin janta tha, meri farmán-bardári karenge.

44 Meri shuhraat sunte hi we mujhe manenge; ajnabion ki naslen meri khushamaad karenge.

45 Ajnabion ki naslen murjha ja-wengi, aur apne chipne ke makanon men thartharawengi.

46 KHUDAWAND hi zinda hai; meri Chatan mubarak hai; meri najat-denewala Khuda buland hai.

47 Khuda hi hai, jo meri intiqam leta hai, aur qaumon ko mere zer kartá hai.

48 Wuh mujhe mere dushmanon se chhuratá hai; han, tu mujhe un par, jo mujh se mukhalafat karne ko uthe hai, bala kartá hai; tu ne mujhe zelim admi se rihai di.

49 So main, ai KHUDAWAND, qaumon ke darmiyan tera iqrar karunga, aur tere nam ke git gaunga.

50 Wuh apne badshah ko bari rihai bakhshta hai, aur apne masih par, Daud par, aur us ki nasl par, abad tak rahm kiya kartá hai.

XIX ZABUR.

Sardar muganni ke liye, Daud ka Zabur.

A'SMAN Khuda ka jalal bayan karte hain, aur faza us ki dast-kari dikhlati hai.

2 Ek din dusre din se baton kartá hai, aur ek rat dusri rat ko marifat bakhshti hai.

3 Un ki koí lugat aur zuban nahin, un ki awaz suni nahin jati;

4 Par sari zamin men un ki tar gunjti hai, aur dunya ko kanaron tak un ka kalam pahuncha hai. Un men us ne astab ke liye khaima khará kiya hai,

5 Jo dulhe ki manind khalwat-khane se nikal ata hai, aur pahlawan ki tarah maidan men daurne se khush hota hai.

6 Afsak ke kanare se us ki baramad hai, aur us ki gardish us ke duse

kanare tak hoti; us ki garmi se koí chiz chipi nahin.

7 KHUDAWAND ki tauret kamil hai, ki dil ki phernewali hai; KHUDAWAND ki shahadat sachchi hai, ki sada-dilon ko talim denewali hai.

8 KHUDAWAND ki shari'aten sidhi hain, ki dil ki khushi bakhshti hain; KHUDAWAND ka hukm saf hai, ki ankho ko roshan kartá hai.

9 KHUDAWAND ka khauf pak hai, ki us ko abad tak paidari hai; KHUDAWAND ki adalaten sachchi aur tamam o kamal sidhi hain.

10 We sone se, balki bahut kundan se, ziyada nafs hain; shahd aur us ke chhatte ke tapkon se shirintar hain.

11 Us ke siwa tera banda un se tarbiyat patá hai; un ke yad rakhne men bara hi ajr hai.

12 Apni bhul chukon ko kaun jan saktá hai? tu mujh ko gunahi pinhani se pak kar.

13 Apne bande ko 'amd ke gunahon se bhi baz rakh; unhen mujh par galib hone mat de; tab main rast hounga, aur bare gunah se pak rahunga.

14 Mere munh ki baton, aur mere dil ke soch, tere huzur men pasand awen, ai KHUDAWAND, meri chatan, aur mere fidiya-denewale.

XX ZABUR.

Sardar muganni ke liye, Daud ka Zabur.

MUSIBAT ke din KHUDAWAND teri sune; Ya'qub ke Khuda ka nam tujhe bulandi bakhshse.

2 Maqdis hi se teri kumak bheje, aur Saihun men se tujhe sambhale;

3 Tere sare hadyon ko yad farmawe; aur teri sokhtani qurbanion ko qabul kare; Silah.

4 Tere dil ki khwahish ke muawafiq tujh ko in'am dewe, aur tere sare mansubon ko pura kare.

5 Ham teri najat se khushi mana-

wenge, aur apne Khudá ke nám par apne jhande khare karenge: KHUDÁWAND terí sári muráden purí kare.

6 Ab main jántá hún, ki KHUDÁWAND apne masih ká chhuránewálá hai; wuh apne dahne háth ke naját-denewále zor se apne muqaddas ásmán par se us kí sunegá.

7 Yih gáron ká, we ghoron ká, par ham KHUDÁWAND apne Khudá ke nám ká zikr karenge.

8 We kham hūe, aur gir pare: lekin ham uthe, aur sídhe khare hūe.

9 Ai KHUDÁWAND, rihái de; jis waqt ham pukáren, us din bádsháh hamárá sune.

XXI ZABUR.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Zabúr.

A I KHUDÁWAND, terí tawánái se bádsháh khushí kartá hai, aur terí naját se kyá hí dil-shád hai!

2 Tú ne us ko us ke dil ká matlab diyá; aur us ne jo kuchh apne munh se mángá, tú ne use radd na kiya. Siláh.

3 Faiz kí barakaton se tú ap hí us ke sáth pesh áyá; tú ne khális sone ká táj us ke sir par rakhá.

4 Us ne tujh se zindagí cháhí, aur tú ne us ko 'umr kí darázi abad tak bakhshí.

5 Terí naját se us kí shaukat 'azím lai; hashmat aur jalál ko tú ne us par rakhá hai.

6 Ki tú ne us ko sadá kí barakaton ká sabab thahráyá hai; tú ne us ko apne didár se niháyat khushwaqt kiya.

7 Kyúnki bádsháh KHUDÁWAND par tawakkul rakhtá hai; Haqq Ta'álá kí rahmat se wuh jumbish na páwegá.

8 Terá háth tere sáre dushmanon ko dhúndh nikálégá; terá dahná háth tere bairion ká thikáná lagáwegá.

9 Jis waqt tú un par qahr ke sáth nigáh kare, tú unhen tandúr kí tarah dahkáwegá; KHUDÁWAND un ko apne

gazab se nigal jáwegá; aur ág un ko khá legí.

10 Tú un ká phal zamín par se aur un kí nasl baní Ádam ke darmiyán se nábud karegá.

11 Kyúnki unhon ne tere barkhíláf badi phailái, aur aisi burí fikr sochí, ki use anjám tak pahunchá na sakege.

12 Ki tú un kí píth dikhláwega, aur tú un ke rúbarú apne chille ko charháwega.

13 Ai KHUDÁWAND, tú apní hí qúwat se buland ho; ham terí qudrat kí madh aur saná gáwenge.

XXII ZABUR.

Sardár muganní ke liye Dáúd ká Zabúr, jo Subh ke Gazál ke sur par gáyá jáwe.

A I mere Khudá, ai mere Khudá, tú ne mujhe kyún chhorá hai? tú merí rihái se, aur mere karáhne kí báton se, kyún dúr rahá?

2 Ai mere Khudá, main din ko chillátá hún, par tú nahín suntá; rát ko bhi, aur mujhe qarár nahín;

3 Magar tú quddús hai: tú Isráel kí madh men sukúnat karnewálá hai.

4 Hamáre bápádádon ne tujh par tawakkul kiya hai; unhon ne to tawakkul kiya, aur tú ne unhen chhuraýá.

5 Unhon ne tujh se faryád ki, aur rihái pái; unhon ne tujh par bharosá kiya, aur sharminda na hūe.

6 Par main kirá hún, na insán; ádmion ká nang hún, aur qaum kí 'ár.

7 We sab jo mujh ko dekhte hain mujh par hanste hain; we apne honth pasárte hain, we sir hilá hiláke kahte hain, ki

8 Us ne apne taín KHUDÁWAND par chhorá hai, ki wuh use bacháwe: jis hál ki wuh us se rázi hai, to wuhí use chhuráwe.

9 Ba har hál tú hí hai, jo mujhe pet se báhar láyá; merí má kí chhátion

par bhí tú hí mere 'atimád ká bá'is húa.

10 Main paidá hote hí tujh par phenká gayá; jab main apní má ke peṭ se niklá, tab hí se tú merá KHUDÁ hai.

11 Mujh se dúr mat rah, ki tangí pahunchá cháhtí, aur madadgár koi nahín.

12 Bahut se bailon ne mujhe á gherá hai: Basan ke mazbút bailon ne charón taraf se mujh par hujám kiyá hai.

13 We mujh par phárnewále aur gúnjnewále sher kí tarah munh pasáre hue hain.

14 Main pání kí tarah bahá játá hún, aur mere band band alag ho chale hain; merá dil mom kí tarah mere síne men pighal gayá.

15 Meri qúwat thíkri kí tarah khushk ho gayí; meri zubán tálú se lagí játí hai; aur tú mujhe maut kí khák par bithátá hai.

16 Kyúñki kutte mujh ko gherte hain; sharíron kí guroh meri iháta kartí hai; we mere háth aur mere páñw chhedte.

17 Main apní sab haddion ko gin saktá hún; we mujhe tákte hain, aur ghúrte hain.

18 We mere kapre ápas men bánt-te hain, aur mere libás par qur'a dálte hain.

19 Par tú, ai KHUDÁWAND, dúr mat rah; ai meri tawánái, jald meri madad ke liye á.

20 Meri ján ko talwár se bachá; meri wahída ko kutte ke háth se.

21 Babar ke munh se aur bhainson ke síngon se mujhe rihái de: tú ne meri sunke bacháyá hai.

22 Main apne bháion men terá nám bayán karúngá, aur majm'a men terá sanákhwán hoúngá.

23 Tum, jo KHUDÁWAND se darte ho, us kí sitáish karo; ai Ya'qúb kí sári nasl, tum us kí buzurgí karo;

ai Isráel kí sári aulád, us ká ḍar máno.

24 Ki us ne dardmand ke dard kí tahqír nahín kí, na us se use nafrat áí, na us ne us se apná munh pher liyá; balki jab us ne us ko pukará, us ne jawáb diyá.

25 Barí jamá'at men mujh se teri sitáish hogí; main un ke áge jo us se darte hain, apní nazren adá karúngá.

26 We jo halím hain, kháwenge, aur ser howenge; we jo KHUDÁWAND ke tálíb hain, us kí sitáish karenge; tumhárá dil abad tak jítá rahe.

27 Sáre jahan ko sarásar yád áwega, aur we KHUDÁWAND kí taraf rujú láwenge; sab qaumon ke gharáne tere áge sijda karenge.

28 Ki saltanat KHUDÁWAND kí hai; qaumon ke darmiyán wuhí hákim hai.

29 Dunyá ke sáre daulatmand kháwenge, aur sijda karenge; we sab bhí, jo khák men milte hain, us ke huzúr jhukenge, aur we jin kí majál nahín, kí apní ján bacháwen.

30 Ek nasl hogí, jo us kí bandagí karegi; wuh KHUDÁWAND kí ek pusht gini jáwegí.

31 We áwenge, aur un logon ko, jo paidá honge, yih kahke us kí sadáqat zahir karenge, kí Us ne aisá kiyá.

XXIII ZABUR.

Dáúd ká Zabúr.

KHUDÁWAND merá chaupán hai; mujh ko kuchh kamí nahín.

2 Wuh mujhe hariyáli charagáhon men biṭhlátá hai; wuh ráhat ke chashmon kí taraf mujhe le pahunchátá hai.

3 Wuh meri ján pher látá hai; aur apne nám kí khátir mujhe sadáqat kí ráhon men liye phirtá hai.

4 Balki jab main maut ke sáya kí wádí men phirtún, to mujhe kuchh

kháuf o khatar na hogá, kyúñki tú mere sáth hai; terí chharí aur terí láthí, we hí merí tasallí ke bá'is hain.

5 Tú mere dushmanon ke rúbáru mere áge dastarkhwan bichhátá; tú mere sir par tel maltá; merá piyála labrez hoke chhalaktá hai.

6 Lá-kalám mihrbání aur rahmat 'umr bhar mere qadam se lagí rahen-gí; aur main hamesha KHUDÁWAND ke ghar men sukúnat karúngá.

XXIV ZABUR.

Dáúd ká Zabúr.

ZAMIN KHUDÁWAND kí hai, aur us kí ma'murí bhí; jahán aur us ke sáre báshinde us ke hain.

2 Is liye kí us ne us kí biná pánson par rakhí, aur use sailábon par qáim kiya.

3 KHUDÁWAND ke pahár par kaun chah saktá hai? aur us ke makán i muqaddas par kaun khafá rah saktá hai?

4 Wuhí hai, jis ke háth sáf hain, aur jis ká dil pák hai; jo apná dil butlán par nahín lagátá, aur jo makr se qasam nahín khátá.

5 KHUDÁWAND kí barakat use pahunchegí, aur us ke naját-denewále Khudá kí sadáqat us ke sáth hogí.

6 Yih wuh pusht hai, jo us kí tálib hai; tere didár ká khwáhán Ya'qúb hai. Siláh.

7 Ai phátako, apne sir únche karo, aur ai abadí darwázó, únche ho, kí jalál ká Bádsáh dákhlil howe.

8 Yih jalál ká Bádsáh kaun hai? KHUDÁWAND, jo qawí aur qádir hai; KHUDÁWAND, jo jang men zoráwar hai.

9 Ai phátako, apne sir únche karo, aur ai abadí darwázó, únche ho, kí jalál ká Bádsáh dákhlil howe.

10 Yih jalál ká Bádsáh kaun hai? Lashkaron ká KHUDÁWAND wuhí jalál ká Bádsáh hai. Siláh.

XXV ZABUR.

Dáúd ká Zabur.

AI KHUDÁWAND, main apní ján ko terí taraf uthátá hún.

2 Ai mere Khudá, main tujh par bharosá rakhtá hún; mujhe sharminda hone na de; mere dushman mujh par shádiyána na bajáwen.

3 Aur un men se bhí, jo tujh se ummed rakhte hain, koí sharminda na ho; balki we, jo ná-haqq tujh se sarkashí karte hain, sharminda hown.

4 Ai KHUDÁWAND, mujhe apní ráhen dikhlá, mujh ko apne raste batlá.

5 Apní sadáqat men mujh ko le chal, aur mujh ko ta'lim de, kí merá naját-cenewálá Khudá tú hai; sáre din main terá intizár khíñchtá hún.

6 Ai KHUDÁWAND, apní rahmaton ko aur apní mihrbániyon ko yád kar, kí we qádim se sábit hain.

7 Merí jawání ke gunáhon ko, aur mere qusúron ko yád mat kar; tú apní rahmat ke mutábíq apní khúbi ke liye, ai KHUDÁWAND, mujhe yád farmá.

8 KHUDÁWAND bhalá aur sídhá hai; is liye wuh gunahgáron ko ráh i haqq dikhlátá hai.

9 Wuh halímon ko 'adálát kí ráh batátá hai, aur miskinon ko apní ráh kí bát síkhlátá hai.

10 KHUDÁWAND kí sári ráhen rahmat aur sadáqat hain, un ke liye, jo us ke 'ahd o us kí shahádaton ko yád rakhte hain.

11 Ai KHUDÁWAND, apne nám ke wáste merí badí ko baqshah de, kí wuh barí hai.

12 Wuh kaun sá insán hai, jo KHUDÁWAND se dártá hai? wuh us ko wuhí ráh, jo use pasand hai, batláwegá.

13 Us ká jí chain se rahegá, aur us kí nasl zamín kí wáris hogí.

14 KHUDÁWAND ká bhed un pás

hai, jo us se darte hai; wuh un ko apne 'ahd ki shinásáí 'ináyat karegá.

15 Merí ánkheñ hamesha KHUDÁWAND kí taraf lagí rahtí hai; kyúñki wuhí mere páñw phande se níkálegá.

16 Merí taraf mutawajjih ho, aur mujh par rahm kar, kí main akelá aur dukh mein hūñ.

17 Mere dil ke gam bahut barh gaye; tú mujh ko mere dukhon se riháí de.

18 Merí pareshání aur merí mashaqqat par nigáh kar; aur mere sab gunáh bakhsh de.

19 Mere dushmanon ko dekh, kí we bahut hai; aur jo merá kína rakhte so andher karke rakhte hai.

20 Merí ján kí muháfazat kar, aur muíhe bachá le: aur mujhe sharmin-da hone na de; kyúñki mujhe terá hí bharosá hai.

21 Aisá kar, kí rástí aur sídhái mere nigahbán howen, kí mujhe tujh se ummed hai.

22 Ai Khudá, Isráel ko us kí sári taklifon se riháí de.

XXVI ZABU'R.

Dáúd ká Zabúr.

AI KHUDÁWAND, merá insáf kar, kí main apní sídhái kí ráh chalá hūñ, aur main ne KHUDÁWAND par tawakkul kiya hai; main lagzish na khaúngá.

2 Ai KHUDÁWAND, mujhe ázmá, aur merá imtíhán kar; mere gurdon ko, aur mere dil ko, tá le.

3 Kí terí shafaqat merí ánkhon ke sámhne hai, aur main terí sachái kí ráh chalá hūñ.

4 Main behúdon ke sáth nahín baithá, aur riyákáron ke sáth nahín chaítá hūñ.

5 Badkáron kí jamá'at ká main dushman hūñ; shariyon ke sáth main na baithúngá.

6 Main be-gunáhi mein apne háth dhoúngá: tab main, ai KHUDÁWAND, tere mazbah kí tawáf karúngá;

7 Tá kí main shukr adá karne mein apní áwáz útháúñ, aur tere sáre 'ajáib kámon ká bayán karúñ.

8 Ai KHUDÁWAND, terí suknát ká ghar, balki wuh makán, jahán terá jalál rahtá hai, mujh ko khush áyá.

9 Merí ján ko gunahgáron mein shámil mat kar, aur merí hayát ko khúnrez ádmíon ke sáth na milá:

10 Kí un ke háthon mein fasád hai, aur un ká dahná háth rishwaton se pur hai.

11 Main o hūñ, apní sídhái se ráh chalúngá; mujhe maḡhlasí de, aur mujh par rahm kar.

12 Merá páñw hamwár jagah par hai; main majma'ón mein KHUDÁWAND ko mubáarak khaúngá.

XXVII ZABU'R.

Dáúd ká Zabúr.

KHUDÁWAND merí roshní hai, aur merí naját; mujh ko kis kí dahshat? KHUDÁWAND merí zindagí ká pushta hai; mujh ko kis kí haibat?

2 Jis waqt sharír, jo mere dushman aur mere báirí hai, merá gosht kháne ko mujh par charh áe, to unhon ne thokar khái, aur gir gaye.

3 Agarchi ek lashkar mere barkhíláf khaima khará kare, to mere dil ko kuchh khauf nahín; agarchi merí mukhálafat mein laráí barpá ho, tau bhí merá tawakkul sábit rahegá.

4 Main, ne KHUDÁWAND se ek suwál kiya, usí ká main talib rahúngá, kí main 'umr bhar KHUDÁWAND ke ghar mein suknát karúñ, tá kí KHUDÁWAND ke jamál ko dekhúñ, aur us kí haikal mein tahqíqát karúñ.

5 Kyúñki musibat ke waqt wuh mujh ko apne khaime mein chhipá legá; apne dère ke parde mein mujhe poshída rakhegá; wuh mujhe chaṭán par charháwegá.

6 So ab main apne sáre dushmanon mein, jo mere ás pás hai, sarbuland kiya jáúngá; main us ke khaime

men khushi kī qurbānīān karūngā; main gāūngā, hān, main KHUDĀWAND kī madh-sarāī karūngā.

7 Ai KHUDĀWAND, jab main bu-land āwāz se chillāūn, to tū sun le, aur mujh par rahm kar, aur mujhe jawāb de.

8 Jab tū ne farmāyā hai, kī Mere didār ke tālib ho, tab merā dil bol uthā, Ai KHUDĀWAND, main tere didār kā tālib hūn.

9 Mujh se rūposh mat ho, aur gus-se se apne bande ko khārij mat kar: kī tū sadā merā madadgār hūā hai; mujh ko tark na kar, aur mujh ko chhor mat de, ai mere najāt-denewāle Khudā.

10 Kyūnki merā bāp aur merī mā mujh ko chhor gaye, par KHUDĀWAND merī parwarish karegā.

11 Ai KHUDĀWAND, mujh ko apnī rāh batā, aur mere dushmanon ke sabab mujhe se rāh par, jo barābar hai, le chāl.

12 Mere dushmanon kī marzī par mujhe mat chhor; kyūnki jhūthe gawāh, aur we jo zulm kī sāns lete hain, mujh par barpā hūe hain.

13 Agar mujhe ī'atīqād na hotā, kī main zindagī kī zamin men KHUDĀWAND kī nī'amat dekhūn, to main behawāss ho jātā.

14 KHUDĀWAND kī intizārī kar, aur mazbūt rah; wuh tere dil ko taqwīyat degā; main phir kahtā hūn, kī KHUDĀWAND kā muntazir rah.

XXVIII ZABUR.

Dāūd kā Zabūr.

MAIN tuihe pukārtā hūn, ai KHUDĀWAND, merī chatān; mujh se khāmoshī mat kar; nā howe, kī agar tū mujh se khāmoshī kare, to main un sā ho jāūn, jo garhe men girnewāle hain.

2 Jab main tere āge chillāūn, aur terī muqaddas ilhāmghāh kī taraf apne lāth uthāūn, to tū merī minnaton kī āwāz sun le.

3 Un sharīron aur badkirdaron ke sāth, jo apne hamsāyon se salāmatī kī bāten karte hain, magar un ke dilon men sharr hai, mujh ko shāmil karke mat nikāl.

4 Jaise un ke a'amāl, balki jaise un ke bure kām hain, un ko ī'waz de jaisā un ke hāthon ne kiya hai, waisā hī un se kar; un kā badlā un ko de.

5 Is liye kī we KHUDĀWAND ke kāmōn aur us ke bāthon kī kārigari kī taraf dhyan nahīn karte, wuh unhen dhāwegā, aur na banāwegā.

6 KHUDĀWAND mubārak hai, kī us ne merī minnat kī āwāz sunī hai.

7 KHUDĀWAND merā zor, aur merī sipar hai; mere dil ne us par tawak-kul kiya hai, aur mujhe us kī pushtī hai: so merā dil shiddat se khush hai; main gīt gāke us kī madh karūngā.

8 KHUDĀWAND un kī tawānāī hai, aur wuh apne masīh ke liye muhkam qil'a hai.

9 Apne logon ko najāt bakhsh, aur apnī mīrās men barakat de; un kī ri'ayat kar, aur unhen hamesha tak sarfarāz rakh.

XXIX ZABUR.

Dāūd kā Zabūr.

KHUDĀWAND kī nisbat se jāno, ai qudratwālo, KHUDĀWAND kī nisbat se jalāl aur qudrat jāno.

2 KHUDĀWAND kī nisbat se jalāl us ke nām ke lāiq mān lo; husn ī taqaddus se KHUDĀWAND ko sijda karo.

3 KHUDĀWAND kī āwāz pānion par hai; jalālwalā Khudā garajtā hai; KHUDĀWAND bare pānion par hai.

4 KHUDĀWAND kī āwāz zorāwar hai; KHUDĀWAND kī āwāz jalālwalī hai.

5 KHUDĀWAND kī āwāz deodaron ko tortī hai; balki KHUDĀWAND Lub-nān ke deodaron ko bhī tortā hai.

6 Wuh un ko bachhron kī mānind

kudátá hai; aur Lubnáan aur Siryún ko jawán bhainse ki manind.

7 KHUDÁWAND kí áwáz ág ke shulon ko chirtí hai.

8 KHUDÁWAND kí áwáz dasht ko arzátí hai; KHUDÁWAND dasht i Qádis ko bhí larzátá hai.

9 KHUDÁWAND kí áwáz se hirnion ke pet girte hain, aur wuh jangalon ko sáf kar detí hai; us kí haikal men sab koí kahtá hai ki Us ká jalál ho.

10 KHUDÁWAND túfán par baithá hai; balki KHUDÁWAND hamesha ke liye saltanat ke takht par baithá hai.

11 KHUDÁWAND apne logon ko zor bakhshítá hai; KHUDÁWAND apne logon ko salámatí kí barakat detá hai.

XXX ZABUR.

Dáúd ká Zabúr, jo ghar ke makhsús karne ke waqt gáyá jáwe.

A I KHUDÁWAND, main terí ta'zim karúngá; kyónki tú ne mujh ko sarfááz kiya, aur mere dushmanon ko mujh par khush hone na diya.

2 Ai KHUDÁWAND mere Khudá, main ne tuihe pukará, aur tú ne mujhe changá kiya.

3 Ai KHUDÁWAND, tú merí ján ko pátál se nikálke úpar láya; un men se, jo garhe men girte hain, tú ne merí hí ján-bakhshí kí.

4 Ai KHUDÁWAND ke muqaddas logo, us ke liye gáo, aur us kí qudúsi kí yádgári men shukr karo.

5 Ki us ká gussa ek dam ká hai, aur us ke karam men zindagáni hai; roná shám ko howe, par subh ko gáne kí naubat hogí.

6 Main ne apne chain ke waqt kahá, Mujh ko kabhí jumbish na hogí.

7 Ai KHUDÁWAND, tú ne apní mihr-báni se mere pahér ko khúb qáim kiya; tú ne apná munh chhipáyá, aur main ghabráya.

8 Main tere áge, ai KHUDÁWAND, chilláyá: aur main ne KHUDÁWAND se fazl mángá.

9 Mere khún men kyá fáida hai,

jo main garhe men girún? kyá khák terá shukr karegi? kyá wuh terí wafá ko bayán karegi?

10 Sun, ai KHUDÁWAND, aur mujh par fazl kar; ai KHUDÁWAND, tú merá madadgar ho.

11 Tú ne mere wáste mere mátam ko náchna se badal diya; tú ne merá tát khol dála, aur merí kamar men khushí ká patká bándhá;

12 Itne liye ki merí shaukat terí madh aur saná gáwe, aur khámosh na rahe. Ai KHUDÁWAND mere Khudá, main abad tak terá shukr kartá rahúngá.

XXXI ZABUR.

Sardár muganni ke liye, Dáúd ká Zabúr.

A I KHUDÁWAND, merá tawakkul tuih par hai; mujh ko kadhí sharminda hone na de; mujhe apní sadáqat se chhurá.

2 Apne kán merí taraf jhuká, aur jald mujhe rihái de; tú mere liye mazbút chatán, aur mere bacháo ke liye ek muhkam qil'a ho.

3 Ki tú hí merí chatán aur merá garh hai: pas, tú apne nám ke liye merí rahbarí aur merí rahnumái kar.

4 Mujhe us jál se, jo unhon ne chhipáke mere liye bichháya hai, nikál, ki tú hí merá zor hai.

5 Main apní rúh ko tere háth men somptá hún; ai KHUDÁWAND, sachái ke Khudá, tú ne mujhe makhlási dí hai.

6 Main un se 'adawat rakhtá hún, ja darog butlánon kí nigahdári karte hain; magar main jo hún, so KHUDÁWAND par merá tawakkul hai.

7 Main terí rahmat par shádán aur shádmán húngá, ki tú ne mere dukh par nigáh kí; tú ne merí ján kí sakhtíon ko pahchán liya;

8 Aur mujh ko mere dushman ke háth men hawále na kar diya; tú ne kusháda jagah men merá pánw khará kiya.

Dáúd sab ko ubhártá, ZABUR, XXXII. *ki we Khudá ki buzurgí karen.*

9 Ai KHUDÁWAND, mujh par shafat kar, ki main tang-hál hún; meri ánkhen gam se játi rahin, balki meri ján aur merá peṭ bhí.

10 Ki meri zindagání gam men faná húi, aur meri 'umr karáhne men; meri qúwat meri burái se ghaṭ chali, aur meri haqqián khushk ho gayín.

11 Main apne sab dushmanon ke sámhne ek nang thá, khusísan ham-sáyon ke nazdik, aur apne ján-pah-chánon ke pás 'ibrat; jo mujh ko ráh par dekhte mujh se dúr bhágte hain.

12 Main us ádmí ki mánind, jo mar jáwe, aur koi use yád na kare, farámosh ho gayá hún: main tute hús básan ki mánind hún.

13 Ki main ne bahuton ki tuhaten sunín; har taraf se khauf hotá, ki we ápas mere bar-khiláf hoke mashwarat karte, balki meri ján márne par mansúba bándhte hain.

14 Par, ai KHUDÁWAND, main tujh par tawakkul kartá; main kahtá hún, Tú merá Khudá hai.

15 Meri auqát tere háth men hain; mujh ko mere dushmanon ke háth se rihái de, aur un se jo mere pichhe pare hain.

16 Apne chihre ko apne bande par chamká; apni rahmat se mujhe bachá.

17 Ai KHUDÁWAND, mujhe sharminda hone na de, kyúnci main tujhe pukártá hún: balki sharír hí sharminda hon, aur we gor men chup-cháp pare rahen.

18 Jhúṭhe labon ko khamosh kar, jin se gustákhí aur hiqárat ki saṭht báten sadáqat ke bar-khiláf nikalti hain.

19 Wáh, kyá hí bará terá íhsán hai, jo tú apne dānewálon ke liye chhipá rakhtá hai, aur un par, jin ká tawakkul tujh par hai, baní A'dam ke sámhne zahir kartá hai!

20 Tú hí unhen ádmion ki bandishon se apní huzúrí ke parde men

chhipátá hai: tú hí unhen zubānon ke jhagre se apne khaime men poshida kartá hai.

21 KHUDÁWAND mubárah hai, ki us ne muhkam shahr men apní 'ajíb mihrbání mujh ko dikhlái.

22 Main ne ghabráke kahá, ki Main teri nazaron se dúr phenká gayá; báwujúd us ke jab main tere áge chilláyá, to tú ne meri minnat ki áwáz sun lí.

23 Ai KHUDÁWAND ke sáre muqaddas logo, us se muhabbat rakho; ki KHUDÁWAND dindáron ká nigáhbán hai, aur gurúr-karnewálon ko be-tarah badlá detá hai.

24 Ai logo, jo KHUDÁWAND se ummed rakhte ho, tum sab zor pakro; ki wuh tumháre dilon ko mazbúti bakhshégá.

XXXII ZABUR.

Mashkíl i Dáúd.

MUBARAK hai wuh jis ká gunáh bakhshá gayá, aur khatá dhám-pí gayí.

2 Mubárah hai wuh ádmí, jis ke gunáhon ko KHUDÁWAND hisáb men nahín látá, aur jis ke dil men dagá nahín.

3 Jab main chup rahá, to meri haqqián sáre din karáhte karáhte gal gayín.

4 Kyúnci terá háth rát din mujh par bhári thá; meri taráwat garmion ki khushkí se mubaddal húi. Siláh.

5 Main ne tujh pás apne gunáh ká iqrár kiyá, aur main ne apní badkárí nahín chhipái. Main ne kahá, Main KHUDÁWAND ke áge apne gunáh ká iqrár karúngá: so tú ne meri badzáti ke gunáh ko bakhsh diyá. Siláh.

6 Is líye har ek jo dindár hai, us waqt, jis men tú mil saktá hai, tujh se du'á mángégá; yaqinan jo bare pánion ke sailáb áwen, we use na pahunchenge.

7 Tú mere chhipne ká makán hai; tú mujhe dukhon se bachátá hai;

najāt ke gītōṇ se tū mujhe gherṭā hai. Silāh.

8 Main tujhe ta'lim dūngā, aur us rāh men, jis men tū chalegā, tujhe sikhlaūngā; terī rahnumāī ke liye main apnī āṅkh tujh par lagaūngā.

9 Tum ghorōṇ aur khachecharōṇ kī mānind mat ho, ki un ko samajh nahīn; aur un kā munh lagām aur bāg ke saranjām se band karnā hai, na howe ki we tujh tak āweṇ.

10 Sharīr par bahutśī musibaten haiṇ; par wuh jis kā bharosā KHUDAWAND par hai, rahmat se gherā jāta hai.

11 Ai sādīqo, KHUDAWAND ke sabab khush ho, aur shādmānī karo; aur tum sab, jo rāst-dil ho khushī se chillāo.

XXXIII ZABUR.

AI sādīqo, KHUDAWAND ke sabab khushī karo, ki hamd karnā sīdhe logōṇ ko sajta hai.

2 Barbat chherte hūe KHUDAWAND kī sitāish karo, aur das tār kā bīn bajāke us kī madh-sarāī karo.

3 Us ke liye ek nayā gīt gāc; sughrāī se bajā bajāke khushī se chillāo.

4 Kyūṅki KHUDAWAND kā kalām sīdhā hai, aur us ke sārē kām wafā ke sāth haiṇ.

5 Wuh sadāqat aur 'adālat ko dost rakhtā hai; zamīn KHUDAWAND kī rahmat se ma'mūr hai.

6 KHUDAWAND ke kalām se āsmān bane, aur un ke sārē lashkar us ke munh ke dam se.

7 Wuh daryā kā pānī tūde kī mānind jam'a kartā hai; wuh gahrāṇōṇ ko makhzanōṇ men rakh chhortā hai.

8 Sārī zamīn KHUDAWAND se dartī rahe, aur jahān kī sārī ābādī us kā khauf māne.

9 Ki us ne kahā, aur wuh ho gayā; us ne farmāyā, aur wuh barpā huā.

10 KHUDAWAND qaumōṇ kī mashwaratōṇ ko nāchiz kartā hai; wuh

logōṇ ke mansūbōṇ ko bātīl kar detā hai.

11 KHUDAWAND kī mashwarat abad tak sābit rahegī; us ke dil ke mansūbe pusht dar pusht jāri honge.

12 Khush-hāl hai wuh qaum, jis kā Khudā KHUDAWAND hai, aur we log, jinhen us ne pasand karke apnī mirās kiyā.

13 KHUDAWAND āsmān par se dekh-tā hai; wuh sārē banī A'dam par nigāh kartā hai.

14 Wuh apnī suktīnat ke maqām se zamīn ke sab bāshindōṇ ko tāktā hai.

15 Un ke dilōṇ kā eksān karnewālā wuhī hai; wuh un ke sārē 'amālōṇ kā ṭhīk jānnewālā hai.

16 Koī bādshāh nahīn, jo apne lashkar kī firawānī se rihāī pāwe; koī pahlawān apne zor kī kasrat se najāt nahīn pātā.

17 Bach nikalne ke liye ghore se kām nahīn chaltā; wuh apne bare zor se kisī ko bachā nahīn saktā.

18 Dekho, KHUDAWAND kī āṅkh un par hai, jo us se darte haiṇ, aur un par, jo us kī rahmat ke ummedwār haiṇ;

19 Tā kī un kī jāṇōṇ ko maut se chhurāwe, aur unhen kāl men jītā rakhe.

20 Hamārī jāṇōṇ ko KHUDAWAND kā intizār hai; wuhī hamārā chārā aur hamārī sipar hai.

21 Hamārā dil usī se khush hai, ki ham us ke muqaddas nām par bharosā rakhte haiṇ.

22 Ai KHUDAWAND, jaise hamen tujh par tāwakkul hai, waise hī terī rahmat ham par howe.

XXXIV ZABUR.

Dāūd kā Zabūr, us waqt kā, jis waqt us ne Abimalik ke huzūr apnī wazā badlī; us ne use nikāl diyā, aur wuh chalā gayā.

MAIN har waqt KHUDAWAND ko mubārak kahūngā; us kī sitāish sadā mere munh men hogī.

2 Merí rúh *KHUDÁWAND* par fakhr karegi; garib log sunenge aur khush hongé.

3 Mere sáth *Khudá* kí baráí karo; ham milke us ke nám ko buland karen.

4 Main ne *KHUDÁWAND* ko dhún-dhá; us ne merí suní, aur mujhe mere sáre khaufon se riháí dí.

5 Unhon ne us par nazar kí, aur roshan ho gaye; aur un ke munh sharminda na húe.

6 Yih miskín chilláyá, aur *KHUDÁWAND* ne suná, aur use us kí sárí musibaton se bachá líyá.

7 *KHUDÁWAND* ká firishta un kí cháron taraf jo us se darte hain, khaima khará kartá hai, aur unhen bachátá rahtá hai.

8 Are áo, chakho, aur dekho, kí *KHUDÁWAND* mihrbán hai; mubárah hai wuh ádmí, jis ká bharosá us par hai.

9 Ai us ke muqaddas logo, *KHUDÁWAND* se daro; kyúnik jo us se darte hain, unhen kuchh kamí nahin.

10 Sherní ke bachehe hájatmand hote, aur bhúkke rahte hain; par jo *KHUDÁWAND* ke tálib hain, unhen kisi ni'amat kí kamí nahin.

11 A'ó, ai larko, aur merí suno; main tumhen *Khudá-tarsi* sikhláúngá.

12 Wuh kaun insán hai, jo zindagi ká mushtáq hai, aur barí 'umr cháhtá hai, tá kí bhaláí dekhe?

13 Apní zubán ko badí se, aur honthon ko dagá kí bát bolne se, báz rakh.

14 Badí se bhág, aur nekí kar; salámatí ko dhúndh, aur usí ká píchhá kar.

15 *KHUDÁWAND* kí ánkhen sádiqon par, aur us ke kán un kí faryád par hain.

16 *KHUDÁWAND* ká munh un ke barkhiláí hai jo badkirdár hain, tá kí un kí yádgári zamín par se mitá dále.

17 Sádiq chilláte hain, aur *KHUDÁWAND* suntá hai, aur unhen un ke sáre dukhon se riháí detá hai.

18 *KHUDÁWAND* un ke nazdík hai, jo shikasta-díl hain; aur un ko jo khasta-ján hain, bachátá hai.

19 Sádiq par bahuksi musibaton hotí hain; par *KHUDÁWAND* us ko un sab se chhurátá hai.

20 Wuh us kí sárí haddíon ká nigah-bán hai; un men se ek bhi tútne nahin páti.

21 Badí sharír ko halák karegi; aur un par, jo sádiq ke kína rakhnewále hain, ilzám diyá jáegá.

22 *KHUDÁWAND* apne bandon kí jánon ko makhlasi detá hai; aur un men se, jin ká tawakkul us par hai, kisi par ilzám na diyá jáegá.

XXXV ZABU'R.

Dáúd ká Zabúr.

A I *KHUDÁWAND*, un se, jo mujh se jhagarte hain, jhagar; aur un se, jo mujh se larte hain, lar.

2 Sipar aur phari pakar, aur merí kumak ke liye khará ho.

3 Bhálá nikál, aur un ke sámhne kí ráh ko, jo mere píchhe pare hain, band kar; merí ján ko farmá, kí Terí naját main hún.

4 We jo merí ján ke khwáhán hain, khajil aur ruswá hon; aur we jo merí tabáhi ká mansúba bándhte hain, hañae jáwen aur sharminda hon.

5 Jaise bhúsi hawá ke áge hotí hai, waisehi we howen; aur *KHUDÁWAND* ká firishta unhen dhakel de.

6 Un kí ráh andherí aur phisalní ho; *KHUDÁWAND* ká firishta unhen ragede.

7 Kí unhon ne be-sabab mere liye garhe men apná jál chhipáyá, aur ná-baqq merí ján ke liye garhá khodá hai.

8 Us par nágahání tabáhi pare, aur wuh apne jál men jo us ne chhipáyá ap hí phanse, hán, usí men gire kí halák howe.

9 Par merá jí *KHUDÁWAND* men khushwaqt hogá, aur us kí naját se shádmání karegá.

10 Meri sári haqqián kahengí, Ai KHUDÁWAND, tujh sá kaun hai, jo miskín ko us ke háth se jo us se zabardast hai chhurátá, hán, miskín aur muhtáj ko us se, jo unhen gárat kartá hai?

11 Jhúthe gawáh uthe hai; we mujh se we suwálát karte hai, jin se main ágáh nahin.

12 We neki ke 'iwaz men mujh se badí karte hai; we meri ján ko bekas chhoṛte hai.

13 Main ne to, jab we bímár the, tāt ká libás pahiná, aur roze rakh rakhke apne jī ko be-árám kiyá, aur meri du'á palatke mere sine men áti thī.

14 Main ne un se wuh sulúk kiyá, jo koi apne dost aur bhái se karte; main sir jhukákar aisá kūrḥá, jaise koi apní má ke liye gam kare.

15 Par we meri musibat se kḥush hoke jam'a ho gaye; we zalíl log mujh par faráham hūe, jin se main be-khabar thá; we mujhe pháṛte, aur báz na áte;

16 Kamínon ke sáth, jo roṭi ke liye thātthá máṛte, aur mujh par dánt kichkicháte.

17 Ai KHUDÁWAND, kab tak tú dekhá karegá? un kí kḥarábíon se meri ján ko chhurá; meri wahid ko sher-bachchon se.

18 Main bari jamá'at men terá shukr karúngá; main logon kí kasrat ke darmiyán teri sitáish karúngá.

19 We jo ná-haqq mere dushman hai mujh par kḥushwaqt na hon; aur we, jo be-sabab mere bairi hai, mujh par palak na máren.

20 Kyúñki we salámatí kí bāt nahin karte; balki mulk ke salim logon par makk ke mansúbe bándhte hai.

21 Aur unhon ne mujh par apná muná pasará hai, aur kahte hai, Ahá, há, há, hamári áñkhon ne yih dekhá.

22 Ai KHUDÁWAND, tú yih dekhtá

hai; kḥámoshí mat kar; ai KHUDÁWAND, mujh se mat dúr rah.

23 Ai mere Kḥudá, ai mere Rabb, utḥ, aur mere insáf ke liye aur mere faisale ke liye jág.

24 Ai KHUDÁWAND, mere Kḥudá, apní sadáqat ke mutábíq merá insáf kar, aur unhen mujh par kḥushwaqt na hone de.

25 We apne dilon men kahne na páwen, Wáchhire, yihí ham cháhte the: aur we na kahen, ki Ham use chat kar gaye.

26 We, jo meri burái se kḥush hote hai, sharminda aur ruswá howen; jo meri dushmaní par phúlte hai, sharmindagi aur ruswái ká libás pahinen.

27 We, jo meri nek-námí ke mush-táq hai, kḥushí se chilláwen, aur shádmán hon, aur sadá kahá karen, ki Wuh bará KHUDÁWAND hai, jo apne bande kí salámatí ko cháhtá hai.

28 Aur meri zubán teri sadáqat aur teri sitáish kí bāt tamám din kahtí rahegi.

XXXVI ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, KHUDÁWAND ke bande Dáúd ká Zabúr.

BADKA'R kí sharárat kí kaháwat mere dil ke andar hai, kí Kḥudá ká kḥauf us kí áñkhon ke áge nahin.

2 Kyúñki wuh apní nazar men áp ko bhalá thahráke apne taín wargalátá hai, kí meri burái fáš na hogi aur makrúh jání na jáegi.

3 Us ke munh kí báten badí aur fareb hai; wuh dánishmandí aur neki ko tark kartá hai.

4 Wuh apne bistar par pare pare badí ke mansúbe bándhtá hai; wuh aisi ráh men jo achchhi nahin kḥará hoke rahtá hai; wuh burái se nafrat nahin kḥatá.

5 Ai KHUDÁWAND, ásmánon men teri rahmat hai, aur teri wafádári badliyon tak pahunchí hai.

6 Teri sadáqat bare paháron kí

mánind hai; teri 'adálaten bhí ek bará gahráo hai; ai KHUDÁWAND, tú insán aur haiwán ká parwardigár hai.

7 Ai Khudá, teri mihrbání kyá hí 'aziz hai! is liye baní A'dam tere paron ke sáya tale áke panáh lete hai.

8 We tere ghar ki chiknái kháne se ser howenge; aur tú apní 'ishraton ke daryá se unhen seráb karegá

9 Ki zindagi ká chashma tere kane hai; ham teri roshní men shámil hoke roshní dekhenge.

10 Tú apne pahchánewálon par apní rahmat ke barhá, aur un par, jin ke dil sídhe hai, apní sadáqat ko.

11 Ghamand-karnewálon ká páñw mujh par na pare: aur na sharir ká háth mujhe khárij kar de.

12 Badkár wahán gire hús hai; we dhakele gaye hai, aur phir na uth sakenge.

XXXVII ZABUR.

Dáúd ká Zabúr.

BADKARON ke sabab tú mat kufh, bure kám-karnewálon se tú hasad na kar.

2 Ki we jaldí ghás kí mánind kát dále jáenge, aur hare sabze kí tarah murjháwenge.

3 KHUDÁWAND par tawakkul rakh, aur nekí kar; tú sarzamin men zindagání basar kar, aur diyánatdári par chará kar.

4 KHUDÁWAND kí yád men masrúr rah, kí wuh tere dil ke matálib púre karegá.

5 Apní ráh KHUDÁWAND par chhor de; us par tawakkul kar; wuh khud baná legá.

6 Wuh teri sadáqat ko núr kí tarah záhir karegá, aur teri 'adálat ko do pahar kí sí roshní bakhshéga.

7 KHUDÁWAND kí taraf chupke rujú' ho, aur us ke intizár men tháhrá rah; us shákhs ke sabab se, jo apní ráh men kámyáb hotá hai, aur bure mansúbe bándhtá hai, mat kufh.

8 Gussa karne se báz á, aur gazab
695

ko tark kar: apne ta,ín mat uská, aisá na ho, kí tú sharárat men gire.

9 Ki badkár kát dále jáenge; lekin we, jo KHUDÁWAND ke muntazir hai, zamin ko mirás men lenge.

10 Ki ek thorí sí muddat hai, kí sharir na hogá; tú gaur karke us ká makán dhúndhegá, aur wuh na hogá.

11 Lekin we jo halim hai, zamin ke wáris honge, aur bahutsí ráhat páke khush-dil honge.

12 Sharir sádiq ke barkhiláf bandishen bándhtá hai, aur us par dáñt kichkichátá hai.

13 KHUDÁWAND us par hanstá hai; kyúñki dekhá hai kí us ká din átá hai.

14 Sharir talwár nikálte, aur apní kámán khíñchte, tá kí miskín aur muhtáj ko girá den, aur un ko, jin kí ráhen sídhi hai, ján se máren.

15 Un kí talwár unhiñ ke dilon men pathegi; un kí kamánen tút jáwengi.

16 Thorá sá, jo sádiq ká hai, bahut se shariron ke mál o asbáb se bihtar hai.

17 Ki shariron ke bázu tore jáenge, par KHUDÁWAND sádiqon ká thámne-wálá hai.

18 KHUDÁWAND dindáron ke dinon ko pahchántá hai, aur un kí mirás abadí hogí.

19 We bure waqt men sharminda na howenge, balki kál ke dinon men ser rahenge.

20 Lekin we, jo sharir hai, nalák honge, aur KHUDÁWAND ke dushman barron kí charbí kí mánind faná honge; we dhúnwen kí mánind játe rahenge.

21 Sharir udhár letá hai, aur phir adá nahin kartá: par sádiq rahm kartá hai aur 'inám detá hai.

22 Kí jin par us kí barakat hai, zamin ke wáris honge; aur jin par us kí la'nat hai, kát jáenge.

23 Insán ke qadam KHUDÁWAND

sábit rakhtá hai, aur us kí ráh ko dost rakhtá hai.

24 Agarchi wuh gir jáwe, par pará na rahegá; kyúñki KHUDÁWAND us ká náth thámtá hai.

25 Main jawán thá, ab búrhá húa; par main ne sádiq ko tark kiye húe, aur us kí nasl men se kisi ko tukre mángte na dekhá.

26 Wuh sadá rahm kartá rahtá hai, aur qarz diyá kartá hai; us kí nasl mubárah hai.

27 Badí se bhág, aur nekí kar, aur abad tak ábád rah.

28 Kí KHUDÁWAND 'adálat ká dost-dár hai, aur apne muqaddas logon ko tark nahín kartá: we abad tak mahfúz rahenge, par sharíron kí nasl káti jáegi.

29 Sádiq zamín ke wáris hongé, aur abad tak us par basenge.

30 Sádiq ká muh dání ki bát kahtá hai; us kí zúban se 'adálat ká kalima nikaltá hai.

31 Us ke Khudá kí sharí'at us ke dil men hai; us ká pánw kabhi na phislegá.

32 Sharír sádiq kí ghat men lagá hai, aur us ke qatl ke darpai rahtá hai.

33 KHUDÁWAND us ko us ke qábú men na chhoregá, aur 'adálat ke waqt use mujrim na tháhráwegá.

34 KHUDÁWAND ke muntazir rah, aur us kí ráh ko yád rakh, ki wuh tujh ko zamín ká wáris karke sarfá-rázi bakhshégá; aur jab sharír káte jáenge, to tú dekhégá.

35 Main ne sharír bará ru'abdár dekhá, jo ap ko us hare darakht kí mánind, jo khud-rau ho, phailátá thá.

36 Par wuh guzar gayá, goyá thá hí nahín; main ne use dhúndhá, wuh kahín na milá.

37 Kámil ko ták, aur sídhe ko dekh rakh; ki aise ádmí ká anjám salámatí hai.

38 Par khatákár sab ke sab halák

ho jáenge; sharír ká anjám nestí hai.

39 Sádiqon kí naját KHUDÁWAND se hai; dukh ke waqt wuh un ká muhkam qila' hai.

40 KHUDÁWAND un kí madad karegá, aur unhen rihái degá; wuh un ko sharíron se chhúráwegá aur bacháwegá; is liye kí un ká bharosá us par hai.

XXXVIII ZABU'R.

Tazkír ke liye, Dáúd ká Zabúr.

A I KHUDÁWAND, apne gusse se mujh ko mat jhirak, aur na apne qahr se mujhe tambíh de.

2 Kí tere tír mujhe chubb gaye hain, aur terá háth mujh par bhárá hai.

3 Tere gusse ke sabab mere jism ko sihhat nahín; aur mere gunáh ke bá'is meri haddíon ko áram nahín.

4 Kí mere gunáh mere sir se guzar gaye, aur bhárá bojh kí mániind mujh par bhárá ho gaye.

5 Mere gháo badbú ho gaye, aur sar gaye, meri himáqat ke sabab se.

6 Main jhuká húa hún, aur kham-dár ho gayá; main din bhar royá kartá hún.

7 Kyúñki meri kamar bilkull khushk ho gayí, aur mere jism men sihhat nahín.

8 Main be-táb ho gayá hún, balki nipat pis gayá; aur dil kí ghabráhat se chillátá hún.

9 Ai KHUDÁWAND, merá sára ishti-yáq tere húzúr hai, aur merá karáhná tujh se chhipá nahín.

10 Merá dil dharakhtá hai; merá zor mujh se játá rahá; aur meri ánkhoñ kí roshní, wuh bhí gáib húi.

11 Mere dost, aur mere áshná, meri áfat ke sabab mujh se alag khare rahe; aur mere rishtadár mujh se dúr já khare húe.

12 We, jo meri ján ke khwáhán hain, mere phansáne ko phande máрте hain; aur we, jo mere dukh ke rawá-

dár haiñ, mere haqq meñ aisi báten kahte haiñ, jin meñ merá ziyán hai, aur sáre din makr ke mansúbe bándhte haiñ.

13 Par main bahre kí mánind ho gayá, jo kuchh suntá nahín : aur gúngé kí mánind, jo apná muñ nahín kholdá.

14 Main us shakhs kí mánind húa, jis ne mutlaq na suná hai ; aur us kí mánind, jis ke muñ meñ bujjat na ho.

15 Ki, ai KHUDÁWAND, mujhe tujh se ummed hai : tú jawáb degá, ai KHUDÁWAND, mere KHUDÁ.

16 Is liye main ne kahá, tá na howe ki we mujh par khusbí karen ; jo ki mere páñw ke phisalne par phúlte haiñ.

17 Main girá cháhtá hún, aur merá gam sadá mere sámhne hai.

18 Kyúñki main apná gunáh áp kholke kahtá hún, aur apní taqsir ke liye gamgín hún.

19 Mere dushman jite haiñ, aur (qawí haiñ : aur we jo ná-haqq mere bairí haiñ, bahut ho gaye.

20 We, jo nekí ke 'iwaz meñ badí karte haiñ, mere dushman bane haiñ, is liye ki main nekí kí pairaui kartá hún.

21 Ai KHUDÁWAND, mujh ko tark mat kar ; ai mere KHUDÁ, mujh se dúr mat rah.

22 Meri madad ke liye jaldí kar, ai KHUDÁWAND mere naját-denewále.

XXXIX ZABUR.

Yadutún sardár muganní ke liye,
Dáúd ká Zabúr.

MAIN ne kahá, Main apní ráhon kí khabardári karúngá, ki meri zubán se gunáh na ho ; aur jis waqt sharir mere sámhne hogá, to main apne muñ ko lagám dúngá.

2 Main gúngá aur khamosh ho rahá, aur nek kahne se bhí rah gayá ; merá gam táza húa.

3 Sine ke bích mere dil meñ tapish

húí ; mere sochne meñ ág bharí ; tab main ne apní zubán se kahá,

4 Ai KHUDÁWAND, mujhe batá, ki merá anjám kyá hai, aur meri 'umr kitní hai ? tá ki main jánúñ, ki us kí kitní muddat báqi hai.

5 Dekh, tú ne meri 'umr bálisht bhar kí ; aur meri zindagi tere áge ná-chíz hai ; yaqínan har ek shakhs agar-chi barqarár ho, lekin mahz besabát hai. Siláh.

6 Bilá shakk har ek insán wahm aur khiyál sá chaltá phirtá hai ; be-shubha we 'abas be-kál hote haiñ : wuh zakhíra kartá hai, aur nahín jántá ki use kaun legá.

7 Ab, ai KHUDÁWAND, mujhe kis kí ummed hai ? mujhe teri hí ummed hai

8 Mujh ko mere sáre gunáhon se naját de ; mujh ko jáhilon ká nang mat kar.

9 Main gúngá rahtá, main apná muñ na kholdá ; kyúñki tú hí ne yih kiyá hai.

10 Mujh se apní balá dúr kar ; main to tere háth ke zor se faná húa játá hún.

11 Jab tú ádmí ko us ke gunáh ke bá'is malámat karke adab detá hai, to us ke jas ko patange kí mánind kho detá hai : yaqínan har ek insán mahz be-sabát hai. Siláh.

12 Ai KHUDÁWAND, meri du'á sun, aur mere nála par kán dhar ; mere ánsú dekhke khamosh mat rah ; kyúñki main tere sámhne pardséí, aur apne sáre bápádóñ kí mánind musáfir hún.

13 Mujh se áñkh pher le, tá ki main dam le lún, us se áge kí main yahán se jáún, aur phir na rahún.

XL ZABUR.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Zabúr.

MAIN ne sabr se KHUDÁWAND ka intizár kiyá : wuh meri taraf máil húa, aur us ne meri faryád suní.

2 Wuh mujhe haulnák garhe aur

daldal kī kich se bāhar nikāl lāyā, aur mere pānw us ne chatān par rakhe, aur mere qadamon ko sābit kiya.

3 Aur us ne mere munh men ek nayā gīt dālā, jis se hamāre K̄hudā kī hamd howe; bahutere dekhenge aur darenge, aur K̄HUDĀWAND par tawakkul karenge.

4 Mubārak hai wuh insān, jo K̄HUDĀWAND par apnā bharosā rakhtā hai; aur magrūrōn kī, aur un kī, jo jhūth kī taraf phirte hain, tawajjuh nahin kartā.

5 Ai K̄HUDĀWAND, mere K̄hudā, terī 'ajāib qudraten, jo tū ne kar dikh-lāin, bahut sī hain; aur terī tadbīren, jo hamāre liye hain, mumkin nahin kī tere huzūr tartīb ke sāth gīnī jāwen; main to unhen kholke tere āge bayān kartā hūn, lekin we to shumār se bāhar hain.

6 Zabīha aur hadya ko tū ne nahin chāhā; tū ne mere kān khole: sokhtanī qurbānī aur k̄hatā kī qurbānī kā tū tālib nahin.

7 Tab main ne kahā, Dekh, main ātā hūn; kitāb ke daftar men mere haqq men likhā hai,

8 Ai mere K̄hudā, main terī marzī bajā lāne par k̄hush hūn; terī sharī'at to mere dil ke bīch hai.

9 Main barī jamā'at men sadāqat kī bashārat detā hūn; dekh, ai K̄HUDĀWAND, main apnā munh band nahin kartā, aur tū jāntē hai.

10 Main terī sadāqat kī bāt apne dil men chhipā na rakhtā; main terī wafādāri aur terī najāt kī bāt kahtā hūn: main terī mihrbānī aur terī sachāi ko barī jamā'at se poshida nahin rakhtā hūn.

11 Ai K̄HUDĀWAND, apnī rahmaton ko mujh se dareg na kar; terī mihrbānī aur terī wafādāri har dam merī nigabhān rahen.

12 Kī be-shumār burāiōn ne mujhe gher liyā: mere gunāhon ne mujhe pakrā, aisā kī main ānkh ūpar nahin

kar saktā; we mere sir ke bālon se shumār men ziyāda hain: so main ne dil chhor diyā.

13 Ai K̄HUDĀWAND, mihrbānī karke mujhe rihā de; ai K̄HUDĀWAND, jald merī madad ko pahunch.

14 We jo merī jān mārne ke darpai hain, bāham k̄hajil aur ruswā hon; we jo merī tabāhī ke rawādār hain, haṭāe jāwen aur sharminḍa hon.

15 Sab, jo mujh par āhā, āhā, kahte hain, apnī is burāi ke badle pareshān hon.

16 Aur we sab, jo tere tālib hain, tere sabab k̄hushwaqt aur k̄hurram howen; aur we, jo terī najāt ke 'āshiq hain, sadā kahā karen, kī K̄HUDĀWAND kī buzurgī ho.

17 Main to miskīn aur muhtāj hūn; lekin K̄HUDĀWAND merī fikr kartā hai: merā chāra, merā chhurānewālā, tū hī hai; ai mere K̄hudā, der mat kar.

XLI ZABUR.

Sardār mugaunī ke liye, Dāūd kā Zabūr.

MUBĀRAK hai wuh, jo miskīn kī fikr rakhtā hai: K̄HUDĀWAND bipat ke waqt usī ko rihāi degā.

2 K̄HUDĀWAND us kā hāfiz rahegā, aur use jītā rakhegā, aur wuh zamīn par mubārak hogā: aur tū use us ke dushmanon kī marzī par na chhor degā.

3 K̄HUDĀWAND us ko bīmārī ke bistar par sambhālegā: tū us kī bīmārī men us kā sārā bichhaunā pherke bichhāwegā.

4 Main ne kahā, Ai K̄HUDĀWAND, mujh par rahm kar; merī jān ko shifā de, is liye kī main terā gunahgār hūn.

5 Mere dushman mujhe burā kahte hain, kī Wuh kab maregā, aur us kā nām kab mit jāegā?

6 Jab wuh mujhe dekhne ko ātā hai, tab behūda bāten kartā hai: us kā dil burāi ko apne liye samettā hai;

wuh báhar jātá hai, aur use bayán kartá hai.

7 Sab jitne merá kina rakhte hain, mere barkhiláf ápas mein kánáphúsi karte: we mere satáne ke liye man-súbe bándhte hain,

8 Aur kahte hain, Ek burí bímári ise lagi hai: ab jo wuh pará hai phir na uthégá.

9 Mere ham-dam ne bhí, jis par mujhe bharosá thá, aur jo mere sáth rotí khátá thá, mujh par lát utháí.

10 Par tú, ai KHUDÁWAND, mujh par rahm kar, aur mujh ko uthá khará kar, tá ki main un se badlá lún.

11 Is se main ján gayá ki tú mujh se khush húa hai, ki merá dushman mujh par fath nahín patá.

12 Aur main jo hún, so merí diyá-natdári ke bá'is tú mujh ko sambháltá hai, aur mujh ko apne huzúr mein abad tak sábit rakhegá.

13 KHUDÁWAND Isráel ká Khudá azal se abad tak mubáarak hai, Á'mín, phir Á'mín.

XLII ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, baní Qurah ká Mashkíl.

JIS tarah se ki harní pání ke soton kí niháyat piyási hotí hai, waise hí merí rúh, ai Khudá, terí niháyat piyási hai.

2 Merí rúh Khudá ke liye, zinda Khudá ke liye, tarastí hai: kab main jáún, aur Khudá ke huzúr házir hoún?

3 Mere ánsú ráat din merá kháná hain, jis hál ki we har roz mujh se páchhte hain, Terá Khudá kahán hai?

4 Main yih yád kartá hún, aur apne mein apní ján ko undeltá hún, is liye ki main guroh ke sáth hoke, us guroh ke sáth jo 'id ke din ko mántí hai, khushí kí áwáz se gátá húa, aur shukr kartá húa, Khudá ke ghar mein jātá thá.

5 Ai mere jí, tú kyún girá jātá hai,

aur tú mujh mein kyún be-áram hai? Khudá par bharosá rakh; ki main us kí sitáish áge ko bhí karúngá, kí us ká chihra naját-denewálá hai.

6 Ai mere Khudá, merá jí girá jātá hai; so main Yárdan kí zamín mein, aur Harmún mein, koh í Misgár par, tujhe yád karúngá.

7 Tere pání kí dháron kí áwáz se gahráo gahráo ko pukártá hai; terí sári maujein aur terí dheid mere sir se guzar gaye.

8 KHUDÁWAND din ke waqt apní mihrbání ko farmáegá, aur ráat ke waqt main us ká gít gaúngá; merí dú'á merí hayát ke Khudá kí taraf hogí.

9 Main Khudá ko, jo merí chatán hai, kahúngá, Tú mujhe kyún bhúl gayá hai? main kyún dushman ke zulm se gam kartá chalá jātá hún?

10 Mere dushman us talwár kí má-nind, jo merí haddíyon se guzar jáwe, mujhe malámat kárke dukh dete hain, aur roz roz mujh ko kahte hain, 'Terá Khudá kahán hai?

11 Ai mere jí, tú kyún girá jātá hai, aur tú mujh mein kyún be-áram hai? Khudá par tawakkul kar; kyúnki main us kí sitáish áge ko bhí karúngá, jo mere chihre kí naját, aur merá Khudá hai.

XLIII ZABU'R.

AI Khudá, merá insáf kar, aur is be-rahm qaum par merí hujjat sábit kar; mujhe makkár aur badkár ádmí se riháí de.

2 Kí merá panáh-denewálá Khudá tú hai; kyún tú mujhe dúr kartá hai? main dushman ke zulm se kyún rotá chalá jātá hún?

3 Hán, apne núr aur apní sachái ko záhir kar; we hí merí rahbarí karen; we hí mujh ko tere koh í muqaddas par aur tere maskanon mein pahuncháen.

4 Tab main Khudá ke mazbah ke pás, Khudá ke huzúr, jo merí kamál khushí hai, jáúngá; aur main barbat

oajáke terí sitáish karúngá, ai K̄hudá, mere Khudá.

5 Ai mere jī, tú kyún girá játa hai, aur tú mujh meṇ kyún be-árám hai? K̄hudá par tawakkul kar; ki main us kī sitáish áge ko bhī karúngá, jo mere chihre kī naját, aur merá Khudá hai.

XLIV ZABUR.

Sardár muganní ke liye, baní Qurah ká Mashkíl.

A I Khudá, ham ne apne kánon se suná, aur hamáre bápádáon ne us kám ko, jo tú ne un ke dinon sábiq zamáne meṇ kiyá hai, ham se bayán kiyá;

2 Ki tú ne qaumon ko apne háth se khárij kiyá, aur inheṇ basáyá; tú ne un logon ko ukhárá, aur in ko phalláyá.

3 Ki we apní shamsher se is zamín ke málik na húe, na apne bázú se gálib áe; balki tere dahne háth se, aur tere bázú se, aur tere chihre ke núr se; is liye ki terí mihrbání un par thí.

4 Ai K̄hudá, tú merá Bádsháh hai; Ya'qúb ke liye riháí ká hukm farmá.

5 Terí madad se ham apne dushmanon ko dhakel denge; tere nám se ham un ko, jo ham par charhte haiṇ, pámal karenge.

6 Ki merá takiya apní kamán par nahín, na merí talwár mujhe bachá saktí hai:

7 Balki tú hí ham ko hamáre dushmanon se bachátá, aur un ko, jo hamará kina rakhte haiṇ, ruswá kartá hai.

8 Ham tamám din K̄hudá par fakhr karte haiṇ, aur tere nám kī abad tak sitáish karenge. Siláh.

9 Lekin ab tú ne ham ko tark kiyá, aur ruswá kiyá, aur hamáre lashkaron se sáth nahín chaltá.

10 Tú dushman ke áge se ham ko bhagá detá hai; aur we, jo hamará kina rakhte haiṇ, apne wáste lút lete haiṇ.

11 Tú ne ham ko bheron kī mánind

un kī khurish kiyá, aur ham ko qaumon ke darmiyán áwára kiyá.

12 Tú ne apne logon ko must bech dálá, aur un kī qímat se apní ámdaní nahín barháí.

13 Tú ne ham ko hamáre paroston ká nang kiyá; un ke nazdik, jo hamáre áspás haiṇ, ham ko angusht-numá aur maskhara kiyá.

14 Tú ne ham ko qaumon ke darmiyán zarb ul masal kiyá, aur logon ke darmiyán sir dhunne ká sabab.

15 Merí ruswáí hamesha mere sámh-ne hai, aur mere chihre kī sharmindagí ne mujh ko dhámp liyá,

16 Tuhmat aur malámat karnewále kī áwáz ke sabab, dushman aur intiqám-lenewále ke áge.

17 Yih sab kuchh ham par bítá; par ham tujhe nahín bhúle, aur tere áhd meṇ be-wafáí nahín kī.

18 Na hamáre dil tujh se bargashta húe, aur na hamáre pánw terí ráh se mure haiṇ.

19 Par tú ne azhdahon ke makán meṇ ham ko kuchlá, aur maut ke sáya tale ham ko chhipá diyá.

20 Agar ham apne K̄hudá ká nám bhúl gaye, yá ham ne kisi ajnabí ma-btúd kī taraf apne háth phailáe;

21 To kyá K̄hudá us kī tahqíqát na karegá? wuh to dilon ke rázon se bhí ágáh hai.

22 Ki tere hí liye ham sáre din máre játe haiṇ; aur zabh kī bheron ke barábar gine játe haiṇ.

23 Bedár ho; kyún so rahjá hai tú, ai K̄hudáwánd? jág, ham ko hamesha ke liye tark mat kar.

24 Tú kyún apná munh chhipátá hai; aur hamárá musibat, aur us zulm ko jo ham par hotá, kyún bhuláe detá hai?

25 Ki hamárá ján khák meṇ mil chali; hamará peṭ zamín se lagá.

26 Hamárá madad ke liye uth, aur apní rahmaton ke wáste ham ko riháí de.

XLV ZABUR.

Sardār mugannī ke liye, banī Qurah kā Mashkīl, ya'ne, Gazal ma'shūqon kī bābat, jo Sosanon ke sur par gāī jāwe.

MERE dil men achchhā mazmūn josh marta hai : main un chizon ko, jo main ne bādshāh ke haqq men banāyā hai, bayān kartā hūn : merī zubān mahr likhnewālē kā qalam hai.

2 Tū husn men banī A'dam se kahin ziyāda hai ; tere honthon men lutf bitāyā gayā hai ; isī liye Khudā ne tujh ko abad tak mubārak kiyā.

3 Ai pahlawān, apnī talwār ko, jo terī hashmat aur buzurgwārī hai, hamāil karke apnī rān par laṭkā.

4 Aur apnī buzurgwārī se sawār ho, aur sachāī aur mulāyamat aur sadāqat ke wāste iqbalmandī se āge barh ; aur terā dahnā hāth tujh ko muhib kām sikhlāwega.

5 Tere tīr tez hai ; log tere niche gire parte hai ; we bādshāh ke dushmanon ke dil men lag jāte hai.

6 Terā takht, ai Khudā, abad ul ābād hai ; terī saltanat kā 'asā rāstī kā 'asā hai.

7 Tū sadāqat kā dost aur shararat kā dushman hai ; is sabab Khudā, tere Khudā ne tujh ko khushī ke tel se, tere musāhibon se ziyāda, masah kiyā.

8 Tere sāre libās se murr, aur 'ūd, aur taj kī khushbū ātī hai, ki jin se hāthī-dānt ke mahallon ke darmiyan unhon ne tujh ko khush kiyā hai.

9 Bādshāhon kī beṭiān terī 'izzat-wālīon men hai ; malika Ofīr ke sone se ārāsta hoke tere dahne hāth kharī hai.

10 Ai beṭī, sun le, aur soch, aur apne kām idhar dhar, aur apne logon aur apne bāp ke ghar ko bhūl jā ;

11 Tū ki bādshāh tere jamāl kā nipat mushtāq ho ; ki wuh terā Khudāwand hai ; tū use sijda kar.

12 Aur Sūr kī beṭī hadye lāwegi ; qaum ke daulatmand terī khushāmac-karenge.

13 Shahzādī ghar ke andar kul-jalwagar hai : us kā libās sarāsar tāsh kā hai.

14 Wuh soznī kapre pahinke bādshāh pās lāī jātī hai ; kunwārī 'auraten jo us kī saheliān hai, us ke piche piche tere pās pahunchāī jātī hai.

15 Khushī aur shādmānī se we pahunchāī jātī hai ; we bādshāh ke mahall men dākhil hotī hai.

16 Tere beṭe tere bāpdādōn ke qāim-maqām honge ; tū unhen tamām zamīn ke sardār muqarrar karegā.

17 Main sārī pushton ko terā nām yād dilātūngā ; pas sāre log abad ul ābād terī sitāish karenge.

XLVI ZABUR.

Sardār mugannī ke liye, banī Qurah kā Zabūr, jo Gulāmūt par gāyā jāwe.

KHUDA' hamārī panāh, aur hamārā zor hai ; wuh saḥṭiōn men madad ke liye nihāyat musta'idd hai.

2 Is liye hamen kuchh khauf nahīn, agarchi zamīn kā inqilāb ho, aur pahār apnī jagah se hilke samundar ke bīch men bah jāwē ;

3 Agarchi us ke pānī shor machāwen aur phen uṭhāwēn, aur pahār un ke barhne se hil jāwēn. Silāh.

4 Ēk nadī hai, jis kī dharen Khudā ke shahr ko khush kartī hai, Haqq Ta'ālā ke maskanon ke maqdis ko.

5 Khudā us ke bīchon bīch hai ; use hargiz jumbish na hogi ; Khudā subh sawere us kī kumak karegā.

6 Qaumen jhunjhlātī hai ; mam-lukaten jumbish khātī hai ; wuh apnī āwāz sunātā ; zamīn pighal jātī hai.

7 Lashkaron kā Khudāwand hamārā sāth hai ; Ya'qūb kā Khudā hamārī panāh hai. Silāh.

Khudá kī sitāish karnā. ZABUR, XLVII, XLVIII. Kalīsiya kī n'amat.

8 A'o, KHUDAWAND ke kāmōṇ ko dekho, kī zamīn par kaisī kaisī wī-rānīān kartā hai.

9 Kī wuh zamīn kī intihā tak lā-rāīān mauqūf karātā hai; wuh kamān tortā, aur neze do tukre kartā, aur gārīṇ ko āg se jalātā hai.

10 Tham jāo, aur jāno kī main Khudā hūn; main qaumōṇ meṇ buland hoūngā; main zamīn par buland hūngā.

11 Lashkarōṇ kā KHUDAWAND hamāre sāth hai; Ya'qūb kā Khudā hamārī panāh hai. Silāh.

XLVII ZABUR.

Sardār mugannī ke liye, banī Qurah kā Zabūr.

AI sab logo, tum tālīān bajāo; khushī kī buland āwāz se Khudā ke hūzūr nā'ra māro.

2 Kī KHUDAWAND Ta'ālā muhib hai; wuh tamām zamīn ke ūpar Bādshāh ī 'azīm hai.

3 Wuh qaumōṇ ko hamāre zer kar dāltā hai, aur gurohōṇ ko hamāre pānwōṇ ke niche.

4 Wuh hamārī mirās hamāre liye pasand kartā, Ya'qūb kā faḡhr, jise wuh chāhtā hai. Silāh.

5 Khudā khushī se lalkārtē hūe ūpar charhā; hān, KHUDAWAND turhī kī āwāz ke sāth.

6 Gīt gāke Khudā kī sitāish karo, gīt gāke sitāish karo; hamāre bādshāh kī sitāish gīt gāke karo, gīt gāke sitāish karo.

7 Kī Khudā sāre jahān kā bādshāh hai; soch samajhke us kī sitāish ke gīt gāo.

8 Khudā qaumōṇ par bādshāhat kartā hai; Khudā apne muqaddas takht par baithā hai.

9 Qaumōṇ ke umarā, Abirahām ke Khudā ke logōṇ se milke, jam'a hūe hain; kyūnki jahān kī siparēṇ Khudā kī hai; wuh nihāyat buland hai.

XLVIII ZABUR.

Banī Qurah kā Zabūr aur Gīt.

KHUDAWAND buzurg hai, aur lāīq hai kī hamāre Khudā ke shahr meṇ, us ke muqaddas pahār par us kī sitāish bahut tarāh se kī jāe.

2 Bulandī se khūbsīrat, tamām zamīn kī khushī, koh ī Saihūn hai; us kī uttar atrāf meṇ bare Bādshāh kā shahr hai.

3 Us ke mahallōṇ meṇ mashhūr hai kī Khudā jāe panāh hai.

4 Kyūnki dekh, kī bādshāh bāham āe, aur ek sāth guzre.

5 We dekhkar fāuran dang hūe; we ghabrāe, aur bhāg gaye.

6 Kapkapī ne unheṇ wahān pak-rā, aur aise dard ne, jaisā janne ke waqt 'aurat kā hotā hai;

7 Us pūrabi hawā se jo Tarsīs ke jahāzōṇ ko tor dāltī hai.

8 Jaisā ham ne sunā thā, waisā hī lashkarōṇ ke KHUDAWAND ke shahr meṇ, apne Khudā ke shahr meṇ, ham ne dekhā; Khudā use abad tak bar-qarār rakhegā. Silāh.

9 Ai Khudā, ham terī haikal ke darmiyan terī mīhrbānī ko gaur karte hain.

10 Ai Khudā, jaisā terā nām hai, zamīn par sarāsar waisī hī terī madh hai; terā dahnā hāth sadāqat se bharā hūā hai.

11 Koh ī Saihūn khush howe; Yahūdāh kī betiān khushī karen; terī 'adālatōṇ ke sabab.

12 Saihūn meṇ ghūmo, aur us ke chaugird phiro; us ke burjōṇ ko gino.

13 Tum us kī shahr-panāh ko dil se gaur karo, aur sochke us ke mahallōṇ ko dekho, tā kī tum ānewālī pushtōṇ ko us kī khabar do.

14 Kī yih Khudā abad ul ābād hamārā Khudā hai; tā dam ī marg wuhī hamārī hidāyat karegā.

XLIX ZABU'R.

Sardār mugannī ke liye, banī Qurah
kā Zabūr.

AI sārī ummato, yih suno; kán
dharo, tum sab jo duniyá men
baste ho;

2 Kyá adná kyá a'lá, kyá daulat-
mand kyá muhtáj, sab ek sáth.

3 Mere munh se hikmat ke kalime
niklenge, aur mere dil ká dhyán
khirad hogá.

4 Main ek tamsil kí taraf apná kán
dharúngá; main apní ráz kí bát
barbat bajáte hús kholke kahúngá.

5 Main musibat ke dinon men kis
liye darún, jab mere arangá-márne-
wálon kí burái mujhe ghère?

6 Jo apní daulat par í'atimád karte
haiñ, aur apne mál kí firáwání par
phúlte haiñ;

7 Un men se kisi ká maqdúr na-
hín, ki apne bhái ko chhuráwe, yá us
ká kafára Kḥudá ko dewe:

8 (Kí un kí ján ká fidiya bhári hai;
yih kám abad tak mauqúf rakhná
hogá:)

9 Kí wuh sadá jítá rahe, aur hargiz
maut na dekhe.

10 Kyúnki wuh dekhtá hai kí
dánishmand log marte haiñ, aur isí
tarah se bewuqúf aur haiwán ke se
ádmí faná hote haiñ, aur apní daulat
auron ke liye chhor játe haiñ.

11 Un ke dil men kḥiyál thá, kí
hamáre ghar abad tak qáim rahenge,
aur hamáre maskan pusht dar pusht;
we apne nám apní zaminon par rakhte.

12 Par insán hashmat kí hálát men
mutlaq nahín rahtá; wuh haiwánon
kí mánind hai; we nest kiye játe.

13 Yih un kí ráh, un kí himáqat
hai, aur un ke pichhle log un kí báton
ko pasand karte haiñ. Siláh.

14 We bheron kí mánind pátál
men dále játe haiñ; maut unhen char
jáegi; aur rástkár subh ko un par
musallit hongé; un ká jamál pátál hí
kho degá; un ká koi ghar na rahá.

15 Lekin Kḥudá meri ján pátál ke
qábú se chhuráwegá, kí wuh mujhe le
rakhegá. Siláh.

16 Tú kḥaufnák mat ho, jab koi
daulatmand ho jáwe, jab us ke gha.
kí hashmat barhe;

17 Kyúnki wuh marne ke waqt
kuchh sáth na le jáegá, aur us kí
shaukat us ke pichhe na utregí.

18 Agarchi wuh apne jíte jí apní
ján ko mubárákbád detá thá; aur jab
tú apní bhalái kare, log teri ta'rif
karenge.

19 Wuh apne bápádaron kí nasl
men shámil ho jáegá; we hargiz ujálá
na dekhenge.

20 Insán jo hashmat men hai, aur
samajhtá nahín, haiwánon kí mánind
hai, jo faná ho játe haiñ.

L ZABU'R.

A'saf ká Zabūr.

QADIR i mutlaq Kḥudá Yahowáh
ne farmáyá, aur zamin ko súra
ke nikalne kí jagah se leke us ke
dúbne kí jagah tak buláyá hai.

2 Saihún se, husn ke kamál se,
Kḥudá jalwagar húa hai.

3 Hamará Kḥudá áwegá, aur chup-
cháp na rahegá; ág us ke áge áge
faná kartí jáegi, aur us ke girdágird
shiddat se túfán hogá.

4 Wuh úpar ásmánon ko talab
kartá, aur zamin ko bhí, tá kí apne
logon kí 'adálát kare.

5 Mere pák bandon ko mere pás
faráham karo, jinhon ne mere sáth
qurbání par 'ahd kiya hai.

6 Tab ásmán us kí sadáqat ko ásh-
kára karenge; kí Kḥudá hí 'adálát
karnewálá hai. Siláh.

7 Ai meri qaum, sun, main kahtá
hún; ai Isráel, main tujh par gawáhi
detá hún: Kḥudá, terá Kḥudá, main
hí hún.

8 Main tujh ko tere zabihton kí
bábat malámat nahín karúngá; kí
teri sokhtani qurbánián to hamesha
mere áge haiñ.

9 Main tere ghar kā bail na lūngā,
na tere bāre kā bakrā.

10 Ki jangal ke sab jāndār mere
hain, aur kohistān ke haiwānāt ha-
zārā hazār.

11 Main pahār ke sāre parandon
se āgāh hūn, aur dashtī charind mere
nain.

12 Agar main bhūkhā hotā, to tujh
se na kahtā; ki dunyā aur us kī ma-
'mūrī merī hai.

13 Kyā main bailon kā gosht khā-
cā hūn, yā bakron kā lahū pītā hūn?

14 Tū shukrguzārī kī qurbāniān
Khudā ke āge guzrān, aur Haqq Ta-
'ālā ke huzūr apnī nazren adā kar.

15 Aur musibat ke din mujh se
faryād kar: main tujhe makhlasī dūn-
gā, aur tū merā jalāl zāhir karegā.

16 Par sharīr ko Khudā kahtā hai,
Tujhe mere hukmon ke bayān karne
se kyā kām? tū kyūn apne munh se
mere 'ahd kā zikr kartā hai?

17 Hālānki tū tarbiyat se 'adāwat
rakhtā hai, aur mere kalām ko apne
pichhe phenktā hai?

18 Jab tū chor ko dekhtā hai, to us
se rāzī hotā hai, aur zānion kā sharīk
hotā hai.

19 Tū apnā munh sharārat par cha-
lātā hai, aur zubān se dagā kā man-
sūba bāndhtā hai.

20 Tū baithke apne bhāī kī gībat
kartā hai; tū apnī hī mā ke betē par
tuhmat lagātā hai.

21 Tū ne yih kiyā, aur main khā-
mosh ho rahā; tū ne gumān kiyā ki
main tujhī sā hūn; par main tujhe
tambh dūngā, aur tere kāmōn ko
terī ānkhoṅ ke āge ek ek karke tujhe
dikhaūngā.

22 Ab, ai Khudā ke farāmōsh-
karnewālō, is ko socho; na ho ki
main tumbhen pāra pāra karūn, aur
koī chhurānewālā na ho.

23 Jo koī sitāish ke zabihē guzrān-
tā hai, wuh merā jalāl zāhir kartā
hai; aur us ko, jo apnī chāl chalan

durust rakhtā hai, main Khudā kī
najāt dikhāūngā.

LI ZABUR.

Sardār mugannī ke liye, Dāūd kā
Zabūr, jab Nātan nabī us ke huzūr
men āyā, jis waqt wuh Bintsab'a
pās gayā thā.

AI Khudā, apnī rahm-dilī ke mutā-
biq mujh par shafaqat kar:
apnī rahmaton kī kasrat ke muwāfiq
mere gunāh mitā de.

2 Merī burāī se mujhe khūb dho,
aur merī khatā se mujhe pāk kar:

3 Ki main apne gunāhoṅ ko mān
letā hūn, aur merī khatā hamesha
mere sāmhnē hai.

4 Main ne terā hī gunāh kiya hai,
aur tere hī huzūr badī kī hai; tā ki
tū apnī bāton men sādīq thahre, aur
jo tū 'adālat kare, to tū pāk zāhir ho.

5 Dekh, main ne burāī men sūrat
pakrī, aur gunāh ke sāth merī mā ne
mujhe peṭ men liyā.

6 Dekh, tū andar kī sachāī chāhtā
hai: so bātin men mujh ko dānāī
sikhā.

7 Zūfā se mujhe pāk kar, ki main
sāf ho jāūn; mujh ko dho, ki main
barf se ziyādā sufed hoūn.

8 Mujhe khushī aur khurramī kī
khabar sunā, ki merī haqqiān, jinhen
tū ne tor dālā, shādmān hon.

9 Mere gunāhoṅ se chashm-poshī
kar, aur merī sārī burāiān mitā dāl.

10 Ai Khudā, mere andar ek pāk
dil paidā kar, aur ek mustaqīm rūh
mere bātin men naye sar se dāl.

11 Mujh ko apne huzūr se mat
hānk, aur apnī rūh i pāk mujh se na
nikāl.

12 Apnī najāt kī shādmānī mujh
ko phir 'ināyat kar, aur apnī āzād rūh
se mujh ko sambhāl.

13 Tab main khatākāron ko terī
rahēn sikhāūngā, aur gunahgār terī
taraf rujī' karenge.

14 Ai Khudā, mere najāt-dene-
wālē Khudā, mujhe khūn ke gunāh

se rihái de, ki merí zubán terí sadáqat ke gít buland áwáz se gáwe.

15 Ai KHUDÁWAND, mere labon ko khol de, to merá munh terí sitáish bayán karegá.

16 Ki tú zabíhe se khush nahín hotá, nahín to main detá; sokhtaní qurbání men terí khushnódi nahín.

17 Khudá ke zabíhe shikasta-ján hain; dil-shikasta aur kháksár ko, ai Khudá, tú baqir na jánegá.

18 Apní khushí se Saihún ke sáth bhalái kar; Yarusalam kí díwáron ko baná.

19 Tab tú sadáqat ke zabíhon aur sokhtaní qurbáníon aur kámil qurbáníon se khushnódi hogá; tab we tere mazbah par bachhre charháwenge.

LII ZABUR.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Mashkíl, jab Adúmi Doeg ne áke Sálul ko khabar dí aur us se kahá, ki Dáúd Akhíwalik ke ghar men dákhil húa hai.

A 1 zabardast insán, tú ziyánkári par kýun fakhr kartá hai? Khudá ká íhsán har roz hai.

2 Terí zubán kharábíán íjád kartí nai; wuh dagábázíán kartí hai tez usture kí mánind.

3 Tú sharárat ko neki se, aur jlúth bolne ko sach kahne se, ziyáda dost rakhtá hai.

4 Tú buhtán kí sári báton ko cháh-tí hai, ai dagábáz zubán.

5 Is liye Khudá abad tak tujhe barbád karegá, wuh tujhe uthá le-já-wegá, aur tujhe tere khaimo se jhár phenkegá, aur zindagí kí zamín se tujhe ukhárf dálegá. Siláh.

6 Aur sádiq dekhenge, aur darenge, aur us par hansenge:

7 Dekh, yih wuh shakhs hai, ki jis ne Khudá ko apní panáhgáh na samjhá, par apne mál kí firáwání par takiya kiyá, aur apní sharárat se qawí húa.

8 Lekin main Khudá ke ghar men

zaitún ke hare daraht kí mánind hún; merá bharosá abad ul ábád Khudá kí rahmat par hai.

9 So main sadá terí sitáish karúngá, ki tú ne aisá kiyá; aur tere nám ká intízár karúngá, jo tere muqaddas logon kí nazar men khúb hai.

LIII ZABUR.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Mashkíl, jo bánsríon ke sáth gáyá jáwe.

A HMAQ apne dil men kahtá hai, ki Khudá nahín? We kharáb húa, un ke kám makrúh hain, koí nekokár nahín.

2 Khudá ne ásmán par se baní A'dam par nazar kí hai, tá dekhe ki koí dánishmand, yá koí Khudá ká tálib hai.

3 Har ek un men se gumráh húa; we sab ke sab bigar gaye; koí nekokár nahín, ek bhí nahín.

4 Kyá un badkáron ko fahín nahín, jo mere logon ko yún kháte hain, jaise roti ko kháte hain? we Khudá ká nám nahín lete hain.

5 We wahán niháyat dare, jahán khauf ká maqám ua thá: ki Khudá un kí baddíán, jo tere muqábil khaimazan hain, khindá detá hai: tú unhen sharminda karegá, ki Khudá ne unhen haqir kiyá hai.

6 Kásh ki Isráel kí naját Saihún men se hotí! Jab Khudá apní qaumi ke qaidíon ko plúr láwegá, to Ya'qúb khush hogá, aur Isráel shádmán.

LIV ZABUR.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Mashkíl, jo bin ke sáth gáyá jáwe; us waqt ká, jab Zifion ne áke Sálul se kahá, ki Dekh, Dáúd áp ko hamáre yahán chhipátá hai.

A I Khudá, apne nám se mujh ko bachá, aur apní qúwat se merá insáf kar.

2 Ai Khudá, merí du'á sun, aur mere munh kí báton par kán dhar.

3 Ki begáne merí mukhálafat men

uṭhe hain, aur zálím merí ján ke pí-
chhe paré hain; ye K̄hudá ko apne
rúbarú nahín rakhte. Siláh.

4 Dekho, K̄hudá merá madadgár
hai; K̄HUDÁWAND un ke darmiyán
aai jo merí ján ko sambhálte hain.

5 Wuh mere dushmanon par burái
ko lautá degá; apní wafádárái men tú
unhen faná kar.

6 Ai K̄HUDÁWAND, main apní khushí
se tere liye qurbáni karúngá; main
tere nám kí sitáish karúngá, kí bhalá
hai.

7 Kí us ne sárí musibatón se mujhe
bacháya hai; balki merí ánkھ mere
dushmanon kí kharábi dekhí.

LV ZABUR.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká
Mashkil, jo bín ke sáth gáyá jáwe.

A I K̄hudá, merí du'á sun, aur merí
minnat se munh mat pher.

2 Merí taraf kán dhar, aur merí sun;
kurhtá húa main phirtá hún, aur chil-
látá hún;

3 Dushman kí áwáz, aur sharír ke
zulm ke sabab; kí we mujh par zulm
kiyá cháhte hain, aur gazab ke sáth
merá kína rakhte hain.

4 Merá dil mujh men nipat dukhtá
hai; aur main maut ke haulon men
pará hún.

5 Darná aur kámpná mujh par á
pará; kapkapí mujh par gálib áí.

6 Main ne kahá, Kásh kí kabútar
ke se mere pankh hote! to main ur
játá, aur áráam pátá.

7 Hán, main tab dúr tak sair kartá,
aur jangalon men rahtá. Siláh.

8 Kí main shiddat kí ándhí aur
jhakkar se jaldí panáh ke liye bach
nikaltá.

9 Ai K̄HUDÁWAND, unhen halák
kar; un kí zubánon men tafriqa dál;
kí main shahr men zulm aur jhagrá
dekhtá hún.

10 Din aur rát we us kí díwáron par
sair karte phirte hain; ziyánkári aur
gam-khwári us ke bích hotí rahtí hain.

11 Sharárat us ke darmiyán hai;
zulm aur dagá us ke kúchon se játi
nahín rahtín.

12 Dushman to nahín thá jo mujhe
malámat kartá thá, nahín to main us
kí bardásht kartá; na merá kína-
rakhnewalá thá jo mujh par baládestí
kartá thá, tab main us se chhip játá;

13 Balki tú, merá ham-darja ádmí,
merá ulfatí banda, aur merá jánpah-
chán thá;

14 Kí ham milke khush-ikhtiláti
karte the; aur guroh ke sáth K̄hudá
ke ghar men jáya karte the.

15 Nágahán un par maut á paré;
wo jíte-jí pátál men utren; kyúñkí un
ke gharon men aur un ke bích shará-
rat hai.

16 Par main K̄hudá ko pukáruṅgá
tab K̄HUDÁWAND mujhe bachá legá.

17 Shám ko, aur subh ko, aur do
pahar ko, main faryád karúngá, aur
nála karúngá; so wuh merí áwáz sun
legá.

18 Us ne merí ján ko us jang men
jo unhon ne mujh se kí hai, salámat
chhuráya; kyúñkí wahán bahut mere
sáth the.

19 K̄hudá sunegá, aur unhen jawáb
degá, kí wuh qadím se taḥtishín
hai. Siláh. Azbas kí unhon ne in-
qiláben nahín dekhín, we K̄hudá se
nahín darte.

20 Ús ne un par, jo us se ikhtilát
rakhte the, apne háth dále hain; us
ne apní 'ahd-shikání kí.

21 Us ká munh makkhan se ziyáda
chikná hai, par us ke dil men jang
hai; us kí báten tel se ziyáda muláim
hain, par nangí talváron hain.

22 Apná bojھ K̄HUDÁWAND par dál,
kí wuh tuihe thámbھ legá; wuh kab-
hí sádiq ko lagzish kháne na degá.

23 Par, ai K̄hudá, tú un ko halá-
kat ke garhe men girá degá; khúñ
aur dagábáz log apní ádhí 'umr tak na
pahunchenge; par merá 'atímád tuihí
par hai.

LVI ZABU'R.

Sardār mugannī ke liye, yih Miktām i Dáúd us waqt banáyá gayá, jab Filistíon ne use Ját men pakrá: Yonat-elam-rákh-o-qim ke sur par gayá jáwe.

A i Khudá, mujh par rahm farmá, ki insán mujhe niglá cháhtá hai: wuh lartá húa har roz mujhe satátá hai.

2 Mere dushman har roz mujh ko niglá cháhte hain, ki bahut hain jo gustákh hoke mujh se larte hain.

3 Jab main darta hún, to main tujh par tawakkul kartá hún.

4 Main Khudá par, us ke qaul par, fakhr kartá hún; merá tawakkul Khudá par hai; main darne ká nahín, ki bashar merá kyá kar saktá hai.

5 We har roz meri báten kátte hain; un kī sári fikr hai, ki mujh se badī karen.

6 We jam'a hoke kamín men baithe hain; we mere naqsh i qadam ko tákte hain, jab ki we meri ján lene kī intizári men hain.

7 Un kī ummed hai ki badkárī karke nikal bachenge: ai Khudá, apne qahr se un logon ko dhakel de.

8 Tú meri áwaragion ká shumár kartá; tú mere ánsuon ko apne shishe men rakh; kyá we tere daftar men mazkúr nahín?

9 Jab main faryád karúngá, to mere dushman ulte phirenge; mujhe yih yaqín hai, ki Khudá meri taraf hai.

10 Main Khudá par, us ke qaul par, fakhr kartá hún; main KHUDÁ-WAND par, us ke qaul par, fakhr kartá hún.

11 Merá tawakkul Khudá par hai; main darne ká nahín; insán merá kyá kar saktá hai?

12 Ai Khudá, teri mannaten mujh par hain; main terá shukrána adá karúngá.

13 Ki tú ne meri ján maut se bacháí; aur mere pánw ko phisalne na

diyá, tá ki main Khudá ke áge zindon ke núr men chalún.

LVII ZABU'R.

Sardār mugannī ke liye, yih Miktām i Dáúd us waqt banáyá gayá, jab wuh Sáúl ke áge se magáre rieg bhág gayá: Al-tashit ke sur par gayá jáwe.

MUJH par rahm kar, ai Khudá, mujh par rahm kar; kyunki meri ján ko terá bharosá hai; hán, main tere paron ke sáye tale panáh liye rahúngá, jab tak ki yih áfaten tal jáwen.

2 Main Khudá se, jo Haqq Ta'álá hai, faryád karúngá; usi Khudá se jo mere liye har ek kám ko anjám detá hai.

3 Wuh ásmán par se bhejtá aur mujh ko bachátá hai, aur use jo mujhe niglá cháhtá hai malámat kartá hai. Siláh. Khudá apni rahmat aur apni sacháí ko bhejega.

4 Meri ján sheron ke bích men hai; main ádash-mizáj baní A'dam ke darmiyan letá hún, jin ke dánt barchhián aur tír hain, aur jin kī zubán tez talwár hai.

5 Tú ásmánon par sarfaráz ho, ai Khudá, aur sári zamín par terá jalál záhir ho.

6 Unhon ne mere pánwon ke liye jál lagáyá hai; meri ján jhukí hui hai; unhon ne mere áge garhá khodá hai, jis men ap gire hain. Siláh.

7 Merá dil qáim hai, ai Khudá, merá dil qáim hai; main gáúngá, aur madhsarái karúngá.

8 Jág, ai meri shaukat; ai bín aur barbat, jág; main sawere úthúngá.

9 Main logon ke darmiyan terá shukr karúngá, ai KHUDÁWAND; main ummaton ke bích terá madhsará hoúngá.

10 Ki teri rahmat ásmánon tak buland hai, aur teri sacháí badliyon tak.

11 Ai Khudá, tú ásmánon par sarfaráz ho; sári zamín par terá jalál záhir howe.

LVIII ZABUR.

Sardār mugannī ke liye, Miktām i Dāūd; un tashit ke sur par gāyā jāwe.

KYA' tum chupchāp rahte ho, jab ki haqq farmānā hai? ai A'daun-zādo, kyā tum sachchī 'adālat karte ho?

2 Balki tum apne dil men badkārīān karte ho; tum apne hāthoṅ ke zulm ko zamīn par tauṭte ho.

3 Ahl i sharārat ribh se begāna hote; we paidā hote hī bhatak jāte aur jhūṭh bolte.

4 Un kā zahr sāmp kā sā zahr hai; we us bahire nāg kī mānind hain, jo apne kān band kar rakhtā hai,

5 Aur mantar parhnawāloṅ kī āwāz nahīn suntā; bare se bare mantar kī us men tāsīr nahīn.

6 Ai Khudā, un ke dānt un ke munh men tor; ai KHUDĀWAND, sherbachchoṅ kī dārhen tor dāl.

7 We pānī kī tarah, jo bah jātā hai, gudāz ho jūwen; jab wuh tiron ko chillo men joṛe, to we kaṭe hūe ma-lūm hoṅ.

8 Jis tarah ghongā gal jātā, we fanā howen; we 'aurat ke saqte kī tarah āftāb ko na dekhēn.

9 Us se peshtar kī tumhārī degon men kānton se ānch lage, wuh gird-bād kī mānind unhen, khwāh sabbūt khwāh jalā hūā ho, urā degā.

10 Sādiq jab intiqām ko dekhegā, to khush hogā; wuh sharīr ke lahu se apne pānw dhoegā;

11 Aisā kī ādmī kahegā, Yaqīnan sādiq ke liye jazā hai; be-shakk ek Khudā hai, jo zamīn par insāf kartā hai.

LIX ZABUR.

Sardār mugannī ke liye, Miktām i Dāūd, us waqt tasnīf hūā, jab Sūl ne log bhejke us ke ghar kī chaukī dilwāī, tā kī use qatl kare: Al-tashit ke sur par gāyā jāwe.

AI mere Khudā, mere dushmanoṅ se mujhe chhurā; mere mukhālifoṅ se mujh ko mahfūz rakh.

2 Mujhe badkārōṅ se bachā le, aur khūnī ādmīoṅ se rihāī de.

3 Dekh, kī we merī jān kī ghāt men lage hain; zorāwar log merī mukhālāfat par jam'a hūe hain; ai KHUDĀWAND, merā kuchh gunāh aur taqīr nahīn.

4 We daurte hain, aur āp ko taiyār karte hain, par mere kisi qusūr ke sabab nahīn; tū mujh se milne ke liye jāg, aur dekh.

5 Pas, ai KHUDĀWAND, Rabb ul afwāj, Isrāel ke Khudā, sārī qaumoṅ kā hāl tajwīz karne ke liye jāg; dagā denewāle gunahgārōṅ par rahm mat kar. Silān.

6 We shām ko lautte hain; we kut-to kī mānind bhaunkte hain, aur shahr men har taraf phirte hain.

7 Dekh, we munh se dākarte hain, aur un ke laboṅ ke andar talwāreṅ hain: aur kahte, kī Kaun suntā hai?

8 Par tū, ai KHUDĀWAND, un par hansegā; tū sārī qaumoṅ ko maskhara banāwegā.

9 Harchand us kā zor hai, par main tujhī par nigāh rakhūngā, kī Khudā merī panāh hai.

10 Merā Khudā jo hai, us kī rahmat mujh ko āge se lena āwegī: Khudā merī murād ko mere dushmanoṅ par pūrī hūī mujhe dikhlāegā.

11 Unhen jān se mat mār, na ho kī mere log bhūl jāen; unhen apnī qudrat se āwāra aur past kar, ai KHUDĀWAND hamārī sipar.

12 Kī un ke munh kā gunāh, un ke honṭhoṅ kī bāt hai; is liye kāsh kī we apne ghamand men giriftār howen; kyūnki we la'n ta'n karte, aur jhūṭhī bāteṅ kahte hain.

13 Qahr se un ko fanā kar, unhen fanā kar, tā kī we bāqī na rahen; aur log yaqīn karke jānen kī zamīn kī

Dáúd du'á mángtá,

ZABUR, LX, LXI. *ki dushman se riháí páwe*

sarhaddon tak K̲hudá Ya'qub kí sal-tanat kartá hai. Siláh.

14 Phir shám ko we lauten, aur kutte kí mánind bhaunkte jáen, aur shahr kí har taraf phiren.

15 We kháne kí talásh men bha-
takte phirenge, aur jab ser na howen
to sári rát ko wahán kátenge.

16 Main to teri qudrat kí saná gáún-
gá; hán, main subh ko pukárke teri
rahmat ke git gáúngá, kí tú merá
muhkam qil'a hai, aur musibat ke din
meri panáhgháh.

17 Aur ai meri quwat, main teri
madh karúngá, kí K̲hudá merá muh-
kam qil'a, aur merá rahím K̲hudá
hai.

LX ZABUR.

Sardár muganni ke liye, Dáúd ká
Miktám, Sosan-edút ke sur par
ta'lim ke liye gáyá jáwe. Wuh us
waqt tasnif húa, jab wuh Arám i
Nahraim aur Arám i Zúbah se lará,
aur Yúab phirá, aur namak ke
nasheb men bárah hazár Adúmiyon
ko mará thá.

A I K̲hudá, tú ne ham ko radd kar
diyá, tú ne ham ko paráganda
kiyá, tú gussewar húa; tú hamári
taraf phir mutawajjih ho.

2 Tú ne zamín ko larzáyá; tú ne
use torá: us ke rak̲hne milá de, kí
wuh kámpití hai.

3 Tú ne apne logon ko sak̲ht baten
dikhláin; tú ne ham ko hairat kí mai
pilái.

4 Tú ne un ko jo tujh se darté hain
jhandá diyá, kí wuh haqq kí k̲hatir
khará kiyá jáe. Siláh.

5 Tá kí tere mahbúb riháí páwen,
tú apne dahne háth se bachá le, aur
hamári sun.

6 K̲hudá ne apne taqaddus men
farmáyá hai, is liye main k̲hushí kar-
úngá; main Sikim ko taqsím karún-
gá, aur Sukkát kí wadí ko mápúngá.

7 Jili'ad merá hai, aur Munassif

merá; Ifráim bhí mere sir ká bal hai;
Yahúdá merá qánún-sáz hai;

8 Moáb mere dhone ká lagan hai;
main Adúm par apní jútí chaláúngá;
ai Filist, mere bá'is shádiyána bajá.

9 Mujh ko hasín shahr men kaun
le jáwegá? Adúm tak mujh ko kaun
pahuncháwegá?

10 Ai K̲hudá, kyá tú hí nahín, jis
ne hamen radd kar diyá? tú hí, ai
K̲hudá, jo hamáre lashkaron ke sáth
na chalá?

11 Musibat men hamári madad
kar, kí riháí insán kí taraf se 'abas
hai.

12 K̲hudá hí se ham bahádurí kar-
enge: kyúñkí wuhí hamáre dushman-
on ko pámál karegá.

LXI ZABUR.

Sardár muganni ke liye, Dáúd ká
Zabúr, jo bin ke sáth gáyá jáwe.

A I K̲hudá, merá nála sun; meri
du'á qabúl kar.

2 Main apní dilgiri men zamín ke
sire se teri faryád karúngá: us cha-
án tak, jo mujh se únchí hai, mujh ko
le pahunchá.

3 Kyúñkí tú mere liye ek panáh
húa hai; dushmanon ke rú ba rú ek
mazbút burj.

4 Main tere maskan men sadá rahá
karúngá; main tere paron ke sayá tale
panáh lúngá. Siláh.

5 Kí ai K̲hudá, tú ne meri mannat-
en qabúl kīn; tú ne mujh ko un
logon kí sí, jo tere nám se darté hain,
mirás di.

6 Tú bádsháh kí zindagáni bahut
barháegá, aur us kí 'umr pusht dar
pusht tak.

7 Wuh K̲hudá ke huzúr abad tak
sábit rahégá; aisé kar, kí rahmat aur
sachái se us kí muháfazat ho.

8 So main abad tak tere nám kí
saná gáúngá, aur har roz apní nazren
guzránúngá.

LXII ZABU'R.

Yadutún sardár muganní ke liye,
Dáúd ká Zabúr.

MERÍ ján chupke faqat Khudá hí ke intizár men hai, ki merí naját us se hai.

2 Wuhí akelé merí chatán, aur merí naját hai; wuhí merá mazbút qill'a hai; mujh ko shiddat se jumbish na hogí.

3 Tum kab tak ek mard par hamla karoge? tum sab áp hí shikast kháoge, jaise jhukí húi díwár, aur jaise ñag-magátí bár.

4 We mansúba bándhte hain, faqat is wáste ki use us kí shaukat se utár den; we jhúth se khush hote hain; we apne munh se to barakat bhejte hain, par apne batin men la'nat karte hain. Siláh.

5 Ai merí ján, chupke faqat Khudá ke intizár men rah; ki merí ummed usí se hai.

6 Wuhí akelé merí chatán, aur merí rihái, aur merá garh hai; so mujh ko jumbish na hogí.

7 Merí naját, aur merí shaukat, Khudá kí taraf se hai; mere zor kí chatán, aur merí panáh, Khudá hai.

8 Ai logo, har waqt us par tawakkul karo, aur apne dil us ke huzúr undel do: ki Khudá hamárá panáh hai. Siláh.

9 Yaqínan kam-qadr log behúda hain, aur 'áli-qadr ashkháss jhúthe hain; so we sab ke sab behúdagí se tarázú men bahut halke hain.

10 Zulm par takiya na karo, aur lút pát karke behúda na bano; agar mál ziyáda hotá jáwe, to us par dil na lagáo.

11 Khudá ne ek bár farmáyá, aur main ne do martaba yih suná, kí Zor Khudá ká hai.

12 Aur Rahmat bhí tujhí se hai, ai KHUDÁWAND; kí tú har shakhs ko us ke 'amal ke mutábíq badlá detá hai.

LXIII ZABU'R.

Dáúd ká Zabúr, jab wuh dasht í Yahúdáh men thá.

AI Khudá, tú merá Khudá hai; main tarke tujh ko dhúnghún-gá; merí ján terí piyásí hai, aur merá jism khushk aur dhúp kí jalí húi zamín men, jahán pání nahín, terá mushtáq hai;

2 Tá kí terí qudrat, aur terí hashmat ko dekhe, jáisá kí main ne bait í quds men dekhá hai.

3 Is liye kí terí mihrbání zindagí se bihtar hai, to mere honth terí sí-táish karte rahenge.

4 Isí tarah jab tak kí main jítá hún, tujh ko mubárák kahá karúngá, aur terá nám le leke apne háth utháúngá.

5 Merí ján yún ser hogí, goyá kí gúdá aur charbí se; aur merá munh khushí karte hús honthon se terí sí-táish karegá:

6 Jab kí main tujhe apne bistar par yád kartá hún, aur rát ke pahron men terá dhyan kartá hún.

7 Is liye kí tú merá chára hús, pas main tere paron kí chhánw tale khushí manáúngá.

8 Merí ján tere píchhe lagí hai; terá dahná háth mujh ko thámta hai.

9 So we, jo merí ján ke khwáhán hain, tá kí mujhe halák karen, zamin ke asfal ko játe rahenge.

10 We talwár se khet áwenge; we gídaron ká luqma howenge.

11 Lekin bádsháh Khudá se masrúr hogá; har ek shakhs, jo us kí qasam khátá, fakhí karegá; par un ká munh, jo jhúth bolte hain, band ho jáegá.

LXIV ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Zabúr.

AI Khudá, merí faryád men merí áwáz sun, aur us dahshat se, jo dushman ke sabab hotí, merí ján bachá.

2 Aur sharíron kí pinháni mash-

warat, aur badkārōṇ ke hangāme se mujhe chhipā;

3 Jo apnī zubān ko talwār ki mānind tez karte hain, aur kamān khinchte hain, tā ki karwī bātoṇ ke tīr chālāwē;

4 Tā ki chhipke kāmīl ādmī ko māren; we nāghānī tīr lagāte hain, aur darte nahīn.

5 We ek bure kām meṇ āp ko qawī karte hain; we pośhīda phande mārne ki bāt chit karte hain; we kahte hain, ki Ham ko kaun dekhegā?

6 We badkārīōṇ ke liye khojte hain; we kahte, ki Ham ne pakkī tadbīr nikālī; un meṇ se har ek ká bātin aur dil gahrā hai.

7 Par Khudā un par ek tīr chālāwegā; we nāghānī ghāyal ho jāenge.

8 So we apnī zubān ke phande meṇ āp ko phansāwenge; sab, jo un ko dekheṅge, bhāgeṅge;

9 Aur sab ādmī darenge, aur Khudā ke kām ko bayān karenge; aur we us ke fī'aloṇ ko achchhī tarah samjheṅge.

10 Sādiq KHUDĀWAND ke sabab khush hogā, aur us par tawakkul karegā; aur we sab jo dil ke sīdhe hain fakhr karenge.

LXV ZABU'R.

Sardār mugannī ke liye, Dáúd ká Zabúr, jo gáyá jáwe.

A I Khudā, Saihūn meṇ terā intizār chupke se kiya jātā aur terī hamd o sanā hotī, aur tujhī ko nazr adā kī jāegi.

2 Ai tú, jo du'á ká sunnewálá hai, sáre bashar tujh pás áwenge.

3 Khatāoṇ ne mujhe maglúb kiya hai; hamāre gunāhoṇ ká kafāra tū hī karegā.

4 Mubārak hai wuh, jise tú ne chun liya, aur apne nazdik kiya, tā ki wuh terī bārgāhoṇ meṇ sukūnat kare; ham tere ghar kī, hān, tere hī muqaddas haikal kī, khūbī se ser hongē.

5 Tú sādāqat se haulnāk chízen dikhāke ham ko jawāb detā hai, ai

hamāre najāt-denewāle Khudā; tú zamīn ke sáre kanārōṇ ká, aur un ká bhī, jo dūr darya ke bīch meṇ hain, bharosā hai.

6 Tú ne, jo zor se kamarbasta hai, apnī qudrat se pahārōṇ ko qáim kiya.

7 Tú daryaōṇ ke shor ko, aur un kī maujoṇ kī áwáz ko, aur logōṇ kī dhūm ko, mauqúf karátá hai.

8 We, jo zamīn kī intihā meṇ baste hain, tere nishānoṇ se khauf khāte hain; ki tú subh o shām ke nikālne kī jagahoṇ ko khush o khurram kartá hai.

9 Tú zamīn ká hál dekhá kartá, aur us ko serābī baḁshstá hai; tú us ko Khudā ke darya se, jo pání se bhará hai, málámál kartá hai; tú taiyārī karke un ke liye galla maujúd kartá hai.

10 Tú us kī reghārīōṇ ko khūb tar kartá, aise ki us ke dhār baith jāte; tú us ko meṇhoṇ se narm kartá hai; tú us kī roīdagī meṇ barakat baḁshstá hai.

11 Tú apne lutf se sál ko táj baḁshstá hai; tere naqsh i pá se raugan ṭapaktá hai.

12 Bayábān meṇ charágāhoṇ par qatre ṭapakte hain; aur pahārīān har taraf khushī se gherī hūī hain.

13 Charágāheṇ gallōṇ se mulabbas hain, aur nasheb galle se dhamp gaye hain; we khushī se lalkarte, balki we gāte hain.

LXVI ZABU'R.

Sardār mugannī ke liye, ek Zabúr yá Gīt.

A I sārī sarzamīno, Khudā ke liye khushī se chillāo.

2 Us ke nám ke gīt gáo; hamd karte hūe us kī hashmat zāhir karo.

3 Khudā se kaho, Tere kām kyā hī muhīb hain! terī bārī qudrat ke bá'is tere sáre 'dushman terī khush-ámād karenge.

4 Sārī zamīn tujhe sijda karegi, aur

Khudá ke 'ajáib.

ZABUR, LXVII, LXVIII. *Ek du'á, jo ki 'Ahd ke*

terí madhkhwán howegí; we tere nám ká git gáwenge. Siláh.

5 A'o, Khudá ke kám dekho; ki baní A'dam ke haqq men us ke kám muhib haiñ.

6 Us ne samundar ko khushkí baná dála; we daryá men páñw dharke pár chale gaye; wahán ham us ke sabab se khushwaqt hue.

7 Wuh apní qudrat se abadí sal-tanat kartá hai; us kí ánkhen qaum-on ko dekhtí haiñ; gardankash log apne ta, in sarbuland na karen. Siláh.

8 Ai logo, hamáre Khudá ko nu-báarak kaho, aur us kí sitáish karke áwáz sunáo;

9 Jo hamárá ján ko ziinda rakhtá hai, aur hamáre páñw phisalne nahín detá;

10 Ki tú ne, ai Khudá, ham ko ázmáyá; tú ne ham ko yún táyá, jaise rúpá táyá jáwe.

11 Tú ne ham ko dám men phans-áyá; tú ne hamárá kamaron par dukh bándhá hai.

12 Tú ne logon ko hamáre siron par charháyá; ham ág aur páni men pare; par tú ne ham ko seráb jagah men pahuncháyá hai.

13 Main soxhtaní qurbání leke tere ghar men jáúngá; main tere liye apní nazren adá karúngá;

14 We hí, jo bipat ke waqt main ne apne labon se muqarrar kíñ, aur apne munh se máññ.

15 Main pále hue jánwar leke soxh-taní qurbáníñ, mendhon kí khush-bíñon samet, tere liye guzráúngá; main bachhre aur bakre charháúngá. Siláh.

16 Ai sáre khudátarso, tum áo; suno, ki main bayán kartá hún, ki us ne merí ján se yih yih kuchh kiyá.

17 Main apne munh se us pás chil-láyá; aur us kí taríf merí zubán se hui.

18 Agar merá dil badkári par máil hai, to KHUDÁWAND merí na sunegá.

19 Par Khudá ne to suná hai; us ne merí du'á kí áwáz par kán dhará.

20 Mubáarak hai Khudá, jis ne merí du'á ko na pherá, aur na apní rahmat ko mujh se.

LXVII ZABUR.

Sardár muganní ke liye, ek Zabúr yá Gít, jo bin ke sáth gáyá jáwe.

KHUDA' ham par rahm kare, aur ham ko barakat dewe, aur apne chihre ko ham par jalwagar farmáwe; Siláh.

2 Tá ki terí ráh zamín men jáni jáwe, aur terí naját sári qaumon men.

3 Ai Khudá, log terí sitáish karen; sab log terí madh-khwání karen.

4 Ummaten khush howen, aur khushi ke máre gáwen; ki tú rástí se logon kí 'adálát karegá, aur zamín par ummaton kí hidáyat farmáwegá. Siláh.

5 Ai Khudá, log terí sitáish karen; sáre log terí sitáish karen.

6 Zamin apná hásil paidá karegí; Khudá, hamárá Khudá, ham ko barakat degá.

7 Khudá ham ko barakat degá, aur zamin ke sáre kanáre us ká dar mánge.

LXVIII ZABUR.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Zabúr.

KHUDA' uthe, us ke dushman tittar bittar howen; we, jo us ká kína rakhte haiñ, us ke huzúr se bhágen.

2 Jis tarah dhuwán paráganda hotá hai, usí tarah tú unhen paráganda kar; jis tarah mom ág par pighaltá hai, sharír Khudá ke huzúr men faná howen.

3 Par sádiq shádmán hon, aur Khudá ke sámhne masrúr hon; hán, khushi ke máre phile na samáwen.

4 Khudá ke git gáo; us ke nám ke saná-khwán ho; us kí ráh taiyár karo, jo apne nám YA'H se sawár ho

bayābānōṃ meṃ guzar jātā, aur us ke huzūr khushī karo.

5 Yatimōṃ kā bāp aur bewāṃṃ kā walī apne makān ī muqaddas meṃ Kḥudā hai.

6 Kḥudā tanhāṃ ko gharānewālē kartā hai; wuhī asirōṃ ko chhurā-ke kāmyābī meṃ lātā hai; par sarkash log kḥushk zamīn meṃ rahte haiṃ.

7 Ai Kḥudā, jis dam tū apne band-ōṃ ke āge āge bāhar niklā, aur jis dam tū bayābān se guzrā; Silāh:

8 Zamīn larzī, aur āsmān ṭapke, Kḥudā ke huzūr; hāṃ, Sīnā kī bhī, Kḥudā ke huzūr, jo Isrāel kā Kḥudā hai, jumbish hūī.

9 Ai Kḥudā, tū ne zor kā meṃh barsāyā, jis se tū ne apnī za'if mirās ko qāim kiya.

10 Terī jamā'at us meṃ basī; ai Kḥudā, tū ne apne lutf se miskīnōṃ ke liye taiyārī kī.

11 KḤUDĀWAND ne hukm diyā, aur khush-khabarī-denewālīōṃ kī bari jamā'at thī.

12 Lashkarwālē bādshāh bhāg bhāg gaye; aur 'aurat ne, jo ghar meṃ rahī, lūt kā māl bāntā.

13 Jab tum bḥersālōṃ ke darmiyān qarār pakroge, tab tum aise hoge, jaise kabūtār, jis ke bāl rūpe se maṛhe hoṃ, aur jis ke par kḥālīs sone se.

14 Jis waqt Qādir ī mutlaq ne bādshāhōṃ ko us meṃ tittar bittar kiya, to wuh Zalmūn ke barf kī mānind sufed ho gayā.

15 Kḥudā kā pahār Basan kā sā pahār hai; Basan ke pahār kī mānind ek choṭidār pahār hai.

16 Tum kyūṇ dāh karke tākte ho, ai choṭidār pahārō? yih wuh pahār hai, jis meṃ Kḥudā ne chāhā, kī base; hāṃ, KḤUDĀWAND us meṃ tā abad basegā.

17 Kḥudā kī gārīṇ bis hazār haiṃ, balki hazārḥā hazār haiṃ; Kḥudā-wand un ke darmiyān hai: Sīnā maqdis meṃ hai.

18 Tū ūnche par chāḥā; tū ne asirōṃ ko asir kiya; tū ne logōṃ ke, balki sarkashōṃ ke darmiyān, hadye liye, tā kī KḤUDĀWAND Kḥudā un meṃ base.

19 Kḥudāwand har roz mubārak hai; wuh ham par bojī rakhtā hai; wuhī bamārā najāt-denewālā Kḥudā hai. Silāh.

20 Hamārā Kḥudā, so najāt-denewālā Kḥudā hai; aur maut se rihāī bakhshnā Yahowāh Kḥudāwand hī kā kām hai.

21 Balki Kḥudā apne dushmanōṃ ke sir, aur us shakhs kī bālwalī khopri ko, jo gunāh kartā jātā hai, chūr kar degā.

22 Kḥudāwand ne farmāyā, Main Basan se unheṃ pher lāūṅgā, hāṃ, main daryā ke gahrāo meṃ se unheṃ pher lāūṅgā;

23 Tā kī tere pānw tere dushmanōṃ ke laḥū se surkh hoṃ, aur tere kutton kī jibheṃ bhī waisī ho jāweṃ.

24 Unhoṃ ne, ai Kḥudā, terī chālēṃ dekhīṃ; hāṃ, mere Kḥudā, mere Bādshāh, kī chālēṃ maqdīs meṃ dekhīṃ.

25 Gānewālē āge āge chale, bajānewālē pīchhe pīchhe, aur kuṇwārīṇ un ke darmiyān khaṇjriṇ bajāū jātīṇ thīṃ.

26 Ai tum jo Isrāel ke chashme se ho, majma'ōṃ meṃ Kḥudā ko, hāṃ, Kḥudāwand ko, mubārakbād kaho.

27 Chhotā Binyamīn, un kā hākim, aur Yahūdāh ke sardār, aur un kī guroḥ, aur Zabulūn ke sardār, aur Naftālī ke sardār, wahāṃ haiṃ.

28 Tere Kḥudā ne terī mazbūtī kā hukm kiya; ai Kḥudā, us kām ko, jo tū ne hamāre liye kiya, mazbūtī bakhsh.

29 Terī haikal ke sabab, jo Yarūsalam par bālā hai, bā'wāh tujh pās hadye lāenge.

30 Tū naistān ke wahshī ko, aur bāilōṃ ke jhund ko, qaumōṃ ke bachhron samet, dāṇt, tā kī har ek,

chándí kí intēn láke, tábi'dár bane; us ne un qaumon ko, jo jang se khush hotí haiñ, tittar bittar kiya hai.

31 Umará Mir se áwenge; Kúsh ke log fauran apne háth K̲hudá kí taraf barhāwenge.

32 Aí zamin kí mamlukato, K̲hudá ke gít gáo, aur KHUDÁWAND ke saná-khwán ho; Siláh:

33 U'sí ke, jo falak ul aflák par, jo qadím se haiñ, sawár hai; dekh, wuh apní áwáz sunátá hai, jo zor kí áwáz hai.

34 Tum tawánái kí nisbat K̲hudá hí kí taraf karo; kí us kí jalálat Isráel par záhir hai, aur us ká zor badlīon men hai.

35 Aí Khudá, tú apne muqaddas makánon men muhīb hai; Isráel ká K̲hudá wuh hai, jo zor aur táqat apne logon ko baḡhshtá hai. K̲hudá mu-báarak hai.

LXIX ZABUR.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Zabúr, jo Sosanon ke sur par gáyá jáwe.

Aí Khudá, tú mujh ko bachá le, kí pání merí ján tak pahunche haiñ.

2 Main gahrí kich men dhas chalá, jahán khará hone kí jagah nahín; main gahre pání men pará; dheú mere úpar se guzarte haiñ.

3 Main chilláte chilláte thak gayá; merá galá khushk húa; apne K̲hudá kí intizár karte karte merí ánkhen dhundhlá gayín.

4 We, jo be-sabab merá kína rakhte haiñ, shumár men mere sir ke bálon se ziyáda haiñ; we, jo mujhe halák kiya cháhte haiñ, aur ná-haqq mere dushman haiñ, zabardast haiñ: jo kuchh kí main ne nahín chhíná, so main pher dūngá.

5 Aí Khudá, tú merí nádání se wáqif hai, aur merí taqsīrēñ tujh se chhipí nahín.

6 Aí Khudáwānd RABB ul afwáj, we jo terá intizár karte mere liye

sharminda na howēñ; we, jo tujh ko dhúndhte haiñ, aí Isráel ke K̲hudá, mere liye sharminda na howēñ.

7 Kyúñkí tere liye main ne malá-mat uḡháí hai, aur sharmindagí ne mere munh ko dhámpá.

8 Main apne bháion ke nazdík par-desí baná, aur apní má ke farzandon ke bích ajnabí ṭhahrá.

9 Kí tere ghar kí gairat ne mujh ko khá liya; aur un kí malámatēñ, jo tujh ko malámat karte haiñ, mujh par parín.

10 Aur jab main royá, aur roza rakhke apní ján ko taklíf dí, to wuh bhí merí ruswái ká bá'is húa.

11 Aur jab main ne tát ká libás pahíná, to unhon ne mujhe zarb-ul-masal kiya.

12 We, jo pháṭak par baithe haiñ, merí bábat bakte haiñ, aur nashebáz mere haqq men gáte haiñ.

13 Lekin, aí KHUDÁWAND, main jo hún, tujh se du'á máñgtá hún; tú qabúliyat ke waqt, aí K̲hudá, apní rahmat kí be-páyání se, apní naját-denewálí sachái se, merí sun le.

14 Mujhe kich se nikál, kí main na dúbún; aisá kar, kí main un se, jo merá kína rakhte haiñ, aur páníon kí gahrái se, bacháya jáún.

15 Pání kí báñh ko mujh par se guzarne na de; gahráo mujhe nigalne na páe; aur na kúá apná munh mujh par band karne páe.

16 Aí KHUDÁWAND, merí sun le, kí terí mihrbání khúb hai; apní rahmaton kí firáwání ke mutábīq merí taraf mutawajjih ho.

17 Aur apne bande se apná munh na chhipá, kí mujh par bipat hai; jaldí se merí sun.

18 Merí ján ke pás á, aur us ko chhurá; mere dushmanon ke sabab mujhe rihái de.

19 Tú merí malámat-kashí, aur merí ruswái, aur merí be-hurmatí se ágáh hai; mere sáre bañr tere áge haiñ.

20 Malámat ne merá dil torá ; main bímári men giriftár hún ; main ne táká kiya, kí koí mujh se ham-dard howe, par koí nahin ; aur koí mujhe tasallí dewe, par na milá.

21 Unhon ne mujhe kháne ke 'iwaz pitt diyá ; aur merí piyás bu-jháne ko sirká piláya.

22 Aisá kar, ki un ká dastarkhwan un ke liye phandá ho : aur jo kuchh un kí bihtari ke liye hai, un ke phan-sáne ká dām howe.

23 Un kí ánkhen andhí ho jáen, tá kí na dekhen ; aur un kí kamaren sadá kámpití rahen.

24 Apná gazab un par undel de, aur terá qahr í shadíd unhen pakař le.

25 Un ke mahall ujár ho jáe ; un ke khaimon men rahnewálá koí na rahe.

26 Kyúñki we us ko, jo terá mára húa hai, satáte hain ; aur tere zakh-míon kí taklíf báton se barháte hain.

27 Un ke gunáh par gunáh barhá, aur unhen apní sadáqat men dákhil hone na de.

28 Unhen zindon ke daftar se met de, aur sádíqon ke darmiyán un ko qalamband na kar.

29 Par main miskin aur gamgín hún ; ai Khudá, terí naját mujhe sarfarází bakhshé.

30 Main gít gáke Khudá ke nám kí hamd karúngá, aur shukrguzarí karke us kí baráí karúngá.

31 Is se KHUDÁWAND, bail aur bachhre kí nisbat se, jin ke síng aur khur hote hain, ziyáda khush hogá.

32 Pareshán í khátir dekhenge, aur khush hongé : aur tumháre dil, ai tum jo Khudá ke tálib ho, jí jáwen.

33 Kyúñki KHUDÁWAND miskinon kí sunítá hai, aur apne asíron kí hiqárat nahin kartá.

34 A'smán aur zarnín us kí sitáish karen ; samundar bhí, aur har ek chíz, jo us men rengtí hai.

35 Kí Khudá Saihún ko bachá legá,

aur Yahúdáh kí bastíon ko banáegá, tá kí we wahán basen, aur us ko apní mirás rakhen.

36 Us ke bandon kí aulád bhí us kí wáris hogí : aur we, jo us ke nám par 'áshiq hain, us men búdobásh karenge.

LXX ZABUR.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Zabúr ; tazkír ke wáste.

A I KHUDÁ, merí rihái ke liye, ai KHUDÁWAND, merí kumak ke liye, jald á.

2 We, jo merí ján ke dar-pai hain, sharminda aur khajil howen ; we jo mujh se badí karne cháhte ulté phiráe jáwen, aur ruswá howen.

3 We, jo kahte hain, A'há, áhá, us be-'izzatí ke badle jo unhon ne kí, ulté phiráe jáwen.

4 We sab, jo tere tálib hain, tujh se khush aur khurram hon ; aur we, jo terí naját ke 'áshiq hain, sadá kahá karen, kí Khudá kí barář ho.

5 Main miskin hún, aur muhtáj ; ai Khudá, merí taraf jald á ; tú hí merá chára hai, aur merá naját-denewálá ; so ai KHUDÁWAND, der na kar.

LXXI ZABUR.

A I KHUDÁWAND, merá bharosá tujh par hai : tú mujhe kadhí sharminda hone na de.

2 Apní sadáqat se mujhe bachá le, aur mujhe maḡhlaśí bakhsh ; merí taraf kán dhar, aur mujhe rihái de.

3 Tú mere rahne ke liye ek chaṭán ho, jahán main hamesha jáyá karún : tú hí ne merí naját ká hukm kíyá hai ; kí tú merí chaṭán, aur merá garh hai.

4 Ai mere Khudá, sharír ke háth se, aur kaj aur be-míhr insán ko panje se, mujhe chhurá.

5 Kyúñki, ai Khudáwánd Yahowáh, tú merí ummed hai ; merí laḡkái se merá bharosá tujhí par hai.

6 Main us dam se kí peṭ se niklá, tujhí se sambhála gayá ; tú wuh hai.

jis ne mujhe meri má ke rihm men se nikálá : main sadá teri sitáish karúngá.

7 Main bahuton ke liye ek acham-bhá húa hún; par tú meri muhkam panáhgáh hai.

8 Merá munh teri sitáish aur tere jamál kí ta'rif se sáre din labrez rahe.

9 Burhápo men mujhe phepk na de; meri za'ifi ke waqt mujhe tark mat kar.

10 Ki mere dushman merá charchá karte hai; aur we, jo meri ján kí ghát men hai, ápas men maslahat karte,

11 Aur kahte hai, ki Khudá ne use tark kiyá hai: so us ká pichhá karo, aur use pakro; ki us ká chhu-ránewálá koí nahín.

12 Ai Khudá, mujh se dúr na ho; ai mere Khudá, jáld meri madad kar.

13 We, jo mere jáni dushman hai, khajil aur faná howen; aur we jo meri badí cháhate hai, sharm aur ruswái se mulabbas howen.

14 Par main har dam ummedwár rahúngá, aur teri sári sitáish ziyáda ziyáda kartá jáúngá.

15 Merá munh teri sadáqat aur teri naját sáre din bayán karegá; is liye ki main un ká hisáb nahín jántá.

16 Main Khudáwánd Yahowáh kí qúwat se andar jáúngá; main sirf teri hí sadáqat ká zikr karúngá.

17 Kí, ai Khudá, tú ne mujhe lar-kái se tarbiyat kiyá; aur ab tak main teri 'ajáib qudraten bayán kartá rahá hún.

18 Ab main búrhá aur sir sufed hún; so ai Khudá, tú ab bhí mujhe tark na kar, yabán tak ki main teri qúwat se pusht par, aur tere zor ko har ek sbakhs par, jo áge ko paidá hogá, zahir karún.

19 Ai Khudá, teri sadáqat bahut buland hai, ki tú ne bare bare kám kiye; ai Khudá, teri misl kaun hai?

20 Tú hai, jis ne hamen barí saht

musibaton se ágáhi dí; aur tú ham ko phir jiláegá, aur zamín ke asfal se ham ko phir úpar le áegá.

21 Tú meri barái ziyáda karegá, aur phir tawajjuh karke mujhe tasallí bakhshégá.

22 Aur main bhí bín bajá bajáke, ai mere Khudá, teri sitáish, teri amánat kí sitáish karúngá; ai Isráel ke Qud-dús, main barbat bajáke tere git gáúngá.

23 Mere honth, jis waqt ki main teri madh-sarái karúngá, niháyat khush hongé; aur aise hí merá jí, jise tú ne khalási bakhshi.

24 Aur apni zubán se bhí sáre din teri sadáqat kí bátén kahtá rahúngá; ki we, jo mere zarar ke khlwáhán hai, ruswá húc, aur pashemán ho gaye hai.

LXXII ZABUR.

Sulaimán ká.

AI Khudá, bádsháh ko apní 'adá-laten 'atá kar, aur bádsháh ke bete ko apní sadáqat de.

2 Wuh tere logon men sadáqat se hukm karegá; aur tere miskínon men 'adálát se.

3 Pahár logon ke liye salámatí zá-hir karenge, aur tile bhí sadáqat se.

4 Wuh qaum ke miskínon ká insáf karegá, aur muhtájon ke farzandon ko bacháwegá, aur zalim ko þukre þukre karegá.

5 Jab tak ki súraaj aur chánd báqi rahenge, sári pushton ke log tujh se dará karenge.

6 Wuh bárish kí mánind, jo káte húc ghás par pare, názil hogá; aur phúhí ke menh kí tarah, jo zamín ko seráb kartá hai.

7 Us ke 'asr men, jab tak ki chánd báqi rahégá, sádiq phalenge, aur salá-matí firáwán hogí.

8 Samundar se samundar tak, aur daryá se intihá e zamín tak, us ká hukm jári hogá.

9 We, jo bayábán ke báshinde hai,

us ke sámhne jhukenge; aur us ke áushman máti chátenge.

10 Tarsís aur jazíron ke salátín pazren láwenge; aur Sabá aur Síbá ke bádsháh hadye guzráenge.

11 Hán, sáre bádsháh us ke huzúr sijda karenge; sári gurohen us kí tandagi karenge.

12 Kyúñki wuh duháí-denewále muhtáj ko, aur miskín ko, aur un ko, jin ká koí madadgár na ho, chhurá-wegá.

13 Wuh miskín aur muhtáj par tars kháegá, aur muhtájon kí ján bachá legá.

14 Wuh un kí jánon ko zulm aur gazab se bachá legá; un ká khún us kí nazar men besh-qímat hogá.

15 Wuh jítá rahégá, aur Sabá ká soná use diyá jáegá; us ke haqq men sadá du'á hogí; har roz us kí mubárák-bád kahí jáegí.

16 Anáj kí kasrat sarzamín men paháron kí chotíon par hogí; us ká phal Lubnán kedarakht kí tarah jhar-jharéegá; aur shahr ke log maidán ke ghás kí mánind sarsabz hongé.

17 Us ká nám abad tak báqí rahégá; jab tak kí áftáb rahégá, us ke nám ká rawáj hogá; log us ke bá'is apne ta,ín mubárák kahenge; sári qaumen use mubárákbádí dengí.

18 KHUDÁWÁND Khudá, Isráel ká Khudá, jo akelé hí 'ajáib kám kartá hai, mubárák hai.

19 Us ká jalíl nám abad tak mubárák hai; sára jahán us ke jalál se ma'múr howe; A'mín, aur A'mín.

20 Dáúd bin Yassí kí du'áen tamárí hún.

LXXIII ZABU'R.

A'saf ká Zabúr.

TIS par bhí Khudá Isráel ke liye, jítne sáf-díl hai, khúb hí hai!

2 Lekin main jo hún, so mere páñ-won ká phisalná nazdík thá, aur mere qadamon ká rapat jáná qaríb.

3 Kí main nádún ghamandíon par

hasad kartá thá, jab kí main ne sharíron kí kámyábí dekhí.

4 Kí un ke marne tak koí 'uqda nahín; aur un kí qúwat kámil hai.

5 Aur ádmíon kí tarah un par bipat nahín partí, aur na aur logon kí tarah un par áfat áti.

6 Isí liye ghamand ne tauq kí tarah un ko gher liyá, aur zulm ne un ko poshák kí mánind dhámp liyá.

7 Un kí áñkhen charbí ke bá'is ubhri hói hai, aur un ke dil ke tasawur hadd se barhte hai.

8 We thathá márté, aur sharárat se zulm kí báten karte hai; gurúr se bolte hai.

9 Unhon ne apne munh ásmánon par kiye hai, aur un kí zubánon zamín kí sair kartí hai.

10 So us ke log idhar rují' láte hai; aur pání bahutáyat se un se chúsa játa hai.

11 Aur we kahte hai, Khudá kyúnkar jántá? Ilaqq Ta'ála kó kyá ágáhi hai?

12 Dekho, ye sharír jo sadá iqbal-mand rahte hai; we apní daulat barháte játe hai.

13 Yaqínan main ne apne dil ko 'abas sáf kiyá, aur be-gunáhi se apne háth dhoe.

14 Kí main sáre din be-áram rahtá hún, aur har subh ko tambíh pátá hún.

15 Agar main kahtá, kí yún bayán karúngá; to dekh, kí main terí aulád kí guroh se be-wafáí kartá.

16 Jab main is ko sochtá thá, tá kí wuh merí samajh men áwe, to mere nazdík yih bará mushkíl thá;

17 Jab tak kí main Khudá ke maqdis men dákhil na húa; tab main ne un ká anjám samjhá.

18 Kí yaqínan tú un ko phisalti jagahon men bithátá hai; aur tú un ke halákat men dhakel detá hai.

19 We ek dam men kyá hí wirán ho gaye! we saht dahshaton se kaise sáf barbád ho gaye!

20 Jāgnevāle ke khwāb kī mānind, ai KHUDĀWAND, jab tū jāgegā, tū un kī sūrat ko haqīr jānegā.

21 Ki merā dil malūl hūā, aur main apne gurdon men chhid gayā.

22 Is tarah main jāhil thā, aur nādān; main tere huzūr haiwān kī mānind thā.

23 Tad bhī main hamesha tere hī sāth thā; tū ne merā dahnā hāth pakrā.

24 Tū apnī maslahat se mujhe hidāyat karegā; aur ākhīr i kār mujhe jalāl men shāmil kar legā.

25 A'smān par merā kaun hai, magar tū? aur zamīn par tere siwā koī nahīn, jis kā main mushtāq hūn.

26 Merā jism aur merā dil ghatā jātā hai; par KHudā mere dil kī chatān, aur merā abādī hissa hai.

27 Ki dekh, we, jo tujh se dūr hai, fanā hote hai; tū ne un sab ko, jo terī taraf se phirke zānī hūe, halāk kiyā hai.

28 Par main jo hūn, so merī bhalāi KHudā ke nazdik rahne se hotī; main ne KHudāwānd YAHOWĀN par tawakkul kiyā hai, tā ki main tere sārē kāmōn ko shuhrat dūn.

LXXIV ZABU'R.

A'saf kā Mashkīl.

A KHudā, tū ne kyūn ham ko hamesha ke liye radd kar diyā? terī charāgh kī bherōn par tere qahr kā dhuwān kyūn uth rahā?

2 Apnī us jamā'at ko, jis kī tū ne qadīm se kharidāri kī, apne mirāsī firqe ko, jise tū ne khalāsi bakhshī, us koh i Saihūn ko, jis men tū ne suktnat kī, yād farmā.

3 Dā'imī wirānion kī taraf apne qadam barhā; ki dushman ne Bait i Quds men sab kuchh kharāb kar dālā hai.

4 Tere dushman tere majma'ōn ke darmiyān gauga machā rahe hai; unhon ne apne hī nishān nishān thahrae hai.

5 Ek ek aisā ma'lūm hotā, ki goyā ghane darakhton par kulhārōn ko ūnchā karke chalātā hai.

6 Ki ab we us kī naqqāshion ko ek-bārgī tabarōn aur hathaurōn se torte hai.

7 Unhon ne tere maqdis men āg lagāī hai; unhon ne tere nām ke maskan ko zamīn par girāke nāpāk kiyā.

8 Unhon ne apne dil men kahā, A'ō, un ko ek sāth barbad karen; unhon ne sarzamin men KHudā kī sārī 'ibādatgāhon ko jalā diyā hai.

9 Ham apne nishānōn ko nahīn dekhte; koī nabī bhī nahīn; aur hamāre darmiyān koī nahīn, jo jāne ki yih kab tak hogā.

10 Ai KHudā, dushman kab tak malāmat karegā? kyā dushman abad tak tere nām par kufr bakegā?

11 Tū kyūn apnā hāth, apnā dahnā hāth, khinch letā hai? use apnī bagal se nikāl, aur unhen tamām kar.

12 KHudā merā qadīmī bādshāh hai, jo zamīn ke bich najāt ke kām kartā hai.

13 Tū ne apnī qudrat se daryā ko chirā; tū ne pālīōn men magarōn ke sir kuchle.

14 Tū ne lawiyatān ke siron ke tukre kiye; tū ne use hayābān ke basnewālōn kī kharish kiyā.

15 Tū ne chashmōn ko aur sailābōn ko chirā; tū ne sadā bahnewāle daryāōn ko khushk kiyā.

16 Din terā hai, aur rāt bhī terī; nūr o āftāb tū hī ne thahrae.

17 Zamīn kī sārī sarhadden tū ne muqarrar kī; aiyām i garmī aur jāre ko tū hī ne banāyā.

18 Ai KHUDĀWAND, ise yād rakh, ki dushman malāmat kartā hai, aur jāhil qaum tere nām par kufr baktī hai.

19 Apnī fākhta kī jān bhīr ke qābū men na kar, aur apne miskīnōn kī guroh ko hamesha na bhūl.

Khudá kī mahābat, jo ZABU'R, LXXV—LXXVII. Saihún men zāhir hotī.

20 'Ahd par mulāhaza kar; ki zamīn ke sāre andhere maqām zulm ke maskanon se ma'mūr ho gaye.

21 Aisā hone na de, ki mazlūm ruswā hoke ultā phire; balki miskīn aur muhtāj tere nām kī sitāish karen.

22 Uṭh, ai Khudā, apne muqādamē men āp hujjat kar, aur yād rakh ki kyūnkar jāhil ādmī har roz tujhe malāmat kartā hai.

23 Apne dushmanon kī āwāz ko bhūl na jā; ki un kā gaugā, jo terā muqābala karte hain, nit baṛhtā hai.

LXXV ZABU'R.

Sardār mugannī ke liye, A'saf kā Zabūr, jo Al-tashit ke sur par gāyā jāwe.

AI Khudā, ham terī hamd karte hain; ham hamd karte hain; terā nām ham se nazdīk hai; tere 'ajāib kāmōn kī munādī hotī.

2 Jab kī main mauq'a pāūn, tab main rāstī se 'adālat karūngā.

3 Sarzamin aur us par ke sāre basnewālē pighal gaye: main hī nē us ke sutūnon ko sambhālā hai. Silāh.

4 Main ne ghamandīon se kahā, Ghamand na karo; aur sharīron se, Sing na uṭhāo;

5 Apnā sing ūrchā na karo; gardan-kashī se mat bolo.

6 Kī sarfarāzī na pūrāb se ātī hai, aur na pachchīm se, aur na dakhān se;

7 Balki Khudā 'adālat-karnewālā hai; wuh ek ko past kartā, aur dūsre ko sarfarāz kartā.

8 Kī KHUDĀWAND ke hāth men ek piyāla hai, jis men surkh mai hai; wuh ek tarkīb se bharā hai; us men se wuh undeltā hai; magar us kī talchhat ko sarzamin ke sāre sharīr nichorenge, aur pienge.

9 Par main jo hūn, abad tak bayān karūngā, aur Ya'qūb ke Khudā kī hamd gāūngā.

10 Aur main sharīron ke sab sing kāt dālūngā; par sādīqon ke sing buland kiye jāenge.

719

LXXVI ZABU'R.

Sardār mugannī ke liye, A'saf kā Zabūr, jo bin ke sāth gāyā jāwe.

KHUĐA' Yaḥdāh ke darmiyan mashhūr hai; us kā nām Isrāel men buzurg hai.

2 Aur Sālim men us kā khaima hai, aur Saihūn men us kā maskan.

3 Wahān us ne kamānon ke tīr, aur siparen, aur talwāren torīn, aur larāiān mauqūf kar dīn. Silāh.

4 Tū buzurg, balki shikārī pahāron se ziyāda shaukatwālā hai.

5 Mazbūt-dilwālē log luṭ gaye, we apnī nīnd men so rahe; aur zabardaston men se kisī ne apne hāth na pāe.

6 Terī dapaṭ se, ai Ya'qūb ke Khudā, gārīān aur ghore nīnd men garq hūe.

7 Tujh se, hān, tujhī se darā chāhiye; aur jab tū ek daf'a qahr kare, to kaun tere huzūr kharā rah saktā hai?

8 Tū ne āsmānon par se hukm sunāyā; zamīn darī, aur tham gayī;

9 Jis waqt kī Khudā 'adālat karne uṭhā, tā kī zamīn ke sāre halīmōn ko bachāwe. Silāh.

10 Kyūnki ādmī kā gazab terī sitāish karegā; magar gazab ke baqiye se tū apnī kamar ko kasegā.

11 Tum sab, jo us ke ās pās ho, KHUDĀWAND apne Khudā kī nazren māno, aur unhen adā karo; aur sab log us ke huzūr, jis se ḍarnā chāhiye, hādye lāwen.

12 Wuh amīron kī jān letā; wuh zamīn ke oādsbhāhon ke liye muhib hai.

LXXVII ZABU'R.

Yadūtūn sardār mugannī ke liye, A'saf kā Zabūr.

MAIN Khudā kī taraf apnī āwāz uṭhātā, aur pukartā hūn, haṛ, Khudā hī kī taraf apnī āwāz uṭhāta hūn; so wuh merī taraf kār rakhtā hai.

2 Bipat ke din main ne **KHUDÁ-WAND** kī talāsh kī; mere hāth rāt ko uṭhe rahe aur gire nahīn; merī jān no tasallī pāne se inkār kiya.

3 Main **Khudá** ko yād kartā, aur ghabratā hūn; main sochā kartā, aur merā jī dūbā jātā. Silāh.

4 Tū ne merī ānkhen khulī rakhīn; main hairān hotā, aur bol nahīn saktā.

5 Main agle dinon ko, aur qadīmī barason ko, sochtā hūn.

6 Main apnā git jo rāt ke waqt gayā yād kartā hūn, aur apne hī dil men soch kartā hūn; aur merī rūh bahut sī taftīsh kartī hai.

7 Kyā **KHUDÁWAND** mujh-ko ham-esha ke liye radd karegā? aur phir kabhī mujh par mihrbānī na farmāegā?

8 Kyā us kī rahmat sáf abad tak jāti rahī? aur kyā us kā wa'da pusht dar pusht bātīl ho gayā?

9 Kyā **Khudá** apnī rahīmī bhūl gayā? kyā us ne qahr se apnī rahmaton ko band kar diyā? Silāh.

10 So main ne kahā, Merī za'ifī to yih hai; Haqq Ta'ālā ke dahne hāth se inqilāb hai.

11 Main **KHUDÁWAND** ke kāmōn kā tazkira karūngā; kyūnki main tere qadīmī 'ajāibāt ko yād rakhūngā.

12 Main tere sab kāmī ko nit sochūngā, aur tere fī'alon par dhyān karūngā.

13 Ai **Khudá**, terī rāh muqaddas hai: kaun ma'būd **Khudá** kī mánind barā hai?

14 Tū wuh **Khudá** hai, jo 'ajāib kām kartā hai; tū ne apne zor ko qaumōn ke darmiyān zāhir kiya.

15 Tū ne apne bāzū se apne logon ko, banī Ya'qūb aur banī Yūsuf ko, makhlasī bakhlshī. Silāh.

16 Pánion ne, ai **Khudá**, pánion ne tujh ko dekhā; we ḍar gaye; gahrāo bhī be-qarār hūe.

17 Badlion ne pānī undel diyā; bādalon ne áwáz sunāi; tere tīr chāron taraf se ure.

18 Tere garaj kī áwáz girdbād men hūi; bijlion ne jahān ko roshan kar diyā; zamin larzī aur kámpī.

19 Terī rāh samundar men hai, aur terā guzar bare pánion men: tere naqsh ī qadam ma'lūm nahīn.

20 Tū ne Músá aur Hárūn ke hāth se, galle kī mánind, apne logon kī rahnumái kī.

LXXVIII ZABU'R.

A'saf kā Mashkil.

A I merī guroh, merī ta'līm par kán rakh; mere munh kī bāten tum kán dharke suno.

2 Main apnā munh kholke ek tam-sil kahūngā; aur main rāz kī bāton ko, jo qadīm se hai, zāhir karūngā;

3 Jinhēn ham ne sunā hai, aur jānā, aur hamāre bāpḍādon ne ham se bayān kiya.

4 Ham un kī aulād se poshida na rakhenge, balki ánewālī pusht par **KHUDÁWAND** kī sitāish, aur us kī qudraten, aur us ke 'ajāib kām, jo us ne kiye, zāhir karenge.

5 Kyūnki us ne Ya'qūb men ek shahādāt qām kī, aur banī Isráel men ek sharī'at kar rakhī, jis kī bābat us ne hamāre bāpḍādon ko hukm kiya ki we use apnī aulād ko sikhāwen:

6 Tā kī ánewālī pusht, we farzand jo paidā howen, sikhēn, aur we uṭhke apnī aulād ko sikhāwen:

7 Aur we **Khudá** par tawakkul karen, aur **Khudá** ke kāmōn ko bhulā na den, balki us ke hukmon ko hifz karen;

8 Aur apne bāpḍādon kī tarah ek sharīr aur sarkash nasl na hon; aisi nasl, kī jis ne apnā dil musta'idd na kiya, aur un ke jī **Khudá** se lage na rahe.

9 Banī Isráīm ne hathyār lagáke, aur kamānen pakaṛke, jaug ke din pīth pherī.

10 Unhon ne **Khudá** ke 'ahd ko hifz na kiya, balki us kī sharī'at par chalne se inkār kiya;

11 Aur us ke kámon ko, aur us kí 'ajáib qudraton ko, jo us ne un par zahir kí, bhól gaye.

12 Us ne un ke bápádāon ke sámh-ne zamin í Misr men, Zu'an ke maidān men, 'ajáib kām kiye.

13 Us ne samundar ke do hisse kiye, aur unhen pár pahuncháyá; aur us ne pánion ko túda túda khará kar diyá.

14 Din ke waqt us ne badlí se un kí rahbarí kí, aur sárí rát ág ke shu'ale se.

15 Us ne bayábān men chatānon ko chirá, aur un men se un ke pine ko goyá gahre daryāon ká pání bakhshá.

16 Us ne chatān hí men se sailáb nikále, aur nahron ká sá pání baháyá.

17 Tab bhi we us ká gunáh karte gaye, aur bayábān men Haqq Ta'álá se bagáwat kí.

18 Aur unhon ne apne nafs ke liye kháná mángke apne dilon men Khudá ko ázmáyá.

19 Hān, unhon ne Khudá kí mukhálafat men kalām kiya, aur kahá, Kyá Khudá dasht men khwān í ní'amat de saktá hai?

20 Dekho, us ne chatān ko mará, aisá kí pání bah niklá, aur dhāren phút chalín; kyá wuh rotí bhí de saktá hai? kyá apne logon ke liye gosht taiyár kar saktá hai?

21 So KHUDÁWAND ne suná, aur niháyat gusse húa; is liye Ya'qúb men ek ág bharkái gayi, aur Isráel par qahr bhí uthá.

22 Kyúki unhon ne Khudá par í'timád na kiya, aur us kí naját par í'atiqád na rákhá.

23 Aur us ne úpar se badlíon ko hukm kiya; aur us ne ásmán ke dar-wáze khole;

24 Aur un par mann barsáyá, kí khāwen, aur un ko ásmání galla bakhshá.

25 Ek ek ne amíron kí gízá khái; us ne unhen khurák bhejkar ásúda kiya.

26 Us ne ásmán men púrabi hawá chalái, aur apne zor se us ne dakhaní hawá ko bhí baháyá,

27 Aur us ne un par khák kí mánind gosht, aur daryá kí ret kí mánind pardár murg, barsáe:

28 Aur us ne unhen, un ke khaimon ke bích men, aur un ke maskanon ke áspás, giráyá.

29 So unhon ne kháyá, aur khúb ser húa; kí us ne un kí tamanná unhen bakhshí;

30 We apní tamanná se kanáre na rahe. Par jab kí un ká kháná un ke munhon men thá,

31 Tab Khudá ká qahr un par bharká, aur un men se tanauwaron ko qatl kiya, aur Isráel ke jawānon ko girá dala.

32 Báwujúd is sab ke phir unhon ne gunáh kiye, aur us kí 'ajáib qudraton ke sabab í'atiqád na kiya.

33 Tab us ne un ke dinon ko behúdagí men, aur un ke barason ko hairání men, tamām kiya.

34 Aur jab kí us ne unhen qatl kiya, tab unhon ne use dhúndhá, aur báz áe, aur sawere Khudá ke talib húa;

35 Aur yád kiya, kí Khudá un kí chatān; aur Khudá Ta'álá un ká fídyā-denewálá hai.

36 Lekin unhon ne apne munh se us ke sáth riyákári kí, aur apní zubānon se us se jhúth bole;

37 Kyúki un ke dil us ke sáth qáim na the, aur we us ke 'ahd men wafádár na rahe.

38 Par wuh rahím hai, aur us ne un kí badkáríān bakhshín, aur unhen halák na kiya; hān, bárhá us ne apne qahr ko roká, aur apne sáre gazab ko bharkáyá nahín.

39 Kyúki us ne yád kiya, kí we bashar hain, jaise kí hawá, jo chalí játí hai aur phir nahín atí.

40 Kitní bár unhon ne bayábān men us se bagáwat kí, aur wirána men use bezár kiya.

41 Aur unhoṇ ne phir Khudá ko ázmáyá, aur Isráel ke Quddús par dág lagáya.

42 Unhoṇ ne ús ke háth ko yád na kiyá, aur na us din ko, ki jab us ne un ko dushman se chhuráya.

43 Kí kyūṅkar us ne Misr meṇ apne nishán, aur Zu'an ke maidán meṇ apne 'ajáib kám kar dikhlae:

44 Aur un kí nadíon ko lahú kar dálá, kí we apní nahron se pí na sakeṇ.

45 Us ne un meṇ dānson ko bhejá, jo unheṇ khá gaye; aur mendakon ko, jinhoṇ ne unheṇ halák kiyá.

46 Us ne un ke mewe kíron ko, un kí mihnát ke phal ṭiddíon ko khiláe.

47 Us ne un kí tákon ko oloṇ se, aur un ke anjír ke daraḳhton ko pále se, márá.

48 Us ne un ke mawáshí ko oloṇ ke hawále kiyá, aur un ke gallon ko bijlí ke.

49 Usne, balá ke firishton ko bhejke, un par apná shiddat ká qahr, gussa aur gazab aur 'azáb názil kiye.

50 Us ne apne qahr ke liye ráh nikálí; un kí ján ko maut se panáh na dí, balki un kí jáneṇ wabá ke hawále kíṇ.

51 Us ne Misr meṇ sáre palauthe máre; Hám ke maskanon meṇ un kí qúwaton ke pahle phal.

52 Par apne logon ko bheṛon kí mánind rawána kiyá, aur un ko galle kí tarah bayábán meṇ ráh dikhái.

53 Aur unheṇ amn se le gayá, aisá kí we na dare; par un ke dushmanon ko samundar ne ḡubá liyá.

54 Aur us ne unheṇ apne muqaddas siwáne par pahuncháya, ya'ne us pahár par, kí jise us ke dahne háth ne páya thá.

55 Aur us ne qaumon ko un ke sámhne se hánká, aur qur'a dálke jaríb se unheṇ mírás bántí, aur baní Isráel ke firqon ko un ke ḡhaimon meṇ basáya.

56 Ts par bhí unhoṇ ne ḡhudá

Ta'álá ko ázmáyá, aur use bezár kiyá, aur us kí shahádaton ko hifz na kiyá;

57 Balki bargashta húe, aur apne bápdádon kí mánind be-wafái kí; we ṭerhí kamán kí mánind ek taraf phir gaye.

58 Aur unhoṇ ne apne únche makánon ke sabab use gazabnák kiyá, aur apní khodí húi múraton se us ko gairat dilái.

59 ḡhudá yih sunke gusse húa, aur Isráel se nafrat kí.

60 Aur us ne Sailá ke maskan ko, us ḡhaimo ko jo us ne logon ke darmiyán khará kiyá thá, tark kiyá.

61 Aur us ne apne 'ahd ke sandúq ko asír karwáyá, aur apní hashmat ko dushmanon ke háth meṇ kar diyá.

62 Us ne apne logon ko talwár ke hawála kiyá; aur apní mírás par us ká gussa bhará.

63 A'g ne un ke jawánon ko faná kiyá; aur un kí kuṇwáron ká gauná na húa.

64 Un ke káhin talwár se máre pare; aur un kí bewáon ne un par nauha na kiyá.

65 Tab ḡhudáwand us shaḡhs kí tarah, jo nind se chaunke, aur us pah-lawán kí mánind, jo mai ke nashe meṇ húa thá, jágá.

66 Aur us ne apne dushmanon kí pichhári mári; aur us ne unheṇ sadá ká nang kiyá.

67 Aur us ne Yúsuf ke ḡhaimo ko radd kiyá, aur Isráim ke firqe ko chun na liyá:

68 Par us ne Yahúdhá ke firqe ko, aur koh i Saihún ko, jo us ká mabbúb thá, barguzida kiyá.

69 Aur us ne apne maqdis ko ásmán sá buland banáya, aur zamín kí mánind, jis kí neo us ne hamesha ke liye rakhí.

70 Aur us ne apne bande Dáúd ko barguzida kiyá, aur gallon ke bheṛsálon meṇ se use níkal liyá:

71 Us ne use bachchewálí bheṛon

ke píchhe se le liyá, tá ki apne logon, baní Ya'qúb ko, aur baní Isráel ko, jo us kí mirás haiñ, charáwe.

72 So us ne unheñ apne dil kí rástí se charáyá, aur apne háthon kí chá-láki se un kí rahnumái kí.

LXXIX ZABUR.

A'saf ká Zabúr.

A I Khudá, gair-qaumon ne terí mirás men dakhil kiya; terí muqaddas haikal ko unhon ne nápák kiya; Yarúsalam ko dher kar diya.

2 Tere bandon kí láchon ko unhon ne ásmání parindon kí, aur tere pák logon ke gosht ko zamín ke wahshion kí, khurish kiya.

3 Unhon ne un ke lahú ko Yarúsalam kí girdnawáh men pání kí mánind baháyá; aur un ká garnewálá koi na húa.

4 Ham to apne hamsáyon ke liye ek nang, aur un ke liye, jo hamáre áspás haiñ, já e tamaskhur aur istihzá húa.

5 Ai KHUDÁWAND, kab tak? kyá tú hamesha bezár rahégá? kyá terí gairat ádash kí mánind bharí hí rahégí?

6 Apná gussa un qaumon par undel de, jinhon ne tujh ko na pahcháná, aur un bádsháhaton par, ki jinhon ne terá nám na liyá.

7 Ki unhon ne Ya'qúb ko nigal liyá, aur us ke maskan ko ujár diya.

8 Aglon kí badkárion ko hamáre haqq men yád mat kar; apní rahmaton ko jald hamáre liye ár kar, ki ham bahut past ho gaye.

9 Ai hamáre naját-denewále Khudá, apne nám ke jalál ke liye hamári madád kar; ham ko bachá le, aur apne hí nám ke liye hamáre gunáhon ko dhámp le.

10 Gair-qaumen kis liye kahen, ki Un ká Khudá kahán hai? tú apne bandon ke baháe húa khún ká intiqám jo húa, hamági nazaron ke áge gair-qaumon par jatá de.

11 Asíron kí sánson ko ap tak pahunchne de; apní barí qudrat ke muwáfíq un ko, jo maut ke liye muqarrar húa haiñ, bachá le.

12 Hamáre hamsáyon kí har ek malámat ká badlá, jis jis tarah kí unhon ne, ai KHUDÁWAND, terí malámat kí, sát guná un kí god men rakh de.

13 So ham, tere bande, aur terí charágáh kí bhereñ, abad tak terí shukrguzári karenge; ham har ek pusht ke áge terí sitáish kiya karenge.

LXXX ZABUR.

Sardár muganní ke liye, A'saf ká Zabúr, jo Sosanim-'Edút ke sur par gáyá jáwe.

A I Isráel ke garariye, tú jo Yúsuf ko galle kí mánind le chaltá, aur karúbim ke úpar takht-nishín hai, jalwagar ho.

2 Ifráim aur Binyamín aur Munassí ke áge, apní qúwat ko harakat de, aur áke ham ko bachá.

3 Ai Khudá, ham ko phirá, aur apne chihre kí roshní dikhlá, to ham bach jáenge.

4 Ai KHUDÁWAND Khudá, lashkaron ke Khudá, kab tak tere qahr ká dhuñwán tere logon kí du'á ke bar-khiláf uth rahégá?

5 Tú unheñ ánsuon ká khána khiláta hai, aur unheñ matke bhar bharke ánsú piláta hai.

6 Tú ham ko hamáre hamsáyon ke áge jhagre ká sabab kartá hai; hamáre dushman ápas men hanste haiñ.

7 Ai Khudá, lashkaron ke Khudá, ham ko phirá, aur apná chihra roshan kar, to ham bach jáenge.

8 Tú ek ták ko Mísr se nikál láya; tú ne gair-qaumon ko khárij kiya, aur use lagáya.

9 Tú ne us ke áge jagah sáf kí, aur us ne gahri jar pakrí, aur sarzamín ko bhar diya.

10 Pahár us ke sáya tale chhip gaye,

aur Khudá ke deodár us kí shákhoṇ se dhamp gaye.

11 Us ne apní dálíán samundar tak phailáin, aur apní ṭahnián nahr tak.

12 Phir tú ne us kí iháte ko kyún toṛ dálá? kí ab we sab, jo us ráh se guzarte hain, use noch lete hain.

13 Janglí súar use kharáb kartá hai, aur dashtí chaupáya use khá jatá hai.

14 Ai Khudá, lashkaron ke Khudá, ham teri minnat karte, kí phir ásmán par se nigáh kar, aur dekh, aur is ták par tawajjuh kar;

15 Is nabát par, jise tere dahne háth ne lagáya, apní shákḥ samet, jise tú ne apne liye mazbút kiya.

16 Wuh ág se jaláí gayi, aur kátí gayi; we tere chihre kí ḍapaṭ se halák hote hain.

17 Terá háth, tere dahne háth ke insán par howe, us Ibn í A'dam par jise tú ne apne liye tawána kiya hai.

18 Tab ham tujh se na phirenge; ham ko jílá, kí terá nám liya karenge.

19 Ai KHUDÁWAND Khudá, lashkaron ke Khudá, ham ko phirá, apne chihre kí roshní chamká de, to ham bach jáenge.

LXXXI ZABUR.

Sardár muganní ke liye, A'saf ká Zabúr, jo Jittiyat ke sáth gáya jáwe.

PUKARKE Khudá kí madh gáo, kí wuh hamará búta hai; Ya'-qúb ke Khudá ke liye khushi se lal-káro.

2 Sur bándhke ek gít gáo, aur tabla, aur khush-áwázdár barbat, bín samet, bajáo;

3 Aur naye chánd ke waqt aur púre chánd ke, hamári muqarrarí 'id ke din qarnái phúko.

4 Kyúnki yih Isráel kí sunnat, aur Ya'-qúb ke Khudá ká shar'a hai.

5 Us ne to yih Yúsuf ke darmiyán shahádat ke liye ṭahráya; jab us

ne mulk í Misr men khurúj kiya; wahán main ne ek bolí suní, jo na samjhá.

6 Main ne us ke kándhe par se bojh utará; us ke háth tagáron se chhuráo gaye.

7 Tú ne bipat men faryád kí; main ne tujhe chhuráya; main ne garaj kí ár men se tujhe jawáb diya; main ne tujhe Maribáh ke páníon par ázmáya. Siláh.

8 Ai mere logo, suno, kí main tujh par gawáhi dúngá; ai Isráel, agar tú meri sunegá,

9 To tere darmiyán koí dúsrá ma'búd na howe; tú kisi ajnabí ma'búd ko sijda na karná.

10 KHUDÁWAND, terá Khudá, main hún, jo tujhe Misr kí sarzanín se báhar láya; apná munḥ khol, kí main use bhar dúngá.

11 Par mere logon ne meri áwáz par kán na dhará; aur Isráel ne mujhe na cháhá.

12 Tab main ne unhen un ke dilon kí sarkashí ke bas men chhor diya; we apní mashwaraton par chale.

13 Ai kásh kí mere log meri sunte, aur Isráel meri ráhon par chaltá!

14 Kí main jaldí un ke dushmanon par apná háth phirátá.

15 We jo KHUDÁWAND ká kína rakhte, us se dabke us kí khushámad karte; par in ká waqt abadí hotá.

16 Wuh in ko suthre se suthre gehún khilátá; aur chatán ke shahd se main tujhe ser kartá.

LXXXII ZABUR.

A'saf ká Zabúr.

KHUDA' kí jamá'at men Khudá khará hai; iláhon ke darmiyán wuh 'adálat kartá hai.

2 Tum kab tak be-insáfi se 'adálat karoge, aur sharíron kí tarafdári karoge? Siláh.

3 Miskinon aur yatimon ká insáf

karo; dilgíron aur hájatmandon ká haqq pahuncháo.

4 Muhtáj aur miskín ko rihái do; sharíron ke háthon se unhen chhuráo.

5 We nahín jánte, balki we sam-jhege nahín; we andhere men chalte hain; zamin kí sári bunyáden jumbish karti hain.

6 Main ne to káhá, kí Tum iláh ho; aur tum sab Haqq Ta'álá ke farzand no.

7 Par tum bashar kí tarah maroge, aur sháhzádon men se ek kí mánind gir jáoge.

8 Ai Khudá, uth; tú áp zamin kí 'adálát kar; kí tú sári ummaton ká málík hai.

LXXXIII ZABÚR.

A'saf ká ek Gít, yá Zabúr.

A I Khudá, chup mat ho; khámoshi mat kar, aur chain na le, ai Khudá.

2 Kyúнки, dekh, tere dushman dhúm macháte hain; aur unhon ne, jo terá kina rakhte hain, sir utháyá hai.

3 We chaturái se tere log par man-súba bándhte hain, aur tere chhipáe hoon ke khiláf mashwarat karte hain.

4 We kahte hain, kí A'o, un ko ukhárf dále, kí qaum na rahen, aur Isráel ká nám phir zikr men ná áwe.

5 Kyúнки unhon ne eká karko jí se mashwarat kí hai, aur terí mukhálafat men 'ahd bándhá hai.

6 Adúm ke ahl í khaima, aur Is-má'eli, aur Moábí, aur sáre Hájirí,

7 Aur Jabal, aur 'Ampún, aur 'Amáliq, aur Filist, Súr ke báshindon samet, muttafiq hain.

8 Asúr bhí un men shámil hai; unhon ne baní Lút kí madad men apne háth barháe. Siláh.

9 Tú un se aisá kar, kí jaisá tú ne Midyánion, aur Sísará, aur Yábin se, wádí í Qaisún men, kíyá :

10 Jo 'Ain-Dor men halák hue; we zamin kí khád ho gaye.

11 Unhen, hán, ³tú ke amíron ko Guráb aur Zíab kí mánind kar; balki un ke sáre sardáron ko Zibah aur Zillman'a kí mánind kar;

12 Jinhon ne káhá hai, kí A'o, Khudá ke gharon ke ham málík banen.

13 Ai mere Khudá, unhen girdbád kí mánind kar, aur bhus kí mánind rú ba rú hawá ke.

14 Jis tarah ág jangal ko jaláti hai, aur jis tarah shu'ala paháron ko jhulas detá hai;

15 Usí tarah tú apní ándhí se un ká pichhá kar, aur apne tufán se unhen pareshán kar.

16 Ai KHUDÁWAND, un ke munh ko ruswái se bhar de, tá kí we tere nám ke talib howen.

17 We abad tak sharminda aur pareshán hon; hán, we ruswá hon, aur faná ho jáwen.

18 Aur we jánen, kí tú hí akelá, jis ká nám YAHOWA'H hai, sári zamin par buland o bálá hai.

LXXXIV ZABÚR.

Sardár muganní ke liye, baní Qurah ká Zabúr, jo Jittiyat ke sáth gáyá jáwe.

A I lashkaron ke KHUDÁWAND, tere maskan kyá hí dílkash hain!

2 Merí rúh KHUDÁWAND kí bārgáhon ke liye árzúmand, balki gudáz hotí hai; merá man aur merá tan zinda Khudá ke liye lalkártá hai.

3 Gaure ne bhí apná ghonslá aur abábil ne apná áshiyána to páyá hai, jahán we apne bachche rakhen, terí qurbángáhon ko, ai lashkaron ke KHUDÁWAND, mere Bádasháh, aur mere Khudá.

4 Mubárák we hain, jo tere ghar men baste hain; we sadá terí sitáish karenge. Siláh.

5 Mubárák wuh insán, jis men qú-wat tujh se hai; un ke dil men terí ráhen hain.

6 We Baká kí wádí men guzar

karte hūe use ek kúá banáte; pahli barsát use barakaton se dhámp letí.

7 We qúwat se qúwat tak taraqqí karte chale játe haiñ; yahán tak ki Khudá ke áge Saihún men házir hote haiñ.

8 Ai KHUDÁWAND, Rabb ul afwáj, merí du'á qabúl kar; ai Ya'qúb ke Khudá, kán dhar. Siláh.

9 Ai Khudá, ai hamári sipar, nazar kar, aur apne masíh ke munh par nigáh rakh.

10 Ki ek din, jo terí bārgáhon men kaṭe, ek hazár se bihtar hai. Mere liye Khudá ke ghar ki darbání sharárat ke khaimon men rahne se bihtar hai.

11 Kyúñki KHUDÁWAND Khudá ek áftáb hai, aur sipar hai; KHUDÁWAND fazl aur jalál bakhshat hai; un logon se, jo sídhi chál chalte haiñ, koí achchí chiz dareg na karegá.

12 Ai lashkaron ke KHUDÁWAND, mubárak wuh insán hai, jise terá bhara-sá hai.

LXXXV ZABU'R.

Sardár muganní ke liye, baní Qurah ká Zabúr.

A I KHUDÁWAND, tú ne apní sarzamín par mihrbání kí hai: tú Ya'qúb ke qaidion ko pher láyá.

2 Tú ne apne logon ke gunáh bakhsh diye; tú ne un kí sab khatá chhipá dáli. Siláh.

3 Tú ne apne sab qahr ko uthá liyá; tú apne gazab kí shiddat se báz áyá hai.

4 Ai hamáre naját-denewále Khudá, ham ko phirá, aur apne qahr ko ham par se dáfa kar.

5 Kyá tú ham se sadá bezár rahegá? kyá tú sári pushton par apne qahr ko khinchegá?

6 Kyá tú phirke hamen na jiláwegá, tá kí tere log tujh se khushi karen?

7 Ai KHUDÁWAND, ham ko apní rahmat díkhá, aur apní naját ham ko bakhsh.

8 Main sunúngá, kí KHUDÁWAND Khudá kyá farmatá hai; wuh to apne bandon aur apne pák logon se salámatí kí bátan kahegá; par lázim hai kí we phir jahálat kí taraf na phiren.

9 Yaqínan us kí naját un se, jo us se darte haiñ, nazdík hai, tá kí jalál hamári sarzamín men base.

10 Rahmat aur sachái mili núí haiñ; sadáqat aur salámatí ne ek dúsre se bosá liyá hai.

11 Sachái zamín se ugegí, aur sadáqat ásmán par se niche nazar karegí.

12 Hán, KHUDÁWAND bhí jo kuchh khúb hai so degá; aur hamári sarzamín apná hásil paidá karegí.

13 Sadáqat us ke áge áge chalegí, aur apne naqsh i qadam ko ek ráh banáwegí.

LXXXVI ZABU'R.

Dáúd kí Namáz.

A I KHUDÁWAND, apná kán jhuká, aur merí sun, kí main pareshán aur miskín hún.

2 Merí ján kí hifázat kar, kí main dindár hún; ai tú jo merá Khuslá hai, apne bande ko, jis ká tawakkul tujh par hai, rihái de.

3 Ai KHUDÁWAND, mujh par rahm kar, kí main tamám din tere áge nála kartá hún.

4 Apne bande ke jí ko khush kar; kí ai KHUDÁWAND, main apne dil ko terí taraf uthátá hún.

5 Kyúñki tú, ai KHUDÁWAND, bhalá hai, aur bakhshnewálá, aur terí rahmat un sab par, jo tujhe pukárte haiñ, wáfír hai.

6 Ai KHUDÁWAND, merí du'á sun, aur merí munáját kí áwáz par kán dhar.

7 Main apní bipat ke din tujhe pukárúngá, kí tú merí sunegá.

8 Ma'búdon ke darmiyán, ai KHUDÁWAND, tujh sá koí nahín, aur terí sí sana'aten kahín nahín.

9 Ai KHUDÁWAND, sári qaumen, jinhen tú ne khalq kiyá, áwengi, aur

tere áge sijda karengí, aur tere nám kí buzurgí karengí.

10 Kí tú buzurg hai, aur 'ajáib kám kartá hai; tú hí ákelá Khudá hai.

11 Ai KHUDÁWAND, mujh ko apní ráh batá; main terí sacháí men chálungá; mere dil ko ek-tarfa kar, tá kí main tere nám se qarún.

12 Ai KHUDÁWAND, mere Khudá, main apne sáre dil se terí sitáish karungá, aur abad tak tere nám kí buzurgí karungá.

13 Kí terí rahmat mujh par bahut hai, aur tú ne merí rúh ko asfal pátál se naját di hai.

14 Ai Khudá, magrúron ne mujh par charháí kí hai, aur katar logon kí jamá'at merí ján ke píchhe parí hai; aur unhon ne tuihe apní ánkhon ke sámhne nahín rakhá.

15 Lekin tú, ai KHUDÁWAND, Khudá e rahím aur karím aur bardásht-karnewálá hai, aur shafaqat aur wafá men barhkar hai.

16 Merí taraf mutawajjih ho, aur mujh par rahm kar; apne bande ko apní tawánáí bakhsh, aur apní laundí ke bete ko naját de.

17 Mujhe bhaláí ká koí nishán dikh-lá, tá kí we, jo merá kina rakhte hain, dekhén, aur sharminda howén; kyúñki tú ne, ai KHUDÁWAND, merí madad kí, aur mujhe tasallí di.

LXXXVII ZABUR.

Baní Qurah ká Zabúr, yá Gít.

U S kí bunyád muqaddas paháron men hai.

2 KHUDÁWAND Saihún ke darwázon ko Ya'qúb ke sáre maskanon se ziyáda dost rakhtá hai.

3 Ai Khudá ke shahr, terí bábat jalálwálí báten kahí játí hain! Siláh.

4 Main Rahab aur Bábul ko maz-kúr karungá, kí we mere pahcháñne-wálon men shámil hain; dekh, Filist, aur Súr, Kúsh samet; yih wahán paidá húa.

5 Aur Saihún kí bábat kahá jáegá,

kí Fulána, fulána, us men paidá húa aur Haqq' Ta'álá ap us ko qiyám bakhshégá.

6 KHUDÁWAND, jis waqt qaumon ke nám likhegá, to ginke kahegá, kí Yih shakhs wahán paidá húa thá. Siláh.

7 Aur gánewále aur bajánewále bhí hongé; mere sáre chashme tuij men maujúd hain.

LXXXVIII ZABUR.

Sardár muganní ke liye, baní Qurah ká Zabúr, yá Gít, jo Mahalat ke sáth gáya jáwe. Haimán Izrákhi ká Mashkil.

A I KHUDÁWAND, mere naját-dene-wále Khudá, main ne din rát tere áge faryád kí.

2 Merí du'á tere huzúr pahunche; apná kán merí faryád par dhar.

3 Kí merá jí dukhon se bhará húa hai, aur merí ján pátál ke nazdik á pahunchí hai.

4 Main un men giná gayá hún, jo garhe men gire játe hain; main us mard kí mánind hún, jis kí qúwat kuchh na ho:

5 Murdon ke darmiyán ázád hún; un maqtúlon kí mánind, jo gor men lete hain, jinhen tú phir yád nahín kartá; balki we tere háth se kát dále gaye hain.

6 Tú ne mujh ko garhe ke asfal men dála, andhere makánon men, gahráon men.

7 Terá qahr mujh par pará rahtá: tú ne apní sárí maujon se mujh ko dukh diyá. Siláh.

8 Tú ne mere ján-pahchánon ko mujh se dúr kiyá; tú ne aisá kiyá kí unhen mujh se nafrat áti hai; main qaid men par gayá, aur nikal nahín saktá.

9 Merí ánkhen dukh ke sabab dhundhlá gayí hain: ai KHUDÁWAND, main har roz tuihe pukártá hún; main ne apne háth terí taraf phailáe hain.

10 Kyá tú murdon ke liye 'ajáib

kám karegá? kyá murde uthenge, aur terí sitáish karenge? Siláh.

11 Kyá gor men terí rahmat, aur kyá halákat hí men terí sachái ká charchá hogá?

12 Kyá tere 'ajáib andhere men ma'lúm hongé? aur terí sadáqat fará-moshí kí sarzamin men?

13 Ai KHUDÁWAND, main jo hún tujhe duháí detá hún; merí du'á subh ke waqt tere huzúr men pahunchegí.

14 Ai KHUDÁWAND, tú kyún merí ján ko radd kar detá hai, aur apná munh mujh se chhipatá hai?

15 Main áfat-zada aur marne par hún; main to larakpan se terí haibatén sahtá; main hairán hún.

16 Terá qahr mere sir se guzar gayá; terí dahshaton ne mujhe faná kiyá.

17 We tamám din pání kí mánind merí chárón taraf maujan hai; unhon ne mujhe bilkull gher liyá hai.

18 Dostdár aur áshná tú ne mujh se dúr kar diye; mere ján pahchán tárikí hí hai.

LXXXIX ZABUR.

Aitán Izrákhí ká Mashkíl.

MAIN abad tak KHUDÁWAND kí rahmaton ke gít gaúngá; main sárí pushton ko apne munh se terí sachái kí khabar dúngá.

2 Kyúnki main ne kahá, kí Rahmat kí 'imárat abad tak uthí jáegí; tú apní sachái ko ásmánon hí par qáim kar rakhegá.

3 Main ne apne barguzide se ek 'ahd kiyá hai, main ne apne bande Dáúd se qasam khái hai:

4 Main terí nasl ko abad tak qáim rakhúngá, aur tere takht ko pusht dar pusht qarár baqshshúngá. Siláh.

5 Aur ai KHUDÁWAND, ásmán tere 'ajáib kámon kí sitáish karenge; muqaddas logon kí jamá'at terí wafá-dárá kí bhí.

6 Kí ásmán par KHUDÁWAND ká

nazír kaun? baní Ulláh men KHUDÁWAND kí mánind kaun hai?

7 Khudá quddúson kí majlis men niháyat muhíb hai; aur un sab kí jo us ke gird hai, ta'zím ke láiq hai.

8 Ai KHUDÁWAND, Rabb ul afwáj, tujh sá tawáná KHUDÁWAND kaun hai? aur tere áspás terí sachái hai.

9 Tú samundar ke josh o kharosh par farmán-rawá hai; tú us kí maujon ko, jis waqt kí we uthí hai, thamá detá hai.

10 Tú ne Rahab ko zakhmí kí tarah chúr kiyá hai; tú ne apne zor í bázú se apne dushmanon ko tittar bittar kiyá.

11 A'smán tere, zamín bhí terí, jahán aur us kí ábádí tú ne banáí.

12 Uttar aur dakhín ká íjád-karne-wálá tú hai; Tabúr aur Harmán tere nám se khushí manáte hai.

13 Terá bázú zor ká hai, terá háth qawí, terá dahná háth buland hai.

14 'Adálat aur sadáqat tere takht kí bunyád hai; rahmat aur sachái tere áge áge chaltín.

15 Mubáarak wuh guroh, jo 'ibádat kí qarnái kí áwáz kí shinásá hai; ai KHUDÁWAND, we tere chihre ke núr men khirámán hongé.

16 Tere nám ke sabab we sáre din khushwaqt rahenge; terí sadáqat se we bulandí páwenge.

17 Kyúnki un kí tawánái kí shaukat tú hai; terí mihrbání se hamáre sing únche kiye jáenge.

18 Kí hamárá sipar KHUDÁWAND se hai, aur Isráel ke Quddús kí taraf hamárá bádsháh hai.

19 Tab tú ne royá men apne muqaddas ko farmáyá aur kahá, Main ne ek zabardast ko kumak ke liye barpá kiyá; main ne qaum men se ek barguzida ko buland kiyá.

20 Main ne apne bande Dáúd ko páyá; main ne use apne muqaddas tel se mamsúh kiyá.

21 Merá háth us ke sáth barqarár rahegá; merá bázú use zor baqshshégá.

22 Dushman use zarar na pahūnchá sakegá; aur na sharárat ká farzand use dukh de sakegá.

23 Aur main us ke bairiōn ko us ke rú hā rú pánmál karūngá; aur un ko, jo us ká kína rakhte haiñ, de marūngá.

24 Magar merí sachái aur merí rahmat us ke sáth hogí; us ká síng mere nám se únchá hogá.

25 Main us ká háth samundar par rakhūngá, aur us ká dahná háth nahr-ōn par.

26 Wuh mujhe pukárke kahegá, kí Tú merá báp, merá K̄hudá, aur merí naját kí chatāñ hai.

27 Main use apná palauthá bhí ṭhahráūngá, aur zamín ke bádsháhōñ se balá.

28 Abad tak apní rahmat us par qáim rakhūngá; aur merá 'ahd us ke sáth ustuwár hogá.

29 Us kí nasl ko abad tak páedári bakhshūngá, aur us ke takht ko bhí, ásmán ke dinōñ ke barábar.

30 Agar us ke farzand merí shar'at ko chhōr deñge, aur mere hukm-ōñ par na chalenge;

31 Agar we mere huqúq ko 'udúl karenge, aur mere hukmōñ ko yád na rakhenge:

32 To main chharí se un ke guná-ōñ kí, aur koṛōñ se un kí badí kí sazá dúngá.

33 Báwujúd is ke main apní rahmat us par se na khainchūngá, aur na apní sachái ko jhutbláūngá.

34 Main apne 'ahd ko na torūngá; aur us sukhan ko, jo mere munh se nikal gayá, na badlūngá.

35 Main ne ek bār apní quddúsi kí qasam khaí; main Dáúd se jhúṭh na bolūngá.

36 Us kí nasl abad tak qáim rahe-gí, aur us ká takht mere áge sūraj kí mánind.

37 Wuh chánd kí tarah, aur ásmán ke sachehe gawáh kí mánind, abad tak qáim rahegá. Siláh.

38 Par tú ne to radd kar diyá, aur zalil jáná; tú to apne mamsúh se bezár húa.

39 Tú ne us 'ahd ko, jo apne bande se kiyá thá, bátíl kiyá; tú ne us ke táj ko zamín par phenkke nápak banáyá.

40 Tú ne us kí sárí ihátōñ ko tor dálá; tú ne us kí mazbút garhiōñ ko gárat kiyá.

41 Sáro ráhguzar use lúṭte haiñ; wuh apne hamsáyōñ ká nang húa.

42 Tú ne us ke dushmanōñ ke dahne háth ko buland kiyá; tú ne us ke sáro bairiōñ ko k̄hush kiyá.

43 Tú ne us kí talwár kí dhár ko bhí moṛ diyá, aur use jang meñ khará nahīñ karáyá.

44 Tú ne us kí shaukat ko kho diyá, aur us ke takht ko k̄hák par de mára.

45 Tú ne us kí jawání ke dinōñ ko kotáh kiyá; tú ne use sharmindagí ke libás se ḡhampá. Siláh.

46 Ai K̄hudáWAND, kab tak? kyá tú abad tak apne taiñ chhipáe rahe-gá? kyá terá gussa ág kí tarah bharáktá hí rahegá?

47 Yád kar kí merá waqt kitná kotáh hai; tú ne kyūñ sab baní A'dan ko 'abas paidá kiyá?

48 Kaun sá insán jítá hai, jo maut ko na dekhégá? kyá wuh pátál ke qabze se apní ján bacháégá? Siláh.

49 Ai K̄hudáWAND, terí aglí we mihrbáníán kyá hūñ, jinhon kí bábat tú ne Dáúd se apní wafádári kí qasam khaí?

50 Ai K̄hudáWAND, apne bandōñ kí ruswái yád kar; kí main bahuterí qaumōñ kí sárí malámatōñ ko apní god meñ liye hūe hūñ;

51 Kí jis se, ai K̄hudáWAND, tere dushmanōñ ne hiqárat kí hai; kí jis se tere mamsúh ke naqsh i qadam kí hiqárat kí hai.

52 K̄hudáWAND abad ul ábád mu-bárák hai. A'mín, aur A'mín.

XC ZABUR.

Mard i K̄hudā Mūsā kī Namāz.

A I K̄HUDĀWAND, pusht dar pusht hamāri panāhgāh tū hī rahā,

2 Peshtar us se kī pahār paidā hūe, aur zamīn aur dunyā ko tū ne banāyā, azal se abad tak, tū hī K̄hudā hai.

3 Tū insān ko khāk men pher detā hai, aur farmātā hai, kī Ai banī A'dam, phiro.

4 Kī hazār baras tere āge aise haiṅ, jaise kal kā din jo guzar gayā, aur jaise ek pahar rāt.

5 Tū unheṅ yūṅ le jātā hai, jaise sailāb se; we goyā nīnd haiṅ: we fajr ko us ghās kī mānīnd haiṅ, jo ugī ho.

6 Wuh subh ko lahlahātī hai, aur tar o tāza hotī hai; shām ko kātī jāti hai, aur sūkh jāti hai.

7 Kī ham tere qahr se fanā ho gaye, aur tere gazab se pareshān hūe.

8 Tū ne hamāri badkārīṅ apne āge rakhiṅ, aur hamāre poshīda gunāh apne chihre kī roshnī men.

9 Kī hamāre sāre dīn tere qahr men guzre: aur hamāre baras k̄hiyāl kī tarah basar ho gaye.

10 Hamāri zindagī ke dīn sattuṅ baras haiṅ; aur agar qūwat ho, to assī baras: lekin yīh tawānāī mīhnat aur mashaqqat hai; kyūṅki ham jald jāte rahte haiṅ, aur uṛ jāte haiṅ.

11 Tere qahr kī shiddat kā jānne-wālā kaun hai? aur tere gazab kā, jo tere ru'ab ke mutābiq hai?

12 Hamen hamāri 'umr ke dīn gīnā sikhā, aisā kī ham dānā dil hāsīl karen.

13 Ai K̄HUDĀWAND, phir; kab tak? aur apne bandon kī taraf phir mutawajjih ho.

14 Ham ko sawere apnī rahmat se ser kar, tā kī ham apnī 'umr bhar k̄hushnūd aur k̄hushwaqt rahen.

15 Jitne dīnon tak tū ne ham ko dukhī rakhā, aur jitne baras tak ham

ne zabūnī dekhī, itne baras tak ham ko khursandī de.

16 Apne kām apne bandon ko, aur apnī shaukat un ke farzandon ko, dikhā.

17 Aur K̄HUDĀWAND hamāre K̄hudā kī ni'amat ham par howe, aur hamāre hāthon kā kām ham par qāim ho; hāṅ, tū hamāre hāthon ke kām ko qāim kar.

XCI ZABUR.

WUH, jo Haqq Ta'ālā ke parda tale sukūnat kartā hai, so Qādir i Mutlaq ke sāya tale rahegā.

2 Main K̄HUDĀWAND kī bābat kah-tā hūṅ, kī wuh merī panāh, aur merā garh hai; merā K̄hudā, jis par merā tawakkul hai.

3 Yaqīnan wuh tujh ko saiyād ke phande se, aur muhlik wabā se rihāī degā.

4 Wuh tujhe apne paron tale chhipāwegā, aur us ke pankhon ke niche tujhe panāh milegī; us kī wafādārī terī sipar aur pharī hogī.

5 Tū rāt kī haibat se na daregā; aur na us tīr se, jo dīn ko urtā hai;

6 Aur na kī us wabā se, jo andhere men chaltī hai, aur na us marī se, jo do pahar ko wīrān kartī hai.

7 Tere ās pās ek hazār gir jāwenge, aur das hazār tere dahne hāth par; lekin wuh tere nazdīk na āwegī.

8 Faqat tū apnī ānkhon se nigāh karegā, aur sharīron ke badle ko dekhegā.

9 Kyūṅki tū, ai K̄HUDĀWAND, merī panāhgāh hai. Tū ne Haqq Ta'ālā ko apnā maskan ikhtiyār kiya;

10 Is liye tujh par koī āfat na āwegī; aur koī wabā tere k̄haime ke pās na pahunchegī.

11 Kyūṅki wuh tere liye apne firish-ton ko hukm karegā, kī we terī saō rāhon men terī nigahbānī karen;

12 Kī we tujhe apne hāthon par uthā lenge, tā na ho kī tere pāṅw ko kisī patthar se thes lage.

13 Tú sher aur sámp ko latáregá; tú sher-bachcha aur azhdahe ko pánw tale kuchlegá.

14 Aur is liye ki us ne mujh se dil lagáya, main use naját dúngá: aur main use únche par biháúngá, ki us ne merá nám pahchána.

15 Wuh mujhe pukáregá, aur main use jawáb dúngá; us ke dukh uthá-ne ke waqt main us ke sáth húngá; main use chhuráúngá, aur use 'izzat dúngá.

16 Main use 'umr kí darázi se ser karúngá, aur apní naját use dikháúngá.

XCII ZABU'R.

Ek Zabúr, yá Gít, Sabt ke din ke liye.

KHUĐÁWAND ká shukr karná, aur tere nám kí sitáish ke gít gáná, ai Haqq Ta'álá, bhalá hai;

2 Subh ko terí shafaqat ká, aur rát ko terí amánatdári ká tazkira karná;

3 Das tár ká sáz, aur bín, aur barbat khush-ilhání se bajá bajáke.

4 Kí tú ne, ai KHUĐÁWAND, apne kám se mujhe khushwaqt kiya; main tere háthon kí sana'aton se shádiyána bajáúngá.

5 Ai KHUĐÁWAND, tere kám kyá hí 'azím hai, tere mansúbe niháyat 'amíq hai!

6 Nádn ádmí nahín jántá, aur jáhil use samajhtá nahín.

7 Jab kí sharír ghás kí mánind ugte hai, aur sáre badkirdár lahlaháte hai: to yih is liye hai kí we abad tak faná ho jáwen.

8 Par, ai KHUĐÁWAND, tú abad ul ábáb buland hai.

9 Kyúnki dekh, tere dushman, ai KHUĐÁWAND, hán, tere dushman faná hongé; sáre badkári-karnewále tittar bittar hongé.

10 Tú mere sing ko gainde ke sing kí mánind buland karegá; main táza tel se malá játá.

11 Merí ánkhen mere dushmanon

ko qarár se dekhengi, aur mere kán bhí sharíron kí khabar, jo mujh par charh áe, sunenge.

12 Sádiq khajúr ke darakht kí mánind lahlahásegá; wuh Lubnán ke deodár kí tarah barhegá.

13 We, jo KHUĐÁWAND ke ghai men lagáe gae hai, hamáre Khudá kí dargáhon men phúlenge.

14 We burhápe men bhí mewa denge; we shádáb aur tar o táza hongé:

15 Tá kí záhir karen, kí KHUĐÁWAND sídhá hai: wuh merí chaṭān hai; us men ná-rásti nahín hai.

XCIII ZABU'R.

KHUĐÁWAND saltanat kartá hai; wuh shaukat ká khil'at pahine hue hai; KHUĐÁWAND ne pahíná hai; us ne apní kamar qúwat se kási; is liye jahán qáim hai, kí wuh táltá nahín.

2 Terá takht qadím se mustahkam hai; tú to azal se hai.

3 Nadión ne utháí, ai KHUĐÁWAND, nadión ne apní áwáz utháí; nadián apní josh o kharosh kí áwáz utháti hai.

4 KHUĐÁWAND bulandí par bahut se páníon kí áwáz, aur samundar kí barí maujon kí nisbat se qawítar hai.

5 Terí shahádateñ niháyat yaqíní hai; ai KHUĐÁWAND, quddúsi tere ghar ko hamesha zeb detí hai.

XCIV ZABU'R.

AI KHUĐÁWAND, intiqámon ke Khudá, ai intiqámon ke Khudá, jalwagar ho.

2 Ai jahán ke insáf-karnewále, apne ta,ín buland kar; aur ghamand-karnewálon ko badlá de.

3 Ai KHUĐÁWAND, sharír kab tak, hán, sharír kab tak shádiyána bajáya karenge?

4 We dakárte, we gustákhí kí bát-en bolte; sáre badkári-karnewále láf-zaní karte.

5 We, ai KHUDĀWAND, tere logon ko pīs dālte haiṁ, aur terī mīrās ko dukh dete haiṁ.

6 We bewa aur pardesī ko jān se mārte haiṁ, aur yaṭīm ko qatl karte haiṁ ;

7 Aur kahte haiṁ, KHUDĀWAND na dekhagā; Ya'qūb kā Khudā hargiz samajh na legā.

8 Ai qaum ko be-wuqūfo, samjho; ai jāhilo, tum kab hoshyār hoge?

9 Wuh, jis ne kān lagāyā, kyā nahīn suntā? wuh, jis ne ānkh banāī, kyā nahīn dekhṭā?

10 Wuh, jo qaumon ko tambīh detā hai, kyā wuh sazā na karegā? wuh jo insān ko dānish sikhlatā hai, kyā wuh wāqīfīyat na rakhtā hogā?

11 KHUDĀWAND insān ke kḥiyālāt ko jāntā hai, ki we bātīl haiṁ.

12 Mubārak wuh insān, jise tū, ai KHUDĀWAND, tādīb kartā, aur apnī sharī'at meṁ se us ko sikhlatā;

13 Tā ki tū us ko dukh ke dīn chain bakhse, yahān tak ki sharīron ke liye garhā khodā jāwe.

14 Kī KHUDĀWAND apne bandon ko tark na karegā, aur apnī mīrās ko chhor na degā.

15 Kyūnki 'adālat sadāqat kī taraf phirke āwegī; aur we sab, jin ke dil sīdhe haiṁ, us ke pīchhe pīchhe ho lenge.

16 Mere wāste sharīron ke muqābale meṁ kaun uthegā? aur mere liye badkāri-karnewālōn kā kaun sāmhnā karegā?

17 Agar KHUDĀWAND merā madadgār na hotā, to nazdīk thā ki merī jān kḥāmoshī ke 'ālam meṁ jāke rahtī.

18 Jis waqt main ne kahā, Merā pañw phisal chālā, so, ai KHUDĀWAND, terī rahmat ne mujh ko thām liyā.

19 Jab kī mere dil meṁ fikreṁ kasrat se hotīṁ, tab terī tasallīṁ mere jī ko khush kartīṁ.

20 Kyā ziyānkārī ke taḳht ko, jo

āin ke wasīle se masbaqqat karatā hai, tere sāth kuchh shirkat hai.

21 We sādīq kī jān lene par hujūm karte haiṁ, aur be-gunāh ke laḥū bahāne kā fatwā dete haiṁ.

22 Lekin KHUDĀWAND merā burj hai, aur merā Khudā merī panāh kī chaṭān hai:

23 So wuhī un kī badkāri un par dālegā, aur unḥīn kī burāī meṁ un ko fanā karegā; hān, KHUDĀWAND hamārā Khudā un ko fanā karegā.

XCV ZABUR.

A'O, ham KHUDĀWAND kī madh-sarāī karen; ham apnī najāt kī chaṭān ko khush hoke lalkaren.

2 Ham shukrguzārī karte hūe us ke huzūr meṁ jāweṁ, aur zabūr gāte hūe us ke āge khushī kā na'ra māreṁ.

3 Kyūnki KHUDĀWAND barā hī Khudā hai, aur barā hī Bādshāh, jo sab ma'būdōn par uṣṭaddam hai.

4 Zamin kī barī se barī gahrāīṁ us ke qabze meṁ haiṁ; pahārōn kī buland chotīṁ bhī usī kī haiṁ.

5 Samundar us kā hai, aur us ne use paidā kiyā; aur usī ke hāthōn ne khushkī bhī banāī.

6 A'o, ham sījda karen, aur jhuken, ham apne khāliq KHUDĀWAND ke huzūr ghuṭne teken.

7 Kī wuh hamārā Khudā hai, aur ham us kī charāgāh ke log, aur us ke hāth kī bhereṁ haiṁ. Agar āj ke dīn tum us kī āwāz suno,

8 Tum apne dilon ko sakht na karo, jaisā kī Maribāh meṁ, āzmāish ke dīn, bayābān ke darmiyan karte the;

9 Jab kī tumhāre bāpdādōn ne mujhe āzmāyā, aur merā imtīhān kiyā, aur mere kām ko bhī dekhā.

10 Chālīs baras tak main us pusht se nārāz rahā, aur main ne kahā, Ye we log haiṁ, kī jin ke dil har waqt gumrah hote haiṁ, aur unḥōn ne merī rāhōn ko na pahchanā:

11 Kī jin se main ne apne gusse

men qasam kháí, ki We merí áramgáh
men dákhil na hongē.

XCVI ZABU'R.

A'O, KHUDÁWAND ke liye ek nayá
gít gáo; KHUDÁWAND ke liye
gá, ai sári zamín.

2 KHUDÁWAND ke liye gáo, aur us
ke nám ko mubárák kaho; roz roz us
ki naját kí bashárat do.

3 Ummaton ke darmiyán us ke
jalál ko, aur sári qaumon ke bích us
ki 'ajáib qudraton ko, bayán karo.

4 Kyúñki KHUDÁWAND buzurg aur
niháyat sitáish ke láiq hai; wuhí
sáre ma'búdon ki nisbat se ziyáda
muhíb hai.

5 Ki ummaton ke sáre ma'búd hech
hain; par ásmánon ká banánewálá
KHUDÁWAND hai.

6 'Azamat aur hashmat us ke áge
hain; tawánáí aur jamál us ke maq-
dis men hain.

7 KHUDÁWAND kí jáno, ai logon ke
gharáno, KHUDÁWAND kí hashmat o
qúwat jáno.

8 KHUDÁWAND kí, us ke nám kí
láiq buzurgi karo; hadye láo, aur us
ki bárgáhon men áo.

9 KHUDÁWAND ko taqaddus ke husn
ke sáth sijda karo; ai sári zamín, us
ke huzúr káuptí rah.

10 Qaumon ke darmiyán kaho, ki
KHUDÁWAND saltanat kartá hai; is
liye jahán qáim hai, wuh jumbish
nahín pátá; wuh sadáqat se logon ká
insáf karegá.

11 A'smán khushí karen, aur za-
mín shádiyána bajáwe; samundar aur
us kí ma'múrí shor karen.

12 Maidán, us sab samet jo un men
hai, bág bág howen; ban ke sáre
darakht lahlaháwen,

13 KHUDÁWAND ke áge: kyúñki
wuh átá hai, wuh zamín kí 'adálát
karne átá hai; wuh sadáqat se jahán
kí, aur apní sacháí se logon kí 'adálát
karegá.

XCVII ZABU'R.

KHUDÁWAND saltanat kartá
hai; zamín khushí kare: chhoṭe
báre jazíre shád howen.

2 Badlián aur kálí ghaṭáen us ke
áspás hain; sadáqat aur 'adálát us ke
takht kí bunyád hain.

3 Ek ág us ke áge áge játi hai, aur
us ke dushmanon ko har taraf jaláti
hai.

4 Us kí bijlión ne álam ko roshan
kiyá; zamín dekhte hí kámp gayi.

5 Pahár KHUDÁWAND ke huzúr se
mom kí mánind pighal gaye, sári
zamín ke KHUDÁWAND ke rú ba rú.

6 A'smán us kí sadáqat kí manádi
karte hain, aur sári ummaten us ke
jalál ko dekhti hain.

7 Sharnúnda howen we sab, jo
khode húe but pújte hain, aur mú-
raton par phúlte hain; ai sáre ma'-
búdo, tum use sijda karo.

8 Saihún ne suná, aur magan húi:
Yahúdáh kí betián, ai KHUDÁWAND,
teri 'adálát se khushwaqt hún.

9 Kyúñki, ai KHUDÁWAND, tú sári
zamín par bálá hai; tú sáre ma'búdon
se nipat sarbuland hai.

10 Tum, jo Khudá ke cháhnewále
ho, badí se kína rakho; wuh apne
muqaddason kí jánon ká nigahbán
hai; wuhí un ko sharíron ke háth
se chhurátá hai.

11 Núr sádiqon ke liye boyá gayá
hai, aur khushí un ke liye, jin ke dil
sidhe hain.

12 Ai sádiqo, tum KHUDÁWAND
men khush ho, aur us kí quddúsi ko
yád karke shukr karo.

XCVIII ZABU'R.

KHUDÁWAND ká ek nayá gít
gáo; kyúñki us ne 'ajáibát
kiye; us ke dahne háth aur muqaddas
bázú ne use fath bákhshí.

2 KHUDÁWAND ne apní naját záhir
kí; us ne apní sadáqat ummaton ko
kholke dikhlái.

3 Us ne Isráel ke gharáne kí bábat apní rahmat aur amánat ko yád farmáyá; zamín ke sáre kanáron ne hamáre Khudá kí naját ko dekhá.

4 Ai sári zamín, KHUDÁWAND ke liye khushí ká na'ra mār; áwáz buland kar, aur khushí manáke madh gá.

5 KHUDÁWAND ke liye barbat bajáke gáo; barbat bajáke aur sur bándhke gáo.

6 Narsinge aur qarnái phúnkte húe KHUDÁWAND Bádsháh ke áge khushí kí áwázén karo.

7 Samundar aur us kí ma'múri shor macháwen; sári dunyá bhí, aur sab jo us men baste hain.

8 Nadián tál dewen, aur pahárián miike khushíén karen,

9 KHUDÁWAND ke áge: kí wuh zamín kí 'adálat karne átá hai; wuh sadáqat se dunyá kí, aur rástí se ummaton kí 'adálat karegá.

79 XCIX ZABU'R.

KHUDÁWAND saltanat kartá hai; ummaten kámpen: wuh karúbion ke úpar takht-nishín hai; zamín larze.

2 KHUDÁWAND Saihún men buzurg hai, aur wuh sári qaumon par buland hai.

3 We tere buzurg aur muhib nám kí sitáish karen, kí wuh quddús hai.

4 Bádsháh kí tawánái bhí 'adálat ko dost rakhtí hai: tú ne sadáqat ko qáim kiyá; aur tú ne 'adálat aur sadáqat ko baní Ya'qúb men anjám diya.

5 Tum KHUDÁWAND hamáre Khudá ko buzurg jáno, aur us ke pánwon kí kursí ke pás sija karo; wuh Quddús hai.

6 Músá aur Hárún, us ke káhinon ke darmiyán, aur Samúel un ke bich, jo us ke nám-lewá hain; we KHUDÁWAND ko pukárte the, us ne un kí suní.

7 Us ne badlí ke sutún men se un

ke sáth báten kún; unhon ne us kí shahádaton aur qaul ko, jo us ne unhen bakhshá, hifz kiyá.

8 Ai KHUDÁWAND, hamáre Khudá, tú ne un kí suní hai; tú un ká bakhshnewálá Khudá thá, agarchi tú un ke ba'd a'amál ká badlá bhí un se letá thá.

9 KHUDÁWAND hamáre Khudá ko buzurg jáno, aur us ke muqaddas pahár ke áge sija karo; kí KHUDÁWAND hamará Khudá quddús hai.

C ZABU'R.

Shukrguzári ká Zabúr.

AI sári sarzaminó, KHUDÁWAND ke liye khushí ká na'ra máro.

2 Khushí se KHUDÁWAND kí ibádat karo; gáte húe us ke huzúr men házir ho.

3 Tum jáno, kí KHUDÁWAND wuhí Khudá hai; usí ne ham ko banáyá, na ham ne apne ta'in; ham us ke log hain, aur us kí charágáh kí bheren.

4 Shukrguzári karte húe us ke darwázon men, aur hamd karte húe us kí bárgáhon men dákhil ho; us ká ihsán máno; us ke nám ko mubáarak kaho.

5 Kí KHUDÁWAND bhalá hai; us kí rahmat abadí hai; aur us kí wafádári pusht dar pusht hai.

CI ZABU'R.

Dáúd ká Zabúr.

MAIN rahmat aur 'adálat ke gít gáungá; ai KHUDÁWAND, main terí sitáish ke gít gáungá.

2 Main kámil ráh men dánishmandí ke sáth chalúngá. Tú mujh pás káil áwegá? main apne ghar men kámil dil se tahaltá phirúngá.

3 Main apní ánkhon ke rú ba rú kisi burí chíz ko na rakhúngá; main kajraon ke kám se dushmaní rakhtá; mujhe us se kuchh 'iláqa na hogá.

4 Kaj-dilá ádmí mere yahán se chalá jáwe; main sharíf se áshnáí na karúngá.

5 Wuh, jo chhipke apne hamsáe

par tuhmat lagatā hai, main use jān se māringā; wuh jo buland-nigāh hai, aur wuh jis ke dil meṁ gurūr samāyā, main us kī bardāshat na karūngā.

6 Merī ānkheṁ mulk ke imāndāron par haiṁ, kī we mere sāth rahiṁ; wuh, jo kāmīl rāh par chaltā hai, merī k̄hidmat karegā.

7 Wuh, jo dagābāz hai, mere ghar ke andar na rahegā, aur jhūṭh-kahne-wālā merī nazar tale na ṭhahregā.

8 Main mulk ke sārē sharīron ko sawere fanā karūngā, tā kī KHUDĀWAND ke shahr se sārē badkirdāron ko kāṭ dālūn.

CIL ZABUR.

Ek musibat-zade kī Namāz, jo majbūr hoke KHUDĀWAND ke āge apnā burā hāl bayān kartā hai.

A I KHUDĀWAND, merī du'ā sun, aur merī faryād ko apne huzūr pahunchne de.

2 Apnā muṁh mujh se na chhipā; merī tangī ke dīn merī taraf kār rakh; jis dīn main pukārūn, jald mujhe jawāb de.

3 Kī merī 'umr dhūwen kī tarah gāib ho jātī, aur merī haḍḍiān lukṭī kī mānind jal jātīn.

4 Merā dil khetī kī mānind mārā parā, aur sūkh gayā; main roṭī khānā bhī bhūl jāta.

5 Mere karāhne ke shor se merī haḍḍiān mere gosht se ā milīn.

6 Main janglī hawāsil kī mānind hūā; main wīrāne kā ullū banā.

7 Main parā jāgtā hūn, aur gaure kī tarah chhat ke ūpar akelā rahtā.

8 Mere dushman sārē dīn mujhe malāmat karte haiṁ; we, jo mujh par junūn karte haiṁ, merā nām leke qasam khāte haiṁ.

9 Kyūnki main roṭī kī jagah khāk phānkṭā hūn, aur apne pānī meṁ ānsū milātā hūn,

10 Tere gazab aur qahr ke sabab se; kyūnki tū ne mujh ko barpā kiyā, phir girā diyā.

11 Merī 'umr ke dīn sāya kī tarah ghatte haiṁ, aur main ghās kī mānind murjhāyā.

12 Par, tū, ai KHUDĀWAND, abad tak bāqī rahegā, aur terā zikr pusht dar pusht.

13 Tū uṭhegā, aur Saihūn par rahmat karegā; kī us par rahmat karne kā waqt hai, hān, us kā muta'ayyan waqt pahunchā hai.

14 Kī tere bande us ke pattharon ko chāhte haiṁ, aur us kī khāk par shafaqat karte haiṁ.

15 Aur qaumen KHUDĀWAND ke nām se dārengī, aur zamīn ke sārē bādshāh tere jalāl se.

16 Kyūnki KHUDĀWAND Saihūn ko binā kartā, wuh apne jalāl meṁ zāhir hotā.

17 Wuh muhtāj kī du'ā kī taraf mutawajjih hotā, aur un kī du'ā ko haqīr nahīn jāntā.

18 Yih pichhlī pusht ke liye likhā jāegā; aur log, jo paidā howenge, KHUDĀWAND kī sitāish karenge.

19 Kī us ne apne buland aur muqaddas makān par se nigāh kī; KHUDĀWAND ne āsmān par se zamīn par nazar kī;

20 Tā kī qaidī kā karāhnā sune; aur kī unhen, jin par qatl kā fatwā hūā hai, chhurāwe;

21 Tā kī Saihūn meṁ KHUDĀWAND kā nām bayān kiyā jāwe, aur Yarusalam meṁ us kī sitāish howe;

22 Jab kī ummaten aur mamlukaten KHUDĀWAND kī 'ibādat ke liye ek sāth jam'ā howen.

23 Us ne rāh meṁ merā zor ghaṭā diyā; merī 'umr ko kotāh kiyā.

24 Main ne kahā, Ai mere Khudā, merī ādhī 'umr meṁ mujh ko na uṭhā le; tere baras pusht dar pusht haiṁ.

25 Tū ne qadīm se zamīn kī binā ḍālī; āsmān bhī tere hāth kī sanā'aten haiṁ.

26 We nest ho jāenge, par tū bāqī rahegā; hān, we sab poshāk kī mānind

Khudá ki n'amaton ke ZABU'R, CIII, CIV. bá'is us ko mubárah kahná.

puráne ho jáenge; tú unhen libás kí mánind badlegá, aur we mubaddal howenge:

27 Par tú wuhí hai, aur tere barson kí intihá na hogí.

28 Tere bandon ke farzand base rahege, aur un kí nasl tere huzúr qáim rahegi.

CIII ZABU'R.

Dáúd ká Zabúr.

A I merí ján, KHUDÁWAND ko mubárah kah; aur wuh sab, jo mujh men ho, us ke muqaddas nám ko.

2 KHUDÁWAND ko mubárah kah, ai merí ján; aur us kí sab n'amaton ko farámosh na kar:

3 Wuh terí sári badkáríon ko baqhshtá hai; wuh tujhe sári bímáríon se shifá detá hai;

4 Wuh terí ján halákat se bachatá hai; wuh tujh par shafaqat aur rahmaton ká táj rakhtá hai;

5 Wuh terí 'umr ko achchhi achchhi chízon se ástída kartá hai; kí tú 'uqáb kí mánind az sar i nau jawán hotá hai.

6 KHUDÁWAND sáre mazlúmon ke liye sadáqat aur insáf kartá hai.

7 Us ne apní ráhen Músá ko batláín, aur apne kám baní Isráel ko.

8 KHUDÁWAND rahím aur karím hai, gusse hone men dhímá, aur shafaqat men barhkar hai.

9 Us ká jhunjhláná dáimí nahín; wuh apne gusse ko abad tak nahín rakh chhortá.

10 Us ne hamáre gunáhon ke muwáfíq ham se sulák nahín kiyá, aur hamári badkáríon ke mutábiq badlá nahín diyá;

11 Balki jis tarah se ásmán zamín ke úpar buland hai, usí tarah us kí rahmat un par barí hai, jo us se ǧarte hai.

12 Púrab pachchhim se jitní dúr hai, utní dúr tak us ne hamári khatáon ko ham se judá kiyá.

13 Jis tarah báp beton par tars

khátá hai, usí tarah KHUDÁWAND un par, jo us se ǧarte hai, tars khátá hai.

14 Ki wuh hamári hz qíqat ko jántá hai; wuh yád rakhtá hai kí ham mittí hai.

15 Insán jo hai, us ke din ghás kí mánind hai; wuh janglí gul kí mánind phúltá hai.

16 Kí hawá us par se guzrí, aur wuh nahín; aur us ká maqám phir use na pahchánegá.

17 Lekin KHUDÁWAND kí rahmat un par, jo us se ǧarte hai, azal se abad tak hai, aur us kí sadáqat farzandon ke farzandon par;

18 Jo kí us ke 'ahd ko hifz karte hai, aur us ke hukmon ko yád karke un par 'amal karte hai.

19 KHUDÁWAND ne ásmánon par apná takht qáim kiyá, aur us kí bádsháhát sab par musallit hai.

20 KHUDÁWAND ko mubárah kaho, ai us ke fríshto, tum jo zor men sabáqat le játe ho, aur us ke hukmon par 'amal karte ho, aur us ke kalám ká áwáz ko sunte ho.

21 KHUDÁWAND ko mubárah kaho, ai sab us ke lasíkkaro, ai us ke khdimat-karnewálo, tum jo us kí marzí par chalte ho.

22 KHUDÁWAND ko mubárah kaho, ai us ke sáre maqhlúq, us kí mamlukat ke har maqám men; ai merí ján, tú KHUDÁWAND ko mubárah kah.

CIV ZABU'R.

A I merí ján, KHUDÁWAND ko mubárah kah. Ai KHUDÁWAND, mere Khudá, tú niháyat buzurg hai; tú hashmat aur jalál ká libás pahine hue hai.

2 Wuh núr ko poshák kí mánind pahintá hai, aur ásmánon ko parde kí mánind phailatá hai:

3 Wuh apne bálákhánon ko páníon men banatá hai, aur badlon ko apní rath thahrátá hai; aur hawá ke bázuon par wuh sair kartá hai:

4 Wuh apne firishton ko rúhen banátá hai, aur apne k̄hidmat-guzáron ko ág ká shu'ala :

5 Us ne zamín ko us kí bunyádon par banáyá, ki use kabhí abad ul ábád jumbish nahín.

6 Tú ne us ko gahráon se aisá dhámpá jaise libás se; aur pání paháron ke úpar khare the.

7 We terí ghurkí se bháge, aur terí garajnewálí áwáz se gurezán húe.

8 Paháron par charhte hai; we wádíon men, us jagah ke bích jo tú ne un ke liye banáí, utar játe hai.

9 Tu ne ek hadd bándhí hai, us se we guzarte nahín, aur zamín ko phir chhipáne ke liye nahín áte.

10 Wuh chashmon ko jarí karke nadiyon men bhejtá, we paháron ke bích bahtí hai.

11 Aur we maidán ke har ek chaupáye ko pání detí hai; gor̄khar us se apní piyás bujháte hai.

12 Un ke áspás hawáí parinde basere lete hai; we dál dál par chahchaháte hai.

13 Wuh apne bálákhánon se paháron ko seráb kartá hai; terí sana'aton ke phalon se zamín ásúda hai.

14 Chaupáyon ke liye ghás, aur insán kí k̄hidmat ke liye sabzí wuhí ugátá hai; tá ki wuh zamín se k̄hurák paidá kare;

15 Aur mai, jo insán ke dil ko k̄hush kartí hai, aur raugan se ziyáda chihre ko chamkátí hai, aur rotí, jo insán ke dil ko tawánáí bakhshítí hai.

16 KHUDÁWAND ke darakht tarí se ser hai; Lubnán ke deodár, jo us ne lagáe;

17 Jin men parinde áshiyáne banáte hai; aur laglag, jo hai, saro ke darakhton men us ká ghar hai.

18 Aur únche pahár kohí bakron ke liye hai; aur chatán janglí k̄hargoshon kí panáh ke liye.

19 Us ne chánd ko waqt kí tí'adád

ke liye banáyá; aur áftáb apne gurúb kí jagah ján rakhtá hai.

20 Tú andherá kartá, aur rát hotí, jis men sáre janglí haiwán sair karte hai.

21 Sher-bachche apne shikár ke liye garajte hai, aur KHUDÁ se apní k̄hurák mángte hai.

22 A'ftáb nikalte hí we jam'a hote hai, aur apní mándon men let játe hai.

23 Insán apne károbár ke liye bahar nikaltá hai, aur apní mihnát ke liye sháin tak.

24 Ai KHUDÁWAND, terí sana'aten kýá hí bahut hai! tú ne un sab ko hikmat se banáyá; zamín tere mál se pur hai.

25 Phir yih aisá bará aur chaurá samundar hai, jis men be-shumár chalnewále, chhote bade jánwar, maujúd hai.

26 Us men jaház rawán hai, aur wuh lawiyatán bhí, jo tú ne banáyá, tá ki us men kheltá phire.

27 Ye sab terí taraf takte hai, kí tú un ko waqt par un kí k̄hurák pahunchá dewe.

28 Jo tú unhen detá hai, so we lete hai; tú apní mut̄thí kholtá hai, to we achchhí chízon se ser hote hai.

29 Tú apná munh chhipátá hai, we hairán hote hai; tú ne ká dam pher letá hai, we mar játe hai, aur apní máti men phir mil játe hai.

30 Tú apná dam bhejtá hai, we paidá hote hai; aur tú rú e zamín ko az sar í nau árásta kartá hai.

31 KHUDÁWAND ká jalál abadí hai; KHUDÁWAND apní sana'aton se k̄hush hai.

32 Wuh zamín par nigáh kartá hai, so kámp játi hai; wuh paháron ko chhútá hai, so un se dhúnwán uhtá hai.

33 Main to jab tak jítá rahúngá, tab tak KHUDÁWAND ke gít gaúngá;

main jab tak maujūd rahūngā, apne Khudā ki sitāish ke gīt gāūngā.

34 Mere gaur kā mazmūn use pasand āwe; main KHUDĀWAND se mas-rūr hūngā.

35 Kāsh ki gunāh-karnewāle zamīn par se fanā ho jāwēn, aur sharīr bāqī na rahēn! Ai merī jān, KHUDĀWAND ko mubārakbād kah. KHUDĀWAND kī sitāish karo.

CV ZABUR.

KHUDĀWAND kā shukr karo; us kā nām lo; logon ke darmiyān us ke kāmōn ko bayān karo.

2 Us ke liye gāo; us kī hamd ke gīt gāo; us ke sab 'ajāib kāmōn kā charchā karo.

3 Us ke muqaddas nām par fakhr karo; KHUDĀWAND ke tālibōn ke dil khushwaqt howēn.

4 KHUDĀWAND ke aur us kī qūwat ke tālib ho; sadā us ko chihre ke khwāhān raho.

5 Us ke 'ajāib kāmōn ko, jo us ne kiye, us ke garāib ko bhī, yād karo; aur un 'adālat ke hukmōn ko, jo us ne apne munh se farmāe;

6 Ai Abirahām us ke bande kī nasl, ai banī Ya'qūb, us ke barguzido.

7 Wuhī KHUDĀWAND hamārā Khudā hai; tamān zamīn men us kī 'adālatēn hai.

8 Us ne abad tak apne 'ahd ko, us sukhan ko, jo us ne hazār push-ton ke liye farmāyā hai, yād rakhā;

9 Wuhī 'ahd, jo us ne Abirahām se kiya, aur Izhāq se us kī qasam khāi;

10 Aur use Ya'qūb ke liye ek sharī'at, aur Isrāel ke liye ek 'ahd i abadī thahrāyā;

11 Yih kahte hūe, ki main Kan'ān kī zamīn tujh ko detā hūn; yih terā maurūsī hissa hai:

12 Jis waqt kī we shumār men kam the, balki bahut thōre, aur us zamīn men pardeśi the.

13 Aur we qaum ba qaum aur

mamlukat ba mamlukat pare phirte the.

14 Us ne kisī ko un par zulm karne na diyā; us ne un kī khātīr bādshāhon ko malāmat kī;

15 Ki, Mere mamsd̄hon ko mat chhūdo, aur mere nabīon se badī na karo.

16 Balki us ne kāl ko bulāyā kī us sarzamīn men howe; us ne rotī kī sārī tek torī.

17 Us ne un ke āge ek shakhs ko bhejā: Yūsuf bechā gayā kī gulām ho;

18 Jis ke pānwōn ko unhon ne paikariān pahīnāke dukh diyā; us kī jān lohe kī qaid hūī;

19 Jis waqt tak kī us kā kalām pūrā hūā; kī KHUDĀWAND ke sukhan se wuh tāyā gayā.

20 Bādshāh ne log bheje, aur use rihāī dī; qaumōn ke hākin ne use āzād kiya.

21 Us ne use apne ghar kā mukhtār, aur apnī sārī milkiyatōn par hākim thahrāyā;

22 Tā kī us ke sardāron ko, jab chāhe, bāndh dāle, aur us ke buzurg-wāron ko dānāī sikhāwe.

23 Isrāel bhī Mīsr men āyā, aur Ya'qūb Hām kī sarzamīn men musāfir hūā.

24 Aur us ne apne logon ko nihāyat hī barhāyā, aur unhen un ke dushmanon se ziyāda qawī kiya.

25 Us ne un ke dilon ko pherā, kī we us ke logon se 'adāwat karne lage, aur us ke bandon se dagābāzī.

26 Tab us ne apne bande Mūsā ko, aur apne barguzida Hārūn ko, bhejā.

27 Unhon ne un ke darmiyān us kī nishānton ko dikhāyā, aur Hām kī sarzamīn men mu'ajizon ko.

28 Us ne tārikī bhejī, so andherā hūā; aur unhon ne us ke hukmōn se sarkashī na kī.

29 Us ne un ke pānion ko lahū banāyā, aur un kī machhliōn ko mār dālā.

30 Un kí sarzamín ne bahut se mendak ugle; un ke bádsháhon kí kothríon men bhí.

31 Us ne hukm kiyá, aur dānsen aur machchhar un kí sab hudūd men áin.

32 Us ne menh kí jagah un par ole barsáe, aur un kí sarzamín par dhadhaktí ág bhejí.

33 Us ne un ke angūron ko aur un ke anjiron ko barbád kiyá, aur un kí hudūd ke darakht tor dále.

34 Us ne hukm kiyá, aur tiddián áin; malakh bhí nikle, aur we beslumár the;

35 We un kí zamín kí sári sabzián khá gaye, aur un ke mulk ke mewe nigal gaye.

36 Aur us ne un kí sarzamín men sáre palauthe máre, un kí tamám qúwat ke pahile phal.

37 Aur wuh unhen rúpe aur sone ke sáth nikál láyá, aur un ke firqon men ek bhí ná-tawán na thá.

38 Un ke nikal jáne se Misr khush húa; kyúnki un ká khauf un par pará thá.

39 Us ne badlí ko phailáyá, tá ki sáya kare; aur ág ko, tá ki rát ko roshan kare.

40 Unhon ne mángá, us ne batereñ pahunchá dīñ, aur un ko ásmání roñ se ser kiyá.

41 Us ne chatán ko chirá, aur pání uchhle; pání nadí kí mánind khushkí par bahe.

42 Kyúnki us ne apne muqaddas kalám ko, aur apne bande Abirahám ko yád kiyá.

43 Wuh apne logon ko khushí ke sáth, aur apne barguzidon ko shádi-yáne ke sáth, nikál láyá;

44 Aur unhen qaumon kí sarzamínen dīñ; unhon ne qaumon ká hásil mirás pái;

45 Tá ki we us ke huqúq ko hifz karen, aur us ke shar'oon ko yád rakhen. KHUDÁWAND kí sitáish karo.

CVI ZABUR.

KHUDÁWAND kí sitáish karo. KHUDÁWAND ká shukr karo, kyúnki wuh bhalá hai; aur us kí rahmat abadí hai.

2 Kaun KHUDÁWAND kí qudraton kí taqrír kar saktá hai? us kí sári sitáishen kaun suná saktá hai?

3 Mubáarak we, jo insáf ko yád rakhte haiñ; aur wuh, jo hamesha sadáqat ke kám kartá hai.

4 Ai KHUDÁWAND, mujh par yád karke wuh mihrbání kar, jo tú apne logon par kartá hai; hán, mujh par apní naját leke mutawajjih ho;

5 Tá ki main tere barguzidon kí bhalái dekhún; aur tá ki main terí qaum kí khushwaqtí se khush hoún, aur terí mirás ke sáth fakhr karún.

6 Ham ne apne bápádádon samet gunáh kiye: ham ne ná-farmání kí: ham ne sharárat kí.

7 Hamáre bápádáde Misr ke bích terí 'ajáib qudraton ko na samjhe: unhon ne terí rahmaton kí kasrat ko yád na kiyá; balki daryá par, daryá e Qulzum par, bagawat kí.

8 Lekin us ne apne nám ke liye unhen bacháyá, tá ki apní qudrat záhír kare.

9 Aur us ne daryá e Qulzum ko dántá, so wuh súkh gayá; wuh unhen gahráíon men se pár le gayá, jaise bayában men se.

10 Us ne unhen us ke háth se, jo un ká kina rakhtá thá, rihái dí, aur dushman ke háth se khalási l'kshí.

11 Aur páníon ne un ke bairíon ko chhipá liyá; un men se ek bhí na bachá.

12 Tab we us kí bátón par ímán láe; we us kí hamd o saná gae.

13 We jald us ke kámon ko bhúl gaye; aur us kí saláh ke intizár men na rahe.

14 Unhon ne jangal men hirs se

khwáhish kí, aur bayábán men Khudá ko ázmáyá.

15 Us ne un ká matlab rawá kiyá, par un kí jánon men lágarí bheji.

16 Unhon ne khaimagáh men Músá par, aur KHUDÁWAND ke muqaddas mard Hárún par, hasad kiyá.

17 So zamín phatí, aur Dátan ko nigal gayí; aur Abirám kí jamá'at ko dhámp liyá.

18 Hán, un kí jamá'at men ág bharkí; us shu'ale ne sharíron ko bhasam kar diyá.

19 Unhon ne Hurib men ek bachhrá banáyá, aur dhálí húi múrat ke áge sijda kiyá.

20 Is tarah unhon ne apne jalál ko ek bail kí tashbíh se jo ghás khátá hai, badal dálá.

21 Unhon ne apne naját-denewále Khudá ko bhulá diyá, jis ne Misr men bare bare kám kiye the;

22 'Ajáib kám Hám kí zamín men; aur muhib kám daryá e Qulzum par.

23 Aur us ne farmáyá, kí Main unhen halák karúngá: agar us ká barguzída Músá us darár men us ke áge na khará hotá, tá kí us ke gazab ko phere, na howe kí wuh unhen nábud kar dále.

24 Hán, unhon ne us dil-pazír sar-zamín kí tahqír kí; we us ke sukhan par imán na láe;

25 Balki apne khaimon men kuf-kuráe, aur KHUDÁWAND kí áwáz ke shanawá na húe.

26 Tab us ne apná háth un par útháyá, kí unhen bayábán men girá de;

27 Aur un kí nasl ko bhí ummaton men girá de, aur unhen mulkon men tittar bittar kar de.

28 Wahán we Ba'al-fagír se mil gaye, aur murdon kí qurbánián kháne lage.

29 Unhon ne us ko apne 'amalon se gussa diláyá; aur wabá un men phút nikli.

30 Us waqt Fínihás úthá, aur insáf kiyá; so wabá játi rahí.

31 Aur yih us ke liye sadáqat ginf gayí, pusht dar pusht abad tak.

32 Unhon ne phir us ko Maribah ke pánion par gussa diláyá; so Músá ko un ke sabab ziyán húa:

33 Kyúnkí unhon ne us kí rúh ko diqq kiyá, aisá kí wuh apne labon se ná-munásib bolá.

34 Unhon ne un qaumon ko, jin kí bábat KHUDÁWAND ne unhen hukm diyá thá, már na dálá;

35 Balki gair-ummaton se mel kiyá, aur un ke kám síkhe;

36 Aur un ke buton kí parastish kí, jo un ke liye phandá húe.

37 Unhon ne to apne beton aur apní beton ko shayátín ke liye qurbáni kiyá;

38 Aur be-qusúron ká, ya'ne apne beton aur apní beton ká, khún kiyá: kí unhon ne un ko Kan'án ke buton ke áge zabh kiyá; aur zamín lahú se nápak húi.

39 Yúhí apne kámon se álúda húe, aur apne fí'alon se zinákár bane.

40 Tab KHUDÁWAND ká gussa apne logon par bharká, aisá kí us ne apní mirás se bhí nafrat kí;

41 Aur us ne unhen gair-qaumon ke qabze men kar diyá; so we, jo un ká kína rakhte the, un par musallit húe.

42 Un ke dushmanon ne un ko satáyá; we zerdast hoke un ke táb'í ho gaye.

43 Us ne bárhá un ko rihái dí: par unhon ne apní mashwarat se use bezár kiyá; aur we apní badkárí ke sabab past kiye gaye.

44 So us ne un ke dukh par nazar kí, jab kí us ne un ká nála suná.

45 Aur us ne un ke liye apne 'ahd ko yád farmáyá, aur apní rahmaton kí firáwání ke mutábíq pachhtáyá.

46 Us ne aisá kiyá, kí un sab ne bhí, jo unhen asír karke le gaye, un par tars kháyá.

47 Ai KHUDÁWAND, hamáre Khudá, ham ko rihái baqshsh, aur ham ko gair-qaumon men se jam'a kar le, tá ki tere muqaddas nám ká shukr karen, aur terí sitáish par fakhr karen.

48 KHUDÁWAND, Isráel ká Khudá, azal se abad tak mubáarak howe; aur sáre log bolén, A'mín. KHUDÁWAND kí sitáish karo.

CVII ZABU'R.

KHUDA'WAND kí shukrguzarí karo, ki wuh bhalá hai; aur us kí rahmat abadí hai.

2 We, jo KHUDÁWAND ke chhuráe húe hain, yún kahén: jinhen us ne dushman ke háth se rihái baqshshí,

3 Aur unhen sarzaminon se jam'a kiyá, púrab aur pachchhim, uttar aur dakhín se.

4 We bayábán men, us wíráne men jahán ráh nahín, bhatakte the; unhen koi shahr na miltá thá, jahán basen.

5 We bhúkhe aur piyáse bhí húe, un kí ján un men gash khátí thí.

6 So unhon ne apní bipat men KHUDÁWAND ko pukará; us ne un kí musibaton se unhen rihái dí.

7 Aur unhen sídhí ráh men chal-áyá, tá ki we basne láiq shahr men pahunchen.

8 Cháhiye kí we KHUDÁWAND ke áge us kí rahmat kí, aur baní A'dam ke áge us ke 'ajáib kámon kí, sitáish karen!

9 Kyúнки us ne tarastí húi ján ko ser kiyá, aur bhúkhe ká jí khubí se bhar diyá.

10 We, jo tárikí men aur maut ke sáya men baithe the, aur musibat aur lohe se jakre húe the;

11 Kyúнки unhon ne Khudá ke hukmon se bagawat kí, aur Haqq Ta'álá kí maslahat kí hiquárat kí;

12 Is liye us ne un ke dilon ko mashaqqat se 'ájiz kiyá; we gir paré, aur koi madadgar na thá.

13 Tab unhon ne apní bipat men

KHUDÁWAND ko pukará, aur us ne unhen un kí musibaton se chhuráya.

14 Us ne unhen tárikí aur maut ke sáya tale se báhar nikálá, aur un ke bandhanon ko tor dála.

15 Cháhiye kí we KHUDÁWAND ke áge us kí rahmat kí, aur baní A'dam ke áge, us ke 'ajáib kámon kí, sitáish karen!

16 Kyúнки us ne pítal ke darwáze tore, aur lohe ke bende kát diye.

17 Ahmaq apní burí chál se, aur apní badkárion ke sabab apne par dukh láte the.

18 Un ke jí ko har ek tarah ke kháne se nafrat húi; aur we maut ke darwázon ke nazdik á pahunché.

19 Tab unhon ne apní musibat men KHUDÁWAND ko pukará; us ne unhen un ke dukhon se khalási dí hai.

20 Us ne apná kalám bhejá, aur unhen changá kiyá, aur us ne unhen un ke garhon se rihái baqshshí.

21 Cháhiye kí we KHUDÁWAND ke áge us kí rahmat kí, aur baní A'dam ke áge us ke 'ajáib kámon kí, sitáish karen!

22 Aur shukr ke zabíthon ko guz-ráren, aur shádmání se us ke kámon ko bayán karen.

23 We, jo jaházon men samundar kí sair karte hain; we, jo báre pánton par jáke kár o bár karte hain:

24 We hí KHUDÁWAND ke kámon ko, aur gahráo men us ke 'ajáib ko, dekhte hain.

25 Kyúнки wuh hukm kartá hai aur tífání hawá uhtí hai, jo us kí maujon ko buland kartí hai.

26 We ásmán par charhte hain; phir gahráo men utarte hain; un kí jánen pareshání se pighal játi hain.

27 We badmast kí tarah dagmagáte aur larhkaráte hain; un ke hawáss bilkull ur gaye hain.

28 So we apní tangi men KHUDÁWAND ko pukáarte hain; aur wuh un kí musibaton se unhen chhuráta hai.

29 Wuh ándhí ko thamá detá hai, aisá ki us kí maujē qarār pakartí hai.

30 Tab we khush hote hai, ki unhen chain milá; wuhí un ko, jis bandar men we jáyá cháhte hai, le pahunchátá hai.

31 Cháhiye ki we KHUDÁWAND ke áge us kí rahmat kí, aur baní A'dam ke áge us ke 'ajáib kámon kí, sitáish karen!

32 We logon ke majma' men us kí baráí karen, aur buzurgon kí majlis men us kí sitáish karen.

33 Wuh nahron ko sahrá, aur pání ke chashmon ko súkhí zamín kar dáltá hai.

34 Jaiyid zamín ko shor kar detá hai, un kí sharárat ke sabab se, jo wahán baste hai.

35 Wuh bayábán ko jhíl aur khushk zamín ko chashme banátá hai.

36 Wahán wuh bhúkhon ko basátá hai, tá ki we rahne ke liye shahr taiyár karen;

37 Aur khetí karen, aur angúron ke bág lagáwen, jin se afzáish ke phal hásil howen.

38 Wuh unhen barakat bhí detá hai, so we bahut ho játe hai; aur un kí mawáshí ko kam hone nahín detá.

39 We phir ghat játe hai, aur zalíl hote hai, zulm aur musíbat aur gam ke máre.

40 Wuh amíron par zillat dáltá hai; aur aisá kartá hai, ki we beráh bayábán men bhatakte phirte hai.

41 Wuh kháksáron ko un kí 'ájizi men se uthá khará kartá hai, aur un ke gharánon ko galle kí tarah banátá hai.

42 Sádiq log dekhenge, aur masrúr hongē, aur sáre badkáron ká munh band ho jáegá.

43 Wuh kaun sá dáná hai, jo in par muláhaza kare, ki we KHUDÁWAND kí rahmaton ko khtú samjhenge?

CVIII ZABUR.

Dáúd ká Gít, yá Zabúr.

A I Khudá, merá dil qáim hai; main apní shaukat ke sáth gáúngá, aur sitáish karúngá.

2 Jág, ai bín aur barbat; main sawere jágúngá.

3 Ai KHUDÁWAND, main logon ke darmiyán terí shukrguzárí karúngá; main qaumon ke bích terí hamd gáúngá.

4 Kyúñki terí rahmat 'azím hai, balki ásmánon se barhkar; aur terí amánatdári badlīon tak hai.

5 Ai Khudá, tú ásmánon par sarfaráz ho, aur terá jalál sárí zamín par;

6 Tá kí tere mahbúb rihái páwen; tú apne dahne háth se naját de, aur merí sun.

7 Khudá ne apne taqaddus men farmáyá hai, Main khushí karúngá, main Síkm ko taqásim karúngá, aur Sukkát kí wadí ko mápúngá.

8 Jili'ád merá hai, aur Munassí bhí merá, aur Ifráím bhí mere sir ká zor hai, aur Yahúdhá merá qánúnsáz hai.

9 Moáb mere dhone ká lagan, Adúm par main apní jútí chaláúngá, Fílist par main shádiyána bajáúngá.

10 Hasín shahr men kaun mujhe le jáegá? Adúm tak merá rahbar kaun hogá?

11 Ai Khudá, kyá tú nahín, jis ne hamen radd kiyá? Ai Khudá, kyá tú nahín, jo hamáre lashkaron ke sáth khurúj nahín kartá?

12 Bipat men hamári kumak kar, kí ádmi kí madad bátíl hai.

13 Khudá hí se ham baháduri karenge; kyúñki wuhí hamáre dushmanon ko latár máregá.

CIX ZABUR.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Zabúr.

A I Khudá, mere mahmúd, chup mat ho;

2 Kyúñki unhon ne sharír ka munh aur dagábáz ká dahan mujh par khul-

wáyá hai; we jhúthí zubán se mere sáth bátén karte hain.

3 Unhon ne kína kí bátón se mujh ko gher liyá hai, aur we be-sabab mujh se larte hain.

4 We merí dostí ke 'iwaz men mujh se dushmaní karte hain; par main jo hún, du'á kartá.

5 Unhon ne merí neki ke 'iwaz mujh se badí kí hai, aur muhabbat ke badle men 'adáwat.

6 Tó ek sharir ko us par muqarrar kar, aur us ke dahne háth Shaitán khará rahe.

7 Kí jab us kí 'adálat kí jáwe, to wuh mujrim thahre, aur us kí du'á gunáh gini jáwe.

8 Us ke din thore howen; us ká 'uhda dúsrá páwe.

9 Us ke bachche yatim ho jáwen, aur us kí jorí bewa howe.

10 Us ke bachche sadáwára rahen, aur bhikh mángen; we apne wíránon se khurák dhúndhte phiren.

11 Qarz-khwáh sab kuchh jo us ká no pakar lé jáwe, aur pardesí us kí kamáí ko lúť lewen.

12 Koí us par tars na kháwe; aur koí na ho, jo us ke yatimón par rahm kare.

13 Us kí nasl báqí na rahe, aur dúsrí pusht men us ká nám mitáyá jáwe.

14 Us ke bápádáon kí badkárí KHUDÁWAND ke huzúr mazkúr rahe, aur us kí má ká gunáh mitáyá na jáwe.

15 We nit KHUDÁWAND ke áge mau-júd rahen, aur wuh zamín par se un ká tazkira nábud kar de.

16 Kyúñki us ne rahmání ko yád na kiyá; magar wuh miskin aur muhtáj ke piche pará, balki dil-shikasta ke bhí, tá ki us ko qatl kare.

17 Jaisá us ne la'nat karne ko dost rakhá, so wuh us par á pare; aur jaisá wuh barakat cháhne se bezár rahá, so wuh barakat us se dúr rahe.

18 Jaisá us ne la'nat karne ko khil-'at kí mánind pahin liyá, waise la'nat páni ke mánind us kí antrion men, aur tel kí tarah us kí haddíon men ghuse.

19 Wuh us ke liye aisí howe, jaise poshák, jis se wuh mulabbas hotá hai, aur jaise patká, jo sadá us kí kamar ke gird líptá rahá hai.

20 KHUDÁWAND kí taraf se mere dushmanon ká, aur un ká, jo merí ján ko burá kahte hain, yihí badlá howe.

21 Par tú, ai Yahowáh KHUDÁWAND, apne nám ke liye mujh se sulúk kar; kí terí rahmat khúb hai, mujhe naját de.

22 Kí main miskin aur muhtáj hún, aur merá dil mujh men chhedá húa hai.

23 Main dhalte hús sáye kí mánind, tamám ho chalá; main tiddí kí tarah úpar tale uráyá gayá hún.

24 Mere ghutne fáqe se sust ho gaye, aur merá gosht chiknái ke bagair ek dhokhá hai.

25 Main un ká nang húa; we mujhe tákte hain, aur apná sir hiláte hain.

26 Ai KHUDÁWAND, mere KHUDÁ, merí kumak kar; apní rahmat ke mutábíq mujhe naját de;

27 Tá kí we jánen kí yih terá háth hai; kí tú ne, ai KHUDÁWAND, yih kiyá hai.

28 We la'nat karen, par tú barakat de; jab we uthen, to sharminda howen; par terá banda shádmán ho.

29 Mere dushman khijálat kí poshák se mulabbas hon, aur apní shar-mindagi kí chádár se áp ko chhipá lewen.

30 Main apne munh se KHUDÁWAND kí bahut hí sitáish karúngá; main bahuton ke bich us kí hamd gáúngá.

31 Kyúñki wuh miskin ke dahne háth par khará hai, tá kí us ko un se, jo us kí ján par fatwá dete hain, rihá dewe.

CX ZABUR.

Zabúr i Dávid.

KHUDA'WAND ne mere Khudá-wand ko farmáyá, Tú mere dahne háth baith, jab tak ki main tere dushmanon ko tere pángwon tale ki chauki banáun.

2 KHUDA'WAND tere zor ká 'asá Saihún men se bhejogá: tú apne dushmanon ke darmiyan hukmráni kar.

3 Tere log teri qúwat ke din husn i taqaddus ke sáth ap se musta'idd hongé; teri jawáni ki os subh ke rihm-wáli ki nisbat se ziyáda hogí.

4 KHUDA'WAND ne qasam khái hai, aur wuh na pachhtáwegá, Tú Malik i Sidq ke taur par abad tak káhin hai.

5 KHUDA'WAND tere dahne háth par, apne qahr ke din, bádsháhon ko de máregá.

6 Wuh qaumon men 'adálat karegá, wuh unhen láshon se bhar degá; wuh bahut mamlukaton men logon ke siron ko kuchlegá.

7 Wuh ráh men nále ká pání píegá: is liye wuh sir ko buland karegá.

CXI ZABUR.

KHUDA'WAND ki sitáish karo. Main tamám dil se KHUDA'WAND ki sitáish karúngá, sádiqon ki mahfil men, aur jamá'at men.

2 KHUDA'WAND ke kám buzurg hain, un sab ke taftish kiye húsé, jo un ká shauq rakhte hain.

3 Us ká kám jáh o jalál hai, aur us ki sadáqat abad tak qáim hai.

4 Us ne apne 'ajáib kámon ke liye yádgári rakhí; KHUDA'WAND mihrbán aur rahím hai.

5 Us ne un ko, jo us se darte hain, kháná diyá; wuh apne 'ahd ko abad tak yád farmásegá.

6 Us ne apne kámon ká zor apne logon ko dikhláyá, tá ki unhen qaumon ki mírás bakhshe.

7 Us ke háth ke kám haqq aur

'adálat hain; us ke sáre ahkám yaqíní hain.

8 We hamesha abad tak qáim rahte; we sachái aur sídhái se kiye gaye hain.

9 Us ne apne logon ke liye makhlási bhejí; apne 'ahd ko abad tak mazbút farmáyá hai; us ká nám quddús aur muhib hai.

10 KHUDA'WAND ká khauf dánái ká shurú' hai; un sab ki, jo us par 'amal karte hain, achchhi samajh hai; us ki sitáish abad tak qáim hai.

CXII ZABUR.

KHUDA'WAND ki sitáish karo. Mubáarak wuh ádmí hai, jo KHUDA'WAND se khauf rakhtá hai, aur us ke farmánon se niháyat khusht hai.

2 Us ki nasl zamín par zoráwar hogí; sádiqon ki aulád mubáarak hogí.

3 Us ke ghar men mál aur daulat hogí, aur us ki sadáqat abad tak qáim hai.

4 Tárikí hí men rástkáron ke liye núr chamaktá hai, ki wuh mihrbán, aur dardmand, aur sádiq hai.

5 Nek ádmí mihrbáni kartá hai, aur qarz detá; wuh apní kár-rawái rástí se kartá.

6 Yaqínan us ko kabhí jumbish na hogí; sádiq ki yádgári abadí hogí.

7 Wuh burí khabaren sunke hirásán na hogá; us ká dil qáim hai, ki us ká tawakkul KHUDA'WAND par hai.

8 Us ká dil bar-qarár hai; wuh na daregá, yahán tak ki wuh apne dushmanon ki kharábi dekhegá.

9 Us ne bikhráyá hai; us ne kangálon ko diyá hai; us ki sadáqat abad tak qáim hai; us ká síng jalál ke sáth sarfaráz hogá.

10 Sharir dekhegá, aur kurhegá, aur apne dánt písegá, aur pighal jáwegá; shariron ki tamanná faná ho jáegí.

CXIII ZABU'R.

KHUDA'WAND kī sitāish karo. Ai KHUDA'WAND ke bando, us kī sitāish karo; KHUDA'WAND ke nám kī madh karo.

2 KHUDA'WAND ká nám is dam se abad tak mubárak howe.

3 A'táb ke tulú' se leke us ke gurúb tak KHUDA'WAND ká nám mam-dúh ho.

4 KHUDA'WAND sári ummaton par buland o balá hai; us ká jalál ásmánon par hai.

5 KHUDA'WAND hamáre KHUDá kī mánind kaun hai, jo bulandí par rahtá hai,

6 Aur ap ko past kartá, tá kī ásmán zamín par nigáh kare?

7 Wuh miskín ko khák se uṭhá letá hai, aur muhtáj ko mazbale par se únchá kartá hai;

8 Tá kī use amíron ke sáth, balki apne hí logon ke amíron ke sáth, biṭhláwe.

9 Wuh bánjh 'aurat ko ghar men basátá hai, aisá kī wuh bachchon kī má khushí ke sáth ho. KHUDA'WAND kī sitāish karo.

CXIV ZABU'R.

JAB Isráel Misr se niklá, aur Ya'qúb ká gharáná ajnabí zubán-bolnewále logon men se;

2 To Yahúdáh us kī maqdis húá, aur Isráel us kī mamlukat.

3 Samundar ne yih dekhá, aur palat gayá, Yardan ne bhí, aur ultí bahí;

4 Paháron ne mendhon kī mánind chhalángen marín, aur paháron ne bher ke bachchon kī mánind.

5 Ai samundar, tujhe kyá húá, kī tú bhágá? aur ai Yardan, kyá húá, kī tú ultí bahí?

6 Aur kyá húá, ai paháro, jo tum mendhon kī mánind chhalángen márte ho? aur ai ṭilo, jo tum bher ke bachchon kī mánind?

7 Ai zamín, tú KHUDA'WAND ke

huzúr tharthará, Ya'qúb ke KHUDá ke huzúr;

8 Jo patthar ko pání ká hauz banátá hai; chaqmaq ke patthar ko pání ká chashma.

CXV ZABU'R.

HAM ko, ai KHUDA'WAND, nahín, ham ko nahín, balki apne nám ko buzurgí de, apní rahmat ke liye, aur apní sachái ke sabab se.

2 Qaumen kyún kahen, kī Un ká KHUDá ab kahán hai?

3 Hamará KHUDá to ásmán par hai; us ne jo kuchh cháhá, so kiyá.

4 Un ke but rúpá aur soná hain, ádmíon kī dastkáríán.

5 We munh rakhte hain, par bolte nahín; we ánkhen rakhte hain, par dekhte nahín;

6 We kán rakhte hain, par sunte nahín; un kī náken bhí hain, lekin súnghte nahín;

7 We háth rakhte hain, par pakarte nahín; we pánw rakhte hain, par chalte nahín; we apne gale se bhí áwáz nahín nikálte.

8 We, jo unhen banáte hain, aur we sab, jo un ká bharosá rakhte hain, unhin kī mánind hain.

9 Ai Isráel, tú KHUDA'WAND par tawakkul kar; wuhí un ká madadgár aur un kī sipar hai.

10 Ai Hárún ke gharáne, tú KHUDA'WAND par tawakkul kar, kī wuhí un ká madadgár aur un kī sipar hai.

11 Ai KHUDA'WAND ke ḍarnewálo, KHUDA'WAND par tawakkul karo; wuhí un ká madadgár aur un kī sipar hai.

12 KHUDA'WAND ne ham ko yád kiyá; wuh hamen barakat degá; wuh Isráel ke gharáne ko barakat degá; wuh Hárún ke gharáne ko bhí barakat degá.

13 Wuh un ko jo KHUDA'WAND se ḍarte hain, chhoṭon ko baron ke sáth barakat degá.

14 KHUDA'WAND tumhári barṭhí

kare, tumbhārī aur tumbhāre laṅṅon kī bhī.

15 Tum **KHUDĀWAND** kī taraf se, jis ne āsmān aur zamīn ko paidā kiyā, mubārak ho.

16 A'smān, ha'n, āsmān **KHUDĀWAND** ke ha'n, lekin us ne zamīn banī A'dam ko 'ināyat kī.

17 Murde **KHUDĀWAND** kī sitāish nahīn karte, aur na we sab, jo k̄hā-moshī ke 'ālam men utar jāte.

18 Lekin ham is waqt se leke abad tak **KHUDĀWAND** ko mubārak kahenge. **KHUDĀWAND** kī sitāish karo.

CXVI ZABUR.

MAIN **KHUDĀWAND** se muhabbat rakhtā hūn, kī us ne merī āwāz aur merī minnaton sunīn.

2 Is liye kī us ne merī taraf kān dhare, so main, jab tak kī jītā rahūngā, us kā nām liye jāūngā.

3 Maut ke dukhon ne mujh ko gherā, aur qabr ke dardon ne mujhe pakrā; main dukh aur gam men giriftār hūā.

4 Tab main ne **KHUDĀWAND** kā nām liyā, kī Ai **KHUDĀWAND**, mihr-bānī karke merī jān bachā le.

5 **KHUDĀWAND** mihrbān aur sādīq hai; aur hamārā **Khudā** rahm-karnewālā hai.

6 **KHUDĀWAND** sāda logon kā nigahbān hai; main 'ājiz ho gayā thā, us ne mujhe bachā liyā.

7 Ai merī jān, apnī āramgāh men phir, kī **KHUDĀWAND** ne tujh par ihsān kiyā hai.

8 Tū ne mujh ko marne se, aur merī ānkhon ko ānsū bahāne se, aur mere pānwōn ko phisalne se, bachāyā.

9 Main **KHUDĀWAND** ke āge zindagī kī zamīn men chalūngā.

10 Main imān lāyā, is liye main bolā; mujh par barī bipat thī:

11 Main ne apnī ghabrahāt men kahā, kī Sāre ādmī jhūṭhe ha'n.

12 Main **KHUDĀWAND** ko, us kī

sārī ni'amaton ke 'iwaz men, jo mujhe milīn, kyā dūn?

13 Main najāt kā piyāla uṭhāūngā, aur **KHUDĀWAND** kā nām pukārūngā.

14 Main abhī us ke sāre logon ke sāmhe **KHUDĀWAND** ke liye apnī nazren adā karūngā.

15 **KHUDĀWAND** kī nigāh men us ke muqaddas logon kā marnā girān-qadr hai.

16 Ai **KHUDĀWAND**, main minnat kartā hūn, kyūnki main terā banda hūn; main terā banda, terī laundī kā betā; tū ne mere bandhan khole.

17 Main tere huzūr shukrguzārī ke zabihē charhāūngā, aur **KHUDĀWAND** kā nām pukārūngā.

18 Main abhī, us ke sāre logon ke āge, apnī nazren **KHUDĀWAND** ke liye adā karūngā,

19 **KHUDĀWAND** ke ghar kī bārgāhon men, aur tere darmiyān, ai Yarī-salam. **KHUDĀWAND** kī sitāish karo.

CXVII ZABUR.

AI sārī qaumo, **KHUDĀWAND** kī hamd karo; ai sab ummato, tum us kī sitāish karo.

2 Kyūnki us kī rahmat ham par gālīb hūī; aur **KHUDĀWAND** kī sachāī abad tak hai. **KHUDĀWAND** kī sitāish karo.

CXVIII ZABUR.

KHUDA'WAND kī shukrguzārī karo; kī wuh nek hai; aur us kī rahmat abad tak hai.

2 Ai kāsh kī Isrāel yih kahe, kī Us kī rahmat abad tak hai.

3 Hārūn kā gharānā bhī ab yih kahe, kī Us kī rahmat abad tak hai.

4 Ai kāsh kī we jo **KHUDĀWAND** se darte ha'n, yih kahēn, kī Us kī rahmat abad tak hai.

5 Main ne tangī men **KHUDĀWAND** ko pukārā; **KHUDĀWAND** ne merī sunke kushādagī bakhsī.

6 **KHUDĀWAND** merī taraf hai, main

nahín darne ká; insán merá kyá kar saktá hai?

7 KHUDÁWAND mere madadgarón men hai; pas, main unhen jo merá kina rakhte haiñ dekh lúngá.

8 Tawakkul karná KHUDÁWAND par us se bihtar hai, kí insán ká bharosá rakhe.

9 KHUDÁWAND par tawakkul karná us se bihtar hai, kí amfiron ká bharosá rakhe.

10 Sári qaumon ne mujh ko gher liyá; main yaqínan KHUDÁWAND ke nám se un ko nábd karúngá.

11 Unhon ne to mujhe gherá, hán, unhon ne mujhe gherá hai; main yaqínan KHUDÁWAND ke nám se unhen nábd karúngá.

12 Unhon ne mujhe shahd kí mak-híon kí tarah gher liyá; we káutón kí ág kí mánind bujh gaye; main yaqínan KHUDÁWAND ke nám se unhen nábd karúngá.

13 Tú ne mujhe bare zor se dhake-lá, tá ki mujhe girá de; lekin KHUDÁWAND ne meri madad kí.

14 KHUDÁWAND meri qúwat aur merá fakhr hai; wuh to meri naját húa.

15 Sádiqon ke khaimon men khushí aur naját kí áwáz hai. KHUDÁWAND ká dahná háth baháduri kartá hai;

16 KHUDÁWAND ká dahná háth buland húa; KHUDÁWAND ká dahná háth baháduri kartá hai.

17 Main na marúngá, balki jíúngá; aur KHUDÁWAND ke kám bayán karúngá.

18 KHUDÁWAND ne mujhe, khá'ib tambíh kí; lekin us ne mujhe maut ke hawále na kiya.

19 Sadáqat ke darwáze mere liye kholo; main un se andar jáúngá; main KHUDÁWAND kí sitáish karúngá.

20 KHUDÁWAND ká darwáza yih hai; us men sádiq dákhil hote haiñ.

21 Main teri hamd o saná karúngá,

kí tú ne meri sun lí, aur meri naját húa.

22 Wuh patthar, jise mi'amáron ne radd kiya, kone ká sirá ho gayá hai.

23 Yih KHUDÁWAND se húa, jo hamári nazaron men 'ajíb hai.

24 KHUDÁWAND ne yih din muqarrar kiya: ham to is men khushi karenge, aur shádmán howenge.

25 Ai KHUDÁWAND, main minnat kartá hún, naját bakhshiye; ai KHUDÁWAND main minnat kartá hún, kámyábi bakhshiye.

26 Mubárák hai wuh, jo KHUDÁWAND ke nám se átá hai; ham KHUDÁWAND ke ghar men se tum ko mubárákbádi dete haiñ.

27 KHUDÁWAND wuh Khudá hai, jis ne ham ko núr dikhlayá; qurbáni ko mazbah ke singon tak rassion se bándho.

28 Merá Khudá tú hai, aur main teri sitáish karúngá; tú merá Khudá hai, main teri buzurgí karúngá.

29 KHUDÁWAND kí shukrguzári karo; kí wuh nek hai; aur us kí rahmat abad tak hai.

CXIX ZABUR.

§ A'LAF.

MUBA'RAK we, jo ráh men kámil-raftár haiñ, aur KHUDÁWAND ke shar'a par chalnewále haiñ.

2 Mubárák we haiñ, jo us kí shahádaton ko yád rakhte haiñ, aur apne sáre dil se use dhúndhte haiñ.

3 We badi bhí nahín karte; we us kí ráhon par chalte haiñ.

4 Tú ne hukn kiya hai, kí ham jí ján se tere qawá'id ko hifz karen.

5 Kásh kí meri ráhen durust kí játín, tá kí tere hukmon ko liház karún!

6 Jab kí main tere sáre hukmon ko nigáh rakhúngá, to sharminda na hoúngá.

7 Main teri sadáqat ke infisálon ko síkhke apne dil kí rástí se teri sitáish karúngá.

8 Main tere hukmon ko hifz kar-
íngá; tú mujhe ákhir tak na chhor.

3 BET.

9 Jawán apní ráhen kis tarah sáf
kar rakhe? us par khúub nigáh karne
se, tere kalám ke mutábíq.

10 Main ne apne sáre dil se terí
talásh kí hai: tú mujh ko apne huk-
mon se bhaṭakne mat de.

11 Main ne tere kalám ko apne dil
ke bích chhipá liyá, tá ki main terá
gunáh na karún.

12 Ai KHUDÁWAND, tú mubárah
hai; apne aḥkám mujhe sikhla.

13 Main ne apne labon se tere
munh kí sarí 'adálaton ko bayán kiyá.

14 Main terí shahádaton kí ráh
men aisá shádmán hún, jaise ki tamám
daulat se.

15 Main tere qawá'id men gaur
karúngá, aur terí rawishon ko muláha-
za karúngá.

16 Main tere hukmon men magan
rahúngá; main terá kalám na bhúl-
úngá.

3 JIMAL.

17 Apne bande par íhsán kar, tá ki
main jí jáún, aur tere kalám ko yád
rakhún.

18 Merí ánkhen khol, tá ki main
terí sharí'at ke 'ajáib mazmúnon ko
dekhún.

19 Main zamín par ek musáfir hún:
apne hukm mujh se na chhipá.

20 Merá jí har dam terí 'adálaton
ke ishtiyáq men pará taraptá hai.

21 Tú ne magródon ko, un la'natí-
on ko, jo tere hukmon se bhaṭak játe,
dántá hai.

22 Malámat aur hiqárat ko mujh
par se dafá kar; kyúnki main ne terí
shahádaton ko hifz kar rakhá hai.

23 Amíron ne bhí majlis kí, aur
mere khiláf báten kahín; par terá
banda tere huqúq par dhyán lagáe hús
hai.

24 Terí shahádaton bhí merí 'ishrat
aur merí saláh-denewálíán hai.

7 DALAT.

25 Merí ján khák se lagí játi hai;
tú apne qaul ke mutábíq mujh ko jilá.

26 Main ne apní ráhen bayán kí,
aur tú ne merí suní hai; mujhe apne
huqúq sikhla.

27 Apne qawá'id kí ráh ko mujhe
bujhá de; main tere 'ajáib kámon par
dhyán karúngá.

28 Merí ján gam ke máre pighal
játi hai; apne qaul ke mutábíq mujh
ko qáim kar.

29 Darog-goí kí ráh mujh se dúr
kar, aur mihrbání karke apní sharí'at
mujhe bakhsh.

30 Main ne sacháí kí ráh ikhtiyár
kí, aur terí 'adálaten apne rú ba rú
rakhín.

31 Main terí shahádaton se chimaṭ
rahá hún; ai KHUDÁWAND, mujhe
sharmina da kar.

32 Main tere hukmon kí ráh men
daurúngá, is liye ki tú merá dil kush-
áda kartá hai.

7 HE.

33 Ai KHUDÁWAND, mujhe apne
huqúq kí ráh batlá; main use ákhir
tak yád rakhúngá.

34 Mujh ko fahm 'atá kar, aur
main terí sharí'at ko hifz karúngá;
hán, main use apne sáre dil se hifz kar
rakhúngá.

35 Mujhe apne hukmon ke ráste
men chalá, ki merí khushí us men hai.

36 Mere dil ko apní shahádaton kí
taraf máil kar, na kí lálach kí taraf.

37 Merí ánkhen ko pher de, ki
butlán par nazar na karen; aur apní
ráh men mujhe zindagí bakhsh.

38 Apne qaul ko apne bande ke
liye qáim rakh, is liye ki wuh tujh se
khauf rakhtá hai.

39 Us malámat ko, jis se main
dántá hún, mujh se dafá kar; ki terí
'adálaten bhalí hai.

40 Dekh, ki main tere qawá'id ká
mushtáq hún: apní sadáqat men mujhe
zindagí bakhsh.

, WA'O.

41 Ai KHUDÁWAND, apní rahmaton ko, hán, apní naját ko, apne gaul ke mutábiq mujh tak áne de.

42 Tá ki main us ko jo mujhe malámat kartá hai jawáb dúñ; kyúñki mujhe tere gaul ká bharosá hai.

43 Aur haqq bát ko mere munh se kisi tarah judá na kar de; ki tere hukmon par merá i'atimád hai.

44 Aur main teri shari'at ko har waqt abad ul ábad tak hifz kar rakhúngá.

45 Aur main kusháda jagah men chaltá phirtá rahúngá; ki tere qawá'id ko dhúndhtá hún.

46 Aur main bádsháhon ke áge bhi teri shahádaton ká tazkira karúngá, aur sharminda na hoúngá.

47 Aur tere hukmon se hazz utháúngá, ki main unhen cháhtá hún.

48 Main tere hukmon kí taraf, jin se main muhabbat rakhtá hún, apne háth utháúngá; aur tere huqúq ko sochtá rahúngá.

, ZAIN.

49 Apne bande kí khátir apne gaul ko, jis ká tú ne mujhe ummedwár kiya, yád farmá.

50 Yih mere dukh men meri tasallí hai, ki tere sukhán ne mujhe zindagi bakhshí hai.

51 Magrúron ne mujh se bahut thatholián kíñ; lekin main ne teri shari'at se kanára na kiya.

52 Ai KHUDÁWAND, main ne teri qadimi 'adálaton ko yád rakhá; so tasallí pái.

53 Un shariron ke sabab, jinhon ne teri shari'at ko chhor diya hai, ha'-á-ní ne mujhe á pakrá.

54 Mere musáfir-kháne men tere áhkám mere git haiñ.

55 Ai KHUDÁWAND, main ne terá nám rát ko yád kiya hai, aur teri shari'at kí muháfazat kí hai.

56 Yih mujh ko is liye hai, ki main ne tere farmánon ko hifz kiya.

, KHET.

57 Ai KHUDÁWAND, tú merá bakh-ra hai; main ne to kahá hai, ki Main teri báton ko hifz karúngá.

58 Main apne sáre dil se tere chih-re kí tawajjuh dhúndhtá hún; tú apne gaul ke mutábiq mujh par rahm farmá.

59 Main ne apní ráhon par gaur kiya, aur teri shahádaton kí taraf apne qadam phere.

60 Main ne phurtí kí, aur tere hukmon ke hifz karne men deri na kí.

61 Shariron ke jálon ne mujhe gherá; par main ne teri shari'at ko farámosh na kiya.

62 Main ádhí rát ko uthúngá, ki teri sadáqat ke infisálon ke sabab teri shukrguzaríán karún.

63 Main un sab ká ham-nishín hún jo tujh se darte haiñ, aur un ká jo tere faráiz par 'amal karte haiñ.

64 Ai KHUDÁWAND, zamín teri rahmat se ma'múr hai: mujhe apne huqúq síkhla.

, TET.

65 Ai KHUDÁWAND, tú ne apne kalám ke mutábiq apne bande se khush-sulúki kí hai.

66 Mujh ko achchhá imtiyáz aur dánish síkhá, ki main tere hukmon par imán láya hún.

67 Musibat men giriftár hone se peshtar main gumráh hotá thá; par ab main ne tere kalám ko hifz kiya hai.

68 Tú nek hai, aur neki kartá hai; mujhe apne huqúq síkhla.

69 Magrúron ne mujh par jhúth bándhá hai; par main tere faráiz ko apne sáre dil se hifz kar rakhúngá.

70 Un ká dil charbí kí mánind chikná ho rahá hai; par main teri shari'at se magan hún.

71 Bhalá húa kí main ne dukh páya; ki main tere qawá'id ko síkhúngá.

72 Tere munh kí shari'at mere liye

hazāron sone rūpe ke sikkon se bihtar hai.

• YOD.

73 Tere hāthon ne mujhe banāyā, aur mujhe ārásta kiya: mujh ko fahm 'atā kar, tā ki main tere aḥkā́m sí-khū́n.

74 We jo tujh se darte hain, mujhe dekhke ḵhush hongē; kyū́nki main ne tere suḵhan par i'atimād rakhá.

75 Ai ḲHUDÁWAND, main jāntā ki teri 'adālaten rást hain; aur ki tú ne wafā́dā́ri se mujh ko dukh diya.

76 Jaisā tú ne apne bande se wa'-da kiya hai, waise teri shafā́qat meri tasallí ká bā'is ho.

77 Teri rahmaten mere shā́mil-hál howen, tā ki main jítā rahū́n; ki teri shari'at meri ḵhushí hai.

78 Magrūr sharminda howen, ki unhon ne ná-haqq mere muqaddame ko bigarā; par main tere farā́iz par dhyā́n rakhū́ngā.

79 Aisā ho, ki we jo tujh se darte hain, aur we, jo teri shahādaton ko jānte hain, meri taraf phiren.

80 Aisā kar, ki merā́ dil tere qawā́'id kí taraf kāmíl tawajjuh kare; tā ki main sharminda na hoū́n.

• KAF.

81 Meri jā́n teri najāt ke shauq se gash khátí hai; main tere qaul par i'atimād rakhtā́ hū́n.

82 Meri á́nkhen tere suḵhan ke intizār men yih kahte hū́e fanā́ hū́n, ki Tú mujhe kab tasallí degā́?

83 Main to us mashk kí mánind hū́ā, jo dhuñwen men dhari ho; par tere qawā́'id ko main bhū́l na jātā.

84 Tere bande kí 'umr ke din kitne hain? tú kab mere satā́newā́lon se 'adā́lat karegā́.

85 Magrūrōn ne, jo teri shari'at ke pairau nahin, mere liye garhe khode hain.

86 Tere sáre hukm bar-haqq hain; we ná-haqq mujh ko satā́te hain; tú meri kumak kar.

87 Nazdík hai, ki we mujhe zamín par se ná́būd karen; lekin main ne tere farā́iz ko tark nahín kiya.

88 Apní rahmat ke mutā́biq mujhe zindagí bakhsh; ki main tere munh kí shahādāt ko hifz karū́ngā.

• LA'MAD.

89 Ai ḲHUDÁWAND, terā́ kalām á́s-mán par sadā́ sábit hai.

90 Teri sachái pusht dar pusht hai; tú ne zamín ko qiyām bakhshā́, aur wuh ṭhahar rahi.

91 We teri 'adā́laten ke liye á́j ke din tak qáim hain; kyū́nki sab tere ḵhādím hain.

92 Agar teri shari'at meri ḵhushí na hotí, to main apní musibat men halák ho jātā.

93 Main tere farā́iz ko kabhí fará-mosh na karū́ngā; ki tú ne un ke wasíle se mujhe hayāt bakhshí hai.

94 Main terā́ hū́n, mujhe bachā́ le; ki main tere farā́iz ká tálib hū́n.

95 Sharir meri ghāt men lage hū́e hain, ki mujhe halák karen; lekin main teri shahādaton par dhyā́n rakh-tā́ hū́n.

96 Main ne har ek kamál ko, ki us kí hadd hai. dekhā́; lekin tere hukm niháyat wasí' hain.

• MEM.

97 A'h! main teri shari'at se kaisi muhabbat rakhtā́ hū́n! merā́ soch sáre din us hí men hai.

98 Tú apne hukmon ke wasíle se mujh ko mere dushmanon se ziyā́da dā́nishmand kartā́ hai; ki we hamē-sha mere sáth hain.

99 Meri dā́nish un sab kí dā́nish se, jo mujhe ta'lim dete hain, ziyā́da hai; kyū́nki main teri shahādaton ká dhyā́n kartā́ rahtā́ hū́n.

100 Main búñhon se ziyā́da samajh-tā́ hū́n; kyū́nki main ne tere farā́iz ko hifz kiya hai.

101 Main ne har ek burí ráh se apne páñw báz rakhe, tā ki main tere kalām ko hifz karū́n.

102 Main ne terī 'adālaton se kināra na kiyā; kyūnki tū ne mujhe ta'lim dī hai.

103 Terī bāten mere tālū ko kyā kī mithī lagti hai; balki shahd se bhī ziyāda jo mere munh mein ho.

104 Tere farāiz ke wasile se main ne fahmīd pāi; is liye har ek jhūthī rāh se main 'adawat rakhtā hūn.

७ NU'N.

105 Terā kalām mere pānw ke liye chirāg, aur merī rāh kī roshnī hai.

106 Main ne qasam khāi hai, aur main use pūrā karūngā, ki main terī sadāqat ke infisāl ko hifz kar rakhtā hūngā.

107 Mujh par barī musibat hai: ai KHUDĀWAND, apne kalām ko mutābiq mujhe jilā.

108 Ai KHUDĀWAND, mihrbānī farmāke mere munh ke hadyon ko qabūl kar, aur apnī 'adālaton mujhe sikhilā.

109 Merī jān hamesha merī hathelī par hai; bāwujūd us ke main ne terī shari'at ko farāmosh na kiyā.

110 Shariron ne mere liye phandā lagāyā hai; par main tere farāiz se kināre na hūā.

111 Main ne terī shahādaton ko abadī mīrās jānke apnā kar liyā; kyūnki we mere dil kī khushi ke bā'is hain.

112 Main ne apne dil ko is taraf māl kiyā, ki tere qawā'id par haimesha ākhīr tak 'amal karūn.

८ SA'MAK.

113 Be-sabāt khiyālon se main bezār hūn; par terī shari'at se muhabbat rakhtā hūn.

114 Tū mere chhipne kā makān, aur merī sipar hai; main tere kalām se ummed rakhtā hūn.

115 Ai badkāro, mere pās se dūr ho jāo; ki main to apne Khudā ke hukmon kī muhāfazat karūngā.

116 Apne qaul ke mutābiq mujhe sambhāl, tā ki main jī jāūn; aur apnī

ummed kī bābat mujhe sharminda na hone de.

117 Mujh ko thāmbh, ki main salāmat rahūn; aur main hamesha tere huqūq par nigāh rakhtā hūngā.

118 Tū un sab ko radd kar dāltā hai, jo tere huqūq se bhatak jātē; ki un kī fitrat jhūth hai.

119 Tū ne zamīn ke sab shariron ko mail kī māmīnd dūr kiyā; so main terī shahādaton se muhabbat rakhtā hūn.

120 Merā badan tere dār se kāmpatā hai, aur main terī 'adālaton se dārtā hūn.

९ 'AIN.

121 Main ne 'adālat aur sadāqat kī hai; mujhe un ke hawāle na kar, jo mujh par zulm karte hain.

122 Khair ke liye apne bande kā zamīn ho, tā ki magrūr log mujh par zulm na karen.

123 Merī ānkhen terī najāt ke, aur terī sadāqat ke qaul ke, intizār mein fanā ho gayīn.

124 Apne bande se apnī rahmat ke mutābiq sulūk kar, aur mujh ko apne huqūq sikhilā.

125 Main terā bandā hūn, mujh ke fahm de, tā ki main terī shahādaton ko pahchānūn.

126 KHUDĀWAND ke liye kām karne kā waqt hai, ki unhon ne terī shari'at ko torā.

127 Main is liye tere hukmon ko sone se, balki chokhe sone se, ziyāda 'azīz rakhtā hūn.

128 Is liye main tere sāre farāiz ko sab bāton ke haqq mein rāst jāntā hūn, aur sab jhūthī rāhon ko dushman rakhtā hūn.

१० FE.

129 Terī shahādaton 'ajīb o garīb hain; is liye merī jān unhein hifz kar rakhtī hai.

130 Tore kalām kā mukāshafa roshnī bakhshitā hai; wuh sāre sādā logon ko fahmīd 'ināyat kartā hai.

131 Main apnā munh kholke parā hāmpṭā hūn; kyūnki main tere hukmon kā mushtāq hūn.

132 Jis tarah tū un par tawajjuh kiya kartā hai, jo tere nām se muhabbat rakhte, mujh par bhī kar, aur mujh par rahm farmā.

133 Apne gaul se mere qadamon ko durust rakh, aur kisī tarah kī badī ko mujh par gālib hone na de.

134 Insān ke zulm se mujhe makhlasī de; tab main tere farāiz ko hifz karūngā.

135 Apne bande ko apne chihre kī jalwagari dikhā, aur mujhe apne huqūq sikhā.

136 Pānī kī nahreṅ merī ānkhon se bahṭī haiṅ, is liye kī log terī shari'at ko hifz nahīn karte.

♣ SA'DE.

137 Ai KHUDĀWAND, tū sādiq hai, aur tere infisāl wājibī haiṅ.

138 Tū ne apnī shahādaton ko sadāqat aur kamāl amānatdāri ke sāth jatā diya hai.

139 Merī gairat mujhe khā gayī; kyūnki mere dushmanon ne terī bāton ko farāmosh kiya hai.

140 Terā kalām nihāyat pākīza hai; is liye terā banda us se muhabbat rakhtā hai.

141 Main haqīr aur zalīl hūn; par main tere farāiz ko farāmosh nahīn kartā.

142 Terī sadāqat abadī sadāqat hai, aur terī shari'at haqq hai.

143 Musibat aur āfat ne mujhe ā liya hai; lekin tere ahkām merī khushī haiṅ.

144 Terī shahādaton kī sadāqat abadī hai: mujhe fahm 'atā kar, tā ki main jī jāūn.

♣ QOF.

145 Main apne sāre dil se pukartā hūn; ai KHUDĀWAND, merī sun; main tere huqūq ko hifz karūngā.

146 Main tujhe pukartā hūn; mujhe bachā le; to main terī shahādaton ko yād rakhūngā.

147 Main subh par sabqat karte hūe chillātā hūn, ki mujhe tere sukhān par i'atimād hai.

148 Merī ānkhon ne pahron par sabqat kī hai, tā ki main tere sukhān kā dhyān rakhūn.

149 Ai KHUDĀWAND, apnī shafaqat ke mutābiq merī āwāz sun, aur apnī 'adālaton ke muwāfiq mujhe zindagī bakhsh.

150 We, jo sharārat ke darpai haiṅ, nazdīk āe; we terī shari'at se dūr haiṅ.

151 Ai KHUDĀWAND, tū nazdīk hai, aur tere sāre ahkām haqq haiṅ.

152 Main ne terī shahādaton kī bābat qadīm se ma'lūm kiya, ki tū ne un kī bunyād ko abadī qiyām bakhshā.

♣ RESH.

153 Merī musibat par nazar kar, aur mujhe rihāī de; ki main ne terī shari'at ko farāmosh nahīn kiya.

154 Merī taraf se jawāb-dihī kar, aur mujhe makhlasī de; apne gaul ke mutābiq mujhe zindagī bakhsh.

155 Najāt shariron se dūr hai; kyūnki we tere huqūq ko nahīn dhūndhte.

156 Ai KHUDĀWAND, terī rahmaten bahut haiṅ; apnī 'adālaton ke mutābiq mujhe zinda kar.

157 We, jo mere pichhe pare haiṅ, aur we, jo mere dushman haiṅ, bahut haiṅ; lekin main ne terī shahādaton se kināra na kiya.

158 Main ne be-wafāon ko dekhā, aur un se nafrat kī; kyūnki unhon ne tere sukhān ko hifz na kiya.

159 Dekh, ki main tere farāiz ko kaisā chāhtā hūn: ai KHUDĀWAND, apnī shafaqat ke mutābiq mujhe jilā.

160 Terā kalām ibtidā hī se sach-chā hai; aur terī sadāqat kā har ek infisāl abad tak.

♣ SHIN.

161 Sardār be-sabab mere pichhe pare haiṅ; par merā dil tere kalām hī se khauf khātā hai.

162 Main tere sukhan se, us ki manind jise bari lut mil jawe, khush hun.

163 Main jhuth se bezar hun, aur nafarat rakhta hun; par teri shari'at ko dost rakhta hun.

164 Main teri sadaqat ke infisalun ki babat har roz sat martabe teri sitaish karti hun.

165 Un ko bara chain hai, jo teri shari'at ko dost rakhte hain; un ko kisi tarah se thokar nahin lagti.

166 Ai KHUDAWAND, main teri najat ka ummedwar hun; aur main tere hukmon ko amal mein laya.

167 Meri ruh ne teri shahadatun ko hifz kiya hai; aur main unhen ba shiddat aziz rakhta hun.

168 Main ne tere faraz aur teri shahadatun ko hifz kiya hai; ki meri sari rahen tere age hain.

n TAU.

169 Ai KHUDAWAND, mere nale ko apne huzur ane de, aur apne kalam ke mutabiq mujh ko fahm ata kar.

170 Meri minnat ko apne huzur pahunchne de, aur apne qaul ke mutabiq mujhe rihai de.

171 Mere labon se teri sitaish niklegi, jab ki tu mujhe apne huquq sikhlao.

172 Meri zuban tere kalam ka charcha karti rahegi; ki tere sare ahkam sadaqat hain.

173 Ai kash ki tera hath meri kumak karta; ki main ne tere faraz ko ikhtiyar kiya hai.

174 Ai KHUDAWAND, main teri najat ka mushtaq hun; aur teri shari'at meri khurrami hai.

175 Meri jan jiti rahe, ta ki wuh teri sitaish kare; aur teri adalatun se meri kumak ho.

176 Main us bher ki manind, jo khoi jawe, bhata k gaya hun; apne bande ko dhundh; ki main ne tere hukmon ko faramosh nahin kiya.

CXX ZABU'R.

Ma'alat ka Zabur.

A PNT' pareshani mein main ne KHUDAWAND ko pukara; us ne meri suni.

2 Ai KHUDAWAND, meri jan ko jhutha honthon aur dagabaz zuban se rihai de.

3 Ai jhuthi zuban, tujhe kya diya jagega, aur tujhe kya hasil hogi?

4 Pahlawan ke tez tir, ratama ke jalte hue koelon ke sath.

5 Mujh par wawaila hai, ki main Masak mein sukunat karta, aur Qidar ke khaimon ke pas rakhta hun!

6 Meri jan un ke sath, jo sulh se kina rakhte hain, ba-lihaz apne faide ke ziyada 'arse se rahi.

7 Main to sulh ka admi hun; lekin jab main bolta hun, to we jang par taiyar hote hain.

CXXI ZABU'R.

Ma'alat ka Zabur.

MAIN apni ankhen paharon ki taraf uthati hun. Kahan se meri madad augegi?

2 Meri madad KHUDAWAND se hai, jis ne asman o zamin ko paida kiya.

3 Wuh tere pang ko phisalne na dega; wuh, jo tera hafiz hai, na uthhega.

4 Dekh, wuh jo Israel ka muhafiz hai, hargiz na uthhega, aur na soega.

5 KHUDAWAND tera muhafiz hai; KHUDAWAND tere dahne hath par tera sayaban hai.

6 Aftab se din ko, aur maktab se rat ko, tujhe kuchh zarar na pahunchega.

7 KHUDAWAND har ek bura se tujhe mahfuz rakhega; wuh teri jan ko mahfuz rakhega.

8 KHUDAWAND tere jane ane mein, is waqt se leke abad tak, tera hafiz rahega.

CXXII ZABU'R.

MAIN khush hui, jis waqt meri haath the, A'o, KHUDAWAND ke ghar chalein.

2 Ai Yarúsalam, hamáre pánw tere darwázon ke bich khare hain.

3 Ai Yarúsalam, tú baní hai, us shahr kí mánind, jo kí báham khúb paiwasta hai:

4 Jis men firqe, balki Yáh ke firqe, Isráel kí shahádat ko charh játe hain, kí KHUDÁWAND ke nám kí sitáish karen.

5 Kyúñki us men 'adálat ke takht, Dáúd ke khándán ke takht, rakhe hue hain.

6 Yarúsalam kí salámati ke liye du'á mángo; we jo tujh ko dost rakhte hain, salámat rahen.

7 Terí char-diwári men salámati, aur tere mahallon men amn o chain howen.

8 Main apne bháion aur doston ke liye ab kahtá hún, Tujh men salámati howe.

9 KHUDÁWAND hamáre Khudá ke ghar ke liye main terí khairiyat ká talib rahúngá.

CXXIII ZABU'R.

Ma'alát ká Zabúr.

MAIN ne apní ánkhen terí taraf utláin, ai ásmán par baithne-wále.

2 Dekho, jis tarah se kí gulámon kí ánkhen apne áqáon ke háth kí taraf hain, aur laundion kí ánkhen apní bibí ke háth kí taraf lagi rahtí hain, isi tarah hamáre ánkhen KHUDÁWAND apne Khudá kí taraf hain, jab tak kí wuh ham par rahm na farináwe.

3 Ai KHUDÁWAND, ham par rahm farmá, ham par rahm farmá; kí ham hiquárat se khúb ser ho gaye.

4 A'súda-hálog ke tamaskhur se, aur magrúron kí hiquárat se, hamáre ján niháyat ser hui.

CXXIV ZABU'R.

Ma'alát ká Zabúr i Dáúd.

AGAR KHUDÁWAND na hotá, jo kí hamáre taraf thá, cháhiye kí Isráel ab kahe;

2 Agar KHUDÁWAND na hotá, jo kí

hamáre taraf thá, jis waqt kí log hamáre muqábale men uthe;

3 To we usí waqt ham ko jitá nigal játe, jab kí un ká gazab ham par bharká thá;

4 Usí waqt ham pání men garq ho játe; dhára hamáre ján par guzar játi;

5 Usí waqt umaqte hue pání hamáre ján lí par guzar karte.

6 Mubárah ho KHUDÁWAND, jis ne ham ko un ke danton ká shikár na hone diyá.

7 Hamáre ján chiriyá kí tarah sayád ke jál se chhúti; kí jál tútá, aur ham nikal bháge.

8 Hamáre madad KHUDÁWAND ke nám se hai, jis ne ásmán aur zamín ko paidá kiya.

CXXV ZABU'R.

Ma'alát ká Zabúr.

WE jin ká tawakkul KHUDÁWAND par hai, koh i Saihún ke mánind hain, jo taltá nahin, balki abad tak sábit hai.

2 Yarúsalam jo hai, so pahár us ke áspás hain; usí tarah KHUDÁWAND, is waqt se leke abad tak, apne logon ke áspás hai.

3 Kyúñki sháiron ká soná sádiqon ke hisse men nahin thaharne ká; tá na howe kí sádiq badkárí kí taraf apne háth barháwen.

4 Ai KHUDÁWAND, bhalon se, aur un se, jo sídhe-dil hain, bhalái kar.

5 Par we, jo apní terhí ráhon kí taraf bhatak játe hain, KHUDÁWAND un ko badkaron ke sáth rawána kare-gá: lekin Isráel par salámati hogi.

CXXVI ZABU'R.

Ma'alát ká Zabúr.

KHUDÁWAND jis waqt Saihúni asiron ko phir láya, us waqt ham un ke mánind the, jo khwáb dekhte hain.

2 Tab hamáre munh hansí se bhar gaye, aur hamáre zubán gáne se; tab guir-qaumon ke darmiyán yih charchá

Khudá-taraṁ ká 'afr. ZABU'R, CXXVII—CXXX. *Zabúrwale ki ummed.*
thá, ki KHUDÁWAND ne un se bare sulúḱ kiye.

3 HÁN, KHUDÁWAND ne ham se bare sulúḱ kiye; ham khush hain.

4 Ai KHUDÁWAND, hamáre asiron ko pher lá, janúb kī nahron ke mánind.

5 We jo ánsion ke sáth bote hain, khushí se gáte hūe dirau karenge.

6 Wuh to bij ká zakhíra utháke rotá húa chalá játá hai, par be-shubha khushí ke sáth apní púlián utháe hūe phir áwegá.

CXXVII ZABU'R.

Ma'alát ká Zabúr i Sulaimán.

JAB kī KHUDÁWAND hī ghar na banáwe, to un kī mihnāt, jo us kī biná karte hain, be-fáida hai; agar KHUDÁWAND hī shahr ká nigabhán na hotá, to pásbán kī bedári 'abas hai.

2 Tumhen kuchh fáida nahín, jo sawere uthte ho, aur árám lená der tak mauqúf rakhite, aur mashaqqaton kī rotíán kháto ho; yún wuh apne piyáre ko nind detá hai.

3 Dekho, farzand KHUDÁWAND kī taraf se mirás hain, aur peṭ ke phal usí se ek ajr hain.

4 Jaise pahlawán ke háth men tír, waise hī jawání ke farzand hain.

5 Mubárák wuh mard, jis ne apne tarkash ko un se bhar diyá: we pashe-mán na howenge, jis waqt darwáze par dushmanon se báten karenge.

CXXVIII ZABU'R.

Ma'alát ká Zabúr.

MUBÁ'RAK hai har ek jo KHUDÁWAND se ḍartá hai, aur us kī ráhon par chaltá hai.

2 Kī tú apne háthon kī kamáí kháwegá; tú sa'ádatmand hai, aur khaír tere sáth hai.

3 Terí jorú us ták kī mánind hogí, jo mewe se ladí hūí tere ghar ke áspás hai; tere bachche terí mez ke gird zaitún ke paudhon kī mánind hongé.

4 Dekho, wuh insán jo KHUDÁWAND se ḍartá hai, aisá mubárák hogá.

5 KHUDÁWAND Saihún men se tujhe

barakat degá; aur tú apní 'umr bhar Yarusalam kī kámyábi dekhégá;

6 Balki tú apne bachchon ke bachche dekhégá. Salámatí Isráel par howe.

CXXIX ZABU'R.

Ma'alát ká Zabúr.

MERÍ jawání se leke unhon ne bárhá mujhe satáyá hai, Isráel cháhiye kī ab kahe;

2 Merí jawání se leke bárhá unhon ne mujhe dukh diyá; par we mujh par gálib na hūe.

3 Hulwáhon ne merí píth par hal jotá; unhon ne apní reghárián lambí kīn.

4 KHUDÁWAND sádiq hai; us ne sharíron kī rassion ko kát dálá.

5 We sab, jo Saihún se bugz rakhte hain, shariminda howen, aur ulte phiráe jáen.

6 We chhaton kī ghás kī mánind howen, jo peshtar us se kī koí use ukháre, khushk ho játi hai;

7 Jis se dirau-karnewálá apní mut-thí nahín bhartá, aur na púle-bándhnewálá apne dáman ko;

8 Aur ráh-guzar nahín kahte, kī KHUDÁWAND kī barakat tum par ho: ham KHUDÁWAND ká nám leke tumháre liye du'á karte hain.

CXXX ZABU'R.

Ma'alát ká Zabúr.

AI KHUDÁWAND, main ghaíron men se tujhe pukártá hūn.

2 Ai KHUDÁWAND, merí áwáz sun, merí minnat kī áwáz par tere kán mutawajjih howen.

3 Ai YÁH, agar tú gunáh ká hisáb se, to, ai KHUDÁWAND, kaun khará rahégá?

4 Par tere pás to magfírat hai, tá kī log terá ḍar rakhen.

5 Main KHUDÁWAND ke intizár men hūn; merí ján us ke intizár men hai, aur mujhe us ke kalám ká bharosá hai.

6 Merí rúh pásbánon kī banisbat jo

suhh ke muntazir hote, hán, pásbanon kí banishat jo suhh ke muntazir hote, KHUDÁWAND KÁ ziyáda intizár kartí hai.

7 Ai Isráel, KHUDÁWAND par tawakkul kar; kí rahmat KHUDÁWAND ke pás hai, us ke pás kasrat se mañhlasi hai.

8 Aur wuhí Isráel ko us kí sári badkáríon se rihái degá.

CXXXI ZABU'R.

Ma'alát KÁ Zabúr i Dáúd.

A1 KHUDÁWAND, merá dil magrúr nahín, aur main buland-nazar nahín hún; main bare mu'ámalon, aur un báton men, jo mere liye niháyat ujúba hain, dakhil nahín kartá.

2 Yaqínan main ne apne jí ko thandá kiyá, aur use qarár karáyá, jaisá kí dúdh se chhuráe húe larke ká, jo apní má pás hai; hán, merá jí apne men us larke ká sá hai, jis ká dúdh chhuráyá gayá ho.

3 Ai Isráel, is dam se leke abad tak KHUDÁWAND par tawakkul kar.

CXXXII ZABU'R.

Ma'alát KÁ Zabúr.

A1 KHUDÁWAND, Dáúd ke liye us kí sári mashaqqaton ko yád kar:

2 Ki us ne KHUDÁWAND kí qasam khái, aur Ya'qúb ke Qádir kí mannat mání;

3 Yaqínan main to apne rahne ke lere men na jáúngá, aur na apne palang ke bichhaune par charhúngá;

4 Main na khwáb ko apní ánkhon men jáne dúngá, aur na unghái ko apní palakon men,

5 Jab tak kí KHUDÁWAND ke liye ek maqám, aur Ya'qúb ke Qádir ke liye ek maskan na páún.

6 Dekho, ham ne us kí khabar ffrátá men suní; ham ne us ko bayá-bán ke maidánon men páyá.

7 Ham us ke maskanon men jáenge; aur ham us ke pánwon kí chaukí ke sámhne sijda karenge.

8 Uth, ai KHUDÁWAND, apní árámgáh men dakhil ho, tú aur terí qúwat ká sandúq.

9 Tere káhin sadáqat se mulahhas howen, aur tere pák log khusni se laikaren.

10 Apne bande Dáúd kí khátir apne mamsúh ke chihre ko mat phirá.

11 KHUDÁWAND ne sachái se Dáúd ke liye qasam khái, jis se wuh na phiregá, kí Main tere pet ke phal men se kisi ko tere liye tere takht par biñhláúngá.

12 Agar tere larke mere 'ahd aur merí shahádat ko, jo main unhen jatáúngá, hifz karenge, to un ke larke bhí tere takht par abad tak baithte chale jáenge.

13 Ki KHUDÁWAND ne Saihún ko chun liyá, aur cháhá, kí wuh apne liye maskan ho.

14 Yih mere chain ká abadí makán hai, main us men basúngá; kyúñki main us par rágib hún.

15 Main us ke asbáb i ma'ásh men bahut sí barakat dúngá; main us ke miskínon ko roti se ser karúngá.

16 Main us ke káhinon ko naját ká libás pahináúngá; aur us ke pák log khushi se lalkarenge.

17 Wahán main aisá karúngá kí Dáúd ke liye ek sing phútegá; main ne apne mamsúh ke liye ek chirág taiyár kar rakhá hai.

18 Aur khijálat ko us ke dushmanon ká libás karúngá: lekin us ke úpar usí ká táj chamaktá rahegá.

CXXXIII ZABU'R.

Ma'alát KÁ Zabúr i Dáúd.

DEKHO, kyá khúab aur kyá suháñí bát hai, kí bhái ek sáth búd o básh karen!

2 Yih us mahang-mole 'itr kí mánind hai, jo sir par dálá jáwe; aur bahke dárhí par, balki Hárún kí dárhí par hoke, us ke pairáhan ke girebán tak pahunché;

3 Aur Harmún kí os kí mánind, jo

Saihún ke paháron par gire; ki wahán KHUDÁWAND ne barakat aur hayát i abadī kī bābat hukm farmáyá.

CXXXIV ZABU'R.

Ma'alát ká Zabur.

DEKHO, ai KHUDÁWAND ke sab bando, jo rát ko KHUDÁWAND ke ghar men khare rahte ho, KHUDÁWAND ko mubáarak kaho.

2 Maqdis kī taraf apne háth utháo, aur KHUDÁWAND ko mubáarak kaho.

3 KHUDÁWAND, jo ásmán aur zamín ká kháliq hai, tuihe Saihún men se barakat bakhshe.

CXXXV ZABU'R.

KHUDÁWAND kī sitáish karo. KHUDÁWAND ke nám kī sitáish karo; ai KHUDÁWAND ke bando, us kī sitáish karo.

2 Tum, jo KHUDÁWAND ke ghar men, hamáre Khudá ke ghar kī bārgáhon men, khare rahte ho,

3 KHUDÁWAND kī sitáish karo; kyúñki KHUDÁWAND nek hai: us ke nám kī sitáish ke gít gáo, ki yih kám dil-pasad hai.

4 Kī KHUDÁWAND ne Ya'qúb ko apne wáste chun liyá, aur Isráel ko apne kháss khazáne ke wáste.

5 Kyúñki main jántá hún, ki KHUDÁWAND buzurg hai; aur kī hamará Rabb sáre ma'búdon se bará hai.

6 Jo kuchh kī KHUDÁWAND ne cháhá, us ne ásmán, aur zamín, aur daryáon, aur sáre gahráon men kiyá.

7 Bukhárát zamín kī atráf se wuhí uthátá hai, aur bijlí menh ke sáth banátá hai, aur hawá ko apne makhzanon se nikál látá hai.

8 Usí ne Misr ke palauthe máre, kyá insán ke, kyá haiwán ke.

9 Usí ne bhejke nishánín aur 'ajáib garáib kám, ai Misr, tuih men Fira'un aur us ke sáre khádimon ko dikhláe.

10 Usí ne barí barí qaumon ko mará, aur zarbardast bádsháhon ko qatl kiyá;

11 Saihún Amúrion ke bádsháh, aur 'Uj Basan ke bádsháh ko, aur Kan'an kī sári mamlukaton ko:

12 Aur un kī zamín mírás men, hún, apne Isráeli logon ko mírás men dí.

13 Ai KHUDÁWAND, terá nám abad tak hai; ai KHUDÁWAND, terá zikr pusht dar pusht báqi rahegá.

14 Kyúñki KHUDÁWAND apne logon ká insáf karegá, aur apne bandon kī hálát ke sabab pachhtáegá.

15 Gair-qaumon ke but soná, aur rúpá, aur ádmion kī dastkárián, haiñ.

16 We munh rakhte haiñ, par bolte nahin; we ánkhen rakhte haiñ, par dekhté nahin;

17 We kán rakhte haiñ, par 'sunte nahin; we to munh se sáns bhí nahin lete.

18 We jo un ke banánewále haiñ, unhin kī mánind haiñ; aur har ek, jise un ká bharosá hai, aisá hí hai.

19 Ai Isráel ke gharáne, KHUDÁWAND ko mubáarak kaho; ai Harún ke gharáne, KHUDÁWAND ko mubáarak kaho.

20 Ai Láwí ke gharáne, KHUDÁWAND ko mubáarak kaho; ai tum jo KHUDÁWAND se darté ho, KHUDÁWAND ko mubáarak kaho.

21 KHUDÁWAND Saihún men mubáarak hai; wuh Yarásalam men bastá hai; KHUDÁWAND kī sitáish karo.

CXXXVI ZABU'R.

KHUDÁWAND kī shukrguzári karo; ki wuh bhalá hai, aur us kī rahmat abad tak hai.

2 Us ká, jo iláhon ká Khudá hai, shukr karo; ki us kī rahmat abad tak hai.

3 Usí ká shukr karo, jo khudá-wandon ká Khudáwánd hai; ki us kī rahmat abad tak hai.

4 Usí ká, jo akelé bare 'ajáib kám kartá hai; ki us kī rahmat abad tak hai.

5 Usī kā, jis ne dānāī se āsmān banāe; ki us kī rahmat abad tak hai.

6 Usī kā, jis ne zamīn ko pānīon ke ūpar phailāyā; ki us kī rahmat abad tak hai.

7 Usī kā, jis ne bare bare naiyir banāe; ki us kī rahmat abad tak hai:

8 A'ftāb, kī jis kā 'amal din ko hai; ki us kī rahmat abad tak hai:

9 Aur māhtāb aur sitāre, jin kā 'amal rāt ko hai; ki us kī rahmat abad tak hai.

10 Usī kā, jis ne Misr ko, us ke palāuthon samet, mārā; ki us kī rahmat abad tak hai:

11 Aur Isrā'elion ko un ke darmiyān se nikāl lāyā; ki us kī rahmat abad tak hai:

12 Qawī hāth se, aur barhāe hūe bāzū se; ki us kī rahmat abad tak hai.

13 Usī kā, jis ne daryā e Qulzum do hissa kiye; ki us kī rahmat abad tak hai:

14 Aur Isrā'elion ko us ke darmiyān se pār le gayā; ki us kī rahmat abad tak hai:

15 Aur Fira'ūn ko, us ke lashkar samet, daryā e Qulzum men jhār dālā; ki us kī rahmat abad tak hai.

16 Usī kā, jo bayābān men apne logon kā rahnumā hūā; ki us kī rahmat abad tak hai.

17 Usī kā, jis ne bare bare bādshāhon ko qatl kiyā; ki us kī rahmat abad tak hai:

18 Aur nāmwar salātīn ko jān se mārā; ki us kī rahmat abad tak hai:

19 Amūrion ke bādshāh Saihūn ko; ki us kī rahmat abad tak hai:

20 Aur Basan ke bādshāh 'U'j ko; ki us kī rahmat abad tak hai:

21 Aur un kī sarzamīn ko mīrás kar diyā; ki us kī rahmat abad tak hai:

22 Apne bande Isrā'el kī mīrás; ki us kī rahmat abad tak hai.

23 Usī kā, jis ne ham ko, hamārī

pastī kī hālat men, yād farmāyā; ki us kī rahmat abad tak hai:

24 Aur ham ko hamāre dushmanon se rihāī baḥhshī; ki us kī rahmat abad tak hai.

25 Usī kā, jo har jāndār ko rozī detā hai; ki us kī rahmat abad tak hai.

26 A'smān ke Khudā kī shukrguzārī karo; ki us kī rahmat abad tak hai.

CXXXVII ZABUR.

BABUL kī nadīon par, wahān ham baithe, aur Saihūn ko yād karke roe.

2 Ham ne apnī barbaton bed ke darakhthon men, jo us ke bīch men the, tāng dīn.

3 Kyūnki wahān unhon ne, jo hamen asīr karke le gaye the, ham se darkhwāst kī, ki ham kuchh gāwen; aur we, jo hamāre satānewāle the, chāhte the ki ham ḥhushī manāwen, yih kahke ki Saihūn ke giton men se hamāre liye ek git gāo.

4 Ham kyūnkar ajnabī kī sarzamīn men KHUDAWAND ke git gāwen?

5 Ai Yārūsalam, agar main tujh ko bhūl jāūn, to merā dabnā hāth apnā hunar bhūle.

6 Agar main tujh ko yād na rakhūn, aur agar main Yārūsalam ko apnī auwal ḥhushī se ziyādatar 'azīz na jānūn, to merī zubān tālū se lag jāe.

7 Ai KHUDAWAND, banī Adām kī mukhālāfat men, Yārūsalam ke din ko yād kar, ki unhon ne kahā, Use barbād karo; use beḥ o bun se barbād karo.

8 Ai Bābul kī betī, jo gāratgar hai, mubārak wuh jo tujh se us sulūk kā, jo tū ne ham se kiya, intiqām lewe.

9 Mubārak wuh, jo tere larkon ko pakaḥke pattharon par patak dewe.

CXXXVIII ZABUR.

Dāūd kā Zabūr.

MAIN apne sāre dil se terī sitāish karūngā; ilāhon ke āge main terī sanā-ḥhwānī karūngā.

2 Main terí muqaddas haikal kí taraf sijda karúngá, aur tere nám kí sitáish karúngá, terí rahmat ke sabab, aur terí sacháí ke sabab; kí tú ne apne qaul ko apne sáre nám se ziyáda barháyá.

3 Jis din main ne pukará, tū ne merí suní, aur merí rúh ko himmat deke qawí kiyá.

4 Ai KHUDÁWAND, zamín ke sab bádsháh tere mujh. ke kalám sunke terí sitáish karenge.

5 HÁN, we KHUDÁWAND kí ráhon men gáenge, kí KHUDÁWAND ká jalál bará hai.

6 Kyúñki KHUDÁWAND buland hai, aur paston par tawajjuh kartá hai, aur magrúron ko dúr se pahchántá hai.

7 Harchand main áfaton ke darmi-yán chaltá phirtá hún, par tú mujhe zinda karegá; tú mere dushmanon ke zahr par apná háth barháegá, aur apne dahne háth se mujhe bacháegá.

8 KHUDÁWAND mere liye kám ko anjám degá; ai KHUDÁWAND, terí rahmat abad tak hai; apne háthon ke banáe húc kámon ko tark mat kar.

CXXXIX ZABUR.

Sardár muganní ke liye, Dáúd ká Zabúr.

A KHUDÁWAND, tú mujhe jánchtá, aur pahchántá hai.

2 Tú merá baithná aur merá uthná jántá hai: tú mere andeshe ko dúr se daryáft kartá hai.

3 Tú merá chalná aur merá letná khúb jántá hai, balki tú merí sári rawishon se wáqif hai.

4 Kí dekh, merí zubañ par koi aisi bát nahín, kí jis se tú, ai KHUDÁWAND, oilkull ágáh nahín.

5 Tú áge píchhe merá ghernewálá hai, aur tú ne apná háth mujh par rakhá hai.

6 Aisá 'irfán mere liye niháyat 'ujúba hai; yih buland hai, main us ke ta,ín nahín pahunch saktá.

7 Terí rúh se main kidhar jáúñ? aur terí buzúrí se main kahán bháguñ?

8 Agar main ásmán ke úpar charh jáúñ, to tú wahán hai; agar main pátál men apná bistar bichháúñ, to dekh, tú wahán bhí hai.

9 Agar subh ke pankh leke main samundar kí intihá men já rahúñ;

10 To wahán bhí terá háth mujhe le chalegá, aur terá dahná háth mujhe sambhálegá.

11 Agar main kahún, kí 'Tárikí to mujhe chhipá legí; tab rát mere gird roshní ho jáegí.

12 Yaqínan tárikí tere sámbhe tí-ragí nahín paidá kartí; par rát din kí mánind roshan hai; tárikí aur roshní donon ek-sán haiñ.

13 Kí tú mere gurdon ko apne gab-ze men rakhá hai; merí má ke peñ men tú ne mujh par sáya kiyá.

14 Main terí sitáish hí kartá rahúngá; kyúñki main dahshatnák taur se 'ajíb o garib baná hún: tere kám hairat-afzá haiñ; is ká mere jí ko bará yaqín hai.

15 Jab kí main parde men banáýá játá thá, aur zamín ke asfál men man-qúsh hotá thá, to mere jism kí súrat tujh se chhipí na thí.

16 Terí ánkhon ne mere be-tartib mádda ko dekhá; aur tere daftar men ye sab chizén tahrír kí gayín, aur un ke dinon ká hál bhí kí kab banengí, jab hanoz un men se koi na thí.

17 Ai Khudá, tere andeshe mere haqq men kyá hí qímatí haiñ! un kí kull jam'a kyá hí barí hai!

18 Main unhen kyá ginúñ? we to shumár men ret se ziyáda haiñ; jab main jágtá hún, to phir bhí tere sáth hún.

19 Ai Khudá, tú yaqínan sharíron ko qatl karegá; pas, ai khúnío, mere pás se dúr ho jáo.

20 Kyúñki we terí bábat sharárat se báten karte haiñ; tere dushman to terá nám abas lete haiñ.

21 Ai KHUDAWAND, kyā main un kā kīna nahīn rakhtā, jo terā kīna rakhte hain? kyā main un se, jo tere mukhālīf hoke uṭhte hain, bezār nahīn?

22 Main shiddat se un kā kīna rakhtā hūn; main unheṅ apne dushmanon men gintā hūn.

23 Ai KHUDĀ, mujhe jānch, aur mere dil ko jān; mujhe āzmā, aur mere andeshon ko pahchān:

24 Dekh, kyā mujh men koī dard-angez 'ādat hai, ki nahīn; aur mujh ko abādī rāh men chalā.

CXL ZABUR.

Sardār muganni ke liye, Dāūd kā Zabūr.

AI KHUDAWAND, sharīr insān se mujh ko rihāī de; zālīm ādmī-on se mujhe bachā rakh;

2 Jo apne dilon men bure andeshe karte hain; we har roz larāfon ke wāste jamā' hote.

3 Sāmpoṅ kī mānind we apnī zubāneṅ tez karte; un ke honṭhon ke tale afa'ī kā zahr hai. Silāh.

4 Ai KHUDAWAND, sharīr ke hāth se mujhe bachā; zālīm insān se mujhe mahfūz rakh; kyūnki we is fikr men hain ki mere qadamon ko girā dewen.

5 Magrūron ne chhipke mere liye phandā aur rassīān taiyār kī hain; unhon ne rāhguzar men jāl bichhāyā hai; unhon ne mere liye dām lagāe hain. Silāh.

6 Main ne KHUDAWAND se kahā, Tū merā KHUDĀ hai; ai KHUDAWAND, merī munājāt kī āwāz sun.

7 Ai YAHOWĀH KHUDAWAND, ai merī najāt ke zor, jang ke dīn tū ne mere sir par sāya kiyā.

8 Ai KHUDAWAND, sharīr kā mat-lab pūrā mat kar; us ke bure man-sūbon ko anjām tak pahunchne na de, tā ki we sir na uṭhāwen. Silāh.

9 Aur jinhon ne mujhe chāron taraf se gher liyā hai, aisā kar ki un

ke honṭhon kī ziyānkārī unhīn ke siron par pare.

10 Un par angāre dāle jāwen; wuh unheṅ āg men jhonkegā, aur garhon men girā degā, ki we phir uṭh na saken.

11 Bad-zubān ādmī zamin par qāim na rahegā; sitam-gar insān sitam hī kā shikār hoke nābūd ho jāegā.

12 Mujh ko yaqīn hai, ki KHUDAWAND mazlūmon kā insāf karegā, aur miskīnon kā badlā legā.

13 Fi-l-haqīqat sādīq log terā nām leke shukrguzārī karenge; aur rāst-bāz tere huzūr men sukūnat karenge.

CXLI ZABUR.

Dāūd kā Zabūr.

AI KHUDAWAND, main tujhe pu-kārtā hūn; merī taraf jald ā; jab main tujhe pukārūṅ, tab merī āwāz par kān dhar.

2 Kī merī du'ā tere huzūr baḥhūr kī tarāh pahunchāī jāwe; aur mere hāthon kā uṭhānā shām kī qurbānī kī mānind ho.

3 Ai KHUDAWAND, mere munh par nigāhbān biṭhlā; mere honṭhon ke darwāzon kī darbānī kar.

4 Mere dil ke kisī burī bāt kī tarāf māl hone na de, ki wuh badkāron men shāmil hoke badkāri na kare; aur mujhe un ke mazadār khānon men se kuchh khāne na de.

5 Sādīq mujh ko māre, wuh mihr-bānī hai; wuh mujhe tambīh de, yih mere sir kā raugān hai; agarchi do-bāra bhī kare, merā sir us se inkār na karegā; par merī du'ā un kī badkā-rīon ke barāks kī jāegī.

6 Un ke hākīmon ne chaṭān ke karāron ke darmiyān chhuṭṭī pāī, aur us waqt unhon ne merī bāteṅ sunīn, ki we miṭhī thiṅ.

7 Hamārī hadḍiān qabr ke munh men yūn bikhar gayīn, jaise ki lakrī hotī, jab koī use zamin par chire aur kāte.

8 Lekin, ai YAHOWĀH KHUDAWAND,

meri ánkhen teri taraf haiñ; merá tawakkul tujh par hai; tú meri ján ko mat undel.

9 Mujh ko us dām se bachá jo unhon ne mere liye bichháya, aur bad-karon ke jalón se.

10 Khabis apne dām men ek sáth phans jáwen, jis waqt ki main us taraf nikal jáún.

CXLII ZABU'R.

Mashkíl i Dáúd: ek du'á, jis waqt

wuh magáre men thá.

MAIN KHUDÁWAND ke áge apní áwáz buland kartá, main apní áwáz hí se KHUDÁWAND se minnat kartá hún.

2 Main apní faryád us ke huzúr men kholke kartá; aur apná dukh dard us ke áge bayán kartá.

3 Jis waqt merá jí udás hai, tab tú meri rawish jántá. Jis ráh ki main chaltá hún, unhon ne chhipke us men mere liye phandá lagáya hai.

4 Main ne apne dahne háth nigáh kí, aur dekhá, par koi na páya, jo mujhe pahchántá ho; mujhe kahín panáh na rahí; koi meri ján ká hál púchhtá nahín.

5 Ai KHUDÁWAND, main tere áge chilláya; aur main ne kahá, Tú meri panáh hai, aur zindón kí sarzamin men merá bakhrá tú hai.

6 Meri sun le; kyúñki main bahut za'if ho gayá hún; mujh ko un se, jo mere piche pare haiñ, chhurá le, ki we mujh se zoráwar haiñ.

7 Meri rúh ko qaid se rihái bakhshe, tá ki tere nám ki sitáish howe; sádiq log mere áspás jam'a hongé, jab ki tñ mujh par íhsán karegá.

CXLIII ZABU'R.

Zabúr i Dáúd.

AI KHUDÁWAND, meri du'á sun, meri minnaton par kán rakhe; apní wafádári se aur apní sadáqat se merá jawáb de.

2 Aur apne bande ko apne sáth 'adálát men na lá, kyúñki koi ínsán

jítí ján tere huzúr rástbáz thahar na hín saktá.

3 Ki dushman meri ján ke piche pará hai; us ne meri zindagi ko kshák par páemál kiya; us ne mujh ko un kí mánind, jo muddat se mar gaye haiñ, táriki men bitháya hai.

4 Is liye merá jí mujh men udás ho gayá hai; merá dil mere bích men ujar gayá hai.

5 Main agle dinon ko yád kartá hún; main tere sáre kámon ko sochtá hún; main teri dastkári par gaur kartá hún.

6 Main apne háth teri taraf barhátá hún; meri rúh khushk zamin kí mánind teri piyási hai. Siláh.

7 Ai KHUDÁWAND, jald meri sun; meri rúh tamám hone par hai; mujh se munh na mor, nahín to main un kí mánind ho jáúngá, jo garhe men girte haiñ.

8 Mujh ko subh ke waqt apní shafaqat kí áwáz suná; kyúñki merá tawakkul tujh par hai: apní ráh ki jis men main chaluñ, mujhe batá; kyúñki main apní rúh ko teri taraf uthátá hún.

9 Ai KHUDÁWAND, mujh ko mere dushmanon se rihái de; ki main tere pás panáh letá hún.

10 Mujhe apní marzí par chalná sikhla; kyúñki tú hí to merá Khudá hai; teri nek rúh mujhe rástí ke mulk men le chale.

11 Ai KHUDÁWAND, mujh ko apne nám ke liye zinda kar; apní sadáqat ke liye meri ján musibat se chhurá.

12 Aur apní rahmat se mere dushmanon ko faná kar; aur un sab ko, jo mere jí ko, dukh dete haiñ, nábud kar; kyúñki main terá banda hun.

CXLIV ZABU'R.

Dáúd ká Zabúr.

KHUDA'WAND, meri chatán, mu-bárák ho, jo mere háthon ko jang karná, aur meri ungliñ ko lañá, sikhlatá;

2 Merā shafaqat-karnewālā, aur merā garh, merā ūnchā burj, aur merā chhurānewālā, merī sipar, aur wuh jis par merā tawakkul hai, jo mere tale mere logon ko maglūb kartā hai.

3 Ai KHUDĀWAND, insān kyā hai, ki tū use yād farmāwe? aur ādamzād kaun hai, jo tū use shumār kare?

4 Insān to butlān kī mānind hai, aur us kī zindagī ek guzarte hūe sāya kī mānind.

5 Ai KHUDĀWAND, apne āsmānon ko jhukā, aur utar ā: pahāron ko chhū, to un se dhūwān ūthegā.

6 Bijlī girā, aur unhen titar bitar kar: apne tīr chālā, aur unhen ghabrā de.

7 U'par se apne hāth phailā, aur mujhe rihāī de; mujhe bahut pānion se aur ajnabī aulād ke hāth se chhurā le;

8 Jin ke munh se wāhī bāten nikaltī hain, aur un kā dahnā hāth jhūth kā dahnā hāth hai.

9 Ai Khudā, main tere liye ek nayā git gāūngā; main das tār kī bīn bajāke terī sanā-khwānī karūngā.

10 Tū hī hai, jo shāhon ko najāt bakhshtā hai, aur apne bande Dāūd ko burī teg se bachātā hai.

11 Mujh ko ajnabī aulād ke hāthon se chhurā le, aur rihāī bakhsht, jinhon ke munh se wāhī kalām nikaltā hai, aur jinhon kā dahnā hāth jhūth kā dahnā hāth hai;

12 Tā ki hamāre betē apnī jawānī men paudhon kī mānind, aur hamārī betiān zāviya kī ghūrion kī mānind howen, jo mahall ke andāza se khush-tarāsh hon;

13 Tā ki hamāre maḥzhan mālāmāl howen, jin men se har qism kī chiz muyassar howe; aur hamārī bheren hazāron lākhon hamārī galion men janen;

14 Aur hamāre bail motē tāze hon; aur ki tūt parne kī naubat na howe, aur na nikāl jāne kī; aur ki hamāre

bāzaron men kisī tarah kī nālīsh na ho.

15 Mubārak hai wuh guroh, jis kā yih hāl ho; mubārak hai wuh guroh, jis kā KHUDĀ KHUDĀWAND hai.

CXLV ZABU'R.

Dāūd kā sanā e Zabūr.

AI Khudā, mere bādshāh, main terī barāī karūngā; aur main abad ul ābād tere nām ko mubārak kahūngā.

2 Main har roz tuihe mubārak kahūngā; aur main abad ul ābād tere nām kī sitāish karūngā.

3 KHUDĀWAND buzurg hai, aur wuh nihāyat sitāish ke lāiq hai; aur us kī buzurgī tahqiq karne se bāhar hai.

4 Har ek pusht dūsri pusht se tere kāmion kī sitāish karegi, aur terī qudraton kā bayān karegi.

5 Main terī janāb kī jalil 'izzat par, aur tere 'ujāib kāmion par, dhyān karūngā.

6 Aur log tere haulnāk kāmion kī qudrat kā charchā karen; main terī buzurgī kā bayān karūngā.

7 We tere bare ihsān kā bahut sā zikr karenge, aur terī sadāqat ke git gāenge.

8 KHUDĀWAND mihrbān aur rahīm hai; gussa karne men dhīmā, aur shafaqat men barhkar hai.

9 KHUDĀWAND sab ke liye bhalā hai; aur us kī rahmaten us kī sāfī sana'aton par hain.

10 Ai KHUDĀWAND, terī sārī dast-kārīān terī sanā-khwānī kartī hain; aur tere muqaddas log tuihe mubārak-bād kahte.

11 We terī saltanat ke jalāl kā bayān karte, aur terī qudrat kā charchā karte;

12 Tā kī ādmī-zādon par us kī qudraten, aur us kī saltanat kī jalil shaukatēn, zāhir karen.

13 Terī bādshāhat abādī bādshāhat hai, aur terī hukūmat pusht dar pusht qāim rahtī.

14 KHUDÁWAND un sab ko, jo girte haiñ, thámtá hai; aur un sab ko, jo nihur gaye haiñ, uthá khará kartá hai.

15 Sab kí ánkhen tujh par lagi haiñ; tú unhen waqt par un kí rozí detá hai.

16 Tú apní mutthí kholdá hai, aur har ek jándár ká peṭ bhartá hai.

17 KHUDÁWAND apní sárí ráhon men sádlíq hai, aur apne sab kámon men rahím hai.

18 KHUDÁWAND un sab se, jo us ko pukárte haiñ, nazdíq hai; un sab se, jo sacháí se us ko pukárte haiñ.

19 Wuh un logon kí murád, jo us se darte haiñ, púrí karegá; wuhí un kí faryád sunegá, aur unhen bacháegá.

20 KHUDÁWAND un sab kí, jo us se muhabbat rakhte haiñ, hifázat kartá hai; lekin sáre khabison ko nábbúd karegá.

21 Merá munh KHUDÁWAND kí sitáish ká mazmún kahegá; hán, har ek bashar abad ul ábád us ke muqaddas nám ko mubárák kahá karo.

CXLVI ZABUR.

KHUDA'WAND kí sitáish karo. Ai merí ján, KHUDÁWAND kí sitáish kar.

2 Main jab tak jítá rahúngá, KHUDÁWAND kí sitáish karúngá; main jab tak maujúd hún, KHUDÁWAND kí saná-khwání karúngá.

3 Ámiron par, ádmí-záde par, tawakkul na karo; kí us men naját dene kí táqat nahín.

4 Us ká dam nikal játá hai, wuh apní máṭí men phir játá hai; usí din us ke mansúbe faná hojáte haiñ.

5 Mubárák hai wuh, jis kí kumak Ya'qúb ká Khudá hai, aur jis ká tawakkul KHUDÁWAND us ke Khudá par hai;

6 Jis ne ásmán banáyá, aur zamín, aur daryá, aur sab jo kuchh kí un men hai; jo hamesha apní sacháí ko parqarár rakhtá hai;

7 Jo mazlúmon ká insáf kartá hai, aur bhúkhon ko rotí detá hai. KHUDÁWAND asiron ko chhurátá hai;

8 KHUDÁWAND andhon kí ánkhen khol detá hai; KHUDÁWAND unhen, jo nihur gaye haiñ, sídhá khará kartá hai; KHUDÁWAND sádlíqon ko 'azíz rakhtá hai;

9 KHUDÁWAND pardesion ká nigahbán hai; wuh yatímon aur bewon ko sambháltá hai; lekin sharíron kí ráh ko únchá níchá kartá hai.

10 KHUDÁWAND abad tak saltanat karegá, hán, terá Khudá, ai Saihún, pusht dar pusht. KHUDÁWAND kí sitáish karo.

CXLVII ZABUR.

KHUDA'WAND kí sitáish karo: kí hamáre Khudá kí saná-khwání karná bhalá hai; is liye kí wuh díl-'azíz hai; sitáish karná sháyasta hai.

2 KHUDÁWAND Yarusálam ko ta'mír kartá hai; wuh Isráelí bichhuró hún ko jam'a kartá hai.

3 Wuh shikasta-dilon ká 'iláj kartá hai; wuh un ke zakhmon ko bándhtá hai.

4 Wuh sitáron ká shumár kartá hai, aur un ká judá judá nám rakhtá hai.

5 Hamárá KHUDÁWAND buzurg hai, aur bará qádír hai; us ká fahm bayán se báhar hai.

6 KHUDÁWAND halímon ko sambháltá hai; par sharíron ko zamín par patak detá hai.

7 Jawáb men apní bári par tum KHUDÁWAND kí shukrguzárí ke gít gáo; barbat bajáke hamáre Khudá kí sitáish karo:

8 Jo ásmán par badlíon ká parda dáltá hai; jo zamín ke liye menh taiyár kartá hai; jo paháron par ghás ugátá hai;

9 Jo bahímon ko rozí detá hai, aur kauwon ke bachchon ko bhí, jo chil-láte haiñ.

10 Us ko ghoré ke zor se khushí nahín, aur mará kí pinqlión se razá nahín.

11 KHUDÁWAND ko un se, jo us se darte haiñ, aur un se, jo us kí rahmat ke ummedwár haiñ, razá hai.

12 Ai Yarusalam, KHUDÁWAND kí sitáish kar; ai Saihún, apne Khudá kí sitáish kar.

13 Kyúñki us ne tere darwázon ke bendón ko mazbúti bakhshí, aur tujh meñ tere bachchon ko barakat di.

14 Wuh teri atráf meñ amn bakhsh-tá, aur tujhe suthre se suthre gehún se áśuda kartá.

15 Wuh apná hukm zamín par bhejtá hai; us ká kalám niháyat tezrau hai.

16 Wuh barf ún kí mánind detá hai; wuh palá rákh kí mánind bikhertá hai.

17 Wuh apne yakh ko luqmon kí mánind phenk detá hai; us kí thand kí bardáshht kaun kar saktá hai?

18 Wuh apná hukm bhejtá hai, aur unhen galá detá hai; wuh apní hawá chalátá hai, aur pání bah játe haiñ.

19 Wuh apná kalám Ya'qúb par, aur apne huqúq aur apní 'adálaten Isráel par, záhír kartá hai.

20 Ús ne kisi qaum se aisá sulúk nahín kiyá, aur na we us kí 'adálaton se ágáh ho gayín. KHUDÁWAND kí sitáish karo.

CXLVIII ZABU'R.

KHUĐA'WAND kí sitáish karo. A'smánon par se KHUDÁWAND kí sitáish karo; bulandion par se us kí sitáish karo.

2 Ai us ke sab firishto, us kí sitáish karo; ai us ke sab lashkaro, us kí sitáish karo.

3 Ai súraj, aur ai chánd, us kí sitáish karo; ai roshan sitáro, tum sab us kí sitáish karo.

4 Ai ásmánon ke ásmáno, aur ai pánío, jo ásmánon ke úpar ho, us kí sitáish karo.

5 We KHUDÁWAND ke nám kí sitáish karen, kí us ne hukm diyá, aur we maujúd ho gaye.

6 Us ne un ko abadí páedári bakhshí; us ne ek taqdír muqarrar kí, jo tal nahín saktí.

7 Ai tinníno, aur ai gahrápo, zamín par se KHUDÁWAND kí sitáish karo.

8 A'g aur ole, barf aur bukhár, aur zor kí ándhí, jo us ke hukm ko bajá láte haiñ;

9 Pahár aur sáre tile, mewadár darakht aur sáre deodár;

10 Janglí jánwar, aur sáre mawáshí, aur kire makore, aur parinde;

11 Sháhán i zamín, aur sárí um-maten, umará aur zamín ke sab 'adá-lat-karnewále;

12 Jawán o kuñwárián bhí, aur búrhe, bachchon samet;

13 We KHUDÁWAND ke nám kí sitáish karen, kí us ká nám akelá 'álishán hai; usí ká jalál zamín aur ásmán ke úpar phailá hai.

14 Wuhí apne logon ke sing ko buland kartá hai; yihí us ke pák log-on kí, baní Isráel kí, us qaum kí jo us se nazdík hai, shaukat hai. KHUDÁWAND kí sitáish karo.

CXLIX ZABU'R.

KHUĐA'WAND kí sitáish karo. KHUDÁWAND ká ek nayá git gáo, aur us kí madh pák logon kí jamá'at meñ.

2 Isráel apne banánnewále seshádmán howe; baní Saihún apne Bálisháh ke sabab khushí karen.

3 We us ke nám kí sitáish karte hie náchen; we tabla aur barbat bajáte hie us kí saná-khwání karen.

4 Kyúñki KHUDÁWAND apne logon se khush hotá hai; wuh halímon ko naját kí zinat bakhsh-tá hai.

5 Pák log apní buzurgwári par fakhr karen, aur apne bistarón par pare hie buland áwáz se gáyá karen.

6 Khudá kí sitáishen un kí zubán

par howén; aur ek do-dhári talwár un ke háthön men ho;

7 Tá ki gair-ummatön se intiqám lewen, aur logön ko sazá dewén;

8 Ki un ke bádsháhön ko zanjíron se, aur un ke amíron ko lohe kí beñion se jakren;

9 Tá ki un par wuh fatwá, jo likhá húa hai, jári karen; ki us ke pák logön kí yihí shaukat hai. **KHUDÁ-WAND** kí sitáish karo.

CL ZABU'R.

KHUDÁ-WAND kí sitáish karo. Us ke maqdis men **Khudá** kí sitáish karo; us kí qudrat kí fazá par us kí sitáish karo.

2 Us kí qudratön ke sabab us kí sitáish karo; us kí buzurgí kí kasrat ke mutábíq us kí sitáish karo.

3 Qarnái phúnkte hús us kí sitáish karo; bín aur barbat chheñte hús us kí sitáish karo.

4 Tablá bajáte hús aur náchte hús us kí sitáish karo; tárwále sázön ko aur bānsílon ko bajáte hús us kí sitáish karo.

5 Buland-áwáz jhánjh bajáke us kí sitáish karo; khush-áwáz jhánjh bajá bajáke us kí sitáish karo.

6 Har ek chíz, jo sáns letí hai, **KHUDÁ-WAND** kí sitaish kare. **KHUDÁ-WAND** kí sitáish karo.

SULAIMA'N KE AMSA'L.

I BA'B.

DA'UD ke beñe baní Isráel ke bádsháh Sulaimán ke amsál;

2 Dánái aur tádíb síkhne ko, aur tamíz kí báten samajhne ko;

3 Aur 'aql kí tarbíyat páne ko, aur sadáqat, aur 'adálat, aur sári rástí bújhne ko;

4 Aur sáda logön ko hoshyári dene ke liye, aur jawán ko dánish aur imtiyáz.

5 Dáná ádmí agar sune, to wuh ziyáda dánish páwegá; aur 'aqlwála maslahatén hásil karegá;

6 Ki masal, aur maqúla, aur ahl í khírad kí báton ko, aur un ke mu'ammon ko samjhen.

7 ¶ **KHUDÁ-WAND** ká khauf dánish kí ibtidá hai; lekin ahmaq dánái aur tádíb ko haqír jánte haiñ.

8 Ai mere beñe, apne báp kí tar-

biyat ká shanáwá ho, aur apní má kí tákid ko mat tark kar:

9 Ki yih tere sir ke liye raunaq ká táj, aur terí gardan ke liye tauq haiñ.

10 ¶ Ai mere beñe, agar gunahgár log tujhe phusláwen, tú mat mán.

11 Agar we kahén, A', hamáre sáth chal, kí khúnrezi ke liye ghát men lagen, aur chhipke ná-haqq begunáh kí kámin men baithen;

12 Aur gor kí mánnind un ko jítá nigal jáwen, aur un kí tarah, jo garhe men girte haiñ, samúchá;

13 Ham ko sab nafis asbáb milenge; ham lút ke mál se apne ghar bharenge;

14 Tú bhí ham logön ke darmiyán apná qur'a dálegá; ham sab ke liye ek hí thailí hogí:

15 To, ai mere beñe, tú ráh men un

ke sāth mat chal, balki un ke rāste se apne pānwōn ko roke rah :

16 Kyūnki un ke pānw sharārat ko daurte hai, aur khūnrezi ke liye jaldī karte hai.

17 Yaqīnan jab chīriyā dekh le; to dām bichhānā 'abas hai.

18 We to apnī hī khūnrezi ke liye ghāt men lage hai; we chhipke apnī hī kāmīn men baiṭhe.

19 Har ek jo nā-haqq zar-dost hai, us kī rawishen aīsī hī hai; kī we us ke mālikon kī jān ko le lete hai.

20 ¶ Dānāī sarak par hoke bulāī hai; wuh bāzārōn men āwāz sunātī hai :

21 Wuh, jis makān men ziyāda log jam'a hote hai, pukārtī hai, aur shahr ke phātakon kī dewṛhion par kalām kartī hai ;

22 Ai sādā logo, tum kab tak sādāgī ko dost rakhoge ? aur kab tak thātṭhe-bāz apnī thātṭhebāzi par māl rahenge, aur jāhīl ilm se kina rakhenge ?

23 Tum merī tambīh par mutawajjih ho ; dekho, main apnī rūh tum par dālūngā, aur main apnī bāten tumhen sanjhaūngā.

24 ¶ Azbaski main ne bulāyā, par tum ne na mánā ; main ne apnā hāth lambā kiyā, par koī mutawajjih na hūā ;

25 Balki tum ne merī sārī maslahaton ko nāchiz jānā, aur merī sarzanish kī qadr na kī :

26 To main bhī tumhārī pareshānī par hanṣūngā, aur jab tum par dahshat gālīb hogī, to main thātṭhe mārūngā ;

27 Jis waqt tumhārī dahshat āndhī kī mánind tum par āwegī, aur tumhārī āfat girdbād kī tarah tum tak pahunchegī ; aur jis waqt tangī aur jānkauī tum par parengī :

28 'Tab we mujh ko pukārengē, par main jawāb na dūngā ; we sawere mujh ko dhūndhenge, par mujhe na pāwenge :

29 Kyūnki unhon ne dānish ká

kina rakhā, aur KHUDĀWAND ke khauf ko ikhtiyār na kiyā :

30 Unhon ne merī maslahat ko manzūr na kiyā ; balki unhon ne merī sārī sarzanish ko haqīr jānā :

31 So we apnī hī rāh ke mewe khāwenge, aur apnī hī maslahaton se ser howenge.

32 Kī jāhilon kī bargashtagī unhen qatl karegī, aur ahmaqon kī kāmyābī unhen jān se māregī.

33 Lekin wuh, jo merī suntā hai, itmīnān se sukūnat karegā, aur balā ke khauf se mahfūz rahēgā.

II BAB.

A I mere betē, agar tū merī bāton ko qabūl karegā, aur mere hukinon ko apne pās dhar rakhēgā ;

2 Aise kī tū dānāī sunne kī taraf apne kām dhare, aur fahmīd se apnā dil lagāwe ;

3 Ilān, agar tū 'aqlmandī ke liye pukārengā, aur fahmīd ke liye apnī āwāz uṭhāwēgā ;

4 Aur agar tū us ko yūn dhūndhēgā, jis tarah rūpe ko dhūndhte hai ; aur yūn us kī talāsh karegā, jis tarah gauj nihānī kī talāsh karte hai :

5 'Tab tū KHUDĀWAND ke khauf ko samjhegā, aur KHUDĀ kī shināsāī ko pāwēgā.

6 Kyūnki KHUDĀWAND dānāī baḥshatā hai ; us ke munh se dānish aur fahm nikaltī hai.

7 Wuh rāstkarōn ke liye salāmatī ko rakh chhortā hai ; wuh un ke liye, jin kī rawish kāmīl hai, ek sipar hai ;

8 Kī 'adālat ke rāston ká muhāfiz ho, aur apne pāk logon kī rāh ká nigahbān.

9 'Tab hī tū sadāqat, aur 'adālat, aur sārī rāstī ko, aur har ek nek rawish ko, samjhegā.

10 ¶ Jis waqt dānāī tere dil men dākhil hogī, aur dānish tere jī ko piyārī lagegī ;

11 Us waqt imtiyāz terī nigahbānī karegā, aur fahmīd terī hafīz hogī ;

12 Tā ki tujhe sharir kī rāh se, aur us insān se, jo gumrahī kī bāton kartā hai, bachāwe;

13 Jo rāstī kī rāhon ko tark karte hain, tā ki tarīkī kī rāhon men chalen;

14 Jo badi karne se khushwaqt hote hain, aur shariron kī gumrahī se khurrami karte hain;

15 Jin kī rawishon terhī hain, aur we apnī rāhon men kajrau hain;

16 Tā ki tū begāna 'aurat se bachā rahe, us ajnabī 'aurat se, jo tujh ko apnī bāton se phuslatī hai;

17 Jo apnī jawānī ke khāwind ko tark kar detī hai, aur apnē Khudā ke 'ahd ko bhlā detī hai.

18 Kyūnki us kā ghar maut kī taraf jhukā hūā hai, aur us kī rāhen murdon kī taraf jāti hain.

19 Šab jo ki us kī taraf jāte, phir nahin laūtte; we zindagānī kī rāhon ko phir nahin pakarte.

20 ¶ Tā ki tū bhale logon kī rāh par chale, aur sādīqon kī rawishon ko liye rahe.

21 Kyūnki sidhe log mulk men basenge, aur saf-dil, log us men bāqī rahenge;

22 Lekin sharir log zamīn par se kāt dāle jāenge, aur be-īmān us se ukhāre jāenge.

III BĀB.

AI mere betē, merī sharīfat ko farāmosh na kar; par terā dil mere hukmon ko hifz kare;

2 Ki we 'umr kī darāzī, aur pīrī, aur salāmātī tujh ko bakhshenge.

3 Aisā mat kar kī rahmat aur sadāqat tujh ko tark karen; balki un ko tū apnī gardan par bāndh, aur un ko apnē dil kī takhtī par likh rakh;

4 To tū Khudā aur khalq kā manzūr i nazar hoke nī'amat aur bari qadr pāwegā.

5 ¶ Apnē sārē dil se KHUDĀWAND par tawakkul kar, aur apnī samajh par takīya mat kar.

6 Apnī sārī rāhon men us kā iqrār kar, aur wuh terī rahnumāī karegā.

7 ¶ Apnī nigāh men āp ko dānishmand mat jān; KHUDĀWAND se dar, aur badi se bāz rah.

8 Yih terī nāf ke liye sihhat, aur terī haddīon ke liye tarāwat hogī.

9 Apnē māl se, aur apnī har qism kī afzāish ke pahle phalon se, KHUDĀWAND kī ta'zīm kar;

10 To tere ambārkhāne kasrat i paidāwār se ma'mūr howenge, aur tere kolhū nayī maj se chhalak jāenge.

11 ¶ Ai mere betē, KHUDĀWAND kī tambīh ko haqīr mat jān, aur us kī tādīb se bezār mat ho.

12 Kyūnki KHUDĀWAND jis ko piyār kartā hai, us ko tambīh detā hai, jis tarah bāp us betē ko, kī jis se wuh khush hai.

13 ¶ Kyā hī mubārak hai wuh insān, jis ne dānāī ko pāyā hai; aur wuh ādmī, jis ne 'aqlmandī ko hāsīl kiya.

14 Kyūnki us kī saudāgarī chāndī kī saudāgarī se, aur us kā hāsīl chokhe sone se bihtar hai.

15 Ki wuh la'lon se ziyāda mahang-molī hai; aur sārī chizen, jin kī khwābīsh tū rakh saktā hai, us ke barābar nahin.

16 'Umr kī darāzī us ke dahne hāth men hai; aur us ke bāen hāth men dāulat aur 'izzat hain.

17 Us kī rāhen khushī kī rāhen hain, aur us kī sārī rawishon salāmātī kī hain.

18 Wuh un ke liye, jo use pakre rahte hain, zindagānī kā darakht hai: khushhāl hai wuh jo use liye rakhtā hai.

19 KHUDĀWAND ne dānāī se zamīn kī bunyād kī; aur 'aqlmandī se āsmān ārāsta kiya.

20 Us kī dānish se gahrāīān phūt niklīn, aur āsmān se os kī būnden tapkīn.

21 ¶ Ai mere betē, us ko apnī

ánkhon se ojhāl mat hone de; balki 'aqlmandí aur tamíz ko nigáh rakh.

22 So we teri ján ke liye hayát, aur teri gardan ke liye raunaq hongí.

23 Tab tú apní ráhon men salámati se chalegá, aur terá páñw thokar na kháegá.

24 Jis waqt tú leṭ rahégá, tú hirásán na howegá; hán, tú leṭ rahégá, aur teri nind mīthí hogí.

25 Achának haul se, aur sharíron ke tūfán se, jab ki wuh uṭhe, mat ghabrá.

26 Ki KHUDÁWAND tere i'atimád ká bá'is hogá, aur tere páñw ká háfiz, tá ki wuh qaid na howe.

27 ¶ Un se, jo ihsán ke mustahiqq haiñ, use báz mat rakh, jis waqt ki tere háth men aisá karne ká iḡhtiyár ho.

28 Jab tere pás ho, to apne hamsáye ko yih mat kah, Já, aur phir á, ki main kal dúngá.

29 Apne hamsáye par badí ká mansúba mat bándh, jis hál ki wuh be-ákr hoke tere pás rahtá hai.

30 ¶ Kisí insán se be-sabab jhagrá mat kar, jis hál men ki us ne tujh se kuchh badí nahín kí.

31 ¶ Zálím par hasad na kar, aur us kí ráhon men se kisí ko pasand na kar;

32 Kyúñki kajrau se KHUDÁWAND ko nafrat hai; par us ká ráz mustaqím logon ke pás hai.

33 ¶ Sharíron ke ghar par KHUDÁWAND kí la'nat hai; par wuh sádiqon ke makán men barakat bakhshítá hai.

34 Yaqínan wuh thaṭṭhá-karnewálon par thaṭṭhá kartá hai; par farotanon ko fázl bakhshítá hai.

35 Dánishmand log shaukat ke wáris howenge; par jáhilon kí taraqqí zharindagi hogí.

IV B'A'B.

A I laṛko, báp kí ta'lím suno, aur 'aqlmandí ke hásil karne par dhýán rakho.

2 Main tum ko achchhí ta'lím detá

húñ; so tum mere núkm ko tark na karo.

3 Ki main, apne báp ká beṭá, apní má ke sámhne lárlá iklaútá thá.

4 Us ne bhí mujhe sikhlayá, aur mujhe kahá, ki Meri báton par apná dil lagá; mere hukmon ko bíz kar, aur jítá rah.

5 Tú dānāi hāsíl kar, aur 'aqlmandí bhí hāsíl kar, aur use farámosh na kar; aur mere munh kí báton se kanára mat kar.

6 Use tark na kar, ki wuh teri himáyat karegi; us se muhabbat rakh, wuh teri nigahbán hogí.

7 Dānāi auwal chíz hai; so tú dānāi hāsíl kar, aur apní sab hāsílát ke sáth fahmíd paidá kar.

8 Tú us kí buzurgí kar, wuh tujhe barháwegí; wuh tujhe sarfarāz bakhshégí, jab tú use gale lagáwe.

9 Wuh tere sir par lutf ká zewar rakhegi; wuh tujh ko shaukat ká táj de degí.

10 Ai mere beṭe, sun, aur meri bát-en mán; tab teri 'umr ke baras bahut se hongé.

11 Main ne tujhe dānāi kí ráh men ta'lím dí hai; main ne sídhe ráston men tujhe chaláyá.

12 Jab tú chalegá, to tere páñw tang jagah men na parenge: jab tú dauregá, to tú thokar na kháwegá.

13 Tádib ko mazbútí se pakar rakh; use jáne mat de; use dhar rakh, ki wuh teri zindagání hai.

14 ¶ Sharíron kí ráh men dákhil mat ho, aur khabíson ke ráste men mat já.

15 Us se báz rah; us ke nazdík guzar na kar; udhar se phir já, aur guzar já.

16 Kyúñki we, jab tak ziyánkárí na kar len, tab tak sote nahín; aur jis hál ki kisí ko girá na den, un kí nind un se játi rahtí.

17 We sharárat kí roṭí kbáte haiñ, aur andher kí mai píte haiñ.

18 Lekin sādīqon kī rawish us chamaknewāle naiyir kī mánind hai, jo pūre din tak roshan hotá chalá játá hai.

19 Sharīron kī ráh táríkí kī mánind hai; we use, ki jis se we thokar kháte haiñ, nahīñ jánte.

20 ¶ Ai mere beṭe, merí báton par dhyán rakh, aur mere kalám par kán dhar.

21 Un ko apní nazar se gáib na hone de, aur un ko apne dil ke dar-miyán rakh chhor.

22 Kyúñki we un ke liye, jo un ko páte haiñ, zindagání, aur un ke sáre jism ke liye sihhah haiñ.

23 ¶ Apne dil kī barí se barí kha-bardári kar, ki zindagání ke anjám usí se haiñ.

24 Muñh kī kajrauí ko apne se dúr phenk de, aur terhe labon ko apne pás se dúr kar.

25 Aur aisá kar, ki terí ánkhen 'ain sámhne dekhén, aur terí palaken teré áge kī taraf sídhí nigáh karen.

26 Apne páñwon kī rawish ko gaur kar; so terí sári ráhen sábit ho jáwen-gí.

27 Na dahne háth ko mur, aur na báen ko; par apne páñw ko badí kī taraf se pher.

V BA'Ā.

AI mere beṭe, merí dánáí par dhyán rakh, aur merí fahmíd kī taraf apne kán dhar;

2 Tá ki tú imtiyáz par nigáh rakhe, aur tere lab dánish ko hífz karen.

3 ¶ Kyúñki begána 'aurat ke hon-thon se shahd tapká partá hai, aur us ká talú tel se ziyáda chikná hai;

4 Par us ká anjám náгдаuná kī mánind karwá hai, aur do-dhári talwár kī mánind tez hai.

5 Us ke páñw maut hí men utarte haiñ; us ke qadam jahannam ko pakre húe haiñ.

6 Tá na ho ki tú zindagí kī ráh ko dhyán karne lage, us kī ráhen mār-

pech kī hotín, so tú unhen pahchán nahīñ saktá.

7 Pas, ai larke, merí suno, aur mere muñh kī báton se kanára na karo.

8 Apná rásta us se dúr banáo, aur us ke ghar ke darwáze ke nazdík na jáo;

9 Tá na howe, ki tú apní 'izzat auron ko, aur apní 'umr be-rahmon ko de:

10 Na howe, ki begána log terí qúwat se ser howén, aur terí sári kamáí ajnabí ke ghar men sarf ho;

11 Aur tú ákhir ko, jis waqt terá gosht aur terá badan faná ho jáwen-ge, to karáhegá,

12 Aur tú kahegá, Afsos, main ne tádíb se kyúñ kína rakhá, aur mere dil ne sarzanish ko kyúñ haqír jáná;

13 Aur apne ustádon kī sadá ko na máná, aur un kī taraf, jo mujhe tarbíyat karte the, apná kán na jhukáýá!

14 Qarib thá, ki main jamá'at aur majlis ke darmiyán har ek qism kī badí karín.

15 ¶ Apne hí hauz se pání pí, aur apní hí báolí men se bahtá pání:

16 To tere chashme báhar phailenge, aur galiñ men tere pání kī nahren.

17 Tú hí akelá un ká málik ho, aur koí begána terá sharik na ho.

18 Tere chashme men barakat ho, aur tú apní jawání kī jorú ke sáth khushwaqt rah.

19 Wuh 'ishq-angez gazál aur dil-pasand áhú terí hai; us kī chhátion se har waqt mahzúz ho, aur us kī mu-habbat se hamesha farefta rah.

20 Aur, ai mere beṭe, tú kis liye begána 'aurat se farefta, aur ajnabí se ham-kinár hogá?

21 Ki insán kī ráhen KHUDÁWAND kī ánkhoñ ke sámhne haiñ, aur wuh us kī sári rawishon ko jánchtá hai.

22 ¶ Sharír kī badkáríñ usí ko pakar lengí, aur wuh apne hí gunáh kī rassíon se jakrá jáegá.

23 Wuh be-tarbiyat páe mar jáegá ; aur apní jahálat kí shiddat men bhat-aktá phiregá.

VI BAB.

AI mere bete, agar tú apne dost ká zámín húa, aur agar tú ne kisi begáne se shart ká háth márá ;

2 To tú apne hí munh kí báton se phande men phansá, aur apne hí munh ke sukhán se pakrá gayá.

3 Ai mere bete, ab yih kar, aur apne ta,ín bachá, jab kí tú apne dost ke háth men giriftár húa hai : pas já, aur farotání kar, aur apne bhái kí minnat samájat kar.

4 Apní ánkhen nind ke supurd mat kar, na apní palakeñ úngh ke.

5 Apne ta,ín gazál kí tarah sayád ke háth se, aur chiríye kí mánind chirímár ke dast se bachá.

6 ¶ Ai káhil ádmí, chyúntí ke pás já ; us kí rawishen dekh, aur dánish hásil kar :

7 Ki wuh, báwujúde kí us ká koí sardár, koí karorá, koí hákim nahín,

8 Garmí ke mausim men apne liye khurish taiyár kartí hai, aur dirau ke waqt apne wáste khurák jam'a kartí hai.

9 Ai káhil ádmí, tú kab tak soyá karegá ? tú kab apní nind se uthégá ?

10 Thorá soná, aur thorá únghná, aur thorá háthon ko nind ke liye samet lená ;

11 So terí mufisí musáfir kí tarah á pahunchegí, aur terí muhtájí hath-yár-band mard kí tarah.

12 ¶ Nákará ádmí aur sharír insán munh kí kajrauí men chaltá hai.

13 Wuh apní ánkhen mártá hai ; wuh apne pánwon se báten kartá hai ; wuh apní unglión se ta'lím detá hai.

14 Kajrauíán us ke dil men hain ; wuh sadá ziyánkárí ke mansúbe bándhtá hai ; wuh jhagre barpá kartá hai.

15 So us par nágahání halákat áwe-

gí ; wuh ek-ba-ek aisí shikast kháwegá, kí jis ká 'iláj na milegá.

16 ¶ KHUDÁWAND chha chízon ká kína rakh-tá hai, háñ, sáñ hain jin se us kí ján ko nafrat hai :

17 U'ñchi ánkhen, jhúñhí zubán, aur we háth jo be-gunáh ká khún karte,

18 Dil jo bure mansúbe bándhtá hai, páñw jo jald burái ke liye daurte hain,

19 Jhúthá gawáh, jo jhúth boltá hai, aur wuh jo bhásíon ke darmiyán jhagre barpá kartá hai.

20 ¶ Ai mere bete, apne báp ke hukm ko hifz kar, aur apní má kí tákid ko mat chhor.

21 Unhen sadá apne dil par bándh rakh, aur unhen apní gardan par gánth lagá.

22 Kí jab tú kahín jáegá, to wuh terá rahbar hogá ; aur jab tú soegá, to wuh terí nigahbání karegá ; aur jab tú jáegá, to wuh tujh se báten karegá.

23 Kí hukm jo hai, chirág hai ; aur tákid jo hai, núr hai ; aur tarbiyat kí tambíhen jo hain, zindagí kí ráhen hain ;

24 Kí tujhe burí 'aurat se mahfúz rakhen, aur begána 'aurat kí zubán kí cháplúsi se.

25 Apne dil men us ke husn kí ragbat mat rakh ; aisá na kar kí wuh tujh ko apní palakon se pakre.

26 Kyúñki fáhisha 'aurat ke sabab se ek hí girda rotí kí naubat hotí ; aur khasamwálí záníya qímatí ján ká shikár kartí hai.

27 Kyá ho saktá hai, kí insán apne síne men ág lewe, aur us ke kapre jal na jáwen ?

28 Kyá mumkin hai, kí koí jalte hús koelon par chale, aur us ke páñw na jalen ?

29 Aisá hí hai wuh, jo apne ham-sáye kí jorú se hambistar hotá hai ; jo koí use chhútá hai, so be-gunáh nahín rah saktá.

30 Log chor ko, jo ki bhūkhā hoke apnā nafs bharne ko chori kare, haqir nahin jānte haiñ;

31 Par agar wuh khojke pakrā jāwe, to sāt gunā degā; balki wuh apne ghar kā sārā māl adā karegā.

32 Wuh jo kisī kī jorī se zinā kartā hai, kam-aql hai; jo yih kartā hai, apnī jān ko halāk kartā hai.

33 Wuh zakhm aur zillat pāwegā; us kī ruswāī kisī tarah mitāī na jāegī.

34 Kī gairat se mard ko gazab hotā hai; so wuh intiqām ke din hargiz tars na khāegā.

35 Wuh kisī tarah kā fidya manzūr na karegā; wuh hargiz rāzī na hogā, agarchi terī taraf se bahut se in'ām diye jāwē.

VII BA'B.

AI mere beṭe, merī bāton ko hifz kar, aur mere hukmon ko apne pās chhipā rakh.

2 Mere hukmon ko hifz kar, aur jītā rah; aur merī tākid ko apnī ānkhon kī putlī kī mānind banā.

3 Un ko apnī unglon par bāndh; un ko apne dil kī takhtī par likh.

4 Dānāī ko kah, kī Tū merī bahin hai; aur fahmīd ko apnī āshnā jān;

5 Tā kī we tujh ko begāna 'aurat se, us ajnabī se, jo apnī bāton se terī chāplūsī kartī hai, bachā rakheñ.

6 ¶ Kī main ne apne ghar ke darīche men baithe hūe jharokhe se nigāh kī,

7 Aur sādā lauhon ke darmiyān nazar kī, aur beṭon men se ek jāwān ko, jo 'aqlmandī men osir thā, dekhā,

8 Us galī men, jo us ke kone se lag-bhag thī, guzartā thā; aur us ne us ke ghar kī rah lī;

9 Godhūlī men shām ko, kālī andherī men ādhī rāt ko:

10 Aur dekho, kī wahān ek 'aurat jo dil kī chaturī thī, fāhisha ke bhes men use milī.

11 Wuh gangāī aur khudsar hai;

us ke pānw apne ghar men nahin thaharte;

12 Chunānchi ab wuh ghar ke bāhar hai; phir ab wuh bāzaron men hai, aur kone kone kamīn men lagi hai.

13 So us ne use pakrā, aur us kī machchhiān līn, aur dhiṭhī nazar karke us se kahā,

14 Salāmati ke zabihe mujh par farz the; āj ke din main ne apnī nazren adā kīn.

15 Is liye main terī mulāqāt ko bāhar nikalke sawere tere mukhre ko barī talāsh se dhūndhtī thī; so main ne tujhe pāyā.

16 Main ne apne palang par bālā-poshon, aur Misr ke dhāridār katān ko bichhāyā hai.

17 Main ne apne palang ko murr, aur agar, aur dārchinī ke 'itr se, khushbū kiyā hai.

18 A', milke subh tak muhabbat se mast howēñ; ā, bāham 'ishqbāzī se jī bahlāwēñ.

19 Kī merā khasam to ghar men nahin; us ne dūr kā safar kiyā hai.

20 Wuh thailā naqd kā apne hāth men le gayā hai; aur wuh chāndrāt ko ghar āwegā.

21 Garaz us ne apnī dil-kash guftogū kī bahut bāton se us ko bahkāyā, aur apne labon kī chāplūsī se use gumrah kiyā.

22 Wuh ekāek us ke pichhe ho liyā, jaise kī bail zabh hone ko, aur jaise kī koī zanjir pahine hūe bewuqūfion kī saza pāne ko jātā;

23 Yahan tak kī barchhī us ke jigar ke pār ho gayī, us murg kī mānind, jo dām kī taraf jald jātā hai, aur nahin jāntā kī wahān us kī jān jāegī.

24 ¶ So ab, ai beṭe, merī suno, aur mere munh kī bāton par dhyān rakho.

25 Apne dil ko us kī rāhon par māl hone na de; bhatakkar us ke rāb-guzaron men mat jā.

26 Ki us ne bahuton ko ghāyal karke girā diyā hai; hān, us ne bahut se bahāduron ko qatl kiya hai.

27 Us kā ghar pātāl ki rāheṅ hai, jo maut ke andarūnī makānon meṅ pahunchātī haiṅ.

VIII BA'B.

KYA' dānāī nahīṅ pukārtī? Aur kyā fahmīd buland āwāz nahīṅ kartī?

2 Wuh sarak ke pās ūnche maqām-ōn kī choṭiōṅ par, aur chau-rāhoṅ ke chabūtare par, kharī hotī hai.

3 Wuh phāṭakoṅ ke nazdīk, shahr ke madkhal par, jahān se darwāzoṅ meṅ dākhil hote haiṅ, chillātī hai,

4 Ki Ai ādmīo, main tumheṅ bulātī hūṅ, aur banī A'dam kī taraf apnī āwāz ūthātī hūṅ;

5 Ai bewuqūfo, kḥirad ko samjho, aur ai jāhilo, tum samajhnewālā dil paidā karo.

6 Suno, kī main latīf mazmūn kahtī hūṅ; aur mere laboṅ se, jab we khulte haiṅ, to sachchī bāteṅ nikaltī haiṅ.

7 Ki merā muṅh sach sach kahtā hai; aur mere laboṅ ko sharārat se nafrat hai.

8 Mere muṅh kī sārī bāteṅ sadāqat se haiṅ; un meṅ kuchh ṭeṛhā tirchhā nahīṅ.

9 We sab us ke nazdīk, jo dānish rakhtā hai, sīdhī haiṅ; aur un ke kḥiyāl meṅ jo haqiqat-shinās haiṅ, rāst haiṅ.

10 Merī tarbiyat ko qabūl karo, na rūpe ko; aur ma'rīfat ko chokhe sone se ziyāda pasand karo.

11 Ki dānāī la'loṅ se bhī bihtar hai; aur sārī chizeṅ, jin kī tamannā kī jāti hai, 'us ke barābar ho nahīṅ saktī.

12 Main, jo dānāī hūṅ, hoshyārī ke sath rahtī hūṅ, aur 'ilm ke mansūbe mujh hī se fīdā hote haiṅ.

13 KḤUDĀWAND kā kḥauf yih hai, kī insān badī se kina rakhe; gurūr,

aur shekḥī, aur bad-rāhī, aur muṅh kī kajraui se main kina rakhtī hūṅ.

14 Maslahat aur sīdhī tadbīr merī haiṅ; main hī dānish hūṅ, aur qūwat merī hī hai.

15 Shāhān mere sabab se saltanat karte haiṅ, aur salātīn insāf se faisala karte haiṅ.

16 Mere bā'is se wālī, aur amīr, aur zamīn ke sārē munsīf, hukūmat karte haiṅ.

17 Main un par 'āshiq hūṅ, jo mujh par 'āshiq haiṅ; aur we, jo mujh ko sawere dhūndhte haiṅ, mujh ko pāwenge.

18 Daulat aur 'izzat mere sath haiṅ; hān, wuh daulat jo pācdār hai, aur sadāqat.

19 Merā phal sonē se, hān, chokhe sone se, aur merā hāsīl kḥālīs chāndī se, bihtar hai.

20 Main sadāqat kī rāh meṅ aur 'adālat kī rāhguzaroṅ ke darmiyān chaltī hūṅ;

21 Tā kī main un ko, jo mujhe piyār karte haiṅ, achche māl ke wārīs karūṅ; aur main un ke kḥazāne bhar dūṅ.

22 KḤUDĀWAND apne intizām ke shurū' meṅ mujhe rakhtā thā, apnī sana'aton se peshtar, qadīm se.

23 Main azal se muqarrar hūī, zamīn kī paidāish kī ibtidā se pahle.

24 Main us waqt paidā hūī, jab kī gahrāo na the, aur chashmoṅ ke makān pānī se bhare na the.

25 Main paharoṅ ke qāim kiye jāne ke peshtar, aur ṭiloṅ se āge paidā hūī;

26 Hanoz us ne na zamīn banāī thī, na maidān, balki dunyā kā pahlā dhelā bhī nahīṅ.

27 Main us waqt thī, jab kī us ne āsmān banāe, aur samundar kī sath par dāirā khīnchā;

28 Jis waqt us ne ūpar kī taraf badlōṅ ko muqarrar kiya, aur jis waqt us ne gahrāo ke chashmoṅ ko zor baḥshā;

29 Jis waqt us ne samundar kí hadd þhahráí, kí pání us ke hukm se báhar na jáen; jis waqt us ne zamín kí newen dálín;

30 Us waqt main parwarda kí mánind us ke sáth thí; aur main roz roz us kí khushnúdí thí, aur har waqt us se huzúr khushí kartí thí.

31 Main us kí zamín kí ábád atráf men shádí kartí thí, aur merí khushnúdí baní A'dam kí suhbat se húi.

32 So ab, ai farzando, merí suno: kyúñki we, jo merí ráhon ko hízf karte hain, nekbakht hain.

33 Tarbíyat ko suno, kí tum dánishmand bano, aur us se kanára na karo.

34 Sa'ádatmand wuh insán, jo merí suntá hai, aur jo har roz mere ástánon par ráh taktá hai, aur mere darwázon kí chaukhañon par intizár kartá rahtá hai.

35 Kyúñki jo mujh ko pátá hai, so zindagí ko pátá hai; aur wuh KHUDÁ-WAND kí taraf se fázl hásil karegá.

36 Lekin wuh, jo merá gunáh kartá hai, so apní ján se badí kartá hai; we sab, jo merá kína rakhte hain, maut ko piyár karte hain.

IX BA'B.

D'ANAT' ne apne liye ghar banáyá hai, us ne apne sát sútún taráshe hain:

2 Us ne apne zabíhon ko zabh kiyá hai; us ne apní mai ko miláyá hai; us ne apní mez ko chuná hai.

3 Us ne apní sahelíon ko bhejá hai; wuh shahr ke únche maqámon kí choñon par pukártí hai,

4 Jo koí bewuqúf ho, idhar áwe; usí ko, jo dánish se khálí hai, wuh kahtí hai,

5 Chalá á, aur merí rotíon men se khá, aur us mai men se, jise main ne miláyá hai, pí.

6 Jáhilon kí suhbat chhoṛ de, aur ziuda ho, aur dánish kí ráh par chalá chal.

7 Wuh jo thaṭṭhá-karnewále ko tambíh kartá hai, apne liye zillat hásil kartá hai; aur wuh jo sharír insán ko dántá hai, ép hi chhút pátá hai.

8 Thaṭṭhá-karnewále ko tambíh mat kar, na ho kí wuh terá kína rakhe; dánishmand ko tambíh kar, kí wuh tuihe piyár karegá.

9 Dána insán ko ta'lím de, kí wuh ziyáda dánái hásil karegá; sádiq ko síkhlá, kí wuh 'ilm men ziyáda taraqqí karegá.

10 KHUDÁWAND ká khauf dánái ká shurú' hai, aur Quddús kí pahcháñ fahmíd hai.

11 Kí mere sabab se tere din barhenge, aur terí zindagání ke baras bahut ho jáenge.

12 Ágar tú dáná hogá, to terí dánái tere hí liye hogí, aur tú jo thaṭṭhá kartá hai, to tú ép hí us kí sazá ká bojh uṭháegá.

13 ¶ Bewuqúf 'aurat gaugáí hotí hai; wuh ahmaq hai, aur kuehh nahín jántí.

14 Wuh apne ghar ke darwáze par, aur shahr ke únche makánon ke úpar, pírhí par baiṭhí hai,

15 Kí musáfiron ko, jo apní sídhí ráh chale játe hain, buláwe:

16 Kí jo koí sáda-lauh hai, idhar áwe; aur wuh jo dánish se khálí hai, wuh us ko kahtí hai,

17 Chori ke pání men shiríní hai; aur wuh rotí, jo chhipke khái jáwe, barí mazadár hai.

18 Lekin wuh nahín jántá, kí wahán murde hain; jo sáre mihmán jahannam kí tháh men hain.

X BA'B.

SULAIMA'N kí maslen. Dánish-mand betá báp ko khushnúd kartá hai; par be-dánish farzand apní má ká bár i khátír hotá hai.

2 Sharárat ke khazáne kuehh fáida nahín karte; par sadáqat maut se naját detí hai.

3 KHUDÁWAND sádiqon kí ján ke

bhūkh se halāk hone na degā; par wuh sharīron ko un kī sharārat ke sabab dhakel degā.

4 Wuh jo dhīle hāth se kām kartā hai, kangāl ho jāwēgā; par chālākon kā hāth daulat paidā kartā hai.

5 Jo garmī ke mausim men ikatthā kartā hai, wuh dānishwar betā hai; par wuh, jo dirau ke waqt so rahtā hai, ek betā hai jo ruswāī kā bā'is hai.

6 Sādiq ke sir par barakatē hain; par sharīron ke munh ko zulm chhipā degā.

7 Sādiq kā zikr barakat ke liye hogā; lekin sharīron kā nām sar jāwēgā.

8 Wuh, jis kā dil 'āqil hai, hukm mānēgā; par gappī bewuqūf gir paregā.

9 Wuh jo rāstī se chaltā hai, salāmatī se jātā hai; par wuh, jo ultī rāh jātā hai, mashhūr kiyā jāēgā.

10 Wuh jo ānkhen matkāta hai, gamgīn kartā hai; aur gappī bewuqūf gir paregā.

11 Sādiq kā munh zindagī kā chashma hai; par zulm sharīron kā munh dhāmp legā.

12 Kīnawarī jhagrā barpā kartī hai; par muhabbat sāre gunāhon ko dhāmp detī hai.

13 Wuh jo sāhib ī fahm hai, us ke labon ke andar khīrad hai; par wuh, jo be-khīrad hai, us kī pīth ke liye laṭh hai.

14 Dānishmand log ma'rīfat farāham karte hain; par jāhil kā munh halākat se nazdik hai.

15 Māldār ādmī kī daulat us kā hasīn shahr hai; kangālon kī halākat un kī tang-dastī hai.

16 Sādiq kī kamāī zindagānī ke liye hai; par khabīson kā phal gunāh ke liye hai.

17 Jo ta'līm ko hifz kartā hai, wuh zindagānī kī rāh par hai; par wuh jo tambh se bhāgtā hai, gumrah hotā hai.

18 Wuh, jo jhūṭhe honṭhon se kīna

chhipātā hai, aur wuh, jo tuhmat kartā hai, bewuqūf hai.

19 Kalām kī kasrat men kuchh na kuchh gunāh hogā; par wuh, jo apne labon ko roke jātā hai, dānā hai.

20 Sādiq kī zubān chokhī chāndī hai; sharīron kā dil kam-qimat hai.

21 Sādiqon ke honṭh bahuton ko khilāte hai; lekin jāhil log be-dānishī se marte hain.

22 KHUDĀWAND hī kī barakat daulat bakhshī hai, aur wuh us par kuchh mashaqqat na barhātā.

23 Ziyānkārī karnā ahmaq kā ek tamaskhur hai; par wuh, jo dānishmand hai, us ke liye 'aql hogī.

24 Sharīr kā khauf usī par paregā; par sādiqon kā matlab bar āwēgā.

25 Jis tarah sharīr bāqī na rahegā; lekin sādiq jo hai ek abādī bunyād hai.

26 Jaisā sirka dānton ke liye, aur jaisā dhunwān ānkhon ke liye hai, aīsā hī sust ādmī un ke liye hai jo use bhejte hain.

27 KHUDĀWAND kā khauf 'umr ko darāz kartā hai; par sharīron kī zindagī ghatāī jātī hai.

28 Sādiqon kā intizār khushī hai; par sharīron kī ummed fanā ho jāēgī.

29 KHUDĀWAND kī rāh sīdhe logon ke liye tawānāī hai; par badkirdaron ke liye halākat hai.

30 Sādiqon ko kabhī jumbish na hogī; par sharīr zamīn par hargiz na rahenge.

31 Sādiqon kā munh khīrad zāhir kartā hai; par wuh zubān, jo kajrau hai, kāt dālī jāēgā.

32 Sādiq ke honṭhon ko ma'lūm hai, kī pasandīda bāt kyā hai; par sharīr kā munh kajraufān hain.

XI BĀB.

MAKR kī tarāzū se KHUDĀWAND ko nafrat hai; lekin purā baṭ-kharā us kī khushī hai.

2 Jab gurūr ā letā hai, tab ruswāī

bhī ātī hai; par dānāī k̥hāksaron ke sāth hai.

3 Sīdhon kī rāstī un kī rahnumā hogī, aur k̥hatākaron kī bargashtagī unhen halāk karegī.

4 Qahr ke din daulat se kām nahīn nikaltā; par sadāqat maut hī se rihāī detī hai.

5 Kāmil ādmī kī sadāqat us kī rāh sīdhī kartī hai; par sharīr apnī sharārat se gir partā hai.

6 Sīdhon kī sadāqat un ko rihāī degī; par k̥hatākār apnī hī sharārat se pakre jāwenge.

7 Sharīr insān jab mar gayā, to us kī tamannā bhī marī; aur zālīmon kī ummed fanā ho jātī hai.

8 Sādiq musibat se rihāī patā hai, aur us ke badle sharīr pakrā jātā hai.

9 Riyākār insān apnī bāton se apne hamsāye ko halāk kartā hai; par sādiq ma'rifat ke sabab rihāī patā hai.

10 Jab sādiq logon kī taraqqī hotī hai, to shahr k̥hush hotā hai; aur jab sharīr mar jātā hai, to log k̥hushī se na'ra mārte hain.

11 Sādiqon kī barakat se bastī sarfarāz hotī hai; par wuh k̥habison ke munh se girāī jātī hai.

12 Wuh, jo samajh se k̥hālī hai, apne parosī ko zalīl kartā hai; par sāhib ī fahm chup ho rahtā hai.

13 Lutrá ādmī āke jāke bhed fāsh kartā hai; par wuh jo dil se amānatdār hai, bāt chhipatā hai.

14 Jahān maslahat nahīn, wahān logon kī tabāhī hai; lekin mushīron kī kasrat se salāmatī hai.

15 Wuh jo begāna ādmī kā zāmin hotā hai, us kā barī tūtā hogā; par wuh, jo zāmin hone se nafrat rakhtā hai, be-k̥hatar hai.

16 Jamālwalī 'aurat 'izzat hāsīl kartī hai, aur pahlawān daulat hāsīl karte hain.

17 Rahm-dil insān apnī jān ke sāth neki kartā hai; par wuh jo kaṭṭar hai, apne jism ko bhī dukh detā hai.

18 Sharīr kī kamāī jo wuh kartā hai jhūṭhī hai; par sadāqat bonewālā sachchā ajr pāwega.

19 Jis tarah rāstbāzī zindagī ko le pahunchātī, usī tarah wuh jo badī kā picbhā kartā hai, apnī maut ko pahunchtā.

20 Jinhon ke dilon men burāī hai, un se K̥HUDĀWAND ko nafrat hai; par jin kī rawishen sīdhī hain, un se wuh k̥hush hai.

21 Harchand hāth se hāth milāyā jāwe, par sharīr be-sazā na chhūṭegā; lekin sādiq kī nasl rihāī pāwega.

22 Shakīl 'aurat, jo be-imtiyāz ho, aisī hai, jaise sone kī nath sūar kī thuthnī men.

23 Sādiq kī tamannā sirf neki hai; par sharīron kī ummed gazab hai.

24 Koī to aisā hai, jo khīndatā hai, tad bhī māl barhtā hai; phir koī hai, jo neki se hāth ziyāda khīnchtā hai, par faqat kangālpan kī taraf hotā.

25 Wuh jo faiyāz-dil hai, moṭā ho jāegā, aur wuh jo serāb kartā hai, āp hī serāb hogā.

26 Wuh jo galla mol le le rakhtā hai, log us par la'nat karenge; par us ke sir par, jo bechtā hai, barakat hogī.

27 Wuh jo koshish se neki ke dar-pai hai, maqbūliyat kā tālib hai, aur jo ziyānkārī kī talāsh kartā hai, wuh us ke āge āwega.

28 Jise apne māl par bharosā hai, wuh gir paregā; par sādiq patton kī mánind harā hogā.

29 Wuh jo apne gharāne ko dukh detā hai, hawā kā wāris hogā; aur jāhil us kī chākārī karegā jis kā dil hoshyār hai.

30 Sādiq kā phal jo hai, zindagī kā darakht hai; aur wuh jo neki se jion ko moh letā hai, dānā hai.

31 Dekh, sādiq ko zāmin par badlā diyā jāegā; to kitnā ziyāda sharīr aur gunahgār ko.

XII BA'B.

JO koī tādīb ko dost rakhtā hai, ma'rifat ko dost rakhtā hai; par jo koī tambīb se kina rakhtā hai, haiwān hai.

2 Nek-mard KHUDAWAND kī mihr-bānī hāsīl kartā hai; par wuh us shakhs ko, jo bure mansūbe kartā hai, mujrim ṭhahrawegā.

3 Koī insān sharārat se pāedār nahīn rah saktā; par sādīqon kī bekḥ ko kabhī jumbish na hogī.

4 Nek 'aurat apne shauhar ke liye ek tāj hai; par wuh, jo khajil kartī hai, us kī haḍḍiqon men sarāhat kī mānind hai.

5 Sādīqon ke andeshe rāstī hain; par sharīron ke mansūbe makr hain.

6 Sharīron kī bāten yihī hain, kī kamīn men baithke khūn karen; par sīdhe logon kā munḥ unhen rihāī detā hai.

7 Sharīr log ulāṭ diye jāte hain, aur we maujūd nahīn; par sādīqon kā ghar qāim rahegā.

8 Insān kī ta'rīf us kī 'aqlmandī ke mutābiq kī jāti hai; par wuh, jo kaj-dilā hai, ruswā hogā.

9 Wuh insān, jo chhotā samjhā jāwe, magar us pās ek chākār howe, us se bihtar hai jo āp ko barā jāne aur roṭī kā muhtāj rahe.

10 Sādīq apne chaupāye kī jān kī khabar letā; par sharīron kī rahmat bhī 'ain zulm hai.

11 Jo apnī zamīn men kishtkāri kartā hai, roṭī se ser hogā; par wuh, jo nākāron kā pairau hai, dānish se khālī hai.

12 Sharīr badī kā shikār chāhte hain; par sādīqon kī jar phailī hai.

13 Sharīr apne hī labon kī khatākāri se phande men phansā; par sādīq musibat se nikāl bachegā.

14 Insān apne munḥ ke phalon ke wasīle khūbī se ser kiyā jāegā, aur insān ke hāthon kī jazā use dī jāegī.

15 Bewuqūf kī rawish us kī nigāh

men bhalī hai; par wuh, jo maslahat kā sunnewālā hai, kḥiradmand hai.

16 Jāhil kā gussa filfaur daryāft ho jātā hai; par sāhib i tamīz ruswāi ko dhāmp detā hai.

17 Wuh jo sach boltā hai, sadāqat ko āshkārā dikhlatā hai; par jhūṭhā gawāh dagā detā hai.

18 Be-ta,ammul kī bolī aisī hai, jaise talwār kī hūlen; par dānishwaron kī zubān sihhāt-bakḥsh hai.

19 Sachche honṭh hamesha tak sā-bit hongē; par jhūṭhī zubān sirf ek dam kī hai.

20 We jo badī ke mansūbe karte hain, un ke dil men dagā hai; par khushī un ke liye hai, jo kī sulh kī maslahat karte hain.

21 Sādīq par koī burā hādīsa na paregā; par sharīr kā sarāsar ziyān hogā.

22 Jhūṭhe labon se KHUDAWAND ko nafrat hai; par we, jo rāstī se kām rakhte hain, us kī khushī hain.

23 Dānishwar ādmī ma'rifat ko chhipātā hai; par ahmaqon ke dil himāqat kī manādī karte hain.

24 Chālāk ādmī kā hāth hukmrān hogā; par sust ādmī kḥirāj-guzār banegā.

25 Insān ke dil kā gam us ko jhukā detā hai; par bhalī bāt us ko khushnūd kartī hai.

26 Wuh jo sādīq hai, apne hamsāya kī rahnumāī kartā hai; par sharīron kī rāh unhen bhaṭkāṭī hai.

27 Sust ādmī us ko, jise us ne shikār kiyā, kabāb nahīn kartā; par chālāk ādmī kā māl girānbahā hai.

28 Sadāqat kī rāh men zindagānī hai, aur us ke rāhguzaron men hargiz maut nahīn.

XIII BA'B.

DANISHWAR betā apne bāp kī ta'līm suntā hai; par ṭhaṭṭhā-karnewālā sarzanish par kān nahīn dhartā.

2 Insān apne munḥ ke phal men

se achchhā khāwegā; par gaddāron kī jān sitam ko.

3 Wuh jo apne munh kī nigah-bānī kartā hai, apnī jān kī nigah-bānī kartā hai; par wuh jo apne honṭhon ko pasārtā hai, halāk hogā.

4 Sust ādmī kā jī bahut kuchh chāhtā hai, lekin use kuchh nahīn miltā; par chālākōn kā jī motā hogā.

5 Sādiq insān jhūṭh se kina rakhtā hai; par sharīr ādmī nafrat-angez hai, aur ruswā ho jātā hai.

6 Sadāqat us kī, jis kī rawish sīdhi hai, nigah-bānī kartī hai; par sharārat bhātake pānw ko ṭhes khilātī hai.

7 Ek to apne ta'in daulatmand ṭhahrātā hai, lekin us ke pās kuchh nahīn hai: ek āp ko kangāl kartā hai, lekin barā daulatmand hai.

8 A'dmī kī jān kā fidiya us kā māl aur asbāb hai; par kangāl malāmat ko nahīn suntā.

9 Sādiqon kā chirāg roshan rahegā; par sharīron kā diyā bujhāyā jāegā.

10 Jhagrā sirf magrūrī se hotā hai; par 'aql un ke sāth hai, jo maslahat ko pasand karte hain.

11 Wuh daulat jo batālat se hāsīl kī jāwe, ghaṭ jātī hai; par jo koi mihnāt se farāham kartā hai, us kī daulat barṭhī rahegi.

12 Ummed ke der tak mauqūf rahne se dīl kī be-ārāmī hotī; par ārzū kā bar ānā zindagi kā darakht hai.

13 Jo kalām kī tahqīr kartā hai, halāk kiya jāegā; par jo hukm se ḍartā hai, us kī khairiyat hogī.

14 Dānishmand kā qānūn hayāt kā chashma hai, tā kī wuh maut ke phandon se chhuṭkarā pāne kā bā is howe.

15 Fahm kī durustī qabūliyat bakh-shtī hai; par khatākāron kī rāh kaṭhin hai.

16 Har ek dānā ādmī hoshyārī se kām kartā hai; par ahmaq apnī himāqat ko phailā detā hai.

17 Sharīr paigambar balā meṅ

giriṭār hotā hai; par diyānatdār elchī sihhāt-bakhsh hai.

18 Kangālpan aur ruswāī us ke liye hain, jo turbiyat ko pasand nahīn kartā; par wuh, jo tambīh par muta-wajjih hotā hai, 'izzat pāegā.

19 Jab murād hāsīl hotī hai, tab jī bahut kḥush hotā hai; par badī se bāz āne meṅ ahmaqon ko nafrat hai.

20 Wuh jo dānāon ke sāth chaltā hai dānā hogā; par jāhilon kā ham-nishīn halāk kiya jāegā.

21 Badī gunahgāron ke piche daurtī hai; par sādīqon ko achchhā badlā diya jāegā.

22 Nek ādmī apne poton ke liye mirās chhortā hai; par gunahgār kī daulat sādīqon ke liye farāham kī jātī hai.

23 Bahutsī kḥurāk jote hūe banjar se kangālon ko hotī hai; par aīsā bhī hotā hai, kī koī insāf ke na hone se, barbād ho jātā hai.

24 Wuh jo apnī chharī ko bāz rakhtā hai, apne bēṭe se kina rakhtā hai; par wuh jo use piyār kartā hai sawere us kī tāḍib kartā hai.

25 Sādiq khāke ser hotā hai; par sharīr kā peṭ nahīn bhartā.

XIV BA'B.

DA'NISIHWAR 'aurat apnā ghar banātī hai; par ahmaq use apne hāthon se ḍhā detī hai.

2 Wuh jo apnī rāst rawishon par chālā jātā hai, KHUDĀWAND se ḍartā hai; par wuh, jo apnī rāhon meṅ kajrau hai, us kī biqārat kartā hai.

3 Jāhilon ke munh meṅ gurūr, misl lāṭhī kī hai; par dānishmandon ke lab un kī nigah-bānī karte hain.

4 Jāhān bail nahīn, wahān nānden pāk sāf to hain; par galle kī afzāish bail ke zor se hai.

5 Diyānatdār gawāh jhūṭh nahīn kahtā; lekin jhūṭhā gawāh bahuterī jhūṭhī bāten boltā hai.

6 Ṭhaṭṭhebāz khirād kī talāsh kar-

tā hai, aur nahīn pātā; par ma'rifat use sahai se milti, jo fahmwālā hai.

7 Jāhil insān se, jab tū us men ma'rifat ke honṭh na dekhe, kināra kar jā.

8 Dānā insān kī hikmat yih hai, ki apnī rāh pahchāne; par jāhilon kī be-shu'ūrī dhokhā hai.

9 Jāhil log gunāh karke hanste hai; par sādiqon ke darmiyān maq-būliyat hai.

10 Apnī apnī jān-kāhī ko dil hī khūb jāntā hai; aur begāna us kī khurramī men dakhil nahīn rakhtā.

11 Sharir kā ghar barbād ho jāegā; par sādiq kā khaima namūdār rahegā.

12 Ek rāh hai, jo insān ko sīdhi dikhlaī deti, par us kī intihā men maut kī rāheṅ haiṅ.

13 Hānsne men bhī dil kā gam hai, aur us shādmānī kā anjām mātām hai.

14 Wuh jis kā dil rūgardān hai, apnī hī rāhon se ser ho jāegā; par wuh jo bhalā ādmī hai, ap apnī taraf se chain pāwegā.

15 Nādān har ek suḥān ko yaqīn kartā hai; par dānā apnī rawish ko dekhtā bhāltā hai.

16 Dānishwar insān dārtā hai, aur badī se bhāgtā hai; par be-dānish jhunjhlātā hai, aur be-bāk rahtā hai.

17 Gussewar ādmī bewuqūfī kartā, aur fitna-angez ādmī ghinaunā hotā hai.

18 Bewuqūf log jahālat kī mīrás pātē haiṅ: par dānāon ke sir par ma'rifat kā tāj hai.

19 Sharir log bhalon ke āge, aur khahis sādiqon ke darwāzon par jhukte haiṅ.

20 Kangāl se us kā hamsāya bhī bezār hai; par maldār ke bahut se dost haiṅ.

21 Wuh jo apne hamsāye ko haqir jāntā hai, gunāh kartā hai; par wuh, jo kangāl par rahm kartā hai, maubarak hai.

22 Kyā we jo burā mansūba karte haiṅ, khatā nahīn karte? par rahmat aur sachāī un ke liye haiṅ, jo kḥair-andesh haiṅ.

23 Har tarah kī mihnāt se māl kī firāwānī hotī; par labon kī ziyāda-goī sirf muhtājī tak pahunchātī hai.

24 Dānishwaron ke liye un kī dāulat tāj hai; par jāhilon kī bewuqūfī, mahz bewuqūfī.

25 Sachchā gawāh jān bachātā hai; par dagābāz jhūṭh boltā hai.

26 KHUDĀWAND ke kḥauf men qawī ummed hai, aur us ke farzandon ko panāh kī jagah miltī hai.

27 KHUDĀWAND kā kḥauf zindagānī kā chashma hai, tā kī maut ke phandon se chhutkārā ho.

28 Ri'āyā kī kasrat men bādshāh kī shāndāri hai; par logon kī kamṭī men sarkār kī kḥarābī hai.

29 Wuh jo jald gusse nahīn hotā, barā fahmwālā hai; par wuh jo jhak-kī hai, bewuqūfī ko sarfarāz kartā hai.

30 Tabī'at kī salīmī badan kī hayāt hai; par dāh haḍḍion kī gandagī hai.

31 Wuh jo miskīn par zulm kartā hai, us ke banāuewālē ko malāmat kartā hai; par wuh jo use ta'zīm kartā hai, miskīnon par rahm kartā hai.

32 Sharir insān apnī sharārat se dhakel diyā jātā hai; par sādiq marne par bhī ummedwār hai.

33 Dānish us ke dil men, jo samajhdār insān hai, ṭahīrī rahtī hai; par jāhilon ke andar kā hāl fāsh ho jātā hai.

34 Sadāqat guroh ko sarfarāzī bakhshī hai; par gunāh qaumon ke liye ruswāī hai.

35 Dānā khādim par bādshāh kī mihrbānī hai; par us kā qahr us par hai, jo ruswāī kā bā'is hai.

XV BĀ'Ī.

MULĀTIM jawāb gusse ko kho detā hai; par karakḥt bāteṅ gazab-angez haiṅ.

2 Dānishmandon ki zubān dānish ko khūb isti'āmāl kartī; par jāhilon kā munh jāhālāt ugaltā hai.

3 KHUDĀWAND ki ānkhen sab mā-kānon men, kyā bure kyā bhale ki dekhnewālīn hai.

4 Sihbat-bukhsh zubān zindagānī kā darakht hai; par us ki kajraui rūh ki shikastagi kā bā'is hai.

5 Jāhil apne bāp ki tarbiyat ko haqir jāntā hai; par wuh jo tambīh se khabardār hotā hai, dānā hai.

6 Sādiq ke ghar men barā khazāna hai; par sharir ki āmdāni men pare-shānī shāmīl hai.

7 Dānishwar ke lab ma'rifat ko phailāte hai; par bewuqūf kā dil use jo rāst nahīn.

8 Sharir ke zabihe se KHUDĀWAND ko nafrat hai; par sidhe ādmī ki du'ā us ki razā hai.

9 Sharir ki rawish se KHUDĀWAND ko nafrat hai; par wuh use, jo sadāqat ki pairaui kartā hai, dost rakhtā hai.

10 Wuh, jis ne rāste ko tark kiya hai, sakht tādīb pāegā; aur wuh, jo tambīh kā kina rakhtā hai, mar jāegā.

11 Pātāl aur halākat KHUDĀWAND ke rūbarū hai: to kitnā ziyāda banī A'dam ke dil na hongē?

12 Thatthebāz ādmī us ko jo use tambīh detā hai, dost nahīn rakhtā; aur wuh dānishmandon ki majlis men hargiz nahīn jātā.

13 Khush-dilī khanda-rūi ko paidā kartī hai; par dil ki gamgini se insān shikasta-khātir hotā hai.

14 Sanjida logon kā dil ma'rifat kā tālib hai; par jāhilon kā munh jāhālāt ko khātā hai.

15 Shikasta-khātir ke sab din bure hai; par wuh, jo khush-dil hai, hameshā jashn kartā hai.

16 Thorā, jo KHUDĀWAND ke khauf ke sāth hai, us bare ganj se, jo ranj ke sāth ho, bihtar hai.

17 Sāg pāt kā khānā us jagah par,

jāhān muhabbat hai, pāle hūe bail se, jis ke sāth bad-khwāhī ho, bihtar hai

18 Gussewar insān fitna harpā kartā hai; par wuh, jo gusse men dhimsa hai, jhagrā mitātā hai.

19 Kāhil insān ki rāh kānton ki tatti sī hai; par rāstkaron ki rawish shāhrāh ki mānind hai.

20 Hoshyār betā bāp ko khushnūd kartā hai; par bewuqūf ādmī apnī mā ki tahqir kartā hai.

21 Himāqat us ki nigāh men jo khirad se khālī hai, shādmānī hai; par wuh insān, jo 'aqlmand hai, sidhī rāh chalā jātā hai.

22 Sāre irāde, bagair maslahat ke, bātīl hote hai; par we bahutere mushiron se qiyām pāte hai.

23 Insān apne munh ke jawāb se masrūr hotā hai; aur wuh bāt, jo waqt par kahī jātī hai, kyā khūb hai!

24 Zindagānī ki rawish dānishwar ke liye ūnche par hai, tā ki wuh niche ki taraf aur jahaunam se nikal bhāge.

25 KHUDĀWAND magrūrōn kā ghar dhā detā hai; par wuh bewa ke si-wāne ko qāim kartā hai.

26 Shariron ke andeshon se KHUDĀWAND ko nafrat hai; par pāk logon kā kalām dilchasp hai.

27 Wuh jo hirs ke māl se khush hotā hai, apne gharāne ko dukh detā hai; par wuh, jo rishwat se nafrat rakhtā hai, jīegā.

28 Sādiq kā dil jawāb dene ke liye gaur kartā hai; par shariron kā munh buri chīzen ugaltā hai.

29 KHUDĀWAND shariron se dūr hai; par wuh sādīqon ki du'ā suntā hai.

30 A'nkhon kā nūr dil ko khush kartā hai; aur khushkhabari haq-dīon men farbhī paidā kartī hai.

31 Wuh kām jo zindagānī ki tam-bihen suntā hai, dānishwaron ke darmiyan sukūnat karegā.

32 Wuh jo tādīb ko na-manzūr

kartā, apnī hī jān ko haqīr jāntā hai; par wuh, jo tambhī par kān lagātā, apne liye dānāī pētā hai.

33 KHUDĀWAND kā khauf, jo hai, khirāḍ kī ta'lim hai; aur sarfarāzī se āge farotani hai.

XVI BA'Ṭ.

INSA'N to apnā dil musta'idd kartā; par zubān se jawāb denā KHUDĀWAND kī taraf se hotā hai.

2 Insān kī sārī rawishen us kī ān-khon ke sāmhnē pāk sāf hain; par KHUDĀWAND rūhon ko taultā hai.

3 Apne sārē kām KHUDĀWAND par dāl de; to tere sārē mansūbe qāim rahenge.

4 KHUDĀWAND ne har ek chīz apne liye banāī; hān, sharīron ko bhī us ne bure din ke liye banāyā.

5 Har ek se, jis ke dil men gurūr hai, KHUDĀWAND ko nafrat hai; har chand bāth se hāth milāyā jāwe, wuh be-sazā na chhūteḡā.

6 Rahmat aur wafādārī se badkārī dhāmpī jāti hai; aur log KHUDĀWAND ke khauf ke sabab badī se bāz rahte hain.

7 Jab insān kī rawishen KHUDĀWAND kī marzī ke mutābiq hotī hain, to wuh us ke dushmanon ko bhī us ke dost banātā hai.

8 Thorā sā, jo sadāqat ke sātn ho, barī āmdānī se, jo bagair rāstī ke ho, bihtar hai.

9 A'dmī kā dil apnī ek rāh ṭhahrātā hai; par KHUDĀWAND us ke qadamon ko sābit kartā hai.

10 Kālam rabbānī bādshāh ke labon par hai, aur us kā munh 'adālat karne men khatā nahīn kartā.

11 Pūrā wazn aur ṭhik tarāzū KHUDĀWAND kī hain; thailī ke sārē bāt us kā kām hain.

12 Sharārat kā kām karne se bādshāhon ko nafrat hai; kī takht kī pādārī sadāqat se hai.

13 Sachche lab bādshāhon kī razā-

mandī hain; aur we us ko, jo sach boltā hai, piyār karte hain.

14 Bādshāh kā gussa maut ke har-karon kī mānind hai; par dānishmand insān use ṭhandhā kartā hai.

15 Bādshāh ke chihre ke nūr men zindagānī hai; aur us kī razā ākhir barsāt kī ek badlī kī mānind hai.

16 Khirad hāsīl karnā sone se kyā hī bahut bihtar hai; aur fahmīd paidā karnā rūpe se bahut pasandīda hai.

17 Rāstkar ādmī kī shāhrāh yih hai, kī badī se bhāge; aur wuh, jo apnī rāh se khabardār hai, apnī jān kā nigahbān hai.

18 Halākat se pahle takabbur, aur zawāl se āge dil kā gurūr hai.

19 Farotanon ke sāth farotan bannā us se bihtar hai, kī lūṭ kā māl magrūr-on ke sāth bānt lījīye.

20 Wuh jo dānishmandī se kāro-bār kartā hai, bhalāī dekheḡā; aur wuh, jis kā tawakkul KHUDĀWAND par hai, sa'ādatmand hai.

21 Wuh jo 'aqlmand dil rakhtā hai, dānā kahlātā hai; aur shīrīn zubānī se ma'rīfat kī firāwānī hotī hai.

22 Sāhib i dānish ke liye dānish zindagānī kā chashma hai; par jāhilon kī tarbiyat jāhālat hai.

23 Dānishmand kā dil us ke munh ko tarbiyat kartā hai, aur us ke labon kī fazīlat ko barhātā hai.

24 Dil-pasand bāten shahd ke chhatte kī mānind jī ko mīṭhī lagti hain, aur we haddīon ke liye shifā hain.

25 Aīsī rāh maujūd hai, kī insān ko sīdhī dikhlāī dewe; par us kī intihā men maut kī rāhen hain.

26 Wuh jo mihnāt kartā hai, apne liye kartā hai, kyūnki us kā munh us se mihuat karwātā hai.

27 Sharīr ādmī sharārat ko khodke nikāltā hai, aur us ke labon men goyā jalānewālī āg hai.

28 Kajrau ādmī fitna-angezī kartā hai, aur kānāphūsi-karnewālā doston ko bhī judā kar detā hai.

29 Zālīm ādmī apne hamsāye ko wargalātā hai, aur us ko us rāh men le jātā hai, jo bhalī nahīn.

30 Wuh ānkhēn mārke sharāraten fjad kartā hai, aur lab bilāke fasād barpā kartā hai.

31 Sufed sir shaukat kā tāj hai, basharte ki wuh rāstbāzī kī rāh par pāyā jāwe.

32 Jo gussa karne men dhīmā hai, pahlawān se bihtar nai: aur wun jo apnī rūh par zābit hai, us se jo shahr ko le letā hai.

33 Qur'a god men dālā jātā; par us kā sārā intizām KHUDĀWAND kī taraf se hai.

XVII BĀ'.

RUKHA' ek nawālā, jo chain ke sāth ho, us ghar se, jo zabihon se pur ho, par jhagrā un ke sāth hai, bihtar hai.

2 Dānishmand chākar us betē par, jo khajil kartā hai, hukmrān hogā, aur wuh bhāṣion men shāmil hoke mīrās kā hissa lewegā.

3 Chāndī ke liye gharīyā hai, aur sone ke liye bhatthī; par KHUDĀWAND dilon ko tātā hai.

4 Badkirdār ādmī jhūṭhe labon kī suntā hai, aur darog-go kajrau zubān kā shanawā hotā hai.

5 Wuh jo miskīn par hanstā hai, us ke banānewālē kī hiqārat kartā hai; aur wuh jo auron kī musibat se khush hotā hai, be-gunāh na thahregā.

6 Beton ke betē būrhon ke tāj, aur beton ke fakhr un ke bāpdāde hain.

7 Khush-taqrīrī bewuqūf ko nahīn sajti; to kitnā kam darog lab ashrāf-dil ko.

8 Hadya us kī ānkhon men, jis ke hāth lagtā hai, girān-bahā jawāhir hai, aur wuh, jidhar us kā tawajjuh hotā hai, kām kā thahartā hai.

9 Wuh jo qusūr ko chhipā dāltā hai, dostī kā joyān hai; par wuh jo aisi bāt kā do-bāra zikr kartā hai, doston men judāī kartā hai.

10 Ek tambh dānishwar ādmī men us se ziyāda baiṭh jātī hai, kī sau koṛe mārṇā jāhil men.

11 Jo mahz sarkash hai, sharārat kā joyān hai; so us ke muqābale men ek sang-dil qāsīd bhejā jāegā.

12 Rīchh kā, kī jis ke bachche pakre gaye, ādmī se muqābil honā, ahmaq ke us kī himāqat men muqābil hone se bihtar hai.

13 Wuh jo nekī ke badle badi kartā hai, badī us ke ghar se hargiz judā na ho jāegī.

14 Jhagre kā shurū' pānī ke tūtne kī mānīnd hai: so is liye jhagre ko, peshtar us se kī tez ho jāwe, chhor do.

15 Wuh jo sharīr ko sādīq thahrātā hai, aur wuh jo sādīq ko sharīr thahrātā hai, KHUDĀWAND ko un donon se nafrat hai.

16 Kahe ko ahmaq ke hāth men qīmat maujūd hai, jis se dānish mōl lewe, jis hāl kī us kā dil us kī taraf nahīn?

17 Wuh jo dost hai, har waqt dostī rakhtā hai, aur bhāī musibat ke din ke liye paidā hūā hai.

18 Wuh insān jo dānish se khālī hai, shart kā hāth mārṭā hai, aur apne dost ke huzūr zāmin hotā hai.

19 Wuh jo fitna-angez hai, gunāh ko dost rakhtā hai; aur wuh jo apne darwāze ko ziyāda buland kartā hai, halākat ko dhūndhtā hai.

20 Wuh, jis ke dil men burāī hai, bhalāī na pāwegā; aur jis kī zubān men nukta-chīnī hai, wuh āfat men giregā.

21 Wuh jo bewuqūf bachchā paidā kartā hai, apne hī gam ke liye kartā; kī be-dānish ke bāp ko khushī nahīn.

22 Shādmān dil 'ilāj kī tarah bhalī tāsīr kartā hai; par afsurda dil haddīon ko khushk kar detā hai.

23 Sharīr insān bagal men se rishwat letā hai, tā kī 'adālat kī rāhen bigāre.

24 Hikmat us ke chihre ke sāmhnē

hai, jo ma'rīfatwālā hai; par jāhil kī ānkheṅ zamīn ke kanāron se lagi haiṅ.

25 Ahmaq beṭā apne bāp ke liye gam hai, aur apnī mā ke liye barī talkhī.

26 Nekokārṅ ko sazā denā, aur ashraf-dilon ko insāf ke sabab se mārnā, bhalā nahīṅ.

27 Wuh jo 'ālim hai, bāteṅ kam kartā; ṭhandhā-mizāj ādmī kḥirad-mand hai.

28 Ahmaq bhī jab tak chupkā hai, 'aqlmand gīnā jātā hai; aur wuh jo apne lab mūnde hūe rakhtā hai, dānishmand mard hai.

XVIII BA'T.

KOI āp ko 'alāhida karke apnī hawass ko dhūndhtā hai, aur sarī dānāī se chirhtā hai.

2 Be-dānish fahm se hazz nahīṅ uthātā; magar us se kī apne dil kā hāl zāhir kare.

3 Jahān kahīṅ sharīr log āte haiṅ, wahāṅ ruswāī ātī hai, aur fazīhat ke sāth malāmat hotī hai.

4 Insān ke munḥ kī bāteṅ gahre pānion kī mānind haiṅ, aur hikmat kā chashma bahte nāle kā sā hai.

5 'Adālat meṅ sharīr kī rūdārī karke sādiq ko girā denā kḥūb nahīṅ.

6 Be-dānish ke honṭh fitna-angezī karte haiṅ, aur us kā munḥ thapere māngtā hai.

7 Be-dānish kā munḥ us kī halākat hai, aur us ke honṭh us kī jān ke liye phande.

8 Lutre kī bāteṅ laziz niwāle haiṅ, aur we peṭ ke andar jātī haiṅ.

9 Wuh jo kām meṅ sustī kartā hai, fuzūl-kharch kā bhāī hai.

10 KḥUDĀWAND kā nām ek muhkam burj hai; sādiq us meṅ daurtā nai, aur amn meṅ rahtā hai.

11 Daulatmand ādmī kā māl us kā hasin shahr, aur us ke tasauwur meṅ ek ūnchī diwār kī mānind hai.

12 Halākat se peshtar ādmī kā dil

magrūr hotā hai, aur 'izzat se āge farotānī hotī hai.

13 Wuh jo us se āge kī suḥhan ko tamām sun le, us kā jawāb dewe, yih us kī himāqat aur kḥijālat hai.

14 Insān kī jān apnī nātawānī kā tahammul karegī; par dil kī shikas-tagī kaun uthā saktā hai?

15 Samajhdār kā dil ma'rīfat hāsīl kartā hai; aur dānishwar ke kām ma'rīfat ke joyān haiṅ.

16 A'dmī kā hadya us ke liye jagah kar letā hai, aur use bare ādmion ke huzūr le pahunchātā hai.

17 Wuh jo apnā hāl pahle kah sunātā hai, nekokār ma'lūm hotā hai; par us kā hamsāya āke us kā bhed daryāft kartā hai.

18 Qur'a dālnā jhagron ko mauqūf kartā hai, aur zabardaston ke darmi-yān parke unheṅ judā kar detā hai.

19 Ranjīda bhāī ko rāzī karnā ek hasin shahr ke le lena se mushkiltar hai; aur un ke jhagre aise haiṅ, jaise qil'a ke bende.

20 A'dmī kā peṭ apne munḥ ke mewon se bhartā hai, aur apne labon kī barakat se ser hotā hai.

21 Maut aur zindagī zubān ke qābū meṅ haiṅ; aur we jo use dost rakhte haiṅ, us kā mewa khāte haiṅ.

22 Jis ne jorū ko pāyā, us ne ek tuhfa pāyā; aur us par KḥUDĀWAND kā fāzl hūā.

23 Miskīn kḥushāmad kī bāteṅ karte haiṅ; par daulatmand saḥt jawāb detā hai.

24 Kisī ke bahut yār us kī barbādī ke liye haiṅ; par ek dost aisā hai, jo bhāī se ziyāda rifāqat kartā hai.

XIX BA'T.

WUH miskīn, jo apnī rāstī meṅ chaltā hai, us se, jis ke honṭh meṅ kajraui hai, aur ahmaq hai, bihtar hai.

2 Kī rūh dānish se khālī rahe, yih achchhā nahīṅ; aur wuh jo pānwon se jaldbāzī kartā hai, kḥatā kartā hai.

3 A'dmí ki jahálat use gumráh kartí hai, aur us ká dil KHUDÁWAND se bezár hotá hai.

4 Daulat bahut se dost paidá kartí hai; par miskin apne hí dost se begána hai.

5 Jhúthá gawáh be-gunáh na thah-regá, aur jhúth-bolnewála na bachegá.

6 Bahutere log faiyáz ki khushámád karte hai; aur har ek ádmí usí ká dost hai, jo in'am detá hai.

7 Miskín ke to sáre bháí hí us ká kína rakhte hai; pas, we jo us ke dost hai, us se kitní ziyáda dúr bhá-geenge? wuh khushámád ki báten karke un ká pichhá kartá hai, par we us ke khwáhán nahín.

8 Wuh jo hikmat hásil kartá hai, apní ján ko piyár kartá hai; wuh jo dánish kí muháfazat kartá hai, fáida utháwegá.

9 Jhúthá gawáh bin sazá páe na chhútegá; aur wuh jo jhúth boltá hai, faná hogá.

10 Khush-wazá, í ahmaq ko sajti nahín; to kitná ziyáda be-mauq'a hai, ki khádim shahzádon par hukmrán ho.

11 A'dmí kí dánáí us ke gusse ko táltí hai; aur yih us kí shándári hai, kí khatá se ánákání kare.

12 Bádsáh ká gazab sher kí gurrish kí mánind hai, aur us kí razá aisi hai, jaise kí os, jo ghás par partí hai.

13 Be-dánish betá apne báp ke liye ek balá hai; aur jorú ká jhagrá ragrá sadá ká tapká hai.

14 Ghar aur mál wuh mírás hai, jo báp se hásil hotí hai; par dánish-mand jorú KHUDÁWAND se mílti h.í.

15 Kahálat díl ko nind men garq kar detí hai; aur áram-talab ká díl bhúkhá rahtá hai.

16 Wuh jo hukm ko hízf kartá hai, apní ján kí muháfazat kartá hai; par wuh jo apní ráhon se gáfil hai, mára játá hai.

17 Wuh jo miskinon par rahm

kartá hai, KHUDÁWAND ko udhár detá hai; jo kuchh us ne diyá hogá, wuh use phir degá.

18 Jab tak kí ummed báqí hai, apne beté ko tarbíyat kíye já; par us ke már dálné par díl na lagá.

19 Bará gussawar ádmí sazá hí páwegá; kyúnci agar tú use riháí dewe, to tujhe yih bár bár karná hogá.

20 Maslahat ko sun, aur tarbíyat-pazír ho, tá kí terí 'áqibat dánáí ke sáth ho.

21 A'dmí ke díl men bahutere mansúbe hote hai; par KHUDÁWAND ká mansúba, wuhí qáim rahegá.

22 Agar koi ádmí shafaqat kare, to yih us ká lutf hai; aur kangál jhúthe se bihtar hai.

23 KHUDÁWAND ká khauf zindagání ke liye hai, aur wuh, jis ko yih hai, khushí se auqát kátegá; badí men wuh giriftár na hogá.

24 Sust ádmí apná háth qáb men chhipátá hai, aur itná nahín kartá kí use apne muh tak phir láwe.

25 Thátthe-karnewále ko már, to wuh jo sáda-díl hai hoshýar ho jáegá; aur sáhib í dánish ko tambíh kar, kí wuh ma'rífat hásil karegá.

26 Wuh jo apne báp ko tabáh kartá hai, aur apní má ko khadertá hai, wuh betá khijálat ká kám kartá hai, aur ruswáí hásil kartá hai.

27 Ai mere beté, wuh tarbíyat, jo ma'rífat kí báton se phiráti hai, us ke suune se tú áp ko báz rakh.

28 Namak-harám gawáh 'adálat par hanstá hai, aur sharír ká muh bad-kári nigaltá rahtá hai.

29 Thátthe-karnewálon ke liye sa-záen thahráí játín, aur jáhilon kí píth ke liye táziyána.

XX BA'B.

MAI maskhara banáti hai, aur mast-karnewáli har ek chíf gazao-álúda kartí hai; jo un ká fareb khatá, wuh dánishmand nahín hai.

2 Bádsáh ká ru'ab aisá hai, jaise

sher ki gurrish; jo koi use gussa dilātā hai, wuh apni jān se badī kartā hai.

3 A'dmī ki 'izzat isī men hai, ki jhagṛe se bāz āwe; lekin har ek bedānish chheṛtā rahtā hai.

4 Sust ādmī jāre ke bā'is hal nahīn chalātā; so wuh kāṭne ke waqt bhīkh māngegā, aur us pās kuchh na hogā.

5 A'dmī ke dil ki maslahat gahre pānī ki mānind hai; par samajhdār ādmī use khīṅch nikālegā.

6 Bahutere haig, jo apni apni fāyāzi mashhūr karte haig; par wafādār insān ko kaun pā saktā hai?

7 Sādiq apni diyānat se rāh chaltā hai; us ke ba'd us ke laṛke iqbālmand hote haig.

8 Bādshāh, jo 'adālat ke taḥt par julūs farmātā hai, apni ānkhon hī se har nau' kī badī dūr kartā hai.

9 Kaun kah saktā hai, ki Main ne apne dil ko sāf kiyā hai, main gunāh se pāk hūn?

10 Do tarah ke baṭkhare aur do tarah ke paimāne, in donoṅ se KHUDĀWAND ko nafrat hai.

11 Larke kā bhī hāl us ke a'āmāl se jānā jātā hai, ki us kā kām pāk aur sidhā hai, ki nahīn.

12 Sunnewālē kām, aur dekhnewālī ānkhon, donoṅ kā KHUDĀWAND banānewālā hai.

13 Bahut nind se dil mat lagā, na howe ki tū kangāl ho jāwe; apni ānkhon khol, ki tū rotī se ser hogā.

14 Mol-lenewālā kahtā hai, ki Yih burī hai, burī hai; par jab wuh chal niklā hai, tab fāḥir kartā hai.

15 Sonā to hai, aur bahut se la'l bhī haig; par ma'rifat ke honṭh be-bahā jawāhir haig.

16 Jo begāna kā zāmin howe, us ke kapṛe chhīn le; aur jo ajnabī kā zāmin howe, us kī chiz girau rakh le.

17 Dagā kī rotī ādmī ko mīṭhī lagti hai; par āḥir ko us kā muḥh kan-kaṛon se bharā jātā hai.

18 Har ek kām maslahat se thīk hotā hai; aur jang khūb salāh leke kar.

19 Chugl-khor ātā jātā hai, aur bhed fāsh kartā hai; so tū us ke sāth, jo labon se lubhā letā hai, suhat mat rakh.

20 Wuh jo apne bāp aur apni mā par la'nat kartā hai, us kā chirāg shiddat kī tāriki men bujhāyā jāegā.

21 Ho saktā hai ki ek milkīyat ibtidā men ek lakht hāsīl howe; par us kā anjām nā-mubārak hai.

22 Tū mat kah, ki Main badī kā badlā lūngā; par KHUDĀWAND kā intizār kar, ki wuh tuihe bachāwegā.

23 Do tarah ke taulon se KHUDĀWAND ko nafrat hai, aur maḥr kī tarāzū kuchh khūb nahīn.

24 A'dmī ke qadamon ko KHUDĀWAND sābit rakhtā hai; pas kyūnkar ho saktā hai, ki koi apni tariq ko samjhe?

25 Yih ādmī ke liye ek phandā hai, ki bagair soche kahe, Yih tabarruk hai, aur nazr mānne ke ba'd taftish kare.

26 Dānishmand bādshāh sharīron ko tittar bittar kartā hai, aur un par dāone kā pahiyā phirwātā hai.

27 A'dmī kī rūh KHUDĀWAND kā chirāg hai, ki insān ke peṭ ke sārē andarūnī hāl ko daryāft kartī hai.

28 Rahmat aur rāstī bādshāh ke nigahbān haig; balki rahmat hī se us kā taḥt sambhālā jātā hai.

29 Jawān ādmīon kā zor un ke liye shaukat hai; aur būṛhon kī zināt un ke sufed bāl haig.

30 Zākham kā dāg khalal ko dūr kartā hai; usī tarah se koṛe peṭ ko andarwār se sāf karte haig.

XXI BĀ'Ī.

BA'DSHĀH kī dil KHUDĀWAND ke hāth men hai; wuh us ko pānī ke nālōn kī mānind jidhar chāhtā udhar phertā hai.

2 Har ek insān kī rawish usī kī

nigah men thik hai; par KHUDĀWAND dilon ko taultā hai.

3 Rāstī o insāf karnā KHUDĀWAND ke nazdik qurbānī karne se ziyāda pasandīda hai.

4 Buland-bīnī, aur dil kī khud-pasandī, aur shariron kā chirāg, gunāh hai.

5 Chālākion ke andeshe faqat bahutāyat ke bā'is hain; par sāre utāole logon ke faqat ihtiyāj ko pahunchte.

6 Darog-goī karke khazāna farāham karnā, ek urāī hūī batālat hai un logon kī, jo maut ko dhūndhte hain.

7 Shariron kī ziyānkārī un ko jhār dālegī; kyūnki unhon ne insāf karne se inkār kiya hai.

8 Gunāh se lado hūe ālmī kī rāh terhī hai: par jo pāk hai, us kā kām sīdhā hai.

9 Ghar kī chhat par ek goshe men rahnā, fitna-angez 'aurat ke sāth kushāda ghar ke bhitar rahne se, bihtar hai.

10 Sharir kā jī burāī kā mushtāq hai; us kā hamsāya us kī nigāh men qabūliyat nahīn pātā.

11 Jab thaṭṭhe-karnewāle ko saza dī jāti hai, tab wuh, jo sāda-lauh hai, dānish hāsīl kartā hai; aur jo dānish-war tarbiyat-pazīr hotā hai, to ma'rīfat pātā hai.

12 Sādiq ādmī dānishmandī se sharir ke ghar par mulāhaza kartā hai, kī Khudā shariron ko un kī burāī ke sabab se girā detā hai.

13 Jo miskin kā nāla sunke apne kāu band kar letā hai, wuh āp bhī nāla karegā, aur us kī sunī nā jāegī.

14 Chhipe men hadya denā gusse ko thanḍhā kartā hai, aur god men 'inām-rakh denā shiddat ke qahr ko.

15 Sādiqon kī khushī insāf karne men hai; par un ke liye, jo badkārī karte, balākat hai.

16 Wuh insān, jo samajh kī rāh se bhataktā hai, mardon ke gol men jārā rahegā.

17 Wuh jo khel tamāshā ko dost rakhtā hai, kangāl ādmī rahegā; wuh jo insā aur ghī par mālī hai, hargiz mālḍār nā hogā.

18 Sharir log sādīqon ke badle, aur khatākar rāstbāzon ke 'iwaz, fidya diye jāwenge.

19 Bayābān hī men rahnā, jhagrālū aur gussawar 'aurat ke sāth rahne se, bihtar hai.

20 Khazāna i dil pasand aur tel dānishmandon ke ghar men hain; par ahmaq ādmī unhen urā degā.

21 Wuh jo sadāqat aur rahmat kī pairaui kartā hai, zindagi aur sadāqat aur 'izzat pātā hai.

22 Dānishmand ādmī zabardaston ke shahr par chaṛhtā hai, aur jis zor par un kā i'atimād hai, use girā detā hai.

23 Wuh jo apne muph aur apnī zubān kī nigahbānī kartā hai, apnī jān ko diqqdārion se bachātā hai.

24 Magrūr aur ghamandī thaṭṭhe-bāz us kā nām hai, jo gurūr aur gusse se kārobār kiya kartā hai.

25 A'rām-talab kī tamannā use be-jān kartī hai; kyūnki us ke hāth mihnat ko pasand nahīn karte.

26 Wuh hirs se sāre dīn lālāch kartā rahtā hai; par sādīq ādmī detā hai, aur rakh nahīn chhortā.

27 Shariron kī qurbānī nafrat hai; khusūsan, jab kī wuh bad-niyatī se lātā hai.

28 Jhūthā gawāh halāk hotā hai; par wuh shakhs, jo sunā kartā hai, bolne ke liye hamesha musta'idd rahegā.

29 Sharir insān apne chihre ko sakht be-parwā kar detā hai; par wuh, jo sādīq hai, apnī rāh ko taiyār kartā hai.

30 Koī hikmat, koī fahmīd, koī mashwarat nahīn, jo KHUDĀWAND ke muqābil pesh āwe.

31 Jang ke dīn ke liye ghorā to taiyār kiya jāta hai; par fathiyābī KHUDĀWAND kī taraf se hai.

XXII BA'Ṭ.

NEK-nām be-qiyās khazāne se ziyādatar pasand kiyā jāwe, aur ihsān rūpe aur sone se.

2 Daulatmand aur miskīn ek hī jagah farāham hote haiṃ: un sab kā banānewālā KHUDĀWAND hī hai.

3 Hoshyār insān balā ko pesh-bīnī se dekhtā hai, aur āp ko chhipātā hai; par nādān log guzarṭe haiṃ, aur sazā pāte haiṃ.

4 Daulat, aur 'izzat, aur hayāt, farotānī aur KHUDĀWAND ke khauf kā ajr haiṃ.

5 Kajrau logon kī rāh meṃ kānte aur phande haiṃ; wuh jo apnī jān kī nigahbānī kartā hai, un se dūr rahegā.

6 Larke ko us rāh meṃ, kī jis meṃ jānā hai, sawere tarbiyat kar; kyūṅki jab wuh būrḥā hūā, to wuh us rāh se na muregā.

7 Māldār miskīn par hukmrān hotā hai, aur qarzdār qarz-denewāle kā chākār hai.

8 Wuh jo badkāri botā hai, batālat kāteḡā, aur us ke gusse kā sonṭā fanā ho jāeḡā.

9 Wuh jis kī ānkhen nek haiṃ, barakat pāweḡā; kyūṅki wuh apnī rotī meṃ se miskīnon ko detā hai.

10 Thatṭhā-karnewāle ādmī ko nikāl de, kī fasād jātā raheḡā; hāṃ, jhagrā ragrā aur ruswāī dūr ho jāenge.

11 Wuh jo sāf-dilī ko chāhtā, us ke honṭhon meṃ lutf hotā hai, aur bādshāh us kā dostdār hogā.

12 KHUDĀWAND kī ānkhen ma'-rifat kī nigahbānī kartī haiṃ, aur wuh khatākaron ke kārobār ko ulāṭ detā hai.

13 A'ram-talab insān kahtā hai, kī Bāhar sher kharā hai; main galion meṃ pharā jāuḡā.

14 Begāna 'aurat kā munḥ ek gahrā garḥā hai; us meṃ wuh girtā hai, jis se KHUDĀWAND bezār hai.

15 Jahālat larke ke dil se wābasta

hai; par tarbiyat kī ohḥarī use us meṃ se dūr kar degī.

16 Wuh jo miskīn par zulm kartā, kī apnī daulat barḥāwe, wuh māldār ko degā, aur yaqīnan kangāl ho jāeḡā.

17 Apne kān ko jhukā, aur dānāon kī bāton ko sun, aur merī dānish par apnā dil lagā.

18 Kī yih kyā hī bhalā kām hai, agar tū un ko apne bātin meṃ rakh chhore; we tere labon par bhī ek sāth musta'idd howenge.

19 Kī terā tawakkul KHUDĀWAND par ho, main ne āj ke din tujhe, hāṃ, tujhī ko jātā diyā hai.

20 Yaqīnan main ne tere liye maslahat aur dānish kī latif bāten us niyat se likhīṃ,

21 Kī main sachāī kī bāton kī haqiqat tujh par jātāṃ, tā kī tū un ke jawāb meṃ, jinḥon ne tujh pās kahlā bhejā hai, yaqīnī bāten kah sake.

22 Miskīn ko gārat mat kar, us ke miskīn hone ke sabab se; aur kharāb-hāl par, jo 'adālat-gāh par hai, zulm na kar.

23 Kyūṅki KHUDĀWAND un kī taraf se hujjat sābit kareḡā, aur un kī jānon ko, jinḥon ne un ko gārat kiyā, gārat kareḡā.

24 Gussawar ādmī se dostī mat kar, aur gazab-nāk insān ke sāth mat jā:

25 Na ho, kī tū us kī rawishen sikhē, aur apnī jān ko phande meṃ phansāwe.

26 Tū un meṃ mat shāmil ho, jo shart ke hāth marte haiṃ, aur na un meṃ, jo qarz kī bābat zāminī karte haiṃ;

27 Kī agar tujh pās dene ko kuchh na ho, to kyā zarūr hai kī wuh terā bistar tere tale se khīnch le jāwe?

28 Un qadīm haddon ko, jo tere wāpdādon ne bāndhī haiṃ, mat sarkā.

29 Tū kisī ko apne kām meṃ chālāk dekhtā hai? wuh shāḥon ke huzūr

jā kharā hogā; wuh kamqadr logon ke āge kharā na hogā.

XXIII BĀT.

JIS waqt tū hākim ke sāth khāne baithe, to kṛīb gaur kar ki tere sāmhnē kaun hai.

2 Agar tū khāne men haris hai, to apne gale par chhuri rakh de.

3 Us ke mazadār khānon kī tamannā mat kar, ki wuh dagā kā khānā hai.

4 Māldār hone ke liye mihnāt mat kar; apnī hī us dānishmandī se bāz ā.

5 Kyā tū un chizon par, jo hain nahīn, apnī ānkhen daurāwegā? kyūnki we yaqīnan apne liye par lagātin, ki 'uqāb kī mānind āsmān kī taraf ur jāwen.

6 Tū us kī rotī, jo tang-chashm hai, mat khā, aur us ke mazadār khānon kī tamannā mat rakh :

7 Kyūnki jaise us ke dil ke andeshe hain, wuh waisā hī hai; wuh tujh ko kahtā hai, Khā, aur pī; par us kā dil terī taraf nahīn.

8 Wuh nawāla, jo tū ne khāyā hai, tū use ugal degā, aur apnī mīthī bāten ganwāegā.

9 Bewuqūf ke kānon men apnī bāten mat dāl; kyūnki wuh tere dānishmandāna kalām kī tahqīr kar-egā.

10 Zamin kī qadīm hadden mat surkā, aur yatimon ke kheton men dakhil mat kar :

11 Kyūnki un kā rihāī-bakhsh-nawālā zabardast hai : wuhī khud tujh par un kī hujjaten sābit karegā.

12 Tarbiyat se apnā dil lagā, aur hoshyārī kī bāton par kān rakh.

13 Larke kī tādīb se dast-bardār mat ho; ki agar tū use chharī māregā, to wuh mar na jāegā.

14 Tū use chharī māregā, aur jahannam se us kī jān ko bachāwegā.

15 Ai mere betē, agar terā dil dānishwar hai, to merā dil, hān, merā hī dil kṛush hogā.

16 Aur jab tere labon se sac. bāten niklengi, to mere gurde shād-man hongē.

17 Aisā hone na de, ki terā dil gunahgāron par hasad kare; balki tū sāre dīn KHUDĀWAND se dārtā rah.

18 Kyūnki āge ko ajr hai, aur terī ās tūt na jāegī.

19 Ai mere betē, tū sun, aur dānish-mand ho, aur apne dil kī rahbarī kar.

20 Tū un logon men shāmil mat ho, jo mai-khor hain, aur na un men jo apne jism ko shahwat se ruswā karte hain.

21 Ki we jo sharābī aur aubāsh hain, kangāl ho jāenge, aur nīnd unhen chithṛe pahīnāegī.

22 Apne bāp kī bāt, ki jis se tū paidā hūā hai, sun, aur apnī mā ko us ke burhāpe men haqīr na jān.

23 Sachāī ko mōl le, aur use mat bech; hikmat, aur tarbiyat, aur kṛīrad ko bhī.

24 Sādiq kā bāp nihāyat kṛush hogā, aur wuh, jis se dānishwar larke paidā ho, kṛushī hāsīl karegā.

25 Tere mā bāp kṛush hongē, aur wuh jis ke peṭ men tū parā, masrūr hogī.

26 Ai mere betē, apnā dil mujh ko de, aur merī rāhon se terī ānkhen kṛush hon.

27 Ki chhināl ek gahrī khāī hai, aur ajnabī randī tang kūā hai.

28 Wuh qazzāq kī tarah ghāt men lagī hai, aur banī A'dam men namak-harāmon ko ziyāda karwātī hai.

29 Wuh kaun hai, jo afsos kartā hai? aur kaun gamzada hai? aur kaun barā qaziya-karnewālā hai? aur kaun yāwa-go hai? aur kaun be-sabab ghāyal hai? aur kis kī ānkhon kī surkhī hai?

30 We jo der talak mai-noshī karte hain; we jo milāī hūī mai kī talāsh men rahte hain.

31 Jab mai lāl lāl howe, aur us kā 'aks jān par parē, aur jab wuh bahte

waqt apní k̄húbí dikháwe, to us par nazar mat kar.

32 Ki anjám i kár wuh sámp kí mánind káttí hai, aur bichchhú kí tarah dank mártí hai.

33 Terí ánkhen begána 'auraton se larengí, aur terá dil terhe mazmún nikáleágá.

34 Báki tú us kí mánind ho jáégá, jo daryá ke darmiyán let jáwe, aur mastúli ke sire par so rahe.

35 Tú kahégá, Unhon ne to mujh ko mará hai, par dukhtá na thá; unhon ne mujhe pitá hai, par mujhe ma'lúm na hotá thá; main kab bedár hoúngá? main phir us ká surág lagá lúngá.

XXIV BA'.

TU' bad ádmion se hasad mat kar, aur un kí suhbat kí k̄hwálish mat rakh.

2 Kyúñki un ke dil zulm kí fikr karte hain, aur un ke lab ziyánkárí ká charchá karte hain.

3 Dánáí ke bá'is se ghar biná kiyá játá hai, aur sahmíd ke sabab se us ko qiyám hai:

4 Aur dánish ke wasíle se kothrián nafis aur latíf mál se ma'múr ho jáengí.

5 Dáná ádmí zoráwar hai; hán, ma'rifatwále insán ká zor barhtá rahtá hai.

6 Kyúñki tú hakímána saláh ke wasíle apní taraf se jang kar saktá hai, aur mushiron kí kasrat se salámatí hai.

7 Hikmat jáhil ke liye bahut bu-land hai; wuh darwáze par munh na kholeágá.

8 Wuh jo zabún mansúbe ijád kartá hai, sáhib ífitrat kahléágá.

9 Nádaní ká mansúba bhí gunáh hai; aur tháthe-karnewále se k̄halq ko nafrat hai.

10 Agar tú musíbat ke din sust ho játá, to terá thorá zor hotá.

11 Un ko, jo qatl ke liye ghasíte gaye hon, chhurá; agar tú un se jo

maré jáne par taiyár hain, apná háth k̄hínche;

12 Agar tú kahe, ki Dekho, hamen yih ma'lúm na thá; to kyá wuh je dilon ká jáchnewálá hai, yih dekh-tá nahín? aur wuh jo terí ján ká nigab-bán hai, yih nahín jántá? aur kyá wuh har shakhs ko, jaise us ke kám hain, waisá ájr na degá?

13 Ai mere beté, tú shahd khá, ki wuh achchhá hai, aur shahd ká chhattá bhí, ki wuh tere munh men mīthá hai:

14 Usí tarah ján kí hikmat terí ján ke liye hogí: jab wuh tujh ko mil jáwe, to tere liye nek anjám hongé, aur terí áś tūt na jáégá.

15 Sharír kí tarah tú sádiq ke ghar kí ghát men mat lag; us ke chain ke makán ko gárat mat kar.

16 Kí sádiq ádmí sáť bār girtá hai, aur phir uth-tá hai; par sharír balá men girke pará rahtá hai.

17 Jab terá dushman gir paré, to khushí mat kar, aur jab wuh phisal jáwe, to dil-shád na ho:

18 Tá na howe kí K̄HUDÁWAND dekhe, aur us kí nazar men wuh burá howe, aur wuh apná qahr us par se uthá lewe.

19 Zabún ádmion ke sabab tú mat kurh, aur sharíron par hasad mat kar:

20 Kyúñki sharír ádmí kí 'áqibát nek na hogí: khabíson ká chirág bujh-áyá jáégá.

21 Ai mere beté, tú K̄HUDÁWAND se aur bádsháh se dar, aur un logon ke sáth suhbat na rakh, jo talauwan-mizáj hain:

22 Kyúñki un par nágahání áfat áwegí, aur un donon kí barbádí kí k̄habar kis ko hai?

23 Ye bhí hakímon kí taraf se hain. 'Adálat karne men ádmí ke záhír hál par nazar karná, bhálá nahín.

24 Wuh jo sharír ko kahtá hai, kí Tú sádiq hai, log us par la'uat karenge, aur qaumen us se nafrat k̄haengí:

25 Par we jo us se muqábalá karte haiñ, khush honge, aur achchhi barakat un ko milegi.

26 Har ek shakhs us hi ke honth, to ma'qúl jawáb detá hai, chúmegá.

27 Pahlé apne saranjám báhar men taiyár kar, aur unhen maidán men apne liye durust kar; ba'd us ke apná ghar baná.

28 Apne hamsáye ke barkhiláf besabab gawáh mat ho, aur apne labon se thagi mat kar.

29 Áisá mat kah, ki Main us se yún karúngá, jis tarah us ne mujh se kiya; main us ádmí se us ke kám ke mutábíq sulúq karúngá.

30 Main ne áram-talab insán ke khet par, aur us shakhs ke tákistán kí taraf, jo dánish se khálí thá, guzar kiya;

31 Aur dekho, wuh sab kánton se bhará húa thá, aur gazne us par bilkull phail gaye the, aur us kí sangín díwár giráí gayí thí.

32 Tab main ne dekhá, aur us ko dil se gaur kiya; hán, main ne us par khúb nigáh kí, aur 'íbrat páí.

33 Thorá aur soná, aur thorá aur únghná, aur sone ke liye háth sametná:

34 So terí tang-dastí us tarah áwegí, jis tarah koí safar se áwe, aur terí muflisí hathiyár-band ádmí kí mánind.

XXV BA'B.

AUR yih bhi Sulaimán kí amsál haiñ, jin kí sháh i Yahúdáh Hizqiyáh ke logon ne naql kí thí.

2 Khudá kí shán yih hai, kí bát poshída kare; par bádsáhon kí shaukat us men hai, kí har chiz ká khoj karen.

3 Jis tarah ásmán niháyat buland, aur zamín niháyat past hai, usí tarah bádsáhon ke dil ká hál daryáft nahín hotá.

4 Rúpe kí mail chhánt dál, to sonár ke liye ek bartan nikal áwegá.

5 Sharíon ko bádsáh ke huzúr se dúr kar, tab us ká takht sadáqat se páedárí páwegá.

6 Sháh ke huzúr apní shaukat záhir mat kar, aur bare ádmíon kí jagah khará mat ho:

7 Kyúnki agar tujh ko kahá jáwe, U'par á, to yih us se bihtar hai, kí tú amír ke huzúr, jis ká didár tú ne apní ánkhon se páya, past ho jáwe.

8 Jhagrá karne ko jald mat já; ákhir ko, jab terá hamsáya tujh ko zalil kare, tú kyá karegá?

9 Tú apne hamsáye ke sáth apne da'wá ká charchá kar; par ráz kí bát dústre par fáh na kar:

10 Tá na howe, kí jo koí use sune, tujhe ruswá kare, aur terí badnámi kísi tarah se na miñe.

11 Sukhan jo mauq'a se kahá jáwe, sone ke sebon kí mánind hai jo rupahli tokríon men hon.

12 Jaise sone kí murkí, aur kundan ká gahná, waisá hí dánishwar nasihat-go sunnewále ke kán ke liye hai.

13 Jaise kharíf ke mausim men barf kí sardí, waisá hí wafádár elchí un ke liye, jinhen ne use bhejá hai; kyúnki wuh apne áqáon kí ján ko tázadam kartá hai.

14 Wuh jo ek jhúthe in'ám par apní baráí kartá hai, un badlíon aur hawáon kí mánind hai, jin ke sáth bárish na ho.

15 Tahammul karne se sháhzáda rází ho játa hai; aur muláim zubán haddí ko bhi tortí hai.

16 Kyá tú ne shahd páya? to itná khá, jitná tere liye bas hai; tá na howe kí tú ziyáda khá jáwe, aur use ugal dále.

17 Apne hamsáye ke ghar jáne se apne páñwon ko aksar báz rakh, tá na ho kí wuh tujh se diqq ho, aur terá kína paidá kare.

18 Wuh ádmí, jo apne hamsáye par jhúthí gawáhi detá hai, ek gúpál, aur ek talwár, aur ek tez tír hai.

10 Musibat ke waqt be-i'atimád insán ká i'atimád karná us dánt ki manind hai. jo tútá húa ho, aur us pánw ki manind hai, jo band se ukhar gayá ho.

20 Gít gáúá us ke áge, jo bahut dilgir hai, aisá hai, jaisá ki kisi shakhs ká kaprá járe men utárná, aur jaisá sirká jo shore par pare.

21 Agar terá dushman bhúkhá ho, use rotí kháne ko de; aur agar wuh piyásá ho, use paní pine ko de:

22 Ki tú us ke sir par ág ke angaron ká dher karegá, aur KHUÐÁ-WAND tujh ko jazá degá.

23 Shimáli hawá menh ko maujúd kartí hai, usí tarah chugl-khorí turshrú ko.

24 Ghar kí chhat par ek kone men rahná, jhagrálú aurat ke sáth aur 'ámm ghar men rahne se, bihtar hai.

25 Jaise ki thanchá paní thake mánde kí ján ke liye, waise hí wuh khush-khabarí hai, jo dúr mulk se áwe.

26 Sádiq ádmí ká khabis ke áge jumbish kháná aisá hai, jaisá chashma, jis ká paní gadlá ho gayá ho, yá sotá, jo bigar gayá ho.

27 Bahut shahd kháná kuchh khúb nahín, magar un kí shaukat ko tahqíq karná zebá hai.

28 Wuh jo apne nafs par zábit nahín, us shahr kí manind hai, jo dháyá húa, aur bagair diwár ke hai.

XXVI BA'B.

JIS tarah aiyám i garmí men barf, aur fasl kátne ke waqt men bá-rish ho, usí tarah bewuqúf ko 'izzat zeb nahín detí.

2 Jis tarah gaure ká áwára phirná, aur abábíl ká urte phirná, usí tarah us la'nat se, jo be-sabab ho, kuchh zarar nahín hotá.

3 Ghore ke liye korá, aur gadhe ke liye lagám hai, par ahmaq kí piñh ke liye chharí hai.

4 Bewuqúf ko us kí himáqat kí

manind jawáb mat de, tá na ho kí tú bhí us kí manind ho jáwe.

5 Bewuqúf ko us kí himáqat ke mutábíq jawáb de, tá na ho kí wuh apní ánkhon men dánishwar thahre.

6 Wuh jo ek bewuqúf ke háth kuchh paigám bhejtá hai, apne pánw káttá hai, aur khísárat pí letá hai.

7 Jis tarah langre kí tángon bá-rábar nahín hotín, us tarah bewuqúf ko menh men tamsil hai.

8 Jaise kí jauharon kí tálí pat-tharon ke dher men ho, bewuqúf ko 'izzat dená aisá hí hai.

9 Jis tarah kántá sharábí ke háth men chubhtá hai, usí tarah jáhilon ke munh ke liye tamsil hai.

10 Haqq Ta'álá jis ne sab kuchh banáyá, wuh bewuqúf ko ujrát detá, aur khatakáron ko bhí ujrát detá hai.

11 Jis tarah kuttá apne ugle hue ko phir khátá hai, usí tarah bewuqúf apní bewuqúfí ko bár bár záhir kartá hai.

12 Tú us insán ko, jo apne nazdíq dánishmand ho, dekhtá hai? to us kí banisbat ahmaq se ziyáda ummed hai.

13 Káhil ádmí kahtá hai, Ráh men sher hai; bágh galíon men hai.

14 Jis tarah darwáza apní' chúlón hí par phirtá hai, áram-talab ádmí apne bistar par aisá hí hai.

15 A'ram-talab insán apná háth bartan men chhipátá hai, aur use munh tak phir láná us ko thakátá hai.

16 Káhil-wujúd apne ta'ín sát shakhson se, jo dalílen lá sakte haiñ, ziyáda dánishmand jántá hai.

17 Wuh jo udhar guzar karte hue kisi jhagre men, jo us ká nahín hai, sharík hotá hai, us kí manind hai jo kutte ká kán pakar letá hai.

18 Jis tarah wuh diwána insán hai, jo jaltí lakríán, aur tít, aur maut ke hathýar phenktá hai,

19 Aisá hí hai wuh shakhs jo apne

hamsáya ko dagá dekar kahtá hai, ki Main ne to tháthá hí kiya.

20 Jab lakrí kí kamíí hotí, to ág bujh játi hai; so jahán lutrá nahín, wahán jhagrá dafá hotá hai.

21 Jaise kí angáron par koele, aur ág par indhan hai, waisá hí fitna-angez ádmí jhagrá barpá karne ke liye hai.

22 Lutre kí bátén un lazíz uawálon kí mánind hain, jo peṭ ke andar pahunchen.

23 Ulfatí lab bad-khwáh dil ke sáth us ṭhikre ke mánind hain, jis par rúpe ká mail marhá ho.

24 Wuh jo kina rakhtá hai, labon se apne taín ná-wáqif záhir kartá, par dil men dagá rakhtá hai;

25 Jab wuh muláim bátén kare, us par i'atimád na kar; kyúnki us ke dil men sáṭ nafraten hain.

26 Jis kí bad-khwáhi makr men chhipí hui hai, us kí khabásat jamá'at ke áge fášh kí jáegi.

27 Wuh jo garhá khodtá hai, áp hí us men giregá; aur jo patthar dhalkátá hai, wuh palaṭke usí par paregá.

28 Darog zubán un ká kina rakhtí hai, jin ko us ne ranjída kiya; aur dam-báz munh tabáhi karátá hai.

XXVII BA'B.

KAL ke din kí bábat ghamand mat kar; kyúnki tú nahín jántá hai kí kal kyá hogá.

2 Aisá hone de, kí dúsrá insán terí sitáish kare, na kí terá hí munh; begána kare, na kí tere hí lab.

3 Patthar bhásh hai, aur retá wazní; lekin bewuqúf ká jhunjhláná un donon se girántar hai.

4 Gazab saḡht be-rahmí hai, aur qahr ek sailáb hai; lekin kaun hai jo gairat ke barábar khará rah sake?

5 Wuh malámat jo záhir howe, us muhabbat se, jo poshída ho, bihtar hai.

6 We gháo, jo dost ke háth se lag-

en, pur-wafá hain; par machchhán, jo dushman lewe, dagá denewálíán hain.

7 A'súda-ján chhatte se bhí nafrat rakhtí hai; par us ke liye jo bhúkhá hai, har ek karwí chiz mithí hai.

8 Insán, jo apne makán se áwára ho, aisá hí hai jaisá murg jo apne áshiyána se bhatak jáwe.

9 Khushbú aur 'itr dil kí farhát ke bá'is hain; aisi hí kisi ke dost kí jáni saláh shiríní hai.

10 Apne dost ko, aur apne báp ke dost ko, tark mat kar; aur jab tujh par bipat pare, tab bhái ke ghar mat já; kí hamsáya jo nazdik ho, us bhái se jo dúr ho, bihtar hai.

11 Ai mere bete, dánishwar ho, aur mere dil ko shád kar, tá kí main us ko, jo mujhe malámat kartá hai, jawáb de sakún.

12 Dáná ádmí peshbiní se balá ko dekhtá hai, aur áp ko chhipátá hai; par nádán log áge barhte hain, aur sázá páte hain.

13 Jo begáne ká zámín howe, us ke kapre le le; aur us se, jo ajnabí 'aurat ká ho, girau máng le.

14 Wuh jo subh sawere uthke apne dost ke haqq men áwáz í buland se du'a e kḡair kartá hai, us ke liye yih ek la'nat mahsúb hogí.

15 Hamesha ká ṭapká, jo jharí ke din men ho, aur jhagrálu 'aurat, donon ek hain.

16 Wuh jo use chhipátá hai, hawá ko chhipátá hai, aur apne dahne há'á ká 'itr, jo áp ko fášh kartá hai.

17 Jis tarah lohá lohe ko tez kartá hai, usí tarah ádmí ke dost ke chihre kí ábdári us hí se hai.

18 Wuhjo anjir ke darakht kí nigahbání kartá hai, us ká mewa kháegá; usí tarah wuh, jo apne áqá ká intizár kartá hai, 'izzat páwegá.

19 Jis tarah pání men chihra chihre se mushábih hai, usí tarah ádmí ká dil ádmí se

20 Jis tarah pátál aur maut ke ásd-lági nahín, usí tarah insán kí ánkhen ser nahín hotín.

21 Jis tarah rúpe ke liye ghariyá, aur sone ke liye bhatthí hai, usí tarah ádmí kí sitáish karní ádmí ke liye hai.

22 Agarchi tú ahmaq ke píse hús gehún ke sáth okhlí men dálke músal se kúte, par us kí himáqat us se kabhí dúr na hogí.

23 Apne gallon ká ahwál daryáft karne men chálákí kar, aur apne jhundon ko achchhí tarah dekh.

24 Kí daulat sadá nahín rahtí; aur kyá tájwari pusht dar pusht báqí rahtí hai?

25 Ghás súkh játi hai, phir sabza numáyán hotá hai, aur paháron ká chará káke faráham kíyá játá hai;

26 Barre terí poshish ke liye hai, aur bakre tere maidánon kí qímat hai;

27 Aur bakríon ká dúdh tere kháne ke liye, aur tere gharáne ke liye, aur terí laundíon kí guzrán ke liye káfi hai.

XXVIII B'A'B.

SHARÍR log, harchand koí un ká píchhá nahín kartá, bhágte hai; par sádiq sher í babar kí mánind diler hai.

2 Mulk kí khatákáríon ke sabab se hákim bahut se hai; lekin ek insán se, jo hikmat aur marífatwálá ho, intizám bahál rahegá.

3 Wuh miskín insán, jo miskín par zulm kartá hai, dharalle ká menh hai, jo ek dána bhí nahín chhortá.

4 We jo shari'at ko tark karte hai, sharíron kí taríif karte hai; par we jo shari'at ko hifz karte hai, un se jhagarte hai.

5 Sharir ádmí haqq o bátíl se ágáh nahín hai; par we jo KHUDÁWÁND ke tálib hai, sab kuchh jánte hai.

6 Us se jo apní ráhon men kajrau hai, agarchi tawangar ho, wuh miskín,

jo apní rástí par chala játá hai, bihtar hai.

7 Wuh jo shari'at ko hifz kartá hai, dánishwar betá hai; par wuh jo áubáshon ká ham-nishín hai, apne báp ko ruswá kartá hai.

8 Jo súdkhóri aur zulm se apní daulat barhátá hai, wuh us ke liye jo miskínon par rahm karegá batortá hai,

9 Wuh jo apne kán ko pher leta hai, tá kí shari'at ko na sune, us kí du'á bhí nafrat-angez hogí.

10 Wuh jo sádiq ko bhatkátá hai, tá kí wuh burí ráh men chale, so apne garhe men áp giregá; par we jo rást-rau hai, achchhí chizon ke wáris honge.

11 Máldár insán apní dánist men dánishwar hai; par wuh miskín jo dánishwálá hai use daryáft kar játá hai.

12 Jab sádiq log shádiyána bajáte, to bará dhúm dhám hotá hai; par jab sharir bará hote hai, tab mard dhúndhne kí naubat hotí.

13 Wuh jo apne gunáhon ko chhipátá hai, kámyáb na howegá; par wuh jo gunáh ká iqrár kartá hai, aur use chhor detá hai, us par rahmat howegí.

14 Mubáarak hai wuh insán, jo sadá dartá hai; par wuh jo apne dil ko sakht kartá hai, ziyán men giregá.

15 Jaisá garajtá húásher, aur shikárdhúndhnewálá richh, waisá hí wuh sharir hai, jo miskín logon par hukm-rán ho.

16 Wuh bádsháh jo dánish se mah-rúm hai, bará zálím bhí hai; par wuh jo lálach se nafrat rakhtá hai, us kí 'umr daráz hogí.

17 Wuh insán jo zulm se kisi ká khún kartá hai, bhágke garhe men giregá; use koí thám nahín saktá.

18 Wuh jo sídhá chala játá hai, bach jáwegá; par wuh jo ráh se bhatká húá hai, nághán gir paregá.

19 Wuh jo apní zamin jottá hai, roñion se ser howegá; par jo nikamme

logon ki pairaui kartā hai, kangālpan se ser howegā.

20 Diyānatdār insān barakat se ma'mūr hotā hai; par jo daulatmand hone ke liye utāoli kartā hai, be-sazā na chhūtegā.

21 A'dmīon ke zāhir hāl par nazar karnā khūb nahīn; kyūnki aisā ādmī roṭī ke ek ṭukre ke liye gunāh kartā hai.

22 Wuh jo daulat batorne men utāoli kartā hai, burī ānkh rakhtā hai, aur nahīn jāntā ki kangālpan us par āwegā.

23 Wuh jo kisī ādmī ko sarzanish kartā hai, ākhir ko, us ki banisbat jo apnī zubān se khushāmad kartā hai, ziyāda ihsān hāsīl karegā.

24 Wuh jo apne mā bāp ko lūttā hai, aur kahtā hai, ki Yih gunāh nahīn, wuh gāratgar kā sāthī hai.

25 Jis ke dil men ghamand hai, wuh jhagrā barpā kartā hai; par jis kā ta-wakkul KHUDĀWAND par hai, moṭā tāza kiyā jāwegā.

26 Wuh jo apne dil par bharosā rakhtā hai, bewuqūf hai; par jo dānish se rāh chaltā hai, rihāī pāwegā.

27 Wuh jo miskinon ko detā hai, muhtāj na hogā; par jo chashmposhī kartā hai, us par bahut la'naten hongī.

28 Jab sharir ādmī barpā hote hain, to log apne ta'in chhipāte hain; par jab we fanā hote hain, to sādīq log bahut ho jāte hain.

XXIX BĀB.

WUH jo bāwujūd bār bār tambih pāne ke sakht-gardani kartā hai, nāgahān barhūd kiyā jāegā, aur us kā koi chāra na hogā.

2 Jis waqt sādīq barhtī pāte hain, to khalq khush hotī hai; par jab sharir iqtidār-wālē hote hain, to khalq gam kartī hai.

3 Wuh jo hikmat se ulfat rakhtā hai, apne bāp ko khush kartā hai; par jo chhinālon se ham-suhbat hotā hai, apnā māl urātā hai.

4 Bādshāh 'adālat se apnī mamlukat ko istiqlāl bakhshatā hai; par wuh shakhs, jo rishwat letā hai, us ko bigartā hai.

5 Wuh insān jo apne hamsāya ki khushāmad kartā hai, us ke pānw ke liye jāl bichhātā hai.

6 Khabīs insān ke gunāh men phandā hai; par sādīq jo hai, gātā hai, aur khushi kartā hai.

7 Sādīq ādmī miskinon kā mu'ā-mala tahqīq kartā rahtā hai; lekin sharir us ke jānne ke liye mulāhaza nahīn kartā.

8 Thaṭṭhebāz ādmī shahr men fasād barpā karte hain; lekin dānishwālē qahr ko pher dete hain.

9 Agar dānishwālā insān be-dānish se jhagrā kare, khwāh wuh qahr kare, khwāh haṁsī kare, lekin ārām nahīn hotā.

10 Khūnrez ādmī sādīq kā kīna rakhte hain; lekin ahl i insāf us ki jān bachāne ko qasd karte hain.

11 Jāhil apne dil men jo kuchh hai zāhir kartā hai; par dānishmand use pīchhe ke mauq'a tak chhipāe rakhtā hai.

12 Agar koi hākīm jhūṭh par kān rakhtā hai, to us ke sārē khādīm khabīs ho jāte hain.

13 Miskīn aur zabardast bāham farāham hote hain, aur KHUDĀWAND un donon ki ānkhon roshan kartā hai.

14 Jab bādshāh diyānatdārī se miskinon ki 'adālat kartā hai, to us kā takht sadā qāim rahtā.

15 Chhārī aur tambih dānishbakhshnewālīān hain; par wuh laṛkā, jo be-tarbiyat chhor diyā jātā hai, apnī mā ko ruswā karegā.

16 Jab sharir log firāwān hote hain, to badkāri bahut hotī hai; lekin sādīq log un ki tabāhī dekhenge.

17 Apne betē ko tarbiyat kar, ki wuh tujhe chain degā; hān, wuh terī rūh ko khushwaqt karegā.

18 Jahān royā nahīn, wahān log be-qaid ho jāte hai; lekin jo sharī'at ko hifz kartā hai nekbakht hai.

19 Zubānī nasihat hī se chākar nahīn sudhartā; kyūnki harchand wuh samajhtā hai, par jawāb nahīn detā.

20 Tū us insān ko, jo bagair ta'ammul kiye bolā kartā hai, dekh-tā hai? us kī banistat be-dānish kī bābat ziyāda ummed hai.

21 Wuh jo apne khānazād ko larakpan se nāz men paltā hai, ākhir i kār wuh us kā betā banegā.

22 Gussawar ādmī fasād barpā kartā hai, aur gazabnāk insān bahut gunāh kartā hai.

23 A'dmī kā gurūr us ko past karegā; par wuh jo dil se farotan hai, 'izzat hāsīl karegā.

24 Jo koī chor kā sharīk hotā hai, apnī jān se dushmanī rakhtā hai; wuh la'nat kī qasam suntā hai, aur hāl bayān nahīn kartā.

25 A'dmī kā dar ādmī ko phānsātā hai; par jo KHUDĀWAND par tawakkul kartā hai, mahfūz rahēgā.

26 Bahut hai jo hākīm kī mihrbānī ke tālib hai; lekin KHUDĀWAND se ādmī kī 'adālat hai.

27 Sharīr insān sādīqon ke liye naf-rat hai; aur jo rās-t-rau hai, sharīron ke liye naf-rat hai.

XXX BĀB.

YA'QAH ke bete A'jūr kā ilhāmī kalām: us ādmī ne Ittiel, hān, Ittiel aur Ukāl se kalā,

2 Ki main har ek insān kī nisbat se haiwān hūn, aur ādmī kī sī dānish mujh men nahīn.

3 Main ne dunyāwī hikmat nahīn sikhī; par muqaddason kā 'ilm main rakhtā thā.

4 Kaun āsmān par chāhtā aur us par se utartā? kis ne hawā ko apnī mutthī men jam'ā kar liyā? kis ne pānīon ko chādar men bāndhā? kis ne zamīn kī sārī haddēn thāhrān? agar tū kah saktā hai, to batlā, kī us kā

nām kyā hai, aur us ke bete kā nām kyā hai?

5 Khudā kā har ek sukhan pāk hai; wuh un ke liye, jin kā tawakkul us par hai, ek sipar hai.

6 Tū us kī bāton men kuchh mat milā; na ho kī wuh tujh ko tambik de, aur tū jhūṭā thāhre.

7 Main ne tujh se do suwāl kiye hai; so mere marne ke āge mujhe dene se inkār na kar;

8 Batālat aur darog-goī mujh pās se dūr rakh; aur mujh ko na kangāl karā, na daulatmand, par mere hāl ke lāiq mujhe khurāk de;

9 Tā na howe kī main ser ho jāūn, aur inkār karke kahūn, kī KHUDĀWAND kaun hai? yā muhtāj hoke chori karūn, aur apne Khudā kā nām nā-haqq lūn.

10 Khādīm par us ke āqā ke huzūr tuḥmat mat kar; na ho kī wuh tujh par la'nat kare, aur tū mujrim thāhre.

11 Ek pusht aīsī hai, jo apne bāp par la'nat kartī hai, aur apnī mā ko mubārak nahīn kahtī.

12 Ek pusht aīsī hai, jo apnī nigāh men pāk hai, lekin us kī gandagi us se dhoī nahīn gayī.

13 Ek pusht aīsī hai, kī wāh, wāh, kyā hī buland-nazar hai! aur un kī palaken ūpar ko rahtī hai.

14 Ek pusht aīsī hai, kī jis ke dānt talwāren hai, aur dārhēn chhurīān, tā kī zamīn ke miskīuon ko kāṭ khāwēn, aur kangālon ko khālq uen se fanā kar den.

15 Jonk kī do betīān hai, jo chil-lātī hai, kī Do, do. Tīn hai jo kabhī ser nahīn hotī; balki chār hai, jo kabhī nahīn kahtī, kī Bas:

16 Gor; aur bānjh kā rihm; aur zamīn jo serāb nahīn; aur ātash jo kabhī na kahe, kī Bas.

17 Wuh ānkh, jo apne bāp ko chir-hātī hai, aur apnī mā kā farmān-bardār honā haqīr jāntī hai, janglī kauwe wādī men us ko uchakke nikāl

lenge, aur giddh ke bachche use khā lenge.

18 Yih tīn aisī 'ajīb haiṅ, kī merī 'aql se bāhar haiṅ; balki chār haiṅ, jinheṅ main nahīṅ jāntā :

19 'Uqāb kī rāh āsmān meṅ; aur sāmp kī rāh chatān par; aur jahāz kī rāh samundar ke bīch meṅ; aur mard kī rawish jo kunwārī ke sāth hai.

20 Zinā-karnewālī 'aurat kī rāh yūn hī hai: wuh khātī hai, aur apnā muṅh ponchhtī hai, aur kahtī hai, kī Main ne kuchh zabūnī na kī hai.

21 Tīn chizon se zamin be-chain hotī hai; balki chār haiṅ, jin kī wuh bardāshht nahīṅ kar saktī:

22 Gulām se, jo kī bādshāhat karne lage; aur ahmaq se, jab us kā peṭ bhare;

23 Aur nā-maqbūl 'aurat se, jab wuh byāhī jāwe; aur laundī se, jo apnī bibī kī walī-'ahd ho.

24 Chār haiṅ, jo dunyā meṅ haqir haiṅ, lekin bare siyāne haiṅ:

25 Chyānte, harchand kī zormand khilqat nahīṅ, lekin we garmī meṅ apne liye kḥurāk jam'ā kar rakhte haiṅ;

26 Aur janglī kḥargosh, agarchi nā-tawān khilqat haiṅ, lekin we chatān-ṅ ke darmiyān apnā ghar banāte haiṅ;

27 Aur ṭiddī, jis kā koī bādshāh nahīṅ, lekin we pare bāndhke nikaltī haiṅ;

28 Aur makrī, jo apne hāthoṅ se pakartī hai, aur wuh bādshāhoṅ ke mahalloṅ meṅ hai.

29 Tīn kḥush-raftār haiṅ, balki chār, jin kā chalnā kḥush-numā hai:

30 Ek to sher ī babar, jo sāre haiwānāt meṅ bahādur hai, aur kisī ke sāmhnē se phirtā nahīṅ;

31 Jangī ghorā saraṅjām se kasā hūā; aur bakrā; aur bādshāh, jis kā sāmhnā koī na kare.

32 Agar tū ne āp ko barā ṭhahrāke nādānī kī, yā tū ne kuchh burā man-

sūba kiyā, to hāth apne muṅh par rakh.

33 Yaqīnān dūdḥ ke mathnē se makkhan nikālā jātā hai, aur nāk maṛorne se laḥū; usī tarah gussa bharkānē se fasād barpā hotā hai.

XXXI B'A'B.

LAMU'EL bādshāh kī bāteṅ, wuh ilhāmī kalam, jo us kī mā ne use sikhlayā.

2 Kyā kahūṅ, ai mere betē? kyā, ai mere riḥm ke betē? ai tū, jise main ne nazreṅ mānke pāyā, kyā?

3 Apnī daulat 'auraton ko mat de, aur apnī rāheṅ bādshāhoṅ kī bigār-newālīoṅ kī taraf na nikāl.

4 Ai Lamūel, bādshāhoṅ, hān, bādshāhoṅ ko, mai-kḥorī zebā nahīṅ, aur nashewālī chizen shāh-zādoṅ ko lāiq nahīṅ;

5 Tā na howe kī we pīweṅ, aur sharī'at ko bḥulāweṅ, aur mazlūmoṅ meṅ se kisī kā insāf karte hūe bḥatak jāweṅ.

6 Sharāb us ko pilāo jo marne par hai, aur mai un ko, jo shikastadil haiṅ;

7 Tā kī wuh pīwe, aur apnī tang-dastī farāmosh kare, aur apnī tabāh-hālī ko phir yād na kare.

8 Apnā muṅh gūnge ke liye khol, un sab kī hujjat bayān karne ko, jo halāk hone par haiṅ.

9 Apnī zubān khol, sachchī 'adālat kar, aur misķīnoṅ aur tihī-daston ke liye hujjat sābit kar.

10 ¶ Kis ko nekokār jorū miltī hai? kī us kī qīmat la'loṅ se bahut ziyāda hai.

11 Us ke shauhar ke dil ko us par i'timād hai; so use mauāfi' kī kamī na hogī.

12 Wuh jab tak jītī rahegī us se neķī hī karegī, badī na karegī.

13 Wuh sūf aur kattān dhūndhtī hai, aur kḥushī ke sāth apne hāthoṅ se kām kartī hai.

14 Wuh saudāgaroṅ ke jahāzoṅ kī

mánind hai; wuh apní k̄hurish dūr se le áti hai.

15 Wuh rát rahte hūe uṭhtí hai, aur apne gharāne ko khiláti hai, aur apní chhokriyon ko kām deti hai.

16 Wuh kisi khet ki bábat soch kartí hai, aur use mol leti hai, aur apne háthon ke nafá se tákistán lagáti hai.

17 Wuh mazbúti se apní kamar bándhtí hai, aur apne bázúon ko mazbút kartí hai.

18 Wuh apní saudágari tajwiz kartí hai, ki wuh musid hai; rát ko us ká chirág nahīn bujhtá.

19 Wuh takle par apne háth chaláti hai, aur us ke háth áteran pakarte hain.

20 Wuh garib gurbá ki taraf apná háth barháti hai; hán, wuh apne háth muhtájon ki taraf phailáti hai.

21 Wuh apne gharāne ke liye pálá se nahīn ḍartí; kyūnki us ke k̄hándán men har ek surkh libás oṛhe hūe hai.

22 Wuh apne liye nigárin báláposh banáti hai; us ki poshák mihín katáni, aur argawáni hai.

23 Us ká shauhar pháṭak ki majlisgáh men mashhūr hai, jab ki wuh shahr ke buzurgwáron ke sáth baithá hai.

24 Wuh mihín kattán ke thán bintí aur bechtí hai, aur paṭke saudágaron ke pás amánat rakhtí hai.

25 'Izzat aur hurmat us ki poshák hain; aur waqt i áyande ki bábat wuh k̄hushwaqt hogi.

26 Wuh apná munh kholke hikmat ki báten bolti hai; us ki zubán men mihrbání ki shari'at hai.

27 Wuh apne gharāne ki 'ádaton par baṭhúbí nigáh kartí hai, aur káhilí ki roṭi nahīn kháti.

28 Us ke bete uṭhte hain, aur use mubárák kahte hain; aur us ká shauhar bhī us ki ta'rif kartá hai.

29 Bahuteri beṭion ne nekokári ki hai, par tú sab par sabqat le gayí.

30 Husn dhokhá hai, aur jamál men páedári nahīn; par wuh 'aurat, jo KHUDÁWAND se ḍartí hai, sitúda ho jáegi.

31 Use us ke háthon ká phal do, aur us ke kām pháṭakon ki majlisgáhon men us ki sitáish karenge.

WA'IZ KI KITA'B.

I B'A'B.

SHA'H i Yarásalam Dáúd ke beṭe Wá'iz ki báten.

2 Butlānon ki butlān, Wá'iz kahtá hai, butlānon ki butlān: sab kuchh bátíl hai.

3 Insán ko us sári mihnāt se, jo wuh sūraj ke niche khinchá hai, kyá hásil hotá hai?

4 Ek pusht játi hai, aur ḍúsri pusht

áti hai; par zamín hamesha qáim rahtí hai.

5 Sūraj nikaltá hai, aur sūraj dhaltá hai, aur apne makán ko jahān se uṭhá thá jald chalá játa hai.

6 Hawá dakhin taraf thálí játi hai, aur pher kháke uttar ki taraf phirtí hai; yih sadá chakr mártí hai; aur apne ghumáo ke mutábíq pherá kartí.

7 Sári nadiān samundar men bah

játi haín, par samundar bhar nahín játa; usí jagah, jahán se nadián niklín, udhar hí ko we phir játi haín.

8 Sári chízeṅ thak játi haín; ádmí yih batáne nahín saktá: ánkḥ dekhne se áśúda nahín hotí, aur na kán sunne se bhartá hai.

9 Jo húá, wuhí phir hogá; aur jo chíz ban chukí hai, wuhí hai jo banáí jáegí; aur súraṅ ke niche koí nayí chíz nahín.

10 Kyá koí chíz aísí hai jis kí bábat kah sáken, kí Dekho, yih to nayí hai? wuh to sábiq meṅ un zamánoṅ ke darmiyán, jo ham se áge the, maujúd thí.

11 Aglí chízoṅ kí yádgári nahín: aur un chízoṅ kí jo áti haín, un logoṅ ke darmiyán jo un ke ba'd hongé, yád na hogí.

12 ¶ Main Wá'iz Yarúsalam meṅ baní Isráel ká bádsháh thá.

13 Aur main ne apná dil lagáyá, kí jo kuchh ásmán ke niche kiyá játa hai, us sab kí taftísh o tahqíq karún: Khudá ne baní A'dam ko yih sakht dúkh diyá, kí we is shuḡl meṅ átakke lage rahen.

14 Main ne sare kámoṅ ko dekhá, jo ásmán ke niche kiye játe haín; aur dekh, sab kuchh butlán aur hawá kí charáñ hai.

15 Wuh jo terhá hai, sídhá kiyá já nahín saktá, aur jo maujúd nahín, us ká hisáb karná mumkín nahín hai.

16 Main ne yih bát apne dil meṅ kahí, Dekh, main ne barí taraqqí kí, balki un sabhoṅ se, jo mere áge Yarúsalam meṅ the, ziyáda hikmat páí: hán, merá dil hikmat aur dánish meṅ bará kárdán húá.

17 Lekin jab main ne hikmat ke áñne ko, aur himáqat aur jahálat ke samajhne ko, dil lagáyá, to ma'lúm kiyá kí yih bhí hawá par charná hai.

18 Kyúnki bahut hikmat meṅ bahut diqqat hai; aur jis ká 'irfán firáwán hotá, us ká dukh ziyáda hotá.

II BA'B.

MAIN ne apne dil meṅ kahá, kí Are á, main tujh ko khushí se ázmátúṅgá, so 'ishrat kar le; lo, yín bhí butlán hai.

2 Main ne hañsí se kahá, Tú di-wána: aur shádmáni se, Yih kyá kartí hai?

3 Main ne apne dil meṅ tajwíz kí, kí kyúnkar jism kí táqat ke wáste mai-noshí karún, par is tarah kí merá dil hikmat kí taraf máil rahe: aur ahmaqí ko pakarke rakhún, jab tak dekhún, kí is meṅ baní A'dam kí kyá bihbúdí hai, kí we ásmán ke niche apní zindagí ke sab diu yihí kiyá karen.

4 Main ne bare bare kám kiye: main ne apne liye 'imáratén banáín: aur main ne apne liye tákístán lagáe:

5 Main ne apne liye bágícha aur báḡ taiyár kiye, aur un meṅ har qism ke mewadár darakht lagáe:

6 Main ne apne liye taláb banáe, kí un meṅ se báḡ ke darakhton ká zakhíra sínchún:

7 Main ne gulám aur laundíán mol lín, aur mere kḥánazád mere ghar meṅ paidá húc: main bhí bahut se gáe bail aur bheṛ bakrí ke gallon ká málik thá, aísá kí main un sabhoṅ se, jo mere áge Yarúsalam meṅ the, ziyáda máldár thá:

8 Main ne soná aur rúpá, aur bád-sháhoṅ aur disáwaroṅ ká kḥáss kḥa-zána apne liye jam'a kiyá: main ne gánewále aur gánewálíán rakhín, aur baní A'dam ke asbáb i 'aish began aur haramen, apne liye faráham kíñ.

9 So main buzurg húá, aur sabhoṅ kí banisbat jo Yarúsalam meṅ mere áge the ziyáda taraqqí kí: merí hikmat bhí mujh meṅ qáim rahi.

10 Aur sab kuchh, jo merí ánkhen cháhtí thín, main ne un se báz nahín rakhá; main ne apne dil ko kísí tarah kí khushí se nahín roká; kyúnki merá dil merí sári mihnát se shádmán húá;

aur morí sárí mihnát se merá baḡhra yihí thá.

11 Ba'd us ke main ne un sab kámon par, jo mere háthon ne kiye the, aur us mihnát par, jo main ne kám karne men khínchí thí, nazar kí, aur dekhá, kī sab butlán aur hawá kī charán hai, aur ásmán ke tale kuchh fáida nahín.

12 ¶ Aur main hikmat aur himáqat aur jahálat ke dekhne par muta-wájih húa; kyúnki wuh shakhs, jo bádsahá ke ba'd áwegá, kyá karegá, magar wuh, jo qadím se log karte áe hai?

13 Aur main ne dekhá, kī jaisí roshní ko tárikí par fazílat hai, waisí hí hikmat men himáqat se ziyáda sharáfat hai.

14 Dánishwar apní ánkhen apne sir men rakhtá hai, par ahmaq andhere men chaltá hai; tis par bhí main ján gayá kī ek hí hádisa un sab par guzartá hai.

15 Tab main ne apne dil men kahá, Jaisá ahmaq par hádisa hotá hai, waisá mujh par bhí hogá; phir main káhe ko ziyáda dánishwar hún? So main ne apne dil men kahá, kī Yih bhí butlán hai.

16 Kyúnki na dánishwar aur na ahmaq ká zikr abad tak rahegá; kyúnki wuh jo hai, so ánewále dinon men sab farámosh ho jáegá; aur hae! dánishwar kyúnkar mar játá? isí tarah jis tarah ahmaq martá hai.

17 So main zindagí se bezár húa; kyúnki wuh kám, jo súraaj ke niche kiya játá hai, mujhe burá ma'lúm húa; kyúnki sab butlán aur hawá kī charán hai.

18 ¶ Balki main apní sárí mihnát ke kám se, jo súraaj ke niche kiya thá, bezár húa; is liye kī zarúr thá kī main use us ádmí ke liye, jo mere ba'd áwegá, chhor jáún.

19 Aur kaun jántá hai kī wuh dánishwar yá ahmaq hogá? ba har

hál wuh merí sárí mihnát ke kám par, jo main ne kiya, aur jis men main ne súraaj ke tale apní hikmat záhir kī, zábit hogá. Yih bhí butlán hai.

20 Tab main phirá, kī apná dil us sáre kám se, jo main ne súraaj ke niche kiya thá, ná-ummed karún.

21 Kyúnki ek shakhs hai jis ke kám hikmat aur dánái aur kámyábí ke sáth hai; lekin wuh use dústre ádmí ke liye, jis ne us men kuchh mihnát nahín kī, chhor jáegá, kī us kī mirás ho. Yih bhí butlán aur balá e 'azím hai.

22 Kyúnki ádmí ko us kī sárí mashaqqat aur jánfishání se, jo us ne súraaj ke niche kī hai, kyá hásil hotá?

23 Kyúnki us ke liye 'umr bhar gam hai, aur us kī mihnát mátam hai; balki us ká dil rát ko bhí áram nahín pátá. Yih bhí butlán hai.

24 ¶ So insán ke liye is se kī wuh kháwe aur piwe, aur apní sárí mihnát ke darmiyán khush hoke apná jf bah-láwe, kuchh bihtar nahín. Yih bhí main dekhá, kī yih Kḡudá ke háth ká diyá húa hai.

25 Kyúnki kaun khá saktá, aur kaun hazz uthá saktá, us se ziyáda kī main kartá?

26 Kyúnki wuh us ádmí ko jo us ke huzúr men achchhá hai, hikmat, aur dánái, aur khushí, bakhshítá hai; lekin gunahgár ko koft khilátá hai; wuh jam'a kare, aur ambár lagáwe, tá kī use dewe, jo Kḡudá ká pasandída hai. Yih bhí butlán aur hawá kī charán hai.

III BA'B.

HAR chíz ká ek mausim hai, aur har kám ká, jo ásmán ke niche hotá, ek waqt hai:

2 Paidá hone ká ek waqt hai, aur mar jáne ká ek waqt hai; darákhṡt lagáne ká ek waqt hai, aur ukhárne ká ek waqt hai;

3 Már dálne ká ek waqt hai, aur changá karne ká ek waqt hai; qḡháne

ka ek waqt hai, aur uṭhāne kā ek waqt hai;

4 Rone kā ek waqt hai, aur haṣṣne kā ek waqt hai; gam khāne kā ek waqt hai, aur nāchne kā ek waqt hai;

5 Patthar phenkne kā ek waqt hai, aur patthar baṭorne kā ek waqt hai; hamāgoshī karne kā ek waqt hai, aur hamāgoshī se bāz rahne kā ek waqt hai;

6 Pāne ke liye khojne kā ek waqt hai, aur kho dene kā ek waqt hai; rakh chhoṛne kā ek waqt hai, aur kharch karne kā ek waqt hai;

7 Phārne kā ek waqt hai, aur sine kā ek waqt hai; chup hone kā ek waqt hai, aur bolne kā ek waqt hai;

8 Ulfat karne kā ek waqt hai, aur 'adāwat karne kā ek waqt hai; jang kā ek waqt hai, aur sulh kā ek waqt hai.

9 Kām-karnewāle ko us se, jis men wuh miṇnat kartā hai, kyā ḥāsil hotā hai?

10 Main ne us kām ko dekhā, jo Ḳhudā ne banī A'dam ko diyā hai, ki us men mashgūl howen.

11 Us ne har ek chiz ko us ke mau-sim men khūb banāyā: aur us ne dunyā ke kārobār ko bhī un ke dil men jāegir kiyā hai, is liye ki insān us kām ko, jo Ḳhudā shurū' se ākhir tak kartā hai, nahin daryāft kar saktā.

12 Main yaqinan jāntā ki insān ke liye un men kuchh khūbī nahin, magar yih, ki we khushwaqt howen, aur ap apne jite jī neki kar len.

13 Aur yih bhī ki har ek insān khāwe aur piwe, aur apnī sārī miṇnat kā fāida pāwe, to yih bhī Ḳhudā ki bakhshish hai.

14 Aur mujh par yaqīn hai, ki sab kuchh, jo Ḳhudā kartā hai, hamesha ke liye hai; us men koi chiz barhāī nahin jā saktī, aur na us men koi chiz ghatāī jāe: aur Ḳhudā yūn kām kartā, ki log us ke huzūr darte rahen.

15 Jo kuchh ki ḥuā thā, ab bhī

hai; aur jo kuchh hone ko hai, so āge bhī ḥuā; aur Ḳhudā guzashta aḥwāl kā ḥisāb letā hai.

16 ¶ Phir main ne sūraj ke niche 'adālat kā makān dekhā; wahān shārārat thī: aur sadāqat kā makān; wahān bhī badkāri thī.

17 Tab main ne apnedil men kahā, ki Ḳhudā rāstbāzon aur sharīron ki 'adālat karegā; kyūnki har ek mu-himm ke liye aur har kām ke liye ek waqt hai.

18 Main ne apne dil men banī A'dam ke hāl ki bābat kahā, Kāsh ki Ḳhudā un par āshkārá kare, aur we ap ko ki haiwān ki mānind hain, pah-chānen.

19 Kyūnki jo banī A'dam par gu-zartā, so haiwān par guzartā; ek hī ḥādīsa donon par guzartā hai: jis tarah yih martā hai, us hī tarah wuh martā hai; hān, sab men ek hī sāns hai, aur insān ko haiwān par fauqiyat nahin; kyūnki sab butlān hai.

20 Sab ke sab ek hī jagah jāte hain; sab ke sab khāk se hain, aur sab ke sab phir khāk men jā milte hain.

21 Banī A'dam ki rūh jo upar charh-tī, aur jānwaron ki rūh jo zamīn ke niche utartī, kaun jāntā?

22 So main ne dekhā, ki insān ke wāste is se ki wuh apne kār o bār men khush rahā kare, kuchh bihtar nahin, is liye ki us kā bakhra wuh hai: kyūnki kaun use phir lāegā, ki jo kuchh ki us ke ba'd hogā dekh le?

IV B.A.T.

TAB main phir phirā, aur main ne sab zulmon par, jo sūraj ke niche kiye jāte hain, nazar kī; aur mazlūmon ke ānsūyon ko dekhā, ki un kā koi tasallī-denewālā na thā; aur ki we jo un par zulm karte the zabardast the, par un kā koi tasallī-denewālā na rahā.

2 Tab main ne murdon ko, jo āge

mar chuke, un zindon se, jo ab jite hain, ziyáda mubáarak jáná.

3 Lekin donon se nekbakht wuh hai, jo ab tak nahin húa hai, jis ne wuh búrâ kám, jo súra j ke niche kiya jata hai, nahin dekhá hai.

4 ¶ Ba'd us ke main ne sári mihnát ke kám aur har ek achchhi dast-kúrí ko dekhá, ki us ke sabab se ádmi apne hamsáya se hasad kartá. Yih bhí butlán aur hawá kí charán hai.

5 Be-dánish apne háth samettá hai, aur ap hi apná gosht khátá hai.

6 Ek mutthí bhar, jo chain ke sáth ho, us se bihtar hai, ki donon mutthián bharen, aur dard aur hawá ká charná ho.

7 ¶ Aur main phirá, aur súra j ke niche kí butlán ko dekhá.

8 Koi akelá hai, aur us ke sáth koi dúsrá nahin; us ke na betá na bhái hai; tis par bhí us kí sári mihnát ki intihá nahin, aur us kí ánkhi daulat se ser nahin hoti; wuh hargiz nahin kahtá, ki Main kis ke liye mihnát kartá, aur apní ján ko 'aish se mahrúm rakhtá hún? Yih bhí butlán, hán, yih sakht ranj hai.

9 ¶ Ek se do bihtar hain; kyúнки un kí mihnát se un ko bará fáida hotá hai.

10 Kyúнки agar we giren, to ek apne sáthi ko utháwegá; par us par jo tanhá hai jab girtá hai afsos hai, kyúнки us ká koi dúsrá nahin, jo use uthá khará kare.

11 Phir agar do ek sáth leten, to garm hote hain; par akelá kyúнкаr garm ho jáegá?

12 Aur agar koi ek par gálib ho, to we donon us ká sámhná karenge; aur tihri dori jald nahin túttí.

13 ¶ Miskin larká jo dánishmand hai, us búrhe bewuqúf bádsháh se jo ziyáda nasihat sahne nahin jántá, bihtar hai.

14 Kyúнки wuh qaidkháne se nikalke bádsháhát karne áyá; báwujudé

ki wuh jo saltanat hí men paidá húa, miskin ho chalá.

15 Main ne sab zindon ko, jo súra j ke niche chalte hain, dekhá, ki we us dúsré jawán ke sáth the, jo us ká já-nishin hone ke liye barpá hotá hai.

16 Un sab logon ká shumár nahin, jin par wuh hukmrán hai; tad bhí we jo us ke ba'd uthenge, us se khush na hongé. Yaqinan yih bhí butlán aur hawá kí charán hai.

V BA'B:

JAB ki tú Khudá ke ghar ko jata hai, to apne qadam ko hoshyári se rakh; aur sunne par ziyáda musta'idd ho, aur na ki ahmaqon ke se zabih guzráne par; kyúнки we nahin samajhte ki zabúni ká kám karte hain.

2 Apne munh se bolne men jaldi mat kar, aur apne dil ko rok, ki wuh shítábí se Khudá ke huzúr kuchh na kahe; kyúнки Khudá ásmán par hai, aur tú zamin par: is liye tú apní baten thori kar.

3 Kyúнки kám kí kasrat ke bá'is se khwáb dekhá jata hai; aur ahmaq kí áwáz báton kí kasrat se jáni játi hai.

4 Jab tú Khudá ke liye mannat máne, tú us ke adá karne men deri na kar; kyúнки wuh ahmaqon se khush-núdd nahin hai: wuh jo tú ne mannat máni hai de dál.

5 Terá mannat na mánná us se bihtar hai, ki tú mannat máne aur adá na kare.

6 Apne munh ko chhor na de, ki us se terá badan gunahgár ho jáwe; aur firishte ke huzúr mat kah, ki Bhúl chúk thi: káhe ko Khudá teri áwáz se bezár ho, aur tere háthon ká kám barbád kare?

7 Kyúнки khwábón ke wufúr men aur báton kí kasrat men gúnágin batálaten hain; pas tú Khudá se dar.

8 ¶ Agar tú mulk men miskinon kí mazlúmi, aur 'adl aur sidq ke inqiláb ko hote dekke, to us bát se hairán mat ho; kyúнки wuh, jo us se jo bahut

23 ¶ Main ne hikmat se yih sab kuchh āzmāyā hai: main ne kahā ki main dānishwar hōungā; par wuh mujh se kahin dūr thī.

24 Wuh jo hūā hai so dūr aur nihāyat gahrā hai; use kaun pā saktā hai?

25 Main ne apne dil ke sāth tawajjuh kī, tā ki jānūn, aur taftish karūn, aur hikmat aur khirad ko daryāft karūn, aur kī himāqat kī badī ko, aur ablahī aur diwānagi ko samjhūn:

26 Tab main ne maut se talkhtar us 'aurat ko pāyā, jis kā dil phandon ke, aur jālon ke, aur jis ke hāth hathkarion ke mānind hai: wuh jo Khudā ko huzūr men maqbūl hai, so us se bachtā hai; lekin wuh jo gunahgār hai, us se pakrā jātā hai.

27. Dekh, wā'iz kahtā hai, main ne ek dūse se muqābala karke, kī natīja nikālūn, yih pāyā hai;

28 Jo ab tak merā jī dhūndhā kartā, par mujhe mil nahīn gayā; hazār pichehe ek mard main ne pāyā, par ek aurat un sabhon men nahīn pāī.

29 Lo, main ne sirf itnā pāyā, kī Khudā ne insān ko rāst banāyā; par unhon ne bahut sī bandishen tajwiz karke bāndhīn.

VIII. PAB.

KAUN dānishwar ke barābar hai? aur ek ek bāt kī tafsīr kaun karne jāntā hai? insān kī hikmat us ke munh ko roshan kartī hai, aur us ke chihre kī dhīhāī us se badal jāti hai.

2 Main tuihe salāh detā, kī tū bādshāh kā hukm, aur Khudā kī qasam kī bāt ko māntā rah.

3 Tū jald-bāzī karke us kī nazar se ot mat ho: aur bure kām par mustādd mat ho; kyūnki jo wuh chāhtā hai, so kartā hai.

4 Is liye kī bādshāh kā hukm gālīb hai, aur kaun use kahogā, Tū yih kyā kartā hai?

5 Wuh jo hukm māntā hai, so

zabānwakaron dekhegā; aur dānishwar kē hāq waqt ko, aur haqq o wājibī ko, samajhtā hai;

6 ¶ Is liye kī har kām kā ek waqt aur ek wājib hāq hai. Tau bhī insān kī tabāhī us par barī hotī;

7 Kyūnki jo kuchh hōwegā, us ko ma'lūm nahīn, aur kaun use batlā saktā kī kyūnkar hogā?

8 Kisī ādmī ko rūh par iqtidār nahīn kī use pakar rakhe, aur marne ke din us kā kuchh bas nahīn; aur us larāī men chhutūī nahīn miltī, aur na sharārat un ko, jo use ijād kartā, chhurāwegī.

9 Yih sab main ne dekhā, aur apnā dil sāre kām par, jo sūraj ke niche kiya jātā hai, lagāyā: aīsā waqt hai, kī jis men ek shakhs dūse par hukumat karke apne upar balā lātā hai.

10 Usī tarah se main ne dekhā, kī sharīr gāre gaye, aur log bhī āte the, aur we pāk makān se bhī jāte the, aur jis shahr men we aīsā karte the, farāmosh hūe: yih bhī butlān hai.

11 Azbaski bure kām par sazā kā hukm filāur diyā nahīn jātā, is liye banī A'dam kā dil un men badkārī par bashiddat māil hai.

12 ¶ Agarchi gunahgār sau bār burāī kare, aur un kī 'umr darāz hōwe, tad bhī main yaqīnan jāntā hūn, kī unhīn kā bhalā hogā, jo Khudā se darte hai, aur us ke huzūr kāmp-te hai:

13 Lekin gunahgār kā bhalā kadhī na hogā, aur na wuh apne dinon ko sāya kī mānind barhāegā; is liye kī wuh Khudā ke huzūr dārtā nahīn.

14 Ek butlān hai, jo zamīn par istīmāl kiya jātā hai; kī nekokār log hai, jin ko wuh wāqī' hotā hai, jo chāhiye thā kī badkirdaron ko ho, aur sharīr log hai, jinhen wuh miltā hai, jo chāhiye thā kī rāstbazon ko mile: main ne kahā kī yih bhī butlān hai.

15 Tab main ne khurramī kī ta'rīf

kī; kyūnki sūraj ke liye

is se kuchh bihtar nā hai, magar ki khāwe aur piwe, aur khush rāhe; kyūnki yih us kī mihnāt ke darmiyān, us kī zindagī ke sab din tak, jo Khudā ne sūraj ke niche use bakhshī, us ke sāth rahēgi.

16 ¶ Jab main ne apnā dil lagāyā, ki hikmat sikhūn, aur us kām kāj ko, jo zamīn par kiya jātā hai, dekh lūn, (kyūnki aisā bhī hai jis kī ānkhen na rāt na din nīnd dekhtī hai:)

17 Tab main ne Khudā ke sārē kām par nigāh kī, aur jānā, ki insān us kām ko, jo sūraj ke niche kiya jātā hai, daryāft nahīn kar saktā hai: agarchi insān mihnāt se us kā khoj karē, par kuchh daryāft nahīn karegā: nihāyat yih hai, ki harchand hakīm ko gumān howe, ki us ko ma'lūm karegā, par us kā bhed kabhī pā na sakegā.

IX B.A.B.

IN sab bāton ko main ne dil se gar kiya, aur sab hāl kī taftish kī, aur ma'lūm hūā ki sādiq aur hakīm aur un ke kām Khudā ke hāth mein hai; insān na muhabbat na 'adāwat ko, us sab se jo us ke āge hai, jāntā hai.

2 Sab kuchh jo hotā sabhon par eksān guzartā hai; sādiq aur sharīr par, nekokār aur pāk aur nāpāk par, us par jo qurbānī lātā, aur us par jo qurbānī nahīn lātā, ek hī mājarā wāqī notā hai: jaisā nekokār hai, waisā khatākar hai: jaisā wuh hai jo qasam khātā, aisā wuh hai jo qasam se dārtā hai.

3 Sab chizon ke darmiyān jo sūraj ke niche hotī hai ek zabūnī yih hai, ki ek hī hādīsa sab par guzartā hai: hān, banī A'dam kā dil bhī sharārat se bharā hai, aur jab tak we jīte hai himāqat un ke dil mein rahtī hai, aur ba'd us ke murdon mein shāmil hote hai.

4 ¶ Kyūnki kaun hai ki maqbūl

howe? sab zindon ke liye ummed hai: kyūnki jītā kuttā mare hūe sher se bihtar hai.

5 Is liye kī zinde jānte hai ki ham marege; par murde kuchh bhī nahīn jānte, aur un ke liye aur kuchh ajr nahīn; kyūnki un kī yādgārī jāti rahtī hai.

6 Un kī muhabbat bhī aur 'adāwat aur un kā hasad ab mauqūf hūe, aur tā abad un sab kāmōn mein jo sūraj ke niche kiye jāte we hargiz shāmil na honge, na bakhṛā pāwenge.

7 ¶ Apnī rāh chālā jā, khushī se apnī roṭī khā, aur khush-dilī se apnī mai pi; ki Khudā abhī tere kāmōn ko qabūl kartā hai.

8 Hamesha ujālā libās pahine rah, aur apne sir ko chiknāhat se khālī na rakh.

9 Apnī batālat kī zindagī ke sab din jo us ne sūraj ke niche tujhe bakhshī hai, hān, apnī batālat ke sab din, us jorū ke sāth jo terī piyārī hai, 'aish kar le, ki is zindagī mein aur terī us mihnāt ke darmiyān, jo tū ne sūraj ke niche kī, terā yihī bakhṛā hai.

10 Jo kām terā hāth karne pāwe, use apne maqdūr bhar kar; kyūnki wahān gor mein, jahān tū jātā hai, na kām, na mansūb, na āgāhī, na hikmat hai.

11 ¶ Phir main ne tawajjuh kī, aur sūraj ke niche dekhā, ki daurāhe ko har waqt daurnā nahīn ātā, aur na jang zorāwar ko, balki na roṭī dānishmand ko miltī, na daulat fahmīdwālon ko, na 'izzat ahl i khīrad ko hai, balki un sab ko waqt aur ittīfāq ke qā'idē se hotā hai.

12 Siwā is ke insān apnā waqt bhī nahīn pachāntā; jis tarah machh-līn, jo bure jāl mein giriftār hotī hai, aur jis tarah chiriyān phande mein phansī jāti hai, usī tarah banī A'dam bhī bad-waqtī mein, jab achānak un par jāl partā hai, phans jāte hai.

13 ¶ Yih bhī main ne dekhā, ki

sūraj ke niche hikmat hai, aur yih mujhe bari chiz ma'lūm hūi :

14 Ek chhotā shahr thā, aur us men thore log the; us par ek barā bādshāh chārā āyā, aur use gher liyā, aur us ke muqābil bare bare damdame bāndhe :

15 Magar us shahr ke bich unhon ne ek kangāl dānishwar mard ko pāyā, jis ne apni hikmat se us shahr ko bachā liyā; bāwujūd is ke kisi shakhs ne us miskin mard ko yād nahin kiyā.

16 Tab main ne kahā, ki Hikmat zor se bihtar hai; tis par bhī us miskin kī hikmat kī tahqīr hotī hai, aur us kī bāten sunī nahin jātīn.

17 Dānishwaron kī bāten jo mulāyamat se kī jāwen, us shakhs ke shor kī nisbat se, jo be-wuqūfon par farmān-rawā hai, ziyādatar sunī jātīn.

18 Hikmat larāī ke bahut se hath-yāron se bihtar hai; par ek gunahgār bahut sā māl girāt karwātā hai.

X B A B.

MU'I makkhīān 'attār ke 'itr ko badbū karātīn, aur us ke josh khāne ke bā'is hotīn; isi tarah dānish aur 'izzat kī banisbat, thori si be-wuqūfi kī bari qadr hotī.

2 Dānishwar kā dil us ke dahne hāth hai; par ahmaq kā dil us ke bāen hai.

3 Hān, ahmaq jo hai, jab wuh rāh chaltā hai, us kī 'aql ur jāti hai, aur wuh sab se kahtā hai, ki Main ahmaq hūn.

4 Agar hākīm tujh par qahr kare, to apni jagah mat chhor; kyūnki bardāshat bare gunāhon kī bābat use thandhā kar detī hai.

5 Ek zabūnī hai, jo main ne sūraj ke niche dekhī; ek khatā kī tarah hai, jo hākīm hī se hotī hai :

6 Ahmaqī bahut buland-nishīn hotī hai, par daulatmand niche kī jagah men baithe main.

7 Main ne dekhā ki naukār ghoron par sawār hoke phirte hain, aur sardār

naukaron ke mānind zamīn par paidal chalte hain.

8 Wuh jo garhā khodtā hai, so us men giregā; aur jo diwār ko toṛtā hai, use sāmp dasegā.

9 Jo pattharon ko sarkātā hai, so un se dukh pātā hai; aur jo lakṛi chirtā hai, so us se choṭ lagne ke khatre men hotā hai.

10 Agar lohā kund hai, aur ādmī dhār tez na kare, to bahut sā zor karnā partā hai; par anjām tak pahunchāne ke wāste hikmat mufid hai.

11 Agar sāmp ne bagair mantar ke dasā hai, to mantar-karnewāle ko kuchh fāida na hogā.

12 Dānishmand ke munh kī bāten latīf hain; par ahmaq ke honṭh usi ko nigal jāte hain.

13 Us ke munh kī bāton kī ibtidā ahmaqī hai; aur us kī bāton kī intihā fāsīd ablahī hai.

14 Ahmaq bahutsī bāten banātā hai; par ādmī nahin batā saktā hai, ki kyā hogā; aur jo kuchh us ke bād hogā, use kaun kah saktā hai?

15 Ahmaq kī mihnāt use thakātī hai; kyūnki wuh shahr men jāne ko bhī nahin jāntā.

16 ¶ Tujh par, ai mamlukat, afsos hai, jab nā-bālig terā bādshāh hūā, aur tere sardār subh ko nosh i jān karte hain.

17 Nekbakht hai tū, ai sarzamīn, jab amīrzāda terā bādshāh hūā, aur tere sardār bar-waqt nosh karen, is maqsad se ki un kī tawānāī bāqī rahe, aur na kī badmast howen.

18 ¶ Jab bahutsī kahālat hotī hai, ghar kā gach bigar jātā hai; aur dhīle hāthon se chhat tapaktī hai.

19 ¶ Hānsne ke liye log ziyāfat karte hain, aur mai jān ko khusht kartī hai; par rūpiyon se sab kām nikaltā hai.

20 ¶ Tū apne dil men bhī bādshāh par la'nat na kar, aur na apni khwābhgāh men bhī maldār par la'nat

kar; kyúñki hawáí chiriyá mazmún ko le uregi, aur pardár us bát ko khol degá.

XI BA'B.

A PNI' kharish ká galla pánfon kí sath par dál de; kyúñki tú bahut dinon ke pichhe use páwegá.

2 Sát ko, balki áth ko, hissa de; kyúñki tú nahín jántá hai ki zamín par kyá balá áwegi.

3 Jab bádál pání se bhare hote hain, to zamín par baraske apne taín kháli karte hain; aur agar darakht dakhin taraf yá uttar taraf gire, to jabán darakht girtá hai, wahín pará rahtá hai.

4 Jo hawá ko nazar karke atkaltá hai, so nahín botá hai; aur jo bádalon ko dekhtá hai, so nahín lautá hai.

5 Jaisá tú nahín jántá hai, ki hawá kí kyá ráh hai, aur hámila ke rihm men haddián kyúnkar barhtí hain, waisá hí tú Khudá ke kámon ko, jo sab kuchh kartá hai, nahín jánegá.

6 Fajr ko apná bij bo, aur sham ko bhí apná háth dhilá hone na de; kyúñki tú nahín jántá hai, ki un men se kaun kám ká hogá, yih, yá wuh, yá donon ke donon barábar bhale hongé.

7 ¶ Núr to mifthá hai, aur súraj ká dokhná ánkhon ko achchhá lagtá hai :

8 Hán, agar ádmi bahutse barason tak jiwe, aur un sabhon men khushí kare; tad bhí munásib hai kí wuh tárikí ke dinon ko yád rakhe; kyúñki we bahut hongé. Sab kuchh jo átá hai, so butlán hai.

9 ¶ Ai jawán, tú apní jawání men khush ho, aur apní bulúgat ke dinon men apná jí bahlá, aur apne dil kí ráhon men aur apní ánkhon kí man-zúrí men chal; par ján rakh, ki in sári báton ke liye Khudá tujh ko 'adálat men láwegá.

10 Aur diqqadári ko apne dil se dúr kar, aur badí apne jism se nikál dál; kyúñki larakpan aur jawání donon hech hain.

RMA

XII BA'B.

A PNI' jawání ke dinon men apne Khálik ko yád kar; jab kí bure din hanoz nahín áe, aur we baras nazdik na húe, jin men tú kahegá, kí In se mujhe kuchh khushí nahín;

2 Jab kí hanoz súraj, aur roshní, aur chánd, aur sitáre, andhere nahín húe, aur badlián bárish ke ba'd phir jam'a nahín hotín;

3 Jis din men kí ghar ke rakhwál thartharane lagen, aur zoráwar log kubre ho jáwon, aur pisanewálián bekáj rahen, is liye kí we thori sí hain, aur we jo khirkion se jhánktíán hain dhundhlá jáwen,

4 Aur galí ke kiwára band ho jáen, jab chakkí kí áwáz dhímí hotí, aur wuh chiriyá kí áwáz se chaunk úthe, aur nagma kí sári betián za'if ho jáwen;

5 Aur jab we charháí se bhí dar jáwen, aur dahshaten ráh men hon, aur bádám ná-pasand howe, aur tiddí ek bojh ma'lúm ho, aur khwáhish í nafs mit jáwe; kyúñki insán apne dáimi makán men chalá jáegá, aur mátam-karnewále galí galí phirenge :

6 Peshtar us se kí chándí kí dori kholfí jáe, aur sone kí kaṭori torí jáe, aur ghará chashma par phat jáe, aur hauz ká charkh tút jáe.

7 Us waqt khák khák se já milegi, jis tarah áge mili hui thí, aur rúh Khudá ke pás phir jáegi jis ne use diya.

8 ¶ Butlánon kí butlán, wá'iz kahtá hai, sab butlán hain.

9 Garaz, azbaski wá'iz dánishmand thá, us ne sab tarah kí ágáhi logon ko bakhshí; hán, us ne bakhúbí gaur kiyá, aur khúb tajwíz kí, aur bahutái maslen qaríne se bayán kí.

10 Wá'iz dil-'azíz báten páne kí talásh men rahá, aur yih sachchí báten rástí se likhí hain.

11 Dánishmand kí báten painon ke mánind hain; aur un khúnftion ke má-

nind, jo sáhibán i majlis se lagáí jái sunen : Khudá se dar, aur us ke huk-
haiñ, aur we ek hí charwáhe kí taraf mon ko mán ; ki insán ká farz i kullí
se milín.

12 So ab, ai mere beṭe, in se nasíhat-
pazír ho : bahut kitáben banáne kí har ek poshída chíz ke sáth, kḥwáh
intihá nahín hai ; aur bahut paḥná bhálí ho, kḥwáh burí, 'adálat meṭ
jism ko thakátá hai.

13 ¶ Ab áo, ham sab hásil i kalám

yihí hai.

14 Kyúñkí Khudá har ek fí'al ko,
har ek poshída chíz ke sáth, kḥwáh
bhálí ho, kḥwáh burí, 'adálat meṭ
láwegá.

GAZAL-UL-GAZALA'T.

I BA'B.

SULAIMA'N kí gazal-ul-gazalát.

2 Wuh apne munḥ ke chúnmon
se mujhe chúnne ; kyúñkí terá 'ishq
mai se bihtar hai.

3 Jaisí tere latíf 'itron kí kḥushbú,
so terá nám hai ; us 'itr kí mánind jo
baháyá jáve : is wáste kunwárián tujh
par 'áshiq hain.

4 Mujhe khínch, to ham tere píchhe
daureng. : bádsháh mujhe apne mahall
meñ le áya : ham tujh meñ shádmán
aur masrúr hongí ; ham tere 'ishq kí
ta'rif mai se ziyáda karengí : we sach-
che dil se tujh par 'áshiq hain.

5 Main siyáh-fám, par jamíla hún,
ai Yarusalam kí betí, Qidár ke kḥai-
mon kí mánind, Sulaimán ke pardon
kí mánind.

6 Mujhe mat táko, ki main siyáh-
fám hún, aur ki main dhóp fí jalí
hún ; merí má ke beṭe mujh se ná-
kḥush the ; unhoñ ne mujh se tákis-
táñon kí nigáhbání karái ; par main
ne apne tákistán kí, jo kḥáss merá hai,
nigáhbání nahín kí.

7 Mujhe batlá, ai tú, jo mere dil ká
piyárá hai, kí kabán charátá hai ; tú
apne galle ko do pahar ke waqt kahán
biṭhá rakhtá hai ? káhe ko main tere

rafiqon ke gallon ke pás be-táb kí
tarah hún ?

8 ¶ Ai tú jo 'auraton ke darmiyán
niháyat shakíl hai, agar tú yib nahín
jántí hai, to galle ke naqsh i qadam
par já, aur apne halwáñon ko ohar-
wáhoñ ke kḥaimon ke pás pás chará.

9 ¶ Ai merí jání, main tujhe Fira'ún
kí rath kí ghoríon meñ ek se tashbíh
detá hún.

10 Tere gál kḥush-numá hain, ki un
par motion kí laríán hain, aur nislí hí
terí gardan, ki us par sone kí zanjireñ.

11 Ham tere liye sone ke tauq baná-
wenge, aur un meñ chándí ke phúl
jareñge.

12 ¶ Jab tak bádsháh nosh i ján
farmá rahte, mere sumbul kí mahak
urtí rahtí.

13 Merá mahbúb mere liye murr ká
ek bastá hai ; wuh sárfí rát merí chhát-
tion ke darmiyán dhará rahegá.

14 Merá ma'shúq meñhdí ke phúlön
ká ek dasta hai, jo 'Ain i Jadí ke an-
gúrí bágoñ meñ se húa.

15 ¶ Dekh, tú kḥush-manzar hai,
ai merí jání ; dekh, tú kḥush-rú hai ;
tú kabútar-chashm hai.

16 ¶ Dekh, tú hí kḥúbsúrat hai, ai
mere mahbúb, balki dil-pasand hai :

hamará chhatrí-dár palang bhí sabz hai.

17 Hamáre ghar ke shahtír saro haiñ, aur hamári kariñ sanaubar.

II BĀ'Ī.

MAIN Sarún kí nargis, aur wádíon kí sosan hún.

2 ¶ Jaisí kí sosan kháron ke darmiyáu, waisí merí jáni beṭíon ke darmiyán hai.

3 ¶ Jaisá kí seb ká darakht ban ke darakhton ke bích, waisá merá mahbúb beṭíon ke bích men hai: main us ke sáye men niháyat khush hoke baithí hún, aur us ká phal mere munh men mithá lagá.

4 Wuh mujh ko mai-kháne ke andar láyá, aur us ká jhandá jo mujh par thá, 'ishq hai.

5 Anjir ke qurson se mujh ko qarár do, sebon se mujh ko táza-dam karo; kyúñki main 'ishq kí bímár hún.

6 ¶ Us ká báyan háth mere sir tale hai, aur us ká dahná háth mujhe apne gale se lagátá hai.

7 ¶ Ai Yarusalam kí beṭío, main gazálon aur maidán kí harníon kí qasam tumhen detá hún, kí tum merí piyári ko na jagáo, aur use na uṭháó, jab tak kí wuh uṭhne na cháhe.

8 ¶ Wuh mere mahbúb kí áwáz! Dekh, wuh paháron par se kúdté, aur ṭílon par se phándte húe átá hai.

9 Merá mahbúb áhú yá jawán haran kí mánind hai: dekh, wuh hamári díwár ke pichhwáre khará hai, wuh khirkíon se jhánktá hai, jhanjhríon se áp ko dikhátá hai.

10 Mere mahbúb ne jawáb diyá, aur mujh se kahá, Uṭh, aí merí piyári, aí merí náznín, chalí á.

11 Kyúñki dekh, járá guzar gayá, us mausim ká bhári menh baras chuká aur nikal gayá;

12 Zamin par phúlon kí bahár hai; chiriyon ke chahchaháne ká waqt á pahunchá, aur hamári sarzamin men qumrion kí áwáz sunne men áti hai:

13 Anjir ke darakhton men hare anjir pakne lage, aur tákon ke phúlon se khush-bú áti hai. So uṭh, aí merí 'áziza, aí merí jamila, chalí á.

14 ¶ Ai mere kabútar, jo chatánon ke daráron men, aur karáron kí á men chhipá húa hai, apná chihra mujhe dikhá, apní áwáz mujhe suná; kí terí áwáz shírin hai, aur terá chihra dil-pasand hai.

15 Hamáre liye lomríon ko já pak-ro, un lomrí-bachchon ko, jo tákistán ko kharáb karte haiñ; kyúñki hamári tákon men phúl lage haiñ.

16 ¶ Merá mahbúb merá hai, aur main us kí hún; wuh sosanon ke darmiyán charátá hai.

17 Jab kí din dhale, aur sáya barhe, tab tú phir á; aí mere mahbúb, tú gazál yá karárewále paháron par ke jawán haran kí tarah hoke á.

III BĀ'Ī.

APNE palang par rát ko main ne use dhúndhá, jise merá jí cháhtá hai; main ne use dhúndhá, par wuh mujhe na milá.

2 Ab main uṭhúngí, aur shahr ke kúchon aur sarakon men phirúngí, aur us ko dhúndhúngí, jise merá jí cháhtá hai. Main ne use dhúndhá, par na páyá.

3 Náke-bandí, jo shahr men phirte haiñ, mujhe mile: Kyá tum ne us ko dekhá, jis ko merá jí cháhtá hai?

4 Jab main un se tanik áge barh gayí thí, to wuh, jis ko merá dil cháhtá hai, mujhe milá; main ne use pakar rakhá, aur use na chhorúngí, jab tak kí main use apní má ke ghar men, aur apní wárida ke mahall men, na le jáúñ.

5 ¶ Ai Yarusalam kí beṭío, main tumhen gazálon aur maidán kí harníon kí qasam detá hún, kí tum merí jáni ko mat jagáo, aur use mat uṭháó, jab tak kí wuh uṭhne na cháhe.

6 ¶ Yih kaun hai, jo murr aur lubán ká 'itr, aur saudágaron kí sári khushbúíán male húe, bayábán se

dhūngwen ke sutūn kī mānind chālī ātī hai ?

7 Dekho us kī pālki, jo Sulaimān kī hai; jis ke āspās Isrā'īlī bahāduron men se sāth pahlawān hai.

8 Sab ke sab shamsher-dār aur jang men māhir hai: har ek kī talwār, rāt ke khatre ke sabab se, us kī rān par laṭkāī hūī hai.

9 Sulaimān bādshāh ne Lubnān kī lakṛion kī ek pālki banwāī.

10 Us ke dānde rūpe ke, aur us ke ṭekan sone ke, aur us kī gaddī argawānī banwāī, aur us ke andar kā farsh Yarūsalam kī beṭion ne 'ishq se murassā kiya.

11 Aī Saihūn kī beṭio, bāhar niklo, aur Sulaimān bādshāh ko dekho, jis ke sir par wuh tāj hai, jo us kī mā ne, us ke byāh ke din men, aur us ke dil kī shādī ke din men, us ke sir par rakhā.

IV BĀB.

DEKH, aī merī jānī, tū shakīl hai! dekh, tū khūb-sūrat hai! terī ānkhon terī chādār ke pichhe kabūtaron kī sī hai; terā bāl bakṛion ke galle kī mānind hai, jo koh i Jil'ād par baiṭhī hon.

2 Tere dānt bheṛion ke galle kī mānind hai, jin ke bāl katre gaye, aur jo nahān se nikaltī hai; un men se har ek do do bachche jānī hai, aur un men ek bhī bānjh nahī.

3 Tere lab aise jaise qirmizī dore hai; terā munh khūb hai; tere ruḥsār terī chādār ke pichhe ādhe anār kī mānind hai.

4 Terī gardan aīsī jaise kī Dā'd kā burj jo silāh-khāne ke liye banā hai; us par hazār phariān laṭkāī gayī hai; we sab kī sab pahlawānon kī siparen hai.

5 Terī do chhātīān shū ke do bachchon kī mānind hai, jo ek sāth paidā hūe, jo sosanon ke darmiyān charte hai.

6 Jab kī din dhale, aur sāya baṛhe,

maiṅ murr ke pahār aur lubān ke ṭile ko jāūngā.

7 Aī merī piyārī, tū sar-ā-sar jamāl hai; tujh men koī 'aib nahī.

8 ¶ Mere sāth Lubnān se, aī dulin, mere sāth Lubnān se tū chālī ā; Amāna kī choṭī par se, Sanir aur Harmūn kī choṭī par se, sheron ke makānon se, aur chiton ko paharon par se, nazar daurā.

9 Aī merī būā, merī zauja, tū ne merā dil gārat kiya, tū ne apnī ānkhon men se ek ānkh se, apne gale kī ek zanjir se, mere dil ko gārat kiya hai.

10 Aī merī bahin, merī zauja, terā 'ishq kyā khūb hai! terī muhabbat mai se kitnī ziyāda laziz hai, aur tere 'itron kī rih sārī khushbūton se!

11 Tere honthon se shahd ke qatre ṭapakte hai, aī merī zauja; shahd o shir terī zubān ke tale hai; aur terī poshāk kī rih Lubnān kī sī rih hai.

12 Merī būā, merī zauja, ek muqaffal bāgīcha hai; band kiya hūā ek sotā hai, aur sar-ba-muhr ek chashma.

13 Tere bāg ke paudhe anaron ke darakht hai, jin men laziz mewe hai; menhdī hai, aur sumbul bhī hai,

14 Aur jaṭāmāsī, aur za'farān, aur bed-mushk, aur dārchīnī, aur lubān ke sāre darakht, aur murr, aur 'ūd, aur har tarah ke khushbūdār masālīh;

15 Bāgichon men ek manb'a, aur āb i hayāt kā ek chashma, aur Lubnān kā jharnā.

16 ¶ Aī uttar kī hawā, jāg; aur dakhin kī hawā, chal; mere bāg par bah, kī us kī bās mahake. Merā mahbūb apne bāgiche men āwe, aur us ke laziz mewe khāwe.

V BĀB.

MAIN apne bāg men āyā hūn, aī merī bahin, merī zauja; maiṅ apnā murr apne balsān samet baṭortā hūn; maiṅ apnā shahd us ke chhatte ke sāth khātā hūn; maiṅ apnī mai apne dūdh samet pitā hūn. Aī dosto,

kha lo; pi lo, ai 'azizo, han, wufur se pi lo.

2 ¶ Main sotí hún, par merá dil jágta; mere mabhúb kí áwáz hai, jo kí darwáze par khatkhatáta hai, Mere liye khol, merí búá, merí jání, merí kabútar, merí pák aur pákiza; kí merá sir os se tar hai, aur merí zulfeñ rát kí bándon se bhari haiñ.

3 ¶ Main to apná sáya utár chukí hún; main use kyúnkar pahínúñ? main to apne páñw dho chukí hún; main unheñ kyúnkar mailá karúñ?

4 Mere mabhúb ne apná háth roshandán kí ráh se barháya, aur mere dil o jigar men us kí taraf jumbish húi.

5 Main apne mabhúb ke liye kholne ko utáí, aur mere háthon se murr tapká; merí unglon se khusbhú murr kí tapki quí ke qabzon par parí.

6 Main ne apne mabhúb ke liye kholá; par merá mabhúb phirke chala gayá thá: main hosh men na thí, jab kí wuh mujh se bolá; main ne use dbúndhá, par na páya; main ne use pukará, par us ne mujhe jawáb nahín diyá.

7 Náke-bandí, jo shahr men phirte mujhe mile; unheñ ne mujhe mará aur gháyal kiyá; han, shahr-panáh ke náke-bandí merá dú-shála le gaye.

8 Ai Yarusalam kí betío, main tumhen qasam detí hún, kí agar tumhen merá mabhúb mil jáe, tum use kahiyo, kí main 'ishq kí binár hún.

9 ¶ Tere mabhúb ko दूसरे mabhúb kí nisbat se kyá fazilat hai, ai tú jo 'auraton men jamila hai? tere mabhúb ko दूसरे mabhúb se kyá fauqiyat hai, jo tú hamen aisí qasam detí hai?

10 Mera mabhúb surkh o sufed hai, das hazár ádmion ke darmiyán wuh jhande kí mánind khará hotá hai.

11 Us ká sir aisá hai jaisá chokhá soná, us kí zulfeñ pech-dar-pech haiñ, aur kauwe kí sí kálí haiñ.

12 Us kí ánkheñ un kabútaron kí

mánind haiñ, jo lab í daryá dúdh men naháke tamkanat se baithí haiñ.

13 Us ke rukhsáre phúlon ke chaman aur balsán kí ubhrí hói kiyári kí mánind haiñ; us ke lab sosan haiñ, jin se bahtá búá murr tapaktá hai.

14 Us ke háth aise haiñ jaise sone kí karián, jin men Tarsís ke jawáhir jare gaye; us ká pet háthí-dánt ká sá kám hai, jis par nilam ke gul bané hon.

15 Us ke pair aise jaise sang i mar-mar ke sutún, jo sone ke páyon par kharo kiye jáwen; us kí qámat Lubnán kí sí; wuh khtúbi men rashk i saro hai.

16 Us ká munh shíríní hai; han, wuh sar-á-pá 'ishq-angez hai. Ai Yarusalam kí betío, yih merá piyará, yih merá jání hai.

VI BA' B.

TERA' mabhúb kahán gayá, ai tú jo 'auraton men khúb-tarín hai? terá mabhúb kis taraf níklá? kí ham tere sáth us kí talásh men jáengi.

2 Merá mabhúb apne bostán men balsán kí kiyárien par gayá, kí bágichon men charáwe, aur sosanon ke phúlon ko chune.

3 Main apne ma'shúq kí hún, aur merá ma'shúq merá hai; wuh sosanon ke darmiyán chartá hai.

4 ¶ Ai merí jání, tú Tírzah kí mánind khúbsúrat hai, Yarusalam kí mánind khush-manzar hai, aur hairán karnewálí hai, jaise kí lashkar jo jhandedár ho.

5 Apní ánkheñ merí taraf se pher, kýúñki we mujhe ghabrá detí haiñ: terá bál bakrión ke galle kí mánind hai, jo koh i Jili'ád par baithí hon.

6 Tere dánt bherion ke galle kí mánind haiñ, jo nahán se níklín, jin men se har ek do do bachche janí hai, aur un men se ek bhí bánjh nahín.

7 A'dhe anár kí mánind tere rukhsáre terí chádár ke pichhe dikháí dete haiñ.

8 Sáth begamen, aur assí haramen,
aur be-shumár kunwárián to hain ;

9 Par merí kabútarí, merí pák
pákíza, be-nazír hai ; wuh apní má
ki eklaúti, aur apní wálida kí lárli
hai. Beṭiön ne use dekhá, aur use
mubárák kahá, aur begamon aur ha-
ramon ne use dekhkar us kí sitáish kí.

10 ¶ Yih kaun hai, kí subh kí
mánind dikháí detí, jo chánd kí mán-
ind hasína hai, aur súraj kí mánind
jamíla, aur jhande-dár fauj kí mánind
haibatnák ?

11 Main chilgoza ke bág men gayá,
kí wadí kí nabatát dekh lún, kí ták
panapí, aur anáron men kalián lagín,
kí nahín.

12 Kyún húa, mujhe nahín ma'lúm,
lekin mere jī ne ek-á-ek mujh ko 'Am-
mínádib kí gáríon par charháya.

13 Phir áíye, phir áíye, ai Salúmi-
yat ; phir áíye, phir áíye, kí ham tujh
par nazar karen. Tum Salúmiyat men
kyá dekhoge ? Wuh aísí hai jaise do
lashkar jo mil jácen.

VII BA'B.

TERE pánw, kí gurgúhíán pahine
húe, ai sháhzádí, kyá khúb ma'-
lúm hote ! tere kúlön kí goláí jawáhir
kí larí kí mánind hai jise kísi ustád
kárigar ne banáya hai.

2 Terí náf gol piyála hai, jis men
miláí húi mai kí kanití nahín ; terá
peṭ gehún kí ek dherí hai, jis ke áspás
susan lagí hain.

3 Terí do chhátíán do áhú-barrön
kí mánind hain, jo ek sáth paidá húe
the.

4 Terí gardan háthí-dánt ke burj
kí mánind hai ; terí ánkhen un kunḍön
kí misl hain, jo Hashbún men Bat-
Rabbín ke phátak par hain ; terí nák
Lubnán ke burj kí misál hai, jo
Dimishq ke rukh baná hai.

5 Terá sir tujh par Karmil kí misl
hai, aur tere sir ká bál argawání kí
mánind hai : bádsháh terí kákulon se
aṭká hai.

6 Ai mahbúba, tú kaisí jamíla hai ;
'aish ke liye tú kaisí ján-fazá hai !

7 Yih terí qámat tár kí misál hai,
aur terí chhátíán angúron ke guch-
chhon kí mánind hain.

8 Main ne kahá, kí Main is tár par
charhúngá, aur us kí shákhn ko thám
rakhúngá : filhá terí donön chhátíán
angúr ke guchchhon kí mánind hon,
aur tere nathnon ká ráiha seb sá howe ;

9 Aur terá táli us mai kí mánind
jo bihtar se bihtar ho, jo mere mah-
búb kí taraf sídhí ráh se chaltí, aur
unhín ke labon par se jo sote hain
áhista áhista bah játí.

10 ¶ Main apne mahbúb kí hún,
aur wuh mujh par máil hai.

11 Ai mere mahbúb, chal, ham
kheton ke darmiyán sair karen, aur
gánwon men rát ko káten.

12 Phir tarke angúrí bágon men
chalen, aur dekhen kí ták lahláh
rahí, aur us ke phúl nikle hain, aur
anár kí kalián khilí hain : wahán máin
apní muhabbaten tujh par jatáúngí.

13 Dúdiön kí zor i mahak hai, aur
hamáre darwázon par har qism ke tar
o khushk mewe hain, jo main ne tere
liye zakhíra kiye hain, ai mere mah-
búb.

VIII BA'B.

KA'SH kí tú aísá hotá, jaisá meró
bhaiya hai, jis ne merí má kí
chhátíön ko chúsá ! main tujhe jab
báhar páti, to terí machchhián letí,
aur koí mujhe haqir na jántá.

2 Main tujh ko apní má ke ghar
men le jáúngí ; wahán tú mujhe tar-
biyat karegá ; main apne anár ke ras
se tujhe khushbú mai piláúngí.

3 Us ká báýán háth mere sir ke
tale hai, aur us ká dahná mujhe gale
se chimṭá legá.

4 Ai Yarásalam kí beṭiön, main
tumhen qasam detá hún, kí tum merí
jání ko mat jagáo, aur use mat utháo,
jab tak kí wuh ap uthne na cháhe.

5 ¶ Yih kaun hai, jo bayábán se apne mahbúb par takiya kiye hūe chali áti hai? Main ne tujhe seb ke niche jagáyá; wahán teri má tujhe janí; wahán teri wárida tujhe janí.

6 ¶ Nagín kí mániud mujhe apne dil meñ lagá rakh, aur khátim kí mánind apne bázú par; kyúñki 'ishq maut kí mánind zabardast hai; aur gairat gor sá be-murúwat hai; us kí laueñ ág kí laueñ haiñ, aur Yahowáh ke shu'ale kí mániud.

7 Bará páni 'ishq ko bujhá nahín saktá, aur na bárhen use dubá sakti haiñ: agar koi ádmí apne ghar ká sárá muál 'ishq ke liye detá, to wuh sarásar láiq hiqárat ke thahartá.

8 ¶ Hamári ek chhoṭí bahin hai, jis kí chhátíáñ hanoz nahín nikliñ; ham apní bahin ke liye, jis din us kí bát chale, kyá karen?

9 Agar wuh díwár howe, to ham

us par chándí ká ek qila' banáwenge; agar wuh darwáza howe, to ham us par saro kí takhtíon ká pushta denge

10 Main ap ek díwár hūñ, aur mere pistán do burj haiñ: tab main us kí nazar meñ us kí mánind thí, jis ne salámatí pái hai.

11 Ba'al-Hámon meñ Sulaimán ká tákistán thá: us ne us tákistán ko bágbánon ke supurd kiyá, kí har ek un meñ se mewa ke badle hazár mis-qál rúpá láwe.

12 Merá tákistán, jo merá hí hai, wuh mere sámhne hai: ai Sulaimán, tú hazár le, aur we jo us ke phal ke nigahbán haiñ do do sau.

13 Ai tú jo bostánon meñ rahti hai, rafiq teri sadá sunte haiñ; mujh ko bhí suná.

14 ¶ Jaldí kar, ai mere mahbúb, us gazál yá áhú-barre kí mánind, jo balsánon kí pabháron par hai, ho já.

YAS'AIYA'H NABI' KI' KITA'B.

I BA'B.

ROYA' Yas'aiyáh bin Amús kí, jo us ne Yahúdáh aur Yarusalam kí bábat Yahúdáh ke bádsáhon 'Uz-zíyá, aur Yútám, aur A'khaz, aur Hizqiyáh ke dinon meñ dekhí.

2 Suno, ai ásmáno, aur kán lagá, ai zamín, kí KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Larkon ko main ne pálá aur posá, par unhon ne mujh se 'ar-kashí kí.

3 Bail apne málik ko pahchántá hai, aur gadhá apne sáhib kí charní ko: baní Isráel nahín jánte, mere log kuchh nahín eochte haiñ.

4 A'h, khatakár guroh, ek qaum

812

jo gunáh se ladí hui hai, badkaron kí nasl, kharáb aulád, kí unhon ne KHUDÁWAND ko tark kiyá, Isráel ko Quddús ko haqir jáná, us se bilkull phir gaye.

5 ¶ Tum kahán aur már kháoge, agar tum ziyáda ná-farmání karoge? tamám sir bímár hai, aur dil bilkull sust hai.

6 Talwe se leke chándí tak us meñ kahín sihhát nahín, balki zaḥm, aur choṭ, aur sare hūe gháo haiñ; we na dabáe gaye, na bándhe gaye, na tel se narm kiye gaye haiñ.

7 Tumbhárá mulk ujár hai, tumbhárá bastíán jal gayín; pardesi log tumbhárá

zamīn ko tumhāre sāmhnē nigalte haiñ, wuh wīrān hai, goyā ki use ajuabī logon ne ujārā hai.

8 Aur Saihūn ki betī chhoṛī gayī hai, jaisī jhompṛī tākistān meñ, aur chhappariyā kakṛī ke khet meñ, yā us shahr ki mānind jo gherā gayā hai.

9 Agar Rabb ul afwāj hamārā thorā, baqīyā bāqī na chhortā, to ham Sadūm ki misl, aur 'Amūrah ki mānind, ho jāte.

10 ¶ Ai Sadūm ke hākimo, KHUDĀWAND kā kalām suno; ai 'Amūrah ke logo, hamāre KHUDĀ ki shari'at par kān dharo.

11 KHUDĀWAND kahtā hai, Tum; hāre zabihon ki kasrat se mujhe kaun kām? main mendhon ki sokhtani qurbānion se, aur farbih bachhron ki charbī se ser hūñ, aur bailon aur bheron aur bakron kā lahū nahīn chāhtā hūñ.

12 Jab tum mere huzūr āke apne taññ dikhlatē ho, to kaun tum se yih chāhtā hai ki merī bārgāhon ko raundo?

13 Ab āge ko jhūthe hadye mat lāo; lubān se mujhe nafrat hai; naye chānd aur sabb aur 'idī jamā'at se bhī; ki main 'id aur be-dīnī donon ki bardāshī nahīn kar saktā hūñ.

14 Merā jī tumhāre naye chāndon aur tumhārī 'idon se bezār hai; we mujh par ek boj haiñ; main un ke uphāne se thak gayā.

15 Jab tum apne hāth phailāoge, to main tum se chashm-poshī karūngā; hāñ, jab tum du'ā par du'ā māngoge, to main nā sunūngā: tumhāre nāth to laht se bhare haiñ.

16 ¶ Apne taññ dhoo, āp ko pāk karo; apne bure kāmōn ko merī ānkhon ke sāmhnē se dūr karo; bad-fālī se bāz āo;

17 Nekokārī sikhō, insāf ke pairaun ko, mazlūmōn ki inādad karo, yatimōn ki faryād-rasī karo, bewa auraton ke hāmī ho.

18 Ab āo, ki ham bāham hujjat karen, KHUDĀWAND kahtā hai: agar-chi tumhāre gunāh qirmizī-howēñ, par barf ki mānind sufed ho jāwenge; aur harchand we argawānī howēñ, par ūñ ki tarah ujle hoñge.

19 Agar tum rāzī aur farmānbardār ho, to tum zamīn se achchhā phal khāoge:

20 Par agar tum inkār karoge, aur bāgī ho, to tum talwār kā luqma ho jāoge; kyūñki KHUDĀWAND ne apne munh se farmāyā hai.

21 ¶ Wuh bastī, jo sar-ā-sar pāk-dāman thī, kaisī chhināl ho gayī! wuh to insāf se ma'mūr thī; rāstbāzī us meñ bastī thī, aur ab khūnī rahte haiñ.

22 Terī chāndī mail ho gayī; terī mai meñ pānī mil gayā.

23 Tere sardār gardan-kash aur choroñ ke sharik haiñ; un meñ se har ek rishwat-dost aur in'ām kā tālib hai; we yatimōn kā insāf nahīn karte, aur bewon ki faryād un tak nahīn pahunchtī.

24 Is liye KHUDĀWAND, Rabb ul afwāj, jo Isrāel kā Qādir hai, yūñ farmātā hai, ki Hāñ, main apne dushmanon ko tamām karke ārām pāūngā, aur apne bairion se apnā intiqām lūngā.

25 ¶ Par main tujh par apnā hāth harhāūngā, aur terā mail goyā naushādar se sáf karūngā, aur us rānge ko jo tujh meñ milā hai judā karāūngā.

26 Aur main tere qāzīon ko āge ki tarah, aur tere mushiron ko ibtidā ke dastūr ke mutābiq, bahāl karūngā: us ke ba'd tū rāstbāz bastī aur diyānatdār ābādī kahlāegī.

27 Saihūn 'adālat ke sabab, aur we jo us meñ gunāh se phire haiñ, rāstbāzī ke bā'is, najāt pāwenge.

28 ¶ Lekin gunahgār aur badkār sab ek sāth halāk hoñge, aur jo KHUDĀWAND se bāgī hūe, fanā kiye jāenge.

29 Ki we un balúton se, jinhen tum ne cháhá hai, sharminda hongge, aur tum un bágon se, jinhen tum ne pasand kiya hai, khajil hoge.

30 Aur tum us balút ki mánind ho jáoge, jis ke patte jhar jáwen, aur us hág ki misl, jo be-ábí se súkh jáwe.

31 Wahán ká pahlawán aisá ho jáegá jaisá san, aur us ká kám chin-gári ho jáegá; we donon báham jal jáenge, aur koi un kí ág na bujhá-wegá.

II BA'B.

WUH bát jo Yas'aiyáh bin Amús ne Yahúdhá aur Yarusálam ke haqq men royá men dekhi.

2 A'khiri dinon men aisá hogá, ki KHUDÁWAND ke ghar ká pahár paháron kí choti par qáim kiya jáegá, aur tilon se únchá kiya jáegá; aur sári qaumen us kí taraf rawána hongí.

3 Balki bahut se log jáenge aur kahenge, 'Á'o, ham KHUDÁWAND ke pahár par charhen, aur Ya'qúb ke Khudá ke ghar men; ki wuh apní ráhen ham ko batláegá, aur ham us ke raston par chalenge: kyunki shari'at Saihún se, aur KHUDÁWAND ká kalám Yarusálam se, niklegá.

4 Aur wuh ummaton ke darmiyan 'adálát karegá, aur bahut se logon ko dántegá; aur we apní talwáron ko torke phálon, aur apne bhálon ko hansúe baná dáleuge: aur qaum qaum par talwár na chaláegí, aur we phir kabhi jang na sikhenge.

5 Ai Ya'qúb ke gharáne, tum áo, ki ham KHUDÁWAND kí reshni men chalen.

6 ¶ Tú ne to apne logon ko, ya'ne Ya'qúb ke gharwálon ko, tark kiya, is iye ki un kí ma'múri mashriqion se aúí, aur Filístion kí mánind shuguniye naín, aur begánon kí aulád se shart ká háth márté hain.

7 Phir un kí sarzamín sone rúpe se málámál hai, aur un ke khazánon kí kuchh intihá nahín; balki un ká mulk

ghoron se bhará hai, aur un kí rathon ká kuchh shumár nahín.

8 Aur un kí sarzamín buton se bhí bharpúr hai; we apne háthon ke banáe húe kámon ko, aur apní unglion kí kárigari ko, sijda karte hain.

9 Is sabab se chhotá ádmi past kiya játa, aur bará ádmi zalil hotá, aur tú unhen hargiz mu'áf na karegá.

10 ¶ Pahár ke niche ghús, aur khák men chhip, KHUDÁWAND ke dar ke sabab, aur us ke jalál kí buzurgí ke bá'is.

11 Insán ke takabbur kí ánkhi niche kí jáegi, aur baní Á'dam kí shekhi past kí jáegi, aur us din KHUDÁWAND ákelá sar-buland hogá.

12 Kyunki RABB ul afwáj ká din har ek magrúr aur buland-nazar aur ghamandí par áwegá; aur wuh past kiya jáegá;

13 Aur Lubnán ke sáre deodáron par, jo buland aur únche hain, aur Basan ke sáre balúton par,

14 Aur sáre únche paháron par, aur sáre buland kohon par,

15 Aur har ek únche burj par, aur har ek fasili diwár par,

16 Aur Tarsis ke sáre jaházon par, garaz, sáre khushnumá zuruf par.

17 Aur ádmi ká gurúr zer kiya jáegá, aur logon kí buland-bini past kí jáegi, aur us din KHUDÁWAND ákelá sar-buland hogá.

18 Aur but jo hain, we bilkull faná ho jáenge.

19 Aur we paháron ke gáron men, aur zamín ke shigálon men, ghúsenge, KHUDÁWAND ke khauf se, aur us ke jalál kí shaukat se, jis waqt wuh uthegá ki zamín ko shiddat se hiláwe.

20 Us din ádmi apní rúpahli múraton aur sonahli súraton ko, jo unhon ne pújne ke liye banáín, chhuchhúndaron aur chamgdáron ke áge phenk denge;

21 Tá kí tilon ke shigálon men, aur chatánon ke rakhnon men, ghús

jáwen, KHUDÁWAND ke khauf se, aur us ke jalál kí shaukat se, jab wuh uthegá ki zamín ko shiddat se hilá dewe.

22 Pas tum insán se, jis ká dam us ke nathnon men hai, báz raho; kyúñki us kí kyá qadr hai?

III BA'B.

KYU'NKI, dekho, KHUDÁWAND, RABB ul afwáj, Yarúsalam aur Yahúdhāh men se tek aur takiya ko, rotí kí sári tek aur pání ká sárá takiya, uthá legá,

2 Bahádur aur sáhib i jang ko, qází aur nabí ko, ta'bir-karnewále o kuhan-sál ko,

4 Pachás pachás ke jam'adaron, aur 'izzatdaron ko, aur saláhkaron ko, aur unhen jo sihr men máhir, aur jádú men mashsháq hain.

4 Aur main larkon ko un ke sardár banáungá, aur nannhe bachche un par hukmrání karenge.

5 Logon men se har ek dústre par, aur har ek apne hamsáye par sitam karegá; aur jawán búrhe se, aur pájí sharif se ghamand karegá.

6 Agar koi ádmí apne báp ke ghar-áne men se apne bhái ká dāman pakarke kahe, ki Tú to poshákwalá hai, so á, tú hamará hákim ho, aur yih khána i kharáb tere qábú men ho:

7 Us din wuh qasam kháegá, aur kahégá, Main to sihat-bakhsh na hoúngá, ki mere ghar men na rotí hai, na kaprá: tú mujhe logon ká hákim mat kar.

8 Ki Yarúsalam takkar khá gayí, aur Yahúdhāh gir gayá; kyúñki un kí bol-chál aur chál-chalan KHUDÁWAND ke barkhiláf hain, ki us ke jalál kí ánkhon ko gazab men dālen.

9 ¶ Un ke munh kí súrat un par gawáhi detí hai; we apne gunáhon ko sadm ki mámind zahir karte hain, aur chipáté nahin. Un kí jánon par wáwailá hai! kyúñki we ap apne úpar balá láte hain.

10 Rástbazon se kaho, ki Bhalá hogá; ki we apne kámon ká phal kháenge.

11 Sharíron par wáwailá hai! ki burá hogá; kyúñki un ke háthon kí kamái unhen uilegi.

12 ¶ Meri ummat jo hai, larke un par zulm karte hain, aur 'auraten un par hukmrání kartián hain. Ai meri ummat, tere peshwá tujh ko gumráh karte hain, aur tere ráhgiroñ kí ráhon ko bigarte hain.

13 KHUDÁWAND khará hai ki inu-qaddama pesh kare, aur logon kí 'adálát karne par mustá'idd hai.

14 KHUDÁWAND apní ummat ke buzurgon, aur un ke sardáron kí 'adálát karne ko áwegá: ki tum jo ho, so tákistán chat kar gaye ho; aur mis-kínon kí lút tumháre gharon men hai.

15 KHUDÁWAND RABB ul afwáj farmátá hai, ki is kí kyá ma'ní hai, ki tum mere bandon ko dabá dete ho, aur miskínon ke sir kuchalte ho?

16 ¶ Aur KHUDÁWAND phir farmátá hai, Azbaski Saihún kí betián shokh hain, aur gardankashí aur shokh-chashmí se k'birámán hotí hain, aur apne pánwon se nit náz-raftári karti, aur ghunghrú bajátián játi hain;

17 Is liye Khudáwand Saihún kí betiön kí chándion ko ganjí kar dálegá, aur KHUDÁWAND un ke andám i niháni ko ugháregá.

18 Us din KHUDÁWAND un ke khal-khál kí phaban, aur jálián, aur chánd dúr karáegá,

19 Aur áweze, aur kharue, aur bárik burqa',

20 Aur táj, aur paikarián, aur paṭ-ke, aur 'itrdán, aur ta'wiz,

21 Aur angúthián, aur nák kí nath-nián,

22 Aur zarbaft kí peshwázen, aur kurtián, aur dopaṭṭe, aur kise,

23 Aur ársián, aur kattáni bárik libás, aur dastáren, aur shálen.

24 Aur aisā hogā, ki khushbū ke 'iwaz sarāhat hogi, aur patke ke badle rassī, aur gundhe hūe bāl ki jagah chandlāpan, aur angiya ke 'iwaz tāt kā orīnā, aur husn ke badle sozish kā dāg.

25 Tere bahādūr mard talwār se, aur tere pahlawān jang men gir jāenge.

26 Us ke phāṭak ronā pituā kar-enge; so wuh ujār hoke khāk par bathegi.

IV BA'B.

US din sāt 'auraten ek mard ko pakarke kahengi, ki Ham apni roti khāengi, aur apne kapre pahinen-ge: tū ham sab se sirf itnā kar ki ham tere nan ki kahlāwen, tā ki hamārī sharmindagi mīṭe.

2 Us din KHUDĀWAND kī Shākh shaukat aur hashmat hogi, aur zamīn kā P'hal, un ke liye jo banī Isrāel men se bach nikle, laziz aur khush-numā hogā.

3 Aur aisā hogā, ki har ek jo Saihūn men chhūtā hūā hogā, aur Yarūsalam men bāqī rahegā, balki har ek jis kā nām Yarūsalam ke zindon men likhā hogā, muqaddas kahlāegā.

4 Jis waqt ki Khudāwand Saihūn kī betion kī gandagi ko dho dālegā, aur Yarūsalam kā lahū us ke darmiyān rūh i 'adl aur rūh i sozān se sáf karegā:

5 Tab KHUDĀWAND phir koh i Saihūn ke hai ek makān par, aur us kī majlisgāhon par, din ko ek bādāl aur dhūnwān, aur rāt ko ek roshan shu-ālā, paidā karegā, jo us sāre shaukat-wāle ke upar hifāzat ke liye hogā:

6 Aur ek khaima hogā, jo din ko garīn men sāyadār makān, aur āndhī aur jhārī ke waqt āramgāh aur panāh kī jagah hogā.

V BA'B.

AB main apne mahbūb ke liye apne mahbūb kā ek gīt, us ke tākistān kī bāhat, gāungā. Mere mahbūb kā tākistān buland aur jaiyid pahār kī choṭī par lagā:

2 Aur us ne use khodā, aur us ke patthar nikālke phenk diye, aur achchhī se achchhī tākon us men lagāin, aur us ke bichon bich burj banāyā, aur ek kolhū bhī us men tarāshā, aur intizār kiya ki us men achchhe angūr lagen, lekin us men janglī angūr lage.

3 Ab, ai Yarūsalam ke bāshindo, aur Yahūdāh ke logo, mere aur mere tākistān ke bich āp hī insāf kijiye.

4 Ki main apne tākistān ke liye kyā ziyāda kar sakā, jo main ne na kiya? aur ab jo main ne us ke angūron kā intizār kiya, to kis liye yih janglī angūr lāyā?

5 Ab lo, wuh jo main apne tākistān se karūngā, so tumhen batātā hūn: ki main us kī bār girā dūngā, aur wuh charāgāh hogā; us kī ihāta tor dālūngā, aur wuh pāmāl kiya jāegā.

6 Aur main use bilkull wirān kar dūngā, wuh na chhāntā jāegā, na nīrāyā jāegā; wahān sadā-gulāb aur kānte ugege; aur main badlion ko hukm karūngā, ki us par menh na barsāen.

7 So RABB ul afwāj kā tākistān jo hai, banī Isrāel kā gharānā hai, aur banī Yahūdāh us ke khushnumā paudhon kā zakhīra hai: us ne insāf kā intizār kiya, par dekh, khūnrezi hai; wuh rāsthāzi kā muntazir rahā, par dekh, nāla hai.

8 ¶ Un par wāwailā hai, jo ghar se ghar aur khet se khet milā dete hain, jab tūk jagah na mile, aur tum chore jāte ki akele zamīn men baso.

9 RABB ul afwāj ne mere kān meṭhā kahā, Sach to yūn hai, ki bahut se ghar ujār jāenge, bare aur achchhe be-chirāg honge.

10 Ki pandrah bighe tākistān se faqat ek batt-main hāsīl hogi, aur ek homar bij se ek aīfa gallā.

11 ¶ Un par wāwailā hai, jo subh sawere uthte hain, tā ki nashe-bāzi

ke darpai howen, aur shām ko bhī apne ta, in mai se sozān karte!

12 Aur un ke jashn kī mahfilon men barbat, aur bin, aur daf, aur bāns-ri hai, mai ke sāth; lekin we KHUDAWAND ke kām ko sochte nahin, aur us ke hāthon kī kārigarī par mulāhaza nahin karte.

13 ¶ Is liye mere log asīrī men jāte hain, jis waqt kī we na jānte howen; un ke 'izzatwālē bhūkhon marte, aur un ke maldār piyās se khushk hote.

14 So pātāl apnī hawas barhātā hai, aur apnā munh be-intihā pasartā hai, aur us men ashraf log aur razil qaum, balki us kī gaugāi amboh, aur har ek jo us men faḥhr kartā hai, utrenge.

15 Aur kam-qadr ādmī jhukāyā jāgā, aur 'ālī-qadr past hogā, aur magrūrōn kī ānkhen niche ho jāengi;

16 Aur RABB ul afwāj 'adālat men sarbuland hogā, aur Khudā e quddūs kī taqdīs sadāqat se kī jāegī.

17 Tab barre jahān jī chāhe char-enge, aur daulatmandon ke wirān khet pardesion ke galle khāenge.

18 Un par wāwailā hai, jo badī kī tanābon se āfat ko khinchte hain, aur sazā ko gārī ke rasse se;

19 Aur jo kahte hain, kī Wuh jal-dī kare, aur phurtī se apnā kām kare, kī ham dekhē: aur banī Isrāel ke Quddūs kī mashwarat nazdik ho, aur ān pahunchē, tā kī ham use jānē!

20 ¶ Un par wāwailā hai, jo badī ko neki aur neki ko badī kahte hain, aur roshnī kī jagah andherā, aur andherā kī jagah roshnī karte hain, aur mīthāī ke badle karwāī, aur karwāī ke badle mīthāī rakhte hain!

21 Un par wāwailā hai, jo apnī ānkhon men āp ko dānishmand, aur apnī nigāh men āp ko sāhib i imtiyāz jānte hain!

22 Un par wāwailā hai, jo mai pīne men zorāwar, aur nashe kī chizen milāne men pahlawān hain;

23 Jo shariron ke rishwat ke liye sādīq thahrāte hain, aur sādīqon se un kā haqq chhīn lete hain!

24 So jis tarah kī āg bhūsi ko khā jāti hai, aur jaltā hūā puwāl baith jātā hai, isī tarah un kī jar bosidā hogī, aur un kī kalī gard kī tarah uī jāegī; kyūnki unhon ne RABB ul afwāj kī shari'at ko nāchiz, aur Isrāel ke Quddūs ke suḥhan ko, zalil jānā.

25 Is liye KHUDAWAND kā qahr us ke logon par bharḥā hai, aur us ne un par apnā hāth chālāyā hai, aur unhen mārā hai; chunānchī pahār kāmy gaye, aur un kī lāshen bāzaron men galiz kī māmīnd parī hain. Bāwujūd is ke us kā gussa pherā nahin gayā, balki us kā hāth hanoz phailā hūā hai.

26 ¶ Kyūnki wuh qaumon ke liye dūr se ek jbandā kharā kartā hai, aur unhen zamīn kī intihā se sīṭī bajāke bulātā hai; aur dekh, we daurke jald āte hain:

27 Kōi un men na thak jātā aur na phisal partā hai; we nahin ūnghte aur nahin sote; un kā kamarband khultā nahin hai; aur na un kī jūtīon kā tasma tūttā hai:

28 Ūn ke tīr tez hain, aur un kī sārī kamānen kashīda hain, un ke ghoron ke sum chaqmāq ke patthar kī māmīnd thaharte, aur un ke pahīye girdbāl kī māmīnd:

29 We shernī kī māmīnd garajte hain; hān, we jawān sheron kī māmīnd garajte hain; we gurāte, aur shikār pakarte, aur use be-rok ṭok le jāte hain, aur kōi bachānewālā nahin.

30 Aur us dīn we un par aīsā shor machāenge, jaisā samundar kā shor hotā hai; aur ye zamīn kī taraf tā-kenge, aur kyā dekhte hain? kī andherā aur tang-hālī hai; aur roshnī us kī badlīon se tārik ho jāti hai.

VI BĀ'Ī.

JIS baras kī Uzziyāh bādshāh mar gayā, main ne KHUDAWAND ko ek barī bulandī par, ūnche takht ke

úpar baithe dekhá, aur us ke libás ke dáman se haikal ma'múr ho gayí.

2 Us ke ás pás sarráfm khare the, jin men se har ek ke chha chha par the; aur har ek do paron se apná munh dhámpe thá, aur do se apne pánw dhámpe, aur do se wuh urtá thá.

3 Aur ek ne dúse ko pukará aur kahá, Quddús, Quddús, Quddús, RABB-ul-afwáj hai: sári zamin us ke jalál se ma'múr hai.

4 Aur pukárnawále ki áwáz ke zor se ástánon ki bunyáden hil gayín, aur makán dhuwán se bhar gayá.

5 ¶ Tab main bol uthá, ki Hae mujh par; main to barbád húa! ki main nápak honthwálá ádmí hún, aur najis-lab logon ke darmiyán bastá hún; kýunki meri ánkhon ne Bádsháh, RABB ul afwáj ko dekhá.

6 Us dam ek un sarráfm men se ek sulgá húa koelá, jo us ne dastpanáh se mazbah par se uthá liyá, apne háth men leke mere pás urá;

7 Aur us ne mere munh ko chhúa, aur kahá, ki Dekh, is ne tere labon ko chhúa, so terá gunáh dafá húa, aur terí khatá ká kafára ho gayá.

8 Us waqt main ne KHUDÁWAND ki áwáz suní, jo bolá, ki Main kis ko bhejún, aur hamári taraf se kaun jáegá? Tab main bolá, Main házir hún, mujhe bhej.

9 ¶ Aur us ne farmáyá, ki Já, aur in logon ko kah, ki Tum suná karo, par samjho nahín, tum dekhá karo, par bújho nahín.

10 So tú in logon ke dilon ko charbá de, aur un ke kánon ko bhári kar, aur un ki ánkhen múná, tá na ho ki we apní ánkhon se dekhén, aur apne kánon se sunén, aur apne dilon men ma'lúm karen, aur phiren, aur shifá páwen.

11 Tab main ne kahá, Ai KHUDÁWAND, yih kab tak? Us ne jawáb diyá, Yahán tak ki bastián wíran hown, aur koi basnewálá na rahe, aur

ghar be-chirág hown, aur zamín sará-sar ujár ho jáwe,

12 Aur KHUDÁWAND ádmion ko dúr da'á kare, aur sarzamin ke tark karne ki barí naubat ho.

13 ¶ Aur go ki us men daswán hissa báqi rahe, tau bhí wuh phir bhasam kiyá jáegá: lekin wuh balút aur butm kí mánind hogá, kí báwujúde kí we káte jáwen, tau bhí un ká ek tana rahtá hai; so-us ká tana ek muqaddas tukhm hogá.

VII BA'B.

AUR sháh i Yahúdáh A'khaz bin Yútám bin 'Uzziyáh ke 'asr men aisé húa, kí sháh i Arám Razín, sháh i Isráel Fiqah bin Ramaliyáh ke sáth, Yarusalam par lapne charhá, par wuh fathyáb na húa.

2 Us waqt Dáúd ke gharáne ko yih khabar dí gayí, kí Arám Ifráim ko sáth leke sauj barhátá hai: so us ke dil aur us ke logon ke dilon ne yún jumbish khái, jis tarah ban ke daraqht ándhí se jumbish kháte hain.

3 Tab KHUDÁWAND ne Yas'aiyáh ko hukm kiyá, kí Tú apne bete Shiyáryáshúb ko leke táláb i faráz ki diwári nahr ke sire par, jo rafúgaron ke maidán kí ráh men hai, A'khaz se já mil;

4 Aur use kah, Khabardár ho, aur be-qarár mat ho; in lúktion ke do dhuwánwále tukron se, Arámi Razín aur Ramaliyáh ke bete ke gussa ke bharakne se, mat dar, aur terá dil na ghabráwe.

5 Azbaski Arám, aur Ifráim, aur Ramaliyáh ká betá, tere barkhiláf mashwarat karké kahte hain,

6 Kí A'o, ham Yahúdáh par charhen, aur use ultá dewen, aur apne liye use tor tár karen, aur Tábial ke bete ko us ke darmiyán takhtnishín karen:

7 Is liye KHUDÁWAND YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Us mansúbe ko páedári nahín, balki aisé na hogá;

8 Kýunki Arám ká dár-us-saltanat Dimishq hí hogá, aur Dimishq ká sar-

dár Razín; aur painsath baras ke andar Ifráim aisá kaṭ jāgá, ki qaum na rahagá.

9 Ifráim ká bhí dár-us-saltanat Samrún hí hogá, aur Samrún ká sardár Ramaliyáh ká betá. Agar tum imán na láoge, to yaqinan qaím na rahoge.

10 ¶ Phir KHUDÁWAND ne A'khaz se khitáb karké kahá, ki

11 KHUDÁWAND apne Kḥudá se koi nishán máng, kḥwáh niche zamin men, kḥwáh úpar bulandí men.

12 Par A'khaz ne kahá, ki Main nahín mángne ká, aur main KHUDÁWAND ko nahín ázmáne ká.

13 Tab nabí ne kahá, Ai Dáúd ke kḥaudán, ab tum suno: insán ko thakáná tumbháre áge niháyat chhotí bát hai; so kyá tum mere Kḥudá ko bhí thakáoge?

14 Báwujúd iske KHUDÁWAND ap tum ko ek nishán degá; Dekho, kunwári hámila hogí, aur betá janegí, aur us ká nám 'Immáúfel rakhegi.

15 Wuh dahí o shahd kháegá, jis waqt ki wuh burá tark karne ká, aur bhalá pasand karne ká, intiyáz páwe.

16 Par us se áge ki yih larká bad tark karne ká, aur nek pasand karne ká intiyáz páwe, yih sarzamin, jise tú barbád kartá hai, apne donon bádsháhon se chhorí jáegí.

17 ¶ KHUDÁWAND tujh par, aur tere logon, aur tere báp ke gharáne par, aise aiyám láwegá, ki us din se, jab Ifráim Yahúdáh se judá húa, áj tak kabhí na láyá, ya'ne sháh i Asúr ko.

18 Aur us din aisá hogá, ki KHUDÁWAND Misr kí nahron ke us sire par se makkhíon ko, aur Asúr kí sarzamin men se zambúron ko, síṭi bajáke buláwegá.

19 So we sab áwenge, aur wahshat kí wádíon men aur chatánon ke daráron men, aur sab kḥaristánon men, aur sab charágáhon men, chhá jáenge.

20 Usí roz KHUDÁWAND us usture

se, jo nahr ke pár kiráya kar líyá, ya'ne Asúr ke bádsháh se, sir aur pánwon ke bál múndegá, aur us se dáḥí bhí khurchí jáegí.

21 Aur us din aisá hogá, ki kof ádmí ek bachhiyá aur do bheren pálegá,

22 Aur aisá hogá ki we dúdh kí firáwání se makkhan kháenge; kyúnki har ek, jo is sarzamin men bach rahagá, makkhan aur shahd hí kháiyá karegá.

23 Aur us din aisá hogá, hi har ek jagah jahán ek hazár ták hongí, jin kí qímat ek hazár rúpiyon kí hogí, un kí jagah sadá-guláb aur kḥaristán hogá.

24 Log tir aur kamáneñ leke waháñ áwenge; kyúnki wuh sári sarzamin sadá-guláb aur kḥar hogí.

25 Magar un sári paháron par, jo kudáli se khodí játi thín, sadá-guláb aur kanton ke kḥauf se tú phir na charhegá: so we gáe bail kí charágáhen hongí, aur bher bakrí unhen latárengí.

VIII BAT.

PHIR KHUDÁWAND ne mujhe kahá, ki Ék baṛi taḥtí le, aur ádmí ke qalam se us par líkh, ki Maher-shálál-hásh-baz ke liye:

2 Aur ki main diyánatdár gawáhon ko, ya'ne Uriyáh káhin ko aur Zakariyáh bin Ya-Barakiyáh ko, muqarrar karún.

3 Aur main nabiya ke pás gayá; so wuh pet se húi, aur ek betá janí. Tab KHUDÁWAND ne mujhe kahá, Us ká nám Maher-shálál-hásh-baz rakh.

4 Ki us se peshtar, ki yih larká, Ai mere báp, ai merí má, ból sake, Dimishq ká nál aur Samrún kí lút ko uthwáke sháh i Asúr ke buzúr le jáenge.

5 ¶ Phir KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá,

6 Azbaski in logon ne Siloáh ke nále ko, jo áhista bahtá hai, ná-pasand kiyá, aur Razín aur Ramaliyáh ke bete par máil húe;

7 So ab dekh, ki KHUDAWAND daryā ke sakht shadīd sailāb ko, ya'ne shāh Asūr aur us kī sārī shaukat ko, un par charhā lāegā; aur wuh apne sārē nālōn ke pār barhegā, aur apne sārē kanārōn ke ūpar guzregā:

8 Aur wuh Yahūdān ke darmiyān bahēgā, aur us kī bārḥ chālī jāegī; wuh gardan tak pahunch jāegī; aur us ke parōn ke phailāo se terī sarzamīp kī sārī 'arz, ai 'Immánūel, dhap jāegī.

9 ¶ Are qaumo, dhūm machāo, par tum tūkre tūkre kiye jāoge; aur ai tum sab jo zamīn kī dūr atrāf men ho, use suno: apnī kamaren bāndho, par tumhāre tūkre tūkre kiye jāenge; apnī kamaren kaso, par tumhāre purze purze hongē.

10 Tum mansūba bāndho, par wuh bātīl hogā; hukm sunāo, par wuh na ṭhahregā: kī Khudā hamāre sāth hai.

11 ¶ Kyūnki KHUDAWAND ne, jab us kā hāth mujh par gālīb hūā, aur in logōn kī rāḥ men chalne se mujhe man'a kiyā, mujh ko yūn farmāyā, kī

12 Tum sab kuchh, jise ye log sázish kahte haiñ, sázish mat kaho, aur jis se we darte haiñ, tum mat dāro, aur na ghabráo.

13 RABB ul afwāj jo hai, tum us kī taqdīs karo; aur us hī se darte raho, aur us hī kī dahshat rakho.

14 Wuh tumhāre liye ek Maqdis hogā; par Isráel ke donōn gharānōn ke liye takkar kā patthar aur ṭhokar khāne kī chaṭān, aur Yarusalam ke bāshindōn ke liye phandā aur dām howegā.

15 Bahut log un se ṭhokar khāenge, aur girenge, aur tūt jāenge, aur dām men phasenge, aur pakre jāenge.

16 Shahādāt-nāma band kar lo, aur mere shāgirdōn ke liye shari'at par muhr karo.

17 Main bhī KHUDAWAND kī rāḥ dekhūngā, jo ab Ya'qūb ke gharāne se

apnā munḥ chhipatā hai; main us kā intizār karūngā.

18 Dekh, main un larkōn samet, jo KHUDAWAND ne mujhe bakhshē, RABB ul afwāj kī taraf se, jo koh i Saihūn men rahtā hai, banī Isráel ke darmiyān nishānion, aur 'ajāīb o garāib ke liye hūñ.

19 ¶ Aur jab we tum ko kahē, 'Tum dewōn ke yārōn aur afsūngarōn kī, jo phusphusāte aur barbarāte haiñ, talāsh karo; to tum kaho, Kyā logōn ko munāsib nahīn kī apne Khudā ko dhūndhen? kyā zindōn kī bābat mardon se suwāl karen?

20 Shari'at par aur shahādāt par nazar karen; agar we us sukhan ke mutābiq na bolēn, to un par pau na phategī.

21 Tab we kharāb-hāl aur bhūkhe hoke sarzamīn men guzrenge; aur aisā hogā, kī jab we bhūkhe hon, to we apnī jān se bezār hongē, aur apne bādshāh aur apne Khudā par la'nat karenge; aur we ūpar tākenge.

22 Phir zamīn kī taraf ghūrenge,* aur kyā dekhte haiñ? tangī, aur tārīkī ko; kī we siyāsāt hī se tārīk ho jāenge, aur tīragī men khadere jāenge.

IX BA'B.

LEKIN tīragī wahān na rahegī, jahān āge ko bipat parī thī: kī us ne pahle Zabulūn kī sarzamīn ko, aur Naftālī kī sarzamīn ko, zillat di, par ākhirī zamāne men gairqaumōn ke Jalīl men, daryā kī samit, Yardan ke pār, buzurgi degā.

2 We log jo tārīkī men chalte the, barī roshnī dekhte; aur un par, jo maut ke sāye ke mulk men rahte the, nūr chamaktā.

3 Tū ummat ko ziyāda kartā, jis kī khushī tū ne afzūd na kī thī; we tere āge aise khush hote, jaise dirau ke waqt, aur ganīmat kī taqsim ke waqt log khush hote haiñ.

4 Kyūnki tū ne un ke bojḥ ke jūe ko, aur un ke kāndhe ke laṭḥ ko, aur

un par zulm-karnewále ke 'asá ko, aisá torá hai, jaisá ki Midyán ke din men húa thá.

5 Ki jang men kharpe pahine húon ke sab kharpe, aur kapre jo lahní se sharábor hon, jaláne ke liye ág ká sudhan hongé.

6 Ki hamáre liye ek larhá tawallud hotá, aur ham ko ek betá bakhsá gayá: aur saltanat us ke kándhe par hogí: aur wuh is nám se kahlátá hai, 'Ajib, Mushir, Khudá e Qádir, Abadiyat ká Báp, Salámatí ká Sháhzáda:

7 Us kí saltanat ke iqbál aur salámatí kí kuchh intihá na hogí: wuh Dáúd ke takht par, aur us kí mamlukat par, áj se leke abad tak, bandobast karegá, aur 'adálat aur sadáqat se use qiyám bakhshegá. RABB ul afwáj kí gaiyúrí yih karegí.

8 ¶ KHUDÁWAND ne Ya'qúb ke barkhiláí ek sukhan bhejá, aur wuh sukhan Isráel par názil húa.

9 Aur sáre log, kyá baní I fráim aur kyá ahl i Sámrún, ma'lúm karenge, jo kí takabbur aur saht-dilí se kahte hai,

10 Ki inñen gir gayín, par ham taráshe hús pattharon kí 'imárat banáenge; gúlar ke daraht káte gaye, par ham saro ke lagáenge.

11 Is liye KHUDÁWAND Razín kí mukhálif gurohon ko un par chaháegá, aur un ke bairon ko khud hathyár bandhwáega.

12 Á'ge Arámí hongé, aur píchhe Filistí, aur we Isráel ko munñ pasáreke khá jáenge. Báwujúd us sab ke us ká sára gussa utar nahín gayá, balk. us ká háth hanoz barháyá húa hai.

13 ¶ Kyúñki log us kí taraf, jo unhen mártá hai, nahín phire, aur we RABB ul afwáj ko nahín dhúndhte the.

14 So KHUDÁWAND Isráel ke sir aur dum, aur shákh aur nai ko, ek hí din men káí dálegá.

15 Wuh jo puráná hai, aur 'izzat-

dár, wuhí sir hai; aur jo nabí jhúñhí báten sikhlátá hai, wuhí dum hai.

16 Kyúñki we jo in logon ke peshwá hai, un se khatákárí karwáte hai; aur we jo un kí pairaui karte hai, nigle jáenge.

17 So KHUDÁWAND un ke jawánon se khushnúd nahín, aur wuh un ke yatimon aur un kí bewon par kabhi rahm na karegá; kí un men har ek bedín aur badkirdár hai, aur har ek munñ himáqat kí bát boltá hai. Báwujúd us sab ke us ká sára gussa utar nahín gayá, balki us ká háth hanoz barháyá húa hai.

18 ¶ Ki badzáti ág kí tarah jaláti hai; wuh sadá-guláb kí bári aur kháristán ko faná kar degí, aur jangal kí jhári men shu'ala-angez hogí, kí we dhunwen kí mánind urte phirenge.

19 RABB ul afwáj ke qabr se yih sarmazín jaláí játi, aur log ág ke kundoñ ke mánind howenge; aur ápas men ek dústre kí ri'áyat na karegá.

20 Aur kí ek dahne háth par qitál karegá, aur l'húkhá hogá; aur wuh báyen háth par kháegá, aur we ser na hongé; un men se har ek ádmí apne bázu ká gosht kháegá;

21 Munassí I fráim ká, aur I fráim Munassí ká: aur we milke Yahúdáh ke mukhálif hongé. Báwujúd us sab ke us ká sára gussa utar nahín gayá, balki us ká háth hanoz barháyá húa hai.

X BÁT.

UN par wáwailá hai, jo be-insáfi ke áin muqarrar karte hai, aur un likhnewálon par jo ranj dene ke liye rúbakáráín likhte;

2 Tá kí miskinon ko 'adálat se námmed karen, aur un ká haqq, jo mere bandon men muhtáj hai, chhín lewen, aur bewon ko ganimat karen, aur yatimon ko lúñen!

3 So tum mutálaba ke din aur us kharábi de din, jo dúr se áwegí, kyá karoge? tum kumak ke liye kis ke

pas dauroge ? aur tum apnī hashmat kahān rakh chhoroge ?

4 Agar we qaidīon ke darmiyān dabak na baiṭhen, we maqtūlon men ho ke pare rahenge. Bāwujūd us sab ke us kā sārā gussa utar nahīn gayā, balki us kā hāth hanoz barhāyā hūā hai.

5 Wāwailā Asūr par, mere gusse ke dandē par, jo laṭh us ke hāth men hai, so mere qahr kā hathiyār hai !

6 Main use ek riyākār qaum par bhejūngā, aur un logon kī mukhālafat men, jin par merā qahr hai, main use hukm i qāṭī dūngā, ki māl lūṭe, aur ganīmat le lewe, aur unhen bāzārōn kī kīchar kī mánind latāre.

7 Lekin us kā yih kḥiyāl nahīn hai, aur us ke dil men irāda nahīn hai ki aisā kare ; balki us ke dil men hai ki qatl kare, aur bahutśī gurobon ko kāṭ dāle.

8 Kyūnki wuh kahtā hai, Kyā mere umarā sarāsar bādshāh nahīn ?

9 Kyā Kalno Karkimīs kī mánind nahīn hai, aur Haināt Arfād kī mánind nahīn ? aur Samrūn Dimishq kī mánind nahīn hai ?

10 Jis tarah se mere hāth ne buton kī mamlukaten pāin, aur un kī khodī hūī mūraten bhī, jo Yarusalam aur Samrūn kī mūraten se kahīn bihtar thīn ;

11 To kyā jaisā main ne Samrūn se aur us ke buton se kiyā, waisā hī Yarusalam se aur us ke buton se na karūngā ?

12 Par aisā hogā, ki jab KHUDĀWAND koh i Saihūn par, aur Yarusalam men, apnā kām kar chukegā, tab (wuh farmātā) main shāh i Asūr ko, us ke gustākḥ dil ke samare kī, aur us kī buland-nigāhī aur ghamand kī, sazā dūngā.

13 Kī wuh kahtā hai, Main ne apne hāth ke zor se, aur apnī dānish se yih kiyā hai, ki main dānishmand hūn ; hān, main ne qaumon kī hadd-

en sarkāin, aur un ke khazāne lūṭe, aur main ne jangī mard kī mánind takht-nishīnon ko utār diyā :

14 Aur mere hāth ne logon kī daulat ko, ghonsle kī tarah, pāyā hai : aur jaise koī un andon ko, jo pare howen, samet lewe, waise main sārī zamīn par qābiz hūā ; aur kisī ek men yih sakat na hūī, ki par phailāwe, yā chonch khole, yā chahchahāwe.

15 Kyā kulhārā us ke rū ba rū, jo us se kāṭā hai, lāfzānī karegā ? yā arā arākash ke sánhne shekḥī karegā ? yih aisā hai, ki jaise laṭh us ko, jo use uthāe hūe hai, hilāwe, aur sonṭā us ko, jo lakṛī nahīn hai, uthāwe.

16 Is sabab se KHUDĀWAND, KHUDĀWAND RABB ul afwāj, us ke moṭe mardon par lāgarī bhejēgā, aur us kī shaukat ke niche ek sozish, āg kī sozish kī mánind, bharkāegā.

17 Balki Isrāel kā Nūr hī āg bancēgā, aur us kā Quddūs ek shu'ala hogā ; aur wuh us ke khārōn ko, aur sadā-gulābon ko, ek dīn men jalāke bhasam kar degā ;

18 Aur us ke ban aur bāg kī khush-numāī ko, jān se gosht tak, fanā karegā ; aur wuh aisā ho jāegā, jaisā koī mariz jo gush khāwe.

19 Aur us ke bāg ke darakht aise thore bāqī rahenge, ki ek larkā bhī unhen ginke likh le.

20 ¶ Aur us dīn aisā hogā, ki we jo banī Isrāel men se bāqī rah jāenge, aur ahl i Ya'qūb men se bach rahenge, us par jis ne unhen mārā phir takiya na karengē, balki KHUDĀWAND Isrāel ke Quddūs par sacḥe dil se takiya karengē.

21 Tau bhī faqat ek baqiya, jo Ya'qūb se bāqī hogā, KHUDĀ e qādir kī taraf phiregā.

22 Kyūnki agarchi tere log, ai Isrāelī, samundar kī ret kī mánind hon, magar un men kā sirf ek baqiya phiregā ; ki wuh sazā kī takmīl, jo us ne ṭhahraī hai, sadāqat se labrez hogī.

23 Kyúnki Khudáwánd RABB ul afwáj, sazá kí 'wuh takmil, jo muqarrar kí gayi, sári sarzamin ke bích men karegá.

24 ¶ Tis par bhí Khudáwánd RABB ul afwáj yih farmatá hai, kí Ai mere logo, tum jo Saihún men baste ho, Asúr ke sabab se mat daro; wuh to tujh ko láth se máre, aur tujh par 'Misr ke taur par apná dandá utháwe;

25 Lekin ek thori hí der hai kí josh o kharosh mauqúf hogá, aur merá qahr un ke halák karne se dhímá ho jáegá.

26 Kyúnki RABB ul afwáj Midyán kí khúnrezi ke mutábiq, jo 'Oreb kí pahári par húi, us par ek korá utháwegá; us ká 'asá samundar par hogá; hán, wuh use Misr kí tarah hí utháwegá.

27 Aur us din aisá hogá kí us ká bojh tere kándhe par se, aur us ká júá teri gardan par se, uthá liya jáegá, aur wuh júá mamsúhi ke bá'is se torá jáegá.

28 Wuh 'Aiyat men áya hai, Mijrún men ho ke guzar gayá; Mikmás men apná asbáb rakh chhorá hai:

29 We gháti se pár gaye; we Jib'a men shab-básh húc; Rámah hirásán hai; Jibi'ak-Sául bhág nikaltá hai.

30 Ai Jallim kí beti, chikh már: ai miskin 'Anatút, apní áwáz Lais ko suná.

31 Madmenah chalá gayá; Jebim ke rahnewále nikal bháge.

32 Phir áj ke din Núb men khaimazan hogá: tab wuh apná háth Saihún kí beti ke pahár, Yárúsa'um ke koh par, hiláwegá.

33 Dekho, Khudawánd RABB ul afwáj haibatnák waz'a se márke shákhoñ ko chhánt dálegá; wuh jo únche qadd ká hai kát dála jáegá, aur we jo buland hain past ho jáenge.

34 Aur wuh jangal kí jhári ko lohe se kát dálegá, aur Lubnán ek zabardast ke háth se gir jáegá.

XI BA'B.

PAR Yassi ke tane se ek koppal niklegá, aur us kí jaron se ek phaldár Shák'h paidá hogi;

2 Aur wuh KHUDÁWAND kí rúh us par thahregi, hikmat aur khirad kí rúh, maslahat aur qudrat kí rúh, ma'rifat aur KHUDÁWAND ke khauf kí rúh:

3 Aur wuh KHUDÁWAND ke khauf kí bábat tez fahm hogá; wuh apní ánkhoñ ke dekhne ke mutábiq hukm na karegá, aur na apne káñoñ ke sunne ke muwáfiq faisal karegá;

4 Balki wuh rásti se miskinon ká insáf karegá, aur insáf se zamin ke ksháksáron ke liye infisál karegá; aur wuh apne munh kí láthi se zamin ko máregá, aur apne labon ke dam se shariron ko faná kar dálegá.

5 Us kí kamar ká patká rástbázi hogá, aur us ke pahlú wafádári ke patke se kase húc hongé.

6 Us waqt bheriya barre ke sáth rahegá, aur chítá halwán ke sáth baithégá, aur bachhiya aur sher-bachcha aur pála húa bail mile jule rahenge, aur nannhá bachcha un kí pesbraui karegá.

7 Gác aur richhni milke charengi, un ke bachche mile jule baithenge, aur sher í babar beil kí tarah púál kháegá.

8 Aur dúdh-pítá bachcha sámp ke bil pás khelegá, aur wuh larhá, jis ká dúdh chhuráya gayá hogá, kále kí bámbhni men háth dálegá.

9 We mere muqáddas koh kí sah atráf men kisi ko dúkh na denge, aur tor na dálenge; kyúnki jis tarah páni se samundar bhará húa hai, usi tarah zamin KHUDÁWAND ke 'irfán se ma'múr hogi.

10 ¶ Aur us din aisá hogá kí Yassi kí us Jar kí, jo qaumon ke liye jhande kí tarah kharí hogi, qaumen tálíb hongí: aur us kí áramgáh jalál bane-gí.

11 Aur us din aisá hogá, kí KHU-

DÁWAND दूसरे martaba apná háth barháke apne logon ká baqiya jo bach rahá ho, Asúr, aur Misr, aur Patrús, aur Kúsh, aur Ailám, aur Sin'ár, aur Hamát, aur samundarí atráf se pher láwegá.

12 Aur wuh qaumon ke liye ek jhandá khará karegá, aur un Isráelion ko, jo khárij kiye gaye hain, jam'a karegá, aur sáre baní Yahúdáh ko, jo paráganda howenge, zamín ke cháron konon se faráham karegá.

13 Tab baní Ifráim men hasad na rahegá, aur baní Yahúdáh men ke kinawar kát dále jáenge; baní Ifráim baní Yahúdáh par hasad na karenge, aur baní Yahúdáh baní Ifráim se kina na rakhege.

14 Par we pachchhim kí taraf Fílistion ke kándhon par jhapenge, aur we milke pírab ke basnewálon ko lúteenge, aur Adím aur Moáb par háth dálenge, aur baní Ammún un ke tábi-dár hongé.

15 Tab KHUDÁWAND daryá e Misr kí lisán ko bilkull met degá, aur apní zoráwar ándhí se naddi par apná háth hiláwegá, aur us ko sá nále kar degá, aur aísá karegá kí log júte pahine hús par chale jáenge.

16 Aur us ke baqí logon ke liye, jo Asúr men se bach rahenge, aísí ek sháhráh hogí, jaisí baní Isráel ke liye thí, jis din kí we Misr kí zamín se nikle.

XII BA'T.

AUR us din tú kahagá, kí Ai KHUDÁWAND, main terí sitáish karúngá; kí agarchi tú mujh se ná-khush thá, par terá gussa utar gayá, aur tú ne mujhe tasallí dí.

2 Dekho, Khudá merí naját hai: main us par tawakkul karúngá, aur na darúngá: kí YÁH YAHOWA'H merá búta aur merá sarod hai, aur wuh merí naját húa hai.

3 So tum khush hoke naját ke chashmon se pání bharoge.

4 Aur us din tum kahoge, kí KHUDÁWAND kí sitáish karo; us ká nám lo; logon ke darmiyán us kí qudrat-en bayán karo, aur kaho, kí us ká nám 'álishán hai.

5 KHUDÁWAND kí madh-sarái karo, is liye kí us ne ek jalíl kám kiya hai; sári zamín ko yih ma'lúm hai.

6 Ai Saibún kí basnewáli, tñ chillá, aur lalkár, kí tere darmiyán Isráel ká Quddús buzurg hai.

XIII BA'T.

BABUL kí bábat wuh ilhámí bát, jise Amús ke beté Yas'aiyáh ne royá men dekhá.

2 Tum be-ár pahár par ek jhandá khará karo, un ko buland áwáz se pukáro, aur háth hiláo, kí we sardáron ke darwázon ke andar jáwen.

3 Main ne apne makhsús kiye hion ko hukm kiya, main ne apne baháduron ko, jo merí khudáwandi se masrúr hain, buláya hai, kí we mere qahr ko anjám dewen.

4 Paháron men ek hujúm kí áwáz hai, ek bare lashkar ká sá shor; yih mamlukaton aur qaumon ke dange kí áwáz hai jo faráham hūn: RABB ul afwáj jangí lashkar kí maujúdát letá hai.

5 We dúr mulk se, ásmán kí ftihá kí taraf se, áte hain, hán, KHUDÁWAND aur us ke qahr ke hathyár, tá kí sári mamlukat ko barbád karen.

6 ¶ Ab tum wáwailá karo, kí KHUDÁWAND ká din nazdik hai: wuh Qádir i mutlaq kí taraf se, ek barí halákat kí mánind, áwegá.

7 Is báis sáre háth dhíle howenge, aur har ek ádmí ká dil pighal jáegá;

8 Aur we hirásán hongé: jánkani aur gamgíni unhen á legí: un ká aísá ainthan hogá, jaisá us 'aurat ká hotá jise dard lagte hain: we sarásíma hote, ek दूसरे ko táká karenge, aur un ke chihre shu'ale-numá chihre hongé.

9 Dekho, KHUDÁWAND ká wuh din áta hai, jo gazab men aur qahr i sha-

díd men sákht durusht hai; tá ki mulk ko wíran kare, aur gunahgáron ko us par se nest nábud kare.

10 Ki ásmán ke sitáre aur kawákib roshní na chamkáenge : aur súraj tulí hote hote andherá ho jáegá, aur chánd apní roshní na degá.

11 Aur main jahán ko us kí buráí ke sabab se, aur sharíron ko un kí badkárí ke bá'is se, sazá dúngá; aur main magrúron ká fakhr kho dúngá, aur haibat-nák logon ká gurúr dhá dúngá.

12 Main aisá karúngá, ki mard kundan kí nisbat se, hán, insán Ofír ke sone kí nisbat se bhi, bahut lí kámyáb honge.

13 Is liye ki main ásmánon ko larzángá, aur zamín apní jagah se jhatkí jáegí, RABB ul afwáj ke qahr ke máre, aur us ke bharakte hús gazab ke din men.

14 Aur we áhí ki mánind honge, jo khaderá játa hai, yá bheṛon kí tarah, jinhen koi faráham na kare; un men se har ek apní qaum kí taraf mutawajjih hogá, aur har ek apne watan ko bhágegá.

15 Har ek jo mil jáegá, khonchá kháegá; aur har ek jo gáib ho játa, talwár se mára paregá.

16 Aur un ke bál-bachcho un kí ánkhon ke sámhne paṭake jáenge, un ke ghar lúte jáenge, aur un kí jorúṇon kí hurmat lí jáegí.

17 Dekho, main Mádíon ko un par charháúngá, jo kí rúpe ko khátir men nahín láte, aur sone se khush nahín hote.

18 Un kí kamánen jawán logon ko ṭukre ṭukre kar dáleṅgi, aur we peṭ ke phal par rahm na karenge, aur un kí ánkhen bachchon par shafaqat na karenge.

19 ¶ Aur Bábul, jo mamlukatón kí hashmat, aur Kasdíon kí buzurgí kí raunaq hai, Sádúm aur 'Amúrah kí mánind ho jáegí, jin ko Kḥudá ne ulaṭ diya.

20 Wuh abad tak ábád na hogí, aur pusht dar pusht koi us men na basenge; wahán hargiz 'Arab log kḥaime istáda na karenge, aur wahán gaṛariyē gallon ko na biṭháenge;

21 Par ban ke janglí darinde wahán baiṭhenge, aur un ke gharon men ullú bhare hús honge; wahán shutr-murg basenge, aur buz-kohí wahán kúdenge, phándenge,

22 Aur gidaṛ un ke 'álíshán mákánon men, aur bheṛiye un ke rangmahallon men chillaenge: us ká waqt nazdik pahunchá hai, aur us ke hone ke áge bahut din na honge.

XIV BAB.

KYUNKI KḤUDÁWAND Ya'qúb par rahm farmáegá, balki wuh Isráel ko hanoz barguzída karke rakh-egá, aur unhen un kí sarzamin men phir liṭhláegá; aur pardsí un ke sáth mel karenge, aur Ya'qúb ke gharáne se mil jáenge.

2 Aur qaumen unhen le áwengí, aur unhen un ke mulk men pahuncháwengí; aur Isráel ká gharáná, KḤUDÁWAND kí sarzamin men un ká málik hoke, unhen gulám aur laundíán rakhegá, kyúṅki we unhen, jinhen ne un ko asir kiya thá, asir karenge, aur apne zulm-karnewálon par hukúmat karenge.

3 Aur us roz aisá hogá, ki jab KḤUDÁWAND tuihe terí mihnát o mashaqqat se, aur sákht kḥidmat se, jo unhen ne tuihe se karáí, ráhat bakhshégá,

4 ¶ Tab tú sháh i Bábul par masal máregá, aur kahegá, Kyúṅkar zálím mauqúf kiya gayá! wuh jo sone kí jabran lenewáli thí, mauqúf kí gayí!

5 KḤUDÁWAND ne sharíron ká láṭh torá, aur ná-insáf hákimon ká 'asá;

6 Wuhí jo logon ko qahr ke sáth márne se mauqúf na rahá, aur ummaton par gazab ke sáth hukmrání karne se báz na áya.

7 Sári zamín árám se hai, wuh sákin hai - we ekáek gít gáte haiṅ.

8 Hân, sanaubar ke darakhht aur Lubnân ke saro tere úpar, yih kahke, khusbí karte, ki Jab se tú niche giráyá gayá, tab se koi lakarhárá hamári taraf na áyá.

9 Pátál niche se tere sabab jumbish khátá hai, ki tere áte waqt terá istiqbál kare; wuh tere sabab murdon ko, zamin ke sab sardáron ko, jagátá hai; wuh ummaton ke sáre bádsháhon ko, un ke takhton par se úthwáke, khará kartá hai.

10 We sab bolenge, aur tujhe kahenge, Kyá tú bhi hamári mánind ná-zor húa; tú aisá ho gayá jaise ham hai?

11 Teri shán o shaukat, aur tere sáz aur báji ki khusb-áwázi, pátál men utári gayi; tere niche kíron ká farsh húa, aur kirm hí terá báláposh bane.

12 Ai subh ke shándár farzand, tú kyúnkar ásmán par se gir pará! tú jo qaumon ko zer kartá thá, kyúnkar zamin par patká gayá!

13 Tú to apne dil men kahtá thá, Main ásmán par charhúngá; main apne takht ko Khudá ke sitáron se únchá karúngá; aur main uttar ki atráf men, jam'at ke pahár ke úpar charhke, baithúngá.

14 Main badlion ki úncháí par charh-úngá, main Khudá Ta'álá ki mánind hóungá.

15 Lekin tú pátál men, garhe ki atráf men, utará gayá.

16 We, jin ki nazar tujh par paregi, tujhe gaur karke dekhenge, Kyá yih wuhí shakhs hai, jis ne zamin ko larzáyá, aur mamlukaton ko hilá diyá,

17 Jis ne jahán ko wírán kiyá, aur us ki bastián ujárin, jis ne apne asiron ko na chhuráyá ki ghar ki taraf jáwen?

18 Ummaton ke sáre bádsháh, sab ke sab, apne apne maskan men shaukat ke sáth áram karte hai;

19 Par tú apni gor se báhar, nafratí koppel ki mánind, nikál phenká gayá; tú un maqtúlon se jo ki talwár se

chhede gaye, aur jo garhe ke pattharon par gire hai, dhámpá gayá; us lách ki mánind jo pánwon se latará gayá.

20 Tú un ke sáth kabhi qabr men dafan na kiyá jáegá; kyúnki tú ne apni mamlukat ko wírán kiyá, aur apni ra'áiyat ko qatl kiyá; badkáron ki nasl kadhí nám-áwar na hogi.

21 Us ke farzandon ke liye qatl ke sáman, un ke bápádáon ke gunáhon ke sabab, taiyár karo; tá ki we barpá na howen, aur mulk ke málík na ho jáwen, aur shahr banáke dunyá ko ábád na karen.

22 Kyúnki RABB ul afwáj farmátá hai, ki Main un par charhúngá, aur main Bábul ká nám miťáúngá, aur unhen jo báqí hai, beton aur poton samet, kát dálúngá, KHUDÁWAND farmátá hai.

23 RABB ul afwáj kahtá hai, Main use khárpusht ki mirás aur dábar ki jhilen kar dúngá, aur main use faná ke jharú se jhar dálúngá.

24 ¶ RABB ul afwáj qasam kháke farmátá hai, ki Yaqinan, jaisá main ne cháhá hai, aisá hí ho jáegá; aur jaisá main ne iráda kiyá hai, aisá hí wáqi' hogá:

25 Main apne hí mulk men Asúrí ko shikast dúngá, aur apne paháron par use pánwon tale latáruúngá: tab us ká júa un par se utregá, aur us ká bojh un ke kándhon par se tálegá.

26 Yih wuh iráda hai, jo sári dunyá ki bábat muqarrar kiyá gayá; aur yih wuh háth hai, jo sári ummaton par barháyá gayá hai.

27 Ki RABB ul afwáj ne iráda kiyá hai, so kaun use bátíl karegá? aur us ká háth lambá kiyá gayá hai, so kaun use phiráwegá?

28 ¶ Jis sál ki A'khaz bádsháh mar gayá, usí sál yih ilhámi kalám bayán húa.

29 Ai sári Filistína, tú is liye khusbí mat kar, ki us ká lañh, jis ne tujhe mára, tútá hai; kyúnki sámp ki

asl se ek nág niklegá, aur us ká phal ek átashí urnewálá sámp hogá.

30 Tab miskínō ke palauthe kháenge, aur muhtáj chain se baithenge; par main terí jar kál se marwáungá, aur tere báqí log qatl kiye jáenge.

31 Are, O darwáza, wáwailá kar; are, O shahr, chillá; ai Filistína, tú bilkull gudáz ho gayí; kyúñki shimál se ek dhuwán uthegá, aur koí us ke lashkarōn men piche na rah jáegá.

32 Us waqt gurohōn ke qásidōn ko kyá jawáb koí degá? Kí KHUDÁ-WAND ne Saibún ko biná kiya hai, aur us men us ke miskín bande panáh lenge.

XV BA'B.

MOA'B ki bábat ilhámí kalám. Yaqínan hamla kí rát men 'A'r í Moáb kharáb ho gayá; yaqínan hamla kí rát men Qir í Moáb kharáb ho gayá:

2 We maudir aur Daibún ke únche makánōn par rone ke liye charh játe: Nabú aur Medibá par ahl í Moáb wáwailá karte; un ke sáre sir mundáe gaye, aur har ek kí dáphí káti gayí.

3 We apne rastōn men tát ká kam-band bándhte haiñ, aur apne gharōn ke kōthōn par, aur bázārōn men nauha karte: phir we rote hue utarte haiñ.

4 Hashbún aur Alí'alāh wáwailá karte, kí un kí áwáz Yahaz tak suní gayí; is par Moáb ke hathyár-band sipáhi chillá chilláke rote; us kí ján us men ghabrá játi.

5 Merá dil Moáb ke liye chillátá, kí us ke bhágnewále Zugr tak, Llát-Shalishiyah tak, pahunchē; hán, we Lúhít kí charháí par rote hue charh játe, aur Horonaim ke raste men halákat ká wáwailá karte.

6 Kyúñki Nimrím kí nahreñ kharáb ho gayin; kyúñki ghás kumbhá gayí, aur sabza murjhá gayá, aur roidagi faná hui.

7 Is liye we tuhfa mál, jo unhoñ ne

hásil kiya thá, aur zakhíra, jo unhoñ ne rakh chhorá thá, bed kí nadí par le játe.

8 Kí gulgula Moáb kí sarhaddon tak húa, aur un ká nauha Ajlaim tak, aur un ká mátam Biar í Elim tak pahunchá.

9 Harchand kí Daimún kí nadián lahu se bhari haiñ, tau bhí main Daimún par ziyáda musibat dálungá; kí us par jo Moáb se bhágegá, aur us saramín ke báqí logōn par, ek sher í babar bhejúngá.

XVI BA'B.

TUM Silá' se, bayábán kí ráh, Saibún kí betí ke koh par, mulk ke hákim ke barre bhejo.

2 Kyúñki jis tarāh bhatká húa parinda hai, jo ghonsle se nikálá gayá, usí tarāh Moáb kí betián Arnún ke páyāhōn men hongí, aur kahengi,

3 Suláh do, insáf ká faisala karo; apná sáya do pahr ko bhí, thík rát kí mánind, záhir karo; un ko, jo nikál diye gaye haiñ, chhipá lo; unhen, jo bháge áe haiñ, záhir na karo.

4 Moáb ke khárij kiye hue tere sáth rahen; tú un ko gáratgarōn ke sámhne se chhipá le; kyúñki sitamgar mauqúf hongē, aur gáratgarí tamám ho jáegí; aur sáre páemál-karnewále zamín par se faná hongē.

5 Yún takht rahmat se qáim hogá, aur us par ek insáf-karnewála, Dáúd ke khaimē men, julús farmáke, 'adl kí pairaui karegá, aur 'adálát karne par musta'idd rahegá.

6 ¶ Ham ne Moáb ke ghamand kí bát suní hai; wuh bará ghamandí hai; us men gustákhí aur takabbur aur shekhí hai: par us kí jhúthí fakhren kuchh chíz na hongí.

7 So Moáb wáwailá karegá, Moáb ke liye har ek wáwailá karegá; Qir-Harásat kí bunyádōn ke liye tum mátam karoge, kí we bilkull marí parin.

8 Kí Hashbún ke khet súkh gaye;

Sibmah kí ták jo hai so gair-qaumon ke sardáron ne us kí tuhfá dálion ko tor diyá; we Ya'zír tak barhín; we jangal men bhí phailín; us kí laton ne ap ko phailáyá; we daryá pár guzrín.

9 ¶ So main Ya'zír ke rone kí mánind Sibmah kí ták ke liye zári karúngá; ai Hashbún, ai Ili'áli, main tuihe apne ánsdon se tar karúngá; kyúñki tere aiyám i garmi ke mewon par, aur galla kí fasl par, jaugí gaugá á pará hai.

10 Aur shádmání chhín lí gayí, aur khushi hare bhare kheton men na rahí; angúrí bágon men gáná nahín, aur lalkárná nahín; latárnewále angúron ko kolhúon men phir nahín masalte; main ne angúron kí fasl ke gaugá ko mauqúf kar diyá.

11 So merá andar Moáb ke liye barbat ká sá figán kartá hai, aur merá dil Qír-Háras ke liye.

12 ¶ Aur aisá hogá, kí harchand Moáb ap ko házir kare, aur únche makán par charhke ap ko thakáwe, balki apne maqdis men jáke du'á mánge; par kuchh fáida na hogá.

13 Yih wuh sukhan hai, jo KHUDÁWAND ne Moáb ke haqq men muddat se farmáyá hai:

14 Par ab KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Tín baras ke andar, jo mazdúron ke barson kí mánind hon, Moáb kí shaukat, un sab bare bare lashkaron samet, ghat jáegi, aur báqí log thore hongé, aur kuchh zor na rakhenge.

XVII BA'B.

DIMISHQ kí bábat ilhámí kálám. Dekho, Dimishq yún kharáb ho jáegá kí shahr na rahégá, aur wuh aisá tút jáegá kí dher dher banegá.

2 'Aráir kí bastíán; kháli ho jáengi, we gallon kí charágáhen hongí, we wahán baithenge, aur koí un ke qaráne ko bhí wahán na hogá.

3 Aur Isráim ká hasín shahr nábud hogá, Dimishq aur báqí Arám se saltanat játi rahégí; RABB ul afwáj farmátá hai, kí jo hál baní Isráel kí shaukat ká húa hai, wuhí un ká hál hogá.

4 Aur us roz aisá hogá, kí Ya'qúb kí hashmat ghat jáegi, aur us ká char-bidár badan dublá hogá.

5 Yih aisá hogá, jáisá koí dirau-karnewálá khare khet kátke galla jam'a kare, aur apne báth se bálon ko laue; aur aisá bhí ho jáegá, jáisá kí koí Rifáion kí wadí men khoshachíní kare.

6 ¶ Kyúñki us men chunne ke liye thore phal báqí rahenge, jaise kí zaitún ke darakht men hote, jab wuh hiláyá jáwe, do tén dáne phungí par, char páñch us kí phaldár phaili húi shákhn-on par, KHUDÁWAND Isráel ká Khudá farmátá hai.

7 Us roz insán apne Kháliq kí taraf nazar karegá, aur us kí ánkhen Isráel ke Quddús par tawajjuh karengí.

8 Aur wuh mazbahon par, apne háth ke kám par, nazar na karegá, use hargiz us par jise us kí unglion ne banáyá, kyá Yasirat aur kyá but, kísi par tawajjuh na hogí.

9 ¶ Aur us din us ke hasín shahr ujáre húa ban kí mánind hongé, aur us shákhn kí mánind jo sab se úpar hai, jise Isráel ke sámhne hí unhon ne chhorá hai: aur wahán wírání hogí.

10 Is liye kí tú ne apne naját-dene-wále Khudá ko farámosh kiyá, aur apní tawánáí kí Chatán ko yád na kiyá, so tú khúbsúrat paudhe lagáegá, aur ajnabí panerí us men jamáwegá:

11 Jis din tú use lagá dewe tú us ke gird iháta bhí bándhe, aur jo tú ne lagáyá, so subh ko phúle; par us ká hásil, dukh aur sakht musibat ke din men, játa rahégá.

12 ¶ Háo, bahut qaumon ká han-gáma hotá, we samundar ke shor kí mánind shor machátí hai; aur um-

maton ká gaugá hotá, we bare páníon ke rele kí mánind gaugá kartí haiñ!

13 Ummaten zor ke páníon ke rele kí mánind shor karengi: par Wuh unhen dántegá, aur we dúr bhág jáen-gi, aur us bhúse kí tarah, jo tñon ke úpar ándhí se urtá phire, yá us patte kí tarah jo bagúle men ghúme, mári mári phirengi.

14 Aur dekho, shám ke waqt to haibat hai; aur subh hone se peshtar we nábud haiñ. We jo ham ko gárat karte haiñ, yih un ká hissa hai, aur we jo ham ko lútte haiñ, yih un ká bakhra hai.

XVIII BA'B.

ARE, O pharpharáte húe pankhon kí sarzamín, jo Kúsh kí nadiñon ke pare hai:

2 Jo daryá kí ráh se, bardí ke náon men, páníon par elchíon ko bhejtí hai, aur kahtí, Ai tez-raftar elchío, us guroh kane jáo, jo zoráwar aur himmatí hai, us qaum ke pás, jo ibtidá se ab tak muhib hai; aisi qaum jo zabardast aur fathyáb hai, jis kí zamín nadiñon se munqasim húi.

3 Ai jahán ke sáre báshindo, aur ai zamín ke rahnewálo, jis waqt kí paháron par jhandá khará kiyá jáe, tum dekho, aur jis waqt kí narsingá phún-ká jáe, tum suno.

4 Kí KHUDÁWAND ne mujh se yún farmáyá hai, kí Main apne muqarrar maskan men chup chap baithúngá, aur nigáh kartá rahúngá, us shadíd garmí kí mánind, jo kari dhúp ke waqt partí hai, aur us shabnam-rez bádal kí tarah, jo dirau kí garmí men 'otá hai.

5 Kí fasl se peshtar jis waqt kalí khil chukí, aur phúl kí jagah angúr lagen jo pakne par haiñ, us waqt wuh tahníon ko hansúte se kát dále-gá, aur konpalon ko kátke judá kare-gá.

6 Aur we pahár ke shikári parindon, aur maidán ke wahshí darindon ke liye parí rahengi, aur shikári pa-

rinde un par garmí ke mausim men baithenge, aur zamín ke sáre wahshí darinde járe ke mausim men un par letenge.

7 ¶ Us waqt us qaum kí taraf se jo zoráwar aur himmatí hai, us guroh kí jo ibtidá se áj tak muhib hai, us hí qaum kí jo zabardast aur zafaryáb hai, jis kí zamín nadiñon se munqasim húi, ek hadya RABB ul afwáj ko, RABB ul afwáj ke nám ke makán par, jo koh i Saihún hai, pahuncháyá jáegá.

XIX BA'B.

MISR kí bábat ilhámí kalám. Dekho, KHUDÁWAND ek tund-rau abr par sawár hokar Misr men áwegá, aur Misr ke but us ke huzúr men larzán ho jáenge, aur Misr ká dil us ke andar pighal jáegá.

2 Aur main Misríon ko hathyár deke ápas men mukhálif kar dúngá, un men har ek apne bhái se, aur har ek apne hamsáye se lare-gá, shahr shahr se, aur saltanat saltanat se.

3 Aur Misr ká jí us ke andar khushk ho jáegá, aur main us ke mansúbe ko faná karúngá, aur we buton aur afsúngaron kí, aur un kí jin ke yár deo haiñ, aur jádúgaron kí, talásh karenge.

4 Par main Misríon ko ek sitamgar hákim ke qábú men kar dúngá, aur ek zabardast bádsháh un par saltanat kare-gá; yún Khudáwand RABB ul alwáj farmátá hai.

5 Daryá se bhí pání súkh jáenge, aur nadí khushk aur khalí ho jáegi;

6 Aur nále badbú ho jáenge, aur Misr kí nahreñ khalí howengi, aur súkh jáwengi, aur bed aur nai kumhlá jáengi.

7 Charágáhen nadí par, nadí ke kí-náron par, aur wuh sab chízen jo nadí ke áspás boi játi haiñ, murjhá jáen-gi, aur faná howengi, aur phir na hongí.

8 Tab nachhwe mátam karenge, aur sab jo nadí men bansí dálte haiñ,

gam karenge, aur we jo pánion kí sath par jál dálte hain niháyat be-táb ho jáenge.

9 Aur san ke jhárnewále, aur kátán ke binnewále, ghabrá jáenge.

10 Hán, us ke arkán i daulat ne shikast kháfi, aur sáre ajúradár ranjída i dil hús.

11 ¶ Yaqínan Zu'an ke sháhzáde ahmaq bane; Fira'un ke dánishmand mushíron kí mashwarat fásid ho gayi: so kyúnkar tum Fira'un se kahte ho, ki Main dánishmandon ká farzand, aur sháhán i qadím kí nasl hún?

12 We tere dánishwar kahán hain? we tujhe khabar dewen, agar we jánte, ki RABB ul afwáj ne Misr ke haqq men kyá iráda kiya hai.

13 Zu'an ke wálíán ahmaq hús, Náfi ke wálíán dagá khá gaye, aur unhon ne, hán, unhon ne, jinhon par us kí gurohón ká ásrá thá, Misr ko gumráh kiya.

14 KHUDÁWAND ne ek kajrau rúh un ke darmiyán dháli hai; aur unhon ne Misríon ko un ke sab kámon men us matwále kí tarah bhatkáyá, jo qai karte hús dagmagátá hai.

15 Aur Misr ká koi kám na hogá, jo sir, yá dum, shákh yá nai kare.

16 Us din Misri'auraton kí mánind ho jáwenge, aur haibatzada aur hirásán hongé, RABB ul afwáj ke háth ke hiláne ke sabab, jise wuh un par hiláwegá.

17 Tab Yahúdáh kí sarzamín Misr ke liye dahshatwáli chíz hogi; bar ek, jis ke áge us ká zikr howe, apne dil men haul kháogá, us iráde ke sabab jo RABB ul afwáj ne un ke mukhálíf hoke kiya hai.

18 ¶ Us roz mulk i Misr men pánch shahr hongé, jo Kan'áni zubán bolenge, aur RABB ul afwáj kí qasam kháwenge; un men se ek ká nám Qaryat ul Haris kahláwegá.

19 Us roz Misr kí mamlukat ke bichon KHUDÁWAND ká ek

mazbah, aur us kí sarhadd men KHUDÁWAND ká ek sutún hogá:

20 Aur wuh Misr kí sarzamín men RABB ul afwáj ká ek nishán, aur ek gawáh hogá; is liye kí unhon ne sitamgaron ke zulm se KHUDÁWAND ko pukará, aur us ne un ke liye ek riháfi-denewálá aur ek hámí bhejá, aur unhon riháfi di.

21 Aur KHUDÁWAND apne ta'ín Misríon par záhir karegá, aur us din Misri' KHUDÁWAND ko pahchánenge, aur zabíhe aur hadye guzránenge, hán, we KHUDÁWAND ke liye mannaten mánenge aur adá karenge.

22 KHUDÁWAND to Misríon ko bahut din tak mára karegá, lekin wuh unhon changá bhí karegá; aur we KHUDÁWAND kí taraf rujá' hongé, aur wuh un kí du'á sunegá, aur unhon sihhath bakhshegá.

23 ¶ Us roz Misr se Asúr tak ek sháh-ráh hogi, aur Asúri Misr men áwenge, aur Misri' Asúr ko jáenge; aur Misri' Asúríon ke sáth milke 'ibádat karenge.

24 Us roz Isráel Misr aur Asúr ká sális hogá, aur zamín ke darmiyán barakat ká bá'is thahregá:

25 Ki RABB ul afwáj use barakat bakhshegá, aur farmáwegá, Mubárák ho Misr meri ummat, aur Asúr mere háth kí sana'at, aur Isráel meri mírás.

XX BA'B.

JIS sál men kí Tartán Ashdúd ko áyá, jab kí sháh i Asúr Sarjún kí taraf bhejá gayá thá, aur Ashdúd se laráfi karke use le liya;

2 Us waqt KHUDÁWAND ne Yas'aiyáh bin Amús kí ma'rifat se yún farmáyá, kí Já, aur tát ká libás apni kamar se khol dál, aur apne páñwon se júte utár. So us ne aisá hí kiya, kí wuh nangá aur nange páñwon phirá kartá thá.

3 Tab KHUDÁWAND ne farmáyá, Jis tarah kí merá banda Yas'aiyáh barahna aur nange páñwon tin baras

ak phirá kartá, tá ki Misríon aur Kúshíon ke liye nishán aur achambhá ho;

4 Isí tarah sháh i Asúr Misríon ko qaid karke, aur Kúshíon ko asír karke, un ke jawánon aur búrhon ko, barahna aur nange pánwon aur un kí surínon ko be-satr, Misríon kí ruswái ke liye le jáegá.

5 Tab we hirasán hongé, aur Kúsh se, jo un kí ummedgáh thí, aur Misr se, jo un ká fakhír thá, sharminda hongé.

6 Aur us din in atráf ke báshinde kahenge, kí Dekh, hamáre maljá ká yih hál húa, jis men ham madad ke liye bháge, tá kí Asúr ke bádsháh ke áge se bach niklen: pas ham kis tarah rihái pá saken?

XXI BA'B.

DASHT' i daryá kí bábat ilhámí kalám. Jis tarah se kí janúbí girdbád, zor se uñhí chali áti hai, usí tarah wuh dasht se aur muhíb sarzamin se nazdik áta hai.

2 Ek haulnák royá mujhe nazar áí: luterá lúttá hai, aur gáratgar gárat kartá hai; ai Ailám, charháí kar; ai Máda, mubásara kar; main sára karáhná jo us ke sabab húa mauqúf kartá hún.

3 So merí kamar men tís hai; aur jis tarah us 'aurat par, jise dard lagte hain, shiddat hotí hai, usí tarah merí hálat bhí jánkaní kí sí hai; main hirasán hún, kí sun nahín saktá; main paroshán hún, kí dekh nahín saktá.

4 Merá dil ghabráyá, aur haul ekáek mujh par gálib áyá; us ne merí sham kí kúshí ko mere liye khaufnák kar diyá.

5 Dastarkhwan bichháyá gayá, nigahbán khará kiyá gayá, we kháto hain, aur píte hain: uñho, ai wálio, sipar par tel malo.

6 Kí KHUDÁWAND ne mujhe yún

farmáyá, Já, nigahbán biñhlá; jo kuchh dekhe, so batláwe.

7 Us ne aswár dekhe ghur-charhon ke, jo do do áte the, aur gadhon par bhí sawár, aur tñton par bhí sawár; aur us ne barí fikr se taká.

8 Tab us ne sher kí sí áwáz se pukára, kí Ai KHUDÁWAND, main apní didgáh par tamám din khará rahá, aur main ne tamám rát ko apní chaukí par kátá:

9 Aur dekh, sipáhíon ke gol, aur un men ke ghur-charhe do do karke áte. Phir us ne bát barháke yih kahá, Bábul gir pará, gir pará, aur us ke iláhon kí sári putlíán us ne zamín par patak dálin.

10 Ai mere dáen húa, aur mere khalibán ke galla, jo kuchh main ne RABB ul afwáj Isráel ke KHUDÁ se suná, so tum se kah diyá.

11 ¶ Dúniáh kí bábat ilhámí kalám. Kísí ne mujh ko Sha'ir se pukará, kí Ai nigahbán, rát kí kyá khabar hai? Ai nigahbán, rát kí kyá khabar hai?

12 Nigahbán bolá, Subh hotí hai, aur rát bhí. Agar tum púchhoge, to púchho: tum phirke áo.

13 ¶ 'Arab kí bábat ilhámí kalám. 'Arab ke sahra men tum rát ko kátoge, ai Dadáníon ke qáfilo.

14 Pání leke piyáse ká istiqbál karne áo; ai Taimá kí sarzamin ke báshindo, rotí leke bhágnewále ke milne ko niklo.

15 Kyúнки we talwáron ke sámhne se, nangí talwár se, aur khínchí húi kamán se, aur jang kí shiddat se, bháge hain.

16 Kyúнки KHUDÁWAND ne mujh ko yún farmáyá, Hanoz ek baras men, mazdúr ke so ek thík baras men, Qidár kí sári hashmat játi rahegi:

17 Aur tírandázon ke jo baqí rahe, Qidár ke bahádúr log, ghat jáenge; kí KHUDÁWAND Isráel ke KHUDÁ ne yún farmáyá.

XXII BA'B.

ROYA' kí wadí kí bábat ilhámi kálám. Ab tujhe kýá húá, jo tum sab chhaton par chaph gaye?

2 Ai tú, jo gul o shor se bhará thá, aur jo gaugáí shahr thá, aur shádmán bastí: tere maqtúl talwár se qatl nahín húa, aur laráí men máre nahín gaye.

3 Tere sab sardár ek sáth bhág gaye, we bagair tirándázon ke giriftár húa; jitne tujh men páe gaye, sab ke sab, balki we bhí jo dúr se bhág áe the, asír kiye gaye haij.

4 Isí liye main ne kahá, Mujh se chashm-poshí karo, kí main dárh már-ke roúngá; meri tasallí kí fikr mat karo, kýúñki meri qaum kí beṭí bar-bád ho gayí.

5 Kí yih Khudáwánd RABB ul afwáj kí taraf se royá kí wadí men dukh ká din hai, aur pámál karne aur ghabrá jáne ká din hai; kí diwáron par nála karná hai, paháron tak pukárná hai.

6 Kýúñki Ailám tarkash uthá letá hai; rath ke sawáron samet ghur-charhe maujúd haij, aur Qir ne sipar ká giláf utará.

7 Terí khashs wadíán gárfion se bhari húi haij, aur sawár darwáze hí par pare bándhte haij.

8 ¶ Aur Yahúdáh ká niqáb utará gayá, aur tú ab dasht-mahall ke siláhkhané par nigáh kartá hai.

9 Aur tum shahr i Dáúd ke rakhne áekhte, kí be-shumár haij, aur tum niche taláb ká pání ek já jam'a karte ho.

10 Aur tum Yarúsalam ke gharon ko ginte, aur tum ghar dhá dete, tá kí shahr-panáh ko mazbút karo.

11 Aur tum puráne kund ke pání ke liye donon diwáron ke darmiyán ek khaí banáte: lekin tum us ke baní par nigáh nahín karte, aur us kí taraf, jis ne qadim se us kí tadbír kí, mutawajjih nahín hote.

12 Kýúñki Khudáwánd RABB ul af-

wáj usí din men rone ká hukm kartá, aur mátam karne ká, aur sir mundáne ká, aur tát bándhne ká:

13 Lekin dekh, khushí aur shád-mání hai: aur gáe bál ko zabh karte, aur bher bakrí halál karte, aur gosht kháte, aur mai píte: kí áo, kháwen aur piwen, kýúñki kal to ham mar-enge.

14 So RABB ul afwáj ne mere kán men kahá, kí Tumbhári se badkárí ká kafára tumháre marne tak qabúl na hogá, Khudáwánd RABB ul afwáj yihí farmátá hai.

15 ¶ Khudáwánd RABB ul afwáj yih irshád kartá hai, kí Is khazáñchí Shabnah pás, jo mahall par mu'aiyan hai, andar já, aur kah,

16 Terá yahán kýá hai? aur terá yahán kaun hai? kí tú yahán apne liye qabr taráshtá hai? wuh únche par apní gor taráshtá hai, aur chatán hí men apne liye haweli garhwátá hai.

17 Dekh, ai zabardast, KHUDÁWÁND tujh ko munh ke bal girá degá, phii yaqínan tujhe pakar rakhegá.

18 Wuh beshakk tujh ko gend kí mánind ghumá ghumáke wasí' sar-zamin men uchhál phenkegá; wahán tú maregá, aur wahán teri hashmat kí gárfián rahengí, ai tú jo apne munib ko ghar kí ruswái hai.

19 Kýúñki main tujhe tere 'uhde se bar-taraf karúngá, hán, wuh tujhe tere darje se khínch utáregá.

20 ¶ Aur us din áisá hogá, kí main apne bande Iliyáqim bin Khilliqyáh ko buláúngá.

21 Aur main terá khil'at use pa-bináúngá, aur terá patká us par kasúngá, aur teri hukúmat us ke háth men supurd kar dúngá; aur wuh ahl i Yarúsalam ká aur bait i Yahúdáb ká báp hogá.

22 Aur main Dáúd ke ghar kí kunjí us ke kándhe par dharúngá: so wuh kholegá, aur koi band na karegá; aur wuh band karegá, aur koi na kholegá.

23 Aur main us ko khūntī ki mānind mazbūt jagah men sābit karūngā; aur wuh apne bāp ke gharāne ke liye ek jalāl-wālā takht hogā.

24 Aur us ke bāp ke khāndān ki sārī hashmat, khwāh nāsī khwāh ankurā, aur sārē chhōṭe chhōṭe bartan, piyālōn se leke qarībōn tak, sab ko us par latkāwenge.

25 Us din, Rabb ul afwāj farmātā hai, wuh khūntī ko mazbūt jagah men lagāī gayī thī, hilāī jāegī, aur wuh kātī jāegī, aur gir jāegī, aur us par kā bojī gir paregā, ki KHUDAWAND ne yūn farmāyā.

XXIII BA'Ṭ.

SUR ki bābat ilhāmī kalām. Ai Tarsis ke jahāzo, wāwailā karo, ki wuh ujār gayā; wahān koī ghar aur koī dākhil hone kī jagah nahīn: Kit-tim kī sarzamīn se unheṅ yih khabar pahunchtī hai.

2 Ai tāpū ke basnewālo, jise Saidānī saudāgarōn ne, jo samundar pār jāte, bhar diyā hai, hairānī se chup raho.

3 Bare bare pānōn par se Sīhor kā galla, aur nadī kī ṣasī, us kī āmdanī thī; so wuh qaumōn kī tijāratgāh banā.

4 Ai Saidā, tū sharmā; ki samundar ne kahā hai, samundar ke garḥ hī ne, yih farmāke, ki Mujhe dard ī zih nahīn hūā, aur main bachche nahīn janī, main jāwānōn ko nahīn pālī, aur kunwārōn kī parwarish nahīn kartī hūn.

5 Jis tarah se log Misr kī khabar se dilgīr hūe, usī tarah we Sūr kī khabar se shiddat kā dukh khinchenge.

6 Ai tāpū ke basnewālo, tum zār zār roke Tarsis men pār utar jāo.

7 Kyā yih tūmhārī shādmān bastī hai, jis kī purānī neo qadīm se hai? usī ke pāp w use dūr dūr le jāte, ki parde men rahe.

8 Kis ne yih mansūba Sūr ke bar-khilāf bāndhā, jo tājōn kī 'ināyat-karnewālī hai, jis ke saudāgar wālīān,

aur jis ke baipārī dunyā ke 'izzatwāle hai?

9 Rabb ul afwāj ne yih mansūba bāndhā, ki sārī hashmat ke gurūr ko najis kare, aur dunyā ke sārē 'izzat-wālōn ko zalil kare.

10 Ai Tarsis kī betī, tū ab nadī kī mānind apnī sarzamīn ke ūpar barh jā, ki us men koī band bāndhā hūā na rahā.

11 Us ne samundar ke ūpar apnā hāth barhāyā, us ne mamlukaton ko hilāyā; KHUDAWAND ne Kana'an ke haqq men hukm kiyā hai, ki us ke hasin makānōn ko dhāwen.

12 Aur us ne kahā, Ai Saidā kī kunwārī betī, jo be-hurmat hūī hai, tū phir kadhi fakhr na karegī: ūṭh, Kit-tim men pār jā, ki tujhe wahān bhī chain na milegā.

13 Kasdīōn ke mulk ko dekh: yih qaum maujūd na thī; Asūr ne use un kā hissa ṭhahrayā hai, jo kī bayābān men rahte the; unhoṅ ne apne burj ūṭhāe, aur unhoṅ ne is ke mahall gārat kiye, aur use wirān kiyā.

14 Ai Tarsis ke jahāzo, wāwailā karo, kyūnki tūmhārā muhkam qila' ujārā gayā.

15 Aur us din aisā hogā, ki Sūr kisī bādshāh ke aiyām ke mutābiq sattar baras tak farāmosh ho jāegī, aur sattar baras ke picḥhe Sūr ko, chhināl kī mānind, git gāne kī naubat hogī.

16 O chhināl, jo kī farāmosh ho gayī hai, barbat ūṭhā le, aur shahr men phirā kar, tār ko khūb chheṛ, aur bahut sī gazalōn gā, tā kī tujhe yād karen.

17 ¶ Kyūnki sattar baras ke ba'd aisā hogā, ki KHUDAWAND Sūr kī khabar lene āwegā, aur wuh phir kharchī ke liye jāegī, aur rū e zamīn par kī sārī mamlukaton se zinākārī karegī.

18 Lekin us kī tijārat aur us kī kharchī KHUDAWAND ke liye mu-qaddas hogī: aur us kā māl zaḥhīra

na kiya jáegá, aur na rakh chhorá jáegá, balki us kí tijárat ká hásil un ke liye hogá, jo KHUDÁWAND ke huzúr rahte hain, kí kháke ser howen, aur nafis poshák pahinen.

XXIV BA'B.

DEKHO, KHUDÁWAND sarzamín ko undelke kháli kartá hai, aur úpar ke tale kartá hai, aur us ke báshindon ko tittar bittar kar detá hai.

2 Aur yún hotá, kí jaisá ra'aiyat ká hál hai, waisá káhin ká, jaisá naukár ká, waisá us ke sáhib ká, jaisá laundí ká, waisá us kí bibí ká, jaisá mol-lene-wále ká, waisá bechnewále ká, jaisá qarz-denewále ká, waisá qarz-lene-wále ká, jaisá súd-lenewále ká, waisá súd-denewále ká.

3 Sarzamín bilkull kháli kí jáegi, aur ba shiddat gárat hogi; kí KHUDÁWAND ne yih sukhan farmáyá hai.

4 Zamín gangín hotí aur murjhá-tí hai; jahán be-táb aur pazhmurda hotá; sarzamín ke 'áli-qadr log ná-tawán hote.

5 Sarzamín un ke niche jo us par baste hain najis húi, kí unhon ne shari'aton ko 'uddí kiya, qánúnon ko badlá, 'ahd í abadí ko torá.

6 Is sabab se la'nát ne sarzamín ko nigal liya, aur us ke báshinde muj-rim gine gaye; is liye zamín ke log bhasam hue, aur thore ádmí rah gaye.

7 Nayí mai udás rahtí, angúr kumhlátá hai, aur sab jo dílhád the áh bharte hain.

8 Dholakon kí khushí band ho gayi, un'ke gul shor jo wajd karte the ákhir hue, barbat kí shádmání játi rahí.

9 We phir git ke sáth mai nahín píte; sharáb un ko, jo use pien, talakh ma'lúm hotí.

10 Shahr tútá hai, aur wírán ho gayá; har ek ghar band ho gayá, kí koí andar já na sake.

11 Mai ke liye bázáron men wá-wailá par rahá hai, sári khushí par

tárikí chhá gayi, sarzamín kí 'ishrat játi rahí.

12 Shahr men wírána ho rahá hai, aur darwáze tor tár kiye gaye.

13 ¶ Tau bhi sarzamín ke bích log-on ke darmiyán wuh aisá hogá, jaisá zaitún ká darakhht, jab jharjharáyá gayá, aur angúron ke chhore hue khosha, jab dirau ho chuká.

14 We apní áwáz buland karenge, we git gáwenge KHUDÁWAND ke jalál ke sabab, we daryá par se lalkárenge.

15 Is liye tum shu'alon kí sarzamín men KHUDÁWAND kí, aur samundar ke jazíron men KHUDÁWAND ke nám kí, jo Isráel ká Khudá hai, sitáish karo.

16 ¶ Intihá e zamín se nagmon kí áwáz hamon sunáí detí hai, Jalál o 'azamat us rástbáz ke howen! Par main ne kahá, Merí tabáhi, merí tabáhi, mujh par wáwailá hai; lutere lútte hain, hán, lutere lút ko lútte hain.

17 Ai sarzamín ke báshinde, khauf, aur garhá, aur dám, tujh par musallit hain.

18 Aur aisá hogá, kí jo khaufnák áwáz sunke bháge, so garhe men giregá, aur jo garhe ke bích se níkal áwe, so dám men phansegá; kyúñki úpar ke daríche khule hain, aur zamín kí newen hiltí hain.

19 Sarzamín ek lakht ujar gayi, sarzamín yaksar shikast húi, sarzamín shiddat se hiláí gayi.

20 Sarzamín matwále kí mánind dagmagáti, aur jhompri ke muwáfíq sarkái játi, kyúñki us ke gunáh ká boj us par bhári húa; wuh giregi aur phir na uthegi.

21 Aur us din men aisá hogá, kí KHUDÁWAND 'álishánon ke lashkar ko jo bulandí par hain, aur sarzamín par sháhán í sarzamín ko, sazá degá.

22 Aur we un qaidíon kí mánind jo garhe men dále jáwen, jam'a kiye jáenge; aur we qaidkháne men qaid

kiye jáenge; par bahut dinon ke ba'd un kí khabar lí jáegi.

23 Aur chánd muztarib hogá, aur s'raaj sharminda, kí jis waqt RABB ul afwáj koh i Saihún par aur Yarúsalam men, apne buzurgon kí guroh ke áge, hashmat ke sáth saltanat kare.

XXV BA'B.

A I KHUDÁWAND, tú merá Khudá hai, main terí tamjíd karúngá, tere nám kí sitáish karúngá; kyúnki tú ne 'ajáib kám kiye hain; terí maslahaten qadím se waláidári aur sachái hain.

2 Kyúnki tú ne shahr ko khák ká dher kiyá, aur muhkam basti ko ek wirána; aur pardsion ke qasron ko aisá kiyá, kí shahr na rahá; wuh phir banáyá na jáegá.

3 Is liye zabardast log terí sitáish karenge, aur haibatnák gurohon kí basti terá dar mánegi.

4 Kí tú miskín ke liye qil'a húa, aur muhtáj ke liye us kí pareshání ke waqt men ek muhkam shahr, aur ándhí se ek panáhghá, aur garmí se chhánw, jis waqt zálimon kí sáns aisi ho, jaisá túsán jo diwár par chaltá hai.

5 Tú pardsion ke shor ko yún nest kartá, jaise garmí ko, jo be-áb makán men ho; kí jis tarah abr ke sáye se garmí nest hotí hai, usi tarah magrúron ká shádiyána bajána mauqúf hogá.

6 ¶ Aur RABB ul afwáj is pahár par sári qaumon ke liye farbih chizon se ek ziyáfat taiyar karegá, balki ek ziyáfat talchhat par se nithrí húi mai se, hán, farbih chizon se jo pur-magz hon, aur mai se jo talchhat par se khúb nithrí húi ho.

7 Aur wuh is pahár men us parde ko, jo sári qaumon par pará hai, aur us nigáb ko, jo sári gurohon par lataak rahá hai, nest kar degá.

8 Wuh ek lakht maut ko nigal jáegá; aur KHUDÁWAND Khudá sabhon ke chihron se ánsú ponchh dálegá, aur apne logon kí ruswái tamám sarzamin

par se kho degá; kyúnki KHUDÁWAND ne yih farmáyá hai.

9 ¶ Aur us roz yih kahá jáegá, Lo, yih hamará Khudá hai, ham us kí ráh takte the, aur usí ne hamen bacháyá; yih KHUDÁWAND hai, ham us ke intizár men the: ham us kí naját se khush o khurram howenge.

10 Kyúnki is pahár par Khudá ká háth dhará rahégá, aur Moáb apní hí jagah men púái ke mánind, jo mazbale ke bích raundá játá, latará jáegá.

11 Aur wuh us ke darmiyán us kí mánind, jo pairte hús háth phailátá hai, apne háth phailáegá; par Wuh us ke gurúr ko, us ke háthon ke fann fareb samet, past karegá.

12 Aur wuh terí diwáron ke únche burjon ko tor dálegá, aur niche karegá, aur zamín ke, balki khák ke, barábar kar degá.

XXVI BA'B.

US din Yahúdhá kí sarzamin men yih gít gáyá jáegá, Hamará to ek muhkam shahr hai; us kí diwáron aur burjon ke badle wuh naját hí ko muqarrar karegá.

2 Tum darwáze kholo, tá kí rástbáz qaum, jis ne sadáqat ko hifz kar rakhá hai, andar áwe.

3 Jis ká dil qáim hai, tú khúb salámatí se us kí nigahbání karegá; kyúnki us ká tawakkul tujh par hai.

4 Abad tak KHUDÁWAND par i'atimád rakho; kí YAHOWA'H yaqinan YÁH, ek abadi chatán hai.

5 ¶ Us ne un ko, jo únche par baithe hain, niche utará, aur buland shahr ko zer kiyá: us ne use zer karke khák men miláyá, aur gard kar diyá.

6 Wuh pánw se páimál hotá hai, hán, miskínon ke pánwon, aur muhtájon ke qadamon se.

7 Sádiq kí ráh rástí hai; ai tú, jo Haqq hai, tú hí sádiq kí ráh ko hamwár kartá hai.

8 Hán, terí 'adálaton kí ráh men, ai KHUDÁWAND, ham tere muntazir

rahe; hamári ján ká ishtiyáq tere lám, aur teri yád kí taraf hai.

9 Rát ko meri ján terá shauq rakhtí thí; main ne apne dil se har subh teri talásh kí; kyúñki jab zamín par teri 'adálaten jári hotín, tab dunyá ke basnewálo sadáqat síkhte.

10 Harchand sharír par mihrbání kí jáwe, par wuh rásti na síkhegá; rásti ke mulk men nárásti ke kám karegá, aur Khudá kí 'azamat par liház na rakhegá.

11 Ai KHUDÁWAND, terá háth bu-land hai, par we use nahín dekhte; lekin we dekhenge, aur pashemán hongé; wuh gairat, jo tú apne logon se rakhtá, aur wuh ág, jo tere dushmanon par hogí, unhen bhasam kar degí.

12 ¶ Ai KHUDÁWAND, tú ne hamáre liye salámati thahrái hai, hán, tú hí ne hamáre sáre kámon ko hamáre liye anjám diyá hai.

13 Ai KHUDÁWAND, hamáre Khu-dá, tere siwá aur kháwiud ham par khudáwandi karte the; par ham tujhí se sirf terá nám liyá karenge.

14 We mar gaye, phir na jenge; we rihlat kar gaye, phir na uthenge; ki tú ne un par nazar kí, aur unhen nábud kiyá, aur un ke zikr ko bhí miṭá diyá hai.

15 Ai KHUDÁWAND, tú ne is qaum ko kasrat bakhshí hai, tú ne is qaum ko kasrat bakhshí; tú jaláli záhír húa; tú ne mulk ke sáre siwánon ko dúr tak barhá diyá hai.

16 Ai KHUDÁWAND, sakhtí men we teri taraf ruj' húe, aur jis waqt teri tádíb un par thí, unhon ne tujh se dhímí áwáz ke sáth du'á mángí.

17 Jis tarah ki peṭwáli 'aurat, jis ke janne ká waqt nazdik ho, dard khátí hai, aur us píir se jo use lagí chíkhen mártí, ai KHUDÁWAND, ham teri nigáh men waise hí hain.

18 Ham hámila húe, hamen dard í zih lagá, par goyá hawá jane: ham

ne sarzamin ke liye rihái hásil nahín kí, aur dunyá men jo basen, we to paidá nahín húe hain.

19 Tere murde jí uthenge, un kí láshen uth kharí hongí. Tum jo khák men já base ho, jágo aur gáo; kyúñki teri os us os kí mánind hai jo nabátat par partí, aur zamín murdon ko jan dálegí.

20 ¶ Ai meri qaum, apní andar kí kothrion men dákbil ho, aur apná darwáza apne piche band kar le; aur apne ta,ín thoři der chhipá, jab tak kí gussa utar jáe.

21 Kyúñki dekho, KHUDÁWAND ap-ne makán se chalá átá hai, tá kí zamín ke báshindon ko un kí sharárat kí sazá de; aur zamín us khún ko záhír karegi jo us men hai, aur maqtúlon ko, jo us men pare hain, phir na chhipá-wegi.

XXVII BA'B.

US din KHUDÁWAND apní sakht aur barí aur mazbút talwár se lawiyatán ko, us tez-rau sámp ko, aur lawiyatán ko, us pechida sámp ko, sazá degá, aur daryái azhdahe ko qatl karegá.

2 Us roz tákistán kí bábat ek git gáo.

3 Main KHUDÁWAND us kí hifázat kartá hún; main use har dam sínchtá hún; tá na ho kí use kuchh sadma pahunche, main rát aur din us kí khabardári kartá hún.

4 Mujh men qahr nahín: tau bhí, ai kásh kí jang-gáh men mere bar-khiláf sadá-guláb aur kánte hote! to main un par khurúj kartá, aur unhen ek lakht jalá detá.

5 Par agar koí meri tawánái ká dáman pakre, to mujh se sulh kare; hán, wuh mujh se sulh kare.

6 A'yande men Ya'qúb jar pakregá, aur Isráel panpegá aur phúlegá, aur zamín kí sath ko mewon se málámál karegá.

7 ¶ Kyá us ne use mára jis tarah

se us ne us ke mārnewāle ko mārā hai? āyā wuh qatl hūā jis tarah us ke qatl-karnewāle qatl hūe?

8 Tū ne i'atidāl ke sāth us ke talāq dene ke waqt us se hujjat kī hai; wuh pūrabi hawā ke din apnī saḡht āndhī se use urā le gayā hai;

9 Tau bhī, is tarah se Ya'qūb ke gu-nāh kā kafāra hūā; aur yih us kā sārā phal hai, ki us kā gu-nāh dūr kiyā gayā; jis waqt wuh mazbah ke sab pattharon ko tūte kankaron kī mānind tukre tukre kare; kī Yasīraten aur sūraj ke sūtūn phir qāim na kiye jāenge.

10 Kī wuh hasīn shahr wirān hai, aur wuh bastī ujār, aur bayābān kī mānind khālī hai; wahān bachhrā charegā, aur wahān wuh leṭ rahegā, aur us kī dālīān bilkul kāt khāegā.

11 Jab us kī shākhēn murjbā jāengi, tab torī jāengi; auraten āengi, aur unhen jalāengi; kyūnki wuh ek guroh hai, jo dānish se khālī hai: is liye un kā khāliq un par rahm na kartā, aur un kā banānewālā un par tars na khātā.

12 ¶ Aur aisā hogā kī KHUDĀWAND ko us din nadī kī bārḥ se leke Misr kī dhār tak jharjharāne kī naubat āwegī, aur tum, ai banī Isrāel, ek ek karke jam'a kiye jāoge.

13 Aur us din aisā hogā, kī barā narsingā phūnkā jāegā, aur we jo Asūr ke mulk men hoke marne par the, aur we jo Misr kī mamlukat men jilāwatan hūe, āwenge, aur Yarusalam ke muqaddas pahār par KHUDĀWAND kī parastish karenge.

XXVIII B.A.B.

WA'WAILA' ghamand ke tāj par, jo Ifrām ke matwālōn kā hai, aur un kī shāndār shaukat par jo kumhlāyā hūā phūl hai, jo un logon kī shādāb wādī ke sire par hai, jo mai se maglūb hote!

2 Dekho, KHUDĀWAND kā ek zābardast aur zorāwar hai, jo us āndhī

kī mānind jis ke sāth ole hai, aur bād i samūm kī mānind, aur pānīon ke sailāb i shadīd kī mānind, use zamīn par hāth se patak degā.

3 Ifrām ke matwālōn ke ghamandī tāj pāmāl kiye jāenge:

4 Aur us shāndār shaukat kā mur-jhāyā hūā phūl, jo us shādāb wādī ke sire par hai, anjir ke pahle phal kī mānind hogā, jo garmī ke aiyām se peshtar lage, jis par kisi kī nigāh pare, aur wuh use dekhte hī, aur hāth men lete hī, jhap khā jātā.

5 ¶ Us din RABB ul afwāj apnī qaum ke bāqī logon ke liye shaukat kā afsar aur husn kā tāj hogā,

6 Aur 'adālat kī rūh hogā us ke liye jo 'adālat kī kursī par baithegā, aur himmat un ke liye jo darwāzōn par se larāi ko phirā denge.

7 ¶ Par ye bhī mai ke sabab se khatā karte hai; we nashe se dag-magāte hai; kāhīn aur nabī nashe se khatā karte hai; we mai se maglūb hote, we nashe se dagmagāte, royat men we khatā karte, aur we 'adālat men lagzish karte hai.

8 Kī sab mezen ugī hūī chizon se aur gandagī se bhari hūī hai, kī koi jagah bhī sāf nahīn.

9 ¶ Wuh kis ko dānish sikhāwegā? kis ko wa'z karke samjhā degā? un ko jin kā dūdḥ chhurāyā gayā, jo chhātīn se judā kiye gaye.

10 Kyūnki hukm par hukm, hukm par hukm, qānūn par qānūn, qānūn par qānūn hotā jātā; thorā yahān, thorā wahān.

11 Hān, wuh wahshī ke se honṭhon aur ajnabi zubān se, is guroh ke sāth bāten karegā:

12 Kī us ne un se kahā, kī Yih wuh ārāmgāh hai, tum un ko jo thake hūe hai ārām dījiyo; aur yih chain kī hālat hai: par we shanawā na hūe.

13 So KHUDĀWAND kā kalām un se yih hogā, Hukm par hukm, hukm par hukm, qānūn par qānūn, qānūn

par qánún, thorá yahán, thorá wahán; tá ki we chale jáwen, aur pichhári giren, aur shikast kháwen, aur dām men phansen, aur giriftār howēn.

14 ¶ Pas, ai thātṭhebáz ádmio, jo is guroh par, ki Yárúsalam men hai, hukmrání karte ho, KHUDÁWAND ká kalām suno.

15 Azbaski tum kahá karte ho, ki Ham ne máut se 'ahd bándhá, aur 'álam i gaib se paimán kiyá; jab muhlik táziyána bích se hoke chalegá, ham par na paregá; ki ham ne jhúth ko apní panáh kiyá hai, aur daroggoi kī ár men apne ta,ín chhipáyá hai :

16 ¶ Báwujúd is ke Khudáwand YAHOWÁH yún farmátá hai, Dekho, main Saihún men bunyád ke liye ek patthar rakhúngá, ek ázmáyá húa patthar, kone ke sire ká ek mahang-molá, ek mazbút neowálá patthar; us par jo inná láwe, utóli na karegá.

17 Aur main sūt par 'adálat, aur sahlí par sadáqat, rakhúngá, aur ole jhúthon kī panáh ko jhár dálenge, aur páni chhipne ke makán bahá le jáenge.

18 ¶ Aur tumhárá 'ahd, jo maut se húa, tūtegá, aur tumhári muwáfaqat, jo 'álam i gaib se hui, qáim na rahegi; jab wuh muhlik táziyána bích se hoke chalegá, tab tum us ke charhánewále ke niche páemál ho jáoge.

19 Jis jis waqt wuh guzartá howe, wuh tumhen le jáegá; har ek subh ko guzregá; aur din aur ráat ko bhí; balki us ká charchá sunná bhí ghabráne ká sabab hogá.

20 Kyúñki palang chhotá hai, ki koi us par apne ta,ín pasár nahin saktá hai; aur baláposh tang hai, ki koi ap ko us men lapet nahin saktá.

21 Ki KHUDÁWAND uthegá, jaisá koh i Parásim men, aur wuh gazabnák hogá, jaisá Jiba'ún kī wadí men, tá apná, balki apná gair-ma'múli kám kare, aur apná 'amal kar guzre, hán, apná anokhá 'amal.

22 So ab tum thātṭhá mat karo, na

ho ki tumhári banden sakht ho jáwen; kyúñki main ne Khudáwand RABB ul afwáj se suná hai, ki us ne kámil aur musummam iráda kiyá hai, ki sári sarzamin ko tabáh kare.

23 ¶ Kán dharke meri áwáz suno; shanawá hokar meri bát par dil lagáo.

24 Kyá kisan bone ke liye sab din hal chaláyá kartá? kyá wuh har waqt, apní zamin ko chásá kartá, aur us ke dhele phorá kartá hai?

25 Jab us ko hamwár kar chuká, to kyá wuh ajwáyan ko nahin chhíñtá, aur zirá ko dál nahin detá, aur gehún ko pánt pánt men nahin botá, aur jau ko us ke mu'aiyan makán men, aur deo gandum ko us kī kháss kiyári men, nahin roptá?

26 Kyúñki us ká Khudá us ko tar-bíyat karke tamiz baḡhshtá, aur use sikhlátá hai.

27 Ki ajwáyan ko dáone ke henge se nahin dáote, aur zire ke úpar gári ke chakkar nahin ghumáte, balki láthi se ajwáyan ko jhártá hai, aur zire ko chhari se.

28 Rotí ke galle par dá,ín chalátá hai, lekin wuh hamesha use kúttá nahin rahtá, aur apní gári ke chakkar aur ghuron ko us par hamesha phirátá nahin rahtá; wuh use sarásar nahin kuchlegá.

29 Yih bhí RABB ul afwáj se mu-qarrar húa hai, jis ká intizám 'ajib, aur us kī dánái barí hai.

XXIX B'A'B.

ARIEL par afsos, Ariel us shahr par, jis ká muhásara Dáúd ne kiyá! sál par sál ziyáda karo; 'id par 'id mání jáe.

2 Tau bhí main Ariel ko dukh dúngá, aur wahán nauha aur gamkhwári hogi; par mere liye Ariel hí thahregá.

3 Main tere áspás khaimazan ho-úngá, aur morcha-bandí karke tujhe muhásara karúngá, aur tujh par burj útháúngá.

4 Aur tú niche utará jáegá, aur

zamín par se bolegá, aur khák par se terí áwáz dhímí áwegí, terí sadá goyá ek bhút kí sí hogí, jo zamín ke andar se niklegí, aur terí bolí khák par se churugne kí áwáz ma'lúm hogí.

5 Lekin tere dushmanon ká gol bárik gard kí mánind hogá, aur un haibat-nákon kí guroh urnewálí bhúsi kí mánind; aur yih nághán, ek dam men, wáqi' hogá.

6 RABB ul afwáj khud, garajne aur zalzala ke sáth, aur barí áwáz, aur ándhí, aur táfán, aur ág ke muhlik shu'ale ke sáth, tujhe sazá dene áwegá.

7 ¶ Aur un sári qaumon ká gol jo Ariel se lagegá, ya'ne, we sab jo us se, aur us ke morche se, jang karenge, aur use dukh denge, khwáb yá ráf kí royá kí mánind ho jáenge.

8 Aur yih thík is tarah hogá, jis tarah bhúkhá ádmí khwáb men ho, aur kyá dekhá hai? kí khátá hai: par jág uthá hai, aur us ká jí bhará nahín; aur jis tarah piyásá khwáb dekhe, aur kyá dekhá? kí wuh pitá nai; par jágte hí, dekho, wuh be-táb hai, aur piyáse ká piyásá hai: aisá hí hál un sári qaumon ke gol ká hogá, jo koh i Saihún se jang kartí hain.

9 ¶ Thahar jáo, aur ta'ajjub karo: 'aish o 'ishrat karo, aur andhe ho jáo: we mast hain, par mai se nahín; we larkharáte hain, par nashe se nahín.

10 Kí KHUDÁWAND ne tum par únghewálí rúh ko dhálá hai, aur tumhári ánkhen jo kí nabí hain, mándí hain, aur tumháre sardáron par, jo kí gaib-bín hain, hijáb dálá.

11 Aur sári royá tumháre nazdik aisí ho gayí, jaisá us kitáb ká mazmún jo sar ba muhr ho, jise log ek parhe-likhe ko dewen, aur kahen, A'p use parhiye; aur wuh kahe, Main parh nahín saktá, kyúñki sar ba muhr hai:

12 Aur phir wuh kitáb ek anparhe ko dewen, aur kahen, A'p ise parhiye; aur wuh kahe, Main nákhwánda hún, parh nahín saktá.

13 ¶ So KHUDÁWAND farmátá hai, Azbaski ye log apní zubán se merí nazdiki dhúndhte hain, aur apne honthon se merí takrím karte hain, lekin un ke dil mujh se dúr hain, kí merá khauf jo un ko húa, so faqat ádmíon kí ta'límon ke sunne se húa:

14 Is liye main in logon ke sáth 'ajíb sulúk karne ke liye áge barhúngá, aisá sulúk jo hairat-angez aur ta'ajjub ká bá'is hogá; kí un ke 'áqilon kí 'aql zálil ho jáegi, aur un ke dánáon ke hosh-hawáss thíkáne na rahenge.

15 Un par wáwailá hai, jo apní mashwarat ko Khudá se khúf chhipá rakhte hain, jin ká károbár andhere men hotá hai, aur we kahte hain, Kaun ham ko dekhá hai? kaun hamen pahcháutá?

16 Háo, tumhári kaisí kají hai! kyá kumhár mittí ke barábar giná jáegá? kyá wuh kám, jo us ne kiya hai, kahegá, kí Us ne mujhe nahín kiya? kyá banáí húi chíz banánewále ko kahegi, kí Tú kuchh nahín jántá?

17 Kyá bahut thorá 'arsa nahín hai, kí Lubnán badal jáke ek shádáb maidán ho jáwegá, aur shádáb maidán jangal giná jáegá?

18 ¶ Aur us din bahre kitáb kí báten sunenge, aur andhon kí ánkhen táriki aur andhere men se dekhengi.

19 Tab miskín log KHUDÁWAND ke haqq men ziyáda khushí karenge, aur logon ke garib guráb Ísráel ke Quddús se khushwaqt honge.

20 Kí zálím faná ho jáegá, aur tháttá-karnewálá nábúd hogá, aur sab, jo badkári karne ke liye bedár rahte, kát dále jáenge:

21 Jo ádmí ko us ke muqaddame men mujrim tháhráte, aur us ke liye jis ne 'adálat ke darwáze par muqaddama faisal kiya phandá lagáte, aur rástbáz ádmí ko be-sabab pher dete hain.

22 Báwujd is ke KHUDÁWAND, jo Abirahám ká naját-denewálá hai, Ya-

'qúb ke khándan ke haqq men yún farmátá hai, ki Ya'qúb ab pashemán na hogá, aur hargiz wuh zard-rú na hogá.

23 Balki jab us ke farzand mere háthon ke bandé hús kámon par apne bích men nigáh karenge, tab we mere nám ki taqdís karenge; hán, we Ya'qúb ke Quddús ki taqdís karenge, aur Isráel ké Khudá se darenge.

24 Aur we bhí, jo rúh men gumráh hain, fahm hásil karenge, aur we jo magre the, ta'lim-pazir hongé.

XXX BA'B.

KHUDA'WAND farmátá hai, Un bági larakon par afsos, ki aisi maslahat karte hain, jo meri taraf se nahin, aur 'ahd o paimán karte hain, jo meri rúh ki taraf se nahin, tá ki gunáh par gunáh karen !

2 We rawána hote hain ki Misr ko utar jáwen, (aur mere munh se unhon ne púchh nahin liyá,) tá ki Fira'un ki panáh men bhágen, aur Misr ke sáye men jáke amn se rahen.

3 Lekin Fira'un ki himáyat tumháre liye khijálat hogí, aur Misr ke sáye men panáh lená tumháre wáste ghabráhát hogá.

4 Ki us ke sardár Zu'an men to the, aur us ke elchí Hanís men já pahunché.

5 Un men se har ek us qaum se, jo un ko kuchh fáida na báksh sakí, khajil húá; wuh madad aur fáida ká nahin, balki khijálat aur malámat ká bá'is hogí.

6 Janúb ke Bahímát ká bojh. Bipat aur musibat ki sarzamín men, jahán se singhini aur singh, aur sámp aur átasí urnewále nág áte, we apní daulat gadhon ke kándhon par, aur apne kházane únton ke kajáwon par dharke, us qaum ke pás le játe hain, ki jis se un ko kuchh fáida na pahunchegá.

7 Kyunki Misríon se jo kumak

mile, so bátíl aur be-fáida hogí: is liye main ne us kí bábat kahá hai, ki Wuh Rahab hai, jo sustí karke baithí hai.

8 ¶ Ab tú chal, aur un ke áge takhtí par likh, sár kitáb men qalam-band kar, ki yih áyanda dinon ke liye, balki hamesha tak, gawáhi rahe.

9 Ki yih ek bági guroh hai, aur jhúthe farzand, aise farzand jo KHUDÁ-WAND kí shari'at ke sunne se inkár karte hain.

10 Jo royá dekhnewálon ko kahte hain, ki Royá mat dekho, aur nabíon ko, ki Ham par sachchí royaten záhir mat karo, ham se muláim báten karo, aur ham se jhúthí royaten batáo:

11 Ráh se báhar jáo, ráste se bargashta hoo, aur Isráel ke Quddús ko hamáre darmiyán se mauqúf karo.

12 Is liye Isráel ká Quddús yún farmátá hai, Azbaski tum ne is sukhan ko radd kar diyá hai, aur zulm aur kajrauí par bharosá rakhá, aur usí par thahre rahe;

13 Is liye yih badkári tumháre liye aisi hogí jaisí ek phatí húi díwár jo girá cháhtí, ek únchí ubhri húi díwár, jis ká gírná nágahan ek dam men howe.

14 Wuh aise tútegi jaise kumhárá ká bartan túttá, jise wuh tor dáltá aur dareg nahin kartá; chunánci us ke tukron men ek thikrá na milegá, jis men chúlhe par se ág utháí jáwe, yá kund se pání liyá jáwe.

15 Ki Khudáwánd YAHOWÁH, Isráel ká Quddús, yún farmátá hai, ki Phir áne men, aur chupke baithne men, tumhári salámatí hai; khámoshí aur tawakkul men tumhári quwat hai; par tum ne yih na cháhá.

16 Tum ne kahá, So nahin; balki ham ghoron par chaphke bhágenge; is wáste tum bhágo: aur ki Ham tez-rau jánwaron par sawár hongé; so we jo tumhárá píchhá karenge tez-rau hongé.

17 Ek kí ghurkí se ek hazár bháge; pánch kí ghurkí se tum aísá bhágo, kí tum us 'alámat kí mánind jo pahár kí chotí par, aur us nishán kí mánind jo koh par nasb kiyá jáwe, ho jáoge.

18 ¶ Bawajúd is ke KHUDÁWAND tum par mihrbání dikhláne ke liye thahrá rahégá, aur tum par rahm karne ke liye wuh uthegá; kyúinki KHUDÁWAND 'ádíl Khudá hai: mubáarak we sab jo us kí ráh takte haiñ.

19 Kí yaqinan Saihúní qaum Yará-salam men basegi; tú har waqt na roegi; wuh terí duháí kí áwáz sunke yaqinan tujh par rahm farmáwegá; wuh use sunte hí tujhe jawáb degá.

20 Aur agarchi KHUDÁWAND tum ko musibat kí rotí aur dushwári ká pání detá hai, par áge ko tere sikh-nawále tujh se apne ta'in poshida na rakhenge; par terí ánkhen tere ta'lim-denewálon ko dekhengi.

21 Aur tere kán tere pichhe se yih áwáz sunenge, jo kahtí, kí Ráh yihí hai, us par chalo, jab kí tum dahine aur jab kí tum baen muqo.

22 Tab tum apní khodí húi muráton ká rupahlá libás, aur dhále húe putlon ke sonahle asbáb i zinat ko, nápak karoge; tú use haiz ke latte kí mánind phenk degá; tú use kahégá, Nikal, dúr ho.

23 Tab wuh tere bíj ke liye, jo tú zamin men bowe, barán degá; aur zamin kí afzáish kí rotí ká galla suthrá aur kasrat se hogá; us din terí mawáshí wasí' charágáhon men charegi.

24 Aur bail aur gadhon ke bachche, jin se zamin kí halwáhi hotí hai, aísá chára, jo chalni men dálke aur pankhá karke chháná gayá, khaenge.

25 Aur har ek únche pahár par, aur har ek buland tñle par, barí khún-rezi ke din, jis waqt kí burj gir jáenge, chashme aur pání kí nadián hongí.

26 Aur chánd kí chándní aísí hogí, jaisí súraj kí roshní, aur súraj kí roshní

sát-guní, balki sát din kí roshní ke barábar hogí, jis din KHUDÁWAND apne bandon ke rakhna ko bándhegá, aur un kí balá ke gháo ko changá karegá.

27 ¶ Dekho, KHUDÁWAND ká nám dúr se chalá áta hai, us ká gazab bharká aur bhárá dhunwán hotá: us ke lab qahr-álúda, aur us kí zubán dhadhaktí ág kí mánind hai;

28 Us kí sáns aísí hai, jaisá kí sailáb, jis kí bárh ho, aur wuh ádhi gardan tak charhe; wuh gurohon ko batálat ke cháñ men phatkegá; aur qaumon ke gálon par ek lagám hogá, tá kí unhen gumráh kare.

29 Tab tum gít gáoge, jaise us rát gáte ho, jab muqaddas 'id mánte ho; aur dil kí aísí khushí hogí, jaisí us shakhs kí, jo báp-sí liye húe khirámán ho, kí KHUDÁWAND ke pahár men Isráel kí Chatán ke pás jáwe.

30 Kyúinki KHUDÁWAND apní jalálwáli áwáz sunáegá, aur apne qahr kí shiddat, aur átash i sozán ke shu'ale, aur bárh, aur ándhí, aur olon ke sáth, apne háth ká utarná dikhláegá.

31 Hán, KHUDÁWAND kí áwáz hí se Asúr tabáh ho jáegá; wuh use lath se máregá.

32 Aur jis jis taraf us muqarrar lath kí, jo KHUDÁWAND us par lagáegá, chot hogí, us us taraf rabáb aur barbat sáth sáth hogí; kí wuh shor shár kí laráion men us se láregá.

33 Kyúinki Túfat muddat se árasta kiyá gayá; hán, wuh bádsahá ke liye gahrá aur wasí' taiyár kiyá gayá hai; us ká dher ág aur bahutsá indhan hai; aur KHUDÁWAND kí sáns, ganáhak ke sailáb kí mánind, us ko sulgátí hai.

XXXI BA'B.

UN par wáwailá hai, jo madad ke liye Misr ko játe, aur ghoron par i'atimád karte haiñ, aur gáron ká bharosá rakhte haiñ, kí bahutsí haiñ, aur ghur-charhon ká, kí un ká shumár bará hai: par Isráel ke Quddús par

nigah nahín karte, aur KHUDÁWAND ke talib nahín hote.

2 Par Wuh bhí to 'aqlmand hai, aur balá názil karegá, aur apne sukhán ko talne na degá; wuh sharíron ke gharáne par, aur un par, jo badkirdáron kí himáyat karte haiñ, charháí karegá.

3 Kyúñki Misri to insán haiñ, Khudá nahín; aur un ke ghoré gosht haiñ, rúh nahín. So jab KHUDÁWAND apná háth barháwegá, to himáyatí gir jáegá, aur wuh jis kí himáyat kí gayí past ho jáegá, aur we sab ke sab ek sáth halák ho jáwenge.

4 Ki KHUDÁWAND ne mujhe yún kaná hai, kí Jis tarah se singh aur singhní ká bachcha apne shikár ko daboché húe, un garariyon ke gol ke muqábil jo buláe jáke us par charhne ko áte haiñ, gurrátá hai, aur un kí lalkár se nahín dartá, aur un ke hujúm se dab nahín játá: usí tarah RABB ul afwáj koh í Saihún aur us ke tñle ke liye larne ko utregá.

5 Jis súrat se chiriyáen apne bachchon kí, usí tarah RABB ul afwáj Yarusalam kí himáyat karegá; himáyat hí karegá, aur use riháí bakhshegá; us par rahm karegá, aur bach nikalne degá.

6 ¶ Ai tum, us kí taraf phiro, jis se baní Isráel ne niháyat bagáwat kí hai.

7 Kyúñki usí din har ek insán rúpe ke buton ko, aur sone ke putlon ko, jo tumháre háthon ne gunáh karne ke liye banáe haiñ, radd kar degá.

8 ¶ Tab Asúrí gir jáenge usí kí talwár se, jo insán nahín; hán, us kí talwár, jo ádmí nahín, use halák karegí; wuh talwár ke dar se bhágegá, aur us ke jawán-mard khirájuguzár banenge.

9 Aur wuh khauf ke sabab apne hasín makán men chala jáegá, aur us ke sardár jhande ko dekhke laraz jáenge; yih KHUDÁWAND farmátá hai, jis kí ág Saihún men, aur jis ká tanúr Yarusalam men hai.

XXXII BA'B.

DEKH, ek bádsháh rástí se saltanat karegá, aur sháhzáde 'adálat se hukmrání karenge.

2 Hán, ek shakhs ándhí se panáh-gáh kí mánind hogá, aur túfán se chhipne kí jagah, aur pání kí nadíon kí mánind khushk zamin men, aur bhárí chatán ke sáya kí mánind mán-dagí kí sarzamin men.

3 Aur un kí ánkhen jo dekhte haiñ na dhundhláengi, aur un ke kán jo sunte haiñ sunenge.

4 Be-liháaz ká dil bhí ma'rifat samjhegá, aur luknatí kí zubán sáf bolne men must'aid hogí.

5 ¶ Pájí ádmí phir sáhib í murúwat na kahláegá, aur bakhlil ko koí sakhlí na kabegá.

6 Kyúñki pájí ádmí chandálpan kí bátén karegá, aur us ká dil badí ká mansúba bándhegá, kí bedíní kare, aur KHUDÁWAND ke barkhiláf darog-goí kare, aur tá kí bhúkke ke pet ko khalí kare, aur piyáson se píne kí chíz ko, báz rakhe.

7 Aur bakhlil ke hathýar zabún haiñ, wuh bure mansúbe bándhá kartá hai, tá kí juhúthí bátón se miskin ko, aur muhtáj ko bhí, jis waqt wuh haqq bayán kartá ho, halák kare.

8 Lekin sáhib í murúwat sakhlawat ke mansúbe bándhtá hai; aur wuh sakhlawat ke kámon men sábit qadam rahegá.

9 ¶ Ai 'aurato, tum jo chain men ho, utho, merí áwáz suno; ai be-parwá beño, merí bátón par kán dharo.

10 Sál se kuchh ziyáda 'arse men, ai be-parwáo, tum be-áram ho jáoge; kyúñki angúr ká mausim játá rahegá, phal sametne kí naubat na áegí.

11 Ai 'aurato, tum jo sukh men ho, kámptí raho; ai be-parwáo, ghabrá jáo, apne taín barahna aur nangá karo, aur tát apní kamaron par bándho.

12 We dilpazír kheton ke, aur phal-

dār takōn ke sabab apnī chhātīān pītī hain.

13 Mere logōn kī sarzamīn men kānte aur sadā-gulāb jamenge, hān, bāg-o-bahār shahr ke sārē shādīmān gharōn men bhī.

14 Kyūnki qasr chhore jāenge, aur shahr ke amwāl tark kiye jāenge; ōfel aur dīdbānī, kā burj muddat tak mānd hongē, gorkharōn kī āram-gāhen, aur gallōn kī charāgāhen;

15 Jab tak kī 'ālam ī bālā se rūh ham par undelī na jāwe; tab bayābān mewadār bārī ho jāegā, aur mewadār bārī ek ban gini jāegī.

16 Tab bayābān men 'adl basegā, aur rāstbāzī mewadār bārī men rahā karegī.

17 Aur sadāqat kā anjām sulh hogā, aur sadāqat kā phal abādī sukh aur āram hogā.

18 Kyūnki mere log chain ke makānōn men, aur be-khatar gharōn men, aur āsūdagi aur āsāish ke kāshānōn men, rahenge.

19 Lekin ban ke girte waqt ole parenge, aur shahr past makān men past ho jāegā.

20 Bakhtāwar tum ho, jo sab nahron ke āspās bote ho, aur bail aur gadhōn ke pānw udhar chalāte ho.

XXXIII BĀ'B.

TUJH par wāwailā hai, kī tū gārat kartā hai, aur gārat na kiyā gayā thā! tū lūtā hai, aur kisi ne tujh ko nahīn lūtā thā; jab tū gārat kar chukegā, to tū gārat kiyā jāegā, aur jab tū lūt chukegā, tab aur log tujh ko lūtege.

2 Ai KHUDĀWAND, ham par rahm kar, kī ham terī rāh takte hain; tū har subh un kā bāzū ho, aur lījat ke waqt hamārī salāmātī.

3 Log kharbarī kī āwāz sunte hī bhāge; tere ūthne hī se qaumen titar bitar ho gayīn.

4 Aur tumhāre lūt kā māl isī tarah baṭorā jāegā, jis tarah kīre baṭor lete

hain: log us par ṭiddī kī mānind, jo idhar udhar daurī hai, daurenge.

5 KHUDĀWAND sarbuland hai, kyūnki wuh bulandī par rahtā; wuh 'adālat aur sadāqat se Saihūn ko māmūr kar detā hai.

6 Usī se tere zamāne kī pāedārī hogī: wuh tere liye najāt aur hikmat aur dānish kā zakhira hogā; KHUDĀWAND hī kā khauf us kā khazāna hai.

7 Dekh, un ke sārē bahādūr bahār khare hoke chillāte, aur sulh ke elchī phūt phūtke rote hain.

8 Shāh-rāhen sunsān hain, kī chalnawālā na rahā; us ne 'ahdshikānī kī, shahrōn ko haqīr jānā, aur insān ko hisāb men na lāyā hai.

9 Zamīn kurhtī aur murjhātī hai: Lubnān ruswā hūā; wuh kumhlā jātā: Sarūn bayābān kī mānind hai; Basan aur Karmil ke patte jhar jāte.

10 Ab main ūthūngā, KHUDĀWAND farmātā hai, ab main sarfarāz hoūngā, ab main apne taīn buland karūngā.

11 Tumhāre peṭ hī men kūrē kā haml hogā; tum kurkut jāoge; tumhārī gazab-nākī wuhī āg hai, jo tumhen bhasam karegī.

12 Aur qaumen jalte hūe kankar kī mānind hongī, we kāte hūe kāntōn kī tarah āg men jalāī jāōngī.

13 ¶ Tum jo dūr ho, suno, kī main ne kyā kiya, aur tum jo nazdik ho, merī qudrat kā iqrār karo.

14 We gunahgār jo Saihūn men hain dargaye; kapkapi ne bedīnōn ko giriftār kiya hai. Kaun ham men se us muhlik āg men rah saktā hai? aur kaun ham men se abādī shu'alon ke darmiyān basne saktā?

15 Wuh jo rāstī se chaltā hai, aur sidhī bātōn kartā hai, jo us sūd ko, jo jaur aur jafā se hāsīl ho, haqīr jāntā hai, jo rishwat ke 'ilāqe se apnā hāth khīnchtā hai, jo apne kān band kartā, tā kī khūnrezī ke mazmūn na sune, aur ānkhen mūndtā hai, tā kī ziyānkārī na dekhe;

16 So wuhí hai jo tíncho par rahegá : us kí panáhgháh pahár ká qil'a hogá ; us ko rotí dí jáegi ; us ko pání bhí har waqt milegá.

17 Terí ánkhen Bádsháh ká jamál dekhegi : we un sarzaminon par, jo bahut dúr hai, nazar karenge.

18 Terá dil us haul ko ta,ammul se sochegá. Kahán hai wuh kátib ? kahán hai wuh muhassil ? kahán hai wuh jo burjon ko gintá thá ?

19 Tú phir us zabardast guroh ko na dekhegá ; us qaum ko, jis kí bolí tú samajh nahín saktá, jo be-gána zubán kí hai, kí bújhí nahín játí.

20 Hamári 'idgáh Saihún par nazar kar : terí ánkhen Yarusalam ko dekhen, kí salámati ká maqám hai, balki aisá khaima, jo hiláyá na jáegá, jis kí mekhone men se ek bhí ukhári na jáegi, aur us kí dorion men se ek bhí torí na jáegi.

21 Balki wahán zu-l-jalál KHUDÁWAND, barí barí nadiyon aur nahron ke badle, hamári gunjáish ke liye ap maujud hogá, kí wahán dánd kí kishití koí na jáegi, aur na namúd ke jaházon ká guzar us men hogá.

22 Kí KHUDÁWAND hamará Hákim hai, KHUDÁWAND hamará Shari'at-denewálá hai, KHUDÁWAND hamará Bádsháh hai ; wuhí ham ko bacháwegá.

23 Terí rassían dhili hoke latakarahin ; log mastul kí chulí ko mazbut na kar sake ; we pal na urá sake : so lut ká wafir mal taqsim kiya gaya ; langre bhí ganimat par qabiz ho gaye.

24 Wahán ke bashindon men bhí koí na kahegá, kí Main bimár hun ; un logon ke gunáh, jo us men baste hai, bakhshhe gaye.

XXXIV BA'3.

A I qaumo, tum nazdik áke suno, aur ai logo, tum kán rakho. zamín aur us kí ma'murí, dunya aur sab chizen jo us se nikalti hai, sunen.

2 Kyunki KHUDÁWAND ká qahr

sári qaumon par, aur us ká gazab un kí sári fanjon par hai ; us ne unhen haram kar diya, us ne unhen hawála kiya, kí zabh kiye jáwen.

3 Aur un ke maqtul phenk diye jáenge, balki un kí lashon se sári bú uthegi, aur pahár un ke lahu se pighal jáenge.

4 Aur aflák ká sára lashkar bhí gal jáegá, aur ásmán kágaz ke táu kí manind lapete jáenge, balki un ká sára jathá yun jhar jáegá, jaise kí ták se patte, aur anjar ke darakht se kumhláya húa pat jhar jata hai.

5 Kí meri talwar ásmán men mast karáí jáegi ; dekho, wuh Adám par, un logon par, jinhen main ne haram kar diya hai, 'adalat karne ko utregi.

6 KHUDÁWAND kí talwar lahu se bharí hai ; wuh charbí aur barron aur bakron ke lahu se, aur mendhon ke gurdon kí charbí se, chiknaí gayi : kyunki KHUDÁWAND ko Busrah men ek zabiha karna hai, aur Adám ke mulk men barí khunrezí.

7 Aur un ko sath gainde aur sanar aur bail girenge ; aur un kí sarzamin lahu se shurabor ho jáegi, aur un kí gard charbí se chiknaí jáegi.

8 Kyunki KHUDÁWAND ká intiqám lene ká ek din, aur badlá lene ká ek sal hai, kí jis men Saihún ká insaf kare.

9 Aur us kí nadiyan dhuna ho jáengi, aur us kí khak gandhak, aur us kí zamín rál i sozan hogi.

10 Yih rat din kabhi na bujhegi ; us se dhunwan abad tak uthta rahega ; nasl dar nasl wuh ujár rahegi ; us samt se abad ul abad tak kisi ká guzar na hogá.

11 ¶ Lekin hawasil aur khar-pusht us ke malik hongee ; laklak aur jangli kauwe us men basenge ; aur us par wirani ká sut parega, aur sunsani ká sahul dala jaega.

12 Us ke ashraf men se koí na hogá jise we bulawen kí hukmrani karen ;

aur us ke sháh-zádön men se koi mau-jád nahin.

13 Aur kánte us ke qasron men, aur úntkatáre aur gazna us ke qil'aon men jamenge; aur wuh bheriyon ki já e sukúnat, aur shutr-murgon ke rahne ká makán hogá.

14 Aur gidar aur janglí billián ek dústre se muláqát karenge, aur jhabbúá bakrá apne yár ko pukáregá; aur murg i shab wahán áram karegá, aur apne chain ká maqám páwegá.

15 Wahán qifázat bámbhni niká-legi, aur ande degi, aur apne chhánw tale sewegi aur posegi; wahán giddh jam'a honge, aur har ek ke sáth us ki máda hogi.

16 ¶ Tum KHUDÁWAND kí kitáb men dhúndho aur parho: un men se ek bhí kam na hogá, aur koi be-just na hogá; kyúнки mere munh ne yihí hukm kiyá hai, aur us kí Rúh hai, jis ne unhen jam'a kiyá hai.

17 Aur us ne un ke liye qur'a dálá, aur us ke háth ne rassí dálke unhen hissa bánt diyá: so we abad tak us ke málik honge, aur pusht dar pusht us men basenge.

XXXV BA'B.

BAYA'BA'N aur wirána un ke sabab se shádmán honge; aur dasht khushi karegá, aur nargis kí mánind shigufta hogá.

2 Wuh kasrat se kalián láegá, aur shádmán hoke aur na'ra márke khushi karegá; Lubnán kí shaukat, aur Karmil aur Sarún kí sharáfat use dí jáegi; we KHUDÁWAND ká jalál aur hamáre Khudá kí hashmat dekhenge.

3 ¶ Kamzor háthon ko zor do, aur nátawán ghutnon ko páedári bakhsho. 4 Un ko, jo kach-dile hain, kaho, Himmat bándho, mat daro, dekho, tumhárá Khudá sazá aur jazá sáth liye hue áta hai; hán, Khudá hí áegá, aur tumhen bacháegá.

5 Us waqt andhon kí ánkhen wá

kí jáengi, aur bahron ke kán khole jáenge.

6 Tab langre hiran kí mánind chau karián bharenge, aur gúnge kí zubáb gáegi; kyúнки hayábán men páni, aur dasht men nadián phút niklengi.

7 Balki sahrá taláb ho jáegá, aur piyási zamín par pániön ke chashme honge; bheriyon ke maskanon men jahán har ek pará thá, nai aur nal ká thikáná hogá.

8 Aur wahán ek únchi kí húi ráh aur ek sháh-ráh hogi, aur wuh ráh inuqaddas ráh kahláegi: wuh jo nápák hai us par guzar na karegá; wuh unhin ke liye hai; musáfir, agarchi ná-wáqif howen, us men gumráh na honge.

9 Wahán sher i babar na hogá, aur na koi darinda us par charhéga; wuh wahán na milegá; magar we jo chhuráe hue hain, wahán sair karenge.

10 Hán, KHUDÁWAND ke chhuráe hue lautenge, aur Saihún men gáto hue áwenge, aur abadí surúr un ke siron par hogá; we khushi aur shádmáni hásil karenge, aur gam aur áh i sard dáfa kí jáengi.

XXXVI BA'B.

AUR Hizqiyáh bádsháh kí saltanat ke chandahwen sál yún húa, kí sháh i Asúr Sanherib Yahúdáh ke sab hasín shahron par charbá, aur unhen le liyá.

2 Aur sháh i Asúr ne Rab-Sáqi ko ek bare laskhar ke sáth Lakis se Hizqiyáh ke pás Yarusalam ko bhejá; aur us ne 'alí kund kí nahr par, jo rafígaron ke maidán kí sarák men hai, maqám kiyá.

3 Tab Iliyáqim bin Kihilqiyáh, jo ghar ká mukhtár thá, aur Shabnáh mutasaddi, aur muhárib Yúakh bin A'saf, nikalke us pás áe.

4 ¶ Aur Rab-Sáqi ne unhen kahá, Tum to Hizqiyáh se yih kaho, Bádsháh i 'Azím, Asúr ká bádsháh, yún farmátá hai, Wuh kaun sí ummed hai jise tú aisá kahke rakhtá hai, kí

5 Mujh men, (lekin faqat munh ki bát hai,) maslahat aur jang ki qúwat maujúd hai: so ab tú kis par i'atimád kartá hai, jo tú ne mujh se sarkashí kí?

6 Dekh, tujhe us tútí húi chhapi par, Misr ke nal par, bharosá hai; us par to agar koi takiya kare, to wuh us ke háth men baith jáegi, aur chubh-egi; sháh i Misr Fira'ún un sab ke sáth, jo us par bharosá rakhte hain, aisá hi hai.

7 Par agar tú mujhe kahegá, ki Hamará tawakkul KHUDÁWAND hamáre KHUDÁ par hai: kyá wuh nahin ki jis ke únche makán, aur jis ke mazbah, Hizqiyáh ne dúr kar dále, aur Yahúdáh aur Yarusálam ko kahá, ki Tum is mazbah ke áge parastish kiyá karo?

8 Ab mere khudáwánd sháh i Asúr ke sáth maidán pakriye, aur main tujhe do hazár ghore dúnga, agar tú apne liye un par sawár charhá sake.

9 Pas tujh men yih táqat kahán hai, ki tú mere khudáwánd ke mulázimon men se ek adná sardár ká munh phiráwe? tau bhí tú Misr kí gáron aur sawáron ká bharosá rakhtá hai.

10 Aur kyá main is sarzamin ke gárat karne ko KHUDÁWAND ke behukm áyá hún? KHUDÁWAND hi ne to mujhe farmáyá, ki Us mulk par charh já, aur use gárat kar.

11 ¶ Tab Iliyáqim aur Shabnah aur Yúakh ne Rab-Sáqí se 'arz kí, ki Arámi bolí men apne chákaron se kalám kijiye, ki yih bolí ham samajhte hain, aur shahr-panáh ke logon ke sunte hí Yahúdí lugat men ham se báten na kijiye.

12 ¶ Tab Rab-Sáqí bolá, Kyá mere khudáwánd ne mujh ko tere khudáwánd pás yá tujh pás báten kahne ko bhejá? aur kyá us ne mujhe un logon pás, jo shahrpanáh par baithé hain, nahin bhejá, ki we tumháre sáth apní gúh kháen, aur apní pesháb píwen?

13 Phir Rab-Sáqí khará húa, aur Yahúdí boli men pukárke bolá, aur yún kahá, Are tum, bádsháh i 'azim sháh i Asúr ká kalám suno.

14 Sháh yún farmátá hai, ki Hiz-qiyáh tum ko fareb dene na páwe; kyúnki wuh tumhen chhurá nahin saktá.

15 Aur na wuh tum se KHUDÁWAND par tawakkul karáwe, yih kahke, ki KHUDÁWAND yaqinan ham ko bacháegá, aur yih shahr sháh i Asúr ke háth men na áwegá.

16 Hizqiyáh kí na suno: ki sháh i Asúr yún farmátá hai, ki Nazrána deke mujh se mel karo, aur nikálke mere pás áo, aur tum men se har ek apní apní ták ká, aur apne apne anjir ke daraht ká, phal kháwe, aur apne apne hauz ká pání píwe;

17 Jab tak ki main áún, aur tumhen yahán se ek sarzamin men, jo tumháre mulk kí mánind hai, le jáún; ki wuh áuáj aur mai kí sarzamin hai, wuh rotí ke galla aur tákistanon ká mulk hai.

18 Hizqiyáh tumhen fareb dene na páwe, jo káhtá hai, ki KHUDÁWAND ham ko chhuráwegá: bhalá, kyá gu-rohon ke ma'búdon men se kisi ne bhí apní sarzamin ko Asúr ke bádsháh ke háth se bacháyá hai?

19 Hamát aur Arfád ke ma'búd kahán hain? Sifrwáim ke ma'búd kahán hain? kyá unhon ne Samrín ká mulk mere háth se bachá liyá?

20 Un sáre mulkon ke ma'búdon ke darmiyan wuh kaun sá hai, jis ne apná mulk mere háth se bacháyá, jo KHUDÁWAND bhí Yarusálam ko mere háth se bacháwegá?

21 Tab we chup ho rahe, aur us ke jawáb men unhon ne ek bát bhí na kahí; kyúnki bádsháh ká hukm yún thá, ki Use jawáb mat dená.

22 ¶ Aur Iliyáqim bin Kihilqiyáh, jo ghar ká názim thá, aur Shabnah mutasaddí, aur muhásib Yúakh bin

A'saf, Hizqiyáh pás áe, aur apne kapre chák kiye hús Rab-Sáqí kí bátén us se bayán kīn.

XXXVII BA'B.

AUR aisá húa, ki Hizqiyáh bádsháh ne yih sunke apne kapre pháre, aur tát orhá, aur KHUDÁWAND ke ghar men gayá.

2 Aur us ne Iliyáqím ghar ke ná-zim, aur Shabnah mutasaddí, aur kábinon ke buzurgon ko tát urháke Yas'aiyáh nabí bin Amús ke pás bhejá.

3 Aur unhoñ ne us se kahá, ki Hizqiyáh yún kahtá hai, ki A'j ká din dukh aur malámat aur tuhmat ká din hai; kyúnki larke paidá hone par hain, aur janne kí qúwat nahín.

4 Sháyad kí KHUDÁWAND terá Khudá Rab-Sáqí kí sab bátén sunegá, jise us ke sáhib sháh i Asúr ne bhejá, kí Khudá e Haiy kí tahqir kare, aur un bátón ke sabab, jo KHUDÁWAND tere Khudá ne suní hain, tambh degá. Pás, tú un báqion ke wáste, jo maujúd hain, du'á máng.

5 Pás sháh i Hizqiyáh ke mulázim Yas'aiyáh pás áe.

6 ¶ Tab Yas'aiyáh ne unhen farmáyá, Tum apne áqá se yún kaho, KHUDÁWAND yún farmatá hai, kí Tú un bátón se, jinhen sháh i Asúr ke jawánon ne kahke merí takfir kí, hirásán mat ho.

7 Dekh, main us men rúh dálúngá, aur wuh ek afwáh sunke apní mam-lukat ko phir jáegá; aur main use us hí kí sarzamín men talwár se marwá dálúngá.

8 ¶ So Rab-Sáqí phir gayá, aur us ne sháh i Asúr ko Libnah se larte páyá; kí use khabar pahunchí thí, kí wuh Lakís se kúch kar gayá.

9 Kí use khabar mili thí, kí Kúsh ká bádsháh Tirháqah tujh par lash-karkashi karne ko átá hai. So jab yih suná, us ne phir elchion ko bhejkar Hizqiyáh se payám kiyá,

10 Aur unhen kahá, kí Sháh i Yahúdháh Hizqiyáh se kabo, kí Terá Khudá, jis par terá i'atimád hai, us bát ká tujhe fareb na de, kí Yarfúsalam sháh i Asúr ke qabze men ná áwegá.

11 Dekh, tú ne suná hai, kí Asúr ke bádsháhon ne sárí sarzaminon ko kyá kyá kiya, aur kyúnkar unhen haram kar diyá hai; so kyá tú rihái pá saktá hai?

12 Kyá un gurohon ke ma'búdon ne, unhen, ya'ne Jauzán, aur Harrán, aur Rasaf, aur baní 'Adan 'Illasár men, jinhen hamáre bápádádon ne halák kiya, so chhuráyá?

13 Hamát ká bádsháh, aur Arfáád ká bádsháh, aur Qarya-Sifrwáim, au Hen'a, aur 'Iwáh ká bádsháh kahán?

14 ¶ So Hizqiyáh ne elchion se náme leke parhe, aur uthke KHUDÁWAND ke ghar men dákhil húa, aur KHUDÁWAND ke áge unhen khol diyá.

15 Aur Hizqiyáh ne KHUDÁWAND ke áge du'á mángí, aur kahá,

16 Ai RABB ul afwáj, Isráel ke Khudá, jo karúbion ke darmiyán baithtá hai, tú hí akelá zamín kí sárí mam-lukaton ká Khudá hai: tú hí ne ásmán aur zamín ko khalq kiya.

17 Ai KHUDÁWAND, kán dhar aur sun; ai KHUDÁWAND, apní ánkhen khol, aur dekh, aur Sanherib kí un sab bátón ko, jo us ne mujhe kahlá bhejin, tá kí Khudá e Haiy ko malámat kare, sun le.

18 Sach hai, ai KHUDÁWAND, kí Asúr ke bádsháhon ne sab qaumon ko, un ke mulkon samet, kharáb kiya;

19 Aur un ke ma'búdon ko ág men dálá, kí we Khudá na the, balki admí-on kí dastkári the, lakrí, aur patthar: so unhoñ ne un ko faná kiya.

20 Ab, ai KHUDÁWAND, hamáre Khudá, tú ham ko us ke háth se bachá le, tá kí zamín kí sárí mamlukaton yaqín kar jánen, kí KHUDÁWAND tú hí akelá hai.

21 ¶ Tab Yas'aiyáh bin Amús ne

Nabí Sanherib kí halákat YAS'AIYA'H, XXXVIII. kí khabar áge se detá.

Hizqiyáh ko kahlá bhejá, kí KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún farmatá hai, Is liye kí tú ne Sanherib kí bábat du'á men mujh se 'arz kí ;

22 So yihí kálám hai, jo KHUDÁWAND ne us ke haqq men farmáyá, kí Saihún kí bákira betí terí tahqír kartí, aur tujh par hanstí, Yarusalam kí betí tujh par sir dhuntí.

23 Tú ne kis ko malámat, aur kis kí tú ne takfír kí ? aur tú ne kis par apní áwáz buland kí ? tú ne ánkhen úpar karke Isráel ke Quddús par ghurkí kí.

24 Tú ne apne khádimon kí wasátat se KHUDÁWAND ko malámat kí, aur kahá, kí Main apní gárion kí kasrat se paháron kí chotíon par charhá, aur Lubnán kí wádíon men gayá ; wahán ke buland deodáron ke peron, aur saroon ke khashse darakhton ko main ne kátá, aur us ke jangalon kí bulandíon men, jahán tak us ke Karmil kí intihá hai, ghusá chala gayá.

25 Main ne khodá, aur pání piyá ; balki main apne pángwon ke talwon se Mísr kí sab nadián sukhá dálungá.

26 Kyá tere kánon tak nahín pahunchá, kí main ne qadím se is kí taiyári kí, aur qadámat ke aiyám men is ká naqsha khinchá ? ab main hí ne, jo muqarrar kiyá thá, so purá kiyá, kí tú ne mahsúr shahron ko kharáb karke khandar kar diyá.

27 So wahán ke basnewále kamzor hús, aur ghabrá gaye, aur sharminda hús ; we aise the jaise maidán men ghás, aur khet kí sabzí, jaise kí chhaton par kí ghás, aur jaisá kí anáj ká pattá, jis ke dánthe ke nikalne se peshtar, súkh játá hai.

28 Main terá thikáná, aur terá báhar bhitar aná jáná, aur terá mujh par jhunjhláná, jántá hún.

29 Is liye kí terá jhunjhláná, jo tú ne mujh par kiyá, aur terá ghamand m e kánon tak pahunchá, main apná kántha terí nák men márungá, aur apní

lagám tere munh men dúngá, aur tú jis ráh se áyá, main tujhe usí ráh se phir pherungá.

30 Ab tere liye yihí nishán hai, kí tum is sál we chizen, jo az khud ugti hai, khaoge ; aur दूसरे sál bhi aisi hi chizen ; aur tisre sál tum booge, aur kátoge, aur tákistán lagáoge, aur un ke mewe khaoge.

31 Aur wuh baqiya, jo Yahúdáh ke gharáne se bach rahá, phir niche men jar bándhegá, aur úpar phalegá.

32 Kí ek baqiya Yarusalam men se, aur we jo bach rahe haiñ koh í Saihún par se, kharúj karenge ; Rabb ul afwáj kí gaiyúri yih kám karegi.

33 So KHUDÁWAND sháh í Asúr ke haqq men yún farmatá hai, kí Wuh is shahr men na áwegá, na us ke andar tír chaláwegá, na sipar pakarke us ke barábar namúd hogá, aur na us ke muqábil damdama bándhegá ;

34 Balki jis ráh se wuh áyá, usí ráh se phir jáegá, aur is shahr men á na sakegá, KHUDÁWAND farmatá hai.

35 Aur main apní khátir, aur apne bande Dáúd kí khátir, is shahr kí pushti karke use bacháungá.

36 Pas KHUDÁWAND ke ek firishte ne jáke Asúríon kí lashkargáh men ek lákh pachási hazár ádmí ján se máre : aur jab log subh sawere uthe, to dekho, kí we sab mare pare the.

37 ¶ Tab Sanherib sháh í Asúr ne kúch kiyá, aur chala gayá, aur phir gayá, aur Ninawáh men á rahá.

38 Aur aísá húa kí jis waqt wuh apne ma'búd Nisrúk ke ghar men pújá kartá thá, Adrammalik aur Sárázar us ke beton ne use talwár se qatl kiyá ; aur we bhágke Ararat kí sarzamin ko gaye : aur Asar-Haddún us ká betá us kí jagah bádsháh húa.

XXXVIII BA'B.

UNHIN dinon men Hizqiyáh ko maut kí bimári hui. Tab Yas'aiyah nabí Amús ká betá us pás áyá, aur use kahá, KHUDÁWAND yún

farmatá hai, Tú apne gharáne ko wasiyat kar, ki tú mar jáegá, aur na jiegá.

2 Tab Hizqiyáh ne apná mujh díwár kí taraf kiyá, aur KHUDÁWAND se du'á mángí,

3 Aur kahá, Ai KHUDÁWAND, main minnat kartá hún, ki tú yád farmá, ki main kis tarah tere buzúr sachái aur dil ke kámil shauq se chalá, aur jo terí nazar men bhalá thá, us par 'amal kiyá. Aur Hizqiyáh zár zár royá.

4 ¶ Tab KHUDÁWAND ká yih kálám Yas'aiyáh par názil huá,

5 Ki Já, aur Hizqiyáh se kah, ki KHUDÁWAND tere báp Dáúid ká Khudá yún farmatá hai, ki Main ne terí du'á suní, main ne tere ánsú dekhé: so dekh, main terí 'umr par pandrah baras aur barhá detá hún.

6 Aur main tujh ko aur is shahr ko sháh í Asír ke háth se bacháúngá; aur main is shahr kí pushti karúngá.

7 Aur KHUDÁWAND kí taraf se tere liye yih nishán hai, ki KHUDÁWAND us bát ko, jo us ne kahí, púra karegá:

8 Dekh, main áftáb ke dhale húe sáya ke darjon men se, jo Á'khaz kí dhúp-gharí men andáz hote, das darje phiráke charhá láúngá. Chunánci áftáb, jin darjon se kí dhal gayá thá, un men ke das darje phir charh gayá.

9 ¶ Sháh í YahúdáH Hizqiyáh kí tahrír, jab wuh bímár thá; aur apní bímári se changá huá:

10 Main ne kahá, ki Main apní ádhí 'umr ke darmiyán pátál ke phátakon men dákhil húngá; merí zindagí ke báqí baras mujh se chhín liye gaye.

11 Main ne kahá, Main Yáh ko, hán, Yáh ko zindog ke mulk men phir na dekhúngá; insán aur dunyá ke basnewále mujhe phir díkhái na denge.

12 Merá khamza torá játá hai, aur garariye ke pá kí mánind mujh se

le liyá játá; main juláhe kí mánind apní zindagáni ko háth par charhátá; wuh mujh ko tánt se alag kar detá; subh se leke shámi tak tú mujh ko ákhir kar dáltá hai.

13 Main ne subh tak tahammul kiyá; tab wuh sher í babar kí mánind merí sári bađdíán chúr kar dáltá: subh se leke shám tak tú mujhe tamám kar dáltá hai.

14 Main abábil aur sáras kí tarah kán kán chín chín kartá; main kabútar kí tarah kurhtá; merí ánkhen úpar dekhte dekhte faná ho játín; ai KHUDÁWAND, mujh par galba huá, merá muqaddama apne zimme le.

15 Main kyá kahún? us ne to mujh se wa'da kiyá, aur us hí ne use púra kiyá: main apní báqí 'umr, apní ján kí talkhí ke sabab, ábista ábista basar karúngá.

16 Ai KHUDÁWAND, inhin chizon se insán kí zindagí hai, aur in sab se merí rúh kí hayát hai: balki tú hí ne mujhe changá kiyá, aur jitá rakhá.

17 Dekh, merá sakht dard chain se tabdíl huá, aur merí ján par mihrbán hoke tú ne mujhe saráha ke garhe se rihái dí; kyúnci tú ne mere sáre gunáhon ko apní píth ke píchhe phenk diyá.

18 Ki pátál terí sitáish nahín kar saktá, aur maut terí hamd kyá kare; we jo gor men utre hain, terí sadáqat ke ummedwár nahín.

19 Zinda jo hai, zinda hí terí sitáish karegá, jaisá áj ke din main karta hún; báp apní aulád ko terí sachái kí khabar degá.

20 KHUDÁWAND mujhe bacháne ke liye talyár thá; is liye ham apne tár-dár sáz útháke 'umr bhar KHUDÁWAND ke ghar men unhen chherte rahenge.

21 Kyúnci Yas'aiyáh ne kahá thá, ki ek qurs anjír ká lekar marham ke wáste dummál par rakhen, aur wuh shifá páwegá.

22 Aur Hizqiyáh ne kahá thá, ki

ḲHUDĀWAND ke ghar meṇ mere jāne ká kyá nishān hai?

XXXIX BA'B.

US waqt Marodak-Baladān bin Baladān shāh ī Bābul ne Hiz-qiyāh ke liye náme aur taháif bheje; kyūnki us ne suná thá, ki wuh bímár thá, aur phir changá húa.

2 Aur Hizqiyāh un ke áne se bahut khush húa, aur apne zakhíre, ya'ne, chāndī aur soná, aur balsān, aur 'itr ī girān-bahá, aur tamám siláhkhána, aur jo kuchh kí us ke khazānon meṇ maujūd thá, un ko dikhláyá: us ke ghar meṇ aur us kí mamlukat meṇ koi chíz na thí, jo Hizqiyāh ne unheṇ na dikhlái.

3 ¶ Tab Yas'aiyāh nabí ne Hiz-qiyāh bādshāh pás ákar us se kahá, ki In shakhson ne kyá kahá, aur we kahān se tere pás áe? Hizqiyāh ne jawáb diyá, ki Ek dūr mulk, Bābul hí se, mere pás áe.

4 Tab us ne kahá, ki Unhon ne tere ghar meṇ kyá kyá dekhá? Hiz-qiyāh ne jawáb diyá, Sab jo kuchh kí mere ghar meṇ hai unhon ne dekhá; mere khazānon meṇ ab kuchh nahīn, jo main ne unheṇ nahīn dikhláyá.

5 Tab Yas'aiyāh ne Hizqiyāh ko kahá, ki RABB ul afwáj ká kalām sun:

6 Dekh, we din áte haiṇ, ki sab jo kuchh kí tere ghar meṇ hai, aur jo kuchh kí tere bāpdādon ne áj ke din tak zakhíra kar rakhá hai, utháke Bābul ko le jáenge; ḲHUDĀWAND farmátá hai, ki koi chíz báqí na chhūtegi.

7 Aur we tere beton meṇ se, jo terí nasl se hongē, aur tujh se paidá hongē, le jáenge; aur we shāh ī Bābul ke qasr meṇ khwájasará hongē.

8 Tab Hizqiyāh ne Yas'aiyāh se kahá, Khúb hai ḲHUDĀWAND ká kalām jo tú ne kahá. Aur us ne yih bhí kahá, ki Mere aiyám meṇ to salámatī aur aman hogá.

XL BA'B.

TUM tasallí do, mere logon ko tum tasallí do, tumhará Ḳhudá farmátá hai.

2 Yarusalam ko dilásá do, aur use pukárke kaho, ki us kí musíbat ke din, jo jang o jadal ke the, guzar gaye, us ke gunáh ká káfara húa, aur us ne ḲHUDĀWAND ke háth se apne sab gunāhon ká badlá do chand páyá.

3 ¶ Bayabān meṇ ek manadí-karnewále kí áwáz: Tum ḲHUDĀWAND kí ráh durust karo, sahrá meṇ hamáre Ḳhudá ke liye ek sídhí sháhráh taiyár karo.

4 Har ek nasheb únchá kiya jāe, aur har ek koh aur tilá past kiya jāe; aur har ek terhí chíz sídhí, aur ná-hamwár jagahen hamwár kí jáen.

5 Aur ḲHUDĀWAND ká jalál ásh-kará hogá, aur sab bashar ek sáth use dekhenge; kí ḲHUDĀWAND ke munh ne yih farmáyá hai.

6 Ek áwáz húi, kí Manadí kar. Aur main ne kahá, Main kyá manadí karūn? Sab bashar ghás hai, aur un kí sárí raunaq maidán ke phúl kí mánind hai:

7 Ghás murjháti hai, phúl kumhláte haiṇ; kyūnki ḲHUDĀWAND kí hawá us par bahtí hai: yaqínan log ghás haiṇ.

8 Hān, ghás murjháti hai, phúl kumhláte haiṇ; par hamáre Ḳhudá ká kalām abad tak qáim hai.

9 ¶ Ai tú jo Saihún ko khush-khabariān sunáti hai, únche pahār par charh; ai tú, jo Yarusalam ko bashárat detí hai, zor se apní áwáz buland kar; khúb pukár, aur mat dar; Yahúdáh kí bastion se kah, Dekho, apná Ḳhudá!

10 Dekho, ḲHUDĀWAND Ḳhudá zābardastí ke sáth áwegá, aur us ká bázú apne liye saltanat karegá; dekho, us ká sila us ke sáth hai, aur us ká ajr us ke áge!

11 Wuh chaupán kí mánind apná galla charáwegá; wuh barron ko apne háth se faráham karegá, aur apní god men útháke le chalegá, aur un ko, jo dúdh pilátíán hain, áhista áhista le jáegá.

12 ¶ Kis ne páníon ko apne háth ke chullú se nápa, aur ásmán ko bá-lisnt se paimáish kiya, aur zamin kí gard ko paimáne men bhará, aur paháron ko palron men dálke wazn kiya, aur tilon ko tarázú men taulá?

13 Kis ne KHUDÁWAND kí Ráh ko andáz kiya hai, yá us ká mushír hoke use sikhlayá?

14 Us ne kis se mashwarat lí hai, jo kí use ta'lím de, aur use 'adálat kí ráh sikhlae, aur use ma'rifat kí bát batlae, aur hikmat kí ráh se ágáh kare?

15 Dekh, qaumen dól kí ek búnd kí mánind hain, aur palre kí mihín gard kí mánind gini játin; dekh, wuh bahri mamálik ko ek zarre kí mánind úthá letá hai.

16 Lubnán indhan ke liye káfi nahín, aur us ke bahíme sokhtani qurbání ke liye bas nahín.

17 Sári qaumen us ke áge kuchh chiz nahín; balki we us ke nazdík batálat aur náchizi se bhí hisáb men kamtar hain.

18 ¶ Pas tum Khudá ko kis se tashbíh doge? aur kaunsi chiz us se mushábih thahráoge?

19 Kárigar dhálke ek múrat baná-tá hai, aur sunár us par soná phertá hai; sunár bhí us ke liye chándi kí zanjiren pítké banáta hai.

20 Aur jo aisé tihidast hai, kí us pás nazr dene ko kuchh nahín, wuh aisé lakri chun letá hai jo na saregi; wuh hoshyár kárigar kí talásh kartá hai, jo aisé múrat banáwe jo hil na sake.

21 Kyá tum ne nahín jáná? kyá tum ne nahín suná? kyá yih bát ibtidá se tumhen kahí nahín gayí?

kyá tum zamin kí bunyád ká há! nahín samjhe?

22 Yih hai wuh jo zamin ke kun-dal ke úpar baithá hai, jis ke áge us ke báshinde tidón kí mánind hain, jo ásmánon ko parde kí mánind tántá hai, aur unhen tambúon kí tarah sukúnat ke liye phailátá hai;

23 Jo sháhzádon ko náchíz kar dálta, aur dunyá ke hákimon ko behúda thahrátá hai.

24 We hanoz lagáe na gaye, we hanoz boye na gaye, un ká tana hanoz zamin men jar na paka chuká: to wuh faqat un par phúnk mártá, aur we khushk ho játe, aur girdbád un ko bhúse kí tarah uráti.

25 Tum mujhe kis ke sáth tashbíh doge? aur main kis chíz se mushábih hoúngá? wuh Quddús farmátá hai.

26 Apní ánkhen úpar útháo, aur dekho, kí kis ne in sabhon ko khalq kiya. Wuh un ke lashkar ko shumár karke níkáltá hai, aur un men se har ek ká nám leke use bulátá; us kí qudrat kí baráí ke bá'is, aur us ke bázu kí tawánái ke sabab, ek bhí gair-házir nahín rahtá.

27 So ai Ya'qúb, tú kyún kahtá hai, aur ai Isráel, tú kis liye farmátá hai, kí Meri ráh KHUDÁWAND se poshida hai, aur meri 'adálat mere Khudá se guzar gayí?

28 ¶ Kyá tú ne nahín jáná? kyá tú ne nahín suná? KHUDÁWAND, so abadí Khudá hai, zamin ke kináron ká paidá-karne-wálá; wuh thak nahín játa, aur mánda nahín hotá; us ke fahm kí tháh nahín mílti.

29 Wuh thake búon ko zor baqshsh-tá hai, aur ná-tawánon kí tawánái ko ziyáda kartá hai.

30 Kyúnki nau-jawán thak jáenge, aur mánda ho jáenge, aur khásse jawán ek lakht gir parenge;

31 Lekin we jo KHUDÁWAND kí ráh takte hain, sar i nau zor paidá karenge; we 'uqábón kí mánind bál

o par se urenge; we daurenge aur na thakenge, we chalenge aur sust na ho jáenge.

XLI BA'B.

AI bahri mamálik, mere áge chup ho raho; aur qaumen jo hain so we sar i nau zor paidá karen; we nazdik áwen, tab 'arz karen: áo, ham ek sáth mahkame men dákhil howen.

2 Kis ne us rástbáz ko púrab ki taraf se barpá kiya, aur apne pánwon ke pás buláya, aur ummaton ko us ke áge dhar diya, aur use bádsháhon par musallit kiya? kis ne unhen khák ki mánind us ki talwár ke, aur urti bhus ki mánind us ki kamán ke, hawále kiya?

3 Us ne un ká pichhá kiya; aur jis ráh par ki peshtar qadam na mára thá, salámat guzar gayá.

4 Kis ne yih kám kiya hai aur use aujám diya? Wuh jo sári pushton ko ibtidá se talab kartá hai; main, KHUDÁWAND, pahlá hún, aur pichhlon ke sáth main wuhí hún.

5 Bahri mamálik yih dekhte aur dar játe hain; zamin ke kináre hirásán hote, we nazdik áte aur házir hote hain.

6 Un men har ek ne apne parosi ki kumak ki, aur apne bhái se kahá hai, ki Himmat bándh.

7 Barhai ne sunár ko, aur us ne, jo hathauri se sáf kartá hai, us ko, jo nihái par mártá hai, dilásá diya, aur kahá, Joran to achchhá hai: so unhon ne us ko kíl se sábit kiya hai, tá ki wuh na hile.

8 Par tú, ai Isráel, mere bande, ai Ya'qúb, jise main ne pasand kiya, jo mere dost Abirahám ki nasl se hai,

9 Jise main ne dunya ke kanáron men se le liya, aur tujhe us ke siwánon se talab kiya, aur tujh ko kahá, ki Tú merá banda hai; main ne tujh ko pasand kiya, aur tujhe radd na karúnga.

10 ¶ Tú mat dar; ki main tere sáth

hún; hirásán mat ho; ki main terá Khudá hún: main tujhe zor bakhsh-únga, main teri kumak karúnga, main apni sadáqat ke dahine háth se tujhe sambhálungá.

11 Dekh, we sab jo tujh par gusse se bharakte the, pashemán aur ruswá howenge; we jo tujh se jhagarte the, náchiz hoke halák ho jáenge.

12 Tú unhen jo tujh se jhagrá karte hain dhúndhega, aur na páega; we jo tujh se larne hain náchiz aur hech ho jáenge.

13 Kyúнки main KHUDÁWAND, terá Khudá, terá dahiná háth pakartá, aur tujhe kahtá, Mat dar, ki main teri pushti karúnga.

14 Hirásán mat ho, ai kire Ya'qúb, ai Isráel ke fání log; Main teri madad karúnga, KHUDÁWAND farmátá hai, hán, main jo Isráel ká Quddús terá rihái-denewálá hún.

15 Dekh, main tujhe dáone ki ek nayi gári, ki jis ke bahut se tez do-dháre dánt hon, banáungá: tú paháron ko dáwegá, aur unhen chúr chár-karegá, aur tilon ko bhus ki mánind banáwegá.

16 Tú unhen pachhoregá, aur hawá unhen urá le jáegi, aur girdbád unhen tittar bittar karegi; par tú KHUDÁWAND se shádmán hogá, aur Isráel ke Quddús par fakhr karéga.

17 Muhtáj aur miskin pání dhúndhte phirte, par wuh na miltá; un ki zubán piyás se khushk hai: main KHUDÁWAND un ki sunúnga, main Isráel ká Khudá unhen tark na karúnga.

18 Main tilon par nahren, aur wádion men chashme kholúnga; main sahrá ko taláb, aur súkhi zamin ko pání ki nahren karúnga.

19 Main bayában men deodár, aur babúl, aur ás, aur balsán ke darakht, ugwáungá; main sahrá men saro, aur sanaubar, aur khair ke darakht ikatthe lagáungá:

20 Tá ki we sab dekhen, aur jánen,

aur gaur karen, aur samjhen, ki KHU-DÁWAND hí ke háth ne yih banáyá, aur Isráel ke Quddús ne yih paidá kiya.

21 Apní hujjaten barpá karo, KHU-DÁWAND farmátá hai; apní mazbút dalilen láo, Ya'qúb ká bádsháh kahtá hai :

22 We unhen áshkára karen, aur hamen honewáli chizon kí khabar dewen; aur hamen dikhláwen, kí un kí aglí peshingoían kyá thin, tá kí ham unhen sochen, aur un ke anjám ko samjhen; yá we áyanda ká aliwál hamen kah sunáwen.

23 Batáo ki áge ko kyá hogá, tá kí ham jánen, kí tum iláh ho: hán, bhalá yá burá kuchh to karo, tá kí ham daren, aur ek sáth ghabráwen.

24 Dekho, tum náchiz se badtar ho, aur tumhárá kám nestí se bhí kharáb hai; wuh jo tumhen pasand kartá hai, makrúh hai.

25 Main ne shimál se ek ko barpá kiya hai, aur wuh átá hai; wuh áftáb ke matla' se ho ke merá nám legá; aur wuh sháhzádon ko gáre kí tarah latáregá, kumhár kí mánind jo máti gúndhtá hai.

26 Kis ne yih ibtidá se bayán kiya, kí ham jánen? aur kis ne áge se khabar dí, kí ham kahen, kí Sach hai? koi us ká bayán-karnewálá nahín, koi us ká khabar-denewálá nahín, koi nahín jo tumhári báten sune.

27 Main hí ne pahle Saihún se kahá, kí Dekh, unhen dekh; aur main hí ne Yarusalam ko ek bashárat-denewálá bakhsá.

28 Kyúinki main ne dekhá, kí koi na thá; un ke darmiyán bhí koi mushir na thá, kí jin se main púchh-ún, aur we mujhe jawáb dewen.

29 Dekho, we sab ke sab batálat hain; un ke kám hech hain; un kí dháli hui múraten hawá aur khlúf hain.

XLII BA'B.

DEKHO merá Banda, jise main sambháltá; merá Barguzida, jis se merá jí rázi hai; main ne apní rúh us par rakhí; wuh qaumon ke darmiyán 'adálat jári karegá.

2 Wuh na chilláegá, aur apní sadá buland na karegá, aur apní áwáz bázár-on men na sunáwegá.

3 Wuh masle hús senthe ko na toregá, aur dhamaktí hui battí ko na bujháegá; wuh 'adálat ko jári karáegá, kí dáim rahe.

4 Us ká zawál na hogá, aur na maslá jáegá, jab tak kí rástí ko zamín par qáim na kare, aur bahrí mamálik us kí shari'at kí ráh taken.

5 KHUDÁWAND Khudá, jo ásmánon ko khalq kartá, aur unhen tántá, jo zamín ko aur unhen jo us men se nikalte hain phailátá, aur un logon ko jo us par hain sáns detá, aur un ko jo us par chalte hain rúh bakhshtá, yún farmátá hai :

6 Main KHUDÁWAND ne tujhe sadá-qat ke liye bulayá; main hí terá háth paktúngá, aur teri hisázat karúngá, aur logon ke 'ahd aur qaumon ke núr ko liye tujhe dúngá;

7 Kí tú andhon kí ánkhen khole, aur bandhúon ko qaid se nikále, aur un ko, jo andhere men baithe hain, qaidkháne se chhuráwe.

8 YAHOWÁH main hún, yih merá nám hai, aur apní shaukat dússe ko na dúngá, aur wuh sitáish jo mere liye hotí, khodí hui múraten ke liye hone na dúngá.

9 Dekho to, sábiq peshingoían bar áin, aur main nayí báten batlátá hún; us se peshtar kí wáqi' hon, main tum se bayán kartá hún.

10 KHUDÁWAND ke liye ek nayá grú gáo, ai tum jo samundar par guzarte ho, aur tum jo us men baste ho; ai bahrí mamálik aur un ke báhindo, tum zamín par sar tá sar usí kí sitáish karo.

11 Bayābān aur us kī bastiān, Qidār ke ābād dīhāt, apnī āwāz buland karenge. Sila' ke basnewāle ek git gāenge, pahārōn kī choṭiōn par se lalkārenge.

12 We KHUDĀWAND kā jalāl zāhir karenge, aur baharī mamālīk meṇ us kī sanā-khwānī karenge.

13 KHUDĀWAND ek bahādūr kī mānind niklegā; wuh jāngī mard kī mānind apnī gairat ko uskāegā; wuh chillāsegā, hān, wuh jāng ke liye bulāsegā; wuh apne dushmanōn par bahādūrī karegā.

14 Main bahut muddat se chup rahā; main khāmōsh ho rahā, aur ap ko roktā gayā; par ab main us 'aurat kī tarah, jise dard i zih ho, chillāūngā, aur hāmpūngā, aur zor zor se ṭhandī sāns bhī lūngā.

15 Main pahārōn aur ṭiṭōn ko wirān kar dālūngā, aur un ke sabzazārōn ko khushk karūngā, aur un kī nadiān basne ke lāiq zamīn banāūngā, aur tālābōn ko sukḥā dūngā.

16 Aur andhōn ko us rāh se, kī jise we nahīn jānte, le jāūngā; main unheṇ un rastōn par, jin se we āgāh nahīn, le chalūngā; main un ke āge tārikī ko roshnī, aur ūnchī nīchī jagahōn ko maidān kar dūngā. Main un se yih sulūk karūngā, aur unheṇ tark na karūngā.

17 ¶ We picḥhe haṭeṇ aur nihāyat pashemān hōn, jo khodī hūī mūratoṇ kā bharosā rakhte hain, aur dhāle hūe butōn ko kahte hain, Tum hamāre ilāh ho.

18 Suno, ai bahiro, aur tāko, ai andho, tā kī tum dekho.

19 Andhā kaun hai, magar merā banda? aur kaun aisā bahirā hai, jaisā merā rasūl, jise main bhejūngā? andhā kaun hai jaisā kī wuh jo kāmīl hai, aur KHUDĀWAND ke khādīm kī mānind andhā kaun hai?

20 Tū ne bahut chizeṇ dekhī hain, par un par lihāz nahīn rakhā; aur

kān to khule hain, par kuchh nahīn sunā.

21 KHUDĀWAND apnī sadāqat ke sabab rāzī hūā; wuh shari'at ko buzurgī degā, aur use 'izzat bakhshegā.

22 Lekin yih ek guroh hai jo lūṭī gayī, aur gārat kī gayī; we sab ke sab zindānōn meṇ bandhe hūe, aur qaidkhānōn meṇ chhipāe gaye hain; we shikār hūe, aur koī nahīn bachatā, we lūṭe gaye, aur koī nahīn kahtā, Phir do.

23 Kaun hai tumḥāre darmiyān jo is par kān dhare? kaun jī lagāwe, aur āyande meṇ sunā kare?

24 Kis ne Ya'qūb ko hawāle kiyā, kī ganīmat howe, aur Isrāel ko kī lūṭerōn ke bāth meṇ pare? kyā KHUDĀWAND ne nahīn, jis ke mukhālīf hoke unḥōn ne gunāh kiyā? kyūnki unḥōn ne na chāhā, kī us kī rāhōn par chaleṇ, aur we us kī shari'at ke shanawā nahīn hūe.

25 Is liye us ne apne qahr kā shu'ala aur jāng kā gazab us par dālā; so us par gird-ā-gird āg lagī, par wuh use daryāft nahīn kartā; wuh us se jal jātā, par wuh khātīr meṇ na lātā.

XLIII B'A'B.

SO ab KHUDĀWAND, kī jis ne, ai Ya'qūb, tujh ko paidā kiyā, aur jis ne, ai Isrāel, tujh ko banāyā. yūn kahtā hai, Mat dar, kī main ne tujhe rihāī dī; main ne terā nām leke tujhe bulāyā: tū merā hai.

2 Jab tū pānīon meṇ guzar karegā, to main tere sāth hōūngā; aur jab tū nadīōn meṇ hoke jāegā, to we tujhe na dubāengi; jab tū āg ke darmiyān chalegā, to tujhe ānch na lagegī, aur shu'ala tujhe na jalāwegā.

3 Kī main KHUDĀWAND, terā Khudā hūn; Isrāel kā Quddūs, terā bāshnewālā main hūn: main ne tere fidiye meṇ Misr ko, aur tere badle Kūsh aur Sabā ko, diyā.

4 Azbaski tū merī nigāh meṇ besh-

qímat thá, tú ne 'izzat pái; aur is liye ki main ne tujhe piyár kiya, main ne tere badle log, aur teri ján ke 'iwaz men gurohen, din.

5 Tú mat dar, ki main tere sáth hún; main teri nasl ko púrāb se le áungá, aur pachchhim se tujhe faráham karúngá;

6 Main uttar se kahúngá, ki De dāl, aur dakkhín se, ki Mat rakh chhor; mere beton ko dúr se, aur meri betion ko zamín ki intihá se, láo;

7 Har ek ko, jo mere nám se kahlátá, jise main ne apne jalál ke liye khalq kiya, jise main ne banáyá, hán, jise main hi ne taiyár kiya.

8 ¶ Un andhe logon ko, jo ánkhen rakhte hain, aur un bahiron ko, jin ke kán hain, bahar láke házir kar.

9 Sári qaumen faráham kí jáwen, aur sáre log jam'a hoven: un ke darmiyan kaun hai, jo use bayán kare, yá ham ko sábiq peshingoián batá dewe? we apne gawáhon ko láwen, tá ki we sachche sábit hoven, aur log sunen, aur kahen, ki Yih sach hai?

10 Tum mere gawáh ho, KHUDÁWAND farmátá hai, aur merá Banda bhí, jise main ne barguzida kiya; tá ki tum jáno, aur mujh par imán láo, aur samjho, ki main Wuhí hún: mujh se áge koi Khudá'na baná, aur mere ba'd bhí koi na hogá.

11 Main, main hi, YAHOWAH hún; aur mere siwá koi bachánewálá nahin.

12 Main ne bayán kiya, aur main ne bachá liya, aur main hi ne zahir kiya, jis waqt ki tum men koi ajnabi ma'búd na thá: so tum mere gawáh ho, KHUDÁWAND farmátá hai, ki main hi Khudá hún.

13 Us waqt se ki din hone lagá main hi hún, aur koi nahin ki mere háth se chhurá sake; main kám karúngá, kaun hain jo us men harj kar den?

14 ¶ KHUDÁWAND, tumhárá naját-denewák, Isráel ká Quddús, yún far-

mátá hai, ki Tumhári khatír se main ne Bābul ko bhejá hai, aur sáre bendon ko tale utará, aur Kasdion ko bhí jo apni khushi ke jaházon par hain.

15 Main KHUDÁWAND tumhárá Quddús hún, Isráel ká khalíq, tumhárá Bádsháh hún.

16 KHUDÁWAND yún farmátá hai, wuh jis ne samundar men rasta, aur bare pánion men guzargáh baná hai,

17 Jis ne gárián, aur ghore, aur lashkar, aur baháduron ko nikálá hai, yún farmátá hai, We sab ke sab gir gaye, we na uthenge; we bujh gaye, hán, we batti ki tarah bujh gaye.

18 ¶ Tum agli chizon ko yád na karo, aur qadim baton ko sochte na raho.

19 Dekh, main ek nayi chiz karúngá; ab wuh namúdd hogi; kyá tum us par muláhaza na karoge? hán, main bayábán men ek ráh, aur sahrá men nadián, banáúngá.

20 Dasht ke bahime, gidar aur shutmurg, meri ta'zim karenge, ki main bayábán men pání, aur sahrá men nadián maujud karúngá, ki we mere logon ko, mere barguzidon ko, pine ke liye hoven.

21 Main ne in logon ko apne liye banáyá; we meri sitáish karenge.

22 ¶ Lekin, ai Ya'qúb, tú ne mera nám nahin liya; balki, ai Isráel, tú mujh se diqq húa.

23 Tú barron ko apni soqhtani qurbánion ke liye mere huzúr nahin láya, aur tú ne apne zabihon se meri ta'zim nahin ki; main ne tujhe hadyon ki bábat taklíf na di, aur na khushbuion ki bábat tujhe diqqat di.

24 Tú ne rúpe se mere liye khush-búdar úkh nahin kharidi, aur tú ne mujhe apne zabáhi ki charbí se ser na kiya; lekin tú ne apne gunáhon se mujhe bár-bardár karáya, aur apni khatáon se mujhe thakáya.

25 Main hi wuh hún, jo apne nám ki khatír tere gunáhon ko mitátá hún,

aur jo ki terí khatáon ko yád nahín rakhúngá.

26 Mujhe yád dilá, kí ham milke ápas men bahs karen; apná hál bayán kar, tá ki tú sádiq thahre.

27 Tere bare báp ne gunáh kiya, aur tere tafsír-karnewálon ne meri mukhálafat ki hai.

28 Is liye main ne maqdis ke amíron ko nápak thahráya, aur Ya'qúb ko haram kar diya, aur Isráel ko chhorá, ki us par ta'nazani ho.

XLIV BA'B.

L EKIN ab, ai Ya'qúb, mere bande, aur Isráel, tú jo merá barguzida hai, sun :

2 Wuh KHUDÁWAND, terá paidá-karnewálá, jis ne tujhe banáya, aur rihm hí se teri kumak kí hai, yún farmátá hai, Ai Ya'qúb, mere bande, aur Yasúrún mere barguzide, mat dar.

3 Ki main piyási zamín par pání undelúngá, aur khushk zamín par nále baháúngá, main apní Rúh teri nasl par, aur apní barakat teri aulád par názil karúngá;

4 Aur we ghás ke darmiyan ugenge, bed kí tarah, jo bahte pání ke kanáre par ho.

5 Ek to kahegá, ki Main KHUDÁWAND ká hún, aur दूसrá ap ko Ya'qúb ke nám ká thahráegá, aur tísrá apne háth par likhegá, ki Main KHUDÁWAND ká hún, aur ap ko Isráel ke nám se mulaqqab karegá.

6 KHUDÁWAND, Isráel ká Bádsháh, aur us ká naját-denewálá RABB ul afwáj, yún farmátá hai, ki Main auwal, aur main ákhir hún, aur mere siwá koi Khudá nahín.

7 Aur kum meri mánind bulátá, aur jab se main ne qadím logon kí biná dálí, is ká bayán kartá, aur is kí tartíb mere liye detá hai? hán, ánewáli chizen aur báten jo honewáli hain, we unhen batláwen.

8 Tum na daro, aur hirásán mat ho, syá main ne qadím se tujhe yih nahín

batláya, aur tere áge záhir nahín kiya? tum to mere gawáh ho. Kyá mere siwá koi Khudá hai? koi chatán nahín; main aisi koi nahín jántá.

9 ¶ Khodí húi múraton ke banánewále sab ke sab bátíl hain, aur un kí nafis chizen be-nafa; we ap hí apne gawáh hain: we dekhte nahín, aur bújte nahín, tá ki pashemán howen.

10 Kis ne ek Khudá banáya, aur ek múrat, jo be-nafa hai, dháli?

11 Dekh, us ke sab hamsáz sharminda hongé, kyúнки banánewále to ap hí insán hain; we sab ke sab ikatthe áwen, aur ek sáth khare hon; we dar jáwenge, we sab ke sab sharminda hongé.

12 Lohár kulhárá banátá hai, aur apná kám angáron se kartá hai, aur use hathaaron se durust kartá, aur apne bázú kí qúwat se garhtá hai; hán, wuh bhúkhá ho játá, aur us ká zor ghat játá; wuh pání nahín pítá, aur sust ho játá.

13 Barhai sút phailátá hai, aur tez hathiyár se us kí súrát khínchtá hai; wuh use rukhánion se sáf kartá hai, aur parkár se us par naqsh kartá hai; wuh use insán kí shakl, balki ádmí kí khúbsúrát shabíh, banátá hai, tá ki use ghar men nasb kare.

14 Wuh deodáron ko apne liye káttá hai, aur saro e sahi aur balút ko letá, aur ban ke darahton men use jo páedár thahrátá hai; wuh sanaubar ká daraht lagátá, aur menh use sínchtá hai.

15 We hí ádmí ke is kám áte hain, ki unhen jaláwe; kyúнки wuh un men se letá hai, aur apne taín garm kartá hai; hán, wuh ág sulgátá, aur rotí pakátá hai; wuh us se ek khudá bhi banátá, aur us ke áge sijda kartá hai; wuh ek khodí húi múrat banátá, aur us ke áge munh ke bhal girtá.

16 Us ká ek tukrá lekar ág men jalátá hai; aur us ke ek aur tukre par

wuh gosht khátá hai; wuh kabáb bhúntá, aur ser hotá hai; phir wuh táptá aur kahtá hai, Wáchhire! main garmáyá, main ne ág dekhí.

17 Magar us lakrí ko jo bach rahtí hai lekar ek ḵhudá, ek khodí húi múrat, apne liye banátá hai; aur us ke áge munh ke bhal gir játá hai, aur use síjda kartá, aur us se du'á mángkar kahtá hai, Mujhe bachá, ki tú merá ḵhudá hai.

18 We nahín jánte aur nahín samajhte; ki un kí ánkhen lepi gayín, so we dekhte nahín, aur un ke dil bhí, so we samajhte nahín.

19 Balki koí apne dil men nahín sochtá, aur na kisi kí ma'rifat aur tamíz hai, ki itná kahe, Main ne to us ká ek tukrá ág men jaláyá, aur main ne us ke koelon par roṭí bhí pakáí, aur main ne gosht bhúná, aur kháyá; pas, main kyúnkar us kí jo bach rahá hai ek nafratí chiz banáú? kyá main darakht ke kunde ko síjda karú?

20 Wuh rákh chartá hai: fareb-ḡhurda dil ne us ko aisá bahkáyá hai, ki wuh apní ján bachá nahín saktá, aur nahín kahtá, Kyá mere dahine háth men jhúṭh nahín?

21 ¶ In báton ko yád rakh, ai Ya'qúb aur ai Isráel, ki tú merá banda hai; main ne tujhe banáyá, aur tú merá banda hai; ai Isráel, tujh ko mujhe farámosh na karná hai.

22 Main ne terí khatáon ko bádal kí mánind, aur tere gunáhon ko ghatá kí mánind, miṭá dálá; meri taraf phir á, ki main ne terá fidiya diyá hai.

23 Are, ai ásmáno, gáo, ki ḲHUDÁWAND ne yih kiya: aur lalkáro, ai zamín ke gahrápo: phúle na samáo, ai paháro, ai jangal, aur us ke sab darakhto, ki ḲHUDÁWAND ne Ya'qúb ko naját di, aur Isráel men áp ko mahmúd kiya.

24 ḲHUDÁWAND terá naját-denewálá, jis ne tujhe rihm men baná dálá, yún farmátá hai, ki Main ḲHUDÁWAND sab ká banánewálá hún; main hí ne akelá

ásmánon ko táná, aur áp tanhá zamín ko farsh kiya hai;

25 Darog-goön ke nishánon ko bátíl ṭhahrátá, aur fálgiroñ ko díwána banátá hún, aur hikmatwálon ko radd kar detá, aur un kí hikmat ko ahmaqí ṭhahrátá hún;

26 Jo apne bande ke kalám ko sábit kartá, aur apne rasúlon kí maslahat ko púra kartá hún; jo Yarúsalam kí bábat kahtá hún, ki Wuh ábád kí jáegi; aur Yahúdáh ke shahron kí bábat, ki We banáe jáenge, aur main us ke wirán makánon ko ta'mir karúngá;

27 Jo samundar ko kahtá hún, ki Súkh já, aur main terí nadíán sukhá dálúngá;

28 Jo Ḳhoras ke haqq men kahtá hún, ki Wuh merá charwáhá hai, aur wuh meri sári marzí púri karegá; aur Yarúsalam kí bábat kahtá hún, ki Wuh banáí jáegi; aur haikal kí bábat, ki Us kí bunyád dálí jáegi.

XLV BA'B.

KHUDÁWAND apne masih Ḳhoras ke haqq men yún farmátá hai, ki Main ne us ká dáhiná háth pakrá, ki ummaton ko us ke qábu men karún, aur bádsháhon kí kamaren khulwá dálún, aur duhráe hús darwáze us ke liye khol dún, aur we darwáze band na kiye jáenge;

2 Main tere áge chalúngá, aur terhi jagahon ko sídhá karúngá; main pítal ke darwázon ke judá judá pallon ko tukre tukre karúngá, aur lohe ke bendon ko kát dálúngá:

3 Aur main gáre hús khazáne aur poshída makánon ke ganj tujhe dúngá, tá ki tú jáne, ki main, ḲHUDÁWAND Isráel ká Ḳhudá hún, jis ne terá nám leke buláyá hai.

4 Main ne apne bande Ya'qúb, aur apne barguzide Isráel ke liye tujhe terá nám sáf sáf leke buláyá; main ne tujhe mihrbáni se pukará, go kí tú mujh ko nahín jántá.

5 ¶ Main hí KHUDÁWAND hún, aur kói nahín; mere siwá kói KHudá nahín; main ne terí kamar bándhí, agarchi tú ne mujhe na pahcháná:

6 Tá ki log súra-j ke nikalne kí atráf se gurúb ki atráf tak jáne, ki mere siwá kói nahín; main hí KHUDÁWAND hún, aur mere siwá kói nahín.

7 Main hí roshní banátá hún, aur táríki paidá kartá hún; main salámatí ko banátá hún, aur balá ko paidá kartá hún; main hí KHUDÁWAND in sabhon ká banánewálá hún.

8 Ai ásmáno, úpar se tapak paro, hán, badlián rástbázi ko barsáwen; zamín khul jáwe, aur naját aur sadáqat se phale, wuh unhen ek sáth ugáwe; main KHUDÁWAND us ká banánewálá hún.

9 Wáwailá us par, jo apne khalíq se jhagartá hai! 'Thikrá to zamín ke thikron se jhagre. Kyá máti kumhár se kahe, ki Tú kyá banátá hai? kyá terí dastkárí kahe, Us ke to háth nahín?

10 Us par wáwailá hai, jo apne wálid se kahtá, ki Yih kyá hai, jis ká tú báp húa? aur apní má se, ki Tú kyá jantí hai?

11 KHUDÁWAND, Isráel ká Quddús, aur us ká Kháliq, yún farmátá hai, A'newáli chizon kí bábat, kyá tum mere beton ke haqq men mujh se púchhogé, yá mere háthon ke kámon kí bábat kuchh mujhe farmáoge?

12 Main ne zamín banáí, aur us par insán paidá kiya; aur main hí ne, hán, mere háthon ne ásmán táne, aur un ke sab lashkaron par main ne hukm kiya.

13 Main ne us ko sadáqat ke liye oarpá kiya hai, aur main us kí sári ráhen árásta karúngá; wuh merá shahr banáegá, aur mere asiron ko bagair qímat aur 'iwaz liye chhuráegá, RABB ul afwáj farmátá hai.

14 KHUDÁWAND yún farmátá hai, Misr kí daulat, aur Kúsh ká munáfa', aur Sabá ke qaddáwar log, tujh pás

áwenge, aur we tere howengé; we terí pairaui karenge; we berían pahine húe apná mulk chhorke áwenge, aur tere áge síjda karenge, we tere áge minnat karenge, aur kahenge, Yaqínan KHudá tujh men hai, aur kói dúsrá nahín, aur us ke siwá kói KHudá nahín.

15 Yaqínan tú ek KHudá hai, jo ap ko chhipátá hai, ai Isráel ke KHudá, ai naját-denewále.

16 We sab ke sab pashemán aur sarásíma bhí hongé; we jo but-tarásh hain, sab ke sab ghabrá jáenge.

17 Par Isráel, KHUDÁWAND men hoke, abadí naját ke sáth rihái páwegá; tum abad ul ábád kadhí pasheman aur sarásíma na hooge.

18 Kyúnki KHUDÁWAND, jis ne ásmán paidá kiye, wuhí KHudá hai; usí ne zamín banáí aur taiyár kí, us ne use qáim kiya; us ne use 'abas paidá nahín kiya, balki use ábádí ke liye árásta kiya; wuh yún farmátá hai, ki main KHUDÁWAND hún, aur mere siwá aur kói nahín.

19 Main ne chhipe men, zamín ke kisi tárík makán men, to kalám nahín kiya; main ne Ya'qúb kí nasl ko nahín kahá, ki Mujhe 'abas dhúndho; main KHUDÁWAND sach kahtá hún, aur rástí kí báten farmátá hún.

20 ¶ Ummaton men se tum, jo bach nikle ho, gol bándho, aur jam'a hoke pás áo: we jo apní lakrí kí múrat liye phirte hain, aur aise khudá se, jo bachá nahín saktá, du'a mángte hain, dúnish se khalí hain.

21 Tum manádí karo, aur nazdík áo; hán, we báham mashwarat karen: kis ne qadim se yih záhír kiya? kis ne qadím aiyám men is kí khabar áge se di hai? kyá main KHUDÁWAND hí ne yih nahín kiya? kí mere siwá kói KHudá nahín hai; sádiq ul qaul, aur naját-denewálá KHudá; mere siwá kói nahín.

22 Merí taraf rujú' láo, tá ki tum naját páo, ai zamín ke kanáron ke

sare rahnewálo; ki main K̲hudá hún, aur mere siwá koí nahín.

23 Main ne apní hayát kí qasam khaí hai; kálám í sídq mere mujh se niklá hai, aur na phiregá, ki Har ek ghutná mere áge jhukegá, aur har ek zubán merí qasam khaégí.

24 Mere haqq men har koí kahegá, ki Yaqinan K̲hudáwánd hí men mere liye rástbázi aur tawánái hai; usí ke pás wuh áwegá; aur we sab, jo us se bezár the, pashemán howenge.

25 Isráel kí sárí nasl K̲hudáwánd men sádiq thahregí, aur us par fakhr karegi.

XLVI B.A.B.

BEL jhuktá hai, Nabú nihurtá hai; un ke but bahimón par, aur chaupáyon par, lade hain; jo bojh tum liye phirte the thake hūe chaupáyon par bár hain.

2 We jhukte, we báham nihurte hain, we us bár ko bachá na sake, aur we áp hí asíri men játe.

3 ¶ Ai Ya'qúb ke gharáne, aur ai Isráel ke ghar ke sab logo, jo báqí rahe ho, jo rihm se mujh par bár ho pare, aur jinhen peṭ se main ne god men liyá, merí suno.

4 Main burhápe tak bhí wuhí hún, aur sir-sufedí ke waqt tak liye jáúngá; main hí ne khalq kiyá, aur main hí úthátá rahúngá; main hí liye chalúngá, aur rihái dúngá.

5 ¶ Tum mujhe kis se tashbíh doge, aur mujhe kis kí mánind kahoge, aur mujhe kis se miláoge, tá ki ham eksán thahren?

6 We soná thaili se ba ifráat nil álte hain, aur chándi ko tarázú men taulte hain, aur sunár ko naukár rakhte hain, tá kí wuh ek but banáwe; phir we mujh ke bhal girte hain, hán, we síjda karte hain.

7 We use kándhe par útháte hain, we use le chalte, aur us kí jagah par nasb karte hain, aur wuh khará rahtá hai: wuh apní jagah se sarak nahín

játá; hán, koí use pukáre to pukáre, par wuh jawáb nahín detá, na use musibat se chhurátá hai.

8 Is ko yád karo, aur apne taín mard kar dikhláo; ai bargashto, ise phir soch men láo.

9 Aglí chízon ko jo qadím se han yád karo, kí main K̲hudá hún, aur koí dúsrá nahín; main K̲hudá hún, aur mujh sá koí nahín,

10 Jo ibtidá se intihá tak ká ahwál, aur qadím waqton kí báten, jo ab tak púri nahín hún, batátá hún, aur jo kahtá hún, Merí maslahat qáim rahégí, aur main apní sárí marzi ko púra karúngá;

11 Jo 'uqáb ko púrab se, us shakhs ko, jo mere iráde ko tamám karegá, ek ba'id mulk se bulátá hún; main hí ne yih kahá, aur main is ká anjám dúngá; main ne is ká iráda kiyá, aur main hí use púra karúngá.

12 ¶ Ai sakht-dilo, jo sadáqat se dúr ho, merí suno:

13 Main apní sadáqat ko nazdík látá hún; wuh dúr nahín hogí, aur merí salámati tákhír na karegi: aur main Saihún men naját, aur Isráel ko apná jalál bakhshúngá.

XLVII B.A.B.

UTAR á, aur khák par baiṭh, ai Bábul kí kunwári beṭi: tú zamin par bagair takht ke baiṭh, ai Kasdion kí dukhtar; tú ab áge ko narm-andám aur náznín na kahláogí.

2 Chakkí le, aur áṭá pís; apná niqáb utár, aur sárí samet le; táng nangí kar, aur nadíon se hoke paidal já.

3 Terá badan nangá kiyá jáégá, balki terá satr bhí dekhá jáégá: main badlá lúngá, aur kisí par shafaqat na karúngá.

4 Hamará naját-denewálá jo hai, RABB ul afwáj us ká nám hai, wuh Isráel ká Quddús hai.

5 Ai Kasdion kí beṭi, chup hoke

baith; hān, andhere men dākhil ho; ki tū āge ko mamlukatōn kī malika na kahlāegī.

6 ¶ Main apne logon se nipat be-zār thā; main ne apnī mīrās ko nāpāk kiya, aur unhen tere hāth men somp diya; tū ne un par rahm nahīn kiya; tū ne būrhom par bhī apnā bhāri juā rakhā.

7 ¶ Aur tū ne kahā bhī, ki Main abad tak malika banī rahūngī: so tū ne apne dil men un chizon kā khiyāl nahīn kiya, aur na anjām ko gaur kiya.

8 Pas ab yih bāt sun, ai tū jo 'ish-raton men dūbi hai, jo be-parwā rahtī hai, jo apne dil men kahtī hai, ki Main hūn, aur mere siwā koī nahīn; main bewa kī tarah na baithūngī, aur na be-aulād hone kī hālat se wāqif nūngī:

9 So nāgahān ek hī din men ye do musibatēn tujh par ā parengī, ki tere larke jāte rahenge, aur tū bewa ho jāegī; we, bāwujūd tere bahūt se jādū, aur tere be-shumār qawī sihron ke, kāmīl hoke tujh par charhengī.

10 ¶ Kyūnki tū ne apnī khiyānat par bharosā kiya; tū ne kahā, Koī mujh ko nahīn dekhtā hai. Terī hikmat aur terī dānish ne tujhe bahkāya; ki tū ne apne dil men kahā, ki Main hī hūn, aur mere siwā aur koī nahīn.

11 ¶ Is liye tujh par musibat ā paregī, aur tū us men nūr kā tarkā honā na jānegī: aur aisi balā tujh par nāzil hogī, ki jis kā kafāra tū na de sakegī; ekāek gārat tujh par āwegī, aur tujh ko kuchh khabar na rahegī.

12 Ab apnā jādū aur apnā sārā sihr, jin kī tū ne larkāī se mashq kar rakhi hai, isti'fāl kiya kar; shāyad ki tū un se na'fā pāwe, shāyad ki tū gālīb āwe.

13 Tū apnī mashwaraton kī kasrat se thak gayī: ab we jo afiāk ko andāz karte, aur munajjim, aur we jo naye chānd ke ahwāl kī peshkhabarī karte,

kharē howen, aur tujh ko, un chizon se jo tujh par āwengi, rihāī dewen.

14 Dekho, we bādī ki mānind honge, āg unhen jalāegī; we āp ko āg ke shu'ale kī shiddat se bāchā na sakege; wuh to koelā na hogā, ki jis pās āp ko garm karen, na āg hogī, ki us ke nazdik baithen.

15 We jin ke liye tū ne mihnāt kī, tere liye yūn honge; hān, we jin ke sāth tū ne jawānī se mu'āmala kar rakhā hai; we dagmagāke har ek apne sāmhe kī rāh lenge; terā rihāi-denewālā koī na rahegā.

XLVIII BĀB.

YIH bāt sun, ai Ya'qūb ke gharāne; ai tum, jo Isrāel ke nām se kahlāte ho, aur Yahūdāh ke chashme se nikle ho, jo KHUDĀWAND kā nām leke qasam khāte ho, aur Isrāel ke Khudā kā iqrār karte ho, par amānat aur sadāqat se nahīn.

2 Kī we shahr i quds ke log kahlāte hain, aur Isrāel ke Khudā par i'atimād rakhte hain, jis kā nām RABB ul afwāj hai.

3 Main ne qadīm se honewālī bāton kī khabar dī hai; we mere munh se niklīn; main ne unhen mashhūr kiya; main ne nāgahānī kiya, aur we bar āīn.

4 Azbaski main jāntā thā, ki tū magrā hai, aur terī gardan kā patthā lohe kā hai, aur terī peshānī pītāl kī hai;

5 Is liye main ne ibtidā se yih bāten tujhe kah sunāīn, aur un ke wāqī' hone se pesh-tar tujh par zāhir kī hain, tā na howe ki tū kahe, Mere but ne yih kām kiya, aur mere khode hūe sanam ne, aur merī dhālī hūī mūrat ne ye bāten farmāīn.

6 Tū ne yih sunā hai, so is sab par mulāhaza kar; kyā tum us kā iqrār na karoge? ab main tujhe nayī chizen aur chhipī hūī chizen, jin se tū wāqif na thā, dikhlātā.

7 We abhī khalq kī gayīn, aur

sábiq men nahín; balki ab se pahle tú ne unhen nahín suná, tá na ho, ki tú kahe, Dekh, main unhen jántá thá.

8 Hán, tú yih na suntá na jántá thá, hán, qadím se tere kán un par khule na the; ki main jántá thá, ki tú bilkul be-wafá hai, aur tú rihm hí se bági kahláá hai.

9 ¶ Main ne apne nám ki khátir apne gusse men tákhír ki hai, aur apne jalál ki khátir tere muqábil us ko roká, ki tujhe kát na dálún.

10 Dekh, main ne tujhe táyá, par na chándi ki mánind; main ne musibat ke tanúr men tujhe ázmáyá.

11 Main ne apní khátir, hán, apní hí khátir yih kiyá hai; ki merá nám kyúnkar nápak kiyá jáwe? Main to apní shaukat dússe ko nahín dene ká.

12 ¶ Ai Ya'qúb, meri sun; aur ai Isráel, jo merá buláyá húa hai; main wuhí hún, main hí auwal, aur main hí ákhír bhí hún.

13 Yaqínan mere hí háth ne zamín ki bunyád dálí, aur mere dahine háth ne ásmán ko phailáyá; main ne unhen pukará, we ek sáth fauran khare ho gaye.

14 Tum sab milke faráham hoo, aur sun lo; un sabhon men se wuh kaun hai, jis ne ye báten bayán kí? wuh jise KHUDÁWAND ne pasand kiyá hai, us kí khushi jo hai so Bábul ko karegá, aur us ká háth Kasdión ki mukhálafat men hogá.

15 Main, main hí ne kahá, hán, main ne use buláyá; main use láyá hún, aur wuh apní rawish men bakh-táwar hogá.

16 ¶ Tum mere nazdik áo, aur yih suno; main ne shurú hí se poshídagi men kuchh nahín kahá; jis waqt se ki wuh thá, main wahín thá; aur ab KHudáwand YAHOWÁH ne mujh ko aur apní Rúh ko bhejá hai.

17 KHUDÁWAND terá naját-dene-wálá, Isráel ká Quddús, yún farmátá hai; Main hí KHUDÁWAND terá Khá-

dá hún, jo tujhe fáida kí báten síkh-látá hún, aur tujhe us ráh men, jis men tujhe jáná lázim hai, le chaltá hún.

18 Kásh ki tú mere ahkám ká shanawá hotá! to terí salámati nahr kí mánind, aur terí sadáqat samundar kí maujon kí mánind hotí:

19 Terí nasl bhí ret kí mánind, aur tere sulbí farzand us ke sulbí sang-rezon kí mánind bahut hote; us ká nám mere áge se kátá aur mitáyá na játá.

20 ¶ Tum Bábul se niklo, Kasdión ke darmiyán se bhágo; tarannum kí áwáz se bayán karo, use mashhúr karo, hán, us kí khabar zamín ke kináron tak pahuncháo; tum kahte jáo, ki KHUDÁWAND ne apne bande Ya'qúb ko rihái bakhshí.

21 Aur jin bayábánon men wuh unhen le gayá, we piyáse na húe, ki us ne un ke liye chatán men se páni nikálá; us ne chatán ko chirá, aur páni dhardhará niklá.

22 KHUDÁWAND farmátá hai, ki Badkáron ke liye salámati nahín.

XLIX BA'B.

A I bahrí sarzamíno, meri suno; ai logo, tum jo dúr ho, kán dháro: KHUDÁWAND ne mujhe rihm se buláyá; main jab se apní má ke pet se niklá, tab hí se us ne mere nám ko mazkúr kiyá.

2 Aur us ne mere munh ko tez tal-wár kí mánind kiyá, aur mujh ko apne háth ke sáye tale chhipáyá; us ne mujhe tír i ábdár kiyá, aur apne tarkash men mujhe chhipá rakhá.

3 Aur us ne mujh se kahá, Tú merá banda hai, tujh men, ai Isráel, main apná jalál záhír karúnga.

4 Tab main ne kahá, ki Main ne 'abas mashaqqat khínchi, main ne muft batálat ke liye apní qúwat uráí; tau bhí yaqínan merá muqaddama KHUDÁWAND ke sáth hai, aur merá ajr mere KHudá ke pás.

5 ¶ Aur KHUDÁWAND ab yún kah-tá hai, jis ne mujhe banáyá, ki main ribh se us ká khádīm ho jáún, tá ki Ya'qúb ko us ke pás phirá láún; agar-chi Isráel us ke nazdik jam'a na howe, tau bhí main KHUDÁWAND ki nazar men jalil ul qadr hóungá, aur merá Khudá meri tawánái hogá.

6 Wuh farmátá hai, Yih to kam hai, ki tú Yá'qúb ke firqon ke barpá karne, aur Isráel ke bache hūon ke phirá láne ke liye merá banda ho, bal-ki main ne tujh ko gair qaumon ke liye núr bakhshá, ki tujh se meri naját zamín ke kináron tak bhí pahunché.

7 KHUDÁWAND, Isráel ká naját-bakhshnewalá, aur us ká Quddús, use, jis se insán haqir jántá hai, aur use, jis se ummat ko nafrat hai, aur use, jo hákimon ká chákár hai, yún farmátá hai, ki Sháhán nazar karenge, aur uth khare honge; sháhzáde bhí aur síjda karenge, KHUDÁWAND ke liye, jo sádiq ul qaul hai, aur Isráel ká Quddús hai, jis ne tujhe barguzida kiya hai.

8 KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Main ne qabúliyat ke waqt men teri suni, aur naját ke din men teri madad kí; aur main ne teri hifázat kí, aur ummat ke liye tujhe ek 'ahd bakhshá, tá ki zamín ko barqarár rakhe, aur wírán mirás wárison ko dewe;

9 Tá ki tú qaidíon ko kahe, ki Nikal chalo; aur un ko, jo andhere men hain, ki A'p ko dikhláo. We ráhon men charengo, aur sári únchí únchí jagahen un kí charágáhen hongí.

10 We na bhúkhe honge, na piyá-se; aur na garmí ká josh aur dhúp un ko máregá; kyúnci wuh, jis kí rahmat un par hai, unhen le chalegá, aur pání ke soton kí taraf un kí rahbari karegá.

11 Aur main apne sáre kohistán ko ek ráhguzar kar dálúngá, aur meri sháh-ráhen únchí kí jáengí.

12 Dekh, ye dár se áwenge; aur dekh, ye uttar se aur pachchím se; aur ye Sínm ke mulk se.

13 ¶ Ai ásmáno, gáo; khush ho, ai zamín; áwáz i nagma utháo, ai paháro: ki KHUDÁWAND apne logon ko tasallí bakhshítá hai, aur apne ranjdroñ par rahm farmátá hai.

14 Lekin Saihún kahti hai, YA-HOWÁU ne mujhe tark kiya hai, aur KHudáwand mujhe bhúl gayá hai.

15 Kyá ho saktá hai ki koi 'aurat, apne dúdh-píte bachche ko bhúl jáwe, aur apne rihm ke farzand par tars na kháwe? Hái, we sháyad bhúl jáwen, par main tujhe na bhólúngá.

16 Dekh, main ne teri taswír apní hathelíon par khodí hai, aur teri sháhr-panáh hamesha tak mere sánhne hai.

17 Tere beté áne men jaldí karte; aur we jo tujhe barbád aur ujár karte the tere bích se níkal játe.

18 ¶ Apní ánkhen úpar kar, aur cháron taraf nazar kar; ye sab ke sab milkar ikatthe hote hain, aur tujh pás áte hain. KHUDÁWAND kahtá hai, Apní hayát kí qasam, ki tú in sabhon ko zewar kí mánind pahin legí, aur unhen apne par dulhin kí mánind bándhegi.

19 Ki tere kharáb aur ujár makánon aur barbád kiye hūe mulk men ab basnewálon kí kasrat se gunjáish na rahegi, aur we jo tujh ko gárat karte the dúr da'ra honge.

20 Balki tere wo larke, jo tujh se le liye gaye the, tere kánon men phir kahenge, ki Jagah basne ke liye tang hai, hamen jagah de, ki ham basen.

21 Tab tú apne dil men kahegi, Kaun mere liye in ká báp húa? ki main to lá-walad ho gayi, aur akeli thi; main to khárij kí hui, aur pardes men rahí; so kis ne in ko pála? Dekh, main to akeli chhori gayi: phir ye kahán the?

22 Khudáwand YA-HOWÁU yún farmátá hai, Dekh, main gair-qaumon par apná háth utháúngá, aur ummaton par apná jhandá khará karúngá; aur we tere beton ko apní godon men liye

áwenge, aur teri beṭṭon ko apne kándhon par charháke pahuncháenge.

23 Aur sháhán tere pálnewále báp hongge, aur un ki begamát teri pálnewáli máen; we tere áge aundhe munh zamin par jhukenge, aur tere pánwon ki khák chátenge; aur tú jánegí, ki main hí KHUDÁWAND hún; kyúñki we jo meri ráh takte hain, pashemán na hongge.

24 ¶ Kyá ho saktá hai, ki shikár zabardaston se chhin liyá jáwe, yá wuh jo zoráwar se asír húa chhuráyá jáwe?

25 Hái, KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Zoráwar ke asír bhí le liye jáenge, aur muháb ká shikár chhurá diyá jáegá; ki main us se jo tere sáth jhagartá hai, jhagrá karúngá, aur tere farzandon ko riháí dúngá.

26 Aur main un ko jo tum par zulm karte hain unhin ká gosht khiláúngá; aur we mīthí mai ki mánind apná hí lahú pike badmast ho jáwenge; aur sárá bashar jánegá, ki main KHUDÁWAND terá bachánewálá, main Ya'qúb ká Qádir terá chhuránewálá hún.

L BA'B.

KHUDÁWAND yún farmatá hai, ki Teri má ká taláq-náma, jise likhke main ne use chhor diyá, kahán hai? yá apne qarz-khwáhon men se kis ke háth men main ne tum ko bechá? Dekho, tum apní sharáraton ke sabab bik gaye ho, aur tumhári khatáon ke bá'is tumhári má ko taláq dí gayí.

2 Kis liye húa, ki jab main áyá koi ádmí na thá? kyún, jab main ne pukará koi jáwáb denewálá na húa? Kyá merá háth aisá kotáh ho gayá hai ki chhurá na saktá? yá naját dene ká merá zor nahín? dekho, main apní ek ghurki se samundar ko sukhá detá hún, aur nahron ko sahrá kar dáltá hún; un men kí machhlián páni ke na hone se badbú ho játín aur piyás se martí hain.

3 Main ásmánon ko tárikí pahinatá hún, aur un kí poshish tāt kar detá hún.

4 Khudáwand YAHOWÁH ne mujh ko 'ulamá kí zubán bakhshí, tá ki main jánúñ kí kyúnkar us kí, jo thaká mánda hai, kalám hí se kumak karún; wuh mujhe har subh jagátá hai, aur merá kán ubhártá hai, kí 'álimon kí tarah sunún.

5 ¶ Khudáwand YAHOWÁH mere kán kholítá hai, aur main bágí nahín hún, aur na bargashta hotá.

6 Main apní pith mánnewálon ko detá, aur apne gál un ko jo báí ko nocte; main apná munh ruswái aur thúk se nahín chhipatá.

7 ¶ Par Khudáwand YAHOWÁH meri himáyat kartá; aur is liye main sharminda na hóúngá; aur isí liye main ne chaqmáq ke patthar kí mánind apná munh rakh diyá, aur mujhe yaqín hai, kí pashemán na hóúngá.

8 Wuh jo mujhe rástbáz thahrátá hai nazdík hai; wuh kaun hai, jo mujh se jhagrá karégá? áo, ham ámhne sámhne khare howen: kaun hai jo mujh se dá'wa kare? wuh mujh pás áwe.

9 Dekho, Khudáwand YAHOWÁH meri himáyat kartá hai: kaun mujhe mujrim thahráwe? dekh, we sab kapre kí mánind puráne ho jáenge; kíre unhen kháenge.

10 ¶ Tumháre darmiyán kaun hai jo KHUDÁWAND se darta, aur us ke khádim kí báten suntá, aur andhere men chaltá, aur roshní nahín pátá? wuh KHUDÁWAND ke nám par i'atimád rakhe, aur apne Khudá par takiya karó.

11 Dekho, tum sab jo ág sulgáte no, aur apne ta,ín mash'álon se gher lete ho, chalo apní hí ág ke shu'ale ke darmiyán, aur un mash'álon ke bích, jinhen tum ne sulgáyá. Tum mere háth se yihí páoge, kí 'azáb men leť rahoge.

LI BA'B.

MERÍ suno, ai logo, tum jo sadáqat kí pairaui karṭe ho, aur KHUDÁWAND ke joyán ho: us chatán par, jis men se tum káṭe gaye ho, aur us garhe ke sṭrákh par, jahán se tum khode gaye ho, nazar karo.

2 Apne báp Abirahám par, aur Sarah par, jo tumhen janí, nigáh karo: kí jab main ne use buláyá wuh akelá thá, par us ko barakat dí, aur us ko bahut banáyá.

3 Kí KHUDÁWAND Saihún ko tasallí degá; wuh us ke sáre wirán makánon kí dildári karegá; wuh us ká bayábán 'Adan kí mánind, aur us ká sahrá KHUDÁWAND ká sá bág banáwegá; khushí aur khurramí us men pái jáegi, shukrguzári aur gáne kí áwáz us men hogí.

4 ¶ Merí suno, ai merí ummat; merí taraf kán dhar, ai merí guroh; kí ek shari'at mujh se ráij hogí, aur main apne shar'a ko qaumon kí roshní ke liye qáim karúngá.

5 Merí rástbázi nazdik hai, merí naját chal niklí hai, aur mere bázú qaumon par hukmrání karenge; bahrí mamlukaton merá intizár karengí, aur mere bázú par un ká tawakkul hogá.

6 Apní ánkhen ásmán kí taraf utháo, aur niche zamín par nigáh karo: kí ásmán dhúnwen kí mánind gáib ho jáenge, aur zamín kapre kí tarah purání hogí, aur we jo us par baste haiñ usí tarah mar jáenge; par merí naját abad tak rahegi, aur merí sadáqat mauqúf na kí jáegi.

7 ¶ Merí suno, ai tum sab, jo sadáqat-shinás ho, ai logo, jin ke dil men merí shari'at hai; insán kí malámat se mat dāro, aur un kí ta'nazaní se hirasán na hoo.

8 Kyúñki kirá un ko kapre kí mánind kháegá, aur kirm unhen pash-míne kí tarah khá jáegá; par merí sadáqat abad tak rahegi, aur merí naját pusht dar pusht.

9 ¶ Jág, jág, tawánáí pabín le, ai KHUDÁWAND ke bázú; jág, jáisá agle zamáne men, aur salaf kí pushton men: kyá tú wuhí nahín, jis ne Rahab ko kátá, aur azhdahe ko gháyál kiyá?

10 Kyá tú wuhí nahín, jis ne samundar ko, aur bare gahrápon ká pání sukhá dálá, jis ne daryá kí tháh ko rasta baná dálá, tá kí we jin ká fidiya liyá gayá pár guzren?

11 So we jinhen KHUDÁWAND ne kharidá hai phirenge, aur gáte hús Saihún men áwenge, aur abadí khushí un ke sir par hogí; we khushí aur khurramí hásil karenge, aur gam aur alam bhág jáenge.

12 Wuh jo tumhen tasallí detá hai, main hí hún: tú kaun hai kí insán se, jo mar játá hai, aur baní A'dam se, jo ghás ke mánind ho játá, dartá hai;

13 Aur KHUDÁWAND apne Kháliq ko bhúí játá hai, jis ne ásmán phailáe, aur zamín kí bunyád dálí; aur tú har roz zálím ke josh o kharosh se, kí goya wuh halák karne ko taiyár hai, dartá hai? par zálím ká josh o kharosh kahán hai?

14 Jhukáyá húsá bandhúsá jaldí se ázáí kiyá jáegá; wuh gár men na maregá, aur us kí rotí kam na hogí.

15 Main KHUDÁWAND terá Khudá hún, jo samundar ko thamá detá hún, jis waqt us kí lahren josh máren; us ká nám RABB ul afwáj hai.

16 Aur main ne apní báten tere munh men dálín, aur tujhe apne háth ke sáye tale chhipá rakhá, tá kí afák ko barpá karún, aur zamín kí bunyád dálín, aur Saihún ko kahún, kí Tú merí guroh hai.

17 ¶ Jág, jág, uth kharí ho, ai Yarúsalam; tú ne to KHUDÁWAND ke háth se us ke gazab ká piyála piyá, tú ne thartharáhat ke jam ká talohhat nosh kiyá, aur nichorke pí liyá hai.

18 Un sáre beton ke darmiyan, jinhen wuh janí, koí nahín jo us ká rahnumá ho, aur un sab larakon ke

bīch, jinhen us ne pālā, ek nahīn, jo us kā káchh pakre.

19 Ye do hādise tujh par pare; kaun tere liye gam-khwār ho? wirānī aur halākat, aur mahangī aur talwār: kaun kuchh kare? Main̄ khud tujhe tasallī dūngā.

20 Tere betē gash khā gaye haiñ, we har ek kūche ke sire men̄ pare haiñ, jaisā harin dām men̄; we KHUDÁWAND ke gazab se, aur tere Khudá ki ghurkī se bhare hūde haiñ.

21 ¶ Pas, ab tū, jo ázurda aur mast hai, par mai se nahīn, yih bát sun:

22 Terā Khudáwān YAHOWÁH, aur terā Khudá, jo apne logon ke liye hujjat sábit kartá hai, yūn farmátá hai, ki Dekh, main̄ thartharáhat ká piyála, aur apne qahr ke jam ká talchhat, tere háth se le lūngá; tū use phir kabhī na piégí:

23 Aur main̄ use un ke háth men̄ dūngá, jo tujhe dukh dete, aur jo tujh se kahte the, ki Jhuk já, tá ki ham guzar jáen; aur tū ne apnī piñh ko zāmin ki tarah rakh diyá, balki sarak ki tarah ráh-guzaron ke liye.

LII B'A'B.

J A'G, jág; ai Saihún, apnī shaukat pahin le; ai Yarusalam, muqaddas shahr, apnā sajila libás orh le: kyúnki áge ko koi ná-makhtún yá nāpák tujh men̄ kadhí dákhl na hogá.

2 Apne úpar se gard jhár de; uñh, julus farmá, ai Yarusalam; apne gale ke bandhanon ko apne par se khol phenk, ai Saihún ki asir betí.

3 Ki KHUDÁWAND yūn farmátá hai, ki Jis hál ki tum muft beche gaye ho, so tum bagair rúpe ke ázád kiye jáoge.

4 Khudáwān YAHOWÁH yūn farmátá hai, ki Mere log ibtidá inen̄ Misr ko utar gaye, ki wahán musáfir hoke rahen; aur Asúríon ne besabab un par zulm kiya.

5 Pas, ab KHUDÁWAND yūn farmátá hai, Ab mujh ko yahán kyá fáida, ki merí guroh muft asir kí gayi hai? we

jo un par hukmrání karte haiñ, hāe, hāe, karte haiñ, KHUDÁWAND farmátá hai, aur har roz nit mere nám kí takfir kí játi hai.

6 Yaqīnan mere log merá nám jánenge; yaqīnan we us din samjhenge, ki kahnewálá main̄ hí hūn; dekho, main̄ hí hūn.

7 ¶ Pahāron ke úpar kyá hí kbush-numá haiñ us ke pānw, jo basháraten detá hai, aur salámati kí manádi kartá hai, aur khairiyat kí khabar látá hai, aur naját ká ishtihár detá hai; jo Saihún ko kahtá hai, ki Terá Khudá saltanat kartá hai!

8 Tere nigahbān apnī áwáz buland karenge: we áwāzen miláke gāenge: ki jab KHUDÁWAND Saihún ko bahál karegá, tab we rú ba rú hoke dekhenge.

9 ¶ Khushí se lalkáro, aur báham nagma karo, ai Yarusalam ke wirāno; kyúnki KHUDÁWAND ne apnī qaum ko dilásá diyá, us ne Yarusalam ko ázád kiya.

10 KHUDÁWAND ne apnā pák bázdú sári qaumon ki ánkhon ke sámhne nangá kiya hai; aur zāmin sartá-sar hamáre Khudá kí naját ko dekhégí.

11 ¶ Rawána ho, rawána ho, wahán se chale jáo, nāpák chízon ko mat chhúo; us ke darmiyán se nikal jáo; aur pák hoo, are tum, jo KHUDÁWAND ke zurúf uñh liye játe ho.

12 Tum to jald na nikal jáoge, aur na bhāgnewále ke taur par chaloge; kyúnki KHUDÁWAND tumháre áge áge chalegá, aur Isráel ká Khudá tumhárá chandáwal hogá.

13 ¶ Dekho, merá Banda iqbal-mand hogá; wuh bálá aur sitúda hogá, aur niháyat buland hogá.

14 Jis tarah bahutere tujhe dekhke dang ho gaye, ki us ká chhíra har ek bashar se záid, aur us kí paikar baní A'dam se ziyáda bigar gayi;

15 Usí tarah wuh bahut sí qaumon par chhírkegá, aur bádsháh us ke áge apnā mujh band karenge; kyúnki we

Masih ki willat o dukh. YAS'AIYA'H, LIII, LIV. Us ki aakhiri sarfarazi.

wuh kuchh dekhenge, jo un se kahá na gayá thá, aur jo kuchh unhon ne na suná thá, we daryáft karenge.

LIII BA'B.

HAMATRE paigám par kaun i'atigád láyá? aur KHUDÁWAND ká bázú kis par záhir húa?

2 Wuh us ke áge konpal kí tarah phút niklá hai, aur us jar kí mánind jo khushk zamín se panaptí ho; us ke dil daul kí kuchh khúbi na thí, aur na kuchh raunaq kí hain us par nigáh karen; aur koi numáish bhí nahín, ki ham us ke mushtáq howen.

3 Wuh ádiniyon men be-nihayat zalil aur haqir thá; wuh mard i gamnák aur ranj ká áshná húa; log us se goyá rúposh the; us kí tahqir kí gayí, aur ham ne us kí kuchh qadr na jáni.

4 ¶ Yaqínan us ne hamári mashaqqaton uthá lín, aur hamáre gamon ká boj apne úpar charháya; par ham ne us ká yih hál samjhá, ki wuh Khudá ká mára, kútá, aur satáyá húa hai.

5 Par wuh hamáre gunáhon ke sabab gbáyal kiyá gayá, aur hamári badkárion ke bá'is kuchlá gayá; hamári hí salámatí ke liye us par siyásat húi, tá ki us ke már kháne se ham change hon.

6 Hain sab bheron kí mánind bhaták gaye; ham men se har ek apní rah ko phirá; par KHUDÁWAND ne ham sabhon kí badkárí us par ládi.

7 Wuh to niháyat satáyá gayá, aur gamzada húa, tau bhí us ne apná munh na khoiá; wuh jaise barra jise zabh karne le játe, aur jaise bher apne bál-katarnewálon ke áge be-zubán hai, usí tarah us ne apná munh na khoiá.

8 I'zá deke, aur us par hukm karke, we use le gaye: par kaun us ke zamáne ká bayán karegá? ki wuh zindon kí zamín se kát dálá gayá; merí guroh ke gunáhon ke sabab us par már parí.

866

9 Us kí qabr bhí sharíron ke darmiyán thahráí gayí thí, par apne marne ke ba'd daulatmandon ke sáth wuh húa; kyúñki us ne kisi tarah ká zulm na kiyá, aur us ke munh men hargiz chhal na thá.

10 ¶ Lekin KHUDÁWAND ko pasand áyá, ki use kuchle; us ne use gamgín kiyá: jab us kí ján gunáh ke liye guzráni jáwe, to wuh apní nasl ko dekhegá, aur us kí 'umr daráz hogí, aur Khudá kí marzí us ke háth ke wasile bar áwegí.

11 Apní ján hí ká dukh utháke wuh use dekhegá, aur ser hogá; apní hí pahchán se merá sádiq banda bahuton ko rástbáz thahráegá; kyúñki wuh un kí badkáríyan apne úpar uthá legá.

12 Is liye main use buzurgon ke sáth ek hissa dúngá, aur wuh lút ká mál zoráwaron ke sáth bant legá, ki us ne apní ján maut ke liye undel di; aur wuh gunahgáron ke darmiyán shumár kiyá gayá; aur us ne bahuton ke gunáh uthá liye, aur gunahgáron kí shafá'at kí.

LIV BA'B.

ARE, ai bánjh, tú jo nahin jantí thí khushí se lalkár; tú jo hámila na hotí thí wajd karke gá, aur khushí se chillá; kyúñki KHUDÁWAND farmátá hai, ki Be kas chhori húi kí aulád khasamwáli kí aulád se ziyáda hai.

2 Apne khaime ke maqám ko barhá de, hán, apne maskanon ke parde phailá; dareg mat kar; apní dorián lambi, aur apní mekhen mazbút kar.

3 Is liye ki tú dahní aur báyin taraf barhegi, aur terí nasl qaumon kí wáris hogí, aur ujař shahron ko basáwegí.

4 Mat dar, ki tú phir pashemán na hogí; tú mat ghabrá, ki tú phir ruswá na hogí; ki tú apní jawání kí nang bhúl jáegi, aur apní bewagí ká 'ar phir yád na karegi.

5 Kyúñki terá K'háliq terá shauhar

hai; us ká nám Rabb ul afwáj hai, aur terá naját-denewálá Isráel ká Quddús hai; wuh sári zamín ká Khudá kah-láegá.

6 Kyúki terá Khudá kahtá hai, ki KHUDÁWAND ne tujhe, jo taláq kí húi aur dil-ázurda 'aurat sí hai, aur jawáni men kí ek jorú kí mánind jo radd kí gayi ho, phir buláyá hai.

7 Main ne ek dam ke liye tujhe chhor diyá; lekin ab main bahut sí mihrbáníon ke sáth tujhe samet lúngá.

8 Qahr kí shiddat ke hál men main ne apná muh tujh se ek lahza chhi-páyá; par ab main abadí 'ináyat se tujh par rahm karúngá, KHUDÁWAND, terá bachánewálá, yún farmátá hai.

9 Ki mere áge yih Núh ke pání ká sá mu'ámala hai; ki jis tarah main ne qasam khaí thí, ki phir zamín par Núh ká sá tufán kabhí na áwegá, usí tarah ab main ne qasam khaí, ki main tujh se phir kabhí ázurda na hoúngá, aur tujh ko na ghuṛkúngá.

10 Pahár to játe rahen, aur koh hil jáen; par merí mihrbání, jo tujh par hai, kadhí gaib na hogí, aur merí sulh ká 'ahd jumbish na karegá, KHUDÁWAND, jo terá rahm karnewálá hai, yún farmátá hai.

11 ¶ Ai tú jo ázurda-khátir hai, aur ándhí kí uchhálí húi hai, aur tasallí se mahrum hai, dekh, ki main tere pattharon ko surme men lagá-úngá, aur terí bunyád nílamon se dólúngá.

12 Main tere fasilon ko la'lon se, aur tere pháṭakon ko chamakte hús jawábir se, aur terí sári iháta besh-qímat pattharon se banáúngá.

13 Aur tere sab farzand bhí KHUDÁWAND se ta'ím páwenge; aur tere farzandon kí salámatí kámil hogí.

14 Tú rástbázi se páedar ho jáégí; tú zulm se dúr rahégí, kí tú na dāregí; aur ghabráhat se, ki wuh tere qaríb na áwegí.

15 Mumkin hai, ki we kadhí ikat-

the áwen, par mere hukm se nahín; jo koi tere barkhiláf jam'a hon, apnoy ko chhorke terí taraf áwenge.

16 Dekh, main ne lohár ko paidá kiya, jo koele ág men dálke phúnkté hai, aur apne kám ke liye hathiyá nikáltá hai; aur gáratgar ko kharáṭ karne ke liye bhí paidá kartá.

17 ¶ Koi hathiyár, jo tere barkhiláf banáyá gayá, kám na áwegá; aur jo zubán 'adálát men tujh par chalegí, tú use mujrim karegá. Yih KHUDÁWAND ke bandon kí mirás hai; aur un kí rástbázi mujh se hai, KHUDÁWAND farmátá hai.

LV BAB.

ARE, ai sab piyáso, pání pás áo, aur wuh bhí jis ke pás naqdí na ho; áo, mol lo, aur khaó; áo, mai aur dúdh be rúpá, aur be qímat kharído.

2 Tum kis liye apní chándí ko us chíz ke liye jo rotí nahín kharach karte ho? aur kyún us ke wáste jo áśúda nahín kartí mashaqqat khínchte ho? tum merí suno, aur wuh jo achchhí hai khaó, aur tumhárá jí charbí se lazzat legá.

3 Kán jhukáo, aur mujh pás áo; suno, tá ki tumhárá ján zinda rahe: main tum se abadí 'ahd bándhúngá, aur Dáúd kí sachchí ni'amaten tumhen dúngá.

4 Dekho, main ne use qaumon ke liye gawáh muqarrar kiya, balki logon ká ek peshwá aur farmánrawá.

5 Dekh, tú ek guroh, jise tú nahín jántá thá, buláwegá, aur we gurohen, jo tujhe nahín pahchánti thin, KHUDÁWAND tere Khudá aur Isráel ke Quddús ke liye, jis ne tujhe jalál baḡh-shá, tere pás daurtí áwengi.

6 ¶ Jab tak kí KHUDÁWAND mil saktá hai, tum use dhúndho; jab tak kí wuh nazdík hai, tum use pukáro;

7 Wuh jo sharir hai, apní ráh ko tark kare, aur badkirdár apne khyálon ko, aur KHUDÁWAND kí taraf phire, kí wuh us par rahmat karegá, aur ha-

māre KHUDÁ ki taraf, ki wuh kasrat se mu'áf karegá.

8 ¶ Ki KHUDÁWAND kahtá hai, mere k̄hiyál tumháre se k̄hiyál nahín, aur na tumhári ráhen meri ráhen hain.

9 Kyúñki jis qadr ásmán zamin se únche hain, usi qadr meri ráhen tumhári ráhon se, aur mere k̄hiyál tumháre k̄hiyálon se.

10 Kyúñki jis tarah ásmán se bá-rish hoti aur barf partá hai, aur phir we wahán nahín játe, balki zamin ko bhigote hain, aur us ki shádábí aur roifadgi ke bá'is hote, tá bonewále ko bīj, aur khánewále ko roti dewe :

11 Usi tarah merá kálám, jo mere munh se nikaltá hai, hogá : wuh mujh pás be-anjám na phiregá, balki jo kuchh meri k̄hwáhish hogi, wuh use purá karegá, aur us kám inen, jis ke liye main we use bhejá, muassir hogá.

12 Kyúñki tum khushi se nikloge, aur salámatí ke sáth rawána kiye jáoge; pahár aur koh tumháre áge phúlke gáenge, aur maidán ke sáre darakht tál denge.

13 Kánton ki jagah saro niklegá, aur sadá-guláb ke badle ás ke darakht jamenge; aur yih KHUDÁWAND ke nám ke liye hogá, ek abadí nishán jo kabhí kát dálá na jáegá.

LVI BA'B.

KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Tum 'adl ko hifz karo, aur rástbázi ko 'amal men láo; kyúñki meri naját áne par hai, aur meri rástbázi áshkár hone par.

2 Mubáarak wuh insán, jo yih kartá hai, aur wuh ádamzád, jo ise pakre rahtá; jo sabb ko mántá, aur use nápak nahín kartá, aur apná háth sári bad-kári se báz rakhtá hai.

3 ¶ Aur begāne ká farzand jo KHUDÁWAND se mil gayá, hargiz na kahe, ki KHUDÁWAND ne mujh ko apne logon se bilkull judá kar diyá; aur

khoja na kahe, ki Dekho, main ek súkhá darakht hún.

4 Kyúñki KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki We k̄hoje, jo mere sabton ko mánte hain, aur un kámon ko, jo mujhe pasand áte, ikhtiyár karte hain, aur mere 'ahd pakre rahte hain,

5 Main unhn̄ ko apne ghar men aur apni chár-diwári ke bích yádgári ká ek nishán aur ek nám, jo beton aur beton ke nám se bihtar hai, bakhsh-úngá; main har ek ko ek abadí nám dúngá, jo mitáyá na jáegá.

6 Aur begāne ki aulád bhí, jinhon ne apne ta'in KHUDÁWAND se pai-wasta kiya hai, ki us ki bandagi karen, aur KHUDÁWAND ke nám ko 'aziz rakhen, aur us ke bande hown, we sab, jo sabb ko hifz karke use nápak na karen, aur mere 'ahd ko liye rahen;

7 Main un ko bhí apne muqaddas pahár par láúngá, aur apni 'ibádatgáh men unhen shádmán karúngá; aur un ki sokhtani qurbánián aur un ke zabáhi mere mazbah par qabúl honge; kyúñki merá ghar sári qaumon ki 'ibádatgáh kahláegá.

8 KHUDÁWAND YAHOWÁH, jo Isráel ke titar bitar kiye hún ká jam'a-karnewálá hai, yún farmátá hai, ki Main un ke siwá, jo usi ke hoke jam'a húe hain, auron ko bhí us pás jam'a karúngá.

9 ¶ Ai dashti haiwáno, tum sab ke sab áo; khá-lo, ai jangal ke sáre darindo.

10 Us ke nigabhán andhe hain; we sab jáhil hain, we sab gúnge kutte hain, jo bhaunk nahín sakte; we k̄hwáb-dekhnewále hain, jo pare rahte hain, aur úngná dost rakhte hain.

11 Aur we mar-bhúkhe kutte hain, jo kabhí ser nahín hote; we charváhe hain, jo samajh nahín rakhte; we sab phirke apni apni ráh lete hain, har ek apne apne qit'e par se apná naf'a dhúndhtá hai.

12 Har ek kahtá hai, Tum áo, mai

láuṅgá, aur ham nashe kí tarkíb ko khúb pienge, aur kal bhí áj hí kí tarah hogá, balki us se bahut bihtar.

LVII BA'B.

RAS'TBA'Z halák hotá hai, aur koí is bát ko apní khátir men nahín látá hai; aur dindár log uṭhá liye játe haiṅ, aur koí nahín sochtá, kí rástbáz uṭhá liyá gayá, kí ánewálí áfat se bache.

2 Wuh salámatí men dákhlil hotá; we apne bichhaunon par chain karte, jitne apne áge sídhe chale játe the.

3 ¶ Par tum jo ho, so nazdik áo, ai jádúgarní ke beṭo, ai zání o chhinál ke bachcho.

4 Tum kis shaḡhs par ṭhatṭhe márté ho? kis par apná munḡ pasárte ho, aur jibh níkálte ho? kyá tum bági larke, aur dagábáz nasl nahín ho,

5 Jo buton ke sáth har ek hare darakṭ ke tale apne ta,ín uskáte ho, aur tiflon ko nashebon aur chatánon ke karáron ke tale zabh karte ho?

6 Wádi ke chikne patthar terá baḡhra haiṅ; we hí terá hissa haiṅ; háñ, tú ne unḡhí ke liye tapáwan biṭáyá hai, aur hadya charḡháyá hai. Kyá main in kámon se ṭhandhá kiyá jáúṅ?

7 Ek únche aur buland pahár par tú ne apná palang rakhá hai, aur usí par zabíha zabh karne ko charḡ gayí.

8 Aur tú ne darwázon aur chauhathon ke pichhwáre apní yádgári kí 'alámaten nasb kíṅ: aur tú ne mujh se judá hoke apne ta,ín dústre par uḡhárá hai; háñ, tú charḡhí hai, aur apná bichhauná tú ne bará bhí banáyá, aur un ke sáth 'ahd kar liyá hai; tú ne un ká bistar dost rakhá hai, tú ne us jagah ko pasand kiyá hai.

9 Tú raugan malke bádsháh ke áge safar kar gayí hai, aur apne ta,ín khúb mu'attar kiyá hai, aur apne elchí dúr dúr bheje haiṅ, balki jahannam tak tú ne áp ko past kiyá hai.

10 Tú apne safar kí darázi se thak gayí hai; tau bhí tú ne nahín kahá hai, kí Ná-ummedí kí bát hai: tú ne apne háth men mazbúti páí, is liye tú udás nahín húi.

11 Aur tú kis se darí, aur kis ká ḡhauf kiya, kí tú jbuṭh bolí, aur tú ne mujhe yád nahín kiya, aur mujhe apní khátir men na rakhá? kyá main ek muddat se ḡhámosh nahín rahá, tau bhí tú mujh se na darí?

12 Main torí sadáqat ko, aur tere kámon ko fáš karúṅgá, kí we tujhe kuchh na'á na baḡhshenge.

13 ¶ Jis waqt tú faryád karegi, tere buton kí jam'iyat tujhe chhuráwe; par hawá un sabhon ko urá le jáegi; ek jhonká unḡhí le jáegá; lekin wuh jis ká tawakkul mujh par hai, zamín ká málik hogá, aur mere muqaddas pahár ko mirás men páwegá:

14 Tab yih bát kahí jáegi, Are tum, ráh ko únchí karo, únchí karo, khúb barábar karo, merí guroh ke ráste par se us chiz ko, jo ṭhokar khi-láti hai, uṭhá le jaw.

15 Kyúnki wuh jo 'áli aur buland hai, aur abad ul ábád sukúnat kartá hai, jis ká nám Quddús hai, yún far-mátá hai, Main buland aur muqaddas makán men rahtá hún, aur us ke sáth bhí jo shikasta-dil aur farotan hai; kí 'ájizon kí rúh ko jíláún, aur ḡháksáron ke dil ko zinda karún.

16 Kyúnki main hamesha na jhag-rúṅgá, aur main sadá gazabnák ne rahúṅgá; kí yún hí rúh mere huṣṣí be-táb ho játi, aur jánen jo main ne banáín.

17 Kí main us ke lálach ke gunáḡh se gazabnák húa, so main ne use márá; main ne áp ko chhipáyá, aur gusse húa, is liye kí wuh us ráh par, jo us ke dil ne níkáli thí, bhaṭakke gayá thá.

18 Main ne us kí chálén dekhín, aur main hí use changá karúṅgá; main us ká rahbar hoúṅgá, aur us ko

aur us ke gam-ḡhwāron ko phir dilāsá dúngá.

19 **ḲHUDÁWAND** kahtá hai, ki Main labon ká phal paidá kartá hūn; Salámatí, salámatí us ko, jo dúr hai, aur as ko bhí jo nazdik hai; aur main hí use mihhat dúngá.

20 Lekin sharir jo hai, samundar kī mánind hai, jo nit mauj mártá, aur qarár pakar nahin saktá, jis ká pání kichar aur chihlá uchháltá hai.

21 Merá **Ḳhudá** farmáhtá hai, ki Shariron ke liye salámatí nahin.

LVIII BĀB.

GALA phárke chillá, dareg na kar, narsinge kī mánind apní áwáz buland kar, aur mere logon par un kī bagawat ko, aur Ya'qúb ke gharáne par un kī khatáon ko, záhir kar.

2 Ki we roz mere tálib hai, aur us guroh kī mánind, jis ne sadáqat ke kám kiye, aur apne **Ḳhudá** kī sunnaton ko tark na kiya, meri ráhon ká bhed daryáft karne cháhte hai; we sadáqat kī shari'aten mujh se talab karte hai; we **Ḳhudá** kī nazdikí cháhte hai.

3 ¶ We kahte hai, Ham ne kis liye roze rakhe? tú to dekhtá nahin; aur ham ne kyún apní ján ko dukh diya hai? tú us par libáz nahin rakhtá. Dekho, tum apne roze ke din kám men mashgúl rahte ho, aur sab tarah kī sakht mihnat logon se karáte ho.

4 Dekho, tum is maqsad se roza rakhte ho, ki jhagrá ragrá karo, aur ḡhabásat ke mukke máro: is tarah ká roza rakhná, jis tarah áj ke din rakhte ho, ki apní áwáz buland karte ho; so na cháliye.

5 Kyá yih wuh roza hai, jo mujh ko pasand hai? aisá din ki us men ádmí apní ján ko dukh de, aur apne sir ko jháu kī tarah jhukáwe, aur tát aur rákh bichháwe? Kyá tum yih roza, aur aisá din, jo **ḲHUDÁWAND** ká man-zúr i nazar ho, kahoge?

6 Kyá wuh roza, jo main cháhtá hūn, yih nahin, ki zulm kī zanjireṅ toren, aur júá ke bandhan kholen, aur mazlúmon ko ázád karen, balki har ek júá ko tor dálen?

7 Kyá yih nahin, ki tú apní roṡi bhúkhon ko khiláwe, aur miskinoṅ ko, jo áwára hai, apne ghar men láwe, aur jab kisi ko nangá dekhe, to use pahináwe, aur tú apne hamjins se rú-poshí na kare?

8 ¶ Tab teri roshní subh kī mánind phútegi, aur teri áfiyat kī taraqqí jald záhir hogi; teri rástbázi tere áge áge chalegi, aur **ḲHUDÁWAND** ká jalál terá chandáwal hogá.

9 Tab tú pukáregá, aur **ḲHUDÁWAND** jawáb degá; tú chilláegá, aur wuh bol úthegá, Main yahán hūn. Agar tú us jde ko, aur ungliṅ se ishára karne ko, aur harzagoi ko apne darmiyán se dúr karegá;

10 Aur agar tú apne dil ko bhúkhe kī taraf máil kare, aur tú ázurda-dil ko ser kare; to terá nír táriki men tulú' karegá, aur teri tíragi do pahar' kī mánind hogi:

11 Aur **ḲHUDÁWAND** sadá teri rah-numái karegá, aur ḡhushksáli men terá jí bharegá, aur teri haddíon ko pur-magz karegá; so tú seráb bag kī mánind hogá, aur pání ke chashme kī mánind jis ká pání na ghaṭe.

12 Aur we jo tere honge, qadím wirán makánon ko ta'mír karenge, aur jo bináen pusht dar pusht ujár parin, tú unhen phir útháwegá, aur tú Rákhna ká band-karnewálá, aur ábádí ke liye Ráh ká durust karnewálá, kahláegá.

13 ¶ Agar tú sabt ko apná pánw rok rakhe, aur mere muqaddas din men apná kám na kare, aur sabt ko nafis aur **ḲHUDÁWAND** ká muqaddas aur mu'azzam kahe, aur us ko bará jáne, ki apne kár o bár na kare, aur apne nafa ke kám mauqúf rakhe, aur be-fáida bát chit men use na káte:

14 Tab tú KHUDAWAND men mas-rūr hogā, aur main tujhe dunyā ke únche makānon par sawār karāúngā, aur main tujhe tere bāp Ya'qūb kī mirās se khilāúngā; kyūnki KHUDAWAND hī ke munh se yih irshād hūā hai.

LIX BĀB.

*DEKHO, KHUDAWAND kā hāth chhoṭā nahīn, kī bachā na sake, aur us kā kām bhārī nahīn, kī sun na sake;

2 Balki tumhārī badkārīān tum-hāre aur tumhāre KHUDA ke darmiyān judāī kartī hai, aur tumhāre gunāh-ōn ne use tum se rūposh kiya, aisā kī wuh nahīn sunṭā.

3 Kyūnki tumhāre hāth laḥū se, aur tumhārī ungliān badkārī se, ālūda hai; tumhāre lab jhūṭh bolte, aur tumhārī zubān sharārat kī bāteṅ bak-tī hai.

4 Koī insāf kī bāt pesh nahīn kartā, aur koī sachāī se hujāt sābit nahīn kartā: we batālat par tawakkul karte hai, aur jhūṭh bolte hai; unheṅ ziyān kā peṭ hai, we badkārī jante hai.

5 We nāg ke ande seote hai, aur makrī kī tarah jalā binte hai: wuh jo un ke andon men se kuchh khāe, mar jāegā; aur wuh jo torā jāe, us se afa'ī niklegā.

6 Un ke jāle kī poshāk ban nahīn saktī, we apnī banāwat se āp ko dhāmp nahīn sakte; un ke 'amal bad-kārī ke 'amal hai, aur zulm kā kām un ke hāthōn men hai.

7 Un ke pānw bādī par aurte hai, aur we nā-haqq kī khúnrezi par tez-qadam hote; un ke andeshe bad-kārī ke andeshe hai; tabāhī aur kha-rābī un kī rāhōn men hai.

8 We salāmātī kā rasta nahīn jān-te, aur un kī rawishōn men insāf nahīn; we apne liye terhī rāh banāte hai; jo koī us men jātā, salāmātī ko na pahchānegā.

9 ¶ Is liye rāstī ham se dūr hai, aur insāf hamāre nazdik nahīn pahunchtā; ham roshnī kī rāh takte hai, par dekho, tārīkī hai, aur jag-magāhat kī, par ham andhere men chalte hai.

10 Ham dīwār ko andhe kī tarah ṭaṭolte hai, hān, yūn ṭaṭolte hai, kī goyā hamāri ānkheṅ nahīn; ham do pahar ko yūn ṭhokar khāte hai, kī goyā rāt hotī hai; ham tandurustōn ke darmiyān goyā murde hai.

11 Ham richhōn kī mānind gurrāte hai, aur kabūtarōn kī tarah kuṛhte hai; ham insāf kī rāh takte hai, par wuh kahī nahīn, aur najāt ke muntazir hai, par wuh ham se dūr hai.

12 Kī hamāri bagāwatēn tere āge bahut hai, aur hamāre gunāh ek ek ham par gawāhī dete hai; kyūnki hamāri bagāwatēn hamāre sāth hai, aur ham apnī badkārīōn ko jānte hai;

13 Kī ham ne bagāwat kī hai, aur KHUDAWAND se be-imānī kī, aur apne KHUDA kī pairaui se kanāre ho gaye; ham zulm aur sarkashī kī bāteṅ bolte the, aur jhūṭhī bāteṅ dil men tasauwur karke bolte the.

14 'Adālat to haṭāī gayī, aur insāf dūr kharā ho rahā; sadāqat bāzār men gir parī, aur rāstī dākḥil nahīn ho saktī.

15 Hān, rāstī gum ho gayī, aur wuh jo bādī se bhāgtā hai, shikār ho jātā hai: KHUDAWAND ne yih dekhā, aur us kī nazar men burā ma'lūm hūā, kī 'adālat nahīn.

16 ¶ Aur us ne dekhā kī koī ādmī nahīn, aur ta'ajjub kiya kī koī shafā-'at-karne-wālā nahīn: so us hī ke bāzū ne us ke liye najāt hāsīl kī, aur us kī rāstbāzī hī ne use sambhālā.

17 Hān, us ne rāstbāzī ko baktar ke badle pahīnā, aur najāt kā khod us ke sir par thā; aur us ne libās kī jagah intiqām kī poshāk pahīnī, aur gairat kā jubba orhā.

18 Jaise un ke a'amál hain, waisí un ko jazá degá; apne bairion par qahr karegá, aur apne dushmanon ko sazá degá, hán, bahrí mamálik ko purá badlá degá.

19 Tab we jo pachchhim men hain, KHUDÁWAND ke nám se darenge, aur jo purab men hain, us ke jalál se. Jab dushman bárh kí mánind charh áwegá, to KHUDÁWAND kí Rúh us ke muqábil ek nishán khará karegi.

20 ¶ Aur wuh bachánewálá Saihún men áwegá, hán, un hí ke darmiyán jo Ya'qúb men badí se báz áte, KHUDÁWAND farmátá hai.

21 Kyúnki Main jo hún, so un ke sáth merá 'ahd yih hai, KHUDÁWAND farmátá hai, kí Merí ruh jo tujh par hai, aur merí bátén, jo main ne tere munh men dálí hain, tere munh se, aur terí nasl ke munh se, aur terí nasl kí nasl ke munh se, ab se leke abad tak játi na rahengí; KHUDÁWAND ká yihí irshád hai.

LX BAT.

U' TH, roshan ho, kí terí roshní áí, aur KHUDÁWAND ke jalál ne tujh par tulú' kiyá hai.

2 Kí dekh, tárikí zamín par chhá jáegi, aur tíragí qaumon par; lekin KHUDÁWAND tujh par táli' hogá, aur us ká jalál tujh par namúd hogá.

3 Aur qaumen terí roshní men, aur sháhán tere tulú' kí tajallí men chalenge.

4 Apní ánkhen uthákar cháron taraf nigáh kar; we sab ke sab ikatthe hote hain, we tujh pás áte hain; tere beté dúr se áwenge, aur terí betián god men uthái jáengi.

5 Tab tú dekhgi, aur roshan hogí; hán, terá dil uchhegi, aur kusháda hogá; kyúnki samundar kí firáwání terí taraf phiregi, aur qaumon kí daulat tere pás faráham hogí.

6 U'ntén kasrat se áke tujhe chhipá lenge, Midyán aur 'Aisáh ke jawán úntén; we sab jo Sabá ke hain,

áwenge; we soná aur lubán láwenge; aur KHUDÁWAND kí ta'rífon kí basharaten sunáwenge.

7 Qidár kí sári bheren tere pás jam'a hongí, Nabit ke mendhe terí khidmat men házir hongé; we merí manzúrí ke wáste mere mazbah par charháe jáenge, aur main apní shaukat ke ghar ko buzurgí dúngá.

8 Ye kaun hain, jo badlí kí tarah urte áte hain, aur kabútaron kí mánind apní kábuk kí taraf?

9 Yaqínan bahrí mamálik merí ráh takenge, aur Tarsis ke jaház pahle áwenge, kí tere beton ko un ke rúpe aur sone samet dúr se KHUDÁWAND tere Khudá, aur Isráel ke Quddús ke nám ke liye láwen; kyúnki us ne tujhe buzurgí dí hai.

10 Aur ajnabíon ke beté terí díwáren utháwenge, aur un ke bádsháh terí khidmat-guzári karenge; agarchi main ne apne qahr se tujhe mára, par apní mihrbání se main tujh par rahm karúnga.

11 Aur terí phátaken nit khulí rahengi; we din rát kabhi band na howengi; tá kí qaumon kí daulat ko tere pás láwen, aur un ke bádsháhon ko dhúm dhám ke sáth.

12 Kí wuh qaum, aur wuh mamlukat, jo terí khidmat-guzári na karegi, barbád ho jáwegí; hán, we qaumen ek lakht halák kí jáengi.

13 Lubnán ká jalál tujh pás áwegá, saro, aur sanaubar, aur deodár, ek sáth; tá kí main apne muqaddas makán ko árásta karún, aur apne páñwon kí kursí ko raunaq bakhshún.

14 Aur tere gáratgaron ke beté bhí tere áge nihure hús áwenge; hán, we sab jinhon ne terí tahqír kí, tere páñwon par parenge; aur we KHUDÁWAND ká shahr, Isráel ke Quddús ká Saihún, terá nám rakhenge.

15 Us ke badle kí tú tark kí gayí, aur tujh se nafrat húi, aisá kí kisi ádmí ne terí taraf guzar bhí na kiyá,

main tujhe sharáfat i dáimi, aur pusht dar pusht ke logon ká surúr banáúngá.

16 Tú qaumon ká dúdh bhí chús legi, hán, bádsháhon kí chhátí chúségi; aur tú jánegi, ki main KHUDÁWAND terá bachánewálá, aur main Ya'qúb ká Qádir terá chhuránewálá hún.

17 Main pítal ke badle soná láúngá, aur lohe ke badle rúpá, aur lakrí ke badle pítal, aur pattharon ke badle lohá; aur main tere hákimon ko salámati, aur tere 'ámlon ko sadáqat banáúngá.

18 A'ge ko kabhi terí sarzamín men zulum kí áwáz suní na jáegi, aur na kí terí sarhaddon men kharábi yá barbádí kí; tú apní diwáron ká nám Naját, aur apne darwázon ká nám Sitú-dagi rakhegi.

19 A'ge terí roshní din ko súrj se, aur rát ko terí chándní chánd se na hogi; balki KHUDÁWAND terá abadí núr, aur terá Khudá terá jalál hogá.

20 Terá súrj phir kabhi na dhalegá, aur tere chánd ká zawál na hogá; kyúñki KHUDÁWAND terá abadí núr hogá, aur tere mátam ke din ákhir ho jáenge.

21 Aur tere log sab ke sab rástbáz honge; we abad tak sarzamín ke wáris, aur meri lagáí húi tahní, aur mere háth kí kárigarí thahrengé, tá kí meri buzurgí záhir howe.

22 Ek chhoṭe se ek hazár honge, aur ek haqír se ek qawí guroh hogi; main KHUDÁWAND us ke 'ain waqt men yih sab kuchh jald karúngá.

LXI B'A'B.

KHUDÁWAND Khudá kí Ráh mujh par hai; kyúñki KHUDÁWAND ne mujhe masíh kiyá, tá kí musbatzadon ko khus-habarián dúñ; us ne mujhe bhejá hai, kí main túte-dilon ko durust karún, aur qaidon ke liye chhúṭne, aur bandhúon ke liye qaid se nikalne kí manádí karún;

2 Kí KHUDÁWAND ke sál i maqbúl

ká, aur hamáre Khudá ke intiqám ke roz ká ishtihár dúñ, aur un sab ko, jo gamzada hain, tasallí bakhshún:

3 Kí Saihún ke gamzadon ke liye thikáná kar dúñ, kí un ko rákh ke badle pagri, aur nauhe kí jagah khushtí ká raungan, aur udási ke badle sitáish kí khil'at bakhshún; tá kí we sadáqat ke darakht, aur KHUDÁWAND ke lagáe húe pauidhe, kahláwen, kí us ká jalál záhir howe.

4 ¶ Tab we puráne ujár makánon kí ta'mir karenge, aur qadím wiráñon ko phir biná karenge, aur un ujáre húe shahron ko phir banáwenge, jo pusht dar pusht ujár pare the.

5 Pardeśí á khare honge, aur tumháre gallon ko charáwenge, aur ajnabí ke bete tumháre halwáhe, aur tákistán ke rakhwále honge.

6 Par tum KHUDÁWAND ke káhin kahláoge; we tunhen hamáre Khudá ke khádim kahenge; tum qaumon ká mál kháoge, aur un kí daulat tumháre tasarruf ke liye hogi.

7 ¶ Tumhári khijálat ke 'iwaz dú-ná milegá; we apní ruswáí ke badle apne hisse se khusht howenge; so we apní sarzamín men do chand ke málik honge, aur unhen dá'mí shádnámí hogi.

8 Kyúñki main KHUDÁWAND insáf ko 'azíz jántá hún, aur gáratgari aur zulum se nafrat rakhtá hún: so main sachái se un ke kámon ká ajr dúngá, aur un ke sáth ek abadí 'ahd bándhúngá.

9 Aur un kí nasl qaumon ke darmi-yán nánwar hogi, aur un kí aulád ummaton ke darmi-yán; sab jo unhen dekhenge, iqrár karenge, kí yih wuh nasl hai, jise KHUDÁWAND ne mubáarak kiyá hai.

10 Main KHUDÁWAND se nipat shádmán hoúngá, meri ján mere Khudá men masrúr hogi; kyúñki us ne naját ke kapre mujhe pahináe, us ne rástbázi kí khil'at se mujhe mulabbas kiyá, jis

tarah dultā zīnat kī chīzōn se āp ko saṁwārtā hai, aur dultān gahnā pahin-ke apnā banāo kartī hai.

11 Kyūnki jis tarah zamīn apne phal jāmwātī hai, aur jis tarah bāg un chīzōn ko, jo us men boī gayī hai, ugātā hai, usī tarah Kḥudāwān Yāhōwāh sadāqat aur sitūdagi ko sārī qaumōn ke huzūr ugāwēgā.

LXII BĀB.

SAIHUN kī khātir main chup na rahūngā, aur Yārūsalam kī khātir main dam na lūngā, jab tak ki us kī rāstbāzī nūr kī mānind na chamke, aur us kī najāt roshan chirāg kī tarah jālwagar na ho.

2 Tab qaumēn terī rāstbāzī, aur sārē bādshāh terī shaukat dekhenge; aur tū ek naye nām se kahlāyā jāegā, jo Kḥudāwān kī mūṁh kḥud tujhe rakh degā.

3 Aur tū Kḥudāwān ke hāth men darakhshān tāj hogā, aur apne Kḥudā kī hatheli men ek shahāna āfsar.

4 Tū āge ko Matrīka na kahlāegī, aur terī sarzamīn kī kabhī phir Kharāba nām na hogā; balki tū līfzībāh kahlāegī, aur terī sarzamīn Ba'ūlāh; kyūnki Kḥudāwān tujh se kḥush hai, aur terī zamīn kḥāwindwālī hogī.

5 ¶ Kī jis tarah jāwān mard ek kuṁwārī 'aurat ko byāh lātā hai, usī tarah we jo tujh ko ta'mīr karte tujhe byāh le jāenge; aur jis tarah dultā dultān par rījtā hai, usī tarah terā Kḥudā tujh par rījhegā.

6 Ai Yārūsalam, main ne terī dīwārōn par nigahbān bithlāe hai, we sārē dīn aur sārī rāt kabhī chup na rahenge; tum jo Kḥudāwān kī zikr karte ho, chupke na raho.

7 Aur jab tak wuh Yārūsalam ko qāim na kar le, aur use dunyā men sitūda karāwe, use chain karne na do.

8 Kḥudāwān ne apne dahine hāth aur apne qawī bāzū kī qasam khāī hai, ki Yaqīnan main āge ko terā galla tere āushmanōn ko na dūngā kī khāen,

aur ajnabī-zāda terī mai, jis ke liye tū ne mīhnat khīnchī, āge ko na pienge;

9 Balki we hī, jinḥōn ne fasl kī hai, us men se khāenge, aur Kḥudāwān kī madh karenge; aur we jo zakhīra men lāe hai, use merī muqaddas bārgāhōn men pienge.

10 ¶ Jāke guzar karo, āstānōn par se guzro, logōn ke liye rāh durust karo, rāh ūnchī karo, shāh-rāh ūnchī karo, patthar sarkā do, qaumōn ke liye ek jhandā kharā karo.

11 Dekh, Kḥudāwān dunyā kī sarhaddon tak manādī kartā hai, ki Saihūn kī betī ko kaho, Dekh, terā najāt-denewālā ātā hai; dekh, us kī ajr us ke sāth, aur us kī kām us ke āge hai.

12 Tab we muqaddas qaum, aur Kḥudāwān ke chhūrāe hūe, kahlāenge; aur tū Matlūba kahlāwēgī, aur Wuh shahr jo tark kibā na gayā.

LXIII BĀB.

YIIH kaun hai, jo Adūm se, aur kḥub surkh poshāk pahine hūe Busrah se, ātā hai? Yih, jis kī libās darakhshān hai, aur apnī tawānāī kī buzurgī se kḥīrām kartā? Yih main hūn, jo rāstbāzī kī shuhrat detā hūn, aur najāt dene par qādir hūn.

2 Kis liye terī poshāk surkh hai, aur terā libās us shakhs kī mānind, jo angūr ke kolhū men raundtā hai?

3 Main ne tan ī tanhā angūrōn ko kolhū men kuchlā; aur logōn men se mere sāth koī na thā; hān, main ne unḥēn apne gusse men latārā, aur apne josh men unḥēn raundā, aur un kī labū mere libās par chhīrkā gayā, aur main ne apne sārē kaprōn ko najis kiyā.

4 Kyūnki intiqām kī din mere dil men hai, aur mere chhūrāe hūōn kī sāl ā pahunchā hai.

5 Main ne nigāh kī, aur koī madagār na thā; aur main ne ta'ajjub kiyā, ki koī sambhālnewālā na hūā; so merā hī bāzū najāt ko apne liye

láyá, aur mere hí qahr ne mujhe sambhála.

6 Hân, main ne apne qahr se qaumon ko latára, aur apne gazab se unhen purza purza kiyá, aur un ke lahu ko zamín par girá diyá.

7 ¶ Main KHUDÁWAND kí shafaqat ká zikr karúngá, KHUDÁWAND hí kí sitáishon ká, us sab ke mutábíq jo KHUDÁWAND ne hamen 'ináyat kiyá hai, aur us barí mihrbání ke sabab, jo us ne Isráel ke gharáne par, apní kháss rahmaton aur firáwán shafaqaton ke mutábíq, záhir kí hai.

8 Ki us ne kabá, Yaqinan we mere hí log hain, aise larke jo bewafái na karenge; chunánchi wuh un ká bachánewálá húa.

9 Un kí sári tangíon men wuh un ká mukhálif na húa, par us ke huzúr ke Firishte ne unhen bacháyá; us ne apní ulfat aur apní muhabbat se unhen naját dí; us ne unhen ufháyá, aur qadím se hamesha unhen liye phirá.

10 ¶ Lekin we bági húa, aur unhon se us kí Rúh i Quds ko gamgín kiyá; is liye wuh un ká dushman ho gayá, aur wuh un se lará.

11 Phir us ne agle dinon ko, aur Músá ko, aur us kí ummat ko, yád kiyá, aur farmáyá, Wuh kabán hai jo un ko, apne galle ke chaupánon samet, samundar men se báhar láyá? wuh kabán hai, jis ne apní Rúh i Quds un ke andar dáli?

12 Jis ne Músá ke dahine háth par apne qawí bázú ko barháyá, aur un ke áge pániyon ko chirá, tá ki apná aisá nám kare, jo abad tak raho?

13 Jis ne gahrápon men se un kí rahnumái kí, ghore kí tarah, jo bayábn men chale, unhon ne thokar nahín khái?

14 Jis tarah chárpaye nasheb men utren, usí tarah KHUDÁWAND kí Rúh unhen áramgáh men láí, aur usí tarah tú ne apní qaum kí hidáyat kí, tá ki tú apne liye ek jalíl nám paidá kare.

15 ¶ Ásmán par se nigáh kar, aur apne muqaddas aur jalíl maskan se dekh: terí gairat aur terí qúwat kabán hain, terí barí mayá, aur terí rahmaten jo mujh par húi thín, kyá mauqúf kí gayín?

16 Yaqinan tú hamará Báp hai, agarchi Abirahám ham se ná-wáqif ho, aur Isráel hamen nahín pahcháne: tú, ai KHUDÁWAND, hamará Báp hai, aur tú hamará naját-bakhshnewálá hai; terá nám abad se hai.

17 ¶ Ai KHUDÁWAND, kyún tú ne hamen apní ráhon se gumráh kiyá? kyún tú ne hamáre dil ko saht kiyá, kí tujh se na dare? Apné bandon kí khátir, apní mirás ke firqon kí khátir, phir á.

18 Terí qaum i muqaddas thori muddat tak use qabze men rakhtí thí; aur ab hamáre dushmanon ne tere maqdis ko páemál kiyá.

19 Ham to un kí mánind húa, kí jin par tú ne kadhí tasallut nahín rakhi, aur jo tere nám ke nahín kah-láte.

LXIV B'A'B.

KA'SH kí tú ásmán ko pháre, aur utar áwe, kí tere huzúr men pahár larzish kbáwen,

2 Jis tarah ág súkhí dáliyon ko bártí, aur pání ág se josh mártá hai; tá kí terá nám tere mukhálifon men mashhúr howe, aur qaumen tere huzúr men larzán howen!

3 Jis waqt tú ne daraune kám kiye, jin ke ham muntazír na the, tú utar áyá, aur pahár tere huzúr kámp gaye.

4 Kyúnki ibtidá se kisi ne na suná, na kisi ke kánon tak pahunchá, aur na kisi Khudá ko, tere siwá, ánkhon se dekhá, jo apne intizár-khinchnewále ke sáth wuh aisá kuchh kare.

5 Tú us se miltá hai, jo khushi ke sáth rástbázi ke kám kartá hai, aur un se, jo terí ráhon men tujhe yád rakhte hain: dekh, tú gussa hai, kyúnki ham ne gunáh kiye; lekin, is

liye kī we ráhen abadī haín, ham naját páwenge.

6 Aur ham to sab ke sab aise haín jaise nápak chíz, aur hamárá sárá rást-bázíán gándí dhajjī kī sí haín, aur ham sab patte kī tarah kumhláte haín, aur hamárá badkáríán, ándhí kī mánind, hamen urá le gayín.

7 Siwá is ke koi nahín, jo terá nám lewe, jo áp ko ubháṛke uthe aur terá ásrá pakre; pas hamárá badkáríon ke sabab tú ne apná munh ham se chhipáyá, aur ham ko pighlá dálá.

8 Tau bhí, ai KHUDÁWAND, tú hamárá báp hai; ham máti haín, aur tú hamárá kumhár hai; aur ham sab ke sab tere háth ke banáe hue haín.

9 ¶ Ai KHUDÁWAND, nipat gussa mat ho, aur hamárá badkáríán sadá yád na rakh : nigáh kar, dekh, ham terí minnat marte haín, ham sab tere log haín.

10 Tere pák shahr bayábán ban gaye, Saibún sunsán huá, Yarusalái wirán hai.

11 Hamárá muqaddas aur khush-numá ghar, jis men hamáre bápádáde terí sitáish karte the, ág se jaláyá gayá; aur hamárá sárá nafis chízen barbad ho gayín.

12 Ai KHUDÁWAND, kyá tú in chízon ke sabab se áp ko rokegá? kyá tú khámosh rahégá, aur ham ko nipat satátá rahégá?

LXV BA'T.

MAIN ne un kī taraf tawajjuh kī, jinhon ne mujh se na mángá; unhon ne mujhe páyá, jinhon ne mujhe na dhúndhá : main ne ek guroh ko, jo mere nám kī nahín kahláti thí, kaha, Mujhe dekh, mujhe dekh.

2 Main ne ek sarkash guroh kī taraf, jo apní fikron kī pairaui men aisi ráh chaltí hai kī achchhí nahín, ham-esha apne háthon ko phailáyá kiyá;

3 Aisi guroh kī taraf, jo sadá mere munh par mujhe khijáke gussa diláti thí, aur bágon men qurbáníán kartí

thí, aur khapron par khushbúí jaláti thí;

4 Jo qabron men baithti thí, aur goron men rát ko káttí thí; jo súaron ká gosht kháti thí, aur nafratí chízon ká shorbá un ke básanon men thá;

5 Aur kahtí thí, Udhar hí khará rah, mere nazdik mat á, kyunki main tujh se ziyáda pák húñ. Ye aise haín, jaise dhuṇwán merí nák ke liye, aur jaise ág, jo din bhar jalá kartí hai.

6 Dekho, mere áge yih qalamband huá hai : so main chup na rahúngá; main badlá dúngá, balki un kī god men bhí badlá dúngá,

7 Tumhárá badkáríon ká, aur tumháre bápádádon kī badkáríon ká badlá ek sáth, KHUDÁWAND farmátá hai; kyunki we paháron par khushbúíán jaláte, aur tilon par merí takfír karte the; un agle kámon ká badlá main un kī god men mápké dúngá.

8 ¶ KHUDÁWAND yún farmátá hai, Jis tarah se shíra angúron ke khoshe men maujúd hai, aur koi kahtá hai, Use kharáb na kar, kī us men barakat hai : us hí tarah main apne bandon kī khátir karúngá, aur un sabhon ko halák na karúngá.

9 Aur main Ya'qúb men se ek nasl nikálúngá, aur Yahúdhá men se, jo mere pahár ke wáris hon; aur mere barguzide us ke wáris hongé, aur mere bande wahán basenge.

10 Aur Sarún gallon ká ghar hogá, aur 'A'kúr ká nasheb bailon ke baithne ká maqám, mere un logon ke liye, jo mere tálib hue.

11 ¶ Lekin tum, jo KHUDÁWAND ko chhorté ho, aur mere muqaddas koh ko farámosh karte ho, aur Iqbál ke liye dastarkhwan taiyár karte ho, aur Taq-dír ke liye jam bharte ho :

12 Main tumhen gin ginke talwár ke hawála karúngá, aur tum sab zabh hone ke liye jhuk jáoge; yihí hogá, is liye kī jab main ne buláyá, tum ne jawáb nahín diyá, jab main ne kaha,

tum ne na suná, balki meri ánkhoñ ke áge badí ki, aur wuh chiz pasand kí, kí jis se main ná-khush húa.

13 Is liye KHUDÁWAND YAHOWÁH yún farmatá hai, kí Dekho; mere bande kháwenge, par tum bhúkke rahoge; dekho, mere bande piwenge, par tum piyáse rahoge; aur dekho, mere bande shádmán hongé, par tum pashemán hoge;

14 Dekho, mere bande dil kí khushí se gáenge, par tum dilgíri ke sabab nála karoge, aur jánkáhi se wáwailá karoge.

15 Aur tum apná nám apne píchhe chhoroge, jo mere barguzidoñ par la-'nat ká bá'is hogá; kyúñki KHUDÁWAND YAHOWÁH tum ko qatl karegá, aur apne bandoñ ko dúsre nám se buláegá:

16 Yahan tak kí jo koi zamín men apní du'á e khaír kare, sachche KHUDÁ ke nám se apní du'á e khaír karegá; aur jo koi zamín men qasam kháe, sachche KHUDÁ ke nám se qasam kháegá; kyúñki agli musibatén farámosh ho gayín, aur we meri ánkhoñ se پوشيدا hain.

17 ¶ Kí dekho, main naye ásmán, aur nayi zamín ko paidá kartá hún; aur jo áge the, un ká phir zikr na hogá, aur we khátir men phir na áwenge.

18 Balki tum meri is nayi khilqat se abadí khushí aur shádmáni karo; kyúñki dekh, main Yarusalam ko khushí, aur us ke logon ko khurrami banáungá.

19 Aur main Yarusalam se khush hoúngá, aur apne logon se masrúr; us men rone kí sadá kabhi phir na suni jáegi, aur na nála karne kí áwáz.

20 So áge ko wahán aísá koi larká na hogá, jo kam 'umr rahe, aur na aísá koi búrhá, jo apní 'umr píri na kare: kyúñki wuh larká hí hogá jo sau baras ká hoke mare; par gunahgár jo sau sau baras ke hoke mar jáwen, we mala'ún hongé.

21 We ghar banáwenge, aur un men basenge; we tákistán lagáenge, aur un ke mewe kháenge.

22 Aur aísá na hogá kí we banáwen, aur dúsra base; aur we lagáwen, aur dúsra kháwe; kyúñki mere bandoñ ke aiyám darakht ke aiyám ke mánind hongé, aur mere barguzide apne háthoñ ke kám se khud fáida utháenge.

23 Un kí mashaqqat be-samara na hogi, aur we larke na janenge jo ná-gahán halák hon; kyúñki we apní aulád samet KHUDÁWAND ke mubarakoñ kí nasl thahrenge.

24 Aur aísá hogá, kí peshtar us se kí we pukáren, main jawáb dúngá; aur we hanoz kah na chukenge, kí main sun lúngá.

25 Bheriyá aur bher ek sáth charenge, aur sher i babar bail kí mánind ghás kháegá; lekin sámp jo hai, so khák phánkegá. We mere sáre muqaddas pahár par dukh na denge, aur halák na karenge, KHUDÁWAND farmatá hai.

LXVI BA'B.

KHUDA'WAND yún farmatá hai, kí Á'smán merá takht hai, aur zamín mere páñw rakhne kí chauki; wuh ghar kahán hai, kí mere wáste banáyá oháhte? aur meri áramgháh kahán hai?

2 Kí ye sab chízen to mere háth ne banáin, aur ye sab maujúd hui hain, KHUDÁWAND farmatá hai: lekin main us shakhs par nigáh karúngá, usi par jo garíb aur shikasta-dil hai, aur mere kalám ke sabab kámp játá hai.

3 Wuh jo bail zabh kartá, us kí mánind hai, jis ne ek ádmí ko már dálá; aur wuh jo ek barra qurbáni kartá hai, us ke barábar hai, jis ne ek kutte kí gardan káti hai; jo hadya charhátá hai aísá hai, jaise us ne súar ká lahú guzráná hai; wuh jo yádgári ke liye lubán guzrántá, us kí mánind

hai, jis ne but ko mubarak kaha hai. Han, unhon ne apni apni rahun chun li, aur un ke ji un ki nafarat chizon se masrur hain.

4 Main bhi un ke liye musibaton ko chun lungá, aur jin se we darte hain unhon un par dalungá; kyunki jab main ne pukará, to kisi ne jawab na diya; jab main ne kaha, to unhon ne na suna; balki unhon ne meri ankhon ke age shararat ki, aur us bat ko ikhtiyar kiya, jis se main ná-khush tha.

5 ¶ KHUDAWAND ki bat suno, ai tum jo us ke kalam ke sabab kámpte ho; Tumhara bhai jo tumhara kina rakhte, aur mere nam ke waste tumhen kharid kar dete hain, kahte hain, KHUDAWAND ki tamjid ki jaegi; par wuh tumhari khushi ke liye dikhai dega, aur we pasheman hongé.

6 Shahr ki taraf se gulgule ki awaz! aur haikal ki taraf se bhi awaz! yih KHUDAWAND ki awaz hai, jo apne dushmanon ko badla deta hai.

7 Peshtar us se ki use dard lagen, wuh jan pari; aur us se age ki wuh dard khawe, us ko farzand i narina paida hua.

8 Aisi bat kis ne suni? aisi chizen kis ne dekhin? Kyá ho saktá, ki zamín ko ek din men janne ka dard lage? ya ek-bargi ek guroh paida howe? kyunki jonhin Saihn ko dard lage, wonhin wuh apne bachche jan baithi.

9 Kyá main use janne ke waqt tak laun, aur phir use na janáun? KHUDAWAND farmata hai: kyá main jo janata hun, janne se baz rakhun? tumhara Khuda kahta hai.

10 Tum Yarusalam ke sath khushi karo, aur us ke sabab shadmání karo, tum sab jo us se muhabbat rakhte ho; us ke sath nihayat khush ho, tum sab jo us ke liye matam karte the:

11 Tá ki tum chuso, aur us ke tasalli-denewale pistanon se ser hoo;

tá ki tum nichoro, aur us ki shaukat ki firawani se hazz uthao.

12 Kyunki KHUDAWAND yun farmata hai, Dekh, main salamatí nahr ki manind, aur qaumon ki daulat bahr ki manind us pas rawan karungá: tab tum unhon chuso, aur bagal men uthae jaoge, aur ghutnon par kudae jaoge.

13 Jis tarah má apne bete ko dilasa deti hai, usi tarah main tumhen dilasa dungá; Yarusalam hi men tum tasalli paoge.

14 Aur jab tum yih dekhoge, to tumhara dil khush hogá, aur tumhari haqqian sabze ki manind nashw o numá karenge; aur KHUDAWAND ka hath apne bandon par zahir hogá, par us ka gussa dushmanon par bharkega.

15 Kyunki dekho, KHUDAWAND ág liye hie awega, aur us ki garian gird-bad ki manind chalengi, tá ki josh se apna gussa, aur atash ke shu'ala ke sath apna qahr un par lawe.

16 Ki ág se aur apni talwar se KHUDAWAND sare bashar ka muqabala karega: aur KHUDAWAND ke maqtul bahut se hongé.

17 We jo bagon ke bich men, Akhad ki pairaui men, apne ta'in pak aur tahir karte hain, un ke darmiyan jo suar ka gosht, aur makruh chizen, aur chuha khate hain, we sab ke sab fana ho jenge, KHUDAWAND farmata hai.

18 Par main jo hun, so un ke kam aur un ke andeshe mere huzur hain; aur aisa hogá, ki main sari ummaton ko, aur gurohon ko, jin ki zubanen mukhtalif hain, faraham karunga, aur we sab awenge, aur mera jalal dekhenge.

19 Kyunki main un ke darmiyan ek nishan nasb karunga, aur main un ko, jo un men se bach niklen, qaumon ki taraf bhejunga, ya'ne Tarsis, aur Pul, aur L' d ko, jo tirandaz hain, aur

Tábal, aur Yúnán ko, aur dūr ke bahrí mamálik ko, jinhon ne merí khabar nahin suni, aur merá jalál nahin dekhá: we qaumon ke darmiyán merá jalál bayán karenge.

20 Aur KHUDÁWAND farmatá hai, ki We tumháre sáre bháion ko, sári qaumon men se, ghoṛon par, aur gáṛion par, aur miyánon men, aur khach-charon par, aur sádnion par biṭhláke, KHUDÁWAND ke hadye ke liye, Yarúsalam men mere koh i muqaddas ko láwenge, jis tarah se baní Isráel pák bartanon men hadya KHUDÁWAND ke ghar men láte hain.

21 Aur KHUDÁWAND farmatá hai,

ki Main un men se káhin aur Láwi hone ke liye lúngá.

22 Kyúñki jis tarah se naye ásmán, aur nayí zamin, jo main banáúngá, mere huzúr qáim rahenge, us hí tarah tumhári nasl, aur tumhárá nám báqí rahegá, KHUDÁWAND farmatá hai.

23 Aur aisá hogá, ki ek naye chánd se dústre tak, aur ek sabb se dústre tak, sáre bashar 'ibádat ke liye mere huzúr áwenge, KHUDÁWAND farmatá hai.

24 Aur we níkal níkalke un logon kí láshon par, jo mujh se bági húe, nazar karenge; kyúñki un ká kirá na maregá, aur un kí ág na bujhegi, aur sáre bashar ko un se nafrat áwegi.

YARAMIYA'H NABI' KI' KITA B.

I BAT.

KHILQIYA'H ke bete Yaramiyáh kí báten, jo Binyamín kí main-lukat men 'Anatúti káhinon men se thá;

2 Jis par KHUDÁWAND ká kalám, Amún ke bete Yahúdáh ke bádsháh Yúsíyáh ke dinon men, us kí bádsháhat ke terahwen baras men, názil húa.

3 Yahúdáh ke bádsháh Yahúyaqím bin Yúsíyáh ke dinon men bhí, Yahúdáh ke bádsháh Sidqiyáh bin Yúsíyáh ke gyárahwen baras ke tamám hone tak, Yarúsalam ke logon ke asir ho jáne tak, jo páñchwen mahine men thá, názil hotá rahá.

4 KHUDÁWAND ká kalám mujh ko pahunchá, aur us ne kahá,

5 Kí peshtar us se kí main ne tujhe peṭ men khalq kiyá main tujhe jántá thá, aur níhm men se tere níkalne ke

pahle main ne tujhe maṭhsús kiyá, aur qaumon ke liye tujhe nabi ṭhah-ráyá.

6 Tab main ne kahá, Hác, KHUDÁWAND YAHOWÁH! dekh, main bol nahin saktá: kyúñki larhá hún.

7 ¶ Par KHUDÁWAND ne mujh ko kahá, Mat kah, kí Main larhá hún; kyúñki jin sabhon ke pás main tujhe bhejúngá, tú jáegá; aur sab kuchh jo main tujhe farmáúngá, tú kahegá.

8 Tú un ke chihron ko dekhke mat dar; kyúñki KHUDÁWAND kahtá hai, Main tujhe chhuráne ko tere sáth hún.

9 Tab KHUDÁWAND ne apná háth barháke merá muṛh chhúá. Aur KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, kí Dekh, main ne apní báten tere muṛh men dál di.

10 Dekh, áj ke din main ne tujhe qaumon par aur bádsháhaton par ikh-

tiyár diyá, ki ukháre aur dhá dewe, aur halák kare aur girá dewe, aur banáwe aur lagáwe.

11 ¶ Phir KHUDÁWAND ká kalám mujh ko pahunchá, aur us ne kahá, ki Ai Yaramiyáh, tú kyá dekhtá hai? main bolá, ki Bádám ke daraht ki ek dáli dekhtá hún.

12 Aur KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, ki Tú ne khúb dekhá; kyúñki main apne kalám ko púra karne ke liye sawere be-dár húngá.

13 Dúsrí bár KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, aur us ne kahá, ki Tú kyá dekhtá hai? Main ne kahá, Ubaltí húi dg dekhtá hún, jis ká mujh uttar ki taraf se hai.

14 Tab KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, ki Uttar ki taraf se wuh áfat áwegí, jo is sarzamín ke sáre báshindon par hogí.

15 Kyúñki KHUDÁWAND farmátá hai, ki Dekh, main uttar ki bádsháhaton ke sáre khándánon ko bulá-úngá; aur we áwenge, aur har ek apná apná takht Yarusalam ke phátakon men dákhlil hone kí ráh par, aur us kí sab díwáron ke girdágird, aur Yahúdáh ke tamám shahron ke muqábil, qáim karegá.

16 Aur main un kí sári sharárat kí bábat, ki unhon ne mujhe chhorá hai, aur begáne iláhon ke sámhne lubán jaláyá, aur apne hí háthon ke kámon ko sijda kiyá, apní 'adálát zahir karke un par hukm dúngá.

17 ¶ Is liye tú apní kamar bándh-ke uth khará ho, aur jo kuchh main tujhe farmáun, un se kah; un ke chilhon ko dekhke mat dar, na ho ki main tujhe un ke sámhne sarásíma karún.

18 Kyúñki dekh, main áj ke din tujh ko sári sarzamín ke muqábil, aur Yahúdáh ke bádsháhon ke muqábil, aur us ke amíron ke muqábil, aur us ke káhinon ke muqábil, aur mulk ke wogon ke muqábil, ek hasín shahr, aur

lohe ká sutún, aur pítal kí díwár, banátá hún.

19 We to tere sáth lareñ, lekin tujh par gálib na honge; kyúñki KHUDÁWAND farmátá hai, Main tere bacháne ko tere sáth hún.

II BAB.

PHIR KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, aur us ne kahá,

2 Ki Tú já, aur Yarusalam ke sunte hí pukárke kah, ki KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Main teri bábat teri jawáni kí mihrbání, aur tere byáh kí muhabbat ko yád kartá hún, jab kí tú bayábán men, hán, us sarzamín men jahán khetí na thí, mere píchhe píchhe chali.

3 Isráel KHUDÁWAND ká muqad-das, aur us kí afzáish ká pahlá phal thá: sab jo use nigalte the gunahgár thahre; un par balá áí, KHUDÁWAND farmátá hai.

4 Ai ahl-i Ya'qúb, aur ahl-i Isráel ke sab khándáno, KHUDÁWAND ká kalám suno.

5 ¶ KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Tumháre bápádáon ne mujh men kaunsi ná-insáfí páí, jo we mujh se dúr bháge, aur butlán ke pairau hús, aur áp bátíl ho gaye?

6 Aur unhon ne nahín kahá, ki KHUDÁWAND kahán hai, jo hamen Misr kí sarzamín se nikál láyá, aur bayábán men, aur banjar men, aur garhon kí sarzamín men, khush kí aur maut ke sáye kí sarzamín men, jahán koí nahín guzartá, aur koí ádmí búd o básh nahín kartá, hamen le chálá?

7 Aur main tum ko bág-wálí zamín men láyá, kí tum us ke mewe aur us ke achhle phal kháo; par tum ne dákhlil hoke merí zamín nápak kí, aur merí mirás ko makrúh karáyá.

8 Káhinon ne nahín kahá, kí KHUDÁWAND kahán hai? aur unhon ne jo shari'at ke mu'amale faisal karte mujhe na jáná; aur charwáhon ne mujh se sarkashí kí; aur nabíon ne

Ba'al ká nám leke nubúwat kí, aur un chízon kí pairaui kí, jo ki fáida nahín bakhshítín.

9 Is liye, KHUDÁWAND farmatá hai, Main phir tum se bigár karúngá, aur tumhare larkon ke larkon se bhí bigár karúngá.

10 Kyúнки pár guzarke Kittion ke sáhilon men dekho, aur Qidár men bhejke khúsb socho, aur dekho, ki aisi bát kahín húi jaisi ki yih bát hai?

11 Kyá kisi qaum ne apne iláhon ko, jo haqíqat men KHUDÁ nahín, badal dála? par meri qaum ne apne jalál ko us se jo be-na'fa hai badlá.

12 Ai ásmáno, is se muta'ajjib ho jáo, hán, ba-shiddat hairán ho, niháyat muztarib hoo, KHUDÁWAND farmatá hai.

13 Kyúнки mere logon ne do buráíán kí; unhon ne mujh jíte pání ke sote ko chhor diya, aur apne liye haur khode hain, túte hús haur, jin men pání nahín tháhar saktá.

14 ¶ Kyá Isráel gulám thá? kyá wuh kánázád thá? wuh kis liye lúta gayá?

15 Jawán sher i babar us par gur-ráte; we aprí áwáz sunáte hain, aur us ká mulk ujár dete; us ke shahr jal gaye, wahán koí basnewála na rahá.

16 Baní Núf aur baní Tahfanis bhí tere sir ki chándi ko ká háte hain.

17 Kyá tú yih apne úpar nahín láya hai, ki tú ne KHUDÁWAND apne KHUDÁ ko tark kiyá, jis waqt wuh tujh ko ráh men le chaltá thá?

18 Aur ab Saihúr ká pání píne ko tujhe Misr kí ráh men kyá kám hai? aur nahr i Furát ká pání píne ko tujhe Asúr kí ráh men kyá kám hai?

19 Teri hí sharárat teri tádíb karegi, aur teri bagáwaten tujh ko sazá dengi: ján aur dekh, ki yih burá aur niháyat bejá kám hai, ki tú ne KHUDÁWAND apne KHUDÁ ko tark kiyá hai, aur ki merá khauf tujh ko nahín,

KHUDÁWAND RABB ul afwáj farmatá hai.

20 Kyúнки muddat húi ki tú ne apná júá phár dála, aur bandhanon ko tor diya, aur kahá, ki Main tábi' men na rahúngi; hán, har ek únche pahár par, aur har ek hare daraht ke tale, tú ziná karne ko leti hai.

21 Main ne tujhe ek suthri ták lagáya, bilkull chokhá bihan; phir tú kyúńkar úparí angúr kí kam-qadr latá mere liye ho gayí?

22 Harchand tú apne ko saji se dhowe, aur bahut sí reh isti'amál kare, tad bhí KHUDÁWAND KHUDÁ kahtá hai, Teri sharárat ká dág mere huzúr bauá rahtá hai.

23 Tú kyúńkar kahtí hai, ki Main nápak nahín hún; main ne Ba'alím kí pairaui nahín kí? wádí men apní rawish dekh, aur jo kuchh tú ne kiyá hai ma'lúm kar: tú ek tez-rau útní kí mánind hai, jo mast hoke idhar udhar daurti hai;

24 Máda gor-khar kí mánind, jis kí 'adat hai kí dasht men rahe, aur jo hawas ke máre hawá súnghtí hai; us kí masti kí hálat men kaun use phirá saktá hai? us ke dhúndhnewále thak nahín játe; us ke mahine men wo use páwenge.

25 Tú apne pánwon ko rok, ki we be-júti na ho jáwen, aur apne gale ko, ki piyás na lage: lekin tú ne kahá, ki Ná-ummedí kí bát hai; aisé nahín; kyúнки main begánon par 'ashiq húi hún, aur un ke pichhe chálúngi.

26 Jaisá ki chor jab pakrá játa hai ruswá hotá hai, waisá hí Isráel ká gharáná, we aur un ke bádsháh, un ke amír, aur un ke káhin, aur un ke nabí ruswá hote hain,

27 Jo ki káth se kahte hain, ki Tú merá báp; aur patthar ko, ki Tú mujhe jani hai; kyúнки unhon ne meri taraf píth kí, aur munh nahín; par apní musibat ke waqt we kahenge, ki Uthke ham ko bachá.

28 Lekin tere ma'búd kahán hain, jinhen tú ne apne liye banáyá? we uthen, agar teri musibat ke waqt tujhe bachá saken; kyúñki, ai Yahúdáh, jitne tere shahr hain, utne tere ma'búd hain.

29 Tum káhe ko mujh se hujjat karoge? tum sab mujh se phir gaye ho, KHUDÁWAND kahtá hai.

30 Main ne tumháre larkon ko 'abas mará pitá hai; we tarbiyat-pazir na hñe; tumhári hí talwár, phárnawále sher-i babar kí mánind, tumháre nabion ko khá gayí hai.

31 ¶ Ai tum jo is pusht ke ho, KHUDÁWAND ke kálám ko liház karo. Kyá main Isráel ke liye bayábn yá tárikí kí zamín húa? mere log kyún kahte, ki Ham jahán cháhen phirte hain; phir tere pás na áwenge?

32 Kyá kunwári apne gahne, yá dulhin apne patke bhúl játí hai? par mere log beshumár dinon se mujh ko bhúl gaye.

33 Kyún tú apní ráh nikáltí hai ki 'ishq ká súrág le? yaqínan tú ne fā-hishon ko bhí apní ráhen sikhlaín.

34 Tere hí dámanon men be-gúnáh miskínon ká khún bhí páyá játá hai; main ne use barí talásh se nahín páyá, balki in sabhon men 'alániya dekhá.

35 Báwujúd is ke tú kahtá hai, ki Is'ráel ki main be-qusúr hún, us ká gazab yaqínan mujh par se palat jáegá. Dekh, main tujh par hujjat sábit kar-úngá, is tere kahne se, ki Main ne gunáh nahín kiya.

36 Tú apní ráh badalne ko kyún 'atimád kiya haqir jáná, aur tú un se kámyáb na hogí.

37 Wahán se bhí tú apne sir par háth rakhe hñe nikal jáegi; kyúñki KHUDÁWAND ne unhen jin par tú ne i'atimád kiya haqir jáná, aur tú un se kámyáb na hogí.

III B'A'B.

KAHA'WAT hai, ki agar koí mard apní jorí ko nikále, aur wuh us ke yahán se jáke दूसरे mard kí ho jáe, to kyá wuh pahlá us pás phir jáegá? kyá wuh zamín niháyat nápak na hogí? lekin tú ne bahut se yáron ke sáth ziná kiya; tad bhí meri taraf phir, KHUDÁWAND farmátá hai.

2 Paháron kí taraf apní ánkhen uthá, aur dekh, kaunsi jagah hai jahán tú ne suhbat na utháí? 'Arab kí mánind, jo bayábn men hai, tú un ke liye ráhon par baithí; tú ne apní ziná-káre aur badkáre se zamín ko nápak kiya.

3 Is liye bárish nahín hotí; aur ákhiri barsát nahín hñí; teri peshání par qahba-pan záhir hai, aur tú sharm nahín mántí hai.

4 Kyá ab tú pukárke mujhe nahín kahegi, ki Ai mere báp, tú meri jawání ká rahbar thá?

5 Kyá wuh sadá apná gazab rakhegá? kyá wuh use hamesha tak rakh chhoregá? Dekh, tú aisí báten to kah chuki, lekin tujh se jitná ho saká bure kám kiye.

6 ¶ Yúsíyáh bádsháh ke dinon men bhí KHUDÁWAND ne mujh se kahá, Kyá tú ne dekhá hai, kí bargashta Isráel ne kyá kiya hai? wuh har ek únche pahár par, aur har ek hare darakht ke tale gayí, aur wahán ziná-kári kí.

7 Aur jab wuh yih sab kuchh kar chuki, to main ne kahá, ki Meri taraf phir á. Par wuh na phiri; aur us kí be-wafá bahin Yahúdáh ne yih hál dekhá.

8 Phir main ne dekhá, kí jab isí bá'is se, kí us ne zinákári kí thí, main ne bargashta Isráel ko nikálá, aur use taláq-náma likh diya, báwujúd is ke us kí be-wafá bahin Yahúdáh na dari, balki us ne bhí jáke chhinálá kiya.

9 Aur aisá húa kí us ne apne chhinále kí burái se zamín ko nápak kiya,

aur patthar aur lakri ke sáth zinákári kī.

10 Aur báwujúd is sab ke, us kī be-wafá bahin Yahúdáh meri taraf apne sáre dil se na phirí, magar makr se, KHUDÁWAND kahtá hai.

11 Aur KHUDÁWAND ne mujh se kahá, ki Bargashta Isráel ne, be-wafá Yahúdáh se ziyáda, apne ko sádiq thahráyá hai.

12 ¶ Já, aur uttar kī taraf pukár-ke kah, KHUDÁWAND farmátá hai, ki Ai bargashta Isráel, phir áo; main áge ko tum par na ghurkúngá, kyúñki KHUDÁWAND farmátá hai, Main rahím hún; main sadá tak apná gazab na rakh chhorúngá.

13 Sirf apní badkári ká iqrár kar, KHUDÁWAND farmátá hai, ki tú KHUDÁWAND apne KHUDá se phir gayí hai, aur har ek hare darakht ke tale begánon ke sáth idhar udhar áwára phirí, aur meri áwáz nahín suní.

14 KHUDÁWAND farmátá hai, Ai bargashta larko, agarchi main ne tum ko tark kiyá hai, tau bhí phir áo; aur main tum ko har ek shahr men se ek ek, aur gharáne men se do do leke, tumhen Saihún men le áúngá:

15 Aur main tum ko apne khatir-khwáh charwáhe dúngá, aur we tumhen dánái aur samajhdári charáwenge.

16 Aur aisá hogá, KHUDÁWAND farmátá hai, ki jab un dinon men tum mulk men barhoge, aur bahut hooge, tab we phir na kahenge, ki KHUDÁWAND ke 'ahd ká sandúq; us ká khiyál bhí kabhi un ke dil men na áwegá: we hargiz use yád na karenge, aur us ke na hone se dareg na karenge; aur wuh phir banáyá na jáegá.

17 Us waqt Yarusálam KHUDÁWAND ká takht kahláyá jáegá, aur us men, Yarusálam hí men, sári qaumen KHUDÁWAND ke nám se jam'a hongí: aur we phir apne bure dil kī magráí kī pairaui na karenge.

18 Unhín dinon men Yahúdáh ká

gharána Isráel ke gharáne ke sáth chalegá, aur we milke uttar kī zamín men se is zamín men, jise main ne tumháre bápádáon ko mirás men diyá, áwenge.

19 Par main ne kahá, ki Main kyúñkar tujhe larkon ke darniyán shámil karún, aur zamín i dilchasp, qaumon kī sab se nafis mirás, tujhe dúñ? phir main ne kahá, ki Tú mujhe apná báp kahke pukáregí; aur tú phir mujh se bargashta na hogí.

20 ¶ Tau bhí jis tarah se jorú be-wafái se apne khasam ko chhor deti hai, us hí tarah se tum ne, ai Isráel ke gharáne, mujh se be-wafái kī, KHUDÁWAND kahtá hai.

21 U'ñchí jagahon par ek áwáz sunne men áí, baní Isráel ke rone aur minnat karne kī; kyúñki unhon ne apní ráh terhi kī, aur KHUDÁWAND apne KHUDá ko bhúl gaye the.

22 Ai bargashta larko, phir áo; main tumhári bargashtagián daf'a kar-úngá. Dekh, ham tere pás áte hain, ki tú, ai KHUDÁWAND, hamára KHUDá hai.

23 Filhaqiqat Isráel kī naját ká intizár karná, ki tilon kī taraf aur paháron kī kasrat se hogí, so'abas hai; yaqinan wuh KHUDÁWAND hamáre KHUDá se hai.

24 Kyúñki yih jo ruswái ká bá'is hai, hamári jawání ke waqt se, hamáre bápádáon ke mál ko, aur un kī bhefon aur bailon ko, un ke beton aur betion ko, nigal játi hai.

25 Ham apne nang men pare rahte, aur ruswái ham ko dhámpí; is liye ki ham aur hamáre bápádáde, jawání ke waqt se áí tak, KHUDÁWAND apne KHUDá ke khatákár hain, aur ham ne KHUDÁWAND apne KHUDá kī farmán-bardári na kī.

IV BA' B.

A I Isráel, agar tú phiregá, KHUDÁWAND farmátá hai, to tú meri taraf phir á: aur agar tú apní makrú-

hát ko merí nazar se dúr karegá, to tú áwára na hogá ;

2 Aur agar tú sacháí, aur 'adálat, aur sadáqat se, zinda KHUDÁWAND kí qasam kháwegá, tab qaumen us ke sabab apne ta, in mubáarak jánengi, aur us par fakhr karengi.

3 ¶ Kyúñki KHUDÁWAND Yahúdáh aur Yarásalam ke logon ko yún far-mátá hai, ki Apní partí zamín ko apne liye jot dálo, aur kánton ke darmiyán mat boo.

4 Ai Yahúdáh ke logo, aur Yará-salam ke báshindo, KHUDÁWAND ke liye apná khatna karáo, aur apne dil kí khalrí utár phenko, tá na howe kí tumhári badkirdáron ke bá'is se merá qahr ág kí mánind shu'ala-zan ho, aur aisá bharke kí koí use bujhá na sake.

5 Yahúdáh men ishtihár do, aur Yarásalam men is kí manádi karo, aur kaho, ki Tum mamlukat men narsingá phúnko ; buland áwáz se pukáro, aur kaho, ki Jam'a ho, kí hasín shahron men chalen.

6 Tum Sáiḥun hí men jhandá khará karo : panáh lene ko bhágo, aur mat thahro : kyúñki main ek balá ko, aur halákat i shadíd ko, uttar kí taraf se látá hún.

7 Sher i babar jhári se niklá, aur qaumon ke halák-karnewále ne derá ter dálá hai ; wuh apní jagah se niklá kí terí zamín ko wirán kare ; tere shahr aise ujár hongé, kí wahán insán nám ko na rahe.

8 Is liye tum apní kamar par tát bándho, chhátí píto, aur wáwailá karo ; kyúñki KHUDÁWAND ká bharaktá húa qahr ham par se palat nahín játá.

9 Aur us din aisá hogá, KHUDÁWAND kahtá hai, kí bádsháh ká jí aur sardáron ke dil sust ho jenge ; aur káhin hairat-zada, aur nabí sarásíma hongé.

10 Tab main ne kahá, Hée, ai KHU-DÁWAND Khudá, yaqinan tú ne is

qaum ko aur Yarásalam ko yih kahke dagá dí, kí Tum salámat rahoge, há-lánki talwár ján par lagi hai.

11 Us waqt is qaum ko aur Yará-salam ko yih kahá jáegá, kí Bayábán kí tunchí jagahon par se ek khushk hawá merí qaum kí betí kí taraf chalegi, usáne aur sáf karne ke liye nahín,

12 Balki ek hawá, jo aision se sha-díd hai, mere liye chalegi ; abhí main un par apne fatwe dúngá.

13 Dekho, wuh yún charhegá jaise badlián, aur us kí gárián jaise ándhí ; us ke ghore 'uqábon se teztar hain. Wáwailá ham par ! kí ham barbád ho gaye.

14 Ai Yarásalam, tú apne dil ke sharárat se pák kar, tá kí tú rihái páwe. Kab tak tú bátíl kḥiyálon ko apne dil men jagah degá ?

15 Kyúñki Dán se ek áwáz sunái detí hai, aur Ifráim ke pahár se taklíf kí manádi hoti hai.

16 Qaumon ko kḥabar do ; dekho, Yarásalam kí bábat manádi karo, kí muhásara-karnewále dúr mulk se áte hain, aur Yahúdáh ke shahron ke muqábil lalkárege.

17 Khet ke rakhwálon kí mánind we use cháron taraf gherenge ; kyúñki us ne mujh se bagáwat kí, KHUDÁWAND kahtá hai.

18 Terí chál aur tere kámon ne tere liye yih hásil kiya ; yih terí sharárat hai ; yih azbaski talḥ hai, wuh tere dil ko pakar letá.

19 ¶ Merí antrián ! merí antrián ! mere dil ke parde men dard hai ; mere dil kí aisí ghabráhat hai, kí main chup nahín rah saktá, kyúñki, ai merí ján, tú ne narsinge kí áwáz, aur larái kí lalkár suni.

20 Shikast par shikast kí kḥabar hotí ; yaqinan tamám sarzamín barbád ho gayí ; mere kḥaime achának, aur mere parde ek dam men gárat kiye gaye.

21 Kab tak main yih jhandá dekhá karún, aur narsinge kí áwáz sunún ?

22 Filhaqíqat mere log nádán haiñ, unhoñ ne mujhe nahín pahcháná; we be-shu'úr larke haiñ, aur imtiyáz nahín rakhte: bure kám karne men chatur haiñ, par nekokárí karne ke liye samajh nahín rakhte.

23 Main ne sarzamín ko dekhá, aur kyá dekhtá hún, kí wirán aur sunsán hai; aflák ko bhí, kí be-núr haiñ.

24 Main ne paháron par nigáh kí, aur kyá dekhtá hún, kí we kámp gaye, aur sáre tñle zor se hile.

25 Main ne nazar kí, aur kyá dekhtá hún, kí koí ádmí nahín; aur sab hawái parinde ur bháge.

26 Main ne dekhá, aur kyá dekhtá hún, kí seráb sarzamín dasht ho gayí, aur KHUDÁWAND ke áge, us ke qahr kí shiddat ke áge, us ke sab 'shahr barbád ho gaye.

27 Kyúñki KHUDÁWAND yún kahtá hai, kí Tamám mulk wirán hogá; tau bhí main hanoz use bilkull halák na karúngá.

28 Isí liye mulk mátam karegá, aur úpar ke ásmán tárik honge; kyúñki main kah chuká, main ne iráda kiyá hai, main us se na pachhtáúngá, aur us se dar-guzar na karúngá.

29 Ghur-charhoñ aur tñrandázon ke shor se har ek bastí bhág jáegi: we andhere jangaloñ men já rahenge, aur chaatáñoñ par charh jáenge: har ek shahr tárk kiyá jáegá, aur koí ádmí un men na rahegá.

30 Aur tú, aí barbád kí húi, kyá karegi? Agarchi tú lál jorá pahine, agarchi tú sonahle zewarón se apne ko sanwáre, agarchi apní áñkhoñ men surmá lagáwe, to 'abas ap ko khúbsúrat banáegi; tere 'áshiq tujh ko haqír jáenge, we teri jáñ ke tálib honge.

31 Kyúñki main ne us 'aurat kí sí ek áwáz jise dard lage hoñ, aur us kí sí dardnák áwáz jo apná pahlá bachcha jane, Saihún kí beṭi kí sadá suní, kí

wuh hámpṭí hai, aur apne háth phailáke kahtí hai, Hée mujh par, kí khúb-nioñ se meri jáñ ba-lab húi !

V B A B.

YARU'SALAM ke kúchoñ men idhar udhar dauro, aur ab dekhte jáo, aur daryáft karo, aur us ke chaukoñ men dhúndho, agar koí ádmí waháñ mile, koí bhí ho jo insáf kartá, aur sachái ká tálib hotá; aur main use mu'áf karúngá.

2 Aur agarchi we kahen, kí KHUDÁWAND zinda hai, tad bhí yaqínan we jhúṭhí qasam kháte haiñ.

3 Aí KHUDÁWAND, kyá teri áñkhoñ sachái par nahín haiñ? tú ne unhen márá hai, par unhoñ ne afsos nahín kiyá; tú ne unhen gárat kiyá, par we tarbiyat-pazír na húe; unhoñ ne apne chihroñ ko chaatán se sakhttar banáya; unhoñ ne phirne se inkár kiyá hai.

4 Tab main ne kahá, kí Yaqínan ye 'awámm haiñ; we jáhil haiñ; kyúñki we KHUDÁWAND kí ráh, aur apne KHUDÁ kí 'adálát se, ágáh nahín haiñ.

5 Main kháws logon ke pás jáúngá, aur unhen bolúngá, kyúñki we KHUDÁWAND kí ráh, aur apne KHUDÁ kí 'adálát se zarúr wáqif honge; par unhoñ ne bilkull júá torá hai, aur bandhanon ko jhatká dálá hai.

6 Is liye jangal ká sher i babar unhen pháregá, sham ká bheriyá unhen halák karegá, tendúá un ke shahroñ kí ghát men baithá rahéga: jo koí un men se nikle, phárá jáegá; kyúñki un kí sarkashíáñ bahut huiñ, aur un kí bagáwatan barh gayín.

7 ¶ Yih terá káñ main kyúñkar mu'áf karún? tere farzandoñ ne mujh ko chhorá, aur un kí qasam khái jo KHUDÁ nahín haiñ: agarchi main ne unhen peṭ bhar khiláya thá, tad bhí unhoñ ne zinákáří kí, aur pare bándhke qahba-kháñoñ men ikatṭhe húe.

8 We peṭ-bhare ghoron ke mánind haiñ: we subh sawere uṭhke har ek

ne apne parosī kī jorū par mastī se binhinānā kiyā hai.

9 KHUDĀWAND kahtā hai, ki In bāton ke liye kyā main badlā na lūngā, aur aisi qaum se merā jī intiḳām na legā?

10 ¶ Tum us kī dīwārōn par charhō, aur torte jāo, par bilkull kharāb na karo; us kī charhtī hūī dālīān chhānto, kyūnki we KHUDĀWAND kī nahīn hai.

11 Kyūnki KHUDĀWAND kahtā hai, ki Isrāel ke gharāne aur Yahūdāh ke gharāne ne mujh se nihāyat be-wafāī kī.

12 Unhon ne KHUDĀWAND se inkār kiyā hai, aur kahā, ki Wuh nahīn hai; ham par hargiz āfat na āwegī, aur talwār aur kāl ko ham na dekhenge.

13 Aur nabī jo haiṅ so hawā ho gaye, aur kalām un men nahīn hai; unhon par aisā hī hogā.

14 Pas KHUDĀWAND RABB ul afwāj yūn kahtā hai, Is liye kī tum yih bāt kahte ho, so dekho, main apne kalām ko tere munh men āg, aur is qaum ko lakrī, banāṅgā, aur wuh unhen bhasam kar degī.

15 Aī Isrāel ke gharāne, dekho, main tum par ek qaum dūr se charhā lāṅgā, KHUDĀWAND kahtā hai; wuh zabardast qaum hai, wuh qadīm qaum hai, wuh aisi qaum hai, jis kī zubān tū nahīn jāntā, aur jo kuchh we kahte haiṅ tū nahīn samajhtā.

16 Un kī tarkash khulī hūī qabr kī mānind hai; we sab bahādur haiṅ.

17 Terī fasl kā anāj, aur terī rotī, jo tere betōn aur betōn ke khāne kī thī, we khā jāenge; terī gāe bher we chaṭ karenge; tere angūr aur terī anjīr we khāenge; tere hasin shahron ko, jin par terā āsrā hai, we talwār se wirān kar denge.

18 Bāwujūd is ke KHUDĀWAND kahtā hai, ki Un hī dinon men bhī main tumbhen bilkull halāk na kar-
ūngā.

19 ¶ Aur yūn hogā, kī jab tum log kahoge, kī KHUDĀWAND hamāre KHUDĀ ne yih sārā sulūk ham se kyūn kiyā, tab tū unhen kahegā, kī Jis tarah se tum logon ne mujhe chhor diyā, aur apnī sarzamīn men begāne ma'būdōn kī bandagī kī, us hī tarah tum us sarzamīn men, jo tumhārī nahīn hai, begāne logon kī bandagī karoge.

20 Ya'qūb ke gharāne men yih bāt ishtihār karo, aur Yahūdāh men us kī manādī karo, aur kaho,

21 Ab ise sun, aī nādān aur be-'aql qaum, jo ānkhen rakhtī hai, par dekhtā nahīn, jo kān rakhtī hai, par suntī nahīn;

22 KHUDĀWAND kahtā hai, Kyā tum mujh se nahīn darte? kyā tum mere huzūr nahīn thartharāte, jis ne ret ko sumundar kī hadd par ek aise qadīm hukm se qām kiyā, kī wuh us se barh nahīn saktā; aur harchand us kī labhren bāham parī uchhaltī haiṅ, tad bhī we gālīb nahīn hotīṅ; harchand we shor karen, tad bhī we us se guzar nahīn saktīṅ?

23 Lekin is qaum kā dil bāgī aur sarkash hai, unhon ne sarkashī kī, aur gaye guzre.

24 Unhon ne apne dil men nahīn kahā, kī Ilām KHUDĀWAND apne KHUDĀ se daren, jo mausim par aglī aur pichhlī bārishon ko detā hai: wuh hī fasl ke muqarrarī hafton ko hamāre liye maujūd kar rakhtā hai.

25 ¶ Tumhārī badkārion ne yih chīzen tum se phirāīṅ, hān, tumhān khatakārion ne in achchhī chīzon ke tum se bāz rakhā.

26 Kyūnki merī qaum ke darmiyān sharīr log pāe jāte haiṅ; we phandā lagānewālōn kī mānind ghāt meṅ baithte haiṅ; we jāl phailāte, we ādmīon ko pakarte haiṅ.

27 Jaise kī pinjrā chīriyon se bharā hai, taise un kā ghar makr se bharā hai: isī liye we bare aur maldār hī gaye.

28 We moṭe ho gaye, we chikne hain : we bure kámon men sharíron se sahqat le játe : we faryád ko, yatímon kí faryád ko, nahín sunte, tau bhí we kányáb rahte : aur muhtájon ká insáf nahín karte.

29 KHUDÁWAND kahtá hai, Kyá main in báton ká badlá na lún ? aur kyá merí ruh aísí qaum se intiqám na legí ?

30 ¶ Ek hairat-afzá aur haulnák kám mulk men húa ;

31 Ambiyá áyande kí jhúthí khabaren dete hain, aur káhin un ke wasíle hukm-rání karte hain, aur mere log aísí báton ko pasand karte hain ; ab, tum us ke ákhir men kyá karoge ?

VI BĀ'B.

A I baní Binyamín, tum sab Yará-salam ke darmiyán se panáh ke liye bhág niklo, aur Taqú'a men narsingá phúnko ; aur Bait-Hakkáram men ek nishán khará karo : kí uthar kí taraf se ek balá, aur barí halákat áti hai.

2 Main Saihún kí betí ko, jo shakíl aur náznín hai, halák karúngá.

3 Charwáhe apne gallon ko liye hús us pás áwenge, aur girdágird us ke muqábil khaime khare karenge ; har ek apní apní jagah men charáwegá.

4 Tum us se lárne kí taiyári karo ; utho, aur ham do pahar ke waqt char-náí karen. Ham par afsos hai ! kí dín dhaltá hai, aur shám ke sáye barh játe hain.

5 Uṭho, rát ko charh chalen, aur us ke qasron ko dhá den.

6 ¶ Kyúnki Rabb ul afwáj yún kahtá hai, kí Darakht kát dáo, aur Yarásalam ke muqábil damdama bándho : yih wuh shahr hai, jis ko cháhiye kí barí sazá dí jáwe ; us ke darmiyán har tarah ká zulm hai.

7 Jis tarah se sotá apná pání uch-háltá hai, us hí tarah wuh apní khabásat ko uchhlá rahí hai ; zulm aur sitam kí sadá us men suní játi hai ;

har dam mere sámhne dukh dard aur zakhm hain.

8 Ai Yarásalam, tarbíyat-pazír ho, tá na howe kí merá dil tujh se ghaṭ jáe ; na ho kí main tujhe wirán karún, aur zamin be-chirág banáún.

9 ¶ Rabb ul afwáj yún kahtá hai, kí Jo Isráel men se báqi rahen, un ko we angúr kí mánind bilkull toṭ lenge : tú apná háth, un kí mánind jo angúr ko toṭte hain, toṭríon men phir dákhil kar.

10 Main kis se kahún aur kis ko chitáún, tá kí we sunen ? dekh, un ke kán ná-makhtún hain, yahán tak kí we sun nahín sakte : dekh, KHUDÁWAND ká kalám un ke liye hiqárat ká bá'is hai, we us se khusht nahín hote.

11 Is liye main KHUDÁWAND ke jahr se labrez hún ; us ke sahne se main thak gayá hún ; main use báhar ke sáre larhon par, aur jawánon kí jamá'at par undelúngá : kyúnki khasam apní joré ke sáth, aur búrná us samet jo púri 'umr ká hai, pakrá jáegá.

12 Aur un ke ghar, kheton aur joríon samet, auron ke ho jáenge : kyúnki KHUDÁWAND kahtá hai, kí Main apná háth us sarzamín ke bá-shindon par barháúngá.

13 Is liye kí chhoton se baron tak sab ke sab lálchí hain ; us ká nabí se káhin tak har ek jhúthá mu'amala kartá hai.

14 Kyúnki we merí qaum kí betí ke gháo ko yih kahke faqat záhiran changá karte hain, kí Salámatí, salámatí ; hálánki salámatí nahín hai.

15 Cháhiye thá, is liye kí unhon ne makrúh kám kiye the, kí we sharminda howen, par we zarra sharminda na hús, aur na unhon ne khíjlat uṭháí ; is wáste we un ke darmiyán jo girá cháhte hain, girenge ; KHUDÁWAND kahtá hai, kí Jis waqt main un se badlá lúngá, wo giráe jáenge.

16 KHUDÁWAND yún kahtá hai, kí Ráhon pár khare the, aur dekho, aur

puráne raston kí bábat púchho, ki ko, us ki mánind jis ká iklautá betá bhalí ráh kahán hai? usí men chalo, mar jáwe, mátam kí shakl baná, aur ki tum apne jion men áram páoge. dil-kharásh nauha kar; kyúñki gárat-Par unhon ne kahá, ki Ham us men gar ham par achának áwegá.

17 Aur main ne tumháre úpar nigah-bán bhí thahráe, aur kahá, ki Narsinge kí áwáz suno. Par unhon ne kahá, ki Ham na sunenge.

18 ¶ Is sabab, ai qaumo, suno, aur ai jam'a kiye hús logo, ma'lúm karo, ki un ke darmiyán kyá hai.

19 Ai zamín, sun: dekh, main is qaum par áfat láúngá, jo un ko andeshon ká phal hai, is liye ki unhon ne merí báton ko na máná, aur merí shari'at ko radd kar diyá hai.

20 Kis fáide ke liye Sabá se lubán, aur dúr mulk se khushbúdar úkh mujh tak áte hain? terí sokhtaní qurbánián mujhe pasand nahin hain, aur tere zabíhe khush nahin áte.

21 Isí liye KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Dekh, main thokar-khilánewálí chizen is qaum ke áge dál dúngá, aur báp aur beté ikatthe thokar kháke un par girenge, parosí aur us ká dost ek sáth halák hongé.

22 KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Dekh, uttar kí mamlukat se ek qaum áti hai, aur dunyá kí sarhaddon se ek bari guroh barpá kí jáegi.

23 We kamán aur neza isti'amál karte; we sang-dil hain, aur rahm nahin karte; un ke náron kí sadá samundar kí mánind hai; aur ghoron par sawár hote, aur jangí mardon ke mánind tere muqábil, ai Sáiún kí betí, we saff bándhte hain.

24 Ham ne un ká shuhra suná hai: hamáre háth dhile ho gaye; ham jannewáli 'aurat kí mánind musibat men aur dard men giriftár hain.

25 Maidán men mat jáo, aur ráh men mat phiro; kyúñki dushman kí talwár aur khauf har taraf hai.

26 ¶ Ai merí qaum kí betí, kamar par tát bándh, aur rákh men lot; ap

27 Main ne tuihe apní qaum ke liye parakhnewálá aur jáñchnewálá tháhráyá, kí tú un kí ráhon ko jáne aur parakhe.

28 We sab ke sab niháyat sarkash hain; we gíbat ko kiyá karte hain; we to támba aur lohá hain; we sab ke sab kharáb karnewále hain.

29 Dhaunkní jal gayi, sísa ág se bhasam ho gayá; kaserá be-fáida gudáz kartá hai; kyúñki sharír alag nahin hote.

30 Khojí chándí log un ká nám rakhenge, kí Khudá ne unhen radd kar diyá hai.

VII BAB.

YIII wuh kalám hai jo KHUDÁWAND kí taraf se Yaramiyáh ko pahunchá, aur us ne kahá hai,

2 Tú KHUDÁWAND ke ghar ke phátak par khará ho, aur wahán is kalám ká ishtihár de, aur kah, ki Ai Yahúdáh ke sab log, jo KHUDÁWAND kí bandagi ke liye in phátacon se dákhil hote ho, KHUDÁWAND ká kalám suno.

3 RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún farmátá hai, kí Apní apní ráh aur apne apne kám sudháro, tab main tumhen is makán men basne dúngá.

4 Tum yih kahte hús jhúthí báton par ásrá mat rakho, kí KHUDÁWAND kí haikal, KHUDÁWAND kí baikal, KHUDÁWAND kí haikal ye hain.

5 Kyúñki agar tum apní apní ráh aur apne apne kám sar-á-sar durust karo, agar tum insán aur us ke ham-sáye ke darmiyán sab tarah se insáf karo;

6 Agar tum pardesí aur yatím aur bewa par zulm na karo, aur is makán men be-gunáh ká khún na baháo, aur begáne ma'búdon kí páirai, jis men tumhárá nuqsán hai, na karo:

7 To main tum ko is makán men,

aur is sarzamín men, jisó main ne tumháre bápádón ko hamesha ke liye diyá hai, barábar basne dúngá.

8 ¶ Dekho, tum jhúthí báton par, jo súdmand nahín ho saktín, í'atimád karte ho.

9 Kyá tum chorí karoge, khún karoge, zinákárí karoge, jhúthí qasam khaóge, aur Ba'al ke áge lubán jaláoge, aur gair-ma'búdon kí, jinhen tum nahín jánte the, pairaui karoge ;

10 Aur mere huzúr is ghar men, jo mere nám ká kahlátá hai, áke khare hoge, aur kahoge, ki Ham ne khalási pái ; tá ki ye sab nafratí kám karo ?

11 Kyá yih ghar, jo mere nám ká kahlátá hai, tumhári ánkhoñ men choroñ ká khoh hai ? Dekh, KHUDÁ-WAND kahtá hai, ki Main hí ne yih dekhá hai.

12 Pas ab mere us makáu men, jo Sailá men thá, jis par main ne pahle apne nám ko qáim kiya thá, jáo, aur dekho, ki main ne apní guroh Ísráel kí burái ke sabab use kyá kiya.

13 Aur ab isí liye ki tum logon ne ye sab kám kiye, KHUDÁWAND kahtá hai, aur main ne sawere uthke tum ko kahá, aur kahtá hí rahá, par tum ne na suná ; aur main ne tumhen buláya, par tum ne jawáb na diyá ;

14 So main is ghar se, jo mere nám se kahláya, jis par tumhárá í'atimád hai, aur is makán se, jise main ne tumhen aur tumháre bápádón ko diyá, wuhí karúngá jo main ne Sailá se kiya hai.

15 Aur main tumhen apne sámhne se nikál dúngá, jis tarah se main ne tumhári sári birádari, Ífráim kí bilkull nasl ko, nikál diyá hai.

16 Isí báis se tú is qaum ke liye du'á mat máng, aur un ke wáste áwáz buland na kar, aur na minnat kar, aur mujh se shafá'at na kar ; ki main teri na sunúngá.

17 ¶ Kyá tú nahín dekhtá, jo kuchh we Yahúdáh ke shahron men,

aur Yarusalam ke kúchoñ men karte haiñ ?

18 Ki larke lakrián chunte haiñ, aur báp ág sulgáte haiñ, aur 'aurateñ átá gúndhtí haiñ, tá ki ásmán kí malika ke liye kulícha banáwen, aur begáne ma'búdon ko tapáwan tapáwen, ki mujhe gussa diláwen.

19 KHUDÁWAND kahtá hai, ki Kyá we mujhí ko gusse men láte haiñ ? kyá we ap apní zard-rúí ke liye apne ko gusso men nahín láte ?

20 Isí wáste KHUDÁWAND YAHOWÁH yún kahtá hai, ki Dekh, merá gazab aur merá qahr is makán par, aur iusán par, aur haiwán par, aur maidán ke darakhthon par, aur zamín ke paid-áwár par, dhálá jáegá, aur wuh bharkegá, aur bujhegá nahín.

21 ¶ RABB ul afwáj, Ísráel ká KHUDÁ, yún farmátá hai, ki Apne zabilhon par apní sokhtani qurbániáñ bhí barháó, aur gosht khaó.

22 Kyúnki jis din main tumháre bápádón ko Misr kí zamín se nikál láya, unhen sokhtani qurbáni aur zabihe kí bábat kuchh nahín kahá, aur hukm nahín diyá :

23 Balki unhen itná hí kahke main ne hukm diyá, ki Merí áwáz ke shanáwá ho, aur main tumhárá KHUDÁ hoúngá, aur tum mere log hoge ; aur us sári ráh men chalo, jo main tumhen farmáúñ, tá ki tumhárá bhalá howe.

24 Lekin unhoñ ne na suná, na kán lagáya, balki apní maslahaton aur apne bure dil kí zidd par chale, aur palat gaye, aur áge na barhe.

25 Jis din se tumháre bápáde Misr kí zamín se nikal áe, áj ke din tak, main ne tumháre pás apne sáre khdimat-guzár nabion ko bhejá ; main ne har roz subh sawere uthke unhen bhejá hai ;

26 Lekin unhoñ ne merí na suní, aur apná kál na lagáya, balki apní gardan saht kí ; unhoñ ne apne bápádón se ziyáda badkári kí.

27 Agarcai tú ye sári báten un se kahégá, lekin we terí na sunenge; agarchi tú unheñ buláwegá, lekin we tujhe jawáb na denge.

28 So tú un ko kah, ki Yih wuh qaum hai, jo KHUDÁWAND apne KHUDÁ ki áwáz nahin suntí, aur tambíh nahin mántí; sachái gir gayí, aur un ke munh se játi rahi.

29 ¶ Ai Yarusalam, apne bál munda, aur phenk de, aur únchí jagahon par jáké nauha kar; kyúñki KHUDÁWAND ne us nasl ko, jis par us ká qahr bharká thá, mardúd kiya, aur tark kar diya hai.

30 Ki baní Yahúdáh ne merí nazar men burái ki, KHUDÁWAND kahtá hai: us ghar men, jo mere nám ká kahlátá hai, unheñ ne apní makrúhát rakhin, ki use nápak karen.

31 Aur unheñ ne Túfat ke únche makán, jo Bin-Hinnúm ki wadí men hain, banáe, ki apne beton aur betion ko ág men jaláwen, jis ká main ne hukm nahin diya, aur mere dil men is ká khiyál bhí áya na thá.

32 ¶ Is liye, dekh, we din áte hain, KHUDÁWAND kahtá hai, ki áge ko yih Túfat nahin kahláegi, aur na Bin-Hinnúm ki wadí, balki wadí ul qatl kahláegi; aur we Túfat men yahán tak gárenge, ki jagah na rahégi.

33 Aur is qaum ki lāshen hawái parindon aur dashti charindon ki khurák hongí; aur koí unheñ na hānkegá.

34 Tab main Yahúdáh ke shahron men aur Yarusalam ke bazáron men, khushikíawáz, aur shádí ki áwáz, dulce ki áwáz, aur dulhin ki áwáz, mauqúf karúngá; ki zamín wíran hogí.

VIII BĀB.

KHUDÁWAND farmátá nai, ki Us waqt we Yahúdáh ke bād-shāhon ki haddián, aur us ke sardáron ki haddián, aur káhinon ki haddián, aur nabíon ki haddián, aur Yarusalam

ke báshindon ki haddián, un ki qabron men se nikál láwenge;

2 Aur un ko suraj, aur chánd, aur sáre ásmání lashkar ke áge, jinheñ we dost rakhte the, aur jin ki khidmat karte the, aur jin ke we pairau the, aur jin se saláh lete the, aur jin ke áge unheñ ne sijda kiya, bichháenge we sametí na jáengi, aur na gári jáengi, balki we rú e zamín par khád ki tarah hongí.

3 Aur we sáre log, jo is bure ghar-áne men se báqí rahenge, un sab báqí makánon men, jahán jahán main unheñ hānk dūn, maut ko zindagí se ziyáda cháhenge, RABB ul afwáj farmátá hai.

4 ¶ Is ke siwá tú unheñ kahégá, ki KHUDÁWAND yún kahtá hai, Kyá we girenge aur phir na úhenge? kyá wuh phir jáegá, aur phir na áegá?

5 Pas Yarusalam ke ye log kyún hamesha ki bargashtagi ke sáth bargashta hote? we maktar se lipte hūe hain, aur phir áne se inkár karte.

6 Main ne kán lagáya aur suná; we achchhí báten nahin bolte; kisi ne apní burái se tauba karke nahin kahá, ki Main ne kyá kiya? har ek apní ráhon par phirke chala, jis tarah ghorá jang-gáh men daurtá hai.

7 Hān, hawái laqlaq apne muqarrar waqton ko jántí hai; aur qumrí, aur abábil, aur chakwá, apne áne ká waqt pahchán lete hain; par merí qaum KHUDÁWAND ki 'adálat ko nahin pahchántí hai.

8 Tum kyúnkar kahte ho, ki Ham to dánishmand, aur KHUDÁWAND ki shari'at hamáre pás hai? Dekh, haqíqat men us ne use 'abas baná rakhá hai; naql-nawíson ká qalam bátíl hai.

9 Dánishmand sharminda hūe, we hairán hūe, aur pakre gaye: dekh, unheñ ne KHUDÁWAND ke kalám ko haqir jáná; to un men kyá dánái ho saktí hai?

10 Isí liye main un kí-jordán auron

ko, aur un ke khet unhen, jo un ke wáris hongē, dúngá; kyúñki we sab, chhote se bare tak, lálchí haiñ, aur nabí se káhin tak har ek dagábázi kartá hai.

11 Aur unhon ne merí qaum ki betí ke gháo ko yih kahke faqat tanik changá kiyá, kí Salámatí, salámatí; jab kí salámatí na thí.

12 Kyá we, jis waqt unhon ne makrúh kám kiyá thá, sharminda húe? nahín, we zarra sharminda na húe; we khijlat útháne ko nahín jánte; is wáste girnewálon ke darmiyán we bhí girenge: KHUDÁWAND kahtá hai, Jis waqt main un se badlá lúngá, we bhí dagmagáke girenge.

13 ¶ Main unhen sar-á-sar faná karúngá, KHUDÁWAND kahtá hai; ták men angúr na hongē, aur anjír ke darakhthon men anjír na hongē, aur patte bhí súkh jáenge; aur main un ke liye we log muqarrar karúngá, jo unhen dabáwenge.

14 Ham kyún chup cháp baith rahte? áo, ikatthē howen, aur muh-kam shahron men já ghuseñ, aur wahán chupke ho rahen; kyúñki KHUDÁWAND hamáre KHUDá ne hamen chup karáyá hai, aur hamen halá-hal ká pání pine ko diyá, is liye kí ham KHUDÁWAND ke khatákár haiñ.

15 Ham salámatí ke muntazir the, par khairiyat mutlaq na húi; aur sihhat páne ke waqt ke, aur dekh, dahshat!

16 Us ke ghoron ke farráne kí áwáz Dán se suní játi hai: us ke bhári badanwálon ke hinhináne kí áwá. se tamám zamin kámp gayi hai: kí we áe, aur zamin ko, aur sab kuchh jo us men hai, aur shahr ko bhí, us ke báshindon samet, sab ko nigal játe.

17 Kí dekh, main tumháre darmiyán sámpon ko aur nágon ko bhejún-gá, jin par mantar kárgar na hogá, aur we tumhen kátenge, KHUDÁWAND kahtá hai.

18 ¶ Mere andar kí khusáhi gam-

gini hai; merá dil mujh men sust ho gayá.

19 Dekh, merí qaum kí betí ke nále kí áwáz dúr mulk se áti;—Kyá KHUDÁWAND Saihn men nahín? kyá us ká bádsháh us ke darmiyán nahín? We kyún apní taráshi húi múraton se, aur begána butlánon se, mujh ko gusse men láe?

20 Dirau ká waqt guzrá, garmí ke aiyám tamám húe, aur ham ne rihái nahín pái.

21 Merí qaum kí betí kí shikastagi ke sabab main shikasta-dil húa; main kurhtá rahtá hun; hairat ne mujhe giriftár kar liyá.

22 Kyá Jili'ád men raugan i balsán nahín hai? kyá wahán koí tabib nahín? merí qaum kí betí kyún chāngí nahín hoti?

IX B.A'B.

A I kásh kí merá sir pání hotá, aur merí ankhen ánsúon ká sotá! tab main apní qaum kí betí ke maqtúlon par dín aur -át rotá.

2 Kásh kí mere liye bayábán men musáfiroñ ke rahne ká makán hotá! to main apní qaum ko chhōr detá, aur un men se nikal játa, kyúñki we so zínákár haiñ, be-wafáor, kí jamá'at.

3 We apní zubánon ko kaman kí mánind jhúth bolne ke liye khinchte haiñ, aur sachái ke liye sarzamín men diler nahín haiñ; kyúñki we burái se burái tak barh játe, aur mujh ko nahín jánte, KHUDÁWAND kahtá hai.

4 Har ek apne sáthí se hoshyár rahe, aur tum kisi bhái par i'atimád na karo; kyúñki har ek bhái dagá ke sáth píchhe se pánw atká degá, aur har ek hamsáya gibat kartá húa phiregá.

5 Aur har ek apne parosí ko fareb degá, aur sach sach na bolegá; unhon ne apní zubán ko jhúth bolná sikhlayá, aur burái karne men jánfishán ho rahe.

6 Terí búd o básh ká maqám fareb

ke darmiyān hai; fareb se unhon ne mujhe pahchāne ká inkār kiyá, KHUDÁWAND kahtá hai.

7 Is liye RABB ul afwáj yūn kahtá hai, Dekh, main un ko pighlá dālúngá aur unhen ázmáúngá; ki apní qaum kí betí kí bábat kyá aur kar sakún?

8 Ūn kí zubán tír í qátíl kí mánind hai: wuh makr kí bát boltí hai: har ek apne parosí ko munh se salám kahtá, par bātin men us kí ghāt men lagá hai.

9 ¶ KHUDÁWAND kahtá hai, ki Kyá main in kámon par unhen sazá na dúngá? kyá aisí qaum se merí rāh intiqām na lewe?

10 Main pahāron ke sabab roná pítná karúngá, aur bayábán kí charághon ke liye wáwailá, kyúnki we yahān tak jal gayin, kí koí un kí taraf nahín guzartá; chaupáyon kí áwáz log nahín sunte: hawái parinde aur charinde bhāg gaye; we játe rahe.

11 Main Yarusalam ko dher dher aur gidaron ká gār kar dúngá; aur main Yahūdáh ke shahron ko yahān tak wirán karúngá, kí koí báshinda na rahegá.

12 ¶ 'Aqlmand ádmí kaun hai, tá ki ise samjhe? aur wuh kaun hai, jis se KHUDÁWAND ke munh ne kahá, kí wuh use zāhir kare, kí sarzamín kis liye wirán hūí, aur bayábán kí mánind jal gayí, kí koí nahín guzartá?

13 KHUDÁWAND yūn kahtá hai, Is liye kí unhon ne merí shari'at ko, jo main ne un ke áge rakhi thi, tark kar diyá hai, aur merí áwáz ko na suná, aur us ke muwáfíq na chale;

14 Balki unhon ne apne magre dilon kí, aur Ba'alím kí, pairaui kí, jis tarah se un ke bāpdádon ne unhen sikháyá thá:

15 Is liye RABB ul afwáj, Isráel ká KHUDá, yūn farmátá hai, kí Dekh, main unhen, hán, is qaum ko, afsantín khiláúngá, aur haláhal ká pání píne ko dúngá.

16 Aur main unhen gair-qaumon men, jin ko na we na un ke bāpdáde jánte the, tittar bittar karúngá; aur ek talwár bhejúngá jo un ká pichhá karegi, yahān tak kí main unhen ná-búdd kar dālúngá.

17 ¶ RABB ul afwáj yūn kahtá hai, kí Socho, aur mátam-karnevalí 'auraton ko buláo, kí áwen; aur 'aiyár 'auraton ko bulwá bhejo, kí we bhí áwen:

18 Aur we jaldí karen, aur hamáre liye nauha utháwen, kí hamári ánkhoñ se ánsú bahen, aur hamári palakon se pání dhardhará nikle.

19 Yaqínan Saihún se nauhá kí áwáz suní játi hai, kí Kyá hí ham gárat hūe! ham shiddat se ruswá hūe, kí ham watan se áwára hūe hain, aur unhon ne hamáre maskánon ko girá diyá hai.

20 Ai 'aurato, tum faqat KHUDÁWAND ká kálám suno, aur tumhárá kán us ke munh kí bát qabúl kare, aur tum apní betíon ko nauha-gari sikháo, aur har ek apní parosin ko nauha-angezí sikhá de.

21 Kyúnki maut hamári khirkion men charh áí hai, aur hamáre máhalon men paithí hai, kí larikon ko jo báhar hon, aur jawánon ko jo bázaron men hon, kát dále.

22 Bolo, KHUDÁWAND yūn kahtá hai, kí A'dmíon kí láshen khád kí mánind khet par girengí, aur mutthí bhar dána kí mánind, jo galla kátne ke ba'd rah jáwe, jise koí jam'a nahín kartá.

23 ¶ KHUDÁWAND yūn kahtá hai, Hakím apní hikmat par fakhr na kare, aur quwatwálá apní quwat par fakhr na kare, aur máldár apne mál par fakhr na kare:

24 Lekin jo fakhr kartá hai is par fakhr kare, kí samajhtá aur mujhe jántá kí main KHUDÁWAND hūn, jo dunyá men rahmat, aur 'adlát, aur rástbázi se, hukmrání kartá hūn; kí

merí khushnódi in hí chízon men hai, KHUDÁWAND kahtá hai.

25 ¶ Dekh, we din áte haiñ, KHUDÁWAND kahtá, ki main un sab ko jo makhtún haiñ ná-makhtúnon ke sáth sazá dúngá;

26 Misr ko, aur Yahúdáh ko, aur Adúm ko, aur baní 'Ammún ko, aur Moáb ko, aur un sabhon ko jo gáodum dárhí ko rakhte haiñ, jo bayábán ke báshinde haiñ; kyúñki yih sári qaumen ná-makhtún haiñ, aur Isráel ke sáre gharáne ke dil ná-makhtún haiñ.

X BAB.

A I Isráel ke gharáne, wuh kalám ki KHUDÁWAND tum ko kahtá hai, suno;

2 KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Tum qaumon kí rawish ko ná síkho, aur ásmán ke nishánon se hairán na hoo, harchand qaumen un se hairán haiñ.

3 Kyúñki qaumon ke dastúr batálat haiñ; jo ki we us darakht kí mánind haiñ, jo jangal men kulhári se kátá jatá, jise kárigar apne háthon se banáwe.

4 We use chándí aur sone se árásta karte; we us men hathauríon se kilén jarke use qáim karte haiñ, ki wuh na hile.

5 We khajúr kí tarah sídhe haiñ, par bolte nahín; albatta zarúrat hai ki unhen uthá le jáwen, kyúñki we chal nahín sakte. Un se mat daro, kyúñki un men zarar pahuncháne ki sakat nahín, aur na un men qúwat hai ki fáida bakhshé.

6 Ai KHUDÁWAND, terá koí nazír nahín hai: tú bará hai, aur qudrat ke sabab terá nám buzurg hai.

7 Kaun hai, ai qaumon ke Bádsháh, jo tujh se na dare? kyúñki yih tujh ko sajta hai; kyúñki qaumon ke sáre hakimón ke darmiyán, aur un kí sári mamlukaton ke bích, terá hamta kí nahín hai.

8 Magar we sarásar be-ghirad aur

ahmaq haiñ; darakht jo hai, so batálaton par ek malámat hai.

9 Tarsis se chándí ká píta húa pattar láyá jatá hai, aur U'fáz se soná, kárigar kí kárigari aur thathere kí dastkári: nilá aur argawáni un ká libás hai: we sab ke sab hoshyár ádmíon kí kárigari haiñ.

10 Lekin KHUDÁWAND sachchá Khudá hai, wuh zinda Khudá aur ábadí Bádsháh hai: us ke qahr se zamín thartharátí, aur qaumen us kí jaljaláhut kí bardásht nahín kar saktí haiñ.

11 Tum un se is tarah kaho, ki Jin ma'búdon ne ásmán aur zamín ko nahín banáyá, zamín par se aur is ásmán ke niche se nest hongé.

12 Us hí ne apní qudrat se dunyá ko banáyá hai, us hí ne apní hikmat se jáhán ko qáim kiyá hai, aur apní 'aqlmandí se ásmánon ko phailáyá hai.

13 Jis waqt wuh apní áwáz níkáltá hai, ásmánon men páñion kí ifráat hotí hai, aur wuh zamín kí sarhaddon se bukhár uthátá hai; wuh menh ke sáth bijlí ko bhí banátá, aur hawá ko apne khazánon se níkáltá hai.

14 Har ek ádmí haiwán kí mánind aur be-dánish hai; har ek thathérá múrat se sharminda hotá: kyúñki wuh sírat jo us ne dhálí hai, so jhúthí hai, un men dam nahín.

15 We bátíl haiñ, balki hansí tháthé ki chíz: badlá lene ke waqt we nábud hongé.

16 Ya'qúb ká bakhra un ká sá nahín hai, ki wuh sab chízon ká kháliq hai; aur Isráel us kí mírás ká 'asá hai: RABB ul afwáj us ká nám hai.

17 ¶ Ai ghère húa qil'a kí báshinda, zamín par se apná asbáb jam'a kar le.

18 Kyúñki KHUDÁWAND yún kahtá hai, Dekho, ki main sarzamin ke báshindon ko isí waqt, goyá falákhun se, níkal phenkúngá, aur unhen tang

karúngá, tá ki we use dil se ma'lúm karen.

19 ¶ Haa mujh par! mere darár ke sabab merí choť dard-angez hai; par main ne kahá, ki Yaqínan yih ek áfat hai, aur mujhe use uťháná hai.

20 Merá khalma gárat kiyá gayá, aur merí sab mekhen ukhári gayín; mere larke mere pás se chale gaye, aur maujúd nahín hai: ab koi na rahá, jo merá khalima táne, aur mere parde lagá de.

21 Kyúnki charwáhe haiwán kí mánind ho gaye, aur unhon ne KHUDÁWAND ko nahín dhúndhá hai: is liye we kámyáb na hue, aur un ke sare galle tittar bittar ho gaye.

22 Dekh, gaugá kí áwáz, aur bare hangáme kí, uttar ke mulk kí taraf se áti hai, Yahúdáh ke shahr ujáre jáenge, aur gídaron ke gar banenge.

23 ¶ Ai KHUDÁWAND, main jántá hún, kí apní ráh níkalní insán se nahín hai; insán jo chaitá hai us ke qábú men nahín kí wuh apne qadam jaháu cháhe barháwe.

24 Ai KHUDÁWAND, mujhe tambh de, par andáze se; apne qahr se nahín, na ho kí tú mujhe nábud kar de.

25 Ai KHUDÁWAND, un qaumon par jo tujhe nahín jántín, aur un gharánon par, jo terá nám nahín lete, apná qahr undel de: ki we Ya'qúb ko khá gaye, aur use nigal gaye, aur chat kar gaye, aur us kí búd o básh ke maqám ko ujár diyá.

XI. BA'T.

KHUDÁWAND ká wuh kalám jo Yaramiyáh ko pahunchá, aur us ne kahá,

2 Ki Tum is 'ahd kí báten suno, aur baní Yahúdáh aur Yarusalam ke báshindon se kaho;

3 Aur tú un se kah, KHUDÁWAND, Isráel ká KHUDÁ, yún farmátá hai, ki La'nat us insán par, jo is 'ahd kí báton ko nahín suntá,

4 Jo main ne tumháre bápádón se us din farmáin, jab main unhen zamín i Misr se, lohe ke tanúr se, yih kahke báhar le áyá, kí Tum merí áwáz kí farmánbardári karo, aur jo kuchh main ne tum ko hukm diyá hai us par 'amal karo, so tum mere log hoge, aur main tumhárá KHUDÁ húngá;

5 Tá ki main us qasam ko, jo main ne tumháre bápádón se kí, kí main unhen ek mulk dúngá jis men shír o shahd balítá hai, wafá karún; chunán-chi áj ke din aisá hai. So main ne jawáb deke kahá, Ai KHUDÁWAND, Á'mín.

6 Tab KHUDÁWAND ne mujhe kahá, kí In sári báton kí Yahúdáh ke shahr-on men, aur Yarusalam ke kúchon men, manádí kar, aur kah, kí Is 'ahd kí báten suno, aur un par 'amal karo.

7 Kyúnki main tumháre bápádón ko us din se, kí un ko zamín i Misi se báhar níkal láyá, áj ke din tak, tákid se nasihat detá hún; main subh sawere uthke unhen nasihat detá, aur un se kahtá rahá, kí Merí suno.

8 Par unhon ne yih bát na mání, na apne kán jhukáe, balki har ek ne apne bure dil kí zidd kí pairaúf kí: is liye main ne is 'ahd kí sári dhamkián, jo 'ahd main ne unhen kahá kí us par 'amal karen, aur unhon ne nahín kiyá, un par púri kí.

9 Tab KHUDÁWAND ne mujhe kahá, kí Yahúdáh ke logon aur Yarusalam ke báshindon ke darmiyán fitna páyá játá hai.

10 We apne bápádón kí kharábíon kí taraf, jinhon ne merí báton ke sunne se inkár kiyá, phir gaye, aur begáne ma'búdon ke pairau hoke un kí bandagi kí: Isráel ke gharáne aur Yahúdáh ke gharáne ne us 'ahd ko, jo main ne un ke bápádón se bándhá thá, tor dálá hai.

11 ¶ Is liye KHUDÁWAND yún kahtá hai, kí Dekh, main aisi balá un

par lāúngá, jis se we bhág na sakenge; aur harchand we mujhe pukáren, par main un kí na sunúngá.

12 Tab Yahúddáh ke shahr aur Yarusalam ke báshinde jáenge, aur apne ma'búdon ko, jin ke áge we lubán jaláte hain, pukáren, par we musibat ke waqt unhen hargiz na bacháwenge.

13 Kyúñki, ai Yahúddáh, jitne tere shahr hain utne tere ma'búd the: aur jitne Yarusalam ke kúche hain, utne hí tum ne us makrúh chíz ke liye mazbah banáe, Ba'al ke mazbah, ki un par us ke liye lubán jaláo.

14 Tú is qaum ke liye du'á mat máng, aur na un ke wáste apní áwáz buland kar, aur na minnat kar; kyúñki jab we apní bipat ke sabab mujhe pukárenge, main un kí na sunúngá.

15 Mere ghar men meri piyári ko kyá kám, jis hál kí wuh bahuteri sharárat karti hai, aur muqaddas gosht tujh se játá rahá? jab tú bad-kári karti tab tú khush hoti hai.

16 KHUDÁWAND ne terá nám kah-láyá, Ek hare zaitún ká darakhht, jis ká phal khushnumá hai; bare hangáme kí áwáz hote hí us ne us par ág lagái, aur us kí dālían tori gayin.

17 Kyúñki RABB ul afwáj ne, jis ne tujhe lagáyá, tujh par balá ká hukm kiyá, us badkári ke liye jo Isráel ke gharáne aur Yahúddáh ke gharáne ne, apní mukhálafat men kí, kí Ba'al ke áge lubán jaláyá, tá kí mujhe gussa diláwa.

18 ¶ KHUDÁWAND ne yih mujh par záhír kiyá, aur main ne ise jáná; te' hí tú ne mujhe un ke kám dikhláo.

19 Lekin main gharele barre kí mánind thá, jo zabh hone ke liye láyá játá hai; aur mujhe na ma'lúm thá, kí unhon ne mere bar-khiláf mansúbe bándhe, kí Ham darakhht ko phal samet nest karen, aur ham use zindon ke mulk se káṭṭ dáleñ, tá kí us ká nám phir zikr na áwe.

20 Par, ai RABB ul afwáj, jo sadáqat se 'adálat kartá hai, jo gurdon aur dil ko jánchtá hai, wuh intiqám jo tú un se legá main hí dekhúngá; kyúñki main ne apná da'wá tere áge záhír kiyá.

21 Is liye KHUDÁWAND yún kahtá hai, kí 'Anatút ke ádmion kí bábat, jo yih kahke teri ján ke khwáháñ hain, kí KHUDÁWAND ká nám leke nubúwat na kar, na ho kí tú hamáre háth se mará jáe:

22 Isí wáste RABB ul afwáj yún kahtá hai, kí Dekh, main un ko sazá dúngá; jawán talwár se máre jáenge; un ke beṭe beṭián kál se mareñge;

23 Aur un men se koi báqí na rahé-gá; kyúñki main 'Anatút ke ádmion par, un kí siyásat ke baras men, áfat lāúngá.

XII B'A'B.

A I KHUDÁWAND, tú sádiq hai; tau bhí mujhe apne se 'arz karne de; hán, mujhe parwánagi de, kí 'adálat ke muqaddamon kí bábat tujh se guftogú karún: Khabis log apní ráh men kyún kámyáb hote hain? we sab kyún chain se rahte, jo barmalá sab-wafái se chalte?

2 Tú ne unhen lagáyá hai, aur unhon ne jar bhí pakri hai; we barh gaye, phal bhí láe: tú un ke munh se nazdik hai, par un ke gurdon se dúr hai.

3 Lekin, tú, ai KHUDÁWAND, mujhe jántá hai; tú ne mujhe dekhá, aur mere dil ko jo teri taraf hai ázmáyá hai; bheron kí mánind tú unhen zabh hone ke liye khinchke nikál, hán, zabh ke din ke wáste unhen alag kar de.

4 Un kí khabásat se, jo sarzamin par baste hain, kab tak sarzamin nála kare, aur tamám mulk kí sabzi mur-jháwe? charinde aur parinde gárat hde; kyúñki unhon ne kahá, kí Koi hamára anjám na dekhegá.

5 ¶ Agar tú paidal-chalnewálon ke

Khudá ká mirás chhoṛná. YARAMIYA H, XIII. Kamarband ká chhépáná.

sáth daurá hai, aur unhon ne tujhe thaká diyá, phir tujh men táb kahán hai kí ghur-charhon ke sáth barábarí kare? aur agar salámatí kí sarzamín men tú nidar húa, to Yardan kí bárh men tú kyá karegá?

6 Chunánchi tere bháíon, aur tere báp ke gharáne ne bhí, tere sáth bewafáí kí hai; hán, unhon ne barí áwáz se tere píchhe lalkará: un par í'atíqád mat rakh, agarchi we muláim bátén tujh se karen.

7 ¶ Main ne apná ghar tark kiyá, main ne apní mirás chhoṛ dí; main ne apní pyáří dildár ko us ke dushmanon ke hawála kiyá.

8 Merí mirás mere liye aísí ho gayí, jaisá kí sher í babar jo jangal men hai; wuh mujh par barí áwáz se garajti hai; isí liye main us se nafrat rakhtá hún.

9 Merí mirás mere haqq men aísí hai, jaisá murdár-khwár ablaq parinda hai; murdár-khwár paraunde us kí chár-on taraf hai: áo, sab dashtí darindon ko jam'a karo, unhen láo, kí we khá jáwen.

10 Bahut se charwáhon ne mere tákistán ko kharáb kiyá; unhon ne merá hissa pámal kiyá; mere dīl-pasand hissa ko ujárke bayábán banáyá hai.

11 Unhon ne usé wírán kiyá; wuh wírán hoke mujh se íaryád kartí hai; sárí zamín wírán ho gayí, tau bhí koi us ko díl se sochtá nahín.

12 Bayábán kí sárí únchí jagahon par gáratgar áe hai; kyúnki KHUDÁ-WAND kí talwár zamín ke us síre se is síre tak nigal játi; aur salámatí kisi bashar ko nahín hotí.

13 Unhon ne gehún boyá, par kánte jam'a kar lenge; unhon ne mashaqqat khínchi, par fáida na útháwenge; we tumháre paidáwar se sharminda hongé; is liye kí KHUDÁWAND ká qahr í shadíd húa.

14 ¶ Mere sáre bure paṛosion kí

barkhiláfi se, jinhon ne us mirás ko chhúa, jis ká main ne apní qaum Isráel ko wáris kiyá, KHUDÁWAND yún kahtá hai, Dekh, main unhen un kí sarzamín se ukháṛ dálúngá, aur Yahúdáh ke gharáne ko un ke darmiyán se níkal phenkúngá.

15 Aur ba'd us ke kí main unhen ukháṛ dálúngá, aísá hogá kí main phir un par rahm karúngá, aur har ek ko us kí mirás men, aur har ek ko us kí zamín men, phir láúngá.

16 Aur aísá hogá kí agar we jí lagáke mere logon kí tariqen síkhenge, kí mere nám kí qasam kháen, kí KHUDÁWAND zinda hai, jaisá unhon ne mere logon ko síkhlayá kí Ba'al kí qasam: kháwen, to we mere logon men shámil hoke ban jáenge.

17 Lekín agar we shanawá na honge, to main us qaum ko ek lákht ukháṛ dálúngá, hán, main use ukháṛ dálúngá, aur nest o nábud kar dúngá, KHUDÁ-WAND farmátá hai.

XIII BA'B.

KHUDÁWAND ne mujhe yún farmáyá, kí Tú jáke apne liye ek kattáni kamarband le, aur apní kamar par báudh, par use pání men mat bhigo.

2 So main ne KHUDÁWAND ke kalám ke muwáfíq ek kamarband líyá, aur apní kamar par dálá.

3 Aur KHUDÁWAND ká kalám do bára mujh tak pahunchá, aur us ne kahá,

4 Kí Is kamarband ko jo tú ne kharídá, aur jo terí kamar par hai, leke úth, aur Furát ko já, aur wahán chaṭán ke ek shigáf men use chhipá de.

5 Chunánchi main gayá, aur use Furát ke kínáre chhipá diyá, jaisá KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá thá.

6 Aur bahut dinon ke ba'd aísá húa, kí KHUDÁWAND ne mujhe kahá, kí Úth, Furát kí taraf já, aur us kamar-

and ko, jise tū ne mere hukm se wahān chhipā rakhā hai, nikāl le.

7 Tab main Furāt ko gayā, aur khodā, aur kamarband ko us jagah se 'ahān main ne use gar diyā thā, nikālā; aur dekh, kamarband aisā bigar gayā ki kām kā na rahā.

8 Tab KHUDĀWAND kā kalām yih kahtā hūā mujh ko pahunchā,

9 Ki KHUDĀWAND yūn kahtā hai, ki Isī tarah main Yahūdāh kā ghamand, aur Yārūsalam kā barā gurūr, dhā dūngā.

10 Ye bure log jo merā kalām sunne se inkār karte hai, aur apne hī dil kī sarkashī ke pairau hote, aur begāne ma'būdōn kā pīchhā karke un kī bandagī karte, aur unhen pūjte hai, we is kamarband kī mānind hongē, jo kisi kām kā nahīn.

11 Kyūnki jaisā kamarband insān kī kamar se lagā rahtā hai, waisā hī KHUDĀWAND kahtā hai, ki Main ne Isrāel kā sārā gharānā, aur Yahūdāh kā sārā gharānā liyā, ki mujh se lagā rahe, tā ki we merī guroh hon, aur un ke sabab se merā nām ho, aur merī sitāish kī jāwe, aur merā jalāl howe; par unhon ne na sunā.

12 ¶ Tū un se yih kalām bhī kah, ki KHUDĀWAND, Isrāel kā Khudā, yūn kahtā hai, ki Har ek qarāba men mai bhari jāegī; aur we tujhe kahenge, ki Ham kyā yaqīnan yih nahīn jānte, ki har ek qarāba men mai bhari jāegī?

13 Tab tū unhen kah, ki KHUDĀWAND yūn kahtā hai, Dekho, main is sarzamin ke sārē rahnewālōn ko, un bādshāhon ko jo Dāūd ke takht par baithe, aur kāhīnōn, aur nabīōn, aur Yārūsalam ke sārē bāshīndōn ko, mastī se lab ā lab karūngā.

14 Aur main un men se ek dūstre par, beṭōn ko aur bāpōn ko, ek sāth dāl dūngā, KHUDĀWAND kahtā hai; main shafaqat na karūngā, aur hargiz ri'āyat na karūngā, aur rahm na dikh-
mūngā, balki unhen halāk karūngā.

15 ¶ Are suno, aur kān lagāc ghamand na karo; ki KHUDĀWAND L. ne farmāyā hai.

16 Tum KHUDĀWAND apne Khudā kī sitāish karo, us se pahle ki wuh tārīkī lāwe, aur us se pahle ki tumhāre pānw andhere pahārōn par ṭhokar khāen, aur jab tum roshnī kā intizār karte ho, tab wuh use maut kī parchhāin se badle, aur use saṅht tārīkī banāwe.

17 Lekin agar tum na sunoge, to merī jān tumhāre gurūr ke sabab khalwat-khānōn men gam khāyā karegī; hān, merī ānkhen phūṭke roengī, aur ānsū bahāwengī; kyūnki KHUDĀWAND kā galla asīri men liyā jāta.

18 Bādshāh aur malika ko kaho, ki Utarke baithe; kyūnki tumhāri bu-zurgī kā tāj tumhāre sir par se utārā jāegā.

19 Dakhin ke shahr band ho gaye, aur koī nahīn kholtā; sārē banī Yahūdāh asir ho gaye, sab ko asir karke le gaye.

20 Apnī ānkhen uṭhāo, aur unhen jo uttar se āte hai, dekho; terā wuh galla jo tujhe diyā gayā, kāhān hai, terā khushnumā galla?

21 Jis waqt wuh tujhe sazá degā, tab tū kyā kahegā? kyūnki tū ne āp un ko sikhāyā ki tujh par hukmrān hon: kyā tujh ko us 'aurat kī mānind jise dard i zih ho, dard na lagegā?

22 ¶ Aur agar tū apne dil men kahe, Ye hādise mujh par kyūn guzre? Terī burāi kī shiddat se tere dāman uṭhāe gaye, aur terī efrān be-adabī se fāsh kī gayīn.

23 Kyā Kūshī ādmī apne chamrē ko, yā tendūā apne dāgōn ko, badal saktā hai? Tab hī tum nekī kar sakoge, jin men badī karne kī 'adat ho rahī.

24 Is liye main un ko us kūrē kī mānind, jo bayābān kī hawā se urtā phirtā hai, tittar bittar karūngā.

25 KHUDĀWAND kahtā hai, kī Merī

taraf se yihí terá hiissa, terá nápa húa bakhra, ki tú ne mujhe farámosh kiyá hai, aur butlán par bharosá rakhá hai.

26 Main khud bhí terá dáman tere chihre par úthá phenkúngá, ki terá satr dekhá jáwe.

27 Terí zinákárián, aur terá hin-hináná, terí harámkári kí burái, aur tere nafrat-angez kám, jo tú ne paháron par, aur maidánon men kiye, sab main ne dekhá hai. Ai Yará-salam, tujh par wáwailá! kyá tú pák sáf na kí jáegi? kitní aur der tak yih nauqúf rahe?

XIV BA'B.

KHUDA'WAND ká wuh kalám, jo khushk-sáli kí bábat Yaramíyáhi tak pahunchá.

2 Yahúdáh mátam kartá hai, aur us ke phátak udás hote hai; we mátam kí poshák pahinke zamín tak jhuke hai; aur Yarusalam ká nála úpar tak pahunchá.

3 Un ke umará apne adne logon ko páni ke liye bhejte; we kundon tak játe, par páni nahín páte; kháli gharon ko leke phir áte; we pashemán hote, aur ghabráte; we apne sir dhámpte.

4 Is liye zamín phat gayí, kí zamín par páni nahín barsá thá; kisán shar-minda húa, we apne sir dhámpte.

5 Chunánchi harní maidán men jantí, aur apne bachehe ko chhor detí, kyúnki ghás nahín hai.

6 Aur gorkhar únchi jagahon par khare rahte, we nágon kí mánind hawá surukhte; un kí ánkhen baith játín, kí ghás na rahí.

7 ¶ Agarchi hamári buráían ham par gawáhi deti hai, tad bhí, ai KHUDA'WAND, apne hí nám ke liye 'amal kar: kyúnki hamári bargash-tagían bahut hai; ham tere khatákár hai.

8 Ai Isráel kí ummedghá, bipat ke waqt men us ke bachánewále, tú kyún

mulk men pardesi kí mánind baná, aur us musáfir kí mánind jo derá dálta hai jis men rát káte?

9 Tú kyún insán kí mánind hakká-bakká hai, aur us bahádur kí mánind, jo rihái nahín de saktá? ba har hál, ai KHUDA'WAND, tú to hamáre darmi-yán hai, aur ham tere nám ke kahláte hai; tú hamen tark na kar.

10 KHUDA'WAND is qaum se yún kahtá hai, ki Unhon ne gumráhi ko yún dost rakhá hai, aur apne páwron ko nahín roká, is liye KHUDA'WAND unhen qabúl nahín kartá: ab wuh un kí badkári yád karegá, aur un ke gunáh kí sazá degá.

11 Aur KHUDA'WAND ne mujhe farmáyá, kí Is qaum ke liye du'á mat máng, kí un kí khair ho.

12 Kyúnki jab we roza rakhen, main un ká nála na suntúngá; aur jab we sokhtaní qurbánián aur hadya guzránen, main qabúl na karúngá: balki talwár aur kál aur wabá se main unhen halák karúngá.

13 ¶ Tab main ne kahá, Iláe, ai Khudáwand YAHOWÁH! dekh, ambiyá un se kahte hai, ki Tum talwár na dekhoge, aur tum par kál na áwegá; balki main is makán men tum ko aisi salámatí dúngá, jo qáim rahégi.

14 Tab KHUDA'WAND ne mujhe kahá, kí Ambiyá merá nám leke jhúthí nubúwat karte hai: main ne unhen nahín bhejá, aur hukm nahín diyá, na unhen kahá: we jhúthí royá, aur jhúthá 'ilm í gaib, aur be-asl báten, aur apne dilon kí makkárián, nubúwat kí tarah tum par záhir karte hai.

15 Is liye KHUDA'WAND yún kahtá hai, un nabíon kí bábat jo merá nám leke nubúwat karte hai, jinhen main ne nahín bhejá, aur jo kahte hai, kí Talwár aur kál is sarzamín par na hogá; ye nabí talwár aur kál se halák kiye jáenge.

16 Aur jin logon se we nubúwat karte hai, so we kál aur talwár k

sabab se, Yarusalam ke kúchon men phenk diye jáenge, we aur un kí jorúán, aur un ke bete, aur un kí betián; aur un ká gárnewálá koí na hogá, kí main un kí burái un par dálúngá.

17 ¶ Aur tú yih kalám un se kahogá, kí Meri ánkhen rát o din ánsú baháwen, aur hargiz na thambehén; kyúñki meri qaum kí kunwári beti, bare rakhne ke sáth, bhári sadma ke sabab shikast ho gayi.

18 Agar main báhar maidán men jáún, to dekh, waháñ talwár ke máre húe hain! aur agar main shahr men dákhil hoún, to dekh, we hain jo kál se súkhte játe! hán, nabí aur káhin donon ek mulk kí taraf, jise we nahín jánte hain, khárij hoke jáenge.

19 Kyá tú ne Yahúdáh ko bilkull ná-manzúr kiya? kyá teri ján Saihún se bilkull nafrat rakhti hai? tú ne ham ko kyún mará, aur hamáre liye shifá nahín? ham salámatí kí ráh tákte the, aur khair kahín nahín hui, aur sihhat páne ke waqt kí, par, dekh, dahshat áí!

20 Ai KHUDÁWAND, ham apní burái aur apné bápádón kí sarkashí ká iqrár karte hain; kyúñki ham ne terá gunáh kiya hai.

21 Apne nám ke liye tú hamen radd na kar, aur apne jalálí takht ko be-'izzat na kará: yád farmá, aur ham se 'ahd-shikání na kar.

22 Qaumon kí butlánon men koí hai, jo menh ko barsá sakti hai? yá aflák páni de sakte hain? ai KHUDÁWAND, hamáre Khudá, kyá tú wuhí nahín hai? isí liye ham tere intizár men rahenge; kyúñki tú hí yih sab kám kartá hai.

XV BA'B.

TAB KHUDÁWAND ne mujhe kahá, kí Agarchi Músá yá Samúel mere huzúr khare hote, tad bhí merá dil is qaum kí taraf mutawajjih na hotá: un ko mere sámhne se nikál de, kí we chale jáen.

2 Aur yún hogá, kí jab we tujh se kahén, kí Ham kidhar ko jáen? to unhen kah, kí KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí We jo maut ke liye hain, so maut ko jáen; aur jo talwár ke liye hain, so talwár ko; aur jo kál ke liye hain, so kál ko; aur jo asiri ke liye hain, so asiri ko.

3 Aur main char qism kí áfaton ko un par bhejúngá, KHUDÁWAND farmátá hai; talwár ko, kí qatl kare, aur kutton ko, kí phár dálén, aur ásmání parindon ko, aur zamín ke darindon ko, kí niglén aur halák karen.

4 Aur main unhen, Yahúdáh ke bádsháh Munassí bin Hizqiyáh ke sabab, aur us kám ke bá'is jo us ne Yarusalam men kiya hai, chhor dúngá, kí we zamín kí sári mamlukaton men sátáe jáwen.

5 Ab, ai Yarusalam, kaun tujh par rahm karegá? kaun terá hamdard hogá? yá kaun teri taraf áwegá kí teri khair o 'áfiyat púchhe?

6 Tú ne mujhe tark kiya hai, KHUDÁWAND kahtá hai, tú púchhe phir gayi: is liye main apná háth tujh par barháúngá, aur tujhe barbád karúngá; pachhtáte pachhtáte main thak gayá.

7 Aur main unhen mulk ke phá-ṭakon par súp se phatkúngá; main un ke bachche chhín lúngá, main apní qaum ko halák karúngá, kyúñki we apní ráhon se na phire.

8 Un kí bewáñ mere áge samundar kí retí se ziyáda húín: main ne do pahar ke waqt má par ek jawán gáratgar musallit kiya: main ne un par ek-bárgi 'azáb o dahshat dáli hai.

9 Wuh jo sát janí hai, so sust no gayi hai; us ne ján dí hai; din rahte us ká súraj dúb gayá; wuh pashemán aur sarásima ho gayi thí; KHUDÁWAND kahtá hai, kí Main un ke báqí logon ko un ke dushmanon ke áge talwár ke hawála karúngá.

10 ¶ Mujh par wáwailá, ai meri

má, ki tú mujhe janí, ki main laráká ádmí ho jáún, aur tamám sarzamín men ek qaziya-karne-wálá thahrún! main ne to na súd par qarz diyá, aur na qarz liyá, tad bhí logon men se har ek mujh par la'nat kartá hai.

11 KHUDÁWAND ne kahá, ki Yaqinan main tujhe chhuráungá, ki terí khair ho; yaqinan main musibat ke waqt aur tangí ke waqt dushmanon se terí dastgiri karáungá.

12 Kyá koí ádmí lohe ko, uttar ke rohe ko, aur pítal ko, tor saktá hai?

13 Tere mál aur tere khazánon ko lutwáungá, qímat ke liye nahín, magar tere sáre gunáhon ke liye; terí sári sarhaddon men yih hogá.

14 Aur main tujh se tere dushmanon kí khidmat karáungá, ek mulk men, jise tú nahín jántá hai: kyúnki ek ág mere qahr se sulgí, jise main tum par bhí bharká dúngá.

15 ¶ Ai KHUDÁWAND, tú yih jántá hai; mujhe yál kar, aur merí khabar le, aur mere satánawálon se merá inti-qám le; tú bardáshht karke mujhe na le já: ján rakh ki main ne tere liye malámat uthá hai.

16 Terí báten pái gayín, aur main ne unhen kháyá; aur terí báten mere dil kí khushi o khurramí thin: kyúnki, ai KHUDÁWAND, Rabb ul afwáj, main tere nám se kahláyá játá hún.

17 Main thátthe-karne-wálon kí mahfil men nahín baithá, na un ke sáth phúlke khushí kí; tere háth ke sabab main tanhá baithá: kyúnki tú ne mujhe apne qahr se labrez kar diyá hai.

18 Merá gam kyún dáimí hai, aur merá ghóo lá-'iláj, kí sihat-pazir nahín? tú mere liye sarásar dhokhe kí nahr ká sá ho gayá hai, us pání kí mánind jo nahín thahartá.

19 ¶ Is liye KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Agar tú phire to main tujhe pher láúngá, aur tú mere huzúr khará hogá; aur agar tú nafis ko khwár se,

judá kar le, to tú mere munh kí mánind hogá: we terí taraf phiren, lekin tú un kí taraf na phirná.

20 Aur main tujhe is qaum ke mu-qábil pítal kí mazbút díwár thahráungá, aur we tujh se larenge, par tujh par álib na honge: kyúnki KHUDÁWAND ahtá hai, Main tere sáth hún, kí terí hifázat karún, aur tujhe riháí dún.

21 Han, main tujhe badkáron ke' báth se riháí dúngá, aur zálimon ke panje se tujhe chhuráungá.

XVI BA'B.

KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, aur us ne kahá,

2 Tú apne liye jorú na kar, ki na bete na betián tere liye is makán men hoven.

3 Kyúnki KHUDÁWAND un beton aur betion kí bábat, jo is makán men paidá hue hain, aur un kí máon kí bábat jo unhen janín, aur un ke bápon kí bábat jin se we paidá hue, yún kahtá hai,

4 Ki We muhlik marzon se marenge; un par koí mátam na karegá, aur we gáre na jáenge; we khád kí mánind zamín kí sáth par pare rahenge: tal-wár se aur kál se we halák kiye jáenge; aur un kí láshen ásmání parindon aur zamín ke darindon kí khurák hongí.

5 Yaqinan KHUDÁWAND yún far-mátá hai, ki Tú mátam ke ghar men dákhil mat ho, aur na un par rone ke liye já, na un se mátam-pursí kar; kí KHUDÁWAND kahtá hai, Main ne apní salámatí ko, ya'ne, mihrbání aur rahimat ko, is qaum par se uthá liyá hai.

6 Aur is mulk men bare aur chhoté donon marenge; we gáre na jáenge, aur log un par mátam na karenge, aur koi un ke liye apne ko chhed na kare-á, aur na koí apne bál mundáwegá:

7 Aur log mátam-karne-wálon ke liye rotí na torengé, kí unhen murdon kí bábat tassalí den: aur we unhen

dil-dāri kā piyāla na denge, ki we apne bāp aur apnī mā ke liye pieng.

8 Aur tū ziyāfat ke ghar men dā-khil mat ho, ki un ke sāth baithke khāe aur piē.

9 Kyūnki RABB ul afwāj, Isrāel kā Khudā, yūn kahtā hai, ki Dekh, main is makān men tumhāre dekhte hūe aur tumhāre hī dinon men khushī kī āwāz, aur shādī kī āwāz, dulhe kī āwāz, aur dulhin kī āwāz, mauqūf karāūngā.

10 ¶ Aur aisā hogā ki jab tū ye sab bāten is qaum par zāhir karegā, aur we tujh se kahen, ki KHUDĀWAND ne kyūn yih sab burī bāten hamāre bar-khilāf kahin? hamārī kyā sharārat aur hamārī khatā kyā, jo ham ne KHUDĀWAND apne Khudā ke bar-khilāf kī hai?

11 Tab tū unhen kahegā, Isī liye hai, KHUDĀWAND kahtā hai, ki tumhāre bāpdādon ne mujhe chhor diyā hai, aur begāne ma'būdōn kī pairaui kī, aur un kī bandagi aur parastish kī, aur mujhe tark kiya, aur merī sharī'at par 'amal nahīn kiya;

12 Aur tum hī ne apne bāpdādon se badtar kām kiya; kyūnki, dekho, tum men se har ek apne bure dil kī sarkashī ke muwāfiq chaltā hai, ki merī na sune:

13 Is liye main tumhen is zamīn se khārij karke aise mulk men āwāra karūngā, jise na tum aur na tumhāre bāpdāde jānte the; aur wahān tum rāt din begāne ma'būdōn kī bandagi karoge; kyūnki main tum par rahm na karūngā.

14 ¶ Tau bhī, dekh, we din āte hain, KHUDĀWAND kahtā hai, jin men log kabhī na kahenge ki KHUDĀWAND zinda hai, jo banī Isrāel ko Misr kī sarzamin se nikāl lāyā;

15 Balki KHUDĀWAND zinda hai, jo banī Isrāel ko uttar kī sarzamin se, aur un sārī mamlukaton se, jahān jahān ~~us~~ Le unhen hāuk diya thā, nikāl lāyā;

kyūnki main un ko us sarzamin men, jo main ne un ke bāpdādon ko dī thī, phir lāūngā.

16 ¶ Dekh, main bahut se machh-won ko bulwā bhejūngā, KHUDĀWAND kahtā hai, aur we unhen said karenge; aur us ke ba'd main bahut se shikārion ko bulwā bhejūngā, aur we har pahār se, aur har tīle se, aur chatānon ke shigāfon se, un ko shikār karenge.

17 Kyūnki merī ānkhen un kī sārī rāhon par hain; we mere chihre se poshida nahīn hain, aur un kī sharārat merī ānkhon se chhipī nahīn hai.

18 Aur main pahle un kī sharārat aur khatākārī kī dūnī saazā dūngā; kyūnki unhon ne merī sarzamin ko apnī makrūh chizon kī lāshon se nā-pāk kiya, aur unhon ne merī mīrās ko apnī ghinauni chizon se bhar diya hai.

19 Ai KHUDĀWAND, tū jo merī qūwat, aur inerā garh hai, aur bipat ke din men merī panāhgāh, dunyā ke kanāron se gair-qaumen tere pās āke kahengī, ki Filhaqīqat hamāre bāpdādon ne jhūth aur butlān kī chizon mīrās men līn, aur un men se koi nahīn jis se faidā hotā.

20 Kyā insān apne liye ilāhon ko banāwe, aur we Khudā nahīn hain?

21 Is liye, dekh, main is martaba unhen āgāh karāūngā, main apne hāth aur apne zor ko unhen ma'lūm karāūngā; aur we jānenge ki KHUDĀWAND merā nām hai.

XVII BA'B.

YAHU'DA'H kā gunāh lohe ke qalam aur hīre kī nok se likhā gayā hai; un ke dil kī takhtī par, aur tumhāre mazbahon ke singon par, kanda kiya gayā hai;

2 Kyūnki un ke betē, hare dara-khton ke pās, aur ūnche pahāron par, apne mazbahon ko aur Yāsiratōn ko yād karte hain.

3 Ai mere pahār, jo maidān men hai, terā māl, aur tere sāre khāzāne,

aur tere únche makán, jinhen tú ne apní sári sarhaddon par gunáh ke liye banáyá, lutáúngá.

4 Aur tú az khud us mírás se, jo main ne tuihe di, apne hi sabab se, háth utháegá; aur main us zamín men, jise tú nahín jántá, tujh se tere dushmanon ki khidmat karáúngá; kyúñki tum ne jo mere qahr kí ág bhar-kái, so hamesha tak jalti rahegi.

5 ¶ KHUDÁWAND yún kahtá hai, La'nat us insán par hai, jo insán par bharosá rakhtá hai, aur bashar ko apná bázú jántá hai, aur jis ká dil KHUDÁ se phir játá hai.

6 Kyúñki wuh ratama kí mánind hogá, jo bayában men hai, aur neki ko jis waqt wuh áwegi na dekhegá; par dasht ke khushk be-áb makánon men, aur shora-zár zamín men rahegá, jis men koi basnewálá na ho.

7 Mubáarak hai wuh ádmí jo KHUDÁWAND par tawakkul kartá hai, aur jis ki ummedgáh KHUDÁWAND hai:

8 Kyúñki wuh us dara-kht kí mánind hogá, jo pánion ke kináre lagáyá jáwe, aur apní jar daryá kí taraf phailáwe, aur jab garmí áwe wuh us par liház na rakhe, balki us ke patte hare rahen; aur khushksáli se wuh andeshamand na ho; aur phal láne se báz na áe.

9 ¶ Dil sab chízon se ziyáda hiltabáz hai; hán, wuh niháyat fásid hai: us ko kaun daryáft kar saktá hai?

10 Main KHUDÁWAND dil ko jáunch-tá hún, aur gurdon ko ázmátá, tá ki main har ek ádmí ko us kí chál ke muwáfíq, aur us ke kámon ke phal ke mutábíq, badlá dún.

11 Jis tarah títar aise andon par baithe jo ap ne na diye hon; us hi tarah wuh hai jo be-insáfi se daulat hásil kartá hai, so apní 'umr ke bích o bích use gum karegá, aur ákhir ko chakrá rahegá.

12 ¶ Ek jalálí takht ibtidá se mu-

qarrar kiyá húa, hamáre maqdis ká makán,

13 Isráel ki ummedgáh, KHUDÁWAND hai: we sab jo tujh ko tark karte hain sharminda hongé; aur we jo mujhe chhor játe hain we dunyá men likhe jáenge, kyúñki unhon ne KHUDÁWAND ko, jo áb i hayát ká sotá hai, tark kiyá hai.

14 Ai KHUDÁWAND, mujhe changá kar, tab main changá hoúngá; mujhe bachá, tab main bachúngá; kyúñki tú merá fakhr hai.

15 ¶ Dekh, we mujhe kahte hain, ki KHUDÁWAND ká kalám kahán hai? wuh ab hi áwe.

16 Main ne to terí pairaui men garariyá banne se apne ta, in báz nahín rakhá, aur sog ke din kí árzú nahín kí; tú khud jántá hai: ki jo kuchh mere labon se niklá tere chihre ke áge thá.

17 Tú mere liye haul sá mat ho; tú bipat ke din men meri panáh hai.

18 We jo mujh par sitam karte hain sharminda hower, par main sharminda na hoún; we hirásán hower, par main hirásán na hoún; musibat ká din un par lá, aur dúni shikast se unhen shikast de.

19 ¶ KHUDÁWAND ne mujh se yún farimáyá hai, ki Já, aur meri qaum ke farzandon ke phátak par, jis ke andar sháhán i Yahúdáh áte hain aur jis se báhar játe hain, aur Yarusalam ke sab phátakon par khará ho;

20 Aur un se kah, ki Ai sháhán i Yahúdáh, aur ai sab baní Yahúdáh, aur Yarusalam ke sáre báshindo, jo in phátakon men áte játe ho, KHUDÁWAND ká kalám suno.

21 KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Tum ap se chaukas raho, aur sabt ke din bojh na utháo, aur Yarusalam ke phátakon kí ráh se andar mat láo;

22 Aur tum sabt ke din bojh apne gharon se utháke báhar mat le jao, aur kisi tarah ká kám na karo, balki

Sabt mánne ki bábat.

YARAMIYA'H, XVIII.

Khudá ka kull iqtidár

sabt ké din ko muqaddas jáno, jaisá main ne tumháre bápádáon ko farmáyá.

23 Lekin unhon ne na máná, na kán lagáyá, balki apní gardan ko saht kiyá, ki shanawá na hon, aur tarbiyat ko hásil na karen.

24 Aur aisá hogá, ki agar tum dil deke meri sunoge, KHUDÁWAND kahtá hai, aur sabt ke din men tum is shahr ke phátakon ke andar bojh na láoge, balki sabt ke din ko muqaddas jánoge, yahón tak ki us men kuchh kám na karoge;

25 To is shahr ke phátakon men bádsháh aur sardár dákhil hongé, jo ki Dáúd ke takht par julús karen; we, aur un ke umará, Yahúdáh ke log, aur Yarusálam ke báhshinde, gárion aur ghoron par sawár hongé; aur yih shahr hamesha tak qaím rahegá.

26 Aur Yahúdáh ke shahron se, aur Yarusálam kí nawáhi se, aur Binyamín kí sarzamín se, aur maidán se, aur kohistán se, aur dakhin se, sokhtaní qurbánín, aur zabihén, aur hadye, aur lubán liye hñe áwenge; aur un ke sáth we hongé, jo shukráne ke hadye KHUDÁWAND ke ghar men láwen.

27 Lekin agar tum meri na sunoge, ki sabt ke din ko muqaddas jáno, aur bojh utháe hñe sabt ke din Yarusálam ke phátakon men dákhil hone se báz na raho; tab main us ke phátakon men ág sulgáungá, jo Yarusálam ke mahal- lon ko bhasam kar degi, aur hargiz na bujhegi.

XVIII BA'B.

KHUDÁWAND ká wuh kalám jo Yaramiyáh ko pahunchá, aur us ne kahá,

2 Ki Uth, aur kumhár ke ghar já, aur main wahán apní báten tujhe sunáungá.

3 Tab main kumhár ke ghar ko utar gayá; aur kyá dekhtá hún, ki wuh chák par kuchh kám kartá hai.

4 Us waqt wuh mittí ká bartan, jo us ne banáyá thá, so kumhár ke háth men bigar gayá; tab us ne phirke us ká ek दूसrá bartan banáyá, jaisá kumhár ko bhalá ma'lúm hñá.

Tab KHUDÁWAND ká yih kalám mujh par názil hñá,

6 Ki Ai Isráel ke gharáne, kyá main is kumhár kí tarah tum se sulák uthén kar saktá hún? KHUDÁWAND kahtá hai. Dekho, jis tarah mittí kumhár ke háth men hai, us hí tarah, ai Isráel ke gharáne, tum mere háth men ho.

Agar kisi waqt main kisi qaum aur kisi bádsháhat ke haq men kahún, ki use ukháruín, aur tor dálún, aur wirán karún;

8 Agar wuh qaum, jis ke haq men main ne yih kahá, apní burái se báz áwe, to main bhi us badi se pachh-táungá jo us ke sáth karná thahráyá thá.

9 Aur phir agar main kisi qaum aur kisi bádsháhat kí bábat kahún, ki use banáún aur lagáún;

10 Aur wuh use, jo meri nazar men burá hai, kare, aur meri áwáz ko na sune, to main bhi us neki se pachh-táungá jo us ke sáth karne ko kahá thá.

11 ¶ Aur ab main tujhe hukm detá, ki tú Yahúdáh ke logon aur Yarusálam ke báhshindon se kah, ki KHUDÁWAND yún farmátá hai, Dekh, main tumháre liye musibat tajwiz kartá hún, aur tumhári mukhálafat men mansúba bándhtá hún; so ab tum men se har ek apní apní burí rawish se báz áwe, aur apní apní ráhon aur kámon ko árásta karo.

12 Par unhon ne kahá, ki Ná-um-medí kí bát hai; is liye kí nam apne khiyálon kí pairaui karenge, aur har ek apne apne bure dil kí kajraui par amal karegá.

13 Is bá'is KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Ab oamnon ke darmiyan

A'faten jo áyá cháhtí thū. YARAMIYAH, XIX. *Yahúdíon kí tabáh-háli,*

púchho, kí kisi ne aisi báten kadhí giriftári ke liye garhá khodá, aur mere suní hai? Isráel kí kuṇwári ne niháyat haulnák kám kiyá.

14 Kyá Lubnán ká barf us maidán-wále pahár par se kadhí gáib hogá? kyá wuh ṭhandá bahtá pání, jo dúr se átá hai, súkh jáegá?

15 Tad bhí merí qaum mujh ko bhúl gayí, aur bátíl ke wáste lubán jaláti, aur we unhen un kí ráhon men, qadím ráhon men, ṭhokar khiláte, tá kí we pagdandíon men jáwen, aur aisi ráh men jo banáí na gayí;

16 Kí we apní sarzamín ko wirání aur hamesha kí haṇsí thaṭṭhe ká bá'is karen; har ek jo udhar se guzre dang hogá, aur apne sir ko hiláwegá.

17 Main unhen dushman ke sámhne goyá púrabí hawá se tittar bittar kar dúngá; un kí bipat ke din men main unhen píṭh dikhláúngá, chíhra na dikhláúngá.

18 ¶ Tab unhen ne kahá, kí A'ó, ham Yaramiyáh kí mukhálafat men mansúbe bándhen; kyúñkí shari'at káhin se játi na rahegi, aur na saláh hakím se, aur na kaláin nabí se. A'ó, ham use zubán se máren, aur us kí kisi bát par tawajjuh na karen.

19 Aí KHUDÁWAND, tú mujh par tawajjuh kar, aur un kí áwáz jo mujh se jhagarte haiṇ sun.

20 Kyá neki ke badle badí kí jáwe? kyúñkí unhen ne merí ján ke liye garhá khodá. Yád kar kí main tere huzúr khará húá, kí un kí shafá'at karúñ, aur terá qahr un par se palat dúñ.

21 Is liye un ke larṇon ko kál ke hawála kar, aur unhen talwár kí dhár ke supurd kar; un kí jorúñ se un ke bachche chhíne jáwen, aur we khud randen hon; aur un ke mard máre paren; un ke jawán jang-gáh men talwár se qatl howen.

22 Jab tú achának un par fauj charhá láwegá, un ke gharon se mátam kí sadá nikle; kyúñkí unhen ne meri

giriftári ke liye garhá khodá, aur mere pánwón ke liye phande chhipáe.

23 Par, aí KHUDÁWAND, tú un kí sári mashwaraton ko, jo unhen ne mukhálafat se mere qatl par kiyá, jántá hai; un kí sharárat ko mu'áf na kar, aur un ke gunáh ko apne áge se mitá na dál, balki we tere huzúr giráe jáen; apne qahr ke waqt men tú un, se aisá sulúk kar.

XIX BA'B.

KHUDA'WAND yún farmátá hai, kí Tú jáke kumhár se miṭṭí kí suráhi mol le, aur qaum ke buzurgon aur káhinon ke sardáron men se ba'zon ko sáth le;

2 Aur bin Hinnúm kí wadí men, kumháron ke phátak ke nikás ke áge, níkal já, aur jo báten main tujh se kahúngá tú wahán suná,

3 Aur kah, Aí Yahúdáh ke bádsháho, aur Yarusalam ke báshindo, KHUDÁWAND ká kalám suno; RABB ul aṭwáj, Isráel ká Khudá, yún farmátá hai, Dekho, main is makán par aisi balá názil karúngá, kí jo koí is ká hál sune, to us ke kán jhanjhaná jáenge.

4 Kyúñkí unhen ne mujhe tark kiyá, aur is makán ko gairon ke liye ṭhalráyá, aur us men be-gáne iláhon ke wáste lubán jaláyá, jinhen na we, na un ke bápláde, na Yahúdáh ke bádsháh, jánte the, aur is makán ko ma'súmon ke lahú se bhar diyá;

5 Aur unhen ne Ba'al ke liye únche únche makán banáe, tá kí apne beton ko Ba'al kí sokhtaní qurbániyon ke liye ág men jaláwen, jo main ne na farmá-áyá, aur na is ká zikr kiyá, aur na yih mere khyál men bhí áyá:

6 Is liye, dekh, we din áte haiṇ, KHUDÁWAND kahtá hai, kí yih maqám Túfat na kaháwegá, aur na bin Hinnúm kí wadí, balki Wadí ul qatl kah-láegá.

7 Aur is maqám hí men main Ya-húdáh aur Yarusalam kí saláh bát

karúngá; aur main aísá karúngá ki we apne dushmanon ke áge, aur un ke háthon se, jo un kí ján ke khwáhán hain, talwár se gir jáenge; aur main un kí láshen hawáí parindon ko aur zamín ke darindon ko dúngá, ki we kháwen.

8 Aur main yih shahr hairání aur hiquárat ká bá'is karúngá; har ek jo us se guzregá, dang hogá, aur us kí sab áfaton ke sabab phuphkáregá.

9 Aur main unhen un ke beton ká gosht, aur un kí beton ká gosht, khil-áungá, balki har ek dússe ká gosht kháegá, muhásara ke waqt, us tangí men jis se un ke dushman aur un kí ján ke khwáhán unhen tang karenge.

10 Tab tú us suráhi ko un logon ke sámhne jo tere sáth jáenge tor dáliyo,

11 Aur un ko kah, RABB ul afwáj yún kahtá hai, kí Main is qaum ko aur is shahr ko isí tarah se tor dálungá, jis tarah se koí kumhár ke bartan ko tore, jo phir sábut na ho sake; aur log Túfat men gáenge, jab tak kí gáne ká maqám na rahe.

12 Yúnhin main is makán se aur us ke báshindon se karúngá, KHUDÁWAND kahtá hai; chunánci main is shahr ko Túfat kí mánind kar dúngá:

13 Aur Yarásalam ke ghar, aur Yahúdáh ke bádsáhon ke ghar Túfat ke maqám kí mánind nápak ho jáwenge, hán, we sab ghar, jin kí chhaton par unhon ne ásmán ke sáre lashkar ke liye lubán jaláyá, aur begáne iláhon ke liye tapáwan tapáe.

14 Tab Yaramiyáh 'Túfat se, jahán KHUDÁWAND ne use nubúwat karne ko bhejá thá, phir áyá, aur KHUDÁWAND ke ghar ke sahn men khará hoke sáre logon se kahá,

15 Kí RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún farmátá hai, kí Dekho, main is shahr par aur us kí sári bastion par wuh sári balá, jo main ne us par bhejne ko kahá, láungá, is liye kí unhon ne niháyat gardan-kashí kí, tá kí merí báton ko na sunen.

XX B'A'B.

A ISA' húa kí Fashúr óin Immer káhin ne, jo KHUDÁWAND ke ghar men sardár názim thá, Yaramiyáh ko yih báton nubúwat se kahte suná.

2 Tab Fashúr ne Yaramiyáh nabí ko mára, aur use us káth men dála, jo Binyamín ke pháta i balá men, KHUDÁWAND ke ghar se nazdik thá.

3 Aur dússe din yún húa, kí Fashúr ne Yaramiyáh ko káth se nikála. Tab Yaramiyáh ne use kahá, kí KHUDÁWAND ne terá nám Fashúr' nahín, balki Majúr-Missábib rakhá:

4 Kyúnci KHUDÁWAND yún kahtá hai, kí Dekh, main aísá kar dúngá kí tú ap apne liye, aur apne sab doston ke liye, khauf ká bá'is hogá; kyúnci we apne dushmanon kí talwár se máre parenge, aur terí ánkhen yih hál dekhengi: aur main sáre Yahúdáh ko Bábul ke bádsáh ke háth men hawála karúngá, aur wuh un ko asir karke Bábul men le jáegá, aur unhen talwár se qatl karegá.

5 Aur main is shahr kí sári daulat, aur us ke sáre mahásil, aur us kí sári nafis chízon ko, aur Yahúdáh ke bádsáhon ke sab kharázon ko de dálungá; hán, main unhen un ke dushmanon ke háth men de dálungá, jo unhen lútege, aur unhen pakarké Bábul men le jáenge.

6 Aur ai Fashúr, tú aur sab jo tere ghar men rahte hain, asir hoke jáenge: aur tú Bábul men pahunchegá, aur wahán tú maregá, aur wahán gará jáegá, tú aur tere sáre dost jin se tú ne jhúthí nubúwat kí.

7 ¶ Ai KHUDÁWAND, tú ne mujhe targíb dí hai, aur main ne targíb pái; tú mujh se tawánátar thá, aur tú gálib áyá: main tab se barábar maskhara bantá hún, har ek mujhe tháthe men urátá hai.

8 Kyúnci jis jis waqt kalám kartá

thā, zor se pukartā thā; main ne to pukará, ki gazab aur halakat hoti; aur KHUDĀWAND ká kalām har roz meri malámat aur hañsī ká bá'is hotá thā.

9 Tab main ne kahá, Main us ká zikr na karúngá, na áge kabhi us ká nám leke bolúngá: lekin us ká kalām mere dil men jaltí ág kī mánind thā, jo meri haññion men chhipí húi thí, aur main apne taññ zabt karne se thak gayá, aur sah na saká.

10 ¶ Kyúñki main ne bahuton kī tuhmat suni, chároñ taraf khauf thā. Us kī bábat itilá' karo, we kahte hain, aur ham us kī itilá' karenge. Mere sáre yár mere thokar kháne ke muntazir hain, aur kahte hain, Sháyad wuh rágib ho jáegá, tab ham us par gálib áwenge, aur us se apná badlá lenge.

11 Lekin KHUDĀWAND ek muhib bahádúr kī mánind meri taraf ho rahá: is liye mere satánewálon ne thokar khái, aur gálib na húe, we niháyat sharminda húe, is liye kī unhon ne apná maqsad na páyá hai: un kī sharmindagi hamesha tak hogí, kabhi farámosh na hogí.

12 Pas, áí RABB ul afwáj, jo sádíqon ko ázmátú hai, aur gurdon aur dil par nigáh rakhtá hai, jo badlá kī tú un se legá, main use dekhún; is liye kī main ne apná muqaddama tujh par záhír kiya.

13 KHUDĀWAND kī saná gáo, KHUDĀWAND kī sitāish karo; kyúñki us ne miskín kī ján ko badkáron ke háth se chhuráyá hai.

14 ¶ La'nat us din par, jis men main paidá húa: wuh din, jis men meri má mujh ko janí, hargiz mubáarak na howe.

15 La'nat us ádmí par, jis ne mere báp ko yih kahke khabar dí, kī Tere liye ek betá paidá húa, kī jis ke bá'is use bará khush kiya.

16 Hán, wuh ádmí un shahron kī mánind howe, jinhen KHUDĀWAND ne ulat diya, aur pachhtáyá nahín: aur

wuh subh ko khaufnák shor sune, aur do pahar ke waqt ek barí lalkár;

17 Is liye kī us ne mujhe rihm men qatl na kiya; tab meri má meri qabr hotí, aur us ká rihm hamesha tak phúka rahtá.

18 Kis wáste main rihm se niklá, kī mashaqqat aur ranj dekhún, aur kī mere din ruswái men káte jáwen?

XXI BĀ'Ī.

WUH kalām jo KHUDĀWAND kī taraf se Yaramiyáh ko pahunchá, jab Sidqiyáh bádsháh ne Fashúr bin Malkiyah, aur Safaniyáh bin Ma'asiyáh káhin ko us ke pás yih kahne ko bhejá,

2 Kí Hamári khátir KHUDĀWAND se púchhiyo, kyúñki Bábul ká bádsháh Nabúkadrazar hamáre sáth larái kartá hai; sháyad kī KHUDĀWAND ham se apne sáre 'ajíb kámon ke muwáfíq aisá sulúk kare, kī wuh ham logon ke yahán se chalá jáwe.

3 ¶ Tab Yaramiyáh ne un se kahá, kī Tum Sidqiyáh ko aisá kaho;

4 Kí KHUDĀWAND Isráel ká Khudáyún farmátá hai, kī Dekh, main larái ke hathýaron ko, jo tumháre háth men hain, jin se tum Bábul ke bádsháh aur Kasdion ke sáth, jo char díwáron ke báhar tumhen ghère húe hain, larte ho, pherúngá, aur main unhen is shahr ke bích men ikatthe karúngá.

5 Aur main áp apne barháe húe báth se aur qúwat í bázú se tumháre sáth larúngá; hán, gusse se, aur gazab se, aur bare qahr se.

6 Aur main is shahr ke báshindon ko, insán o haiwán ko, marúngá; we barí wabá se faná ho jáenge.

7 Aur is ke ba'd, KHUDĀWAND kah-tá hai, Main Yahúdáh ke bádsháh Sidqiyáh ko, aur us ke mulázimón ko, aur qaum ko, hán, un ko jo is shahr men wabá aur talwár aur kál se bach niklenge, Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ke qabze men, aur un ke dushmanon ke qabze men, aur un ke báth

men jo un ki ján ke khwáhán hai, hawála karúngá: aur wuh unhen talwár ki dhár se máregá; wuh unhen na chhoregá, aur na un par tars kháegá, na rahmat karegá.

8 ¶ Aur is qaum se tú kahegá, ki KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Dekho, main tumhen hayát ki ráh aur maut ki ráh dikhátá hún.

9 Jo koi is sháhr men rahégá, so talwár aur kál aur wabá se máregá: lekin jo níklegá, aur Kasdon kí, jo tumhen ghère húa hai, panáh legá, so jégá, aur us kí ján us ke liye ganimat hogi.

10 Kyúnki main ne apná munh is sháhr kí taraf kiya hai, ki us se burái karún, aur us se bhalái na karún, KHUDÁWAND kahtá hai; Bábul ke bádsháh ke qábú men wuh kar diyá jáegá, aur wuh use ág se jaláwegá.

11 ¶ Aur Yahúdáh ke bádsháh ke gharáne se kah, ki KHUDÁWAND ká kalám suno;

12 Ai Dáúd ke gharáne, KHUDÁWAND yún kahtá hai, Tum subh uth-ke insáf karo, aur lúte húa ko zálím ke háth se chhuráo, na ho ki tumháre kámon kí burái ke sabab merá qahr ág kí tarah bharke, aur is tarah jale kí koi use bujhá na sake.

13 Ai wádí kí báshinda, aur maidán kí chatán, jo kahti hai, ki Kaun ham par hamla karegá? yá hamáro maskanon men kaun ghusegá? KHUDÁWAND kahtá hai, Main terá mukhálif hún.

14 Aur tumháre kámon ke phal ke muwáfiq main tumhen sazá dúngá, KHUDÁWAND farmátá hai; aur main us ke ban men ág lagáúngá, jo us kí sári nawáhi ko bhasam karegi.

XXII B'A.

KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Yahúdáh ke bádsháh ke ghar ko já, aur wahán yih bát suná,

2 Aur kah, Ai Yahúdáh ke bád-

sháh, jo Dáúd ke takht par baithá hai, KHUDÁWAND ká kalám sun, tú, aur tere mulázim, aur tere log jo in darwázon se dákhil hote hai:

3 KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki 'Adálat aur sadáqat ke kám karo, aur zálím ke háth se lúte húa ko chhuráo, aur kisi se bad-sulúki na karo, aur musáfir, yatím, aur bewa par zulm na karo, aur is makán men bo-gunáh ke khún ko mat baháo.

4 Kyúnki agar tum yih kám karo, to Dáúd ke jánishín bádsháh, rathon par aur ghoron par sawár hoke, is ghar ke darwázon men dákhil hongé, har ek, aur us ke mulázim, aur us ke log.

5 Par agar tum in báton ko na sunoge, to main apní zát kí qasam khátá hún, KHUDÁWAND kahtá hai, ki yih ghar ek wirána ho jáegá.

6 Kyúnki Yahúdáh ke bádsháh ke gharáne kí bábat KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Tú mere liye Jil'ád hai, aur Lubnán kí cho'fí: tad bhí main yaqinan tujhe ujár dúngá kí bayshán ho, aur aise sháhr jin men koi nahín bastá.

7 Aur main tere barákhiláf gárat-garon ko makhsús karúngá, har ek ko aur us ke hathýaron ko bhí; aur we tere kháss deodáron ko kátenge, aur unhen ág men dálenge.

8 Aur bahut qaumen is sháhr kí samt se guzrengi, aur un men se ek dússe se kahegá, kí KHUDÁWAND ne is bare rhahr ko aísá kyún kiya hai?

9 Tab we jawáb denge, Is liye kí unhon ne KHUDÁWAND apne KHUDá ke 'ahd ko tark kiya hai, aur begáne iláhon ko pújá, aur un kí bandagi kí.

10 ¶ Murde ke liye na roo, na us ke liye nauha karo: magar us ke liye jo chálá játá zár zár roo: kyúnki wuh phir na áwegá, na apne watan ko dekhegá.

11 Kyúnki Yahúdáh ke bádsháh Yúsiyáh ke bete Salúm kí bábat, jo

apne báp Yúsiyáh ká jánishín húa, aur is makán se rawána ho gayá, KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Wuh idhar phir na áwengá :

12 Balki wuh us maqám men, jahan we use asír karke le gaye hain, maregá, aur is sarzamin ko phir na dekhegá.

13 ¶ Us par wáwailá, jo apne ghar ko be-insáfi se, aur apne bálákhánon ko zulm se banátá hai; jo apne parosi ko begár pakartá hai, aur us kí maz-dúri use nahín detá;

14 Jo kahtá hai, ki Main apne liye ek bará ghar aur hawá-dár bálákhána banáúngá; aur wuh apne liye jhanjhríán torke banátá hai; aur deodár kí lakri kí chhat lagátá hai, aur use shanjari kartá hai.

15 Kyá tú isí liye saltanat karegá, kí tú deodárwale kám ká shauq rakhtá hai? kyá tere báp ne nahín kháyá piyá, aur 'adlát o sadáqat nahín kí, tab us ká bhalá húa?

16 Us ne miskín aur muhtáj ká dá'wá sunke us ká insáf kiyá; tab us ká bhalá húa: kyá yihí meri pahchán rakhná na thá? KHUDÁWAND kahtá hai.

17 Par teri árkhen aur terá dil kisi chíz par nahín hain, magar lálach par, aur be-gunáh ke khún par kí use baháwe, aur sitam aur zulm par kí use kare.

18 Isi liye KHUDÁWAND Yahúdáh ke bádsháh Yúsiyáh ke bete Yahúyaqim kí bábat yún kahtá hai, ki We us par yih kahke na roenge, kí Háo, mere bhái! yá Háo, bahin! We us ke liye yih nauha na karenge, Háo, khudáwand! yá Háo, us kí shaukat!

19 Us ká dafan gadhe ká sá dafan hogá; Yarúsalam ke phátakon ke báhar ghasitá aur phenk diyá jáegá.

20 ¶ Tú Lubnán par charh já, aur chillá; aur Basan men apní áwáz buland kar, aur Abárim par se ro; kí tere sab cháhnewále ináre gaye.

21 Main ne teri iqbálmandi ke din men tujh se kalám kiyá; par tú bolí, Main na sunúngí; teri jawáni se yihí teri 'ádat hai kí tú meri áwáz ko nahín mántí.

22 Ek ándhí tere charwáhon ko charáegí, aur tere 'áshiq asír hoke jáenge; us waqt tú apní sári sharárat ke liye sharm kháegí, aur pashemán hogí.

23 Ai Lubnán kí basnewáli, jo apná áshiyána deodáron par banátí hai, tú kaisi 'ájjiz hogí jab tujhe shiddat ke dukh hongé, aur us 'aurat ke se dard jo janne par ho tujhe lagen!

24 Mujhe apní hayát kí qasam, KHUDÁWAND farmátá hai, kí agarchi Yahúdáh ke bádsháh Yahúyaqim ká betá Kúniyáh mere dahne háth kí angúthí hotá, tad bhí main tujhe wahán se nikál phenktá;

25 Aur un ke qabze men jo teri ján ke khwáhan hain, aur un ke háth men, jin ke chihre se tú dartá hai, ya'ne, Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ke háth men, aur Kasdion ke háth men, main tujhe detá.

26 Hán, main tujhe, aur teri má ko jo tujhe janí, gair-mulk men, jabán tum paidá nahín hue, nikál dálúngá; aur wahán tum maroge.

27 Par us mulk men jis men we cháhthe hain kí phir áwen, to hargiz kabhi na lautenge.

28 Kyá yih shakhs Kúniyáh naf-rat-angez tútá húa bartan hai? yá raddí básan hai jo manzur nahín hotá? we kis wáste nikále játe, wuh aur us kí aulád, aur aisí zamin men dále játe, jise we nahín jánte hain?

29 Ai zamin, zamin, zamin, KHUDÁWAND ká kalám sun.

30 KHUDÁWAND yún farmátá hai, Is ádmí ko be-aulád likho; aisá ádmí jo apne dinon men iqbálmandi ká munh na dekhegá; kyúñki koi us kí aulád men se bhí iqbálmand na hogá, kí kadhí Dáúd ke takht par baithe, aur Yahúdáh par saltanat kare.

XXIII BA'B.

UN charwáhon par wáwailá hai, jo meri charágáh kí bheron ko halák o pareshán karte hain! KHUDÁWAND kahtá hai.

2 Is liye KHUDÁWAND Isráel ká KHUDá, un charwáhon kí mukhálafat men, jo meri qaum ko charáte hain, yún kahtá hai, ki Tum ne mere galle ko paráganda kiyá, aur unhen hánkke nikál diyá, aur nigabhání nahín ki: dekho, main tumbháre kámon kí burái tum par dálúngá, KHUDÁWAND kahtá hai.

3 Par main un ko jo mere galle se bach rahe hain sári sarzamínon se, jahán jahán main ne unhen hánk diyá thá, jam'a kar lúngá, aur unhen un ke bher-kháne men phir lálúngá; aur we phalenge, aur barhenge.

4 Aur main un par aise chaupán muqarrar karúngá, jo unhen charáwenge; aur we phir na darenge, na ghabráenge, na gum ho jáenge, KHUDÁWAND kahtá hai.

5 ¶ Dekh, we din áte hain, KHUDÁWAND kahtá hai, ki main Dáúd ke liye Sadáqat kí ek Shákh nikálúngá, aur ek Bádsháh bádsháhi karegá, aur iqbálmand hogá, aur 'adálat o sadáqat zamín par karegá.

6 Us ke dinon men Yahúdáh naját páwegá, aur Isráel salámati se sukúnat karegá; aur us ká nám yih rakhá jáegá, KHUDÁWAND HAMA'RÍ SADA'QAT.

7 Isi liye, dekh, we din áte hain, KHUDÁWAND kahtá hai, ki we phir na kahenge, KHUDÁWAND zinda hai, jo baní Isráel ko mulk i Misr se nikál láyá;

8 Balki KHUDÁWAND zinda hai, jo Isráel ke gharáne kí aulád ko uttar kí mamlukat se aur sáre mulkon se, jahán main ne unhen hánk diyá thá, charhá láyá, aur unhen dákhil karýá, ki we apní zamín men basen.

9 ¶ NABÍON KÍ BÁBAT. Merá dil

mere andar tút gayá; meri sári hađdi-án kámpí hain: KHUDÁWAND ke sabab aur us kí muqaddas báton ke sabab main matwálá sá hún, aur us shákhs kí mánind jo mai se maglúb ho gayá.

10 Yaqínan zamín zinákáron se bhar gayí; la'nat ke sabab zamín mátam kartí hai; maidán kí charágá-hen súkh gayín: kyúnki un kí 'adát burí hai, aur un ká zor ziyádatí hai.

11 Kí nabí aur káhin donon nápák hain; hán, main ne apne ghar ke bich un kí burái pái, KHUDÁWAND kahtá hai.

12 Is liye un kí ráh un ke haqq men aisi hogí jaise phislahí jagahen tárikí ke waqt men: we un men khadere jáke wahán girenge: ki main un par balá lálúngá, kí yih un se intiqám lene ká baras hai, KHUDÁWAND kahtá hai.

13 Aur main ne Samrún ke nabíon men himáqat dekhí hai; unhon ne Ba'al kí taraf se nubúwat kí, aur mere log Isráel ko bhatkáyá hai.

14 Main ne Yárúsalam ke nabíon men bhí ek haulnák chíz dekhí; we zinákári karte, aur jhúth ke pairau hote; we badkáron ke báthon ko bhí zor bakhshte hain, yahán tak kí koí apní burái se nahín phirtá: we sab mere liye aise hain jaise kí Sadúm, aur us ke báshinde 'Amúrah kí mánind hain.

15 Isí liye RABB ul afwáj nabíon kí bábat yún kahtá hai, kí Dekh, main unhen nágdáuná khiláúngá, aur haláhal ká pání piláúngá; kyúnki Yárúsalam ke nabíon ke sabab se sári sarzamín men be-díni phaili hai.

16 RABB ul afwáj yún kahtá hai, kí Un nabíon kí báten mat suno, jo tum se nubúwat karte hain; we tum ko batálat kí taraf máil karte; we apne dilon ke khwáb khiyálon ko kahte hain, aur na kí wuh báten jo kí KHUDÁWAND ke munh se niklín.

17 We un ko, jo mujhe haqir jānte haiṁ, kahte rahte haiṁ, KHUDĀWAND ne kahā, ki Tumhārī salāmatī hogī; aur har ek ko, jo apne dil kī machlāhat par chaltā, we kahte haiṁ, ki Tum par koī balā na āwegī.

18 Par un men se kaun KHUDĀWAND kī maslahat men sābit qadam rahā? kis ne us ke suḡhan par lihāz kiyā aur use sunā? kis ne us ke kalām kī taraf tawajjuh kī, aur us par kān lagāyā?

19 Dekh, KHUDĀWAND ke qahr se ek āndhī us kī taraf chālī, ek chakkar mārṭā huā tūfān, jo shariron ke sir par

20 KHUDĀWAND kā gazab phir dhimā na hogā, jab tak ki wuh use anjām tak na pahunchāwe, aur apne dil ke irāde pūre na kare; tum āne-wāle dinon men use baḡhūbī ma'lūm karoge.

21 Main ne in nabion ko nahīṁ bhejā, par we daure haiṁ; main ne un se nahīṁ kahā, par unhon ne nubūwat kī.

22 Pas agar we merī maslahat men sābit-qadam rahte, tab we merī bāten mere logon ko sunāte, tā ki un ko un kī burī rāh se, aur un ke kāmion kī burāī se phirāwen.

23 Kyā main nazdik hī kā Khudā hūn, KHUDĀWAND kahtā hai, aur dūr kā Khudā nahīṁ?

24 Kyā koī ādmī chhipī jagahon men apne ko chhipā saktā hai, ki main use na dekhūn? KHUDĀWAND kahtā hai. Kyā āsmān aur zamīn mujh se bhare nahīṁ haiṁ? KHUDĀWAND kahtā hai.

25 Main ne sunā, jo nabion ne kahā, jo merā nām leke jhūṭhī nubūwat karte, aur kahte haiṁ, ki Main ne khwāb dekhā, khwāb dekhā.

26 Kab tak yih nabion ke dil men rahegā, ki jhūṭhī nubūwat karen? hān, we apne dil kī farebkārī ke nabī haiṁ;

27 Jo gumān rakhte haiṁ, ki apne khwābon se, jo un men se har ek apne parosī se bayān kartā, merī qaum ko merā nām bhulā den, jis tarah un ke bāpdāde Bā'al ke sabab se merā nām bhūl gaye.

28 Jis nabī ke pās khwāb hai, so khwāb bayān kare; aur jis ke pās merā kalām hai, so mere kalām ko diyānatdārī se kahe. Gehūn ko bhūse se kyā nisbat? KHUDĀWAND kahtā hai.

29 Kyā merā kalām sarāsar āg kī mānind nahīṁ hai? KHUDĀWAND kahtā hai; aur hathaure kī mānind, jo chatān ko chūr chār kartā hai?

30 Is liye, dekh, main un nabion kā mukhālīf hūn, KHUDĀWAND kahtā hai, jo har ek apne parosī se merī bāten churā rakhte haiṁ.

31 Dekh, main un nabion kā mukhālīf hūn, KHUDĀWAND kahtā hai, jo apnī zubān ko isti'āmāl karte, aur kahte haiṁ, ki Wuh farmātā hai.

32 Dekh, main un kā mukhālīf hūn, KHUDĀWAND kahtā hai, jo jhūṭhe khwābon ko nubūwat se kahte haiṁ, aur unhen bayān karte, aur apnī jhūṭhī bāton se aur shekhion se mere logon ko bhatkāte haiṁ; lekin main ne unhen nahīṁ bhejā, na unhen hukm diyā: is liye is qaum ko un se hargiz fāida na hogā, KHUDĀWAND kahtā hai.

33 ¶ Aur jab yih qaum, yā nabī, yā kāhin, tujh se pūchhe aur kahe, ki KHUDĀWAND kā bhārī paigām kyā hai? tab tū unhen kahegā, Kyā hī bhārī paigām? ki main ne tum ko tark kiya hai, KHUDĀWAND kahtā hai.

34 Aur nabī, aur kāhin, aur qaum, jo koī kahe KHUDĀWAND kā bhārī paigām, main us shakhs ko aur us ke gharāne ko sazā dūngā.

35 Chāhiye ki har ek apne parosī se, aur har ek apne bhāī se, yūn kahe, ki KHUDĀWAND ne kyā jawāb diya hai? aur KHUDĀWAND ne kyā kahā hai?

Par KHUDÁWAND ke bhári paiká zikr tum ko kabhí na karná logá, ki har ek ádmí ká sukhan usí ke liye bhári paigám hogá; kyúñki tum ne zinda Khudá, RABB ul afwáj, hamáre Kḥwá ki báton ko bigár dálá hai.

37 Tú nabí se yún kahégá, ki KHUDÁWAND ne kyá jawáb diyá? aur KHUDÁWAND ne kyá kahá hai?

38 Lekin jab kí tum kahte ho, KHUDÁWAND ká bhári paigám; is liye KHUDÁWAND yún kahtá hai, Azbaski tum yih bát kahte ho, KHUDÁWAND ká bhári paigám, aur main ne tum ko kahlá bhejá, ki Mat kaho, KHUDÁWAND ká bhári paigám:

39 Is liye, dekh, main, hán, main hí tum se bilkul be-khabar rahúngá, aur tum ko aur is shahr ko, jo main ne tum ko aur tumháre bápádáon ko diyá, apní nazar se girá dúngá:

40 Aur main hamesha ke liye tumhen ek kalank lagáúngá, aur abadí khijálat dúngá, jo kabhí farámosh na hogí.

XXIV BA'B.

BA'D us ke ki Bábul ká bádsháh Nabúkadrazar Yahúdáh ke bádsháh Yakúniyáh bin Yahúyaqim ko, aur Yahúdáh ke amíron ko, barháon aur loháron ke sáth, Yárúsalam se asir karke Bábul men le gayá thá, KHUDÁWAND ne mujh par numáyán kiyá, aur dekh, do tokrián anjiron ki KHUDÁWAND kí haikal ke sámhne dhari thín.

2 Ek tokri men achchhe se achchhe anjir the, pahle pake hús anjiron kí mánind; aur dúsí tokri men bure se bure anjir, jo burái ke máre kháe nahín já sakte the.

3 Aur KHUDÁWAND ne mujh se kahá, ki Aí Yaramiyáh, tú kyá dekhtá hai? Aur main ne kahá, Anjiron ko; achchhe anjir, bahut achchhe; aur bure, bahut bure, jo kháe nahín já sakte hain, aise bure hain.

4 ¶ Phir KHUDÁWAND ká kalám yih kahtá hús mujh ko pahunchá, ki

5 KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún kahtá hai, ki In achchhe anjiron kí mánind main Yahúdáh ke un asiron ko mánúngá, jinhen main ne is maqám se Kasdion ke mulk men bhejá hai, ki wahán un ká bhalá ho.

6 Kí main un par nek nazar karúngá, aur unhen is mulk men phir láúngá, aur main unhen banáúngá, aur na dháúngá: main unhen lagaúngá aur na ukháúngá.

7 Aur main unhen aisá dil dúngá, kí mujhe pachhánen, kí main KHUDÁWAND hún: aur we mere log hongé, aur main un ká Khudá húngá, jis hál kí we merí taraf apne sáre dil se phirenge.

8 ¶ Par bure anjiron kí bábat, jo burái ke máre kháe nahín já sakte hain, KHUDÁWAND yaqinan yún kahtá hai, kí Yúñhí main Yahúdáh ke bádsháh Sidqi'yáh ko, aur us ke amíron ko, aur Yárúsalam ke báqí logon ko, jo is mulk men bach rahe hain, aur jo Misr kí sarzamín men baste hain, chhor dúngá;

9 Hán, main unhen zamín kí sab mamlukaton men izzat aur balá ke hawála karúngá; tá kí we har ek makán men, jahán jahán main unhen hánkúngá, wahán we malámat, aur masal kahne ko, aur ta'na, aur la'nat karne ke bá'is howeren.

10 Aur main un ke darmiyán talwár, aur kál, aur wabá bhejúngá, yahín tak kí we us sarzamín se, jo main ne unhen aur un ke bápádáon ko dí, mit jáenge.

XXV BA'B.

WUH kalám jo Yahúdáh ke sáre logon kí bábat Yaramiyáh ko pahunchá, Yahúdáh ke bádsháh Yahúyaqim bin Yúsi'yáh ke chauthe baras men, jo Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ká pahlá baras thá;

2 Jise Yaramiyáh nabí ne Yahúdáh ke sáre logon, aur Yarásalam ke sáre báshindon ko sunáyá, aur yún kahá,

3 Kí Yahúdáh ke bádsháh Yúsíyáh bin 'Amún ke terahwen baras se áj tak, jo teís baras hain, KHUDÁWAND ká kalám mujh ko áyá kiyá, aur main tum se kahtá rahá, subh sawere uthke kahtá huá thá; par tum ne na suná.

4 Aur KHUDÁWAND ne apne sáre khidmat-guzár nabíon ko tumháre pás bhejá, subh sawere uthke bhejá; par tum ne na suná, na sunne ko apná kán lagáyá.

5 Unhon ne kahá, kí Har ek apní burí ráh se, aur apne kámon kí burái se, báz áo, aur us sarzamín men jise KHUDÁWAND ne tum ko aur tumháre báptádon ko hamesha ke liye diyá, baste raho :

6 Aur tum begáne iláhon ká píchhá na karo, kí un kí bandagí aur síjda karo, aur apne háthon ke kámon se mujhe gussa na diláo; aur main tum par kuchh zarar na pahuncháúngá.

7 Par tum ne merí na suní, KHUDÁWAND kahtá hai; tá kí apne háthon ke kámon se apne zíyán ke liye mujhe gussa diláo.

8 ¶ Is liye RABB ul afwáj yún kahtá hai, Liházá tum ne merí báten na sunín,

9 Dekh, main uttar ke sáre gharánon ko, aur apne khidmat-guzár sháh í Bábul Nabúkadrazar ko, bulá bhejúngá, KHUDÁWAND kahtá hai, aur main unhen is sarzamín, aur us ke báshindon par, aur in sárí qaumon par, jo chaugird hain, charhá láúngá, aur unhen haram kar dúngá, aur unhen já e hairat aur síti bajáne ká bá'is karúngá, aur we sadá wirána rahenge.

10 Balki main aísá karúngá, kí un ke darmiyán khushi kí áwáz, aur khurramí kí áwáz, dulce kí áwáz, aur

dulhin kí áwáz, chakkí kí áwáz, aur chirág kí roshní, báqí na rahe.

11 Aur yih sárí sarzamín wirána aur hairání ká bá'is ho jáegi; aur yih qaumen sattar baras tak Bábul ke bádsháh kí gulámí karengeí.

12 ¶ Aur aísá hogá, KHUDÁWAND kahtá hai, kí Jab sattar baras púre hongé, main Bábul ke bádsháh ko, aur us qaum ko, aur Kasdion kí sarzamín ko, un kí badkárí ke sabab, sazá dúngá, aur main use aísá ujáruúngá kí hamesha tak wirána rahe.

13 Hán, main us sarzamín par apní sárí báten, jo main ne us kí bábat kahín, ya'ne, we sab jo is kitáb men likhí hain, jo Yaramiyáh ne nubúwat karke sárí qaumon ko kah sunáín, púrí karúngá.

14 Kí in se, hán, inhín se bahut qaumen aur bare bádsháh gulám kí sí khidmat lenge: tabhí main un se un ke a'amál ke muwáfiq, aur un ke háthon ke kámon ke mutábíq, badlá lúngá.

15 ¶ Kí KHUDÁWAND Isráel ke KHUDá ne mujh ko yún kahá hai, kí Gázab kí mai ká yih piyálá mere háth se le, aur sárí gurohon ko, jin ke pás main tujhe bhejtá huín, pilá,

16 Kí we píen, aur larbaráwen, aur taraphen, us talwár ke sabab se jo main un ke dariniyán chaláúngá.

17 Tab main ne KHUDÁWAND ke háth se wuh piyála liyá, aur un sárí gurohon ko, jin ke pás KHUDÁWAND ne mujhe bhejá thá, piláyá;

18 Ya'ne, Yarásalam, aur Yahúdáh ke shahron ko, aur us ke bádsháhon, aur us ke amíron ko, kí we barbád howen, aur já e hairání, aur síti aur la'nat ke sabab thahren; jáisá áj ke din hai;

19 Misr ke bádsháh Fira'un ko, aur us ke mulázimon, aur us ke amíron, aur us kí sárí qaum ko;

20 Aur sab ajnabíon ko jo mile jule hain, aur 'Uz kí zamín ke sáre bá'

sháhon ko, aur Filistíon kí sarzamín ke sáre bádsháhon ko, aur 'Asqalún, aur 'Azah, aur 'Aqrún ko, aur Ashdúd ke báqí logon ko,

21 Adúm, aur Moáb, aur baní 'Am-mún ko,

22 Aur Súr ke sáre bádsháhon ko, aur Saidá ke sáre bádsháhon ko, aur samundar pár ke bahrí mamálik ke bádsháhon ko,

23 Didán aur Taimá, aur Búz ko, aur un sabhon ko, jo dárhí ke goshe mundáte,

24 Aur 'Arab ke sáre bádsháhon ko, aur un mile jule logon ke sáre bádsháhon ko, jo bayábán men baste hain,

25 Aur Zimrí ke sáre bádsháhon ko, aur 'Ailám ke sáre bádsháhon ko, aur Máda ke sáre bádsháhon ko,

26 Aur uttar ke sáre bádsháhon ko, jo nazdik aur jo dúr hain, ek दूसरे के साथ, aur dunyá kí sárí bádsháhaton ko jo rú e zamín par hain: aur ba'd un ke Sheshak ká bádsháh use píegá.

27 Aur tú unhen kahegá, kí RABB ul afwáj, Isráel ká KHUDÁ, yún farmátá hai, kí 'Tum pío, aur mast ho, aur qai karo, aur gir paro, aur phir na utho, us talwár ke sabab, jo main tumháre darmiyán chalaúnga.

28 Aur aísá hogá, kí agar we pine ko tere háth se piyála lene ká inkár karen, tú un se kahegá, kí RABB ul afwáj yún kahtá hai, Yaqíman tum ko piná hogá.

29 Kyúnki, dekh, main us shahr par, jo mere nám ká kahlátá hai, áfaten láná shurú' kartá hún, aur kyá tum sáf bin sazá páe nikal jáoge? Tum be sazá páe na chhútoqe: kí main talwár ko zamín ke sáre bášhíndon par talab kartá hún, RABB ul afwáj farmátá hai.

30 Is liye tú in sab bátón kí khabar deke un kí mukhálafat men nubúwat karegá, aur un se kahegá, kí KHUDÁ-WAND bulandí par se garjégá, aur apne

muqaddas makán se áwáz sunáwegá; wuh bare zor shor se apn' charágáh ke úpar garjégá; angúr latárnewálon kí máuind wuh zamín ke sáre bášhíndon par lalkáregá.

31 Ek gaugá zamín kí sarhaddon tak pahunchá hai; kí KHUDÁWAND qaumon se jhagregá; wuh sáre bashar kí 'adálat karegá; wuh sharíron ko talwár ke hawála karegá, KHUDÁWAND kahtá hai.

32 RABB ul afwáj yún kahtá hai, kí Dekh, guroh guroh par balá názil hogí, aur ek barí ándhí zamín kí sarhaddon se uthái jáegi.

33 Aur KHUDÁWAND ke maqtúl us roz zamín ke ek sire se दूसरे सिरे तक पाये होंगे; un par koi nauha na karegá, we samete na jáenge, na gáre jáenge; khád kí tarah we rú e zamín par paro rahenge.

34 ¶ Ai charwáho, wáwailá karo, aur chilláo; aur ai galle ke sardáro, tum kHUD rákh men lot jáo: kí tumháre qatl ke din, aur parágandagi ke din, án pahunche hain; tum ek nafis básan kí tarah gir jáoge.

35 Aur charwáhon ko bhágne kí koi ráh na rahegi, aur na galle ke sardáron ko nikal bachne kí.

36 Charwáhon ke nále kí áwáz, aur galle ke sardáron ká ek nauha hai, kí KHUDÁWAND ne un kí charágáh ko barbád kíyá hai.

37 Hán, we ráhat-bakhsh charágáhen KHUDÁWAND ke shadíd qahr ke sabab se raundí játi hain.

38 Us ne jawán sher i babar kí tarah apní jhári ko chhorá hai; yaqínan sitamgar ke zulm se, aur us ke qahr kí shiddat se, un ká mulk wíran ho gayá.

XXVI BA'B.

YAHU'DA'H ke bádsháh Yúsíyáh ke bete Yahúyaqím kí bádsháhí ke shurú' men, yih kalám KHUDÁWAND kí taraf se názil húa, aur us ne kahá,

2 Ki **KHUDÁWAND** yún kahtá hai, Tú **KHUDÁWAND** ke ghar ke sahn men khará ho, aur Yahúdáh ke sáre sháhr ke logon se, jo **KHUDÁWAND** ke ghar men síjda karne ko áte haiñ, sári báten, jo main ne tuihe hukm diyá hai ki un se kahe, kah; ek bát kam na kar:

3 Sháyad ki we shanawá howen, aur har ek apní buri ráh se báz áwe, ki main pachhtáke us badi se, jo un kí badkirdáron ke bá'is un se kiya cháhtá hún, báz áún.

4 Aur tú un se kahegá, ki **KHUDÁWAND** yún kahtá hai, Agar tum meri na sunoge, ki meri shari'at par, jo main ne tumháre áge muqarrar kí, 'amal karo,

5 Aur mere khidmat-guzár nabíon kí báten suno, jinhen main ne tumháre pás bhejá, hún, sawere uthke bhejá, par tum ne na suná;

6 To main is ghar ko Sailá kí mánind kar dálúngá, aur is shahr ko zamín kí sári qaumon ke nazdik ek la'nat thahráúngá.

7 Chúnáñchi káhinon, aur nabíon, aur sári qaum ne Yaramiyáh ko **KHUDÁWAND** ke ghar men ye báten kahte suná.

8 ¶ Aur aísá húá, ki jab Yaramiyáh sári báten kah chuká, jo **KHUDÁWAND** ne use hukm diyá thá ki sári qaum se kahe, tab káhinon, aur nabíon, aur sári qaum ne use pakrá, aur kahá, ki Tú yaqínan qatl kiya jáegá.

9 Tú ne **KHUDÁWAND** ká nám leke kis wáste nubúwat kí hai, aur kahá, ki Yih ghar Sailá kí mánind hogá, aur yih shahr wirán kiya jáegá, aur us men ek basnewálá na hogá? Aur sáre log Yaramiyáh kí mukhálafat par **KHUDÁWAND** ke ghar men jam'a hue.

10 ¶ Jab Yahúdáh ke sardáron ne ye báten suní, tab we bádsháh ke ghar se **KHUDÁWAND** ke ghar men áe, aur **KHUDÁWAND** ke ghar ke naye darwáze kí dahliz par baithé.

11 Aur káhinon aur nabíon ne sardáron se aur sári qaum se khitáb karke kahá, ki Yih shakhs qatl ke láiq hai; kyúñki us ne is shahr ke barkhiláf nubúwat kí, jáisá tum ne apne kánon se suná.

12 ¶ Tab Yaramiyáh ne sáre sardáron aur sári qaum se khitáb karke kahá, ki **KHUDÁWAND** ne mujhe bhejá, ki is ghar aur is shahr ke barkhiláf wuh sári báten jo tum ne suní haiñ, main nubúwat se kahún.

13 So ab tum apní ráhon aur apne kámon ko árásta karo, aur **KHUDÁWAND** apne Khudá kí áwáz ke shanawá ho, tá ki **KHUDÁWAND** us badi se, jo us ne tum se karne ko kahá hai, pachhtáke báz áwe.

14 Aur meri bábat, dekho, ki main tumháre qábu men hún; jo tumhen bhalá lage, aur bihtar thahre, mujh se karo.

15 Par yaqín jáno, ki agar tum mujhe qatl karoge, to be-gunáh ká khún apne par, aur is shahr par, aur us ke báshindon par, láoge; kyúñki sach-much **KHUDÁWAND** ne mujhe tumháre pás bhejá hai, ki tumháre sunte hí ye sári báten kahún.

16 ¶ Tab sardáron aur sári qaum ne káhinon aur nabíon se kahá, ki Yih shakhs qatl ke láiq nahín hai: kyúñki us ne **KHUDÁWAND** hamáre Khudá ke nám par ham se kalám kiya.

17 Tab mulk ke kitne buzurgon ne uthke kahá, aur qaum kí sári jam'at se bole,

18 Ki Míkah Morashtí ne Yahúdáh ke bádsháh Hizqiyáh ke dinon men nubúwat kí, aur Yahúdáh kí sári qaum se kahá, aur yún bolá, ki RABB ul afwáj yún kahtá hai, ki Saihún khet kí tarah jotá jáegá, aur Yarusalam dher dher hogá, aur is ghar ká pahár jangal kí únchi jagahon kí mánind ogá.

19 Kyá Yahúdáh ke bádsháh Hiz-

qiyáh ne, aur sáre Yahúdáh ne, us ko qatl kiya? kyá wuh KHUDÁWAND se na dará, aur KHUDÁWAND se minnat na kí? chunánci KHUDÁWAND us badí se, jo kahá thá kí main tum se kardngá, pachhtáke báz áyá. Is tarah ham apní jánon se barí badí karenge.

20 Aur bhí ek ádmí thá, jis ne KHUDÁWAND ke nám se peshingoi kí, U'riyáh bin Sam'aiyáh, Qaryat ul Ya'arim ká, jis ne is shahr ke, aur is sarzamin ke baráhiláf, Yaramiyáh ki sári báton ke muwáfíq, nubúwat kí:

21 Aur Yahúyaqim bádsháh, aur us ke sab baháduron ne, aur sáre sardáron ne, us kí báten sunín, aur bádsháh ne use qatl karne ko cháhá; par U'riyáh yih hál sunke dar gayá, aur bhágke Misr men chala gayá;

22 Tab Yahúyaqim bádsháh ne kai ádmíon ko, Ilnátan bin 'Akbúr aur us ke sáth kitne aur ádmíon ko, Misr men bhejá.

23 Aur we U'riyáh ko Misr se nikál láe, aur use Yahúyaqim bádsháh ke pás pahuncháya; aur us ne us ko talwár se már dála, aur us kí lách ko 'awámm kí qabristán men phenkwá diya.

24 Par Akhiqám bin Sáfan Yaramiyáh ká dastgír thá, tá ki wuh qatl hone ke liye qaum ke háth men hawála na kiya jáwe.

XXVII BA'B.

YAHU'DA'H ke bádsháh Yahúyaqim bin Yúsiyáh kí saltanat ke shurú' men, KHUDÁWAND kí taraf se yih kalám Yaramiyáh par názil húa, aur us ne kahá,

2 Ki KHUDÁWAND ne mujhe yún kahá, kí Bandon aur jūon ko apne liye baná, aur unhen apní gardan par dál,

3 Aur unhen Adúm ke bádsháh, aur Moáb ke bádsháh, aur baní 'Ammún ke bádsháh, aur Súr ke bádsháh, aur Saidá ke bádsháh ke pás,

un qásidon ke háth bhej, jo Yará-salam men Yahúdáh ke bádsháh Sídqiya'h ke pás áe hain;

4 Aur tú un ko un ke áqáon ke wáste tákid kar, kí RABB ul afwáj, Isráel ká KHUDá, yún kahtá hai, kí Tum apne málikon se isi tarah kahná;

5 Kí main ne zamín ko, aur insán o haiwán ko, jo rú e zamín par hain, apní barí qúwat se aur barháe hue bázú se paidá kiya, aur un ko jinhen main ne munásib jáná use bakhshá.

6 Aur ab main ne yih sári mam-lukaten apne khidmat-guzár Bábul ke bádsháh Nabúkadnazar ke qabze men kar dí hain, aur maidán ke jánwaron ko bhí use diya, kí us ke kám áwen.

7 Aur ye sári qaumen us kí, aur us ke bete kí, aur us ke pote kí khidmat karenge, jab tak kí us kí mam-lukat ká hík waqt na áwe; tab bahut qaumen aur bare bádsháh us se khidmat karwáenge.

8 Aur aisa hogá, kí jo qaum aur jo bádsháh us kí, hán, Bábul ke bádsháh Nabúkadnazar kí khidmat na karenge, aur apní gardan Bábul ke bádsháh ke júe tale na jhukáenge, us qaum ko, KHUDÁWAND kahtá hai, main talwár se aur kál se aur wabá se siyásat dúngá, yahan tak kí main us ke háth se unhen nábud kar dálúngá.

9 Is liye tum apne nabíon kí, aur apne gaib-dánon kí, aur apne khwáb-binon kí, aur apne shugúniyon kí, aur apne jádúgaron kí, na suno, jo tum se kahte hain, kí Tum Bábul ke bádsháh kí khidmat-guzári na karoge:

10 Kyúnki we tum se jhúthí nubúwat karte hain, kí tum ko tumháre mulk se áwára karen, aur tá kí main tumhen hánk nikálún kí tum halák ho jáo.

11 Par jo qaum apní gardan ko Bábul ke bádsháh ke júe tale rakh degi, aur us kí khidmat karenge, main us ko us kí mamlukat men chain se rahne dúngá, KHUDÁWAND kahtá hai,

Un bartanon ki bábat jo YARAMIYAH, XXVIII. Bábul men pahuncháe jáenge.

aur wuh us ki khetí karegi, aur us men basegi.

12 ¶ Aur in sári báton ke muwáfiq main ne Yahúdáh ke bádsháh Sidqiyáh se kahá, aur bolá, ki Apní gardan ko Bábul ke bádsháh ke júe tale dharo, aur us kí aur us kí qaum kí ḱhidmat karo, aur jíte raho.

13 Tum talwár aur kál aur wabá se kyún maroge, tú aur tere log, jaisá KHUDÁWAND ne us qaum kí bábat kahá hai, jo Bábul ke bádsháh kí ḱhidmat na karegi?

14 Aur un nabíon kí báten na suno, jo tum se kahte aur bolte hain, ki Tum Bábul ke bádsháh kí ḱhidmat na karoge: kyúnki we tumháre áge jhúthí jhúthí nubúwat karte hain.

15 Ki main ne unhen nahín bhejá, KHUDÁWAND kahtá hai, par we mere nám se jhúthí nubúwat karte hain; tá ki main tum ko hánpke ḱharíj kar dún, aur tum, un nabíon ke sáth jo tum se nubúwat karte hain, halák ho jáo.

16 Main ne káhinon se bhí aur sáro logon se ḱhitáb karke kahá, ki KHUDÁWAND yún farmátá hai, Ápne nabíon kí báten na suno, jo tum se nubúwat karte, aur kahte hain, ki Dekho, KHUDÁWAND ke ghar ke bartan Bábul se thore din ba'd pher láe jáenge: kyúnki we tum se jhúthí nubúwat karte hain.

17 Un kí na suno; Bábul ke bádsháh kí ḱhidmat-guzári karo, aur jíte raho: yih shahr káhe ko wírána bane?

18 Par agar we nabí hon, aur KHUDÁWAND ká kálám un kí amánat men hai, to we RABB ul afwáj se shafá'at karen, tá ki we bartan jo KHUDÁWAND ke ghar men, aur Yahúdáh ke bádsháh ke ghar men, aur Yarusalam men, báqí rahe hain, Bábul men na pahunchen.

19 ¶ Kyúnki sutínon kí bábat RABB ul afwáj yún kahtá hai, aur bahr kí bábat, aur kursíon kí bábat,

aur báqí bartanon kí bábat jo is shahr men rah gaye hain,

20 Jinhen Bábul ká bádsháh Nabúkadnazar na le gayá, jis waqt wuh Yahúdáh ke bádsháh Yakúniyáh bin Yahúyaqim ko, aur Yahúdáh aur Yarusalam ke sáro amíron ko, Yarusalam se Bábul men asir karke le gayá;

21 HÁN, RABB ul afwáj, Isráel ká Ḱhudá, un bartanon kí bábat, jo KHUDÁWAND ke ghar men, aur Yahúdáh ke bádsháh ke mahall men, aur Yarusalam men, rah gaye hain, yún kahtá hai,

22 Ki We Bábul men pahuncháe jáenge, aur wahán, us din tak kí main un ko yád na farmáun, maujud rahenge, KHUDÁWAND kahtá hai: us waqt main unhen uṭhá lúngá, aur is makán men phír pahuncháungá.

XXVIII B'A'B.

AUR usí sál men, Yahúdáh ke bádsháh Sidqiyáh kí saltanat ke shurú' men, chauṭhe baras ke páñchwen mahíne men, aisá húá, ki Jiba'úní 'Azzúr ká betá Hananiyáh nabí ne, KHUDÁWAND ke ghar men, káhinon aur sáro logon ke sámhne, mujh se ḱhitáb karke kahá,

2 Ki RABB ul afwáj, Isráel ká Ḱhudá, yún kahtá hai, Main ne Bábul ke bádsháh ká júá torá hai.

3 Do hí baras ke andar main KHUDÁWAND ke ghar ke sab bartanon ko, jo Bábul ke bádsháh Nabúkadnazar ne is makán se le jáke Bábul men pahuncháyá, is makán men phír le áungá;

4 Yahúdáh ke bádsháh Yakúniyáh bin Yahúyaqim ko bhí, aur Yahúdáh ke sáro asíron ko, jo Bábul men gaye, is makán men phír láungá, KHUDÁWAND kahtá hai; kyúnki main Bábul ke bádsháh ke júe ko tor dálungá.

5 ¶ Tab Yaramiyáh nabí ne káhinon aur sáro logon kí ánkhon ke sámhne, jo KHUDÁWAND ke ghar men khare the, Hananiyáh nabí se kahá,

6 Hân, Yaramiyáh nabí ne kahá, ki A'mín, KHUDÁWAND aisá kare: KHUDÁWAND teri báton ko jin kí tú ne nubúwat se khabar dí, púri kare, ki KHUDÁWAND ke ghar ke bartanon ko, aur sab ko jo we le gaye, Bábul se is makán men phir lete áwen.

7 Tis par bhí ab yih bát suniye, jo main tujh ko aur sáre logon ko sunáke kahtá hún;

8 Un nabíon ne jo mujn se aur tujh se áge agle zamáne men the, bahut se mulkon aur bári bádsháhaton kí bábat jang, aur balá, aur wabá ke haqq men nubúwat kí hai.

9 Wuh nabí jo salámatí kí khabar detá hai, jab us nabí ká kalám púra ho jáegá, tab jáná jáegá, ki filhaqíqat KHUDÁWAND ne use bhejá hai.

10 ¶ Tab Hananiyáh nabí ne Yaramiyáh nabí kí gardan par se júá utará, aur use tor dala.

11 Aur Hananiyáh ne sáre logon ke dekhte waqt yih kahá, aur bolá, ki KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Main isí tarah Bábul ke bádsháh Nabúkadnazar ká júá, sári qaumon kí gardan par se, do hí baras ke andar tor dálóngá. Tab Yaramiyáh nabí apní ráh chalá gayá.

12 ¶ Par KHUDÁWAND ká kalám Yaramiyáh par názil húa, aur kahá, us ke ba'd ki Hananiyáh nabí ne Yaramiyáh nabí kí gardan par se júá torá thá,

13 Ki júá, aur Hananiyáh se kah, ki KHUDÁWAND yún kahtá hai, Lakri ke júon ko tú ne torá; par tú lohe ke júon ko un ke 'iwaz banáwegá.

14 Kyúñki RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, Main ne in sári qaumon kí gardan par lohe ká júá dál diyá, tá ki we sháh i Bábul Nabúkadnazar kí khdmat karen; so we us kí khdmat-guzári karengí: aur main ne baháim bhí use diye.

15 ¶ Tab Yaramiyáh nabí ne Hananiyáh nabí se kahá, Ai Hananiyáh,

ab sun; KHUDÁWAND ne tujhe nahín bhejá hai; par tú is qaum ko jhúth kah kahke ummedwár kartá hai.

16 Is liye KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Dekh, main tujhe rú e zamín par se kharíj karúngá: tú isí eál men maregá, kyúñki tú ne KHUDÁWAND kí taraf se phir jáne kí bát kahí hai.

17 Chunánchi usí sál sátweñ mahíne Hananiyáh nabí mar gayá.

XXIX B'A'B.

A B ye us khatt kí báton hain, jo Yaramiyáh nabí ne Yarúsalam se báqi buzurgon ko jo asír ho gaye the, aur káhinon ko, aur nabíon ko, aur un sáre logon ko, jinhen Nabúkadnazar Yarúsalam se asír karke Bábul le gayá thá;

2 Us ke ba'd ki Yakúniyáh bádsháh, aur malika, aur khoje, aur Yahúdáh aur Yarúsalam ke umará, aur barháí, aur lohár, Yarúsalam se chale gaye the;

3 Il'ásah bin Sáfán aur Jamariyáh bin Khlíqiyáh ke háth, (jinhen Yahúdáh ke bádsháh Sidqiyáh ne Bábul men sháh i Bábul Nabúkadnazar ke pás bhejá,) írsál kiyá, aur us ne kahá,

4 RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, un sab asíron ko, jinhen main ne Yarúsalam se asír karwáke Bábul bhejá hai, yún farmátá hai;

5 Tum ghar banáo, aur un men baso; aur bág lagáo, aur un ke mewe khaó;

6 Jorúán karo, ki tum se beté betián hon; aur apne beton ke liye jorúán lo, aur apní betián khasamon ko do, ki we beté betián janén; ki wahán tum barho aur tum ghat na jáo.

7 Aur us shahr kí khair mauáo, jis men main ne tum ko asír karwáke bhejá, aur us ke liye KHUDÁWAND se du'á mángo: ki us kí salámatí men tumhári salámatí hogí.

8 ¶ Kyúñki RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, ki Un nabíon ko jo tumháre darmiyan hai,

aur apne gaib-goon ko apne ko gumrah karne na do; aur apne khwab-binon ko, jo tumhare hi kahne se khwab dekhte hain, na mano.

9 Ki we merá nám leke tumhen áge ki jhúthí khabaren dete hain: main ne unhen nahin bhejá, KHUDÁWAND kahtá hai.

10 ¶ Kyunki KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Jab Bábul men satar baras guzar chukenge, to main tumhari khabar lené áungá, aur tumhen is machan men phir lane se apni achchi bat tum par qaim karúngá.

11 Kyunki main apne andeshon ko jo tumhari babat kartá hún, jántá hún, KHUDÁWAND kahtá hai, ki we bhalai ke andeshe hain, burai ke nahin, tá ki main ummed-bakhsh anjam tumhen dún:

12 Tab tum merá nám loge, aur jáke mujh se du'á mángoge, aur main tumhari sunúngá.

13 Aur tum mujhe dhúndhoge, aur páoge, jab apne sare dil se merá surág loge.

14 Aur main tumhen mil jáúngá, KHUDÁWAND kahtá hai: aur main tumhari asiri ko mauqúf karáúngá, aur tumhen sári qaumon men se, aur sab jagahon men se, jin men main ne tumhen hánk diyá hai, jam'a karúngá, KHUDÁWAND kahtá hai; aur main tumhen us makán men, jahán se main ne tumhen asir karwáke bhejá, phir le áúngá.

15 ¶ Hálánki tum ne kahá, ki KHUDÁWAND ne Bábul men hamare liye nabí barpá kiye;

16 Is liye KHUDÁWAND us bádsháh ki bábat, jo Dáúd ke takht par baithá hai, aur sare logon ki bábat jo is shahr men baste hain, aur tumhare bháion ki bábat, jo tumhare sáth asir hoke nahin gaye, yún kahtá hai;

17 RABB ul afwáj yún kahtá hai, Dekho, main talwar aur kál aur wabá un ke darmiyán bhejúngá, aur unhen

na-gawár anjiron ki mánind banáúngá, jo aise bure hain, ki kháe nahin játe hain.

18 Aur main talwar aur kál aur wabá leke un ke píche parúngá, aur main unhen zamin ki sári bádsháhaton ke hawála karúngá, ki we satáe jáen, aur sári qaumon ke darmiyán jin men main ne unhen hánká hai, já e la'nat, aur hairat, aur phuphkár, aur malámat ká bá'is hongé:

19 Is liye ki unhon ne meri báten nahin sunin, KHUDÁWAND kahtá hai, jis waqt main ne apne khidmatguzár nabion ko un ke pás bhejá, hán, sawere uthke bhejá; par tum ne na suná, KHUDÁWAND kahtá hai.

20 ¶ Pas tum, ai asiri ke sare logo, jinhen main ne Yarusalam se Bábul ko bhejá hai, KHUDÁWAND ká kalám suno;

21 RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, Akhiab bin Qaulayáh ki bábat, aur Sidqiyáh bin Ma'asiyáh ki bábat, jo merá nám leke tumhen jhúthí peshingoian sunáte hain, yún farmátá hai, ki Dekho, main unhen Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ke háth men hawála karúngá, aur wuh unhen tumhari ánkhon ke sámhne qatl karegá;

22 Aur Yahúdáh ke sare asir, jo Bábul men hain, un ki ek la'natí masal banáwenge, aur kahenge, ki KHUDÁWAND tuihe Sidqiyáh aur Akhiab ki mánind kare, jin ko Bábul ke bádsháh ne ág par bhúná;

23 Kyunki unhon ne Isráel men badzáti ki, aur apne parosion ki jordon ke sáth zinákari ki, aur merá nám leke jhúthi báten kahin, jo main ne unhen nahin farmáin; main jántá hún, aur gawáh hún, KHUDÁWAND kahtá hai.

24 ¶ Tú Nakhalámí Sam'aiyáh ko bhí kah, aur yih suná,

25 Ki RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún farmátá hai, Is liye ki tú ne apne nám ke khatt Yarusalam ke sare logon ko, aur Safaniyáh bin Ma-

Sam'aiyāh ki sazā.

YARAMIYA'H, XXX. *Isráel ke lautne ki khabar.*

'asiyāh káhin, aur sáre káhinon ko, is taur par likh bheje,

26 Ki KHUDÁWAND ne Yahúyada' káhin ki jagah tujh ko káhin kiyá, ki tú KHUDÁWAND ke ghar ke názilmon men ho, aur ki tú har ek sirí ko, aur use jo apne ko nabí banátá hai, qaid kare, aur káth men dále.

27 Pas tú ne 'Anatútí Yaramiyáh ko, jo bát banáke kahtá hai, ki Main tumhárá nabí hún, kýún goshmáli nahin dí?

28 Kýúnki us ne Bábul men ham-áre pás yih kahlá bhejá hai; ki Is asírí kí muddat daráz hai; tum ghar banáo, aur baso; aur bág lagáo, aur un ke mewe kháo.

29 Aur Safaniyáh káhin ne is khatt ko, jab Yaramiyáh nabí suntá thá, parhá.

30 ¶ Tab KHUDÁWAND ká yih kalám Yaramiyáh ko pahunchá, aur kahá,

31 Asírí ke sáre logon ko yih kahlá bhej, ki KHUDÁWAND Nakhalámí Sam'aiyáh kí bábat yún kahtá hai, Is liye ki Sam'aiyáh ne tum se nubúwat kí, aur main ne use nahín bhejá, par us ne ek jhúthí bát kahke tumhen ummedwár kiyá;

32 Isí liye KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Dekho, main Nakhalámí Sam'aiyáh ko aur us kí nasl ko sazá dúngá: us ká koi ádmí na rahegá, jo is qaum ke darmiyán base; aur wuh hargiz un nekion ko, jo main apní qaum se karúngá, na dekhegá, KHUDÁWAND kahtá hai; kýúnki us ne KHUDÁWAND se bargashta hone kí bát kahi.

XXX BÁT.

WUH kalám jo KHUDÁWAND kí taraf se Yaramiyáh ko pahunchá, aur us ne kahá,

2 Ki KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún farmátá hai, Sári bátén jo main ne tujh se kahín, tú kitáb men likh,

3 Ki dekh, we din áte hain, KHUDÁWAND

KAHTÁ hai, ki main apní qaum Isráel aur Yahúdáh kí asírí ko mauqúf karáúngá, KHUDÁWAND kahtá hai; aur main aisá karúngá, ki we us sarzamín men, jise main ne un ke báp-dádon ko diyá, phir áwen, aur us ke málik hower.

4 ¶ Aur ye we bátén hain, jo KHUDÁWAND ne Isráel aur Yahúdáh kí bábat kahín.

5 Ki KHUDÁWAND yún kahtá hai, Ham ne harbarí kí áwáz suni, khauf hotá, aur salámatí hai nahín.

6 Ab púchho, aur dekho, kýá kisi mard ko dard í zih lagá? kýá sabab hai, ki main har ek mard ko, jannewáli 'aurat kí mánind, apne háth kamar par rakhe hús dekhtá hún, aur sab ke chihre zard ho gaye?

7 Háe! ki wuh din bará hai, yahán tak ki us kí mánind koi nahín: wuh Ya'qúb kí musibat ká waqt hai; par wuh us se rihái páwegá.

8 Kýúnki us din aisá hogá, RABB ul afwáj kahtá hai, ki main us ká júá terí gardan par se torúngá, aur tere bandon ko khol dálúngá; aur begáne phir us se khdimat-guzári na karáwenge;

9 Par we KHUDÁWAND apne Khudá kí, aur apne bádsháh Dáúd kí, jise main un ke liye barpá karúngá, khdimat karengé.

10 ¶ Is liye, ai mere banda Ya'qúb, mat dar, KHUDÁWAND kahtá hai, aur ai Isráel, mat ghabrá, kí dekh, main tujhe dúr se aur terí aulád ko asírí kí sarzamín se chhuráúngá; aur Ya'qúb phiregá, aur wuh chain karegá, aur ásóda hogá, aur koi use na daráwegá.

11 Kýúnki main tere sáth hún, KHUDÁWAND kahtá hai, ki tujhe bacháúng; agarchi main sab qaumon ko, jin men main ne tujhe tittar bittar kiyá, tamám kar dálúngá, tad bhí tujhe tamám na karúngá; par main tujhe andáza se tambhí dúngá, ki tujhe bin sazá diye na rahúngá.

12 Ki KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Terí choṭ lá-'iláj hai, aur terá gháo sakht dard-nák hai.

13 Koí nahín hai, jo tujhe dáwá kare, ki tú changá ho jáwe; marham to kuchh tujh par lagáyá nahín játá.

14 Tere sab dostdár tujhe bhúli gaye; we tere tálib nahín hain; filhaqíqat main ne tujhe dushman kí mánind gháyal kiyá, aur sang-dil kí tarah tádíb dí; is liye ki terí barí sharárat húi, aur tere gunáh ziyáda húe.

15 Apní choṭ ke sabab tú kyún chillátí hai? terá dard lá-dawá hai: is liye ki terí sharárat niháyat barh gayí, aur terí khatáen bahut húin, main ne tujh se aisá kiyá.

16 Tis par bhí sab jo tujhe nigalte hain, nigle jáenge, aur tere sab dushman asir ho jáenge; aur jo tujhe gárat karte hain, gárat kiye jáenge; aur main aisá karúngá, ki we sab jo tujh ko lútte hain ap lúte jáenge.

17 Kyúnki main tujhe phir síhhat baḥshúngá, aur tere gháo change karúngá, KHUDÁWAND kahtá hai; ki unhon ne terá nám Mardáda rakhá, ki Yih Saihún hai, jis ká koí talabgar nahín.

18 ¶ KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Dekh, main Ya'qúb ke khaimon ko, jo asír men hain, pher láúngá, aur us ke maskanon par rahmat karúngá; aur shahr apne tile par banáyá jáegá; aur qasr apne hí maqám par ábád ho jáegá.

19 Aur un men se shukrguzárí aur khushí-karnewálon kí áwáz niklegí; aur main unhen afzáish baḥshúngá, aur we ghatáe na jáenge; aur main unhen shaukat baḥshúngá, aur we ruswá na hongé.

20 Aur un kí aulád aisí hongí jaisí agle waqt men thín, aur un kí jamá'at mere huzúr qáim rahégí; aur main un sab ko, jo un par zulm karen, sazá dúngá.

21 Aur un ká názim un hí men se

hogá, aur un ká farmán-rawá un ke darmiyán se paidá hogá; aur main use nazdík áne dúngá, aur wuh mere nazdík áwegá; kyúnki kaun hai jis ne apná dí lagáyá hai ki mere pás áwe? KHUDÁWAND kahtá hai.

22 Aur tum mere log hoge, aur main tumhárá KHUDÁ húngá.

23 Dekh, KHUDÁWAND kí ándhí shiddat se chaltí hai; aisí ándhí bau-chhár ke sáth, jo kí sharíron ke sir par paregi.

24 KHUDÁWAND ká qahr i shadíf, jab tak yih sab kuchh na ho le, aur wuh apne dil ke maqsad púre na kare, thamégá nahín; tum ákhíri dinon men ise samjhoge.

XXXI BA'B.

US waqt men, KHUDÁWAND kahtá hai, Main Isráel ke sáre gharánon ká KHUDÁ húngá, aur we mere log hongé.

2 KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Isráel ne, kí ek guroh thí, jo talwár se bach niklí thí, bayábán men fázr páyá, jab ki main use áram dene gayá.

3 KHUDÁWAND qadím se mujh par záhír húa, aur kahá, ki Main ne barí abadí 'ishq se tujhe piyár kiyá, is liye main ne apní shafaqat tujh par barháí.

4 Main tujhe phir biná karúngá, aur tú biná kí jáegí, ai Isráel kí kúnwárí: tú phir table utháke apne taín sanwáregí, aur khushí-karnewálon kí nách men shámil hone ko niklegí.

5 Tú phir Samrún ke paháron par tákistán lagáwegí; lagánewále lagáwenge, aur un ke mewe kháwenge.

6 Kyúnki ek din áwegá, kí Isráim ke pahár par nigabhán pukárenge, Utho, kí ham Saihún par KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke huzúr jáwen.

7 Kyúnki KHUDÁWAND yún kahtá hai, kí Ya'qúb ke liye khushí se gáo, aur qaumon kí auwal qaum ke liye lalkáro; manádí karo, hamd karo, aur kaho, Ai KHUDÁWAND, apní qaum ko, Isráel ke báqí logon ko, bachá.

8 Dekho, main uthar ká sarzamin se unhen láungá, aur zamin ká sarhaddon se unhen jam'a karúngá, aur un men andhe aur langre, aur wuh jo hámila hai, aur wuh jise janne ke dard lage hon, sab hongó; barí jamá'at yahán phir áwégí.

9 We rote hús áwenge, aur unhen spinnat karte hús main le chalúngá, main pánion ká nahron ke kanáron par ek barábar ráh se, jis men we thokar na khaenge, unhen le chalúngá; kyúñki main Isráel ká báp hún, aur Ifráim merá palauthá hai.

10 ¶ Ai qaumo, KHUDÁWAND ká kalám suno, aur dúr ke bahrí mamálik men manáadí karo, aur kaho, ki Wuh, jis ne Isráel ko titar bitar kiyá, wuhí use jam'a karegá, aur jaise charwáhá apne galle ki, waise wuh us ká nigahbání karegá.

11 Kyúñki KHUDÁWAND ne Ya'qúb ko fidiya men liyá hai, aur use us ke háth se, jo us se zoráwar thá, riháadí hai.

12 Is liye we áwenge, aur Saihún ká choṭí par gáwenge, aur KHUDÁWAND ká ni'amaton, ya'ne, anáj, aur mai, aur tel, aur gáe bail ke aur bher bakrí ke bachchon ká taraf ek sáth rawán hongé; aur un ká ján seráb bág ká manind hogí, aur we kabhí phir gamzada na hongé.

13 Us waqt kunwári, jawán aur búrhe logon samet, náchtí hús khusí karegí, ki main un ke gam ko khusí se badlúngá, aur un ko tasallí dúngá, aur un ká gamgíní ke pichhe phir unhen shádmán karúngá.

14 Aur main káhinon ká ján ko farbihi se ser karúngá, aur mere log merí ni'amaton se ásnáa hongé, KHUDÁWAND kahtá hai.

15 ¶ KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Rámah men ek áwáz suní gayí hai, nauha aur zár zár rone ká; Rákhil apne larikon par rotí hai, aur apne larikon ká bábat tasallí nahín cháhtí, kyúñki we nahín haig.

16 KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Apní zári ká áwáz ko rok, aur apní ánkhon ko ánsúon se báz rakh; ki terí mihnát ke liye ajr hai, KHUDÁWAND kahtá hai; aur we dushmanon ká zamin se phir áwenge.

17 Aur terí 'áqibat ká wábat ummed hai, KHUDÁWAND kahtá hai, ki tere lárke apní sarhadd men phir dákhil hongé.

18 ¶ Fil-haqíqat main ne Ifráim ko apne liye mátam karte suná: Tú ne mujhe tambíh dí, aur main ne, us bachhre ká manind jo sadháya nahín gayá, tambíh páí; tú mujhe pher, to main phirúngá; kyúñki tú, ai KHUDÁWAND, merá KHUDá hai.

19 Ki yaqinan ba'd us ke ki main phirá, tab main ne tauba ká; aur apní tarbiyat páne ke pichhe main ne to háth apne rán par mára; main sharminda balki pareshán i khatír hús, is liye ki main ne apní jawání ká malámat utháí thí.

20 Kyá Ifráim merá piyará betá hai? kyá wuh pasandída farzand hai? ki yaqinan badwájude ki us par 'aib lagáyá, tau bhí main use jí ján se yád kartá hún: is liye merí antrían us ke liye marorí játi hai; main yaqinan us par rahmat karúngá, KHUDÁWAND kahtá hai.

21 Apne liye sitún khare kar, apne liye choben baná, us sháh-ráh se, hán, us ráh se jis men tú gayá, apná dílagá; phir palat, ai Isráel ká kunwári, apne in shahron men phir chali á.

22 ¶ Ai bargashta kunwári, tú kab tak do-dila rahegi? kyúñki KHUDÁWAND zamin par ek nayí shái paidá kartá, ki 'Aurat mard ko gher legí.

23 RABB ul afwáj, Isráel ká KHUDá, yún kahtá hai, ki Jab main un ke asíron ko phir le áúngá, to we hanoz Yahúdáh ká mamlukat, aur us ke shahron men, is bát ká charchá karte hongé, ki Ai sadáqat ke maskan, ai

Quddúsi ke pahár, KHUDÁWAND tujhe mubáarak kahe.

24 Aur Yahúdáh, aur us ke sáre shahr, we jo kisan hain, aur we jo galle liye hús phirte, ek sáth wahán basenge.

25 Kyúñki main ne thakí húi ján ko ásóda kiyá, aur har gamgín rúh ko ser kiyá.

26 Is par main jágá, aur nigáh kí, aur merí nind mujhe miñhi ma'lúm húi.

27 ¶ Dekho, we din áte hain, KHUDÁWAND kahtá hai, ki main Isráel ke ghar men, aur Yahúdáh ke ghar men, insán ká bij aur haiwán ká bij boúngá.

28 Aur aisá hogá, ki jis tarah main ne un kí ghát men baithke unhen ukhárá, aur dháyá, aur ultá diyá, aur barbád kiyá, aur dukh diyá, usí tarah main chaukí deke unhen banáúngá aur lagáúngá, KHUDÁWAND kahtá hai.

29 Un dinon men yih phir na kahá jáegá, ki Bápládon ne kachehe angúr kháe, aur larñon ke dánt khatte ho gaye.

30 Kyúñki har ek apní badkári ke sabab maregá: har ek jo kachehe angúr khátá, us ke dánt khatte hongé.

31 ¶ Dekh, we din áte hain, KHUDÁWAND kahtá hai, ki Main Isráel ke gharáne, aur Yahúdáh ke gharáne ke sáth nayá 'ahd bándhúngá:

32 Us 'ahd ke muwáfq nahín, jo main ne un ke bápádón se kiyá, jis din main ne un kí dastgí kí, tá ki zamín i Misr se unhen nikál láún, aur unhon ne mere us 'ahd ko torá, aur main ne unhen tark kar diyá, KHUDÁWAND kahtá hai:

33 Balki yih wuh 'ahd hai, jo main Isráel ke gharáne se karúngá; un dinon ke ba'd, KHUDÁWAND farmátá hai, main apní shari'at ko un ke andar rakhúngá, aur un ke dil par use likhúngá; aur main un ká Khudá húngá, aur we mere log hongé.

34 Aur we phir apne apne pařosi,

aur apne apne bhái ko, yih kahke na sikháwenge, ki KHUDÁWAND ko pah-cháno; kyúñki chhoťe se bade tak we sab mujhe jánenge, KHUDÁWAND kahtá hai: ki main un kí badkári ko bakhsh dúngá, aur un ke gunáh ko yád na karúngá.

35 ¶ KHUDÁWAND yún kahtá hai, wuh jis ne din kí roshní ke liye súrañ ko muqarrar kiyá hai, aur jis ne rát kí roshní ke liye chánd aur sitáron ká nizám kar diyá hai, jo samundar ko thamá detá hai, jis waqt us kí lahren shor kartí hon, us ká nám RABB ul afwáj hai:

36 Agar yih nizám mere áge se mauqúf ho jáegá, KHUDÁWAND kahtá hai, to Isráel kí nasl bhí mere áge se játi rahégí, ki hamesha tak qaum phir na ho.

37 KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Agar ho sake, ki úpar ásmán nápá jáe, yá níche zamín kí newon ká andáz kiyá jáwe, to main bhí un ke sáre kámon ke sabab se Isráel kí sári nasl ko rad kar dúngá, KHUDÁWAND kahtá hai.

38 ¶ Dekh, we din áte hain, KHUDÁWAND kahtá hai, ki yih shahr, Hananiél ke burj se kone ke phátak tak, KHUDÁWAND ke liye biná kiyá jáegá.

39 Aur phir paimáish kí rassí us ke muqábil Járib pahár par se hoke Jo'atah ko gher legí.

40 Aur murdon kí láshon kí aur rákh kí sári wadí, aur sáre khet Qidróñ ke nále tak, aur Ghur-phátak ke kone tak, súrañ ke nikalne kí jagah kí taraf, KHUDÁWAND ke liye muqaddas hongé; wuh phir hamesha tak na ukhárá na giráyá jáegá.

XXXII BA'B.

WUH kalám jo Yahúdáh ke bád-sháh Sidqiyáh ke daswen baras men, jo Nabúkadrazar ká athárahwán baras thá, KHUDÁWAND kí taraf se Yaramiyáh ko pahunchá.

2 Aur us waqt Bábul ke hádsháh ki fauj Yarusalam ká muhásara kartí thí; aur Yaramiyáh nabí us qaidkháne ke sahn men, jo Yahúdásh ke bádsháh ke ghar men thá, band thá.

3 Ki Yahúdásh ke bádsháh Sidqiyáh ne use yih kahke qaid kiya, ki Tú kyún nubúwat kartá aur kahtá hai, ki KHUDÁWAND yún kahtá hai, Dekh, main is shahr ko Bábul ke bádsháh ke háth men hawála kar dúngá, aur wuh use le legá;

4 Aur Yahúdásh ká bádsháh Sidqiyáh Kasdion ke háth se na nikal bachegá, lekin Bábul ke bádsháh ke háth men zarúr hawála kiya jáegá, aur us se rúbarú báten karegá, aur donon ki ánkhen muqábil hongí;

5 Aur wuh Sidqiyáh ko Bábul men le jáegá, aur jab tak main us kí khabar lene na áún, wahán wuh rahegá, KHUDÁWAND kahtá hai; har chand tum Kasdion ke sáth jang karoge, par kámyáb na hooge.

6 ¶ Tab Yaramiyáh ne kahá, ki KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, aur us ne kahá,

7 Dekh, tere chachá Salúm ká betá Hanamiel tere pás áke kahegá, ki Merá khet, jo 'Anatút men hai, apne liye mol líjiye; kyúnki us ká chhuráná terá haqq hai.

8 Tab mere chachá ká betá Hanamiel qaidkháne ke sahn men mere pás áya, aur jaisá KHUDÁWAND ne farmáyá thá, mujh se kahá, ki Merá khet, jo 'Anatút Binyamin ki sarsamín men hai, tú mol líjiyo: kyúnki yih terá maurúsí haqq hai, aur is ká chhuráná tere zimme men hai; apne liye mol le. Tab main ne jáná ki yih KHUDÁWAND ká kalám hai.

9 Aur main ne us khet ko, jo 'Anatút men thá, apne chachá ke bete Hanamiel se mol liya, aur naqd satrah misqál rúpá taulke use diya.

10 Aur main ne ek qabála líkhá, aur us par muhr kí, aur gawáh kar

rakhe, aur naqdí tarázú men taulke use dí.

11 So main ne qabála liya, jis par áin aur dastúr ke muwáfíq band karke muhr kí gayí thí, aur use bhí jo khulá aur be-muhr thá.

12 Aur main ne qabála apne chachá ke bete Hanamiel ke sámhne, aur un gawáhon ke áge, jinhon ne apne nám qabála par líkhe the, sáre Yahúdíon ke rú ba rú jo qaidkháne ke sahn men baithé the, Bárúk bin Naiyiriyáh bin Mahasiyáh ko sompa.

13 ¶ Aur main ne un ke áge Bárúk ko hukm diya, aur kahá,

14 Ki RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, ki Ye kágazát le, yih qabála jo band hai, aur us par muhr kí gayí, aur yih qabála jo be-muhr aur khulá húa hai, aur unhen mití ke bartan men rakh, ki bahut dinon tak thahren:

15 Kyúnki RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún farmátá hai, ki Ghar, aur khet, aur tákistán, phir is sarsamín men mol liye jáenge.

16 ¶ Us ke ba'd ki main ne qabála Bárúk bin Naiyiriyáh ko sompá thá, main ne yih kahke KHUDÁWAND se du'á mángí,

17 Ai KHudáwAND YAHOWÁH! dekh, tú ne apní barí qudrat se, aur apne barháe húa bázu se, ásmánon aur zamín ko paidá kiya, aur tere áge koi kám mushkil nahin hai:

18 Tú hazáron par mihrbání kartá hai, aur bápdaion kí badkárion ká badlá un ke ba'd un ke farzandon kí god men rakh detá hai; zabardast aur qádir KHudá, RABB ul afwáj us ká nám hai;

19 Mashwarat men buzurg aur kám karne men qudrat-wálá hai: bapí A'dam kí sári ráhen terí zer i nazar hain; aur tú har ek ko us kí ráhon ke muwáfíq, aur us ke kámon ke phal ke mutábíq, detá:

20 Jis ne zamín i Misr men áj tak,

aur Isráel men, aur aur logon men, nishán aur hairat-afzá qudraten dikh-láin, aur apne liye ek nám paidá kiya, jaise áj ke din hai;

21 Kyúñki tú ne apní qaum Isráel ko zamin i Misr se nishánon aur qudraton ke sáth, aur qawí háth aur, barháe hús bázú se, aur barí dhák se, nikál láya;

22 Aur yih mulk unhen diya, jis kí bábat tú ne un ke bápádáon se qasam karke kahá thá, kí main unhen dúngá; aisi sarzamin jahán shír o shahd bahtá hai;

23 Aur we us men dákhil hús, aur us ke málík ho gaye; par unhon ne terí áwáz nahín suní, na terí sharía't par chale, aur sab hukmon par jo tú ne unhen farmáe, unhon ne 'amal nahín kiya; is liye un par yih balá názil hui:

24 Dekh, shahr tak us ke le lene ke liye damdama bándhe játe hain; aur shahr Kasdion ke háth men, jo us par charhe hain, talwár, aur kál, aur wabá ke sabab hawála kiya játa: aur jo kuchh tú ne kahá, so wuqú' men áya; aur dekh, tú áp dekhá hai.

25 Tau bhí, ai Khudáwánd YAHOWÁH, tú ne mujh se kahá, kí Wuh khet apne liye naqdí deke mol le, aur gawáhon kí gawáhi karwá, agarchi yih shahr Kasdion ke qabze men diya gayá.

26 ¶ Tab KHUDÁWAND ká kalám Yaramiyáh ko pahunchá, aur us ne

27 Kí Dekh, main KHUDÁWAND hún, aur sáre bashar ká Khudá: kyá mere áge koi kám dushwár hai?

28 Is liye KHUDÁWAND yún kah-tá hai, kí Dekh, main is shahr ko Kasdion ke háth men, aur Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ke háth men, kar dúngá, aur wuh use le legá:

29 Aur Kasdí, jo is shahr par char-hái karte hain, so áwenge, aur is shahr men ág lagáwenge, aur use jaláwenge,

un gharon samet jin kí chhaton par unhon ne Ba'al ke liye lubán jaláya, aur begáne iláhon ke liye tapáwan tapáe, kí mujhe gussa diláwen.

30 Kyúñki baní Isráel aur baní Yahúdáh ne, apní jawání se leke ab tak, faqat wuhí kiya jo meri nazar men burá thá: baní Isráel ne apne háthon ke kámon se mujhe sirf gussa diláya, KHUDÁWAND kahtá hai.

31 Kí yih shahr, jis din se kí unhon ne use biná kiya áj ke din tak, mere gussa aur qahr ká bási ho rahá hai, yahán tak kí main cháhtá hún kí use apne sámhne se dafá karún,

32 Baní Isráel aur baní Yahúdáh kí sári badkárí ke liye jo unhon ne, aur un ke bádsháhon ne, aur un ke amíron ne, aur un ke káhinon ne, aur un ke nabíon ne, aur Yahúdáh ke logon ne, aur Yarusalam ke bášhendon ne kí, kí mujhe ranjída karen.

33 Kyúñki unhon ne meri taraf píth kí, aur munh us kiya: harchand main ne unhen sikh láya, sawere uthke sikh láya, tad bhí unhon ne kán n lagáya, kí ta'lim páwen.

34 Balki us ghar men, jo mere nám ká kahlátá hai, unhon ne apní mak-rúhát rakhín, kí use nápák karen.

35 Aur unhon ne Ba'al ke únche makánon ko, jo bin Hinnúm kí wadí men hain, banáya, kí apne beton aur beton ko Molik ke liye ág men guzránen, jo main ne unhen na farmáya, na mere khiyál men bhí yih mazmún guzrá, kí we aísá makrúh kám karke Yahúdáh ko khatákar karáwen.

36 ¶ Tis par bhí is shahr kí bábat, jis ke haqq men tum kahte ho, kí Talwár, aur kál, aur wabá ke sabab wuh Bábul ke bádsháh ke háth men hawála kiya jáegá, KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún kahtá hai;

37 Dekh, main unhen un sári sar-zaminon se, jahán main ne un ko apne gusse, aur apne gazab, aur qahr i

shadíd se hánk diyá hai, jam'a karúngá, aur is maqám men phir láúngá, aur unhen amán se ábád karúngá:

38 Aur we mere log hongē, aur main un ká Khudá húngá:

39 Aur main aisi taufiq baḡhshúngá, ki we ek dil ho jáwenge, aur ek hí ráh par challenge, aur mujh se nit ḡarenge, tá ki un ká aur ba'd un ke un ke farzandon ká bhalá howe:

40 Aur main un ke sáth 'ahd i abadí bándhúngá, ki main un ká bhalái karne se báz na áúngá; aur main apná khauf un ke dil men dálúngá, ki we mujh se phir bargashta na hown.

41 Hán, main un se ḡhush hoke un se neki karúngá, aur apne sáre dil se aur apní sárí ján se yaqinan unhen is sarzamín men lagáúngá.

42 Kyúnki KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Jis tarah main ne is qaum par yih sárí 'azim balá názil kí, usí tarah main un pás wuh sárí neki, jis ká main ne un se zikr kiyá hai, ḡhuncháúngá.

43 Aur is sarzamín men, jis kí bábat tum kahte ho, ki Wuh wirán hai, ki wahán na insán hai na haiwán, kyúnki wuh Kasdion ke háth men hawála kí gayí, khet phir mol liye jáenge.

44 Binyamin kí sarzamín men, aur Yarúsalam kí nawáhí men, aur Yahúdáh ke shahron men, aur kohistán ke shahron men, aur wadí ke shahron men, aur dakhin ke shahron men, log kheton ko naqdí deke mol lenge, aur qabále likháenge, aur un par muhr karwáenge, aur gawáhon sí gawáhí karwáenge; kyúnki main un kí asírí kí hálát ko badal dálúngá, KHUDÁWAND kahtá hai.

XXXIII BA'B.

KHUDÁWAND ká kalám phir do bára Yaramiyáh par názil húa, jis waqt wuh qaidḡháne ke sahn men qaid thá, aur us ne kahá,

2 KHUDÁWAND jo yih kartá hai, KHUDÁWAND jo us ká baní aur qaím-karnewálá hai, yún kahtá; KHUDÁWAND us ká nám hai;

3 Ki mujhe pukár, aur main tujhe jáwáb dúngá, aur ba'í aur gahri chízon ko, jinhen tú nahín jántá, main tujh par záhir karúngá.

4 Kyúnki KHUDÁWAND Isráel ká Khudá, is shahr ke gharon kí bábat, aur Yahúdáh ke bádsáhon ke gharon kí bábat, jo damdamon aur talwár ke bá'is se ḡháe gaye hain, yún kahtá hai;

5 We Kasdion se larne áe hain, aur un ko ádmion kí láshon se bharne ko áe, jinhen main ne apne gazab o qahr se qatl kiyá hai, aur jin kí sárí ḡhabásat ke liye main ne is shahr se apná munḡ chhipáyá hai.

6 Dekl, main use sihhát aur shifá baḡhshúngá; main unhen changá karúngá, aur amán aur sachái kí kasrat un par záhir karúngá.

7 Aur main Yahúdáh kí asírí kí, aur Isráel kí asírí kí hálát ko mu-baddal karúngá, aur us tarah unhen biná karúngá, jaise kí we pahlé the.

8 Aur main unhen un kí sárí sharárat se, jo unhon ne mere bar-ḡhiláf kí hai, pák karúngá; aur main un kí sárí badkárián, jinhen we karke mere gunahḡár hūe, aur jin se unhon ne mujh se bagáwat kí hai, mu'áf karúngá.

9 Aur us se merá ek farḡhunda nám hogá, jo zamín kí sárí qaumon ke áge sitáish aur 'izzat ká bá'is hogá, jis waqt we us neki ko, jo main un se kartá hún, sunengí: aur us sárí bhalái aur iqbálmandí ke sabab, jo main un ke liye maujúd karún, we ḡarengí aur kámpengi.

10 KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Is makán men, jis kí bábat tum kahte ho kí wirán hai, wahán na insán hai na haiwán hai, aur Yahúdáh ke shahron men, aur Yarúsalam ke bázaron

men, jo wirán haiñ, jahán insán nahín, aur báshinda nahín, aur haiwán nahín hai,

11 Khusbí ki áwáz aur khurramí ki áwáz suní jáegi; dulhe ki áwáz aur dulhin ki áwáz; un ki áwáz jo kahte haiñ, RABB ul afwáj ki sitáish karo, kyúñki YAHOWÁN khúb hai, aur us ki rahmat abadí hai; hán, un ki áwáz jo KHUDÁWAND ke ghar men shukrguzári ki qurbáni láe. Kyúñki main is sarzamín ki asirí ko mubáddal karúngá, ki aisi ho, jis tarah ki shurú' men thí, KHUDÁWAND kahtá hai.

12 RABB ul afwáj yún kahtá hai, ki Is makán men, jo be-insán aur behaiwán aur wirán hai, aur us ke sáre shahron men, charwáhon ke rahne ke makán hongé, jo apne gallon ko yahan láke bitháenge.

13 Kohistán ke shahron men, aur wádí ke shahron men, aur dakhin ke shahron men, aur Dinyamín ki sarzamín men, aur Yarusalam ki nawáhi men, aur Yahúdáh ke shahron men, galle ginnewále ke háth ke niche phir guzrenge, KHUDÁWAND kahtá hai.

14 Dekh, we din áte haiñ, KHUDÁWAND kahtá hai, ki main wuh achchhi bát, jo main ne Isráel ke gharáne aur Yahúdáh ke gharáne se kahí hai, púri karúngá.

15 ¶ Un dinon men aur us waqt men, main Dáúd ke liye sadáqat ki Shákhi jámwáúngá, aur wuh sarzamín men 'adálat o sadáqat se 'amal karegi.

16 Un dinon men Yahúdáh naját páwegá, aur Yarusalam salámati se sukúnat karegá, aur us ká yih nám kahlayá jáegá, KHUDÁWAND hamári sadáqat.

17 ¶ Ki KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki aisé ná hogá, ki Isráel ke gharáne ke takht par baithne ke liye Dáúd pás ádmí kí kamtí hogí;

18 Aur mere huzúr men bhí káhinon aur Lávion men se, jo mere áge sokhtar, qurbáníñ guzráneñ, aur hadýe

charháweñ, aur hamesha kí qurbáni karen, ádmí kí kamtí ná hogí.

19 ¶ Phir KHUDÁWAND ká kalám Yaramiyáh ko pahunchá, aur us ne kahá,

20 KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Agar tum merá wuh 'ahd jo main ne din se kiya, aur merá wuh 'ahd jo main ne rát se kiya, tor sakte, ki din apne waqt par, aur rát apne hí waqt paf, na ho;

21 To aisé bhí howe, ki wuh 'ahd jo main ne apne bande Dáúd se kiya hai torá jáwe, ki us ke takht par bádsháhi karne ko betá ná howe; aur Láví kálinon se bhí, jo merí khidmat karte haiñ, merá 'ahd torá jáe.

22 Jaisá ki ásmán ká lashkar ginne men nahín áta, aur samundar kí ret nápi nahín játi, waisá hí main apne bande Dáúd kí nasl ko, aur Lávion ko, jo merí khidmat karte haiñ, firáwání bakhshúngá.

23 Phir KHUDÁWAND ká kalám Yaramiyáh ko pahunchá, aur us ne kahá,

24 Kyá tú ne yih nahín dekhá, ki ye log kyá kahte haiñ, ki Jin do gharánon ko KHUDÁWAND ne chuná, us ne unhen radd kar diya? isi tarah we merí ummat ko haqir jánte haiñ, ki goyá un ke nazdik we qaum rahe nahín.

25 KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Agar din rát ke sáth merá 'ahd ná ho, aur agar main ne ásmán aur zamín ká nizám muqarrar nahín kiya ho;

26 To main Ya'qúb kí nasl ko, aur apne bande Dáúd ko, radd kar dúngá, yahan tak ki main Abirahám aur Iz'hák aur Ya'qúb kí nasl par hukumat karne ke liye uske farzandon men se kisi ko ná lún; balki main un kí asirí ko mubáddal karúngá, aur un par rahmat karúngá.

XXXIV BA'B.

WUH kalám jo KHUDÁWAND ki taraf se Yaramiyáh par názil húa, jis waqt Bábul ká bádsháh Nabú-

kadnazar, aur us kí sári fauj, aur us kí mamlukat kí sári bádsháhateñ, jo us kí táb'i thín, aur sári qaumén, Yarusá-lam se aur us ke sáre shahron se, laṭí thín, aur us ne kahá,

2 Kí KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún kahtá hai, kí Já, aur Yahúdáh ke bádsháh Sidqiyáh se mutakallim ho, aur us se kah, kí KHUDÁWAND yún kahtá hai, Dekh, main is shahr ko Bábul ke bádsháh ke qabze men kar dúngá, aur wuh use ág se jaláwegá :

3 Aur tú us ke háth se na nikal bachegá, balki yaqinan pakrá jáegá, aur us ke háth men hawála kiyá jáegá ; aur teri áukhen Bábul ke bádsháh kí áukhon ko dekhengí, aur wuh rúbarú tujh se báteñ karegá, aur tú Bábul men jáegá.

4 Tis par bhí, ai Yahúdáh ke bádsháh Sidqiyáh, KHUDÁWAND ká kalám sun ; KHUDÁWAND ne teri bábat yún kahá hai, kí Tú talwár se na maregá ;

5 Tú amn kí hálat men maregá ; jis tarah tere bápádón ke liye, un bádsháhon ke wáste jo tujh se áge the, ásrushbútián jaláte the, tere liye bhí jaláwenge ; aur tujh par nauha karenge, aur kahenge, Hác, khudáwand ! kyúnki main ne yih bát kahí, KHUDÁWAND kahtá hai.

6 Tab Yaramiyáh nabí ne yih sári báteñ Yahúdáh ke bádsháh Sidqiyáh se Yarusálam men kahín,

7 Jis waqt Bábul ke bádsháh kí fauj Yarusálam se, aur Yahúdáh ke sáre shahron se jo bach rahe the, aur lakis aur Áziqah se, laṭí thí ; kyúnki ye hasín shahr Yahúdáh ke shahron men se bach rahe the.

8 ¶ Wuh kalám jo KHUDÁWAND kí taraf se Yaramiyáh ko pahunchá, ba'd us ke kí Sidqiyáh bádsháh ne, Yarusálam ke sáre logon ke sáth, qaul qarár karke un kí ázádí kí manáadí kí thí ;

9 Kí har ek apne gulám ko, aur har ek apní laundí ko, 'Ibrání mard yá 'Ibrání 'aurat ko, ázád kar de ; kí koi

apne Yahúdí bhái se k̄hidmat 'na karáwe.

10 Aur jab sáre sardáron ne, aur sáre logon ne, jo is 'ahd men shámil the, suná, kí har ek ko lázim hai, kí apne gulám aur apní laundí ko ázád kare, aur phir un se k̄hidmat na karáwe, to unhon ne maná, aur unhen chhor diyá.

11 Par ba'd us ke we phir gaye, aur un gulámon aur laundíon ko, jinhen unhon ne ázád kiyá thá, pakarke phir le áe, aur unhen táb'i kiyá, kí gulám aur laundíán howen.

12 ¶ So KHUDÁWAND ká kalám KHUDÁWAND kí taraf se Yaramiyáh par názil húa, aur us ne kahá,

13 KHUDÁWAND Isráel ká Khudá yún kahtá hai, kí Main ne tumháre bápádón ke sáth, jis din main unhen zamín i Misr se, aur gulámkháne se, nikál láyá, yih kahke 'ahd bándhá,

14 Kí sáť sáť baras kí intihá men tum men se har ek apne bhái 'Ibrání mard ko, jo tere háth bechá gayá ho, ázád kar de ; aur jal' us ne chha baras tak teri k̄hidmat kí, tú use apne pás se chhurá de : par tumháre bápádón ne meri na suní, na apná kán lagáyá.

15 Aur áj hí ke din tum phirke aur hí ho gaye the, aur tum ne meri nazar men nekokárá kí thí, kí har ek ne apne parosí ko ázádí ká muzhda diyá ; aur tum ne us ghar men, jo mere nám ká kahlátá hai, mere huzúr 'ahd bándhá thá :

16 Par tum ne phir bargashta hoke mere nám ko nápák kiyá, aur har ek ne apne gulám ko, aur har ek ne apní laundí ko, jinhen us ne un kí marzi ke muwáfíq ázád kiyá thá, phir pakar liyá, aur unhen phir táb'i men láe, kí we tumháre liye gulám aur laundíán banen.

17 Is liye KHUDÁWAND yún kahtá hai, kí Tum ne meri na suní, kí har ek apne bhái ko, aur har ek apne parosí ko, us kí ázádí ká muzhda dewe : dekh,

KHUDÁWAND kahtá hai, Main tumhen talwár aur wabá aur kál kí ázádí ká muzhda detá hún; aur main tumhen zamin kí sári bádsháhaton ke hawála karúngá, kí tum iztiráb men giriftár ho.

18 Aur main un ádmíon ko, jinhon ne mujh se 'ahd-shikani kí, aur us 'ahd kí báten, jise unhon ne mere huzúr bándhá hai, púri nahin kún, jab bachh-re ko do tükre kiye, aur un tükron ke bích men se ho ke guzre,

19 Ya'ne, Yahúdáh ke sardár, aur Yarusálam ke sardár, aur kхоje, aur kábin, aur zamin kí sári qaum, jo bachhre ke tükron ke darmiyan guzri;

20 Hán, main unhen un ke dushmanon ke háth men, aur un ke háth men jo un kí ján ke khwáhán hain, hawála karúngá: aur un kí lásheñ hawái parindon aur zamin ke darindon kí khurák hongí.

21 Aur main Yahúdáh ke bádsháh Sidqiyáh ko, aur us ke sardaron ko, un ke dushmanon ke háth men, aur un ke háth men jo un kí ján ke khwáhán hain, aur Bábul ke bádsháh kí fauj ke háth men, jo tum ko chhorke chalá gayá, kar dúngá.

22 Dekh, main hukm karúngá, KHUDÁWAND kahtá hai, aur unhen phir is shahr par charhá láúngá; aur we us se lareñge, aur use le lenge, aur use ág se jaláwenge: aur main Yahúdáh ke shahron ko wirán kar dúngá, kí un men ek basnewálá na ho.

XXXV BA' B.

WUH kalám jo Yahúdáh ke bádsháh Yahúyaqim bin Yúsíyáh ke dinon men KHUDÁWAND kí taraf se Yaramiyáh ko pahunchá, aur us ne kahá,

2 Kí Tí Raikábion ke ghar já, aur un se kalám kar, aur unhen KHUDÁWAND ke ghar men lá, aur us kí kothrion men se ek ke bích men unhen pahunchá de, aur unhen mai pilá.

3 Tab main ne Yazaniyáh bin Yaramiyáh bin Habaziniyáh, aur us ke bháion, aur us ke sáre beton, aur Raikábion ke sáre gharáne ko sáth liyá;

4 Aur main unhen KHUDÁWAND ke ghar men, mard i Khudá Yajdaliyáh ke bete Hanán ke beton kí kothri men láyá, jo sardaron kí kothri ke nazdik thí, jo Salúm ke bete Ma'asiyáh darbáñ kí kothri ke úpar thí.

5 Aur main ne mai bhare húe qadah aur piyále Raikábion ke gharáne ke beton ke áge rakh diye, aur un se kahá, kí Mai pio.

6 Par unhon ne kahá, kí Ham mai na piñge: kyúñki hamáre báp Yúnadab bin Raikáb ne ham ko yih kahke hukm diyá, kí 'Tum mai na piná, na tum, na tumháre bete, hame-sha tak:

7 Aur na ghar banáná, na bíj boná, na tákistán lagáná, na un ká malík boná: lekin 'umr bhar khaimon men rahná; tá kí jis sarzamin men tum musáfir ho, bahut dinon tak jite raho.

8 Chunáñchi ham ne apne báp Yúnadab bin Raikáb kí áwáz suní, jo kuchh us ne hamen hukm diyá, kí ham, aur hamári jorúán, aur hamáre bete, aur hamári betián, 'umr bhar mai na piwen;

9 Aur ham apne rahne ke liye ghar na banáwen; aur ham tákistán aur khet aur bíj nahin rakhte hain:

10 Par ham khaimon men base hain, aur ham ne farmánbardári kí, aur jo kuchh hamáre báp Yúnadab ne hamen hukm diyá ham ne us par 'amal kiyá hai.

11 Lekin yún húa, kí jab Bábul ká bádsháh Nabúkadrazar is sarzamin par charh áyá, to ham ne kahá, kí A'o, ham Kasdion kí fauj ke áge se aur Arámion kí fauj ke áge se Yarusálam ko chale jáwen: yúnhin ham Yarusálam men baste hain.

12 ¶ Tab KHUDÁWAND ká kalám

Yaramiyáh par názil húa, aur us ne kahá,

13 Ki RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, ki Já, aur Yáhúdáh ke ádmion, aur Yarusalam ke báshindon ko, yún kah, Kyá tum nasihat qabúl na karoge, ki meri báten suno, KHUDÁWAND kahtá hai?

14 Jo báten Yúnadab bin Raikáb ne apne beton ko farmáin, ki Mai na pio, so we bajá láe; ki we áj ke din tak mai nahin pite hain, balki unhon ne apne báp ke hukm ko maná hai: lekin main ne tum se kahá hai, subh sawere uthke kahá, aur tum ne meri na suni.

15 Kyunki main ne apne sáre khidmat-guzár nabion ko tumháre pás bhejá hai, aur sawere uthke bhejá, aur kahá, ki Tum har ek apni buri ráh se phiro, aur apne kámon ko sudháro, aur begáne iláhon ke piche na jáo, ki un kí bandagi karo, aur jo sarzamín main ne tumhen aur tumháre bápdád-on ko dí hai tum us men basoge: par tum ne na kán lagáyá, na meri suni.

16 Is sabab se ki Yúnadab bin Raikáb ke bete apne báp ke hukm ko, jo us ne unhen diyá thá, bajá láe; par is gaum ne meri na suni:

17 Is liye KHUDÁWAND, Rabb ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, Dekh, main Yáhúdáh par, aur Yarusalam ke sáre báshindon par, wuh sári balá, jo main ne un se kahí hai, názil karúngá; kyunki main ne unhen kahá hai, par unhon ne na suná; aur main ne unhen buláyá hai, par unhon ne jawab na diyá.

18 ¶ Aur Yaramiyáh ne Raikábion ke gharáne se kahá, ki RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, Azbaski tum ne apne báp Yúnadab ke hukm ko maná hai, aur us kí sári wasiyaton par amal kiya hai, aur jo kuchh us ne tumhen farmáyá, so tum ne kiya hai:

19 Is liye RABB ul afwáj, Isráel ká

Khudá, yún kahtá hai, ki Yúnadab bin Raikáb ke liye, ádmí kí kamí, jo kí mere huzúr men khará howe, ka-hi na hogi.

XXXVI BA'B.

AUR yún húa, ki Yáhúdáh ke bá-d-sháh Yahúyaqim bin Yúsiyáh ke chauthé baras men yih kalám KHUDÁWAND kí taraf se Yaramiyáh ko pahunchá, aur us ne kahá,

2 Ki kitáb ká ek túmár apne liye le, aur sári báten jo main ne Isráel kí bábat, aur Yáhúdáh kí bábat, aur sári qaumon kí bábat, tujh se kahin, us din se leke ki main tujh se kahne lagá, hán, Yúsiyáh ke dinon se áj ke din tak, us men likh.

3 Sháyad kí Yáhúdáh ká gharáná us sári balá ká hál, jo main un par názil karne ká iráda rakhtá hún, sune, kí we har ek apni bad-ráhi se báz áwen, aur main un kí sharárat aur khatá ko mu'áf karún.

4 Tab Yaramiyáh ne Bárúk bin Naiyiriyáh ko buláyá: aur Bárúk ne KHUDÁWAND kí sári báten Yaramiyáh ke munh se, jo us ne use kahí thin, kitáb ke us túmár men likhin.

5 Aur Yaramiyáh ne Bárúk ko hukm diyá, aur kahá, kí Main to qaid hún; main KHUDÁWAND ke ghar men nahin já saktá hún:

6 Par tú já, aur KHUDÁWAND kí we báten, jo tú ne mere kahe se us túmár men likhí hain, KHUDÁWAND ke ghar men, roze ke din, logon ke sámhne parh suná; aur sáre Yáhúdáh ke sámhne bhí, jo apne shahron se áe hon, tú wuhí báten parhke suná.

7 Sháyad kí we munh ke bal girke KHUDÁWAND se minnat karenge, aur we har ek apni bad-ráhi se báz áwenge: kyunki KHUDÁWAND ká gazab o qahr, jise is gaum par kah sunáyá hai, shadíd hai.

8 Aur Bárúk bin Naiyiriyáh ne sab kuchh, jo Yaramiyáh nabí ne us ko farmáyá thá, us ke mutábíq kiya, aur

ḲHUDÁWAND ke ghar men ḲHUDÁWAND kí wuh báten, jo daftar men likhí thín, parh sunáin.

9 Aur Yahúdáh ke bádsháh Yahúyaqím bin Yúsíyáh ke pánchwen baras ke nauwen mahíne men aisá húa, kí Yarúsalam ke sáre logon ne, aur un sáre logon ne jo Yahúdáh ke shahron se Yarúsalam men áe the, ḲHUDÁWAND ke áge roze kí manádi kí.

10 Tab Bárúk ne kitáb men Yaramiyáh kí báten ḲHUDÁWAND ke ghar ke bích, sáfir Jamariyáh bin Sáfán kí kothrí men, úpar ke sahn ke darmiyán, ḲHUDÁWAND ke ghar ke naye darwáze ke ástáne par, sáre logon ke sámhne parh sunáin.

11 ¶ Jab Mikáyáh bin Jamariyáh bin Sáfán ne, ḲHUDÁWAND kí sári báton ko jo us kitáb men thín, suná thá,

12 Tab wuh utarke bádsháh ke ghar, sáfir kí kothrí men, gayá: aur dekh, sab sardár, ya'ne Ilisam'a sáfir, aur Diláyáh bin Sam'aíyáh, aur Il-nátan bin 'Akbúr, aur Jamariyáh bin Sáfán, aur Sidqiyáh bin Hananiyáh, aur sáre sardár, wahán baithé the.

13 Tab Mikáyáh ne we sári báten jo us ne suní thín, jab Bárúk kitáb logon ke áge parhtá thá, un se kahín.

14 Aur sáre sardáron ne Yihúdí bin Nataniyáh bin Salamiyáh bin Kúshí se Bárúk ke pás yih kahlá bhejá, kí Wuh túmár, jo tú ne logon ke áge parhá hai, apne háth men le, aur chalá á. So Bárúk bin Naiyiriyáh túmár ko apne háth men leke un ke pás áyá.

15 Aur unhon ne use kahá, kí Ab baith já, aur hamáre rú ba rú yih parhke suná. Tab Bárúk ne use un ke sámhne parhke sunáyá.

16 Aur aisá húa, kí jab unhon ne we sári báten sunín, to we ápas men ðar gaye, aur Bárúk se kahá, kí Ye sári báten ham yaqínan bádsháh par áshkárá karenge.

17 Aur unhon ne yih kahke Bárúk

se púchhá, kí Ham se kah, tú ne ye sári báten us ke munh se kyúnkar likhín?

18 Tab Bárúk ne un se kahá, kí Wuh ye sári báten mujhe apne munh se kahtá gayá, aur main siyáhi se kitáb men likhtá gayá.

19 Tab sardáron ne Bárúk ko kahá, kí Já, apne ta'ín chhipá, tú aur Yaramiyáh; aur koi na jáne kí tum kahán ho.

20 ¶ Aur we bádsháh ke pás sahn men gaye, par unhon ne us túmár ko Ilisam'a sáfir kí kothrí men rakh chhorá, aur sára mazmún bádsháh ko kah sunáyá.

21 Tab bádsháh ne Yihúdí ko bhejá, kí túmár láwe, aur wuh use Ilisam'a sáfir kí kothrí men se le áyá: aur Yihúdí ne bádsháh ke áge aur sáre sardáron ke áge, jo bádsháh ke huzúr khare the, use parhke sunáyá.

22 Aur bádsháh járe-wále mahall men baithá thá, kí nauwán mahíná thá; wahán angethí men us ke huzúr ág roshan thí.

23 Aur aisá húa, kí jab Yihúdí ne tén char warq parhe the, to us ne use sáfir kí chhuri se kátá, aur angethí kí ág men dálá, yahán tak kí tamám túmár angethí kí ág se bhasam húa.

24 So we na ðare, na unhon ne apne kapre pháre, na to bádsháh ne, na us ke mulázimon men se kisi ne, jinhon ne yih sab báten suní thín.

25 Lekin Il-nátan, aur Diláyáh, aur Jamariyáh ne bádsháh se 'arz kí thí, kí Túmár ko na jaláíye: par us ne un kí na suní.

26 Aur bádsháh ne sháh-zade Yarahmiel ko, aur Shiráyáh bin 'Azariel, aur Salamiyáh bin 'Abadiel ko, hukm diyá, kí Bárúk sáfir aur Yaramiyáh nabí ko pakro: par ḲHUDÁWAND ne unhen chhipáyá.

27 ¶ Aur us ke ba'd kí bádsháh ne túmár aur un báton ko, jo Bárúk ne Yaramiyáh ke kahe se likhá thá, ja-

láyá thá, KHUDÁWAND ká yih kalám dÁWAND kī wuh báten sunín, jo us Yaramiyáh ko pahunchá, aur us ne kahá,

28 Ki Tú दूसरा túmár apne liye le, aur us men we sab sábiq báten, jo agle túmár men thín, jise Yahúdáh ke bádsháh Yahúyaqim ne jalá diyá hai, likh.

29 Aur Yahúdáh ke bádsháh Yahúyaqim se kah, ki KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Tú ne túmár ko jalá diyá, aur kahá hai, ki Tú ne us men aisá kyún likhá hai, ki sháh i Bábul yaqínan áwegá, aur is sarzamín ko gárat karegá, aur aisá wirán kar dega ki na to insán na haiwán us men báqí rahegá?

30 Is liye Yahúdáh ke bádsháh Yahúyaqim kī bábat KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Us kī nasl men se koi na rahegá jo Dáúd ke takht par baithé, aur us kī lách phenkí jáegí, ki din ko garmí men, aur rát ko pále men, pañí rahe.

31 Aur main us ko, aur us kī nasl ko, aur us ke mulázimon ko, un kī sharárat ke sabab sarzá dúngá; aur main un par, aur Yarásalam ke báshindon par, aur Yahúdáh ke logon par, wuh sári balá jo main ne un se kahí hai, názil karúngá; par unhon ne na suní.

32 ¶ Tab Yaramiyáh ne दूसरा túmár leke Bárúk bin Naiyiriyáh sáfir ko diyá; aur us ne us kitáb kī sári báten, jise Yahúdáh ke bádsháh Yahúyaqim ne ág men jaláyá thá, Yaramiyáh ke munh se us men likhín: aur un ke siwá waisí hí bahutsí báten un men miláín.

XXXVII BAB.

AUR Sidqiyáh bádsháh bin Yúsiyáh, jise Bábul ke bádsháh Nabú-kadrázar ne Yahúdáh kī sarzamín men bádsháh kiyá thá, Kúniyáh bin Yahúyaqim kī jagah par bádsháhí kartá thá.

2 Lekin na us ne, na us ke mulázimon ne, na mulk ke logon ne, KHUDÁWAND kī wuh báten sunín, jo us

ne Yaramiyáh nabí kī ma'rifat kahí thín.

3 Aur Sidqiyáh bádsháh ne Yahúkal bin Salamiyáh, aur Safaniyáh bin Ma'asiyáh káhin se Yaramiyáh nabí ho kahlá bhejá, ki Ab hamáre liye KHUDÁWAND hamáre KHUDÁ se du'á máng.

4 Hanoz Yaramiyáh logon ke darmiyán áyá jáyá kartá thá; kyúñki unhon ne use qaidkháne men nahín dálá thá.

5 Us waqt Fira'un kī fauj Misr se niklí thí; aur jab Kasdion ne, jo Yarásalam ká muhásara karte the, un ká shuhra suná, we Yarásalam se rawána ho gaye.

6 ¶ Tab KHUDÁWAND ká yih kalám Yaramiyáh nabí ko pahunchá, aur us ne kahá,

7 Ki KHUDÁWAND Isráel ká KHUDÁ yún kahtá hai, ki Tum Yahúdáh ke bádsháh se, jis ne tumhen meri taraf bhejá, ki mujh se suwál karo, yún kaho, Dekh, Fira'un kī fauj, jo tumhári madad karne ko niklí hai, apní sarzamín i Misr ko phir jáegí.

8 Aur Kasdī phir áke ise shahr se larenge, aur use le lenge, aur use ág se jaláwenge.

9 KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Tum apne ta'in yih kahke mat bhuláo, ki Kasdī zarúr ham se játe rahenge: kyúñki we na jáenge.

10 Aur ágarchi tum Kasdion kī sári fauj ko, jo tum se lartí hai, máрте, aur un men se sirf zakhmí log báqí rahte, tad bhí we har ek apne khaima se uthte, aur is shahr ko phúnk dete.

11 ¶ Aur aisá húa, ki jab Kasdion kī fauj Fira'un kī fauj ke sabab Yarásalam ke sámhne se kách kar gayí thí,

12 Tab Yaramiyáh Binyamín kī sarzamín men jáne ko Yarásalam se nikal gayá, ki apná hissa qaum ke darmiyán wahán se lewe.

13 Aur jab wuh Binyamín ke darwáze par pahunchá, wahán nigahbánon ká ek jam'adár thá, jis ká nám Iriyáh bin Salamiyáh bin Hananiyáh thá; aur us ne yih kahke Yaramiyáh nabí ko pakrá, ki Tú Kasdion kí taraf bhágá játá hai.

14 Tab Yaramiyáh ne kahá, ki Jhúth; main Kasdion kí taraf bhágá nahín játá hún. Par us ne us kí na suni: so Iriyáh Yaramiyáh ko pakarke sardáron ke pás láyá.

15 Aur sardár Yaramiyáh par gusse húc, aur use mára, aur Yúnatan sáfir ke ghar men use qaid kiyá; kyúнки unhon ne us ghar ko qaidkhána muqarrar kiyá thá.

16 ¶ Jab Yaramiyáh zindán men aur us ke tah-khánon men dákhil húa thá, aur Yaramiyáh wahán bahut diuon tak rahá thá;

17 Tab Sidqiyáh bádsháh ne ádmí bhejke use nikalwáyá: aur bádsháh ne apne ghar men us se yih kahke khufiyatan púchhá, ki Kyá KHUDÁWAND kí taraf se koi kalán hai? Aur Yaramiyáh ne kahá, ki Hai; kyúнки us ne kahá, ki Tú Bábul ke bádsháh ke háth men hawála kiyá jáegá.

18 Aur Yaramiyáh ne Sidqiyáh bádsháh se kahá, ki Main ne terá, aur tere mulázimon ká, aur is qaum ká kyá qusúr kiyá hai, ki tum ne mujhe qaidkháne men dálá hai?

19 Ab tumháre nabí kahán hai, jo yih kahke tum se nubúwat karte the, ki Bábul ká bádsháh tum par aur is sarzamín par na charh áwegá?

20 Ai mere khudáwand bádsháh, ab meri suniye: meri darkhwást ap ke sámhne qabúl ho, ki mujhe Yúnatan sáfir ke ghar men na phirwá dijiye, na ho ki main wahán mar jáún.

21 Tab Sidqiyáh bádsháh ne hukm kiyá, ki Yaramiyáh ko qaidkháne ke sahn men rakhen, aur har roz roti ká ek girda nánbáion ke mahalle se leke use diyá karen, jab tak ki sáre shahr

kí rotíán chuk na jáen. Aur Yaramiyáh qaidkháne ke sahn men rahá.

XXXVIII BAB.

US waqt Safatiyáh bin Matán, aur Jidaliyáh bin Fashúr, aur Yúkal bin Salamiyáh, aur Fashúr bin Malkiyáh ne we baten, jo Yaramiyáh sáre logon se kahtá rahá, sunín; ki wuh kahtá thá,

2 KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Jo is shahr men rahegá, so talwár aur kál aur wabá se mar jáegá: aur jo Kasdion men já milegá, so jiegá; aur us kí ján us ke liye ganimat hogí, aur wuh jitá rahegá.

3 KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Yih shahr Bábul ke bádsháh kí fauj ke qabze men yaqinan kar diyá jáegá, aur wuh use le legá.

4 Is liye sardáron ne bádsháh se kahá, ki Ham teri minnat karte hai, ki is mard ko már dál; kyúнки wuh jangí logon ke háthon ko, jo is shahr men báqí rahe hai, aur sáre logon ko háthon ko, aisi báten kahke sust kartá hai: ki yih shakhs is qaum ká khair-khwáh nahín hai, balki bad-khwáh hai.

5 Tab Sidqiyáh bádsháh ne kahá, Dekho, wuh tumháre qábú men hai: kyúнки bádsháh aisé nahín jo tumhári mukhálafat kare.

6 Tab unhon ne Yaramiyáh ko pakarke Milkiyáh sháhzáde kí chúán men, jo qaidkháne ke sahn men thí, dál diyá; aur unhon ne Yaramiyáh ko rassi bándhke latká diyá. Aur chúán men kuchh pání na thá, kíchar thí; aur Yaramiyáh kíchar men dhas gayá.

7 ¶ Aur jab 'Abd í Malik Kúshí ne, jo bádsháhí ghar ke khwájasaráon men se ek thá, suná, ki unhon ne Yaramiyáh ko chúán men dál diyá hai, aur bádsháh Binyamín ke darwáze men baithá thá;

8 Tab 'Abd í Malik bádsháh ke ghar se niklá, aur bádsháh se yih 'arz kí, aur kahá,

9 Ki Ai mere khudáwand bádsháh,

n logon ne jo kuchh Yaramiyāh nabī se kiya so burā kiya, ki unhon ne use 'hūān men dāl diya hai, aur jahān wuh nai bhūkh se maregā: kyūnki shahr men rotī nahīn hai.

10 Tab bādshāh ne 'Abd i Malik Kūshī ko yih kahke hukm diya, ki Tū yahān se tīs ādmī apne sāth le, aur Yaramiyāh nabī ko, peshtar us se ki wuh mar jāe, chūān men se nikāl.

11 Aur 'Abd i Malik un ādmīon ko jo us ke pās the apne sāth leke bādshāh ke ghar men, khazāne ke niche, gayā, aur purāne chithre aur purāne sare hūe latte wahān se liye, aur unhen rassion se chūān men Yaramiyāh ke pās latkāyā.

12 Aur 'Abd i Malik Kūshī ne Yaramiyāh se kahā, ki In purāne chithron aur sare hūe latton ko rassī ke niche apne bagal tale rakh. Aur Yaramiyāh ne waisā hī kiya.

13 Aur unhon ne rassion se Yaramiyāh ko khinchā, aur chūān se nikālā: aur Yaramiyāh qaidkhāne ke sahn men rahā.

14 ¶ Tab Sidqiyāh bādshāh ne Yaramiyāh nabī ke pās log bheje, aur use KHUDĀWAND ke ghar ke tīsre madkhal men apne pās bulwā liya; aur bādshāh ne Yaramiyāh se kahā, Main tujh se ek bāt pūchhitā hūn; tū mujh se kuchh na chhipā.

15 Aur Yaramiyāh ne Sidqiyāh se kahā, ki Agar main tujh se kholke kahūn, kyā tū mujhe yaqinan qatl na karegā? aur agar main tujhe salāh dūn, tū merī na sunegā?

16 Tab Sidqiyāh bādshāh ne Yaramiyāh ke āge poshida qasam khāke kahā, Zinda KHUDĀWAND kī qasam, jis ne merī yih jān banāī hai, main tujhe qatl na karūngā, aur tujhe un ke hāth men, jo terī jān ke khwahān hain, hawāla na karūngā.

17 Aur Yaramiyāh ne Sidqiyāh se kahā, ki KHUDĀWAND RABB ul afwāj, Isrāel kā Khudā, yūn kahtā hai, Ya-

qinan agar tū nikalke Bābul ke bādshāh ke sardāron men jā milegā, to terī jān bachegi, aur yih shahr āg se jalāyā na jāegā; aur tū aur terā gharānā jīgā:

18 Par agar tū Bābul ke bādshāh ke sardāron se jā na milegā, to yih shahr Kasdion ke hāth men diya jāegā, aur we use phūnk denge, aur tū un ke hāth se rihāī na pāwegā.

19 Aur Sidqiyāh bādshāh ne Yaramiyāh se kahā, ki Main un Yahūdion se dārtā hūn, jo Kasdion se mile hūe hain, na ho ki we mujhe un ke hāth men hawāla karen, aur we mujh par ta'na māren.

20 Aur Yaramiyāh ne kahā, We tujhe hawāla na karenge. Main terī minnat kartā hūn, ki tū KHUDĀWAND kā sukhan, jo main tujh se kahtā hūn, sun; to terā bhalā hogā, aur terī jān bachegi.

21 Par agar tū nikal jāne kā inkār kare, to yihī kalām hai, jo KHUDĀWAND ne mujh par zāhir kiya,

22 Ki Dekh, sab 'auraten jo Yahūdāh ke bādshāh ke mahall men rah gayī hain, Bābul ke bādshāh ke sardāron ke pās pahunchāī jāengi; aur we yih kahengi, 'Tere yāron ne tujhe ubharā hai, aur tujh par gālib hūe; tere pānw chihle men phans gaye, aur we log phirke chale gaye.

23 Aur we terī sārī jorūon aur larikon ko Kasdion ke pās nikāl le jāenge; aur tū bhī un ke hāth se rihāī na pāwegā, balki Bābul ke bādshāh ke hāth men giriftār hogā; aur tū is shahr ke āg se jalāe jāne kā bā'is hogā.

24 ¶ Tab Sidqiyāh ne Yaramiyāh se kahā, Yih bāten koī na jāne, to tū mārā na jāegā.

25 Par agar sardār sunen, ki main ne tujh se bātchit kī, aur we tere pās āke kahen, ki Jo kuchh tū ne bādshāh se kahā, ab ham par zāhir kar, ham se na chhipā, aur wuh bhī jo kuchh bād-

sháh ne tujh se kahá; aur ham tujhe qatl na karenge;

26 Tab tú un se kah, ki Main ne bádsháh se 'arz kí, ki wuh mujhe Yúnatan ke ghar men phir na bheje, ki main wahán mar jáúngá.

27 Aur sáre sardár Yaramiyáh ke pás áe, aur us se púchhá; aur us ne in sári báton ke muwáfíq, jo bádsháh ne farmáin, un se kahá. So we us kí taraf se chup hoke chale gaye; kyúñki wuh bát na suní gayí thí.

28 Aur jis din tak Yarusalam le liyá gayá, Yaramiyáh qaidkháne ke sahn men rahá; aur jab Yarusalam le liyá gayá, wuh wahín thá.

XXXIX BAB.

YAHUDA'H ke bádsháh Sidqiyáh ke nauwen baras ke daswen mahíne men, Bábul ká bádsháh Nabúkadrazar apní sári fauj samet Yarusalam par chañh áyá, aur us ká muhásara kiyá.

2 Sidqiyáh ke gyárahwen baras ke chauthé mahíne men, aur us mahíne kí nauwín tárikh, shahr ne shikast pái.

3 Aur Bábul ke bádsháh ke sáre sardár, ya'ne Naiyirgal-Sarazar, Samjar-Nabú, Sarsakím, khojón ká sardár, Naiyirgal-Sarazar, Majúsíon ká sardár, aur Bábul ke bádsháh ke báqí sardár, dákhil hue, aur darmiyání phátak par baithé.

4 ¶ Aur aisá húa, ki Yahúdáh ká bádsháh Sidqiyáh aur sáre jangí mard unhen dekhke bháge, aur rát ko bádsháhi báq ki ráh us phátak se, jo do díwáron ke darmiyán hai, shahr se níkal gaye, aur bayábán kí ráh lí.

5 Par Kasdíon kí fauj ne un ká píchhá kiyá, aur Yarihtú ke maidánon men Sidqiyáh ko já hí liyá; aur use leke Riblah men Hamát kí zamín ke bích Bábul ke bádsháh Nabúkadnazar ke huzúr láe, jahán us ne us par fatwá diyá.

6 Aur Bábul ke bádsháh ne Sid-

qiyáh ke betón ko Riblah men us kí ánkhon ke áge qatl kiyá: aur Bábul ke bádsháh ne Yahúdáh ke sáre amíron ko bhí qatl kiyá.

7 Aur us ne Sidqiyáh kí ánkhen níkal dálin, aur use pítal kí zanjíron se jakrá, ki Bábul ko le jáe.

8 ¶ Aur Kasdíon ne bádsháhi mahall ko, aur logón ke gharón ko, ág se jalá diyá, aur Yarusalam kí díwáron ko tor dála.

9 Ba'd us ke jilaudáron ká sardár Nabúsaradán báqí logón ko, jo shahr men rah gaye the, aur un ko jo un kí taraf hoke us pás bhág áe the, ya'ne, qaum ke sáre báqí logón ko asir karke Bábul ko le gayá.

10 Par qaum ke miskínón men se jin ke pás kuchh na thá, jilaudáron ke sardár Nabúsaradán ne Yahúdáh kí sarzamín men chhorá, aur tákistán aur khet us hí din men us ne unhen bakhshé.

11 ¶ Aur Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ne, Yaramiyáh kí bábat, jilaudáron ke sardár Nabúsaradán ko yih tákid karke kahá,

12 Ki use leke us par nigáh i nek kar, aur use kuchh dukh na de; balki tú us se wuh kar jo wuh tujhe kahe.

13 So jilaudáron ke sardár Nabúsaradán, Nabúshashbán, khojón ká sardár, aur Naiyirgal-Sarazar, Majúsíon ká sardár, aur Bábul ke sáre sardáron ne bhejke,

14 Yaramiyáh ko qaidkháne ke sahn se liyá, aur Jidaliyáh bin Akhiqám bin Sáfán ke supurd kiyá, ki use qasr men le jáwe: so wuh logón ke darmiyán rahá.

15 ¶ Aur jis waqt Yaramiyáh qaidkháne ke sahn men qaid thá, KHUDÁWAND ká yih kalám us ko pahunchá, aur us ne kahá,

16 Ki Já, 'Abd i Malik Kúshí se kah, ki RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, Dekh, main apní báten, jo main ne is shahr kí kharábi

kí bábat, aur na ki us kí bhalái kí bábat kahín, púrí karúngá; aur sab kuchh us din tere hí áge purá hogá.

17 Par us din main tujhe rihái dúngá, KHUDÁWAND kahtá hai; aur tú un logon ke háth mein, jin se tú dartá hai, hawála na kiya jáegá.

18 Kyúñki main tujhe zarúr bacháúngá, aur tú talwár se mará na jáegá, balki terí ján tere liye ganímat hogí; is liye ki tú ne mujh par bharosá rakhá, KHUDÁWAND kahtá hai.

XL BA'B.

WUH kalám jo KHUDÁWAND kí taraf se Yaramiyáh ko pahunchá, ba'd us ke ki jilaudáron ke sardár Nabúsaradán ne use hathkaríon se jakrá huá páyá, un sab asíron ke darmiyán, jo Yarásalam aur Yahúdáh ke the, jinhen asir karke Bábul ko le gaye, aur us ko Rámah se rawána kar diya.

2 Aur jilaudáron ke sardár ne Yaramiyáh ko leke use kahá, ki KHUDÁWAND tere Khudá ne is balái kí, jo is wakán par áí, khabar di thí.

3 So KHUDÁWAND ne use názil kiya, aur us ne apne kahe ke muwáfiq kiya; is sabab ki tum logon ne KHUDÁWAND kí khatá kí, aur us kí nahín suní, is wáste yih tum par áí hai.

4 Aur dekh, áj ke din main ne tujhe un hathkaríon se, jo tere háthon mein haiñ, rihái di hai. Agar mere sáth Bábul chalná terí nazar mein achchhá lage, to tú chál, aur main tujh par nigáh i nek karúngá; aur agar mere sáth Bábul chalná terí nazar mein burá lage, to rah já; dekh, sári sarzamin tere áge hai: jidhar terá jí cháhe, aur tú munásib jáne, tidhar já.

5 Us ne hanoz jawab na diya thá, ki us ne phir kahá, Tú Jidaliyáh bin Akhiqám bin Sáfán ke pás, jise Bábul ke bádsháh ne Yahúdáh ke shahron ká hákim kiya hai, já, aur qaum ke darmiyán us ke sáth rah; nahín to, jidhar terí ánkhon mein achchhá howe,

tidhar já. Aur jilaudáron ke sardár ne use khurák di, aur in'am bhí diya, aur use rukhsat kiya.

6 Tab Yaramiyáh Jidaliyáh bin Akhiqám ke pás Misfáh mein gaya, aur us ke sáth un logon ke darmiyán, jo zamín mein báqí rah gaye the, rahá.

7 ¶ Jab lashkaron ke sáre sardáron ne, aur un ke ádmíon ne, jo maidán mein rah gaye the, suná, ki Bábul ke bádsháh ne Jidaliyáh bin Akhiqám ko zamín ká hákim kiya hai, ki us ne mardon, aur 'auraton, aur larkon ko, aur mamlukat ke miskínon ko, jo asir hoke Bábul ko bheje na gaye the, us ke supurd kiya thá;

8 Tab Ismá'el bin Nataniyáh, aur Yúhanán, aur Yúnatan, baní Qarín, aur Siráyáh bin Tanhúmat, aur baní 'U'fi Natúfatí, aur Yazaniyáh bin Ma'akátí, apne ádmíon ke sáth Jidaliyáh ke pás Misfáh mein áe.

9 Aur Jidaliyáh bin Akhiqám bin Sáfán ne un se, aur un ke ádmíon se, qasam kháke kahá, ki Tum Kasdion kí khidmat-guzári karne se na daro: zamín mein baso, aur Bábul ke bádsháh ke tábi'dár raho, aur isí mein tumhára bhalá hogá.

10 Main jo hún, dekho, Misfáh mein rahtá, ki un Kasdion kí, jo hamáre pás áwen, khidmat karún; par tum mai, aur tábistání mewe, aur tel jam'a karke, apne bartanon mein zakhíra karo, aur apne shahron mein, jin par tum ne qabza kiya hai, baso.

11 Aur jab sáre Yahúdíon ne, jo Moáb, aur baní 'Ammún, aur Adúm, aur un sári nawáhíon mein the, suná, ki Bábul ke bádsháh ne Yahúdáh ke chand logon ko chhorá hai, aur un par Jidaliyáh bin Akhiqám bin Sáfán ko hákim kiya hai;

12 Tab sáre Yahúdí har jagah se, jahán we titar bitar kiye gaye the, phire, aur Yahúdáh kí sarzamin Misfáh mein Jidaliyáh ke pás áe, aur mai aur tábistání mewe wufúr se jam'a kiye.

13 ¶ Aur Yúhanán bin Qaríh, aur lashkaron ke sáre sardár, jo maidánon men the, Misfáh men Jidaliyáh pás áe,

14 Aur use kahne lage, Kyá tú is se ágáh hai, ki baní 'Ammún ke bádsháh Ba'alís ne Ismá'el bin Nataniyáh ko bhejá hai, ki terí ján máre? Par Jidaliyáh bin Akhíqám ne un kí bát sach na jáni.

15 Aur Yúhanán bin Qaríh ne Misfáh men Jidaliyáh se khusiyatan kahá, Mujhe jáne dijiye, ki main Ismá'el bin Nataniyáh ko qatl karún, aur koí na jánegá; wuh kyúnkar tuihe qatl kare, aur sáre Yahúdí, jo tuih pás jam'a húe hain, bithráe jáen, aur Yahúdáh men se we log, jo báqí rahe hain, halák hon?

16 Par Jidaliyáh bin Akhíqám ne Yúhanán bin Qaríh se kahá, Tú aisé kám na kar, ki tú Ismá'el kí bábat jhúth kahtá hai.

XLI BAB.

AUR sátwen mahine aisé húa, ki Ismá'el bin Nataniyáh bin Ili-sam'a jo sháhi nasl se thá, aur bádsháh ke amíron men se das ádmí us ke sáth, Jidaliyáh bin Akhíqám ke pás Misfáh men áe; aur unhon ne wahán Misfáh men ek sáth rotí khái.

2 Tab Ismá'el bin Nataniyáh, un das ádmíon samet jo us ke sáth the, uthá, aur Jidaliyáh bin Akhíqám bin Sáfán ko, jise Bábul ke bádsháh ne mulk ká hákim kiyá thá, talwár se mára, aur use qatl kiyá.

3 Aur sáre Yahúdíon ko, jo us ke sáth, ya'ne Jidaliyáh ke sáth, Misfáh men the, aur Kasdíon ko, jo wahán házir the, aur jangi mardon ko, Ismá'el ne qatl kiyá.

4 Aur jab wuh Jidaliyáh ko már chuká, aur kisi ko khabar na húi, us ke dústre din aisé húa,

5 Kí Síkm, aur Sailá, aur Samrún se, kai ek shakhs, jo sab ke sab assí ádmí the, dárhi mundáe, aur kapre pháre, aur apne ko gháyal kiye húe, 936

aur hadye aur lubán apne háth men liye húe wahán áe, tá ki KHUDÁWAND ke ghar men guzráen.

6 Aur Ismá'el bin Nataniyáh Misfáh se un ke istiqbál ko níklá, aur áhista áhista chaltá húa aur rotá húa áyá: aur aisé húa, ki jab wuh un se milá, to un se kahne lagá, ki Jidaliyáh bin Akhíqám ke pás chalo.

7 Aur aisé húa, ki jab we shahr ké bíchon bích pahunche, tab Ismá'el bin Nataniyáh ne aur us ke sáthíon ne unhen qatl kiyá, aur unhen chúán men dálá.

8 Par un men das ádmí maujúd the, jinhon ne Ismá'el se kahá, ki Hamen qatl na kar; kyúnki maidánon men hamáre gohún, aur jau, aur tel, aur shahd ke zakhiré hain. So wuh báz rahá, aur unhen un ke bháíon ke sáth qatl na kiyá.

9 Aur jis chúán men Ismá'el ne un logon kí láchon ko dálá thá, jinhen us ne Jidaliyáh ke sáth qatl kiyá, so wuhí hai jise Asá bádsháh ne Isráel ke bádsháh Ba'ashá ke sabab banáyá thá, aur Ismá'el bin Nataniyáh ne us ko maqtúlon kí láchon se bhar diyá.

10 Aur Ismá'el sáre bache húe logon ko, jo Misfáh men rahte the, ya'ne báisháh kí beñion, aur un sab logon ko, jo Misfáh men rahte the, jinhen jilaudáron ke sardár Nabúsaradán ne Jidaliyáh bin Akhíqám ke supurd kiyá thá, asir kurke le gayá; unhín ko Ismá'el bin Nataniyáh asir karke le gayá, aur rawána húa, ki pár hoke baní 'Ammún ke darmiyan jáe.

11 ¶ Par jab Yúhanán bin Qaríh ne, aur lashkaron ke sáre sardáron ne, jo us ke sáth the, Ismá'el bin Nataniyáh kí sári sharárat suní jo us ne kí thí,

12 Tab we sab logon ko ike Ismá'el bin Nataniyáh se larne ko gaye, aur Jiba'un ke bare páníon ke kanáre par use já liyá.

13 Aur aisé húa, ki jab un sab logon

ne, jo Ismá'el ke sáth the, Yúhanán bin Qarih ko, aur us ke sáth lashkaron ke sáre sardáron ko, dekhá, to we khusht hús.

14 Tab sáre log, jinhen Ismá'el Misfáh se pakar le gayá thá, palte aur phire, aur Yúhanán bin Qarih ke pás áe.

15 Par Ismá'el bin Nataniyáh áth admíon ke sáth Yúhanán ke sámhne se bhág niklá, aur baní 'Ammún kí taraf gayá.

16 Tab Yúhanán bin Qarih ne, aur un sar-lashkaron ne jo us ke hamráh the, qaum ke sáre bache húon ko liyá, jinhen us ne Jidaliyáh bin Akhiqám ke qatl hone ke ba'd Misfáh se Ismá'el bin Nataniyáh ke háth se chhuráyá thá, ya'ne, bahádúr jaugi mardon, aur 'auraton, aur larqon, aur kхоjon ko, jinhen wuh Jiba'ín se pher láyá thá ;

17 Aur we rawána hús, aur Kimhám kí saráe men, jo Baithlaham ke nazdik hai, á rahe, tá kí Misr ko jáen,

18 Kasdion ke sabab se, kyúunki we un se is bá'is dare, kí Ismá'el bin Nataniyáh ne Jidaliyáh bin Akhiqám ko, jise Bábul ke bádsháh ne us sarzamín ká hákim kiyá thá, qatl kiyá.

XLII BAB.

TAB lashkaron ke sáre sardár, aur Yúhanán bin Qarih, aur Yazaniyáh bin Hús'aiyáh, aur sáre log, chhoṭe se baro tak, pás áe,

2 Aur Yaramiyáh nabí se kahá, kí Hamári dardkhást tere áge á pahunché; aur apne KHUDÁWAND Khudá se hamáre liye aur in sab báqí logon ke liye du'á mángiye, kí ham bahut men se thore, jáis kí terí ánkhen ham ko dekhti hain, bach rahe hain ;

3 Tá kí KHUDÁWAND terá Khudá, wuh ráh jis men ham chalen, aur wuh kám jo ham karen, batlá de.

4 Tab Yaramiyáh nabí ne un se kahá, kí Main ne tumhári suní ; dekh, main KHUDÁWAN tumháre Khudá se tumhári báton ke muwáfíq du'á máng-úngá ; aur jo jawáb KHUDÁWAND tum

ko degá, main tumhen sunáúngá ; main tum se kuchh na chhipáúngá.

5 Aur unhon ne Yaramiyáh se kahá, kí KHUDÁWAND sachchá aur wafádár gawáh hamáre darmiyán howe, agar ham un sári báton ke muwáfíq na karen, jin ke liye KHUDÁWAND terá Khudá tujhe hamáre pás bhejégá.

6 Khwáh bhalá ma'lúm howe, khwáh burá, ham KHUDÁWAND apne Khudá ká hukm, jis pás ham tujhe bhejte hain, mánenge ; tá kí jab ham KHUDÁWAND apne Khudá kí bát mánen, to hamára bhalá howe.

7 ¶ Ab das din ke ba'd yún húa, kí KHUDÁWAND ká kalám Yaramiyáh ko pahunchá.

8 Tab us ne Yúhanán bin Qarih ko, aur lashkaron ke sáre sardáron ko, jo us ke sáth the, aur sáre logon ko chhoṭe se bare tak buláyá,

9 Aur un se kahá, kí KHUDÁWAND, Isráel ká Khudá, jis ke pás tum ne mujhe bhejá, kí main us ke huzúr tumhári 'arzí 'ájizi se guzránún, yún farmátá hai ;

10 Agar tum is sarzamín men yaqínan thahre rahoge, to main tumhen banáúngá, aur na dháúngá ; aur main tumhen lagáúngá, aur na ukháúngá ; kyúunki main us badí se, jo main ne tum se kí hai, pachhtátá hún.

11 Bábul ke bádsháh se, jis se tum darte ho, mat daro ; us se mat daro, KHUDÁWAND kabhá hai : kyúunki main tumháre sáth hún, kí tum ko bacháúng, aur tumhen us ke háth se chhuráúng.

12 Aur main tum par rahm kará-úngá, aur wuh tum par rahm karegá, aur tum ko tumhári sarzamín men phir jáne ke liye rukhsat degá.

13 ¶ Lekin agar tum kaho, kí Ham is sarzamín men phir na áwenge, na KHUDÁWAND apne Khudá kí bát mánenge,

14 Aur kaho, kí Nahin ; ham sarzamín i Misr men jáenge, jáhán ham larái na dekhenge, na turbí kí áwáz

sunenge, na roṭí ke liye bhúkh se tarsenge, aur ham wahán basenge :

15 So, ai Yahúdáh ke báqí logo, KHUDÁWAND ká kalám suno; RABB ul aṭwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, ki Agar tum sachmuch Misr men jāne ke liye apná ruḥh karte ho, aur wahán basne ke liye rawána hote ho ;

16 To aisá hogá, ki wuh talwár, jis se tum ɗarte ho, wahán Misr kí sarzamín men tum ko já legí; aur wuh kál, jis se tum hirásán ho, wahán Misr tak tumhárá píchhá karegá; aur tum wahán maroge.

17 Balki aisá hogá, ki we sáre log, jo Misr kí taraf apná ruḥh karte ki wahán jáke rahen, talwár, aur kál, aur wabá se marenge; un men se koi báqí na रहेगá, na koi us balá se, jo main un par názil karúngá, bhág sakegá.

18 Kyúnki RABB ul aṭwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, ki Jis tarah merá gazab o qahr Yarúsalam ke báshindon par unḍelá gayá hai, usí tarah merá qahr tum par bhí, jab tum Misr men dákhil hoge, unḍelá jáega: aur tum la'nat, aur hairání, aur nafrat, aur malámat ke bá'is hoge; aur is makán ko tum phir na dekhoge.

19 ¶ Ai Yahúdáh ke bachhe hūo, KHUDÁWAND ne tumhári bábat farmáyá hai, ki Misr men mat jáo : yaqín kar jáno, ki main ne áj ke din tum par gawáh kí tarah jatá diyá hai.

20 Filhaqiqat tum ne apní jánon kí khatákárí kí hai; kyúnki tum ne yih kahke KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr mujhe bhejá, ki Tú KHUDÁWAND hamáre Khudá se hamáre liye du'á máng; aur jo kuchh KHUDÁWAND hamára Khudá kahe, ham par záhír kar, aur ham karenge.

21 Aur main ne áj ke din tum par yih záhír kiya hai; tau bhí tum KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz ko, yá kisi bát ko jis ke liye us ne mujhe tumháre pás bhejá hai, nahín mánoge.

22 Ab tum yaqín jáno, ki tum us

makán men, jahán tum jāne aur rahne cháhte ho, talwár, aur kál, aur wabá se maroge.

XLIII BA'Ī.

AUR yún húa, ki jab Yaramiyáh KHUDÁWAND un ke Khudá kí sári báte, jin ke liye KHUDÁWAND un ke Khudá ne use bhejá thá, ya'ne, ye sab báten sáre logon ko kah chuká thá,

2 Tab Azariyáh bin Hús'aiyáh, aur Yúhanán bin Qaríh, aur sáre magrúr logon ne Yaramiyáh se yún kahá, ki Tú jhúth kahtá hai; KHUDÁWAND hamáre Khudá ne tujhe yih kahne ko nahín bhejá, ki Misr men maqám karne ke liye mat jáo;

3 Par Bárúk bin Naiyiriyáh ne tujhe ubhárá kí tú hamára mukhálif ho, tá ki ham Kasdion ke háth men giriftár howen, aur we ham ko qatl karen, aur hamen asir karke Bábul le jáen.

4 So Yúhanán bin Qaríh, aur lash-karon ke sáre sardáron ne, aur sáre logon ne, KHUDÁWAND ká hukm, ki We Yahúdáh kí sarzamín men rahen, na máná.

5 Par Yúhanán bin Qaríh, aur lash-karon ke sáre sardáron ne, Yahúdáh ke sáre báqí logon ko, jo sári qaumon men se, jahán we titar bitar kiye gaye the, Yahúdáh kí sarzamín men basne ke liye phir áe the, sáth liyá;

6 Ya'ne, mardon, aur 'auraton, aur larcon, aur bádsháh kí beṭion, aur har kisi ko, jise jilaudáron ke sardár Nabú-zaradán ne Jidaliyáh bin Akhiqám bin Sáfan ke sáth chhorá thá, aur Yaramiyáh nabí ko, aur Bárúk bin Naiyiriyáh ko, sáth liyá.

7 So we Misr kí sarzamín men áe: kyúnki unhon ne KHUDÁWAND ká hukm na máná thá. chunápchí we Tahfanhís men pahunche.

8 ¶ Tab KHUDÁWAND ká kalám Tahfanhís men Yaramiyáh par názil húa, aur us ne kahá,

9 Ki Bare patthar apne háth men le, aur unhen int ke bhatṭhe ke giláwe ke bích jo Tahfanhís men Fira'ún ke qasr kí dahlíz par hai, baní Yahúdáḥ kí ánkhoṇ ke sāmhe chhipá;

10 Aur un se kah, kí RABB ul afwáj, Isráel ká Ḳhudá, yún kahtá hai, kí Dekh, main apne khidmat-guzár sháh i Bábul Nabúkadrazar ko buláúngá, aur un pattharon par, jinhen main ne chhipwáyá hai, us ká takht rakhúngá, aur wuh apne galiche ko us par bicháwegá.

11 Aur wuh áke zamín i Misr ko máregá, aur jo maut ke liye hain maut ko, aur jo asíri ke liye hain asíri ko, aur jo talwár ke liye hain talwár ko, hawála karegá.

12 Aur main Misr ke ma'búdon ke gharon men ág bharkáúngá; aur wuh unhen jaláwegá, aur asír karke le jáegá: aur jaise charwáhá apná kaprá lapetá hai, taise wuh zamín i Misr ko lapetegá; aur wahán se salámat chalá jáegá.

13 Aur wuh Bait-Shams ke láṭhon ko, jo zamín i Misr men hai, toregá; aur Misrion ke ma'búdon ke gharon ko ág se jalá degá.

XLIV BA'B.

WUH kalám jo sáre Yahúdfon kí bábat, jo sarzamín i Misr men, aur Mijdáł men, aur Tahfanhís men, aur Núf men, aur Fatrús kí sarzamín men, baste the, Yaramiyáh ko pahunchá, aur us ne kahá,

2 Ki RABB ul afwáj, Isráel ká Ḳhudá, yún kahtá hai, kí Tum ne yih sári balá, jo main ne Yarúsalam par, aur Yahúdáḥ ke sáre shahron par, názil kí, dekhí; aur dekh, we áj ke din wírána hain, aur un men ek basnewálá bhí nahín,

3 Ús sharárat ke sabab jo unhen ne mujhe gussa diláne ke liye kí hai, kí we begáne ma'búdon ke áge lubán jaláne játe, aur un kí bandagí karte the,

jinhen we na jánte the, na we, na tum, na tumháre bápádáde.

4 Aur main ne apne sáre khidmat-guzár nabíon ko tumháre pás bhejá, subh sawere uṭhke bhejá, aur kahá, kí Tum wuh nafratí kám, jis se main nafrat rakhtá hún, na karo.

5 Par unhon ne na suná, na kán lagáyá, kí apní burái se báz áwen, aur begáne ma'búdon ke áge lubán na jaláwen.

6 Is liye merá gazab o qahr undelá gayá, aur Yahúdáḥ ke shahron aur Yarúsalam ke bázáron par bharká; aur we kharáb aur wírán húe, jaise áj ke din hain.

7 Aur ab ḲHUDÁWAND RABB ul afwáj, Isráel ká Ḳhudá, yún kahtá hai; kí Tum kyún apní jánon se yih bari badí karte ho, kí Yahúdáḥ men se mard aur aurat, larhá aur dúdh-pítá bachcha katá jáe, aur tumháre liye koí báqi na rahe?

8 Kí tum sarzamín i Misr men, jahán tum basne ke liye gaye ho, apne háthon ke kamon se, aur begáne ma'búdon ke áge lubán jaláne se, mujh ko gussa diláte ho, kí tum nest kiye jáo, aur zamín kí sári qaumon ke darmiyán la'nat aur malámat ke bá'is ho?

9 Kyá tum apne bápádádon kí badkárián, aur Yahúdáḥ ke bádsháhon kí badkárián, aur un kí jorúon kí badkárián, aur apní hí badkárián, aur apní jorúon kí badkárián, jo tum ne Yahúdáḥ kí sarzamín men, aur Yarúsalam ke bázáron men, kí hain, bhúl gaye ho?

10 We áj ke din tak bhí dil-shikasta na húe, aur na dare, aur merí shari'at aur huqúq par, jo main ne tumháre aur tumháre bápádádon ke áge rakhe hain, we na chale.

11 ¶ Is liye RABB ul afwáj, Isráel ká Ḳhudá, yún kahtá hai, kí Dekh, main apná rukh badí ke liye tumháre bar-khiláf karúngá, táki sáre Yahúdáḥ ko nest karún.

12 Aur main Yahúdáh ko báqi logon ko, jinhon ne sarzamin i Misr men jáne ke liye apná rukh kiya hai, ki wahán maqám karen, pakrúngá, aur we sarzamin i Misr men nábud hongé; we talwár aur kál se máre parenge; we chhote se bare tak nábud hongé; we talwár aur kál se faná ho jáenge; aur we la'nat, aur hairáni, aur nafrín, aur malámat ke bá'is hongé.

13 Aur main un ko, jo sarzamin i Misr men baste hain, us hí tarah sazá dúngá, jis tarah main ne Yarusalam ko talwár, aur kál, aur wabá se sazá dí hai.

14 Aur Yahúdáh ke báqi logon men se, jo sarzamin i Misr men gaye ki wahán maqám karen, koí nikal na sakegá, aur na bachegá, ki phirke Yahúdáh kí sarzamin men áwe, jis ke we mushtáq hain ki phirke áwen aur us men basen: kyúñki koí na phirégá, siwá un ke jo níkal bhágen.

15 ¶ Tab sáre mardon ne, jo jánte the ki un kí jorúon ne begáne ma'búdon ke áge lubán jaláya hai, aur sab 'auraton ne jo pás kharí thin, ek barí jamá'at ne, ya'ne, sáre logon ne, jo sarzamin i Misr men, Fatrús men, baste the, Yaramiyáh ko yih kahke jawáb diya,

16 Ki Yih bát, jo tú ne KHUDÁWAND ká nám leke ham se kahí, ham kadhí na mánenge;

17 Balki ham to wuh bát karenge, jo hamáre hí munh se níkalí hai: ham to ásmán kí malika ke liye lubán jaláwenge, aur us ko tapáwan tapáwenge, jis tarah ham áp, aur hamáre bápádáde, hamáre bádsháh, aur hamáre sardár, Yahúdáh ke shahron men, aur Yarusalam ke bázaron men, karte the, ki us waqt ham bahut rotí rakhte the, aur khush-hál the, aur badí nahín dekhte the.

18 Par jab se ham ne ásmán kí malika ke liye lubán jalána, aur us ke liye tapáwan tapána, chhor diya, tab

se ham har chíz ke muhtáj hain, aur talwár aur kál se faná húe.

19 Aur jab ásmán kí malika ke liye ham lubán jaláte, aur use tapáwan tapáte the, kyá ham ne apne shauharon ke bagair us kí bandagí ke liye kuliche pakáe, aur us ko tapáwan tapáe?

20 ¶ Tab Yaramiyáh ne sári guroh, se, mardon aur 'auraton se, aur un sáre logon se, jinhon ne use jawáb diya thá, kahá,

21 Kyá wuh lubán jo tum ne, aur tumháre bápádádon ne, tumháre bádsháhon ne, aur tumháre sardáron ne, ra'aíyat ke sáth, Yahúdáh ke shahron men aur Yarusalam ke bázaron men jaláya hai, KHUDÁWAND ne kuchh yád nahín kiya? kyá wuh khátir men na láya?

22 So KHUDÁWAND us se áge tumháre bure kámon kí, aur tumháre nafatí kámon kí, jo tum ne kiye, bardásh nahín kar saktá thá; is liye tumhári zamin wirán hai, aur hairáni aur la'nat ká bá'is, jis men koí basnewálá na rahá, chunánchi áj ke din hai.

23 Azbaski tum ne lubán jaláya, aur KHUDÁWAND kí khatá kí, aur KHUDÁWAND kí áwáz ke shínawá nahín húe, na us kí shari'at, na us ke qawánín, na us kí shahádaton par chale; is liye yih balá tum par parí hai, chunánchi áj ke din hai.

24 Aur Yaramiyáh ne sáre logon, aur sab 'auraton se, yún kahá, ki Ái sáre Yahúdáh, jo Misr kí sarzamin men ho, KHUDÁWAND ká kalám sun;

25 RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, ki Tum ne aur tumhári jorúon ne apní zubán se kahá hai, aur yih kahke apne háth se us ko anjám bhí diya hai, ki Ham un nazron ko, jo ham ne ásmán kí malika ke liye lubán jaláne kí bábat, aur us ke áge tapáwan tapáne kí bábat, máná hai, zarúr adá karenge: yaqinan 'auraton tumhári nazron ko qáim rakhengí,

aur yaqīnan we tumhārī nazron par wafā karenḡi.

26 Is liye, ai sāre banī Yahūdāh, jo sarzamīn i Misr men baste ho, KHUDAWAND kā kalām suno: Dekho, KHUDAWAND kahtā hai, main ne apne buzurg nām ki qasam khāī hai, ki merā nām Yahūdāh ke logon ke bīch, kisi ke munh se, sārī sarzamīn i Misr men phir na niklegā, ki wuh kahegā, KHUDAWAND YAHOWAH zinda hai.

27 Dekho, main un ki ghāt men, un se badī karne ke liye, aur neki nahīn, lagā rahūngā, aur Yahūdāh ke sāre log, jo sarzamīn i Misr men hai, talwār aur kāl se nābūd hongē, jab tak we tamām na hon.

28 Aur we jo talwār se bach rahenge, aur Misr ki sarzamīn se Yahūdāh ki sarzamīn men phir āwenge, thore hongē; aur Yahūdāh ke sāre bache hūe, jo zamīn i Misr men gaye, ki wahān maqām karen, jānenge, ki kis kā kalām qāim rahegā, merā, yā un kā.

29 ¶ Aur tumhāre liye yih nishān hai, KHUDAWAND kahtā hai, ki main is hī makān men tum ko sazā dūngā, tā ki tum jāno ki merī bāten tum par balā ke āne ki bābat yaqīnan qāim rahengī:

30 KHUDAWAND yūn kahtā hai; Dekh, main Misr ke bādshāh Fira'ūn-Hufra ko us ke dushmanon ke qabze men, aur un ke qabze men jo us ki jān ke khwāhān hai, kar dūngā, jis tarah main ne Yahūdāh ke bādshāh Sidqiyāh ko Bābul ke bādshāh Nabūkadrāzar ke qabze men kar diyā hai, jo us kā dushman, aur us ki jān kā tālib thā.

XLV BA'B.

WUH kalām jo Yaramiyāh nabī ne Bārūk bin Naiyiriyāh se us waqt kahā, jis waqt wuh un bāton ko Yaramiyāh ke kahe ke mutābiq, Yahūdāh ke bādshāh Yahūyaqīm bin

Yūsīyāh ke chauthē baras, daftar men likhā thā,

2 Ki KHUDAWAND, Isrāel kā KHUDA, tujh se, ai Bārūk, yūn kahtā hai; 3 Tū ne kahā, ki Mujh par afsos hai! ki KHUDAWAND ne mere dukh dard par gam bhī barhāyā hai; main āh mārte mārte thak gayā, aur mujhe āram na milā.

4 ¶ Tū us se yūn kahegā, ki KHUDAWAND yūn kahtā hai, Dekh, wuh jo main ne banāyā main dhā dūngā, aur wuh jo main ne lagāyā, main ukhār phenkūngā, ya'ne, is sārī sarzamīn ko.

5 Aur kyā tū apne liye 'umda chīzen dhūndhtā hai? mat dhūndh; ki dekh, main sāre jāndaron par ek balā nāzil karūngā, KHUDAWAND kahtā hai; par main terī jān ko un sāre makānon men, jahān jahān tū jāegā, tujhe ganīmat ke taur par bakhsūngā.

XLVI BAB.

KHUDAWAND kā kalām jo Yaramiyāh nabī ko gair-qaumon ki bābat pahunchā, ya'ne,

2 Misr ki bābat, Misr ke bādshāh Fira'ūn-Nikoh ki fauj ki bābat, jo daryā e Furāt ke kanāre par Karkimis men thī, jis ko Bābul ke bādshāh Nabūkadrāzar ne, Yahūdāh ke bādshāh Yahūyaqīm bin Yūsīyāh ke chauthē baras men, shikast di thī.

3 Sipar aur dhāl ko taiyār karo, aur larāī par chale āo.

4 Ghoron ko joto; ghoron par sawār ho, aur khod sir par rakhke niklo; nezon ko jilā do; baktaron ko pahino.

5 Kyā sabab hai ki main unhen ghabrāe hūe dekhtā hūn? we palaṭ gaye hai, un ke bahāduron ne shikast khāī; we ek bārgī bhāg jāte, aur pīchhe phirke nahīn dekhte; chāron taraf dar hai, KHUDAWAND kahtā hai.

6 Subuk-pā na bhāgne pāwegā, na bahādūr nikal bachegā; we thokar khāenge, aur uttar ko daryā e Furāt ke kanāre girenge.

7 Yih kaun hai, jo daryá kí mánind barhtá átá hai, jis ke páni sailáboṅ kí mánind uchhalte hai?

8 Misr daryá kí tarah uthtá hai, aur us ke páni báḥh kí mánind uchhalte haiṅ; aur wuh kahtá hai, ki Main charhúngá, aur zamin ko chhipá lúngá; main shahron ko aur un ke báshindon ko nest karúngá.

9 Ghoron par charho, aur rathen kharakti jáwen; aur bahádúr niklen; Kúsh aur Fút, jo sipar liye phirte, aur Lúdi jo kamán-kashí men máhír haiṅ.

10 Kyúnki yih Khudáwánd RABB ul afwáj ká din hai, aur intiqaṁ ká din, tá ki wuh apne dushmanon se intiqaṁ le: aur talwár khá jáegi aur ser hogi, aur un ká lahú pike mast hogi; kyúnki Khudáwánd RABB ul afwáj ke liye, uttar kí sarzamin men daryá e Furát ke kanáre, zabiha muqarrar hai.

11 Ai Misr kí kunwári beti, Jili'ád ko charh já, aur balsán le; tú befáida bahut dawáen isti'amál karti hai; tú changi na hogi.

12 Qaumon ne teri ruswái ká háal suná; aur tere nála se zamín bhar gayi: kyúnki bahádúr ne bahádúr par ṭakkar khái, we donon ek sáth gir gaye.

13 ¶ Wuh kalám, jo KHUDÁWAND ne Yaramiyáh nabi ko kahá, jis waqt sháh i Bábul Nabúkadrazar Misr kí mamlukat márne ko áyá.

14 Misr men áshkára karo, Mijdá! men ishtihár do, háñ, Núf men manádi karo, aur Tahánhis men yih kaho, ki A'p ko maujúd kar, taiyár ho rah; kyúnki talwár teri cháron taraf khá játi hai.

15 Kyá sabab hai kí terá bahádúr giráyá gayá? wuh khará rah na saká, kyúnki KHUDÁWAND ne us ko aundhá kar diyá.

16 Bahut haiṅ jo thokar kháte haiṅ; ek dússe par gir partá; aur unhon ne kahá, kí Úḥho, aur ham

apne logon men, aur apne watan men, muhlik talwár ke sabab se ulte phir jáwen.

17 We wahán chilláe, kí Misr ká bádsháh Fira'ún barbád huá; us ne apne muqarrar waqt ko guzarne diyá.

18 Wuh Bádsháh, jis ká nám RABB ul afwáj hai, yún kahtá hai, kí Mujhe apní hayát kí qasam, jaisá Tabúr, paháron men, aur jaisá Karmil samundar ke kanáre men hai, taisá wuh áwega.

19 Ai beti, Misr kí báshinda, tú asiri ke liye apne asbáb taiyár kar; kí Núf wirán aur ujár hogá, jis men ek basnewálá na rahe.

20 Misr niháyat khúbsúrat bachhiyá hai; lekin kharábi áti hai, uttar kí sarzamin se áti hai.

21 Us ke ajúradár bhí us ke darmiyán moti bachhiyon kí mánind haiṅ; par we bhí rúgardán hús, we ikatthe bháge: we kharé na rahe, kyúnki un kí halákat ká din un par áyá hai, un se intiqaṁ lene ká waqt pahunchá.

22 Wuh sámp kí mánind chilchi láegi; kyúnki we fauj leke kúch karenge, aur kulhárián leke lakarháron kí mánind us par áwenge.

23 We us ká jangal kátenge, KHUDÁWAND kahtá hai, agarchi wuh aisá ghanás hai, kí koí us men hoke na jáwe; kyúnki we tiddíon se ziyáda, balki be-shumár haiṅ.

24 Misr kí beti sarásíma hogi; uttar kí qaum ke háth men mubtalá hogi.

25 RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, kahtá hai, Dekh, main Ammún i Nú ko, aur Fira'ún, aur Misr, aur us ke ma'búdon, aur us ke bádsháhon ko, ya'ne, Fira'ún aur un ko jo us par bharosá rakhte haiṅ, sazá dúngá;

26 Aur main un ko un ke qábú men jo un kí ján ke khwáhán haiṅ, ya'ne, Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ke háth men, aur us ke mulá-

zimon ke háth men, kar dúngá; par ba'd us ke wuh aisi ábád hogi jaise agle dinon men thi, KHUDÁWAND kahtá hai.

27 ¶ Par tú, ai mere banda Ya'qúb, mat dar, aur tú, ai Isráel, mat ghabrá; kyúñki, dekh, main tujhe dúr se, aur teri aulád ko un kí asíri kí zamin se, rihái dúngá, aur Ya'qúb phiregá, aur áráim aur chain karegá, aur koí use na daráwegá.

28 Ai mere banda Ya'qúb, hirásán mat ho, KHUDÁWAND kahtá hai; kyúñki main tere sáth hún; agar-chi main sab qaumon ko, jin men main ne tujhe háñk diyá, nest o ná-búd karún, tad bhí tujhe nest o ná-búd na karúngá; par main andáza se teri tádíb karúngá; kyúñki tujhe bin sazá diye na chhor saktúngá.

XLVII BA'B.

KHUDÁWAND ká kalám, jo Yaramiyáh nabí ko Filistion kí bábat pahunchá, peshtar us se kí Fira'ún ne 'Azzáh ko márá.

2 KHUDÁWAND yún kahtá hai; Dekh, uttar se pání charhte hain, aur we ek báñh kí tarah hongé, aur sar-zamin par, aur sab par, jó us men hai, shahr par, aur us ke báshindon par, bah jáenge; us dam log chilláwenge, aur sarzamin ke sáre báshinde nála karenge.

3 Us ke qúwatwar ghoron ke sum-on ke parne kí áwáz se, us kí gáron ke rele se, aur us ke pahiyon kí gar-garáhat se, báp apne larhon kí taraf na dekhenge, un ke háth is qadr kamzor hongé;

4 Yih us din ke sabab se hogá, jo átá hai kí sáre Filistion ko gárat kare, aur Súr aur Saidá se har madadgar ko, jo báqí rah gayá hai, nest kare; kyúñki KHUDÁWAND Filistion ko, Kaftúr ke jazíre ke bache hús logon ko, gárat karegá.

5 'Azzáh par chandlápan aí hai;

'Asqalún apní wádi ke baqiya samet nest kiya gayá: tú kab tak apne ta,in káttá jáegá?

6 Ai KHUDÁWAND kí talwár, tú kab tak na tháhregi? tú chal apne giláf men, áráim le, aur chain kar.

7 Wuh kis tarah tháhar saktí hai, kyúñki KHUDÁWAND ne 'Asqalún par, aur samundar ke sáhil par, us ke chalne ká hukm use kiya hai? us ne use wahán muqarrar kiya hai.

XLVIII BA'B.

MOA'B kí bábat, RABB ul afwáj, Isráel ká KHUDá, yún kahtá hai, Hée Nabú par! kí wuh wirán ho gayá: Qaryataim ruswá húa, aur le liya gayá: Misjáb khajil ko gayá, aur hairán húa hai.

2 Moáb kí ta'rif Hashbún men phir na kí jáegi: unhon ne yih kahke us par bure mausúbe bándhe, kí A'o, ham use nest karen, kí wuh qaum na kahláwe. Tú bhí, ai Madmen, kát dálá jáegá; talwár terá pichhá karegi.

3 Horonaim men chikheñ márne kí áwáz hogi, wiráni aur bari halákat.

4 Moáb barbád húa; us ke bache apne nauha kí áwáz sunáte hain.

5 Kyúñki Lúhit kí charháí par rone par roná barhtá játá; yaqinai Horonaim kí ntár par muḡhálif halákat kí sí áwáz suñte hain.

6 Bhágo, apní ján bacháo, aur bayábán men ratama ke darakht kí mánind ho.

7 ¶ Aur is liye kí tú ne apne kámon aur khazánon par takiya kiya, tú pakrá jáegá, aur Kamús apne káhinon aur sardáron samet asir hoke jáegá.

8 Aur gáratgar har ek shahr par áwegá, aur koí shahr na bachegá: wádi bhí wirán hogi, aur maidán ujár ho jáegá, jaisá KHUDÁWAND ne kahá hai.

9 Moáb ko par lagá do, tá kí wuh parwáz kare, aur chal de: kí us ke shahr ujár hongé, aur un men koí báshinda na rahegá.

10 La'natí wuh howe, jo KHUDÁ-WAND ká kám dagá ke sáth kare, aur la'natí wuh howe, jo apní talwár ko khúnrezi se báz rakho.

11 ¶ Moáb apní larkái se bá áram hai, aur us kí talchhat tahnishín rahí, aur wuh ek piyála se dúsré piyála men undelá nahín gayá, na asir hoke gayá; is liye us ká maza us men rahá hai, aur us kí bú na badlí.

12 So, dekh, we din áte hain, KHUDÁWAND kahtá hai, kí main inqiláb-karnewálon ko us ke pás bhejúngá, kí we use ultáwen, aur us ke nándon ko kháli karen, aur un ke mashkon ko tor dálen.

13 Tab Moáb Kamús se sharminda hogá, jis tarah Isráel ká gharáná Baitel se, jo un ká bharosá thá, khajil húa.

14 ¶ Tum kyúnkar kahte ho, kí Ham pahlawán hain, aur jang ke liye zoráwar log hain?

15 Moáb gárat húa, us ke shahron ká dhúnwán uth rahá hai, aur us ke chune hús jawán qatl hone ke liye utar gaye, wuh Bádsáh kahtá hai, jis ká nám RABB ul afwáj hai.

16 Nazdik hai kí Moáb par áfat áwe, aur us kí idbár daurí áti hai.

17 Ai sab, jo us ke ird á gird hain, us par afsos karo; aur tum sab jo us ke nám se wáqif ho, kaho, kí Yih motá 'asá, aur khúbsúrat dandá kyúnkar tút gayá!

18 Ai Daibún kí betí, jo wahán kí báshinda hai, apní shaukat se tale utar, aur piyásí baith; kyúnki Moáb ká gáratgar tujh par chaphegá, aur tere qil'aon ko toregá.

19 Ai 'Ará'ir kí báshinda, tú ráh par khafí ho, aur nigáh kar rakh; bhágnewále aur us se jo nikal bachí, puchh aur kah, kí Kyá májará hai?

20 Moáb ruswá húa, kyúnki wuh dhá diyá gayá; tum wáwailá macháo, aur chilláo; Arnún men ishtihár do, kí Moáb gárat húa hai,

21 Aur kí sahrá kí atráf par, Haulán par, aur Jahazáh par, aur Maufa'at par,

22 Aur Daibún par, aur Nabú par, aur Bait i Diblataim par,

23 Aur Qaryataim par, aur Bait-Jamúl par, aur Bait-Ma'ín par,

24 Aur Qaryút par, aur Busmh aur sarzamin i Moáb ke sáre shahron par, jo dúr hain yá nazdik hain, sab par 'azáb áyá.

25 Moáb ká sing kátá gayá hai, aur us ká bázú torá gayá, KHUDÁ-WAND kahtá hai.

26 ¶ Tum us ko madhúsh karo; kyúnki us ne ap ko KHUDÁWAND ke muqábil buland kiya; tá kí Moáb apní qai men lote, aur ek maskhara bane.

27 Kyá Isráel tere áge maskhara na thá? kyá wuh choron ke darmiyán páyá gayá? kí jab jab tú us ká nám letá thá, tú apná sir dhuntá thá.

28 Ai Moáb ke báshindo, shahron ko chhor do, aur chatán par já baso, aur kabútar kí mánind ho, jo gahre gár ke munh ke kanáron men áshiyána banáti hai.

29 Ham ne Moáb ká gurúr suná hai, (wuh niháyat magrúr hai) us kí gustákhí bhí, aur us kí shekhí, aur us ká ghamand, aur us ke dil ká takabbur.

30 Main us ká gussa jántá hún, KHUDÁWAND kahtá hai, aur us kí jhúthí shekhíán, kyúnki wuh jhúthí shekhíán kartá hai.

31 Is liye main Moáb ke liye wá-wailá karúngá, sáre Moáb ke liye main zár zár roúngá; Qir-Haras ke logon ke liye mátam kiya jáegá.

32 Ai Sibmah ke angúr, main Ya-zír kí roái kí tarah tere liye roúngá; terí shákhen samundar tak phail gayi hain, we Ya-zír ke samundar tak pahunch gayin; tere pakke mewon par, aur tere angúr ke guchchhon par, gá-ratgar á pará hai.

33 Khushí aur shádmání hare bha-re kheton se, aur Moáb kí sarzamín se, utháí gayí; aur main ne aisá kiya kí angúr ke kolhú men mai báqí na rahí; ab koí lalkárke na latáregá; un ká lalkárná lalkárná na hogá.

34 Hashbún ke rone se we apní áwáz ko Ili'áli aur Jaház tak, aur Zugr se Horonaim tak, Iglát-Shali-Shiyáh tak, buland karte hain; kyú-ki Nimrím ke pání bhí kharáb ho gaye hain.

35 Aur main aisá karúngá, KHUDÁWAND kahtá hai, kí wuh jo únche makánon par qurbání chahátá hai, aur wuh jo apne má'búdon ke áge khushbúí jalátá hai, Moáb ke darmi-yán se mauqúf hogá.

36 So merá dil Moáb ke liye báns-ri kí áwáz kí mánind áhen kartá, aur merá dil Qir-Haras ke logon ke liye shahnáon kí áwáz kí tarah fígán kar-tá; kyúнки us men se jo unhon ne zakhíra kiya thá, wuh jo báqí rahá, so talaf ho gayá.

37 Filhaqíqat har ek sir chandlá hogá, aur har ek kí dárphí mundáí jáe-gí: har ek ke háth par zakhm hogá, aur har ek kí kamar par tát.

38 Moáb ke sáre gharon kí chhaton par, aur us ke sab bázáron men bará mátam hogá; kyúнки main ne Moáb ko, us bartan kí tarah jo pasand na áwe, torá hai, KHUDÁWAND kahtá hai.

39 We wáwailá kareng, aur kah-enge, kí Us ne kaisí shikast kháí! Moáb ne sharm ke máre kyúńkar apní píth pherí! usí tarah Moáb un sabhon ke liye, jo us ke chaugird hain, har-í aur khauf ká bá'is hogá.

40 Kyúńki KHUDÁWAND yún kah-tá hai, kí Dekh, wuh 'uqáb kí mánind uregá, aur apne paron ko Moáb ke úpar phailáwegá.

41 Wahán ke shahr le liye játe, aur qil'aját ekáek qabze men áte hain, aur us din Moáb ke baháduron ke dil jan-newálí 'aurat ke dil kí tarah honge.

42 Aur Moáb halák kiya jáegá. yahan tak kí wuh qaum na kahláegá, is liye kí us ne KHUDÁWAND ke mu-qábil áp ko buland kiya.

43 Dahshat, aur garhá, aur jál tujh par gálib hongé, ai Moáb ke báshinda, KHUDÁWAND kahtá hai.

44 Wuh jo dahshat se bháge, gar-he men giregá; aur jo garhe se nikle, jál men phanse-gá; kyúńki main un par, hán, Moáb par un kí siyásat ká baras láúngá, KHUDÁWAND kahtá hai.

45 We jo bháge Hashbún ke sáya ke tale be-táb hoke khare húe; par Hashbún se ág, aur Saihún men se ek shu'ala niklegá, aur Moáb kí dárphí ke kone ko, aur har ek fasádí ke chándí ko, khá legá.

46 Hée tujh par, ai Moáb! Kamús ke log halák húe; kí tere beton ko asir karke le gaye, aur terí betián bhí asir hún.

47 ¶ Báwujúd is ke main ákhiri dinon men Moáb kí asirí ko mubad-dal karúngá, KHUDÁWAND kahtá hai. Moáb kí 'adálát yahan tak húi.

XLIX BAB.

BANI 'Ammún kí bábat. KHUDÁWAND yún kahtá hai, Kyá Isráel ke bete nahín hain? kyá us ká koí wáris nahín? phir kyún un ke bádsháh ne Jadd ko mírás men liya hai, aur us ke log us ke shahron men base hain?

2 Is liye, dekh, we din áte hain, KHUDÁWAND kahtá hai, kí main aisá karúngá, kí bani 'Ammún ke Rabbah men laráí ká hullar suná jáegá, balki wuh ek khandar ho jáegá, aur us kí betián ág se jaláí jáengí: tab Isráel un ká, jo us ke wáris the, wáris hogá, KHUDÁWAND kahtá hai.

3 Ai Hashbún, wáwailá kar, kí 'Al barbád kí gayí: ai Rabbah kí betí, chilláo, aur apní kamar par tát bándho, mátam karo, aur shahrpanáh-on par hoke idhar udhar dauro: kyú-ńki un ká bádsháh asir hoke jáegá,

aur us ke káhin aur us ke sardár bhī sáth jáenge.

4 Tú kyún wádion par fakhr karti hai? terí wádí bah játi hai, ai bar-gashta betí, jo yih kahke apne kha-zánon par takiya kartí hai, ki Kaun mujh tak á saktá hai?

5 Dekh, KHUDÁWAND RABB ul af-wáj kahtá hai, main tujh par un sab ká, jo tere gird o pesh haiñ, khauf galib karúngá, aur tum men se har ek us ke sámhne se hánká jáegá; aur koí na hogá jo áwáron ko jam'a kare.

6 Magar us ke ba'd main 'Ammú-nion kí asirí ko mubaddal karúngá, KHUDÁWAND kahtá hai.

7 ¶ 'Adūm kí bábat. RABB ul af-wáj yún kahtá hai, kí Kyá 'Taimán men khirad mutlaq na rahí? kyá 'áqilon kí maslahat játi rahi? kyá un kí 'aql ur gayi?

8 Ai Dadán ke báshindo, tum pa-láke bhágo, aur nashebon men já baso; kyúnki main us par 'Esau kí áfat, jis waqt us se intiqám lún, názil karúngá.

9 Agar angúr-tornewále tere pás áwen, to kyá koí dána na chhorenge? yá, agar rát ko chor áwen, to we faqat apne matlaab bhar lút lenge.

10 Par main 'Esau ko bilkull nan-gá karúngá, us ke chhipe húe makán-on ko be-satr karúngá, kí wuh apne ta,ín chhipá na sake: us kí nasl, aur us ke bhái, aur us ke parosí, sab nest kiye jáenge, aur wuh áge ko na rahegá.

11 Tú apne yatím farzandon ko ehhor, main unhen jitá rakhúngá; aur terí bewáen mujh par tawakkul karen.

12 Kí KHUDÁWAND yún kahtá hai, Dekh, jin ko sazawár na thá kí piyála pien, unhon me khúb piyá: kyá tú bin sazá páe nikal jáegá? tú bin sazá páe na jáegá, par yaqinan us men se píegá.

13 Kyúnki main ne apní zát kí qasam khái hai, KHUDÁWAND kahtá hai, kí Busrah já e hairat, aur malá-

mat, aur wiráni, aur la'nat, hogá, aur us ke sáre shahr sadá wirán rahenge.

14 Main ne KHUDÁWAND se ek af-wáh suni hai, balki ek elchí yih kahne ko qaumon ke darmiyán bhejá gayá hai, kí 'Um jam'a ho, aur us par já paro, aur larái par charho.

15 Kí dekh, main ne tujhe qaumon ke darmiyán haqir kiyá, aur ádmion ke darmiyán zalil kiyá.

16 Tere ru'ab ne, tere dil ke gurúr ne, tujhe fareb diyá hai, ai tú jo paháí ke rakhnnon men rahtí hai, aur koí kí chotíon ko pakartí hai; báwujúde kí tú apná áshiyána 'uqáb kí mánind únchá bándhe, tad bhí main waháñ se tujhe niche utárángá, KHUDÁWAND kahtá hai.

17 Aur Adūm bhí já e hairat hogá; har ek, jo us kí taraf se guzregá, hai-rán hogá; aur us kí sári áfaton ke sabab phuphkár karegá.

18 Kí jis tarah Sadūm aur 'Amúrah aur uii ke ás pás ke shahron ká hál thá, jab we gárat ho gaye the, so us men bhí ádhní na basegá, na ádamzád us men rahegá, KHUDÁWAND kahtá hai.

19 Dekh, wuh sher i babar kí tarah Yardan ke ban men se nikalke muh-kam bastí par charhegá; par main áñkh se use ishára karúngá, aur us ko us ke áge se bhagáúngá. Par kaun wuh barguzida hai, jise main muqar-rar karún kí us ká mukhálif ho? ky-únki mujh sá kaun hai? kaun hai, jo mere liye waqt muqarrar kare? aur wuh charwáhá kaun hai, jo mere huzúr khará rah sakegá?

20 Is liye KHUDÁWAND kí maslahat ko. jo us ne Adūm ke barkhílaf kí hai, aur us ke mansúbon ko, jo us ne 'Taimán ke báshindon kí mukhálafat men bándhe haiñ, suno: Yaqinan we jo galle men chhote haiñ, unhen ghasit le jáenge; yaqinan un ká mas-kan bí un ke sabab se hairán hogá.

21 Un ke girne kí áwáz se zamín

kāmp jāegī; un ke chillāne kā shor daryā e Qulzum par sunāī degā.

22 Dekh, wuh charhegā, aur 'uqāb kī tarah uregā, aur Busrah ke ūpar apne paron ko phailāwegā; aur us dīn Adūm ke bahāduron kā dil ūs 'aurat ke dil kī mānind hogā, jise dard i zih hūā.

23 ¶ Dimishq kī bābat. Hamāt aur Arfād dang ho gaye hain, kyūn-ki unhon ne ek burī khabar sunī: we pighal jāte hain; samundar ne jumbish khāī; wuh thahar nahīn saktā.

24 Dimishq kā zor tūtā hai, us ne bhāgne ke liye munh pherā, aur haul ne use liyā hai; dard aur ranj ne, us 'aurat kī mānind jise janne ke dard lage hon; use pakrā hai.

25 Kyūnkar hai, ki wuh ta'rīfī shahr, merī khusbī kā shahr, nahīn bachā!

26 So us ke jawān us ke bázaron men gir jāenge, aur sāre jāngī mard us dīn kāt dāle jāenge, Rabb ul afwāj kahtā hai.

27 Aur main Dimishq kī shahr-panāh men āg bhar-kāūngā, ki wuh Bin-Hadad ke mahallon ko bhasam kare.

28 ¶ Qidār kī bābat, aur Hasūr kī bādshāhaton kī bābat, jinhen Bābul ke bādshāh Nabūkadrāzar ne mārā hai. KHUDĀWAND yūn kahtā hai, ki Utho, Qidār par charho, aur pūrāb ke logon ko halāk karo.

29 Un ke khaimon aur un ke galion ko we le lenge: un ke pardon, aur un ke sāre bartanon, aur un ke ūnton ko we apne liye lete jāenge, aur we un ke sabab se chillāenge, ki charon taraf khauf hai.

30 ¶ Bhāgo, dūr nikal jāo, bayābān men utarke raho, ai Hasūr ke bāshindo, KHUDĀWAND farmātā hai; kyūnki Bābul ke bādshāh Nabūkadrāzar ne tumhārī mukhālafat men maslahat kī, aur tumhāre bar-khilāf irāda bāndhā hai.

31 Utho, us āsūda qaum par, jo be-fikr rahā kartī hai, charho, KHUDĀWAND kahtā hai, ki us ke na kiwāre, na ar-bange, aur tanhā sukūnat kartī hai.

32 Aur un ke ūnt ganimat ke liye hongē, aur un ke chaupāyon kī kasrat lūt ke liye; aur main un logon ko, jin kī dār-hion ke gosha munde hain, charon hawāon kī taraf parāganda karūngā; aur main un kī āfat charon taraf se un par uṭhwā lāūngā, KHUDĀWAND kahtā hai.

33 Aur Hasūr, gīdaron kā maqām, hamesha kā wirāna hogā; wahān koi ādmī na basegā, aur na koi ādamzād us men rahēgā.

34 ¶ KHUDĀWAND kā kalām, Yahūdāh ke bādshāh Sidqiyāh kī sal-tanat ke shurū' men, 'Ailām kī bābat Yaramiyāh nabi ko pahunchā, aur us ne kahā;

35 Rabb ul afwāj yūn kahtā hai, Dekh, main 'Ailām kī kamār, un kī barī tawānāī ko, tor dālūngā.

36 Aur main charon hawāon ko āsmān ke charon konon se 'Ailām par lāūngā, aur un charon hawāon kī taraf main unhen parāganda karūngā; aur koi aisi qaum na hogī, jis tak 'Ailām ke āwāra log na pahunchenge.

37 Ki main 'Ailām ko un ke dushmanon ke āge, aur un ke āge, jo un kī jān ke khwāhān hain, hirāsān karūngā, aur main un par ek balā, ya'ne, apne qahr i shadid ko, nāzil karūngā, KHUDĀWAND kahtā hai; aur talwār ko un ke pichhe lagā dūngā, yahān tak ki unhen nābūd kar dālūn.

38 Aur main apnā takht 'Ailām men rakhūngā, aur wahān se bādshāh aur sardaron ko nābūd karūngā, KHUDĀWAND kahtā hai.

39 ¶ Par ākhiri dinon men aisā hogā, ki main 'Ailām kī asīri ko mu-baddal karūngā, KHUDĀWAND kahtā hai.

L BA'B.

WUH kalám, jo KHUDÁWAND ne Bábul kí bábat, aur sarzamín Kasdíon kí bábat, Yaramiyáh nabí kí ma'rifát farmáyá.

2 Tum qaumon ke darmiyán baryán karo, aur ishtihár do, aur jhandá khará karo: manádí karo, mat chhipáo: kaho, kí Bábul le liyá gayá, Bel ruswá húa, Marúdak sarásíma kiyá gayá hai; us ke but k̄hajil húa, us kí mūraten pareshán kí gayín.

3 Kyúnki uttar se ek qaum us par charhtí hai, jo us kí sarzamín ko ujár karegi, yahán tak kí koí us men na rahégá: we bháge hain, we rawána húa, kyá insán, aur kyá haiwán.

4 ¶ Un dinon men, aur us hí waqt men, KHUDÁWAND kahtá hai, baní Isráel áwenge, we aur baní Yahúdáh ek sáth; we rote rote chale jáenge, aur KHUDÁWAND apne K̄hudá ko dhúndhenge.

5 We us taraf mutawajjih hoke Saihún kí ráh púchhenge, kí A'ó, ham áp hí KHUDÁWAND se milke us ke sáth ek abadí 'ahd karen, jo kabhí farámosh na ho.

6 Mere log bhaṭkí húi bheron kí mánind hús: un ke charwáhon ne unhen gumráh kar diyá hai, unhon ne unhen paháron par le jáke chhor diyá hai; we paháron se tile tile par gaye, aur apne chain ká makán bhúl gaye.

7 Sab jinhon ne un ko páyá unhen nigál gaye; aur un ke dushmanon ne kahá, Ham qusúrwár nahín hain, kyúnki unhon ne KHUDÁWAND ká gunáh kiyá hai, wuh jo já e sadáqat hai, hán, wuh KHUDÁWAND jo un ke bápádáon kí ummedgáh hai.

8 Bábul men se bhágo, aur Kasdíon kí sarzamín se niklo, aur un bakron kí mánind ho, jo gallon ke áge áge játe hain.

9 ¶ Kí dekh, main uttar kí sarzamín se barí qaumon kí ek guroh

ko barpá karúngá, aur Bábul par le áúngá; aur we us ke muqábil pare bándhengí; wahán se we áwengí jo use le lengín; un ke tír kár-ázmúda bahádúr ke tiron kí mánind hongé, jo k̄hálí háth nahín lautá hai.

10 Kasdístán lúṭá jáégá; sab jo use lúṭenge, ásdá hongé, KHUDÁWAND kahtá hai.

11 Azbaski tum shádman the, aur tum ne k̄hushí kí, ai merí mírás ke lúṭnewálo, aur dáonewálí bachhiyá kí mánind kúṭte phándte rahe, aur tum ghoron kí mánind hinhináte rahe:

12 Is liye tumhári má niháyat sharminda húi, wuh jo tumhen janí k̄hijlat k̄hátí; dekh, wuh jo qaumon men kí pichhlí qaum hai bayábán húi, súkhí zamín húi, aur wírána hai.

13 KHUDÁWAND ke qahr ke sabab se wuh ábád na hogá, balki bilkull ujár hogá; jo koí Bábul se guzregá, hairán hogá, aur us kí sárí áfaton ke bá'is phuphkár karegá.

14 Tum Bábul ko gherke us kí mukhálafat men pare bándho, ai sab kamán-kasho, us par tír par tír lagáo, tiron kí kifáyat na karo; kyúnki wuh KHUDÁWAND kí k̄hatákár húi hai.

15 Use gherke tum us par lalkáro; us ne itá'at manzúr kí; us kí bunyád-en dhas gayín, us kí diwáren dhái gayín; kyúnki KHUDÁWAND ká inti-qám yihí hai, jo us se liyá játá; jaisá us ne kiyá, taisá tum us se karo.

16 Bábul men har ek bonewále ko, aur use, jo dirau ke waqt darántí pakre, kát dálo; zálím kí talwár kí haibat se har ek apne logon men já milegá, aur har ek apne watan ko bhágegá.

17 ¶ Isráel paráganda bher hai; sher i babaron ne use ragedá hai; pahle, Asúr ke bádsháh ne use k̄hí liyá hai, aur ákhir men Bábul ke i bádsháh Nabúkadrazar ne us kí haḍḍíon ko nochke sáf kiyá hai.

18 Is liye RABB ul afwáj, Isráel ká

Khudá, yún kahtá hai, ki Dekh, main Bábul ke bádsáh aur us kí sarzamín ko sazá dúngá, jis tarah se main ne Asúr ke bádsáh ko sazá dí hai.

19 Lekin main Isráel ko us ke maskan men phir láungá, aur wuh Karmil aur Basan men charegá, aur Ifráim aur Jili'ád ke pahár par us kí ján ástúda hogí.

20 Un dinon men, aur usí waqt, KHUDÁWAND kahtá hai, Isráel kí sharárat tahqíq kí jáegí, par kuchh na hogí; aur Yahúdáh kí khatáen aur pái ra jáenge: kyúñki jinhen main bachá rakhúngá unhen mu'áf karúngá.

21 ¶ Maratáim kí sarzamín par, aur Fikod ke báshindon par, charháí kar: use wirán kar, aur píchhe parke unhen nábud kar, KHUDÁWAND kahtá hai, aur sab jo kuchh main ne tujhe farmáyá, so tú us ke mutábíq 'amal kar.

22 Laráí aur barí halákat kí áwáz sarzamín men hai.

23 Tamám dunyá ká hathaurá kyúnkar kátá gayá, aur torá gayá? Bábul qaumon ke darmiyán kyúnkar já e hairat húi!

24 Main ne tere liye phandá lagáyá, aur ai Bábul, tú pakrí gayí; magar tujhe khabar na rahi; terá patá milá, aur tú pakrí gayí, is liye kí tú ne KHUDÁWAND se laráí kí hai.

25 KHUDÁWAND ne apná siláh-khána kholá hai, aur apne qahr ke hathýáron ko báhar láyá; kyúñki yih kám, jo Kasdíon kí sarzamín men hotá hai, KHUDÁWAND RABB ul afwáj ká hai.

26 Sire se shurú' karke us par charho, aur us ke ambárkhánon ko kholo, us ko kandhar kar dálo, aur us ko nest karo, us kí koi chíz báqí na rakho.

27 Us ke sáre bailon ko halál karo, we unhen maslakh men le jáwen; hác

un par! kí un ká din áyá, un ko sazá dene ká waqt.

28 Un kí, jo sarzamín í Bábul se bhág játe aur bach nikalte hai, yih áwáz hotí, jo kí Sáiún men ishtihár kartí, kí KHUDÁWAND hamáre KHUDA ká intiám, hán, apní haikal ke sabab se us ká intiám yihí hai.

29 Tírandázon ko buláke ikatthe karo, kí Bábul par jáwen; ai sáre kámán-kasho, har taráf se us ke muqábil khaima khará karo; kí us ke bachne kí jagah na ho; us ke kám ke muwáfiq us ko badl do; sab kuchh jo us ne kiyá, us se karo; kyúñki us ne KHUDÁWAND Isráel ke Quddús ke áge barí shekhí kí.

30 Is liye us ke jawán bázáron men gir jáenge, aur sáre jangí mard us din kát dále jáenge, KHUDÁWAND kahtá hai.

31 Dekh, ai tú, jo bará ghamandí hai, main terá mukháli hún, KHUDÁWAND RABB ul afwáj kahtá hai; fil-haqíqat terá din á pahunchá, hán, wuh waqt kí jis men main tujhe sazá dún.

32 Aur wuh ghamandí thokar khá-egá, aur wuh giregá, aur koi use na utháwegá, aur main us ke shahron men ág bharkáúngá, aur har ek jo us ke áspás hogá, wuh unhen bhasam karegí.

33 ¶ RABB ul afwáj yún kahtá hai, kí Baní Isráel aur baní Yahúdáh ek sáth mazlúm húe; aur un ke sáre asírkarnewálon ne un par qaid í shadíd kí, aur unhen chhorne se inkár kiyá.

34 Un ká chhuránewalá zoráwar hai; RABB ul afwáj us ká nám hai; wuh sarásar un kí huijat sábit karegá, tá kí wuh zamín koráhat bakhshé, aur Bábul ke báshindon ko kampáwe.

35 ¶ KHUDÁWAND kahtá hai, kí Talwár Kasdíon par, aur Bábul ke báshindon par, aur us ke sardáron par, aur us ke hakímon par hai.

36 Láfzanon par ek talwár hai, aur

we be-wuqúf ho jáenge; us ke bahá-duron par ek talwár hai, aur we haul kháenge.

37 Us ke ghoron par, aur us kí rathon par, aur sáre mutafarriq zát-wálon par, jo us ke darmiyán hain, ek talwár hai, aur we 'auraton kí mánind hongé: us ke khazánon par ek talwár hai, aur we lúte jáenge.

38 Us ke pánion par ek talwár hai, we súkh jáenge; kyúñki wuh taráshí húi múraton kí mamukát hai, aur apne dahshatnák buton ke wasile se unhon ne apne ta,ín ahmaq kar dikhláya.

39 Is liye dashtí darinde gídaron ke sáth wahán basenge, aur shutrmurg us men baserá lenge, aur wuh abad tak phir ábád na hogí, pusht dar pusht koí us men sukúnat na karegá.

40 Jis tarah KHUDÁ ne Sadúm aur 'Amúrah, aur us kí nawáhi ke shahron ko ulat diya, KHUDÁWAND kahtá hai, usí tarah koí ádmí wahán na basegá, na ádamzád us men rahégá.

41 Dekh, ek qaum, hán, ek barí guroh uttar se áwegí, aur bahutere bádsháh zamín kí sarhaddon se barpá kiye jáenge.

42 We kamán aur neza pakrenge; we katar hain, aur rahm na karenge; un kí áwáz samundar ke josh kí mánind haulnák hai; aur we ghoron par charhenge, aur jangí mardon kí tarah tere muqábil, ai Bábul kí betí, saff-arái karenge.

43 Bábul ke bádsháh ne un kí khabar suní hai, aur us ke háth sust par gaye hain; pareshání ne, aur jannewálí 'aurat ke se dardon ne, use á liya.

44 Dekh, wuh sher i babar kí tarah Yardan ke ban men se nikalke muhkam hastí par charhegá; par main us ke iye ánkhi se ishára karúngá, aur unhon us ke úpar se bhagáúngá: par chuná húa kaun hai, kí jise main muqarrar karún, kí us ká sámhná

kare? kyúñki mujh sá kaun hai? aur kaun hai, jo mere liye waqt muqarrar kare? aur wuh charwáhá kaun hai, jo mere huzúr khará rah sakegá?

45 Is liye KHUDÁWAND ke mansúbe ko, jo us ne Bábul ke barákhiláf bándhá hai, suno; aur us ke iráde ko, jo us ne Kasdion kí sarzamín kí mukhálafat men kiya hai: Yaqínan galle men wé jo sab se chhote hain unhen ghasít le jáenge; yaqínan un ká maskan hí un ke sabab hairán hogá.

46 Us gaugá se kí Bábul le lí gayí zamín kámptí hai, aur wuh na'ra qaumon ne suná hai.

LI BA'B.

KHUĐÁWAND yún kahtá hai, Dekh, main Bábul par, hán, us mukhálif dár-us-saltanat ke rahnewálon par, ek muhlik hawá chaláúngá;

2 Aur main usánewálon ko Bábul men bhejúngá, kí use usáwen, aur us kí sarzamín ko kháli karen; yaqínan us kí musibat ke din men we us ke bairí hoke use cháron taraf gher lenge.

3 Us par jo kamán khínchtá, aur us par jo apne baktar par fakhr karke uthtá, tírándáz apní kamán khínche: tum us ke jawánon par rahm mat karo; us ke sáre lashkar ko ek lakht halák karo.

4 We jo qatl húe hain yún Kasdion kí sarzamín men gir jáenge, aur we jo chhede húe hain us ke bázáron men pare rahenge.

5 Kyúñki Isráel aur Yahúdáh apne KHUDÁ se, RABB ul afwáj se, tark nahín kiye gaye; harchand kí un kí wiláyat Isráel ke Quddús kí ná-farmánbardári se lab á lab thí.

6 Bábul men se nikal bhágo, aur har ek apní ján bacháo, us kí sazá men sharík hoke halák mat ho jáo; kyúñki yih KHUDÁWAND ke intiqám ká waqt hai; wuh us ká badlá use detá hai.

7 Bábul KHUDÁWAND ke háth men sone ká piyalá thá, jis ne sári dunyá

ko matwálá kiyá; qaumon ne us kí mai pí; is liye qaumon dagmagátí haiñ.

8 Bábul ekáek gir gayi, aur gárat húi; us par wáwailá karo; us ke zakhm ke liye balsán lo, sháyad ki wuh chángí kí jáwe.

9 Ham to Bábul ko chángá karne cháhte the, par wuh shifá na cháhtí íhí; tum us ko chhoro; áo, ham har ek apne apne watan ko chale jáwen; kyúñki us kí sazá ásmán tak pahunchí, aur aílák tak buland húi.

10 KHUDÁWAND ne hamáří rástbázi ko áshkára kiyá; áo, ham Saihún men KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke kám ká bayán karen.

11 Tíron ko saiqal karo, siparon ko bhar do, KHUDÁWAND ne Mádiön ke bádsáhön kí tabí'at ko targib dí; kyúñki us ká iráda Bábul kí báhat hai, ki use nest kare; filhaqíqat KHUDÁWAND ká intiqaám, aur us kí haikal ká intiqaám yih hai.

12 Bábul kí díwáron par jhandá khará karo, chaukián mazbút karo, qahra-dáron ko bitháo, kámín-gáhen taiyár karo; kyúñki KHUDÁWAND ne jo iráda us ne bándhá thá, aur jo kuchh us ne Bábul ke báshindön kí bábat farmáyá thá, so purá kiyá.

13 Ai tú, jo bare páníön par sukú-nat kartí hai, jis ke ganj siráwán haiñ, terí tamámí ká waqt á pahunchá, aur terí gáratgarí ká paimána pur húa.

14 RABB ul afwáj ne apní zát kí qasam kháí hai, kí Filhaqíqat main tujh men log is tarah se bharúngá, jis tarah se tíddián, aur we tujh par jang ká na'ra márenge.

15 Us ne zamín ko apní qudrat se banáyá hai, aur jahán ko apní hikmat se qáim kiyá, aur ásmán ko apní 'aql se phailáyá hai.

16 Wuh apní áwáz hí se ásmáñön par bahut se pání maujúd kartá, aur wuh aisá kartá hai, kí zamin kí sar-haddön se sáre bukhárat ughte haiñ; wuh bijlián pání ke sáth paidá kartá

hai, aur hawá ko apne makhzanon se nikáltá hai.

17 Har ek ádmí apní hunar-mandí se haiwán sá hotá hai; har ek sonár taráshí húi múrat ke sabab khajil hotá hai; kyúñki us kí dháli húi múrat jhúthí hai, aur un men sáns nahín.

18 We butlán haiñ, gumráhiön kí kárigarí: jab ki un kí tahqíqát howén, to we nest o nábiúd kiye jáenge.

19 Ya'qúb ká bakhra un kí manind nahín hai; kyúñki wuh sárí chízön ká kháliq hai, aur Isráel us kí mírás ká 'asá hai; us ká nám RABB ul afwáj hai.

20 Tú merá jangí tabar hai, aur larái ke hathiyár, aur tujhí se main qaumon ko tor dáltá, aur tujh se bádsáháton ko nest kar detá.

21 Tujhí se main ghoře aur sawár ko tor detá; aur tujhí se rath aur us ke sawár ko chúr kartá.

22 Tujhí se jorú khasam ko tor dáltá; tujhí se búrhe aur jawán ko tortá; aur tujhí se chhokre aur chhokri ko tor tár kartá.

23 Aur tujhí se charwáhe aur us ke galle ko tor dáltá; aur tujhí se kisan aur us ke jore bail ko tortá; aur tujh se sardáron aur hákimön ko chúr kar detá.

24 Aur main Bábul ko, aur Kasdis-tán ke sáre báshindön ko, us sáre ziyán ká, jo unhon ne Saihún ko tum-hári ánkhon ke áge kiyá hai, 'iwaz detá, KHUDÁWAND kahtá hai.

25 Dekh, KHUDÁWAND kahtá hai, ai halák-karnewále pahár, jo sárí zamín ko halák kartá hai, main terá mukhálif hün, aur main apná háth tujh par barháúngá, aur chatáñön par se tujhe lurhkáúngá, aur tujhe koh i sozán kar dúngá.

26 Aur we na ek patthar kone ke liye, na ek patthar neo ke liye tujh se lenge; balki tú hamesha tak wirán rahégá, KHUDÁWAND kahtá hai.

27 Zamin par tum jhandá khará

karo, ummaton ke darmiyán tum narsingá phúnko, qaumon ko us kí mukhálafat men mahsús karo, Arárá, aur Minní, aur Ashkanáz kí mamlukaton ko us par charhá láo; sipahsálár ko us ke muqábil muqarrar karo; aisá karo kí ghur-charhe us par us shiddat se charháái karen, jaise roen-dár tiddián charhtín.

28 Qaumon ko, Mádiön ke bádsháh-on ko, aur us ke 'ámilon ko, aur us ke hákimön ko, aur us kí saltanat kí sári sarzamin ko, mahsús karo, kí us par charhen.

29 Aur zamin kámpegi, aur gam karegi; kyúnki KHUDÁWAND ke iráde Bábul kí mukhálafat men qaím rahenge, kí Bábul kí sarzamin ko wirán kar de, jis men ek basnewálá na rahe.

30 Bábul ke bahádúr laráí se mah-rúm hain, qil'aon men baithe, un ká zor ghat gayá; we 'auraton kí mánind hue; us ke maskan jaláe gaye, us ke arbange tose gaye.

31 Harkára harkáre se milne ko, aur qásid qásid se milne ko dauregá, kí Bábul ke bádsháh ko ittilá' dewe, kí Terá shahr sartásar le liyá gayá,

32 Aur guzar-gáhen le lí gayín, aur kath-ghare ág se jaláe gaye, aur fauj harbará gayi.

33 Kyúnki RABB ul afwáj, Isráel ká Khudá, yún kahtá hai, kí Bábul kí betí khalián kí mánind hai, jab raundne ká waqt áyá: thori der hai, kí us ke dirau ká waqt á pahunchá.

34 Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ne mujhe khá liyá, us ne mujhe shikast dí hai, us ne mujhe kháli bartan kar diyá, magar-machh kí mánind wuh mujhe nigal gayá hai, us ne apne peñ ko meri ni'amatön se bhar liyá, us ne mujhe nikál diyá.

35 Saihún kí báhinda kahegi, kí Jo sitam mujh par aur mere logon par huá, Bábul par howe; aur Yarusalam kahegi, kí Kasdistán ke báhindön par merá lahu howe.

36 Is liye KHUDÁWAND yún kahtá hai, Dekh, main teri hujjat sábit kar-úngá, aur terá intiqám lúngá, aur us ke bahr ko sukhdúngá, aur us ke sote ko khushk kar dúngá.

37 Aur Bábul khandar ho jáegá, aur gidaron ká maqám, aur hairani aur siti ká bá'is hogá, aur us men koi na charhtín.

38 We sher i babaron kí mánind ikatthe garjenge, jawán sheri babaron kí tarah we garraenge.

39 Un kí taish men main un kí ziyáaten karúngá, aur un ko mast kar-úngá, kí we wajd karen, aur khwáb i dáimi men pare rahen, aur na jágen, KHUDÁWAND kahtá hai.

40 Main unhen barron kí tarah, aur mendhon kí tarah, bakron samet, mas-lakh par utár láúngá.

41 Sheshak kyúnkar le lí gayi hai! hán, sári zamin kí sitda ek bargi lí gayi! Bábul qaumon ke darmiyán kaisi wirán ho gayi!

42 Samundar Bábul par charh gayá hai; wuh us kí lahron kí kasrat se chhip gayi.

43 Us kí bastián ujar gayín, we ek khushk zamin aur sahrá ho gayín, aisi sarzamin, jis men koi nahin bastá, na wahán ádamzád ká guzar hotá hai.

44 Kyúnki main Bábul men Bel ko sazá dúngá, aur jo kuchh wuh nigal gayá hai, main us ke munh se nikál-úngá, aur qaumen us ke pás phir rawán na hongí; chunánchi Bábul kí diwár gir gayi hai.

45 Ai meri qaum, us men se nikál á, aur tum men har ek apni apni ján ko KHUDÁWAND ke qahr i shadíd se bachá lewe.

46 Na ho, kí tumhárá dil sust howe, aur tum us afwáh se daro, jo zamin men suni jáegi; ek afwáh ek sál áwegi, aur phir dúsi afwáh dúse sál men, aur mulk men zulm hogá, aur hákim hákim se laregi.

47 Is liye dekh, we din áte hain, kí

main Bábul kí taráshí hūi mūraton se intiqám lūngá, aur us kí sári sarzamín ghabrá jáegi, aur us ke sáre maqtúl us ke darmiyán pare hūe hongē.

43 Us waqt ásmán aur zamín aur sab kuchh, jo un men hai, Bábul ke úpar shádiyána bajáenge; kyúnki gáratgar uttar se áke us par charhenge, KHUDÁWAND kahtá hai.

49 Bábul bhí giregí, ai Isráel ke maqtúlo; we jo Bábul men hai, ai sári zamín ke maqtúlo, khet rahenge.

50 Ai talwár ke bache hūo, barh jáo, mat khare ho; dúr hí se KHUDÁWAND ko yád karo, aur Yarásalam ká khiyál tumbháre dil men áwe.

51 Ham ghabráe hūe hai, kyúnki ham ne malámat suni; sharm ke bá'is ham ne rúposhí kí; kyúnki begáne KHUDÁWAND ke ghar ke maqdison men ghus áe.

52 Is liye dekh, we din áte hai, KHUDÁWAND kahtá hai, ki main us kí taráshí hūi mūraton ko sazá dúngá, aur us kí sári wiláyat men gháyal karáheenge.

53 Harchand Bábul ásmán par charhá ho, aur agarchi us ne apní tawánái ke únche makánon ko muhkam kiyá ho, tad bhí gáratgar meri taraf se us par charhenge, KHUDÁWAND kahtá hai.

54 Bábul se rone kí áwáz, aur barí halákát kí sadá Kasdion kí sarzamín se áti hai;

55 Kyúnki KHUDÁWAND Bábul ko gárat kartá hai, aur us ke darmiyán ke bare gul shor ko-mauqíf kar detá hai; us kí labren bare pánion kí tarah shor macháti thín, un ke shor kí áwáz nikal áti thí.

56 Is liye kí gáratgar us par, hán, Bábul par charháya hai, aur us ke zoráwar log pakre jáenge; un kí har ek kamán torí jáegi; kí KHUDÁWAND badlá-denewálá KHUDÁ hai, wuh zarúr, intiqám legá.

57 Aur main us ke sardáron ko, aur

us ke 'álimon ko, aur us ke nawwábón ko, aur us ke sipahsálaron ko, aur us ke zoráwaron ko mast karúngá, aur we hamesha kí nind men pare rahenge, aur na jáenge, wuh Bádsháh kahtá hai, jis ká nám RABB ul afwáj hai.

58 RABB ul afwáj yún kahtá hai, kí Bábul ke bhárisahr kí diwáron sarásar dhái jáengi, aur us ke buland phátak ág se jalá diye jáenge; yún logon kí mihnát befáida thahregi, aur qaumon ká kám jo unhon ne kiyá, aur us se thak gayin, faqat ág ke wáste hogá.

59 ¶ Yih wuh bát hai, jo Yaramiyáh nabí ne Siráyáh bin Naiyiriyáh bin Mahasiyáh se kahí, jab wuh Yáhudáh ke bádsháh Sidqiyáh ke sáth, us ke julús ke chauthe baras, Bábul men gayá. Aur yih Siráyáh sardár salím ut taba'í thá.

60 Isí tarah Yaramiyáh ne in sab áfaton ko, jo Bábul par ánewáli thín, kitáb men qalamband kiyá, ya'ne, in sári báton ko, jo Bábul kí bábat likhí gayi hai.

61 Aur Yaramiyáh ne Siráyáh se kahá, kí Jab tú Bábul men áegá, aur dekhégá, aur in sab báton ko parhégá,

62 Tab tú kahegá, kí Ai KHUDÁWAND, tú ne is makán kí barbádí kí bábat farmáyá hai, kí main us ko nest karúngá, aisá kí koi us men na base, na insán na haiwán, par hamesha tak wirán rahe.

63 Aur aisá hogá, kí jab tú is kitáb ko parh chukegá, to ek patthar us se bándhegá, aur Furát ke bích phenk degá:

64 Aur tú kahegá, kí Bábul isí tarah dúb jáegi, aur us musibat ke tale se, jo main us par dál dúngá, phir na uthegi: aur we be-táb rahenge. Yaramiyáh kí báten yahán tak hai.

LII BA'B.

SIDQIYA'H, jab bádsháh húa, to ekkis baras ká thá; aur us ne gyárah baras Yarásalam men saltanat

kí; aur us kí má ká nám Hamútál thá, jo Libnahí Yaramiyáh kí beṭi thí.

2 Aur us ne us sab kí mánind, jo Yahúyaqim ne kiyá thá, KHUDÁWAND ke áge badkári kí.

3 Aur KHUDÁWAND ke gazab se, jo kí Yarúsalam aur Yahúdáh par ho rahá thá, yahán tak kí us ne unhen apne áge se dúr kar diyá, yih húa kí Sidqiyáh ne Bábul ke bádsháh se bagawat kí.

4 ¶ Us kí saltanat ke nauwen baras ke daswen mahíne ke daswen din yún húa, kí Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ne, apní sári fauj ke sáth, Yarúsalam par charháí kí, aur us ke muqábil khaimazan húa, aur us ke girdágird burj banáe.

5 Aur shahr Sidqiyáh bádsháh ke gyárahwen baras tak gherá húa rahá.

6 Aur chaute mahíne ke nauwen din, shahr men jo mahangí thí so beniháyat barh gayi thí, aise kí mulk ke logon ko roṭi na miltí thí.

7 Tab shahr torá gayá, aur sáre jangí mard bháge, aur we rát ke waqt us darwáze kí ráh se, jo do diwáron ke darmiyán bádsháhi bág ke nazdík thí, shahr se nikle; (aur Kasdí shahr ke girdágird the;) lekin unhon ne maidán kí ráh lí.

8 ¶ Tab Kasdion ke lashkar ne bádsháh ká pichhá kiyá, aur Sidqiyáh ko Yarihu ke maidánon men já liyá: aur us ká sára lashkar us se titar bitar ho gayá.

9 So we bádsháh ko pakarke Riblah tak, Hamát kí sarzamin men, Bábul ke bádsháh pás láe, aur us ne us par fatwá diyá.

10 Aur Bábul ke bádsháh ne Sidqiyáh ke beṭon ko us kí ánkhon ke sámhne qatl kiyá; Yahúdáh ke sáre sardáron ko bhi Riblah men qatl kiyá.

11 Aur us ne Sidqiyáh kí ánkhen nikalwá dálin, aur Bábul ke bádsháh

ne us ko pital kí zanjiron se jakrá, aur use Bábul le gayá, aur us ke marne ke din tak use qaidkháne men rakhá.

12 ¶ Pánchwen mahíne ke daswen din, jo Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ká uniswán baras thá, jilaudáron ká sardár, Nabúzaradán, jo Bábul ke bádsháh ke huzúr men khará rahta thá, Yarúsalam men áyá.

13 Us ne KHUDÁWAND ká ghar, aur bádsháh ká qasr, jalá diyá; aur Yarúsalam ke sáre ghar, aur bare ádmion ke sáre ghar, ág se bhasam kar diye.

14 Aur Kasdion ke sáre lashkar ne, jo jilaudáron ke sardár ke sáth the, Yarúsalam kí sári diwáron ko har taraf se tor dála.

15 Aur jilaudáron ká sardár Nabúzaradán, ba'ze muhtájon ko, aur báqí logon ko, jo shahr men rah gaye the, aur un bhagoron ko, jo Bábul ke bádsháh kí taraf rujá' hue the, aur jamá'at ke báqí logon ko, asir karke le gayá.

16 Par jilaudáron ká sardár Nabúzaradán zamín ke ba'ze kangálon kó chhor gayá, kí tákistanon kí bágbaní karen, aur kheti karen.

17 Aur pital ke un sutúnon ko, jo KHUDÁWAND ke ghar men the, aur kursion ko, aur pital ke bahr ko, jo KHUDÁWAND ke ghar men thá, Kasdion ne torá, aur un ká wuh sab pital Bábul men le gaye.

18 Aur degen, aur belcha, aur gul-gíren, aur laganen, aur chamcha, aur pital ke sáre bartan, jo wahán kí khidmat ke kám men istí'amál hote the, we le gaye.

19 Aur básanon, aur angethion, aur laganon, aur degon, aur sham'adanon, aur chamchon, aur piyálon ko, sab ko jo sone ke the, un ká soná, aur sab ko jo rúpe ke the, un ká rúpá, jilaudáron ká sardár le gayá.

20 Do sutún, ek bahr, aur birinjí bárah bail, jo niche the, aur kursión, jinhen Sulaimán bádsháh ne KHUDÁ-

WAND ke ghar ke liye banáyá thá, in sab zurúf ká pítal betaul thá.

21 Yih sutún jo the, un men ká ek autún athárah háth únchá, aur bárah háth kí rassí us ke girdágird thí, aur chár unguľ meíá thá; yih khokhlá thá.

22 Aur us ke úpar pítal ká ek sirháná thá, aur wuh sirháná páñch háth únchá thá; us sirháne par girdágird pítal kí jálíán, aur anár kí kalíán baní húi thín. Aur दूसरा सुतून aur kalián is ke mutábíq thín.

23 Aur cháron hawáon ke rukh chhiyánauwe anár the, aur sab anár jálíon par us ke girdágird ek sau the.

24 ¶ Aur jilaudáron ká sardár Sir-áyáh sardár káhin ko, aur Safaniyáh दूसरे káhin ko, aur tín darbánon ko le gayá.

25 Aur ek khoje ko, jo sipahsálár thá, aur bádsháh ke musáhibon men se sáť shakhs ko, jo shahr men páe gaye, aur lashkar ke sardár ke mu-harrir ko, jo mamlukat kí maujúdát ko dekhítá thá, aur us bádsháhat ke sáth ádmíon ko, jo shahr men the, wuh shahr se le gayá.

26 Aur jilaudáron ká sardár Nabú-zaradán un ko pakárke Riblah men, Bábul ke bádsháh ke huzúr, le gayá.

27 Aur Bábul ke bádsháh ne unhen Hamát kí sarzamín ke Riblah men márke qatl kiyá, aur Yahúdáh

ko asír karke un kí sarzamín se le gayá.

28 Ye we log haiñ, jin ko Nabú-kadrazar asír karke le gayá: sáťwen baras men tín hazár teís Yahúdí:

29 Nabúkadrazar ke athárahwen baras men, wuh Yarásalam ke báshindon men se, áth sau battís ádmí asír karke le gayá:

30 Nabúkadrazar ke teíswen baras men jilaudáron ká sardár Nabúza-radán sáť sau páintális ádmí Yahúdíon men se pakárke le gayá: sab ádmí chár hazár chhá sau the.

31 ¶ Yahúdáh ke bádsháh Yahú-yakín kí asíri ke saintíswen baras ke bárahwen mahíne ke pachíswen din yún húa, kí Bábul ke bádsháh Awil-Marúdak ne apne julús ke pahle baras Yahúdáh ke bádsháh Yahúyakín ko sarfaráz kiyá, aur qaidkháne se nikálá,

32 Aur us ne us se muhabbat kí báten káhin, aur us kí kursí un bádsháhon kí kursíon se, jo Bábul men us ke sáth the, buland kí,

33 Aur us ne us ke qaidkháne ke libáson ko badalwáyá; aur wuh sári 'umr bhar har roz us ke hazúr khána khátá thá.

34 Aur us ke rozmarra ká kharch, barábar ek ek roz ke liye us ká rozína, us ke marne ke din tak, 'umr bhar, Bábul ke bádsháh kí taraf se use diyá játá thá."

YARAMIYA'H NABI' KA' NAUHA.

I BA'B.

WUH bastí kyúnkar akeli baithí hai jo khaláiq se bhári thí! wuh bewa kí mánind ho gayí; wuh jo qaumon ke darmiyán búzurg, aur

súbon ke bích malika thí, so khráj-guzár húi!

2 Wuh rat ko zár zár roti hai, aur us ke ánsú us ke rukhsáron par lage haiñ: us ke yáron men se koi nahín

jo us ko tasallí de; us ke sáre doston ne us se bewafái kí, we us ke dushman ho gaye.

3 Zúlm aur saht khidmat ke sabab jo us ne lí thi, Yahúdáh asír hoke gayí; wuh gair-qaumon ke darmiyán bastí hai, wuh árám nahín páti; un sabhon ne jo us ke piche pare the ghátíon ke bich use já líyá.

4 Saihún kí ráhen mátam kartí hai, kí koí muqarrar 'idon ko nahín áta: us ke sáre phátak sunsán hai; us ke káhin thandi sáns bharte hai, us kí kunwárián gangín, aur wuh ázurda-khátir hai.

5 Us ke mukhálif galíb hús, aur us ke dushman kámyáb; kyúнки KHUDÁWAND ne us kí bagáwaton kí kasrat ke sabab use ranj men dala hai; us kí aulád dushman ke áge áge asír hoke gayí.

6 Aur us kí sári raunaq Saihún kí betí se játi rahí; us ke umar á un harinon kí mánind hai, jo charágah nahín páte, aur we apne picchá-karne-wálon ke áge ná-tawán hoke játe.

7 Yarúsalam apne ranj aur musibaton ke dinon men, jab us ke log dushman ke qabze men pare the, aur koí madadgar ná thá, agle dinon kí apní sári dil-pazir chízon ko yád kartí; dushmanon ne use dekhkar us kí barbádi par tháttáhá mará.

8 Yarúsalam ne bará gunáh kiyá hai, is liye wuh karíh tháhrí; we sab jo use buzurgí dete the us kí hiqárat karte, is liye kí we us ká nangápan dekhte hai; hán, wuh bhí áh bhartí, aur munh phertí hai.

9 Us kí gandagí us ke dáman men hai; wuh apní 'aqibat par dhyán nahín kartí thi; is liye 'ajib tarah se wuh past kí gayí; us ká koí tasallí-denewálá ná rahá. Ai KHUDÁWAND, merí musibat par nazar kar, kyúнки dushman ne sir utháyá hai.

10 Bad-khwáh ne us kí sári nafis chízon par apná háth chaláyá hai;

yaqínan áp hí ne dekhá hai kí gair-qaumon, jin kí bábat tú ne farmáyá, kí We terí jamá'at men shámil ná howen, so we us ke maqúis men dá-khíl hún.

11 Us ke sáre log áh karte, aur rotí dhúndhte hai; unhon ne apní suthrí chízen de dálín, tá kí apní ján kesambháline ke liye khurák mile; ai KHUDÁWAND, dekh, aur mulághaza kar, kí main zalíl ho gayí.

12 ¶ Ai sáre ráh-chalnewálo, kyá tumbháre áge yih kuchh nahín hai? dekho, aur nigáh rakho, kyá koí musibat merí musibat ke barábar hai, jo mujh par parí hai, jise KHUDÁWAND ne apne tez qahr ke din mujh par dálá.

13 Us ne úpar se merí hadídon men ág bhejí, aur wuh un men asar karke galíb hui: us ne mere pánwon ke liye dáam bichháya, us ne mujhe ultá pherá: us ne mujhe wirán kar diyá, main sáre din udás rahtí.

14 Merí bagáwaton ká júá usí ke háth se bándhá gayá: us ke halqon ne pech kháí, we merí gardan par ubhre hús hai; us ne merá zor ghatá diyá hai; KHUDÁWAND ne mujhe un ke háthon men kar diyá, jin ke áge main uth nahín saktí hún.

15 KHUDÁWAND ne mere pahlawánon ko mere darmiyán latárá; us ne mujh parek dangal buláyá, kí mere jawánon ko dabá dále; KHUDÁWAND ne Yahú-dáh kí kunwári betí ko kolhú men latárá.

16 Inhún sababon se main rotí hún; merí ánk, merí ánk pání hoke bah játi hai, is liye kí tasallí-denewálá, mere jí ká sambhálnewálá, mujh se dúr hai; mere larkebáale játe rahe, is liye kí dushman galíb hai.

17 Saihún ne apne donon háth phailáe, us ká dilás-denewálá koí nahín; Ya'qúb ke haqq men KHUDÁWAND ne hukm kiyá hai, kí Us ke dushman us ke chaugird hon: Yarú-

salam un ke darmiyán háiz 'aurat kí sí hai.

18 ¶ KHUDÁWAND sádiq hai, kyúnki kí main ne us ke hukm se sarkashí kí; ai sab logo, suno, main tumbhári minnat kartá hún, aur mere gam par uigáh karo : meri kunwárián aur mere jawán asir hoke gaye.

19 Main ne apne 'áshiqon ko bu-
Nyá, unhon ne mujhe bnuláwá diyá; mere káhinon aur mere buzurgon ne, apní ján ko bahál karne ke liye kháná dhúndhte dhúndhte, shahr hí men ján di.

20 Dekh, ai KHUDÁWAND, kí main tang-hál hún : meri antrián ubaltí bañ ; merá dil mujh men chakr mártá hai; kyúnki main ne shiddat se sarkashí kí hai; báhar talwár chhín letí, aur ghar men maut hai.

21 Unhon ne merá áh márná suná; aur kí merá tasallí-denewálá koí nahín; mere sáre dushmanon ne meri musíbat suní; we khush hain kí tñ ne aisá kiya; tú wuh din, jis kí manáadí hai, pahuncháegá, aur we meri má-
hind ho jáenge.

22 Un kí sári khabásaten tere huzúr men pesh áwen, aur jaisá tú ne mere sáre gunáhon ke sabab mujh se kiya hai, waisá hí un se kar; kyúnki meri áhen bahut hain, aur merá dil sust hai.

II BA'B.

KYUN'KAR Khudáwand ne Sai-
hún kí betí ko apne qahr ke abr ke tale chhipá diyá! us ne Isráel ke jamál ko ásmán par se zamín par patak diyá, aur apne qahr ke din apne pánwon rakhne kí kursí ko yád na kiya!

2 Khudáwand ne Ya'qúb ke sáre makánon ko gárat kiya, aur rahm na kiya; us ne apne qahr men Yahúdáh kí betí ke qil'aon ko dhá diyá; us ne unhen khák se barábar kiya; us ne bádsháhat aur us ke amíron ko nápák kiya.

3 Us ne apne qahr i shadíd men

Isráel ká har ek síng bilkull kát dálá : us ne dushman ke áge se apná dahná háth khíñch liya; wuh, shu'aladár ág kí mánind, jo cháron taraf sab kuchh khá játi hai, Ya'qúb par bharká.

4 Us ne dushman kí tarah apní kamán khíñchí : wuh apná dahná háth lagáke bairí kí mánind khará húa, aur Saihún kí betí ke khaime men sab jo khushnumá the un ko már dálá : us ne apne qahr ko ág kí tarah unelá.

5 Khudáwand dushman kí mánind húa hai, us ne Isráel ko ujára, us ke sáre mahallon ko kharáb kiya, us ke qil'aon ko dhá diyá, aur Yahúdáh kí betí ke yahán mátam aur nauha ko bahut barháya.

6 Us ne us kí iháte ko jaise bág kí iháte ko tor dálá hai : us ne us kí jamá'at ke makán ko dhá diyá hai; KHUDÁWAND ne Saihún men muqad-das 'idon aur sabton ko farámosh kar-wáya, aur apne qahr ke josh men bádsháh aur káhin ko mardúd kar dálá.

7 Khudáwand ne apne mazbah ko radd kiya, us ne apne maqdis se nafrat kí; un ke mahallon kí diwáron ko dushman ke háth men hawála kiya; unhon ne KHUDÁWAND ke ghar men aisá shor macháya, jaisá kí 'id ke din men hotá thá.

8 KHUDÁWAND ne Saihún kí betí kí diwár ke giráne ká qasd kiya : us ne ek rassí khíñchí, aur kharáb karne se apná háth na pherá; is liye us ne us kí fasil aur diwár ko gamkhwár kiya; we ek sáth mátam karte.

9 Us ke darwáze zamín men dhas gaye : us ne us ke bendon ko bigár dálá, aur tor tár kiya : us ke bádsháh aur unará gair-qaumon ke darmiyán hain; shari'at jári nahin ; us ke nabíon ko bhí KHUDÁWAND kí taraf se royá nazar nahín áti.

10 Saihún kí betí ke buzurgán zamín par baithé hain, we chup rahte hain; unhon ne apne siron par khák uráí, apní kamaron par tāt bándhá :

Yarúsalam kí kunwárián apne siron ko zamin tak jhukátíán hain.

11 Merí qaum kí betí kí shikastahálí kí bábat merí ánkhoñ kí bináí ánsúon se ghat chali, meri antrion men marorá hai, merá kaleja bahke zamin par girá; is liye kí atfal aur dúdh-píte bachche shahr ke kúchoñ men gash kháte hain.

12 We apní máon ko, jis waqt unhen zakhmíon kí mánind shahr kí galiñ ke bich gash átá thá, aur jis waqt un kí jánen un kí máon kí godon men undelí játi thin, kahne lage, kí Galla aur mai kahán?

13 Kis ko tujh par gawáh látñ? main tujh ko kis se tashbíh dúñ, ai Yarúsalam kí betí? kis se tujhe barábar karúñ, tá kí main tujhe tasallí bakhshúñ, ai Saihún kí kunwári betí? kyúñki terá rakhna samundar kí mánind bará hai: kaun terí dawá kar saktá hai?

14 Tere nabíon ne terí bábat púch aur bátíl mazmún dekhe, aur terí sharárat ko tujh par záhir nahín kiyá, tá kí terí asirí ko badal dálen; balki jhúthe paigám, aur tere khárij hone ke jhúthe sabab, tere liye musháhada kiye.

15 Sáre ráh-chalnewále tujh par tállán bajáte hain, we sansaná játe hain, aur yih kahte húe Yarúsalam kí betí par sir hiláte hain, kí Yih wuhí shahr hai, jo Kaimál i hasín thá, aur tamám jahán ká Farhat-bakhsh kah-látá thá.

16 Tere sáre dushman tujh par mungh pasárte hain, we phuphkárete hain, aur dánt píste aur kahte hain, kí Ham use nigal gaye; beshakk yih wuhí din hai, kí jis ke ham muntazir the; ham ne páyá, ham ne dekhá.

17 KHUDÁWAND ne jaisá mansúba bándhá thá, waisá kiyá: us ne apní dhamki ko, jo agle dinon men dí thí, purá kiyá; us ne dháyá, aur rahm na kiyá: us ne tere dushmanon ko

tujh par galib karke khush kiyá: us ne tere mukhálfion ká síng buland kiyá.

18 Un ke dil ne KHUDÁWAND se faryád kí hai, Ai Saihún kí betí kí diwár, sailáb kí tarah rát din ánsú bahá, tú árám na kar, aur terí ánkhi kí putlí sustáne na páe.

19 Uth, aur rát ko chillá; pahron ke ibtidá men apná dil KHUDÁWAND ke huzúr pání kí tarah undel; tú apne bachchoñ kí ján ke liye, jo har galí ke sire par máre bhúkh ke gash kháte hain, us kí taraf háth uthá.

20 ¶ Ai KHUDÁWAND, dekh, aur gaur kar, kí yih tú ne kis se kiyá. Dekh, kí 'auraten apná phal, apne bálisht bhar lambe bachchoñ ko kháti hain! dekh, kí káhin aur nabí KHUDÁWAND ke maqdis men máre játe hain!

21 Jawán aur búrhe galiñ men khák par pare hain; meri kunwárián aur mere jawán talwár se kát dále gaye: tú ne apne qahr ke din un ko már dála, tú ne qatl kiyá aur rahm na kiyá.

22 Tú ne hanlon ko mere ás pás yún jam'a kiyá, jaise 'id ke din bhír lagti hai, yahan tak kí KHUDÁWAND ke qahr ke din koí na bachá, na báqí rahá; jin ko main ne apní god men pála posá, un ko mere dushman ne faná kiyá.

III BA'B.

MAIN wuhí shakhs hún, jis ne us ke qahr ke dande se dukh dekhá.

2 Wuh mujhe le chalá, aur taríki men le áyá, roshní men nahín.

3 Yaqínan us ne bár bár phirke mujh par tamám din apná háth chaláyá hai.

4 Us ne merá gosht aur chamrá sukhla dála; meri haddíon ko chúr kiyá.

5 Us ne merí mukhálafat men ta'mír kí, us ne mere sir par márá, aur wuh dukhtá hai.

Nabí apní áfaton YARAMIYA'H KA' NAUHA, III. par wáwailá kartá.

6 Us ne mujhe un murdon kí má-nind, jo muddat se mar gaye, tárík makánon men bithá diyá.

7 Us ne mere gird aisí iháta bándhí jis se main níkal nahín saktá hún; us ne merí zanjír bhári banáí.

8 Aur jab main chillátá aur pukartá hún, to wuh merí du'á ko radd kartá hai.

9 Us ne taráshe hús pattharon se merí ráhon ko band kiyá, us ne mere raston ko pechdár kiyá.

10 Wuh mere liye aisá hús, jaise bhálí jo ghát men baithá ho, aur jaise sher í babar jo chhipke kamingáhl men lagá ho.

11 Us ne merí ráhon ko kaj kiyá, aur mujhe reza reza phára; mujhe be-kas chhorá.

12 Us ne kamán khínchí, aur mujhe apne tír ká hadaf lagáyá.

13 Us ne apne tarkash-zádon ko mere gurdon men dákhil kiyá.

14 Main apne logon ke áge maz-haka hús, aur tamám din un ká rág hún.

15 Us ne mujh men talkhíán bhar dí, aur náгдаune se mast kiyá.

16 Sangrezon se mere dánton ko torá, mujhe khákistar men lotáyá.

17 Tú ne merí ján ko salámatí se alag karke tál diyá: main bihbúdí ko bhól gayá.

18 Aur main ne kahá, ki Merí ummed aur merí ás KHUDÁWAND se tút gayí:

19 Tú mere ranj aur dukh ko, yih náгдаuná, aur yih pitt, yád kar.

20 Hún, yád kiyá kar, kýunki merí ján mujh men jhuk játi hai.

21 Is ko main apne dil men phertá hún, is liye mujhe ummed hai.

22 ¶ Yih KHUDÁWAND kí rahinat-on se hai, ki ham nest na hús; is liye kí us kí shafaqaten mauqúf nahín hotí hain.

23 We har subh ko nayí táza hain: terí wafádári 'azim hai.

24 Merí ján kahtí hai, kí KHUDÁWAND merá hissa hai, is liye main us par bharosá rakhtá hún.

25 KHUDÁWAND un par mihrbán hai, jo us ke muntazir hain, us ján par jo use dhúndhtí hai.

26 Bhálá hai, kí insán KHUDÁWAND kí naját ká ummedwár rahe, aur sabr se us kí intizári kare.

27 Insán ká is men bhalá hai, kí wuh apní jawání ke dinon men júá útháwe.

28 Kí wuh akelá baithé, aur chup-ká rahe, kýunki us hí ne use us par rakhá hai;

29 Kí wuh apná munh khák par rakhe, kí sháyad kuchh ummed hai;

30 Kí wuh apná gál us ko dewe jo use tamáncha mártá hai; wuh malámat se khúf ser rahe.

31 Kýunki Khudáwand abad ul ábád tak mardúd na rakhegá.

32 Agarchi wuh dukh detá hai, tis par bhi apní rahmaton kí firáwání ke mutábíq shafaqat karegá.

33 Kýunki wuh khushi se musibat nahín bhejtá, aur na baní A'dam ko dukh detá hai.

34 Agar we zamin ke sáre qaidion ko páemál karen,

35 Agar Alláh Ta'álá ke huzúr kisi ká haqq bátíl karen,

36 Agar kisi ke muqaddame ko bigár dálen, to Khudáwand manzúr nahín kartá hai.

37 ¶ Kaun hai, jo kahtá hai, aur wuh ho játá hai, jis waqt Khudáwand ne us ká hukm nahín diyá?

38 Kyá Alláh Ta'álá ke munh se bhalá aur burá nahín nikaltá?

39 Káhe ko ádmí jo zinda hai, kur-kuráwe? aisá ádmí apne gunáhon kí sazá ke bá'is?

40 A'o, ham khojen aur apní ráhon ko jánchen, aur KHUDÁWAND kí tarat phiren.

41 Ham apne dil ko háthon samet ásmán kí taraf Khudá ke áge útháwen.

42 Ham ne gunáh kiya, aur bági hús hai; tú ne mu'áf nahin kiya.

43 Tú ne ham ko qahr tale dhámp diya, aur hamen rageda; tú ne hamen qatl kiya, aur rahm na kiya.

44 Tú ne apne ko bádal men chhipá rakhá, ki hamári du'áon ká guzar tujh tak na ho.

45 Tú ne hamen gurohon ke darmiyan kúra aur jháran kí mánind kiya.

46 Hamáre sáre dushman ham par apne munh pasárte hain.

47 Haul aur phande men ham giriftár hús, wiráni aur tabáhi hai.

48 Meri qaum kí betí kí halákat ke sabab meri áukh pání kí nahron kí mánind bah rahí hai.

49 Meri áukh tapká kartí hai, aur thamti nahin; kyúñki faráogat ke auqát nahin hote,

50 Jab tak kí KHUDÁWAND ásmán par se nigáh kare, aur dekhe.

51 Meri áukh mere shahr kí sári be'áon ke liye meri ján ko afsurda kartí hai.

52 Jo be-sabab mere dushman the, unhon ne mujhe chiriyon kí tarah shiddat se rageda:

53 Unhon ne meri ján ko chúán hí men dukh diya, aur mere úpar ek patthar dala.

54 Pání mere sir par se guzar gaye; main ne kaha, ki Main mar chala.

55 ¶ Gahre chúán men se, ai KHUDÁWAND, main ne tera nám liya.

56 Tú ne meri suni; mere saás lene se, aur meri faryád se, apna kán band na kar.

57 Tú us din men, jis din main ne tujhe pukára, nazdik áya, aur kaha, ki Mat dar.

58 Ai Khudáwand, tú ne mere dil kí hujjaten sábit kiyán, aur meri ján ko rihái bakhshi.

59 Ai KHUDÁWAND, tú ne meri mazlúmi dekhí: tú mere muqaddame ko faisal kar.

60 Tú ne un ká sára bugz, aur un

ke sáre andeshon ko, jo unhon ne meri mukhálafat men kiye, dekhá hai.

61 Ai KHUDÁWAND, tú ne un kí malámaten, aur un kí sári fikren, jo unhon ne meri kharábi par kí, sunin;

62 Aur un kí báten bhi jo mujh par charhe, aur un ke mansúbon ká hál jo we sáre din mujh par bándhte hain.

63 Tú ne un ká baith jána, aur un ká uth khará hona, dekhá hai; main un ká rág rang húa.

64 ¶ Ai KHUDÁWAND, un ke háthon ke kám ke mutábíq un ko badlá de.

65 Un ko dil kí sahtí de, teri la'nat un par áwe.

66 Qahr se un ko raged, aur KHUDÁWAND ke ásmánon ke tale se un ko nábud kar.

IV BA'B.

SONA' kyúnkar be-jilá ho gayá! kháls kundan ká soná kyúnkar badlá gayá! muqaddas patthar har ek gali ke sire par phenke gaye hain.

2 Suihún ke mahang-mole bete, jo kundan se mushábih the, so we kaise kumhár ke háthon ke banáe hús kúzon kí mánind thahre!

3 Gidar bhi chhátían nikálti hain, we apne bachchon ko dúdh chusáti hain; meri qaum kí betí bayábán ke shutr-murgon kí mánind be-rahm hai.

4 Dúdh-píte bachche kí zubán piyás ke máre talú se já lagi hai; nannhe bachche rotí mángte hain, par un ke liye koí tortá nahin.

5 We jo maza-dar khána kháte the, so galion men be-táb pare hain; we jo qirmizi poshák pahine hús pale the, so mazbala se hamágoshi karte hain.

6 Kyúnki meri qaum kí betí kí badkári kí saz, Sadúm ke gunáh kí saz se, ziyáda hai; wuh to ek lamha men ma'dúm ho gayi, aur insán ke háth us par daráz na kiye gaye.

7 Us ke sáre Nazír barf se bhi sáf aur dúdh se sufed the, un ke badan

múngo se bhí ziyáda surkh the, un ká kálbúd nilam ká sá thá.

8 Ab un ká chihra Sihor se bhí kálá hai; we galíon men pahcháne nahín játe; un ká chamrá un kī haddíon se satá hai; wuh súkh gayá, lakrī kī mánind ho gayá.

9 We jo talwár se qatl kiye játe hai in se bihtar hai jo bhúkh se mar-te hai; ki ye khet ke phal ke na páne se súkhte játe, aur mar rahte hai.

10 Rahm-dil 'auraton ke háthon ne apne bachchon ko pakáyá; merí qaum kī betī kī halákat men we hí un kī khurák húe.

11 KHUDÁWAND ne apná gazab an-jám kiya, apne qahr i shadíd ko undelá; us ne Saihún men ek ág bharká, aur wuh us kī bunyádon ko khá gayí.

12 Zamin ke bádsháh aur dunyá ke sáre báshinde báwar nahín karte the, kī bairi aur dushman Yarusalam ke phátacon men ghus áwenge.

13 ¶ Us ke nabíon ke gunáhon, aur us ke káhinon kī khatáon ke sabab, inhon ne us ke darmiyán sádiqon ká khún baháyá, yih húa.

14 We andhe hoke galíon men bhatakte the, we khún se álúda the, aisá kī log un ke kapre chhú na saken.

15 We unhen pukárte rahe, kī Dúr ho, ai nápáko, dúr ho, dúr ho, chhú mat: we to bháge, we áwára phirte; qaumon ke darmiyán kahá játa hai, kī We phir rahne ká thikána na páwenge.

16 KHUDÁWAND ke chihre ne un men tafriqa dálá hai; wuh phir un par tawajjuh na karegá; unhon ne káhinon kī shakhsíyat par nigáh na kī, aur buzurgon par mihrbání na kī.

17 Ham jo hai, so hamári ánkhen madad ke intizár se, jo be-bunyád thí, faná húí; ham apní dídghón par se us qaum ke muntazir rahe, jo hamen bachá na sakí.

18 We ham ko nar qadam par ragedte hai, yahan tak kī ham apne bazáron men já nahín sakte hai; hamára ákhir nazdik hai, hamáre din púre húe, kyúñki hamári ajal á pahunchí.

19 Hamáre píchhá-karnewále ásmán ke 'uqábon se bhí tez-par hai; unhon ne hamen paháron par ragedá, we bayábán men hamári ghát men lage.

20 Hamáre nathnon ká dam, KHUDÁWAND ká masíh, jis kī bábat ham ne kahá, kī Ham gair-qaumon ke darmiyán us ke sáya tale zindagání basar karenge, so un ke garhon men girihtár húa.

21 ¶ Ai Adúm kī betí, tú jo 'U'z kī sarzamin men bastí hai, khush o khurram ho; piyála tujh tak bhí pahunchegá; tú mast hogí, aur ap ko nangá karegi.

22 ¶ Ai Saihún kī betí, terí badkárí kī sazá tamám húi; wuh tujhe asir karke phir nahín le jáegá; ai Adúm kī betí, wuh terí badkárí ká badlá degá, aur tere gunáhon ke sabab tujh ko asir karke le jáegá.

V BA'B.

A I KHUDÁWAND, jo kuchh ham par húa, us ko yád rakh: mutawaj-jih ho, aur hamári ruswái par nigáh kar.

2 Hamári mirás ajnabíon kī húi, hamáre ghar begánon ne liye.

3 Ham yatím hai, aur hamáre báp nahín; hamári máen bewon kī mánind ho gayí.

4 Ham ne apná pání bhí mol le leke piyá; aur lakrī hamáre háth men bechí gayí.

5 Hamári gardanon par júá dálke ham ko dukh dete: ham mashaqqat khinchte, aur áram nahín páte hai.

6 Ham ne Misríon aur Asúríon ká tábi' honá manzúr kiya, tá kī ham rotí se ásúda hon.

7 Hamáre báp-dádon ne gunáh kiya,

aur we nahín haiñ; aur ham un kí badkáríon kí sazá ká bojh utháte.

8 Gulám ham par hukmrání karte; kof nahín jo hamen un ke háth se chhuráwe.

9 Ús talwár ke khauf se jo bayábán men hai, ham ján-bázián karke apní rotí hásil karte.

10 Kál ke haulnák sadme se hamará post tanúr kí mánind siyáh ho gayá.

11 Unhon ne Saihún men 'auraton ko, aur Yahúdáh ke shahron men kunwári chhokrion ko, jabran be-hurmat kiyá hai.

12 Umará ko un ke ek háth se latká diyá hai: aur mashá,ikh kí rúdári kí na gayí.

13 Unhon ne jawánon ko pakarke un se chakkí piśwái; aur larke lakrí ke bojh ke máre gir parte haiñ.

14 Buzurg logon ká phátakon par jam'a honá mauqúf húa, aur jawán apní nagma-pardázi se báz áe.

15 Hamáre dil kí khusnuddí jái rahí: hamará náchná mátam se mu-baddal húa.

16 Tájj hamáre sir se gir pará: ham par afsos, ki ham ne gunáh kiyá!

17 Is bá'is hamará dil ná-tawán húa; in báton ke sabab hamári ánkhen dhundhlá gayin.

18 Koh í Saihún kí wirání ke sabab lomríán us men chaltí phirtí haiñ.

19 Par tú, ai KHUDÁWAND, abad tak báqí rahegá, aur terá takht pusht dar pusht hai.

20 Tú hamen hamesha ke liye kyún bhóltá hai, aur itní muddat tak ham ko tark kar detá hai?

21 Ai KHUDÁWAND, ham ko apní taraf phirá, aur ham phirenge; hamáre din naye sar se jári kar, jaise ki qadím zamáne men húa.

22 Par tú ne ham ko bilkull radd kar diyá; tú ham se nipat bezár hai.

HIZQIEL NABI' KI' KITA'B.

I BAT.

AUR tísweñ baras ke chauthé mahíne kí páñchwín tárikh men aísá húa, kí jab main nahr í Kibár ke kináre par asíron ke darmiyán thá, to ásmán khul gayá, aur main ne KHUDÁ kí royaten dekhín.

2 Aur us mahíne ke páñchweñ din, ya'ne, Yahúyakin bádsháh kí asíri ke páñchweñ baras men,

3 Aísá húa, kí KHUDÁWAND ká kalám Búzi káhin ke beté Hizqiel ko, jo Kasdion ke mulk men nahr í Kibár ke kináre par thá, pahunchá; aur wahán KHUDÁWAND ká háth us par tha.

4 ¶ Aur main ne nazar kí, to kyá dekhá hún, kí uttar se ek girdbád uthí, ek bari ghatá, aur ek ág jis kí lauen ápas men líptí jái thín, aur us ke gird roshní chamaktí thí, aur us ke bích men se, ya'ne, us ág men se saiqal kiye hús pítal kí sí súrat jalwagar húi.

5 Aur us ke bích se char jándáron kí ek shabih nazar áí; aur un kí shakl yih thí, kí we insán se mushábih the.

6 Aur har ek ke char char munh, aur har ek ke char char pankh the.

7 Aur un ke pánw jo the, so sídhe pánw the; aur un ke pánwon ke talwe bachhrú ke pánwon ke talwe the; aur

we manje hús pítal kí mánind jhalakte the.

8 Aur un kí chárón taraf pankhon ke niche insán ke háth the; aur munh aur pankh un chárón ke the.

9 Un ke pankh ek दूसरे से बाहम पाँववाटे थे; aur we chalte hús murte na the, balki we sab barábar sídhe áge ko chale játe थे.

10 Rahí un ke chihron kí mushá-bahat, so un chárón ká ek chihra insán ká, aur ek chihra sher i babar ká, un kí dahní taraf: aur un chárón ká ek chihra sánr ká un kí báin taraf: aur un chárón ká ek chihra 'uqáb ká thá.

11 Un ke chihre yúnhin; aur un ke pankh úpar se phailáe hús the: har ek ke do pankh दूसरे के दो pankhon से जुटे हुए थे, aur do do से un ká badan dhappá huá thá.

12 Un men se har ek sídhá áge ko chalá játa thá; jidhar rúh játi thí, we játe थे; we chalte hús phirte na थे.

13 Rahí un jándáron kí súrat, so un kí shakl ág ke sulge hús koelon kí sí, aur chirágon kí mánind thí: wuh un jándáron ke darmiyán idhar udhar áti játi thí; aur wuh ág núrání thí; aur us ág men se bijlí nikalti thí.

14 Aur we jándár daur játe थे, aur palat áte थे, jis tarah से bijlí kaundh játi hai.

15 ¶ So jab main un jándáron ko dekh rahá, to kyá dekhá hún, ki un jándáron ke pás ek ek pahiyá char munh rakhtá huá zamin par hai.

16 Rahí un pahiyon kí súrat, aur un kí banáwat, so wuh zabarjad kí sí dikháí detí thí; aur un chárón ká ek hí daul thá; aur un kí shakl aur un kí banáwat aisi thí, goyá kí pahiyá pahise ke bich men hai.

17 Jab we chalte थे we chársú dhalte थे; aur dhalte hús we pichhe phirte na थे.

18 Aur un ke halqe jo थे, so aise únche थे, ki dar lagá thá; aur un

chárón ke halqon men girdágird ánkhen bhari hui thin.

19 Jab we jándár chalte थे, pahise un ke sáth chalte थे; aur jab we jándár zamin par se útháe játe थे, pahise bhi útháe játe थे.

20 Jahán kahín rúh jánewálí thí, we játe थे, jidhar rúh jáne par thí: aur pahise un ke sáth útháe játe थे; kyúnki jándár kí rúh pahiyon men thí.

21 Jab we chalte थे, ye chalte थे, aur jab we thaharte थे, ye thaharte थे; aur jab we zamin par se útháe játe थे, pahise un ke sáth útháe játe थे; kyúnki pahiyon men jándár kí rúh thí.

22 Aur us fazá kí súrat jo un jándáron ke siron ke úpar thá, aisi thí, jaisá dahshat-angez billaur ká jalwa hotá; wuh un ke siron ke úpar phailá thá.

23 Aur us fazá ke niche un ke par musattah थे, ek दूसरे की समतल थी: har ek के दो दो थे, jin से un के badanon ká ek pahlú, aur do do थे, jin से दूसरी pahlú dhappá thá.

24 Aur main ne un के paron kí áwáz suní, goyá kí bahut pániyon kí áwáz, hán, Qádir i mutlaq kí áwáz hai, jab we chalte थे, aisi shor kí áwáz hui jaisi lashkar kí áwáz hai; we jab thaharte थे, apne paron ko latká dete थे.

25 Aur jis waqt we thaharte थे, aur apne paron ko latká dete थे, us fazá men से, jo un के siron के úpar thá, ek áwáz hotí thí.

26 ¶ Aur us fazá से únche par, jo un के siron के úpar thá, takht kí súrat thí, aur us kí namúd nilam के patthar kí sí thí, aur us takhtnumá súrat par kísi insán kí sí shabih us के únche par nazar áí.

27 Aur main ne us kí kamar se leke úpar bulandí tak saiqal kiye hús pítal ká sá rang, aur shu'ala sá jalwa, us के darmiyán aur girdágird dekhá,

aur us kí kamar se leke niche tak main ne shu'ala kí sí tajallí dekhí, aur chársú ek jagmagáhat thí.

28 Jaisí us kamán kí súrat hai, jo báris̄h ke dinon men bádál men dikhlaí detí hai, waisí hí ás pás kí us jagmagáhat kí namúdd thí. KHUDÁ-WAND ke jalál kí súrat kí yihí numáish thí. Aur dekhthe hí main aundhe munh girá, aur main ne ek áwáz suní, jaise kí kisi ne kahá.

II BA'B.

AUR us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, apne páñwon par khará ho, kí main to tujh se kuchh kahúngá.

2 Jab us ne mujhe yún kahá, Rúh mujh men dákhil húi, aur mujhe páñwon par khará kiya; tab main ne us kí suní jo mujh se báten kartá thá.

3 So us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, main tujhe baní Isráel, un bági gurohon ke pás, jo mujh se phir gayí hain, bhejtá hún: we aur un ke bápádáde áj ke din tak mujh se bagáwat karte hain.

4 Kyúñki we be-hayá larke hain aur saht-dil, jin ke pás main tujh ko bhejtá hún. Aur tú un se kah, kí Khudáwand YAHOWÁH yún farmatá hai.

5 So we khwáh sunen yá sunne se inkár karen, (kí we to sarkash khándán hain,) tad bhí itná to hogá, kí we jánenge kí ek nabí un men rahá.

6 ¶ Aur tú, ai ádamzád, un se hirásán mat ho, na un kí báton se dar, harchand sadá-guláb aur khár tere sáth hain, aur bichchhúon ke bích men tú rahtá hai; un kí báton se tarsán mat ho, aur un ke chihron se mat ghabrá, go kí we bági khándán hain.

7 So tú merí báten un se kah, khwáh we sunen khwáh sunne ke liye máil na hon, kí we niháyat bági hain.

8 Par tú, ai ádamzád, tú merá kalám, jo tujh se kabtá, sun; tú us

sarkash khándán kí mánind sarkashí mat kar: apná munh khol, aur jo kuchh main tujhe detá hún, khá le.

9 ¶ Aur main ne nigáh kí, to dekho, ek háth merí taraf barháya húa hai, aur dekho, us men kítab ká túmár hai;

10 Aur us ne use kholke mere sámhne rakh diya; us men báhar bhítar likhá húa thá: aur us par yéh qalamband thá, Nauba, aur mátam, aur wáwailá.

III BA'B.

PHIR us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, jo kuchh tú ne páya, so khá; is túmár ko nigal já, aur jáke ahl i Isráel ko kah.

2 Tab main ne munh kholá, aur us ne wuh túmár mujhe khiláya.

3 Phir us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, aisá kar, kí terá pet is túmár ko, jo main tujhe detá hún, kháwe, aur tú us se apní antríán bhar de. Tab main ne kháya, aur wuh mere munh men shahá kí mánind mifhá thá.

4 ¶ Phir us ne mujhe kahá, kí 'Ab to, ai ádamzád, tú ahl i Isráel pás já, aur merí báten unhen kah.

5 Kyúñki tú aisí guroh men, jo gahre lab kí aur bhári zubán kí hai, nahín bhejá játá hai, balki ahl i Isráel ke darmiyán;

6 Aur na kí bahut sí qaumon ke pás jin ke lab gahre hain, aur un kí zubán bhári hai, kí un kí bát tú samajh nahín saktá: yaqinan agar main tujhe un ke pás bhejtá, we teri sunte.

7 Lekin ahl i Isráel terí bát na sunenge; kyúñki we merí taraf kán lagáne ko nahín cháhte: kyúñki sáre ahl i Isráel be-hayáí kí peshání rakhte aur sang-dil hain.

8 Dekh, main ne un ke chihron ke muqábil tere munh ko durusht kiya hai, aur terí peshání ko un kí peshání ke muqábil saht kiya hai.

9 Dekh, main ne terí peshání ke

hire kí mánind, chaqmaq ke patthar se bhí ziyáda, kará kiya hai: un se mat dar, aur un ke chihron ke bá'is mat ghabrá, kí we bagí khándán hai.

10 Phir us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, merí sári báton ko, jo main tujhe kahúngá, apne dil se qabúl kar, aur apne kánon se sun.

11 Ab uth, asiron pás, ya'ne, apní qaum ke logon pás já, aur un se báton kar, aur unhen kah, Khudáwánd YAHOWÁH yún farmatá hai, khwáh we sunen, khwáh we na sunen.

12 Aur Rúh ne mujhe uthá liya, aur main ne apne píche ek bari kharak kí áwáz suní, jo kahtí thí, kí KHUDÁWAND ká jalál jo us ke makán se namúð húa mubáarak.

13 Aur jándaron ke paron kí áwáz, kí un men ek ek dússe se lagá, aur un ke muqábil pahiyon kí áwáz, aur ek bare dharáke kí áwáz mere sunne men áí.

14 Aur Rúh mujhe utháke le gayi: so main taláh-dil hoke aur ruh men josh kháke rawána húa, kí KHUDÁWAND ká háth mujh par gálib ho rahá.

15 ¶ Aur main Tall í Abib men asiron ke pás, jo Kibár kí nadi ke kináre par rahte the, pahunchá, aur main ne unhen wahán baithé hue dekhá, aur un men sát din tak ghabráya húa baithá rahá.

16 Aur sát dinon ke ba'd yún húa, kí KHUDÁWAND ká kalám mujh ko puhunchá, aur wuh bolá,

17 Ai ádamzád, main ne tujhe ahl í Isráel ká nigahbán muqarrar kiya; so tú mere munh ká kalám sun, aur merí taraf se unhen jatá.

18 Jab main sharir se kahún, kí Tú yaqinan maregá, aur tú use na chitáwe, aur sharir se na kahe, kí wuh apní bad-ráhi se khabardár ho, tá kí wuh us se phirke apní ján bacháwe, to wuh sharir apní shararat men maregá; par main us ke khún kí báz-purs tujh se karúngá.

19 Lekin agar tú ne sharir ko jatáyá hai, aur wuh apní shararat aur apní buri ráh se na phirá hai, to wuh apní badkári men maregá; par tú ne apní ján ko bacháyá hai.

20 Aur agar rástbáz apní rástbázíán chhor dewe, aur gunáh kare, aur main us ke áge thokar khilánewálá patthar rakhún, wuh mar jáegá: is liye kí tú ne use nahín jatáyá, to wuh apne gunáh men maregá, aur us kí sadáqat ká kám jo us ne kiya yád na kiya jáegá; par main us ke khún kí báz-purs tujh se karúngá.

21 Lekin agar tú us rástbáz ko chitá dewe kí gunáh na kare, aur wuh gunáh na kartá ho, to wuh jiega, is liye kí nasihat-pazir húa hai, aur tú ne apní ján ko bacháyá hai.

22 ¶ Aur wahán KHUDÁWAND ká háth mujh par thá, aur us ne mujhe kahá, kí Uth, wadí men nikal já, aur wahán main tujh se báton karúngá.

23 Tab main uthke wadí men gaya, aur kyá dekhá hún, kí KHUDÁWAND ká jalál, us shaukat kí mánind jo main ne Kibár kí nadi ke kináre par dekhí thí, khará hai; aur main munh ke bhal girá.

24 Tab Rúh mujh men dákhil húi, aur us ne mujhe pánwon par khará kiya, aur mujh se báton karke kahá, kí Apne ghar já, aur darwáza band karke chhip rah.

25 Aur, ai ádamzád, dekh, we tujh par bandhan dálenge, aur un se tujhe bándhenge, so tú un ke darmiyán phir báhar na jáegá.

26 Aur main aisá karúngá kí terí jibh tere talú se lag jáegi, kí tú gúnga rah jáe, aur tú un ke liye nasihatgo na hogá, kyúñki we bagí khándán hai.

27 Par jab main tujh se báton karún, main terá munh kholúngá, tab tu un se kahegá, kí Khudáwánd YAHOWÁH yún farmatá hai; Jo suntá hai, so sune, aur jo sunne se báz rahtá, so báz rahe, kyúñki we bagí khándán hai.

IV BA'Ā.

AUR, ai ádamzád, tú ek khaprá uṭhá le, aur apne áge rakh de, aur us par ek shahr, hán, Yarusalam hí kí taswír khinch :

2 Aur us ká muhásara kar, aur us ke muqábil burj baná, aur us ke sámhne ek damdama bándh, aur us ke gird khaima khará kar, aur us ke ghare men manjaníq lagá.

3 Phir apne liye lohe ká ek tawá le, aur apne aur shahr ke darmiyán us nasb kar, kí wuh lohe kí diwár thahre ; aur tú apná munh us ke muqábil kar, aur wuh ghare jáne kí hálát men ho, aur tú us ká ghernewálá hogá. Yih ahl í Isráel ke liye nishán hai.

4 Phir tú apní bá'ín karwat let rah, aur ahl í Isráel kí badkárí us par rakh de ; jitne dinon tak tú letá rahégá, tú un kí badkárí ká hámil rahégá.

5 Par main ne un kí badkárí ke barason ko, un dinon ke shumár ke mutábíq jo tín sau nauwe din hai, tujh par rakhá : so tú ahl í Isráel ká gunáhi uṭhá legá.

6 Aur jab tú unhen púra kar chuke, phir apní dahní karwat let rah, aur chálís din tak ahl í Yahúdáh kí badkárí ká hámil ho ; main ne tere liye ek ek sál ke badle ek ek din muqarrar kíyá.

7 Phir Yarusalam kí taraf, jis ká muhásara ho rahá, apná munh kar, aur apná bázú nangá kar, aur us ke barkhiláf nubúwat kar.

8 Aur dekh, main tujh par bandhan dálungá, kí tú karwat se karwat par na phire, jab tak apne muhásare ke dinon ko púra na kare.

9 Aur tú apne liye gehún, aur jau, aur báqilá, aur masúr, aur chená, aur bájrí le, aur unhen ek hí bartan men rakh, aur un kí itní rotíán paká kí jitne dinon tak tú karwat letá rahe : tú tín sau nauwe din tak unhen kháyá kar.

10 Aur terá kháná kí tú kháégá, so

ek ek din ke liye bis bis siql ko wazn karke khá ; tú waqt ba waqt use kháyá kar.

11 Tú pání bhí andáza se, ek hín ká chbathwán hissa, piegá ; tú waqt ba waqt use piyá kar.

12 Aur tú jau ke phulke kháyá karegá, aur tú un kí ánkhoñ ke sámhne insán kí gúh se unhen pakáégá.

13 Aur KHUDÁWAND ne kahá, kí Is hí tarah se baní Isráel apní nápák rotíon ko un qaumon ke darmiyán, jahán main unhen áwára karúngá, kháyá karenge.

14 Tab main ne kahá, kí HÁe, KHUDÁWAND YAHOWÁH, dekh, merí ján kabhí nápák nahín húí, aur apní jawání se ab tak koi murdá chiz, jo ap se mar jáe yá phári jáwe, main ne hargiz nahín khái, aur harám gosht mere munh men kabhí nahín áyá.

15 Tab us ne inuñhe kahá, kí Dekh, main insán kí gúh ke 'iwaz tuihe gobar detá hún, so tú apní rotí us se paká.

16 Aur us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, dekh, main Yarusalam men rotí kí tek tor dálungá, aur we rotí taulke fikrmandí se kháenge, aur pání mápke hairat se pienge ;

17 Tá kí we rotí pání ke muhtáj howen, aur báham sarásima howen, aur apní badkárí ke sabab se mar rahen.

V BA'Ā.

AI ádamzád, tú ek tez chhuri le, hán, hájjám ká ustura tujh se liyá jáe, aur us se apná sir aur apní dārhí mundá ; aur tarázú le aur bálon ko taulke bánt de.

2 Tab tú shahr ke bích men un ká tísrá hissa leke ág ke darmiyán phenk de, jis waqt muhásare ke din púre howen ; aur tísrá hissa leke chhuri se idhar udhar már ; aur tísrá hissa hawá men urá ; aur main talwár khinchke un ká pichhá karúngá.

3 Aur un men se thore bál pinke le, aur unhen apne dāman men bándh.

4 Phir in men se kál ek le, aur unhen ág ke bích men dál, aur ág se unhen jalá; ki us men se ek ág nik-legí, jo Isráel ke sáre gharáne par paregi.

5 ¶ Khudáwánd YAHOWÁH yún kahtá hai: Yihí Yárusálam hai; main ne use qaumon aur mamlukaton ke darmiyán, jo us ke áspás hain, rakhá hai.

6 Lekin us ne merí 'adálaton ko sharárat karke qaumon kí banisbat ziyáda tál diyá, aur merí shari'aton ko áspás kí mamlukaton kí banisbat ziyáda 'udúl kiya; ki unhon ne merí 'adálaton ko haqír jáná, aur merí shari'aton par 'amal nahín kiya.

7 So Khudáwánd YAHOWÁH yún kahtá hai: Azbaski tum ne un qaumon kí nisbat se jo tumháre gird o pesh hain ziyáda bagáwat kí, aur merí shari'aton par na chale, aur merí 'adálaton par 'amal nahín kiye, magar un gurohon kí 'adálaton ko jo tumháre áspás hain hifz kiya;

8 So Khudáwánd YAHOWÁH yún kahtá hai, ki Dekh, main, hán, main hí terá mukhálif hún, aur tere darmiyán sab qaumon kí ánkhoñ ke sámbhne tujhe sazá dúngá.

9 Aur main tere sáre nafratí kámon ke sabab tujh men wuhí karúngá, jo main ne hargiz nahín kiya hai, aur jo main phir kabhí na karúngá.

10 So tere darmiyán báp beton ko kháenge, aur bete apne bápon ko kháenge: aur main tujh se badlá lúngá, aur tere sáre báqí logon ko har ek hawá par paráganda karúngá.

11 Is liye Khudáwánd YAHOWÁH kahtá hai, ki Mujhe apní hayát kí qasam, ki is sabab se ki tú ne apní sári makrúh chízon aur nafratí kámon se mere maqdis ko nápak kiya hai, is liye main bhí tujhe ghatá dálúngá, merí ánkhen ri'áyat na karenge, main hargiz rahm na karúngá.

12 ¶ Terá tísrá hissa wabá se mar

jáegá, aur kál se tere bích men halák ho jáegá; aur tísrá hissa talwár se terí cháron taraf márá paregá; aur tísrá hissa main har ek hawá par paráganda karúngá, aur talwár khinchke un ke píchhe parúngá.

13 Merá qahr yún anjám tak pahunchegá, aur main apná gazab un par názil karúngá, aur apná jí un se thandá karúngá. Aur jab main un par apná qahr anjám tak pahuncháúñ, tab we jánenge ki mujh KHUDÁWAND ne apní gairat se yih sab kuchh kahá thá.

14 Is ke siwá, main tujh ko un qaumon ke darmiyán jo tere áspás hain, aur un sab kí nigáhoñ men, jo udhar se guzar karenge, ek kharába aur maurid í malámat karúngá.

15 So wuh já e malámat, aur já e ihánat, maqám í 'ibrat aur já e hairat un qaumon ke darmiyán, jo us ke áspás hain, hogí, jab kí main gussa o gazab aur tund malámaton se tere darmiyán 'adálat karúngá. Main hí KHUDÁWAND ne yih farmáyá hai:

16 Jab main kál ke bure tír, jo un kí halákát ke liye hain, un kí taraf rawána karúngá, jin ko main tumháre halák karne ke liye chaláúngá, aur main tum men mahangí ziyáda karúngá, aur tumhári rotí kí tek tor dá-lúngá:

17 Aur main tum men kál aur bure darinde bhejúngá, aur we tujhe lá-walad karenge; aur marí aur khún-rezí tere darmiyán guzregí; aur main talwár tujh par láúngá. Main hí KHUDÁWAND ne kahá hai.

VI BA'B.

AUR KHUDÁWAND ká kalám mujh par názil húa, aur us ne kahá,
2 Ai ádamzád, Isráel ke paháron ke muqábil apná munh kar, aur un ke barchhiláf nubúwat kar,

3 Aur bol, ki Ai Isráel ke paháro, Khudáwánd YAHOWÁH ká kalám suno. Khudáwánd YAHOWÁH paháron ko,

Thore se logon ká bachná, HIZQIEL, VII. aur unhen barakat mīlnā.

aur fīlon ko, aur nahron ko, aur wá-dion ko, yún kahá hai, ki Dekho, main, hán, main hí tum par talwár chaláúngá, aur tumháre dūche makán-on ko gárat karúngá.

1 Aur tumháre mazbah ujár jáenge, aur tumháre but tor dále jáenge; aur main tumháre maqtúlón ko tumhári múraton ke áge dál dúngá.

5 Aur baní Isráel kí lāshen un ke buton ke áge phenk dúngá; aur main tumhári haqdion ko tumhári qurbán-gáhon ke gird á gird bikhráúngá.

6 Tumhári búd o hásh ke sáre makánon men shahr wíran howenge, aur únche makán ujáre jáenge, ki tumháre mazbah kharáb kiye jáen, aur wíran howen, aur tumháre but tore jáen, aur na rahen, aur tumhári múraten kát dálí jáen, aur tumhári dastkarián ná-búd ho jáwen.

7 Aur maqtúl tumháre darmiyán girenge, aur tum jánoge ki main KHUDÁWAND hún.

8 ¶ Lekin main thore se chhor dúngá, tá ki tumháre chand log hon jo ummaton ke darmiyán talwár se bach niklenge, jis waqt mamlukaton men tum parágaunda ho jáoge.

9 Aur we jo tum men se bach rahenge un qaumton ke darmiyán, jáhán jáhán we asír hoke jáenge, mujh ko yád karenge, jab main un ke zinákár dílon ko, jo mujh se dúr hūe, aur un kí zinákár ánkhon ko jo buton kí pairaui men hūín, shikasta karúngá; aur we ap apní sári badkarión ke sabab, jo unhon ne apne sáre ghinaune shuglon men kí, apne se apní nazar men nafrat kháwenge.

10 'Tab we jáenge, ki main KHUDÁWAND hún; main ne jo kahá ki un par yih burái láúngá, so 'abas na kahá.

11 ¶ Khudáwand YAHOWÁH yún kahá hai, ki Háth 'se thaperá már, aur pánw se píť, aur kah, ki Ahl í Isráel ke sáre ghinaune kámon par

afsos í ki we talwár se, aur kál se, aur marí se girenge.

12 Wuh jo dúr hai, so marí se maregá, aur wuh jo nazdík hai, to talwár se giregá, aur wuh jo báqí rahe, aur gherá jáwe, so kál se maregá: aur main un par apne qahr ko yún anjám tak pahuncháúngá.

13 Aur jab un ke maqtúl har únche tīle par, aur paháron kí sári choti-on par, aur har ek hare darakht tale, aur har ek ghane balút ke nīche, har jagah jáhán we apne sáre buton ke liye khusbbúí jaláte the, un kí múraton ke pás un kí qurbángáhon kí cháron taraf pare hūe hongé, tab we pahchánenge kí KHUDÁWAND main hún.

14 Aur main un par apná háth chaláúngá, aur main un kí sarzamín ko, un kí búd o hásh ke sab makánon men, Dīblah ke bayában se ziyáda wíran aur sunsán karúngá: tab we pahchánenge kí main KHUDÁWAND hún.

VII BA'T.

AUR KHUDÁWAND ká kalám mujhe áyá, aur us ne kahá,

2 Ai ádamzád, KHUDÁWAND YAHOWÁH yún farmátá hai, kí Isráel kí sarzamín ká ákhir húa, us sarzamín ke cháron konon par ákhir án pahunchá hai.

3 Ab terí ajal áí, aur main apná gazab tujh par názil karúngá, aur terí rawishon ke mutábíq terí 'adálat karúngá, aur tujhe un sáre ghinaune kámon ká badlá, jo tú ne kiye hain, tujh par lád dúngá.

4 Merí ánkhi terí ri'áyat na karegi, aur main tujh par rahm na karúngá, balki main terí rawishon ká badlá tujhe dúngá, aur tere ghinaune kámon ke anjám tere darmiyán hongé, tá ki tum jáno kí main KHUDÁWAND hún.

5 Khudáwand YAHOWÁH yún kahá hai, Ek balá, íklí balá, dekh, wuh áti hai.

6 A'khir áyá, ákhir áyá hai, wuh tujh par barpá húa hai: dekh, wuh á pahunchá.

7 Ai tú, jo zamín par bastá hai, inqiláb tujh tak áyá hai; waqt á pahunchá, 'hangáma ká din muttasil húa, aur na ki paháron par khusí ki lalkár.

8 Ab se thoṛí der men main apná qahr tujh par undelúngá, aur apná gazab jo tujh par hai anám tak pahuncháungá, aur terí rawishon ke mutábíq terí 'adálat karúngá, aur tere sáre ghinaune kámon ká badlá tuihe dúngá.

9 Merí ánkḥ ri'áyat na karegí, aur main hargiz rahm na karúngá: jaisí ki terí ráhen hain, waisá badlá tuihe dúngá, aur tere ghinaune kámon ke anám tere darimiyán hongé; aur tum jánoge ki main márnawálá KHUDÁWAND hún.

10 Dekh, wuh din, dekh, wuh án pahunchá hai: tujh tak inqiláb áyá, 'asá men kalián lagín, gurúr men kón-pál phúte.

11 Sitamgarí niklí, jo sharárat ke liye chharí ho: koí un men se na rahegá, un ke amboh men se koí na hín, aur na un ke mál men se kuchh; aur un par mátam kiyá na jáegá.

12 Waqt áyá, din pahunchá: kharídnewálá khusḥ na ho, na bechnewálá udás; kyúñki un ke sáre amboh par gazab názil hogá.

13 Kyúñki bechnewálá us tak jo bechá gayá phir na pahunchegá, agar-chí hanoz we zindon ke darimiyán howen; kyúñki royá un kí sárí jamá'at kí bábat hai; ek bhí na lautegá, aur na koí jo apní badkárí se apní ján ko qiyám bakhshegá.

14 Turbí phúnko; sab taiyár ho jáwen; lekin koí jang men nahín játá hai; kyúñki merá qahr un kí sárí bhír par hai.

15 Talwár báhar, aur marí aur kál bhítar hain: wuh jo khet men hai,

talwár se mará paregá, aur wuh jo shahr men hai, kál aur marí use nigal jáenge.

16 ¶ Par un men se we jo bach niklengé, bach niklengé, aur wádíon ke kabútaron kí mánind paháron par rahenge, aur sab ke sab nála karenge, har ek apní badkárí ke liye.

17 Sáre háth dhíle hongé, aur sáre ghuṭne pání hoke bah jáenge.

18 We tát se kamar kasenge, aur haul unhen dhámpegá; aur sabhon ke munḥ par sharm hogí, aur un sabhon ke siron par chandlápan.

19 We apní chándí sarakon men phenk denge, aur un ká soná nafratí chíz kí mánind hogá: KHUDÁWAND ke qahr ke din men un ká soná chándí unhen na bachá sakegá; we apne jí ko ser na karenge, na apne peṭ bharenge: kyúñki unhon ne us hí se thokar khákar badkárí kí thí.

20 ¶ Aur un ká khusḥnumá zewar jo hai, so shaukat ke liye rakhá gayá, par unhon ne apní nafratí múraton aur makrúh súraten us men nasb kiyán; is liye main ne use un ke liye harám chíz kí mánind kar diyá.

21 Aur main use ganímat ke liye pardesíon ke háth men, aur lút ke liye zamín kegáratgaron ke háth men, somp dúngá, aur we use nápák karenge.

22 Aur main apná munḥ un se pherúngá, tá kí we merí haram-sará ko nápák karen: us men gáratgar áwenge, aur use nápák karenge.

23 ¶ Befí baná: kyúñki mulk khúnrezi ke gunáhon se bharpúr hai, aur shahr zulm se bhará hai.

24 Main gair-qaumon men se un ko jo bure se bure hain le áúngá, aur we un ke gharon ke málík hongé, aur main zabardaston ká ghamand mitá-úngá, aur we un ke maqdison ko nápák karenge.

25 Halákat áfí hai, aur we salámatí ko dhúndhte phirenge, par wuh mutlaq na milégi.

26 Balá par balá áwegí, aur afwáh par afwáh hogí : tab we nabí kí royá kí talásh karengé : par shari'at káhin se, aur maslahat buzurgon se, játi rahegi.

27 Bádsháh mátam karegá, aur sardár hairáni ká libás pahinegá, aur ra'aiyat ke háth kámpenge : main un kí rawishon ke muwáfiq un-se sulúk karúngá, aur jis tarah se unhon ne fatwá diyá, us tarah main un par fatwá dúngá, tá ki we jánen kí KHUDÁWAND main hún.

VIII BA'.

AUR chhathwen baras ke chhathwen mahine kí pánchwín tárikh men aisá húa, kí main apne ghar men baithá thá, aur Yahúdáh ke masháikh mere áge baithe the, kí KHUDÁWAND YAHOWÁH ká háth mujh par wahán pará.

2 Tab main ne nigáh kí, aur kyá dekhtá hún, kí ek súrat, ág kí mánind, nazar áti hai : us kí kamar se jo ma'lúm húi niche tak ág, aur us kí kamar se úpar tak jalwa i núr záhir húa, jis ká rang saiqal kiye hús pítal ká sá thá.

3 Aur us ne ek háth kí sí súrat nikáli, aur mere sir ke ek kákul ko pakarke mujhe khinchá ; aur Rúh ne mujhe ásmán aur zamín ke darmiyán buland kiyá, aur mujhe KHUDÁ kí royaton men, Yarúsalam ke bích, uttar taraf ke bhitarí darwáze par, jáhán rashk kí múrat kí nisheman thí, jo rashk ko chirúti hai, le áí.

4 Aur kyá dekhtá hún, kí wahán Isráel ke KHUDÁ ká jalál, us royá ke mutábiq jo main ne us wádi men dekhí thí, maujúd hai.

5 ¶ Tab us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, apní ánkhen to uttar kí taraf uthá. So main ne uttar kí taraf ánkhen utháin, aur kyá dekhtá hún, kí uttar kí taraf, mazbah ke darwáze par, rashk kí wuhí múrat madkhal men hai.

6 Aur us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, tú un ke kám dekhtá hai ? yih barí gandagián hain, jo ahl i Isráel yahán karte hain, tá ki main apne maqdis ko chhorke us se dúr já-tún : par tú ek aur bár phir, aur tú is se ziyáda gandagián dekhegá.

7 ¶ Tab wuh mujhe sahn ke darwáze par láyá ; aur main ne nazar kí, aur kyá dekhtá hún, kí diwár men ek chhed hai.

8 Tab us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, diwár to khod : so main ne diwár ko khodá, aur ek darwáza dekhá.

9 Phir us ne mujhe kahá, kí Bhítar já, aur jo jo nafratí kám we yahán karte hain, unhen dekh.

10 Tab main ne andar jáke dekhá ; aur kyá dekhtá hún, kí har nau' ke kíron kí jo rengte phirte hain, aur karíh jánwaron kí sab súraten, aur ahl i Isráel kí sab múraten, girdágird diwár par munaqqash hain.

11 Aur ahl i Isráel ke buzurgon men se sattu shakhs un ke áge kharé hain, aur Yazaniyáh bin Sáfán un ke bichon bích khará hai, aur har mard ke háth men ek ek 'údsóz thá, aur bakhúr ká ek bhári bádál uth rahá hai.

12 Tab us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, tú ne dekhá hai, jo ahl i Isráel ke buzurg andhere men, har shakhs apne munaqqash káshánon men, kyá karte hain ? kyúnki we kahte hain, kí KHUDÁWAND hamen nahín dekhtá hai ; KHUDÁWAND ne zamín ko chhor diyá hai.

13 ¶ Aur us ne mujhe yih bhí kahá, kí Tú ek aur bár phir, aur in se ziyáda makrúh kám, jo we karte hain, dekhegá.

14 Tab wuh mujhe KHUDÁWAND ke ghar ke uttar ástáne ke darwáze par láyá, aur kyá dekhtá hún, kí wahán 'auraten baithí húi Tammúz par nauha kartián thin.

15 ¶ Aur us ne mujhe kahá, kí Ai

ádamzád, kyá tú ne yih dekhá hai? tú ek aur bár phir, aur tú aisi nafratí chizen dekhagá jo in se bhí badtar hain.

16 Aur wuh mujhe KHUDÁWAND ke ghar ke' andarúni sahn ke bhitár le gayá, aur kyá dekhtá hún, kí KHUDÁWAND ke ghar ke darwáze par, dahlíz aur mazbah ke darmiyán, pachís ek shakhs hain jin kí píth KHUDÁWAND kí haikal kí taraf hain, aur un ke munh puráb kí jánib hain, aur puráb kí jánib ástáb kí parastish karte hain.

17 ¶ Aur us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, tú ne yih dekhá hai? Kyá ahi í Yahúdáh ke nazdik yih chhotí bát hai, kí we yih ghinaune kám karen, jo yahán karte hain, kí unhon ne to mulk ko andher se bhar diyá hai, aur phirke mujhe gussa diláyá hai: aur dekh, we apní nák dáli se lagáte hain.

18 Lekin main bhí qahr se badsulúki karúngá: meri ánhk ri'áyat na karegi, aur main bargiz rahm na karúngá: aur agarchi we chillá chilláke apne nále kí sadá mere kánon tak pahunchá den, tau bhí main un kí na sunúngá.

IX BA'B.

AUR us ne buland áwáz se pukárke mere kánon men kahá, kí Unhen, jo shahr ke muntazim hain, nazdik bulá, har ek shakhs apná hathyár ján márne ká apne háth men le áwe.

2 Aur dekho, chha mard úpar ke darwáze kí ráh se, jo uttar taraf ká muqábil hai, thale áe, aur har ek mard ke háth men us ká khúnrez hathyár thá, aur un ke darmiyán ek ádmi kattání libás pahine thá, aur us kí kamar par likhne kí dawát thí: so we andar gaye, aur pítal ke mazbah ke pás khare hue.

3 Aur Isráel ke KHUDÁ ká jalál Karúbí par se, jis par wuh thá, uthke ghar ke ástáne par gayá. Aur us ne

us mard ko, jo kattání libás pahine thá, aur jis ke pás likhne kí dawát thí, pukará;

4 Aur KHUDÁWAND ne use kahá, kí Shahr ke darmiyán se, hán, Yarusalam ke bich se guzar kar, aur un logon kí peshání par, jo un sáre nafratí kámon ke sabab se, jo us ke darmiyán kiye játe hain, áhen máte aur rote hain, nishán kar de.

5 ¶ Aur us ne un logon se mujhe sunáke kahá, kí Tum log us ke piche piche shahr men wárpár jáo, aur máro; tumhári ánhken ri'áyat na karen, aur tum rahm na karo.

6 Tum búrhon, aur jawánon, aur chhokríon, aur nannhe bachchon, aur 'auraton ko, ek lakht már dálo; lekin jin par nishán hai, un men se kisi ke pás na jáo: aur mere maqdis se shurú' karo. Tab unhon ne un puráne logon se jo haikal ke áge the, shurú' kiyá.

7 Aur us ne unhen kahá, kí Ghar ko nápák karo, aur maqtúlon se sahnon ko bhar do: chalo, báhar niklo. So we nikal gaye, aur shahr men qatl karne lage.

8 ¶ Aur jab we unhen qatl kar rahe, aur main bach rahá thá, to yún húa, kí main munh ke bhal girá, aur chilláke kahá, kí Háe, KHUDÁWAND YAHOWÁH! kyá tú apná qahr Yarusalam par názil karke Isráel ke sab báqi logon ko halák karegá?

9 Tab us ne mujhe kahá, kí Isráel aur Yahúdáh ke khándán kí badkárí niháyat 'azím hai, kí sarzamin khún se bhari hai, aur shahr be-insáfi se bhará hai; kyúнки we kahte hain, kí KHUDÁWAND ne zamín ko tark kiyá hai, aur KHUDÁWAND nahin dekhtá.

10 So main jo hún, meri ánhk ri'áyat na karegi, aur main bargiz rahm na karúngá; main un kí chál chalan ká badlá un ke siron par dálúngá.

11 Aur, dekho, kí wuh ádmi jo kattání libás pahine, aur jis ke pás likhne kí dawát thí, jawáb deke bolá,

ki Jaisā tū ne mujhe hukm diyā, main ne kiyā.

X BAB.

TAB main ne nigāh kī, aur kyā dekhtā hūn, ki us fazā par jo Karūbion ke sir ke ūpar thā, ek chiz aisī dikhāī dī jaisā nilām kā patthar hotā hai aur us kī sūrat takht kī si thī.

2 Aur us ne us ādmī ko, jo kattānī libās pahine thā, farmāyā aur kahā, ki Un pahiyon ke andar jā jo Karūbī ke tale hain, aur āg ke angāre, jo Karūbion ke darmiyān hain, mutthī bharke ūthā, aur shahr ke ūpar bikher de. Aur wuh gayā, aur main dekhtā thā.

3 Jab wuh shakhs andar gayā, tab Karūbī ghar kī dahnī taraf khare hue; aur andarūnī sahn bādāl se bhar gayā.

4 Tab KHUDĀWAND kā jalāl Karūbī par se ūth gayā, aur ghar ke āstāne par āyā; aur ghar bādāl se thar gayā, aur sahn KHUDĀWAND ke jalāl kī chamak se ma'mūr hūā.

5 Aur Karūbion ke paron kī sadā bāhar ke sahn tak pahunchke KHudā e Qādir i mutlaq kī āwāz kī si us ke farmāte waqt sunī jāti thī.

6 Aur yūn hūā ki jab us ne us shakhs ko, jo kattānī libās orhe thā, hukm kiyā, aur kahā, ki wuh pahiye ke andar se aur Karūbion ke bīch se āg le, tab wuh andar gayā aur pahiye ke pās kharā hūā.

7 Aur ek Karūbī ne Karūbion men se apnā hāth us ātash kī taraf, jo Karūbion ke darmiyān thī, barhāyā, aur āg leke us shakhs ke hāthon par, jo kattānī libās pahine thā, rakhi; us ne le lī, aur bāhar niklā.

8 ¶ Aur Karūbion ke darmiyān, un ke paron ke niche, insān ke hāth kā sādāul nazar āyā

9 Phir jo main ne nigāh kī, to kyā dekhtā hūn, ki char pahiye Karūbion ke ās pās hain, ek Karūbī ke pās ek

pahiya, aur dūsre Karūbī ke pās dūsra pahiya, maujūd thā; aur un pahiyon kā jalwa dekhne men zabarjad kā sā thā.

10 Aur un kī shakien jo thin, so we charon ek tarah kī thin, jaise pahiya pahiye ke andar ho.

11 Jab we chalte the, we apnī charon taraf par chalte the, we chalte hue phirte na the; jidhar sir dekhtā thā, udhar we us ke pichhe pichhe jāte the: chalte hue we phirte na the;

12 Hān, un ke sāre badan, aur pīth, aur hāth, aur par; aur un pahiyon men girdāgird ānkhen thin, un charon men un ke pahiye the.

13 Yih pahiye jo the, so main ne sunā ki unhen kisi ne pukarā aur kahā, Ai pahiye.

14 Aur har ek ke char munh the; pahle kā munh Karūbī kā munh, aur dūsre kā munh insān kā munh, aur tīsre kā munh sher ī babar kā munh, aur chauthe kā munh 'uqāb kā munh.

15 Aur Karūbī ūnche kiye gaye. Yih wuh jāndār thā, jo main ne Kibār kī nadi ke pās dekhā thā.

16 Aur jab Karūbī chalte the, pahiye bhi un ke sāth sāth chalte the; aur jab Karūbion ne apne pankh buland kiye, tā ki zamīn se ūpar charhen, to we pahiye un ke pās se judā na hue.

17 Jab we thaharte the, ye thaharte the; aur jab we buland hote the, un ke sāth buland kiye jāte the; kyūnki jāndār kī rūh un men thī.

18 Aur KHUDĀWAND kā jalāl ghar ke āstāne par se ūth chālā, aur Karūbion ke ūpar thahar gayā.

19 Tab Karūbion ne apne pankh ūnche kiye, aur merī nazar ke sāmhe zamīn se bulandī par charh gaye, jis waqt we nikal gaye; aur pahiye un ke sāth sāth the. Aur we KHUDĀWAND ke ghar ke pūrābī darwāze kī dahlīz men khare hue; aur Isrāel ke KHudā kā jalāl un ke ūpar jalwagar thā.

20 Yih wuh jáudár hai, jo main ne Isráel ke Khudá ke niche Kibár ki nadí ke kináre par dekhá thá; aur mujhe ma'lúm thá ki ye Karúbí haiṁ.

21 Har ek ke chár munh the, aur har ek ke chár pankh; aur un ke pankhon tale insán ká sá háth thá.

22 Aur un ke chihron kí súrat jo thí, so we hí chihra the, jo main ne Kibár kí nadí ke kináre par dekhe the; wuhí numáishen, aur wuhí haqíqat. We sab ke sab sídhe áge hí ko chale játe the.

XI BA'B.

AUR Ráh mujh ko utháke KHUDÁWAND ke ghar ke púrabi darwáze par, jis ká rukh púrab hí taraf hai, le gayí, aur kyá dekhtá hún, ki us darwáze kí dahliz par pachís shaḡhs haiṁ; aur main ne un ke darmiyán Yazaniyáh bin 'Azúr, aur Falatiyáh bin Bináyáh, logon ke sardáron ko, dekhá.

2 Aur KHUDÁWAND ne mujhe kahá, ki Ai ádamzád, yih we log haiṁ jo is shahr men badi ká mansúba bándhte haiṁ, aur burí mashwarat karte haiṁ,

3 Ki we kahte haiṁ, ki Wuh nazlík nahín; áo, ghar banáwen: wuh to deg hai, aur ham gosht.

4 ¶ Is liye, tú un ká mukhálif hoke un se nubúwat kar; ai ádamzád, nubúwat kar.

5 Aur KHUDÁWAND kí Ráh mujh par parí, aur us ne mujhe kahá, ki Yih kah: KHUDÁWAND yún kahtá hai, ki Ai ahl i Isráel, tum ne yún yún kahá hai; main tumháre dil ke khyálon men se jo tumháre dil men uthte ek ek jántá hún.

6 Tum ne is shahr men bahuton ko qatl kiya, balki us kí sarakon ko maqtúlon se bhar diya hai.

7 Is liye Khudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, ki Tumháre maqtúl, jin kí lásheṁ tum ne shahr ke bích dhar chhori haiṁ, yih wuhí gosht, aur yih shahr wuhí deg hai; par main

tum ko us ke bích men se báhar nikál-úngá.

8 Tum talwár se dare ho; aur Khudáwand YAHOWÁH kahtá hai, ki Main talwár tum par láúngá.

9 Aur main tumhon us ke bích men se báhar nikálúngá, aur tumhen pardesion ke háthon men kar dúngá, aur tum se badlá lúngá.

10 Tum talwár se máre paroge; Isráel kí sarhadd par main tumhári 'adálat karúngá; aur tum jánoge ki main KHUDÁWAND hún.

11 Yih shahr tumhárá deg na hogá, na tum us men ká gosht hoge, balki main baní Isráel kí sarhadd par tum se niyáo karúngá.

12 Aur tum jánoge ki main KHUDÁWAND hún, jis kí shari'aton par tum nahín chale, aur jis ke ahkám par tum ne 'amal nahín kiya, balki un gair-qaumon ke ahkám par jo tumháre áspás haiṁ tum ne 'amal kiya hai.

13 ¶ Aur jab main nubúwat kartá thá, to yún húa, kí Falatiyáh bin Bináyáh mar gayá. Tab main munh ke bhal girá, aur buland áwáz se chilláke kahá, kí Hée, Khudáwand YAHOWÁH! kyá tú baní Isráel ke baqiya ko bilkull mitá dálegá?

14 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

15 Ki ai ádamzád, tere bhái, tere bhái, tere qazábatí, aur sáre ahl i Isráel, sab ke sab jo haiṁ, we hí haiṁ, jin kí bábat Yarusalam ke báshinde kahte haiṁ, kí KHUDÁWAND se dúr alag raho; yih sarzanín ham ko mí-rás men dí gayí hai.

16 Is liye tú kah, kí Khudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Harchand main ne unhen qaumon ke darmiyán dúr kar rakhá hai, aur unhen mulkon men paráganda kiya, lekin main un ke liye thori der tak, un mulkon men jáhán jáhán main ne unhen paráganda kiya, ek maqdis húngá.

17 Is liye tú kah, kí Khudáwand

YAHOWAH yūn kahtā hai, ki Main tumhen logon men se jam'a kar lūngā, aur mulkon men se, jin men tum parā-ganda hūe, tumhen samet lūngā, aur Isrāel kā mulk tumhen dūngā.

18 Aur we wahān āwenge, aur us kī sārī nafratī aur karīh chizen us se dūr kar denge.

19 Aur main unhen ek hī dil dūngā, aur nayī rūh tumhare andar men dālūngā, aur sangin dil un ke gosht men se judā kar dūngā, aur unhen ek goshtin dil 'ināyat karūngā:

20 Tā ki we mere haqqon par chalen, aur mere hukmon ko bīz karen, aur un par 'amal karen; aur we mere log hongē, aur main un kā Khudā hūngā.

21 Rahe we jin kā dil apnī nafratī aur karīh chizon kī marzī par un kī pairaui men hai, so KHUDĀWAND kahtā hai, kī Main un kī rawish ko un ke sir par dālūngā.

22 ¶ Tab Karūbion ne apne apne pankh buland kiye, aur pahīve un ke sāth sāth chale, aur Isrāel ke Khudā kā jalāl un ke ūpar jalwagar thā.

23 Aur KHUDĀWAND kā jalāl shahr ke bīch men se uth gayā, aur shahr kī pūrāb taraf ke pahār par kharā hūā.

24 ¶ Anjām i kār Rūh ne mujhe uthāyā, aur Khudā kī Rūh ne royā men mujhe phir Kasdion ke mulk men asiron pās pahunchā diyā. So wuh royā, jo main ne dekhi, mujh se ūpar uth gayī.

25 Aur main ne asiron se KHUDĀWAND kī sārī bāten kahin, jo us ne mujh par zāhir kī thin.

XII BĀ'Ī.

AUR KHUDĀWAND kā kalām mujhe pahunchā, aur us ne kahā,

2 Ki Ai ādamzād, tū ek sarkash gharāne ke darmiyān rahtā hai, jin kī ānkhen hain kī dekhē, par we nahin dekhte, aur un ke kān hain kī sunē, par we nahin sunte, kyūnki we bāgi khāndān hain.

3 Is liye, ai ādamzād, safar kā asbāb taiyār kar, aur din ko un ke dekhte hī apne makān se rawāna ho: tū un kī nazar ke sāmhnē apne makān se dūsre makān ko jā: mumkin hai kī we sochen, harchand we bāgi khāndān hain.

4 Aur tū din men un kī ānkhen ke sāmhnē apne asbāb ko bāhar nikāl,, jis tarah naql i makān ke liye asbāb nikālte hain, aur shām ko un kī nazar ke āge, un kī māuind jo asīr hoke nikal jāte hain, nikal jā.

5 Un kī ānkhen ke āge diwār ke wārpār sūrākh kar, aur us rāh se asbāb nikāl.

6 Unhen dikhāke tū use apne kāndhe par uthā, aur shām ko jab do waqt milte hain, use nikāl le jā; tū apne munh ko dhāmp, tā kī terī nazar zamin par na pāre; kyūnki main ne tujhe ahl i Isrāel ke liye ek nishān banā rakhā hai.

7 Chunānchī jaisā mujhe hukm hūā thā, waisā main ne kiya: main ne din ko apnā asbāb, asiron ke asbāb kī mānind, nikālā; aur shām ko main ne apne hāth se diwār sendhī; main ne godhūlī ke waqt use nikālā, aur un kī nazar ke āge kāndhe par uthā liyā.

8 ¶ Aur subh ko KHUDĀWAND kā kalām mujhe pahunchā, aur us ne kahā,

9 Ki Ai ādamzād, kyā ahl i Isrāel ne, jo bāgi khāndān hain, tujh se nahin kahā, kī Tū kyā kartā hai?

10 Un se kah, Khudāwand YAHOWAH yūn farmātā hai, kī Yih ilhāmī paigām Yarūsalam ke sardār ke liye, aur sārē ahl i Isrāel ke liye jo un ke darmiyān hain,

11 Kah, kī main tumhare liye nishān hūn; jaisā main ne kiya, waisā un se sulūk kiya jāegā: we jilāwatan hongē, aur asīr men jāenge.

12 Aur jo un men sardār hai, so shām ko andhere men uthke apne kāndhe par uthāe hūe nikal jāegā:

we díwár khodenge ki us ráh se níkal lo jáwen; wuh apná muḡh dhámpegá, tá ki apní ánkhoṇ se zamín ko na dekhe.

13 Aur main apná jál us par bich-háúngá, 'ki wuh mere phande men phans jáe; aur main use Kasdion ke mulk men Bábul ke bich láúngá; lekin wuh use na dekhegá, agarchi wahán maregá.

14 Aur main us ke áspás ke sáre himáyat-karnewálon ko, aur us ke sab golon ko, sári atráfi men paráganda karúngá, aur main talwár khínchke un ká píchhá karúngá.

15 Aur jab main unhen qaumon men paráganda karúngá, aur mamlukaton men unhen khindá dúngá, tab we jánenge, ki main KHUDÁWAND hún.

16 Lekin main un men se ba'zon ko jo shumár men thoṛe hongé, talwár se, aur kál se, aur marí se, bachá rakhúngá, tá ki we qaumon ke darmiyán, jahán kahín áwen, apne sáre nafratí kámon ko bayán karen: aur we ma'lúm karenge, ki main KHUDÁWAND hún.

17 ¶ Aur KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

18 Ki Ai ádamzád, tú thartharáke apní roṭi khá, aur kámp kámpke aur soch sochke apná pání pí le,

19 Aur is inulk ke logon se kah, ki KHUDÁWAND YAHOWÁH, Yarásalam, aur Isráel kí wiláyat ke báshindon ke haq men yún kahtá hai, ki We fíkrmandí se apní roṭi kháenge, aur hairání se apná pání pienge, tá ki us ke báshindon kí sitamgarí ke báis, us kí sarzamín, un sab chízon se, jin se wuh bhari hai, kháli ko jáwe;

20 Aur wuh bastián jo ábád hain ujár ho jáengí, aur sarzamín wíran howegí; tá ki tum jáno, ki KHUDÁWAND main hún.

21 ¶ Aur KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

22 Ki Ai ádamzád, wuh kya kahá-

wat hai, jo tum Isráel kí sarzamín kí bábat kahte ho, ki 'Arse men díz ba-hut hote hain, aur sári royá be-anjám hotí hai?

23 Is liye unhen kah, ki Khudá-wand YAHOWÁH yún farmátá hai, ki Main aisá karúngá, ki yih kaháwat mauqúf ho jáwe, aur we Isráel men yih phir kaháwat ke taur par na bolenge; balki tú unhen kah, ki Din nazdik áe, aur sári royá ká anjám hotá hai.

24 Kyúñki áge ko ahl i Isráel ke darmiyán royá e bátíl, aur khushámud kí gaib-dání na hogí.

25 Kyúñki main KHUDÁWAND hún, main hí boltá hún: jo bát main kah-úngá, so ho jáegí; us ke hone men deri na lagegí; balki KHUDÁWAND YAHOWÁH kahtá, ki Ai bági khándán, main tunháre dinon men kalám kah-úngá, aur use purá karúngá.

26 ¶ Aur KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

27 Ki Ai ádamzád, dekh, ahl i Isráel kahte hain, ki Jo royá men us ne dekhá hai, so bahut muddat men záhir hogá, aur wuh un zamánon kí khabar detá jo bahut dúr hain;

28 Is liye unhen kah, ki Khudá-wand YAHOWÁH yún kahtá hai, ki Á'ge ko mere sukhanon men se koi sukhan muddat píchhe záhir na hogá, balki KHUDÁWAND YAHOWÁH kahtá hai, Wuh sukhan jo main kahún purá ho jáegá.

XIII B'A'B.

AUR KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

2 Ki Ai ádamzád, Isráel ke nabíon se jo nubúwat karte hain, un ká mukhálif hoke nubúwat kar, aur un se jo apne apne dil se nubúwat karte hain, un se kah, ki KHUDÁWAND ká kalám suno.

3 Khudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, Éi Behúda nabíon par wáwailá

hai, jo apnī hī rūh kī pairaū karte haij, aur unhoṅ ne kuchh nahīn dekhā.

4 Ai Isrāel, tore nabī un lomṛion kī mānind haij jo ujār makānoṅ meṅ rahtīj.

5 Tum rakhoṅ ke ūpar na gaye, aur na Isrāel ke ghar ke liye ihāta bāndhī hai, tā ki we KHUDĀWAND ke diu jang-gāh meṅ khare howeṅ.

6 We dhokhā aur jhūṭhā shugūn dekhke kahte haij, ki KHUDĀWAND kahtā hai, agarchi KHUDĀWAND ne unheṅ nahīn bhejā hai: aur auroṅ meṅ ummed paidā karte, ki suḵhan pūrā ho jāegā.

7 Kyā tum ne bātīl royā nahīn dekhī, kyā tum ne jhūṭhī gaib-dānī nahīn kī, aur bolte ho, ki KHUDĀWAND ne kahā hai, agarchi main ne nahīn kahā?

8 Is liye KHUDĀWAND YAHOWĀH yūṅ kahtā hai, ki Tum ne jhūṭh kahā hai, aur dhokhā dekhā, is liye, dekho, KHUDĀWAND YAHOWĀH kahtā hai, ki Main tumhārā muḵhālīf hūṅ.

9 Aur merā bāth un nabion par, jo dhokhā dekhte haij, aur jhūṭhī gaib-dānī karte haij, chalegā: we mere logon ke majm'a meṅ shāmil na hoṅge, na we Isrāel ke khāudān ke daftar meṅ likhe jāenge, aur na we Isrāel ke mulk meṅ dākhil hoṅge: so tum jānoge, ki main KHUDĀWAND YAHOWĀH hūṅ.

10 ¶ Is sabab, hāṅ, is sabab se, ki unhoṅ ne mere logon ko yih kahke wargalānā hai, ki Salāmatī hai, aur salāmatī na thī, aur ek ne diwār ūthāī, aur, dekho, dūsroṅ ne us par kachchī kahgil kī:

11 Tū un se, jo us par kachchā rekhta karte haij, kah, ki Wuh giregī; ki barsāt kī jharī lagegī, aur tum, ai bare bare olo, paroge, aur shiddat kī k āndhī use toreṅgī.

12 Aur dekhī, wuh diwār giregī. Kyā log tum se na pūchhenge, ki Wuh kahgil kahāṅ hai jo tum ne us par kī kī?

13 Is liye KHUDĀWAND YAHOWĀH yūṅ kahtā hai, ki Main apne gazab ke tūfān se use tor dūngā, aur mere qahr se jhamā-jham meṅh barsēgā, aur mere khashm ke patthar parēnge, tā ki use nābūd kareṅ.

14 So main us diwār ko, jis par tum ne kachchī kahgil kī hai, tor dālūngā, aur zamin par girāūngā, yahāṅ tak kī us kī neo zāhir ho jāegī; hāṅ, wuh giregī, aur tum us ke bich meṅ halāk hooge, aur jānoge, ki main KHUDĀWAND hūṅ.

15 Main apnā qahr us diwār par aur un par, jinhoṅ ne us par kachchī kahgil kī hai, nāzil karūngā; aur tab main tum se kahūngā, ki Diwār na rahī, aur na we jinhoṅ ne kahgil kī;

16 Ya'ne, Isrāel ke nabī, jo Yarūsalam ke liye nubūwat karte haij, aur us kī salāmatī kī royā dekhte haij, aur salāmatī to hai nahīn, KHUDĀWAND YAHOWĀH kahtā hai.

17 ¶ Aur ai ādamzād, tū apnī qaum kī beṭion kī taraf, jo apne apne dil se nubūwat kartiāṅ haij, muḵhālīf kī tarah mutawajjih ho, aur un ke bar-khilāf nubūwat kar,

18 Aur tū kah, ki KHUDĀWAND YAHOWĀH yūṅ kahtā hai, ki Afsos tum par, jo sab kī kuhfion ke niche kī gaddī sītī ho, aur har ek qadd ke mu-wāfiq sir ke liye takiya banātī ho, ki jānoṅ ko shikār karo! Kyā tum mere logon kī jānoṅ kī ghāt meṅ shauq se rahogī, aur apnī jānoṅ ko bachāogī?

19 Kyā tum muṭṭhī bhar jau ke liye, aur roṭī ke tukroṅ ke liye, mujhe mere logon meṅ nāpāk karogī, ki tum un jānoṅ ko mār dālo jo marne ke lāiq nahīj, aur un jānoṅ ko jītā chhoṛ do jo jīne ke lāiq nahīj haij, ki tum mere logon se, jo jhūṭh sunte haij, jhūṭh boltī ho?

20 Is liye KHUDĀWAND YAHOWĀH yūṅ kahtā hai, ki Dekho, main tumhāre takiyon kā, jinheṅ leke tum un jānoṅ kī ghāt meṅ shauq se rahtī ho

ki unheñ urá do, dushman hún, aur main unheñ tumhári kuhnion ke niche se phár dálúngá, aur un jánon ko, ki jin ki ghát meñ tum shauq se rahtí ho, tá ki un jánon ko urá do, chhuráúngá.

21 Aur main tumhári gaddion ko phárúngá, aur apne logon ko tumháre háth se chhuráúngá, aur phir kabhí tumhárá qábú na hogá ki unheñ shikár karo; aur tum jánogi ki main KHUDÁWAND hún.

22 Is liye ki tum ne jhúth bol bolke sádiq ke dil ko udás kiyá, jo main ne gamgin nahin kiyá, aur shariron ke háthon ko zor bakhsá hai, tá ki wuh apní ján bacháne ke liye apní burí ráh se báz na áwe:

23 Is sabab tum áge batálat na dekhogí, aur phir jhúthi gaib-dání karne na páogí; kyúñki main apne logon ko tumháre háth se chhuráúngá: aur tum jánogi ki KHUDÁWAND main hún.

XIV BA' B.

A UR Isráel ke buzurgon meñ se kai shakhs mujh pás áe, aur mere sámhne baithé.

2 Tab KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

3 Ki Ai ádamzád, in mardon ne apne buton ko apne dil meñ nasb kiyá hai, aur apní badkári ke thokar-khilánewále lakar ko apne chihre ke sámhne rakhá hai: kyá aise mujh se suwál karen?

4 Is liye tú un se báten kar, aur unheñ kah, ki Khudáwánd YAHOWÁH yún farmatá hai, ki Ahl i Isráel meñ se har ek, jo apne buton ko apne dil meñ nasb kartá hai, aur apní badkári ke thokar-khilánewále lakar ko apne sámhne dhartá hai, aur nabí pás átá hai, main KHUDÁWAND us ánewále ko us ke buton kí kasrat ke mutábíq jawáb dúngá;

5 Tá ki main ahl i Isráel se jaise un ke dil haiñ waisá sulúk karún. kyúñki

we sab ke sab apne buton ke sábab mujh se phir gaye haiñ.

6 ¶ Is liye tú ahl i Isráel se kah, ki Khudáwánd YAHOWÁH yún farmatá hai, ki Tauba karo, aur apne buton se phiro, aur apne sáre makrúhát se apná munh phero.

7 Kyúñki har ek ahl i Isráel meñ se, aur un begánon meñ se, jo baní Isráel meñ rahte haiñ, jo mujh se judá ho játá hai, aur apne dil meñ apne but ko nasb kartá hai, aur apní badkári ke thokar-khilánewále lakar ko apne áge dhartá hai, aur nabí pás átá hai, ki us kí ma'rifat mujh se suwál kare, us ko main hí KHUDÁWAND áp jawáb dúngá.

8 Aur main apná munh us shakhs ke barkhiláf rakhúngá, aur use angusht-numá aur zarb-ul-masal banáúngá, aur main use apne logon ke darmiyán se nábud karúngá; aur tum jánoge ki main KHUDÁWAND hún.

9 Aur wuh nabí jo hai, kí dagá kháke kuchh kahe, to main KHUDÁWAND ne us nabí ko dagá dí hai, aur main apná háth us par chaláúngá, aur use apne Isráéli logon meñ se nábud kar dúngá.

10 Aur we apní badkári kí sazá kí bardásht karenge; jaisí púchhnewále ke gunáh kí sazá hotí, thík nabí ke gunáh kí aisi sazá hogí;

11 Tá ki ahl i Isráel phir mujh se bhaṭak na jáen, aur we apne ta'in apní sári badkáron se phir nápak na karen, balki, Khudáwánd YAHOWÁH kahtá hai, We mere log howen, aur main un ká Khudá hoún.

12 ¶ Aur KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

13 Ki Ai ádamzád, jab ki koí sarzamin khatá i shadíd karke merí gunahgár hotí hai, aur main apná háth us par chaláún, aur us kí rotí kí tek torún, aur us par kál bhejún, aur us meñ ke ádmion ko aur haiwánon ko halák karún;

14 Harchand aur Aiyúb, se tīn shakhś, Núh, aur Dániel, aur Aiyúb, us men mau-júd hote, to Khudáwand YAHOWÁH kahtá hai, ki 'We apní sadáqat se faqat apní hí jánón ko bacháte.

15 ¶ Agar main kisi sarzamin men bure darinde bhejún, ki us men phirke use tabáh karen, aur wuh yahán tak wirán ho jáe ki darindón ke sabab koi us se guzar na kare ;

16 To Khudáwand YAHOWÁH kahtá hai, ki Mujhe apní hayát ki qasam, harchand ye tīn shakhś us ke darmiyán hote, to beṭon ko na bacháte na beṭion ko, faqat we hí bach játe, par mulk be-chirág hotá.

17 ¶ Yá agar main us mulk par talwár bhejún, aur kahún, ki Ai talwár, mulk men guzar kar, aur main us ke insán aur haiwán ko kát dálún :

18 To Khudáwand YAHOWÁH kahtá hai, ki Mujhe apní hayát ki qasam, ki harchand ye tīn shakhś us men hote, to na beṭon ko chhurá sakte na beṭion ko, balki we akele bach játe.

19 ¶ Yá agar main us mulk men wabá bhejún, aur khúnrezi karáke apná gazab us par názil karún, ki wahán ke insán aur haiwán ko kát dálún ;

20 Aur Núh, aur Dániel, aur Aiyúb us ke darmiyán hote, to Khudáwand YAHOWÁH kahtá hai, ki Mujhe apní hayát ki qasam, ki we na bete na beṭi ko chhuráte, we apní hí sadáqat se apní hí jánón ko chhuráte.

21 Pas Khudáwand, YAHOWÁH yún kahtá hai, ki Kitná ziyáda hogá, jab ki main apní chár barí baláen, ya'ne, talwár, aur kál, aur bure darinde, aur wabá, Yarúsalam par bhejún, ki us ke insán aur haiwán ko kát dálún !

22 ¶ Tau bhí, dekh, ki wahán thore bachke báqí rahenge, jo báhar nikále jáenge ; un men bete honge, aur be-tián : dekh, we nikalke tum pás áwenge, aur tum un ki rawish aur un ke kám dekhoge : aur us ki bábat jo main ne Yarúsalam par bhejí, aur un

sab áfatón ki bábat jo main us par láyá hún, tum khátir-jam'a ho jáoge.

23 Aur we bhí, jab tum un ki ráh-ón ko aur un ke kámon ko dekhoge, tumhen tasallí ke bá'is honge ; aur tum jánoge ki jo main ne us sarzamin se kiyá, so be-sabab nahín kiyá, Khudáwand YAHOWÁH kahtá hai.

XV BA'3.

AUR KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

2 Ki Ai ádamzád, kyá ták ki lakri aur darakhṭon ki lakri se, kisi shakhś se jo ban men hai, kuchh bihtar hai ?

3 Kyá us ki lakri koi letá hai, ki us se koi kám banáwe ? yá log us ki khúntián baná lete hai, ki bartan un par latkáwen ?

4 Dekh, wuh ág men indhan ke liye dáli játi hai ; jab ág us ke donon siron ko khá gayi, aur us ke bích ko bhasam kar chuki, kyá wuh kisi kám ki hai ?

5 Dekh, jab wuh sábut thí, wuh kisi kám ki láiq na thí : aur jab ki ág us par lagí, aur wuh jal gayi, kyá us se koi kám banegá ?

6 ¶ Is liye Khudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, ki Jis tarah ták ki lakri banke aur darakhṭon ki banisbat hai, ki jise main ne ág ke liye indhan ṭhahráyá, usí tarah se main ne Yarúsalam ke báshindón ko ṭhahráyá hai.

7 Hán, main ne apná munh un ke barkhiláf sábit kiyá hai ; we to ek ág se nikal bháenge, par dúsrí ág unhen bhasam karegi ; aur jab main un ke barkhiláf apná munh sábit karún, to tum jánoge ki KHUDÁWAND main hún.

8 Aur main us sarzamin ko ujáṛ dálúngá, is liye ki unhon ne barí khatákári ki hai, Khudáwand YAHOWÁH farmátá hai.

XVI BA'3.

PHIR KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

2 Ki Ai ádamzád, Yarúsalam ko us ke nafratí kámon se ágáh kar,

3 Aur kah, ki Khudáwand YAHOWÁH Yarusalam se yún kahtá hai, ki Terí wiládat aur terí paidáish Kan'án ki sarzamin se hai; terá báp Amúrí thá, aur terí má Hittí.

4 Aur terí paidáish jo hai, so jis din ki tú paidá húi, terí náf káti na gayi, aur tú saíái ke liye pání se nahláí na gayi, aur tujh par namak mutlaq malá na gayá, aur tú kapron men lapetí na gayi.

5 Kisi kí ánkھ ne tujh par rahm na kiya, ki tere liye aisá kuchھ kare, aur tujh par mihrbaní dikhláwe, balki tú apne janam-din men báhar khet men phenkí gayi, ki tujh se nafrat rakhte the.

6 ¶ Tab main ne terí taraf guzar kiya, aur tujhe tere hí lahu men lottá húa dekhá, aur main ne tujhe, jab tú apne lahu men thi, kahá, ki Jití rah, han, main ne tujhe, jab tú apne lahu hí men thi, kahá, Jití rah.

7 Main ne tujhe, un konpalon kí mánind jo maidán men hain, bazárhá bazár barháya, so tú barhi, aur bari húi, aur kamál o jamál tak pahunchi, ki terí donon chhátíán tarahdár hún, aur tere bál lambe húe, harchand ki áge tú nangí aur barahna thi.

8 Phir main ne terí taraf guzar kiya, aur tujh par nazar kí, aur kyá dekhtá hún, ki terá wuh waqt thá ki jis men 'ishq paidá howe: tab main ne apná dáman tujh par phailáya, aur terí barahnagi dhámpí, aur main ne tujh se qasamí kháke 'ahd bándhá, Khudáwand YAHOWÁH farmatá hai, aur tú meri ho gayi.

9 Phir main ne tujhe pání se gusl diya, aur terá lahu, jo tujhe lagá húa thá, dho dála, aur tujh par raugan malá.

10 Aur main ne tujhe bútedár kapre urháe, aur tukhs ke chám kí jútí pahiná, aur main ne suthrí kattán tere sir par bándhi, aur tujhe reshmi qhni se mulabbas kiya.

11 Main ne tujhe zewar pahínake sañwára, aur tere háthon par kape, aur tere gale par tauq dála.

12 Aur main ne terí nák men nath, aur tere kánon men bálián pahináin, aur ek sajlá táj tere sir par rakhá.

13 So tú soná chándí se árásta húi, aur terí poshák kattáni, aur reshmi, aur chikandozí kí thi; aur tú mihín maida, aur shahd, aur chiknái ké kháná kháyá kartí thi: aur tú kamál khúbsúrat húi, aur tú iqbálmánd thi, yahán tak kí terí bádsáhát ho gayi.

14 Aur terí khúbsúratí ká shuhra qaumon ke darmiyan húa; kyúngi, Khudáwand YAHOWÁH kahtá hai, ki Wuh meri us raunaq se, jo main ne tujhe bákhshi, kámil ho gayi thi.

15 ¶ Lekin tú apní khúbsúratí par takiya kartí thi, aur apne shuhra ke wasile se ziná karne lagi, aur har ek se, jis ká terí taraf guzar húa, harám-kárián karke khul khelí; han, usí se kí.

16 Aur tú ne apní razáion men se leke apne liye unche únche makán rang ba rang ke árásta kiye, aur un par aisí ziná kí, jaisí na húi, na phir hogi:

17 Aur tú ne apne suthre zewar mere sone chándí ke, jo main ne tujhe bákhshé, leke apne liye mardon kí súraton banáin, aur un se ziná kí.

18 Aur apne búte kárhí húi posháken leke unhen dhámp diya, aur merá raugan aur lubán un ke áge dhará.

19 Aur merá kháná, jo main ne tujhe diya, ya'ne, mihín maidá, aur chiknái, aur shahd jo main tujhe khilátá thá, tú ne un kí mazadári ke liye un ke áge rakhá; Khudáwand YAHOWÁH kahtá hai, kí Yúhí húa.

20 Aur tú ne apne beton ko aur apní beton ko, jinhen tú mere liye jani, liya, aur tú ne unhen un ke áge qurbáni kiya, tá kí we unhen chat karen. Kyá terí zinákárián chhoi bat thín,

21 Ki tú ne mere beṭon ko bhí zabb kiyá, aur unheṅ hawála kiyá ki we un ॥ Uye ág men se guzar karen?

22 Aur apne sáre ghinaune kánon aur zinákárión ke karte hí, tú ne apní larkái ke dinon ko, jab ki tú nangí aur barahna thí, aur apne lahú men loṭṭi poṭṭi thí, kabhi yád na kiyá.

23 Aur aisá húa, ki apní us sárí badkári ke siwá (wáwailá, wáwailá tujh par! Khudáwand YAHOWÁH kahtá.)

24 Tú ne apne liye ek kasbíkhná banáyá, aur har ek bázár men únchá makán taiyár kiyá:

25 Tú ne raste ke har kone par apná únchá makán ta'mír kiyá, aur apní khúbsúratí ko nafrat-angez kiyá, aur har ek rah-guzar ke liye apne páñwon pasáre, aur harámkárián firáwání se kiyán.

26 Aur tú ne ahl i Misr apne paro-síon se, jo bare jism-wále haiṅ, ziná kí, aur chhinálá ifráṭ se kar karke mujhe gussa diláyá.

27 Aur dekh, main ne apná háth tujh par chaláyá hai, aur terí ma'múli roṭí ko kam kar diyá, aur tujhe terí bau-khwáh Filistíon kí beṭíon ke qábú men, jo terí kharáb ravish se sharminda hotí thín, kar diyá.

28 Tab tú ne ahl i Asúr se harám-kári kí, is liye ki tú ser na ho saktí thí; háñ, tú ne un se ziná kí, par un se bhí ásúda na húi.

29 Aur tú ne mulk i Kan'an se, Kasdion ke mulk talak, apní zinákárián firáwán kiyán, par us se bhí ser na húi.

30 Khudáwand YAHOWÁH kahtá hai, kí Terá dil kaisá be-táb hai, kí tú yih sab kuchh karti hai, jo magrúr fáhisha 'aurat ká kám hai;

31 Kí tú har ek 'sarak se sire par apná kasbí-khná banáti hai, aur har ek bázár men apná únchá makán aiyár karti hai; aur tú kasbí kí

máinind nahín, kí tú kharchí lená haqir jántí thí;

32 Balkí biyáhi chhinál kí mániud hai, jo apno shauhar ke 'iwaz gair logon ko qabúl kartí hai.

33 Log sárí kasbíon ko kharchí dete haiṅ, par tú apne dhagron ko hadye detí hai, aur unheṅ kharchí detí hai, tá ki we cháron taraf se tere pás áwen, aur tere sáth ziná karen.

34 Aur tú gair-auraton kí banishat khiláf taur par zinákári kartí, is liye kí zinákári ke liye tere piche koí áp se nahín játá, balki tú kharchí detí hai, aur áp kharchí nahín letí; is tarah tú un se khiláf chaltí.

35 ¶ So tú, are zániya, KHUDÁWAND kí bát sun:

36 Khudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, Is liye kí tere paise uráe gaye, aur terí barahnagí záhír kí gayí, terí zinákári ke bá'is jo tú ne apne yáron se aur apne sáre nafratí buton se kí hai, aur tere larkon ke khún ke sabab jo tú ne unheṅ guzráná;

37 Is liye, dekh, main tere sáre yáron ko jinheṅ tú achchhi lagí, aur sabhon ko, jiaheṅ tú cháhtí thí, un sab samet jin ká tú kina rakhtí hai, jam'a karúngá; main unheṅ cháron taraf se terí mukhálasat par faráham karúngá, aur un ke áge terí nangái ko ugháruṅgá, aur we terí sárí barahnagí dekhenge.

38 Aur main terá insáf aisá karúngá, jaisá zinákár jorúon aur khúnrezon ká insáf karte haiṅ; aur main gazab aur gairat men tujh se khún ká sá badlá lúngá.

39 Aur main tujhe un ke háth men kar dúngá, aur we tere kasbíkhná ko dháenge, aur tere únche makánon ko tor denge, aur tere kapre utáenge, aur tere khushnuma zewarát chhin longe, aur tujhe 'uryán aur nangí karke chhor denge.

40 Aur we tujh par ek gól charhá láwenge, aur tujhe saṅgsár karenge,

aur apní talwáron se tujhe þukre þukre kar dáleuge.

41 Aur we tere ghar jaláwenge, aur bahut si 'auraton ki nazar ke áge tujhe sazā dege: so main aísá kar dúngá ki tujh meñ chhinálá karne kī bát na rahegi, aur tú phir kharčí na degi.

42 So main apná qahr jo tere sabab se bharká thá bujhá dúngá, aur meri bad-gumání jo tujh se hai játi rahegi, aur main be-waswás ho jáúngá, aur phir gusse na hoúngá.

43 Is liye ki tú ne apní larháí ke dinon ko yád na kiya, aur yih sab kuchh karke mujh ko diqq kiya, is liye Khudáwánd YAHOWÁH kahtá hai, ki Dekh, main teri bad-ráhi ká natija tere sir par dálúngá: ki tú áge ko apne sáre ghinaune kámon ke úpar aísí badzáti kar na sakegi.

44 ¶ Dekh, har ek shakhs, jo kaháwat kahá kartá hai, teri bábat yih masal kahega, kī Jaisi má, waisi beṭi.

45 Tú beṭi apní us má kī hai, jo apne snauñar aur apní aulád se ghin kháti thí; tú sagi bahin apní un bahinon kī hai, jo apne khasamon aur apne larhon se nafrat rakhti thin: tumhári má Hittí, aur tumhárá báp Amúri thá.

46 Aur teri barí bahin Samrún hai, jo tere báyeñ háth ko rahti hai, wuh aur us kī beṭiñ; aur teri chhoti bahin, jo tere dahine háth ko rahti hai, so Sadúm aur us kī beṭiñ haiñ.

47 Lekin tú faqat un kī ráh par chalí, so nahín; aur sirf un ke ghinaune kámon ke mutábíq kiya, so nahín; kī yih to faqat chhoti bát hí; balki tú apní sári ravishon kī bábat un se ziyáda bigar gayi.

48 Khudáwánd YAHOWÁH kahtá hai, kī Mujhe apní hayát kī qasam, kī teri bahin Sadúm ne aísá nahín kiya, na us ne, na us kī beṭion ne, jaisá tú ne kiya, tú ne, aur teri beṭion ne.

49 Dekh, teri bahin Sadúm kī khabar

básat yih thí; gurúr, aur roti kī seri, aur bahutsi kahálat us meñ aur us kī beṭion meñ thin; par wuh garib aur muhtáj ke háth ko na sambhálti thí.

50 Aur we magri thin, aur unhon ne mere huzúr ghinaune kám kiye; is liye jab main ne dekhá, unheñ uṭhá dála.

51 Aur Samrún ne tere ádhe gunáh bhi nahín kiye, kī tú ne us kī banisbat makrúh kám kasrat se kiye, aur teri bahin teri banisbat be-gunáh haiñ, is qadr nafrati kám tujh se hús.

52 Pas tú áp, jo apní bahinon ko mujrim thahráti hai, un gunáhon ke sabab se jo tú ne kiye, jo un ke gunáhon kī banisbat ziyáda nafrat-angez haiñ, malámat uṭhá: we tujh se ziyáda sádiq ma'lúm hoti haiñ: pas tú bhi ruswá ho, aur sharm khá, kī tú ne apní bahinon ko begunáh thahráya hai.

53 Aur main un kī asiri ko mu-baddal karúngá, ya'ne, Sadúm aur us kī beṭion kī asiri ko, aur Samrún aur us kī beṭion kī asiri ko, aur main tere asiron kī asiri ko un ke darmiyan pher dúngá;

54 Tá ki tú apní ruswái sahe, aur apne sáre kám se pashemán howe, jis waqt ki tú un ko tasallí deti ho.

55 Aur teri bahin, Sadúm aur us kī beṭiñ, phir bahál ho jáwengi, aur Samrún aur us kī beṭiñ phir bahál ho jáwengi, aur tú aur teri beṭiñ phir bahál ho jáengi.

56 Tú apne ghamand ke dinon meñ apní bahin Sadúm ká nám zubán par bhi nahín leti thí,

57 Us se peshtar, kī teri badkári fash hui; chunánchi yih us waqt thí, jab kī Arám kī beṭion ne aur un sabhon ne jo un ke ás pás thin tujhe malámat kī, aur Filistion kī beṭion ne cháron taraf se teri tahqir kī.

58 KHUDÁWÁND kahtá hai, kī Tú ab apní badzáti aur ghinaune kámon ká phal kháti hai.

59 Ki Khudáwánd YAHOWÁH kah-tá hai, kí Main tujh se, jaisá tú ne kiyá, waisá sulúk karúngá, kí tú ne qasam ko haqír jáná, aur 'ahd-shikaní kí.

60 ¶ Tis par bhí main apne us 'ahd ko, jo main ne terí jawání ke dinon men tere sáth bándhá, yád karúngá, aur hamesha ká 'ahd tere sáth qáim karúngá.

61 Aur jab tú apní barí bahinon ko, un ke siwá jo tujh se chhotí thín, qabúl karegi, tab tú apní ráhon ko yád karke pashemán hogí; aur main unhen tujhe dúngá, kí terí betián howen, lekin yih tere 'ahd ke sabab se nahín.

62 Aur main apná 'ahd tere sáth qáim karúngá; aur tú jánegi kí KHUDÁWAND main hún;

63 Tá kí tú yád kare, aur pashemán howe, aur sharm ke máre apná munh phir kadhí na khole, jab kí main sab kuchh jo tú ne kiyá hai mu'áf kartá hún, KHUDÁWAND YAHOWÁH kahtá hai.

XVII BA'B.

AUR KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

2 Ai ádamzád, ek pahelí nikál, aur ahl í Isráel se ek tamsíl kah,

3 Aur bol, kí Khudáwánd YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Ek bará 'uqáb, jo bare bázú aur lambe pankh rakhtá thá, aur apne rang á rang bál o par men chhipá húa Lubná men áyá, aur us ne deodár kí phungi tor lí.

4 Wuh sab se únchí dálí torke tujjaron ke mulk men le gayá, aur saudágaron ke shahr men use lagáyá.

5 Aur wuh us sarzamin men se bíf le gayá, aur use qábil í zirát khet men boyá; us ne use bahut pání ke kanáre par, jis tarah bed ká darakht íagáte hai, boyá.

6 Aur wuh ugá, aur angúr ká ek past-qadd darakht húa, jo idhar udhar phailá thá, aur us kí dálíen us kí taraf jhukí thín, aur us kí jareñ us ke niche

thín; chunánchi wuh angúr ká ek darakht húa, us kí shákhen niklén, aur us kí khúbsúrat phungiñ barhén.

7 Aur ek aur bará 'uqáb thá, jis ke bare bare pankh aur bahut se par o bál the. Aur dekho, kí is ták ne apní jareñ us kí taraf jhukáin, aur us kí taraf apne nakhlístán kí kiyáron men se apní dálíen barháin, tá kí wuh use sínche.

8 Wuh bahut páníon ke kanáre par jaiyid khet men lagái gayí thí, kí us kí dálíen niklén, aur us men mewa lagen, aur wuh nafs angúr ká darakht howe.

9 So tú kah, kí Khudáwánd YAHOWÁH yún kahtá hai, Kýá wuh lahlaháwegá? kýá wuh us kí jar na ukháregá, aur us ká phal na tor dálegá, kí wuh khushk ho jáwe, aur us ke sáre patte us ke 'ain bahár men mur-jháen? báwujúde kí wuh zor shor se nahín, aur na bahut log leke use jar se ukháre.

10 Dekh, wuh lagáyá to gayá, par kýá barhegá? kýá wuh, jab púrabi hawá us par lagegi, súkh na jáegá? wuh apní kiyári men jahán lagá thá bilkull pazhmurda hogá.

11 ¶ Aur KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

12 Tú us bági khandán se kah, Kýá tum in báton ke ma'ne nahín jánte? phir kah, Dekho, kí Bábul ká bádsháh Yarásalam par charh áyá, aur us ke bádsháh ko, aur us ke sardáron ko, pakañke unhen Bábul men apne yahán le gayá.

13 Aur us ne bádsháhí nasl men se ek ko liyá, aur us ke sáth 'ahd bándhá, aur us se qasam lí; aur mulk ke pah-lawánon ko bhí le gayá;

14 Tá kí wuh haqír mamlukat howe, aísí kí wuh phir panap na sake, magar yih, kí wuh us ke 'ahd ko hífz kare aur us par qáim rabe.

15 Lekin us ne, elchíon ko Misr men bhejkar kí use ghore aur bahut log dewen, us se sarkashí kí. Kya

wuh kámyáb hogá? kyá wuh shakhs bach jáegá, jo aísá kuchh kartá hai? us ne 'ahd-shikání kí, aur kyá aísá bach níklegá?

16 Khudáwánd YAHOWÁH kahtá hai, kí Mujhe apní hayát kí qasam, kí us hí makán men, jo us bádsháh ká maskan hai jis ne use bádsháh kiyá, aur jis kí qasam ko us ne haqír jáná, aur jis ká 'ahd us ne torá, wuh Bábul men us ke yahán maregá.

17 Aur Fira'ún apne bare lashkar, aur bahut logon ko leke, larái men us kí sharákát na karegá, jis waqt kí damdama bándhte howen, aur burj banáte hon, kí bahut jánon ko halák karen.

18 Hálánki us ne qasm ko haqír jáná, aur us 'ahd ko torá, harchand kí, dekh, us ne to apná háth diyá thá, us ne yih sab kuchh kiyá, so wuh na bachegá.

19 Is liye Khudáwánd YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Mujhe apní hayát kí qasam, kí wuh merí hí qasam hai jo us ne haqír jáná, aur wuh merá hí 'ahd hai jo us ne torá, usí ká badlá main usí ke sir par dál dúngá.

20 Aur main apná jál us par phail-áungá, aur wuh mere phande men pakrá jáegá, aur main use Bábul ko le áungá, aur merá gunáh jo us ne kiyá hai, us gunáh kí bábat main wahán us se jhagrúngá.

21 Aur us ke sáre bhagore, us kí sárí gurohon samet, talwár se máre parenge, aur jo bache rahenge so sab hawáon kí taraf paráganda ho jáenge; aur tum jánoge kí mujh KHUDÁWÁND ne yih kahá hai.

22 ¶ Khudáwánd YAHOWÁH kahtá hai, kí Main buland deodár kí sab se únchí dálí kí phungí bhí lúngá, aur use lagáúngá; phir us kí narm shákhs men se ek phungí tor dálúngá, aur use ek únche aur buland pahár par lagáúngá.

23 Isráel ke únche pahár par main

use lagáúngá; so wuh shákhs níkálegí, aur us men mewa lagenge, aur wuh ek 'álíshán deodár hogá; aur sárí chiríye aur sab parinde us ke tale basenge, we us kí dálíon ke sáya men baserá karenge.

24 Aur maidán ke sáre darakht já-nenge, kí mujh KHUDÁWÁND ne bare darakht ko past kiyá, aur chhote darakht ko buland kiyá: hare darakht ko sukhá diyá, aur súkhe darakht ko hará kiyá: main KHUDÁWÁND ne kahá, aur use anjám dúngá.

XVIII BA'Ā.

AUR KHUDÁWÁND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

2 Tum Isráel ke mulk ke haqq men kyún yih kaháwat kahte ho, kí Bábul dádon ne khatte angúr kháe, aur beton ke dánt kund ho gaye?

3 KHUDÁWÁND YAHOWÁH kahtá hai, kí Mujhe apní hayát kí qasam, kí tum phir Isráel men yih masal na kahoge.

4 Dekh, sárí jánen meri hain; dekh, jis tarah báp kí ján, usí tarah bete kí ján, donon merí hain; wuh ján jo gunáh karti hai, so hí maregi.

5 ¶ Wuh insán jo sádiq hai, aur us ke kám 'adálát aur insáf ke mutábíq hon,

6 Jis ne paháron par charhke nahín kháya, aur ahl í Isráel ke buton par apní ánkhen útháke nigáh nahín kí, aur apne hamsáye kí jorú ko nápak na kiyá, aur háiz randí ke pás nahín gayá,

7 Aur kisi par sitam na kiyá, aur qarzdár ká girau pher diyá, aur zulm se kuchh chhín nahín liyá hai, bhúkhon ko apní rotí khilái hai, aur nange ko kaprá pahináya hai,

8 Súd par nahín diyá liyá, aur badi se apná háth khínchá hai, aur ádmí ádmí ke darmiyán sachchá insáf kiyá hai,

9 Merí ráhon par chalá, aur mere hukmon ko hiíz kiyá kí sachái par amal kare; wuh sádiq hai, KHUDÁ-

wand YAHOWÁH kahtá hai, wuh be-shubha jiegá.

10 ¶ Par agar us se ek betá paidá howe, jo ráh máre, yá khúnrezi kare, aur un gunáhon men se koi ek gunáh kare,

11 Aur un sáre nek kámon ko na kare, balki pahárol par chaphke kháe, aur apne parosi kī jorá ko nápak kare,

12 Garíb aur mántáj par sitám kare, zulm karke chhin lewe, girau pher na dewe, aur outon par apní ánkhen utháke nazar kare, aur ghinaune kám kare,

13 Súd par dewe, aur súd kháwe: to kyá wuh jiega? wuh na jiegá; us ne ye sáre náfratí kám kiye; wuh yaqínan mar jáegá; us ká lahú us par hogá.

14 ¶ Phir dekho, agar us se ek betá paidá howe, jo un sáre gunáhon ko, jo us ká báp kartá hai, dekhe, aur khauf kháke us ke se kám na kare,

15 Aur paháron par chaphke na kháwe, aur ahl i Isráel kī múraton kī taraf apní ánkhen na utháwe, aur apne parosi kī jorá ko nápak na kare,

16 Aur kisi par sitam na kare, girau rok na rakhe, aur zulm karke kuchh chhin na lewe, bhúkke ko apní roti khiláwe, aur nange ko kapre pahin-áwe,

17 Garíb se dast-bardár howe, aur byáj na iewe, na súd-khor howe, par mere hukmon par 'amal kare, aur meri ráhon par chale: wuh apne báp ke gunáhon ke liye na maregá; wuh yaqínan jítá rahegá.

18 Us ká báp jo hai, azbaski us ne be-rahmí se sitam kiyá, aur apne bhái ko zulm se lúta, aur apne logon ke darmiyán aisá kám kiyá, jo achchhá nahín; dekh, wuh to apní hí badkári men mar jáegá.

19 ¶ Par tum kahte ho, ki Kyún? kyá betá báp ke gunáh ká bojh nahín uthátá hai? So jab kí bete ne wuh jo shar'a men durust aur rawá hai kiyá,

aur us ne mere hukmon ko hifz kiyá, aur un par 'amal kiyá, so wuh yaqínan jiegá.

20 Wuh ján jo gunáh kartí hai, so hí maregi. Betá báp kī badkári ká bojh nahín utháwegá, aur na báp bete kī badkári ká bojh utháwegá; sádiq kī sadáqat usí par hogi, aur sharir kī sharárat usí par paregi.

21 Lekin agar sharir apní sári khatáon se, jo us ne kí hain, báz áwe, aur mere sáre hukmon ko hifz kare, aur jo kuchh shar'a men durust aur rawá hai kare, to wuh yaqínan jiegá, wuh na maregá.

22 Us ke sáre gunáh, jo us ne kiye, us ke liye mahsúb na hongé: apní rástbázi men jo us ne kí wuh jiegá.

23 Khudáwand YAHOWÁH kahtá hai, kí Kyá mujhe us se kuchh shádmání hai, kí sharir mar jáwe, aur is se nahín kí wuh apní ráhon se báz áwe aur jíwe?

24 ¶ Phir agar sádiq apní sadáqat se báz áwe, aur gunáh kare, aur un sáre ghinaune kámon ke mutábíq, jo sharir kartá hai, kare: to kyá wuh jiegá? Us kī sári sadáqat jo us ne kí yád na hogi: wuh apne gunáhon men jo us ne kiye, aur us kī khatáon men jo us ne kiyán, un hí men wuh maregá.

25 ¶ Tis par bhí tum kahte ho kí KHUDÁWAND kī ravish barábar nahín. Ai ahl i Isráel, suno to: Kyá meri ravish barábar nahín? kyá tumhári ravish báham mukhtalíf nahín?

26 Jab sádiq apní sadáqat se báz áwe, aur badkári kare, aur us men mare, to wuh apní badkári ke sabab, jo us ne kí, mar jáegá.

27 Aur agar sharir apní sharárat se, jo kartá hai, báz áwe, aur wuh kám kare jo durust aur jáiz hai, to wuh apní ján jíti rakhegá.

28 Is liye kí us ne sochá, aur apne sáre gunáhon se, jo kartá thá, báz áyá; so wuh yaqínan jiegá, wuh na maregá.

29 Tad bhi ahl i Israél kahte haiñ, ki KHUDÁWAND kí ravish barábar nahíñ. Ai ahl i Israél, kyá meri ravishen barábar nahíñ? kyá tumbhári ravishen báham mukhtalif nahíñ?

30 Pas KHUDÁWAND YAHOWÁH kah-tá hai, ki Ai ahl i Israél, main har ek kí ravish ke mutábiqu tumbhári 'adálát karúngá. So tauba karo, aur apní sári badkárion se báz áo; tá ki badkári tumbhári halákat ká bá'is na ho.

31 ¶ Sára bure kám, jinhen karke tum gunahgár hue áp se judá karke phenk do, aur apne liye ek nayá dil, aur nayí rúh, paidá karo; káhe ko tum, jo ahl i Israél ho, maroge?

32 Ki KHUDÁWAND YAHOWÁH kah-tá hai, ki Mujhe us ke marne se jo martá hai shádmání nahíñ: is liye phiro, aur jíte raho.

XIX BA'.

AB tú Israél ke sardáron par nauha kar,

2 Aur kah, ki Terí má kaun hai? Ek singhani hai; wuh singhon ke darmián lefi thi, aur jawán singh ke bich men us ne apne bachchon ko pála.

3 Aur us ne apne bachchon men se ek ko posá; so wuh jawán singh húa, aur shikár pakarne sikhá, aur ádmion ko nigalne lagá.

4 Aur qaumon ke darmián us ká charchá húa; to wuh un ke garhe men pakrá gayá, aur we use zanjiron se jakarke zamin i Misr men láe.

5 Aur jab singhani ne dekhá, ki wuh bát multawí rahí, aur phir ki us kí ummed játi rahí, tab us ne apne bachchon men se dússe ko liyá, aur use páлке jawán singh kiyá.

6 Aur wuh singhon ke darmián sair kartá phirá, aur jawán singh húa, aur shikár pakarne sikhá, aur ádmion ko khá jáne lagá.

7 Aur us ne un ke mahallon ko barbad kiyá, aur un ke shahron ko wirán kiyá; us ke garajne kí áwáz se

sarзамín ujar gayí, aur us kí ábádí na rahí.

8 Tab bahutsi qaumen súbon kí cháron taraf se us kí ghát men baithín, aur unhon ne us par apná jál phailáyá; wuh un ke garhe men pakrá gayá.

9 Aur we use qaid karke aur zanjiron se jakarke Bábul ke bádsáh pás le áe: unhon ne use qil'a men dálá, tá ki us kí áwáz Israél ke paháron par phir suní na jáe.

10 ¶ Terí má us ták se mushábih thi jo terí mánind páni ke pás lagáí gayi; wuh bahut se pánon ke báis phaldár húi, aur us kí bahutsi dálíán ho gayin.

11 Aur us kí shákhen aisi moti ho gayin, kí bádsáhon ke 'asá un se banáe jáwen, aur ghaní shákhen ke bich men us ká qadd buland húa, aur wuh apní ghaní shákhen samet únchi dikhlái deti thi.

12 Lekin wuh gazab se ukhári gayi, zamin par bhi giráí gayi, aur púrabí hawá ne us ke mewe khushk kar dále: aur us kí mazbút dálíán tori gayin, aur súkh gayin, aur ág se bhasam huiñ.

13 Aur ab wuh bayábán ke bich ek súkhi aur piyási zamí: men lagáí gayi hai.

14 Aur ek chhari se, jo us kí dálíon kí baní thi, ág nikalke us ká phal khá gayi hai; aur us kí koi aisi moti dálí na rahí, kí saltanat ká 'asá ho. Yih nauha hai, aur nauha ke liye rahegá.

XX BA'.

AUR sátwen baras ke páñchwen mahíne kí daswín tárikh men yún húa, kí Israél ke kai buzurg KHUDÁWAND se kuchh púchhne áe, aur mere sámhne baithé.

2 Tab KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

3 Ai ádamzád, Israél ke buzurgon se báten kar, aur unhen kah, kí KHUD-

DĀWAND yūn kahtā nai, Kyā tum mujh se pūchhne āe ho? Khudāwand YAHOWĀH kahtā hai, ki Mujhe apnī bayāt ki qasam, tum mujh se kuchh pūchhnā na pāoge.

4 Kyā tū un par huijat sābit karegā, ai ādamzād, kyā tū un par huijat sābit karegā? un ke bāpdādon Ēe nāfratī kāmōn se unheñ āgāh kar:

5 ¶ Aur unheñ kah, ki Khudāwand YAHOWĀH yūn kahtā hai, ki Jis din main ne Isrāel ko barguzida kiyā, tab main ne ahl i Ya'qūb ki naql par apnā hāth uṭhāke qasam khāī, aur Misr kī sarzamīn meñ apne ta,īn un par zāhir kiyā, main ne un par apnā hāth uṭhāyā, aur unheñ kahā, Main KHUDĀWAND tumhārā Khudā hūn;

6 Jis din main ne un par apnā hāth uṭhāyā, ki unheñ Misr kī sarzamīn se us zamīn meñ lāūn, jo main ne un ke liye dekhke ṭhahraī thī, jabān shahd aur dūdh bahte haiñ, aur wuh sāre mulkōn kī shaukat hai:

7 Aur main ne unheñ kahā, ki Tum meñ se har ek shaḥs un nāfratī chizon ko, jo us ke manzūr i nazar haiñ, phenk dewe, aur tum apne ta,īn Misr ke butōn se nāpāk mat karo: main KHUDĀWAND tumhārā Khudā hūn.

8 Lekin we mujh se bāgī hūe, aur na chāhā ki merī sunen: un meñ se kisī ne un nāfratī chizon ko jo us ke manzūr i nazar thīñ tark na kiyā, aur Misr ke butōn ko chhoṛ na diyā: tab main ne kahā, ki Main apnā qahr un par undelūngā, aur apne sāre gazab ko Misr kī sarzamīn meñ un par nāzil karūngā.

9 Lekin main ne apne nām ke liye yūn kiyā, tā ki wuh un qaumōn kī ānkhōn ke sāmhnē, jin ke darmiyān we rahte the, aur jin kī nigāhōn meñ main un par zāhir hūā, jis waqt unheñ Misr kī zamīn se nikāl lāyā, nāpāk kiyā na jāwe.

10 ¶ So main ne unheñ Misr kī sarzamīn se nikālā, aur unheñ bayābān meñ lāyā.

11 Aur main ne apne aḥkām unheñ diye, aur apnī 'adālatēn unheñ dikhlaīñ, jin par ādmī agar 'amal kare, to un hī se jiegā.

12 Aur main ne apne sabt bhī unheñ diye, ki we mere aur un ke darmiyān nishān howen, tā ki we jāneñ ki main KHUDĀWAND un kā muqaddas-karnewālā hūn.

13 Lekin ahl i Isrāel bayābān meñ mujh se bāgī hūe; we mere aḥkām par na chalte, aur merī 'adālatēn se, jin par agar insān 'amal kare to un hī se jiegā, nāfrat rakhte the; aur we mere sabtōn ko nihāyat nāpāk karte the: tab main ne kahā, ki Main bayābān meñ apnā qahr un par nāzil karūngā, ki unheñ fanā karūn.

14 Lekin main ne apne nām ke liye aisā kiyā, tā ki wuh un qaumōn ke huzūr, jin kī ānkhōn ke sāmhnē main unheñ bāhar lāyā, nāpāk na kiyā jāwe.

15 Aur main ne bhī bayābān meñ un par apnā hāth uṭhāyā, ki main unheñ us sarzamīn meñ na lāūngā, jo main ne unheñ dī, jis meñ dūdh aur shahd bahte haiñ, aur jo sārī sarzamīnōn kī shaukat hai;

16 Kyūnki we merī 'adālatēn se nāfrat rakhte the, aur mere hukmōn par na chalte the, aur mere sabtōn ko nāpāk karte the, ki un kā jī un ke butōn ke pīchhe chaltā thā.

17 Tis par bhī merī ānkhōn ne un par ri'āyat karke unheñ halāk na kiyā, aur bayābān meñ ek laḥt tamām kar na dālā.

18 Aur main ne bayābān meñ un ke farzandōn se kahā, ki Tum apne bāpdādon kī rāhōn par mat chalo, aur un kī rācōn ko mat māno, aur un ke butōn se āp ko nāpāk mat karo:

19 Main KHUDĀWAND tumhārā Khudā hūn: merī sharī'atōn par

aur bayábán men,

HIZQIEL, XX. aur mulki mau'id men kin.

chalo, aur mere hukmon ko máno, aur un par 'amal karo;

20 Aur mere sabton ko muqaddas jáno, ki we mere aur tumháre darmiyán nishán howen, tá ki tum jáno ki main **KHUDÁWAND** tumhárá **Khudá** hún.

21 Lekin farzandon ne bhí mujh se bagáwat kí; we mere ahkám par na chalte the, aur meri 'adálaton ko na mánte the, ki un par 'amal karen, jin par agar insán 'amal kare to un se jiegá; aur we mere sabton ko nápak karte the: tab main ne kahá, ki main apná qahr un par undelúngá, aur bayábán men apne sáre gazab ko un par anjám dúngá.

22 Báwujúd us ke main ne apná háth khinchá, aur apne nám ke liye is tarah se kám kiyá, tá ki wuh un qaumon ke huzúr, jin kí nazar ke áge main unhen báhar láyá thá, nápak na kiyá jáwe.

23 Phir main ne bayábán men un par apná háth utháiyá, ki main unhen qaumon men áwára karúngá, aur mulkon men unhen varáganda karúngá;

24 Is liye ki we meri 'adálaton par 'amal na karte the, balki mere qánúnon se nafrat rakhte the, aur mere sabton ko nápak karte the, aur un kí ánkhen un ke bápádón ke buton par thin.

25 So main ne unhen we sunnaton din jo bhalí na thin, aur we 'adálaten jin so we jite na rahen;

26 Aur main ne unhen un hí ke hadyon se, ki we sab palauthon ko láte the ki ág men se guzar jáwen, nápak kiyá, tá ki main unhen kharáb karún, aur we jánen kí **KHUDÁWAND** main hún.

27 ¶ Is liye, ai ádamzád, tú ahl i Isráel se báten kar, aur unhen kah, ki **Khudáwánd YAHOWÁH** yún kahtá hai, ki Siwá is ke, tumháre bápádón ne aise kám karke meri be'-izzati kí, aur merá gunáh karke khatákár hue.

28 Ki jab main unhen us mulk men láyá, jise unhen dene ko main ne apná háth utháiyá thá, tab unhon ne har ek únche pahár ko, aur sáre ghane darakhthon ko, dekhá, aur wahán apne zabihon ko zabh kiyá, aur wahán apní gazab-angez nazr ko guzráná, aur wahán apní khusbhúí charháí, aur wahán apne tapáwan tapáe.

29 Tab main ne unhen kahá, ki Yih kaisá únchá makán hai jáhán tum játe ho? Aur unhon ne us ká nám Bámah rakhá jo áj ke din tak hai.

30 Is liye tú ahl i Isráel se kah, ki **Khudáwánd YAHOWÁH** yún kahtá hai, Kyá tum bhí apne bápádón ke taur par nápak hue ho? aur un ke nafrat-angez kámon kí mánind tum bhí zinákári karte ho?

31 Kyúñki jab apne hadya charháte, aur apne beton ko láte, ki we ág men hoke guzar karen, tum apne sáre buton se apne taín áj ke din tak nápak karte ho: so, ai ahl i Isráel, kyá main tumhen ijázat dún kí mujh se kuchh púchho? **Khudáwánd YAHOWÁH** kahtá hai, Mujhe apní hayát kí qasam, mujh se púchhná na páoge.

32 Aur wuh jo tumháre jí men átá hai, ki tum kahte ho, ki Ham gair-qaumon kí mánind hongé, aur mulkon kí gurohon kí mánind ham lakri aur patthar ko pújenge, so kabhi wáq'i na hogá.

33 ¶ **Khudáwánd YAHOWÁH** kahtá hai, ki Mujhe apní hayát kí qasam, ki main zoráwar háth se aur barháe hue bázu se gazab názil karke tum par saltanat karúngá:

34 Aur main zoráwar háth se aur barháe hue bázu se qahr názil karke tumhen qaumon men se báhar nikál láúngá, aur un mulkon men se jin men tum paráganda hue ho, jam'a karúngá;

35 Aur main tumhen qaumon ke bayábán men láúngá, aur rú-ba-rú tum se mubáhasa karúngá.

36 Jis tarah se main ne tumháre bápádáon ke sáth Misr ke mulk ke bayábán men mubáhasa kiyá, Kḥudá-wand YAHOWÁH kahtá hai, us hí tarah main tum se bhí mubáhasa karúngá.

37 Aur main tumhen chhari ke niche se chaláungá, aur tumhen 'ahd ke band men láúngá.

38 Aur main tum se un logon ko, jo sarkash aur mujh se bági hain, judá karúngá: main unhen us mulk se jis men we safar karke gaye nikál dúngá, par we Isráel ke mulk men na áne páwenge, tá ki tum jáno ki main KḤUDÁWAND hún.

39 Aur tum se jo ahl í Isráel ho, Kḥudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Jáó, har ek apne apne but kí 'ibádat karo, aur ba'd is ke agar merí na sunoge, to apní qurbáníon se, aur apní míraton se, merá muqaddas nám phir nápák mat karo.

40 Kyúki Kḥudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Mere muqaddas pahár par, Isráel kí bulandí ke pahár par, tamám ahl í Isráel, sab jo mulk men hain, merí bandagi karenge; wahán main unhen qabúl karúngá, aur wahan main tumhári uthái húi qurbáníán, aur tumhári nazron ke pahle phal ko, aur tumhári muqaddas chízen pasand karúngá.

41 Jab main tumhen qaumon men se nikál láúngá, aur un mulkon men se, jin men main ne tum ko paráganda kiyá jam'a karúngá, tab main tumhen kḥushbúí kí mánind qabúl karúngá; aur gair-qaumon kí nazar ke áge tum se merí taqdis kí jáegi.

42 Aur jab main tumhen Isráel ke mulk men, us sarzamín men, jis kí bábat main ne tumháre bápádáon par háth utháiyá kí tumhen dúngá, láiyá, tab tum jánoge kí main KḤUDÁWAND hún.

43 Aur wahán tum apní ravishon ko, aur apne sab kámon ko, jin se tum nápák hue ho, yád karoge, aur tum

apní sári badkáríon ke sabab jo tum ne kín apní nazar men ghihaune hoge.

44 Kḥudáwand YAHOWÁH kahtá, kí Ai ahl í Isráel, jab main tumhári burí ravishon aur kharáb kámon ke mutábiq nahín, balki apne nám kí khátir tum se sulák karúngá, tab tum jánoge kí main KḤUDÁWAND hún.

45 ¶ Aur KḤUDÁWAND ká kálám mujhe áiyá, aur us ne kahá, kí

46 Ai ádamzád, janúb kí taraf apná rukh kar, aur dakhin kí taraf báten kar, aur janúb ke maidán ke ban kí jánib nubúwat kar;

47 Aur janúb ke ban se kah, kí KḤUDÁWAND ká kálám sun; Kḥudá-wand YAHOWÁH yún farmátá, kí Dekh, main tujh men ek ág bharkáúngá, aur wuh har ek hará darakht, aur har ek súkhá darakht, jo tujh men hai, khá legí; us dhadhakhtí ág ká shu'ala na bujhegá, aur janúb se shimál tak sab ke munh us se jhulas jáenge.

48 Aur sáre bashar dekhenge, kí main KḤUDÁWAND ne use sulgáiyá; wuh na bujhegi.

49 Tab main ne kahá, kí Háe! Kḥudáwand YAHOWÁH, we to merí bábat kahte hain, Kyá wuh tamsílen nahín kahtá?

XXI B'A'B.

TAB KḤUDÁWAND ká kálám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

2 Ai ádamzád, tú Yarúsalam kí taraf apná rukh kar, aur muqaddas makánon kí samt apná kálám dál, aur Isráel kí sarzamín kí mukhálafat men peshingoí kar,

3 Aur Isráel kí sarzamín se kah, kí KḤUDÁWAND yún farmátá hai, kí Dekh, main terá mukhálif hún, aur apní talwár ko miyán se nikálúngá, aur tere sádiqon aur tere badkaron ko tere darmiyan kát dálúngá.

4 So is liye kí main tere darmiyan ke sádiqon aur badkaron ko kát dálúngá, is liye merí talwár apní miyán

se nikalke janúb se shimál tak sáre jándáron par chalegi.

5 Aur sáre bashar jánenge, ki main KHUDÁWAND ne apní talwár miyán se khínchí hai; wuh phir us men na jáegi.

6 So ai ádamzád, kamar kí shikas-tagí se áhen már, aur talkh-kámí se un kí ánkhoñ ke sámhne thandí sáns bhar.

7 Aur aisá hogá, ki jab we tujhe kahen, ki Tú kyún háe háe kartá hai? to jawáb de, ki us afwáh ke liye; kyún-ki wuh áti hai; aur har ek dil pighal jáegá, aur sáre háth dhíle hongé, aur har ek jí dúb jáegá, aur sáre ghuñne pání kí mánind bah jáenge: Khudá-wand YAHOWÁH kahtá hai, kí Dekh, wuh áta hai, aur wáqí ho jáegá.

8 ¶ Phir KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, ki

9 Ai ádamzád, nubúwat kar, aur kah, ki KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Tú kah, Ek talwár, ek talwár hai, wuh tez kí gayí, aur saiqal bhí kí gayí hai.

10 Us par bár kí gayí, tá ki us se barí khúnrezi kí jáwe; wuh saiqal kí gayí tá ki wuh chamke: phir kyá ham khush howné? mere beté ká 'asá sab lakrí ko haqír jántá.

11 Aur us ne use saiqal hone ke liye diyá, tá ki wuh háth men chalái jáwe: wuh tez aur saiqal kí gayí, tá kí qatl-karnewále ke háth men dí jáwe.

12 Ai ádamzád, tú ro roke chillá, kí wuh mere logon par chalegi, wuh Isráel ke sab sardáron par hogí, we mere logon samet talwár ko hawála kiye gaye hain: is liye tú apní rán par háth már.

13 Yaqínan wuh ázmái gayí, aur agar 'asá use haqír jáne, to kyá? wuh nábud hogá, Khudáwand YAHOWÁH farmátá hai.

14 Aur ai ádamzád, tú nubúwat kar, aur talí már, aur talwár tísre

martaba bhí dúní banái jáwe, wuh talwár jo maqtúlon par kárgar húi: wuh ek talwár hai, jo barí khúnrezi kí hai, jo kí unhen ghortí hai.

15 Main ne yih talwár nangí rakhí hai, tá kí un ke dil pighal jáwen, aur un ke sáre darwázon men bahut máre parén. Háe, yih chamkái gayí, unhen qatl karne ko khínchí gayí!

16 Muttafiq ho, dahine yá báen já lag, jidhar terá munh pare.

17 Aur main bhí talí márúngá, aur apná qahr karke apne jí ko thandhá karúngá: main KHUDÁWAND ne yih farmáyá hai.

18 ¶ Aur KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, ki

19 Ai ádamzád, tú apne liye do ráhen nikál, jin men Bábul ke bádsháh kí talwár áwe: ek hí mulk se we doron ráhen niklen: aur ek háth nishán ke liye baná, shahr kí ráh ke sire men use baná.

20 Ek ráh nikál, kí us men talwár baní 'Ammún kí Rabbah par, aur phir ek aur, kí jis men Yahúdáh ke mahsúr shahr Yarúsalam par áwe.

21 Kí Bábul ká bádsháh barí sarak par wahán jahán do-ráhe ká sirá hai, khará hogá, kí rammáli kare, aur tír hiláke qur'a dále, aur putlon se suwál kare, aur jigár par nazar kare.

22 Us ke dahne háth Yarúsalam ká qur'a paregá, kí manjaníq lagáwe, kí jang ká na'ra márne ke liye munh khole, kí lalkár lalkárke apní áwáz buland kare, kí manjaníq phátakon par lagáwe, kí damdama bándhe, kí burj banáwe.

23 Lekin un kí nazar men yih aisá hogá jaisá jhúthá shugún, ya'ne, un ke liye jo bhári qasam kháthe the, par wuh us khiyánat ko yád farmáegá kí we pakre jáwen.

24 Is liye Khudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Azbaski tumhári badkári tum ko yád dilái gayí, kí tumhári bagáwatan 'alániya hún,

yahán tak ki tumháre sáre kámon men tumhári khatáen dekh parti hain, hán, is liye ki tumhen wuh yád diláí gayi, tum háth men giriftár ho jáogé.

25 ¶ Are tú bedín sharir Isráel ke bádsháh, jis ká din teri badkárí ke anjám ko pahunchne par áyá hai,

26 Khudáwánd Yáhowáh yún farmátá hai, ki Kuláh utár, aur táj le já; yih aisá na rahegá; past ko buland kar, aur use jo buland hai past kar.

27 Main hi use ulat, ulat, ulat dúngá; yih phir na hogá; aur jab ki wuh, jis ká haqq hai, áwegá, main wuh use dúngá.

28 ¶ Aur tú, ai ádamzád, nubúwat kar, aur kah, ki Khudáwánd Yáhowáh baní 'Ammún kí, aur un kí malámat kí bábat yún farmátá hai, ki tú kah, ki Talwár, khinchí hui talwár, wuh khúnrezi ke liye saiqal kí gayi, tá ki chamak ke sabab se faná kare:

29 Jab tak we tere liye dhokhá dekhte hain, aur we tujh ko jhúthá raml kahte hain, ki tujh ko un kí gardanon par láwen, jo badkaron men se máre gaye, jin ká din, sharárat ke anjám ke waqt men, á pahunchá.

30 Kyá main use miyán men phir karáúngá? main teri paidáish ke mákán men, aur tere janam kí zamín men, teri 'adálat karúngá.

31 Aur main apná qahr tujh par undelúngá, aur apne gazab kí ág tujh par phúnkúngá, aur tujh ko haiwání ádmion ke háth men, jo barbád karne men chatur hain, kar dúngá.

32 Tú ág ke liye indhan hogá, aur terá lahú sarzamin ke bích paregá, aur terá zikr bhi phir kiyá na jáegá; kyúñki main KHUDÁWÁND ne kahá hai.

XXII BAB.

AUR KHUDÁWÁND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, ki

2 Ai ádamzád, kyá tú ilzám degá, kyá tú is khúní shahr par ilzám degá?

aisá, to us ke sáre nafarati kám tú us ko dikhlá;

3 Aur kah, ki Khudáwánd Yáhowáh yún farmátá hai, ki Ai shahr, tú apne bích men khúnrezi kartá hai, tá ki terá waqt áwe, aur tú apne wáste buton ko apne nápak karne ke liye banátá hai.

4 Tú us khún ke sabab se, jo tú ne baháyá, mujrim thahrá; aur tú buton ke bá'is, jinhen tú ne banáyá hai, nápak húa; wú apne dinon ko nazdik láta hai, aur apne barason tak pahunchá hai: is liye main ne tujhe qaumon kí já e malámat, aur mulkon ká tháthhá kiyá.

5 Jo log tujh se nazdik hain, aur we jo tujh se dúr hain, tujhe tháthhá márengé, ki terá nám bad, aur tú fasádi mashhúr hai.

6 Dekh, Isráel ke sardár, sai ke sab jo tujh men hain, apne maqdúr bhar khúnrezi par mustá'idd the.

7 Tere bích unhon ne má báp ko haqir jáná hai: unhon ne tere darmiyan pardedion par zulm kiyá hai: unhon ne tujh men yatimon aur bewon ko dukh diyá hai.

8 Tú ne mere maqdison ko náchis jáná hai, aur mere sabton ko zalil kiyá hai.

9 Tere bích men we log hain jo chugul-khorí karke khún karwáte hain: aur tere darmiyan we hain jo paharon par chahke kháte hain: tere bích men we hain jo fisq o fujúr karte hain.

10 Tere bích báp ko bhi unhon ne be-satr kiyá: tere bích unhon ne us 'aurat se, jo haiz ke sabab khárij kí gayi thi, mubásharat kí hai.

11 Kisi ne dústre kí jorú se burá kám kiyá hai; aur dústre ne apní bahú se badzáti kí hai; aur کسی ne apní bahin, apne báp kí beti ko, tere darmiyan kharáb kiyá hai.

12 Tere bích men unhon ne rishwat lí, tá ki khún kiyá jáe. Tú ne byáj

aur súd liyá hai, aur zulm karke apne parosi ko lútá hai, aur mujhe farámosh kiyá, KHUDÁWAND YAHOWÁH kahtá hai.

13 ¶ Dekh, main tere ná-rawá nafá ke sabab jo tú ne kiyá, aur terí khún-rezi ke bá'is jo tere bich men húi hai, main ne apne háth par háth mára hai.

14 Kyá terá dil sambhalegá, aur tere háthon men zor rahegá, un dinon men jab main terá mu'ámala faisal karúngá? main KHUDÁWAND ne kahá hai, aur main hi 'amal karúngá.

15 Hán, main tujh ko qaumon men khindá dúngá, aur tujhe mulkon men paráganda karúngá, aur terí gandagí, jo tujh men hai, nábud kar dúngá;

16 Aur tú qaumon ki nazar ke áge ap apne men nápak thahregá, aur ma'lúm karegá ki main KHUDÁWAND hún.

17 Aur KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, ki

18 Ai ádamzád, ahl i Isráel mere liye mail ho gaye hain: we sab ke sab pital, aur rángá, aur lohá, aur sisá hain, jo ghariye ke bich men hain: we aise hain jaisá rúpe ká mail hotá hai.

19 Is liye KHUDÁWAND YAHOWÁH yún kahtá hai, ki Is wáste ki tum sab mail ho gaye ho, so ab dekho, main tumhen Yarúsalam ke bich men jam'a karúngá.

20 Jis tarah log rúpá, aur pital, aur lohá, aur sisá, aur rángá ko ghariye men jam'a karte hain, aur un par ág bharkáte tá ki unhen pighlá dálen, isi tarah main apne qahr men, aur apne gazab men, tumhen jam'a karúngá, aur tumhen wahín chhor dúngá, aur tumhen pighláúngá;

21 Hán, main tumhen ikatthe karúngá, aur apne gazab ki ág tum par bharkáúngá, aur tum ko us ke bich men pighlá dáluúngá.

22 Jis tarah rúpá ghariye men galáyá játá hai, usí tarah tum us ke bich men galáe jáoge; aur tum jánoge ki

mujh KHUDÁWAND ne apná gazab tum par undelá hai.

23 ¶ Aur KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, ki

24 Ai ádamzád, us se kah, ki Tú wuh sarzamín hai, jo sáf nahín ki gayí hai, aur jis par qahr ke din men páni kí bárish na húi.

25 Us ke darmiyán us ke nabíon ne eká kiyá hai: we us sher i babar kí mánind hain, jo garajtá aur shikár ko phár dáltá hai: we jánon ko khá játe hain: we mál aur tubfa chízon ko chhin lete; unhon ne us ke bich us kí bahuterion ko ránden kar diyá.

26 Us ke káhinon ne merí shari'aton ko udúl kiyá, aur mere maqdison ko zalil kiyá hai; unhon ne pák aur nápak men kuchh farq na rakhá: unhon ne najis aur tábir ká intiyáz nahín kiyá hai: unhon ne apní ánkhen mere sabton se churáin, aur main un men be-'izzat húa.

27 Us ke sardár us ke darmiyán shikár ke phárnewále bheriyon kí mánind hain, kí khún-rezi karte, aur jánon ko halák karte hain, tá ki ná-rawá nafa páwen.

28 Us ke nabí un par nikammí kahgil karte hain, dhokhá dekhte, aur jhúthí khabaren dete hain, aur bolte hain, kí KHUDÁWAND YAHOWÁH yún farmátá hai, hálánki KHUDÁWAND ne nahín kahá hai.

29 Us mulk ke log sitamgarí karte hain, aur dakaití karte, aur garib aur muhtáj ko satáte, aur pardesion par ná-haqq sakhti karte hain.

30 Main ne un ke darmiyán ek shakhs dhúndhá, jo diwár utháwe, aur us sarzamín ke liye us ke darár men mere sámhne khará ho, tá ki main use wirán na karún; par koí na milá.

31 Is sabab main apná qahr un par undelúngá, aur apne gazab kí ág se unhen faná karúngá, aur main un kí tariq ke anjám ko un ke siron par

dálúngá, Khudáwand YAKOWAH kahtá hai.

XXIII BA' B.

AUR KHUDÁWAND KÁ KALÁM mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí
2 Ai ádamzád, do 'auraton thín, jo ek hí má se paidá hún.

3 Unhon ne Misr men zinákáridí kí; we apní jawání men yár-báz hún; wahán un kí chhátíán malí gayín, aur wahán un kí biker ke pistán chhúe gaye.

4 Un men kí barí ká nám Aholah, aur us kí bahin Aholibah: aur we merí jorúán hún, aur bete betíán janín. Un ke ye nám; Aholah, Sam-rún hai; aur Aholibah, Yarásalam.

5 Aur Aholah ne, jin dinon men wuh merí thí, chhinálá karne lagí: aur apne yáron par, ya'ne, Asúríon par, jo hamsáya the, 'áshiq húi.

6 Kí we sar-lashkar, aur hákimán the, aur sab ke sab dil-pasand jawán mard, aur sawár the jo ghoron par charhte the, aur argawání poshák pahíne húe the.

7 Is tarah us ne un sab ke sáth jo Asúr ke barguzída mard the chhinálá kiya: aur wuh un sab ke sáth, jin se wuh 'ishq-bázi kartí thí, aur un ke sáre buton se nápak ho gayí.

8 Us ne hargiz us zinákáridí ko, jo us ne Misr men kí thí, na chhorá; kyúñki unhon ne us kí jawání men us se khalwat kí thí, unhon ne us kí biker ke pistánon ko malá thá, aur apní ziná us par undelí thí.

9 Is liye main ne use us ke yáron ke háth men, hán, Asúríon ke háth men, jin par wuh martí thí, kar diyá.

10 Unhon ne us ko be-satr kiya, us ke beton aur betion ko chhin líya, aur use talwár se már dálá: so wuh 'auraton ke darmián angusht-numá húi, kyúñki unhon ne use 'adálát se sazá lí.

11 Aur us kí bahin Aholibah ne yih sab kuchh dekhá, par wuh shah-

wat-parastí men us se badtar húi, aur us ne apní bahin kí zinákáridí kí nisbat se ziyáda zinákáridí kí.

12 Wuh baní Asúr, ya'ne, un sar-lashkaron aur hákimon par, jo us ke hamsáya the, jo bhar-kili poshák pahínte the, aur ghoron par charhte the, aur sab ke sab dil-pasand jawán-mard the, 'áshiq húi.

13 Aur main ne dekhá, kí wuh bhí nápak ho gayí; un donon kí ek hí ráh o rasm thí.

14 Balki us ne zinákáridí ziyáda kí: kyúñki jab us ne díwár par mardon kí súraten dekhín, Kasdion kí tas-wíren jo shangarf se khínchí húi thín,

15 Aur kí un ke kamaron par patke kase húe the, aur un ke siron par ach-chhí rangín pagríán thín, aur kí sab ke sab dekhne men sar-lashkar hain, Bábul ke beton se mushábih, jin ká watan Kasdistán hai;

16 Tab dekhte hí wuh un par marne lagí, aur qásidon ko Kasdion ke mulk men un pás bhejá:

17 So Bábul ke bete us pás áke 'ishq ke bistar par charhe, aur unhon ne us se ziná karke use álúda kiya, aur jab wuh un se nápak húi, to us ká jí un se phir gayá.

18 Tab us kí zinákáridí 'alániya húi, aur us kí barahnagi be-satr húi; tab jaisá merá jí us kí bahin se hat gayá thá, waisá merá dil us se bhí hatá.

19 Tis par bhí us ne, apní jawání ke dinon ko yád karke, jab wuh Misr kí sarzamín men chhinálá kartí thí, zinákáridí par zinákáridí kí.

20 So wuh phir apne un yáron par marne lagí, jin ká badan gadhon ká sá badan, aur jin ká inzál ghoron ká sá inzál thá.

21 Is tarah se tú ne apní jawání kí shahwat-parastí, kí jis waqt Misr terí jawání ke pistánon ke sabab terí chhátíán malte the, phir yád diláí.

22 ¶ Is liye, ai Aholibah, Khudá-wand YAKOWAH yún kahtá hai, Dekh,

main un yáron ko, jin se terá jí phir gayá hai, ubháringá kí tujh se mukhálafat karen, aur unhen bulá lá-úngá kí we tujhe cháron taraf se gher lewen.

23 Bábul ke beton ko, aur sáre Kasdion ko, Fikod, aur Sho'a, aur Qo'a, aur un ke sáth Asúr ke sáre beton ko, sab dil-pasand jawán-mar-áon ko, sar-lashkaron aur hákimon ko, aur bare bare amiron aur námi logon ko, jo sab ke sab ghoron par sawár hote hain, tujh par charhá láúngá.

24 So we rathon, aur chhakron, aur gurohon kí barí amboh ke sabab zoráwar hoke tujh par hamla karenge; aur dhál aur phari pakarke, aur khod pahinke, cháron taraf se tujhe gher lenge: main 'adálát ká kám unhen supurd karúngá, aur we apne áin ke mutábíq tujh par hukm karenge.

25 Aur main apní gairat ko terí mukhálafat men qáim karúngá, aur we gazab-nák hoke tujh se pesh áwenge, aur we terí nák aur tere kán kát dálenge, aur tere báqí log talwár se máre jáenge: we tere beton aur betion ko le lenge, aur jo kuchh terá báqí rahégá, ág se bhasam hogá.

26 Aur we terí poshák tujh se utárenge, aur tere latíf zewarát lút lenge.

27 Aur main terí shahwat-parastí aur terí zinákárá kí 'ádat, jo tú ne Misr kí zamin men síkhí, mauqúf karáúngá, yahán tak kí tú un kí taraf phir ánkhe na utháégí, aur phir Misr ko yád na karegí.

28 Kyúñki Khudáwánd YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Dekh, main tujhe un ke háth men, jin se tú bezár hai, hán, un hí ke háth men jin se terá jí phir gayá hai, kar dúngá:

29 Aur we dushmanána sulúk tujh se karenge, aur terá sára mál jo tú ne mihnát se paidá kiyá chhín lenge, aur tujhe nang dharang aur be-satr chhor denge, yahán tak kí terí shahwat-parastí, aur terí khabásat, aur terí

zinákárá ká bhed terí ruswái ke liye fash ho jáwegá.

30 Main is liye yih tujh se karúngá, kí tú ne zinákárá ke liye gair-gaumon ká píchhá kiyá, aur un ke buton se nápak húi hai.

31 Tú apní bahin kí ráh par chali hai; is liye main ne us ká piyála tere háth men diyá hai.

32 Khudáwánd YAHOWÁH yún farmátá hai, kí Tú apní bahin ke piyála se, jo gahrá aur bará hai, piégá; tú hansí jáégí, aur thátthon men uráí jáégí; kyúñki us men bahutsí samái hai.

33 Tú mastí aur sog se bhar jáégí, wírání aur hairat ká piyála terí bahin Samrún ká piyála hai.

34 Tú use piégí aur nichoregí, aur us kí thikrián chapar chapar kháégí, aur apní chhátíán nochégí; kyúñki main hí ne kahá hai, Khudáwánd YAHOWÁH farmátá hai.

35 Pas Khudáwánd YAHOWÁH yún farmátá hai, Azbaski tú mujhe bhúl gayi, aur mujhe apní píth ke píchhe phenk chali, so tú bhí apní badzáti aur zinákárá ká bojh uthá legí.

36 ¶ Phir KHUDÁWÁND ne mujhe kahá, Ai ádamzád, kyá tú Aholah aur Aholibah par hujjat sábit karegá? hán, un ke ghinaune kám un par záhír kar:

37 Kí unhon ne ziná kí, aur khún un ke háthon par lagá hai; hán, unhon ne apne buton se ziná kí, aur un beton se bhí, jinhen we mere liye janí, ág men guzar karái, tá kí un ke liye kháná hon.

38 Us ke siwá unhon ne mujh se yih kiyá hai, kí usí din unhon ne mere maqdis ko nápak kiyá, aur mere sabton ko hurmat ná dí.

39 Kyúñki jab we apní aulád ko buton ke liye zabh kar chukín, tab we usí din mere maqdis men dákhil húín, tá kí use nápak karen; aur dekh, unhon ne mere ghar ke andar men aísá kám kiyá hai.

40 Balki unhoṇ ne dūr se mard buláe, jin ke pás elchí bhí bhejá, aur dekh, we áe: un hí ke liye tú nahái, aur apní ánkhoṇ meṇ kájal lagáyá, aur banáo singár kiyá.

41 Aur tú nafis palang par baithí, aur us ke sámhne mez árásta kí, aur us par tú ne merá baḥhúr aur merá 'itr dhará.

42 Aur logoṇ ke ek hujúm shádiyá-ná bajáte húe kí áwáz us meṇ thí, aur 'awámm logoṇ ke siwá bayábbán se sharábbioṇ ko láe; we háthoṇ par kanggan pahinte, aur síroṇ par ḡhushnumá táj rakhte the.

43 Tab main ne us kí bábat jo zinákárfi karke burhiyá ho gayí thí, kahá, Kyá yih log ab us se ziná karenge, aur wuh un se karegí?

44 Tad bhí we us pás gaye; jis tarah kísi chhinál ke pás játe haiṇ, usí tarah us un badzá't 'auraton Aholah aur Aholibah ke pás gaye.

45 ¶ Lekin sádiq mard ziná-karnewáliṇ ká fatwá, aur ḡhúní 'auraton ká fatwá un par denge; kí we ziná-karnewáliṇ haiṇ, aur ḡhún un ke háthoṇ meṇ lagá.

46 Kyúṇki ḡhudaḡwand YAHOWÁH yún farmátá hai, kí Main un par ek guroh chaḡhá láúṅgá, aur unheṇ chhoṛ dúṅgá, kí we zulm útháweṇ, aur lúte jáweṇ.

47 Aur wuh guroh un par sangsár karegí, aur apní talwároṇ se unheṇ már dálegí, un ke betoṇ aur beṭioṇ ko qatl karegí, aur un ke ḡharoṇ ko ág se jalá degí.

48 Is tarah se main badzá'ti ko zamín se kho dúṅgá, tá kí sárfi 'auraton 'ibrat-pazír howeṇ, aur tumhárfi badzá'ti ke mutábiq na kareṇ.

49 Aur we tumháre fisq o fujúr ká badlá tum se lenge, aur tum apne butoṇ ke guṇáhoṇ kí sazá ká bojh útháoge; tá kí tum jáno kí ḡhudaḡwand YAHOWÁH main hí hún.

XXIV BAB.

PHIR nauweṇ baras ke dasweṇ mahíne kí daswíṇ táríḡh meṇ, ḡhudaḡwand ká kalám mujh tak pahunchá, aur us ne kahá, kí

2 Ai ádamzá'd, áj ke dín, háṇ, is hí dín ká nám likh rakh: Sháh í Bábul ne 'ain isí dín Yáruṣalam par ḡhurúḡ kiyá.

3 Aur us báḡí ḡhándán ke haqḡ meṇ ek tamsíl suná, aur unheṇ kah, kí ḡhudaḡwand YAHOWÁH yún farmátá hai, kí Ek degcha chaḡhá de, háṇ, use chaḡhá, aur us meṇ pání bhí dái.

4 Us ke muchche ikatṡhe karke us meṇ chhoṛ de, achchhe achchhe muchche, ráneṇ, aur sháne, aur suthrí suthrí haddíáṇ us meṇ bhár de:

5 Aur galle meṇ se chun chunke le, aur us ke tale haḡḡioṇ ká túda dhar de, aur use ḡhúb josh de; we us kí haddíáṇ us meṇ ḡhúb pakáweṇ.

6 ¶ Is liye ḡhudaḡwand YAHOWÁH yún farmátá hai, Us ḡhúní shahr par wáwailá hai, aur us deg par, jis meṇ zangár lagá hai, aur us ká zangár 'us par se utará nahíṇ gayá! ek ek ṡukrá karke us meṇ se níkal, aur us par qur'a na pare.

7 Kyúṇki us ká ḡhún us ke darmiyán hai; us ne dhúp kí jalí húi chaṡán par use bitáyá; zamín par use nahíṇ giráyá kí ḡhák meṇ chhip jáe:

8 Chunánchi is bá'tis se kí gazab názil ho, aur intiḡám liyá jáwe, main ne us ká ḡhún dhúp kí jalí húi chaṡán par lagá diyá, tá kí wuh ḡhám pá na jáe.

9 Is liye ḡhudaḡwand YAHOWÁH yún farmátá hai, Wáwailá us ḡhúní shahr par! main indhan ká baḡá ḡher lagáúṅgá.

10 Lakríán bahut bátoro, ág sulḡáo, gosht aur lon mirch lagáo, aur haḡḡíáṇ bhí jalá do.

11 Tab ḡhálí use angároṇ par dharo, kí us ká pítal garmáwe aur isle, aur

us men kí nápákí gal jáe, aur us ká zangár faná howe.

12 Sakht mihaat se wuh thakáti, ki us ká bará zangár us men se nikal nahín játa; ág men bhí us ká zangár baná rahtá hai.

13 Terí nápákí men khabásat hai; kyúñki main tujhe pák kiyá cháhtá hūn, par tú pák honá nahín cháhtí hai: tú apní nápákí se phir pák na hogí, jab tak ki main apná qahr tujh par názil na kar chukūn.

14 Mujh KHUDÁWAND ne yih kahá hai; yih ho jáegá, aur main use karúngá; main na haúngá, na chhorúngá, na pachhtáúngá: terí ráhon aur tere kámon ke mutábíq we tujh se 'adálat karenge, KHudáwand YAHOWÁH farmátá hai.

15 ¶ Phir KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

16 Ai ádamzád, dekh, main terí áñkh kí piyáí ko ek hí zarb men tujh se judá karúngá; par tú mátam na kar, na royá kar, aur tere ánsú na bahen.

17 Chupke thandí sánsen bhar, inrda par nauha mat kar, sir par apní pagrí bándh, aur pánwon men júti pahin, aur apne honthon ko mat dhámp, aur 'awámm kí rotí mat khá.

18 So main ne subh ko logon se kalám kiyá, aur shám ko merí jorú mar gayí: aur main ne subh ko aisá kiyá, jáisá main ne hukm páyá thá.

19 ¶ Tab logon ne mujhe kahá, ki Kyá tú hamen na batáwegá, ki jo tú kartá hai ham se kyá nisbat rakhtá?

20 So main ne unhen kahá, ki KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

21 Isráel ke gharáne ko kah, ki KHudáwand YAHOWÁH yūn farmátá hai, ki Dekho, main apne maqdis ko, jo tumháre zor ká fakhr, aur tumhári áñkh kí piyáí, aur dil kí mahbúb hai, nápák karúngá; aur tumháre beté, aur tumhári betián, jinhen tum chhor gaye, talwár se máre parenge.

22 Aur tum aisá karoge jáisá main ne kiyá; tum apne honthon ko na dhámpoge, aur 'awámm kí rotí na kháoge.

23 Aur tumhári pagrián tumháre siron par, aur tumhári jútián tumháre pánwon men hongí; aur tum nauha aur zári na karoge, par apní sharárat ke sabab se ghuloge, aur ek dásre ko dekh dekhke thandí sánsen bharoge.

24 Chunánchi Hizqiel tumháre liye nishán hai: sab kuchh jo us ne kiyá, waisá tum karoge: aur jab yih ho jáegá, tum jánoge ki KHudáwand YAHOWÁH main hūn.

25 Aur tú, ai ádamzád, dekh, ki jis din main un se un ká zor, aur un kí shán o shaukat, aur un ke manzúr i nazar aur un ke dil ke margúb, ya'ne, un ke beté aur un kí betián un se le lúngá;

26 Us din wuh, jo bhág nikle, tujh pás áwegá, kí tere kánon men yih sunáwe.

27 Us din terá munh us par jo bach niklá hai khul jáe, aur tú bolegá, aur phir gúngá na rahegá: so tú un ke liye ek nishán hogá, aur we jánenge ki KHUDÁWAND main hūn.

XXV BĀB.

AUR KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

2 Ai ádamzád, baní 'Ammún kí taraf apná rukh kar, aur un ke bar-khiláif peshingoí kar;

3 Aur baní 'Ammún se kah, KHudáwand YAHOWÁH ká kalám suno; KHudáwand YAHOWÁH yūn farmátá hai, Azbaski tú ne mere maqdis kí bábat jis waqt wuh nápák kiyá gayá, aur Isráel kí sarzamín kí bábat jis waqt wuh ujáí gayí, aur ahl i Yahúdáh kí bábat jis waqt asir hoke gaye, Ahá kahá;

4 Is liye, dekh, main tujhe púrab ke logon ke qabze men kar dúngá, kí tú un kí milkíyat ho, aur we tujh men apne liye gágw basáwenge, aur apne

makán tere darmiyán biná karenge, aur tere mewa kḥaenge, aur terá dúdh pienge.

5 Aur main Rabbah ko úntsálá, aur baní 'Ammún kí sarzamin ko bḥersálá karúngá; aur tum jánoge kí main KḤUDÁWAND hún.

6 Kyúñki Kḥudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, Azbaski tú ne tálián bajáin, aur páñw mára, aur Isráel kí mamlukat kí barbádí par apní kamál adawat se barí shádmání kí;

7 Is liye, dekh, main apná háth tujh par chaláúngá, aur tujhe gair-qaumon ke hawálá karúngá, tá kí we tujh ko lút lewen; aur main tujhe logon men se kát dálúngá, aur mulkon men se tujhe nest o nábud karúngá: main tujhe halák karúngá, aur tú jánegá kí KḤUDÁWAND main hún.

8 ¶ Kḥudáwand YAHOWÁH yún farmatá hai, Azbaski Moáb aur Sha'ir kahte hain, kí Yahúdáh ká gharaná sári gair-qaumon kí mánind hai;

9 Is liye, dekh, main Moáb ke pahlú ko, us ke shahron se, us kí sarhadd ke shahron se, jo zamín kí shaukat hain, Bait-Yasimút, aur Ba'al-Ma'ún, aur Qaryataim se, khol dúngá;

10 Aur main use pírab ke logon ko baní 'Ammún kí mukhálafat men mírás kar dúngá, tá kí qaumon ke darmiyán baní 'Ammún ká zikr na rahe.

11 Aur main Moáb par 'adálat karúngá; aur we jánenge kí KḤUDÁWAND main hún.

12 ¶ Kḥudáwand YAHOWÁH yún farmatá hai, Azbaski Adúm ne ahl í Yahúdáh se kinakashí kí, aur un se apná intiqám leke gunáh kíyá;

13 Is liye Kḥudáwand YAHOWÁH yún farmatá hai, kí Main apná háth Adúm par chaláúngá, aur us men ke insán aur haiwán ko nábud karúngá, aur Taimán se leke use wirán karúngá, aur Dadán ke log bhí talwár se máre jarenge.

14 Aur main apní guroh Isráel ke háth se Adúm par apná qahr názil karúngá, aur we mere gazab aur kḥashm ke mutábíq Adúm se sulúk karenge; so wuh intiqám jo main letá hún we ma'lúm karenge, Kḥudáwand YAHOWÁH farmatá hai.

15 ¶ Kḥudáwand YAHOWÁH yún farmatá hai, Azbaski Filistíon ne kinakashí kí, aur dil kí kinawari se aphá badlá liyá, tá kí qadím 'adawat ke subab use halák karen;

16 Is liye Kḥudáwand YAHOWÁH yún farmatá hai, Dekh, main Filistíon par apná háth chaláúngá, aur Karetíon ko kát dálúngá, aur samundar ke sáhil ke báqí logon ko halák karúngá.

17 Aur main qahr kí gḥurkion ke sáth un se bará intiqám lúngá; aur jab main un se badlá le chukún, to we jánenge kí KḤUDÁWAND main hún.

XXVI BAB.

A UR gyárahwen baras, mahíne ke pahle din, yún hásá, kí KḤUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

2 Ai ádamzád, azbaski Súr Yará-salam kí bábat kahtí hai, kí Ahá, wuh, jo qaumon kí darwáza thí, torí gayí hai; ab wuh sab kuchh mujh par máil hotá; main bhar jáúngí, kí wuh ujar gayí hai:

3 Is liye Kḥudáwand YAHOWÁH farmatá hai, Dekh, ai Súr, main terá mukhálif hún, aur bahut sí qaumon ko tujh par charhá lúngá, jis tarah se samundar apní maujon ko charhá látá hai.

4 Aur we Súr kí shahrpanáh ko tor dálenge, aur us ke burjon ko dhá denge; aur main us kí mittí us par se jhár phenkúngá, aur use dhúp kí jalí húi chatán kar dúngá.

5 Wuh samundar ke darmiyán jal bichháne kí jagah hogí; kyúñki main hí ne kahá, Kḥudáwand YAHOWÁH farmatá hai; aur wuh qaumon ke liye ganímat hogí.

6 Aur us ki beṭiān jo diḥāt men haiṅ talwār se māri pareṅgi; aur we jānengi ki main KHUDĀWAND hūn.

7 ¶ Kyūnki Khudāwand YAHOWĀH yūn farmātā hai, Dekh, main Bābul ke bādshāh Nabūkadrazar ko, jo shāh-anshāh hai, ghoron aur rathon aur ghur-charhon, aur faujon, aur bahut se logon ke amboh ke sāth shimāl se Sūr par charḥā lāūngā.

8 Wuh teri beṭion ko, jo diḥāt men haiṅ, talwār se qatl karegā, aur tere ird-ā-gird morcha-bandī karegā, aur tere barābar ek damdama bāndhegā, aur teri muḥḥālafat men siparen pakregā.

9 Wuh apne manjaniq ko teri shahr-pauāh par chālāwegā, aur apne tabaron se tere burjon ko dhā degā.

10 Us ke ghoron ki kasrat ke sabab dhūl jo uregi tuihe dhāmp degi: us ke ghur-charhon, aur gārion, aur un ke pahiyon ki gargarāḥat ki āwāz se teri diwāren kāmp jāengi, jab wuh tere phātakon men ghūs jāegā, jis tarah jī shahr men ghūs jāte haiṅ, jab us men rakhna ho gayā.

11 Wuh apne ghoron ke sumon tale teri sārī sarakon ko kuchal dālegā, aur wuh talwār se tere logon ko qatl karegā, aur teri tawānāi ke sutūn zamīn se barābar ho jāenge.

12 Aur we teri daulat lūt lenge, aur tere asbāb i tijārat ko gārat karenge, aur we teri diwāren tor dālenge, aur tere rang-mahallon ko dhā denge, aur tere patthar, aur lakre, aur teri mitti, samundar ke darmiyān dāl denge.

13 Aur main tere gāne ki āwāz band kar dūngā; aur teri barbaton ki ṛsadā phir suni na jāegi.

14 Aur main tuihe dhūp ki jalī hūi chatān karūngā: tū jal phailāne ki jagah hogi; tū phir banāi na jāegi: kyūnki main KHUDĀWAND ne yih kahā hai, Khudāwand YAHOWĀH farmātā hai.

15 ¶ Khudāwand YAHOWĀH Sūr se yūn kahtā hai, ki Jazāir tere gir parne ke shor se, jis waqt tere zakḥmī karāhte honge, aur qatl kā kam tere bich men jāri ho, kyā na thartharā-wenge?

16 Tab samundar ke sāre sardār apne takhton par se utrenge, aur apne doshāle utār dālenge, aur apne būtedār pairāhan utār phenkenge; we tharthari kī poshāk pahinke khāk par baithenge; we har dam kāmpege, aur tere sabab hairatzada honge.

17 Aur we tuij par yih nauha karenge, aur tuihe kahenge, Hāe, tū kaisi nābūd hūi, jo bahri mamālik se ābūd thi, wuh basti jo sitūda thi, jo samundar men zorāwar thi, wuh aur us ke bāshinde, ki jin se we sab jo us men āmad o raft karte the haul khāte the!

18 Ab jazīre tere girne ke din kāmpte haiṅ; hān, samundar ke tāpū tere anjām se ghabrāte haiṅ.

19 Kyūnki Khudāwand YAHOWĀH yūn farmātā hai, Jab main tuihe, un shahron ki mānind jo bechirāg haiṅ, wirān kar dūngā, jab main tuij par samundar bahā dūngā, aur tū bare bare pāni tale chhip jāegi:

20 Tab main tuihe un samet, jo garhe men utar jāte, purāne waqt ke logon ke darmiyān tale utārūngā, aur zamīn kī asfal jagahon men aur un ujār makānon men, jo qadīm se haiṅ, un ke sāth jo garhe men utar jāte, tuihe basāūngā, tā ki tū phir ābād na howe; par main zindon ke mulk ko shaukat dūngā.

21 Main tuihe jā e 'ibrat karūngā, aur tū nābūd hogi; harchand teri talāsh ki jāwe, tū kahin ābad tak pāi na jāwe, Khudāwand YAHOWĀH farmātā hai.

XXVII BA'.

PHIR KHUDĀWAND kā kalām mujhe pahunchā, aur us ne kahā,

2 Ai ādamzād, tū Sūr par nauha shurd' kar:

3 Aur Sūr se kah, Ai tū, jis ne samundar ke 'ain madkhal men jagah pāi, aur bahut se bahri mamālik ke logon ke liye ek tijārat-karnewālī hai, Kḥudāwān Yānowān yūn farmatā hai, ki Ai Sūr, tū kahtī hai, ki Merā kamāl husn hai.

4 Terī sarhadden samundar ke darmiyān hai: tere mi'amaron ne terī kḥush-numāi ko kāmīl kiyā hai.

5 We Sanir ke saroon se tere jahazon ki takhtīān banāte the: we Lubnān ke deodār kākhe tere liye nmstūl banāte the.

6 We Basan ke balūt lke tere dāndon ko banāte the; tere paṭautanon ko buqs ki lakri se, jise we Kittion ke jaziron se lāte the, aur hāthī-dānt se jise we us men jarte the, taiyār karte the.

7 Tū apne pāl ke liye Misr ke būte-dār kattān phailātī thī; kabūdī aur argawānī se, jo Ilisah ke sāhilon se lāe gaye, terā shāmīyāna thā.

8 Saidā aur Arwad ke rahnewāle tere dāndī the; aur ai Sūr, tere dānishmand log, jo tere darmiyān the, we tere nākḥudā the.

9 Jabal ke purāne aur dānishmand log tere darmiyān the, ki jahāz ki rakḥna-bandī karen: samundar ke sāre jahāz, aur un ke mallāh, tujh men hāzir the, ki tere liye tijārat kā kām karen.

10 Fārs aur Lūd aur Fūt ke log tere lashkar men the, aur tere bahādur the: we sipar aur kḥod tere bīch men laṭkāte, aur we tujhe raunaq bakhshte the.

11 Arwad ke mard, terī hī fauj ke sāth, chāron taraf terī shahrpanāh par maujūd the, aur Jammadīm log tere burjon par hāzir the: unhon ne apnī siparen chāron taraf terī diwāron par laṭkāin, aur tere jamāl ko kāmīl kiyā.

12 Tarsīs sab tarah ke māl ki kas-

rat ke sabab tere sāth tijārat kartī thī; we rūpā, aur lohā, aur rāngā, aur sīsā lāke tere bāzār men baipār karte the.

13 Yāvan, Tūbal, aur Masak, tere tujār the; we tere bāzār men ādmion aur pital ke bartanon ki saudāgarī karte the.

14 Ahl i Tujarmah ne terī hāṭon men ghoron, aur chābuk-sawāron, aur kḥachcharon ki tijārat ki.

15 Banī Dadān tere saudāgar the; bahut se bahri mamālik tijārat ke liye tere iḥtiyār men the; we 'iwaz men hāthī ke kḥamdār dānt aur ābnūs ke hadyā lāte the.

16 Arāmī terī kārigarion ki kasrat ke sabab tere sāth tijārat karte the; we gauhar i shab-chirāg, aur argawānī, aur chikandozī, aur kattān, aur mūngā, aur la'l lāke tere bāzār men len den karte the.

17 Yahūdāh aur Isrāel kā mulk tere saudāgar the; we Minnīt aur Pannag kā gehūn, aur shahd, aur raugan, aur balsān lāke tere bāzār men tijārat karte the.

18 Ahl i Dimishq terī dastkāriyon ki kasrat ke sabab, aur qism qism ke māl ki bahutāyat ke bā'is, Halbūn ki mai aur sufed ūn ki tijārat tere yahān karte the.

19 Wadān aur Yāwān U'zāl se tere bāzār men āte the; āb-dār fūlād, aur tejpat, aur bach, tere bāzār men we bechte the.

20 Dadān terā saudāgar thā, ki sawārī ke chār-jāma tere hāth bechtā thā.

21 'Arab aur Qidār ke sab amir tijārat ki rāh se tere 'ilāqa-mand the; we barre, aur menḥe, aur bakri lke tere sāth tijārat karte the.

22 Sabā aur Ra'amah ke saudāgar tere sāth saudāgarī karte the; we har raqam ke nāfis o kḥushbūdār masālīh, aur har tarah ke qimātī patthar, aur sonā, tere bāzār men lāke len den karte the.

23 Harrán, aur Kannah, aur 'Adan, aur Sabá ke saudágar, aur Asúr, aur Kilmad ke, tere sáth saudágari karte the.

24 Ye hí tere tujjár the; jo kím-khwáb, aur choge, aur argawáni, aur munaqqash posháken, aur sab tarah ke bútedár nafs kapre ke gathiyon ko dorí se kase húe, aur mazbút kiye húe, terí tijáratgáh men bechne ke liye láte the.

25 Tarsís ke jaház terí tijárat kí bábat terí ta'rif gáte the: tú to ma'múr thí, aur samundar ke darmiyán niháyat shán o shaukat rakhtí thí.

26 ¶ Tere dándí tujhe bare pání men láe; púrab kí hawá ne tujh ko daryá ke bích men torá hai.

27 Terá mál o asbáb, aur terá bázár, aur terí ajnás i tijárat, aur tere ahl i jaház, aur tere nákhudá, tere náu ke gahnawále, aur tere kár o bár ke gumáshte, aur sáre jangi mard jo tujh men hain, us sáre amboh samet jo tere darmiyán faráham húa, terí tabáhi ke jip samundar ke bích men girenge.

28 Tere nákhudáon ke chilláne ke shor se sári nawáhi laraz jáengi.

29 Aur sáre dándí, aur ahl i jaház, aur samundar ke sáre nákhudá apne jaházon par se utar áenge; we khush-kí par khare honge,

30 Aur apní áwáz buland karke tere sabab se chilláwenge, aur zár zár roenge, aur apne siron par khák uráwenge, aur rákn men lotenge.

31 We tere liye apne sab bál ko mundáwenge, aur tát ke patke bándhenge, aur we tere liye dilshikast heke roenge, aur ján-gudáz nauha karenge.

32 Aur nauha karte húe terá mar-siya parhenge, aur tujh par yún roke kahenge, Kaun Súr kí mánind hai, jo samundar ke darmiyán men tabáh húi?

33 Jab terá saudá samundar par se játá thá, tab tú bahut qaumon ko malámál kar detí thí; tú apní daulat

aur ajnás i tijárat kí kasrat se zamín ke bádsháhon ko daulatmand kartí thí.

34 Par ab tú páníon ke gahrápon men samundar ke zor se tút gayí hai; terí tijárat aur tere bích ká sárá amboh ek sáth gir gayá.

35 Bahri mamálik ke sáre rahnewále terí bábat baitat-zada honge, aur un ke bádsháh nipaṭ tarsán honge, aur un ká chihra zard ho jáegá.

36 Qaumon ke tujjár terá zikr sunke sansaná jáenge; tú já e 'ibrat hogí, aur-phir kadhi na hogí.

XXVIII BA'T.

A UR KHUDÁWAND KÁ KÁLAM MUJHE pahunchá, aur us ne kahá,

2 Aí ádamzád, Wálí i Súr se kah, kí Khudáwand YAHOWÁH yún farmátá hai, Azbaski tere dil men ghamand samáyá, aur tú ne kahá hai, kí Main ek Iláh hún, aur Iláhon ke takht par samundar ke bích men baithá hún, aur tú ne apná dil Iláh ká sá dil banáyá hai: agarchi tú Iláh nahín, balki insán hai:

3 Dekh, tú Dániel se ziyáda dáníshmand hai; aísá koi bhéd nahín jo tujh se chhipá ho:

4 'Tú ne apní hikmat aur khirad se mál hásil kiyá, aur soná aur rúpá apne khazánon men jam'a kar diyá:

5 Tú ne apní barí hikmat se, aur apní saudágari se, apní daulat bahut barháí, aur terá dil terí daulat ke bá'is phúlá hai:

6 Is liye Khudáwand YAHOWÁH farmátá hai, Azbaski tú ne apná dil Iláh ká sá dil banáyá;

7 Is liye, dekh, main tujh par pardesíon ko, jo gurohon men haibatnák hain charhá láúngá: we apní talwáren khinchke terí dánísh kí khúbí kho denge, aur tere jamál ko nápák karenge.

8 We tujhe garhe men utárenge, aur tú un kí maut maregá jo samundar ke darmiyán maqtúl hote.

9 Kyá tú us ke áge jo tujhe qatl

karegā phir kahegā, ki Main Ilāh hūn? lihāza tū apne qatl-karnewāle ke hāth men Ilāh nahīn, balki insān thahrá.

10 Jaise nāmaktūn marte haij, waise hī tū ajnabī ke hāth se mārā paregā, ki main hī ne kahā hai, Khudāwand YAHOWĀH farmatā hai.

11 ¶ Aur KHUDĀWAND kā kalām mujhe pahunchā, aur us ne kahā,

12 Ai ādamzād, Sūr ke bādshāh par yih nauha kar, aur us se kah, Khudāwand YAHOWĀH yūn farmatā hai, Tū khātīm ul kamāl hūā, tū dānish se mā'mūr, aur asl i jamāl hai.

13 Tū 'Adan men, bāg Ullāh men; rahā kartā thā; har ek qinātī patthar terī poshish ke liye thā, yāqūt i surkh, aur pukhrāj, aur almās, aur azraq, aur sang i Sulaimānī, aur zabarjad, aur nilām, aur zumurrud, aur gauhar i shab i chirāg, aur sonā: terī dholkion aur bānsrion ke banāne kā kām tere yahān hotā rahā: jis din tū khalq kiya gayā, we taiyār hūin.

14 Tū ek masah kiya hūā Karūbī thā, jo sāya bakhshatā thā; aur main ne tujhe Khudā ke muqaddas pahār par rakhā thā; tū wahān rahā, aur tū ātashī pattharon ke darmiyān chaltā phirtā thā.

15 Tū apnī paidāish ke din se apnī rasīm men kāmīl thā, jab tak ki tujh men badkārī na pāī gayī.

16 Terī saudāgari ki firāwānī ke sabab se unhon ne tujh men zulm bhī bhar diya, aur tū khatākār thahrá; so main ne tujh ko Khudā ke pahār par se gandagi ki tarah phenk diya, aur tujh sāya-bakhshnewāle Karūbī ko ātashī pattharon ke darmiyān se fanā kar diya.

17 Terā dil apne husn par ghamand kartā thā; tū ne apne jamāl ki kasrat ke sabab se apnī hikmat kho di; main ne tujhe zamin par dāl diya hai, aur bādshāhon ke āge tujhe dharā, tā ki we tujhe dekh len.

18 Tū ne apnī sharāraton ki kasrat se, aur apnī saudāgari ki nārastī se, apne maqdison ko nāpāk kiya: is liye main tere andar men se ek āg nikāl-ūngā, jo tujhe bhasam karegi, aur main tere sāre dekhnewālon ki ānkhon ke āge tujhe zamīn par rākh kar dūngā.

19 Sab jo qaumon ke darmiyān tere jānnewāle haij tujhe dekhke hairān hongē: tū jā e 'ibrat hogā, aur phir kadhī na hogā.

20 ¶ Aur KHUDĀWAND kā kalām mujhe pahunchā, aur us ne kahā,

21 Ai ādamzād, Saidā ki taraf mutawajjih ho, aur us ki mukhālafat men nubūwat kar,

22 Aur kah, Khudāwand YAHOWĀH yūn farmatā hai, Dekh, main terā mukhālīf hūn, ai Saidā, aur main tere darmiyān apne liye julāl pāūngā, tā ki we ma'lūm karen, ki main KHUDĀWAND hūn, jab main us men 'adālat karūn, aur us men muqaddas thahrāyā jāūn.

23 Main us men wabā bhejūngā, aur us ki galion men khūnrezī kar-ūngā, aur maqtūl us ke darmiyān us talwār se, jo chāron taraf se us par chalegi, girenge: aur we ma'lūm karenge ki main KHUDĀWAND hūn.

24 ¶ Tab ahl i Isrāel ke liye un ki chāron taraf ke sab logon men se, jo unhen haqir jānte the, koi chubhnewālā kāntā, yā dukhānewālā khār, na rahegā; aur we jānenge ki Khudāwand YAHOWĀH main hūn.

25 Khudāwand YAHOWĀH yūn farmatā hai, Jab main ahl i Isrāel ko qaumon men se, jin men we parāganda ho gaye, jam'ā karūngā, tab main qaumon ki ānkhon ke sāmne un se apnī taqdis karāūngā, aur we us sarzamīn men, jise main ne apne banda Ya'qūb ko diya, basenge.

26 Aur we us men be-khatra sukūnat karenge, aur makān banāwenge, aur angūristān lagāwenge, aur ba salāmat būd o bāsh karenge, jab main

un sabhon ko, jo chāron taraf se un yūn farmatā hai, ki Dekh, ek talwār kī hiqārat karte the, sazā dūngā; aur we jānenge ki main KHUDĀWAND un kā Khudā hūn.

XXIX BA'Ā.

DASWEN baras ke daswen mahīne kī bārahwīn tārikh ko KHUDĀWAND kā kalām mujhe pahunchā, aur us ne kahā, ki

2 Ai ādamzād, tū Misr ke bādshāh Fira'ūn ke barkhilāf apnā ruḥ kar, aur us kī aur sāre mulk i Misr kī mukhālafat men nubūwat kar:

3 Bāten kar, aur kah, ki Khudāwand YAHOWĀH yūn farmatā hai, ki Dekh, ai Misr ke bādshāh Fira'ūn, main terā mukhālif hūn; us bare gharīyāl kā, jo apnī nadiyon ke bich let rahatā hai, aur kahtā hai, ki Meri nadi merī hī hai, aur main ne use apne liye paidā kiya.

4 Lekin main tere jabron men kānte atkāungā, aur main aisā karūngā ki terī nadiyon kī machhliyan tere chhilkon par chimtengi, aur main tujhe terī nadiyon ke darmiyan men se bāhar khinch nikālūngā, aur terī nadiyon kī sab machhliyan tere chhilkon par chimtengi.

5 Aur main tujhe, hān, tujhe aur terī nadiyon kī machhliyon ko bayābān men phenk dūngā; tū khule hūe maidān men parā rahegā; tū batōrā na jāegā, aur na jam'a kiya jāegā; main ne tujhe maidān ke darindon aur āsmān ke parindon kī khurāk kar diya hai.

6 Aur Misr ke sāre bāshiude jānenge ki main KHUDĀWAND hūr is liye ki we Isrāel ke gharāne ke liye faqat sarkande kī chharī the.

7 Jab unhon ne terā bāth pakrā, tū tūt gayā, aur un kā sārā kāndhā phār dālā; phir jab unhon ne tujh par takiya kiya, tū tūkre tūkre ho gayā, aur un kī sārī kamaron ko band se ukharwā dālā.

8 ¶ Is liye KHUDĀWAND YAHOWĀH

yūn farmatā hai, ki Dekh, ek talwār tujh par lāungā, aur tere darmiyan insān aur haiwān ko kāt dālūngā.

9 Aur Misr kī sarzamin ujār aur wirān ho jāegi; aur we jānenge ki main KHUDĀWAND hūn; is liye ki us ne kahā hai, ki Nadi merī hī hai, aur main ne use paidā kiya hai.

10 Dekh, is liye main terā aur terī nadiyon kā mukhālif hūn, aur Misr kī sarzamin, Mijdāl se Sawineh tak, balki Kūsh kī sarbadd tak, mahz wirān aur ujār kar dūngā.

11 Kisī insān kā pānw udhar na paregā, aur na kisī guzarte hūe haiwān ke pānw kā nishān us men hogā, kyūnki wuh chālis baras tak ābād na howegi.

12 Aur wirān mulkon ke darmiyan Misr kī sarzamin ko wirān karūngā, aur ujāre hūe shahron ke darmiyan us ke shahr chālis baras tak ujār rahenge; aur main Misriyon ko qaumon men parāganda karūngā, aur unhen mulkon ke bich tittar bittar karūngā.

13 ¶ Lekin KHUDĀWAND YAHOWĀH yūn farmatā hai, ki Chālis baras ke ākhir ākhir main Misriyon ko, un qaumon ke darmiyan se jāhān we parāganda ho gaye, sametke ikatthe karūngā;

14 Aur main Misr ke asiron ko pher lāungā, aur unhen Fatrūs kī zamin, un ke watan men lautāungā, aur we wahān haqir mamlukat hongē.

15 Wuh mamlukat sārī mamlukaton se ziyāda haqir hogī, aur phir qaumon par apne tāin buland na karegi; kyūnki main unhen ghatāungā, tā ki phir qaumon par hukm-rānī na karen.

16 Aur wuh phir Isrāel ke gharāne ke liye jā e tawakkul nahin hogī, ki we, jab un ke piche dekhne lagen, to un kī sharārat yād dilāwenge; lekin jānenge ki main KHUDĀWAND YAHOWĀH hūn.

17 ¶ Satāiswen baras ke pahle ma-

híne kí pahlí tárikh KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

18 Ki Ai ádamzád, Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ne apní fauj se Súr kí mukhálafat men saht khidmat karwái hai; har ek sir ká bál jhar gayá, aur har ek kandhá chhil gayá; par na us ne, aur na us ke lashkar ne, Súr se us khidmat ke wáste jo us ne us kí mukhálafat men kí thí, kuchh darmáha páyá.

19 Is liye KHUDÁWAND YAHOWÁH yún farmatá hai, kí Dekh, main Misr kí sarzamín ko Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ke háth men kar dúngá; wuh us kí guroh ko asir karegá; aur us kí lút ko lút legá, aur us kí ganímat ko le legá; aur wuh us ke lashkar ká darmáha hogí.

20 Main ne Misr kí sarzamín us ke mihnátána men, us mihnát ke bá'is jo us ne us ke muqábil kí, use dí; kyúñki unhon ne mere liye mashaqqat khínchí thí, KHUDÁWAND YAHOWÁH kahtá hai.

21 ¶ Us din main aisá karúngá, kí Isráel ke khándán ká sing phútegá, aur tujhe un ke darmiyán munh kí kushádagi 'atá karúngá; aur we jánenge kí main KHUDÁWAND YAHOWÁH hún.

XXX B'A'B.

AUR KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

2 Ai ádamzád, nubúwat kar, aur kah, kí KHUDÁWAND YAHOWÁH yún kahtá hai, Chhilláke kaho, Afsos us din par!

3 Is liye kí wuh din qaríb hai, hán, KHUDÁWAND ká din, hadlíon ká din, qaríb hai; wuh gair-qaumon ká kháss waqt hogá.

4 Kyúñki talwár Misr par áwegí, aur jab Misr men maqtúl girenge, aur we us kí guroh ko asir kárke le jáenge, aur us kí bunyáden dhái jáengi,

Kúsh ke logon ko shiddat ká darc lagegá.

5 Kúsh, aur Fút, aur Lúd, aur sár zát ke mile jule log, aur Kúb, aur us sarzamín ke rahnewále jo 'ahdnáma rakhte, un ke sáth talwár se girenge.

6 KHUDÁWAND yún kahtá hai, kí Misr ke pushte gir jáenge, aur us ke zor ká ghamand utará jáegá; Mijdál se Sawíneh tak we us men talwár se gir jáenge, KHUDÁWAND YAHOWÁH farmatá hai.

7 Aur we wíran mulkon ke darminyán wíran hongé, aur ujár shahron ke darmiyán us ke shahr ujár rahenge.

8 Aur jab main Misr men ág bhark-áúngá, aur us ke sáre madadgár halák kiye jáenge, to we ma'lúm karenge kí KHUDÁWAND main hún.

9 Us din bahutse elchí jaházon par baithe húe merí taraf se rawána hongé, kí gáfil Kúshíon ko daráwen; aur jaise Misr ke din men, waise hí un ko bhí shiddat ká dukh hogá: dekh, wuh átá hai.

10 KHUDÁWAND YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Main Misr ke amboh ko Bábul ke bádsháh Nabúkadrazar ke háth se mitáúngá.

11 Wuh aur us kí guroh us ke sáth, jo qaumon men haibatnák hai, zamín ke ujárne ko láe jáenge; aur we Misr par apní talwár miyán se khínchke chaláenge, aur sarzamín ko maqtúlon se ma'múr karenge.

12 Aur main nadíon ko sukhá dúngá, aur sarzamín ko sharíron ke háth bechúngá; aur main us sarzamín ko, aur us kí sári ma'múri ko, ajnabíon ke háth se wíran karúngá; main KHUDÁWAND ne kahá hai.

13 KHUDÁWAND YAHOWÁH yún farmatá hai, kí Main buton ko bhí nest karúngá, aur Núf men se múraton ko mitá dólúngá; aur ágo kí Misr kí sarzamín ká koi bádsháh na hogá; aur Misr kí sarzamín men ek dahshat rakhúngá.

14 Aur Fatrás ko wirán karúngá, aur Zu'an men ág bharkáúngá, aur No par 'adálát karúngá.

15 Aur main Sín par, jo Misr kí qúwat hai, apná qahr undelúngá, aur Hamon-No ko kát dálúngá.

16 Aur jab main Misr men ek ág lagá dúngá, Sín nihávat dukhegi, aur No do tükre kí jáegi, aur Núf par har 'roz musibat hogí.

17 On aur Fí-Basat ke jawán talwár se máre jáenge; aur 'auraten asír hoke jáengi.

18 Aur Tahfanhes men bhí din andherá hogá, jis waqt wahán Misr ke jóon ko torúngá; aur us kí qúwat kí shaukat mit jáegi; aur wuh jo hai, us par badlí ohhá jáegi, aur us kí betián asír hoke jáengi.

19 Isí tarah se Misr kí 'adálát karke use sazá dúngá; aur we jáenge kí KHUDÁWAND main hún.

20 ¶ Gyárahwen baras ke pahle mahine kí sátwín tárikh ko yún húa, kí KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

21 Ai ádamzád, main ne Misr ke bádsháh Fira'ún ká bázú torá; aur dekh, wuh bándhá nahín jáegá, dawá kí tadbír karke us par patíán kási na jáengi, kí talwár pakarne ke liye mazbút ho.

22 Is liye KHUDÁWAND YANOWÁN yún farmatá hai, Dekh, main Misr ke bádsháh Fira'ún ká mukhálif hún, aur us ke bázúon ko, use jo pur-zor hai, aur use jo tútá thá, torúngá, aur us ke háth se talwár giráúngá.

23 Aur Misríon ko qaumon ke darmiyán tittar bittar karúngá, aur mulkon men bithráúngá.

24 Aur main Bábul ke bádsháh ke bázúon ko qúwat bakhshúngá, aur apní talwár us ke háth men dúngá; lekin Fira'ún ke bázúon ko torúngá, aur wuh us ke áge, gháyal kí un áhon kí mánind jo marne par ho, áh mánre-gá.

25 Hán, sháh i Bábul ke bázúon ko qúwat bakhshúngá, aur Fira'ún ke bázú gir jáenge; aur jab apní talwár sháh i Bábul ke háth men dún, aur wuh un ko sarzamin i Misr par chaláwe, to we jáenge kí main KHUDÁWAND hún.

26 Aur main Misríon ko qaumon men paráganda karúngá, aur mulkon men tittar bittar kar dúngá; aur we jáenge kí main KHUDÁWAND hún.

XXXI BA'B.

AUR gyárahwen baras ke tisre mahine kí pahlí tárikh ko yún húa, kí KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

2 Ai ádamzád, sháh i Misr Fira'ún, aur us kí guroh se kah, kí Tú apn buzurgi men kis kí mánind hai?

3 ¶ Dekh, Asúr Lubnán ká ek deodár thá, jis kí dálíán khúbsúrat thín, aur pattion kí kasrat se wuh khúib sáyadár thá, aur us ká qadd buland thá, aur us kí phungí ghaní shákhton ke darmiyán thí.

4 Páníon ne use bará kiyá, gahráo ne apní nahron se, jo us ke thále ke áspás jári ho rahí thín, use sarbuland kiyá, aur apne ábrezon ko maidán ke sáre darakhthon par dauráyá.

5 Is liye un páníon kí kasrat se, jo us ne baháe, us ká qadd maidán ke sáre darakhthon se buland húa, aur us kí shákhen bahut, aur us kí dálíán daráz hún.

6 Hawá ke sáre parinde us kí shákhen par apne ghonsle banáthe the, aur us kí dálíon ke niche sáre dashtí haiwán bacheche jantí thín, aur sab barí barí qaumon us ke sáya tale bastí thín.

7 Yún hí wuh apní buzurgi men, apní dálíon kí darází ke sabab, khush-numá thá, kí us kí jar bare páníon ke kanáre thí.

8 KHUDÁ ke bág ke deodár use chhipá na sake, saro us kí shákhen, aur sháh i balút us kí dálíon ke bará-bar na the, aur KHUDÁ ke bág ká koi

darakht us kī aisī bahār rakhtā na thā.

9 Main ne use us kī dālīon kī firāwānī se husn bakhshā, yahān tak kī 'Adan ke sāre darakhton ko, jo bāg i Khudā meṇ the, us par rashk ātā thā.

10 ¶ Is liye Khudāwand YAHOWAH yūn kahtā hai, Is sabab se kī tū ne apne ta,īn sarbuland kiya, aur us ne apnī phungi ghanī shākhon ke darmiyān ūchā kiya, aur us ke dil meṇ us kī bulandī par gurūr samāya;

11 Is liye main ne use gair-qaumon meṇ se ek zabardast ke qābū meṇ kar diya; yaqīnan wuh us se sulūk karegā; main ne use us kī sharārat ke sabab nikāl diya.

12 Aur ajnabī log, jo qaumon meṇ se haibat-nāk hain, use kāṭ dālenge, aur phenk denge; pahārōn aur sārī wādīon par us kī shākhēn gir pārenge, aur zamīn kī sārī nahron ke āspās us kī dālīān torī jāengi; aur zamīn ke sāre log jis waqt we use khārij karen, us ke sāya ke tale se nikāl jāenge.

13 Us ke kharāba par hawā ke sāre parinde baithenge, aur us kī shākhon par maidān ke sāre charinde rahenge;

14 Tā kī sāre darakhton meṇ se, jo pānīon ke kanāre par hain, koī darakht apnī bulandī se magrūr na ho, aur apnī phungi ghanī shākhon ke darmiyān ūchī na kare, aur un darakhton meṇ se jo pānī ko jazb karte hain, koī apnī bulandī meṇ us ke āspās na rahe; kyūnki we sab ke sab maut ke qābū meṇ kar diye gaye, aur zamīn kī nichī jagahon meṇ, banī A'dam ke darmiyān jo garhe meṇ utre hain, maujūd hain.

15 Khudāwand YAHOWAH yūn kahtā hai, kī Jis din wuh pātāl meṇ utre, main mātām karwāūngā, main us ke sabab gahrāo ko dhāmpūngā, aur us kī nahron ko rok dūngā, aur barī sailāben thāhar jāengi; hān, main Lubnān ko us ke liye siyāhposh karwāūngā, aur

us ke liye maidān ke sāre darakht gashī meṇ sēnge.

16 Jis waqt main ne use, un samet jo garhe meṇ girte hain, pātāl meṇ dālā, main ne aisā kiya kī us ke girne ke shor se sab qaumon thartharāīn; aur 'Adan ke sāre darakht, Lubnān ke chune hūe aur achchhe, sab jo pānī ko jazb karte hain, zamīn ke asfal ke darja meṇ tasallī pāenge.

17 We bhī us ke sāth un tak jo talwār se nāre gaye pātāl meṇ utar jāenge, aur we bhī jo us ke bāzū the, aur gair-qaumon ke darmiyān us ke sāya tale baste the, wahīn hongē.

18 ¶ Hūe shān o shaukat meṇ 'Adan ke darakhton meṇ se kis kī mānind hai? lekin tū 'Adan ke darakhton ke sāth zamīn kī nichī jagahon meṇ dālā jāegā: tū un samet jo talwār se nāre gaye hain nā-makhtūnon ke darmiyān parā rahēgā. Yihī Firā'ūn aur us kī sārī guroh hai, Khudāwand YAHOWAH kahtā hai.

XXXII BĀB.

BA'RAHWEN baras ke bārahwēn mahīne kī pahlī tārikh ko yūn hūā, kī KHUDĀWAND kā kalām mujhe pahunchā, aur us ne kahā, kī

2 Ai ādamzād, Misr ke bādshāh Firā'ūn par nauha ūthā, aur use kah, kī Tū qaumon ke darmiyān jawān sher i babar kī mānind hai, aur tū daryāon ke gharīyāl kā sā hai; tū apnī nahron meṇ se nāgāh nikāl ātā thā, aur tū ne apne pānwōn se pānīon ko tah o balā kiya, aur un kī nahron ko gadlā kar diya.

3 Khudāwand YAHOWAH yūn far-mātā hai, kī Main bahuterī qaumon kā amboh leke tujh par apnā jāl mār-ūngā, aur we tujhe mere hī jāl meṇ bāhar nikālenge.

4 Tab main tujhe khushki meṇ chhor dūngā, aur khule hūe maidān par tujhe phenkūngā, aur hawā ke sāre parindon ke tujh par biṭhāūngā

aur tujh se sári zamín ke darindon ko ser karúnga.

5 Aur terá gosht paháron par dálúnga, aur wádion ko terí bulandí se bhar dúnga.

6 Aur main us sarzamín ko jis ke pání men tú pairá thá paháron tak tere lahú se tar karúnga; aur nahren tujh se labrez hongí.

7 Aur jab main tujhe bujháúnga, to ásmán ko dhámpúnga, aur us ke sitáron ko be-núr karúnga, súra ko badlí tale chhipáúnga, aur chánd apní roshní nahín degá.

8 Aur main ásmán ke sáre roshan sitáron ko tujh par tárik karúnga, aur merí taraf se terí zamín par tárikí chhá jáegi, Kḥudáwand YAHOWÁH kahtá hai.

9 Aur jab main terí shikasta-hálí kí khabar ko, qaumon ke darmiyán, un mulkon men jin se tú náwáqif hai, pahuncháúnga, to bahuterí qaumon ko dil-ázuurá karúnga.

10 Balki bahuterí qaumon ko tere hál se hairán karúnga, aur un ke bádsáh tere sabab se barí larzish kháenge, jab main un ke áge apní talwár chamkáúnga; aur un men se har koi apní ján ke liye, tere girne ke din, har dam thartharáenge.

11 ¶ Kyúñki Kḥudáwand YAHOWÁH yún farmátá hai, kí Bábul ke bádsáh kí talwár tujh par niklegí.

12 Zabardaston kí talwár se, jo sab ke sab qaumon ke bich haibatnák hai, main terí guroh ko márke dál dúnga; aur we Misr kí shaukat ko bigáenge, aur us kí sári bhír nest kí jáegi.

13 Aur main us ke sáre jánwaron ko bare pánion ke áspás se nábúd karúnga; aur áge ko na insán ke páñw unhen gadlá karenge, na haiwán ke sum unhen tah o bálá karenge.

14 Tab main un ke pánion ko gahrá kar dúnga, aur aisá karúnga kí un kí nadíñ raugan kí tarah bahen, Kḥudáwand YAHOWÁH kahtá hai.

15 Jab main Misr kí sarzamín ko wirán karúnga, aur wuh mulk un se, jin se ma'múr thá, kháli ho jáegá, jab main us ke sáre báshindon ko már dálúnga, tab we jánenge kí Kḥudáwand main hún.

16 Yih wuh marsiya hai jise parhke we us par nauha karenge; qaumon kí betián un ke liye nauha karenge; us ke liye, hán, Misr par, aur us kí sári bhír par, nauha karenge, Kḥudáwand YAHOWÁH kahtá hai.

17 ¶ Bárahwen baras ke mahíne ke pandrahwen din yún húa, kí Kḥudáwand ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

18 Ai ádamzád, Misr kí bhír par wáwailá kar, aur us ko aur námádar qaumon kí betiön ko, un ke sáth jo garhe men utarte haiñ, zamín kí asíál jagahon men girá de.

19 Husn men kaun tujh se afzal thá? utar, aur ná-makhtúnon ke sáth pará rah.

20 We un ke darmiyán girenge jo talwár se máre pare haiñ; wuh talwár ke hawála kí gayí hai; use aur us kí sári gurohon ko ghasítke le já.

21 We jo zoráwaron ke darmiyán sab se zoráwar haiñ, pátál ke bích, us se aur un se jo us ke kumakí haiñ mukhátib hongé; we utrengé, we ná-makhtún pare rahenge, talwár ke maqtúl.

22 Asúr aur us kí sári guroh wahán haiñ; us kí cháron taraf un kí qabren haiñ; sab ke sab maqtúl, talwár ke giráe húe;

23 Jin kí qabren garhe ke andar us ke kináron men lagín, aur us kí sári guroh us kí qabr ke girdágird hai; sab ke sab maqtúl, talwár ke giráe húe, jo zind kí zamín men haibat ke báis th

24 Ailám aur us kí sári guroh, jo us kí qabr ke girdágird haiñ, wahán haiñ: sab ke sab máre gaye, talwar ke giráe húe haiñ, we zamín kí níchí

jagahon men ná-makhtún utar gaye, jo zindon ki zamin men haibat ke bá'is the; lekin unhon ne un ke sáth jo garhe men girte hain khijálat pái.

25 Unhon ne us ke liye aur us ki sári guroh ke liye maqtúlón ke darmiyán ek bistar lagáya hai; us ki qabren us ke girdágird hain; sab ke sab ná-makhtún talwár ke máre pare: we zindon ki zamin men haibat ke bá'is the, lekin unhon ne un ke sáth jo garhe men girte hain ruswái uthái; we maqtúlón ke darmiyán dhare gaye.

26 Masak, aur Túbal, aur us ki sári guroh wahán hain; us ki qabren us ke girdágird hain; sab ke sab ná-makhtún, talwár ke maqtúl, agarchi we zindon ki zamin men haibat ke bá'is the.

27 Kyá we un baháduron ke sáth jo ná-makhtúnón men se gir gaye, jo apne jang ke hathyáron samet pátal men utar gaye, pare na rahenge? un ki talwáren un ke siron tale rakhi gayi thin, aur un ke gunáh un ki haddíon par lade hain, ki we zindon ki zamin men baháduron ko bhi haibat ke bá'is the?

28 Aur tú ná-makhtúnón ke darmiyán torá jáegá, aur talwár ke maqtúlón ke sáth letégá.

29 Wahán Adúm bhi hai, us ke bádsháh, aur us ke sáre amir, ki bá-wujúde ki un ki qúwat thi, tau bhi talwár ke maqtúlón ke pás dhare hain; we ná-makhtúnón ke sáth, aur un ke sáth jo garhe men girte hain, pare rahte.

30 Shimál ke masah kiye húe log sab ke sab, aur sáre Saidání jo maqtúlón ke sáth utar gaye, wahán hain: we báwujúd apne ru'ab ke apni zoráwari ki bábat sharminda húe, we talwár ke maqtúlón ke sáth ná-makhtúnón pare rahenge, aur un ke sáth jo garhe men utre ap apni ruswái utháwenge.

31 Fira'un unhen dekhégá, aur use apni sári guroh ki bábat tasallí áwegí,

hán, Fira'un aur us ke sáre lashkar ki bábat, jo talwár se maqtúl hain, Khudáwánd YAHOWÁH kahtá hai.

32 Kyúñki main ne zindon ki zamin men apni haibat dáli: aur wuh talwár ke maqtúlón ke sáth ná-makhtúnón ke darmiyán dhará jáegá, hán, Fira'un aur us ki sári guroh, Khudáwánd YAHOWÁH farmátá hai.

XXXIII BA'B.

AUR KHUDÁWAND KÁ KALÁM MUJHE pahunchá, aur us ne kahá, ki

2 Ai ádamzád, tú apni qaum ke farzandon se yih kahkar bol, ki Jis waqt main kisi sarzamin par talwár chaláun, aur us sarzamin ke log apni sarhaddon ke mardon men se ek ko len, aur use apni nigahbán thabráwen,

3 Aur wuh, jab talwár ko apni sarzamin par áte dekhe, turhi phúnke, aur logon ko hoshyár kare;

4 Tab jo koi turhi ki áwáz sune aur hoshyár na howe, aur talwár áwe, aur use már dále, to us ká khún usi ke sir par hogá:

5 Us ne, turhi ki áwáz suni, aur hoshyár na húa: us ká khún usi par hogá. Par wuh jo hoshyár hotá, to apni ján bachátá.

6 Par agar nigahbán talwár ko áte lekhe, aur turhi na phúnke, aur log hoshyár kiye na jáwen, aur talwár áe, aur un ke darmiyán se kisi ko le jáwe, wuh to apni badkári men márá pará; lekin main nigahbán ke háth se us ke khún ki báz-purs karúngá.

7 ¶ So tú, ai ádamzád, is liye ki main ne tujhe ahl i Isráel ká nigahbán muqarrar kiyá, mere munh ká kalám sun rakh, aur meri taraf se unhen hoshyár kar.

8 Jab main sharir se kahún, ki Ai sharir, tú yaqinan maregá, aur us waqt agar tú sharir se na kahe, aur use us ki bad-ráhi se ágáh na kare, wuh sharir to apni badkári men maregá; par main tere háth se us ke khún ki báz-purs karúngá.

9 Lekin agar tū us sharir ko chitāwe ki wuh apnī burī rāh se bāz āwe; agar us waqt wuh apnī rāh se bāz na āwe, to wuh apnī badkārī men maregā; lekin tū ne apnī jān bachāī hai.

10 Is liye, ai ādamzād, tū ahl i Isrāel se kah, ki Tum yih kahte hūe bolte ho, ki Filhāqiqat hamārī khatāen, aur hamāre gunāh ham par hain, aur ham un men ghulte rahte, to ham kyūnkar jite rahte?

11 Tū un se kah, ki Khudāwand YAHOWAH farmatā hai, ki Mujhe apnī hayāt kī qasam hai, ki sharir ke marne men mujhe kuchh khushi nahīn, balki us men hai, ki sharir apnī rāh se bāz āwe, aur jīe; bāz āo, tum apnī burī rāhon se bāz āo; tum kāhe ko marogē, nī ahl i Isrāel?

12 Is liye, ai ādamzād, apnī ummat ke farzandon se yūn kah, ki Sādiq kī sadāqat us ke gunāh ke din use na bachāwegi, aur sharir kī sharārat jo hai, so jis din men us se bāz āwegā, wuh apnī sharārat ke sabab nahīn giregā, aur sādīq apnī sadāqat ke sabab jis din kī wuh gunāh kare bach nahīn sakegā.

13 Jab main sādīq se kahūn, ki Tū yaqīnan jiegā; agar wuh apnī sadāqat par takiya kare, aur nārāstī kare, to us kī sārī sadāqaten yād na hongī; lekin us gunāh ke sabab se, jo us ne kiya hai, nar jāegā.

14 Phir jab sharir se kahūn, ki Tū yaqīnan maregā; agar wuh apnī khatāen se bāz āwe, aur 'adālat o sadāqat karē;

15 Agar wuh sharir girau phe de, aur jo us ne lūt liyā hai wāpas kare, aur zindagānī ke qānūnon par chale, aur nārāstī na kare; to wuh yaqīnan jiegā, wuh nahīn maregā.

16 Us kī khatāen men se jo us ne kin, ek bhī us ke munh par dhari na jāegī; us ne 'adālat o sadāqat kī hai, wuh yaqīnan jiegā.

17 ¶ Par teri ummat ke farzand

kahte hain, ki KHUDĀWAND kī rāh barābar nahīn; lekin we jo hain, unhīn kī rāh hamwār nahīn.

18 Agar sādīq apnī sadāqat chhorke badkārī kare, to wuh yaqīnan us badkārī ke sabab se maregā.

19 Phir agar sharir apnī sharārat se bāz āwe, aur 'adālat o sadāqat kare, to unhīn ke sabab se jiegā.

20 ¶ Tis par bhī tum kahte ho, ki KHUDĀWAND kī rāh barābar nahīn hai. Ai ahl i Isrāel, main tum men se har ek kī, us kī rāh ke mutābiq, 'adālat karūngā.

21 ¶ Hamārī asīrī ke bārahwen baras ke daswen mahīne kī pānchwin tārikh ko yūn hūā, ki ek shakhs jo Yarusalam se bhāg niklā thā mujh pās āyā, aur bolā, ki Shahr mārā parā.

22 Aur shāin ke waqt, us bhāgne-wālē ke pahunchne se peshtar, KHUDĀWAND kā hāth mujh par thā, aur us ne merā munh khulwā diyā, us waqt tak ki wuh ādīnī fajr ko mere pās āyā; hān, us hī ne merā munh khulwā diyā, aur main phir gūngā na rahā.

23 Tab KHUDĀWAND kā kalām mujhe pahunchā, aur us ne kahā,

24 Ai ādamzād, Isrāel kī sarzamīn ke wirānon ke bāshinde yih kahte hūe bolte hain, ki Abirahām ek hī thā, aur wuh is sarzamīn kā wārīs hūā, par ham bahut hain, zamīn hamen mirās men dī gayī.

25 Is liye tū un se kah de, ki Khudāwand YAHOWAH yūn kahtā hai, ki Tum lahū samet khāte ho, tum apne buton kī taraf ānkh uthāke dekhte ho, aur khūnrezī karte ho: kyā tum zamīn ko mirās men pāoge?

26 Tum apnī talwār par takiya karte ho, tum makrūh kām karte ho, aur tum men se har koi apne ham-sāya kī jorū ko nāpāk kartā hai: kyā tum zamīn ko mirās men pāoge?

27 Tū un se yūn kah, ki Khudāwand YAHOWAH yūn farmatā hai, ki Mujhe apnī hayāt kī qasam, we jo

wiránon men hain talwár se máre parenge, aur use, jo khule maidán men hai, darindon ko dúngá ki nigal jáen, aur we jo qila'on aur gáron men hain, marí se marenge.

28 Kyúñki main is sarzamin ko ujár dúngá, aur us ki qúwat ká ghamand játa rahégá, aur Isráel ke pahár wirán hongé, yahán tak ki koi guz-regá nahin.

29 Aur jab main un ke sáre mak-rúh kámon ke sabab, jo unhon ne kiye hain, zamin ko wirán kar dúngá, to we jánenge ki main KHUDÁWAND hún.

30 ¶ Par ai ádamzád, filhál teri qaum ke farzand diwáron ke pás, aur gharon ke ástanon par, teri bábat guftogú karte hain, aur ek dússe se, hán, har koi apne bhái se yih kahke boltá hai, ki A, aur us bát ko, jo KHUDÁWAND se nikalti hai, sun.

31 Filhaqíqat we tujh pás áte hain, jis tarah se ummat ke log áte, aur meri guroh ki mánind tere áge baithe hain, aur teri báten sunte hain, par un par 'amal nahin karenge; kyúñki we apne munh se bahutsi ulfat záhir karte, par un ká dil lálach par daurtá hai.

32 Aur dekh, tó un ke áge aisá hai jaise ek shakhs ká dilchasp rág jo khush-ilhán ho, aur bájá khúb bajá sake; kyúñki we teri báten sunte hain, par un par 'amal nahin karte.

33 Aur jab yih wáqi' hogá, (dekh, ki aisá wáqi' hogá,) tab we jánenge ki hamáre darmiyan ek nabí thá.

XXXIV BA'B.

AUR KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

2 Ki Ai ádamzád, Isráel ke charwáhon ká mukhálif hoke un se nubú-wat kar, hán, nubúwat kar, aur un se kah, ki KHUDÁWAND YAHOWÁH charwáhon ko yún farmatá hai, ki Isráel ke charwáhon par, jo ap apne ta'in khiláte hain, wáwailá hai! kyá chau-

pánon ko yih bát láiq na thí ki gallon ko charawen?

3 Tum dúdh men se lete ho, aur ún pahinte ho, aur unhen jo mote ho gaye zabh karte; par galla nahin charáte.

4 Tum ne kamzoron ko tawánái nahin bakhshi, aur bímáron ko changá nahin kiyá, aur túte hue ko nahin bándhá, aur we jo hánke gaye hain unhen phir nahin láe, aur jo khoe hue the un ko nahin dhúndhá, balki be-murúwatí se aur be-rahmí se un par hukúmat kí.

5 Aur we titar bitar ho gaye ki un ká garariyá na thá; aur jab we paráganda the, to maidán ke dariudon ki khurák hue.

6 Meri bheren sáre paháron par, aur har ek únche tile par, bhatakti phirtí thin; hán, meri bheren tamám rú e zamin par titar bitar ho gayin, aur kisi ne un ko na dhúndhá, na un ki talásh kí.

7 ¶ Is liye, ai charwáho, tum KHUDÁWAND ká kalám suno;

8 KHUDÁWAND YAHOWÁH farmatá hai, ki Mujhe apní hayát kí qasam; azbaski meri bheren shikár ho gayin, hán, meri bheren har ek dashtí darinda kí khurák hún, is liye ki koi garariyá na thá, aur mere chaupánon ne meri bheron ki talásh na kí, balki charwáhon ne apná peñ bhará, aur mere galle ko na charáyá;

9 Is liye, ai charwáho, KHUDÁWAND ká kalám suno;

10 KHUDÁWAND YAHOWÁH yún farmatá hai, ki Dekho, main charwáhon ká mukhálif hún, aur apná galla un ke háth se talab karúngá, aur unhen gallabáni kí khidmat se ma'zúl karúngá, aur charwáhe bhí khá na sakenge; kyúñki main apná galla un ke munh se chhurá lúngá, ki we un kí khurák na hon.

11 ¶ Kyúñki KHUDÁWAND YAHOWÁH farmatá hai, Dekh, main, main

hi apní bheron ki talásh karúngá, aur unhen dhúndh nikálúngá.

12 Jis tarah se garariyá, jis din ki wuh bheron ke darmiyán ho jo paráganda ho gayi hain, apne galle ko dhúndhtá hai, us hi tarah main apní bheron ko dhúndhúngá, aur unhen har kahin se jahán we abr aur táríki ke din titar bitar ho gayi hain, bachá láúngá;

13 Aur main unhen sári qaumon ke darmiyán se pher láúngá, aur sáre mulkon men se faráham karúngá, aur unhin ki sarzamin men pahuncháúngá, aur Isráel ke paharon par, nahron ke kanáre, aur zamin ke sáre ábád makánon men, charáúngá.

14 Aur achchhi charágah men main un ko charáúngá, aur un ká bherá Isráel ke únche paharon par hogá; wahán we achchhe bheráhe men letenge, aur hari charágah men Isráel ke paharon par charengé.

15 Main hi apne galle ko charáúngá, aur unhen litáúngá, Khudáwand YAHOWÁH farmátá hai.

16 Main us ko jo khoyá gayá dhúndhúngá, aur use jo hánká gayá hai, pher láúngá, aur us ki hadi ko jo tút gayi hai bándhúngá, aur bimáron ko taqwiyaat dúngá; par moton aur zabardaston ko halák karúngá; main unhen siyásat ká kháná khiláúngá.

17 Aur, ai meri bhero, tumháre haqq men Khudáwand YAHOWÁH yún farmátá hai, ki Dekh, main mawáshí aur mawáshí ke darmiyán, mendhon aur bakron ke darmiyán, imt.yáz karke insáf karúngá.

18 Kyá tumhen chhoti bat ma'lúm hui, ki tum achchhá sabzazár khá jáo, aur is bá'is tum ne us sabze ko jo bach rahá apne páñwon se latár diyá? aur ki gahre pánion men pání pio, aur is sabab tum ne báqi ko apne páñwon se gadlá kiya?

19 Aur merá galla jo hai, we use

jo tum ne apne páñwon se latára hai kháte hain, aur use jo tum ne apne páñwon se gadlá kiya píte hain.

20 ¶ Is liye Khudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, ki Dekh, main, hain, main mote mawáshí aur duble mawáshí ke bích insáf karúngá.

21 Azbaski tum ne pahlu aur kándhe se dhakelá hai, aur sáre bímáron ko apne singon se relá hai, yahán tak ki we titar bitar hue;

22 Is liye main apne galle ko bacháúngá, we phir kabhi shikár na hongé; aur main mawáshí aur mawáshí ke darmiyán imtiyáz karúngá.

23 Aur main un ke liye ek chaupán muqarrar karúngá, aur wuh un ko charáwegá, ya'ne, merá banda Dáúd; wuh un ko charáwegá, aur wuhí un ká chaupán hogá.

24 Aur main KHUDÁWAND un ká Khudá húngá, aur merá banda Dáúd un ke darmiyán sardár hogá; mujh KHUDÁWAND ne yún kahá hai.

25 Aur main un ke sáth sulh ká 'ahd bándhúngá, aur sáre bure darindon ko zamin par se nábúd karúngá; aur we bayábán men salámati se rahá karenge, aur jangalon men sowenge.

26 Aur main unhen, aur un makánon ko jo mere pahár ke áspás hain, barakat ká bá'is karúngá; aur main menh ko us ke muqarrar waqt men barsáúngá; barakat ke menh barsá karenge.

27 Aur maidán ká darakht apná mewa degá, aur zamin apná hásil degi, aur we salámati ke sáth apni sarzamin men rahenge, aur jánenge ki main KHUDÁWAND hún, jab main un ke jee ká bandhan torúngá, aur un ke háth se, jo un se apni khidmat karwáte hain, chhuráúngá.

28 Aur we áge ko gair-qaumon ke liye shikár na howenge, aur zamin ke darinde unhen nigal na sakenge; par we amán se basenge; aur ká ádmí unhen khauf ká bá'is na hogá.

29 Aur main un ke liye ek nāmwar paudhā barpā karūngā, aur we phir kabhī apnī zamin meṁ māre bhūkh ke halās na howenge, aur āge ko gair-qamou kā ta'na na uṭhāwenge.

30 Isī tarah we jānenge ki main KHUDĀWAND, un kā Khudā, un ke sāth hūn, aur ki we, hān, ahl i Isrāel, mere log hain, KHUDĀWAND YAHOWĀH farmātā hai.

31 Aur tum, ai mere galla, meri charāgāh ke galla, insān ho, aur main tumbārā Khudā hūn, KHUDĀWAND YAHOWĀH farmātā hai.

XXXV BA'B.

AUR KHUDĀWAND kā kalām mujhe pahunchā, aur us ne kahā, ki

2 Ai ādamzād, tū Sha'ir ke pahār ke sāmhe munh kar, aur us ke bar-khilāf nubūwat kar,

3 Aur us se kah, ki KHUDĀWAND YAHOWĀH yūn kahtā hai, ki Dekh, ai Sha'ir ke pahār, main terā mukhālīf hūn, aur tujh par apnā hāth chālā-ūngā, aur tujhe wirān aur be-chirāg karūngā.

4 Main tere shahron ko ujārūngā, aur tū wirān hogā, aur jānegā ki KHUDĀWAND main hūn.

5 Is liye ki tū qadīm se 'adāwat rakhtā hai, aur tū ne banī Isrāel ko, un kī musibat ke din, un ke ākhīr kī sharārat ke waqt, talwār kī dhār ke hawāla kiya hai:

6 Is liye KHUDĀWAND YAHOWĀH farmātā hai, ki Mujhe apnī hayāt kī qasam, ki main tujhe khūn ke liye ṭhahráūngā, aur khūn tujhe ragedegā: is liye ki tū ne khūnrezī se nafrat na rakhī, so khūn terā pichhā karegā.

7 Isī tarah main Sha'ir ke pahār ko wirān aur be-chirāg karūngā, aur us meṁ se us ko jo wahān se ho ke chālā jāe, aur us ko jo laṭ āwe, nābūd karūngā.

8 Aur us ke pahāron ko us ke maqtūlon ke tale chhipā dālūngā; talwār

ke maqtūl tere ṭilon, aur terī wādion, aur terī sārī nahron meṁ gireṅge.

9 Main tujhe abad tak wirān rakh-ūngā, aur terī bastiān phir na basengi; aur tum jānoge ki main KHUDĀWAND hūn.

10 Us sabab se ki tū ne kahā, ki Yih do qaum aur yih do mulk mere hongē, aur ham un ke mālik hongē, bāwujāde ki KHUDĀWAND wahān thā;

11 Is liye KHUDĀWAND YAHOWĀH farmātā hai, ki Mujhe apnī hayāt kī qasam, ki main tere gussa ke mutābiq, aur tere rashk ke muwāfiq, jaisī tū ne apnī kinawari se un ke sāth bad-sulūkī kī, main bhī tujh se karūngā, aur jab main tujhe sazā dūngā, main un ke dariniyān mashhūr hoūngā.

12 Aur tū jānegā ki main KHUDĀWAND hūn, aur ki main ne terī sārī hiqārat kī bāten jo tū ne Isrāel ke pahāron kī mukhālafat meṁ kahīn, ki We wirān hūe, we hamāre qabze meṁ diye gaye ki ham unheṁ nigal jāweṁ, suniṁ.

13 Isī tarah tum ne mere bar-khilāf apnī zubān se lāfzani kī, aur mere muqābil bāten bahut barhāin; so main sun chukā hūn.

14 KHUDĀWAND YAHOWĀH yūn kahtā hai, ki Jis waqt sārī dunyā khushī karegi, tab main tujhe wirān karūngā.

15 Jis tarah tū ne Isrāel ke gharāne kī mirās par, is liye ki wuh wirān thī, shādmānī kī, us tarah main bhī tujh se karūngā: ai Sha'ir ke pahār, tū aur sārā Adām bilkull wirān hogā; aur we jānenge ki main KHUDĀWAND hūn.

XXXVI BA'B.

AUR tū, ai ādamzād, Isrāel ke pahāron se nubūwat kar, aur kah, ki Ai Isrāel ke pahāro, tum KHUDĀWAND kā kalām suno.

2 KHUDĀWAND YAHOWĀH yūn kahtā hai, Us sabab se ki dushman ne tum se mukhālafat karke kahā hai,

ki Ahá, un únche únche qadím mákánon ke bhí ham málik húe :

3 Is liye nubúwat kar, aur kah, ki Khudáwand **YAHOWÁH** yún farmátá hai, is sabab se, hán, isí sabab se ki unhon ne tum ko wirán kiyá, aur tumhen har taraf se nigal gaye, tá ki we jo gair-qaumon men se báqí hain tumháre málik howen, aur tumháre haqq men bad-goon ne zubán kholí hai, aur tum logon ke áge angushtnumá húe ho :

4 Is liye, ai Isráel ke paháro, tum Khudáwand **YAHOWÁH** ká kalám suno : Khudáwand **YAHOWÁH** paháron, aur tilon, aur nálon, aur wádion, aur ujár-wiránon se, aur un shahron se jo tark kiye gaye hain, jo ás-pás kí qaumon ke báqí logon ke liye lút, aur já e tamaskhur húe hain, yún farmátá hai ;

5 Hán, isí liye Khudáwand **YAHOWÁH** yún kahtá hai, ki Yaqinan main ne apní átashi gairat men, qaumon ke báqí logon ká aur sáre Adúm ká mukhálif hoke, jinhon ne apne sáre íl kí khushi se, aur qalbi 'adáwat se, apne ta'in merí sarzamín ke málik muqarrar kiye, tá ki us kí charáí un ke liye ganímat ho, kalám kahá hai.

6 Is liye tú Isráel kí sarzamín kí bábat nubúwat kar, aur paháron, aur tilon, nashebon, aur wádion se kah, ki Khudáwand **YAHOWÁH** yún kahtá hai, Dekh, ki main apní gairat aur qahr men bolá, is liye kí tum ne qaumon kí malámat utháí hai ;

7 So Khudáwand **YAHOWÁH** kahtá hai, ki Main ne apná háth utháyá, ki yaqinan tumháre áspás kí qaumen áp hí malámat utháwengi.

8 ¶ Par tum, ai Isráel ke paháro, apní shákhen níkaloge, aur mere log Isráel ke liye apná phal doge, kyúunki we á pahunchne par hain.

9 Dekho, main tumhári taraf hún, aur tum par tawajjuh karúngá, aur tum jote aur boe jáoge.

10 Aur main ádmíon ko, hán, Isráel

ke sáre gharáne ko, us bilkull ko, tum par bahut barháúngá ; aur shahr ábád honge, aur kharába phir ta'mir kiye jáenge.

11 Aur main insán o haiwán kí tum par afzáish karúngá ; aur we bahut honge, aur phalenge ; aur main tumhen aísá basáúngá, jaise kí tum agle waqt men the, aur tum par, pahle kí nisbat se, ziyáda íhsán karúngá ; aur tum jánoge kí main Khudáwand hún.

12 Hán, main aísá karúngá kí ádmí, ya'ne, mere Isráelí log tum par phir chalenge ; aur we tere málik honge, aur tú un kí mirás hogí, aur áge ko unhen be-aulád na karegi.

13 Khudáwand **YAHOWÁH** yún kahtá hai, Us sabab se kí tujhe kahte hain, kí Tú, ai zamín, insán ko nigaltí hai, aur tú ne apní qaumon ko be-aulád kiyá ;

14 Is liye na tú áge ko insán ko niglegí, na áge ko apní qaumon ko be-aulád karegi, Khudáwand **YAHOWÁH** kahtá hai.

15 Aur main aísá karúngá, kí log tujh par kabhí gair-qaumon ká ta'na na sunenge, aur áge ko tú qaumon kí malámat na utháwegí, aur áyanda men apne logon ko be-táb na karegi, Khudáwand **YAHOWÁH** kahtá hai.

16 ¶ Aur Khudáwand ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá,

17 Ai ádamzád, ahl i Isráel apní sarzamín men baste the, magar unhon ne apní ráhon aur apne kámon se us ko nápák kiyá ; un kí ráh mere áge háiz 'aurat kí nápákí sí thí.

18 Is liye main ne un par, us khúnrezi ke sabab jo unhon ne us sarzamín men kí thí, aur un buton ke sabab jin se-unhon ne use nápák kiyá thá, apná qahr undelá.

19 Aur main ne un ko qaumon men paráganda kiyá, aur we mulkon men titar bitar ho gaye, aur un kí ráhon aur un ke kámon ke muwáfq main ne un kí 'adálát kí.

20 Aur jab we gair-qaumon ke darmiyán, jahán jahán we rawána hte, áe the, tab un logon ne mere muqaddas nám ko nápak kiya, jab in kí bábat kahte the, kí Ye KHUDÁWAND ke log hain, aur us kí sarzamín se nikal áe hain.

21 ¶ Lekin mujhe apne pák nám ke sabab afsos áya, jise ahl i Isráel ne gair-qaumon ke darmiyán, jahán we rawána hue nápak kiya thá.

22 Is liye tú ahl i Isráel se kah, kí KHUDÁWAND YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Ai ahl i Isráel, tumhári khátir se nahín, balki apne muqaddas nám kí khátir, jise tum ne gair-qaumon ke darmiyán, jahán tum rawána hue the, nápak kiya, yih kartá hún.

23 Main apne buzurg nám kí, jo gair-qaumon ke darmiyán nápak kiya gayá thá, jise tum ne un ke darmiyán nápak kiya thá, taqdís karúnga: aur jab un kí ánkhon ke áge tum se meri taqdís hogí, tab gair-qaumen jánengi kí main KHUDÁWAND hún, KHUDÁWAND YAHOWÁH farmátá hai.

24 Kyúнки main tumhen gair-qaumon men se nikál lúnga, aur sare mulkon men se faráham karúnga, aur tumhen tumháre watan men le áúnga.

25 ¶ Tab tum par sáf páni chhirkúnga, aur tum pák sáf hoge: aur main tum ko tumhári sári gandagi se, aur tumháre sare buton se, pák karúnga.

26 Aur main tumhen ek nayá dil bakhshúnga, aur ek nayí rúh tumháre andar men dálúnga, aur tumháre gosht men se sangín dil ko nikál dálúnga, aur goshtín dil tumhen 'ináyat karúnga.

27 Aur main apní Rúh tum men dálúnga, aur main aisá karúnga kí tum meri sunnaton par 'amal karoge, aur tum mere hukmon ko hifz karoge, aur unhen bajá láoge.

28 Aur tum us sarzamín men, jise main ne tumháre hándádon ko divá

hai, basoge, aur tum mere log hoge, aur main tumhárá KHUDÁ húnga.

29 Aur main tumhen tumhári sári nápakíon se mahfúz rakhúnga, aur main anáj mangwáúnga, aur 'ifráat bakhshúnga, aur tum par kál nahín dálúnga.

30 Aur main darakht ke phalon men, aur khet ke hásil men, afzáígh bakhshúnga, yahán tak kí tum áge ko gair-qaumon ke darmiyán kál ke sabab se malámat na utháoge.

31 Tab tum apní bad-ráhíon aur dagá ke kámon ko, jo bhale na the, yád karoge, aur tum apní badkáríon aur nafrat-angez kámon ke sabab apní nazaron se gir jáoge.

32 Main tumhári khátir yih nahín kartá hún, KHUDÁWAND YAHOWÁH farmátá hai; yih tumhen daryáft rabe: tum apní ráhon ke sabab khijlat utháo, aur sharminda hoo, ai ahl i Isráel.

33 KHUDÁWAND YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Jis din main tumhen tumhári sári badkáríon se sáf karúnga, usí din tum ko tumháre shahron men basáúnga, aur tumháre wirán makán banáe jáenge.

34 Aur wuh wfrán zamín, jo sare ráh-guzaron kí nazaron men wirán parí thí, joti jáegi.

35 Aur we kahenge kí Yih sarzamín, jo kharáb parí thí, bág i 'Adan kí mánind ho gayi, aur ujár aur wirán aur kharáb shahr mahsúr aur ábád hue.

36 Tab gair-qaumen, jo tumháre áspás báqi rahí hain, jánengi kí main KHUDÁWAND ujár makánon ko ta'mír kartá hún, aur wirána ko bág banátá hún; mujh KHUDÁWAND ne kahá hai, aur main hí karúnga.

37 KHUDÁWAND YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Tad bhí ahl i Isráel mujh se is kí bábat suwál karen, tá kí main un ke liye aisá karún: main un ke logon ko galle kí tarah firáwán karúnga.

38 Jaisá muqaddas galla thá, aur jis tarah Yarásalam ká galla us kí 'idon men thá, us hí tarah ujár shahr ádmíon ke golon se ma mír hongé; aur we jánenge ki main KHUDÁWAND núñ.

XXXVII B'A'B.

KHUDÁWAND ká háth mujh par thá, aur us ne mujhe KHUDÁWAND kí rúh men uthá liyá, aur us wádi men, jo haddíon se bharpúr thí, mujhe utár diyá,

2 Aur mujhe un ke áspás chaugird phiráyá; aur dekh, we wádi ke maidán men bahut thín; aur dekh we niháyat súkhí thín.

3 Aur us ne mujhe kahá, ki Ai ádamzád, kyá ye haddíán jí sakti hain? Main ne jawáb men kahá, ki Ai KHudáwand YAHOWÁH, tú hí jántá hai.

4 Phir us ne mujhe kahá, ki Tú in haddíon ke úpar nubúwat kar, aur un se kah, ki Ai súkhí haddíó, tum KHUDÁWAND ká kálam suno.

* 5 Khudáwand YAHOWÁH in haddíon ko yún farmátá hai, ki Dekho, main tumháre andar men rúh dákhil karúngá, aur tum jioge :

6 Aur tum par nasén bithláúngá, aur gosht charháúngá, aur tumhen chamre se marhúngá, aur tum men rúh dálúngá, aur tum jioge ; aur jánoge ki main KHUDÁWAND hún.

7 So main ne hukm ke bamújib nubúwat ki: aur jab main nubúwat kartá thá, to ek shor húá, aur, dekh, ek jumbish, aur haddíán ápas men mil gayín, har ek haddí apní haddí se.

8 Aur jo main ne nigáh ki, to dekh, nasén aur gosht un par charh áe, aur chamre kí un par poshish ho gayí; par un men rúh na thí.

9 Tab us ne mujhe kahá, ki Nubúwat kar, tú hawá se nubúwat kar, ai ádamzád, aur hawá se kah, ki KHudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, ki Ai

sáns, tú cháron hawáon men se á, aur in maqtúlón par phúnk, ki we jien.

10 So main ne hukm ke bamújib nubúwat kí, aur un men rúh áí, aur we jí uthe, aur apne páñwon par khare hue, ek niháyat bará lashkar.

11 ¶ Tab us ne mujhe kahá, ki Ai ádamzád, ye haddíán sáre ahl i Isráel hain. Dekh, ye kahte hain, ki Hamári haddíán súkh gayín, aur hamári ummed játi rahí; ham to bilkull faná ho gaye.

12 Is liye tú nubúwat kar, aur un se kah, ki KHudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, ki Dekh, ai mere log, main tumhári qabron ko kholúngá, aur tumhen tumhári qabron se báhar nikálúngá, aur Isráel kí sarzamin men láúngá.

13 Aur, ai mere log, jab main tumhári qabron ko kholúngá, aur tum ko tumhári qabron se báhar nikálúngá, tab jánoge ki KHUDÁWAND main hún.

14 Aur main apní Rúh tum men dálúngá, aur tum jioge, aur main tum ko tumhári sarzamin men basáúngá; tab tum jánoge ki mujh KHUDÁWAND ne kahá, aur purá kiyá, KHUDÁWAND farmátá hai.

15 ¶ Phir KHUDÁWAND ká kálam mujhe pahunchá, aur us ne kahá, ki

16 Ai ádamzád, tú ek lakrí le, aur us par likh, Yahúdáh ke liye, aur baní Isráel us ke rafíqon ke liye : phir dúsrí lakrí le, aur us par yih likh, Yúsuf ke liye, jo Ifráím ká 'asá thá, aur sáre ahl i Isráel us ke rafíqon ke liye :

17 Aur un donon ko jo, tá ki we ek lakrí tere liye hown; aur we tere háth men ek hongí.

18 ¶ Aur jab terí qaum ke log tujh se púchhen, aur kahén, ki In kámon se tujh ko kyá wásta hai, kyá tú hamen nahín batáwegá ?

19 To tú unhen kah, ki KHudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, ki Dekh, main Yúsuf kí lakrí ko jo Ifráím ke

hāth men hai, aur us ke rasiqon ko jo Isrāel ke gharāne hain, lūngā, aur us ke sāth, hān, Yahūdāh kī lakri ke sāth milā dūngā, aur un ko ek 'asā kar dālūngā, aur we mere hāth men ek hongī.

20 ¶ Aur we lakriān, jin par tū ikhtā hai, un kī ānkhon ke āge tere hāth men hongī.

21 Aur tū unhen kah, ki Khudā-wand YAHOWAH yūn kahtā hai, ki Dekh, main ahl i Isrāel ko gair-qaumon ke darmiyān se, jahān jahān we gaye, lūngā, aur har taraf se unhen farāham karūngā, aur unhen un kī mamlukat men lāūngā.

22 Aur main unhen us mamlukat men Isrāel ke pahāron par ek qaum karūngā; aur ek bādshāh in sabhon kā bādshāh hogā: aur we āge ko do qaumen na hongī, aur phir kabhī alag kī jāke do mamlukaten na hongī.

23 Aur we kabhī āp ko apne buton se, aur apnī nafrat-angez chizon se, aur apnī khatākārion kī kisi khatākārī se, nāpāk na karenge; par main unhen un ke sāre makānon se, jahān unhon ne gunāh kiya hai, chhurāūngā, aur unhen pāk karūngā; so we mere log hongē, aur main un kā Khudā hūngā.

24 Aur merā banda Dāūd un kā bādshāh hogā; aur un sab kā ek hī charwāhā hogā; aur we mere hukmon par chahenge, aur mere shar'aoṇ ko bifz karenge, aur un par 'amal karenge.

25 Aur we us sarzamīn men, jise main ne apne bande Ya'qūb ko diya hai, jahān tumhāre bāpdāde baste the, basenge, aur we, hān, we aur un kī aulād, aur un kī aulād kī aulād, hamesha ko us men sukūnat karenge: aur merā banda Dāūd hamesha ke liye un kā sardār hogā.

26 Aur main un ke sāth salāmatī kā 'ahd bāndhūngā; so wuh un ke sāth abadī 'ahd hogā: aur main unhen basāūngā. aur unhen afzāish bak̄hish-

ūngā, aur un ke darmiyān apne maqadis ko hamesha tak qāim rakhūngā.

27 Merā k̄haima bhī un ke sāth hogā; hān, main un kā Khudā hūngā, aur we mere log hongē.

28 Aur jab merā maqdis hamesha ke liye un ke darmiyān rahēgā, to gair-qaumen jānengī kī main KHUDĀ-WAND Isrāel ko muqaddas kartā hūn.

XXXVIII BĀB.

AUR KHUDĀWAND kā kalām mujh ko pahunchā, aur us'ne kahā, ki
2 Ai ādamzād, tū Jūj ke muqābil, jo Mājūj kī sarzamīn kā hai, aur Rosh aur Masak aur Tūbāl kā sardār hai, apnā munh kar, aur us ke bar̄khilāf nubūwat kar,

3 Aur kah, ki Khudāwand YAHOWAH yūn kahtā hai, kī Dekh, ai Jūj, Rosh aur Masak aur Tūbāl ke sardār, main terā muk̄hālīf hūn:

4 Aur main tujhe phirā dūngā, aur tere jabron men bānsiān mārūngā, aur tujhe, aur tere sāre lashkar, aur ghoron aur sawāron ko, jo sab ke sab fākhira poshāk i jangī pahine, ek barā amboh, jo phariān aur siparen liye hūe hai, aur sab ke sab talwār pakarnewālē hain, khīnch nikālūngā:

5 Aur un ke sāth Fārs aur Kūsh aur Fūt, jo sab ke sab siparen liye hūe, aur khod pahine hūe hain:

6 Jūmar, aur us kā sārā lashkar, aur uttar kī dūr atrāf ke ahl i Tujarmah, aur us kā sārā lashkar, bahutere log jo tere sāth hain.

7 Tū taiyār ho, aur apne liye taiyārī kar, tū āp aur terī sārī jamā'at jo tujh pās farāham hūī hai, aur tū un kī himāyat ke liye ho.

8 ¶ Aur bahut dinon ke ba'd tū sardār muqarrar hogā, aur tū barason ke akhīr men us sarzamīn par jo talwār ke galbe se chhurāī gayī hai, aur jis ke log bahuterī qaumon ke darmiyān se farāham kiye gaye hain, Isrāel ke pahāron par, jo qadīm se wirān the, charh āwegā; par wuh sārī qaumon

men se nikál lí gayí hai, aur we sab ke sab amn o amán se suktínat karenge.

9 Tú charhegá, aur ándhí kí tarah áwegá, tú bádal kí mánind zamín ko chhipáwegá, tú, aur terá sára lashkar, aur bahutere log tere sáth.

10 K̲hudáwánd YAHOWÁH yún kah-tá hai, kí Aísá bhí hogá, kí us din men bahut se mazmún tere dil men áwenge, aur tú ek burá andesha karegá :

11 Aur tú kahégá, kí Main dihát kí sarzamín par charhúngá ; main un par jo chain men hain, aur áram se baste hain, jo shahr-panáhen nahín rakhte, aur bagair aṛbangon aur phá-takon ke rahte hain, hamla karúngá ;

12 Tá kí tú lúte, aur mál ko chhín lewe, aur tú apná háth un wiránon par jo ab base hain, aur un logon par, jo sárí qaumon men se saráham hūe hain, jinhon ne mawáshí aur mál hásil kiye, aur jo zamín kí náf par baste hain, chaláwe.

13 Sabá aur Dadán aur Tarsís ke saudágar, aur un ke sáre jawán sher i babar tujhe kahenge, Kyá tú gárat kárne áyá ? kyá tú ne apná gol is liye jam'a kiya hai, kí mál chhín le, aur chándí aur soná le lewe, aur mawáshí aur mál le jáwe, aur barí lút kare ?

14 ¶ Is liye, ai ádamzád, nubúwat kar, aur JúJ se kah, kí K̲hudáwánd YAHOWÁH yún kah-tá hai, kí Jis din mere Isráelí log chain se basenge, kyá tujhe khabar na hogí ?

15 Aur tú apní jagah se, uttar kí dūr atráf se, áwegá, tú, aur bahutere log tere sáth jo sab ke sab ghoron par sawár hongé, ek barí fauj, aur bh'ri lashkar.

16 Tú mere Isráelí logon ká sámhná karne áwegá, aur zamín ko bádal kí tarah chhipá legá : yih ákhirí dinon men hogá, aur main tujhe apní sar-zamín par charhá láúngá, tá kí gair-qaumen mujhe jánen, jis waqt main, ai JúJ, un kí ánkhon ke áge tujh hí se apní taqdís karwáúg.

17 K̲hudáwánd YAHOWÁH yún kah-tá hai, Kyá tú wuhí hai, kí jis kí bábat main agle zamáne men apne k̲hidmat-guzár Isráelí nabion kí ma'rifat, jo guzre barson men aur dinon men nubúwat karte the, bolá, kí Main tujhe un par charhá láúngá ?

18 Aur yún hogá, kí unbhí dinon men jab JúJ Isráel kí mamlukat par charhegá, to merá qahr mere nathnon men charhegá, K̲hudáwánd YAHOWÁH kahtá hai.

19 Kyúñki main ne apní gairat se, aur qahr kí átash se, kahá, Yaqinan usí din Isráel kí sarzamín men ek bará zalzala hogá ;

20 Yahán tak kí samundar k machhlián, aur ásmán ke parinde, aur zamín ke charinde, aur sáre kíre ma kore jo zamín par rengte phirte hain, aur sáre insán jo rú e zamín par hain, mere sámhne tharthará jáenge, aur pahár ultáe jáenge, aur karáre baith jáenge, aur har ek díwár zamín par gir paregí.

21 Aur main apne sáre paháron se us par ek talwár talab karúngá, K̲hudáwánd YAHOWÁH farmátá hai ; aur har ek insán kí talwár us ke bhái par chalegí.

22 Aur main wabá bhejke aur k̲húnrezí karke use sazá dúngá, aur us par, aur us ke lashkaron par, aur un bahut se logon par jo us ke sáth hain, ek shiddat ká menh, aur bare bare ole, aur ág, aur gandhak barsáúngá.

23 Isí tarah main apní buzurgí, aur apní taqdís karwáúngá, aur bahuterí qaumon kí nazaron men pahcháná jáúngá ; aur wejánenge kí K̲Hudáwánd main hún.

XXXIX BĀB.

IS liye tú, ai ádamzád, JúJ ke bar-khiláf nubúwat kar, aur bol, kí K̲hudáwánd YAHOWÁH yún kah-tá hai, kí Dekh, main terá mukhálif hún, ai JúJ, Rosh aur Masak aur Túbál ke sardár :

2 Aur main tujhe palat dúngá, aur tujhe liye phirúngá, aur aísá karúngá ki tú uttar ki atráf se charh áwe, aur tujhe Isráel ke paháron par láúngá :

3 Aur teri kamán jo tere báyen háth men hai girá dúngá, aur aísá karúngá ki tere tír tere dahine háth se gir parenge.

4 Tú Isráel ke paháron par gir jáegá, tú, aur terá sára lashkar, us guroh samet jo tere sáth hai; aur main tujhe har qism ke shikári parindon aur maidán ke darindon ko khurák ke liye dúngá.

5 Tú khule hús maidán men gir paregá: kyúñki main hí ne kahá, KHUDÁWAND YAHOWÁH farmatá hai.

6 Aur main MÁJÚJ par, aur un par jo jazíron men be-parwái se sukúnat karte hain, ek ág bhejúngá; aur we jánenge ki main KHUDÁWAND hún.

7 Isí tarah main apne muqaddas nám ko apní guroh Isráel ke bích záhír karúngá, aur áge ko main hone na dúngá, ki we mere pák nám ko behurmat karen; aur gair-qaumen jánengí ki main KHUDÁWAND aur Isráel ká Quddús hún.

8 ¶ Dekh, wuh pahunchá, aur wuqú men áyá, KHUDÁWAND YAHOWÁH kahtá hai: yih wuhí din hai, ki jis ki bábat main ne kahá.

9 Tab we jo Isráel ke shahron men baste hain niklenge, aur ág lagákar hathýaron ko jaláwenge, ya'ne, siparon aur dhálon ko, kamánon aur tíron ko, aur bhs'on aur barchhíon ko, aur we sáat baras tak unhen jaláte rahenge;

10 Yahán tak ki we maidán se lakrí na láwenge, aur na use jangalon se kátenge, kyúñki we hathýar hí jaláwenge; aur we un ko jinhon ne un ko lútá hai lútenge, aur unhen jinhon ne un ko gárat kiyá hai gárat karenge, KHUDÁWAND YAHOWÁH kahtá hai.

11 ¶ Aur usí din yún hogá, ki Main wahán Isráel men Júj ko ek

goristán dúngá, ya'ne, ráh-guzaron kí wádi, jo samundar ke pírab hai: us se ráh-guzaron kí ráh band hogí: aur we wahán Júj ko, aur us kí sári jamáat ko gár denge: aur use Hámún-Júj kí wádi nám rakhenge.

12 Aur sáat mahíne tak ahl i Isráel unhen gárte rahenge, tá ki zamin ko sáf karen;

13 Hán, us sarzamin ke sáre lóg unhen gárenge; aur yih un ke liye námwari ká sabab hogá, jis din ki main buzurgí páúngá, KHUDÁWAND YAHOWÁH farmatá hai.

14 Aur we chand ádmíon ko chun lenge, jo is kám men sadá mashgúl rahenge, aur we zamin par guzarte hús ráh-guzaron kí madad se unhen, jo rú e zamin par pare rah gaye hain, gárenge, tá ki we use sáf karen; kámil sáat mahínon ke ba'd we taláshí lenge.

15 Aur we pardesí jo us sarzamin se guzar karenge, jab un men se koi kisi ádmí kí hadqí dekhe, to us ke pás ek nishán khará karegá, yahán tak ki gárnewále Hámún-Júj kí wádi men use gáren.

16 Aur shahr bhí Hámúnáh kah-láegá. We isí tarah se zamin ko pák karenge.

17 ¶ Aur, ai ádamzád, KHUDÁWAND YAHOWÁH kahtá hai, ki Tú har ek pardár murg, aur maidán ke har ek darinda se kah, ki Tum jam'a hokar áo, mere us zabihe par, jise main tumháre liye zabh kartá hún, hán, Isráel ke paháron par, ek bare zabihe par har taraf se jam'a hoo, tá ki tum gosht kháo aur lahú pío.

18 Tum baháduron ká gosht kháoge, aur zamin ke sardáron ká khún pioge, hán, mendhon ká, aur barron, aur bakron, aur bailon ká; we sab ke sab Basan ke farbih hain.

19 Aur tum mere zabihe kí, jise main ne tumháre liye zabh kiyá, yahán tak charbí kháoge ki chhak jáoge, aur itná lahú pioge ki mast ho jáoge.

20 Isí tarah tum mere dastarkhwan par ghoron aur rathon se, aur baháduron aur sáre jangí mardon se ser hoge, K̲hudáwánd YAHOWÁH kahtá hai.

21 Aur main gair-qaumon ke darmiyán apní buzurgí zâhir karúngá, aur sári gair-qaumen meri un 'adálaton ko jinhen main ne purá kiyá, aur mere us háth ko jise chalákar un par Yakhá, dekhengi.

22 So ahl i Isráel jánenge ki, us din se leke áge ko, main K̲HUDÁWÁND un ká K̲hudá rahúngá.

23 ¶ Aur gair-qaumen jánengi ki ahl i Isráel apní badkárion ke sabab asir hoke gaye; chúnki we mujh se bági hús, is liye main ne un se apná munh chhipáyá, aur un ko un ke dushmanon ke háth men kar diyá; so we sab ke sab talwár se gir gaye.

24 Un kí nápakí aur ún ke gunáhon ke mutábíq main ne un se kiyá, aur un se apná munh chhipáyá.

25 Báwujúd us ke K̲hudáwánd YAHOWÁH yún kahtá hai, ki Ab main Yá'qúb kí asiri ko phiráúngá, aur sáre ahl i Isráel par rahm karúngá, aur apne muqaddas nám ke liye gayúr húngá,

26 Us ke ba'd, ki we apní ruswái ká bojh utháwen, aur un sári badkárion ká bhi, jo kí unhon ne mujh se bagáwat kí, jis waqt kí apní sarzamin men ba áram rahite the, aur kisi ne unhen na daráyá.

27 Jab main un ko logon men se pher láúngá, aur unhen un ke dushmanon kí sarzaminon men se faráham karúngá, aur bahuteri qaumon kí izazon men un ke darmiyán taqdís páúngá;

28 Tab we jánenge ki main K̲HUDÁWÁND un ká K̲hudá hún, is liye kí main ne unhen gair-qaumon ká asir karwáyá thá, aur kí main ne unhen un hí ke mulk men láke jam'a kiyá, aur un men se ek ko bhi wahán na chhorá.

29 Aur main phir kabhi un kí

taraf se apná munh nahín chhipá rakhúngá; kyúnki main apní ruh ahl i Isráel par undelúngá, K̲hudáwánd YAHOWÁH kahtá hai.

XL BA'B.

HAMA'RI' asiri ke pachiswen baras men, aur us baras ke shurú men, aur us mahíne kí daswín táríkh men, jo shahr kí barbádi ká chaudahwán sál thá, usí din K̲HUDÁWÁND ká háth mujh par thá, aur wuh mujhe wahán le gayá.

2 Wuh mujhe K̲hudá kí royaton men Isráel ke mulk ke bích le gayá, aur us ne mujhe ek niháyat buland pahár par biṭháyá; aur usí par, us kí dakhin taraf, ek shahr ká sá naqsha thá.

3 Aur wuh mujhe wahán le gayá, to kyá dekhtá hún, kí ek shakhs thá, jis kí rangat pítal kí rangat sí thí, aur us ke háth men san kí ek dori aur paimáish ká ek sarkandá thá; aur wuh phátak par khará thá.

4 Aur us shakhs ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, apní ánkhon se dekh, aur kánon se sun, aur jo main tujhe dikhláú, us sab par apne dil se dhyán kar; kyúnki tú is liye yahán pahuncháyá gayá, tá kí main wih sab kuchh tujhe dikhláú: so tú sab, jo kuchh dekhtá hai, Isráel ke gharáne ko batá.

5 Aur kyá dekhtá hún, kí us ghar ke báharwár áspás ek díwár hai: aur us shakhs ke háth men paimáish ká ek sarkandá hai, chha háth lambá, aur un men ká ek ek háth púre háth se char ungal bará thá; so us ne us 'imárat kí chauráí nápi, wuh ek sarkandá húi, aur únchái ek sarkandá.

6 ¶ Tab wuh us phátak par jo purab taraf thá áyá, aur us kí siríh par charhá, aur us phátak ke ástána ko nápa jo ek sarkandá chaurá thá: aur dúsre ástána ká 'arz sarkandá bhar thá.

7 Aur wahán kí koṭhri ek sarkandá

lambí, aur ek sarkandá chaurí thí; aur kothrion ke bích páñch páñch háth ká fásila thá, aur phátaak kí diwrhí ke pás bhítar kí taraf phátaak ká ástána ek sarkandá thá.

8 Aur us ne phátaak kí diwrhí bhítar se ek sarkandá nápi.

9 Tab us ne phátaak kí diwrhí áth háth nápi, aur us ke khambhe do háth; aur phátaak kí diwrhí bhítar kí taraf thí.

10 Aur púrab taraf ke phátaak kí kothrián tín idhar tín udhar thin; ye tinon páimáish men barábar thin; aur idhar udhar ke khambhon ká ek hí náp thá.

11 Aur us ne phátaak ke darwáza kí chaurái das háth, aur lambái terah háth nápi;

12 Aur kothrion ke áge kí hadd, háth bhar idhar, aur háth bhar udhar thí, aur kothrián chha háth idhar, aur chha háth udhar thin.

13 Tab us ne phátaak ke kothri kí chhat se dúsrí kí chhat tak pachís háth chaurá nápa, darwáza ke muqábil darwáza.

14 Aur us ne sáth háth ke khambhe banáe, aur sahn ke khambhon ke pás girdá-gird darwáze the.

15 Aur madkhal ke phátaak ke sámhne se leke bhitarwár phátaak kí diwrhí tak pachás háth ká farq thá.

16 Aur kothrion men aur un ke khambhon men phátaak ke bhítar gird ba gird jharokhe the; waise hí dálán ke bhítar gird ba gird bhí jharokhe the, aur khambhon par nakhlon kí súraton thin.

17 Phir wuh mujhe báhar ke sahn men le gayá, aur kyá dekhá hún, kí hujre hain, aur charon taraf sahn ká gach baná, aur us gach par tís hujre the.

18 Aur wuh gach phátaakon ke pás un phátaakon ke barábar lagá, ya'ne, niche ká gach.

19 Tab us ne us kí chaurái niche

ke phátaak ke sámhne se, bhítar ke sahn ke áge, púrab taraf, aur uttar taraf, báhar báhar, sau háth nápi.

20 ¶ Phir us ne báharwár sahn ke phátaak kí jis ká rukh uttar taraf thá, us kí lambái aur chaurái nápi.

21 Aur us kí kothrián, tín is taraf, tín us taraf thin: aur us ke khambhe, aur us ke dálán, pahle phátaak ke nap, ke mutábiq the: us kí lambái pachás háth, aur chaurái pachís háth thí.

22 Aur us kí jhanjhrián, aur us ke dálán, aur us ke nakhl, us phátaak ke andáza se the, jis ká rukh púrab kí taraf thá, aur úpar tak sáť dandon kí charháí thí; us kí diwrhíán un ke áge thin.

23 Aur bhítar ke sahn ká phátaak uttar taraf aur púrab taraf ke phátaak ke sámhne thá: aur us ne phátaak se phátaak tak sau háth nápe.

24 ¶ Aur wuh mujhe dakhin kí ráh se le gayá, aur kyá dekhá hún, kí dakhin kí taraf ek phátaak hai; aur us ne us ke khambhon ko aur us kí diwrhion ko un nápon ke mutábiq nápa.

25 Aur us men aur us kí diwrhion men irdágird, un jhanjhrión kí sí jhanjhrián thin; lambái pachás háth, aur chaurái pachís háth.

26 Aur us ke úpar jáne ke liye sírhí ke sáť dande the, aur us kí diwrhíán un ke áge thin, aur us ke khambhon par nakhlon kí súraton thin, ek is taraf, aur ek us taraf.

27 Aur dakhin kí taraf bhítar ke sahn ká phátaak thá; aur us ne dakhin kí taraf phátaak se phátaak tak sau háth nápe.

28 Aur wuh dakhin phátaak kí ráh se mujhe bhítar ke sahn men láyá: aur un nápon ke mutábiq us ne dakhin phátaak ko nápa.

29 Aur us kí kothrion, aur us ke khambhon, aur us kí diwrhion ko un nápon ke mutábiq: aur us men aur us kí diwrhion men irdágird jhanjhrián

thín; lambái pachás háth, chauráí pachís háth.

30 Aur diwrhíán irdágird pachís háth lambí, aur pánch háth chaurí thín.

31 Us kí diwrhíán báharwár sahn kí taraf thín, aur us ke khambhon par naḱhlon kí súraten, aur us ke úpar charhne ko áth dande the.

32 ¶ Aur wuh mujhe púrab taraf bhitárwár sahn men láyá, aur un nápon ke mutábíq phátaḱ nápá.

33 Aur us kí kothríon, aur us ke khambhon, aur us kí diwrhíon ko un nápon ke mutábíq : aur us men aur us kí diwrhíon men irdágird jhanjhrián thín; lambái un kí pachás háth thí, aur chauráí pachís háth.

34 Aur us kí dahlízen báharwár sahn kí taraf thín, aur us ke khambhon par idhar udhar naḱhlon kí súraten thín, aur us ke úpar charhne ke liye áth dande the.

35 ¶ Aur wuh mujhe uttar ke phátaḱ kí taraf le gayá, aur un nápon ke mutábíq use nápá.

36 Us kí kothríon, aur us kí dahlízen, aur us kí diwrhíon ko, jin men irdágird jhanjhrián thín; lambái pachás háth, aur chauráí pachís háth thí.

37 Aur us ke khambhe báharwár sahn kí taraf the, aur us ke khambhon par, idhar udhar, naḱhlon kí súraten thín, aur us ke úpar charhne ke liye áth dande the.

38 Aur hujre aur un ke darwáze un phátaḱon ke khambhon ke áspás the, jahán we soḱhtaní qurbáníán dhowen.

39 ¶ Aur phátaḱ kí diwrhí men do mezen is taraf, aur do mezen us taraf thín, kí un par soḱhtaní qurbání, aur ḱhatá kí qurbání, aur taqís kí qurbání, zabh karen.

40 Aur us taraf báharwár uttar ke phátaḱ ke madḱhal ke charháó ke pás do mezen thín, aur phátaḱ kí diwrhí kí dúsí taraf do mezen.

41 Phátaḱ ke áspás char mezen is taraf, aur char mezen us taraf thín, áth mezen, jin par we zabh karen.

42 Soḱhtaní qurbání ke liye taráshe hús pattharon kí char mezen thín, jo derh háth lambí, aur derh háth chaurí, aur háth bhar únchí thín, jin par we soḱhtaní qurbání aur zabihe ke zabh karne ke hathyár dharen.

43 Aur us ke andar cháron taraf char ungal chaurí ankrián lagi thín, aur qurbáníon ká gosht mezon ke úpar dhará hús thá.

44 ¶ Aur andarúni phátaḱ ke báharwár andarúni sahn men, jo shimáli phátaḱ kí jánib men thá, gánawálon ke hujre the, aur un ká ruḱh dakhin kí taraf thá : aur ek púrab phátaḱ kí jánib men thá, jis ká ruḱh uttar kí taraf thá.

45 Aur us ne mujhe kahá, kí Yih hujra, jis ká manzar dakhin kí taraf hai, un káhinon ke liye hai, jo ghar kí nigahbání karte hain.

46 Aur wuh hujra, jis ká manzar uttar kí taraf hai, un káhinon ke liye, jo mazbah kí muḱáfazat men házir hain : ye baní Sadúq hain, jo baní Láwí men se ḲHUDÁWAND ke pás áte hain kí us kí ḱhidmat karen.

47 Aur us ne sahn ko sau háth lambá, aur sau háth chaurá, chaukor nápá : aur mazbah ghar ke áge thá.

48 ¶ Phir wuh mujhe ghar kí diwrhí men láyá, aur diwrhí ko nápá, pánch háth idhar, aur pánch háth udhar : aur phátaḱ kí chauráí tén háth is taraf thí, aur tén háth us taraf.

49 Diwrhí kí lambái bis háth, aur chauráí gyárah háth thí; aur sírhí ke dande lage the, kí jin se we us ke úpar charh játe the : aur dahliz par sutún the, ek is taraf, aur ek us taraf.

XLI BA'B.

AUR wuh mujhe haikal men láyá aur dahlízen ko nápá, chauráí is taraf chha háth, aur chauráí us

taraf chha háth, yih khaíma ki chau-
rái hai.

2 Aur darwáze kí chaurái das háth,
aur un bagalon kí jo darwáza ke pás
thín pánch háth is taraf, aur pánch
háth us taraf thí; aur us ne us kí
lambái ko chális háth nápá, aur us kí
chaurái bis háth.

3 Tab wuh andar gayá, aur darwáze
ke khambhe ko do háth nápá, aur
darwáza chha háth, aur darwáza kí
chaurái sát háth thí.

4 Aur us ne haikal ke áge lambái
ko bis háth, aur chaurái ko bis háth
nápá, aur mujhe kahá, kí Yihí Quds ul
Aqdas hai.

5 Aur us ne ghar kí díwár chha
háth nápí, aur bagal ke pushton kí
chaurái ghar ke gird ba gird char háth
thí.

6 Aur bagal kí kothrián tin thín,
kothri ke úpar kothri, qatár men tis;
aur we us díwár men, jo ghar ke ás
pás kí bagal kí kothrion ke liye thí,
dákhlil kí gayí thín, tá kí we mazbút
howen, par ghar kí díwár se we milí
búí na thín.

7 Aur wuh un bagli kothrion se
úpar tak, charon taraf, ziyáda chaurá
hotá játá thá; kí ghar ká chaurá
ghar ke girdágird únchá únchá chalá
játá thá; is sabab se ghar kí chaurái
úpar ziyáda thí, aur niche se leke
bich tak, aur us se úpar tak barh
gayí.

8 Aur main ne ghar kí charon taraf
kí úncháí bhí dekhí; bagal kí koth-
rion kí newen chha bare bare háth ke
púre sarkande kí thín.

9 Aur bagal kí kothrion ke báhar
kí díwár kí chaurái pánch háth; aur
jo khálí rahá, so ghar kí bagal kí koth-
rion ke darmiyán thá.

10 Aur hujron ke darmiyán, ghar
kí charon taraf gird ba gird, bis háth
chaurá fásila thá.

11 Aur bagal kí kothrion ke dar-
wáze us khálí jagah kí taraf the, ek

darwáza uttar taraf, aur ek darwáza
dakhin taraf: aur khálí jagah kí
chaurái charon taraf pánch háth kí
thí.

12 Aur wuh 'imárat, jo 'aláhida
jagah ke áge us kí pachchhim taraf
thí, so us kí chaurái sattar háth thí,
aur us 'imárat kí díwár charon taraf
pánch háth motí, aur us kí lambái
nauwe háth thí.

13 So us ne ghar ko sau háth lambá
nápá, aur 'aláhida jagah aur 'imárat
us kí díwáron samet sau háth lambí
thí.

14 Aur ghar ká agwára, aur us 'a-
láhida jagah ká sámáná, jo púrab
taraf thá, so us kí chaurái sau háth
thí.

15 Aur 'aláhida jagah ke áge 'imá-
rat kí lambái jo pichhári thí, aur bará-
made is taraf se aur us taraf se, bhitar
kí haikal aur báhar ke dálánon ke
sáth, us ne sau háth nápe.

16 Aur darwáze ke khambhe, aur
jhanjhián, aur girdágird ke barámade,
jo darwáza ke khambhon ke muqábil
tín taraf the, lakri se charon taraf
marhe hue the: aur zamín se jhanjhi-
rion tak, aur jhanjhián bhí marhi hui
thín.

17 Darwáze ke úpar tak, aur an-
darúni ghar tak aur us ke báhar bhí,
charon taraf kí sári díwár ghar ke
báhar bhitar, sab thik andáze se the.

18 Aur Karúbí aur nakhl bane the,
is tarah kí ek nakhl do Karúbion ke
bich men thá, aur har ek Karúbí ke
do do munh the:

19 Chunánchi ek samt nakhl kí
taraf insán ká munh thá, aur dúsi
samt nakhl kí taraf jawán sher i babar
ká munh: ghar kí charon taraf is
tarah ká kám thá.

20 Zamín se darwáza ke úpar tak,
aur haikal kí díwár par Karúbí aur
nakhl bane the.

21 Aur haikal ke darwáze ke kham-
bhe chauron the, aur we bhí jo mu-

qaddas makán ke sámhne the, jaisí súrat is kí, waisí hí súrat us kí thí.

22 Lakrí ká mazbah tén háth únchá thá, aur us kí lambái do háth thí, aur us ke kone, aur us kí kursí, aur us kí diwáren, lakrí kí thín. Aur us ne mujhe kahá, kí Yih wuh mez hai, jo KHUDÁWAND ke áge hai.

23 Aur haikal aur muqaddas makán ke do kiwáre the;

24 Aur kiwáron ke do do palle the, jo more játe the, do ek kiwáre ke liye, aur do dúsre ke liye.

25 Aur un par, ya'ne, haikal ke kiwáron par, Karúbí aur nakhl bane the, jaise kí diwáron par bane the; aur báhar kí diwrhí ke rukh par takhtabandí thí.

26 Aur diwrhí kí baglon men, aur ghar kí jánibí kothríon men, aur mote mote takhton men is taraf, aur us taraf, jhanjhrián aur nakhl the.

XLII BA'ĪB.

PHIR wuh mujhe báharwár sahn men uthar taraf kí ráh se le gayá, aur us kothrí men, jo 'aláhida jagah aur 'imárat ke áge uthar taraf thí, le áyá.

2 Sau háth kí lambái kí jagah ke muqábil, uthar taraf ká darwáza thá, aur us kí chaurái pachás háth thí;

3 Bis háth ke muqábil jo bhitarwár sahn ke liye the, aur báharwár sahn ke gach ke muqábil, jánibí kothríán tén darja kí ek dúsri ke muqábil thín.

4 Aur kothríon ke sámhne bhitar bhitar das háth chaurá thá, aur ek rastá ek háth ká, aur un ke darwáza uthar taraf the.

5 U'parwáli kothríán chhotí thín, kyúnki un ke barámade nichewálíon aur bich-wálíon kí 'imárat men se the.

6 Kyúnki we tén darja kí thín, par sahnon ke sūtúnon kí máinind un ke sūtún na the: is liye we zamín par kí nichewálíon se aur bichwálíon se sakat thín.

7 Aur wuh diwár, jo báhar koth-

ríon ke muqábil aur báharwár sahn kí taraf kothríon ke áge thí, so. pachás háth lambí thí.

8 Kyúnki báharwár sahn kí kothríon kí lambái pachás háth thí: aur dekho, kí haikal ke sámhne sau háth the.

9 Aur in kothríon ke niche púrab kí taraf wuh madkhal thá, jáhán we báharwár sahn se dákhil hote the.

10 Púrab taraf ke sahn kí chaurí diwár men, aur 'aláhida jagah, aur us 'imárat ke áge, kothríán thín.

11 Aur un ke áge ek aisá rástá thá, jaisá uthar taraf kí kothríon ke áge thá: un kí lambái aur chaurái ke, aur un ke sáre makhrajon, un kí kí tartíbon, aur darwázon ke mutábiq.

12 Aur dakhin taraf kí kothríon ke darwázon ke mutábiq, ek darwáza ráh ke sire men thá, ya'ne, sídhí diwár kí ráh, púrab taraf, jáhán dákhil hote the.

13 ¶ Aur us ne mujhe kahá, kí uthar kí kothríán, aur dakhin kí kothríán, jo 'aláhida jagah ke muqábil hain, muqaddas kothríán hain, jáhán káhin, jo KHUDÁWAND ke huzúr játe hain, aqdas chízen kháenge; we wahan aqdas chízen, ya'ne, nazr kí qurbání, aur khatá kí qurbání, aur taqsír kí qurbání dharengé; kyúnki wuh makán muqaddas hai.

14 Jab káhin dákhil howen, to we maqdis se báharwár sahn men na jáwen, balki apní khidmat ke pairáhan wahán raken; kyúnki we muqaddas hain, aur we dúsre kapre pahinke 'ámm makán men jáwen.

15 So jab wuh bhitar ke ghar ko náp chuká, to mujhe us plátak kí ráh láyá, jis ká manzar púrab taraf hai, aur ghar ko cháron taraf se nápá.

16 Us ne paimáish ke sarkande se púrab taraf pánch sau sarkande idhar udhar nápe.

17 Us ne paimáish ke sarkande se uthar taraf pánch sau sarkande idhar udhar nápe.

18 Us ne paimáish ke sarkande se dakhin taraf bhí páñch sau sarkande nápe.

19 ¶ Us ne pachchhim taraf lautke paimáish ke sarkande se páñch sau sarkande nápe.

20 Us ne us kí cháron taraf nápin : us kí cháron taraf ek díwár páñch sau sarkande lambí, aur páñch sau chauří thí, tá kí pák ko nápak se judá kare.

XLIII B'A'T.

BA'D us ke wuh mujhe phátak par le áyá, us phátak par jis ká manzar púrab taraf hai :

2 Aur dekh, kí Isráel ke Khudá ká jalál púrab taraf se áyá, aur us kí áwáz bahutere pánion ke shor kí sí thí, aur zamín us ke jalál se roshan ho gayí.

3 Aur wuh us royá kí numáish ke mutábíq, jise main ne dekhá, hán, us royá ke mutábíq thá, jise main ne dekhá, jab main shahr ko barbád karne áyá thá; aur ye royaten us royá kí mánind thín, jo main ne Kibar kí nadí ke kináre par dekhí; aur main munh ke bhal girá.

4 Aur KHUDÁWAND ká jalál us phátak kí ráh se jis ká manzar púrab taraf hai, ghar men dákhil húa.

5 Aur Rúh ne mujhe uthá liyá, aur andarúni sahn men mujhe láyá, aur dekh, kí ghar KHUDÁWAND ke jalál se bhará húa hai.

6 Aur main ne kisi kí suní, jo ghar men se mere sáth báten kartá thá; aur ek shakhs mere pás khará húa.

7 ¶ Aur us ne mujhe kahá, kí Ái ádamzád, yih meri takht-gáh, aur mere pángwon kí kursí, jahán main baní Isráel ke darmiyán abad tak rahúngá, aur ahl i Isráel, we aur un ke bádsháh, áge ko mere muqaddas nám ko apní zinákárfi se, aur apne bádsháh-on kí láchon se, un ke marne par, nápak na karenge;

8 Kí we apne ástáne mere ástánon ke pás, aur apní chaukhañ meri

chaukhañ ke pás lagáthe the, is tarah kí mere aur un ke darmiyán sirf ek díwár húi: isí tarah we apne un ghinaune kámon se, jo unhon ne kiye, mere muqaddas nám ko nápak karte the; is liye main ne apne qahr men unhen halák kiyá.

9 Pás ab we apní zinákárfi aur apne bádsháhon kí láchon mujh se dúr kar den, tab main un ke darmiyán abad tak rahúngá.

10 ¶ Tú, ái ádamzád, ahl i Isráel ko yih ghar dikhlá, tá kí we apne gunáhon ke sabab sharminda ho jáwen, aur we is namúna ko nápen.

11 Aur agar we apne sáre kámon se pashemán hon, to us ghar ká naqsha, aur us kí tartib, aur us ke makhárij o madákhil, aur un ke sáre naqshe aur us ke sáre qawánín, aur us ke sáre dhánche aur sáre áin ko unhen dikhlá, aur un kí nazar ke áge likh, tá kí we us ke sáre naqshe, aur us ke sáre qawánín ko hízf karen, aur un par 'amal karen.

12 Yih is ghar ká áin hai; Us kí tamám sarhadden pahár kí choṭí par aur us ke girdágird niháyat muqaddas hongí. Dekh, yih is ghar ká áin hai.

13 ¶ Aur háth ke náp se qurbángáh ke ye náp hai: Aur yih háth jo hai, so ek háth char ungal hai; khokhlí jagah ek háth, aur ek háth chauří, aur gird ba gird us ke dáman ká kanára bálisat bhar chauřá; aur yih mazbah kí sath hai.

14 Aur zamín kí khokhlí jagah se níche kí kursí tak do háth, aur us kí chauřái ek háth, aur chhoṭí kursí se barí kursí tak char háth, aur chauřái ek háth.

15 Aur qurbángáh char háth hogí, aur qurbángáh ke us ke úpar char síng honge.

16 Aur qurbángáh bárah háth lambí, aur bárah chauří, chaukor hogí.

17 Aur kursí chaudah háth lambí, aur chaudah háth chauří, chaukor :

aur girdágird us ká kanára ádhá háth; aur us kí angethí girdágird ek háth, aur us kí sírhí púrab taraf hogí.

18 ¶ Aur us ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, KHUDÁWAND YAHOWÁH yún íarmátá hai, kí Yih qurbángáh ke qawánnin jári hongé, jis din men we use banáwen, tá kí us par sokhtaní qurbání charháwen, aur us par lahu phirke.

19 Aur tú káhinon, baní Láwí, ko, jo Sádúq kí nasl se hain, jo merí khidmat ke liye mere nazdik áte hain, khatá kí qurbání ke wáste ek jawán bail de, KHUDÁWAND YAHOWÁH kahtá hai.

20 Aur tú us ke khtún men se le, aur mazbah ke charón síngon par, us kí kúrsí ke charón konon par, aur us ke chaugird kí kangní par lagá: isí tarah kafára deke use pák o sáf kar.

21 Aur khatá kí qurbání ke liye wuh bachhrá le, aur wuh ghar kí muqarrar jagah men maqdis ke báhar jaláyá jáegá.

22 Aur tú dúsré din bakrí ká ek be-'aib bachcha khatá kí qurbání ke liye charhá, aur we mazbah ko yún kafará deke pák karenge, jis tarah se we use bachhre se pák karte the.

23 Aur jab tú use pák kar chuká, to ek be-'aib bachhrá aur galle ká ek be-'aib mendhá charhá.

24 Aur tú unhen KHUDÁWAND ke áge charhá, aur káhin un par namak chhirke, aur unhen sokhtaní qurbání ke liye KHUDÁWAND ke áge charháwen.

25 Aur tú sát din tak har roz ek bakrá khatá kí qurbání ke liye tayár kar rakh; we ek bachhrá aur galle ká ek mendhá bhí jo be-'aib hon, maujud karenge.

26 Sát din tak we qurbángáh ko pák o sáf karenge, aur apne ta'in makhsús karenge.

27 Aur jab ye din pure hongé, to yún hogá, kí áphwen din aur us ke

ba'd bhí, káhin log tumhári sokhtaní qurbánon ko, aur tumhári salámatí kí qurbánton ko, mazbah par guzránge; aur main tumhen qabúl karúnga, KHUDÁWAND YAHOWÁH kahtá hai.

XLIV B'A'B.

TAB wuh mujhe báharwár maqdis ke phátak kí ráh se, jis ká manzar púrab taraf hai, phirá láyá, aur wuh band thá.

2 KHUDÁWAND ne mujhe kahá, kí Yih phátak band rahegá, aur kholá nahín jáegá, aur koí insán us se dákhil na hogá; chúnki KHUDÁWAND, Isráel ká KHUDá, us se dákhil huá hai, is liye wuh band rahegá.

3 Magar sardár, is liye kí sardár hai, KHUDÁWAND ke áge rotí kháne ko us men baithegá: wuh us phátak ke usáre kí ráh se andar áwegá, aur usí ráh se báhar jáegá.

4 ¶ Phir wuh mujhe uttar phátak kí ráh se ghar ke áge láyá: aur main ne dekhá, aur dekh, KHUDÁWAND ke jalál ne KHUDÁWAND ke ghar ko bhar diyá, aur main munh ke bhal girá.

5 Aur KHUDÁWAND ne mujhe kahá, kí Ai ádamzád, tú dil lagá, aur apní ánkhon se dekh, aur jo kuchh kí KHUDÁWAND ke ghar ke qawánnin o áin kí bábat tujh se kahtá hún, apne kánon se sun, aur ghar ke madkhal ko aur maqdis ke sab makhrajon ko liház kar.

6 Aur tú ahl í Isráel ke bági logon se kah, kí KHUDÁWAND YAHOWÁH yún farmátá hai, kí Ai ahl í Isráel, tum bas jáno, kí tum ne yih sáre ghinaune kám kiye hain.

7 Chunánci, jis waqt tum merí rotí aur charbí aur lahu guzránte the, tab dil ke ná-makhtún aur jism ke ná-makhtún ajnabí-zádon ko mere maqdis men láe, tá kí we mere maqdis men áwen, aur mere ghar ko ná-pák karen, aur unhon ne tumháre sáre nafrat-angez kámon ke sabab mere 'ahd ko torá.

8 Aur tum ne merí muqaddas chízon kí hífázat na kí, balki tum ne gáiron ko apní taraf se mere maqdis men muqarrar kiyá hai, tá kí merí chízon kí amánatdári karen.

9 ¶ Kḥudáwand YAHOWÁH yún kahtá hai, kí Un ajnabi-zádon men se, jo baní Isráel ke darmiyán hain, koi dil ká ná-makhtún, yá jism ká ná-makhtún ajnabi-záda mere maqdis men dákhil na hogá.

10 Balki baní Láwí bhí jo mujh se bargashta húe, jis waqt kí Isráel gumráh ho gayá, kyúнки we 'apne buton kí pairaui karke mujh se gumráh húe, so we hí apní sharárat kí sazá páwenge.

11 Tau bhí we mere maqdis men kḥádim hongé, aur mere ghar kí nigahbání karenge, aur mere ghar men kḥidmat-guzárái karenge, we logon ká sokhtani qurbání aur zabiha zabh karenge, aur logon ke áge un kí kḥidmat ke liye khare rahenge.

12 Chúnki unhon ne un ke liye buton ke áge kḥidmat kí thí, aur we ahl í Isráel ko badkári ká thokarkhilánewálá patthar húe; is liye main ne un par apná háth barháyá, aur we apní sharárat kí sazá páwenge, Kḥudáwand YAHOWÁH farmátá hai.

13 Aur we mere huzúr á nahín sakenge, kí mere áge kahánat karen, yá quds ul aqdas men merí muqaddas chízon ke pás áwen; balki we apní ruswái útháwenge, aur apne ghinaune kámon ki, jo unhon ne kiye hain, sazá páwenge.

14 Tau bhí main unhen ghar kí hífázat ke liye, aur us kí sári kḥidmat ke liye, aur us ke kámon ko anjám देने ke liye, nigahbán muqarrar karúngá.

15 ¶ Par káhin, baní Láwí, Saduq ke bete, jo mere maqdis kí hífázat karte the, jis waqt kí baní Isráel mujh se gumráh ho gaye, so we merí kḥidmat ke liye mere nazdik áwenge, aur

mere huzúr khare rahenge, kí mere áge charbí aur lahú guzránen, Kḥudáwand YAHOWÁH kahtá hai.

16 Aur we mere maqdis men dákhil hongé, aur kḥidmat ke liye merí mez ke pás áwenge, aur merí chízon kí amánatdári karenge.

17 ¶ Aur yún hogá, kí jis waqt we andarwár sahn ke phátakon se dákhil hongé, to we kattání poshák pahine húe áwenge, aur jab tak kí andarwár sahn ke phátakon ke darmiyán aur andar hí men kḥidmat karte rahenge, ún un se orhá na jáegá.

18 We apne siron par kattání topí, aur kamaron par kattání páejáme pahinenge, aur jo kuchh pasine ká bá'is ho, use apní kamar par na bándhen.

19 Aur jis waqt we báharwár sahn men, ya'ne, 'awámm ke báharwár sahn men nikal jáwen, to apní kḥidmat kí poshák utár dálenge, aur muqaddas hujron men rakhenge. aur dúsrí poshák pahinenge; magar we kapron ko pahine húe 'awámm kí, taqdis na karenge.

20 Aur we apná sir na mundáwenge, aur na bál ko lambá hone denge; we sirf apne siron ke bál katarwáenge.

21 Aur jab andarwár sahn men dákhil hon, to koi káhin mai na píe.

22 Aur we bewá, yá mutallaqa ko, jorú na karenge, balki ahl í Isráel kí nasl kí kunwári ko lenge, magar we us bewá ko jo káhin bewá chhor gayá ho, apne liye lewen.

23 Aur we mere logon ko pák aur nápák ká farq batáwenge, aur unhen síkḥáenge kí we najis aur táhir men imtiyáz karen.

24 Aur we mu'ámala men 'adálát ke liye khare hongé: we mere hukmon ke bamújib 'adálát karenge: aur we merí sári jamá'aton men merí shari'aton aur mere qawánin ko hífz karenge, aur mere sabton ko muqaddas karenge.

25 Aur we apne ko nápak karne ke liye kisi murda ke pás na jáwenge, magar faqat báp, yá má, yá betá betí, yá bhái, yá kúnwári bahin ke liye we apne ko nápak kar sakte haiñ.

26 Aur we us ke pák hone ke ba'd us ke liye aur sát din shumár karenge.

27 Aur jis din ki wuh maqdis ke andar, andarúni sahn ke darmiyán, áwe, tá ki maqdis men k̄hidmat-guzári kare, to wuh apne liye k̄hatá ki qurbání guzránegá, K̄hudáwánd YáHOWÁH kahtá hai.

28 Aur yih un kí mírás hogí: main hí un kí mírás hún: aur tum Isráel men unhen milkiyat nahín doge: main hí un kí milkiyat hún.

29 Aur we nazar kí qurbání, aur k̄hatá kí qurbání, aur taqsír kí qurbání k̄háenge, aur har ek chíz, jo Isráel men haram kí jáwe, unhín kí hogí.

30 Aur sáre pahle phalon ká pahlá, aur tumhári sári qurbáníon kí har ek -híz kí, har ek qurbání káhin kí hogí; aur tum apne gúndhe hús áte ká pahlá káhin ko díjiyo, tá ki barakat tere ghar par názil hoke rahe.

31 Par wuh jo áp se mará, yá darindon ká phára hús, kyá parind, kyá charind, cháhiye kí káhin use na k̄háwen.

XLV BA'B.

AUR jab tum zamín ko qur'a se taqsim karoge ki ek ek ko mírás mile, to tum zamín ká ek muqaddas hissa K̄hudáwánd ke áge útháe hús hadya ke taur par guzránoge; us kí lambái pachís hazár kí, aur chau'ái das hazár kí hogí; aur yih us ke chau-gird kí sári sarhaddon ke darmiyán muqaddas hogí.

2 Us men se ek qit'a, jis kí lambái ách sau, aur chau'ái pánch sau, jo cháron taraf barábar hai, maqdis ke liye hogá, aur us kí iháta ke liye cháron taraf pachás pachás háth kí zamín hogí.

3 Aur tú us paimáish kí pachís hazár kí lambái aur das hazár kí chau'ái nápegá; aur us men maqdis, quds ul aqdas, hogá.

4 Zamín ká muqaddas hissa un káhinon ke liye hogá jo maqdis ke k̄hádim haiñ, aur jo K̄hudáwánd ke huzúr k̄hidmat karne ko áwenge, aur wuh maqám un ke gharon ke liye hogá, aur wuh maqdis ke liye muqaddas jagah hogí.

5 Aur wuh, jis kí lambái pachís hazár aur chau'ái das hazár, ghar ke k̄hádim, baní Láwi, ke liye hogá, tá kí bís hujron kí jagah ho.

6 ¶ Aur tum shahr ká hissa pánch hazár chau'ái men, aur lambái men pachís hazár, maqdis ke hadyawále hissa ke barábar muqarrar karo: so wuh sáre ahl i Isráel ke liye hogá.

7 ¶ Aur muqaddas hadyawále hissa kí aur shahr ke hissa kí ek taraf, aur dúsrí taraf muqaddas hadyawále hissa ke muqábil aur shahr ke hissa ke muqábil, pachchhim se pachchhim, aur púrab se púrab, ek hissa sardár ke liye hogá; aur lambái us kí pachchhimí sarhadd se púrabí sarhadd tak un hisson men se ek ke muqábil ho.

8 Isráel ke darmiyán, zamín men se, us ká yihí hissa hogá, aur mere sardár phir mere logon par sitam na karenge; aur we báqi zamín ahl i Isráel ko, un ke firqon ke mutábíq, taqsim karenge.

9 ¶ K̄hudáwánd YáHOWÁH yún kahtá hai, kí Ai Isráel ke sardáro, itná tumháre liye bas ho, zulm aur lút pát ko apne se dúr karo, 'adálat o sadáqat karo, aur mere logon par sab tarah kí ziyádatí jo tum ne kí hai mauqúf karo, K̄hudáwánd YáHOWÁH farmátá hai.

10 Aur tum púrí tarázi aur púra aifah aur púra batt rakhá karo.

11 Aifah aur batt ek hí wazn ká ho, kí batt men k̄homar ká daswán hissa ho, aur aifah bhí k̄homar ká

daswān hissa ho : us kā andāza k̄homar ke mutābiq ho.

12 Aur misqāl bis jirah kā ho, aur bis misqāl, pachīs misqāl, pandrah misqāl kā tumhārā mānah hogā.

13 Aur hadyā jo tum guzrānoge, so yih hai : gēhūn ke k̄homar ke aifah kā chhathā hissa, aur jau ke k̄homar ke aifah kā chhathā hissa guzrānoge.

14 Aur tel, ya'ne, tel ke batt kī bābat yih hukm hai, ki tum karr men se jo das batt kā k̄homar hai, ek batt kā daswān hissa dījiyo : kyūnki k̄homar men das batt hain.

15 Aur galle men se, har do sai ke pichhe, Isrāel kī suthrī charāgāh kā ek barra nazr kī qurbānī ke liye, aur sokhtanī qurbānī ke liye, aur salāmatī kī qurbānī ke liye, tā ki un ke liye kafāra ho, K̄hudāwand YAHOWĀH kah-tā hai.

16 Mulke ke sārē log us sardār ke liye, jo Isrāel men hai, yih hadyā denge.

17 Aur sardār sokhtanī qurbānīān, aur nazr kī qurbānīān, aur tapāwan, 'idon aur naye chānd ke waqton, aur sabton, aur ahl i Isrāel ke sārē muqaddas dinon men dewegā; wuh khatā kī qurbānī, aur nazr kī qurbānī, aur sokhtanī qurbānī, aur salāmatī kī qurbānīān, ahl i Isrāel ke kafāre ke liye taiyār karegā.

18 K̄hudāwand YAHOWĀH yūn kah-tā hai, ki Pahle mahīne kī pahilī tārīkh ko tū ek be-'aib jawān bail le, aur maqdis ko pāk kar :

19 Aur kāhin khatā kī qurbānī ke bachhre kā lahū lewegā, aur use ghar ke khambhon par, aur mazbah kī kursi ke chārōn konon par, aur andarwār sahn ke darwāze ke khambhon par lagāwegā.

20 Aur tū mahīne kī sātwin tārīkh ko har ek ke liye jo saho kare, aur us ke liye bhī jo nādān hai, aisāhī karegā; isi tarah tum ghar kā kafāra diyā karoge.

21 Tum pahle mahīne kī chaudahwin tārīkh fasah ko, jo sāt din kī 'id hai, mānoge, aur fatirī rotī khāī jāegī.

22 Aur usī din sardār apne liye, aur sārē ahl i mamlukat ke liye, khatā kī qurbānī ke wāste ek bachhrā taiyār kar rakhegā.

23 Aur 'id ke sātōn din men, wuh har roz sāt din tak sāt be-'aib bachhre, aur sāt mendhe muhaiyā karegā, tā ki K̄hudāwand ke āge sokhtanī qurbānī hon; aur har roz bakron men se ek bachcha tā ki wuh khatā kī qurbānī ho.

24 Aur wuh har ek bachhre ke liye ek aifah bhar nazr kī qurbānī, aur har ek mendhe ke liye ek aifah, aur har ek aifah ke liye ek hīn tel taiyār karegā.

25 Sātwen mahīne kī pandrahwin tārīkh ko bhī wuh 'id ke liye, jis tarah se us ne in sāt dinon men kiyā thā, taiyārī karegā, khatā kī qurbānī ke mutābiq, sokhtanī qurbānī ke mutābiq, aur nazr kī qurbānī ke mutābiq, aur tel ke mutābiq.

XLVI BA'B.

K̄HUDA'WAND YAHOWĀH yūn farmatā hai, kī Andarwār sahn kā phātak, jis kā manzar pūrab kī taraf hai, un chha dinon tak, jin men kām karnā rawā hai, band rahegā, par sabt ke din kholā jāegā, aur naye chānd ke din bhī kholā jāegā.

2 Aur sardār bāhar us phātak ke usārē kī rāh se dākhil hogā, aur phātak ke khambhe pās kharā rahegā, aur kāhin us kī sokhtanī qurbānī, aur us kī salāmatī kī qurbānīān, karenge, aur wuh phātak ke āstāne par sīda karegā; tab niklegā; par phātak shām tak band na hogā.

3 Aur mulke ke log usī phātak ke darwāze par, sabton aur naye chānd ke waqton men, K̄hudāwand ke huzūr sīda kiyā karenge.

4 Aur sokhtanī qurbānī, jo sardār

aur logon ke liye,

HIZQIEL, XLVI. *jab we 'ibadat karte hon*

sabt ke din KHUDAWAND ke áge guz-ránegá, so yih hai : chha be-'aib barre, aur ek be-'aib menđhá;

5 Aur ek nazr kí qurbání ek ek menđhe ke liye ek aifah, aur ek nazr kí qurbání barron ke liye jitná us ko dastras ho, aur ek aifah ke liye ek hin tel.

6 Aur naye chánd ke roz yih hogá : ek be-'aib jawán bail aur chha barre, aur ek menđhá, sab ke sab be-'aib honge.

7 Aur wuh ek nazr kí qurbání tai-yár karegá, ya'ne, har ek bail ke liye ek aifah, aur menđhe ke liye ek aifah, aur barron ke liye jitná us ko dastras ho, aur har ek aifah ke liye ek hin tel.

8 Aur jab sardár áwe ki dákhil ho, to phátaak ke usáre kí ráh se dákhil hogá, aur usi kí ráh se niklegá.

9 ¶ Par jab mulk ke log muqaddas 'idon ke waqt KHUDAWAND ke huzúr házir honge, to wuh jo uttar ke phá-tak kí ráh se sijda karne ko bhitar áta hai, so dakhin ke phátaak kí ráh báhar jáegá; aur wuh jo dakhin ke phátaak kí ráh se andar áta hai, so uttar ke phátaak kí ráh se nikal jáegá; jis phátaak kí ráh se wuh andar áyá, us se báhar na jáegá, par us ke sámhne ke phátaak kí ráh se nikal jáegá.

10 Aur jab we andar jáenge, to sar-dár bhí un ke darmiyán hoke jáegá; aur jab we báhar niklenge, to wuh bhí nikal áwegá.

11 Aur 'idon men, aur muqarrar jam'aton ke waqt men, ek nazr kí qurbání ek ek bail ke liye ek aifah, aur menđhe ke liye ek aifah hogí; aur barron ke liye jitná us ko dastras ho, aur har ek aifah ke liye ek hin tel.

12 Aur jab sardár koí sokhtaní qurbání apní khushí se taiyár kare, yá koí salámatí kí qurbánín KHUDAWAND ke áge apní khushí se guzráne áwe, tab wuh phátaak jis ká manzar púrab taraf hai us ke liye kholá jáegá, aur

wuh jis taur par sabt ke din kiyá thá, us hí taur par apní sokhtaní qurbání aur apní salámatí kí qurbánín guz-ránegá : tab wuh báhar nikal áwegá, aur us ko nikalne ke ba'd phátaak baud kiyá jáegá.

13 Tú har roz KHUDAWAND ke áge pahle sál ká ek be-'aib barra, sokhtaní qurbání ke liye, charháwegá; tú use har subh charháwegá.

14 Aur tú us ke liye har subh ko ek nazr kí qurbání guzránegá, ya'ne, aifah ká chhaṭhá hissa, aur mihin maida ke sáth miláne ko tel ke hin kí ek tihái; dáimi hukin ke mutábíq hamesha ke liye KHUDAWAND ke áge yih nazr kí qurbání hogí.

15 Isí tarah we barre aur nazr kí qurbání aur tel har subh hamesha kí sokhtaní qurbání ke liye charháwen.

16 ¶ KHUDAWAND YAHOWÁN yún farmátá hai, ki-Agar sardár apne beton men se kísi ko hiba kar de, to wuh mirás us ke beton kí hogí; wuh wirá-satá un kí mirás ho jáegi.

17 Par agar wuh apne gulámon men se kísi ko apní mirás men se hiba kare, to wuh khalási ke sál tak us ká hogá, ba'd us ke sardár ká phir ho jáegá; magar us kí mirás us ke beton ke liye hogí.

18 Aur sardár logon kí mirás men se zulm karke nahin legá, kí unhen un kí mirás se be-dákhil kare; par wuh apní hí mirás men se apne beton ko mirás degá, tá ki mere log har ek apní mirás se tittar bittar na hon.

19 ¶ Phir wuh mujhe us inadkhal kí ráh se, jo phátaak kí bagal men thá, káhinon ke muqaddas hujron men, jin ká manzar uttar taraf thá, láyá, aur dekh, pachchhim taraf ko donon siron par ek khálí jagah thí.

20 Tab us ne mujhe kahá, kí Dekh, wuh jagah hai, jis men káhin log taq-sir kí qurbání aur khatá kí qurbání josh karenge, aur nazr kí qurbání ko tanúr men pakáwenge, tá kí unhen

báharwár sahn men logon kī taqdis karne ke liye na le jáen.

21 Phir wuh mujhe báharwár sahn men láyá, aur sahn ke cháron konon kī taraf mujhe le gayá, aur dekh, sahn ke har ek kone men ek aur sahn thá.

22 Sahn ke cháron konon men chá-lis chá-lis háth lambé, aur tís tís háth chauré sahn the, ek dústre ke muttasil; ye cháron konewále ek hí náp ke the.

23 Aur un ke girdágird, un cháron ke girdágird, ek diwár thí, aur cháron taraf diwár ke niche ubálne kī jagahen baní thín.

24 Tab us ne mujhe kahá, ki Yih ubálnewálon kī jagah hai, jahán ghar ke khádīm logon ke zabiha ubálen.

XLVII BA'B.

PHIR wuh mujhe ghar ke darwáze par láyá, aur dekh, pání ghar ke ástáne ke niche se púrab taraf ko níkle, kī ghar ká sámhná púrab rukh thá, aur pání ghar kī dahní taraf ke niche se mazbah kī dakhin taraf hoke bahte the.

2 Tab wuh mujhe uttar ke pháta kī ráh se báhar láyá, aur mujhe us ráh men, jis ká manzar púrab kī taraf hai, báharwár pháta k par phiráke le áyá, aur dekh, dahní taraf se pání níkal áe the.

3 Aur wuh mard, jis ke háth men paimáish kī dori thí, púrab taraf níklá, aur hazár háth nápá, aur mujhe pánion men láyá, aur pání takhnon tak the.

4 Phir wuh bazár háth nápá, aur mujhe pánion ke darmiyán le áyá, aur pání ghutnon tak the; phir aur ek hazár nápá, aur us men hoke mujhe láyá, aur pání kamar tak the.

5 Ba'd us ke aur ek hazár háth nápá, aur wuh aísá daryá thá, kī main us ke pár guzar nahín saktá thá: kyúñki pání bahut ziyáda húe, tairáo ke pání, ek daryá, jis ke pár paidal jáná mumkin na thá.

6 ¶ Aur us ne mujhe kahá, ki Aí-

ádamzád, kyá tū ne yih dekhá? Tab wuh mujhe le gayá, aur daryá ke kináre par phir pahuncháyá.

7 Aur jab main phir áyá, to dekh, daryá ke kináre kī is taraf aur us taraf bahutere daráht the.

8 Tab us ne mujhe kahá, ki Yih pání púrab dos kī taraf bah játe'hain, aur maidán men níkal áte, aur samúndar men já milte hain, aur samúndar men milte hí us ke pání náqis se achchhe ho jáenge.

9 Aur yún hogá, kī har ek shai jo jítí aur chaltí phirtí hai, jahán kahín yih daryá áwégá, jiegí, aur machhlíon kī barí kasrat hogí; is liye kī ye pání wahán áwenge; kyúñki we achchhe ho jáenge, aur har ek shai, jahán kahín yih daryá áta hai, jiegí.

10 Aur yún hogá, kī 'Ain í Jadí se leke 'Ain í 'Ijlaím tak, us par machhwe khare rahenge; we maqám jál bichháne kī jagah hongé; un kī machhlíán, apní apní jins ke mutábíq, bare samúndar kī machhlíon kī sí niháyat kasir hongí.

11 Par us kī kíchar kī jagahen aur us kī taráíán durust na kī jáengi; we shoristán hongí.

12 Aur daryá ke qaríb, us ke kináre par, is taraf aur us taraf, har ek qism ke mewadár daráht ugenge, jin ke patte kabhí nahín murjháenge, aur jin ke mewa kabhí chuk na jáenge; we apne apne mahíne men naye mewa láwenge, is liye kī un ke pání maqdis men se níkal áe hain; aur un ke mewa kháne ke liye, aur un ke patte dawá ke liye hongé.

13 ¶ Khudáwánd YAHOWÁH yún kahtá hai, kī Yih wuh sarhadd hai, jis ke bamújib tum zamín ko taqsiñ karoge, kī Isráel ke bárah firqon k. mirás howe. Yúsuf ke liye do hisse hongé.

14 Aur tum ek dústre ke sáth use mirás men láoge, jis kī bábat main ne apná háth ufháýá, kī tumháre bápdá-

don ko dūngā; aur yih zamīn tumhāri mīrās men paregi.

15 Aur uttar taraf zamīn kī yihī sarhadd hogī: bare samundar se leke, Hatlūn kī rāh, Sīdād ke madkhal tak;

16 Hamāt, Bīrītah, Sībraim, jo Dimishq kī sarhadd aur Hamāt kī sarhadd ke darmiyān hai; aur Hasar-mattikūn, jo Haurān ke kanāre par hai.

17 Aur samundar se sarhadd yih hogī, ya'ne, Hasar-'Ainān, Dimishq kī sarhadd, aur uttar ko uttar atrāf, aur Hamāt kī sarhadd. Aur yih uttar kī sarhadd hai.

18 Aur pūrabi sarhadd Haurān, aur Dimishq, aur Jilī'ād ke darmiyān se, aur Isrāel kī sarzamīn ke darmiyān se jo Yārdan par hai, hogī; us sarhadd se jo pūrāb ke samundar ke āspās hai tum paimāish karoge. Aur yih pūrāb kī sarhadd hai.

19 Aur dakhin kī sarhadd dakhin taraf yih hai, ya'ne, Tamar se, Maribah se pānton tak, jo Qādis men hain, us wādī se bare samundar tak. Yihī dakhin kī sarhadd dakhin taraf hai.

20 Aur usī sarhadd se Hamāt ke muqābil barā samundar pachchhim kī sarhadd hogā. Yihī pachchhim kī sarhadd hai.

21 Isī tarah tum Isrāel ke firqon ke mutābiq zamīn ko āpas men taqsim karoge.

22 ¶ Aur yūn hogā kī tum apne ko aur un begānon ko, jo tumhāre darmiyān baste hain, aur jin kī aulād tumhāre darmiyān paidā hūī hain, so unhen mīrās ke liye qur'a se taqsim karoge; aur we tumhāre nazdik banī Isrāel ke darmiyān ham-watanon ke barābar hongē, aur tumhāre sāth Isrāel ke firqon ke darmiyān mīrās pāwenge.

23 Aur yūn hogā kī jis jis firqe men koi begāna bastā hai, wahān use mīrās doge, Khudāwand YAHOWAH kahtā hai.

XLVIII BĀB.

AUR ye firqon ke nām hain. Utta ke kanāre se, Hatlūn kī rāh kī sarhadd tak, Hamāt jāne kī rāh, Hasar-'Ainān, Dimishq kī sarhadd uttar kī taraf, Hamāt kī sarhadd tak, kī ye us kī pūrabi aur pachchhimī sarhadden hain; Dān ke liye, ek hissa.

2 Aur Dān kī sarhadd ke muttasil, pūrabi sarhadd se pachchhimī sarhadd tak, A'shar ke liye ek hissa.

3 Aur A'shar kī sarhadd ke muttasil, pūrabi sarhadd se pachchhimī sarhadd tak, Naftālī ke liye ek hissa.

4 Aur Naftālī kī sarhadd ke muttasil, pūrabi sarhadd se pachchhimī sarhadd tak, Munassī ke liye ek hissa.

5 Aur Munassī kī sarhadd ke muttasil, pūrabi sarhadd se pachchhimī sarhadd tak, Ifrām ke liye ek hissa.

6 Aur Ifrām kī sarhadd ke muttasil, pūrabi sarhadd se pachchhimī sarhadd tak, Rūbin ke liye ek hissa.

7 Aur Rūbin kī sarhadd ke muttasil, pūrabi sarhadd se pachchhimī sarhadd tak, Yahūdāh ke liye ek hissa.

8 ¶ Aur Yahūdāh kī sarhadd ke muttasil, pūrabi sarhadd se pachchhimī sarhadd tak, wuh hadyawālā hissa hogā jo tum guzrānoge, pachīs hazār us kī chaurān, aur us kī lambān bāqī hisson men se ek ke barābar, pūrabi sarhadd se pachchhimī sarhadd tak, aur maqdis us ke darmiyān hogā.

9 Wuh hadyawālā hissa, jo tum log KHUDĀWAND ke āge guzrānoge, so pachīs hazār lambā hogā, aur das hazār chaurā hogā.

10 Aur yih muqaddas hadyawālā hissa un ke liye, hān, kāhinon ke liye hogā; uttar taraf pachīs hazār us kī lambāī hogī, aur das hazār us kī chaurāī pachchhimī taraf, aur das hazār us kī chaurāī pūrāb taraf, aur pachīs hazār us kī lambāī dakhin taraf; aur KHUDĀWAND kā maqdis us ke darmiyān hogā.

11 Yih un kāhinon ke liye hogā, jo

Sadúq ke beton men se muqaddas kiye gaye hai, jinhon ne mere hukm ko hiñz kiyá, aur jo gumráh na hús, jab baní Isráel gumráh hús, jis tarah se baní Láwí muqaddas hús.

12 Aur zamín ká yih hadyawálá hissa, jo guzráná játá hai, baní Láwí kí sarhadd ke muttasil, un ke liye niháyat muqaddas chíz thahregá.

13 Aur káhinon kí sarhadd ke muqábil baní Láwí ke liye ek hissa hogá pachís hazár lambá, aur das hazár chaurá; fil-jumla us kí lambái pachís hazár, aur chaurái das hazár hogí.

14 Aur we us men se koi hissa na bechen, aur na zamín ká pahlá hásil badlen, aur na apne qabze se khárij karen; kyúñki wuh KHUDÁWAND ká muqaddas hai.

15 ¶ Aur wuh pánch hazár ká hissa jo chaurán men se bach rahá, us pachís hazár ke muqábil, bastí aur us kí nawáhi ke liye 'ámm jagah hogí, aur shahr ke liye darmiyán hogá.

16 Aur us kí paimáishen ye hongí: uttar taraf chár hazár pán sai, aur dakhin taraf chár hazár pán sai, aur púrab taraf chár hazár pán sai, aur pachchhim taraf chár hazár pán sai.

17 Aur shahr kí nawáhi ká maidán uttar taraf do sau pachás, aur dakhin taraf do sai pachás, aur púrab taraf do sai pachás, aur pachchhim taraf do sai pachás.

18 Aur lambán kí bachtí jo muqaddas hadyawále hisse ke muqábil hai, púrab taraf das hazár, aur pachchhim taraf das hazár hogí, aur wuh muqaddas hadyawále hisse ke muqábil hogí, aur us ká hásil un kí khurák ke liye hogá, jo shahr men khidmatguzári karte.

19 Aur shahr kí khidmat karnewále Isráel ke sáre firqon men se hoke us kí khidmat karenge.

20 Sáre hadyawále hisse kí lambái pachís hazár hogí, aur us kí chaurái pachís hazár hogí; tum muqaddas

hadyawále hisse ko chaukhúntá karke shahr kí milkiyat ke sáth guzránoge.

21 ¶ Aur bachtí, jo muqaddas hadyawále hisse aur shahr kí milkiyat kí donon taraf, jo hadyawále hisse ke pachís hazár ke muqábil púrab taraf, aur pachís hazár ke muqábil pachchhim taraf, sardár ke hisson ke muqábil hai, so sardár ke liye hogí: aur wuh muqaddas hadyawálá hissa hogá: aur ghar ká maqdis us ke darmiyán hogá.

22 Aur baní Láwí kí milkiyat se, aur shahr kí milkiyat se leke, jo sardár kí milkiyat ke darmiyán hai, Yahúdáh kí sarhadd aur Binyamín kí sarhadd ke bich, sardár ke liye hogí.

23 Aur báqí firqon ká aisá hí hogá: so púrabí sarhadd se pachchhimí sarhadd tak, Binyamín ke liye ek hissa.

24 Aur Binyamín kí sarhadd ke muttasil, púrabí sarhadd se pachchhimí sarhadd tak, Sama'un ke liye ek hissa.

25 Aur Sama'un kí sarhadd ke muttasil, púrabí sarhadd se pachchhimí sarhadd tak, Ishakár ke liye ek hissa.

26 Aur Ishakár kí sarhadd ke muttasil, púrabí sarhadd se pachchhimí sarhadd tak, Zabulún ke liye ek hissa.

27 Aur Zabulún kí sarhadd ke muttasil, púrabí sarhadd se pachchhimí sarhadd tak, Jadd ke liye ek hissa.

28 Aur Jadd kí sarhadd ke muttasil, dakhin taraf dakhin kináre kí sarhadd, jo Tamar se leke Maribah ke pání tak jo Qádis men hai, aur daryá tak, bare samundar kí taraf hogí.

29 Yih wuh sarzamin hai, jise tum mirás ke liye Isráel ke firqon ko qur'a se taqsim karoge, aur ye un ke hisse hai, KHUDÁWAND YAHOWAH kahtá hai.

30 ¶ Aur ye uttar taraf ko shahr ke makhárij hai, chár hazár pán sai andáze men.

Dániel aur us ke rafiqon ká   DA'NIEL, I. *bádsháh ke hukm se pála jáná.*

31 Aur shahr ke phátak Isráel ke firqon se námzad hongge; tín phátak uttar taraf; ek phátak Rúbin ká, ek phátak Yahúdáh ká, ek phátak Láwí ká.

32 Aur púrab taraf chár hazár pán sai, aur tín phátak; ek phátak Yúsuf ká, ek phátak Binyamín ká, ek phátak Dán ká.

33 Aur dakhin taraf chár hazár pán

sai us ká andáza thá, aur tín phátak; ek phátak Sama'ín ká, ek phátak Ishakár ká, ek phátak Zabolún ká.

34 Aur pachchhim taraf chár hazár pán sai, aur tín phátak; ek phátak Jadd ká, ek phátak A'shar ká, ek phátak Naftáli ká.

35 Chaugird us ke athárah hazár hain; aur shahr ká nám usí din se yih hogá, Yahowáh-Shámináh.

DA'NIEL NABI' KI' KITA'B.

I BA'B.

YAHU'DA'H ke bádsháh Yahúyaqím kí saltanat ke tisre sál men Bábúl ká bádsháh Nabúkadnazar Yarusalam men áyá, aur use gherá.

2 Aur KHUDÁWAND ne Yahúdáh ke bádsháh Yahúyaqím ko, Bait-ul muqaddas ke ba'ze zurúf samet, us ke qábú men kar diyá: us ne unhen Sin'ár kí sarzamín men apne ma'búd ke ghar men le já rakhá; chunánchi us ne zurúf ko apne ma'búd ke kharzáne men dákhil kiya.

3 ¶ Aur bádsháh ne apne khwájasaráon ke sardár Aspináz ko hukm kiya, kí baní Isráel men se, aur bádsháh kí nasl men se, aur amíron men se, kái ek ko házir kare;

4 We aise jawán hon jin men 'aib na ho, balki khúbsúrat, aur hik nat men máhir, aur har báb men dánishwar, aur sáhib i 'ilm hon, aur jin men yih liyáqat ho kí sháhi qasr men khare rahen, aur Kasdion ke 'ilm aur zubán síkhne ke qábil hon.

5 Aur bádsháh ne un ke liye bádsháhi khurák men se, aur apne píne kí mai men se, rozíne ká hissa muqarrar kiya; is tarah se unhen tín baras tak

pála, kí we ákhir ko bádsháh ke huzúr khare rahen.

6 Un ke darmiyan baní Yahúdáh men se Dániel, aur Hananiyáh, aur Mísáel, aur 'Azariyáh the:

7 Aur khwájasaráon ke sardár ne un men se har ek ká nám rakhá; ya'ne, Dániel ko Beltashazzar, aur Hananiyáh ko Sadrak, aur Mísáel ko Mísak, aur 'Azariyáh ko 'Abdenajú kabá.

8 ¶ Lekin Dániel ne apne dil men iráda kiya, kí apne ta'in bádsháhi khurák ke rozína hisse se, aur us kí mai se jo wuh pítá thá, nápak na kare; aur us ne khwájasaráon ke sardár se dar khwást kí, kí Main cháhátá hún kí apne ko nápak na karún.

9 Aur KHudá ne Dániel ko khwájasaráon ke sardár kí nazar men mu'azzaz o mahbúb karwáya thá.

10 Aur kхоjon ke sardár ne Dániel se kahá, kí Main apne khudáwánd bádsháh se, jis ne tumhárá kháná píná muqarrar kiya hai, dartá hún; káhe ko tumháre chihre us ke huzúr tumháre rafiqon ke chihron se udás nazar áwen? to tum mere sir ko isí tarah se khatre men dáloge.

11 Tab Dániel ne Malzar ko, jise k̄hojōn ke sardár ne Dániel, aur Hananiyáh, aur Misáel, aur 'Azariyáh ká dāroga kiyá thá, kahá, ki

12 Main terí minnat kartá hūn, ki tú das roz tak apne fidwíon ko imtihán kar le, aur hamen kháne ko phalián aur pīne ko pání de.

13 Ba'd us ke hamáre chihre aur un jawánon ke, jo bádsháh ká diyá húa bakhra kháte hain, tere huzúr dekhe jáen; tab jaisá tú dekhe, waisá apne chákaron se kar.

14 Chunánci us ne un kí yih bát qabúl kí, aur das roz tak unhen ázmátá rahá.

15 Aur ba'd das roz ke un ke chihron kí un sab jawánon ke chihron kí nisbat, jo bádsháh ká diyá húa bakhra kháte the, ziyáda raunaq aur tázagí nazar áí.

16 Tab Malzar ne un kí k̄hurák aur mai ko, jo un ke liye muqarrar thí, mauqúf kiyá, aur unhen phalián kháne ko dín.

17 ¶ Tab Khudá ne un cháron jawánon ko ma'rifat, aur har tarah kí hikmat aur 'ilm men mahárat bakhshí; aur Dániel ko har tarah kí royá aur khwáb men sáhib i fahm kiyá.

18 Aur jab we din bit gaye jin kí bábat bádsháh ne kahá thá ki un ke ba'd we unhen sámhne láwen, k̄hojōn ká sardár unhen Nabúkadnazar ke huzúr le gayá.

19 Aur bádsháh ne un se guftogú kí; aur un men se Dániel, aur Hananiyáh, aur Misáel, aur 'Azariyáh kí mánind koí na thá; is liye we bádsháh ke huzúr khare rahne lage.

20 Aur har tarah kí k̄híradmandí aur dānishwarí ke báb men, jo kuchh bádsháh ne un se púchhá, un sáre fálgiroṇ aur nujúmíon se, jo us ke tamám mulk men the, unhen das darja bihtar páyá.

21 Aur Dániel K̄horas bádsháh ke pahle sál tak zinda rahá.

II BA'B.

AUR Nabúkadnazar kí saltanat ke dústre sál men Nabúkadnazar ne aise khwáb dekhe, ki jin se us ká dil ghabrá gayá, aur us kí mīnd játi rahi.

2 Tab bádsháh ne hukm diyá, ki fálgiroṇ, aur nujúmíon, aur jádúgaron, aur Kasdion ko buláwen, ki bádsháh ke khwáb use batáwen. Chunánci, we áe, aur bádsháh ke huzúr khare hue.

3 Aur bádsháh ne un se kahá, ki Main ne ek khwáb dekhá hai, aur us khwáb ká bhed daryáft karne kí fikr se merá dil ghabráta hai.

4 Tab Kasdion ne bádsháh ke áge Arámí zubán men 'arz kí, ki Bádsháh abad tak jitá rah: apne chákaron ko khwáb batláie, to ham us kí ta'bír karenge.

5 Bádsháh ne jawáb men Kasdion se kahá, Yih bát mujh se játi rahi hai: agar tum khwáb yád na diláo, aur us kí ta'bír na karo, to tum tukre tukre kiye jáoge, aur tumbhare ghar ghúrá ban jáenge.

6 Aur agar khwáb ko yád diláo, aur us kí ta'bír batáo, to main tumhen in'am aur ajúra dúngá, aur barí 'izzat bakhshúngá; is liye khwáb ko yád diláo, aur us kí ta'bír mujh se bayán karo.

7 Unhon ne phir jawáb men kahá, Bádsháh apne chákaron ko khwáb batláie, to ham us kí ta'bír karenge.

8 Bádsháh ne jawáb men kahá, ki Yaqinan main jántá hūn ki tum deri karne se íáida utháne cháhte ho, is liye kí dekhle ho, ki bát mujh se játi rahi hai.

9 Lekin agar tum khwáb ko mujhe na batáoge, to tumhare liye ek hí hukm hai; kyúnci tum ne jhúth au hila kí báten banáin, tá kí mere áge kaho, jab tak kí waqt tal jáe: pas, khwáb ko batláo, to main jánún kí us kí ta'bír bhí bayán kar sakte ho.

10 ¶ Kasdion ne bádsháh se 'arz

kí, ki Sári dunyá men aisá to koí ek shakhs bhí nahín, jo bádsháh kí bát ko batá sake; aur na koí bádsháh, yá amír, yá hákim aisá húa, jis ne aisá suwál kisí fálgir, yá nujúmi, yá Kasdí se kiya ho.

11 Aur yih bát, jo bádsháh púchh-tá hai, mushkil bát hai; aur siwá Iláhon ke, jin kí sukúnat insán ke sáth nahín, koí nahín hai kí bádsháh ke áge use batá sake.

12 Is liye bádsháh gusse húa, aur us ká qahr be-niháyat bhar-ká, aur us ne hukm kiya, kí Bábul ke sáre hákimon ko halák karen.

13 So yih hukm já ba já pahunchá, kí hukamá maqtúl hon; tab Dániel aur us ke rafiqon ko bhí dhúndhne lage, kí unhen qatl karen.

14 ¶ Tab Dániel ne bádsháh ke jilaudáron ke sardár Aryúk ko, jo Bábul ke hákimon ke qatl karne ko niklá thá, khiradmandí aur dánishwari se jawáb diya :

15 Us ne bádsháh ke jilaudáron ke sardár Aryúk ke jawáb men kahá, kí 'Yih hukm bádsháh se aisá jald kyún niklá hai? Tab Aryúk ne Dániel se us kí haqiqat kahí.

16 Aur Dániel ne bhitar jáke bádsháh se 'arz kí, kí Mujhe muhlat mile, to main bádsháh ke huzúr us kí ta'bir bayán karúngá.

17 Tab Dániel ne apne ghar jáke Hananiyáh, aur Mísáel, aur 'Azariyáh, apne rafiqon ko, itilá' dí;

18 Tá kí we is ráz ke báb men ásmán ke Khudá se rahmaton ko talab karen; ná ho, kí Dániel aur us ke rafiq, Bábul ke báqi hákimon ke sáth, maqtúl hon.

19 ¶ Tab Dániel par rát ke khwáb men wuh ráz khulá. Tab Dániel ne ásmán ke Khudá ká shukr kiya.

20 Dániel bolá aur kahá, kí Khudá ká nám tá abad mubáarak ho, kí hikmat aur qudrat us hí kí hai:

21 Kyúñki wuh waqton ko aur

zamánon ko tabdil kartá hai; wuh bádsháhon ko mazúl kartá, aur bádsháhon ko qáim kartá hai; wuh hákimon ko hikmat, aur dánishmandon ko dánish, 'ináyat kartá hai:

22 Wuh gahri aur poshída chizon ko záhir kartá hai; aur jo kuchh andhere men hai, use jántá hai; aur núr usí ke sáth rahtá hai.

23 Main terá shukr kartá hún, aur terí sitáish kartá hún, ai mere bápdádon ke Khudá, jis ne mujhe hikmat aur quwat bakhshí, aur jo chiz ham ne tujh se mángí tú ne ab mujh par záhir kí; kyúñki tú ne bádsháh ká muqaddama ham par záhir kiya hai.

24 ¶ Ba'd us ke Dániel Aryúk pás gaya, jo bádsháh kí taraf se Bábul ke hákimon ke qatl ke liye muqarrar húa thá, aur us se yún kahá, kí Bábul ke hákimon ko halák mat kar; mujhe bádsháh ke huzúr le chal; main bádsháh ko ta'bir batá dúngá.

25 Tab Aryúk Dániel ko shitábi se bádsháh ke huzúr le gaya, aur 'arz kí, kí Main ne Yahúddáh ke asiron men se ek shakhs ko páya hai, jo bádsháh ko ta'bir batá degá.

26 Bádsháh ne Dániel se, jis ká laqab Beltashazzar thá, jawáb men kahá, Kyá tú us khwáb ko, jo main ne dekhá, aur us kí ta'bir ko, mujh se bayán kar saktá hai?

27 Dániel ne bádsháh ke huzúr jawáb diya, aur kahá, Wuh bhed jo bádsháh ne púchhá, hukamá, aur nujúmi, aur jádúgar, aur fálgir bádsháh ko batá nahín sakte;

28 Lekin ásmán par ek Khudá hai, jo ráz kí báten áshkára kartá hai; aur wuh Nabúkadnazar bádsháh ko wuh bát batátá hai, jo ákhirí aiyám men hogí. Terá khwáb, aur tere dimági khiyálen, jo tú ne apne palang par dekhe, so ye hai;

29 Tú, ai bádsháh, apne palang par letá húa khiyál karne lagá, kí áyande men kyá hogá; so wuh, jo rázon ká

kholfnewálá hai, tujh par zāhir kartá hai, ki kyá kuchh hogá.

30 Lekin yih ráz mujh par áshkárá kiyá gayá, is liye nahín ki mujh men kisi aur zinda kí nisbat se ziyáda hikmat hai, balki is liye ki is kí ta'bir bádsháh se kí jáwe, aur tá ki tú apne dil ke tasawuron ko pahcháne.

31 ¶ Tú ne, ai bádsháh, nazar kí thí, aur dekh, ek barí múrat thí. Wuh barí múrat, jis kí raunaq be-niháyat thí, tere sámhne khari húi, aur us kí súrāt haibatnák thí.

32 Us múrat ká sir khális sone ká thá, us ká sína aur us ke bázú chándí ká, us ká shikam aur ráneñ tāmbe kí thín;

33 Us kí tāngen lohe kí, aur us ke páñw kuchh lohe ke aur kuchh miñti ke the.

34 Aur tú use dekhtá rahá yahán tak kí ek patthar, bagair us ke kí koi háth se kátke níkalé, áp se níklá, jo us shaki ke páñwon par, jo lohe aur miñti ke the, lagá, aur unhen tūkre tūkre kiyá.

35 Tab lohá, aur miñti, aur tāmbe, aur chándí, aur soná, tūkre tūkre kiye gaye, aur tábistání khalián kí bhúsi kí mánind húc, aur hawá unhen urá le gayi, yahán tak kí un ká patá na milá; aur wuh patthar, jis ne us múrat ko mára, ek bará pahár ban gayá, aur tamám zamín ko bhar diyá.

36 ¶ Wuh khwáb yih hai, aur us kí ta'bir bádsháh ke huzúr bayán kartá hún.

37 Tú, ai bádsháh, bádsháhon ká bádsháh hai: is liye kí ásmán ke Khudá ne tujhe ek bádsháhat, aur tawánái, aur qúwat, aur shaukat bañh-shí hai.

38 Aur jahán kahín baní A'dam sukúnat karte haiñ, us ne maidán ke chaupáye aur hawá ke parinde tere qábú men kar diye, aur tujhe un sabhon ká hákim kiyá: tú hí wuh sone ká sir hai.

39 Aur tere ba'd ek aur saltanat barpá hogi jo tujh se chhóti hogi, aur us ke ba'd ek aur saltanat tāmbe kí, jo tamám zamín par hukúmat karegi;

40 Aur chauthi saltanat lohe kí mánind mazbút hogi, aur jis tarah kí lohá toñ dáltá hai, aur sab chizon par gálib hotá hai, hán, lohe kí tarah se jo sab chizon ko tūkre tūkre kartá hai, usi tarah se wuh tūkre tūkre karegi, aur kuchal dálegi.

41 Aur jo kí tú ne dekhá, kí us ke páñw aur unglián kuchh to kumhár kí máti kí aur kuchh lohe kí thín, so us saltanat men tafiqa hogá; magar jaisá kí tú ne dekhá kí us men lohá gilláwe se milá húa thá, so lohe kí tawánái us men hogi.

42 Aur jaisá kí páñw kí unglián kuchh lohe kí aur kuchh máti kí thín, so wuh saltanat kuchh qawí, kuchh za'if hogi.

43 Aur jaisá tú ne dekhá kí lohá gilláwe se milá húa hai, we apne ko insán kí nasl se miláwenge; lekin jaisá lohá miñti se mel nahín khátá, taisá we báham mel na kháenge.

44 Aur un bádsháhon ke aiyám men ásmán ká Khudá ek saltanat barpá karega, jo tá abad nest na howegi; aur wuh saltanat dúsri qaum ke qabze men na paregi; wuh un sab mamlukaton ko tūkre tūkre aur nest karegi, aur wuhí tá abad qáim rahegi.

45 Jaisá kí tú ne dekhá, kí wuh patthar, bagair us ke kí koi háth se us ko pahár se kát níkalé, áp se áp níklá, aur us ne lohe, aur tāmbe, aur miñti, aur chándí, aur sone ko tūkre tūkre kiyá; Khudá Ta'álá ne bádsháh ko wuh kuchh dikháya jo áge ko hone-wálá hai: aur yih khwáb yaqíní hai, aur us kí ta'bir yaqíní.

46 ¶ Tab sháh i Nabúkadnazar aundhe munh girá, aur Dániel ko síjda kiyá, aur hukm diyá kí use in'ám aur 'itr dewen.

47 Bádsháh ne Dániel se kahá, kí

Haqīqat men terā Khudā ilāhon kā Ilāh, aur bādshāhon kā Khudāwand hai, jo bhedon kā fāsh-karnewālā hai, jis hāl ki tū is rāz ko khol sakā.

48 Tab bādshāh ne Dāniel ko sar-farāz kiya, aur use bahutse tuhfe 'atā kiye, aur use Bābul ke sāre sūba par farmān-rawāī bakhshī, aur Bābul ke ḥakīmōn ke sardārōn par hukmrānī ināyat ki.

49 Tab Dāniel ne bādshāh se dar-ḥwāst ki, aur us ne Sadrak, aur Mīsak, aur 'Abed-najū ko Bābul ke sūba ki kār-pardāzī par muqarrar kiya; lekin Dāniel bādshāh ke āstāne par muqīm hūā.

III Bā'B.

AUR Nabūkadnazar bādshāh ne ek sone ki mūrāt banwāī, jis ki lambāī sāth hāth, aur chaurāī chha hāth ki thī, aur use Dūrā ke maidān sūba i Bābul men nasb kiya.

2 Tab Nabūkadnazar bādshāh ne logōn ko bhejā, ki amīrōn, aur ḥakīmōn, aur sar-lashkarōn, aur mun-sifōn, aur khazānchīōn, aur mushīrōn, aur mujtahidōn, aur sāre sūbōn ke mansabdārōn ko jam'a karen, tā ki we us mūrāt ki, jise Nabūkadnazar bādshāh ne nasb kiya thā, taqdīs karne ko āwen.

3 Tab amīr, aur ḥakīm, aur sar-lashkar, aur mun-sif, aur khazānchī aur mushīr, aur mujtahid, aur sūbōn ke sāre mansabdār, us mūrāt ki taqdīs ke liye, jise Nabūkadnazar bādshāh ne nasb kiya thā, jam'a hūe; aur we us mūrāt ke āge, jise Nabūkadnazar ne nasb kiya thā, khare hūe.

4 Tab ek munādī ne buland āwāz se pukārā, ki Ai qaumo, āi guroho, aur ai mukhtalif lugateṅ-bolnewālo, tumhāre liye yih hukm hai, ki

5 Jis waqt qarnāī, aur nai, aur sitār, aur rabāb, aur barbat, aur chagāna, aur har tarah ke bāje ki āwāz suno, to us sone ki mūrāt ke āge, jise Nabū-

kadnazar bādshāh ne nasb kiya hai, aundhe munḥ giro, aur sijda karo:

6 Aur jo koī aundhā munḥ na gire, aur sijda na kare, to usī ghari āg ki jaltī bhatthī ke bīch men dālā jāegā.

7 So usī dam jis waqt sārī qaumōn ne qarnāī, aur nai, aur sitār, aur rabāb, aur barbat, aur har tarah ke bāje ki āwāz sunī, usī waqt sārī qaumēn, aur gurohen, aur zubānwāle, us sunahlī mūrāt ke āge jise Nabūkadnazar bādshāh ne nasb kiya thā, aundhe munḥ giro, aur unḥōn ne sijda kiya.

8 ¶ So us waqt kāi ek Kasdī naz-dīk āe, aur Yahūdīōn par nālīsh ki.

9 Unḥōn ne Nabūkadnazar bādshāh ke āge 'arz ki, Ai bādshāh, tā abad jītā rah.

10 Ai bādshāh, tū ne hukm kiya hai, ki jo koī qarnāī, aur nai, aur sitār, aur rabāb, aur barbat, aur chagāna, aur har tarah ke bāje ki āwāz sune, so us sone ki mūrāt ke āge zamīn tak jhuke aur sijda kare:

11 Aur jo koī zamīn tak na jhuke aur sijda na kare, so ek āg ki jaltī bhatthī ke bīch men dālā jāegā.

12 Ab chand Yahūdī haiṅ, jinḥēn tū ne Bābul ke sūba ki kār-pardāzī par mu'āyan kiya hai, ya'ne, Sadrak, aur Mīsak, aur 'Abed-najū, in ādmīōn ne, ai bādshāh, terī ta'zīm nahīṅ ki hai; we tere ma'būdōn ki 'ibādat nahīṅ karte haiṅ, aur us sone ki mūrāt ko, jise tū ne nasb kiya, sijda nahīṅ karte.

13 ¶ Tab Nabūkadnazar ne qahr aur gazab se hukm kiya, ki Sadrak, aur Mīsak, aur 'Abed-najū ko ḥazīr karen. So unḥōn ne un ādmīōn ko bādshāh ke huzūr ḥazīr kiya.

14 Nabūkadnazar ne irshād kiya, aur unḥēn kahā, Ai Sadrak, aur Mīsak, aur 'Abed-najū, kyā yih sach hai, ki tum log mere ma'būdōn ki 'ibādat nahīṅ kartē ho, aur us sone ki mūrāt ko, jise main ne nasb kiya, sijda nahīṅ karte?

15 Tis par bhí agar mustá'idd raho, ki jis dam qarnái, aur nai, aur sitár, aur rabáb, aur barbat, aur chagána, aur har tarah ke báje kí áwáz suno, to usí dam us múrat ke áge, jise main ne khará kiyá, aundhe munh gir paro, aur síjda karo, to bihtar; par agar síjda na karoge, to usí gharí ek ág kí jálti bhatthí ke bích men dále jáoge; aur wuh Khudá kaun hai, jo tumhen mere háth se chhuráwegá?

16 Sadrak, aur Mísak, aur 'Abed-najú ne jawáb men bádsháh se kahá, ki Ai Nabúkadnazar, is muqaddama men tujhe jawáb dená ham zarúr nahín jánte.

17 Dekh to, hamará Khudá hai, jis kí 'ibádat ham karte haiñ, wuh hamen ág kí jálti bhatthí se chhuráne kí qudrat rakhtá hai, aur wuh, ai bádsháh, tere háth se ham ko chhuráwegá.

18 Aur nahín to, ai bádsháh, tujhe ma'lúm ho, kí ham tere ma'búdon kí 'ibádat nahín karenge, aur us sone kí múrat ko, jise tú ne nasb kiyá hai, síjda na karenge.

19 ¶ Tab Nabúkadnazar gussa se bhar gayá, aur us ke chihre ká rang, Sadrak, aur Mísak, aur 'Abed-najú par mubaddal húá, aur us ne hukm diyá, kí bhatthí kí áñch us ma'múl se jo us ká thá, haft-chand ziyáda karen.

20 Aur lashkar ke zoráwar pahlawánon ko hukm kiyá, kí Sadrak, aur Mísak, aur 'Abed-najú ko bándhen, aur ág kí jálti bhatthí men dál den.

21 Tab we ashkhás apní qabá, aur zerjáma, aur topí, aur poshák samet bándhe gaye, aur ág kí jálti bhatthí ke bích o bích men dále gaye.

22 Is liye kí bádsháh ká hukm tákídí thá, aur bhatthe kí áñch niháyat ziyáda húí, ág kí lau ne un logon ko, jinhon ne Sadrak, aur Mísak, aur 'Abed-najú ko utháya thá, halák kiyá.

23 Aur ye tín shakhs, ya'ne, Sadrak, aur Mísak, aur 'Abed-najú, bándhe

húe ág kí jálti bhatthí ke darmiyán gir pare.

24 Us waqt Nabúkadnazar bádsháh sarásima húá, aur us ne jald uthkar arkán í daulat se mukhátib hokar kahá, Kyá ham ne tín shakhsan ko bandhwákar ág ke darmiyán nahín dalwáya? Unhon ne jawáb men kahá, Ai bádsháh, sach hai.

25 Us ne jawáb men kahá, Dekhd, main chkr shakhs khule húe ág ke bích phirte dekhtá hún, aur unhen kuchh zarar na húá; aur chauthe kí súrat Khudá ke Bete kí sí hai.

26 ¶ Tab Nabúkadnazar ne ág kí jálti bhatthí ke darwáze par ákar pukará, kí Ai Sadrak, aur Mísak, aur 'Abed-najú, Khudá Ta'álá ke bando, báhar niklo, aur idhar áo. Tab Sadrak, aur Mísak, aur 'Abed-najú ág ke darmiyán se nikal áe.

27 Tab amiron, aur hákimon, aur sar-lashkaron, aur bádsháh ke mushiron ne, faráham hokar un shakhsan par nazar kí, kí ág kí un ke badanon par tásir na húí thí, aur na un ke sir ká ek bál jhulas gayá, aur na un kí poshák men mutlaq kuchh farq húá, aur na ág se jaláhat kí bú un par se ma'lúm hotí thí.

28 Tab Nabúkadnazar ne pukárke kahá, kí Sadrak, aur Mísak, aur 'Abed-najú ká Khudá mubáarak ho, jis ne apne firishte ko bhejá, aur apne bandon ko, jinhon ne us par tawakkul karke bádsháh ke hukm ko tál diyá hai, aur apne badanon ko nisár kiyá, kí siwá apne Khudá ke dússe ma'búd kí 'ibádat aur bandagí na karen, chhuráya hai.

29 Is liye main hukm kartá hún, kí Jo qaum, yá guroh, yá ahl í lugat, Sadrak, aur Mísak, aur 'Abed-najú ke Khudá ke haqq men koí ná-láiq sukhan bole, to un ke tukre tukre kiye jáenge, aur un ke ghar ghúre ban jáenge; kyúñkí koí dúsrá Khudá nahín, jo is tarah chhurá sake.

30 Tab bádsháh ne Sadrak, aur

Un ká sarfarázi páná.

DĀNIEL, IV.

Nabúkadnazar ká khwáb.

Misak, aur 'Abed-najú ko súba i Bábul men sarfaráz kiya.

IV BA'R.

NABU'KADNAZAR bádsháh ki taraf se sári qaumon, aur guroh-on, aur ahl i lugat ke liye, jo tamám rú e zamín par sukdnat karte hai, Salámatí tumhári ziyáda ho.

2 Main ne munásib jáná, ki un nisháníon ki, aur 'ajíb kámon ki, jo Khudá Ta'álá ne mujh se kiye, ittilá' iún.

3 Us ki nisháníán kyá hí nádír hai, aur us ke hairat-afzá kám kaise 'azim hai! us ki mamlukat ek abadí mamlukat hai, aur us ki saltanat pusht dar pusht.

4 ¶ Main Nabúkadnazar apne ghar men chain kartá thá, aur apne qasr men kámrán húa :

5 Tab main ne ek khwáb dekhá, jis se main hirásán ho gayá, aur un andesh-on se jo main ne palang par kiye, aur un khyálon se jo mere dimág men the, main ghabráya.

6 Is liye main ne hukm kiya, ki Bábul ke sáre hukamá házir hon, tá ki us khwáb ki ta'bír bayán karen.

7 Chunánchi sáhir, aur nujúmí, aur Kasdí, aur fálgir házir hue; aur main ne un se apná khwáb bayán kiya; par unhon ne mujh se us ki ta'bír na ki.

8 ¶ A'khir ko Dániel mere sámhne áya, jis ká nám Beltashazzar, jo mere iláh ká bhi nám hai; us men muqaddas Iláhon ki rúh hai; so main ne us ke áge khwáb ko bayán kiya, ki

9 Ai Beltashazzar, sáhiyon ko sardár, is liye ki main jántá hún, ki quddús Iláhon ki rúh tujh men hai, aur ki koi ráz ki bát tujhe ranj ká bá'is nahín, us khwáb ke khyálát jo main ne dekhá, aur us ki ta'bír bayán kar.

10 Apne palang par leté hue apne dimág ke khyálát ye the; main ne nigáh ki, aur, dekho, ki zamín ke

bích o bích ek daraḡht hai, jo niháyat buland;

11 So wuh daraḡht barhá, aur us ne mazbútí paidá ki, aur us ki phu-nang ásmán tak pahunchi, aur wuh zamín ki intihá tak dikhái detá thá.

12 Us ke patte khushnumá the, aur us ke mewe firáwán the, aur us men sab ki khurák thi; maidán ke charinde us ke sáye tale ráhat páte the, aur hawá ke parinde us ki shákhoṅ par baserá karte the, aur sáre jáudáron ne us se parwarish pái.

13 Main ne apne palang par apne dimágí khyálát men dekhá, to kyá dekhá hún, ki ek nigahbáu, hán, ek qudsí, ásmán par se utar áya.

14 Us ne harí áwáz se lalkárke kahá, Daraḡht ko káto, us ki shákhen tarásho, aur us ke patte jháro, aur us ká mewa khiudá do; charinde us ke tale se játe rahen, aur parinde us ki shákhoṅ par se ur jáwen.

15 Tis par us kí jaron ká kunda zamín men chhoṛo; hán, lohe aur támbe ke halqe se bándhá húa maidán ki harí ghás men rahne do; aur wuh ásmán ke shabnam se tar ho, aur zamín ki ghás ke sáth haiwánon ke hisse men pare.

16 Us ká dil ádmí ká sá dil na rahe, par use haiwán ká sá dil diya jáwe; aur sát daur us par guzar jáenge.

17 Yih hukm nigahbánon ke faisale se hai, aur yih amr qudsíon ke kahne ke mutábíq hai, tá ki zinda log pah-chánen, ki Khudá Ta'álá ádmíon ki mamlukat men hukm-rání kartá hai, aur jise cháhe use detá hai, balki ádmíon men se adná ádmí ko us par qáim kartá hai.

18 Mujh Nabúkadnazar bádsháh ne yih khwáb dekhá hai; par tú, ai Beltashazzar, us ki ta'bír bayán kar; kyúñki meri mamlukat ke sáre hukamá táqat nahín rakhte ki mere áge us ki ta'bír bayán karen, magar tujh men

yih sakat hai, is liye ki quddús Iláhon ká ruh tujh men maujúd hai.

19 ¶ Tab Dániel, jis ká laqab Beltashazzar hai, ek sá'at tak sarásima rahá, aur us ke andeshon ne use ghabráyá. Bádsháh ne jawáb men kahá, ki Ai Beltashazzar, khwáb aur us ká ta'bír se tú mat ghabrá. Beltashazzar ne jawáb men kahá, Ai mere khudá-wand, yih khwáb un ke liye ho, jo terá kína rakhte haiñ, aur us ká ta'bír tere dushmanon ke liye.

20 Wuh darakht, jo tú ne dekhá, ki barhá, aur us ne mazbútí paidá ká, aur us ká phunang ásmán tak pahunchí, aur zamin ká intihá tak dikháí detá thá;

21 Jis ke patte khushnumá the, aur us ká mewa firáwán thá, aur us men sabhon ká khurák thá; jis ke sáye tale maidán ke haiwán sukúnat karte the, aur shákhton par hawá ke parinde baserá lete the;

22 Ai bádsháh, so tú hí hai; ki tú barhá, aur mazbút húa; kyúñki terí buzurgí barí, balki ásmán tak pahunchí hai, aur terí saltanat zamin ká intihá tak.

23 Aur chúñki bádsháh ne dekhá, ki ek nigahbán, hán, ek qudsí, ásmán par se utrá, aur bolá, ki Darakht ko kát dáo, aur use barbád karo; tis par us ká jaron ká kunda zamin par chhoro; hán, use lohe aur támbe ke halqe se bándhke maidán ká harí ghás men rahne do, ki wuh ásmán ke shabnam se tar ho, aur jab tak us par sát daur guzar jáwen, us ká bakhra zamin ke haiwánon ke sáth ho;

24 Ai bádsháh, us ká ta'bír, aur Haqq Ta'álá ká wuh hukm, jo bádsháh mere khudá-wand ke haqq men húa hai, so yih hai:

25 Ki tujhe ádmíon men se hánkke níkal denge, aur maidán ke haiwánon ke sáth tú já baségá, aur aisá karenge ki tú bailon ká tarah ghás kháégá, aur ásmán ke shabnam se tú tar hogá, aur

tujh par sát daur guzar jáenge, jab tak ki tú na jáne ki Khudá Ta'álá insán ká mamlukat men hukm-rání kartá hai, aur jise cháhe, usí ko detá hai.

26 Aur yih jo unhon ne hukm kiyá, ki darakht ká jaron ke kunda ko chhore, so yih hai, ki ba'd us ke ki tú jánegá, ki bádsháhát ká iqtidár ásmán ká taraf se hai, to tú apní saltanat par phir qáim hogá.

27 Is liye, ai bádsháh, ap ke áge merí nasíhat qabúl ho, aur tú apní khatáon ko sadáqat se, aur apní bad-kárijon ko miskínon par rahm karne se, to're; agar aisá hogá, to terí rifáhiyat ek muddat tak rahégí.

28 ¶ Yih sára hádisa bádsháh Nabúkadanazar par pará.

29 Bárah mahínon ke ákhir men wuh Bábul ká mamlukat ke qasr men tálaltá thá.

30 Bádsháh ne farmáyá, aur kahá, Kyá yih wuh barí Bábul nahín, jise main ne apní tawánáí ká shiddat se banáyá, tá ki wuh dár-us-saltanat ho, aur us se merí shán o shaukat jalwagá? howe?

31 Bádsháh ne munh se jyúñhí yih kalám níklá, ásmán se ek áwáz áí, ki Ai bádsháh Nabúkadanazar, tujhe kahá játá hai; Saltanat tujh se játí rahí;

32 Aur tujhe ádmíon men se hánkke ne níkal denge, aur maidán ke haiwánon ke sáth terí sukúnat hogí, aur tujhe bail ká tarah ghás khiláwenge, aur sát daur tujh par guzrenge, tá ki tú jáne, ki Khudá Ta'álá ádmíon ká mamlukat men hukmrání kartá hai, aur jise cháhe use bakhshítá hai.

33 Usí ghari Nabúkadanazar par yih bát anjám tak pahunchí; aur wuh ádmíon men se níkalá gayá, aur bailon ká tarah ghás khátá rahá, aur us ká badan ásmán ke shabnam se tar húa, yahán tak ki us ke bál 'uqábon ke paron ká mánind, aur us ke nákhun parindon ke changul ke se barhe.

34 Aur un aiyám ke guzarne ke ba'd, main Nabúkadnazar ne ásmán kí taraf apní ánkhen utháin, aur merí 'aql mujh men phir áí, aur main ne Haqq Ta'álá ká shukr kiyá, aur us kí hamd o saná kí, jis kí hayát abadí hai, aur us kí saltanat abadí saltanat hai, aur us kí mamlukat pusht dar pusht;

35 Aur zamín ke sáre báshinde náchiz gine játe hain; aur wuh jáisá cháhtá hai, waisá ásmán ke lashkaron aur zamín ke báshindon ke darmiyán kám kartá hai; aur koi nahín, jo us ke háth ko rok sake, aur us se kahe, ki Tú kyá kartá hai?

36 Usí waqt merí 'aql mujh men phir áí, aur merí saltanat kí shaukat ke liye merá ru'ab aur dabdaba mujh men phir áe, aur mere muashiron aur amiron ne mujhe phir dhúndhá; aur main apní mamlukat men qáim húa, aur merá jalál aur raunaq niháyat afzúdd hui.

37 Ab main Nabúkadnazar ásmán ke bádsháh kí shukrguzárí, aur sitáish, aur takrím kartá hún; ki us ke sáre kám sadáqat hain, aur us kí sárí ráhen 'adálat; aur wuh unhen, jo magrúrí se chalte hain, zalil kar saktá hai.

V B.A.B.

BELSHAZZAR bádsháh ne apne ek hazár amiron kí mihmání bari dhúm se kí, aur un hazáron ke áge mai-noshí kí.

2 Belshazzar ne, jab mai chakh gayá, hukm kiyá, kí sone aur chándí ke zuruf, jinhen Nabúkadnazar us ká báp Yarusalam kí haikal se nikál láyá thá, le áwen; tá kí bádsháh aur us ke umará, aur us kí jorúán, aur suraitinen un men mai pien.

3 Tab sone ke zuruf ko, jo haikal se, ya'ne, Khúdá ke ghar se, jo Yarusalam men hai, nikále gaye the, láe, aur bádsháh aur umará, aur us kí jorúán, aur us kí suraitinen un men píne lagín.

1039

4 Unhon ne mai pí, aur sone, aur chándí, aur pítal, aur lohe, aur lakrí, aur patthar ke ma'búdon kí sitáish kí.

5 ¶ Usí gharí men kisi ádini ke háth kí unglán záhir hún, aur unhon ne sham'adán ke muqábil bádsháh mahall kí díwár ke gach par likhá: aur bádsháh ne háth ká-wih sirá, jo likhtá thá, dekhá.

6 Tab bádsháh ká chihra mutagayir húa, aur us ke andeshon ne use ghabrá diyá, yahán tak kí us kí kamar kí jor dhili ho gayí, aur us ke ghutne ek dússe se tákrané lage.

7 Bádsháh ne bari áwáz se chillákar farmáyá, kí nujúmion, aur Kasdion, aur fálgiyon ko házir karen. Bádsháh ne Bábul ke hukamá ko yih kahkar farmáyá, kí Jo koi us likhe ko parhe, aur us ká mazmún mujh se bayán kare, so argawání khil'at páwegá, aur us kí gardan men sone kí zanjir dáli jáegi, aur wuh mamlukat men tísre darje ká hákim hogá.

8 Tab bádsháh ke sáre hukamá házir hue, par us likhe ko parh na saken, aur na bádsháh ko us ká mazmún zahir kar saken.

9 Tab Belshazzar nipat ghabráyá, aur us ká chihra mubaddal húa, aur us ke umará sarásíma hue.

10 ¶ Tab malika, bádsháh aur us ke umará ke kahne se, jashngáh men áí; malika yún kahkar bolí, Ai bádsháh, tá abad jítá rah: tere khiyálat tujh ko na ghabráwen, aur terá chihra mubaddal na ho:

11 Terí mamlukat men ek shakhs hai, jis men quddús Iláhon kí ruh hai, aur tere báp ke aiyám men núr, aur dánish, aur hikmat, Iláhon kí hikmat kí mánind, us men pái játi thí, jise Nabúkadnazar bádsháh tere báp ne, ai bádsháh, tere hí báp ne sáhiren, aur nujúmion, aur Kasdion, aur jádúgaron ká sardár kiyá thá;

12 Kyúnci us men ek fázil ruh, aur dánish, aur 'aql, aur khwábon kí ta'bir

karne, aur rázon ke kholne, aur mush-kilon ke hall karne kí qúwat, us hí Dániel men, jise bádsháh ne Beltashaz-zar nám rakhá, pái gayi : pas Dániel buláyá jáwe, kí wuh us ke ma'ne tujhe batáwegá.

13 Tab Dániel bádsháh ke huzúr házir kiya gayá. Bádsháh Dániel se yún kahkar bolá, Kyá tú wuhí Dániel hai jo Yahúddáh ke jilá-watanon men se hai, jinhen bádsháh merá báp Yahúddáh se láya ?

14 Main ne terá shuhra suná hai, kí lláhon kí rúh tujh men hai, aur núr, aur 'aql, aur khirad i bárik tujh men maujud hai.

15 Pas hukamá aur nujúmi mere huzúr házir kiye gaye, tá kí us nawishte ko parhen, aur us ká mazmún mujh par záhir karen; lekin we us ká mazmún mujh par záhir na kar sake.

16 Aur main ne terá tazkira suná hai, kí tú ma'ne kah saktá hai, aur shubha zálil kartá hai : pas, agar tú us nawishte ko parhe, aur us ká mazmún mujh se bayán kare, to argawáni khl'at páwegá, aur teri gardan men sone kí zanjir dáli jáegi, aur tú mamlukat men tisre darje ká hákim hogá.

17 ¶ Tab Dániel ne jawáb men bádsháh ke huzúr kahá, 'Terá in'ám tere hí pás rahe, aur apná sila दूसरे ko de; tau bhí main bádsháh ke liye is likhe ko parhúngá, aur us kí ma'ni use batlá dúngá.

18 Ai tú bádsháh, Khudá Ta'álá ne Nabúkadnazar tere báp ko sultanat, aur hashmat, aur shaukat, aur 'izzat bakhshí;

19 Aur us hashmat ke sabab, jo us ne use di, sári qaumen, aur ummaten, aur ahl i lugat us ke huzúr tarsán aur larzán hue; jis ko cháhá us ne halák kiya, aur jise cháhá us ne jítá chhorá; jis ko cháhá sarfaráz kiya, aur jise cháhá zálil kiya.

20 Lekin jab us kí tabi'at men

ghamand samáyá, aur us ká dil gurúr se saht húa, wuh apne takht i saltanat par baithne se ma'zúl húa, aur us kí hashmat chhíni gayi :

21 Aur wuh baní A'dam ke darmiyan se hánká gaya, aur us ká dil haiwánon sá baná, aur gor-kharon ke sáth rahtá thá, aur use bailon kí tarah ghás khiláthe, aur us ká badan ásmán ke shabnam se tar húa, yahán tak kí us ne ma'lúm kiya, kí Haqq Ta'álá insán kí mamlukat par tasallut rakhá hai, aur jise cháhe us par qáim kartá hai.

22 Lekin tú, ai Belshazzar, jo us ká betá hai, báwujúde kí tú us sab se wáqif thá, tis par bhí tú ne apne dil se 'ájizi na kí;

23 Balki ásmánon ke Khudáwand ke áge apne ko sarbuland kiya; aur we us ke ghar ke zurf tere áge lác, aur tú ne apne umará, aur apní jór-
on, aur apní suraitinon ke sáth un men mai pí, aur tú ne chándí, aur sone, aur pítal, aur lohe, aur lakrí, aur patthar ke ma'búdon kí, jo na dekhthe, aur na sunte, aur na jánte hai, un kí hamd kí, aur us Khudá kí, jis ke háth men terá dam hai, aur jis ke qábú men teri sári ráhen hai, us kí ta'zím na kí.

24 So us kí taraf se us háth ká sirá bhejá gaya, aur yih nawishta likhá gaya.

25 ¶ Aur nawishta jo likhá gaya, so yih hai, MANE, MANE, TIQEL, U'PHARSIN.

26 Aur lafz i MANE kí yih ma'ni hai, Khudá ne teri mamlukat ká hisáb kiya, aur use tamám kar dálá.

27 TIQEL kí yih ma'ni hai, kí tú tarázú men taulá gaya, aur kam niklá.

28 PARES kí yih ma'ni hai, kí teri mamlukat munqasim húi, aur Mádfion aur Fársion ko di gayi.

29 Tab Belshazzar ne hukm kiya, aur unhon ne Dániel ko argawáni khl'at pahináya, aur sone ká kanthá

us kí gardan men dálá, aur us ke liye manádi karwái, kí wuh mamlukat men tisre darja ká hákim ho.

30 ¶ Usí rát ko Belshazzar, jo Kasdion ká bádsháh thá, qatl húa.

31 Aur Dará Mádi ne básath baras kí 'umr men hoke mamlukat le lí.

VI BA'B.

D'ARA' ko pasand áyá kí mam-lukat par ek sau bis sardár muqarrar kare, jo sáre mulkon par hukúmat karen;

2 Aur un par tín peshwá, jin ká auwal Dániel thá; tá kí sardár unhen hisáb den, kí bádsháh khísarat na khínche.

3 Aur is liye kí ek fázil rúh Dániel men thí, wuh un peshwáon aur sardáron se sabqat le gayá; aur bádsháh ne cháhá kí use tamám mulk par mukhtár tñahráwe.

4 ¶ Tab un peshwáon aur sardáron ne cháhá kí mulkdári kí bábat Dániel par qusúr sábit karen; lekin we koí dánw, yá koí qusúr, pá na jaken: kyúñki wuh diyánaatdár thá, aur us men koí khatá yá gunáh páyá na gayá.

5 Tab un shakhson ne kahá, kí Ham is Dániel ko, us ke K'hudá kí shari'at ke muqaddame ke siwá, aur bát men qusúrwár na páwenge.

6 Pas, sab peshwáon aur sardáron ká bádsháh ko huzúr hujúm húa; aur unhon ne us se 'arz kí, kí Ai Dará bádsháh, tá abad jitá rah.

7 Mamlukat ke sáre peshwáon, aur rázamon, aur sardáron, aur mushíron, aur sar-lashkaron ne báham mashw'rat kí hai, kí ek khusrauána áin muqarrar karen, aur ek hukm i qawí dewen, kí jo koí tis din tak siwá teri taraf ke, ai bádsháh, kisi ma'búd se yá ádmi se darkhwást kare, so sher i babar kí mánd men dálá jáe.

8 Ab, ai bádsháh, is hukm ko barpá kar, aur nawishte par dastkhatt kar, tá kí tabdil na howe, Mádiön aur

Fársion ke áin ke mutábíq jo tabdil nahín hotá.

9 So Dará bádsháh ne us nawishte aur farmán par dastkhatt kíyá.

10 ¶ Aur jab Dániel ne daryáft kíyá, kí us nawishte par dastkhatt ho gayá hai, to wuh apne ghar men áyá, aur apní kothrí ká daricha, jo Yarusalam kí taraf thá, kholkar, aur din bhar tín martaba ghutne tekkar, K'hudá ke huzúr, jis tarah se áge kartá thá, du'á aur shukrguzári kartá rahá.

11 Tab ye log jam'a húe, aur Dániel ko apne K'hudá ke huzúr du'á aur iltimás karte húe páyá.

12 Tab we nazdik áe, aur bádsháh ke huzúr bádsháh ke hukm ká maz-kúr kíyá, kí Ai bádsháh, kyá tú ne us farmán par dastkhatt nahín kíyá, kí jo koí tis roz tak siwá tere kisi ma'búd se yá ádmi se darkhwást kare, so sher i babar kí mánd men dálá jáegá? Bádsháh ne jawáb men kahá, kí Yih bát sach hai, Mádiön aur Fársion ke áin ke mutábíq, jis men badal-ná rawá nahín.

13 Tab unhon ne jawáb diyá, aur bádsháh ke huzúr men 'arz kí, kí Ai bádsháh, wuh Dániel, jo Yahúdhá ke jiláwatanon men se hai, so tujh ko nahín mántá, aur na us hukm ko jis par tú ne dastkhatt kíyá hai, par har roz tin bár du'á mángtá hai.

14 Jab bádsháh ne yih báten sun-ín, to apne se niháyat ná-khush húa, aur us ne dil men cháhá kí Dániel ko chhuráwe, aur súraj dúbne tak us ke chhuráne men koshish kartá rahá.

15 Phir, we ashkháss bádsháh ke huzúr faráham húe, aur bádsháh se kahne lage, kí Ai bádsháh, tú samajh le, kí Mádiön aur Fársion ká áin yún hai, kí Jo hukm aur qánún kí bádsháh muqarrar kare so nahín badaltá.

16 Tab bádsháh ne hukm diyá, aur Dániel ko láe, aur sher i babar kí mánd men dál diyá. Par bádsháh

ne Dániel se kahá thá, aur farmáyá, ki Terá Khudá, jis ki tū sadá bandagi kartá hai, to tujhe chhuráwe.

17 Aur ek patthar láyá gayá, aur us mánd ke munh par rakhá gayá, aur bádsháh ne apni aur apne amíron ki muhr us par kar dí, tá ki wuh bát, jo Dániel ke haqq men thahráí gayi, mubaddal na ho.

18 ¶ Tab bádsháh apne qasr men gayá, aur us ne sári rát fáqa kiya, aur musíqí ke sáz aur báje us ke áge nahín láe, aur us ki nind játi rahí.

19 Aur subh ko bare sawere bádsháh uthá, aur jaldí se sher i babaron ki mánd ki taraf chalá.

20 Aur jab mánd tak pahunchá, to gamnák áwáz se Dániel ko pukará; bádsháh ne Dániel ko khitáb karke kahá, Ai Dániel, zinda Khudá ke banda, kyá terá Khudá, jis ki bandagi tū sadá kartá hai, qádir húa ki tujhe sher i babaron se chhuráwe?

21 Tab Dániel ne bádsháh se kahá, Ai bádsháh, tá abad zinda rah.

22 Mere Khudá ne apne firishte ko bhejá hai, aur sher i babaron ke munh ko band kar rakhá hai, yahún tak ki unhon ne mujhe zarar na pahuncháyá; is liye ki us ke áge mujh men begunáhí páí gayi hai; aur tere áge bhí, ai bádsháh, main ne khatá nahín ki.

23 Pas, bádsháh us ke sabab nihayat shádmán húa, aur hukm diyá, ki Dániel ko us mánd se nikálen. So Dániel us mánd se nikálá gayá, aur ma'lúm húa ki use kuchh zarar na pahunchá thá, is liye ki us ne apne Khudá par tawakkul kiya thá.

24 ¶ Aur bádsháh ne hukm diyá, aur we un shakhson ko jinhon ne Dániel par nálísh ki thi láe, aur unhe, un ke larke-bálon aur jorón samet, sher i babaron ki mánd men dál diyá, aur sher i babaron par gálib húa, aur us se peshtar ki mánd ki tháh tak pahunchen, sher i babaron we un ki sári haddián tor dálin.

25 ¶ Tab Dára bádsháh ne sári qaumon, aur gurohon, aur ahl i lugat ko, jo rú e zamín par baste the, náma likhá; Tumbári salámatí afzúd ho.

26 Main yih bukm kartá hún, ki meri mamlukat ke har ek súba ke log Dániel ke Khudá ke áge tarsán o larzán hon; kyunki wuhí zinda Khudá hai, aur hamesha qáim hai, aur us ki saltanat lá-zawál hai, aur us ki mamlukat ákhir tak rahégí.

27 Wuhí chhurátá, aur bachátá hai, aur ásmán aur zamín men wuhí nish-áníán dikhátá, aur 'ajáib o garáib kartá hai; usí ne Dániel ko sher i babaron ke changulon se chhuráyá hai.

28 Pas, yih Dániel Dára ki saltanat, aur Khoras Fársi ki saltanat men kámyáb rahá.

VII BA'B.

SHA'H i Bábul Belshazzar ke pahle sál men Dániel ne apne bistar par ek khwáb, aur apne sir ki royaten dekhín; tab us ne us khwáb ko likhá, aur us ahwál ká mufassal bayán kiya.

2 Dániel bolá, aur kahá, ki Main ne rát ko ek royá dekhí, aur kyá dekhátá hún, ki ásmán ki char hawá-en bare samundar par báham zor se chalin.

3 Aur samundar se char bare haiwán, jo ek dústre se mutafarriq the, nikle.

4 Pahlá sher i babar ki mánind thá, aur 'uqáb ke se pankh rakhtá thá; aur main dekhátá rahá, jab tak us ke par ukhäre gaye, aur wuh zamín se utháyá gayá, aur ádmí ki tarah pán-won par khará kiya gayá, aur insán ká dil use diyá gayá.

5 Aur kyá dekhátá hún, ki ek dúsrá haiwán ríchh ki mánind thá, aur wuh ek taraf sídhá khará húa, aur us ke munh men us ke dánton ke darmiyán tin paslián thin: aur unhon ne use kahá, ki Uth, aur bahut gosht khá.

6 Ba'd us ke main ne nazar ki, aur kyá dekhátá hún, ki ek aur haiwán

tendúá kí mánind uṭhá, jis kí píṭh par parinde ke se chár par the; aur us haiwán ke chár sir the, aur saltanat use dí gayí.

7 Is ke piche main ne rát kí royaton ke wasíle se dekhá, aur kyá dekhtá hún, ki chaúthá haiwán haulnák aur haibatnák, aur niháyat zabardast, aur us ke dánt lohe ke the, aur bare bare the; wuh nigal játá, aur ṭukre ṭukre kar detá, aur bachtí ko apne pánwón se latártá thá; aur yih un sab haiwánon se, jo us ke áge the, mutafarriq thá, aur us ke das síng the.

8 Main ne un síngon par gaur se nazar kí, aur kyá dekhtá hún, ki un ke bích men se ek aur chhotá sá síng niklá, jis ke áge pahlon men se tén síng jar se ukháre gaye; aur kyá dekhtá hún, ki us síng men ánkhen thín, insán kí ánkhen kí mánind, aur ek munh thá, jo barí barí báten bol rahá hai.

9 ¶ Main yahán tak dekhtá rahá, ki kursíán rakhi gayín, aur Qadím ul Aiyám baith gayá; us ká libás barf sá sufed thá, aur us ke sir ká bál sáf suthre ún kí mánind; us ká takht ág ke shu'ala kí mánind thá, aur us ke pahiye jaltí ág kí misl the.

10 Ek átashí sailáb bah rahá, jo us ke áge se niklá thá, hazáron hazár us kí khidmat men házir the, aur lákhon lákh us ke áge khare the: 'adálat ho rahí thí, aur kitáben khulí hui thín.

11 Main ne dekhá, yahán tak ki us síng kí áwáz ke sabab, jo bare ghamand kí báten boltá rahá, hán, main yahán tak dekhtá rahá, ki wuh haiwán mará gayá, aur us ká badan halák kiyá gayá, aur shu'alazan ág men dálá gayá.

12 Aur báqí haiwánon kí saltanat bhí un se le lí gayí; par un kí zindagi qáim rahí, aur we ek muddat aur ek sá'at tak jiye.

13 Main ne rát kí royaton ke wasíle dekhá, aur kyá dekhtá hún, ki ek

shakhs ádam-zád kí mánind ásmán ke bádalon ke sáth áyá, aur Qadím ul Aiyám tak pahunchá; we use us ke áge láe.

14 Aur tasallut, aur hashmat, aur saltanat use dí gayí, ki sab qaumen, aur ummaten, aur muḡhtalíf zubán-bolnewále us kí khidmat-guzári karen; us kí saltanat abadí saltanat hai, jo játi na rahegi, aur us kí mamlukat aisi jo zálil na hogí.

15 ¶ Mujh Dániel kí rúh mere badan men malúl hui, aur mere sir kí royaton ne mujhe ghabrá diyá.

16 Main un men se jo nazdik khare the ek shakhs ko pás gayá, aur us se in sári báton kí haqiqat púchhi. Us ne mujh se kahá, aur sári haqiqat mujhe batláí.

17 Ye chár bare haiwán chár bádsháh hain, jo zamín men barpá hongé.

18 Lekin Haqq Ta'álá ke muqaddas log saltanat le lenge, aur abad tak, hán, abad ul ábad tak, us saltanat ke malík rahenge.

19 Tab main ne cháhá, ki chaúthe haiwán kí haqiqat jánú, jo un sabhon se mutafarriq thá, kí niháyat haibatnák thá, jis ke dánt lohe ke, aur nákhun pital ke the, jo nigaltá, aur ṭukre ṭukre kartá, aur bachtí ko apne pánwón se latártá thá;

20 Aur das síngon kí, jo us ke sir par the, aur us ek kí, jo niklá, aur jis ke áge tén gir gaye, hán, us síng kí, jis kí ánkhen thín, aur ek munh, jo bare ghamand kí báten boltá thá, aur us ká chihra us ke sáthion kí nisbat se ziyáda ru'ab-lár thá.

21 Main ne dekhá, ki wuhí síng muqaddason se jang kartá, aur un par galíb hotá rahá,

22 Jab tak kí Qadím ul Aiyám áyá, aur Haqq Ta'álá ke muqaddason ká insáf kiyá gayá: aur waqt á pahunchá, kí muqaddas log saltanat ke malík howen.

23 Wuh yún bolá, kí Chaúthá hai-

wán chauthí saltanat hai jo dunyá mein hogí; wuh sári saltanaton se mutafarriq hogí, aur sári zamín ko niglegí, aur use latáregí, aur use tukre tukre karegi.

24 Aur we das sing jo hain, so das bádsháh hain jo us saltanat mein se uthenge; aur un ke ba'd ek aur uthéga, aur wuh pahlon se mutafarriq hogá, aur tin bádsháhon par gálib hogá.

25 Aur wuh Haqq Ta'álá kí mukháláfat mein báten karega, aur Haqq Ta'álá ke muqaddason ko tasdí'a degá, aur cháhegá ki waqton aur shari'aton ko badal dále; aur we us ke qabze mein diye jáenge, yahán tak ki ek muddat, aur muddaten, aur ádhí muddat guzar jáegi.

26 Par 'adálát baithégi, aur we us kí saltanat us se le lenge, ki use hamesha ke liye nest o nábud karen.

27 Aur tamám ásmán tale ke sáre mulkon kí saltanat, aur mamlukat aur saltanat kí hashmat, Haqq Ta'álá ke muqaddas logon ko bakhshí jáegi; us kí saltanat abadí saltanat hai, aur sári mamlukaten us kí bandagi karenge, aur farmánbardár hownge.

28 Wuh bát yahán tak tamám hui. Main jo Dániel hún, mere andeshon ne mujhe niháyat ghabráyá, aur merá chihra mujh mein mubaddal húa; par main ne yih bát apne dil mein rakhi.

VIII BA'Í.

BELSHAZZAR bádsháh kí saltanat ke tisre sál mein mujhe, hán, mujh Dániel ko ek royá nazar ái, ba'd us ke jo shurú' mein mujhe nazar ái thí.

2 Aur main ne 'álam i royat mein dekhá, aur jis waqt main ne dekhá, aisá ma'lúm húa, ki main Sosan ke qasr mein thá, jo súba i 'Ailám mein hai; phir main ne royat ke 'álam mein dekhá, ki main U'lái kí nadí ke kanáre par hún.

3 Tab main ne apní ánkhen uthá-ke nazar kí, aur kyá dekhá hún, ki

nadí ke áge ek mendhá khará hai, jis ke do sing the; aur we do sing uthé the; lekin ek dústre se bará thá, aur bará dústre ke piche uthá.

4 Main ne us mendhe ko dekhá, ki pachchhim, uttar, dakhni taraf sing mártá thá, yahán tak ki koí jánwar us ke sámne khará na ho saká, na koí us ke háth se chhurá saká; par, wuh jo cháhtá thá so kartá thá, yahán tak ki wuh bahut bará ho gayá.

5 Aur main is soch mein thá, ki dekh, ek bakrá pachchhim kí taraf se áke tamám rú e zamín par aisá phirá ki zamín ko bhí na chhúá; aur us bakre kí donon ánkhon ne bích o bích ek 'ajib ta'wíh ká sing thá.

6 Aur wuh us do singwále mendhe ke pás, jise main ne nadí ke sámne khará dekhá, áyá, aur apne zor ke qahr se us par daur gayá.

7 Aur main ne use dekhá, ki wuh mendhe ke qarib pahunchá, aur us ká gazab us par bharká, aur mendhe ko mára, aur us ke donon sing tor dále; aur mendhe ko qúwat na thí, kí us ká sámhná kare; so us ne use zamín par patak diyá, aur use latára; aur koí na thá, ki mendhe ko us ke háth se chhurá sake.

8 Aur wuh bakrá niháyat buzurg húa; aur jab wuh pur-zor húa, tab us ká bará sing tút gayá; aur us kí jagah nádír chár sing ásmán kí cháron hawáon kí taraf nikle.

9 Aur un mein ke ek se ek chhotá sing niklá, jo dakhin, aur púrab, aur dil-pasand sarzamin kí taraf be-niháyat barh gayá.

10 Aur wuh barhkar ásmán ke lashkar tak pahunchá, aur us lashkar mein se aur sitáron mein se ba'zon ko zamín par girá diyá, aur unhen latára;

11 Balki us ne lashkar ke sardár tak apne ko buland kiyá; aur us se dáimí qurbání utháí gayí, aur maqdis ká makán giráyá gayá.

12 So wuh lashkar, dáimí qurbání ke báb men khatá karne ke sabab, use hawála kiyá gayá, aur us ne sachái ko zamín par dálá; wuh yih kartá aur kámyáb hotá rahá.

13 ¶ Aur main ne ek qudsí ko bolte suná, aur दूसरे qudsí ne us qudsí se, jo kálám kartá thá, púchá, ki Wuh royat dáimí qurbání kí bábat, aur us ujáñewále kí sharárat kí bábat, ki maqdis aur lashkar donon diye gaye ki pámalí howen, kab tak rahegi?

14 Us ne mujhe kabá, ki Do hazár tin sai din tak hai; phir maqdis pák kiyá jáegá.

15 ¶ Aur aísá húa, ki jab main Dániel ne yih royat dekhi thí, aur us kí ta'bír kí talásh kartá thá, to dekh, mere sámhne koi khará thá jis kí súrat ádmí kí sí thí.

16 Aur main ne ek ádmí kí áwáz suní, ki U'tái ke darmiyán pukárke kahá, ki Ai Jabriel, is shaḡhs ko is royat kí ma'ni samjhá.

17 Chunáñchi wuh udhar jabán main khará thá nazdik áyá, aur jab pahunchá, main ḡar gayá, aur aundhe munh girá: par us ne mujhe kahá, Ai ádamzád, samajh; kyúñki yih royat ákhiri zamáne men anjám hogí.

18 Aur jab wuh mujh se kah rahá thá, main aundhe munh bhári nind men zamín par pará thá; tab us ne mujhe chhúá, aur sídhá khará kiyá.

19 Aur kahá, ki Dekh, main tujhe samjháúngá, ki qahr ke ákhir men kyá hogá; kyúñki muqarrari waqt par tamáñi hogí.

20 Wuh mendhá jise tú ne dekhá, ki us ke do síng haiñ, so Máda aur Fárs ke bádsháh haiñ.

21 Aur wuh bálwálá bakrá Yúnán ká bádsháh: aur wuh bará síng jo us kí áñkhoñ ke darmiyán hai, so us ká pahlá bádsháh hai.

22 Aur chúnki us ke tút jáne ke ba'd us kí jagah men char aur nikle, so ye char salátn haiñ, jo us qaum

ke darmiyán barpá hongé, lekin un ká iqtidár us ká sá na hogá.

23 Aur un kí saltanat ke zamán i ákhir men, jis waqt khatákár log hadd tak pahunchenge, to ek bádsháh tursh-rú aur sáhib i fitrat barpá hogá.

24 Yih bará zabardast hogá, par us kí quwat us kí isti'ádád se na hogi; aur wuh 'ajíb tarah se qatl karegá, aur baḡhtáwar hogá, aur kám bajá láwegá, aur zoráwaron ko aur muqaddas logon ko halák karegá,

25 Aur apní chaturái se aísá 'amal karegá, ki us kí fitrat ke mansúbe us ke háth ke tale khúb anjám páwenge; aur dil men bará ghamand karegá; aur sulh ke waqt men bahuteron ko halák karegá; wuh Wáñion ko sardár se bhí muqábalá karne ke liye uḡh khará hogá; par bagair wasíla háth ke shikast páwegá.

26 Aur yih shám o subh kí royá, jo kahí gayí, so sach hai; par tú royat ko band kar rakh; kyúñki is ko abhi bahut dinon tak ká 'arsa hai.

27 Aur mujh Dániel ko gash áyá, aur main chand roz tak bimár pará rahá: ba'd us ke main uḡhá, aur bádsháh ká kár o bár karne lagá; aur royat se ghabrá rahá, par koi use na samjhá.

IX BA'B.

AKHASU'ERUS ke bete Dará ke pahle sál men, jo Máñion kí nasl se thá, aur Kasñion kí mamlukat par bádsháh muqarrar húa thá;

2 Us kí saltanat ke pahle sál men main Dániel ne kitábon men un barson ká hisáb samjhá, jin kí bábat KUUDÁWAND ká kálám Yaramiyáh nabí ko pahunchá thá, ki wuh Yarúsalam kí wiráni ke sattu barus púre kare.

3 ¶ Aur main ne apná rukh Khu-dáwand Khudá kí taraf kiyá, aur minnat aur munáját karke, aur roza rakhke, aur tút pahinke, aur rákh malke us kí talásh kí.

4 Aur main ne KHUDÁWAND apne Khudá se du'á mángí, aur main ne iqrar kiya, aur kaha, ki Ai Khudá-wand, jo 'azim aur muhib Khudá hai, aur us 'ahd ko jo apne 'ashiqon ke aur un ke sáth jo teri farmánbardári karte hain yád rakhtá hai, aur un par rahm kartá hai:

5 Ham ne khatá kí, ham ne bad-kári kí, ham ne sharárat kí, ham ne bagáwat kí, ki ham ne tere hukmon aur teri sunnaton se 'udúl kiya hai;

6 Aur ham tere khidmat-guzár nabíon ke shanawá na húe, jinhon ne terá nám leke hamáre bádsháhon, hamáre amíron, aur hamáre bápádá-don, aur hamáre mulk ke sáre logon ko kalám sunáya.

7 Ai Khudáwand, sadáqat teri hai, magar zard-rúí hamáre liye, jaisá áj ke din hai; hán, Yahúdáhi ke logon ke aur Yarusalam ke báshindon ke, aur sáre Isráelíon ke liye jo nazdik hain aur jo dúr hain, un sab mulkon men, jahán jahán tú ne un ke gunáh ke sabab, jo unhon ne tere barkhiláf hoke kiya, unhen paráganda kiya.

8 Ai Khudáwand, zard-rúí hamáre liye hai, hamáre bádsháhon, hamáre amíron, aur hamáre bápádádon ke liye, ki ham tere gunahgár húe.

9 Khudáwand hamáre Khudá kí rahmaten aur ámurzgárián hain, har-chand kí ham ne us se bagáwat kí hai:

10 Ham hargiz KHUDÁWAND apne Khudá kí áwáz ko shanawa na húe, ki us kí sharí'aton par, jinhen us ne apne khidmat-guzár nabíon kí ma'rifat hamáre áge zahir kiya, chalen.

11 Hán, sáre Isráel ne teri sharí'at se 'udúl kiya, aur bargashta húe hain, tá ki teri áwáz ko na inánen: so wuh la'nat ham par á parí, aur us qasam ká wabál jo Khudá ko banda Músá kí tauret men líkhí hai; is liye ki ham us ke gunahgár thahre.

12 Aur us ne apní wuh báten jo us

ne ham logon ke, aur hamáre hákimon ke, jo ham par hukúmat karte the, barkhiláf kahin, so sábit kí, ki wuh ham par bari áfat láya; kyúñki sáre ásmán tale aisá nahín kiya gayá, jaisá Yarusalam men kiya gayá hai.

13 Chunánchi we sári baláen, jo Músá kí tauret men líkhí hain, ham par názil hún: tau bhí ham ne KHUDÁWAND apne Khudá ke áge du'á ná mángí, tá ki ham apní badkáríon se báz áwen, aur teri sachái men khabar-dár howen.

14 Is liye KHUDÁWAND hamári ghát men lagá rahá, ki balá láwe, aur use ham par názil bhí kiya, ki KHUDÁWAND hamára Khudá apne sáre kánon men, jo wuh kartá hai, sádiq hai; par ham us kí áwáz ke shanawá na húe.

15 Aur ab, ai KHUDÁWAND, hamáre Khudá, jo zoráwar bázú se apne logon ko zamín i Misr se báhar níkal láya, aur tú ne apná bará nám kiya, jaisá áj ke din hai, ham ne gunáh kiya, ham ne sharárat kí.

16 ¶ Ai Khudáwand, main teri-minnat kartá hún, ki tú apní sári rástbázi ke muwáfíq, apne qahr aur apne khashm se, jo tere hí shahr Yarusalam par hai, jo koh i muqaddas hai, dastbardár ho: kyúñki hamáre gunáhon ke, aur hamáre bápádádon kí sharáraton ke sabab se Yarusalami aur tere log, un sári qaumon ke huzúr jo áspás hain, maurid i malámat húe.

17 Ab, ai hamáre Khudá, apne bande kí du'á aur iltimás sun, aur apne chihre kí roshní ko Khudáwand kí khátir apne maqdis par, jo wirán hai, chamká.

18 Ai mere Khudá, ayná kán idhar kar, aur sun: apní ánkhen khol, aur hamáre wiránon ko, aur us shahr ko, jo tere nám ká kahlátá hai, dekh; ki ham tere huzúr apní rástbázon par nahín, balki teri be-niháyat rahmaton par takiya karke apní munáját karte hain.

19 Ai Khudáwand, sun; ai Khudáwand, mu'áf kar; ai Khudáwand, sun le, aur 'amal kar; ai mere Khudá, apní hí khátir derí na kar; is liye kí cerá shahr aur terí guroh tere hí nám kí kahláti hai.

20 ¶ Main yih kahtá hí thá, aur du'á mángtá, aur apní badkárí aur apní gaum Isráel kí badkárí ká iqrár kartá thá, aur KHUDÁWAND apne Khudá ke huzúr, apne Khudá ke pák pahár ke liye, apní munáját kartá hí thá;

21 Hân, du'á mángte hí hanoz mere munh se báten ho rahín, kí wuhí shakhs, ya'ne, Jabriel, jise main ne shurú' men royat men dekha thá, hukm ke mutábíq tez-pari kartá húa áyá, aur mujhe chhúá; yih shám kí qurbáni guzráne ke waqt ke qaríb thá.

22 Aur us ne mujhe khabar dí, aur mujh se báten kún, aur kahá, Ai Dániel, main ab is liye níkal áyá hún, kí tujhe dánish aur samajh bakhshún.

23 Jyún tú ne du'á mángni shurú' kí, wún yih hukm níklá, aur main áyá kí tujhe díkháún; kyú'ki tú bahut 'azíz hai; so is bát ko bújh, aur is royat ko samajh.

24 Sattar hafte tere logon aur tere shahr í muqaddas ke liye muqarrar kiye gaye hain, tá kí us muddat men sharárat khatin ho, aur khatákárián ákhir ho jáwen, aur badkárí kí bábat kafára kiya jáwe, aur abadí rástbázi pesh kí jáwe, aur us royat par aur nubúwat par muhr howe, aur us par jo sab se ziyáda quddús hai masah kiya jáwe.

25 So tú bújh aur samajh, kí jis waqt ee Yarálam kí do bára ta'mír karne ká hukm níkle, Masíh Bádsháh-záda tak sáť hafte hain, aur básath hafte; us waqt bázár phir ta'mír kiye jáenge, aur díwár banáí jáegi, magar tangi ko dinon men.

26 Aur básath hafton ke ba'd Masíh qatl kiya jáegá, par na apne liye; aur

bádsháh jo áwegá, so us ke log shahr aur maqdis ko gárat karenge; aur us ká ákhir áwegá goya túfán ke zor se, aur ákhir tak laráí rahegi, aur muqarrar kí húi kharábíán hongí.

27 Aur wuh us 'ahd ko bahuton ke sáth ek hafte ke liye qáim karegá; aur hafta ke bích zabíha aur hadya mauqúf karegá, aur fasilon par ujánewále kí makrúbat dhari jáengi, yahán tak kí us kí bilkull gárat ho, aur wuh balá jo muqarrar kí gayi hai us ujánewále par wáqi' ho.

X B A B.

FARS ke bádsháh Khoras ke tísre baras men Dániel par, jis ká nám Beltashazzar rakhá gayá, ek bát záhir kí gayi: aur wuh bát sach thí, par barí lashkarkashí kí thí: aur us ne us bát par gaur kiya, aur us royá ká bhed samjá.

2 Main Dániel un dinon men tín hafton tak gam khátá rahá.

3 Main ne marzi kí rotí na khái, aur mere munh men botí aur mai na parí, aur main n: apne par tel na malá, yahán tak kí tín hafte púre guzar gaye.

4 Aur pahle mahíne kí chaubiswín tárikh men main barí nadí Dijlah ke kináre par thá.

5 Aur main ne ánkھ utháke nazar kí; aur kyá dekhtá hún, kí ek shakhs kattáni pairáhan pahine hue, jis kí kamar par U'fáz ke khalís sone ká patká bandhá thá, khará hai.

6 Us ká badan zabarjad kí mánind, aur us ká munh bíjlí ká sá thá, aur us kí ánkhen do roshan chirágon kí mánind thín; us ke bázu aur us ke páw rangat men chamakte hue pítal ke se the, aur us kí báten karne kí áwáz aisí thí, jaisí amboh kí áwáz jab hotí.

7 Mujh Dániel ne tan tanhá yih royá dekhí, kí un shakhsen ne, jo mere sáth the, royá na dekhí; lekin un par aisá larza chaphá, kí we áp áp ko chhipáne bháge.

8 So main akelá rah gayá, aur yih barí royá dekhí, aur mujh men táb na rahí; kyúñki merá rūp rang mujh men zard-rúí se mubaddal húa, aur merí táqat játí rahí.

9 Par main ne us kí áwáz aur báten suní: aur main us kí áwáz aur báten sunte waqt mujh ke bhal bhárá nind men pará, aur merá mujh zamín kí taraf thá.

10 ¶ Aur dekh, ek háth ne mujhe chhúa, aur mujhe ghuñon aur hathelion par biñhláya.

11 Aur us ne mujhe kahá, Ai Dániel, 'azíz mard, un báton ko, jo main tuihe kahtá hún, samajh le, aur sídhá khará ho já; kyúñki main tere pás ab bhejá gayá hún. Aur jab us ne mujhe yih bát kahí, main kámpatá húa khará ho gayá.

12 Tab us ne mujhe kahá, ki Ai Dániel, mat dar, ki pahle hí din se jab tú ne apná dílagayá kí samjhe, aur apne Kḥudá ke áge 'ájizí kare, terí báten suní gayín, aur terí báton ke sabab main áyá hún.

13 Par Fárs kí mamlukat ká sardár ekís din tak mere muqábale men khará rahá; aur dekh, Mikáel, jo sardáron men bará hai, merí madad ko pahunchá: so main wahán Fárs ke bádsháhon ke sáth thahrá.

14 Ab jo kuchh tere logon par picchle dinon men guzregá, main tuihe batláne ko áyá hún; kyúñki hanoz yih royá bahut dinon ke mi'ád ke liye hai.

15 Aur jab us ne yih báten mujh se kahín, main ne apná mujh zamín kí taraf kiyá, aur main gúngá ho gayá.

16 Aur, dekho, kisi ne, jo baní A'dam kí mánind thá, mere honthon ko chhúa hai; tab main ne apná mujh kholá, aur bolá, aur us ko jo mere sámne khará thá kahá, Ai mere Kḥudáwand, us royá ke bá'is mere gamon ne mujh par hujúm kiyá hai, aur mujh men kuchh qúwat na rahí.

17 Aur yih kyúñkar ho saktá hai, ki mere aise Kḥudáwand ká yih banda mere aise Kḥudáwand se báten kare? main jo hún, so ek lañt mujh men táb o táqat na rahí, aur mujh men to dam báqí nahín.

18 Tab aur ek ne, jis kí súrat ádmí kí sí thí, áke mujhe chhúa, aur us ne mujhe zor bakhshá.

19 Aur wuh bolá, ki Ai 'azíz mard, mat dar; terí salámatí howe, zor pakar; hán, tawáná ho. Aur jab us ne mujhe yih kahá, main ne tawánáí páí, aur bolá, Ai mere Kḥudáwand, ab farmáíye; kyúñki tú hí ne mujhe qúwat bakhshí hai.

20 Tab wuh bolá, A'yá, tú jántá hai, ki main tujh pás kis liye áyá hún? aur ab main Fárs ke sardár se larne ko phir jáúngá: aur jab main chalá jáúngá, tab dekh, Yúnán ká sardár áwegá.

21 Par main tuihe batá dúngá jo kuchh kí sacháí kí kitáb men líkhá hai; aur koí nahín hai, jo in ke muqábale men merí kumak karne ke liye kamar bándhegá, magar Mikáel jo tumhará sardár hai.

XI BA'B.

A UR Dárá Mádí kí saltanat ke pahle. baras men, main hí thá, jo khará húa, tá ki use qáim karún aur qúwat dún.

2 Aur ab main tujh ko wuh jo sach hai batláúngá. Dekh, Fárs men aur bhí tín bádsháh barpá hongé, aur chauthá sabhon se ziyáda daulatmand hogá; aur jab wuh apní daulat ke bá'is zoráwar ho jáwegá, tab wuh sab ko ubháregá kí Yúnán kí sarzamin ke mukhálif howen.

3 Lekin ek zabardast bádsháh barpá hogá, aur bare tasallut se saltanat karegá, aur jo cháhegá so karegá.

4 Aur jab wuh barpá hogá, to us kí saltanat tútegi, aur ásmán kí chár-on hawáon kí atráf par taqsím ho jáo-gí, par us kí nasl ko na pahunchegi,

aur na us ke tasallut se muwáfíq hogí; kyúñki us kí bádsháhát jar se ukhar jáégí, aur wuh un ke liye jo un ke siwá haiñ hogí.

5 ¶ Aur sháh i janúb zor pakregá, aur ek us ke sardáron men se zor men us se ziyáda hogá, aur tasallut páwegá, aur us kí saltanat barí saltanat hogí.

6 Aur barson ke ba'd ákhir ko we ápas men mel karenge; kyúñki sháh i janúb kí betí sháh i shimál ke pás áwegí tá ki ittihád howe; par wuh us bázu kí qúwat ko na rakhegi; aur wuh bhí khará na hogá, aur na us ká bázu; balki wuh un samet jo use láe the, aur us ke báp samet, aur us samet, jis ne use us aiyám men zor diyá thá, hawála kí jáégí.

7 Lekin us kí nasl se, konpal kí tarah jo jar se nikle, ek us kí jagah barpá hogá: wuh ek lashkar ke sáth áwegá, aur sháh i shimál ke qí'la men dákhil hogá, aur un par hamla karegá, aur gálib hogá:

8 Aur wuh un ke ma'budon ko un ke sardáron samet asir karke Mísr ko le jáégá, aur un ke qímatí bartan sone chándí ke bhí le jáégá; aur wuh uttar ke bádsháh kí nisbat se bahut barson tak zoráwar rahegá.

9 Phir wuh sháh i janúb kí mamlukat men dákhil hogá, par apní sarzamín men phir jáégá.

10 Lekin us ke bete áp ko uskáenge, aur ek bará lashkar jam'a karenge; aur ek yaqínan charhegá, aur umdegá, aur guzregá, aur phiráwegá, aur we us ke qí'la tak larege.

11 Aur sháh i janúb ká gazab buarkégá, aur wuh nikalkar us se, háñ, sháh i shimál se jang karegá, aur bará lashkar leke áwegá; par wuh bará lashkar us ke qábú men diyá jáégá.

12 Aur jab wuh lashkar uráyá jáégá, tab us ke dil men ghamand samáegá, aur wuh hazáron, das hazáron ko giráwegá; par wuh gálib na rahegá.

13 Kyúñki sháh i shimál phiregá, aur ek lashkar ko jo pahle se ziyáda hogá jam'a karegá, aur chand baras ke ba'd apná wuh bará lashkar aur bahut mál sáth leke áwegá.

14 Aur un dinon men bahutere sháh i janúb par charháí karenge; aur terí qaum ke qazzák bhí utheñge, kí us royá ko púra karen; par we gir jáenge.

15 Chunáñchi sháh i shimál áwegá, aur damdama bándhegá, aur hasín shahr le legá; aur janúb ke bázu qáim na rahenge, aur na us ke chune húe logon ko qáim rahne kí táqat hogí.

16 Aur wuh jo us par charhne áwegá apní marzi ke mutábíq 'amal karegá, aur koí us ká muqábala na kar sakegá; wuh us sarzamín i jalil men qiyám pakregá, kí wuh bilkull us ke háth ke tale áwe.

17 Aur wuh apná rukh karegá tá kí apní sárí mamlukat ke zor se us men dákhil howe, aur sádiq qaum ke log us ke sáth honge; wuh yún hí 'amal karegá; aur wuh use jawán kúñwári degá kí wuh us kí halákat ká bá'is howe; par wuh na thahregí, aur na us kí jánib máil rahegi.

18 Ba'd us ke wuh jazíron kí taraf apná rukh karegá, aur bahut se le legá; lekin ek sardár us malámat ko, jo us ne us kí taraf se utháí thí, mauqúf karáegá, balki siwá us ke us malámat ko us hí par phir kar dálegá.

19 Tab wuh apní sarzamín ke qí'la kí taraf apná munh pher degá, par wuh thokar kháegá, aur gir parégá, aur phir páyá na jáégá.

20 Aur us kí jagah par ek aur barpá hogá, jo us khúbsúrat mamlukat ko darmiyán khiráj-lenewálon ko bhejégá: lekin wuh thore roz men halák hogá, par na gazab se, aur na jang se.

21 Phir us kí jagah par ek páji barpá hogá, jise we saltanat kí 'izzat na denge, par wuh nigahán áwegá,

aur cháplúsi karke mamlukat par qá-biz hogá.

22 Aur wuh lashkar jo bárh kí tarah charh áwe, us ke sámhne se ultá baháryá jáegá, aur shikast kháegá, aur amír i 'ahd bhí.

23 Aur jab us ke sáth qaul o qarár ho jáegá, wuh hilabázi karegá; kyúñki wuh charháí karegá, aur thore log-on kí madad se 'azim hogá.

24 Aur wuh nághahñ súbá ke achchhe se achchhe makánon men dákhil hogá: aur wuh aisá kuchh karegá, jo na us ke bápádáñ ne, na us ke dádon ke pardádon ne kiyá; wuh ganímat, aur lút, aur mál unhen bántegá, aur kuchh 'arse tak mazbút qil'aon ke le lene par apne mansúbe bándhegá.

25 Aur wuh apne zor ko aur apne dil ko ubháregá, kí barí fauj ke sáth sháh i janúb par charhe; aur sháh i janúb ubhárá jáegá, kí bará aur niháyat zoráwar lashkar leke jang karne ko nikle; par wuh na tháhregá; kyúñki we us kí mukhálafat men mansúbe bándhenge.

26 Hain, we, jo us kí khurák men se hissa páte hain, use toṛenge, aur mukhálif kí fauj bárh kí tarah charhegi, aur bahutere máre parenge.

27 Aur un donon bádsháhon ká dil badkári par máil hogá, aur we ek hí mez par baiṭhe hús jhúth boleenge; par kámyábi na hogi; kyúñki tamámí muqarrar hí waqt par hogi.

28 Tab wuh barí daulat ke sáth apní sarzamín men laut jáwegá; aur us ká dil 'ahd i muqaddas ke bar-khiláf hogá; aur wuh 'amal karegá, aur apní sarzamín men murája'at karegá.

29 Mu'aiyan waqt par wuh phir áwegá, aur dakhin kí taraf khurúj karegá, par yih na agle taur par aur na pichhle taur par hogá.

30 ¶ Kí Kittíon ke jaház us se mu-qábala karenge: so wuh ázurda hogá, aur phiregá, aur 'ahd i muqaddas par

us ká gazab bharkegá: aur wuh us ke mutábíq 'amal karegá: balki wuh phiregá, aur un logon ke sáth, jinhon ne 'ahd i muqaddas ko tark kar diyá hai, ittífaq karegá.

31 Aur ek fauj us kí taraf hoke istádagi karegi, aur we muhkam maq-dis ko nápaq karenge, aur dáimí qur-bání ko manqúf karenge, aur kharáb-karnewáli makrúh chríz ko us men dhar denge.

32 Aur wuh unhen, jo 'ahd ke mu-qábil khabásat ke kám karte hain, khushámád karke bargashta karegá; par we log jo apne Khudá ko pah-chánte hain mazbút hongé, aur kám karenge.

33 Aur we jo gaum ke darmiyán ahl i dánish hain, bahuton ko tarbiyat karengo; lekin we talwár se, aur ádash se, aur asír hone se, aur lúte jáne se, bahut dinon tak tabáh rahenge.

34 Aur jab we tabáhi men parenge, unhen thori sí kumak pahunchegi; lekin bahutere khushámád-goí se un men shámil ho jáenge.

35 Aur ba'ze ahl i fahm gir jáenge, tá ki un ká imtihán ho, aur we sáí o sufed ho jáwen, yahán tak kí waqt i ákhir áwe; kyúñki yih muqarrari waqt par mauqúf hai.

36 Aur bádsháh apní marzí ke mutábíq 'amal karegá, aur ap ko bul-and karegá, aur apne ta,ín sáre ma'búdon se bará jánegá, aur iláhon ke iláh ke muqábil hoke bahutsí hairat-'afzá báten kahegá, aur iqbálmánd hogá, yahán tak kí qahr ke din púre hon; kyúñki wuh jo tháhráyá gayá hai so wáqi' hogá.

37 Aur wuh apne bápádáñ ke iláhon kí taraf mutawajjih na hogá, aur na 'auraton kí margúba ko, aur na kisi iláh ko mánegá, balki ap ko sab se bálá jánegá.

38 Magar us kí jagah par hisáron ke ma'búd kí ta'zím karegá; aur us ma'búd kí, jise us ke bápádáde na janta

the, soná, aur chándi, aur qímatí patthar, aur nafis hadya deke takrím karegá.

39 Wuh muhkam hisáron men ajnabi ma'búd ke sáth aisá kuchh karegá: jo use qabúl kartá hai, wuh use barí 'izzat bakhshégá, aur unhen bahuton ká sálár karegá, aur qímat ke liye zamín ko taqsím karegá.

40 Aur ákhir ke waqt men janúb ká bádsháh us par relegá, aur sháh i shimál rath; aur sawár, aur bahut jaház leke girdbád kí mánind us par charh áwegá, aur un sarzaminon men dákhil hogá, aur umdegá, aur guzregá.

41 Aur sarzamin i jalíl men bhi dákhil hogá, aur bahut giráe jáenge, magar Adúm, aur Moáb, aur baní 'Ammún ke kháss log, us ke háth se bachenge.

42 Aur wuh apná háth mulkon par chaláwegá, aur mulk i Misr bhi rihái na páwegá.

43 Par wuh soná chándi ke kharázon, aur Misr kí sári nafis chizon par qábiz hogá; aur Lúbi aur Kúshí us kí pairaui karenge.

44 Lekin púrab kí aur uttar kí taraf se afwáhen use hairán karenge; is liye wuh bare gazab se niklegá, ki bahuton ko nest o nábud kare.

45 Aur wuh shándár muqaddas pahár par apní gulál-bári ko samundaron ke darmiyán barpá karegá; par wuh apní ajal ko pahunchegá, aur us ká koi madadgar na hogá.

XII BA'B.

AUR us waqt Míkáel, wuh bara sardár, jo terí qaum ke farzandon kí himáyat ke liye khará hai, uthégá; aur aisí taklif ká waqt hogá, jo ummat kí ibtidá se leke us waqt tak kabhi na húa thá; aur us waqt tere logon men se har ek jis ká nám kitáb men likhá hogá rihái páwegá.

2 Aur un men se bahutere, jo zamín par khák men so rahe hain, jág

uthenge, ba'ze hayát i abadí ke liye, aur ba'ze ruswái aur zillat i abadí ke liye.

3 Par ahl i dánísh falak kí chamak kí mánind chamkenge; aur we, jin kí koshish se bahutere sádiq ho gaye, sitáron kí mánind, abad ul ábád tak.

4 Lekin tú, ai Dániel, in báton ko band kar rakh, aur kitáb par ákhir ke waqt tak muhr kar rakh: bahutere us par sarásar muláhaza karenge, aur dánísh ziyáda hogí.

5 ¶ Aur main Dániel ne nazar kí, aur kyá dekhtá hún, ki do aur khare the, ek, daryá ke kanáre kí is taraf, dúsrá, daryá ke kanáre kí us taraf.

6 Aur ek ne us shakhs se, jo kattán ká libás pahine thá, aur daryá ke pánion par thá, púchhá, ki Ye 'ajáib chizen kitni muddat ke ba'd anjám tak pahunchengi?

7 Aur main ne suná, ki us shakhs ne jo kattáni poshák pahine thá, jo daryá ke pánion par thá, apná dahná aur apná báyan háth ásmán kí taraf uthákar us kí jo hamesha jítá hai qasam khái, aur kahá, ki Ek muddat, aur muddaton, aur ádhí muddat tak rahengi: aur jab wuh púra ká chukégá, aur muqaddas logon ká zor kho degá, ye sab chizen púri hongí.

8 Aur main ne to suná, par nahin samjhá; tab main ne kahá, Ai mere Khudáwaud, in chizon ká anjám kyá hogá?

9 Us ne kahá, Ai Dániel, tú apní ráh chalá já, ki ye báton ákhir ke waqt tak band o sar ba muhr rahengi.

10 Aur bahut log pák kiye jáenge, aur sufed kiye jáenge, aur ázmáe jáenge; lekin sharír sharárat karte rahenge, aur shariron men se koi na samjhégá, par dáníshwar samjhenge.

11 Aur jis waqt se dáimí qurbání mauqúf kí jáegi, aur wuh maktúh chiz jo kharáb kartí hai qáim kí jáegi, ek hazár do sau nauwe din hongé.

12 Mubárák wuh jo intizár kartá

hai, aur ek lazar tīn sau paintīs roz tak átā hai.

13 Par tú apnī rāh chālā jā jāb tak | ki waqt i akhīr áwe: ki tú chain kar-
egā, aur apnī mirās par akhīr ke dinon
men uth kharā hogā.

HU'SI'A NABI' KI' KITA'B.

I B'A'B.

YAHU'DAH ke bādshāh 'Uzziyāh, aur Yútām, aur A'khaz, aur Hizziyāh ke aiyām men, aur Isráel ke bādshāh Yúās ke bete Yarubī'ām ke dinon men, KHUDÁWAND ká kalām Biarī ke bete Húsi'a ko pahunchā.

2 KHUDÁWAND ke kalām ká shurú', jo Húsi'a ke wasile se áyā, KHUDÁWAND ne Húsi'a ko farmáyā, ki Já, aur ek zinákār 'aurat aur zinā ke larke apne liye le; kyúñki mulk ne KHUDÁWAND ko chhorke barī zinákārī kī hai.

3 Pas, us ne jákar Dīblaim kī betī Júmar ko liyā; wuh hāmila hūi, aur betā janī.

4 Aur KHUDÁWAND ne use kahā, ki Us ká nám Yazra'el rakh; is liye ki thorī muddat hai, aur main Yáhu ke gharāne se Yazra'el ke khún ká badlá lúngā, aur Isráel ke gharāne kī saltanat ko tamām karúngā.

5 Aur usī din aisā májarā hogā, ki main Yazra'el kī wādī men Isráel kī kamán torúngā.

6 ¶ Aur wuh phir hāmila hūi, aur ek betā janī. Aur Khudá ne use farmáyā, ki Us ká nám Lo-ruhámáh rakh: kyúñki main Isráel ke gharāne par phir rahm na karúngā, par unhen bilkul uthā le jáúngā.

7 Lekin Yahúdáh ke gharāne par rahm karúngā, aur unhen KHUDÁWAND un ke Khudá ke wasile se rihái dúngā; aur kamán, aur talwár, aur larāí, aur ghoron, aur sawáron ke zor se un ko rihái nahín dúngā.

8 ¶ Aur Lo-ruhámáh ke dúdh ke chhurāne ke ba'd wuh phir hāmila hūi, aur ek betā janī.

9 Aur Us ne farmáyā, ki Us ká nám Lo-'ammí rakh; kyúñki tum mere log nahín ho, aur main tumhárá nahín húngā.

10 ¶ Tau bhī banī Isráel shumār men daryā kī ret ke dánon kī mánind hongē, jo mápe nahín játe, aur gine nahín játe; aur aisā wáq'i hogā ki us jagah jahán unhen kahā gayā hai, ki Tum mere log nahín ho, us ke 'iwaz men un se kahā jáegā, 'Tum zinda Khudá ke farzand ho.

11 Aur banī Yahúdáh, aur banī Isráel, báham faráham hongē, aur apne liye ek sardár thahráwenge, aur us sarzamin se nikal áenge; ki Yazra'el ká din 'azím hogā.

II B'A'B.

APNE bháion se kaho, 'Ammí, aur apnī bahinon ko, Ruhámáh.

2 Tum apnī má se bahs karo, bahs karo, kyúñki wuh meri jorú nahín hai, aur main us ká khasam nahín hún: tá ki wuh apnī harámkáríán apnī ánkhon ke sámhne se dúr kare, aur apnī zinákáríán apnī chhátion ke darmiyán se:

3 Na ho ki main use nangá karún, aur us tarah dāl dún, jis tarah wuh apnī paidáish ke din hūi, aur us ko bayábán kī tarah banáún, aur súkhí zamin kī mánind karún, aur piyás se már dālún.

4 Aur us kí aulád par rahm na karúngá, is liye kí we ziná-záda haiñ.

5 Kyúnki un kí má ne chhinálá kiya hai : wuh jó unhen janí, us ne ruswái ká kám kiya hai : is liye kí us ne kahá hai, kí main apne dhagron ká, jó mujh ko roñi, aur pání, aur ún, aur san, aur tel, aur sharbat dete haiñ, pichhá karúngi.

6 ¶ Dekh, is sabab main teri ráh ko kánton se band karúngá, aur diwár bhí utháúngá, kí wuh apne raste na páwe.

7 Aur wuh apne dhagron ke píchhe píchhe jáegi, par un ke barábar nahín pahunchegi; aur un ko dhúndhegi, par nahín páwegi; tab wuh kahegi, kí Main apne pahle khasam pás phir jáúngi; kyúnki meri wuh hálat is se jó ab hai bihtar thí.

8 Kyúnki us ne na jáná, kí main hí ne us ke taín anáj, aur nayí mai, aur tel diyá, aur us ke sone aur rúpe ko, jis se unhon ne Ba'al kí múraten banáin, afzúd kiya.

9 Is liye main phirkar áúngá, aur apne anáj ko us kí fásal ke waqt par, aur apní mai ko us ke mausim par le lúngá, aur apní ún aur san, jó main ne use diyá kí wuh us se apne nangepan ko chhipáwe, so pher lúngá.

10 Phir us kí barí badzátí ko us ke dhagron ke áge fásal karúngá, aur koi us ko mere háth se nahín chhuráwegá.

11 Aur us kí sári khushion ko, aur 'idon ko, aur naye chánd ke dinon, aur sabb ke dinon ko, aur us kí sári mu'ayan majlison ko mauqúf karúngá.

12 Aur main us ke angúr aur unjir ke un darakhton ko, jin kí bábat us ne kahá hai, Ye meri kharchi haiñ, jinhen mere 'ashiqon ne mujhe bakhshá hai, barbád karúngá, aur unhen jangal banáúngá, aur jangli jánwar un ko khaenge.

13 Aur main Ba'alim ke dinon ká badlá, jin men us ne un ke liye lubán jaláya, aur wuh apne taín kán kí

bálion se aur zewaron se sajakar apne 'ashiqon ke pichhe gayi, aur mujhe bhul gayi, us se lúngá, KHUDÁWAND farmátá hai.

14 ¶ Dekh, báwujúd us ke main us ko moh lúngá, aur harchand kí use bayábán men le jáún tau bhí us se tasalli kí báten kahúngá.

15 Aur wahán se us ke tákistán use dúngá, aur 'Akúr kí wádi bhi, tá kí wuh ummed ká darwáza ho; aur wuh wahán gáyá karegi, jis tarah jawáni ke aiyám men karti thí, aur us din kí mánind, jis men wuh Misr kí zamín se nikal áí.

16 Aur us din aisá hogá, KHUDÁWAND farmátá hai, kí tú mujhe 'ishi kahegi, aur phir Ba'alí na kahegi.

17 Kyúnki Ba'alim ke námon ko us ke munh se nikálúngá, aur we phir kabhi un ke nám se yád na hongé.

18 Aur main us din un ke liye maidán ke wahshion, aur hawá ke parindon, aur zamín kí rengnewáli chizon se ek 'ahd karúngá; aur kamán, aur talwár, aur larái ko us sarzamín men tor dálúngá, aur aisá karúngá kí we amn o amán ke sáth árám men let jáwen.

19 Aur tuihe apní abadi mangetar karúngá; hán, tuihe sadáqat aur 'adálát, aur mihrbáni, aur rahmat se apní mangetar karúngá.

20 Main tuihe wafádári se apní mangetar karúngá, aur tú KHUDÁWAND ko pahchánegi.

21 Aur usí din aisá hogá, kí main sunúngá, KHUDÁWAND farmátá hai, main ásmán kí sunúngá, aur ásmán zamín kí sunegá;

22 Aur zamín anáj, aur nayí mai, aur tel kí sunegi, aur we Yazra'el kí sunenge.

23 Aur main us ko us sarzamín men apne liye boúngá; aur Lo-ruhámáh par rahm karúngá, aur Lo-'ammí ko kahúngá, kí Tú meri qaum hai; aur we kahenge, Ai mere KHUDÁ.

III BAT.

KHUĐÁ WAND ne mujhe farmáyá, ki Phir já, aur ek 'aurat se, jo us ke dost kí piyári hai, par ziná kartí hai, muhabbat rakh, jis tarah se kí KHUĐÁ WAND baní Isráel se, jo gair-ma'búdon par nigáh karte hai, aur kishmish ke kuliche ehánte hai, muhabbat rakhtá hai.

2 So main ne us ko pandrah rūpiye aur derh k̄homar jau se apne liye mol liyá:

3 Aur us ko kahá, Tú mere liye bahut din tak baithí rahegi; tú harámkárí na karegi, na kisi mard kí hogí, aur main bhí tere liye yún hí rahúngá.

4 Kyúñki baní Isráel bahut din tak bagair bádsháh, aur bagair hákim, aur bagair qurbání, aur bagair but, aur bagair afúd, aur bagair tiráfim ke rahege;

5 Ba'd us ke baní Isráel phirenge, aur KHUĐÁ WAND apne K̄hudá ko, aur Dáúd apne bádsháh ko, dhúndhenge; aur ákhiri dinon men we darte húc KHUĐÁ WAND kí aur us kí mihrbání kí panáh lenge.

IV BA'B.

AI baní Isráel, KHUĐÁ WAND ká kálám suno: kyúñki is sarzamín ke rahnewálon se KHUĐÁ WAND ká ek jhagrá hai, kyúñki mulk men na rástí, na shafaqat, na K̄hudá-shinási hai.

2 Kosne, aur jhúth bolne, aur k̄hún, aur chori, aur harámkárí karne ke siwá kuchh nahin hotá; we phút nikle hai, aur k̄hún par k̄hún hotá hai.

3 Is liye sarzamín mátam karegi, aur har ek jo ki us men rahtá hai, aur maidán ke mawáshí aur hawá ke parinda, sab samet ná-tawán ho jáenge; balki daryá kí machhlián bhí gáib ho jáengi.

4 Tis par bhí koi dúse ke sáth

bahs nahin kare, aur na koi use ilzám de; kyúñki tere log un kí mánind hai, jo káhin se bahs karte-hain.

5 Is liye tú din ko gir paregá, aur tere sáth nabí bhí rát ko giregá, aur main terí má ko tabáh karúngá.

6 ¶ Mere log halák húc hai, is liye kí dánáñ rakhte na the: is wáste kí tú ne dánish se nafrat kí hai, main bhí tujh se nafrat karúngá, kí tú mere áge káhin nahin hogá: aur is liye kí tú apne KHUĐÁ WAND ke shará ko bhúlá hai, main bhí terí aulád ko bhúl jáúngá.

7 Jaise we barhe waise unhon ne mere gunáh ziyáda kiye; is liye un kí hashmat ko ruswái se badal dálúngá.

8 We mere logon kí khatá kí qurbání kháte hai, aur un kí badkárí par apná dil lagáte hai.

9 Pás jaisá logon ká hál, waisá káhinon ká hál hogá: main un ke chalan kí sazá unhen dúngá, aur un ke kámon ká badlá un se lúngá.

10 We kháwenge, par ásúda nahin honge; we ziná karenge, par aulád nahin barhegi; kí KHUĐÁ WAND kí parwá rakhne se báz áe hai.

11 Harámkárí aur mai aur nayí mai dil ko kho detí hai.

12 ¶ Mere log apne káth ke putle se suwál karte hai; un kí láthí un ko batá detí hai; kyúñki harámkárí kí rúh ne unhen gumráh kiya hai, aur apne K̄hudá kí panáh ko chhorke harámkárí karte hai.

13 Paháron kí choñon par we qurbáníán guzránte hai, aur tilon par lubán jaláte hai; aur balút, aur chinár, aur sháh-balút ke per tale bhí; kyúñki un ke chhánw suháne hai; is sabab tumhári betián chhinálá kartín, aur tumhári bahú zinákárí kartí hai.

14 Jab tumhári betián chhinálá karengí, aur tumhári bahú zinákárí karengí, to main un ko sazá nahin dúngá; kyúñki we ap bhí qahbon ke

sāth kanāre jāte haiṁ, aur kasbion ke sāth qurbāniān guzrānte haiṁ: is liye ye log, jo nādān haiṁ, barbād kiye jāenge.

15 ¶ Ai Isrāel, harchand tū shah-wat-parastī kare, tau bhī aisā na howe ki Yahūdāh bhī gunahgār ho; tum Jiljāl men na āo, aur Bait-A'wan men na charh jāo, aur qasam na khāo, ki KHUDĀWAND jītā hai.

16 Kyūnki Isrāel pīchhe haṭ jātā hai, us bachhiyā kī mānind jo pīchhe haṭtī hai: ab KHUDĀWAND un ko kushādā jagah men barra kī tarah charāwegā.

17 Ifrāim buton se mil gayā hai: use chhor do.

18 Jab we sharāb-khwārī kar chuke, tab we bār bār zinā karte haiṁ; us ke sardār apnā rū-siyāh honā manzūr karte.

19 Hawā ne use apne pankhon se pakār liyā, aur we apnī qurbāniyon se sharininda hongē.

V BĀ'B.

AI kāhino, yih bāt suno; aur ai Isrāel ke khāndān, kān dharo; aur ai bādshāh ke gharāne, suno; kyūnki fatwā tum par hai, is liye ki tum Misfāh par ek dām hūe, aur ek jāl bhī jo Tābūr par bichhāyā hūā hai.

2 We jo bargashta hūe zabihon ko kasrat se zabh karte; par main un sabhon ko tambīh dūngā.

3 Main Ifrāim ko jāntā hūn, aur Isrāel bhī mujh se chhipā nahīn; kyūnki tū, ai Ifrāim, zinākārī kartā hai, aur Isrāel ālūda hai.

4 Un ke kām unhen un ke Khudā kī taraf rujū' hone nahīn dete haiṁ; kyūnki zinākārī kī rūh un ke andar hai, aur we KHUDĀWAND kī parwā nahīn rakhte.

5 Aur Isrāel kā gurūr us ke munh par gawāhī detā hai; aur Isrāel aur Ifrāim apnī apnī badkārion ke sabab

gironge; aur Yahūdāh bhī un ke sāth giregā.

6 We gallon aur bheron ko leke KHUDĀWAND ko dhūndhne jāenge, lekin nahīn pāwenge; kī us ne āp ko un se judā kar diyā.

7 Unhon ne KHUDĀWAND ke sāth be-wafāi kī; kyūnki harām bachche un se paidā hūe: ab, ek mahīne kā 'arsa unhen un ke bakhron samet khā jāegā.

8 Jibi'ah men qarnāe bajāo, aur Rāmāh men turhī; Bait-A'wan men lalkāro, kī ai Binyāmīn, wuh terā pīchhā kartā hai.

9 Tambīh ke din Ifrāim wīrān hogā; Isrāel ke firqon ke darmiyān, jo kuchh kī yaqīnan howegā, main ne zāhir kiyā hai.

10 Yahūdāh ke sardār un kī mānind hūe, jo sarhād ko sarkāte haiṁ; main un par apnā qahr pānī kī tarah undelūngā.

11 Ifrāim mazlūm hotā hai, aur balā se kuchlā jātā hai, is liye kī wuh apnī chāh se us hukm par chālā.

12 Is liye main Ifrāim ke liye patangā sā hūngā, aur Yahūdāh ke gharāne ke liye ghun kī mānind hūngā.

13 Aur Ifrāim ne apnī nā-sāzī dekhī, aur Yahūdāh ne apnā zaḥm; tab Ifrāim Asūr ko gayā hai, aur us mukhālīf bādshāh ko bulā bhejā hai; lekin wuh tum ko sihhat de na sakā, aur tumhārā zaḥm changā na kar sakā.

14 Main Ifrāim ke liye sher i babar kī mānind, aur Yahūdāh ke gharāne ke liye jawān singh kī mānind hūngā; main, hān, main hī phāruṅgā, aur chālā jāuṅgā; main uṭhā le jāuṅgā, aur koī na chhurāwegā.

15 ¶ Main rawāna hūngā, main apne makān men phir jāke rahūṅgā, jab tak kī we siyāsāt na uṭhāwen; tab we mere munh ko dhūndhenge; we apnī musibat men sawere mere tālib hongē.

VI BA'B.

A'O, ham KHUDÁWAND kí taraf phiren; kyúнки us ne phará hai, aur wuhí hamen changá karegá; us ne mára hai, aur wuhí hamára zakhm bándhégá.

2 Wuh do din ba'd hamen hayát i táza bakhshégá; tisre din men wuh ham ko uthá khará karegá, aur ham us ke huzúr men zinda rahenge.

3 Tab ham iánenge, hán, KHUDÁWAND ke pancháune ke liye ham pairaui karenge: subh kí mánind us ká khrúj muqarrar hai, aur barsát kí mánind hamáre liye us kí ámad hogí, pichhle menh kí mánind, jo zamín ko tar kartá hai.

4 ¶ Ai Ifráim, main tujh se kyá karún? ai Yahúddáh, main tujh se kyá karún? kyúнки tumhári neki subh ke bádál kí mánind hai, aur os kí mánind jo sawere játi rahtí hai.

5 Is liye main ne unhen nabíon ke wasíle se tarásh dálá hai, aur apne munh ke kalám se unhen kushta kiyá hai; terí baláen jo áin, so bijlí kí mánind chali.

6 Kyúнки main ne rahm cháhá, aur na kí qurbáni; aur KHUDÁ shinási kí, sokhtani qurbánion kí nisbat se ziyáda, talab kí.

7 Lekin we un ádmíon kí mánind hain jo 'ahd-shikani karte hain; unhon ne wahán mujh se be-wafái kí hai.

8 Jili'ád jo hai, so badkáron kí basti hai, wuh lahú-luhán qadamon se latáři hui hai.

9 Jis tarah se dakaiton ke gol kisi ádmí kí ghát men lagte hain, us hí tarah káhinon kí guroh Sikm kí ráh men qatl karti játi hai; hán, we ján bújhke badkári karte hain.

10 Main ne ek haulnák chíz Isráel ke gharáne men dekhí; wahán Ifráim kí zinákári hai, aur Isráel álúda húa.

11 Ai Yahúddáh, tere bhí dirau karne ká waqt muqarrar húa. Jis waqt

main ne apne logon kí asrí ko phir pherá,

VII BA'B.

JAB main Isráel ko changá karne par thá, to Ifráim kí bákári aur Samrún kí sharárat záhír hui: kyúнки we dagá karte hain; chor ghustá hai, aur dakaiton ká gol báhar ictá hai.

2 Aur we apne dil men nahín sochte, kí mujhe un kí sári sharáraton yái hain; ab un ke 'amalon ne unhen áspás se gher liyá hai; we mere munh ke sámhne hain.

3 We bádsháh ko apní badkári se, aur amíron ko apní darog-goí se, khusk karte hain.

4 We sab ke sab zinákár hain, aur us tanúr kí mánind hain, jise nánbái garm kartá hai, aur áta gúndhne ke waqt se phir bharkáne se báz rahtá hai, jab tak kí khamír uth na jáe.

5 Hamáre bádsháh ke din men umará mai-noshi karke harárat ke bā'is be-áram hain; wuh thaṭṭhebázon kí rifáqat men apná háth barhátá hai.

6 Unhon ne ghát men lage hue apne dilon ko, jo kí tanúr kí mánind hain, pesh kiyá hai: un ká nánbái sári rát soyá kartá hai; wuh subh ke waqt shu'aladár ág kí mánind jaltá hai.

7 We sab ke sab tanúr kí mánind dhadhakte hain, aur apne qázíon ko khá játe hain; un ke sáre bádsháh máre pape hain; un ke darmiyan koi na rahá jo merá nám le.

8 Ifráim jo hai gair-qaumon se mil jul gayá; Ifráim ek chapáti hai, jo ultái na gayí.

9 Pardesi us kí tawánái ko nígál gaye, aur us ko khabar nahín; aur jahán tahn us par sufed bál bhí ho gaye, par wuh us se wáqif nahín.

10 Aur Isráel ká gurúr us ke munh par gawáhi detá hai; tis par bhí we KHUDÁWAND apne KHUDÁ kí taraf nahín phirte hain, aur báwujúd is sáre hál ke us ko nahín dhúndhte.

11 ¶ Ifráim us kabútar kí mánind

Un kī riyā'kārī, be-dinī, HUS'Ṭ'A, VIII, IX. *aur butparastī ke sabab*

hai jo bholā aur nā-samajh ho: we Misr ko pukārtē haiṅ, Asūr ko jāte haiṅ.

12 Jab we jāenge, main un par apnā jāl mārūṅgā; un ko hawā ke parindon kī mānind niche utārūṅgā; aur main un ko tambih dūṅgā, chunānchī un kī jamā'at ke darmiyān yih sunā jātā hai.

13 Un par wāwailā hai! kyūnki 'we merī taraf se bhāg gaye; halākat un par! ki we mujh se bāgi hūe: harchand main hī ne unhen chhūrāyā, we mere haqq men jhūṭh bole.

14 Balki we apne apne bichhaune par chillāte haiṅ, par mujh ko dil se nahīn pukārtē; we anāj aur mai ke liye to jamā hote, par mujh se bāgi rahte haiṅ.

15 Bāwujūde ki main ne un ko tarbiyat kiyā, aur un ke bāzūon ko zor bakhsā, tau bhī we mujh par bad-andeshī karte haiṅ.

16 We phirte haiṅ, par Haqq Ta'ālā kī taraf nahīn; we terhī kamān kī mānind haiṅ jo dagā detī; un ke amīr apnī zubān kī guṣṭākhi ke sabab talwār se girāe jāenge; is se we Misr kī sarzamīn men maskhare banenge.

VIII BĀ'Ḍ.

APNE munh se qarnāe lagā. Wuh 'uqāb kī tarah KHUDĀWAND ke gharāne par tūṭtā hai, kyūnki unhon ne mere 'ahd se 'udūl kiyā, aur merī sharī'at ke barkhilāf bagāwat kī.

2 We mujhe pukāren, Ai mere Khudā, ham banī Isrāel tujhe pah-chānte haiṅ.

3 Isrāel ne wuh chīz jo achchhī hai phenk dī: dushman us ke p'chhe pīchhe daurenge.

4 Unhon ne bādshāh muqarrar kiye, par merī taraf se nahīn; unhon ne eardāron ko ṭhahrayā hai, aur main ne anhen na jānā; unhon ne apne rūpe aur apne sone ke ma'būd banāe haiṅ, tā ki we nest kiye jāwen.

5 ¶ Ai Samrūn, terā bachhrā nafat-angez hai: merā gussa un par

bharkā hai; kab tak in kā pākīza ho jānā nā-mumkin bāt ṭhahre?

6 Kyūnki yih bhī Isrāel hī se thā: kārīgar ne us ko banāyā hai, is liye wuh Khudā nahīn: filhaqiqat Samrūn kā bachhrā ṭukre ṭukre kiyā jāegā.

7 Is liye ki unhon ne hawā boī, we girdbād lauenge: un kā ankūrā na niklegā; na un kī bālon ke lagne se dāna paidā hogā; aur agar paidā ho, to begāne log use chaṭ kar jāenge.

8 Isrāel niglā gayā: ab we qaumon ke darmiyān us bartan kī mānind hongē, jo pasand nahīn atā.

9 Ki we Asūr ko uṭh gaye haiṅ, us gor-khar kī mānind jo tanhā rahtā hai; Isrāim ne dhagaron ko kharchī dī hai.

10 So main bhī, agarchi unhon ne qaumon ke darmiyān kharchī dī hai, ab unhen jamā karūṅgā, aur we thori sī muddat ba'd sardāron ke bādshāh ke bojh ke sabab se gamgīnī karenge.

11 Kyūnki Isrāim ne badkāri ke liye bahut se mazbah banāe; we mazbah bā'is the, jin se us kī badkāri hūī.

12 Main ne apnī sharī'at ke bare bare mazmūn us ke liye likhe; par we begāna gine jāte haiṅ.

13 We mere hadyon kī qurbānion ke liye gosht charhāte haiṅ, aur khāte haiṅ; KHUDĀWAND un ko qabūl nahīn kartā; ab wuh un kī burāī yād karegā, aur un ke gunāhon kī unhen sazā degā: we Misr ko phir jāenge.

14 Is liye ki Isrāel ne apne Khāliq ko farāmosh kiyā hai, aur butkhāne banāe haiṅ, aur Yahūdāh ne bahut se hasīn shahr ta'mīr kiye, is sabab main us ke shahron par āg bhejūṅgā, aur wuh un ke mahallon ko khā jāegi.

IX BĀ'Ḍ.

AI Isrāel, qaumon kī tarah māre khushī ke mat phūl; kyūnki tū ne zinā karke apne Khudā ko chhorā hai, tujhe to har ek khalihān men kharchī pānī bhālī lagi.

2 Khalihān aur kolhū un kī par-

warish ke liye káfi nahín hongē, aur nayí mai kí kotáhi hogí.

3 We KHUDÁWAND kí sarzamín men na basenge; balki Ifráím Misr ko phir jáegá, aur we Asúr men nápak chízen kháenge.

4 We mai ko KHUDÁWAND ke liye na tapáwenge, aur un ke zabíhe use pasand nahín áwenge; we un ke liye nauha-garon kí rotí kí mánind hongē; jitne use kháenge, álúda hongē; kyúñki un kí rotíán un kí ján ko 'iwaz KHUDÁWAND ke ghar men dákhil nahín hongí.

5 Tum jamá'at ke din, aur KHUDÁWAND kí 'íd ke din kyá karogē?

6 Dekh, we tabáhi ke áge se chale játe hain; lekin Misr un ko sametegá, Mof un ko gáregá, gazne un kí chándi ke achchhe khazáne ko wáris hongē, khár un ke deron men ugenge.

7 Sazá ke din áe hain, intiqám ke din áe hain; Isráel ma'lúm karegá; nabí be-wuqúf hai, rúhání ádmi díwana hai, terí barí badkári aur niháyat'adáwat ke sabab se.

8 Ifráím mere Khudá kí taraf se madad ká intizár kartá hai; nabí apní sári ráhon men chirimár ká jál hai; wuh apne Khudá ke ghar men ek phandá hai.

9 Unhon ne, jaisá kí Jibi'ah ke aiyám men húa, ap ko ntháyat kharáb kiyá hai; wuh un kí sharárat yád karegá; wuh un ke gunáhon kí sazá degá.

10 Main ne Isráel ko un angúron kí mánind jo bayábán men hon páyá; jaisá kí anjír ká pahlá paká húa phal jo pahle martaba lage, waisá tumháre bápádáon ko dekhá; lekin we Ba'al-Fagúr pás gaye, aur us be-hayá ke liye unhon ne ap ko alag kar diyá; we apne us ma'shúq kí mánind makrúh húa.

11 Ahl i Ifráím, so un kí shaukat chiriyá kí mánind ur jáegí, yahan tak kí na janam, aur na rihm, aur na hámilagi hogí.

12 Balki harchand we apne bachchon ko pálen, tau bhí main un ko chhín lúngá, kí koí ádmion ke darmiyán na rahe: filhaqlqat un par wáwailá hogá, jis waqt main un ke pás se chalá jáún.

13 Ifráím ko main dekhtá hún kí wuh Súr kí tarah nafis jagah men lagáyá húa hai; lakin Ifráím ká yih hál hogá, kí wuh apne bachchon ko qátíl ke áge le jáegá.

14 Ai KHUDÁWAND, un ko de: tú unhen kyá degá? unhen wuh pet de jo gir pare, aur we chhátíán jo khushk rahen.

15 Un kí sári sharárat Jiljál men hai; hán, wahán main ne un se 'adáwat kí; un kí badkárion ke sabab se main ne un ko apne ghar se nikál diyá hai, aur phir un se muhabbat na rakh-úngá: un ke sáre sardar gardankash hain.

16 Ifráím mará húa hai, un kí jar súkh gayí, unhen phal na lagegá: aur agar un kí joráán un se hámila hon, to main un ke pet ke 'azíz phal ko már dólúngá.

17 Merá Khudá un ko radd kar degá, is liye kí we us ke shanawá nahín húa: aur we qaumon ke bích áwára phirenge.

X BAB.

ISRA'EL ek lahlahátí húi ták hai, jis men phal lagá; jaise us ke phal ziyáda hain waise hí us ne bahut se mazbah ta'nir kiye: us kí zamín kí jaisí khúbi thí, unhon ne waisí hí achchhí múraten banáin.

2 Un ká dil bat gayá; ab un ke gunáh zahir hongē: wuh un ke mazbahon ko dháegá, aur un ke buton ko toregá.

3 Kyúñki ab we kahenge, kí Hamará koí bádsháh nahín; is liye kí ham KHUDÁWAND se nahín darte; to bádsháh hamáre liye kyá karegá?

4 We púch bátén bolte hain; aur áhd bándhte hí jhúthí qasam kháte

hain : is liye jaisá khashkhásh khet kí regháron men, waisí balá ugke phúltí hai.

5 Bait-A'wan kí bachhiyon ke sabab se Samrún ke báshinde darenge ; ki wahán ke log us ke sabab roenge, aur wahán ke butparast káhin us ke bá'is kúdenge phirenge, hán, us kí shaukat ke sabab, ki us men se játi rahi.

6 Use bhí Asúr men le jáke us mukhálif bádsháh kí nazr karenge : Ifráim nidámat utháegá, 'aur Isráel apní mashwarat se k'hajil hogá.

7 Samrún jo hai, so us ká bádsháh kat gayá hai ; wuh us chaili kí mánind hai, jo pání kí sath par ho.

8 Aur A'wan ke únche makán, jo Isráel ká mujassim gunáh hain, dháe jáenge, aur un ke mazbahon par kánte aur úntkátare ugenge ; aur we paháron ko kahenge, ki Hamen dhámpo, aur tñlon ko, ki Ham par giro.

9 Ai ahl i Isráel, tum Jibi'ah ke dinon se gunáh karte áe : wahán we báqí rahe ; kyá wuh laráí Jibi'ah men un shaitán-bachchon par na á pare ?

10 Merí murád hai ki main unhen sazá dún ; aur qaumen un par faráham hongí, jab main unhen un ke do gunáhon ke liye sazá dúngá.

11 So Ifráim ek sadháí húi bachhiyá hai, jise dáoná pasand áta hai ; par main us kí achchhi gardan kí taraf guzar játunga : main Ifráim par sawár bitháunga ; Yahúddáh hal jotegá, aur Ya'qúb us ke dhelon ko tor dálegá.

12 Apne hí liye rástbázi boo, aur neki ke mutábíq lauo ; banjar ko apne liye joto ; kyúnki yih wuh waq. hai ki jis men tum KHUDÁWAND ko dhúndho jab tak kí wuh áwe aur rástí ko tum par barsáwe.

13 Tum ne sharárat ká hal jotá, tum ne badkárí káti ; tum ne jhúth ke phal kháe ; kyúnki tú ne apní ráh par, apne baháduron ke amboh par, takiya kiya.

14 Is sabab se tere logon men ek shor o shár barpá hogá, aur tere sáre qil'a

dháe jáenge, jis tarah se Shalman ne laráí ke din Bait-Arbel ko dhá diyá, jab kí má apne bachchon samet aisí kuchlí gayí kí wuh tükre tükre ho gayí

15 Yún wuh tum se Baitel men tumhári be-niháyat sharárat ke sabab se kuchh karegá : sháh i Isráel subh ko bilkull faná ho jáegá.

XI BA'B.

JAB Isráel lará ká thá, main ne us ko 'aziz rakhá, aur apne beté ko Misr se buláyá.

2 Jab jab unhon ne un ko buláyá, tab tab we un ke sámhne se chale gaye ; unhon ne Ba'alím ke áge qurbánián guzráni, aur taráshí húi múraton ke áge lubán jaláyá.

3 Main ne Ifráim ke háth pakaarke unhon pánw pánw chalná sikhlayá ; lekin unhon ne na jáná kí main hí ne unhen sihhath bakhshí.

4 Main ne unhen insán kí tarah rassion se, aur muhabbat kí dorion se, khinchá ; main un ke haqq men un kí mánind thá jo un kí gardan par se júá utáre, aur main ne unhen k'hurák deke khilái.

5 ¶ We zamín i Misr men phir nahín jáenge, par Asúr jo hai, un ká bádsháh hogá, is liye kí we phirne se inkár karte hain.

6 Talwár un ke shahron men cham-kái jáegí, aur un ke arbangon ko ká-tegi, aur un ko un kí mashwaraton ke sabab nigal jáegi.

7 Kyúnki mere log máil hain kí mujh se bargashtagi karen ; báwujúde kí unhon ne un ko buláyá kí Haqq Ta'álá kí taraf phiren, par kisi ne na cháhá kí use buzurgí dewe.

8 Ai Ifráim, main tujh se kyúnkar dast-bardár hotún ? ai Isráel, main tujhe kyúnkar hawála karke chhor dún ? main kyúnkar tujhe Admáh kí mánind karún, aur tujhe Ziboim k. mánind banáún ? dil merá mujh men pech khátá hai ; merí shafaqaton harakat men áín.

9 Main apne qabr kí shiddat ke mutábiq 'amal nahín karúngá; main phir kadhí Ifráim ko halák na karúngá; kyúñki main K̄hudá hún, aur insán nahín; main tere darmiyán quddús hún; aur main qahr ke sáth nahín áúngá.

10 We K̄hudáwānd kí pairaui karenge, jab kí wuh sheri babar kí tarah garje; jis waqt wuh garjé us waqt us ke farzand samundar kí taraf se jald áwenge:

11 We Misr se, gauriyá kí tarah, aur Asúr kí sarzamín se, kabútar kí mánind jald áwenge, aur main un ko un hí ke gharon men basáúngá, K̄hudáwānd farmátá hai.

12 Ifráim ne darog-goí se, aur Isráel ke gharáne ne makkári se, mujh ko gherá hai; aur Yahúdáh bhí ab tak K̄hudá ke sáth dānwādol hai, hán, us Quddús wafádár ke sáth.

XII BĀ'Ī.

IFRĀ'ĪM hawá par chartá hai; hán, wuh púrabi hawá ke píchhe daurtá hai: wuh roz roz ziyáda jhúth boltá, aur zulm kartá hai: we Asúrion se 'ahd o paimán karte hain, aur tel Misr men pahuncháyá játá hai.

2 K̄hudáwānd ká Yahúdáh ke sáth bhí ek jhagrá hai, aur Ya'qúb ko jaisí us kí ravishon hain waisí sazá de degá; us ke fi'alon ke muwáfiq us ko badlá degá.

3 ¶ Us ne rihm men apne bhái kí erí pakrí, aur wuh apne zor se K̄hudá ke sáth kushtí lará;

4 Hán, wuh Firishte ke sáth kushtí lará, aur gálib áyá; wuh royá, aur us ne us se minnat kí; us ne use Baitel men páyá, aur wahán wuh hamáre sáth ham-kalam húa;

5 Ya'ne, K̄hudáwānd, Rabb ul afwáj; YAHOWÁH us ká yádgár hai.

6 Pas, tú apne K̄hudá kí taraf phir; neki aur rásí ko hifz kar, aur hamesha apne K̄hudá ká ummedwár rah.

7 ¶ Kan'an jo hai, so us ke háth

men dagá kí tarázú hai; wuh chhal ko dost rakhtá hai.

8 Ifráim to kahtá hai, kí Hán, main daulatmand hún, aur main ne bahut sá mál páyá: meri sári mashaqqaton men we koi zabúni jo gunáh thahre mujh men nahín páwenge.

9 Tis par bhí main zamín i Misr se K̄hudáwānd terá K̄hudá hún; áyan-da bhí main tujh ko khaimon men 'id' aiyám ke dastúr par basáúngá.

10 Main ne to nabíon kí ma'rifat se kalam kiyá hai, aur bahut sí royaten zahir kí hain, aur main ne nabíon ko darmiyán deke bahut sí tashbihen dikháin.

11 Yaqinan Jili'ád men badkári hai: we yaqinan barí batálat hain: hán, we Jiljál men bailon ko qurbáni karte hain; un ke mazbah bhí khet kí regháiron par ke túdon kí mánind bahut hain.

12 Aur Ya'qúb Arám kí sarzamín men bhág gayá; hán, Isráel jorú kí khátir naukar baná; us ne zauja ke liye chaupáni kí.

13 Ek paigambar kí ma'rifat se K̄hudáwānd ne Isráel ko Misr se báhar nikálá, aur paigambar se wuh mahfúz rahá.

14 Ifráim ne bare sakht gazab-angez kám kiye: is liye us ká K̄hudáwānd us ká khún us ke úpar chhoregá, aur us kí malámat ko us par phir dálegá.

XIII BĀ'Ī.

JAB jab Ifráim boltá thá, use thartharhá hui, tab wuh Isráel ke darmiyán sarfaráz kiyá gayá; par B'al hí se gunahgár hua, aur mar gayá.

2 Aur ab we gunáh par gunáh karte játe hain; unhon ne apní chándí kí dháli hui múraten apne liye banáin, aur apní fahmíd ke mutábiq but taiyár kiye, jo sab ke sab kárigaron ke kám hain: we un ke haqq men kahte hain, Jo log qurbáni guzránte, so bachhron kí machchhián lewen.

3 Is liye we subh ke abr kí mánind hongē, aur os kí máaind, jo sawero jātí rahí hai, aur bhūsi kí taran, jo bagāle ke sáth khalihán par se uráí jātí hai, aur us dhúnwen kí mánind hongē jo dūd-kash se niklā chālā jātā hai.

4 Lekin main Misr kí sarzamín se KHUDÁWAND terā Khudá hún; aur mere siwá tú kisi ma'būd ko nahín jántá thá: is liye kí mere siwá koí aur naját-denewálá nahín hai.

5 ¶ Main ne bayábán men, us sarzamín men jahán pání ná-yáb hai, terí khabar lí.

6 Muwáfiq un kí parwarish ke we ser hūe: we ser hūe, aur un ke dil men ghamand samáyá; is sabab we mujhe bhúl gaye.

7 Is liye main un ke liye sher i barbar kí mánind hūá; us tenduá kí mánind jo ráh men baiṭhá ho, main un kí ghát men lagá rahá.

8 Main us richhni kí mánind jis ke bachche chhín liye gaye hon un se dochar hūá, aur un ke dil ke parde ko phará, aur sherni kí tarah un ko wahán nigal gayá; dashti darinde ne un ko phar dala.

9 ¶ Ai Isráel, tú ne apne ta,ín barbád kiya hai; tis par bhí mujh hí se terí kumak ho sakti hai.

10 Ab terá bádsháh kahán, tá kí wuh tujhe tere sáre shahron men bacháwe? aur tere qází kahán? jin kí bábat tú kahtá thá, kí Ek bádsháh aur umará mujhe de.

11 Main ne apne gusse men tujhe bádsháh diyá, aur apne qahr se use uṭhá liya.

12 Isráim kí badkari bándh rakhi gayi, us kí sazá ká sámán zakhíra kiya gaya.

13 Jannewáli 'aurat kí sí píren us par áwengi; wuh be-dánish farzand hai; nahín to wuh us jagah jahán se larke nikalte haiñ der tak na rahtá.

14 Main unhen pátál ke qábú se fídyá men lúngá: main unhen maut

se chhuráungá; ai maut, terí mari kahán hai? ai pátál, terí halákat kahán? pachhtáná meri ánkhoñ ke sámhne se chhipá hai.

15 ¶ Agarchi wuh apne bháion ke darmiyán baromand to hai, par-púrabi hawá áwegi; KHUDÁWAND kí hawá bayábán se uṭhegi, aur us ká sotá súkh jáegá, aur us ká chashma khushk ho jáegá: wuh sáre dil-chasp bartanon ká khazána lút legá.

16 Samrún ujar jáegi; kyúnki us ne apne Khudá se bagáwat kí hai: we talwár se gir jáenge; un ke larke patke jáenge, aur un kí peṭwáli 'auraten chirí phári jáengi.

XIV BAB.

A I Isráel, tú KHUDÁWAND apne Khudá kí taraf phir; kyúnki tú apní badkari ke sabab gir gayá.

2 Tum kalima sáth leke KHUDÁWAND kí taraf phiro, aur use kaho, kí Sári badkari ko dūr kar, aur hamen 'ináyat se qabúl kar: tab ham apne honṭhon ke bachhre nazr guzráenge.

3 Asúr to hamen rihái nahín degá; ham ghoron par sawár nahín hongē; apne háthon ke kámon ko kabhi nahín kahenge, kí Tum hamáre ma'būd ho; is liye kí tujhí se yatím shafaqat pátá hai.

4 ¶ Main un kí bagáwaton ko rafa karúngá: main kusháda-dili se un ko piyár karúngá; kyúnki merá gussa un par se uṭh gayá hai.

5 Main Isráel ke liye os kí mánind húngá; wuh sosan kí tarah phúlegá, aur Lubnán kí tarah apní jareñ phen-kegá.

6 Us kí dálían phailengi, aur zaitún ke darakht kí mánind wuh khush-numá, aur Lubnán kí mánind khushbú hogá.

7 Jo log kí us ke zer i sáya rahte haiñ, we babál ho jáenge, we gehún kí tarah hare bhare hongē, aur ták kí tarah phúṭ phúṭ niklengē; un kí shuhrat Lubnán kí mai kí sí hogi.

8 Ifrāim kahegá, ki Mujhe buton se phir kyá kám hai? main ne us kí suní hai, aur us par nigáh karúngá; main saro ká sá hará darakht hún. Mere sabab se tú baromand húa.

9 Dóná kaun hai, ki wuh yih báten

samjhe? aur ahl i dil kaun hai, jo inhen jáne? kyún? KHUDÁWAND kí ráhen sídhí hain, aur nek log un men chalenge; par ná-farmán un men gir parenge.

YU'EL NABI' KI' KITAB.

I BAB.

KHUDA'WAND ká kalám, jo Yúel bin Fatúel ko pahunchá.

2 Ai búrho, yih suno, aur zamín ke sáre rahnewálo, kán dharo. Kyá aisá kuchh tumháre aiyám men, yá tumháre bápádádon ke aiyám men, kabhí húa thá?

3 Tum apní aulád se is ká tazkira karo, aur tumhári aulád apní aulád se, aur un kí aulád apní nasl se tazkira karen.

4 Ki jo kuchh chábnewálí-tiddí se bachá, use golí-tiddí ne kháyá hai; aur jo kuchh golí-tiddí se bachá, use chátnewálí-tiddí ne kháyá; aur jo kuchh chátnewálí-tiddí se bachá, use nigalnewálí-tiddí ne kháyá.

5 Ai matwálo, jágo, aur roo; ai tum sab jo mai-noshí karte ho, nayí mai ke liye chilláo; kyúnki wuh tumháre munh se chhín lí gayi hai.

6 Is liye kí ek guroh merí sarzamín par charh áí; we zoráwar aur beshumár hain, aur un ke dánt sher i babar ke dánt hain, aur un kí dárhen sherní kí sí hain.

7 Unhon ne merí ták ko ujár dálá hai, mere anjir ke darakht ko tor dálá hai; unhon ne use bilkull chhíl chhál karke dál diyá; us kí dáláin sufed karáin.

8 ¶ Tum mátam karo, jis tarah

kuwárái apní jawání ke khasam ke liye tát pahine mátam karti hai.

9 Hadya aur tapáwan KHUDÁWAND ke ghar men láná mauqūf ho gayá; káhin log, KHUDÁWAND ke khidmat-guzár, rote hain.

10 Khet ujár ho gayá, zamín roti hai, kí galla kharáb ho gayá; nayí mai khushk húi, raugan záy'í ho gayá.

11 Ai khetí-karnewálo, tum khi-jálat útháo; ai tákistán ke bágbáno, chilláo, gehún aur jau ke sabab se; kyúnki maidán ke taiyár khet máre pare.

12 Táak khushk ho gayí, anjir ká darakht murjhá gayá; anár, aur khurma, aur seb ke darakht, hán, maidán ke sáre darakht jhurá gaye, hán, baní A'dam ke darmiyán se khushí bhí murjhá gayí.

13 Ai káhino, apní kamaren kaske mátam karo; ai mazbah ke khidmat karnewálo, tum wáwailá karo; ai mere Khudá ke khádimo, tum dákhil hoke sári rát tát pahine hús káfte raho; kyúnki hadye aur tapáwan tumháre Khudá ke ghar se báz rakhe gaye.

14 ¶ Tum roza ke liye ek din ko muqaddas karo, riyázat ke din kí manádí karo; buzurgon ko, aur zamín ke sáre rahnewálon ko, KHUDÁWAND apne Khudá ke ghar men jam'a karo, aur KHUDÁWAND ke áge nála karo.

15 Afsos is din ke bá'is! kyúnki

KHUDĀWAND kā din nazdīk hai, aur jaisī Qādir i mutlaq kī taraf se barī halākat hotī, so us kī mānind wuh ātā hai.

16 Kyā hamārī ānkhoṅ ke sāmhne aisā nahīn kī khurāk na rahī? hān, hamāre Khudā ke ghar meṅ bhī farhat aur shādmānī kā nām bāqī na rahā?

17 Bij dhelon ke nīche saṛ gaye, khaliyān sunsān pare hain, khatte toṛ dāle gaye; kyūnki galla murjhā gayā.

18 Chaupāye kaisi āh mārte hain, aur gāe bail ke galle ghabrāe hūe hain; kyūnki un ke liye charāgāh nahīn hai; hān, bheron ke galle bhī nest ho gaye hain.

19 Ai KHUDĀWAND, main tere āge faryād kartā hūn; kyūnki āg ne bayābān kī charāgāhon ko jalā diyā hai, aur shu'ala ne khet ke sāre darakhṭon ko bhasam kar diyā hai.

20 Iṣṣat ke bahāim bhī terī taraf ūpar tākte hain; kyūnki pānī kī nadiān sūkh gayīn, aur āg bayābān kī char'gāhon ko khā gayī.

II BA'B.

SAIHU'N meṅ turhī phūnko, mere muqaddas pahār par chhoṭī barī āwāz se phūnko; sarzamin ke sāre bāshinde kāmpen; kyūnki KHUDĀWAND kā din chalā ātā hai, hān, ā hī pahunchā hai;

2 Andherī aur tārīkī kā din, abr i siyāh aur ghan-ghor kā din; jis tarah se kī subh kī roshnī pahāron par partī hai, ek qaum barī aur zorāwar hai, kī waisī āge bhī kabhī nahīn hūī, aur barson tak pusht dar pusht hargiz nahīn hogī.

3 Un ke āge āge ek āg hai jo khā letī hai, aur un ke pichhe pichhe ek shu'ala hai jo jalātā jātā hai; un ke āge zamīn bāg i 'Adan kī mānind hai, aur un ke pichhe ek wirān bayābān hai; hān, un se kuch nahīn bachatā.

4 Un kī namūd ghoron kī sī namūd hai, aur sawāron kī mānind daurte hain.

5 Pahāron kī choṭṭon par rathon ke haṛhaṛāne kī mānind we phāndte hain; āg i sozān kī mānind jo dhaṛ dhaṛ jaltī, aur khūntī ko khā letī hai; we ek zorāwar qaum kī tarah, jo larāī ke liye saff bāndhe musta'idd hain.

6 Un ke rū ba rū log thartharāte; hān, sab ehiyon kā rang faq ho jātā.

7 We pahlawānon kī mānind daurte, jangī jawānon kī tarah dīwār par charḥ jāte; aur har ek apnī apnī rāh chalā jātā, aur we apnī saff ko na torte.

8 We ek dūsre ko nahīn ṭhelo; har koī apnī apnī rāh chalā jātā; aur agar jangī hathyāron par giren, tau bhī shikast nahīn khāte.

9 We shahr ke darmiyan idhar udhar daurte, dīwār par phāndte, gharon par charḥ jāte, choron kī tarah khirkion se ghūs jāte.

10 Un ke āge zamīn kāmpṭi, āsmān thartharāte, sūraj aur chānd tārīk ho jāte, sāre sitāre apnī roshnī dene se bāz āte.

11 Aur KHUDĀWAND apne lashkar ke āge apnī āwāz sunāegā, kī us kī lashkargāh bahut barī hai; kyūnki wuh zorāwar hai, jo us ke hukm ko anjām kartā hai; kyūnki KHUDĀWAND kā din bahut barā hai aur nihāyat khaufnāk hai: kaun us kī bardāshṭ kar saktā hai?

12 ¶ Pas, KHUDĀWAND farmātā hai, tum ab apne sāre dil se roza rakh rakhke aur mātām aur zārī kar karke merī taraf phiro:

13 Aur apne dil ko phāro na kī apne kapron ko, aur KHUDĀWAND apne Khudā kī taraf mutawajjih hoo; kyūnki wuh mihrbān aur shāfiq hai, qahr karne meṅ dhīma aur nihāyat rahīm hai, aur sazā dene se dareg kartā.

14 Kaun jáne, ki wuh phire, aur pachhtáwe, aur apne pichhe ek barakat chhor jáe, jo KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke liye ek hadya aur tapáwan ho?

15 ¶ Saihn men turhí phúnko, aur ek din ko roza ke liye muqaddas thahráo, aur muqaddas jamá'at kí manádi karo.

16 Tum logon ko jam'a karó, jamá'at ko muqaddas karo; búrhon ko ikatthe karo, larkon ko sur shirkhwaron ko bhí faráham karo; dulhá apní kothrí se, aur dulhin apne khalwatkháne se, nikal áe.

17 Káhin log, KHUDÁWAND ke khádím, diwrhí aur qurbángáh ke darmiyán royá karen, aur kahen, ki Ai KHUDÁWAND, apne logon par shafaqat kar, aur apní mirás kí íháanat rawá na rakh; aísá na ho ki gair-qaumen un par hukúmat karen; we qaumon ke darmiyán káhe ko kahen, ki Un ká KHUDÁ káhán hai?

18 ¶ Us waqt KHUDÁWAND ko apní sarzamin par gairat áwegí, aur wuh apne logon par shafaqat karegá.

19 Balki KHUDÁWAND apne logon ko jawáb degá, aur un se kahegá, ki Dekho, main tumháre liye anáj, aur nayí mai, aur tel bhejúngá, ki tum log us se ser hoge; aur main phir tum ko gair-qaumon men ruswá na karúngá:

20 Is ke siwá uttar ke lashkar ko tum se dúr karúngá, aur use súkhí wíran zamin men hánk dúngá, us kí agári púrah ke samundar men aur us kí pichhári pachchhim ke samundar men; aur us kí badbú uthegi, aur us kí gandagi charhegi, ki us ne barí gus-tákhí kí hai.

21 ¶ Ai sarzamin, mat dar; khush o khurram rah; kyúnki KHUDÁWAND bare bare kám karegá.

22 Ai dashtí bahimo, hirásán mat ho; kyúnki bayábán kí charágáh sabz hotí hai, aur daráht apná phal dete

hain, anjír aur ták apne zor ke samare namúd karte hain.

23 Par, ai Saihn kí aulád, tum khush hoo, aur KHUDÁWAND apne KHUDÁ men khurramí karo; kyúnki wuh aglí barsát í'atidál se tumhen bakhshítá, balki wuh tumháre liye zor kí bárish bhejtá, wuhí aglí aur pichhlí barsát jaise sábiq men hotí thí:

24 Yáhn tak kí khalihán gehún se bhar jáenge, aur kolhú nayí mai aur tel se labrez hongé.

25 Aur un barson ke hásilát ko, jinhen goli-tiddí, aur chátnewáli-tiddí, aur nigalnewáli-tiddí, aur chábnewáli-tiddí ne, ya'ne us barí fauj ne, jis ko main ne tumháre darmiyán bhejá thá, kháyá hai, so tumhen pher dúngá.

26 Aur tum bahutáyat se khaoge, aur ser hoge, aur KHUDÁWAND apne KHUDÁ ke nám kí, jis ne tum se 'ajáib sulúk kiye, sitáish karoge; chunánchi mere log hargiz sharminda nahín hongé.

27 Tab tum jánoge, ki main Isráel ke darmiyán hún, aur main KHUDÁWAND tumhárá KHUDÁ hún, aur kí dúsrá koí nahín; aur mere log kabhí sharminda nahín hongé.

28 ¶ Aur is ke ba'd aísá hogá, ki main apní Rúh ko sáre bashar par dhálúngá, aur tumháre beté botían nubúwat karenge, aur tumháre búrhe khwáb dekhenge, aur tumháre jawán royaten;

29 Balki main unhín dinon men apní Rúh ko gulámon aur laundfon par dhálúngá.

30 Aur main ásmánon aur zamin par 'ajáib qudraten záhir karúngá, ya'ne, lahú, aur ág, aur dhúnwen ke sutún.

31 Súraj andherá, aur chánd lahú ho jáegá, peshtar us ke kí KHUDÁWAND ká bará aur khaufnák din á pahunche.

32 Aur aísá hogá, ki jo koí KHUDÁ-

WAND kā nām legā, so najāt pāwegā; ki Saihūn ke pahār par, aur Yārūsalam men, jaisā ki KḤUDĀWAND ne farmāyā hai, un bāqī logon ke sāth jinhen KḤUDĀWAND bulāwega, we jo chhurāe hūe hain, hongē.

III BA'B.

AUR dekh, unahī dinon men, aur usī waqt men, ki jab Yahūdāh aur Yārūsalam ke asiron ko pher lāungā,

2 Tab sārī qaumon ko ikatthā karūngā, aur unhen Yahūsafat kī wādī men tale le āungā, aur wahān un par, merī guroh aur merī mirās Isrāel ke liye, jinhen unhon ne qaumon ke darmiyān parāganda kiyā, aur merī sarzamīn ko bānt līyā, hujjat sābit karūngā.

3 Hān, unhon ne mere logon par qura' dālā, aur ek kasbī ke badle ek larkā diyā, aur mai ke liye ek larkī bechī, tā ki we pīwen.

4 Phir tumhen mujh se kyā kām hai, ai Sūr o Saidā, aur Filistion kī sārī nawāhī? kyā tum mujh ko badlā doge? aur agar doge, to main wūhīn fauran tumhārā badlā tumhāre sir par phir phenk mārūngā.

5 Kyūnki tum ne merā rūpā aur merā sonā le liyā hai, aur merī latif aur nafs chīzen lejāke apne mandiron men rakhīn;

6 Aur tum ne Yahūdāh aur Yārūsalam kī aulād ko Yūnānion ke hāth bechā hai, tā ki unhen un ke mulk kī sarhadd se dūr karo.

7 Dekho, main un ko us jagah se jahān tum ne bechā hai, targīb deke lāungā, aur tumhārā badlā tumhāre sir par dhālūngā;

8 Aur tumhāre beton aur tumhārī betion ko bhī banī Yahūdāh ke hāth bechūngā, aur we un ko Sabāion ke hāth, jo dūr mulk men rahte hain, bechenge; kyūnki KḤUDĀWAND ne yih farmāyā hai.

9 ¶ Is bāt kī, gair-qaumon ke dar-

miyān, manādī karo, Larāī kī taiyārī karo, pahlawānon ko bedār karo, sārē jangi jawān hāzīr hon, we charh āwen:

10 Apne hal kī phālon ko pītke talwāren banāo, aur hansūon ko pītke bhāle: nā-tawān insān kahe, ki Main zorāwar hūn.

11 Ai ird ā gird kī sab qaumo, tum phurtī se āo, aur apne ta, in ikatthā karo: ai KḤUDĀWAND, aisā kar ki tere pahlawān wahān utar jāwen.

12 Qaumen be-dār ho jāwen, aur Yahūsafat kī wādī men āwen; kyūnki main wahān julūs karūngā, tā ki charon taraf kī qaumon kī 'adālat karūn.

13 Hansūā lagāo, kyūnki khet pak gayā hai: āo raundo, ki kolhū lab ā lab hūā hai, aur hauz labrez hain; kyūnki un kī sharārat 'azīm hai.

14 Guroh par guroh infisāl kī wādī men hai: kyūnki KḤUDĀWAND kā din infisāl kī wādī men ā pahunchā.

15 Sūraj aur chānd andhere ho jāenge, aur sitāre apnī roshnī bakhshne se bāz āwenge.

16 Kyūnki KḤUDĀWAND Saihūn men se na'ra māregā, aur Yārūsalam men se apnī āwāz buland karegā, aur āsmān o zamīn kāmpenge: lekin KḤUDĀWAND apne logon kī panāhghāh, aur banī Isrāel kā muhkam qil'a hai.

17 So tum jānoge, ki main KḤUDĀWAND tumhārā Kḥudā hūn, jo Saihūn ke apne muqaddas pahār par ruhtā hūn; so us waqt Yārūsalam bhī muqaddas hogā, aur ajnabī log kabhī us ke darmiyān nahīn guzrenge.

18 ¶ Aur usī din aisā hogā, ki paharon par se nayī mai tapkegi, aur tilon par se dūdḥ kī ek nādī bahegi, aur Yahūdāh kī sārī nahren bahte pānī se bhar jāengi; aur KḤUDĀWAND ke ghar seek chashma jāri hogā, aur Sittim kī wādī ko serāb karegā.

19 Misr ek wirāna hogā, aur Adūm ek sunsān bayābān banegā, us zulm ke sabab, jo unhon ne banī Yahūdāh

Qar i unā ki Sūr,

AMUS, I. Adūm, o' Ammūn par bhayānd

par kiya; ki unhon ne un ke mulk
men be-gunāhon kā khūn kiya.

20 Lekin Yahūdāh sadā ābād ra-
hegā, aur Yarusālam bhī pusht dar
pusht.

21 Kyūnki main un kā khūn pāk
jānūngā, jise main ne pāk na jānā thā,
ki KHUDĀWAND Saihūn men bastā
hai.

'A'MU'S NABI' KI' KITA'B.

I BA'B.

TIAQU'A ke charwāhon men se
'A'mūs ki bāten, jo us ne Yahū-
dāh ke bādshāh 'Uzziyāh ke aiyām
men, aur Isrāel ke bādshāh Yarubi'ām
bin Yūs ke aiyām men, Isrāel ki
bābat, bhaunchāl ke āne se do baras
āge ilhām se dekhīn.

2 Aur us ne kahā, ki KHUDĀWAND
Saihūn men se na'ra mārta, aur Ya-
rusālam men se apnī āwāz buland
kartā; is liye garariyon ki charāgāhen
mātam kartīn, aur Karmil ki choṭī
sūkh jāti.

3 KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki
Dimishq ke tīn gunāhon ke liye, hān,
chār ke sabab, main us se dast-bardār
na hūngā; kyūnki unhon ne Jili'ād
ko khalihān men dāone ki āhanī kalon
se kūt dālā hai :

4 Pas, main Hazael ke ghar men ek
āg bhejūngā, wuh Binhadad ke ma-
hallon ko khā jāegi.

5 Aur main Dimishq ke arbange
ko torūngā, aur Biq'at i A'wan ke
takht-nishīn ko, aur us ko jo Bait-
'Adan ke ghar kā 'asā liye hūe hai,
kāṭ dālūngā; aur Arām ke log asir
hoke Qir ko jāenge, KHUDĀWAND far-
matā hai :

6 ¶ KHUDĀWAND yūn farmatā hai,
ki 'Azzāh ke tīn gunāhon ke liye, hān,
chār ke sabab, main us se dast-bardār
na hūngā; kyūnki we asiron ko pūrā

shumār karke pakar le gaye hain, ki
unhen Adūm ke hawāla karen :

7 Pas, main 'Azzāh ki shahr-panāh
par ek āg bhejūngā, jo us ke mahallon
ko khā jāegi :

8 Aur Ashdūd ke takht-nishīn ko,
aur us ko jo Asqalūn kā 'asā liye hūe
hai, kāṭ dālūngā; aur apne hāth ko
Aqrūn par pherke chalāūngā, aur
Filistion ke bāqī log nest ho jāenge,
KHUDĀWAND YAHOWĀH farmatā hai.

9 ¶ KHUDĀWAND yūn farmatā hai;
ki Sūr ke tīn gunāhon ke liye, hān,
chār ke sabab, main us se dast-bardār
na hūngā; kyūnki unhon ne asiron ko
pūrā shumār karke Adūm ke hawāla
kiya, aur birādari ke 'abd ko yād na-
hīn kiya :

10 Pas, main Sūr ki shahr-panāh
par ek āg bhejūngā, jo us ke mahall-
on ko khā jāegi.

11 ¶ KHUDĀWAND yūn farmatā hai,
ki Adūm ke tīn gunāhon ke liye, hān,
chār ke sabab, main us se dast-bardār
na hūngā; kyūnki us ne talwār pa-
karke apne bhāī ko ragedā, aur apnī
rahm-dilī ko rok rakhā, aur us kā
gussa hamesha phārtā rahā, aur wuh
apne gusse ko sadā rakh chhortā thā :

12 Pas, main Taimān par ek āg
bhejūngā, aur wuh Busrah ke mahall-
on ko khā jāegi.

13 ¶ KHUDĀWAND yūn farmatā hai,
ki bani 'Ammūn ke tīn gunāhon ke

liye, hān, chār ke sabab, main us se dast-bardār na hūngā; is liye ki unhon ne Jilī'ād kī hāmila 'auraton kā peṭ chāk kiya, tā ki apnī sarhadd bar hāwen:

14 Pas, main Rabbāh kī shahr-panāh par ek āg bharkūngā, jo us ke mahallon ko khā jāegi, aur us jang ke din na'ra hogā, aur us āndhī ke din girdbād uṭhegi:

15 Aur un kā bādshāh, balki wuh apne amīron ke sāth asir hoke jāegā, KHUDĀWAND farmatā hai.

II BA'B.

KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Moāb ke tīn gunāhon ke liye, hān, chār ke sabab, main us se dast-bardār na hūngā; kyūnki us ne Adūm ke bādshāh kī haḍḍion ko jalākar chūnā banāyā hai:

2 Pas, main Moāb par ek āg bhejūngā, aur wuh Qaryūt ke mahallon ko khā jāegi; aur Moāb us shorshār ke darmiyān na'ra mārte aur turhī phūnk-te hī mar jāegā:

3 Aur main qāzī ko us ke darmiyān hī kāṭ dālūngā, aur us ke sāre amīron ko us ke sāth qatl karūngā, KHUDĀWAND farmatā hai.

4 ¶ KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Yahūdāh ke tīn gunāhon ke liye, hān, chār ke sabab, main us se dast-bardār na hūngā; is liye ki unhon ne KHUDĀWAND kī shari'at ko haqīr jānā, aur us ke hukmon ko hifz nahīn kiya, aur un ke jhūṭhe ma'būdion ne, jin kī pairaui un ke bāpḍādion ne kī, un ko gumrah kiya hai:

5 So main Yahūdāh par ek āg bhejūngā, aur wuh Yarūsalam ke mahallon ko khā jāegi.

6 ¶ KHUDĀWAND yūn farmatā hai, ki Isrāel ke tīn gunāhon ke liye, hān, chār ke sabab, main us se dast-bardār na hūngā; is liye ki unhon ne rūpe par sādīq ko bechā, aur ek jorā jūte par ek miskin ko;

7 We us gard kī bhī jo miskīnon ke sir par howe lālach rakhte hai, aur garībion ko un kī rāh se phirāte hai; aur ek mard aur us kā bāp donon ek hī chhokrī se ham-bistar hote hai, ki mere muqaddas nām ko nāpāk karen:

8 Aur we har mazbah ke pās un kapron par jo girwī hai lette hai; aur apne buton ke gharon mein us mai ko, jo jarimāna lagāke unhon ne pāī, pīte hai.

9 ¶ 'Au bhī main hī ne to un ke āge Amūrion ko nest kiya hai, jin kī bulandī saro kī bulandī ke barābar thī, aur we balūt ke darakht kī misl mazbūt the; hān, main hī ne ūpar se us kā mewa barbād kiya, aur tale se us kī jareṅ kāṭīn.

10 Aur main hī tum ko Misr kī zamīn se nikāl lāyā, aur chālīs baras tak bayābān mein tumhen liye phirā, tā ki tum Amūrion kī sarzamīn ko apnī mīrās mein leo.

11 Aur main ne tumhāre beṭion mein se nabī, aur tumhāre jawānon mein se Nazīr barpā kiye. Kyā yih sach nahīn, ai banī Isrāel? KHUDĀWAND farmatā hai.

12 Lekin tum ne Nazīron ko mai pilāī, aur nabīon ko tākid karke kahā, ki Nubūwat mat karo.

13 Dekho, main tum ko is tarah tale dabāūngā, jis tarah garī dabātī hai jis ke ūpar bahut sī pūllān lādī gayīn.

14 Tab tez-raftār se bhāgne kī tā-qat jātī rahegi, aur zor-qadam apnā zor mār na sakegā, aur bahādūr apnī jān ko nahīn bachāwegā.

15 Aur kamān-khīnchnewālā kharā na rahegā, aur tez-qadam apne ko na bachāwegā, aur wuh jo ghore par sawār ho apne ta,īn na chhurāwegā.

16 Aur usī din aisā hogā, ki pah-lawānon mein se jo koī dil-āwar hā nangā nikal bhāgegā, KHUDĀWAND farmatā hai.

III BAṬ.

A I banī Isrāel, yih bāt suno, jo **ḲHUDĀWAND** tumhārī mukhā-lafat men farmatā hai, aur us sāre gharāue ki mukhālafat men, jise main **Misr** ki sarzamīn se nikāl lāyā hūn.

2 Us ne kahā, ki Zamīn ke sāre gharānon men se main ne sirf tumhen jānā hai: is liye main tumhen tumhārī sārī badkārīon ki sazā dūngā.

3 Agar do shakhs muttāfiq-ur-rāe na hon, to kyā ek sāth chal sakege?

4 Kyā sher i babar jangal men gar-jegā, jab us ko shikār na milā ho? aur agar jawān sher i babar ne kuchh nahīn pakrā ho, to kyā wuh gār men se apnī āwāz ko buland karegā?

5 Kyā koi chiriyā zamīn par dām men phans saktī hai, jab us ke liye dām nahīn lagā ho? Kyā phandā, jab tak ki kuchh na kuchh us men bajhā ho, zamīn par se uchhlegā?

6 Kyā shahr men turhī phūnki jāe, aur log na kāmpe? kyā koi balā shahr par āwe, aur **ḲHUDĀWAND** ne use na bhejā ho?

7 Yaqīnan **Khudāwand YAHOWĀH** kuchh kām nahīn karegā, magar jis hāl ki wuh apnā bhed apne khidmat-guzār nabīon par pahle āshkārā na kare.

8 Sher i babar garjā hai: kaun hai jo na daregā? **Khudāwand YAHOWĀH** ne farmāyā hai: kaun hai jo nubt-wat nahīn karegā?

9 ¶ Tum **Ashdūd** ke mahallon men, aur sarzamīn i **Misr** ke mahallon men, manādī karo, aur kaho, ki **Samrūn** ke pahārion par apne ko jam'ā karo, aur us bare hangāme ko jo us ke bīch hotā hai, aur jaur o jafā ko jo us ke darmiyān hai, dekho.

10 Kyūnki we nekī karne nahīn jānte, **ḲHUDĀWAND** farmatā hai, jo apne mahallon men zulm aur ḍakaitī kā ambār karte hai.

11 Is liye **Khudāwand YAHOWĀH** yūn farmatā hai, ki Ek dushman us

sarzamīn ko gher legā, aur teri qdwat ko dhā degā ki tujh men na raho, aur tere mahall lūte jāenge.

12 **ḲHUDĀWAND** yūn farmatā hai, ki Jis tarah se garariyā do tangriān, yā kām kā ek tukrā, sher i babar ke munh se chhurā letā hai, waisā hī banī Isrāel, jo **Samrūn** men palang ke goshe men, aur **Dimishq** men chārpāi par baithe rahte hai, chhurā liye jāenge.

13 Tum log suno, aur Ya'qūb ke gharāne par gawāhī do, **Khudāwand YAHOWĀH**, Rabb ul afwāj, farmatā hai.

14 Ki main jis din men Isrāel ke gunāhon ki sazā dūngā, usī din men Baitel ke mazbahon ko bhī dekh lūngā; balki mazbah ke sing kāte jāenge, aur we zamīn par girenge.

15 Aur main jāre ke mausim ke ghar ko aiyām i garnī ke ghar samet barbād kar dūngā, aur 'ājī mahall bhī dhāe jāenge, aur bare bare makān wirān hongē, **ḲHUDĀWAND** farmatā hai.

IV BAṬ.

A I Basan ki gāeo, jo **Samrūn** ke kohistān men rahtī ho, aur garibon ko satātī ho, aur miskinon ko kuchaltī ho, aur apne mālīk ko kahtī ho, ki Lāo, ham piēn, so tum yih bāt suno.

2 **Khudāwand YAHOWĀH** ne apnī pākizagi ki qasam khāī hai, ki Dekho, we din tum par āwenge, jin men we tum ko ānkriyon se, aur tumhārī aulād ko bānsion se, khīnch le jāenge.

3 Aur tum men se har ek us rakh-ne se jo us ke sāmhnē hogā nikāl bhāgegā; hān, tum qasr men se nikāl dāle jāoge, **ḲHUDĀWAND** farmatā hai.

4 ¶ Baitel men āo, aur sarkashī karo, aur Jiljāl men bagāwat firāwāuf se karo; hān, subh ko apnī qurbāniān lāo, aur har ek tisre sāl apnī dahyaki-ān guzrāno:

5 Aur shukrāne ke hadye **ḵhamīr**

ke sáth ág par charháó, aur ikhtiyári hadyón ki manádi karo, aur mashhúr karo, is liye ki ye sab kám tumhen pasand hain, ai baní Isráel, Kḥudá-wand YAHOWÁH farmátá hai.

6 ¶ Harchand ki main ne tumháre har shahr men tumhen dánt ki safái, aur tumháre har makán men rotí ki kámí dí hai: tis par bhí tum meri taraf nahín phire, KḤUDÁWAND farmátá hai.

7 Aur agarchi main ne menh ko, jab ki zirá'at ke pukhta hone men tín mahíne báqí the, rok liyá hai ki tum par na áwe; aur main ne ek shahr par barsáyá, aur dústre shahr par nahín barsáyá; ek qit'a zamín par menh áyá, aur dústre qit'a kí, jahán menh na áyá, tarawát jatí rahí.

8 Aur do tín bastián áwára hoke ek basti men áin, ki we log pání pien, par ser na húe: tis par bhí tum meri taraf nahín phire, KḤUDÁWAND farmátá hai.

9 Phir main ne bád i samúm aur vendlhe se tum ko mára; aur tumháre bág, aur tákistán, aur anjiron ke darakht, aur zaitúni per jab bahut húe, tiddíon ne khá liye: tis par bhí tum meri taraf nahín phire, KḤUDÁWAND farmátá hai.

10 Main ne jaisá ki Misr men hotá wabá ko tumháre darmiyán bhejí; phir main ne tumháre jawánon ko tumháre asir kiye húe ghorón ke sáth talwár se már dala, aur main ne aisá kiyá ki tumhári laskhargáh kí baddbú tumháre nathonon men á gayi hai: tis par bhí tum meri taraf nahín phire, KḤUDÁWAND farmátá hai.

11 Main ne tum men se ba'zon ko tabáh kiyá, jis tarah Kḥudá ne Sadúm aur 'Amúrah ko ulat diyá; aur tum us lúktí kí mánind húe jo ág se nikál lí jae: tis par bhí tum meri taraf nahín phire, KḤUDÁWAND farmátá hai.

12 Is liye, ai Isráel, main tujh se yún hí karúngá: aur chúñki main

tujh se yún karúngá, ai Isráel, tú ap-ne Kḥudá kí muláqát kí taiyári kar.

13 Kyúñki dekh, wuh hí hai jis ne paháron ko banáyá hai, aur hawá ko paidá kiyá hai, aur jo ádmí ke dil kí bát use batátá hai, aur subh ko tárikí kartá hai, aur zamin ke únche makán-on par chaltá hai, us ká nám KḤUDÁWAND, Rabb ul afwáj hai.

V BA'B.

A I Isráel ke kḥándán, is suḥhan ko, jo main tumhári búbat kahtá hún, ya'ne, is nauha ko suno.

2 Isráel kí kunwári gir parí; wuh phir na uṭhegi: wuh apní zamín par aundhí parí hai; koí nahín jo phir use uṭháke khará kare.

3 Kyúñki Kḥudáwand YAHOWÁH yún farmátá hai, Wuh shahr, jis men se hazár nikalte the, so us men Isráel ke liye ek sau rah jáenge; aur jis shahr men se sau nikalte the, us men das rah jáenge.

4 ¶ Kyúñki KḤUDÁWAND Isráel ke gharáne ko yún kahtá hai, ki Tum mere talib ho, to tum zinda rahoge:

5 Lekin Baitel ke talib mat ho, aur Jiljál men dákhil mat ho, aur Biar-sab'a ko mat guzar jáo; kyúñki Jiljál to asír hoke jáegá, aur Baitel náchíz ho jáegá.

6 Tum KḤUDÁWAND ke talib ho, tab to zinda rahoge; aisá na ho ki wuh Yúsaf ke gharáne men ág kí mánind bharak jáwe, aur use khá jáwe, aur Baitel men us ká bujhánewalá koí na howe.

7 Ai tum jo 'adálat ko mubaddal karke nágdauná kar dete ho, aur rástí ko zamín par dál dete ho,

8 Us kí talásh karo jis ne Suraiyá aur Jabbár sitáron ko banáyá, jo maut kí parchháin ko subh kar detá, aur din ko andherí rát kartá hai, aur samundar ke páníon ko bulátá hai, aur unhen rú e zamín par undeltá hai: us ká nám KḤUDÁWAND hai;

9 Wuh jo zabardastón par ek ná-

gahání halákat látá hai, aur jis se mazbút garh par kharábi túttí hai.

10 We us ká kina rakhte haiñ jo darwáze par sarzanish kartá hai, aur we us se nafrat rakhte haiñ jo haqq bát kahtá hai.

11 Pas, is liye ki tum miskíñ ko páemál karte ho, aur un se gehún ká hadya chhín lete ho, agarchi tum ne makánñ ko taráshe hue pattharon se banáyá hai, par un men nahín basoge, aur tum ne nafrat takistán lagáe haiñ, par un kí mai píne na páoge.

12 Kyúñki main tumhári bahuterí buráíñ aur bare bare gunáññ se ágh hñ; ki tum sádíqñ ko satáte ho, tum rishwat lete ho, aur miskín ko 'adálát-gáh se kinára kar dete ho.

13 Is liye un dinon men we jo dáná haiñ khámosh ho rahenge, kyúñki wuh burá waqt hai.

14 Tum nekí ke tálib ho aur badí ke nahín, tá ki tum zinda raho; aur yún hí KHUDÁWAND, Rabb ul afwáj, tumháre sáth rahegá, jaisá ki tum kahte ho.

15 Badí ká kina rakho, aur nekí ko cháho, aur darwáze par 'adálát ko qáim karo: sháyad kí KHUDÁWAND, lashkaron ká Khudá, Yúsuf ke báqí logon par rahm kare.

16 Is liye YAHOWÁH, Rabb ul afwáj, Khudáwánd, yún farmátá hai, kí Sab bázáron men nauha howegá, aur we sab galiñ men afsos! afsos! kahenge; aur kisánñ ko mátam ke liye, aur un ko, jo nauhagarí men mahárat rakhte haiñ, nauha ke liye buláwenge.

17 Aur sáre angúrí bágon men zári hogí; is liye ki main tujh men se guzar karúngá, KHUDÁWAND farmátá hai.

18 Tum par afsos, jo KHUDÁWAND ke din kí tamanná rakhte ho! us se tumhárá kyá fáida? KHUDÁWAND ká din taríki hai, roshní nahín.

19 Jaisá koi sher í babar se bháge, aur richh use mile; yá ghar men jákar

apná háth díwár par rakhe, aur us ko sámp káte.

20 Kyá KHUDÁWAND ká din taríki na hogá, aur roshní nahín? balki niháyat andherá hogá, jis men kuchh safái na ho.

21 ¶ Main tumhári 'idon ko mak-rúh jántá hñ, hñ, un se nafrat rakhtá hñ, aur main tumhári muqaddas, jamá'aton se khush na húngá.

22 Aur tum harchand sokhtaní qurbáníñ aur hadyon ko mere áge guz-ránoge, tau bhí main unhen qabúl nahín karúngá; aur tumháre mote bailon ke shukráne ke hadyon kí taraf mutawajjih nahín húngá.

23 Ai tú, apne rágon kí áwáz ko mere áge se dúr kar; kyúñki main tere rabábon kí áwáz ko nahín sun-úngá.

24 Lekin tú aisá kar kí 'adálát páni kí tarah bahtí rahe, aur rástí barí nahr kí mánind.

25 Ai ahl í Isráel, kyá tum log chális baras tak bayábán men mere áge zabáih aur hadye guzránte rahe? .

26 Tum ne to Milkúm ke khaima ko, aur apne buton ke Kiún ko, apne ma'búd ke táre ko, jo tum ne apne liye banáyá, utháyá kiye:

27 Is liye main tumhen asír karke Dimishq ke pár le jáúngá, KHUDÁWAND, jis ká nám Rabb ul afwáj hai, farmátá hai.

VI BA'B.

UN par afsos, jo Saihún men chain se haiñ, aur Samrún ke pahár par be-fíkr hoke rahte haiñ, hñ, us qaum ke má'rúf ashkhás par jo aur qaumon kí nisbat se auwal thaharti, jin ke pás Isráel ke gharáne áte haiñ!

2 Tum Kalnah ko pár utarke jáo, aur dekho; aur wahán se barí Hamát tak sair karo; tab Filistíon ke Ját ko utar jáo: kyá we in mamlukaton se bihtar haiñ? aur un ke siwáne tumháre siwánon se bare haiñ?

3 Afsos hai un logon par, jo bure

din ká khyiál apne se dúr karte haiñ, aur zulm kí chaukí ko apne pás khinchte haiñ;

4 Jo háthí-dánt ke palang par lotte haiñ, aur apní chárpaíon par phail phail lette haiñ, aur galle men ke baron ko, aur thán men se bachhron ko leke kháte haiñ;

5 Aur rabáb kí awáz ke sáth gáte haiñ, aur Dáúd kí tarah músíqí ke sázon ko apne liye íjád karte haiñ;

6 Aur piyálon men se mai pite haiñ, aur apne badan par kháss 'itr malte haiñ; lekin Yúsuf kí shikasta-hálí ke liye gam nahín kháte.

7 ¶ Is liye we pahle asíron ke sáth asír hoke jáenge, aur un kí na'ra-kash mahfil jo árám se pare haiñ uth jáegi.

8 Khudáwánd YAHOWÁH ne apní zát kí qasam kháí hai, KHUDÁWAND Rabb ul afwáj yún farmátá hai, kí Main Ya'qúb kí hashmat se nafrat rakhtá hún, aur us ke mahallon se kína; is liye main us shahr ko, us sab samet jo us men hai, hawála kar dúngá.

9 Balki yún hogá, kí agar kisé ghar men das ádmí báqí rahenge, to we bhi marenge.

10 Aur kisé ká rishtadár, wuh jo use jalátá hai, use utháwegá, tá kí us kí haqqíon ko ghar se nikále, aur us se, jo andarúní ghar ke bhítar hai, kahegá, kí Ab tak tere-sáth aur koi hai? Wuh kahegá, Koi nahín. Tab wuh bolegá, kí Chup rah, kí KHUDÁWAND ká nám ham zikr na karen.

11 Kyúnki dekh, KHUDÁWAND ne hukm kíyá hai, aur wuh bare ghar men rakhna dálegá, aur chhoटे ghar ko daráron se náqis karegá.

12 ¶ Kyá chatán par ghore daur-enge? kyá koi bail leke wahán hal jotegá? tad bhi tum ne 'adálat ko haláhal se, aur nekokári ke phalon ko nágdane se, mubaddal kíyá:

13 Tum hí log jo níkammi chíz par fakhr karte ho, aur kahte ho, Kyá

ham ne apne liye apní táqat se síng nahín nikále?

14 Lekin, ai Isráel ke khándán, KHUDÁWAND lashkaron ká Khudá farmátá hai, Dekh, main tum par ek guroh ko charhá láungá, aur we tum ko Hamát ke madkhál se leke bayá-bán ke nahr tak satáenge.

VII BA'B.

KHUDÁWAND YAHOWÁH ne mujhe yún dikhláyá, aur kyá dekhtá hún, kí us ne zir'at kí ákhirí roidagi kí ibtidá men tiddián paidá kíñ; aur, dekho, wuhí ákhirí hásil thá, jo bádsháhi zir'at ke kat chukne ke ba'd húa.

2 Aur yún húa, kí jab we zamín kí ghás ko bilkull khá chukín, tab main ne kahá, kí Ai Khudáwánd YAHOWÁH, main terí minnat kartá hún, kí tú mu'áf kare: Ya'qúb kí kyá haqiqat hai, kí wuh uthke khará howe? kyúnki wuh chhoٹá hai.

3 Is se KHUDÁWAND pachhtáke báz áyá: aur KHUDÁWAND ne kahá, kí Yih na hogá.

4 ¶ Phir Khudáwánd YAHOWÁH ne mujhe yún dikhláyá, aur kyá dekhtá hún, kí Khudáwánd YAHOWÁH ne ág ko buláyá kí muqábala kare; aur wuh barí gahráí ko faná kar gayí, aur us qit'a ko khá gayí.

5 'Tab main ne kahá, kí Ai Khudáwánd YAHOWÁH, main terí minnat kartá hún, kí báz á: Ya'qúb kí kyá haqiqat hai, kí wuh uth khará howe? kyúnki wuh chhoٹá hai.

6 Is se bhi KHUDÁWAND pachhtáke báz áyá: Yih nahín hogá, Khudáwánd YAHOWÁH ne kahá.

7 ¶ Phir mujhe yún dikhláyá, aur kyá dekhtá hún, kí KHUDÁWAND ek diwár par, jo sáhul se bunáí gayí thí, khará thá; aur sáhul us ke háth men thá.

8 Aur KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, kí Ai 'A'mús, tú kyá dekhtá hai?

. *war o sáhíl kí nisháni,* 'A'MU'S, VIII. *aur tábistání mewon kí tokrí.*

Main ne kahá, Ek sáhíl ko. KHUDÁWAND ne kahá, ki Dekh, main ek sáhíl ko apní guroh Isráel ke bích o bích latkáúngá, aur main phir un kí taraf se guzar na jáúngá.

9 Aur Iz, háq ke únche únche makán ujár hongé, aur Isráel ke maqdis wíran ho jáenge; aur main talwár lekar Yarubi'ám ke gharáne par charh-úngá.

10 ¶ Tab Baitel ke káhin 'Amasiyáh ne Isráel ke bádsháh Yarubi'ám ko kahlá bhejá, ki 'A'mús ne Isráel ke gharáne ke darmiyán tujh par bandish bándhí hai, aur sarzamin us kí sári báten sunne kí táb nahín rakhtí.

11 Kyúñki 'A'mús yún kahtá hai, ki Yarubi'ám talwár se mará jáégá, aur Isráel apne watan se yaqinan asir hoke jáégá.

12 Aur 'Amasiyáh ne 'A'mús se kahá, ki Ai gaib-go, tú yahán se bhágke Yahúdáh kí sarzamin men já, aur wahán roṭí khá, aur wahán nubúwat kar:

13 Par Baitel men phir kabhí nubúwat na kar; is liye ki yih bádsháh ká maqdis, aur us ká dár-us-saltanat hai.

14 ¶ Tab 'A'mús ne 'Amasiyáh ko jawáb men kahá, ki Main to nabí nahín, aur na nabí ká betá hún; balki charwáhá hún, aur gúlar ke phalon ká batornewálá:

15 Aur KHUDÁWAND ne mujhe liyá jab main galle ke píchhe píchhe játá thá, aur KHUDÁWAND ne mujhe farmáyá, ki Já, aur merí guroh Isráel se nubúwat kar.

16 ¶ So ab tú KHUDÁWAND ká kalám sun: Tú kahtá hai, ki Isráel ke khaláf nubúwat mat kar, aur Iz, háq ke gharáne ke bar-khiláf bát mat dál:

17 Is liye KHUDÁWAND yún farmátá hai, Terí jorú shahr men chhinálá karegi, aur tere beté aur terí betían

talwár se máre jáenge, aur terí zamin jarib se taqsím kí jáegi, aur tú ek nápak sarzamin men mar jáégá, aur Isráel apne watan se yaqinan asir hoke jáégá.

VIII BA'B.

KHUDÁWAND YAHOWÁH ne mujhe yún dikhláyá, aur kyá dekhtá hún, ki Ek tokrí, jis men pakke mewe haiñ.

2 Aur us ne kahá, ki Ai 'A'mús, tú kyá dekhtá hai? Main ne kahá, ki Pakke mewon kí ek tokrí. Tab KHUDÁWAND ne mujhe kahá, ki Merí guroh Isráel kí ajal á pahunčí; main phir un se darguzar na karúngá.

3 Aur us din men qasr ke nagma nauha ho jáenge, KHUDÁWAND YAHOWÁH farmátá hai; já ba já bahut sí láshen parí hongí; we chupke unhen níkal phenkenge.

4 ¶ Is bát ko suno, aur tum jo muhtájon ke píchhe hámppte játe ho, tá ki tum mulk ke miskínon ko mitáo;

5 Aur tum kahte ho, ki Yih nayá, chánd kab guzar jáégá, tá ki ham galla bechen? aur sabb ká din, tá ki gehún ke khatte kholen? aur aifah ko chhotá aur misqál ko bará karte, aur dagá se jhúthí tarázú banáte.

6 Tá ki ham rúpe par miskín ko, aur ek jorá jútí par kangál ko, mol len, aur gehún ká phatkan bechon.

7 KHUDÁWAND ne Yá'qúb kí hashmat kí qasam kháí hai, ki Yaqinan main un ke kámon men se ek ko bhí nahín bhólúngá.

8 Kyá wuh sarzamin us sahab se nahín kámpegi, aur har ek jo us par bastá hai mátam nahín karegá? kyá wuh bárh kí mánind sar tá sar na charhegi, aur Misr kí nadí kí mánind mauj máregi, aur utar jáegi?

9 Aur usi din men bhí yún hogá, KHUDÁWAND YAHOWÁH farmátá hai, ki Main aisá karúngá, ki sūraj do pahar ke waqt gurúb ho jáégá, aur

main roz i roshan men sarzamīn ko andherā kar ḁūngā :

10 Aur main tumhāri 'iḁon ko mātām se, aur tumhāre giton ko nauha se, muḁaddāl karūngā; aur har ek kī kamar par tāt bandhwaūngā, aur har ek se sir par chandlāpan bhejūngā; aur main aisā mātām karwaūngā, jaisā 'klaute betē par hotā hai, aur us kā ānjām talkh ḁin hogā.

11 ¶ Dekho, we ḁin āte haiñ, Kḁudāwand YAḁOWĀN farmātā hai, ki main us mulk men kāl ḁālūngā; so wuh na roṭī kā, aur na pāñī kī piyās kā kāl, balki aisā kāl kī jis men KḁUDĀWAND kī bāten sunī na jāēgi :

12 Tab we is samundar se us samundar ko, aur uttar se pūrab ko, bhatakte phirenge, aur KḁUDĀWAND ke kalām ḁhūndhne ko liye idhar udhar ḁaurenge; par nahīñ pāwenge.

13 Aur us ḁin shakīl kunwāriāñ, aur jawāñ mard māre piyās ke gash khā jāenge;

14 We log jo Samrūn ke gunāh kī qasam khāte haiñ, aur kahte haiñ, kī Ai ḁāñ, tere ma'būd kī hayāt kī qasam, aur Biar-sab'a kī tarīq kī hayāt kī: so we gir jāenge, aur phir hargiz nahīñ uṭhege.

IX BA'B.

MAIN ne Kḁudāwand ko us maz-bah ko pās khare hote dekhā, aur us ne farmāyā, Sūtūñon ke sir-hāñon ko mār, kī bunyāḁen hilen, hāñ, unhen toṛ ḁāl, kī sabhon ke sir par lag jāwen; aur main un kī aulād ko talwār se mār ḁālūngā: un men se wuh jo bhāgeḁ so na bhāg niklegā, aur jo un men se nikal bhāge rihāī na pāwegā.

2 Agarchi we pātāl men sendhke jāen, to merā hāth wahāñ se unhen khīñch nikālegā: agarchi āsmāñ par chaṛh jāen, to main wahāñ se unhen utār lāūngā:

Agarchi we āp ko Karmil kī

bulandī par jā chhipāwen, main khojke unhen wahāñ se nikālūngā; aur agarchi samundar kī thāh men meri nazar se chhip jāen, to main wahāñ sāmp ko hukm karūngā, aur wuh un ko kāteḁ:

4 Aur agarchi we asir hoke apne dushmanon ke āge jāwen, to wahāñ talwār ko hukm karūngā, aur wuh un ko mār ḁālegi; hāñ, main un par nigāh i bad karūngā, aur nazar i nek na karūngā.

5 Kyūñki Kḁudāwand RABB ul afwāj wuh hai, kī agar apne hāth se zamīn ko chhūte, wuh gudāz ho jāegi, aur us ke sāre bāshinde sab mātām karenge; aur wuh nadi kī bāḁh kī mānind sartāsar charhegi, aur Misr kī nadi kī mānind phir utar jāegi.

6 Yih wuh hai, jo āsmāñ par apne bālākhāñon ko bina kartā hai, aur zamīn par apne gardūñ ko qāim kartā hai; wuh jo samundar ke pāñion ko bulātā hai, aur unhen rū e zamīn par undeltā hai: us kā nām KḁUDĀWAND hai.

7 Ai banī Isrāel, kyā tum log mere āge Kūsh kī aulād kī mānind nahīñ ho? KḁUDĀWAND farmātā hai. Kyā main Isrāel ko Misr kī sarzamīn se, aur Filistion ko Kaftūr se, aur Arāmion ko Qir se, nahīñ nikāl lāyā hūñ?

8 Dekho, Kḁudāwand YAḁOWĀN kī āñkhen is gunahgār mamlukat par haiñ, aur main use miṭā ḁālūngā, kī rū e zamīn par na rahe; magar Ya'qūb ke gharāne ko main billull nahīñ miṭāūngā, KḁUDĀWAND farmātā hai.

9 Kī dekho, main hukm karūngā, aur Isrāel ke gharāne ko sārī qaumon ke darmiyan, jis tarah se chhālñ men chhānte haiñ, chhānūngā; aur ek ḁāna bhī zamīn par girne na pāwegā.

10 Merī guroh men ke sāre gunahgār, jo kahte haiñ, kī A'fat na to pichhe se ham tak āwegi, aur na āge se ham par paregi, so talwār se māre jāenge.

Dáúd ke khatime ka zilor ki

'ABADIYA'H.

wuh phir khará kiya jáegá.

11 ¶ Main usí din men Dáúd ke gire hús maskan ko khará karúngá, aur us ke rakhnon ko band karúngá; aur main us ke tute phute makan ki maraminat karúngá, aur use, jaisá agle dinon men thá, waisá ta'mír karúngá;

12 Tá ki we Adúm ke báqí logon ko, aur sári qaumon ko, jin par merá nám kahá jáegá, apne qabze men lewen, KHUDÁWAND, jo is kám ká karnewálá hai, farmatá hai.

13 Dekho, we din áte hain, KHUDÁWAND farmatá hai, ki jotnewálá kápnewále ká, aur angúr ká kuchal-

newálá bonewále ká pichhá karke us ke barábar áwogá, aur paharon se nayí mai tapkegi, aur sáre tle gudáz hongé.

14 Aur main apní guroh Isráel ke asiron ko phir láúngá, aur we ujá shahron ko banáwenge, aur un men búd o báhsh karenge; aur we tákis-tanon ko lagáwenge, aur un kí mai pienge; we bágon ko lagáenge, aur un ke phal kháenge.

15 Kyunki main un ko un kí sarsamin par lagáúngá; aur we apní sarsamin se, jis ko main ne unhen diyá hai, kadhí ukháre na jáenge, KHUDÁWAND terá Khudá farmatá hai.

'ABADIYA'H NABI' KI' KITA'B.

9 A BADIYA'H kí royá. Khudá-wand YAHOWÁH Adúm ke haqq men yún farmatá hai: Ham ne KHUDÁWAND se ek khabar suni hai, aur gair-qaumon ke darmiyán ek elchí bhejá gayá hai, Utho tum, aur áo, ham jang ke liye us par charhen.

2 Dekh, main ne tujhe qaumon ke darmiyán haqir kar diyá hai: tú niháyat zalil hai.

3 ¶ Tere dil ke ghamand ne tujh ko thagá hai, ai tú, jo chatán ke daráron men rahtá hai; terá makan to buland hai, aur tú apne dil men kahtá hai, Aisá kaun hai, jo mujhe zamin par tale utáregá?

4 Agarchi tú 'uqáb kí mánind bulandí pakre, aur sitáron ke darmiyán apná ghonslá banáwe, tau bhí main tujhe wahán se niche utárángá, KHUDÁWAND farmatá hai.

5 Agar chor tere yahán áe hon, yá rát ko dakait, (teri kaisí barbadí hai!) to kyá we apne matlab ke mutábiq

nahin churáte? agar angúr-toñewále tujh pás áe hon, to kyá we chand angúr nahin chhorte?

6 'Esau ká mál kyúnkar dhúndh nikálá gayá! aur us ke chhipe makanon men kis tarah talásh húi!

7 Tere sáre ham-ahdon ne tujhe sarhadd tak hánk diyá hai: aur un logon ne, jo tujh se mel rakhte the, tujhe fareb diyá, aur tujhe maglúb kiya: aur unhon ne jo terí rotí kháthe the, tere niche jál bichháya; us men zarra dánáí nahin.

8 KHUDÁWAND farmatá hai, Kyá main us din men dánáon ko jo Adúm men hain, aur 'aqlmandí ko jo 'Esau ke pahár men hai, nábud na karúngá?

9 Are o Taimán, tere pahlawán ghabrá jáenge, yahán tak ki koh i 'Esau ke báhshindon men se har ek kát dálá jáegá.

10 ¶ Us qatl ke bá'is, aur us zulm ke sabab, jo tú ne apne bhái Ya'qúb par kiya hai tú kñijálat se mulabbas

hogā, aur tū abad ul ābād tak nest rahegā.

11 Jis din ki tū us ke muqābil kharā thā, jis din ki ajnabī log us ke lashkaron ko asir karke le gaye, aur begāna logon ne us ke phātakon se dākhil hokar Yarusalam par qur'a dālā, tū bhī un men se ek kī mānind thā.

12 Tujhe lāzim na thā, ki tū us din apne bhāī par, jis waqt wuh jilāwatan hūā, nazar kartā, aur banī Yahūdāh kī halākat ke din men khushwaqt hotā, aur musibat ke din ghamand kī bāten kahtā.

13 Tujhe munāsib na thā, ki tū mere logon ke phātakon se un kī musibat ke din men ghustā; tujhe, hān, tujhe lāzim na thā, ki un kī musibat ke din un kī bipat par nazar kartā, aur un kī musibat ke din un ke asbāb par hāth barhātā :

14 Tujhe lāzim na thā, ki ghātī men khare hokar us ke logon ko jo bhāge jāte the qatl kare, aur na us dukh ke din men us ke bache hūon ko pakarke hawāla kare.

15 Kyūnki sārī qaumon par KHUDĀWAND kā din ā pahunchā hai; jaisā tū ne kiyā hai, waisā tujh se kiyā jāegā; terī badī kā badlā tere sir par pāregā.

16 Kyūnki jis tarah tum ne mere muqaddas pahār par piyā, usī tarah sārī qaumen sadā piengi; hān, piengi, aur surukengi; aur we aisī hongī ki goyā we thin hī nahīn.

17 ¶ Lekin we jo nikal bache, Saihūn ke pahār par maujūd hongē, aur wuh muqaddas hogā; aur Ya'qūb kā gharānā apnī mirās par qābiz hogā.

18 Tab Ya'qūb kā gharānā ek āg hogā, aur Yūsuf kā gharānā shu'ālā, aur 'Esau kā gharānā pūāl; aur we un ke darmiyān bharkenge, aur un ko khā jāenge; aur 'Esau ke gharāne se koi nahīn bachegā, kyūnki KHUDĀWAND ne yih farmāyā.

19 Aur dakhin ke rahnewāle 'Esau ke kohistān ke, aur maidān ke bāshinde Filistīon ke mālīk hongē; aur we Ifrāim ke khet aur Samrūn ke khet apne qābū men rakhege; aur Binyāmīn Jilī'ād kā wāris hogā.

20 Aur banī Isrāel ke lashkar ke sārē asir, jo Kan'ānion ke bīch Sārapat tak maujūd hain, aur Yarusalam ke asir, jo Sifārād men hain, dakhin ke shahron par qābiz ho jāenge.

21 Aur rihāī-denewāle Saihūn ke pahār par charhke āwenge, tā ki 'Esau ke kohistān kī 'adālat karen; aur salānat KHUDĀWAND kī hogī.

YU'NAH NABI' KI' KITA'B.

I BĀB.

AUR KHUDĀWAND kā kalām Yūnah bin Amittai ko pahunchā, aur us ne kahā, ki

2 Uth, us bare shahr Nīnawah ko jā, aur us kī mukhālafat men manādī kar; kyūnki un kī sharārat mere sāmhne āpar āī.

3 Lekin Yūnah KHUDĀWAND ke huzūr se Tarsīs ko bhāgne ke liye uthā; aur wuh Yāfā men utar gayā, aur wahān ek jahāz ko, jo Tarsīs ko jāne par thā, pāyā: tab us kā kirāya dekar us par charhā, tā ki KHUDĀWAND ke huzūr se Tarsīs ko un ke sath jāwe.

4 ¶ Lekin KHUDÁWAND ne samundar par ek barí ándhí bhejí, aur samundar ke darmiyán tífán ne shiddat kí, aísí kí gumán thá kí jaház tabáh ho jáwegá.

5 Tab malláh hirásán húe, aur har ek ne apne apne ma'bú'd ko pukará, aur we ajnás jo jaház par thín samundar men dál dín, tá kí yún use halká karen. Par Yúnah jaház ke andar utarkar pará thá, aur so gayá.

6 Tab ná-khudá us ke pás gayá, aur use kahá, kí Kyún húa, kí tú parke so rahá? uth, apne Khudá ko pukár; agar aísá hogá, kí Khudá hamen yád kare, to ham halák na honge.

7 Aur unhon ne ápas men kahá, kí A'o, ham log qur'a dálkar daryáft karen, kí kis ke sabab se ham par yih balá áí. Chunáncí unhon ne qur'a dálá, aur qur'a men Yúnah ká nám niklá.

8 Tab unhon ne us se kahá, Tú ham ko batlá, kí kis ke sabab se yih balá ham par áí hai: Terá kyá pesha hai? aur tú kahán se áyá? terá watan kahán? aur tú kis qaum men ká hai?

9 Us ne un se kahá, kí Main 'Ibrání hún, aur KHUDÁWAND, ásmán ke Khudá se, jis ne samundar aur khushkí ko paidá kiya hai, tarsán hún.

10 Tab we log niháyat dare, aur use kahne lage, kí Tú ne aísá kyún kiya? Kyúnki un logon ne daryáft kiya thá, kí wuh KHUDÁWAND ke huzúr se bhágá hai; is liye kí us ne áp unhen kahá thá.

11 ¶ Tab unhon ne us se púchhá, kí Ham tujh se kyá karen, tá kí samundar hamare liye sákit ho jáe? kí samundar ziyáda tífání hotá chalá játa thá.

12 Tab us ne unhen kahá, kí Tum log mujh ko uthákar samundar men dál do, to tumhare wáste samundar ká talátum játa rahégá: kyúnki main

jántá hún, kí yih barí ándhí mere hí sabab se tum par názil húi.

13 Tis par bhí malláhon ne dánd márne men barí mihnát kí, tá kí kanára pakren, lekin we na saken; is liye kí samundar un kí mukhálafat men aur bhí ziyáda zor se mauj mártá thá.

14 Tab we KHUDÁWAND ke huzúr, chilláe aur bole, kí Ai KHUDÁWAND, ab ham terí minnat karte hain, kí ham log is ádmí kí ján ke sabab se halák na howen, aur tú khún i náhaqq ko hamári gardan par mat dál: kyúnki, ai KHUDÁWAND, tú ne jo cháhá hai, so hí kiya hai.

15 Aur unhon ne Yúnah ko uthákar samundar men dál diyá, aur samundar ká talátum mauqúf ho gayá.

16 Tab we log KHUDÁWAND se nipat dare, aur unhon ne KHUDÁWAND ke huzúr ek qurbání guzrání, aur nazren manín.

17 ¶ Par KHUDÁWAND ne ek barí machhlí muqárrar kar rakhí thí, kí Yúnah ko nigal jáwe. Aur Yúnah tén din rát machhlí ke pet men rahá.

II BA'B.

TAB Yúnah ne machhlí ke pet men KHUDÁWAND apne Khudá se du'á mángí,

2 Aur kahá, kí Main ne apní bipat men KHUDÁWAND ko pukará, aur us ne merí suní; hán, main pátál ke batún men se chilláya, aur tú ne merí áwáz suní.

3 Kyúnki tú hí ne mujhe gahráo men samundar ke darmiyán dálá, aur pání ke dháron ne mujhe gher liya, aur terí sári maujen aur dheú mujh par se guzar gaye.

4 Tab main ne kahá, kí Main terí nazar se dúr phenká gaya; tau bhí terí muqaddas haikal kí taraf phir nazar karúngá.

5 Páníon ne mujh ko merí ján tak gher liya, aur gahráo ne cháron taraf se mujhe band kar rakhá hai, aur sa-

mundar ke siwār mere sir par lapete gaye.

6 Aur main pahāron ki jāron tak utarke jātā; zamīn ke arbange mujh par hamesha ke liye band rahte; magar, ai KHUDĀWAND mere KHudā, tū merī jān ko gor men se rihāī degā.

7 Jis waqt merā jī mujh men dūb gayā, tab main ne KHUDĀWAND ko yād kiya, aur merī du'ā terī muqaddas haikal men tujh tak pahunchī.

8 Jo log ki jhūthī batālaton ko mānte haiñ, we apnī n'āmaten kho dete haiñ.

9 Par main shukrguzārī ki āwāz sunāke tere āge qurbānī guzrānūngā; main apnī nazron ko adā karūngā. Najāt KHUDĀWAND se hai.

10 ¶ Aur KHUDĀWAND ne machhlī ko kahā, aur us ne Yūnah ko khushkī par ugal diya.

III BA'B.

AUR KHUDĀWAND kā kalām dūsri bār Yūnah ko pahunchā, aur us ne kahā, ki

2 Uth, us bare shahr Ninawah ko jā, aur wahāñ us bāt ki manādī kar, jis kā main tujhe hukm detā.

3 Tab Yūnah KHUDĀWAND ke kalām ke mutābiq uthkar Ninawah ko gayā. Aur Ninawah KHudā ke sāmhnē ek barā shahr thā, ki us ki ihāta tīn din ki rāh thī.

4 Aur Yūnah shahr men dākhl hone lagā, aur ek din ki rāh jāke manādī ki, aur kahā, Chālīs aur din honge, tab Ninawah barbād kiya jāegā.

5 ¶ Tab Ninawah ke bāshindon ne KHudā par i'atīqād kiya; aur roza ki manādī ki; aur sab ne bare se chhote tak tāt pahinā.

6 Aur yih khabar Ninawah ke bādshāh ko pahunchī; aur wuh apne takht par se uthā, aur bādshāhī libās ko utār dālā, aur tāt orhkar rākh par baith gayā.

7 Aur bādshāh aur us ke arkān i daulat ke farman se ek ishtihār Nīna-

wah men kiya gayā, aur is bāt ki manādī hūī, ki Koi insān, yā haiwān, galla, yā rama, koi chīz mutlaq na chakhe, aur na khāwe, aur na pānī piwe;

8 Lekin insān aur haiwān tāt se mulabbas howen, aur KHudā ke huzūr shiddat se nāla karen; balki har koi apnī apnī burī rāh se, aur apne apne zulm se, jo un ke bāthon men hai, bāz āwen.

9 Kyā jānen, ki KHudā phiregā, aur pachhtāegā, aur apne qahr i shadīd se bāz āwegā, tā ki ham log halāk na hon?

10 ¶ Aur KHudā ne un ke kāmōn ko dekhā, ki we apnī apnī burī rāh se bāz āe: tab KHudā us badī se, jo us ne kahī thī ki main un se karūngā, pachhtāke bāz āyā, aur us ne un se wuh badī na ki.

IV BA'B.

PAR Yūnah us se nihāyat nākhush hūā, aur nipat ranjīda ho gayā.

2 Aur us ne KHUDĀWAND ke āge du'ā māngī, aur kahā, ki Ai KHUDĀWAND, main tujh se 'arz kartā hūñ, kyā yih merā maqūla na thā, jis waqt main hanoz apne watan men thā? is liye main āge se Tarsīs ko bhāgā; kyūñki main jāntā thā, ki tū karīm aur rahīm KHudā hai, jo gussa karne men dhīmā hai, aur nihāyat mīhrbān hai, aur pachhtāke āp ko badī se bāz rakhtā hai.

3 Ab, ai KHUDĀWAND, main terī minnat kartā hūñ, ki merī jān ko mujh se le-le; kyūñki merā marnā mere jīne se bihtar hai.

4 ¶ Tab KHUDĀWAND ne farmāyā, Kyā tū shiddat se ranjīda hotā hai?

5 Aur Yūnah shahr se bāhar jāke shahr ki pūrāb taraf baithā, aur wahāñ apne liye ek chhapper banāyā; aur us ke niche chhāñw men baith rahā, ki dekhe ki us shahr kā hāl kyā hotā hai.

6 Tab KHUDĀWAND KHudā ne rendī

ká ek darakht ugáyá, aur use Yúnah ke úpar dauráyá, tá ki wuh us ke sir par sáya kare, aur use taklif se chhuráwe. Aur Yúnah us rendí ke per ke sabab se niháyat khus húa.

7 Lekin दूसरे दिन सुबह के वाक़्त KHUDÁ ने ek kīre ko taiyār kiya, aur us ne us rendí ke darakht ko káta, aisa ki wuh súkh gayá.

8 Aur jab áftáb charhá, tab aisa húa, ki KHUDÁ ne púrab kí taraf se lúh chaláí; aur áftáb kí garmí ne Yúnah ke sir men asar kiya; wuh gash men áya, aur apní ján ke liye maut cháhi, aur kahá, ki Is mere jine se merá marná bihtar hai.

9 Aur KHUDÁ ne Yúnah ko kahá,

Kya tú us rendí ke darakht ke sabab shiddat se ranjida hai? Us ne kahá, Main yahán tak ranjida hún, ki marne cháhtá hún.

10 Tab KHUDÁWAND ne farmáyá, ki Tujhe us rendí ke darakht par rahm áya, jis ke liye tú ne kuchh mihnát na ki, aur na tú ne use ugáyá, jo ek hí rát men ugá, aur ek hí rát men súkh gayá:

11 Aur kyá mujhe lázim na thá ki main itne bare shahr Nínawah par, jis men ek lákh bis hazár ádmion se ziyáda hain, jo apne dahne báyeṇ háth ke darmiyán imtiyáz nahin kar sakte, aur mawáshí bhí bahut hain, shafaqat na karún?

MI'KAH NABI' KI' KITA'B.

I BAB.

KHUĐÁWAND ká kalám, jo Yahúdáh ke sháhán Yútám, aur A'khaz, aur Hizqiyáh ke dinon men Morashí Mikah ko pahunchá, jise us ne Samrún aur Yarusalam kí bábat dekhá.

2 Suno, ai sáre logo; aur kán dhar, ai zamín, aur sab koí jo tujh par hain: aur KHUDÁWAND YAHOWÁH, hán, KHUDÁWAND apní muqaddas haikal se tum par gawáhi dewe.

3 Kyúñki, dekh, KHUDÁWAND apne maqám se báhar nikaltá hai, aur wuh utregá, aur zamín ke únche makánon ko páemál karegá.

4 Aur pahár us ke tale pighal jáenge, aur wádíán phatengi, jaisá ki mom ág ke sámhne pighal játa, aur jaisá ki pání jo karáre par se bah játa hai.

5 Yih sab Ya'qúb kí khatá aur

Isráel ke gunáh ke sabab se hai. Ya'qúb kí khatá kyá hai? kyá Samrún nahin? aur Yahúdáh ke únche makán kyá hain? kyá Yarusalam nahin?

6 Is liye main Samrún ko khet ke túda kí mánind, aur angúrí bág lagáne kí jagah kí mánind banáúngá; aur main us ke pattharon ko wádí men dhalkáúngá, aur us kí newon ko ugháráúngá.

7 Aur us kí sári khodí húi múratoṇ chúr chúr kí jáengi, aur us ke sab asbáb, jo kharčí ke taur par mile the, ág se jaláe jáenge; aur main us ke sáre buton ko kharáb karúngá: kyúñki us ne yih sab kuchh kasbí kí kharčí se paidá kiya hai, aur wuh phir kasbí kí kharčí ho jáega.

8 Is liye main kurhúngá, aur mátam karúngá, main nangá aur barahna hoke phirúngá: main gidaṛon kí tarah chilláúngá, aur shutrmurgon kí mánind shor karúngá.

9 Kyúñki us ká zakhm lá-'iláj hai; so wuh Yahúdáh tak bhí áyá, wuh mere logon ke phátak tak, hán, Yarúsalam tak pahunchá.

10 ¶ Tum Ját men us kí khabar mat do, aur 'Akko men mat roo; Bait-Afráh men khák par lotá kar.

11 Ai Safír kí rahnewáli, tú nangí hoke aur sharm kháke chali já: wuh jo Za'anán men bastí hai nikal nahin játi; Bait-Ezal ke mátam ke bá'is us ke utarne kí jagah tum se le lí jáegi.

12 Marot kí rahnewáli apne amwál ke liye kurhtí hai; kyúñki KHUDÁWAND kí taraf se balá názil hui, jo Yarúsalam ke phátak tak pahunchí.

13 Ai Lakis kí rahnewáli, bád-pá jánwar ko gári men jot: wuh Saihún kí betí ke liye pahlá gunáh hui, kyúñki Isráel kí khataén tujh men pái gayin.

14 Is liye tú Morasat-Ját ko taláq kar degá: Akzib ke gharáne Isráel ke bádsháhon se dagá karenge.

15 Balki, ai Marisah kí bášhinda, main us ko jo tujh par qábiz ho tere darmiyán láungá; wuh 'Adullám tak, jo Isráel kí shaukat hai, áwegá.

16 A'p ko chandlá baná, apne piyáre larcon ke liye apne sir mundá; 'uqáb kí manind apne chandlápan ko ziyáda kar; kyúñki we tujh pás se asir hoke gaye.

II BA'B.

UN par wáwailá hai, jo burái ke mansúba bándhte hain, aur apne bistar par sharárat kí tadbiren íjád karte! jab subh roshan hotí, we yih 'amal men láte hain, kyúñki wuh un ke dast i qudrat men hai.

2 We kheton ká lálach karte hain, aur zulm karke unhen le lete hain; aur gharon ká tama' karte hain, aur un ko chhin lete hain: isí tarah ádmi par aur us ke ghar par, hán, mard par aur us kí mirás par zulm karte hain.

3 Is liye KHUDÁWAND yún farmátá hai, Dekh, main is gharáne kí mu-

khálafat men ek mansúba bándhtá hún, kí jis se tum log apní gardan bachá nahin sakoge; aur tum takabbur ke sáth na chaloge; kyúñki yih ek burá waqt hogá.

4 ¶ Usí din koi shakhs tum par ek masal láegá, aur ek gamnák nauha se mátam karegá, aur kahegá, kí Ham bilkull gárat hui; us ne mere logon ká bakhrá badal dálá: us ne kyúñkar use mujh se judá kar diyá! us ne hamáre khet kisi bági ko bánt diye hain.

5 Is liye tum men se koi nahin rahegá, jis ke nám par KHUDÁWAND kí jamá'at men qur'a pare, tá kí wuh paimáish kí rassí dále.

6 We un ko, jo nubúwat karte, kahte hain, kí Nubúwat mat karo; so we un ke áge nubúwat na karenge: aise logon se ruswái judá na hogí.

7 ¶ Ai logo, tum jo Ya'qúb ká ghar-áná kaháté ho, kyá KHUDÁWAND kí Rúh kotáh kí gayi hai? kyá us ke ye hí kám hain? kyá meri báten us ke liye, jo sídhá chaltá, mufid nahin hain?

8 Sábiq men mere log dushman kí tarah uthe; tum un par se jo be-fikr hoke ráste par chalte hain, goyá kí we larái se phir áte hain, qabá ko chádár samet utár lete ho.

9 Tum mere logon kí jorúon ko un ke suthre gharon se nikál dete ho: aur tum ne un kí aulád se hamesha ke liye meri fauqiyat judá kar lí.

10 Tum log uthe, aur jáo, kyúñki yih tumhári áramgáh nahin; kí yih nápáki ke sabab tumhen halák karegi, hán, sakht halákát hogí.

11 Agar koi shakhs hawá aur jhúth kí pairaui karke darog-goí kare, aur kahe, kí Main tujh se mai aur nashe kí bábat nubúwat karúngá, to wuhí shakhs is qaum ká nabí hogá.

12 ¶ Ai Ya'qúb, main yaqinan tere sab ke sab ko farásham karúngá; main yaqinan Isráel ke báqi logon ko jam'a

karúngá; main unheñ un bheñon kí mánind jo Busrah menñ hon, aur us galla kí mánind jo us kí charágáh ke darmiyán ho, ikáttáh karúngá; ádmíon kí kasrat ke sabab we gul shor karenge.

13 Toñnewálá un ke áge áge gayá hai; we torte húa phátak tak guzar játe, aur us menñ se nikal játe; aur un ká bádsháh un ke áge áge chalegá, hán, KHUDÁWAND un ká sardár hogá.

III BA'Ī.

AUR main ne kabá, ki Ai Ya'qúb ke sardáro, aur Isráel ke gharáne ke qázio, mainñ tumhári minnat kartá hún, so merí 'arz suno; Kyá tumháre liye 'adálát ká jánná munásib nahín hai?

2 Tum we ho jo neki ká kina rakhte hain, aur badi ko piyár karte hain; jo logon ká post un par se khinchte hain, aur un kí haddíon par se gosht nocte hain;

3 Aur jo mere logon ká gosht kháte hain, aur un kí khál un par se khinchte hain; aur un kí haddíon ko torte hain, aur unheñ tukre tukre karte hain, goyá ki we hándi ke liye, aur goyá ki we gosht hain jo deg men pará ho.

4 Tab we KHUDÁWAND ko pukárenge, par wuh un kí nahín sunegá; hán, wuh us waqt un se apná munh poshída karegá, is liye kí unheñ ne bure 'amál kiye hain.

5 ¶ KHUDÁWAND un nabíon ke haqq menñ, jo mere logon ko gumráh kar dete hain, aur jo apne dánton se chabáyá karte hain, aur Salámati sukarte hain, par us se jo un ke munh non luqma nahín dálta hai, larne par mustá'idd hote hain, yún farmátá hai:

6 Is liye tum par rát ho jáegi jis menñ tum royá nahín dekhoge; aur tum par táríki chhá jáegi jis ke bá'is tum gaibdání na kar sakege; aur nabíon par áftáb gurrúb hogá, aur ur ke liye din andherá ban jáegá.

7 Tab gaibdán pashemán hongé, aur rammáli-karnewále sharm kháenge; hán, sáre log apní dárhí ko dhámpenge; kyúnki KHUDá kí taraf se kuchh jawáb nahín hai.

8 ¶ Lekin main, KHUDÁWAND kí rúh ke sabab se, qúwat aur rástí aur diláwarí se lab á lab hún, tá ki Ya'qúb ko us ká gunáh, aur Isráel ko us kí khatá jatáún.

9 Ai Ya'qúb ke gharáne ke sardáro, aur ai Isráel ke gharáne ke qázio, mainñ tumhári minnat kartá hún, tum jo 'adálát se 'adáwat rakhte ho, aur sári rástí ko ultá dete ho, is bát ko suno;

10 Tum jo Saihún ko khúnrezi se, aur Yarásalam ko be-insáfí se banáyá karte ho.

11 Us ke sardár rishwat leke 'adálát karte hain; aur us ke káhin ujrát leke ta'lím dete hain; aur us ke gribdán naqdí ke liye rammáli karte hain; tis par bhí we KHUDÁWAND par takiya karte hain, aur kahte hain, Kyá KHUDÁWAND hamáre darmiyán nahín? koi balá ham par nahín áwegi.

12 Is liye Saihún tumháre hí sabab khet kí tarah jotá jáegá; aur Yarásalam túda túda ban jáegá; aur haikal ká pahár jangal ke únche makánon kí tarah ho jáegá.

IV BA'Ī.

LEKIN ákhiri dinon menñ aisá hogá, kí KHUDÁWAND ke ghar ká pahár paháron kí choṭí par nasb kiyá jáegá, aur sáre ṭílon se únchá kiyá jáegá, aur ummaten us kí taraf rawána hongí.

2 ¶ Aur bahuterí qaumen áwengi, aur kahengi, kí Chalo, kí ham log KHUDÁWAND ke pahár, aur Ya'qúb ke KHUDá ke ghar ko charh jáen, aur wuh hamen apní ráhen sikhlaúwegá, aur ham us ke ráston par challenge: kyúnki shari'at Saihún se, aur KHUDÁWAND ká kalám Yarásalam se níklegá.

3 Aur wuh bahuteri qaumon ke darmiyán 'adálát karegá, aur zoráwar gurohon ke liye jo dúr rahtí hon inisál karegá; yahan tak ki we apni talwáron ko tor kar phálen banáwengi, aur apni barchhíon ko hansúe; ek qaum दूसरी qaum par talwár nahin chaláegi, aur we phir jang kí ta'lim na lenge.

4 Tab wo har koi apni apni ták ke niche aur anjir ke darakht tale baithenge, aur unhen koi nahin daráwegá: kyunki RABB ul afwáj ke munh ne yih farmáyá hai.

5 Kyunki sári qaumon men se har ek apne apne ma'búd ká nám leke chalegi; par ham log KHUDÁWAND apne Khudá ká nám leke hamesha ke liye aur abad tak chalá karenge.

6 KHUDÁWAND farmátá hai, ki Main usí din men un ko jo langráte hain, aur un ko jo khárij kiye gaye hain, faráham karúngá, aur un ko jinhen main ne dukh diyá thá samet lúngá.

7 Aur main un ko jo langráte hain tak baqiya tháhrátúngá, aur unhen jo dúr tak áwára kiye gaye the, ek zoráwar qaum banáúngá; aur KHUDÁWAND Saihún ke pahár par ab se abad ul ábák tak un par saltanat karegá.

8 ¶ Aur tú, ai galle ke burj aur Saihún kí betí ke tile, tujh par yih áwegi, ya'ne agli saltanat, hán, Yá-rúsalam kí betí kí bádsháhat áwegi.

9 Ab tú kyún zor se chilláti hai? kyá tujh men koi bádsháh nahin hai? kyá terá saláhkár nest húa hai? kyúnki tujh men jannewáli 'aurat kí sí píren lagi hain.

10 Dard khá, aur jannewáli 'aurat kí tarah janne kí taklíf uthá, ai Saihún kí betí; kyúnki tú ab shahr se báhar niklegi, aur maidán men rahegi, aur Bábul tak jáegi; wahán hí tú rihái páegi; wahán KHUDÁWAND tujh ko tere dushmanon ke qabze se chhuráwegá.

11 ¶ Aur ab bahuteri qaumen tere

muqábil jam'a húi hain, aur kahtí hain, ki Wuh nápak kí jáe; ham apni ánkhon se Saihún ko dekhen.

12 Par wo log KHUDÁWAND ke andeshon se ágáh nahin hain, aur us ke iráde ko nahin jánte; kyunki wuh unhen, un gatthon kí tarah jo khalíhán men hon, jam'a karegá.

13 Ai Saihún kí betí, uth, aur daen chalá; kyunki main tere sing ko lohá, aur tere khuron ko pítal banáúngá, aur tú bahuteri qaumon ko tukre tukre karegi; aur tú un ke zakhire ko KHUDÁWAND kí nazr karegi, aur un ke mál ko use degi, jo sári zamín ká KHudá-wand hai.

V BA'B.

A I faujon kí betí, tú ab faujon kí tarah jam'a ho; ham par muhá-sara kiya játá hai; unhon ne Isráel ke hákim ke gál par chharí mári hai.

2 Par, ai Baitlaham Ifrátáh, har-chand kí tú Yahúddáh ke hazáron men shámil hone ke liye chhotá hai, tau bhí tujh men se wuh shaḡhs nikalke mujh pás áwegá, jo Isráel men Hákim hogá; aur us ká nikalná qadím se, aiyám ul azal se, hai.

3 Tis par bhí wuh unhen chhor degá, us waqt tak kí wuh jo janne ká dard kháne par hai jan chuke: tab us ke báqi bhái baní Isráel ke pás phir áwenge.

4 ¶ Aur wuh qáim hogá, aur KHUDÁWAND kí qudrat se, aur KHUDÁWAND apne Khudá ke nám kí buzurgi se, ri'áyat karegá; aur we qáim rahenge; kyunki ab wuh zamín ke siwánon tak buzurg hogá.

5 Aur Yihí salámáti ká bá'is hogá. Aur jab Asúr hamári sarzamin men áwegá, aur hamáre mahallon men qadam máregá, tab ham sát charwáhe aur áth sarguroh barpá karke us par charhenge.

6 Aur we talwár se Asúr ke mulk ko, aur Namrúd kí sarzamin ko, us ke inadkhalon men, wirán karenge; aur

Asúr se rihái hogí, jab ki wuh hamári sarzamin men áwegá, aur hamári sarhaddon men qadam rakhegá.

7 Aur Ya'qúb ke báqí log bahuteri qaumon ke darmiyán aise hongé, jaisá ki os KHUDÁWAND se, aur jaisá ki phúhí ghás par, jo ádmí ke liye nahín thahartí, aur na baní A'dam ki khatír rah játí hai.

8 ¶ Aur Ya'qúb ke báqí log gair-qaumon ke darmiyán bahuteri guroh-on ke bích aise hongé, jaisá sher i babar jangal ke jánwaron ke bích, aur jaisá jawán sher bheron ke galle men hotá hai; ki jab wuh un ke darmiyán guzar kartá hai, wuh latártá bhí hai, aur phár dáltá, aur koí chhuránewálá nahín.

9 Terá háth tere dushmanon par buland kiya jáegá, aur tere sáre mukhálif nest ho jáenge.

10 Aur usí din men yún hogá, KHUDÁWAND sarmátá hai, ki main tere gheron ko, jo tere darmiyán hain, kát dálungá, aur teri gáron ko nest karúngá;

11 Aur teri sarzamin ke shahron ko mitá dálungá, aur tere sáre qil'on ko dhá dúngá;

12 Aur main tere háth kí jádúgarí-án munqat'a karúngá, aur tere yahán sháhir phir na hongé;

13 Aur teri khodí húi múraten, aur wuh múraten jo nasb kí gayí hain, tere darmiyán se nest kar dúngá, aur tú áge apne háth kí banái húi chiz ko nahín pújegá.

14 Aur main teri Yasíraton ko tere darmiyán se ukhár dálungá, aur tere shahron ko tabáh karúngá;

15 Aur main gussa aur qahr ke sáth un qaumon se jo shanawá na hún, intiqám lúngá.

VI BA'B.

AB tum yih suno jo KHUDÁWAND kahtá hai; ki Úh, paháron ke sámhne mubáhasa kar, aur sáre tñle teri áwáz sunen.

2 Ai paháro, aur ai chatáno, zamin kí bunyádo, KHUDÁWAND ká jhagrá suno; kyúñki KHUDÁWAND ko apne logon ke sáth jhagrá hai, aur wuh Isráel par hujjat sábit karegá.

3 Ai mere logo, main ne tum se kyá kiya hai? aur tumhen kis bát men ázurda kiya hai? so tum mujh par gawáhi do.

4 Kyúñki main tum ko Misr kí sarzamin se nikál láya, aur gulámon ke ghar se fidya dekar chhura liya; aur tere áge Músá, aur Hárún, aur Miryam ko bhí bhejá hai.

5 Ai mere log, yád karo, ki Moáb ke bádsháh Balaq ne kyá mashwarat kí, aur Ba'úr ke beté Bala'am ne use kyá jawab diya hai; aur ki kyá húa Shittím se Jiljál tak; tá ki tum KHUDÁWAND kí rástion se wáqif ho jáo.

6 ¶ Main kyá leke KHUDÁWAND ke huzúr men áún, aur KHUDÁ Ta'álá ke áge kyúñkar sída karún? kyá sokhtaní qurbánion aur yak-sále bachhron ko lekar us ke áge áúngá?

7 Kyá KHUDÁWAND hazáron men-dhon se, yá tel ke das hazár nahron se khush hogá? kyá main apne palatthe ko apne gunáh ke iwáz, apne pet ke phal ko apní ján kí khatá ke badle men de dálungá?

8 Ai insán, us ne tujhe wuh dikh-áya hai jo kuchh kí bhalá hai; aur KHUDÁWAND tujh se aur kyá cháhtá hai magar yih, ki tú insáf kare, aur rahm-dilí ko piyár kare, aur apne KHUDÁ ke sáth farotání se chale?

9 KHUDÁWAND kí áwáz shahr ko pukártí hai, aur jo 'aqlmand hai, tere nám par liház karegá; tum us sonthe kí suno, aur us kí bhí jis ne use muqarrar kiya hai.

10 ¶ Kyá hanoz sharír ke ghar men sharárat ke khazáne hain, aur chhotá paimána jo la'nati hai?

11 Kyá main, jo dagá kí tarázú aur jhúthe báton ká thailá rakhtá hún, be-gunáh thahrún?

12 Is liye ki wahān ke daulatmand zulm se labrez hai, aur us ke bāsh-
inde jhūth bolte hai, balki un ke
munh mein un ki zubān dagā denewālī
hai.

13 Is liye main tujhe mārte hūe
terā zakhm i kārī karūngā, aur tere
gunāhon ke sabab tujh ko wirān kar
dūngā.

14 Tū khāegā, par āsūda nahīn
hogā, ki tere andar mein udāsī hogī;
tū pakar legā, par nahīn chhurā legā;
aur jo kuchh ki tū chhurā legā main
use talwār ke hawāla karūngā.

15 Tū boegā, par kātegā nahīn;
zaitūn ko kolhū mein peregā, par tel
nahīn bharegā; aur tū nayī mai ke
liye angūr ko kuchlegā, par use nahīn
piegā.

16 ¶ Kyūnki 'Umri ke qawānīn
khūb-hifz kiye gaye, aur Akhiab ke
gharāne ke āmāl yād hai, aur tum
log un ki mashwaraton par chalte ho,
ā ki main tum ko wirān kar dūn, aur
us ke rahnewālon ko phuphkārī kā
kāris banādūn; so tum merī guroh ki
ruswāī uṭhāoge.

VII B'AB

AFSOS mujh par! kyūnki merā
aisā hāl hai, jaisā ki tābistānī
mewa jam'a karne ke ba'd, aur an-
gūron ke kḥosha torne ke piche hotā
hai: koī guchchha na milā jo khāne
mein āwe; anjir kā koī pahle pakā
hūā phal nahīn, jis kā merā jī mushtāq
hai.

2 Dīndār ādmī mulk mein se jātā
rahā, aur koī banī A'dam mein rāstbāz
nahīn: we sab ke sab ghāt mein baithe
hai ki kḥūn karen: har koī jāl bichh-
ākar apne bhāī ko phānsātā hai.

3 ¶ Badī karne ke liye we hāth-
chālāk hai; sardār ujrat māngtā hai,
aur qāzī bhī wuhī chāhtā hai, aur
bare ādmī apne dil ki shahwat ki bāteṅ
karte hai: aur isī tarah burāī ke liye
bandish bāndhte hai.

4 Wuh jo un mein bihtar se bihtar
hai, so sadā-gulāb ki mānind hai; aur
jo barā hī rāstbāz hai, so kānṭon ki
taṭṭī se tez hai: tere nigahbanon kā
dīn, hān, tere intiqām kā dīn ātā hai;
ab un ki ghabrāhāt hogī.

5 ¶ Tum kisī dost par i'atimad na
karo: ham-rāz kā bharosā na rakho;
hān, tū apne munh ke darwāze apnī
ham-kanār jorū hī ke sāmne band
kar rakh.

6 Kyūnki betā apne bāp ko haqir
jāntā hai; aur betī apnī mā ke, aur
bahū apnī sās ke munh par charḥtī
hai; aur ādmī ke dushman us ke ghar
hī ke log hai.

7 Lekin main KHUDĀWAND ki rāh
dekhūngā, aur apne najāt-denewāle
KHudā kā intizār karūngā; merā
KHudā merī sunegā.

8 ¶ Aī merī dushman, tū mujh par
shādmānī mat kar: kyūnki jab main
girūngā, to uṭhūngā; jab andhere mein
baitḥūngā, to KHUDĀWAND mere liye
nūr hogā.

9 Main KHUDĀWAND ke qahr ki
bardāshat karūngā, kyūnki main ne us
kā gunāh kiya hai, yahān tak ki wuh
mere liye hujjat sābit kare, aur mere
liye infisāl kare; wuh mujhe ujālā
mein lāwegā, aur main us ki rāstbāzī
ko dekhūngā.

10 'Tab merī dushman us hālat ko
dekhēgi, aur wuh jo mujhe kaḥtī thī,
ki KHUDĀWAND terā KHudā kahān
hai, sharmindagī se mulabbas hogī;
merī ānkhen use dekhengī; ab wuh
galion ke chihle ki mānind latārī
jāegī.

11 Jis dīn ki terī dīwāreṅ phir uṭhāī
jāengī, us dīn wuh hukm dūr tak jāri
kiyā jāegā;

12 Usī dīn mein we Asūr se Misr
tak, aur Misr se nahr tak, aur samun-
dar se samundar tak, aur kohistān se
kohistān tak, tujh pās āwenge.

13 Bāwujūd us ke yih sarzamīn un
ke sabab se jo us mein baste hai, aur

un ke kámon ke phal ke sabab se wirán hogí.

14 ¶ Apní qaum ko, sontá pakar-ke, apne galla ko, jo terí mirás hai, aur ban men alag Karmil ke bich rahá kartá hai, chará: unhen Basan aur Jili'ád men ba-dastúr i qadím charne de.

15 Jaisá ki un dinon men jab ki tú Misr kí sarzamín se niklá húa thá, main us ke mutábíq unhen 'ajáib qudraten dikhlaúngá.

16 ¶ Gair-qaumen use dekhengi, aur báwujúd apní sárí tawánái ke khijálat utháengi; we apne munh par apne háth rakhengi, aur un ke kán bahre ho jáenge.

17 We sámp kí tarah khák chát-engi, aur zamín ke rengnewálon kí

tarah we apne bilon men tharthará-wengi; we KHUDÁWAND hamáre KHudá kí taraf dartí húi mutawajjih hongí, hán, we tere sabab se hirásán hongí.

18 Tujh sá Khudá kaun hai, jo badkárí ko mu'áf kare, aur apní mirás ke báqí logon ke gunáhon se darguzre? wuh apná gussa hamesha tak nahín rakh chhortá hai, kyúñki wuh rahm karne se bahut khush hai.

19 Wuh phirke ham par shafaqat karegá; wuhí hamáre gunáhon ko dabá degá; hán, tú un kí sárí khatáon ko samundar ke gahrápe men dál degá.

20 Tú Ya'qúb se wafádárá karegá, aur Abirahám ko wuh mihrbání dikh-láegá, jis kí bábat tú ne qadím zamáne men hamáre bápdaðon se qasam khái thí.

NAHUM NABI' KI' KITA'B.

I BA'B.

NINAWAH kí bábat ilhámí kálám: Ilqúshí Nahúm kí royá kí kitáb.

2 KHUDÁWAND gayúr aur intiqám-lenewálá Khudá hai; hán, KHUDÁWAND intiqám-lenewálá aur qáhir hai; KHUDÁWAND apne mukhálifon se intiqám letá hai, aur apne dushmanon ke liye qahr ko rakh chhortá hai.

3 KHUDÁWAND gusse men dhímá, magar zor men tawáná hai; aur wuh gunahgáron ko be-gunáh nahín thahráwegá; KHUDÁWAND kí ráh girdbád men aur ándhí men hai, aur badlíq un ke páñwon kí dhúl hai.

4 Wuhí samundar ko dánttá hai, aur use sukhá detá hai, aur sárí nadíon ko khushk kar dáltá hai; Basan

aur Karmil kumhláte hai, aur Lubnán ke phúl murjbáte hai.

5 Us ke khauf se pahár kámpte hai, aur tñle pighal játe hai, aur zamín us ke huzúr men phúl uthí hai; hán, dunyá, aur sab jo kuchh kí us men hai.

6 Us ke qahr ke áge kaun khará rah sake? aur us ke qahr i shadíd ke barábar kaun thahar sake? us ká qahr ág kí mánind dhálá játa hai, aur chatáñen us se dhái játi hai.

7 KHUDÁWAND nek hai, aur bipat ke din ek hasín qil'a hai: wuh un ko jo us ká bharosá rakhte hai pah-chántá hai.

8 Lekin ab wuh us ke makán ko ek barí báñh se nest o nábud karegá, aur tárikí us ke dushmanon ko ragedegei.

9 Tum KHUDAWAND ke barkhilāf hoke kaun mansūba bāndhte ho? wuh sáf nábūd kar dālegá: bipat do bár nahīn uthegi.

10 Harchand we kanton ki manind tore maṛore gaye, aur apnī mai se sharābor hain, lekin we sūkhe pūāl ki tarah bilkull jalāe jāenge.

11 Ek sharir salāhkār tujh men se niklā hai, jo KHUDAWAND ke barkhilāf hoke bure mansūbe bāndhtā hai.

12 KHUDAWAND yūn farmatā hai, ki agarchi we sahīh o sālīm hon, aur we bahutere aise howen, tis par bhī usī hālat men we kātē jāenge, aur wuh jatā rahegā. Bāwujūde ki main ne tujhe dukh diyā, phir kabhī tujhe dukh na dūngā.

13 Aur ab main us kā jūā tujh par se tor dālūngā, aur tere bandhanon ko tarkā dālūngā.

14 Lekin KHUDAWAND tere haqq men farmatā hai, ki tere nām kā aur koī boyā na jāegā; main tere butkhāne ke bīch se khodī hūī aur dhālī hūī mūraton ko nest karūngā; main use terī qabr karūngā, kyūnki tū nikammā hai.

15 Dekh, us ke pānw paharon par hain, jo khush-khabarī lātā hai, aur salāmātī ki manādi kartā hai! ai Yahūdāh, tū apnī 'idon ko kiya kar, apnī nazren, jo tū ne mānī hain, adā kar; kyūnki is ke ba'd sharir tere darmiyan se nahīn guzregā; wuh sáf kāt dālā gayā.

II B.A.B.

PARA'GANDA karnewālā tere 'tī-barū charh āyā hai: tū qil'a ko mahfūz rakh, aur rāh ki nigahbānī kar, apnī kamar bāndh, aur āp ko sāre zor se mazbūt kar.

2 Kyūnki KHUDAWAND Ya'qūb ki raunaq ko Isrāel ki raunaq ki manind phir bahāl karegā; agarchi khālī karnewālon ne unhen khālī kiya hai, aur un ki dālīān tor dālī hain.

3 Us ke pahlawānon ki sinar surkh rangī gayī hai, jangī mard qirmizī poshāk se mulabbas hūe hain; gārīān us ki taiyārī ke din men āg ki sī jhalakte hūe hansoon se ārāsta hain, aur sanaubar ke bhāle hilāe jāte hain.

4 Bāzaron men gārīān daurtī phirtīn, shāh-rāhon ke darmiyan betakān jātin; we mash'alon ki sī nazar ātin, we bijli ki sī kaundhtīn.

5 Wuh apne bahāduron ko yād farmatā; we chalte hūe takkar khātē; we us ki diwār par charhte hūe jaldi karte, aur artālā taiyār kiya jatā.

6 Nahron ke darwāze khul jāte, aur qasr gudāz ho jatā.

7 Chūnki aisā thahrāyā gayā, is liye wuh nangī ki jāti, hān, use le jāte; aur us ki laundīān kabūtaron ki mānind gutaktī hūī mātām kartīn, aur chhātī pōttīn.

8 Ninawah to qadīm ul aiyām se tālāb ki mānind hai, tau bhī we bhāge chale jāte hain. We pukārengē, ki Khare ho, khare ho; par koī munh nahīn phertā.

9 Chāndī ko lūto, aur sone ko lūto; kyūnki amwāl ki kuchh intihā nahīn hai; sāre nāfis zurrūf kasrat se hain.

10 Khulū, aur sunsānī, aur wirānī hai; dīl kā pighalnā aur ghuṭnon kā thartharanā; har ek ki kamar men shiddat se dard hai; aur in sabhon ke chihre kā rang urā hūā hai.

11 Shernion kā gār, aur sher i babaron ke bachchon ki khurāk pāne ki jagah kāhān hai, ki jis men sher i babar, aur shernī, aur sher i babar ke bachche phirte the, aur un ko kisī ne nahīn darāyā?

12 Sher i babar apne bachchon ki khurāk ke muwāfiq phartā thā, aur apnī shernion ke liye galā ghoṭtā thā, aur apnī māndon ko shikār se, aur gāron ko phāre hūon se bhartā thā.

13 RABE ul afwāj farmatā hai, ki

Dekh, main terā mukhālīf hūn, aur main us kī gārion ko jalā dūngā, ki dhunwān hoke uren, aur talwār tere jawān sher ī babaron ko khā jāegi; aur main terā shikār zamīn par se miṭā dālūngā, aur tere elchion kī āwāz phir sunī na jāegi.

III BĀB.

KHUN'REZ shahr par wāwailā! wuh jhūṭh aur lūṭ se bilkull bhārā hai; wuh shikār ko nikal jāne nahin detā.

2 Korē kī āwāz, aur pahiyon kī kharkharāhat, aur ghoron kī lambion kā shor, aur uchhalnewālī gārion kī sadā hai.

3 Ghur-charhon kā sawār ho jānā, aur talwāron kī chamak, aur bhālon kī jhalak hotī, aur maqtūlon kā dher, aur lāshon kā tūda hai; lāshon kī intihā nahin; we un kī lāshon par thokar khāte hain.

4 Us khūbsurat jādū-karnewālī fābisha kī zinākārion kī kasrat se yih hotā hai, ki wuh qaumon ko apnī zinākārion se, aur gharānon ko apnī jādūgarion se, bech dāltī thī.

5 RABB ul afwāj farmatā hai, ki Dekh, main terā mukhālīf hūn, aur tere dāmanon ko uṭhāke tere munh par phenk dālūngā, aur qaumon ko terī barahnagī, aur mamlukaton ko terā satr dikhāūngā.

6 Aur main makrūh gandagiān tujh par dālūngā, aur tujhe ruswā kar dūngā, hān, tujhe angusht-numā kar dūngā.

7 Aur aisā hogā, ki har ek jo tujh par nigāh karegā tujh se bhāgegā, aur kahēgā, ki Ninawah wīrān hūā hai; us par kaun roegā? main tere liye tasallī-denewālē kahān se dhūndh lāūn?

8 Kyā tū No-Ammūn se bhalā hai, jo nadiyon ke darmiyān basā thā, aur pānī us kī chāron taraf thā, jis kī

shahrpanāh samundar thī, aur jis kī dīwār daryā par hūī?

9 Kūsh us kā zor thā, aur Misr bhī, aur un kī intihā na thī; Fūt aur Lūbim tere madad-karnewālē the.

10 Tis par bhī wuh jilā-watan hūī, hān, asir hoke gayī; us ke bachche us kī sab galion ke sire par paṭak dāle gaye: aur unhon ne us ke 'izzatdāron ke qur'a dāle, aur us ke sārē buzurg zanjiron se jakre gaye.

11 Tū bhī sar-mast hogī: tū āp ko chhipāegi, tū bhī dushman ke āge se panāh dhūndhegi.

12 Tere sārē hisār aise honge jaise anjir ke daraḳht, jin par pahle pake hūe phal lage hain; ki agar we hilāe jāen, to we khānewālē ke munh men gir parenge.

13 Dekh, tere log jo tere darmiyān hain, so 'auraton ke se hain; terī mamlukat ke darwāze tere dushmanon ke munh par khule pare rahenge; āg tere arbangon ko khā jāegi.

14 Tū us waqt ke liye jab tū gherī jāwe pānī bhar, aur apne aṭalon ko mazbūt kar; chihle men utar, aur gare ko sār, aur pajāwe ko durust kar.

15 Wahān āg tujhe khā jāegi; talwār tujhe kāt dālegī; wuh, chātnewālī-tiddī kī tarah, tujhe khā jāegi, agarchī tū apne ta'in chātnewālī-tiddion kī mānind firāwān kare, aur hujūm-karnewālī tiddion kī tarah āp ko bahut kare.

16 Tū ne apne saudāgaron ko firāwān kiyā, ki we āsmān ke sitāron se ziyāda hūe: chātnewālī-tiddiān kharāb kar detīn, aur uṭ jātī hain.

17 Tere tājdār hujūm-karnewālī tiddion ke se hain, aur tere sardār bārī se bārī tiddion ke se hain, jo sardī ke waqt bāron ke andar rahtī hain, aur jab āftāb nikaltā hai, to bhāg jātīn, aur un kā makān ma'lūm nahin hotā ki kahān hai.

18 Ai Asūr ke bādshāh, tere garariye sote hain; tere sardār let gaye

hain; terí ri'áyá paháron par pará-ganda húi hain, aur koí nahín hai, jo un ko ikatthá kare.

19 Terí shikastagí ká darmán na-

hín hai, terá zakhm kári hai: sab jo terí shuhrat sunenge tujh par táli bajá-wenge: kyúnki kaun hai jis par terí sharárat sadá hujúm na kartí thí?

\\ HABAQQU'Q NABI' KI' KITA'B.

I BA'B.

WUH ilhámi kalám jo Habaqqúq nabí ne dekhá.

2 Ai KHUDÁWAND, main kab tak nála karún, aur tú na sunegá? zulm ke sabab kab tak main tere áge chil-láún, aur tú na bacháwegá?

3 Tú kyún mujhe badí ko dekhne detá, aur ap ázurda-háli par nazar kartá rahtá hai? kyúnki zulm aur sitam mere áge hain: we log maujúd hain, jo fitna-angezi aur fasád barpá karte hain.

4 Is liye sharí'at dhili ho gayi, aur insáf mutlaq jári nahín hotá; kyúnki sharir rástkáron ko gher lete hain; is sabab jhúthi 'adálat ho rahí hai.

5 ¶ Gair-qaumon ke darmiyán dekho, aur mulábhaza karo, aur nihá-yat ta'ajjub karo: is liye ki main tumháre aiyám men ek kám kartá hún, jis ká bayán harchand ki koí tum se kare, tum hargiz báwar na karoge.

6 Kyúnki dekho, main Kasdion ko charhá láúngá; we talkh-rú aur tez-mizáj qaum hain, jo zamín ke wasi' mulkon men hoke guzar játe, tá ki un ábád makánon ko jo un ke nahín hain chhin lewen.

7 We daráne aur haibatnák hain; un kí 'adálat aur un ká fatwá un hí se niklegá.

8 Un ke ghere chiton se bhí tez-qadam hain, aur we un bheriyon se bhí jo shám ko nikalte ziyáda subukpá hain: aur un ke sawár jamáte hús

áte, hán, un ke we sawár jo dúr se chale áte hain; we 'uqáb kí mánind, jo apuí khurák par jhapattá hai, par-wáz karte.

9 We lútné ko sab ke sab áte hain; un ke chihre saff ba saff áge kí taraf barhte, aur we asiron ko ret ke dánon kí mánind jam'a karte hain.

10 We bádsháhon ko thattthon men uráte, aur sháhzáde un ke áge mas-khara hote; aur we har ek qil'a ko dekhke hansí karte, we mittí se dam-dama bándhkar use le lete.

11 Tab un kí tabi'at aur bhí tez ho játi; aur we guzar játe, aur gunáh karte, aisá gumán karke ki yih meri qúwat mere ma'búd kí taraf se hai.

12 ¶ Ai mere KHUDÁWAND Khudá, ai mere Quddús, kyá tú azal se nahín hai? ham nahín marenge. Ai KHU-DÁWAND, tú ne unhen 'adálat ke liye thahráyá hai; aur ai Khudá e Qádir, tú ne un ko sarzanish ke liye muqar-rar kiyá hai.

13 Terí ánkhen aisi pák hain, ki tú badí ko dekh nahín saktá, aur tú sharárat par nigáh kar nahín saktá hai: phir káhe ko in gáratgaron par nazar kartá hai, aur jis waqt sharir us ádmi ko jo us se rástbáz hai nigal játa hai, tab tú kis liye chupká rahtá hai?

14 Aur baní A'dam ko samundar kí machhliyon kí mánind banátá hai, aur kíre makoron kí mánind kartá hai, jin par koí hukúmat-karneválá nahín?

15 We un sabhon ko bansī se uṭhā lete haiñ, aur apne jāl meñ phansāte haiñ, aur mahā-jāl meñ jam'a karte haiñ : is liye we shādmān aur khush-waqt haiñ.

16 Is liye we apne jāl ke āge qurbānīāñ guzrānte haiñ, aur apne mahā-jāl par lubāñ jalāte haiñ ; kyūñki un ke wasīle se un kā bākḥra laziz hai, aur un kī gīzā charb hai.

17 Kyā we is liye apne jāl ko khālī karte, aur qaumon ko hār waqt ke qatl karne se bāz nahīñ āte ?

II BĀ'B.

MAIN apnī dīdgāh par kharā rahūngā, aur burj par apne liye jagah thahrāūngā, aur muntazir rahūngā, kī dekhūñ, kī wuh mujhe kyā kahēgā, aur main apne mubāhase kī bābat kyā jawāb dūngā.

2 Tab KHUDĀWAND ne mujhe jawāb diyā, aur kahā, kī Royā ko likh, aur lauhon par qalamband kar, kī wuh jo use parhe so daure.

3 Kyūñki yih royā hanoz ek muqarrarī waqt ke liye hai, magar ākḥir ko apnā mazmūn zāhīr karēgī, aur jḥūth na kahēgī : agarchi wuh derī kare, tau bhī us kā muntazir rah, kī wuh yaqīnān āēgī, aur dirang na karēgī.

4 Dekh magrūr ko ! us kā dil us meñ rāst nahīñ hai : par sādīq apne imān se jīegā.

5 ¶ Hāñ, azbaski mai dhokḥā dene-wālī hai, ādmī gustākh hotā ; wuh apne ghar meñ nahīñ rahtā ; wuh pātāl kī mānīnd apnī tamannā barhātā hai ; wuh maut kā sā hai kī āsūda nahīñ hotā ; balki sārī qaumon ko apne pās jam'a kartā hai, aur sārī gurohon ko apne nazdīk farāham kartā hai.

6 Kyā sab ke sab us kī bābat masl na lāwenge, aur tahqīr se us par kī-nāya na karenge, aur na kahenge, kī Us par wāwailā hai jo us māl se, jo kī us kā nahīñ hai, taraqqī kartā hai !

kab tak ? aur us par, jo apne ūpar bahut se girāu lādtā hai !

7 Kyā we jo tuihe satāwēñ achānak na uṭhenge, aur we jo tuihe muztarīb karen bedār na honge, aur tū un ke liye lūṭ hogā ?

8 Is liye kī tū ne bahut sī qaumon ko lūṭ liyā hai, logon ke sārē bache hūe tuihe lūṭ lenge : ādmīon kī khūñ-rezī aur zulm ke saḥab, jo sarzamīn, aur shahr, aur us ke sārē bāshindon par hūā.

9 ¶ Us par wāwailā, jo apne ghar ke liye nā-haqq fāida uṭhātā hai, tā kī apne āshiyāne ko bulandī par banāwe, aur musibat ke galabe se rihāī pāwe !

10 Tū ne bahutere logon ko mun-qat'a karke apne gharāne ke liye sharm hāsīl kiyā, aur apnī jāñ kā gunahgār hūā.

11 Kyūñki patthar jo dīwār meñ hai chillāēgā, aur īnt shahtīr ke darmīyān us ko jawāb degī.

12 ¶ Us par wāwailā, jo khūñ-rezī se qasbe ko binā kartā hai, aur sharrāt se shahr ko ta'mīr kartā hai !

13 Dekho, kyā yih hāl RABB ul afwāj kī taraf se nahīñ hai, kī log āg hī ke liye mīhnat mashaqqat karen, aur qaumen batālāt ke liye apne ta,īñ thakāwēñ ?

14 Kyūñki jis tarah pānī se samundar bharā hūā hai, usī tarah zamīn KHUDĀWAND ke jalāl kī shināsāī se ma'mūr hogī.

15 ¶ Us par wāwailā hai jo apne hamsāye ko mai pilātā hai, aur apne mashkize se undelke use matwālā kartā hai, tā kī tū un kā satr dekho !

16 Tū 'izzat ke 'iwaz ruswāī se bhar gayā hai ; tū bhī pī, aur apnī khalī be-parda kar : KHUDĀWAND ke dahne hāth kā piyāla chau-pher jāke tuih tak pahunchegā, aur terī shaukat par sharminḍagi kī qai paregī.

17 Kyūñki wuh zor zulm jo Lubnāñ par hūe tuihe gher lenge, jis tarah se darindon kā shikār karnā unheñ qarātā

nai; ádmíon kí khúnrezi, aur zulm ke sabab, jo mulk, aur shahr, aur us ke sáre báshindon par hua.

18 ¶ Taráshí húi múrat se kyá há-sil, kí us ke banánewále ne use khod-ke banáyá hai? dháli húi múrat, aur jhúthon ke síkhlánewále se kyá fáida, jo kám ká banánewálá us par bharosá rakhtá hai, kí gúnge buton ko banátá hai?

19 Us par wáwailá hai, jo lakrí se kahe, kí Jág; aur be-zubán patthar se, kí Jág uth, wuh síkhláwe! Dekh wuh to hai, aur us par sone rúpe ká mulamma' hai, par us ke bích men mutlaqan dain nahín.

20 Magar KHUDÁWAND apní mu-qaddas haikal men hai: sári zamín us ke áge khámosh ho rahe.

III BA'Í.

HABAQQU'Q nabí kí du'á, Shijji-onút ke sur par.

2 Ai KHUDÁWAND, main ne terí khabar suní, aur dar gayá: ai KHU-DÁWAND, tú harson ke darmiyán apne kám ko naye sar se raunaq bakhsh, harson ke bích use shuhrat de: qahr ke darmiyán rahm ko yád kar.

3 Khudá Taimán se, aur wuh jo Quddús hai koh í Fárán se áyá. Siláh. Us kí shaukat se ásmán chhip gayá, aur zamín us kí hamd se ma'múr húi.

4 Us kí jagmagáhat núr kí mánind thí; us ke háth se kiranen níklín: par wahán bhí us kí qudrat dar-par-da thí.

5 Marí us ke áge áge chali; aur us ke qadamon par átashí wabá rawána húi.

6 Wuh khará húá, aur us ne zamín ko larzá díyá; us ne nigáh kí, aur qaumon ko paráganda kar díyá; aur qadím pahár reza reza ho gaye, aur puráni pahárán us ke áge dhas gayín: us kí qadím ráhen yihí hain.

7 Main ne dekhá kí Kúshán ke khaimon par bipat thí, aur zamín í Midyán ke parda kámp játe the.

8 Kyá tú nadíon se bezár thá, ai KHUDÁWAND? kyá daryáon par terá qahr thá? kyá samundar par terá gazab thá, kí tú apne ghoron par, aur fathyábí kí gáron par, sawár húa?

9 Terí kamán bílkull nangí kí gayí, jáisá kí tú ne farmáyá; hán, qaumon ke sáth qasam bhí kí. Siláh. Tú ne zamín ko chírke use nadíán kar díyá.

10 Paháron ne tujhe dekhá, aur kámp gaye; pání kí bárh bahke gu-zar gayí; gahráo ne apní áwáz buland kí, aur apne háth úpar ko utháe.

11 Súraj aur chánd apne apne ma-kán men thabar gaye, tere tíron kí roshní ke bá'is jo uren, aur tere bhále kí chamukáhat ke sabab.

12 Tú qahr ke sáth zamín par kúch kar gayá; tú ne niháyat gusse hoke qaumon ko raund dálá hai.

13 Tú apní qaum ko rihái dene ke liye, hán, apní mamsúh ko rihái dene ke liye níkal chalá; tú bunyád ko gardan tak nangá karke sharir ke ghar ke sir ko kuchal dáltá hai. Siláh.

14 Tú ne us ke sardáron men se use jo 'áli darje ká thá, usi ke bhálon se már dálá; we mujhe paráganda karne ko áudhí kí tarah níkal áe; un ká fakhr yih thá, kí miskínon ko ham chupke nígal jáwen.

15 Tú apne ghoron ke sáth samun-dar se, hán, bare pání ke dheu ke dar-miyán se guzar gayá.

16 Is ke sunté hí merá kalejá dahal gayá; us áwáz se mere honth hilne lage: saráhat merí haddíon men paith gayí; mere tale ke 'azú kámp gaye, tá kí main musíbat ke dín áráam páún, jab kí we log jo ham par hamla kiyá cháhte chahé áwen.

17 ¶ Harchand kí anjír ká daražht na phúle, aur tákon men meve na lagen, aur zaitúnon ke phal játe rahen, aur kheton men kuchh anáj paidá na ho, aur galla bheráale men kát dálá jáwe, aur gáe bail tháon men na rahen;

18 Tis par bhí main KHUDÁWAND kí yád men khushi karúngá; main apní naját ke Khudá ke sabab khush-waqt hoúngá.

19 KHUDÁWAND Khudá merí qá-

wat hai, aur wuh mujhe birní ke se páñw degá, aur mujhe mere úncho makánon par sair karwáegá. Sardár muganni ke liye merí bínon ke sáth.

SAFANIYA'H NABI' KI' KITA'B.

BA'B.

YAHU'DA'II ko bádsháh Yúsiyáh bin A'nún ke aiyám men, KHUDÁWAND ká kalám, jo Safaniyáh bin Kúshí, bin Jadaliyáh, bin Amariyáh, bin Hizziyáh ko pahunchá.

2 Main mulk kí sath par se sab ke sab ko bilkull nest karúngá, KHUDÁWAND farmatá hai.

3 Main insán ko aur haiwán ko nest karúngá; hawá ke parindon ko, aur samundar kí machhliyon ko, aur sharíron ke sáth thokar khilánewále buton ko, nest karúngá, aur insán ko mulk men se kát dálúngá, KHUDÁWAND farmatá hai.

4 Main Yahúdáh par, aur Yarúsalam ke sáre báshindon par, apná háth chaláúngá, aur is makán men se Ba'al ke baqí logon ko, aur Kamárim ke nám ko káhinon ke sáth, nest karúngá;

5 Aur un ko bhí, jo kothon par charbke asmán ke lashkar ko pújte haiñ; aur un ko, jo síjda karke KHUDÁWAND kí qasam kháte haiñ, aur Malkám kí saugand karte haiñ;

6 Aur un ko bhí, jo KHUDÁWAND se bargashta húe haiñ, aur jo KHUDÁWAND ko nahín dhúndhte, aur us ke tálib nahín hote.

7 Tum Khudáwand YAHOWÁH ke huzúr chupke raho: kyúñki KHUDÁWAND ká din nazdik hai: is liye kí

KHUDÁWAND ne zabíhe kí taiyári kí hai, aur jinheñ us ne buláýá unhen makhsús kiýá hai.

8 Aur KHUDÁWAND ke zabíhe ke din men aísá hogá, kí main amíron ko, aur bádsháh-zádon ko, aur un sabhon ko jitne kí ajnabí poshák pahinte haiñ, sazá dúngá.

9 Main usí din men un sabhon ko, kí jitne ástána ke úpar kúdké játe haiñ, aur apne áqá ke gharon ko lút aur makt se bharte haiñ, sazá dúngá.

10 Aur usí din men aísá hogá, KHUDÁWAND farmatá hai, kí Machhli-phá-
tak se nále kí áwáz, aur dústre phá-tak se mátan kí, aur tílön par se barí kharkharáhat kí sadá úthegí.

11 Ai Maktis ke rahnewálo, tum mátan karo; kyúñki Kan'án ke sab log máre gaye; we jo chándí ko úthá liye játe the, so munqatí' húe.

12 Aur us waqt yún hogá, kí main chirág leke Yarúsalam men talásh karúngá, aur jitne apní talchhat par jam gaye haiñ, aur apne dil men kah-te haiñ, kí KHUDÁWAND na bhalá karegá, na burá karegá, un ko sazá dúngá.

13 Tab un ke mál o asbáb lúte jáenge, aur un ke ghar ujar jáenge; we to gharon ko banáwen, par un men búd o básh nahín karenge; aur tá-kistán lagáwen, par un kí mai nahín píenge.

14 KHUDÁWAND ká bará din qarib hai, hán, nazdik hai, aur bari jaldí kartá: hán, KHUDÁWAND ke din kí áwáz hotí hai: wahán zabardast ádmi phútké roegá.

15 Wuh din qahr ká din hai, dukh aur ranj ká din, wiráuí aur kharábi ká din, tárikí aur udási ká din, abr aur tiragi ká din,

16 Hasín shahron par, aur únche burjon par, narsinge aur jangí lalkár ká din.

17 Aur main insán par musibat dálungá, yahán tak kí we andhon kí mánind challenge, is liye kí we KHUDÁWAND ke gunahgár húe; un ká khún dhúl kí tarah giráyá jáegá, aur un ká gosht gúh kí mánind.

18 KHUDÁWAND ke qahr ke din men na un kí chándí na un ká soná un ko bachá sakegá; par sári sarzamin ko us kí gairat kí ág khá jáegi; kyúñki wuh ek lakht mulk ke sáre báshindon ko tamám kar dálegá.

II BA'B.

TUM 'aql pakro aur ta'ammul karo, ai ná-pasaud qaum,

2 Us se áge kí taqdír iláhi jane, us se peshtar kí wuh din bhus kí mánind játá rahe, us se áge kí KHUDÁWAND ká qahr i shadíd tum par názil howe, us se peshtar kí KHUDÁWAND ke gazab ká din tum par á pahunché.

3 Ai mulk ke sáre halím logo, jo us ke hukmon par chalte ho, tum KHUDÁWAND ko dhúndho; rástbázi ko dhúndho, farotani kí talásh karo; sháyad kí tum KHUDÁWAND ke gazab ke din chhipáe jáo.

4 ¶ Kyúñki 'Azzah tark kí jáegi, aur Asqalún ek wiráua hogí; aur Ashdúd jo hai we din ke do pahar ko use nikál denge, aur 'Aqrún jar se ukhári jáegi.

5 Samundar ke sáhil ke rahnewálon par, Karetion kí qaum par, wáwailá hai! KHUDÁWAND ká kalám tumháre barkhiláf hai, ai Kau'an, Filistion kí

surzamin; main tujhe nest o nábud karúngá, yahán tak kí koí basnewálá na rahe.

6 Aur samundar ke sáhil charághon, aur garariyon ke hauzon, aur bher-khánon ke liye hongé.

7 Aur wuhí nawáhi Yahúdash ke gharáne ke báqi logon ke liye hogí; we us men charáyá karenge; we sham ke waqt Asqalún ke makánon men let rahenge; kyúñki KHUDÁWAND un ká KHUDÁ un par phir nazar karegá, aur un kí asíri ko mubaddal karegá.

8 ¶ Main ne Moáb kí malámat aur bani 'Ammún ke ta'ne sune, kí unhon ne meri qaum ko malámat kí, aur un kí sarhaddon kí mukhálafat men takabbur kiya hai.

9 Is liye RABB ul afwáj Isráel ke KHUDÁ ne apní hayát kí qasam khákar faripáyá hai, Yaqínan Moáb Saddúm kí mánind hogá, aur bani 'Ammún 'Amúrah kí mánind, balki wuh aisi sarzamin hogí, jo pur-khárf, aur namaksár, aur hamesha kí wiráni rahégí; mere logon ke bache hñeunhen lútenge, aur meri qaum ke báqi log un ke malík hongé.

10 Yih un par uu kí magrúri ke sabab wáqi' hogá; kyúñki unhon ne RABB ul afwáj ke logon kí malámat kí hai, aur un ke barkhiláf apne ko buland kiya hai.

11 KHUDÁWAND un ke liye haibatnák hogá, aur zamin ke sáre ma'búdon ko aísá karegá, kí we ghul jáenge; aur har koí apní apní jagah men, hán, bahrí mamálík ke sab báshinde us kí parastish karenge.

12 ¶ Tum bhí, ai Kúsh ke rahnewálo, meri talwár se máre jáoge.

13 Aur wuh uttar par apnā háth cháláegá, aur Asúr ko kharáb karegá, aur Ninawah ko wirán aur bayábán kí mánind khusk kar degá.

14 Aur galle us ke darmiyán letenge, hán, qaumon ke sáre baháim; hawásil aur baglá us ke sutúnon ke

airon par maqām karenge; chahchahāne ki āwāz un ke jharokhon men hogi; un ki dahlīzon men wirānī hogi; kyūnki saro kā kām jo banā hai be-ār chhorā gayā hai.

15 Yih wuh shādmān shahr hai jo be-fikr hoke rahatā thā, jis ne apne dil men kahā, ki Main hūn, aur mere siwā koī dusrā nahīn; so wuh kaisī wirānī hūā, haiwānon ke baithe ki jagah! har ek jo udhar se guzar kar-egā, so phuphkāregā, aur apnā hāth hilāwegā.

III B.A.B.

WA'WAILA' us sarkash aur ālūda aur zulm-karnevalē shahr par!

2 Us ne kalām ko nahīn sunā; wuh tarbiyat-pazīr na hūā; KHUDĀWAND par bharosā na rakhā; aur wuh apne Khudā ke nazdik na āyā.

3 Us ke darmiyan us ke sardār garajnewālē babar hai; us ke qāzī bheriye hai; jo shām ko nikalte, aur haddīon ke chābne kā kām subh tak nahīn chhortē.

4 Us ke nabi lāfzan aur dagābāz hai; us ke kāhinon ne maqdis ko nāpāk kiya hai; unhon ne sharī'at se 'usūl kiya hai.

5 KHUDĀWAND, jo sādīq hai, us ke darmiyan hai; wuh kuchh be-insāfī nahīn karegā; wuh har subh ko apnī 'adālat roshni men lātā hai, us men kasr nahīn; magar be-insāf ādmī sharm ko nahīn jāntā hai.

6 Main ne qaumon ko kāṭ dālā: un ke burj barbād kiye gaye; main ne un ke kūchon ko wirān kiya, ki un men koī nahīn chaltā; un ke shahr ujār hūe, aise ki koī insān nahīn, koī bāshinda nahīn.

7 Main ne kahā, ki Faqat mujh se dartī rah; tū nasihat qabūl kar; aisā ki us ki bastī kāṭī na jāwe, us sab ke mutābiq jo main ne us ke haqq men thahrāyā; par unhon ne sawere uthkar apnī tariqon ko bigarā.

8 ¶ Bāwujūd is ke tum mere mun-

tazir raho, KHUDĀWAND sarmatā hai, us din tak ki main lūṭ ke liye uthūn; kyūnki merā irāda hai, ki qaumon ko jam'ā karūn, aur mamlukaton ko ikatthā karūn, tā ki main apne gazab ko, hān, sārē qahr i shadīd ko un par nāzil karūn; kyūnki merī guirat kī āg sārī zamin ko nigal jāegī.

9 Kyūnki main phir us waqt logon ko pāk honth kar dūngā, tā ki we sab ke sab KHUDĀWAND kā nām lewen, aur ek dil boker us kī bandagī karen.

10 Kūsh kī nahron ke pār se mere 'ābid, hān, mere parāganda logon kī betī, mere liye hadya lāwegī.

11 Usī din tū apne sārē kāmōn ke sabab, jin se tū merī-gunahgār hūī hai, khijlat na uthāwegī; kyūnki main us waqt tere darmiyan se tere magrūr aur fakhr-bāz logon ko nikāl lūngā, aur tū mere muqaddas pahār par phir takabbur na karegī.

12 Aur main ek garib aur miskin qaum ko tere darmiyan chhor dūngā, aur we KHUDĀWAND ke nām par bharosā rakhenge.

13 Isrāel ke bāqī log badkārīyān nahīn karenge, aur jhūṭ nahīn bolenge, aur un ke munh men dagā-dene-wālī zubān nahīn pāī jāegī; balki we khāenge, aur let rahenge, aur koī un ko nahīn darāwegā.

14 ¶ Ai Saithūn kī betī, tū gā; ai Isrāel, tū lalkār; ai Yarūsalam kī betī, tū apne tamām dil se khushī aur khurramī kar.

15 KHUDĀWAND terī āfaton ko uthā le gayā hai, us ne tere dushmanon ko nikāl diya hai; KHUDĀWAND Isrāel kā bādshāh tere darmiyan hai; tū phir musibat ko nahīn dekhegī.

16 Us din Yarūsalam ko khhā jāegā, ki Tū mat dar; aur Saithūn ko, ki Tere hāth dhīle na hon.

17 KHUDĀWAND terā Khudā, jo tere darmiyan hai, so qādir hai; wuhī bachā legā, wuh tere sabab se shādmān

hoke khushi karegá; apní muhabbat ke bá'is wuh ilzám dene ke badle khámosh rahégá; wuh gáte hús tere liye shádmání karegá.

18 Main un ko, jo muqaddas jamá'at ke liye gamgín hai, jo tum men se hai, jin par us ke sabab malámat ká bojh thá, saráham karúngá.

19 Dekh, main usí waqt un sabhon ko, jo tuihe satáte hai, marúngá, aur wuh jo langráti hai use riháí dúngá,

aur khárij kiye hoon ko ikatthá karúngá; aur har ek mamlukat men jáhán we ruswá kiye gaye main unhen sitúda aur námwar karúngá.

20 Jis waqt ki main tumhen jam'a karúngá, usí waqt tum ko pher lá-úngá; kyúinki jis waqt tumhári ánkhon ke áge tumhári asíri ko mu-baddal karúngá, tum ko zamín ki sári qaumon ke darmiyán námáwar karúngá, aur tumhen sitúdagí bakhsh-úngá, KHUDÁWAND farmatá hai.

HAJJI' NABI' KI' KITA'B.

I BA'Í.

D'A'RA' bádsháh kí saltanat ke dúсро барас, aur us ke chhathe mahíne, aur us mahíne kí pahíli tárikh, KHUDÁWAND ká kalám Siyálti' ke beté Zarúbábul ko, jo Yahúdháh ká názim thá, aur Yahúsadaq ke beté Yahúsú'a ko, jo sardár káhin thá, Hajjí nabí kí ma'rífat pahunchá, aur us ne kahá,

2 Kí RABB ul afwáj yún farmatá hai, kí Yih log kahte hai, kí Wuh waqt, jis waqt kí KHUDÁWAND ká ghar banáyá jáwe, abhi nahín pahunchá.

3 Tab KHUDÁWAND ká kalám Hajjí nabí par názil huá, aur us ne kahá, kí 4 Áre tum, kyá tumhárá waqt hai, kí apne gharon men jin kí díwáron par takhta-bandi kí gayí hai sukúnat karo, aur yih ghar wirán rahe?

5 Aur ab RABB ul afwáj yún farmatá hai, kí Tum apní ráhon par gaur karo.

6 Tum ne bahut sá boyá, par thorá hásil karte ho; tum kháte ho, par áśúda nahín hote; tum píte ho, par

píne se ser nahín hote; tum kapre pahínte ho, par koi garm nahín hotá; aur wuh jo mazdúri kartá hai so mihnátána jam'a kartá, tá kí use ek phatí thailí men rakhe.

7 RABB ul afwáj yún farmatá hai, kí Tum apní ráhon par gaur karo.

8 Pahár par charhkar lakrí láo, aur ghar ko banáo; main us se khush búngá, aur merí buzurgí kí jáegi, KHUDÁWAND farmatá hai.

9 Tum muntazir bahut ke rahe, aur dekho, thorá milá: aur jab tum use ghar men láo, to main ne us par phún-ká. Kyún? RABB ul afwáj farmatá hai. Sabab yih hai, kí merá ghar wirán hai, aur tum men se har koi apne apne ghar ko daurá chalá játá hai.

10 Is liye ásmán tumháre úpar band hai kí os nahín girtí, aur zamín apne hásil dene se báz áí.

11 Aur main ne khushk-sáli ko talab kiyá, kí wuh zamín par, aur paháron par, aur anáj par, aur nayí mai par, aur tel par, aur sab par jo zamín se hásil hotá hai, aur insán par,

aur haiwān par, aur bāth kī sārī mih-nat par āwe.

12 ¶ Tab Zarūbābul bin Siyāltiel, aur Yahūsū'a bin Yahūsadaq sardār kāhin, aur qaum ke sāre bāqī log, KHUDĀWAND apne Khudā ke kalam ke, aur Hajjī nabī kī bāton ke, mu-wāfiq us ke kī jis ke liye KHUDĀWAND un ke Khudā ne use bhejā thā, shau-wā hūe; aur log KHUDĀWAND ke huzūr dar gaye.

13 Tab KHUDĀWAND ke paigambar Hajjī ne, KHUDĀWAND kā paigām pāke, us qaum ko kahā, kī KHUDĀWAND farmatā hai, Main tumhāre sāth hūn.

14 Phir KHUDĀWAND ne Zarūbābul bin Siyāltiel Yahūdāh ke nāzim kī rūh ko, aur Yahūsū'a bin Yahūsadaq sardār kāhin kī rūh ko, aur qaum ke bāqī logon kī rūh ko, targīb dī: so we ae, aur RABB ul afwāj apne Khudā ke ghar ke banāne men mashgūl hūe.

15 Aur yih wāqī'a Dārā bādshāh kī saltanat ke dūstre baras ke chhathe mahīne kī chaubiswīn tārikh men hūā.

II BA' B.

SATWEN mahīne, aur us mahīne kī ikkīswīn tārikh KHUDĀWAND kā kalam Hajjī nabī kī ma'rifat ā pahunchā, aur us ne kahā, kī

2 Ab Zarūbābul bin Siyāltiel Yahūdāh ke nāzim ko, aur Yahūsū'a bin Yahūsadaq sardār kāhin ko, aur qaum ke bāqī logon ko, farmā aur aisā kah, kī,

3 Tum men se kaun rahā hai jis ne is haikal ko us kī pahli raunaq par dekhā? aur ab yih kisī hai jo ab dekhte ho? kyā yih us kī nisbat se tumhārī nazaron men nā-chiz nahīn dikhlāī detī hai?

4 Lekin, ai Zarūbābul, mazbūt rah, KHUDĀWAND farmatā hai; aur ai Yahūsū'a bin Yahūsadaq sardār kāhin, mazbūt rah; aur ai sarzamin ke sāre logo, mazbūt raho, KHUDĀWAND farmatā hai, aur kām karo; kyūnki main

tumhāre sāth hūn, RABB ul afwāj farmatā hai:

5 Kalam us 'ahd kā, jo Misr se nikalte waqt main ne tum se bāndhā, so qāim hai, aur merī wuh Rūh tumhāre darmiyān rahtī hai: mat daro.

6 Kyūnki RABB ul afwāj yūn farmatā hai, kī Hanoz ek martaba, aur thori sī muddat ba'd, main āsmān, aur zamin, aur tari, aur khushkī ko hilā dūngā;

7 Balki main sārī qaumon ko hilā dūngā, aur sārī qaumon kī margīb chizen hāth men āongī, aur main is ghar ko jalāī se bhar dūngā, RABB ul afwāj farmatā hai.

8 Chāndī merī hai, aur sonā merā hai, RABB ul afwāj farmatā hai.

9 Is pichhle ghar kā jalāl pahle ghar ke jalāl se ziyāda hogā, RABB ul afwāj farmatā hai; aur main is makān men salāmatī bakhshūngā, RABB ul afwāj farmatā hai.

10 ¶ Aur Dārā bādshāh kī saltanat ke dūstre sāl, aur us ke nauwen mahīne kī chaubiswīn tārikh, KHUDĀWAND kā kalām Hajjī nabī kī ma'rifat ā pahunchā, aur us ne kahā,

11 Kī RABB ul afwāj yūn farmatā hai, Shara' kī bābat kāhinon se daryāft kar, aur kah,

12 Kī Agar koī ādmī pāk gosht ko apne libās ke dāman men liye jāwe, aur apne dāman se rotī, yā lapsī, yā mai, yā tel, yā kisi tarah ke khāne kī chiz ko chhūe, to kyā wuh chiz pāk thahregī? Tab kāhinon ne jawāb diyā, aur kahā, kī Nahīn.

13 Phir Hajjī ne kahā, kī Agar kisi murda ke chhūne ke sabab se koī ādmī nāpāk hūā ho, aur in men se kisi ek ko chhūe, to kyā nāpāk thahregī? Kāhinon ne jawāb men kahā, Hān, nāpāk hogī.

14 Phir Hajjī ne jawāb diyā, aur kahā, kī KHUDĀWAND farmatā hai, kī Is qaum kā aur is guroh kā merī nazar men aisā hī bāl hūā, aur un ke bāthon

ká' har ek kám aísá hí húa; aur jo kuchh ki us jagah par guzránte the, nápak húa.

15 Aur ab main tum se minnat kartá hún, ki tum áj se aur is se áge ke waqt ko, us din se ki KHUDÁWAND kí haikal men patthar par patthar na rakhá gayá thá, andesha karo:

16 Us aiyám se aísá húa ki jab koi shakhs bis púlíon ke ambár pás gayá to faqat das páin; aur jab kolhú ko pás gayá, ki pachás púra bhá lewo, to faqat bis páe.

17 Aur main ne tum ko bád i samúm, aur gerúf, aur olog se tumháre háthon ke sáre kámon men mára; par tum meri taraf na phire, KHUDÁWAND farmátá hai.

18 A'j se aur is se peshtar ke waqt ko gaur karo, nauwen mahine kí chauthwín taríkh se, ya'ne, jis din se ki KHUDÁWAND kí haikal kí neo dáli gayi, gaur karo.

19 Kyá bij hanoz khaliyán men hai? háñ, hanoz ták aur anjír ke

darakhton, aur anár aur zaitún ke darakhton par mewa nahín húa; lekin áj se main tum ko barakat dúngá.

20 ¶ Phir usí mahíne kí chauthwín taríkh KHUDÁWAND ká kalám Hajjí nabí ko pahunchá, aur us ne kahá,

21 Ki Yahúdáh ke názim Zarúbábul se kah de, ki Main ásmán aur zamin ko hiláúngá;

22 Aur saltanatón ke takht ulat dúngá, aur gair-qaumon kí saltanatón kí tawáúfí kho dúngá, aur rathon ko un ke sawáron samet ulat dúngá, aur ghore aur we jo un par charhe hain ek sáth gir jáenge, har ek ádmí apne bhái kí talwár se.

23 RABB ul afwáj farmátá hai, ki Ai mere banda Zarúbábul bin Siyáltiel, usí din main tujhe lúngá, KHUDÁWAND farmátá hai, aur nagín kí tarah tujhe jarúngá; is liye ki main ne tujhe man-zúr kiyá, main RABB ul afwáj farmátá hún.

ZAKARIYA'H NABI' KI' KITA'B.

I BA'B.

D'A'RA' ke dúsre baras ke áthwen mahíne men KHUDÁWAND ká kalám Zakariyáh nabí bin Barakiyáh bin 'Iddú ko pahunchá, aur us ne kahá,

2 KHUDÁWAND tumháre bápádáon se be-niháyat naráz húa.

3 Is liye tú un se kah, ki RABB ul afwáj yún farmátá hai, ki Tum meri taraf phiro, RABB ul afwáj farmátá

hai; to main tumhári taraf phirúngá, RABB ul afwáj farmátá hai.

4 Tum apne bápádáon kí mánind mat hoo, jinhen agle nabíon ne pukárke kahá hai, ki RABB ul afwáj yún farmátá hai, ki 'Tum apní badráhíon aur badkáríon se báz áo; par unhon ne na suná, aur mujhe na máná, KHUDÁWAND farmátá hai.

5 Tumháre bápádáde jo the, so kaháñ? aur ambiyá, kyá we sadá jíte hain?

6 Par meri we báten, aur mere we ahhám, jo main ne apne khidmat-guzár nabíon ko farmáe the, kyá we tumháre báp-ládon tak nahin pahunché the? chunánci we phire, aur unhon ne kahá, ki RABB ul afwáj jaisá us ne cháhá thá ki ham se kare, so hamári 'ádaton aur hamáre fi'alon ke mutábíq waisá hí us ne ham se kiyá hai.

7 ¶ Dará ke दूसरे baras, aur gyá-rahwen mahíne kí chaubiswín tárikh, jo Sabát ká mahíná hai, KHUDÁWAND ká kalám Zakariyáh nabi bin Baraki-yáh bin 'I'ddú ko pahunchá, aur us ne kahá,

8 Main rát ko dekhtá thá, aur dekho, ki ek shakhs ek surang ghore par sawár hokar mihndí ke darakh-ton ke darmiyan, jo nasheb men the, khará thá, aur us ke píchhe surang, aur kumait, aur nuqre ghore the.

9 Tab main ne kahá, ki Aí mere KHudáwánd, ye kyá hai? Phir Frishte ne, jo mujh se guftogú kartá thá, mujhe kahá, ki Main tujhe dikhá-úngá, ki ye kyá hai.

10 Aur wuh shakhs jo mihndí ke darakh-ton ke darmiyan khará thá, us ne jawáb men kahá, ki Ye we hai, jinhen KHUDÁWAND ne bbejá hai, ki sári dunyá men sair karen.

11 Aur unhon ne KHUDÁWAND ke us frishte ko, jo mihndí ke darakh-ton ke darmiyan khará thá, jawáb men kahá, ki Ham ne sári dunyá kí sair kí hai, aur dekho, sári zamín baithí hui hai, aur áram se hai.

12 ¶ Phir KHUDÁWAND ne frishte ne jawáb dekar kahá, ki Ai RABB ul afwáj, tú Yarusálam par aur Yahúdáh ke shahron par, jin par tú sattu baras se gazab názil kartá hai, kab tak rahm na karegá?

13 Aur KHUDÁWAND ne us frishte ke jawáb men, jo mujh se guftogú kartá thá, muláim aur dil-pazir báten kahin.

14 Tab us frishte ne, jo mujh se

guftogú kartá thá, mujhe kahá, ki Tú chilláke kah, ki RABB ul afwáj yún farmátá hai, ki Mujhe Yarusálam aur Saihún ke liye gairat áti hai, balki barí gairat.

15 Aur main un gair-qaumon se, jo ab bare chain se hai, niháyat ná-khushi hún; ki main thorá sá bezár thá, aur unhon ne us áfat ko ziyáda kar diya.

16 Is liye KHUDÁWAND yún farmátá hai, ki Main rahmat karke Yarusálam men phir áyá hún; us men merá ghar biná kiyá jáegá, RABB ul afwáj farmátá hai; aur ek rassí Yarusálam par khínchí jáegi.

17 Phir chilláke kah, ki RABB ul afwáj yún farmátá hai, ki Mere shahr iqbalmandí se phir labrez hongé, kyúnci KHUDÁWAND phir Saihún ko tassallí bakhshogá, aur phir Yarusálam ko maqbúl karegá.

18 ¶ Phir main ne apni ánkhen utháin, aur nigáh kí, aur, dekho, ki char sing the.

19 Aur main ne us frishte se, jo mujh se guftogú kartá thá, púchhá, ki Ye kyá hai? Us ne mujhe jawáb diya, Ye we sing hai, jinhon ne Yahúdáh, aur Isráel, aur Yarusálam ko paráganda kiyá hai.

20 Phir KHUDÁWAND ne mujhe char barhai dikhláe.

21 Tab main ne kahá, ki Ye log kyá karne áe hai? Us ne jawáb diya, ki Ye we sing hai, ki jinhon ne Yahúdáh ko paráganda kiyá hai, aísá ki koi ádmí bhí apná sir uthá na saká; lekin ye is liye áe hai, ki unhen daráwen, aur gair-qaumon ke singon ko, jinhon ne Yahúdáh kí mamlukat par us ke pareshán karne ko apná sing utháya hai, girá dewen.

II BAR.

PHIR main ne apni ánkhen utháin, aur nigáh kí, aur, dekho, ek shakhs nápane kí rassí háth men liye hús hai.

2 Aur main ne kahā, ki Tū kahān jātā hai? Us ne mujhe kahā, ki Yārūsalam ke nāpne ko, tā ki dekhūn kī as kī chaurāī kitnī, aur us kī lambāī kitnī.

3 Aur, dekho, wuh frishta jo mujh se guftogū kartā thā so nikal chālā, aur dūsra frishta us ke istiqbāl ko āyā,

4 Aur use kahā, ki Daur, aur us jawān se mukhātīb hoke kah, ki Yārūsalam un shahron kī mānind ābād hogā, jin kī shahr-panāh na ho insān aur haiwān kī kasrat ke sabab, jo us men ho jāwe.

5 Kyūnki KHUDĀWAND farmātā hai, ki Main us ke liye chāron taraf se ātashī dīwār hoūngā, aur us ke bīch o bīch shaukat banūngā.

6 ¶ Ahā, hā, uttar kī sarzamīn se bhāgke āo, KHUDĀWAND farmātā hai; agarchi main ne tum ko āsmān kī chāron hawāon kī mānind parāganda kiyā, KHUDĀWAND farmātā hai.

7 Aī Saihūn, tā, jo Bābul kī betī ke agāth rahā kartī hai, apne ko chhurā.

8 Kyūnki RABB ul afwāj yūn farmātā hai, ki Hashmat ke pīchhe us ne mujhe un qaumon ke pās bhejā, ki jinhon ne tum ko gārāt kiya; filhaqīqat jo koi tumhen chhūtā hai, so us kī āukh kī putlī ko chhūtā hai.

9 Kyūnki, dekh, main un par apnā hāth hilāūngā, aur we apne gulāmon ke liye lūt hongē: tab tum jānoge ki RABB ul afwāj ne mujhe bhejā hai.

10 ¶ Aī Saihūn kī betī, tū gā, aur khushī kar; kyūnki, dekh, main ātūngā, aur tere darmiyān sukūnat karūngā, KHUDĀWAND farmātā hai.

11 Aur usī din bahuterī qaumen KHUDĀWAND se mel karōngī, aur we mere log hongī, aur main tere bīch men rahūngā, aur tū jānēgā ki RABB ul afwāj ne mujhe tujh pās bhejā hai.

12 Aur KHUDĀWAND Yahūdāh ko sarzamin ī muqaddas men apnā bākhra

jān ke rakhegā, aur Yārūsalam phir us kā manzūr ī nazar hogā.

13 Aī sārī khilqat, KHUDĀWAND ke āge chupkī ho rah; kyūnki wuh apne muqaddas makān ke darmiyān se uthā hai.

III BA'Ḍ.

AUR us ne mujhe yih dikhlāyā, ki sardār kāhin Yahūsū'a KHUDĀWAND ke frishte ke āge kharā thā, aur Shaitān us ke dahne hāth istāda thā, tā ki us se muqābala kare.

2 Aur KHUDĀWAND ne Shaitān ko kahā, ki Aī Shaitān, KHUDĀWAND tujhe malāmat kare; hān, wuh KHUDĀWAND, jis ne Yārūsalam ko manzūr kiya hai, so tujhe malāmat kare: kyā yih lūktī nahīn jo āg se nikālī gayī hai?

3 Aur Yahūsū'a mailē kaprē pahine frishte ke āge kharā thā.

4 Phir us ne jawāb diyā, aur unhen jo us ko āge khare the kahā, ki Mailī poshāk ko us par se utār lo. 'Tab us ne use kahā, ki Dekh, main ne terī badkāri tujh se dūr kī, aur main tujhe uafis poshāk pahināūngā.

5 Aur main ne kahā, ki Us ke sir par ek sās kulāh rakhe. 'Tab unhon ne us ke sir par sās kulāh rakhā, aur use poshāk pahināī. Aur KHUDĀWAND kā frishta uske pās kharā hūā.

6 Aur KHUDĀWAND ke frishte ne Yahūsū'a se tākid karke kahā, ki

7 RABB ul afwāj yūn farmātā hai, ki Agar tū merī rāhon par chalegā, aur merī shari'at ko hifz karegā, to tū mere ghar par hukūmat karegā, aur mere sahnon kī nigahbānī karegā, aur main tujhe ī men se, jo yahān pās kharā hai, aise log dūngā jo kī terī rahnumāī karen.

8 Ab, aī Yahūsū'a sardār kāhin, sun, tū aur tere rasīq, jo tere āge baithe hai; kyūnki ye ashkhās ba taur nishānī ke hai: kī dekh, main apne bande SHĀKĪH nāme ko pesh lāūngā.

9 Kyūnki us patthar ko, jo main ne

Zarúbábul kí koshishon ká ZAKARIYA'H, IV, Y *ei bu anám i nek hongí.*

Yahúsú'a ke áge dhará hai, dekh: us ek hí patthar par sát ánkhen hongí; dekh, main is par kanda karúngá, RABB ul afwáj farmatá hai; aur main is sarzamin kí badkárí kí siyásat ko ek hí din men dúr karúngá.

10 Usí din, RABB ul afwáj farmatá hai, tum men se har ek ták ke chhánw aur anjír ke tale apne hamsáya ko buláwegá.

IV BA'B.

AUR wuh frishta, jo mujh se bátén kartá thá, phir áya, aur jaisá koi mind se jagáyá játá hai, waisá us ne mujhe jagáyá,

2 Aur mujh ko kahá, Tú kyá dekh-tá hai? Aur main ne kahá, ki Main dekh-tá hún, aur dekho, ek sham'adán bilkull sone ká, aur us ke sire par ek katorá hai, aur us ke úpar us ke sát chirág, aur un sáton chirágon kí, jo us ke úpar hain, sát nalián.

3 Aur us ke nazdík do darakhht zaitún ke, ek jo hai katore kí dahní taraf, aur दूसरी us kí báyín taraf.

4 Aur main ne us frishte ko, jo mujh se kalám kartá thá, jawáb dekar kahá, ki Ai mere khudáwand, ye kyá hai?

5 Tab us frishte ne, jo mujh se kalám kartá thá, jawáb dekar kahá, Kyá tú nahín jántá, kí ye kyá hai? Main ne kahá, Nahín, ai mere khudáwand.

6 Tab us ne mujhe jawáb dekar kahá, ki Yih Zarúbábul ke liye KHUDÁWAND ká kalám hai, kí Na to zor se, aur na to tawánái se, balki merí Rúh se, RABB ul afwáj farmatá hai.

7 Ai bare pabár, tú kyá hai? tú Zarúbábul ke áge ek maidán ho jáégá: aur wuhí sire ká patthar yih pukárte hue níkálegá, kí Us par fazl, us par faul howe.

8 Phir KHUDÁWAND ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

9 Zarúbábul ke háthon ne is ghar kí neo dálí, aur usí ke háth use tamám

bhí karenge; tab tú jánegá kí RABB ul afwáj ne mujhe tum pás bhejá hai.

10 Kyúñki kaun hai jis ne in chhó- tí chízon ke din kí tahqír kí hai? kyúñki KHUDÁWAND kí we sát ánkhen, jo sári zamin kí sair kartí hain, khushí se us sáhúl ko dekh-tí hain, jo Zarúbábul ke háth men hai.

11 ¶ Tab main ne use jawáb men kahá, kí Ye donon zaitún ke darakhht, jo sham'adán ke dahne báyon hain, kyá hai?

12 Aur main ne दूसरी bár khitáb karke use kahá, kí Zaitún kí ye do shákhen, jo sone kí do naliyon ke mut-tasil hain, jin kí ráh se sunahlá tel un men se níklá chalá játá hai, so kyá hai?

13 Us ne mujhe jawáb dekar kahá, Kyá tú nahín jántá hai, kí ye kyá hai? Main ne kahá, Nahín, ai mere khudáwand.

14 Us ne mujhe kahá, kí Ye we do mamsúh hain, jo sári zamin ke KHU-dáwand ke huzúr khare rahte hain.

V BA'B.

TAB main phirá, aur main ne apní ánkhen úpar kí, aur nazar kí, aur, dekho, ek urtá húa túmár.

2 Us ne mujhe kahá, kí Tú kyá dekh-tá hai? Main ne jawáb diyá, kí ek urtá húa túmár dekh-tá hún, jis kí lambái bis háth, aur chaurái das háth.

3 Phir us ne mujhe kahá, Yih wuh la'nat hai, jo tamám rú e zamin par názil hotí hai; aur har ek jo chori kartá hai, is taraf ko us ke mutábíq kát dálá jáégá; aur har ek jo bejá qasam khátá hai, us taraf ko us ke mutábíq kát dálá jáégá.

4 Main use pesh látá, RABB ul afwáj farmatá hai, aur wuh chor ke ghar men, aur us ke ghar men jo mere nám kí jhúthí qasam khátá hai, ghusegá, aur us ke ghar ke bích o bích rahegá, aur use us ke Jakrí aur us ke patthar samet barbád karegá.

5 ¶ Aur wuh frishta, jo mujh se

kalām kartā thā, niklā, aur us ne mujhe kahā, ki Ab tū apnī ānkheñ uthā, aur dekh, ki yih jo nikal ātā hai kyā hai.

6 Main ne kahā, ki Yih kyā hai? Wuh bolā, ki Yih jo nikaltā hai, ek aifah hai. Aur us ne kahā, ki Sārī sarzamīn men yihī un kī shabih hai.

7 Aur dekho, ek sise kā qintār hai; aur ek 'aurat hai jo aifah ke bichon bich baiṭhī hūī hai.

8 Aur us ne kahā, ki Yih shararat hai. Aur us ne us ko aifah ke bich men girā diyā, aur us sise ke bāt ko us ke muñh par dhar diyā.

9 Phir main ne apnī ānkheñ uthāin, aur nigāh kī, aur, dekho, do 'aurateñ nikal āin, aur hawā un ke pankheñ men bhari thī: kyūñki un ke pankh laglag ke pankheñ kī mānuind the; aur we aifah ko āsmān zamīn ke adhar men uthā le gayin.

10 'Tab main ne us firishte ko, jo mujh se kalām kartā thā, kahā, ki Ye aifah ko kīdhar le jāti haiñ?

11 Us ne mujhe kahā, Is wāste liye jāti haiñ kī Sīn'ār kī sarzamīn men us kā ek ghar banāwen: kī wuh qāim kiyā jāegā, aur apnī bunyād par rakhā jāegā.

VI. BA'Ī.

TAB main ne phir apnī ānkheñ ūpar uthāin, aur nigāh kī; to dekho, kī Do pahārōñ ke bich men se chār gārīāñ nikal āin; aur we pahār tāmbhe ke pahār the.

2 Pahlī gārī men surang ghore; aur dūsri gārī men mushkī ghore the;

3 Aur tīsri gārī men nuqre ghore; aur chauthī gārī men kabre aur siyāh-sufed ghore the.

4 'Tab main ne us firishte ko, jo mujh se kalām kartā thā, khitāb karke kahā, ki Ai mere kḥudāwand, ye kyā haiñ?

5 Aur firishte ne mujhe jawāb dekar kahā, ki Ye āsmān kī chārōñ rūheñ main, jo sārī zamīn ke Kḥudāwand ke

huzūr men kharī thin, aur ab nikalkar jāti haiñ.

6 Aur mushkī ghore, jo us men haiñ, so uttar mulk men jāte haiñ, aur nuqre un kī pachehim taraf jāte haiñ, aur kabre dakhin ke mulk ko jāte haiñ.

7 Aur siyāh-sufedon ne nikalkar yih māngā, kī sārī sarzamīn par sair karō: aur us ne kahā, kī Chalo, aur sarzamīn par sair karo; aur unheñ ne sarzamīn par sair kī.

8 'Tab us ne mujh ko pukārā, aur mujh se kahā, ki Un ko dekh jo uttar ke mulk ko gaye haiñ; unheñ ne mere jī ko uttar ke mulk men ṭhandā kiyā hai.

9 ¶ Phir KḤUDĀWAND kā kalām mujhe pahunchā, aur us ne kahā, kī

10 Tū asīron se, ya'ne, Khuldī, aur Tūbiyāh, aur Yād'āiyāh se jo Bābul se āe haiñ, le, aur tū usī din jā, hāñ, Yūsīyāh bin Safaniyāh ke ghar men dākhil ho;

11 Phir chāudī aur sonā le, aur tājon ko banā, aur unheñ Yahūsū'a bin Yahūsadaq sardār kāhin ke sir par rakh;

12 Aur us se yūñ kah, kī RABB ul afwāj yūñ farmatā hai, kī Dekh, wuh shaḥḥs, jis kā nām SHA'KH hai; aur wuh apnī jagah se ugegā, aur wuh KḤUDĀWAND kī haikal ko binā kar-egā;

13 Hāñ, wuhī KḤUDĀWAND kī haikal ko banāegā; aur wuh sāhib i shaukat hogā, aur apne takht par baiṭhke hukumat karēgā; aur wuh apne takht par julūs karke kāhin bhi hogā; aur salāmatī kī mashwarat donōñ ke darmiyāñ hogi.

14 Aur we tāj Helam, aur Tūbiyāh, aur Yād'āiyāh, aur Hen bin Safaniyāh kī taraf se hongē, tā kī KḤUDĀWAND kī haikal men ek yādgarī hōwen.

15 Aur we jo dūr dūr haiñ, so āwenge, aur KḤUDĀWAND kī haikal men ta'mir karēge; aur tum jānoge

ki RABB ul afwáj ne mujhe tum pás bhejá hai. Aur agar tum KHUDÁWAND apne KHUDÁ kí farmánbardári karoge, to yún hogá.

VII BA'B.

DA'RA' kí saltanat ke chauthé baras yún húa, kí KHUDÁWAND ká kalám nauwen mahíne kí chauthí tárikh, ya'ne, Kislev mahíne men, Zakariyáh ko pahunchá;

2 Yih us waqt húa jis waqt Baitel ne Sharázur, aur Rajam-Malik, aur us ke logon ko bhejá thá, tá ki we KHUDÁWAND ke chihre ko manáwen,

3 Aur kí RABB ul afwáj ke ghar ke káhinon se aur nabíon se kahen, Kyá main pánchwen mahíne men roón aur ép ko alag kar rakhúñ, jaisá kí main ne sálhá sál se kiya hai?

4 ¶ Tab RABB ul afwáj ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, kí

5 Tú mamlukat ke sáre logon se aur káhinon se kah, kí Jab tum logon ne pánchwen aur sátwen mahíne men un sáttar baras tak roza rakhá, aur mátam kiya, to kyá kabhí mere liye, háñ, mere hí liye roza rakhá thá?

6 Aur jab tum ne kháyá aur piya, to kyá tum ne apne liye na kháyá aur piya?

7 Kyá ye we báten nahín haiñ, jo KHUDÁWAND ne agle nabíon kí ma'rífat se pukár pukárke kahín, jis waqt kí Yarusálam ábád aur ásúda-hál thá, aur us ke girdágird ke shahr waise hí the, jis waqt log dakhín kí sarzamin aur maidán men sukúnat karte the?

8 ¶ Phir KHUDÁWAND ká kalám Zakariyáh ko pahunchá; aur us ne kahá, kí

9 RABB ul afwáj yún farmátá hai, kí Tum sachchí 'adálát karo, aur har koí apne apne bhái par karam aur rahm kiya kare.

10 Aur bowa, aur yatím, aur musáfir, aur miskín par zulm na karo; aur koí tum men se apne dil men us

ziyán ká tasauwur na kare, jo us ke bhái ne us ke sáth kiya ho.

11 Lekin we shanawá na húa, balki unhon ne gardan-kashí kí, aur apne kánon ko band kiya, tá ki na sunen.

12 Balki unhon ne apne dilon ko kurand sá banáya, tá kí shari'at ko, aur un paigámon ko jinhen RABB ul afwáj ne agle nabíon kí ma'rífat apní Róh se bhejá thá, na sunen; is liye RABB ul afwáj kí taraf se bará qahr názil húa.

13 Aur yún húa, kí jis tarah wuh chilláya, aur we shanawá na húa, usí tarah we chilláe, aur main ne nahín suná, RABB ul afwáj farmátá hai.

14 Balki main ne unhen un sári qaumon men, jin se we ná-wáqif the, paráganda kiya. Is tarah un ke píche sarzamin wirán húi, aisi kí kisi ne us men ámad o raft na kiya; kyúñki unhon ne us dílechasp sarzamin ko wirán karáya hai.

VIII BA'B.

PHIR KHUDÁWAND ká kalám mujh ko pahunchá, aur us ne kahá, kí

2 RABB ul afwáj yún farmátá hai, kí Mujhe Saihún ke liye barí se barí gairat húi hai; balki bare qahr ke sáth mujhe us ke liye gairat húi.

3 KHUDÁWAND yún farmátá hai, kí Main Saihún men phir áya, aur Yarusálam ke darmiyan sukúnat karúngá; aur Yarusálam ká nám Sachái kí bastí hogá, aur RABB ul afwáj ká pahár Muqaddas pahár kahláegá.

4 RABB ul afwáj yún farmátá hai kí Phir búrhe mard aur búrhi 'auraten Yarusálam ke kúchon men baíthí húi hongí, aur har ek shakhs ke háth men us ke búrhápe ke satáb us ká 'asá hogá.

5 Aur shahr ke kúche larkon aur larkion se ma'múr hongé, jo kúchon hí men kheltí hongí.

6 Aur RABB ul afwáj yún farmátá hai, kí Agarchi yih ín dinon men is qaum ke báqí logon kí nazar men

hairat-afzá ho, to kyá meri nazar men bhí hairat-afzá hogá, RABB ul afwáj farmátá hai?

7 RABB ul afwáj yún farmátá hai, ki Dekh, main apne logon ko súra-j ke nikalne ke mulk se, aur us ke gurúb hone ke mulk se, chhurá lúngá :

8 Aur main unhen lúngá, aur we Yarásalam ke darmián sukúnat karenge; aur we mere log hongé, aur main sachái o sadáqat se un ká KHUDÁ húngá.

9 ¶ RABB ul afwáj yún farmátá hai, ki Ai logo, tum jo in dinon men yo báton nabion ki zubán se sunte ho, jo us din kahí thín, jab RABB ul afwáj ke maskan, ya'ne haikal kí neo dálí játi thí, tá ki wuh biná kiyá jáwe, apne háth mazbút karó.

10 Kyúnki un dinon se áge na insán ke liye mazdúri thí, aur na haiwán ká kiráyá thá; aur dushmanon ke sabab se jánewále aur ánewále kí salámati na thí; kyúnki main ne sab ádmion ko rawána kiyá, ki un men se har ek us ke parosí ká dushman howe.

11 Lekin ab main is qaum ke báqi logon ke liye nahín hoúngá, jis tarah main agle aiyám men thá, RABB ul afwáj farmátá hai;

12 Balki zir'at ká khúb paidáwár hogá; ki ták apná phal nikálegí, aur zamín apná hásil degí, aur ásmán apní os bakhshenge; aur main is qaum ke báqi logon ko in sab barakaton ká málik karúngá.

13 Aur yún hogá, ai Yahúdáh ke gharáne, aur ai Isráel ke gharáne, ki jis tarah tum gair-qaumon ke darmián ek la'nat the, us hí tarah se main tum ko chhuráúngá, aur tum ek barakat hoge: mat dáro, balki tumháre háth mazbút hon.

14 Kyúnki RABB ul afwáj yún farmátá hai, ki Jis tarah se main ne qasd kiyá thá ki tum ko sazá dún, jis waqt tumháre bápdádon ne mujhe gussewar karáyá, RABB ul afwáj far-

mátá hai, aur main apne iráde se pachhtáke báz na áyá;

15 Usí tarah se main ne in dinon men iráda kiyá hai, ki Yarásalam aur Yahúdáh ke gharáne se neki karún; pas, tum mat dáro.

16 ¶ Par lázim hai ki tum in báton par 'amal karo; Cháhiye ki har ek ádmi apne parosí se sach kahe, aur tum apne phátakon men sachchí aur sahíh 'adálat karo :

17 Aur tum men se koi apne dil men us badí ko khiyál na kare, jo us ke parosí ne us se kí ho; aur jhúthí qasam ko manzúr na kare; kyúnki main in sab chizon se nafrat rakhtá hún, KHUDÁWAND farmátá hai.

18 ¶ Phir RABB ul afwáj ká kalám mujhe pahunchá, aur us ne kahá, ki

19 RABB ul afwáj yún farmátá hai, ki Chatthe mahíne ká roza, aur páñchwen ká roza, aur sátwen ká roza, aur daswen ká roza, ahl i Yahúdáh ke liye khusí aur khurramí ke din aur tarab-angez 'iden hongé; is liye tum sachái aur salámati ko 'aziz rakho.

20 RABB ul afwáj yún farmátá hai, ki A'ge ko aisá hogá, ki qaumen aur bahutreshahron ke rahnewále áwenge;

21 Aur ek shahr ke báshinde dúse shahr men jákar kahenge, A'ó jaldí se, tá ki ham KHUDÁWAND ke chihre ko manáwen, aur RABB ul afwáj ko dhúndhen; main bhí, hán, main hí jáúngá.

22 Aur bahuterí ummaten aur zoráwar qaumen RABB ul afwáj ke dhúndhne ko, aur KHUDÁWAND ke chihre ke manáne ko, Yarásalam men áwengi.

23 RABB ul afwáj yún farmátá hai, ki Un dinon men aisá hogá, ki qaumon ke das mard, jin kí judí judí lugat ho, háth barháenge, hán, ek Yahúdí shakhs ke dáman ko pakrenge, aur kahenge, ki Ham tumháre sáth jáenge; kyúnki ham ne suná hai, ki KHUDÁ tumháre sáth hai.

IX B'A'B.

KHUĐA'WAND ká ilhární kalám jo Hadrak kí sarzamín kí mukháláfat men hai, aur wuh Dimishq tak pahunchke wahán ṭhabar jáegá : yih us waqt hogá, jab baní A'dam aur Isráel ke sáro firqon kí ánkhen KHUDÁWAND kí taráf hongí.

2 Aur wuh Hamát kí mukháláfat men bhí, jo us ke muttasil hai ; Súr aur Saídá kí mukháláfat men bhí, har-chand kí wuh barí 'aqlmand hai.

3 HÁN, agarahí Súr ne apne liye ek mazbút qil'a banáyá, aur dhúl kí tarah chándí ká túda kiyá, aur chokhe sone ká bhí galion kí kíchar kí mánind ;

4 Dekho, Khudáwand use khárij kar degá, aur wuh us ke mál o asbáb ko samundar men dál degá ; aur ág us hí ko khá legí.

5 Asqalún dekhegi aur dāregí, aur 'Azzáh bhí dekhegi aur bahut dard khāegí ; 'Aqrún bhí, kí us ke intizár ke sabab se sharminda hūí ; aur 'Azzáh se bādsháh jātā rahēgá, aur Asqalún be-chirāg hogí.

6 Aur ek ajnabí-zāda Ashdúd men takht-nishín hogá ; aur main Filistíon ká fakhr mitāúngá.

7 Aur main us ke khún ko us ke munh men se, aur us kí nafrat-angez chizon ko us ke dānton se, nikál dālúngá, aur wuh, hán, wuh bhí hamāre Khudá ke liye bach rahēgá, aur wuh us názin kí mánind hogá, jo Yahúdáh men hai, aur 'Aqrún Yabúsi kí mánind hogá.

8 Aur main apne ghar ke áspás khaima khará karúngá, jis waqt wuh fauj ke sabab se charhke guzar jāe, aur us waqt bhí jab wuh phir áwe ; tis ke pichhe koí zálím un ke darmiyán nahín guzregá ; kyúñki ab main apní ánkhen se dekhtá hūñ.

9 ¶ Ai Saliún kí betí, tú niháyat khushí kar ; ai Yarusalam kí betí, tú khúb lalkár ; kí dekh, terá Bádsháh

tujh pás átá hai ; wuh sádiq hai, aur naját doná us ke zimme men hai ; wuh farotan hai, aur gadhe par, balki jawán gadhe par, hán, gadhí ke bachche par sawár hai.

10 Aur main Ifráim kí gárián, aur Yarusalam ke ghore kát dālúngá, aur jangi kamán tor dáli jáegi : aur wuh qaumon ko sulh ká muzhda degá : aur us kí saltanat samundar se samundar tak, aur daryá se zamín kí intihá tak hogí.

11 Aur tú jo hai, tere sáth ke 'ahd ke lahú ke sabab main tere asiron ko us chún men se jahán pání nahín hai nikálke báhar karúngá.

12 ¶ Tum mazbút qil'a men phir áo, ai unmedwár asiro ; main áj ke din kahtá hūñ, kí Main tujhe do chand dúngá ;

13 Kyúñki main ne Yahúdáh ko apne liye jhukáyá, aur kamán ko Ifráim se bhar diyá, aur main ne tere farzandon ko, ai Saliún, barpá kiyá hai, kí tere hí beṭon par charhen ; ai Yúnán, main ne tujhe pahláwán kí talwár kí mánind banáyá.

14 Aur KHUDÁWAND un kí madad ke liye dikhlái degá, aur us ke tír bijlí kí tarah niklenge ; hán, Khudáwand YAHOWÁH túrhí phúnkegá, aur wuh dakhin ke bagúlön ke sáth khurúj karegá.

15 Aur RABB ul afwáj un kí dast-gíri karegá ; aur we dushmanon ko niglenge, aur salákhun ke pattharon ko giráke unhen páemál karenge, aur we pienge, aur matwálon kí mánind shor machāenge ; aur kaṭore kí mánind aur mazbah ke konon kí mánind we ma'múr hongé.

16 Aur KHUDÁWAND un ká Khudá apní qaum ko bachá legá ; wuh unhen bheron kí tarah usí din bachá legá ; kyúñki we táj ke jawáhir kí mánind hongé, jo us kí sarzamín ke úpar bulandi pakrenge.

17 Kyúñki us ká ihsán kyá hí 'azím

hai, aur us ká husn kyá hí khúb hai! nau-jawán galle se barhenge, aur lar-kián nayí mai se.

X B.A.B.

TUM KHUDÁWAND se mángo, ki wuh akhír barsát men menh barsáwe; ki KHUDÁWAND bijlón ko maujúd kartá, aur menh shiddat se barsátá, aur har ek ke khet men ghás paidá kartá.

2 Kyúñki T'iráfím ne batálat kí báten kabí hain, aur gaib-bínón ne dhokhá dekhá hai, aur jhúthe khwáb-ón ká bayán kiya hai; we hawá kí sí tasallí dete hain: is liye we galle ki mánind bhatak rahe; unhon ne dukh páya, is liye ki un ká koí charwáhá na thá.

3 Merá gazab charwáhon par bhar-ká hai, aur main ne bakron ko sazá dí hai: tad bhí RABB ul afwáj ne apne galle, ya'ne ahl i Yahúdáh par, nazar kí hai, aur un ko jangghá ká apná khúbsúrat ghorá sá banáya.

4 Usí kí taraf se kone ká patthar, usí se khúñtí, usí se jangi kamáu, usí se har ek hákim niklegá.

5 ¶ Aur we pahlawánon kí mánind laráí men dushmanón ko galíon ke kíchar kí tarah latárenge; aur we larengen, is liye ki KHUDÁWAND un ko sáth hai, aur unhen jo ghorón par sa-wár hain khajil kar denge.

6 Kyúñki main Yahúdáh ke ghar-áne ko qúwat dúngá, aur Yúsuf ke gharáne ko riháí bakhshúngá; aur main unhen láke phir bihláúngá, is liye ki main ne un par rahim kiya hai; aur we aise honge, goya ki main ne unhen kadhí dúr nahín kiya hai; kyúñki main KHUDÁWAND un ká KHUDá hún, aur un kí suuúngá.

7 Aur Ifráím pahlawán sá hogá, aur un ká dil, jaisá ki mai se, waisá masrúr hogá; balki un kí aulád bhí dekhégí aur shádmání karegí; un ká dil KHUDÁWAND se khush hogá.

8 Main un ke liye síftí bajáúngá,

aur unhen faráham karúngá; kyúñki main ne un ko liye fidiya diyá hai; aur we bahut ho jáenge, jis tarah áge bahut ho gaye the.

9 Harchand ki main ne un ko qau-mon ke darmiyán paráganda kiya, tau bhí we un dúr dúr mulkon men mujhe yád karengen; aur we apne bál-bachchon samet jienge, aur phir áwenge.

10 Main un ko Misr kí sarzamín se phir láúngá, aur unhen Asúr se jam'a karúngá, aur Jili'ád aur Lubnáñ kí sarzamín men láúngá, yahán tak ki un ke liye gunjáish na hogí.

11 Aur wuh musibat ke samundar pár guzar jáegá; aur wuh samundar kí lahron ko máregá, aur daryá kí sári gahraíán súkh jáengi; aur Asúr ká gurúr tale utará jáegá, aur Misr ká 'asá játa rahegá.

12 Aur main un ko KHUDÁWAN men taqwiya dúngá; aur we us ka nám leke idhar udhar chalenge, KHUDÁWAND farmatá hai.

XI B.A.B.

AI Lubnáñ, tu apne darwázon ko khol de, tá ki ág tere deodáron ko khá jáe.

2 Aí saro ke darakh-to, tum nauha karo; is liye ki deodár gir gaye; kyúñki shándár gárat hie hain; aí Basaní balút ke darakh-to, figán karo; kyúñki muháfaz ban girá hai.

3 ¶ Charwáhon ke nála kí áwáz hai, is liye ki un kí hashmat gárat hui; jawán sher i babaron ke garajne kí áwáz hai, kyúñki Yardan ká fakhr dháya gayá.

4 KHUDÁWAND merá KHUDá yún farmatá hai, ki Bher bakrion ko jo zabh ke liye hain chará;

5 Jin ke málík unhen zabh karte hain, aur gunahgar nahín thahráe játe; aur un men se har ek jo unhen bechtá hai kahtá hai, kí KHUDÁWAND mu-báarak ho, kí main máldár húa; aur un ke charwáhon men se koí un pa-rahim nahín kartá hai.

6 Kyúñki main mulk ke rahne-wálon par áge ko rahm nahin karúngá, KHUDÁWAND farmatá hai; par dekh, main un ádmion ko, har ek shakhs ko, us ke hamsáye ke, aur us ke bádsháh ke qábú meñ kar dúngá; aur we zamín ko tabáh karenge, aur main unhen un ke háth se nahin chhuráúngá.

7 Pas, main ne un bheron ko jo zabh ke liye thín, hán, galle ke miskinon ko, charáyá; aur main ne do láthián lín; ek ko main ne Ni'am kahá, aur dúsrí ko Habi; aur galle ko charáyá.

8 Aur main ne tin charwáhon ko ek mahíne meñ halák kar diyá; aur merí ján ne un se nafrat rakhi, aur un ká jí bhí mujh se bezár húa.

9 Tab main ne kahá, ki Main tumhen áge ko nahin charáúngá; wuh jo martá hai use marne do: aur jo káte jáne par hai, kátá jáwe; aur jo báqí rahenge, so un meñ se har ek dúsré ká gosht kháe.

10 ¶ Tab main ne apní láthí Ni'am ko liyá, aur use kát dálá; ki apne 'ahd ko, jo main ne sári qaumon se bándhá thá, torún.

11 So wuh usí din meñ torá gayá; aur jhund ke miskinon ne, jo merí ráh takte the, jáná, ki yih KHUDÁWAND kí bát hai.

12 Aur main ne unhen kahá, ki Agar tumhári nazar meñ bhalá lage, to merí qímat mujhe do; aur nahín to, mat do; aur unhon ne mere mol kí bábat tis rúpiye tauke diye.

13 Aur KHUDÁWAND ne mujhe hukm diyá, ki Use kumhár pás phenk de, us achchhi qímat ko jo unhon ne merí thahráí thí; aur main ne un tis rúpiyon ko liyá, aur KHUDÁWAND ke ghar meñ kumhár ke liye phenk diyá.

14 Tab main ne apní dúsrí láthí Habi ko kát dálá, tá ki us birádari ko jo Yahúdáh aur Isráel meñ hai tor dálún.

15 ¶ Aur KHUDÁWAND ne mujhe

kahá, ki Tú phir nádán charwáhe ke hathýár apne liye le.

16 Kyúñki dekh, main mulk meñ ek chaupán ko barpá karúngá, jo un kí jo halák hone par hain khabar nahin legá, aur us ko jo bhatká húa hai nahin dhúndhegá, aur us ko jo zakhmí húa changá nahin karegá, aur use jo khará rahtá nahin charáegá, par motor, ká gosht kháegá, aur un ke khuron ko tor dálegá.

17 Us badzát garariye par wáwailá hai, jo galle ko chhor játá hai! tálwár us ke bázu par, aur us kí dahíní áñkh par hogí; us ká bázu bilkull súkh jáegá, aur us kí dahíní áñkh phút jáegí.

XII BA'B.

KHUDÁWAND ke sukhan ká fatwá jo Isráel par hai; wuh KHUDÁWAND farmatá hai, jo ásmánon ko phailatá hai, aur zamín kí neo dáltá hai, aur insán ke andar us kí rúh paidá kartá hai;

2 Dekho, main aisá karúngá, ki Yarúsalam áspás kí sári qaumon ke liye thartharáhat ká piyála hogá, aur Yahúdáh ká bhí yih hál hogá, jis waqt kí Yarúsalam gherá jáwe.

3 ¶ Aur main us din Yarúsalam ko sári qaumon ke liye ek bhári patthar kar dúngá, aur sab jo use utháenge tukre tukre kiye jáenge, agarchi zamín kí sári qaumen us ke muqábil jam'a hongí.

4 Usí din, KHUDÁWAND farmatá hai, main har ek ghore ko aisá márúngá, kí sab hairán rah jáwen, aur us ke sawár ko díwána kar dúngá; magar apní áñkhen Yahúdáh ke gharáne par khulí hui rakhúngá, par qaumon ke sab ghoron ko márúngá kí we andhe ho jáwen.

5 Tab Yahúdáh ke farmánrawá apne dil meñ kahenge, kí Yarúsalam ke báshinde, RABB ul afwáj un ke Khudá ke sabab se, hamári tawánái hain.

6 ¶ Main us din Yahúdáh ke far-mán-rawáon ko us ádashdán kí mánind jo lakrión ke bích ho, aur us jaltí mash'al kí mánind jo púlon ke darmiyán howe, karúngá; aur we dahne báen par áspás kí sári qaumon ko niglenge; aur Yarúsalam phir apne maqám par Yarúsalam hí men nishast karegi.

7 Aur KHUDÁWAND Yahúdáh ke khaimon ko pahle rihái degá, tá ki Dáúd ká gharáná aur Yarúsalam ke báshinde Yahúdáh kí banisbat apní ziyáda barái na karen.

8 Usí din KHUDÁWAND Yarúsalam ke báshindon kí himáyat karegá; aur wuh jo us din un men se girá pará hogá, so Dáúd kí mánind hogá, aur Dáúd ká gharáná Khudá kí mánind hogá, balki KHUDÁWAND ke firishte kí mánind jo un ke áge áge ho.

9 ¶ Aur usí din yún hogá, kí main un sári qaumon kí, jo Yarúsalam par charháí karne áti hai, surág lagáúngá, kí main unhen halák karún.

10 Aur main Dáúd ke gharáne par, aur Yarúsalam ke báshindon par, fazl aur munáját kí rúh barsáúngá; aur we mujh par, jise unhen ne chhedá hai, nazar karenge: aur we us ke liye má-tam karenge, jaisá koí apne iklaute ke liye mátam kartá hai; aur we us ke liye taláh-kám hongé, jis tarah se koí apne palauthe ke liye taláh-kámí men partá hai.

11 Aur us din Yarúsalam men bará mátam hogá, Hadad-Rimmon ke má-tam kí mánind Majiddon kí wáí megi.

12 Aur sári mamlukat mátam karegi, har ek gharáná 'aláhida; Dáúd ká gharáná 'aláhida, aur un kí jorúán 'aláhida; Nátan ká gharáná 'aláhida, aur un kí jorúán 'aláhida;

13 Léwi ká gharáná 'aláhida, aur un kí jorúán 'aláhida; Sama'í ká gharáná 'aláhida, aur un kí jorúán 'aláhida;

14 Sáre gharáne jo báqi rahenge, ek ek gharáná 'aláhida, aur un kí jorúán 'aláhida.

XIII BA'B.

US din gunáh aur nápákí ke wáste Dáúd ke gharáne ke liye, aur Yarúsalam ke báshindon ke liye, ek sotá phút niklegá.

2 ¶ Aur usí din yún hogá, RABB ul afwáj farmátá hai, kí main buton ke námon ko zamín par se mitá dál-úngá, aur unben phir koí yád na karegá: aur main nabíon ko, aur nápák rúh ko, dunyá so khárij kar dúngá.

3 Aur aisá hogá, kí jab koí nubú-wat karegá, to us ká báp, aur us kí má, jin se wuh paidá húa, use kahenge, kí 'Tú na jiegá, kyúñki tú KHUDÁWAND ká nám leke jhúth bolta hai; aur us ke báp aur má, jin se wuh paidá húa, jis waqt wuh peshingoí karegá, use húl márenge.

4 Aur us din aisá hogá, kí nabíon men se har ek, jis waqt wuh nubúwat kare, apní royá se sharminda hogá; aur we kabhí bálwáli libás na pahinenge, tá kí fareb den.

5 Balki ek ek kahegá, kí Main nabí nahín; main kisán hún; kyúñki merí ibtidáe jawání se kisi ne mujhe gulám kar rakhá thá.

6 Aur ek us se púchhegá, kí 'Tere háthon par ye kyá zakhm hai? to jawáb degá, 'We zakhm hai jo mujhe apne doston ke ghar men lage.

7 ¶ Ai talwár, tú mere charwáhe par, us insán par, jo merá hamta hai, bedár ho, RABB ul afwáj farmátá hai; us charwáhe ko már, kí galla parágan-da ho jáe; par main apná háth chhot-ón par chalaúngá.

8 Aur aisá hogá, KHUDÁWAND farmátá hai, kí sári sarzamin men do hisse káto jáenge, aur marenge: lekin tísrá hissa us men báqi rahéga.

9 Aur main tísre hisse ko chalaúngá, kí we ág ke darmiyán hoke guzren,

aur main unhen yún sáf karúngá jis tarah se rúpe ko sáf karte haiñ : aur yún táungá jis tarah se sone ko táte haiñ : we merá nám longe, aur main un kí sunúngá ; main kahúngá, ki Ye mere log haiñ, aur we bolenge, ki KHUDÁWAND merá Khudá.

XIV BA'BA.

DEKHO, KHUDÁWAND ká din átá hai, aur tere lút ká mál tere darmiyán bántá jáégá.

2 Aur main sári qaumon ko faráham karúngá ki Yarusálam par charhen aur lareñ ; aur shahr le liyá jáégá, aur ghar ke ghar lúte jáenge, aur 'auraten be-hurmat kí jáengi ; aur ádhá shahr asir hoke jáégá ; par we jo báqí rah jáenge, shahr men káte na jáenge.

3 Tab KHUDÁWAND khurúj karegá, aur un qaumon ke sáth, jis tarah sábiq men jang ke din lará thá, lará karegá.

4 ¶ Aur us ke pánw usí din Zaitún ke pahár par, jo Yarusálam ke sámne púrab ko hai, jame rahenge ; aur Zaitún ká pahár bíchon bích se pachchim kí taraf aur púrab kí taraf ko aisá phat jáégá, ki us men bari wádí ho jáegi ; kyúñki ádhá pahár uttar kí taraf sarak jáégá, aur ádhá us ká dakhin kí taraf.

5 Aur tum mere paháron kí wádí ko bhágo ; kyúñki paháron kí wádí A'zal se já milegi ; hán, jis tarah se tum sháh i Yahúdáh 'Uzziyáh ke aiyám men zalzala ke áge bháge the, usí tarah se bhágo ; kyúñki KHUDÁWAND merá Khudá áwegá, aur sáre qudsí tere sáth.

6 Aur usí din aisá hogá, ki nafis ajráñ i falak kí roshní na hogí ; par niháyat kasif táriki hogí.

7 Par ek din aisá hogá jo KHUDÁWAND ko ma'lúm hai : wuh to din aur rát na hogá ; balki yún hogá ki sháñ ke waqt roshan hogá.

8 Aur usí din yún hogá, ki jitá páñi

Yarusálam men se jári hogá ; us ká ádhá púrabí samundar kí taraf, aur us ká ádhá pachchimi samundar kí taraf ; aiyám i garmi men aur járe men aisá hogá.

9 Aur KHUDÁWAND sári dunyá ká bádsháh ho jáégá ; us din ek KHUDÁWAND hogá, aur us ká nám ek hogá.

10 Aur sári sarzamín tabdíl hoké us 'Arabáh kí máuind ho jáegi, jó Jib'a se leke kimmón tak Yarusálam kí dakhin taraf hai, par wuh buland hogí, aur Binyamin ke phátak se pahle phátak ke maqám tak, aur kone ke phátak tak, aur Hananiel ke burj se bádsháh ke angúri kolhúon tak, apne hí mauqa' par ábád kí jáegi.

11 Aur log us men sukúnat karenge, aur phir la'nát mutlaq na hogí ; balki Yarusálam amn o ámán se basegi.

12 ¶ Aur wuh mari, ki jis se KHUDÁWAND sári qaumon ko, jo lárne ko Yarusálam par charh áweñ, máregá, so yih hai : un ká gosht jis waqt we apne páñwon par kharé hongé faná ho jáégá ; aur un kí ánkhen un ke chashm-khánon men gal jáengi, aur un kí zubán un ke munh men sar jáegi.

13 Aur usí din yún hogá, ki KHUDÁWAND kí taraf se un ke darmiyán bari garbaráhat á paregi ; aur un men se ek dúse ká háth pakregá, aur us ká háth dúse ke háth ke muqábil utháya jáégá.

14 Aur Yahúdáh bhí Yarusálam men laregi ; aur sári gair-qaumon ká mál jo áspás haiñ, kyá soná, kyá rúpá, kyá libás, bari kasrat se faráham kiya jáégá.

15 Aur ghoron, aur khachcharon, aur únton, aur gadhon, aur sab haiwánon ko jo un lashkargáhon men hongé, us hí tarah kí mari jaisi yih hai máregi.

16 ¶ Aur yún hogá, ki har ek jo un sab qaumon men se, jo Yarusálam par charh áweñ, bach rahegi, sál ba sál Bádsháh RABB ul afwáj ko sijda

karne, aur 'id i khaima manne ko, jáegá.

17 Aur yún hogá, ki zamín ke sáre gharánon men se, jo Bádsáh RABB ul afwáj ke ágo síjda karne ko Yarusalam men na áwe, un par menh nahín barsegá.

18 Aur agar Misr ká gharáná na charh jáe, aur na áwe, to un par bhí nahín paregá; balki un par wuh mari hogi, jis se KHUDÁWAND un gair-qaumon ko, jo nahín játi hai, ki khaimon ki 'id manen, náregá.

19 Yihí Misr ki sazá hogi, aur sári

qaumon ki sazá, jo nahín játi hai, ki khaimon ki 'id manen.

20 ¶ Usí din ghoron ki ghanthion par yih raqam hogá, QUDS YAHO-WA'H KO; aur KHUDÁWAND ke ghar ki degen un piyálon ke jo mazbah ke áge dhare gaye barábar hongí.

21 Balki Yarusalam aur Yahúdáh men kí sab deg RABB ul afwáj ke liye quds hongí; aur we sab, jo zabíhe ko zabh karte hai, áwenge, aur un men se kisi ko lenge, aur un men pakáwenge; aur us din men phir koi Kan-ání RABB ul afwáj ke ghar men nahogá.

MALA'KI' NABI' KI' KITA'B.

1 BA'B.

KHUDÁWAND ká ilhámi kalám jo Maláki kí ma'rifat se Isráel ke liye irshád húa.

2 KHUDÁWAND farmátá hai, ki Main ne tumhen piyár kiya hai. Tad bhí tum kahte ho, ki 'Tú ne hamen kyun kar piyár kiya? Kyá 'Esau Ya'qúb ká bhái na thá? KHUDÁWAND farmátá hai; lekin main ne Ya'qúb ko piyár kiya,

3 Aur main ne 'Esau se dushmani rakhi, aur us ke paháron aur us kí mirás ko wirán karke dashti sámpon ke nasib kiya.

4 Chúuki Adám kahtá hai, ki Hamará tahas-nahas to húa; lekin ham phirke wirán makánon kí ta'mír karenge. RABB ul afwáj farmátá hai, ki We ta'mír to karen, par main dháúngá; aur log un ká yih nám rakhenge, Sharárat kí mamlukat, aur Wuh qaum, jis par hamesha KHUDÁWAND ká qahr ho ráhá.

5 Aur tumhári ánkhen dekhengi, aur tum kahoge, kí KHUDÁWAND kí buzurgí Isráel kí mamlukat se howe.

6 ¶ Betá apne báp kí, aur naukár apne áqá kí ta'zín kartá hai: pas, agar main báp hún, to merí 'izzat kahán? aur agar áqá hún, to merá khauf kahán? RABB ul afwáj tumhen kahtá hai, ai káhino, jo mere nám ko haqir jánte ho. Tau bhí tum kahte ho, kí Kis bát men ham ne tore nám ko zalil kiya?

7 Tum mere mazbah par nápak rotían guzránte ho, aur kahte ho, kí Kyúnkar ham ne tujhe nápak kiya? Is men, kí kahte ho, KHUDÁWAND kí mez haqir hai.

8 Kí jab tum andhe ko qurbáni ke liye guzránte ho, to kyá burá nahín hai? aur agar langre ko aur bímár ko guzránte, to kyá burá nahín? ab to wuh chiz apne hákim kí nazr kar; to kyá wuh tujh se rázi hogá, aur tú us ke áge mauzúr i nazar hogá? RABB ul afwáj farmátá hai.

9 Ab tum KHUDÁ ko manáo, tá ki wuh ham par rahm farmáwe: tumháre hí sabab se yih húa hai; kyá wuh tumhen apná manzúr i nazar karegá? RABB ul afwáj farmátá hai.

10 Tumháre darmiyán aisá kaun hai jo muft darwáza band kare? tum mere mazbah par ráegán ág sulgáne par rázi nahín ho. Main tum se rázi nahín hún, RABB ul afwáj farmátá hai; aur tumháre háth ká hadya hargiz qabúl na karúngá.

11 Kyúnki áftáb ke tulú' se us ke gurúb tak merá nám qaumon ke darmiyán buzurg hogá; aur har makán men mere nám par lubán aur pák hadya guzráne jáenge: kyúnki merá nám qaumon ke darmiyán buzurg hogá, RABB ul afwáj farmátá hai.

12 ¶ Lokin tum ne use nápak kiya; chúnki kaháe ho, ki KHUDÁWAND kí mez najis hai, aur us ká phal, hán, us kí kðurák, be-haqiqat hai.

13 Aur tum ne kahá, ki Dekho, kyá barí taklíf hai! aur use tahqír kiya, RABB ul afwáj farmátá hai; phir tum pháre húc, aur langre, aur bímár ko lée, aur is hí tarah ká hadya guzrána; kyá main us ko tumháre háth se qabúl karún? KHUDÁWAND farmátá hai.

14 Par wuh jo dagábáz hai us par la'nat, ki us ke galle men nar hai, par ma'yúb chiz kí nazr kartá, aur KHUDÁWAND ke liye guzrántá hai; kyúnki main bará Bádsáh hún, RABB ul afwáj farmátá hai, aur merá nám qaumon ke darmiyán khauf ká bá'is hogá.

II BA'B.

AUR ab, ai káhino, tumháre liye yih hukm hai.

2 Agar tum shanáwá na hooge, aur dil men yih na rakhoge ki mere nám ko buzurgí do, RABB ul afwáj farmátá hai, to main la'nat ko tum par bhe-júngá, aur main tumhári barakaton par la'nat karúngá; hán, un men ke

ek ek par main la'nat karúngá, is liye ki tum us bát par dil nahín lagáte ho.

3 Dekho, main tumháre zarar ke liye bij par bad-du'á karúngá; aur najas jo hai, hán, tumhári muqaddas 'idon men najas jo hotá, tumháre munh par phenk dúngá, aur log tum ko us samet le jáenge.

4 Aur tum jánoge, ki main ne tuñ ko yih hukm bhejá hai, is liye ki merá 'ahd Láwí ke sáth rahá, RABB ul afwáj farmátá hai.

5 Merá 'ahd, zindagí aur salámatí kí bábat jo ki main ne use dín, us ke sáth thá, kyúnki wuh mujh se dartá rahá, aur mere nám ke huzúr tarsán rahá.

6 Sachái kí shari'at us ke munh men thí, aur us ke labon men koi sharárat pái na gayí; wuh mere sáth salámatí aur rástí se chaltá rahá, aur us ne bahuton ko badí kí ráh se pherá.

7 Kyúnki káhin ke honthon men cháhiye kí ma'rifat hífázat se rahe, aur lázim hai kí log us ke munh se shari'at kí talásh karen; is liye kí wuh RABB ul afwáj ká rasúl hai.

8 Par tum ráh se kanáre ho gaye; tum ne bahuton ko shari'at men thokar khilái; tum ne Láwí ke 'ahd ko kharáb kiya, RABB ul afwáj farmátá hai.

9 Aur is liye main ne tumhen tanám qaum ke áge zalíl aur haqír kiya, kí tum ne meri ráhon ko hífz nahín kiya, balki tum shari'at men tarafdár húc.

10 Kyá ham sabhon ká ek hí Báp nahín? kyá ek hí KHUDÁ ne ham sabhon ko paidá na kiya? pas, kyá sabab hai, kí ham apne bápádáon ke 'ahd ko nápak karte, aur ápas men ek dústre se be-wafái karte?

11 ¶ Yahúdáh ne be-wafái kí hai; Isráel aur Yarúsalam men ek makrúh kám húa hai: Yahúdáh ne KHUDÁWAND ke maqdis ko, jise us ne 'aziz

jána, nápak kiyá, aur ajnabí ma'búd kí beṭi byáh láyá.

12 **KHUDÁWAND** us shaḡhs ko jo aisá kartá hai, kyá wuh jo pahrá detá, yá wuh jo jawáh detá, aur use bhí jo **RABB** ul afwáj ke áge hadya guzrántá hai, nábud kar dálegá, ki wuh Ya'qúb ke ḡhainon meṇ na rahe.

13 Aur yih tum ne do-bára kiyá, ki **KHUDÁWAND** ke mazbah ko ánsúon, aur nálon, aur faryádon tale chhipá diyá, yahán tak ki wuh phir kabhí hadya qabúl na kare, aur tumháre háth kí nazr ḡhushí se kabhí na le.

14 ¶ Tis par bhí tum kahte ho, ki Sabab kyá hai? Sabab yih hai, ki **KHUDÁWAND** tere aur terí jawání kí jorú ke darmiyán gawáh húa, ki tú ne us se be-wafái kí hai; tad bhí wuh terí jáni, aur tere 'ahd kí jorú hai.

15 Aur kyá us ne ek hí ko na banáyá, báwujúde kí Rúh ká baqiya us hí ká rahá? Aur káhe ko ek? Tá ki **KHUDÁ-tars** nasl páwe. Is liye tum apní tabí'at se khabardár raho, aur koi apní jawání kí jorú se be-wafái na kare.

16 Kyúnki **KHUDÁWAND** **Isráel** ká **Khudá** farmátá hai, ki Main taláq se bezár hún, aur us se bhí jo zulm tale apuí libás ko chhipá dálta hai, **RABB** ul afwáj farmátá hai: is liye tum apní tabí'at kí bábat khabardár raho, tá ki be-wafái na karo.

17 ¶ Tum ne apní báton se **KHUDÁWAND** ko be-zár kar diyá hai. Tad bhí tum kahte ho, ki Kis bát meṇ ham ne use be-zár kiyá? Is meṇ, jo kahte ho, ki Har koi jo burái kartá hai, so **KHUDÁWAND** kí nazar meṇ nek hai, aur wuh un se ḡhush hai; aur yih, ki Insáf ká **Khudá** kahán hai?

III BÁT.

DEKHO, main apne rasúl ko bhe-júngá, aur wuh mere áge merí ráh ko durust karegá; aur wuh **Khudáwánd**, jis kí talásh meṇ tum ho, hán, 'ahd ká rasúl, jis se tum ḡhush ho,

wuh apní haikal meṇ nágahán áwegá; dekho, wuh yaqinan áwegá, **RABB** ul afwáj farmátá hai.

2 Par us ke áne ke din meṇ kaun ṡahar sakegá? aur jab wuh namúd hogá, kaun hai jo khará rahegá? kyúnki wuh sunár kí ág, aur dhobí ke sábur kí mánind hai.

3 Aur wuh rúpe ká mail káitá húa, aur use **khális** kartá húa baithhegá; aur wuh baní **Láwí** ko pák karegá: wuh uhen rúpe aur sone kí mánind sáf karegá, tá ki we rástbázi se **KHUDÁWAND** ke áge hadya guzráneṇ.

4 Tab **Yahúdáh** aur **Yarúsalam** ká hadya **KHUDÁWAND** ko pasand áwegá, jaisá agle dinon meṇ aur guzre húe barason meṇ thá.

5 Aur main 'adálát ke liye tumháre nazdik áúngá, aur jádúgaron par, aur zinákáron par, aur jhúthí qasam-**khánewálon** par, aur un par jo mazdúron ko zulm se mazdúri nahín dete, aur bewon aur yatimon par sitam karte, aur musáfir ko phirá dete, ki wuh apná haq na páwe, aur mujh se nahín darte, musta'idd hoke gawáhi dúngá, **RABB** ul afwáj farmátá hai.

6 Kyúnki main **KHUDÁWAND** hún, main badaltá nahín; isí liye, ai baní Ya'qúb, tum nest nahín húe.

7 ¶ Tum apne bápádádon ke aiyám se mere qánúnon se phir játe, aur uhen tum ne hifz nahín kiyá. Tum merí taraf phiro, to main tumhári taraf phirúngá, **RABB** ul afwáj farmátá hai. Lekin tum kahte ho, ki Ham kis bát meṇ phireṇ?

8 ¶ Kyá koi ádmí **Khudá** ko jhan-segá? Par tum ne mujh ko jhan-sá. Aur tum kahte ho, ki Ham ne kis bát meṇ tujhe jhan-sá? Dahyakton aur hadyon meṇ.

9 So tum us la'nat se la'natí húe: kyúnki tum ne, hán, is tamám qaum ne mujhe jhan-sá.

10 Tum sári dahyakton ko ganjine meṇ láo, tá ki mere ghar meṇ ḡhurák

ho; aur is hí se merá imtihán karo, RABB ul afwáj farmátá hai, agar main tum par ásmán ke darichon ko na kholdú, aur tum par barakat na barsáú, aísá ki tum pás us ke liye jagah na rahe.

11 Aur main nigalnewálión ko tumhári khátir se dántúngá, aur we tumhári zamín ke hásil ko barbád na karengí; aur tumhári ták khet men be-phal na hongí, RABB ul afwáj farmátá hai.

12 Aur sab qaumen tumhen mubáarak kahengí; ki tum ek dil-kushá mamlukat hoge, RABB ul afwáj farmátá hai.

13 ¶ Tumhári báten mere haqq men shiddat se sakht hún, KHUDÁWAND farmátá hai. Tis par tum kahte ho, ki Ham ne teri mukhálafat men aísí kaun sí bát kahí hai?

14 Tum ne to kahá, ki KHUDá kí bandagí karní 'abas hai; aur Kyá fáida hogá, agar ham us ke hukmon ko mánen, aur RABB ul afwáj ke áge mátamí súrat ikhtiyár karke chalen?

15 Aur ab ham magrúron ko nek-bakht kahte hain, hán, we jo sharárat karte hain, so taraqqí páte; we jo KHUDá ko bhí ázmáte, tau bhí un ko ribáí miltí.

16 ¶ Tab un logon ne jo KHUDÁWAND se darte the ápas men bár bár guftogú kí, aur KHUDÁWAND ne kán dharké suná, aur un ke liye, jo KHUDÁWAND se darte, aur us ke nám ko yád rakhte the, us ke áge yádgári ká daftar likhá gayá.

17 Aur we merá kháss khazána

honge, us din men jise main ne muqarrar kiya hai, RABB ul afwáj farmátá hai; aur jis tarah koí apne bete par jo us ká khidmat-guzár hai shafaqat kartá hai, main un par shafaqat karúngá.

18 Tab tum phiroge, aur sádiq aur sharír ke darmiyán, us ke darmiyán, jo KHUDá kí bandagí kartá, aur jo us kí bandagí nahín kartá, intiyáz karoge.

IV BA'B.

KYUNKI, dekho, wuh din áta hai, jo tanúr kí mánind sozán hogá: tab sáre magrúr aur har ek jo badkári kartá hai, khúntí kí mánind honge; aur wuh din, jo áta hai, un ko jaláwegá, RABB ul afwáj farmátá hai, aísá ki wuh un kí na jar chhoregá na dáli.

2 ¶ Lekin tum par, jo inere nám se darte ho, Af'táb í Sadáqat táli hogá, aur us ke pankhon men shifá hogí: aur tum nikloge, aur gaokháne ke bachhron kí tarah kúdoge, phándoge.

3 Aur tum sharíron ko páemál karoge: kyúнки jis din kí main yih thahráú, we tumháre pánwon tale kí rákh honge, RABB ul afwáj farmátá hai.

4 ¶ Tum mere bande Músá kí sharí'at ko yád rakho, jise main ne sáre baní Isráel ke liye Hurib men apne qawánnin aur alhkám samet farmá diyá.

5 ¶ Dekho, KHUDÁWAND ke buzurg aur haulnák dín ke áne se peshtar main Illyáh nabi ko tumháre pás bhejúngá.

6 Aur wuh bápádón ke dílon ko beton kí taraf, aur beton ke dílon ko un ke bápádón kí taraf, máil karegá; tá aísá na ho kí main áún, aur sarzamín ko la'nat se márúñ.

PRINTED IN GREAT BRITAIN BY R. CLAY AND SONS, LTD.,
BRUNSWICK STREET, STAMFORD STREET, S.E. 1, AND BUNGAY, SUFFOLK.

INJIL I MUQADDAS

YA'NÍ

HAMARE KHUDÁWAND AUR MUNJÍ

YISÚ' MASÍH

KÁ NAYÁ 'AHDNAMÁ

JIS KÁ TARJUMA YÚNÁNÍ ZABÁN SE ZABÁN I URDÚ MEŦ PAHLE
KIYÁ GAYÁ THÁ, AUR SAN 1893 SE 1904 TAK TASHÍH KARKE
AB ÁṬHWÍN BĀR CHHAPWÁÍ GAYÍ HAI

LONDON

BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY

1916

REVISED NEW TESTAMENT IN URDU.

The Greek Text on which this translation is based is that which approved itself to the Revisers of the English translation of the New Testament made in 1870-1881.

Since then the British and Foreign Bible Society has published a resultant Text, based on the researches of great scholars in the nineteenth century, and edited by the eminent textual critic, Professor Eb. Nestle, D.D. Variations of this Text from the readings of the English revisers are noted in the margin with the distinguishing letter N.

Wázih ho ki yih tarjuma Naye 'Ahdnáme ke asl Yúnání matan ke mutábiq kiyá gayá, aur us matan kí wuh súrat manzúr húi jise Angrezí Naye 'Ahdnáme ke tarmím kunindagán ne (1870-1881) qadímí nuskhon ko muqábala karke qabúl kiyá thú. Is ke ba'd, san 1904, British and Fárin Báibal Sosáití kí taraf se Yúnání Naye 'Ahdnáme kí ek áur taba' niklí, jis men mashhúr o ma'rúf Iláhiyát ke Profesar Dáktar Eberhardt Nestle Sáhíb ne, unníswín sádi ke ba're ba're 'álimon kí ráe ke mutábiq, matan kí áur bhí tashih kí thí. Is men jo jo farq bamuqábala us matan ke niklá, jo mazkúra e bála Angrezí mutarjimon ko manzúr thá, wuh is Urdú tarjume ke háshiye men, harf N. se ishára dekar, darj kiyá gayá hai.

NAYE 'AHDNAME

KÍ KITÁBON KÍ FIHRIST.

	SAPHA
Matí kí Injíl	1
Marqus kí Injíl	50
Lúqá kí Injíl	80
Yúhanná kí Injíl	131
Rasúlon ke A'mál	169
Romíon ke nám ká Khatt	216
Kurinthíon ke nám ká Pahlá Khatt	238
Kurinthíon ke nám ká Dúsrá Khatt	257
Galatíon ke nám ká Khatt	271
Ifisíon ke nám ká Khatt	278
Filippíon ke nám ká Khatt	284
Kulussíon ke nám ká Khatt	289
Thissalunikíon ke nám ká Pahlá Khatt	294
Thissalunikíon ke nám ká Dúsrá Khatt	299
Tímuthiyus ke nám ká Pahlá Khatt	301
Tímuthiyus ke nám ká Dúsrá Khatt	307
Titus ke nám ká Khatt	311
Filemon ke nám ká Khatt	313
'Ibráníon ke nám ká Khatt	315
Ya'qúb ká 'ámm Khatt	330
Patras ká Pahlá 'ámm Khatt	335
Patras ká Dúsrá 'ámm Khatt	340
Yúhanná ká Pahlá 'ámm Khatt	344
Yúhanná ká Dúsrá Khatt	349
Yúhanná ká Tísrá Khatt	350
Yahúdáh ká 'ámm Khatt	351
Yúhanná 'Árif ká Mukáshafa	352

MATÍ KÍ INJÍL.

Yisú' Masíh ká nasabnáma.

I¹ Yisú' Masíh, ibn i Dáúd, ibn i Ibráhím ká nasabnáma.

² Ibráhím se Izháq paidá húa; aur Izháq se Ya'qúb paidá húa; aur Ya'qúb se Yahúdáh aur us ke bhái paidá húa; ³ aur Yahúdáh se Firis aur Zorah Támár ke pet se paidá húa; aur Firis se Hisron paidá húa; aur Hisron se Rám paidá húa; ⁴ aur Rám se 'Amminádáb paidá húa; aur 'Amminádáb se Nahshon paidá húa; aur Nahshon se Salmon paidá húa; ⁵ aur Salmon se Bo'az Ráháb ke pet se paidá húa; aur Bo'az se 'Obed^a Rúť ke pet se paidá húa; aur 'Obed^a se Yishai paidá húa; ⁶ aur Yishai se Dáúd bádsháh paidá húa.

Aur Dáúd se Sulaimán us 'aurat se paidá húa, jo pahle Uriyyáh kí bíví thí; ⁷ aur Sulaimán se Rahab'ám paidá húa; aur Rahab'ám se Abiyyáh paidá húa; aur Abiyyáh se Ásá paidá húa; ⁸ aur Ásá se Yahosháfát paidá húa; aur Yahosháfát se Yorám paidá húa; aur Yorám se 'Uzziyyáh paidá húa; ⁹ aur 'Uzziyyáh se Yotám paidá húa; aur Yotám se Áház paidá húa; aur Áház se Hizqiyyáh paidá húa; ¹⁰ aur Hizqiyyáh se Manash-

shih paidá húa; aur Manashshih se Ámon paidá húa; aur Ámon se Yoshiyyáh paidá húa; ¹¹ aur giriftár hokar Bábíl jáne ke zamáne men Yoshiyyáh se Yakunyáh aur us ke bhái paidá húa.

¹² Aur giriftár hokar Bábíl jáne ke ba'd Yakunyáh se Sha'altiyel paidá húa; aur Sha'altiyel se Zarubábíl paidá húa; ¹³ aur Zarubábíl se Abihúd paidá húa; aur Abihúd se Ilyáqím paidá húa; aur Ilyáqím se 'Azor paidá húa; ¹⁴ aur 'Azor se Sadoq paidá húa; aur Sadoq se Akhím paidá húa; aur Akhím se Ilhúd paidá húa; ¹⁵ aur Ilhúd se Il'ázár paidá húa; aur Il'ázár se Mattán paidá húa; aur Mattán se Ya'qúb paidá húa; ¹⁶ aur Ya'qúb se Yúsuf paidá húa; yih us Maryam ká shauhar thá, jis se Yisú' paidá húa jo Masíh kahlátá hai.

¹⁷ Pas sab pushten Ibráhím se Dáúd tak chaudah pushten hún, aur Dáúd se lekar giriftár hokar Bábíl jáne tak chaudah pushten; aur giriftár hokar Bábíl jáne se lekar Masíh tak chaudah pushten hún.

Yisú' Masíh kí paidáish ká hál.

¹⁸ Ab Yisú' Masíh kí paidáish is tarah húi, kí jab us kí mán Maryam kí mangní Yúsuf ke sáth ho gayí,

^a N. Yobed.

to un ke ikatthe hone se pahle, wuh Rúhu'l Quds kí qudrat se hámila pái gayí. ¹⁹ Pas us ke shauhar Yúsuf ne, jo rástbáz thá, aur use bad-nám karná nahín cháhtá thá, chupke se us ke chhor dene ká iráda kiyá. ²⁰ Wuh in báton ko soch hí rahá thá, ki Khudáwand ke firishte ne use khwáb men dikhái dekar kahá; ²¹ Ai Yúsuf ibn i Dáúd, apní biwí Maryam ko apne hán le áne se na dar; kyúinki jo us ke pet men hai, wuh Rúhu'l Quds kí qudrat se hai. ²² Wuh betá janegí, aur tú us ká nám Yisú' rakhná; kyúinki wuhí apne logon ^a ko un ke gunáhon se naját degá. ²³ Yih sab kuchh is liye húa, ki jo Khudáwand ne nabí kí ma'rifat kahá thá, wuh púra ho, ki

²³ ^b Dekho ek kunwári hámila hogí, aur betá janegí,

Aur us ká nám 'Immánúel rakkhege;

jis ká tarjuma yih hai; Khudá hamáre sáth. ²⁴ Pas Yúsuf ne nind se jágkar waisá hí kiyá, jaisá Khudáwand ke firishte ne use hukm diyá thá; aur apní biwí ko apne hán le áyá; ²⁵ aur us ko na jáná, jab tak wuh betá na janí; aur us ká nám Yisú' rakkhá.

Majúsíon ká mashriq se Masíh ke pás ánd.

2 ¹ Jab Yisú' Herodes bádsháh ke zamáne men Yahúdiya ke Baitlahm men paidá húa, to dekho, kái Majúsí púrab se Yarúshalem men yih kahte húa áe, ki ² Yahúdíon ká bádsháh jo paidá húa hai, wuh kahán hai? kyúinki púrab men us ká sitára dekhkar, ham use sijda karne áe hain. ³ Yih sunkar Herodes bádsháh, aur us ke sáth Yarúshalem ke sab log ghabrá gaye.

^a Yá apní ummat.

^b Yasha'yáh 7. 14.

^c Mikáh 5. 2.

⁴ Aur us ne qaum ke sab sardár káhinon aur faqíhon ko jama' karke un se púchhá, ki Masíh kí paidáish kahán honí cháhiye? ⁵ Unhon ne us se kahá, ki Yahúdiya ke Baitlahm men; kyúinki nabí kí ma'rifat yún likhá gayá hai, ki

⁶ ^c Ai Baitlahm, Yahúdáh ke 'iláqe,

Tú Yahúdáh ke hákimon men hargiz sab se chhotá nahín;

Kyúinki tujh men se ek sardár niklegá,

Jo meri ummat Isráil kí gallabáni karegá.

⁷ Is par Herodes ne Majúsíon ko chupke se bulákar un se tahqíq kiyá, ki wuh sitára kis waqt dikhái diyá thá; ⁸ aur yih kahkar unhen Baitlahm ko bhejá, ki Jákar us bachche kí bábat thík thík daryáft karo, aur jab wuh milé, to mujhe khabar do, táki main bhí ákar use sijda karún. ⁹ Wuh bádsháh kí bát sunkar rawána húa, aur dekho, jo sitára unhon ne púrab men dekhá thá, wuh un ke áge áge chalá, yahán tak ki us jagah ke úpar jákar tihahr gayá, jahán wuh bachcha thá. ¹⁰ Wuh sitára ko dekhkar niháyat hí khush húa. ¹¹ Aur us ghar men pahunchkar, bachche ko us kí mán Maryam ke pás dekhá, aur us ke áge girkar sijda kiyá; aur apne qibbe kholkar soná aur lobán aur murr us ko nazr kiyá. ¹² Aur Herodes ke pás phir na jáne kí hidáyat khwáb men pákar, dúsrí ráh se apne mulk ko rawána húa.

Yisú' ká bachná aur Baitlahm ke bachchon ká qatl hond.

¹³ Jab wuh rawána ho gaye, to dekho, Khudáwand ke firishte ne Yúsuf ko khwáb men dikhái dekar kahá, ki Utth, bachche aur us kí mán

ko sáth lekar Misr ko bhág já; aur jab tak ki main tujh se na kahún, wahín rahná, kyúñki Herodes is bachche ko talásh karne ko hai táki use halák kare. ¹⁴ Pas wuh uthá, aur rát ke waqt bachche aur us kí mán ko sáth lekar, Misr ko rawána ho gayá; ¹⁵ aur Herodes ke marne tak wahín rahá; táki jo Khudáwand ne nabí kí ma'rifat kahá thá, wuh púra ho, ki ^a Misr men se main ne apne bete ko buláya. ¹⁶ Jab Herodes ne dekhá, ki Majúsion ne mere sáth hansí kí, to niháyat gusse húa, aur ádmí bhejkar Baitlahm aur us kí sári sarhaddon ke andar ke un sab larkon ko qatl karwá diyá, jo do do baras ke yá is se chhote the, us waqt ke hisáb se jo us ne Majúsion se tahqiq kiya thá. ¹⁷ Us waqt wuh bát púri húi, jo Yirmayáh nabí kí ma'rifat kahí gayí thí, ki ¹⁸ ^b Rámáh men áwáz sunáí dí, Roná aur bará mátam, Ráhel apne bachchon ko ro rahi hai, Aur tasallí qabúl nahín kartí, is liye ki wuh haín nahín.

Yisú' ká Misr se wapas íkar Násarat men já basná.

¹⁹ Jab Herodes mar gayá, to dekho, Khudáwand ke frishte ne Misr men Yúsuf ko khwáb men dikháí dekar kahá; ki ²⁰ Uth, is bachche aur is kí mán ko lekar Isráíl ke mulk men chalá já, kyúñki jo bachche kí ján ke khwáhán the, wuh mar gaye. ²¹ Pas wuh uthá, aur bachche aur us kí mán ko sáth lekar, Isráíl ke mulk men á gayá. ²² Magar jab suná, ki Arkhiláus apne báp Herodes kí jagah Yahúdiya men bádsháhí kartá hai, to

wahán jáne se dará; aur khwáb men hidáyat pákar Galíl ke 'ilaqe ko rawána ho gayá; ²³ aur Násarat nám ek shahr men já basá; táki jo nabíon kí ma'rifat kahá gayá thá púra ho, ki wuh Násari kahláegá.

Yúhanná kí manádí aur us ke baptisma dene ká hál.

(Mar. 1. 2-8; Lúq. 3. 1-17; Yúh. 1. 6-8 aur 19-36.)

3 ¹ Un dinon men Yúhanná baptisma^a denewálá áyá, aur Yahúdiya ke biyábán men yih manádí karne lagá, ki ² Tauba karo; kyúñki ásmán kí bádsháhat nazdik á gayí hai. ³ Yih wuhí hai jis ká zikr Yasha'yáh nabí kí ma'rifat yún húa, ki

⁴ Biyábán men pukárnewále kí áwáz áti hai, ki

Khudáwand kí ráh taiyár karo, Ús ke ráste sídhe banáo.

⁴ Yih Yúhanná únt ke bálon kí poshák pahine, aur chamre ká patká apní kamar se bándhe rahtá thá, aur is kí khurák tiddiyán aur janglí shahd thá. ⁵ Ús waqt Yarúshalem, aur sáre Yahúdiya, aur Yardan ke girdnawáh ke sab log nikalkar us ke pás gaye; ⁶ aur apne gunáhon ká iqrár karke daryá e Yardan men us se baptisma^a liyá. ⁷ Magar jab us ne bahut se Farísion aur Sadúqion ko baptisma^a ke liye apne pás^c áte dekhá, to un se kahá, ki Ai sánp^d ke bachcho, tumhen kis ne jatá diyá, kí ánewále gazab se bhágo? ⁸ Pas tauba ke muwáfiq phal láo; ⁹ aur apne dilon men yih kahne ká khayál na karo, ki Ibráhím hamará báp hai; kyúñki main tum se kahtá hún, kí Khudá in pattharon se Ibráhím ke liye aulád paidá kar saktá hai.

^a Hoshe' 11. 1.

^d Yasha'yáh 40. 3.

^b Yirmayáh 31. 15.

^c N. apne pás se dáraq

^e Yá istibdaq.

^f Yún. 9. 7.

¹⁰ Aur ab darakhthon ki jar par kulhará rakkhá húa hai; pas jo darakht achchá phal nahín látá, wuh kátá aur ág men dálá játá hai. ¹¹ Main to tumhen tauba ke liye páni se baptisma^a detá hún; lekin jo mere ba'd átá hai, wuh mujh se zoráwar hai; main us kí jútíyán útháne ke láiq nahín: wuh tumhen Rúhu'l Quds aur ág se baptisma^a degá: ¹² us ká chháj^b us ke háth men hai, aur wuh apne khaliyán^c ko khúb sáf karegá, aur apne gehúon ko to khatte men jama^d karegá, inagar bhúsi ko us ág men jaláegá, jo bujhne kí nahín.

Yisú' ká Yúhanná se baptisma lená.
(Mar. 1. 9-11; Lúq. 3. 21, 22.)

¹³ Us waqt Yisú' Galil se Yardan ke kanáre Yúhanná ke pás us se baptisma^e lene áyá. ¹⁴ Magar Yúhanná^d yih kahkar use mana^e karne lagá, kí Maináp tujh se baptisma^e lene ká muhtáj hún, aur tú mere pás áyá hai? ¹⁵ Yisú' ne jawáb men us se kahá, kí Ab to hone hí de; kyú^hki hamen isí tarah sári rástbázi púri karní munásib hai. Is par us ne hone diyá. ¹⁶ Aur Yisú' baptisma^e lekar fi'faur páni ke pás se úpar gayá; aur dekho, us ke liye^f ásmán khul gayá, aur us ne Khudá ke Rúh ko kabútarⁱ kí mánind utarte, aur apne úpar áte dekhá. ¹⁷ Aur dekho, ásmán se yih áwáz áí, kí Yih merá piyará Betá hai, jis se main khush hún.

Yisú' kí ázmaish.
(Mar. 1. 12, 13; Lúq. 4. 1-13.)

4 ¹ Us waqt Rúh Yisú' ko jangal men le gayá, táki Iblís se ázmáyá jáe. ² Aur chálís din aur

^a Yá men istibáq.

^b Yá súp.

^c Yá istibáq.

^d N. Magar wuh.

^e N. us ke liye na dárád.

^f Yá fákhtá.

^g Istisná 8. 3.

^h Zabúr 91. 11, 12.

ⁱ Istisná 6. 16

^k Istisná 6. 13.

chálís rát fáqa karke, ákhir ko use bhúk lagi. ³ Aur ázmánewále ne pás ákar us se kahá, kí Agar tú Khudá ká Betá hai, to farmá kí yih patthar rotíyán ban jáen. ⁴ Us ne jawáb men kahá; Likhá hai, kí "Admí sirf rotí hí se jítá na rahegá, balki har bát se, jo Khudá ke munh se nikaltí hai. ⁵ Tab Iblís use muqaddas shahr men le gayá, aur haikal ke kangure par khará karke us se kahá, kí ⁶ Agar tú Khudá ká Betá hai, to apne taín niche girá de; kyú^hki likhá hai, kí

^h Wuh terí bábat apne firishton ko hukm degá;

Aur wuh tujhe háthon par úthá lenge,
Aisú na ho, kí tere pánw ko patthar kí fhes lage.

⁷ Yisú' ne us se kahá; Yih bhi likhá hai, kí ¹ Tú Khudáwánd apne Khudá kí ázmaish na kar. ⁸ Phir Iblís use ek bahut únche pahár par le gayá, aur dunyá kí sári bádsháhateⁿ aur un kí shán^o shaukat use dikháí, ⁹ aur us se kahá, kí Agar tú jhukkar mujhe sijda kare, to yih sab kuchh tujhe de dúngá. ¹⁰ Yisú' ne us se kahá; Ai Shaitán dúr ho, kyú^hki likhá hai, kí ^k Tú Khudáwánd apne Khudá ko sijda kar, aur sirf usí kí 'ibádat kar. ¹¹ Tab Iblís us ke pás se chalá gayá; aur dekho, firishte ákar us kí khidmat karne lage.

Galil men Yisú' kí mandáí ka shuru' honá.

(Mar. 1. 14, 15; Lúq. 4. 14, 15.)

¹² Jab us ne suná, kí Yúhanná pakarwá diyá gayá, to Galil ko rawána húa; ¹³ aur Násarát ko chhorkar Kafarnahúm men já

basá, jo jhíl ke kanáre, Zabúlún aur Naftáli ki sarhadd par hai; ¹⁴ táki jo Yasha'yáh nabi ki marifat kahá gayá thá, wuh púrâ ho, ki

¹⁵ a Zabúlún ká 'iláqa, aur Naftáli ká 'iláqa,

Daryá ki ráh Yardan ke pár, Gair-qaumon ki Galíl,

¹⁶ Jo log andhere men baithé the,

Unhon ne barí raushní dekhí;

Aur jo maüt ke mulk aur sáye men baithé the,

Un par raushní chamkí.

¹⁷ Us waqt se Yisú' ne manádi karní aur yih kahná shurú' kiyá, ki Tauba karo, kyúñki ásmán ki bádasháhat nazdik á gayí hai.

Yisú' ke pahle shágirdon ká buláya jánâ.

(Mar. 1. 16-20; Lúq. 5. 2-11;

Yúh. 1. 40-42.)

¹⁸ Aur us ne Galíl ki jhíl ke kanáre phirte hûe do bháiyon, ya'ní Shama'ún ko jo Patras kahátá hai, aur us ke bhái Andriyás ko jhíl men jál dálte dekhá; kyúñki wuh machhliyon ke pakarnewále the; ¹⁹ aur un se kahá, ki Mere píchhe chale áo, to main tumhen ádmíon ká pakarnewála banáungá. ²⁰ Wuh fauran jál chhorkar us ke píchhe ho liye. ²¹ Aur wahán se áge barhkar, us ne áur do bháiyon, ya'ní Zabdí ke beté Ya'qúb, aur us ke bhái Yúhanná ko dekhá ki apne báp Zabdí ke sáth kishítí par apne jálo, ki marammat kar rahe hain, aur unhen buláya. ²² Wuh fauran kishítí aur apne báp ko chhorkar us ke píchhe ho liye.

Yisú' kí mandái, aur us ke mu'jizon kí shuhrat.

(Mar. 1. 39; Lúq. 4. 15.)

²³ Aur Yisú' b tamám Galíl men

a Yasha'yáh 9. 1, 2.

phirtá rahá, aur un ke 'ibádatkhánon men ta'lím detá, aur bádasháhat ki khushkhabarí ki manádi kartá, aur logon ki har tarah ki bimári aur har tarah ki kamzori ko dúr kartá rahá. ²⁴ Aur us ki shuhrat tamám Súriya men phail gayí; aur log sab bimáron ko, jo tarah tarah ki bimáron aur taklifon men giriftár the, aur unhen jin men bad-rúhen thín, aur mirgíwálon, aur maflújon ko us ke pás láe; aur us ne unhen achchhá kiyá. ²⁵ Aur Galíl, aur Díkapulis, aur Yaráshalem, aur Yahúdiya, aur Yardan ke pár se baři bhí; us ke píchhe ho lí.

Pahár par Yisú' ká wa'z.

(Lúq. 6. 20-49; 11. 1-4 aur 9-13 aur 33-36; 12. 22-34 aur 57-59.)

5 ¹ Wuh is bhír ko dekhkar, pahár par charh gayá; aur jab baith gayá, to us ke shágird us ke pás áe; ² aur wuh apní zabán kholkar unhen yún ta'lím dene lagá;

Yisú' ke pairawon kí mubárahkálí.

³ Mubárahk hain wuh jo dil ke garíb hain, kyúñki ásmán ki bádasháhat unhin kí hai.

⁴ Mubárahk hain wuh jo gamgín hain, kyúñki wuh tasallí páenge.

⁵ Mubárahk hain wuh jo halím hain, kyúñki wuh zamín ke wáris honge.

⁶ Mubárahk hain wuh jo rástbázi ke bhúke aur piyáse hain, kyúñki wuh ásúda honge.

⁷ Mubárahk hain wuh jo rahmdil hain, kyúñki un par rahm kiyá jáegá.

⁸ Mubárahk hain wuh jo pákdil hain, kyúñki wuh Khudá ko dekhenge.

⁹ Mubárahk hain wuh jo sulh

b N. Aur wuh.

karáte haiñ, kyúñki wuh Khudá ke bete kahláenge.

¹⁰ Mubáarak haiñ wuh jo rástbázi ke sabab satáe gaye haiñ, kyúñki ásmán ki bádsháhát unhíñ ki hai. ¹¹ Jab mere sabab log tumhen la'n ta'n karenge, aur satáenge, aur har tarah ki burí báten tumhári nisbat náhaqq kahenge, to tum mubáarak hoge. ¹² Khushí karná, aur niháyat shádmán honá, kyúñki ásmán par tumhára ajr bará hai, is liye ki logon ne un nabíon ko bhi jo tum se pahle the, isi tarah satáyá thá.

Áur logon par Yisú' ke pairawon ki tásir.

¹³ Tum zamín ke namak ho, lekin agar namak ká maza játa rahe, to wuh kis chíz se namkín kiyá jáega? Phir wuh kisí káun ká nahín, siwá is ke, ki báhar phenká jáe, aur ádmíon ke pánwon ke niche raundá jáe. ¹⁴ Tum dunyá ke núr ho; jo shahr pahár par basá húa hai, wuh chhip nahín saktá; ¹⁵ aur chirág jalákar paimáne^a ke niche nahín, balki chirágdán par rakhte haiñ, to us se ghar ke sab logon ko raushní pahunchtí hai. ¹⁶ Isi tarah tumhári raushní ádmíon ke sámne chamke, táki wuh tumháre nek kámon ko dekhkar tumháre Báp kí, jo ásmán par hai, baráí karen.

Yisú' shari'at ká purá karne aur karáneçaldá.

¹⁷ Yih na samjho, ki main Tauret yá nabíon kí kitábon ko mansúkh karne áyá hún; mansúkh karne nahín, balki purá karne áyá hún. ¹⁸ Kyúñki main tum se sach kahtá hún, ki jab tak ásmán aur zamín tal na jáen, ek nuqta yá

ek shosha Tauret se hargiz na tale-gá, jab tak sab kuchh purá na ho jáe. ¹⁹ Pas jo koí in chhote se chhote hukmon men se bhi kisí ko toregá, aur yihí ádmíon ko sikháega, wuh ásmán kí bádsháhát men sab se chhotá kahláega; lekin jo un par 'amal karegá, aur un kí ta'lím degá, wuh ásmán kí bádsháhát men bará¹ kahláega. ²⁰ Kyúñki main tum se kahtá hún, ki Agar tumhári rástbázi faqíhon aur Farísíon kí rástbázi se ziyáda na hogí, to tum ásmán kí bádsháhát men hargiz dákhil na hoge.

Khún ke báre men.

²¹ Tum sun chuke ho, ki aglon se kahá gayá thá, ki^b Khún na kar, aur jo koí khún karegá, wuh 'adálat kí sazá ke láiq hogá; ²² lekin main tum se yih kahtá hún, ki jo koí apne bhái par gusse hogá, wuh 'adálat kí sazá ke láiq hogá; aur jo koí apne bhái ko págal^c kahéga, wuh sadr 'adálat¹ kí sazá ke láiq hogá; aur jo us kó ahmaq kahéga, wuh ág ke jahan-nam ká sazáwar hogá. ²³ Pas agar tú qurbángáh par apní nazr guz-rántá ho, aur wahán tujhe yád áe, ki mere bhái ko mujh se kuchh shikáyat hai; ²⁴ to wahín qurbángáh ke áge apní nazr chhor de, aur jákar pahle apne bhái se miláp kar; tab ákar apní nazr guzrán. ²⁵ Jab tak tú apne mudda'í ke sáth ráh men hai, us se jald sulh kar le, kahín aisá na ho ki mudda'í tujhe munsif ke hawále kar de, aur munsif tujhe sipáhi ke hawále kar de, aur tú qaidkháne men dálá jáe. ²⁶ Main tujh se sach kahtá hún, ki jab tak tú kaurí kaurí adá na kar degá, wahán se hargiz na chhútega.

^a Is lafz se derh man ká paimána murád hai.
^b Khurúj 20. 13; Is'ianá 8. 17.

^c Yún. ráqa.

Zinā ke bāre men.

²⁷ Tum sun chuke ho ki kahā gayā thā, hi * Zinā na kar; ²⁸ lekin main tum se yih kahtā hūn, ki jis kisī ne burī khwāhish se kisī 'aurat par nigāh kī, wuh apne dil men us ke sāth zinā kar chukā. ²⁹ Pas agar terīdahinī ānkh tujhe thokar khilāe, to use nikālkar apne pās se phenk de; kyūnki tere liye yihī bihtar hai, ki tere a'zā men se ek jātā rahe, aur terā sārā badan jahannam men na dālā jāe. ³⁰ Aur agar terā dahinā hāth tujhe thokar khilāe, to us ko kātkar apne pās se phenk de; kyūnki tere liye yihī bihtar hai, ki tere a'zā men se ek jātā rahe, aur terā sārā badan jahannam men na jāe. ³¹ Yih bhī kahā gayā thā, ki ^b Jo koī apnī bīwī ko chhore, use talāqnāma likh de. ³² Lekin main tum se yihī kahtā hūn, ki jo koī apnī bīwī ko harāmkarī ke siwā kisī aur sabab se chhor de, wuh us se zinā karātā hai; aur jo ^c koī us chhorī hūī se biyāh kare, wuh zinā kartā hai.

Qasam khāne ke bāre men.

³³ Phir tum sun chuke ho, ki aglon se kahā gayā thā, ki ^c Jhūthī qasam na khā, balki apnī qasamen Khudāwand ke liye pūri kar. ³⁴ Lekin main tum se yih kahtā hūn, ki bi'llkull qasam na khānā; na to āsmān kī, kyūnki wuh Khudā kā takht hai; ³⁵ na zamin kī, kyūnki wuh us ke pānwon ke nīche kī chaukī hai; na Yarūshalem kī, kyūnki wuh buzurg Bādshāh kā shahr hai; ³⁶ na apne sir kī qasam khānā, kyūnki tū ek bāl ko bhī safed yā kālā nahīn kar saktā. ³⁷ Balki tumharā kalām Hān hān,

yā Nahīn nahīn ho; kyūnki jo is se ziyāda hai, wuh badī se hai.

Intiqām lene ke bāre men.

³⁸ Tum sun chuke ho, ki kahā gayā thā, ki ^d Ānkh ke badle ānkh, aur dānt ke badle dānt; ³⁹ lekin main tum se yih kahtā hūn, ki sharīr kā muqābala na karnā; balki jo koī tere dahine gāl par tamāncha māre, dūsra bhī us kī taraf pher de; ⁴⁰ aur agar koī tujh par nālīsh karke terā kurtā lenā chāhe, to choga bhī use le lene de; ⁴¹ aur jo koī tujhe ek kos begār men le jāe, us ke sāth do kos chalā jā. ⁴² Jo koī tujh se mānge, use de; aur jo tujh se qarz chāhe, us se munh na mor.

'Adāwat ke bāre men.

⁴³ Tum sun chuke ho, ki kahā gayā thā; ^e Apne parausi se mahabbat rakh, aur apne dushman se 'adāwat; ⁴⁴ lekin main tum se yih kahtā hūn, ki apne dushmanon se mahabbat rakkho, aur apne satānewālon ke liye du'ā māngo; ⁴⁵ tāki tum apne Bāp ke jo āsman par hai beṭe thahro; kyūnki wuh apne sūraj ko badon aur nekon dono par chamkātā hai, aur rāst-bāzon aur nārāston dono par menh barsātā hai. ⁴⁶ Kyūnki agar tum apne mahabbat rakhnewālon hī se mahabbat rakkho, to tumharē liye kyā ajr hai? kyā mahsūl lenewāle bhī aisā nahīn karte? ⁴⁷ Aur agar tum faqat apne bhāiyon hī ko salām karo, to kyā ziyāda karte ho? kyā gair-qaumon ke log bhī aisā nahīn karte? ⁴⁸ Pas chāhiye ki tum kāmīl ho jaisā tumharā āsmānī Bāp kāmīl hai.

^a Khurūj 20. 14; Istisnā 5. 18.

^d Khurūj 21. 24; Aḥbār 24. 20; Istisnā 10. 21.

^b Istisnā 24. 1

^c Aḥbār 19. 12.

^e Aḥbār 19. 18.

Yisū' ke patrawon ki rāstbāzī.

6 ¹ Khabardār, apne rāstbāzī ke kām ādmīon ke sāmne dikhāne ke liye na karo; nahīn to tumhāre Bāp ke pās jo āsmān par hai tumhāre liye kuchh ajr nahīn hai.

Khairāt ke bāre men.

² Pas jab tū khairāt kare, to apne āge narsingā na bajwā. jaisā riyākār 'ibādatkhānon aur kūchon men karte hain, tāki log un ki barāī karen. Main tum se sach kahtā hūn, ki wuh apnā ajr pā chuke. ³ Balki jab tū khairāt kare, to jo terā dahinā hāth kartā hai, use terā bāyān hāth na jāne; ⁴ tāki terī khairāt poshidā rahe; is sūrat men terā Bāp, jo poshidagi men dekhtā hai, tujhe badlā degā.

Du'ā ke bāre men.

⁵ Aur jab tum du'ā māngo, to riyākāron ki mānind na ho; kyūnki wuh 'ibādatkhānon men aur bāzaron ke moron par khare hokar du'ā māngnī pasand karte hain, tāki log unhen dekhen. Main tum se sach kahtā hūn, ki wuh apnā ajr pā chuke. ⁶ Balki jab tū du'ā mānge, to apnī kothrī men jā, aur darwāza band karke apne Bāp se jo poshidagi men hai du'ā māng; is sūrat men terā Bāp jo poshidagi men dekhtā hai, tujhe badlā degā. ⁷ Aur du'ā māngte waqt, gair-qaumon ke logon ki tarah bak bak na karo; kyūnki wuh samajhte hain, ki hamāre bahut bolne ke sabab hamārī sunī jāegī. ⁸ Pas un ki mānind na bano, kyūnki tumhārā Bāp tumhāre māngne se pahle hī jāntā hai, ki tum kin kin chizon ke muhtāj ho. ⁹ Pas tum is tarah du'ā māngā karo, ki Ai

hamāre Bāp, tū jo āsmān par hai; terā nām pāk mánā jāe; ¹⁰ terī bādshāhat āe; terī marzī, jaisī āsmān par pūrī hotī hai, zamīn par bhī ho; ¹¹ hamārī roz ki rotī āj hamen de; ¹² aur jis tarah ham ne apne qarzdāron ko mu'āf kiya hai, tū bhī hamāre qarz hamen mu'āf kar; ¹³ aur hamen āzmāish men na lā, balki burāī^a se bachā. ¹⁴ Is liye ki agar tum ādmīon ke qusūr mu'āf karoge, to tumhārā āsmānī Bāp bhī tumhen mu'āf karegā. ¹⁵ Aur agar tum ādmīon ke qusūr mu'āf na karoge, to tumhārā Bāp bhī tumhāre qusūr mu'āf na karegā.

Roze ke bāre men.

¹⁶ Aur jab tum roza rakkho, to riyākāron ki tarah apnī sūrat udās na banāo, kyūnki wuh apnā munh bigarte hain, tāki log unhen roza-dār jānen. Main tum se sach kahtā hūn, ki wuh apnā ajr pā chuke. ¹⁷ Balki jab tū roza rakhe, to apne sir men tel dāl, aur munh dho; ¹⁸ tāki ādmī nahīn, balki terā Bāp, jo poshidagi men hai, tujhe rozadār jāne; is sūrat men terā Bāp, jo poshidagi men dekhtā hai, tujhe badlā degā.

Khudā par bhārosā rakhne ke bāre men.

¹⁹ Apne wāste zamīn par māl jama' na karo. jahān kirā aur zang kharāb kartā hai, aur jahān chor naqb lagāte aur churāte hain; ²⁰ balki apne liye āsmān par māl jama' karo, jahān na kirā kharāb kartā hai, na zang, aur na wahān chor naqb lagāte aur churāte hain; ²¹ kyūnki jahān terā māl hai, wahīn terā dil bhī lagā rahegā. ²² Badan kā chirāg āpñk hai; pas

^a Yā Sharir.

agar teri áñkh durust ho, to terá sára badan raushan hoga; ²³ aur agar teri áñkh kharáb ho, to terá sára badan tárík hogá; pas agar wuh raushní jo tujh men hai táríki ho, to táríki kaisi barí hogí!

²⁴ Koí ádmí do málíkón kí khidmat nahín kar saktá; kyúñki yá to ek se 'adawat rakkhegá, aur dústre se mahabbat, yá ek se milá rahegá, aur dústre ko náchíz jánegá. Tum Khudá aur daulat^a dono kí khidmat nahín kar sakte. ²⁵ Is liye main tum se kahtá hún, ki apní ján ká fikr na karná ki ham kyá kháenge? yá kyá pienge? aur na apne badan ká, ki kyá pahinenge? Kyá ján khurák se, aur badan poshák se barhkar nahín? ²⁶ Hawá^b ke parandon ko dekho, ki na bote hai, na kátte, na kothiyon men jama^c karte hai; tau bhi tumhárá ásmání Báp un ko khilátá hai. Kyá tum un se ziyáda qadr nahín rakhte? ²⁷ Tum men aisé kaun hai, jo fikr karke apní 'umr men ek ghari^c bhi barhá sake? ²⁸ Aur poshák ke liye kyún fikr karte ho? Janglí sosan ke darakhton ko gaur se dekho, ki wuh kis tarah barhte hai; wuh na mihnát karte, na kátte hai; ²⁹ tau bhi main tum se kahtá hún, ki Sulaimán bhi, báwujúd apní sári shán o shaukat ke, un men se kisi kí mánind poshák pahine hús na thá. ³⁰ Pas jab Khudá maidán kí ghás ko, jo áj hai, aur kal tanúr^d men jhonkí jáegi, aisé poshák pahinátá hai, to ai kami'tiqádo, tum ko kyún na pahiná degá? ³¹ Is liye fikrmand hokar yih na kaho, ki Ham kyá kháenge? yá kyá pienge? yá kyá pahinenge? ³² Kyún-ki in sab chízon kí talásh men

gair-qaumen rañní nain; aur tumhárá ásmání Báp jántá hai, ki tum in sab chízon ke muhtáj ho; ³³ balki tum pahle us kí bádsháhat aur us kí rástbázi kí talásh karo, to yih sab chízen bhi tumhen mil jáengi. ³⁴ Pas kal ke liye fikr na karo, kyúnki kal ká din apne liye áp fikr kar legá. Áj ke liye áj hí ká dukh káfi hai.

Auron par ílzám lagáne ke बारे में.

7 ¹ 'Aibjoí na karo, ki tumhári bhi 'aibjoí na kí jáe; ² kyúnki jis tarah tum 'aibjoí karte ho, usí tarah tumhári bhi 'aibjoí kí jáegi, aur jis paimánc se tum nápte ho, usí se tumháre wáste nápá jáegá. ³ Tú kyún apne bhái kí áñkh ke tinke ko dekhtá hai, aur apní áñkh se shahtír par gaur nahín kartá? ⁴ Aur jab teri hí áñkh men shahtír hai, to tú apne bhái se kyúnkar kah saktá hai, ki Lá, teri áñkh men se tinká nikál dún? ⁵ Ai riyákár, pahle apní áñkh men se to shahtír nikál, phir apne bhái kí áñkh men se tinke ko achchhí tarah dekhkar nikál sakegá.

Rúhání qadrshindási ke bayán में.

⁶ Pák chíz kutton ko na do, aur apne motí súaron ke áge na dáo; aisé na ho, ki wuh unhen páñwon ke niche raunden, aur palatkar tunhen pháren.

Ímán ke sáth du'á mángne ke bayán में.

⁷ Mángo, to tumhen diyá jáegá; dhúndho, to páoge; darwáza khat-khatá, to tumháre wáste kholá jáegá; ⁸ kyúnki jo koí mángtá hai, use miltá hai; aur jo dhúndhtá

^a Yún. mammon. Yih ek 'Ibrání lafz hai.

^b Yún. ásmán.

^c Yá apne qadd ko ek háth.

hai, wuh pátá hai; aur jo khat-khatá hai, us ke wáste kholá jáegá. ⁹ Tum men aisá kaun sá ádmí hai, ki agar us ká betá us se rotí mánge, to wuh use patthar de? ¹⁰ Yá agar machhlí mánge, to use sánp de? ¹¹ Pas jab ki tum bure hokar, apne bachchon ko achchhí chízen dení jánte ho, to tumhárá Báp jo ásmán par hai apne mángnewálon ko achchhí chízen kyún na degá? ¹² Pas jo kuchh tum cháhte ho, ki log tumháre sáth karen wuhí tum bhí un ke sáth karo; kyúnki Tauret aur nabíon kí ta'lim yihí hai.

Tang aur chaurá darwáza.

¹³ Tang darwáze se dákhil ho, kyúnki wuh darwáza chaurá hai, aur wuh rásta kusháda hai, jo halákat ko pahunchátá hai; aur us se dákhil honewále bahut hain; ¹⁴ kyúnki wuh darwáza tang hai, aur wuh rásta sakrá hai, jo zindagí kou pahunchátá hai, aur us ke pánewále thore hain.

Masih kí ta'lim par 'amal karne ke bayán men.

¹⁵ Jhúthe nabíon se khabardár raho, jo tumháre pás bheron ke bhes men áte hain, magar bá-tin men phárnewále bheriye hain. ¹⁶ Un ke phalon se tum unhen pahchán loge. Kyá jháriyon se angúr, yá útkatáron se anjír torte hain? ¹⁷ Isí tarah har ek achchhá darakht achchhá phal látá hai, aur burá darakht burá phal látá hai. ¹⁸ Achchhá darakht burá phal nahín lá saktá, na burá darakht achchhá phal lá saktá hai. ¹⁹ Jo darakht achchhá phal nahín látá, wuh kátá aur ág men dálá játá hai. ²⁰ Pas un ke phalon se tum unhen pahchán loge. ²¹ Jo mujh

se, Ai Khudáwand, ai Khudáwand, kahte hain, un men se har ek ásmán kí bádsháhat men dákhil na hogá, magar wuhí jo mere ásmáni Báp kí marzí par chaltá hai. ²² Us din bahutere mujh se kahenge; Ai Khudáwand, ai Khudáwand, kyá ham ne tere nám se nubuwwat nahín kí, aur tere nám se bad-rúhon ko nahín nikálá, aur tere nám se bahut se mu'jize nahín dikháe? ²³ Us waqt main un se sáf kah dúngá, ki Merí kabhí tum se wáqifiyat na thí: ai badká-ro, mere pás se chale jáo. ²⁴ Pas jo koí merí yih báten suntá, aur un par 'amal kartá hai, wuh us 'aqlmand ádmí kí mánind thah-regá, jis ne chatán par apná ghar banáyá; ²⁵ aur menh barsá, aur pání charhá, aur ándhiyán chalin, aur us ghar par takkaren lagin; lekin wuh na girá, kyúnki us kí bunyád chatán par dálí gayí thí. ²⁶ Aur jo koí merí yih báten suntá hai, aur un par 'amal nahín kartá, wuh us bewuqúf ádmí kí mánind thahregá, jis ne apná ghar ret par banáyá; ²⁷ aur menh barsá, aur pání charhá, aur ándhiyán chalin, aur us ghar ko sadma pahuncháyá, aur wuh gir gayá, aur bi'llkull bar-bád ho gayá.

Yisú' ke wa'z kí tásir.

²⁸ Jab Yisú' ne yih báten khatm kin, to aisá húa kí bhír us kí ta'lim se hairán hui: ²⁹ kyúnki wuh un ke faqíhon kí tarah nahín, balki sáhib í ikhtiyár kí tarah unhen ta'lim detá thá.

Ek korhí ko achchhá karná.

(Mar. 1. 40-44; Lúq. 8. 12-14.)

8 ¹ Jab wuh us pahár se utrú, to bahut sí bhír us ke piche ho lí. ² Aur dekho, ek korhí ne

pás ákar use sijda kiyá, aur kahá; Ai Khudáwand, agar tú cháhe, to mujhe pák sáf kar saktá hai. ³ Us ne háth barhákar use chhúá, aur kahá; Main cháhá hún, tú pák sáf ho já. Wuh fauran korh se pák sáf ho gayá. ⁴ Yisú' ne us se kahá; Khabardár, kisi se na kahná, balki jákar apne taín káhin ko dikhá, aur jo nazr Músá ne muqarrar kí hai use guzrán, táki un ke liye guváhí ho.

Súbadár ke khádim ko achchhá karná.
(Lúq. 7. 1-10.)

⁵ Aur jab wuh Kafarnahúm men dákhlil húa, to ek súbadár us ke pás áyá, aur us kí minnat karke kahá; ⁶ Ai Khudáwand, merá khádim fálíj ká mára ghar men pará hai, aur niháyat taklíf men hai. ⁷ Us ne us se kahá; Main ákar us ko achchhá kar dúngá. ⁸ Súbadár ne jawáb men kahá; Ai Khudáwand, main is láiq nahín, ki tú meri chhat ke niche áe; balki sirf zabán se kah de, to merá khádim shifá pá jáégá. ⁹ Kyúñki main bhí दूसरे ke ikhtiyár men hún, aur sipáhi mere mátaht hain; aur jab ek se kahtá hún, ki Já, to wuh játa hai; aur दूसरे se, ki Á, to wuh áta hai; aur apne naukár se ki Yih kar, to wuh kartá hai. ¹⁰ Yisú' ne yih sunkar ta'ájjub kiyá, aur pichhe ánewálon se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki main ne Isráil men bhí ^a aisá ímán nahín páyá. ¹¹ Aur main tum se kahtá hún, ki bahutere púrab aur pachchhim se ákar, Ibráhím aur Izhág aur Ya'qúb ke sáth ásmán kí bádsháhát kí ziyáfat men sharík hongé: ¹² magar bádsháhát ke beṭe báhar andhere men dále jáenge; wahán roná aur dánton

ká písná hogá. ¹³ Aur Yisú' ne súbadár se kahá; Já, jaisá tú ne itiqád kiyá, tere liye waisá hí ho; aur usi gharí khádim ne shifá pái.

Patras kí sás aur áur bímáron ko shifá bakhshná.

(Mar. 1. 29-34; Lúq. 4. 38-41.)

¹⁴ Aur Yisú' ne Patras ke ghar men ákar, us kí sás ko tap men pará dekhá. ¹⁵ Us ne us ká háth chhúá, aur tap us par se utar gayí; aur wuh uth khari hui, aur us kí khidmat karne lagi. ¹⁶ Jab shám hui, to us ke pás bahut se logon ko láe, jin men bad-rúhen thin; us ne rúhon ko zabán hí se kahkar níkal diya, aur sab bímáron ko achchhá kar diya; ¹⁷ táki jo Yasha'yáh nabí kí ma'rifat kahá gayá thá, wuh púra ho, ki ^b Us ne ap hamári kamzorián le lín, aur bímárián uthá lín.

Yisú' ke shágird banne kí ba'z sharteñ.
(Lúq. 9. 57-60.)

¹⁸ Jab Yisú' ne apne gird bahut sí^c bhír dekhí, to pár chalne ká hukm diya. ¹⁹ Aur ek faqih ne pás ákar us se kahá; Ai Ustád, jahán kahín tú jáégá, main tere pichhe chalúngá. ²⁰ Yisú' ne us se kahá, ki Lomriyon ke bhaṭ hote hain, aur hawá ke parandon ke ghonsle; magar Ibn i Ádam ke liye sir dharne kí bhí jagah nahín. ²¹ Ek aur shágird ne us se kahá; Ai Khudáwand, mujhe ijázat de, ki pahle jákar apne báp ko dafn karún. ²² Yisú' ne us se kahá; Tú mere pichhe chal, aur murdon ko apne murde dafn karne de.

Jhl par túfán ko thamá dená.
(Mar. 4. 36-41; Lúq. 8. 22-25.)

²³ Jab wuh kishtí par charhá, to us ke shágird us ke sáth ho

^a N. Isráil ke kist shákhs meñ.

^b Yasha'yáh 53. 4.

^c N. bahut sí na dárad.

liye. ²⁴ Aur dekho, jhīl men aisá bará tūfān áyá, ki kishtí lahrōn men chhip gayí; magar wuh sotá thá. ²⁵ Unhōn ne pás ákar use jagáyá, aur kahá; Ai Khudáwand, hamēn bachá; ham halák hūe játe hai. ²⁶ Us ne un se kahá; Ai kami'tiqádo, darte kyūn ho? Tab us ne uṭhkar hawá aur pání^a ko dāntá, aur bará amn ho gayá. ²⁷ Aur log ta'ajjub karke kahne lage; Yih kis tarah ká ádmī hai, ki hawá aur pání^a bhī us ká hukm mánte hai.

Do ádmīon men se bad-rūhōn ko nikál dená.

(Mar. 5. 1-20; Lúq. 8. 26-39.)

²⁸ Jab wuh us pár Gadarenīon ke mulk men pahunchá, to do ádmī jin men bad-rūhen thīn, qabrōn se nikalkar use mile; wuh aise tundmizáj the, ki koī us ráste se guzar nahīn saktá thá. ²⁹ Aur dekho, unhōn ne chillákar kahá; Ai Khudá ke Bete, hamēn tujh se kyá kám? Kyá tú is liye yahán áyá hai, ki waqt se pahle hamēn 'azáb men dále? ³⁰ Un se kuchh dūr bahut se súaron ká gol char rahá thá. ³¹ Pas bad-rūhōn ne us kí minnat karke kahá, ki Agar tú ham ko nikáltá hai, to hamēn súaron ke gol men bhej de. ³² Us ne un se kahá, ki Jáo. Wuh nikalkar súaron ke andar chali gayī; aur dekho, sárá gol karáre par se jhapatkar jhīl men já pará, aur pání men dūb mará. ³³ Aur charánewále bháge, aur shahr men jákar sab májará, aur un ká ahwál, jin men bad-rūhen thīn, bayán kiya. ³⁴ Aur dekho, sárá shahr Yisú' se milne ko niklá, aur use dekhkar minnat kí, ki hamárá sarhaddōn se báhar chalá já.

Ek maftúj ko achchhí karná.

(Mar. 2. 3-12; Lúq. 5. 18-26.)

¹ Phir wuh kishtí par charhkar pár gayá, aur apne shahr men áyá. ² Aur dekho, log ek maftúj ko, chárpái par pará húa, us ke pás láe. Yisú' ne un ká imán dekhkar, maftúj se kahá; Betá, khátir jama' rakh; tere gunáh mu'áf hūe. ³ Aur dekho, ba'z faqihōn ne apne dil men kahá; Yih kufr baktá hai. ⁴ Yisú' ne un ke khayál ma'lūm karke kahá, ki Tum kyūn apne dilōn men bure khayál láte ho? ⁵ Ásán kyá hai, yih kahná, ki Tere gunáh mu'áf hūe, yá yih kahná, ki Uṭh aur chal phir? ⁶ Iekīn is liye ki tum ján lo, ki Ibn i Adam ko zamín par gunáhōn ke mu'áf karne ká ikhtiyár hai, (us ne maftúj se kahá;) Uṭh: apní chárpái uthá, aur apne ghar chalá já. ⁷ Wuh uṭhkar apne ghar chalá gayá. ⁸ Log yih dekhkar dar gaye, aur Khudá kí baráí karne lage, jis ne ádmīon ko aisá ikhtiyár baḥshá.

Mati rasūl ká buláiyá jánd.

(Mar. 2. 14; Lúq. 5. 27, 28.)

⁹ Yisú' ne wahān se áge barhkar, Matí nám ek shakhs ko mahsúl kí chaukí par baithē dekhá; aur us se kahá; Mere píchhe ho le. Wuh uṭhkar us ke píchhe ho liyá.

Yisú' gunahgáron ke sáth kyūn khátá thá?

(Mar. 2. 15-17; Lúq. 5. 29-32.)

¹⁰ Aur jab wuh ghar men kháná kháne baithá húa thá, to aisá húa ki bahut se mahsúl lenewále aur gunahgár ákar Yisú' aur us ke shágirdōn ke sáth kháne baithē. ¹¹ Farisīon ne yih dekhkar us ke

^a Yún. jhīl.

shágirdon se kahá; Tumhárá ustád mahsúl lenewálon aur gunahgáron ke sáth kyún khátá hai? ¹² Us ne yih sunkar kahá, ki Tanduruston ko hakím darkár nahín, balki bímáron ko. ¹³ Magar tum jákar is ke ma'ní daryáft káro, ki Main qurbání nahín, balki rahm pasand kartá hún; kyúñki main rástbázon ko nahín. balki gunahgáron ko buláne áyá hún.

Yisú' ke shágirdon ke roza na rakhne ke bayán men.

(Mar. 2. 18-22; Lúq. 5. 33-38.)

¹⁴ Us waqt Yúhanná ke shágirdon ne us ke pás ákar kahá; Kyá sabab hai, ki ham aur Farisí to aksar^b roza rakhte hain, aur tere shágird roza nahín rakhte? ¹⁵ Yisú' ne un se kahá; Kyá baráti, jab tak dúlhá un ke sáth hai, mátam kar sakte hain? Magar wuh din áenge, ki dúlhá un se judá kiyá jáegá, us waqt wuh roza rakkheñge. ¹⁶ Kore kapre ká paiwand purání poshák men koi nahín lagútá, kyúñki wuh paiwand poshák men se kuchh khench letá hai, aur wuh ziyáda phat játi hai. ¹⁷ Aur nayí mai purání mashkon men nahín bharte, warna mashkon phat játi hain, aur mai bah játi hai, aur mashkon barbad ho játi hain; balki nayí mai nayí mashkon men bharte hain, aur wuh dono bachí rehti hain.

Ek bímár 'aurat ká shifá pándá aur ek murda larkí ká jiláyá jáná.

(Mar. 5 22-43; Lúq. 8. 41-56.)

¹⁸ Wuh ne se yih báten kah hí rahá thá, ki dèkho, ek sardár ne ákar use sijda kiyá aur kahá;

^a Hoshe' 6. 6.

Meri betí abhí marí hai; lekin tú chalkar apná háth us par rakh, to wuh zinda ho jáegi. ¹⁹ Yisú' uñkar apne shágirdon samet us ke píchhe ho liyá. ²⁰ Aur dekho, ek 'aurat ne jis ke bárah baras se khún jári thá, us ke píchhe ákar us kí poshák ká kanára chhúá; ²¹ kyúñki wuh apne jí men kahti thi, ki Agar sirf us kí poshák hí chhú lúngí, to achchhi ho jáúngí. ²² Yisú' ne phirkar use dekhá, aur kahá; Betí, khátir jama' rakh; tere imán ne tujhe achchhá kar diyá; pas wuh 'aurat usí gharí achchhi ho gayí. ²³ Aur jab Yisú' sardár ke ghar men áyá, aur bānslí bajānewálon ko, aur bhír ko gul macháte dekhá, ²⁴ to kahá; Hat jáo, kyúñki larkí marí nahín, balki sotí hai. Wuh us par hansne lage. ²⁵ Magar jab bhír nikál dí gayí, to us ne andar jákar. us ká háth pakrá, aur larkí uñhi. ²⁶ Aur is bát kí shuhrať us tamám 'iláqe men phail gayí.

Do andhon ko bindí bakhshná.

²⁷ Jab Yisú' wahán se áge barhá, to do andhe us ke píchhe yih pukárte hue chale, ki Ai Ibn i Dáúid, ham par rahm kar. ²⁸ Jab wuh ghar men pahunchá, to wuh andhe us ke pás áe; aur Yisú' ne un se kahá; Kyá tumhen i'tiqád hai, ki main yih kar saktá hún? Unhon ne us se kahá; Hān, Khudáwand. ²⁹ Tab us ne un kí ánkhen chhúkar kahá; Tumháre i'tiqád ke muwáfiq tumháre liye ho. ³⁰ Aur un kí ánkhen khul gayín. Aur Yisú' ne unhen tákid karke kahá; Khabardár, koi is bát ko na jáne. ³¹ Magar unhon ne nikalkar us tamám 'iláqe men us kí shuhrať phailá dí.

^b N. aksar na dārad.

Ek gúnge ko achchhá karná.

³² Jab wuh báhar já rahe the, to dekho, log ek gúnge ko us ke pás láe, jis men bad-rúh thí. ³³ Aur jab wuh bad-rúh nikál dí gayí, to gúngá bolne lagá; aur logon ne ta'ajjub karke kahá, ki Isráíl men aisá kabhí nahin dekhá gayá. ³⁴ Magar Farísion ne kahá, ki Yih to bad-rúhon ke sardár ki madad se bad-rúhon ko nikáltá hai.

Galil men gasht karke rasúlon ko muqarrar karná.

(Mar. 3. 13-15, 6. 6, 7; Lúq. 6. 12, 13, 9. 1, 2.)

³⁵ Aur Yisú' sab shahron aur gánwon men phirtá rahá, aur un ke 'ibádatkhánon men ta'lim detá, aur bádsháhat kí khushkhabarí kí manadí kartá, aur har tarah kí bímárf aur har tarah kí kamzorf dúr kartá rahá. ³⁶ Aur jab us ne bhir ko dekhá, to us ko logon par tars áyá, kyúнки wuh un bheron kí mánind jin ká charwáhá na ho, khastahál aur paráganda the. ³⁷ Tab us ne apne shágirdon se kahá, ki Fasl to bahut hai, lekin mazdúr thore hain. ³⁸ Pas fasl ke málik kí minnat karo, ki wuh apní fasl kátne ke liye mazdúr bhej de.

IO ¹ Phir us ne apne bárah shágirdon ko pás bulákar, unhen nápak rúhon par ikhtiyár bakhshá, ki un ko nikálen, aur har tarah kí bímárf aur har tarah kí kamzorf ko dúr karen.

Bárah rasúlon ke nám.

(Mar. 3. 16-19; Lúq. 6. 14-16; A'm. 1. 13.)

² Aur bárah rasúlon ke nám yih hain: pahlá, Shama'un, jo Patras

kahlátá hai, aur us ká bhái Andriyás; Zabdí ká betá Ya'qúb, aur us ká bhái Yúhanná; ³ Filippus, aur Bar-Tulmai; Tomá aur Matí mah-súl lenewálá; ⁴ Halfai ká betá Ya'qúb aur Taddai; Shama'un Qan'áni,^a aur Yahúdáh Iskariyoti, jis ne use pakarwá bhí diyá.

Rasúlon ko mandái kí bábat hídáyat.
(Mar. 6. 7-13; Lúq. 9. 2-5.)

⁵ In bárah ko Yisú' ne bhejá, aur unhen hukm deke kahá, ki Gair-qaumon kí taraf ná jáná, aur Sámarion ke kisí shahr men dákhil na honá; ⁶ balki Isráíl ke gharáne kí khoí húi bheron ke pás jáná. ⁷ Aur chalte chalte yih manadí karná, ki Ásmán kí bádsháhat nazdik á gayí hai. ⁸ Bímáron ko achchhá karná; murdon ko jiláná; kórhion ko pák sáf karná; bad-rúhon ko nikálná: tum ne muft páyá, muft dená: ⁹ na soná apne kamarband men rakhná, na chándi, na paise; ¹⁰ ráste ke liye na jholí lená, na do do kurte, na jútíyan, na láthí; kyúнки mazdúr apní khurák ká haqqdár hai. ¹¹ Aur jis shahr yá gánw men dákhil ho, daryáft karo kí us men kaun láiq hai; aur jab tak wahán se rawána na ho, usí ke hán raho. ¹² Aur ghar men dákhil hote waqt, use du'á e khair do; ¹³ aur agar wuh ghar láiq ho, to tumhárá salám use pahunché, aur agar láiq na ho, to tumhárá salám tum par phir áe. ¹⁴ Aur agar koí tumhen qabúl na kare, aur tumhárf bátén na sune, to us ghar, yá us shahr se báhar nikalte waqt, apne pánwon kí gard jhár do. ¹⁵ Main tum se sach kahtá hún, kí 'adálat ke din, us shahr kí nisbat Sadom aur 'Amoráh ke

^a Ya'ni qatratmand. Yih ek díní firqe ká nám thá, jo Yúnání men zelotes kahlátá thá. Marqus 3. 18, Lúqá. 6. 15 aur A'mál 1. 13 ko dekho.

'ilāqe ká hál ziyáda bardásht ke láiq hogá.

Rasūlon par honewálí taklifen.

¹⁶ Dekho, main tumhen bhejtá hūn, goyá bheron ko bheriyon ke bích men; pas sánpon kí mánind hoshyár, aur kabútaron kí mánind bhole^a bano. ¹⁷ Magar ádmíon se khabardár raho, kyúnci wuh tumhen 'adálaton ke hawále karenge, aur apne 'ibádatkhánon men tumháre kore márenge; ¹⁸ aur tum mere sabab hákimon aur bád-sháhon ke sámnne házir kiye jáoge, táki un ke aur gair-gaumon ke liye gawáhi ho. ¹⁹ Lekin jab wuh tumhen pakarwáen, to fíkr na karná ki ham kis tarah kahen yá kyá kahen; kyúnci jo kuchh kalíná hogá, usí gharí tumhen batáyá jáegá. ²⁰ Kyúnci bolnewále tum nahín, balki tumháre Báp ká Rúh hai jo tum men boltá hai. ²¹ Bhái ko bhái qatl ke liye hawále karegá, aur bete ko báp; aur bete apne mán báp ke barkhíláf khare hokar unhen marwá dáleuge.^b ²² Aur mere nám ke bá'is sab log tum se 'adáwat karenge; magar jo ákhir tak bardásht karegá, wuhí naját páegá. ²³ Lekin jab tumhen ek shahr men satáen, to dústre ko bhág jáo, kyúnci main tum se sach kahtá hūn, ki tum Isráíl ke sab shahron men na phir chukoge, ki Ibn i Ádam á jáegá.

Rasūlon kí tasallí aur hifázat.

²⁴ Shágird apne ustád se bará nahín hotá, aur na naukár apne málík se. ²⁵ Shágird ke liye yih káfi hai, ki apne ustád kí mánind ho, aur naukár ke liye yih, ki apne málík kí mánind. Jab unhon ne ghar ke málík ko Ba'alzabúl kahá, to us

ke gharáne ke logon ko kyún na kahenge? ²⁶ Pas un se na daro, kyúnci koi chiz dhákí nahín, jo kholí na jáegi, aur na koi chiz chhipí hai, jo jání na jáegi. ²⁷ Jo kuchh main tum se andhere men kahtá kún, ujále men kaho, aur jo kuchh tum kán men sunte ho, kothon par us kí manádí karo. ²⁸ Jo badan ko qatl karte hain, aur rúh ko qatl nahín kar sakte, un se na daro; balki usí se daro, jo rúh aur badan dono ko jahannam men halák kar saktá hai. ²⁹ Kyá paise kí do chiriyán nahín biktún? Aur un men se ek bhí tumháre Báp kí marzí bagair zamín par nahín gir saktí; ³⁰ balki tumháre sir ke bál bhí sab gine húe hain. ³¹ Pas daro nahín; tumhári qadr to bahut sí chiriyon se ziyáda hai. ³² Pas jo koi ádmíon ke sámnne merá iqrár karegá, main bhí apne Báp ke sámnne, jo ásmán par hai, us ká iqrár karúngá. ³³ Magar jo koi ádmíon ke sámnne merá inkár karegá, main bhí apne Báp ke sámnne, jo ásmán par hai, us ká inkár karúngá.

Masih ke pairawon kí khudinkarí
(Lúq. 12. 51-53.)

³⁴ Yih na samjho, ki main zamín par sulh karáne áyá; sulh karáne nahín, balki talwár chálwáne áyá hūn. ³⁵ Kyúnci main is liye áyá hūn, ki ádmí ko us ke báp se, aur betí ko us kí mán se, aur bahú ko us kí sás se, judá kar dún; ³⁶ aur ádmí ke dushman us ke ghar hí ke log hongé. ³⁷ Jo koi báp yá mán ko mujh se ziyáda 'azíz rakhtá hai, wuh mere láiq nahín; aur jo koi bete yá betí ko mujh se ziyáda 'azíz rakhtá hai, wuh mere láiq nahín. ³⁸ Aur jo koi apní salíb

^a Yá beáedr.

^b Yá már dáleuge.

na uṭhāe^a aur mere pīchhe na chale, wuh mere lāiq nahīn. ³⁹ Jo koī apnī jān bachātā^b hai, use khoegā, aur jo koī mere sabab apnī jān khotā hai, use bachāegā.^c

Khidmat kā ajr.

⁴⁰ Jo tumhen qabūl kartā hai, wuh mujhe qabūl kartā hai, aur jo mujhe qabūl kartā hai, wuh mere bhejnewāle ko qabūl kartā hai. ⁴¹ Jo nabī ke nām se nabī ko qabūl kartā hai, wuh nabī kā ajr pāegā; aur jo rāstbāz ke nām se rāstbāz ko qabūl kartā hai, wuh rāstbāz kā ajr pāegā. ⁴² Aur jo koī shāgird ke nām se in chhoṭon mein se kisī ko sirf ek piyāla ṭhandā pānī hī pilāegā, main tum se sach kahtā hūn, ki wuh apnā ajr hargiz na khoegā.

Yisū' kā khud mandādi karnā.

II ¹ Jab Yisū' apne bārah shāgirdon ko hukm de chukā, to aisā huā ki wahān se chalā gayā, tāki un ke shahron mein ta'lim de aur manādi kare.

Yūhannā baptisma denewāle kā suwāl aur Masīh kā jawāb.
(Lūq. 7. 18-35.)

² Aur Yūhannā ne qaidkhāne mein Masīh ke kāmon kā hāl sunkar, apne shāgirdon ki ma'rifat us se puchhwā bhejā, ³ ki Anewālā tū hī hai, yā ham dūsre kī rāh dekhē? ⁴ Yisū' ne jawāb mein un se kahā, ki Jo kuchh tum sunte aur dekhte ho, jākar Yūhannā se bayān kar do, ⁵ ki andhe dekhte, aur langre chalte phirte hain, korhī pāk sāf kiye jāte, aur bahre sunte hain, aur murde zinda kiye jāte hain, aur garibon ko khushkhabarī

sunāī jāti hai; ⁶ aur mubārak wuh hai, jo mere sabab se ṭhokar na khāe. ⁷ Jab wuh rawāna ho liye, to Yisū' ne Yūhannā kī bābat logon se kahnā shurū' kiya, ki Tum biyābān mein kyā dekhne gaye the? kyā hawā se hilte hūe sarkande ko? ⁸ To phir kyā dekhne gaye the? Kyā mihīn kapre pahine hūe shakhs ko? Dekho, jo mihīn kapre pahinte hain, wuh bādshāhon ke gharon mein hote hain. ⁹ To phir kyūn gaye the? Kyā ek nabī ke dekhne ko? Hān, main tum se kahtā hūn, balki nabī se bare ko. ¹⁰ Yih wuhī hai, jis kī bābat likhā hai, ki

^d Dekh, main apnā paigambar tere āge bhejtā hūn,

Jo terī rāh tere āge taiyār karegā.

¹¹ Main tum se sach kahtā hūn, ki jo 'auraton se paidā hūe hain, un mein Yūhannā baptisma^e denewāle se koī barā nahīn huā,^f lekin jo āsmān kī bādshāhat mein chhoṭā hai, wuh us se barā hai. ¹² Aur Yūhannā baptisma^e denewāle ke dinon se ab tak, āsmān kī bādshāhat par zor hotā rahā hai, aur zorāwar use chhīn lete hain. ¹³ Kyūnki sab nabīon aur Tauret ne Yūhannā tak nubuwwat kī. ¹⁴ Aur chāho to māno, Eliyyāh jo ānewālā thā, yihī hai. ¹⁵ Jis ke sunne ke^g kān hon, wuh sun le. ¹⁶ Pas is zamāne ke logon^h ko main kis se tashbīh dūn? Wuh un larkon kī mānind hain, jo bāzaron mein baithe hūe apne sāthion ko pukārkar kahte hain, ¹⁷ ki Ham ne tumhāre liye bānslī bajāī, aur tum na nāche; ham ne mātām kiya, aur tum ne chhātī na pītī. ¹⁸ Kyūnki Yūhannā na khātā āyā, na pītā; aur wuh kahte hain, ki

^a Yūn. le.

^b Yūn. pītā.

^c Yūn. pāegā.

^d Mal'āki 3. 1.

^e Yā istibāq.

^f Yūn. uṭhā hai.

^g N. Sunne ke na dārad.

^h Yūn. is pushṭ.

Us men bað-rúh hai. ¹⁹ Ibn i Adam khátá pitá áyá, aur wuh kahte hain; Dekho, kháú aur sharábi ádmí, mahsúl lenewálon aur gunahgáron ká yár! Magar hikmat apne kámon se rást sábit húi.

Yisú' ke mu'jizon ke dekhnewále shahron par afsos.
(Lúq. 10. 12-15.)

²⁰ Wuh us waqt un shahron ko malámat karne lagá, jin men us ke aksar mu'jize^a záhir húe the, kyúнки unhon ne tauba na kí thí; ki ²¹ Ai Khurázín, tujh par afsos! Ai Baitsaidá, tujh par afsos! kyúнки jo mu'jize^a tum men záhir húe, agar wuh Súr aur Saidá men záhir hote, to tát orhkar aur khák men baithkar, kab ke tauba kar lete. ²² Magar main tum se kahtá hún, ki 'adálat ke din Súr aur Saidá ká hál tumháre hál se ziyáda bardásht ke láiq hogá. ²³ Aur ai Kafarnahúm, kyá tú ásmán tak baland kiya jáegá? tú to 'álami arwáh men utregá, kyúнки jo mu'jize^a tujh men záhir húe, agar Sadom men hote, to áj tak qáim rahtá. ²⁴ Magar main tum se kahtá hún, ki 'adálat ke din Sadom ke 'iláqe ká hál tere hál se ziyáda bardásht ke láiq hogá.

Yisú' ká shukriya aur da'wat.
(Lúq. 10. 21, 22.)

²⁵ Us waqt Yisú' ne kahá; ^b Ai Báp, ásmán aur zamín ke Khudá-wand, main teri hamd kartá hún, ki tú ne yih báten dānāon aur 'aqlmandon se chhipáín, aur bachchon par záhir kíñ. ²⁶ Hāñ, ai Báp; kyúнки aisá hí tujhe pasand áyá. ²⁷ Mere Báp kí taraf se sab kuchh mujhe saunpá gayá, aur koí Bete ko nahín jántá, siwá Báp ke;

^a Yún. qudraten.

^b Yún. jawáb men kahá.

^c N. unhon ne isád.

^d Hoshe' 6. 6.

aur koí Báp ko nahín jántá, siwá Bete ke, aur us ke, jis par Betá use záhir karná cháhe. ²⁸ Ai mihnát uthánewálo, aur bojh se dabe húe logo, sab mere pás áo, main tumhen áram dúngá. ²⁹ Merá júa apne úpar uthá lo, aur mujh se síkho; kyúнки main halím hún, aur dil ká firotan; to tumhári jánen áram páengi. ³⁰ Kyúнки merá júa muláim hai, aur merá bojh halká.

Ibn i Adam Sabt ká málik hai.

(Mar. 2. 23-28; Lúq. 6. 1-5.)

I2 ¹ Us waqt Yisú' Sabt ke din kheton men hokar gayá, aur us ke shágirdon ko bhúk lagí, aur bálen tor torkar kháne lage. ² Farisyon ne dekhkar us se kahá, ki Dekh, tere shágird wuh kám karte hain, jo Sabt ke din karná rawá nahín. ³ Us ne un se kahá; Kyá tum ne yih nahín parhá, ki jab Dáúd aur us ke sáthi bhúke the, to us ne kyá kiya? ⁴ Wuh kyúncar Khudá ke ghar men gayá, aur^c nazr kí rotiyāñ kháín, jin ká kháná na us ko rawá thá, na us ke sáthion ko, magar sirf káhinon ko? ⁵ Yá tum ne Tauret men nahín parhá, ki káhir Sabt ke din haikal men Sabt kí behurmatí karte hain, aur bequsúr rahte hain? ⁶ Main tum se kahtá hún, ki yahán wuh hai, jo haikal se bhí bará hai. ⁷ Lekin agar tum is ke ma'ní jánte, ki ^d Main qurbání nahín, balki rahm pasand kartá hún, to bequsúron ko qusúrwár na thahráte. ⁸ Kyúнки Ibn i Adam Sabt ká málik hai.

Sabt ke din ek shaḡhs ká sukhdá húd háth achchhá kar dend.

(Mar. 3. 1-6; Lúq. 6. 6-11.)

⁹ Aur wuh wahán se chalkar, un ke 'ibádatkháne men gayá; ¹⁰ aur dekho, wahán ek ádmí thá, jis ká

hāth sūkhā hūā thā. Unhon ne us par ilzām lagāne ke irāde se yih pūchhā, ki Kyā Sabt ke din tandurust karnā rawā hai? ¹¹ Us ne un se kahā; Tum men aisā kaun hai, jis ki ek hī bher ho, aur wuh Sabt ke din garhe men gir jāe, to wuh use pakarkar na nikālē? ¹² Pas ādmī ki qadr to bher se bahut hī ziyāda hai. Is liye Sabt ke din neki karnī rawā hai. ¹³ Tab us ne us ādmī se kahā, ki Apnā hāth barhā. Us ne barhāyā, aur wuh dūsre hāth ki mānind durust ho gayā. ¹⁴ Is par Farisīon ne bāhar jākar us ke barkhilāf mashwara kiyā, ki use kis tarāh halāk karen. ¹⁵ Yisū' yih ma'lūm karke wahān se rawāna hūā; aur bahut se log us ke pīchhe ho liye; aur us ne sab ko achchhā kar diyā, ¹⁶ aur unhen tākid ki, ki mujhe zāhir na karnā; ¹⁷ tāki jo Yasha'yāh nabī ki ma'rifat kahā gayā thā, wuh purā ho, ki

¹⁸ • Dekho, yih merā khādim hai, jise main ne chunā,

Merā piyārā, jis se merā dil khush hai;

Main apnā Rūh is par dālūngā;
Aur yih gair-qaumon ko insāf ki khabar degā.

¹⁹ Yih na jhagrā karegā, na shor;
Aur na bāzārōn men koī is ki āwāz sunegā.

²⁰ Yih kuchle hūe sarkandē ko na toregā,

Aur dhuwān uthte hūe san ko na bujhāegā,

Jab tak ki insāf ki fath na karāe;

²¹ Aur is ke nām se gair-qaumen unmed rakkhengī.

Farisīon kā kufr.

(Mar. 3. 23-30; Lūq. 11. 14-23, 12. 10.)

²² Us waqt log us ke pās ek

• Yasha'yāh 42. 1-4.

• Yā usi men phūt par gayi.

• Yān. bando.

andhe gūnge ko lāe, jis men bad-rūh thī; us ne use achchhā kar diyā; chunāncī wuh gūngā bolne aur dekhne lagā. ²³ Aur sārī bhīr hairān hokar kahne lagī; Kyā yih Ibn i Dāūd hai? ²⁴ Farisīon ne sunkar kahā, ki Yih bad-rūhon ke sardār Ba'alzabūl ki madad bagair bad-rūhon ko nahīn nikāltā. ²⁵ Us ne un ke khayālōn ko jānkar un se kahā; Jis kisī bādshāhat men phūt partī hai, wuh wirān ho jāti hai, aur jis kisī shahr yā ghar men phūt paregi, wuh qāim na rahegā; ²⁶ aur agar Shaitān hī ne Shaitān ko nikālā, to apnā mukhālīf ap ho gayā; ^b phir us ki bādshāhat kyūnkar qāim rahegi? ²⁷ Aur agar main Ba'alzabūl ki madad se bad-rūhon ko nikāltā hūn, to tumhāre betē kis ki madad se nikālte hain? Pas wuhī tumhāre munsif honge. ²⁸ Lekin agar main Khudā ke Rūh ki madad se bad-rūhon ko nikāltā hūn, to Khudā ki bādshāhat tumhāre pās ā pahunchī. ²⁹ Yā kyūnkar koī ādmī kisī zor-āwar ke ghar men ghuskar us kā asbāb lūt saktā hai, jab tak ki pahle us zorāwar ko na bāndh le? phir wuh us kā ghar lūt legā. ³⁰ Jo mere sāth nahīn, wuh mere khilāf hai; aur jo mere sāth jama' nahīn kartā, wuh bakhertā hai. ³¹ Is liye main tum se kahtā hūn, ki Ādmīon kā har gunāh aur kufr to mu'āf kiyā jāegā; magar jo kufr Rūh ke haqq men ho, wuh mu'āf na kiyā jāegā. ³² Aur jo koī Ibn i Adam ke barkhilāf koī bāt kahegā, wuh to use mu'āf ki jāegi; magar jo koī Rūhu'l Quds ke barkhilāf koī bāt kahegā, wuh use mu'āf na ki jāegi, na is 'ālam men, na ānewālē men. ³³ Yā to darakht ko bhī achchhā kaho,^c aur us ke phal ko

bhí achchhá; yá darakht ko bhí burá kaho,^a aur us ke phal ko bhí burá; kyúñki darakht phal hí se pahcháñá játá hai. ³⁴ Ai sáñp^b ke bachcho, tum bure hokar kyúñkar achchhí báten kah sakte ho? Kyúñki jo dil men bhará hai, wuhí munh par átá hai. ³⁵ Achchhá ádmí achchhe khazáne se achchhí chízen nikáltá hai; aur burá ádmí bure khazáne se burí chízen nikáltá hai. ³⁶ Aur main tum se kahtá hún, ki jo nikammí bát log kahenge, 'adálat ke din us ká hisáb denge. ³⁷ Kyúñki tú apní báton ke sabab se rástbáz thahráýá jáégá, aur apní báton ke sabab se qusúr-wár thahráýá jáégá.

Nishán ke talab karnewálon ko jawáb dená.

(Lúq. 11. 29-32 aur 24-26.)

³⁸ Is par ba'z faqíhon aur Farísion ne jawáb men us se kahá; Ai Ustád ham tujh se ek nishán dekhñá cháhte haiñ. ³⁹ Us ne jawáb dekar un se kahá, ki Is zamáne ke bure aur zinákár log^c nishán talab karte haiñ; magar Yúnus nabí ke nishán ke siwá koí aur nishán un ko na diyá jáégá; ⁴⁰ kyúñki jaise Yúnus tín rát din machhlí ke peñ men rahá, waise hí Ibn i Ádam tín rát din zamín ke andar^d rahégá. ⁴¹ Ninaweh ke log is zamáne ke logon^e ke sáth 'adálat ke din khare hokar inhen mujrim thahráenge, kyúñki unhon ne Yúnus kí man^f dí par tauba kar lí, aur dekho, yahan wuh hai jo Yúnus se bhí bará hai. ⁴² Dakkhan kí malika is zamáne ke logon^e ke sáth 'adálat ke din uthkar inhen mujrim thahráegi, kyúñki wuh dunýá ke kanáre se Sulaimán kí hikmat sunne ko áí, aur dekho,

yahan wuh hai, jo Sulaimán se bhí bará hai. ⁴³ Jab nápák rúh ádmí men se nikáltí hai, to súkhe maqámon men áram dhúñdhtí phirtí hai, aur páti nahín. ⁴⁴ Tab kahtí hai, ki Main apne us ghar men phir jáúngí, jis se niklí thí; aur ákar use khálí aur jhará huá aur árásta páti hai. ⁴⁵ Phir jákar aur sát rúben apne se burí hamráh le áti hai, aur wuh dákhil hokar wahan bastí haiñ, aur us ádmí ká pichhlá hál pahle se bhí kharáb ho játá hai. Is zamáne ke bure logon^g ká hál bhí aisá hí hogá.

Yisú' kí ruhání rishtadári.

(Mar. 3. 31-35; Lúq. 8. 19-21.)

⁴⁶ Jab wuh bhí se yih kah hí rahá thá, to dekho, us kí mán aur^h bhái báhar khare the, aur us se báten karní cháhte the. ⁴⁷ Kisí ne us se kahá; Dekh, terí mán aur tere bhái báhar khare haiñ, aur tujh se báten karní cháhte haiñ. ⁴⁸ Us ne khabar denewále ke jawáb men kahá; Kaun hai merí mán, aur kaun haiñ mere bhái? ⁴⁹ Aur apne shágirdon kí taraf háth barhákar kahá; Dekho, merí mán aur mere bhái yih haiñ. ⁵⁰ Kyúñki jo koí mere ásmání Báp kí marzí par chale, wuhí merá bhái aur bahin aur mán hai.

Bij bonewále kí tamsíl.

(Mar. 4. 1-20; Lúq. 8. 4-15.)

I ¹ Usí roz Yisú' ghar se nikal kar jhlí ke kanáre já baithá; ² aur us ke pás aisí barí bhí jamaⁱ ho gayí, ki wuh kishití par charh baithá aur sári bhí kanáre par kharí rahí. ³ Aur us ne un se bahut sí báten tamsílon men kahín; kí Dekho, ek bonewála bíj bone niklá; ⁴ aur bote waqt kuchh dáne ráh ke

^a Yún. bándó.

^b Yún. afa't.

^c Yún. Ek burí aur zinákár pusht.

^d Yún. zamín ke dil men.

^e Yún. is pusht.

^f Yún. is burí pusht.

^g N. us ke izád.

kanāre gire, aur parandon ne ākar unhen chug liyá ; ⁵ aur kuchh pathrili zamin par gire, jahān unhen bahut mitti na mili, aur gahri mitti na milne ke sabab jald ug áe ; ⁶ aur jab sūraj niklá, to jal gaye, aur jar na hone ke sabab sūkh gaye. ⁷ Aur kuchh jhāriyon men gire, aur jhāriyon ne barhkar unhen dabá liyá ; ⁸ aur kuchh achchhi zamin men gire, aur phal lāe ; kuchh sau guná, kuchh sáth guná, kuchh tis guná. ⁹ Jis ke kán hon, wuh sun le.

Tamsilon men bolne ká maqsad, aur pahli tamsil ki táwil.

¹⁰ Shāgirdon ne pás ākar us se kahá ; Tú un se tamsilon men kyún báten kartá hai ? ¹¹ Us ne jawáb men un se ^a kahá ; Is liye ki tum ko ásmán kī bādsháhat ke bhedon kī samajh di gayi hai, magar unhen nahin di gayi. ¹² Kyúnki jis ke pás hai, use diyá jáegá, aur us ke pás ziyáda ho jáegá ; aur jis ke pás nahin hai, us se wuh bhí le liyá jáegá, jo us ke pás hai. ¹³ Main un se tamsilon men is liye báten kartá hūn, ki dekhte hain aur phir nahin dekhte, aur sunte hain aur phir nahin sunte, aur nahin samajhte. ¹⁴ Aur un ke haqq men Yasha'yáh kī yih peshingoí púri hoti hai, ki

^b Tum kánon se sunoge, aur hargiz na samjhoge ;

Aur ānkhon se dekhoge, aur hargiz ma'lúm na karoge ;

¹⁵ Kyúnki is ummat ke dil par charbí chhá gayi hai,

Aur wuh kánon se ūnchá sunte hain,

Aur unhon ne apni ānkhon band kar li hain ;

Kahin aisá na ho, ki ānkhon se ma'lúm karen,

^a N. un se na dárad.

Aur kánon se sunen,

Aur dil se samjhén,

Aur rujú' lá'en,

Aur main unhen shifá bakhshūn.

¹⁶ Lekin mubáarak hain tumhári ānkhén, is liye ki wuh dekhti hain, aur tumháre kán, is liye ki wuh sunte hain. ¹⁷ Kyúnki main tum se sach kahtá hūn, ki bahut se nabíon aur rástbázon ko árzú thi, ki jo báten tum dekhte ho, dekhen, magar na dekhin ; aur jo báten tum sunte ho, sunen, magar na sunin.

¹⁸ Pas bonewále kī tamsil suno.

¹⁹ Jab koi bádsháhat ká kalām suntá hai, aur samajhtá nahin, to jo us ke dil men boyá gayá thá, use wuh sharir ākar chhin le játá hai. Yih wuh hai, jo ráh ke kanāre boyá gayá thá. ²⁰ Aur jo pathrili zamin men boyá gayá, yih wuh hai jo kalām ko suntá hai, aur use fil'faur khushi se qabúl kar letá hai ; ²¹ lekin apne andar jar nahin rakhtá, balki chandroza hai ; aur jab kalām ke sabab musibat yá zulm barpá hotá hai, to fil'faur thokar khá játá hai.

²² Aur jo jhāriyon men boyá gayá, yih wuh hai, jo kalām ko suntá hai, aur dunyá ká fikr, aur daulat ká fareb us kalām ko dabá detá hai, aur wuh bephal rah játá hai.

²³ Aur jo achchhi zamin men boyá gayá, yih wuh hai, jo kalām ko suntá aur samajhtá hai, aur phal bhí látá hai ; koi sau guná phaltá hai, koi sáth guná, koi tis guná.

Karwe dānon kī tamsil.

²⁴ Us ne ek āur tamsil un ke sāmne pesh karke kahá, ki Ásmán kī bādsháhat us ádmí kī mánind hai, jis ne apne khet men achchhá bij boyá ; ²⁵ magar logon ke sote men, us ká dushman áyá, aur

^b Yasha'yah 6, 9, 10.

gehúon men karwe dāne^a bhī bokar chālā gayā. ²⁶ Pas jab pattiyañ nikhīn, aur bāleñ āñ, to wuh karwe dāne bhī dikhāī diye. ²⁷ Ghar ke mālīk ke naukaron ne ākar us se kahā; Ai khudāwānd, kyā tū ne apne khet men achchhā bij na boyā thā; phir us men karwe dāne kahāñ se ā gaye? ²⁸ Us ne un se kahā; Yih kisī dushman ne kiyā hai. Naukaron ne us se kahā; To kyā tū chāhtā hai, ki ham jākar unhen jama' karen? ²⁹ Us ne kahā; Nahīñ; kahīñ aīsā na ho, ki karwe dānon ke jama' karne men, tum un ke sāth gehūñ bhī ukhār lo. ³⁰ Fasl tak to dono ko ikatthā barhne do; aur fasl ke waqt main kātnewālon se kah dūngā, ki Pahle karwe dāne jama' kar lo, aur jalāne ke wāste un ke gatthe bāndh lo, aur gehūñ mere khatte men jama' kar do.

Rāī ke dāne kī tamsīl.

(Mar. 4. 30-32; Lūq. 13. 18, 19.)

³¹ Us ne ek āur tamsīl un ke sāmne pesh karke kahā, ki Āsmān kī bādshāhat us rāī ke dāne kī mánind hai, jise kisī ādmī ne lekar apne khet men bo diyā: ³² wuh sab bijon se chhotā to hai, magar jab barh jātā hai, to sab tarkārion se barā hotā hai, aur aīsā darakht ho jātā hai, ki hawā ke parande ākar us kī dūliyon par baserā karte haiñ.

Khamīr kī tamsīl.

³³ Us ne ek āur tamsīl unhen sunāī, ki Āsmān kī bādshāhat us khamīr kī mánind hai, jise kisī 'aurat ne lekar tīn paimāne^b āte men milā^c diyā, aur hote hote sab khamīr ho gayā.

Tamsilon men bolne kī wajh.

³⁴ Yih sab bāteñ Yisū' ne bhīr se tamsilon men kahīñ, aur bagair tamsīl ke wuh un se kuchh na kahtā thā; ³⁵ tāki jo nabī kī ma'rifat kahā gayā thā, wuh purā ho, ki

^d Main tamsilen kahne ko apnā munh kholūngā;

Main un bāton ko zūhir karūngā, jo binā e 'ālam ke waqt se poshida rahī haiñ.

Karwe dānon kī tamsīl kī tāvīl.

³⁶ Us waqt wuh bhīr ko chhor-kar ghar men gayā, aur us ke shāgirdon ne us ke pás ākar kahā, ki Khet ke karwe dānon kī tamsīl hamen samjhā de. ³⁷ Us ne jawāb men kahā, kī Achhe bij ká bone-wālā Ibn i Ādam hai, ³⁸ aur khet dunyā, aur achchhā bij bādshāhat ke farzand, aur karwe dāne us sharīr ke farzand; ³⁹ jis dushman ne unhen boyā, wuh Iblīs hai; aur fasl dunyā ká ākhir, aur kātnewāle frishte. ⁴⁰ Pas jaise karwe dāne jama' kiye jāte, aur āg men jalāe jāte haiñ, waise hī dunyā^e ke ākhir men hogā. ⁴¹ Ibn i Ādam apne frishton ko bhejega, aur wuh sab thokar khilānewālī chizon aur badkaron ko us kī bādshāhat men se jama' karenge; ⁴² aur unhen āg kī bhattī men dāl denge; wahāñ ronā aur dānton ká pīsnā hogā. ⁴³ Us waqt rástbáz apne Báp kī bādshāhat men áttáb kī mánind chamkenge. Jis ke kán hon, wuh sun le.

Chhipe hue khazāne kī tamsīl.

⁴⁴ Āsmān kī bādshāhat khet men ek chhipe hue khazāne kī

^a Yūn. *Zizaniyon*, ya'nī gehūñ kī shakī ká poudā, jis ke dāne nikamme hote haiñ.

^b Is lafz se takhminan barāh ser ká paimāna murād hai.

^c Yūn. *chitpā*.

^d Zebūr 78. 3.

^e Yūn. *samāne*.

mánind hai, jise kisi ádmí ne pákar chhipá diyá, aur khushí ke máre jákar jo kuchh us ká thá bech dálá, aur us khet ko mol le liyá.

Beshqímat moti ki tamsíl.

45 Phir ásmán kí bádsháhat us saudágar kí mánind hai, jo 'umda 'umda motiyon kí talásh men thá: 46 jab use ek beshqímat moti milá, to jákar jo kuchh us ká thá, sab bech dálá, aur use mol le liyá.

Machhliyon ke jál ki tamsíl.

47 Phir ásmán kí bádsháhat us bare jál kí mánind hai, jo daryá men dálá gayá, aur us ne har qism kí machhliyan samet lín: 48 aur jab bhar gayá, to use kanáre par khench láe, aur baithkar achchhi achchhi to bartanon men jama' kar lín, aur burí burí phenk dín. 49 Dunyá ke ákhir men aísá hí hogá; kí firishte niklenge, aur sharíron ko rástbázon men se judá karenge, aur unhen ág kí bhatti men dál denge; 50 wahán roná aur dánton ká píná hogá.

Tamsilon ke samajhne ká fáida.

51 Kyá tum yih sab báten samajh gaye? Unhon ne us se kahá; Hán. 52 Us ne un se kahá; Is liye har faqih jo ásmán kí bádsháhat ká shágird baná hai, us ghar ke málík kí mánind hai, jo apne khazáne men se nayí aur puráni chizen nikáltá hai.

Yisú' ká apne watan men na máná jáná.

(Mar. 6. 1-6.)

53 Jab Yisú' yih tamsilen khatm kar chuká, to aísá húa kí wahán se rawána ho gayá. 54 Aur apne watan men ákar un ke 'ibádat-

kháne men unhen aísí ta'lim dene lagá, kí wuh hairán hokar bole, kí Is ko yih hikmat aur mu'jize^b kahán se mil gaye? 55 Kyá yih barháí ká betá nahín? aur is kí mán ká nám Maryam, aur is ke bhái Ya'qúb, aur Yúsuf, aur Shama'un, aur Yahúdáh nahín? 56 Aur kyá is kí sab bahinen hamáre hán nahín? Phir yih sári báten is ko kahán se á gayín? 57 Aur unhon ne us ke sabab se thokar khái. Magar Yisú' ne un se kahá, kí Nabí apne watan aur apne ghar ke siwá, áur kahín be'izzat nahín hotá. 58 Aur us ne un kí bei'tiqádi ke sabab wahán bahut se mu'jize^b na dikháe.

Yúhanná baptisma denewále ká qatl honá.

(Mar. 6. 14-29; Lúq. 9. 7-9.)

I 1 Us waqt chauthái mulk ke hákim Herodes ne Yisú' kí shuhrat suní, 2 aur apne khádimon se kahá, kí Yih Yúhanná baptisma^c denewálá hai; wuh murdon men se jí uthá hai, is liye us se yih mu'jize zahir hote hain.^d 3 Kyún-ki Herodes ne apne bhái Filippus kí bíwí Herodiyás ke sabab Yúhanná ko pakarkar bándhá, aur qaidkháne men dál diyá thá; 4 is liye kí Yúhanná ne us se kahá thá, kí Is ká rakhná tujhe rawá nahín. 5 Aur wuh harchand use qatl karná cháhtá thá, magar 'ámm logon se dartá thá, kyúnki wuh use nabí jánte the. 6 Lekin jab Herodes kí sálgirih húi, to Herodiyás kí betí ne mahfil^e men náchkar, Herodes ko khush kiyá. 7 Is par us ne qasam khákar us se wa'da kiyá, kí Jo kuchh tú mángegí, tujhe dúngá. 8 Wuh apní mán

^a Yún. samáne.

^b Yún. qudratey

^c Yá itibág.

^d Yún. us men yih qudratey asar karti haty.

^e Yún. díoh.

ke sikhāne se bolī, ki Yūhannā baptisma^a denewāle ká sir thál men yahín mujhe mangwá de. ⁹ Bád-sháh gangín húa, magar apní qasamon aur mihmánon ke sabab us ne hukm diyá, ki de diyá jáe; ¹⁰ aur ádmí bhejkar, qaidkhāne men Yūhannā ká sir katwá diyá. ¹¹ Aur us ká sir thál men láyá gayá, aur larí ko diyá gayá; aur wuh use apní mán ke pás le gayí. ¹² Aur us ke shágirdon ne ákar lāsh uthá lí, aur use dafn kar diyá, aur jákar Yisú' ko khabar di.

Pānch hazár ádmīon ko khilānā.

(Mar. 6. 32-44; Lúq. 9. 10-17;

Yúh. 6. 1-13.)

¹³ Jab Yisú' ne yih suná, to wahan se kishí par alag kisi wirán jagah ko rawána húa; aur log yih sunkar shahr shahr se paidal us ke pichhe gaye. ¹⁴ Us ne utarkar barí bhír dekhí, aur use un par tars áyá; aur us ne un ke bímáron ko achchhá kar diyá. ¹⁵ Aur jab shám húi, to shágird us ke pás ákar bole, ki Jagah wirán hai, aur ab waqt guzar gayá hai; ^b logon ko rukhsat kar de, táki gānwon men jákar apne wāste khānā mol len. ¹⁶ Yisú' ne un se kahá, ki In ká jáná zarúr nahín; tum hí inhen khāne ko do. ¹⁷ Unhon ne us se kahá, ki Yahán hamāre pás pānch rotīyon aur do machhliyon ke siwá áur kuchh nahín. ¹⁸ Us ne kah.; Unhen yahán mere pás le áo. ¹⁹ Aur us ne logon ko ghás par baithne ká hukm diyá; phir us ne wuh pānch rotīyān, aur do machhliyān lín, aur ásmán kí taraf dekhkar barakat chāhí, aur torkar shágirdon ko rotīyān dín, aur

shágirdon ne logon ko. ²⁰ Aur sab khákar ser ho gaye, aur unhon ne bache hūe tukron se bhari húi bárah tokriyān utháín. ²¹ Aur khānewāle, siwá 'auraton aur bachchon ke, pānch hazár mard ke qarib the.

Yisú' ká pání ke upar chalnā.

(Mar. 6. 45-51; Yúh. 6. 15-21.)

²² Aur us ne fauran shágirdon ko majbúr kiyá, ki kishí par sawár hokar us se pahle pár chale jáen, jab tak wuh logon ko rukhsat kare. ²³ Aur logon ko rukhsat karke 'aláhida du'á mángne ke liye pahár par charh gayá; aur jab shám húi, to wahan ákelá thá. ²⁴ Magar kishí us waqt jhl ke bích men thi,^c aur lahon se dagmagá rahí thí, kyunki hawá mukhálif thí. ²⁵ Aur wuh rát ke chauthé pahar jhl par chaltá húa un ke pás áyá. ²⁶ Shágird use jhl par chalte hūe dekhkar ghabrá gaye aur kahne lage, ki Bhút hai; aur dar ke máre chillá uthé. ²⁷ Yisú' ne fauran un se kahá; Khátir jama' rakkho; main hún; daro nahín. ²⁸ Patras ne us se jawáb men kahá; Ai Khudáwand, agar tú hai, to mujhe hukm de, ki pání par chalkar tere pás áún. ²⁹ Us ne kahá; Á. Patras kishí se utarkar, Yisú' ke pás jáne ke liye pání par chalne lagá.^d ³⁰ Magar jab hawá dekhí, to dar gayá, aur jab dúbne lagá, to chillákar kahá; Ai Khudáwand, mujhe bachá! ³¹ Yisú' ne fauran háth barhákar use pakar liyá, aur us se kahá; Ai kami'tiqád, tú ne kyún shakk kiyá? ³² Aur jab wuh kishí par charh áe, to hawá tham gayí. ³³ Aur jo kishí par

^a Yá istibāq.

^b N. pas izād.

^c N. us waqt kandre se kat mál par thí.

^d N. utarkar pání par chalne lagá, aur Yisú' ke pás áyá.

the, unhon ne use sijda karke kahá; Yaqinan Tú Khudá ká Beṭá hai.

Gannesarat ke logon men Yisú' ke mu'jize.

(Mar. 6. 53-56.)

34 Wuh pár jákar Gannesarat ke 'iláqe men pahunché. **35** Aur wahán ke logon ne use pahchánkar, us sáre girdnawáh men khabar bheji, aur sab bímáron ko us ke pás lée; **36** aur wuh us kí minnat karne lage, ki us kí poshák ká kanára hí chhú len; aur jitnon ne chhúá, wuh achchhe ho gaye.

Harám halál ke बारे में Yisú' ki ta'lim.

(Mar. 7. 1-23.)

15 ¹ Us waqt Farísion aur faqí-hon ne Yaráshalem se Yisú' ke pás ákar kahá, ki ² Tere shágird buzurgon kí riwáyat ko kyún tál dete hain, ki rotí kháte waqt háth nahín dhote? ³ Us ne jawáb men un se kahá, ki Tum apní riwáyat se Khudá ká hukm kyún tál dete ho? ⁴ Kyúnki Khudá ne farmáyá hai, ki ^a Báp kí aur mún kí 'izzat kar; aur, ^b Jo báp yá mún ko burá kahe, wuh zarúr ján se inárá jáe. ⁵ Magar tum kahte ho, ki Jo koí báp yá mún se kahe, ki Jis chíz ká tujhe mujh se fíida pahunch sakta thá, wuh Khudá kí nazr ho chukí; ⁶ to wuh apne báp kí ^c 'izzat na kare. Pas tum ne apní riwáyat se Khudá ká kalám bátíl kar diyá. ⁷ Ai riyákáro, Yasha'yáh ne tumháre haqq men kyá khúb nubuwwat kí, ki

⁸ ^d Yih ummat zabán se to meri 'izzat kartí hai; magar in ká dil mujh se dúr hai.

⁹ Aur yih befáida meri parastish karte hain;

Kyúnki ádmion ke hukmon kí ta'lim dete hain.

10 Phir us ne logon ko pás bulákar un se kahá, ki Suno aur samjho; **11** jo chíz munh men játi hai, wuh ádmí ko nápák nahín kartí, magar jo munh se nikaltí hai, wuhí ádmí ko nápák kartí hai. **12** Is par shágirdon ne us ke pás ákar kahá; Kyá tú jántá hai, ki Farísion ne yih bátsunkar thokar kháí? **13** Us ne jawáb men kahá, ki Jo paudá mere ásmání Báp ne nahín lagáya, jar se ukhára jáegá. **14** Unhen chhor do; wuh andhe ráh batáne-wále ^e hain, aur agar andhe ko andhá ráh batáegá, to dono garhe men gir parenge. **15** Patras ne jawáb men us se kahá, ki Yih tamsíl hamen samjhá de. **16** Us ne kahá; Kyá tum bhí ab tak besamajh ho? **17** Kyá nahín samajhte, ki jo kuchh munh men játa hai, wuh pet men partá, aur páekháne men níkal játa hai? **18** Magar jo báten munh se nikaltí hain, wuh dil se nikaltí hain, aur wuhí ádmí ko nápák kartí hain. **19** Kyúnki bure khayál, khútrezián, zinákárián, harámkúrián, choriyán, jhúthí gawáhián, badgoián dil hí se nikaltí hain. **20** Yihí báten hain, jo ádmí ko nápák kartí hain; magar bagair háth dhoe khána khána ádmí ko nápák nahín kartá.

Ek Kan'áni 'aurat ki larí ki shifá bakhshná.

(Mar. 7. 24-30.)

21 Phir Yisú' wahán se nikalkar Súr aur Saidá ke 'iláqe ko rawána húa. **22** Aur dekho ek Kan'áni

^a Khurúj 20. 12; Istisná 5. 16.

^c N. yá apní mún kí izáat.

^d N. andhe andhon ke ráh batánewále.

^b Khurúj 21. 17; Ahbár 20. 9.

^e Yasha'yáh 20. 13.

'aurat un sarhaddon se nikli, aur pukarkar kahá, ki Ai Khudáwand, Ibn i Dáúd, mujh par rahm kar; ek bad-rúh meri befi ko buri tarah satáti hai. ²³ Magar us ne kuchh jawáb use na diyá. Aur us ke shágirdon ne pás ákar, us se yih 'arz kí, ki Use rukhsat kar de, kyúñki hamáre pichhe chilláti hai. ²⁴ Us ne jawáb men kahá, ki Main Isráil ke gharáne kí khoi hui bheron ke siwá áur kisi ke pás nahin bhejá gayá. ²⁵ Magar us ne ákar use sijda kiyá aur kahá; Ai Khudáwand, meri madad kar. ²⁶ Us ne jawáb men kahá, ki Larkon kí roti lekar kutton ko dál deni achchhi nahin. ²⁷ Us ne kahá; Hán, Khudáwand; kyúñki kutte bhí un tukron men se kháte hain, jo un ke málikon kí mez se girte hain. ²⁸ Is par Yisú' ne jawáb men us se kahá; Ai 'aurat, terá bará hí imán hai; jaisá cháhti hai, tere liye waisá hí ho; aur us 'ki befi ne usi gharí shifá pái.

Pahár par ke mujize.

²⁹ Phir Yisú' wahán se chalkar, Galil kí jhil ke nazdik áyá, aur pahár par charhkar wahin baith gayá. ³⁰ Aur ek bari bhír langron, andhon, gúngon, tundoñ, a aur bahut se áur bímáron ko apne sáth lekar us ke pás áí, aur unhen us ke páñwon men dál diyá; aur us ne unhen achchhá kar diyá; ³¹ chunáñchi jab logon ne dekhá, ki gúnge bolte, tunde tandurust hote. aur langre chalte phirte, aur andhe dekhte hain, to te'ajjub kiyá, aur Isráil ke Khudá kí barái kí.

Char hazár ádmion ko khilánda.

(Mar. 8. 1-10.)

³² Aur Yisú' ne apne shágirdon

a N. langron, tundoñ, andhon, gúngon.

ko pás bulákar kahá, ki Mujhe is bhír par tars áta hai, kyúñki yih tin din se barábar mere sáth rahi hai, aur in ke pás kuchh kháne ko nahin; aur inhen bhúká rukhsat karná main nahin cháhtá, 'kahin aisá na ho, ki ráh men thakkar rah jáen. ³³ Shágirdon ne us se kahá, ki Biyábán men ham itni rotiyan kahán se láen, ki aisi bari bhír ko ser karen? ³⁴ Yisú' ne un se kahá, ki Tumháre pás kitni rotiyan hain? Wuh bole, Sát, aur thori sí chhoti machhliyan hain. ³⁵ Us ne logon ko hukm diyá, ki zamín par baith jáen. ³⁶ Aur un sát rotiyan aur machhliyon ko lekar shukr kiyá, aur unhen tor-kar shágirdon ko detá gayá aur shágird logon ko. ³⁷ Aur sab khákar ser ho gaye, aur bache hue tukron se bhare hue sát tokre utháe. ³⁸ Aur khánewále, siwá 'auraton aur bachchon ke, char hazár mard the. ³⁹ Phir wuh bhír ko rukhsat karke, kishti par sawár huá, aur Magadan kí sarhaddon men á gayá.

Nishán ke talab karnewálon ko jawáb dená.

(Mar. 8. 11, 12.)

I6 ¹ Phir Fariston aur Sadú-qion ne pás ákar, ázmáne ke liye us se dardhwást kí, ki Hamen koi ásmáni nishán dikhá. ² Us ne jawáb men un se kahá, ki Shám ko tum kahte ho, ki Khulá rahégá, kyúñki ásmán lál hai. ³ Aur subh ko yih, ki Áj ándhi chalegi, kyúñki ásmán lál aur dhundhlá hai. Tum ásmán kí súrat men to tamiz karni jánte ho, magar zamánon kí 'alámaton men tamiz nahin kar sakte? ⁴ Is zamáne ke bure aur zinákár log^b

b Yún. Yih buri aur zindákár pusht.

nishán talab karte hain, magar Yúnus ke nishán ke siwá, koi aur nishán un ko na diyá jaegá. Aur wuh unhen chhorakar chala gayá.

Farisíon aur Sadúqíon ki ta'lim se hoshyár rahne ke बारे में.

(Mar. 8. 13-21.)

⁵ Aur shágird pár játe waqt rotí sáth lení bhúl gaye the. ⁶ Yisú' ne un se kahá; Khabardár, Farisíon aur Sadúqíon ke khamír se hoshyár rahná. ⁷ Wuh ápas में चर्चा करने लगे, ki Ham rotí nahín láe. ⁸ Yisú' ne yih ma'lúm karke kahá; Ai kam-i'tiqádo, tum ápas में kyún charchá karte ho, ki hamáre pás rotí nahín? ⁹ Kyá ab tak nahín samajhte, aur un páñch hazár ádmíon ki páñch rotíyán tumhen yád nahín, aur na yih ki kitní tokriyán utháín? ¹⁰ Aur na un char hazár ádmíon ki sáť rotíyán, aur na yih ki kitne tokre utháe? ¹¹ Kyá wajh hai, ki tum yih nahín samajhte, ki main ne tum se rotí ki bábat nahín kahá? Farisíon aur Sadúqíon ke khamír se khabardár raho. ¹² Tab un k' samajh में آیا, ki us ne rotí ke khamír se nahín, balki Farisíon aur Sadúqíon ki ta'lim se khabardár rahne ko kahá thá.

Shama'un Patras ká iqrár karná ki Yisú' Khudá ká Betá hai.

(Mar. 8. 27-29; Lúq. 9. 18-20.)

¹³ Jab Yisú' Qaisariya Filippí ke iláqe में آیا, to apne shágirdon se yih púchhá, ki Log Ibn i Ádam ko kyá kahte hain? ¹⁴ Unhon ne kahá; Ba'z Yúhanná baptisma^a denewálá kahte hain, ba'z Eliyyáh, ba'z Yirmayáh, yá nabíon में से कोई. ¹⁵ Us ne un se kahá; Magar tum mujhe kyá

kahte ho? ¹⁶ Shama'un Patras ne jawáb में kahá; Tú zinda Khudá ká Betá Masih hai. ¹⁷ Yisú' ne jawáb में us se kahá, ki Mubáarak hai tú, Shama'un Bar-Yoná; kyúnki yih bát gosht aur khún ne nahín, balki mere Báp ne, jo ásmán par hai, tujh par záhír kí hai. ¹⁸ Aur main bhi^c tujh se kahtá hún, ki Tú Patras hai, aur main is patthar^b par apní kalísiyá banáúngá, aur 'álam i arwáh ke darwáze us par gálib na áenge. ¹⁹ Main ásmán ki bádsáháť ki kunjiyán tujhe dúnga, aur jo kuchh tú zamín par bándhegá, wuh ásmán par bándhegá; aur jo kuchh tú zamín par kholegá, wuh ásmán par kholégá. ²⁰ Us waqt us ne shágirdon ko hukm diyá^e, ki kisi ko na batáná, ki yih Masih hai.

Yisú' ki maut aur us ke jalál ki peshingoí.

(Mar. 8. 31-9. 1; Lúq. 9. 22-27.)

²¹ Us waqt se Yisú'^d apne shágirdon par záhír karne lagá, ki Mujhe zarúr hai, ki Yaráshalem ko jáún, aur buzurgon aur sardár káhinon aur faqíhon ki taraf se bahut dukh utháún, aur qatl kiyá jáún, aur tisre din jí uthún. ²² Is par Patras us ko alag le jákar use malámat karne lagá, ki Ai Khudá-wand, Khudá na kare; yih tujh par hargiz nahín hone ká. ²³ Us ne phirkar Patras se kahá; Ai Shaitán, mere sámne se dúr ho: tú mere liye thokar ká bá'is hai; kyúnki tú Khudá ki báton ká nahín, balki ádmíon ki báton ká khayál rakhtá hai. ²⁴ Us waqt Yisú' ne apne shágirdon se kahá, ki Agar koi mere píchhe áná cháhe, to apní khudí se^e inkár

^a Yá istibág. ^b Yá chaqán. ^c N. tákid ki. ^d N. Yisú' Masih. ^e Yá apne ápe se.

kare, aur apní salīb uṭhāe aur mere picḥhe ho le. ²⁵ Kyūnki jo koī apní ján bachání chāhe, wuh use khoegá, aur jo koī mere wāste apní ján khoegá, wuh use páegá. ²⁶ Aur agar ádmī sári dunyá hásil kare aur apní ján ká nuqsán uṭhāe, to use kyá fáida hogá? yá ádmī apní ján ke badle kyá degá? ²⁷ Kyūnki Ibn i Ádam apne Bāp ke jalāl men apne firishton ke sáth áegá; us waqt har ek ko us ke kámon ke muwáfīq badlá degá. ²⁸ Main tum se sach kahtá hūn, ki Jo yahán khare hain, un men se ba'z aise hain ki jab tak Ibn i Ádam ko us kí bádsháhāt men áte hūe na dekh lenge, maut ká maza hargiz na chakhenge.

Yisú' kí súrat ká badal jánā.
(Mar. 9. 2-8; Lúq. 9. 28-36.)

17 ¹ Chha din ke ba'd Yisú' ne Patras aur Yá'qūb aur us ke bháī Yúhanná ko hamráh liyá, aur unhen ek únche pahár par alag le gayá; ² aur un ke sámnne us kí súrat badal gayí; aur us ká chihra súraj kí mánind chamká, aur us kí poshák núr kí mánind safed ho gayí. ³ Aur dekho, Músá aur Eliyyáh us ke sáth báten karte hūe unhen dikháí diye. ⁴ Patras ne Yisú' se kahá; ⁵ Ai Khudáwand, hamará yahán rahná achchhá hai; marzi ho, to main yahán tīn dere banáun, ek tere liye, ek Músá ke liye, ek Eliyyáh ke liye. ⁶ Vuh bol hí rahá thá, kí dekho, ek núrání bádál ne un par sáya kar liyá, aur dekho, us bádál men se áwáz áí, kí Yih merá piyará Betá hai, jis, se main khush hūn; is kí suno. ⁷ Shágird yih sunkar munḥ ke bal gire, aur bahut hí dare. ⁸ Yisú' ne pás ákar unhen chhúá,

^a Yūn. *jawab men kahá.*

^d N. *bahut na dārad.*

aur kahá, kí Uṭho, aur dāro nahīn. ⁹ Jab unhon ne apní ánkhen uṭhāín, to ek Yisú' ke siwá aur kíśi ko na dekhá.

Eliyyáh ke áne ke बारे में.
(Mar. 9. 9-13.)

⁹ Jab wuh pahár se utarte the to Yisú' ne unhen yih hukm diyá, kí Jab tak Ibn i Ádam murdon men se na jī uṭhe, jo kuchh tum ne dekhá hai us ká zikr kíśi se na karná. ¹⁰ Us ke ^b shágirdon ne us se púchhá, kí Phir faqīh yih kyūn kahte hain, kí Eliyyáh ká pahle áná zarúr hai? ¹¹ Us ne jawab men ikahá; Eliyyáh albatta áegá, aur sab kuchh bahál karegá; ¹² lekin main tum se kahtá hūn, kí Eliyyáh to á chuká, aur unhon ne us ko nahīn pahcháná, balki jo cháhá, us ke sáth kiyá; isí tarah Ibn i Ádam bhī un ke háth se dukh uṭhāegá. ¹³ Tab shágird sam-ajh gaye kí us ne ham se Yúhanná baptisma ^c denewále kí bábat kahá hai.

Ek mirgíwāle larke ko achchhá karná.
(Mar. 9. 14-28; Lúq. 9. 37-42.)

¹⁴ Aur jab wuh bhīr ke pás pahúnche, to ek ádmī us ke pás áyá, aur us ke áge ghutne tekkar kahne lagá; ¹⁵ Ai Khudáwand, mere bete par rahm kar, kyūnki us ko mirgí áti hai, aur wuh bahut ^d dukh uṭhátá hai, is liye kí aksar ág men gir partá hai, aur aksar pání men bhī. ¹⁶ Aur main us ko tere shágirdon ke pás láyá thá, magar wuh use achchhá na kar sake. ¹⁷ Yisú' ne jawab men kahá; Ai be'ṭiqád aur kajrau qaum ^e, main kab tak tumhare sáth rahúngá? kab tak tumhári bardásht karúngá? use yahán mere pás le áo. ¹⁸ Yisú' ne use jīrká,

^b N. *us ke na dārad.*

^c Yá *istibāq.*

^e Yūn. *pusht.*

aur bad-rúh us se nikal gayí, aur wuh larká usí gharí achchhá ho gayá. ¹⁹ Us waqt shágirdon ne Yisú' ke pás alag ákar kahá, ki Ham is ko kyún na nikál sake? ²⁰ Us ne un se kahá; Apne imán kí kamí ke sabab; kyúnki main tum se sach kahtá hún, ki Agar tum men ráí ke dāne ke barábar bhí imán hogá, to is pahár se kah sakoge, ki Yahan se sarakkar wahān chalá já, aur wuh chalá jáegá; aur koí bát tumháre liye námumkin na hogí.

Yisú' ke qatl hone kí peshingoí.

(Mar. 9. 30-32; Lúq. 9. 43-45.)

²² Aur jab wuh Galíl men rahte the, to Yisú' ne un se kahá, ki Ibn i Ádam ádmíon ke háth men hawále kiyá jáegá; ²³ aur wuh use qatl karenge, aur wuh tisre din zinda kiyá jáegá. Is par wuh bahut hí gangín hue.

Haikal ke mahsúl ko adá karná.

²⁴ Aur jab Kafarnahúm men áe, to ním misqál^b lenewálon ne Patras ke pás ákar kahá; Kyá tumhárá ustád ním misqál nahín detá? ²⁵ Us ne kahá; Hān, detá hai. Aur jab wuh ghar men áyá, to Yisú' ne us ke bolne se pahle hí kahá; Ai Shama'ún, tú kyá samajhtá hai? Dunyá ke bádsháh kin se mahsúl yá jizya lete hain? apne beton se, yá gairon se? ²⁶ Jab us ne kahá, ki Gairon se; to Yisú' ne us se kahá; Pas bete barí hue. ²⁷ Magar is liye ki ham unhen thokar na khilāen, tú jhl par jákar bansí dāl, aur jo machhlí pahle nikle use le; aur jab us ká munh kholegá, to ek misqál^c milegá;

wuh lekar mere aur apne badle unhen de.

Ásmán kí bádsháhat men firotaní kí aur adná logon kí qadr.

(Mar. 9. 33-37; Lúq. 9. 46-48.)

18 ¹ Us waqt shágird Yisú' ke pás ákar bole; Pas ásmán kí bádsháhat men bará kaun hai? ² Us ne ek bachche ko pás bulákar use un ke bích men khará kar diyá, ³ aur kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki agar tum na phiro, aur bachchon kí mánind na bano, to ásmán kí bádsháhat men hargiz dákhlil na hoge. ⁴ Pas jo koí apne áp ko is bachche kí mánind chhotá banáegá, wuhí ásmán kí bádsháhat men bará hogá. ⁵ Aur jo koí aise bachche ko mere nám par qabúl kartá hai, wuh mujhe qabúl kartá hai; ⁶ lekin jo koí in chhoton men se, jo mujh par imán lāe hain, kisi ko thokar khilátá hai, us ke liye yih bihtar hai, ki ek bari chakki^d kē pāt us ke gale men latkáyá jáe, aur wuh gahre samundar men dubo diyá jáe. ⁷ Thokaron ke sabab dunyá par afsos hai; kyúnki thokaron ká lagná zarúr hai, lekin us ádmí par afsos hai, jis ke bá'is se thokar lage. ⁸ Pas agar terá háth yá terá pānw tujhe thokar khilāe, to use kátkar apne pás se phenk de; tunda yá langrá hokar zindagi men dákhlil honá tere liye is se bihtar hai, ki do háth yá do pānw hote, tú hamesha kí ág men dālá jáe. ⁹ Aur agar terí ánkhi tujhe thokar khilāe, to use nikálkar apne pás se phenk de; káná hokar zindagi men dákhlil honá

^a N. *Katthe ho rahe.*

^b Yún. *Didrachma.* Is se ek sikka murád hai, jis kí qímat qarib ek rupaye ke hai, aur har ek Yahúdí ko haikal ke ikhráját ke liye sálāna dená partá thá; Khurúj 30. 13 aur 38. 26 ko dekho.

^c Yún. *Státer*, ya'ní taqríban do rupaye ká sikka.

^d Yá *phardas.*

tere liye is se bihtar hai, ki do ápkhen hote, tú ág ke jahannam men ¹⁰ dálá jáe. Khabardár, in chhoton men se kisi ko náchíz na jánná; kyúñki main tum se kahtá hún, ki Ásmán par un ke frishthe mere ásmáni Báp ká munh har waqt dekhte hain. ¹² Tum kyá samajhte ho? agar kisi ádini ki sau bheren hon, aur un men se ek bhaṭak jáe, to kyá wuh ninnánawe ko chhorkar aur paharon par jákar, a use bhaṭki hui ko na dhún-dhegá? ¹³ Aur agar aisá ho ki use páe, to main tum se sach kahtá hún, ki wuh un ninnánawe ki nisbat jo bhaṭki nahin, is bher ki ziyáda khushi karegá. ¹⁴ Isí tarah tumháre Báp ki jo ásmán par hai yih marzí nahin, ki in chhoton men se ek bhí halák ho.

Bháiyon ke jhagron ke faisala karne ke bayán men.

¹⁵ Agar terá bhái terá ^b gunáh kare, to já, aur akele men bát chit karke use samjhá; agar wuh teri sune, to tú ne apne bhái ko pá liyá. ¹⁶ Aur agar na sune, to aur ek do ádmion ko apne sáth le já, túki har ek bát do tén gawáhon ki zabán se sábit ho jáe. ¹⁷ Agar wuh un ki bhí sunne se inkár kare, to kalisiyá se kah; aur agar kalisiyá ki bhí sunne se inkár kare, to tú use gair-qaumwále aur mahsúl lenewále ke barábar ján. ¹⁸ Main tum se sach kahtá hún, ki Jo kuchh tum zar in par bándhoge, wuh ásmán par bandhegá; aur jo kuchh tum zamín par khologe, wuh ásmán par khulega. ¹⁹ Phir main tum se ^c kahtá hún, ki Agar tum men se do

shakhs zamín par kisi bát ke liye, jise wuh mángte hon, ittifáq karen, to wuh mere Báp ki taraf se, jo ásmán par hai, un ke liye ho jáegi. ²⁰ Kyúñki jahán do yá tén mere nám par ikaṭṭhe hain, wahán main un ke bích men hún.

Bháí ke mu'áf karne ke bayán men.

²¹ Us waqt Patras ne pás ákar us se kahá; Ai Khudáwand, agar merá bhái merá gunáh kartá rahe, to main kitni daf'a use mu'áf karún? kyá sáṭ daf'a tak? ²² Yisú ne us se kahá; Main tujh se yih nahin kahtá, ki sáṭ daf'a, balki sáṭ daf'a ke satar guné tak. ²³ Pas ásmán ki bádsháhat us bádsháh ki mánind hai, jis ne apne naukaron se hisáb lená cháhá. ²⁴ Aur jab hisáb lene lagá, to us ke sámne ek qarzdár házir kiyá gayá, jise das hazár tore^d dene the. ²⁵ Magar chúnki us ke pás kuchh adá karne ko na thá, is liye us ke ^e málík ne hukm diyá, ki Yih aur is ki jorú bachche, aur jo kuchh is ká hai, sab bechá jáe, aur qarz wusúl kar liyá jáe. ²⁶ Pas naukár ne girkar use sija kiyá aur kahá; Ai khudá-wand, mujhe muhlat de, to main terá sára qarz adá karúngá. ²⁷ Us naukár ke málík ne tars khákar use chhor diyá, aur us ká qarz bakhsh diyá. ²⁸ Jab wuh naukár báhar niklá, to us ke hamkhidmaton men se ek us ko milá, jis par us ke sau dínár^f áte the; us ne us ko pakarkar us ká galá ghontá aur kahá, ki Jo merá átá hai, adá kar de. ²⁹ Pas us ke hamkhidmat ne us ke sámne girkar us ki minnat ki aur kahá, Mujhe muhlat de,

^a N. ninnánawe ko paharon par na chhoregá, aur jákar.

^b N. terá na dárad.

^c N. sach izád.

^d Yún. Talantum, jis ki qímat qarib 3600 rúpaye ke thi.

^e N. us ke na dárad.

^f N. Ai khudáwand na dárad.

^g Is mauqe' par Yúnáni lafz *denarius* se ek silka murád hai, jis ki qímat takhmínan áṭh áne ki hai.

main tujhe adá kar dúngá. ³⁰ Us ne na máná, balki jákar use qaid-khane men dāl diyá, ki jab tak qarz adá na kar de, qaid rahe. ³¹ Pas us ke hamkhidmat yih hál dekhkar bahut gaingín hue, aur ákar apne málík ko sárá ahwál suná diyá. ³² Is par us ke málík ne us ko pás bulákar us se kahá; Ai sharír naukar, main ne wuh sárá qarz tujhe is liye bakhsh diyá ki tú ne meri minnat ki thí; ³³ kyá tujhe lázim na thá, ki jaisá main ne tujh par rahm kiya, tú bhi apne hamkhidmat par rahm kartá? ³⁴ Aur us ke málík ne gusse hokar, us ko jalládon ke hawále kiya, ki jab tak ^a tamám qarz adá na kar de, qaid rahe. ³⁵ Isi tarah tumháre sáth merá ásmání Báp bhi karega, agar tum men se har ek apne bhái ko dil se mu'áf na kare.

Yardan ke pár Yisú' ke mu'jize.
(Mar. 10. 1.)

Ig ¹ Jab Yisú' yih báten khatrn kar chuká, to aisá húa ki Galíl se rawána hokar, Yardan ke pár Yahúdiya kí sarhaddon men áya; ² aur us ke pichhe ek bari bhír ho lí, aur us ne unhen wahán achchhá kiya.

Taláq ke bare men Yisú' kí ta'lim.
(Mar. 10. 2-12.)

³ Aur Farísí use ázmáne ke wáste us ke pás áe aur kahne lage; Kyá har ek sabab se apní biwí ká chhor dená rawá hai? ⁴ Us ne jawáb men kahá; Kyá tum ne nahín parhá, ki jis ne unhen banáya, ^b us ne ibtidá hí se unhen mard aur 'aurat banákar kahá, ki ⁵ Is sabab se mard báp se aur mán se judá

hokar, apní biwí ke sáth rahega, aur wuh dono ek jism honge? ⁶ Pas wuh do nahín, balki ek jism hain. Is liye jise Khudá ne jorá hai, use ádmi judá na kare. ⁷ Unhon ne us se kahá; Phir Músá ne kyún hukm diyá hai, ki taláqnáma dekar use chhor de? ⁸ Us ne un se kahá, ki Músá ne tumhári sakht-dilí ke sabab tumhen apní biwiyon ke chhor देने کی ijázat dí, magar ibtidá se aisá na thá. ⁹ Aur main tum se kahtá hún, ki Jo koi apní biwí ko harámkári ke siwá kisi áur sabab se chhor de, aur dúsrí se biyáh kare, wuh ziná kartá hai; ^a aur jo koi chhori hui se biyáh kar le wuh bhi ziná kartá hai. ¹⁰ Shá-girdon ne us se kahá, ki Agar mard ká biwí ke sáth aisá hí hál hai, to biyáh karná hí achchhá nahín. ¹¹ Us ne un se kahá, ki Sab is bāt ko qabúl nahín kar sakte, magar wuhí jinhen yih qudrat dí gayí hai. ¹² Kyúnki ba'z khoje aise hain, jo mán ke pet hí se aise paidá hue, aur ba'z khoje aise hain, jinhen ádmion ne khoja banáya, aur ba'z khoje aise hain, jinhon ne ásmán kí bádsháhat ke liye apne ap ko khoja banáya. Jo qabúl kar saktá hai, wuh qabúl kare.

Chhoje bachchon se Yisú' kí mahabbat.
(Mar. 10. 13-16; Lúq. 18. 15-17.)

¹³ Us waqt log bachchon ko us ke pás láe, táki wuh un par háth rakkhe aur du'á mángé, magar shágirdon ne unhen jhirká. ¹⁴ Le-kin Yisú' ne kahá; Bachchon ko mere pás áne do, aur unhen mana' na karo, kyúnki ásmán kí bádsháhat aison hí kí hai. ¹⁵ Aur wuh un par háth rakhkar wahán se chalá gaya.

^a N. us se isad.
^b Paidáish 2. 24.

^b N. paidá kiya.
^d N. Aya 9 kí báqi 'ibarat na dera.

Yisú' ke pure shágird hone ká taríq.
(Mar. 10. 17-22; Lúq. 18. 18-23.)

¹⁶ Aur dekho, ek shakhs ne pás ákar us se kahá; Ai ustád main kaun sí neki karún, táki hamesha kí zindagí páún? ¹⁷ Us ne us se kahá, ki Tú mujh se neki kí bábat kyún púchhtá hai? nek to ek hí hai; lekin agar tú zindagí men dákhil honá cháhhtá hai, to hukmon par 'amal kar. ¹⁸ Us ne us se kahá; Kaun se hukmon par? Yisú' ne kahá; Yih, ki Khún na kar; Zíná na kar; Chorí na kar; Jhúthí gawáhi na de; ¹⁹ Apne báp kí aur mán kí 'izzat kar; aur apne parausí se apní mánind mahabbat rakh. ²⁰ Us jawán ne us se kahá, ki Main ne in sab par 'amal kiya hai; ab mujh men kis bát kí kamí hai? ²¹ Yisú' ne us se kahá; Agar tú kámil honá cháhhtá hai, to já, apná mál o asbáb bechkar garibon ko de; tujhe ásmán par khazána milegá; aur ákar mere pichhe ho le. ²² Magar wuh jawán yih bát sunkar gangín hoke chala gayá, kyunki bará máldár thá.

Yisú' ki páirawí ke ajr ke bayán men. Angúri bág ke mazdúron kí tamsil.
(Mar. 10. 23-31; Lúq. 18. 24-30.)

²³ Aur Yisú' ne apne shágirdon se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki daulatmand ká ásmán kí bádsháhat men dákhil honá mushkil hai. ²⁴ Aur phir tum se kahtá hún, ki unt ká súí ke náke men se nikal jáná is se ásan hai, ki dau'atmand Khudá kí bádsháhat men dákhil ho. ²⁵ Shágird yih sunkar bahut hí hairán hue, aur bole, ki Phir kaun naját pá saktá hai? ²⁶ Yisú' ne un kí taraf dekhkar kahá, ki Yih ádmíon se to nahín ho saktá, lekin Khudá se sab kuchh

ho saktá hai. ²⁷ Is par Patras ne jawáb men us se kahá, ki Dekh, ham to sab kuchh chhorkar tere pichhe ho liye hain; pas ham ko kyá milegá? ²⁸ Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki jab Ibn i Adam nayi paidá-ish men apne jalál ke takht par baithegá, to tum bhi jo mere pichhe ho liye ho, bárah takhton par baithkar, Isráíl ke bárah kabílon ká insáf karoge. ²⁹ Aur jis kisi ne gharon, yá bháiyon, yá bahinon, yá báp, yá mán, yá bachchon, yá kheton ko mere nám kí khátir chhor diya hai, us ko sau guná milegá,^b aur hamesha kí zindagí ká wáris hogá. ³⁰ Lekin bahut se awwal ákhir ho jáenge, aur ákhir

20 awwal. ¹ Kyunki ásmán kí bádsháhat us ghar ke málík kí mánind hai, jo sawere niklá, táki apne angúri bág men mazdúr lagáe. ² Aur us ne mazdúron se ek dínar^c roz thahrákar, unhen apne bág men bhej diya. ³ Phir pahar din charhe ke qaríb nikalkar, us ne auron ko bázár men bekár khare dekhá, ⁴ aur un se kahá; Tum bhi bág men chale jáo; jo wájib hai, tumhen dúngá. Pas wuh chale gaye. ⁵ Phir us ne do pahar aur tíse pahar ke qaríb nikalkar waisá hí kiya. ⁶ Aur koi ek ghanṭá din rahe, phir nikalkar auron ko khare páya, aur un se kahá; Tum kyún yahán tamám din bekár khare rahe? ⁷ Unhon ne us se kahá; Is liye ki kisi ne ham ko mazdúri par nahín lagáya. Us ne un se kahá; Tum bhi bág men chale jáo. ⁸ Jab shám hui, to bág ke málík ne apne kárinde se kahá, ki Mazdúron ko bulá, aur pichhlon se lekar pahlon tak unhen^d maz-

^a N. Apne na dárad.

^b 18. 28. ke háshiye ko dekho.

^b N. wuh koi guná síyáda páogá.

^d N. unhen na dárad.

dúri de de. ⁹ Jab wuh áe jo ghanṭá bhar din rahe lagáe gaye the, to unhen ek ek dínár milá.

¹⁰ Jab pahle mazdúr áe, to unhon ne yih samjhá, ki hamen ziyáda milegá, aur un ko bhí ek hí ek dínár milá. ¹¹ Jab milá, to ghar ke málik se yih kahkar shikáyat karne lage, ki ¹² In pichhlon ne ek hí ghanṭá kám kiyá hai, aur tú ne inhen hamáre barábar kar diyá, jinhon ne din bhar ká bojh utháya, aur sakht dhúp sahí.

¹³ Us ne jawáb dekar un men se ek se kahá; Miyán, main tere sáth beinsáfi nahín kartá; kyá terá mujh se ek dínár nahín thahrá thá?

¹⁴ Jo terá hai uthá le, aur chalá já; merí marzí yih hai, ki jitná tujhe detá hún, is pichhle ko bhí utná hí dún. ¹⁵ Kyá mujhe rawá nahín, ki apne mál ko jo cháhún so karún? Yá tú is liye ki main nek hún, burí nazar se dekhtá hai?

¹⁶ Isí tarah ákhir awwal ho jáenge, aur awwal ákhir.

Yisú' ke qatl hone aur jī uthne ki peshingoī.

(Mar. 10. 32-34; Lúq. 18. 31-33.)

¹⁷ Aur Yisú' Yaráshalem játe men bárah shágirdon ko ^a alag le gayá, aur ráh men un se kahá; ¹⁸ Dekho, ham Yaráshalem ko játe hain, aur Ibn i Adam sardár káhinon aur faqihon ke hawále kiyá jáegá, aur wuh us ke qatl ká hukm denge, ¹⁹ aur use gair-qaumon ke hawále karenge, táki wuh use tháṭṭhon men uráen, aur koré máren, aur salib par charháen, aur wuh tisre din zinda kiyá jáegá.

Zabdi ke beton ki 'arz.

(Mar. 10. 35-45.)

²⁰ Us waqt Zabdi ke beton ki máñ ne, apne beton ke sáth us ke

^a N. Jab Yisú' Yaráshalem jáne ko thá, to un bárah ko.

sámne ákar sijda kiyá, aur us se kuchh 'arz karne lagí. ²¹ Us ne us se kahá, ki Tú kyá cháhí hai? Us ne us se kahá; Farmá, ki yih mere do bete terí bádsáhát men ek terí dahní, aur ek terí báñ taraf baithé. ²² Yisú' ne jawáb men kahá; Tum nahín jánte, ki kyá mángte ho. Jo piyála main píne ko hún, kyá tum pí sakte ho? Unhon ne us se kahá; Pí sakte hain. ²³ Us ne un se kahá; Merá piyála to píoge, lekin apne dahne báñe kisi ko bithá dená merá kám nahín, magar jin ke liye mere Báp kí taraf se taiyár kiyá gayá, unhin ke liye hai. ²⁴ Aur jab dason ne yih suná, to un dono bháiyon se khafa hue. ²⁵ Magar Yisú' ne unhen pás bulákar kahá; Tum jánte ho, ki gair-qaumon ke sardár un par hukumat chaláte, aur amír un par ikhtiyár jatáte hain. ²⁶ Tum men aísá na hogá,^b balki jo tum men bará honá cháhe, wuh tumhárá khádim bane, ²⁷ aur jo tum men awwal honá cháhe, wuh tumhárá gulám bane: ²⁸ chunáñchi Ibn i Adam is liye nahín áyá, ki khidmat le, balki khidmat kare, aur apní jáñ bahuteron ke badle fíde men de.

Do andhon ko bīnd karnā.

(Mar. 10. 46-52; Lúq. 18. 35-43.)

²⁹ Aur jab wuh Yariho se nikalte the, to ek barí bhīr us ke píche ho lí. ³⁰ Aur dekho, do andhon ne jo ráh ke kanáre baithé hue the, yih sunkar, ki Yisú' já rahá hai, chillákar kahá; Ai Khudáwand, Ibn i Dáúd, ham par rahm kar. ³¹ Logon ne unhen dántá ki chup rahen; lekin wuh áur bhí chillákar bole; Ai Khudáwand, Ibn i Dáúd, ham par rahm kar.

^b N. aísá nahín hai.

³² Yisú' ne khare hokar unhen buláyá aur kahá; Tum kyá cháhte ho, ki main tumhare liye karún?

³³ Unhon ne us se kahá; Ai Khudáwand, yih ki hamári ánkhen khul jáen. ³⁴ Yisú' ko tars áyá, aur us ne un ki ánkhen ko chhúá; aur wuh fauran bíná ho gaye, aur us ke piche ho liye.

Yisú' ká 'alániya taur par Yaráshalem men dákhlil honá.

(Mar. 11. 1-10; Lúq. 19. 29-38;

Yúh. 12. 12-15.)

21 ¹ Aur jab wuh Yaráshalem ke nazdik pahunche, aur Zaitún ke pahár par Baitfage ke pás áe, to Yisú' ne do shágirdon ko yih kahkar bhejá, ki ² Apne sámne ke gánw men jáo; wahín pahunchte hí ek gadhí bandhi hui, aur us ke sáth bachcha tumhen milégá; unhen kholkar mere pás le áo. ³ Aur agar koi tum se kuchh kahe, to kahná, ki Yih Khudáwand ko darkar hai; wuh fí'faur unhen bhej degá. ⁴ Yih is liye húa, ki jo nabí ki ma'rifat kahá gayá thá, wuh púrâ ho, ki

⁵ Siyyon ki betí se kaho, ki

Dekh, terâ Bádsháh tere pás áta hai;

Wuh halím hai, aur gadhe par sawár hai;

Balki ládu ke bachche par.

⁶ Pas shágirdon ne jákar, jaisá Yisú' ne unhen hukm diyá thá. waisá hí kiya; ⁷ aur gadhí aur bachche ko lákar apne kapre un par dále; aur wuh un par baith gayá. ⁸ Aur bhír men ke aksar logon ne apne kapre ráste men bichháe, aur áuron ne darakhton se dáliyan kátkar ráh men phailáin.

⁹ Aur bhír jo us ke áge áge játi aur piche piche chali áti thi, pukár pukárkar kahti thi, ki Ibn i Dáúd ko Hosha'ná,^b mubáarak hai wuh, jo Khudáwand ke nám par áta hai, 'álam i bálá par Hosha'ná.^b ¹⁰ Aur jab wuh Yaráshalem men dákhlil húa, to sáre shahr men halchal par gayi, aur log kahne lage; Yih kaun hai? ¹¹ Bhír ke logon ne kahá; Yih Galil ke Násarát ká nabí Yisú' hai.

Haikal ko pák sáf karná.

(Mar. 11. 15-18; Lúq. 19. 45-47.)

¹² Aur Yisú' ne Khudá ki haikal men dákhlil hokar, un sab ko nikál diyá, jo haikal men kharid o farokht kar rahe the, aur sarráfon ke takhte aur kabútar-faroshon ki chaukiyan ulať diin, ¹³ aur un se kahá; Likhá hai, ki ¹⁴ Merá ghar du'á ká ghar kahláegá; magar tum use dákúon ki khoj banáte ho. ¹⁵ Aur andhe aur langre haikal men us ke pás áe; aur us ne unhen acchehá kiya. ¹⁶ Lekin jab sardár káhinon aur faqihon ne un 'ajib kámon ko, jo us ne kiye, aur larkon ko haikal men Ibn i Dáúd ko Hosha'ná^b pukarte dekhá, to khafa hokar us se kahne lage; ¹⁷ Tú suntá hai, ki yih kyá kahte hai? Yisú' ne un se kahá; Hán; kyá tum ne yih kabhi nahin parhá, ki Bachchon aur shirkhwáron ke munh se tú ne hamd ko kámil karáyá? ¹⁸ Aur wuh unhen chhořkar shahr ke báhar Bait'aniyyáh men gayá, aur rát ko wahin rahá.

Ek bephal anjir ke darakht ká sukháya jáná.

(Mar. 11. 12-14 aur 20-24.)

¹⁹ Aur jab subh ko phir shahr

^a Zakariyáh 9. 9.

^b 'Ibráni zabán men is ke ma'ní hai, *Karm karke naját de*. Zabúr 118. 25 ko dekho.

^c N. Khudá ki ne darađ.

^d Yasha'yáh 54. 7.

^e Zabúr 8. 3.

men jātá thá, to use bhúk lagi. ¹⁹ Aur anjír ká ek darakht ráh ke kanáre dekhkar us ke pás gayá, aur patton ke siwá us men kuchh na pákar us se kahá, ki Ayanda tujh men kabhí phal na lage. Aur anjír ká darakht usí dam súkh gayá. ²⁰ Shágirdon ne yih dekhkar ta'ajjub kiya; aur kahá; Yih anjír ká darakht kyúnkar ek dam men súkh gayá? ²¹ Yisú' ne jawáb men un se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki Agar imán rakkho aur shakk na karo, to na sirf wuh karoge, jo anjír ke darakht ke sáth húa, balki agar is pahár se bhí kahoge, ki Tú ukhar já, aur samundar men já par, to yih ho jáegá. ²² Aur jo kuchh du'á men imán ke sáth mángoge, wuh sab tumhen milegá.

Apne ikhtiyár ke बारे में Yisú' ká sardáron ko jawáb dená.

(Mar. 11. 27-33; Lúq. 20. 1-8.)

²³ Aur jab wuh haikal men ákar ta'lím de rahá thá, to sardár káhinon, aur gaum ke buzurgon ne us ke pás ákar kahá; Tú in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hai? aur kis ne tujhe yih ikhtiyár diyá hai? ²⁴ Yisú' ne jawáb men un se kahá, ki Main bhí tum se ek bát púchhtá hún; agar wuh mujhe batáoge, to main bhí tum ko batáúngá, ki in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún. ²⁵ Yúhanná ká baptisma^a kahán se thá? ásmán kí taraf se, yá insán kí taraf se? Wuh ápas men saláh karne lage, ki Agar ham kahen, Ásmán kí taraf se, to wuh ham se kahegá, phir tum ne kyún us ká yaqín na kiya? ²⁶ Aur agar kahen, Insán kí taraf

se, to ham 'awámm se darté haiñ, kyúnki sab Yúhanná ko nabí jánte haiñ. ²⁷ Pas unhon ne jawáb men Yisú' se kahá, ki Ham nahín jánte. Us ne bhí un se kahá; Main bhí tumhen nahín batátá, ki in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún. ²⁸ Tum kyá samajhte ho? Ek ádmi ke do bete the; us ne pahle ke pás jákar kahá; Betá, já; á; angúri bág men kám kar. ²⁹ Us ne jawáb men kahá; Main nahín jáúngá; magar pichhe pachhtákar gayá.^b ³⁰ Phir dústre ke pás jákar us ne isí tarah kahá. Us ne jawáb diyá; Achchhá janáb: magar gayá nahín.^c ³¹ In dono men se kaun apne báp kí marzí bajá láyá? Wuh bole; Pahlá.^d Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki Mahsúl lenewále aur kasbíán tum se pahle Khudá kí bádsháhat men dákhil hotí haiñ. ³² Kyúnki Yúhanná rástbázi kí tariq par tumháre pás áyá, aur tum ne us ká yaqín na kiya, magar mahsúl lenewálon aur kasbíon ne us ká yaqín kiya; aur tum yih dekhkar pichhe bhí na pachhtáe, ki us ká yaqín kar lete.

Angúri bág ke thekedáron kí tamsíl.

(Mar. 12. 1-12; Lúq. 20. 9-19.)

³³ Ek áur tamsíl suno. Ek ghar ká málík thá, jis ne angúri bág lagáya, aur us ke cháron taraf iháta gherá aur us men hauz khodá, aur burj banáya, aur use bágbanon ko theke par dekar pades chalá gayá. ³⁴ Aur jab phal ká mausim qarib áyá, to us ne apne naukaron ko bágbanon ke pás apná^e phal lene ko bhejá. ³⁵ Aur bágbanon ne us ke naukaron ko pakarkar

^a Yá *istibáq*.

^b N. *Achchhá janáb, magar gayá nahín.*

^c N. *Main nahín jātá; magar pichhe pachhtákar gayá.*

^d N. *Dústra.*

^e Yá *us ká.*

kisi ko pítá, aur kisi ko qatl kiya, aur kisi ko sangsár kiya. ³⁶ Phir us ne aur naukaron ko bhejá, jo pahlon se ziyáda the, aur unhon ne jn ke sáth bhí usi tarah kiya. ³⁷ Akhir us ne apne bete ko un ke pás yih kahkar bhejá, ki Wuh mere bete ká to liház karenge. ³⁸ Jab bágbánon ne bete ko dekhá, to ápas men kahá, ki Yihí wáris hai; áo, ise qatl karke is kí mirás par qabza kar leñ. ³⁹ Aur use pakarkar bág se báhar nikálá, aur qatl kar diya. ⁴⁰ Pas jab bág ká málík áegá, to un bágbánon ke sáth kyá karegá? ⁴¹ Unhon ne us se kahá; Un bure ádmion ko buri tarah halák karegá, aur bág ká theká aur bágbánon ko degá, jo mausim par us ko phal den. ⁴² Yisú' ne un se kahá; Kyá tum ne kitáb i muqaddas men kabhí nahín parhá, ki

* Jis patthar ko mi'máron ne radd kiya,

Wuhí kone ke sire ká patthar ho gayá;

Yih Khudáwand kí taraf se huá, Aur hamárá nazar men 'ajib hai?

⁴³ Is liye main tum se kahtá hún, ki Khudá kí bádsháhát tum se le lí jáegí, aur us qaum ko, jo us ke phal láe, de dí jáegí. ⁴⁴ Aur jo is patthar par giregá, us ke tukre tukre ho jáenge, magar jis par wuh giregá, use pís dálegá. ⁴⁵ Aur jab sardár káhinon aur Farísion ne us kí tamsilen sunín, to san'ajh gaye, ki hamáre haqq men kahtá hai. ⁴⁶ Aur wuh us ke pakarne kí koshish men the, lekin logon se darte the, kyúñki wuh use nabí jánte the.

Shaháde ki shádi kí tametl.

22 ¹ Aur Yisú' phir un se tam-silon men kahne^b lagá, ki

^a Zebúr 118, 22, 33.

^b Yún. jawáb men kahne.

^c N. wo ho.

² Ásmán kí bádsháhát us bádsháh kí mánind hai, jis ne apne bete kí shádí-kí; ³ aur apne naukaron ko bhejá ki buláe hún ko shádí men buláen; magar unhon ne áná na cháhá. ⁴ Phir us ne aur naukaron ko yih kahkar bhejá, ki Buláe hún se kaho. ki Dekho, main ne ziyáfat taiyár kar lí hai; mere bail aur mote mote jánwar zabh ho chuke hain, aur sab kuchh taiyár hai; shádí men áo. ⁵ Magar wuh beparwái karke chal diye, kí apne khet ko, kí apní saudágari ko, ⁶ aur báqion ne us ke naukaron ko pakarkar be'izzat kiya, aur már dála. ⁷ Bádsháh ko gussa áya, aur apná lashkar bhejkar, un khúnion ko halák kar diya, aur un ká shahr phúnk diya. ⁸ Tab us ne apne naukaron se kahá, ki Shádí kí ziyáfat to taiyár hai, magar buláe hue láiq na the. ⁹ Pas ráston ke nákon par jáo, aur jitne tumhen milén, shádí men bulá láo. ¹⁰ Aur wuh naukar báhar ráston par jákar, jo unhen mile, kyá bure kyá bhale, sab ko^c jama' kar láe, aur shádí kí mahfil mihmánon se bhar gayí. ¹¹ Aur jab bádsháh mihmánon ke dekhne ko andar áya, to us ne wahán ek ádmí ko dekhá, jo shádí kí poshák pahine hue na thá; ¹² aur us se kahá; Miyán, tú shádí kí poshák pahine bagair yabán kyúnkar á gayá? Lekin us ká munh band ho gayá. ¹³ Is par bádsháh ne khádimon se kahá; Us ke háth páñw bándhkar us ko báhar andhere men dál do; wahán roná aur dánton ká písna hogá. ¹⁴ Kyúñki buláe hue bahut hain, magar barguzida thore.

Jizya dene ke bare men Yisú' ká faisala.
(Mar. 12. 13-17; Lúq. 20. 20-26.)

¹⁵ Us waqt Farisíon ne jákar mashwara kiyá, ki use kyúnkar báton men phansáen. ¹⁶ Pas unhon ne apne shágridon ko Herodíon ke sáth us ke pás bhejá, aur unhon ne kahá; Ai ustád, ham jánte hain ki tu sachchá hai, aur sachcháí se Khudá ki ráh ki ta'lim detá hai, aur kisi ki parwá nahín kartá; kyúnki tú kisi ádmí ká tarafdár nahín. ¹⁷ Pas hamen batá, tú kyá samajhtá hai? Qaisar ko jizya dená rawá hai, yá nahín? ¹⁸ Yisú' ne un ki sharárat jánkar kahá; Ai riyákáro, mujhe kyún ázmáte ho? ¹⁹ Jizye ká sikka mujhe dikháo. Wuh ek dínár^a us ke pás le áe. ²⁰ Us ne un se kahá; Yih súra^b aur nám kis ká hai? ²¹ Unhon ne us se^b kahá; Qaisar ká. Is par us ne un se kahá; Pas jo Qaisar ká hai, Qaisar ko, aur jo Khudá ká hai, Khudá ko adá karo. ²² Unhon ne yih sunkar ta'ajjub kiyá, aur use chhorkar chale gaye.

Sadúqíon ko qiyámat ke bare men jawáb dená.

(Mar. 12. 18-27; Lúq. 20. 27-40.)

²³ Usí din Sadúqí, jo kahte hain, ki qiyámat hai hí nahín, us ke pás áe, aur us se yih suwál kiyá, ki ²⁴ Ai ustád, Músá ne kahá thá ki^c Agar koi beaulád mar jáe, to us ká bhái us ki biwi se biyáh kar le, aur apne bhái ke liye nasl paidá kare. ²⁵ Ab hamáre darmiyán sáth bhái the; aur pahlá biyáh karke mar gayá, aur is sabab se, ki us ke aulád na thí, apní biwi apne bhái ke liye chhor gayá; ²⁶ isí tarah dúsrá aur tísrá bhí, sátwen tak.

²⁷ Sab ke píchhe wuh 'aurat bhí mar gayí. ²⁸ Pas wuh qiyámat men un sáton men se kis ki biwi hogí? kyúnki sab ne us se biyáh kiyá thá. ²⁹ Yisú' ne jawáb men un se kahá, ki Tum gumráh ho, is liye ki na kitáb i muqaddas ko jánte ho, na Khudá ki qudrat ko; ³⁰ kyúnki qiyámat men biyáh shádí na hogí, balki log ásmán par firishton ki mánind honge. ³¹ Magar murdon ke jí uthne ki bábat, jo Khudá ne tumhen farmáyá thá, kyá tum ne wuh nahín parhá, ki ³² ^d Main Ibráhím ká Khudá, aur Izháq ká Khudá, aur Ya'qúb ká Khudá hún? Wuh to murdon ká Khudá nahín, balki zindon ká hai. ³³ Log yih sunke us ki ta'lim se hairán hue.

Tauret ká sab se bard hukm.

(Mar. 12. 28-33.)

³⁴ Aur jab Farisíon ne suná, ki us ne Sadúqíon ká munh band kar diyá, to wuh jama' ho gaye; ³⁵ aur un men se ek 'álim i shara' ne ázmáne ke liye us se púchhá; ³⁶ Ai ustád, Tauret men kaun sá hukm bará hai? ³⁷ Us ne us se kahá, ki^e Khudáwand apne Khudá se apne sáre dil, aur apní sárí ján, aur apní sárí 'aql se mahabbat rakh. ³⁸ Bará aur pahlá hukm yihí hai. ³⁹ Aur dúsrá us ki mánind yih hai, ki^f Apne parausi se apne barábar mahabbat rakh. ⁴⁰ In hí do hukmon par tamám Tauret aur ambiyá ke sahífon ká madár hai.

Masih Ibn i Dáúd ke bare men.

(Mar. 12. 35-37; Lúq. 20. 41-44.)

⁴¹ Aur jab Farisí jama' hue, to Yisú' ne un se yih púchhá, ⁴² ki Tum Masih ke haqq men kyá

^a 18. 28 ká hachhiya dekho.

^d Khurú 3. 6.

^b N, us se na dárád.

^e Istisná 5. 5.

^c Istisná 25. 5.

^f Ahbár 19. 18

samajhte ho? Wuh kis ká betá hai? Unhon ne us se kahá; Dáúd ká. ⁴³ Us ne un se kahá; Pas Dáúd Rúh kí hidáyat se ^a kyúnkar use Khudáwand kahtá hai, kí

⁴⁴ ^b Khudáwand ne mere Khudáwand se kahá;

Meri dahní taraf baiṭh,

† Jab tak main tere dushmanon ko tere pánwon ke niche na kar dún?

⁴⁵ Pas jab Dáúd us ko Khudáwand kahtá hai, to wuh us ká betá kyúnkar thahrá? ⁴⁶ Aur koí us ke jawáb men ek bát na bol saká, aur na us din se phir kisi ne us se suwál karne kí jur'at kí.

Yisú' ká Faqíhon aur Farísion ko malámat karná.

(Mar. 12. 38-40; Lúq. 20. 45-47.)

23 ¹ Us waqt Yisú' ne bhir se aur apne shágirdon se yih báten kahin, kí ² Faqih aur Farisi Músá kí gaddi par baiṭhe hain; ³ pas jo kuchh wuh tumhen batáen, wuh sab karo aur máno, lekin un ke se kámi na karo, kyunki wuh kahte hain, aur karte nahin. ⁴ Wuh aise bhári bojh, jin ká utháná mushkil hai, bándhkar ^c logon ke kandhon par rakhte hain, magar ap unhen apní ungli se bhí hiláná nahin cháhte. ⁵ Wuh apne sab kám logon ke dikháne ko karte hain, kyunki apne ta'wiz bare banáte, aur apní poshák ke kanáre chauré rakhte hain; ⁶ aur ziyáfaton men sadrnishini, aur 'ibádatkhánon men a'lá darje kí kursíán, ⁷ aur bázáron men salám, aur ádmion se Rabbí kahláná pasand karte hain. ⁸ Magar tum Rabbí na kahláo; kyunki tumhárá ustád ek hí hai, aur tum sab bhái ho. ⁹ Aur zamín par kisi ko apná

^a Yún. Rúh men.

^b Zabúr 110. 1.

^c N. Wuh bhári bojh bándhkar.

báp na kaho; kyunki tumhárá Báp ek hí hai, jo ásmáni hai. ¹⁰ Aur na tum hádí kahláo; kyunki tumhárá hádí ek hí hai, ya'ní Masih. ¹¹ Lekin jo tum men bará hai, wuh tumhárá khádim bane. ¹² Aur jo koí apne ap ko bará banáegá, wuh chhotá kiyá jáegá; aur jo apne ap ko chhotá banáegá, wuh bará kiyá jáegá.

¹³ Ai riyákár faqího aur Farísio, tum par afsos hai! kí ásmán kí bádsháhat logon par band karte ho; kyunki na to ap dákhlil hote ho, aur na dákhlil honewálon ko dákhlil hone dete ho.

¹⁵ Ai riyákár faqího aur Farísio, tum par afsos hai! kí ek murid karne ke liye tarí aur khushkí ká daura karte ho, aur jab wuh murid ho chuktá hai, to use apne se dúná jahannam ká farzand baná dete ho.

¹⁶ Ai andhe ráh batánewálo, tum par afsos hai! jo kahte ho, kí Agar koí maqdis kí qasam kháe, to kuchh bát nahin; lekin agar maqdis ke sone kí qasam kháe, to us ká páband hogá. ¹⁷ Ai ahmao aur andho, kaun sá bará hai? soná, yá maqdis jis ne sone ko muqaddas kiyá? ¹⁸ Aur phir kahte ho, kí Agar koí qurbángáh kí qasam kháe, to kuchh bát nahin, lekin jo nazr us par charhí ho, agar us kí qasam kháe, to us ká páband hogá. ¹⁹ Ai andho, kaun sí barí hai? nazr yá qurbángáh, jo nazr ko muqaddas kartí hai? ²⁰ Pas jo qurbángáh kí qasam khátá hai, wuh us kí, aur sab chizon kí jo us par hain, qasam khátá hai. ²¹ Aur jo maqdis kí qasam khátá hai, wuh us kí aur us ke rahnewále kí qasam khátá hai. ²² Aur jo ásmán kí qasam khátá hai, wuh Khudá ke takht kí, aur

us par baithnewále ki qasam khátá hai.

²³ Ai riyákár faqího aur Farísio, tum par afsos hai! ki podíne aur saunf aur zire par dahyáki dete ho, aur tum ne shari'at ki ziyáda bhári báton, ya'ni insáf aur rahm aur imán ko chhor diyá hai. Lázim thá, ki yih bhí karte, aur wuh bhí na chhorté. ²⁴ Ai andhe ráh batánewálo, jo machchhar ko to chhánté ho, aur únt ko nigal játe ho.

²⁵ Ai riyákár faqího aur Farísio, tum par afsos hai! ki piyále aur rikábi ko úpar se sáf karte ho, magar wuh andar lút aur náparhezgári se bhare hain. ²⁶ Ai andhe Farísí, pahle piyále aur rikábi^a ko andar se sáf kar, táki úpar se bhí sáf ho jáen.

²⁷ Ai riyákár faqího aur Farísio, tum par afsos hai! ki tum safedí phiri húi qabron ki mánind ho, jo úpar se to khúbsúrat dikhái detí hain, magar andar murdon ki haddiyon, aur har tarah ki najásat se bhári húi hain. ²⁸ Isí tarah tum bhí záhir men to logon ko rástbáz dikhái dete ho, magar bátin men riyákári aur bedíni se bhare húe ho.

²⁹ Ai riyákár faqího aur Farísio, tum par afsos hai! ki nabíon ki qabren banáste, aur rástbázon ke maqbare árásta karte ho, ³⁰ aur kahte ho, ki Agar ham apne báp-dádon ke zamáne men hote, to nabíon ke khún men un ke sharik na hote. ³¹ Is tarah tum apni nisbat gawáhi dete ho, ki ham nabíon ke qátílon ke farzand hain. ³² Garaz apne báp-dádon ká paimána bhar do. ³³ Ai sánpo, ai af'ái ke bachcho, tum jahannam ki sazá se

kyúnkar bachoge? ³⁴ Is liye dekho, main nabíon aur dánáon aur faqíhon ko tumháre pás bhejtá hún; un men se ba'z ko qatl karoge, aur salib par charháoge, aur ba'z ko apne 'ibádatkhánon men koré mároge, aur sháhr bá sháhr satáste phiroge; ³⁵ táki sab rástbázon ká khún,^b jo zamín par baháyá gayá, tum par áe: rástbáz Hábil ke khún se lekar Birikyáh ke beté Zakaryáh ke khún tak, jise tum ne maqdis aur qurbángáh ke darmiyán qatl kiyá. ³⁶ Main tum se sach kahtá hún, ki Yih sab kuchh is zamáne ke logon^c par áegá.

Yarúshalem par afsos.

(Lúq. 13. 34, 35.)

³⁷ Ai Yarúshalem, ai Yarúshalem, tú jo nabíon ko qatl kartí hai, aur jo tere pás bheje gaye, unhen sangsár kartí hai! kitní hí bár main ne cháhá, ki jis tarah murgí apne bachchon ko paron tale jama' kar letí hai, usí tarah main bhí tere larkon ko jama' kar lún, magar tum ne na cháhá! ³⁸ Dekho, tumhárá ghar tumháre liye wirán chhorá játa hai.^d ³⁹ Kyúnki main tum se kahtá hún, ki Ab se mujhe phir hargiz na dekhoge, jab tak na kahoge, ki^e Mubáarak hai wuh jo Khudáwand ke nám par áta hai.

Haikal ke girde jáne ki peshingoí.

(Mar. 13. 1, 2; Lúq. 21. 5, 6.)

24 ¹ Aur Yisú' haikal se nikalkar já rahá thá, ki us ke shágird us ke pás áe, táki use haikal ki 'imáratén dikháen. ² Us ne jawáb men un se kahá; Kyá tum in sab chizon ko nahín dekhte? Main

^a N. aur rikábi na dárád.

^b Yún. rástbáz khún.

^c Yún. is pusht.

^d N. Tumháre hí liye chhorá játa hai.

^e Zabúr 118. 26.

tum se sach kahtá hún, ki Yahan kisi patthar par patthar báqí na rahegá, jo giráyá na jáegá.

Masih ká amad ke nishán.

Qaumon men taklifen.

(Mar. 13. 3-13; Lúq. 21. 7-19.)

³ Aur jab wuh Zaitún ke pahár par baithá thá, to us ke shágird alag us ke pás ákar bole; Hamen butá ki yih báten kab hongí? aur tere áne^a aur dunyá ke ákhir hone^b ká nishán kyá hogá? ⁴ Yisú^c ne jawáb men un se kahá, ki Khabardár, koi tumhen gumráh na kar de. ⁵ Kyúñki bahutere mere nám se áenge, aur kahenge ki main Masih hún, aur bahut se logon ko gumráh karenge. ⁶ Aur tum laráiyán, aur laráiyon ki afwáh sunoge; khabardár, khabará na jáná; kyúñki in báton ká wáqí^d honá zarúr hai, lekin us waqt khátima na hogá. ⁷ Kyúñki qaum par qaum, aur bádsháhát par bádsháhát^e charháí karegi; aur jagah jagah kál parenge, aur bhaunchál áenge. ⁸ Lekin yih sab báten musibaton^f ká shurú^g hí hongí. ⁹ Us waqt log tumhen taklíf dene ke liye pakarwáenge, aur tumhen qatl karenge, aur mere nám ke sabab sári qaumen tum se 'adáwat rakkhengí. ¹⁰ Aur us waqt bahutere thokar kháenge, aur ek दूसरे ko pakarwáenge. aur ek दूसरे se 'adáwat rakkhengí. ¹¹ Aur bahut se jhúthe nabí uth khare honge, aur bahuteron ko gumráh karenge. ¹² Aur bedini ke barh jáne ke sabab bahuteron ki mahabbat thandi par jáegi. ¹³ Magar jo ákhir tak bardásht karegá, wuh naját páegá. ¹⁴ Aur bádsháhát ki is khushkhabari ki manadí tamám dunyá men hogí,

táki sab qaumon ke liye gawáhi ho; aur us waqt khátima hogá.

Yarúshalem par áfaten.

(Mar. 13. 14-23; Lúq. 21. 20-24.)

¹⁵ Pas jab tum us ujárnawálí makrúh chíz ko, jis ká zikr Dániyál nabí ki ma'rifat húa,^d muqaddas maqám men khará húa dekho, (parhnewálá samajh le,) ¹⁶ to jo Yahúdiya men hon, wuh paharon par bhág jáen: ¹⁷ jo kothe par ho, wuh apne ghar ká asbáb leno ko niche na utre; ¹⁸ aur jo khet men ho, wuh apná kaprá leno ko piche na laute. ¹⁹ Magar un par afsos hai, jo un dinon men hámila hon, aur jo dúdh piláti hon! ²⁰ Pas dú'á mángo, ki tumhen járon men yá Sabt ke din bhágná na pare; ²¹ kyúñki us waqt aisi barí musibat hogí, ki dunyá ke shurú^e se na ab tak húi, na kabhi hogí. ²² Aur agar wuh din ghatáe na játe, to koi bashar na bachtá; magar barguzidon ki khátir wuh dinghatáe jáenge. ²³ Us waqt agar koi tum se kahe, ki Dekho, Masih yahan hai, yá wahán hai, to yaqín na karná. ²⁴ Kyúñki jhúthe Masih aur jhúthe nabí uth khare honge, aur aise bare nishán aur 'ajibkám dikháenge, ki agar mumkin ho, to barguzidon ko bhi gumráh kar len. ²⁵ Dekho, main ne pahle hí tum se kah diyá hai. ²⁶ Pas agar wuh tum se kahen, ki Dekho, wuh biyábán men hai, to báhar na jáná: Dekho, wuh kothriyon men hai, to yaqín na karná. ²⁷ Kyúñki jaise bijli púrab se kaundhkar pachchhim tak dikháí deti hai, waise hí Ibn i Ádam ká áná hogá.^f ²⁸ Jahán murdár hai, wahán giddh jama^g ho jáenge.

^a Yún. teri husúri.

^b Yún. samáne ki takmil.

^c Yún. dará i sh.

^d Dániyál 9. 27; 11. 31 aur 12. 11.

^e Yún. ki husúri hogí.

Ibn i Ádam ká zuhūr.

(Mar. 13. 24-27; Lúq. 21. 25-28.)

²⁹ Aur fauran un dinon kī musibat ke ba'd sūraj tārīk ho jāegá, aur chánd' apnī raushnī na degá, aur sitāre ásmán se girenge, aur ásmānon kī quwwaten hilāí jāengi: ³⁰ aur us waqt Ibn i Ádam ká nishān ásmán par dikhāí degá; aur us waqt zamīn kī sārī qaumen chhātī pītengi aur Ibn i Ádam ko barī qudrat aur jalāl ke sáth ásmán ke bádalon par áte dekhengi. ³¹ Aur wuh narsinge kī barī áwáz ke sáth* apne firishton ko bhejegá, aur wuh us ke barguzidon ko chāron taraf se ásmán ke is sire se us sire tak jama' karenge.

Masīh kī ámad kī taiyārī.

(Mar. 13. 28-37; Lúq. 21. 29-36.)

³² Ab anjir ke darakht se ek tamsil sikhō: jūnhī us kī dālī narm hotī aur patte nikalte hain tum jān lete ho, kī garmī nazdik hai: ³³ isī tarah jab tum in sab báton ko dekho, to jān lo kī wuh nazdik, balki darwāze par hai. ³⁴ Main tum se sach kahtā hūn, kī Jab tak yih sab báten na ho len, yih nasl^b hargiz tamām na hogi. ³⁵ Ásmán aur zamīn ṭal jāenge, lekin merī báten hargiz na ṭalengi. ³⁶ Lekin us din aur us ghari kī bábat koī nahīn jāntá, na ásmán ke firishte, na Betá, magar sirf Bāp. ³⁷ Jaisá Nuh ke dinon mein húa, waisá hī Ibn i Ádam ke áne ke waqt hogá.^c ³⁸ Kyūnki jis tarah tufán se pahle ke dinon mein log kháte píte the, aur un mein biyáh shádī hotī thī, us din tak, kī Nuh kishtī mein dákhl húa, ³⁹ aur jab tak tufán ákar un sab ko bahá na le gayá, un ko khabar na hūí, isī tarah Ibn i

* N. bare narsinge ke sáth.
c Yūn. kī huzūrī hogi.

Ádam ká áná hogá.^d ⁴⁰ Us waqt do ádmī khet mein hongē; ek le liyá jāegá, aur दूसरा chhor diyá jāegá. ⁴¹ Do 'auraten chakkī pístī hongī; ek le lí jāegí, aur दूसरी chhor dí jāegí. ⁴² Pas jāgte raho; kyūnki tum nahīn jānte, kī kis din tumhárá Khudáwānd áegá. ⁴³ Lekin yih jān rakkho, kī agar ghar ke málík ko ma'lūm hotá, kī chor rát ke kaun se pahar áegá, to jāgtá rahtá, aur apne ghar mein naq b hone na detá. ⁴⁴ Is liye tum bhī taiyār raho; kyūnki jis ghari tumhen gumán bhī na hogá, Ibn i Ádam á jāegá. ⁴⁵ Pas wuh diyá-natdār aur 'aqlmand naukhar kaun sá hai, jise málík ne apne naukhar chákaron par muqarrar kiya, táki waqt par unhen kháná de? ⁴⁶ Mubárak hai wuh naukhar, jise us ká málík ákar aisá hī karte pāe. ⁴⁷ Main tum se sach kahtā hūn, kī Wuh use apne sáre mál ká mukhtár kar degá. ⁴⁸ Lekin agar wuh kharáb naukhar apne dil mein yih kahkar, kī Mere málík ke áne mein der hai, ⁴⁹ apne ham-khidmaton ko márná shurú' kare aur sharábion ke sáth kháe píe; ⁵⁰ to us naukhar ká málík aise din kī wuh us kī ráh na dekhá ho, aur aisí ghari kī wuh na jāntá ho, á maujūd hogá; ⁵¹ aur khúb korē lagákar^d us ko riyákaron mein shámil karegá; wahān roná aur dānton ká písna hogá.

Das kunwariyon kī tamsil.

25 ¹ Us waqt ásmán kī bádsháhat un das kunwariyon kī mánind hogi, jo apnī apnī mash-'alen lekar dúlhá ke istiqbál ko niklín. ² Un mein pānch bewuqúf, aur pānch 'aqlmand thín. ³ Jo

b Yá pusht.
d Yá do ṭukre karkē.

bewuqúf thín, unhoñ ne apni mash'alen to le lín, magar tel apne sáth na liyá. ⁴ Magar 'aqlmandon ne apni mash'alon ke sáth apni kuppiyon men tel bhí le liyá. ⁵ Aur jab dúlhá ne der lagáí, to sab únghne lagín aur so gayín. ⁶ Adhí ráť ko dhúm machí, ki Dekho, dúlhá á gayá! Us ke istiqbál ko niklo. ⁷ Ús waqt wuh sab kunwáriyán uťhkar apni apni mash'alen durust karne lagín. ⁸ Aur bewuqúfon ne 'aqlmandon se kahá, ki Apne tel men se kuchh hamen bhí de do; kyúñki hamári mash'alen bujhí játi haiñ. ⁹ 'Aqlmandon ne jawáb men kahá, ki Sháyad hamáre tumháre dono ke liye purá na ho; bihtar yih hai, ki bechnewálon ke pás jakar apne wáste mol le lo. ¹⁰ Jab wuh mol lene já rahí thín, to dúlhá á pahunchá; aur jo taiyár thín, wuh us ke sáth shádí men chalí gayín, aur darwáza band kiya gayá. ¹¹ Pichhe wuh báqí kunwáriyán bhí áín aur kahne lagín; Ai Khudáwand, ai Khudáwand, hamáre liye darwáza khol de. ¹² Us ne jawáb men kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki main tumhen nahín jántá. ¹³ Pas jágte raho, kyúñki tum na us din ko jánte ho, na us gharí ko.

Torón ki tamsíl.

¹⁴ Kyúñki yih us ádmí ká sá hál hai, jis ne pardes játe waqt, apne ghar ke naukaron ko bulákar, apná mál un ke sipurd kiya. ¹⁵ Aur ek ko páñch toré^a diye, dústre ko do, tíse ko ek; ya'ní har ek ko us kí liyáqat ke muwáfíq diyá, aur pardes chalá gayá. ¹⁶ Jis ko páñch toré mile the, us ne fauran jákar un se len den kiya, aur páñch toré aur paidá kar liye.^b ¹⁷ Isí tarah jise

^a 18. 24 ká háshiya dekho.

do mile the, us ne bhí do áur kamáe. ¹⁸ Magar jis ko ek milá thá, us ne jákar zamín khodí, aur apne málík ká rupiya chhipá diyá. ¹⁹ Barí muddat ke ba'd un naukaron ká málík áyá, aur un se hisáb lene lagá. ²⁰ Jis ko páñch toré mile the, wuh páñch toré áur lekar áyá, aur kahá; Ai Khudáwand, tú ne páñch toré mere sipurd kiye the; dekh, main ne páñch toré áur kamáe. ²¹ Us ke málík ne us se kahá; Ai achchhe aur diyánatdár naukár, shábásh! tú thore men diyánatdár rahá, main tujhe bahut chízon ká mukhtár banáúngá; apne málík kí khushí men sharík ho. ²² Aur jis ko do toré mile the, us ne bhí pás ákar kahá; Ai Khudáwand, tú ne do toré mere sipurd kiye the; dekh, main ne do toré áur kamáe. ²³ Us ke málík ne us se kahá; Ai achchhe aur diyánatdár naukár, shábásh! tú thore men diyánatdár rahá, main tujhe bahut chízon ká mukhtár banáúngá; apne málík kí khushí men sharík ho. ²⁴ Aur jis ko ek torá milá thá, wuh bhí pás ákar kahne lagá; Ai Khudáwand, main tujhe jántá thá, ki tú sakht ádmí hai, aur jahán nahín boyá, wahan se káttá hai, aur jahán nahín bakherá, wahan se jama' kartá hai; ²⁵ pas main dará, aur jákar terá torá zamín men chhipá diyá; dekh, jo terá hai wuh maujúd hai. ²⁶ Us ke málík ne jawáb men us se kahá; Ai sharír aur sust naukár, tú jántá thá, ki jahán main ne nahín boyá, wahan se káttá hún, aur jahán main ne nahín bakherá, wahan se jama' kartá hún; ²⁷ pas tujhe lázím thá, ki merá rupiya sáhkúkaron ko detá, to main ákar apná mál súd samet le letá. ²⁸ Pas is se wuh torá

^b N. kamáe.

le lo, aur jis ke pás das tore hain, use de do. ²⁹ Kyúñki jis kisi ke pás hai, use diyá jáegá, aur us ke pás ziyáda ho jáegá; magar jis ke pás nahín hai, us se wuh bhí, jo us ke pás hai, le liyá jáegá. ³⁰ Aur is nikamme naukár ko báhar andhere mein dál do; wahán roná aur dánton ká pisaná hogá.

Sab qaumon ki 'adálát.

³¹ Jab Ibn i Ádam apne jalál mein áegá, aur sab firishte us ke sáth áenge, to us waqt wuh apne jalál ke takht par baithégá; ³² aur sab qaumon us ke sámne jama' kí jáengi, aur wuh ek ko dúsré se judá karegá, jaise charwáhá bheron ko bakriyon se judá kartá hai; ³³ aur bheron ko apne dahine, aur bakriyon ko báen khará karegá. ³⁴ Us waqt bádsháh apne dahiní taraf-wálon se kahegá, ki Áo, mere Báp ke mubáarak logo; jo bádsháhát biná e 'álam ke waqt se tumháre liye taiyár kí gayí hai, use mírás mein lo; ³⁵ kyúñki main bhúká thá, tum ne mujhe kháná khiláyá; main piyásá thá, tum ne mujhe pání piláyá; main pardesi thá, tum ne mujhe apne ghar mein utará; ³⁶ nangá thá, tum ne mujhe kaprá pahináyá; bímár thá, tum ne merí khabar lí; qaid mein thá, tum mere pás áe. ³⁷ Tab rástbáz jawáb mein us se kahenge; Ai Khudáwand, ham ne kab tujhe bhúká dekhkar kháná khiláyá, yá piyásá dekhkar pání piláyá? ³⁸ ham ne kab tujhe pardesi dekhkar ghar mein utará? yá nangá dekhkar kaprá pahináyá? ³⁹ ham kab tujhe bímár yá qaid mein dekhkar tere pás áe? ⁴⁰ Bádsháh jawáb mein us se kahegá; Main tum se sach kahtá hún, chúnki tum ne mere in sab se

chhoṭe bháiyon mein se kisi ek ke sáth yih kiya, is liye mere hí sáth kiya. ⁴¹ Phir wuh báin taraf-wálon se kahegá; Ai mal'úno, mere sámne se us hamesha kí ág mein chale jáo, jo Iblis aur us ke firishton ke liye taiyár kí gayí hai; ⁴² kyúñki main bhúká thá, tum ne mujhe kháná na khiláyá; piyásá thá, tum ne mujhe pání na piláyá; ⁴³ pardesi thá, tum ne mujhe ghar mein na utará; nangá thá, tum ne mujhe kaprá na pahináyá; bímár aur qaid mein thá, tum ne merí khabar na lí. ⁴⁴ Tab wuh bhí jawáb mein kahenge; Ai Khudáwand, ham ne kab tujhe bhúká, yá piyásá, yá pardesi, yá nangá yá bímár, yá qaid mein dekhkar terí khidmat na kí? ⁴⁵ Us waqt wuh un se jawáb mein kahegá; Main tum se sach kahtá hún, chúnki tum ne in sab se chhoṭon mein se kisi ek ke sáth yih na kiya, is liye mere sáth na kiya. ⁴⁶ Aur yih hamesha kí saza páenge, magar rástbáz hamesha kí zindagi.^a

Yisú' ke qatl hone kí peshingoí aur sardáron kí suláh.

(Mar. 14. 1, 2; Lúq. 22. 1, 2.)

26 ¹ Aur jab Yisú' yih sab báten khatm kar chuká, to aisá húa kí us ne apne shágirdon se kahá; ² Tum jánte ho, kí do din ke ba'd 'Íd i Fasah hogi, aur Ibn i Ádam maslúb hone ko pakarwáyá jáegá. ³ Us waqt sardár káhin aur qaum ke buzurg Káifá nám sardár káhin ke diwánkháne mein jama' ho gaye; ⁴ aur saláh kí, kí Yisú' ko fareb se pakarkar qatl karen. ⁵ Magar kahte the, kí 'Íd ko nahín, aisá na ho kí logon mein balwá ho jáe.

^a Yún. saad mein jáenge . . . sindagi mein.

Yisú' ke sir par 'itr ká dálá jáná.

(Mar. 14. 3-9; Yúh. 12. 1-8.)

⁶ Aur jab Yisú' Bait'aniyyáh men Shama'un korhí ke ghar men thá, ⁷ to ek 'aurat sang i marmar kí 'itrání men men qimatl 'itr lekar us ke pás áí, aur jab wuh khána kháne baithá thá, to us ke sir par dálá. ⁸ Shágird yih dekhkar khafa húa, aur kahne lage, ki Yih kis liye záí' kiyá gayá? ⁹ Yih to bare dámon ko bikkar garibon ko diyá já saktá thá. ¹⁰ Yisú' ne yih jánkar un se kahá, ki Is 'aurat ko kyún diqq karte ho? us ne to mere sáth bhaláí ki hai. ¹¹ Kyún-ki garib gurbá to hamesha tumháre pás hain; lekin main tumháre pás hamesha na rahúngá. ¹² Aur is ne jo yih 'itr mere badan par dálá, yih mere dafn kí taiyári ke wáste kiyá. ¹³ Main tum se sach kahtá hún, ki Tamám dunyá men jahán kahín is khushkhabari ki manáí kí jáegi, yih bhí jo is ne kiyá, is kí yádgári men kahá jáegá.

Yahúdáh Iskariyotí kí beimáni.

(Mar. 14. 10, 11; Lúq. 22. 3-6.)

¹⁴ Us waqt un bárah men se ek ne, jis ká nám Yahúdáh Iskariyotí thá, sardár káhinon ke pás jákar kahá, ki ¹⁵ Agar main use tumháre hawále kará dún, to mujhe kyá doge? Unhon ne use tís rupaye tolkar dedíye. ¹⁶ Aur wuh us waqt se us ke pakarwáne ká mau'ja' dhúndhne lagá.

Shágirdon ke sáth Fasah kháke Yisú' ká 'Ashá e Rabbáni ko muqarrar karná.

(Mar. 14. 12-26; Lúq. 22. 7-20;

1 Kur. 11. 23-25.)

¹⁷ Aur 'Id i Fatúr ke pahle din shágird Yisú' ke pás ákar bole;

• Yá is Injil.

Tú kahán cháhátá hai, ki ham tere liye Fasah kháne kí taiyári karen?

¹⁸ Us ne kahá; Shahr men fulán shakhs ke pás jákar us se kahná; Ustád farmátá hai, ki Merá waqt nazdik hai; main apne shágirdon ke sáth tere hán 'Id i Fasah karúngá. ¹⁹ Aur jaisá Yisú' ne shágirdon ko hukm diyá thá, unhon ne waisá hí kiyá aur Fasah taiyár kiyá. ²⁰ Jab shám húi, to wuh bárah shágirdon ke sáth khána kháne baithá thá; ²¹ aur jab wuh khá rahe the, to us ne kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki tum men se ek mujhe pakarwáegá. ²² Wuh balut hí dilgír húa, aur har ek us se kahne lagá; Ai Khudá. wand, kyá main hún? ²³ Us ne jawab men kahá, ki Jis ne mere sáth tabáq men háth dálá hai, wuhí mujhe pakarwáegá. ²⁴ Ibn i Ádam to jaisá us ke baqq men likhá hai, játá hí hai; lekin us ádmí par afsos hai, jis ke wasíle se Ibn i Ádam pakarwáyá játá hai! agar wuh ádmí paidá na hotá, to us ke liye achchhá hotá. ²⁵ Us ke pakarwánewále Yahúdáh ne jawab men kahá; Ai Rabbí, kyá main hún? Us ne us se kahá; Tú ne khud kah diyá. ²⁶ Jab wuh khá rahe the to Yisú' ne rotí lí, aur barakat dhákar torí, aur shágirdon ko dekar kahá; Lo, kháo, yih merá badan hai. ²⁷ Phir piyála lekar shukr kiyá, aur unhen dekar kahá, ki Tum sab is men se pí lo; ²⁸ kyúnki yih 'ahd ká merá wuh khún hai, jo bahuteron ke liye gunáhon kí mu'áfi ke wáste baháyá játá hai. ²⁹ Main tum se kahtá hún, ki Angúr ká yih shíra^b phir kabhí na piúngá, us din tak ki tumháre sáth apne Báp kí bádsháhat men nayá na piún.

^b Yún. ták ká yih hásil.

³⁰ Phir wuh gít gákar báhar Zaitún ke pahár par gaye.

Shágirdon kī bewafāī kī peshingoī.
(Mar. 14. 27-31.)

³¹ Us waqt Yisú' ne un se kahá, ki Tum sab isí rāt merí bábat thokar kháoge; kyúnci likhá hai, ki ^a Main charwáhe ko mārúngá, aur galle kī bheren paráganda ho jáengí. ³² Lekin main apne jī' uthne ke ba'd tum se pahle Galíl ko jáúngá. ³³ Patras ne jawáb men us se kahá; Go sab terí bábat thokar kháen, lekin main kabhí thokar na kháúngá. ³⁴ Yisú' ne us se kahá; Main tujh se sach kahtá hún, ki Isí rāt, murg ke báng dene se pahle, tú tīn bár merá inkár karegá. ³⁵ Patras ne us se kahá; Agar tere sáth mujhe marná bhí pare, taubhí terá inkár hargiz na karúngá. Aur sab shágirdon ne bhí isí tarah kahá.

Gatsamane ke bāg men Yisú' kī jánkani.

(Mar. 14. 32-42; Lúq. 22. 40-46.)

³⁶ Us waqt Yisú' un ke sáth Gatsamane nám ek jagah men áyá, aur apne ^b shágirdon se kahá, ki Yahín baithe rahná, jab tak ki main wahán jákar du'á máúngún. ³⁷ Aur Patras aur Zabdí ke dono beṭon ko sáth lekar, gamgín aur beqarár hone lagá. ³⁸ Us waqt us ne un se kahá; Merí ján niháyat gamgín hai, yahán tak ki marne kī naubat pahunch gayí hai^c; tum yahán thahro, aur mere sáth jágte raho. ³⁹ Phir thorá áge barhá, aur munh ke bal girkar yih du'á máúngí; Ai mere Báp, agar ho sake, to yih piyála mujh se tal jáe; táham jaisá main cháhntá hún waisá nahín, balki jaisá tú cháhntá hai waisá hí

ho. ⁴⁰ Phir shágirdon ke pás ákar unhen sote páyá, aur Patras se kahá; Kyún, tum mere sáth ek gharí bhí na jág sake? ⁴¹ Jágo aur du'á máúngo, táki ázmáish men na paro: ruh to musta'idd hai, magar jism kamzor hai. ⁴² Phir dobára us ne jákar yih du'á máúngí; Ai mere Báp, agar yih mere piye, bagair nahín tal saktá, to terí marzí púrí ho. ⁴³ Aur ákar unhen phir sote páyá, kyúnci un kī ánkhen nínnd se bharí hui thín. ⁴⁴ Aur unhen chhorkar phir chalá gayá, aur wuhí bát phir kahkar tísri bár du'á máúngí. ⁴⁵ Tab shágirdon ke pás ákar un se kahá; Ab sote raho aur áram karo: dekho, waqt á pahunchá hai, aur Ibn i Ádam gunahgáron ke háth men hawále kiya játá hai. ⁴⁶ Uṭho, chalen; dekho, merá pakarwánewálá nazdik á pahunchá hai.

Yisú' ká pakrá jána.

(Mar. 14. 43-50; Lúq. 22. 47-53; Yúh. 18. 3-11.)

⁴⁷ Wuh yih kah hí rahá thá, ki Yahúdáh, jo un bárah men se ek thá, áyá, aur us ke sáth ek barí bhír talwáren aur láthiyán liye hue, sardár káhinon aur qaum ke buzurgon kī taraf se á pahunchí. ⁴⁸ Aur us ke pakarwánewále ne unhen yih patá diyá thá, ki jis ká main bosa lún, wuhí hai; use pakar lená. ⁴⁹ Aur fauran Yisú' ke pás ákar kahá; Ai Rabbí, salám; aur us ke bosa liye. ⁵⁰ Yisú' ne us se kahá; Miyán, jis kám ko áyá hai, wuh kar le. Is par unhon ne pás ákar Yisú' par háth dálá, aur use pakar liyá. ⁵¹ Aur dekho, Yisú' ke sáthion men se ek ne háth barhákar apní talwár khenchí, aur

^a Zakaryáh 13. 7

^c Yún. Merí ján mauí tak niháyat gamgín hai.

^b N. apne na dérád.

sardār káhin ke naukar par chalahá-
kar us ká kán urá diyá. ⁵² Yisú' ne
us se kahá; Apní talwár ko mi-
yán men kar le; kyúñki jo talwár
khenchte hain, wuh sab talwar se
halák kiye jáenge. ⁵³ Ayá tú nahín
samajhtá, ki main apne Báp se
minnat kar saktá hún, aur wuh
árishton ke bárah tuman^a se ziyáda
mere pás abhí maujúd kar degá? ⁵⁴
Magar wuh nawishte, ki yúnhín
honá zarúr hai, kyúñkar pure
honge? ⁵⁵ Usí ghari Yisú' ne bhír
se kahá; Kyá tum talwáren aur
láthiyán lekar mujhe dákú kí tarah
pakarne nikle ho? Main har roz
haikal men baithkar ta'lim detá
thá, aur tum ne mujhe nahín
pakrá. ⁵⁶ Magar yih sab kuchh is
liye húa hai, ki nabíon ke nawishte
pure hon. Is par sáre shágird use
chhorakar bhág gaye.

*Yahúdiyon ki sadr 'adálat men Yisú'
ke muqaddame ki peshi.*

(Mar. 14. 53-65.)

⁵⁷ Aur Yisú' ke pakarnewále us
ko Káifá nám sardár káhin ke pás
le gaye, jahán faqíh aur buzurg
jaina' ho gaye the. ⁵⁸ Aur Patras
fásile par us ke píchhe píchhe
sardár káhin ke diwánkháne tak
gayá, aur andar jákar piyádon ke
sáth natíja dekhne ko baith gayá.
⁵⁹ Aur sardár káhin aur sáre sadr
'adálatwále Yisú' ko már dáline ke
wáste us ke khlíf jhúthí gawáhi
dhúndhne lage, ⁶⁰ magar na pái,
go ki bahut se jhúthe gawáh áe.
Lekin ákhir kár do gawáhon ne
ákar kahá, ki ⁶¹ Is ne kahá hai;
Main Khudá ke maqdis ko dhá
saktá, aur tén din men use baná
saktá hún. ⁶² Aur sardár káhin ne
khare hokar us se kahá; Tú jawáb

nahín detá? yih tere khlíf kyá
gawáhi dete hain? ⁶³ Magar Yisú'
chupká hí rahá. Sardár káhin ne
us se kahá^b; Main tujhe zinda
Khudá kí qasam detá hún, ki agar
tú Khudá ká Betá Masih hai, to
ham se kah de. ⁶⁴ Yisú' ne us se
kahá; Tú ne khud kah diyá; balki
main tum se kahtá hún, ki is ke
ba'd tum Ibn i Ádam ko Qádir i
Mutlaq^c kí dahíní taráf baithe, aur
ásmán ke bádalon par áte dekhoge.
⁶⁵ Is par sardár káhin ne yih kah-
kar apne kapre pháre, ki Us ne kufr
baká hai; ab hamen gawáhon kí
kyá hájat rahí? dekho, tum ne
abhí yih kufr suná hai: tumhári
kyá ráe hai? ⁶⁶ Unhon ne jawáb
men kahá: Wuh qatl ke láiq hai.
⁶⁷ Is par unhon ne us ke munh
par thúká, aur us ke mukke
máre, aur ba'z ne tamánche márke
kahá; ⁶⁸ Ai Masih, hamen nu-
buwwat se batá, ki kis ne tujhe
márá?

*Patras ká Yisú' ke pairau. hone ká
inkár karná.*

(Mar. 14. 66-72; Lúq. 22. 55-62;
Yúh. 18. 16-18 aur 25-27.)

⁶⁹ Aur Patras báhar sahn men
baithá húa thá, ki ek laundí us ke
pás ákar boli; Tú bhí Yisú' Galilí
ke sáth thá. ⁷⁰ Us ne sab ke
sámne yih kahkar inkár kiyá, ki
Main nahín jántá, tú kyá kahtí
hai. ⁷¹ Aur jab wuh deorhi use de-
chalá gayá, to dúsrí ne use de-
khá, aur jo wahán the un se kahá;
Yih bhí^d Yisú' Násari ke sáth thá.
⁷² Us ne qasam khákar phir inkár
kiyá, ki Main is ádmí ko nahín
jántá. ⁷³ Thorí der ke ba'd, jo
wahán khare the, unhon ne Patras
ke pás ákar kahá, ki Beshakk tú

^a Yún. Hgiyón, ya'ní 6,000 sipáhiyon kí fauji.

^c Yún. qudrat.

^b Yún. jawáb men kahá.

^d N. bhí na dárad.

bhí un men se hai; kyúñki teri bolí se bhí zâhír hotá hai. ⁷⁴ Is par wuh la'nat karne aur qasam kháne lagá, ki Main is ádmí ko nahín jántá; aur fil'faur murg ne báng dí. ⁷⁵ Patras ko Yisú' kí wuh bát yád áí jo us ne kahí thí, ki Murg ke báng dene se pahle tú tîn bár merá inkár karegá. Aur wuh báhar jákar zár zár royá.

Yisú' ká Romí hákim ke hawále kiyá jánd.

27 ¹ Jab subh húi, to sab sardár káhinon aur gaum ke buzurgon ne Yisú' ke khiláf mashwara kiyá ki use már dālen; ² aur use bāndhkar le gaye, aur Pilátus hákim ke hawále kiyá.

Yahúddáh ká ta'assúf aur us kí khudkushi.

³ Jab us ke pakarwānewāle Yahúddáh ne yih dekhá ki wuh mujrim thahráyá-gayá, to pachhtáyá, aur wuh tís rupaye sardár káhinon aur buzurgon ke pás pher láyá, aur kahá; ⁴ Main ne gunáh kiyá, ki beqasúr ko qatl ke liye ^a pakarwáyá. Wuh bole; Hamen kyá? tú ján. ⁵ Aur wuh rupayon ko maqdis men phenkkar chalá gayá, aur jákar apne áp ko pháñsí dí. ⁶ Sardár káhinon ne rupaye lekar kahá; Inhen haikal ke khazáne men dálná rawá nahín, kyúñki khún kí qímat hai. ⁷ Pas unhon ne saláh karke un rupayon se kumhár ká khet pardenion ke dafn karne ke liye kharídá. ⁸ Is sabab se wuh khet áj tak khún ká khet kahlátá hai. ⁹ Us waqt jo Yirmayáh nabí ki ma'rifat kahá gayá

^a Yún. beqasúr khún ko.
^c Yá main ne.

thá, wuh púrâ húa, ki ^b Jis kí qímat thahrái gayí thí, unhon ne ^c us kí qímat ke wuh tís rupaye le liye; (us kí qímat ba'z baní Isráíl ne thahrái thí;) ¹⁰ aur unhen kumhár ke khet ke wáste diyá, jaisá Khudáwānd ne mujhe hukm diyá.

Puntiyus Pilátus kí kachahri men Yisú' ke muqaddame kí peshí.

(Mar. 15. 2-15; Lúq. 23. 2, 3 aur 18-25; Yuh. 18. 29-40, 19. 16.)

¹¹ Yisú' hákim ke sámnne khará thá, aur hákim ne us se yih púchhá; Kyá tú Yahúdíon ká bádsháh hai? Yisú' ne us se ^d kahá; Tú khud kahtá hai. ¹² Aur jab sardár káhin aur buzurg us par ilzám lagá rahe the, to us ne kuchh jawáb na diyá. ¹³ Is par Pilátus ne us se kahá; Kyá tú nahín suntá, ki yih tere khiláf kitní gawáhíán dete hain? ¹⁴ Us ne ek bát ká bhí us ko jawáb na diyá, yahan tak kí hákim ne bahut ta'ajjub kiyá. ¹⁵ Aur hákim ká dastúr thá, ki 'Íd par logon kí khátir ek qaidí jise wuh cháhte the, chhor detá thá. ¹⁶ Us waqt Bar-Abbá nám un ká ek mashhúr qaidí thá. ¹⁷ Pas jab wuh ikatthe hue, to Pilátus ne un se kahá; Tum kise cháhte ho, kí main tumhári khátir chhor dún? Bar-Abbá ko, yá Yisú' ko jo Masíh kahlátá hai? ¹⁸ Kyúñki use ma'lún thá, kí unhon ne is ko hasad se pakarwáyá hai. ¹⁹ Aur jab wuh takht i 'adálat par baithá húa thá, to us kí biwi ne use kahlá bhejá, kí Tú is rástbáz se kuchh kám na rakh; kyúñki main ne áj khwáb men is ke sabab se bahut dukh utháyá hai. ²⁰ Lekin sardár káhinon aur

^b Zakaryáh 11, 12, 13.
^d N. us se ná dárad.

buzurgon ne logon ko ubhárá, ki Bar-Abbá ko máng len, aur Yisú' ko halák karáen. ²¹ Hákim ne un se kahá, ki In dono men se kis ko cháhte ho, ki tumhári khátir chhor dún? Wuh bole; Bar-Abbá ko. ²² Pilátus ne un se kahá; Phir Yisú' ko jo Masih kahlátá hai kyá karún? Sab ne kahá, ki Us ko salib dí jáe. ²³ Us ne kahá; Kyún, us ne kyá burái kí hai? Magar wuh aur bhí chillá chillákar bole, ki Us ko salib dí jáe. ²⁴ Jab Pilátus ne dekhá, ki kuchh ban nahín partá, balki ultá balwá hotá játá hai, to páni lekar logon ke rúbarú apne háth dhoe, aur kahá; Main is rástbáz ke khún se ^a bari hún; tum jáno. ²⁵ Sab logon ne jawáb dekar kahá, ki Is ká khún hamári aur hamári aulád kí gardan par! ²⁶ Is par us ne Bar-Abbá ko un kí khátir chhor diyá, aur Yisú' ko koré lagwákar hawálc kiyá, táki salib dí jáe.

Romí sipáhíon ká Yisú' ko tháttthe men urádná.

(Mar. 15. 16-20; Yúh. 19. 2, 3.)

²⁷ Is par hákim ke sipáhíon ne Yisú' ko qala' men le jákar sári paltan us ke gird jama' kí; ²⁸ aur us ke kapre utárkar use qirmizi choga pahináyá; ²⁹ aur kánton ká táj banákar us ke sir par rakkhá, aur ek sarkandá us ke dahine háth men diyá, aur us ke áge ghutne tekkar use tháttthon men u.áne lage, ki Ai Yahúdíon ke bádsáh, ádáb! ³⁰ Aur us par tháká, aur wuni sarkandá lekar us ke sir par márne lage. ³¹ Aur jab us ká tháttthá kar chuke, to choge ko us par se utárkar phir usí ke kapre use pahináe, aur salib dene ko le gaye.

Yisú' ká salib diyá jánd, aur la'n ta'n uñhádná.

(Mar. 15. 21-32; Lúq. 23. 26 aur 33-43; Yúh. 19. 17-24.)

³² Jab báhar áe, to unhen Sha-ma'un nam ek Kurení ádmí milá; use begár men pakra, ki us kí salib uñháe. ³³ Aur us jagah jo Gulguta, ya'ní khoprí kí jagah, kahláti hai pahunchkar, ³⁴ pit milí hui mai use pine ko dí, magar us ne chakhkar piná na cháhá. ³⁵ Aur unhon ne use salib par charháyá, aur us ke kapre qura' dálkar bánt liye, ³⁶ aur wahán baithkar us kí nigahbání karne lage. ³⁷ Aur us ká ilzám likhkar us ke sir se úpar lagá diyá, kí YIH YAHÚDÍON KÁ BÁDSÁH YISÚ' HAI. ³⁸ Us waqt us ke sáth do dákú salib par charháe gaye, ek dahine, aur ek báen. ³⁹ Aur ráh chalne-wále sir hilá hilákar us ko la'n ta'n karte, aur kahte the; ⁴⁰ Ai maqdis ke dhánewále, apne tain din men banánewále, apne tain bachá; agar tú Khudá ká Betá hai, to salib par se utar á. ⁴¹ Isí tarah sardár káhin bhí, faqihon aur buzurgon ke sáth milke, tháttthe se kahte the; ⁴² Is ne auron ko bacháyá, apne tain nahín bachá saktá. Yih to Isráil ká bádsáh hai; ab salib par se utar áe, to ham us par imán láen. ⁴³ Is ne Khudá par bharosá rakkhá hai; agar wuh ise cháhtá hai, to ab is ko chhurá le, kyúnci is ne kahá thá; Main Khudá ká Betá hún. ⁴⁴ Isí tarah dákú bhí, jo us ke sáth salib par charháe gaye the, us par la'n ta'n karte the.

Yisú' ká marná.

(Mar. 15. 33-41; Lúq. 23. 44-49; Yúh. 19. 28-30.)

⁴⁵ Aur do pahar se lekar tísre

^a N. is khún se.

pahar tak tamám mulk men^a andherá chháyá rahá. ⁴⁶ Aur tisre pahar ke qaríb Yisú' ne barí áwáz se chillákar kahá; Eli, Eli, lámá shabaqtaní? ya'ní^b Ai mere Khudá, ai mere Khudá, tú ne mujhe kýún chhor diyá? ⁴⁷ Jo wahán khare the, un men se ba'z ne sunkar kahá; Yih Eliyyáh ko pukártá hai. ⁴⁸ Aur fauran un men se ek shakhs daurá, aur isfanj lekar sirke men duboyá, aur sarkande par rakhkar use chusáyá. ⁴⁹ Magar baqion ne kahá; Thahar jáo, dekhén to, Eliyyáh use bacháne áttá hai, yá nahín. ⁵⁰ Yisú' phir barí áwáz se chilláyá, aur ján^c de dí. ⁵¹ Aur maqdis ká parda úpar se niche tak phatkar do tukre ho gayá, aur zamín larzí aur chaññen tarak gayín; ⁵² aur qabron khul gayín, aur bahut se jisín un muqaddason ke jo so gaye the jí uthe; ⁵³ aur us ke jí uthne ke ba'd qabron se nikalkar muqaddas shahr men gaye, aur bahuton ko dikhái diye. ⁵⁴ Pas súbádár aur jo us ke sáth Yisú' kí nigahbaní karte the, bhaunchál aur tamám májará dekhkar, bahut hí dāre aur bole, ki Beshakk yih Khudá ká Betá thá. ⁵⁵ Aur wahán bahut sí 'auraten, jo Galil se Yisú' ke pichhe pichhe us kí khidmat kartí hui áí thin, dúr se dekh rahí thin. ⁵⁶ Un men Maryam Magdalíní thí, aur Ya'qúb aur Yoses^d kí mán Maryam, aur Zabdí ke beñon kí mán.

Yisú' ká dafn honá.
(Mar. 15. 42-47; Lúq. 23. 50-56;
Yúh. 19. 38-42.)

⁵⁷ Jab shám hui, to Yúsuf nám Arimatiyáh ká ek daulatmand shakhs áyá, jo khud bhi Yisú' ká

shágird thá. ⁵⁸ Us ne Pilátus ke pás jákar Yisú' kí lásh mángí. Is par Pilátus ne de dene ká hukm diyá. ⁵⁹ Aur Yúsuf ne lásh ko lekar sáf mihín chádār men lapetá, ⁶⁰ aur apní nayí qabr men rakh diyá, jo us ne chaññan men khudwái thí, aur ek bará patthar qabr ke munh par lúrhkake chalá gayá. ⁶¹ Aur Maryam Magdalíní, aur dúsrí Maryam wahán qabr ke sáunne baiñhí thin.

Yisú' kí qabr kí hifázat kí tadbír.

⁶² Dústre din, jo taiyári ke ba'd ká din thá, sardár káhimon aur Farisíon ne Pilátus ke pás jama' hokar kahá; ⁶³ Khudáwand, hamen yád hai, ki us dhokebáz ne jíte jí kahá thá, ki Main tén din ke ba'd jí uthúngá. ⁶⁴ Pas hukm de, ki tisre din tak qabr kí hifázat kí jáo, kahín aisí na ho ki us ke shágird ákar use churá le jáén aur logon se kah den, ki wuh murdon men se jí uthá; to yih pichhlá dhoká pahle se bhi burá hogá. ⁶⁵ Pilátus ne un se kahá; Tumhare pás pahrewále hain; jáo, jahán tak tum se ho sake^e us kí hifázat karo. ⁶⁶ Pas wuh pahrewálon ko sáth lekar gaye, aur patthar par muhr karke qabr kí hifázat kí.

Yisú' ká jí uthná.
(Mar. 16. 1-8; Lúq. 24. 1-10;
Yúh. 20. 1.)

28 ¹ Aur sabb ke ba'd hafte ke pahle din, pau phatte waqt Maryam Magdalíní aur 'dúsrí Maryam qabr ko dekhne áín. ² Aur dekho, ek bará bhaunchál áyá, kýunki Khudáwand ká frishta ásmán se útrá, aur pás ákar patthar ko lúrhká diya, aur us par baiñh gayá. ³ Us kí súrat bijlí kí

^a Yá sári zamin par.
^d N. Yúsuf.

^b Zabúr 22. 1.
^e Yá jis tarah jáno.

^c Yún. rúh.

mánind thí, aur us kí poshák barf kí mánind safed thí: ⁴ aur us ke dar ke máre nigahbán kánp uthé, aur murda se ho gaye. ⁵ Firishte ne 'auraton se kahá; ^a Tum na daro, kyúinki main jántá hún, ki tum Yisú' ko dhúndhtí ho, jo maslúb húa thá. ⁶ Wuh yahán nahín hai, kyúinki apne kahne ke muwáfiq jí uthá hai; áo, yih jagah dekho, jahán Khudáwand^b pará thá; ⁷ aur jald jákar us ke shágirdon se kaho, ki wuh murdon men se jí uthá hai; aur dekho, wuh tum se pahle Galíl ko játá hai; wahán tum use dekhoge; dekho, main ne tum se kah diyá. ⁸ Aur wuh khauf aur bari khushi ke sáth qabr se jald rawána hokar, us ke shágirdon ko khabar dene daurín. ⁹ Aur dekho, Yisú' unhen milá, aur kahá; Salám. Unhon ne pás ákar us ke qadam pakre, aur use sijda kiya. ¹⁰ Is par Yisú' ne un se kahá; Daro nahín; jáo, mere bháiyon ko khabar do, táki Galíl ko chale jáen; wahán mujhe dekhenge.

Yisú' ke jí uthne ki khabar gum karne ke liye Yahúdion ká mansúba.

¹¹ Jab wuh já rahí thín. to dekho, pahrewálon men se ba'z ne

shahr men ákar tamám májará sardár káhinon se bayán kiya. ¹² Aur unhon ne buzurgon ke sáth jama' hokar saláh kí, aur sipáhion ko bahut rupaye diye aur bole; ¹³ Yih kah dená, ki Rát ko jab ham sote the, to us ke shágird ákar use churá le gaye. ¹⁴ Aur agar yih bát hákim ke kán tak pahunchí, to ham use samjhákar tumhen khatre se bachá lenge. ¹⁵ Pas unhon ne rupaye lekar, jaisá sikháe gaye the, waisá hí kiya; aur yih bát áj tak Yahúdion men mashhúr hai.

Sub qaumon ko muríd karne ká hukm.

¹⁶ Aur gyárah shágird Galíl ke us pahár par gaye, jo Yisú' ne un ke liye muqarrar kiya thá. ¹⁷ Aur use dekhkar sijda kiya, magar ba'z ne shakk kiya. ¹⁸ Yisú' ne pás ákar un se bátén kí, aur kahá, ki Ásmán aur zamín ká kull ikhtiyár mujhe diya gaya hai. ¹⁹ Pas tum jákar sab qaumon ko shágird banáo, aur unhen Báp aur Bete aur Rúhu'l Quds ke nám par baptisma^c do; ²⁰ aur unhen yih ta'lím do; ki un sab báton par 'amal karen jin ká main ne tum ko hukm diya; aur dekho, main dunyá ke ákhir^d tak hamesha^e tumiháre sáth hún.

^a Yún. jawáb men kahá.

^d Yún. zamáne ke tamám hone.

^b N. wuh.

^c Yá men istibág.

^e Yún. sab dín.

MARQUS KÍ INJÍL.

I ¹ Khudá ke Beṭe^a Yisú^c Masih
kí khushkhabarí^b ká shurú^c.

*Yúhanná baptisma denewále kí maná-
dī aur kām.*

(Mat. 3. 1-12; Lúq. 3. 1-18;
Yúh. 1. 19-28.)

² Jaisá Yasha'yáh nabí ke sahífe
men líkhá hai, kí

³ Dekh, main apná paigambar
tere áge bhejtá hún,

Jo terí ráh taiyár karegá;

⁴ Biyábán men pukárnewále kí
áwáz áti hai, kí

Khudáwánd kí ráh taiyár karo,
Ús ke ráste sídhe banáo;

⁵ Yúhanná áyá, aur biyábán men
baptisma^a detá,^c aur gunáhon kí
mu'áfi ke liye tauba ke baptisma^a
kí manadí kartá thá. ⁶ Aur Yuhú-
diya ke mulk ke sab log aur
Yarúshalem ke sab rahnewále
nikalkar us ke pás gaye, aur apne
gunáhon ká iqrár karke daryá o
Yardan men us se baptisma^a liyá.

⁷ Aur Yúhanná ún^c ke búlon ká
libás pahine, aur chamre ká patká
apní kamar se bándhe rahtá, aur
tidqíyán aur janglí shahd khátá
thá; ⁸ aur yih manadí kartá thá,
kí Mere ba'd wuh shaḡs ánewálá
hai, jo mujh se zoráwar hai; main
isláiq nahín kí jhukkar us kí jútíyon
ká tasma kholún. ⁹ Main ne to
tumhen pání se baptisma^a diyá,
magar wuh tumhen Rúhu'l Quds
se baptisma^a degá.

Yisú^c ká Yúhanná se baptisma lend.
(Mat. 3. 13-17; Lúq. 3. 21, 22;
Yúh. 1. 32-34.)

⁹ Aur un dinon aisá húa, kí
Yisú^c ne Galíl ke Násarat se ákar
Yardan men Yúhanná se baptisma^a
liyá. ¹⁰ Aur jab wuh pání se
nikalkar úpar áyá, to fi'lfaur us ne
ásmán ko phatṭe, aur Rúh ko
kabútar kí mánind apne úpar utarte
dekhá: ¹¹ aur ásmán se áwáz áí,
kí Tú merá piyará Beṭá hai, tujh
se main khush hún.

Yisú^c kí ázmáish.

(Mat. 4. 1-11; Lúq. 4. 1-13.)

¹² Aur fi'lfaur Rúh ne use biyá-
bán men bhej diyá. ¹³ Aur wuh
biyábán men chális din tak Shaitán
se ázmáyá gayá; aur janglí ján-
waron ke sáth rahá kiyá; aur
firishte us kí khidmat karte rahe.

Yisú^c kí manadí.

(Mat. 4. 12-17; Lúq. 4. 14, 15.)

¹⁴ Phir Yúhanná ke pakarwáe
jáne ke ba'd Yisú^c ne Galíl men
ákar Khudá kí khushkhabarí kí
manadí kí, ¹⁵ aur kahá, kí Waqt
púrú ho gayá hai, aur Khudá kí
bádsháhat nazdík á gayí hai; tauba
karo, aur khushkhabarí^b ko máno.

*Yisú^c ke pahle shágirdon ká buláya
jána.*

(Mat. 4. 18-22; Lúq. 5. 1-11.)

¹⁶ Aur Galíl kí jhil ke kanáre

^a N. Khudá ke Beṭe na dārad.

^b Maláki 3. 1.

^c Yasha'yah 40. 3.

^d Yá Injil.

^e Yá istibág.

^f N. Yúhanná baptisma (yá istibág) denewálá biyábán men áyá.

kanáre játe húa, us ne Shama'ún aur Shama'ún ke bhái Andriyás ko jhíl men jál dálte dekhá; kyúñki wuh machhliyon ke pakarnewále the. ¹⁷ Aur Yisú' ne un se kahá; Mere piche chale áo, to main tumhen ádmion ká pakarnewálá banáúngá. ¹⁸ Wuh fi'lfaur jálon ko chhorkar us ke piche ho liye. ¹⁹ Aur thori dúr barhkar, us ne Zabdi ke bete Ya'qúb aur us ke bhái Yúhanná ko, kishti par jálon ki nararnnat karte dekhá. ²⁰ Us ne fi'lfaur unhen buláyá; aur wuh apne báp Zabdi ko kishti par mazdúron ke sáth chhorkar us ke piche chale gaye.

'Íbádatkháne men ek bad-rúh ko níkalná.

(Lúq. 4. 31-37.)

²¹ Phir wuh Kafarnahúm men dákhil húa, aur wuh fi'lfaur sabt ke din 'ibádatkháne men jákar ta'lim dene lagá. ²² Aur log us ki ta'lim se hairán húa; kyúñki wuh un ko faqihon ki tarah nahín, balki sáhib i ikhtiyár ki tarah ta'lim detá thá. ²³ Aur fi'lfaur un ke 'ibádatkháne men ek shakhs milá, jis men nápak ruh thi^a; wuh yún kahkar chilláyá, ²⁴ ki Ai Yisú' Násari! hamen tujhe se kyá kám? Kyá tú hamen halák karne áyá hai? Main tujhe jántá hún, ki tú kaun hai—Khudá ká Quddús hai. ²⁵ Yisú' ne use jhirakkar kahá, Chup rah, aur us men se níkal já. ²⁶ Pas wuh nápak ruh use maror-kar, aur barí áwáz se chillákar, us men se níkal gayí. ²⁷ Aur sab log hairán húa, aur ápas men^b yih kahkar bahs karne lage, ki Yih kyá hai? Yih to nayi ta'lim hai! Wuh nápak-rúhon ko bhi ikhtiyár ke sáth hukm detá hai, aur wuh

^a Yún. jo nápak ruh men thá.

us ká hukm mánti hai. ²⁸ Aur fi'lfaur us ki shuhrat Galil ki us tamám nawáhi men har jagah phail gayí.

Shama'ún ki sás ko achchhá karná.
(Mat. 8. 14, 15; Lúq. 4. 38, 39.)

²⁹ Aur wuh fi'lfaur 'ibádatkháne se nikalkar, Ya'qúb aur Yúhanná ke sáth Shama'ún aur Andriyás ke ghar áe. ³⁰ Shama'ún ki sás tap men pari thi, aur unhon ne fi'lfaur us ki khabar use dí. ³¹ Us ne pás jákar, aur us ká háth pakarke, use utháyá, aur tap us par se utar gayí, aur wuh un ki khidmat karne lagi.

Tarah tarah ke bímáron ko achchhá karná.

(Mat. 8. 16; Lúq. 4. 40, 41.)

³² Shám ko jáb súra j dúb^c gayá, to log sáre bímáron ko aur un ko jin men bad-rúhen thin us ke pás láe. ³³ Aur sára shahr darwáze par jama^d ho gayá. ³⁴ Aur us ne bahuton ko, jo tarah tarah ki bímáron men giriftár the, achchhá kiyá, aur bahut sí bad-rúhon ko níkalá; aur bad-rúhon ko bolne na diyá, kyúñki wuh use pahchánti thin.

Tamám Galil men Yisú' ká phirná.
(Lúq. 4. 42-44.)

³⁵ Aur subh hí, din níkalne se bahut pahle, wuh uthkar níklá, aur ek wirán jagah men gayá, aur wahán du'á mángi. ³⁶ Aur Shama'ún aur us ke sáthi us ke piche gaye; ³⁷ aur jab wuh milá, to us se kahá, ki Sab log tujhe dhúndh rahe hai. ³⁸ Us ne un se kahá; Áo, ham áur kabín ás pás ke shapron men chalen, táki main wahán bhi manádi karún, kyúñki main isí liye níklá hún. ³⁹ Aur

^b N. ápas men na dárád.

wuh sáre Galíl men un ke 'ibádat-khánon men já jákar manádi kartá, aur bad-rúhon ko níkáltá rahá.

Ek korhí ko achchhá karná.
(Mat. 8. 2-4; Lúq. 5. 12-16.)

⁴⁰ Aur ek korhí ne us ke pás ákar us kí minnat kí, aur us ke sámne^a ghuṭne ṭekkar us se kahá; Agar tú cháhe, to mujhe pák sáf kar saktá hai. ⁴¹ Us ne us par tars khákar háth barháyá, aur use chhúkar us se kahá; Main cháhntá hún, tú pák sáf ho já. ⁴² Aur fi'lfaur us ká korh játá rahá, aur wuh pák sáf ho gayá. ⁴³ Aur us ne use tákid karke fi'lfaur rukhsat kiyá, ⁴⁴ aur us se kahá; Khabar-dár, kisi se kuchh na kahná, magar jákar apne taín káhin ko díkhá, aur apne pák sáf ho jáne kí bábat un-chizon ko jo Músá ne muqarrar kí, nazr guzrán, táki un ke liye gawáhi ho. ⁴⁵ Lekin wuh báhar jákar bahut charchá karne lagá, aur is bát ko aísá mashhúr kiyá, ki Yisú' shahr men phir záhirá dákhil na ho saká, balki báhar wíran maqámon men rahá; aur log chár-ron taraf se us ke pás áte the.

Ek mafúj ko achchhá karná.
(Mat. 9. 1-8; Lúq. 5. 17-26.)

2 ¹ Kai din ba'd jab wuh Kafarnahúm men phir dákhil húa, to suná gayá, ki wuh ghar men hai. ² Phir itne ádmí jama' ho gaye, ki darwáze ke pás bhí jagah na rahí; aur wuh unhen kalám suná rahá thá. ³ Aur log ek mafúj ko chár ádmion se uṭhwákar us ke pás láe. ⁴ Magar jab wuh bhír ke sabab us ke nazdík na á sake,^b to unhon ne us chhat ko jahán wuh thá khol diyá, aur use udherkar us chárpái ko, jis par mafúj letá thá,

^a N. us ke sámne na dárad.

latká diyá. ⁵ Yisú' ne, un ká ímán dekhkar, mafúj se kahá; Betá, tere gunáh mu'áf hue. ⁶ Magar wahán ba'z faqíh jo baithé the, apne dilon men sochne lage, ki ⁷ Yih kyún aísá kahtá hai? Kufir baktá hai. Gunáh kaun mu'áf kar saktá hai, siwá ek, ya'ni Khudá ke? ⁸ Aur fi'lfaur Yisú' ne apní ruh se ma'lúm karke, ki wuh apne dilon men aísá sochte hain, un se kahá; Tum kyún apne dilon men yih báten sochte ho? ⁹ Ásan kyá hai, mafúj se yih kahná, ki Tere gunáh mu'áf hue: yá yih kahná, ki Uṭh, aur apní chárpái uṭhakar chal phir? ¹⁰ Lekin is liye ki tum jáno, ki Ibn i Ádam ko zamin par gunáhon ke mu'áf karne ká ikhtiyár hai, (us ne us mafúj se kahá,) ¹¹ Main tujh se kahtá hún; Uṭh, apní chárpái uṭhakar apne ghar chalá já. ¹² Aur wuh uṭhá, aur fi'lfaur chárpái uṭhakar un sab ke sámne báhar chalá gayá; chunáñchi sab hairán ho gaye, aur Khudá kí baráí karke bole; Hain ne aísá kabhí nahín dekhá.

Lewí ká buláya jánd.
(Mat. 9. 9-13; Lúq. 5. 27-32.)

¹³ Wuh phir báhar jhíl ke kanáre gayá, aur sári bhír us ke pás áí, aur wuh unhen ta'lím देने lagá. ¹⁴ Jab wuh já rahá thá, to us ne Halfaí ke bete Lewí ko mahsúl kí chaukí par baithé dekhá, aur us se kahá; Mere píchhe ho le. Pas wuh uṭhkar us ke píchhe ho liyá. ¹⁵ Aur aísá húa ki wuh us ke ghar men khána kháne baithá, aur bahut se mahsúl lenewále aur gunahgár log Yisú' aur us ke shágirdon ke sáth kháne baithé; kyúnki wuh bahut the, aur us ke píchhe ho liye the. ¹⁶ Aur Farision ke faqíhon ne use gunahgáron aur mahsúl

^b N. na lá sake.

lenewálon ke sáth kháte dekhkar us ke shágirdon se kahá; Yih to mahsúl lenewálon aur gunahgáron ke sáth khátá pítá * hai. ¹⁷ Yisú' ne sunkar un se kahá; Tanduruston ko hakím darkár nahín, balki búmáron ko: main rástbázon ko nahín, balki gunahgáron ko buláne áyá hún.

Yisú' ke shágirdon ke roza na rakhne ke bayán men.

(Mat. 9. 14-17; Lúq. 5. 33-38.)

¹⁸ Aur Yúhanná ke shágird aur Farísí roze se the; unhon ne ákar us se kahá; Kyá sabab hai, ki Yúhanná ke aur Farísion ke shágird to roza rakhte hain, magar tere shágird roza nahín rakhte? ¹⁹ Yisú' ne un se kahá; Kyá baráti, jab tak dúlhá un ke sáth hai, roza rakh sakte hain? Jis waqt tak dúlhá un ke sáth hai, wuh roza nahín rakh sakte. ²⁰ Magar wuh din áenge ki dúlhá un se judá kiyá jáegá; us waqt wuh roza rakkhenge. ²¹ Kore kapre ká paiwand puráni poshák par koi nahín lagátá; nahín to wuh paiwand us poshák men se kuchh khench legá, ya'ní nayá puráni se, aur wuh ziyáda phat jáegi. ²² Aur nayí mai ko puráni mashkon men koi nahín bhartá; nahín to mashken mai se phat jáengi, aur mai aur mashken dono barbád ho jáengi: balki nayí mai ko nayí mashkon men bharte hain.

Ibn i Ádam Sabt ká málik hai.

(Mat. 12. 1-8; Lúq. 6. 1-5.)

²³ Aur aísá húa ki wuh Sabt ke din kheton men hokar já rahá thá; aur us ke shágird ráh men chalte hús bálen torne lage. ²⁴ Aur Farísion ne us se kahá; Dekh, yih Sabt ke din wuh kám kyun karte hain

jo rawá nahín? ²⁵ Us ne un se kahá; Kyá tum ne kabhi nahín parhá, ki Dáúd ne kyá kiyá, jab us ko aur us ke sáthion ko zarúrat hui aur wuh bhúke hús? ²⁶ Wuh kyunkar sardár káhin Abiyátar ke 'ahd men Khudá ke ghar men gayá, aur nazr kí rotíyan kháin, jin ká kháná káhinon ke siwá aur kisi ko rawá nahín, aur apne sáthion ko bhí din? ²⁷ Aur us ne un se kahá; Sabt ádmi ke wáste baná hai, na ádmi Sabt ke wáste: ²⁸ pas Ibn i Adam Sabt ká bhí málik hai.

Sabt ke din ek shakhs ká súkhá húa háth achchhá kar dená.

(Mat. 12. 9-14; Lúq. 6. 6-11.)

³ ¹ Aur wuh 'ibádatkháne men phir dákhil húa; aur wahán ek ádmi thá, jis ká háth súkhá húa thá. ² Aur wuh us kí ták men rahe, ki agar wuh use Sabt ke din achchhá kare, to us par ilzám lagáen. ³ Us ne us ádmi se, jis ká háth súkhá húa thá, kahá; Bich men khará ho. ⁴ Aur un se kahá; Sabt ke din neki karni rawá hai, yá badí karni? ján ko bacháná, yá qatl karná? Wuh chup rah gaye. ⁵ Us ne un kí sakhtdilí ke sabab gamgin hokar, aur cháron taraf un par gusse se nazar karke us ádmi se kahá, ki Apná háth barhá. Us ne barhá diyá, aur us ká háth durust ho gayá. ⁶ Phir Farísí fí'lfaur báhar jákar Herodion ke sáth us ke barkhiláf mashwara karne lage, ki use kis tarah halák karen.

Barí barí jamá'aton ko ta'lim dená.

⁷ Aur Yisú' apne shágirdon ke sáth jhíl kí taraf chalá gayá: aur Galíl se ek barí bhir piche ho lí; aur Yahúdiya, ⁸ aur Yarúshalem, aur Idúmaya se, aur Yardan ke pár,

* N. pítá na dárád.

aur Súr aur Saidá ke ás pás se ek barí bhír, yih sunkar ki wuh kaise bare kám kartá hai, us ke pás áí. ⁹ Pás us ne apne shágirdon se kahá; Bhír ki wajh se ek chhotí kishtí mere liye taiyár rahe, táki wuh mujhe dabá na dālen; ¹⁰ kyúnki us ne bahut logon ko achchhá kiyá thá; chunánchi jitne log sakht bimáriorion men giriftár the, us par gire parte the, ki use chhú len. ¹¹ Aur nápák rúhen jab use dokhtí thin, us ke áge gir partí, aur pukárkar kahtí thin, ki Tú KHUDÁ ká Betá hai. ¹² Aur wuh unhen barí tákid kartá thá, ki mujhe záhir na karná.

Yisú' ke bárah rasúl.

(Mat. 10. 1-4; Lúq. 6. 12-16;

A'm. 1. 13.)

¹³ Phir wuh pahár par charh gayá, aur jin ko wuh ap cháhátá thá unhen pás buláyá; aur wuh us ke pás chale áe. ¹⁴ Aur us ne bárah ko mugarrar kiyá, táki us ke sáth rahen, aur wuh unhen bheje ki manádí karen, ¹⁵ aur bad-rúhon ke nikálne ká ikhtiyár rakkhen; ¹⁶ wuh yih hai^a; Shama'un, jis ká nám Patras rakkhá; ¹⁷ aur Zabdí ká betá Ya'qúb, aur Ya'qúb ká bhái Yúhanná, jin ká nám Búanargis, ya'ni Garaj ke Bete rakkhá; ¹⁸ aur Andriyás, aur Filippus, aur Bartulmái, aur Matí, aur Tomá, aur Halfái ká betá Ya'qúb, aur Taddí, aur Shama'un Qan'áni,^b ¹⁹ aur Yahúdáh Iskariyotí, jis ne use pakarwá bhí diyá.

Farisyon ká kufir.

(Mat. 12. 22-32; Lúq. 11. 14-22.)

Wuh ghar men áyá; ²⁰ aur itne log phir jama' ho gaye, ki wuh rotí

bhí na khá sake. ²¹ Jab us ke 'azizon ne yih suná, to use pakarne ko nikle; kyúnki kahte the, ki Wuh bekhud hai. ²² Aur faqih jo Yarúshalem se áe the yih kahte the, ki Us ke sáth Ba'alzabúl hai, aur yih bhí, ki Wuh bad-rúhon ke sardár kí madad se bad-rúhon ko nikáltá hai. ²³ Wuh unhen pás bulákar tamsilon men un se kahne lagá; Shaitán ko Shaitán kis tarah nikál saktá hai? ²⁴ Aur agar kisi bádsháhat men phút pare, to wuh bádsháhat qáim nahín rah saktí. ²⁵ Aur agar kisi ghar men phút pare, to wuh ghar qáim na rah sakegá. ²⁶ Aur agar Shaitán apná hí mukhálif hokar apne men phút dále, to wuh qáim nahín rah saktá, balki us ká khátima ho játá hai. ²⁷ Lekin koí ádmi kisi zoráwar ke ghar men ghuskar us ke asbáb ko lút nahín saktá, jab tak wuh pahle us zoráwar ko na bándh le; phir us ke ghar ko lút legá. ²⁸ Main tum se sach kahtá hún, ki baní Ádam ke sab gunáh aur jitná kufir wuh bakte hai^a, mu'áf kiyá jáegá; ²⁹ lekin jo koí Rúhu'l Quds ke haqq men kufir bake, wuh abad tak mu'áf na páegá, balki abadí gunáh ká qusúrwár hai; ³⁰ kyúnki wuh kahte the, ki us men nápák rúh hai.

Yisú' kí ruhání rishtadári.

(Mat. 12. 46-50; Lúq. 8. 19-21.)

³¹ Phir us kí mán aur us ke bhái áe, aur báhar khare hokar use bulwá bhejá. ³² Aur bhír us ke ás pás baithí thí; aur unhon ne us se kahá; Dekh, terí mán aur tere bhái^a báhar tujhe púchhte hai^a. ³³ Us ne unhen yih jawáb diyá; Kaun hai merí mán aur mere^a bhái? ³⁴ Aur

^a N. Us ne yih bárah mugarrar kiye.

^b Ya'ni gauratmand. Matí 10. 4, Lúqá 6. 15 aur A'mál 1. 13 ko dekho.

^c N. bahin isá.

^d N. mere na dárad.

un par jo us ke gird baiṭhe the nazarkarke kahá; Dekho, meri mán aur mere bháí yih haiñ! ³⁵ Kyúnki^a jo koí Khudá kí marzi par chale, wuhí merá bháí aur bahin aur mán hai.

Bij bonewále kí tamsíl.

(Mat. 13. 1-9; Lúq. 8. 4-8.)

4 ¹ Wuh phir jhíl ke kanáre ta'lim dene lagá. Aur us ke pás aísí barí bhír jama' ho gayí, ki wuh jhíl men ek kishtí par charh baiṭhá, aur sári bhír khushkí par jhíl ke kanáre rahi. ² Aur wuh unhen tamsílon men bahut báten sikháne lagá, aur apni ta'lim men un se kahá; ³ Suno: dekho, ek bonewálá bij bone niklá. ⁴ Aur bote waqt aísá huá, ki kuchh ráh ke kanáre girá, aur parandon ne ákar use chug liyá. ⁵ Aur kuchh pathrílí zamín par girá, jahán use bahut mittí na millí, aur gahrí mittí na milne ke sabab jald ug áyá; ⁶ aur jab súraaj niklá, to jal gayá, aur jar na hone ke sabab súkh gayá. ⁷ Aur kuchh jháriyon men girá, aur jháriyon ne barhkar use dabá liyá, aur wuh phal na láyá. ⁸ Aur kuchh achchhí zamín par girá, aur wuh ugá aur barhkar phalá; aur koí tis guná, koí sáth guná, koí sau guná phal láyá. ⁹ Phir us ne kahá; Jis ke sunne ke kán hon wuh sun le.

Tamsílon men bolne ka maqsad, aur pahlí tamsíl kí táwíl.

(Mat. 13. 10-23; Lúq. 8. 9-15.)

¹⁰ Jab wuh akelá rah gayá, to us ke sáthion ne un bárah samet us se in tamsílon kí bábat púchhá. ¹¹ Us ne un se kahá, ki Tumhen Khudá kí bádasháhat ká bhed diyá gayá hai, magar un ke liye jo báhar

^a N. Kyúnki na dárad.

haiñ sab báten tamsílon men hotí haiñ; ¹² táki wuh dekhthe húe dekhén aur ma'lúm na karen, aur sunthe húe sunén aur na samjhén; aísá na ho ki wuh rujú' láén, aur mu'áfi páén. ¹³ Phir us ne un se kahá; Kyá tum yih tamsíl nahín samajhte? To sab tamsílon ko kyúnkar samjhoge? ¹⁴ Bonewálá kalám botá hai. ¹⁵ Jo ráh ke kanáre haiñ, jahán kí kalám boyá játá hai, yih wuh haiñ, kí jab unhon ne suná, to Shaitán fi'lfaur ákar us kalám ko jo un men boyá gayá thá, uṭhá le játá hai. ¹⁶ Aur isí tarah jo pathrílí zamín men boe gaye, yih wuh haiñ, jo kalám ko sunkar fi'lfaur khushi se qabúl kar lete haiñ; ¹⁷ aur apne andar jar nahín rakhte, balki chandroza haiñ; ba'd us ke, jab kalám ke sabab musibat yá zulm barpá hotá hai, to fi'lfaur ṭho: kar kháte haiñ. ¹⁸ Aur jo jháriyon men boe gaye, wuh áur haiñ. Yih wuh haiñ, jinhon ne kalám suná, ¹⁹ aur dunyá ká fikr aur daulat ká fareb aur áur chizon ká lálach dá-khíl hokar kalám ko dabá detá hai, aur wuh bephal rah játá hai. ²⁰ Aur jo achchhí zamín men boe gaye, yih wuh haiñ, jo kalám ko sunte aur qabúl karte aur phal láte haiñ, koí tis guná, koí sáth guná, koí sau guná.

Chirág kí tamsíl.

(Lúq. 8. 16-18.)

²¹ Aur us ne un se kahá; Kyá chirág is liye láyá játá hai, kí paimáne^b yá palangke talarakkhá jáe? kyá is liye nahín, kí chirágdán par rakkhá jáe? ²² Kyúnki koí chíz chhipí nahín, magar is liye kí záhír ho jáe; aur poshída nahín húi, magar is liye kí zuhúr men áe. ²³ Agar kisi ke sunne ke kán hon, to sun le. ²⁴ Phir us ne un se kahá;

^b Is lafz se derh man ká paimána murád hai.

Khabardār raho, ki kyā sunte ho; jis paimāne se tum nāpte ho, usī se tumhāre waste nāpā jāegā, aur tumhen ziyāda diyā jāegā. ²⁵ Kyūnki jis ke pās hai, use diyā jāegā; aur jis ke pās nahīn hai, us se wuh bhī jo us ke pās hai, le liyā jāegā.

Bij ke ugne ki tamsil.

²⁶ Aur us ne kahā; Khudā ki bādshāhat aisī hai, jaise koī ādmī zamīn men bij dāle; ²⁷ aur rāt ko soe aur din ko jāge,^a aur wuh bij is tarah uge aur barhe ki wuh na jāne. ²⁸ Zamīn ap se ap phal lātī hai, pahle pattī, phir bālē, ba'd us ke bālōn men taiyār dāne. ²⁹ Phir jab anāj pak chukā, to wuh fi'lfaur darāntī^b lagātā hai, kyūnki kātne kā waqt ā pahunchā.

Rāi ke dāne ki tamsil.

(Mat. 13. 31, 32; Lúq. 13. 18, 19.)

³⁰ Phir us ne kahā, ki Ham Khudā ki bādshāhat ko kis se tashbīh den, aur kis tamsil men use bayān karen? ³¹ Wuh rái ke dāne ki mánind hai; ki jab zamīn men boyā jātā hai, to zamīn ke sab bījōn se chhotā hotā hai; ³² magar jab bo diyā gayā, to ugkar sab tarkārion se barā ho jātā hai, aur aisī barī dāliyān nikāltā hai, ki hawā ke parinde us ke sāye men basār kar sakte hai.

Yisū' ki ta'lim kā tarīqa.

(Mat. 13. 34.)

³³ Aur wuh un ko is qism ki bahut sī tamsilen de dekar un ki samajh ke muwāfiq^c kalām sunātā thā; ³⁴ aur bagair tamsil ke un se kuchh na kahtā thā, lekin khalwat

men apne^d khāss shāgirdōn se sab bātōn ke ma'nī bayān kartā thā.

Jhāl par tūfān ko thamā denā.

(Mat. 8. 23-27; Lúq. 8. 22-25.)

³⁵ Usī din jab shām hūī, us ne un se kahā; Ao, pár chalen. ³⁶ Aur wuh bhīr ko chhorkar use, jis tarah wuh thā, kishtī par sáth le chale; aur us ke sáth aur bhī kishtīān thi. ³⁷ Tab barī andhī chālī, aur lahen kishtī par yahān tak lagī, ki kishtī pání se bhari jātī thi. ³⁸ Aur wuh khud piche ki taraf gaddī par sotā thā; pas unhoñ ne use jagākar kahā; Ai Ustād, kyā tujhe fikr nahīn, ki ham halák hūe jāte haiñ? ³⁹ Us ne uṭkar hawā ko dāntū, aur pání^d se kahā; Chup rah, tham jā^e: to hawā band ho gayī, aur barā amn ho gayā. ⁴⁰ Phir un se kahā; Tum kyūn darte ho? Ab tak imān^f nahīn rakhte? ⁴¹ Aur wuh nihāyat dare, aur āpas men kahne lage; Pas yih kaun hai, ki hawā aur pání^d bhī us kā hukm mānte haiñ?

Ek shaḡhs men se bahut sī bad-rūhōn ko nikāl denā.

(Mat. 8. 28-34; Lúq. 8. 26-39.)

5 ¹ Aur wuh jhāl ke pár Girāsenfōn ke 'ilāqe men pahunchē. ² Aur jab wuh kishtī se utrā, to fi'lfaur ek ādmī jis men nāpāk rūh thī, qabron se nikalkar use milā. ³ Wuh qabron men rahā kartā thā, aur ab koī use zanjiron se bhī na bāndh saktā thā; ⁴ kyūnki wuh bār bār beriyon aur zanjiron se bāndhā gayā thā, lekin us ne zanjiron ko torā, aur beriyon ke ṭukre ṭukre kiye the, aur koī use qābū men na lā saktā thā. ⁵ Aur wuh hamesha rāt din qabron aur pahāron men chillātā,

^a Yūn. *uthe*.

^d Yūn. *jhāl*.

^b Yā *hanūd*.

^e Yā *khāmosh* ho.

^c Yūn. *jaise wuh sun sakte the*.

^f N. *Kyūn aisā darte ho? kyūn imān*.

aur apne tañ pattharon se zakhmí kartá thá. ⁶ Wuh Yisú' ko dúr se dekhkar daurá, aur use sijda kiya, ⁷ aur barí áwáz se chillákar kahá; Ai Yisú', Khudá Ta'álá ke Bete, mujhe tujh se kyá kám? Tujhe Khudá kí qasam detá hún, mujhe 'azáb men na dál. ⁸ Kyúñki wuh us se kahtá thá, ki Ai nápák rúh, is ádmí men se nikal á. ⁹ Phir us ne us se púchá; Terá nám kyá hai? Us ne us se kahá: Merá nám Lashkar* hai, is liye ki ham bahut hain. ¹⁰ Phir us ne us kí bahut minnat kí, ki hamen is 'iláqe se báhar na bhej. ¹¹ Aur wahán pahár par súaron ká ek bará gol char rahá thá. ¹² Pas unhon ne us kí minnat karke kahá, ki Ham ko un súaron men bhej de, táki ham un ke andar jáen. ¹³ Pas us ne unhen ijázat dí, aur nápák rúhen nikalkar súaron ke andar gayín, aur wuh gol, jo koi do hazár ká thá, karáre par se jhapatkár jhíl men já pará, aur jhíl men dúb mará. ¹⁴ Aur un ke charánewálon ne bhágkar, shahr aur dihát men khabar puhuncháí. ¹⁵ Pas log yih májará dekhne ko nikalkar Yisú' ke pás áe, aur jis men bad-rúhen, ya'ni bad-rúhon ká lashkar* thá, us ko baithe aur kapre pahine aur hosh men dekhkar, dar gaye. ¹⁶ Aur dekhnewálon ne us shakhs ká ahwál, jis men bad-rúhen thin, aur súaron ká májará un se bayán kiya. ¹⁷ Wuh us kí minnat karne lage, ki Hamarí sarhadd se chalá já. ¹⁸ Aur jab wuh kishtí par charhne lagá, to jis men bad-rúhen thin, us ne us kí minnat kí, ki main tere sáth rahún. ¹⁹ Lekin us ne use ijázat na dí, balki us se kahá, ki Apne logon ke pás apne ghar já, aur unhen khabar de, ki Khudáwánd ne tere liye kaise

bare kám kiye, aur tujh par rahm kiya. ²⁰ Wuh gayá, aur Dikapulis men is bát ká charchá karne lagá, ki Yisú' ne mere liye kaise bare kám kiye; aur sab ta'ájjub karte the.

Ek bímár 'aurat ká shifá pánd, aur ek murda larkí ká jiláya jánd.
(Mat. 9. 18-26; Lúq. 8. 40-56.)

²¹ Jab Yisú' phir kishtí men pár gayá, to barí bhír us ke pás jama' hui. aur wuh jhíl ke kanáre thá. ²² Aur 'ibádatkháne ke sardáron men se ek shakhs Yáir nám áya, aur use dekhkar us ke qadamon par girá, ²³ aur yih kahkar us kí bahut minnat kí, ki Merí chhotí betí marne ko hai: tú ákar apne háth us par rakh, táki wuh achchhi ho jáe aur zinda rahe. ²⁴ Pas wuh us ke sáth chalá; aur bahut log us ke pichhe ho liye, aur us par gire parte the.

²⁵ Phir ek 'aurat, jis ke bárah baras se khún járí thá, ²⁶ aur us ne bahut hakimon se barí taklíf utháí thí, aur apná sab mál kharch karke bhí use kuchh fáida na huá thá, balki ziyáda bímár ho gayí thí, ²⁷ Yisú' ká hál sunkar, bhír men us ke pichhe se áí, aur us kí poshák ko chhúá; ²⁸ kyúñki wuh kahtí thí, ki Agar main sirf us kí poshák hí chhú lúngí, to achchhi ho jáúngí. ²⁹ Aur fi'lfaur us ká khún bahná band ho gayá; aur us ne apne badan men ma'lúm kiya, ki main ne is bímárí se shifá páí. ³⁰ Yisú' ne fi'lfaur apne men ma'lúm karke, ki mujh men se quwwat niklí, us bhír men phirkar kahá; Kis ne merí poshák chhúí? ³¹ Us ke shágirdon ne us se kahá; Tú dekhtá hai, ki bhír tujh par giri partí hai, phir tú kahtá hai; Mujhe kis ne chhúá? ³² Us ne charón taraf nigáh kí, táki jis

* Yún. Ligiyaon, ya'ni chha hazár sipáhiyon ká lashkar.

ne yih kám kiya thá use dekhe. ³² Wuh 'aurat yih jánkar, ki mujh par kyá asar húa, darti kánpṭi ái aur us ke áge gir parí, aur sára hál sach sach us se kah diya. ³⁴ Us ne us se kahá; Betí, tere imán ne tuihe achchhá kiya hai; salámat já, aur apní is bímári se bachí rah.

³⁵ Wuh yih kah hí rahá thá, ki 'ibádatkháne ke sardár ke hán se logon ne ákar kahá, ki Terí betí mar gayi; ab ustád ko kyún taklíf detá hai? ³⁶ Jo bát wuh kah rahe the, us par Yisú' ne tawájjuh na karke, 'ibádatkháne ke sardár se kahá; Khauf na kar; faqat i'tiqád rakh.

³⁷ Phir us ne siwá Patras aur Ya'qúb aur Ya'qúb ke bhái Yúhanná ke, aur kisi ko apne sáth chalne na diya. ³⁸ Aur wuh 'ibádatkháne ke sardár ke ghar men áe, aur us ne dekhá ki hullar ho rahá hai, aur log bahut ro pít rahe hain, ³⁹ aur andar jákar un se kahá; Tum kyún gul macháte aur rote ho? larkí mar nahín gayi, balki sotí hai.

⁴⁰ Wuh us par hansne lage. Lekin wuh sab ko níkáلكar larkí ko mán báp ko aur apne sáthion ko lekar, jáhán larkí parí thí andar áya, ⁴¹ aur larkí ká háth pakarkar us se kahá, Talítá qúmí *; jis ká tarjuma yih hai, ki Ai larkí, main tuihe se kahtá hún; Uth. ⁴² Wuh larkí fi'lfaur uthkar chalne phirne lagí; kyúnki wuh bárah baras kí thí. Is par log bahut hí hairán hue. ⁴³ Phir us ne unhen tákid se hukm diya, ki yih koí na jáne: aur farmáyá, ki use kuchh kháne ko diya jáe.

Yisú' ká apne watan men na máná jándá.

(Mat. 13. 54-58.)

6 ¹ Phir wahán se níkalke wuh apne watan men áya, aur us

* N. qúm.

ke shágird us ke píchhe ro liye. ² Jab Sabt ká din áya, to wuh 'ibádatkháne men ta'lim देने lagá; aur bahut log sunkar hairán hue aur kahne lage, ki Yih báten is ko kahán se á gayín? aur yih kyá hikmat hai jo ise bakhshí gayi hai, aur kaise mu'jize^b is ke háth se záhír hote hain! ³ Kyá yih wuhí barhá nahín, jo Maryam ká betá, aur Ya'qúb aur Yoses aur Yahúdáh aur Shama'un ká bhái hai? Aur kyá us kí bahinen yahán hamáre hán nahín? Pas unhon ne us ke sabab se thokar khái. ⁴ Yisú' ne un se kahá, ki Nabí apne watan aur apne rishtadaron aur apne ghar ke siwá aur kahín be'izzat nahín hotá. ⁵ Aur wuh koí mu'jiza wahán na díkhá saká, siwá is ke, ki thore se bímáron par háth rakhkar unhen achchhá kar diya. ⁶ Aur us ne un kí be'itigádi par ta'ajjub kiya.

Rasúlon ko mánádi ke liye bhejnd.
(Mat. 9. 35, 10. 1, 5-14; Lúq. 9. 1-6.)

Aur wuh cháron taraf ke gánwon men ta'lim detá phirá.

⁷ Aur us ne un bárah ko pás bulákar unhen do do karke bhejnd shurú^a kiya; aur unhen nápák rúhon par íkhtiyár diya; ⁸ aur hukm diya, ki ráste ke liye, siwá láthi ke, kuchh na lo; na rotí, na jholí, na apne kamarband men páise; ⁹ magar jútíyán pahino, aur do kurte na pahino. ¹⁰ Aur us ne un se kahá; Jáhán tum kisi ghar men dákhil ho, to usí men raho, jab tak wahán se rawána na ho. ¹¹ Aur jis jagah ke log tumhen qabúl na karen, aur tumhári na sunen, wahán se chalte waqt apne talwon kí gard jhár do, táki un par gawáhi ho. ¹² Aur unhon ne rawána hokar manádi kí, ki Tauba karo; ¹³ aur

^b Yún. qudrateq.

bahut bad-rúhon ko nikálá, aur bahut bímáron ko tel malkar achchhá kiyá.

Yúhanná baptisma denewále ká qatl honá.

(Mat. 14. 1-12; Lúq. 9. 7-9 aur 3. 19, 20.)

¹⁴ Aur Herodes bádsháh ne us ká zikr suná, kyúñki us ká nám mashhúr ho gayá thá, aur us ne kahá,^a ki Yúhanná baptisma^b denewálá murdon men se jí uthá hai, is liye us se mu'jize zúhir hote hain.^c ¹⁵ Magar ba'z kahte the, ki Eliyyáh hai, aur ba'z yih, ki Nabíon men se kisi ki mánind ek nabí hai. ¹⁶ Magar Herodes ne sunkar kahá, ki Yúhanná jis ká sir main ne katwáyá, wuhí jí uthá hai. ¹⁷ Kyúñki Herodes ne ap ádmí bhejkar Yúhanná ko pakarwáyá, aur apne bháí Filippus kí bwi Herodiyás ke sabab se, use qaidkháne men bándh rakkhá thá, kyúñki Herodes ne us se biyáh kiyá thá, ¹⁸ aur Yúhanná ne us se kahá thá, ki Apne bháí kí bwi rakhní tujhe rawá nahín. ¹⁹ Pas Herodiyás us se dushmaní rakhtí, aur cháhtí thí ki use qatl karáe, magar na ho saká: ²⁰ is wáste ki Herodes Yúhanná ko rástbáz aur muqaddas ádmí jánkar us se dartá, aur use bacháe rakhtá thá. Aur us kí báten sunkar bahut hairán ho játá thá; magar suntá khushi se thá. ²¹ Aur mauqa^d ke din, jab Herodes ne apní sálgirih men apne amíron aur faují sardáron, aur Galíl ke raíson kí ziyáfat kí, ²² aur usí Herodiyás kí be'í andar áí, aur náchkar Herodes aur us ke mihmánon ko khush kiyá; to bádsháh ne us larí se kahá, Jo

^a N. aur log kahte the.

^c Yún. qudraten us men asar kartí hain.

cháhe mujh se máng, main tujhe dúngá; ²³ aur us se qasam kháí, ki Jo tú mujh se mángegi, apní ádhí bádsháhat tak tujhe dúngá. ²⁴ Aur us ne báhar jákar apní máng se kahá, ki Main kyá mángúñ? Wuh bolí; Yúhanná baptisma^b denewále ká sir. ²⁵ Wuh fil'faur bádsháh ke pás jaldí se andar áí, aur us se yih 'arz kí; Main cháhtí hún, ki tú Yúhanná baptisma^b denewále ká sir ek thál men abhí mujhe mangwá de. ²⁶ Bádsháh bahut gamgín húa, magar apní qasamon aur mihmánon ke sabab us se inkár karná na cháhá. ²⁷ Pas bádsháh ne fil'faur ek sipáhi ko^d hukm dekar bhejá, ki us ká sir láe. Us ne jákar us ká sir qaidkháne men kátá, ²⁸ aur ek thál men rakhkar láyá aur larkí ko diyá, aur larkí ne apní máng ko diyá. ²⁹ Phir us ke shágird sunkar áe, aur us kí lách uthákar qabr men rakkhí.

Páñch hazár ádmíon ko khláná.

(Mat. 14. 13-21; Lúq. 9. 10-17;

Yúh. 6. 1-13.)

³⁰ Aur rasúlon ne Yisú' ke pás jama' hokar, jo kuchh unhon ne kiyá, aur jo kuchh sikháyá thá, sab us se bayán kiyá. ³¹ Us ne un se kahá; Tum ap alag wíran jagah men chale áo, aur zará áram karo: is liye ki bahut log áte játe the, aur unhen kháná kháne kí bhí fursat na miltí thí. ³² Pas wuh kishtí men baithkar alag ek wíran jagah men chale gaye. ³³ Aur logon ne unhen játe dekhá, aur bahuteron ne pachhán liyá, aur sáre shahron se ikatthe ho hokar paidal udhar dauró, aur un se pahle já pahunché. ³⁴ Aur us ne utarkar barí bhí dekhí, aur use un

^b Yá istibág.

^d Yún. apne gárq ke ek sipáhi ko.

par tars áyá, kyúñki wuh un bheron kí mánind the, jin ká char-wáhá na ho; aur wuh unhen bahut báten síkháne lagá. ³⁵ Jab din bahut dhal gayá, us ke shágird us ke pás ákar kahne lage; Yih jagah wíran hai, aur din bahut dhal gayá hai; ³⁶ unhen rukhsat kar, táki wuh cháron taraf kí bastiyon aur gánwon men jákar, apne liye kuchh kháne ko mol len. ³⁷ Us ne un se jawáb men kahá; Tum hí unhen kháne ko do. Unhon ne us se kahá; Kyá ham jákar do sau dinár* kí roṭiyán mol láen, aur unhen khiláen? ³⁸ Us ne un se kahá; Tumháre pás kitní roṭiyán hain? jáo, dekho. Unhon ne daryáft karke kahá; Páñch, aur do machhliyán. ³⁹ Us ne unhen hukm diyá, kí sab harí ghás par jamá'at jamá'at karke baith jáen. ⁴⁰ Pas wuh sau sau aur pachás pachás kí qatáren bándhkar baith gaye. ⁴¹ Phir us ne wuh páñch roṭiyán aur do machhliyán lín, aur ásmán kí taraf dekhkar barakat cháhi, aur roṭiyán torkar shágirdon ko detá gayá, kí un ke áge rakkhen; aur wuh do machhliyán bhí un sab men bánt dín. ⁴² Pas wuh sab khákar ser ho gaye. ⁴³ Aur unhon ne tukron se bárah tokriyán bharkar uṭháin, aur kuchh machhliyon se bhí. ⁴⁴ Aur jinhon ne roṭiyán kháin, wuh páñch hazár mard the.

Yisú' ká jhíl ke pání par chalná.
(Mat. 14. 22-33; Yúh. 6. 15-21.)

⁴⁵ Aur fi'lfaur us ne apne shágirdon ko majbúr kiya, kí kishtí par charhkar us se pahle us pár Baitsaidá ko chale jáen, jab tak wuh logon ko rukhsat kare. ⁴⁶ Aur unhen rukhsat karke, pahár par du'á mángne gayá. ⁴⁷ Aur jab

* Mat. 18. 28 ke háshiye ko dekho.

shám húi, to kishtí jhíl ke bích men thí, aur wuh akelé khushkí par thá. ⁴⁸ Jab us ne dekhá, kí wuh khene se bahut tang hain, kyúñki hawá un ke mukhálif thí, to ráat ke pichhle pahar ke qarib wuh jhíl par chaltá huá un ke pás áyá; aur un se áge nikal jáná cháhtá thá. ⁴⁹ Lekin unhon ne use jhíl par chalte dekhkar khayál kiya kí bhút hai, aur chillá uṭhe, ⁵⁰ kyúñki sab use dekhkar ghabrá gaye the. Magar us ne fi'lfaur un se báten kíñ aur kahá; Khátir jama' rakkho: main hún; dāro nahín. ⁵¹ Phir wuh kishtí par un ke pás áyá, aur hawá than gayí; aur wuh apne dil men niháyat^b hairán húe; ⁵² is liye kí wuh roṭiyon ke báre men na samjhe the, balki un ke dil sakht ho gaye the.

Gannesarat ke logon men Yisú' ke mu'jize.

(Mat. 14. 34-36.)

⁵³ Aur wuh pár jákar Gannesarat ke 'iláqe men pahunchhe, aur kishtí ghát par lagá. ⁵⁴ Aur jab kishtí par se-utre, to fi'lfaur log use pahchánkar ⁵⁵ us sáre 'iláqe men cháron taraf daure, aur bímáron ko chárpaíyon par dúlkar, jahán jahán suná kí wuh hai, wahán wahán liye phire. ⁵⁶ Aur wuh khwáh gánwon, khwáh shaharon, khwáh bastiyon men jahán kahín játá thá, log bímáron ko bázaron men rakkhar us kí minnat karte the, kí wuh sirf us kí poshák ká kanára chhú len; aur jitne use chhúte the, sab achhehe ho játe the.

Hardm haldí ke báre men.

(Mat. 15. 1-20.)

7 ¹ Phir Farísí aur ba'z faqih us ke pás jama' húe; wuh Yáru-

^b N. hí izád.

shalem se áe the, ² aur unhon ne dekhá, ki us ke ba'z shágird nápák, ya'ní bin dhoe háthon se roṭí kháte haiñ. ³ Kyúñki Farísí aur sab Yahúdí, buzurgon kí riwáyat par qáim rahne ke sabab, jab tak apne háth khúb^a dho na len nahín kháte. ⁴ Aur bázár se ákar, jab tak gusl na kar len,^b nahín kháte; aur bahut sí áur báten haiñ, jo qáim rakhne ke liye buzurgon se unhen pahunchí haiñ, jaise piyálon, aur loṭon, aur tánbe ke bartanon ká dhoná.^c ⁵ Pas Farísíon aur faqíhon ne us se púchhá; Kyá sabab hai, ki tere shágird buzurgon kí riwáyat par nahín chalte, balki nápák háthon se roṭí kháte haiñ. ⁶ Us ne un se kahá; Yasha'yáh ne tum riyákáron ke haqq men kyá khúb nubuwat ki; jaisá ki likhá hai;

⁴ Yih ummat zabán se to meri 'izzat kartí hai,

Magar in ká dil mujh se dúr hai.

⁷ Aur yih befáida meri parastish karte haiñ,

Kyúñki ádmíon ke hukmon kí ta'lím dete haiñ.

⁸ Tum Khudá ke hukm ko tark karke ádmíon kí riwáyat ko qáim rakhte ho. ⁹ Aur us ne un se kahá; Tum apní riwáyat ke mánne ke liye Khudá ke hukm ko kyá khúb bátíl karte ho! ¹⁰ Kyúñki Músá ne farmáyá hai ki^a Apne báp kí aur apní mán kí 'izzat kar; aur, 'Jo koi báp yá mán ko burá kahe, wuh zarúr ján se mará jáe. ¹¹ Lekin tum kahte ho; Agar koi báp yá mán se kahe, ki Jis chíz ká tujhe mujh se fáida pahunch saktá thá, wuh qurbán, ya'ní Khudá kí nazr ho chukí, ¹² to tum use phir

báp yá mán kí kuchh madad karne nahín dete. ¹³ Yún tum Khudá ke kalám ko apní riwáyat se, jo tum ne jári kí hai, bátíl kar dete ho; aur aise bahutere kám karte ho. ¹⁴ Aur wuh logon ko phir pás bulákar un se kahne lagá, ki Tum sab meri suno aur samjho. ¹⁵ Koi chíz báhar se ádmí men dákhil hokar use nápák nahín kar saktí; magar jo chízen ádmí men se nikaltí haiñ, wuhí ádmí ko nápák kartí haiñ. ¹⁷ Aur jab wuh bhír ke pás se ghar men gayá, to us ke shágirdon ne us se is tamásil ke ma'ní púchhe. ¹⁸ Us ne un se kahá; Kyá tum bhí aise besamajh ho? Kyá tum nahín samajhte ki koi chíz jo báhar se ádmí ke andar játi hai, use nápák nahín kar saktí; ¹⁹ is liye ki wuh us ke dil men nahín, balki peṭ men játi hai, aur páekháne men nikal játi hai? Yih kahkar us ne tamám kháne kí chízon ko pák thahráyá. ²⁰ Phir us ne kahá; Jo ádmí men se nikaltá hai, wuhí ádmí ko nápák kartá hai. ²¹ Kyúñki andar se, ya'ní ádmí ke dil se, bure khayál, harámkarián, ²² choriyán, khún-rezián, zinákárián, lálach, badián, makr, shahwatparastí, badnazari, badgoí, shekhí, bewuqúfi nikaltí hai; ²³ yih sab buri báten andar se nikalkar ádmí ko nápák kartí haiñ.

Ek Súrufíníki 'aurat kí larṭí ko achchhá karná.
(Mat. 15. 21-28.)

²⁴ Phir wahán se uṭkar Súr aur Saidá^e kí sarhaddon men gayá. Aur ek ghar men dákhil huá, aur na cháhtá thá, ki koi jáne; magar poshida na rah saká; ²⁵ balki

^a Yá mutáhi se yá kuhne tak.

^b Yá jab tak istibág na len: N. jab tak apne úpar pánt na ohhírak len.

^c Yá bartanon ko istibág dená.

• Khurój 20. 12.   • Khurój 21. 17.

^d Yasha'yáh 29. 13.

^e N. aur Saidá ná dáred.

fi'lfaur ek 'aurat jis kí chhotí beṭi men nápák rúh thí, us kí khabar sunkar áí, aur us ke qadamon par girí. ²⁶ Yih 'aurat Yúnání thí, aur qaum kí Súrufínkí. Us ne us se darkhwást kí, kí bad-rúh ko merí beṭi men se nikál. ²⁷ Us ne us se kahá, kí Pahle larkon ko ser hone de, kyúnci larkon kí rotí lekar kutton ko dál dení achchhi nahín. ²⁸ Us ne jawáb men kahá; Hán, Khudáwand; kutte bhí mez ke tale larkon kí rotí ke tukron men se kháthe hain. ²⁹ Us ne us se kahá; Is kalám ke sabab já; bad-rúh terí beṭi se nikal gayí hai; ³⁰ aur us ne apne ghar men jákar dekhá, kí larkí palang par parí hai, aur bad-rúh nikal gayí hai.

Ek bahre hake dāmī ko achchhā karnā.

³¹ Aur wuh phir Súr kí sarhad-don se nikalkar Saidá kí ráh se Dikapulis kí sarhaddon men hotá húa Galíl kí jhil par pahunchá. ³² Aur logon ne ek bahre ko jo haklá bhí thá, us ke pás lákar us kí minnat kí, kí apná háth us par rakh. ³³ Wuh us ko bhír men se alag le gayá, aur apní ungliyan us ke kánon men dálín, aur thúkkar us kí zabán chhuí, ³⁴ aur ásmán kí taraf nazar karke ek áh bhari, aur us se kahá; Iffattah, ya'ní Khul já. ³⁵ Aur us ke kán khul gaye, aur us kí zabán kí girih^a khul gayí, aur wuh sáf bolne lagá. ³⁶ Aur us ne unhen hukm diyá, kí Kisi se na kahná; lekin jitná wuh un ko hukm detá rahá, utná hí ziyáda wuh charchá karte rahe. ³⁷ Aur unhon ne niháyat hí hairán hokar kahá; Jo kuchh us ne kiyá, sab achohhá kiyá; wuh bahron ko sunne kí, aur gungon ko bolne kí táqat detá hai.

Chār hazār dāmīon ko khilānd.
(Mat. 15. 32-39.)

8 ¹ Un dinon men, jab phir barí bhír jama' húi, aur un ke pás kuchh kháne ko na thá, to us ne apne^b shágirdon ko pás bulákar un se kahá; ² Mujhe is bhír par tars átá hai, kyúnci yih tīn din se barábar mere sáth rahí hai, aur in ke pás kuchh kháne ko nahín; ³ agar main inhen bhúká ghar ko rukhsat karún, to ráh men thakkar rah jáenge; aur ba'z in men se dúr ke hain. ⁴ Us ke shágirdon ne use jawáb diyá, kí Is biyábán men kahán se koi itní rotiyan láe kí inhen ser kar sake? ⁵ Us ne un se púchhá, kí Tumháre pás kitní rotiyan hain? Wuh bole, Sát. ⁶ Phir us ne logon ko hukm diyá, kí zamín par baith jáen: aur us ne wuh sát rotiyan lín, aur shukr karke torín, aur apne shágirdon ko detá gayá kí un ke áge rakkhen; aur unhon ne logon ke áge rakh dín. ⁷ Aur un ke pás thori sí chhotí machhliyan thin: us ne un par barakat cháhkarak kahá, kí yih bhí un ke áge rakh do. ⁸ Pas wuh khákar ser hús; aur bache hús tukron ke sáth tukre utháe. ⁹ Aur log chār hazār ke qarib the; phir us ne unhen rukhsat kiyá. ¹⁰ Aur wuh fi'lfaur apne shágirdon ke sáth kishtí men baithkar Dalmanúta ke 'iláqe men gayá.

Nishán ke talab karnewálon ko jawáb denā.

(Mat. 16. 1-4; Lúq. 11. 16.)

¹¹ Phir Farísí nikalkar us se bahe karne lage, aur use ázmáne ke liye us se koi ásmání nishán talab kiyá. ¹² Us ne apní rúh men áh khenchkar kahá; Is zamáne ke log kyúnci nishán talab karte hain? Main

^a N. *for* *hand*. ^b N. *apne* ne *dārad*.

^c Yún. *17th* *month* . . . *heavily* *fast*!

tum se sach kahtá hún, ki is zamáne ke logon *ko koi nishán diyá na jáegá. ¹³ Aur wuh unhen chhor-kar phir kishti men baithá, aur pár chalá gayá.

Farisíon ké khamír kī tamsíl.

(Mat. 16. 5-12; Lúq. 12. 1.)

¹⁴ Aur wuh roti leni bhúl gaye the; aur kishti men un ke pás ek se ziyáda roti na thí. ¹⁵ Aur us ne unhen yih hukm diyá, ki Khabardár, Farisíon ke khamír aur Herodes ke khamír se hoshyár rahná. ¹⁶ Wuh ápas men charchá karne aur kahne lage, ki Hamáre pás roti nahín.^b ¹⁷ Magar Yisú ne^c yih ma'lúm karke un se kahá; Tum kyún charchá karte ho, ki hamáre pás roti nahín? kyá ab tak nahín jánte, aur nahín samajhte? kyá tumhárá dil sakht ho gayá hai? ¹⁸ Ankhén haín, aur tum dekhthe nahín? kán haín, aur sunthe nahín? aur kyá tumhen yád nahín? ¹⁹ Jis waqt main ne wuh páñch rotiyan páñch hazár ke liye torín, to tum ne kitní tokriyan tukron se bhari hui utháín? Unhon ne us se kahá; Bárah. ²⁰ Aur jis waqt sáť rotiyan chár hazár ke liye torín, to tum ne kitne tokre tukron se bhare hue utháe? Unhon ne us se^d kahá; Sáť. ²¹ Us ne un se kahá; Kyá tum ab tak nahín samajhte?

Baitsaidá men ek andhe ko bind karná.

²² Phir wuh Baitsaidá men áe. Aur log ek andhe ko us ke pás láe, aur us kí minnat kí, ki use ohhúe. ²³ Wuh us andhe ká háth pakarkar use gáp se báhar le gayá; aur us kí áñkhon men thúkkar apne háth us par rakkhe, aur us se púchhá;

Kyá tú kuchh dekhtá hai? ²⁴ Us ne nazar uthákar kahá; Main ádmíon ko dekhtá hún; kyúñki wuh mujhe chalte hue aise dikhái dete haín, jaise darakht. ²⁵ Phir us ne dobára us kí áñkhon par apne háth rakkhe, aur us ne gaur se nazar kí, aur achchhá ho gayá, aur sári chízen sáf sáf dekhne lagá. ²⁶ Phir us ne yih kahkar us ko us ke ghar kí taraf rawána kiyá, ki Is gáp ke andar qadam bhí na rakhná.

Patras ká iqrár, aur Yisú^e ke máre jáne kī peshingoi.

(Mat. 16. 13-28; Lúq. 9. 18-27.)

²⁷ Phir Yisú^e aur us ke shágird Qaisariya Filippi ke gápwen men chale gaye: aur ráh men us ne apne shágirdon se yih púchhá, ki Log mujhe kyá kahte haín? ²⁸ Unhon ne yih jawáb diyá, ki Yúhanná baptisma^e denewálá; aur ba'z; Eliyáh; aur ba'z; Nabíon men se koi. ²⁹ Us ne un se púchhá; Lekin tum mujhe kyá kahte ho? Patras ne jawáb men us se kahá; Tú Masih hai. ³⁰ Phir us ne unhen tákid kí, ki merí bábat kisi se yih na kahná. ³¹ Phir wuh unhen ta'lim dene lagá, ki Zarúr hai ki Ibn i Ádam bahut dukh utháe aur buzurg aur sardár káhin aur faqíh use radd karen, aur wuh qatl kiyá jáe, aur tín din ke ba'd jí uthé. ³² Aur us ne yih bát sáf sáf kahí. Patras use alog le jákar use malámat karne lagá. ³³ Magar us ne phirke, aur apne shágirdon par nigáh karke Patras ko malámat kiyá, aur kahá; Ai Shaitán, mere sámmne se dúr ho, kyúñki tú Khudá kí báton ká nahín, balki ádmíon kí báton ká khayál rakhtá hai. ³⁴ Phir us ne bhíy ke apne shágirdon samet pás bu-

* Yún. 12 púshť.

^b N. us ne.

^b N. charchá karne lage, is liye ki un ke pás roti na thí.

^d N. us se na dáred.

^e Yá isbatá.

lākar un se kahá; Agar koí mere píchhe áná cháhe, to apní khudí se^a inkár kare, aur apní salib útháe, aur mere píchhe ho le. ³⁵ Kyúñki jo koí apní ján bachání cháhe wuh use khoegá, aur jo koí merí aur Injíl^b ke wáste apní ján khoegá, wuh use bacháegá. ³⁶ Aur ádmí agar sári dunyá ko hásil kare aur apní ján ká nuqsán útháe to use kyá fáida hogá? ³⁷ Aur ádmí apní ján ke badle kyá do? ³⁸ Kyúñki jo koí is zinákár aur khatákár qaum^c men mujh se aur merí báton se sharmáegá, Ibn i Ádam bhí, jab apne Báp ke jalál men pák firishton ke sáth áegá, to us se sharmáegá.

9 ¹ Aur us ne un se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki Jo yahán khare hain, un men se ba'z aise hain, ki jab tak Kхудá ki bád-sháhat ko qudrat ke sáth áyá húa na dekh len, maut ká maza hargiz na chakkhenge.

Yisú' kí súrat ká badal jánd.

(Mat. 17. 1-8; Lúq. 9. 28-36.)

² Chha din ke ba'd Yisú' ne Patras aur Ya'qúb aur Yúhanná ko hamráh liyá, aur unhen alag ek úpche pahár par akele men le gayá; aur un ke sámnne us kí súrat badal gayí: ³ aur us kí poshák aisi núrání aur niháyat safed ho gayí, ki dunyá men koí dhobí waisí safed nahín kar saktá. ⁴ Aur Eliyyáh Músá ke sáth unhen dikháí diyá; aur wuh Yisú' se báten karte the. ⁵ Patras ne Yisú' se kahá^d; Rabbí, hamará yahán rahná achchhá hai: pas ham tén dere banáen; ek tere liye, ek Músá ke liye, ek Eliyyáh ke liye. ⁶ Kyúñki wuh na jántá thá, ki kyá jawáb de; is liye ki wuh bahut dar gaye the. ⁷ Phir ek bádál ne un par séyá kar liyá, aur us bádál

^a Yá apne ápe se.

^b Yá khushkhabari.

men se áwáz áí, ki Yih merá piyará Betá hai; is kí suno. ⁸ Aur unhon ne yakáyak jo cháron taraf nazar kí, to Yisú' ke siwá aur kisi ko apne sáth phir na dekhá.

Eliyyáh ke áne ke बारे men.

(Mat. 17. 9-13.)

⁹ Jab wuh pahár se utarte the, to us ne unhen hukm diyá, ki Jab tak Ibn i Ádam murdon men se jí na uthe, jo kuchh tum ne dekhá hai, kisi se na kahná. ¹⁰ Unhon ne us kalám ko yád rakkhá; aur wuh ápas men bahs karte the, ki murdon men se jí úthne ke kyá ma'ní hain? ¹¹ Phir unhon ne us se yih púchhá, ki Faqíh kyúñkar kahte hain, ki Eliyyáh ká pahle áná zarúr hai? ¹² Us ne un se kahá, ki Eliyyáh albatá pahle ákar sab kuchh bahál karegá; magar kyá wajh hai ki Ibn i Ádam ke haqq men líkhá hai, ki wuh bahut se dukh útháegá, aur haqír kiyá jáegá? ¹³ Lekin main tum se kahtá hún, ki Eliyyáh to á chuká, aur jaisá us ke haqq men líkhá húa hai, unhon ne jo kuchh cháhá us ke sáth kiyá.

Ek larke men se bad-rúh ko níkal dená.

(Mat. 17. 14-19; Lúq. 9. 37-42.)

¹⁴ Aur jab wuh shágirdon ke pás áe, to dekhá ki un ke cháron taraf barí bhir hai, aur faqíh un se bahs kar rahé hain. ¹⁵ Aur fi'fauir sári bhir use dekhkar niháyat hairán húi, aur us kí taraf daurkar use salám karne lagi. ¹⁶ Us ne un se púchhá; Tum un se kyá bahs karte ho? ¹⁷ Aur bhir-men se ek ne use jawáb diyá, ki Ai Ustád, main apne bete ko, jis men gúngí rúh hai, tere pás

^c Yún. pusht.

^d Yún. jawáb men kahá.

láyá thá : ¹⁸ wuh jahán use pakarti hai, patak deti hai: aur wuh kaf bhar látá, aur dánt pistá, aur súkhtá játá hai : aur main ne tere shágirdon se kahá thá ki wuh use nikál dey, magar wuh na nikál sake. ¹⁹ Us ne jawáb men un se kahá ; Ai bei'tiqád qaum,* main kab tak tum-háre sáth rahúngá ? kab tak tum-hári bardásht karúngá ? use mere pás láo. ²⁰ Pas wuh use us ke pás láe : aur jab us ne use dekhá, to fi'lfaur rúh ne use marorá ; aur wuh zamin par girá, aur kaf bhar lákar lotne lagá. ²¹ Us ne us ke báp se púchhá ; Yih is ko kitní muddat se hai ? Wuh bolá, Bachpan se : ²² aur us ne aksar use ág men aur aksar pání men dálá, táki use halák kare : lekin agar tú kuchh kar saktá hai, to ham par tars khákar hamári madad kar. ²³ Yisú' ne us se kahá ; Kyá ! Agar tú kar saktá hai ! Jo i'tiqád rakhtá hai, us ke liye sab kuchh ho saktá hai. ²⁴ Fi'lfaur us larke ká báp chillákar bolá ; Main i'tiqád rakhtá hún, tú meri bei'tiqádi ká 'iláj kar. ²⁵ Jab Yisú' ne dekhá, ki log daur daurkar jama' ho rahe hain, to us nápák rúh ko jhirakkar us se kahá ; Ai gúngí bahri rúh, main tujhe hukm kartá hún, is men se nikal á, aur is men phir kabhi dákhl na ho. ²⁶ Wuh chillákar, aur use bahut marorákar, nikál á : aur wuh murda sá ho gayá, aisé ki aksaron ne kahá. ki wuh mar gayá. ²⁷ Magar Yisú' ne us ká háth pakarkar use utháyá, aur wuh uth khará húa. ²⁸ Jab wuh ghar men áyá, to us ke shágirdon ne alag us se púchhá, ki Ham use kyún na nikál sake ? ²⁹ Us ne un se kahá, ki Yih qism du'á ke siwá kisi áur tarah nahin nikal saktá.

* Yún. pushá.

Yisú' ke qatl hone ki peshingoi.

(Mat. 17. 22, 23 ; Lúq. 9. 43-45.)

³⁰ Phir wahán se rawána hue, aur Galíl men hokar guzre, aur wuh na cháhtá thá, ki koi jáne ; ³¹ is liye ki wuh apne shágirdon ko ta'lím detá aur un se kahtá thá, ki Ibn i Adam ádimion ke háth hawále kiyá jáegá, aur wuh use qatl karenge, aur wuh qatl hone ke tin din bad jí uthégá. ³² Lekin wuh is bát ko samajhte na the, aur us se púchhte hue darte the.

Shágirdon men bare hone ke jhagre ká tushiyá.

(Mat. 18. 1-5 ; Lúq. 9. 46-48.)

³³ Phir wuh Kafarnahúm men áe ; aur jab wuh ghar men thá, to us ne un se púchhá, ki Tum ráh men kyá bahs karte the ? ³⁴ Wuh chup rahe ; kyúñki unhon ne ráh men ek dúsre se yih bahs kí thí, ki hará kaun hai. ³⁵ Phir us ne baithkar un bárah ko buláyá aur un se kahá, ki Agar koi awwal honá cháhe, to wuh sab men pichhlá aur sab ká khádim bane. ³⁶ Aur ek bachche ko lekar, un ke bích men khará kiyá ; phir use god men lekar un se kahá ; ³⁷ Jo koi mere nám par aise bachchon men se ek ko qabúl kartá hai, wuh mujhe qabúl kartá hai ; aur jo koi mujhe qabúl kartá hai, wuh mujhe nahin, balki use jis ne mujhe bhejá hai qabúl kartá hai.

Madadgár ko haqir na jánná ; kamzor bhái ko thokar na khilánda.

(Mat. 18. 6-9 ; Lúq. 9. 49, 50.)

³⁸ Yúhanná ne us se kahá, Ai ustád, ham ne ek shakhs ko tere nám se bad-rúhon ko nikálte dekhá,* aur ham use mana* karne lage, kyúñki wuh hamári pairawí nahin

b N. jo hamari pairawí nahin kartá izád.

kartá thá. ³⁹ Lekin Yisú' ne kahá ; Use mana' na karná ; kyúnki aísá koí nahín jo mere nám se mu'jiza^a dikháe, aur mujhe jald burá kah sake ; ⁴⁰ is liye ki jo hamáre khiláf nahín, wuh hamári taraf hai. ⁴¹ Aur jo koí ek piyála pání tumhen is liye^b piláe ki tum Masih ke ho, main tum se sach kahtá hún, ki wuh apná ajr hargiz na khoegá. ⁴² Aur jo koí in chhoton men se jo mujh par^c innán láe haiñ kisi ko thokar khiláe, us ke liye yih bihtar hai, ki ek bari chakki ká pat^d us ke gale men lat-káyá jáe, aur wuh samundar men phenk diyá jáe. ⁴³ Aur agar terá háth tujhe thokar khiláe, to use kát dál ; tunda hokar zindagi men dá-khil honá tere liye is se bihtar hai, ki do háth hote jahannam ke bích us ág men jáe jo kabhi bujhne ki nahín. ⁴⁵ Aur agar terá pánw tujhe thokar khiláe, use kát dál ; langrá hokar zindagi men dákhil honá tere liye is se bihtar hai, ki do pánw hote jahannam men dálá jáe. ⁴⁷ Aur agar teri áñkh tujhe thokar khiláe, to use nikál dál ; káná hokar Khudá kí bádsháhat men dákhil honá tere liye is se bihtar hai, ki do áñkhen hote jahannam men dálá jáe, ⁴⁸ jahán un ká kirá nahín martá, aur ág nahín bujhti. ⁴⁹ Kyúnki har shakhs ág se namkin kiyá jáegá. ⁵⁰ Namak achchhá hai ; lekin agar namak ki namkini játi rahe, to us ko kis chiz se mazadár karoge ? Apne men namak rakkho, aur ek dústre ke sáth mel miláe se raho.

Taldq ke बारे में Yisú' ki ta'lim.
(Mat. 19. 1-9 ; Lúq. 16. 18.)

IO ¹ Phir wuh wahán se uthkar Yahúdiya kí sarhaddon men

aur Yardan ke pár áyá ; aur bhír us ke pás phir jama' ho gayi, aur wuh apne dastúr ke muwáfíq phir unhen ta'lim dene lagá. ² Aur Farisíon ne pás ákar us ke ázmáne ke wáste us se púchhá ; Kyá yih rawá hai, ki mard apní biwi ko chhor de ? ³ Us ne un se jawáb men kahlá, ki Músá ne tumhen kyá kukm diyá, hai ? ⁴ Wuh bole ; Músá ne to ijázat dí hai, ki taláqnáma likhkar chhor den. ⁵ Magar Yisú' ne un se kahá, ki Us ne tumhári sakhtdilí ke sabab tumháre liye yih hukm likhá thá. ⁶ Lekin khilqat ke shurú se, ^e Us ne unhen mard aur 'aurat banáya. ⁷ ^f Is sabab se mard apne báp se aur mán se judá hokar^g apní biwi ke sáth rahegá, ⁸ aur wuh aur us kí biwi dono^h ek jism hongé : pas wuh do nahín, balki ek jism haiñ. ⁹ Is liye jise Khudá ne jorá hai, use ádmí judá na kare. ¹⁰ Aur ghar men shágirdon ne us se is kí bábat phir púchhá. ¹¹ Us ne un se kahá ; Jo koí apní biwi ko chhor de, aur dúsrí se biyáh kare, wuh us pahlí ke barkhiláf ziná kartá hai : ¹² aur agar 'aurat apne shauhar ko chhor de aur dústre se biyáh kare, to ziná kartí hai.

Chhote bachchon se Yisú' ki mahabbat.
(Mat. 19. 13-15 ; Lúq. 18. 15-17.)

¹³ Phir log bachchon ko us ke pás láne lage, táki wuh unhen chhúe, magar shágirdon ne un ko jhirká. ¹⁴ Yisú' yih dekhkar khafa huá, aur un se kahá ; Bachchon ko mere pás áne do ; unhen mana' na karo ; kyúnki Khudá kí bádsháhat aison hi kí hai. ¹⁵ Main tum se sach kahtá hún, ki Jo koí Khudá kí bádsháhat ko bachche kí tarah qa-

^a Yún. qudrat.

^d Yún. ek tharás.

^e N. judá hogá aur.

^b Yún. is nám se.

^c Paidáish 1. 27.

^h Yún. aur wuh dono.

^c N. mujh par na dárád.

^f Paidáish 2. 24.

búl na kare, wuh us men hargiz dákhil na hogá. ¹⁶ Phir us ne unhen apní god men liyá, aur un par háth rakhkar unhen barakat dí.

Yisú' ke püre shágird hone ká taríqa.
(Mat. 19. 16-22; Lúq. 18. 18-23.)

¹⁷ Aur jab wuh báhar nikalkar ráh men já rahá thá, to ek shaḡhs us ke pás daurtá húa úyá, aur us ke áge ghutne ṭekkar us se púchhá; Ai nek ustád, main kyá karún, táki hameshakí zindagí ká wáris banún? ¹⁸ Yisú' ne us se kahá; Tú mujhe kyún nek kahtá hai? koi nek nahin, magar ek, ya'ní Khudá. ¹⁹ Tú hukmon ko to jántá hai; * Khún na kar, Zíná na kar, Chorí na kar, Jhúṭhí gawáhi na de, Fareb dekar nuṡsán na kar, Apne báp kí aur mán kí 'izzat kar. ²⁰ Us ne us se kahá; Ai ustád, main ne larakpan se in sab par 'amal kiyá hai. ²¹ Yisú' ne us par nazar kí, aur use us par piyár áyá, aur us se kahá; Ek bát kí tujh men kamí hai: já, jo kuchh terá hai bechkar garibon ko de, tujhe ásmán par khaṡána milegá; aur ákar mere piche ho le. ²² Is bát se us ke chihre par udási chhá gayí, aur wuh gamgín hokar chala gayá: kyúnki bará málárd thá.

Daulat ká khatra, aur Masíh kí khatir us ke chhoṛne ká ajr.

(Mat. 19. 23-30; Lúq. 18. 24-30.)

²³ Phir Yisú' ne cháron ta'af nazar karke apne shágirdon se kahá, ki Daulatmandon ká Khudá kí bádsháhat men dákhil honá kaisá mushkil hai! ²⁴ Shágird us kí báton se hairán hue. Yisú' ne phir jawáb men un se kahá; Bachcho, jo log daulat par bharosá rakhte hain, un ke liye ^b Khudá kí bádsháhat men

^a Khurúj 20. 12-18.

^b N. *apne men*.

dákhil honá kyá hí mushkil hai! ²⁵ Únt ká súi ke náke men se nikal jáná is se ásán hai, ki daulatmand Khudá kí bádsháhat men dákhil ho. ²⁶ Wuh niháyat hí hairán hokar us se ^c kahne lage; Phir kaun naját pá saktá hai? ²⁷ Yisú' ne un kí taraf nazar karke kahá; Yih ádmion se to nahin ho saktá, lekin Khudá se ho saktá hai: kyúnki Khudá se sab kuchh ho saktá hai. ²⁸ Patras us se kahne lagá; Dekh, ham ne to sab kuchh chhoṛ diyá, aur tere piche ho liye hain. ²⁹ Yisú' ne kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki Aisá koi nahin, jis ne ghar, yá bháiyon, yá bahinon, yá mán, yá báp, yá bachchon, yá kheton ko, mere aur Injil ^d ke wáste chhoṛ diyá ho, ³⁰ aur ab is zamáne men sau guná na páe; ghar, aur bhái, aur bahinen, aur máen, aur bachche, aur khet, magar zulm ke sáth; aur ánewále 'álam men hamesha kí zindagí. ³¹ Lekin bahut se awwal ákhir ho jáenge, aur ákhir awwal.

Apne qatl hone aur jī uṭhne ke बारे में Yisú' kí peshingoí.

(Mat. 20. 17-19; Lúq. 18. 31-33.)

³² Aur wuh Yarúshalem ko játe hue ráste men the, aur Yisú' un ke áge áge já rahá thá: wuh hairán hone lage; aur jo piche piche chalte the darne lage. Pas us ne phir un bárah ko sáth lekar un se wuh báten kahní shurú' kí, jo us par wáqi' honewáli thin, ³³ kí Dekho ham Yarúshalem ko játe hain; aur Ibn i Ádam sardár káhinon aur faqíhon ke hawále kiyá jáegá; aur wuh us ke qatl ká hukm denge, aur use gair-qaumon ke hawále karenge; ³⁴ aur wuh use tháṭṭhon men uráenge, aur us par thúkenge, aur use kore máenge, aur qatl

^b N. *Jo log* . . . un ke liye ne dárd.

^d Yá khusḡhabari.

kareñge; aur tñ din ke ba'd wuh jì uṭhegá.

Zabdí ke beṭon kí 'arz.
(Mat. 20. 20-28.)

³⁵ Tab Zabdí ke beṭon Ya'qúb aur Yúhanná ne us ke pás ákar us se kahá; Ai Ustád, ham cháhte haiñ, ki jo kuchh ham tujh se darkhwást karen tú hamáre liye kare. ³⁶ Us ne un se kahá; Tum kyá cháhte ho, ki main tumháre liye karún? ³⁷ Unhon ne us se kahá; Hamáre liye yih kar, ki tere jalál men ham men se ek terí dahiní, aur ek terí báin taraf, baithe. ³⁸ Yisú' ne un se kahá; Tum nahín jánte, ki kyá mángte ho. Jo piyála main pine ko hún, kyá tum pí sakte ho? aur jo baptisma^a main lene ko hún, tum le sakte ho? ³⁹ Unhon ne us se kahá; Ham se ho saktá hai. Yisú' ne un se kahá; Jo piyála main pine ko hún, tum pioge; aur jo baptisma^a main lene ko hún, tum le loge; ⁴⁰ lekin apní dahiní yá báin taraf kisi ko biṭhá dená merá kám nahín: magar jin ke liye taiyár kiyá gayá, unhín ke liye hai. ⁴¹ Aur jab un dason ne yih suná, to Ya'qúb aur Yúhanná se khafa hone lage. ⁴² Magar Yisú' ne unhen pás bulákar un se kahá; Tum jánte ho, ki jo gair-qaumon ke sardár samjhe játe haiñ, wuh un par hukúmat chaláte haiñ; aur un ke amír un par iḡhtiyár jatáte haiñ. ⁴³ Magar tum men aisá nahín hai: balki jo tum men bara honá cháhe, wuh tumhárá khádim bane: ⁴⁴ aur jo tum men awwal honá cháhe, wuh saḥ ká gulám bane. ⁴⁵ Kyúnki Ibn i Ádam bhí is liye nahín áyá ki khidmat le, balki khidmat kare, aur apní ján bahuteron ke badle fideye men de.

^a Yá ittibág.

^b Yún. jawáb men kahá.

Yariho men ek andhe ko biná karná.
(Mat. 20. 29-34; Lúq. 18. 35-43.)

⁴⁶ Aur wuh Yariho men áe, aur jab wuh aur us ke shágird aur ek barí bhír Yariho se nikaltí thí, to Timái ká betá Bar-Timái ek andhá faqír ráh ke kanáre baithá húa thá. ⁴⁷ Aur yih sunkar ki Yisú' Násari hai, chillá chillákar kahne lagá; Ai Ibn i Dáúd, ai Yisú', mujh par rahm kar. ⁴⁸ Aur bahuton ne use dántá, ki chup rahe: magar wuh áur bhí ziyáda chilláyá, ki Ai Ibn i Dáúd, mujh par rahm kar. ⁴⁹ Yisú' ne khare hokar kahá; Use buláo. Pas unhon ne us andhe ko yih kahkar buláyá, ki Khátir jama' rakh: uṭh, wuh tujhe bulátá hai. ⁵⁰ Wuh apná kaprá phenkkar uchhal pará, aur Yisú' ke pás áyá. ⁵¹ Yisú' ne us se kahá; ^b Tú kyá cháhtá hai, ki main tere liye karún? Andhe ne us se kahá; Ai Rabbúní,^c yih ki main biná ho jáún. ⁵² Yisú' ne us se kahá; Já, tere imán ne tujhe achchhá kar diyá. Wuh fil'faur biná ho gayá, aur ráh men us ke piche ho liyá.

Yisú' ká 'alániya taur par Yaruśhalem men dákhlil honá.

(Mat. 21. 1-9; Lúq. 19. 29-38;
Yúh. 12. 12-15.)

II ¹ Jab wuh Yaruśhalem ke nazdik Zaitún ke pahár par Baitfage aur Bait'aniyyáh ke pásáe, to us ne apne shágirdon men se do ko bhejá, ² aur un se kahá, ki Apne sámne ke gáw men jáo, aur us men dákhlil hote hí ek gadhí ká bachcha bandhá húa tumhen milegá, jis par koí ádmí ab tak sawár nahín húa; use khol láo. ³ Aur agar koí tum se kahe, ki Tum yih kyún karte ho? to kahná, ki Khu-

^c Ya'ní; Ai mere ustád.

dāwand ko darkār hai; wuh fi'l-faur use yahīn wāpas bhej degā.

⁴ Pas wuh gaye, aur bachche ko darwāze ke nazdīk bāhar chauk men bandhā huā pāyā, aur use kholne lage. ⁵ Magar jo log wahān khare the, un men se ba'z ne un se kahā; Yih kyā karte ho, ki gadhī kā bachcha kholte ho? ⁶ Unhon ne jaisā

Yisū' ne kahā thā, waisā un se kah diyā: phir unhon ne un ko jāne diyā. ⁷ Pas wuh gadhī ke bachche ko Yisū' ke pās lāe, aur apne kapre us par dāl diye; aur wuh us par sawār ho gayā. ⁸ Aur bahut logon ne apne kapre rāh men bichlā diye, auron ne kheton men se dāliyan kātke phailā dīn. ⁹ Aur jo us ke āge āge jāte aur piche piche chale āte the, pukār pukārkar kahte jāte the, ki Hosha'nā^a; mubārak hai wuh jo

Khudāwand ke nām par ātā hai; ¹⁰ mubārak hai hamāre bāp Dāūd ki bādshāhat jo ā rahī hai: 'ālam i bālā par Hosha'nā.^a

Yisū' kā haikal ko pāk sáf karnā, aur ek bephal anjir ke darakht ko sukhi denā.

(Mat. 21. 12-22; Lūq. 19. 45-48.)

¹¹ Aur wuh Yārūshalem men dākhil hokar haikal men āyā; aur chāron taraf sab chizen mulāhaza karte, un bārah ke sāth Bait'anīyyāh ko gayā, kyūnki shām kā waqt ho gayā thā.

¹² Dūsre din, jab wuh Bait'anīyyāh se nikle, us ko bhūk lagī. ¹³ Aur dūr se anjir kā ek darakht, jis men patte the, dekhkar gayā, ki shāyad us men kuchh pāe: magar jab us ke pās pahunchā, to patton ke siwā kuchh na pāyā; kyūnki anjir kā mausin na thā. ¹⁴ Us ne us se kahā;^b 'Ayanda ko tujh se

kabhī phal na khāe. Aur us ke shāgirdon ne sunā.

¹⁵ Phir wuh Yārūshalem men āe: aur Yisū' haikal men dākhil hokar unhen jo haikalmen kharīd o farokht kar rahe the bāhar nikālne lagā, aur sarrāfon ke takhte aur kabūtār-faroshon ki chaukiyan ulaṭ dīn; ¹⁶ aur us ne kisi ko haikal men se hokar koī bartan le jāne na diyā; ¹⁷ aur apnī ta'līm men un se kahā; Kyā yih nahīn likhā hai, ki 'Merā ghar sab qaumon ke liye du'ā kā ghar kahlāegā? magar tum ne use dākūton ki khoh banā diyā hai. ¹⁸ Aur sardār kāhin aur faqīh yih sunkar us ke halāk karne kā mauqā' dhūndhne lage: kyūnki us se dartē the, is liye ki sārē 'āmm log us ki ta'līm se hairān hote the.

¹⁹ Aur roz shām ko wuh shahr se bāhar jāyā kartā thā.^d

²⁰ Phir subh ko jab wuh udhar se guzre, to us anjir ke darakht ko jay' tak sūkhā huā dekhā. ²¹ Patras ko wuh bāt yād āī aur us se kahā; 'Ai Rabbī, dekh, yih anjir kā darakht, jis par tū ne la'nāt ki thī, sūkh gayā hai. ²² Yisū' ne jawāb men un se kahā; 'Khudā par imān rakkho. ²³ Main tum se sach kahtā hūn, ki Jo koī is pahār se kahe; tū ukhar jā, aur samundar men jā par, aur apne dil men shakk na kare, balki yaqīn kare, ki jo kahtā hai wuh ho jāegā, to us ke liye wuhī hogā. ²⁴ Is liye main tum se kahtā hūn, ki jo kuchh tum du'ā men māngte ho, yaqīn karo ki tum ko mil gayā, aur tumhāre liye ho jāegā. ²⁵ Aur jab kabhī tum khare hue du'ā māngte ho, agar tumhen kisi se kuchh shikāyat ho, to use mu'āf karo; tāki tumhārā Bāp bhī jo

^a Mat. 21. 9 kā hāshiya dekho.
^c Yasha'yāh 56. 7.

^b Yun. jawāb men kahā.
^d N. jāyā karte the.

ásmán par hai tumháre qusúr mu'áf kare.

Apne ikhtiyár ke báre men Yisú' ká sarádaron ko jawáb dend.

(Mat. 21. 23-27; Lúq. 20. 1-8.)

²⁷ Wuh phir Yaráshalem men áe: aur jab wuh haikal men phir rahá thá, to sardár káhin aur faqíh aur buzurg us ke pás áe, ²⁸ aur us se kahá; Tú in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hai? yá kis ne tujhe yih ikhtiyár diyá, ki in kámon ko kare? ²⁹ Yisú' ne un se kahá, ki Main tum se ek bát púchhtá hún; tum jawáb do, to main tumhen batáúngá, ki in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún. ³⁰ Yúhanná ká baptisma^a ásmán kí taraf se thá, yá insán kí taraf se? mujhe jawáb do. ³¹ Wuh ápas men saláh karne lage, ki Agar ham kahen, Ásmán kí taraf se, to wuh kahagá; Phir tum ne kyún us ká yaqín na kiya? ³² Aur agar kahen; Insán kí taraf se—to logon ká dar thá, is liye ki sab log wáqa'í Yúhanná ko nabí jánte the. ³³ Pás unhon ne jawáb men Yisú' se kahá; Ham jánte nahín. Yisú' ne un se kahá; Main bhí tumhen nahín batátá, ki in kámon ko kis ikhtiyár se kartá hún.

Angúri bág ke thekedaron ki tamsíl.

(Mat. 21. 33-46; Lúq. 20. 9-19.)

12 ¹ Phir us ne un se tamsílon men báten karní shurú' kí, aur kahá; Ek shakhs ne angúri bág lagáya, aur us ke charon taraf íháta gherá, aur hauz khodá, aur burj banáya, aur use bágbanon ko theke par dekar pardes chalá gayá. ² Phir phal ke mausim men us ne ek naukhar ko bágbanon ke pás bhejá, táki bágbanon se bág ke phalon ká hissa le le. ³ Lekin unhon ne use pa-

^a Yá *istibág*.

karke pítá, aur khálí háth lautá diyá. ⁴ Us ne phir ek áur naukhar ko un ke pás bhejá; magar unhon ne us ká sir phor diyá aur be'izzat kar dálá. ⁵ Phir us ne ek áur ko bhejá; unhon ne use qatl kiya: phir áur bahuteron ko bhejá; unhon ne un men se ba'z ko pítá, aur ba'z ko qatl kiya. ⁶ Ab ek bágí thá, jo us ká piyará betá thá: us ne ákhir ko use un ke pás yih kahkar bhejá, ki Wuh mere bete ká to liház karenge. ⁷ Lekin un bágbanon ne ápas men kahá; Yihí wáris hai; áo, ise qatl karen, to mirás hamári ho jáegí. ⁸ Pás unhon ne use pakarke qatl kiya, aur bág ke báhar phenk diyá. ⁹ Ab bág ká málík kyá karegá? Wuh áegá, aur un bágbanon ko halák karke bág auron ko de degá. ¹⁰ Kyá tum ne yih nawishta bhí nahín parhá, ki

^b Jis patthar ko mi'maron ne radd kiya,

Wuhí kone ke sire ká patthar ho gayá:

¹¹ Yih K̲hudáwand kí taraf se húa,

Aur hamári nazar men 'ajíb hai?

¹² Is par wuh us ke pakarne kí koshish karne lage; magar logon se dare; kyunki wuh samajh gaye the, ki us ne yih tamsíl ham par kahí: pas use chhorkar chale gaye.

Jizya dene ke báre men Yisú' ká jaisala.

(Mar. 22. 15-22; Lúq. 20. 20-26.)

¹³ Phir unhon ne ba'z Farisyon aur Herodion ko us ke pás bhejá, táki báton men us ko phansáen. ¹⁴ Aur unhon ne ákar us se kahá; Ai Ustád, ham jánte hain, ki tú sachchá hai, aur kisi kí parwá nahín kartá; kyunki tú kisi ádmi ká tarafdár nahín, balki sachchái se K̲hu-

^b Zabúr 118. 22, 23.

dá kí ráh kí ta'lim detá hai. ¹⁵ Pás Qaisar ko jizya dená rawá hai, yá nahín? Ham den, yá na den? Us ne un kí riyákári ma'lúm karke un se kahá; Tum mujhe kyún ázmáte ho? Mere pás ek dinár^a láo, ki main dekhún. ¹⁶ Wuh le áe. Us ne un se kahá; Yih súrat aur nám kis ká hai? Unhon ne us se kahá, Qaisar ká. ¹⁷ Yisú' ne un se kahá; Jo Qaisar ká hai Qaisar ko, aur jo Khudá ká hai Khudá ko adá karo. Wuh us par bará ta'ajjub karne lage.

*Sadúqion ko qiyámat ke बारे में
जवाब देना.*

(Mar. 22. 23-32; Lúq. 20. 27-38.)

¹⁸ Phir Sadúqion ne, jo kahte haiñ kí qiyámat hai hí nahín, us ke pás ákar us se yih suwál kiya, ki ¹⁹ Ai ustád, hamáre liye Músá ne likhá hai, ki agar kisi ká bhái beaulád mar jáe, aur us ki biwi rah jáe, to us ká bhái us ki biwi ko kar le, táki apne bhái ke liye nasl paidá kare. ²⁰ Sát bhái the; pahle ne biwi kí, aur beaulád mar gayá; ²¹ दूसरे ने उसे कर लिया और beaulád mar gayá; aur isí tarah tísre ne; ²² yahan tak kí sáton beaulád mar gaye. Sab ke píchhe 'aurat bhí mar gayi. ²³ Qiyámat में yih^b un में से किस की biwi होगी? kyúnki sáton kí biwi baní thi. ²⁴ Yisú' ne un se kahá; Kyá tum is sabab se gumráh nahín ho, ki na kitáb i muqaddas ko jánte ho, na Khudá kí qudrat ko? ²⁵ Kyúnki jab log murdon में से jí uthenge, to un में से biyáh shádí na hogí; balki ásmán par firishton kí mánind honge. ²⁶ Magar is बारे में ki murde jí uthte haiñ, kyá tum ne Músá kí kitáb में Jhári ke zikr

में नहीं पढ़ा, ki Khudá ne us se kahá, ki Main Ibráhim ká Khudá, aur Izháq ká Khudá, aur Ya'qúb ká Khudá hún? ²⁷ Wuh to murdon ká Khudá nahín, balki zindon ká hai: pas tum bare gumráh ho:

Sab se bará hukm.

(Mat. 22. 34-40; Lúq. 10. 25-27.)

²⁸ Aur faqíhon में से ek ne un ko bahs karte sunkar ján liya ki us ne unhen khúb jawáb diya hai. Wuh pás áya aur us se púchhá, ki Sab hukmon में awwal kaun sá hai? ²⁹ Yisú' ne jawáb diya, ki Awwal yih hai; ^c Ai Isráil sun: Khudáwand hamára Khudá ek hí Khudáwand hai: ³⁰ aur tú Khudáwand apne Khudá se apne sáre dil, aur apní sári ján, aur apní sári 'aql, aur apní sári táqat se mahabbat rakh. ³¹ Dúsrá yih hai, ki ^d Tú apne parausi se apne barábar mahabbat rakh. In se bará áur koi hukm nahín. ³² Faqih ne us se kahá; Ai ustád, kyá khúb! tú ne sach kahá, ki wuh ek hí hai, aur us ke siwá áur koi nahín: ³³ aur us se sáre dil, aur sári 'aql, aur sári táqat se mahabbat rakhiñ, aur apne parausi se apne barábar mahabbat rakhiñ sab sokhtani qurbánion aur zabihon se barhkar hai. ³⁴ Jab Yisú' ne dekhá, ki us ne dánái se jawáb diya, to us se kahá; Tú Khudá kí bádsháhát se dúr nahín. Aur phir kisi ne us se suwál karne kí jur'at na kí.

Masih Ibn i Dáúd ke बारे में.

(Mat. 22. 41-45; Lúq. 20. 41-44.)

³⁵ Phir Yisú' ne haikal में ta'lim dete waqt yih kahá,^e ki Faqih kyúnkar kahte haiñ, ki Masih Dáúd

^a Mat 18. 28 के हाशिये को देखो.

^c Istianá 6. 5.

^b N. Qiyámat में, jab wuh jí uthenge, to yih.

^d Anbár 19. 18.

^e Yun. jawáb में kahá.

ká betá hai? ³⁶ Dáúd ne khud Rúhu'l Quds kí hidáyat se ^a kahá hai, ki

^b Khudáwand ne mere Khudá-wand se kahá;

Merí dahiní taraf baith,

Jab tak main tere dushmanon ko tere pánwon ke niche kí chaukí na kar dún.

³⁷ Dáúd to ap use Khudáwand kahtá hai, phir wuh us ká betá kahán se thahrá? Aur 'ámm log khushi se us kí sunte the.

Faqihon ko malámat karná.

(Mat. 23; Lúq. 20. 45-47.)

³⁸ Phir us ne apní ta'lím men kahá, ki Faqihon se khabardár raho, jo lambe lambe jáme pahin- kar phirná, aur bázaron men salám, ³⁹ aur 'ibádatkhánon men a'lá dar- je kí kursíán, aur ziyáfaton men sadrnishíní cháhte hain; ⁴⁰ aur wuh bewa 'auraton ke gharon ko dabá baithte hain, aur dikháwe ke liye namáz ko túl dete hain; inhen ziyáda sazá hogí.

Ek kangál bewa kí nuzr.

(Lúq. 21. 1-4.)

⁴¹ Phir wuh haikal ke khazáne ke sámnne baithá dekh rahá thá, ki log haikal ke khazáne men paise kis tarah dálte hain: aur bahutere daulatmand bahut kuchh dál rahe the. ⁴² Itne men ek kangál bewa ne úkar do damriyán, ya'ní ek dhelá, dálá. ⁴³ Us ne apne shágir- don ko pás bulákar un se kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki jo haikal ke khazáne men dál rahe hain is kangál bewa ne un sab se ziyáda dálá; ⁴⁴ kyúнки sabhon ne apne mál ki bahutát se dálá; ma- gar is ne apní nádárí kí hálat men

jo kuchh us ká thá, ya'ní apní sárí rozí, dál dí.

Haikal ke girde jáne kí peshingoí
(Mat. 24. 1-2; Lúq. 21. 5-6.)

13 ¹ Jab wuh haikal se báhar já rahá thá, to us ke shágir- don men se ek ne us se kahá; Ai Ustád, dekh, yih kaise kaise patthar aur kaisí kaisí 'imáraton hain! ² Yisú' ne us se kahá; Tú in barí barí 'imáraton ko dekhtá hai? ya- hún ⁴ kisi patthar par patthar báqi na rahégá, jo giráyá na jáe.

Masíh kí ámad ke nishán.

Qaumon men taklifon.

(Mat. 24. 4-8; Lúq. 21. 7-11.)

³ Jab wuh Zaitún ke pahár par haikal ke sámnne baithá thá, to Pa- tras aur Ya'qúb aur Yúhanná aur Andriyás ne akele men us se púch- há; ⁴ Hamen batá, ki yih báton kab hongí? aur jab yih sárí báton púri hone ko hon, us waqt ká kyá nishán hai? ⁵ Yisú' ne un se kahná shurú' kiyá; Khabardár, koi tum- hen gumráh na kar de. ⁶ Bahutere mere nám se áenge, aur kahenge, ki Wuh main hí hún; aur bahut se logon ko gumráh karenge. ⁷ Aur jab tum laráiyán, aur laráiyon kí afwáhen suno, to ghabrá na jáná: in ká wáqi' honá zarúr hai; lekin us waqt khátima na hogá. ⁸ Kyún- ki qaum par qaum, aur bádsáhát par bádsáhát charháí karegi; ja- gah jagah bhaunchál áenge, aur kál parenge: yih báton musibaton ^c ká shurú' hí hongí.

Shágirdon ká satáyá jánd.

(Mat. 24. 9-14; Lúq. 21. 12-19.)

⁹ Lekin tum khabardár raho; kyúнки log tumhen 'adálaton ke

^a Yún. Rúhu'l Quds meny.

^d N. yáhdn na dárád.

^b Zabúr 110. 1.

^e Yún. dard í zih.

^c N. kí chaukí na dárád.

^f N. kyúнки na dárád.

hawále karenge, aur tum 'ibádat-khánon men píte jáoge, aur hákimon aur bádsáhon ke áge mere sabab házir kiye jáoge, táki un ke liye gawáhi ho. ¹⁰ Aur zarúr hai ki pahle sab qaumon men Injil^a kí manádi kí jáe. ¹¹ Lekin jab tumhen le jákar hawále karen, to pahle se andesha na karná, ki ham kyá kahen; balki jo kuchh us gharí tumhen batáyá jáe, wuhí kahná; kyúunki kahnewále tum nahín ho, balki Rúhu'l Quds hai. ¹² Aur bháí ko bháí aur beté ko báp qatl ke liye hawále karegá, aur beté mán báp ke barkhiláf khare hokar unhen marwá dálenge.^b ¹³ Aur mere nám ke sabab sab log tum se 'adawat rakkenge: magar jo ákhir tak bardásht karegá, wuh naját páegá.

Yarúshalem par áfaten.

(Mat. 24. 15-28; Lúq. 21. 20-24.)

¹⁴ Pas jab tum us ujárnawáli makrúh chíz ko us jagah khará húa dekho, jahán us ká khará honá rawá nahín (parhnewálá samajh le), us waqt jo Yahúdiya men hon, wuh paháron par bhág jáen: ¹⁵ jo kothe par ho, wuh apne ghar se kuchh lené ko na niche utre, na andar jáe: ¹⁶ aur jo khet men ho, wuh apná kaprá lené ko píchhe na laúte. ¹⁷ Magar un par afsos hai, jo un dinon men hámila hon, aur jo dúdh piláti hon! ¹⁸ Aur du'á mángo, ki yih járon men na ho. ¹⁹ Kyúunki wuh din aisi musibat ke hongé, ki khilqat ke shurú' se, jise Khudá ne khalq kiyá, na ab tak húi hai, na kabhi hogí. ²⁰ Aur agar Khudá-wand un dinon ko na ghatátá, to koi bashar na bachtá: magar un barguzidon kí khátir, jin ko us ne chuná hai, un dinon ko ghatáyá.

^a Yá khushkhabari.

^b N. dekho na dárad.

^b Yá már dálenge.

^c Yún. pusht.

²¹ Aur us waqt agar koi tum se kahe, ki Dekho, Masih yahán, yá Dekho, wahán hai, to yaqín na karná: ²² kyúunki^c jhúthe Masih aur jhúthe nabí uth khare hongé, aur nishán aur 'ajíb kám dikháenge, táki agar mumkin ho to barguzidon ko bhí gumráh kar den. ²³ Lekin tum khabardár raho: dekho^d, main ne tum se sab kuchh pahle hi kah diyá hai.

Ibn i Ádam ká zuhúr.

(Mat. 24. 29-31; Lúq. 21. 24-28.)

²⁴ Magar un dinon men, us musibat ke ba'd, súraj tárík ho jáegá, aur chánd apní raushní na degá, ²⁵ aur ásmán se sitáre girne lagenge, aur jo quwwaten ásmán men hain, wuh hiláí jáengí. ²⁶ Aur us waqt log Ibn i Ádam ko barí qudrat aur jalál ke sáth bádalon men áte dekhenge. ²⁷ Us waqt wuh firish-ton ko bhejkar apne barguzidon ko, zamin ke sire se ásmán ke sire tak, cháron taraf se jama' karegá.

Masih kí ámad kí taiyári.

(Mat. 24. 32-50; Lúq. 21. 29-36.)

²⁸ Ab anjír ke darakht se ek tam-síl síkho: ²⁹ júnhn us kí dáli narm hotí, aur patte nikalte hain, tum ján lete ho, ki garmí nazdík hai; ³⁰ isi tarah jab tum in báton ko hote dekho, to ján lo ki wuh nazdík, balki darwáze par hai. ³¹ Main tum se sach kahtá hún, ki jab tak yih sab báten na ho len, yih nasl^e hargiz tamám na hogí. ³² Ásmán aur zamin tal jáenge: lekin meri báten na talengí. ³³ Lekin us din yá us gharí kí bábat koi nahín jántá, na ásmán ke firish-te, na Betá, magar Báp. ³⁴ Khabardár, jágte aur du'á mángte^f raho; kyúunki tum

^c N. Lekin.

^f N. aur du'á mángte na dárad.

nahin jānte, ki wuh waqt kab āegā.
 34 Yih us admī kā sā hāl hai, jo pardes gayā huā hai, aur us ne ghar chhortē waqt apne naukaron ko ikhtiyār diyā, ya'nī har ek ko us kā kām batā diyā, aur darbān ko hukm diyā, ki jāgtā rah. 35 Pas jāgte raho: kyūnki tum nahin jānte ki ghar kā mālīk kab āegā; shām ko, yā ādhī rāt ko, yā murg ke bāng dete waqt, yā subh ko; 36 aisā na ho ki achānak ākar wuh tum ko sotā pāe. 37 Aur jo main tum se kahtā hūn, wuhī sab se kahtā hūn, ki Jāgte raho.

Yisū' ke qatl ke बारे में सार्दारों की सलाह.

(Mat. 26. 3-5; Lūq. 22. 1, 2; Yūh. 11. 47-53.)

14 1 Do din ke ba'd Fasah aur 'īd i Fatir honewālī thī: aur sardār kāhin aur faqih mauqa' dhūndh rahe the, ki use kyūnkar fareb se pakarke qatl karen; 2 kyūnki kahte the, ki 'īd ko nahin, aisā na ho ki logon में बलवा हो जावे.

Yisū' ke sir par 'itr kā dālā jana.

(Mat. 26. 6-13; Yūh. 12. 1-8.)

3 Jab wuh Bait'aniyyāh में Shama'un korhī ke ghar khānā khāne baithā huā thā, to ek 'aurat jātamāsi kā beshqīmat khālīs 'itr sang i marmar ki 'itrānī में लाई; aur 'itrānī torke, 'itr ko us ke sir par dālā. 4 Magar ba'z apne dil में khafa hokar kahne lage; Yih 'itr kis liye zai' kiya gayā? 5 Kyūnki yih 'itr tūn sau dinār * se ziyāda ko bikkar, garībōn ko diyā jā saktā thā. Aur wuh use malāmat karne lage. 6 Yisū' ne kahā; Use chhor do: kyūn use diqq karte ho? us ne mere sāth bhalāī ki hai. 7 Kyūn-

* Mat. 18. 28 के हशिये को देखो.

ki garīb gurbā to hamesha tumhāre pās hai; jab chāho, un ke sāth neki kar sakte ho; lekin main tumhāre pās hamesha na rahūngā. 8 Jo kuchh wuh kar sakī, us ne kiya; us ne dafn ke liye mere badan par pahle se 'itr malā. 9 Main tum se sach kahtā hūn, ki Tamām dunyā में, jahān kahīn Injil b ki manādi ki jāegi, yih bhī jo is ne kiya is ki yādgārī में kahā jāegā.

Yahūdāh Iskariyoti ki beimāni.

(Mat. 26. 14-16; Lūq. 22. 3-6.)

10 Phir Yahūdāh Iskariyoti, jo un bārāh में से thā, sardār kāhinon के पास चला गया, tāki use un के हाथ पकरवा दे. 11 Wuh yih sunkar khush hue, aur us ko rupaye dene kā iqrār kiya. Aur wuh mauqa' dhūndhne lagā, ki kisī tarah qābū pākar use pakarwā de.

Ākhiri Fasah ki taiyārī.

(Mat. 26. 17-19; Lūq. 22. 13-19.)

12 'īd i Fatir के पहले दिन, ya'nī jis roz Fasah ko zabh kiya karte the, us के shāgirdon ने us से kahā; Tū kahān chāhtā hai, ki ham jākar tere liye Fasah khāne ki taiyārī karen? 13 Us ने apne shāgirdon में से do shakhs bheje, aur un से kahā; Shahr में jāo; ek shakhs pānī kā gharā liye hue tumhen milēgā: us के piche ho lenā; 14 aur jahān wuh dākhil ho, us ghar के mālīk से kahā; Ustād kahtā hai, ki Merā mihmānkhāna, jahān main apne shāgirdon के sāth Fasah khāūn, kahān hai? 15 to wuh āp tumhen ek barā bālākhāna ārasta aur taiyār dikhāegā: wahīn hamāre liye taiyārī karnā. 16 Pas shāgird chale gaye, aur shahr में ākar, jaisā us ने un से kahā thā, waisā hi pāyā, aur Fasah taiyār kiya.

b Yā, khushhabari.

Yahúddh ki be'mānī ki peshingoi.
(Mat. 26. 20-24; Lúq. 22. 21-23;
Yúh. 13. 21-26.)

17 Jab shám húi, to wuh un bárah ke sáth áyá. 18 Aur jab wuh baiṭhe khá rahe the, to Yisú ne kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki tum men se ek, jo mere sáth khátá hai, mujhe pakarwáegá. 19 Wuh dílgir hone aur ek ek karke us se kahne lage; Kyá main hún? 20 Us ne un se kahá, ki Wuh bárah men se ek hai, jo mere sáth tabáq men háth dáltá hai. 21 Kyúki Ibn i Adam to, jaisá us ke haqq men likhá hai, játá hí hai; lekin us ádmī par afsos hai, jis ke wasile se Ibn i Adam pakarwáyá játá hai! agar wuh ádmī paidá na hotá, to us ke liye achchhú hotá.

'Ashá e Rabbānī ká muqarrar honá.
(Mat. 26. 26-30; Lúq. 22. 17-20;
1 Kur. 11. 23-25.)

22 Aur wuh khá hí rahe the ki us ne rotí lí, aur barakat cháhkar torí, aur unhen dí, aur kahá, ki Lo, yih merá badan hai. 23 Phir us ne pi-yála lekar shukr kiyá, aur unhen diyá; aur un sabhon ne us men se piyá. 24 Aur us ne un se kahá, ki Yih 'ahd ká merá wuh khún hai, jo bahuteron ke liye baháyá játá hai. 25 Main tum se sach kahtá hún, ki Angúr ká shíra* phir kabhí na píungá, us din tak ki Khudá ki bádsáhāt men nayá na píun. 26 Phir gít gáke báhar Zaitún ke pahár par gaye.

Shágirdon ki bewafái ki peshingoi.
(Mat. 26. 31-35; Lúq. 22. 31-34;
Yúh. 13. 36-38.)

27 Aur Yisú ne un se kahá; Tum sab ṭhokar kháoge, kyúñki likhá

hai, ki^b Main charwáhe ko máruṅgá, aur bheren paráganda ho jáengí. 28 Magar main apne jí uṭhe ke ba'd tum se pahle Galíli ko jáungá. 29 Patras ne us se kahá; Go sab ṭhokar kháen, lekin main na khá-ungá. 30 Yisú ne us se kahá; Main tujh se sach kahtá hún, ki Tú áj isí rúṭ, murg ke do bár báṅg dene se pahle, tín bár merá inkár karegá. 31 Lekin us ne bahut zor dekar kahá; Agar tere sáth mujhe marná bhí pare, taubhí terá inkár hargiz na karíngá. Isí tarah áur sab ne bhí kahá.

Gatsamane ke bág men Yisú ká jánkani.
(Mat. 26. 36-46; Lúq. 22. 39-46
Yúh. 18. 1.)

32 Phir wuh ek jagah áe jis ká nám Gatsamane thá, aur us ne apne shágirdon se kahá; Yahán baiṭhe raho, jab tak main du'á máng-ún. 33 Aur Patras aur Ya'qúb aur Yúhanná ko apne sath lekar niháyat hairán aur beqarár hone lagá. 34 aur un se kahá; Merí ján niháyat gangín hai, yahán tak ki marne ki naubat pahunch gayí hai:° tum yahán thahro, aur jágte raho. 35 Aur wuh thorá áge barhá, aur zamin par girke du'á mángne lagá, ki agar ho sake, to yih gharí mujh par se ṭal jáe; 36 aur kahá; Ai Abbá, ai Báp, tujh se sab kuchh ho saktá hai; is piyále ko mere pás se hatá le: táham jo main cháhtá hún wuh nahín, balki jo tú cháhtá hai wuhí ho. 37 Phir wuh áyá, aur unhen sotá pákar Patras se kahá; Ai Shamatún, tú sotá hai? kyá tú ek gharí bhí na jág saká? 38 Jágo aur du'á mángo, táki ázmáish men na paro: rúh to mustá'id hai,

* Yún. ták ká hásil.

° Yún. merí ján marné tak gangín hai.

^b Zakaryáh 13. 17.

magar jism kamzor hai. ³⁹ Wuh phir chalá gayá aur wuhí bát kahkar du'á mángi; ⁴⁰ aur phir ákar unhen sotá páyá, kyúñki un kí áñkhen nínd se bhari thín; aur wuh na jánte the, kí use kyá jawáb den. ⁴¹ Phir tísri bár ákar un se kahá; Ab sote raho aur árám karo: bas, waqt á pahunchá hai; dekho, Ibn i Ádam gunahgáron ke háth men hawále kiyá játá hai. ⁴² Utho, chalen: dekho, merá pakarwáné-wálá nazdik á pahunchá hai.

Yisú' kú pakrá jáná.

(Mat. 26. 47-56; Lúq. 22. 47-53; Yúh. 18. 3-11.)

⁴³ Wuh yih kah hí rahá thá, kí fi'lfaur Yahúdáh, jo un bárah men se thá, aur us ke sáth ek bhír talwáren aur láthiyán liye hús sardár káhinon aur faqihon aur buzurgon kí taraf se á pahunchí. ⁴⁴ Aur us ke pakarwánéwále ne unhen yih patá diyá thá, kí Jis ká main bosa lún, wuhí hai: use pakarkar hifázat se le jáná. ⁴⁵ Wuh ákar fi'lfaur us ke pás gayá, aur kahá; Ai Rabbí^a; aur us ke bosc liye. ⁴⁶ Unhon ne us par háth dálkar use pakar liyá. ⁴⁷ Un men se jo pás khare the, ek ne talwár khenchkar, sardár káhin ke naukar par chaláí, aur us ká kán urá diyá. ⁴⁸ Yisú' ne un se kahá^b; Kyá tum talwáren aur láthiyán lekar mujhe dákú kí tarah pakarne nikle ho? ⁴⁹ Main har roz tumháre pás haikal men ta'lim detá thá, aur tum ne mujhe nahín pakrá: lekin yih is liye hús hai kí nawishte píre hon. ⁵⁰ Is par sáre shágird use chhorkar bhág gaye.

⁵¹ Magar ek jawán apne nánge badan par mihín chádar orhe hús us ke píchhe ho liyá; use logon ne

pakrá, ⁵² magar wuh chádar chhorkar nangá bhág gayá.

Yahúdiyon kí sadr 'adálát men Yisú' ke muqaddame kí peshi.

(Mat. 26. 57-68; Lúq. 22. 63-71; Yúh. 18. 12-14 aur 19-24.)

⁵³ Phir wuh Yisú' ko sardár káhin ke pás le gaye: aur sab sardár káhin, aur buzurg, aur faqih us ke hán^c jama' ho gaye. ⁵⁴ Aur Patras fásile par us ke píchhe píchhe sardár káhin ke díwánkháne ke andar tak gayá; aur piyádon ke sáth baithkar ág tápne lagá. ⁵⁵ Aur sardár káhin aur sáre sadr 'adálát-wále Yisú' ke már dálne ke wáste us ke khiláf gawáhi dhúndhne lage, magar na pái; ⁵⁶ kyúñki bahuteron ne us par jhúthí gawáhiyon to díñ, lekin un kí gawáhiyon muttáfíq na thín. ⁵⁷ Phir ba'z ne uthkar us par yih jhúthí gawáhi dí, kí ⁵⁸ Ham ne use yih kahte suná hai, kí Main is maqdis ko jo háth se baná hai dháúngá, aur tñ din men dísrá^d banáúngá, jo háth se na baná ho. ⁵⁹ Lekin is par bhí un kí gawáhi muttáfíq na niklí. ⁶⁰ Phir sardár káhin ne bích men khare hokar Yisú' se púchhá, kí Tú kuchh jawáb nahín detá? yih tere khiláf kyá gawáhi dete hain? ⁶¹ Magar wuh chupká hí rahá, aur kuchh jawáb na diyá. Sardár káhin ne us se phir suwál kiyá aur kahá; Kyá tú us Sitúda ká Betá Masih hai? ⁶² Yisú' ne kahá; Hún, main hún: aur tum Ibn i Ádam ko Qádir i Mutlaq^d kí dahiní taraf baithhe, aur ásmán ke bádalon ke sáth áste dekhoge. ⁶³ Sardár káhin ne apne kapre^e phárke kahá; Ab hamen gawáhon kí kyá hájat rahi? ⁶⁴ Tum ne yih kufi suná: tumhári kyá ráe

^a Ya'ni ai ustád.

^c N. us ke háñ na dárad.

^b Yún. jawáb men kahá.

^d Yún. Qádrat.

^e Yún. kurte.

hai? Un sab ne fatwá diyá, ki Wuh qatl ke láiq hai. ⁶⁵ Tab ba'z us par thúkne, aur us ká munh dhánpne, aur us ke mukke márne, aur us se kahne lage, Nubuwwat kí báton suná! aur piyádon ne use tamáanche már márke apne qabze men liyá.

¹ *Patras ká Yisú' ke pairau hone ká inkár karná.*

(Mat. 26. 69-75; Lúq. 22. 55-62; Yúh. 18. 15-18 aur 25 27.)

⁶⁶ Jab Patras niche sahn men thá, to sardár káhin kí laundiyon men se ek wahán áí, ⁶⁷ aur Patras ko ág típte dekhkar us par nazar kí aur kahne lagi; Tú bhí us Násari Yisú' ke sáth thá. ⁶⁸ Us ne inkár kiyá, aur kahá, ki Main to na jántá aur na samajhtá hún, ki tú kyá kahtí hai: phir wuh báhar deorhi men gayá; aur murg ne báng dí.^a

⁶⁹ Wuh laundí use dekhkar un se jo pás khare the phir kahne lagi; Yih un men se hai. ⁷⁰ Magar us ne phir inkár kiyá. Aur thorí der ba'd unhon ne jo pás khare the Patras se phir kahá; Beshakk tú un men se hai; kyúnki tú Galilí bhí hai. ⁷¹ Magar wuh la'nat karne aur gasam kháne lagá, ki Main is ádmí ko, jis ká tum zikr karte ho, nahín jántá. ⁷² Aur fil'faur dúsrí bár murg ne báng dí. Patras ko wuh bát jo Yisú' ne us se kahí thí yád áí, ki Murg ke do bár báng dene se pahle tú tin bár merá inkár karegá. Aur is par gaur karke wuh ro pará.

Puntiys Pilátus kí kachahri men Yisú' ke muqaddame kí peshí.

(Mat. 27. 1, 2 aur 11-26; Lúq. 23. 1-25; Yúh. 18. 28-19. 16.)

15 ¹ Aur fil'faur, subh hote hí, sardár káhinon ne buzurgon

aur faqlhon aur sáre sadr 'adálat-wálon samet saláh karke^b, Yisú' ko bandhwáyá, aur le jákar Pilátus ke hawále kiyá. ² Aur Pilátus ne us se púchhá; Kyá tú Yahúdíon ká bádsháh hai? Us ne jawáb men us se kahá; Tú khud kahtá hai. ³ Aur sardár káhin us par bahut báton ká ilzám lagáte rahe. ⁴ Pilátus ne us se dobára suwál karke yih kahá; Tú kuchh jawáb nahín detá? dekh, yih tujh par kitní báton ká ilzám lagáte hain? ⁵ Yisú' ne phir kuchh jawáb nahín diyá; yahán tak ki Pilátus ne ta'ajjub kiyá.

⁶ Aur wuh 'Íd par ek qaidí ko, jis ke wáste log 'arz karte the, un kí khátir chhor diyá kartá thá. ⁷ Aur Bar-Abbá nún ek ádmí un bágon ke sáth qaid men pará thá, jinhon ne bagáwat men khún kiyá thá. ⁸ Aur bhír úpar charhkar us se 'arz karne lagi, ki Jo terá dastúr hai, wuh hamáre liye kar. ⁹ Pilátus ne unhen yih jawáb diyá; Kyá tum cháhte ho, ki main tumhári khátir Yahúdíon ke bádsháh ko chhor dún? ¹⁰ Kyúnki use ma'lúm thá, ki sardár káhinon ne is ko hasad se mere hawále kiyá hai. ¹¹ Magar sardár káhinon ne bhír ko ubhárá, táki Pilátus un kí khátir Bar-Abbá hí ko chhor de. ¹² Pilátus ne do-bára un se kahá; ^c Phir, jise tum Yahúdíon ká bádsháh kahte ho, us ko main kyá karún? ¹³ Wuh phir chilláe, ki Use salib de. ¹⁴ Aur Pilátus ne un se kahá; Kyún, is ne kyá buráí kí hai? Wuh áur bhí chilláe, ki Use salib de. ¹⁵ Pilátus ne, logon ko khush karne ke iráde se, un ke liye Bar-Abbá ko chhor diyá, aur Yisú' ko kore lagwákar hawále kiyá, táki salib dí jáe.

^a N. aur murg ne báng dí na dárad. ^b N. saláh thahráke. ^c Yún. jawáb men kahá.

Romē sipáhion ká Yisú' ko thāṭṭhe men uránd.

(Mat. 27. 27-31.)

¹⁶ Aur sipáhi us ko us sahn men le gaye, jo Praitoriyun kahlátá hai; aur sári paṭan ko bulá láe. ¹⁷ Aur unhon ne use argawáni choga pahináyá, aur kánton ká táj banákar us ke sir par rakkhá; ¹⁸ aur use salám karne lage, ki Ai Yahúdíon ke bádsháh, ádáb! ¹⁹ Aur wuh us ke sir par sarkandá márté, aur us par thúkte, aur ghutne tek tekkar use sijda karte rahe. ²⁰ Aur jab use thāṭṭhon men urá chuke, to us par se argawáni choga utárkar usi ke kapre use pahināe; phir use salib dene ko báhar le gaye.

Yisú' ká salib diyá jáná aur la'n ta'n uṭháná.

Mat. 27. 32-34; Lúq. 23. 26-43; Yúh. 19. 17-24.)

²¹ Aur Shama'ún nám ek Kurení ádmi, Sikandar aur Rúfus ká báp, dihát se áte húe udhar se guzrá; unhon ne use begár men pakrá, ki us kí salib uṭháe. ²² Aur wuh use maqám i Gulgutá par láe, jis ká tarjuma Khopri kí Jagah hai. ²³ Aur murr milí húi mai use dene lage, magar us ne na lí. ²⁴ Aur unhon ne use salib par charháyá, aur us ke kapron par qura' dálkar, ki kis ko kyá mile, unhen bánt líyá. ²⁵ Aur pahar din charhá thá, jab unhon ne us ko salib par charháyá. ²⁶ Aur us ká ilzám líkhar us ke úpar lagá diyá gayá, ki YAHÚDÍON KÁ BÁDŠHÁH. ²⁷ Aur unhon ne us ke sáth do dákú, ek us kí dahini, aur ek us kí báin taraf salib par charháe. ²⁸ Aur ráh chalnewále sir hilá hilákar us par la'n ta'n karte, aur kahte the, ki Wáh!

* Yá sári samín par.

maqdis ke dhánewále, aur tín din men banánewále, ³⁰ salib par se utarke apne taín bachá. ³¹ Isí tarah sardár káhin bhí, faqíhon ke sáth milke, ápas men thāṭṭhe se kahte the; Is ne auron ko bacháyá, apne taín nahín bachá saktá. ³² Isráíl ká bádsháh Masíh ab salib par se utar áe, táki ham dekhkar imán, láen. Aur jo us ke sáth salib par charháe gaye the, wuh us par la'n ta'n karte the.

Yisú' ká marná.

(Mat. 27. 45-56; Lúq. 23. 44-49; Yúh. 19. 28-30.)

³³ Jab do pahar húi, to tamám mulk men *andherá chhá gayá, aur tísre pahar tak rahá. ³⁴ Aur tísre pahar ko Yisú' barí áwáz se chilláyá, ki Ilohí, Ilohí, lámá shabaqtaní? jis ká tarjuma yih hai; ^b Ai mere Khudá, ai mere Khudá, tú ne mujhe kyún chhor diyá? ³⁵ Jo pás khare the, un men se ba'z ne yih sunkar kahá; Dekho, wuh. Eliyyáh ko bulátá hai. ³⁶ Aur ek ne daurkar isfanj ko sirke men duboyá, aur sarkande par rakhkar use chusáyá, aur kahá; Thahar jáo, dekhon to, Eliyyáh use utárne áta hai yá nahín. ³⁷ Phir Yisú' barí áwáz se chilláyá, aur dam de diyá. ³⁸ Aur maqdis ká parda úpar se niche tak phatkar do ṭukre ho gayá. ³⁹ Aur jo súbadár us ke sámne khará thá, us ne use yún dam dete húe dekhkar kahá, ki Yih ádmi be-shakk Khudá ká Betá thá. ⁴⁰ Aur kaí 'auraten dúr se dekh rahí thin: un men Maryam Magdalíni aur chhoṭe Ya'qúb aur Yoses kí mán Maryam, aur Salome thin; ⁴¹ jab wuh Galil men thá, yih us ke piche ho letí aur us kí kbidmat karti thin; aur áur bhí bahut sí

^b Zabúr 22. 1.

'auraten thín, jo us ke sáth Yarú-shalem men áí thín.

Yisú' ká dafn honá.

(Mat. 27. 57-61; Lúq. 23. 50-56; Yúh. 19. 38-42.)

⁴² Jab shám ho gayí, to is liye ki Taiyári ká din thá, jo Sabt se ek din pahle hotá hai, ⁴³ Arimatiya ká rahnewálá Yúsuf áyá, jo 'izzatdár mushír aur khud bhí Khudá kí bád-sháhat ká muntazir thá, aur jur'at se Pilátus ke pás jákar Yisú' kí lásh mángi. ⁴⁴ Aur Pilátus ne ta'ajjub kiyá. ki wuh aísá jald mar gayá; aur súbadár ko bulákar us se púchhá, ki Us ko mare húc der ho gayí? ⁴⁵ Jab súbadár se hál ma'lúm kar liyá, to lásh Yúsuf ko dilá dí. ⁴⁶ Us ne ek mihín chádár mol lí, aur lásh ko utárkar us chádár men kafnáyá, aur ek qabr ke andar jo chatán men khodí gayí thí use rakkhá, aur us qabr ke munh par ek patthar lurrhá diyá. ⁴⁷ Aur Maryam Magdalíní aur Yoses kí mán Maryam dekh rahí thín, ki wuh kahán rakkhá gayá hai.

Yisú' ká jí uthná.

(Mat. 28. 1-8; Lúq. 24. 1-10; Yúh. 20. 1.)

16 ¹ Jab Sabt ká din guzar gayá, to Maryam Magdalíní aur Ya'qúb kí mán Maryam aur Salome ne khushbúdar chizen mol lín, táki ákar us par malen. ² Wuh hafte ke pahle din bahut sawere, jab súraj niklá hí thá, qabr par áin. ³ Aur ápas men kahtí thín, ki Hamáre liye patthar ko qabr ke munh par se kaun lurrháegá? ⁴ Jab unhon ne nigáh kí, to dekhá ki patthar lurrhá húa hai; kyúнки wuh bahut hí bará thá. ⁵ Aur qabr ke andar jáke, unhon ne ek jawán

ko safed jáma pahine húc dahiní taraf baithe dekhá, aur niháyat hairán húin. ⁶ Us ne un se kahá, Aisí hairán na ho; tum Yisú' Násari ko, jo maslúb húa thá, dhúndhtí ho: wuh jí uthá hai; jahán nahín hai; dekho, yih wuh jagah hai jahán unhon ne use rakkhá thá. ⁷ Lekin tum jákar us ke shágirdon aur Patras se kaho, ki Wuh tum se puhle Galí ko jáegá; tum wahín use dekhoge, jaisá us ne tum se kahá. ⁸ Aur wuh nikalkar qabr se bhág gayín; kyúнки larzish aur haibat un par gálib áí thí: aur unhon ne kisi se kuchh na kahá, kyúнки dartí thín.

Yisú' ká jí uthkar shágirdon ko dikhá dená.

⁹ Hafte ke pahle roz, jab wuh sawere jí uthá, to pahle Maryam Magdalíní ko, jis men se us ne sát bad-rúhen nikálí thín, dikháí diyá. ¹⁰ Us ne jákar us ke sáthion ko, jo mátaun karte aur rote the, khabar dí. ¹¹ Aur unhon ne yih sunkar, ki wuh jítá hai aur us ne use dekhá hai, yaqín na kiyá.

¹² Is ke ba'd wuh dúsrí súrat men un men se do ko jab wuh dihát kí taraf paidal já rahe the dikháí diyá. ¹³ Unhon ne bhí jákar báqí logon ko khabar dí, magar inhon ne un ká bhí yaqín na kiyá.

¹⁴ Phir pichhe wuh un gyárah ko bhí, jab kháná kháne baithe the, dikháí diyá, aur un kí bei'tiqadí aur sakhtdilí par malámat kí; kyúнки jinhon ne us ke jí uthne ke ba'd use dekhá thá, inhon ne un ká yaqín na kiyá thá. ¹⁵ Aur us ne un se kahá, ki Tum tamám dunyá men jákar sári khalq ke sámne Injíl kí manádi karo. ¹⁶ Jo ímán láe aur

* *Yá khushkhabar.*

baptisma ^a le, wuh naját páegá: aur jo imán na láe, wuh mujrim thah-ráyá jáegá. ¹⁷ Aur imán lánewálon ke darmiyán yih mu'jize hongé^b: wuh mere nám se bad-rúhon ko níkalenge; ¹⁸ nayí nayí zabánen bolenge; sánpon ko úthá lenge; aur agar koí halák karnewálí chíz pienge, unhen kuchh zarar na pahunchegá; wuh bímáron par háth rakkhenge, to achhehe ho jáenge.

Yisú' ká asmán par jánd.

¹⁹ Garaz Khudáwand Yisú' un se kalám karne ke ba'd asmán par útháyá gayá, aur Khudá kí dahiní taraf baith gayá. ²⁰ Phir unhon ne níkalke har jagah manadí kí, aur Khudáwand un ke sáth kám kartá rahá, aur kalám ko, un mu'jizon^c, ke wasile se jo sáth sáth hote the, sábit kartá rahá. *Amin.*^d

LÚQA KÍ INJÍL.

Injíl ká dibácha.

I ¹ Chúnki bahuton ne is par kamar bándhí hai, kí jo báten hamáre darmiyán wáqi' hún, un ko tartíbwár bayán karen, ² jáisá kí unhon ne, jo shurú' se khud dekhnewále aur kalám ke khádim the, unhen ham ko pahuncháyá; ³ is liye ai mu'azzaz Thiyufilus, main ne bhí munásib júná, kí sab báton ká silsila shurú' se thík thík daryáft karke unhen tere liye tartíb se likhún, ⁴ táki jin báton kí tú ne ta'lim páí hai, un kí pukhtagí tujhe ma'lúm ho jáe.

Yúhanná baptisma denewóle ke paidá hone kí peshgoi.

⁵ Yahúdiya ke bádsháh Herodes ke zamáne men Abiyyáh ke faríq men se Zakaryáh nám ek káhin thá, aur us kí bíví Hárún kí aulád men se thí, aur us ká nám Ilíshiba'

thá. ⁶ Aur wuh dono Khudá ke huzúr rástbáz aur Khudáwand ke sáre hukmon aur qánúnon par be'aib chalnewále the. ⁷ Aur un ke aulád na thí, kyúnki Ilíshiba' bájnh thí, aur dono 'umr rasída the.

⁸ Jab wuh Khudá ke huzúr apne' faríq kí bári par kahánat ká kám anjám detá thá, to aisá húa ⁹ kí kahánat ke dastúr ke muwáfíq us ke nám ká qura' níklá, kí Khudáwand ke maqdis men jákar khushbú jaláe: ¹⁰ aur logon kí sári jamá'at khushbú jaláte waqt báhar du'á máng rahí thí, ¹¹ kí Khudáwand ká firishta khushbú ke mazbah kí dahiní taraf khará húa us ko díkháí diyá. ¹² Aur Zakaryáh dekhkar ghabráyá aur us par dahshat chhá gayí. ¹³ Magar firishte ne us se kahá: Ai Zakaryáh, khauf na kar; kyúnki terí du'á sun lí gayí, aur terí bíví Ilíshiba' tere liye betá

^a Yá istibáq.

^c Yún. nishánon.

^d N. ke háshiyé men áyat 9-20 ke bajáe yih úbarat páí jáí hai: *Aur jo unhen turmáya gayá thá, wuh sab unhon ne Patras ke sáthlon ko mukhtasar taur par suná diyá. Aur jo ke ba'd khud Yisú' ne bhí un kí ma'rífat mashríq se magrib tak hamesha kí sindagí kí pák aur lázawál manadí phailáí.*

^b Yún. ke sáth yih nishán hongé.

^c N. *Amin* na dárad.

janegi; tú us ká nám Yúhanná rakhná. ¹⁴ Aur tujhe k̄hushí o k̄hurramí hogí, aur bahut se log us kí paidaish ke sabab k̄hush hongé. ¹⁵ Kyúñki wuh Khudáwand ke huzúr men buzurg hogá, aur hargiz na mai na koi áur sharáb piégá, aur apní mán ke pet hí se Rúhu'l Quds se bhar jáégá, ¹⁶ aur bahut se baní Isráil ko Khudáwand kí taraf, jo un ká Khudá hai, pheregá. ¹⁷ Aur wuh Eliyáh kí rúh aur quwwat men us ke áge áge chalegá, kí wálidon ke dil aulád kí taraf, aur ná-farmanon ko rástbazon kí dánáí par chalne kí taraf phere, aur Khudáwand ke liye ek musta'idd qaum taiyár kare. ¹⁸ Zakaryáh ne firishte se kahá; Main is bát ko kis tarah jánúñ, kyúñki main búrhá hún, aur merí biwi 'umr rasída hai. ¹⁹ Firishte ne jawáb men us se kahá; Main Jibráil hún, jo Khudá ke huzúr khará rahtá hún, aur is liye bhejá gayá hún. kí tujh se kalám karún aur tujhe in báton kí khush-khabarí dúñ; ²⁰ aur dekh, jis din tak yih báten wáqi' na ho len, tú chupká rahegá, aur bol na sakegá, is liye kí tú ne merí báton ká, jo apne waqt par púrí hongí, yaqín na kiya. ²¹ Aur log Zakaryáh kí ráh dekhte aur ta'ajjub karte the, kí use maqdis men kyún der lagí. ²² Jab wuh báhar áyá, to un se bol na saká. Pas unhon ne ma'lúm kiya, kí us ne maqdis men royá dekhí hai, aur wuh un se ishāre kartá thá, aur gúngá hí rahá. ²³ Phir aisá húa kí jab us kí k̄hidmat ke din púre hue, wuh apne ghar gayá.

²⁴ In dinon ke ba'd us kí biwi Ilshiba' hámila húi; aur us ne páñch mahine tak apne taín yih kahke chhipáe rakkhá, kí ²⁵ Jab Khudáwand ne merí ruswái logon

men se dúr karne ke liye mujh par nazar kí, un dinon men us ne mere liye aisá kiya.

Yisú' ke paida hone kí peshingoí.

²⁶ Chhate mahine Jibráil firishta Khudá kí taraf se Galíl ke ek shahr men jis ká nám Násarat thá, ek kunwári ke pás bhejá gayá, ²⁷ jis kí mangní Dáúd ke gharáne ke ek mard Yúsuf nám se húi thí; aur us kunwári ká nám Maryam thá. ²⁸ Aur firishte ne us ke pás andar áke kahá; Salám tujh ko, jis par fazl húa hai! Khudáwand tere sáth hai. ²⁹ Wuh is kalám se bahut ghabrá gayí aur sochne lagi, kí yih kaisá salám hai. ³⁰ Firishte ne us se kahá; Ai Maryam, k̄hauf na kar, kyúñki Khudá kí taraf se tujh par fazl húa hai; ³¹ aur dekh, tú hámila hogí aur betá janogí; us ká nám Yisú' rakhná. ³² Wuh buzurg hogá; aur Khudá Ta'álá ká Betá kahlá-egá, aur Khudáwand Khudá us ke báp Dáúd ká takht use degá, ³³ aur wuh Ya'qúb ke gharáne par abad tak bádsháhi karegá, aur us kí bádsháhi ká ákhir na hogá. ³⁴ Maryam ne firishte se kahá; Yih kyúnkar hogá, jis hál men kí main mard ko nahín jántí? ³⁵ Aur firishte ne jawáb men us se kahá, kí Rúhu'l Quds tujh par názil hogá, aur Khudá Ta'álá kí qudrat tujh par sáya dálegí, aur is sabab se wuh pákiza jo paidá honewálá hai Khudá ká Betá kahláegá. ³⁶ Aur dekh, terí rishtadar Ilshiba' ke bhí burhápe men betá honewálá hai; aur ab us ko, jo bájñh kahláti thí, chhatá mahina hai. ³⁷ Kyúñki jo qaul Khudá kí taraf se hai, wuh hargiz betásir na hogá. ³⁸ Maryam ne kahá; Dekh, main Khudáwand kí bandí hún; mere liye tere qaul ke muwáfíq

ho. Phir frishta us ke pás se chala gayá.

*Maryam aur Ilshiba' kí muláqat,
aur Maryam ká git.*

³⁹ Unhín dinon Maryam uṭhí, aur jaldí se pahárí mulk meṇ Yahúdáh ke ek shahr ko gayí, ⁴⁰ aur Zakaryáh ke ghar meṇ dákhil hokar Ilshiba' ko salám kiyá. ⁴¹ Aur jonhín Ilshiba' ne Maryam ká salám suná, to aisá húa ki bachcha us ke peṭ meṇ uchhal pará, aur Ilshiba' Rúhu'l Quds se bhar gayí, ⁴² aur baland áwáz se pukárke bolí, ki Tú 'auraton meṇ mubáarak, aur tere peṭ ká phal mubáarak hai; ⁴³ aur mujh par yih faiz kahán se húa, ki mere Khudáwand kí mán mere pás áí? ⁴⁴ Kyúnki dekh, jonhín tere salám kí áwáz mere kán meṇ pahunchí, bachcha máre khushí ke mere peṭ meṇ uchhal pará. ⁴⁵ Aur mubáarak hai wuh jo imán láí, kyúnki jo báteṇ Khudáwand kí taraf se us se kahí gayí thin, wuh púrí hongí.

⁴⁶ Phir Maryam ne kahá, ki Merí ján Khudáwand kí baráí kartí hai,

⁴⁷ Aur merí rúh mere munjí Khudá se khush húi:

⁴⁸ Kyúnki us ne apní bandí kí pasthálí par nazar kí:

Aur dekh, ab se lekar har zamáne ke log^a mujh ko mubáarak kahenge.

⁴⁹ Kyúnki us Qádir ne mere liye bare bare kám kiye hain, Aur us ká nám pák hai.

⁵⁰ Aur us ká ráhm un par jo us se ǵarte hain

Pusht dar pusht rahtá hai.

⁵¹ Us ne apne bázu se zor dikhá-yá;

Aur jo apne taín bará samajhte the un' ko parághanda kiyá.

^a Yún. sári pushtey.

⁵² Us ne ikhtiyárwálon ko takht se girá diyá,

Aur pasthálon ko baland kiyá.

⁵³ Us ne bhúkon ko achchhí chí-zon se ser kar diyá,

Aur daulatmandon ko khálí háth lautá diyá.

⁵⁴ Us ne apne khádim Isráíl ko sambhá líyá,

Táki apní us rahmat ko yád farmáe,

⁵⁵ Jo Ibráhim aur us kí nasl par abad tak rahegi;

Jaisá us ne hamáre báp dádon se kahá thá.

⁵⁶ Aur Maryam tín mahíne ke qaríb us ke sáth rahkar apne ghar ko laut gayí.

*Yúhanná baptisma denewále kí
puidáish.*

⁵⁷ Aur Ilshiba' ke janne ká waqt á pahunchá, aur wuh betá janí.

⁵⁸ Aur us ke parausiyon aur rishtadáron ne yih sunkar, kí Khudáwand ne us par barí rahmat kí, us ke sáth khushí manáí. ⁵⁹ Aur áthwen dín

aisá húa ki wuh larke ká khatna karne áe, aur us ká nám us ke báp ke nám par Zakaryáh rakhne lage.

⁶⁰ Magar us kí mán ne kahá^b; Nahín, balki us ká nám Yúhanná rakkhá jáe. ⁶¹ Unhon ne us se kahá,

ki Tere kunbe meṇ kisi ká yih nám nahín. ⁶² Aur unhon ne us ke báp ko ishára kiyá, kí tú us ká nám kyá

rakhná cháhtá hai? ⁶³ Us ne takhtí mangáke yih likhá, ki Us

ká nám Yúhanná hai; aur sab ne ta'ajjub kiyá. ⁶⁴ Usí dam us ká munh aur zabán khul gayí, aur

wuh bolne aur Khudá kí hamd karne lagá. ⁶⁵ Aur un ke ás pás ke

sab rahnewálon par dahshat chhá gayí; aur Yahúdiya ke tamám

pahárí mulk meṇ in sab báton ká

^b Yún. jawáb meṇ kahá.

charchá phail gayá. ⁶⁶ Aur sab sunnewálon ne un ko dil men sochkar^a kahá; To yih larká kaisá honewálá hai! Kyúñki Khudáwand ká háth us par thá.

Zakaryáh ká gít.

⁶⁷ Aur us ká báp Zakaryáh Rú-hu'l Quds se bhar gayá, aur nubuwwat kí ráh se kahne lagá, ki

⁶⁸ Khudáwand Isráíl ke Khudá kí hamd ho,

Kyúñki us ne apní ummat par tawajjuh karke use chhutkára diyá,

⁶⁹ Aur apne khádim Dáúd ke gharáne men

Hamáre liye naját ká sing nikálá;

⁷⁰ (Jaisá us ne apne pák nabíon kí zabání kahá thá,

Jo kí dunyá ke shurú' se hote áe hain,)

⁷¹ Ya'ní ham ko hamáre dushmanon se,

Aur sab kina rakhnewálon ke háth se naját bakhshí.

⁷² Túki hamáre báp dádon par rahm kare,

Aur apne pák 'ahd ko yád farmáe;

⁷³ Ya'ní us qasam ko jo us ne hamáre báp Ibráhím se kháí thí,

⁷⁴ Kí wuh hamen yih 'ináyat karegá kí apne^b dushmanon ke háth se chhutkar,

⁷⁵ Us ke huzúr pákizagí aur rást-bázi se 'unr bhar bekhau. us kí 'ibádat karen.

⁷⁶ Aur ai larke, tú Khudá Ta'álá ká nabí kahláegá;

Kyúñki tú Khudáwand kí ráhen taiyár karne ko us ke áge áge chalegá;

⁷⁷ Táki us kí ummat ko naját ká 'ilm bakhshé,

^a Yún. rakhkar

Jo un ko gunáhon kí mu'áfí se hásil ho.

⁷⁸ Yih hamáre Khudá kí 'ain rahmat se hogá,

Jis ke sabab 'álam i bálá ká áftáb ham par tulú' karegá,

⁷⁹ Táki un ko jo andhere aur maut ke sáye men baithé hain raushní bakhshé,

Aur hamáre qadamon ko salámatí kí ráh par dále.

Yúhanna ká larakan.

⁸⁰ Aur wuh larká barhtá aur rúh men quwwat pátá gayá, aur Isráíl par zahir hone ke din tak jangalon men rahá.

Yisú' kí paidáish.

¹ Un dinon men aisá húa kí **2** Qaisar Augústus kí taraf se yih hukm jári húa, kí sári dunyá ke logon ke nám likhe jáen. ² Yih pahlí ismawísí Súriya ke hákim Kwiriniyus ke 'ahd men húi; ³ aur sab log nám likhwáne ke liye apne apne shahr ko gaye. ⁴ Pas Yúsuf bhi Galil ke shahr Násarát se Dáúd ke shahr Baitlahm ko gayá, jo Yahúdiya men hai, is liye kí wuh Dáúd ke gharáne aur aulád se thá, ⁵ táki apní mangetar Maryam ke sáth, jo hámila thí, nám likhwáe. ⁶ Jab wuh wahán the, to aisá húa kí us ke janne ká waqt á pahunchá. ⁷ Aur wuh pahlutá betá janí, aur us ko kapre men lapetkar charní men rakkhá, kyúñki un ke wáste saráe men jagah na thí.

Baitlahm ke charwáhon ko Yisú' kí paidáish kí khabar milní.

⁸ Usí 'iláqe men charwáhe the, jo rát ko maidán men rakhkar apne galle kí nigahbání kar rahe the. ⁹ Aur Khudáwand ká frishetá un ke pás á khará húa, aur Khudáwand

^b N. apne na dárad.

ká jalál un ke chaugird chamká, aur wuh niháyat qar gaye. ¹⁰ Magar frishte ne un se kahá; Daro nahín; kyúñki dekho, main tumhen barí khushí kí bashárat detá hún, jo sári ummat ke wáste hogí: ¹¹ kí áj Dáúd ke shahr men tumbháre liye ek Munjí paidá huá, ya'ní Masih Khudáwánd; ¹² aur is ká tumbháre liye yih patá hai, ki tum ek bachche ko kapre men líptá aur charní men pará huá páoge. ¹³ Aur yakáyak us frishte ke sáth ásmání lashkar ká ek guroh. Khudá kí hamd kartá aur yih kahtá zahir huá, kí

¹⁴ 'Álam i bálú par Khudá kí tamjíd ho,

Aur zamín par un ádmíon men,
jin se wuh rází hai, sulh.

Charwáhon ká Yisú' ke pás ánd.

¹⁵ Jab frishte un ke pás se ásmán par chale gaye, to aisá huá kí charwáhon ne ápas men kahá, kí Áo, Baitlahm tak chalen, aur yih bát jo húi hai, aur jis kí Khudáwánd ne ham ko khabar dí hai dekhén. ¹⁶ Pas unhon ne jaldí se jákar Maryam aur Yúsuf ko dekhá, aur us bachche ko charní men pará páyá; ¹⁷ aur unhen dekhkar wuh bát, jo us larke ke haqq men un se kahí gayí thí, mashhúr kí; ¹⁸ aur sab sunnewálon ne in báton par, jo charwáhon ne un se kahín, ta'ajjub kiyá. ¹⁹ Magar Maryam in sab báton ko apne dil men rakhkar gaur kartí rahí. ²⁰ Aur charwáhe, jáisá un se kahá gayá thá, waisá hí sab kuchh sunkar aur dekhkar Khudá kí baráí aur hamd karte húe laut gaye.

Yisú' ká khatna.

²¹ Jab áth din pure hué, aur us ke khatne ká waqt áyá, to us ká nám

^a Khurúj 13. 2.

^b Ahabár 12. 6.

^c Yún. Rúh men.

^d Yá gair-qaumon par se parda uñhánewálá.

Yisú' rakkhá gayá, jo frishte ne us ke pet men parne se pahle rakkhá thá.

Yisú' ká haikal men házir kiyá jánd.

²² Phir jab Músá kí shari'at ke muwáfíq un ke pák hone ke din pure ho gaye, to wuh us ko Yaráshalem men láe, táki Khudáwánd ke áge házir karen, ²³ (jáisá kí Khudáwánd kí shari'at men likhá hai, kí 'Har ek pahlautá Khudáwánd ke liye muqaddas tháhregá,) ²⁴ aur Khudáwánd kí shari'at ke is qaul ke muwáfíq qurbání karen, kí ^b Qumrion ká ek jorá, yá kabútar ke do bachche láo. ²⁵ Aur dekho, Yaráshalem men Shama'un nám ek ádmí thá, aur wuh ádmí rástbáz aur khudá-tars aur Isráíl kí tasallí ká muntazir thá, aur Rúhu'l Quds us par thá. ²⁶ Aur us ko Rúhu'l Quds se ágá húi thí, kí jab tak tú Khudáwánd ke Masih ko dekh na le, maut ko na dekhégá. ²⁷ Wuh Rúh kí hidáyat se ^c haikal men áyá, aur jis waqt mán báp us larke Yisú' ko andar láe, táki us ke liye shari'at ke dastúr par 'amal karen, ²⁸ to us ne use apní god men liyá, aur Khudá kí hamd karke káhá, kí

²⁹ Ai Málík, ab tú apne gulám ko apne qaul ke muwáfíq salámatí se rukhsat detá hai;

³⁰ Kyúñki merí áñkhon ne terí naját dekh lí hai,

³¹ Jo tú ne sab ummaton ke rubarú taiyár kí hai,

³² Táki gair-qaumon ko raushní denewálá ^d núr

Aur terí ummat Isráíl ká jalál bane.

³³ Aur us ká báp aur us kí mán in báton par, jo us ke haqq men kahí jatí thín, ta'ajjub karte the. ³⁴ Aur

Shama'ún ne un ke liye barakat cháhí, aur us kí mán Maryam se kahá; Dekh yih Isráíl men bahuton ke girne aur uthne ke liye, aur aisá nishán hone ke liye muqarrar húa hai, jis kí mukhálafat kí jáegi—³⁵ bal-ki khud terí ján bhí talwár se chhid jáegi—táki bahut logon ke dilon ke khayál khul jáen. ³⁶ Aur Ásher ke qabile men se Hannáh nám Fanúel kí betí ek nabiya thí; wuh bahut 'umr rasída thí, aur apne kunwárepan ke ba'd sát baras ek shauhar ke sáth guzáre the; ³⁷ wuh chaurási baras se bewa thí; aur haikal se judá na hotí thí, balki rát din rozon aur du'áon ke sáth 'ibádat kiyá kartí thí. ³⁸ Aur wuh usí gharí wahán ákar Khudá ká shukr karne lagi, aur un sab se jo Yaráshalem ke chhutkäre ke muntazir the us kí bábat báten karne lagi. ³⁹ Aur jab wuh Khudáwand kí sharí'at ke muwáfíq sab kuchh kar chuke, to Galíl men apne shahr Náсарat ko phir gaye.

Yisú' ká lafakpan, aur haikal ke ustádon men us ká páyá jánd.

⁴⁰ Aur wuh larká barhtá aur quwat pátá gayá, aur hikmat se ma'múr hotá gayá, aur Khudá ká fazl us par thá.

⁴¹ Us ke mán báp har baras 'íd i Fasah par Yaráshalem ko jáyá karte the. ⁴² Aur jab wuh bárah baras ká húa, to wuh 'íd ke dastúr ke muwáfíq Yaráshalem ko gaye. ⁴³ Jab wuh un dinon ko purá karke laute, to wuh larká Yisú' Yaráshalem men rah gayá, aur us ke mán báp ko khabar na húi. ⁴⁴ Magar yih samajhkar kí wuh qáfile men hai, ek manzil nikal gaye, aur use apne rishtadáron aur jánpahchánon

men dhúndhne lage. ⁴⁵ Jab na milá, to use dhúndhte hús Yaráshalem tak wápas gaye. ⁴⁶ Aur tín roz pichhe aisá húa kí unhon ne use haikal men ustádon ke bích men baithe, un kí sunte aur un se suwál karte hús páyá. ⁴⁷ Aur jitne us kí sun rahe the, us kí samajh aur us ke jawábon se dang the. ⁴⁸ Wuh use dekhkar hairán hús, aur us kí mán ne us se kahá; Betá, tú ne kyún ham se aisá kiyá? Dekh, terá báp aur main kurhte hús tujhe dhúndhte the. ⁴⁹ Us ne un se kahá; Tum mujhe kyún dhúndhte the? Kyá tum ko ma'lúm na thá, kí mujhe apne Báp ke hán honá^a zarúr hai? ⁵⁰ Magar jo bát us ne un se kahí, use wuh na samjhe. ⁵¹ Aur wuh un ke sáth rawána ho- kar Náсарat men áyá, aur un ke tábi' rahá; aur us kí mán ne yih sab báten apne dil men rakkhín.

⁵² Aur Yisú' hikmat aur qadd o qámat men, aur Khudá kí aurinsán kí maqbúliyat men, taraqqí kartá gayá.

Yúhanná kí manádi aur us ke baptisma denc ká hál.

(Mat. 3. 1-12; Mar. 1. 2-8.)

3 ¹ Tibiriyus Qaisar kí hukúmat ke pandrahwen baras, jab Puntiyus Pilátus Yahúdiya ká hákim^b thá, aur Herodes Galíl ká, aur us ká bhái Filippus Itúraiya aur Trakhonitis ká, aur Lisániyás Abilene ká hákim^b thá, ² aur Hanná aur Káifá sardár kálin the; us waqt Khudá ká kalám biyábán men Zakaryáh ke bete Yúhanná par utrá³ Aur wuh Yárdan ke sáre girdnawáh men jákar gunáhon kí mu'áfí ke liye tauba ke baptisma^c kí maná-dí karne lagá, ⁴ jaisá Yasha'yáh

^a Yá: Báp ke kám men mashgúl honá.

^b Yún. *titrárikh ya'ni chauthái mulk ká hákim.*

^c Yá *istibdg.*

nabí ke kalám kí kitáb men líkhá hai, kí

* *Biyábán* men pukárnewále kí áwáz átí hai, kí

Khudáwánd kí ráh taiyár karo, Us ke ráste sídhe banáo.

⁵ Har ek gháti bhar dí jáegí,

Aur har ek pahár aur tīla níchá kiyá jáegá;

Aur jo terhá hai sídhá,

Aur jo úrchá níchá hai hamwár rásta banegá;

⁶ Aur har bashar Khudá kí najat dekhegá.

⁷ Pas jo log us se baptisma^b lene ko níkalkar áte the, wuh un se kahtá thá; Ai sann^c ke bachcho, tumhen kis ne jatáyá, kí ánewále gazab se bhágo? ⁸ Pas tauba ke muwáfíq phal láo, aur apne dílon men yih kahná shurú' na karo, kí Ibráhím hamará báp hai; kyúunki main tum se kahtá hún, kí Khudá in pattharon se Ibráhím ke liye aulád paidá kar saktá hai. ⁹ Aur ab to darakhton kí jar par kulhárá rakkhá húa hai; pas jo darakht achchhá phal nahín látá, wuh kátá aur ág men dálá játá hai. ¹⁰ Logon ne us se yih púchhá, kí Phir ham kyá karen? ¹¹ Us ne jawáb men un se kahá, kí Jis ke pás do kurte hon, wuh us ko jis ke pás na ho bánt de, aur jis ke pás khnán ho, wuh bhí aisá hí kare. ¹² Aur mahsúl lenewále bhí baptisma^b lene ko áe, aur us se púchhá, kí Ai ustád, ham kyá karen? ¹³ Us ne un se kahá; Jo tumháre liye muqarrar hai, us se ziyáda na lená. ¹⁴ Aur sipáhion ne bhí us se yih púchhá, kí Ham log kyá karen? Us ne un se kahá; Na kisi par zulm karo, aur na kisi se náhaqq kuchh lo, aur apní tan-khwáh par kifáyat karo.

¹⁵ Jab log muntazir the, aur sab

* *Yasha'yán* 40. 3-5.

^b *Yá istibáq.*

apne apne dil men Yúhanná kí bábat sochte the, kí áyá wuh Masíh hai, yá nahín; ¹⁶ to Yúhanná ne un sab se jawáb men kahá; Main to tumhen páni se baptisma^b detá hún, magar jo mujh se zoráwar hai, wuh ánewálá hai; main us kí júti ká tasma kholne ke láíq nahín; wuh tumhen Rúhu'l Quds aur ág se^a baptisma^b degá. ¹⁷ Us ká chháj^c us ke háth men hai, táki wuh apne khaliyán ko khúb sáf kare, aur gehúon ko apne khatte men jama^d kare; magar bhúsi ko us ág men jaláegá jo bujhne kí nahín.

Yúhanná ká qaid ho jáná.

¹⁸ Pas wuh áur bahut sí nasihten de deke logon ko khushkhabari sunátá rahá. ¹⁹ Lekin chauthái mulk ke hákim Herodes ne, apne bhái Filippus kí biwí Herodiyás ke sabab, aur un sári buráiyon ke bá'is jo Herodes ne kí thin, Yúhanná se malámat uthákar, ²⁰ in sab se barhkar yih bhí kiyá, kí us ko qaid men dálá.

Yisú' ká Yúhanná se baptisma lená.

(Mat. 3. 13-17; Mar. 1. 9-11;

Yúh. 1. 32-34.)

²¹ Jab sab logon ne baptisma^b liyá, aur Yisú' bhí baptisma^b pákar du'á máng rahá thá, to aisá húa kí ásmán khul gayá, ²² aur Rúhu'l Quds jismáni súrat men kabútar kí mánind us par utrá, aur ásmán se áwáz áí, kí Tú merá piyára Betá hai; tujh se main khush hún.

Yisú' ká nasabnáma.

²³ Jab Yisú' khud ta'lím dene lagá, to baras tis ek ká thá, aur (jaisá kí samjhá játá thá), Yúsuf ká betá thá, aur wuh 'Eli ká, ²⁴ aur wuh Mattát ká, aur wuh Lewí ká,

^a *Yún. afa'.*

^c *Yá men.*

^d *Yá súp.*

aur wuh Malkí ká, aur wuh Yanná ká, aur wuh Yúsuf ká, ²⁵ aur wuh Mattityáh ká, aur wuh Ámos ká, aur wuh Nahúm ká, aur wuh Asalyáh ká, aur wuh Nogah ká, ²⁶ aur wuh Má'at ká, aur wuh Mattityáh ká, aur wuh Shim'í ká, aur wuh Yosekh ká, aur wuh Yodáh ká, ²⁷ aur wuh Yúhanná ká, aur wuh Resá ká, aur wuh Zarubbábil ká, aur wuh Sha'altiyel ká, aur wuh Neri ká, ²⁸ aur wuh Malkí ká, aur wuh Addí ká, aur wuh Qosám ká, aur wuh Ilmodám ká, aur wuh 'Er ká, ²⁹ aur wuh Yeshú' ká, aur wuh Il'ázár ká, aur wuh Yorím ká, aur wuh Mattát ká, aur wuh Lewí ká, ³⁰ aur wuh Shama'tún ká, aur wuh Yahúdáh ká, aur wuh Yúsuf ká, aur wuh Yonán ká, aur wuh Ilyáqím ká, ³¹ aur wuh Maleáh ká, aur wuh Minnáh ká, aur wuh Mattatá ká, aur wuh Nátán^a ká, aur wuh Dáúd ká, ³² aur wuh Yishai ká, aur wuh 'Obed^b ká, aur wuh Bo'az ká, aur wuh Salmon^c ká, aur wuh Nahshon ká, ³³ aur wuh 'Amminádáb ká,^d aur wuh Arní ká, aur wuh Hisron^e ká, aur wuh Firis ká, aur wuh Yahúdáh ká, ³⁴ aur wuh Ya'qúb ká, aur wuh Izháq ká, aur wuh Ibráhim ká, aur wuh Tirah ká, aur wuh Náhor ká, ³⁵ aur wuh Sarúg ká, aur wuh Ra'ú ká, aur wuh Filig ká, aur wuh 'Ebir ká, aur wuh Shilah ká, ³⁶ aur wuh Qenán^f ká, aur wuh Arfakshad ká, aur wuh Shem ká, aur wuh Núh ká, aur wuh Limik ká, ³⁷ aur wuh Mathúshilah ká, aur wuh Hanók ká, aur wuh Yirid^g ká, aur wuh Mahalalel ká, aur wuh Qenán^f ká, ³⁸ aur wuh Inosh ká, aur wuh Shet ká, aur wuh Ádam ká, aur wuh Khudá ká thá.

^a N. Nátám.
^e N. Hisrom.
Istisná 8. 3.

^b N. Yobed.
^f N. Qenám.
^k Istisná 6. 13.

^c N. Sailá.
^g N. Yirid.
^l Zabúr 91. 11, 12.

^d N. aur wuh Admín ká, Isáá.
^h Yún. Rúh meṭ.
^m Istisná 6. 16.

Yisú' kí ázmáish.

(Mat. 4. 1-11; Mar. 1. 12, 13.)

4 ¹ Phir Yisú' Rúhu'l Quds se bhará húa Yardan se lautá, aur chálís din tak Rúh kí hidáyat se ² biyábán meṭ phirtá rahá, ³ aur Iblís use ázmátá rahá. Un dinon meṭ us ne kuchh na kháyá; aur jab wuh dín púre ho gaye, to use bhúk lagí. ⁴ Aur Iblís ne us se kahá; Agar tú Khudá ká Betá hai, to is patthar se kah, kí rotí ban jáe. ⁵ Yisú' ne us ko jawáb diyá; Likhá hai, kí 'Admín sirf rotí hí se jítá na rahegá. ⁶ Aur Iblís ne use únche par le jákar dunyá kí sárf bádsháhateṭ pal bhar meṭ dikháín, ⁷ aur us se kahá, kí Yih sára íkhtiyár aur in kí shán o shaukat main tujhe de dúngá, kyúñki yih mere sipurd hai, aur jis ko cháhntá hún detá hún. ⁸ Pas agar tú mere áge síjda kare, to yih sab terá hogá. ⁹ Yisú' ne jawáb meṭ us se kahá; Likhá hai, kí 'Tú Khudáwand apne Khudá ko síjda kar, aur sirf usí kí 'ibádat kar. ¹⁰ Aur wuh use Yarúshalem meṭ le gayá, aur haikal ke kangure par khará karke us se kahá; Agar tú Khudá ká Betá hai, to apne tain yahún se niche girá de: ¹¹ kyúñki likhá hai, kí

¹ Wuh terí bábat apne firishton ko hukm degá, kí terí hifázat karen :

¹¹ Aur yih bhí, kí Wuh tujhe háthon par uṭhá lenge,

Aisá na ho kí tere páṅw ko patthar kí ṭhes lage.

¹² Yisú' ne jawáb meṭ us se kahá; Farmáyá gayá hai, kí 'Tú Khudáwand apne Khudá kí ázmáish na kar. ¹³ Jab Iblís tamám ázmáishon

kar chuká, to kuchh 'arse ke liye us se judá húa.

Galil men Yisú' ki mandí.

¹⁴ Phir Yisú' Rúh kí quwwat se bhará húa. ^a Galil ko lautá, aur sáre girdnawáh men us kí shuhtrat phail gayí. ¹⁵ Aur wuh un ke 'ibádatkhánon men ta'lím detá rahá, aur sab us kí baráí karte rahe.

Násarat men Yisú' ká na mánd jánd.

(Mat. 13. 54-58; Mar. 6. 1-6.)

¹⁶ Aur wuh Násarat men áyá, jahán us ne parwarish páí thí, aur apne dastúr ke muwáfíq. Sabt ke din 'ibádatkháne men gayá, aur parhne ko khará húa. ¹⁷ Aur Yasha'yáh nabí kí kitáb us ko dí gayí, aur kitáb kholkar us ne wuh maqám nikálá, jahán yih likhá thá, kí

¹⁸ ^b Khudáwand ká Rúh mujh par hai,

Is liye kí us ne mujhe garibon ko khuskhabarí dene ke liye masah kiyá;

Us ne mujhe bhejá hai, kí qaidíon ko rihái,

Aur andhon ko bínái páne kí khabar sunáun,

Kuchle húon ko ázád karún,

¹⁹ Aur Khudáwand ke sál i maqbúl kí manadí karún.

²⁰ Phir wuh kitáb band karke aur khádim ko wápas dekar baith gayá; aur jitne 'ibádatkháne men the, sab kí ánkhen us par lagi thin.

²¹ Wuh un se kahne lagá, kí Áj yih nawishta tumháre sámne^c purá húa hai. ²² Aur sab ne us par gawáhi dí, aur un purfázl báton par, jo us ke munh se nikaltí thin, ta'ajjub karke kahne lage; Kyá yih Yúsuf ká betá nahín? ²³ Us ne un se kahá; Tum albatá yih masal mujh par kahoge, kí Ái hakim,

^a Yún. quwwat men.

^b Yasha'yáh 61. 1, 2.

^c Yún. kánon men.

apne áp ko to achchhá kar: jo kuchh ham ne suná hai, kí Kafarnahúm men kiya gayá, yahán apne watan men bhi kar. ²⁴ Aur us ne kahá; Main tum se sach kahtá hún, kí koí nabí apne watan men maqbúl nahín hotá. ²⁵ Aur main tum se sach kahtá hún, kí Eliyyáh ke dinon men, jab sárhe tín baras ásmán band rahá, yahán tak kí sáre mulk men sakht kál pará, bahut si bewa 'auraten Isráíl men thin; ²⁶ lekin Eliyyáh un men se kisi ke pás na bhejá gayá, magar mulk i Saidá ke shahr i Sáfafat men ek bewa 'aurat ke pás. ²⁷ Aur Ilísha' nabí ke waqt men Isráíl ke darmiyan bahut se korhi the, lekin un men se koí pák sáf na kiya gayá, magar Na'mán Súriyáni. ²⁸ Jitne 'ibádatkháne men the, in báton ko sunte hí gusse se bhar gaye; ²⁹ aur uñkar us ko shahr se báhar nikálá, aur us pahár kí choñi par le gaye, jis par un ká shahr ábád thá, táki use sir ke bal girá den. ³⁰ Magar wuh un ke bích men se nikalkar chalá gayá.

'Ibádatkháne men ek bad-rúh ko nikál dená.

(Mar. 1. 21-28.)

³¹ Phir wuh Galil ke shahr i Kafarnahúm gayá. Aur wuh Sabt ke din unhen ta'lím de rahá thá; ³² aur log us kí ta'lím se hairán the; kyunki us ká kalám ikhtiyár ke sáth thá. ³³ Aur 'ibádatkháne men ek ádmí thá, jis men nápak deo kí rúh thí; wuh barí áwáz se chillá uñhá, kí ³⁴ Ái Yisú' Násari, hamen tujh se kyá kám? kyá tú hamen halák karne áyá hai? Main tujhe jántá hún, kí tú kaun hai; Khudá ká Quddús hai. ³⁵ Yisú' ne use jhirakkar kahá; Chup rah,

aur us men se nikal já. Is par bad-rúh use bích men patakkar bagair zarar pahuncháe us men se nikal gayí. ³⁶ Aur sab hairán hokar ápas men kahne lage, ki Yih kaisá kalám hai? kyunki wuh ikh-tiyár aur qudrat se nápak rúhon ko hukm detá hai, aur wuh nikal játi hai. ³⁷ Aur girdnawáh men har jagah us ki dhúm mach gayí.

Patras ki sás aur áur bimáron ko shifá baqshná.

(Mat. 8. 14 16; Mar. 1. 29 34.)

³⁸ Phir wuh 'ibádatkháne se uthkar Shama'un ke ghar men dúkhlil húa, aur Shama'un ki sás ko bari tap charhí hui thi; aur unhon ne us ke liye us se 'arz ki. ³⁹ Wuh khará hokar us ki taraf jhuká, aur tap ko jhirká, to utar gayí: aur wuh usi dam uthkar un ki khidmat karne lagi.

⁴⁰ Aur súraaj ke dúbte waqt wuh sab log jin ke hán tarah tarah ki bimáron ke mariz the, unhen us ke pás láe; aur us ne un men se har ek par háth rukhkar unhen achchhá kiya. ⁴¹ Aur bad-rúhen bhi chillákar aur yih kahkar, ki Tú Khudá ká Betá hai, bahuton men se nikal gayin; aur wuh unhen jhiraktá aur bolne na detá thá, kyunki wuh jánti thi ki yih Masih hai.

Galil men mandádi ke liye gashit karná.
(Mar. 1. 35-39.)

⁴² Jab din húa to wuh nikalkar ek wirán jagah men gaya, aur bhír ki bhír us ko dhundhti hui us ke pás áí, aur us ko rokne lagi, ki hamáre pás se na já. ⁴³ Us ne un se kahá; Mujhe áur shahron men bhi Khudá ki bádsáháat ki khushkhabari sunáni zarúr hai, kyunki main is liye bhejá gayá hún.

⁴⁴ Aur wuh Galil á ke 'ibádatkhánon men manádi kartá rahá.

Kasrat se machhliyon ke pakre jáne ká mu'jiza.

⁵ ¹ Jab bhír us par giri partí thi, aur Khudá ká kalám suntí thi, aur wuh Gannesarat ki jhil ke kanáre khará thá, to aisá húa ki ² us ne jhil ke kanáre do kishitán lagi dekhin, lekin machhli pakarnewále un par se utarkar jál dho rahe the. ³ Aur us ne un kishiton men se ek par charhkar, jo Shama'un ki thi, us se darkhwást ki, ki kanáre se zará hatá le chal. Aur wuh baithkar logon ko kishit par se tálím देने lagá. ⁴ Jab kalám kar chuká, to Shama'un se kahá; Gahre men le chal, aur tum shikár ke liye apne jál dalo. ⁵ Shama'un ne jawáb men kahá; Ai Sáhíb, ham ne rát bhar mihnat ki, aur kuchh háth na áyá; magar tere kahne se jál dálta hún. ⁶ Yih kiya aur wuh machhliyon ká bara gol gher láe, aur un ke jál phatne lage. ⁷ Aur unhon ne apne sharikon ko, jo dúsrí kishit par the, ishára kiya, ki áo, hamári madad karo. Pás unhon ne ákar dono kishitán yahan tak bhar din ki dúbne lagin. ⁸ Shama'un Patras yih dekhkar Yisú' ke pánwon men girá, aur kahá; Ai Khudáwand, mere pás se já, is liye ki main gunahgár ádmí hún. ⁹ Kyunki machhliyon ke is shikár se, jo unhon ne kiya, wuh aur us ke sab sáthi bahut hairán hue. ¹⁰ Aur waise hi Zabdi ke bete Ya-qúb aur Yúhanná bhi, jo Shama'un ke sharik the, hairán hue. Yisú' ne Shama'un se kahá; Khauf na kar; ab se tú ádmion ká shikár kiya karega. ¹¹ Wuh kishiton ko kanáre par le áe, aur sab kuchh chhórkar us ke píchhe ho liye.

Ek korhī ko achchhā karnā.

(Mat. 8. 2-4; Mar. 1. 40-45.)

¹² Jab wuh ek shahr men thā, to dekho, korh se bharā hūā ek ādmī thā. Wuh Yisū' ko dekhkar munh ke bal girā, aur us ki minnat karke kahā; Ai Khudāwand, agar tū chāhe, to mujhe pāk sáf kar saktā hai. ¹³ Us ne háth barhākar use chhūā aur kahā; Main chāhtā hūn; tū vāk sáf ho já; aur fauran us ká korh jātā rahā. ¹⁴ Aur us ne use tákíd kī, ki Kisī se na kahná, balki jákar apne taín káhin ko dikhā, aur jaisā Músá ne muqarrar kiya hai, apne pāk sáf ho jáne kī bábat nazr guzrán, táki un ke liye gawáhí ho. ¹⁵ Lekin us ká charchá ziyáda phailā, aur bahut se log jama' hūe, ki us kī sunen, aur apní bímáron se shifá páen. ¹⁶ Magar wuh jangalon men alag jákar du'á mángá kartā thā.

Ek mafúj ko achchhā karnā.

(Mat. 9. 2-8; Mar. 2. 3-12.)

¹⁷ Aur ek dīn aisā hūā ki wuh ta'lim de rahā thā, aur Farísí aur shara' ke mu'allim wahān baithhe hūe the, jo Galíl ke har gáwn aur Yahúdiya aur Yarúshalem se áthe; aur Khudāwand kī qudrat shifá bakhshne ko us ke sáth thī. ¹⁸ Aur dekho, kái mard ek ādmī ko jo mafúj thā chārpái par lāe, aur koshish kī, ki use andar lákar us ke áge rakkhen; ¹⁹ aur jab bhír ke sabab us ko andar le jáne kī ráh na páí, to kothe par charhke khaprail men se us ko khatole samet bích men Yisū' ke sámne utár diyā. ²⁰ Us ne un ká imán dekhkar kahā, ki Ai ādmī, tere gunáh mu'áf hūe. ²¹ Is par faqíh aur Farísí sochne lage, ki Yih kaun hai jo kufr baktā hai? Siwá Khudá ke áur kaun gunáhon ko mu'áf kar saktā hai?

²² Yisū' ne un ke khayálon ko ma'lúm karke jawáb men un se kahā; Tum apne dílon men kvá sochte ho? ²³ Ásán kvá hai? yih kahná, ki Tere gunáh mu'áf hūe, yá yih kahná, ki Uth aur chal phir? ²⁴ Lekin is liye ki tum jáno, ki Ibn i Ádam ko zamín par gunáhon ke mu'áf karne ká ikhtiyár hai (us ne mafúj se kahá;) Main tujh se kahtā hūn, Uth, aur apná khatolá uthákar apne ghar já. ²⁵ Aur wuh usi daín un ke sámne uthā, aur jis par pará thā use uthákar, Khudá kī barái kartā hūā apne ghar chalā gayá. ²⁶ Wuh sab ke sab bare hairán hūe, aur Khudá kī barái karne lage, aur bahut dar gaye, aur kahne lage, ki Aj ham ne 'ajib báten dekhín.

Lewí ká buláya jánā. Roze ke bayán men.

(Mat. 9. 9-17; Mar. 2. 14-22.)

²⁷ In báton ke ba'd wuh báhar gayá, aur Lewí nám ek mahsúl lenewále ko mahsúl kī chaukí par baithhe dekhá, aur us se kahá; Mere píche ho le. ²⁸ Wuh sab kuchh chhorkar uthá, aur us ke píche ho líyá. ²⁹ Phir Lewí ne apne ghar men us kī barí ziyáfat kī; aur mahsúl lenewálon aur auron ká, jo un ke sáth kháná kháne baithhe the, bará majma' thā. ³⁰ Aur Farísí aur un ke faqíh us ke shágirdon se yih kahkar burburáne lage, ki Tum kvún mahsúl lenewálon aur gunahgáron ke sáth kháte píte ho? ³¹ Yisū' ne jawáb men un se kahá, ki Tanduruston ko hakim darkár nahín, balki bímáron ko. ³² Main rástbázon ko nahín, balki gunahgáron ko tauba ke liye buláne áyá hūn. ³³ Aur unhon ne us se kahá, ki Yúhanná ke shágird aksar roza rakhte aur du'áen mángá karte haiñ, aur isí tarah Farísíon ke bhí; magar tere

shágird kháte píte hain. ³⁴ Yisú' ne un se kahá; Kyá tum barátíon se, jab tak dúlhá un ke sáth rahe, roza rakhwá sakte ho? ³⁵ Magar wuh din áenge: aur jab dúlhá un se judá kiyá jáegá, tab un dinon men wuh roza rakkhege. ³⁶ Aur us ne un se ek tamsíl bhí kahí, ki Koí ádmí nayí poshák men se phárkar purání poshák men paiwand nahín lagatá; warna nayí bhí phatēgi, aur us ká paiwand purání men inel bhí na khaegá. ³⁷ Aur koí shákhs nayí mai purání mashkon men nahín bhartá; nahín to nayí mai mashkon ko phárkar khud bhí bah jáegi, aur mashken bhí barbád ho jáengi. ³⁸ Balki nayí mai nayí mashkon men bharní cháliye. ³⁹ Aur koí ádmí purání mai píkar nayí kí khwáhish nahín kartá, kýunki kahtá hai, ki Purání hí achchhi hai.

Ibn i Ádam Sabt ká málik hai.

(Mat. 12. 1-8; Mar. 2. 23-28.)

6 ¹ Phir Sabt ke din yún húa, ki wuh kheton men hokar já rahá thá; aur us ke shágird bálen tor torkar aur háthon se mal malkar kháte játe the. ² Aur Farísion men se ba'z kahne lage; Tum wuh kám kýún karte ho, jo Sabt ke din karná * rawá nahín? ³ Yisú' ne jawáb men un se kahá; Kyá tum ne yih bhí nahín parhá, ki jab Dáúd aur us ke sáthí bhúke the to us ne kyá kiyá: ⁴ wuh kýúnkar Khudá ke ghar men gayá, aur nazr kí rotíyan lekar kháin, jin ká kháná káhinon ke síwá aur kisi ko rawá nahín, aur apne sáthíon ko bhí dín? ⁵ Phir us ne un se kahá, ki Ibn i Ádam Sabt ká málik hai.

* N. karná na dárad.

* Ya'ní gairatmand. Yih ek díní firqe ká nám thá. Mat. 10. 4, Mar. 3. 18 aur A'm. 1. 13 ko dekho.

Sabt ke din ek shákhs ká súkhá húd háth achchhá karná.

(Mat. 12. 9-14; Mar. 3. 1-6.)

⁶ Aur yún húa ki kisi aur Sabt ko wuh 'ibádatkháne men dákhil hokar ta'lim dene lagá; aur wahán ek ádmí thá, jis ká dahiná háth súkh gayá thá. ⁷ Aur faqíl aur Farísí us kí ták men the, ki áyá Sabt ke din achchhá kartá hai yá nahín, táki us par ilzám lagáne ká mauqa' páen. ⁸ Magar us ko un ke khayál ma'lúm the; pas us ádmí se jis ká háth súkhá thá kahá; Uth aur bích men khará ho. Wuh uth khará húa. ⁹ Yisú' ne un se kahá; Main tum se yih púchhtá hún, ki Áyá Sabt ke din neki karní rawá hai, yá badí karní? ján ko bacháná yá halák karná? ¹⁰ Aur un sab par nazar^b karke us se kahá; Apná háth barhá. Us ne aísá kiyá, aur us ká háth durust ho gayá. ¹¹ Wuh ápe se báhar hokar ek dúsre se kahne lage, ki Ham Yisú' ke sáth kyá karen?

Bárah rasúlon ko muqarrar aur bahutere logon ko achchhá karná.

(Mat. 10. 2-4; Mar. 3. 13-19;

A'm. 1. 13.)

¹² Aur un dinon men aísá húa, ki wuh pahár par du'á mángne ko niklá, aur Khudá se du'á mángne men súrí rát guzári. ¹³ Jab din húa, to us ne apne shágirdon ko pás bulákar un men se bárah chun liye, aur un ko rasúl ká laqab diyá; ¹⁴ ya'ní Shama'un, jis ká nám us ne Patras bhí rakkhá, aur us ká bhái Andriyás, aur Ya'qúb aur Yúhanná, aur Filippus aur Bar-Tulmái, ¹⁵ aur Matí aur Tomá, aur Halfai ká betá Ya'qúb aur Shama'un jo Zelotes^c

^b Yún. charon taraf nazar.

Mat. 10. 4, Mar. 3. 18 aur A'm.

kahlátá thá, ¹⁶ aur Ya'qúb ká betá^a Yahúdáh, aur Yahúdáh Iskariyoti jo us ká pakarwánawálá húá; ¹⁷ aur wuh un ke sáth utarkar hamwár jagah par khará húá; aur us ke shágirdon ki barí jamá'at aur logon ki barí bhir wahán thí, jo sáre Yahúdiya aur Yarúshalem aur Súr aur Saidá ke bahrí kanáre se, us kí sunne aur apní bímáríon se shifá páne ke liye us ke pás áí thí. ¹⁸ Aur jo nápak rúhon se dukh páte the, wuh achehlíe kiye gaye. ¹⁹ Aur sab log use chhúne kí koshish karte the, kyúñki quwat us se nikaltí aur sab ko shifá bakhshítí thí.

Yisú' ká wa'z.

Mubárákbad aur afsos.

(Mat. 5. 3-12.)

²⁰ Phir us ne apne shágirdon kí taraf nazar karke kahá; Mubárák ho tum jo garíb ho, kyúñki Khudá kí bádsháhát tumhári hai. ²¹ Mubárák ho tum jo ab bhúke ho, kyúñki á súda hoge. Mubárák ho tum jo ab rote ho, kyúñki hánsoge. ²² Jab Ibn i Ádam ke sabab log tum se 'adáwat rakkhenge, aur tumhen khárij kar denge, aur la'n ta'n karenge, aur tumhárá nám burá jánkar kát denge, to tum mubárák hoge. ²³ Us din khush honá aur khushí ke máre uchhalná; is liye kí, dekho, ásmán par tumhárá ajr bará hai; kyúñki un ke báp dáda nabíon ke sáth bhí aisá hí kiya karte the. ²⁴ Magar afsos tum par jo daulatmand ho, kyúñki tum apní tasallí pá chuke. ²⁵ Afsos tum par jo ab ser ho, kyúñki bhúke hoge. Afsos tum par jo ab hanste ho, kyúñki mátam karoge aur rooge. ²⁶ Afsos tum par jab sab log tumhen bhalá kahen, kyúñki un ke

^a Yá bhat. Yahúdáh í dekho.

báp dáda jhúthe nabíon ke sáth bhí aisá hí kiya karte the.

Dushmanon se mahabbat rakhná.

²⁷ Lekin main tum sunnewálon se kahtá hún, kí Apne dushmanon se mahabbat rakkho; jo tum se 'adáwat rakkhen un ká bhalá karo; ²⁸ jo tum par la'nat karen, un ke liye barakat cháho; jo tumhári be'izzatí karen, un ke liye du'á mángo. ²⁹ Jo tere ek gál par tamáncha máre, dúsrá bhí us kí taraf pher de; aur jo terá choga le, us ko kurtá lene se bhí mana' na kar. ³⁰ Jo koi tuij se mánge use de, aur jo terá mál le le us se talab na kar. ³¹ Aur jaisá tum cháhate ho kí log tumháre sáth karen, tum bhí un ke sáth waisá hí karo. ³² Agar tum apne mahabbat rakhnewálon hí se mahabbat rakkho, to tumhárá kyá íhsán hai? kyúñki gunahgár bhí apne mahabbat rakhnewálon se mahabbat rakhte hai. ³³ Aur agar tum unhin ká bhalá karo jo tumhárá bhalá karen, to tumhárá kyá íhsán hai? kyúñki^b gunahgár bhí aisá hí karte hai. ³⁴ Aur agar tum unhin ko qarz do, jin se wusúl hone kí unmed rakhte ho, to tumhárá kyá íhsán hai? gunahgár bhí gunahgáron ko qarz dete hai, táki purá wusúl kar len. ³⁵ Magar tum apne dushmanon se mahabbat rakkho, aur bhalá karo, aur bagair náummed húe qarz do; to tumhárá ajr bará hogá, aur tum Khudá Ta'álá ke beté thahroge; kyúñki wuh náshukron aur badon par bhí mihrbán hai. ³⁶ Jaisá tumhárá Báp rahím hai, tum bhí rahmde ho. ³⁷ 'Aibjoí na karo, tumhári bhí 'aibjoí na kí jáegi; mujrim na thahráo, tum bhí mujrim na thahráe jáoge; khalási do, tum bhí khalási

^b N. kyúñki na dásad.

páoge. ³⁸ Diyá karo, tumhen bhi diyá jáegá, achchhá paimána dáb dábkar aur hilá hilákar aur labrez karke tumháre palle men dáleuge; kyúunki jis paimáne se tum nápte ho, usí se tumháre liye nápa jáegá.

Dil ki sachdái.

' ³⁹ Aur us ne un se ek tainsil bhi kahí, ki Kyá andhe ko andhá ráh dikhá saktá hai? kyá dono garhe men na girenge? ⁴⁰ Shágird apne ustád se bará nahín; balki har ek, jab kámil húa, to apne ustád jaisá hogá. ⁴¹ Tú kyún apne bhái ki áñkh ke tinke ko dekhtá hai, aur apní áñkh ke shahtír par gaur nahín kartá? ⁴² Aur jab tú apní áñkh ke shahtír ko nahín dekhtá, to apne bhái se kyúnkar kah saktá hai, ki Bhái lá, us tinke ko jo teri áñkh men hai, nikál dún? Ai riyákár, pahle apní áñkh men se to shahtír nikál, phir us tinke ko jo tere bhái ki áñkh men hai achchhí tarah dekhhkar nikál sakegá. ⁴³ Kyúnki koí achchhá darakht nahín, jo burá phal láe, aur na koí burá darakht hai, jo achchhá phal láe. ⁴⁴ Har darakht apne phal se pahchána játá hai; kyúnki jháriyon se anjír nahín torte, aur na jharberí se angúr. ⁴⁵ Achchhá ádmí apne dil ke achchhe khazáne se achchhi chízen nikáltá hai, aur burá ádmí bure khazáne se buri chízen nikáltá hai; kyúnki jo dil men bharrá hai, wuhí us ke munh par átá hai.

Kalám par 'amal karná.

(Mat. 7. 24-29.)

⁴⁶ Jab tum mere kahne par 'amal nahín karte, to kyún mujhe Khudá-wand, Khudáwand kahte ho? ⁴⁷ Jo koí mere pás átá, aur meri báten sunkar un par 'amal kartá hai, main

^a N. use na dáraá.

tumhen jatátá hún ki wuh kis kí mánind hai. ⁴⁸ Wuh us ádmí kí mánind hai, jis ne ghar banáte waqt zamín gahrí khodkar chaṭan par neo dáli; jab rau áf to dhár us ghar par zor se giri, magar use hilá na sakí, kyúnki wuh mazbút baná húa thá. ⁴⁹ Lekin jo sunkar 'amal men nahín látá, wuh us ádmí kí mánind hai, jis ne zamín par ghar ko bebunyád banáya: jab dhár us par zor se giri, to wuh fi'lfaur gir pará aur wuh ghar bi'l'kull barbád húa.

Súbadár ke khádim ko achchhá karná.
(Mat. 8. 5-13.)

7 ¹ Jab wuh logon ko apní sári báten suná chuká to Kafarná-húm men áyá.

² Aur kisí súbadár ká naukar, jo us ko 'aziz thá, bimári se marne ko thá. ³ Us ne Yisú' kí khabar sunkar Yahúdiyon ke kai buzurgon ko us ke pás bhejá, aur us se dar-khwást kí, ki ákar mere naukar ko achchhá kar. ⁴ Wuh Yisú' ke pás áe, aur us kí barí minnat karke kahne lage, ki Wuh is láiq hai ki tú us kí khátir yih kare; ⁵ kyúnki wuh hamári qaum se mahabbat rakhtá hai, aur hamáre 'ibádatkháne ko usí ne banwáyá. ⁶ Yisú' un ke sáth chalá. Magar jab wuh ghar ke qarib pahunchá, to súbadár ne ba'z doston kí ma'rifat use yih kah-lá bhejá, ki Ai Khudá'wand, takliff na kar, kyúnki main is láiq nahín, ki tú meri chhat ke niche áe; ⁷ isí sabab main ne apne áp ko bhí tere pás áne ke láiq na samjhá; balki zabán se kah de, to merá khádim shifá páega.^b ⁸ Kyúnki main bhí dústre ke iktiyár men hún, aur sipáhi mere mátaht hai, aur jab ek se kahtá hún, ki Já, to wuh játá hai, aur dústre se, ki Á, to wuh átá

^b N. shifá pás.

hai, aur apne naukar se, ki Yih kar, to wuh kartá hai. ⁹ Yisú' ne yih sunkar us par ta'ajjub kiyá, aur phirkar us bhír se jo us ke píchhe áti thí kahá; Main tum se kahtá hún, ki Main ne aisá imán Isráíl men bhí nahin páyá. ¹⁰ Aur bheje hús logon ne ghar men wápas ákar us naukar ko tandu-rust páyá.

Náin kí bewa kí beṭe ko jilánda.

¹¹ Thore 'arse ke ba'd aisá húa, ki wuh Náin nám ek shahr ko gayá, aur us ke shágird aur bahut se log us ke hamráh the. ¹² Jab wuh shahr ke phátak ke nazdik pahunchá, to dekho, ek murde ko báhar liye játe the; wuh apní mán ká ik-lautá beṭá thá, aur wuh bewa thí: aur shahr ke bahutere log us ke sáth the. ¹³ Use dekhkar Khudá-wand ko tars áyá aur us se kahá; Ro nahin. ¹⁴ Phir us ne pás ákar janáze ko chhuá, aur uṭhánewále khare ho gaye, aur us ne kahá; Ai jawán, main tujh se kahtá hún; Uṭh. ¹⁵ Wuh murda uṭh baiṭhá, aur bolne lagá. Aur us ne use us kí mán ko saunp diyá. ¹⁶ Aur sab par dahshat chhá gayí, aur wuh Khudá kí baráí kärke kahne lage, ki Ek bará nabí ham men uṭh á hai, aur yih, ki Khudá ne apní ummat par tawajjuh kí hai. ¹⁷ Aur us kí nisbat yih khabar sáre Yahúdiya aur tamám girdnawáh men phail gayí.

Yúhanná baptisma denewále ká suwól aur Masíh ká jawádb.

(Mat. 11. 2-6.)

¹⁸ Aur Yúhanná ko us ke shágirdon ne in sab báton kí khabar dí. ¹⁹ Is par Yúhanná ne apne shágirdon men se do ko bulákar Khu-

^a *Yá istibáq.*

dáwand ke pás yih púchhne ko bhejá, ki Ánewálá tú hí hai, yá ham dúsre kí ráh dekhne? ²⁰ Unhon ne us ke pás ákar kahá; Yúhanná baptisma^a denewále ne hamen tere pás yih púchhne ko bhejá hai, ki Ánewálá tú hí hai, yá ham dúsre kí ráh dekhne? ²¹ Usí gharí us ne bahuton ko bimáron aur áfaton aur buri rúhon se naját bakh-shí, aur bahut se andhon ko binái áta kí. ²² Us ne jawáb men un se kahá, ki Jo kuchh tum ne dekhá aur suná hai jákar Yúhanná se ba-yán kar do; ki andhe dekhte hain, langre chalte phirte hain, korhí pák sáf kiye játe hain, bahre sunte hain, murde zinda kiye játe hain, garibon ko khuskhbarí sunái játi hai. ²³ Aur mubáarak hai wuh jo mere sabab se ṭhokar na kháe.

Yúhanná ke बारे में Yisú' kí gawdhí.
(Mat. 11. 7-19.)

²⁴ Jab Yúhanná ke qásid chale gaye, to Yisú' Yúhanná ke haqq men logon se kahne lagá, ki Tum biyábán men kyá dekhne gaye the? Kyá hawá se hilde hús sarkande ko? ²⁵ To phir kyá dekhne gaye the? Kyá mihín kapre pahine hús shakhs ko? Dekho, jo chamakdár poshák pahinte aur 'aish o 'ishrat men rahte hain, wuh bádsháhi ma-halon men hote hain. ²⁶ To phir tum kyá dekhne gaye the? Kyá ek nabí? Hán, main tum se kahtá hún, balki nabí se बारे ko. ²⁷ Yih wuhí hai, jis kí bábat likhá hai, ki

^b Dekh, main apná paigambar tere áge bhejta hún,

Jo terí ráh tere áge taiyár karegá.

²⁸ Main tum se kahtá hún, ki Jo 'auraton se paidá hús hain, un men Yúhanná baptisma^a denewale se koí bará nahin: lekin jo Khudá kí bád-

^b *Matáí 3. 1.*

sháhat men chhotá hai, wuh us se bará hai. ²⁹ Aur sab 'ámm logon ne jab suná, to unhon ne aur mah-sab lenewálon ne bhí Yúhanná ká baptisrna^a lekar Kḥudá ko rástbáz man liyá. ³⁰ Magar Farisíon aur shara^a ke 'álimon ne, usse baptisma^a na lekar, Kḥudá ke iráde ko apní nisbat bátíl kar diyá. ³¹ Pas is zamáne^b ke ádmíon ko main kis se tashbíh dún, aur wuh kis kí mánind hai? ³² Un larkon kí mánind hai, jo bázár men baithe húe ek दूसरे ko pukárkar kahte hai, ki Ham ne tumháre liye bānsli bajáí, aur tum na náche; ham ne mátam kiya, aur tum na roe. ³³ Kyúñki Yúhanná baptisma^a denewála na to rotí khátá huá áyá, na mai pitá huá; aur tum kahte ho ki Us men bad-rúh hai. ³⁴ Ibn í Ádam khátá pitá áyá, aur tum kahte ho, ki Dekho, kḥáu aur sharábí ádmí, mahsúl lenewálon aur gunahgáron ká yár. ³⁵ Lekin hikmat apne sab larkon kí taraf se rást sábit húi.

Gundhon kí mu'áfí kí tásir aur us kí 'alámaten.

³⁶ Phir kisi Farisí ne us se dar-khwást ki, ki mere sáth kháná khá. Pas wuh us Farisí ke ghar jákar kháná kháne baiṭhá; ³⁷ to dekho, ek badchalan 'aurat, jo us shahr kí thí, yih jánkar ki wuh us Farisí ke ghar men kháná kháne baiṭhá hai, sang í marmarkí 'itrání men 'itr láí, ³⁸ aur us ke pánwon ke pás roti húi píchhe kharí hokar us ke pánw ánsúon se bhigone lagí, aur apne sir ke bálón se ponchhe, aur us ke pánw bahut chúme aur un par 'itr dálá. ³⁹ Us kí da'wat karnewálá Farisí yih dekhkar apne jí men kahne lagá, ki Agar yih shakh's nabí hotá, to jántá, ⁴⁰ kí jo use chhúti hai, wuh kaun aur

^a Yá isábáb.

^b Yún. puchti.

kaisi 'aurat hai, kyúñki badchalan hai ⁴⁰ Yisú' ne jawáb men us se kahá; Ai Shama'un, mujhe tujh se kuchh kahná hai. Wuh bolá, Ai ustád, kah. ⁴¹ Kisi sáhuukár ke do qarzdár the; ek pánch sau dínár^a ká, दूसरा pachás ká. ⁴² Jab un ke pás adá karne ko kuchh na rahá, to us ne dono ko bakhsh diyá. Pas un men se kaun us se ziyáda mahabbat rakkhegá? ⁴³ Shama'un ne jawáb men kahá; Meri dánist men wuh, jise us ne ziyáda bakhshá. Us ne us se kahá; Tú ne thík faisala kiya. ⁴⁴ Aur us 'aurat kí taraf phirkar us ne Shama'un se kahá; Kyá tú is 'aurat ko dekhá hai? Main tere ghar men áyá; tú ne mere pánw dhone ko pání na diyá; magar is ne mere pánw ánsúon se bhigo diye, aur apne bálón se ponchhe. ⁴⁵ Tú ne mujh ko bosa na diyá; magar is ne, jab se main áyá hún, mere pánwon ká chúmná na chhorá. ⁴⁶ Tú ne mere sir men tel na dálá; magar is ne mere pánwon par 'itr dálá hai. ⁴⁷ Isí liye main tujh se kahtá hún, ki is ke gunáh, jo bahut the, mu'áf húe, kyúñki is ne bahut mahabbat kí; magar jis ke thore gunáh mu'áf húe, wuh thorí mahabbat kartá hai. ⁴⁸ Aur us 'aurat se kahá; Tere gunáh mu'áf húe. ⁴⁹ Is par wuh jo us ke sáth kháná kháne baithe the apne jí men kahne lage, ki Yih kaun hai, jo gunáhon ko bhí mu'áf kartá hai? ⁵⁰ Magar us ne 'aurat se kahá; Tere imán ne tujhe bachá liyá hai; salámat chalí já.

Mandáti kí gasht men 'auraton kí kḥidmat.

8 ¹ Thore 'arse ke ba'd yún hús, kí wuh manáadí kartá aur Kḥu-

^a Mat. 18. 28 ká háshiya dekho.

dá kí bádsháhat kí khushkhabari sunátá húá shahr shahr aur gánw gánw phirne lagá; aur wuh bárah us ke sáth the; ² aur ba'z 'auraten jinhon ne buri rúhon aur bímáron se shifá pái thí, ya'ní Maryam jo Magdalíní kahláti thí, jis men se sá bad-rúhen níklí thín, ³ aur Yoanna* Herodes ke diwán Khúza kí biwí, aur Súsannáh, aur bahuterí áur 'auraten bhí thín, jo apne mál se un kí k̄hidmat kartí thín.

Bij bonewále kí tamsíl.

(Mat. 13. 1-9; Mar. 4. 1-9.)

⁴ Phir jab barí bhír jama' húi, aur har shahr ke log us ke pás chale áte the, us ne tamsíl men kahá, kí ⁵ Ek bonewálá apná bij bone níklá. Aur bote waqt kuchh ráh ke kanáre girá aur raundá gayá, aur hawá ke parandon ne use chug liyá. ⁶ Aur kuchh chatán par girá, aur ugke súkh gayá, is liye kí us ko tari na pahunchí. ⁷ Aur kuchh jháriyon men girá, aur jháriyon ne sáth sáth barhkar use dabá liyá. ⁸ Aur kuchh achchhí zamín men girá, aur ugkar sau guná phal láyá. Yih kahkar us ne pukará; Jis ke sunne ke kán hon, wuh sun le.

Us tamsíl kí táwil.

(Mat. 13. 10-23; Mar. 4. 10-20.)

⁹ Us ke shágirdon ne us se púchhá, kí yih tamsíl kyá hai? ¹⁰ Us ne kahá; tum ko Khudá kí bádsháhat ke bhedon kí samajh dí gayi hai, magar auron ko tamsílon men sunáyá játá hai, táki dekhte hús na dekhén, aur sunte hús na samjhen. ¹¹ Wuh tamsíl yih hai, kí bij Khudá ká kalám hai. ¹² Ráh ke kanáre ke wuh haín jinhon ne suná; ba'd us ke Iblís ákar kalám ko un ke dil se chhín le játá hai, aísá na ho kí

imán lákar naját páen. ¹³ Aur chatán par ke wuh haín, jo sunkar kalám ko khushí se qabúl kar lete haín; lekin jar nahín rakhte, magar kuchh 'arse tak imán rakhkar ázmáish ke waqt phir játe haín. ¹⁴ Aur jo jháriyon men pará, us se wuh log murád haín jinhon ne suná, lekin hote hote is zindagí ke fikron aur daulat aur 'aish o 'ishrat men phaus játe haín, aur un ká phal paktá nahín. ¹⁵ Magar achchhí zamín ke wuh haín, jo kalám ko sunkar 'umda aur nek dil men sambhále rahte, aur sabr se phal láte haín.

Chirág kí tamsíl.

(Mar. 4. 21-25.)

¹⁶ Koí shakhs chirág jalákar bartan se nahín chhipátá, na palang ke niche rakhtá hai, balki chirágdán par rakhtá hai, táki andar ánewálon ko raushní dikháí de. ¹⁷ Kyúnki koí chiz chhipí nahín, jo zahir na ho jáegí; aur na koí aísí poshída bát hai, jo ma'lúm na hogí aur zuhúr men na áegí. ¹⁸ Pas khabardár raho, kí tum kis tarah sunte ho: kyúnki jis ke pás hai, use diyá jáegá; aur jis ke pás nahín hai, us se wuh bhí le liyá jáegá jo apná samajhtá hai.

Yisú' kí ruhání rishtadári.

(Mat. 12. 46-50; Mar. 3. 31-35.)

¹⁹ Phir us kí mán aur us ke bhái us ke pás áe magar bhír ke sabab us tak pahunch na sake. ²⁰ Aur use khabar dí gayi, kí Terí mán aur tere bhái báhar khare haín aur tujh se milná cháhte haín. ²¹ Us ne jawáb men un se kahá, kí Merí mán aur mere bhái to yih haín, jo Khudá ká kalám sunte aur us par 'amal karte haín.

* N. Yoana.

Jhīl par tīfān ko thamā denā.

Mat. 8. 23-27; Mar. 4. 35-41.)

²² Phir ek dīn aisā hūā, ki wuh aur us ke shāgird kishtī par charhe; aur us ne un se kahā, ki *Āo*, jhīl ke pār chalen: pas wuh rawāna hūe. ²³ Magar jab kishtī chālī jāti thī to wuh so gayā; aur jhīl par barī āndhī āī, aur kishtī pānī se bhari jāti thī, aur wuh khatre men the. ²⁴ Unhon ne pās ākar use jagāyā aur kahā; ki Sāhib, Sāhib, ham halāk hūe jāte hain. Us ne uṭhkar hawā ko aur pānī ke zor shor ko jhirkā, aur dono tham gaye, aur amin ho gayā. ²⁵ Us ne un se kahā; Tumhārā imān kahān gayā? Wuh dar gaye, aur ta'ajjub karke āpas men kahne lage, ki Yih kaun hai? yih to hawā aur pānī ko hukm detā hai, aur wuh us ki mānte hain.

Ek ādmī men se bahut sī bad-rūhon ko nikāl denā.

(Mat. 8. 28-34; Mar. 5. 1-20.)

²⁶ Phir wuh Girāsēnion ke 'ilāqe men jā pahunchē, jo us pār Galīl ke sāmne hai. ²⁷ Jab wuh kanāre par utrā, to us shahr kī ek mard use milā, jis men bad-rūhen thī; aur us ne barī muddat se kapre na pahine the, aur wuh ghar men nahīn, balki qabron men rahā kartā thā. ²⁸ Wuh Yisū' ko dekhkar chillāyā, aur us ke āge girkar barī āwāz se kahā, ki *Āi Yisū'*, Khudā Ta'ālā ke Bete, mujhe tujh se kyā kām? terī minnat kartā hūn, ki Mujhe 'azāb men na dāl. ²⁹ Kyūnki wuh us nāpāk rūh ko hukm detā thā, ki is ādmī men se nikal jā. Is liye ki us ne us ko āksar pakrā thā, aur harchand log use zanjī-

ron aur beriyon se jakārke qābū men rakhte the, tāham wuh zanjiron ko tor daltā thā, aur bad-rūh us ko biyābānon men bhagāe phirtī thī. ³⁰ Yisū' ne us se pūchhā, ki *Terā kyā nām hai?* Wuh bolā; *Lashkar*; kyūnki us men bahut sī bad-rūhen thīn. ³¹ Aur wuh us ki minnat karne lagīn, ki Hamen athāh garbe men jāne kā hukm na de. ³² Wāhān pahār par sūaron kā ek barā gol char rahā thā: unhon ne us ki minnat kī, ki Hamen un ke andar jāne de. Us ne unhen jāne diyā. ³³ Aur bad-rūhen us ādmī men se nikalkar sūaron ke andar gayīn, aur gol karāre pa se jhapatkar jhīl men jā parā aur dūb marā. ³⁴ Yih mājārā dekhkar charnawāle bhāge, aur jākar shahr aur dhāt men khabar dī. ³⁵ Log us mājare ke dekhne ko nikle; aur Yisū' ke pās ākar us ādmī ko, jis men se bad-rūhen niklī thīn, kapre pahine aur hosh men Yisū' ke pānwon ke pās baithe pāyā, aur dar gaye. ³⁶ Aur dekhnewālon ne un ko khabar dī, ki jis men bad-rūhen thīn, wuh kis tarah achchhā hūā. ³⁷ Aur Girāsēnion ke girdnawāh ke sab logon ne us se darkhwāst kī, ki hamāre pās se chalā jā; kyūnki un par barī dahshat chhā gayī thī; pas wuh kishtī men baitthkar wāpus gayā. ³⁸ Lekin jis shakhs men se bad-rūhen nikal gayī thī, wuh us ki minnat karke kahne lagā, ki mujhe apne sāth rahne de: magar Yisū' ne use rukhsat karke kahā; ³⁹ Apne ghar ko lautkar logon se bayān kar, ki Khudā ne tere liye kaise bare kām kiye. Wuh rawāna hokar tamām shahr men charchā karne lagā, ki Yisū' ne mere liye kaise bare kām kiye.

* Yūn. *Ligiyon*, ya'ni *chha hazār sipdhiyon kā lashkar*.

Ek bímār 'aurat ká shifá pánā, aur ek murda larķi ká jīlāyī jānā.

(Mat. 9. 18-26; Mar. 5. 22-43.)

⁴⁰ Jab Yisú' wápas á rahá thá, to log us se khushi ke sáth mile, kyúinki sab us kí ráh takte the. ⁴¹ Aur dekho Yáir nám ek shakhs, jo 'ibádatkháne ká sardár thá, áyá, aur Yisú' ke qadamon par girke us se minnat kí, kí Mere ghar chal: ⁴² kyúinki us kí iklauti betí, jo baras bárah ek kí thí, marne ko thí. Aur jab wuh já rahá thá to log us par gire parte the.

⁴³ Aur ek 'aurat ne, jis ke bárah barás se khún járí thá, aur apná sárá mál hakinon par kharch kar chukí thí,^a aur kisi ke háth se achchhi ná ho saki thí, ⁴⁴ us ke píchhe ákar us kí poshák ká kanára chhúá; aur usí dam us ká khún bahná band ho gayá. ⁴⁵ Is par Yisú' ne kahá; Wuh kaun hai jis ne mujhe chhúá? Jab sab inkár karne lage, to Patras aur us ke sáthion^b ne kahá, kí Ai Sáhib, log tujhe dabáte aur tujh par gire parte hain. ⁴⁶ Magar Yisú' ne kahá, kí Kisi ne mujhe chhúá to hai; kyúinki main ne ma'lúm kiyá, kí quwwat mujh men se niklí hai.

⁴⁷ Jab us 'aurat ne dekhá ki main chhip nahín saktí, to kánpí húi áí, aur us ke áge girke sab logon ke sámnne bayán kiyá, kí main ne kis sabab se tujhe chhúá, aur kis tarah usí dam shifá pá gayí. ⁴⁸ Us ne us se kahá; Betí, tere imán ne tujhe achchhá kiyá hai; salámat chali já.

⁴⁹ Wuh yih kah hí rahá thá, kí 'ibádatkháne ke sardár ke hán se kisi ne ákar kahá, kí Terí betí mar gayí; Ustád ko^c taklíf na de. ⁵⁰ Yisú' ne sunkar use jawáb diyá, kí Khauf na kar: faqat í'tiqád rakh;

^a N. aur apná . . . kar chukí thí na dárád.
^c N. ab ízáb.

wuh bach jáegi. ⁵¹ Aur ghar men pahunchkar, Patras aur Yúhanná aur Ya'qúb aur larķi ke mán báp ke siwá, kisi ko apne sáth andar na jáne diyá. ⁵² Aur sab us ke liye ro pit rahe the, magar us ne kahá; Roo nahín; wuh mar nahín gayí, balki sotí hai. ⁵³ Wuh us par hapsne lage, kyúinki jánte the, kí mar gayí hai. ⁵⁴ Magar us ne us ká háth pakrá, aur pukárke kahá; Ai larķi, uth. ⁵⁵ Us kí rúh phir áí, aur wuh usí dam uthí. Phir Yisú' ne hukm diyá, kí use kuchh kháne ko diyá jáe. ⁵⁶ Us ke mán báp hairán hue: aur us ne unhen tákid kí, kí yih májará kisi se na kahná.

Bárah rusilon ko manádi ke liye bhejná.

(Mat. 10. 1, 9-14; Mar. 6. 7-11.)

¹ Phir us ne un bárah ko bulá-
9 kar unhen sab bad-rúhon par, aur bímáron ko dúr karne ke liye qudrat aur ikhtiyár bakhshá, ² aur unhen Khudá kí bádsháhat kí manádi karne, aur bímáron ko achchhá karne ke liye^d bhejá. ³ Aur un se kahá, kí Ráh ke liye kuchh na lená, na láthí, na jholí, na rotí, na rupaya; na do do kurte rakhná. ⁴ Aur jis kisi ghar men dákhil ho, wahín rahná aur wahín se rawána honá. ⁵ Aur jis kisi shahr ke log tumhen qabúl na karen, us shahr se nikalte waqt apne pánwon kí gard jhár do, táki un par gawáhi ho. ⁶ Pas wuh rawána hokar gánpw gánpw khushkhabarí sunáte, aur har jagah shifá dete phire.

Herodes bádsháh ká Yisú' ke sabab se ghabrá jánā.

(Mat. 14. 1-12; Mar. 6. 14-29.)

⁷ Aur chauntháí mulk ká hákim;

^b N. aur us ke sáthion na dárád.
^d N. aur shifá dena ke liye.

Herodes sab ahwál sunkar ghabrá gayá, is liye ki ba'z kahte the, ki Yúhanná murdon men se jí uthá hai; ⁸ aur ba'z yih, ki Eliyyáh záhir huá hai; aur ba'z yih, ki qadím nabíon men se koí jí uthá hai. ⁹ Magar Herodes ne kahá, ki Yúhanná ká to main ne sir katwá diyá; ab yih kaun hai, jis kí bábat aisi báten suntá hún? Pas us ke dekhne kí koshish men rahá.

Páñch hazár ádmíon ko khiláná.

(Mat. 14. 13-21; Mar. 6. 30 aur 32-44; Yúh. 6. 1-13.)

¹⁰ Phir rasúlon ne jo kuchh kiya thá lautkar us se bayán kiya. Aur wuh un ko alag lekar Baitsaidá nám ek shahr ko chalá gayá. ¹¹ Yih jánkar bhí us ke piche gayi; aur wuh khushi ke sáth un se milá, aur un se Khudá kí bádsaháhat kí báten karne lagá, aur jo shifá páne ke muhtáj the unhen shifá bakhshi. ¹² Jab din dhalne lagá, to un bárah ne ákar us se kahá, ki Bhír ko rukhsat kar, ki cháron taraf ke gáon-wáon aur bastiyon men já tiken, aur kháne kí tadbir karen; kyunki ham yahán wirán jagah men hain. ¹³ Us ne un se kahá, Tum hí unhen kháne ko do. Unhon ne kahá, ki Hamáre pás páñch roṭiyon aur do machhliyon se ziyáda maujúd nahin; magar hán, ham jákar in sab logon ke liye kháná mol le áen? ¹⁴ Kyunki wuh páñch hazár mād ke qarib the. Us ne apne shágirdon se kahá, ki Un ko takhminan pachás pachás kí qatáren karke biṭháo. ¹⁵ Unhon ne usi tarah kiya aur sab ko biṭhaya. ¹⁶ Phir us ne wuh páñch roṭiyán aur do machhliyan lín aur ásmán kí taraf dekhkar un par parakat cháhi, aur torkar apne shágirdon ko detá gayá, ki logon ke

• Yá isṭidag.

b Yá apne ápe ká.

c Yá apne ápe ko.

áge rakkhen. ¹⁷ Unhon ne kháyá, aur sab ser ho gaye; aur un ke bache hue tukron kí bárah tokriyan uthái gayin.

Masih ká martaba, us ká dukh uthána, aur us kí pairawí kí mushkilát.

(Mat. 16. 13-28; Mar. 8. 27-9. 1.)

¹⁸ Jab wuh tanháí men du'á máng rahá thá, aur shágird us ke pás the, to aísá huá ki us ne un se pichhá, ki Log mujhe kyá kahte hain? ¹⁹ Unhon ne jawáb men kahá, Yúhanná baptisina^a denewálá; aur ba'z Eliyyáh kahte hain; aur ba'z yih, ki qadím nabíon men se koí jí uthá hai. ²⁰ Us ne un se kahá; Lekin tum mujhe kyá kahte ho? Patras ne jawáb men kahá, ki Khudá ká Masih. ²¹ Us ne un ko tákid karke hukm diya, ki Yih kisí se na kahná; ²² aur kahá; Zarúr hai, ki Ibn i Ádam bahut dukh utháe, aur buzurg aur sardár káhin aur faqih use radd karen, aur wuh qatl kiya jáe, aur tisre din jí uthé. ²³ Aur us ne sab se kahá, ki Agar koí mere piche áná cháhe, to apní khudí se^b inkár kare, aur har roz apní salib utháe, aur mere piche ho le. ²⁴ Kyunki jo koí apní ján bachání cháhe, wuh use khoegá; aur jo koí mere wáste apní ján khoe, wuh use bacháegá. ²⁵ Aur ádmí agar sári dunyá ko hásil kare aur apní ján ko^c kho de, yá us ká nuqsán utháe, to use kyá fáida hogá? ²⁶ Kyunki jo koí mujh se aur meri báton se sharmáegá, Ibn i Ádam bhí, jab apne aur apne Báp aur pák frishton ke jalál men áegá, to us se sharmáegá. ²⁷ Lekin main tum se sach kahtá hún, ki un men se jo yahán khare hain ba'z aise hain, ki jab tak Khudá kí bádsaháhat ko dekh

na len, maut ká maza hargiz na chakhenge.

Yisú' kí súrat ká badal jáná.

(Mat. 17. 1-8; Mar. 9. 2-8.)

²⁸ Phir in báton ke koi áth roz ba'd aisé húa, ki wuh Patras aur Yúhanná aur Ya'qúb ko hamráh lekar pahár par du'á mángne gayú.

²⁹ Jab wuh du'á máng rahá thá, to aisé húa ki us ke chihre kí súrat badal gayi, aur us kí poshák safed barráq ho gayi.

³⁰ Aur dekho, do shakhs, ya'ní Músá aur Eliyyáh, us se báton kar rahe the; ³¹ yih jalál men dikhái diye, aur us ke intiqaál ká zikr karte the, jo Yarú-shalem men wáqi' hone ko thá.

³² Magar Patras aur us ke sáthi nind men bhare the: aur jab achchhi tarah bedár húa, to us ke jalál ko aur un do shakhson ko dekhá, jo us ke sáth khare the.

³³ Jab wuh us se judá hone lage, to aisé húa ki Patras ne Yisú' se kahá; Ai Sáhíb, hamára yahán rahná achchhá hai: pas ham tén dere banáen; ek tere liye, ek Músá ke liye, ek Eliyyáh ke liye: lekin wuh jántá na thá, ki kyá kahtá hai. ³⁴ Wuh yih kahtá hí thá, ki bádál ne ákar un par sáya kar liyá; aur jab wuh bádál men ghirne lage, to dar gaye. ³⁵ Aur bádál men se ek áwáz áí, ki Yih merá barguzida Betá hai; is kí suno. ³⁶ Yih áwáz áte hí Yisú' akelá páyá gayá. Aur wuh chup rahe, aur jo báton dekhí thin, un dinon men kisi ko un kí kuchh khabar na di.

Ek mirgíwále larke ko achchhá karná.

(Mat. 17. 14-18; Mar. 9. 14-27.)

³⁷ Dústre din, jab wuh pahár se utre the, to aisé húa ki ek barí bhir us se á milí. ³⁸ Aur dekho, ek

ádmí ne bhir men se chillákar kahá; Ai Ustád, main teri minnat kartá hún, ki mere bete par nazar kar; kyúnci wuh merá iklaútá hai: ³⁹ aur dékho, ek rúh use pakar letí hai, aur wuh yakáyak chikh ughtá hai; aur us ko aisé marortí hai, ki kaf bhar látá hai, aur us ko kuchalkar mushkil se chhortí hai. ⁴⁰ Aur main ne tere shágirdon kí minnat kí, ki use nikál den; lekin wuh na nikál sake. ⁴¹ Yisú' ne jawáb men kahá; Ai be'itigúd aur kajrau qáum, main kab tak tumháre sáth rahúngá, aur tumhári bardásht karúngá? Apne bete ko yahán le á. ⁴² Wuh átá hí thá, ki bad-rúh ne use paṭakkar marorá. Aur Yisú' ne us nápak rúh ko jhirká, aur larke ko achchhá karke us ke báp ko de diyá. ⁴³ Aur sab log Khudá kí shán ko dekhkar hairán húa.

Apne máre jáne ke बारे men Yisú' kí peshingoí.

(Mat. 17. 22, 23; Mar. 9. 30-32.)

Leikin jis waqt sab log un sáre kámon par jo wuh kartá thá, ta'aj-jub kar rahe the, us ne apne shágirdon se kahá; ⁴⁴ Tumháre kánon men yih báton parí rahen: kyúnci Ibn i Ádam ádmion ke háth men hawále kiye jáne ko hai. ⁴⁵ Leikin wuh is bát ko samajhte na the, balki yih un se chhipái gayi, táki use ma'lúm na karen: aur is bát kí bábat us se púchhte húa darte the.

Ásmán kí bádsháhat men bará kaun hai?

(Mat. 18. 1-5; Mar. 9. 33-37.)

⁴⁶ Phir un men yih bahs shurú' hui, ki ham men se bará kaun hai? ⁴⁷ Leikin Yisú' ne un ke dilon ká, khayál ma'lúm karke ek bachche

* Yún. pushé.

ko liyá, aur apne pás khará karko un se kahá; ⁴⁸ Jo koí is bachche ko mere nám par qabúl kartá hai, wuh mujhe qabúl kartá hai; aur jo mujhe qabúl kartá hai, wuh mere bhejnewále ko qabúl kartá hai; kyúñki jo tum men sab se chhoṭá hai, wuhí bará hai.

Aur madadgáron kí hábat.

(Mar. 9. 38-40.)

⁴⁹ Yúhanná ne jawáb men kahá; Ai Sáhíb, ham ne ek shakhs ko tere nám se bah-rúhen níkalte dekhá, aur us ko mana' karne lage, kyúñki wuh hamáre sáth terí páirawí nahín kartá. ⁵⁰ Lekin Yisú' ne us se kahá, ki Use mana' na karná, kyúñki jo tumháre khlíf nahín, wuh tumhári taraf hai.

Ek Sámarí gáñw men Yisú' ká ṭikne na píná.

⁵¹ Jab wuh din nazdík áe ki wuh úpar uṭháyá jáe. to aisá húa ki us ne Yaráshalem ke jáne ko karnar bándhí*, ⁵² aur apne áge qásíd bheje; wuh jákar Sámarion ke ek gáñw men dákhil húa, táki us ke liye taiyári karen. ⁵³ Lekin unhon ne us ko ṭikne na diyá, kyúñki us ká rukh Yaráshalem kí taraf thá. ⁵⁴ Yih dekhkar us ke shágird Yáqúb aur Yúhanná ne kahá; Ai Khudáwand, kya tú cháhtá hai ki ham hukm den, ki ásmán se ág názil hokar unheṭ bhasam kar de. ⁵⁵ Magar us ne phirkar unhen jhirká. ⁵⁶ Phir wuh kisí áur gáñw men chale gaye.

Yisú' ke shágird banne kí sharteṅ.

(Mat. 8. 19-22.)

⁵⁷ Jab wuh ráh men chale játe the, to kisí ne us se kahá; Jahán

kahín tú jáe, main tere píchhe chálúngá. ⁵⁸ Yisú' ne us se kahá, ki Lomriyon ke bhat hote hain, aur hawá ke parandon ke ghonsle; magar Ibn í Adam ke liye sir dharne kí bhí jagah nahín. ⁵⁹ Phir us ne dúsre se kahá; Mere píchhe chal. Us ne kahá; Ai Khudáwand^b, mujhe ijázat de, ki pahle jákar apne háp ko dafn karún. ⁶⁰ Us ne us se kahá, ki Murdon ko apne murde dafn karne de; lekin tú jákar Khu-dá kí bádsháhat kí khabar phailá. ⁶¹ Ek áur ne bhí kahá, ki Ai Khudáwand, main tere píchhe chálúngá; lekin pahle mujhe ijázat de, ki apne ghar ke logon se rúkh-sat ho áún. ⁶² Yisú' ne us se kahá, ki Jo koí apná háth hal par rakhkar píchhe dekhtá hai, wuh Khudá kí bádsháhat ke láiq nahín.

Manadí ke liye sattar shágirdon ká bhejná.

IO ¹ In báton ke ba'd Khudá-wand ne sattar ádmí áur muṡarrar kiye, aur jis jis shahr aur jagah ko khud jáncwálá^a thá, wahán unhen do do karke apne áge bhejá. ² Aur wuh un se kahne lagá, ki Fasl to bahut hai, lekin mazdúr thore hain; is liye fasl ke málik kí minnat karo, ki apní fasl kátne ke liye mazdúr bheje. ³ Jáó; dekho, main tumhen goyá barron ko bheriyon ke bích men bhejtá hún. ⁴ Na baṭúá le jáó, na jholí, na jútíyán; aur na ráh men kisí ko salám karo. ⁵ Aur jis kisí ghar men dákhil ho, pahle kaho, ki Is ghar kí salámatí ho. ⁶ Agar wahán koí salámatí ká farzand hogá, to tumhárá salám^c us par ṭhahregá; nahín to, tum par laut áegá. ⁷ Usí ghar men raho, aur jo kúchh

* Yún. apná rukh masbút kiya.

^b N. Ai Khudáwand na dárád.

^c Yá tumhári salámatí.

un se mile khaó pío; kyúnki mazdúr apní mazdúri ká haqqdár hai. Ghar ghar na phiro. ⁸ Aur jis shahr men dákhlil ho, aur wahán ke log tumhen qabúl karen, to jo kuchh tumháre sámnne rakkhá jáe, khaó: ⁹ aur wahán ke bímáron ko achchhá karo, aur un se kaho, ki Khudá ki bádsháhat tumháre nazdík á pahunchí hai. ¹⁰ Lekin jis shahr men dákhlil ho, aur wahán ke log tumhen qabúl na karen, to us ke bázáron men jákar kaho, ki ¹¹ Ham is gard ko bhi, jo tumháre shahr se hamáre pánwón men lagi hai, tumháre sámnne jháre dete hain; magar yih ján lo, ki Khudá ki bádsháhat nazdík á pahunchí hai. ¹² Main tum se kahtá hún, ki Us din Sodom ká hál us shahr ke hál se ziyáda bardásht ke láiq hogá. ¹³ Ai Khurázín, tujh par afsos! ai Baitsaidá, tujh par afsos! kyúnki jo mu'jize^a tum men záhir hue, agar wuh Súr aur Saidá men záhir hote, to tát orhkar aur khák men baithkar kab ke tauba kar lete. ¹⁴ Magar 'adúlat men Súr aur Saidá ká hál tumháre hál se ziyáda bardásht ke láiq hogá. ¹⁵ Aur ai Kafarnahúm, kyá tú ásmán tak báland kiya jáegá? Nahin, balki tú 'Álam i arwáh men utará jáegá. ¹⁶ Jo tumhári suntá hai wuh meri suntá hai; aur jo tumhen nahin mántá, wuh mujhe nahin mántá; aur jo mujhe nahin mántá, wuh mere bhejnewále ko nahin mántá.

Un sattu shágirdon ká wápas áné.

¹⁷ Wuh sattu khush hokar phir áe, aur kahne lage; Ai Khudáwand, tere nám se bad-rúhen bhí hamáre tábi' hain. ¹⁸ Us ne un se kahá; Main Shaitán ko bijlí ki tarah ásmán se girá húa dekh rahá thá. ¹⁹ Dekho, main ne tum ko ikhtiyár

^a Yún. qudratey.

diya, ki sánpón aur bichehhuón ko kuchlo, aur dushman kí sári qudrat par gálib áo; aur tum ko hargiz kisi chiz se zarar na pahunchegá. ²⁰ Taubhi is se khush na ho, ki rúhen tumháre tábi' hain; balki is se khush ho, ki tumháre nám ásmán par likhe hue hain.

Yisú' kí khushi.

(Mat. 11. 25-27.)

²¹ Usí ghari wuh Rúhu'l Quds se khushi men bhar gayá aur kahá; Ai Báp, ásmán aur zamín ke Khudáwand, main teri hamd kartá hún, ki tú ne yih báten dánáon aur 'aqlmandon se chhipáin, aur bachchon par záhir kí: hán, ai Báp, kyúnki aisá hí tujhe pasand áyá. ²² Mere Báp kí taraf se sab kuchh mujhe saunpá gayá; aur koi nahin jántá, ki Betá kaun hai, siwá Báp ke; aur koi nahin jántá, ki Báp kaun hai, siwá Bete ke, aur us shakhs ke, jis par Betá use záhir karná cháhé. ²³ Aur shágirdon kí taraf mutawajjih hokar kháss unhin se kahá; Mubáarak hain wuh ánkhen jo yih báten dekhí hain, jinhen tum dekhte ho. ²⁴ Kyúnki main tum se kahtá hún, ki Bahut se nabíon aur bádsháhon ne cháhá, ki jo báten tum dekhte ho dekhén, magar na dekhin; aur jo báten tum sunte ho sunén, magar na sunin.

Rahmdíl Sámarí kí tamsíl.

²⁵ Aur dekho, ek 'álim i shara' uthá, aur yih kahkar us kí ázmáish karne lagá, ki Ai ustád, main kyá karún, ki hamesha kí zindagi ká wáris banún? ²⁶ Us ne us se kahá, ki Tauret men kyá likhá hai? Tú kis tarah parhá hai? ²⁷ Us ne jawáb men kahá, ki ^b Khudáwand apne Khudá se, apne sáre dil aur

^b Istisná 6. 5.

apni sári ján aur apni sári táqat aur apni sári 'aql se mahabbat rakh; aur 'Apne parausi se apne barábar mahabbat rakh. ²⁸ Us ne us se kahá; Tú ne thík jawáb diyá: yihí kar, to tú jiegá. ²⁹ Magar us ne apne taín rástbáz tháhráne ki garaz se Yisú' se púchhá, Phir merá parausi kaun hai? ³⁰ Yisú' ne jawáb men kahá, ki Ek ádmí Yaráshalem se Yariho ki taraf jú rahá thá, ki dákúon men ghír gayá; unhon ne us ke kapre utár liye, aur mára bhí, aur adhníá chhorkar chale gaye. ³¹ Ittifáqan ek káhin usí ráh se jú rahá thá; aur use dekhke katrákar chala gayá. ³² Isí tarah ek Lewí us jagah áyá; wuh bhí use dekhke katrákar chala gayá. ³³ Lekin ek Sámari safar karte karte wahín á niklá, aur dekhkar tars kháyá, ³⁴ aur us ke pás áyá, aur us ke zakhmon ko tel aur mai lagákar bándhá, aur apne jánwar par sawár karke saráe men le gayá, aur us ki khabargiri ki. ³⁵ Dúsré din do dínár^b níkalíkar bhatiyáre ko diye aur kahá; Is ki khabargiri karná; aur jo kuchh is se ziyáda kharch hogá, main phir ákar tujhe adá kar dúngá. ³⁶ In tinoñ men se us shakhs ká, jo dákúon men ghír gayá thá, teri dánist men kaun parausi tháhrá? ³⁷ Us ne kahá; Wuh jis ne us par rahm kiya. Yisú' ne us se kahá; Já, tú bhí aisá hí kar.

*Martha aur Maryam ke ghar men
Yisú' ki dá'wat.*

³⁸ Phir jab jú rahe the, to wuh ek gánw men dákhlil húa; aur Martha nám ek 'aurat ne use apne ghar men utará. ³⁹ Aur Maryam nám us ki ek bahin thí; wuh Yisú' ke pánwon ke pás baiṭhkar us ká

kalám sun rahí thí. ⁴⁰ Lekin Martha khidmat karte karte ghabrá gayí; pás us ke pás ákar kahne lagi; Ai Khudáwand, kyá tujhe khayál nahín, ki meri bahin ne khidmat karne ko mujhe akelé chhor diyá hai? Pas use farmá, ki meri madad kare. ⁴¹ Khudáwand ne jawáb men us se kahá; Martha, Martha, tú to bahut chízon ke fikr o taraddud men hai: ⁴² lekin ek chíz zarúr hai^c; aur Maryam ne wuh achchhá hissa chun liya hai, jo us se chhíná na jáegá.

Du'a mángne ká taríqa.

(Mat. 6. 9-13.)

II ¹ Phir aisá húa ki wuh kisi jagah du'a mángtá thá; jab máng chuká, to us ke shágirdon men se ek ne us se kahá; Ai Khudáwand, jaisá Yúhanná ne apne shágirdon ko du'a mángni síkháí, tú bhí hamen síkhá. ² Us ne un se kahá; Jab tum du'a mángo, to kaho, ki Ai Báp, terá nám pák unáná jae. Teri búdssháhat ae. ³ Hamári roz ki roṭí har roz hamen diyá kar. ⁴ Aur hamáre gunáhon ko mu'áf kar; kyúñki ham bhí apne har qarzdár ko mu'áf karte hain. Aur hamen ázmáish men na lá.

Du'a mángne men lagá rahná.

(Mat. 7. 7-12.)

⁵ Phir us ne un se kahá; Tum men se kaun hai, jis ká ek dost ho, aur wuh ádhí ráat ko us ke pás jákar us se kahe, ki Ai dost, mujhe tén roṭiyán de^d: ⁶ kyúñki merá ek dost safar karke mere pás áyá hai, aur mere pás kuchh nahín ki us ke áge rakkhún; ⁷ aur wuh andar se jawáb men kahe; Mujhe taklíf na de: ab

^a Ahbár 19. 18.

^c N. lekin zarúrat chand hí chízon ki hai, balki ek kí.

^b Mat. 18. 28 ká háshiya dekho.

^d Yún. 'áriyatan de.

darwāza band hai, aur mere larke mere pās bichhaune par hai; main uṭhkar tujhe de nahīn saktā. ⁸ Main tum se kahtā hūn; Agarchi wuh is sabab se ki us kā dost hai, uṭhkar use na de, tāham us ki behayāi ke sabab uṭhkar jitnī darkār hai use degā. ⁹ Pas main tum se kahtā hūn; Māngo, to tumhen diyā jāegā; dhūndho, to pāoge; darwāza khat-khatāo, to tumhare wāste kholū jāegā. ¹⁰ Kyūnki jo koī māngtā hai, use milātā hai; aur jo dhūndhtā hai, wuh pātā hai; aur jo khatkhatātā hai, us ke wāste kholū jāegā. ¹¹ Tum men se aisā kaun sā bāp hai, ki jab us kā betā rotī mānge, to use patthar de? yā ^a machhlī mānge, to machhlī ke badle use sānp de? ¹² yā andā mānge, to us ko bichchhū de? ¹³ Pas jab ki tum bure hokar apne bachchon ko achchhlī chizen denī jānte ho, to āsmānī Bāp apne māngnewālon ko Rūh'n' Quds kyūn na degā?

*Bad-rūh nikālne ki bābat mukhālīfah
kā kufr aur Yisū' kā jawāb.*

(Mat. 12. 22-30 aur 43-45; Mar. 3. 22-30.)

¹⁴ Phir wuh ek gūngī bad-rūh ko ^b nikāl rahā thā. Aur jab wuh bad-rūh utar gayī, to aisā hūā ki gūngā bolā; aur logon ne ta'ajjub kiyā. ¹⁵ Lekin un men se ba'z ne kahā; Yih to bad-rūhon ke sardār Ba'al-zabūl ki madad se bad-rūhon ko nikāltā hai. ¹⁶ Ba'z aur log āzmā-ish ke liye us se ek āsmānī niṣhān talab karne lage. ¹⁷ Magar us ne un ke khayālon ko jānkar un se kahā, ki Jis kisī bādshāhat men phūt pare, wuh wīran ho jātī hai; aur jis ghar men phūt pare, wuh barbād ho jātā hai. ¹⁸ Aur agar Shaitān bhī apnā mukhālīf ho jāe,

to us ki bādshāhat kis tarah qāim rahegi? kyūnki tum merī bābat kahte ho, ki Yih bad-rūhon ko Ba'al-zabūl ki madad se nikāltā hai. ¹⁹ Aur agar main bad-rūhon ko Ba'al-zabūl ki madad se nikāltā hūn, to tumhare bete kis ki madad se nikālte hai? pas wuhī tumhare munsif honge. ²⁰ Lekin agar main bad-rūhon ko Khudā ki qudrat ^c se nikāltā hūn, to Khudā ki bādshāhat tumhare pās ā pahunchī. ²¹ Jab zorāwar ādmī hathiyār bāndhe hūe apnī haweli ki rakhwālī kartā hai, to us kā māl hifāzat se rahtā hai; ²² lekin jab us se koī zorāwar hamla karke us par gālīb ātā hai, to us ke sab hathiyār, jin par us kā bharosā thā chhīn letā, aur us kā māl lūṭkar bānt detā hai. ²³ Jo merī taraf nahīn, wuh mere khilāf hai; aur jo mere sāth jamā nahīn kartā, wuh bakhertā hai. ²⁴ Jab nāpāk rūh ādmī men se nikaltī hai, to sūkhe naqāmon men āram dhūndhtī phirtī hai; aur jab nahīn pātī, to kahtī hai, ki Main apne usī ghar men laut jāūngī jis se niklī hūn; ²⁵ aur ākar use jharā hūā aur ārāsta pātī hai. ²⁶ Phir jākar āur sūt rūhon apne se burī hamrah le ātī hai, aur wuh us men dākhil hokar wahān bastī hai; aur us ādmī kā pichhlā hāl pahle se bhī kharāb ho jātā hai.

Huqīqī mubārakhālī.

²⁷ Jab wuh yih bāten kah rahī thā, to aisā hūā ki bhīr men se ek aurat ne pukārkar us se kahā; Mubārak hai wuh pet jis men tū rahā, aur wuh chhātiyān jo tū ne chūsīn. ²⁸ Us ne kahā; Hān, magar ziyāda mubārak wuh hai, jo Khudā kā kalām sunte, aur us par amal karte hai.

^a N. rotī . . . . yā na dārad. ^b N. ek bad-rūh ko jo gūngī thī. ^c Yūn. ungh.

*Nishán ke talab karnewálon ko
jawáb dená.*

(Mat. 12. 39-42; Mar. 8. 11, 12.)

²⁹ Jab barí bhiñ jama' hotí jái thí, to wuh kahne lagá, ki Is zamán ke log bure hain^a: wuh nishán talab karte hain; magar Yúnus ke nishán ke siwá koi aur nishán unkonadiyá jágá. ³⁰ Kyúñki jis tarah Yúnus Ninaweh ke logon ke liye nishán thahrá, usí tarah Ibn i Ádam bhi is zamáne ke logon^b ke liye thahregá. ³¹ Dakkhin kí malika is zamáne^c ke ádmion ke sáth 'adálat ke din uthkar inhen mujrim thahráegi; kyúñki wuh dunyá ke kanáre se Sulaimán kí hikmat sunne ko áí; aur dekho, yahán wuh hai jo Sulaimán se bhi bará hai. ³² Ninaweh ke log is zamáne ke logon^b ke sáth 'adálat ke din khare hokar inhen mujrim thahráenge: kyúñki unhon ne Yúnus kí manádi par tauba kar lí; aur dekho, yahán wuh hai jo Yúnus se bhi bará hai.

Dil ki sachchái ki búbat.

³³ Koi shákhs chirág jalákar tahkháne men yá paimáne^e ke niche nahin rakhtá, balki chirágdán par rakhtá hai, táki andar ánewálon ko raushni dikhái de. ³⁴ Tere badan ká chirág terí áñkh hai; jab terí áñkh durust hai, to terá sára badan bhi raushan hai; aur jab kharáb hai, to terá badan bhi tárík hai. ³⁵ Pas dekhna, jo raushni tujh men hai táríki to nahin. ³⁶ Pas agar terá sára badan raushan ho, aur koi hissa tárík na rahe, to wuh tamám aisá raushan hogá, jaisá us waqt hotá hai, jab chirág

apní chamak se tujhe raushan kartá hai.

*Farisíon aur shara' ke 'álimon kí
riyákári par malámat.*

³⁷ Jab wuh bát kar ruhá thá, to kisi Farisí ne us kí din kí da'wat kí; pas wuh andar jáke kháná kháne baithá. ³⁸ Farisí ne yih dekhkar ta'ajjub kiyá, ki us ne kháne^d se pahle gusl nahin kiyá.^e ³⁹ Khudáwand ne us se kahá, ki Ai Farisio, tum piyále aur rikábí ko úpar se to sáf karte ho; lekin tumháre andar lút aur badí bhari hui hai. ⁴⁰ Ai nádáno, jis ne báhar ko banáyá, kyá us ne andar ko nahin banáyá? ⁴¹ Hán, andar kí chizen^f khairát kar do, to dekho, sab kuchh tumháre liye pák hogá.

⁴² Lekin ai Farisio, tum par afsos hai! kí podine aur sudáb aur har ek tarkári par dahyakí dete ho, aur insáf aur Khudá kí mahabbat se gúfil rahte^g ho: lázin thá, kí yih bhi karte aur wuh bhi na chhorte. ⁴³ Ai Farisio, tum par afsos hai! kí tum 'ibádatkhánon men a'lá darje kí kursíon aur bázáron men salám cháhate ho. ⁴⁴ Tum par afsos hai! kyúñki tum un poshída qabron kí mánind ho, jin par ádmí chalte hain, aur un ko is bát kí khabar nahin.

⁴⁵ Phir shara' ke 'álimon men se ek ne jawáb men us se kahá, kí Ai ustád, in báton ke kahne se tú ha-men bhi be'izzat kartá hai. ⁴⁶ Us ne kahá; Ai shara' ke 'álimo, tum par bhi afsos hai! kí tum aise bojh, jin ká uthána mushkil hai, ádmion par ládte ho, aur áp ek ungli bhi un bojhon ko nahin lagáte. ⁴⁷ Tum par afsos hai! kí tum to nabion kí

^a Yún. *yih pusht ek buri pusht hai.*

^c Is lafz se derh man ká paimána murád hai.

^d Yún. *din ke kháne.*

^f Yá jo kuchh tum se ho saktá hai.

^b Yún. *pusht.*

^e Yá *istibáq nahin liyd.*

^g Yún. *darguzar karte.*

qabron ko banáte ho, aur tumháre bápádáon ne un ko qatl kiya thá. ⁴⁸ Pas tum gawáh ho, aur apne bápádáon ke kámon ko pasand karte ho; kyúinki unhoñ ne to un ko qatl kiya thá, aur tum un ki qabron banáte ho. ⁴⁹ Isi liye Khudá ki hikmat ne kahá hai, ki Main nabíon aur rasúlon ko un ke pás bhejúngi; wuh un men se ba'z ko qatl karenge, aur ba'z ko satáenge, ⁵⁰ táki sab nabíon ke khún kí, jo biná e 'álam se baháyá gayá, is zamáne ke logon * se bázpurs kí jáe; ⁵¹ Hábil ke khún se lekar us Zakaryáh ke khún tak, jo qurbángáh aur maqdis^b ke bích men halák húa; main tum se sach kahtá hún, ki Isi zamáne ke logon * se sab kí bázpurs kí jáegi. ⁵² Ai shara' ke 'álimo, tum par afsos hai! ki tum ne ma'rifat kí kunjí chhín lí: tum áp bhí dákhil na húa, aur dákhil honewálon ko bhí roká.

⁵³ Jab wuh wahán se niklá, to faqih aur Farisi use betarah chimañe aur chherne lage, táki wuh bahut sí báton ká zikr kare; ⁵⁴ aur us kí ghát men rahe, táki us ke munh kí koí bát pakren.

Riyákári karne aur ádmíon se darne ke bar-khiláif nasihat.

12 ¹ Itne men, jab hazáron ádmíon kí bhír lag gayi, yahan tak ki ek dúse par girá partá thá, to us ne sab se pahle apne shá-girdon se yih kahná shurú' kiya, ki Us khamír se hoshyár rahná jo Farison kí riyákári hai. ² Kyúinki koí chiz dhan kí nahín, jo kholí na jáegi; aur na koí chiz chhipí hai, jo jání na jáegi. ³ Is liye jo kuchh tum ne andhere men kahá hai, wuh ujále men suná jáega; aur jo kuchh tum ne kofhriyon ke andar kán men

kahá hai, kothon par us kí manádi kí jáegi. ⁴ Magar tum doston se main kahtá hún, ki un se na daro, jo badan ko qatl karte hain, aur ba'd us ke kuchh áur nahín kai sakte. ⁵ Lekin main tumhen játátá hún, ki kis se darná cháhiye: us se daro, jis ko qatl karne ke ba'd ikhtiyár hai, ki jahannam men dále: hán, main tum se kahtá hún, ki usí se daro. ⁶ Kyá do paisé kí páñch chiriyán nahín biktín? táham Khudá ke huzúr un men se ek kí bhí bhúl nahín partí. ⁷ Balki tumháre sir ke sab bál bhí gine húa hain. Daro nahín: tumhári qadr to bahut sí chiriyon se ziyáda hai. ⁸ Aur main tum se kahtá hún, ki Jo koí ádmíon ke sámne merá iqrár kare, Ibn i Ádam bhí Khudá ke frishton ke sámne us ká iqrár karegá: ⁹ magar jo ádmíon ke sámne merá inkár kare, Khudá ke frishton ke sámne us ká inkár kiya jaega. ¹⁰ Aur jo koí Ibn i Ádam ke khiláf koí bát kahe, us ko mu'áf kiya jáe-gá: lekin jo Rúhu'l Quds ke haqq men kufr bake, us ko mu'áf na kiya jáega. ¹¹ Aur jab wuh tum ko 'ibádatkhánon men, aur hákimon aur ikhtiyárwálon ke pás le jáen, to fikr na karná, ki ham kis tarah yá kyá jawáb den, yá kyá kahen; ¹² kyúinki Rúhu'l Quds usí gharí tumhen sikhá degá, ki kyá kahná cháhiye.

Nádán daulatmand ádmí kí tamsíl.

¹³ Phir bhír men se ek ne us se kahá, ki Ai ustád, mere bhái se kah, ki mírás ká merá hissa mujhe de. ¹⁴ Us ne us se kahá; Míyán, kis ne mujhe tumhárá munsif yá bántnewálá muqarrar kiya hai? ¹⁵ Aur us ne un se kahá, ki Khabardár, apne áp ko har tarah ke lálach se

* Yún. ts pusht.

b Yún ghar.

bacháe rakkho: kyúñki kisi kí zin-
dagí us ke mál kí kasrat par mauqúf
nahín. ¹⁶ Aur us ne un se ek tam-
sil kahi, ki Kisi daulatmand kí zamín
men barí fasl húi; ¹⁷ pas wuh apne
dil men sochkar kahne lagá, ki
Main kyá karún, ki mere hán jagah
nahín, jahán apní paidáwár bhar
rakkhún? ¹⁸ Us ne kahá; Main
yih karúngá: apní kothiyán dhákar
un se bari banáúngá; ¹⁹ aur un men
apná sára anáj aur mál bhar rak-
khúngá; aur apní ján se kahúngá,
ki Ai ján, tere pás bahut barason
ke liye bahut sá mál jama' hai;
chain kar, khá, pí, khush rah.
²⁰ Magar Khudá ne us se kahá;
Ai nádán, isi rát terí ján tujh
se talab kar lí jáegi: pas jo tú ne
taiyár kiyá hai, wuh kis ká hogá?
²¹ Aisá hí wuh shakhs hai, jo
apne liye khazána jama' kartá hai,
aur Khudá ke nazdík daulatmand
nahín.

Dunyawi fikr ke barákhiláf.
(Mat. 6. 25-33.)

²² Phir us ne apne shágirdon se
kahá; Is liye main tum se kahtá
hún, ki Apní ján ká fikr na karo,
ki ham kyá kháenge; aur na apne^a
badan ká, ki kyá pahinenge; ²³ kyún-
ki ján khurák se barhkar hai, aur
badan poshák se. ²⁴ Kauwon par
gaur karo, ki na bote hain, na
kátte; na un ke khattá hotá hai,
na kothí; taubhi Khudá unhen khi-
látá hai; tumhári qadr to parandon
se kahín ziyáda hai. ²⁵ Tum men
aisá kaun hai, jo fikr karke apní
'umr men ek ghari^b barhá sake?
²⁶ Pas jab sab se chhotí bát bhí
nahín kar sakte, to báqí chizon ká
kyún fikr karte ho? ²⁷ Sosan ke
darakhthon par gaur karo, ki kis

tarah barhte hain; wuh na mihnát
karte, na kátte hain^c; taubhi main
tum se kahtá hún, ki Sulaimán bhí,
báwujúd apní sári shán o shaukat
ke, un men se kisi kí mánind pos-
shák pahine húe na thá. ²⁸ Pas
jab Khudá maidán kí ghás ko jo áj
hai, aur kal tanúr men jhonkí jáegi,
aisí poshák pahinatá hai; to ai
kami'tiqádo, tum ko kyún na pahiná
degá? ²⁹ Aur tum is kí talásh men
na raho, ki kyá kháenge aur kyá
pienge, aurnashákki bano. ³⁰ Kyún-
ki in sab chizon kí talásh men
dunyá kí qaunen rahtí hain: aur
tumhárá Báp jántá hai, ki tum in
ke muhtáj ho. ³¹ Hán, us kí bád-
sháhat kí talásh men raho, to yih
chízen bhí tumhen mil jáengi. ³² Ai
chhoje galle, na dar; kyúnki tum-
háre Báp ko pasand áyá, ki tumhen
bádscháhat de. ³³ Apná mál asbáb
bechkar khairát kar do; aur apne
liye aise batúe banáo, jo puráne
nahín hote, ya'ní ásmán par aisá
khazána jo khálí nahín hotá,
jahán chor nazdík nahín játá,
aur kírá kharáb nahín kartá.
³⁴ Kyúnki jahán tumhárá khazána
hai, wahín tumhárá dil bhí lagá
rahegá.

Masih ke áne kí taiyári.
(Mat. 24. 42-51.)

³⁵ Tumhári kamaren bandhí rah-
en, aur tumháre chirág jalte rahen;
³⁶ aur tum un ádmion kí mánind
raho, jo apne málík kí ráh dekhte
hon, ki wuh shádí men se kab
lautege; táki jab wuh ákar darwáza
khatkhaté, to fauran us ke wáste
khol den. ³⁷ Mubáarak hain wuh
naukar, jin ká málík ákar unhen
jágtá páe: main tum se sach kahtá
hún, ki wuh kamar bándhkar unhen

^a N. apne na dárad.

^c N. kis tarah na kátte hain, na bunte.

^b Yá apne qaáð ko ek háth.

khána kháne ko bitháegá, aur pás ákar un kí khidmat karegá. ³⁸ Aur agar wuh ráat ke dússe pahar men, yá tisre pahar men ákar un ko aise hál men páce, to wuh naukar mubáarak hai. ³⁹ Lekin yih ján rakkho, kí agar ghar ke málík ko ma'lúm hotá, kí chor kis gharí áegá, to jágtá rahtá, aur ^a apne ghar men naqá hone na detá. ⁴⁰ Tum bhí taiyár raho; kyúnci jis gharí tumhen gumán bhí na hogá, Ibn í Ádam á jáegá.

⁴¹ Patras ne kahá, kí Ai Khudá-wand, tú yih tamsíl ham hí se kahtá hai, yá sab se? ⁴² Khudá-wand ne kahá; Kaun hai wuh diyánatdár aur 'aqlmand dároga, jis ká málík use apne naukar chákaron par muqarrar kare, kí har ek kí khurák waqt par bánt diyá kare? ⁴³ Mubáarak hai wuh naukar, jis ká málík ákar us ko aisá hí karte páce. ⁴⁴ Main tum se sach kahtá hún, kí wuh use apne sáre mál ká mukhtár kardegá. ⁴⁵ Lekin agar wuh naukar apne dil men yih kahkar, kí Mere málík ke áne men der hai, gulámon aur laundiyon ko márná, aur khá píkar inatwálá honá shurú' kare; ⁴⁶ to us naukar ká málík aise din, kí wuh us kí ráh na dekhá ho, aur aisí gharí, kí wuh na jántá ho, á maujúd hogá, aur khúb kore lagákar^b use beimánon men shánil karegá. ⁴⁷ Aur wuh naukar, jis ne apne málík kí marzí ján lí aur taiyári na kí, na us kí marzí ke muváfíq 'amal kiyá, bahut márkháegá. ⁴⁸ Magar jis ne na jánkar márkháne ke kám kiye, wuh thorí márkháegá. Aur jise bahut diyá gayá, us se bahut talab kiyá jáegá; aur jise bahut saunpá hai, us se ziyáda mángenge.

Masih kí pairawí men 'azizon se judáí.

(Mat. 10. 34, 35.)

⁴⁹ Main zamín par ág dálné áyá hún; aur agar lag chukí hotí to main kyá hí khush hotá! ⁵⁰ Lekin mujhe ek baptisma^c lená hai; aur jab tak wuh na ho le main kyá hí tang rahúngá! ⁵¹ Kyá tum gumán karte ho, kí main zamín par sulh karáne áyá hún? Main tum se kahtá hún, kí Nahín, balki judáí karáne; ⁵² kyúnci ab se ek ghar ke pánch ádmí ápas men mukhálafat rakkhenge, do se tín aur tín se do. ⁵³ Báp bete se mukhálafat rakkhegá, aur betá báp se; mán betí se, aur betí mán se; sás bahú se, aur bahú sás se.

Zamáne kí bábat imtiyáz karná.

⁵⁴ Phir us ne logon se bhí kahá, kí Jab bádal ko pachchhim se uthte dekhte ho, to fauran kahte ho, kí Menh barsogá; aur aisá hí hotá hai. ⁵⁵ Aur jab tum ma'lúm karte ho, kí dakkhiná chal rahí hai, to kahte ho, kí Lúh chalegí; aur aisá hí hotá hai. ⁵⁶ Ai riyákáro, zamín aur ásmán kí súrat men to imtiyáz karná tumhen áta hai; lekin is zamáne kí bábat imtiyáz karná kyún nahín áta^d? ⁵⁷ Aur tum apne áp hí kyún faisala nahín kar lete, kí wájib kyú hai? ⁵⁸ Jab tak tú apne mudda'í ke sáth hákim ke pás já rahá hai, to ráh men koshish kar, kí us se chhút jáe; aisá na ho kí wuh tujh ko munsif ke pás kheneh le jáe, aur munsif tujh ko sipáhi ke hawále kare, aur sipáhi tujhe qaid men dále. ⁵⁹ Main tujh se kahtá hún, kí Jab tak tú damrí damrí adá na kar degá, wahán se hargiz na chhútegá.

^a N. jágtá rahtá, aur na dárád.

^c Yá istibág.

^b Yá do tukre karke.

^d N. imtiyáz kyún nahín karte?

Bu'z Galílíon ke qatl hone, aur Shí-lokh ke burj ke gírne ke báre men.

13 ¹ Us waqt bu'z log házir the, jinhon ne use un Galílíon kí khabar di, jin ká khún Pilátus ne un ke zabíhon ke sáth miláyá thá. ² Us ne jawáb men un se kahá, ki In Galílíon ne jo aisá dukh páyá, kyá wuh is liye tumhári dánist men áur sab Galílíon se ziyáda gunahgár the? ³ Main tum se kahtá hún, ki nahín: balki agar tum tauba na karoge, to sab isi tarah halák hoge. ⁴ Yá wuh athárah ádmí jin par Shílokh ká burj girá, aur wuh dabkar mar gaye, kyá tumhári dánist men Yaráshalem ke áur sab rahne-wálon se ziyáda qusúrwár the? ⁵ Main tum se kahtá hún, ki nahín: balki agar tum tauba na karoge, to sab isi tarah halák hoge.

Bephla anjír ke darakht kí tamsíl.

⁶ Phir us ne yih tamsíl kahi, ki Kisi ke angúri bág men ek anjír ká darakht lagá húa thá: wuh us men phal dhúndhne áyá. aur na páyá. ⁷ Is par us ne búgbán se kahá, ki Dekh, tén baras se main is anjír ke darakht men phal dhúndhne áta hún, aur nahín pátá; use kát dál; wuh zannín ko bhí kyún roke? ⁸ Us ne jawáb men us se kahá; Ai Khudáwand, is sál to áur bhí use rahne de, táki main us ke gird tháonlá khodún, aur khád dálún: ⁹ agar áge ko phalá, to khair; nahín to ba'd us ke kát dálná.

Ek kubrí 'aurat ko achchhá karná.

¹⁰ Phir wuh Sabt ke din kisi 'ibádatkháne men ta'lím detá thá. ¹¹ Aur dekho, ek 'aurat thí, jis ko athárah baras se kisi bad-rúh ke bá'is kamzori thí; wuh kubrí ho gayí thí, aur kisi tarah sídhi na

ho sakti thí. ¹² Yisú' ne use dekhkar pás buláyá. aur us se kahá; Ai 'aurat, tú apní kamzori se chhút gayí. ¹³ Aur us ne us par háth rakkhe: usí dam wuh sídhi ho gayí. aur Khudá kí baráí karne lagi. ¹⁴ 'Ibádatkháne ká sardár, is liye ki Yisú' ne Sabt ke din shifá bukhshí khafa hokar, logon se kahne lagá; Chha din haín, jin men kám karná cháhíye; pas unhín men ákar shifá páo, na ki Sabt ke din. ¹⁵ Khudá-wand ne us ke jawáb men kahá, ki Ai riyákáro, kyá har ek tum men se Sabt ke din apne bail yá gadhe ko, thán se kholkar pání piláne nahín le játá? ¹⁶ Pas kyá wájb na thá, ki yih jo Ibráhím kí betí hai, jis ko Shaitán ne athárah baras se bándh rakkhá thá, Sabt ke din is band se chhuráí játí? ¹⁷ Jab us ne yih báten kahín, to us ke sab mukhálif sharminda hue: aur sári bhír un 'álishán kámon se, jo us se hote the, khush húi.

Rúí ke dáne kí aur khamír kí tamsílen.
(Mat. 13. 31-33; Mar. 4. 30-32.)

¹⁸ Pas wuh kahne lagá; Khudá ki bádsháhat kis kí mánind hai? main us ko kis se tashbíh dún? ¹⁹ Wuh ráí ke dáne kí mánind hai, jis ko ek ádmí ne lekar apne bág men dál diyá; wuh ugkar bará darakht ho gayá, aur hawá ke parandón ne us kí dáliyon par baserá kiyá. ²⁰ Us ne phir kahá; Main Khudá kí bádsháhat ko kis se tashbíh dún? ²¹ Wuh khamír kí mánind hai. jise ek 'aurat ne lekar tén paimáne áte men miláyá, aur hote hote sab khamír ho gayá.

Naját páne kí shart.

²² Wuh shahr shahr aur gúnw gúnw ta'lím detá húa, Yaráshalem

* Yún. *chhipáyá.*

ká safar kar rahá thá. ²³ Aur kisi shakhs ne us se púchhá, ki Ai Khudáwand, kyá naját pánewále thore hain? ²⁴ Us ne un se kahá; Ján-fishání karo, ki tang darwáze se dákhil ho; kyúñki main tum se kahtá hún, ki bahutere dákhil hone kí koshish karenge, aur na ho sakege. ²⁵ Jab ghar ká málik uthkar darwáza band kar chuká ho, aur tum báhar khare hue darwáza khat-khatákar yih kahná shurú karo, ki Ai Khudáwand, hamáre liye khol de; aur wuh jawáb de, ki Main tum ko nahín jántá, ki kahán ke ho: ²⁶ us waqt tum kahná shurú karoge, ki Ham ne to tere rúbarú kháyá piyá, aur tú ne hamáre bá-záron men ta'lím dí. ²⁷ Magar wuh kahegá; Main tum se kahtá hún^a, ki main nahín jántá, tum kahán ke ho; ai badkáro, tum sab mujh se dúr ho. ²⁸ Wahán roná aur dánton ká pishá hogá, jab tum Ibráhím, aur Izháq, aur Ya'qúb, aur sab nabíon ko Khudá ki bádsháhat men shánil, aur apne ap ko báhar nikálá húa dekhoge. ²⁹ Aur púrab, pachchhim, uttar, dakkhin se log ákar Khudá ki bádsháhat kí ziyáfat men sharik honge. ³⁰ Aur dekho, ba'z ákhir aise hain, jo awwal honge, aur awwal hain, jo ákhir honge.

Yisú' ká maut kí peshingoí, aur Yaru-shalem par afsos.
(Mat. 23. 37-39.)

³¹ Usí gharí ba'z Farisíon ne ákar us se kahá, ki Nikalkar yahán se chal de; kyúñki Herodes tujhe qatl karná cháhtá hai. ³² Us ne un se kahá, ki Jákar us lomrí se kah do, ki Dekh, main áj aur kal bad-rúhon ko nikáltá, aur shifá bakhshne ká kám anjám detá rahúngá, aur tísre

^a N. wuh tum se yihí kahegá.

din kamál ko pahunchúngá. ³³ Magar mujhe áj aur kal aur parson apní ráh chalní zarúr hai; kyúñki mumkin nahín, ki nabí Yaru-shalem ke báhar halák ho. ³⁴ Ai Yaru-shalem, ai Yaru-shalem, tú jo nabíon ko qatl kartí hai, aur jo tere pás bheje gaye, un ko sangsár kartí hai; kitní hí bár main ne cháhá, ki jis tarah murgí apne bachchon ko paron tale jama' kar letí hai, usí tarah main bhí tere larkon ko jama' kar lún; imagar tum ne na cháhá! ³⁵ Dekho, tumhára ghar tumháre hí liye chhorá játá hai; aur main tum se kahtá hún, ki mujh ko us waqt tak hargiz na dekhoge, jab tak na kahoge; ki Mubáarak hai wuh, jo Khudáwand ke nám par áta hai.

Ek jalandar ke maríz ko achchhá karná.

I4 ¹ Phir aisá húa ki wuh Sabt ke din Farisíon ke sardáron men se kisi ke ghar kháná kháne ko gayá; aur wuh us kí ták men rahe. ² Aur dekho, ek shakhs us ke sámne thá, jise jalandar thá. ³ Yisú' ne shara' ke 'álimon aur Farisíon se kahá, ki Sabt ke dín shifá bakhshní rawá hai, yá nahín? ⁴ Wuh chup rah gaye. Us ne use háth lagákar shifá bakhshí, aur chhor díyá; ⁵ aur un se kahá, ki Tum men se kaun aisá hai, jis ká gadhá^b yá bail kúe men gir pare, aur wuh Sabt ke dín us ko fauran na nikál le? ⁶ Wuh in báton ká jawáb na de sake.

Firotaní ke báre men.

⁷ Jab us ne dekhá, ki mihmán sadr jagah kis tarah pasand karte hain, to un se ek tamsíl kahí, ki ⁸ Jab koi tujhe shádí men buláe, to sadr jagah par na baith, ki sháyad

^b N. beḡā.

us ne tujh se bhi kisi ziyáda 'izzat-dár ko buláyá ho; ⁹ aur jis ne tujhe aur use dono ko buláyá hai ákar tujh se kahe, ki Is ko jagah de; phir tujhe sharminda hokar sab se niche baithná pare. ¹⁰ Balki jab tú buláyá jáe, to sab se nichí jagah já baith, táki jab terá bulánewálá áe, to tujh se kahe, ki Ai dost, áge barhkar baith: to un sab kí nazar men, jo tere sáth kháná kháne baithe hain, terí 'izzat hogí. ¹¹ Kyúnki jo koí apne áp ko bará banáegá wuh chhotá kiyá jáegá; aur jo apne áp ko chhotá banáegá, wuh bará kiyá jáegá.

Sachhí mihmánnawází.

¹² Phir us ne apne bulánewále se bhí yih kahá, ki Jab tú din ká yú ráat ká kháná taiyár kare, to apne doston, yá bháiyon, yá rishtadáron, yá daulatmand parausiýon ko na bulá; ki aisá na ho, wuh bhí tujhe buláen, aur terá badlá ho jáe. ¹³ Balki jab tú ziyáfat kare, to garibon, lunjon, langron, andhon ko bulá: ¹⁴ to tujh par barakat hogí; kyúnki un ke pás tujhe badlá देने ko kuchh nahín; aur tujhe rástbázon kí qiyámat men badlá milegá.

Da'wat kí tamsíl.

¹⁵ Jo us ke sáth kháná kháne baithe the, un men se ek ne yih báton sunkar us se kahá; Mubáarak hai wuh jo Khudá kí bádshá'at men kháná kháe. ¹⁶ Us ne us se kahá, ki Ek shákhs ne barí ziyáfat^a kí, aur bahut se logon ko buláyá. ¹⁷ Aur kháne ke waqt apne naukar ko bhejá, ki buláe huon se kahe, ki Ao, ab kháná taiyár hai. ¹⁸ Is par sab ne milkar 'uzr karná shurú' kiyá. Pahle ne us se kahá, ki

Main ne khet kharidá hai; mujhe zarúr hai kí jákar use dekhún; main terí minnat kartá hún, kí mujhe ma'zúr rakh. ¹⁹ Dúse ne kahá; Main ne bailon kí páñch joriyán kharidí hain, aur unhen ázmáne játá hún; main terí minnat kartá hún, kí mujhe ma'zúr rakh. ²⁰ Ek áur ne kahá; Main ne biyáh kiyá hai, is sabab se nahín á saktá. ²¹ Pás us naukar ne ákar apne málik ko in báton kí khabar dí. Is par ghar ke málik ne gusse hokar apne naukar se kahá; Jald shahr ke búzáron aur kúchon men jákar garibon, lunjon, andhon aur langron ko yahán le á. ²² Naukar ne kahá; Ai khudáwand, jaisá tú ne farmáyá thá, waisá hí huá, aur ab bhí jagah hai. ²³ Málik ne us naukar se kahá, kí Sarakon aur khet kí báron kí taraf já, aur logon ko majbúr karke lá, táki merá ghar bhar jáe. ²⁴ Kyúnki main tum se kahrtá hún, kí jo buláe gaye the, un men se koí shákhs merá kháná na chakline páegá.

Yisú' ke shágird banne ke báre mez tamsílen.

²⁵ Jab bahut se log us ke sáth já rahe the, to us ne phirkar un se kahá; ²⁶ Agar koí mere pás áe, aur apne báp, aur mán, aur biwí, aur bachchon, aur bháiyon, aur bahinon, balki apní ján se bhí dushmaní na kare, to merá shágird nahín ho saktá. ²⁷ Jo koí apní salib na utháe aur mere piche na áe, wuh merá shágird nahín ho saktá. ²⁸ Kyúnki tum men aisá kaun hai, kí jab wuh ek burj banáná cháhe, to pahle baithkar lágat ká hisáb na kar le, kí áyá mere pás us ke taiyár karne ká sámán hai, yá nahín? ²⁹ Aisá na ho, kí jab neo

* Yún. shám ká khána.

dálkar taiyár na kar sake, to sab dekhnewále yih kahkar us par haná shurí^a karen, ki ³⁰ Is shakhs ne 'imárat banáni shurí' to kí, naagar taiyár na kar saká. ³¹ Yá kaun aisá bádsháh hai, jo dústre bádsháh se lare játá ho, aur pahle baithkar mashwara na kar le, ki áyá main das hazár se us ká muqábala kar saktá hún, yá nahín, jo bis hazár lekar mujh par charhá áttá hai? ³² Nahín to, jab wuh hanoz dúr hí hai, elhí bhejkar sulh kí sharton kí rásthwást karegá. ³³ Pas isi tarah tum men se jo koi apná sab kuchh tark na kare, wuh merá shágird nahín ho saktá. ³⁴ Namak achchhá to^a hai; lekin agar namak ká maza játá rahe, to wuh kis chiz se mazadár kíyá jáegá? ³⁵ Na wuh zamín ke kám ká rahá, na khád ke; log use báhar phenk dete hain. Jis ke kán sunne ke hon, wuh sun le.

Yisú' ke sunnewále.

15 ¹ Sáre mahsúl lenewále aur gunahgár us ke pás áte the, táki us kí báten sunen. ² Aur Farís aur faqíh burburákar kahne lage, ki Yih ádmí gunahgáron se miltá, aur un ke sáth kháná khátá hai.

Khoí húi bhej kí tamsíl.

³ Us ne un se yih tamsíl kahí, ki ⁴ Tum men aisá kaun ádmí hai, jis ke pás sau bheren hon, aur un men se ek khoí jáe, to ninnánawe ko biyábán men chhorkar us khoí húi ko, jab tak mil na jáe, dhúndhtá na rahe? ⁵ Phir jab mil játí hai to wuh khush hokar use kandhe par uthá letá hai? ⁶ Aur ghar

men pahunchkar, doston aur parausiyon ko bulátá aur kahtá hai, ki Mere sáth khushí karo; kyúñki merí khoí húi bher mil gayi? ⁷ Main tum se kahtá hún, ki Isí tarah ninnánawe rástbázon kí nisbat, jo tauba kí hájat nahín rakhte, ek tauba karnewále gunahgár kí bábat ásmán par ziyáda, khushí hogí.

Khoe húe dirham kí tamsíl.

⁸ Yá kaun aisí 'aurat hai, jis ke pás das dirham^b hon, aur ek kho jáe, to wuh chirág jalákar ghar men jháru na de, aur jab tak mil na jáe, koshish se dhúndhtí na rahe? ⁹ Phir jab mil játá hai, to bahineliyon aur parausiyon ko bulákar na kahe, ki Mere sáth khushí karo, kyúñki merá khoýá húa dirham mil gayá? ¹⁰ Main tum se kahtá hún, ki Isí tarah ek tauba karnewále gunahgár kí bábat Khudá ke frishton ke sámne khushí hotí hai.

Khoe húe beté kí tamsíl.

¹¹ Phir us ne kahá, ki Kisí shakhs ke do beté the. ¹² Un men se chhote ne báp se kahá, ki Ai báp, mál ká jo hissa mujh ko pahunchtá hai, mujhe de. Us ne apná mál mutá' unhen bánt diyá. ¹³ Aur bahút din na guzre, ki chhotá betá apná sab kuchh jama' karke, dúr daráz mulk ko rawána húa, aur wahán apná mál badchalní men urá diyá. ¹⁴ Aur jab sab kharch kar chuká, to us mulk men sakht kál pará; aur wuh muhtáj hone lagá. ¹⁵ Phir us mulk ke ek báshinde ke hán já pará: us ne us ko apne kheton men súar charáne

^a Yún. pas namak achchhá.

^b Roman ke hán dirham kí qímat takhminán áth áne kí hotí thí; aur dirham taqribán denarius (Mat. 18. 28 ke háshiye ko dekho) ke barábar hotá thá.

bhejá. ¹⁶ Aur use árzú thí, ki jo phaliyáq súar kháte the, unhín se apná peṭ bhare; magar koi use na detá thá. ¹⁷ Phir us ne hosh men ákar kahá, ki Mere báp ke kitne hí mazdúron ko roṭi ifráṭ se milti hai, aur main yahún bhúká mar rahá hún! ¹⁸ Main uṭhkar apne báp ke pás jáungá, aur us se kahúngá, ki Ai báp, main ásmán ká aur teri nazar men gunahgár húa: ¹⁹ ab is láiq nahín rahá, ki phir terá betá kahláun; mujhe apne mazdúron jaisá kar le. ²⁰ Pas wuh uṭhkar apne báp ke pás chala. Wuh abhi dūr hí thá, ki use dekhkar us ke báp ko tars áyá, aur daurkar us ko gale lagá liyá, aur bose liye. ²¹ Bete ne us se kahá, ki Ai báp, main ásmán ká aur teri nazar men gunahgár húa: ab is láiq nahín rahá, ki phir terá betá kahláun. ²² Báp ne apne naukaron se kahá, ki Achche se achchhá jáma jald nikálkar use pahináo; aur us ke háth men angúthí, aur páuw men júti pahináo. ²³ Aur pale hús bachhre ko lákar zabh karo, táki ham khákar khushi manáen; ²⁴ kyunki merá yih betá murda thá, ab zinda húa; khová húa thá, ab milá hai. Pas wuh khushi manáne lage. ²⁵ Lekin us ká bará betá khet men thá: jub wuh ákar ghar ke nazdik pahunchá, to gúne bajáne aur náchne kí áwáz suni; ²⁶ aur ek naukár ko bulákar daryáft karne lagá, ki yih kyá ho rahá hai? ²⁷ Us ne us se kahá, Terá bhái á gayá hai; aur tere báp ne palá húa bachhrá zabh karáyá hai, is liye ki use bhalá changá páyá. ²⁸ Wuh gusse húa, aur andar jáná na cháhá; magar us ká báp báhar jáke use manáne lagá. ²⁹ Us ne apne báp se jawáb men kahá, ki Dekh, itne baras se main teri khidmat kartá hún, aur kabhi teri

hukm'udúli nahín kí; magar mujhe tú ne kabhi ek bakrí ká bachcha bhí na diyá, ki apne doston ke sáth khushi manátá: ³⁰ lekin jab terá yih betá áyá, jis ne terá mál matá' kasbion men urá diyá, to us ke liye tú ne palá húa bachhrá zabh karáyá. ³¹ Us ne us se kahá; Betá, tú to hamesha mere pás hai, aur jo kuchh merá hai, wuh terá hí hai; ³² lekin khushi manáni aur shádmán honá munásib thá, kyunki terá yih bhái murda thá, ab zinda húa; khová húa thá, ab milá hai.

Beimán mukhtár ki tamsil.

I6 ¹ Phir us ne shágirdon se bhí kahá, ki Kisi daulatmand ká ek mukhtár thá; us kí logon ne us se shikáyat kí, ki Yih terá mál urátá hai. ² Pas us ne us ko bulákar kahá, ki Yih kyá hai, jo main tere haqq men suntá hún? Apní mukhtári ká hisáb de; kyunki áge ko tú mukhtár nahín rah saktá. ³ Us mukhtár ne apne jī men kahá, ki Kyá karún? kyunki merá málík mujh se mukhtári chhíne letá hai: mitti to mujh se khodí nahín játi, aur bhikh mángne se sharm áti hai. ⁴ Main samajh gayá ki kyá karún, táki jab mukhtári se mauqúf ho jáun, to log mujhe apne gharon men jagah den. ⁵ Pas us ne apne málík ke ek ek qarzdár ko bulákar pahle se púchhá, ki Tujh par mere málík ká kyá átá hai? ⁶ Us ne kahá; Sau man tel. Us ne us se kahá, ki Apní dastáwez le, aur jald baithkar pachás likh de. ⁷ Phir dúsre se kahá; Tujh par kyá átá hai? Us ne kahá; Sau man gehún. Us ne us se kahá, ki Apní dastáwez lekar assí likh de. ⁸ Aur málík ne beimán mukhtár kí ta'rif kí, is liye ki us ne hoshyári kí thí: kyunki is jahán ke farzand apne ham-

jinson ke sáth mu'ámalát men nūr ke farzandon ki nisbat ziyáda hoshyār haiñ. ⁹ Aur main tum se kahtā hūñ, ki Nárastí ki daulat se apne liye dost paidá karo; táki jab wuh játi rahe, to yih tum ko hame-sha ke maskanon men jagah den. ¹⁰ Jo thore se thore men diyánat-dár hai, wuh bahut men bhí diyánatdár hai, aur jo thore se thore men baddiyánat hai, wuh bahut men bhí baddiyánat hai. ¹¹ Pas jab tum nárast daulat men diyánatdár na thahre, to haqíqí daulat kaun tumháre sipurd karegá? ¹² Aur agar tum begáne mál men diyánatdár na thahre, to jo tumhárá "apná hai, use kaun tumhen degá? ¹³ Koi naukár do málíkon ki khidmat nahín kar saktá: kyúñki yá to ek se 'adawat rakkhegá, aur dúsre se mahabbat; yá ek se milá rahegá, aur dúsre ko náchíz jánegá. Tum Khudá aur daulat dono ki khidmat nahín kar sakte.

Mukhtalíf nasíhaten.

¹⁴ Farísí, jo zardost the, in sab báton ke sunkar use tháththe men uráne lage. ¹⁵ Us ne un se kahá, ki Tum wuh ho, ki ádmíon ke sámne apne áp ko rástbáz thahráthe ho; lekin Khudá tumháre dílon ko jántá hai; kyúñki jo chíz ádmíon ki nazar men 'áliqadr hai, wuh Khudá ke nazdíki makrúh hai. ¹⁶ Sharí'at aur ambiyá Yúhanná tak rahe; us waqt se Khudá ki bádsháhát ki khushkhabarí dí játi hai, aur har ek zor márkar us men dákhil hotá hai. ¹⁷ Lekin ásmán aur zamín ká tal jánú sharí'at ke ek nuqte ke miñ jáne se ásan hai. ¹⁸ Jo koi apní biwí ko chhorkar dúsri se biyáh kare, wuh ziná kartá hai; aur jo shaḡhs shauhar ki

^a N. hamárá.

^b Yún. thánqá.

^c Yún. shu'la. . .

chhori húi 'aurat se biyáh kare, wuh bhí ziná kartá hai.

Ek daulatmand aur ek garib ki tamsil.

¹⁹ Ek daulatmand thá, jo arga-wání aur mihín kapre pahintá, aur har roz khushí manátá aur shán o shaukat se rahtá thá. ²⁰ Aur La'zar nám ek garib, násúron se bhará húa, us ke darwáze par dálá gayá thá. ²¹ Use árzú thí, ki daulatmand kí mez ke jhúte se apná peñ bhare; balki kutte bhí ákar us ke násúr chátte the. ²² Aur aísá húa ki wuh garib mar gayá, aur firish-ton ne use le jákar Ibráhím kí god men rakh diyá; aur daulatmand bhí múá, aur dafn húa. ²³ Us ne 'álam i arwáh ke darmiyán 'azáb men mubtílá hokar apní áñkhen uthúin, aur Ibráhím ko dūr se dekhá, aur us kí god men La'zar ko. ²⁴ Aur us ne pukárkar kahá, ki Ai báp Ibráhím, mujh par rahm karke La'zar ko bhej, ki apní unglí ká sirá pání men bhigokar merí zabán tar^b kare; kyúñki main is ág^c men taraptá hūñ. ²⁵ Ibráhím ne kahá; Betá, yád kar, ki tú apní zindagí men apní achchhí chízen le chuká, aur usi tarah La'zar burí chízen; lekin ab wuh yahán tasallí pátá hai, aur tú taraptá hai. ²⁶ Aur in sab báton ke siwá, hamáre tumháre darmiyán ek bará garhá rakkhá gayá hai, aísá ki jo yahán se tumhári taraf pár jáná cháhen, na já saken, aur na log udhar se hamáre taraf wár á saken. ²⁷ Us ne kahá; Pas ai báp, main terí minnat kartá hūñ, ki tú use mere báp ke ghar bhej; ²⁸ kyúñki mere páñch bhái haiñ; táki wuh un ke sámne in báton kí gawáhi de, aísá na ho ki wuh bhí is 'azáb kí jagah men áen. ²⁹ Ibráhím ne us se kahá, ki Un ke

pás Músá aur ambiyá to hain; un ki sunen. ³⁰ Us ne kahá; Nahín, ai báp Ibráhim; hún, agar koi murdon men se un ke pás jáe, to wuh tauba karenge. ³¹ Us ne us se kahá, ki Jab wuh Músá aur nabion hí ki nahín sunte, to agar murdon men se koi ji uthe, to us ki bhi na manenge.

Thokar khiláne aur mu'áf karne ki bábat.

17 ¹ Phir us ne apne shágirdon se kahá; Yih nahín ho saktá, ki thokaren na lagen: lekin us par afsos hai, jis ke bá'is se lagen! ² In chhoton men se ek ko thokar khiláne ki banisbat, us shakhs ke liye yih mufid hotá, ki chakkí ká pat us ke gale men latkáyá jútá, aur wuh samundar men phenká jútá. ³ Khabardár raho; agar terá bhái gunáh kare, use malámat kar; agar tauba kare, use mu'áf kar. ⁴ Aur agar wuh ek din men sát daf'a terá gunáh kare, aur sáton daf'a tere pás phir ákar kahe, ki Tauba kartá hún, to use mu'áf kar.

Ímán rakhkar bhi apni nála'iqi ko man lená.

⁵ Is par rasúlon ne Khudáwand se kahá; Hamáre ímán ko barhá. ⁶ Khudáwand ne kahá, ki Agar tum men rái ke dáne ke barábar bhi ímán hotá, aur tum is tút ke darakht se kahte, ki Jar se ukharkar samundar men lag já, to tumhári mántá. ⁷ Magar tum men se aisé kaun hai, jis ká naukar hal jottá, yá gallabáni kartá ho, aur jab wuh khet se áe, to us se kahe, ki Jald ákar kháná kháne baith? ⁸ aur yih na kahe, ki Merá kháná^a taiyár kar, aur jab tak main kháun piun, kamar bándhkar meri khidmat kar;

^a Yún. *shám ká kháná.*

ba'd us ke tú khud khá pí lená? ⁹ Kyá wuh is liye us naukar ká íhsán manegá, ki us ne un báton kí jin ká hukm húa ta'míl kí? ¹⁰ Isí tarah tum bhi, jab un sab báton kí jin ká tamhen hukm húa ta'míl kar chuko, to kaho, ki Ham níkamme naukar hain; jo ham par karná farz thá, wuhí kiyá hai.

Das kophiyon ko achchhá karná.

¹¹ Aur aisé húa, ki Yarúshalem ko játe hue wuh Sámariya aur Galil ke bích se hokar já rahá thá. ¹² Aur ek gánw men dákhil hote waqt, das korhí us ko mile. ¹³ Unhon ne dúr khare hokar baland áwáz se kahá; Ai Yisú, ai sáhib, ham par rahm kar. ¹⁴ Us ne unhen dekhkar kahá; Jáo, apne taín káhinon ko dikháo. Aur aisé húa ki wuh játe játe pák sáf ho gaye. ¹⁵ Phir un men se ek, yih dekhkar ki main shifá pá gayá, baland áwáz se Khudá kí baráí kartá húa lautá. ¹⁶ Aur munh ke bal Yisú^a ke páwpow par girke us ká shukr karne lagá; aur wuh Sámari thá. ¹⁷ Yisú^a ne jawáb men kahá, Kyá dason pák sáf na hue? Phir wuh nau kahún hain? ¹⁸ Kyá siwá is pardesi ke áur na nikle, jo lautkar Khudá kí tamjid karte? ¹⁹ Phir us se kahá; Uthkar chalá já; tere ímán ne tujhe achchhá kiyá hai.

Khudá kí bádsháhat kí haqíqat.

²⁰ Jab Farisíon ne us se púchhá, ki Khudá kí bádsháhat kab áegí? to us ne jawáb men un se kahá, ki Khudá kí bádsháhat záhiri taur par^b na áegí. ²¹ Aur log yih na kahenge, ki Dekho, yahan hai, yá wahan hai! kyunki, dekho, Khudá kí bádsháhat tumháre darmiyán^c hai.

^b Yá *musháhide ke sáth.*

^c Yá *andar.*

Masih ki nāgahān āmad ki taiyārī.

22 Us ne shāgirdon se kahā; Wuh din āenge, ki tum ko Ibn i Ādam ke dinon men se ek din ke dekhne ki āرزū hogī, aur na dekhoge. **23** Aur log tum se kahenge, ki Dekho, wahān hai, yā Dekho, yahān hai; magar tum chale na jānā, na un ke pichhe ho lenā. **24** Kyūnki jaise bijlī āsmān^a ki ek taraf se kaundkar dūsrī taraf chamaktī hai, waise hī Ibn i Ādam apne din men zāhir hogā. **25** Lekin pahle zarūr hai, ki wuh bahut dukh uthāe, aur is zamāne ke log^b use radd karen. **26** Aur jaisā Nūh ke dinon men hūā thā, isī tarah Ibn i Ādam ke dinon men bhī hogā; **27** ki log khāte pīte the, aur un men biyāh shādī hotī thī, us din tak, ki Nūh kishtī par chahā, aur tūtān ne ākar sab ko halāk kiyā. **28** Aur jaisā Lūt ke dinon men hūā thā, ki log khāte pīte, aur kharid o farokht karte, aur darakht lagāte, aur ghar banāte the; **29** lekin jis din Lūt Sodom se niklā, āg aur gandhak ne āsmān se barāshkar sab ko halāk kiyā; **30** Ibn i Ādam ke zāhir hone ke din bhī aisā hī hogā. **31** Us din jo kothe par ho, aur us kā asbāb ghar men ho, wuh us ke lene ko na utre; aur isī tarah jo khet men ho, wuh pichhe ko na laute. **32** Lūt ki biwī ko yād rakkho. **33** Jo koī apnī jān bachāne ki koshish kare, wuh use khoegā: aur jo koī use khoe, wuh us ko zinda rakkhegā. **34** Main tum se kahtā hūn, ki Us rāt do ādmī ek chārpāī par sote hongē; ek le liyā jāegā, aur dūsrā chhor diyā jāegā. **35** Do auraten ek sāth chakki pīstī hongī; ek le lī jāegī, aur dūsrī chhor di jāegī. **37** Unhon ne jawāb men us se kahā, ki Ai Khudāwand, yih kahān hogā?

^a Yūn. āsmān ke niche.

^b Yun. yih pusht.

^c Yūn. ke wāste sabr.

Us ne un se kahā; Jahān murdār hai, wahān giddh bhī jama' hongē.

Beinsāf qāzī ki tamsil.

18 ¹ Phir us ne, is garaz se ki har waqt du'ā māngte rahnā, aur himmat na hārnī chāhiye, un se yih tamsil kahī, ki ² Kisi shahr men ek qāzī thā; na wuh Khudā se dartā, na ādmī ki kuchh parwā kartā thā. ³ Aur usī shahr men ek bewa thī, jo us ke pās ākar yih kahā kartī thī, ki Merā insāf karke mujhe muddā se bachā. ⁴ Us ne kuchh 'arsa tak to na chāhā; lekin ba'd is ke apne jī men kahā, ki Go main na Khudā se dartā, na ādmion ki kuchh parwā kartā hūn, ⁵ taubhī is liye ki yih bewa mujhe satātī hai, main us kā insāf karūngā; aisā na ho ki wuh bār bār ākar ākhir ko merā nāk men dam kare. ⁶ Khudāwand ne kahā; Suno, ki yih beinsāf qāzī kyā kahtā hai. ⁷ Pas kyā Khudā apne barguzidon kā insāf na karegā, jo rāt din us se faryād karte hain? Aur kyā wuh un ke bāre men der^c karegā? ⁸ Main tum se kahtā hūn, ki Wuh jald un kā insāf karegā; tāham jab Ibn i Ādam āegā, to kyā zamīn par imān pāegā?

Farisī aur mahsūl lenewāle ki tamsil.

⁹ Phir us ne ba'z logon se, jo apne par bharosā rakhte the, ki ham rāstbāz hain, aur bāqī ādmion ko nāchiz jante the, yih tamsil kahī, ¹⁰ ki Do shakhs haikal men du'ā māngne gaye. Ek Farisī, dūsrā mahsūl lenewāla. ¹¹ Farisī kharā hokar apne jī men yūn du'ā māngne lagā, ki Ai Khudā, main terā shukr kartā hūn, ki bāqī ādmion ki tarah zālīm, beinsāf, zinākār, yā is mahsūl lenewāle ki mānind nahīn hūn.

¹² Main hafte men do bār roza rakhtā, aur apnī sārī āmadani par dahyakilagātā hūn. ¹³ Lekin mah-sūl lenewāle ne dūr khare hokar itnā bhī na chāhā, ki āsmān kī taraf ānk h u thāe; balki chhātī pīt pīt kar kahā, ki Ai Khudā, mujh gunahgār par rahm kar. ¹⁴ Main tum se kahtā hūn, ki Yih shakhs dūse kī nisbat rāstbāz thahrkar apne ghar gayā: kyūnki jo koī apne āp ko barū banāegā, wuh chhotā kiya jāegā; aur jo apne āp ko chhotā banāegā, wuh barā kiya jāegā.

Chhotē bachchon se Yisū' kī mahabbat.
(Mat. 19. 13-15; Mar. 10. 13-16.)

¹⁵ Phir log apne chhotē bachchon ko bhī us ke pās lāne lage, tāki wuh un ko chhūe: aur shāgirdon ne dekhkar un ko jhirkā. ¹⁶ Magar Yisū' ne bachchon ko pās bulākar kahā, ki Bachchon ko mere pās āne do, aur unhen mana' na karo; kyūnki Khudā kī bādshāhat aison hī kī hai. ¹⁷ Main tum se sach kahtā hūn, ki Jo koī Khudā kī bādshāhat ko bachche kī tarah qabūl na kare, wuh us men hargiz dākhil na hogā.

Yisū' ke pure shāgird hone kā tarīqa.
(Mat. 19. 16-29; Mar. 10. 17-30.)

¹⁸ Phir kisī sardār ne us se yih suwāl kiya, ki Ai nek ustād, main kyā karūn, tāki hamesha kī zindagi kā wāris banūn? ¹⁹ Yisū' ne us se kahā, Tū mujhe kyūn nek kahtā hai? koī nek nahīn, magarek, ya'nī Khudā. ²⁰ Tū hukmon ko to jāntā hai: Zinā na kar, Khūn na kar, Chorī na kar, Jhūthī gawāhī na de, Apne bāp kī aur mān kī izzat kar. ²¹ Us ne kahā; Main ne larakpan se in sab par 'amal kiya hai. ²² Yisū' ne yih sunkar us se kahā; Abhī tak tujh men ek bāt kī kami hai:

apnā sab kuchh bechkar garibon ko banṭ de, tuihe āsmān par khazāna milegā: aur ākar mere piche ho le. ²³ Yih sunkar wuh bahut gamgin hūā, kyūnki barā daulatmand thā. ²⁴ Yisū' ne us ko dekhkar kahā, ki Daulatmandon kā Khudā kī bādshāhat men dākhil honā kaisā mushkil hai! ²⁵ Kyūnki unṭ kā sūī ke nāke men se nikal jānā is se āsān hai, ki daulatmand Khudā kī bādshāhat men dākhil ho. ²⁶ Sunnewālon ne kahā; To phir kaun najāt pū saktā hai? ²⁷ Us ne kahā; Jo insān se nahīn ho saktā, wuh Khudā se ho saktā hai. ²⁸ Patras ne kahā; Dekh, ham to apnā ghar bār chhorkar tere piche ho liye hai. ²⁹ Us ne un se kahā; Main tum se sach kahtā hūn, ki aisā koī nahīn, jis ne ghar, yā bīwi, yā bhāiyon, yā mān bāp, yā bachchon ko Khudā kī bādshāhat ke wāste chhor diya ho, ³⁰ aur is zamāne men kai gunā ziyāda na pāe, aur ānewāle 'ālam men hamesha kī zindagi.

Apne qatl hone aur jī uṭhne ke बारे men Yisū' kī peshingoi.
(Mat. 20. 17-19; Mar. 10. 32-34.)

³¹ Phir us ne un bārah ko sāth lekar un se kahā, ki Dekho, ham Yarusaleni ko jāte hai, aur jitnī bāten nabion kī ma'rifat likhī gayī hai, Ibn i Adam ke haqq men pūrī hongī. ³² Kyūnki wuh gair-qaumwālon ke hawāle kiya jāegā, aur log us ko thaṭṭhe men urāenge, aur be'izzat karenge, aur us par thūkenge; ³³ aur us ko koṛe māenge aur qatl karenge; aur wuh tīsre din jī uṭhegā. ³⁴ Lekin unhon ne in men se koī bāt na samjhi: aur yih qaul un par poshida rahā, aur in bāton kā matlab un kī samajh men na āyā.

Yariho ke ek andhe ko bīnā karnā.
(Mat. 20. 29-34; Mar. 10. 46-52.)

³⁵ Jab wuh chalte chalte Yariho ke nazdik pahunchā, to aisā hūā ki ek andhā rāh ke kanāre baithā hūā bhikḥ māng rahā thā. ³⁶ Wuh bhīr ke jāne ki āwāz sunkar pīchhne lagā, ki yih kyā ho rahā hai? ³⁷ Unhon ne use khabar di, ki Yisū' Nāsari jā rahā hai. ³⁸ Us ne chillākar kahā; Ai Yisū', Ibn i Dāūd, mujh par rahm kar. ³⁹ Jo āge jāte the, wuh us ko dāntne lage, ki chup rahe; magar wuh aur bhī chillāyā, ki Ai Ibn i Dāūd, mujh par rahm kar. ⁴⁰ Yisū' ne khare hokar hukm diyā, ki Us ko mere pās lāo. Jab nazdik āyā, to us ne us se yih pūchhā; ⁴¹ Tū kyā chāhtā hai, ki main tere liye karūn? Us ne kahā; Ai Khudāwand, yih ki main binā ho jāūn. ⁴² Yisū' ne us se kahā; Binā ho jā; tere imān ne tujhe achchhā kiya. ⁴³ Wuh usi dam binā ho gayā, aur Khudā ki barāi kartā hūā us ke pīchhe ho liyā. Aur sab logon ne dekhkar Khudā ki hamd ki.

Zakkāi ke ghar men Yisū' kā utarnā.

19 ¹ Wuh Yariho men dākhil hokar jā rahā thā. ² Aur dekho, Zakkāi nām ek ādmī thā, jo mahsūl lenewālon kā sardār aur daulatmand thā. ³ Wuh Yisū' ke dekhne ki koshish kartā thā, ki kaun sā hai; lekin bhīr ke sabab dekh na saktā thā, is liye ki us kā qadd chhotā thā. ⁴ Pās use dekhne ke liye āge daurkar ek gūlar ke per par charh gayā; kyūnki wuh usi rāh se jāne ko thā. ⁵ Jab Yisū' us jagah pahunchā, to upar nigāh karke us se kahā; Ai Zakkāi, jald utar ā; kyūnki āj mujhe tere ghar rahnā zarūr hai. ⁶ Wuh jald utarke us ko khushī se apne ghar le gayā.

* Yūn. mina. Is latz se sau dirham (18. 8 ke hāshiye ko dekho) ki raqm murād hai.

⁷ Jab logon ne yih dekhā, to sab burburāk kahne lage, ki Wuh to ek gunahgār shakhs ke hān jā utrā. ⁸ Aur Zakkāi ne khare hokar Khudāwand se kahā; Ai Khudāwand, dekh, main apnā ādhā māl garibon ko detā hūn; aur agar kisī kā kuchh nāhaqq le liyā hai, to us ko chau-gunā adā kartā hūn. ⁹ Yisū' ne us se kahā, ki Aj is ghar men najāt āī hai, is liye ki yih bhī Ibrāhīm kā betā hai. ¹⁰ Kyūnki Ibn i Adam khoe hūon ko dhūndhne aur najāt dene āyā hai.

Ashrafion ki tamsil.

¹¹ Jab wuh in bāton ko sun rahe the, to us ne ek tamsil bhī kahī, is liye ki Yarūshalem ke nazdik thā, aur wuh gumān karte the, ki Khudā ki bādshāhat abhī zāhir hūā chāhtī hai. ¹² Pās us ne kahā, ki Ek amir dūr darāz mulk ko chalā, tāki bādshāhī hāsīl karke phir āe. ¹³ Us ne apne naukaron men se das ko bulākar unhen das ashrafīān* dīn, aur un se kahā, ki Mere wāpas āne tak len den karnā. ¹⁴ Lekin us ke shahr ke ādmī us se 'adāwat rakhte the, aur us ke pīchhe elchion ki zabanī kahlā bhejā, ki Ham nahīn chāhte, ki yih ham par bādshāhī kare. ¹⁵ Jab wuh bādshāhī hāsīl karke phir āyā, to aisā hūā ki un naukaron ko bulā bhejā, jinhen rupaya diyā thā, tāki ma'lūm kare, ki unhon ne len den se kyā kyā kamāyā. ¹⁶ Pahle ne hāzir hokar kahā; Ai Khudāwand, terī ashrafī se das ashrafīān paidā hūn. ¹⁷ Us ne us se kahā; Ai achchhe naukār, shābāsh! is liye ki tū nihāyat thore men diyānatdār niklā, ab tū das shahron par ikhtiyār rakh. ¹⁸ Dūsrē ne ākar kahā; Ai khudāwand, terī ashrafī se pānch ashrafīān paidā

hún. ¹⁹ Us ne us se bhí kahá, ki Tú bhí páñch shahron ká hákim ho. ²⁰ Tísre ne ákar kahá; Ai khudá-wand, dekh, terí ashrafi yih hai jis ko main ne rúmál men bándh rak-khá; ²¹ kyúñki main tujh se dartá thá, is liye ki tú sakht ádmí hai; jo tú ne nahín rakkhá, use uthá letá hai, aur jo tú ne nahín boyá, use káttá hai. ²² Us ne us se kahá; Ai sharir naukár, main tujh ko tere hí munh se mulzim thahrátá hún. Tú mujhe jántá thá ki sakht ádmí hún, aur jo main ne nahín rakkhá use uthá letá, aur jo nahín boyá, use káttá hún; ²³ phir tú ne merá rupaya sáhkúkar ke hán kyún na rakh diyá, túki main ákar use súd samet le letá? ²⁴ Aur us ne un se kahá jo pás khare the, ki Wuh ashrafi us se le lo, aur das ashrafiwale ko de do. ²⁵ (Unhon ne us se kahá; Ai khudáwand, us ke pás das ashrafián to hain.) ²⁶ Main tum se kahtá hún, ki Jis ke pás hai, us ko diyá jáegá; aur jis ke pás nahín, us se wuh bhí le liyá jáegá, jo us ke pás hai. ²⁷ Ma-gar mere un dushmanon ko, jinhon ne na cháhá thá ki main un par bádsháhí karún, yahán lákar mere sámne qatl karo. ²⁸ Yih bátén kahkar wuh Yarú-shalem kí taraf un ke áge áge chálá.

Yisú' ká 'alániya taur par Yarú-shalem men dákhil honá.

(Mat. 21. 1-9; Mar. 11. 1-10;

Yúh. 12. 12-15.)

²⁹ Jab wuh us pahár par jo Zai-tún ká kahlátá hai Baitfagá aur Bait'aniyyáh ke nazdik pahunchá, to aisá húa ki us ne shágirdon men se do ko yih kahkar bhejá, ³⁰ ki Sámne ke gánw men jáo, aur us men dákhil hote hí ek gadhí ká

bachcha bandhá húa milegá, jis par kabhí koí ádmí sawár nahín húa: use khol láo. ³¹ Aur agar koí tum se púchhe, ki Kyún kholte ho? to yún kah dená, ki Khudáwand ko darkár hai. ³² Pas jo bheje gaye the, unhon ne júkar, jaisá us ne un se kahá thá, waisá lí páyá. ³³ Jab gadhí ke bachche ko khol rahe the, to us ke málikon ne un se kahá, ki Is bachche ko kyún kholte ho? ³⁴ Unhon ne kahá, ki Khudáwand ko darkár hai. ³⁵ Wuh us ko Yisú' ke pás le áe, aur apne kapre us bachche par dálkar Yisú' ko sawár kiyá. ³⁶ Jab já rahá thá, to wuh apne kapre ráh men bichháte játe the. ³⁷ Aur jab wuh shahr ke nazdik, Zaitún ke pahár ke utár par pahunchá, to shágirdon ki sári jamá'at un sab mu'jizon^a ke sabab, jo unhon ne dekhe the, khush hokar baland áwáz se Khudá kí hamd karne lagi, ³⁸ ki Mubáarak hai wuh bádsháh, jo Khudáwand ke nám par átá hai; ásmán par sulh, aur 'álam í bálá par jalál! ³⁹ Bhír men se ba'z Farision ne us se kahá, ki Ai ustád, apne shágirdon ko dánt de. ⁴⁰ Us ne jawáb men ka-há; Main tum se kahtá hún, ki agar yih chup rahen, to patthar chillá uthenge.

Yisú' ká Yarúshalem par roná.

⁴¹ Jab nazdik ákar shahr ko dekhá, to us par royá, aur kahá; ⁴² Kásh ki tú apne ísí din men salámati kí bátén jántá! magar ab wuh terí áñkhon se chhip gayí hain. ⁴³ Kyúnki wuh din tujh par áenge, ki tere dushman tere gird morcha bándhkar tujhe gher lenge, aur har taraf se tang karenge, ⁴⁴ aur tujh ko, aur tere bachchon ko jo tujh men hain, zamín par de

^a Yún. quadraton.

patkenge; aur tujh men kisi patthar par patthar baqi nachhorenge; is liye ki tu ne us waqt ko na pahchana, jab tujh par nigah ki gayi.

Haikal ko pak saf karnu.

(Mat. 21. 12-16; Mar. 11. 15-18.)

⁴⁵ Phir wuh haikal men jakar bechnewalon ko nikalne laga, ⁴⁶ aur un se kaha; Likh hai, ki Meri ghar du'á ka ghar hogá; magar tum ne us ko dakunon ki khoh bana diya.

⁴⁷ Aur wuh har roz haikal men talim detá tha. Magar sardar káhin aur faqih aur qaum ke rais us ke halak karne ki koshish men the. ⁴⁸ Lekin koi tadbir na nikal sake, ki yih kis tarah karen; kyunki sab log bare shauq se us ki sunte the.

Apne ihtiyar ke bare men Yisu' ka sardaron ko jawab dena.

(Mat. 21. 23-27; Mar. 11. 27-33.)

20 ¹ Un dinon men ek roz aisa hua, ki jab wuh haikal men logon ko talim aur khushkhabari de raha tha, to sardar káhin aur faqih buzurgon ke sath us ke pas á khare hue; ² aur kahne lage, ki Hamen batá, tu in kamon ko kis ihtiyar se kartá hai, ya kaun hai jis ne tujh ko yih ihtiyar diya hai? ³ Us ne jawab men un se kaha, ki Main bhi tum se ek bat puchhta hun; mujhe batá: ⁴ Yuhanna ka baptisma ásmán ki taraf se tha, ya insan ki taraf se? ⁵ Unhon ne apas men salah ki, ki Agar ham kahen, Ásmán ki taraf se, to wuh kahega; Tum ne kyun us ka yaqin na kiya? ⁶ Aur agar kahen, ki Insan ki taraf se, to sab log ham

• Yasha'yah 56. 7.

b Ya itibag.

c Zabur 118. 22.

ko sangsar karenge; kyunki unhen yaqin hai, ki Yuhanna nabi tha. ⁷ Pas unhon ne jawab diya; Ham nahin jante, ki kis ki taraf se tha. ⁸ Yisu' ne un se kaha; Main bhi tumhen nahin batata, ki in kamon ko kis ihtiyar se kartá hun.

Anguri bag ke thekedaron ki tamsil.
(Mat. 21. 33-45; Mar. 12. 1-11.)

⁹ Phir us ne logon se yih tamsil kahni shuru ki, ki Ek shakhs ko anguri bag lagakar bagbanon ko theke par diya, aur ek bari muddat ke liye parde chala gaya. ¹⁰ Aur phal ke mausim par us ne ek naukar bagbanon ke pas bheja, taki wuh bag ke phal ka hissa use den; lekin bagbanon ne us ko pitkar khali hath lautá diya. ¹¹ Phir us ne ek aur naukar bheja; unhon ne us ko bhi pitkar aur be'izzat karke khali hath lautá diya. ¹² Phir us ne tisi bheja; unhon ne us ko bhi zakhami karke nikal diya. ¹³ Is par bag ke malik ne kaha, ki Kyu karun? Main apne piyare bete ko bhejunga; shayad us ka lihaz karen. ¹⁴ Jab bagbanon ne use dekhá, to apas men salah karke kaha, ki Yih wari hai; ise qatl karen, ki miras hamari ho jae. ¹⁵ Pas us ko bag ke bahar nikalkar qatl kiya. Ab bag ka malik un ke sath kyá karega? ¹⁶ Wuh akar un bagbanon ko halak karega, aur bag auron ko de dega. Unhon ne yih sunkar kaha; Khuda na kare. ¹⁷ Us ne un ki taraf dekhkar kaha; Phir yih kyá likha hai, ki Jis patthar ko mi-maron ne radd kiya, wuh kone ke sire ka patthar ho gaya? ¹⁸ Jo koi us patthar par girega, us ke tukre tukre ho jenge; lekin jis par wuh girega, use pis dalega.

K'hirāj dene ke बारे में Yisū' kā faisala.

(Mat. 22. 15-22; Mar. 12. 12-17.)

¹⁹ Usī ghari faqīh aur sardār kā-hinon ne us ke pakarne ki koshish ki; magar logon se dare, kyunki wuh samajh gaye the, ki us ne yih tamsil ham par kahī. ²⁰ Aur wuh us ki tak men lage, aur jāsūs bheje, ki rāstbāz bankar us ki koi bāt pakren, tāki us ko hākīm ke qabze aur ikhtiyār men de den. ²¹ Unhon ne us se yih suwāl kiyā, ki Ai ustād, ham jānte hain ki terā kalām aur ta'lim durust hai, aur tū kisī ki tarafdārī nahin kartā, balki sachchāī se Khudā ki rūh ki ta'lim detā hai; ²² hamen Qaisar ko k'hirāj denā rawā hai, yā nahin? ²³ Us ne un ki makkārī ma'lūm karke un se kahā; ²⁴ Ek dīnār^a mujhe dikhāo. Us par kis ki sūrat aur nām hai? Unhon ne kahā; Qaisar kā. ²⁵ Us ne un se kahā; Pas jo Qaisar kā hai, Qaisar ko, aur jo Khudā kā hai, Khudā ko adā karo. ²⁶ Wuh logon ke sāmne us^b qaul ko pakar na sake, balki us ke jawāb se ta'ajjub karke chup ho rahe.

Sadūqīon ko qiyāmat ke बारे में jawāb denā.

(Mat. 22. 23-33; Mar. 12. 18-27.)

²⁷ Phir Sadūqī jo kahte^c hain, ki qiyāmat hai hī nahin, un men se ba'z ne us ke pās ākar yih suwāl kiyā, ki ²⁸ Ai ustād, Mūsā ne hamāre liye likhā hai, ki agar kisī kā biyāhā hūā bhāī beaulād mar jāe, to us kā bhāī us ki biwi ko kar le, aur apne bhāī ke liye nasl paidā kare. ²⁹ Chunānchi sāt bhāī the: pahle ne biwi ki, aur beaulād mar gayā. ³⁰ Phir dūsre ne use liyā, aur tīsre ne bhī; ³¹ isī tarah

sāton beaulād mar gaye. ³² Ākhir ko wuh^a aurat bhī mar gayī. ³³ Pas qiyāmat men wuh^a aurat un men se kis ki biwi hogī? kyunki wuh sāton ki biwi banī thī. ³⁴ Yisū' ne un se kahā, ki Is jahān ke farzandon men to biyāh shādī hotī hai; ³⁵ lekin jo log is lāiq thahrenge, ki us jahān ko hāsīl karen, aur mardon men se jī uthen, un men biyāh shādī na hogī; ³⁶ kyunki wuh phir marne ke bhī nahin, is liye ki firishton ke barābar hongē; aur qiyāmat ke farzand hokar Khudā ke bhī farzand hongē. ³⁷ Lekin is bāt ko ki murde jī uthen hain, Mūsā ne bhī Jhārī ke zikr men zāhir kiyā hai; chunānchi wuh Khudāwand ko Ibrāhīm kā Khudā aur Izhāq kā Khudā aur Yā'qūb kā Khudā kahtā hai. ³⁸ Lekin Khudā mardon kā Khudā nahin, balki zindon kā hai; kyunki us ke nazdik sab zinda hain. ³⁹ Tab ba'z faqihon ne jawāb men us se kahā, ki Ai Ustād, tū ne khūb farmāyā. ⁴⁰ Kyunki un ko us se phir koi suwāl karne ki jur'at na hūī.

Masīh Ibn i Dāūd ke बारे में.

(Mat. 22. 41-45; Mar. 12. 35-37.)

⁴¹ Phir us ne un se kahā; Masīh ko kis tarah Dāūd kā betā kahte hain? ⁴² Dāūd to Zabūr^d men āp kahtā hai, ki

^c Khudāwand ne mere Khudāwand se kahā;

Merī dahinī taraf baith,

⁴³ Jab tak main tere dushmanon ko tere pānwōn tale ki chauki na kar dūn.

⁴⁴ Pas Dāūd to use Khudāwand kahtā hai, phir wuh us kā betā kyūnkar thahrā?

^a Mat. 18. 28 ke hāshiye ko dekho.

^d Yūn. *Mazdmīr ki kitāb.*

^b N. us ke.

^c Zabūr 110. 1.

^e N. *inkār karte.*

Faqihon ko maldmat karni.
(Mat. 23. 1, 2 aur 5-7; Mar. 12. 38-40.)

⁴⁵ Jab sab log sun rahe the, to us ne apne shagirdon se kahá, ⁴⁶ ki Faqihon se khabardár rahná, jo lambe lambe jáme pahinkar phirne ká shauq rakhte hain, aur bázaron men salám, aur 'ibádatkhánon men a'lá darje kí kursíán, aur ziyáfaton men sadrnishini pasand karte hain. ⁴⁷ Wuh bewa 'auraton ke gharon ko dabá baithte hain, aur dikháwe ke liye nanuúz ko túl dete hain; inhen ziyáda sazá hogi.

Ek kangál bewa kí nazr.

(Mar. 12. 41-44.)

21 ¹ Phir us ne ánkhi uthákar un daulatmandon ko dekhá, jo apní nazron ke rupaye haikal ke khazáne men dál rahe the; ² aur ek kangál bewa ko bhí us men do damriyán dálte dekhá. ³ Is par us ne kahá; Main tum se sach kahtá hún, ki is kangál bewa ne sab se ziyáda dálá; ⁴ kyúñki un sab ne to apne inál kí bahutát se nazr ka chandá dálá; magar is ne apní nádári kí hálát men, jitní rozí us ke pás thí, sab dál dí.

Ibn i Ádam kí ámad ke nishán.

(Mat. 24. 1-31; Mar. 13. 1-27.)

⁵ Aur jab ba'z log haikal kí bábat kah rahe the, ki wuh nafis pattharon aur nazr kí húi chizon se árásta hai, to us ne kahá; ⁶ Wuh din áenge, ki in chizon men se, jo tum dekhte ho, yahán a kisi patthar par patthar báqi na rahégá, jo giráyá na jáe. ⁷ Unhon ne us se púchhá, ki Ai ustád, phir yih báten kab hongí? Aur jab wuh hone ko hon, us waqt ká kyá

nishán hai? ⁸ Us ne kahá; Khabardár, gumráh na honá; kyúñki bahutere mere nám se áenge, aur kahenge, ki Wuh main hí hún; aur yih bhí, ki Waqt nazdik á pahunchá hai: tum un ke piche na chale jáná. ⁹ Aur jab laráiyon aur fasádon kí afwáhen suno, to ghabrá na jáná; kyúñki un ká pahle wáqi, honá zarúr hai; lekin us waqt fauran khátima na hogá.

¹⁰ Phir us ne un se kahá; ki Qaum par qaum, aur bádsháhat par bádsháhat charháí karegi. ¹¹ Aur bare bare bhaunchál áenge, aur já ba já kál aur mari^b paregi; aur ásmán par barí barí dahshatnák búten aur nisháníán záhir hongí. ¹² Lekin in sab báton se pahle wuh mere nám ke sabab tumhen pakrenge, aur satáenge, aur 'ibádatkhánon kí 'adálat ke hawále karenge, aur qaidkhánon men dálwáenge, aur bádsháhon aur hákimon ke sáunne házir karenge. ¹³ Aur yih tumháre gawáhi dene ká mauqa hogá. ¹⁴ Pas apne dil men thán rakkho, ki ham pahle se fikr na karenge, ki kyá jawáb den. ¹⁵ Kyúñki main tumhen isi zabán aur hikmat dúngá, ki tumhárá koi mukhálif sámná karne yá khiláf kahne ká maqdúr na rakkhegá. ¹⁶ Aur tumhen mán báp, aur bhái, aur rishtadár, aur dost bhí pakarwáenge; balki wuh tum men se ba'z ko marwá^d dálenge. ¹⁷ Aur mere nám ke sabab sab log tum se 'adáwat rakkhenge. ¹⁸ Lekin tumháre sir ká ek bál bhí biká na hogá. ¹⁹ Apne sabr se tum apní jánen bacháe rakkhoge.^e

²⁰ Phir jab tum Yaráshalem ko faujon se ghirá húa dekho, to ján lená, ki us ká ujar jáná nazdik hai.

^a N. yahán na dárad.

^b N. mari aur kál.

^c Yá tumháre liye gawáhi hogi.

^d Yá mar.

^e Yún. naf'a men páoge.

²¹ Us waqt jo Yahúdiya men hon, paháron par bhág jáen, aur jo Yariśhalein^a ke andar hon, báhar nikal jáen; aur jo diháat men hon, shahr men na jáen. ²² Kyúnki yih intiágám ke din hongé, jin men sab báten, jo likhí haiñ, púri ho jáengi. ²³ Un par afsos hai jo un dinon men hámila hon, aur jo dúdh piláti hon! kyúnki nuik men^b barí musibat aur is qaum par gazab hogá. ²⁴ Aur wuh talwár ká luqma ho jáenge, aur asir hokar sab qaumon men pahuncháe jáenge, aur jab tak gair qaumon ki mí'ád púri ná ho, Yariśhalein gair-qaumon se pámal hotí rahegi. ²⁵ Aur súraur chánd aur sitáron men nishán záhir hongé, aur zamín par qaumon ko taklíf hogí; kyúnki wuh samundar aur us kí lahton ke shor se ghabrá jáengi. ²⁶ Aur dar ke máre aur zamín par ánewáli baláon kí ráh dekhte dekhte logon kí ján men ján na rahegi; is liye kí ásmán kí quwaten hiláí jáengi. ²⁷ Us waqt log Ibn i Ádam ko qudrat aur bare jalál ke sáth bádal men áte dekhenge. ²⁸ Aur jab yih báten hone lagen, to sídhe hokar sir úpar utháná; is liye kí tumhári maḡhlaśí nazdík hogí.

Masih kí ámad kí taiyári.

(Mat. 24. 32-44; Mar. 13. 28-37.)

²⁹ Aur us ne un se ek tamsil kahí, kí Anjír ke darakht aur sab darakhton ko dekho. ³⁰ Jonhín un men koppalen nikaltí haiñ, tum dekhkar áp hí ján lete ho, kí ab garmi nazdík hai. ³¹ Isi tarah jab tum in báton ko hote dekho, to ján lo, kí Khudá kí bádsháhat nazdík hai. ³² Main tum se sach kahtá hún, kí Jab tak yih sab báten na ho len, yih nasl^c hargiz tamám

na hogí. ³³ Ásmán aur zamín tal jáenge, lekin meri báten hargiz na talengi.

³⁴ Pas khabardár raho; aisá na ho kí tumháre dil khumár, aur nashebázi, aur is zindagi ke fikron se sust ho jáen, aur wuh din tum par phande kí tarah nágahán á pare. ³⁵ Kyúnki jitne log tamám rú e zamín par maujúd hongé, un sab par wuh isi tarah á paregá. ³⁶ Pas har waqt jágte aur du'á mángte raho, táki tum ko in sab honewáli báton se bachne, aur Ibn i Ádam ke huzúr khare hone ká maqdúr ho.

³⁷ Aur wuh har roz haikal men ta'lim detá thá; aur rát ko báhar jáke us pahár par rahá kartá thá, jo Zaitún ká kahlátá hai. ³⁸ Aur subh sawere sab log us kí báten sunne ko haikal men us ke pás áyá karte the.

Yisú' ke qatl ke báre men sardáron kí saláh.

(Mat. 26. 2-5; Mar. 14. 1, 2.)

22 ¹ Aur 'Íd i Fatír, jis ko 'Íd i Fasah kahte haiñ, nazdík thi. ² Aur sardár káhin aur faqíh mauqa' dhúndh rahe the kí use kis tarah már dälén, kyúnki logon se ɗarte the.

Yahúddáh Iskariyoti kí beimáni.

(Mat. 26. 14-16; Mar. 14. 10, 11.)

³ Aur Shaitán Yahúddáh men sam-áyá, jo Iskariyoti kahlátá, aur un bárah men shumár kiya játá thá. ⁴ Us ne jákar sardár káhinon aur sipáhíon ke sardáron se saláh kí, kí us ko kis tarah un ke hawále kare. ⁵ Wuh khush hue, aur use rupaye dene ká iqrár kiya. ⁶ Us ne mán liya, aur mauqa' dhúndhne lagá, kí use bagair hangáme ke un ke hawále kará de.

^a Yún. us.

^b Yá zamín par.

^c Yá pusht.

Fasah kí taiyárí.

(Mat. 26. 17-19; Mar. 14. 12-16.)

7 Aur 'Íd i Fatír ká din áyá, jis men Fasah zabh karná farz thá. 8 Aur Yisú' ne Patras aur Yúhanná ko yih kahkar bhejá, ki Jákar hamáre kháne ke liye fasah taiyár karo. 9 Unhon ne us se kahá; Tú kahán cháhthá hai, ki ham taiyár karen? 10 Us ne un se kahá; Dekho, shahr men dákhil hote hí tumhen ek ádmí pání ká ghará liye hús milegá; jis ghar men wuh jáe, us ke pichhe chale jáná. 11 Aur ghar ke málik se kahná, ki Ustád tujh se kahtá hai; Wuh mihmán-khána kahán hai, jis men apne shágirdon ke sáth Fasah kháún? 12 Wuh tumhen ek bará bálákhána árásta kiya húa dikháogá: wabín taiyári karná. 13 Unhon ne jákar, jaisá us ne un se kahá thá, waisá hí páyá, aur Fasah taiyár kiya.

'Ashá e Rabbání ká muqarrar kiyá jáná.

(Mat. 26. 20-29; Mar. 14. 17-24; 1 Kur. 11. 23-25.)

14 Jab waqt ho gayá, to wuh kháná kháne baithá, aur rasúl us ke sáth baithé. 15 Us ne un se kahá; Mujhe barí árzú thí, ki dukh sahne se pahle yih Fasah tumháre sáth kháún; 16 kyúinki main tum se kahtá hún, ki Use^a kabhí na khá-úngá, jab tak wuh Khudá kí bádsháhát men purá na ho. 17 Phir us ne piyála lekar shukrkiyá, aur kahá, ki Is ko lekar ápas men bánt lo: 18 kyúinki main tum se kahtá hún, ki Angúr ká shíra^b ab se kabhí na piúngá, jab tak Khudá kí bádsháhát na á le. 19 Phir us ne rotí lí, aur shukr karke torí, aur yih kahkar un ko dí, ki Yih merá badan hai, jo tumháre wáste diyá játá hai: merí

^a N. phír isád.

^b Yún. ták ká hásil.

yádgári ke liye yihí kiya karo. 20 Aur isí tarah kháne^c ke ba'd piyála yih kahkar diyá, ki Yih piyála mere us khún men nayá 'ahd hai, jo tumháre wáste baháyá játá hai. 21 Magar dekho, mere pakarwáne-wále ká háth mere sáth mez par hai. 22 Kyúinki Ibn i Ádam to, jaisá us ke wáste muqarrar hai, játá hí hai; magar us shakhs par afsos hai, jis ke wasile se wuh pakarwáyá játá hai! 23 Is par wuh ápas men púchhne lage, ki Ham men se kaun hai, jo yih kám karegá?

Firotaní kí nasíhat, aur Patras kí bewafái kí peshíngói.

24 Aur un men yih takrár bhí hui, ki Ham men se kaun bará samjhá játá hai? 25 Us ne un se kahá, ki Jair-qaumon ke bádsháh un par hukúmat chaláte hain; aur jo un par ikhtiyár rakhte hain, khudá-wand i ní'mat kahláte hain. 26 Magar tum aise na honá; balki jo tum men bará hai, wuh chhoटे kí má-nind, aur jo sardár hai, wuh khidmat karnewále kí mánind bane. 27 Kyúinki bará kaun hai; wuh jo kháná kháne baithá, ya wuh jo khidmat kartá hai? kyá wuh nahín, jo kháná kháne baithá hai? Lekin main tumháre dariniyán khidmat karnewále kí mánind hún. 28 Magar tum wuh ho, jo merí ázmáishon men barábar mere sáth rahe. 29 Aur jaise mere Báp ne mere liye ek bádsháhát muqarrar kí hai, main bhí tumháre liye muqarrar kartá hún, 30 táki merí bádsháhát men merí mez par kháo píó; balki tum takhton par baithkar Isráil ke bárah qabílon ká insáf karoge. 31 Shama-ún, Shama-ún, dekh, Shaitán ne tum logon ko máng liya, táki gehúon kí tarah phatke; 32 lekin

^c Yún. shám ke kháne.

main ne tere liye du'á mángí, ki terá imán jútá na rahe : aur jab tú rujú' kare, to apne bháiyon ko mazbút karná. ³³ Us ne us se kahá ; Ai Khudáwand, tere sáth main qaid hone, balki marne ko bhí taiyár hún. ³⁴ Us ne kahá ; Ai Patras, main tujh se kahtá hún, ki áj murg báng na degá, jab tak tú tin bár merá inkár na kar legá, ki main use nahín jántá.

Ánewáli taklîfon ke liye taiyári karní.

³⁵ Phir us ne un se kahá, ki Jab main ne tumhen batáe, aur jholí, aur jútí bagair bhejá thá, kyá tum kisi chiz ke muhtáj rahe the ? Unhon ne kahá ; Kisi chiz ke nahín. ³⁶ Us ne un se kahá, Magar ab jis ke pás batúá ho, wuh use le, aur isi tarah jholí bhí ; aur jis ke pás na ho, wuh apní poshák bechkar talwár kharíde. ³⁷ Kyúnki main tum se kahtá hún, ki yih jo likhá hai, ki " Wuh badkárón men giná gayá, us ká mere haqq men purá honá zarúr hai ; is liye ki jo kuchh mujh se nisbat rakhtá hai, wuh purá honá hai. ³⁸ Unhon ne kahá ; Ai Khudáwand, dekh, yahán do talwáren haiñ. Us ne un se kahá ; Bahut haiñ.

Gatsamane ke bág men Yisú' kí jánkaní.

(Mat. 26. 36-46 ; Mar. 14. 32-42.)

³⁹ Phir wuh nikalkar apne dastúr ke muwáfíq Zaitún ke pahár ko gayá, aur shágird us ke pichhe ho liye. ⁴⁰ Aur us jagah pahunchkar us ne un se kahá ; Du'á mángo, ki ázmáish men na paro. ⁴¹ Aur wuh un se baimushkil alag hokar koi patthar ke tappe áge barhá, aur ghuñne tekkar yún du'á mángne

lagá, ki ⁴² Ai Báp, agar tú cháhe, to yih piyála mujh se hatá le ; táham merí marzí nahín, balki terí hí marzí purí ho. ⁴³ Aur ásmán se ek firishta us ko dikháí diyá ; wuh use taqwíyat detá thá. ⁴⁴ Phir wuh sakht paresháni men mubtilá hokar áur bhí dilsozí se du'á mángne lagá ; aur us ká pasina goyá khún ki barí barí bünden hokar zamín par tapaktá thá. ⁴⁵ Jab du'á se uthkar shágirdon ke pás áyá, to unhen gam ke máre sote páyá ; ⁴⁶ aur un se kahá ; Tum sote kyún ho ? uthkar du'á mángo, táki ázmáish men na paro.

Yisú' ká pakrá jánd.

(Mat. 26. 47-56 ; Mar. 14. 43-50 ; Yúh. 18. 3-11.)

⁴⁷ Wuh yih kah hí rahá thá, ki dekho ek bhir áí, aur un bárah men se wuh jis ká nám Yahúdáh thá un ke áge áge thá. Wuh Yisú' ke pás áyá, ki us ká bosa le. ⁴⁸ Yisú' ne us se kahá, ki Ai Yahúdáh, kyá tú bosa lekar Ibn i Adam ko pakarwátá hai ? ⁴⁹ Jab us ke sáthion ne ma'lúm kiyá, ki kyá honewálá hai, to kahá ; Ai Khudáwand, kyá ham talwár chaláen ? ⁵⁰ Aur un men se ek ne sardár káhin ke naukar par chálákar us ká dahiná kán urá diyá. ⁵¹ Yisú' ne jawáb men kahá ; Itne par kifáyat karo : aur us ke kán ko chhúkar us ko achchhá kiyá. ⁵² Phir Yisú' ne sardár káhinon, aur haikal ke sardáron, aur buzurgon se, jo us par charh áe the, kahá ; Kyá tum mujhe dákú jánkar talwáren aur láthiyán lekar nikle ho ? ⁵³ Jab main har roz haikal men tumháre sáth thá, to tum ne mujh par háth na dálá ; lekin yih tumhári gharí, aur tárikí ká ikhtiyár hai.

• Yasha'yáh 53. 12.

Patras ká Yisú' ke pairau hone ká inkár karná.

(Mat. 26. 69-75; Mar. 14. 66-72; Yúh. 18. 15-18 aur 25-27.)

⁵⁴ Phir wuh use pakarke le chale, aur sardár káhin ke ghar men le gaye. Aur Patras fásile par us ke píchhe píchhe játá thá. ⁵⁵ Aur jab unhon' ne sahn ke bích men ág já-lái, aur milkar baithe, to Patras un ke bích men baith gayá. ⁵⁶ Ek laundi ne use ág kí raushní men baithá húá dekhkar us par khub nigáh kí aur kahá; Yih bhí us ke sáth thá. ⁵⁷ Magar us ne yih kahke inkár kiyá, ki Ai 'aurat, main use nahín jántá. ⁵⁸ Thorí der ke ba'd koí áur use dekhkar bolá, ki Tú bhí unhín men se hai. Patras ne kahá; Miyán, main nahín hún. ⁵⁹ Koí ghante bhar ke ba'd ek áur shakhs yaqíní taur se kahne lagá, ki Yih ádmí beshakk us ke sáth thá; kyúinki Galílí hai. ⁶⁰ Patras ne kahá, Miyán, main nahín jántá tú kyá kahtá hai. Wuh kah hí rahá thá, ki usí dami murg ne báng dí. ⁶¹ Aur Khudáwand ne phirkar Patras kí taraf dekhá. Aur Patras ko Khudáwand kí wuh bát, yád áí, jo us se kahí thí, ki Áj murg ke báng dene se pahle tú tén bár merá inkár karegá. ⁶² Aur wuh báhar jáke zár zár royá.

Yisú' ká thapthe men uráyá jáná.

⁶³ Aur jo ádmí Yisú' ko pakre hue the, us ko thapthe men uráthe aur márte the. ⁶⁴ Aur us kí ánkhen band karke us se yih kahkar púchhte the; Nubuwat se batá, kis ne tujh ko mará? ⁶⁵ Aur unhon ne ta'ne se áur bhí bahut sí báten us ke khláf kahín.

^a Yún. us. ^b Yún. *Khudá ká qudrat.*

Yahúdiyon kí sadr 'adálat men Yisú' ke muqaddame kí peshí.

(Mat. 26. 63-66; Mar. 14. 61-64; Yúh. 18. 12-14, 19-24.)

⁶⁶ Jab din húá, to sardár káhin aur faqlh, ya'ní qaum ke buzurgon kí majlis jama' húi: aur unhon ne use apní sadr 'adálat men le jákar kahá; ⁶⁷ Agar tú Masíh hai, to ham se kah de. Us ne un se kahá; Agar main tum se kahún, to yaqín na karoge; ⁶⁸ aur agar púchhún, to jawáb na doge. ⁶⁹ Lekin ab se Ibn i Ádam qádir i mutlaq Khudá^b kí dahíní taraf baithá rahégá. ⁷⁰ Is par un sab ne kahá; Pas kyá tú Khudá ká Betá hai? Us ne un se kahá; Tum khud kahte ho, kyúinki main hún.^c ⁷¹ Unhon ne kahá; Ab hamen gawáhi kí kyá hájat rahí? kyúinki ham ne khud usí ke munh se sun liyá hai.

Pilátus ká Yisú' ko Herodes ke pás bhejnd.

23 ¹ Phir un kí sárí jamá'at uth-kar use Pilátus ke pás le gayí. ² Aur unhon ne us par ilzám lagána shurú' kiyá, ki Ise ham ne apní qaum ko bahkate, aur Qaisar ko khráj dene se mana' karte, aur apne ap ko Masíh bádsháh kahte páyá. ³ Pilátus ne us se púchhá; Kyá tu Yahúdiyon ká Bádsháh hai? Us ne us ke jawáb men kahá; Tú khud kahtá hai. ⁴ Pilátus ne sardár káhinon aur 'ámm logon se kahá, ki Main is shakhs men kuchh qustú nahín pá-tá. ⁵ Magar wuh áur bhí zor dekar kahne lage, ki Yih tamám Yahúdiya men, balki Galí se lekar yahán tak, logon ko síkhá síkhákar ubhártá hai. ⁶ Yih sunkar Pilátus ne púchhá; Kyá yih ádmí Galílí hai? ⁷ Aur yih ma'lúm karke kí

^c Yá Tum khud kahte ho, ki main hún.

Herodes ki 'amaldári ká hai, use Herodes ke pás bhejá, ki wuh bhí un dinon Yaráshalem men thá.

Herodes ke hún Yisú' ká hál.

⁸ Herodes Yisú' ko dekhkar bahut khush huá; kyúñki muddat se us ke dekhne ká mushtáq thá, is liye ki us ká hál suná thá, aur us ká koí mu'jiza dekhne ká ummedwár thá.

⁹ Aur wuh us se bahutírá bāten púchhtá rahá, magar us ne use kuchh jawáb na diyá. ¹⁰ Aur sardár ká-hin aur faqíh khare hūe zor shor se us par ilzám lagáthe rahe. ¹¹ Phir Herodes ne apne sipáhíon samet use zalil kiyá, aur thāththe men uráyá, aur chamakdár poshák pahínákar us ko Pilátus ke pás wápas bhejá. ¹² Aur usí din Herodes aur Pilátus ápas men dost ho gaye, kyúñki pahle un men dushmaní thí.

Pilátus ki kachahri men Yisú' ke muqaddame ki peshí.

(Mat. 27. 15-26; Mar. 15. 6-15; Yúh. 18. 39-19. 16.)

¹³ Phir Pilátus ne sardár káhinon, aur sardáron, aur 'ámm logon ko jama' karke ¹⁴ un se kahá, ki Tum is shakhs ko logon ká bahkánewálá thahráke mere pás láe ho; aur dekho, main ne tumháre sámné hí us ki tahqíqát kí, magar jin báton ká ilzám tum us par lagáthe ho, un ki nisbat na main ne us men kuchh qusúr páyá, ¹⁵ na Herodes ne, kyúñki us ne use hamáre pás wápas bhejá hai; aur, dekho, us se koí aísá fíl nahín huá, ki wuh qatl ke láiq thahrtá. ¹⁶ Pas main us ko pitwákar chhore detá hún. ¹⁷ Sab mílkar chillá uthe, ki Ise le já, aur hamárá khátir Bar-Abbá ko chhórdé. ¹⁸ (Yih kisi bagáwat ke bá'is, jo shahr men húi thí, aur khún karne ke sabab

qaid men dálá gayá thá.) ²⁰ Magar Pilátus ne Yisú' ke chhorne ke iráde se phir un se kahá. ²¹ Lekin wuh chillákar bole, ki Is ko salíb de, salíb. ²² Us ne tisrí bár un se kahá; Kyún? is ne kyá burái kí hai? main ne is men se koi kí wájh nahín pái: pas main ise pitwákar chhore detá hún. ²³ Magar wuh chillá chillákar sir hote rahe, ki use salíb dí jáe. Aur un ká chilláná kárgar huá. ²⁴ Pas Pilátus ne hukm diyá, ki un kí darkhwást ke muwáfíq ho. ²⁵ Aur jo shakhs bagáwat aur khún karne ke sabab qaid men pará thá, aur jise unhon ne mángá thá, use chhor diyá; magar Yisú' ko un kí marzí ke muwáfíq sipáhíon ke hawále kiyá.

(Mat. 27. 32; Mar. 15. 21)

²⁶ Aur jab us ko liye játhe the, to unhon ne Shama'un nám ek Kurení ko, jo diháat se áta thá, pakarké salíb us par rakh dí, kí Yisú' ke píchhe píchhe le chale.

Yaráshalem kí 'auraton ká roná.

²⁷ Aur logon kí ek barí bhír, aur bahut sí 'auraten, jo us ke wáste rotí píttí thin, us ke píchhe píchhe chalin. ²⁸ Yisú' ne un kí taráf phirke kahá, kí Ai Yaráshalem kí betíyo, mere liye na roo, balki apne aur apne bachchon ke liye roo. ²⁹ Kyúñki dekho, wuh din áthe hain, jin men kahenge; Mubáarak hain bānjhen, aur wuh pet jo na jane, aur wuh chhátíyan jinhon ne dúdh na piláýá. ³⁰ Us waqt paháron se kahná shurú' karenge, kí Ham par gir paro; aur tñlon se, kí Hamen chhipá lo. ³¹ Kyúñki jab hare darakht ke sáth aísá karte hain, to súkhe ke sáth kyá kuchh na kiyá jácga?

³² Aur wuh do áur ádmíon ko bhí, jo badkár the, liye játe the, ki us ke sáth qatl kiye jáen.

Yisú' ká salib diyá jáná.

³³ Jab wuh us jagah par pahunché, jise Khopri kahte haiñ, to wahñ use salib dí, aur badkaron ko bhí, ek ko dahiní aur दूसरे को बाँन तराफ. ³⁴ Yisú' ne kahá; Ai Báp, in ko mu'áf kar; kyúñki yih jánte nahíñ, ki kyá karte haiñ. Aur unhon ne us ke kapron ke hisse kiye, aur un par qur'a dálá. ³⁵ Aur log khare dekh rahe the. Aur sardár bhí tháthhe már márkar kahte the, ki Is ne auron ko bacháyá; agar yih Khuda ká Masih aur us ká Barguzída hai, to apne áp ko bacháe. ³⁶ Sipáhíon ne bhí pás ákar aur sirka pesh karke us par tháthhá márá aur kahá, ki ³⁷ Agar tú Yahúdíon ká bádsháh hai, to apne áp ko bachá. ³⁸ Aur ek nawishta bhí us ke úpar lagáyá gayá thá, ki YIH YAHÚDÍON KÁ BÁDISHÁH HAI.

Tauba karnewále dákú ká hál.

³⁹ Phir jo badkár salib par latkáe gaye the, un men se ek use yúñ ta'na dene lagá, ki Kyá tú Masih nahíñ? to apne áp ko aur ham ko bachá. ⁴⁰ Magar दूसरे ने उसे जिराकर jawab diyá; Kyá tú Khudá se bhí nahíñ dartá, hálánki usí sazá men giriftár hai? ⁴¹ Aur hamári sazá to wájibi hai; kyúñki apne kámon ká badlá pá rahe haiñ, lekin is ne koi bejá kám nahíñ kiyá. ⁴² Phir us ne kahá; Ai Yisú', jab tú apní bádsháhat men áe, to mujhe yád karná. ⁴³ Us ne us se kahá; Main tujh se sach kahtá hún, ki áj hí tú mere sáth Firdaus men hogá.

^a Yá sári samán par.

Yisú' ke marné ká hál.

⁴⁴ Phir do pahar ke qarib se tísre pahar tak tamám mulk men^a andherá chháýá rahá, ⁴⁵ aur súraj kí raushní játi rahi; aur maqdis ká parda bích men se phat gayá. ⁴⁶ Phir Yisú' ne barí áwáz se pukárke kahá, ki Ai Báp, main apní ruh tere háthon men saunptá hún; aur yih kahkar dam de diyá. ⁴⁷ Yih májará dekhkar súbadár ne Khudá kí barái kí, aur kahá; Beshakk yih ádmí rástbáz thá. ⁴⁸ Aur jitne log is nazzáre ko áe the, yih májará dekhkar chhátí pítte hús laut gaye. ⁴⁹ Aur us ke sab jánpahchán, aur wuh 'auraton jo Galil se us ke sáth áí thin, dúr khari yih báten dekh rahi thin.

Yisú' ká dafn honá.

(Mat. 27. 57-61; Mar. 15. 42-47; Yún. 19. 38-42.)

⁵⁰ Aur dekho, Yúsuf nám ek shakhs mushír thá, jo nek aur rástbáz ádmí thá, ⁵¹ aur un kí saláh aur kám se razámand na thá; yih Yahúdíon ke shahr Arimatíya ká báshinda, aur Khudá kí bádsháhat ká muntazir thá. ⁵² Us ne Pilátus ke pás jákar Yisú' kí lách mangí; ⁵³ aur us ko utárkar mihin chádár men lapetá; phir ek qabr ke andar rakh diyá, jo chatán men khudí hui thí, aur us men koi kabhi rakkhá na gayá thá. ⁵⁴ Wuh taiyári ká din thá, aur Sabt ká din shurú' hone ko thá.^b ⁵⁵ Aur un 'auraton ne jo us ke sáth Galil se áí thin, píchhe píchhe jákar us qabr ko dekhá, aur yih bhí ki us kí lách kis tarah rakkhi gayi. ⁵⁶ Aur lautkar khushbúdar chízen aur 'itr taiyár kiyá.

^b Yún. Sabt kí wau phatne lagi thí.

Yisú' ká jī uṭhkar 'auraton ko dikhāi denā.

(Mat. 28. 1-8; Mar. 16. 1-8;

Yúh. 20. 1.)

Sabt ke din to unhoṇ ne hukm ke **24** mutábīq áráṁ kiyá; ¹ lekin hafte ke pahle din wuh subh sawere hí un khushbúddár chízon ko, jo taiyár kí thín, lekar qabr par áin; ² aur patthar ko qabr par se lúrhká húa páyá; ³ magar andar jáke Khudáwand Yisú' kí lāsh na páí. ⁴ Aur aisá húa kí jab wuh is bāt se hairān thín, to dekhó, kí Zinde ko murdon men kyún dhúndhtí ho? ⁶ Wuh yahan nahín, balki jī uṭhá hai; yád karo, kí jab wuh Galil men thá, to us ne tum se kahá thá; ⁷ Zarúr hai, kí Ibn i Ádam gunahgáron ke háth men hawāle kiyá jáe, aur salib diyá jáe, aur tísre din jī uṭhe. ⁸ Us kí báten unhen yád áin; ⁹ aur qabr se lautkar unhoṇ ne un gyárah aur báqí sab logon ko in sab báton kí khabar dí. ¹⁰ Jinhoṇ ne rasúlon se yih báten kahín, wuh Maryam Magdaliya aur Yoanna^a, aur Ya'qúb kí mán Maryam, aur un ke sáth kí báqí 'auraton thín. ¹¹ Magar yih báten unhen kahání sí ma'lúm hún, aur unhoṇ ne un ká yaqín na kiyá. ¹² Is par Patras uṭhkar qabr tak daurá gayá; aur jhukkar nazar kí aur dekhá, kí sirf kafn hí kafn hai; aur is májare se ta'ajjub kartá húa apne ghar chalá gayá.

Immáús kí ráh par Yisú' ká do shá-girdon ko dikhāi denā.

(Mar. 16. 12, 13.)

¹³ Aur dekho, usí din un men se do ádmí us gánw kí taraf já rahe

^a N. Yoana.

the, jis ká nám Inimáús hai; wuh Yarúshalem se koi sāt míl ke fásile par hai. ¹⁴ Aur wuh in sab báton kí bábat, jo wáqí' húi thín, ápas men báthit karte játe the. ¹⁵ Jab wuh báthit aur púchhpáchl kar rahe the, to aisá húa kí Yisú' áp nazdik ákar un ke sáth ho liyá. ¹⁶ Lekin un kí ánkhen band kí gayí thín, kí us ko na pahcháen. ¹⁷ Us ne un se kahá; Yih kyá báten haiṇ, jo tum chalte chalte ápas men karte ho? Wuh gamgín se khare ho gaye. ¹⁸ Phir ek ne jis ká nám Kliyupás thá, jawáb men us se kahá; Kyá tú Yarúshalem men akelá musáfir hai jo nahín jántá, kí in dimon us men kyá kyá húa hai? ¹⁹ Us ne un se kahá; Kyá húa hai? Unhoṇ ne us se kahá; Yisú' Násarí ká májará, jo Khudá aur sári ummat ke nazdik kám aur kalám men qudratwálá nabí thá; ²⁰ aur sardár káhinon aur hamáre lúkimon ne us ko pakarwá diyá, táki us par qatl ká hukm diyá jáe; aur use salib dilái; ²¹ lekin ham ko ummed thí, kí Isráíl ko makhlási yihí degá. Aur 'aláwa in sab báton ke, is májare ko áj tísrá din ho gayá; ²² aur ham men se chand 'auraton ne bhí ham ko hairán kar diyá hai, jo sawere hí qabr par gayí thín; ²³ aur jab us kí lāsh na páí, to yih kahtí húi áin, kí Ham ne royá men frishton ko bhí dekhá: unhoṇ ne kahá, kí wuh zinda hai. ²⁴ Aur ba'z hamáre sáthion men se qabr par gaye, aur jaisá 'auraton ne^b kahá thá, waisá hí páyá, magar us ko na dekhá. ²⁵ Us ne un se kahá, kí Ai nádáno, aur nabion kí sári báton ke mánne men sust í'tiqádo! ²⁶ Kyá Masíh ko yih dukh uṭhákar apne jalál men dákhil honá zarúr na thá? ²⁷ Phir Músá se aur

^b N. bhí izád.

sab nabion se shurú' karke, sáre nawishton men jitni báten us ke haqq men likhí hui haiñ, wuh un ko sam-jhá dñ. ²⁸ Itne men wuh us gánw ke nazdik pahunch gaye, jahán játe the: aur us ke dhang se aisá ma'lúm húa, ki wuh áge barhná cháhtá hai. ²⁹ Unhon ne use yih kahkar majbúr kiyá, ki Hamáre sáth rah, kyúñki shám húa cháhtí hai, aur dñ ab bahut dhal gayá. Pas wuh andar gayá, táki un ke sáth rahe. ³⁰ Jab wuh un ke sáth kháná kháne baithá, to aisá húa ki us ne roṭi lekar barakat cháhi, aur torkar un ko dene lagá. ³¹ Is par un kí áñkhen khul gayin, aur unhon ne us ko pahchán liyá; aur wuh un kí nazar se gáib ho gayá. ³² Unhon ne ápas men kahá, ki Jab wuh ráh men han se báten kartá, aur ham par nawishton ká bhed kholná thá, to kyá hamáre dil josh men na bhar gaye the? ³³ Pas wuh usí gharí uthkar Yaráshalem ko laut gaye; aur un gyárah aur un ke sáthion ko ikatthá páyá. ³⁴ Wuh kah rahe the, ki Khudáwand beshakk jí uthá, aur Shama'un ko dikháí diyá hai. ³⁵ Aur unhon ne ráh ká hál bayán kiyá, aur yih bhí, ki use roṭi torte waqt kis tarah pahcháná.

Yisú' ká rasúlon ko dikháí dená.

³⁶ Wuh yih báten kar hí rahe the, ki Yisú' áp un ke bich men á khará húa, aur un se kahá; Tumhári salámati ho.* ³⁷ Magar unhon ne ghabrákar aur khauf khúkar yih samjhá, ki kisi ruh ko dekhte haiñ. ³⁸ Us ne un se kahá; ki Tum kyún ghabráte ho? aur kis wáste tumháre dil men shakk paidá hote haiñ? ³⁹ Mere háth aur mere páñw dekho, ki main hí húp; mujhe chhúkar

dekho; kyúñki ruh ke gosht aur haddí nahin hotí, jaisá mujh men dekhte ho. ⁴⁰ Aur yih kahkar us ne unhen apne háth aur páñw dikháe. ⁴¹ Jab máre khushi ke un ko yaqín na áyá, aur ta'ajjub karte the, to us ne un se kahá; Kyá yahán tumháre pás kuchh kháne ko hai? ⁴² Unhon ne use bhuni hui machhli ká qatla diyá. ⁴³ Us ne lekar un ke rúbarú kháya. ⁴⁴ Phir us ne un se kahá, ki Yih meri wuh báten haiñ, jo main ne tum se us waqt kahí thin, jab tumháre sáth thá, ki zarúr hai ki jitni báten Músá ki Tauret, aur nabion ke sahifon, aur Zabúr men meri bábat likhí haiñ, purí hon. ⁴⁵ Phir us ne un ká zihn kholá, táki kitáb i muqaddas ko samjhen, ⁴⁶ aur un se kahá; Yún likhá hai, ki Masih dukh utháegá, aur tisre din murdon men se jí uthegá; ⁴⁷ aur Yaráshalem se shurú' karke sári qaumon men tauba aur gunáhon kí mu'áfi^b kí manadí us ke nám se kí jáegi. ⁴⁸ Tum in báton ke gawáh ho. ⁴⁹ Aur dekho, jis ká mere Báp ne wa'da kiyá hai, main us ko^c tum par názil karúngá; lekin, jab tak 'álam i bálá par se tum ko quwwat ká libás na mile, is shahr men thahre raho.

Yisú' ká ásmán par jáná.

⁵⁰ Phir wuh unhen Bait'aniyyáh ke sámne tak báhar le gayá; aur apne háth uthákar unhen barakat dí. ⁵¹ Jab wuh unhen barakat de rahá thá, to aisá húa ki un se judá ho gayá, aur ásmán par utháya gayá. ⁵² Aur wuh us ko sija^a karke barí khushi se Yaráshalem ko laut gaye: ⁵³ aur har waqt haikal men házir hokar Khudá kí hamd kiyá karte the.

* Yá tumhen itminán dásíl ho.

^c Yún. main apne

^b N. gunáhon kí mu'áfi ke liye tauba.
Báp ke wa'de ko.

YÚHANNÁ KI INJÍL.

Kalám kī ulūhiyat, us kā tajassum, aur us ke बारे में Yúhanná bap-tisma denewāle kī gawāhī.

I ¹ Ibtidá में Kalám thá, aur Kalám Khudá ke sáth thá, ² Yihí ibtidá में Khudá ke sáth thá. ³ Sári chízen us ke wasíle se paidá hún; aur jo kuchh paidá húa hai, us में se koi chíz bhī us ke bagair paidá nahín húi. ⁴ Us में zindagi thī; aur wuh zindagi ádmion ká nūr thá. ⁵ Aur nūr táríki में chamaktá hai: aur táríki ne use qabúl na kiyá.^a ⁶ Ek ádmí Yúhanná nám á maujúd húa, jo Khudá kī taraf se bhejá gayá thá. ⁷ Yih gawāhī ke liye áyá, ki nūr kī gawāhī de, táki sab us ke wasíle se imán laen. ⁸ Wuh khud to nūr na thá, magar nūr kī gawāhī देने को áyá thá. ⁹ Haqíqí nūr, jo har ek ádmí ko raushan kartá hai, dunyá में áne ko thá.^b ¹⁰ Wuh dunyá में thá, aur dunyá us ke wasíle se paidá húi, aur dunyá ne use na pahcháná. ¹¹ Wuh apne ghar^c áyá, aur us ke apnon ne use qabúl na kiyá. ¹² Lekin jitnon ne use qabúl kiyá, us ne unhen Khudá ke farzand banne ká haqq baḡhshá, ya'ní unhen jo us ke nám par imán láte haín. ¹³ Wuh na khún se, na jism kī khwáhish^d se, na insán ke iráde se, balki Khudá se paidá húa. ¹⁴ Aur Kalám mujassam húa, aur fazl aur sachchái se ma'múr hokar

hamáre darmiyán rahá^e, aur ham ne us ká aisá jalál dekhá, jaisá Báp ke^f iklaute ká jalál. ¹⁵ Yúhanná ne us kī bábat gawāhī di, aur pukárke kahá hai, ki Yih wuhí hai, jis ká main ne zikr kiyá, ki Jo mere ba'd átá hai wuh mujh se muqad-dam thahrá; kyúnci wuh mujh se pahle thá. ¹⁶ Kyúnci us kī ma'mú-ri में se ham sab ne páyá, ya'ní fazl par fazl. ¹⁷ Is liye kī shari'at to Músá kī ma'rifat dí gayi; magar fazl aur sachchái Yisú^g Masíh kī ma'rifat pahunchí. ¹⁸ Khudá ko kisi ne kabhí nahín dekhá; iklaútá Betá^h, jo Báp kī god में hai, usi ne záhír kiyá.

Yahúdiön ke jawab में apní aur Masíh kī bábat Yúhanná kī gawāhī.

¹⁹ Aur Yúhanná kī gawāhí yih hai, ki jab Yahúdiön ne Yaráshalem se káhin aur Lewi yih púchhne ko us ke pás bheje, ki Tú kaun hai?ⁱ ²⁰ to us ne iqrár kiyá, aur inkár na kiyá, balki iqrár kiyá, ki Main to Masíh nahín hún. ²¹ Unhon ne us se púchhá, Phir kaun hai? Kyá tú Eliyyáh hai? Us ne kahá; Main nahín hún. Kyá tú wuh nabí hai? Us ne jawab diyá, ki Nahín. ²² Pas unhon ne us se kahá; Phir tú hai kaun? táki ham apne bhejnewálon ko jawab den. Tú apne haqq में kyá kahtá hai? ²³ Us ne kahá; Main, jaisé Yasha'yáh nabí ne kahá

^a Yá idrís us par qálib na áí.

^b Yá Haqíqí nūr wuh thá jo dunyá में dnewāle har ek ádmí ko raushan kartá hai.

^c Yún. apní chízon में.

^d Yún. iráde.

^e Yún. khamá qáid.

^f Yún. báp ke pás se.

^g N. Khudá iráde.

hai,^a biyábán men ek pukárnewále ki áwáz hún, ki Tum Khudáwand ki ráh ko sídhá karo. ²⁴ Yih Farisíon kí taraf se bheje gaye the. ²⁵ Unhon ne us se yih suwál kiyá, ki Agar tú na Masíh hai, na Eliyyáh, na wuh nabí, to phir baptisma^b kyún detá hai? ²⁶ Yúhanná ne jawáb men un se kahá, ki Main pání se^c baptisma^b detá hún; tumháre darmiyán ek shakhs khará hai, jise tum muhín jánte, ²⁷ ya'ní mere ba'd ká ánewálá, jis kí jútí ká tasma main kholne ke láiq nahín. ²⁸ Yih báten Yárdan ke pár Bait'aniyyáh men wáqi' hún, jahán Yúhanná baptisma^b detá thá.

Yisú' ke dekhne ke ba'd Yúhanná kí gawáhtí.

²⁹ Dústre din us ne Yisú' ko apní taraf áte dekhkar kahá; Dekho, yih Khudá ká Barra hai, jo dunyá ká gunáh usthá le játá^a hai. ³⁰ Yih wuhí hai, jis kí bábat main ne kahá thá, kí Ek shakhs mere ba'd áta hai, jo mujh se muqaddam thahrá hai, kyúnci wuh mujh se pahle thá. ³¹ Aur main to use pahchántá na thá; magar is liye pání se^c baptisma^b detá húa áyá, ki wuh Isráíl par záhir ho jáe. ³² Aur Yúhanná ne yih gawáhtí di, kí Main ne Rúh ko kabútar kí tarah ásmán se utarte dekhá hai, aur wuh us par thahr gayá. ³³ Aur main to use pahchántá na thá; magar jis ne mujhe pání se^c baptisma^b dene ko bhejá, usí ne mujh se kahá, kí Jis par tú Rúh ko utarte aur thahrte dekhe, wuhí Rúhu'l Quds se^c baptisma^b denewálá hai. ³⁴ Chunánci main ne dekhá aur gawáhtí di hai, kí yih Khudá ká Betá hai.

^a Ya'ha'yáh 40. 3.

^c Yá usthádt.

^b Yá istidáq. ^c Yá mey.

^e Ya'ní patthar. Mat. 16. 18 ko dekho.

Yisú' ke pahle tñ shágird.

³⁵ Dústre din phir Yúhanná aur us ke shágirdon men se do shakhs khare the. ³⁶ Us ne Yisú' par, jo já rahá thá, nigáh karke kahá, Dekho, yih Khudá ká Barra hai! ³⁷ Wuh dono shágird us ko yib kahte sunkar Yisú' ke pichhe ho liye. ³⁸ Yisú' ne phirkar aur unhen pichhe áte dekhkar un se kahá; Tum kyá dhúndhte ho? Unhon ne us se kahá; Ai Rabbi, (ya'ní Ai ustád), tú kahán rahtá hai? ³⁹ Us ne un se kahá; Chalo, dekh loge. Pas unhon ne ákar us ke rahne kí jagah dekhí, aur us roz us ke sáth rahe; aur yih daswen ghanche ke qarib thá. ⁴⁰ Un dono men se jo Yúhanná kí bát sunkar Yisú' ke pichhe ho liye the, ek Shama'un Patras ká bhái Andriyás thá. ⁴¹ Us ne pahle apne sage bhái Shama'un se milkar us se kahá, kí Ham ko Khristus, ya'ní Masíh mil gayá. ⁴² Wuh use Yisú' ke pás láyá: Yisú' ne us par nigáh karke kahá, kí Tú Yúhanná ká betá Shama'un hai: tú Kefá, ya'ní Patras^e, kahláegá.

Yisú' ke do áur shágirdon ká hál.

⁴³ Dústre din Yisú' ne Galíl men jáná cháhá; aur Filippus se milkar kahá; Mere pichhe ho le. ⁴⁴ Filippus Andriyás aur Patras ke shahr Baitsaidá ká bāshinda thá. ⁴⁵ Filippus ne Natan'el se milkar us se kahá, kí Jis ká zikr Músá ne Tauret men aur nabíon ne kiyá hai, wuh ham ko mil gayá; wuh Yúsuf ká betá Yisú' Násari hai. ⁴⁶ Natan'el ne us se kahá; Kyá Násarat se koi achchhi chiz nikal saktí hai? Filippus ne kahá; Chalkar dekh le. ⁴⁷ Yisú' ne Natan'el ko apní taraf

áte dekhkar us ke haqq men kahá; Dekho, yih fíl haqiqat Isráili hai: is men makr nahín. ⁴⁸ Natan'el ne us se kahá; Tú mujhe kahán se jántá hai? Yisú' ne us ke jawáb men kahá; Is se pahle ki Filippus ne tuihe buláyá, jab tú anjir ke darakht ke niche thá, main ne tuihe dekhá. ⁴⁹ Natan'el ne us ko jawáb diyá; Ai Rabbi, tú Khudá ká Betá, tú Isráil ká bádsháh hai. ⁵⁰ Yisú' ne jawáb men us se kahá; Main ne jo tuij se kahá, ki tuij ko anjir ke darakht ke niche dekhá, kyá tú isi liye ímán láyá hai? Tú in se bhí bare bare májare dekhagá. ⁵¹ Phir us se kahá; Main tum se sach sach kahtá hun, ki Tum ásmán ko khulá húa, aur Khudá ke firishton ko úpar játe aur Ibn i Ádam par utarte dekhoge.

Yisú' ká pahlá mu'jiza.

2 ¹ Phir tisre din Qáná e Galil men ek shádí hui; aur Yisú' kí mán wahán thi: ² aur Yisú' aur us ke shágirdon kí bhí us shádí men da'wat thi. ³ Aur jab mai ho chunki, Yisú' kí mán ne us se kahá, ki Un ke pás mai nahín rahí. ⁴ Yisú' ne us se kahá; Ai 'aurat, mujhe tuij se kyá kám hai? Abhi merá waqt nahín áyá. ⁵ Us kí mán ne khádimon se kahá; Jo kuchh yih tum se kahe, wuh karo. ⁶ Wahán Yahúdiyon kí tahárat ke dastúr ke muwáfíq patthar ke chha matke rakkhe the, aur un men do do, tín tín man kí gunjáish thi. ⁷ Yisú' ne un se kahá; Matkon men páni bhar do. Pas unhon ne un ko lab á lab bhar diyá. ⁸ Phir us ne un se kahá, ki Ab nikálkar mír majlis ke pás le jáo. Pas wuh le gaye. ⁹ Jab mír majlis ne wuh páni chakhá, jo mai ban gayá thá, aur na jántá thá, ki yih

^a Yún. yih nishánon ká shurú'.

kahán se áí hai, (magar khádim, jinhon ne páni nikálá thá, jánte the,) to mír majlis ne dúlhá ko bulákar us se kahá; ¹⁰ Har shakhs pahle achchhi mai pesh kartá hai, aur náqis us waqt jab píkar chhak gaye; magar tú ne achchhi mai ab tak rakh chhorí hai. ¹¹ Yih pahlá mu'jiza ^a Yisú' ne Qáná e Galil men dikhákar apná jalál zahir kiya, aur us ke shágird us par ímán láe.

¹² Is ke ba'd wuh aur us kí mán aur bhái aur us ke shágird Kafarnahúm ko gaye, aur wahán chand roz rahe.

Yisú' ká haikal ko pák sáf karná, aur apne markar jé uthne kí peshin-goí karní.

¹³ Yahúdiyon kí 'íd i Fasah nazdik thi, aur Yisú' Yaráshalem ko gayá. ¹⁴ Us ne haikal men bail aur bher aur kabútar ke bechnewálon ko, aur sarráfon ko baithe húc páyá; ¹⁵ aur rassiyon ká korá banákar sab ko, ya'ni bheron aur bailon ko, haikal se nikál diyá, aur sarráfon ke paise bikher diye, aur takhte ulat diye; ¹⁶ aur kabútar faroshon se kahá; In ko yahán se le jáo: mere Báp ke ghar ko tijárat ká ghar na banáo. ¹⁷ Us ke shágirdon ko yád áyá, ki likhá hai ^b; Tere ghar kí gairat mujhe khá jáegí. ¹⁸ Pas Yahúdiyon ne jawáb men us se kahá; Tú jo in kámon ko kartá hai, hamen kaun sá nishán dikhátá hai? ¹⁹ Yisú' ne jawáb men un se kahá, ki Is maqdis ko dhá do, to main use tín din men khará kar dúngá. ²⁰ Yahúdiyon ne kahá; Chhiyális baras men yih maqdis baná hai, aur kyá tú use tín din men khará kar degá? ²¹ Magar us ne apne badan ke maqdis kí bábat kahá thá. ²² Pas jab wuh murdon men se jí uthá, to us ke

^b Zabúr 69. 9.

shágirdon ko yád áyá, ki us ne yih kahá thá: aur unhoñ ne kitáb i muqaddas aur us qaul ká, jo Yisú ne kahá thá, yaqín kiya.

Ba'z imán lánewálon par Masih ká ittibár na karná.

²³ Jab wuh Yaráshalem men Fasah ke waqt 'Íd men thá, to bahut se log un mu'jizon^a ko dekhkar, jo wuh dikhátá thá, us ke nám par imán láe. ²⁴ Lekin Yisú apní nisbat un par ittibár na kartá thá, is liye ki wuh sab ko jántá thá, ²⁵ aur is kí hájat na rakhtá thá ki koí insán ke haqq men gawáhi de; kyúñki wuh ap jántá thá, ki insán ke dil men kyá kyá hai.

Najf paidáish ke báre men Nikudemus ke sáth Yisú kí guftgú.

3 ¹ Farision men se ek shakhs Nikudemus nám Yahúdíon kí ek sardár thá: ² us ne rást ko Yisú ke pás ákar us se kahá; Ai Rabbi, ham jánte hain ki tú Khudá kí taraf se ustád hokar áyá hai; kyúñki jo mu'jize^b tú dikhátá hai, koí shakhs nahín dikhá saktá, jab tak Khudá us ke sáth na ho. ³ Yisú ne jawáb men us se kahá; Main tujh se sach sach kahtá hún, ki jab tak koí naye sire se^c paidá na ho, wuh Khudá kí bádsháhát ko dekh nahín saktá. ⁴ Nikudemus ne us se kahá; Ádmí jab búrhá ho gayá, to kyúñkar paidá ho saktá hai? kyá wuh dobára apní mán ke pet men dákhil hokar paidá ho saktá hai? ⁵ Yisú ne jawáb diyá, ki Main tujh se sach sach kahtá hún; Jab tak koí ádmí pání aur Rúh se paidá na ho, wuh Khudá kí bádsháhát men dákhil nahín ho saktá. ⁶ Jo jism se paidá húa hai, jism hai, aur jo Rúh se paidá húa

hai, ruh hai. ⁷ Ta'ajjub na kar, ki main ne tujh se kahá; Tumhen naye sire se^c paidá honá zarúr hai. ⁸ Hawá^d jidhar cháhtí hai chaltí hai, aur tú us kí áwáz suntá hai, magar nahín jántá, ki wuh kahán se áti, aur kahán ko játi hai: jo koí Rúh se paidá húa aisá hí hai. ⁹ Nikudemus ne jawáb men us se kahá; Yih báten kyúñkar ho saktí hain? ¹⁰ Yisú ne jawáb men us se kahá; Bani Isráíl ká ustád hokar kyá tú in báton ko nahín jántá? ¹¹ Main tujh se sach sach kahtá hún, ki jo ham jánte hain, wuh kahte hain, aur jise ham ne dekhá hai, us kí gawáhi dete hain; aur tum hamári gawáhi qabúl nahín karte. ¹² Jab main ne tum se zamín kí báten kahín, aur tum ne yaqín nahín kiya, to agar main tum se ásmán kí báten kahún, to kyúñkar yaqín karoge? ¹³ Aur ásmán par koí nahín charhá, siwá us ke jo ásmán se utrá, ya'ní Ibn i Ádam, jo ásmán men hai.^e ¹⁴ Aur jis tarah Músá ne sánp ko biyábán men úñche par charháya, usí tarah zarúr hai ki Ibn i Ádam bhí úñche par charháya jáe; ¹⁵ táki jo koí imán láe, us men hamesha kí zindagí páe.

Naját aur halákat ke tariqe.

¹⁶ Kyúñki Khudá ne dunyá se aisí mahabbat rakkhí, ki us ne apná iklútá Betá bakhsh diyá, táki jo koí us par imán láe halák na ho, balki hamesha kí zindagí páe. ¹⁷ Kyúñki Khudá ne Bete ko dunyá men is liye nahín bhejá, ki dunyá par sazá ká hukm kare, balki is liye ki dunyá us ke wasíle se naját páe. ¹⁸ Jo us par imán látá hai, us par sazá ká hukm nahín hotá; jo us par imán nahín látá, us par

^a Yún. nishánon.

^d Yá Rúh.

^b Yún. nishán.

^e N. jo ásmán men hai na dárad.

^c Yá úpar kí taraf se.

sazá ká hukm ho chuká; is liye ki wuh Khudá ke ikloute Bete ke nám par ímán nahín láyá. ¹⁹ Aur sazá ke hukm ká sabab yih hai, ki núr dunyá men áyá hai, aur ádmíon ne tárikí ko núr se ziyáda pasand ki-yá, is liye ki un ke kám bure the. ²⁰ Kyúñki jo koí badí kartá hai, wuh núr se dushmaní rakhtá hai, aur núr ke pás nahín áttá, aísá na ho ki us ke kámon par malámat kí jae. ²¹ Magar jo sachcháí par 'amál kartá hai, wuh núr ke pás áttá hai, táki us ke kám zálhir hon, ki wuh Khudá men kiye gaye hain.

Yúhanná ká igrár, kí mujhe ghaṭnā aur Masīh ko barhnā chāhiye.

²² In báton ke ba'd Yisú' aur us ke shágird Yahúdiya ke mulk men áe; aur wuh wahán un ke sáth rahkar baptisma^a dene lagá. ²³ Aur Yúhanná bhí Shálem ke nazdík 'Aionon^a baptisma^a detá thá, kyúñki wahán pání bahut thá, aur log ákar baptisma^a lete the; ²⁴ kyúñki Yúhanná us waqt tak qaidkháne men dúlá na gayá thá. ²⁵ Pás Yúhanná ke shágirdon kí kisi Yahúdí ke sáth tahárat kí búbat bahs hui. ²⁶ Unhon ne Yúhanná ke pás ákar kahá; Ai Rabbí, jo shakhs Yárdan ke pár tere sáth thá, jis kí tú ne gawáhi dí hai, dekh, wuh baptisma^a detá hai, aur sab us ke pás áte hain. ²⁷ Yúhanná ne jawáb men kahá; Insán kuchh nahín pá saktá, jab tak us ko ásmán se na diyá jae. ²⁸ Tum khud mere gawáh ho, kí main ne kahá; Main Masīh nahín, magar us ke áge bhejá gayá hún. ²⁹ Jis kí dulhan hai, wuh dúlhá hai; magar dúlhá ká dost jo khará húa us kí suntá hai, dúlhá kí áwáz se bahut khush hotá hai: pás

^a Yá istibág.

meri yih khushí purí ho gayí. ³⁰ Zá-rúr hai kí wuh barhe, aur main ghaṭnū.

Masīh ke paigám kí haqíqat.

³¹ Jo úpar se áttá hai, wuh sab se úpar hai: jo zaunín se hai, wuh zamín hí se hai, aur zamin hí kí kahtá hai: jo ásmán se áttá hai, wuh sab se úpar hai. ³² Jo kuchh us ne dekhá aur suná, usí kí gawáhi detá hai, aur koí us kí gawáhi qabúl nahín kartá. ³³ Jis ne us kí gawáhi qabúl kí, us ne is bát par muhr kar dí, kí Khudá sachcháí hai. ³⁴ Kyúñki jise Khudá ne bhejá, wuh Khudá kí báten kahtá hai: is liye kí wuh Rúh náp nápkar nahín detá. ³⁵ Báp Bete se mahabbat rakhtá hai, aur us ne sab chízen us ke háth men de dí hain. ³⁶ Jo Bete par ímán láttá hai, hamemsha kí zindagi us kí hai; lekin jo Bete kí nahín mántá, zindagi ko na dekhegá, balki us par Khudá ka gazab rahtá hai.

Ek Sámariya 'aurat ke sáth Yisú' kí guftá.

4 ¹ Phir jab Khudáwáud ko ma'-lúm húa, kí Faríston ne suná hai, kí Yisú' Yúhanná se ziyáde shágird kartá, aur baptisma^a detá hai; ² (go Yisú' áp nahín balki us ke shágird baptisma^a dete the); ³ to wuh Yahúdiya ko chhokar phir Galil ko chalá gayá. ⁴ Aur us ko Sámariya se hokar jáná zarúr thá. ⁵ Pás wuh Sámariya ke ek shahr tak áyá, jo Súkhar kahlátá hai; wuh us qit'a ke nazdík hai, jo Ya'qúb ne apne bete Yúsuf ko diyá thá. ⁶ Aur Ya'qúb ká kúán^b wahín thá. Chunáñchi Yisú' safar se thaká mánda hokar us kúen^b par yún hí baith gayá. Yih chhaṭe ghanṭe ke qarib thá. ⁷ Sámariya kí ek 'aurat pání

^b Yún. chashma.

bharne áí. Yisú' ne us se kahá; Mujhe pání pilá; ⁸ kyúñki us ke shágird shahr men kháná mol lene ko gaye the. ⁹ Us Sámari 'aurat ne us se kahá, ki Tú Yahúdí hokar mujh Sámari 'aurat se pání kyún mángtá hai? (kyúñki Yahúdí Sámariyon se kisi tarah ká bartáo nahín rakhte.) ¹⁰ Yisú' ne jawáb men us se kahá; Agar tú Khudá ki bakhshish ko jántí, aur yih bhí jántí, ki wuh kaun hai, jo tujh se kahtá hai; Mujhe pání pilá, to tú us se mángtí, aur wuh tujhe zindagí ká^a pání detá. ¹¹ 'Aurat ne^b us se kahá; Ai Khudáwand, tere pás pání bharne ko to kuchh hai nahín, aur kúán gahrá hai: phir wuh zindagí ká^a pání tere pás kahán se áyá? ¹² Kyá tú hamáre báp Ya'qúb se bará hai, jis ne ham ko yih kúán diyá, aur khud us ne, aur us ke betón ne, aur us ke maweshí ne us men se piyá? ¹³ Yisú' ne jawáb men us se kahá; Jo koi is pání men se pitá hai, wuh phir piyásá hogá; ¹⁴ magar jo koi us pání men se piégá jo main use dúngá, wuh abad tak piyásá nahogá; balki jo pání main use dúngá, wuh us men ek chashma ban jáegá, jo hamesha kí zindagí ke liye jári rahegá. ¹⁵ 'Aurat ne us se kahá; Ai Khudáwand, wuh pání mujh ko de, táki main na piyási hún, na pání bharne ko yahán tak áún. ¹⁶ Yisú' ne^b us se kahá; Já, apne shauhar ko yahán bulá lá. ¹⁷ 'Aurat ne jawáb men us se^c kahá, ki Main beshauhar hún. Yisú' ne us se kahá, ki Tú ne khúb kahá; Main beshauhar hún; ¹⁸ kyúñki tú páñch shauhar kar chukí hai; aur jis ke pás tú ab hai, wuh terá shauhar nahín; yih tú ne sach kahá. ¹⁹ 'Aurat ne us se kahá; Ai Khudáwand, mujhe ma'lúm hotá hai ki tú nabi

^a Yún. sínda.^b N. Us ne.^c N. us se na dárad.

hai. ²⁰ Hamáre bápádón ne is pahár par parastish kí; aur tum kahte ho, ki wuh jagah jahán parastish karní cháhíye, Yaráshalem men hai. ²¹ Yisú' ne us se kahá; Ai 'aurat, meri bát ká yaqín kar, ki wuh waqt átá hai ki tum na to is pahár par Báp ki parastish karoge, aur na Yaráshalem men. ²² Tum jise nahín jánte, us kí parastish karte ho; ham jise jánte hain, us kí parastish karte hain: kyúñki naját Yahúdíon men se hai. ²³ Magar wuh waqt átá hai, balki ab hí hai, ki sachche parastár Báp kí parastish rúh aur sachcháí se karenge, kyúñki Báp apne liye aise hí parastár dhúndhtá hai. ²⁴ Khudá rúh hai, aur zarúr hai ki us ke parastár rúh aur sachcháí se parastish karen. ²⁵ 'Aurat ne us se kahá; Main jántí hún, ki Masih, jo Khristus kahlátá hai, ánewálá hai; jab wuh áegá, to hameñ sab báten batá degá. ²⁶ Yisú' ne us se kahá; Main jo tujh se bol rahá hún, wuhí hún.

Shágirdon ke sáth rúhání kharák aur just ke báre men Yisú' kí guftá.

²⁷ Itne men us ke shágird á gaye, aur ta'ajjub karne lage ki wuh 'aurat se báten kar rahá hai; táhami kisi ne ná kahá, ki Tú kyú cháhntá hai? yá. Us se kis liye báten kartá hai? ²⁸ Pás 'aurat apní ghará chhorkar shahr men chali gayi, aur logon se kahne lagi; ²⁹ Óo, ek ádmí ko dekho, jis ne mere sab kám mujhe batá diye: kyá mumkin hai ki Masih yihí hai? ³⁰ Wuh shahr se nikalkar us ke pás áne lage. ³¹ Itne men us ke shágird us se yih darkhwást karne lage, ki Ai Rabbí, kuchh khá le. ³² Lekin us ne un se kahá; Mere pás kháne ke

liye aisá kháná hai jise tum nahín jánte. ³³ Pas shágirdon ne ápas men kahá; Kyá koí us ke liye kuchh kháne ko láyá hai? ³⁴ Yisú' ne un se kahá; Merá kháná yih hai, ki apne bhejnewále ki marzi ke muwáfiq 'amal karún, aur us ká kám purá karún. ³⁵ Kyá tum kahte nahín, ki Fasl ke áne men abhi char mahíne báqi hai? Dekho, main tum se kahtá hún; apní ankhen uþhákar kheton par nazar karo, ki fasl pak gayi hai. ³⁶ Aur kátnewálá mazdúri pátá, aur hameshá ki zindagi ke liye phal jama' kartá hai, táki bonewálá aur kátnewálá dono milkar khushi karen. ³⁷ Kyúinki is par yih masal thik áti hai, ki Bonewálá áur hai, kátnewálá áur. ³⁸ Main ne tumhen wuh khet kátné ke liye bhejá, jis par tum ne mihnát nahín kí; auron ne mihnát kí, aur tum un ki mihnát ke phal men sharik hue.

Bahut se Sámariyon ká Yisú' par imán láá.

³⁹ Aur us shahr ke bahut se Sámari us 'aurat ke kahne se, jis ne gawáhi di, ki Us ne mere sab kánu mujhe batá diye, us par imán láe. ⁴⁰ Pas jab wuh Sámari us ke pás áe, to us se darkhwást karne lage, ki Hamáre pás rah: chunánci wuh do roz wahán rahá. ⁴¹ Aur us ke kalám ke sabab áur bhí bahutere imán láe; ⁴² aur us 'aurat se kahá; Ab ham tere kahne hi se imán nahín láte; kyúinki ham ne khud sun liyá, aur jánte hai ki yih fi'lháqiqat dunyá ká Munjí hai.

Galil men Yisú' ká máná jáná.

⁴³ Phir un do dinon ke ba'd wuh

wahán se rawána hokar Galil ko gaya. ⁴⁴ Kyúinki Yisú' ne khud gawáhi di, ki Nabí apne watan men 'izzat nahín pátá. ⁴⁵ Pas jab wuh Galil men áyá, to Galilion ne use qabúl kiyá, is liye ki jitne kám us ne Yaráshalem men 'id ke waqt kiye the, unhon ne un ko dekhá thá; kyúinki wuh bhí 'id men gaye the

Qáná men bádsháh ke mulázim ke befe ko achchhá karná.

⁴⁶ Pas wuh phir Qáná e Galil men áyá, jahán us ne pání ko mai banáyá thá. Aur bádsháh ká ek mulázim thá, jis ká betá Kafarnahúm men binár thá. ⁴⁷ Wuh yih sunkar ki Yisú' Yahúdiya se Galil men á gayá hai, us ke pás gayá, aur us se darkhwást karne lagá, ki Chalkar mere befe ko shifá bakhsh: kyúinki wuh marne ko thá. ⁴⁸ Yisú' ne us se kahá; Jab tak tum nishán aur 'ajib kám na dekho, hargiz imán na láoge. ⁴⁹ Bádsháh ke mulázim ne us se kahá; Ai khudá-wand, mere bachche ke marne se pahle chal. ⁵⁰ Yisú' ne us se kahá; Já, terá betá jítá hai. Us shakhs ne us bát ká yaqín kiyá jo Yisú' ne us se kahí, aur chala gayá. ⁵¹ Wuh raste hi men thá, ki us ke naukar use mile aur kahne lage, ki Terá larká jítá hai. ⁵² Us ne un se púchhá, ki Use kis waqt se áráim hone lagá thá? Unhon ne kahá, ki Kal sátwon ghante men us kí tap utar gayí. ⁵³ Pas báp ján gayá, ki wuhí waqt thá jab Yisú' ne us se kahá thá, ki Terá betá jítá hai. Aur wuh khud aur us ká sára gharáná imán láyá. ⁵⁴ Yih दूसरा मु'jiza hai, jo Yisú' ne Yahúdiya se Galil men ákar dikháýá.

* Yún. nishán.

Yisú' ká Yaráshalem men ek bímár ko achchhá karná.

5 ¹ In báton ke ba'd Yahúdíon kí ek 'id húl, aur Yisú' Yaráshalem kó gayá.

² Yaráshalem men bher darwáze ke pás ek hauz hai, jo 'Ibrání men Bait-Hasdá^a kahlátá hai; aur us ke páñch barámade hain. ³ In men bahut se bímár, aur andhe, aur langre, aur pazhmurda log pare the. ⁵ Wahán ek shakhs thá, jo ahtís baras se bínárí men mubtilá thá. ⁶ Is ko Yisú' ne pará húa dekhá, aur yih jánkar ki wuh barí muddat se is hálát men hai, us se kahá; Kyá tú tandurust honá cháhtá hai? ⁷ Us bímár ne use jawáb diyá; Ai Kḥudáwand, mere pás koi ádmí nahín, ki jab pání hiláya jáe, to mujhe hauz men utár de; balki mere pahunchte pahunchte dúsrá mujh se pahle utar partá hai. ⁸ Yisú' ne us se kahá; Uṭh, aur apní chárpái uṭhakar chal phir. ⁹ Wuh shakhs fauran tandurust ho gayá, aur apní chárpái uṭhakar chalne phirne lagá.

Sabt ke dín bímár ko achchhá karne ke báre men Yahúdíon ke sáth guftá.

Wuh dín Sabt ká thá. ¹⁰ Pas Yahúdí us se, jis ne shifá pái thí, kahne lage, ki Aj Sabt ká dín hai; tujhe chárpái uṭhání rawá nahín. ¹¹ Us ne unhen jawáb diyá; Jis ne mujhe tandurust kiyá, usí ne mujhe farmáya, ki Apní chárpái uṭhakar chal phir. ¹² Unhon ne us se púchhá, ki Wuh kaun shakhs hai jis ne tujh se kahá; Chárpái uṭhakar chal phir? ¹³ Lekin jo shifá pá gayá thá, wuh na jántá thá ki kaun hai; kyúñki bhír ke

^a N. Bait-satá.

^b N. Yahúdíon se kahá.

^c N. us ne.

sabab Yisú' wahán se tal gayá thá. ¹⁴ In báton ke ba'd wuh Yisú' ko haikal men milá. Us ne us se kahá; Dekh, tú tandurust ho gayá hai; phir gunáh na karná, aísá na ho ki tujh par is se bhí ziyáda áfat áe. ¹⁵ Us ádmí ne jákar Yahúdíon ko khabar dí,^b ki jis ne mujhe tandurust kiyá, wuh Yisú' hai. ¹⁶ Is liye Yahúdí Yisú' ko satáne lage, kyúñki wuh aise kám Sabt ke dín kartá thá. ¹⁷ Lekin Yisú' ne^c un se kahá, ki Merá Báp ab tak kám kartá hai, aur main bhí kám kartá hún. ¹⁸ Is sabab se Yahúdí aur bhí ziyáda us ke qatl karne kí koshish karne lage, ki wuh na faqat Sabt ká hukm tortá, balki Kḥudá ko kḥáss apná Báp kahkar apne áp ko Kḥudá ke barábar banátá thá.

Kám aur qudrat aur 'izzat ke i'tibár se Yisú' kí Báp ke sáth shúrákat.

¹⁹ Pas Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach sach kahtá hún, ki Betá áp se kuchh nahín kar saktá, siwá us ke jo Báp ko karte dekhá hai; kyúñki jin kámon ko wuh kartá hai, unhen Betá bhí usí tarah kartá hai. ²⁰ Is liye kí Báp Bete ko 'azíz rakhtá hai, aur jitne kám khud kartá hai, use dikhátá hai; balki in se bhí bare kám use dikháegá, táki tum ta'ajjub karo. ²¹ Kyúñki jis tarah Báp murdon ko uṭhátá aur zinda kartá hai, usí tarah Betá bhí jinhen cháhtá hai zinda kartá hai. ²² Kyúñki Báp kisi kí 'adálat bhí nahín kartá, balki us ne 'adálat ká sára kám Bete ke sipurd kiyá hai, ²³ táki sab log Bete kí 'izzat karen, jis tarah Báp kí 'izzat karte hain. Jo Bete kí 'izzat nahín kartá, wuh Báp kí, jis ne use bhejá, 'izzat

nahin kartá. ²⁴ Main tum se sach sach kahtá hún, ki Jo merá kalám suntá, aur mere bhejnewále ká yaqin kartá hai, hamesha kí zindagi us kí hai, aur us par sazá ká hukm nahin hotá^a, balki wuh maut se nikalkar zindagi men dákhlil ho gayá hai. ²⁵ Main tum se sach sach kahtá hún, ki wuh waqt átá hai, balki abhi hai, ki murde Khudá ke Bete kí áwáz sunenge, aur jo sunenge wuh jienge. ²⁶ Kyunki jis tarah Báp apne ap men zindagi rakhtá hai, usí tarah us ne Bete ko bhí yih bakhshá, ki apne ap men zindagi rakhe; ²⁷ balki use 'adálat karne ká bhí ikhtiyár bakhshá, is liye kí wuh ádamzád^b hai. ²⁸ Is se ta'ajjub na karo, kyunki wuh waqt átá hai, ki jitne qabron men hain us kí áwáz sunkar niklenge; ²⁹ jinhon ne nekí kí hai, zindagi kí qiyámat ke wáste, aur jinhon ne badí kí hai, sazá kí qiyámat ke wáste.

Yisú' ke haqq men chár qism kí gawáhi.

³⁰ Main apne ap se kuchh nahin kar saktá: jaisá suntá hún, 'adálat kartá hún, aur meri 'adálat rást hai; kyunki main apní marzi nahin, balki apne bhejnewále kí marzi cháhtá hún. ³¹ Agar main Khud apní gawáhi dún, to meri gawáhi sachchí nahin. ³² Ek áur hai jo meri gawáhi detá hai, aur main jántá hún ki meri gawáhi jo vuh detá hai sachchí hai. ³³ Tum ne Yúhanná ke pás payám bhejá, aur us ne sachchái kí gawáhi dí hai. ³⁴ Lekin main apní nisbat insán kí gawáhi manzúr nahin kartá: tau-bhí main yih báten is liye kahtá hún ki tum naját páo. ³⁵ Wuh

jaltá aur chamaktá húa chirág thá; aur tum ko kuchh 'arse tak us kí raushní men khush rahná manzúr húa. ³⁶ Lekin mere pás jo gawáhi hai, wuh Yúhanná kí gawáhi se barí hai: kyunki jo kám Báp ne mujhe pure karne ko diye, ya'ní yih kám jo main kartá hún, wuh mere gawáh hain kí Báp ne mujhe bhejá hai. ³⁷ Aur Báp jis ne mujhe bhejá hai, usí ne meri gawáhi dí hai. Tum ne na kabhi us kí áwáz suní hai, aur na us kí súrat dekhi; ³⁸ aur us ke kalám ko apne dilon men qáim nahin rakhte; kyunki jise us ne bhejá hai, us ká yaqin nahin karte. ³⁹ Tum kitáb í muqaddas men dhúndhte ho^c; kyunki samajhte ho kí us men hamesha kí zindagi tumhen miltí hai; aur yih wuh hai, jo meri gawáhi deti hai; ⁴⁰ phir bhí tum zindagi páne ke liye mere pás áná nahin cháhte. ⁴¹ Main ádmion se 'izzat nahin cháhtá^d. ⁴² Lekin main tum ko jántá hún, ki tum men Khudá kí mahabbat nahin. ⁴³ Main apne Báp ke nám se úyá hún, aur tum mujhe qabúl nahin karte; agar koí áur apne hí nám se áe, to use qabúl kar loge. ⁴⁴ Tum jo ek दूसरे se 'izzat cháhte^e ho, aur wuh 'izzat jo Khudá e Wáhid kí taraf se hoti hai nahin cháhte, kyunkar ímán lá sakte ho? ⁴⁵ Yih na samjho kí main Báp se tumhári shikáyat karúngá: tumhári shikáyat karne-wálá to hai, ya'ní Músá, jis par tum ne unmed lagá rakkhi hai. ⁴⁶ Kyunki agar tum Músá ká yaqin karte, to merá bhí yaqin karte, is liye kí us ne mere haqq men likhá hai. ⁴⁷ Lekin jab tum us ke na-wishton ká yaqin nahin karte, to

^a Yún. wuh 'adálat men nahin átá.

^d Yún. manzúr nahin kartá.

^b Yá Ibn í Ádam.

^e Yún. manzúr karte.

^c Yá dhúndho.

meri báton ká kyúnkar yaqin karoge?

Yisú' ká páñch hazár ádmion ko khláná aur bádsáh banne se inkár karná.

(Mat. 14. 13-21; Mar. 6. 32-44; Lúg. 9. 10-17.)

6 ¹ In báton ke ba'd Yisú' Galílí ki jhíl, ya'ní Tibiriyás ki jhíl ke pár gayá. ² Aur barí bhír us ke pichhe ho lí, kyúnci jo mu'jizá^a wuh bímáron par kartá thá, un ko wuh dekhthe the. ³ Yisú' pahár par charh gayá, aur apne shágirdon ke sáth wahán baithá. ⁴ Aur Yahúdion ki 'Íd i Fasah nazdik thí. ⁵ Pas jab Yisú' ne apní ánkhen uthákar dekhá, ki niere pás barí bhír á rahí hai, to Filippus se kahá, ki Ham in ke kháne ke liye kahán se rotíyán mol len? ⁶ Magar us ne us ke ázmáne ke liye yih kahá; kyúnci wuh áp jántá thá, ki main kyá karúngá. ⁷ Filippus ne use jawáb diyá, ki Do sau dínár^b ki rotíyán in ke liye káfi na hongí, ki har ek ko thópi bhí mil jáe. ⁸ Us ke shágirdon men se ek ne, ya'ní Shama'ún Pátras ke bhái Andriyás ne, us se kahá; ⁹ Yahán ek larká hai, jis ke pás jau kí páñch rotíyán, aur do machhliyan hain; magar yih itne logon men kyá hain? ¹⁰ Yisú' ne kahá, ki Logon ko bitháo. Aur us jagah bahut ghás thí. Pas wuh mard, jo takhminan páñch hazár the, baith gaye. ¹¹ Yisú' ne wuh rotíyán lín, aur shukr karke unhen jo baith the bánt dín; aur isí tarah machhliyon men se jis qadr cháhte the bánt diyá. ¹² Jab wuh ser ho chuke, to us ne apne shágirdon se kahá, ki Bache hús tukron ko jama' karo, táki kuchh

^a Yún. nishán.

zá'i na ho. ¹³ Chunánchi unhon ne jama' kiyá, aur jau kí páñch rotíyon ke tukron se, jo klánewálon se bach rahe the, bárah tokriyan bharin. ¹⁴ Pas jo mu'jizá^a us ne dikháya wuh log use dekhkar kahne lage; Jo nabí dunyá men ánewálá thá, fi'lhaqiqat yihí hai.

¹⁵ Pas Yisú' yih ma'lúm karke, ki wuh ákar mujhe bádsáh banáne ke liye pakrá cháhte hain, phir pahár par akelá chalá gayá.

Yisú' ká jhíl ke pání par chalná.
(Mat. 14. 22-33; Mar. 6. 45-51.)

¹⁶ Phir jab shám hui, to us ke shágird jhíl ke kanáre gaye; ¹⁷ aur kishti par charhkar jhíl ke pár Kafarnahúm ko chale játe the. Us waqt andherá ho gayá thá, aur Yisú' abhi tak un ke pás na áyá thá. ¹⁸ Aur ándhí ke sabab jhíl men maujen uthne lagi. ¹⁹ Pas jab wuh khete khete tén char mil ke qarib nikal gaye, to unhon ne Yisú' ko jhíl par chalte, aur kishti ke nazdik áte dekhá, aur dar gaye. ²⁰ Magar us ne un se kahá, ki Main hún; daro nahín. ²¹ Pas wuh use kishti par charhá lene ko rázi hús, aur fauran wuh kishti us jagah já pahunchi jahán wuh játe the.

Yisú' zindagi kí rofi hai.

²² Dúsré din, us bhír ne, jo jhíl ke pár kharí thí, yih dekhá ki yahán ek ke síwá aur koi chhoti kishti na thí. aur Yisú' apne shágirdon ke sáth kishti par sawár na hús thá, balki sirf us ke shágird chale gaye the; ²³ (lekin ba'z chhoti kishtiyan Tibiriyás se us jagah ke nazdik áin, jahán unhon ne Khudáwand ke shukr karne ke ba'd rofi khatí thí;) ²⁴ pas jab bhír ne dekhá, ki yahán na Yisú' hai, na us ke shágird, to

^b Mat. 15. 28 ke háshiye ko dekho.

wuh khud chhotí kishtion par char-
kar, Yisú' kí talásh men Kafarna-
húm ko áe, ²⁵ aur jhl ke pár us se
milkar kahá; Ai Rabbi, tú yahán
kab áyá? ²⁶ Yisú' ne un ke jawáb
men kahá; Main tum se sach sach
kahtá hún tum mujhe is liye nahín
dhúndhte ki mu'jize * dekhe, balki
is liye ki tum rotíyán khákar ser
húe. ²⁷ Fání khurák ke liye mihnát
na karo, balki us khurák ke liye
jo hamesha kí zindagí tak thahrtí
hai, jise Ibn í Ádam tumhen
degá; kyúñki Báp, ya'ní Khudá ne
usí par muhr kí hai. ²⁸ Pas unhon
ne us se kahá, kí Ham kyá karen,
táki Khudá ke kám anjám den?
²⁹ Yisú' ne jawáb men un se kahá;
Khudá ká kám yih hai, kí jise us
ne bhejá hai, us par imán láo.
³⁰ Pas unhon ne us se kahá; Phir
tú kaun sá nishán dikháta hai, táki
ham dekhkar terá yaqín karen? Tú
kaun sá kám kartá hai? ³¹ Ha-
máre bápdádon ne biyábán men
mann kháya; chunáñchi likhá hai,
kí ^b Us ne unhen kháne ke liye
ásmán se rotí dí. ³² Yisú' ne un
se kahá; Main tum se sach sach
kahtá hún, kí Músá ne to wuh rotí
ásmán se tumhen na dí, lekin merá
Báp tumhen ásmán se haqíqí rotí
detá hai. ³³ Kyúñki Khudá kí rotí
wuh hai, jo ásmán se utarkar dunyá
ko zindagí bakhshítí hai. ³⁴ Unhon
ne us se kahá; Ai Khudáwánd, yih
rotí ham ko hamesha diyá kar.
³⁵ Yisú' ne un se kahá; Zindag' kí
rotí main hún: jo mere pás áe, wuh
hargiz bhúka na hogá, aur jo mujh
war imán láe, wuh kabhí piyásá na
hoga. ³⁶ Lekin main ne tum se
kahá, kí Tum ne mujhe dekh liyá,
hai, phir bhí imán nahín láte. ³⁷ Jo
kuchh Báp mujhe detá hai mere
pás á jáegá: aur jo koí mere pás

* Yún. nishán.

^b Nahimyah 9. 15.

áegá, use main hargiz na nikálúngá.
³⁸ Kyúñki main ásmán se utrú hún,
na is liye kí apní marzí ke muwáfíq
'amal karún, balki is liye kí apne
bhejnewále kí marzí ke muwáfíq
'amal karún. ³⁹ Aur mere bhejne-
wále kí marzí yih hai, kí jo kuchh
us ne mujhe diyá hai, main us men
se kuchh kho na dúñ, balki use ákh-
íri din phir zinda karún. ⁴⁰ Kyúñ-
ki mere Báp kí marzí yih hai, kí jo
koí Bete ko dekhe, aur us par imán
láe, hamesha kí zindagí páe; aur
main use ákhíri din phir zinda ka-
rún.^c

*Zindagí kí rotí kháne kí shart aur
tásír.*

⁴¹ Pas Yahúdí us par burburáne
lage, is liye kí us ne kahá thá; Jo
rotí ásmán se utrí, wuh main hún.
⁴² Aur unhon ne kahá; Kyá yih
Yúsuf ká betá Yisú' nahín, jis ke
bápa aur mán ko ham jánte hain? ab
kyúñkar kahtá hai, kí Main ásmán
se utrú hún? ⁴³ Yisú' ne jawáb
men un se kahá, kí Ápas men na
burburáo. ⁴⁴ Koí mere pás nahín
á saktá, jab tak Báp, jis ne mujhe
bhejá hai, use khench na le; aur
main use ákhíri din phir zinda ka-
rúngá. ⁴⁵ Nabíon ke sahífon men
yih likhá hai, kí ^d Wuh sab Khudá
kí taraf se talím páe hús honge.
Jis kisé ne Báp se suná aur síkhá
hai, wuh mere pás áta hai. ⁴⁶ Yih
nahín, kí kisé ne Báp ko dekhá hai,
magar jo Khudá kí taraf se hai, usí
ne Báp ko dekhá hai. ⁴⁷ Main tum
se sach sach kahtá hún, kí Jo imán
látá hai, hamesha kí zindagí us kí
hai. ⁴⁸ Zindagí kí rotí main hún.
⁴⁹ Tumháre bápdádon ne biyábán
men mann kháya, aur mar gaye.
⁵⁰ Yih wuh rotí hai jo ásmán se
utartí hai, táki ádmí us men se

^c Yá karúngá,^d Yasha'yah 54. 13.

kháe aur na mare. ⁵¹ Main hún wuh zindagi kí^a rotí jo ásmán se utrí : agar koi is rotí men se kháe, to abad tak zinda rahegá ; balki jo rotí main jahán kí zindagi ke liye dúngá, wuh merá gosht hai.

Masih ká gosht aur khún haqiqí khurák hai.

⁵² Pas Yahúdí yih kahkar ápas men jhagarne lage, ki Yih shakhs apná gosht hamen kyúnkar kháne ko de saktá hai ? ⁵³ Yisú^a ne un se kahá ; Main tum se sach sach kahtá hún, ki jab tak tum Ibn i Ádam ká gosht na kháo, aur us ká khún na píó, tum men zindagi nahín. ⁵⁴ Jo merá gosht khátá, aur merá khún pitá hai, hamesha kí zindagi us kí hai, aur main use ákhiri^b din phir zinda karúngá. ⁵⁵ Kyúnki merá gosht fi'lhaqiqat kháne kí chíz aur merá khún fi'lhaqiqat pine kí chíz hai. ⁵⁶ Jo merá gosht khátá aur merá khún pitá hai, wuh mujh men qáim rahtá hai, aur main us men. ⁵⁷ Jis tarah zinda Báp ne mujhe bhejá, aur main Báp ke sabab se zinda hún ; isí tarah wuh bhí jo mujhe kháegá mere sabab se zinda rahegá. ⁵⁸ Jo rotí ásmán se utrí yihí hai : bápádón kí tarah nahín ki kháyá, aur mar gaye ; jo yih rotí kháegá, wuh abad tak zinda rahegá. ⁵⁹ Yih báten us ne Kafarnahúm ke ek 'ibádatkháne men ta'lim dete waqt kahín.

Masih ke kalám kí haqiqat.

⁶⁰ Is liye us ke shágirdon men se bahuton ne sunkar kahá, ki Yih kalám nágawár hai ; use kaun sun saktá hai ? ⁶¹ Yisú^a ne apne jī men jánkar ki mere shágird ápas men is bát par burburáte hain, un se kahá ; Kyá tum is bát se thokar kháte ho ?

^a Yún. zinda.

^b Yún. gosht.

^c Yún. Iblis.

^d Yá Zhongpriyon kí 'Id.

⁶² Agar tum Ibn i Ádam ko úpar játe dekhoge, jahán wuh pahle thá, to kyá hogá ? ⁶³ Zinda karnewáli to ruh hai ; jism^b se kuchh fáida nahín : jo báten main ne tum se kahi hain wuh ruh hai, aur zindagi bhí hain. ⁶⁴ Magar tum men se ba'z aise hain jo imán nahín láe. Kyúnki Yisú^a shurú^c se jántá thá ki jo imán nahín láte, wuh kaun hain, aur kaun mujhe pakarwáegá. ⁶⁵ Phir us ne kahá ; Isí liye main ne tum se kahá thá, ki mere pás ko nahín á saktá, jab tak Báp kí taraf se use yih taufiq na dí jáe.

Patras kí gawáhí.

⁶⁶ Is par us ke shágirdon men se bahutere ulte phir gaye, aur is ke ba'd us ke sáth na rahe. ⁶⁷ Pas Yisú^a ne un bárah se kahá ; Kyá tum bhí chalá jáná cháhte ho ? ⁶⁸ Shama'un Patras ne use jawáb diyá : Ai Khudáwánd, kis ke pás jáen ? hamesha kí zindagi kí báten to tere hí pás hain. ⁶⁹ Aur ham imán láe aur ján gaye hain, ki Khudá ká Quddús tú hí hai. ⁷⁰ Yisú^a ne unhen jawáb diyá ; Kyá main ne tum bárah ko nahín chun liyá ? aur tum men se ek shakhs shaitán^c hai. ⁷¹ Us ne yih Shama'un Iskariyotí ke bete Yahúdáh kí nisbat kahá ; kyúnki yihí, jo un bárah men se thá, use pakarwáne ko thá.

'Id men jáne kí bábat bháiyon ke sáth Yisú^a kí guftú.

7 ¹ In báton ke ba'd Yisú^a Galíl men phirtá rahá, kyúnki Yahúdiya men phirná na cháhtá thá, is liye ki Yahúdí us ke qatl kí koshish men the. ² Aur Yahúdíon kí 'Id i Khiyám^d nazdik thí. ³ Pas us ke bháiyon ne us se kahá ; Jahán se rawána hokar Yahúdiya ko chalá

já, táki jo kám tú kartá hai, unhen tere shágird bhí dekhén; ⁴ kyúnki aisá koí nahín jo mashhúr honá cháhé, aur chhipkar kám kare. Agar tú yih kám kartá hai, to apne ap ko dunyá par záhír kar. ⁵ Kyúnki us ke bháí bhí us par ímán na láe the. ⁶ Pas Yisú' ne un se kahá, kí Merá to abhí waqt nahín áyá; magar tum-háre liye sab waqt hain. ⁷ Dunyá tum se 'adáwat nahín kar saktí; lekin mujh se kartí hai, kyúnki main us par gawáhi detá hún. kí us ke kám bure hain. ⁸ Tum 'íd men jáo: main abhí is 'íd men nahín játá; kyúnki abhí tak merá waqt purá nahín húa. ⁹ Yih báten un se kahkar wuh Galíl hí men rahá.

Yisú' ká 'Íd men jáná.

¹⁰ Lekin jab us ke bháí 'íd men chale gaye, us waqt wuh bhí gayá, záhírá nahín, balki goyá poshída. ¹¹ Pas Yahúdí use 'íd men yih kahkar dhúndhne lage, kí Wuh kahán hai? ¹² Aur logon men us kí bábat chupke chupke bahut sí guftgú hui: ba'z kahte the; Wuh nek hai: aur ba'z kahte the; Nahín, balki wuh logon ko gumráh kartá hai. ¹³ Tá-ham Yahúdíon ke dar se koí shakhs us kí bábat sáf sáf na kahtá thá.

Yisú' ká bayán karná kí merí ta'lím aur kám dono KHUDÁ kí taraf se hain.

¹⁴ Aur jab 'íd ke ádhe din guzar gaye, to Yisú' haikal men j'kar ta'lím dene lagá. ¹⁵ Pas Yahúdíon ne ta'ajjub karke kahá, kí Is ko bagair parhe kyúnkar 'ilm á gayá? ¹⁶ Yisú' ne jawáb men un se kahá, kí: Merí ta'lím merí nahín, balki mere bhejnewále kí hai. ¹⁷ Agar koí us kí marzí par chalná cháhé, to wuh is ta'lím kí bábat ján jáegá kí

KHUDÁ kí taraf se hai. yá main apní taraf se kahtá hún. ¹⁸ Jo apní taraf se kuchh kahtá hai, wuh apní 'izzat cháhát hai: lekin jo apne bhejnewále kí 'izzat cháhát hai, wuh sachchá hai, aur us men nárástí nahín. ¹⁹ Kyá Músá ne tumhen shari'at nahín dí? taubhí tum men se shari'at par koí 'amal nahín kartá. Tum kyün mere qatl kí koshish men ho? ²⁰ Logon ne jawáb diyá; Tujh men to bad-rúh hai; kaun tere qatl kí koshish men hai? ²¹ Yisú' ne jawáb men un se kahá; Main ne ek kámi kiyá, aur tum sab ta'ajjub karte ho. ²² Is sabab se Músá ne tumhen khatna ká hukm diyá hai, (hálánki wuh Músá kí taraf se nahín, balki bápádáon se chalá áyá hai;) aur tum Sabt ke din ádmi ká khatna karte ho. ²³ Jab Sabt ko ádmi ká khatna kiyá játá hai, táki Músá kí shari'at ká hukm na tute, to kyá mujh se is liye gusse ho kí main ne Sabt ke din ek ádmi ko bi'l'kull achchá kar diyá? ²⁴ Záhír ke muwáfíq faisala na karo, balki insáf se faisala karo.

Yisú' ká KHUDÁ kí taraf se honá, aur apne intiqál kí peshingoi karná.

²⁵ Tab ba'z Yaráshalemi kahne lage: Kyá yih wuhí nahín, jis ke qatl kí koshish ho rahí hai? ²⁶ Lekin dekho, yih sáf sáf kahtá hai, aur wuh us se kuchh nahín kahte; kyá ho saktá hai kí sardáron ne sach sach ján liyá kí yih Masíh hai? ²⁷ Is ko to ham jánte hain kí kahán ká hai; magar Masíh jab áegá, to koí na jánegá kí wuh kahán ká hai. ²⁸ Pas Yisú' ne haikal men ta'lím dete waqt pukárkar kahá, kí Tum mujhe bhí jánte ho, aur yih bhí jánte ho kí main kahán ká hún: aur main ap se nahín áyá; magar jis ne mujhe bhejá hai, wuh

• Yún. tumhárá waqt hamesha taiyár hai.

sachchá hai; us ko tum nahin jante. ²⁹ Main use janta hūn; is liye ki main us ki taraf se hūn, aur usi ne mujhe bheja hai. ³⁰ Pas wuh us ke pakarne ki koshish karne lage; lekin is liye ki us kā waqt abhi na āyā thā, kisi ne us par hāth na dālā. ³¹ Magar bhir men se bahutere us par imān lāe, aur kahne lage, ki Masih jab āegā, to kyā in se ziyāda mu'jize^a dikhāegā, jo is ne dikhāe? ³² Farisyon ne logon ko sunā ki us ki bābat chupke chupke yih guftgū karte hain; pas sardār kāhinon aur Farisyon ne us ke pakarne ko piyāde bheje. ³³ Yisū' ne kahā; Main aur thore dinon tak tumhāre pās hūn; phir apne bhejnewālē ke pās chalā jāūngā. ³⁴ Tum mujhe dhūndhoge, magar na pūoge: aur jahān main hūn, tum nahin ā sakte. ³⁵ Yahūdion ne āpasmen kahā; Yih kahān jāegā, ki ham ise na pāenge? kyā un ke pās jāegā jo Yūnānion men jā bā'ī rahte hain, aur Yūnānion ko ta'lim degā? ³⁶ Yih kyā bāt hai jo is ne kahī, ki Tum mujhe dhūndhoge, magar na pūoge: aur jahān main hūn, tum nahin ā sakte.

Zindagi ke pāni dene kā wa'da, aur logon men Yisū' ki bābat ikhtilāf.

³⁷ Phir 'id ke akhīr dīn, jo khāss dīn hai, Yisū' khārā hūā, aur pukārke kahā; Agar koi piyāsā ho, to mere pās ākar piē. ³⁸ Jo mujh par imān lāegā, us ke andar^b se, jaisā ki kitāb i muqaddas men āyā hai,^c zindagi ke pāni ki nadiyān jāri hongī. ³⁹ Us ne yih bāt us Rūh ki bābat kahī, jise wuh pāne ko the jo us par imān lāe; kyūnki Rūh ab tak nāzil

na hūā thā, is liye ki Yisū' ab tak apne jalāl ko na pahunchā thā. ⁴⁰ Pas bhir men se ba'z ne yih bāten sunkar kahā; Beshakk, yih wuh Nabī hai. ⁴¹ Auron ne kahā; Yih Masih hai. Aur ba'z ne kahā; Kyūn? kyā Masih Galil se āegā. ⁴² Kyā kitāb i muqaddas men yih nahin āyā, ki Masih Dāūd ki nasl aur Baitlahm ke gānw se āegā, jahān kā Dāūd thā? ⁴³ Pas logon men us ke sabab se ikhtilāf hūā. ⁴⁴ Aur un men se ba'z shakhs us ko pakarnā chāhte the; magar kisi ne us par hāth na dālā.

Yisū' ki mukhālafat men Yahūdi sardāron ki kārawāī.

⁴⁵ Pas piyāde sardār kāhinon aur Farisyon ke pās āe, aur inhon ne un se kahā; Tum use kyūn na lāe? ⁴⁶ Piyādon ne jawāb diyā, ki Insān ne kabhi aisā kalām nahin kiyā.^d ⁴⁷ Farisyon ne unhen jawāb diyā; Kyā tum bhī gumrah ho gaye? ⁴⁸ Bhalā, sardāron yā Farisyon men se bhī koi us par imān lāyā? ⁴⁹ Magar yih 'āmmu log, jo sharī'at se wāqif nahin, la'natī hain. ⁵⁰ Nikodemus ne, jo pahle us ke pās āyā thā, aur un hī men se thā, -un se kahā; ⁵¹ Kyā hamārī sharī'at kisi shakhs ko mujrim thāhratī hai, jab tak pahle us ki sunkar jān na le, ki wuh kyā kartā hai? ⁵² Unhon ne us ke jawāb men kahā; Kyā tū bhī Galil kā hai? Talāsh kar aur dekh, ki Galil men se koi nabī nahin uṭhne kā.

[Ek zinākār 'aurat ke बारे men Farisyon kā suwāl aur Yisū' kā jawāb.]

⁵³ e Phir un men se^f har ek apne

^a Yūn. nishān.

^b Yūn. pet.

^c Yūn. jaisā muqaddas kitāb ne kahā hai.

^d N., jaisā yih insān kartā hai izād.

^e Sāṭwen bāb ki 53 āyat se lekar āṭhwen bāb ki 11 āyat tak ki 'ibārāt aksar purāne qalamī nuskhon men is mauqā' par nahin pāī jāti.

^f N. un men se na dūrad

8 apne ghar chāla gayā: ¹ magar Yisú' Zaitūn ke pahār ko gayā. Subh sawere hī wuh phir haikal men āyā, aur sab log us ke pās āe; aur wuh baithkar unhen ta'līm dene lagā. ² Aur faql aur Farisī ek 'aurat ko^a lāe, jo zinā men pakri gayī thī, aur use bich men kharā karke Yisú' se kahā; ⁴ Ai ustād, yih 'aurat zinā men 'ain fi'l ke waqt pakri gayī hai. ⁵ Tauret men Músā ne hanu ko hukm diyā ki aisi 'auraton ko sangsār karen; pas tū is 'aurat ki nisbat^b kyā kahtā hai? ⁶ Unhon ne use āzmāne ke liye yih kahā, tūki us par ilzām lagāne kā koi sabab nikālēn. Magar Yisú' jhukkar ungli se zamīn par likhne lagā. ⁷ Jab wuh us se suwāl karte hī rahe, to us ne sidhe hokar un se kahā, ki Jo tum men begunāh ho, wuhī pahle us ke patthar mārē. ⁸ Aur phir jhukkar zamīn par ungli se^c likhne lagā. ⁹ Wuh yih sunkar^d baron se lekar chhoṭon tak ek ek karke nikal gaye, aur Yisú' akelā rah gayā, aur 'aurat wahīn bich men^e rah gayī. ¹⁰ Yisú' ne sidhe hokar^f us se kahā; Ai 'aurat yih log^g kahān gaye? Kyā kisi ne tujh par hukm nahīn lagāyā? ¹¹ Us ne kahā; Ai Khudāwand, kisi ne nahīn. Yisú' ne^h kahā; Main bhī tujh par hukm nahīn lagātā; jū, phir gunāh na karnā.]

Yisú' dunyā kā nūr hai.

¹² Yisú' ne phir un se mukhā'ib hokar kahā; Dunyā kā nūr main hūn; jo merī pairawī karegā, wuh andhere men na chalegā, balki zindagī kā nūr pāegā. ¹³ Farisyon ne us se kahā; Tū apnī gawāhī āp

detā hai; terī gawāhī sachchī nahīn. ¹⁴ Yisú' ne jawāb men un se kahā; Agarchi main apnī gawāhī āp detā hūn, taubhī merī gawāhī sachchī hai, kyūnki mujhe ma'lūm hai ki main kahān se āyā hūn, aur kahān ko jātā hūn; lekin tum ko ma'lūm nahīn ki main kahān se ātā hūn yā kahān ko jātā hūn. ¹⁵ Tum jism ke mutābiq faisala karte ho; main kisi kā faisala nahīn kartā. ¹⁶ Aur agar main faisala karūn bhī, to merā faisala sachchā hai; kyūnki main akelā nahīn, balki main hūn, aur Bāp hai jis ne mujhe bhejā hai.ⁱ ¹⁷ Aur tumhārī Tauret men bhī likhā hai, ki do ādmion kī gawāhī milkar sachchī hotī hai. ¹⁸ Ek to main khud apnī gawāhī detā hūn, aur ek Bāp jis ne mujhe bhejā merī gawāhī detā hai. ¹⁹ Unhon ne us se kahā; Terā Bāp kahān hai? Yisú' ne jawāb diyā; Na tum mujhe jānte ho, na mere Bāp ko; agar mujhe jānte, to mere Bāp ko bhī jānte. ²⁰ Us ne haikal men ta'līm dete waqt yih bāten Baitu'l-Māl men kahīn; aur kisi ne us ko na pakrā, kyūnki abhī tak us kā waqt na āyā thā.

Masīh par imān lāne ke bagair gunāh se chhutkārā nahīn.

²¹ Us ne phir un se kahā; Main jātā hūn, aur tum mujhe dhūndhoge, aur apne gunāh men maroge; jāhān main jātā hūn tum uahīn ā sakte. ²² Pas Yahūdion ne kahā; Kyā wuh apne āp ko mār dālegā, jo kahtā hai; Jāhān main jātā hūn tum nahīn ā sakte? ²³ Us ne un se kahā; Tum niche ke ho; main ūpar kā hūn; tum dunyā ke

^a N. us ke pās izād.

^c N. ungli se na dārad.

^e N. kharī izād.

^g N. tere wuh nālīsh karnewāle.

^b N. is 'aurat kī nisbat na dārad.

^d N. aur apne dīl men qīl hokar izād.

^f N. 'aurat ke sīdā dūr kisi ko na dekhā, to izād.

^h N. us se izād.

ⁱ N. aur merā bhejnewāld.

ho; main dunyá ká nahín hún. ²⁴ Is liye main ne tum se yih kahá, ki apne gunáhon men maroge; kyúñki agar tum ímân na láoge ki main wuhí hún, to apne gunáhon men maroge. ²⁵ Unhon ne us se kahá; Tú kaun hai? Yisú' ne un se kahá; Wuhí hún jo shurú' se tum se kahtá áyá hún. ²⁶ Mujhe tumhári nisbat bahut kuchh kahná aur faisala karná hai. Lekin jis ne mujhe bhejá, wuh sachchá hai; aur jo main ne us se suná, wuhí dunyá se kahtá hún. ²⁷ Wuh na sanjhe ki ham se Báp ki nisbat kahtá hai. ²⁸ Pas Yisú' ne kahá, ki Jab tum Ibn í Ádaní ko únche par charháoge, to jánoge ki main wuhí hún, aur apní taraf se kuchh nahín kartá, balki jis tarah Báp ne mujhe sikháýá, usi tarah yih báten kahtá hún. ²⁹ Aur jis ne mujhe bhejá, wuh mere sáth hai; us ne mujhe akelá nahín chhorá; kyúñki main hamesha wuhí kám kartá hún jo use pasand áte hain. ³⁰ Jab wuh yih báten kah rahá thá, to bahutere us par ímân lác.

Ibráhim ke aur Khudá ke haqíqí farzand.

³¹ Pas Yisú' ne un Yahúdíon se kahá, jinhon ne us ká yaqín kiyá thá, ki Agar tum mere kalám par qáim rahoge, to haqíqat men mere shágírd thahroge, ³² aur sachcháí se wáqif hoge, aur sachcháí tun ko ázád karegi. ³³ Unhon ne use jáwáb diyá; Ham to Ibráhim ki nasl se hain, aur kabhí kisi ki gulámí men nahín rahe: tú kyúñkar kahtá hai, ki Tum ázád kiye jaooge? ³⁴ Yisú' ne unhen jáwáb diyá; Main tum se sach sach kahtá hún, ki Jo koi gunáh kartá hai, gunáh ka gulám hai. ³⁵ Aur gulám abad tak ghar men nahín rahtá;

betá abad tak rahtá hai. ³⁶ Pas agar Betá tumhen ázád karega, to tum wáqa'í ázád hoge. ³⁷ Main jántá hún ki tum Ibráhim ki nasl se ho; taubhí mere qatl ki koshish men ho, kyúñki merá kalám tumháre dil men jagah nahín kartá. ³⁸ Main ne jo apne Báp ke hán dekhá hai, wuh kahtá hún; aur tum ne jo apne báp se suná hai, wuh karte ho. ³⁹ Unhon ne jáwáb men us se kahá; Hamará báp to Ibráhim hai. Yisú' ne un se kahá; Agar tum Ibráhim ke farzand hote, to Ibráhim ke se kám karte. ⁴⁰ Lekin ab tum mujh jaise shakhs ke qatl ki koshish men ho, jis ne tum ko wuhí haqq bát batáí jo Khudá se suní. Ibráhim ne to yih nahín kiyá thá. ⁴¹ Tum apne báp ke se kám karte ho. Unhon ne us se kahá; Ham harám se paidá nahín hue; hamará ek Báp hai, ya'ni Khudá. ⁴² Yisú' ne un se kahá; Agar Khudá tumhárá Báp hotá, to tum mujh se mahabbat rakhte; is liye ki main Khudá men se niklá aur áyá hún; kyúñki main ap se nahín áyá, balki usi ne mujhe bhejá. ⁴³ Tum meri báten kyúñ nahín samajhte? Is liye ki merá kalám sun nahín sakte. ⁴⁴ Tum apne báp Iblís se ho, aur apne báp ki khwáhishon ko púra karná cháhte ho. Wuh shurú' hí se khúní hai, aur sachcháí par qáim nahín rahá, kyúñki us men sachcháí hai nahín. Jab wuh jhúth boltá hai, to apní hí sí kahtá hai; kyúñki wuh jhúthá hai, balki jhúth ká báp hai. ⁴⁵ Lekin main jo sach boltá hún, isi liye tum merá yaqín nahín karte. ⁴⁶ Tum men kaun mujh par gunáh sábit kartá hai? Agar main sach boltá hún, to merá yaqín kyúñ nahín karte? ⁴⁷ Jo Khudá se hotá hai, wuh Khudá ki báten suntá hai:

tum is liye nahín sunte ki Khudá se nahín ho. ⁴⁸ Yahúdíon ne jawáb men us se kahá; Kyá ham khúb nahín kahte ki tú Sámari hai, aur tujh men bad-rúh hai? ⁴⁹ Yisú' ne jawáb diyá, ki Mujh men bad-rúh nahín; magar main apne Báp ki 'izzat kartá hún, aur tum meri be'izzati karte ho. ⁵⁰ Lekin main apni buzurgí nahín cháhtá; hán, ek hai jo use cháhtá, aur faisala kartá hai. ⁵¹ Main tum se sach sach kahtá hún, ki Agar koi shakhs mere kalám par 'amal karegá, to abak tak kabhi maut ko na dekhé. ⁵² Yahúdíon ne us se kahá, ki Ab ham ne ján liyá ki tujh men bad-rúh hai. Ibráhím mar gayá, au. nabí mar gaye; magar tú kahtá hai, ki Agar koi mere kalám par 'amal karegá, to abad tak kabhi maut ká maza na chakhegá. ⁵³ Hamará báp Ibráhím jo mar gayá, kyá tú us se bará hai? aur nabí bhí mar gaye; tú apne ap ko kyá thahrátá hai? ⁵⁴ Yisú' ne jawáb diyá; Agar main ap apni barái karún, to meri barái kuchh nahín. Lekin meri barái merá Báp kartá hai, jise tum kahte ho ki hamará Khudá hai: ⁵⁵ Tum ne use nahín jáná: lekin main use jántá hún; aur agar kahún ki use nahín jántá, to tumhári tarah jhúthá banúngá: magar main use jántá, aur us ke kalám par 'amal kartá hún. ⁵⁶ Tumhárá báp Ibráhím merá dín dekhne kí ummed par bahut k' ush thá; chunáñchi us ne dekhá, aur khush húa. ⁵⁷ Yahúdíon ne us se kahá, ki Teri 'umr to abhí pachás baras kí nahín; phir tú ne Ibráhím ko dekhá? ⁵⁸ Yisú' ne un se kahá; Main tum se sach sach kahtá hún; Peshtar us se ki Ibráhím paidá húa, main hún. ⁵⁹ Pas unhon ne us ke márne ko patthar utháe;

magar Yisú' chhipkar haikal se nikal gayá.

*Masth ká ek junam ke andhe ko
achchhá karná.*

9 ¹ Phir us ne jāte men ek shakhs ko dekhá, jo janam ká andhá thá. ² Aur us ke shágirdon ne us se púchhá, ki Ai Rabbí, kis ne gunáh kiya thá, jo yih andhá paidá húa; is shakhs ne, yá is ke mán báp ne? ³ Yisú' ne jawáb diyá, ki Na is ne gunáh kiya thá, na is ke mán báp ne: balki yih is liye húa ki Khudá ke kánu us men záhir hon. ⁴ Jis ne mujhe bhejá hai, hamen us ke kám dín hí dín men karne zarúr hai: wuh rát ánewáli hai jis men koi shakhs kám nahín kar saktá. ⁵ Jab tak main dunyá men hún, dunyá ká núr hún. ⁶ Yih kahkar us ne zamín par thúká, aur thúk se mitti sání, aur wuh mitti andhe kí ánkhon par lagákar ⁷ us se kahá; Já, Shilokh ke hauz men dholc, (jis ká tarjuma Bhejá Húa hai). Pas us ne jákar dhoyá, aur bíná hokar wápas áyá. ⁸ Pas parausi aur jin jin logon ne pahle us ko bhíkh mángte dekhá thá, kahne lage; Kyá yih wuh nahín, jo baithá bhíkh mángá kartá thá? ⁹ Ba'z ne kahá; Yih wuhí hai: auron ne kahá, ki Nahín; lekin koi us ke hamshakl hai: us ne kahá; Main wuhí hún. ¹⁰ Pas wuh us se kahne lage, Phir teri ánkhen kyúncar khul gayín? ¹¹ Us ne jawáb diyá, ki Us shakhs ne jis ká nám Yisú' hai mitti sání, aur meri ánkhon par lagákar mujh se kahá, ki Shilokh men jákar dholc: pas main gayá, aur dhokar bíná ho gayá. ¹² Unhon ne us se kahá; Wuh kahán hai? Us ne kahá; Main nahín jántá.

Farisíon kī taraf se is mu'jize ki talhīqāt.

¹³ Log us shakhs ko jo pahle andhá thá Farisíon ke pás le gaye. ¹⁴ Aur jis roz Yisú' ne miṭṭī sánkar us kī ánkhen kholī thín, wuh Sabt ká dín thá. ¹⁵ Phir Farisíon ne bhí us se púchhá; Tú kis tarah biná húa? Us ne un se kahá, ki Us ne merí ánkhen par miṭṭī lagáí, phir main ne dho liyá, aur ab biná hún. ¹⁶ Pas ba'z Farisí kahne lage; Yih ádmí Khudá kī taraf se nahín, kyúñki Sabt ke dín ko nahín mántá. Magar ba'z ne kahá, ki Gunahgár ádmí kyúnkar aise mu'jize dikhá saktá hai? Pas un men ikhtiláf húa. ¹⁷ Unhon ne phir us andhe se kahá, ki Us ne jo terí ánkhen kholín, tú us ke haqq men kyá kahtá hai? Us ne kahá, Wuh nabí hai. ¹⁸ Lekin Yahúdíon ko yaqín na áyá ki yih andhá thá aur biná ho gayá hai, jab tak unhon ne us ke mán báp ko jo biná ho gayá thá bulákar ¹⁹ un se na púchh liyá, ki Kyá yih tumhárá betá hai, jise tum kahte ho ki andhá paidá húa thá? Phir wuh ab kyúnkar dekhtá hai? ²⁰ Us ke mán báp ne jawáb men kahá; Ham jánte hain, ki yih hamárá betá hai, aur andhá paidá húa thá. ²¹ Lekin yih ham nahín jánte ki ab wuh kyúnkar dekhtá hai, aur na yih jánte hain ki kis ne us kī ánkhen kholín; wuh to bálíg hai; usí se púchho; wuh apnā hál ap kah degá. ²² Yih us ke mán báp ne Yahúdíon ke ḍar se kahá: kyúñki Yahúdí eká kar chuke the, ki agar koí us ke Masih hone ká iqrár kare, to 'ibádatkháne se khá-rij kiyá jáe. ²³ Is wáste us ke mán báp ne kahá, ki Wuh bálíg hai; usí se púchho. ²⁴ Pas unhon ne us shakhs ko jo andhá thá dobára

bulákar kahá, ki Khudá kī tamjíd kar: ham to jánte hain ki yih ádmí gunahgár hai. ²⁵ Us ne jawáb diyá: Main nahín jántá ki wuh gunahgár hai yá nahín: ek bát jántá hún, ki main andhá thá, ab biná hún. ²⁶ Phir unhon ne us se kahá, ki Us ne tere sáth kyá kiyá? kis tarah terí ánkhen kholín? ²⁷ Us ne unhen jawáb diyá; Main to tain se kah chuká, aur tum ne na suná; dobára kyún sunná cháhte ho? kyá tum bhí us ke shágird honá cháhte ho? ²⁸ Wuh use burá bhalá kahkar bole, ki Tú hí us ká shágird hai; ham to Músá ke shágird hain. ²⁹ Ham jánte hain ki Khudá ne Músá ke sáth kalám kiyá hai; magar is shakhs ko nahín jánte ki kahán ká hai. ³⁰ Us ádmí ne jawáb men un se kahá; Yih to ta'ajub kī bát hai, ki tum nahín jánte ki wuh kahán ká hai, hálánki us ne merí ánkhen kholín. ³¹ Ham jánte hain ki Khudá gunahgáron kī nahín suntá; lekin agar koí khudáparast ho, aur us kī marzī par chale, to wuh us kī suntá hai. ³² Dunyá ke shurú' se kabhí sunne men nahín áyá, ki kisi ne janam ke andhe kī ánkhen kholí hon. ³³ Agar yih shakhs Khudá kī taraf se na hotá, to kuchh na kar saktá. ³⁴ Unhon ne jawáb men us se kahá; Tú to bi'l'kull gunáhon men paidá húa, tú ham ko kyá sikhátá hai? aur unhon ne use báhar nikál diyá.

Yisú' par imán lîne aur na lîne ká natíja.

³⁵ Yisú' ne suná ki unhon ne use báhar nikál diyá; aur jab us se milá, to kahá; Kyá tú Khudá ke Bete^a par imán látá hai? ³⁶ Us ne jawáb men kahá; Ai Khudáwand, wuh

^a N. Ibn i Adam.

kaun hai, ki main us par únán láún ?
 37 Yisú' ne us se kahá ; Tú ne to use dekhá hai ; aur jo tujh se báten kartá hai wuhí hai. 38 Us ne kahá ; Ai Khudáwánd, main ímán látá hún ; aur use sída kiyá. 39 Yisú' ne kahá ; Main dunyá men 'adálat ke liye áyá hún, táki jo nahín dekhte wuh dekhén, aur jo dekhte hain wuh andhe ho jáén. 40 Jo Farísí us ke sáth the, unhon ne yih báten sunkar us se kahá ; Kyá ham bhí andhe hain ? 41 Yisú' ne un se kahá, ki Agar tum andhe hote, to gunahgár na tháhrte ; magar ab kahte ho, ki Ham dekhte hain ; pas tumhárá gunáh qáim rah-tá hai

Charwáhe aur bheron kí tamsíl.

IO 1 Main tum se sach sach kah-tá hún, ki jo koí darwáze se bherkháne men dákhl nahín hotá, balki áur kisi taraf se charh játá hai, wuh chor aur dákú hai. 2 Lekin jo darwáze se dákhl hotá hai, wuh bheron ká charwáhá hai. 3 Us ke liye darbán darwáza khol detá hai ; aur bheren us kí áwáz suntí hain ; aur wuh apní bheron ko nám ba nám bulákar báhar le játá hai. 4 Jab wuh apní sab bheron ko báhar níkal chuktá hai, to un ke áge áge chaltá hai, aur bheren us ke pichhe pichhe ho letí hain ; kyúnki wuh us kí áwáz pahchántí hain. 5 Magar wuh gair shakhs ke pichhe na jáengí, balki us se bháengí ; kyúnki gairon kí áwáz nahín pahchántín. 6 Yisú' ne un se yih tamsíl kahí ; lekin wuh na samjhe ki yih kyá báten hain jo ham se kahtá hai.

Bherkháne ke darwáze, aur achchhe charwáhe ke bayán men.

7 Pas Yisú' ne un se a phir kahá ; Main tum se sach sach kahtá hún,

a N. un se na dárád.

ki Bheron ká darwáza main hún.
 8 Jitne mujh se pahle áe, sab chor aur dákú hain ; magar bheron ne un kí na suní. 9 Darwáza main hún : agar koí mujh se dákhl ho, to naját páegá, aur andar báhar áyá jáyá karegá, aur chará páegá. 10 Chor nahín átá, magar churáne aur már dálne aur halák karne ko. Main is liye áyá ki wuh zindagi páén, aur kasrat se páén. 11 Achchhá charwáhá main hún : achchha charwáhá bheron ke liye apní ján detá hai. 12 Mazdúr jo na charwáhá hai, na bheron ká málík, bheriye ko áte dekhkar bheron ko chhorke bhág játá hai, aur bheriyá un ko pakartá aur paráganda kartá hai. 13 Wuh is liye bhág játá hai, ki mazdúr hai, aur us ko bheron ká tík nahín. 14 Achchhá charwáhá main hún ; jis tarah Báp mujhe jántá hai, aur main Báp ko jántá hún, 15 isi tarah main apní bheron ko jántá hún, aur meri bheren mujhe jántí hain ; aur main bheron ke liye apní ján detá hún. 16 Aur meri áur bhí bheren hain, jo is bherkháne kí nahín. Mujhe un ká bhí láná zarúr hai ; aur wuh meri áwáz sunengí ; phir ek hí galla aur ek hí charwáhá hogá. 17 Báp mujh se is liye mahabbat rakhtá hai, ki main apní ján detá hún táki use phir le lún. 18 Koí use mujh se chhíntá nahín, balki main use ap hí detá hún. Mujhe us ke dene ká bhí íkhtiyár hai, aur us ke phir lene ká bhí íkhtiyár hai. Yih hukm mere Báp se inujhe milá.

Yahúdíon men íkhtiláf.

19 In báton ke sabab Yahúdíon men phir íkhtiláf húa. 20 Un men se bahutere to kahne lage, ki Us men bad-rúh hai, aur wuh díwána hai ; tum us kí kyún sunte ho ?

b N. kisi ne us ko mujh se nahín chhíntá

²¹ Auron ne kahá ; Yih aise shakhs kí báten nahín jis men bad-rúh ho. Kyá bad-rúh andhon kí ánkhen khol saktí hai ?

Yisú' aur Báp ká ek honá, aur kufr ke ilzám ká jawáb.

²² * Yarúshalem men 'Íd i Tajdíd húi; aur járe ká mausim thá: ²³ aur Yisú' haikal ke andar Sulaimání barámade men tahal rahá thá. ²⁴ Pas Yahúdíon ne us ke gird jama' hokar us se kahá ; Tú kab tak hamáre díl ko dānwādol rakkhegá? agar tú Masih hai, to ham se sáf kah de. ²⁵ Yisú' ne unhen jawáb diyá, kí Main ne to tum se kah diyá, inagar tum yaqín nahín karte; jo kám main apne Báp ke nám se kartá hún, wuhí mere gawáh hain. ²⁶ Lekin tum is liye yaqín nahín karte, kí merí bheyon men se nahín ho. ²⁷ Merí bheyon merí áwáz suntí hain, aur main unhen jántá hún, aur wuh mere pichhe pichhe chaltí hain: ²⁸ aur main unhen hamesha kí zindagí bakhshatá hún; aur wuh abad tak kabhí halák na hongí, aur koí unhen mere háth se chhín na legá. ²⁹ Merá Báp, jis ne mujhe wuh dí hain, sab se bará hai; aur koí unhen ^b Báp ke háth se nahín chhín saktá. ³⁰ Main aur Báp ek hain. ³¹ Yahúdíon ne use sangsár karne ke liye phir patthar utháe. ³² Yisú' ne unhen jawáb diyá, kí Main ne tum ko Báp kí taraf se bahutere achhehe kám dikháe hain; un men se kis kám ke sabab mujhe sangsár karte ho? ³³ Yahúdíon ne use jawáb diyá, kí Achhehe kám ke sabab nahín, balki kufr ke sabab tujhe sangsár karte hain, aur is liye kí tú ádmí hokar apne áp ko Khudá banátá hai. ³⁴ Yisú' ne unhen jawáb

diyá; Kyá tumhári shari'at men yih nahín likhá hai kí ° Main ne kahá; tum Khudá ho? ³⁵ Jab kí us ne unhen Khudá kahá, jin ke pás Khudá ká kalám áyá, (aur kitáb i muqaddas ká bátíl honá mumkin nahín;) ³⁶ áyá tum us shakhs se jise Báp ne muqaddas^d karke dunyá men bhejá, kahte ho kí Tú kufr baktá hai, is liye kí main ne kahá; Main Khudá ká Betá hún? ³⁷ Agar main apne Báp ke kám nahín kartá, to merá yaqín na karo. ³⁸ Lekin agar main kartá hún, to go merá yaqín na karo, magar un kámon ká to yaqín karo; táki tum jáno aur samjho kí Báp mujh men hai, aur main Báp men. ³⁹ ° Unhon ne phir us ke pakarne kí koshish kí, lekin wuh un ke háth se nikal gayá.

Yisú' ká Yárdan ke pár chalá jáná.

⁴⁰ Wuh phir Yárdan ke pár us jagah chalá gayá, jahán Yúhanná pahle baptisma^f diyá kartá thá, aur wahín rahá. ⁴¹ Aur bahutere us ke pás áe; aur kahte the, kí Yúhanná ne koí mu'jiza^g nahín dikhá-yá; inagar jo kuchh Yúhanná ne is ke haqq men kahá thá, wuh sach thá. ⁴² Aur wahán bahutere us par imán láe.

Yisú' ko La'zar kí bímári aur maut kí khabar ká milná.

II Maryám aur us kí bahin Martha ke gánw Bait'aniyáhl ká La'zar nám ek ádmí bímár thá. ² Yih wuhí Maryám thí, jis ne Khudáwánd par 'itr dálkar apne bálon se us ke páñw ponchhe; isí ká bhái La'zar bímár thá. ³ Pas us kí bahinon ne use yih kahlá bhejá, kí Ai Khudáwánd, dekh, jise tú 'aziz rakh-

^a N. Us waqt izád.

^b N. ²⁹ Jo kuchh mere Báp ne mujhe diyá hai, wuh sab se barhkar hai, aur koí use.

^c Zabur 82. 6. ^d Yá makhsús. ^e N. Pas izád. ^f Yá istibág. ^g Yún. nishán.

tá hai, wuh bímár hai. ⁴ Yisú' ne sunkar kahá, ki Yih bímári maut kí nahín, balki Khudá ke jalál ke liye hai, táki us ke wasíle se Khudá ke Beté ká jalál záhir ho. ⁵ Aur Yisú' Martha aur us kí bahin aur La'zar se mahabbat rakhtá thá. ⁶ Pas jab us ne suná ki wuh bímár hai, to jis jagah thá, wahín do din áur rahá; ⁷ phir is ke ba'd shá-girdon se kahá, Áo, phir Yahúdiya ko chalen. ⁸ Shágirdon ne us se kahá; Ai Rabbí, abhí to Yahúdí tujhe sangsár karná cháhte the, aur tú phir wahán játá hai? ⁹ Yisú' ne jawáb diyá; Kyá din ke bárah ghante nahín hote? Agar koi din ko chale, to thokar nahín khátá, kyúinki wuh dunyá kí raushní dekh-tá hai. ¹⁰ Lekin agar koi rát ko chale, to thokar khátá hai, kyúinki us men raushní nahín. ¹¹ Us ne yih báten kahín, aur is ke ba'd un se kahne lagá, ki Hamará dost La'zar so gayá hai, lekin main use jagáne játá hún. ¹² Pas shágirdon ne us se kahá; Ai Khudáwand, agar so gayá hai, to bach jáegá. ¹³ Yisú' ne to us kí maut kí bábat kahá thá; magar wuh sanijhe kí áráam kí nínd kí bábat kahá. ¹⁴ Tab Yisú' ne un se sáf kah diyá, ki La'zar mar gayá. ¹⁵ Aur main tumháre sabab se khush hún ki wahán na thá, táki tum imán láo; lekin áo, ham us ke pás chalen. ¹⁶ Pas Tomá ne, jise Tauam kahte the, apne sáth ke shágirdon se kahá, ki Áo, ham bhí chalen táki us ke sáth maren.

Yisú' ká La'zar ko jiláná.

¹⁷ Pas Yisú' ko ákar ma'lúm húa, kí use qabr men rakkhe chár din húa. ¹⁸ Bait'hiyyáh Yarúshalem ke naz-dík, koi do míl ke fásile par thá. ¹⁹ Aur bahut se Yahúdí Martha aur

Maryam ko bhái ke báre men tasallí dene áe the. ²⁰ Pas Martha Yisú' ke áne kí khabar sunkar us se milne ko gayí; lekin Maryam ghar men baithí rahí. ²¹ Martha ne Yisú' se kahá, ki Ai Khudáwand, agar tú yahán hotá, to merá bhái na martá. ²² Aur ab bhí main jántí hún, ki jo kuchh tú Khudá se mángegá, wuh tujhe degá. ²³ Yisú' ne us se kahá; Terá bhái jí uthégá. ²⁴ Martha ne us se kahá; Main jántí hún, ki qiyámat men ákhiri din jí uthégá. ²⁵ Yisú' ne us se kahá; Qiyámat aur zindagi to main hún: jo mujh par imán látá hai, go wuh mar jáe, taubhí zinda rahegá; ²⁶ aur jo koi zinda hai aur mujh par imán látá hai, wuh abad tak kabhí na maregá. Kyá tú is par imán rakhtí hai? ²⁷ Us ne us se kahá; Hán, ai Khudáwand; main imán lá चुकी हूँ, ki Khudá ká Betá Masíh, jo dunyá men ánewálá thá, tú hí hai. ²⁸ Yih kahkar wuh chalí gayí, aur chupke se apní bahin Maryam ko bulákar kahá, ki Ustád yahín hai, aur tujhe bulátá hai. ²⁹ Wuh sunte hí jald uthkar us ke pás áí. ³⁰ Yisú' abhí gúrw men nahín pahunchá thá, balki usí jagah thá jahán Martha use milí thí. ³¹ Pas jo Yahúdí ghar men us ke pás the, aur use tasallí de rahe the, yih dekhkar ki Maryam jald uthke báhar gayí, is khayál se us ke píchhe holiye kí wuh qabr par rone játí hai. ³² Jab Maryam us jagah pahunchí jahán Yisú' thá, aur use dekhá, to us ke qadamon par girke us se kahá; Ai Khudáwand, agar tú yahán hotá, to merá bhái na martá. ³³ Jab Yisú' ne use aur un Yahúdíon ko jo us ke sáth áe the rote dekhá, to dil^a men niháyat ranjída húa, aur ghabrákar kahá; ³⁴ Tum ne use kahán rakkhá hai?

^a Yún. ráh.

Unhon ne kahá; Ai Khudáwand, chalkar dekh le. ³⁵ Yisú' ke ánsú bahne lage. ³⁶ Pas Yahúdíon ne kahá; Dekho, wuh is ko kaisá 'azíz thá. ³⁷ Lekin un men se ba'z ne kahá; Kyá yih shakhs, jis ne andhe kí ánkhen kholín, itná na kar saká ki yih ádmí na martá? ³⁸ Yisú' phir apne díl men niháyat ranjída hokar qabr par áyá. Wuh ek gár thá, aur us par patthar dhará thá. ³⁹ Yisú' ne kahá, ki Patthar utháo. Usmare hús shakhs kí bahin Martha ne us se kahá; Ai Khudáwand, us men se to ab badbú áti hai, kyúнки use chár dín ho gaye. ⁴⁰ Yisú' ne us se kahá; Kyá main ne tujh se kahá na thá, ki Agar tú imán láegi, to Khudá ká jalál dekhegi. ⁴¹ Pas unhon ne us patthar ko utháyá. Phir Yisú' ne ánkhen uthákar kahá; Ai Báp, main terá shukr kartá hún ki tú ne meri sun lí. ⁴² Aur mujhe to ma'lúm thá ki tú hamesha meri suntá hai; magar in logon ke bú'is jo ás pás khare hain main ne yih kahá, táki wuh imán laen ki tú hi ne mujhe bhejá hai. ⁴³ Aur yih kahkar us ne baland áwáz se pukará, ki Ai La'zar, nikal á. ⁴⁴ Jo mar gayá thá wuh kafan se háth pánw bandhe hús nikal áyá; aur us ká chihra rúmál se líptá hús thá. Yisú' ne un se kahá; Use kholkar jáne do.

⁴⁵ Pas bahutere Yahúdí jo Maryam ke pás áe the, aur jinhon ne Yisú' ká yih kám dekhá thá, us par imán le áe. ⁴⁶ Magar un men se ba'z ne Farísion ke pás jákar unhon Yisú' ke kámon kí khabar dí.

Yahúdíon kí sadr 'adálát men Yisú' ke qatl kí tajwíz.

⁴⁷ Pas sardár káhinon aur Farísion ne sadr 'adálát ke logon ko jama' karke kahá, Ham karte kyá

hain? yih ádmí to bahut mu'jize dikhátá hai. ⁴⁸ Agar ham use yún hí chhor den, to sab us par imán le áenge, aur Romí ákar hamári jagah aur qaum dono par qabza kar lenge. ⁴⁹ Aur un men se Káifá nám ek shakhs ne, jo us sál sardár káhin thá, un se kahá; Tum kuchh nahín jánte, ⁵⁰ aur na sochte ho ki tum-háre liye yihí bihtar hai, ki ek ádmí ummat ke wáste mare, na ki sári qaum halák ho. ⁵¹ Magar us ne yih apní taraf se nahín kahá, balki us sál sardár káhin hokar nubuwat kí, ki Yisú' us qaum ke wáste maregá; ⁵² aur na sirf us qaum ke wáste, balki is wáste bhí kí Khudá ke paráganda farzandon ko jama' karke ek kar de. ⁵³ Pas wuh usí roz se us ke qatl karne ká mash-wara karne lage.

Yisú' kí kan'arakashí.

⁵⁴ Pas us waqt se Yisú' Yahúdíon men 'alániya nahín phirá, balki wahán se jangal ke nazdík ke 'iláqe men Ifráím nám ek shahr ko chalá gayá, aur apne shágirdon ke sáth wahín rahne lagá. ⁵⁵ Aur Yahúdíon kí 'Íd i Fasah nazdík thí, aur bahut log Fasah se pahle dihát se Yaráshalem ko gaye, táki apne áp ko pák karen. ⁵⁶ Pas wuh Yisú' ko dhúndhne, aur haikal men khare hokar ápas men kahne lage, ki Tumhárá kyá khayál hai? kyá wuh 'Íd men nahín áegá? ⁵⁷ Aur sardár káhinon aur Farísion ne hukm de rakkhá thá, ki agar kisi ko khabar ho, ki wuh kahan hai, to itilá' de, táki use pakar len.

Maryam ká Yisú' ke pánwon par 'itr dálná.

I2 ¹ Phir Yisú' Fasah se chha roz pahle Bait'aniyyáh men

áyá, jahán La'zar thá, jise Yisú' ne murdon men se jiláyá thá. ² Wahán unhon ne us ke wáste shám ká kháná taiyár kiya; aur Martha khidmat karti thí, magar La'zar un men se thá jo us ke sáth kháná kháne baithe the. ³ Phir Maryam ne jatánási ká ádh ser khális aur beshqímat 'itr lekar Yisú' ke pán-won par dálá, aur apne bálon se us ke pánw ponchhe, aur ghar 'itr kí khushbú se mahak gayá. ⁴ Magar us ke shágirdon men se ek shakhs Yahúdáh Iskariyotí, jo use pakar-wáne ko thá, kahne lagá; ⁵ Yih 'itr tín sau dínár* men bechkar garibon ko kyún na diyá gayá? ⁶ Us ne yih is liye na kahá ki us ko garibon ká fikr thá, balki is liye kí chor thá, aur chúnki us ke pás un kí thailí^b rahtí thí, us men jo kuchh partá wuh nikál letá thá. ⁷ Pas Yisú' ne kahá, kí Use yih 'itr mere dafn ke din ke liye rakhne de; ⁸ kyúnki garib gurbá to hamesha tumháre pás hain; lekin main hamesha tumháre pás na rahúngá.

La'zar ke jiláe jáne kí shuhrat.

⁹ Pas Yahúdíon men se 'awámm yih ma'lúm karke kí wuh wahán hai, na sirf Yisú' ke sabab se áe, balki is liye bhí ki La'zar ko dekhen, jise us ne murdon men se jiláyá thá. ¹⁰ Lekin sardár káhinon ne mashwara kiya, kí La'zar ko bhí már dálen; ¹¹ kyúnki us ke bá'is bahut se Yahúdí chale gaye aur Yisú' par imán láe.

Yisú' ká 'alániya tur par Yarú-shaleu men dákhil honá.

(Mat. 21. 4-9; Mar. 11. 7-10;

Lúq. 19. 35-38.)

¹² Dúsré din bahut se logon^c ne

jo 'id men áe the, yih sunkar kí Yisú' Yarúshaleu men áta hai, ¹³ khajúr kí dáliyán lín, aur us ke istiqbál ko nikalkar pukárne lage, kí Hosha' ná! mubárák hai wuh jo Khudáwánd ke nám par áta hai, aur Isráíl ká bádsháh hai. ¹⁴ Jab Yisú' ko gadhe ká bachcha milá, to us par sawár húa; jaisá kí likhá hai, kí ¹⁵ ^d Ai Siyyon kí betí, na dar: dekh, terá bádsháh gadhe ke bachehe par sawár húa áta hai. ¹⁶ Us ke shágird pahle to yih báten na samjhe; lekin jab Yisú' apne jalál ko pahunchá, to un ko yád áya kí yih báten us ke haqq men likhí hui thín, aur logon ne us ke sáth yih sulúk kiya thá. ¹⁷ Pas un logon ne gawáhi di, jo us waqt us ke sáth the, jab us ne La'zar ko qabr se báhar bulákar murdon men se jiláyá thá. ¹⁸ Isi sabab se log us ke istiqbál ko nikle, kí unhon ne suná thá kí us ne yih mu'jiza^e dikháya hai. ¹⁹ Pas Farison ne ápas men kahá; Socho to kí tum se kuchh nahín ban partá. Dekho, jahán us ká pairau ho chalá.

Chand Yúnánion ká ána aur Yisú' ká apní maut ká zikr karná.

²⁰ Jo log 'id men parastish karne áe the, un men ba'z Yúnáni the. ²¹ Pas unhon ne Filippus ke pás, jo Baitsaidá e Galil ká thá, ákar us se darkhwást kí, kí Janáb, ham Yisú' ko dekhna cháhte hain. ²² Filippus ne ákar Andriyás se kahá; phir Andriyás aur Filippus ne ákar Yisú' ko khabar di. ²³ Yisú' ne jawáb men un se kahá; Wuh waqt á gayá, kí Ibn i Ádam jalál páe. ²⁴ Main tum se sach sach kahtá hún, kí jab tak gehún ká dá-

^a Mat. 18. 28 ke háshiye ko dekho.

^c N. 'ámm logon.

^d Zakaryáh 9. 9.

^b Yá sandúqchí.

^e Yún. nishán.

na zamín men girke mar nahín játá, akalá rahtá hai; lekin jab mar játá hai, to bahut sá phal látá hai.

²⁵ Jo apní ján ko 'aziz rakhtá hai, wuh use kho detá hai; aur jo dunyá men apní ján se 'adawat rakhtá hai, wuh use hamesha kí zindagí ke liye mahfúz rakkhegá.

²⁶ Agar koi shakhs meri khidmat kare, to mere piche ho le; aur jahán main hún, wahán merá khádim bhí hogá; agar koi meri khidmat kare, to Báp us kí 'izzat karegá. ²⁷ Ab meri ján ghabráti hai; pas main kyá kahún? Ai Báp, mujhe is gharí se bachá. Lekin main isí sabab se to is gharí ko pahunchá hún.

²⁸ Ai Báp, apne nám ko jalál de. Pas ásmán se áwáz áí, ki Main ne us ko jalál diyá hai, aur phir bhí dúngá. ²⁹ Jo log khare sun rahe the, unhon ne kahá, ki Bádál garjá: auron ne kahá, ki Firishta us se bolá. ³⁰ Yisú' ne jawáb men kahá, ki Yih áwáz mere liye nahín, balki tumháre liye áí hai.

³¹ Ab dunyá kí 'adálát kí játi hai; ab dunyá ká sardár nikál diyá jáegá. ³² Aur main agar zamín se únche par charháyá jáúngá, to sab ko apne pas khenchúngá. ³³ Us ne is bāt se ishára kiya, ki main kis maut se marne ko hún. ³⁴ Logon ne us ko jawáb diya, ki Ham ne shari'at kí yih bāt suni hai, ki Masih abad tak rahegá; phir tú kyúnkar kahtá hai, ki Ibn i Adam ká únche par charháyá júná zarúr hai? Yih Ibn i Adam kaun hai?

³⁵ Pas Yisú' ne un se kahá, ki Aur thore dinon núr tumháre darmiyan hai. Jab tak núr tumháre sáth hai, chale chalo, aisá na ho ki tárikí tumhen á pakre; aur jo tárikí men chaltá hai, wuh nahín jántá ki kidhar játá hai. ³⁶ Jab

^a Yún. nishán.

^b Yasha'yáh 83. 1.

^c Yasha'yáh 6. 10.

tak núr tumháre sáth hai, núr par imán láo, táki núr ke farzand bano.

Yisú' par imán na lāne kí wajh.

Yisú' yih báten kahkar chalá gayá, aur un se apne ap ko chhipáyá. ³⁷ Aur agarchi us ne un ke samne itne mu'jize^a dikháe, taubhi wuh us par imán na láe: ³⁸ táki Yasha'yáh nabí ká kalám purá ho, jo us ne kahá, ki

^b Ai Khudáwand, hamáre paigám ká kis ne yaqín kiya hai?

Aur Khudáwand ká háth kis par záhir húa hai?

³⁹ Is sabab se wuh imán na lá sake, ki Yasha'yáh ne phir kahá;

⁴⁰ ^c Us ne un kí ánkhon ko andhá, aur un ke dil ko sakht kar diya;

Aisá na ho ki wuh ánkhon se dekhen, aur dil se samjhen,

Aur rujú' karen,

Aur main unhen shifá bakhshún.

⁴¹ Yasha'yáh ne yih báten is liye kahín, ki us ká jalál dekhá; aur us ne usí ke बारे में kalám kiya.

⁴² Túham sardáron men se bhí bahutere us par imán láe; naagar Farisíon ke sabab íqrar na karte the, aisá na ho ki 'ibádatkhāne se khárij kiye jūen: ⁴³ kyúnki wuh Khudá se 'izzat hásil karne kí nisbat insán se 'izzat hásil karni ziyáda cháhte the.

Yisú' par imán lāne aur na lāne ká natíja.

⁴⁴ Yisú' ne pukárke kahá, ki Jo mujh par imán látá hai, wuh mujh par nahín, balki mere bhejnewále par imán látá hai. ⁴⁵ Aur jo mujhe dekhtá hai, wuh mere bhejnewále ko dekhtá hai. ⁴⁶ Main núr hokar

dunyá men áyá hún, táki jo koi mujh par imán láe andhere men na rahe. ⁴⁷ Agar koi meri báten sunkar un par 'amal na kare, to main us ko mujrim nahín thahrátá; kyúñki main dunyá ko mujrim thahráne nahín, balki dunyá ko naját dene áyá hún. ⁴⁸ Jo mujhe nahín mántá, aur meri báton ko qabúl nahín kartá, us ká ek mujrim thahránewálá hai, ya'ní, jo kalám main ne kiya hai, ákhiri din wuhí use mujrim thahráegá. ⁴⁹ Kyúñki main ne kuchh apní taraf se nahín kahá, balki Báp jis ne mujhe bhejá, usí ne mujh ko hukm diya hai, ki kyá kahún, aur kyá bolún. ⁵⁰ Aur main jántá hún ki us ká hukm hamesha kí zindagi hai. Pas jo kuchh main kahtá hún, jis tarah Báp ne mujh se farmáyá hai, usí tarah kahtá hún.

Yisú' ká apne shágirdon ke páñw dhoná.

13 ¹ 'Íd i Fasah se pahle, jab Yisú' ne ján liya ki merá wuh waqt á pahunchá, ki dunyá se rukhsat hokar Báp ke pás jáún, to apne un logon se jo dunyá men the jaisi mahabbat rakhtá thá, ákhir tak mahabbat rakhtá rahá. ² Aur jab Iblís Shama'un ke bete Yahúdá Iskariyotí ke dil men dál chuká thá ki use pakarwáe, to shúm ká kháná kháte waqt, ³ Yisú' ne yih jánkar, ki Báp ne sab chizen mere háth men kar dí haiñ, aur main Khudá ke pás se áyá, aur Khudá hí ke pás játá hún, ⁴ dastarkhwan se uthkar kapre utáre, aur rúmál lekar apní kamar men bándhá. ⁵ Is ke ba'd bartan men pání dálkar, shágirdon ke páñw dhone, aur jo rúmál kamar men bandhá thá, us se ponchhne shurú' kiye. ⁶ Phir wuh

• Yún. lekar.

Shama'un Patras tak pahunchá. Us ne us se kahá; Ai Khudáwand, kyá tú mere páñw dhotá hai? ⁷ Yisú' ne jawab men us se kahá, ki Jo main kartá hún, tú ab nahín jántá, magar ba'd men samjhegá. ⁸ Patras ne us se kahá, ki Tú mere páñw abad tak kabhí dhone na páegá. Yisú' ne use jawab diya, ki Agar main tuihe na dhoún, to tú mere sáth sharik nahín. ⁹ Shama'un Patras ne us se kahá; Ai Khudáwand, sirf mere páñw hí nahín, balki háth aur sir bhí dho de. ¹⁰ Yisú' ne us se kahá; Jo nahá chuká hai, us ko páñw ke siwá áur kuchh dhone kí hájat nahín, balki sarásar pák hai: aur tum pák ho, lekin sab ke sab nahín. ¹¹ Chúnki wuh apne pakarwánewále ko jántá thá, is liye us ne kahá, ki Tum sab pák nahín ho.

Shágirdon ko firotani kí nasihat.

¹² Pas jab wuh un ke páñw dho chuká, aur apne kapre pahinkar a phir baiñh gayá, to un se kahá; Kyá tum jánte ho ki main ne tumháre sáth kyá kiya? ¹³ Tum mujhe Ustád aur Khudáwand kahte ho, aur khúb kahte ho, kyúñki main hún. ¹⁴ Pas jab mujh Khudáwand aur Ustád ne tumháre páñw dhoe, to tum par bhí farz hai, ki ek dúse ke páñw dhoyá karo; ¹⁵ kyúñki main ne tum ko ek namúna dikháya hai, ki jaisá main ne tumháre sáth kiya hai, tum bhí kiya karo. ¹⁶ Main tum se sach sach kahtá hún, ki Naukar apne málik se bará nahín hotá, aur na bhejá huá apne bhejnewále se. ¹⁷ Agar tum in báton ko jánte ho, to mubáarak ho, basharte ki un par 'amal bhí karo. ¹⁸ Main tum sab kí bábat nahín kahtá; jin ko main ne chuná,

• Yá rasúli.

unhen main jántá hún; lekin yih is liye hai ki yih nawishta purá ho, ki ^a Jo meri rotí khátá hai, us ne mujh par lát utháí. ¹⁷ Ab main us ke hone se pahle tum ko jatáe detá hún, táki jab ho jáe, to tum imán láo ki main wuhí hún. ²⁰ Main tum se sach sach kahtá hún, ki jo mere bheje hús ko qabúl kartá hai, wuh mujhe qabúl kartá hai; aur jo mujhe qabúl kartá hai, wuh mere bhejnewále ko qabúl kartá hai.

Yisú' ká apne pakarwánewle ki taraf ishára.

²¹ Yih báten kahkar Yisú' apne dil^b men ghabráyá, aur yih gawáhi dí, ki Main tum se sach sach kahtá hún, ki tum men se ek shakhs mujhe pakarwáegá. ²² Shágird shubha karke ki wuh kis ki nisbat kahtá hai, ek dústre ko dekhne lage. ²³ Us ke shágirdon men se ek shakhs, jis se Yisú' mahabbat rakhtá thá, Yisú' ke sine ki taraf jhuká húa kháná kháne baithá thá. ²⁴ Pas Shama'un Patras ne us se ishára karke kahá, ki Batá to, wuh kis ki nisbat kahtá hai. ²⁵ Us ne usi tarah Yisú' ki chhátí ká sahára lekar kahá, ki Ai Khudáwand wuh kaun hai? ²⁶ Yisú' ne jawáb diyá, ki Jise main niwála duboke de dúngá, wuhí hai. Phir us ne niwála duboyá, aur leke Shama'un Iskariyoti ke bete Yahúdáh ko de diyá; ²⁷ aur is niwále ke ba'd Shaitán us men samá gayá. Pas Yisú' ne us se kahá, ki Jo kuchh tú kartá hai, jald kar le. ²⁸ Magar jo kháná kháne baithé the, un men se kisi ko ma'lúm na húa, ki us ne yih us se kis liye kahá. ²⁹ Chúnki Yahúdáh ke pás thailí^c rahtí thí, is

liye ba'z ne samjhá, ki Yisú' us se yih kahtá hai, ki Jo kuchh hamen 'id ke liye darkár hai kharid le; yá yih, ki muhtájon ko kuchh de. ³⁰ Pas wuh niwála lekar fi'l faur báhar chalá gayá, aur rát ká waqt thá.

Yisú' ká nayá hukm.

³¹ Jab wuh báhar chalá gayá, to Yisú' ne kahá, ki Ab Ibn i Adam ne jalál páyá, aur Khudá ne us men jalál páyá; ³² aur^d Khudá bhí use apne men jalál degá, balki use fi'l faur jalál degá. ³³ Ai bachcho, main aur thori der tumháre sáth hún. Tum mujhe dhúndhoge, aur jaisá main ne Yahúdíon se kahá, ki jahán main játá hún tum nahín á sakte, waisá hí ab tum se bhí kahtá hún. ³⁴ Main tumhen ek nayá hukm detá hún, ki ek dústre se mahabbat rakkho; ki jaise main ne tum se mahabbat rakkhi, tum bhí ek dústre se mahabbat rakkho. ³⁵ Agar ápas men mahabbat rakkhoge, to is se sab jánenge ki tum mere shágird ho.

Patras ki bewafái ki peshingoí.

³⁶ Shama'un Patras ne us se kahá; Ai Khudáwand, tú kahán játá hai? Yisú' ne jawáb diyá ki Jahán main játá hún, ab to tú mere píchhe á nahín saktá; magar ba'd men mere píchhe áegá. ³⁷ Patras ne us se kahá; Ai Khudáwand, main tere píchhe ab kún nahín á saktá? main to tere liye apní ján dúngá. ³⁸ Yisú' ne jawáb diyá; Kyá tú mere liye apní ján degá? Main tujh se sach sach kahtá hún, ki murg báng na degá, jab tak ki tú tín bár merá inkár na kar legá.

^a Zabúr 41. 9.

^b Yún. rúh.

^c Yá sandúqchí.

^d N. agar Khudá ne us men jalál páyá hai, to isáá.

Apne jāne ke बारे में Yisū' ki tasalli-bakhsh nashāt, aur Rūh'ul Quds ke āne kā wa'da.

14 ¹ Tumhārā dil na ghabrāe; tum Khudā par imān rakhte ho*, mujh par bhī imān rakkho. ² Mere Bāp ke ghar में बहुत से nakān hai; agar na hote, to main tum se kah detā; kyūnki main jātā hūn, tāki tumhāre liye jagah taiyār karūn. ³ Aur agar main jākar tumhāre liye jagah taiyār karūn, to phir ākar tumhen apne sāth le lūngā^b, tāki jahan main hūn, tum bhī ho. ⁴ Aur jahan main jātā hūn, tum wahan ki rih jānte ho. ⁵ Tomā ne us se kahā; Ai Khudā-wand, ham nahin jānte ki tū kahān jātā hai; phir rāh kis tarah jānen? ⁶ Yisū' ne us se kahā, ki Rāh, aur Haqq, aur Zindagi main hūn; koī mere wasile ke bagair Bāp ke pās nahin ātā. ⁷ Agar tum ne mujhe jānā hotā, to mere Bāp ko bhī jānte; ab use jānte ho, aur dekh liyā hai. ⁸ Filippus ne us se kahā; Ai Khudāwand, Bāp ko hamen dikhā; yihī hamen kāfī hai. ⁹ Yisū' ne us se kahā; Ai Filippus, main itnī muddat se tumhāre sāth hūn; kyā tū mujhe nahin jāntā? Jis ne mujhe dekhā, us ne Bāp ko dekhā; tū kyūnkar kahtā hai, ki Bāp ko hamen dikhā? ¹⁰ Kyā tū yaqīn nahin kartā, ki main Bāp में हूँ, aur Bāp mujh में hai? Yih bāten jo main tum se kahtā hūn, apnī taraf se nahin kahtā: lekin Bāp mujh में रहकर apne kām kartā hai. ¹¹ Merā yaqīn karo, ki main Bāp में हूँ, aur Bāp mujh में; nahin to mere kāmों hi ke sabab merā^c yaqīn karo. ¹² Main tum se sach sach kahtā hūn, ki Jo mujh par imān rakhtā hai, yih

kām jo main kartā hūn, wuh bhī karegā; balki in se bhī bare kām karegā; kyūnki main Bāp ke pās jātā hūn. ¹³ Aur jo kuchh tum mere nām se chāhoge, main wuhī karūngā, tāki Bāp Bete में jalāl pāe. ¹⁴ Agar mere nām se mujh se kuchh chāhoge, to main wuhī^d karūngā. ¹⁵ Agar tum mujh se mahabbat rakhte ho, to mere hukmों पर 'amal karoge; ¹⁶ aur main Bāp se darkhwāst karūngā, to wuh tumhen dūsra Madadgar^e bakhshiegā, ki abad tak tumhāre sāth rahe, ¹⁷ ya'nī sachchāi kā Rūh, jise dunyā hāsil nahin kar saktī, kyūnki na use dekhī, aur na jāntī hai: tum use jānte ho; kyūnki wuh tumhāre sāth rahtā hai, aur tumhāre andar hogā. ¹⁸ Main tumhen yatim na chhorūngā; main tumhāre pās āūngā. ¹⁹ Thorī der baqī hai, ki dunyā mujhe phir na dekhegi; magar tum mujhe dekhte rahoge: chūnki main jītā hūn, tum bhī jīte rahoge. ²⁰ Us roz tum jānoge ki main apne Bāp में हूँ, aur tum mujh में, aur main tum में. ²¹ Jis ke pās mere hukm hai, aur wuh un par 'amal kartā hai, wuhī mujh se mahabbat rakhtā hai; aur jo mujh se mahabbat rakhtā hai, wuh mere Bāp kā piyārā hogā, aur main us se mahabbat rakkhūngā, aur apne āp ko us par zāhir karūngā. ²² Us Yahūdāh ne, jo Iskariyotī na thā, us se kahā; Ai Khudāwand kyā hūā, ki tū apne āp ko ham par to zāhir kiyā chāhtā hai, magar dunyā par nahin? ²³ Yisū' ne jawāb में us se kahā, ki Agar koī mujh se mahabbat rakkhe, to wuh mere kalām पर 'amal karegā, aur merā Bāp us se mahabbat rakkhegā, aur ham us

* Yā imān rakkho.

^b Yūn. apne pās qabūl karūngā.

^c N. merā na dārad.

^d N. wuhī na dārad.

^e Yā Wakīl yā Shafī'.

ke pás áenge aur us ke sáth sukú-nat karenge. ²⁴ Jo mujh se mahabbat nahín rakhtá, wuh mere kalám par 'amal nahín kartá; aur jo kaláin tum sunte ho, wuh merá nahín, balki Báp ká hai, jis ne mujhe bhejá.

²⁵ Main ne yih báten tumháre sáth rahkar tum se kahín. ²⁶ Lekin Madadgár^a, ya'ní Rúhu'l Quds, jise Báp mere náin se bhejegá, wuhí tumhen sab báten sikháegá, aur jo kuchh main ne tum se kahá hai, wuh sab tumhen yád diláegá. ²⁷ Main tumhen itminán diye játá hún; apná itminán tumhen detá hún; jis tarah dunyá detí hai, main tumhen us tarah nahín detá. Tumhárá dil na ghabráe aur na dare. ²⁸ Tum sun chuke ho, ki main ne tum se kahá, ki Játá hún, aur tumháre pás phir átá hún. Agar tum mujh se mahabbat rakhte, to is bát se, ki main Báp ke pás játá hún, khush hote; kyúнки Báp mujh se bará hai. ²⁹ Aur ab main ne tum se us ke hone se pahle kah diyá hai, táki jab ho jáe, to tum yaqín karo. ³⁰ Is ke ba'd main tum se bahut sí báten na karúngá, kyúнки dunyá ká sardár átá hai: aur mujh men us ká kuchh nahín; ³¹ lekin yih is liye hotá hai ki dunyá jáne, ki main Báp se mahabbat rakhtá hún; aur jis tarah Báp ne mujhe hukm diyá, main waisá hi kartá hún. Uþho, yahán se chalen.

Yisú: ke sáth shágirdon ki yagánagi aur dunyá men un ká tasallí ká bayán.

I5 ¹ Angúr ká haqíqí darakht main hún, aur merá Báp bágbán hai. ² Jo dálí mujh men hai aur phal nahín láti, use wuh

kát dálta hai; aur jo phal láti hai use chhántta hai^b, táki ziyáda phal láe. ³ Ab tum us kalám ke sabab, jo main ne tum se kiyá, pák ho. ⁴ Tum mujh men qáim raho, aur main tum men. Jis tarah dálí, agar angúr ke darakht men qáim na rahe, to apne áp se phal nahín lá saktí; isi tarah tum bhi agar mujh men qáim na raho, to phal nahín lá sakte. ⁵ Main angúr ka darakht hún, tum dálíyán ho; jo mujh men qáim rahtá hai, aur main us men, wuhí bahut phal látá hai; kyúнки mujh se judá hokar tum kuchh nahín kar sakte. ⁶ Agar koi mujh men qáim na rahe, to wuh dálí kí tarah phenk diyá játá, aur súkh játá hai; aur log unhen jama' karke ág men jhonk dete hain, aur wuh jal játí hain. ⁷ Agar tum mujh men qáim raho, aur meri báten tum men qáim rahen, to jo cháho, mángo; wuh tumháre liye ho jáegá. ⁸ Mere Báp ká jalál isi se hotá hai, ki tum bahut sá phal láo; jab hí tum mere shágird thahroge. ⁹ Jaise Báp ne mujh se mahabbat rakkhi, waise hí main ne tum se mahabbat rakkhi; tum meri mahabbat men qáim raho. ¹⁰ Agar tum mere hukmon par 'amal karoge, to meri mahabbat men qáim rahoge, jaise main ne apne Báp ke hukmon par 'amal kiyá hai, aur us kí mahabbat men qáim hún. ¹¹ Main ne yih báten is liye tum se kahí hain, ki meri khushi tum men ho, aur tumhári khushi purí ho jáe. ¹² Merá hukm yih hai, ki jaise main ne tum se mahabbat rakkhi, tum bhi ek दूसरे se mahabbat rakkho. ¹³ Is se ziyáda mahabbat koi shákhs nahín kartá, ki apní ján apne doston ke liye de de. ¹⁴ Jo kuchh^c

^a Yá Waktí ya Shaftí.

^b Yá pák kartá hai.

^c N. kuchh na dárad.

main tum ko hukm detá hún, agar tum use karo, to mere dost ho.

¹⁵ Ab se main tumhen naukar na kahúngá, kyúñki naukar nahín jántá ki us ká málík kyá kartá hai; balki tumhen main ne dost kahá hai, is liye ki jo báten main ne apne Báp se sunín, wuh sab tum ko batá dín. ¹⁶ Tum ne mujhe nahín chuná, balki main ne tumhen chun liyá, aur tum ko muqarrar kiyá, ki jákar phal láo, aur tumhárá phal qáim rahe; táki mere nám se jo kuchh Báp se mángo, wuh tum ko de. ¹⁷ Main tum ko in báton ká hukm is liye detá hún, ki tum ek dústre se mahabbat rakkho. ¹⁸ Agar dunyá tum se 'adáwat rakhtí hai, to tum jánte ho ki us ne tum se pahle mujh se bhí 'adáwat rakkhí hai.

¹⁹ Agar tum dunyá ke hote, to dunyá apnon ko 'azíz rakhtí: lekin chúnki tum dunyá ke nahín, balki main ne tum ko dunyá men se chun liyá hai, is wáste dunyá tum se 'adáwat rakhtí hai. ²⁰ Jo bát main ne tum se kahí thá, use yád rakkho, ki naukar apne málík se bará nahín hotá. Agar unhon ne mujhe satáyá, to tumhen bhí satáenge; agar unhon ne merí bát par 'amal kiyá, to tumhárá bát par bhí 'amal karenge. ²¹ Lekin yih sab kuchh wuh mere nám ke sabab tumháre sáth karenge, kyúñki wuh mere bhejnewále ko nahín jánte. ²² Agar main na átá, aur ur se kalám na kartá, to wuh gunahgár na thahrte: lekin ab un ke pás un ke gunáh ká 'uzr nahín. ²³ Jo mujh se 'adáwat rakhtá hai, wuh mere Báp se bhí 'adáwat rakhtá hai. ²⁴ Agar main un men wuh kám na kartá, jo kisi dústre ne nahín kiye, to wuh gunahgár na

^a Zabúr 33. 19. ^b N. *Lekin na dárad.*

thahrte: magar ab to unhon ne mujhe aur mere Báp dono ko dekhá, aur dono se 'adáwat kí. ²⁵ Lekin yih is liye húa ki wuh qaul purá ho, jo un kí shari'at men likhá hai, ki ^a Unhon ne mujh se muft 'adáwat kí. ²⁶ Lekin ^b jab wuh Madadgár ^c áegá, jis ko main tumháre pás Báp kí taraf se bhej-júngá, ya'ní Sachcháí ká Rúh, jo Báp kí taraf se nikaltá hai, to wuh merí gawáhi degá: ²⁷ aur tum bhí gawáh ho, kyúñki shurú' se mere sáth ho.

Dunyá men aur shágirdon men Rúhu'l Quds ká kám.

16 ¹ Main ne yih báten tum se is liye kahín ki tum thokar na kháo. ² Log tum ko 'ibádat-khánon se khárij kar denge, balki wuh waqt átá hai ki jo koí tum ko qatl karegá, wuh gumán karegá ki main Khudá kí khidmat kartá hún. ³ Aur wuh is liye yih karenge, ki unhon ne na Báp ko jáná, na mujhe. ⁴ Lekin main ne yih báten is liye tum se kahín, ki jab un ká waqt áe, to tum ko yád á jáe ki main ne tum se kah diyá thá; aur main ne shurú' men tum se yih báten is liye na kahín, ki main tumháre sáth thá. ⁵ Magar ab main apne bhejnewále ke pás játá hún; aur tum men se koí mujh se nahín púchhtá, ki Tú kahán játá hai? ⁶ balki is liye ki main ne yih báten tum se kahín, tumhárá dil gam se bhar gayá. ⁷ Lekin main tum se sach kahtá hún, ki merá jáná tumháre liye fáidamand hai; kyúñki agar main na jáúp, to wuh Madadgár ^c tumháre pás na áegá ^d; lekin agar jáúngá, to use tumháre pás bhej dúngá. ⁸ Aur wuh ákar dunyá ko gunáh, aur rástbázi, aur

^c Yá *Waktí yá Shafí*. ^d N. *nahín áne ká.*

'adálát ke báre men qusúrwár thahráegá: ⁹ gunáh ke báre men, is liye ki wuh mujh par imán nahín láte; ¹⁰ rástbázi ke báre men, is liye ki main Báp ke pás játá hún, aur tum mujhe phir na dekhoge; ¹¹ 'adálát ke báre men, is liye ki dunyá ká sardár mujrim thahráyá gayá hai. ¹² Mujhe tum se áur bhí bahut sí báten kahní hain; magar ab tum un kí bardásht nahín kar sakte. ¹³ Lekin jab wuh, ya'ní Sachcháí ká Rúh, áegá, to tum ko tamám sachcháí kí ráh dikháegá: is liye ki wuh apní taraf se na kahegá; lekin jo kuchh sunegá, wuhí kahegá, aur tumhen áyanda kí khabaren degá. ¹⁴ Wuh merá jalál záhir karegá; is liye ki mujh hí se hásil karke^a tumhen khabaren degá. ¹⁵ Jo kuchh Báp ká hai, wuh sab merá hai; is liye main ne kahá, ki wuh mujh hí se hásil kartá hai^b, aur tumhen khabaren degá. ¹⁶ Thorí der men tum mujhe na dekhoge; aur phir thorí der men mujhe dekhoge. ¹⁷ Pás us ke ba'z shágirdon ne ápas men kahá; Yih kyá hai jo wuh ham se kahtá hai, ki Thorí der men tum mujhe na dekhoge; aur phir thorí der men mujhe dekhoge: aur yih, ki Is liye ki main Báp ke pás játá hún? ¹⁸ Pás unhon ne kahá, ki Thorí der jo wuh kahtá hai, yih kyá bát hai? ham nahín jánte ki kyá kahtá hai. ¹⁹ Yisú^c ne, yih jánkar ki wuh mujh se suwál karná cháhte hain, un se kahá; Kyá tum ápas men merí is bát kí nisbat púchh páchh karte ho, ki Thorí der men tum mujhe na dekhoge; aur phir thorí der men mujhe dekhoge? ²⁰ Main tum se sach sach kahtá hún, ki

Tum to rooge aur mátam karoge, magar dunyá khush hogi: tum gangín to hoge; lekin tumhárá gam hí khushí ban jáegá. ²¹ Jab 'aurat janne lagti hai, to gangín hoti hai, is liye ki us ke dukh kí gharí á pahunchí; lekin jab bachcha paidá ho chuktá hai, to is khushí se ki dunyá men ek ádmí paidá húa, us dard ko phir yád nahín kartí. ²² Pás tumhen bhí ab to gam hai; magar main tum se phir milúngá^d, aur tumhárá dil khush hogá, aur tumhárá khushí koí tum se chhín na legá. ²³ Us din tum mujh se kuchh na púchhoge. Main tum se sach sach kahtá hún, ki agar Báp se kuchh mángoge, to mere nám se^d tum ko degá. ²⁴ Ab tak tum ne mere nám se^d kuchh nahín mángá: mángo, to páoge, táki tumhárá khushí purí ho jáe.

²⁵ Main ne yih báten tum se tansilon men kahín; wuh waqt áta hai kí phir tum se tamsilon men na kahúngá, balki sáf sáf tumhen Báp kí khabar dúngá. ²⁶ Us din tum mere nám se^d mángoge: aur main tum se yih nahín kahtá, ki Báp se tumháre liye darkhwást karúngá; ²⁷ is liye ki Báp to áp hí tum ko 'azíz rakhtá hai, kyúnki tum ne mujh ko 'azíz rakhtá hai, aur imán láe ho kí main Báp^e kí taraf se niklá. ²⁸ Main Báp men se niklá aur dunyá men áyá hún; phir dunyá se rukhsat hokar Báp ke pás játá hún. ²⁹ Us ke shágirdon ne kahá; Dekh, ab tú sáf sáf kahtá hai, aur koí tamsil nahín kahtá. ³⁰ Ab ham ján gaye, kí tú sab kuchh jántá hai, aur is ká muhtáj nahín ki koí tujh se púchhe. Is sabab se ham imán láte

^a Yún. jo merá hai us men se lekar.

^c Yún. tumhen phir dekhúngá.

^b Yún. jo merá hai us men se letá hai.

^d Yún. nám me.

^e N. Khudá.

hain, ki tú Khudá se niklá hai. ³¹ Yisú' ne unhen jawáb diyá; Kyá tum ab imán láte ho? ³² Dekho wuh gharí áti hai, balki á pahunchí, ki tum sab paráganda hokar apne apne ghar kí ráh loge, aur mujhe akelé chhor doge; tau-bhí main akelé nahín hún, kyúñki Báp mere sáth hai. ³³ Main ne tum se yih báten is liye kahín, ki tum mujh men itminán páo. Dun-yá men musibat utháte ho; lekin khátir jama' rakkho; main dunyá par gálib áyá hún.

Masíh kí du'á.

17 ¹ Yisú' ne yih báten kahín, aur apní ánkhen ásmán kí taraf uthákar kahá, ki Ai Báp, wuh gharí á pahunchí; apne Bete ká jalál záhír kar, táki Betá terá jalál záhír kare; ² chunáñchi tú ne use har bashar par ikhtiyár diyá hai, táki jinhen tú ne use bakhshá hai, un sab ko wuh hamesha kí zindagi de. ³ Aur hamesha kí zindagi yih hai, ki wuh tujh Khudá e wáhid aur barhaqq ko, aur Yisú' Masíh ko, jise tú ne bhejá hai, jánen. ⁴ Jo káin tú ne mujhe karne ko diyá thá, us ko tamám karke main ne zamín par terá jalál záhír kiya. ⁵ Aur ab, ai Báp, tú us jalál se, jo main dunyá kí paidáish se peshtar tere sáth rakhtá thá, mujhe apne sáth jaláli baná de. ⁶ Main ne tere nám ko un ádmion par záhír kiya, jinhen tú ne dunyá men se mujhe diyá. Wíh tere the, aur tú ne unhen mujhe diyá; aur unhon ne tere kalám par 'amal kiya hai. ⁷ Ab wuh ján gaye ki jo kuchh tú ne mujhe diyá hai, wuh sab terí hí taraf se hai; ⁸ kyúñki jo kalám * tú ne mujhe pahunchá-yá, wuh main ne un ko pahunchá diyá; aur unhon ne us ko qabúl

kiya aur sach sach ján liya, ki main terí taraf se niklá hún, aur wuh imán láe, ki tú hí ne mujhe bhejá. ⁹ Main un ke liye darkhwást kartá hún; main dunyá ke liye darkhwást nahín kartá, balki un ke liye jinhen tú ne mujhe diyá hai; kyúñki wuh tere hain. ¹⁰ Aur jo kuchh merá hai, wuh sab terá hai; aur jo terá hai, wuh merá hai: aur in se merá jalál záhír huá hai. ¹¹ Main áge ko dunyá men na húngá; magar yih dunyá men hain, aur main tere pás átá hún. Ai quddús Báp, apne us nám ke wasile se,^b jo tú ne mujhe bakhshá hai, un kí hifázat kar, táki wuh hamári tarah ek hon. ¹² Jab tak un ke sáth rahá, main ne tere us nám ke wasile se^b, jo tú ne mujhe bakhshá hai, un kí hifázat kí. Main ne un kí nigahbání kí, aur halákat ko farzand ke siwá, un men se koi halák na huá, táki kitáb i muqaddas ká likhá púra ho. ¹³ Le-kin ab main tere pás átá hún, aur yih báten dunyá men kahtá hún, táki merí khushí unhen púrí púrí hásil ho. ¹⁴ Main ne terá kalám unhen pahunchá diyá; aur dunyá ne un se 'adáwat rakkhi, is liye ki jis tarah main dunyá ká nahín, wuh bhí dunyá ke nahín. ¹⁵ Main yih darkhwást nahín kartá, ki tú unhen dunyá se uthá le, balki yih ki us Sharir^c se un kí hifázat kar. ¹⁶ Jis tarah main dunyá kí nahín, wuh bhí dunyá ke nahín. ¹⁷ Unhen sachcháí ke wasile se muqaddas^d kar: terá kalám sachcháí hai. ¹⁸ Jis tarah tú ne mujhe dunyá men bhejá, usí tarah main ne bhí unhen dunyá men bhejá. ¹⁹ Aur un kí khátir main apne ap ko muqaddas^d kartá hún. táki wuh bhí sachcháí ke wasile se^e muqaddas^d kiye jáen. ²⁰ Main sirf in hí ke liye darkhwást nahín kartá, balki un ke

* Yún. báten

b Yá men.

c Yá burá.

d Yá makhsús.

e Yá á'í haqqat.

liye bhí, jo in ke kalám ke wasfle se mujh par imán láenge, ²¹ táki wuh sab ek hon, ya'ní jis tarah, ai Báp, tú mujh men hai, aur main tujh men hún, wuh bhí ham men hon; aur dunyá imán láe, ki tú hí ne mujhe bhejá. ²² Aur wuh jalál jo tú ne mujhe diyá hai, main ne unhen diyá hai, táki wuh ek hon, jaise ham ek hain; ²³ main un men, aur tú mujh men, táki wuh kámil hokar ek ho jáen, aur dunyá jáne ki tú hí ne mujhe bhejá, aur jis tarah ki tú ne mujh se mahabbat rakkhi, un se bhí mahabbat rakkhi. ²⁴ Ai Báp, main cháhtá hún ki jinhen ^a tú ne mujhe diyá hai, jahán main hún, wuh bhí mere sáth hon; táki mere us jalál ko dekhén, jo tú ne mujhe diyá hai: kyúñki tú ne biná e'álam ke peshtar mujh se mahabbat rakkhi. ²⁵ Ai 'ádil Báp, dunyá ne to tujhe nahín jáná, magar main ne tujhe jáná; aur inhon ne bhí jáná, ki tú ne mujhe bhejá. ²⁶ Aur main ne unhen tere nám se wáqif kiyá, aur kartá ruhúngá; táki jo mahabbat tujh ko mujh se thi, wuh un men ho, aur main un men hún.

Yisú' ká pakrá jáná.

(Mat. 26. 47-56; Mar. 14. 43-50;

Lúq. 22. 47-53.)

I8 ¹ Yisú' yih báten kahkar, apne shágirdon ke sáth Qidron ke nále ke pár gayá. Wahán ek bág thá; us men wuh aur us ke shágird dákhl hue. ² Aur us ká pakarwánewálá Yahúdáh bhí us jagah ko jántá thá, kyúñki Yisú' aksar apne shágirdon ke sáth wahán jáyá kartá thá. ³ Pas Yahúdáh sipáhion kí pañtan aur sardár káhinon aur Farision se piyáde lekar, mash'alon aur chirágon aur hathiyáron ke sáth wahán áyá. ⁴ Yisú' un sab báton

^a Yún. jise.

^b N. Úe na.

ko jo us ke sáth honewálí thin jánkar, báhar niklá, aur un se kahne lagá, ki Kise dhúndhte ho? ⁵ Unhon ne use jawáb diyá; Yisú' Ná-sari ko. Yisú' ne ^b un se kahá; Main hí hún. Aur us ká pakarwánewálá Yahúdáh bhí un ke sáth khará thá. ⁶ Us ke yih kahte hí, ki Main hí hún, wuh pichhe hatkar, zamin par gir pare. ⁷ Pas us ne un se phir púchhá, ki Tum kise dhúndhte ho? Wuh bole, Yisú' Ná-sari ko. ⁸ Yisú' ne jawáb diyá; Main tum se kah to chuká, ki main hí hún. Pas agar mujhe dhúndhte ho, to inhen jáne do. ⁹ Yih us ne is liye kahá, ki us ká wuh qaul purá ho, ki Jinhen tú ne mujhe diyá, main ne un men se kisi ko bhí na khoyá. ¹⁰ Pas Shama'un Patras ne talwár jo us ke pás thi khenchí, aur sardár káhin ke naukar par chálákar us ká dahiná kán urá diyá. Us naukar ká nám Malkhus thá. ¹¹ Yisú' ne Patras se kahá; Talwár ko miyán kar; jo piyála Báp ne mujh ko diyá, kyá main use na piún?

Yisú' ká sardár káhin ke hawále kiyá jáná.

¹² Tab sipáhion ^c aur un ke súbá-dár aur Yahúdion ke piyádon ne Yisú' ko pakar kar bándh liyá, ¹³ aur pahle use Hanná ke pás le gaye; kyúñki wuh us baras ke sardár káhin Káifá ká susrá thá. ¹⁴ Yih wuhí Káifá thá, jis ne Yahúdion ko saláh di thi, ki ummat ke wáste ek ádmí ká marná bihtar hai.

Patras ká Yisú' se inkár karná.

(Mat. 26. 69-70; Mar. 14. 66-68;

Lúq. 22. 55-57.)

¹⁵ Aur Shama'un Patras Yisú' ke pichhe ho liyá, aur ek aur shágird

^c Yún. pañtan.

bhí. Yih shágird sardár káhin ká jánpahchán thá, aur Yisú' ke sáth sardár káhin ke díwánkháne men gayá. ¹⁶ Lekin Patras darwáze par báhar khará rahá. Pas wuh dúsrá shágird, jo sardár káhin ká jánpahchán thá, báhar niklá, aur darbánni se kahkar Patras ko andar le gayá. ¹⁷ Us laundí ne jo darbánni thí, Patras se kahá; Kyá tú bhí is shakhs ke shágirdon men se hai? Wuh bolá, Main nahín hún. ¹⁸ Naukar aur piyáde járe ke sabab se koele dahkákar khare táp rhe the, aur Patras bhí un ke sáth khara táp rahá thá.

Sardár káhin ká Yisú' se istifsár karná.

¹⁹ Phir sardár káhin ne Yisú' se us ke shágirdon aur us kí ta'lím kí bábat púchhá. ²⁰ Yisú' ne use jawáb diyá, kí Main ne dunyá se 'alániya báten kí hai. Main ne hamesha 'ibádatkhánon aur haikal men, jahún sab Yahúdí jama' hote hai, ta'lím dí, aur poshida kuchh nahín kahá. ²¹ Tú mujh se kyún púchhtá hai? Sunnewálon se púchh, kí main ne un se kyá kahá; dekh, un ko ma'lúm hai kí main ne kyá kyá kahá. ²² Jab us ne yih kahá, to piyádon men se ek shakhs ne jo pás khará thá, Yisú' ke tamáncha márke kahá; Tú sardár káhin ko aisá jawáb detá hai? ²³ Yisú' ne use jawáb diyá, kí Agar main ne burá kahá, to us burái pargawáhi de: aur agar achchhá kahá, to mujhe mártá kyún hai? ²⁴ Pas Hanná ne use bandhá húa sardár káhin Káifá ke pás bhej diyá.

Patras ká phir Yisú' se inkár karná.
(Mat. 26. 71-75; Mar. 14. 69-72;
Lúq. 22. 58-62.)

²⁵ Shama'un Patras khara táp

rahá thá. Pas unhon ne us se kahá; Kyá tú bhí us ke shágirdon men se hai? Us ne inkár karke kahá; Main nahín hún. ²⁶ Jis shakhs ká Patras ne kún urá diyá thá, us ke ek rishtedár ne jo sardár káhin ká naukar thá kahá; Kyá main ne tujhe us ke sáth bág men nahín dekhá? ²⁷ Patras ne phir inkár kiyá, aur fauran murg ne búng dí.

Pontius Pilátus kí kachahri men Yisú' ke muqaddame kí peshí.
(Mat. 27. 11-27; Mar. 15. 1-19;
Lúq. 23. 1-25.)

²⁸ Phir wuh Yisú' ko Káifá ke pás se qal'a ko le gaye aur subh ká waqt thá, aur wuh khud qal'a men na gaye, táki nápák na hon, balki Fasli khá saken. ²⁹ Pas Pilátus báhar nikalkar un ke pás áyá aur kahá, kí Tum is ádmí kí kyá faryád karte ho? ³⁰ Unhon ne jawáb men us se kahá, kí Agar yih badkár na hotá, to ham use tere hawále na karte. ³¹ Pilátus ne un se kahá, kí Ise le jákar tum hí apní shari'at ke muwáfiq is ká faisala karo. Yahúdíon ne us se kahá; Hamen rawá nahín kí kisi ko ján se marén. ³² Yih is liye húa, kí Yisú' kí wuh bát púrfi ho, jo us ne apní maut ke tariq kí taraf ishára karke kahí thí.

³³ Pas Pilátus qal'a men phir dákhil húa, aur Yisú' ko bulákar us se kahá; Kyá tú Yahúdíon ká bádsháh hai? ³⁴ Yisú' ne jawáb diyá, kí Tú yih bátáp se kahtá hai, yá auron ne mere haq men tujh se kahí? ³⁵ Pilátus ne jawáb diyá, Kyá main Yahúdí hún? Terí hí qaum aur sardár káhinon ne tujh ko mere hawále kiyá: tú ne kyá kiyá hai? ³⁶ Yisú' ne jawáb diyá, kí Merí bádsháhat dunyá kí nahín;

agar meri bádsháhat dunyá ki hotí, to mere khádim* larthe, táki main Yahúdíon ke hawále na kiyá jātá. Magar ab meri bádsháhat yahán ki nahín. ³⁷ Pilátus ne us se kahá; Pas kyá tú bádsháh hai? Yisú ne jawáb diyá; Tú khud kahtá hai, ki main bádsháh hún. Main is liye paidá húa, aur is wáste dunyá men áyá hún, ki haqq ki gawáhi dún. Jo koi sachchái ká hai, meri áwáz suntá hai. ³⁸ Pilátus ne us se kahá, ki Sachchái hai kyá?

Yih kahkar wuh Yahúdíon ke pás phir báhar gayá, aur un se kahá, ki Main us ká kuchh jurm nahín pátá. ³⁹ Magar tumhárá dastúr hai ki main Fasah ko tumhári khátir ek ádmí chhor diyá kartá hún; pas kyá tum ko manzúr hai, ki main tumhári khátir Yahúdíon ke bádsháh ko chhor dún? ⁴⁰ Unhon ne chillákar phir kahá, ki Is ko nahín, lekin Bar-Abbá ko. Aur Bar-Abbá ek dákú thá.

19 ¹ Is par Pilátus ne Yisú' ko lekar kore lagwáe. ² Aur sipáhíon ne kánton ká táj banákar us ke sir par rakkhá, aur use argawáni poshák pahinái; ³ aur us ke pás á ákar kahne lage; Ai Yahúdíon ke bádsháh, ádáb! Aur us ke tamáanche bhí máre. ⁴ Pilátus ne phir báhar jáke logon se kahá, ki Dekho, main use tumháre pás báhar le átá hún, táki tum jáno, ki main us ká kuchh jurm nahín pátá. ⁵ Yisú' kánton ká táj rakkhe, aur argawáni poshák pahine báhar áyá, aur Pilátus ne un se kahá; Dekho yih ádmí! ⁶ Jab sardár káhin aur piyádon ne use dekhá, to chilláke kahá, ki Salib de! Salib! Pilátus ne un se kahá, ki Tum hi ise le jáo aur salib do, kyunki main is ká

kuchh jurm nahín pátá. ⁷ Yahúdíon ne use jawáb diyá, ki Ham ahi i shari'at hai, aur shari'at ke muwáfiq wuh qatl ke láiq hai, kyunki us ne apne ap ko Khudá ká Betá banáiyá. ⁸ Jab Pilátus ne yih bát suni, to áur bhí dará, ⁹ aur phir qal'á men jákar Yisú' se kahá; Tú kahán ká hai? Magar Yisú' ne use jawáb na diyá. ¹⁰ Pas Pilátus ne us se kahá; Tú mujh se boltá nahín? Kyá tú nahín jántá, ki mujhe tere chhor देने ká bhí ikhtiyár hai, aur salib देने ká bhí ikhtiyár hai? ¹¹ Yisú' ne use^b jawáb diyá, ki Agar tujhe úpar se na diyá jātá, to terá mujh par kuchh ikhtiyár na hotá; is sabab se jis ne mujhe tere hawále kiyá, us ká gunáh ziyáda hai. ¹² Is par Pilátus us ke chhor देने men koshish karne lagá; magar Yahúdíon ne chillákar kahá; Agar tú is ko chhor detá hai, to Qaisar ká khairkhwáh nahín. Jo koi apne ap ko bádsháh banátá hai, wuh Qaisar ká mukhálif hai. ¹³ Pilátus yih báten sunkar Yisú' ko báhar láyá, aur us jagah jo Chabú-tara aur 'Ibrání men Gabbatá kah-láti hai, takht i 'adálat par baithá. ¹⁴ Yih Fasah ki taiyári ká din, aur chhate ghante ke qarib thá. Phir us ne Yahúdíon se kahá; Dekho, yih hai tumhárá bádsháh. ¹⁵ Pas wuh chilláe, ki Le já, le já, use salib de! Pilátus ne un se kahá; Kyá main tumháre bádsháh ko salib dún? Sardár káhinon ne jawáb diyá, ki Qaisar ke siwá hamará koi bádsháh nahín. ¹⁶ Is par us ne us ko un ke hawále kiyá, táki salib diyá jae.

Yisú' ke salib diye jáne ká hál.

Pas wuh Yisú' ko le gayo, ¹⁷ aur wuh apni salib ap utháe hús us

* Yá piyáde.

^b N. use na dárað.

jagah tak báhar gayá, jo Khopri kí jagah kahláti hai, jis ká tarjuma 'Ibrání men Gulgutá hai. ¹⁸ Wahán unhon ne us ko, aur us ke sáth aur do shakhson ko salib dí, ek ko idhar, ek ko udhar, aur Yisú ko bích men. ¹⁹ Aur Pilátus ne ek kitába likhkar salib par lagá diyá: us men yih likhá húa thá; YISÚ NÁSARÍ YAHÚDÍON KÁ BÁDShÁH. ²⁰ Us kitába ko bahut se Yahúdíon ne parhá, is liye ki wuh maqám jahán Yisú salib diyá gayá thá, shahr ke nazdik thá: aur wuh 'Ibrání aur Latíni aur Yúnání men likhá húa thá. ²¹ Pas Yahúdíon ke sardár káhinon ne Pilátus se kahá, ki Yahúdíon ká Bádsháh na likh, balki yih, ki us ne kahá; Main Yahúdíon ká Bádsháh hún. ²² Pilátus ne jawáb diyá, ki Main ne jo likh diyá, wuh likh diyá.

²³ Jab sipáhi Yisú ko salib de chuke, to us ke kapre lekar char hisse kiye, har sipáhi ke liye ek hissa, aur us ká kurta bhi liyá; yih kurta binsilá sarásar buná húa thá. ²⁴ Is liye unhon ne ápas men kahá, ki Isse pháren pahín, balki us par qur'a dáleñ, táki ma'lúm ho ki kis ká nikaltá hai. Yih is liye húa ki wuh nawishta púra ho jo kahtá hai,^a ki

^e Unhon ne mere kapre bant liye,

Aur meri poshák par qur'a dálá. Chunánchi sipáhiyon ne aisá hi kiya. ²⁵ Aur Yisú kí salib ke pás par kí mán, aur us kí mán kí bahin, Maryam Klopás kí biwi, aur Maryam Magdalíni kharí thin. ²⁶ Yisú ne apní mán aur us shágird ko jis se mahabbat rakhtá thá, pás khare dekhkar, mán se kahá, ki Ai

'aurat, dekh, terá betá yih hai. ²⁷ Phir shágird se kahá; Dekh, teri mán yih hai: aur usi waqt se wuh shágird use apne ghar le gayá.

Yisú ki maut.

²⁸ Is ke ba'd, jab Yisú ne ján liyá, ki ab sab báten tamám hún, táki nawishta púra ho, to kahá, ki Main pivásá hún. ²⁹ Wahán ek sirke se bhará húa bartan rakhá thá. Pas unhon ne sirke men bhiogoc húc isfanj ko zúfe kí shakh par rakhkar, us ke munh se lagáya. ³⁰ Pas jab Yisú ne wuh sirká piyá, to kahá, ki Tamám húa: aur sir jhukákar ján^d de dí.

Yisú ki pasli ká chhedá jánd.

³¹ Pas chúnki taiyári ká din thá, Yahúdíon ne Pilátus se dar khwást kí, ki un kí tängen tor dí jáen, aur láshen utár lí jáen, táki Sabt ke din salib par na rahen; kyúñki wuh Sabt ek kháss din thá. ³² Pas sipáhiyon ne ákar pahle aur dúsre shakhs kí tängen toriñ, jo us ke sáthi maslúb húc the. ³³ Lekin jab unhon ne Yisú ke pás ákar dekhá ki wuh mar chuká hai, to us kí tängen na toriñ. ³⁴ Magar un men se ek sipáhi ne bhále se us kí pasli chhedí aur fi'l iaur us se khún aur pání bah niklá. ³⁵ Jis ne yih dekhá hai usí ne gawáhi dí hai, aur us kí gawáhi sachchi hai; aur wuh jántá hai ki sach kahtá hai, táki tum bhi imán láo. ³⁶ Yih báten is liye hún ki yih nawishta púra ho, ki ^e Us kí koi haqqí na torí jáegi. ³⁷ Phir ek aur nawishta kahtá hai, ki ^f Jise unhon ne chhedá, us par nazar karenge.

^a Yá shahr ká wuh maqám jahán Yisú salib diyá gayá thá nazdik thá.

^b N. jo kahtá hai na dard.

^c Zabúr 22. 18.

^d Yún. ráh.

^e Khurúj 12. 46; Zabúr 34. 20.

^f Zakaryáh 12. 10.

Yisú' ká dafn honá.

(Mat. 27. 57-61; Mar. 15. 42-47;
Lúq. 23. 50-56.)

³⁸ In báton ke ba'd Aramatiyákh ke rahnewále Yúsuf ne, jo Yisú' ká shágird thá, (lekin Yahúdíon ke dar se khufya taur par,) Pilátus se ijázat cháhi, ki Yisú' kí lách le jáe. Pilátus ne ijázat dí. Pas wuh ákar us kí lách le gayá. ³⁹ Aur Níkudemus bhí áyá, jo pahle Yisú' ke pás rát ko gayá thá, aur pachás ser ke qarib murr aur 'úd milá húa láyá. ⁴⁰ Pas unhon ne Yisú' kí lách lekar use suti kapre men khushbúddár chizon ke sáth kafnáyá, jis tarah ki Yahúdíon men dafn karne ká dastúr hai. ⁴¹ Aur jis jagah use salib dí gayi. wahán ek bág thá, aur us bág men ek nayi qabr thi, jis men kabhi koi na rakkhá gayá thá. ⁴² Pas unhon ne Yahúdíon kí taiyári ke din ke bá'is Yisú' ko wahin rakh diyá, kyúunki yih qabr nazdik thi.

Ji uthne ke ba'd Yisú' ká Maryam Magdalíni par zahir honá.

20 ¹ Hafte ke pahle din, Maryam Magdalíni aise tarke ki abhi andherá hí thá, qabr par áí, aur patthar ko qabr se hatá húa dekhá. ² Pas wuh Shama'un Patras aur us दूसरे shágird ke pás, jise Yisú' 'aziz rakhtá thá, dauri hui gayi, aur un se kahá, ki Khudáwand ko qabr se nikál le gaye; aur hamen ma'lúm nahín ki use kahán rakh diyá. ³ Pas Patras aur wuh दूसरा shágird nikalkar qabr kí taraf chale. ⁴ Aur dono sáth sáth daure: magar wuh दूसरा shágird Patras se áge barhkar qabr par pahle pahunchá. ⁵ Us ne jhukkar nazar kí aur suti kapre pare húa dekhe; magar andar na gayá. ⁶ Shema'un Patras us ke

píchhe píchhe pahunchá, aur us ne qabr ke andar jáke dekhá, ki suti kapre pare hai, ⁷ aur wuh rúmál jo us ke sir se bandhá húa thá, suti kapron ke sáth nahín, balki líptá húa ek jagah alag pará hai. ⁸ Is par दूसरा shágird bhí, jo pahle qabr par áyá thá, andar gayá; aur us ne dekhkar yaqín kiyá. ⁹ Kyúunki wuh ab tak us nawishte ko na jánte the, jis ke bamújib^a us ká murdon men se jí uthná zarúr thá. ¹⁰ Pas yih shágird apne ghar ko wápas gaye.

¹¹ Lekin Maryam báhar qabr ke pás khari rotí rahí, aur jab rote rote qabr kí taraf jhukke andar nazar kí, ¹² to do firishton ko safed poshúk pahine huo, ek ko sirháne aur दूसरे ko páenti baithe dekhá, jahán Yisú' kí lách pari thi. ¹³ Unhon ne us se kahá; 'Ai 'aurat, tú kyún rotí hai? Us ne un se kahá; Is liye ki mere Khudáwand ko uthá le gaye, aur ma'lúm nahín ki use kahán rakkhá. ¹⁴ Yih kahkar wuh píchhe phiri, aur Yisú' ko khare dekhá, aur na pahcháná ki yih Yisú' hai. ¹⁵ Yisú' ne us se kahá, ki Ai 'aurat, tú kyún rotí hai? kis ko dhúndhti hai? Us ne bágban samajhkar us se kahá, ki Miyán, agar tú ne us ko yahán se utháya ho, to mujhe batá de, ki use kahán rakkhá hai, táki main use le jún. ¹⁶ Yisú' ne us se kahá; Maryam! Wuh phirkar us se 'Ibráni zabán men boli; Rabbúni! ya'ni Ai ustád! ¹⁷ Yisú' ne us se kahá; Mujhe na chhú; kyúunki main ab tak Báp ke pás úpar nahín gayá; lekin mere bháiyon ke pás jákar un se kah, ki Main apne Báp aur tumhare Báp ke, aur apne Khudá aur tumhare Khudá ke pás úpar játá hún. ¹⁸ Maryam Magdalíni ne ákar

^a Yún. us nawishte ko . . . kí.

shágirdon ko khabar dí, ki Main ne Khudáwand ko dekhá, aur us ne mujh se yih báten kahín.

Yisú' ká dus rasúlon par zâhir honá.

¹⁹ Phir usí din jo hafte ká pahlá din thá, shám ke waqt, jab wahún ke darwáze jahán shágird the, Yahúdíon ke dar se band the, Yisú' ákar bích men khará húa, aur un se kahá, ki Tumhári salámatí ho!^a

²⁰ Aur yih kahkar us ne apne háth aur pasí^b unhen dikháí. Pas shágird Khudáwand ko dekhkar khush hue. ²¹ Yisú' ne phir un se kahá, ki Tumhári salámatí ho^a; jis tarah láp ne mujhe bhejá hai, usí tarah main bhi tumhen bhejtá hún.

²² Aur yih kahkar un par phúnká aur un se kahá, ki Rúhu'l Quds lo.

²³ Jin ke gunáh tum bakhsho, un ke bakhsho gaye hain; jin ke gunáh tum qáim rakkho, un ke qáim rakkhe gaye hain. ²⁴ Magar un bárah men se ek shakhs, ya'ní Tomá, jise Tauam kahte hain, Yisú' ke ánc ke waqt un ke sáth na thá. ²⁵ Pas báqi shágird us se kahne lage, ki Ham ne Khudáwand ko dekhá hai. Magar us ne un se kahá, ki Jab tak main us ke háthon men mekhon ke súrúkh na dekh lún, aur mekhon ke súrúkhon men apní ungli na dál lún, aur apná háth us kí pasí men na dál lún, hargiz yaqín na karúngá.

Yisú' ká Tomá par zâhir honá

²⁶ Áth roz ke ba'd, jab us ke shágird phir andar the, aur Tomá un ke sáth thá, aur darwáze band the, to Yisú' áyá, aur bích men khará hokar bolá; Tumhári salámatí ho.^a ²⁷ Phir us ne Tomá se kahá, ki Apní ungli pás lákar mere háthon ko dekh, aur apná háth

pás lákar merí pasí men dál, aur be'tiqád na ho, balki i'tiqád rakh.

²⁸ Tomá ne jawáb men us se kahá; Ai mere Khudáwand! Ai mere Khudá! ²⁹ Yisú' ne us se kahá; Tú to mujhe dekhkar imán láyá hai; mubáarak wuh hain, jo bagair dekhe imán láe.

Yisú' ke báqi mu'jize.

³⁰ Aur Yisú' ne áur bahut se mu'jize shágirdon ke sámne dikháe, jo is kitáb men likhe nahín gaye; ³¹ lekin yih is liye likhe gaye, ki tum imán láo, ki Yisú' hí Khudá ká Betá Masíh hai, aur imán lákar us ke nám se zindagí páo.

Tibiriyás kí jhíl ke kanáre Yisú' ká chand shágirdon par zâhir honá.

21 ¹ In báton ke ba'd Yisú' ne phir apne úp ko Tibiriyás kí jhíl ke kanáre shágirdon par zâhir kiya, aur is tarah zâhir kiya.

² Shama'un Patras aur Tomá jo Tauam kahlátá hai, aur Nathan'el jo Qáná e Galíl ká thá, aur Zabdí ke bete, aur us ke shágirdon men se do áur shakhs jama' the.

³ Shama'un Patras ne un se kahá, ki Main machhlí ke shikár ko játá hún. Unhon ne us se kahá; Ham bhi tere sáth chalte hain. Wuh nikalkar kishtí par sawár hue, magar us rát kuchh na pakrá. ⁴ Aur subh hote hí Yisú' kanáre par á khará húa; magar shágirdon ne na pahchána ki yih Yisú' hai.

⁵ Pas Yisú' ne un se kahá; Bachcho, tumháre pás kuchh kháne ko hai? Unhon ne jawáb diyá, ki Nahín.

⁶ Us ne un se kahá, ki Kishtí kí dahiñí taraf jál dáo, to pakroge. Pas unhon ne dála, aur machhliyon kí kasrat se phir kench na sake.

⁷ Is liye us shágird ne jis se Yisú'

^a Yá tumhen imánán hásil ho.

^b N. dono izád.

mahabbat rakhtá thá, Patras se kahá, ki Yih to Khudáwand hai. Pas Shama'un Patras ne yih sunkar, ki Khudáwand hai, kurta kamar se bándhá, kyúñki nangá thá, aur jhíl men kúd pará. ⁸ Aur báqí shágird dongí par sawár machhliyon ká jál khenchte húe áe, kyúñki wuh kanáre se kuchh dúr na the, balki takhmínan do sau báth ká fásila thá. ⁹ Jis waqt kanáre par utre, to unhon ne koelon kí ág, aur us par machhlí rakkhí húi aur rotí dekhí. ¹⁰ Yisú' ne un se kahá; Jo machhliyan tum ne abhí pakrí haiñ, un men se kuchh lóo. ¹¹ Shama'un Patras ne charhkar ek sau trepan barí machhliyon se bhará húa jál kanáre par khenchá; magar báwujúd machhliyon kí kasrat ke jál na phatá. ¹² Yisú' ne un se kahá; Áo, kháná khá lo; aur shágirdon men se kisi ko jur'at na húi ki us se púchhtá, ki Tú kaun hai? kyúñki wuh jánte the, ki Khudáwand hí hai. ¹³ Yisú' áyá, aur rotí lekar unhen dí; isi tarah machhlí bhí dí. ¹⁴ Yisú' murdon men se jí uthne ke ba'd yih tisrí bár shágirdon par záhír húa.

Patras ká rasúli khidmat par az sur í nau muqarrar honá.

¹⁵ Aur jab kháná khá chuke, to Yisú' ne Shama'un Patras se kahá, ki Ai Shama'un, Yúhanná ke beté, kyá tú in se ziyáda mujh se mahabbat rakhtá hai? Us ne us se kahá; Hán, Khudáwand; tú to jántá hí hai, ki main tujhe 'azíz rakhtá hún. Us ne us se kahá; To mere barre chará. ¹⁶ Us ne dobára us se phir kahá, ki Ai Shama'un, Yúhanná ke beté, kyá tú mujh se mahabbat rakhtá hai? Wuh bolá; Hán, Khudáwand, tú

to jántá hí hai, ki main tujh ko 'azíz rakhtá hún. Us ne us se kahá; To merí bheron kí gallabání kar. ¹⁷ Us ne tisrí bár us se kahá, ki Ai Shama'un, Yúhanná ke beté, kyá tú mujhe 'azíz rakhtá hai? Chúnki us ne tisrí bár us se kahá; Kyá tú mujhe 'azíz rakhtá hai, is sabab se Patras ne dilgír hokar us se kahá; Ai Khudáwand, tú to sab kuchh jántá hai; tujhe ma'lúm hí hai, ki main tujhe 'azíz rakhtá hún. Yisú' ne us se kahá; To merí bheren chará. ¹⁸ Main tujh se sach sach kahtá hún, ki Jab tú jawán thá, toáp hí apní kamar bándhtá thá, aur jahún tú na cháhegá, wahún tujhe le jáegá. ¹⁹ Us ne in báton se ishára kar diyá, ki wuh kis tarah kí maut se Khudá ká jalál záhír karegá. Aur yih kahkar us se kahá, ki Mere piche ho le. ²⁰ Patras ne phirkar us shágird ko piche áte dekhá, jis se Yisú' mahabbat rakhtá thá, aur jis ne shám ke kháne ke waqt us ke sine ká sahára lekar púchhá thá, ki Ai Khudáwand, terá pakarwánewálá kaun hai? ²¹ Patras ne use dekhkar Yisú' se kahá; Ai Khudáwand, is ká kyá hál hogá? ²² Yisú' ne us se kahá; Agar main cháhún, ki yih mere áne tak thahrá rahe, to tujh ko kyá? tú mere piche ho le. ²³ Pas bháiyon men yih bát mashhúr ho gayí, ki wuh shágird na maregá. Lekin Yisú' ne us se yih nahín kahá thá, ki yih na maregá; balki yih, ki Agar main cháhún, ki yih mere áne tak thahrá rahe, to tujh ko kyá?

Is risále ká khátima.

²⁴ Yih wuhí shágird hai, jo in

bátōn kī gawáhī detá hai aur jis ne in ko likhá hai; aur ham jānte hain, ki us kī gawáhī sachchī hai.

²⁵ Aur bhī bahut se kām hain, jo

Yisú' ne kiye; agar wuh judá judá likhe játe, to main samajhtá hūn, ki jo kitāben likhī jātín, un ke liye dunyá meñ gunjáish na hoti.

RASÚLON KE A'MÁL.

Dibácha. Yisú' ká jī ūthkar rasūlon par zāhir honā.

I ¹ Ai, Thiýufilus, main ne pahlá risála un sab bátōn ke bayán meñ tasníf kiýá, jo Yisú' shurú' meñ kartá aur sikhátá rahá, ² us din tak ^a ki wuh un rasūlon ko jinhen us ne chuná thá, Rúhu'l Quds ke wasíle se hukm dekar, úpar ūtháyá na gayá. ³ Us ne dukh sahne ke ba'd bahut se subúton se apne ap ko un par zinda zāhir bhī kiýá; chunān-chi wuh chális din tak unhen nazar áttá, aur Khudá kī bádsháhat kī bátōn kahtá rahá: ⁴ aur un se milkar ^b un ko hukm diyá, ki Yarúshalem se báhar na jóo, balki Báp ke us wa'de ke púrā hone ke muntazir raho, jis ká zikr tum mujh se sun chuke ho. ⁵ Kyúñki Yúhanná ne to pání se baptismá ^c diyá; magar tum thore dinon ke ba'd Rúhu'l Quds se ^d baptismá ^e páoge.

Yisú' ká ásmán par jáná.

⁶ Pas unhon ne jama' hokar us se yih púchhá, ki Ai Khudáwand, kyá tú isí waqt Isráíl ko bádsháhi phir 'atá karegá? ⁷ Us ne un se kalú; Un waqton aur m'ádon ká jánná, jinhen Báp ne apne hí ikhti-

yár meñ rakkhá hai, tumhárá kám nahín. ⁸ Lekin jab Rúhu'l Quds tum par názil hogá, to tum quwwat páoge; aur Yarúshalem, aur tamám Yahúdiya, aur Sámariya meñ, balki zamín kī intihá tak, mere gawáh hoge. ⁹ Yih kahkar wuh un ke dekhite dekhte úpar ūthá liýá gayá; aur badlí ne use un kī nazaron se chhipá liýá. ¹⁰ Aur us ke játe waqt, jab wuh ásmán kī taraf gaur se dekh rahe the, to dekho, do mard safed poshák pahine un ke pás á khare hue, ¹¹ aur kahne lage; Ai Galilí mardo, tum kyún khare ásmán kī taraf dekhte ho? Yihí Yisú', jo tumháre pás se ásmán par ūtháyá gayá hai, usí tarah phir áegá jis tarah tum ne use ásmán par játe dekhá hai.

Rasúl du'á meñ mashgúl.

(Mat. 10. 2-4; Mar. 3. 16-19;

Lúq. 6. 14-16.)

¹² Tab wuh us pahár se jo Zaitún ká kahlátá hai, aur Yarúshalem ke nazdík, sabb kī manzil ke fásile par hai, Yarúshalem ko phire. ¹³ Aur jab us meñ dákhil hue, to us balá-kháne par charhe, jis meñ wuh, ya'ní Patrás aur Yúhanná, aur Ya'qúb aur Andriyás, aur Filippus aur Tomá,

^a Yún. un bátōn ke bayán meñ . . . jo Yisú' ne us din tak karñi aur sikháñi shurú' kñ.

^b Yá un ke sáth kháñd khákar

^c Yá istibáq.

^d Yá meñ.

aur Bartulmái aur Matí, aur Halfaí ká betá Ya'qúb aur Shama'un Zelotes ^a aur Ya'qúb ká betá ^b Yahúdáh, rahte the. ¹⁴ Yih sab ke sab, chand 'auraton aur Yisú' kí mán Maryam, aur us ke bháiyon ke sáth ek dil hokar, du'á men mash-gúl rahe.

Yahúdáh Iskariyoti kí jagah Mattiy-yáh ká chuná jáná.

¹⁵ Aur unhin dinon Patras bháiyon men, jo takhmínan ek sau bís shakhson ^c kí jamá'at thi, khará hokar kahne lagá; ¹⁶ Ai bháiyo, us nawishte ká púrā honá zarúr thá, jo Rúhu'l Quds ne Dáúd kí zabání us Yahúdáh ke haqq men pahle se kahá thá, jo Yisú' ke pakarnewálon ká rahnumá húa; ¹⁷ kyúñki wuh ham men shumár kiyá gayá, aur us ne is khidmat ká hissa páyá. ¹⁸ (Us ne badkári kí kamáí se ek khet hásil kiyá; aur sir ke bal girá, aur us ká pet phat gayá, aur us kí sári antri-yán nikál parín. ¹⁹ Aur yih Yari-shalem ke sab rahnewálon ko ma'lúm húa, yahan tak ki us khet ká nám un ^d kí zabán men Haqal-danná par gayá, ya'ní Khún ká Khet.)

²⁰ Kyúñki Zabúr ^e men likhá hai, kí 'Us ká ghar ujar jáe,

Aur us men koi basnewálá na rahe:

aur

^f Us ká 'uhda dúsrá le le.

²¹ Pas jitne 'arse tak Khudáwand Yisú' hamáre sáth atá játá rahá, ya'ní Yúhanná ke baptisma ^h se lekar Khudáwand ke hamáre pás se utháe jáne tak, jo barábar hamáre sáth rahe, ²² cháhiye ki un men se ek mard hamáre sáth us ke jí uthne

ká gawáh bane. ²³ Phir unhon ne do ko pesh kiyá, ek Yúsuf ko, jo Bar-Sabá kahlátá, aur jis ká laqab Yústus hai, dúsrá Mattiyyáh ko: ²⁴ aur yih kahkar du'á mángí; Ai Khudáwand, tú jo sab ke dilon kí jántá hai, yih záhir kar, ki in dono men se tú ne kis ko chuná hai, ²⁵ ki wuh is khidmat aur risálat kí jagah le, jise Yahúdáh chhorkar apní jagah gayá. ²⁶ Phir unhon ne un ke báre men qur'a dálá, aur qur'a Mattiyyáh ke nám ká niklá. Pas wuh un gyá-rah rasúlon ke sáth shumár húa.

Shágirdon par Rúhu'l Quds ká názil honá.

2 ¹ Jab 'Íd í Pintekust ká din áyá, to wuh sab ek jagah jama' the; ² kí yakáyak ásmán se aisi áwáz áí, jaise zor kí ándhí ká sannátá hotá hai, aur us se sára ghar, jahan wuh baithé the, gúnj gayá. ³ Aur unhen ág ke shu'le kí sí phatí hui zabáñen díkháí díñ; aur un men se har ek par á tháhríní. ⁴ Aur wuh sab Rúhu'l Quds se bhar gaye, aur gair zabáñen bolne lage, jis tarah Rúh ne unhen bolne kí táqat bakshí.

Sunnewálon par mukhtalíf zabáñon kí karámát kí tásir.

⁵ Aur har qaum men se jo ásmán ke tale hai, khudáfars Yahúdí Yari-shalem men rahte the. ⁶ Jab yih áwáz áí, to bhír lag gayí, aur log dang ho gaye, kyúñki har ek ko yihí sunáí detá thá, kí yih merí hí bolí bol rahe haiñ. ⁷ Aur sab ^k hairán aur muta'ajjib hokar kahne lage; Dekho, yih bolnewále kyá sab Galíli nahín? ⁸ Phir kyúñkar

^a Yá gairatmand. Yih ek díní firqe ká nám thá. Mat. 10. 4, Mar. 3. 18, aur Lúq. 6. 15 ko dekho.

^d N. un hí.

^e Zabúr 109. 8.

^c Yún. Maxámír kí kítáb.

^h Yá istibáq.

^b Yá bháf.

^f Yún. námón.

^g Zabúr 69. 25.

^k N. Aur wuh.

haan men se har ek apne apne watan kī bolī suntā hai ? ⁹ Hálānki ham Pārthī, aur Medi, aur 'Elāmi, aur rahnewāle Misuputāniya aur Yahūdīya, aur Kappadukiya, aur Puntus aur Āsiya, ¹⁰ aur Frūgiya aur Pamfūliya, aur Misr aur Libīa ke 'ilāqe ke jo Kurene kī taraf hai, aur Roinī musāfir, khwāh Yahūdī khwāh un ke nurid, aur Kretī aur 'Arab hai; ¹¹ magar apnī apnī zabān men un se Khudā ke bare bare kāmōn kā bayān sunte hai. ¹² Aur sab hai-rān hūe, aur ghabrūkar ek dūse se kahne lage, ki yih kyā hūā chahtā hai ? ¹³ Aur ba'z ne thātthā karke kahā, ki Yih to tāza mai ke nashe men hai.

Pintekust ke dīn Patras kā wa'z.

¹⁴ Lekin Patras un g'vārah ke sāth kharā hūā, aur apnī āwāz baland karke logon se kahā, ki Ai Yahūdīo, aur ai Yārūshalēm ke sab rahnewālo, yih jān lo, aur kūn lagūkar merī bāten suno; ¹⁵ ki jaisā tum samajhte ho yih nashe men nahīn, kyūnki abhī to pahar hī dīn charhā hai; ¹⁶ balki yih wuh bāt hai, jo Yoel nabī kī ma'rifat kahī gayī hai, ki

¹⁷ * Khudā farmātā hai, ki ākhiri dīnōn men aīsā hogā,

Ki main apne Rūh men se har bashar par dālūngā^b;

Aur tumhāre betē aur tumhārī betiyān nubuwwat karenge;

Aur tumhāre jawān royā, aur tumhāre buddhe khwāb āk-
henge:

¹⁸ Balki main apne bandon aur apnī bandiōn par bhī

Un dīnōn men apne Rūh men se dālūngā^b, aur wuh nubuwwat karenge.

¹⁹ Aur main upar āsmān par 'ajīb

kām, aur niche zamīn par ni-shānīn,

Ya'nī khūn, aur āg, aur dhūnwēn kā bādāl dikhaūngā.

²⁰ Sūraj tārīk aur chānd khūn ho jāegā,

Peshtar is se ki Khudāwand kā 'azīm aur jalīl dīn āe.

²¹ Aur yih hogā, ki jo koī Khudāwand kā nām legā najāt pāegā.

²² Ai Isrāīlīo, yih bāten suno, ki Yisū' Nāsari ek shakhs thā, jis kā Khudā kī taraf se honā tum par un mu'jizōn aur 'ajīb kāmōn aur ni-shānōn se sābit hūā, jo Khudā ne us kī ma'rifat tum men dikhāe, chunānchi tum āp hī jānte ho. ²³ Jab wuh Khudā ke muqarrara intizām^c aur 'ilm i sābiq ke muwāfiq pakar-wāyū gayā, to tum ne beshara^d logon ke hāth se use salīb dilwākar mār dālā; ²⁴ lekin Khudā ne maut ke band^d kholkar use jilāyā: kyūnki munīn na thā, ki wuh us ke qabze men rahtā. ²⁵ Kyūnki Dāūd us ke haqq men kahtā hai, ki

* Main Khudāwand ko hamesha apne sāmunne dekhtā rahā;

Kyūnki wuh merī dahinī taraf hai, tāki mujhe jumbish na ho:

²⁶ Isī sabab se merā dīl khush hūā, aur merī zabān shād;

Balki merā jism bhī ummed men basā rahegā.

²⁷ Is liye ki tū merī jān ko 'ālam i arwāh^f men nā chhoregā;

Aur na apne Muqaddas ke sarne kī naubat pahunchne degā.

²⁸ Tū ne mujhe zindagī kī rahen batāin;

Tū mujhe apne dīdār ke bā'is khushī se bhar degā.

²⁹ Ai bhāīyo, main qaum ke buzurg Dāūd ke haqq men tum se dilerī ke

^a Yoel 2. 28-32.

^d Yun. kā darā i sh.

^b Yā bahāūngā.

^c Zabūr 16. 8-11.

^e Yā irādē.

^f Yun. Hādēe.

sáth kah saktá hún, ki wuh múá aur dafn bhí húa, aur us kí gabr áj tak ham men maujúd hai. ³⁰ Pas nabí hokar, aur yih jánkar ki Khudá ne mujh se qasam kháí hai, kí terí nasl se ek shakhs ko tere takht par bithá-úngá; ³¹ us ne peshingoi ke taur par ^a Masíh ke jí utthne ká zikr kiyá, kí na wuh 'álam i arwáh^b men chhorá gayá, na us ke jism ke sarne kí naubat pahunchí. ³² Isí Yisú^c ko Khudá ne jiláyá, jis ke ham sab gawáh hain. ³³ Pas Khudá ke dahine háth se sarbaland hokar, aur Báp se wuh Rúhu^d Qudshásil karke, jis ká wa'da kiyá gayá thá, us ne yih názil kiyá^e, jo tum dekhte aur sunte^f ho. ³⁴ Kyúñki Dáúd to ásmán par nahín charhá: lekin wuh khud kahtá hai, kí

^g Khudáwand ne mere Khudá-wand se kahá;

Merí dahiní taraf baith,

³⁵ Jab tak main tere dushmanon ko tere pánwon tale kí chauki na kar dún.

³⁶ Pas Isráíl ká sára gharáná yaqín ján le, kí Khudá ne usí Yisú^c ko jise tum ne salíb dí, Khudáwand bhí kiyá aur Masíh bhí.

Tín hazár ádmíon ká ímán líkar baptisma lená.

³⁷ Jab unhon ne yih suná, to un ke dilon par choť lagí, aur Patras aur báqí rasúlon se kahá, kí Ai bháíyo, ham kyá karen? ³⁸ Patras ne un se kahá, kí Tauba karo, aur tum men se har ek apne gunáhon kí mu'áfí ke liye Yisú^c Masíh ke nám par baptisma^f le; to tum Rúhu^d Quds in'ám men páoge. ³⁹ Is liye kí yih wa'da tum, aur tumhári aulád, aur un sab dúr ke logon se bhí hai,

jin ko Khudáwand hamará Khudá apne pás buláegá. ⁴⁰ Aur us ne áur bahut sí báten jatá jatákar, unhen yih nasíhat kí, kí Apne áp ko is terhí qaum^g se bacháo. ⁴¹ Pas jin logon ne us ká kalám qabúl kiyá, unhon ne^h baptisma^f liyá; aur usí roz tín hazár ádmíon ke qarib un men mil gaye. ⁴² Aur yih rasúlon se ta'lím páne, aur rifáqat rakhne men, aur rotí torne aur du'á máng-ne men mashgúl rahe.

In naumuridon kí 'umda hálát.

⁴³ Aur har shakhs par khauf chhá gayá, aur bahut se 'ajíb kám aur nishán rasúlon ke zarí'e se záhir hote the. ⁴⁴ Aur jo ímán láe the, wuh sab ek jagah rahte the, aurⁱ sári chizon men shawík the; ⁴⁵ aur apní jáedád aur asbáb bech bechkar har ek kí zarúrat ke muwáfíq sab ko bánt diyá karte the. ⁴⁶ Aur har roz ek díl hokar haikal men jama' húa karte, aur gharon men rotí torkar khushi aur sádadilí se kháná^j kháyá karte the; ⁴⁷ aur Khudá kí haand karte, aur sab logon ko 'azíz the. Aur jo naját páte the, un ko Khudáwand har roz un men milá detá thá.

Patras ká ek langre ko achchhá karná.

3 ¹ Patras aur Yúhanná du'á ke waqt, ya'ní tisre pahar, haikal ko já rahe the. ² Aur log ek janam ke langre ko lá rahe the, jis ko har roz haikal ke us darwáze par bithá dete the, jo Khúbsúrat kahlátá hai, táki haikal men jánewálon se bhíkh mánge. ³ Jab us ne Patras aur Yúhanná ko haikal men játe dekhá, to un se bhíkh mángí. ⁴ Patras

^a Yún. peshbíñf kárke.

^d N. bhí ízád.

^e Zabúr 110. 1.

^f Yá Pas unhon ne us ká kalám qabúl kárke.

^b Yún. Hádes.

^c Yá ístibáq.

^g Yá baháyá.

^h Yún. pusht.

ⁱ N. wuh sab milkar.

aur Yúhanná ne us par gaur se nazar kí, aur Patras ne kahá, ki Hamári taraf dekh. ⁵ Wuh un se kuchh milne kí ummed par un kí taraf mutawajjih húa. ⁶ Patras ne kahá, ki Chándí soná to mere pás hai nahin; magar jo mere pás hai, wuh tuihe diye detá hún: Yisú' Masíh Násari ke nám se chal phir. ⁷ Aur us ká dahiná háth pakarke us ko utháiyá: aur usí dam us ke pánw aur takhne mazbút ho gaye. ⁸ Aur wuh kídkar khará ho gayá, aur chalne phirne lagá; aur chaltá aur kídtá, aur Khudá kí hamd kartá húa un ke sáth haikal men gayá. ⁹ Aur sab logon ne use chalte phirte, aur Khudá kí hamd karte dekhkar, ¹⁰ us ko pahcháná kí yih wuhí hai, jo haikal ke Khúbsúrat Darwáze par baithá bhíkh mángá kartá thá^a; aur us inájare se jo us par wáqí' húa thá bahut dang aur hairán hue.

Haikal men Patras ká wa'z.

¹¹ Jab wuh Patras aur Yúhanná ko pakre hue thá, to sab log bahut hairán hokar us barámade kí taraf un ke pás daure áe, jo Sulaimán ká kahlátá hai. ¹² Patras ne yih dekhkar logon se kahá; Ai Isráíli, is par tum kyún ta'ajjub karte ho, aur hamen kyún is tarah dekh rahe ho, ki goyá ham ne apní qudrat yá dindári se is shakhs ko chaltá phirtá kar diyá? ¹³ Ibráhím aur Izháq aur Ya'qúb ke Khudá, yá'ní hamáre bápádáon ke Khudá ne apne Khádim Yisú' ko jalál diyá, jise tum ne pakarwá diyá, aur jab Pilátus ne us ke chhor dene ká qasd kiyá, to tum ne us ke sámne us ká inkár kiyá. ¹⁴ Tum ne us Quddús aur Rástabáz ká inkár kiyá, aur darkhwást kí, ki

ek khúni tumhári khátir chhorá jáe; ¹⁵ magar zindagi ke Málik^b ko qatl kiyá, jise Khudá ne murdon men se jiláiyá; is ke ham gawáh hai. ¹⁶ Usí ke nám ne, us imán ke wasile se jo us ke nám par hai, is shakhs ko mazbút kiyá, jise tum dekhte aur jánte ho; beshakk usí imán se jo us ke wasile se hai, yih kámil tandurustí tum sab ke sámne use dí. ¹⁷ Aur ab, ai bháiyó, main jántá, hún ki tum ne yih kám nádání se kiya, aur aisá hí tumháre sardáron ne bhí. ¹⁸ Magar jin báton kí Khudá ne sab nabíon kí zabání peshtar khabar dí thí, ki us ká Masíh dukh utháegá. wuh us ne isí tarah púri kí. ¹⁹ Pás tauba karo, aur rujú' láo, táki tumháre gunáh mitáe jáen, aur is tarah Khudáwánd ke huzúr se tázagi ke dín áen; ²⁰ aur wuh us Masíh ko, jo tumháre wáste muqarrar húa hai, ya'ní Yisú' ko, bheje. ²¹ Zarúr hai ki wuh ásmán men us waqt tak rahe^c, jab tak kí wuh sab chizein bahál ná kí jáen, jin ká zikr Khudá ne apne pák nabíon kí zabání kiya hai, jo dunyá ke shurú' se hote áe hai. ²² Chunánci Músá ne kahá, ki ^d Khudáwánd Khudá tumháre bháiyon men se tumháre liye mujh sá ek nabí paidá karegá^e; jo kuchh wuh tum se kahe, us kí sunná. ²³ Aur yih hogá, kí jo shakhs us nabí kí na sunegá, wuh ummat men se nest o nábud kar diyá jáegá. ²⁴ Balki Samwíl se lekar pichhlon tak jitne nabíon ne báten kahín, un sab ne in dinon kí khabar dí hai. ²⁵ Tum nabíon kí aulád, aur us 'ahd ke sharik ho, jo Khudá ne tumháre bápádáon se bándhá, jab Ibráhím se kahá, ki ^f Terí aulád se dunyá ke sare gharáne barakat páenge.

^a Yún. Khairát ke liye baithá thá.

^b Yún. ásmán us waqt tak us ko qabúl karen.

^c Yún utháegá.

^d Yá Bání.

^e Istisná 18, 15, 18, 19.

^f Paidáish 22, 18

²⁶ Khudá ne apne Khádim ko uṭhākar pahle tumháre pás bhejá, táki tum men se har ek ko us kí badión se pherkar barakat de.

• Patras aur Yúhanná ká qaíd honá.

4 ¹ Jab wuh logon se yih kah rahe the, to káhin, aur haikal ká sardár, aur Sadúqí un par charh áe; ² kyúñki sakht ranjída húa, ki wuh logon ko ta'lím dete, aur Yisú' kí nazír dekar ³ murdon ke jí uṭhne kí manáadí karte the. ³ Aur unhon ne un ko pakarke dústre din tak hawálát men rakkhá; kyúñki shám ho gayí thí. ⁴ Magar kalám ke sunnewálon men se bahutere imán láe, yahán tak ki mardon kí ta'dád páñch hazár ke qarib ho gayí.

Yahúdi sardáron ke sámne Patras ká jawáb.

⁵ Dústre din yún húa, ki un ke sardár aur buzurg aur faqíh, ⁶ aur sardár káhin Hanná, aur Káifá, aur Yúhanná, aur Iskandar, aur jitne sardár káhin ke gharáne ke the, Yarúshalem men jaina' húa; ⁷ aur un ko bích men khará karko púchhne lage, ki Tum ne yih kám kis qudrat aur kis nám se kiyá? ⁸ Us waqt Patras ne Rúhu'l Quds se ma'múr hokar un se káhá; ⁹ Ai ummat ke sardáro aur buzurgo, agar áj ham se us íhsán kí búbat bázpurs kí játi hai, jo ek nátawán ádmí par húa, ki wuh kyúñkar achchhá ho gayá; ¹⁰ to tum sab, aur Isráíl kí sári ummat ko ma'lúm ho, ki Yisú' Masíh Násarí, jis ko tum ne salíb dí, aur Khudá ne murdon men se jiláyá, usí ke nám se yih shakhs tumháre sámne tandurust khará hai. ¹¹ Yih wuhí patthar hai, jise tum mi'máron ne

• Yún. Yisú' men.

haqír jáná, aur wuh kone ke sire ká patthar ho gayá. ¹² Aur kisi dústre ke wasíle se ^b naját nahín; kyúñki ásmán ke tale ádmíon ko koi dúsrá nám nahín bakhshá gayá, jis ke wasíle se ham naját pá saken.

Yahúdi sardáron kí dhamkí aur rasúlon ká jawáb.

¹³ Jab unhon ne Patras aur Yúhanná kí dilérí dekhí, aur ma'lúm kiyá ki yih anparhe aur náwáqif ádmí hai, to ta'ajjub kiyá; phir unhen pahchána, ki yih Yisú' ke sáth rahe hai. ¹⁴ Aur us ádmí ko jo achchhá húa thá, un ke sáth khare dekhkar, kuchh khiláf na kah sake; ¹⁵ magar unhen sadr 'adálát se báhar jáne ká lukín dekar, ápas men mashwara karne lage, ¹⁶ ki Ham in ádmíon ke sáth kyá karen? kyúñki Yarúshalem ke sab rahnewálon par raushan hai, ki un se ek saríh mu'jiza záhir húa; aur ham is ká inkár nahín kar sakte. ¹⁷ Lekin is líye ki yih logon men ziyáda mashhúr na ho, ham unhen dhamkáen, ki phir yih nám lekar kisi se bát na karen. ¹⁸ Pas unhen bulákar tákíd kí, ki Yisú' ká nám lekar hargiz bát na karná aur na ta'lím dená. ¹⁹ Magar Patras aur Yúhanná ne jawáb men un se káhá, ki Tum hí insáf karo, áyá Khudá ke nazdik yih wájib hai, ki ham Khudá kí bát se tumhári bát ziyáda sunen; ²⁰ kyúñki mumkin nahín, ki jo ham ne dekhá aur suná hai, wuh na kahen. ²¹ Unhon ne un ko áur dhamkákár chhor díyá, kyúñki logon ke sabab se un ko sazá dene ká koi mauqa' na milá; is líye ki sab log us májare ke sabab se Khudá kí baráí karte the. ²² Kyúñki wuh shakhs, jis par yih

^b Yún. men.

shifá dene ká mu'jiza húa thá,
chálís baras se ziyáda ká thá.

*Rasúlon ká chhūṭnā aur Masīhī
jamá'at kí du'á.*

²³ Wuh chhūṭkar apne logon ke pás gaye, aur jo kuchh sardár ká-hinon aur buzurgon ne un se kahá thá bayán kiyá. ²⁴ Jab unhon ne yih suná, to ek dil hokar baland áwáz se Khudá se kahá, ki Ai Málík, tú wuh hai, jis ne ásmán aur zamín aur samundar aur jo kuchh un men hai paidá kiyá; ²⁵ tú ne Rúhu'l Quds ke wasile se hamáre báp apne khádim Dáúd kí zabáni farmáyá, ki ^a Qaumon ne kyún dhúm machái?

Aur ummaton ne kyún bátíl khayál kiye?

²⁶ Khudáwand aur us ke Masīh kí mukhálafat ko

Zamín ke bádsháh uth khare húa, Aur sardár jama' ho gaye.

²⁷ Kyunki wáq'í tere pák Khádim Yisú' ke barkhiláf, jise tú ne masah kiyá, Herodes aur Puntiyus Pilátus, gair-qaumon aur Isráílíon^b ke sáth isi shahr men jama' húa, ²⁸ táki jo kuchh pahle se teri qudrat^c aur teri^d maslahat se thahr gayá thá, wuhí 'amal men láen. ²⁹ Ab, ai Khudáwand, un kí dhamkiyon ko dekh; aur apne bandon ko yih taufiq de, ki wuh terá kaláni kamál dilerí ke sáth sunáen; ³⁰ aur tú apná háth shifá dene ko barhá; aur tere pák Khádim Yisú' ke r'ún se mu'jize^e aur 'ajib kám zuhúr men áen. ³¹ Jab wuh du'á máng chuke, to jis makán men jama' the, wuh hil gayá, aur wuh sab Rúhu'l Quds se bhar gaye, aur Khudá ká kalám dilerí se sunáte rahe.

^a Zabúr 2. 1, 2.

^c Yún. tere háth.

^b Yún. Isráílí kí ummaton.

^d N. teri na dārad.

^e Yún. nishán.

*Masīhion kí báhami mahabbat aur
sakhāwat.*

³² Aur imándáron kí jamá'at ek dil aur ek ján thí, aur kisi ne bhí apne mál ko apná na kahá, balki un kí sab chizen mushtarak thin. ³³ Aur rasúl barí qudrat se Khudáwand Yisú' ke jí uthne kí gawáhi dete rahe, aur un sab par bará fazl thá. ³⁴ Kyunki un men koi bhí muhtáj na thá; is liye ki jo log zamínon yá gharon ke málík the, un ko bech bechkar, biki hui chizon kí qimat láte, ³⁵ aur rasúlon ke pánwon men rakh dete the; phir har ek ko us kí zarúrat ke muwáfíq bátí diyá játá thá.

³⁶ Aur Yúsuf nám ek Lewí thá, jis ká laqab rasúlon ne Bar-Nabá, ya'ní Nasíhat ká Beta, rakkhá thá, aur jis kí paidáish Kuprus kí thí; ³⁷ us ká ek khet thá, jise us ne bechá, aur qimat lákar rasúlon ke pánwon men rakh dí.

*Hananyáh aur Saffíra kí dhokhebázi
kí sazā.*

5 ¹ Aur ek shakhs Hananyáh nám, aur us kí biwí Saffíra ne júedád bechí; ² aur us ne apní biwí ke jánthe húa, qimat men se kuchh rakh chhorá; aur ek hissa lákar rasúlon ke pánwon men rakh diyá. ³ Magar Patras ne kahá; Ai Hananyáh! kyún Shaitán ne tere dil men yih bát dál dí, ki tú Rúhu'l Quds se jhúth bole, aur zamín kí qimat men se kuchh rakh chhore? ⁴ Kyá jab tak wuh tere pás thí, teri na thí? aur jab bechí gayí, to tere ikhtiyár men na rahí? Tú ne kyún apne dil men is bát ká khayál bāndhá? Tú ádmion se nahín, balki Khudá se jhúth bolá. ⁵ Yih bátēn sunte hí Hananyáh gir pará, aur us

ká dam nikal gayá : aur sab sunnewálon par bará khauf chhá gayá.

⁶ Phir jawánon ne uñkar use ká-náyá, aur báhar le jákar dafn kiyá.

⁷ Jab tñ ek ghante guzre, to us kí bíwi, is májare se bekhábar, andar áí. ⁸ Patras ne us se kahá ; Mujhe batá to, kyá tum ne itne hí ko zamín bechí thí ? Us ne kahá ; Hán, itne hí ko. ⁹ Patras ne us se kahá ; Tum ne kyún Khudáwand ke Rúh ko ázmáne ke liye eká kiyá ?

Dekh, tere shauhar ke dafn karnewále darwáze par khare hain, aur tujhe bhí báhar le jáenge. ¹⁰ Wuh usí dam us ke qadamon par gir parí, aur us ká dam nikal gayá :

aur jawánon ne andar áko use murda páyá, aur báhar le jáke us ke shauhar ke pás dafn kar diyá. ¹¹ Aur sári kalisiyá, balki in báton ke sab sunnewálon par, bará khauf chhá gayá.

Rasúlon ke áur mu'jize, aur kalisiyá ká barhú.

¹² Aur rasúlon ke háthon se bahut se nishán aur 'ajíb kám logon men záhir hote the, aur wuh sab ek díl hokar Sulaimán ke barámade men jama' húa karte the. ¹³ Lekin auron men se kisi ko jur'at na hui, ki un men já mile ; magar log un kí baráí karte the ; ¹⁴ aur imán lúnewále mard o 'aurat Khudáwand kí kalisiya men áur bhí kasrat se á milc ; ¹⁵ yahán tak kí log bínáron ko sarakon par lá láke, chápáiyon aur khatolon par litá dete the, táki jab Patras áe, to us ká sáya hi un men se kisi par par jáe. ¹⁶ Aur Yaráshalem ke cháron taraf ke shahron se bhí log, bínáron aur nápak rúhon ke satáe húon ko lákar, kasrat se jama' hote the : aur wuh sab achchhe kar diye játe the.

* Yún. púchhá.

Rasúlon ká qaid se chhútná, aur sadr majlis ke sámné jawáb dená.

¹⁷ Phir sardár káhin, aur us ke sab sáthi, jo Sadúqion ke firqe ke the, hasad ke máre uthe, ¹⁸ aur rasúlon ko pakarke 'ámin hawálát men rakh diyá. ¹⁹ Magar Khudáwand ke ek frishte ne rát ko qaid-kháne ke darwáze khole, aur unhen báhar lákar kahá, kí ²⁰ Jáo, haikal men khare hokar is Zindagi kí sab báten logon ko sunáo. ²¹ Wuh yih sunkar subh hote hí haikal men gaye, aur ta'lim dene lage. Magar sardár káhin aur us ke sáthion ne ákar, sadr 'adálatwálon aur baní Isráíl ke sab buzurgon ko jama' kiyá, aur qaidkháne men kahlá bhejá, kí unhen láen. ²² Lekin piyádon ne pahunchkar unhen qaidkháne men na páyá, aur lautkar khabar dí, ²³ kí Ham ne qaidkháne ko to barí hifázat se band kiyá húa, aur pahirewálon ko darwázon par khare hie páyá ; magar jab kholi, to andar koi na milá. ²⁴ Jab haikal ke sardár, aur sardár káhinon ne yih báten suni, to un ke báre men hairán hie, kí is ká kyá anjám hogá. ²⁵ Itne men kisi ne ákar unhen khabar dí, kí Dekho, wuh ádmi jinhen tum ne qaid kiyá thá, haikal men khare hie logon ko ta'lim de rahe hain. ²⁶ Tab sardár, piyádon ke sáth jákar, unhen le áyá, lekin zabardastí nahín, kyunki logon se darte the, kí ham ko sangsár na karen. ²⁷ Phir unhen lákar 'adálat men khará kar diyá. Aur sardár káhin ne un se yih kahá*, ²⁸ kí Ham ne to tumhen sakht tákid kí thí, kí yih nám lekar ta'lim na dená : magar dekho, tum ne tamáin Yaráshalem men apní ta'lim phailá dí*, aur us shakhs ká khún hamárá gardan par rakhná cháháte ho. ²⁹ Pat-

b Yún. Yaráshalem ko apní ta'lim se bhar diyá.

ras aur aur rasūlon ne jawāb men kahā, ki Admion ke hukm ki nisbat Khudā kā hukm mānūnā ziyāda farz hai. ³⁰ Hamāre bāpdādōn ke Khudā ne Yisū' ko jilāyā, jise tum ne salīb^a par latkākar mār dālā thā. ³¹ Usī ko Khudā ne Mālik^b aur Munjī thahrākar, apne dahine hāth se sarbaland kiyā, tāki Isrāīl ko tauba kī tawfiq aur gunāhon kī mu'āfi bakhshē. ³² Aur ham in bāton ke gawāh hai, aur Rūhu'l Quds bhī, jise Khudā ne unhen bakhshā hai, jo us kā hukm mānte hai.

*Gamliel kī salīb ke banūjib rasūlon
kā chhūpnā.*

³³ Wuh yih sunkar jal gaye^c, aur unhen qatl karnā chāhā. ³⁴ Magar Gamliel nām ek Farisī ne, jo shara' kā mu'allim aur sab logon men 'izzatdār thā, 'adālat men khare hokar hukm diyā, ki in ādmion ko thorī der ke liye bāhar kar do. ³⁵ Phir un se kahā, ki Ai Isrāīlio, in ādmion ke sāth jo kuchh kiyā te ho, hoshyārī se karnā. yūnki in dinon se pahle Thīs ne uthkar dā'wā kiyā thā, naīn bhī kuchh hūn; aur imān chār sau ādmī us ke sa. n ho gaye the. Magar wuh mārā gayā; aur jitne us ke mānnewāle the, sab tittar bittar hūe aur mit gaye. ³⁷ Is shakhs ke ba'd Yahūdāh Galtī ismāwīsī ke dinon men uthā, aur kuchh log apnī taraf kar liye. Wuh bhī halāk hūā, aur jitne us ke mānnewāle the, sab parāganda ho gaye. ³⁸ Pas ab main tum se kahtā hūn, ki in ādmion se kanāra karo, aur un se kuchh kām na rakkho; kahīn aisā na ho ki Khudā se bhī larnewāle thāhro;

kyūnki yih tadbīr yā kām, agar ādmion kī taraf se hūā, to āp bārbād ho jāegā: ³⁹ lekin agar Khudā kī taraf se hai, to tum in logon ko maglūb na kar sakoge. ⁴⁰ Unhon ne us kī bāt māni: aur rasūlon ko pās bulākar un ko piṭwāyā, aur yih hukm dekar chhor diyā, ki Yisū' kā nām lekar bāt na karnā. ⁴¹ Pas wuh 'adālat se is bāt par khush hokar chale gaye, ki ham us Nām ke wāste be'izzat hone ke lāiq to thāhre. ⁴² Aur wuh haikal men aur gharon men har roz sikhāne, aur is bāt kī khushkhabarī dene se, ki Yisū' hī Masīh hai, bāz na āe.

*Garihon kī khidmat ke liye sāt shakhs
son kā muqarrar honā.*

6 ¹ Un dinon men, jab shāgird bahut hote jāte the, to Yūnānī-māil Yahūdī 'Ibrānion kī shikāyat karne lage, is liye ki rozāna kha-bargiri men un kī bewa 'auraton ke bāre men gaslat hotī thī. ² Aur un bārah ne shāgirdon kī jamā'at ko apne pās bulākar kahā; Munāsib nahīn ki ham Khudā ke kalām ko elihorkar khāne pine kā intizām karen^d. ³ Pas^e, ai bhāiyo, apne men se sāt neknām shakhs^{on} ko chun lo, jo Rūh aur dānāī se bhare hūe hon, ki ham un ko is kām par muqarrar karen. ⁴ Lekin ham to du'ā men aur kalām kī khidmat men mashgūl rahenge. ⁵ Yih bāt sārī jamā'at ko pasand āī. Pas unhon ne Stifanus nām ek shakhs ko, jo imān aur Rūhu'l Quds se bharā hūā thā, aur Filippus, aur Prukurus, aur Nikānor, aur Timon, aur Parminās, aur Nikulāus Antākī ko, jo numurid Yahūdī hūā thā, chun liyā; ⁶ aur inhen rasūlon ke

^a Yūn. lakrī.

^b Yā Bāt.

^d Yā rupaye paise kā hisāb rakkhen.

^c Yūn. kaṭ gaye.

^e N. Balki.

áge khará kiya; unhon ne du'a mángkar in par háth rakkhe.

⁷ Aur Khudá ká kalám phailta rahá; aur Yaráshalem men shá-girdon ká shumár bahut hí barhtá gayá, aur káhinon ká bará guroh is din ke taht men ho gayá.

Stifanus ki bashárat aur us ki girij-tári.

⁸ Aur Stifanus, fazl aur quwwat se bhará húa, logon men bare bare 'ajib kám aur nishán záhir kiya kartá thá; ⁹ ki us 'ibádatkháne se jo Libirtinon ká kahlátá hai, aur Kurenion aur Iskandariyon aur un men se jo Kilikiya aur Ásiya ke the, ba'z log uthkar Stifanus se bahs karne lage. ¹⁰ Magar wuh us dánái aur Rúh ká, jis se wuh kalám kartá thá, muqábala na kar sake. ¹¹ Is par unhon ne ba'z ádmion ko sikhákar kahlwá diyá, ki Ham ne us ko Músá aur Khudá ke baráhiláf kufr kí báten karte suná. ¹² Phir wuh 'awámin aur buzurgon aur faqihon ko ubhákar us par charh gaye, aur pakarkar sadr 'adálát men le gaye, ¹³ aur jhúthe gawáh khare kiye jinhon ne kahá, ki Yih shakhs is 'pak maqám aur sharí'at ke baráhiláf bolne se báz nahín átá: ¹⁴ kýúñki ham ne use yih kahte suná hai, ki wuhí Yisú' Násari is maqám ko barbád kar degá, aur un rasmon ko badal dálegá jo Músá ne hamen saunpí hai. ¹⁵ Aur un sab ne jo 'adálát men baithe the, us par gaur se nazar kí to dekhá, ki us ká firishte ká sá chihra hai.

Sadr majlis ke sánne Stifanus ki taqrir.

7 ¹ Phir sardár káhin ne kahá, Kyá yih báten isí tarah par hai? ² Us ne kahá;

^a N. is na dárád.

^b Paidáish 12. 1.

Ai bháiyó, aur buzurgo, suno. Khudá e Zu'l jalál hamáre báp Ibráhim par us waqt záhir húa, jab wuh Hárán men basne se peshtar Misuputániya men thá; ³ aur us se kahá, ki ^b Apne mulk aur apne kunbe se nikalkar us mulk men chhalá já, jise main tujhe dikháungá. ⁴ Is par wuh Kasdion ke mulk se nikalkar Hárán men já basá; aur wahán se, us ke báp ke marne ke ba'd, Khudá ne us ko is mulk men lákar basá diyá, jis men tum ab baste ho. ⁵ Aur us ko kuchh mirás, balki qadam rakhne kí bhí us men jagah na dí: magar wa'da kiya ^c, ki main yih zamín tore, aur tere ba'd terí nasl ke qabze men kar dúngá; hálánki us ke aulád na thí. ⁶ Aur Khudá ne yih farmáyá, ^d ki terí nasl gair mulk men pardesí hogi; wuh un ko gulámi men rakkhenge, aur char sau baras tak un se badsulúki karenge. ⁷ Phir Khudá ne kahá, ki jis qaum kí wuh gulámi men rahenge, us ko main sazá dúngá: aur us ke ba'd wuh nikalkar isí jagah merí 'ibádat karenge. ⁸ Aur us ne us se khatne ká 'ahd bándhá; aur isí hálát men Ibráhim se Izháq paidá húa, aur áthwen din us ká khatna kiya gayá; aur Izháq se Ya'qúb, aur Ya'qúb se bárah qabilon ke-buzurg paidá hue. ⁹ Aur buzurgon ne hasad men ákar Yúsuf ko bechá, kí Misr men pahunch jáe: magar Khudá us ke sáth thá. ¹⁰ aur us kí sab musibaton se us ko chhuráya, aur Misr ke bádsháh Fir'aun ke nazdik us ko maqbúliyat aur hikmat bakhsí, aur us ne use Misr aur apne sáre ghar ká sardár kar diyá. ¹¹ Phir Misr ke sáre mulk aur Kan'án men kál pará, aur barí musibat áí; aur hamáre bápádáon ko kháná na milta thá. ¹² Lekin

^c Paidáish 17. 8.

^d Paidáish 15. 13, 14.

Ya'qúb ne yih sukkar, ki Misr men anáj hai, hamáre bápádāon ko pahíl bār bhejá. ¹³ Aur dúsrí bār Yúsuf apne bháiyon par záhír ho gayá, aur Yúsuf kí qaumiyyat Fir'aun ko ma'lúm ho gayí. ¹⁴ Phir Yúsuf ne apne báp Ya'qúb aur sáre kunbe ko, jo pachhattar jánen thín, bulá bhejá. ¹⁵ Aur Ya'qúb Misr men gayá; wahán wuh aur hamáre bápádāde mar gaye. ¹⁶ Aur wuh shahr Shikim men pahuncháe gaye, aur us maqbare men dafn kiye gaye, jis ko Ibráhím ne Shikim men rupaya dekar baní Hamor se mol líyá thá. ¹⁷ Lekin jab us wa'de kí mí'ád púri hone ko thí, jo Khudá ne Ibráhím se farmáyá thá, to Misr men wuh ummat barh gayí, aur un ká shumár ziyáda hotá gayá, ¹⁸ us waqt tak kí ^a dúsrá bádsháh Misr par hukmírán húa, jo Yúsuf ko na jántá thá. ¹⁹ Us ne hamáre qaum se cháláki karke hanuúre bápádāon ke sáth yahan tak. badsulúki kí, ki unhen apne bachche phenkne pare, táki zinda na rahen. ²⁰ Is mauqa par Músá paidá húa, jo niháyat khúbsúrat ^b thá; wuh tín malíne tak apne báp ke ghar men pálá gayá. ²¹ Magar jab phenk diyá gayá, to Fir'aun kí betí ne use uthá líyá, aur apná betá karke pálá. ²² Aur Músá ne Misrion ke tamám 'ulúm kí ta'lím púí; aur wuh kalún aur kám men quwwatwálá thá. ²³ Aur jab wuh chálís baras ke qaríb húa, to us ke jí men áyá, kí n ain apne baní Isráíl bháiyon 'ká hál dekhún. ²⁴ Chuunáchi un men se ek ko zulm utháte dekhkar us kí himáyat kí, aur Misr ko márkar mazlúm ká badlá líyá. ²⁵ Us ne to khayál kiyá, kí mere bhái samajh lenge, kí Khudá mere háthon unhen

chhutkára degá; magar wuh na samjhe. ²⁶ Phir dúsré din wuh un men se dolarte huon ke pás á niklá ^c, aur yih kahkar unhen sulh karne kí targíb dí, kí Aijawáno, tum to bhái bhái ho; kyún ek dúsré par zulm karte ho? ²⁷ Lekin jo apne parausí par zulm kar rahá thá, us ne yih kahkar use hatá diyá, kí Tuihe kis ne ham par hákim aur qází muqarrar kiyá? ²⁸ Kyá tú mujhe bhí qatl karná चाहता hai, jis tarah kal us Misr ko qatl kiyá thá? ²⁹ Músá yih bát sunkar bhág gayá, aur Midyán ke mulk men pardesí rahá kiyá, aur wahán us ke do bete paidá hue. ³⁰ Aur jab púre chálís baras ho gaye, to Koh í Síná ke biyábán men, jaltí húi jhári ke shu'le ke bich, us ko ek firishta dikhái diyá. ³¹ Jab Músá ne us par nazar kí, to us nazáre se ta'ajjub kiyá; aur jab dekhne ko nazdik gayá, to Khudáwánd kí úwáz áí. ³² kí ^d Main tere bápádāon ká Khudá, ya'ní Ibráhím, aur Izháq, aur Ya'qúb ká Khudá hún. Tab to Músá kánp gayá, aur us ko dekhne kí jur'at na rahí. ³³ Khudáwánd ne us se kahá, kí Apne pánpwon se jútí utár le: kyúnki jis jagah tú khará hai, wuh pák zamín hai. ³⁴ Main ne wáqa'í apní us ummat kí musíbat dekhí, jo Misr men hai, aur un ká áh o nála suná; pas unhen chhuráne utrú hún: ab á, main tuihe Misr men bhejúná. ³⁵ Jis Músá ká unhon ne yih kahkar inkár kiyá thá, kí Tuihe kis ne hákim aur qází muqarrar kiyá? usí ko Khudá ne hákim aur chhuránewálá thahrákar us firishte ke zarí'e se bhejá, jo use jhári men nazar áyá thá. ³⁶ Yihí shakhs unhen nikál láyá, aur ^e Misr, aur Bahr í Qulzum, aur biyábán men chálís baras tak 'ajíb

^a Khurúj 1. 8.^c Yún. ko dikhát diyá.^b Yún. Khudá ke liye khúbsúrat.^d Khurúj 3. 6.^e N. mulk í izád.

kám aur nishán dikháe. ³⁷ Yih wuhí Músá hai, jis ne baní Isráíl se kahá, ki ^a Khudá tumháre bháiyon men se tumháre liye mujh sá ek nabi paidá karegá ^b. ³⁸ Yih wuhí hai, jo biyábán ki ^c kalisiyá men us firishte ke sáth, jo Koh i Síná par us se hamkalám huá, aur hamáre bápádáon ke sáth thá. Usí ko zinda kalám milá ^d, ki ham tak ^e pahunchá de; ³⁹ magar hamáre bápádáon ne us ká farmán bardár honá na cháhá, balki us ko hatá diyá. aur un ke dil Misr kí taraf máil hue; ⁴⁰ aur unhon ne Hárín se kahá, ki 'Hamáre liye aise ma'búd baná, jo hamáre áge áge chalen: kyúnki yih Músá jo hamen Misr ke mulk se nikál láyá, ham nahín jánte ki wuh kyá huá. ⁴¹ Aur un dinon men unhon ne ek bachhrá banáyá, aur us but ko qurbání charháí, aur apne háthon ke kámon kí khushi manáí. ⁴² Pas Khudá ne munh morkar unhen chhor diyá, kí ásmání fauj ko pújen; chunánci nabion kí kitáb men likhá hai, ki

^a Ai Isráíl ke gharáne,

Kyá tum ne biyábán men chális baras

Mujh ko zabihe aur qurbánín guzráni?

⁴³ Balki tum Molak ke khaime, Aur Rifán ^h dewtá ke táre ko liye phirte the,

Ya'ní un súraton ko, jinhen tum ne sijda karne ke liye banáyá thá:

Pas main tumhen Búbil ke pare le jákar basáúngá.

⁴⁴ Shahádat ká khaime biyábán men hamáre bápádáon ke pás thá, jaisá ki Músá se kalám karnewále ne hukm diyá thá, ki jo namúna tú

ne dekhá hai, usí ke muwáfíq ise baná. ⁴⁵ Usí khaime ko hamáre bápádáa agle buzurgon se hásil karke, Yahoshú' ke sáth láe, jis waqt un qaumon kí milkiyat par qabza kiyá, jin ko Khudá ne hamáre bápádáon ke sámne nikál diyá, aur wuh Dáúd ke zamáne tak rahá. ⁴⁶ Us par Khudá kí taraf se fazl huá, aur us ne darkhwást kí, kí main Ya'qúb ke KHUDÁ ¹ ke wáste maskan taiyár karún ^k. ⁴⁷ Magar Sulaimán ne us ke liye ghar banáyá. ⁴⁸ Lekin Bári Ta'álá háth ke banác hue gharon men nahín rahá; chunánci nabi kahtá hai, kí

⁴⁹ ¹ Khudáwánd farmátá hai;

Ásmán merá takht,

Aur zamín mere pánw tale kí chaukí hai:

Tum mere liye kaisá ghar banáoge,

Yá merí árámgháh kaun sí hai?

⁵⁰ Kyá yih sab chízon mere háth se nahín banín?

⁵¹ Ai gardankasho, aur dil aur kán ke námahtúno, tum har waqt Rúhu'l Quds kí mukhálafat karte ho; jaise tumháre bápádáa karte the. waise hí tum bhí karte ho. ⁵² Nabion men se kis ko tumháre bápádáon ne nahín satáyá? Unhon ne to us Rástabáz ke áne kí peshkhabari denewálon ko qatl kiyá; aur ab tum us ke pakarwánewále aur qátíl hue: ⁵³ tum ne firishton kí ma'rífat se shari'at to páí, aur 'amal na kiyá.

Stifanus ká shahíd honá.

⁵⁴ Jab unhon ne yih báten sunín to jí men jal gaye ^m, aur us par dánt písne lage. ⁵⁵ Magar us ne Rúhu'l Quds se ma'múr hokar, ásmán kí

^a Istisná 18. 15.

^c N. tumhen.

ⁱ N. gharáne.

^b Yún. *utháegd*.

^f Khur'j 32. 1.

^k Yún. *páúy*.

^e Yún. *men*.

^g Amos. 5. 25-27.

^l Yasha'yáh 66. 1, 2.

^d Yún. *kalime mile*.

^h N. *Rumfá*.

^m Yún. *kañ gaye*.

taraf gaur se nazar kí, aur Khudá ká jalál, aur Yisú' ko Khudá ki dahiní taraf khará dekhkar ⁵⁶ kahá, ki Dekho, main ásmán ko khulá húa, aur Ibn i Ádam ko Khudá ki dahiní taraf khará dekhá hún. ⁵⁷ Magar unhon ne bare zor se chillákar apne kán band kar liye, aur ek dil hokar us par jhapte; ⁵⁸ aur shahr se báhar nikálkar us ko sangsúr karne lage: aur gawá-hon ne apne kapre Shául nám ek jawán ke pánwon ke pás rakh diye. ⁵⁹ Pas yih Stifanus ko sangsúr karte rahe; aur wuh yih kahkar du'á mángtá rahá, ki Ai Khudáwand Yisú', meri ruh ko qabúl kar. ⁶⁰ Phir wuh ghutne tékkar barí áwáz se pukará, ki Ai Khudáwand, yih gunáh un ke zímme na lagá: **8** aur yih kahkar so gayá. ¹ Aur Shául us ke qatl par rázi thá.

Yarúshalem ki kalisiyá par zulm.

Usí din us kalisiyá par jo Yarúshalem men thí, bará zulin barpá húa; aur rasúlon ke siwá sab log Yahúdiya aur Sámariya ki atráf men paráganda ho gaye. ² Aur dindár log Stifanus ko dafn karne ke liye le gaye, aur uská bará mátam kiya. ³ Aur Shául kalisiyá ko is tarah tabáh kartá rahá, ki ghar ghar ghuske, aur mardon aur 'auraton ko ghasítkar qaid karátá thá.

Sámariya men Filippus ki manádi.

⁴ Pas jo paráganda húc the, wuh kalám ki khushkhabari dete phire. ⁵ Aur Filippus shahr i Sámariya men jákar logon men Masih ki manádi karne lagá. ⁶ Aur jo mu'jize^a, Filippus dikhátá thá, logon ne unken sunkar aur dekhkar bi'l ittifaq us kí bátón par jí lagáya. ⁷ Kyúнки bahutere logon men se

nápák rúhen barí áwáz se chillá chillákar nikal gayín, aur bahut se mafítj aur langre achchhe kiye gaye. ⁸ Aur us shahr men barí khushi húi.

Shama'un jádúgar ká imán láná.

⁹ Is se pahle Shama'un nám ek shakhs us shahr men jádúgarí kartá thá, aur Sámariya ke logon ko hairán rakhtá, aur yih kahtá thá, ki Main bhí koí bará shakhs hún. ¹⁰ Aur chhote se bare tak sab us kí taraf mutawajjih hote aur kahte the, ki Yih shakhs Khudá kí wuh Qudrat hai, jise Barí kahte hai. ¹¹ Wuh is liye us kí taraf mutawajjih hote the, ki us ne barí muddat se apne jádi ke sabab un ko hairán kar rakkhá thá. ¹² Lekin jab unhon ne Filippus ká yaqín kiya, jo Khudá kí bádsáh-hat aur Yisú' Masih ke nám kí khushkhabari detá thá, to sab log, khwáh mard khwáh 'aurat, baptisma^b lenelagē. ¹³ Aur Shama'un ne khud bhí yaqín kiya; aur baptisma^b lekar Filippus ke sáth rahá kiya, aur nishán aur bare bare mu'jize^c hote dekhkar hairán húa.

Patras aur Yúhanná ká naumuridon par háth rakhná, aur Patras ká Shama'un ko dhamkáná.

¹⁴ Jab rasúlon ne jo Yarúshalem men the suná, ki Sámariyon ne Khudá ká kalám qabúl kar liya, to Patras aur Yúhanná ko un ke pás bhejá: ¹⁵ inhon ne jákar un ke liye du'á mángi, ki Rúhu'l Quds páen; ¹⁶ kyúнки wuh us waqt tak un men se kisi par názil na húa thá; unhon ne sirf Khudáwand Yisú' ke nám par baptisma^b liya thá. ¹⁷ Phir inhon ne un par háth rakkhe, aur unhon ne Rúhu'l Quds páya. ¹⁸ Jab Shama'un ne dekhá, ki rasúlon ke

^a Yún. nishán.

^b Yá istibág.

^c Yún. qudratog.

hāth rakhne se Rūhu'l Quds^a diyā jātā hai, to un ke pās rupaye lākar¹⁹ kahā, ki Mujhe bhī yih ikhtiyār do, ki jis par main hāth rakkhūn, wuh Rūhu'l Quds pāe. ²⁰ Patras ne us se kahā; Tere rupaye tere sāth gārat hon, is liye ki tū ne Khudā ki bakhshish ko rupayon se hāsīl karne kā khayāl kiya. ²¹ Terā is amr^b men na hissa hai, na bakhra; kyūnki terā dil Khudā ke nazdik khālīs nahīn. ²² Pās apnī is badī se tauba kar, aur Khudāwand se du'ā māng, ki shāyad tere dil ke is khayāl ki mu'āffī ho; ²³ kyūnki main dekhtā hūn, ki tū pitt ki si karwāhat aur nārūstī ke band men giriftār hai. ²⁴ Shama'ūn ne jawāb men kahā; Tum mere liye Khudāwand se du'ā māngo, ki jo bāten tum ne kahīn, un men se koi mujhe pesh na āe.

²⁵ Phir wuh gawāhī dekar, aur Khudāwand kā kalām sunākar, Yārūshalem ko wāpas hūe, aur Sāmariyon ke bahut se gūnwon men khushkhabarī dete gaye.

Filippus ki hidāyat se ek Habshi wazīr kā murād banā.

²⁶ Phir Khudāwand ke firishte ne Filippus se kahā, ki Uthkar dakkhin ki taraf tū rāh tak jā, jo Yārūshalem se 'Azzāh ko jāti hai, aur jangal men hai. ²⁷ Wuh uthkar rawāna hūā; to dekho ek Habshī khojā ā rahā thā; wuh Habshīon ki malika Kandāke kā ek wazīr, aur us ke sāre khazāne kā mukhtār thā; aur Yārūshalem men 'ibādat ke liye āyā thā. ²⁸ Wuh apnī rāh par baithā hūā, aur Yasha'yāh nabī ke sahife ko parhtā hūā, wāpas jā rahā thā. ²⁹ Rūh ne Filippus se kahā, ki Nazdik jāk ar us rāh ke sāth ho le. ³⁰ Pās Filippus ne us taraf dāurkar

use Yasha'yāh nabī kā sahifa parhte sunā, aur kahā, ki Jo tū parhtā hai use samajhtā bhī hai? ³¹ Wuh bolā, Yih mujh se kyūnkar ho saktā hai, jab tak koi mujhe hidāyat na kare? Aur us ne Filippus se dar-khwāst ki, ki mere pās ā baith. ³² Kitāb i muqaddas ki jo 'ibārāt wuh parh rahā thā yih thī, ki

^c Log use bher ki tarah zabh karne ko le gaye,

Aur jis tarah barra apne bāl katarnewāle ke sāmne bezabān hotā hai,

Usī tarah wuh apnā munh nahīn kholtā.

³³ Us ki pasthālī men us kā insāf na hūā:

Aur kaun us ki nasl^d kā hāl bayān karegā?

Kyūnki zamīn par se us ki zindagī miṭāi jāti hai.

³⁴ Khoje ne Filippus se kahā; Main terī minnat karke pūchhtā hūn, ki Nabī yih kis ke haqq men kahtā hai? apne, yā kisi dūse ke?

³⁵ Filippus ne apnī zabān kholkar usī nawishte se shurū' kiya, aur use Yisū' ki khushkhabarī di. ³⁶ Aur rāh men chalte chalte, kisi pānī ki jagah par pahūnche. Khoje ne kahā; Dekh, pānī maujūd hai; ab mujhe baptisma^e lene se kaun si chiz rokti hai? ³⁸ Pās us ne rāh ke kharā karne kā hukm diyā; aur Filippus aur khojā dono pānī men utar pare; aur us ne us ko baptisma^e diyā. ³⁹ Jab wuh pānī men se nikalkar upar āe, to Khudāwand kā Rūh Filippus ko uthā le gayā, aur khoje ne use phir na dekha; kyūnki khushī kartā hūā apnī rāh chālā gayā. ⁴⁰ Aur Filippus Ashdod men ā niklā, aur Qaisariya men pahūnchne tak sab shahron men khushkhabarī sunātā gayā.

^a N. Rūh.   ^b Yā kalām.   ^c Yasha'yāh 53. 7, 8.   ^d Yā pusht.   ^e Yā istibāq.

Shául ká Masíhí honá.

9 ¹ Aur Shául, jo abhi tak Khudáwand ke shágirdon ke dhamkáne aur qatl karne kí dhun men thá, sardár káhin ke pás gayá, ² aur us se Damishq ke 'ibádat-khánon ke liye is mazmún ke khatt mánge, ki jin ko wuh is Tariq par náe, khwáh mard, khwáh 'aurat, un ko bándhkar Yarúshalem men láe. ³ Jab wuh safar karte karte Damishq ke nazdik pahunchá, to aisá huá ki yakáyak ásmán se ek núr us ke girdágird á chamká; ⁴ aur wuh zamín par gir pará, aur yih áwáz suní, ki Ai Shául, ai Shául, tú mujhe kyún satátá hai? ⁵ Us ne púchhá, ki Ai Khudáwand, tú kaun hai? Us ne kahá; Main Yisú' hún, jise tú satátá hai: ⁶ magar uth, shahr men já, aur jo tujhe karná cháhíye, wuh tujh se kahá jáegá. ⁷ Jo ádmí us ke hamráh the, wuh khámosh khare rah gaye, kyúnki áwáz to sunte the, magar kisi ko dekhne na the. ⁸ Aur Shául zamín par se uthá; lekin jab ánkhen kholín, to us ko kuchh na dikháí diyá; aur log us ká háth pakarke Damishq men le gaye. ⁹ Aur wuh tín din tak na dekh saká, aur na kháya na piyá.

¹⁰ Damishq men Hananyáh nám ek shágird thá. Us se Khudáwand ne royá men kahá, ki Ai Hananyáh! Us ne kahá; Ai Khudáwand, main házir hún*. ¹¹ Khudáwand ne us se kahá; Uth, us kúche men já jo Sidhá kahlátá hai, aur Yahúdáh ke ghar men Shául nám Tarsí ko puchh le; kyúnki dekh, wuh du'á máng rahá hai; ¹² aur us ne Hananyáh nám ek ádmí ko andar áte, aur apne úpar háth rakhte

dekhá hai, táki phir bíná ho. ¹³ Hananyáh ne jawáb diyá, ki Ai Khudáwand, main ne bahut logon se is shakhs ká zikr suná, ki is ne Yarúshalem men tere muqaddason ke sáth kaisí kaisí buráiyán kí hain. ¹⁴ Aur yahán is ko sardár káhinon kí taraf se ikhtiyár milá hai, ki jo log terá nám lete hain, un sab ko bándh le. ¹⁵ Magar Khudáwand ne us se kahá, ki Tú já; kyúnki yih qaumon, bádsháhon, aur baní Isráíl par merá nám záhir karne ká merá chuná huá wasílá^b hai. ¹⁶ Aur main use jatá dúngá, ki use mere nám kí khátir kis qadr dukh utháná paregá. ¹⁷ Pas Hananyáh jákar us ghar men dákhlí huá; aur apne háth us par rakhkar kahá, ki Ai bhái Shául, Khudáwand, ya'ní Yisú', jo tujh par us ráh men jis se tú áyá záhir huá thá, usí ne mujhe bhejá hai, ki tú bínáí páe aur Rúhu'l Quds se bhar jáe. ¹⁸ Aur fauran us kí ánkhon se chhílke se gire, aur wuh bíná ho gayá, aur uthkar baptisma^c liyá; ¹⁹ phir kuchh kháke táqat páí.

Manadí karne ke sabab Shául ká satáyá jáná.

Aur wuh kai din un shágirdon ke sáth rahá jo Damishq men the. ²⁰ Aur fauran 'ibádatkhánon men Yisú' kí manadí karne lagá, ki wuh Khudá ká Betá hai. ²¹ Aur sab sunnewále hairán hokar kahne lage; Kyá yih wuh shakhs nahín hai, jo Yarúshalem men is nám ke lenewálon ko tabáh kartá thá, aur yahán bhí isí liye áyá thá, ki un ko bándhkar sardár káhinon ke pás le jáe? ²² Iekin Shául ko aur bhí quwwat hásil hotí gayí, aur wuh is bát ko sábit karke ki Masíh yihí hai,

* Yún. dekh, main.

^b Yún. baní Isráíl ke pás merá nám le jáne ká mere liye barguzidagi ká bartan.

^c Yá'istibág.

Damishq ke rahnewále Yahúdíon ko hairat dilátá rahá.

²³ Aur jab bahut din guzar gaye, to Yahúdíon ne us ke már dálne kí saláh kí; ²⁴ magar un kí sázish Sháúil ko ma'lúm ho gayí. Wuh to use már dálne ke liye rát din darwázon par lage rahe; ²⁵ lekin rát ko us ke shágirdon ne use lekar tokre men bitháyá aur diwár^a par se latkáke utár diyá.

²⁶ Us ne Yarúshalem men pahunchkar, shágirdon men mil jáne kí koshish kí: aur sab us se darte the, kyúñki un ko yaqín ná áta thá, kí yih shágird hai. ²⁷ Magar Bar-Nabá ne use apne sáth rasúlon ke pás le jákar un se bayán kiyá, kí is ne is is tarah ráh men Khudá-wand ko dekhá, aur us ne is se báten kíñ, aur us ne Damishq men kaisí dilerí ke sáth Yisú ke nám se manádí kí. ²⁸ Pas wuh Yarúshalem men un ke sáth áta játá rahá, ²⁹ aur dilerí ke sáth Khudáwand ke nám kí manádí kartá thá: aur Yúnání-máil Yahúdíon ke sáth guftgú aur bahs bhí kartá thá; magar wuh us ke már dálne ke darpai the. ³⁰ Aur bháiyon ko jab yih ma'lúm húa to use Qaisariya men le gaye, aur Tarsus ko rawána kar diyá.

³¹ Pas tamám Yahúdiya, aur Galil, aur Sámariya men kalisiyá ko chain ho gayá, aur us kí taraqqí^b hotí gayí; aur wuh Khudá-wand ke khauf aur Rúhu'l Quds kí tasallí par chaltí aur barhtí játí thí.

Ludda aur Yáfá men Patras ke mu'jize.

³² Aur aisá húa kí Patras har jagah phirtá húa, un muqaddason ke pás bhí pahunchá, jo Ludda men rahte the. ³³ Wahán Ainiyás

^a Yá fasl, yá shahrpanáh.

nám ek maffúj ko páyá jo áth baras se chárpai par pará thá.

³⁴ Patras ne us se kahá; 'Ai Ainiyás! Yisú Masih tujhe shifá detá hai; uth, ap apná bistar bichhá. Wuh fauran uth khará húa. ³⁵ Tab Ludda aur Sháron ke sab rahnewále use dekhkar Khudáwand kí taraf rujú^c láe.

³⁶ Aur Yáfá men ek shágird thí, Tabitá nám, jis ká tarjuma Harní hai: wuh bahut hí nek kám aur khairát kiyá kartí thí. ³⁷ Unhín dinon men aisá húa kí wuh binnár hokar mar gayí, aur use nahákar balákhane men rakh diyá. ³⁸ Aur chúnki Ludda Yáfá ke nazdík thá, to shágirdon ne yih sunkar kí Patras wahán hai, do ádmí bheje aur us se darkhwást kí, kí Hamáre pás áne men der ná kar. ³⁹ Patras uthkar un ke sáth ho liyá. Jab pahunchá, to use balákhane men le gaye: aur sab bewa 'auraton roti hui us ke pás á kharí huiñ, aur jo kurte aur kapre Harní ne un ke sáth men rahkar banáe the dikhane lagin. ⁴⁰ Patras ne sab ko báhar kar diyá, aur ghutne tekkar du'á mángí; phir lásh kí taraf mutawajjih hokar kahá, Ai Tabitá, uth. Pas us ne ánkhen khol dín; aur Patras ko dekhkar uth baithí. ⁴¹ Us ne háth pakarke use utháyá, aur muqaddason aur bewa 'auraton ko bulákar use zinda un ke sipur diyá. ⁴² Yih bát sáre Yáfá men mashhúr ho gayí: aur bahutere Khudáwand par imán le áe. ⁴³ Aur aisá húa kí wuh bahut din Yáfá men Shama'un nám dabbág ke hán rahá.

Kurneliyus súbailár ko Patras ke buláne kí ásmání hidáyat miltí.

IO ¹ Qaisariya men Kurneliyus nám ek shakhs thá, wuh us

^b Yún. ta'mér.

paltan ká subadár thá, jo Itáliyání kahláti hai. ² Wuh dindár thá, aur apne säre gharáne samet Khudá se darta thá, aur Yahúdíon * ko bahut khairát detá, aur har waqt Khudá se du'á mángtá thá. ³ Us ne tisre pahar ke qarib royá men sáf sáf dekhá, ki Khudá ká firishta mere pás ákar kahtá hai; Kurneliyus. ⁴ Us ne us ko gaur se dekhá, aur darke kahá; Khudá-wand, kyá hai? Us ne us se kahá, ki Terí duráen aur terí khairát yádgári ke liye Khudá ke huzúr pahunchín. ⁵ Ab Yáfá men ádmí bhejkar, Shama'un ko, jo Patras kahlátá hai, bulwá le. ⁶ Wuh Shama'un dabbág ke hán mihmán hai, jis ká ghar samundar ke kanáre hai. ⁷ Aur jab wuh firishta chalá gayá, jis ne us se báten kí thin, to us ne do naukaron ko, aur un men se jo us ke pás huzír rahá karte the ek dindár sipáhi ko buláýá; ⁸ aur sab báten un se bayán karke unhen Yáfá men bhejá.

Patras kí royá.

⁹ Dústre din, jab wuh ráh men the, aur shahr ke nazdik pahunchte to Patras do pahar ke qarib kothe par du'á mángne charhá. ¹⁰ Aur use bhúkh lagi, aur kuchh kháná cháhía thá: lekin jab log taiyár kar rahe the, to us par bekhudí chhá gayí; ¹¹ aur us ne dekhá, ki ásmán khul gayá, aur ek chíz^b, barí chádár kí mánind tháron konoñ se lataktí hui, zamín kí taraf utar rahí hai, ¹² jis men zamín ke sab qism ke chaupáe, aur kire makaure, aur hawá ke parande haiñ. ¹³ Aur use ek áwáz áí, ki Ai Patras uth, zabh kar, aur khá. ¹⁴ Magar Patras ne kahá; Ai Khudá-wand, hargiz nahín; kyúñki

main ne kabhí koí harám yá nápák chíz nahín khái. ¹⁵ Phir dúsrí bár use áwáz áí, ki Jin ko Khudá ne pák thahráýá hai, tú unhen harám na kah. ¹⁶ Tíñ bár aisá hí húa; aur fi'l faur wuh chíz^b ásmán par uthá lí gayí.

Kurneliyus ke qásidon ká Patras ke pás pahunchná.

¹⁷ Jab Patras apne dil men hai-ráñ ho rahá thá, ki yih royá jo main ne dekhí kyá hai, to dekho, wuh ádmí jinhen Kurneliyus ne bhejá thá, Shama'un ká ghar darváft karke darwáze par á khare húa, ¹⁸ aur pukárke púchhne lage, ki Shama'un jo Patras kahlátá hai, yahín mihmán hai? ¹⁹ Jab Patras us royá ko soch rahá thá, to Rúh ne us se^c kahá, ki Dekh, tñ^d ádmí tujhe púchh rahe haiñ; ²⁰ pas uthkar niche já, aur bekháñke un ke sáth ho le; kyúñki main ne hí un ko bhejá hai. ²¹ Patras ne utarkar un ádmíon se kahá; Dekho, jis ko tum púchhte ho, wuh main hí hún; tum kis sabab se áe ho? ²² Unhon ne kahá; Kurneliyus subadár, jo rástbáz aur khudá-tars ádmí, aur Yahúdíon kí sári qaum men neknám hai, us ne pák firishte se hidáyat páí, ki tujhe apne ghar bulákar tujh se kalám sune. ²³ Pas us ne unhen andar bulákar un kí mihmání kí.

Patras ká Kurneliyus se muláqát karná, aur us ke ghar men wa'z kahná.

Aur dústre din wuh uthkar un ke sáth rawána húa, aur Yáfá men se ba'z bhái us ke sáth ho liye. ²⁴ Wuh dústre roz Qaisariya men dákhil húa^e. Aur Kurneliyus apne rishtadaron aur dill doston ko

* Yún. ummat.

^b Yún. zarf.

^c N. us se na dárád.

^d N. do.

^e N. húa.

jama' karke un kí ráh dekh rahá thá. ²⁵ Jab Patras andar áne lagá, to aisá húa kí Kurneliyus ne us ká istiqbál kiyá, aur us ke qadamon men girke sijda kiyá. ²⁶ Lekin Patras ne use uthákar kahá, ki Khará ho; main bhí to insán hún. ²⁷ Aur us se báten kartá húa andar gayá, aur bahut se logon ko ikatthá pákar ²⁸ un se kahá; Tum to jánte ho, ki Yahúdí ko gair-qaumwále se suhbat rakhní, yá us ke hán jáná nájáiz hai; magar Kḥudá ne mujh par záhir kiyá, ki main kíś ádmí ko najis^a yá nápak na kahún: ²⁹ isí liye jab main buláyá gayá, to be'uzr chalá áyá. Pas ab main púchhtá hún, ki mujhe kis bát ke liye buláyá hai? ³⁰ Kurneliyus ne kahá; Is waqt púre chár roz húa, ki main apne ghar men tisre pahar kí du'á máng rahá thá; to dekho, ek shakhs chamakdár poshák pahine húa mere sámnne khará húa ³¹ aur kahá, ki Ai Kurneliyus, terí du'á sun lí gayí, aur terí kḥairát kí Kḥudá ke huzúr yád húi. ³² Pas kíś ko Yáfa men bhejkar Shama'ún ko, jo Patras kahlátá hai, apne pás bulá; wuh samundar ke kanáre Shama'ún dabbág ke ghar men mihmán hai. ³³ Pas usí dam main ne tere pás ádmí bheje; aur tú ne khúb kiyá jo ú gayá. Ab ham sab Kḥudá ke huzúr házir hain, táki jo kuchh Kḥudáwand ne tujh se farmáyá hai, use sunen. ³⁴ Patras ne zabán kholkar kahá;

Ab mujhe púrú yaqín ho gayá, ki Kḥudá kíś ká tarafdár nahín: ³⁵ balki har qaum men jo us se ǧartá aur rástbázi kartá hai, wuh us ko pasand átá hai. ³⁶ Jo kalám us ne baní, Isráíl ke pás bhejé, jab kí Yisú' Masíh kí ma'rifat (jo sab ká Kḥudáwand hai) sulh kí kḥush-

^a Yún. harám.^b Yá istibág.

khabarí dí, ³⁷ us bát ko tum jánte ho, jo Yúhanná ke baptisma^b kí manádí ke ba'd, Galíl se shurú' hokar, tamám Yahúdiya men mash-húr ho gayí; ³⁸ kí Kḥudá ne Yisú' Násarí ko Rúhu'l Quds aur qudrat se kis tarah masah kiyá: wuh bhaláí kartá, aur un sab ko jo Iblís ke háth se zulm uthá the, shifá detá phirá; kyúñki Kḥudá us ke sáth thá. ³⁹ Aur ham un sab kánon ke gawáh hain, jo us ne Yahúdiyon ke mulk aur Yaráshaleim men kiye; aur unhon ne us ko salíb^c par latkákar már dála. ⁴⁰ Us ko Kḥudá ne tisre din jiláyá, aur záhir bhí kar diyá, ⁴¹ na kí sárá ummat par, balki un gawáhon par jo áge se Kḥudá ke chune húa the, ya'ní ham par, jinhon ne us ke murdon men se jí uthne ke ba'd us ke sáth kháya piyá. ⁴² Aur us ne hamen hukm diyá, kí Ummat men manádí karo aur gawáhi do, kí yih wuhí hai jo Kḥudá kí taraf se zindon aur murdon ká munsif muqarrar kiyá gayá. ⁴³ Is shakhs kí sab nabí gawáhi dete hain, kí jo koi us par inán láegá, us ke nám se gunáhon kí mu'áfí hásil karegá.

Rúhu'l Quds ká názil honá, aur sunnewdon ká baptisma lená.

⁴⁴ Patras yih báten kah hí rahá thá, kí Rúhu'l Quds un sab par názil húa, jo kalám sun rahe the. ⁴⁵ Aur Patras ke sáth jitne makh-tún imándár áe the, wuh sab hairán húa, kí gair-qaumon par bhí Rúhu'l Quds kí bakhshish jári húi^d. ⁴⁶ Kyúñki unhen tarah tarah kí zabánen bolte, aur Kḥudá kí baráí karte suná. Patras ne jawáb diyá; ⁴⁷ Kyá koi pání se rok saktá hai, kí yih baptisma^b na páen, jinhon ne hamárá tarah Rúhu'l

^c Yún. lakrít.^d Yún. bahdí gayt.

Quds páyá ? ⁴³ Aur us ne hukm diyá, ki unhen Yisú' Masíh ke nám se ^a baptisma ^b diyá jáe. Is par unhon ne us se dar'khwást kí, ki chand roz hamáre pás rahí.

Yarúshalem ki kalisiyá men gair-gaumwálon ko dákhil karne par í'tiráz, aur Patras ká jawáb.

II ¹ Aur rasúlon aur bháiyon ne jo Yahúdiya men the suná, ki gair-gaumon ne bhí Khudá ká kalám qabúl kiya. ² Jab Patras Yarúshalem men áyá, to makhtún us se yih bahs karne lage, ³ ki Tú námakhtúnon ke pás gayá, aur un ke sáth kháná kháyá. ⁴ Patras ne shurú' se wuh amr tartibwár un se bayán kiya, ki ⁵ Main Yáfá shahr men du'á máng rahá thá: aur bekhudí kí hálát men ek royá dekhí, kí koí chiz ^c, barí chádár kí tarah cháron konon se latakí hui, ásmán se utarkar mujh tak áí: ⁶ us par jab main ne gaur se nazar kí, to zamin ke chaupáe, aur janglí jánwar, aur kíre makaurc, aur hawá ke par-ande dekhé; ⁷ aur yih áwáz bhí suní, kí Ai Patras, uñ; zabh kar aur khá. ⁸ Lekin main ne kahá, kí Ai Khudáwand, hargiz nahín; kyúñki kabhí koí harúu yá nápák chíz mere munh men nahín gayí. ⁹ Is ke jawáb men dúsrí bár ásmán se áwáz áí, kí Jin ko Khudá ne pák thahráyá hai, tú unhen harám na kah. ¹⁰ Tín bár aisá hí l'úa: phir wuh sári chizen ásmán kí taraf khench lí gayín. ¹¹ Aur dekho, usí dam tín ádmí, jo Qaisariya se mere pás bheje gaye the, us ghar ke pás á khare hue, jis men ham the. ¹² Rúh ne mujh se kahá, kí tú bilá imtiyáz un ke sáth chalá já. Aur yih chha bhái bhí

^a Yá men.

^b Yá istibáq.

^c Yún. zarf.

mere sáth ho liye; aur ham us shakhs ke ghar men dákhil hue. ¹³ Ús ne ham se bayán kiya, kí main ne firishte ko apne ghar men khare hue dekhá; jis ne mujh se kahá, kí Yáfá men ádmí bhejkar Shama'un ko bulwá le, jo Patras kahlátá hai. ¹⁴ Wuh tujh se aisí báten kahegá, jin se tú aur terá sára gharáná naját páegá. ¹⁵ Jab main kalám karne lagá, to Rúhu'l Quds un par is tarah názil húa, jis tarah shurú' men ham par názil húa thá. ¹⁶ Aur mujhe Khudá-wand kí wuh bát yád áí, jo us ne kahí thi, kí Yúhanná ne to pání se baptisma ^b diyá; magar tum Rúhu'l Quds se baptisma ^b páoge. ¹⁷ Pas jab Khudá ne un ko bhí wuhí nimat dí jo ham ko Khudáwand Yisú' Masíh par ímán lákar millí thi, to main kaun thá, kí Khudá ko rok saktá? ¹⁸ Wuh yih sunkar chup rahe, aur Khudá kí baráí karke kahá; To beshakk Khudá ne gair-gaumon ko bhí zindagi ke liye tauba kí taufiq dí hai.

Antákiyá men pahlí gair-gaumwáli kalisiyá ká hál.

¹⁹ Pas jo log us musibat se pará-ganda ho gaye the, jo Stifanus ke bá'is parí thi, wuh phirte phirte Fínike aur Kuprus aur Antákiyá men pahunché, magar Yahúdiyon ke siwá aur kisi ko kalám na sunáthe the. ²⁰ Lekin un men se chand Kuprusí aur Kurení the, jo Antákiyá men ákar Yúnánion ko bhí Khudáwand Yisú' kí khushkhabarí kí báten sunáne lage. ²¹ Aur Khudáwand ká háth un par thá: aur bahut se log ímán lákar Khudá-wand kí taraf rujú' hue. ²² Un l'gon kí khabar Yarúshalem kí kalisiyá ke kánon tak pahunchí;

aur unhon ne Bar-Nabá ko Antákiyá tak bhejá. ²³ Wuh pahunchkar, aur Khudá ká fazl dekhkar khush húa; aur un sab ko nasíhat kí, ki dil íráde se Khudáwand se lipte raho: ²⁴ kýunki wuh nek mard aur Rúhu'l Quds aur ímán se ma'múr thá: aur bahut se log Khudáwand kí kalísiyá men á mile. ²⁵ Phir wuh Shátúl kí talásh men Tarsus ko chalá gayá: ²⁶ aur jab wuh milá, to use Antákiyá men láyá. Aur aísá húa ki wuh sál bhar tak kalísiyá kí jamá'at men shámil hote, aur bahut se logon ko ta'lim dete rahe; aur shágird pahle Antákiyá hí men Masíhí kahláe.

²⁷ Unhín dinon men chand nabí Yarúshalem se Antákiyá men áe. ²⁸ Un men se ek ne, jis ká nám Agabus thá, khare hokar Rúh kí hidáyat se záhír kiyá, ki tamám dunyá men bará kál paregá; aur yih Klaudiys ke 'ahd men wáqi' húa. ²⁹ Pas shágirdon ne tajwíz kí, ki apne apne maqdúr ke muwáfiq Yahúdiya men rahnewále bháiyon kí khidmat ke liye kuchh bhejen. ³⁰ Chunáñchi unhon ne aísá hí kiyá, aur Bar-Nabá aur Shátúl ke háth buzurgon * ke pás bhejá.

Herodes ká zulm, aur us ke háth se Patras ká chhútná.

I2. ¹ Us waqt men Herodes bád-sháh ne satáne ke liye kalísiyá men se ba'z par háth dálá. ² Aur Yúhanná ke bhái Ya'qúb ko talwár se qatl kiyá. ³ Jab dekhá, ki yih bát Yahúdiyon ko pasand áí, to Patras ko bhí giriftár kar liyá. Aur yih 'íd i Fatír ke din the. ⁴ Aur us ko pakarke qaid kiyá, aur nigabhání ke liye char char sipáhion ke char pahron men rakkhá; is íráde se ki Fasah ke ba'd us ko

* Ya' prásbutirop.

b Yún. Yahúdi qaum kí sári ummed se chhura liyá.

logon ke sámne pesh kare. ⁵ Pas qaidkháne men to Patras kí nigabhání ho rahí thí: magar kalísiyá us ke liye ba dil o ján Khudá se du'á máng rahí thí. ⁶ Aur jab Herodes use pesh karne ko thá, to usí ráf Patras do zanjiron se bandhí húa do sipáhion ke darmiyán sotá thá: aur pahrewále darwáze par qaidkháne kí nigabhání kar rahe the; ⁷ kí dekho, Khudáwand ká ek frishta á khará húa, aur us kothrí men núr chamak gayá: aur us ne Patras kí pasl par háth márkar use jagáyá aur kahá, kí Jald uth. Aur zanjiron us ke háthon men se khul parin. ⁸ Phir frishte ne us se kahá; Kamar bándh, aur apní júti pahin le. Us ne aísá hí kiyá. Phir us ne us se kahá, kí Apná choga pahinkar mere píche ho le. ⁹ Wuh nikalkar us ke píche ho liyá, aur yih na jáná, kí jo kuchh frishte kí taraf se ho rahá hai wuh wáqi' hai, balki yih samjhá, kí royá dekh rahá hún. ¹⁰ Pas wuh pahle aur dúse halqe men se nikalkar, us lohe ke phátak par pahunchke, jo shahr kí taraf hai; wuh áp se áp un ke liye khul gayá: pas wuh nikalkar kúche ke us sire tak gaye; aur fauran frishta us ke pás se chalá gayá. ¹¹ Aur Patras ne hosh men ákur kahá, kí Ab main ne sach sach ján liyá, kí Khudáwand ne apná frishta bhejkar mujhe Herodes ke háth se chhura liyá, aur Yahúdi qaum kí sári ummed tor dí. ¹² Aur is par gaur karke us Yúhanná kí mán Maryam ke ghar áyá, jo Marqus kahlátá hai: wahán bahut se admí jama' hokar du'á máng rahe the. ¹³ Jab us ne phátak kí khirki khat-khatáí, to Rude nám ek laundi áwáz sunne áí; ¹⁴ aur Patras kí áwáz pahchánkar khushi ke máre phátak

na kholá, balki daurkar andar khabar ki, ki Patras phátak par khará hai. ¹⁵ Unhon ne us se kahá; Tú díwání hai. Lekin wuh yaqín se kahtí rahí, ki yún hí hai. Unhon ne kahá, ki Us ká firishta hogá. ¹⁶ Magar Patras khatkhatátá rahá: pas unhon ne khirkí kholí, aur us ko dekhkar hairán ho gaye. ¹⁷ Us ne unhen háth se ishára kiyá, ki chup rahen, aur un se bayán kiyá, ki Khudáwand ne mujhe is is tarah qaidkháne se nikálá. Phir kahá, ki Ya'qúb aur bháiyon ko is bát ki khabar kar dená; aur rawána hokar dúsrí jagah chalá gayá. ¹⁸ Jab subh húi, to sipáhi bahut ghabráe, ki Patras kyá húa. ¹⁹ Jab Herodes ne us kí talásh kí aur na páyá, to pahrewálon kí tahqíqát karke un ke qatl karne ká hukm diyá; aur Yahúdiya ko chhorkar Qaisariya mein já rahá.

Herodes kí maut.

²⁰ Aur wuh Súr aur Saidá ke logon se niháyat nákhush thá. Pas wuh ek díl hokar us ke pás áe, aur bádsháh ke hájib Blastus ko apní taraf karke sulh cháhí, is liye kí un ke mulk ko bádsháh ke mulk se rasad pahunchtí thí. ²¹ Pas Herodes ek díin muqarrar karke, aur sháhána poshák pahinkar takht í 'adálat par baithá, aur un se kalám karne lagá. ²² Log pukár uthe, ki Yih to Khudá kí áwáz hai, na insán kí. ²³ Usí dam Khudá ke firishte ne use nará, is liye kí us ne Khudá kí tamjíd na kí: aur wuh kíre parke mar gayá. ²⁴ Magar Khudá ká kalám taraqqí kartá aur phailtá gayá. ²⁵ Aur Bar-Nabá aur Shául apní khidmat púri karke, aur Yúhanná ko jo Marqus kahlátá hai sáth lekar, Yarúshalem se wápas áe.

•   • N. Khudáwand.

Antákiyá se Bar-Nabá aur Shául ká bashárat ke liye bhejá jáná.

13 ¹ Antákiyá mein, us kalisiyá ke muta'alliq jo wahán thí, kái nabí aur mu'allim the, ya'ní Bar-Nabá, aur Shama'un jo Kálá kahlátá hai, aur Lúkiyus Kurení, aur Manáhem jo chauthái mulk ke hákim Herodes ke sáth palá thá, aur Shául. ² Jab wuh Khudáwand kí 'ibádat kar rahe, aur roze rakh rahe the, to Rúhu'l Quds ne kahá, ki Mere liye Bar-Nabá aur Shául ko us kám ke wáste makhsús kar do, jis ke wáste main ne un ko buláiyá hai. ³ Tab unhon ne roza rakhkar, aur du'á mángkar, aur un par háth rakhkar, unhen rukhsat kiyá.

Kuprus ke jazire mein Bar-Nabá aur Shául ke kám kí kaifiyat.

⁴ Pas wuh Rúhu'l Quds ke bheje húe Silúkiya ko gaye, aur wahán se jaház par Kuprus ko chale. ⁵ Aur Salamísmen pahunchkar, Yahúdiyon ke 'ibádatkhánon mein Khudá ká kalám sunáne lage: aur Yúhanná un ká khádim thá. ⁶ Aur us tamám tápu mein hote húe Páfus tak pahunchke; wahán unhen ek Yahúdí jádúgar^b aur juhúthá nabí, Bar-Yisú' nám, milá. ⁷ Wuh Sirgiyus Paulus síbe ke sáth thá, jo sáhib í tamíz thá. Is ne Bar-Nabá aur Shául ko bulákar, Khudá ká kalám sunná cháhá. ⁸ Magar Ilímás jádúgar^b ne, (kí yihí us ke nám ká tarjuma hai,) un kí mukhálafat kí, aur síbe ko ímán láne se rokná cháhá. ⁹ Aur Shául ne, jis ká nám Paulus bhí hai, Rúhu'l Quds se bharkar us par gaur se nazar kí, ¹⁰ aur kahá, ki Ai Íblís ke farzand, tú jo tamám makkárí aur sharárat se bhará húa, aur har tarah kí nekrí ká dushman hai, kyá Khudáwand kí sídhí ráhon ko bi-

^b Yá majísat.

gárne se báz na áegá? ¹¹ Ab dekh, tujh par Khudáwand ká gazab^a hai, aur tú andhá hokar kuchh muddat tak súraaj ko na dekhegá. Usí dam kohar aur andherá us par chhá gayá; aur wuh dhúndhtá phirá, ki koi us ká háth pakarke le chale. ¹² Tab súbá yih májará dekhkar, aur Khudáwand ki ta'lim se haián hokar, inán le áyá.

Pisidiya ke Antákiyá ke 'ibádatkháne men Paulus ká wa'z.

¹³ Phir Paulus aur us ke sáthi Páfus se jaház par rawána hokar, Pamfúliya ke Pirga men áe: aur Yúhanná un se judá hokar, Yaráshalem ko wápas chalá gayá. ¹⁴ Aur wuh Pirga se chalkar Pisi-diya ke Antákiyá men pahunche; aur Sabt ke din 'ibádatkháne men já baithé. ¹⁵ Phir Tauret aur nabíon kí kitáb ke parhne ke ba'd 'ibádatkháne ke sardáron ne unhen kahlá bhejá, 'ki Ai bháiyó, agar logon kí nashiat ke wáste tumháre dil men koi bát ho, to bayán karo. ¹⁶ Pas Paulus ne khare hokar aur háth se ishára karke kahá;

Ai Isráilió, aur ai khudátarso, suno. ¹⁷ Is ummat i Isráil ke Khudá ne hamáre bápdádon ko chun liyá, aur jab yih ummat Misr ke mulk men pardesion kí tarah rahtí thí, to us ko sarbaland kiya, aur zabardast háth se unhen wahán se nikál láyá. ¹⁸ Aur koi chális baras tak biyábán men un kí 'ádaton kí bardásht kartá rahá. ¹⁹ Aur Kan'án ke mulk men sát qaumon ko gárat karke, takhminan sárhe char sau baras men un ká mulk in kí mirás kar diya. ²⁰ Aur in báton ke ba'd Samwíl nabí ke zamáne tak un men

qázi muqarrar kiye. ²¹ Is ke ba'd unhon ne bádsháh ke liye dárkhwást kí: aur Khudá ne Binyámín ke qabíle men se ek shakhs, Shaúl Qish ke beté ko chális baras ke liye un par muqarrar kiya. ²² Phir use ma'zúl karke Dáúd ko un ká bádsháh banáya; jis kí bábat us ne yih gawáhi dí, ki^b Mujhe ek shakhs Yishai ká betá Dáúd mere dil ke muwáfíq mil gayá; wuhí meri tamám marzion ko purá karegá. ²³ Isí kí nasl men se Khudá ne apne wa'de ke muwáfíq Isráil ke pás ek munjí, ya'ní Yisú' ko bhej diya^c; ²⁴ jis ke áne se pable Yúhanná ne Isráil kí tamám ummat ke sámne tauba ke baptisma^d kí manádí kí. ²⁵ Aur jab Yúhanná apná daur purá karne ko thá, to us ne kahá, ki Tum mujhe kyá samajhte ho? Main wuh nahín; balki dekho, mere ba'd wuh shakhs ánewálá hai, jis ke pánwon kí jútíyon ká tasma main kholne ke láiq nahín. ²⁶ Ai bháiyó, Ibráhim ke farzando^e, aur ai khudátarso^f, is naját ká kalám hamáre pás bhejá gaya. ²⁷ Kyúнки Yarúshalem ke rahnewálon aur un ke sardáron ne na use pahchááná, aur na nabíon kí báten samjhín, jo har Sabt ko sunái játí hain; is liye us par fatwá dekar un ko purá kiya. ²⁸ Aur agarchi us ke qatl kí koi wájh na mili, taubhi unhon ne Pílátus se us ke qatl kí dárkhwást kí. ²⁹ Aur jo kuchh us ke haqq men likhá thá, jab us ko tamám kár chuke, to use salib^g par se utárkar qabr men rakkhá. ³⁰ Lekin Khudá ne use murdon men se jiláyá: ³¹ aur wuh bahut dinon tak un ko dikhái diya, jo us ke sáth Galíl se Yarúshalem

^a Yún. háth.
^d Ya. *testibág*.

^b Zabúr 88. 20; 1 Samwíl 13. 14.
^e Yún. Ibráhim kí nasl ke farzando.

^c Yún. *lányé*.

^f Yún. *tum men jo Khudá se jarte ho*.

^g Yún. *salib*.

men^a áe the; ummat ke sámne ab wuhí us ke gawáh hain. ³² Aur ham tum ko us wa'de ke báre men, jo bápádān se kiyá gayá thá, yih khushkhabarí dete hain, ³³ ki Kḥudá ne Yisú^a ko jilákar, hamári aulád ke liye usí wa'de ko púrā kiyá; chunānchi dūsre Mazmúr men likhá hai, ki ^a Tú merá betá hai, áj tū mujh se paidá húa. ³⁴ Aur us ke is tarah murdon men se jiláne ki hábat, ki phir kabhi na mare^b, us ne yún kahá, ki ^c Main Dáúd ki pák aur sachchí ni'maten tumhen dúngá. ³⁵ Chunānchi wuh ek áur Mazmúr men bhi kahtá hai, ki ^d Tú apne Muqaddas ke sarne ki naubat pahunchne na degá. ³⁶ Kyúnki Dáúd to apne waqt men Kḥudá ki marzíká tabi'dár rahkar so gayá, aur apne bápádān se já milá, aur us ke sarne ki naubat pahunchí: ³⁷ magar jis ko Kḥudá ne jiláyá, us ke sarne ki naubat nahín pahunchí. ³⁸ Pas, ai bháiyu, tumhen ma'lúm ho. ki usí ke wasíle se tum ko gunáhon kí mu'áfí kí khabar dí játí hai. ³⁹ Aur Músá kí shari'at ke bú'is jin báton se tum barí nahín ho^e sakte the, un sab se har ek innán lánewálá us ke bú'is barí hotá^f hai. ⁴⁰ Pas khabardár, aisá na ho ki jo nabion kí kitáb men áyá hai, wuh tum par sádiq áe, ki

⁴¹ ^g Ai tahqir karnewálo, dekho, ta'ajjub karo, aur miṭ jáo; Kyúnki main tumháre zamáne men ek kám kartá hún, Aisá kám, ki agar koí tum se bayán kare, to kabhi us ká yaqín na karoge.

⁴² Un ke báhar játe waqt log minnat karne lage, ki agle sabb ko bhi yih báten hamen sunái jáen.

^a Zabúr 2. 7.

^d Zabúr 16. 10.

^g Ezeqéq 1. 5.

^b Yún. kí saráhaṭ kí taraf na mure.

^e Yún. rásbtáz nahín jhātr.

^h Yasha'yáh 49. 6.

ⁱ N. Kḥudáwānd.

⁴³ Jab majlis bar'khwást húi, to bahut se Yahúdí aur khudáparast naumurid Yahúdí Paulus aur Bar-Nabá ke piche ho liye. Unhon ne un se kalám kiyá, aur targib dí, ki Kḥudá ke fazl par qáim raho.

Gair-qaumon ko bhi kalám sunána aur rasilon ká nikálá jána.

⁴⁴ Dūsre Sabb ko taqriban sárá shahr Kḥudá ká kalám sunne ko ikatthá húa. ⁴⁵ Magar Yahúdí itni bhi dekhkar hasad men bhar gaye, aur Paulus kí báton kí mukbálafat karne, aur kufr bakne lage. ⁴⁶ Paulus aur Bar-Nabá díler hokar bole, ki zarúr thá ki Kḥudá ká kalám pahle tumhen sunáya jáe. Lekin chúnki tum us ko radd karte ho, aur apne áp ko hamesha kí zindagi ke ná-qábil ṭhahráte ho, to dekho, ham gair-qaumon kí taraf mutawajjih hote hain. ⁴⁷ Kyúnki Kḥudáwānd ne hamen yih hukm diyá hai, ki

^h Main ne tuij ko gair-qaumon ke liye núr muqarrar kiyá,

Táki tū zamín kí iutihá tak naját ká bá'is ho.

⁴⁸ Gair-qaumwále yih sunkar khush hue, aur Kḥudáⁱ ke kalám kí baráf karne lage: aur jitne hamesha kí zindagi ke liye muqarrar kiye gaye the, imán le áe. ⁴⁹ Aur us tamám 'iláqe men Kḥudá ká kalám phail gayá. ⁵⁰ Magar Yahúdíon ne khudáparast aur 'izzatwáli^j auraton aur shahr ke rason ko ubhárá, aur Paulus aur Bar-Nabá ke satáne par ámáda karke, inhen apní sarhaddon se nikál diyá. ⁵¹ Yih apne pápwon kí khák un ke sámne^k jhárkar Iku-niyum ko gaye. ⁵² Magar shágird khushí aur Rúhu'l Quds se ma'múr hote rahe.

^c Yasha'yáh 55. 3.

^f Yún. rásbtáz ṭhahrát.

^k Yún. bar'khidáf.

Ikuniyum men bashárat ká hál.

14 ¹ Aur Ikuniyum men aisá húa ki wuh sáth sáth Yahúdíon ke 'ibádatkháne men gaye, aur aisí taqrír kí, ki Yahúdíon aur Yúnánion dono kí ek barí jamá'at imán le áí. ² Magar náfarmán Yahúdíon ne gair-qaumon ke dilon men josh paidá karke, un ko bháiyon kí taraf se badgumán kar diyá. ³ Pas wuh bahut 'arse tak wahán rahe, aur Khudáwand ke bharose par dilerí se kalám karte the; aur wuh un ke háthon se nishán aur 'ajíb kám karáke apne fazl ke kalám kí gawáhi detá thá. ⁴ Lekin shahr ke logon men phút par gayí: ba'z Yahúdíon kí taraf ho gaye, aur ba'z rasúlon kí taraf. ⁵ Magar jab gair-qaumwále aur Yahúdí unhen be'iz-zat aur sangsár karne ko, apne sardáron samet un par charhe; ⁶ to wuh is se wáqif hokar Lukáuniya ke shahron Lustra aur Dirbe aur un ke girdnawáh men bhág gaye; ⁷ aur wahán khushkhabari sunáte rahe.

Lustra men Paulus ká mujiza aur wa'z.

⁸ Aur Lustra men ek shakhs baitá thá, jo pánwon se láchár thá; wuh janam ká langrá thá, aur kabhi na chalá thá. ⁹ Wuh Paulus ko báten karte sun rahá thá; aur jab is ne us kí taraf gaur karke dekhá, ki us men shifá páne ke láiq imán hai, ¹⁰ to barí áwáz se kahá, ki Apne pánwon ke bal sídhá khará ho já. Pas wuh uchhalkar chalne phirne lagá. ¹¹ Logon ne Paulus ká yih kám dekhkar, Lukáuniya kí boli men baland áwáz se kahá, ki Admion kí súrat men deotá utarkar hamáre pás áe hai. ¹² Aur unhon ne Bar-Nabá ko Zýús kahá, aur

Paulus ko Hirmes, is liye ki yih kalám karne men sabaqat rakhtá thá. ¹³ Aur Zýús ke us mandir ká pujári, jo un ke shahr ke sámne thá, bail aur phulon ke hár phátak par lúkar, logon ke sáth qurbáni karní cháhátá thá. ¹⁴ Jab Bar-Nabá aur Paulus rasúlon ne yih suná, to apne kapre phárkar logon men já kúde, aur pukár pukákar ¹⁵ kahne lage, ki Logo, tum yih kyá karte ho? ham bhí tumháre hamtab'at insán hai, aur tumhen khushkhabari sunáte hai, táki in bátil chízon se kanára karke us zinda Khudá kí taraf phiro, jis ne ásmán aur zamín aur samundar aur jo kuchh un men hai paidá kiya: ¹⁶ us ne agle zamáne men sab qaumon ko apní apní ráh chalne diyá. ¹⁷ Táham us ne apne ap ko begawáh na chhorá; chunánchi us ne mihrbánián kí, aur ásmán se tumháre liye pání barsáyá, aur bari bari paidáwar ke mausim 'atá kiye, aur tumháre dilon ko kharák aur khushi se bhar diyá. ¹⁸ Yih báten kabkar bhí logon ko mushkil se roká, ki un ke liye qurbáni na karen.

Taklifon aur mihnaton ke ba'd rasúlon kí Sáriya ke Antákiya ko wápas áwá.

¹⁹ Phir ba'z Yahúdí Antákiya aur Ikuniyum se áe: aur logon ko apní taraf karke, Paulus ko sangsár kiya, aur us ko murda samajhkar shahr ke báhar ghasít le gaye. ²⁰ Magar jab shágird us ke girdágird á khare húa, to wuh úthkar shahr men áya: aur dúse din Bar-Nabá ke sáth Dirbe ko chalá gayá. ²¹ Aur wuh us shahr men khushkhabari sunákar, aur bahut se shágird karke, Lustra, aur Ikuniyum, aur Antákiya ko wápas áe, ²² aur shágirdon ke dilon ko mazbút karte, aur yih

nasihat dete the, ki imán par qáim raho, aur kahte the; Zarúr hai ki ham bahut musíbaten sahkar Khudá ki bádsháhat men dákhil hon.

²³ Aur unhon ne har ek kalisiyá men un ke liye buzurgon^a ko muqarrar kiyá, aur roze se du'á mángkar, unhen Khudáwand ke sipurd kiyá, jis par wuh imán lúe the.

²⁴ Aur Pisidiya men se hote húe Pamfúliya men pahunche. ²⁵ Aur Pirga men kalám sunákar, Attaliya ko gaye; ²⁶ aur wahán se jaház par us Antákiyá men áe, jahán us kám ke liye, jo unhon ne ab púrú kiyá, Khudá ke fazl ke sipurd kiye gaye the. ²⁷ Wahán pahunchkar unhon ne kalisiyá ko jama' kiyá, aur un ke sámmne bayán kiyá, ki Khudá ne hamári ma'rifat kyá kuchh kiyá, aur yih ki us ne gair-gaumon ke liye imán kú darwúza khol diyá. ²⁸ Aur wuh shágirdon ke pás muddat tak rahe.

¹ Músawí shari'at ke mánne ke báre men kalisiyá ká faisala.

15

¹ Phir ba'z log Yahúdiya se ákar bháiyon ko ta'lím dene lage, ki Agar Músá ki rasm ke muwáfíq tumhárá khatna na ho, to tum naját nahin pá sakte. ² Pás jab Paulus aur Bar-Nabá ki un se bahut takrár aur bahs húi, to kalisiyá ne yih thahráyá, ki Paulus aur Bar-Nabá, aur un men se chand áur shakhs is mas'ale ke liye rasúlon aur buzurgon^a ke pás Yaráshalem jáen. ³ Pás kalisiyá ne un ko rawána kiyá, aur wuh gair-gaumon ke rujú' láne ká bayán karte húe Fínike aur Sámariya se guzre: aur sab bháiyon ko bahut khush karte gaye. ⁴ Jab Yaráshalem men pahunche, to kalisiyá aur rasúl aur buzurg^b un se khushí

ke sáth mile, aur unhon ne sab kuchh bayán kiyá, jo Khudá ne un ki ma'rifat kiyá thá. ⁵ Magar Farision ke firqe men se jo imán láe the, un men se ba'z ne uñhkar kahá, ki Un ká khatna karáná, aur un ko Músá ki shari'at par 'amal karne ká hukm dená zarúr hai.

⁶ Pás rasúl aur buzurg^b is bát par gaur karne ke liye jama' húe. ⁷ Aur bahut bahs ke ba'd, Patras ne khare hokar un se kahá, ki

Ai bháiyó, tum jánte ho ki bahut 'arsa húa, jab^c Khudá ne tum logon men se mujhe chuná, ki gair-gaumon meri zabán se khushkhabari^d ká kalám sunkar imán láen. ⁸ Aur Khudá ne, jo dilon ki jántá hai, un ko bhi hamári tarah Rúhu'l Quds dekar un ki gawáhi dí; ⁹ aur imán ke wasile se un ke dil pák karke, ham men aur un men kuchh farq na rakkhá. ¹⁰ Pás ab tum shágirdon ki gardan par aisá júá rakhkar, jis ko na hamáre bápádá uthá sakte the, na ham, Khudá ko kyún ázmáte ho? ¹¹ Hálánki ham ko yaqín hai, ki jis tarah wuh Khudáwand Yisú' ke fazl hí se naját páenge, usí tarah ham bhi páenge.

¹² Phir sári jamá'at chup rahí, aur Paulus aur Bar-Nabá ká bayán sunne lagí, ki Khudá ne un ki ma'rifat gair-gaumon men kaise kaise nishán aur 'ajíb kám záhir kiye. ¹³ Jab wuh khámosh húe, to Ya'qúb kahne lagá, ki

Ai bháiyó, meri suno: ¹⁴ Shama'tún ne bayán kiyá hai, ki Khudá ne pahle pahal gair-gaumon par kis tarah tawajjuh kí, táki un men se apne nám kí ek ummat baná le. ¹⁵ Aur nabíon kí báten bhi is ke mutábíq hai; chunánchi likhá hai, ki

^a Yá prísbutiron. ^b Yá prísbutir. ^c Yún. jánte ho, ki qadm dinon se. ^d Yá Injil.

16 * In báton ke ba'd main phir ákar,

Dáúd ke gire hús khaime ko úthá-
úngá ;

Aur us ke phatē tūte kī maram-
mat karke,

Use khará karúngá :

17 Tákī báqī ádmī,

Ya'nī sab qaumen jo mere nám
kī kahlátī hain,

Khudáwand ko talásh karen.

18 Yih wuhí Khudáwand farmátá
hai jo dunyá ke shurú' se in
báton kī khabar detá úyá hai.

19 Pas merá faisala yih hai, ki jo
gair-qaumen men se Khudá kī taraf
rujú' hote hain, ham un ko taklif
na den ; 20 magar un ko likh bhejen,
ki buton kī makrúhát, aur harám-
kárí, aur galághonthe hús jánwaron,
aur lahú se parhez karen. 21 Kyúñki
qadim zamáne se har shahr men
Músá kī Taurat kī manádí karne-
wále hote chale áe hain, aur wuh
har Sabt ko 'ibádatkhánon men
sunáí játi hai.

22 Is par rasúlon aur buzurgon^b
ne, sárf kalisiyá samet, munásib
jáná, ki apne men se chand shakhs
chunkar, Paulus aur Bar-Nabá ke
sáth Antákiyá ko bhejen ; ya'nī
Yahúdáh ko jo Bar-Sabbá kahlátá
hai, aur Silás ko ; yih shakhs bhá-
i-yon men muqaddam the : 23 aur
un ke háth yih likh bhejá, ki Antá-
kiyá aur Súriya aur Kilikiya ke
rahnawále bháiyon ko, jo gair-
qaumen men se hain, rasúlon aur
buzurg bháiyon ká salám pahunche.

24 Chúnki ham ne suná hai, ki ba'z
ne ham men se, jin ko ham ne hukm
na diyá thá, wahán jákar^c tumhen
apní báton se ghabrá diyá, aur
tumháre dilon ko ulat diyá ; 25 is
líye ham ne ek díl hokar munásib

jáná, ki ba'z chune hús ádmíon ko
apne 'azízon Bar-Nabá aur Paulus
ke sáth tumháre pás bhejen : 26 yih
dono aise ádmí hain, jinhon ne apní
jánen hamáre Khudáwand Yisú'
Masih ke nám par nisár kar rakkhi
hain. 27 Chunánchi ham ne Yahú-
dáh aur Silás ko bhejá hai ; wuh
yihí báten zabání bhi bayán karenge.
28 Kyúñki Rúhu'l Quds ne aur ham
ne munásib jáná, ki in zarúfí báton
ke siwá, tum par áur bojh na dálen ;
29 ki tum buton kī qurbániyon ke
gosht se, aur lahú, aur galághonthe
hús jánwaron, aur harámkárí se
parhez karo ; agar tum in chízon
se apne áp ko bacháe rakkhoge, to
salámat rahoge. Wa's salám.

30 Pas wuh rukhsat hokar Antá-
kiyá men pahunche ; aur jamá'at
ko ikatthá karke khatt de diyá.
31 Wuh parhkar us ke tasallí-bakhsh
mazmún^d se khush hús. 32 Aur
Yahúdáh aur Silás ne, jo khud bhi
nabí the, bháiyon ko bahut sí nasi-
hat karke mazbút kar diyá. 33 Wuh
chand roz rahkar, aur bháiyon se
salámatí kī du'á lekar, apne bhej-
newálon ke pás rukhsat ker diye ga-
ye. 35 Magar Paulus aur Bar-Nabá
Antákiyá hí men rahe ; aur bahut
se áur logon ke sáth Khudáwand
ká kalám sikháte, aur us kī manádí
karte^e rahe.

*Paulus aur Bar-Nabá ká 'aláhida
honá.*

36 Chand roz ba'd Paulus ne Bar-
Nabá se kahá, ki Jin jin shahron
men ham ne Khudá ká kalám
sunáyá thá, áo phir un men chalkar
bháiyon ko dekhen, ki kaise hain.
37 Aur Bar-Nabá kī saláh thí, ki
Yúhanná ko, jo Marqus kahlátá hai,
apne sáth le chalen. 38 Magar

* Ámos 9. 11, 12

^d Yá is nasihat.

^b Yá priebutstvenno

^c N. wahán jákar ne dárád.

^e Yá khushkhábári dete.

Paulus ne yih munásib na jáná, ki jo shakhs Pamfúliya men kanára karke us kám ke liye un ke sáth na gayá thá, us ko hamráh le chalen. ³⁹ Pas un men aisi sakht takrár húi, ki ek दूसरे se judá ho gaye, aur Bar-Nabá Marqus ko lekar jaház par Kuprus ko rawána húa : ⁴⁰ magar Paulus ne Silás ko pasand kiyá, aur bháiyon ki taraf se Khudá-wand ke fazl ke sipurd hokar rawána húa. ⁴¹ Aur kalísiyáon ko mazbút kartá húa Súriya aur Kili-kiya se guzrá.

Paulus ká Timuthiys ko manádi ke liye sáth le jáná.

16 ¹ Phir wuh Dirbe aur Lustra men bhí pahunchá, to dekho, wahán Timuthiys nám ek shágird thá; us kí mán to Yahúdan thí, jo imán le áí thí; magar us ká báp Yúnání thá. ² Wuh Lustra aur Ikuniyum ke bháiyon men neknám thá. ³ Paulus ne cháhú, ki yih mere sáth chale; pas us ko leke un Yahúdon ke sabab, jo us nawáh men the, us ká khatna kar diyá, kyúнки wuh sab jánte the ki is ká báp Yúnání hai. ⁴ Aur wuh jin jin shahron men guzarte the, wahán ke logon ko wuh ahkám 'amal karne ke liye pahuncháte játe the, jo Yarúshalem ke rasúlon aur buzurgon * ne jári kiye the. ⁵ Pas kalísiyáen imán men mazbút, aur shumár men roz ba roz ziyáda hotí gayin.

Iláhi hidáyat se Paulus ká Maki-duniya men áná.

⁶ Aur wuh Frúgiya aur Galatiya ke 'iláqe men se guzre, kyúнки Rúhu'l Quds ne unhen Ásiya men kalám sunáne se mana' kiyá. ⁷ Aur

unhon ne Músiya ke qarib pahunchkar Bitániya men jáne kí koshish kí; magar Yisú' kí Rúh ne unhen jáne na diyá. ⁸ Pas wuh Músiya se guzarkar Troás men áe. ⁹ Aur Paulus ne rát ko royá men dekhú, ki ek Makiduní ádmí khará húa us kí minnat karke kahtá hai, ki Pár utarkar Makiduniya men á, aur hamári madad kar. ¹⁰ Us ke royá dekhte hí ham ne fauran Maki-duniya men jáne ká iráda kiyá, kyúнки ham is se yih samjhe, ki Khudá ne unhen khushkhabari dene ke liye ham ko buláyá hai.

Filippi men Paulus kí kám aur tak-life.

¹¹ Pas ^b Troás se jáház par rawána hokar ham sídhe Samutráke men, aur दूसरे din Niyápolis men áe; ¹² aur wahán se Filippi men pahunché, jo Makiduniya ká shahr, aur us qismat ká sadr ^c, aur Romíon kí bastí hai; aur ham chand roz us shahr men rahe. ¹³ Aur Sabt ke din shahr ke darwáze ke báhar nadi ke kanáre gaye, jahán samjhe ki du'á mángne kí jagah hogí; aur baithkar un 'auraton se jo ikatthí húi thin, kalám karne lage. ¹⁴ Aur Thúátira shahr kí ek khudáparast 'aurat Ludiya nám qirmiz bechné-wáli bhí suní thí: us ká dil Khu-dáwand ne kholá, táki Paulus kí báton par tawajjuh kare. ¹⁵ Aur jab us ne apne gharáne samet baptisma ^d le liyá, to minnat karke kahá, ki Agar tum mujhe Khudá-wand kí imándár bandí samajhte ho, to chalkar mere ghar men raho. Pas us ne hamen majbúr kiyá.

¹⁶ Jab ham du'á mángne kí jagah já rahe the, to aísá húa kí hamen ek laundí milí, jis men gaibdán rúh ^e

* Yá prísbutíron
d Yá stibáq.

^b N. Pas na darad.

^c Yá pahlé shahr.

^e Yun. Púthos (ya'ni ek deotá) kí rúh.

thí; wuh gaibgoí se apne málíkon ke liye bahut kuchh kamáti thí. ¹⁷ Wuh Paulus ke aur hamáre pichhe ákar chilláne lagí, ki Yih ádmí Khudá Ta'álá ke bande hain, jo tumhen naját kí ráh batáte hain. ¹⁸ Wuh bahut dinon tak aísá hí kartí rahí. Ákhir Paulus sakht ranjída húa, aur phirkar us rúh se kahá, ki Main tujhe Yisú' Masíh ke nám se hukm detá hún, ki is men se nikal já. Wuh usí gharí nikal gayí.

¹⁹ Jab us ke málíkon ne dekhá, ki hamári kamáti kí ummed játi rahí, to Paulus aur Silás ko pakarke hákimon ke pás chauk men khench le gaye, ²⁰ aur unhen faujdári ke hákimon ke áge le jákar kahá, ki Yih ádmí jo Yahúdí hain, hamáre shahr men barí khalbalí dálte hain, ²¹ aur aísí rasmen batáte hain, jin ká qabúl karná aur 'amal men láná ham Romíon ko rawá nahín. ²² Aur 'ánnm log bhí muttáfíg hokar un kí mukhálafat par ámadá húa, aur faujdári ke hákimon ne un ke kapre phárkar utár dálé aur bed márne ká hukm diyá; ²³ aur bahut se bed lagwákar unhen qaidkháne men dálá, aur dároga ko tákid kí, ki barí hoshyári se un kí nigahbání kare. ²⁴ Us ne aísá hukm pákar unhen andaz ke qaidkháne men dál diyá, aur un ke pánw káth men thonk diye. ²⁵ Ádhí rát ke qarib Paulus aur Silás du'á máng rahe, aur Khudá kí hamd ke git gá rahe the, aur qaidí sun rahe the, ²⁶ ki yakáyak bará bhaunchál áya, yahan tak kí qaidkháne kí neo hil gayí; aur usí dam sab darwáze khul gaye; aur sab kí beriyán khul parín. ²⁷ Aur dároga jág uthá, aur qaidkháne ke darwáze khule dekhkar samjhá, ki qaidí bhág gaye; pas talwár khench-

kar apne áp ko már dálná cháhá. ²⁸ Lekin Paulus ne barí áwáz se pukárke kahá, ki Apne taín nuqsán na pahunchá, kyínkí ham sab maujúd hain. ²⁹ Wuh chirág mangwákar andar já kúdá, aur káuptá húa Paulus aur Silás ke áge girí, ³⁰ aur unhen báhar lákar kahá, ki Ai sáhibo, main kyá karún kí naját páún? ³¹ Unhon ne kahá; Khudáwánd Yisú' par imán lá, to tú aur terá gharáná naját páegú. ³² Aur unhon ne us ko aur us ke sáre gharwálon ko Khudáwánd^a ká kalám sunáya. ³³ Aur us ne rát ko usí gharí unhen le jákar un ke zakhm dhoe, aur usí waqt apne sab logon samet baptisma^b liyá. ³⁴ Aur unhen úpar ghar men le jákar dastarkhván bichháyá, aur apne sáre gharáne samet Khudá par imán lákar^c barí khushtí kí.

³⁵ Jab din húa, to faujdári ke hákimon ne hawaldáron kí ma'rifat kahlá bhejá, ki Un ádmíon ko chhor de. ³⁶ Aur dároga ne Paulus ko is bát kí khabar dí, kí Faujdári ke hákimon ne tumháre chhor dene ká hukm bhej diyá: pas ab nikalkar salámat chale jáo. ³⁷ Magar Paulus ne un se kahá, ki Unhon ne ham ko jo Romí hain, qusúr sábit kiye bagair 'alániya pitwákar quid men dálá, aur ab ham ko chupke se nikálte hain? Yih nahín ho saktá, balki wuh áp ákar hamen báhar le jáen. ³⁸ Hawaldáron ne faujdári ke hákimon ko in báton kí khabar dí. Jab unhon ne suná, kí yih Romí hain, to dar gaye: ³⁹ aur ákar un kí minnat kí; aur báhar le jákar darkhwást kí, kí shahr se chale jáen. ⁴⁰ Pas wuh qaidkháne se nikalkar Ludiya ke hán gaye: aur bháiyon se mílkar unhen tassallí dí^d, aur rawána húa.

^a N. Khudá. ^b Yá istibág. ^c Yún. Khudá ká yaatn karke. ^d Yá nashat dí.

Thissalunike aur Biriya men Paulus aur Silás ká kám.

17 ¹ Phir wuh Amfipulis aur Apulloniya hokar Thissalunike men áe, jahán Yahúdíon ká ek 'ibádatkhána thá: ² aur Paulus apne dastúr ke inuwáfiq un ke pás gayá, aur tín Sabton ko kitáb i muqaddas se un ke sáth bahs ká; ³ aur us ke ma'ni khol kholkar dalílen pesh kartá thá, ki Masíh ko dukh utháná, aur murdon men se jí uthná zarúr thá; aur yihí Yisú', jis kí main tumhen khabar detá hún, Masíh hai. ⁴ Un men se ba'z ne mán liyá, aur Paulus aur Silás ke sharik húe; aur khudáparast Yúnáníon kí ek barí jamá'at, aur bahuterí sharif 'auraten bhi, un kí sharik hún. ⁵ Magar Yahúdíon ne hasad men ákar, bázurí ádmíon men se kai badma'áshon ko apne sáth liyá, aur bhír lagákar shahr men fasád karne lage; aur Yáson ká ghar gherkar unhen logon ke sáinne le áná chálá. ⁶ Aur jab unhen na páyá, to Yáson aur kai áur bháiyon ko shahr ke hákimon ke pás chilláte húc khench le gaye, ki Wuh shakhs jinhon ne jahán ko bági kar diyá, yahán bhi áe hain; ⁷ aur Yáson ne unhen apne hún utará hai: aur yih sab ke sab Qaisar ke hukmon kí mukhálafat karke kahte hain, ki bádsáh to áur hi hai, ya'ni Yisú'. ⁸ Yih sunkar ánum log aur shahr ke hákim ghabrá gaye. ⁹ Aur inhon ne Yáson aur báqíon kí zamánat lekar unhen chhor diyá.

¹⁰ Lekin bháiyon ne fauran rá-ton rát Paulus aur Silás ko Biriya men bhej diyá. Wuh wahán pahunchkar Yahúdíon ke 'ibádatkháne men gaye. ¹¹ Yih log Thissalunike ke Yahúdíon se nekrát the; kyúнки

^a Yún. dewon.

unhon ne bare shauq se kalám ko qabúl kiya, aur roz ba roz kitáb i muqaddas men tahqíq karte the, ki áyá yih báten isí tarah hain. ¹² Pas un men se bahutere imán láe; aur Yúnáníon men se bhi bahut sí 'izzatdár 'auraten aur mard imán láe. ¹³ Jab Thissalunike ke Yahúdíon ko ma'lúm húa, ki Paulus Biriya men bhi Khudá ká kalám sunátá hai, to wahán bhi jákar logon ko ubhárá, aur un men khalbalí dálí. ¹⁴ Us waqt bháiyon ne fauran Paulus ko rawána kiya, ki samundar ke kanáre tak chalá jáe: lekin Silás aur Tímuthiyus wahín rahe. ¹⁵ Aur Paulus ke rahbar use Athene tak le gaye; aur Silás aur Tímuthiyus ke liye yih hukm lekar rawána húa, ki jahán tak ho sake jald mere pás áo.

Athene men Paulus ká muháhsa karná aur wa'z kahná.

¹⁶ Jab Paulus Athene men un kí ráh dekh rahá thá, to shahr ko buton se bhará húa dekhkar us ká jí jal gayá. ¹⁷ Is liye wuh 'ibádatkháne men Yahúdíon aur khudáparaston se, aur chauk men jo milte the un se roz bahs kiya kartá thá. ¹⁸ Aur chand Ipikúri aur Stoikí failsúf us ká muqábala karne lage. Ba'z ne kahá, ki Yih bakwási kyá kahná cháhntá hai? Auron ne kahá; Yih gair ma'búdon^a kí khabar denewála ma'lúm hotá hai: is liye ki wuh Yisú' aur qiyámat kí khushkhabarí detá thá. ¹⁹ Pas wuh use apne sáth Ariyupagus men^b le gaye aur kahá; Áyá ham ko ma'lúm ho saktá hai, ki yih nayí ta'lim jo tú detá hai, kyá hai? ²⁰ Kyúнки tú hamen anokhí báten sunátá hai; pas ham jánná cháhte hain, ki in se garaz

^b Yá Koh i Múrríkh par.

kyá hai. ²¹ (Is liye ki sab Athenawí, aur pardsí jo wahán muqím the, apní fursat ká waqt nayí nayí báten kahne sunne ke siwá aur kisi kám men sarf na karte the.) ²² Paulus ne Ariyupagus ^a ke bích men khare hokar kahá, ki

Ai Athenewálo! Main dekhtá hún, ki tum har bát men dewtáon ká bare mánnewále ho. ²³ Chunáchi main ne sair karte, aur tumháre ma'búdon par gaur karte waqt ek aisi qurbángáh bhí páí, jis par likhá thá, ki NÁ-MA'LÚM KHUDÁ KE LIVE. Pas jis ko tum bagair ma'lún kiye pújte ho, main tum ko usí kí khabar detá hún. ²⁴ Jis Khudá ne dunyá aur us kí sári chízon ko paidá kiyá, wuh ásmán aur zamín ká Málik hokar, háth ke banáe húe mandiron men nahín rahá; ²⁵ na kisi chíz ká muhtáj hokar, ádmíon ke háthon se khidmat letá hai, kyúнки wuh to khud sab ko zindagi aur sáns aur sab kuchh detá hai; ²⁶ aur us ne ek hí asl se ádmíon kí har ek qaum tamám rú e zamín par rahne ke liye paidá kí, aur un kí mí'áden aur sukúnat kí haddén muqarrar kín; ²⁷ táki Khudá ko dhúndhen, sháyad ki tálolkar use páen, har-chand ki wuh ham men kisi se dúr nahín: ²⁸ kyúнки usí men ^b ham jíte, aur chalte phirte, aur maujúd hai; jaisá tumháre shá'íron men se bhí ba'z ne kahá hai, ki Ham to us kí nasl bhí hai. ²⁹ Pas Khudá kí nasl hokar, ham ko yih khayál karná munásib nahín, ki Zát i Iláhi us sone yá rúpe yá patthar kí mánind hai, jo ádmí ke hunar aur ijád se ghare gaye hon. ³⁰ Pas Khudá jahálat ke waqton se chashm-poshí karke, ab sab ádmíon ko har jagah hukm detá hai, ki tauba

^a Yá Koh i Mírríkh.

karen: ³¹ kyúнки us ne ek din thahráyá hai, jis men wuh rástí se dunyá kí 'adálat us ádmí kí ma'rifat karegá, jise us ne muqarrar kiyá hai; aur use murdon men se jilákar yih bát sab par sábit kar dí hai.

³² Jab unhon ne murdon kí qiyámat ká zikr suná, to ba'z tháthá mánne lage, aur ba'z ne kahá, ki Yih bát ham tujh se phir kabhí sunenge. ³³ Isí hálat men Paulus un ke bích men se nikal gayá. ³⁴ Magar chand ádmí us ke sáth mil gaye aur ímán le áe: un men Diyunusiys Ariyupagus ^a ká ek hákim, aur Damaris nám ek 'aurat thí, aur ba'z aur bhí un ke sáth the.

Kurínthus men Paulus ká kám.

18 ¹ In báton ke ba'd Paulus Athene se ravána hokar Kurínthus men áyá. ² Aur wahán us ko Akwila nám ek Yahúdí milá, jo Puntos kí paidáish thá, aur apní bíwí Priskilla samet Itáliya se nayá nayá áyá thá, kyúнки Klaudiys ne hukm diyá thá, ki sab Yahúdí Roma se nikal jáen: pas wuh un ke pás gayá; ³ aur chúнки un ká ham-pesha thá, un ke sáth rahá, aur wuh kám karne lage; aur un ká pesha khaimadozí thá. ⁴ Aur wuh har Sábt ko 'ibádatkháne men bahs kartá, aur Yahúdíon aur Yúnáníon ko qáil kartá thá.

⁵ Aur jab Silás aur Tínuthiys Makiduniya se áe, to Paulus kalám sunáne ke josh se majbúr hokar, Yahúdíon ke áge gawáhí de rahá thá, ki Yisú hí Masih hai. ⁶ Jab log mukhálatat karne aur kufr bakne lage, to us ne apne kapre jhárkar un se kahá, ki Tumhárá khún tumhárá hí gardan par; main pák hún: ab se gair-qaumon ke pás jáingá. ⁷ Pas wahán se

^b Yá se.

chalá gayá, aur Titus^a Yústus nám ek khudáparast ke ghar gayá, jo 'ibádatkháne se milá huá thá.

⁸ Aur 'ibádatkháne ká sardár Krispus apne tamám gharáne samet Khudáwand par imán láyá^b; aur bahut se Kurinthe sunkar imán láe aur baptisma^c liyá. ⁹ Aur Khudáwand ne rát ko roya men Paulus se kahá; Khauf na kar, balki kahe já, aur chup na rah: ¹⁰ is liye ki main tere sáth hún, aur koi shakhs tujh par hamla karke zarar na pahunchá sakegá: kyúnci is shahr men mere bahut se log hain. ¹¹ Pas wuh derh baras un men rahkar Khudá ká kalám sikhátá rahá.

¹² Jab Galliyo Akhaya ká súbá thá, Yahúdí eká karke Paulus par charh áe, aur use 'adálat men le jákar ¹³ kahne lage; Yih shakhs logon ko targib detá hai, ki shari'at ke bakhiláf Khudá kí parastish karen. ¹⁴ Jab Paulus ne bolná cháhá, to Galliyo ne Yahúdíon se kahá; Ai Yahúdí, agar kuchh zulm yá barí sharárat kí bát hotí, to wájb thá kí main sabr karke tumhári suntá^d: ¹⁵ lekin jab yih aise suwál hain, jo lafzon aur námion aur kháss tumhári shari'at se 'iláqa rakhte hain, to tum hí jáno; main aisi báton ká munsif banná nahín cháhátá. ¹⁶ Aur us ne unhen 'adálat se nikalwá diyá. ¹⁷ Phir sab logon ne 'ibádatkháne ke sardár Sosthines ko pakarke 'adálat ke sámne má'á. Magar Galliyo ne in báton kí kuchh parwá na kí.

Paulus ka tísrá davra.

¹⁸ Pas Paulus bahut din wahán rahkar bháiyon se rukhsat huá;

aur chúnki us ne mannat máni thí, is liye Kinkhríya men sir mundáyá, aur jaház par Súríya ko rawána huá; aur Priskilla aur Akwila us ke sáth the. ¹⁹ Aur Ifisus men pahunchkar us ne unhen wahán chhorá: aur ap 'ibádatkháne men jákar Yahúdíon se bahs karne lagá. ²⁰ Jab unhon ne us se darkhwást kí, ki áur kuchh 'arsa hamáre sáth rah, to us ne manzúr na kiyá; ²¹ balki yih kahkar un se rukhsat huá, ki Agar Khudá ne cháhá, to tumháre pás phir áungá; aur Ifisus se jaház par rawána huá. ²² Phir Qaisariya men utarke, Yarúshalem ko gayá, aur kalisiyá ko salám karke Antúkiyá men áyá. ²³ Aur chand roz rahkar wahán se rawána huá, aur tartibwár Galatiya ke 'iláqe aur Frúgiya men guzartá huá, sab shágirdon ko mazbút kartá gayá.

Ifisus aur Akhaya men Apullos ká kám.

²⁴ Phir Apullos nám ek Yahúdí, Iskandariya kí paidáish, khush-taqrír^e aur kitáb i muqaddas ká máhir, Ifisus men pahunchá. ²⁵ Is shakhs ne Khudáwand kí ráh kí ta'lim pái thí; aur rúhání josh se^f kalám kartá, aur Yisú' kí bábat sahíh sahíh ta'lim detá thá, magar sirf Yúhanná hí ke baptisma^c se wáqif thá. ²⁶ Wuh 'ibádatkháne men dilerí se bolne lagá; magar Priskilla aur Akwila us kí báten sunkar use apne ghar le gaye, aur us ko Khudá kí ráh áur ziyáda sihhat se batáí. ²⁷ Jab us ne iráda kiyá, ki pár utarkar Akhaya ko jáe, to bháiyon ne us kí himmat barhákar shágirdon ko likhá, ki us se achchhi tarah milná. Us ne

^a N. Titiyus.

^c Yá 'istibág.

^e Yá 'álim.

^b Yún. Krispus ne . . . Khudáwand ká yaqín kiyá.

^d Yún. main tumháre sáth sabr kartá.

^f Yún. rúh men sargarm hokar.

wahān pahunchkar un logon kī barī madad kī, jo fazl ke sabab imān lāe the; ²⁸ kyūnki wuh kitāb i muqaddas se Yisū' kā Masīh honā sābīt karke, bare zor shor se Yahūdīon ko 'alāniya qāil kartā rahā.

Ijīsus men Paulus kā kām.

19 ¹ Aur jab Apullos Kurinthus men thā, to aisā hūā ki Paulus ūpar ke 'ilāqe se guzarkar Ijīsus men āyā, aur kāi shāgirdon ko dekhkar ² un se kahā; Kyā tum ne imān lāte waqt Rūhu'l Quds pāyā? Unhon ne us se kahā, ki Ham ne to sunā bhī nahīn, ki Rūhu'l Quds nāzil hūā hai. ³ Us ne kahā; Pas tum ne kis kā baptisma^a liyā? Unhon ne kahā; Yūhannā kā baptisma^a. ⁴ Paulus ne kahā; Yūhannā ne logon ko yih kahkar tauba kā baptisma^a diyā, ki Jo mere piche ānewālā hai, us par, ya'nī Yisū' par, imān lānā. ⁵ Unhon ne yih sunkar Khudāwand Yisū' ke nām kā^b baptisma^a liyā. ⁶ Jab Paulus ne un par hāth rakkhe, to Rūhu'l Quds un par nāzil hūā, aur wuh tarah tarah kī zabānen bolne, aur nubuwat karne lage. ⁷ Aur wuh sab takhminan bārah ādmī the.

⁸ Phir wuh 'ibādāt-khāne men jākar tīn mahīne tak dīlērī se boltā rahā, aur Khudā kī bādshāhat kī bābat bahs kartā, aur logon ko qāil kartā rahā. ⁹ Lekin jab ba'z saḡht-dil aur nāfarmān ho gaye, balki logon ke sāmne is Tariq ko burā kahne lage, to us ne un se kanāra karke shāgirdon ko alag kar liyā, aur har roz Turannus ke madrase men bahs kiyā kartā thā. ¹⁰ Do baras tak yihī hotā rahā, yahan tak ki Āsiya ke rahnewalon, kyā Yahūdī kyā Yūnānī, sab ne Khu-

^a Yā istibāq.

dāwand kā kalām sunā. ¹¹ Aur Khudā Paulus ke hāthon se khāss khāss mu'jize dikhātā thā; ¹² yahan tak ki rūmāl aur paṭke us ke badan se chhuwākar bīmārion par dāle jāte the, aur un kī bīmārīyan jāti rahti thīn, aur burī rūhen un men se nikal jāti thīn. ¹³ Magar ba'z Yahūdīon ne jo jharā phūnki karte phirte the, yih iḡhtiyār kiya, ki jin men burī rūhen hon, un par Khudāwand Yisū' kā nām yih kah karke phūnken, ki Jis Yisū' kī Paulus manādī kartā hai, main tum ko usī kī qasam detā hūn. ¹⁴ Aur Skiwā Yahūdī sardār kāhin ke sāt betē aisā kiya karte the. ¹⁵ Burī rūh ne jawāb men un se kahā, ki Yisū' ko to main jāntī hūn, aur Paulus se bhī wāqif hūn, magar tum kaun ho? ¹⁶ Aur wuh shakhs jis par burī rūh thī, kūdkar un par jā parā; aur dono par gālib ākar aisī ziyādātī kī, ki wuh nange aur zakhmī hokar us ghar se nikal bhūge. ¹⁷ Aur yih bāt Ijīsus ke sab rahnewāle Yahūdīon aur Yūnānīon ko ma'lūm ho gayī; pas sab par khauf chhā gayā; aur Khudāwand Yisū' ke nām kī bu-zurgī hūī. ¹⁸ Aur jo imān lāe the, un men se bahuteron ne ākar apne apne kāmion kā iqrār aur izhār kiya. ¹⁹ Aur bahut se jādū karne-wālon ne apnī apnī kitāben iḡatthī karke, sab logon ke sāmne jalā dīn; aur jab un kī qimat kā hisāb hūā, to pachās hazār rupaye kī niklīn. ²⁰ Isī tarah Khudāwand kā kalām zor pakaṛkar phailtā aur gālib hotā gayā.

²¹ Jab yih ho chukā, to Paulus ne jī men thānā, ki Makiduniya aur Akhaya se hokar Yaruśhalem ko jāungā; aur kahā, ki Wahān jāne ke ba'd mujhe Roma bhī dekhnā

^b Yā men.

zarúr hai. ²² Pas apne k̄hidmatguzáron men se do shakhs, ya'ní Tí-muthiyus aur Irástus ko Makiduniya men bhejkar, ap kuchh 'arse Ásiya men rahá.

Artimis dewi ke piñnewálon ká fasád.

²³ Us waqt is Taríq kī bābat bará fasád uthá. ²⁴ Kyūnki Demetriyus nān ek sunār thá, jo Artimis ke rūpahle mandir banwákar us peshe-wálon ko bahut kamwá detá thá.

²⁵ Usne unko, aur un ke muta'alliq aur poshewálon ko janna' karke kahá, ki Ai logo, tum jānte ho ki hamári áśúdagi isí kām kī badaulat hai. ²⁶ Aur tum dekhte aur sunte ho, ki sirf Ifisus hī men nahīn, balki taqriban tamām Ásiya men is Paulus ne bahut se logon ko yih kahkar qáil aur gumráh kar diyá hai, ki jo hāth ke banāe hūe hain, wuh Khudá nahīn hain: ²⁷ pas sirf yihí khatra nahīn, ki hamārā pesha beqādr ho jāegá; balki barí dewi Artimis ká mandir bhī nāchíz ho jāegá, aur jise tamām Ásiya aur sári dunyá pūjti hai, khud us kī bhī 'azmat jāti rahegi. ²⁸ Wuh yih sunkar gusse men bhar gaye, aur chillá chillákar kahne lage, ki Ifisyon kī Artimis barí hai. ²⁹ Aur tamām shahr men halchal par gayi: aur logon ne Gayus aur Aristarkhus Makiduniyawálon ko, jo Paulus ke hamsafar the, pakar liyá, aur ek dil hokar tamáshagáh ko daure. ³⁰ Jab Paulus ne majna' men jáná cháhá, to shágirdon ne jāne na diyá. ³¹ Aur Ásiya ke hákimon men se us ke ba'z doston ne ádmí bhejkar us kī minnat kī, ki tamáshagáh men jāne kī jur'at na karná. ³² Aur ba'z kuchh chilláe, aur ba'z kuchh: kyūnki majlis darham barham ho gayi thī; aur

aksar logon ko yih bhī khabar na thī, ki ham kis liye ikatthe hūe hain. ³³ Phir unhon ne Iskandar ko, jise Yahúdí pesh karte the, bhīr men se nikálkar áge kar diya^a; aur Iskandar ne hāth se ishāra karke majna' ke sánne 'uzr bayán karná cháhá. ³⁴ Jab unhen ma'lúm húa ki yih Yahúdí hai, to sab ham-áwáz hokar koí do ghanṭe tak chilláte rahe, ki Ifisyon kī Artimis barí hai. ³⁵ Phir shahr ke muharrir ne logon ko thandá karke kahá, ki Ai Ifisio, kaun sá ádmí nahīn jāntá, ki Ifisyon ká shahr barí dewi Artimis ke mandir aur us múrat ká muháfiz hai, jo Zyús kī taraf se giri thī? ³⁶ Pas jab koí in báton ke khiláf nahīn kah saktá, to wájib hai ki tum itminán se raho, aur besochē kuchh na karo. ³⁷ Kyūnki yih log jin ko tum yahán lúe ho, na mandir ke lūṭnewále hain, na hamári dewi kī badgói karnewále. ³⁸ Pas agar Demetriyus aur us ke ham-pesha kisi par da'wá rakhte hon, to 'adálat khulí hai, aur sūbe maujúd hain: ek dūse par nális kare. ³⁹ Aur agar tum kisi aur aur kī tahqíqát cháhate ho, to bá-zúbíta majlis men faisala hogá. ⁴⁰ Kyūnki áj ke balwe ke sabab hamen apne úpar nális hone ká andesha hai, is liye ki is kī koí wajh nahīn hai: aur is súrat men ham is hangáme kī jawábdihí na kar sakege. ⁴¹ Yih kahkar us ne majlis ko barxhwást kiyá.

Yūnán aur Makiduniya men Paulus kī gashṭ.

20 ¹ Jab hullar mauqúf ho gayá, to Paulus ne shágirdon ko bulwákar nasíhat kī, aur un se rukhsat hokar Makiduniya ko rawána húa. ² Aur us 'iláqe se gu-

^a Yá Phir bhír men se ba'z ne Iskandar ko jise Yahúdí pesh karte the nichá diyá.

zarkar, aur unhen bahut nasihat karke, Yúnán men áyá. ³ Jab tñ mahine rahkar Súrīya kí taraf jaház par rawána hone ko thá, to Yahúdíon ne us ke barkhiláf sázish kí; phir us kí yih saláh húi, kí Makiduniya hokar wápas jáe. ⁴ Aur Purrus ká betá Sopatrus jo Biriya ká thá; aur Thissalunikíon men se Aristarkhus, aur Sikundus; aur Gayus jo Dirbe ká thá, aur Tímuthiyus; aur Ásiya ká Tukhikus aur Trufimus, Ásiya tak^a us ke sáth sáth gaye. ⁵ Yih áge jákar Troás men hamári ráh dekhte rahe. ⁶ Aur 'Íd i Fatír ke dinon ke ba'd ham Filippí se jaház par rawána hokar, páñch din ke ba'd Troás men un ke pás pahunche; aur sáť din wahín rahe.

Troás men Paulus ká ek murde ko jiláná.

⁷ Hafte ke pahle din, jab ham roṭí torne ke liye jama' húe, to Paulus ne दूसरे दिन rawána hone ká iráda karke un se báten kí, aur ádhí ráť tak kalám kartá rahá. ⁸ Jis bálákháne par ham jama' the, us men bahut se chirág jal rahe the. ⁹ Aur Yútukhus nám ek jawán khirkí men baithá thá; us par nind ká bará galaba thá; aur jab Paulus ziyáda der tak báten kartá rahá, to wuh nind ke galabe men tísri manzil se gir pará; aur utháyá gayá, to murda thá. ¹⁰ Paulus utarkar us se lipat gayá, aur gale lagákar kahá; Ghabráo nahín; is men ján hai. ¹¹ Phir úpar jákar roṭí torí, aur khákar itní der tak un se báten kartá rahá, kí pau phat gayí; phir wuh rawána ho gayá. ¹² Aur wuh us larke ko jítá láe, aur un kí barí khátir jama' húi.

^a N. *Ásiya tak na dárád.*

^b Yá *pributíton.*

^c N. *Masth na dárád.*

Paulus ká Ífesus kí kalisiyá ke buzurgon ko nasihat dená.

¹³ Ham jaház tak áge jákar, is iráde se Assus ko rawána húe, kí wahán pahunchkar Paulus ko charhá len; kyúñki us ne paidal jáne ká iráda karke yihí tajwíz kí thí. ¹⁴ Pas jab wuh Assus men hamen milá, to ham use charhákar Mitulene men áe. ¹⁵ Aur wahán se jaház par rawána hokar दूसरे दिन Kھیus ke sámnne pahunche; aur tísre दिन Sámus tak áe aur agle दिन Miletus men á gaye. ¹⁶ Kyúñki Paulus ne yih thán liyá thá, kí Ífesus ke pás se guzre, aísá na ho kí use Ásiya men der lage; is liye kí wuh jaldí kartá thá, kí agar ho sake, to use Pintekust ká din Yaráshalem men ho.

¹⁷ Aur us ne Miletus se Ífesus men kahlá bhejá aur kalisiyá ke buzurgon^b ko bulwáyá. ¹⁸ Jab wuh us ke pás áe, to un se kahá; Tum khud jánte ho, kí pahle hí din se, kí main ne Ásiya men qadam rakkhá har waqt tumháre sáth kis tarah rahá; ¹⁹ ya'ní kamál firotaní se, aur áusú bahá bahákar, aur un ázmáishon men jo Yahúdíon kí sázish ke sabab mujh par wáqi' hún, Khudáwánd kí khidmat kartá rahá. ²⁰ Aur jo jo báten tumháre fáiide kí thín, un ke bayán karne, aur 'alániya aur ghar ghar síkháne se kabhí na jhijhká; ²¹ balki Yahúdíon aur Yúnánion ke rú ba rú gawáhi detá rahá, kí Khudá ke sámnne tauba karná, aur hamáre Khudáwánd Yisú^c Masih par imán láná cháhiye. ²² Aur ab dekho, main rúh men bandhá húa Yaráshalem ko játá hún, aur na ma'lúm kí wahán mujh par kyá kyá guzre: ²³ siwá is ke kí Rúhu'l Quds har shahr men gawáhi de dekar mujh

se kahtá hai, ki qaid aur musibatén tere liye taiyár hai. ²⁴ Lekin main apní ján ko 'aziz nahín samajhtá ki us kí kuchh qadr karún, ba muqábala is ke, ki apná daur, aur wuh khidmat jo Khudáwánd Yisú' se páí hai, púrí karún, ya'ní Khudá ke fazl kí khushkhabarí kí gawáhí dún. ²⁵ Aur ab dekho, main jántá hún ki tum sab, jin ke darmiyan main bádsháhat kí manádí kartá phirá, merá munh phir na dekhoge. ²⁶ Pas main áj ke din tumhen qata'í kahtá hún, ki sab ke khún se pák hún. ²⁷ Kyúnci main Khudá kí sárfi marzí tum se púre taur par bayán karne se na jhijhká. ²⁸ Pas apní aur us sáre galle kí khabardárfi karo, jis ká Rúhu'l Quds ne tumhen nigahbán^a thaharáyá, táki Khudá kí kalisiyá kí gallabárfi karo, jise us ne khássa apne khún se mol liyá. ²⁹ Main yih jántá hún, ki mere jáne ke ba'd phárnawále bheriye tum men áenge, jinhen galle par kuchh tars na áegá; ³⁰ aur khud tum men se aise ádmí uthenge, jo ultí ultí báten kahenge, táki shágirdon ko apní taraf khénch len. ³¹ Is liye jágte raho, aur yád rakkho, ki main tén baras tak rát din ánsú bahá bahákar har ek ko samjháne se báz na áyá. ³² Ab main tumhen Khudá^b aur us ke fazl ke kalám ke sipurd kartá hún, jo tumhárfi taraqqí^c kar saktá hai, aur sáre muqádadson men sharíf karke mírás de saktá hai. ³³ Main ne 'isí kí chándí, yá sone, yá kapre ká lálach nahín kiyá. ³⁴ Tum ap jánte ho, ki inhín háthon ne merí aur mere sáthion kí hájaten rafa' kí. ³⁵ Main ne tum ko sab báten karke díkhá dín, ki is tarah mihnát karke kamzorón ko sambhálná, aur Khudáwánd Yisú' kí báten yád rakhní

^a Yá bishap.^b N. Khudáwánd.^c Yún. ta'mír.

cháhiyen, ki us ne khud kahá; Dená lene se mubáarak hai.

³⁶ Us ne yih kahkar ghutne teke, aur un sab ke sáth du'á mángí. ³⁷ Aur wuh sab bahut roe, aur Paulus ke gale lag lagkar us ke bose liye; ³⁸ aur khásskar is bát par gangín the, jo us ne kahí thí, ki Tum merá munh phir na dekhoge. Phir use jaház tak pahuncháyá.

*Miletus se hoke Yaráshalem tak
Paulus ká safar.*

21 ¹ Aur jab ham un se bamushkil judá hokar jaház par rawána hue, to aisá húa kí sídhí ráh Kos men áe, aur दूसरे दिन Rudus men, aur wahán se Patara men: ² phir ek jaház sídhá Finíke ko játá húa milá, aur us par sawár hokar rawána hue. ³ Jab Kuprus nazar áyá, to use báen háth chhorkar Súriya ko chale, aur Súr men utre; kyúnci wahán jaház ká mál utárná thá. ⁴ Jab shágirdon ko talásh kar liyá, to ham sárfi roz wahán rahe: unhon ne Rúh kí ma'rifat Paulus se kahá, ki Yaráshalem men qadam na rakhná. ⁵ Aur jab wuh din guzar gaye, to aisá húa kí ham nikalke rawána hue; aur sab ne, bíwiyon aur bachchon samet, ham ko shahr ke báhar tak pahuncháyá. Phir ham ne samundar ke kanáre ghutne tekkar du'á mángí; ⁶ aur ek दूसरे से widá' hokar, ham to jaház par charhe, aur wuh apne apne ghar wápas chale gaye.

⁷ Aur ham Súr se jaház ká safar tamám karke, Patulimayis men pahunche; aur bháiyon ko salám kiyá, aur ek दिन un के साथ रहे. ⁸ दूसरे दिन हम rawána hokar Qaisariya men áe; aur Filippus mubashshir ke ghar, jo un sáton men se thá, utarkar us के साथ

rahe. ⁹ Us kí chár kunwári betiyán thín, jo nubuwat kartí thín. ¹⁰ Aur jab ham wahán bahut roz rahe, to Agabus nám ek nabí Yahúdiya se áyá. ¹¹ Us ne hamáre pás ákar Paulus ká kamarband liyá, aur apne háth pánw bándhkar kahá; Rúhu'l Quds yún kahtá hai, kí Jis shakhs ká yih kamarband hai, us ko Yahúdí Yaráshalem men isí tarah bándhenge, aur gair-qaumon ke háth men hawále karenge. ¹² Jab yih suná, to ham ne aur wahán ke logon ne us kí minnat kí, kí Yaráshalem ko na jáe. ¹³ Magar Paulus ne jawáb diyá, kí Tum kyá karte ho? kyún ro roke morá dil torte ho? Main to Yaráshalem men Khudáwand Yisú' ke nám par na sirf bándhe jáne, balki marne ko bhí taiyár hún. ¹⁴ Jab us ne na máná, to ham yih kahkar chup ho gaye, kí Khudáwand kí marzi purí ho.

¹⁵ Un dinon ke ba'd, ham apne safar ká asbáb taiyár karke Yaráshalem ko gaye. ¹⁶ Aur Qaisariya ke bhí ba'z shágird hamáre sáth chale, aur ek qadím shágird Manáson Kuprí ko sáth le áe, táki ham us ke hán mihmán hon.

Paulus ká mannat kí rasm ko adá karná.

¹⁷ Jab ham Yaráshalem men pahunche, to bhái barí khushí ke sáth ham se mile. ¹⁸ Aur दूसरे दिन Paulus hamáre sáth Ya'qúb ke pás gayá; aur sab buzurg wahán házir the. ¹⁹ Us ne unhen 'alám karke, jo kuchh Khudá ne us kí khidmat se gair-qaumon men kiya thá, mufassal bayán kiya. ²⁰ Unhon ne yih sunkar Khudá kí baráí kí: phir us se kahá; Ai bhái, tú dekhtá hai, kí Yahúdíon men ha-

zárhá ádmí imán le áe hain; aur wuh sab shari'at ke báre men sargarm hain. ²¹ Aur un ko tere báre men sikhá diyá gayá hai, kí tú gair-qaumon men rahnewále sab Yahúdíon ko yih kahkar Músá se phir jáne kí ta'lim detá hai, kí na apne larkon ká khatna karo, na Músawí rasmon par chalo. ²² Pas kyá kiya jáe? Log zarúr sunenge, kí tú áyá hai. ²³ Is liye jo ham tujh se kahte hain, wuh kar: hamáre hán chár ádmí aise hain, jinhon ne mannat mání hai; ²⁴ unhen lekar apne áp ko un ke sáth pák kar, aur un kí taraf se kuchh khasrah kar, táki wuh sir mundáen: to sab ján lenge, kí jo báten unhen tere báre men sikhái gayi hain, un kí kuchh asl nahin; balki tú khud bhí shari'at par 'amal karke durustí se chaltá hai. ²⁵ Magar gair-qaumon men se jo imán láe, un kí bábat ham ne yih faisala karke likhá thá, kí wuh sirf buton kí qurbáni ke gosht se, aur lahu, aur galághonte hue jánwaron, aur harámkari se apne áp ko bacháe rakkhen. ²⁶ Is par Paulus un ádmíon ko lekar, aur दूसरे दिन apne áp ko un ke sáth pák karke, haikal men dákhil húa, aur khabar di, kí jab tak ham men se har ek kí nazr na charháí jae taqaddus ke din pure karenge.

Haikal ke fasál men Paulus ká Romí sipkíon ke zarí'e se baclná.

²⁷ Jab wuh sáat दिन pure hone ko the, to Ásiya ke Yahúdíon ne use haikal men dekhkar, sab logon men halchal machái, aur yún chil-lákar us ko pakar liya; ²⁸ kí Ai Isráílo, madad karo: yih wuhí ádmí hai, jo har jagah sab ádmíon ko ummat, aur shari'at, aur is

• Yá prisbutir.

maqám ke khláf sikhátá hai : balki Yúnáníon ko bhí haikal men lákar, is pák maqám ko nápák kiyá hai. ²⁹ Kyúñki unhon ne is se pahle Trufimus Ifisí ko us ke sáth shahr men dekhá thá ; usí kí bábat unhon ne khyál kiyá, kí Paulus use haikal men le áyá hai. ³⁰ Aur tamám shahr men halchal par gayí, aur log daurkar jama' hús : aur Paulus ko pakarké haikal ke báhar ghasítkar le gaye : aur fauran darwáze band kar liye gaye. ³¹ Jab wuh use qatl karná cháhte the, to úpar paltan ke sardár ke pás khabar pahunchí, kí tamám Yarushalem men khalbalí parí húi hai. ³² Wuh usí dam sipáhíon aur súbadáron ko lekar un ke pás niche daurá áyá : aur wuh paltan ke sardár aur sipáhíon ko dekhkar Paulus kí már píñ se báz áe. ³³ Is par paltan ke sardár ne nazdik ákar use giriftár kiyá, aur do zanjíron se bándhne ká hukín dekar púchhne lagá, kí Yih kaun hai, aur is ne kyá kiyá hai ? ³⁴ Bhír men se ba'z kuchh chilláe, aur ba'z kuchh : pas jab hullar ke sabab kuchh haqíqat daryáft na kar saká, to hukín diyá, kí use qal'a men le jáo. ³⁵ Jab sirhiyon par pahunchá, to bhír kí zabardastí ke sabab sipáhíon ko use uthákar le jáná pará ; ³⁶ kyúñki logon kí bhír yih chhilláí húi us ke píchhe parí, kí Us ká kám tamám kar.

Yarushalem ke logon ke sámné Paulus kí jawáb.

³⁷ Aur jab Paulus ko qal'a ke andar le jáne ko the, to us ne paltan ke sardár se kahá ; Kyá mujhe ijázat hai, kí tujh se kuchh kahún ? Us ne kahá ; Kyá tú Yúnání jántá hai ? ³⁸ Kyá tú wuh

Misrí nahín, jo is se pahle gázíon men se char hazár ádmíon ko bá-gí karke jangal men le gayá ? ³⁹ Paulus ne kahá, kí Main Yahúdí ádmí, Kilikiya ke mashhúr shahr Tarsus ká báshinda hún. Main terí minnat kartá hún, kí mujhe logon se bolne kí ijázat de. ⁴⁰ Jab us ne use ijázat dí, to Paulus ne sirhiyon par kharé hokar logon ko háth se ishára kiyá. Jab wuh chupecháp ho gaye, to 'Ibrání zabán men yún kahne lagá, kí

22 ¹ Ai bháíyon aur buzurgo, merá 'uzr suno, jo ab tum se bayán kartá hún.

² Jab unhon ne suná, kí ham se 'Ibrání zabán men boltá hai, to áur bhí chupecháp ho gaye. Pas us ne kahá ;

³ Main Yahúdí hún, aur Kilikiya ke shahr Tarsus men paidá húa, magar merí tarbiyat is shahr men Gamiliel ke qadamon men húi, aur main ne bápáñdon kí shari'at kí kháss pábandí kí ta'lím páí ; aur Khudá kí ráh men aísá sargarm thá. jaisá tum sab áj ke din ho.

⁴ Chunánchi main ne mardon aur 'auraton ko bándh bándhkar, aur qaidkháne men dál dalkar, Masíhí tariqwálon ko^a yáhuñ tak satáyá, kí marwá bhí dálá. ⁵ Chunánchi sardár káhin aur sáre buzurg mere gawáh haiñ, kí un se main bháíyon ke nám khatt lekar Damishq ko rawána húa, táki jitne wahán hon, unhen bhí bándhkar Yarushalem men sazá diláne ko láúñ. ⁶ Jab main safar kartá kartá Damishq ke nazdik pahunchá, to aísá húa kí do pahar ke qarib yakáyak ek bará núr ásmán se mere girdágird á chamkú. ⁷ Aur main zamin par gir pará, aur yih áwáz suní, kí Ai Sháú! ai Sháú! tú mujhe kyúñ

^a Yún. is taríq ko.

satátá hai? ⁸ Main ne jawáb diyá, ki Ai Khudáwand, tú kaun hai? Us ne mujh se kahá; Main Yisú' Násari hún, jise tú satátá hai. ⁹ Aur mere sáthion ne núr to dekhá, lekin jo mujh se boltá thá, us kí áwáz na suni. ¹⁰ Main ne kahá; Ai Khudáwand, main kyá karún? Khudáwand ne mujh se kahá; Uthkar Damishq men já; jo kuchh tere karne ke liye muqarrar húa hai, wahán tujh se sab kahá jaéga. ¹¹ Jab mujhe us núr ke jalál ke sabab kuchh na dikháí diyá, to mere sáthi merá háth pakarke mujhe Damishq men le gaye. ¹² Aur Hananyáh nám ek shakhs, jo shari'at ke muwáfiq dindár, aur wahán ke sab rahne-wále Yahúdíon ke nazdik neknám thá, ¹³ mere pás áyá, aur khare hokar mujh se kahá; Bháí Sháú, phir biná ho. Usí gharí biná hokar main ne us ko dekhá. ¹⁴ Us ne kahá; Hamáre bápdádon ke Khudá ne tujh ko is liye muqarrar kiyá, ki tú us kí marzí ko jáne. aur us Rástbáz ko dekhe, aur us ke munh kí áwáz sune. ¹⁵ Kyúnki tú us kí taraf se sab ádmíon ke sámne un báton kí gawáh hogá, jo tú ne dekhí aur suni hai. ¹⁶ Ab kyún der kartá hai? uth, baptisma^a le, aur us kí nám lekar apne gunáhon ko dho dál. ¹⁷ Jab main phir Yarúshalem men ákar haikal men du'á máng rahá thá, to aisá húa ki main bekhud ho gayá, ¹⁸ aur us ko dekhá ki mujh se kahtá hai; Jaldí kar, aur fauran Yarúshalem se nikal já; kyúnki mere haqq men terí gawáhi qabúl na karenge. ¹⁹ Main ne kahá; Ai Khudáwand, wuh khud jánte hai, ki jo tujh par imán láe main un ko qaid karátá, aur já ba já 'ibádat-

khánon men pitwátá thá: ²⁰ aur jab tere shahíd Stifanus kí khún baháyá játá thá, to main bhi wahán khará thá, aur us ke qatl par rázi thá, aur us ke qátilon ke kapron kí hifázat kartá thá. ²¹ Us ne mujh se kahá; Já: main tuihe gair-qaumon ke pás dúr dúr bhe-júnga.

Romí hone ke sabab Paulus kí kore lagne se bachná.

²² Wuh is bát tak to us kí sunte rahe; phir baland áwáz se chilláe, ki Aise shakhs ko zamín par se faná kar de! us kí zinda rahná munásib nahín. ²³ Jab wuh chilláte aur apne kapre phenkte aur khák uráte the, ²⁴ to paltan ke sardár ne hukim dekar kahá, ki use qal'a men le jáo, aur kore mákar us kí izhár lo, táki mujhe ma'lúm ho, ki wuh kis sabab se us kí mukhálafat men yún chilláte hai. ²⁵ Jab unhon ne use tasmon se bándh liyá, to Paulus ne us súbadár se jo pás khará thá kahá; Kyá tumhen rawá hai, ki ek Romí ádmí ke kore máro, aur wuh bhi qusúr sábit kiye bagair? ²⁶ Súbadár yih sunkar paltan ke sardár ke pás gayá, aur use khabar dekar kahá; Tú kyá kartá hai? yih to Romí ádmí hai. ²⁷ Paltan ke sardár ne us ke pás ákar kahá; Mujhe batá to, kyá tú Romí hai? Us ne kahá; Hái. ²⁸ Paltan ke sardár ne jawáb diyá, ki Main ne barí raqam dekar Romí hone kí rutba hásil kiyá. Paulus ne kahá; Main to paidáishí hún. ²⁹ Pas jo us kí izhár lene ko the, fauran us se alag ho gaye, aur paltan kí sardár bhi yih ma'lúm karke dar gayá, ki jis ko main ne bándhá hai, wuh Romí hai.

* Yá istibáq.

Yahūdion ki sadr 'adālat men Paulus kā jawāb.

³⁰ Subh ko yih haqīqat ma'lūm karne ke irāde se, ki Yahūdī us par kyā ilzām lagāte haiñ, us ne us ko khol diyā; aur sardār kāhin aur sārē sadr 'adālatwālon ko jama' hone kā hukm diyā, aur Paulus ko nīche le jākar un ke sūnne kharā kar diyā.

23 ¹ Paulus ne sadr 'adālatwālon ko gaur se dekhkar kahā: Ai bhāīyo, main ne āj tak kamāl neknīyatī se Khudā ke wāste 'umr guzārī hai. ² Sardār kāhin Hananyāh ne un ko jo us ke pās khare the hukm diyā, ki us ke munh par tamāncha māro. ³ Paulus ne us se kahā: Ai safedī phirī hūī dīwār, Khudā tujhe māregā: tū sharī'at ko muwāfiq merā insāf karne ko baithā hai, aur kyā sharī'at ke barkhilāf mujhe mārne kā hukm detā hai? ⁴ Jo pās khare the unhon ne kulā; Kyā tū Khudā ke sardār kāhin ko burā kahtā hai? ⁵ Paulus ne kahā: Ai bhāīyo, mujhe ma'lūm na thā ki yih sardār kāhin hai; kyūnki likhā hai, ki 'Apnī qaum ke sardār ko burā na kah. ⁶ Jab Paulus ne yih ma'lūm kiya ki ba'z Sadūqī haiñ aur ba'z Farīsī, to 'adālat men pukārke kahā, ki Ai bhāīyo, main Farīsī aur Farīsion kī aulād hūñ; murdon kī ummed aur qiyāmat ke bāre men mujh par muqaddama ho rahā hai. ⁷ Jab us ne yih kulā, to Farīsion aur Sadūqion men takrār hūī; aur hāzīrīn men phūṭ par gayī. ⁸ Kyūnki Sadūqī to kahte haiñ, ki na qiyāmat hai, na koi firishta, na rūh; magar Farīsī dono kā iqār karte haiñ. ⁹ Pas barā shor hūā: aur Farīsion ke firqe ke ba'z faqih uṭhe, aur yūñ kahkar

jhagarne lage, ki Ham is ādmī men kuchh burāī nahīn pāte; aur agar kisī rūh yā firishte ne is se kalām kiya ho, to phir kyā? ¹⁰ Aur jab barī takrār hūī, to paltan ke sardār ne, is khauf se ki mabādā Paulus ke ṭukre kar diye jāen, fauj ko hukm diyā, ki utarkar use un men se zabardastī nikālo, aur qal'a men le āo.

Paulus kā Yahūdion ki sūzish se bachnā, aur Fēlikh hākīm ke pās pahunchāyā jānā.

¹¹ Usī rūṭ Khudāwand us ke pās ā kharā hūā, aur kahā; Khātīr jama' rakh: ki jaise tū ne merī bābat Yartūshalem men gawāhī dī, waise hī tujhe Roma men bhi gawāhī denī hogī.

¹² Jab din hūā, to Yahūdion ne ekā karke aur la'nāt kī qasam khākar kahā, ki jab tak ham Paulus ko qatl na kar len, na kuchh khāenge na pienge. ¹³ Aur jinhon ne āpas men yih sūzish kī, wuh chālīs se ziyāda the. ¹⁴ Pas unhon ne sardār kāhinon aur bu-zurgon ke pās jākar kahā, ki Ham ne sakht la'nāt kī qasam khāī hai, ki jab tak Paulus ko qatl na kar len, kuchh na chakhenge. ¹⁵ Pas ab tum sadr 'adālatwālon se milkar paltan ke sardār se 'arz karo ki use tumhāre pās lāe, goyā tum us ke mu'āmale kī haqīqat ziyāda daryāft karnī chāhte ho: aur ham us ke pahunchne se pahle us ke mār dālne ko taiyār haiñ. ¹⁶ Lekin Paulus kā bhāñjā un kī ghāt kā hāl sunkar āyā, aur qal'a men jākar Paulus ko khabar dī. ¹⁷ Paulus ne sūbadaron men se ek ko bulākar kahā; Is jawān ko paltan ke sardār ke pās le jā; yih us se kuchh kahnā chāhtā hai.

18 Pas us ne us ko paltan ke sardār ke pās le jákar kahá, ki Paulus qaidí ne mujhe bulákar dardkhást kí, ki is jawán ko tere pās láún, ki tujh se kuchh kahná cháhtá hai. 19 Paltan ke sardār ne us ká háth pakarkar, aur alag jákar púchhá, ki Mujh se kyá bát kahní cháhtá hai? 20 Us ne kahá; Yahúdíon ne eká kiyá hai, ki tujh se derkháwast karen, ki kal Paulus ko sadr 'adálat men láe, goyá tú us ke hál kí áur bhí tah-qíqat karní cháhtá hai. 21 Lekin tú un kí na mánná: kyúnki un men chális shakhs se ziyáda us kí ghát men hain, jinhon ne la'nat kí qasam kháí hai, ki jab tak use már na dálen, na kháenge na pñenge; aur ab wuh taiyár hain; sirf tere wa'de kí intizár hai. 22 Pas sardār ne jawán ko yih hukm dekar rukhsat kiyá, ki Kisí se na kahná, ki tú ne mujh par yih záhir kiyá. 23 Aur do subádaron ko pās bulákar kahá, ki Do sau sipáhi, aur sattar sawár, aur do sau nezebardár pahr ráat gaye Qaisariya ke jáne ko taiyár kar rakhná: 24 aur hukm diyá ki Paulus kí sawári ke liye jánwaron ko bhí házir karen, takí use Feliks hákim ke pās sahíh salámat pahunchá den. 25 Aur is mazmún ká khatt likhá:

26 Klaudiyus Lúsiyás ká Feliks bahádur hákim ko salám. 27 Is shakhs ko Yahúdíon ne pakarkar már dálná cháhtá; magar jab mujhe ma'lúm húa ki Romí hai, to fauj samet charh gayá, aur chhurá láyá. 28 Aur is bát ke daryáft karne ká iráda karke, ki wuh kis sabab se us par nálish karte hain, use un kí sadr 'adálat men le gayá: 29 aur ma'lúm húa, ki wuh apní sharí'at

ke mas'alon kí bábat us par nálish karte hain; lekin us par koí aisá ilzám nahín lagáyá gayá, jo qatl yú qaid ke láiq ho. 30 Aur jab mujhe ittilá' húi, ki is shakhs ke barkhiláf sázish honewáí hai, to main ne use fauran tere pās bhej diyá hai, aur us ke mudda'íon ko bhí hukm de diyá hai, ki tere sámne us par da'wá karen.

31 Pas sipáhiyon ne hukm ke mu-wáfíq Paulus ko lekar, ráton ráat Antipatris men pahunchá diyá. 32 Aur dúsre dín sawáron ko us ke sáth jáne ke liye chhorke, up qal'a ko phirc. 33 Unhon ne Qaisariya men pahunchkar hákim ko khatt de diyá, aur Paulus ko bhí us ke áge házir kiyá. 34 Us ne khatt parhkar púchhá, ki Yih kis súbe ká hai? aur yih ma'lúm karke ki Kilikiya ká hai, 35 us se kahá, ki Jab tere mudda'í bhí házir honge, to main terá muqaddama karúngá: aur use Herodes ke qal'a * men qaid rakhne ká hukm diyá.

Feliks ke samne Paulus kí peshí, aur Qaisariya men do baras qaid rahní.

24 1 Páñch dín ke ba'd Hanan-yáh sardár káhin, ba'z bu-zurgon, aur Tirtullus náun ek wakíl ko sáth lekar wahán áyá, aur unhon ne hákim ke sámne Paulus kí faryád kí. 2 Jab wuh buláyá gayá, to Tirtullus ilzám lagáke kalne lagá, ki,

Ái Feliks bahádur, chúnki tere wasíle se ham bare amn men hain, aur terí dúrandeshí se is qaum ke fáide ke liye kharábíon kí isláh hotí hai, 3 ham har tarah aur har jagah kamál shukrguzárí ke sáth terá íhsán mánte hain. 4 Magar is liye ki tujhe ziyáda taklíf na dúñ, main terí minnat kartá hún,

* Yún. praitoriyun.

ki tú apní mihrbání se hamári do ek báton sun le. ⁵ Kyúñki hain ne is shakhs ko muhsid^a, aur dunyá ke sab Yahúdíon men fitna-angez, aur Násaríon ke bid'atí firqe ká sarguroh páyá. ⁶ Us ne haikal ko nápak karne kí bhí koshish kí thí, aur ham ne use pakrá: ⁸ usí se tahqíq karke tú ap in sab báton ko daryáft kar saktá hai, jin ká ham us par ilzám lagáte hain. ⁹ Aur Yahúdíon ne bhí is da'we men muttáfíq hokar kahá, ki yih báton isí tarah hain.

¹⁰ Jab hákim ne Paulus ko bolne ká ishára kiyá, to us ne jawáb diyá:

Chúñki main jántá hún, ki tú bahut barason se is qaum kí 'adúlat kartá hai, is liye main khátir jama'í se apná 'uzr bayán kartá hún. ¹¹ Tú daryáft kar saktá hai, ki bárah din se ziyáda nahín húc, ki main Yaráshalem men 'ibádat karne gayá thú: ¹² aur unhon ne mujhe na haikal men kisi ke sáth bahs karte, yá logon men fasád utháte páyá; na 'ibádatkhánon men; na shahr men: ¹³ aur na wuh in báton ko, jin ká mujh par ab ilzám lagáte hain, tere sámnne sábit kar sakte hain. ¹⁴ Lekin tere sámnne yih iqrár kartá hún, ki jis Taríq ko wuh bid'at kahte hain, usí ke mutábíq main apne báp-dádon ke Khudá kí 'ibádat kartá hún, aur jo kuchh Taurat aur nabíon ke sahífon men likhá hai, us sab par merá imán hai. ¹⁵ Aur Khudá se usí bát kí ummed rakhtá hún, jis ke wuh khud bhí muntazir hain, ki rástbázon aur náráston dono kí qiyámat hogí. ¹⁶ Isí liye main khud bhí koshish men rahtá hún, ki Khudá aur ádmíon ke báb men merá dil mujhe kabhí málá-

mat na kare. ¹⁷ Bahut barason ke ba'd main apní qaum ko khaíráat pahuncháne, aur nazren charháne áyá thá. ¹⁸ Unhon ne bagair hangáme yá balwe ke mujhe tahárat kí hálát men, yih kám karte húc, haikal men páyá—hún Ásiya ke chand Yahúdí the—¹⁹ aur agar un ká mujh par kuchh da'wá thá, to unhen tere sámnne házir hokar faryád karní wájib thí. ²⁰ Yá yihí khud kahen, ki jab main sadr 'adúlat ke sámnne khará thá, to mujh men kyá buráí páí thí, ²¹ siwá is ek bát ke, ki main ne un men khare hokar baland áwáz se kahá thá, ki Murdon kí qiyámat ke báre men áj mujh par tumháre sámnne muqáddama ho rahá hai.

²² Feliks ne, jo sahíh taur par is Taríq se wáqif thá, yih kahkar muqáddame ko multawí kar diyá, ki Jab palán ká sardár Lúsiyás áegá, to main tumhárá muqáddama fúisal karúngá: ²³ aur súbá-dár ko hukm diyá, ki us ko qáid to rakh, magar áram se rakhná, aur us ke doston men se kisi ko us kí khidmat karne se mana' na karná.

²⁴ Aur chand roz ke ba'd Feliks apní biwí Drúsilla ko, jo Yahúdan thí, sáth lekar áyá; aur Paulus ko bulwákar us se Masíh Yisú' ke dín kí kaifiyat suní. ²⁵ Aur jab wuh rástbázi, aur parhezgári, aur áy-anda 'adúlat ká bayán kar rahá thá, to Feliks ne dahshat khákar jawáb diyá, ki Is waqt to já, fursat pákar tujhe phir buláúngá. ²⁶ Use Paulus se kuchh rupaye milne kí ummed bhí thí; is liye use áur bhí bulá bulákar us ke sáth guftgú kiyá kartá thá. ²⁷ Lekin jab do baras guzar gaye, to Purkiyus Festus Feliks kí jagah muqarrar

^a Yún. wabál.

húá; aur Feliks Yahúdíon ko apná ihsánmand karne kí garaz se Paulus ko qaid hí men chhor gayá.

Festus ke sámnne Paulus kí peshí.

25 ¹ Pas Festus súbá men dá-khil hokar tén roz ke ba'd Qaisariya se Yaráshaleim ko gayá. ² Aur sardár káhinon aur Yahúdíon ke raíson ne us ke hún Paulus kí faryád kí; ³ aur us kí mukhálafat men yih ri'áyat cháhí, ki wuh use Yaráshaleim men bulá bheje, aur ghát men the ki use ráh men már dálen. ⁴ Magar Festus ne jawáb diyá, ki Paulus to Qaisariya men qaid hai, aur main áp jald wahán jáungá. ⁵ Pas tum men se jo ikhtiyárwále hain, wuh sáth chalen, aur agar is shakhs men kuchh bejá bát ho, to us kí faryád karen.

⁶ Wuh un men áth das din rahkar Qaisariya ko gayá, aur दूसरे दिन ताक़्त i 'adálát par baithkar Paulus ke láne ká hukm diyá. ⁷ Jab wuh házir húa, to jo Yahúdí Yaráshaleim se áe the, wuh us ke ás pás khare hokar us par bahutere sakht ilzám lagáne lage, magar un ko sábit na kar sake; ⁸ lekin Paulus ne yih 'uzr kiya, ki Main ne na to kuchh Yahúdíon kí shari'at ká gunáh kiya hai, na haikal ká, na Qaisar ká. ⁹ Magar Festus ne, Yahúdíon ko apná ihsánmand banáne kí garaz se, Paulus ko jawáb diyá; Kyá tujhe Yaráshaleim jáná manzúr hai, ki terá yih muqaddama wahán mere sámnne faisal ho? ¹⁰ Paulus ne kahá; Main Qaisar ke takht i 'adálát ke sámnne khará hún; merá muqaddama yahín faisal honá cháhíye. Yahúdíon ká main ne kuchh qusúr nahín kiya,

^a Yá duháat detá.

chunánci tú bhí khúb jántá hai. ¹¹ Agar badkár hún, yá main ne qatl ke láiq koí kám kiya hai, to mujhe marme se inkár nahín. Lekin jin báton ká wuh mujh par ilzám lagáthe hain, agar un kí kuchh asl nahín, to un kí ri'ayat se koí mujh ko un ke hawále nahín kar saktá: main Qaisar ke hán apil kartá^a hún. ¹² Phir Festus ne saláhkáron se maslahat karke jawáb diyá, ki Tú ne Qaisar ke hán apil kiya^b hai; to Qaisar hí ke pás jáegá.

Agrippa bádsháh ke sámnne Paulus ká jawáb.

¹³ Aur kuchh din guzarne ke ba'd, Agrippa bádsháh aur Birníke ne Qaisariya men ákar Festus se muláqát kí. ¹⁴ Aur un ke kuchh 'arse wahán rahne ke ba'd Festus ne Paulus ke muqaddame ká hál bádsháh se yih kahkar bayán kiya, ki Ek shakhs ko Feliks qaid men chhor gayá hai. ¹⁵ Jab main Yaráshaleim men thá, to sardár káhinon aur Yahúdíon ke buzurgon ne us kí faryád kí, aur sazá ke hukm kí dardkhwást kí. ¹⁶ Un ko main ne jawáb diyá, ki Romíon ká yih dastúr nahín, ki kisi ádmí ko ri'áyatan sazá ke liye hawále karen, jab tak ki mudda'á 'alaih ko, apne mudda'íon ke rú ba rú hokar, da'wá ke jawáb dene ká mauqa' na mile. ¹⁷ Pas jab wuh yahán jama' húa, to main ne kuchh der na kí, balki दूसरे ही दिन ताक़्त i 'adálát par baithkar, us ádmí ke láne ká hukm diyá. ¹⁸ Magar jab us ke mudda'í khare húa, to jin buráiyon ká mujhe gumán thá, un men se unhon ne kisi ká ilzám us 'par na lagáya; ¹⁹ Balki apne dín, aur kisi shakhs

^b Yá duháat dt.

Yisú' kí bábat us se bahs karte the, jo mar gayá thá, aur Paulus us ko zinda batátá hai. ²⁰ Chúnki main in báton kí tahqíqát kí bábat uljhan men thá, is liye us se púchhá; Kyá tú Yarúshalem men jáne ko rázi hai, kí wahán in báton ká faisala ho? ²¹ Magar jab Paulus ne apil kiyá,^a kí merá muqaddama sháhansháh kí 'adálat men faisal ho, to main ne hukm diyá, kí jab tak use Qaisar ke pás na bhejún, wul qaid rahe. ²² Agrippa ne Festus se kahá; Main bhi us ádmí kí sunna cháhtá hún. Us ne kahá, kí Tú kal sun legá.

²³ Pas दूसरे दिन, जब Agrippa aur Birníke, barí shán o shaukat se, paltan ke sardáron aur shahr ke raíson ke sáth, díwánkháne men dákhil hue, to Festus ke hukm se Paulus házir kiyá gayá. ²⁴ Phir Festus ne kahá; Ai Agrippa bádsháh, aur ai sab házirín! tum is shakhs ko dekhte ho, jis kí bábat Yahúdíon ke sáre guroh ne Yarúshalem men, aur yahán bhi chillá chillákar mujh se 'arz kí, kí is ká áge ko jítá rahná munásib nahín. ²⁵ Lekin mujhe ma'lúm húa, kí us ne qatl ke láiq kuchh nahín kiyá: aur jab us ne khud sháhansháh ke hán apil kiyá,^a to main ne us ke bhejne kí tajwíz kí. ²⁶ Us kí nisbat mujhe koi thík bát ma'lúm nahín, kí Sarkár i 'Alí ko likhún. Is wáste main ne us ko tumháre áge, aur khásskar, ai Agrippa bádsháh, tere huzúr házir kiyá hai, táki tahqíqát ke ba'd likhne ke qábil koi bát nikle; ²⁷ kyúnki qaid ke bhejte waqt, un ilzámon ko jo us par lagáe gaye hon záhir na karná, mujhe khiláf i 'aql ma'lúm hotá hai.

26 ¹ Agrippa ne Paulus se kahá; Tujhe apne liye bolne kí ijázat hai. Paulus háth barhákar apná jawáb yún pesh karne lagá, kí

² Ai Agrippa bádsháh, jítí báton kí Yahúdí mujh par nálish karte hai, áj tere sámné un kí jawábdihí karní apní khushnasibí jántá hún: ³ khásskar is liye kí tú Yahúdíon kí sab rasmon aur mas'-alon se wáqif hai: pas main minnat kartá hún, kí tahammul se meri sun le. ⁴ Sab Yahúdí jánte hai, kí apní qaum ke darmiyán aur Yarúshalem men shurú' i jawání se merá chál chalan kaisá rahá hai; ⁵ chúnki wuh shurú' se mujhe jánte hai, agar cháhen, to gawáh o sakte hai, kí main Farísí hokar apne din ke sab se ziyáda páband i mazhab firqe kí tarah zindagí guzártá thá. ⁶ Aur ab us wa'de kí ummed ke sabab mujh par muqaddama ho rahá hai, jo Khudá ne hamáre bápádáon se kiyá thá; ⁷ usí wa'de ko purá hone kí ummed par hamáre bárah ke bárah qabíle dílo ján se rát díne 'ibádat kiyá karte hai. Isí ummed ke sabab, ai bádsháh, Yahúdí mujh par nálish karte hai. ⁸ Jab kí Khudá murdon ko jílátá hai, to yih bát tumháre nazdík kyún gair-mu'tabar samjhí játi hai? ⁹ Main ne bhi samjhá thá, kí Yisú' Násarí ke nám kí tarah tarah se mukhálat karní mujh par farz hai. ¹⁰ Chúnki main ne Yarúshalem men aísá hi kiyá, aur sardár káhi-noon kí taraf se ikhtiyár pákar, bahut se muqaddason ko qaid men dálá, aur jab wuh qatl kiye játe the to main bhi yihí ráe detá thá. ¹¹ Aur har 'ibádatkháne men unhen sazá díla dílákár zabardastí un se kufir kahlwátá thá, balki un kí

^a Yá dūhāt āi.

mukhálafat men aisá diwána baná, ki gair shahron men bhí jákar unhen satátá thá. ¹³ Isí hál men sardár káhinon se ikhtiyár aur parwána lekar Damishq ko játá thá; ¹⁴ to ai bádsháh, main ne do pahar ke waqt ráh men yih dekhá, ki súrj ke núr se ziyáda ek núr ásmán se, mere aur mere hamisafaron ke girdágird á chamká. ¹⁴ Jab ham sab zamín par gir pare, to main ne 'Ibrání zabán men yih áwáz suní, ki Ai Shá'úl, ai Shá'úl, tú mujhe kyún satátá hai? Paine kí ár par lát mární tero liye mushkil hai. ¹⁵ Main ne kahá; Ai Khudáwand, tú kaun hai? Khudáwand bolá; Main Yisú' hún, jise tú satátá hai. ¹⁶ Lekin uth, apne pánwon par khará ho; kyúnkí main is liye tujh par záhir húa hún, kí tujhe un chízon ká bhí khádim aur gawáh muqarrar karún, jin kí gawáhi ke liye tú ne mujhe dekhá hai, aur un ká bhí jin kí gawáhi ke liye main tujh par záhir húa karúngá. ¹⁷ Aur main tujhe is ummat aur gair-qaumon se bachátá rahúngá; jin ke pás tujhe is liye bhejtá hún, ¹⁸ kí tú un kí ankhen khol de, táki andhere se raushní kí taraf, aur Shaitán ke ikhtiyár se Khudá kí taraf rujú' láen, aur mujh par imán láne ke bá'is gunáhon kí mu'áfi, aur muqaddason men sharik hokar mirás páen. ¹⁹ Is liye, ai Agrippa bádsháh, main us ásmání royá ká náfarmán na húa: ²⁰ balki pahle Damishqion ko, phir Yaráshalem aur sáre mulk i Yahúdiya ke báshindon ko, aur gair-qaumon ko samjhátá rahá, kí tauba karen, aur Khudá kí taraf rujú' lákar tauba ke muwáfiq kám karen. ²¹ Inhin báton ke sabab Yahúdiyon ne mujhe

haikal men pakarke, már dálne kí koshish kí. ²² Lekin Khudá kí madad se main áj tak qáim hún, aur chhote bare ke sámne gawáhi detá hún, aur un báton ke siwá kuchh nahín kahtá, jin kí peshingof nabíon aur Músá ne bhí kí hai, ²³ kí Masíh ko dukh utháná zarúr hai, aur sab se pahle wuhí murdon men se zinda hokar is ummat ko aur gair-qaumon ko bhí núr ká ishtihár degá.

²⁴ Jab wuh is tarah jawábdihí kar rahá thá, to Festus ne barí áwáz se kahá; Ai Paulus, tú diwána hai; bahut 'ilm ne tujhe diwána kar diyá hai. ²⁵ Paulus ne kahá; Ai Festus bahádúr, main diwána nahín, balki sachcháí aur hoshyári kí báten kahtá hún. ²⁶ Chunánchi bádsháh, jis se main dilerána kalám kartá hún, yih báten jántá hai: aur mujhe yaqín hai kí in báton men se koí us se chhipí nahín; kyúnkí yih májará kone men nahín húa. ²⁷ Ai Agrippa bádsháh, kyá tú nabíon ká yaqín kartá hai? Main jántá hún, kí tú yaqín kartá hai. ²⁸ Agrippa ne Paulus se kahá; Tú to thori hí sí nasihat karko mujhe Masíhí kar lená cháhtá hai. ²⁹ Paulus ne kahá; Main to Khudá se cháhtá hún, kí thori nasihat se, yá bahut se, sirf tú hí nahín, balki jitne log áj meri sunte hain, meri mánind ho jáen, siwá in zanjiron ke.

³⁰ Tab bádsháh, aur hákim, aur Birníke, aur un ke hamnishin uth khare hue; ³¹ aur alag jákar ek dúsre se báten karne aur kahne lage, kí Yih ádmí aisá to kuchh nahín kartá, jo qatl yá qaid ke láiq ho. ³² Agrippa ne Festus se kahá, kí Agar yih ádmí Qaisar ke hán apil na kartá^a, to chhút saktá thá.

^a Yá duháí na detá.

*Itáliya ki taraf Paulus kā rawána
kiyá jāná.*

27 ¹ Jab jaház par Itáliya ko hamará jāná thahar gayá, to unhon ne Paulus aur ba'z aur qaidon ko sháhansháhi paltan ke ek súbadár Yúliyus nám ke hawále kiyá. ² Aur ham Adramuttiyūn ke ek jaház par, jo Ásiya ke kanáre kí bandargáhon men jāne ko thá, sawár hokar rawána hūe; aur Thissalunike kā Aristarkhūs Maki-duní hamáre sáth thá. ³ Dúsré din Saidá men jaház thahrá; aur Yúliyus ne Paulus par mihrbání karke doston ke pás jāne kí ijázat dí, táki us kí khatirdári ho. ⁴ Wahán se ham rawána hūe, aur Kuprus kí ár men hokar chale, is liye kí hawá mukhálif thí. ⁵ Phir ham Kilikiya aur Pamfúliya ke samundar se guzarkar Lúkiya ke shahr Múra^a men utre. ⁶ Wahán súbadár ko Iskandriya ká ek jaház Itáliya jātá húa millá; pás ham ko us men biñhá diyá. ⁷ Aur ham bahut dinon tak áhista áhista chalkar jab mushkil se Kanidus ke samne pahunche, to is liye kí hawá ham ko áge barhne na detí thí Salmone ke sámne se hokar Krete kí ár men chale; ⁸ aur bamushkil us ke kanáre kanáre chalkar, Hasín Bandar nám ek maqán men pahunche, jis se La-saya shahr nazdik thá.

Jaház kā trífín men phans jāná.

⁹ Jab bahut 'arsa guzar gayá, aur jaház ká safar is liye khatarnák ho gayá, kí Roze ká din guzar chuká thá, to Paulus ne unhen yih kahkar nasihat kí, ¹⁰ kí Ai sáhibo, mujhe ma'lúm hotá hai kí is safar men

^a N. Murra.

taklíf aur bahut nuqsán hogá, na sirf mál aur jaház ká, balki hamári jānon ká bhí. ¹¹ Magar súbadár ne nákhudá aur jaház ke málík kí báton par Paulus kí báton se ziyá-da liház kiyá. ¹² Aur chúnki wuh bandar jāron men rahne ke liye achchhá na thá, is liye aksar logon kí saláh thahri, kí wahán se rawána hon, aur agar ho sake, to Fíniks men pahunchkar járá káten: wuh Krete ká ek bandar hai, jis ká rukh shimál-mashriq, aur junúb-mashriq hai. ¹³ Jab kuchh kuchh dakhiná hawá chalne lagi, to unhon ne, yih samajhkar kí hamára matlab hásil ho gayá, langar utháyá, aur Krete ke kanáre ke qarib qarib chale. ¹⁴ Lekin thori der ba'd ek barí tú-fání hawá, jo Yúrakulon kahláti hai, Krete par se jaház par ái: ¹⁵ aur jab jaház hawá ke qábú men á gayá, aur us ká sámná na kar saká, to ham ne láchar hokar us ko bahne diyá. ¹⁶ Aur Kauda^b nám ek chhote jazíre kí ár men bahte bahte, ham barí mushkil se dongi ko qábú men láe; ¹⁷ aur jab mal-láh us ko úpar charhá chuke, to jaház kí mazbúti kí tadbíren karke us ko niche se bándhá; aur Súrtis ke chorbálú men dhas june ke dar se, jaház ká sáz o sámán utár liyá, aur usí tarah bahte chale gaye. ¹⁸ Magar jab ham ne ándhí se bahut hichkole kháe, to dúsré din wuh jaház ká mál phenkne lage; ¹⁹ aur tísre din unhon ne apne hí háthon se jaház ke úlát o asbáb bhí phenk diye. ²⁰ Aur jab bahut dinon tak na súraij nazar úyá, na táre, aur shiddat kí ándhí chal rahí thí, to ákhir ham ko bachne kí ummed bí'kull na rahí. ²¹ Aur jab bahut fáqe kar chuke to Paulus ne un ke bích men khare hokar kahá; Ai

^b N. K'lauda.

sáhibo, lázim thá ki tum merí bát mánkar Krete se rawána na hote, aur yih taklif aur nuqsán na ustháto. ²² Magar ab main tum ko nasihat kartá hún, ki khátir jama' rakkho: kyúнки tum men se kisi kí ján ká nuqsán na hogá, magar jaház ká. ²³ Kyúнки Khudá, jis ká main hún, aur jis kí 'ibádat bhí kartá hún, us ke firishthe ne isí ráat ko mere pús ákar ²⁴ kahá; Ai Paulus, na dar; zarúr hai, ki tú Qaisar ke sámnne házir ho; aur dekh, jitne log tere sáth jaház men sawár hain, un sab kí Khudá ne terí khátir jánbakhshí kí. ²⁵ Is liye, ai sáhibo, khátir jama' rakkho: kyúнки main Khudá ká yaqín kartá hún, ki jaisá mujh se kahá gayá hai, waisá hí hogá. ²⁶ Lekin yih zarúr hai, ki ham kisi tápú men já parein.

Jaház kí tabáhi.

²⁷ Jab chaudahwín ráat hui aur ham Bahr í Adriya men takráte phirte the, to ádhi ráat ke qarib malláhon ne atkal se ma'lúm kiyá, ki kisi mulk ke nazdik pahunch gaye; ²⁸ aur pání kí tháh lekar bís pursa páyá; aur thorá áge barhkar, aur phir tháh lekar pandrah pursa páyá. ²⁹ Aur is dar se, ki mabáda chatánon par já paren, jaház ke pichhe se chár langar dále, aur subh hone kí du'á mángte rahe. ³⁰ Aur jab malláhon ne cháhá ki jaház par se bhág jáen, aur is baháne se ki galahí se langar dálen, dongí ko samundar men utára, ³¹ to Paulus ne subádár aur sipáhiyon se kahá, ki Agar yih jaház par na rahenge, to tum nahin bach sakte. ³² Is par sipáhiyon ne dongí kí rassiyán kátkar use chhor diya. ³³ Aur jab din nikalne ko hui, to Paulus ne

sab kí minnat kí, ki kháná khá lo, aur kahá, ki Tum ko intizár karte karte aur fáqa khenchte khenchte áj chaudah din ho gaye, aur tum ne kuchh nahin kháya. ³⁴ Is liye tumhári minnat kartá hún, ki kháná khá lo; kyúнки is par tumhári bihtarí mauqúf hai: aur tum men se kisi ke sir ká ek bál biká na hogá. ³⁵ Yih kahkar us ne rotí lí, aur un sab ke sámnne Khudá ká shukr kiyá, aur torkar kháne lagá. ³⁶ Phir un sab kí khátirjama' hui, aur áp bhí kháná kháne lage. ³⁷ Aur ham sab milkar jaház men do sau chhahattar ádmí the. ³⁸ Jab wuh khákar ser hui, to gehúon ko samundar men phenkar jaház ko halká karne lage. ³⁹ Jab din nikal áya, to unhon ne us mulk ko na pahchána: magar ek khári dekhí, jis ká kanára sáf thá, aur saláh kí, ki agar ho sake, to jaház ko us par charhá len. ⁴⁰ Pas langar kholkar samundar men chhor diye, aur patwáron kí bhí rassiyán khol din, aur aglá pál hawá ke rukh par charhákar us kanára kí taraf chale. ⁴¹ Lekin ek aisi jagah já pare, jis ke dono taraf samundar ká zor thá, aur jaház zamín par tik gayá. Pas galahí to dhakká khákar phans gayí; magar dumbála lahron ke zor se tútne lagá. ⁴² Aur sipáhiyon kí yih saláh thi, ki qaidion ko már dálen, ki aisi na ho koi tairkar bhág jáe. ⁴³ Lekin subádár ne, Paulus ke bacháne kí garaz se, un ko is iráde se báz rakkhá; aur hukm diya, ki jo tair sakte hain, pahle kúdkar kanára par chale jáen; ⁴⁴ aur báqí log, ba'z takhton par, aur ba'z jaház kí áur chízon ke sahúre se chale jáen. Aur isí tarah sab ke sab khushkí par salámat pahunch gaye.

• Yún. un sab ko Khudá ne tuihe bachah diya.

• Yún. an den.

Milite tápú par Paulus aur us ke sathion ki tikná.

28 ¹ Jab ham pahunch gaye, to jáná ki is tápú ká nám Milite hai. ² Aur un ajnabíon ne ham par kháss mihrbání kí, kyúñki menh kí jharí, aur járe ke sabab unhon ne ág jaláke ham sab kí khátir kí. ³ Jab Paulus ne lakriyon ká gatthá jama' karke ág men dálá, to ek sánp^a garmí pákar niklá, aur us ke háth par lipat gayá. ⁴ Jis waqt un ajnabíon ne wuh kirá us ke háth men lákrá húa dekhá, to ek dústre se kahne lage, ki Beshakk yih ádmí khúñí hai; agarchi samundar se bach gayá, taubhí 'Adl^b use jine nahín detá. ⁵ Pas us ne kire ko ág men jhatak diyá, aur use kuchh zarar na pahunchá. ⁶ Magar wuh muntazir the, ki is ká badan súj jáegá, yá yih marke yakáyak gir paregá. Lekin jab der tak intizár kiya, aur dekhá ki us ko kuchh zarar na pahunchá, to aur khayál karke kahá, ki yih to koi dewtá hai.

⁷ Wahán se qaríb Publiyas nám us tápú ke sardár kí milk thí. Us ne ghar le jákar. tín din tak barí mihrbání se hamári mihmání kí. ⁸ Aur aisá húa ki Publiyas ká báp bukhár aur pechish kí wajh se bímár pará thá. Paulus ne us ke pás jákar du'á mángí, aur us par háth rakhkar shifá dí. ⁹ Jab aisá húa, to báqí log jo us tápú men bímár the áe, aur achchhe hie gaye. ¹⁰ Aur unhon ne hamári barí 'izzat kí; aur chalte waqt jo kuchh hamen darkár thá, jaház par rakh diyá.

Milite se rawána hokar Roma men pahunchná.

¹¹ Tín mahíne ke ba'd, ham

^a Yún. *afat.*

^b Yún. *Dike.*

^c Ya'ni *Tau'am*, yá *do Dewtá.*

^d *Yá duháat dh.*

Iskándriya ke ek jaház par rawána húa, jo járe bhar us tápú men rahá thá, aur jis ká nishán Diyuskúrí^e thá. ¹² Aur Surakúsa men jaház thahrákar tín din rahe; ¹³ aur wahán se pher khákar Regiyum men áe: aur ek roz ba'd dakhinú chali, to dústre din Putiyulí men áe. ¹⁴ Wahán ham ko bhái mile, aur un kí minnat se ham sáñt din un ke pás rahe: aur isi tarah Roma tak gaye. ¹⁵ Wahán se bhái, hamári khabar sunkar, Appiyus ke Chauk aur Tinsaráe tak hamáre istiqbál ko áe: aur Paulus ne unhen dekhkar Khudá ká shukr kiya, aur us kí khátirjama' hui.

¹⁶ Jab ham Roma men pahunché, to Paulus ko ijázat hui, kí akelá us sipáhi ke sáth rahe, jo us par pabrá detá thá.

Roma ke Yahúdíon se Paulus kí taqíir.

¹⁷ Tín roz ke ba'd aisá húa kí us ne Yahúdíon ke ra'ison ko bulwáyá; aur jab jama' ho gaye, to un se kahá, kí Ai bháiyo, harchand main ne ummat ke, aur búpdádon kí rasmon ke khiláf kuchh nahín kiya, taubhí Yarusálem se gaidí hokar Romíon ke háth hawále kiya gayá. ¹⁸ Unhon ne meri tahqíqát karke mujhe chhor dená cháhá, kyúñki mere qatl ká koi sabab na thá. ¹⁹ Magar jab Yahúdíon ne mukhá-lafat kí, to main ne láchár hokar Qaisar ke hán apil kiya^d; magar is wáste nahín kiya, kí apní qaum par mujhe kuchh ilzám lagána thá. ²⁰ Pas is liye main ne tumhen buláyá hai, kí tum se milún aur guftgú karún: kyúñki Isráil kí ummed ke sabab main is zanjír se jakrá húa hún. ²¹ Unhon ne us se kahá; Na hamáre pás

Yahúdiya se tere báre men khatt áe, na bháiyon men se kisi ne ákar teri kuchli khabar di, na burái bayán kí. ²² Magar ham munásib jánte haiñ ki tujh se sunen, tere kyá khayálát haiñ; kyunki is firge kí bábat ham ko ma'lúm hai, ki har jagah us ke khiláf kahte haiñ.

²³ Aur wuh us se ek din thahrákar, kasrat se us ke hán jama' húe, aur wuh Khudá kí bádsháhat kí gawáhi de dekar aur Músá kí Taurat, aur nabíon ke sahífon se Yisú' kí bábat samjhá samjhákar subh se shám tak un se bayán kartá rahá. ²⁴ Aur ba'z ne us kí bátón ko mán liyá, aur ba'z ne na máná. ²⁵ Jab ápas men muttafiq na húe, to Paulus ke is ek bát ke kahne par rukhsat húe, ki Rúhu'l Quds ne Yasha'yáh nabi kí ma'rifat tum-háre bápádáon se khúb kahá, ki

²⁶ ^a Is ummat ke pás jákar kah,

Ki tum kánon se sunoge, aur hargiz na samjhoge;

Aur ánkhon se dekhoge, aur hargiz ma'lúm na karoge:

²⁷ Kyunki is ummat ke dil par charbí chhá gayí hai,

Aur wuh kánon se árchá sunte haiñ,

Aur unhon ne apní ánkhen band kar lí haiñ;

Kahín aísá na ho ki ánkhon se ma'lúm karen,

Aur kánon se sunen,
Aur dil se samjhén,

Aur rujú' lén,

Aur main unhen shifá bakhshún.

²⁸ Pas tum ko ma'lúm ho, ki Khudá kí is naját ká paigám gair-qaumon ke pás bhejá gayá hai, aur wuh use sun bhí lengí.

Roma men Paulus ká qayám.

³⁰ Aur wuh púre do baras apne kiráe ke ghar men rahá, ³¹ aur jo us ke pás áte the, un sab se miltá rahá. aur kamál dilerí se, bagair rok tok ke, Khudá kí bádsháhat kí manadí kartá, aur Khudá'wand Yisú' Masih kí bátón sikhátá rahá.

ROMI'ON KE NÁM

PAULUS RASÚL KÁ KHATT.

Du'á e khair.

I ¹ Paulus kí taraf se jo Yisú' Masih^b ká banda hai, aur rasúl hone ke liye buláyá gayá, aur Khudá kí us khushkhabarí ke liye makhsús kiyá gayá hai, ² jis ká us ne peshtar se apne nabíon kí

ma'rifat kitáb i muqaddas men, ³ apne Bete hamáre Khudá'wand Yisú' Masih kí nisbat wa'da kiyá thá; jo jism ke i'tibár se to Dáúd kí nasl se paidá húa, ⁴ lekin pákí-zagí kí rúh ke i'tibár se, murdon men se jí uthne ke sabab, qudrat

^a Yasha'yáh 6. 9, 10.

^b N. Masih Yisú'.

un ke badan ápas men behurmat kiye jāen: ²⁵ is liye ki unhon ne Khudá kī sachchái ko badalkar jhúth baná dálá, aur makhlúqát kī ziyáda parastish aur 'ibádat kī, banisbat us Kháliq ke, jo abad tak mahmúd hai. Amín.

²⁶ Isí sabab se Khudá ne un ko gandí shahwatón men chhor diyá: yahán tak ki un kī 'auratón ne apne taba'í kám ko khiláf-taba' kám se badal dálá: ²⁷ isí tarah mard bhí 'auratón se taba'í kám chhorkar ápas kī shahwat se mast ho gaye; ya'ní mardon ne mardon ke sáth rusiyálí ke kám karke, apne áp men apní gumráhí ke láiq badlá páyá.

²⁸ Aur jis tarah unhon ne Khudá ká pahchánná nápasand kiyá, isí tarah Khudá ne bhí un ko nápasandída 'aql ke hawále kar diyá, ki náláiq harakaten karen. ²⁹ Pas wuh har tarah kī nárástí, badí, lálach, badkhwáhí se bhar gaye; aur hasad, khúnrezi, jhagre, mak-kárá, bugz se ma'múr ho gaye; aur gíbat karnewále, ³⁰ badgo, Khudá kī nazar men nafratí^a, aurón ke be'izzat karnewále, magrúr, shekhí-báz, badíon ke bání, mún háp ke náfarmán, ³¹ bewuqúf, 'ahdshikan, taba'í mahabbat se kháli, berahm ho gaye: ³² hálánki wuh Khudá ká yih hukm jánte hain, ki aise kám karnewále maut kī sazá ke láiq hain; phir bhí na faqat áp hí aise kám karte hain, balki áur karnewálon se khush bhí hote hain.

Khudá ke insáf ke rú se Yahúdíon kī ziyáda qusúrwarí.

2 ¹ Pas ai ilzám lagánawále, tú koí kyún na ho, tere pás koí 'uzr nahín; kyúnki jis báat ká tú

dústre par ilzám lagátá hai, usí ká tú apne áp ko mujrim thahrátá hai; is liye ki tú jo ilzám lagátá hai, khud wuhí kám kartá hai. ² Aur ham jánte hain ki aise kám karnewálon kī 'adálat Khudá kī taraf se haqq ke mutábíq hotí hai.

³ Ai insán, tú jo aise kám karnewálon par ilzám lagátá hai, aur khud wuhí kám kartá hai, kyá yih samajhtá hai, ki tú Khudá kī 'adálat se bach jáegá? ⁴ Yá tú us kī mihrbání aur tahammúl aur sabr kī daulat ko náchíz jántá hai, aur nahín samajhtá ki Khudá kī mihrbání tujh ko tauba kī taraf máil kartí hai? ⁵ Balki tú apní sahkát aur gair-táib díl ke mutábíq us qahr ke díne ke liye apne wáste gazab kamá^b rahá hai, jis men Khudá kī sachchí 'adálat záhir hogí. ⁶ Wuh har ek ko us ke kámon ke muwáfíq badlá degá: ⁷ jo nekokárá men súbitqadam rahkar jalál aur 'izzat aur baqá ke tálib hote hain, un ko hamesha kī zindagí degá; ⁸ magar jo tafriqa-andáz^c aur haqq ke na mánnawále, balki nárástí ke mánnawále hain, un par gazab aur qahr hogá; ⁹ aur musibat aur tangí har ek badkár kī ján par áegí, pahle Yahúdí kī, phir Yúnání kī. ¹⁰ Magar jalál aur 'izzat aur sálamatí har ek nekokár ko milegí, pahle Yahúdí ko, phir Yúnání ko: ¹¹ kyúnki Khudá ke hán kisi kī tarafdári nahín. ¹² Is liye ki jinhon ne bagair shari'at páe gunáh kiyá, wuh bagair shari'at ke halák bhí hongé: aur jinhon ne shari'at ke mátaht hokar^d gunáh kiyá, un kī sazá shari'at ke muwáfíq hogí; (¹³ kyúnki shari'at ke sunnewále Khudá ke nazdík rástbáz nahín hote, balki shari'at par 'amal

^a Yá Khudá ke dushman.

^c Yá dhare bāghānewále.

^b Yún. sahktra kar.

^d Yún. shari'at men.

karnewále rástbáz thahrúe jáenge. ¹⁴ Is liye kí jab wuh qaumon jo shari'at nahín rakhtín, apní tabi'at se shari'at ke kám kartí hain, to báwujúd shari'at na rakhne ke, wuh apne liye khud ek shari'at hain. ¹⁵ Chunánchi wuh shari'at kí báten apne dilon par likhí húi dikháti hain, aur un ká dil^a bhí un báton kí gawáhi detá hai; aur un ke báhamí khayálat yá to un par ízám lagáte hain, yá un ko ma'zúr rakhte hain;) ¹⁶ jis roz Khudá merí khushkhabarí ke mutábíq Yisú^c Masíh^b kí ma'rifat ádmíon kí poshída báton ká insáf karegá.

Yahúdíon kí riyákári par malámat.

¹⁷ Pas agar tú Yahúdí kahlá-tá, aur shari'at par takya aur Khudá par fakhír kartá hai, ¹⁸ aur us kí marzí jántá, aur shari'at kí ta'lim pákar 'umda 'umda báten pa-sand kartá^e hai; ¹⁹ aur agar tujh ko is bāt par bhí bharosá hai, kí main andhon ká rahnumá, aur andhere men pare hūon ke liye raushní, ²⁰ aur nádānon ká tarbiyat karnewálá, aur bachchon ká ustád hūn, aur 'ilm aur haqq ká jo namūna shari'at men hai, wuh mere pás hai; ²¹ pas tú jo auron ko síkhátá hai, apne ap ko kyūn nahín síkhátá? Tú jo wa'z kartá hai kí chori na karná, ap khud kyūn chori kartá hai? ²² Tú jo kahtá hai kí ziná na, karná, ap khud kyūn ziná kartá hai? Tú jo buton se nafrat rakhtá hai, ap khud kyūn mandiron ko lúttá hai? ²³ Tú jo shari'at par fakhír kartá hai, shari'at ke 'udúl se Khudá kí kyūn be'izzati kartá hai?

²⁴ Kyūnki^d Tumháre sabab se gair-qaumon men Khudá ke nám par kufr baká játá hai; chunánchi yih likhá bhí hai. ²⁵ Khatne se fáida to hai, basharte kí tú shari'at par 'amal kare: lekin jab tú ne shari'at se 'udúl kiya, to terá khatna ná-makhtúni thahrá. ²⁶ Pas agar ná-makhtún shakhs^e shari'at ke huk-mon par 'amal kare, to kyá us kí námakhtúni khatne ke barábar na gini jáegí? ²⁷ Aur jo shakhs qaumiyyat ke sabab se^f námakhtún rahá, agar wuh shari'at ko púra kare, to kyá tujhe, jo báwujúd kalám^g aur khatne ke shari'at se 'udúl kartá hai, qusúrwár na thahráregá? ²⁸ Kyūnki wuh Yahúdí nahín, jo záhir ká hai; aur na wuh khatna hai, jo záhiri aur jismáni hai; ²⁹ balki Yahúdí wuhí hai, jo bátin men hai; aur khatna wuhí hai, jo dil ká aur ruháni hai, na kí lafzi^h; aise kí ta'rif ádmíon kí taraf se nahín, balki Khudá kí taraf se hoti hai.

Yahúdíon kí fauqíyat.

3 ¹ Pas Yahúdí ko kyá fauqíyat hai, aur khatne se kyá fáida? ² Har tarah se bahut, khásskar yih kí Khudá ká kalámⁱ un ke sipurd húa. ³ Agar bu'z bewafá nikle, to kyá húa? kyá un kí bewafái Khudá kí wafádári ko bá'íl kar sakti hai? ⁴ Hargiz nahín: balki Khudá sachché thahre, aur har ek ádmí jhúthá: chunánchi likhá hai; ^k Kí tú apní báton men rástbáz thahre, Aur apne muqaddame men fath páe. ⁵ Agar hamárá narástí Khudá kí

^a Yá káushana.

^c Yá mutafarríq báton men tamíz kartá.

^e Yūn. mutákhhtúní.

^b Yūn. harf.

^f Yūn. zát se.

^g Yūn. ke kalime.

^d N. Masih Yisú.

^e Yasha'yáh 52. 5.

^h Yūn. harf.

^k Zabúr 51. 4.

rāstbāzī kī khūbī ko zāhir kartī hai, to ham kyā kahē? kyā yih ki Khudā beinsāf hai jo gazab nāzil kartā hai? (Main yih bāt insān kī tarah kahtā hūn.) ⁶ Har-giz nahīn: warna Khudā kyūnkar dunyā kā insāf karegā? ⁷ Agar mere jhūth ke sabab se Khudā kī sachchāī us ke jalāl ke wāste ziyāda zāhir hūī, to phir kyūn gunahgār kī tarah mujh par hukm diyā jātā hai? ⁸ aur ham kyūn burāī na karen, tākī bhalāī paidā ho? chunānchi ham par yih tuhmat lagāī bhī jātī hai, aur ba'z kahte hai ki in kā yihī maqūla hai: magar aison kā mujrim thāhnā insāf hai.

Yahūdion aur gair-gaumon dono kā gunāh ke mātāht honā.

⁹ Pas kyā hūā? kyā ham kuchh fazilat rakhte hai? ^a Bi'l kull nahīn. Kyūnki ham Yahūdion aur Yūnānion dono par peshtar hī yih ilzām lagā chuke hai, ki wuh sab ke sab gunāh ke mātāht hai. ¹⁰ Chunānchi likhā hai, ki

^b Koī rāstbāz nahīn, ek bhī nahīn;

¹¹ Koī samajhdār nahīn,

Koī Khudā kā tūlib nahīn;

¹² Sab gumrah hai, sab ke sab nikamme ban gaye;

Koī bhalāī karnewālā nahīn, ek bhī nahīn;

¹³ ^c Un kā galā khulī hūī qabr hai; Unhon ne apnī zabānon se fareb diyā:

^d Un ke honthon men sūnpon kā zahr hai;

¹⁴ ^e Un kā munh la'nat aur kar-wāhat se bharā hūā hai;

¹⁵ ^f Un ke qadam khūn bahāne ke liye tezrau hai;

¹⁶ Un kī rāhon men tabāhī aur badhālī hai,

¹⁷ Aur wuh salāmatī kī rāh se wāqif na hūe:

¹⁸ ^g Un kī ānkhon men Khudā kā khauf nahīn.

Yisū Masih par imān lane se gunah-gār kā rāstbāz thāhrāyā jānā.

¹⁹ Ab ham jānte hai ki shari'at jo kuchh kahtī hai, un se kahtī hai jo shari'at ke mātāht hai; tāki har ek kā munh band ho jāe, aur sārī dunyā Khudā ke nazdik sazi ke lāiq thāhre: ²⁰ kyūnki shari'at ke a'māl se koī bashar us ke huzūr rāstbāz nahīn thāhregā, is liye ki shari'at ke wasīle se to gunāh kī pahchān hī hotī hai. ²¹ Magar ab shari'at ke bagair Khudā kī ek rāstbāzī zāhir hūī hai, jis kī gawāhī shari'at aur nabion se hotī hai; ²² ya'nī Khudā kī wuh rāstbāzī, jo Yisū Masih par imān lane se ^h sab imān lānewālon ko bāsil hotī hai; kyūnki kuchh farq nahīn; ²³ is liye ki sab ne gunāh kiya, aur Khudā ke jalāl se mahrūm hai; ²⁴ magar us ke fazl ke sabab, us maḡhlasi ke wasīle se jo Masīh Yisū men hai, muft rāstbāz thāhrāe jāte hai: ²⁵ use Khudā ne us ke khūn ke bā'is ek aisā kaffāra thāhrāyā, jo imān lane se fūidamand ho; tāki jo gunāh peshtar ho chuke the, aur jin se Khudā ne tahammul karke tarah dī thī, un ke bāre men wuh apnī rāstbāzī zāhir kare; ²⁶ balki isī waqt us kī rāstbāzī zāhir ho: tāki wuh khud bhī 'ādil' rahe, aur jo Yisū par imān lāe, us ko bhī

^a Yā hamārī hālat un se kuchh buri hai? yā hamāre pās kuchh 'usar hai?

^b Zabūr 14. 1-3; 53. 1-3.

^c Zabūr 5. 9.

^e Zabūr 10. 7.

^d Yāsa'yāh 59. 7, 8; Amisāl 1. 16.

^f Yūn. Yisū Masih ke imān se.

^g Zabūr 140. 3.

^h Zabūr 36. 1.

ⁱ Yā rāstbāz.

rāstbāz thahrānewālā ho. ²⁷ Pas fakhr kahān ruhā? Is kī gunjāish hī nahīn. Kaun sī shari'at ke sabab se? Kyā a'māl kī shari'at se? Nahīn: balki imān kī shari'at se. ²⁸ Chunānchī ham yih natīja nikālte hain, ki insān shari'at ke a'māl ke bagair imān ke sabab se rāstbāz thahrātā hai. ²⁹ Kyā Khudā sirf Yahūdion hī kā hai; gair-qaumon kā nahīn? Beshakk, gair-qaumon kā bhī hai: ³⁰ kyūnki ek hī Khudā hai, jo makhtūnon ko bhī imān se, aur nāmakhhtūnon ko bhī imān hī ke wasīle se rāstbāz thahrāegā. ³¹ Pas kyā ham shari'at ko imān se bātīl karte hain? Hargiz nahīn: balki shari'at ko qāim rakhte hain.

Ibrāhīm kā imān se rāstbāz thahrnā.

4 ¹ Pas ham kyā kahen, ki hamāre jismānī bāp Ibrāhīm ko kyā hāsīl hū? ² Kyūnki agar Ibrāhīm a'māl se rāstbāz thahrāyā jātā, to us ko fakhr kī jagah hotī; lekin Khudā ke mazdūk nahīn. ³ Kitāb i muqaddas kyā kahī hai? Yih, ki ^a Ibrāhīm Khudā par imān lāyā ^b aur yih us ke liye rāstbāzī ginā gayā. ⁴ Kām karnewāle kī mazdūrī bakhshish nahīn, balki haqq ^c samīhī jāti hai. ⁵ Magar jo shakhs kām nahīn kartā, balki bedīn ke rāstbāz thahrānewāle par imān lātā hai, us kā imān us ke liye rāstbāzī ginā jātā hai. ⁶ Chunānchī jis shakhs ke liye Khudā bagair a'māl ke rāstbāzī mahsūb kartā hai, Dāūd bhī us kī mubārakhālī is tarah bayān kartā hai, ⁷ ki

^d Mubārak wuh hain, jin kī bad-kāriān mu'āf hūin,
Aur jin ke gunāh dhānke gaye.

⁸ Mubārak wuh shakhs hai, jis ke gunāh Khudāwān mahsūb na karogā.

⁹ Pas kyā yih mubārakbādī makhtūnon hī ke liye hai, yā nāmakhhtūnon ke liye bhī? Kyūnki hamārā dāwā yih hai, ki Ibrāhīm ke liye us kā imān rāstbāzī ginā gayā. ¹⁰ Pas kis hālat men ^e ginā gayā? Makhtūnī men, yā nāmakhhtūnī men? Makhtūnī men nahīn, balki nāmakhhtūnī men. ¹¹ Aur us ne khatna kā nishān pūyā, ki us imān kī rāstbāzī par muhr ho jāe, jo use nāmakhhtūnī kī hālat men hāsīl thā: tākī wuh un sab kā bāp thāhre, jo bāwujūd nāmakhhtūn hone ke imān lāte hain, aur un ke liye bhī rāstbāzī mahsūb kī jāe; ¹² aur un makhtūnon kā bāp ho, jo na sirf makhtūn hain, balki hamāre bāp Ibrāhīm ke us imān kī bhī pairawī karte hain, jo use nāmakhhtūnī kī hālat men hāsīl thā. ¹³ Kyūnki yih wāda kī wuh dunyā kā wāris hogā na Ibrāhīm se na us kī nasl se shari'at ke wasīle se kiya gayā thā, balki imān kī rāstbāzī ke wasīle se. ¹⁴ Kyūnki agar shari'atwāle hī wāris hon, to imān befūda rahā, aur wāda lāhāsīl thahrā. ¹⁵ Kyūnki shari'at to gazab paidā kartī hai; aur jahān shari'at nahīn, wahān 'udūl-hukmī bhī nahīn. ¹⁶ Isī wāste wuh mirās imān se miltī hai, tākī fazl ke taur par ho, aur wuh wāda kull nasl ke liye qāim rahe; na sirf us nasl ke liye jo shari'atwālī hai, balki us ke liye bhī, jo Ibrāhīm kī mānind imānwālī hai; wuhī ham sab kā bāp hai ¹⁷ (chunānchī, likhā hai, ki ^f Main ne tujhe bahut sī qaumon kā bāp banāyā;) us Khudā ke sāmne, jis par wuh imān lāyā, aur jo murdon ko zinda kartā hai, aur jo chizen

^a Paidāish 15. 6.

^d Zabūr 32. 1, 2.

^b Yā Ibrāhīm ne Khudā kā yaqtā kiya.

^e Yūn. kīs tarah.

^c Yūn. garz.

^f Paidāish 17. 5.

nahīn hai, un ko is tarah bulā letā hai, ki goyā wuh hai. ¹⁸ Wuh nāummedī kī hālat men ummed ke sāth imān lāyā, tāki is gaul ke bamūjib ki ^a Terī nāsl aisi hī hogī, wuh bahut sī qaumon kā bāp ho. ¹⁹ Aur wuh jo taqriban sau baras kā thā, bāwujūd apne murda se badan aur Sārāh ke rihm kī murdagi par lihāz karne ke, imān men za'if na hūā, ²⁰ aur na beimān hokar Khudā ke wa'de men shakk kiyā, balki imān men mazbūt hokar Khudā kī tamjīd kī; ²¹ aur us ko kāmīl i'tiqād hūā, ki jo kuchh us ne wa'da kiyā hai, wuh us ke pūrā karne par bhī qādir hai. ²² Isī sabab se yih us ke liye rāstbāzī ginā gayā. ²³ Aur yih bāt, ki imān us ke liye rāstbāzī ginā gayā, na sirf us ke liye likhī gayī; ²⁴ balki hamāre liye bhī, jin ke liye imān rāstbāzī ginā jāegā, is wāste ki ham us par imān lāe hai, jis ne hamāre Khudāwand Yisū' ko murdon men se jilāyā; ²⁵ wuh hamāre qusūron ke liye ^b hawāle kar diyā gayā, aur hamāre rāstbāz thāhrne ke liye ^b jilāyā gayā.

Imān ke sabab se Khudā ke sāth mel pānā, aur najāt kī ummed rakhni.

5 ¹ Pas jab ham imān se rāstbāz thāhre, to Khudā ke sāth apne Khudāwand Yisū' Masīh ke wasīle se sulh rakkhen; ² jis ke wasīle se imān ke sabab us fazl tak hamārī rasāī bhī hūī, jis par qāim hai; aur Khudā ke jalāl kī ummed par fakhr karen ^c. ³ Aur sirf yihī nahīn, balki musibaton men bhī fakhr karen; yih jānkar, ki musibat se sabr paidā hotā hai; ⁴ aur sabr se pukhtagī; aur pukhtagī se ummed paidā hotī hai: ⁵ aur ummed se sharmindagi hāsīl nahīn hotī, kyūnki Rūhu'l Quds jo ham

^a Paidāish 15. 5.

^b Yā sabab.

ko bakhshā gayā hai, us ke wasīle se Khudā kī mahabbat hamāre dilon men dālī gayī ^d hai. ⁶ Kyūnki jab ham kamzor hī the, to 'ain waqt par Masīh bedīnon kī khātir mūā. ⁷ Kisī rāstbāz kī khātir bhī mushkil se koī apnī jān degā: magar shāyad kisī nek ādmī ke liye koī apnī jān tak de dene kī jur'at kare. ⁸ Lekin Khudā apnī mahabbat kī khūbī ham par yūn zāhir kartā hai, ki jab ham gunahgār hī the, to Masīh hamārī khātir mūā. ⁹ Pas jab ham us ke khūn ke bā'is ab rāstbāz thāhre, to us ke wasīle se gazab i Ilāhī se zarūr hī bachenge: ¹⁰ Kyūnki jab bāwujūd dushman hone ke, Khudā se us ke Bete kī maut ke wasīle se hamārā mel ho gayā, to mel hone ke ba'd to ham us kī zindagi ke sabab se zarūr hī bachenge; ¹¹ aur sirf yihī nahīn, balki apne Khudāwand Yisū' Masīh ke sabab, jis ke wasīle se ab hamārā Khudā ke sāth mel ho gayā, Khudā par fakhr bhī karte hai.

Adam ke sabab se gunāh aur maut kā phailnā; Masīh kī taraf se fazl aur zindagi kā gālīb honā.

¹² Pas jis tarah ek ādmī ke sabab se gunāh dunyā men āyā, aur gunāh ke sabab maut āī, aur yūn maut sab ādmion men phail gayī, is liye ki sab ne gunāh kiya—¹³ kyūnki shari'at ke diye jāne tak dunyā men gunāh to thā: inagar jabān shari'at nahīn. wahān gunāh mah-sūb nahīn hotā. ¹⁴ Tāham Adam se lekar Mūsā tak maut ne up par bhī bādshāhī kī, jinhon ne us Adam kī nāfarmānī kī tarah, jo ānewāle kā misl thā, gunāh na kiyā thā. ¹⁵ Lekin qusūr kā jo hāl hai, wuh fazl kī ni'mat kā nahīn. Kyūnki jab ek shakhs ke qusūr se bahut se ādmī mar gaye, to Khudā kā fazl

^c Yā karte hai.

^d Yā bahāl gayī.

aur us kī jo baḥshish ek hī ádmī, ya'nī Yisú. Masīh ke fazl se paidá hūi, bahut se ádmīon par zarūr hī ifrāt se nāzil hūi. ¹⁶ Aur jaisá ek shakhs ke gunáh karne ká anjám húa, baḥshish ká waisá hál nahīn; kyūnki ek hī ke sabab se wuh faisala húa, jis ká natīja sazá ká hukm thá^a; magar bahutere qusúron se aisī ni'mat paidá hūi, jis ká natīja yih húa ki log rástbáz thahre. ¹⁷ Kyūnki jab ek shakhs ke qusúr ke sabab maut ne us ek ke zarī'e se bádsháhi kī; to jo log fazl aur rástbázi kī baḥshish ifrāt se hásil karte haiñ, wuh ek shakhs, ya'nī Yisú. Masīh ke wasile se, hamesha kī zindagi men zarūr hī bádsháhi karenge. ¹⁸ Garaz, jaisá kī ek qusúr ke sabab wuh faisala húa, jis ká natīja sab ádmīon kī sazá ká hukm thá; waisá hī rástbázi ke ek kám ke wasile se sab ádmīon ko wuh ni'mat milí, jis se rástbáz thahrke zindagi páen. ¹⁹ Kyūnki jis tarah ek hī shakhs kī náfarmání se bahut se log gunahgár thahre, usí tarah ek kī farmánbardári se bahut se log rástbáz thahrenge. ²⁰ Aur bích men shari'at á maujúd hūi, táki qusúr ziyáda ho jáe; magar jahán gunáh ziyáda húa, wahán fazl us se bhí niháyat ziyáda húa: ²¹ táki jis tarah gunáh ne maut ke sabab se bádsháhi kī, usí tarah fazl bhí, hamáre Khudá-wand Yisú. Masīh ke wasile se, hamesha kī zindagi ke liye, rástbázi ke zarī'e se bádsháhi kare.

Fazl ke sabab se gunáh józ nahīn, balki us kī hukúmat torī jdtí hai.

6 ¹ Pas ham kyá kahē? Kyá gunáh karte rahē, táki fazl

ziyáda ho? ² Hargiz nahīn! Ham jo gunáh ke i'tibár se mar gaye, kyúnkar us men áyanda ko zindagi guzāren? ³ Kyá tum nahīn jánte, kī ham jitnon ne Masīh Yisú. men shámil hone ká baptisma^b liyá, to us kī maut men shámil hone ká baptisma^c liyá? ⁴ Pas maut men shámil hone ká baptisma^c ke wasile se ham us ke sáth dafn hūe; táki jis tarah Masīh Báp ke jalál ke wasile se murdon men se jiláyá gayá, usí tarah ham bhí nayi zindagi kī ráh^d chalen. ⁵ Kyūnki jab ham us kī maut kī mushábahat se us ke sáth paiwasta ho gaye, to beshakk us ke jī uṭhne kī mushábahat se bhí us ke sáth paiwasta hongē. ⁶ Chunánchi ham jánte haiñ, kī hamári purání insániyat us ke sáth is liye salib dí gayi, kī gunáh ká badan bekár ho jáe, táki ham áge ko gunáh kī gulámi men na rahē. ⁷ Kyūnki jo múá, wuh gunáh se barí húa^e. ⁸ Pas jab ham Masīh ke sáth múe, to hamen yaqín hai kī us ke sáth jenge bhí; ⁹ kyūnki yih jánte haiñ kī Masīh jab murdon men se jī uṭhá hai to phir nahīn marne ká; maut ká phir us par ikhtiyár nahīn hone ká. ¹⁰ Kyūnki Masīh jo múá, gunáh ke i'tibár se ek bár múá; magar ab jo jítá hai, Khudá ke i'tibár se jítá hai. ¹¹ Isí tarah tum bhí apne áp ko gunáh ke i'tibár se morda, magar Khudá ke i'tibár se Masīh Yisú. men zinda samjho.

¹² Pas gunáh tumháre fání badan men bádsháhi na kare, kī tum us kī khwáhishon ke tábi' raho. ¹³ Aur apne a'zá nárástí ke hathyár hone ke liye gunáh ke hawáale na kiyá karo; balki apne áp ko murdon

^a Yún. sazá ke hukm ke liye faisala húa.

^b Yá maut men istilág.

^b Yá Yisú. Masīh men istilág.

^d Yún. zindagi kī táragi men.

^e Yá rástbáz thahré.

men se zinda jánkar Khudá ke hawále karo, aur apne a'zá rástbázi ke hathyár hone ke liye Khudá ke hawále karo. ¹⁴ Is liye ki gunáh ká tum par ikhtiyár na hogá, kyunki tum shari'at ke mátaht nahín, balki fazl ke mátaht ho.

¹⁵ Pas kyá húá? kyá ham is liye gunáh karen, ki shari'at ke mátaht nahín, balki fazl ke mátaht hai? Hargiz nahín! ¹⁶ Kyá tum nahín jánte, ki jis ki tábi'dári ke liye apne ap ko gulámon ki tarah hawále kar dete ho, usí ke gulám ho, jis ke tábi'dár ho; khwáh gunáh ke, jis ká anjám maut hai^a; khwáh tábi'dári ke, jis ká anjám rástbázi hai^b. ¹⁷ Lekin Khudá ká shukr hai, ki ágarchi tum gunáh ke gulám the, táham dil se us ta'lím ke tábi'dár ho gaye, jis ke sánche men tum dhále gaye the; ¹⁸ aur gunáh se ázád hokar rástbázi ke gulám ho gaye. ¹⁹ Main tumhári insáni kamzori^c ke sabab insáni taur par kahtá hún: jis tarah tum ne apne a'zá badkári karne ke liye nápakí aur badkári ki gulámi ke hawále kiye the, usí tarah ab apne a'zá pák hone ke liye rástbázi ki gulámi ke hawále kar do. ²⁰ Kyunki jab tum gunáh ke gulám the, to rástbázi ke i'tibár se ázád the. ²¹ Pas jin báton se tum ab sharminda ho, un se tum us waqt kyá phal páte the? kyunki un ká anjám to maut hai. ²² Magar ab gunáh se ázád, aur Khudá ke gulám hokar, tum ko apná phal milá, jis se pákizagi hásil hotí hai, aur is ká anjám hamesha ki zindagi hai. ²³ Kyunki gunáh ki mazdúri maut hai, magar Khudá ki bakhshish^d hamáre Khudáwand Masíh Yisú^e men hamesha ki zindagi hai.

Masíh ke sáth wábastá hokar Masíhi ká shari'at se ázád ho jáná.

7 ¹ Ai bháiyó, kyá tum nahín jánte, (main un se kahtá hún jo shari'at se wáqif hai,) ki jab tak ádmí jitá hai, usí waqt tak shari'at us par ikhtiyár rakhtí hai? ² Chunaníchi jis 'aurat ká shauhar maujúd hai, wuh shari'at ke muwáfiq apne shauhar ki zindagi tak us ke band men hai; lekin agar shauhar mar gayá, to wuh shauhar ki shari'at se chhút gayí. ³ Pas agar shauhar ke jíte jí दूसरे mard ki ho jáe, to záníya kahláegi; lekin agar shauhar mar jáe, to wuh us shari'at se ázád hai, yahán tak ki agar दूसरे mard ki ho bhí jáe, to záníya na thahregi. ⁴ Pas ai mere bháiyó, tum bhí Masíh ke badan ke wasíle se shari'at ke i'tibár se is liye murda ban gaye, ki us दूसरे ke ho jáo, jo murdon men se jíláyá gayá, táki ham sab Khudá ke liye phal paidá karen. ⁵ Kyunki jab ham jismání the, to gunáh kí raghatein, jo shari'at ke bá'is paidá hotí thín, maut ká phal paidá karne ke liye hamáre a'zá men tásir kartí thín. ⁶ Lekin jis chíz kí qaid men the, us ke i'tibár se markar, ab ham shari'at se aise chhút gaye, ki rúh ke naye taur par^e, na ki laizon^f ke puráne taur par, khidmat karte hai.

Gunáh ko zahir karná, na ki us se chhuráná, shari'at ká kám hai.

⁷ Pas ham kyá kahén? Kyá shari'at gunáh hai? Hargiz nahín! Balki bagair shari'at ke main gunáh, ko na pahchántá; masalan, agar shari'at yih na kahtí, ki Tú lálach na kar, to main lálach ko na jántá; ⁸ magar gunáh ne mauqa^g pákar,

^a Yá khwáh gunáh ke ho maut ke liye.

^b Yún. tumháre jism ki kamzori.

^c Yún. rúh ki tásáq men.

^b Yá khwáh tábi'dári ke ho rástbázi ke liye.

^d Yá ní'mat.

^f Yún. harf.

hukm ke zarī'e se mujh men har tarah kā lālach paidā kar diyā: kyūnki shari'at ke bagair gunāh nūrda hai. ⁹ Ek zaināne men shari'at ke bagair main zinda thā; magar jab hukm āyā, to gunāh zinda ho gayā, aur main mar gayā; ¹⁰ aur jis hukm kā manshā zindagi thā, wuhī mere haqq men maut kā bāis ban gayā: ¹¹ kyūnki gunāh ne mauqā' pākār, hukm ke zarī'e se mujhe bahkāyā, aur usī ke zarī'e se mujhe mar bhī dālā. ¹² Pas shari'at pāk hai, aur hukm bhī pāk, aur rāst, aur achchhā hai. ¹³ Pas jo chiz achchhī hai, kyā wuh mere liye maut thahī? Hargiz nahīn! Balki gunāh ne, achchhī chiz ke zarī'e se mere liye maut paidā karke, mujhe mar dālā; tāki us kā gunāh honā zāhir ho, aur hukm ke zarī'e se gunāh hadd se ziyādā makrūh malūm ho. ¹⁴ Kyūnki ham jānte haij ki shari'at to rūhānī hai, magar main jismānī, aur gunāh ke hāth bīkā hūā hūn. ¹⁵ Aur jo main kartā hūn us ko nahīn jāntā; kyūnki jis kā main irāda kartā hūn, wuh nahīn kartā, balki jis se mujh ko nafrat hai, wuhī kartā hūn. ¹⁶ Aur agar main us par 'amal kartā hūn, jis kā irāda nahīn kartā, to main māntā hūn ki shari'at khūb hai. ¹⁷ Pas is sūrat men us kā karnewālā main na rahā, balki gunāh hai jo mujh men basā hūā hai. ¹⁸ Kyūnki main jāntā hūn ki mujh men, ya'nī mere jism men, koīneki basī hūī nahīn: albaata irāda to mujh men maujūd hai, magar nek kām mujh se ban nahīn parte. ¹⁹ Chunānchi jis uekī kā irāda kartā hūn, wuh to nahīn kartā: magar jis badī kā irāda nahīn kartā, use kar letā hūn. ²⁰ Pas agar main wuh kartā hūn

jis kā irāda nahīn kartā, to us kā karnewālā main na rahā, balki gunāh hai jo mujh men basā hūā hai. ²¹ (Jaraz main aīsī shari'at pātā hūn, ki jab nekī kā irāda kartā hūn, to badī mere pās ā maujūd hotī hai. ²² Kyūnki bātini insāniyat ke rū se to main Khudā ki shari'at ko bahut pasand kartā hūn: ²³ magar mujhe apne a'zā men ek āur tarah kī shari'at nazar ātī hai, jo merī 'aql kī shari'at se larkar, mujhe us gunāh kī shari'at kī qaid men le ātī hai, jo mere a'zā men maujūd hai. ²⁴ Hāe, main kaisā kambakht ādmī hūn! is maut ke badan se mujhe kaun chhurāegā? ²⁵ Apne Khudāwand Yisū' Masīh ke wasile se Khudā kā shukr kartā hūn. (Jaraz main khud apnī 'aql se to Khudā kī shari'at kā, magar jism se gunāh kī shari'at kā mahkūm hūn.

Rūh'ul Quds kī tāsīr se Masīhī ke dil men taskīn, aur chūl chalan kī taqdis.

8 ¹ Pas ab, jo Masīh Yisū' men haij, un par sazā kā hukm nahīn. ² Kyūnki zindagi ke Rūh kī shari'at ne, Masīh Yisū' men, mujhe^b gunāh aur maut kī shari'at se āzād kar diyā. ³ Is liye kī jo kām shari'at, jism ke sabab kamzor hokar, na kar sakī, wuh Khudā ne kiyā; ya'nī us ne apne Bete ko gunāhālūda^c jism kī sūrat men aur gunāh kī qurbānī ke liye^d bhejkar, jism men gunāh kī sazā kā hukm diyā: ⁴ tāki shari'at kā taqāzā ham men purā ho, jo jism ke mutābiq nahīn, balki rūh ke mutābiq chalte haij. ⁵ Kyūnki jo jismānī^e haij, wuh jismānī bāton ke khayāl men rahte haij; lekin jo rūhānī^f haij,

^a Yūn. hadd se ziyādā gunahgār ban jāo.

^b N. tujhe.

^c Yūn. gunāh ke.

^d Ya gunāh ke sabab.

^e Yūn. jism ke mutābiq.

^f Yūn. rūh ke mutābiq.

wuh rúhání báton ke khayál men rahte hain. ⁶ Aur jismání niyat maout hai; magar rúhání niyat zindagi aur itminán hai: ⁷ is liye ki jismání niyat Khudá ki dushmani hai; kyúñki hai, to Khudá ki shari'at ke tábi' hai, na ho sakti hai: ⁸ aur jo jismání^a hain, wuh Khudá ko khush nahin kar sakte. ⁹ Lekin tum jismání^a nahin, balki rúhání^b ho, basharte ki Khudá ká Rúh tum men basá húa hai. Magar jis men Masih ká Rúh nahin, wuh us ká nahin. ¹⁰ Aur agar Masih tum men hai, to badan to gunáh ke sabab se murda hai; magar rúh rástbázi ke sabab se zinda^c hai. ¹¹ Aur agar usi ká Rúh tum men basá húa hai, jis ne Yisú' ko murdon men se jiláyá, to jis ne Masih Yisú' ko murdon men se jiláyá, wuh tumháre fání badanon ko bhí apne us Rúh ke wasile se zinda karegá, jo tum men basá húa hai.

¹² Pas, ai bháiyó, ham qarzdár to hain, magar jisn ke nahin, ki jism ke mutábiqu zindagi guzáren. ¹³ Kyúñki agar tum jisn ke mutábiqu zindagi guzároge, to zarúr maroge. Aur agar rúh se badan ke kámon ko nest o nábud^d karoge, to jíte rahoge. ¹⁴ Is liye ki jitne Khudá ke Rúh ki hidáyat se chalte hain, wuhí Khudá ke bete hain. ¹⁵ Kyúñki tum ko gulámi kí rúh nahin milí, jis se phir dar paidá ho; balki lepálak hone kí rúh milí, jis se ham Abbá, ya'ní ai Báp, kahkar pukárte hain. ¹⁶ Rúh khud hamári rúh ke sáth milkar gawáhi detá hai, ki ham Khudá ke farzand hain. ¹⁷ Aur agar farzand hain, to wáris bhí hain; ya'ní Khudá ke wáris, aur Masih ke hammirás; basharte ki ham us ke sáth dukh

utháen, táki us ke sáth jalál bhí páen.

Khudá ke Rúh se hál kí kamzoriyon men madad, aur dukhon ká nek anjám hásil honá.

¹⁸ Kyúñki meri dánist men is zamáne ke dukh dard is láiq nahin, kí us jalál ke muqábil ho saken, jo ham par záhir honewálá hai.

¹⁹ Kyúñki makhlúqát kamál árzú se Khudá ke beton ke záhir hone kí ráh dekhti hai. ²⁰ Is liye ki makhlúqát batálat ke ikhtiyár men kar di gayi thi, na apni khushi se, balki us ke bá'is se, jis ne us ko ²¹ is ummed par batálat ke ikhtiyár men kar diya, kí^e makhlúqát bhí faná ke qabze se chhútkar, Khudá ke farzandon ke jalál ki ázádi men dákhil ho jáegi. ²² Kyúñki ham ko ma'lúm hai, kí sári makhlúqát milkar ab tak karáhti hai, aur dard i zih men pari tarapti hai. ²³ Aur na faqat wuhí, balki ham bhí, jinhen Rúh ke pahle phal mile hain, ap apne batin men karáhte hain, aur lepálak hone, ya'ní apne badan kí makhlási, kí ráh dekhte hain. ²⁴ Chunáñchi hamen ummed ke wasile se naját milí; magar jis chíz kí ummed hai, jab wuh nazar á jáe, to phir ummed kaisi? kyúñki jo chíz koi dekh rahá hai, us kí ummed kyá karegá? ²⁵ Lekin jis chíz ko nahin dekhte, agar ham us kí ummed karen, to sabr se us kí ráh dekhte hain.

²⁶ Isi tarah Rúh bhí hamári kamzori men madad kartá hai, kyúñki jis taur se ham ko dú's mángni cháhiye wuh nahin áti; magar Rúh khud aisi áhep bhar bharke hamári shafá'at kartá hai, jin ká bayán nahin ho saktá. ²⁷ Aur dilon ka parakhne-

^a Yún. jism men.

^b Yún. rúh men.

^c Yún. zindagi.

^d Yún. murda.

^e Yá us ko ummed par batálat ke ikhtiyár men kiyá, kyúñki wg.

wálá jántá hai, ki Rúh ki kyá níyat hai: kyúñki wuh Khudá kí marzĩ ke muwáfiq muqaddason kí shafá'at kartá hai. ²⁸ Aur ham ko ma'lúm hai, ki sab chízen milkar Khudá se mahabbat rakhnewálon ke liye bhaláí paidá kartí hain; ya'ní un ke liye, jo Khudá ke iráde ke muwáfiq buláe gaye. ²⁹ Kyúñki jinhen us ne pahle se jáná, unhen pahle se muqarrar bhí kiyá, ki us ke Beṭe ke hamshakl^a hon, táki wuh bahut se bháiyon men pahlautá thahre: ³⁰ aur jin ko us ne pahle se muqarrar kiyá, unhen buláyá bhí: aur jinhen buláyá, un ko rástbáz bhí thahráyá: aur jin ko rástbáz thahráyá, un ko jalál bhí bakhshá.

Khudá kí mahabbat ká galaba, aur us ke barguzidon kí fath.

³¹ Pas ham in báton kí búbat kyá kahen? Agar Khudá hamári taraf hai, to kaun hamára mukhálif hai? ³² Jis ne apne Beṭe hí ko dareg na kiyá, balki ham sab kí khátir use hawáale kar diyá, wuh us ke sáth aur sab chízen bhí hamen kis tarah na bakhshégá? ³³ Khudá ke barguzidon par kaun nálish karegá? Khudá wuh hai jo un ko rástbáz thahrátá hai^b; ³⁴ kaun hai jo mujrim thahráégá? Masih Yisú^c wuh hai jo mar gayá, balki murdon men se^d jí bhí uthá, aur Khudá kí dahiní taraf hai, aur hamári shafá'at bhí kartá hai^e. ³⁵ Kaun ham ko Masih kí mahabbat se judá karegá? Musibat, yá tangi, yá zulm, yá kál, yá nangápan, ya khatra, yá talwár? ³⁶ Chunánchi likhá hai, ki

^a Ham teri khátir din bhar ján se máre játe hain;

^a Yún. Beṭe kí súrat ke hamshakl.

^b N. murdon men se na dárad.

^c Zabúr 44. 22. ^f Yún. mal'in.

^d Yún. aur báp.

^e Yún. Isráil se.

Ham to zabh honewáli bheron ke barábar gine gaye.

³⁷ Magar in sab háláton men, us ke wasile se jis ne ham se mahabbat kí, ham ko fath se bhí barhkar galaba hásil hotá hai. ³⁸ Kyúñki mujh ko yaqín hai, ki Khudá kí jo mahabbat hamáre Khudáwánd Masih Yisú^c men hai, us se ham ko na maut judá kar sakegi, na žindagi, ³⁹ na firishte, na hukúmaten, na hál kí, na istiqbál kí chízen, na qudraten, na balandí, na pastí, na koí aur makhlúq.

Yahudion ke beimán rahne par Rasúl ká afsos. Khudá ká fazl Khudá ke iráde hí par mauqúf hai.

¹ Main Masih men sach kahtá **9** hún, jhúth nahín boltá, aur merá dil bhí Rúhu'l Quds men gawáhi detá hai, ² ki mujhe bará gam hai, aur merá dil barábar dukhtá rahtá hai. ³ Kyúñki mujhe yahán tak manzúr hotá, ki apne bháiyon kí khátir, jo jism ke rú se mere qarábati hain, main khud Masih se mahrúm^f ho játá; ⁴ wuh Isráilí hain; aur lepálak hone ká haqq, aur jalál, aur 'uhúd, aur shari'at^g, aur 'ibádat, aur wa'de unhín ke hain; ⁵ aur qaum ke buzurg^h unhín ke húe hain, aur jism ke rú se Masih bhí unhín men se húa, jo sab ke úpar aur ábad tak Khudá e mahmúd hai. **Amin.** ⁶ Lekin yih bát nahín, ki Khudá ká kalám bátíl ho gayá. Is liye ki jo Isráil kí auládⁱ hain, wuh sab Isráilí nahín. ⁷ Aur na Ibráhim kí nasl hone ke sabab se sab farzand thahre; balki yih likhá hai, ki ⁸ Izháq hí se terí nasl kahláegi:

^b Yá Kyá Khudá, jo . . . hai?

^d Yá Kyá Masih Yisú, jo . . . hai?

^e Yún. shari'at ká diyá jáná.

^f Paidáish 21. 12.

⁸ ya'ni jismání farzand Khudá ke farzand nahín; balki wa'de ke farzand nasl gíne játe hain. ⁹ Kyún-ki wa'de ká qaul yih hai, ki ^a Main is waqt ke mutábíq áúngá, aur Sáráh ke betá hogá. ¹⁰ Aur sirf yihí nahín, balki Ribqáh bhí ek shakhs, ya'ni hamáre báp Izhák se hámila thí; ¹¹ aur abhí tak na to larke paidá hue the, aur na unhon ne nekí yá badí kí thí; ki us se kahá gayá, ki ^b Bará chhote kí khidmat karegá; ¹² táki Khudá ká iráda, jo barguzidagi par mauqúf hai, a'mál par ma'ni na thahre, balki bulánewále par. ¹³ Chunán-chi likhá hai, ki ^c Main ne Ya'qúb se to mahabbat kí, magar 'Esáú se nafrat.

¹⁴ Pas ham kyá kahen? Kyá Khudá ke hán beinsáfi hai? Hargiz nahín! ¹⁵ Kyúnki wuh Músá se kahtá hai, ki ^d Jis par rahm karná manzúr hai, us par rahm karúngá; aur jis par tars kháná manzúr hai, us par tars kháúngá. ¹⁶ Pas yih na iráda karnewále par munhasar hai, na daur dhúp karnewále par, balki rahm karnewále Khudá par. ¹⁷ Kyúnki kitáb i muqáddas men Fir'aun se kahá gayá hai ^e, ki 'Main ne isí liye tujhe khará kiya hai, ki teri wajh se apní qudrat záhir karún, aur merá nám tamám rú e zamin par mashhúr ho. ¹⁸ Pas wuh jis par cháhtá hai rahm kartá hai, aur jise cháhtá hai use sakht kar detá hai.

¹⁹ Pas tú mujh se kahegá, Phir wuh kyún 'aib lagátá hai? Kaun us ke iráde ká muqábalá kartá hai? ²⁰ Ai insán, bhalá tú kaun hai, jo Khudá ke sámnne jawáb detá hai?

Kyá baní húi chiz banánewále se kah saktí hai, ki Tú ne mujhe kyún aisá banáya? ²¹ Kyá kumhár ko mittí par ikhtiyár nahín, ki ek hí launde men se ek bartan 'izzat ke liye banáe, aur दूसरा be'izzat ke liye? ²² Pas kyá ta'ajjub hai, agar Khudá, apná gazab záhir karne, aur apní qudrat áshkúrá karne ke iráde se, gazab ke bartanon ke sáth, jo halákat ke liye taiyár hue the, niháyat tahanumul se pesh áya: ²³ aur yih is liye húa ki apne jalál kí daulat rahm ke bartanon ke zarí'e se áshkúrá kare, jo us ne jalál ke liye pahle se taiyár kiye the, ²⁴ ya'ni hamáre zarí'e se, jinhen us ne na faqat Yahúdiyon men se, balki gair-qaumon men se bhí buláya. ²⁵ Chunán-chi Hoshe' kí kitáb men bhí Khudá yún farmátá hai, ki

⁸ Jo merí ummat na thí, use apní ummat kahúngá;

Aur jo piyári na thí, use piyári kahúngá.

²⁶ ^b Aur aisá hogá, ki jis jagah un se yih kahá gayá thá, ki Tum merí ummat nahín ho,

Usí jagah wuh zinda Khudá ke bete kahláenge.

²⁷ Aur Yasha'yáh Isráil kí bábat pukárkar kahtá hai, ki ¹ Go baní Isráil ká shumár samundar kí ret ke barábar ho, táham un men se thore hí buchege ^k. ²⁸ Kyúnki Khudáwand apne kalám ko tamám aur munqata' karke ^l us ke mutábíq zamin par 'amal karegá. ²⁹ Chunán-chi Yasha'yáh ne pahle bhí kahá hai, ki

^m Agar Rabbu'l' afwáj hamári kuchh nasl báqí na rakhtá,

^a Paidáish 18. 10, 14. ^b Paidáish 25. 23.

^c Yún. *Kitáb Fir'aun se kahtá hai.*

^d Hoshe' 1. 10. ^e Yasha'yáh 10. 22, 23.

^f Yún. *khátim karke aur band karke.*

^g Mal'áki 1. 2, 3. ^d Khurúj 33. 19.

^h Khurúj 9. 16.

ⁱ Hoshe' 2. 23.

^j Yún. *ek baqiya bachega.*

^m Yasha'yáh 1. 9.

To ham Sodom ki mánind, aur 'Amoráh ke barábar ho játe.

³⁰ Pas ham kyá kuhen? Yih, ki gair-quumon ne, jo rástbázi kí talásh na kartí thín, rástbázi hásil kí, ya'ní wuh rástbázi jo imán se hai: ³¹ magar Isráil, jo rástbázi kí shari'at kí talásh kartá thá, us shari'at tak na pahunchá. ³² Kis liye? Is liye ki unhon ne imán se nahín, balki goyá a'mál se us kí talásh kí. Unhon ne us thokar kháne ke patthar se thokar kháí; ³³ chunánchi likhá hai ki

"Dekho, main Siyyon men thes lagne ká patthar, aur thokar kháne kí chatán rakhtá hún; Aur jo us par imán láegá, wuh sharminda na hogá.

Yahúdí is liye námaqbul húa, kí unhon ne imán kí rástbázi ko manzúr na kiya.

IO ¹ Ai bháiyó, mere dil kí áرزú^a, aur un ke liye Khudá se meri du'á yih hai, ki wuh naját páeg. ² Kyúnki main un ká gawáh hún, ki wuh Khudá ke báre men gairat to rakhte hai, magar samajh ke sáth nahín. ³ Is liye ki wuh Khudá kí rástbázi se náwáqif ho- kar, aur apní rástbázi qáim karne kí koshish karke, Khudá kí rást- bázi ke tábi' na húa. ⁴ Kyúnki har ek imán lánewále kí rástbázi ke liye Masíh shari'at ká anjám hai. ⁵ Chunánchi Músá ne yih likhá hai, ki "Jo shakhs us rástbázi par 'amal kartá hai jo shari'at se hai, wuh usí kí wajh se zinda rahegá. ⁶ Magar jo rástbázi imán se hai, wuh yún kahtí hai, ki Tú apne dil men yih na kah, ki ^d Ásmán par

kaun charhegá? (ya'ní Masíh ke utár láne ko): ⁷ yá, ^e Gahráo men kaun utregá? (ya'ní Masíh ko murdon men se jilákar úpar láne ko). ⁸ Balki kyá kahtí hai? yih. kí 'Kalám tere nazdik hai, balki tere munh aur tere dil men hai: yih wuhí imán ká kalám hai, jis kí ham manádí karte hai; ⁹ kí agar tú apní zabán se Yisú' ke Khudáwánd hone ká iqrár kare, aur apne dil se imán láe, kí Khudá ne use murdon men se jiláyá, to naját páegá. ¹⁰ Kyúnki rástbázi ke liye imán láná dil se hotá hai; aur naját ke liye iqrár munh se kiya játá hai. ¹¹ Chunánchi kitáb i muqaddas yih kahtí hai, kí "Jo koí us par imán láegá, wuh sharminda na hogá. ¹² Kyúnki Ya- húdíon aur Yúuáníon men kuchh farq nahín; is liye kí wuhí sab ká Khudáwánd hai, aur apne sab du'á mángnewálon^h ke liye faiyázⁱ hai. ¹³ Kyúnki ^k Jo koí Khudáwánd ká nám legá^l, naját páegá. ¹⁴ Magar jis par wuh imán nahín láe, us se kyúnkar du'á mángen^m? aur jis ká zikr unhon ne nahín suná, us par imán kyúnkar láeu? aur bagair manádí karnewále ke kyúnkar sunen? ¹⁵ Aur jab tak wuh bheje na jáen, manádí kyúnkar karen? Chunánchi likhá hai, kí ⁿ Kyá hí khushnumá hai un ke qadam, jo achchhi chizon kí khushkhabari dete hai!

¹⁶ Lekin sab ne is khushkhabari par kán na dhará. Chunánchi Ya- sha'yáh kahtá hai, kí ^o Ai Khudá- wánd, hamáre paigám ká kis ne yaqín kiya hai? ¹⁷ Pas imán sun- ne^p se paidá hotá hai, aur sunná^p

^a Yasha'yáh 23. 16.

^d Istisná 30. 12.

^e Yasha'yáh 23. 16.

^k Yo'el 2. 32.

ⁿ Yasha'yáh 52. 7.

^b Yún. razámandí.

^e Istisná 30. 13.

^h Yún. sab pukárnewálon.

^o Yasha'yáh 53. 1.

^c Abbáz 13. 5.

^f Istisná 30. 14.

ⁱ Yún. dáulatmand.

^m Yún. use kyúnkar pukáren?

^p Yá paigám.

Masīh ke kalām se. ¹⁸ Lekin main kahtā hūn; Kyā unhon ne nahīn sunā? Beshakk sunā: chunānchi likhā hai, ki

^a Un ki āwāz tamām rū e zamīn par,

Aur un ki bāteṅ dūnyā ki hadd tak pahunchīn.

¹⁹ Phir main kahtā hūn; Kyā Isrāīl wāqif na thā? Awwal to Mūsā kahtā hai, ki

^b Main un se tum ko gairat dilā-ūngā jo qaum hī nahīn,

Ek nādān qaum se tum ko gussa dilāūngā.

²⁰ Phir Yasha'yāh barā diler hokar yih kahtā hai, ki

^c Jinhon ne mujhe nahīn dhūndhā, unhon ne mujhe pā liyā;

Jinhon ne mujh se nahīn pūchhā, un par main zāhir ho gayā.

²¹ Lekin Isrāīl ke haqq meṅ yūn kahtā hai, ki ^d Main dīn bhar ek nāfarmān aur hujjatī ummat ki taraf apne hāth barhāe rahā.

Yahūdīon ke nāmaqbūl hone se gair-qaumon ko najāt milnā, aur ākhīr-kār dono kā Khudā ki bādshāhat meṅ shāmil honā.

II ¹ Pas main kahtā hūn, kyā Khudā ne apnī ummat ko radd kar diyā? Hargiz nahīn! Kyūnki main bhī Isrāīlī, Ibrāhīm ki nasl, aur Binyāmīn ke qabīle meṅ se hūn. ² Khudā ne apnī us ummat ko radd nahīn kiyā, jise us ne pahle se jānā. Kyā tum nahīn jānte ki kitāb i muqaddas Eliyyāh ke zikr meṅ kyā kahtī hai? ki wuh Khudā se Isrāīl ki yūn faryād kartā hai, ki ³ Ai Khudāwand, unhon ne tere nabīon ko qatl kiyā, aur teri

qurbāngāhon ko dhā diyā; ab main akelā bāqī hūn, aur wuh merī jān ke bhī khwāhān hain.

⁴ Magar jawāb i ilāhī us ko kyā milā? Yih, ki

^e Main ne apne liye sāt hazār ādmī bachā rakkhe hain, jinhon ne Ba'al ke āge ghuṭne nahīn ṭeke.

⁵ Pas isī tarah is waqt bhī, fazl se barguzīda hone ke bā'is, kuchh bāqī hain.

⁶ Aur agar fazl se barguzīda hain, to a'māl se nahīn; warna fazl fazl na rahā.

⁷ Pas natīja kyā hūā? Yih, ki Isrāīl jis chiz ki talāsh kartā hai, wuh us ko na milī,

magar barguzīdon ko milī, aur bāqī sakht kiye gaye.

⁸ Chunānchi likhā hai, ki ^f Khudā ne unheṅ āj ke dīn tak sust tabī'at^h dī,

aur aise kām jo na dekhēn, aur aise kām jo na sunēn.

⁹ Aur Dāūd kahtā hai, ki

ⁱ Un kā dastarkhwān un ke liye jāl, aur phāndā,

Aur ṭhokar khāne aur sazā kā bā'is ban jāe:

¹⁰ Un ki ānkhon par tārikī ā jāe, tāki na dekhēn;

Aur tū un ki pīṭh hamesha jhukāe rakh.

¹¹ Pas main kahtā hūn, ki kyā unhon ne aise ṭhokar khāī ki gir paren?

Hargiz nahīn! Balki un ki lagzish^k se gair-qaumon ko najāt milī, tāki unhen gairat āe.

¹² Pas jab un ki lagzish^k dūnyā ke liye daulat kā bā'is, aur un kā ghatnā gair-qaumon ke liye daulat kā bā'is

hūā, to un kā bharpūr honā zarūr hī daulat kā bā'is hogā.

¹³ Main yih bāteṅ tum gair-qaumon se kahtā hūn. Chūnki main gair-qaumon kā rasūl hūn, is liye apnī khidmat ki barāī kartā hūn:

¹⁴ tāki kisī tarah se apne qaum-

^a Zabūr 19. 4.

^b Istisnā 32. 21.

^c Yasha'yāh 65. 1.

^d Yasha'yāh 65. 2.

^e 1 Salātīn 19, 14.

^f 1 Salātīn 19. 18.

^g Yasha'yāh 29. 10.

^h Zabūr 69. 22, 23.

ⁱ Yūn. dehoshtī kī rūh.

^k Yā kō qusūr.

wálon^a ko gairat dilákar, un men se ba'z ko naját diláúñ. ¹⁵ Kyúñki jab un ká khárij ho jáná dunyá ke á milne ká bá'is húa, to kyá un ká maqbúl honá murdon men se ji úthne ke barábar na hogá? ¹⁶ Jab nazr ká pahlá perá pák thahrá, to súra gundhá húa áta bhi pák hai; aur jab jar pák hai, to dáliyán bhi aisí hí hain. ¹⁷ Lekin agar ba'z dáliyán torí gayín, aur tú janglí zaitún hokar un kí jagah paiwand húa, aur zaitún kí rangandár jar men sharík ho gayá; ¹⁸ to tú un dáliyon ke muqábale men fakhr na kar; aur agar fakhr karegá, to ján rakh kí tú jar ko nahín, balki jar tujh ko sambháltí hai. ¹⁹ Pas tú kahégá, kí Dáliyán is liye torí gayín kí main paiwand ho jáúñ. ²⁰ Achchhá, wuh to befnání ke sabab torí gayín, aur tú imán ke sabab qáim hai; pas magrúr na ho, balki khauf kar. ²¹ Kyúñki jab Khudá ne aslí dáliyon ko na chhorá, to tujh ko bhi na chhoregá. ²² Pas Khudá kí mihrbání aur sakhtí ko dekh: sakhtí un par jo gir gaye hain; aur Khudá kí mihrbání tujh par, basharte kí tú us mihrbání par qáim rahe: warna tú bhi káú dala jáegá. ²³ Aur wuh bhi, agar beimán na rahen, to paiwand kiye jáenge: kyúñki Khudá unhen paiwand karke bahál karne par qádir hai. ²⁴ Is liye kí jab tú zaitún ke us darakht se katkar, jis kí asl janglí hai, asl ke barkhiláf achchhe zaitún men paiwand ho gayá, to wuh jo asl dáliyán hain apne zaitún men zarúr hí paiwand ho jáengí.

²⁵ Ai bháiyó, kahín aisá na ho kí

tum apne ap ko 'aqlmand samajh lo, is liye main nahín chántá, kí tum is bhed se náwaqif raho, kí Isráíl ká ek hissa^b sakht ho gayá hai; aur jab tak gair-qaumen purí purí dákhil na hon,^c wuh aisá hí rahegá; ²⁶ aur is súrát se tamám Isráíl naját páegá: chunáñchi likhá hai, kí

^d Chhuránewálá Siyyon seniklegá; Aur bedíní ko Ya'qúb se dáfa karegá:

²⁷ Aur un ke sáth merá yih 'ahd hogá,

Jab kí main un ke gunáhon ko dúr kar dúngá.

²⁸ Injil^e ke i'tibár se to wuh tum-hárá khátir dushman hain: lekin barguzidagí ke i'tibár se bápádáon kí khátir piyáre hain. ²⁹ Is liye kí Khudá kí ní'maten aur buláwá betabdí^f hai. ³⁰ Kyúñki jis tarah tum pahle Khudá ke náfarmán the, magar ab in kí náfarmání ke sabab tum par rahm húa; ³¹ isí tarah ab yih bhi náfarmán húa, táki tum par rahm hone ke bá'is, ab un par bhi rahm ho.^g ³² Is liye kí Khudá ne sab ko náfarmání men giriftár hone diyá^h, táki sab par rahm farmáe.

³³ Wáh! Khudá kí daulat aur hikmat aur 'ilm kyá hí 'amíqⁱ hai! Us ke faisale kis qadr idrák se pare, aur us kí ráhen kyá hí benishán hain! ³⁴ Khudáwánd kí 'aql ko kis ne jáná? ³⁵ yá kis ne pahle use kuchh diyá hai, jis ká badlá use diyá jáe? ³⁶ Kyúñki usí kí taraf se, aur usí ke wasíle se, aur usí ke liye sári chízen hain. Us kí tamjíd abad tak hotí rahe. Ámin.

^a Yún. apne jism.

^b Yún. gair-qaumen kí bharpúrtí dákhil na ho.

^c Yá khushkhabarí.

^d Yá isí tarah ab yih bhi, tum par rahm hone ke bá'is, náfarmán húa, táki ab un par bhi rahm ho.

^e Yá Khudá kí hikmat aur 'ilm dono kí daulat kyá hí gahri.

^b Yá Isráíl kí qadr.

^d Yasha'yáh 89, 20, 21.

^f Yún. pachhtáwe ke bagair.

^h Yá band kíyd.

Apne' ap ko Khudá ke nazr karne, aur Masihion ke báhami faráz ke bayán men.

12 ¹ Pas, ai bháiyó, main Khudá ki rahmaton yád dilákar^a, tum se iltimás kartá hún, ki apne badan aisi qurbáni hone ke liye nazr^b karo, jo zinda, aur pák, aur Khudá ko pasandída ho; yihí tum-hári ma'qúl^c 'ibádat hai. ² Aur is jahán ke hamshakl na bano, balki 'uql nayí ho jáne se apní súrat badalte jáo; túki Khudá ki nek aur pasandída aur kámil marzí tajribe se ma'lúm karte raho.

³ Main us taufiq kí wajh se jo mujh ko milí hai, tum men har ek se kahtá hún, ki jáisá samajhná cháhíye, us se ziyáda koí apne ap ko na samjhe, balki jáisá Khudá ne har ek ko andáze ke muwáfiq imán taqásim kiya hai, i'tidál ke sáth apne ap ko waisá hi samjhe. ⁴ Kyúñki jis tarah hamáre ek badan men bahut se a'zá hote hain, aur tamám a'zá ká kám yaksán nahín; ⁵ isi tarah ham bhi, jo bahut se hain, Masih men shámil hokar ek badan hain, aur ápas men ek dústre ke a'zá. ⁶ Aur chúnki us taufiq ke muwáfiq jo ham ko dí gayí, hamen tarah tarah kí ni'maton milín, is liye jis ko nubuwwat milí ho, wuh imán ke andáze ke muwáfiq nubuwwat kare; ⁷ agar khidmat milí ho, to khidmat men lagú rahe; agar koí mu'allim ho, to ta'lím men mashgúl rahe; ⁸ aur agar násih ho, to nasihat men: khairát bántnewálá sakháwat se bunte; peshwá sargarmí se peshwái kare; rahm karnewálá khushí ke sáth rahm kare. ⁹ Mahabbat beriyá ho. Badí se nafrat rakkho; nekí se lipte raho. ¹⁰ Bi-

rádarána mahabbat se ápas men ek dústre ko piyár karo; 'izzat ke rú se ek dústre ko bihtar samjho; ¹¹ koshish men sustí na karo; rú-hání josh men bhare raho; Khudá-wand kí khidmat karte raho; ¹² ummed men khush, musibat men sábir, du'á mángne men mashgúl raho; ¹³ muqaddason kí ihtiyájen rafa' karo; musáfirpar-wari men lage raho^d. ¹⁴ Jo tumhen satáte hain, un ke wáste barakat cháhó: barakat cháhó, la'nat na karo. ¹⁵ Khushí karnewálon ke sáth khushí karo; ronewálon ke sáth roo. ¹⁶ Ápas men yakdíl raho.

Úñche úñche khayál na bándho, balki adnák logon^e kí taraf muta-wajjih ho. Apne ap ko 'aqlmand na samjho. ¹⁷ Badí ke 'iwaz kisi se badí na karo. Jo báten sab logon ke nazdik achehí hain, un kí tad-bír karo. ¹⁸ Jahán tak ho sake, tum apní taraf se sab ádmion ke sáth mel miláp rakkho. ¹⁹ Ai 'ázizo, apná intiqa'm na lo; balki gazab ko mauqa^f do^f; kyúñki yih likhá hai, kí 'Khudá-wand kahtá hai; Intiqa'm lená merá kám hai, badlá main lí dúngá. ²⁰ Balki^h Agar terá dushman bhúká ho, to us ko kháná khilá; agar piyásá ho, to use pání pilá; kyúñki aísá kurne se, tú us ke sir par ág ke angáron ká dher lagúegá. ²¹ Badí se maglúb na ho, balki nekí ke zari'e se badí par gálib áo.

Hukúmat kí tábi'dári ke bayán men.

13 ¹ Har shakhs a'lá hukúmaton ká tábi'dár rahe; kyúñki koí hukúmat aisi nahín, jo Khudá kí taraf se na ho; aur jo hukúmaten maujúd hain, wuh Khu-

^a Yún. rahmaton ke wasté se.

^b Yún. kí párawat karo.

^c Yá Khudá ke gazab ko jagah.

^b Yá hawále.

^c Yá ruhánt.

^e Yá chizon.

^h Amsál 25, 21, 22.

^g Istisná 32, 35.

dá ki taraf se muqarrar haiñ. ² Pas jo koí hukúmat ká sámná kartá hai, wuh Khudá ke intizám ká mukhálif hai: aur jo mukhálif haiñ, wuh sazá páenge. ³ Kyúñki nekokár^a ko hákimon se khauf nahín, balki badkár^b ko hai. Pas agar tú hákim^c se nidar rahíná cháh-tá hai, to neki kar, us ki taraf se teri ta'rif hogi; ⁴ kyúñki wuh teri bihtari ke liye Khudá ká khádim hai. Lekin agar tú badí kare, to dar; kyúñki wuh talwár befáida liye hús nahín; aur Khudá ká khádim hai, ki us ke gazab ke mu-wáfíq^d badkár ko sazá detá hai. ⁵ Pas tábi'dár rahná, na sirf gazab ke dar se^e zarúr hai, balki dil bhí yihí gawáhi detá hai^f. ⁶ Tum isi liye khráj bhí dete ho, ki wuh Khudá ke khádim haiñ, aur is kháss káim men hamésa mashgúl rahte haiñ. ⁷ Sab ká haqq adá karo; jis ko khráj cháhíye, khráj do; jis ko mahsúl cháhíye, mahsúl; jis se dárná cháhíye, us se daro; jis kí 'izzat karní cháhíye, us kí 'izzat karo.

Masihion ki báhamí mahabbat ke bayán men.

⁸ Ápas kí mahabbat ke siwá, kisi chíz men kisi ke qarzdár na ho; kyúñki jo dústre se mahabbat rakhtá hai, us ne sharí'at par púrú 'amal kíyá. ⁹ Kyúñki yih báten, kí 'Zin-ná na kar, Khúñ na kar, Chorí na kar, Lálach na kar, aur in ke siwá aur jo koí hukm ho, un sat ká khulása is bát men páyá játá hai, kí^h Apne párausi se apní mánind mahabbat rakh. ¹⁰ Mahabbat apne párausi se badí nahín kartí; is wáste mahabbat sharí'at kí ta'míl hai.

Pákizagi ki pairawí karní.

¹¹ Aur waqt ko pahchánkar aísá hí karo, is liye kí ab wuh ghari á pahunchí ki tum nind se jágo; kyúñki jis waqt ham imán láe the, us waqt kí nisbat ab hamári naját nazdik hai. ¹² Rát bahut guzar gayi, aur din nikalnewálá hai: pas hamí táríki ke kámon ko tark karkeⁱ, raushní ke hathyár bándh len. ¹³ Jaisá din ko dastúr hai, sháistagi se chalen; na kí nácl rang aur nashebázi se, na zinákári aur shahwatparastí se, aur na jha-gre aur hasad se; ¹⁴ balki Khudá-wand Yisú^j Masih ko pahin lo, aur jism kí khwáhishon ke liye tad-bireñ na karo.

Mukhtalíf ráeñ ki bardáshht karní, aur kamzoron ko sambhálná.

14 ¹ Kamzor imánwále ko apne men shámil to kar lo, magar shakk o shubha kí takráron ke liye nahín. ² Ek ko it'iqád hai, kí har chíz ká kháná rawá hai; aur kam-zor imánwálá ság pát hí khátá hai. ³ Khánewálá us ko jo nahín khátá haqír na jáne; aur jo nahín khátá wuh khánewále par ilzám na lagáe, kyúñki Khudá ne us ko qabúl^k kar liyá hai. ⁴ Tú kaun hai jo dústre ke naukar par ilzám lagátá hai? Us ká qáim rahná yá gir parná us ke málík hí se muta'alliq hai. Balki wuh qáim hí kar diyá jáegá; kyúñki Khudá-wand us ke qáim karne par qádir hai. ⁵ Koí to ek din ko dústre se afzal jántá hai, aur koí sab dinon ko barábar jántá hai. Har ek apne dil men púrú it'iqád rakkhe. ⁶ Jo kisi din ko mántá hai, wuh Khudá-wand ke liye mántá hai; aur jo khátá hai, wuh Khu-

^a Yún. nek kdm. ^b Yún. bad kdm.

^c Yún. hukúmat. ^d Yá aur gazab ke liye.

^e Yún. gazab ke bá'is.

^f Yún. balki dil yá kánshans ke bá'ta bhí.

^g Khurúj 20. 13-17; Ietisná 5. 17-21.

^h Abhá 19. 18.

ⁱ Yún. utárke. ^j Yá shámil.

dāwand ke wāste khātā hai, kyūnki wuh Khudā kā shukr kartā hai: aur jo nahīn khātā, wuh bhī Khudāwand ke wāste nahīn khātā, aur Khudā kā shukr kartā hai. ⁷ Kyūnki ham men se na koī apne wāste jītā hai, na koī apne wāste martā hai. ⁸ Agar ham jīte hain, to Khudāwand ke wāste jīte hain: aur agar marte hain, to Khudāwand ke wāste marte hain. Pas ham jīen, yā maren, Khudāwand hī ke hain. ⁹ Kyūnki Masih isī liye mūtā, aur zindā hūā, ki murdōn aur zindōn dono kā Khudāwand ho. ¹⁰ Magar tū apne bhāī par kis liye ilzām lagatā hai? yā tū bhī kis liye apne bhāī ko haqīr jāntā hai? Ham to sab Khudā ke takht i'ādālat ke āge khare hongē. ¹¹ Chūnānchi yih likhā hai, ki

* Khudāwand kahtā hai; Apnī hayāt kī qasam, har ek ghutnā mere āge tikegā,

Aur har ek zabān Khudā kā iqrār^b karegi.

¹² Pas har ek ham men se Khudā ko apnā apnā hisāb degā.

¹³ Pas āyanda ko ham ek dūsre par ilzām na lagāen: balki tum yihī thān lo, ki koī apne bhāī ke sāmne wuh chiz na rakkhe, jo us ke thokar khāne yā girne kā bā'is ho.

¹⁴ Mujhe ma'lūm hai, balki Khudāwand Yisū' men mujhe yaqīn hai, ki koī chiz bizātihi harām nahīn; lekin jo us ko harām samajhtā hai, us ke liye harām hai. ¹⁵ Agar tere bhāī ko tere khāne se ranj pahunchatā hai, to phir tū mahabbat ke qā'ide par nahīn chaltā. Jis shakhs ke wāste Masih mūtā, us ko tū apne khāne se halāk na kar. ¹⁶ Pas

tumhāri nekī^c kī badnāmī na ho: ¹⁷ kyūnki Khudā kī bādshāhat khāne pine par nahīn, balki rāst-bāzī aur mel milāp^d aur us khushī par mauqūf hai, jo Rūhu'l Quds kī taraf se^e hotī hai. ¹⁸ Aur jo koī is taur se Masih kī khidmat kartā hai, wuh Khudā kā pasandīda aur ādmīon kā maqbūl hai. ¹⁹ Pas ham un bāton ke tālib rahen^f, jin se mel milāp aur bāhamī taraqqī^g ho. ²⁰ Khāne kī khātir Khudā ke kām ko na bigār. Har chiz pāk to hai, magar us ādmī ke liye burī hai, jis ko us ke khāne se thokar lagti hai^h. ²¹ Yihī achchhā hai, ki tū na gosht khāe, na mai pīe, na āur kuchh aisā kare, jis ke sabab se terā bhāī thokar khāe. ²² Jo terā i'tiqād hai, wuh Khudā kī nazar men tere hī dil men rahe. Mubārak wuh hai, jo us chiz ke sabab jise wuh jāiz rakhtā hai, apne āp ko mulzim nahīn thahrātā. ²³ Magar jo koī kisī chiz men shubha rakhtā hai, agar us ko khāe, to mujrim thahrātā hai, is wāste ki wuh i'tiqād se nahīn khātā; aur jo kuchh i'tiqād se nahīn wuh gunāh hai.

15 ¹ Garaz ham zorāwaron ko chāhiye kī nātawānon kī kamzorion kī ri'āyat karen, na ki apnī khushī karen. ² Ham men har shakhs apne parausī ko us kī bihtari ke wāste khush kare, tāki us kī taraqqī^g ho. ³ Kyūnki Masih ne bhī apnī khushī nahīn kī, balki yūn likhā hai, ki 'Tere la'n ta'n karnewālon ke la'n ta'n mujh par ā pare. ⁴ Kyūnki jitnī bāten pahle likhī gayīn, wuh hamāri ta'līm ke liye likhī gayīn, tāki sabr se aur kitāb i muqaddas kī tasallī se um-

^a Yasha'yāh 45. 23.

^d Yā itmānān.

^f N. hain.

^h Yā jo khākar dūsre ko thokar khāde

^b Yā kī hamd.

^c Yā achchhī chiz.

^e Yūn. Rūhu'l Quds men.

^g Yūn. ta'mir.

^h Zabūr 69. 9.

med rakkhen. ⁵ Aur Khudá, sabr aur tasallí ká chashma^a, tum ko yih taufiq de, ki Masíh Yisú' ke mutábíq ápas men yakdil raho; ⁶ táki tum yakdil aur yakzabán hokar hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke Khudá aur Báp kí baráí karo. ⁷ Pas jis tarah Masíh ne Khudá ke jalál ke liye tum^b ko apne sáth shámil kar liyá hai, usí tarah tum bhí ek dústre ko shámil kar lo. ⁸ Main kahtá hún ki Masíh Khudá kí sachcháí sábit karne ke liye mahtúnay ká khádim baná, táki un wa'don ko púra kare, jo bápádáon se kiye gaye the, ⁹ aur gair-qaumon bhí rahm ke sabab Khudá kí baráí karen; chunáñchi likhá hai ki,

^c Is wáste main gair-qaumon men terú iqrár^d karúngá,
Aur tere nám ke gít gáúngá.

¹⁰ Aur phir wuh kahtá hai, ki

^e Ai gair-qaumo, us kí ummat ke sáth khushi karo;

¹¹ Phir yih ki,

^f Ai sári gair-qaumo, Khudáwand kí hamd karo;

Aur sári ummaten us kí sitáish karen.

¹² Aur Yasha'yáh bhí kahtá hai, ki

^g Yishai kí jar záhir hogí,
Ya'ní wuh shaḡs jo gair-qaumon par hukúmat karne ko úthegá;
Usí se gair-qaumon ummed rak-
khengí.

¹³ Pas Khudá, jo ummed ká chr sh-
ma hai^h, tumhen imán rakhne ke bá'is sári khushi aur itminán se ma'múr kare, táki Rúhu'l Quds kí qudrat se tumhári ummed ziyáda hotí jáe.

Paulus ke díní mansab aur bare bare kámon ká zikr, aur áyanda ke irádon ke bare men dw'á kí darḡhwást.

¹⁴ Aur ai mere bháiyó, main khud bhí tumhári nisbat yaḡin rakhtá hún, ki tum áp neki se ma'múr, aur tamám ma'rifat se bhare húe ho, aur ek dústre ko nasihat bhí kar sakte ho. ¹⁵ Táham main ne ba'z jagahⁱ ziyáda dilrí ke sáth yád dílane ke taur par is liye tum ko likhá, ki mujh ko Khudá kí taraf se gair-qaumon ke liye Masíh Yisú' ke khádim hone kí taufiq mili hai; ¹⁶ ki main Khudá kí khushkhabarí^k kí khidmat káhin kí tarah anám dún, táki gair-qaumon, nazr ke taur par Rúhu'l Quds se muqaddas bankar, maqbúl ho jáen. ¹⁷ Pas main un báton men jo Khudá se muta'alliq hain, Masíh Yisú' ke bá'is fakhr kar saktá hún. ¹⁸ Kyúñki mujhe aur kisi bát ke zikr karne kí jur'at nahín, siwá un báton ke jo Masíh ne gair-qaumon ke tábi karne ke liye, qaul aur f'íl se, ni-shánon aur mu'jizon kí táqat se, aur Rúhu'l Quds kí qudrat se merí wisátat kí; ¹⁹ yahán tak ki main ne Yarúshalem se lekar cháron taraf Illurikum tak Masíh kí khushkhabarí kí púrí púrí manádí kí; ²⁰ aur main ne yihí hausila rakkhá, ki jahán Masíh ká nám nahín liyá gayá, wahán khushkhabarí sunáúñ, táki dústre kí bunyád par 'imárat na útháúñ; ²¹ balki jaisá likhá hai, waisá hi ho, ki

^l Jin ko us kí khabar nahín pahunchí, wuh dekhenge;

Aur jinhon ne nahín suná, wuh samjhenge.

²² Isí liye main tumháre pás áne

^a Yún. sabr aur tasallí ká Khudá.

^c 2 Samwíl 22. 50; Zabúr 18. 49.

^f Zabúr 117. 1.

^h Yá kisi qadr.

^d Yá terí hamd.

^e Yasha'yáh 11. 10.

^k Yá Injíl.

^b N. ham.

^g Istisná 32. 43.

^h Yún. ummed ká Khudá.

ⁱ Yasha'yáh 32. 15.

se bār bār ruká rahá: ²³ magar chúnki mujh ko ab in mulkon men jagah baqí nahín rahí, aur bahut barason se tumháre pás áne ká mushtáq bhí hún, ²⁴ se liye jab Isfáníya ko jáungá, to tumháre pás hotá húa jáungá; kyúnci mujhe ummed hai ki us safar men tum se milúngá, aur jab tumhári suhbat se kisi qadr merá ji bhar jáegá, to tum mujhe us taraf rawána kar doge. ²⁵ Lekin bi'lí'l to muqaddason kí khidmat karne ke liye Yaráshalem ko játá hún. ²⁶ Kyúnci Makiduniya aur Akhaya ke log Yaráshalem ke garib muqaddason ke liye kuchh chandá karne ko razámand hue. ²⁷ Kiyá to razámandí se, magar wuh un ke qarzdár bhí hain. Kyúnci jab gair-qaumon ruhání báton men un kí sharik húi hain, to lázim hai ki jisumání báton men un kí khidmat karen. ²⁸ Pas main se khidmat ko purá karke, aur jo kuchh hásil húa, un ko samaykar^a, tumháre pás hotá húa Isfáníya ko jáungá. ²⁹ Aur main jántá hún ki jab tumháre pás áungá, to Masih ki kámil barakat lekar áungá.

³⁰ Aur ai bháíyo, main Yisú' Masih ká jo hamará Khudáwand hai wásta dekar, aur Rúh kí mahabbat ko yád dilákar^b, tum se iltimás kartá hún, ki inere liye Khudá se duá'en mángne men mere sáth milkar jánfishání karo, ³¹ ki main Yahúdiya ke náfarmánon se bachá rahún, aur meri wuh khidmat jo Yaráshalem ke liye hai muqaddason ko pasand áe, ³² aur Khudá kí marzi se tumháre pás khushi ke sáth ákar, tumháre sáth áram páún. ³³ Khudá, jo itminán

ká chashma hai^c, tum sab ke sáth rahe. Amín.

Fibe khádima kí sífárisih.

16 ¹ Main tum se Fibe kí, jo hamári bahin, aur Kinkhríya kí kalisiyá kí khádima^d hai, sífárisih kartá hún, ² ki tum use Khudáwand men qabúl karo, jaisá muqaddason ko cháhiye; aur jis kám men wuh tumhári muhtáj ho, us kí madad karo, kyúnci wuh bhí bahuton kí madadgar rahí hai, balki meri bhí.

Roma ke kháss khass Masihíon ko salám.

³ Priska aur Akwila se merá salám kaho; wuh Masih Yisú' men mere hankhidmat hain. ⁴ Unhon ne meri ján ke liye apná sir derakkhá thá; aur sirf main hi nahín, balki gair-qaumon kí sári kalisiyáen bhí un kí shukrguzár hain. ⁵ Aur us kalisiyá se bhí salám kaho jo un ke ghar men hai. Mere piyáre Ipaínitus se salám kaho, jo Masih ke liye Ásiya ká pahlá phal hai. ⁶ Maryam se salám kaho, jis ne tumháre wáste bahut mihnat kí. ⁷ Andrunikus aur Yúniyás se salám kaho: wuh mere rishtadár^e hain, aur mere sáth qaid hue the, aur rasúlon men námwar hain, aur mujh se pahle Masih men shámil hue. ⁸ Ampliyátus se salám kaho, jo Khudáwand men merá piyárá hai. ⁹ Urbánus se, jo Masih men hamará hankhidmat hai, aur mere piyáre Istakhus se salám kaho. ¹⁰ Apilles se salám kaho, jo Masih men maqbúl hai. Aristubúlus ke gharwálon se salám kaho. ¹¹ Mere rishtadár^e Herodiyon se salám kaho. Narkissus ke un gharwálon

^a Yún. aur is phal par un ke liye muhr karke.

^b Yún. Yisú' Masih, aur Rúh kí mahabbat ke wastle se.

^c Yún. Itminán ká Khudá.

^d Yá áikantí.

^e Yá hamqaum. -

se salām kaho jo Khudāwand men haiṇ. ¹² Trūfaina aur Trūfosa se salām kaho, jo Khudāwand men mihnāt kartī haiṇ. Piyārī Pirsīs se salām kaho, jis ne Khudāwand men bahut mihnāt kī. ¹³ Rūfus jo Khudāwand men barguzida hai, aur us kī mān jo merī bhī mān hai, dono se salām kaho. ¹⁴ Asunkritus, aur Fligon, aur Hirmes, aur Patrībās, aur Hirmās, aur un bhāiyoṇ se jo un ke sāth haiṇ salām kaho. ¹⁵ Filulugus, aur Yūliya, aur Neryūs, aur us kī bahin, aur Ulumpās, aur sāre muqaddason se jo un ke sāth haiṇ salām kaho. ¹⁶ Apas men pāk bosa lekar ek dūsrē ko salām karo. Masīh kī sūri kalisiyāen tumheṇ salām kahtī haiṇ.

Phūt dānwālon ke khlāf nasīhat.

¹⁷ Ab ai bhāiyo, main tum se iltimās kartā hūn, kī jo log us ta'līm ke barkhlāf jo tum ne pāī, phūt parne aur thokar khāne ke bā'is haiṇ, un ko tār liyā karo, aur un se kanāra kiyā karo. ¹⁸ Kyūnki aise log hamāre Khudāwand Masīh kī nahīn, balki apne peṭ kī khlidmat karte haiṇ; aur chiknī chuprī bāton se sādādilon ko bahkātē haiṇ. ¹⁹ Kyūnki tumhārī farmānbardārī sab men mashhūr ho gayī hai. Is

liye main tumhāre bāre men khush hūn: lekin yih chāhtā hūn, kī tum nekī ke itibār se dānā ban jāo, aur badī ke itibār se bhole bane raho. ²⁰ Aur Khudā, jo itminān kā chashima hai^a, Shaitān ko tumhāre pānwon se jald kuchalwā degā.

Hamāre Khudāwand Yisū^a Masih^b kā faẓl tum par hotā rahe.

Khatt kā zamīna, aur kalīma e tamjīd.

²¹ Merā hamkhlidmat Tīmuthiyus aur mere rishādār^c Lūkiyus, aur Yāson, aur Sosipatrus tumhen salām kahte haiṇ. ²² Is khatt kā kātīb Tirtiys tum ko Khudāwand men salām kahtā hai. ²³ Gayus, merā aur sūri kalisiyā kā mihmāndār, tumhen salām kahtā hai. Irātus shahr kā khazānchī, aur bhāī Kwārtus tum ko salām kahte haiṇ.

²⁵ Ab Khudā jo tum ko merī khushkhabarī^d, ya'nī Yisū^a Masīh kī manādī ke muwāliq, mazbūt kar saktā hai, us bhed ke mukāshafe ke bamūjib jo azal se^e poshida rahā, ²⁶ inagur is waqt zāhir hokar, Khudā e azalī ke hukm ke mutābiq nabīon kī kitābon ke zarī'e se sab qaumon ko batāyā gayā, tākī wuh imān ke tābi^f ho jāen; ²⁷ usī wāhid hakīm Khudā kī, Yisū^a Masīh ke wasile se, abad tak^f tamjīd hotī rahe. Āmin.

^a Yūn. *itminān kā Khudā*.

^c Yā hamqawm.

^e Yūn. *azalī zamānon men*.

^b N. *Masih na dārad*.

^d Yā Injil.

^f N. *abadwāl abad*.

KURINTHÍON KE NÁM

PAULUS RASU'L KA'

PAHLÁ KHATT.

Du'á e k̄hair.

I ¹ Paulus kí taraf se, jo Khudá kí marzí se Yisú' Masíh^a ká rasúl hone ke liye buláyá gayá, aur bhái Sosthines kí taraf se, ² Khudá kí us kalisiyá ke nám jo Kurinthus men hai, ya'ni un ke nám jo Masíh Yisú' men pák kiye gaye, aur muqaddas log hone ke liye buláe gaye hain, aur un sab ke nám bhí jo har jagah hamáre aur apne Khudáwánd Yisú' Masíh ká nám lete hain.

³ Hamáre Báp Khudá, aur Khudáwánd Yisú' Masíh kí taraf se tumhen fazl aur itmínán hásil hotá rahe.

Shukráne kí du'á.

⁴ Main tumháre báre men Khudá ke us fazl ke bá'is jo Masíh Yisú' men tum par húa, hamesha apne^b Khudá ká shukr kartá hún, ⁵ kí tum us men hokar sab báton men, kalám aur 'ilm kí har tarah kí daulat se daulatmand ho gaye ho; ⁶ chunánci Masíh kí gawáhi tum men qáim hui: ⁷ yahán tak kí tum kisi ní'mat men kam nahín; aur hamáre Khudáwánd Yisú' Masíh ke zuhúr ke muntazir ho, ⁸ jo tum ko ákhir tak qáim bhí rakkhegá, táki tum hamáre Khudáwánd Yisú' Masíh ke din

beilzám thahro. ⁹ Khudá sachohá hai, jis ne tumhen apne Bete hamáre Khudáwánd Yisú' Masíh kí shirákát ke liye buláyá hai.

Kalisiyá ke tafriqon ke k̄hiláf.

¹⁰ Ab, ai bháiyó, main Yisú' Masíh, jo hamará Khudáwánd hai, us ke nám ke wasíle tum se iltimás kartá hún, kí sab ek hí bát kaho, aur tum men tafriqe na hon; balki báham yakdíl aur yakrae hokar kámil bane raho. ¹¹ Kyúnci, ai bháiyó, tumhári nisbat mujhe Khloe ke gharwálon se ma'lúm húa, kí tum men jhagre ho rahe hain. ¹² Merá yih matlab hai, kí tum men se koi to apne ap ko Paulus ká kahtá hai, koi Apullos ká, koi Kefá ká, koi Masíh ká. ¹³ Kyá Masíh bat gayá? Kyá Paulus tumhári k̄hatir salib diyá gayá? Yá tum ne Paulus ke nám par baptisma^c liyá? ¹⁴ Khudá ká^d shukr kartá hún, kí Krispus aur Gayus ke siwá main ne tum men se kisi ko baptisma^e nahín diyá; ¹⁵ táki koi yih na kahe, kí tum ne mere nám par baptisma^e liyá. ¹⁶ Hán, Stifanáas ke k̄hándán ko bhí main ne baptisma^e diyá: báqí nahín jántá, kí main ne kisi

^a N. Masíh Yisú'.

^b N. apne na dārad.

^d N. Khudá kí ná dārad.

^c Yá nám men istibāq.

^e Yá istibāq.

aur ko baptisma^a diyá ho. ¹⁷ Kyún-ki Masih ne mujhe baptisma^a dene ko nahin bhejá, balki khushkhabari sunáne ko: aur wuh bhí kalám kí hikmat se nahín, táki Masih kí salib betásir na ho.

Khudá kí hikmat aur dunyá kí hikmat.

¹⁸ Kyúnki salib ká paigám halák honewálon ke nazdik^b to bewuqúfi hai, magar ham najat pánewálon ke nazdik^b Khudá kí qudrat hai.

¹⁹ Kyúnki likhá hai, kí

^c Main hakimón kí hikmat ko nest, Aur 'aqlmandon kí 'aql ko radd karúngá.

²⁰ Kahán ká hakim? kahán ká faqih? kahán ká is jahán ká bahs karnewálá? kyá Khudá ne dunyá kí hikmat ko bewuqúfi nahín thahráyá? ²¹ Is liye kí jab Khudá kí hikmat ke mutábíq dunyá ne apní hikmat se Khudá ko na jáná, to Khudá ko yih pasand áyá, kí is manáadí kí bewuqúfi ke wasíle se imán lánewálon ko naját de. ²² Chuná-nci Yahúdí nishán cháhte hain, aur Yúnání hikmat talásh karte hain; ²³ magar ham us Masih i maslúb kí manáadí karte hain, jo Yahúdíon ke nazdik^b thokar, aur gair-qaumon ke nazdik^b bewuqúfi hai; ²⁴ lekin jo buláe hue hain, Yahúdí hon, yá Yúnání, un ke nazdik^b Masih Khudá kí qudrat, aur Khudá kí hikmat hai. ²⁵ Kyúnki Khudá kí bewuqúfi ádmion kí hikmat se ziyáda hikmatwálí hai, aur Khudá kí kam-zorí ádmion ke zor se ziyáda zoráwar hai. ²⁶ Aí bháíyo, apne buláe jáne par to nigáh karo, kí jism ke liház se bahut se hakim, bahut se ikhtiyárwále, bahut se ashraf nahín buláe gaye: ²⁷ balki Khudá ne

dunyá ke bewuqúfon ko chun liyá, kí hakimón ko sharminda kare; aur Khudá ne dunyá ke kamzoron ko chun liyá, kí zoráwaron ko sharminda kare; ²⁸ aur Khudá ne dunyá ke kamínon aur haqíron ko, balki bewujúdon ko chun liyá kí maujúd-odon ko nest kare, ²⁹ táki koi bashar Khudá ke sámne fakhr na kare. ³⁰ Lekin tum us kí taraf se Masih Yisú^c men ho, jo hamáre liye Khudá kí taraf se hikmat thahrá, ya'ni^d rástbázi, aur pákizagi, aur maláhlasi: ³¹ táki jaisá likhá hai, waisá hí ho, kí ^eJo fakhr kare, wuh Khudáwánd par fakhr kare.

Kurinthus men Paulus kí tarz i manáadí.

2 ¹ Aur aí bháíyo, jab main tumháre pás áyá aur tum men Khudá ke bhed^f kí manáadí karne lagá, to a'lá darje kí taqrír yá hikmat ke sáth nahín áyá. ² Kyúnki main ne yih iráda kar liyá thá, kí tumháre darmiyán Yisú^c Masih, balki Masih i maslúb ke siwá, aur kuchh na jánúngá. ³ Aur main kamzori, aur khauf, aur bahut thartharane kí hálát men tumháre pás rahá. ⁴ Aur meri taqrír aur meri manáadí men hikmat kí lubhánewálí báten na thín, balki wuh Rúh aur qudrat se sábit^g hofi thí: ⁵ táki tumhárá imán insánon kí hikmat par nahín, balki Khudá kí qudrat par mauqúf ho.

⁶ Phir bhí káminlon men^h ham hikmat kí báten kahte hain: lekin is jahán kí, aur is jahán ke nest honewále sardáron kí hikmat nahín: ⁷ balki ham Khudá kí wuh poshída hikmat bhed ke taur par bayán karte hain, jo Khudá ne jahán ke shurúⁱ

^a Yá istibáq.

^b Yá liye.

^c Yasha'yáh 29. 14.

^d Yá aur.

^e Yirmayáh 9. 24.

^f N. Khudá kí shahádat.

^g Yún. Rúh aur qudrat kí dalíl men.

^h Yá siyádon men.

ⁱ Yún. jahánon,

se peshtar hamāre jalāl ke wāste muqarrar kī thī: ^a jise is jahān ke sardārōn men se kisī ne na samjhā; kyūnki agar samajhte, to jalāl ke Khudāwand ko salīb na dete: ^b balki jaisā likhā hai, waisā hī hūā, ki

^a Jo chizen na ānkhon ne dekhīn, na kānon ne sunīn,

Na ādmī ke dil men āīn,

Wuh sab Khudā ne apne mahabbat rakhnewālōn ke liye tayyār kar dīn.

¹⁰ Lekin ^b ham par Khudā ne un ko Rūh ke wasile se zāhir kiyā: kyūnki Rūh sārī bāten, balki Khudā ki tah kī bāten bhī daryāft kar letā hai.

¹¹ Kyūnki insānon men se kaun kisī insān kī bāten jāntā hai, siwā insān kī apnī rūh ke jo us men hai? Isī tarah Khudā ke Rūh ke siwā, koi Khudā kī bāten nahīn jāntā.

¹² Magar ham ne na dunyā kī rūh, balki wuh rūh pāyā, jo Khudā kī taraf se hai; tāki un bāton ko jānen, jo Khudā ne hamen 'ināyat kī hai.

¹³ Aur ham in bāton ko un alfāz men nahīn bayān karte, jo insānī hikmat ne ham ko sikhāe hon, balki un alfāz men, jo Rūh ne sikhāe hai; aur rūhānī bāton kā rūhānī bāton se muqābala ^c karte hai. ¹⁴ Magar nafsānī ādmī Khudā ke Rūh kī bāten qabūl nahīn kartā, kyūnki wuh us ke nazdik bewuqūfī kī bāten hai; aur na wuh unhen samajh saktā hai, kyūnki wuh rūhānī taur par parkhī jātī hai. ¹⁵ Lekin rūhānī shakhs sab bāton ko parakh letā hai, magar khud kisī se parkhā nahīn jātā. ¹⁶ Khudāwand kī 'aql ko kis ne jānā, ki us ko ta'lim de sake? magar ham men Masih kī 'aql hai.

Khādīmān ī dīn ke 'uhde, aur kām, aur hāsiyat ke bāre men.

¹ Aur ai bhāiyo, main tum se is tarah kalām na kar sakā, jis tarah rūhānion se, balki jaise jismānion se, aur un se jo Masih men bachche hai. ² Main ne tumhen dūdh pilāyā, aur khānā na khilāyā; kyūnki tum ko us kī bardāsht nahī; ³ kyūnki abhī tak jismānī ho: is liye ki jab tum men hasad aur jhagrā hai, to kyā tum jismānī na hūe, aur insānī tariq par na chale?

⁴ Is liye ki jab ek kahtā hai, Main Paulus kā hūn, aur dūsra kahtā hai, ki Main Apullos kā hūn, to kyā tum insān na hūe? ⁵ Apullos kyā chiz hai? aur Paulus kyā? Khādīm, jin ke wasile se tum imān lāe; aur har ek kī wuh hāsiyat hai, jo Khudāwand ne use bakhshī.

⁶ Main ne darakht lagāyā, aur Apullos ne pānī diyā; magar barhāyā Khudā ne. ⁷ Pas na lagāne-wālā kuchh chiz hai, na pānī dene-wālā; magar Khudā jo barhānewālū hai. ⁸ Lagānewālā aur pānī dene-wālā dono ek hai: lekin har ek apnā ajr apnī nuhat ke muwāfiq pāegā. ⁹ Kyūnki ham Khudā ke sāth kām karnewāle hai: tum Khudā kī khetī aur Khudā kī 'imārat ho.

¹⁰ Main ne us tawfiq ke muwāfiq, jo Khudā ne mujhe bakhshī, dānā mi'imār kī tarah neo rakkhī, aur dūsra us par 'imārat uthātā hai. Pas har ek khabardār rahe, ki wuh kaisī 'imārat uthātā hai. ¹¹ Kyūnki siwā us neo ke jo parī hūī hai, aur wuh Yisū' Masih hai, koi shakhs dūsra nahīn rakh saktā. ¹² Aur agar koi us neo par sonā, yā chāndī, yā beshqīmat pattharon, yā lakri, yā

^a Yasha'yāh 64. 4 aur 66. 17 ko dekho.

^b N. Chundīgohi.

^c Yā rūhānī bāton ke zarf'e se rūhānī bāton kī bayān.

ghás, yá bhúse ká raddá rakkhe, 13 to us^a ká kám záhír ho jáegá; kyúnki jo din ág ke sáth záhír hogá, wuh us kám ko batá degá^b; aur wuh ág khud har ek ká kám ázmá legí, ki kaisá hai. 14 Jis ká kám us par baná húa báqí rahegá, wuh ajr páegá. 15 Aur jis ká kám jal jáegá, wuh nuqsán utháegá; lekin khud bach jáegá, magar jalte jalte.

16 Kyá tum nahín jánte, ki tum Khudá ká maqdis ho, aur Khudá ká Rúh tum men basá húa hai? 17 Agar koí Khudá ke maqdis ko barbád karegá, Khudá us ko barbád karegá; kyúnki Khudá ká maqdis pák hai, aur wuh tum ho.

18 Koí apne áp ko fareb na de. Agar koí tum men apne áp ko is jáhán men hakím samjhe, to bewuqúf bane, túki hakím ho jáe. 19 Kyúnki dunyá ká hikmat Khudá ke nazdik bewuqúfí hai. Chunúnchi likhá hai, ki^c Wuh hakímón ko un hí ká chálákí men phansá detá hai; 20 aur yih bhí, ki^d Khudáwánd hakímón ke khayálon ko jántá hai, ki bátíl hain. 21 Pás ádmion par koí fakhr na kare. Kyúnki sárí chízen tumhári hain; 22 khwáh Paulus ho, khwáh Apullos, khwáh Kefá, khwáh dunyá, khwáh zindagi, khwáh maut, khwáh hál ká chízen, khwáh istiqbál ká; 23 sab tumhári hain; aur tum Masih ke ho; aur Masih Khudá ká hai.

4 1 Admí ham ko Masih ká khádim, aur Khudá ke bhedon ká mukhtár samjhe. 2 Aur y. hán mukhtár men yih bát dekhí játi hai, ki diyánatdár nikle. 3 Lekin mere nazdik yih niháyat khafif bát hai, ki tum yá koí insáni 'adálat^e mujhe parkhe, balki main khud bhí apne áp ko nahín parakhtá. 4 Kyún-

ki merá dil to mujhe malámat nahín kartá; magar is se main rástbáz nahín thahrtá: balki merá parakhnewálá Khudáwánd hai. 5 Pás jab tak Khudáwánd na áe, waqt se pahle kisi bát ká fuisala na karo; wuhí táríki ká poshída báten raushan kar degá, aur dílon ke mansúbe záhír kar degá; aur us waqt har ek ká ta'rif Khudá ká taraf se hogi.

Bar: Kurinthisi Masihion ki shekhí bázi, ba muqábala rasúl ká záhiri zillat aur haqiqi ikhtiyár ke.

6 Aur ai bháiyó, main ne in báton men tumhári khátir apná aur Apullos ká zikr misál ke taur par kiyá hai, táki tum hamáre wasile se yih síkho, ki likhe húe se tajáwuz na karo; aur ek ká táid men dústre ke barkhiláf shekhí na máro. 7 Tuij men aur dústre men kaun farq kartá hai? aur tere pás kaun sí aisi chíz hai, jo tú ne dústre se nahín pái? aur jab tú ne dústre se pái, to fakhr kyún kartá hai, ki goyá nahín pái? 8 Tum to pahle hí se ásudá ho, aur pahle hí se daulatmand ho, aur tum ne hamáre bagair bádsháhí ká: aur kúsh ki tum bádsháhí karte, táki ham bhí tumháre sáth bádsháhí karte! 9 Meri dánist men Khudá ne ham rasúlon ko sab se adná thahrákar^f un logon ká tarah pesh kiyá hai jin ke qatl ká hukm ho chuká ho; kyúnki ham dunyá, aur firishton, aur ádmion ke liye ek tamásha thahre. 10 Ham Masih ká khátir bewuqúf hain, magar tum Masih men 'aqlmand ho; ham kamzor hain, aur tum zoráwar; tum 'izzatdár ho, aur ham ó'izzat. 11 Ham is waqt tak bhúke, piyáse, nange hain; aur nunke kháte, aur

^a Yún. har ek.

^b Yún. wuh din use batá degá, kyúnki wuh ág men záhír kiyá jata hai.

^c Aiyúb 5. 13.

^d Zabúr 94. 11.

^e Yún. dín.

^f Yá sab se píchhe.

áwára phirte hai; ¹² aur apne háthoñ se kám karke mashaqqat uṭháte haiñ: log burá kahte haiñ, ham du'á dete haiñ; wuh satáte haiñ, ham sahte haiñ; ¹³ wuh badnáñ karte haiñ, ham minnat samájat karte haiñ: ham áj tak dunyá ke kúre aur sarí chizon ki jharan kí mánind rahe.

¹⁴ Main tumhen sharminda karne ke liye yih báten nahín likhtá, balki apne piyáre farzand jáñkar tunu ko nasihat kartá hún. ¹⁵ Kyúñki agar Masih men tumháre ustád das hazár bhí hote, táham tumháre báp bahut se nahín: is liye kí main hí Injíl^a ke wasíle se Masíh Yisú' men tumhárá báp baná. ¹⁶ Pas main tumhári minnat kartá hún, kí merí mánind bano. ¹⁷ Isí wáste main ne Timuthiyus ko tumháre pás bhejá; wuh Khudáwand men merá piyárá aur diyánatdár farzand hai; aur mere un taríqon ko jo Masíh^b men haiñ tumhen yád diláegá, jis tarah main har jagah har kalísiyá men ta'lim detá hún. ¹⁸ Ba'z aísí shekhí máрте haiñ, kí goyá main tumháre pás áne hí ká nahín. ¹⁹ Lekin Khudáwand ne cháhá, to main tumháre pás jald áungá, aur shekhíházon kí báton ko nahín, balki un kí qudrat ko ma'lúm karúngá. ²⁰ Kyúñki Khudá kí bádsháhat báton par nahín, balki qudrat par mauqúf hai. ²¹ Tum kyá cháhте ho? kí main lakri lekar tumháre pás áún, yá mahabbat aur narm-mizájí se?

Ek harámkar Masíhí ko khárij karne ká hukm.

5 ¹ Yahán tak sunne men áyá hai, kí tum men harámkarí hotí hai, balki aísí harámkarí, jo gair-

gaumon men bhí nahín hotí; chunáñchi tum men se ek shakhs apne báp kí bíwí ko rakhtá hai. ² Aur tum afsos to karte nahín, táki jis ne yih kám kiyá, wuh tum men se nikálá jáe; balki shekhíán máрте ho. ³ Lekin main, go jisñ ke i'tibár se maujúd na thá, magar rúh ke i'tibár se házir hokar, goyá ba hálát i maujúdagí, aísá karnewále par yih hukm de chuká hún, ⁴ kí jab tuni aur merí rúh hamáre Khudáwand Yisú' kí qudrat ke sáth jama' ho, to aísá shakhs, hamáre^c Khudáwand Yisú' ke nán se, ⁵ jisñ kí halákat ke liye Shaitán ke hawále kiyá jáe, táki us kí rúh Khudáwand Yisú'^d ke din naját páe. ⁶ Tumhárá fakhr karná khúb nahín. Kyá nahín jánte, kí thorá sá khamír sáre gundhe hue áte ko khamír kar detá hai? ⁷ Puráná khamír nikálkar apne áp ko pák kar lo, táki táza gundhá húa áta ban jáo; chunáñchi tum bekhamír ho. Kyúñki hamárá bhí Fasah, ya'ní Masíh, qurbán húa: ⁸ pas áo, ham 'id karen, na puráne khamír se, aur na badí aur sharárat ke khamír se, balki sáf dílf aur sach-chái kí bekhamír roṭí se.

Kalísiyá se badkároñ ko 'aláhida karne kí bábat.

⁹ Main ne apne khatt men tum ko yih líkhá thá, kí harámkároñ se suhbat na rakhná. ¹⁰ Yih to nahín, kí bi'lkull dunyá ke harámkároñ, yá lálchíon, yá zálímon, yá butparaston se milná hí nahín; kyúñki is súrát men to tum ko dunyá hí se níkal jáná partá: ¹¹ jekin main ne tum ko dar haqíqat yih líkhá thá,^e kí agar koí bhái kahlákar harámkar, yá lálchí, yá butparast, yá gálí denewálá, yá sharábí, yá zálím ho;

^a Yá khushkhabarí.

^d N. Yisú' na dárad.

^b N. Yisú' ízád.

^c N. hamare na dárad.

^e Yá lekin ab main tum ko yih líkhá hún.

to us se suhbat na rakkho, balki aise ke sáth kháná tak na kháná; ¹² kyúñki mujhe báharwálon par hukm karne se kyá wásta? Kyá aisá nahín hai ki tum to andarwálon par hukm karte ho, ¹³ magar báharwálon par Khudá hukm kartá hai? Pas us sharir ádmi ko apne darmiyán mein se nikál do

Masihon mein muqaddama-bázi ki málumat.

6 ¹ Kyá tum mein se kisi ko yih jur'at hai, ki jab dússe ke sáth muqaddama ho, to faisale ke liye bedínon ke pás jáe, aur muqaddason ke pás na jáe? ² Kyá tum nahín jánte, ki muqaddas log dunyá ká insáf karenge? Pas jab tum ko dunyá ká insáf karná hai, to kyá chhote se chhote jhagron ke bhí faisal karne ke láiq nahín? ³ Kyá tum nahín jánte, ki haru frishton ká insáf karenge? To kyá ham dunyawí mu'ámale faisal na karen? ⁴ Pas agar tum mein dunyawí muqaddame hon, to kyá un ko munsif muqarrar karoge jo kalísiyá mein baqir samjhe játe hain? ⁵ Main tumhen sharminda karne ke liye yih kahtá hún. Kyá wáqa'í tum mein ek bhí dáná nahín miláta, jo apne bháiyon ká faisala kar sake? ⁶ balki bhái bháiyon mein muqaddama hotá hai, aur wuh bhí bedínon ke áge. ⁷ Lekin dar asl tum mein bará nuqs yih hai, ki ápas mein muqaddama-bázi karte ho. Zulm utháná kyün nahín bihtar jánte? apná nuqsán kyün nahín qabúl karte? ⁸ Balki tum hi zulm karte, aur nuqsán pahuncháte ho, aur wuh bhí bháiyon ko. ⁹ Kyá tum nahín jánte, ki badkár Khudá ká bádsháhat ke wáris na honge? Fareb na kháo; na harámkar Khudá ká bád-

sháhat ke wáris honge, na butparast, na zinákár, na 'aiyásh, na laundebáz, ¹⁰ na chor, na lálchi, na sharábi, na gáliyan baknewále, na zálím. ¹¹ Aur ba'z tum mein aise hi the bhí; magar tum Khudáwánd Yisú' Masih ke nám se, aur hamáre Khudá ke Rúh se dhul gaye, aur pák hue, aur rástbáz bhí thahre.

Harámkari se bachne ki hidáyat.

¹² Sab chizen mere liye rawá to hain; magar sab chizen mufid nahín. Sab chizen mere liye rawá to hain; lekin main kisi chiz ká páband na húngá. ¹³ Kháne peñ ke liye hain, aur peñ khánon ke liye: lekin Khudá us ko aur in ko nest karegá. Magar badan harámkari ke liye nahín, balki Khudáwánd ke liye hai, aur Khudáwánd badan ke liye: ¹⁴ aur Khudá ne Khudáwánd ko bhí jiláyá, aur ham ko bhí apní qudrat se jiláegá. ¹⁵ Kyá tum nahín jánte, ki tumháre badan Masih ke a'zá hain? pas kyá main Masih ke a'zá lekar kasbí ke a'zá banáun? Hargiz nahín! ¹⁶ Kyá nahín jánte, ki jo koi kasbí se suhbat kartá hai, wuh us ke sáth ek tan hotá hai? kyúñki wuh farmátá hai, ki "Wuh dono ek tan honge. ¹⁷ Aur jo Khudáwánd kí suhbat mein rahtá hai, wuh us ke sáth ek rúh hotá hai. ¹⁸ Harámkari se bhágo. Jiñe gunáh ádmi kartá hai, wuh badan se báhar hain; magar harámkar apne badan ká bhí gunahgár hai. ¹⁹ Kyá tum nahín jánte, ki tumhárá badan Rúhu'l Quds ká maqdis hai, jo tum mein basá húa hai, aur tum ko Khudá kí taraf se milá hai? aur tum apne nahín; ²⁰ kyúñki qímat se kharide gaye ho: pas apne badan se Khudá ká jalál zahir karo.

* Paidáish 2. 21.

Nikáh karne aur benikáh rahne ke बारे में हिदायत.

7 ¹ Jo bāten tum ne likhī thīn un kī bābat yih hai.

Mard ke liye achchhā hai, ki 'aurat ko na chhūe. ² Lekin harām-kārion ke andeshe se har mard apnī biwī, aur har 'aurat apnī shauhar rakkhe. ³ Shauhar biwī kā haqq adā kare : aur waisā hī biwī shauhar kā. ⁴ Biwī apne badan kī mukhtār nahīn, balki shauhar mukhtār hai : isī tarah shauhar bhī apne badan kā mukhtār nahīn, balki biwī. ⁵ Tum ek dūsre se judā na raho.^a magar thori muddat tak āpas kī razāmāndī se, tāki du'ā ke wāste fursat mile ; aur phir ikatthe ho jāo, aisé na ho ki galaba c nafs ke sabab Shaitān tum ko āznāe. ⁶ Lekin yih main ijāzat ke taur par kahtā hūn, na hukm ke taur par. ⁷ Aur main to yih chāhtā hūn, ki jaisā main hūn, waise hī sab ādmī hon. Lekin har ek ko Khudā kī taraf se khāss khāss tawfiq mili hai ; kisī ko kisī tarah kī, kisī ko kisī tarah kī.

⁸ Pas main bebiyāhon aur bewa 'auraton ke haqq में yih kahtā hūn, ki un ke liye aisé hī rahnā achchhā hai, jaisā main hūn. ⁹ Lekin agar zabt na kar saken, to biyāh kar len ; kyūnki biyāh karnā mast hone se bihtar hai. ¹⁰ Magar jin kā biyāh ho gayā hai, un ko main nahīn, balki Khudāwand hukm detā hai, ki biwī apne shauhar se 'alāhida na ho ; ¹¹ (aur agar 'alāhida ho, to yā benikāh rahe, yā apne shauhar se phir milāp kar le) ; na shauhar biwī ko chhore. ¹² Bāqion se main hī kahtā hūn, na Khudāwand. ki agar kisī bhāī kī biwī bā imān na ho, aur us ke sāth rahne ko rāzī ho, to wuh us

ko na chhore. ¹³ Aur jis 'aurat kā shauhar bā imān na ho, aur us ke sāth rahne ko rāzī ho, to wuh shauhar ko na chhore. ¹⁴ Kyūnki jo shauhar bā imān nahīn wuh biwī ke sabab se pāk thāhrtā hai, aur jo biwī bā imān nahīn wuh Masīhī shauhar^b ke bā'is pāk thāhrtī hai : warna tumhāre farzand nāpāk hote ; magar ab pāk hain. ¹⁵ Lekin mard jo bā imān na ho agar wuh 'alāhida ho, to 'alāhida hone do : aisi hālat में koi bhāī yā baliun pāband nahīn : aur Khudā ne ham^c ko mel milāp ke liye bulāyā hai. ¹⁶ Kyūnki, ai 'aurat, tujhe kyā khabar hai, ki shāyad tū apne shauhar ko bachā le ? Aur ai mard, tujh ko kyā khabar hai, ki shāyad tū apnī biwī ko bachā le ? ¹⁷ Magar jaisā Khudāwand ne har ek ko hissa diyā hai, aur jis tarah Khudā ne har ek ko bulāyā hai, usī tarah wuh chale. Aur main sūri kalfisiyāon में aisé hī muqarrar kartā hūn. ¹⁸ Jo makhtūn bulāyā gayā, wuh nāmakhtūn na ho jāe. Jo nāmakhtūn kī hālat में bulāyā gayā, wuh makhtūn na ho jāe. ¹⁹ Na khatna koi chīz hai, na nāmakhtūn ; balki Khudā ke hukmon par chalnā hī sab kuchh hai. ²⁰ Har shakhs jis hālat में^d bulāyā gayā ho, usī में rahe. ²¹ Agar tū gulām kī hālat में bulāyā gayā, to fikr na kar : lekin agar tū āzād ho sake, to isī ko ikhtiyār^e kar^f. ²² Kyūnki jo shakhs gulām kī hālat में Khudāwand में bulāyā gayā hai, wuh Khudāwand kā āzād kiyā huā hai ; isī tarah jo āzād kī hālat में bulāyā gayā hai, wuh Masīh kā gulām hai. ²³ Tum qimat se kharide gaye ho ;

^a Yūn. ek dūsre kī haqqtalāfī na karo.

^c N. tum.

^d Yūn. jis bulāwe में.

^f Yā agar tū āzād bhī ho sake, tawbhī usī ko ikhtiyāre kar.

^b Yūn. wuh bhāī.

^e Yūn. istīmāl.

ádmíon ke gulám na bano. ²⁴ Ai bháiyó, jo koi jis hálát men buláya gayá ho, wuh usi hálát men K̄hudá ke sáth rahe.

²⁵ Kunwáriyon ke haqq men mere pás K̄hudáwand ká koi hukm nahín: lekin diyánatdár hone ke liye jaisá K̄hudáwand kí taraf se mujh par rahm húa, us ke muváfíq apní ráe detá hún. ²⁶ Pas maujûda musibat ke khayál se, meri ráe men ádmí ke liye yih bihtar hai, ki jaisá hai waisá hi rahe. ²⁷ Agar tere biwi hai, to us se judá hone kí koshish na kar; aur agar tere biwi nahín^a, to biwi kí talásh na kar. ²⁸ Iekin tú biyáh kare bhí, to gunáh nahín: aur agar kunwári biyáhi jáe, to gunáh nahín. Magar aise log jismáni taklif páenge: aur main tumhen bachá-ná cháhtá hún. ²⁹ Magar, ai bháiyó, main yih kahtá hún, kí waqt tang hai; pas áge ko cháhiye kí biwí-wáile aise hon, kí goyá un ke biwí-yún nahín; ³⁰ aur ronewále aise hon, goyá nahín rote; aur khushi karnewále aise hon, goyá khushi nahín karte; aur kharidnewále aise hon, goyá máil nahín rakhte; ³¹ aur dunyawí kár bár karnewále aise hon, kí dunyá hí ke na ho jáen^b, kyúñki dunyá kí shakl badaltí játí hai. ³² Pas main yih cháhtá hún, kí tum befikr raho, Bebiyáhi shakhs K̄hudáwand ke fikr men rahtá hai, kí kis tarah K̄hudáwand ko rázi kare: ³³ n-agar biyáhi húa shakhs dunyá ke fikr men rahtá hai, kí kis tarah apní biwí ko rázi kare. ³⁴ Biyáhi aur bebiyáhi men bhí farq hai. Bebiyáhi^c K̄hudáwand ke fikr men rahtí hai, táki us ká jism aur rúh

dono pák hon. Magar biyáhi húi 'aurat dunyá ke fikr men rahtí hai, kí kis tarah apne shauhar ko rázi kare. ³⁵ Yih tumháre faide ke liye kahtá hún, na kí tumhen phansáne ke liye; balki is liye kí jo zebá hai, wuhí 'amal men ác, aur tum K̄hudáwand kí khidmat men bewaswasa mashgúl raho. ³⁶ Aur agar koi yih samjhe, kí main apní us kunwári larkí kí haqqtalafí kartá hún, jis kí jawáni dhal chali hai, aur zarúrat bhí ma'lúm ho, to ikhtiyár hai—is men gunáh nahín—wuh us ká biyáh hone de. ³⁷ Magar jo apne dil men pukhta ho, aur us kí kuchli zarúrat na ho, balki apne iráde ke anjám dene par qádir ho, aur dil men qasd kar liyá ho, kí main apní larkí ko benikáh rakkhúngá, wuh aचेहhá kartá hai. ³⁸ Pas jo apní kunwári larkí ko biyáh detá hai, wuh aचेहhá kartá hai; aur jo nahín biyáhtá, wuh áur bhí aचेहhá kartá hai. ³⁹ Jab tak kí 'aurat ká shauhar jítá hai, wuh us kí páband hai; par jab us ká shauhar mar^d jáe, to jis se chúhe biyáh kar saktí hai—magar sirf K̄hudáwand men. ⁴⁰ Iekin jaisí hai, agar waisí hí rahe, to meri ráe men ziyáda khushnasib hai; aur main samajhtá hún kí K̄hudá ká Rúl mujh men bhí hai.

Buton kí qurbáníon ke gosht kháne kí bábat.

8 ¹ Ab buton kí qurbáníon kí bábat yih hai. Ham jánte hain, kí ham sab 'ilm rakhte hain. 'Ilu gurúr paidá kartá^e hai, lekin mahabbat taraqqí ká bá'is^f hai. ² Agar koi gumán kare, kí main kuchh jántá hún, to jaisá júnna cháhiye, waisá ab tak nahín jántá; ³ lekin

^a Yá agar tú biwí se chhút gayá hai.

^b Yún. dunyá ká pírá isti'mál na karen.

^c N. razi kare, " aur us ke khayálát bate rahte hain. Aur bebiyáhi kunwári.

^d Yún. so.

^e Yún. phulátd.

^f Yún. tá'mír kartí.

jo koī Khudā se mahabbat rakhtā hai, us ko Khudā pahchāntā hai. ⁴ Pas buton ki qurbānion ke gosht khāne ki nisbat, ham jānte hain ki but dunyā mein koī chiz nahin; aur siwā ek ke, aur koī Khudā nahin. ⁵ Agarchi āsmān o zamīn mein bahut se khudā kahlāte hain; (chunānchi bahutere khudā aur bahutere khudāwand hain); ⁶ lekin hamāre nazdik to ek hi Khudā hai, ya'nī Bāp, jis ki taraf se sārī chizein hain, aur ham usi ke liye hain; aur ek hi Khudāwand hai, ya'nī Yisū' Masih, jis ke wasile se sārī chizein maujūd hūn, aur ham bhī usi ke wasile se hain. ⁷ Lekin sab ko yih 'ilm nahin, balki ba'z ko ab tak butparasti ki 'ādat hai; is liye us gosht ko but ki qurbānī jānkar khāte hain, aur un kā dil^a chūnki kamzor hai ālūda ho jātā hai. ⁸ Khānā hamen Khudā se nahin milāegā; agar na khāen, to hamārā kuchh nuqsān nahin; aur agar khāen, to kuchh nafa^b nahin. ⁹ Lekin hoshyār raho, aīsā na ho ki tumhārī yih āzādī^b kamzoron ki thokar kā bā'is ho jāe. ¹⁰ Kyūnki agar koī tujh sāhib i 'ilm ko butkhane mein khānā khāte dekhe, aur wuh kamzor shakhs ho, to kyā us kā dil buton ki qurbānī khāne par diler na ho jāegā? ¹¹ Garaz tere 'ilm ke sabab se wuh kamzor shakhs, ya'nī wuh bhāī jis ki khātir Masih mūā, halāk ho jāegā; ¹² aur tum is tarah bhāiyon ke gunahgār hokar aur un ke kamzor dil ko ghāyal karke Masih ke gunahgār thahrte ho. ¹³ Is sabab se agar khānā mere bhāī ko thokar khilāe, to main kabhī hargiz gosht na khāūngā; tāki apne bhāī ki thokar kā sabab na hūn.

Bāwujūd istihqāq ke Paulus kā ujrat lena se inkār karnā.

9 ¹ Kyā main āzād nahin? Kyā main rasūl nahin? Kyā main ne Yisū' ko nahin dekhā, jo hamārā Khudāwand hai? Kyā tum Khudāwand mein mere banāe hue nahin? ² Agar main auron ke liye rasūl nahin, to tumhāre liye to beshakk hūn; kyūnki tum khud Khudāwand mein merī risālat par muhr ho. ³ Jo merā intihān karte hain, un ke liye merā yihī jawāb hai. ⁴ Kyā hamen khāne pine kā ikhtiyār nahin? ⁵ Kyā ham ko yih ikhtiyār nahin, ki kisī Masihī bahin ko biyāhkar liye phiren, jaisā aur rasūl, aur Khudāwand ke bhāī, aur Kefā karte hain? ⁶ Yā sirf mujhe aur Bar-Nabā ko hi mihnāt mashaqqat se bāz rahne kā ikhtiyār nahin? ⁷ Kaun sā sipāhī kabhī apnī girah se khākar jang kartā hai? Kaun angūr kā bāg lagākar us kā phal nahin khātā? yā kaun galla charākar us galle kā dūdih nahin pītā? ⁸ Kyā main yih bāten insānī qiyās hi ke muwāfiq kahtā hūn? Kyā Tauret bhī yihī nahin kahtī? ⁹ Chunānchi Mūsā ki Tauret mein likhā hai, ki ¹⁰ Dāen mein chalte hue bail kā munh na bāndhnā. Kyā Khudā ko bailon kā fikr hai? ¹¹ Yā khāss hamāre wāste yih kahtā hai? Hān, yih hamāre wāste likhā gayā; kyūnki munāsib hai ki jotnewālā ummed par jote, aur dāen chālānewālā hissa pāne ki ummed par dāen chālāe. ¹² Pas jab ham ne tumhāre liye rūhānī chizen boī, to kyā yih koī barī bāt hai, ki ham tumhārī jismānī chizon ki fasl kāten? ¹³ Jab auron kā tum par yih ikhtiyār hai, to kyā hamārā is se ziyāda na

^a Yā Icānshans.

^c Yūn. ta'mīr na kiya jāegā?

^b Yā ikhtiyār.

^d Istihqāq 28. 4.

hogá ? Lekin ham ne is ikhtiyár se kám na liyá ; balki har chíz kí bardásht karte hain, táki hamáre bá'is Masíh kí khushkhabarí^a men harj na ho. ¹³ Kyá tum nahín jánte, kí jo muqáddas chízon kí khidmat karte hain, wuh haikal se kháte hain ? aur jo qurbángáh ke khidmatguzár hain, wuh qurbángáh ke sáth hissa páte hain ? ¹⁴ Isi tarah Khudáwand ne bhí muqarrar kiyá hai, kí khushkhabarí^a sunánewále khushkhabarí^a ke wasile se guzára karen. ¹⁵ Lekin main ne in men se kisi bát per 'amal nahín kiyá : aur na is garaz se yih likhá, kí mere wáste aisá kiyá jáe : kyúñki merá marná hí is se bihtar hai kí koí merá fakhr kho de. ¹⁶ Agar khushkhabarí sunáun, to merá kuchh fakhr nahín ; kyúñki yih to mere liye zarúrí bát hai ; balki mujh par afsos hai agar khushkhabarí na sunáun. ¹⁷ Kyúñki agar apní marzi se yih kartá hún to mere liye ajr hai ; aur agar apní marzi se nahín kartá, to muhtáí meri sipurd húi hai. ¹⁸ Pas mujhe kyá ajr miltá hai ? Yih, kí jab Injíl kí manadí karún, to khushkhabarí^a ko muft kar dún, táki jo ikhtiyár mujhe khushkhabarí^a ke báre men hásil hai, us ke muwáfíq purá 'amal na karún. ¹⁹ Agar-chi main sab logon se ázád hún, phir bhí main ne apne áp ko sab ká gulám baná diyá hai, táki áur bhí ziyáda logon ko khench ló'un^b. ²⁰ Main Yahúdíon ke liye Yahúdí baná, táki Yahúdíon ko khench ló'un^b ; jo log shari'at ke mátaht hain, un ke liye main shari'at ke mátaht baná, táki shari'at ke mátahton ko khench ló'un^b, agar-chi khud shari'at ke mátaht na thá ; ²¹ beshara' logon ke liye

beshara' baná, táki beshara' logon ko khench ló'un^b, (agarchi Khudá ke nazdík beshara' na thá, balki Masíh kí shari'at ke tábi' thá). ²² Kamzoron ke liye kamzor baná, táki kamzoron ko khench ló'un^b : main sab ádmíon ke liye sab kuchh baná húa hún, táki kisi tarah se ba'z ko bacháun. ²³ Aur main sab kuchh Injíl^c kí khátir kartá hún, táki auron ke sáth us men sharik hún. ²⁴ Kyá tum nahín jánte kí maidán ke daurnewále daurte to sab hí hain, magar in'ám ek hí le játá hai ? Tum bhí aise hí dauro, táki jito. ²⁵ Aur har pahlawán sab tarah ká parhez kartá hai ; wuh log to murjhánewálá sihrá páne ke liye yih karte hain, magar ham us sihre ke liye karte hain, jo nahín murjhátá. ²⁶ Pas main bhí isi tarah daurtá hún, ya'ní bethukáná nahín ; main isi tarah mukkon se lártá hún, ya'ní us kí mánind nahín, jo hawá ko mártá hai : ²⁷ balki main apne badan ko mártá kúttá, aur use qábú men rakhtá hún : aisá na ho kí auron men manadí karke áp námaqbul thahrún.

Qadím Isráílon kí nazír lekar, gunáh se bachne kí hidáyat.

IO ¹ Ai bháíyo, main tumhárá is se náwáqif rahná nahín cháhtá, kí hamáre sáre bápdádá búdal ke niche the, aur sab ke sab samundar men se guzre ; ² aur sab hí ne us búdal aur samundar men Músá ká baptisma^d liyá ; ³ aur sab ne ek hí rúhání khurák khái ; ⁴ aur sab ne ek hí rúhání páni piyá : kyúñki wuh us rúhání chatán men se páni píte the, jo un ke sáth sáth chaltí thí : aur wuh chatán Masíh thá. ⁵ Magar un men

^a Yá Injíl. ^b Yún. nafa' men páún. ^c Yá khushkhabarí. ^d Yá Músá men istibáq.

aksaron se Khudá rázi na húa; chunánchi wuh biyábán men dhér ho gaye. ⁶ Yih báten hamáre wáste 'ibrat thahrín, táki ham burí chízon kí khwáhish na karen, jaise unhon ne kí. ⁷ Aur tum butparast na bano, jis tarah ba'z un men ban gaye the; chunánchi likhá hai, kí ^a Log kháne pine bathe, phir náchne kúrne uthe. ⁸ Aur ham haráinkári na karen, jis tarah un men se ba'z ne kí, aur ek hí din men teís hazár máre gaye. ⁹ Aur ham Khudáwand kí ázmáish na karen, jaise un men se ba'z ne kí, aur sánpón ne unhen halák kiyá. ¹⁰ Aur tum burburáo nahín, jis tarah un men se ba'z burburáe, aur halák karnewále se halák húa. ¹¹ Yih báten un par 'ibrat ke liye wáqi' hún, aur ham ákhiri zamánewálon kí nasihat ke wáste likhí gayín. ¹² Pas jo koi apne áp ko qáim samajhtá hai, wuh khabardár rahe, kí gir na pare. ¹³ Tum kisi aisi ázmáish men nahín pare, jo insán kí bardásht ^b se báhar ho. Aur Khudá sachchá hai; wuh tum ko tumhári táqat se ziyáda ázmáish men na parne degá; balki ázmáish ke sáth nikalne kí ráh bhí paidá kar degá, táki tum bardásht kar sako.

Butparastí se bachne ke báre men.

¹⁴ Is sabab se, ai mere piyá-ro, butparastí se bhágo. ¹⁵ Main 'aqlmand jánkar tum se kalám kartá hún; jo main kahtá hún, tum áp use parkho. ¹⁶ Wuh barakat ká piyála jis par ham barakat cháhte hain, kyá Masih ke khún kí shirákat nahín? Wuh rotí jise ham torte hain, kyá Masih ke badan kí shirákat nahín? ¹⁷ Chún-

kí rotí ek hí hai, is liye ham jo bahut se hain ek badan hain, kyúnki ham sab usí ek rotí men sharik hote hain. ¹⁸ Jo jism ke i'tibár se Isráíli hain, un par nazar karo. Kyá qurbání ká gosht khánewále qurbángáh ke sharik nahín? ¹⁹ Pas main kyá yih kahtá hún, kí buton kí qurbání kuchh chiz hai, yá but kuchh chiz hai? ²⁰ Nahín, balki yih kahtá hún, kí jo qurbání gair-qaumen kartí hain ^c ^d Shayátín ke liye qurbání kartí hain, na kí Khudá ke liye; aur main nahín cháhtá kí tum shayátín ke sharik ho. ²¹ Tum Khudáwand ke piyále aur shayátín ke piyále dono men se nahín pí sakte: Khudáwand ke dastarkhwán aur shayátín ke dastarkhwán dono par sharik nahín ho sakte. ²² Kyá ham Khudáwand kí gairat ko josh diláte hain? Kyá ham us se zoráwar hain?

Apní Masihí ázādē par 'amal karke auron ko thokar na khilána.

²³ Sári chízen rawá to hain, magar sab chízen mufid nahín. Sári chízen rawá to hain, magar sab chízen taraqqí ká bá'is nahín. ²⁴ Koi apní bihtari na dhúndhe, balki दूसरे kí. ²⁵ Jo kuchh qassá-bon kí dukánon men biktá hai, wuh kháo, aur díní imtiyáz ^e ke sabab kuchh na púchho; ²⁶ kyúnki 'Zamín aur us kí ma'murí Khudáwand kí hai. ²⁷ Agar beimánon men se koi tumhári da'wat kare, aur tum jáne par rázi ho; to jo kuchh tumháre áge rakkhá jáe, use kháo, aur díní imtiyáz ^e ke sabab kuchh na púchho. ²⁸ Lekin agar koi tum se kahe, kí Yih qurbání ká gosht hai, to us ke sabab jis ne tumhen jatáyá, aur díní imtiyáz ^e

^a Khurúj 32. 6.

^d Istisná 32. 17.

^b Yá insán ke tajribe.

^c Yá kánsheane.

^e N. wuh karte hain.

^f Zabúr 24. 1.

ke sabab na kháo. ²⁹ Díní imtiyáz^a se merá matlab teri imtiyáz^a nahín, balki us दूसरे की. Bhalá, meri ázádí दूसरे shakhs ki imtiyáz^a se kyún parkhí jée? ³⁰ Agar main shukr karke khátá hún^b, to jis chíz par shukr kartá hún, us ke sabab kis liye badnáam kiyá játá hún? ³¹ Pas tum kháo yá píó, yá jo kuchh karo, sab Khudá ke jalál ke liye karo. ³² Tum na Yahúdíon kí thokar ke bá'is bano, na Yúnáníon, na Khudá kí kalisiyá kí; ³³ chunáñchi main bhí sab báton men sab ko khush kartá hún, aur apná nahín, balki bahutón ká fáida dhúndhtá hún, táki wuh naját pácn. ¹ Tum meri mánnind bano, jaisá main Masíh kí mánnind bantá hún.

'Ibádat ke waqt 'auraton kí waza' ke báre men.

² Main tumhári ta'ríf kartá hún, ki tum har bát men mujhe yád rakhte ho, aur jis tarah main ne tumhen riwáyaten^c pahunchá diñ, tum usi tarah un ko barqarár rakhte ho. ³ Pas main tumhen ágáh karná cháhntá hún, ki har mard ká sir Masíh, aur 'aurat ká sir mard, aur Masíh ká sir Khudá hai. ⁴ Jo mard sir dhanke húe du'á yá nubuwwat kartá hai, wuh apne sir ko behurmat kartá hai. ⁵ Aur jo 'aurat be sir dhanke du'á yá nubuwwat kartí hai, wuh apne sir ko behurmat kartí hai, ky'ñki wuh sir mundi húi ke barábar hai. ⁶ Agar 'aurat orhni na orhe, to bál bhí katáe. Agar 'aurat ká búl katáná, yá sir mundáná sharm kí bát hai, to orhni orhe. ⁷ Albatta mard ko apná sir dhánkná na cháhiye, kyúnki wuh Khudá kí

súrat aur us ká jalál hai; magar 'aurat mard ká jalál hai. ⁸ Is liye ki mard 'aurat se nahín, balki 'aurat mard se hai: ⁹ aur mard 'aurat ke liye nahín, balki 'aurat mard ke liye paidá húi. ¹⁰ Pas frishton ke sabab se 'aurat ko cháhiye, ki apne sir par mahkúm hone kí 'alámat^c rakkhe. ¹¹ Táham Khudáwand men na 'aurat mard ke bagair hai, na mard 'aurat ke bagair. ¹² Kyúnki jaise 'aurat mard se hai, waise hí mard bhí 'aurat ke wasíle se hai; magar sab chízen Khudá kí taraf se hain. ¹³ Tum áp hí insáf karo: Kyá 'aurat ká be sir dhanke Khudá se du'á mángná munásib hai? ¹⁴ Kyá tum ko taba'í taur par bhí ma'lúm nahín, ki agar mard lambe bál rakkhe, to us kí behurmatí hai? ¹⁵ Aur agar 'aurat ke lambe bál hon, to us kí zínat hai, kyúnki bál use parde ke liye dije gaye hain. ¹⁶ Lekin agar koi hujjati nikle to yih ján le, ki na hamará aisá dastúr hai, na Khudáwand kí kalisiyáon ká.

'Ashá e Rabbání kí ta'míl ke báre men.

¹⁷ Lekin yih hukm jo detá hún, is men tumhári ta'ríf nahín kartá, is liye ki tumháre jama' hone se fáida nahín, balki nuqsán hota hai. ¹⁸ Kyúnki awwal to main yih suntá hún, ki jis waqt tumhári kalisiyá jama' hotí hai, to tum men tafriqe hote hain, aur main is ká kisi qadr yaqín bhí kartá hún. ¹⁹ Kyúnki tum men bid'aton ká bhí honá zarúr hai, táki^d záhír ho jáe, ki tum men maqbúl kaun se hain. ²⁰ Pas jab tum báham jama' hote ho, to tumhárá wuh kháná 'Ashá e Rabbání nahín ho saktá; ²¹ kyúnki kháne ke waqt har

^a Yá kánshans.

^c Yún. apne sir par ikhtiyár.

^b Yá fazl se sharík hún.

^d N. yih bhí izád.

shakhs दूसरे से पहले अपना 'ashá khá letá hai, aur koi to bhúká rahtá hai, aur kisi ko nasha ho játá hai. ²² Kyún? Kháne píne ke liye tumháre ghar nahín? Yá Khudá kí kalisiyá ko náchíz jánte, aur jin ke pás nahín, un ko sharminda karte ho? Main tum se kyá kahún? Kyá is bát men tumhári ta'rif karún? Main ta'rif nahín kartá. ²³ Kyúnki yih bát mujhe Khudáwand se pahunchí, aur main ne tum ko bhi pahunchá di, kí Khudáwand Yisú' ne, jis rát wuh pakarwáyá gayá, roñi lí; ²⁴ aur shukr karke torí, aur kahá, kí Yih merá badan hai, jo tumháre liye hai: merí yádgári ke wáste yihí kiya karo. ²⁵ Isí tarah us ne khúne^a ke ba'd piyála bhi liyá, aur kahá, kí Yih piyála mere khún men nayá 'ahd hai: jab kabhi pío, merí yádgári ke liye yihí kiya karo. ²⁶ Kyúnki jab kabhi tum yih roñi kháte, aur is piyále men se píte ho, to Khudáwand kí maut ká izhár karte ho, jab tak wuh na áe. ²⁷ Is wáste jo koi námunásib taur par Khudáwand kí roñi kháe, yá us ke piyále men se píe, wuh Khudáwand ke badan aur khún ke báre men qusúrwár hogá. ²⁸ Pas ádini apne áp ko ázmá le, aur isí tarah us roñi men se kháe, aur us piyále men se píe. ²⁹ Kyúnki jo kháte píte waqt Khudáwand ke badan ko na pahcháne, wuh is kháne píne se sazá páegá^b. ³⁰ Isí sabab se tum men bahutere kamzor aur bímár hain, aur bahut se so bhi gaye. ³¹ Agar ham apne áp ko jáñchte, to sazá na páte. ³² Lekin Khudáwand ham ko sazá dekar tarbiyat kartá hai, táki ham dunyá ke sáth mujrim na þaharen. ³³ Pas,

^a Yún. 'ashá kháne.^c Yá Rúh men.

ai mere bháiyó, jab tum kháne ke liye jama' ho, to ek दूसरे kí ráh dekho. ³⁴ Agar koi bhúká ho, to apne ghar men khá le, táki tumhárá jama' honá sazá ká bá'is na ho. Aur báqi báton ko main ákar durust kar dúngá.

Kalisiyá kí yagánagi, aur mutafarriq ráháná ní'maton ke báre men.

12 ¹ Ai bháiyó, main nahín cháhtá, kí tum ráhání ní'maton ke báre men bekhábar raho. ² Tum jánte ho, kí jab tum gair-gaum the, to gúnge buton ke píchhe jis tarah koi tum ko le játá thá, usí tarah játe the. ³ Pas main tumhen jatáthá hún, kí jo koi Khudá ke Rúh kí hidáyat se^c boltá hai, wuh nahín kahtá, kí Yisú' mal'ún hai; aur na koi Rúhu'l Quds ke bagair kah saktá hai, kí Yisú' Khudáwand hai.

⁴ Ní'maten to tarah tarah kí hain, magar Rúh ek hí hai. ⁵ Aur khidmaten bhi tarah tarah kí hain, magar Khudáwand ek hí hai. ⁶ Aur tási'ren bhi tarah tarah kí hain, magar Khudá ek hí hai, jo sab men har tarah ká asar paidá kartá hai. ⁷ Lekin har shakhs men Rúh ká zuhúr fáida pahuncháue ke liye hotá hai. ⁸ Kyúnki ek ko Rúh ke wasíle se hikmat ká kalám 'ináyat hotá hai; aur दूसरे ko usí Rúh kí marzí ke muwáfíq 'ilmíyat ká kalám: ⁹ kisi ko usí Rúh se imán; aur kisi ko usí ek Rúh se shifá dene kí tauffíq^d; ¹⁰ kisi ko mu'jizon kí qudraten^e; kisi ko nubuwwat; kisi ko rúhon kí imtiyáz; kisi ko tarah tarah kí zabánen; kisi ko zabánon ká tarjuma karná: ¹¹ lekin yih sab tási'ren wuhí ek Rúh kartá hai, aur jis ko jo cháhtá hai, bántá hai.

^b Yún. apní sazá kháthá píttá hai.^d Yún. ní'maten.^e Yún. tási'ren.

¹² Kyúñki jis tarah badan ek hai, aur us ke a'zá bahut se hai; aur badan ke sáre a'zá, go bahut se hai, magar báham milkar ek hí badan hai, usí tarah Masih bhí hai. ¹³ Kyúñki ham sab ne, khwáh Yá-húdí hon, khwáh Yúnání, khwáh gulám, khwáh ázád, ek hí Rúh ke wasíle se^a ek badan hone ke liye baptisma^b liyá, aur ham sab ko ek hí Rúh piláyá gayá. ¹⁴ Chunáñchi badan men ek hí 'uzw nahín, balki bahut se hai. ¹⁵ Agar pánw kahe; Chúnki main háth nahín, is liye badan ká nahín, to wuh is sabab badan se khárij to nahín. ¹⁶ Aur agar kán kahe: Chúnki main áñkh nahín, is liye badan ká nahín, to wuh is sabab se badan se khárij to nahín. ¹⁷ Agar sára badan áñkh hí hotá, to sunná kahán hotá? Agar sunná hí sunná hotá, to singhuá kahán hotá? ¹⁸ Magar fi'lwáqi^c Khudá ne har ek 'uzw ko badan men apní marzi ke muwáfiq rakkhá hai. ¹⁹ Agar wuh sab ek hí 'uzw hote, to badan kahán hotá? ²⁰ Magar ab a'zá to bahut se hai, lekin badan ek hí hai. ²¹ Pas áñkh háth se nahín kah saktí, ki Main teri muhtáj nahín: aur na sir pánwon se kah saktá hai, ki Main tumhárá muhtáj nahín. ²² Balki badan ke wuh a'zá jo auron se kamzorma'lúm hote hai, bahut hí zarúri hai: ²³ aur badan ke wuh a'zá, jinhen ham auron kí nishat zalil jánte hai, unhin ko ziyáda 'izzat dete hai; aur hamáre názebá a'zá bahut zebá ho játe hai; ²⁴ hál-ánki hamáre zebá a'zá muhtáj nahín: magar Khudá ne badan ko is tarah murakkab kiya hai, ki jo 'uzw muhtáj hai, usí ko

ziyáda 'izzat dí jáe; ²⁵ táki badan men tafriqa na pare, balki a'zá ek dústre ká barábar fikr rakkhen. ²⁶ Pas agar ek 'uzw dukh pátá hai, to sáre a'zá us ke sáth dukh páte hai; aur agar ek 'uzw 'izzat pátá hai, to sáre a'zá us ke sáth khush hote hai. ²⁷ Isí tarah tum milkar Masih ká badan ho, aur fardan fardan a'zá ho. ²⁸ Aur Khudá ne kalisiyá men alag alag shakhs muqarrar kiye; pahle rasúl, dústre nabí, tisre ustád, phir mu'jize dikhánewále, phir shifá denewále, madadgár, muntazim, tarah tarah kí zabáñen bolnewále.^c ²⁹ Kyá sab rasúl hai? kyá sab nabí hai? kyá sab ustád hai? kyá sab mu'jize dikhánewále hai? ³⁰ Kyá sab ko shifá dene kí quwwat 'ináyat húi? kyá sab tarah tarah kí zabáñen bolte hai? kyá sab tarjuma karte hai? ³¹ Tum barí se barí ni'maton kí árzú rakkho. Lekin áur bhí sab se 'umda taríqa main tumhen batátá hún.

Tamám fazílaton men mahabbat afzal hai.

13 ¹ Agar main ádmíon aur firishton kí zabáñen bolún, aur mahabbat na rakkhún, to main thanthanáti húa pítal, yá jhan-jhanáti húi jhánjh hún. ² Aur agar mujhe nubuwwat milí, aur sáre bhedon aur kull 'ilm kí wáqi-fiyat húi, aur merá ímán yahán tak kámil húa kí paháron ko haṭá dún, aur mahabbat na rakkhún, to main kuchh bhí nahín. ³ Aur agar apná sára mál garibon ko khilá dún, yá apná badan jaláne ko haṭá dún, aur mahabbat na rakkhún, to mujhe kuchh bhí fáida nahín. ⁴ Mahabbat sábir hai, aur mihrbán; mahabbat

^a Yá men.

^b Yá ek badan men istibád.

^c Yún. phir mu'jize, phir shifá kí ni'maton, madadgáráñ, intizámát, zabáñon kí qismen.

hasad nahin karti; mahabbat shekhi nahin marti, aur phulti nahin, ⁵ nazeba kam nahin karti, apni bihatri nahin chahati, jhunjhuti nahin, badgumani nahin karti; ⁶ badkari se khush nahin hoti, balki rasti se khush hoti hai; ⁷ sab kuchh sah leti hai, sab kuchh yaqin karti hai, sab baton ki ummed rakhti hai, sab baton ki bardasht karti hai. ⁸ Mahabbat ko zawal nahin; nubuwwat hon, to mauquf ho jaengi; zabanon hon, to jati rahengi; ilm ho, to mit jaega. ⁹ Kyunki hamara ilm naqis hai, aur hamari nubuwwat natamam: ¹⁰ lekin jab kamil aega, to naqis jata rahega. ¹¹ Jab main bachcha tha, to bachchon ki tarah bolti tha, bachchon ki si tabi'at thi, bachchon ki si samajh thi; lekin jab jawan hua, to bachpan ki baton tark kar di. ¹² Ab ham ko aine men dhundhla sa dikhai deti hai*; magar us waqt rubaru dekhenge. Is waqt meri ilm naqis hai; magar us waqt aise pure taur par pahchanunga, jaise main pahchanai gaya hui. ¹³ Garaz iman, ummed, mahabbat, yeh tino daimi hain; magar afzal in men mahabbat hai.

Nubuwwat ki taufiq tarah tarah ki zabanon bolne ki nisbat 'iltiqad hai.

14 ¹ Mahabbat ke talib ho, aur ruhani ni'maton ki bhi arz rakho, khususan is ki, ki nubuwwat karo. ² Kyunki jo begani zabanon men baton karti hai, wuh admon se baton nahin karti, balki Khuda se; is liye ki us ki koi nahin samajhti^b; halanki wuh apni ruh ke wasile se^c bhed ki baton kahti hai. ³ Lekin jo nubuwwat karti hai, wuh admon se taraqqi^d, aur

nasihat, aur tasalli ki baton kahti hai. ⁴ Jo begani zabanon men baton karti hai, wuh apni taraqqi^d karti hai; aur jo nubuwwat karti hai, wuh kalisiya^d ki taraqqi^d karti hai. ⁵ Agarchi main yeh chahati hui, ki tum sab begani zabanon men baton karo, lekin ziyadatar yehi chahati hui, ki nubuwwat karo: aur agar begani zabanon bolnewala kalisiya^d ki taraqqi^d ke liye tarjuma na kare, to nubuwwat karnewala us se barai hai. ⁶ Pas, ai bhaiyo, agar main tumhare pas akar begani zabanon men baton karun, aur nuukashafa, ya ilm, ya nubuwwat, ya ta'lim ki baton tum se na kahun, to tum ko mujh se kya faida hogi? ⁷ Chunanchi bejan chizon men bhi, jin se awaz nikalti hai, masalan bansri, ya barbat, agar un ki awazon men farq na ho, to jo phunka ya bajayi jata hai, wuh kyunkar pahchanai jae? ⁸ Aur agar turhi ki awaz saf na ho, to kaun larai ke liye taiyari karega? ⁹ Aise hi tum bhi agar zabanon se wazih bat na kaho, to jo kaha jata hai, kyunkar samjhai jae? Tum hawa se baton karnewale thahroge. ¹⁰ Dunya men kitni hi mukhtalif zabanon kyun na hon, magar un men se koi bhi bema'ni na hogi. ¹¹ Pas agar main kisi zabanon ke ma'ni na samjhun, to bolnewale ke nazdik main ajnabi thahrunga, aur bolnewala mere nazdik ajnabi thahregi. ¹² Pas tum jab ruhani ni'maton^e ki arzu rakhte ho, to aisi koshish karo, ki tumhari ni'maton ki afzuni se kalisiya^d ki taraqqi^d ho. ¹³ Is sabab se jo begani zabanon men baton karti hai, wuh du'a mange, ki tarjuma bhi kar sake. ¹⁴ Is liye ki agar main kisi begani zabanon men du'a mangun,

^a Ya ham ko aine men mu'amma sa ma'lim hoti hai.

^c Ya Ruh men.

^d Yun. ta'mir.

^b Ya sunti.

^e Yun. rahon.

to meri rūh to durā māngtī hai, magar meri 'aql bekār hai. ¹⁵ Pas kyā karnā chāhiye? Main rūh se bhī durā māngūngā, aur 'aql se bhī durā māngūngā; rūh se bhī gāūngā, aur 'aql se bhī gāūngā. ¹⁶ Warna, agar tū rūh hī se haund karegā, to nāwāqifādnnī^a terī shukrguzārī par Amīn kyūnkār kahegā? Is liye ki wuh nahīn jāntā ki tū kyā kahtā hai. ¹⁷ Tū to beshakk achchhī tarah se shukr kartā hai, magar dūstre ki taraqqī^b nahīn hotī. ¹⁸ Main Khudā kā shukr kartā hūn, ki tum sab se ziyāda zabāneṅ boltā hūn: ¹⁹ lekin kalisiyā meṅ begānī zabān meṅ das hazār bāteṅ kahne se mujhe yih ziyāda pasand hai, ki auron ki ta'lim ke liye pāñch hī bāteṅ 'aql se kahūn.

²⁰ Ai bhāiyo, tum samajh meṅ bachehe na bano: badī meṅ to bachehe raho, magar samajh meṅ jawān bano. ²¹ Tauret meṅ likhā hai, ki Khudāwand kahtā hai; 'Main begānī zabān aur begāne honthon se is ummat se bāteṅ karūngā, tu-bhī wuh meri na sunenge. ²² Pas begānī zabāneṅ imāndāron ke liye nahīn, balki beimānon ke liye nishān hai; aur nubuwwat beimānon ke liye nahīn, balki imāndāron ke liye nishān hai. ²³ Pas agar sārī kalisiyā ek jagah jama^c ho, aur sab ke sab begānī zabāneṅ boleṅ, aur nāwāqif yā beimān log andar ā jāeṅ, to kyū wuh tum ko dīwāna na kahenge? ²⁴ Lekin agar sab nubuwwat karen, aur koī beimān yā nāwāqif andar ā jāe, to sab use qāil kar denge, aur sab use parakh lenge; ²⁵ aur us ke dil ke bhed zāhir ho jāenge; tab wuh munh ke bal girkar Khudā ko sijda

karegā, aur iqrār karegā, ki beshakk Khudā tum meṅ hai.

Kalisiyā ke majma' ki tartīb ki hidāyat.

²⁶ Pas, ai bhāiyo, kyā karnā chāhiye? Jab tum jama^d hote ho, to har ek ke dil meṅ^d mazmūr, yā ta'lim, yā mukāshafa, yā begānī zabān, yā tarjuma hotā hai. Sab kuchh rūhānī taraqqī^b ke liye honā chāhiye. ²⁷ Agar begānī zabān meṅ bāteṅ karnī hon, to do do, yā ziyāda se ziyāda tīn tīn shakhs bārī bārī se boleṅ, aur ek shakhs tarjuma kare: ²⁸ aur agar koī tarjuma karnewālā na ho, to begānī zabān bolnewālā kalisiyā meṅ chupkā rahe, aur apne dil se aur Khudā se bāteṅ kare. ²⁹ Nabion meṅ se do yā tīn boleṅ, aur bāqī un ke kalām ko parkhen. ³⁰ Lekin agar dūstre pās baithnewālā par wahī utre, to pahlā khāmosh ho jāe. ³¹ Kyūnkī tum sab ke sab ek ek karke nubuwwat kar sakte ho, tāki sab sikhē, aur sab ko nasīhat ho; ³² aur nabion ki rūheṅ nabion ke tābī^e haiṅ; ³³ kyūnkī Khudā abtārī kā nahīn, balki aman kā bānī hai.

Jaisā muqaddason ki sārī kalisiyāon meṅ hai, ³⁴ 'aurateṅ kalisiyā ke majma'^e meṅ khāmosh rahen, kyūnkī unheṅ bolne kā hukm nahīn; balki tābī^e rahen, jaisā Tauret meṅ bhī likhā hai.^f ³⁵ Aur agar kuchh sikhnā chāheṅ, to ghar meṅ apne apne shauhar se pūchheṅ; kyūnkī 'aurat kā kalisiyā ke majma' meṅ bolnā sharm ki bāt hai. ³⁶ Kyā Khudā kā kalām tum meṅ se niklā? yā sirf tum hī tak pahunchā hai?

³⁷ Agar koī apne āp ko nabī yā

^a Yūn. jo nāwāqif ki jagah ko bhar detā hai.

^b Yūn. ta'mir.

^d Yā har ek ke pās.

^c Yasha'yāh 28, 11, 12; Istisnā 28, 49.

^e Yā sab tasallī pāeṅ.

^f Paidāish 3. 16 ko dekho.

rúhání samjhe, to yih ján le, ki jo báten main tumhen likhtá hún. wuh Khudáwánd ke hukm hain. ³⁸ Aur agar koí na jáne, to na jáne.^a

³⁹ Pas, ai bháiyó, nubuwwat karne ki árzú rakkho; aur zabáñen bolne se mana' na karo. ⁴⁰ Magar sári báten sháístagí aur qaríne ke sáth 'amal men áen.

Masih ke jī uṭhne kī shahādāt aur subūt.

15 ¹ Ab, ai bháiyó, main tumhen wuh khushkhabarí^b jatáe detá hún jo pahle de chuká hún, jise tum ne qabúl bhí kar líyá thá, aur jis par qáim bhí ho; ² usí ke wasíle se tum ko naját bhí míltí hai, basharteki wuh khushkhabarí^b jo main ne tumhen dí thí yád rakhte ho; warna tumhará imán láná befáida húa. ³ Chunáñchi main ne sab se pahle tum ko wuhí bát pahunchá dí, jo mujhe pahunchí thí, ki Masih kitáb i muqaddas ke bamújib hamáre gunáhon ke liye muá; ⁴ aur dafn húa; aur tisre din kitáb i muqaddas ke bamújib jī uṭhá; ⁵ aur Kefá ko, aur us ke ba'd un bárah ko dikháí diyá; ⁶ phir páñch sau se ziyáda bháiyon ko ek sáth dikháí diyá, jin men se aksar ab tak maujúd hain, aur ba'z so gaye; ⁷ phir Ya'-qúb ko dikháí diyá; phir sáre rasúlon ko; ⁸ aur sab se píchhe mujh ko, jo goyá adhúre dinon ki paidáish hún, dikháí diyá. ⁹ Kyúñki main rasúlon men sab se chhotá hún, balki rasúl kahláne ke láiq nahín, is liye ki main ne Khudá ki kalásiyá ko satáyá thá. ¹⁰ Lekin jo kuchh hún, Khudá ke fazl se hún: aur us ká fazl jo mujh par húa, wuh befáida nahín húa; balki main ne un sab se ziyáda mihnát kí: aur yih meri taraf se nahín hui, balki Khudá ke

^a N. to wuh khabar ke qabúl nahín.

fazl se jo mujh par thá. ¹¹ Pas khwáh main hún, khwáh wuh hon, ham yihí manadí karte hain, aur isí par tum imán bhí láe.

Murdon kī qiyámat ke munkiron ko jawáb.

¹² Pas jab Masih kí yih manadí kí játí hai, ki wuh murdon men se jī uṭhá, to tum men se ba'z kis tarah kahte hain, ki murdon kí qiyámat hai hí nahín? ¹³ Agar murdon kí qiyámat nahín, to Masih bhí nahín jī uṭhá: ¹⁴ aur agar Masih nahín jī uṭhá, to hamurí manadí bhí befáida hai, aur tumhará imán bhí befáida; ¹⁵ balki ham Khudá ke jhúthe gawáh thahre; kyúñki ham ne Khudá kí bábat yih gawáhí dí, ki us ne Masih ko jilá diyá, hálánki nahín jiláyá, agar bi'l farz murde nahín jī uṭhte. ¹⁶ Aur agar murde nahín jī uṭhte, to Masih bhí nahín jī uṭhá: ¹⁷ aur agar Masih nahín jī uṭhá, to tumhará imán befáida hai; tum ab tak apne gunáhon men giriftár ho. ¹⁸ Balki jo Masih men so gaye hain, wuh bhí halák hue. ¹⁹ Agar hain sirf is hí zindagí men Masih men unmed rakhte hain, to sáre ádmion se ziyáda badnasíb hain.

²⁰ Lekin fi'l wáqi' Masih murdon men se jī uṭhá hai, aur jo so gaye hain, un men pahlá phal húa. ²¹ Kyúñki jab ádmí ke sabab se maut áí, to ádmí hí ke sabab se murdon kí qiyámat bhí áí; ²² aur jaise Ádam men sab marte hain, waise hí Masih men sab zinda kíye jáenge. ²³ Lekin har ek apní apní bári se: pahlá phal Masih; phir Masih ke áne par us ke log. ²⁴ Is ke ba'd ákhirat hogí; us waqt wuh sári hukúmat aur sára ikhtiyár aur qudrat nest karke, bádsáhát ko Khudá, ya'ní Báp ke hawále kar degá.

^b Yá Is'á.

²⁵ Kyūnki jab tak ki wuh sáre dushmanon ko apne pánwon tale na le áe, us ko bádsháhi karní zarúr hai. ²⁶ Sab se pichhlá dushman jo nest kiyá jáegá, wuh maut hai. ²⁷ Kyūnki Khudá ne sab kuchh us ke pánwon tale kar diyá hai. Magar jab wuh kahtá hai, ki Sab kuchh us ke tábi' kar diyá gayá, to záhir hai, ki jis ne sab kuchh us ke tábi' kar diyá, wuh alag rahá. ²⁸ Aur jab sab kuchh us ke tábi' ho jáegá, to Betá khud us ke tábi' ho jáegá, jis ne sab chizen us ke tábi' kar diñ; táki sab men Khudá hí sab kuchh ho.

²⁹ Warná jo log murdon ke liye baptisma* lete hain, wuh kyá karengé? Agar murde jī uhtte hí nahīn, to phir kyūn un ke liye baptisma* lete hain? ³⁰ Aur ham kyūn har waqt khatre men pare rahte hain? ³¹ Ai bháiyó, mujhe us fakhr kí qasam, jo hamáre Khudáwánd Masih Yisú' men tum par hai, main har roz martá hūn. ³² Agar main insán kí tarah Ifisus men darindon se lará, to mujhe kyá fáida? Agar murde na jiláe jáenge, to áo, kháen pién, kyūnki kal to mar hí jáenge. ³³ Fareb na kháo: burí suhbatén achchhi 'ádaton ko bigar deti hain. ³⁴ Rástabáz hone ke liye^b hosh men áo, aur gunáh na karo; kyūnki ba'z Khudá se náwáqif hain. Main tumhen sharm diláne ko yih kahtá hūn.

Murdon kí qiyámat ke tariqe ke báre men.

³⁵ Ab koi yih kahegá, ki Murde kis tarah jī uhtte hain, aur kaise jism ke sáth áte hain? ³⁶ Ai nádán, tú khud jo kuchh botá hai, jab tak wuh na mare, zinda nahīn kiyá játá: ³⁷ aur jo tú botá hai, yih wuh jism nahīn jo paidá hone-

wálá hai; balki sirt dána hai, khwáh gehún ká, khwáh kisi áur chiz ká; ³⁸ magar Khudá ne jaisá iráda kar liyá, waisá us ko jism detá hai; aur har ek bīj ko us ká kháss jism. ³⁹ Sab gosht yaksán gosht nahīn: balki ádmion ká gosht áur hai: chaupáyon ká gosht áur; parandon ká gosht áur hai; machhliyon ká gosht áur. ⁴⁰ Ásmání bhí: jism hain, aur zamíní bhí: magar ásmánion ká jalál áur hai, zamínion ká áur. ⁴¹ Áftáb ká jalál áur hai, máhtáb ká jalál áur, sitáron ká jalál áur; kyūnki sitáre sitáre ke jalál men farq hai. ⁴² Murdon kí qiyámat bhí aisi hí hai. Jism faná kí hálát men boyá játá hai; aur baqá kí hálát men jī uhtá hai: ⁴³ behurmafí kí hálát men boyá játá hai; aur jalál kí hálát men jī uhtá hai: kamzorí kí hálát men boyá játá hai; aur quwwat kí hálát men jī uhtá hai: ⁴⁴ nafsání jism boyá játá hai; aur rúhání jism jī uhtá hai. Jab nafsání jism hai, to rúhání jism bhí hai. ⁴⁵ Clunánchi likhá bhí hai, ki 'Pahlá ádmí, ya'ní Ádam, zinda nafs baná. Pichhlá Ádam zindagí bakhshnewulí rúh baná. ⁴⁶ Lekin rúhání pahle na thá, balki nafsání thá: is ke ba'd rúhání húa. ⁴⁷ Pahlá ádmí zamín se, ya'ní kháki, thá: dúsrá ádmí ásmání hai. ⁴⁸ Jaisá wuh kháki thá, waise hí áur kháki bhí hain; aur jaisá wuh ásmání hai, waise hí áur ásmání bhí hain. ⁴⁹ Aur jis tarah ham us kháki kí súrat par húa, usí tarah us ásmání kí súrat par bhí hon.

⁵⁰ Ai bháiyó, merá matlab yih hai, ki gosht aur khún Khudá kí bádsháhat ká wáris nahīn ho saktá, aur na faná baqá kí wáris ho sakti hai. ⁵¹ Dekho, main tum se bhed

* Yá istibág.

^b Yá rástbázi ee. yá jótá mundábi hót.

^c Paidáish 2. 7.

ki bāt kahtā hun: hain sab to nahīn soenge, magar sab badal jāenge; ⁵² aur yih ek dam men, ek pal men, pichlā narsingā phūnkte hī, hogā: kyūnki narsingā phūnkā jāegā, aur murde gairfānī hālat men uthenge, aur ham badal jāenge. ⁵³ Kyūnki zarūr hai ki yih fānī jism baqā kā jāma pahine, aur yih marnewālā jism hayāt i abadī kā jāma pahine. ⁵⁴ Aur jab yih fānī jism baqā kā jāma pahin chukegā, aur yih marnewālā jism hayāt i abadī kā jāma pahin chukegā, to wuh qaul pūrā hogā jo likhā hai, ki 'Maut fath kā luqma ho gayi. ⁵⁵ Ai maut, terī fath kahān rahī? Ai maut, terā dank kahān rakā? ⁵⁶ Maut kā dank gunāh hai; aur gunāh kā zor shar'at hai: ⁵⁷ magar Khudā kā shukr hai, jo hamārē Khudāwand Yisū^a Masīh ke wasīle se ham ko fath bakhshatā hai. ⁵⁸ Pas, ai mere 'azīz bhāīyo, sābitqadam aur qāim raho, aur Khudāwand ke kām men hamesha afzāish karte raho, kyūnki yih jānte ho, ki tumhārī mihuat Khudāwand men befāida nahīn hai.

Yarūshalem ke Masīhion ke liye chandā karne ki bābat.

16 ¹ Ab us chande ki bābat jo muqaddason ke liye kiyā jātā hai, jaisā main ne Galatiya ki kalisīyāon ko hukm diyā, waisā hī tum bhī karo. ² Hafte ke pahle din, tum men se har shakhs apnī āmadānī ke muwāfiq kuchh apne pās rakh chhorā kare, tāki mere āne par chande na karne paren. ³ Aur jab main āūngā, to jinhen tum manzūr karoge un ko main khatt dekar bhej diūngā, ki tumhārī khairāt^b Yarūshalem ko pahunchā den. ⁴ Aur agar merā bhī jānā munāsib

^a Yasha'yāh 23. 8.

hūā, to wuh mere sāth hī jāenge. ⁵ Aur main Makiduniya hokar tumhārē pās āūngā; kyūnki mujhe Makiduniya hokar jānā to hai hī; ⁶ magar rahūn shāyad tumhārē hī pās; aur jārā bhī tumhārē hī pās kātūn, tāki jis taraf main jānā chāhūn, tum mujhe us taraf rawāna kar do. ⁷ Kyūnki main ab rāh men tum se inulāqāt karnī nahīn chāhtā; balki mujhe ummed hai ki Khudāwand ne chāhā, to kuchh 'arse tumhārē pās rahūngā. ⁸ Lekin main 'Id i Pintekust tak Ifsus men rahūngā; ⁹ kyūnki mere liye ek wasī^a aur kārāmad darwāza khulā hai, aur mukhlāf bahut se hai.

Mukhtalif nasihatēn, aur salām, aur du'ā.

¹⁰ Agar Tímuthiyus ā jāe, to khayāl rakhnā, ki wuh tumhārē pās bekhauf rahe; kyūnki wuh merī tarah Khudāwand kā kām kartā hai: ¹¹ pas koī use haqir na jāne: balki us ko sahīh salāmat, is taraf rawāna karnā, ki mere pās ā jāe: kyūnki main muntazir hūn ki wuh bhāīyon samet āe. ¹² Aur bhāī Apullos se main ne bahut iltimās kiyā, ki tumhārē pās bhāīyon ke sāth jāe: magar is waqt jāne par wuh mutlaq rāzī na hūā; lekin jab us ko mauqa^a milegā, to jāegā.

¹³ Jāgte raho, imān men qāim raho, mardānagi karo, mazbūt ho. ¹⁴ Jo kuchh karte ho, mahabbat se karo.

¹⁵ Ai bhāīyo, tum Stifanās ke khāndān ko jānte ho, ki wuh Akhaya ke pahle phal hain, aur muqaddason ki khidmat ke liye musta'idd rahte hain. ¹⁶ Pas main tum se iltimās kartā hūn, ki aise logon ke tābī^b raho, balki har ek ke

^b Yūn. tumhārī fazl.

16. 17.] I. KURINTHI'ON—II. KURINTHI'ON. [1. 7.

jo is kám aur mihnát meñ sharik hai. ¹⁷ Aur main Stifanáś aur Furtúnátus aur Akhayikus ke áne se khush hún: kyúñki jo tum se rah gayá thá, unhoñ ne purá kar diyá; ¹⁸ aur unhoñ ne merí aur tumhári rúh ko táza kiyá: pas aison ko máno.

¹⁹ Ásiya kí kalisiyáen tum ko salám kahtí haiñ. Akwila aur Priska, us kalisiyá samet jo un ke ghar meñ hai, tumheñ Khudáwand

meñ bahut bahut salám kahte haiñ. ²⁰ Sáre bhái tumheñ salám kahte haiñ: pák bosa lekar^a ápas meñ salám karo.

²¹ Main Paulus apne háth se salám likhtá hún. ²² Jo koí Khudáwand ko 'aziz nahin rakhtá, mal'ún ho. Hamará Khudáwand ánewálá hai. ²³ Khudáwand Yisú' Masih^a ká fazl tum par hotá rahe. ²⁴ Merí mahabbat Masih Yisú' meñ tum sab se rahe. Ámin.^b

KURINTHI'ON KE NÁM

PAULUS RASUL KÁ

DÚSRÁ KHATT.

Du'á e khair.

I ¹ Paulus kí taraf se, jo Khudá kí marzí se Masih Yisú' ká rasúl hai, aur bhái Tímuthiyus kí taraf se, Khudá kí us kalisiyá ke nám, jo Kurinthus meñ hai, aur tamám Akhaya ke sab muqaddason ke nam.

² Hamáre Báp Khudá aur Khudáwand Yisú' Masih kí taraf se tumheñ fazl aur itminán hásil hotá rahe.

Khudá kí tasallí par Paulus ká shukriya.

³ Hamáre Khudáwand Yisú' Masih ke Khudá aur Báp kí hamd ho, jo rahmaton ká Báp, aur har

tarah kí tasallí ká Khudá hai; ⁴ wuh hamári sab musibaton meñ ham ko tasallí detá hai, túki ham us tasallí ke sabab jo Khudá hamen bakhshatá hai, un ko bhí tasallí de sakeñ, jo kisi tarah kí musibat meñ haiñ. ⁵ Kyúñki jis tarah Masih ke dukh ham ko ziyáda pahunchte haiñ, usí tarah hamári tasallí bhí Masih ke wasíle se ziyáda hotí hai. ⁶ Agar ham musibat utháte haiñ, to tumhári tasallí aur naját ke wáste; aur agar tasallí páte haiñ, to tumhári tasallí ke wáste, jis kí tásir se tum sabr ke sáth un dukhon kí bardáshht kar lete ho, jo ham bhí sahte haiñ: ⁷ aur hamári um-

^a N. Masih na dárád.

^b N. Ámin na dárád.

med tumháre báre men mazbút hai; kyúñki ham jánte hain, ki jis tarah^a tum dukhon men sharík ho, usí tarah tasallí men bhí ho. ⁸ Ai bháiyó, ham nahín cháhte ki tum us musibat se náwáqif raho jo Ásiya men ham par parí, ki ham hadd se ziyáda aur táqat se báhar past ho gaye, yahán tak ki ham ne zindagi se bhí háth dho liye: ⁹ balki apne úpar maut ke hukm ká yaqín kar chuke the, táki apná bharosá na rakkhen, balki Khudá ká, jo murdon ko jílátá hai: ¹⁰ chunáñchi usí ne ham ko aisí barí halákat se chhuráya, aur chhurágá: aur ham ko us se yih ummed hai, ki áge ko bhí chhurátá rahégá; ¹¹ agar tum bhí milkar du'á se hamári madad karoge, táki jo ní'mat ham ko bahut logon ke wasile se milí, us ká shukr bhí bahut se log hamári taraf se karen.

¹² Kyúñki ham ko apne dil^a ki is gawáhí par fakhír hai, ki hamará chálchalan dunyá men, aur khásskar tum men, jismání hikmat ke sáth nahín, balki Khudá ke fazl ke sáth, ya'ní aisí pákizagí aur safáí ke sáth rahá, jo Khudá ke láiq hai. ¹³ Ham áur báten tumhen nahín likhte, siwá un ke jinhen tum parhte ya mánte ho, aur mujhe ummed hai ki ákhir tak mánte rahoge: ¹⁴ chunáñchi tum men se kitnon hí ne mán bhí liyá hai, ki ham tumháre fakhír hain, jis tarah hamáre Khudáwánd Yisú' ke din tum bhí hamáre fakhír hoge.

Kurinthus áne men Paulus ke dór karne kí wajh.

¹⁵ Aur isí bharose par main ne yih iráda kiyá thá, ki pahle tumháre pás áún, táki tumhen ek áur

ní'mat mile; ¹⁶ aur tumháre pás hotá húa Makiduniya ko jáún, aur Makiduniya se phir tumháre pás áún, aur tum mujhe Yahúdiya kí taraf rawána kar do. ¹⁷ Pas main ne jo yih iráda kiyá thá, to kyá talawwun-mizájí se kiyá thá? yá jin báton ká qasd kartá hún, kyá jismání taur par kartá hún, ki hán hán bhí karún, aur nahín nahín bhí karún? ¹⁸ Khudá kí sachcháí kí qasam, ki hamáre us kalám men jo tum se kiyá játá hai, hán aur nahín dono pái nahín játín. ¹⁹ Kyúñki Khudá ká Betá Yisú' Masíh^b jis kí manádi ham ne, ya'ní main ne, aur Silwánus, aur Timuthiyus ne tum men kí, us men hán aur nahín dono na thín,^c balki us men hán hí hán húi; ²⁰ kyúñki Khudá ke jitne wa'de hain, wuh sab us men hán ke sáth hain; isí liye is ke zari'e se Ámín bhí húi, táki hamáre wasíle se Khudá ká jalál záhir ho. ²¹ Aur jo ham ko tumháre sáth Masíh men qáim kartá hai, aur jis ne ham ko masah kiyá, wuh Khudá hai; ²² jis ne ham par muhr bhí kí, aur bai'áne men Rúh ko hamáre dilon men diyá.

²³ Main Khudá ko gawáh^d kartá hún, ki main ab tak Kurinthus men is wáste nahín áyá, ki mujhe tum par rahm átá thá. ²⁴ Yih nahín, ki ham imán ke báre men tum par hukúmat jatáthe hain, balki khushí men tumháre madadgár hain: kyúñki tum imán hí se qáim rahte ho. **2** ¹ Main ne apne dil men yih qasd kiyá thá, ki phir tumháre pás gamgín hokar na áún. ² Kyúñki agar main tum ko gamgín karún, to mujhe kaun khush karegá, siwá us ke jo mere sabab se gamgín húa? ³ Aur main ne tum ko wuhí bát

^a Yá kánehane.

^c Yún. wuh hán aur nahín dono na hán.

^b N. Masíh Yisú'.

^d Yún. apní ján par gawáh.

likhí thí, táki aísá na ho ki mujhe ákar jin se khush honá cháhíye thá main un ke sabab se gamgín hún : kyúñki mujhe tum sab par is bát ká bharosá hai, ki jo merí khushí hai, wuhí tum sab kí hai. ⁴ Kyúñki main ne barí musibat aur dilgíri kí hálát men, bahut se ánsú bahá bahákar, tum ko likhá thá; lekin is wáste nahín ki tum ko gam ho, balki is wáste ki tum us barí mahabbat ko ma'lúm karo, jo mujhe tum se hai.

Tauba ke ba'd khatákar ko phir shámil karne kí hidáyat.

⁵ Aur agar koi shakhs gam ká bá'is huá hai, to mere hi gam ká nahín, balki (táki us par ziyáda sakhtí na karún,) kisi qadr tum sab ke gam ká bá'is huá. ⁶ Yihí sazá, jo us ne aksaron kí taraf se pái, aise shakhs ke wáste káfi hai. ⁷ Pas bajáe is ke yihí bihtar hai, ki us ká qusúr mu'áf karo, aur tasallí do, táki wuh gam kí kasrat se tabáh na ho. ⁸ Is liye main tum se iltímás kartá hún, ki us ke báre men mahabbat ká fatwá do. ⁹ Kyúñki main ne is wáste bhí likhá thá, ki tumhen ázmá lún, ki sári báton men farmánbardár ho, yá nahín. ¹⁰ Jise tum kuchh mu'áf karte ho, use main bhí mu'áf kartá hún : kyúñki jo kuchh main ne mu'áf kiya, agar kiya, to Masih ká qáim maqám hokar tumhári khátir mu'áf kiya; ¹¹ táki Shaitán ká ham par dānw na chale, kyúñki ham us ke hilon se náwáqif nahín.

Apní khidmat ke báre men Rasúl 'ká fikr aur tasallí.

¹² Aur jab main Masih kí khush-

habarí dene ko Troás men áya, aur Khudáwānd men mere liye darwāza khul gayá, ¹³ to merí ruh ko áram na milá, is liye ki main ne apne bhái Titus ko na páya: pas un se rukhsat hokar Makiduniya ko chalá gayá. ¹⁴ Magar Khuda ká shukr hai, jo Masih men ham ko hamesha asiron kí tarah gasht karátá hai,^b aur apne 'ilm kí khushbú hamáre wasíle se har jagah phailátá hai.^c ¹⁵ Kyúñki ham Khudá ke nazdik naját pánewálon aur halák honewálon dono ke liye, Masih kí khushbú hai; ¹⁶ ba'z ke wáste to marne ke liye maut kí bú, aur ba'z ke wáste jine ke liye zindagi kí bú hai. Aur kaun in báton ke láiq hai? ¹⁷ kyúñki ham un bahut logon kí ménind nahín, jo Khudá ke kalám men ámezish karte hai; balki dil kí safái se, aur Khudá kí taraf se, Khudá ko házir jánkar Masih men bolte hai.

Puráne 'ahd kí diní khidmat par naye 'ahd kí khidmat kí fauqiyat.

3 ¹ Kyá ham phir apní neknámí jatání shurú karte hai? yá ham ko ba'z kí tarah neknámí ke khatt tumháre pás láne, yá tum se lené kí hájat hai? ² Hamará jo khatt hamáre dilon par likhá huá hai, wuh tum ho, aur use sab ádmí jánte aur parhte hai: ³ záhir hai, ki tum Masih ká wuh khatt ho, jo ham ne khádimon ke taur par likhá; siyáhi se nahín, balki zinda Khudá ke Rüh se; patthar kí takhtíon par nahín, balki gosht kí, ya'ní dil kí takhtíon par. ⁴ Ham Masih kí ma'rifat Khudá par aísá hí bharosá rakhte hai: ⁵ yih nahín ki ba zát i khud ham is láiq hai, ki apní taraf

^a Yá Masih ke huzúr.

^b Yá ham ko hamesha fathmandé ke gasht men liye phirtá hai.

^c Yún. náher kartá hai.

se kuchh khayál bhí kar saken; balki hamári liyáqat Khudá ki taraf se hai; ⁶ jis ne ham ko naye 'ahd ke khádim hone ke láiq bhí kiya: lafzon ^a ke khádim nahín, balki ruh ke; kyúñki lafz ^a márdálte hain, magar ruh zinda kartí hai. ⁷ Aur jab maut ká wuh 'ahd jis ke hurúf pattharon par khode gaye the ^b, aisá jalálwálá húá, ki baní Isráíl Músá ke chihre par, us jalál ke sabab se jo us ke chihre par thá, gaur se nazar na kar sake; hálánki wuh ghattá játá thá; ⁸ to ruh ká 'ahd ^c to zarúr hi jalálwálá ^d hogá. ⁹ Kyúñki jab mujrim thahránewálá 'ahd ^e jalálwálá ^d thá, to rástbázi ká 'ahd ^e to zarúr hi jalálwálá hogá. ¹⁰ Balki is súrát men wuh jalálwálá is bare hi jalál ke sabab se bejalál thahrá. ¹¹ Kyúñki jab miṭnewálí chiz jalálwálí thí, to báqí rahnewálí chiz to zarúr hi jalálwálí hogí.

¹² Pas ham aisí ummed karke, barí dilerí se bolte hain; ¹³ aur Músá kí tarah nahín hain, jis ne apne chihre par niqáb dáli ^f, táki baní Isráíl us miṭnewálí chiz ke anjám ko ná dekh saken; ¹⁴ lekin un ke khayálát kasif ho gaye: kyúñki áj tak puráne 'ahdnáme ke parhte waqt, un ke dilon par wuhí parda pará rahtá hai; aur ^g wuh Masih men uth játá hai. ¹⁵ Magar áj tak jab kabhí Músá kí kitáb parhí játí hai, to un ke dil par parda pará rahtá hai. ¹⁶ Lekin jab kabhí un ká dil Khudáwand kí taraf phiregá, to wuh parda uth jáegá. ¹⁷ Aur wuh Khudáwand Rúh hai: aur jahán kahín Khudáwand ká Rúh hai, wahán ázádí hai. ¹⁸ Magar jab

ham sab ke beniqáb chihron se Khudáwand ká jalál is tarah mun-'akis hotá hai ^h, jis tarah áine men, to us Khudáwand ke wasíle se jo Rúh hai, ham usí jalálí súrát men darja ba darja badalte játe hain.

Apní díní khidmat men Paulus kí sachchái aur ján-nisári.

4 ¹ Pas jab ham par aisá rahm húá, ki hamen yih khidmat milí, to ham himmat nahín hárté: ² balki ham ne sharín kí poshida báton ko tark kar diyá, aur makkári kí chál nahín chalte, na Khudá ke kalám men ámezish karte hain; balki haqq zahir karke Khudá ke rú ba rú har ek ádmí ke dil ⁱ men apní neki biṭháte hain. ³ Aur agar hamári khushkhabarí ^k par parda pará hai, to halák honewálon hí ke wáste pará hai: ⁴ ya 'nín un beimánon ke wáste, jin kí 'aqlon ko is jahán ke khudá ne andhá kar diyá hai, táki Masih jo Khudá kí súrát hai, us ke jalál kí khushkhabarí ^k kí raushnín un par na pare. ⁵ Kyúñki ham apní nahín, balki Masih Yisú ^l kí manádfi karte hain, ki wuh Khudáwand hai; aur apne haqq men yih kahte hain, ki Yisú ^l kí khátir tum-háre gulám hain. ⁶ Is liye ki Khudá hí hai, jis ne farimáyá, kí Táríkí men se núr chamke; aur wuhí hamáre dilon men chamká, táki Khudá ke jalál kí pahchán ká núr Yisú ^l Masih ke chihre se jalwagar ho.

⁷ Lekin hamáre pás yih khazána mittí ke bartanon men rakkhá hai, táki yih hadd se ziyáda qudrat hamári taraf se nahín, balki Khudá kí taraf se ma'lúm ho. ⁸ Ham har

^a Yún. harf.

^b Yún. maut kí wuh khidmat jo harfon men pattharon par khudí hát thí.

^c Yún. kí khidmat.

^d Yún. jalál.

^e Yún. thahránewálí khidmat.

^f Yá parda dáli.

^g N. aur zahir nahín hód kí.

^h Yá jab ham sab, beniqáb chihron se, Khudáwand ke jalál ko is tarah dekhte haty.

ⁱ N. Yisú na dard.

^j Yá kánshans.

^k Yá Injil.

taraf se musibat to utháte haiñ, lekin láchúr nahín hote; hairán to hote haiñ, magar náummed nahín hote; ⁹ satáe to játe haiñ, magar akele nahín chhore játe; giráe to játe haiñ, lekin halák nahín hote; ¹⁰ ham har waqt apne badan men Yisú' kí maut ^a liye phirte haiñ, táki Yisú' kí zindagi bhí hamáre badan men záhír ho. ¹¹ Kyúnki ham jíte jí Yisú' kí khátir hamesha maut ke hawále kiye játe haiñ, táki Yisú' kí zindagi bhí hamáre fání jism men záhír ho. ¹² Pas maut to ham men asar kartí hai, aur zindagi tum men. ¹³ Aur chúnki ham men wuhí imán kí ruh hai, jis kí bábat likhá hai, kí ^b Main imán láyá, aur isí liye bolá; pas ham bhí imán láe, aur isí liye bolte haiñ; ¹⁴ kyúnki ham jánte haiñ, kí jis ne Khudáwand Yisú' ko jiláyá, wuh ham ko bhí Yisú' ke sáth shámil jánkar jilágá, aur tumháre sáth apne sámne házir karegá. ¹⁵ Is liye kí sárfi chizen tumháre wáste haiñ, táki bahut se logon ke sabab fazl ziyáda hokar Khudá ke jalál ke liye shukrguzárfi bhí barháe.

Jismání taklifon men ásmání watan kí ummed.

¹⁶ Is liye ham himmat nahín hárté; balki go hamárfi záhírí insáníyat zálí hotí játi hai, phir bhí hamárfi bátíní insáníyat roz ba roz nayí hotí játi hai. ¹⁷ Kyúnki hamárfi ^c dam bhar kí halkí sí mu'ibat hamáre liye az hadd bhárfi aur abadí jalál paidá kartí játi hai; ¹⁸ jis hál men kí ham dekhí huf chizon par nahín, balki andekhi chizon par nazar karte haiñ: kyúnki dekhí huf chizen chandroza haiñ; magar andekhi chizen abadí haiñ.

^a Yún. ká már qáld jánd.

^c N. hamárfi na dárad.

5 ¹ Kyúnki ham jánte haiñ, kí jab hamárfi khaime ká ghar jo zamín par hai giráyá jáégá, to ham ko Khudá kí taraf se ásmán par ek aisi 'imárat milegi, jo háth ká baná húa ghar nahín, balki abadí hai. ² Chúnánchi ham is men karáhte haiñ; aur barí árzú rakhte haiñ, kí apne ásmání ghar se mulabbas ho jáen: ³ táki mulabbas hone ke bá'is nange na páe jáen. ⁴ Kyúnki ham is khaime men rahkar bojh ke máre karáhte haiñ; is liye nahín kí yih libás utárná cháhte haiñ, balki is par áur pahinná cháhte haiñ, táki wuh jo fání hai zindagi men garq ho jáe. ⁵ Aur jis ne ham ko isí bát ke liye taiyár kiyá, wuh Khudá hai, aur usí ne hamen Rúh ko bai'áne men diyá. ⁶ Pas hamesha hamárfi khátirjama' rahtí hai, aur yih jánte haiñ, kí jab tak ham badan ke watan men haiñ, Khudáwand ke hán se jiláwatan haiñ; ⁷ kyúnki ham imán par chalte haiñ, na kí ánkhon dekke par; ⁸ garaz, hamárfi khátirjama' hai; aur ham ko badan ke watan se 'aláhida hokar Khudáwand ke watan men rahná ziyáda manzúr hai. ⁹ Isí wáste ham yih hausila rakhte haiñ, kí watan men hon, khwáh jilá-watan, usko khush karen. ¹⁰ Kyúnki zarúr hai kí Masíh ke takhtí 'adálát ke sámne jákar ham sab ká hál záhír kiyá jáe, táki har shakhs apne un kámon ká badlá páe, jo us ne badan ke wasile se kiye hon, khwáh bhale hon, khwáh bure.

Paulus ká Masíh kí mahabbat par majbúr rahná.

¹¹ Pas ham Khudáwand ke khauf ko jánkar, ádmíon ko samjháte haiñ, aur Khudá par hamárfi hál záhír hai; aur mujhe ummed hai, kí tumháre

^b Zabúr 116. 10.

dilon^a par bhí záhír húa hogá. ¹² Ham phir apní neknámi tum par nahín jatáte, balki ham apne sabab tum ko fakhr karne ká mauqa^a dete hain, táki tum un ko jawáb de sako, jo záhír par fakhr karte hain, aur bátin par nahín. ¹³ Agar ham bekhud hain, to Khudá ke wáste hain; aur agar hosh men hain, to tumháre wáste. ¹⁴ Kyúñki Masíh kí mahabbat ham ko majbúr kar detí hai; is liye ki ham yih samajhte hain, ki jab ek sab ke wáste múá, to sab mar gaye; ¹⁵ aur wuh is liye sab ke wáste múá, ki jo jíte hain, wuh áge ko apne liye na jien, balki us ke liye jo un ke wáste múá, aur phir jí uthá. ¹⁶ Pas ab se ham kisi ko jism kí haísíyat se na pahchanenge; hán, agarchi Masíh ko bhí jism kí haísíyat se júná thá, magar ab se nahín jáenge. ¹⁷ Is liye agar koí Masíh men hai, to wuh nayá makhluq hai: purání chizen játi rahín; dekho, wuh nayí ho gayín. ¹⁸ Aur sab chizen Khudá kí taraf se hain, jis ne Masíh ke wasíle se apne sáth hamárá mel miláp kar liyá, aur mel miláp kí khidmat hamáre sipurd kí; ¹⁹ matlab yih hai, ki Khudá ne Masíh men hokar apne sáth dunyá ká mel miláp kar liyá, aur un kí taqsíron ko un ke zimme na lagáyá, aur us ne mel miláp ká paigám hamen saunp diyá hai.

Masih ke elchí kí nafskushí aur iltimás.

²⁰ Pas ham Masíh ke elchí hain; goyá hamáre wasíle se Khudá iltimás kartá hai: ham Masíh kí taraf se minnat karte hain, ki Khudá se mel miláp kar lo. ²¹ Jo gunáh se wáqif na thá, usí ko us ne hamáre wáste gunáh thahráyá, táki ham us men hokar Khudá kí rástbázi ho

^a Yá kánshanson.

⁶ jáen. ¹ Aur ham jo us ke sáth kám men sharik hain, yih bhí iltimás karte hain, ki Khudá ká fazl jo tum par húa, befáida na rahne do; ² kyúñki wuh kahtá hai, ki

^b Main ne qubúliyat ke waqt terí sun lí,

Aur naját ke din terí madad kí: dekho, ab qubúliyat ká waqt hai; dekho, yih naját ká din hai: ³ ham kisi bát men thokar kháne ká koí mauqa^a nahín dete, táki hamárikhidmat par harf na áe; ⁴ balki Khudá ke khdádimon kí tarah har bát se apní khúbí záhír karte hain, bare sabr se, musíbaton se, ihtiyájon se, tangíon se, ⁵ kore kháne se, qaid hone se, hangámon se, mihnaton se, bedáron se, fáqon se, ⁶ pákizagí se, 'ilm se, tahammul se, mihrbání se, Rúhu'l Quds se, beriyá mahabbat se, ⁷ kalám i haqq se, Khudá kí qudrat se; rástbázi ke hathýaron ke wasíle se jo dahine báen hain, ⁸ 'izzat aur be'izzatí ke wasíle se, badnámi aur neknámi ke wasíle se; go gumráh karnewále ma'lúm hote hain, phir bhí sachche hain; ⁹ gumnámon kí mánind hain, táham mashhúr hain; marte hoon kí mánind hain, magar dekho, jíte hain; már khánewálon kí mánind hain, magar ján se máre nahín játe; ¹⁰ gamgínon kí mánind hain, lekin hamesha khush rahte hain; kangálon kí mánind hain, magar bahuteron ko daulatmand kar dete hain; nádáron kí mánind hain, táham sab kuchh rakhte hain.

¹¹ Ai Kurinthíon, ham ne tum se khulkar báten kín, aur hamárá diltumárái taraf se kusháda ho gayá. ¹² Hamáre dilon men tumháre liye tangí nahín, magar tumháre dilon men tangí hai. ¹³ Pas main farzand jánkar tum se kahtá hún, ki tum

^b Yasha'yáh 49. 8.

bhí us ke badle men kushádail ho jáo.

¹⁴ Beimánon ke sáth náhamwár jüe men na juto : kýunki rástbáziaur bedini men kýa mel-jol ? yá raush-ní aur táríki men kýa shirákat ?

¹⁵ Masih ko Baliya'al^a ke sáth kýa muwáfaqat ? Yá imándárká beimán se kýa wásta ? ¹⁶ Aur Khudá ke maqdis ko buton se kýa munásabat hai ? kýunki ham zinda Khudá ká maqdis hai ; chunánchi Khudá ne kabá hai, ki^b Main un men basúngá, aur un men chalú phirúngá ; aur main un ká Khudá húngá, aur wuh meri ummat hongé. ¹⁷ Is wáste Khudáwand farináta hai, ki

^c Un men se nikalkar 'aláhida raho,

Aur nápak chiz ko na chhúo ;

To main tum ko qabúl kar lúngá,

¹⁸ Aur tumhárá Báp húngá,

Aur tum mere beté betiyán hoge : yih Khudáwand Qádir i mutlaq ká

7 qaul hai. ¹ Pas ai 'azizo, chún-ki ham se aise wa'de kiye gaye, to áo, apne ap ko har tarah ki jis-mání aur ruhání álúdagí se pák karen, aur Khudá ke khauf ke sáth pákizagi ko kamál tak pahuncháen.

² Ham ko apne dil men jagah do : ham ne kisi se beinsáfi nahín ki, kisi ko nahín bigará, kisi se dagá nahín ki. ³ Main tumhen mujrim thahráne ke liye yih nahín kahtá : kýunki pahle hi kah chuká hún, ki tum hamáre dilon men aise bas gaye ho, ki ham tum ek sáth mareñ aur jien. ⁴ Main tum se barí dilerí ke sáth báten kartá hún, mujhe tum par bará fakhr hai : mujh ko púri tasallí ho gayí hai ; jitni musibatén ham par áti haiñ, un sab men merá dil khushí se labrez rahtá hai^d.

Apne pahle khatt ki tásir par Paulus ki khushí.

⁵ Kýunki jab ham Makiduniya men áe, us waqt bhí hamáre jism ko chain na milá, balki har taraf se musibat men giriftár rahe ; báhar laráiyán thin, andar dahshaten.

⁶ Táham 'ájizon ko tasallí bakhshne-wále, ya'ní Khudá ne Titus ke áne se ham ko tasallí bakhshí ; ⁷ aur na sirf us ke áne se, balki us ki us tasallí se bhí, jo us ko tumhári taraf se húi ; aur us ne tumhárá ishtiyáq, tumhárá gam, aur tumhárá josh, jo meri bábat thá, ham se bayán kiya, jis se main aur bhí khush húa.

⁸ Go main ne tum ko apne khatt se gamgin kiya, magar us se pachhtá-tá nahín, agarchi pahle pachhtá-tá thá. Chunánchi^e dekhá hún, ki us khatt se tum ko gam húa, go thore hi 'arse tak rahá. ⁹ Ab main is liye khush nahín hún, ki tum ko gam húa, balki is liye ki tumháre gam ká anjám tauba húa : kýunki tumhárá gam khudáparastí ká thá, táki tum ko hamári taraf se kisi tarah ká nuqsán na ho. ¹⁰ Kýunki khudáparastí ká gam aisi tauba paidá kartá hai, jis ká anjám naját hai, aur us se pachhtáná nahín partá : magar dunyá ká gam maut paidá kartá hai. ¹¹ Pas dekho, isi bát ne, ki tum khudáparastí ke taur par gamgin hue, tum men kis qadr sargarmi, aur 'uzr, aur kha-fagi, aur khauf, aur ishtiyáq, aur josh, aur intiqám paidá kiya ! Tum ne har tarah se sábit kar dikháya, ki tum is amr men barí ho. ¹² Pas agarchi main ne tum ko likhá thá, magar na us ke bá'is likhá, jis ne beinsáfi ki, aur na us ke bá'is jis par beinsáfi húi, balki is liye ki tumhári sargarmi jo hamáre wáste

^a N. Baltya'ar.

^b Abháar 26, 12.

^c Yasha'yáh 52, 11.

^d Yún. main khushí se umangáta hún.

^e N. Chunánchi na dárad.

hai, Khudá ke huzúr tum par zúhir ho jáe. ¹³ Isí liye ham ko tasallí húi hai: aur hamárá is tasallí men ham ko Titus kí khushí ke sabab aur bhí ziyáda khushí húi, kyúнки tum sab ke bá'is us kí rúh phir táza ho gayi. ¹⁴ Aur agar main ne us ke sámne tumhári bábat kuchh fakhr kiyá, to sharminda na húa; balki jis tarah ki ham ne sári báten tum se sach sach kahín, isí tarah jo fakhr ham ne Titus ke sámne kiyá, wuh bhí sach niklá. ¹⁵ Aur jab us ko tum sab kí farmánbardári yád áti hai, ki tum kis tarah darte aur kánpthe húe us se mile, to us kí dilí mahabbat tum se áur bhí ziyáda hotí játi hai. ¹⁶ Main khush hún, ki har bát men tumhári taraf se merí khátirjama' hai.

Us chande ki bábat nasíhaten, jo Paulus ne Yahúdiya ke garib Masíhion ke wáste karáya.

8 ¹ Ab ai bháiyó, ham tum ko Khudá ke us fazl kí khabar dete hain, jo Makiduniya kí kalisiyáon par húa hai; ² kí musíbat kí barí ázmáish men un kí barí khushí aur sakht garíbí ne un kí sakháwat ko hadd se ziyáda kar diyá. ³ Aur main gawáhi detá hún, ki unhon ne maqdúr ke muwáfiq, balki maqdúr se bhí ziyáda, apní khushí se diyá, ⁴ aur is khairát^a aur muqaddason kí khidmat kí shirákat kí bábat, ham se barí minnat ke sáth dar-khwást kí: ⁵ aur hamárá ummed ke muwáfiq hí nahín diyá, balki apne áp ko pahle Khudáwánd ke, aur phir Khudá kí marzí se hamáre sipurd kiyá. ⁶ Is wáste ham ne Titus ko nasíhat kí, ki jaise us ne pahle shurú' kiyá thá, waise hí tum

men is khairát ke kám^a ko purá bhí kare. ⁷ Pas jaise tum har bát men imán, aur kalám, aur 'ilm, aur purí sargarmí, aur us mahabbat men jo ham se rakhte ho^b sabaqat le gaye ho, waise hí is khairát ke kám^a men bhí sabaqat le jáo. ⁸ Main hukm ke taur par nahín kahtá, balki is liye ki auron kí sargarmí se tumhári mahabbat kí sachcháí ko ázmáín; ⁹ kyúнки tum hamáre Khudáwánd Yisú' Masih ke fazl ko jánte ho, ki wuh agarchi daulatmand thá, magar tumhári khátir garib ban gayá, táki tum us kí garíbí ke sabab se daulatmand ho jáo. ¹⁰ Aur main is amr men apní ráe detá hún, kyúнки yih tumháre liye mufid hai, is liye ki tum pichhle sál se na sirf is kám men, balki is ke iráde men bhí awwal the. ¹¹ Pas ab is kám ko purá bhí karo, táki jaise tum iráda karne men musta'idd the, waise hí maqdúr ke muwáfiq takmil bhí karo. ¹² Kyúнки agar níyat ho, to khairát us ke muwáfiq maqbúl hogí jo ádmí ke pás hai, na us ke muwáfiq jo us ke pás nahín. ¹³ Yih nahín ki auron ko áráam mile, aur tum ko taklíf ho: ¹⁴ balki barábarí ke taur par, is waqt tumhári daulat se un kí kamí purí ho, táki un kí daulat se bhí tumhári kamí purí ho; aur is tarah barábarí ho jáe; ¹⁵ chunánchi likhá hai, ki^c Jis ne bahut jama' kiyá us ká kuchh ziyáda na niklá, aur jis ne thorá jama' kiyá us ká kuchh kam na niklá.

¹⁶ Khudá ká shukr hai, jo Titus ke dil men tumháre wáste waisí hí sargarmí paidá kartá hai. ¹⁷ Kyúнки us ne hamárá nasíhat ko mán liyá, balki bará sargarm hokar apní

^a Yún. is fazl.

^b Yá jo tumháre wáste se ham men paidá húi. N. jo ham tum se rakhte hain: yá jo hamáre wáste se tum men paidá húi.

^c Khorúj 18.18.

khushí se tumhári taraf rawána húa. ¹⁸ Aur ham ne us ke sáth us bhái ko bhejá, jis kí ta'rif khushkhabarí ke sabab se ^a tamám kalisiyáon men hotí hai; ¹⁹ aur sirf yih nahín, balki wuh kalisiyáon kí taraf se is khairát ^b ke báre men hamará hamsafar muqarrár húa: aur ham yih khidmat is liye karte hain, kí ^c Khudáwand ká jalál aur hamará shauq zahir ho: ²⁰ aur ham bachte rahte hain, kí jis barí khairát ke báre men khidmat karte hain, us kí búbat koí ham par harf na láe: ²¹ kyúñki ham aisi chízon kí tadbír karte hain, jo na sirf Khudáwand ke nazdík bháli hain, balki ádmíon ke nazdík bhí. ²² Aur ham ne un ke sáth apne us bhái ko bhejá hai, jis ko ham ne bahut sí báton men bárhá ázmákar sargarm páyá hai, magar chúnki us ko tum par bará bharosá hai, is liye ab bahut ziyáda sargarm hai. ²³ Agar koí Titus kí búbat púchhe, to wuh merá sharik, aur tumháre wáste merá hamkhidmat hai: agar hamáre bháiyon kí búbat púchhá jáe, to wuh kalisiyáon ke qásid aur Masíh ke jalál hain. ²⁴ Pas apní mahabbat aur hamará wuh fakhr jo tum par hai, kalisiyáon ke rúbáru un par sábit karo.

9 ¹ Jo khidmat muqaddason ke wáste kí játi hai, us kí búbat mujhe tum ko likhná fuzúl hai: ² kyúñki main tumhárá shauq jántá hún, jis ke sabab se Makiduniya 'ke logon ke áge tum par fakhr kartá hún, kí Akhaya ke log pichhle sál se taiyár hain, aur tumhári sargarmi ne aksar logon ko ubhárá. ³ Lekin main ne bháiyon ko is liye bhejá, kí ham jo fakhr is báre men tum par

karte hain, wuh beasl na thahre; balki tum mere kahne ke muwáfíq taiyár raho: ⁴ aisé na ho, kí agar Makiduniya ke log mere sáth áen, aur tum ko taiyár na páen, to ham (yih nahín kahte, kí tum) us bharose ke sabab sharminda hon. ⁵ Is liye main ne bháiyon se yih darkhwást karní zarúr samjhi, kí wuh pahle se tumháre pás jákar tumhári mau'úda bakhshish ^d ko peshtar se taiyár kar rakkhen, táki wuh bakhshish ^d kí tarah taiyár rahe, na zabardasti ^e ke taur par.

⁶ Lekin bát yih hai, kí jo thorá ^f botá hai, wuh thorá ^f kátégá; aur jo bahut ^g botá hai, wuh bahut ^g kátégá. ⁷ Jis qadr har ek ne apne dil men thahráya hai, usí qadr de; na dareg karke, aur na láchári se, kyúñki Khudá khushí se denewále ko 'azíz rakhá hai. ⁸ Aur Khudá tum par har tarah ká fazl kasrat se kar saktá hai, táki tum ko hamesha har chíz káfi taur par milá kare, aur har nek kám ke liye tumháre pás bahut kuchh maujúd rahá kare: ⁹ chunáñchi likhá hai, kí

^h Us ne bakher kí hai, us ne kangálon ko diyá hai,

Us kí rástbázi abad tak báqi rahegi.

¹⁰ Pas jo bonewále ke liye bíj, aur kháne ke liye rotí baham pahunchátá hai, wuhí tumháre liye bíj baham pahunchéágá, aur us men taraqqi kar degá, aur tumhári rástbázi ke phalon ko barháégá: ¹¹ aur tum har chíz ko ifrá se pákar, sab tarah kí sakháwat karoge, jo hamáre wasile se Khudá kí shukruguzári ká bá'is hotí hai. ¹² Kyúñki is khidmat ke anjám dene se na sirf muqaddason kí ihtiyájen rafa'

^a Yún. khushkhabarí, yá Injil men.

^b N. kháss izád.

^c Yún. bacháke.

^d Yún. barakat.

^e Yún. barakat se.

^b Yún. is fazl.

^g Yún. iláah.

^h Zabúr 112. 9.

hoti hain, balki bahut logon ki taraf se Khudá ki bari shukrguzári hoti hai; ¹³ is liye ki jo niyat is khidmat se sábit húi, us ke sabab se wuh Khudá ki baráí karte hain, ki tum Masih ki khushkhabarí^a ká iqrár karke us par tábi'dáris se 'amal karte ho, aur un ki aur sab logon ki madad karne men sakháwat karte ho; ¹⁴ aur wuh tumháre liye du'á mángte hain, aur tumháre mushtáq hain, is liye ki tum par Khudá ká bará hí fazl hai. ¹⁵ Shukr Khudá ká us kí us bakhshish par jo bayán se báhar hai

Apni risálat ke ihtiyár ke báre men Paulus ki jawábdáhi.

IO ¹ Main Paulus jo tumháre rúbarú 'ájiz, aur píth pichhe tum par diler hún, Masih ká hilm aur narmí yád dilákar^b khud tum se iltimás kartá hún: ² balki minnat kartá hún, ki mujhe házir hokar us bebáki^c ke sáth diler na honá pare, jis se main ba'z logon par diler hone ká qasd rakhthá hún, jo hamen yún samajhte hain, ki hain jism ke mutábíq zindagí guzáarte hain. ³ Kyúнки hain agarchi jism men zindagí guzáarte hain, magar jism ke taur par larte nahín; ⁴ is liye ki hamári laráí ke hathyár jismání nahín, balki Khudá ke nazdik qal'aon ke dhá dene ke qábil hain; ⁵ chunánci ham tasawwurat, aur har ek únchí chíz ko jo Khudá ki pahchán ke barkhiláf sir útháe húe hai, dhá dete hain, aur har ek khayál ko qaid karke Masih ká farmánbardár baná dete hain; ⁶ aur ham taiyár hain, ki jab tumhári farmánbardáris purí ho, to har tarah ki náfarmání ká badlá len.

⁷ Tum to un chízon par nazár karte ho, jo ánkhon ke sámne hain. Agar kisi ko apne úpar yih bharosá hai, ki wuh Masih ká hai, to apne dil men yih bhí soch le, ki jaise wuh Masih ká hai, waise hí ham bhí hain. ⁸ Kyúнки agar main is ikhti-yár par kuchh ziyáda fakhr bhí karún, jo Khudáwánd ne tumháre banáne ke liye diyá hai, na bigárne^d ke liye, to main sharminda na húnga. ⁹ Yih main is liye kahtá hún, ki khatton ke zarí'e se tum ko daránewálá na thahrún. ¹⁰ Kyúнки kahte hain, ki Us ke khatt to albatta mu'assir aur zabardast hain; lekin jab khud maujúd hotá hai, to kamzor sá ma'lúm hotá hai, aur us kí taqrir lachar hai. ¹¹ Pas aisá kahnewálá samajh rakkhe, ki jaisá píth pichhe khatton men hamará kalám hai, waisá hí maujúdagi ke waqt hamará kám bhí hogá. ¹² Kyúнки hamári yih jur'at nahín, ki apne áp ko un chand shakhson men shumár karen, yá un se kuchh nisbat den, jo apni neknámí jatáte hain; lekin wuh khud apne áp ko ápas men wazan karke^e, aur apne áp ko ek dúsre se nisbat dekar, nádán thahrte hain. ¹³ Lekin ham andáze se ziyáda fakhr na karenge, balki usí 'iláqe^f ke andáze ke muwáfíq jo Khudá ne hamáre liye muqarrar kiya^g hai, jis men tum bhí á gaye ho^h. ¹⁴ Kyúнки ham apne áp ko hadd se ziyáda nahín barháte, jaise ki tum tak na pahunchne kí súrat men hotá; balki ham Masih kí khushkhabarí dete húeⁱ tum tak pahunch gaye the: ¹⁵ aur ham andáze se ziyáda, ya'ní auron kí mihnaton par, fakhr nahín karte; lekin ummedwár hain, ki

^a Yá Injil.^b Yún. ke hilm aur narmí ke wastle se.^c Yún. bharose.^d Yún. ádhne.^e Yún. nápkar.^f Yá hadd yá jartb.^g Yún. báni díya.^h Yún. tum tak pahunchne ke liye.ⁱ Yún. khushkhabarí yá Injil men.

jab tumháre imán men taraqqí ho, to ham tumháre sabab se apne 'iláqe' ke muwáfiq áur bhí barhen; ¹⁶ táki tumhári sarhadd se pare khushkhabarí^b pahunchá den, na ki gair ke 'iláqe' men baní banáí chizon par fakhr karen. ¹⁷ Garaz, jo fakhr kare wuh Khudáwand par fakhr kare. ¹⁸ Kyúñki jo apní nek-námí jatátá hai, wuh maqbúl nahín, balki jis ko Khudáwand nek-nám thahrátá hai, wuhí maqbúl hai.

Jhúthe rasúlon ke baráhiláif nasthat.

II ¹ Kásh ki tum merí thorí sí bewuqúfí kí bardásht kar sakte: hán, tum merí bardásht karte to ho. ² Mujhe tumhári bábat Khudá kí sí gairat hai: kyúñki main ne ek hí shauhar ke sáth tumhári nisbat kí hai, táki tum ko pákdáman kunwárí kí mánind Masih ke pás házir karún. ³ Lekin main darta hún, kahín aisá na ho ki jis tarah sánp ne apní makkárí se Hawwá ko bahkáyá, isí tarah tumháre khayálat bhí us khlús aur pákdámaní se hat jáen, jo Masíh ke sáth honí cháhiye. ⁴ Kyúñki jo útá hai, agar wuh kisi दूसरे Yisú' kí manáadí kartá hai, jis kí ham ne manáadí nahín kí, yá koi áur rúh tum ko milí hai, jo na milí thí, yá दूसरी khushkhabarí^b milí, jis ko tum ne qabúl na kiyá thá, to tumhárá bardásht karná bajá hai. ⁵ Main to apne áp ko un afzal rasúlon^c se kuchh kam nahín samajhtá. ⁶ Aur agar taqrír men beshu'úr hún, to 'ilm ke i'tibar se to nahín; balki ham ne is ko har bát men tamám ádmion par tumhári khátir záhír kar diyá. ⁷ Kyá yih mujh se khatá húi, ki main ne tumhen Khudá kí khushkhabarí^b muft pa-

^a Yá haad yá jarb.

^b Yá Injil.

^c Yá apne áp ko afzal rasúlon.

hunchákar apne áp ko past kiyá, táki tum baland ho jáo? ⁸ Main ne áur kalisiyáon ko lúta, ya'ní un se ujrát lí, táki tumhári khidmat karún; ⁹ aur jab main tumháre pás thá, aur hájatmand ho gayá thá, taubhí main ne kisi par bojh nahín dálá; kyúñki bháiyon ne Makiduniya se ákar merí hájat ko rafa' kar diyá thá: aur main har ek bát men tum par bojh dálne se báz rahá, aur rahúngá. ¹⁰ Masíh kí sadáqat kí qasam, jo mujh men hai; Akhaya ke 'iláqe men koi shakhs mujhe yih fakhr karne se na rokegá. ¹¹ Kis wáste? kyá is wáste ki main tum se inahabbat nahín rakhtá? Is ko Khudá jántá hai. ¹² Lekin jo kartá hún, wuhí kartá rahúngá, táki mauqa' dhúndhnewálon ko mauqa' na dúñ; balki jis bát par wuh fakhr karte hain, us men ham hí jaise niklen. ¹³ Kyúñki aise log jhúthe rasúl, aur dagábázi se kám karnewále hain, aur apne áp ko Masíh ke rasúlon ke hamshakl baná lete hain. ¹⁴ Aur kuchh 'ajab nahín, kyúñki Shaitán bhí apne áp ko núrání firishte ká hamshakl baná letá hai. ¹⁵ Pas agar us ke khádim bhí rástbázi ke khádimon ke hamshakl ban jáen, to kuchh barí bát nahín: lekin un ká anjám un ke kámon ke muwáfiq hogá.

Paulus kí mihnaton aur taklîfon ká zikr.

¹⁶ Main phir kahtá hún, ki mujhe koi bewuqúf na samjhe: warna bewuqúf hí samajhkar mujhe qabúl karo, ki main bhí thorá sá fakhr karún. ¹⁷ Jo kuchh main kahtá hún, wuh Khudáwand ke taur par nahín, balki goyá bewuqúfí se, aur us jur'at se kahtá hún jo fakhr karne men hotí hai. ¹⁸ Jáhán áur

bahutere jisnání taur par fakhr karte haiñ, main bhí karúngá. ¹⁹ Kyúñki tum to 'aqlinand hokar khushí se bewuqúfon kí bardásht karte ho. ²⁰ Jab koi tumhen gulám banátá hai, yá khá játá hai, yá phansá letá hai, yá apne ap ko bará banátá hai, yá tumháre munh par taanácha mártá hai, to tum bardásht kar lete ho. ²¹ Merá yih kahná zillat hí ke taur par sahí, kí ham kamzor se the. Magar jis kisi bāt men koi diler hai, (agarchi yih kahná bewuqúfi hai,) main bhí diler hún. ²² Kyá wuhí 'Ibrání haiñ? Main bhí hún. Kyá wuhí Isráíli haiñ? Main bhí hún. Kyá wuhí Ibráhim kí nasl se haiñ? Main bhí hún. ²³ Kyá wuhí Masíh ke khádim haiñ? (merá yih kahná diwánagi hai;) main ziyádatar hún; mihnaton men ziyáda, qaid men ziyáda, kore kháne men hadd se ziyáda, bárhá maut ke khatron^a men rahá hún. ²⁴ Main ne Yahú-díon se páñch bár ek kam chálís chálís kore kháe. ²⁵ Tíñ bár beden kháñ, ek bár sangsár kiyá gayá, tíñ martabe jaház tútne kí balá men pará, ek ráť dín samundar men kátá; ²⁶ main bárhá safaron men, daryáon ke khatron men, dákuon ke khatron men, apní qaum se khatron men, gair-qaumon se khatron men, shahr ke khatron men, biyábán ke khatron men, samundar ke khatron men, jhúthe bháiyon ke khatron men; ²⁷ mihnát aur mashaqqat men, bárhá bedári kí hálát men, bhúk aur piyás kí musíbat men, bárhá fáqakashí men, sardí aur nangepan kí hálát men rahá hún. ²⁸ Aur báton ke 'iláwa, jin ká main zikr nahín kartá^b, sári kalísiyáon ká fikr mujhe har roz á dabátá hai.

^a Yún. mauton.

²⁹ Kis kí kamzori se main kamzor nahín hotá? Kis ke thokar kháne se merá dil nahín dukhtá? ³⁰ Agar fakhr hí karná zarúr hai, to un báton par fakhr karúngá, jo meri kamzori se mütá'alliq haiñ. ³¹ Khudáwand Yisú' ká Khudá aur Báp, jis kí abad tak hamd ho, jántá hai kí main jhúth nahín kahtá. ³² Damishq men us hákim ne jo bádsháh Aritás kí taraf se thá, mere parke ke liye Damishqíon ke shahr par pahrá biñhá rakkhá thá: ³³ phir main tokre men khirkí kí ráh diwár par se latká diyá gayá, aur main us ke háthon se bach gayá.

Paulus kí ásmání royaton aur jismání kamzori ká zikr.

I2 ¹ Mujhe fakhr karná zarúr húa, agarchi mufid nahín. Pas jo royá aur mukáshafe Khudáwand kí taraf se 'ináyat hue, un ká main zikr kartá hún. ² Main Masíh men ek shakhs ko jántá hún; chaudah barás hue, kí wuh yakáyak tisre ásmán tak uthá liyá gayá; na mujhe yih ma'lúm kí badan samet; na yih ma'lúm kí bagair badan ke; yih Khudá ko ma'lúm hai. ³ Aur main yih bhí jántá hún, kí us shakhs ne, (badan samet yá bagair badan ke, yih mujhe ma'lúm nahín; Khudá ko ma'lúm hai,) ⁴ yakáyak firdaus men pahunchkar aisi báten sunín, jo kahne kí nahín, aur jin ká kahná ádmi ko rawá nahín. ⁵ Main aise shakhs ke úpar to fakhr karúngá, lekin apne úpar, siwá apní kamzoríon ke, fakhr na karúngá. ⁶ Aur agar fakhr karná cháhún bhí, to bewuqúf na tháhrúngá; is liye kí sach bolúngá: magar táham báz rahtá hún, táki

^b Yá In báharwál báton ke 'iláwa.

koí mujhe us se ziyáda na samjhe, jaisá mujhe dekhtá hai, yá mujh se suntá hai. ⁷ Aur mukáshafon kí ziyádati ke bá'is, mere phúl jáne ke andeshe se, mere jism men kántá chubhoyá gayá, ya'ní Shaitán ká qásid, táki mere mukke máre, aur main phúl na jáún. ⁸ Is ke báre men main ne tén bár Khudáwand se iltimás kiyá, ki yih mujh se dúr ho jáe. ⁹ Magar us ne mujh se kahá, ki Merá fazl tere liye káfi hai, kyúñki meri qudrat kamzori men purí hotí hai. Pas main barí khushí se apní kamzoríon par fakhr karúngá, táki Masíh kí qudrat mujh par chháí rahe. ¹⁰ Is liye main Masíh kí khátir kamzoríon men, be'izzatíon men, ihtiyájon men, satáe jáne men, tangíon men khush hún; kyúñki jab main kamzor hotá hún, usí waqt zoráwar hotá hún.

Paulus ki begarazi ke bayán men.

¹¹ Main bewuqúf to baná: magar tum hí ne mujhe majbúr kiyá; kyúñki tum ko meri ta'rif karní cháhiye thí: is liye ki main un afzal rasúlon se ^a kisi bát men kam nahín, agarchi kuchh nahín hún. ¹² Rasúl hone kí 'alámaten kamál sabr ke sáth, nishánon, aur 'ajíb kámon, aur mu'jizon ke wasíle se tumháre darmiyán záhír hún. ¹³ Tum kaun sí bát men áur kalísiyáon se kam tháhre, bajuz is ke ki main ne tum par bojh na dálá? Meri yih beinsáfi mu'áf karo.

¹⁴ Dekho, yih tísri bár main tumháre pás áne ke liye taiyár hún: aur tum par bojh na dálúngá; is liye ki main tumháre mál ká nahín, balki tumhárá hí khwáhán hún; kyúñki larçon ko mán

báp ke liye jama' karná nahín cháhiye, balki mán báp ko larçon ke liye. ¹⁵ Aur main tumhári rúhon ke wáste bahut khushí se kharch karúngá, balki khud bhí kharch ho jáúngá. Agar main tum se ziyáda mahabbat rakkhún, to kyá tum mujh se kam mahabbat rakkhoge? ¹⁶ Lekin mumkin hai, ki main ne khud tum par bojh na dálá ho; magar makkár jo húa, is liye tum ko fareb dekar phansá liyá ho. ¹⁷ Bhalá, jinhen main ne tumháre pás bhejá, kyá un men se kisi kí ma'rifat dagá ke taur par tum se kuchh le liyá? ¹⁸ Main ne Titus ko sanjhákar us ke sáth us bhái ko bhejá. Pas kyá Titus ne tum se dagá ke taur par kuchh liyá? kyá ham dono ká chál chalan ek hí Rúh kí hidáyat ke mutábiq na thá? ^b kyá ham ek hí naqsh i qadam par na chale?

¹⁹ Tum abhí tak yihí samajhte hoge, ki ham tumháre sámnne 'uzr kar rahe hain? Ham to Khudá ko házir jánkar Masíh men bolte hain. Aur ai piyáro, yih sab kuchh tumhári taraqqí ^c ke liye hai. ²⁰ Kyúñki main dartá hún, kahín aisá na ho, ki main ákar jaisá tumhen cháhtá hún, waisá na páún, aur mujhe bhí jaisá tum nahín cháhte, waisá hí páo; ki tum men jhagrá, hasad, gussa, tafriqe, badgoíán, gibaten, shekhián, aur fasád hon; ²¹ aur phir main jab áún, to merá Khudá mujhe tumháre sámnne 'ájjiz kare, aur mujhe bahuton ke liye afsos karná pare, jinhon ne peshtar gunáh kiye hain, aur us nápákí, aur harámkárí, aur shahwatparastí se jo un se sarzadd húi, tauba nahín kí.

^a Yá main afzal rasúlon se.

^b Yún. ham ek hí Rúh men na chale? ^c Yún. ta'mír.

Paulus ke áne ke báre men Kurinthion ko hidáyat aur nasihat.

13 ¹ Yih tísri bár main tum- háre pás átá hún. Do yá tín gawáhon kí zabán se har ek bát sábit ho jáegi. ² Jaise main ne jab dúsrí daf'a házir thá to pahle se kah diyá thá, waise hí ab gairházirí men bhí un logon se jinhon ne peshtar gunáh kiye hain, aur áur sab logon se, pahle se kahe detá hún, ki agar phir áungá, to darguzar na karúngá; ³ kyúñki tum is kí dalíl cháhate ho, ki Masíh mujh men boltá hai; aur wuh tumháre wáste kamzor nahín, balki tum men zoráwar hai: ⁴ Hán, wuh kamzori ke sabab se salíb diyá gayá, lekin Khudá kí qudrat ke sabab se zindá hai. Aur ham bhí us men kamzor to hain, magar us ke sáth Khudá kí us qudrat ke sabab se zindá hongé, jo tumháre wáste hai. ⁵ Tum apne áp ko ázmáo, ki ímán par ho yá nahín; apne áp ko jáñcho. Kyá tum apní bábat yih nahín jánte, ki Yisú' Masíh tum men hai? warna tum námaqbul ho. ⁶ Lekin main um-med kartá hún ki tum ma'lúm kar loge, ki ham to námaqbul nahín. ⁷ Aur ham Khudá se du'á mángte

hain, ki tum kuchh badí na karo; na is wáste ki ham maqbúl ma'lúm hon, balki is wáste ki tum neki karo, cháhe ham námaqbul hí thahren. ⁸ Kyúñki ham haqq ke barákhiláf kuchh nahín kar sakte, magar sirf haqq ke liye kar sakte hain. ⁹ Jab ham kamzor hain, aur tum zoráwar ho, to ham khush hain: aur yih du'á bhí mángte hain, ki tum kámil bano. ¹⁰ Is liye main gairházirí men yih báten likhtá hún, táki házir hokar mujhe us ikhtiyár ke muwáfíq sakhtí na karní pare, jo Khudáwánd ne mujhe banáne^a ke liye diyá hai, na bigárne^b ke liye.

Salám aur du'á e khair.

¹¹ Garaz, ai bháiyó, khush raho; kámil bano; khátirjama' rakkho; yakdil raho; mel miláp rakkho; to Khudá, mahabbat aur mel miláp ká chashma^c, tumháre sáth hogá. ¹² Ápas men pák bosa lekar salám karo.

¹³ Sáre muqaddas log tum ko salám kahte hain.

¹⁴ Khudáwánd Yisú' Masíh ká fazl, aur Khudá kí mahabbat, aur Rúhu'l Quds kí shirákát tum sab ke sáth hotí rahe.

^a Yun. ta'mír.

^c Yún. to mahabbat aur mel miláp [yá itmádn] ká Khudá.

^b Yún. áhā dene.

GALATIYON KE NÁM

PAULUS RASUL KA' KHATT.

Salām aur du'ā.

I ¹ Paulus ki taraf se, jo na insānon ki jānib se, na insān ke sabab ^a se, balki Yisū' Masih aur Khudā Bāp ke sabab ^a se, jis ne us ko mardon men se jilāyā, rasūl hai; ² aur sāre bhāiyōn ki taraf se, jo mere sāth hain, Galatiya ki kalisiyāon ko.

³ Khudā Bāp, aur hamārē ^b Khudāwānd Yisū' Masih ki taraf se tumhen fazl aur itminān hāsīl hotā rahe; ⁴ usī ne hamārē gunāhon ke liye apne āp ko de diyā, tāki hamārē Khudā aur Bāp ki marzi ke muwāfiq, hamen is maujūda kharāb jahān se khalāsī bakhshē: ⁵ us ki tamjīd abadul' ūbād hotī rahe. Āmīn.

Asl khushkhabari ko chhor denē ke sabab Galatiyon ko malūmat.

⁶ Main ta'ajjub kartā hūn, ki jis ne tumhen Masih ke fazl se bulāyā, us se tum is qadr jald phirkar kisi aur tarah ki khushkhabari ^c ki taraf māil hone lage: ⁷ magar wuh dūsrī nahīn: albatā ba'z aise hain, jo tumhen ghabrā dete, aur Masih ki khushkhabari ^c ko bigārnā ^d chāhte hain. ⁸ Lekin agar ham, yā āsmān kā koī firishta bhī, us khushkhabari ke siwā jo ham ne tumhen sunāī, koī aur khushkhabari tumhen sunāe, to mal'ūn ho. ⁹ Jaisā

ham peshtar kah chuke hain, waisā hī ab main phir kahtā hūn, ki us khushkhabari ke siwā, jo tum ne qabūl ki thī, agar koi tum hen aur khushkhabari sunātā hai, to mal'ūn ho. ¹⁰ Ab main ādmion ko dost banātā hūn, yā Khudā ko? kyā ādmion ko khush karnā chāhtā hūn? agar ab tak ādmion ko khush kartā rahātā, to Masih kā banda na hotā.

Paulus ke paigām aur risālat kā khāss Yisū' Masih ki taraf se honā.

¹¹ Ai bhāiyō, main tumhen jatāe detā hūn, ki jo khushkhabari ^c main ne sunāī, wuh insān ki sī nahīn. ¹² Kyūnki wuh mujhe insān ki taraf se nahīn pahunchī, aur na mujhe sikhāī gayī, balki Yisū' Masih ki taraf se mujhe us kā mukāshafa hūā. ¹³ Chunānchī Yahūdī tariq men jo pahle merā chāl chalan thā, tum sun chuke ho; ki main Khudā ki kalisiyā ko az hadd satātā aur tabāh kartā thā: ¹⁴ aur main Yahūdī tariq men apnī qaum ke aksar ham'umron se barhtā jātā thā, aur apne buzurgoon ki riwāyatōn men nihāyat sargarm thā. ¹⁵ Lekin jis Khudā ^e ne mujhe merī mān ke peṭ hī se makhsūs kar liyā, aur apne fazl se bulā liyā, jab us ki yih marzi hūī, ¹⁶ ki apne Beṭe ko mujh men zāhir kare, tāki

^a Yun. wasīle.

^c Yā Injīl.

^b N. Hamārē Khudā Bāp, aur.

^d Yā badal denā.

^e N. Khudā na dārad.

main gair-qaumon men us ki khushkhabari dūn; to na main ne gosht aur khūn se salāh li: ¹⁷ aur na Yarusaleim men un ke pās gayā, jo mujh se pahle rasūl the, balki fauran 'Arab ko chalā gayā; phir wahān se Damishq ko wāpas ayā.

¹⁸ Phir tīn baras ke ba'd main Kefā se mulāqāt karne ko Yarusaleim gayā, aur pandrah din us ke pās rahā. ¹⁹ Magar āur rasūlon men se, Khudāwad ke bhāī Ya'qūb ke siwā, kisi se na milā. ²⁰ Jo bāten main tum ko likhtā hūn, Khudā ko hāzir jānkar kahtā hūn, ki wuh jhūthi nahīn. ²¹ Is ke ba'd main Sūriya aur Kilikiya ke 'ilāqon men ayā. ²² Aur Yahūdiya ki kalisiyāen jo Masīh men thīn merī sūrat se to wāqif na thīn: ²³ magar sirf yih sunā kartī thīn, ki Jo ham ko pahle satātā thā, wuh ab usī dīn ki khushkhabari detā hai, jise pahle tabāh kartā thā; ²⁴ aur wuh mere bā'is Khudā ki barāī kartī thīn.

2 ¹ Akhir chaudah baras ke ba'd main Bar-Nabā ke sāth phir Yarusaleim ko gayā, aur Titus ko bhī sāth le gayā. ² Aur merā jānā mukāshafe ke mutābiq hūā: aur jis khushkhabari^a ki gair-qaumon men manādī kartā hūn, wuh un se bayān kī, magar 'alāhidagī men un hī logon se jo kuchh samjhe jāte the, aisā na ho ki merī se waqt kī yā aglī dāur dhūp befūda jāe. ³ Lekin Titus bhī jo mere sāth thā, aur Yūnānī hai, khatna karāne par majbūr na kiya gayā: ⁴ aur yih un jhūthe bhāiyon ke sabab se hūā, jo chhipkar dākhil ho gaye the, aur chorī se ghus āe the tāki us āzādī ko jo hamen Masīh Yisū' men hāsil hai, jāsūson ke taur par daryāft karke, hamen gulāmī men lāen: ⁵ un ke tābī' rahnā ham

ne ghari bhar bhī manzūr na kiya, tāki khushkhabari^a ki sachchāī tum men qāim rahe. ⁶ Aur jo log kuchh samjhe jāte the, (khwāh wuh kaise hī the, mujhe is se kuchh wāsta nahīn; Khudā kisi ādmī kā tarafdār nahīn)—un se, jo kuchh samjhe jāte the, mujhe kuchh hāsil na hūā: ⁷ lekin bar'aks is ke, jab unhon ne yih dekhā, ki jis tarah makhtūnon ko khushkhabari dene kā kām^b Patras ke sipurd hūā, isī tarah nāmakhtūnon ko sunānā is ke sipurd hūā; ⁸ (kyūnki jis ne makhtūnon ki risālat ke liye Patras men asar paidā kiya, usī ne gair-qaumon ke liye mujh men bhī asar paidā kiya); ⁹ aur jab unhon ne us tawfiq ko malūm kiya, jo mujhe milī thī, to Ya'qūb aur Kefā aur Yūhannā ne, jo kalisiyā ke rukn samjhe jāte the, mujhe aur Bar-Nabā ko dahinā hāth dekar sharik kar liyā, tāki ham gair-qaumon ke pās jāen, aur wuh makhtūnon ke pās; ¹⁰ aur sirf yih kahā, ki garibon ko yād rakhnā: magar main khud hī isī kām ki koshish men thā.

¹¹ Lekin jab Kefā Antākiyā men ayā, to main ne rūbarū hokar us ki mukhālafat kī, kyūnki wuh malūmat ke lāiq thā. ¹² Is liye ki Ya'qūb ki taraf se chand shakhson ke āne se pahle to wuh gair-qaumwālon ke sāth khāyā kartā thā: magar jab wuh ā gaye, to makhtūnon se darkar bāz rahā, aur kanāra kiya. ¹³ Aur bāqī Yahūdion ne bhī us ke sāth hokar riyākārī kī; yahān tak ki Bar-Nabā bhī un ke sāth riyākārī men par gayā. ¹⁴ Jab main ne dekhā, ki wuh khushkhabari^a ki sachchāī ke muwāfiq sīdhi chāl nahīn chalte, to main ne sab ke sāmne Kefā se kahā, ki Jab tū, bāwujūd Yahūdī hone ke, gair-qaumon ki tarah zindagī

^a Yā Injīl,^b Yūn. makhtūnon ki khushkhabari yā Injīl,

guzártá hai, na Yahúdíon kí tarah, to gair-gaumon ko Yahúdíon kí tarah chalne par kyún majbūr kartá hai? ¹⁵ Go ham paidáish se Yahúdí haiñ, aur gunahgár gair-gaumon men se nahín, ¹⁶ táham yih jánkar ki ádmí shari'at ke a'mál se nahín, balki sirf Yisú' Masih^a par imán lāne se rástbāz thahrtá hai, khud bhí Masih Yisú' par imán lāe, táki ham Masih par imán lāne se rástbāz thahren, na ki shari'at ke a'mál se; kyúnki shari'at ke a'mál se koí bashar rástbāz na thahregá. ¹⁷ Aur ham jo Masih men rástbāz thahrná cháhate haiñ, agar khud hí gunahgár niklen, to kyá Masih gunáh ká bá'is^b hai? Hargiz nahín! ¹⁸ Kyúnki jo kuchh main ne dhá'diyá, agar use phir banáún, to apne áp ko qusúrwár thahrátá hún. ¹⁹ Chun-áñchi main shari'at hí ke wasile shari'at ke i'tibár se mar gayá, táki Khudá ke i'tibár se zinda ho jáún. ²⁰ Main Masih ke sáth maslúb huá hún; aur ab main zinda na rahá, balki Masih mujh men zinda hai: aur main jo ab jism men zindagi guzártá hún, to Khudá ke Bete par imán lāne se guzártá hún, jis ne mujh se mahabbat rakkhí, aur apne áp ko mere liye maut ke hawáale kar diyá. ²¹ Main Khudá ke tazl ko bekár nahín kartá: kyúnki rástbāzi agar shari'at ke wasile se miltí, to Masih ká marná 'abas hotá.

Shari'at se nahín, balki imán se rást-bāzi hásil hotí hai.

3 ¹ Ai nádán Galatío kis ne tum par afsún kar liyá? tumhári to goyá áñkhon ke sámne Yisú' Masih salib par dikháya gayá. ² Main

tum se sirf yih daryáft karná cháhta hún, ki tum ne shari'at ke a'mál se Rűh ko páyá, yá imán ke paigám se? ³ Kyá tum aise nádán ho, ki Rűh ke taur par shurú' karke, ab jism ke taur par kám purá karná cháhate ho? ⁴ Kyá tum ne itní taklifē befáida utháín? magar sháyad befáida nahín. ⁵ Pas jo tumhen Rűh bakhshta, aur tum men mu'jize záhír kartá hai, kyá wuh shari'at ke a'mál se aisá kartá hai, yá imán ke paigám se? ⁶ Chun-áñchi Ibráhím Khudá par imán láyá^d, aur yih us ke liye rástbāziginá gayá. ⁷ Pas ján lo, ki jo imánwále haiñ, wuhí Ibráhím ke farzand haiñ. ⁸ Aur kitáb i muqaddas ne peshtar se yih jánkar, ki Khudá gair-gaumon ko imán se rástbāz thahrégá, pahle hí se Ibráhím ko yih khushkhabari suná dí, ki ^e Tere bá'is sári gaumen barakat páengi. ⁹ Pas jo imánwále haiñ, wuh imándár Ibráhím ke sáth barakat páte haiñ. ¹⁰ Kyúnki jitne shari'at ke a'mál par takya karte^f haiñ, wuh sab la'nat ke mátaht haiñ: chunáñchi likhá hai, ki ^g Jo koí un sab báton ke karne par qáim nahín rahtá, jo shari'at kí kitáb men likhí haiñ, wuh la'natí hai. ¹¹ Aur yih bát záhír hai, ki shari'at ke wasile se koí shakhs Khudá ke nazdik rástbāz nahín thahrtá: kyúnki likhá hai, ki ^h Rástbāz imán se jítá rahegá: ¹² aur shari'at ko imán se kuchh wásta nahín; balki likhá hai, ki ⁱ Jis ne in par 'amal kiyá, wuh in ke sabab se jítá rahegá. ¹³ Masih jo hamáre liye la'natí baná, us ne hamen mol lekar shari'at kí la'nat se chhuráyá: kyúnki likhá hai, ki ^k Jo koí lakrí par latkáyá

^a N. Masih Yisú'.

^d Yá Ibráhím ne Khudá ká yaqn kiyá.

^f Yún. shari'at ke kámwale.

ⁱ Ahbár 18. 5.

^b Yún. khádim.

^g Istisná 27. 26.

^h Istisná 21. 23.

^c Paidáish 15. 6.

^e Paidáish 12. 3.

^k Habaqqúq 2. 4.

gayá, wuh la'natí hai: ¹⁴ táki Masíh Yisú^a men Ibráhm kí barakat gair-qaumon tak bhí pahunché; aur ham imán ke wasile se us Rúh ko hásil karen, jis ká wa'da húa hai^b.

Shari'at sab ko gunahgársábit kartí hai.

¹⁵ Ai bháiyó, main insán ke taur par kahtá hún: kí agarchi ádmí hí ká 'ahd ho, jab us kí tasdíq ho gayí, to koi us ko bátíl nahín kartá, aur na us par kuchh barhátá hai. ¹⁶ Pas Ibráhm aur us kí nasl se wa'de kiye gaye. Wuh yih nahín kahtá, kí naslon se, jaisá bahuton ke wáste kahá játá hai; balki jaisá ek ke wáste, kí Terí nasl ko; aur wuh Masíh hai. ¹⁷ Merá yih matlab hai, kí Jis 'ahd kí Khudá ne pahle se tasdíq kí thí, us ko shari'at chár sau tís baras ke ba'd ákar bátíl nahín kar saktí, kí wuh wa'da láhásil ho. ¹⁸ Kyúnci agar mrás shari'at ke sabab se milí hai, to wa'de ke sabab se na húi: magar Ibráhm ko Khudá ne wa'de hí kí ráh se bakhshí. ¹⁹ Pas shari'at kyá rahí? Wuh náfarmánion ke sabab se ba'd men dí gayí, kí us nasl ke áne tak rahe jis se wa'da kiyá gayá thá; aur wuh firishton ke wasile se ek darmiyání kí ma'rifat muqarrar kí gayí. ²⁰ Ab darmiyání ek ká nahín hotá; magar Khudá ek hí hai. ²¹ Pas kyá shari'at Khudá ke wa'don ke khláf hai? Hargiz nahín! kyúnci agar koi aisi shari'at dí jái, jo zindagi bakhsh saktí, to albatta rústbázi shari'at ke sabab se hotí. ²² Magar kitáb i muqaddas ne sab ko gunáh ká mátaht kar díyá, táki wuh wa'da jo Yisú Masíh par imán láne par mauqúf hai, imándáron ke haqq men púra kiyá^d jae.

^a N. Yisú' Masíh.

^b Yún. *gunah ke niche band kiyá.*

^c Yá imán ke liye.

Shari'at Masih tak pahunchane ko ustád thahri.

²³ Imán ke áne se peshtar shari'at kí mátahtí men hamári nigahbání hotí thí, aur us imán ke áne tak^e jo záhir honewálá thá, ham usí ke páband rahe. ²⁴ Pas shari'at Masíh tak pahunchane ko hamará ustád baní, táki ham imán ke sabab rást-báz thahren. ²⁵ Magar jab imán á chuká, to ham ustád ke mátaht na rahe. ²⁶ Kyúnci tum sab us imán ke wasile se jo Masíh Yisú^a men hai, Khudá ke farzand ho. ²⁷ Aur tum sab jitnon ne Masíh men shámil hone ká baptisma^f liyá Masíh ko pahin liyá. ²⁸ Na koi Yahúdí rahá, na Yúnání; na koi gulám, na ázád; na koi mard, na 'aurat: kyúnci tum sab Masíh Yisú^a men ek ho. ²⁹ Aur agar tum Masíh ke ho, to Ibráhm kí nasl, aur wa'de ke mutábíq wáris ho.

Jab Masih ne hamen betá baná diyá, to shari'at kí gulámí kí iaraif dobára kyúnci ruij^g hon?

4 ¹ Main yih kahtá hún, kí wáris jab tak bachchá hai, agarchi wuh sab ká málík hai, magar us men aur gulám men farq nahín; ² balki jo mi'ád báp ne muqarrar kí, us waqt tak sarparaston aur mukhtáron ke ikhtiyár men rahtá hai. ³ Isí tarah ham bhí jab bálche the, to duniyawi ittidáí báton ke páband hokar gulámí kí hálát men rahe: ⁴ lekin jab waqt púra ho gayá, to Khudá ne apne Bete ko bhejá, jo 'aurat se paidá húa, aur shari'at ke mátaht paidá húa, ⁵ táki shari'at ke mátahton ko mol lekar chhurá le, aur ham ko lepálak hone ká darja mile. ⁶ Aur chúnki tum bete ho, is

^d Yún. *Rúh ká wa'da hásil karen.*

^e Yún. *imándáron ko diyd.*

^f Yá Masíh men istibáq.

liye Khudá ne apne Beṭe ká Rúh hamáre dilon men bhejá, jo Abbá, ya'ní, Ai Báp, kah kahkar pukártá hai. ⁷ Pas ab tú gulámi nahín, balki beṭá hai; aur jab beṭá húa, to Khudá ke sabab wáris bhí húa.

⁸ Lekin us waqt Khudá se náwá-qif hokar, tum un ma'búdon kí gulámi men the, jo apní zát se Khudá nahín: ⁹ magar ab jo tum ne Khudá ko pahcháná, balki Khudá ne tum ko pahcháná, to un za'if aur nikammí ibtidáí báton ^a kí taraf kis tarah phir rujú? hote ho, jin kí do-bára gulámi karní cháhte ho? ¹⁰ Tum dinon, aur mahinon, aur muqarrarí waqton, aur barason ko mánte ho. ¹¹ Mujhe tumhári bábat ḍar hai, kahín aisá na ho, kí jo nuhnat main ne tum par kí hai, befáida jáe.

¹² Ai bháyo, main tumhári minnat kartá hún, kí merí mánind ho jáo, kyúnci main bhí tumhári mánind hún. Tum ne merá kuchh bigará nahín: ¹³ balki tum jánte ho, kí main ne pahlí daf'a jism kí kam-zorí ke sabab se tum ko khushkhabarí sunáí thí: ¹⁴ aur tum ne merí us jismání hálát ko, jo tumhári ázmáish ká bá'is thí, na haqír jáná, na us se nafrat kí; aur Khudá ke firishte, balki Masíh Yisú kí mánind mujhe mán liyá. ¹⁵ Pas tumhárá wuh khushí manáná kahán gayá? Main tumhárá gawáh hún, kí agar ho saktá, to tum apní ánkhen bhí níkálkar mujhe de dete. ¹⁶ To l yá tum se sach bolne ke sabab main tumhárá dushman ban gayá? ¹⁷ Wuh tumhen dost banáne kí koshish to karte hain, magar nekníyatí se nahín; balki wuh tumhen khárij karána cháhte hain, táki tum unhn ko dost banáne kí koshish karo.

¹⁸ Lekin yih achchhí bát hai, kí nek amr men dost banáne kí har waqt koshish kí jáe, na sirf usí waqt kí jab main tumháre pás maujúd hún. ¹⁹ Ai mere bachcho, tumhári taraf se mujhe phir janne ke se dard lage hain, jab tak kí Masíh tum men súrat na pakaṛ le. ²⁰ Jí-cháhtá hai, kí ab tumháre pás maujúd hokar áur tarah se bolún, kyúnci mujhe tumhári taraf se shubha hai.

²¹ Mujh se kaho to, tum jo shari'at ke mátaht honá cháhte ho, kyá shari'at kí bát ko nahín sunte?

²² Yih líkhá hai, kí Ibráhim ke do beṭe the; ek'laundí se, dúsrá ázád se. ²³ Magar laundí ká larhá jis-mání taur par, aur ázád ká larhá wa'de ke sabab se paidá húa. ²⁴ In báton men tamsíl páí játi hai: is liye kí yih 'auraten goyá do 'ahd hain; ek Koh i Síná par ká, jis se gulám hí paidá hote hain, aur wuh Hájira hai. ²⁵ Aur Hájira 'Arab ká Koh i Síná hai; aur maujúda Yarúshalem us ká jawáb hai, kyúnci wuh apne larkon samet gulámi men hai. ²⁶ Magar 'álam i bálá kí Yarúshalem ázád hai, aur wuhí hamári mán hai. ²⁷ Kyúnci líkhá hai, kí

^b Ai bánjh! tú jis ke aulád nahín hotí, khushí maná;

Tú jo dard i zih se náwáqif hai, áwáz baland karke chillá:

Kyúnci bekas chhori hui kí aulád shauharwálí kí aulád se ziyáda hogí.

²⁸ Pas, ai bháyo, ham Izháq kí tarah wa'de ke farzand hain. ²⁹ Aur jaise us waqt jismání paidáishwálá ruhání paidáishwálé ko satátá thá, waise hí ab bhí hotá hai. ³⁰ Magar kitáb i muqaddas kyá kahtí hai? Yih, kí ^d Laundí aur us ke beṭe ko

^a Yá 'andsir, yá istuqádt.

^c N. tum . . . . . hu.

^b Yasha'yáh 54. 1.

^d Paidáish 21. 10.

nikál de, kyúnki laundí ká betá ázád ke beṭe ke sáth hargiz wáris na hogá.

³¹ Pas, ai bháiyó, ham laundí ke farzand nahín, balki ázád ke hain.

5 ¹ Masih ne hamen ázád rahne ke liye ázád kiyá hai. Pas qáim raho, aur dobára gulámi ke júe men na juto.

Masíhí ázádí par qáim rahkar, bírá-darána mahabbat se sharí'at ko púra karná, aur Rúh ká phal láná.

² Dekho, main Paulus tum se kahtá hún, ki agar tum khatna karóge, to Masih se tum ko kuchh fáida na hogá. ³ Balki main har ek khatna karánewálé shakhs par phir gawáhi detá hún, ki use tamám sharí'at par 'amal karná farz hai.

⁴ Tum jo sharí'at ke wasíle se rást-báz thahrná cháhte ho, Masih se alag ho gaye, aur fazl se mahrum.

⁵ Kyúnki ham Rúh ke bá'is ímán se rástbázi ko ummed bar áne ke muntazir hain. ⁶ Aur Masih Yisú men na to khatna kuchh kám ká hai, na námakhtúni; magar ímán, jo mahabbat kí ráh se asar kartá hai.

⁷ Tum to achchhí tarah daur rahe the; kis ne tumhen haqq ke máanne se rok diyá? ⁸ Yih targib tumháre bulánewále kí taraf se nahín hai. ⁹ Thorá sá khamír sáre gundhe hús áte ko khamír kar detá hai. ¹⁰ Mujhe Khudáwánd men tum par yih bharosá hai, ki tum áur tarah ká khayál na karoge: lekin jo tumhen ghabrá detá hai, wuh koí kyún na ho, sazá páegá.

¹¹ Aur ai bháiyó, main agar ab tak khatne kí manádi kartá hún, to ab tak satáyá kyún játá hún? Is súraṭ men salib kí ṭhokar to játi rahí. ¹² Kásh ki tumháre beqarár karnewále apná ta'alluq qata' kar lete".

• Yá apne 'uzw ko káṭ lete.

¹³ Ai bháiyó, tum ázádí ke liye buláe to gaye ho; magar aisá na ho, ki wuh ázádí jismání báton ká mauqa' bane, balki mahabbat kí ráh se ek दूसरे की khidmat karo.

¹⁴ Kyúnki sári sharí'at par ek hí bát se púra 'amal ho játá hai, ya'ní is se, ki ¹⁵ Tú apne parausí se apní mánind mahabbat rakh. ¹⁶ Lekin agar tum ek दूसरे को káṭte aur pháre kháṭe ho, to khabardár rahná, ki ek दूसरे ká satyanás na kar do.

¹⁶ Magar main yih kahtá hún, ki Rúh ke muwáfíq chalo, to jism kí khwáhish ko hargiz púra na karoge. ¹⁷ Kyúnki jism Rúh ke khiláf khwáhish kartá hai, aur Rúh jism ke khiláf; aur yih ek दूसरे के mukhálif hain; táki jo tum cháhte ho, wuh na karo. ¹⁸ Aur agar tum Rúh kí hidáyat se chalte ho, to sharí'at ke mátaht nahín rahe. ¹⁹ Ab jism ke kám to záhir hain, ya'ní harámkári, nápakí, shahwat-parastí, ²⁰ butparastí, jádúgarí, 'adá-waten, jhagrá, hasad, gussa, tafriqe, judáíán, bid'aten, ²¹ bugz, nashebázi, náchrang, aur áur in kí mánind: in kí bábat tumhen pahle se kahe detá hún, jaisá ki peshtar játá chuká hún, ki aise kám karnewále Khudá kí bádsháhát ke wáris na hongé.

²² Magar Rúh ká phal mahabbat, khushí, itmínán, tahammul, mihrbání, neki, ímándári, ²³ hilm, parhezgári hai: aise aise kámon kí koí sharí'at mukhálif nahín. ²⁴ Aur jo Masih Yisú' ke hain, unhon ne jism ko us kí ragbaton aur khwáhishon samet salib par khench diyá hai.

²⁵ Agar ham Rúh ke sabab se zinda hain, to Rúh ke muwáfíq chalná bhí cháhiye. ²⁶ Ham bejáfakhr karke, na ek दूसरे को chiraen, na ek दूसरे से jalein.

• Ahbár 19, 18.

Biradarána hamdardí, saḡhāwat, aur sábitqadamí.

6 ¹ Ai bháiyó, agar koi ádmí kisi qusúr men pakrá bhí jáe, to tum jo rúhání ho, us ko hilm-mizáji^a se bahál karo; aur apná bhí khayál rakh, kahín tú bhí ázmáish men na par jáe. ² Tum ek dúsre ká bár utháo, aur yún Masíh kí shari'at ko purá karo^b. ³ Kyúñki agar koi shakhs apne ap ko kuchh samjhe, aur ho kuchh nahín, to apne ap ko dhoká detá hai. ⁴ Pas har shakhs apne hí kám ko ázmá le; is súrāt men use apní hí bábat fakhr karne ká mauqa^c hogá, na dúsre kí bábat. ⁵ Kyúñki har shakhs apná hí bojh utháegá.

⁶ Kalám kí ta'lim pánewálá ta'lim denewále ko sab achchhi chízon men sharik kare. ⁷ Fareb na kháo; Khudá thātthon men nahín uráyá játá: kyúñki ádmí jo kuchh botá hai, wuhí kátegá. ⁸ Jo koi apne jism ke liye botá hai, wuh jism se halákat kí fasl kátegá; aur jo Rúh ke liye botá hai, wuh Rúh se hamesha kí zindagí kí fasl kátegá. ⁹ Ham nek kám karne men himmat na háren, kyúñki agar bedil na honge, to 'ain waqt par kátenge. ¹⁰ Pas jahán tak mauqa^c mile, sab

ke sáth neki karen, ḡhásskar ahl i imán ke sáth.

Áḡhírí nasíhat aur du'á.

¹¹ Dekho, main ne kaise bare bare harfon men tum ko apne háth se likhá hai. ¹² Jitne log jismání namúd cháhte haiñ, wuh tumhen khatna karáne par majbúr karte haiñ; sirf is liye kí Masíh kí salib ke sabab satáe na jáen. ¹³ Kyúñki khatna karánewále khud bhí shari'at par 'amal nahín karte; magar tumhárá khatna is liye karána cháhte haiñ, kí tumhári jismání hálāt^c par fakhr karen. ¹⁴ Lekin Ḡhudá na kare, kí main kisi chíz par fakhr karún, siwá apne Ḡhudá-wand Yisú^c Masíh kí salib ke, jis se dunyá mere i'tibár se maslúb húi, aur main duuyá ke i'tibár se. ¹⁵ Kyúñki na khatna kuchh chíz hai, na námakhtúní, balki naye sire se makhlúq honá. ¹⁶ Aur jitne is qá'ide par chalen, unhen, aur^d Ḡhudá ke Isráíl ko, itminán aur rahm hásil hotá rahe.

¹⁷ Áge ko koi mujhe taklíf na de: kyúñki main apne jism par Yisú^c ke dáḡ liye húe phirtá hun.

¹⁸ Ai bháiyó, hamáre Ḡhudá-wand Yisú^c Masíh ká fazl tumhári rúh ke sáth rahe. Ámin.

^a Yún. hilm kí rúh.
^c Yún. tumhäre jism.

^b N. karoge.
^d Yá ya'ni.

IFISION KE NĀM

PAULUS RASU'L KA' KHATT.

Du'ā e khair.

I ¹ Paulus kī taraf se, jo Khudā kī marzī se Masīh Yisū' kā rasūl hai, un muqaddason ke nām jo Ifisus men ^a hai aur Masīh Yisū' men imāndār hai.

² Hamāre Bāp Khudā aur Khudāwand Yisū' Masīh kī taraf se tumhen fazl aur itminān hāsīl hotā rahc.

Najāt ke intizām kī bābat Khudā kī hamd.

³ Hamāre Khudāwand Yisū' Masīh ke Khudā aur Bāp kī hamd ho, jis ne ham ko Masīh men āsnānī maqāmon par har tarah kī rūhānī barakat bakhshī: ⁴ chunānchi us ne ham ko binā e 'ālam se peshtar us men chun liyā, tāki ham us ke nazdīk mahabbat men pāk aur be-'aib hon: ⁵ aur us ne apnī marzī ke nek irāde ke muwāfiq hamen ^b apne liye peshtar se muqarrar kiyā, ki Yisū' Masīh ke wasīle us ke lepālak bete hon. ⁶ tāki us ke us fazl ke jalāl kī sitāish ho, jise hamen us 'Aziz men muft bakhshā: ⁷ ham ko us men us ke khūn ke wasīle se makhlasī, ya'nī qusūron kī mu'āfi, us ke us fazl kī daulat ke muwāfiq hāsīl hai, ⁸ jise us ne har tarah kī hikmat aur dānāī ke sāth kasrat se ham par nāzil kiyā; ⁹ chunānchi

us ne apnī marzī ke bhed ko apne us nek irāde ke muwāfiq ham par zāhir kiyā, jise apne āp men ^c thaharā liyā thā: ¹⁰ tāki zamānon ke pūre hone kā aisā intizām ho, ki Masīh men sab chizon kā majmū'a ho jāe, khwāh wuh āsmān kī hon, khwāh zamin kī; ¹¹ usi men ham bhi us ke irāde ke muwāfiq, jo apnī marzī kī maslahat se sab kuch kartā hai, peshtar se muqarrar hokar mīrās bane; ¹² tāki ham jo pahle se Masīh kī ummed men the, us ke jalāl kī sitāish ke bā'is hon: ¹³ aur usī men tum par bhi, jab tum ne kalām i haqq ko sunā, jo tumhārī najāt kī khush-khabarī ^d hai, aur us par imān lāe, pāk mau'ūda Rūh kī muhr lagī; ¹⁴ wuhī Khudā kī milkīyat kī makhlasī ke liye, hamārī mīrās kā bai'āna hai, tāki us ke jalāl kī sitāish ho.

Ifision ke imān kā shukriya, aur un kī rūhānī taraqqī ke liye du'ā.

¹⁵ Is sabab se main bhi us imān kā, jo tumhare darmiyan Khudāwand Yisū' par hai, aur sab muqaddason par zāhir hai^e, hāl sunkar, ¹⁶ tumhārī bābat shukr karne se bāz nahīn ātā, aur apnī du'āon men tumhen yād kiyā kartā hūn; ¹⁷ kī hamāre Khudāwand Yisū'

^a N. [Ifisus men].

^b Yā us ke nazdīk pāk . . . . . hamen mahabbat ke sabab. ^c Yā us men.

^d Yā Injīl.

^e N. aur us mahabbat kā jo sab muqaddason se hai.

Masīh kā Khudā, jo jalāl kā Bāp hai, tumhen apnī pahchān men hikmat aur mukāshafe kī rūh^a bakhshē; ¹⁸ aur tumhāre dil kī ānkhen raushan ho jāen, tākī tum ko ma'lūm ho, ki us ke bulāne se kaisī kuchh ummed hai, aur us kī mirās ke jalāl kī daulat muqaddason men kaisī kuchh hai; ¹⁹ aur ham imān lānewālon ke liye us kī barī qudrat kyā hī behadd hai, us kī barī quwwat kī tāsīr ke muwāfiq, ²⁰ jo us ne Masīh men kī, jab ki use murdon men se jilākar apnī dahinī taraf āsinānī maqāmōn par bithāyā, ²¹ aur har tarah kī hukumat, aur iktiyār, aur qudrat, aur riyāsāt, aur har ek nām se bahut baland kiya, jo na sirf is jahūn men, balki ānewāle jahūn men bhī liyā jāegā: ²² aur sab kuchh us ke pānwōn tale kar diya, aur us ko sab chizon kā sardār^b banākar, kalisiyā ko de diya; ²³ yih us kā badan hai, aur usī kī ma'mūrī jo har tarah se sab kā ma'mūr karne-wālā hai.

Ifisi Masīhton kī pahī hālat, aur Masīh ke fazl ke sabab se us kī tabdīlī.

2 ¹ Aur us ne tumhen bhī zinda kiya, jab apne qusūron aur gunāhon ke sabab murda the, ² jin men tum peshtar dunyā kī rawish^c par chalte the, aur hawā kī 'amaldārī ke hākim, ya'nī us rūh kī pairawī karte the, jo ab nāfarmānī ke farzandon men tāsīr kartī hai; ³ in men ham bhī sab ke sab pahle apne jism kī khwāhishon men zindagī guzārte, aur jism aur 'aql ke irāde pūre karte the, aur dūsron kī mānind taba'ī taur par gazab ke farzand the:—⁴ magar Khudā ne apne rahm kī daulat se, us barī

mahabbat ke sabab, jo us ne ham se kī, ⁵ jab qusūron ke sabab murda hī the, to ham ko Masīh ke sāth zinda kiya, (tum ko fazl hī se najāt milī hai.) ⁶ aur Masīh Yisū' men shāmil karke us ke sāth jilāyā, aur āsmānī maqāmōn par us ke sāth bithāyā; ⁷ tākī wuh apnī us mihrbānī se, jo Masīh Yisū' men ham par hai, ānewāle zamānon men apne fazl kī benihāyat daulat dikhāe: ⁸ kyūnki tum ko imān ke wasīle fazl hī se najāt milī hai: aur yih tumhārī taraf se nahīn: Khudā kī bakhshish hai: ⁹ aur na a'māl ke sabab se hai, tākī koī fakhr na kare. ¹⁰ Kyūnki ham usī kī kāri-garī hain, aur Masīh Yisū' men un nek 'amāl ke wāste maḥlūq hūe, jin ko Khudā ne pahle se hamāre karne ke liye taiyār kiya thā.

¹¹ Pas yād karo, ki tum jo jism ke rū se gair-quamwāle ho—aur wuh log jo jism men hāth se kiye hūe khatne ke sabab maḥlūq kahlāte hain, tum ko nāmāḥtūn kahlāte hain—¹² agle zamāne men Masīh se judā, aur Ierāl kī saltanat se khārij, aur wa'de ke 'ahdon se nāwāqif, aur nūummed, aur dunvā men Khudā se 'alāhida the. ¹³ Magar tum jo palile dūr the, ab Masīh Yisū' men Masīh ke khūn ke sabab se nazdik ho gaye ho. ¹⁴ Kyūnki wuhī hamārī sulh hai, jis ne dono ko ek kar liyā, aur judāī kī dīwār ko jo bīch men thī, dhā diya; ¹⁵ chūnānchi us ne apne jism ke zarī'e se dushmanī, ya'nī wuh shari'at jis ke hukm zābiton ke taur par the, mauqūf kar dī; tākī dono se apne āp men ek nayā insān paidā karke sulh karā de; ¹⁶ aur salīb par dushmanī ko mitākar, aur us ke sabab se dono ko ek tan

^a Yā kā Rūh.

^b Yūn. sab chizon ke ūpar sīr.

^c Yūn. zamāne.

banákar, Khudá se miláe; ¹⁷ aur us ne ákar, tumhen jo dúr the, aur unhen jo nazdik the, dono ko sulh kí khushkhabarí dí: ¹⁸ kyúñki us hí ke wasíle se ham dono kí ek hí Rúh men Báp ke pás rasáí hotí hai. ¹⁹ Pas ab tum pardesí aur musáfir nahín rahe, balki muqaddason ke hamwatan aur Khudá ke gharáne ke ho gaye, ²⁰ aur rasúlon aur nabíon kí neo par, jis ke kone ke sire ká patthar khud Masih Yisú^a hai, ta'mír kiye gaye ho; ²¹ usí men har ek 'imárat mil milákar Khudáwánd men ek pák maqdis bantí játi hai; ²² aur tum bhí us men báham ta'mír kiye játe ho, táki Rúh men Khudá ká maskan bano.

Gair-gaumon ko Masih kí kalisiyá men shámil karne ke liye Paulus kí risálat.

3 ¹ Isí sabab se main Paulus jo tum gair-gaumwálon kí khátir Masih Yisú^a ká qaidí hún—² sháyad tum ne Khudá ke us fazl ke intizám ká hál suná hogá, jo tumháre liye mujh par húa; ³ ya'ní yih kí wuh bhed mujhe mukáshafe se ma'lúm húa; chunánchi main ne pahle us ká mukhtasar hál likhá hai, ⁴ jise parhkar tum ma'lúm kar sakte ho. kí main Masih ká wuh bhed kis qadr samajhtá hún; ⁵ jo áur zamánon^a men baní Ádam ko is tarah ma'lúm na húa thá, jis tarah us ke muqaddas rasúlon aur nabíon par Rúh men ab záhír ho gayá hai; ⁶ ya'ní yih, kí Masih Yisú^a men gair-gaumen khushkhabarí^b ke wasíle mirás men sharík, aur badan men shámil, aur wa'de men dákhil hain; ⁷ aur Khudá ke us fazl kí bakhshish se, jo us kí qudrat kí tásir

se mujh par húa, main is khushkhabarí^b ká khádim baná. ⁸ Mujh par, jo sab muqaddason men chhoṭá se chhoṭá hún, yih fazl húa, kí main gair-gaumon ko Masih kí beqiyás daulat kí khushkhabarí dún; ⁹ aur sab par^c yih bát raushan karún, kí jo bhed azal se sab chízon ke paidá karnewále Khudá men poshída rahá, us ká kyá intizám hai; ¹⁰ táki ab kalisiyá ke wasíle Khudá kí tarah tarah kí hikmat un hukúmatwálon aur ikhtiyárwálon ko, jo ásmání maqámon men hain, ma'lúm ho jáe, ¹¹ us azalí iráde ke mutábíq jo us ne hamáre Khudáwánd Masih Yisú^a men kiya thá: ¹² jis men ham ko us par imán rakhne ke sabab dilerí hai, aur bharose ke sáth rasáí. ¹³ Pas main dardkhwást kartá hún, kí tum merí un musibatón ke sabab jo tumhári khátir sahtá hún, himmat na háro, kyúñki wuh tumháre liye 'izzat ká bá'is hain.

Isí Masihíon ke liye dú'á.

¹⁴ Is sabab se main us Báp^d ke áge ghuṭne ṭektá hún, ¹⁵ jis se ásmán aur zamín ká har ek khándán^e námzad hai; ¹⁶ kí wuh apne jalál kí daulat ke muwáfíq tumhen yih 'ináyat kare, kí tum us ke Rúh se apní bátíní insániyat men bahut hí zoráwar ho jáo^f; ¹⁷ aur imán ke wasíle se Masih tumháre dílon men sukúnat kare; táki tum mahabbat men jar pakarké, aur bunyád qáim karke, ¹⁸ sab muqaddason samet bakhúbí ma'lúm kar sako, kí us kí chauráí, aur lambáí, aur únchái, aur gahráí kitní hai, ¹⁹ aur Masih kí us mahabbat ko ján sako, jo jáne se báhar hai, táki tum Khudá kí sári ma'múri tak ma'múr ho jáo.

^a Yún. *pushton*.
^d Yún. *Pater*.

^b Yá *Injíl*.
^e Yún. *Patriya*.

^c N. *sab par na dárad*.
^f Yún. *qudrat se zor hásil karo*.

²⁰ Ab jo aisá qádir hai, ki us qudrat ke muwáfíq jo ham men tásir kartí hai, hamári darkhwást aur khayál se bahut ziyáda kám kar saktá hai; ²¹ kalisiyá men aur Masíh Yisú' men pusht dar pusht, aur abadu'l ábád us kí tamjíd hotí rahe. Amín.

Masihíon ke láiq chál chalan, aur kalisiyá kí yagúnagi ke bayán men.

4 ¹ Pas main jo Khudáwand men qaidí hún, tum se iltimás kartá hún, ki jis buláwe se tum buláe gaye the, us ke munásib chalo; ² ya'ní kamál firotani aur hilm ke sáth tahammul karke mahabbat se ek dúse kí bardásht karo; ³ aur isí koshish men raho, ki Rúh kí yagúnagi sulh ke band se bandhí rahe. ⁴ Ek hí badan hai, aur ek hí Rúh; chunánchi tumhen jo buláe gaye the, apne buláe jáne se ummed bhí ek hí hai; ⁵ ek hí Khudáwand hai, ek hí Imán, ek hí baptisma^a; ⁶ aur sab ká Khudá aur Báp ek hí hai, jo sab ke úpar, aur sab ke darmiyan, aur sab ke andar hai. ⁷ Aur ham men se har ek par Masíh kí bakhshish ke andáze ke muwáfíq fazl húá hai. ⁸ Isí wáste wuh kahtá hai, ki

^b Jab wuh 'álam i bálá par charhá, to qaidíon ko sáth le gayá,

Aur ádmíon ko in'ám diye.

⁹ (Us ke charhne se áur kyá páyá játá hai, siwá is ke ki wuh zamín ke niche ke 'iláqe men utrá bhí thá ?

¹⁰ Aur yih utarnewálá wuhí hai, jo sáre ásmánon se bhí úpar charh gayé, táki sab chizon ko ma'múr kare.) ¹¹ Aur usí ne ba'z ko rasúl, aur ba'z ko nabí, aur ba'z ko mu-bashshir, aur ba'z ko charwáhá aur ustáð banákar de diyá; ¹² táki

muqaddas log kámil banen, aur khidmatguzári ká kám kiyá jáe, aur Masíh ká badan taraqqí páe^c; ¹³ jab tak ham sab ke sab Khudá ke Bete ke imán aur us kí pahchán men ek na ho jáen, aur kámil insán na banen, ya'ní Masíh ke púre qadd ke andáze tak na pahunch jáen; ¹⁴ táki ham áge ko bachche na rahen, aur ádmíon kí bázigári aur makkári ke sabab, un ke gumráh karnewále mansúbon kí taraf, har ek ta'lím ke jhoke se maujon kí tarah ughalte bahte na phiren; ¹⁵ balki mahabbat ke sáth sachcháí par qáim rahkar, aur us ke sáth jo sir hai, ya'ní Masíh ke sáth, paiwasta hokar har tarah se barhte jáen; ¹⁶ jis se sárá badan, har ek jo kí madad se paiwasta hokar aur gathkar, us tásir ke muwáfíq jo baqardar hisse ke hotí hai, apne áp^d ko bar-hátá hai, táki mahabbat men apní taraqqí^e kartá jáe.

Banuqábala gair-qaumon kí nápáki ke, Masíhí chál chalne kí nasihatén.

¹⁷ Is liye main yih kahtá hún, aur Khudáwand men jatáe detá hún, ki jis tarah gair-qaumen apne behúda khayálát^f ke muwáfíq chaltí hain, tum áyanda ko us tarah na chalná, ¹⁸ kyúnki un kí 'aql tárik ho gayí hai, aur wuh us nádání ke sabab jo un men hai, aur apne dílon kí sakhtí ke báis Khudá kí zindagi se khárij hain; ¹⁹ unhon ne sun hokar shahwatparastí ko ikhtiyár kiyá, táki har tarah ke gande kámu hirs se karen. ²⁰ Magar tum ne Masíh kí aisí ta'lím nahín pái; ²¹ balki tum ne us sachcháí ke mutábíq, jo Yisú' men hai, usí kí suní, aur us men yih ta'lím pái hogí, ²² ki tum apne agle chál chalan kí

^a Yá istibáq.

^d Yún. badan.

^b Zabúr 68. 18.

^c Yún. ta'mír.

^e Yún. badan ta'mír kiyá jáe.

^f Yún. apní 'aql kí behúdagi.

us purání insáníyat ko utár dālo, jo fareb ki shahwaton ke sabab se kharáb hotí jātí hai; ²³ aur apní 'aql kí rúhání hálát men naye bante jáo, ²⁴ aur nayí insáníyat ko pahino, jo Khudá ke mutábíq sachchái kí rástbázi aur pákízagi men paidá kí gayí hai.

²⁵ Pas jhúth bolná chhorkar^a, har ek shakhs apne parausi se sach bole, kyúñki ham ápas men ek दूसरे ke 'uzw hain. ²⁶ Gussa to karo, magar gunáh na karo: súra-j ke dúbne tak tumhári kha-fagi na rahe: ²⁷ aur Iblís ko mauqa^a na do. ²⁸ Chori karnewálá phir chori na kare, balki achchhá peshá ikhtiyár karke^b háthon se mihnát karé, táki muhtáj ko dene ke liye us ke pás kuchh ho. ²⁹ Koí gandí bát tumháre munh se na nikle, balki wuhí jo zarúrat ke muwáfíq taraqqí^c ke liye achchhí ho, táki us se sunnewálon par fazl ho. ³⁰ Aur Khudá ke pák Rúh ko ranjida na karo, jis se^d tum par inakhlási ke din ke liye muhr húi. ³¹ Har tarah kí talakhmizáji, aur qahr, aur gussa, aur shor o gul, aur badgoí, har qism kí badkhwáhi samet, tum se dúr kí jáen: ³² aur ek दूसरे par mihrbán, aur narmdil ho, aur jis tarah Khudá ne Masíh men tumháre qusúr mu'áf kiye hain, tum bhí ek दूसरे ke qusúr mu'áf karo.

5 ¹ Pas 'azíz farzandon kí tarah Khudá kí mánind bano; ² aur mahabbat se chalo, jaise Masíh ne tum se mahabbat kí, aur hamáre wáste apne ap ko khushbú kí mánind Khudá kí nazr karke qurbán kiya. ³ Aur jaisá kí muqaddason ko munásib hai, tum men harámkári aur kisi tarah kí ná-páki yá lálach ká zikr tak na ho; ⁴ aur na beshar-

mí, aur behúdagoi, aur thaṭṭhe-bázi ká, kyúñki yih láiq nahín: balki bar'aks is ke shukrguzári ho. ⁵ Kyúñki tum yih khúb jánte ho, kí kisi harámkár, yá ná-pák, yá lálchí kí, jo butparast ke barábar hai, Masíh aur Khudá kí bádsháhát men kuehh mirás nahín. ⁶ Koí tum ko befáida báton se dhoká na de, kyúñki inhin gunáhon ke sabab se náfarmání ke farzandon par Khudá ká gazab názil hotá hai. ⁷ Pas un ke kámon ke sharík na ho; ⁸ kyúñki tum pahle táriki the, magar ab Khudáwánd men núr ho: pas núr ke farzandon kí tarah chalo, ⁹ (is liye kí núr ká phal har tarah kí neki aur rástbázi aur sachchái hai), ¹⁰ aur tajríbe se ma'lúm karte raho, kí Khudáwánd ko kyá pasand hai; ¹¹ aur táriki ke bephal kámon men sharík na ho, balki un par malámát hí kiya karo; ¹² kyúñki un ke پوشیدہ kámon ká zikr bhí karná sharík kí bát hai. ¹³ Aur jin chízon par malámát hotí hai, wuh sab núr se záhir hotí hain: kyúñki jo kuchh záhir kiya játá hai, wuh raushan ho játá hai^e. ¹⁴ Is liye wuh kahtá hai, kí Ai sonewále, jág, aur murdon men se jí uth, to Masíh ká núr tujh par chamkegá.

¹⁵ Pas gaur se dekho, kí kis tarah chalte ho; nádánon kí tarah nahín, balki dánáon kí mánind chalo; ¹⁶ aur waqt ko ganímat jáno^f, kyúñki din bure hain. ¹⁷ Is sabab se nádán na bano, balki Khudáwánd kí marzi ko samjho, kí kyá hai. ¹⁸ Aur sharáb men matwále na bano, kyúñki is se badchální wáqi^g hotí hai; balki Rúh se ma'múr hote jáo; ¹⁹ aur ápas men mazámír, aur gít, aur rúhání gazalen gáyá karo, aur dil se Khudáwánd ke liye

^a Yún. utárkar.^e Yún. núr hai.^b N. apne izád.^f Yún. mauqa^a ko kharáñ hiyá karo.^c Yún. ta'mír.^d Yún. men

gáte bajáte rahá káro; ²⁰ aur sab báton men hamáre Khudáwand Yisú Masíh ke nám se ^a hamesha Khudá Báp ká shukr karte raho; ²¹ aur Masíh ke khauf se ek दूसरे ke tábi' raho.

'Auraton aur mardon, bachchon aur bachchewálon, naukaron aur áqáon ke faráiz.

²² Ai biwiyo, apne shauharon ki aisí tábi' raho, jaise Khudáwand kí. ²³ Kyúñki shauhar biwí ká sir hai, jaise kí Masíh kalísíyá ká sir hai, aur wuh khud badan ká bachhane-wálá hai. ²⁴ Lekin jaise kalísíyá Masíh ke tábi' hai, waise hí biwiyán bhí har bát men apne shauharon ke tábi' hon. ²⁵ Ai shauharo, apní biwiyon se mahabbat rakkho, jaise kí Masíh ne bhí kalísíyá se mahabbat karke apne ap ko us ke wáste maut ke hawále kar diyá; ²⁶ táki us ko kalám ke sáth pání se gusl dekar aur súf karke muqaddás banáe, ²⁷ aur ek aisí jalálwálí kalísíyá banáke apne pás házir kare, jis ke badan men dág, yá jhurri, yá koi aur aisí chíz na ho; balki pák aur be'áib ho. ²⁸ Isí tarah shauharon ko lázim hai, kí apní biwiyon se apne badan kí mánind ^b mahabbat rakkhen. Jo apní biwí se mahabbat rakhtá hai, wuh apne se mahabbat rakhtá hai: ²⁹ kyúñki kabhí kisi ne apne jism se dushmaní nahín kí, balki us ko páltá, aur parwarish kartá hai, jaise kí Masíh kalísíyá ko; ³⁰ is liye kí ham us ke badan ke 'uzw hain. ³¹ ^c Isí sabab se ádmí báp se aur mán se judá hokar apní biwí ke sáth rahegá, aur wuh dono ek jism hongé. ³² Yih bhed to bará hai, lekin main Masíh aur kalísíyá kí bábat kahtá hún.

^a Yún. men.

^c Paidáish 2. 24.

³³ Ba har hál tum men se bhí har ek apní biwí se apní mánind mahabbat rakkhe; aur biwí is bát ká khayál rakkhe, kí apne shauhar se darte rahe.

6 ¹ Ai farzando, Khudáwand men apne mán báp ke farmánbardár raho; kyúñki yih wájib hai. ² Apne báp kí aur mán kí 'izzat kar, (yih pahlá hukm hai, jis ke sáth wa'da bhí hai) ³ táki terá bhalá ho, aur terí 'umr zamín par daráz ho. ⁴ Aur ai bachchewálo ^e, tum apne farzandon ko gussa na diláo, balki Khudáwand kí taraf se tarbiyat aur nasihat de dekar, un kí parwarish karo.

⁵ Ai naukaro, jo jism ke rú se tumháre málik hain, apní sáfdilí se darte aur kánppte húe, un ke aise farmánbardár raho, jaise Masíh ke; ⁶ aur ádmíon ko khush karnewálon kí tarah dikháwe ke liye khidmat na karo, balki Masíh ke bandon kí tarah dil se Khudá kí marzí purí karo; ⁷ aur us khidmat ko ádmíon kí nahín, balki Khudáwand kí jánkar jí se karo; ⁸ kyúñki tum jánte ho, kí jo koi jaisá achchhá kám karegá, khwáh gulám ho, khwáh ázád, Khudáwand se waisá hí páegá. ⁹ Aur ai máliko, tum bhí dhamkiyán chhorkar, un ke sáth aisá hí sulúk karo; kyúñki tum jánte ho, kí un ká aur tumhárá dono ká málik ásmán par hai, aur wuh kisi ká tarafdár nahín.

Rúhání jang aur Khudá ke hathiyár.

¹⁰ Garaz, Khudáwand men aur us kí qudrat ke zor men mazbút bano. ¹¹ Khudá ke sab hathiyár bandh lo, táki tum Iblís ke mansúbon ke muqábale men qáim rah sako; ¹² kyúñki hamen khún aur gosht

^b Yá biwiyon ko apná badan jánkar un se.

^d Khuruj 20. 12.

^e Yún. bápo.

se kushtí nahín karní hai, balki hukumatwálon aur ikhtiyárwálon, aur is dunyá ki táriki ke hákimon^a aur sharárat kí un rúhání faujon se, jo ásmání maqámon men haiñ. ¹³ Is wáste tum Khudá ke sáre hathyár bándh lo, táki bure dín men muqábala kar sako, aur sab kámon ko anjám dekar qáim rah sako. ¹⁴ Pas sachcháí se apní kámar kaskar, aur rástbázi ká baktar lagákar, ¹⁵ aur páñwon men sulh kí khushkhabarí^b kí taiyári ke jíte pahínkar, ¹⁶ aur un sab ke sáth imán kí sipar lagákar, qáim raho, jis se tum us sharir ke sáre jalte hue tiron ko bujhá sako; ¹⁷ aur naját ká khod aur Rúh kí talwár, jo Khudá ká kalám hai, le lo; ¹⁸ aur har waqt aur har tarah se Rúh men du'á aur minnat karte raho; aur isí garaz se jágte raho, ki sab muqaddason ke wáste bilá nága du'á mángá karo; ¹⁹ aur mere liye bhí, táki bolne ke waqt mujhe kalám karne kí taufíq ho; jis se

main khushkhábarí^b ke bhed ko dilerí se zahir karún, ²⁰ jis ke liye zanjir se jakrá húa elchí hún; aur us ko aisí dilerí se bayán karún, jaisá bayán karná mujh par farz hai.

Tukhikus ká ánd.

²¹ Aur Tukhikus jo piyará bhái, aur Khudáwánd men diyánatdár khádim hai, tumhen sab báten batá degá, táki tum bhí mere hál se wáqif ho jáo, ki main kis tarah rahtá hún; ²² us ko main ne tumháre pás isí wáste bhejá hai, ki tum hamári hálát se wáqif ho jáo, aur wuh tumháre dilon ko tasallí de.

Ákhiri du'á.

²³ Khudá Báp, aur Khudáwánd Yisú' Masih kí taraf se bháiyon ko itminán hásil ho, aur un men imán ke sáth mahabbat ho. ²⁴ Jo hamáre Khudáwánd Yisú' Masih se lázawál mahabbat rakhte haiñ, un sab par fazl hotá rahe.

FILIPPIÓN KE NÁM

PAULUS RASUL KA' KHATT.

Du'á e khair.

I ¹ Masih Yisú' ke bandon Paulus aur Tímuthiyus kí taraf se, Filippi ke sab muqaddason ke nám jo Masih Yisú' men haiñ, nigahbánon aur khádimon^c samet.

² Hamáre Báp Khudá, aur Khu-

dáwánd Yisú' Masih kí taraf se tumhen fazl aur itminán hásil hotá rahe.

Filippi Masihion kí rúhání rifáqat ká shukriya, aur un ke liye du'á.

³ Main jab kabhí tumhen yád

^a Yún. is táriki ke jahángtron.

^b Yá Injil.

^c Yá bishapon aur ákhanon.

kartá hún, to apne K̄hudá ká shukr bajá látá hún. ⁴ aur har ek du'á men jo tumháre liye mángtá hún, hamesha khushi ke sáth tum sab ke liye dar̄khwást kartá hún, ⁵ is liye ki tum awwal roz se lekár áj tak khushkhabarí^a ke phailáne men sharik rahé ho; ⁶ aur mujhe is bát ká bharosá hai, ki jis ne tum men nek kám shurú^c kiyá hai, wuh use Yisú^b Masih^b ke dín tak púrā kar degá; ⁷ chunānchi wájib hai, ki main tum sab ki bábat aisá hi khayál karūn, kyūnki tum mere dil men rahte ho, aur meri qaid^c aur khushkhabarí^a kī jawábdihī aur subút men, tum sab mere sáth fazl men sharik ho. ⁸ K̄hudá merá gawáh hai, ki main Masih Yisú^c kī sí ulfat karke tum sab ká mushtáq hún. ⁹ Aur yih du'á kartá hún, ki tumhári mahabbat, 'ilm aur har tarah ki tamiz ke sáth aur bhī ziyáda hotí jae; ¹⁰ táki 'umda 'umda bátōn ko pasand^d kar sako; aur Masih ke dín tak sáf-dil raho, aur thokar na kháo; ¹¹ aur rást-bázi ke phal se, jo Yisú^c Masih ke sabab se hai, bhare raho, táki K̄hudá ká jalál záhir ho, aur us kī sitáish ki jae.

Rasul ke qaid hone se Injil ki taraqqi, aur áyunda ke liye ummed.

¹² Aur ai bháiyō, main cháh-tá hún tum ján lo, ki jo mujh par guzrá, wuh khushkhabarí^a kī taraqqi hí ká bá'is húa; ¹³ yahān tak kī qaisarí sipáhíōn kī sári paltān aur báqí sab logon men mashhūr ho gayá, ki main Masih ke wáste^c qaid hún; ¹⁴ aur jo K̄hudá-wand men bhái hai, un men se aksar mere qaid hone^c ke sabab se diler hokar, bekhauf

K̄hudá ká kalām sunáne ki ziyáda jur'at karte hai. ¹⁵ Ba'z to hasad aur jhagre kī wajh se Masih kī manádi karte hai; aur ba'z nek-niyatí se: ¹⁶ ek to mahabbat kī wajh se, yih jánkar Masih kī manádi karte hai, ki main khushkhabarí^a kī jawábdihī ke wáste muqarrar hún: ¹⁷ magar dústre tafriqe kī wajh se, na kī sáf-dilí se, balki is khayál se ki meri qaid^c men mere liye musibat paidá karen. ¹⁸ Pas kyá húa? Sirf yih, ki har tarah se Masih kī manádi hotí hai, baháne se ho, khwáh sachcháí se; aur is se main khush hún, aur rahúngá bhí. ¹⁹ Kyūnki main jántá hún, ki tumhári du'á, aur Yisú^c Masih ke Rūh ke in'ám se, is ká anjám meri naját hogá; ²⁰ chunānchi meri dilí áرزú aur ummed yihí hai, ki main kisi bát men sharminda na hún, balki meri kamál dilerí ke bá'is jis tarah Masih kī ta'zím mere badan ke sabab se hamesha hotí rahí hai, usí tarah ab bhí hogí, khwáh main zindarahún khwáh marūn. ²¹ Kyūnki zinda rahná mere liye Masih hai, aur marná nafa'. ²² Lekin agar merá jism men zinda rahná hí mere kám ke liye mufid^c hai, to main nahin jántá, ki kise pasand karūn. ²³ Main dono taraf phansá húa hún; merá jī to yih cháh-tá hai, ki kúch karke Masih ke pás já rahún, kyūnki yih bahut hí bihtar hai; ²⁴ magar jism men rahná tumhári khátir ziyáda zarúrí hai. ²⁵ Aur chūnki mujhe is ká yaqín hai, is liye main jántá hún ki zinda rahúngá, balki tum sab ke sáth rahúngá, táki tum imán men taraqqi karo, aur us men khush raho; ²⁶ aur jo tumhen mujh par

^a Yá Injil.

^d Yá mutafarriq bátōn men tamiz.

^b N. Masih Yisú.

^c Yūn. Masih men.

^c Yūn. sanjiron.

^f Yá. kám ká phal.

fakhr hai, wuh mere phir tumháre pás áne se Masih Yisú^a men ziyáda ho jáe. ²⁷ Sirf yih karo ki tumhárá chál chalan Masih kí khush-khabari^a ke muwáfiq rahe, táki main khwáh áun aur tumhen dekhun, khwáh na áun, tumhárá hál sunun, ki tum ek rúh men qáim ho, aur Injil^b ke imán ke liye ek ján hokar jánfishání karte ho; ²⁸ aur kisi bát men mukhálifon se dahshat nahin kháte: yih un ke liye halákat ká sáf nishán hai, lekin tumhári naját ká, aur yih Khudá kí taraf se hai; ²⁹ kyunki Masih kí khátir tum par yih fazl húa, ki na faqat us par imán láo, balki us kí khátir dukh bhí saho: ³⁰ aur tum usí tarah jánfishání karte ho, jis tarah mujhe karte dekhá thá, aur ab bhí sunte ho, ki main waisí hí kartá hún.

Yisú^c Masih ke namúne par mel miláp aur inkisár kí nasihat.

2 ¹ Pas agar kuchh tasallí Masih men, aur mahabbat kí diljam'í, aur Rúh kí shirákat, aur rahmdilí o dardmandí hai; ² to merí yih khushi púri karo, ki yakdil raho; yaksán mahabbat rakkho; ek ján ho; ek hí khayál rakkho; ³ tafriqe aur bejá fakhr ke bá'is kuchh na karo, balki fírotani se ek dúse ko apne se bihtar samjhe: ⁴ har ek apné hí ahwál par nahin, balki har ek dúson ke ahwál par bhí nazar rakkhe. ⁵ Waisá hí mizáj rakkho, jaisá Masih Yisú^c ká bhí thá: ⁶ us ne agarchi Khudá kí súrat par thá, Khudá ke barábar hone ko qabze men rakhne kí chíz^d o na samjhá, ⁷ balki apne áp ko khálí kar diyá, aur khádim kí súrat ikhtiyár kí, aur insánon ke mushábih ho

gayá; ⁸ aur insáni shakl men záhír hokar apne áp ko past kar diyá, aur yahan tak farmánbardár rahá, ki maut, balki salibi maut, gawará kí. ⁹ Isí wáste Khudá ne bhí use bahut sarbaland kiya, aur use wuh nám bakhshá jo sab námon se a'lá hai; ¹⁰ táki Yisú^c ke nám par^d har ek ghutná tike, khwáh ásmáníon ká ho, khwáh zamíníon ká, khwáh un ká jo zamín ke niche hain; ¹¹ aur Khudá Báp ke jalál ke liye har ek zabán iqrár kare, ki Yisú^c Masih Khudá-wand hai.

¹² Pas ai mere 'azízo, jis tarah tum hamesha se farmánbardári karte áe ho, usí tarah ab bhí na sirf meri házirí men, balki is se bahut ziyáda meri gairházirí men, darte kánpthe hús apní naját ká kám kiye jáo; ¹³ kyunki jo tum men níyat aur 'amal dono ko, apne nek iráde ko anjám देने ke liye, paidá kartá hai, wuh Khudá hai. ¹⁴ Sab kám shikáyat aur takrár bagair kiya karo; ¹⁵ táki tum be'aib aur bhole hokar, terhe aur kajrau logon^e men Khudá ke benúqs farzand bane raho, (jin ke darmiyán tum dunyá men chirágon kí tarah dikhái dete ho, ¹⁶ aur zindagi ká kalám pesh karte ho,) táki Masih ke din mujhe fakhr ho, ki na meri daur dhúp befáida húi, na meri mihnát akáráth gayí. ¹⁷ Aur agar mujhe tumháre imán kí qurbání aur khidmat ke sáth apná khún bhí baháná pare^f, tau-bhí khush hún, aur tum sab ke sáth khushi kartá hún: ¹⁸ tum bhí isí tarah khush ho, aur mere sáth khushi karo.

Timuthiys aur Ipafruditus kí sífárisih.

¹⁹ Mujhe Khudá-wand Yisú^c men

^a Yá Injil.

^b Yá khush-khabari.

^c Yún. gamát ká mál.

^d Yún. men.

^e Yún. pushé.

^f Yún. agar maté.

aragh ke taur par bahut jálá hún.

ummēd hai, ki Timuthiyus ko tum-hāre pās jald bhejūngā, tāki tumhārā ahwāl daryāft karke meri bhī khātirjama^a ho. ²⁰ Kyūnki koi aisā hamdil mere pās nahīn, jo sādili se tumhāre liye fikrmand ho. ²¹ Sab apnī apnī bāton ke fikr mein hai, na Yisū^a Masih^a ki. ²² Lekin tum us ki pukhtagi se wāqif ho, ki jaise betā bāp ki khidmat kartā hai, waise hī us ne mere sāth khushkhabarī^b phailāne mein khidmat ki. ²³ Pas main ummēd kartā hūn, ki jab apne hāl kā anjām ma'lūm kar lūngā, to use fauran bhej dūngā. ²⁴ Aur mujhe Khudāwand par bharosā hai, ki main ap bhī jald āūngā. ²⁵ Lekin main ne Ipafruditus ko tumhāre pās bhejnā zarūr samjhā; wuh merā bhāī, aur hamkhidmat, aur hamsipāh, aur tumhārā qāsīd, aur merī hājat rafa^c karne ke liye khādīm hai; ²⁶ kyūnki wuh tum sab kā bahut mushtāq thā, aur is wāste beqarār rahtā thā, ki tum ne us ki bimārī kā hāl sunā thā: ²⁷ beshakk wuh bimārī se marne ko thā: magar Khudā ne us par rahm kiya; aur faqat us hī par nahīn, balki mujh par bhī, tāki mujhe gam par gam na ho. ²⁸ Is liye mujhe us ke bhejne kā aur bhī ziyāda khayāl hūā, ki tum bhī us ki mulāqāt se phir khush ho jāo. aur merā bhī gam ghat jāe. ²⁹ Pas tum us se Khudāwand mein kamāl khushī ke sāth milnā, aur use shakhsan ki 'izzat kiya karo: ³⁰ is liye ki wuh Masih ke kām ki khātir marne ke qarīb ho gayā thā, aur us ne jān lagā di, tāki jo kamī tumhārī taraf se merī khidmat mein hūi, use purā kare.

Jhūthe ustādon aur shāgirdon ke bar-khūlīs, aur Masih ki pairawī mein tarāqqī karne ki nasīhat.

3 ¹ Garaz, mere bhāīyo, Khudā-wand mein khush raho. Tumhen ek hī bāt bār bār likhne mein mujhe to kuchh diqqat nahīn, aur tumhārī is mein hifāzat hai. ² Kut-ton se khabardār raho, badkāron se khabardār raho, katwānewālon se khabardār raho: ³ kyūnki makh-tūn to ham hain, jo Khudā ke Rūh ki hidāyat se 'ibādat karte hain, aur Masih Yisū^a par fakhr karte hain, aur jism kā bharosā nahīn karte: ⁴ go main to jism kā bhī bharosā kar saktā hūn: agar kisi aur ko jism par bharosā karne kā khayāl ho, to main us se bhī ziyāda kar saktā hūn: ⁵ āthwen^d din merā khatnā hūā, Isrāīl ki qaum, aur Binyāmīn ke qabile kā hūn; 'Ibrānīon kā 'Ibrānī; shari'at ke i'tibār se Farīsī hūn; ⁶ josh ke i'tibār se kalīsiyā kā satānewālā; shari'at ki rāstbāzī ke i'tibār se be'aib thā. ⁷ Lekin jitnī chīzen mere nafa^e ki thin, unhein ko main ne Masih ki khātir nuqsān samajh liya hai. ⁸ Balki main apne Khudāwand Masih Yisū^a ki pahchān ki barī khūbī ke sabab sab chizon ko nuqsān samajhtā hūn: jis ki khātir main ne sārī chizon kā nuqsān uthāyā, aur un ko kūrā samajhtā hūn, tāki Masih ko hāsīl karūn, ⁹ aur us mein pāyā jāūn; na apnī us rāstbāzī ke sāth, jo shari'at ki taraf se hai, balki us rāstbāzī ke sāth, jo Masih par imān lāne ke sabab hai, aur Khudā ki taraf se imān par miltī hai: ¹⁰ aur main us ko, aur us ke jī uṭhne ki qudrat ko, aur us ke sāth dukhon mein sharik hone ko ma'lūm karūn, aur us ki maut se mushābahat paidā karūn;

¹¹ táki kisi tarah murdon men se ji uthne ke darje tak pahunchún.

¹² Yih garaz nahín, ki main pá chuká, ya kámil ho chuká hún: balki us chíz ke-pakarne ke liye daurá húa játá hún, jis ke liye Masíh Yisú' ne mujhe pakrá thá.

¹³ Ai bháyo, merá yih gumán nahín, ki pakar chuká hún: balki sirf yih kartá hún, ki jo chízen pichhe rah gayin un ko bhúlkar, áge ki chízon kí taraf barhá húa, ¹⁴ nishán ki taraf daurá húa játá hún, táki us in'ám ko hásil karún, jis ke liye Khudá ne mujhe Masíh Yisú' men úpar buláya hai. ¹⁵ Pas ham men se jitne kámil hain, yihí khayál rakkhen, aur agar kisi bát men tumhárá aur tarah ká khayál ho, to Khudá us bát ko bhí tum par záhir kar degá: ¹⁶ ba har hál jahán tak ham pahunchhe hain, usi ke mutábíq chalén.

Jhúthe aur sachhe Masthion ká anjám.

¹⁷ Ai bháyo, tum sab milkar meri mánind bano, aur un logon ko pahchán rakkho, jo is tarah chalte hain jis ká namúna tum ham men páte ho. ¹⁸ Kyúнки bahutere aise hain, jin ka zikr main ne tum se bárhá kiya hai, aur ab bhí ro roke kahtá hún, ki wuh apne chál chalan se Masíh kí salib ke dushman hain: ¹⁹ un ká anjám halákat hai, un ká khudá pet hai, wuh apni sharm kí báton par fakhr karte hain, aur dunyá kí chízon ke khayál men rahte hain. ²⁰ Magar hamará watan ásmán par hai; aur ham ek Munjí, ya'ní Khudáwand Yisú' Masíh ke wahán se áne ke intizár men hain: ²¹ wuh apni us quwwat kí tásir ke muwáfíq, jis se sab chízen apne tábi' kar saktá

hai, hamári pastháli ke badan kí shakl badalkar, apne jalál ke badan kí súrat par banáegá.

Masíhi nekion kí nasíhat.

4 ¹ Is wáste, ai mere piyáre bháyo, jin ká main mushtáq hún, jo meri khushi aur táj ho, ai piyáro, Khudáwand men isi tarah qáim raho.

² Main Yúodiya ko bhí nasíhat kartá hún, aur Suntukhe ko bhí, ki wuh Khudáwand men yakdil rahen.

³ Aur ai sachhe hamkhidmat*, tujh se bhí darkhwást kartá hún, ki tú un 'auraton kí madad kar, kyúńki unhon ne mere sáth khushkhabari phailáne^b men, Klemens aur mere un báqi hamkhidmaton samet jánfishání kí, jin ke nám kitáb i hayát men darj hain.

⁴ Khudáwand men har waqt khush raho; ⁵ phir kahtá hún, kí khush raho. ⁶ Tumhári narmmizáji sab ádmion par záhir ho. Khudáwand qarib hai. ⁷ Kisi bát ká fikr na karo: balki har ek bát men tumhári darkhwásten, du'á aur minnat ke wasile se, shukrguzári ke sáth Khudá ke sámne pesh kí jáen; ⁸ to Khudá ká itminán, jo samajh se bi'l kull báhar hai, tumháre dilon aur khayálon ko Masíh Yisú' men mahfúz rakkhegá.

⁹ Garaz, ai bháyo, jitni báten sach hain, aur jitni báten sharáfat kí hain, aur jitni báten wájib hain, aur jitni báten pák hain, aur jitni báten pasandida hain, aur jitni báten dilkash hain; garaz jo neki aur ta'rif kí báten hain, un par gaur kiya karo. ¹⁰ Jo báten tum ne mujh se síkhin, aur hásil kien, aur sunin, aur mujh men dekhin, un par 'amal kiya karo; to Khudá jo itminán ká chashma hai^c tumháre sáth rahégá.

* Yún. kárdhiye.

^b Yá Infil.

^c Yún. itminán ká Khudd.

Filippī Masihōn kī tarāf se imdād milne kā shukriya.

10 Main Khudāwand men bahut khush hūn, ki ab itnī muddat ke ba'd tumhārā khayāl mere liye sar-sabz hūā; beshakk tumhen pahle bhī is kā khayāl thā, magar mauqa' na milā. 11 Yih nahīn ki main muhtājī ke lihāz se kahtā; kyūn-ki main ne yih sikhā hai, ki jis hālat men hūn, usī par rāzī rahūn. 12 Main past honā bhī jāntā hūn, aur barhnā bhī jāntā hūn: har ek bāt, aur sab hālaton men, main ne ser honā, bhūkā rahnā, aur barhnā ghaṭnā sikhā^a hai. 13 Jo mujhe tāqat bakhshatā hai, us men main sab kuchh kar saktā hūn. 14 Tāham tum ne achchhā kiyā, jo merī musibat men sharik hūe. 15 Aur ai Filippīo, tum khud bhī jānte ho, ki khushkhabarī^b ke shurū' men, jab main Makiduniya se rawāna hūā, to tumhāre siwā kisī kalīsiyā ne lene dene ke mu'āmale men merī madad^c na kī. 16 Chunānchī Thissalunike

men bhī merī ihtiyāj rafa' karne ke liye tum ne ek da'fa nahīn, balki do da'fa kuchh bhejā thā. 17 Yih nahīn ki main in'ām chāhtā hūn, balki aisā phal chāhtā hūn, jo tumhāre hisāb men ziyāda ho jāe. 18 Mere pās sab kuchh hai, balki ifrāt se hai: tumhāri bhejī hūī chizen Ipafruditus ke hāth se lekar main āsūda ho gayā hūn; wuh khushbū, aur maqbūl qurbānī hain, jo Khudā ko pasandīda hai. 19 Merā Khudā apnī daulat ke muwāfiq jalāl se Masīh Yisū' men tumhāri har ek ihtiyāj rafa' karegā. 20 Hamāre Khudā aur Bāp kī abadu'l ābād tamjīd hotī rahe. Āmīn.

Ākhīrī salām aur du'ā.

21 Har ek muqaddas se jo Masīn Yisū' men hai salām kaho. Jo bhāī mere sāth hain tumhen salām kahte hain. 22 Sāre muqaddas, khūsūsān Qaisar ke gharwāle, tumhen salām kahte hain.

23 Khudāwand Yisū' Masīh kā fazl tumhāri rūh ke sāth rahe.

KULUSSI'ON KE NĀM

PAULUS RASU'L KA' KHATT.

Du'ā e khair.

I 1 Paulus kī tarāf se, jo Khudā kī marzī se Masīh Yisū' kā rasūl hai, aur bhāī Tīmuthiyus kī tarāf se, 2 Masīh men un muqaddas aur imāndār bhāiyon ke nām, jo Kulusse men hain.

Hamāre Bāp Khudā kī tarāf se tumhen fazl aur itminān hāsīl hotā rahe.

Kulussi Masihōn ke imān aur mahabat kā shukriya.

3 Ham tumhāre haqq men ham-

^a Yūn. ser hone, bhūke rahne, aur barhne ghaṭne kā bheḍ sikhā.

^b Yā Injīl.

^c Yūn. shirkat.

esha du'á karke, apne Khudáwand Yisú^a Masih ke Báp, ya'ní Khudá, ká shukr karte hai; ⁴ kyúñki ham ne suná hai, ki Masih Yisú^a par tumhárá imán hai, aur sab muqaddas logon se mahabbat rakhte ho, ⁵ us ummed kí húi chíz ke sabab jo tumháre wáste ásmán par rakkhí húi hai, jis ká zikr tum us khushkhabarí^a ke kalám i haqq men sun chuke ho, ⁶ jo tumháre pás pahunchí hai; jaise sáre jahán men bhí phal detí, aur taraqqí kartí játi hai; chunáñchi jis din se tum ne us ko suná, aur Khudá ke fazl ko sachche taur par pahcháñá, tum men bhí aisá hí kartí hai; ⁷ usí kí ta'lim tum ne hamáre 'aziz hamkhidmat Ipafrás se pái, jo hamáre^b liye Masih ká diyánatdár khádim hai; ⁸ usí ne tumhári mahabbat ko jo Rúh men hai ham par zahir kiya.

Kulussi'ón kí rúhání taraqqí ke liye du'á.

⁹ Isí liye jis din se yih suná hai, ham bhí tumháre wáste yih du'á mángne aur dardkhwást karne se báz nahín áte, ki tum kamál rúhání hikmat aur samajh ke sáth us kí marzí ke 'ilm se ma'múr ho jáo; ¹⁰ táki tumhárá chál chalan Khudá-wand ke láiq ho, aur us ko har tarah se pasand áe, aur tum men har tarah ke nek kám ká phal lage, aur Khudá kí pahcháñ men barhte jáo; ¹¹ aur us ke jalál kí qudrat ke muwáfíq har tarah kí quwwat se qawwí hote jáo, táki khushí ke sáth har sūrat se sabr aur tahammul kar sako; ¹² aur Báp ká shukr karte raho, jis ne ham^c ko is láiq kiya, kí nūr men muqaddason ke sáth mīrás ká hissa páen^d; ¹³ usí ne ham ko tárikí ke qabze se chhurá-

kar apne 'aziz Bete^e kí bádsháhat men dákhlil^f kiya; ¹⁴ jis men ham ko makhlásí, ya'ní gunáhon kí mu-'áfi, hásil hai; ¹⁵ wuh andekhe Khudá kí sūrat aur tamám makhlúqát se pahle maulúd^g hai; ¹⁶ kyúñki usí men sári chízen paidá kí gayín, ásmán kí hon, yá zamin kí, dekhi hon, yá andekhi, takht hon, yá ri-yásaten, yá hukúmaten, yá ikhti-yárát; sári chízen usí ke wasile se, aur usí ke wáste paidá húi hai; ¹⁷ aur wuh sab chízen se pahle hai, aur usí men sári chízen qáim rahtí hai. ¹⁸ Aur wuhí badan, ya'ní kalísiyá, ká sir hai; wuhí mabdá hai, aur murdon men se jī ūthnewálon men pahlaútá, táki sab báton men us ká awwal darja ho; ¹⁹ kyúñki Báp ko yih pasand áya, kí sári ma'múri usí men sukúnat kare; ²⁰ aur us ke khún ke sabab jo salīb par bahá sulh karke, sab chízon ká usí ke wasile se apne sáth mel kar le, khwáh wuh zamin kí hon, khwáh ásmán kí. ²¹ Aur us ne ab us ke jismání badan men maut ke wasile se tumhárá bhí mel kar liya, ²² jo pahle khárij, aur bure kámon ke sabab díl se dushman the, táki wuh tum ko muqaddas, be'aib, aur beil-zám banákar, apne sámne házir kare; ²³ basharte ki tum imán kí bunyád par qáim aur pukhta raho, aur us khushkhabarí^a kí ummed ko jise tum ne suná, na chhoro^h, jis kí manáadí ásmán ke niche ke tamám makhlúqát men kí gayí; aur main Paulus usí ká khádim baná.

Kalísiyá kí taraqqí aur taqwíyat ke liye Rasúl ke dukh aur mihnat.

²⁴ Ab main un dukhon ke sabab se khush hún, jo tumhári khátir

^a Yá Injil.

^b Yún. *apnī mahabbat ke Bete.*

^c N. tumháre.

^d Yún. *muntaqil.*

^e N. tum.

^f N. páo.

^g Yún. *ummed se . . . . . tal na jáo.*

^h Yún. *makhlúqát kí pahlaútá.*

utháta hún, aur Masíh kí musibatón kí kamí us ke badan, ya'ní kalisiyá, kí khátir, apne jism men purí kiye detá hún; ²⁵ jis ká main Khudá ke us intizám ke bamújib khádím baná, jo tumháre wáste mere sipurd húa, táki main Khudá ke kalám kí purí purí manádi karún^a; ²⁶ ya'ní us bhed kí, jo tamám zamánon aur pushton se poshida rahá, lekin ab us ke un muqaddason par záhír húa, ²⁷ jin par Khudá ne záhír karná cháhá, kí gair-qaumon men us bhed ke jalál kí daulat kaisí kuchh hai, aur wuh yih hai, kí Masíh jo jalál kí ummed hai tum men rahtá hai: ²⁸ jis kí manádi karke ham har ek shakhs ko nasihat karte, aur har ek ko kamál dáná se ta'lím dete hain, táki ham har shakhs ko Masíh men kánil karke pesh karen; ²⁹ aur isi liye main us kí us quwwat ke muwáfíq jánfishání se mihnát kartá hún, jo mujh men zor se asar kartí hai.

2 ¹ Main cháhá hún tum ján lo, kí tumháre, aur Laudíkiyawálon, aur un sab ke liye jinhon ne meri jismání sūrat nahīn dekhī, kyá hī jánfishání kartá hún; ² táki un ke dílon ko tasallí ho, aur wuh mahabbat se ápas men gathe rahen, aur purí samajh kí tamám daulat ko hásil karen, aur Khudá ke bhed, ya'ní Masíh ko pahchánen, ³ jis men hikmat aur ma'rifat ke sáre khazáne chhipé hue hain. ⁴ Yih main is liye kahtá hún, kí koi ádmí lubhánewálí báton se tumhen áloká na de. ⁵ Kyúñki main go jism ke i'tibár se dúr hún, magar ruh ke i'tibár se tumháre pás hún, aur tumhári báqá'ida hálat, aur tumháre ímání kí jo Masíh par hai mazbúti dekhkar khush hotá hún.

⁶ Pas jis tarah tum ne Masíh Yisú^a Khudáwánd ko qabúl kiya, usí tarah us men chalte raho; ⁷ aur us men jar pakarte aur ta'mir hote jáo; aur jis tarah tum ne ta'lím pái, usí tarah ímán men mazbút raho, aur khúb shukrguzári kiya karo.

Thúthi failsúfi aur bátilparastí ke barkhiláf.

⁸ Khabardár, koi shakhs tum ko us failsúfi aur láhásil fareb se shikár na kar le, jo insánon kí riwáyát aur dunyawí ibtidái báton^b ke muwáfíq hain, na Masíh ke muwáfíq; ⁹ kyúñki Ulúhiyat kí sári ma'múri usí men mujassam hokar sukúrfat kartí hai, ¹⁰ aur tum usí men ma'múr ho gaye ho, jo sári hukúmat aur ikhtiyár ká sir hai: ¹¹ usí men tumhára aísá khatna húa, jo háth se nahīn hotá, ya'ní Masíh ká khatna, jis se jismání badan utára játá hai; ¹² aur usí ke sáth baptísma^c men^d dafn hue, aur is men^e Khudá kí quwwat par ímán lákar, jis ne use murdon men se jiláyá, us ke sáth jí bhí úthe. ¹³ Aur us ne tumhen bhí, jo apne qusúron aur jism kí námaḡhtúní ke sabab se murda the, us ke sáth zinda kiya, aur hamáre sab qusúr mu'áf kiye; ¹⁴ aur hukmon kí wuh dastáwez mitá dáli, jo hamáre nám par, aur hamáre khiláf thí; aur us ko salib par kilón se jarkar sámne se hatá diya: ¹⁵ us ne hukúmaton aur ikhtiyáron ko apne úpar se utárkar^e un ká barmalá tamásha banáya, aur salib ke sabab se^f un par fathiyábi ká shádiyána bajáya.

¹⁶ Pas kháne pine, yá 'íd, yá naye chánd, yá sabb kí bábat koi tum par ilzám na lagáe: ¹⁷ kyúñki yih ánewálí chizon ká sáya hain, magar

^a Yún. kalám ko purá karún.

^c Yá istibág.

^e Yá hukúmatwálon aur ikhtiyárwálon ko lákar.

^b Yá 'andásir, yá istuqísát.

^d Yá ke wasíle se.

^f Yún. us men.

asl chízen Masíh kí hain^a. ¹⁸ Koi shakhs kháksári aur firishton kí 'ibádat pasand karke, tumhen daur ke in'ám se mahrúm na rakkhe; aisa shakhs apní jismání 'aql par befáida phúlkar, dekhí húi chízon men mas-ríf rahtá hai, ¹⁹ aur us Sir ko pakre nahín rahtá, jis se sára badan joñon aur patñhon ke wasile se parwarish pákar, aur báham paivasta hokar, Khudá kí taraf se^b barhtá játá hai.

²⁰ Jab tum Masíh ke sáth dunya-wí ibtidáí báton^c kí taraf se mar gaye, to phir un kí máinind jo dunyá men zindagí guzáarte hain, ádmion ke hukmon aur ta'límon ke muwáfiq, aise qá'idon ke kyún páband hote ho, ²¹ kí íse na chhúiná, use na chakhná, use háth na lagáná, ²² (kyúnki yih sári chízen káin men láte láte faná ho jáengi)? ²³ In báton men apní íjád kí húi 'ibádat, aur kháksári, aur jismání riyázat ke itibár se hikmat kí súrat to hai, magar jismání khwá-hishon ke rokne men in se kuchh fáida nahín hotá.

Puráni zindagí kí 'ádaton ko tark karná; nayí zindagí men qadam márná.

3 ¹ Pas jab tum Masíh ke sáth jiláe gaye, to 'álam í bálá kí chízon kí talásh men raho, jahán Masíh maujúd hai, aur Khudá kí dahini taraf baithá hai. ² 'Álam í bálá kí chízon ke khayál men raho, na zamín par kí chízon ke; ³ kyúnki tum mar gaye, aur tumhári zindagí Masíh ke sáth Khudá men chhipí húi hai. ⁴ Jab Masíh, jo hamári zindagí hai, záhír kiyá jáegá, to tum bhi us ke sáth jalál men záhír kiye jáoge.

⁵ Pas apne un a'zá ko murda karo, jo zamín par hain, ya'ní harámkári, aur nápáki, aur shahwat, aur burí khwáhish, aur lálach ko jo butparastí ke barábar hai; ⁶ kí unhín ke sabab se Khudá ká gazab náfarmání ke farzandon par^d názil hotá hai; ⁷ aur tum bhi, jis waqt un báton men zindagí guzáarte the, us waqt unhín par chalte the. ⁸ Lekin ab tum bhi in sab ko, ya'ní gussa, aur qahr, aur badkhwáhi, aur badgoi, aur munh se gáli bakná chhor do: ⁹ ek dúse se jhúth na bolo, kyúnki tum ne puráni insániyat ko us ke kámon samet utár dálá, ¹⁰ aur nayí insániyat ko pahin liyá hai, jo ma'rifat hásil karne ke liye apne Kháliq kí súrat par nayí bantí játí hai: ¹¹ wahán na Yúnání rahá, na Yahúdí, na khatna, na námakhtúni, na wahshí, na Skú-tí, na gulám, na ázád: sirf Masíh sab kuchh aur sab men hai.

¹² Pas Khudá ke barguzidon kí tarah, jo pák aur 'aziz hain, dard-mandí, aur mihrbáni, aur firotaní, aur hilm aur tahammul ká libás pahino; ¹³ agar kisi ko dúse kí shikáyat ho, to ek dúse kí bardásht kare, aur ek dúse ke qusúr mu'áf kare; jaise Khudáwánd ne tum-háre qusúr mu'áf kiye, waise hí tum bhi karo: ¹⁴ aur in sab ke úpar mahabbat ko jo kamál ká patká hai bándh lo. ¹⁵ Aur Masíh ká itmínán, jis ke liye tum ek badan hokar buláe bhi gaye ho, tumháre dilon par hukúmat kare^e, aur tum shukrguzár raho. ¹⁶ Masíh ke kalám ko apne dilon men kasrat se basne do; aur kamál dánáí se ápas men ta'lím aur nasihat karo, aur apne dilon men fazl ke sáth Khudá

^a Yún. badan Masíh ká hai.

^c Yá' andsir, yá istiqádtí.

^b Yún. Khudá kí barhtí se.

^d N. náfarmání ke farsandon par na dárád.

^e Yún. dilon men sdís rahe.

ke liye mazámír aur gít aur rúhání gazalen gáo; ¹⁷ aur kalám yá kám jo kuchh karte ho, wuh sab Khudáwand Yisú' ke nám se karo, aur usí ke wasíle se Khudá Báp ká shukr bajá láo.

Shauharon aur biwiyon, máñ báp aur bachchon, naukaron aur áqáon ke faráz.

¹⁸ Ai biwiyo, jaisá Khudáwand men munásib hai, apne shauharon ke túbí' raho. ¹⁹ Ai shauharo, apní biwiyon se mahabbat rakkho, aur un se talkhmizájí na karo. ²⁰ Ai farzando, har bát men apne máñ báp ke farmánbardár raho; kyúñki yih Khudáwand inen pasandída hai. ²¹ Ai bachchewálo, apne farzandon ko diq na karo, táki wuh bedil na ho jáen. ²² Ai naukaro, jo jism ke rú se tumháre málik haiñ, sab báton men un ke farmánbardár raho; ádmíon ko khush karnewálon kí tarah dikháwé ke liye nahín, balki sáfíli aur Khudá ke khauf se: ²³ jo kám karo, jí se karo, yih jánkar kí Khudáwand ke liye karte ho, na ádmíon ke liye; ²⁴ kyúñki tun jánte ho kí Khudáwand kí taraf se is ke badle men tum ko mírás milegi. Tum Khudáwand Masíh kí khidmat karte ho. ²⁵ Kyúñki jo burá kartá hai, wuh apní burái ká badlá páegá; wahán kisi kí tarafdári nahín.

4 ¹ Ai máliko, apne naukaron ke sáth yih jánkar 'adl o insáf karo, kí ásmán par tumhárá bh. ek Málik hai.

Masíhi hoshyári.

² Du'á mángne men mashgúl, aur shukrguzári ke sáth us men bedár raho; ³ aur sáth sáth hamáre liye bhí du'á mángá karo, kí Khudá

ham par kalám ká darwáza khole, táki main Masíh ke us bhed ko bayán kar sakún, jis ke sabab qaid bhí hún; ⁴ aur use aisá záhir karún, jaisá mujhe karná^b lázim hai. ⁵ Waqt ko ganímat jánkar^c báharwálon ke sáth hoshyári se bartáo karo. ⁶ Tumhárá kalám hamesha aisá purfázl aur namkín^d ho, kí tumhen har shakhs ko munásib jawáb dená á jáe.

Khatt ke hámilon ke báre men.

⁷ Piyará bhái aur diyánatdár khádím Tukhikus, jo Khudáwand men hamkhidmat hai, merá sárá hál tumhen batá degá: ⁸ use main ne isí liye tumháre pás bhejá hai, kí tum hamári hálut se wáqif ho jáo, aur wuh tumháre dílon ko tassallí de; ⁹ aur us ke sáth Unesimus ko bhí bhejá hai, jo diyánatdár aur piyará bhái, aur tum men se hai. Yih tumhen yahán kí sári báten batá denge.

Ákhiri khabaren, salám aur du'á.

¹⁰ Aristarkhus, jo mere sáth qaid hai, aur Bar-Nabá ke rishte ká bhái Marqus (jis kí bábat tumhen hukm mile the; agar wuh tumháre pás áe, to us se achchhi tarah milná:) ¹¹ aur Yisú' jo Yústus kahlátá hai, tumhen salám kahte haiñ: makhtúnon men se sirf yihí Khudá kí bádsháhat ke liye mere hamkhidmat, aur meri tassallí ká bá'is rahe haiñ. ¹² Ipafrás jo tum men se hai, aur Masíh Yisú' ká banda hai, tumhen salám kahtá hai; wuh tumháre liye du'á mángne men hamesha jáñfshání kartá hai, táki tum kámíl hokar pure ítiqád ke sáth Khudá kí púrí marzí par qáim raho. ¹³ Main us ká gawáh hún, kí wuh

^a Yún. bápo.

^c Yún. Máuga' ko ksharidkar.

^b Yún. bolná.

^d Yún. namak se maxadár kiya húa.

4. 14.] KULUSSI'ON—I. THISSALUNÍ'KI'ON. [1. 9.

tumháre aur Laudíkiya, aur Hiya-rápolis ke logon ke wáste barí koshish kartá hai. ¹⁴ Piyará tabíb Lúqá aur Demás tumhen salám kahte haiñ. ¹⁵ Laudíkiya men ke bháiyon aur Numfás aur un^a ke ghar kí kalisiyá se salám kahná. ¹⁶ Aur jab yih khatt tum men parh liyá jáe, to aisá karná ki Laudíkiya

kí kalisiyá men bhí parhá jáe, aur us khatt ko jo Laudíkiya se áe, tum bhí parhná. ¹⁷ Aur Arkhippus se kahná, ki Jo khidmat Khudáwand men tere sipurd húi hai, use hosh-yári ke sáth anjám de.

¹⁸ Main Paulus apne háth se salám likhtá hún. Merí zanjiron ko yád rakhná. Tum par fazl hotá rahe.

THISSALUNÍKÍON KE NÁM

PAULUS RASU'L KA'

PAHLÁ KHATT.

Du'd e khair.

I ¹ Paulus, aur Silwánus, aur Tímuthiyus kí taraf se, This-saluníkíon kí kalisiyá ke nám, jo Khudá Báp aur Khudáwand Yisú' Masíh men hai.

Fazl aur itminán tumhen hásil hotá rahe.

This-saluníki Masíhíon kí 'umda rúhání hálát ká shukríya.

² Tum sab ke báre men ham Khudá ká shukr hamesha bajá láte haiñ; aur apní du'áon men tumhen yád karte haiñ; ³ aur apne Khudá aur Báp ke huzúr tumháre ímán ke kám, aur mahabbat kí mihnát, aur us ummed ke sabr ko bilá nága yád karte haiñ, jo hamáre Khudá-wand Yisú' Masíh kí bábat hai; ⁴ aur ai bháiyó, Khudá ke piyáro,

ham ko ma'lúm hai kí tum bargu-zída ho; ⁵ is liye kí hamáre khush-khabarí tumháre pás na faqat lafzí taur par pahunchí, balki qudrat aur Rúhu'l Quds aur púre i'tiqád ke sáth bhí; chunáñchi tum jánte ho, kí ham tumháre khátir tum men kaise ban gaye the. ⁶ Aur tum kalám ko barí musibat men Rúhu'l Quds kí khushí ke sáth qabúl karke, hamáre aur Khudáwand kí mánind bane; ⁷ yahán tak kí Makiduniya aur Akhaya ke sáre ímándáron ke liye namúna bane. ⁸ Kyúñki tumháre hán se na faqat Makiduniya aur Akhaya men Khudáwand ke kalám ká charchá phailá hai, balki tumháre ímán jo Khudá par hai har jagah aisá mashhúr ho gayá hai, kí hamáre kahne kí kuchh hájat nahín. ⁹ Is liye kí wuh áp

^a N. us.

hamará zikr karte hain, ki tumháre pás hamará áná kaisá húa; aur tum buton se phirkar Khudá kí taraf rujú' húa, táki zindá aur ha- qíqí Khudá kí bandagí karo, ¹⁰ aur us ke Bete ke ásmán par se áne ke muntazir raho, jise us ne murdon men se jiláyá, ya'ní Yisú' ke, jo ham ko ánewále gazab se bachátá hai.

*Thissalunikion men rasúl kí díní khid-
mat kí kúfiyat.*

2 ¹ Ai bháiyó, tum ap jánte ho ki hamará tumháre pás áná befáida na húa; ² balki tum ko ma'lúm hí hai, ki bávujud peshtar Filippi men dukh útháne aur be'iz- zat hone ke, ham ko apne Khudá men yih dilerí hásil húi, ki Khudá kí khushkhabarí^a barí jánfishání se tumhen sunáen. ³ Kyúnki hamári nasihat na gumráhí se hai, na ná- pákí se, na fareb ke sáth: ⁴ balki jaise Khudá ne ham ko maqbúl karke khushkhabarí hamáre sipurd kí, waise hí ham bayán karte hain; ádmion ko nahín, balki Khudá ko khush karne ke liye, jo hamáre dílon ko ázinátá hai. ⁵ Kyúnki tum ko ma'lúm hí hai ki na kabhí hamáre kalám men khushámad páí gayí, na wuh lálach ká parda baná; Khudá is ká gawáh hai; ⁶ aur ham ádmion se 'izzat nahín cháhte the; na tum se, na auron se; agarchi Masíh ke rasúl hone ke bá'is tum par bojh dál^b sakte the. ⁷ Palki jis tarah mán^c apne bachchon ko páltí hai, usí tarah ham tumháre darmiyán narmí ke sáth rahe; ⁸ aur usí tarah ham tumháre bahut mushtáq hokar, na faqat Khudá kí khushkhabarí^a, balki apní ján tak bhí tumhen de dene ko rází the, is

wáste ki tum hamáre piyáre ho gaye the. ⁹ Kyúnki, ai bháiyó, tum ko hamári mihnát aur mashaq- qat yád hogí, ki ham ne tum men se kisi par bojh na dálne kí garaz se, rát din mihnát mazdúrí karke, tumhen Khudá kí khushkhabarí^a kí manádi kí. ¹⁰ Tum bhí gawáh ho, aur Khudá bhí, ki tum se jo ímán le áe ho ham kaisí pákízagí aur rástbázi aur be'aibí ke sáth pesh áe: ¹¹ chunánchi tum jánte ho, ki jis tarah báp apne bachchon ke sáth kartá hai, usí tarah ham bhí tum men se har ek ko nasihat karte, aur dílásá dete, aur sam- jháte^d rahe, ¹² táki tumhárá chál chalan Khudá ke láiq ho, jo tum- hen apní bádsháhat aur jalál men bulátá hai.

Thissaluniki Masihion ká istiglál.

¹³ Is wáste ham bhí bilá nága Khudá ká shukr karte hain, ki jab Khudá ká paigám^e hamári ma'rifat tumháre pás pahunchá, to tum ne use ádmion ká kalám samajhkar nahín, balki (jaisá haqiqat men hai,) Khudá ká kalám jánkar qabúl kiyá, aur wuh tum men jo ímán le áe ho tásir bhí kar rahá hai. ¹⁴ Is liye ki tum, ai bháiyó, Khudá kí un kalisiyáon kí mánind ban gaye, jo Yahúdiya men Masíh Yisú' men hain; kyúnki tum ne bhí apne qaumwálon se wuhí taklifen útháin, jo unhon ne Yahúdíon se; ¹⁵ jin- hon ne Khudáwánd Yisú' ko aur nabíon ko bhí már dálá, aur ham ko satá satákar níkal díyá; wuh Khudá ko pasand nahín áte, aur sáre ádmion ke mukhálif hain. ¹⁶ Aur wuh hamen gair-qaumon ko un kí naját ke liye kalám sunáne se mana' karte hain; táki un ke

^a Yá In'íl.

^d Yún. gawáhtí dete.

^b Yá tum se ta'zim kará.

^e Yún. Khudá ke paigám ká kalám.

^c Yún. dáya.

gunáhon ká paimána hamesha bhartá rahe; lekin un par intihá ká gazab á gayá.

Thissalunikion ke dekhne ká rasūl ká ishtiyāq, aur un kī achchhī khabar pākar us kī khushī aur du'ā.

¹⁷ Ai bháiyō, jab ham thore 'arse ke liye zāhir men, na dil se, tum se judá ho gaye, to ham ne kamál arzú se tumhári sūrat dekhne kī aur bhī ziyáda koshish kī: ¹⁸ is wáste ham ne (ya'nī mujh Paulus ne) ek daf'a nahīn, balki do daf'a tumháre pás áná cháhá, magar Shaitán ne hamen roke rakkhá. ¹⁹ Bhalá, hamári ummed, aur khushī, aur fakhr ká táj kyá hai? Kyá wuh hamáre Khudáwand Yisú' ke sāmne us ke áne ke waqt tum hí na hoge? ²⁰ Hamará jalál aur khushī tum hí to ho.

3 ¹ Is wáste jab ham ziyáda bardásht na kar sake, to Athene men akelá rah jáná manzúr kiya; ² aur ham ne Timuthiyus ko jo hamará bhái, aur Masih kī khush-khabarī^a men Khudá ká khúdim hai, is liye bhejá kī wuh tumhen mazbút kare aur tumháre imán ke báre men tumhen nasíhat kare, ³ kī in musibatōn ke sabab koī na ghabráe; kyūnki tum ap jānte ho, kī ham in hí ke liye muqarrar hūe hain. ⁴ Balki pahle bhī, jab ham tumháre pás the, to tum se kahá karte the, kī hamen musibat uthání hogi; chunānchi aísá hí húa, aur tumhen ma'lúm bhī hai. ⁵ Is wáste jab main áur ziyáda bardásht na kar saká, to tumháre imán ká hál daryáft karne ko bhejá, kahīn aísá na húa ho kī ázmánewále ne tumhen ázmáyá ho, aur hamári mihnāt befáida gayi ho. ⁶ Magar ab jo Timuthiyus ne tumháre pás se ha-

máre pás ákar tumháre imán aur mahabbat kī, aur is bát kī khush-khabarī dī, kī tum hamará zikr i khair hamesha karte ho, aur hamáre dekhne ke aise mushtāq ho, jaise kī ham tumháre; ⁷ is liye ai bháiyō, ham ne apní sári ihtiyāj aur musibat men tumháre imán ke sabab se tumháre báre men tasallí pái: ⁸ kyūnki ab, agar tum Khudáwand men qáim ho, to ham zinda hain. ⁹ Tumháre ba'is apne Khudá ke sāmne hamen jis qadr khushí hásil hai, us ke badle men kis tarah tumhári bábat Khudá ká shukr adá karen? ¹⁰ Ham rát din bahut hí du'á mánqte rahte hain, kī tumhári sūrat dekhne, aur tumháre imán kī kamí puri karen.

¹¹ Ab hamará Khudá aur Báp khud. aur hamará Khudáwand Yisú' tumhári taraf hamári rahbarī kare: ¹² aur Khudáwand aísá kare kī jis tarah ham ko tum se mahabbat hai, usi tarah tumhári mahabbat bhī, ápas men aur sab ádmion ke sáth, ziyáda ho aur barhe; ¹³ táki wuh tumháre dilōn ko aísá mazbút kar de, kī jab hamará Khudáwand Yisú' apne sab muqaddason ke sáth áe, to wuh hamáre Khudá aur Báp ke sāmne pákizagī men be'aib thahren.

Pákdāmanī, aur birádarāna mahabbat, aur mihnatkashī kī nasíhaten.

4 ¹ Garaz ai bháiyō, ham tum se dārkhwást karte hain, aur Khudáwand Yisú' men tumhen nasíhat karte hain, kī jis tarah tum ne ham se munásib chál chalne, aur Khudá ko khush karne kī ta'lim pái, aur jis tarah tum chalte bhī ho, usi tarah áur taraqqī karte jáo. ² Kyūnki tum jānte ho, kī ham ne tum ko Khudáwand Yisú' kī taraf se kyá

^a Yá Injil.

kyá hukm pahuncháe. ³ Chunán-chi Khudá kí marzí yih hai, kí tum pák bano, ya'ní harámkárí se bache raho; ⁴ aur har ek tum men se pákizagí aur 'izzat ke sáth apne zarf ko hásil karná^a jáne; ⁵ na shahwat ke josh se, un gaumon kí mánind jo Khudá ko nahín jántín: ⁶ aur koí shákhs apne bháí ke sáth is amr men ziyádatí aur dagá na kare, kyúñki Khudáwand in sab kámon ká badlá lenewálá hai; chunánchi ham ne pahle bhí tum ko tambih karke jatá diyá thá. ⁷ Is liye kí Khudá ne ham ko ná-pákí ke liye nahín, balki pákizagí ke liye buláyá. ⁸ Pas jo nahín mántá, wuh ádmí ko nahín, balki Khudá ko nahín mántá, jo tum ko apná Pák Ríh^b detá hai.

⁹ Magar birádarána inahabbat kí bábat tumhen kuchh líkhne kí hájat nahín, kyúñki tum ápas men mahabbat karne kí Khudá se ta'lim pá chuke ho; ¹⁰ aur tamám Maki-duniya ke sab bháíyon ke sáth aisá hí karte ho. Lekin ai bháíyo, ham tumhen nasihat karte hain, kí taráqqí karte jáo; ¹¹ aur jis tarah ham ne tum ko hukm diyá, chup cháp rahne, aur apná kár o búr karne, aur apne háthon se mihnat karne kí himmat karo; ¹² táki búharwálon ke sáth sháistagí se bartáo karo, aur kisí chiz ke muhtáj na ho.

Masíh kí ámad par murdon kí qiyá'at ke bayán men.

¹³ Ai bháíyo, ham nahín cháhte kí jo sote hain, un kí bábat tum náwáqif raho, táki auron kí mánind jo náummed hain gam na karo. ¹⁴ Kyúñki jab hamen yih yaqín hai kí Yísú^a mar gayá aur

jí uthá, to isi tarah Khudá un ko bhí jo so gaye hain, Yísú^a ke waslé se^c usí ke sáth le áegá. ¹⁵ Chunánchi ham tum se Khudáwand ke kalám ke mutábiq kahte hain, kí ham jo zinda hain, aur Khudáwand ke áne tak báqí rahenge, soe híon se hargiz áge na barhenge. ¹⁶ Kyúñki Khudáwand khud ásmán se utar áegá; us waqt lalkár, aur muqarrab firishte kí áwáz sunáí degí, aur Khudá ká narsingá phúnká jáegá, aur pahle to Masíh men mue húa jí uthenge; ¹⁷ phir ham jo zinda báqí hongé, un ke sáth bádalon par utháe jáenge, táki hawá men Khudáwand ká istiqbál karen, aur is tarah hamesha Khudáwand ke sáth rahenge. ¹⁸ Pas tum in báton se ek'dú're ko tasallí diyá karo.

Masíh kí ámad kí taiyá'í ke báre men.

5 ¹ Magar ai bháíyo, is kí kuchh hájat nahín kí waqton aur mauqa'on kí bábat tum ko kuchh líkhá jáe. ² Is wáste kí tum áp khúb jánte ho, kí Khudáwand ká dín is tarah ánewálá hai, jis tarah rát ko chor útá hai. ³ Jis waqt log kahte hongé kí Salámatí aur amn hai, us waqt un par is tarah nágalán halákat áegí, jis tarah hámila ko dard lagte hain; aur wuh hargiz na bachenge. ⁴ Lekin tum, ai bháíyo, tárikí men nahín ho, kí wuh dín chor kí tarah tum par á pare: ⁵ kyúñki tum sab núr ke farzand, aur dín ke farzand ho; ham na rát ke hain, na tárikí ke. ⁶ Pas auron kí tarah so na rahen, balki jágte aur hoshyár rahen. ⁷ Kyúñki jo sote hain, rát hí ko sote hain, aur jo matwále hote hain, rát hí ko matwále hote hain. ⁸ Magar ham jo dín ke hain, imán aur mahabbat

^a Yá blwt ko karná, yá bañan ko qábr karná.

^c Yá un ko bhí jo Yísú^a ke waslé se so gaye hain.

^b N. bhí izád.

ká baktar lagákar, aur naját kí ummed ká khod pahinkar hoshyár rahen. ⁹ Kyúñki Khudá ne hainen gazab ke liye nahín, balki is liye muqarrar kiyá ki ham apne Khudá-wand Yisú' Masíh ke wasile se naját hásil karen; ¹⁰ wuh hamári khátir is liye múá ki, ham jágte hon yá sote hon, sab milke usí ke sáth jien. ¹¹ Pas tum ek dúsre ko tasallí do, aur ek dúsre kí taraqqí^a ke bá'is bano, chunánchi tum aísá karte bhí ho.

Tarah tarah kí nasihatén.

¹² Aur ai bháiyó, ham tum se daríkhwást karte hain, ki jo tum men mihnát karte, aur Khudáwand men tumháre peshwá hain, aur tum ko nasihat karte hain, unhen máno; ¹³ aur un ke kám ke sabab mahabbat se un kí barí 'izzat karo. Ápas men mel miláp rakkho. ¹⁴ Aur ai bháiyó, ham tumhen nasihat karte hain, ki beqá'ida chalnewálon ko samjháo, kamhimmaton ko dilásá do, kamzoron ko sambhálo, sab ke sáth tahammul se pesh áo. ¹⁵ Khabardár, koí kisi se badí ke 'iwaz badí na kare; balki har waqt

neki karne ke darpai raho, ápas men bhí, aur sab se. ¹⁶ Har waqt khush raho; ¹⁷ bilá nága du'á mángo: ¹⁸ har ek bát men shukr-guzári karo: kyúñki Masíh Yisú' men tumhári bábat Khudá kí yihí marzí hai. ¹⁹ Rúh ko na bujháo; ²⁰ nubuwwaton kí hiqárat na karo: ²¹ sári báton ko ázmáo: jo achchhi ho use pakre raho; ²² har qism kí badí se bache raho.

Du'á aur salám.

²³ Khudá jo itminán ká chashma hai^b, áp hí tum ko bi'lkull pák kare; aur tumhári ruh aur ján aur badan hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke áne tak púre púre aur be'aib mahfúz rahen. ²⁴ Tumhárá bulánewálá sachchá hai, wuh aísá hí karegá.

²⁵ Ai bháiyó, hamáre wáste du'á mángo.

²⁶ Pák bese ke sáth sáre bháiyon ko salám karo. ²⁷ Main tumhen Khudáwand kí qasam detá hún, ki yih khatt sáre bháiyon ko sunáyá jáe.

²⁸ Hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tum par hotá rahe.

^a Yún. ta'mír.

^b Yún. itminán ká Khudá.

THISSALUNÍKÍON KE NÁM

PAULUS RASUL KA

DÚSRÁ KHATT.

Du'á e khair.

I ¹ Paulus, aur Silwánus, aur Tímuthiyus kí taraf se Thissaluníkíon kí kalisiyá ke nám, jo hamáre Báp Khudá aur Khudá-wand Yisú' Masih men hai.

² Fazl aur itminán Khudá Báp aur Khudáwand Yisú' Masih kí taraf se tumhen hasil hotá rahe.

Dukh utháne ke bávujiád Thissaluníkíon kí rúhání taraqqí ká shukriya.

³ Ai bháiyó, tumháre báre men har waqt Khudá ká shukr karná ham par farz hai, aur yih is liye munásib hai, ki tumhárá imán bahut barhtá játá hai. aur tum sab kí mahabbat ápas men ziyáda hotí játí hai; ⁴ yahán tak kí ham áp Khudá kí kalisiyáon men tum par fakhr karte hain, kí jitne zulm aur musibatén tum utháte ho, un sab men tumhárá sabr aur imán zahir hotá hai; ⁵ yih Khudá kí sachchí 'adálat ká sáf nishán hai; táki um Khudá kí bádsháhát ke láiq thahro, jis ke liye tum dukh bhí utháte ho; ⁶ kyúnci Khudá ke nazdik yih insáf hai, kí badle men tumháre musibat denewálon ko musibat, ⁷ aur tum musibat uthánewálon ko hamáre sáth áram de; us waqt, jab kí Khudáwand Yisú' apne

qawwí firishton ke sáth, bharaktí húi ág men ásmán se zahir hogá; ⁸ aur jo Khudá ko nahín pahchánte, aur hamáre Khudáwand Yisú' kí khushkhabarí ⁹ ko nahín mánte, un se badlá legá: ⁹ wuh Khudáwand ke chihre aur us kí qudrat ke jalál se dúr hokar, abadí halákat kí sazá páenge; ¹⁰ yih us din hogá, jab kí wuh apne muqaddason men jalál páne, aur sab imán lánewálon ke sabab se ta'ajjub ká bá'is hone ke liye áegá, kyúnci tum hamári gawáhi par imán láe. ¹¹ Isi wáste ham tumháre liye har waqt du'á bhí mángte rahte hain, kí hamárá Khudá tumhen is buláwe ke láiq jáne, aur neki kí har ek khwáhish aur imán ke har ek kám ko qudrat se purá kare; ¹² táki hamáre Khudá aur Khudáwand Yisú' Masih ke fazl ke muwáfíq hamáre Khudá-wand Yisú' ká nám tum men jalál páe, aur tum us men.

Masih kí dobára ámad se pahle Mukhálif i Masih ke zahir hone ká zikr.

2 ¹ Ai bháiyó, ham apne Khudá-wand Yisú' Masih ke áne aur us ke pás apne jama' hone kí bábat tum se darkhwást karte hain, ² kí kisi rúh, yá kalám, yá khatt se, jo goyá hamári taraf se ho, yih samajh-

^a Yá Injil.

kar ki Khudāwand kā din ā pa-hunchā hai, tumhārī 'aql daf'atan pareshān na ho jāe, aur na tum ghabráo. ³ Kisī tarah se kisī ke fareb men na ānā; kyūnki wuh din nahīn āegā, jab tak ki pahle bargashtagī na ho, aur wuh gunāh^a kā shakhs, ya 'nī halākat kā farzand, zāhir na ho, ⁴ jo mukhālafat kartā hai, aur har ek se jo Khudā yā ma'-būd kahlātā hai apne āp ko barā thahrātā hai, yāhān tak ki wuh Khudā ke maqdis men baithkar apne āp ko Khudā zāhir kartā hai.

⁵ Kyā tumhen yād nahīn, ki jab main tumhare pās thā, to tum se yih bāten kahā kartā thā? ⁶ Ab jo chiz use rok rahī hai, tāki wuh apne khāss waqt par zāhir ho, us ko tum jānte ho. ⁷ Kyūnki bedīnī kā bhed to ab bhī tāsīr kartā jātā hai, magar ab ek roknewāla hai, aur jab tak ki wuh dūr na kiyā jāe roke rahegā. ⁸ Us waqt wuh bedīn zāhir hogā, jise Khudāwand Yisū' apne munh ki phūnk se halāk, aur apnī āmad kī tajallī se nest karegā; ⁹ aur jis kī āmad Shaitān kī tāsīr ke muwāfiq, har tarah kī jhūthī qudrat, aur nishānon, aur 'ajīb kāmōn ke sāth, ¹⁰ aur halāk hone-wālōn ke liye nārāstī ke har tarah ke dhoke ke sāth hogi; is wāste ki unhon ne haqq kī mahabbat ko ikhtiyār na kiyā, jis se un kī najāt hotī. ¹¹ Isī sabab se Khudā un ke pāsgumrah karnewālī tāsīr bhejegā, tāki wuh jhūth ko sach jānen, ¹² aur jitne log haqq kā yaqīn nahīn karte, balki nārāstī ko pasand karte hain, wuh sab sazā pāen.

Thissalunīkion ke sābitqadam rahne kā shukriya aur du'ā.

¹³ Lekin tumhare बारे में मैं भी भैया, Khudāwand ke piyāro, har

^a N. bedīnī.

^b Yā Injīl.

^c N. bulā bhī liyā.

^d Yūn. kalām daure.

waqt Khudā kā shukr karnā ham par farz hai, kyūnki Khudā ne tumhen ibtidā hī se is liye chun liyā thā, ki Rūh ke zarī'e se pākiza ban- kar, aur haqq par imān lākar najāt pāo: ¹⁴ jis ke liye us ne tumhen hamārī khushkhabarī^b ke wasīle se bulāyā,^c tāki tum hamāre Khudā- wand Yisū' Masīh kā jalāl hāsīl karo. ¹⁵ Pas ai bhāīyo, sābitqadam raho, aur jin riwāyatōn kī tum ne hamārī zabānī, yā khatt ke zarī'e se ta'lim pāī hai, un par qāim raho.

¹⁶ Ab hamārā Khudāwand Yisū' Masīh khud, aur hamārā Bāp Khudā, jis ne ham se mahabbat rakkhī, aur fazl se abadī tasallī aur achchhī ummed bakhshī, ¹⁷ tumhare dilōn ko tasallī de, aur har ek nek kām aur kalām men mazbūt kare.

Apne liye du'ā kī darḡhwāst.

3 ¹ Garaz ai bhāīyo, hamāre haqq men du'ā karo, ki Khudāwand kā kalām aisā jal'd phail jāe^d, aur jalāl pāe, jaisā tum men; ² aur kajrau aur bure ādmīōn se ham bache rahen; kyūnki sab men imān nahīn. ³ Magar Khudāwand sachchā hai; wuh tum ko mazbūt karegā, aur us Sharīf se mahfūz rakkhegā. ⁴ Aur Khudāwand men hamen tum par bharosā hai, ki jo hukm ham tumhen dete hain, un par 'amal karte ho, aur karte bhī rahoge. ⁵ Khudāwand tumhare dilōn ko Khudā kī mahabbat aur Masīh ke sabr kī taraf hidāyat kare.

Mihnatkashī kī nasīhat.

⁶ Ai bhāīyo, ham apne Khudā- wand Yisū' Masīh ke nām se tumhen hukm dete hain, ki har ek aise

3. 7.] II. THISSALUNI'KI'ON—I. TI'MUTHIYUS. [1. 2.

bhái se kanára karo, jo beqá'ida chaltá hai, aur us riwáyat par 'amal nahín kartá jo us ko ^a hamárá taraf se pahunchí; ⁷ kyúñki tum áp jánte ho, ki hamárá mánind kis tarah banná cháhiye; is liye ki ham tum men beqá'ida na chalte the; ⁸ aur kisi ki rotí muft na kháthe the, balki mihnát mashaqqat se rát din kám karte the, táki tum men se kisi par bojh na dálen: ⁹ is liye nahín ki ham ko ikhtiyár na thá, balki is liye ki apne áp ko tumháre wáste namúna thahraén, táki tum hamári mánind bano. ¹⁰ Aur jab ham tumháre pás the, us waqt bhí tum ko yih hukm dete the, ki jise mihnát karní manzúr na ho, wuh kháne bhí na páe. ¹¹ Ham sunte hain, ki 'tum men ba'z beqá'ida chalte hain, aur kuchh kám nahín karte, balki auron ke kám men dañhl dete hain. ¹² Aise shakhson ko ham Khudáwand Yisú' Masih

men hukm dete aur nasihat karte hain, ki chupcháp kám karke apní hí rotí kháén. ¹³ Aur tum, ai bháiyó, nek kám karne men himmat na háro. ¹⁴ Aur agar koi hamáre is khatt kí bát ko na máne, to use nigáh men rakkho; aur us se suhbat na rakkho, táki wuh sharminda ho. ¹⁵ Lekin use dushman na jáno, balki bhái samajhkar nasihat karo.

Salám aur dú'á.

¹⁶ Ab Khudáwand jo itminán ká chashma hai^b, áp hí tum ko hamesha aur har tarah se itminán bakhshé. Khudáwand tum sab ke sáth rahe.

¹⁷ Main Paulus apne háth se salám likhtá hún: har khatt men merá yihí nishán hai: main isí tarah likhtá hún. ¹⁸ Hamáre Khudáwand Yisú' Masih ká fazl tum sab par hotá rahe.

TÍMUTHIYUS KE NÁM

PAULUS RASU'L KA'

PAHLÁ KHATT.

Du'á e khair.

I ¹ Paulus kí taraf se jo hamáre Munjí Khudá, aur hamáre ummedgáh Masih Yisú' ke hukm se Masih Yisú' ká rasúl hai, ² Tímu-

thiyus ke nám jo imán ke liház se^c merá sachchá farzand hai.

Fazl, rahm, aur itminán, Khudá Báp aur hamáre Khudáwand Masih Yisú' kí taraf setujhe hasil hotá rahe.

^a N. tum ko.

^b Yún. itminán ká Khudáwand.

^c Yún. imán men.

Jhūthī ta'lim ki mukhālafat karne ki nasihat, aur apne upar fazl hone kā shukriya.

³ Jis tarah main ne Makiduniya jāte waqt tuihe nasihat ki thi, ki ifisus men rahkar ba'z shakhsen ko hukm kar de, ki aur tarah ki ta'lim na den, ⁴ aur un kahaniyon aur beintihā nasabnamon par lihāz na karen jo takrar kā bā'is hote hain, aur us intizām i Ilāhī ke muwāfiq nahin jo imān par mabni hai; usi tarah ab bhi kartā hūn. ⁵ Hukm kā maqsad yih hai, ki pāk dil aur nek niyāt^a aur beriyā imān se mahabbat paidā ho. ⁶ In ko chhorkar ba'z shakhs behūda bak-wās ki taraf mutawajjih ho gaye; ⁷ aur shari'at ke mu'allim bannā chāhte hain, hālānki jo bāten kahte hain, aur jin kā yaqini taur se da'wā karte hain, un ko samajhte bhi nahin. ⁸ Magar ham jānte hain ki shari'at achchhi hai, basharte ki koi use shari'at ke taur par kām men lāe, ⁹ ya'nī yih samajhkar ki shari'at rāstbāzon ke liye muqarrar nahin hūi, balki besharā' aur sarkash logon, aur bedinon, aur gunahgāron, aur nā-pākon, aur rindon, aur mān bāp ke qātilon, aur khūnion, ¹⁰ aur harām-kāron, aur laundebāzon, aur barda-faroshon, aur jhūthon, aur jhūthī qasam khānewālon, aur in ke siwā sahīh ta'lim ke aur barkhilāf kām karnewālon ke wāste hai; ¹¹ yih Khudā e mubārak ke jalāl ki us khushkhabari^b ke muwāfiq hai, jo mere sipurd hūi.

¹² Main apne tāqat bakhshne-wāle Khudāwand Masīh Yisū' kā shukr kartā hūn, ki us ne mujhe diyānatdār samajhkar apni khidmat ke liye muqarrar kiya; ¹³ agarchi main pahle kufr bakne-

wālā, aur satānewālā, aur be'zzat karnewālā thā: tāham mujh par rahm hūā, is wāste ki main ne beimāni ki hālat men nādāni se yih kām kiye the; ¹⁴ aur hamāre Khudāwand kā fazl, us imān aur mahabbat ke sāth jo Masīh Yisū' men hai, bahut ziyāda hūā. ¹⁵ Yih bāt sach, aur har tarah se qabūl karne ke lāiq hai, ki Masīh Yisū' gunahgāron ko najāt dene ke liye dunyā men āyā, jin men sab se barā main hūn. ¹⁶ Lekin mujh par rahm is liye hūā, ki Yisū' Masīh mujh bare gunahgār men apnā kamāl tahammul zāhir kare, tāki jo log hamesha ki zindagi ke liye us par imān lāenge, un ke liye main namūna banūn. ¹⁷ Ab azalī bādshāh, ya'nī gairfāni, nādida, wāhid Khudā ki 'izzat aur tamjīd abadu'l ābād hoti rahe. Āmin.

¹⁸ Ai farzand Tímuthiyus, un peshingoion ke muwāfiq jo pahle teri bābat ki gayi thin, main yih hukm tere sipurd kartā hūn, tāki tū un ke mutābiq^c achchhi larāi lartā rahe, aur imān aur us nek niyat^a par qāim rahe, ¹⁹ jis ke dūr karne ke sabab ba'z logon ke imān kā jahāz garq ho gayā. ²⁰ Unhin men se Huminayus aur Sikandar hain, jinhen main ne Shaitān ke hawāle kiya, tāki kufr se bāz rahnā sikhē.

Sab ādmion ke wāste du'ā karne ki nasihat.

2 ¹ Pas main sab se pahle yih nasihat kartā hūn, ki munājāten, aur du'āen, aur iltijāen, aur shukrguzārīān sab ādmion ke liye ki jāen; ² bādshāhon aur sab bare martabawālon ke wāste is liye, ki ham kamāl dīndāri aur sanjidagi

^a Yā kānshans.

^b Yā Injil.

^c Yūn. meq.

se amn o árám ke sáth zindagi guzáren. ³ Yih hamáre Munjí Khudá ke nazdík 'umda aur pasan-dída hai; ⁴ wuh cháhntá hai ki sáre ádmí naját páen, aur sachcháí kí pahchán tak pahunchen. ⁵ Kyún-ki Khudá ek hai, aur Khudá aur insánon ke bich men dar-miyání bhí ek, ya'ní Masíh Yisú' jo insán hai; ⁶ jis ne apne ap ko sab ke fídye men diyá, ki munásib waqton par is kí gawáhi dí jae. ⁷ Main sach kahtá hún, jhúth nahín boltá, ki main isí garaz se manádi karnewálá aur rasúl aur gair-qaumon ko imán aur sachcháí kí báten síkhánewálá muqarrar húa.

'Auratón ke faráz.

⁸ Pas main cháhntá hún, ki mard har jagah, bagair gusse aur takrár ke, pák háthon ko uñhakar du'á mángá karen. ⁹ Isí tarah 'auraten hayádár libás se sharm aur parhez-gári ke sáth apne ap ko sanwáren, na bál gúndhne aur sone aur motiyon aur qímátí poshák se; ¹⁰ balki nek kámon se, jaisá khu-dáparastí ká iqrár karnewáli 'auraton ko munásib hai. ¹¹ 'Aurat ko chupcháp kamál tábí'dári se síkhna cháhíye. ¹² Aur main ijá-zat nahín detá ki 'aurat síkháe, yá mard par hukm chaláe, balki chupcháp rahe. ¹³ Kyúnki pahle Ádam banáyá gayá, us ke b 'd Hawwá; ¹⁴ aur Ádam ne fareb nahín kháyá, balki 'aurat fareb khákar gunáh men par gayí. ¹⁵ Lekin aulád janne ke wasíle se naját páegi, basharte ki wuh imán aur mahabbat aur pákizagi men parhezgári ke sáth qáim rahe.

^a Yá bishap.

^b Yá álikamon.

Nigahbánon aur khádímon ke faráz, aur kalisiyá kí haqiqat.

¹ Yih bát sach hai, ki Jo shakhs nigahbán^a ká 'uhda cháhntá hai, wuh achchhe kám kí khwáhish kartá hai. ² Pas nigah-bán^a ko beilzám, ek bíwi ká shauhar, parhezgár, muttagí, shá-ista, musáfirparwar, aur ta'lim dene ke láiq honá cháhíye; ³ nashe men gul machánewálá, yá márpít karnewálá na ho, balki halím ho, na takrári, na zardost; ⁴ apne ghar ká bakhúbí bandobast kartá ho, aur apne bachchon ko kamál sanji-dagi se tábí' rakhtá ho. ⁵ (Jab koi apne ghar hí ká bandobast karná nahín jántá, to Khudá kí kalisiyá kí kyúnkar khabargiri karegá?) ⁶ Naumurid na ho, táki gurúr karke kahín Iblis kí sí sazá na páe. ⁷ Aur báharwálon ke nazdík bhí neknám honá cháhíye, táki malá-mat men aur Iblis ke phande men na phanse. ⁸ Isí tarah khádímon^b ko bhí sanjida honá cháhíye; do-zabán, aur sharábi, aur nájáíz nafa' ke lálchi na hon; ⁹ aur imán ke bhed ko pák dil men hifázat se rakkhen. ¹⁰ Aur yih bhí pahle ázmáe jáen, is ke ba'd agar beilzám thahren, to khidmat^c ká kám karen. ¹¹ Isí tarah 'auraton ko bhí sanjida honá cháhíye, tuhmat lagánewáli na hon, balki parhezgár aur sári báton men imándár hon. ¹² Khádím^d ek ek bíwi ke shauhar hon, aur apne apne bachchon aur gharon ká bakhúbí bandobast karte hon; ¹³ kyúnki jo khidmat^c ká kám bakhúbí anjám dete hain, wuh apne liye achchhá martaba, aur us imán men jo Masíh Yisú' per hai, barí dilerí hásil karte hain.

¹⁴ Main tere pás jald áne kí ummed karne par bhí, yih báten

^c Yá álikan ke 'uhda

^d Yá álikan.

tujhe is liye likhtá hún, ¹⁵ ki agar mujhe áne men der ho, to tujhe ma'lúm ho jáe ki Khudá ke ghar, ya'ní zinda Khudá kí kalisiyá men, jo haqq ká sutún aur bunyád hai, kyúñkar bartáo karná cháhiye. ¹⁶ Is men kalám nahín, kí dindári ká bhed bará hai, ya'ní

Wuh jo jism men záhir húa,
 Aur ruh men rástbáz thahrá,
 Aur firishton ko dikhá diyá,
 Aur gair-qaumon men us kí ma-
 nádi húi,
 Aur dunyá men us par imán láe,
 Aur jalál men úpar ufháyá gayá.

Áyanda zamánon kí bargashtagi. .

4 ¹ Lekin Rúh sáf kahtá hai, kí áyanda zamánon men ba'z log, gunrah karnewáli ruhon aur shayátin kí ta'límon kí taraf mutawajjih hokar, imán se bargashta ho jenge. ² Yih un jhúthe ádmíon kí riyákári ke bá'is hogá, jin ká dil ^a goyá garm lohe se dágá gayá hai; ³ yih log byáh karne se mana' karenge, aur un khánon se parhez karne ká hukín denge, jinhen Khudá ne is liye paidá kiyá hai, kí imándár aur haqq ke pahchánne-wále unhen shukrguzári ke sáth kháen; ⁴ kyúñki Khudá kí paidá kí húi har chíz achchhi hai, aur koí chíz inkár ke láiq nahín, basharte kí shukrguzári ke sáth khái jáe; ⁵ is liye kí Khudá ke kalám aur du'á se pák ho játi hai.

Behúda ta'lím se bachne, aur díní khidmat men jidd o jahd karne kí nasihat.

⁶ Agar tú bháiyon ko yih báten yád diláegá, to Masíh Yisú' ká achchhá khádim thahregá, aur imán aur us achchhi ta'lím kí báton se, jis kí tú pairawí kartá áyá hai, parwarish pátá rahegá:

^a Yá kánshans,

⁷ lekin behúda aur búrhíyon kí sí kahániyon se kanára kar, aur dín-dári ke liye riyázat kar: ⁸ kyúñki jismáni riyázat ká fáida kam hai, lekin dindári sab báton ke liye fáidamand hai, is liye kí ab kí aur áyanda kí zindagi ká bhí wa'da isí ke liye hai. ⁹ Yih bát sach hai, aur har tarah se qabúl karne ke láiq. ¹⁰ Kyúñki ham mihnát aur jáñtisháni isí liye karte hain, kí hamári ummed us zinda Khudá par lagi húi hai, jo sab ádmíon ká, khásskar imándáron ká, Munjí hai. ¹¹ In báton ká hukm kar, aur ta'lím de. ¹² Koí teri jawání kí hiquárat na karne páe; balki tú imándáron ke liye kalám karne, aur chál chalan, aur mahabbat, aur imán, aur pákízagi men namúna ban. ¹³ Jab tak main na áún, parhne, aur nasihat karne, aur ta'lím देने kí taraf mutawajjih rah. ¹⁴ Us ni'mat se gáfil na rah, jo tujhe hásil hai, aur nubuwwat ke zari'e, buzurgon ^b ke háth rakhte waqt tujhe milí thí. ¹⁵ In báton ka fikr rakh; inhín men mashgúl rah; táki teri taraqqí sab par záhir ho. ¹⁶ Apní aur apní ta'lím kí khabardári rakh. In báton par qáim rah; kyúñki aisá karne se tú apní aur apne sunnewálon kí bhí naját ká bá'is hogá.

Mukhtalíf 'umrwálon, aur bewa 'auraton ká zikr.

5 ¹ Kisí bare 'umrwále ko malá-mat na kar, balki báp jánkar nasihat kar; ² aur jawánon ko bhái jánkar; aur barí 'umrwáli 'auraton ko mán jánkar; aur jawán 'auraton ko, kamál pákízagi se, bahin jánkar. ³ Un bewa 'auraton kí jo wáqa'í bewa hain, 'izzat kar. ⁴ Aur agar kisí bewa ke bete yá

^b Yá prisbutarí ya'ní buzurgon kí majlis.

pote hon, to wuh pahle apne hi gharane ke sath dindari ka bartao karna, aur man baap ka haqq ada karna sikhen^a; kyunki yih Khuda ke nazdik pasandida hai.⁵ Jo waqa'i bewa hai aur us ka koi nahin, wuh Khuda par ummed rakhti hai, aur rat din munajat aur du'aron mein mashgul rahti hai.

⁶ Magar jo 'aish o 'ishrat mein par gayi hai, wuh jite ji mar gayi hai.

⁷ In baton ka bhi hukm kar, taki wuh beilzam rahen.

⁸ Agar koi apnon, aur khasskar apne gharane ki khabargiri na kare, to iman ka munkir, aur beiman se badtar hai.

⁹ Wuh bewa fard mein likhi jae, jo sath baras se kam ki na ho, aur ek shauhar ki biwi hui ho;

¹⁰ aur nek kamon mein mashhur ho; bachchon ki tarbiyat ki ho; par-

desion ke sath mihmannawazi ki ho; muqaddason ke paunw dhoe

hon; musibatzaadon ki madad ki ho; aur har nek kam karne ki

darpai rahi ho.

¹¹ Magar jawan bewa 'auraton ke nam darj na kar^b, kyunki jab wuh Masih ke khilaf

nafs ke tabi' ho jati hain, to biyah karna chahti hain;

¹² aur saza ke laiq thahrti hain, is liye ki unhon ne apne pahle iman ko chhor diya.

¹³ Aur is ke sath hi wuh ghar ghar phirkar bekhar rahnai sikhti hain;

aur sirf bekhar hi nahin rahtin, balki bakbak karti rahti, aur auron

ke kam mein dakhil bhi deti hain, aur nashasta baton kahti hain.

¹⁴ Pas main yih chahata hun ki jawan bewa 'auraton biyah karen,

aulad janen, ghar ka intizam karen, aur kisi mukhalif ko badgoi

ka mauqa' na den;

¹⁵ kyunki ba'z gumrah hokar Shaitan ki pairau ho chuki hain.

¹⁶ Agar kisi imandur

'aurat ke han bewa 'auraton hon, to wuh un ki madad kare, aur kalisiya par boj na dala jae, taki wuh un ki madad kar sake, jo waqa'i bewa hain.

Buzurgon ka intizam aur taqarrur.

¹⁷ Jo buzurg^c achchha intizam karte hain, khasskar wuh jo kalam sunane aur ta'lim देने mein mihnat

karte hain, dochand 'izzat ke laiq samjhe jain.

¹⁸ Kyunki kitab i muqaddas yih kahti hai, ki^d Daen

mein chalte hue bail ka munh na bandhna; aur,

^e Mazdur apni mazduri ka haqqdar hai.

¹⁹ Jo da'wa kisi buzurg^c ke barkhilaf kiya jae, bagair do ya tin gawahon ke us ko

na sun.

²⁰ Gunah karnewalon ko sab ke samne malumat kar, taki

auron ko bhi khauf ho.

²¹ Khuda aur Masih Yisui' aur barguzida firish-ton ko gawah karke^f, main tujhe

takid karti hun, ki in baton par bila ta'assub 'amal karna, aur koi

kam tarafdari se na karna.

²² Kisi shakhs par jald hath na rakhnai, aur duseon ke gunahon mein sharik na hona.

Apne ap ko pak rakhnai.

²³ Ayanda ko sirf pani hi na piya kar, balki apne mi'de aur aksar

kamzor rahne ki wajh se, zara si mai bhi kam mein laya kar.

²⁴ Ba'z admion ke gunah zahir hote hain, aur pahle hi 'adalat mein pahunch

jate hain; aur ba'z ke piche jate hain.

²⁵ Isi tarah ba'z achche kam bhi zahir hote hain; aur jo aise nahin hote, wuh bhi chhip nahin

sakte.

Naukaron ke faraz.

6 ¹ Jitne naukar jute ke niche hain, apne apne malikon ko

kamil 'izzat ke laiq jainen, taki

^a Yun. man baap ko badli dena.

^c Ya prisbutir.

^d Istisna 25. 4.

^b Yun. 'auraton se inkar kar.

^e Luqa 10. 7.

^f Yun. ke samne.

Khudá ká nám aur ta'lim badnám na ho. ² Aur jin ke málik imándár hain, wuh un ko bháí hone kí wajh se haqír na jáne; balki is liye ziyádatar un kí khidmat karen, kí fáida úthánewále imándár aur 'aziz hain. Tú in báton kí ta'lim de, aur nasihat kar.

Jhúthí ta'lim aur lálach se bachne, aur sachchí ta'lim ko qáim rakhne kí nasihat.

³ Agar koi shakhs áur tarah kí ta'lim detá hai, aur sahíh báton ko, ya'ní hamáre Khudáwánd Yisú' Masih kí báton, aur us ta'lim ko nahín mántá, jo dindári ke mutábiq hai; ⁴ wuh magrúr hai, aur kuchh nahín jántá, balki use bahs aur lafzî takrár karne ká marz hai, jin se hasad, aur jhagre, aur badgoán, aur badgumání, ⁵ aur un ádmíon men radd o badal paidá hotá hai, jin kí 'aql bigar gayi hai, aur wuh haqq se mahrúm hain, aur dindári ko nafa' hî ká zarí'a samajhte hain. ⁶ Hân, dindári qaná'at ke sáth bare nafa' ká zarí'a hai; ⁷ kyúnci na ham dunyá men kuchh láe, aur na kuchh us men se le já sakte hain; ⁸ pas agar hamáre pás kháne pahinne ko hai, to usí par qaná'at karen. ⁹ Le-kin jo daulatmand honá cháhte hain, wuh aísí ázmáish aur phande aur bahut sí behúda aur nuqsán pahunchánewáli khwáhishon men phanste hain, jo ádmíon ko tabáhi aur halákat ke daryá men garq kar detí hain; ¹⁰ kyúnci रुपये kí mahabbat har qism kí burái kí ek jar hai; jis kí árzú men ba'z ne imán se gumráh hokar apne dílon ko tarah tarah ke gamon se chhální kar líyá. ¹¹ Magar, ai mard í Khudá, tú in

báton se bhág; aur rástbázi, dindári, imán, mahabbat, sabr, aur hilm ká tálib ho. ¹² Imán kí achchhí kushtí lar, us hamesha kí zindagi par qabza kar le jis ke liye tú buláyá gayá thá, aur bahut se gawáhon ke sámné achchhá iqrár kiyá thá. ¹³ Main us Khudá ko jo sab chízon ko zinda kartá ^a hai, aur Masíh Yisú' ko jis ne Puntiyus Pilátus ke sámné achchhá iqrár kiyá thá, gawáh karke ^b tújhe tákid kartá hún, ¹⁴ kí hamáre Khudáwánd Yisú' Masíh ke uszuhúr tak hukm ko bedág aur beilzámi rakh; ¹⁵ jise wuh munásib waqt ^c par numáyán karegá, jo mubáarak aur wáhid Hákim, bádsháhon ká Bádsháh, aur khudáwandon ká Khudáwánd hai; ¹⁶ baqá sírf usí ko hai; aur wuh us núr men rahtá hai, jis tak kisi kí guzar nahín ho saktí; na use kisi insán ne dekhá, aur na dekh saktá hai; us kí 'izzat aur saltanat abad tak rahe. Amín.

¹⁷ Is maujúda jáhán ke daulatmandon ko hukm de, kí magrúr na hon, aur nápaedár daulat par nahín, balki Khudá par ummed rakkhen, jo hamen lutf útháne ke liye sab chízen ifráat se detá hai; ¹⁸ aur neki karen, aur achchhe kámon men daulatmand banen, aur sakháwat par tai-yár, aur imdád par mustá'idd hon; ¹⁹ aur áyanda ke liye apne wáste ek achchhí bunyád qáim kar rakkhen, táki haqiqí zindagi par qabza karen.

²⁰ Ai Timuthiyus, is amánat ko hifázat se rakh; aur jis 'ilm ko 'ilm kahná hî galat hai, us kí behúda bakwás aur mukhálafaton par ta-wajjuh na kar. ²¹ Ba'z us ká iqrár karke imán se bargashta ho gaye hain.

Tum par fazl hotá rahe.

^a Yá sánda rakhtá.

^b Yún. Khudá . . . aur Yisú' Masíh . . . ke sámné.

^c Yún. waqton.

TÍMUTHIYUS KE NÁM

PAULUS RASU'L KA'

DÚSRÁ KHATT.

Du'á e k̄hair.

I ¹ Paulus kí taraf se, jo us zin-dagi ke wa'de ke muwáfíq jo Masíh Yisú' men hai, Khudá kí marzí se Masíh Yisú' ká rasúl hai, ² piyáre farzand Tímuthiyus ke nám.

Fazl, rahm, aur itminán, Khudá Báp aur hamáre Khudáwand Masíh Yisú' kí taraf se tujhe hásil hotá rahe.

Tímuthiyus se rasúl kí mahabbat, aur us kí k̄hidmat ke báre men nasihatén.

³ Jis Khudá kí 'ibádat main sáf dil ^a se báp dádon ke taur par kartá hún, us ká shukr hai kí apní du'áon men bilá nága tujhe yád rakhtá hún; ⁴ aur tere ánsúon ko yád karke rát din terí muláqát ká mushtáq rahtá hún, táki khushí men bhar jáún; ⁵ aur mujhe terá wuh beriyá imán yád diláyá gayá hai, jo pahle terí ná-ní Lois, aur terí mán Yúnike rakhtí thí, aur mujhe yaqín hai, kí tú bhí rakhtá hai. ⁶ Isí sabab se main tujhe yád dilátá hún, kí tú Khudá kí us ni'mat ko chamká de, jo mere háth rakhne ke bá'is tujhe hásil hai. ⁷ Kyúnki Khudá ne hamen dahshat kí ruh nahín, balki qudrat, aur mahabbat, aur tarbiyat ^b kí ruh dí hai.

⁸ Pas hamáre Khudáwand kí gawáhi dene se, aur mujh se jo us ká qaidí hún, sharm na kar; balki Khudá kí qudrat ke muwáfíq khushkhabarí ^c kí khátir mere sáth dukh uthá, ⁹ jis ne hamen naját dí, aur pák buláwe se buláyá, hamáre kámon ke muwáfíq nahín, balki apne kháss iráde, aur us fazl ke muwáfíq jo Masíh Yisú' men ham par azal se ^d húa; ¹⁰ magar ab hanuáre Munjí Masíh Yisú' ke zuhúr se záhír húa, jis ne maut ko nest, aur zindagi aur baqá ko us khushkhabarí ^e ke wasíle se raushan kar diyá, ¹¹ jis ke liye main manádi karnewálá, aur rasúl, aur ustád muqarrar húa. ¹² Isí bá'is se main yih dukh bhí uthátá hún: lekin sharínátá nahín; kyúnki jis ká main ne yaqín kiya hai use jántá hún; aur mujhe yaqín hai kí wuh merí amánat kí us dín tak hifázat kar saktá hai. ¹³ Jo sahíh báten tú ne mujh se sunín, us imán aur mahabbat ke sáth ^e jo Masíh Yisú' men hai, un ká kháka yád rakh. ¹⁴ Rúhu'l Quds ke wasíle se jo ham men basá húa hai, is achchhí amánat kí hifázat kar.

¹⁵ Tú yih jántá hai, kí Ásiya ke sab log mujh se phir gaye, jin men

^a Yá kánshans.

^b Yá hoshyárfí.

^c Yá Injíl.

^d Yún, asalí zamánon se peshtar.

^e Yún. men.

se Fúgilus aur Hirmugines haiñ. ¹⁶ Khudáwand Unesifurus ke gharáne par rahm kare, kyúñki us ne bahut daf'a mujhe tázadam kiyá, aur merí qaid ^a se sharminda na húa; ¹⁷ balki jab wuh Roma men áyá, to koshish se talásh karke mujh se milá; ¹⁸ (Khudáwand use yih bakhshe, ki us din us par Khudáwand ká rahm ho;) aur us ne Ifisus men jo jo khidmaten kíñ, tú unhen khúb jántá hai.

2 ¹ Pas ai mere farzand, tú us fazl se jo Masíh Yisú' men hai mazbút ban. ² Aur jo báten tú ne bahut se gawáhon ke sámne mujh se suní haiñ, un ko aise diyánatdár ádmion ke sipurd kar, jo auron ko bhí síkháne ke qábil hon. ³ Masíh Yisú' ke achchhe sipáhi kí tarah mere sáth dukh uthá. ⁴ Koí sipáhi jab laráí ko játá hai apne áp ko dunyá ke mu'ámalon men nahín phánsátá, táki apne bhartí karne-wále ko khush kare. ⁵ Dangal men muqábala karnewálá bhí, agar us ne báqá'ida muqábala na kiyá ho, to sihrá nahín pátá. ⁶ Jo kisán mihnát kartá hai, paidáwár ká hissa pahle usí ko milná cháhiye. ⁷ Jo main kahtá hún us par gaur kar; kyúñki Khudáwand tujhe sári báton kí samajh degá. ⁸ Yisú' Masíh ko yád rakh, jo murdon men se jí uthá hai, aur Dáúd kí nasl se hai, merí us khushkhabarí ^b ke muwáfiq ⁹ jis ke liye main badkíh kí tarah dukh uthátá hún, yahán tak ki qaid hún; magar Khudá ká kalám qaid nahín. ¹⁰ Isí sabab se main barguzída logon kí khátir sab kuchh sahtá hún, táki wuh bhí us naját ko jo Masíh Yisú' men hai, abadí jalál samet hásil karen. ¹¹ Yih bát sach hai, ki Jab ham us ke sáth mar gaye, to us ke

sáth jienge bhí: ¹² agar ham dukh sahenge, to us ke sáth bádsáháí bhí karenge; agar ham us ká inkár karenge, to wuh bhí hamára inkár karegá; ¹³ agar ham bewafá ho jáenge^c, tau bhí wuh wafádár ^d rahégá, kyúñki wuh áp apná inkár nahín kar saktá.

Sahíh ta'lim aur chál chalan ke mukhálifon ke बारे में.

14 Yih báten unhen yád dilá, aur Khudáwand ^e ke sámne tákid kar, ki lafzí takrár na karen, jis se kuchh hásil nahín, balki sunnewále bigar játe haiñ. ¹⁵ Apne áp ko Khudá ke sámne maqbúl, aur aise kám karne-wále kí tarah pesh karne kí koshish kar, jis ko sharminda honá na pare, aur jo haqq ke kalám ko durustí se kám men látá ho. ¹⁶ Lekin behúda bakwás se parhez kar, kyúñki aise shakhs áur bhí bediní men taraqqí karenge, ¹⁷ aur un ká kalám ákila ^f kí tarah khátá chalá jáegá; Humi-nayus aur Fíletus un hí men se haiñ: ¹⁸ wuh yih kahkar kí qiyámat ho chukí hai, haqq se gumráh ho gaye haiñ, aur ba'z ká ímán bigarte haiñ. ¹⁹ Táham Khudá kí mazbút bunyád qáim rahtí hai, aur us par yih muhr hai, ki Khudáwand apnon ko pahchántá hai: aur, Jo koí Khudáwand ká nám letá hai, narástí se báz rahe. ²⁰ Bare ghar men na sirf sone chándí hí ke bartan hote haiñ, balki lakrí aur miñtí ke bhí; ba'z 'izzat aur ba'z zillat ke liye. ²¹ Pas jo koí in se 'aláhida hokar apne tañ pák karegá, wuh 'izzat ká bartan, aur muqáddas banegá, aur Málík ke kám ke láiq, aur har nek kám ke liye taiyár hogá. ²² Jawání kí khwáhishon se bhág, aur jo pák díl ke sáth Khudáwand se du'á

^a Yún. zanjír.^d Yá sachchá.^b Yá Injíl.^c N. Khudá.^e Yún. ímán na rakkhenge.^f Yá sahtí qiem ke phore.

máṅṅte^a haiṇ, un ke sáth rástbázi, aur imán, aur mahabbat, aur sulh ká talib ho. ²³ Lekin bewuqúfi aur nádání ki hujjatón se kanára kar, kyúṅki tú jántá hai ki un se jhagre paidá hote haiṇ. ²⁴ Aur munásib nahín, ki Khudáwand ká banda jhagrá kare, balki sab ke sáth narmí kare, aur ta'lim dene ke láiq, aur burdbár ho, ²⁵ aur mukhálifon ko halímí se tádib kare; sháyad Khudá unheṇ tauba ki taufiq bakhshe, táki wuh haq ko pahcháñe, ²⁶ aur Khudáwand ke bande ke^b háth se Khudá ki^c marzi ke asr hokar, Íblís ke phande se chhúṭeṇ.

Bediní ke baṛhte waqt, rasúl ke chál chalan aur ta'lim ki pairawí karní.

3 ¹ Lekin yih ján rakh, ki akhír zamáne meṇ bure din áenge. ² Kyúṅki ádmí khudgaraz, zardost, shekhíábaz, magrúr, badgo, mán báp ke náfarmán, náshukr, nápák, ³ taba'í mahabbat se kháálí, sangdil, tuhmat lagánewále, bezabt, tund-mizáj, neki ke dushman, ⁴ dagábáz, dhíth, ghamand karnewále, Khudá ki nisbat 'aish o 'ishrat ko ziyáda dost rakhnewále hongé; ⁵ wuh dín-dári ki waza' to rakkhenge, magar us ke asar ko qabúl na karenge; ⁶ aison se bhí kanára karná. ⁶ In hí meṇ se wuh log haiṇ, jo gharon meṇ dabe páñw ghús áte haiṇ, aur un chhachhori 'auraton ko qábú meṇ kar lete haiṇ, jo gunáhon meṇ dabí húi haiṇ, aur tarah tarah ki káwá-hishon ke bas meṇ haiṇ; ⁷ aur haméshe ta'lim páti rahtí haiṇ, magar haq ki pahcháñ tak kabhí nahín pahunchtíṇ. ⁸ Aur jis tarah ki Yannes aur Yambres ne Músá ki mukhálafat ki thí, isí tarah yih log

bhí haq ki mukhálafat karte haiṇ. Yih aise ádmí haiṇ, jin ki 'aql bigrí húi hai, aur wuh imán ke i'tibár se námaqbul haiṇ. ⁹ Magar is se ziyáda na baṛh sakenge, is wáste ki in ki nádání sab ádmion par záhír ho jáegi, jaise un ki bhí ho gayí thí. ¹⁰ Lekin tú ne ta'lim, chál chalan, iráde, imán, tahammul, mahabbat, sabr, satáe jáne, aur dukh uṭháne meṇ meri pairawí ki; ¹¹ ya'ní aise dukhon meṇ, jo Antákiyá aur Iku-niyum aur Lustra meṇ mujh par pare, aur áur dukhon^d meṇ bhí jo main ne uṭháe haiṇ, magar Khudáwand ne mujhe un sab se chhurá liyá. ¹² Balki jitne Masíh Yisú meṇ dindári ke sáth zindagí guzárná cháhte haiṇ, wuh sab satáe jáenge. ¹³ Aur bure aur dhokebáz ádmí fareb dete aur fareb kháthe hús bigarte chale jáenge. ¹⁴ Magar tú un báton par jo tú ne síkhí thín, aur jin ká yaqín tuihe diláyá gayá thá, yih jánkar qáim rah, ki tú ne unheṇ kin logon se síkhá thá; ¹⁵ aur tú bachpan se un pák nawishton se wáqif hai, jo tuihe Masíh Yisú^e par imán láne se naját hásil karne ke liye dánái bakhsh sakte haiṇ. ¹⁶ Har ek sahífa jo Khudá ke ilhám se hai,^e ta'lim, aur ilzám, aur isláh, aur rástbázi meṇ tarbiyat karne ke liye fúidamand bhí hai; ¹⁷ táki mard i Khudá kámil bane, aur har ek nek kám ke liye bi'l-kull taiyár ho jáe.

Rasúl ki jald honewálí shahádát.

4 ¹ Khudá aur Masíh Yisú^o ko jo zindon aur murdon ki 'adálat karegá, gawáh karké^f, aur us ke zuhúr aur bádsháhát ko yád dilákar main tuihe tákid kartá hún, ² ki tú

^a Yún. Khudáwand ko pukárte.

^b Yún. us ké.

^c Yá Har ek sahífa Khudá ke ilhám se hai, aur.

^b Yún. aur us ke.

^d Yún. aur aise satáe jáne.

^f Yún. Masíh Yisú' . . . ke sámne.

kalām kī manādī kar; waqt aur bewaqt musta'idd rah; har tarah ke tahammul aur ta'lim ke sáth samjhá de, aur malámat aur nasihat kar. ³ Kyúñki aisá waqt áegá, ki log sahíh ta'lim kī bardásht na karenge, balki kánon kī khujlī ke bá'is apní apní khwáhishon ke muwáfiq bahut se ustád kar lenge; ⁴ aur apne kánon ko haqq kī taraf se pherkar, kahá-niyon par mutawajjih honge. ⁵ Magar tú sári báton men hoshyár rah; dukh uthá; bashárat^a ká kám anjám de; apní khidmat ko púrú kar. ⁶ Kyúñki main ab qurbán ho rahá^b hún, aur mere kúch ká waqt á pahunchá hai. ⁷ Main achchhí kushí lar chuká, main ne daur ko khatm kar liyá, main ne imán ko mahfúz rakkhá. ⁸ A'yanda ke liye mere wáste rástbázi ká wuh táj rakkhá húa hai, jo 'ádil munsif, ya'ní Khudáwand, mujhe us din degá; aur sirf mujhe hí nahín, balki un sab ko bhí, jo us ke zuhúr ke áرزú-mand hon^c.

Akhirí khabaren aur ahkám.

⁹ Mere pás jald áne kī koshish kar: ¹⁰ kyúñki Demás ne ismaujúda jahán ko pasand karke mujhe chhor diyá, aur Thissalúnike ko chhalá gayá, aur Kreskens Galatiya ko, aur Titus Dalmatiya ko. ¹¹ Sirf Lúqá mere pás hai. Marqus ko sáth lekar á já; kyúñki khidmat ke liye wuh mere kám ká hai. ¹² Tukhikus ko

main ne Ihsus bhej diyá hai. ¹³ Jo choga main Troás men Karpus ke hán chhor áyá hún, jab tú áe, to wuh, aur kitáben, khásskar raqq ke túmár, letá áyio. ¹⁴ Sikandar tháthere ne mujh se bahut buráiyán kíñ: Khudáwand use us ke kámon ke muwáfiq badlá degá. ¹⁵ Us se tú bhí khabardár rah: kyúñki us ne hamári báton kī barí mukhálatat kī. ¹⁶ Merí pahlí jawábdihí ke waqt kisi ne merá sáth na diyá, balki sab ne mujhe chhor diyá: kásh ki unhen is ká hisáb dená na pare. ¹⁷ Magar Khudáwand merá madadgar thá, aur us ne mujhe táqat bakhshí, táki merí ma'rifat paigám kī púrí manádí ho jáe, aur sab gair-qaumen sun len; aur main sher ke munh se chhuráiyá gayá. ¹⁸ Khudáwand mujhe har ek bure kám se chhuráegá, aur apní ásmání bádsháhat men sahíh salámat pahunchá degá; us kī tamjíd abadú'l ábád hotí rahe. Amín.

Salám aur du'á.

¹⁹ Priska aur Akwila se, aur Une-sifurus ke khándán se salám kah. ²⁰ Irástus Kurínthus men rahá; aur Trufimus ko main ne Miletus men bínár chhorá. ²¹ Járon se pahle mere pás á jáne kī koshish kar. Yúbulus, aur Púdens, aur Línus, aur Klaudiya, aur áur sáre bhái tujhe salám kahte haiñ.

²² Khudáwand terí ruh ke sáth rahe. Tum par fazl hotá rahe.

^a Yún. *mubashshir*.

^b Yún. *aragh ke taur par baháyá játá*.

^c Yún. *jinhon ne us ke zuhúr se mahabbat kī hai*.

TITUS KE NÁM

PAULUS RASU'L KA' KHATT'

Du'á e k̄hair.

I ¹ Paulus ki taraf se, jo Khudá ká banda aur Yisú' Masih ká rasúl hai, (Khudá ke barguzidón ke imán, aur us haqq kí pahchán ke mutábiq, jo dindári ke muwáfíq hai, ² us hamesha kí zindagi kí unmed par, jis ká wa'da azal se ³ Khudá ne kiyá hai, jo jhúth nahín bol saktá, ⁴ aur us ne munásib waqton par apne kalám ko us paigám men zahir kiyá, jo hamáre Munjí Khudá ke hukm ke mutábiq mere sipurd húa,) ⁵ imán kí shirkat ke rú se sachche farzand Titus ke nám.

Fazl aur itminán Khudá Báp aur hamáre Munjí Masih Yisú' kí taraf se tujhe hásil hotá rahe.

Krete kí kalisiyá ke intizám ke báre men nasihat.

⁶ Main ne tujhe Krete men is liye chhorá thá, kí tú báqí rahí húi báton ko durust kare; aur mere hukm ke mutábiq shahr ba shahr aise buzurgon ⁷ ko muqarrar kare, ⁸ jo beilzám, aur ek ek bíwí ke shauhar hon, aur un ke bachche imándár, aur badchalní aur sarkashí ke ilzám se pák hon; ⁹ kyúñki nigahbán ¹⁰ ko Khudá ká mukhtár hone kí wajh se beilzám honá cháhiye; na khudráe ho, na gussawar; na nashe men gul machánewálá, na már pít karnewálá; aur na nájáiz

nafa' ká lálchí; ¹¹ balki musáfirparwar, k̄hairdost, muttaqí, munsif-mizáj, pák, aur zabt karnewálá ho; ¹² aur imán ke kalám par, jo is ta'lim ke muwáfíq hai, qáim ho, táki sahíh ta'lim ke sáth nasihat bhí kar sake, aur mukhálifon ko qáil bhí kar sake.

Kalisiyá men jhúthe mu'allimon ká munh band karná.

¹³ Kyúñki bahut se log sarkash, aur behúdago, aur dagábáz hain, khásskar makhtúnon men se; ¹⁴ in ká munh band karná cháhiye; yih log nájáiz nafa' kí k̄hatír násháista báten sikhákar ghar ke ghar tabáh kar dete hain. ¹⁵ Un hí men se ek shakhs ne kahá hai, jo kháss un ká nabí thá, kí Kretí hamesha jhúthe, múzí jánwar, ahadí kháu hote hain. ¹⁶ Yih gawáhi sach hai; pas unhen sakht malámat kiyá kar, táki un ká imán durust ho jáe, ¹⁷ aur wuh Yahúdíon kí kahániyon aur un ádmíon ke hukmon par tawajjuh na karen, jo haqq se gumráh hote hain. ¹⁸ Pák logon ke liye sab chízen pák hain; magar gunáhlúda aur beimán logon ke liye kuchh bhí pák nahín, balki un kí 'aql aur dil ¹⁹ dono gunáhlúda hain. ²⁰ Wuh Khudá kí pahchán ká da'wá to karte hain, magar apne kámon se us ká inkár karte hain, kyúñki wuh makrúh aur náfarmán

• Yún, azalt samánon se peshtar.
• Yá bishap.

• Yá priestutiron.
• Yá kánshane.

haiñ, aur kisí nek kám ke qábil nahín.

Tarah tarah ke logon ko samjháne ki hidáyat.

2 ¹ Lekin tú wuh báten bayán kar, jo sahíh ta'lim ke munásib haiñ; ² ya'ní yih ki búrho mard parhezgár, sanjída, aur muttaqí hon, aur un ká ímán, aur mahabbat, aur sabr sahíh ho. ³ Isí tarah búrhí 'auraton kí bhí waza' muqaddason kí sí ho; tuhmát lagánewálí, aur ziyáda mai píne men mubtilá na hon, balki achchhí báten sikhúnewálí hon; ⁴ táki jawán 'auraton ko sikháen, kí apne shauharon ko piyár karen, bachchon ko piyár karen, ⁵ aur muttaqí, aur pákdáman, aur ghar ká kárbár karnewálí, aur mihrbán hon, aur apne apne shauharon ke tábi' rahen, táki Khudá ká kalám badnám na ho. ⁶ Jawán ádmion ko bhí isí tarah nasihat kar, kí muttaqí banen. ⁷ Sári báton men apne áp ko nek kámon ká namúna baná. Terí ta'lim men safái, aur sanjídagi, ⁸ aur aisí sihhatkalámi pái jáe, jo malámat ke láiq na ho; táki mukhálif ham par 'aib lagáne kí koí wajh na pákar sharminda ho jáe. ⁹ Naukaron ko nasihat kar, kí apne málikon ke tábi' rahen, aur sab báton men unhen khush rakkhen; aur un ke hukm se kuchh inkár na karen; ¹⁰ chori cháláki na karen; balki har tarah kí diyánatdári achchhí tarah záhir karen; táki un se har bát men hamáre Munjí Khudá kí ta'lim ko raunaq ho. ¹¹ Kyúñki Khudá ká wuh fazl záhir húá hai, jo sáre ádmion kí naját ká bá'is hai, ¹² aur hamen tarbiyat detá hai, táki bedíni aur dunyawí khwáhishon ká inkár karke, is maujúda

^a Yá buzurg Khudá aur apne Munjí.

jahán men parhezgári, aur rástbázi, aur dindári ke sáth zindagi guzáren; ¹³ aur us mubáarak ummed, ya'ní apne buzurg Khudá aur Munjí Yisú' Masíh ke jalál ke záhir hone ke muntazir rahen; ¹⁴ jis ne apne áp ko hamáre wáste de diyá, táki fidya hokar hamen har tarah kí bedíni se chhurá le, aur pák karke apní kháss milkiyat ke liye ek aisí ummat banáe, jo nek kámon men sargarm ho.

¹⁵ Púre ikhtiyár ke sáth yih báten kah, aur nasihat de, aur malámat kar. Koí terí hiqárat na karne páe.

3 ¹ Un ko yád dilá, kí hákimon aur ikhtiyárwálon ke tábi' rahen, aur un ká hukm máneñ; aur har nek kám ke liye mustá'idd rahen; ² kisí kí badgoi na karen; takrári na hon; balki narminizáj hon, aur sab ádmion ke sáth kamál halími se pesh áen. ³ Kyúñki ham bhí pahle nádán, náfarmán, fareb khánewále, aur rang ba rang kí khwáhishon, aur 'aish 'ishrat ke bande the; aur badkhwáhi aur hasad men zindagi guzáre the; nafrat ke láiq the, aur ápas men kína rakhte the. ⁴ Magar jab hamáre Munjí Khudá kí mihrbání, aur insán ke sáth us kí ulfat záhir húi; ⁵ to us ne ham ko naját dí, magar rástbázi ke kámon ke sabab nahín, jo ham ne khud kiye, balki apní rahmat ke mutábíq nayí paidáish ke gusl aur Rúhu'l Quds ke hamen nayá banáne ke wasíle se, ⁶ jise us ne hamáre Munjí Yisú' Masíh kí ma'rifat ham par ifráat se názil kiya; ⁷ táki ham us ke fazl se rástbáz thahrkar, hamesha kí zindagi kí ummed ke mutábíq wáris banen. ⁸ Yih bát sach hai, aur main cháhtá hún, kí tú in báton

^b Yún. bahárá

ká yaqíní taur se da'wá kare; táki jinhon ne Khudá ká yaqín kiyá hai, wuh achchhe kámon men lage rahne ká khayál rakkhen. Yih báten bhái aur ádmíon ke wáste fáidamand hain. ⁹ Magar bewu-qúfi kí hujjatón aur nasabnámon, aur jhagron ^a, aur un laráiyon se jo shari'at kí bábat hon, parhez kar, is liye kí yih láhásil aur befáida hain. ¹⁰ Ek do bár nasihat karke bid'atí shakhs se kanára kar, ¹¹ yih jánkar kí aisá shakhs bargashta ho gayá hai, aur apne áp ko mujrim þhahrákar gunáh kartá rahtá hai.

Ákhirí ahkám, salám, aur du'á.

¹² Jab main tere pás Artimás yá Tukhikus ko bhejún, to mere pás Nikupulis áne kí koshish karná: kýunki main ne wahín jará kátne ká qasd kar liyá hai. ¹³ Zenás 'álim i shara' aur Apullos ko koshish karke rawána kar de, is taur par kí un ko kisi chíz kí hájat na rahe; ¹⁴ aur hamáre log bhí zarúraton ko rafa' karne ke liye achchhe kámon men lage rahná síkhen, táki bephal na rahen.

¹⁵ Mere sab sáthí tujhe salám kah-te hain. Jo imán ke rú se hamen 'aziz rakhte hain, un se salám kah.

Tum sab par fazl hotá rahe.

FILEMON KE NÁM

PAULUS RASUL KA' KHATT.

Du'á e þhair.

¹ Paulus kí taraf se, jo Masih Yisú' ká qaidí hai, aur bhái Tímuthiyus kí taraf se, apne 'aziz aur hamkhidmat Filemon, ² aur bahin Affiya, aur apne hamsipáh Arkhippus, aur Filemon ke ^b ghar kí kalásiyá ke nám.

³ Fazl aur itminán hamáre Báp Khudá, aur Khudáwand Yisú' Masih kí taraf se tumhen hásil hotá rahe.

Filemon kí mahabbat kí ta'rif.

⁴ Main terí us mahabbat ká aur imán ká hál sunkar jo sáre muqad-

dason ke sáth, aur Khudáwand Yisú' par hai, ⁵ hamesha apne Khudá ká shukr kartá hún, aur apní du'áon men tujhe yád kartá hún, ⁶ táki tere imán kí shirákát tumhári^c har khúbi kí pahchán men Masih ke wáste mu'assir ho. ⁷ Kýunki, ai bhái, mujhe terí mahabbat se bahut khushí aur tasallí hui; is liye kí tere sabab se muqaddason ke dil táza hue hain.

Filemon ke naumuríd gulám, ya'ní Unesimus, kí sífáris.

⁸ Pas agarchi mujhe Masih men barí dilerí to hai, kí tujhe munásib

^a N. jhagre.

^b Yun. tere.

^c N. hamárit.

hukm dún; ⁹ magar mujhe yih ziyáda pasand hai, ki main búrhá Paulus, balki is waqt Masíh Yisú' ká qaidí bhí hokar, mahabbat kí ráh se iltimás karún. ¹⁰ So apne farzand Unesimus kí bábat, jo qaid kí hálat men mujh se paidá húa, tujh se iltimás kartá hún. ¹¹ Pahle to wuh kuchh tere kám ká na thá, magar ab tere aur mere dono ke kám ká hai: ¹² khud usí ko, ya'ní apne kaleje ke tukre ko, main ne tere pás wápas bhejá hai. ¹³ Us ko main apne hí pás rakhná cháhtá thá, táki terí taraf se is qaid men, jo khushkhabarí^a ke bá'is hai, meri khidmat kare. ¹⁴ Lekin terí marzí ke bagair main ne kuchh karná na cháhá, táki terá nek kám láchárá se nahín, balki khushí se ho. ¹⁵ Kyúnki mumkin hai ki wuh tujh se is liye thorí der ke wáste judá húa ho, ki hamesha tere pás rahe; ¹⁶ magar ab se gulám kí tarah nahín, balki gulám se bihtar hokar, ya'ní aise bhái kí tarah rahe, jo jism men bhí aur Khudáwand men bhí^b merá niháyat 'azíz ho, aur terá is se bhí kahín ziyáda. ¹⁷ Pas agar tú mujhe sharík jántá hai, to use is tarah

qabúl karná jis tarah mujhe. ¹⁸ Aur agar us ne terá kuchh nuqsán kiyá hai, yá us par terá kuchh átá hai, to wuh mere nám likh le; ¹⁹ main Paulus apne háth se likhtá hún, ki khud adá karúngá; aur is ke kahne kí kuchh hájat nahín, ki merá qarz jo tujh par hai, wuh tú khud hai. ²⁰ Ai bhái, main cháhtá hún, ki mujhe terí taraf se Khudáwand men khushí hásil ho: Masíh men mere dil ko táza kar. ²¹ Main terí farmánbardarí ká yaqín karke tujhe likhtá hún, aur jántá hún ki jo kuchh main kahtá hún, tú us se bhí ziyáda karegá. ²² Is ke siwá, mere liye thahrne kí jagah taiyár kar; kyúnki mujhe ummed hai, ki main tumhárá du'áon ke wasíle se tumhen bakhshá jáúngá.

Salám aur du'á.

²³ Ipafrás jo Masíh Yisú' men mere sáth qaid hai, ²⁴ aur Marqus, aur Aristarkhus, aur Demás, aur Iúqá, jo mere hamkhidmat hain, tujhe salám kahte hain.

²⁵ Hamáre^c Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tumhárá rúh par hotá rahe. Amín^d.

^a Yá Injíl.

^c N. Hamáre na dárád.

^b Yún. Khudáwand men.

^d N. Amín na dárád.

IBRÁNÍON KE NÁM

KA' KHATT.

*Ibnú'lláh hone ke sabab se firishton par
Masih ki fauqiyat.*

I ¹ Agle zamáne men Khudá ne bápádáon se hissa ba hissa aur tarah ba tarah nabíon kí ma'rifat ^a kalám karke, ² is zamáne ke ákhir men ham se Bete kí ma'rifat ^a kalám kiyá, jise us ne sári chizon ká wáris thahráya, aur jis ke wasíle se us ne 'álam bhí paidá kiye; ³ wuh us ke jalál ká partau, aur us kí zát ká naqsh hokar, sab chizon ko apní qudrat ke kalám se sambháltá hai; wuh gunáhon ko dhokar 'álam i bálá par Kibriyá kí dahiní taraf já baithá; ⁴ aur firishton se isí qadr buzurg ho gayá, jis qadr us ne mirás men un se afzal nám páya. ⁵ Kyúñki firishton men se us ne kab kisi se kahá, ki

^b Tú merá Betá hai,
Áj tú mujh se paidá húa?

Aur phir yih, ki

^c Main us ká Báp húngá,
Aur wuh merá Betá hogá?

⁶ Aur jab pahláute ko dunyá men phirlátá hai, to kahtá hai, ki ^d Khudá ke sab firishte use síjda karen. ⁷ Aur firishton kí bábat yih kahtá ha', ki

^e Wuh apne firishton ko hawáen ^f,
Aur apne khádimon ko ág ke shu'le banátá hai:

⁸ Magar Bete kí bábat kahtá hai, ki

^g Ai Khudá terá takht abadu'l ábád rahega;

Aur terí ^h bádsháhat ká 'asá rástí ká 'asá hai.

⁹ Tú ne rástbázi se mahabbat, aur badkári se 'adáwat rak-khí;

Isí sabab se Khudá, ya'ní' tere Khudá ne khushi ke tel se, Tere sáthion kí banisbat tujhe ziyáda masah kiyá.

¹⁰ Aur yih, ki

^k Ai Khudáwand, tú ne ibtidá men zainín kí neo dálí,
Aur ásmán tere háth kí kárigari hai;

¹¹ Wuh nest ho jáenge; magar tú báqí rahega:

Aur wuh sab poshák kí mánind puráne ho jáenge:

¹² Tú unhen chádár kí tarah lape-
tégá,

Aur wuh poshák kí tarah badal jáenge:

Magar tú wuhí hai,

Aur tere baras khatm na honge.

¹³ Lekin us ne firishton men se kisi ke báre men kab kahá, ki

¹ Tú meri dahiní taraf baith,

Jab tak main tere dushmanon ko tere páñwon tale kí chaukí na kar dún?

¹⁴ Kyá wuh sab khidmatguzár rú-
hen nahín, jo naját kí mirás páne-
wálon kí khátir khidmat ko bhejí
játi hai?

^a Yún. men.

^d Zabúr 97. 7 aur Istisná 32. 43 ká Yúnání tarjuma.

^f Yá ráhen.

¹ Yá Isí sabab se, ai Khudá.

^b Zabúr 2. 7.

^g Yúnání tarjuma.

^h Zabúr 45. 6, 7.

^k Zabúr 102. 25-27.

^e 2 Samwíl 7. 14.

^e Zabúr 104. 4.

^h N. us ká.

¹ Zabúr 110. 1.

Masih ke paigām ke sunnewálon ki zimmedāri.

2 ¹ Is liye jo bāten ham ne sunīn, un par āur bhī dīl lagākar gaur karnā chāhiye, tāki bahkar un se dūr na chale jāen. ² Kyūnki jo kalām firishton ki maʿrifat farmāyā gayā thā, jab wuh qāim rahā, aur har qusūr aur nāfarmānī kā thīk thīk badlā milā: ³ to itnī barī najāt se gāfil rahkar ham kyūnkar bach sakte hain? jis kā bayān pahle Khudāwand ke wasīle se hūā, aur sunnewálon se hamen páya e subūt ko pahunchā; ⁴ aur sāth hī Khudā bhī apnī marzi ke muwāfiq, nishānon, aur ‘ajīb kāmōn, aur tarah tarah ke muʿjizōn, aur Rúhuʾl Quds ki nʾimatōn * ke zarīʿe se us ki gawāhī detā rahā.

Adamzād bankar, aur maut kā dukh uṭhākar, firishton par Masih ki fauqiyat.

⁵ Us ne us ānewāle jahān ko, jis kā ham zikr karte hain, firishton ke tābīʾ nahīn kiya. ⁶ Balki kisī ne kisī mauqaʾ par yih bayān kiya hai, ki

^b Insān kyā chīz hai, jo tū us kā khayāl kartā hai?

Yā ādamzād kyā hai, jo tū us par nigāh kartā hai?

⁷ Tū ne use firishton se kuchh hī kam kiya;

Tū ne us par jalāl aur ‘izzat kā táj rakkhá.

Aur apne náthon ke kāmōn par use ikhtiyār bakhshā°;

⁸ Tū ne sab chīzen tābīʾ karke us ke pānwon tale kar dí hain.

Pas jis sūrat men us ne sab chīzen us ke tābīʾ kar dīn, to us ne koī chīz aisī na chhorī, jo us ke tābīʾ na kí ho. Magar ham ab tak sab chīzen us ke tābīʾ nahīn dekhte. ⁹ Albatta us ko dekhte hain, jo firishton se

kuchh hī kam kiya gayā, yaʿnī Yisūʾ ko, ki maut kā dukh sahne ke sabab jalāl aur ‘izzat kā táj use pahināyā gayā hai, tāki Khudā ke faiz se wuh har ek ādmī ke liye maut kā maza chakkhe. ¹⁰ Kyūnki jis ke liye sab chīzen hain, aur jis ke wasīle se sab chīzen hain, us ko yihī munāsib thā, ki jab bahut se beton ko jalāl men dākhil kare, to un kí najāt ke bānī ko dukhon ke zarīʿe se kāmīl kar le. ¹¹ Is liye kí pák karnewālā aur pák honewāle sab ek hī asl se hain: isī báʾis wuh unhen bhāī kahne se nahīn sharmātā. ¹² Chunānchi kahtā hai, kí

^d Terā nám main apne bhāiyōn se bayān karūngā,

Kalisiyā men terī hamd ke gīt gāūngā.

¹³ Aur phir yih, kí ° Main us par bharosā rakkhūngā. Aur phir yih, kí ° Dekh, main un larkōn samet jinhen Khudā ne mujhe diyā. ¹⁴ Pas jis sūrat men kí larkē khūn aur gosht men sharīk hain, to wuh khud bhī un kí tarah un men sharīk hūā; tāki maut ke wasīle se us ko jise maut par qudrat hāsīl thī°, yaʿnī Iblīs ko, tabāh kar de; ¹⁵ aur jo ‘umr bhar maut ke dar se gulāmī men giriftār rahe, unhen chhurā le.

¹⁶ Kyūnki wāqīʾ men wuh firishton kā nahīn, balki Ibrāhīm kí nasl kā sāth detā hai. ¹⁷ Pas us ko sab bāton men apne bhāiyōn kí mánind bannā lāzīm hūā; tāki ummat ke gunāhōn kā kaffāra dene ke wāste, un bāton men jo Khudā se ‘ilāqa rakhtī hain, ek rahmdīl aur diyānat-dār sardār-kāhīn bane. ¹⁸ Kyūnki jis sūrat men us ne khud hī āzmāish kí hālat men dukh uṭhāyā, to wuh un kí bhī madad kar saktā hai, jin kí āzmāish hotī hai.

^a Yūn. tagámon.

^d Zabūr 22, 23.

^b Zabūr 8, 4-6.

^c Zabūr 18, 2.

^e N. Aur apne . . . . . bakhshā na dārad.

^f Yashaʾyāh 8, 18.

^g Yā hai.

Músá par Masih kí fauqiyat. Us se phir jáne ká khatra.

3 ¹ Pas aī pák bháiyó, tum jo ásmání buláwe men sharík ho, us Rasúl aur Sardár-Káhin Yisú' par gaur karo, jis ká ham iqrár karte hain; ² jo apne muqarrar karnewále ke haqq men diyánatdár thá, jis tarah kí Músá us ke sáre ghar men thá. ³ Kyúnki wuh Músá se is qadr ziyáda 'izzat ke láiq samjhá gayá, jis qadr ghar ká baná-newálá ghar se ziyáda 'izzatdár hotá hai. ⁴ Chunánchi har ek ghar ká koí na koí banánewálá hotá hai, magar jis ne sab chizen banáin, wuh Khudá hai. ⁵ Músá to us ke sáre ghar men khádim kí tarah diyánatdár rahá, táki áyanda bayán honewáli báton kí gawáhi de; ⁶ lekin Masih beṭe kí tarah us ke ghar ká mukhtár hai, aur us ká ghar ham hain, basharte ki apní díleri aur ummed ká fakhr ákhir tak mazbúti se qáim rakkhen. ⁷ Pas jis tarah kí Rúhu'l Quds farmátá hai,

^a Agar áj tum us kí áwáz suno,

^b To apne dílon ko sakht na karo, jis tarah kí gussa díláne ke waqt

Ázmáish ke din jangal men kiyá thá;

⁹ Jahán tumháre báp dádon ne mujhe jánchá aur ázmáyá.

Aur chális baras tak mere kám dekhe.

¹⁰ Isí liye main us pusht se náráz húa,

Aur kahá, kí In ke dil hamesha gumráh hote rahte hain;

Aur inhon ne merí ráhon ko nahín pahchána;

¹¹ Chunánchi main ne apne gazab men qasam khái,

Kí yih mere áram men dákhil na hone páenge.

^a Zabúr 95. 7-11.

¹² Ai bháiyó, khabardár, tum men se kí ká aísá burá aur beímán díl na ho, jo zinda Khudá se phir jáe: ¹³ balki jis roz tak Áj ká din kahá játá hai, har roz ápas men nasihat kiyá karo, táki tum men se koí gunáh ke fareb men ákar sakhtdíl na ho jáe: ¹⁴ kyúnki ham 'Masih men sharík húa hain, basharte kí apne ibtidái bharose par ákhir tak mazbúti se qáim rahen: ¹⁵ chunánchi kahá játá hai, kí

^b Agar áj tum us kí áwáz suno,

To apne dílon ko sakht na karo.

Jis tarah kí gussa díláne ke waqt kiyá thá.

¹⁶ Kin logon ne áwáz sunkar gussa díláya? kyá un sab ne nahín, jo Músá ke wasíle Mísir se nikle the?

¹⁷ Aur wuh kin logon se chális baras tak náráz rahá? Kyá un se nahín, jinhon ne gunáh kiyá, aur un kí láshen biyábán men parí rahín?

¹⁸ Aur kin kí bábat us ne qasam khái, kí wuh meré áram men dákhil na hone páenge, siwá un ke jinhon ne náfarmání kí? ¹⁹ Garaz ham dekhte hain, kí wuh beímání ke sabab dákhil na ho sake.

Khudá ke haqiqi áram se mahráh rahne ká andesha.

4 ¹ Pas jab us ke áram men dákhil hone ká wa'da báqí hai, to hamen ḍarná cháhiye, aísá na ho kí tum men se koí rahá húa ma'lúm ho. ² Kyúnki hamen bhí un hí kí tarah khushkhabarí sunái gayí. Le-kin sune húa kalám ne un ko is liye kuchh fáida na diyá, kí sunnewálon ke dílon men ímán ke sáth na baithá. ³ Aur ham jo ímán láe, us áram men dákhil hote hain, jis tarah us ne kahá, kí

^c Main ne apne gazab men qasam khái.

^b Zabúr 95. 7.

^c Zabúr 95. 11.

Ki yih mere áram men dákhlil na hone páenge :

go biná e ‘álam ke waqt us ke kám ho chuke the. ⁴ Chunáñchi us rie sátwen din ki bábat kisi mauqa’ par is tarah kahá hai, ki ^a Khudá ne apne sáre kámon ko púra karke ^b sátwen din áram kiya. ⁵ Aur phir is maqám par yih kahtá hai, ki

^o Wuh mere áram men dákhlil na hone páenge.

⁶ Pas jab yih bát báqi hai, ki ba’z us áram men dákhlil hon, aur jin ko pahle khushkhabari sunáí gayi thí, wuh náfarmáni ke sabab se dákhlil na hús ; ⁷ to phir ek kháss din tháhrákar, itní muddat ke ba’d Dáúd ki kitáb men use Áj ká din kahtá hai, jaisá peshtar kahá gaya, ki

^d Agar áj tum us ki áwáz suno,

To apne dilon ko sakht na karo.

⁸ Aur agar Yahoshú’ ne unhen áram men dákhlil kiya hotá, to wuh us ke ba’d dússe din ká zikr na kartá.

⁹ Pas Khudá ki ummat ke liye sabt ká áram báqi hai. ¹⁰ Kyúnki jo us ke áram men dákhlil húa, us ne bhí Khudá ki tarah apne kámon ko púra karke ^b áram kiya.

¹¹ Pas áo, ham us áram men dákhlil hone ki koshish karen, táki un ki tarah náfarmáni karke koí shakhs gir na pare. ¹² Kyúnki Khudá ká kalám zinda aur mu’assir, aur har ek dodhári talvár se ziyáda tez hai, aur ján aur rúh, aur band band, aur gúde gúde ko judá karke guzar játá hai, aur dil ke khayálon aur irádon ko jánchtá hai. ¹³ Aur us se makhluqát ki koí chíz chhipi nahín, balki jis se ham ko kám hai us ki nazaron men sah chízen khulí aur beparda hain.

Math ki kahánat ki khūbidn.

¹⁴ Pas jab hamará ek aisá bará

^a Páldáish 2. 2.

^b Zabúr 2. 7.

^c Yún. kámon se.

^d Zabúr 110. 4.

sardár-káhin hai, jo ásmánon se guzar gaya, ya’ni Khudá ká Betá Yisú’, to áo, ham apne iqrár par qáim rahen. ¹⁵ Kyúnki hamará aisá sardár-káhin nahín, jo hamári kamzorion men hamará hamdard na ho sake, balki sári báton men hamári tarah ázmáyá gaya, táham begunáh rahá. ¹⁶ Pas áo, ham fazl ke takht ke pás dilerí se chalen, táki ham par rahm ho, aur wuh fazl hásil karen jo zarúrat ke waqt hamári madad kare.

⁵ ¹ Kyúnki har sardár káhin ádmíon men se muntakhab hokar ádmíon hi ke liye un báton ke wáste muqarrar kiya játá hai, jo Khudá se ‘iláqa rakhtí hain, táki nazren aur gunáhon ki qurbániáñ guzráne : ² aur wuh nádánon aur gumráhon se narmí ke sáth pesh áne ke qábil hotá hai, is liye ki wuh khud bhí kamzori men mubtilá rahtá hai ; ³ aur isi sabab se us par farz hai, ki gunáhon ki qurbáni jis tarah ummat ki taraf se guzráne, usi tarah apní taraf se bhí chaháe. ⁴ Aur koí shakhs apne áp yih ‘izzat ikhtiyár nahín kartá, jab tak Hárún ki tarah Khudá ki taraf se buláyá na jáe. ⁵ Isi tarah Masih ne bhí sardár-káhin hone ki buzurgí apne taín nahín dí, balki usi ne dí, jis ne us se kahá thá, ki

^o Tú merá Betá hai,

Áj tú mujh se paidá húa :

⁶ chunáñchi wuh dússe maqám par bhí kahtá hai, ki

¹ Tú Malik i Sidq ke tariqe ká

Abad tak káhin hai.

⁷ Us ne apní bashariyat ke dinon men, zor zor se pukárkar aur ánsú bahá bahákar, usi se du’áen aur ílti-jáen kin, jo us ko maut se bachá saktá thá, aur khudátarsi ke sabab

^c Zabúr 95. 11.

^d Yún. guzrániy.

^e Zabúr 95. 7.

us ki suní gayí; ⁸ aur báwujúd Betá hone ke us ne dukh uthá uthákar farmánbardári síkhi; ⁹ aur kámil bankar apne sab farmánbardáron ke liye abadí naját ká bá'is húa; ¹⁰ aur use Khudá ki taraf se Malik i Sidq ke tariqe ke sardár-káhin ká khitáb milá.

Rúhání kshámi ke subah se 'Ibrání Masihion ko nasihat.

¹¹ Is báre men hamen bahut si bátén kahní hain, jin ká samjhána mushkil hai, is liye ki tum únchá sunne lage. ¹² Waqt ke khayál se to tumhen ustád honá cháhíye thá, magar ab is bát ki hájat hai, ki koi shakhs Khudá ke kalám ke ibtidáí usúl* tumhen phirsikháe; aursakht gizá ki jagah tumhen dúdh pine ki hájat par gayí. ¹³ Kyúñki dúdh píte hue ko rástbázi ke kalám ká tajriba nahín hotá, is liye ki wuh bachoha hai. ¹⁴ Aur sakht gizá púri 'umr-wálon ke liye hotí hai, jin ke hawás kám karte karte nek o bad men imtiyáz karne ke liye tēz^b ho gaye hain.

6 ¹ Pas áo, Masíh ki ta'lím ki ibtidáí bátén chhorkar kamál ki taraf qadam barháen, aur murda kámon se tauba karne, aur Khudá par imán lāne kí, ² aur baptism^c, aur háth rakhne, aur murdon ke jī uthne, aur abadí 'adálat ki ta'lím ki bunyád dobára na dálen. ³ Aur Khudá chāhe, to ham yihí karenge. ⁴ Kyúñki jin logon ke dil ek bār raushan ho gaye, aur wuh ásr-ání bakhshish ká maza chakh chuke, aur Rúhu'l Quds men sharik ho gaye, ⁵ aur Khudá ke 'umda kalám, aur áyanda jahán ki quwwaton ká záiqale chuke, ⁶ agar wuh bargashta ho jáen, to unhen tauba ke liye phir nayá banána námumkin hai, is liye

ki wuh Khudá ke Beṭe ko apní taraf se dobára salb dekar 'aláníya zalíl karte hain. ⁷ Kyúñki jo zamín us báris ká páni pí letí hai, jo us par bār bār hotí hai, aur un ke káramad sabzi páida kartí hai, jin ki taraf se us ki káshṭ bhí hotí hai, wuh Khudá ki taraf se barakat páti hai: ⁸ aur agar jháriyān aur úntkáṭáre ugáti hai, to námaqbul, aur qarib hai ki la'nati ho, aur us ká aujám jaláyá jáná hai.

⁹ Lekin, ai 'azizo. agarchi ham yih bátén kahte hain, táham tum-hári nisbat in se bihtar aur naját-wáli báton ká yaqín karte hain: ¹⁰ is liye ki Khudá beinsáf nahín, jo tumháre kám aur us mahabbat ko bhúl jáe, jo tum ne us ke nám ke wáste is tarah záhír kí, ki muqaddason ki khidmat kí, aur kar rahe ho. ¹¹ Aur ham is bát ke áرزúmand hain, ki tum men se har shakhs púri ummed ke wáste ákhir tak isí tarah koshish záhír kartá rahe: ¹² táki tum sust na ho jáo, balki un kí mánind bano, jo imán aur tahammul ke bá'is wa'don ke wáris hote hain.

¹³ Chunāñchi jab Khudá ne Ibrá-him se wa'da karte waqt qasam kháne ke wáste kisi ko apne se bará na páyá, to apní hí qasam khákar ¹⁴ kahá, ki ¹⁵ 'Yaqínan main tujhe barakaton par barakaten bakhshúngá, aur terí aulád ko bahut barháúngá. ¹⁶ Aur is tarah sabr karke us ne wa'da kí húi chiz ko hásil kiya. ¹⁷ Admí to apne se bare kí qasam kháyá karte hain, aur un ke har qaziye ká ákhirí subút qasam se hotá hai. ¹⁸ Is liye jab Khudá ne cháhá, ki wa'de ke wárison par áur bhí sáf taur se záhír kare, kí merá iráda badal nahín saktá, to

* Yún. ke kalimát ke 'andáir yá istúqádt.

^c Yá istibádog, yá quslog.

^b Yá mashsháq.

^d Paidáish 22. 17.

qasam ko darmiyān men lāyā :
 18 tāki do betabdīl chizon ke bā'is,
 jin ke bāre men Khudā kā jhūth
 bolnā mumkin nahin, hamārī pukhta
 taur se diljam'ī ho jāe, jo panāh
 lena ko is liye daure hain, ki us
 ummed ko, jo sāmne rakkhi hūi
 hai, qabze men lāen ; 19 wuh ha-
 mārī jān kā aisā langar hai, jo
 sābit aur qāim rahtā hai, aur parde
 ke andar tak bhī pahunchtā hai ;
 20 jahān Yisū' hamesha ke liye
 Malik i Sidq ke tariqe kā sardār-
 kāhin bankar, hamārī khātir pesh-
 rau ke taur par dākhil hūā hai.

*Malik i Sidq ki kahānat Masih ki abadī
 kahānat ki nazir.*

7 1 Aur yih Malik i Sidq Shālem
 kā bādshāh, Khudā Ta'ālā kā
 kāhin, hamesha kāhin rahtā hai :
 jab Ibrāhīm bādshāhon ko qatl
 karke wāpas ātā thā, to isī ne us
 kā istiqbāl kiya, aur us ke liye
 barakat chāhi ; 2 isī ko Ibrāhīm ne
 sab chizon ki dahyaki di ; yih awwal
 to apne nām ke ma'nī ke muwāfiq
 Rāstbāzi kā Bādshāh hai ; aur phir
 Shālem, ya'nī Sulh^a, kā bādshāh :
 3 yih bebāp, bemān, benasabnāma
 hai, na us ki 'umr kā shurū', na
 zindagi kā ākhir, balki Khudā ke
 Bete ke mushābih thahra.

4 Pas gaur karo ki yih kaisā bu-
 zurg thā, jis ko qaum ke buzurg
 Ibrāhīm ne lūt ke 'umda se 'umda
 māl ki dahyaki di. 5 Ab Lewī ki
 aulād men se jo kahānat kā 'uhda
 pāte hain, un ko hukm hai ki um-
 mat, ya'nī apne bhāiyan se, agarchi
 wuh Ibrāhīm hi ki sulb se paidā hūe
 hon, shari'at ke mutābiq dahyaki
 len : 6 magar jis kā nasab un se judā
 hai, us ne Ibrāhīm se dahyaki li, aur
 jis se wa'de kiye gaye the, us ke liye

barakat chāhi. 7 Aur is men kalām
 nahin ki chhotā bare se barakat pātā
 hai. 8 Aur yahān to marnewāle
 ādmī dahyaki lete hain, magar wa-
 hān wuhī letā hai, jis ke haqq men
 gawāhī dī jāti hai ki zinda hai.
 9 Pas ham kah sakte hain ki Lewī
 ne bhī, jo dahyaki letā hai, Ibrāhīm
 ke zari'e se dahyaki di ; 10 is liye ki
 jis waqt Malik i Sidq ne Ibrāhīm kā
 istiqbāl kiya thā, wuh us waqt tak
 apne bāp ki sulb men thā.

11 Pas agar bani Lewī ki kahānat
 se kāmiliyat hāsīl hofī, (kyūnki usī
 ki mātāhtī men ummat ko shari'at
 mili thī,) to phir kyā hājat thī, ki
 dūsra kāhin Malik i Sidq ke tariqe
 kā paidā ho, aur Hārūn ke tariqe kā
 na ginā jāe ? 12 Aur jab kahānat
 badal gayī, to shari'at kā bhī ba-
 dalnā zarūr hai ; 13 kyūnki jis ki
 bābat yih bāten kahī jāti hain, wuh
 dūsre qabile men shāmil hai, jis
 men se kisī ne qurbānāh ki khid-
 mat nahin ki. 14 Chunānchi zāhir
 hai, ki hamārā Khudāwand Yahū-
 dāh men se paidā hūā^b ; aur is firqe
 ke haqq men Mūsā ne kahānat kā
 kuchh zikr nahin kiya^c. 15 Aur jab
 Malik i Sidq ki māmīnd ek aur aisā
 kāhin paidā honewālā thā, 16 jo jis-
 mānī ahkām ki shari'at ke muwāfiq
 nahin, balki gairfāni zindagi ki qu-
 wat ke mutābiq muqarrar ho, to ha-
 mārā da'wā aur bhī sāf zāhir ho gayā.
 17 Kyūnki us ke haqq men yih ga-
 wāhī dī gayī hai, ki

^a Tū Malik i Sidq ke tariqe kā
 Abad tak kāhin hai.

18 Garaz pahlā hukm kamzor aur
 befāida hone ke sabab se mansūkh
 ho gayā, 19 (kyūnki shari'at ne kisī
 chiz ko kāmīl nahin kiya), aur us ki
 jagah ek bihtar ummed rakkhi gayī,
 jis ke wasile se ham Khudā ke naz-

^a Yā Itmīnān.

^b Yūn. kāhinoy ki bābat kuchh nahin kahā.

^b Yā ugā, yā tulā' hūd.

^c Zabūr 110. 4.

dfk já sakte hain. ²⁰ Aur chúnki Masih ká taqarrur bagair qasam ke na húa, ²¹ (kyúnki wuh to bagair qasam ke káhin muqarrar húa hain, magari yih qasam ke sáth us kí taraf se húa, jis ne is kí bábat kabá, kí

Khudáwand ne qasam khái hai, aur us se phirgá nahín, kí

Tú abad tak káhin hai ;)

²² Isí liye Yisú' ek bihtar 'ahd ká zámín thahrá. ²³ Aur chúnki maut ke sabáb qáim na rah sakte the, is liye wuh to bahut káhin muqarrar húa; ²⁴ magar chúnki yih abad tak qáim rahnewálá hai, is liye is kí kahánat lázawál hai. ²⁵ Isí liye jo us ke wasíle se Khudá ke pás áte hain, wuh unhen púri naját de saktá hai, kyúnki wuh un kí shafá'at ke liye hamesha zinda hai.

²⁶ Chunánchíaisá hísardár-káhin hamáre láiq bhí thá, jo pák, aur beriyá, aur bedág ho, aur gunahgáron se judá, aur ásmánon se baland kiya gayá ho; ²⁷ aur un sardár-káhinon kí unáinid is ká muhtáj na ho, kí har roz pahle apne gunáhon aur phir ummat ke gunáhon ke wáste qurbánián charháe; kyúnki ise wuh ek hí bár kar guzrá, jis waqt apne áp ko qurbán kiya. ²⁸ Is liye kí shari'at to kamzorádmíon ko sardár-káhin muqarrar kartí hai; magar us qasam ká kalám jo shari'at ke ba'd khái gayí, us Bete ko muqarrar kartá hai, jo hamesha ke liye kámil kiya gayá hai.

Purána 'ahd chandroa thá; Masih abadí 'ahd ká darmiyáni thahrá.

8 ¹ Ab jo báten ham kah rahe hain, un men se bari bát yih hai, kí Hamára aisá sardár-káhin hai, jo ásmánon par Kibriyá ke takht kí dahini taraf já baithá, ² aur maqdis aur us haqiqí kháme ká

khádim hai, jise Khudáwand ne khará kiya hai, na insán ne. ³ Aur chúnki har sardár-káhin nazren aur qurbánián guzranne ke wáste muqarrar hotá hai: is liye zarúr húa, kí is ke pás bhí guzranne ko kuchh ho. ⁴ Aur agar wuh zámín par hotá, to hargiz káhin na hotá, is liye kí shari'at ke muwáfíq nazr guzrannewále maujud hain, ⁵ jo ásmáni chízon kí naql aur 'aks kí khidmat karte hain; chunánchí jab Músá khaima banána ⁶ ko thá, to use yih hidáyat húi, kí ⁷ Dekh, jo namúna tujhe pahár par dikháya gayá thá, usí ke mutábíq sab chízen banána. ⁸ Magar ab us ne is qadr bihtar khidmat pái, jis qadr us bihtar 'ahd ká darmiyáni thahrá, jo bihtar wa'don kí bunyád par qáim kiya gayá hai. ⁹ Kyúnki agar pahlá 'ahd benuqs hotá, to dúsré ke liye mauqa' na dhúndhá játá. ¹⁰ Pas wuh un ke nuqs batákar kahtá hai, kí

¹¹ Khudáwand farmátá hai, Dekh, wuh din áte hain,

Kí main Isráil ke gharáne, aur Yahúdáh ke gharáne se ek nayá 'ahd bándhúngá;

¹² Yih us 'ahd kí manind na hogá, jo main ne un ke bápádáon se us din bándhá thá,

Jab mulk í Mísr se níkal láne ke liye un ká háth pakrá thá;

Is wáste kí wuh mere 'ahd par qáim nahín rahe,

Aur Khudáwand farmátá hai, kí Main ne un kí taraf kuchh tuwajjuh na kí.

¹³ Phir Khudáwand farmátá hai, kí Jo 'ahd Isráil ke gharáne se Un dinon ke ba'd bándhúngá, wuh yih hai, kí

Main apne qánún un ke zihn men dálúngá,

Aur un ke dilon par likhúngá;

^a Yún. *púra karno.*

^b Khurí, 25. 40.

^c Yirmayáh 31. 31-34.

Aur main un ká Khudá húngá,
 Aur wuh merí ummat hongé :

¹¹ Aur har shakhs ko apne ham-
 watan

Aur apne bhái ko yih ta'álm dení
 na paregí, kí Tú Khudáwand ko
 pahchán ;

Kyúñki chhote se bare tak, sab
 mujhe ján lenge ;

¹² Is liye kí main un kí narástíon
 par rahm karúngá,

Aur un ke gunáhon ko phir kabhí
 yád na karúngá.

¹³ Jab us ne nayá 'ahd kahá, to
 pahle ko puráná t̥hahráyá. Aur jo
 chíz puráni aur muddat kí ho játi
 hai, wuh miṭne ke qarib hotí hai.

*Puráne 'ahd kí qurbáníon se dil kí
 safái nahín hotí thí.*

9 ¹ Garaz, pahle 'ahd men bhí
 'ibádat ke ahkám the, aur aísá
 maqdis jo duniyáwí thá ; ² ya'ní ek
 khaima banáyá gayá thá ; agle men
 chirágdán, aur mez, aur nazr kí
 rotíyán thín ; aur use Pák makán
 kahte hain. ³ Aur dúsre parde ke
 pichhe wuh khaima thá, jise Pák-
 tarín kahte hain ; ⁴ us men sone ká
 'údsos ^a, aur chárón taraf sone se
 mandhá húa 'ahd ká sandúq thá ;
 is men mann se bhará húa ^b ek sone
 ká martabán, aur phulá phalá húa
 Hárún ká 'asá, aur 'ahd kí takhtíán
 thín ; ⁵ aur us ke úpar jalál ke ka-
 rúbi the, jo kaffáragáh par sáya
 karte the : in báton ke mufassal
 bayán karne ká yih mauqa' nahín.
⁶ Jab yih chízen is tarah ban chukín,
 to pahle khaima men to káhin har
 waqt dákhlil hote, aur 'ibádat ká
 kám anjám dete hain. ⁷ Magar
 dúsre men sirf sardár-káhin hí sál
 bhar men ek bár játá hai ; aur bagair

khún ke nahín játá ; jise apne
 wáste aur ummat kí bhúl chúk
 ke wáste guzrántá hai. ⁸ Is se
 Rúhu'l Quds ká yih ishára hai, kí
 jab tak pahlá khaima khará hai,
 pák makán kí ráh záhír nahín húi.
⁹ Wuh khaima maujúda zamáne ke
 liye ek misál hai ; aur is ke bamújib
 aísí nazren aur qurbánián guzrání
 játi thín, jo 'ibádat karnewále ko
 dil^c ke ítibár se kámil nahín kar
 saktín ; ¹⁰ is liye kí wuh sirf kháne
 píne, aur tarah tarah ke guslon^d kí
 biná par jismáni ahkám hain, jo
 isláh ke waqt tak muqarrar kiye
 gaye hain.

*Masih ne apní ek lí kámil qurbáni se
 gunáh ko dúr kiyá.*

¹¹ Lekin jab Masih áyanda kí^e
 achchhi chízon ká sardár-káhin ho-
 kar áyá, to us buzurgtar aur kámil-
 tar khaima kí ráh se jo háthon ká
 baná húa, ya'ní is duniyá' ká, nahín ;
¹² aur bakron aur bachhron ká
 khún lekar nahín, balki apná hí
 khún lekar, pák makán men ek hí
 bár dákhlil ho gayá, aur abadí khalási
 karáí^f. ¹³ Kyúñki jab bakron aur
 bailon ke khún aur gáe kí rákh ná-
 pákon par chhirke jáne se záhiri^h
 pákizagí hásil hotí hai ; ¹⁴ to Masih
 ká khún jis ne apne úp ko azalí Rúh
 ke wasíle Khudá ke sámne be'aib
 qurbán kar diyá, tumháreⁱ dilon^k
 ko murda kámon se kyún na pák
 karegá, táki zinda Khudá kí 'ibádat
 karen. ¹⁵ Aur isí sabab se wuh naye
 'ahd ká darmiyáni hai, táki us maut
 ke wasíle se jo pahle 'ahd ke waqt
 ke qusturon kí mu'áfi^l ke liye húi
 hai, buláe hús log wa'de ke bamújib
 abadímírás ko hásil karen. ¹⁶ Kyúñ-
 kí jahán wasíyat hai, wahán wasí-

^a Yá dhúp jaláne kí qurbángáh.

^d Yá ítibádon.

^b Yún. jism kí.

^e N. dē hāt.

^f N. hamdare.

^g Yún. mann rakhtá húa.

^h Yún. khlíqat.

ⁱ Yá kámshansoy.

^c Yá kámshans.

^d Yún. hásil kí.

^e Yún. máshmas.

yat karnewále ki maut bhi sábit honi zarúr hai. ¹⁷ Is liye ki wasiyat maut ke ba'd hi jári hoti hai, aur jab tak wasiyat karnewálá zinda rahtá hai, us ká ijrá nahin hotá. ¹⁸ Isi liye pahlá 'ahd bhi bagair khún ke nahin bándhá gayá. ¹⁹ Chunán-chi jab Músá tamám ummat ko shari'at ká har ek hukm suná chuká, to bachhron aur bakron ká khún lekar, pání, aur lál ún, aur zúfá ke sáth, us kitáb aur tamám ummat par chhirká diyá, ²⁰ aur kahá, ki ²¹ Yih us 'ahd ká khún hai, jis ká hukm Khudá ne tumháre liye diyá hai. ²² Aur isi tarah us ne khaime aur 'ibádat ki tamám chizon par khún chhirká. ²³ Aur taqriban sári chizen shari'at ke mutábiqu khún se pák ki játi hai, aur bagair khún baháe mu'áfi nahin hoti.

²³ Pas zarúr thá, ki ásmáni chizon ki naqlen to in ke wasile se pák ki jáen; magar khud ásmáni chizen in se bihtar qurbánion ke wasile se. ²⁴ Kyúnci Masih us háth ke banáe húa pák makán men dákhl nahin húa, jo haqiqi pák makán ká namúná hai, balki ásmán hi men dákhl húa; táki ab Khudá ke rúbarú hamári khátir házir ho: ²⁵ yih nahin ki wuh apne áp ko bár bár qurbán kare, jis tarah ki sardár-káhin pák makán men har sál dúsre ká khún lekar játá hai; ²⁶ warna biná e 'álam se lekar us ko bár bár dukh úthána zarúr hotá: magar ab zamánon ke ákhir men ek bár záhir húa, táki apne áp ko qurbán karne se gunáh ke miñá de. ²⁷ Aur jis tarah ádmion ke liye ek bár marná aur us ke ba'd 'adálat ká honá muqarrar hai; ²⁸ isi tarah Masih bhi ek bár bahut logon

ke gunáh útháne ke liye qurbán hokar, dúsrí bár bagair gunáh ke, naját ke liye un ko dikhái degá, jo us ki ráh dekhte hai.

Masih ki kámil qurbáni, aur nayá 'ahd.

IO ¹ Kyúnci shari'at jis men áyanda ki achchhi chizon ká 'aks hai, aur un chizon ki aslí súrat nahin, un ek hi tarah ki qurbánion se, jo har sál bilá nága guzráni játi hai, pás ánewálon ko hargiz kámil, nahin kar sakti. ² Warna un ká guzránná kyún mauqúf na ho játá? Is liye ki jab 'ibádat karnewále ek bár pák ho játe, to phir un ká dil^e unhen gunahgár na thahrátá. ³ Balki wuh qurbániñ sál ba sál gunáhon ko yád diláti hai. ⁴ Kyúnci mumkin nahin ki bailon aur bakron ká khún gunáhon ko dúr kare. ⁵ Isi liye wuh dunyá men áte waqt kahtá hai, ki

⁴ Tú ne qurbáni aur nazr ko pasand na kiyá,

Balki mere liye ek badan taiyár kiyá;

⁶ Púri sokhtaní qurbánion aur gunáh ki qurbánion se tú khush na húa:

⁷ Us waqt main ne kahá, ki Dekh main áyá hún,

(Kitáb ke warqon^e men meri nisbat likhá húa hai.)

Táki, ai Khudá, teri marzi púri karún.

⁸ Úpar to wuh kahtá hai, ki Na tú ne qurbánion aur nazron aur púri sokhtaní qurbánion, aur gunáh ki qurbánion ko pasand kiyá, aur na un se khush húa; hálánki wuh qurbániñ shari'at ke muwáfiqu guzráni játi hai; ⁹ aur phir yih kahtá hai

¹ Yá 16 Kyúnci jaház 'ahd hai, waház 'ahd karnewále ki maut bhi pesh honi cháhíye; 17 is liye ki 'ahd murdon ke upar hi nátiq hotá hai, aur jab tak 'ahd karnewáld zinda rahtá hai us ká ijrá nahin hotá.

² Ebráj 28. 8.

³ Yá kánshans.

⁴ Zabúr 40. 6-8.

⁵ Yún. túmúdr.

ki Dekh main *áyá hún*, *táki terí* marzī *púrī karūn*; garaz wuh pahle ko mauqúf kartá hai, *táki dúsre ko qáim kare*. ¹⁰ Usí marzī ke sabab ham Yisú' Masíh ke jism ke ek hí bār qurbán hone ke wasíle se pák kiye gaye hai. ¹¹ Aur har ek káhin to khare hokar har roz 'ibádat kartá hai, aur ek hí tarah kí qurbáníán bār bār guzrántá hai, jo hargiz gunáhon ko dūr nahín kar saktín : ¹² lekin yih shakhsh hamesha ke liye gunáhon ke wáste ek hí qurbání guzránkár, Khudá kí dahíní taraf já baithá; ¹³ aur usí waqt se muntazir hai, ki us ke dushman us ke pánpwon tale kí chaukí banen; ¹⁴ kyúinki us ne ek hí qurbání charháne se un ko hamesha ke liye kámil kar diyá hai, jo pák kiye játe hai. ¹⁵ Aur Rúhu'l Quds bhí ham ko yihí batátá hai; kyúinki yih kahne ke ba'd, ki

¹⁶ *a* Khudáwand farmátá hai ;

Jo 'ahd main un dinon ke ba'd un se bándhúngá, wuh yih hai, ki Main apne qánún un ke dílon par líkhúngá,

Aur un ke zihn men dálúngá ;

¹⁷ phir wuh yih kahtá hai, ki Un ke gunáhon aur bedíníon ko phir kabhí yád na karúngá.

¹⁸ Aur jab in kí mu'áfi ho gayí hai, to phir gunáh kí qurbání nahín rahí.

Sachchí 'ibádat karne, aur Masíhí iqrár par qáim rahne kí nasíhaten.

¹⁹ Pas ai bháíyo, chúnki hamen Yisú' ke khún ke sabab us nayí aur zinda ráh se pák makán men dákhil hone kí dílerí hai; jo us ne parde ya'ní apne jism men se hokar, hamáre wáste makhsús kí hai; ²¹ aur chúnki hamárá aisá bará káhin hai, jo Khudá ke ghar ká mukhtár hai; ²² to áo, ham sachche díl aur púre ímán ke sáth, aur díl^b ke ílzám ko

^a Yirmayáh 31. 33.

^b Ya kánshans.

dúr karne ke liye dílon par chhínte lekar, aur badan ko sáf pání se dhulwákar, Khudá ke pás chalen; ²³ aur apní ummed ke iqrár ko mazbúti se tháme rahen; kyúinki jis ne wa'da kiya hai, wuh sachchá hai: ²⁴ aur mahabbat aur nek kámon kí targíb देने ke liye ek dúsre ká liház rakkhen; ²⁵ aur ek dúsre ke sáth jama' hone se báz na áen, jaisá ba'z logon ká dastúr hai, balki ek dúsre ko nasíhat karen; aur jis qadr us díin ko nazdík hote húe dekhte ho usí qadr ziyáda kiya karo.

²⁶ Kyúinki haqq kí pahchán hásil karne ke ba'd agar ham ján bújkar gunáh karen, to gunáhon kí kof áur qurbání báqí nahín rahí; ²⁷ hán, 'adálat ká ek haulnák íntizár aur gazabnák átísh báqí hai, jo mukhá-lífon ko khá legí. ²⁸ Jab Músá kí shari'at ká na mánnewálá do ya tín shakhson kí gawáhi se, bagair rahm kiye márá játá hai, ²⁹ to khayál karo ki wuh shakhsh kis qadr ziyáda sazá ke líqí thahregá, jis ne Khudá ke Bete ko pámal kiya, aur 'ahd ke khún ko, jis se wuh pák húa thá, nápak jáná, aur fazl ke Rúh ko be'ízzat kiya. ³⁰ Kyúinki use ham jánte hai, jis ne kahá, ki 'Intiqám lená merá kámi hai, badlá main hí dúngá: aur phir yih, ki ^d Khudá-wand apní ummat kí 'adálat karegá. ³¹ Zinda Khudá ke háthon men parná haulnák bát hai.

³² Lekin un pahle dínon ko yád karo, kí tum ne munawwar hone ke ba'd dukhon kí bari khakhe utháí; ³³ kuchh to yún kí la'n ta'n aur musibaton ke báis tumhárá tamásha baná; aur kuchh yún kí tum un ke sharik húe, jin ke sáth yih badsulúki hotí thí. ³⁴ Chunánchi tum ne qaidíon kí hamdardí bhí kí, aur apne mál ká lut jáná bhí khushi

^c Ietisná 32. 35.

^d Ietisná 33. 36.

se manzúr kiya, yih jánkar ki tum-háre pás ek bihtar aur dáimí milkiyat hai. ³⁵ Pas apní dílerí ko háth se na do, is liye ki us ká bará ajr hai. ³⁶ Kyúнки tumhen sabr karná zarúr hai, táki Khudá ki marzí púrí karke wa‘da ki húi chíz hásil karo.

³⁷ Aur ab bahut hí thorí muddat búqí hai, ki

^a Ánewálá áegá, aur der na karegá.

³⁸ Aur merá rástbáz banda imán se jítá rahegá:

Aur agar wuh haṭegá, to merá dil us se khush na hogá.

³⁹ Lekin ham hatnewále nahín ki halák hon, balki imán rakhnewále hain ki jún bacháen.

Puráne ‘Ahd ke dindáron kí nazíren dekar, imán ki haqíqat aur us kí futuḥát ká bayán.

II ¹ Ab imán unmed kí húi chízon ká ítimád, aur andekhi chízon ká subút hai. ² Kyúнки usi kí bábat buzurgon ke haq men aḥeḥhí gawáhi dí gayí. ³ Ímán hí se ham ma‘lúm karte hain, ki ‘álam Khudá ke kahne se bane hain; yih nahín, ki jo kuchh nazar átá hai záhiri chízon se baná ho. ⁴ Ímán hí se Hábil ne Qayin se afzal qurbáni Khudá ke liye guzráni; aur usi ke sabab us ke rástbáz hone kí gawáhi dí gayí; kyúнки Khudá ne us kí nazron kí bábat gawáhi dí: aur agarchi wuh mar gayá hai, táham usi ke wasíle se ab tak kalám kartá hai. ⁵ Ímán hí se Hanok uṭhá liyá ^b gayá, táki maut ko na dekhe; aur chúnki Khudá ne use uṭhá liyá ^b thá, is liye us ká patá na milá: kyúнки uṭháe jáne se ^c peshtar us ke haq men yih gawáhi dí gayí thí, ki yih Khudá ko pasand áyá hai: ^d aur bagair imán ke us ko pasand áná

námumkin hai: is liye ki Khudá ke pás ánewále ko imán láná cháhiye, ki wuh maujúd hai, aur apne tálibon ko badlá detá hai. ⁷ Ímán hí ke sabab se Nuh ne un chízon kí bábat, jo us waqt tak nazar na áti thín, hidáyat pákar, Khudá ke kḥauf se apne gharáne ke bacháo ke liye kishtí banái; jis se us ne dunyá ko mujrim ṭhahráyá, aur us rástbázi ká wáris húa, jo imán se hai. ⁸ Ímán hí ke sabab se Ibráhim jab buláyá gayá, to hukm mánkar us jagah chalá gayá, jise mírás men lenewálá thá; aur agarchi jántá na thá, ki main kahán játá hún, táham rawána ho gayá. ⁹ Ímán hí se us ne wa‘da kiye húe mulk men is tarah musáfirána taur par búd obásh kí, ki goyá gair mulk hai, aur Izháq aur Ya‘qúb samet jo us ke sáth usí wa‘de ke wáris the, kḥaimon men sukúnat kí. ¹⁰ Kyúнки wuh us píedár ^d shahr ká ummedwár thá. jis ká mi‘már aur banánewálá Khudá hai. ¹¹ Ímán hí se Sáráh ne bhí sinn í yás ke ba‘d hámila hone kí táqat pái, is liye ki us ne wa‘da karnewále ko sachchá júná: ¹² pas ek shakhs se jo murda sá thá, ásmán ke sitáron ke barábar kasír, aur samundar ke kenáre kí ret ke barábar beshumár aulád paidá húi.

¹³ Yih sab imán kí hálát men mare, aur wa‘da kí húi chízen na pún, magar dúr hí se unhen dekhkar khush húe ^e, aur iqrár kiya, ki ham zamin par pardesi aur musáfir hain. ¹⁴ Jo aisi báten kahte hain, wuh záhir karte hain, ki ham apne watan kí talásh men hain. ¹⁵ Aur jis mulk se, wuh níkal áe the, agar us ká khayál karte, to unhen wápas jáne ká mauqa thá. ¹⁶ Magar haqíqat men wuh ek bihtar, ya‘ní

^a Habaqúq 2. 3. 4.

^b Yún. muntaqíl kiya.

^c Yún. muntaqíl hone.

^d Yún. bunyádwále.

^e Yún. sakám kiya.

ásmání, mulk ke mushtáq the. Isí liye Khudá un se, ya'ní un ká Khudá kahláne se, sharmáyá nahín: chunánchi us ne un ke liye ek shahr taiyár kiya.

¹⁷ I'mán hí se Ibráhím ne ázmáish ke waqt Izháq ko nazr guzráná: aur jis ne wa'don ko sach mán liyá thá, wuh us ikláute ko nazr karne lagá, ¹⁸ jis kí bábat yih kahá gayá thá, kí Izháq hí se terí nasl kahláegi: ¹⁹ kyúnki wuh samjhá, kí Khudá murdon men se jiláne par bhí qádir hai: chunánchi un hí men se tamsíl ke taur par wuh use phir milá. ²⁰ I'mán hí se Izháq ne honewálí bátón kí bábat bhí Ya'qúb aur 'Esáú dono ko du'á dí. ²¹ I'mán hí se Ya'qúb ne marte waqt Yúsuf ke dono beṭon men se har ek ko du'á dí, aur apne 'asá ke sire par sahará lekar sijda kiya. ²² I'mán hí se Yúsuf ne, jab wuh marne ke qarib thá, baní Isráíl ke khuruj ká zikr kiya, aur apní haq-diyon kí bábat hukm diya. ²³ I'mán hí se Músá ke mán báp ne us ke paidá hone ke ba'd tén mahíne tak us ko chhipáe rakkhá; kyúnki unhon ne dekhá kí bachcha khúbsúrat hai, aur wuh bádsháh ke hukm se na dare. ²⁴ I'mán hí se Músá ne bare hokar Fir'aun kí beṭí ká beṭá kahláne se inkár kiya; ²⁵ is liye kí us ne gunáh ká chandroza lutf utháne kí nisbat, Khudá kí ummat ke sáth men badsulúki ká bardásht karná ziyáda pasand kiya; ²⁶ aur Masih ke liye la'n ta'n utháne ko Misr ke khazánon se barí daulat jáná; kyúnki us kí nigáh ajr páne par thí. ²⁷ I'mán hí se us ne, bádsháh ke gusse ká khauf na karke, Misr ko chhor diya, is liye kí wuh andekhe ko goya dekhkar sábitqadam rahá. ²⁸ I'mán hí se us ne Fásah karne

^a Yún. unheṭ.

^b N. ázmáish men pare; áre se chhre gaye.

aur khún chhirakne par 'amal kiya, táki pahlaṭon ká halák karne-wálá baní Isráíl ko 'á háth na lagáe. ²⁹ I'mán hí se wuh Bahr i Qulzum se is tarah guzar gaye, jaise khushk zamín par se, aur jab Misrion ne yih qasd kiya to dúb gaye. ³⁰ I'mán hí se Yariho kí shahrpanáh, jab sát din tak us ke gird phir chuke, to gir parí. ³¹ I'mán hí se Ráháb fá-hisha náfarmánon ke sáth halák na húi, kyúnki us ne jásúson ko amn serakkhá thá. ³² Ab áur kyá kahún? Itní fursat kahán kí Gid'on, aur Bárág, aur Shimshon, aur Yiftah, aur Dáúd, aur Samwíl, aur áur nabíon ká ahwál bayán karún? ³³ Unhon ne imán hí ke sabab se bádsháha-ton ko maghúb kiya, rástbázi ke kám kiye, wa'da kí húi chízon ko hásil kiya, sheron ke munh band kiye, ³⁴ ág kí tezi ko bujháya, talwár kí dhár se bach nikle, kamzori men zoráwar hue, larái men bahádur bane, gairon kí faujon ko bhagá diya. ³⁵ 'Auraton ne apne murde phirke zinda páe; ba'z már kháte kháte mar gaye, magar rihái manzúr na kí, táki un ko bihtar qiyámat nasib ho; ³⁶ ba'z tháṭthon men uráe jáne, aur kore kháne, balki zanjíron men bándhe jáne aur qaid men parne se ázmáe gaye; ³⁷ sangsár kiye gaye; áre se chhre gaye; ázmáish men pare^b; talwár se máre gaye; bheron aur bakriyon kí khal orhe hue, muhtájí men, musibat men, badsulúki kí hálát men máre máre phire; ³⁸ dunyá un ke láiq na thí; wuh jangalon, aur paháron, aur gáron, aur zamín ke garhon men áwara phirá kiye. ³⁹ Aur agarchi in sab ke haqq men imán ke sabab se achchhi gawáhi dí gayí, táham unhen wa'da kí húi chíz na milí; ⁴⁰ is liye kí Khudá ne peshbíní karke hamáre

liye koī bihtar chīz tajwīz kī thī, tāki wuh hamāre bagair kāmīl na kiye jāen.

Dukh uṭhākar bhī imāndār rahne kī nasīhat.

12 ¹ Pas jab ki gawāhon kā aīsā barā bādāl hamen ghere hūe hai, to āo ham bhī har ek bojh, aur us gunāh ko jo hamen āsūnī se uljhā letā hai dūr karke, us daur men sabr se dauren, jo hamen darpesh hai; ² aur imān ke bānī aur kāmīl karnewāle Yisū ko takte rahen, jis ne us khushī ke liye ^a jo us kī nazaron ke sāmne thī, sharmindagī kī parwā na kärke, salīb kā dukh sahā, aur Khudā ke takht kī dahinī taraf jā baithā. ³ Pas us ko gaur karo, jis ne apne haqq men burāī karnewāle gunahgāron kī^b is qadr mukhālafat kī bardāshst kī; tāki tum bedil hokar himmat na hāro. ⁴ Tum ne gunāh se lūne men ab tak aīsā muqābala nahīn kiya, jis men khūn bahā ho. ⁵ Aur tum us nasīhat ko bhūl gaye, jo tumhen farzandon kī tarah kī jāti hai, kī

“Ai mere bete, Khudāwand kī tambīh ko nāchīz na jān,

Aur jab wuh tujhe inalāmat kare, to bedil na ho;

⁶ Kyūnki jis se Khudāwand mahabbat rakhtā hai, use tambīh bhī kartā hai,

Aur jis ko betā banā letā hai, us ke koṛe bhī lagatā hai.

⁷ Tum jo kuchh dukh sahte ho wuh tumhāri tarbiyat^c ke liye hai. Khudā farzand jānkar tumhāre sāth sulūk kartā hai; wuh kaun sā betā hai, jise bāp tambīh nahīn kartā? ⁸ Aur agar tumhen wuh tambīh na kī gayī, jis men sab

sharīk hain, to tum harāmzāde thahre, na bete. ⁹ Ilāwa is ke, jab hamāre jismānī bāp hamen tambīh karte the, aur ham un kī ta‘zīm karte rahe, to kyā rūhon ke Bāp kī is se ziyāda tābi‘dārī na karen, jis se ham zinda rahen? ¹⁰ Wuh to thore dinon ke wāste apnī samajh ke muwāfiq tambīh karte the, magar yih hamāre fāide ke liye kartā hai, tāki ham bhī us kī pākizagī men shāmil ho jāen.

¹¹ Aur bi‘lfi‘l har qism kī tambīh khushī kā nahīn, balki gam kā ba‘is ma‘lūm hotī hai: magar jo us ko sahte sahte puṭhta ho gaye hain, un ko ba‘d men chain ke sāth rāstbāzī kā phal bakhshī hai.

¹² Pas dhīle hāthon aur sust ghuṭnon ko durust karo; ¹³ aur apne pānwon ke liye sidhe rāste banāo, tāki langrā berāh na ho, balki shifā pāe.

¹⁴ Sab ke sāth mel milāp rakhne, aur us pākizagī ke tālib raho, jis ke bagair koī Khudāwand ko na dekhegā. ¹⁵ Gaur se dekhte raho ki koī shakhs Khudā ke fazl se mahrūm na rah jāe; aīsā na ho ki koī karwī jar phūṭkar tumhen dukh de, aur us ke sabab se aksar log nāpāk ho jāen; ¹⁶ aur na koī harāmkar yā ‘Esāū kī tarah bedīn ho, jis ne ek waqt ke khūne ke ‘iwaz apne pahlāute hone kā haqq bech dālā. ¹⁷ Kyūnki tum jānte ho ki is ke ba‘d, jub us ne barakat kā wāris honā chāhā, to manzūr na hūā, chunāncī us ko niyat kī tabdīlī^c kā mauqa’ na milā, go us ne ānsū bahā bahākar us kī barī talāsh kī.

Kalisiyā kī shirākāt kī barakaton, aur pasandīda ‘ibādāt kārne ke bāre men.

¹⁸ Tum us pahār ke pās nahīn

^a Yā ‘iwaz.

^c Amsāl 3. 11, 12.

^b N. jis ne gunahgāron kī taraf se.

^d Yā tambīh.

^e Yā tauba.

áe, jis ká ohhúná mumkin thá, aur wuh ág se jaltá thá, aur us par káli ghalá, aur tárikí, aur túfán, ¹⁹ aur narsinge ká shor, aur kalám karnewále kí aisí áwáz thí, jis ke sunnewálon ne darǵhwást kí, kí ham se áur kalám na kiyá jáe: ²⁰ kyúnki wuh is hukm kí bardásht na kar sake, kí ^a Agar koí jánwar bhí us pahár ko chhúe, to sangsár kiyá jáe; ²¹ aur wuh nazzára aisá darauná thá, kí Músá ne kahá; Main niháyat darta aur kánpá hún. ²² Balki tum Siyyon ke pahár, aur zinda Khudá ke shahr, ya'ni ásmání Yaráshaleim ke pás, aur lákhon frishton, ²³ aur un pahlaun kí 'ámm jamá'at, ya'ni kalisiyá, jin ke nám ásmán par likhe hain, aur sab ke munsif Khudá, aur kámil kiye hue rást-bázon kí ruhon, ²⁴ aur naye 'ahd ke darmiyáni Yisú, aur chhirkáo ke us khún ke pás áe ho, jo Hábíl ke khún kí nisbat bihtar báten kahtá hai. ²⁵ Khabardár, us kahnewále ká inkár na karná, kyúnki jab wuh log zamin par hidáyat karnewále ká inkár karke na bach sake, to ham ásmán par ke hidáyat karnewále se munh morkar kyúnkar bach sakege? ²⁶ Us kí áwáz ne us waqt to zamin ko hilá diyá: magar ab us ne yih wa'da kiyá hai, kí ^b Ek bár phir main faqat zamin hí ko nahín, balki ásmán ko bhí hilá dúngá. ²⁷ Aur yih 'ibárat, kí Ek bár phir, is bát ko zahir kartí hai, kí jo chizen hilá dí játi hain makhlúq hone ke bá'is tal jáengi, táki behilí chizen qáim rahen. ²⁸ Pas ham wuh bádsháhat pákar jo hilne kí nahín, us fazl ko háth se na den^c, jis ke sabab se pasandída taur par Khudá kí

'ibádat khudátarsi aur khauf ke sáth karen. ²⁹ Kyúnki ^d hamará Khudá khák kar denewáli ág hai.

Chand Masihí nekion kí hidáyat.

13 ¹ Birádarána mahabbat qáim rahe. ² Musáfirparwarí se gáfil na raho: kyúnki isí kí wajh se ba'z ne bekhábári men frishton kí mihmándári kí hai. ³ Qaidion ko is tarah yád rakkho, kí goyá tum un ke sáth qaid ho; aur jin ke sáth badsulúki kí játi hai, un ko bhí yih samajhkar yád rakkho, kí ham bhí jism rakhte hain. ⁴ Byáh karná sab men 'izzat kí bát samjhi jáe, aur bistar bedág rahe; is liye kí Khudá harámkáron aur zánion kí 'adálat karegá. ⁵ Rupaye kí mahabbat se kháli raho; aur jo tumháre pás hai, usí par qaná'at karo; kyúnki us ne khud kahá hai, kí ^e Main tujh se hargiz dasbárdár na húngá, aur kabhi tujhe na chhorúngá. ⁶ Is wáste ham dileri ke sáth kahte hain, kí

'Khudáwand merá madadgar hai: main khauf na karúngá: Insán merá kyá karegá?

Peshwáon kí yálgári, aur tábi'dári karne ke bayán men.

⁷ Jo tumháre peshwá the, aur jinhon ne tumhen Khudá ká kalám sunáyá, unhen yád rakkho; aur un kí zindagi ke anjám par gaur karke un jaise imándár ho jáo. ⁸ Yisú Masih kal, aur áj, balki abad tak yaksán hai. ⁹ Mukhtalif aur begáni ta'limon ke sabab se bhatakte na phiro: kyúnki fazl se dil ká mazbút rahná bihtar hai; na un khurákon se, jin ke isti'mál karnewálon ne kuchh fáida na utháyá. ¹⁰ Hamári ek aisí qurbángáh hai,

^a Khurúj 19. 12, 13.

^d Istisná 4. 24.

^b Haggai 2. 6.

^e Yahoshu' 1. 5.

^c Yá asá ihván mánen.

^f Zabúr 118. 6.

jis men se khaime kī khidmat karnewālon ko khāne kā ikhtiyār nahīn. ¹¹ Kyūnki jin jānwāron kā khūn sardār-kāhin pāk makān men gunāh ke kaffāre ke wāste le jātā hai, un ke jisim khainagāh ke bāhar jālāe jāte haiṅ. ¹² Isī liye Yisū' ne bhī, ummat ko khud apne khūn se pāk karne ke liye, darwāze ke bāhar dukh uṭhāyā. ¹³ Pas āo, us kī zillat ko apne ūpar liye hūe^a khainagāh se bāhar us ke pās chalen. ¹⁴ Kyūnki yahūn hamārā koī qāim rahnewālā shahr nahīn; balkī ham ānewāle shahr kī talāsh men haiṅ. ¹⁵ Pas ham us ke wasīle se hamd kī qurbānī, ya'nī un honṭhon kā phal, jo us ke nām kā iqrār karte haiṅ, Khudā ke liye har waqt charhāyā karen. ¹⁶ Aur bhalāī aur sakhāwat karnī na bhūlo, is liye kī Khudā aīsī qurbānton se khush hotā hai. ¹⁷ Apne peshwāon ke farmānbardār aur tābī' raho, kyūnki wuh tumhārī rūhon ke fāide ke liye un kī tarah jāgte rahte haiṅ, jinhen hisāb denā paregā; tākī wuh khushī se yih kām karen, na ranj se: kyūnki is sūrat men tumhen kuchh fāida nahīn.

¹⁸ Hamāre wāste du'ā karo; kyūnki hamen yaqīn hai, kī hamārā dil^b sāf hai, aur ham har

bāt men nekī ke sāth zindāgi guzārni chāhte haiṅ. ¹⁹ Main tumhen yih kām karne kī is liye āur bhī nasīhat kartā hūn, kī main jald tumhāre pās phir āne pāūn.

Du'ā aur salām.

²⁰ Ab Khudā itminān kā chash-ma^c, jo bheron ke bare charwāhe, ya'nī hamāre Khudāwand Yisū' ko, abadī 'ahd ke khūn ke bā'is murdon men se zinda karke uṭhā lāyā; ²¹ tum ko har nek bāt men kāmīl kare, tākī tum us kī marzī pūrī karo, aur jo kuchh us ke nazdīk pasandīda hai Yisū' Masih ke wasīle se ham men paidā kare; jis kī tamjīd abadu'l ābād hotī rahe. *Āmīn.*

²² Ai bhāīyo, main tum se iltimās kartā hūn, kī is nasīhat ke kalām kī bardāsht karo; kyūnki main ne tumhen mukhtasar taur par likhā hai. ²³ Tum ko wāzih ho, kī hamārā bhāī Tīmuthiyus rihā ho gayā hai: agar wuh jald ā gayā, to main us ke sāth tum se milūngā.

²⁴ Apne sab peshwāon aur sāre muqaddason se salām kaho. Itāliyawāle tumhen salām kabte haiṅ.

²⁵ Tum sab par fazl hotā rahe. *Āmīn.*^d

^a Yā us ke liye la'n ta'n uṭhākar.

^c Yūn. itminān kā Khudā.

^b Yā kānshans.

^d N. *Āmīn* na dārad

YA'QUB KÁ 'AMM KHATT.

Salám.

I ¹ Khudá ke aur Khudáwand Yisú' Masíh ke bande Ya'qúb kí taraf se, un bárah qabílon ko jo jábajá rahte hain, salám pahunché.

Ázmaishon ke bardásht karne, aur un se fáida útháne ke báre men.

² Ai mere bháiyó, jab tum tarah tarah kí ázmaishon men paro, ³ to is ko yih jánkar kamál khushí kí bát samajhná, ki tumháre imán kí ázmaish sabr paidá kartí hai. ⁴ Aur sabr ko apná púra kám karne do, táki tum púre aur kámil ho jáo, aur tum men kisi bát kí kamí na rahe.

⁵ Dekin agar tum men se kisi men hikmat kí kamí ho, to Khudá se mánge, jo bagair malámat kiye sab ko faiyázi ke sáth detá hai; us ko dí jáegi. ⁶ Magar imán se mánge, aur kuchh shakk na kare; kyúinki shakk karnewálá samundar kí lahr kí mánind hotá hai, jo hawá se bahtí aur uchhaltí hai. ⁷ Aisá ádmí yih na samjhe, ki mujhe Khudáwand se kuchh milegá; ⁸ wuh shakhs dodila hai, aur apní sári bátön * men beqiyám.

⁹ Adná bhái apne á'lá martabe par fakhr kare; ¹⁰ aur daulatmand apní adná hálat par: is liye kí ghás ke phúl kí tarah játá rahegá. ¹¹ Kyúinki súra j nikalte hí sakht dhúp partí, aur ghás ko sukhá detí hai, aur us ká phúl gir játá hai, aur us kí khúbsúratí játi rahtí hai; isí tarah daulatmand bhí apní ráh

* Yá apne sáre chái chalan.

par chalte chalte khák men mil jáegá ^b.

¹² Mubáarak wuh shakhs hai, jo ázmaish kí bardásht kartá hai: kyúinki jab maqbúl thahrá, to zindagi ká wuh táj hásil karegá, jis ká Khudáwand ne apne mahabbat karnewálon se wa'da kiyá hai. ¹³ Jab koí ázmáyá jáe, to yih na kahe, ki meri ázmaish Khudá kí taraf se hotí hai; kyúinki na to Khudá badí se ázmáyá já saktá hai, aur na wuh kisi ko ázmátá hai: ¹⁴ hán, har shakhs apní hí khwáhishon men khinchkar aur phanskar ázmáyá játá hai. ¹⁵ Phir khwáhish hámila hokar gunáh ko jantí hai; aur gunáh jab barh chuká to maut paidá kartá hai. ¹⁶ Ai mere piyáre bháiyó, fareb na kháná. ¹⁷ Har achchhí bakhshish, aur har kámil in'ám úpar se hai, aur núron ke. Báp kí taraf se miltá ^c hai, jis men na koí tabdíli ho saktí hai, aur na gardish ke sabab us par sáya partá hai. ¹⁸ Us ne apní marzí se hamen kalám i haqq ke wasile se paidá kiyá, táki us kí makhlúqat men se ham ek tarah ke pahle phal hon.

Khudá ke kalám par 'amal karne ke báre men.

¹⁹ Ai mere piyáre bháiyó, yih bát tum jánte ho. Pas har ádmí sunne men tez, aur bolne men dhírá, aur gusse men dhímá ho; ²⁰ kyúinki insán ká gussa Khudá kí rástbázi ká kám nahin kartá. ²¹ Is liye sári najá-

^b Yún. murjá jáegá.

^c Yún. utartá.

sat, aur badī ke fuzle ko dūr karke, us kalām ko halīmī se qabūl kar lo, jo dil men boyā gayā, aur tumhārī rūhon ko najāt de saktā hai. ²² Lekin kalām par 'amal karnewāle bañō, na mahz sunnewāle jo apne āp ko dhokā dete hain. ²³ Kyūnki jo koī kalām kā sunnewālā ho, aur us par 'amal karnewālā na ho, wuh us shakhs kī mānind hai, jo apnī qudratī surāt āīne men dekhātā hai: ²⁴ is liye kī wuh apne āp ko dekhkar chalā jātā, aur fauran bhūl jātā hai kī main kaisā thā. ²⁵ Lekin jo shakhs āzādī kī kāmīl sharī'at par gaur se nazar kartā rahtā hai, wuh apne kām men is liye barakat pāegā, kī sunkar bhūltā nahīn, balkī 'amal kartā hai. ²⁶ Agar koī apne āp ko dīndār samjhe, aur apnī zabān ko lagām na de, balkī apne dil ko dhokā de, to us kī dīndārī bātīl hai. ²⁷ Hamāre Khudā aur Bāp ke nazdīk khālīs aur be'aib dīndārī yih hai, kī yatīmōn aur bewa 'auratōn kī musibat ke waqt un kī khabar len, aur apne āp ko dunyā se bedāg rakkhen.

Masīhī mahabbat betarafdār honī chāhiye.

2 ¹ Ai mere bhāīyo, hamāre Khudāwand Zu'ljalāl Yisū' Masīh kā imān tum men tarafdārī ke sāth na ho. ² Kyūnki agar ek shakhs to sone kī angūthī aur 'umda poshāk pahine hue tumhārī jamā'at men āe, aur ek garīb ātīmī maile kuchaile kapre pahine hue āe; ³ aur tum us 'umda poshāk-wāle kā lihāz karke kaho, kī Tū yahān achchhī jagah baith; aur us garīb shakhs se kaho, kī Tū wahān kharā rah, yā mere pānwōn kī chaukī ke pās baith; ⁴ to kyā tum ne āpas men tarafdārī na kī, aur

badnīyat munsif na bane? ⁵ Ai mere piyāre bhāīyo, suno; kyā Khudā ne is jahān ke garībōn ko imān men daulatmand, aur us bādshāhat kā wāris hone ke liye barguzida nahīn kiya, jis kā us ne apne mahabbat karnewālōn se wa'da kiya hai? ⁶ Lekin tum ne garīb ātīmī kī be'izzatī kī. Kyā daulatmand tum par zulm nahīn karte, aur wuhī tumhen 'adālatōn men ghasītkar nahīn le jātē? ⁷ Kyā wuh us buzurg nām par kufr nahīn bakte, jis se tum nāmzād ho? ⁸ Tāham, agar tum is nawishte ke mutābiq, kī ⁹ Apne parausī se apnī mānind mahabbat rakh, us bādshāhī sharī'at ko purā karte ho, to achchhā karte ho; ¹⁰ lekin agar tum tarafdārī karte ho, to gunāh karte ho; aur sharī'at tum ko qusūrwar^b thahrātī hai. ¹⁰ Kyūnki jis ne sārī sharī'at par 'amal kiya, aur ek hī bāt men khatā kī, wuh sārī bātōn men qusūrwar thahrā. ¹¹ Is liye kī jis ne yih kahā, kī 'Zinā na kar, usī ne yih bhī kahā, kī 'Khūn na kar. Pas agar tū ne zinā to na kiya, magar khūn kiya, taubhī tū sharī'at kā 'udūl karnewālā thahrā. ¹² Tum un logōn kī tarah kalām bhī karo aur kām bhī karo, jin kā āzādī kī sharī'at ke muwāfiq insāf hogā. ¹³ Kyūnki jis ne rahm nahīn kiya, us kā insāf bagair rahm ke hogā. Rahm insāf par gālīb ātā^d hai.

Imān a'māl ke bagair bekār hai.

¹⁴ Ai mere bhāīyo, agar koī kahe, kī Main imāndār hūn, magar 'amal na kartā ho, to kyā fāida? Kyā aisā imān use najāt de saktā hai? ¹⁵ Agar koī bhāī yā bahin nangī ho, aur un ko rozāna rotī kī kamī ho, ¹⁶ aur tum men se koī un se kahe,

^a Ahbār 19. 18.

^g Khurūj 20. 14 13.

^b Yā 'udūl karnewālī.

^d Yūn. insāf ke muqābale men fāfir kartā.

ki Salámatí ke sáth jáo, garm aur ser raho; magar jo chízen tan ke liye darkár hai, wuh unhen na de, to kyá fáida? ¹⁷ Isí tarah ímán bhí, agar us ke sáth a'mál na hon, to apní zát se murda hai. ¹⁸ Balki koí kah saktá hai, ki Tú to ímándár hai, aur main 'amal karnewálá hún: tú apná ímán bagair a'mál ke to mujhe dikhá; aur main apná ímán a'mál se tujhe dikháúngá. ¹⁹ Tú is bát par ímán rakhtá hai, ki Khudá ek hí hai; khaír, ekchhá kartá hai: shayátin bhí ímán rakhte, aur thartharáté hai. ²⁰ Magar ai nikamme ádmí, kyá tú yih bhí nahín jántá^a, ki ímán bagair a'mál ke bekár hai? ²¹ Jab hamáre báp Ibráhím ne apne beté Izháq ko qurbángáh par qurbán kiyá, to kyá wuh a'mál se rástbáz na tháhrá? ²² Pas tú ne dekh liyá ki ímán ne us ke a'mál ke sáth milkar asar kiyá, aur a'mál se ímán kámil húa; ²³ aur yih nawishta púra húa, ki ^b Ibráhím Khudá par ímán láyá^c, aur yih us ke liye rástbázi giná gayá, aur wuh Khudá ká dost^d kahláyá. ²⁴ Pas tum ne dekh liyá, ki insán sirf ímán hí se nahín, balki a'mál se rástbáz tháhrta hai. ²⁵ Isí tarah Ráhab fáhisha bhí, jab us ne qásidon ko apne ghar men utára, aur dúsrí ráh se rukhsat kiyá, to kyá a'mál se rástbáz na tháhrí? ²⁶ Garaz, jaise badan bagair rúh ke murda hai, waise hí ímán bhí bagair a'mál ke murda hai.

Zabán ko lagám देने के बारे में.

3 ¹ Ai mere bháiyó, tum men se bahut se ustád na banen, kyún-ki jánte ho, ki ham jo ustád haiñ ziyáda sazá páenge; ² is liye ki

ham sab ke sab aksar khatá karte haiñ. Kámil shakhs wuh hai, jo báton men khatá na kare; wuh sáre badan ko bhí qábú men rakh^e saktá hai. ³ Jab ham, apne qábú men karne ke liye, ghoron ke munh men lagám de dete haiñ, to un ke sáre badan ko bhí ghumá sakte haiñ. ⁴ Dekho, jaház bhí, agarchi bare bare hote haiñ, aur tez hawáon se cháláe játe haiñ, táham ek niháyat chhotí sí patwár ke zarí'e se mnáñhí kí marzi ke muwáfíq ghumáe játe haiñ. ⁵ Isí tarah zabán bhí ek chhotá sá 'uzw hai, aur barí shekhí mártí hai. Dekho thori sí ág se kitne bare jangal men ág lag játi hai. ⁶ Zabán bhí ek ág hai; zabán hamáre a'zá men sharrát ká ek 'álam hai, aur sáre jism ko dág lagáti hai, aur dáira e dunyá^f ko ág lagá deti hai, aur jahannam kí ág se jalti rahti hai. ⁷ Kyúnki har qism ke chaupáe^g, aur parand, aur kíre makaure, aur daryái jánwar to insán ke qábú men á sakte haiñ, aur áe bhí haiñ: ⁸ magar zabán ko koí ádmí qábú men nahín kar saktá; wuh ek balá hai, jo kabhi ruktí hí nahín; zahr í qátíl se bhari hui hai. ⁹ Isí se ham Khudáwand aur Báp kí hamd karte haiñ; aur isí se ádmion ko, jo Khudá kí súrat par paidá hue haiñ, baddu'á dete haiñ. ¹⁰ Ek hí munh se mubárakbád aur baddu'á nikaltí hai. Ai mere bháiyó, aisá na honá cháhíye. ¹¹ Kyá chashme ke ek hí munh se mithá aur khárrí pání nikaltá hai? ¹² Ai mere bháiyó, kyá anjir ke darakh^t men zaitún, aur angúr men anjir paidá ho sakte haiñ? Isí tarah khárrí chashme^h se mithá pání nahín nikal saktá.

^a Yún. kyá tujhe yih jánná mansúr hai?

^b Yá Ibráhím ne Khudá ká yaqín kiyá.

^c Yún. paidáish ke pahiye.

^d Yá khalílulláh.

^e Yún. jánwar.

^b Paidáish 15. 6.

^c Yún. lagám de.

^h Yún. pání.

Sachchī āsmānī hikmat ke bayān men.

¹³ Tum men dānā aur samajhdār kaun hai? jo aisā ho, wuh apne kāmōn ko nek chāl chalan ke wasile se us hilm ke sāth zāhir kare jo hikmat se paidā hotā hai. ¹⁴ Lekin agar tum apne dil men sakht hasad aur tafriqe rakhte ho, to haqq ke khilāf na shekhi māro, na jhūth bolo. ¹⁵ Yih hikmat wuh nahīn, jo ūpar se utartī hai, balki dunyawī, aur nafsānī, aur shaitānī hai. ¹⁶ Is liye ki jahān hasad aur tafriqa hotā hai, wahān fasād aur har tarah kā burā kām bhī hotā hai. ¹⁷ Magar jo hikmat ūpar se ūtī hai, awwal to wuh pāk hotī hai, phir milansār, halīm, aur tarbiyatpizir, rahm aur achchhe phalon se ladī hūī, betaraf-dār^a, aur beriyā hotī hai. ¹⁸ Aur sulh karānewālōn ke liye rāstbāzī kā phal sulh ke sāth boyā jātā hai.

Khudgarāzī aur dunyawī niyat ke khilāf.

4 ¹ Tum men larāiyān aur jhagre kahān se ā gaye? Kyā un khwāhishōn^b se nahīn, jo tumhāre a'zā men fasād kartī hai? ² Tum khwāhish karte ho, aur tumhen miltā nahīn: khūn aur hasad karte ho, aur kuchh hāsīl nahīn kar sakte; tum jhagarte aur larō ho; tumhen is liye nahīn miltā, ki māngte nahīn; ³ tum māngte ho, aur pāte nahīn, is liye ki burī niyat se māngte ho, tāki apnī 'aish o 'ishrat men kharch karo. ⁴ Ai zinā karnewā liyo, kyā tumhen nahīn ma'lūn, ki dunyā se dostī rakhnī Khudā se dushmanī karnī hai? Pās jo koī dunyā kā dost bannā chāhtā hai, wuh apne āp ko Khudā kā dushman banātā hai. ⁵ Kyā tum yih samajhte ho, ki

kitāb i muqaddas befāida kahtī hai?^c Jis rūh ko us ne hamāre andar basāyā hai, kyā wuh aisi ārzū kartī hai, jis kā anjām hasad ho? ⁶ Wuh to ziyāda taufiq bakhshatā hai. Isi liye yih āyā hai, ki ⁷ Khudā magrūrōn kā muqābala kartā hai, magar firotanōn ko taufiq bakhshatā hai. ⁸ Pas Khudā ke tābi' ho jāo; aur Iblīs kā muqābala karo, to wuh tum se bhāg jāegā. ⁹ Khudā ke nazdik jāo, to wuh tumhāre nazdik āegā. Ai gunahgāro, apne hāthon ko sūf karo; aur ai dodilo, apne dilōn ko pāk karo. ¹⁰ Afsos aur mātām karo, aur roo: tumhāri hānsī mātām se badal jāe, aur tumhāri khushī udāsī se. ¹¹ Khudāwād ke sāmne firotanī karo, wuh tumhen sarbāland karegā.

Badgoī, aur dunyawī shekhi, aur zulm ke khilāf nashihatē.

¹¹ Ai bhāiyo, ek dūse ki badgoī na kare. Jo apne bhāi ki badgoī kartā, yā bhāi par ilzām lagātā hai, wuh shari'at ki badgoī kartā, aur shari'at par ilzām lagātā hai; aur agar tū shari'at par ilzām lagātā hai, to shari'at par 'amal karnewālā nahīn, balki us par hākinī^e thahrā. ¹² Shari'at kā denewālā aur hākin to ek hī hai, jo bachāne aur halāk karne par qādir hai; tū kaun hai, jo apne parusī par ilzām lagātā hai?

¹³ Tum jo yih kahte ho, ki Ham āj yā kal fulān shahr men jākar wahān ek baras thahrengē, aur saudāgarī karke nafa^f ūthāenge; ¹⁴ aur yih jānte nahīn ki kal kyā hogā; zarā suno to. Tumhāri zindagī chiz hī kyā hai? Bukhārāt kā sū hāl hai; abhī nazar āe, abhī gāib ho gaye. ¹⁵ Bajāe is ke tumhen yih

^a Yā betagāiyur.

^b Yūn. un lazzatōn yā us 'aish o 'ishrat.

^c Yā kitāb i muqaddas men yih 'ibarat befāida dī hai, ki.

^d Amsāl 3. 34.

^e Yā ilzām lagānewālā.

kahná oháhiye, ki Agar Khudáwand cháhe, to ham zinda bhí rahenge, aur yih yá wuh kám bhí karenge. ¹⁶ Magar ab tum apní shekhíon par fakhr karte ho; aisá sab fakhr burá hai. ¹⁷ Pas jo koi bhaláí karní jántá hai, aur nahín kartá, us ke liye yih gunáh hai.

5 ¹ Ai daulatmando, zará suno to; tum apní musibatón par jo ánewálí hain roo aur wáwailú karo. ² Tumhárá mál bigar gayá, aur tumhárí poshákon ko kírá khá gayá. ³ Tumháre sone chándí ko zang lag gayá; aur wuh zang tum par gawáhí degá, aur ág ki tarah tumhárá gosht kháegá. Tum ne akhír zamáne men khazána jama' kiyá hai. ⁴ Dekho, jin mazdúron ne tumháre khet káte, un kí wuh mazdúrí jo tum ne dagá karke rakh chhorí, chillátí hai, aur fasl kátne-wálon kí faryád Rabbu'l afwáj ke kánon tak pahunch gayí hai. ⁵ Tum ne zamín par 'aish o 'ishrat kí, aur maze uráe; tum ne apne dílon ko zabh ke din motá táza kiyá. ⁶ Tum ne rástbáz shakhs ko qusúrwár thahráyá aur qatl kiyá; wuh tumhárá muqábala nahín kartá.

Tarah tarah kí nasíhaten.

⁷ Pas ai bháíyo, Khudáwand kí ámad tak sabr karo. Dekho, kisán zamín kí qimátí paidáwár ke intizár men pahle aur vichhle menh ke barsane tak sabr karke ráhtá hai. ⁸ Tum bhí sabr karo, aur apne dílon ko mazbút rakkho; kyúñki Khudáwand kí ámad qaríb hai. ⁹ Ai bháíyo, ek dúse kí shikáyat na karo, táki tum sazá na páo: dekho, munsíf darwáze par khará hai. ¹⁰ Ai bháíyo, jin nabíon ne Khudáwand ke nám se kalám kiyá, un ko dukh uṭháne, aur sabr karne ká namúna

samjho. ¹¹ Dekho, sabr karnewálon ko ham mubáarak kahte hain: tum ne Aiyúb ke sabr ká hál to suná hí hai, aur Khudáwand kí taraf se jo is ká anjám húá, use bhí ma'lúm kar liyá, jis se Khudáwand ká bahut tars aur rahm záhir hotá hai.

¹² Magar ai mere bháíyo, sab se barhkar yih hai, kí qasam na kháo; na ásmán kí, na zamín kí, na kisi aur chiz kí, balki hán kí jagah hán karo, aur nahín kí jagah nahín, táki sazá ke láiq na thahro.

¹³ Agar tum men koi musibat-zada ho, to du'á mánge. Agar khush ho, to hamd ke gít gáe. ¹⁴ Agar tum men koi bímár ho, to kalisiyá ke buzurgon^a ko buláe, aur wuh Khudáwand ke nám se us ko tel malkar, us ke liye du'á mángen; ¹⁵ jo du'á imán ke sáth hogí, us ke bá'is bímár bach jáegá, aur Khudáwand use uṭhá khará karegá, aur agar us ne gunáh kiye hon, to un kí bhí mu'áfi ho jáegí. ¹⁶ Pas tum ápas men ek dúse se apne apne gunáhon ká iqrár karo; aur ek dúse ke liye du'á mángo, táki shifá páo. Rástbáz kí du'á ke asar se bahut kuchh ho saktá hai. ¹⁷ Eliyyáh hamará hamtabí'at insán thá; us ne bare josh se du'á kí, kí menh na barse; chunáñchi sárhe tén baras tak zamín par menh na barsá. ¹⁸ Phir us ne du'á kí, to ásmán se pání barsá, aur zamín men paidáwár húí.

¹⁹ Ai mere bháíyo, agar tum men koi ráh i haqq se gumráh ho jáe, aur koi us ko pher láe, ²⁰ to wuh yih ján le^b, kí jo koi kisi gunahgár ko us kí gumráhí se pher láegá, wuh ek ján^c ko maut se bacháegá, aur bahut se gunáhon par parda dálegá.

^a Yá gribsutíron.

^b N. to yih ján lo.

^c N. apní ján.

PATRAS KÁ PAHLÁ 'ÁMM KHATT.

Du'á e khair.

I ¹ Patras ki taraf se, jo Yisú' Masih ká rasúl hai, un musáfron ke nám jo Puntus, Galatiya, Kappadukiya, Ásiya aur Bithuniya men jábajá rahte hain, ² aur Khudá Báp ke 'ilm i sábiq ke muwáfiq, Rúh ke pák karne se, farmánbardár hone aur Yisú' Masih ká khún chhirke jáne ke liye barguzída húa hain:

Fazl aur itminán tumhen ziyáda hásil hotá rahe.

Masihí naját aur ummed ká shukriya.

³ Hamáre Khudáwánd Yisú' Masih ke Khudá aur Báp kí hamd ho, jis ne Yisú' Masih ke murdon men se jī uthne ke bá'is apní barí rahmat se hamen zinda ummed ke liye naye sire se paidá kiya, ⁴ táki ek gairfání, aur bedág, aur lázawál mirás ko hásil karen; ⁵ wuh tumháre wáste, jo Khudá kí qudrat se imán ke wasile us naját ke liye, jo ákhiri waqt men zahir hone ko taiyár hai, hifázat kiye játe ho, ásmán par mahfúz hai. ⁶ Is ke sabab tum khushí manáte ho, agar-chi ab chand roz ke liye zarúrat kí wajh se, tarah tarah kí ázmá'is' on ke sabab gamzada ho; ⁷ aur yih is liye hai, ki tumhárá ázmá'ya húa imán ^a, jo ág se ázmáe húa fání sone se bhí bahut hí beshqímat hai, Yisú' Masih ke zuhúr ke waqt ta'rif aur jalál aur 'izzat ká bá'is thahre: ⁸ us se tum bedekhe mahabbat rakhte ho, aur, agar-chi is waqt us

^a Yún. tumháre imán kí ázmá'ish.

ko nahín dekhte, táham us par imán lákar aisi khushí manáte ho, jo bayán se báhar aur jalál se bhari hai; ⁹ aur apne imán ká maqsad, ya'ní rúhon kí naját, hásil karte ho. ¹⁰ Isí naját kí bábat un nabíon ne barí talásh aur tahqíq kí, jinhon ne us fazl ke báre men jo tum par hone ko thá, nubuwwat kí. ¹¹ Unhon ne is bát kí tahqíq kí, ki Masih ká Rúh, jo un men thá, aur peshtar se Masih ke dukhon kí, aur un ke ba'd ke jalál kí gawá'hí detá thá, wuh kaun se aur kaise waqt kí taraf ishára kartá thá. ¹² Un par yih zahir kiya gayá, ki wuh na apní, balki tumhári khidmat ke liye yih báten kahá karte the, jin kí khabar ab tum ko un kí ma'rifat milí, jinhon ne Rúhu'l Quds ke wasile jo ásmán par se bhejá gayá, tum ko khushkhabarí dí; aur firishte bhí in báton par gaur se nazar karne ke mushtáq hain.

Masihí ummed aur mahabbat kí nasihat.

¹³ Is wáste apní 'aql kí kamar bándhkar, aur hoshyár hokar, us fazl kí kámil unmed rakkho, jo Yisú' Masih ke zuhúr ke waqt tum par honewálá hai; ¹⁴ aur farmánbardár farzand hokar apní jahálat ke zamáne kí purání khwáhishon ke tábi' na bano ^b; ¹⁵ balki jis tarah tumhárá bulánewálá pák hai, usí tarah tum bhí apne sáre chál chalan men pák bano; ¹⁶ kýú'nkí likhá hai, kí 'Pák ho, is liye kí main pák hún. ¹⁷ Aur

^b Yún. hamshakl na ho.

^c Ahbár-11. 44.

jab ki tum Báp kahkar us se du'á mángte ^a ho, jo har ek ke kám ke muwáfíq bagair tarafdári ke insáf kartá hai, to apní musáfirat ká zamána khauf ke sáth guzáro : ¹⁸ kyúñki tum jánte ho, ki tum-hará níkamámá chál chalan jo báp-dádon se chalá átá thá, us se tum-hári khalási fání chízon, ya'ní sone chándí ke zarí'e se nahín húi ; ¹⁹ balki ek be'aib aur bedág barre, ya'ní Masih ke beshqímat khún se ; ²⁰ us ká 'ilm to biná e 'álam ke peshtar se thá, magar zuhúr akhír zamáne men tumhári khátir húa, ²¹ ki us ke wasíle se Kḥudá par ímán láe ho, jis ne us ko murdon men se jiláyá, aur jalál baḥshá, táki tum-hará ímán aur ummed Kḥudá par ho. ²² Chúnki tum ne haqq kí tábi'dári se apne dílon ko pák kiyá hai, jis se bháiyon kí beriyá mahabbat paidá húi, is liye dílon o ján se ápas men bahut mahabbat rakkho ; ²³ kyúñki tum fání tukhm se nahín, balki gaírfání se, Kḥudá ke kalám ke wasíle, jo zinda aur qáim hai, naye sire se paidá húa ho. ²⁴ Chunánchi

^b Har bashar ghás kí mánind hai, Aur us kí sári shán o shaukat ghás ke phúl kí mánind :

Ghás to súkh játi hai, aur phúl gir játi hai ;

²⁵ Lekin Kḥudáwand ká kalám abad tak qáim rahegá. Yih wuhí khushkhabari ká kalám hai, jo tumhen sunáyá gayá thá.

Masihion ko Kḥudá kí haikal aur káhin banná cháhiye.

2 ¹ Pas har tarah kí badkḥwáhí, aur sáre fareb, aur riyákári, aur hasad, aur har tarah kí badgoí ko dúr karke, ² nauzád bachchon

kí mánind khális rúhání dúdh ke mushtáq raho, táki us ke zarí'e se naját hásil karne ke liye barthe jáo ; ³ agar tum ne Kḥudáwand ke mihrbán hone ká maza chakkhá hai : ⁴ us ke, ya'ní ádmíon ke radd kiye húa, par Kḥudá ke chune húa aur qímatí zinda patthar ke pás ákar, ⁵ tum bhí zinda pattharon kí tarah rúhání ghar bante játe ho, táki káhinon ká muqaddas firqa banakar, aisi rúhání qurbánián charháó, jo Yisú' Masih ke wasíle se Kḥudá ke nazdík maqbúl hoti hain. ⁶ Chunánchi kitáb i muqaddas men áyá hai, kí

^c Dekho, main Siyyon men kone ke sire ká chuná húa aur qímatí patthar ^d rakhtá hún :

Jo us par ímán láegá, hargiz sharminda na hogá.

⁷ Pas tum ímán lánewálon ke liye to wuh qímatí hai ^e : magar ímán na lánewálon ke liye

^f Jis patthar ko iní'maron ne radd kiyá,

Wuhí kone ke sire ká patthar ho gayá ;

⁸ aur,

^g Thes lagne ká patthar, aur ṭhokar kháne kí chaṭán húa :

kyúñki wuh náfarmán hokar kalám se ṭhokar kháte hain : aur isi ke liye muqarrar bhí húa the. ⁹ Lekin tum ek barguzída nasl, sháhi káhinon ká firqa, muqaddas qaum, aur aisi ummat ho, jo Kḥudá kí kháss milkíyat hai, táki us kí khúbíán záhir karo, jis ne tumhen táriki se apní 'ajib raushni men buláyá hai : ¹⁰ pahle tum koí ummat na the, magar ab Kḥudá kí ummat ho : tum par rahmat na húi thí, magar ab tum par rahmat húi.

^a Yún. us ko pukárite.

^b N. Siyyon men ek chund húa patthar, ya'ní kone ká qímatí síra.

^c Yá us se 'ázzat hai.

^d Yasha'yáh 40. 6. 8.

^e Zebúr 118. 22.

^f Yasha'yáh 28. 16.

^g Yasha'yáh 8. 14.

Gair-gaumon men har tarah ki nek chál chalne ki hidáyat.

11 Ai piyáro, main tumhári minat kartá hún, ki tum apne ap ko pardesí aur musáfir jánkar un jismání khwáhishon se parhez karo, jo rúh se laráí rakhtí hai¹² aur gair-gaumon men apná chál chalan nek rakkho; táki jin báton men wuh tumhen badkár jánkar tumhári badgóí karte hain, tumháre nek kámon ko dekhke, unhí ke sabab muláhiize ke din Khudá kí baráí karen.

13 Khudáwánd kí khátir insán ke har ek intizám^a ke tábí^b raho: bádsháh ke, is liye ki wuh sab se buzurg hai; 14 aur hákimon ke, is liye ki wuh badkáron kí sazú aur nekokáron kí taríf ke liye us ke bheje húe hain; 15 kyúñki Khudá kí yih marzí hai, ki tun nekí karke nádán ádmion kí jahálat kí báton ko band kar do: 16 aur apne ap ko ázád jáno; magar is ázádí ko badí kú parda na banáo, balki apne ap ko Khudá ká banda jáno. 17 Sab kí 'izzat karo. Birádarí se mahabat rakkho. Khudá se dāro. Bádsháh kí 'izzat karo.

18 Ai naukaro, bare khauf se apne nálikon ke tábí^b raho; na sirf nekon aur halímon hí ke, balki badmizájon ke bhí. 19 Kyúñki agar koi Khudá ke khayál se, beinsáfi ke bá'is dukh uthákar, taklífon kí bardásht kare, to yih pasandída hai. 20 Is liye kí agar tum ne gú'áh karke mukke kháe, aur sabr kiya, to kaun sá fakhr hai? hán, agar nekí karke dukh páte, aur sabr karte ho, to yih Khudá ke nazdík pasandída hai. 21 Aur tun isí ke liye buláe gaye ho: kyúñki Masíh bhí tumháre wáste dukh uthákar

tumhen ek namúna de gayá hai, táki us ke naqsh i qadam par chalo.

22 Na us ne gunáh kiya, aur na us ke munh se koi mahr kí bát niklí: 23 na wuh gáliyán khákar gáli detá thá; aur na dukh pákar kisi ko dhamkátá thá; balki apne ap ko sachche insáf karnewále ke sipurd kartá thá: 24 wuh ap hamáre gunáhon ko apne badan par liye húe salib^b par charh gayá, táki ham gunáhon ke i'tibár se markar rást-bázi ke i'tibár se jien; aur usí ke nuár kháne se tum ne shifá pái. 25 Kyúñki pahle tum bheron kí tarah bhatakte phirte the; magar ab apní rúhon ke Gallebán aur Nigahbán^c ke pás phir á gaye ho.

3¹ Ai bíwiyo, tum bhí apne apne shauhar ke tábí^b raho; 2 is liye kí agar ba'z un men se kalám ko na mánte hon, taubhí tumháre pákíza chál chalan aur khauf ko dekhkar, begair kalám ke apní apní bíwí ke chál chalan se Khudá kí taraf khinch jáen^d. 3 Aur tumhárá singár zahirí na ho; ya'ní sir gúndhná, aur sone ke zewar, aur tarah tarah ke kapre pahinná; 4 balki tumhári bátini aur poshída insáníyat, hilm aur mizáj kí gurbat kí gairfání áráish se árásta rahe; kyúñki Khudá ke nazdík is kí barí qadr hai. 5 Aur agle zamáne men bhí Khudá par unmed rukhnewáli muqáddas 'auraten apne ap ko isí tarah sanwárti, aur apne apne shauhar ke tábí^b rahtí thin: 6 chunáñchi Sáráh Ibráhím ke hukm men rahti, aur use khudáwánd kuhtí thí; tum bhí agar nekí karo, aur kisi daráwe se na dāro, to us kí betiyún hún.

7 Ai shauharo, tum bhí bíwiyon ke sáth 'aqlmandi se basar karo,

^a Yún. makhlúg.

^b Yún. lukrí.

^c Yá Bishop.

^d Yún. chál chalan ko wasile se nafa^a ho jáen.

aur 'aurat ko názuk zarf jánkar us ki 'izzat karo, aur yún samjho ki ham dono zindagi ki ni'mat ke wáris hain, táki tumhári du'áen ruk na jáen.

Birádarána mahabbat aur Masíh ki pairaui ki nasihatén.

⁸ Garaz, sab ke sab yakdil aur haíndard raho; birádarána mahabbat rakkho; narmdil aur firotan bano; ⁹ badí ke 'iwaz badí na karo; aur gálí ke badle gálí na do; balki is ke bar'aks barakat cháho; kyúñki tum barakat ke wáris hone ke liye buláe gaye ho. ¹⁰ Chúnáñchi

^a Jo koí zindagi se khush honá, Aur achhehe din dekhna cháhe, Wuh zabán ko badí se, Aur honthon ko makr ki bát kahne se báz rakkhe:

¹¹ Badí se kanára kare, aur neki ko 'amal men láe;

Sulh ká tálib ho, aur us kí koshish men rahe.

¹² Kyúñki Khudáwand kí nazar rástbázon kí taraf hai,

Aur us ke kán un kí du'á par lage hain:

Magar badkár Khudáwand kí nigáh men hain.

¹³ Agar tum neki karne men sargarm ho, to tum se badí karnewálá kaun hai? ¹⁴ Aur agar rástbázi kí khátir dukh saho bhi, to tum mu-bárák ho: na un ke daráne se daro, aur na ghabráo; ¹⁵ balki Masíh ko Khudáwand jánkar apne dilon men muqaddas samjho, aur jo koí tum se tumhári ummed kí wajh daryáft kare, us ke jawáb dene ke liye har waqt musta'idd raho, magar hilm aur khauf ke sáth; ¹⁶ aur níyat^b bhi nek rakkho, táki jin báton men

tumhári badgoí hotí hai, un hí men wuh log sharminda hon, jo tumháre Masíhi nek chál chalan par la'n ta'n karte hain. ¹⁷ Kyúñki agar Khudá kí yihí marzí ho, kí tum neki karne ke sabab dukh utháo, to yihí badí karne ke sabab dukh utháne se bihtar hai. ¹⁸ Is liye kí Masíh ne bhi, ya'ní rástbáz ne náráston ke liye, gunáhon ke bá'is ek bár dukh utháya,^c táki ham ko^d Khudá ke pás pahuncháe; wuh jism ke i'tibár se to mára gayá, lekin ruh ke i'tibár se zinda kiyá gayá; ¹⁹ isí men us ne jákar un qaidí ruhon men manáadí kí, ²⁰ jo us agle zamáne men náfarmán thin, jab Khudá Núh ke waqt men tahammul karke thahrá rahá thá, aur wuh kishtí taiyár ho rahí thí, jis par sawár hokar thore se ádmi, ya'ní áth jánen, páni ke wasíle se bachín: ²¹ aur usí páni ká mushábih bhi, ya'ní baptisma^e, Yisú' Masíh ke jí uthne ke wasíle se, ab tumhen bachatá hai; us se jism kí najásat ká dúr karná murád nahín, balki khális níyat^b se Khudá ká tálib honá murád hai; ²² wuh ásmán par jákar Khudá kí dahiní taraf baithá hai; aur firishte aur ikhtiyárat aur qudraten us ke tábi' kí gayi hain.

4 ¹ Pas jab kí Masíh ne jism ke i'tibár se dukh utháya, to tum bhi aísá hí mizáj ikhtiyár karke hathyárband bano; kyúñki jis ne jism ke i'tibár se dukh utháya, us ne gunáh se faráगत pái, ² táki áyanda ko apní báqi jismáni zindagi ádmion kí khwáhishon ke mutábíq na guzáre, balki Khudá kí marzí ke mutábíq. ³ Is wáste kí gair-qaumon kí marzí ke muwáfiq kám karne, aur shahwatparas-

^a Zabúr 34. 12-16.

^b N. Masíh bhi, ya'ní rástbáz náráston ke liye . . . ek dár mud.

^d N. tum ko.

^b Yá káshane.

^e Yá istibád.

tí, burí khwáshishon, maikhwárlon, náchrang, nashebázlon, aur mak-rúh butparastlon men jis qadr ham ne pahle waqt guzárá, wuhí bahut hai: ⁴ is par wuh ta'ajjub karte hai, ki tum usi sakht bad-chalni tak un ká sáth nahín dete, aur la'n ta'n karte hai. ⁵ Unhen usí ko hisáb dená paregá, jo zindon aur murdon ká insáf karne ko taiyár hai. ⁶ Kyúunki murdon ko bhí khushkhabari isí liye sunái gayí thí, ki jisn ke liház se to ádmion ke mutábíq un ká insáf ho, lekin rúh ke liház se Khudá ke mutábíq zinda rahen.

⁷ Sab chízon ká khátima jald honewálá hai; pas hoshyár raho aur du'á mángne ke liye taiyár. ⁸ Sab se barhkar yih hai, ki ápas men barí mahabbat rakkho, kyúunki mahabbat bahut se gunáhon par parda dál detí hai. ⁹ Bagair bur-buráe ápas men musáfirparwari karo: ¹⁰ jin ko jis jis qadr ní'mat milí hai, wuh use Khudá kí mukh-talíf ní'maton ke achchhe mukh-táron kí tarah ek dústre kí khidmat men sarf karen; ¹¹ agar koi kuchh kahe, to aisá kahe ki goyá Khudá ká kalám hai^a; agar koi khidmat kare, to us táqat ke mutábíq kare, jo Khudá de; táki sab báton men Yisú' Masíh ke wasíle Khudá ká jalál záhir ho: jalál aur saltanat abadul ábad usí kí hai. Amín.

¹² Ai piyáro, jo musibat kí ág tumhári ázmaish ke liye tum uen bharkí hai, yih samajhkar us se ta'ajjub na karo, ki yih ek anokhí bát ham par wáqi' hui hai: ¹³ bal-ki Masíh ke dukhon men jyún jyún sharík ho, khushí karo; táki us ke jalál ke zúhúr ke waqt bhí niháyat khush o khurram ho.

¹⁴ Agar Masíh ke nám ke sabab

tumhen malámat kí játi hai, to tum mubáarak ho; kyúunki jalál ká Rúh, ya'ní Khudá ká Rúh, tum par sáya kartá hai. ¹⁵ Tum men se koi shakhs khúni, yá chor, yá badkár, yá auron ke kám men dastandáz hokar dukh na páe: ¹⁶ lekin agar Masíhí hone ke bá'is koi shakhs dukh páe, to sharmáe nahín, balki is nám ke sabab se Khudá kí barái kare. ¹⁷ Kyúunki wuh waqt á pahunchá hai, ki Khudá ke ghar se 'adálat shurú' ho, aur jab ham hí se shurú' hogí, to un ká kyá anjám hogá, jo Khudá kí khushkhabari ko nahín mánte? ¹⁸ Aur jab rástbáz hí mushkil se naját páegá, to bedín aur gunahgár ká kyá thikáná? ¹⁹ Pas jo Khudá kí marzí ke muwáfíq dukh páte hai, wuh neki karke apní jánon ko wafádár Kháliq ke sipurd karen.

Buzurgon aur jawánon ke fardáz. Firo-tani aur hoshyári kí nasíhat.

5 ¹ Tum men jo buzurg^b hai, main un kí tarah buzurg,^b aur Masíh ke dukhon ká gawáh, aur záhir honewále jalál men sharík bhí hokar, un ko yih nasíhat kartá hún, ² kí Khudá ke us galle kí gallabáni karo, jo tum men hai; láchári se nigabbáni na karo,^c balki Khudá kí marzí ke muwáfíq khushí se; aur nájáiz nafa' ke liye nahín, balki dilí shauq se; ³ aur jo log tumháre sipurd hai, un par hukúmat na jatáo, balki galle ke liye namúna bano; ⁴ aur jab sar-dár Gallabán záhir hogá, to tum ko jalál ká aisá sihrá milegá, jo mur-jháne ká nahín. ⁵ Ai jawáno, tum bhí buzurgon ke tábí raho. Balki sab ke sab ek dústre kí khidmat ke liye firotani se kamarbasta raho; is liye kí Khudá magrúron ká

^a Yún. ke kalíme hai.

^b Yá prístír.

^c N. láchári se nahín.

muqábala kartá hai, magar firota-
non ko taufiq bakhshá hai. ⁶ Pas
Khudá ke qawwí háth ke niche
firotañi se raho, táki wuh tumhen
waqt par sarbaland kare; ⁷ aur
apná sára fikr usí par dál do,
kyúñki us ko tumhárá khayál hai.
⁸ Tum hoshyár aur bedár raho:
tumhárá mukhálif ^a Iblis garajne-
wale shér i bábar kí tarah dhúndh-
tá phirtá hai, ki kis ko phár kháe:
⁹ tum imán men mazbút hokar,
aur yih jánkar us ká muqábala
karo, ki tumháre bhái jo dunyá
men hain, aise hí dukh bhar rahe
hain. ¹⁰ Ab Khudá, jo har tarah
ke fazl ká chashma hai, jis ne tum
ko Masíh men apne abadí jalál ke
liye buláya, tumháre thorí muddat

tak dukh utháne ke ba'd, ap hí
tumhen kámil, aur qáim, aur maz-
bút ^b karegá. ¹¹ Abadu'l ábád usí
kí saltanat rahe. Amín.

Salám aur du'á.

¹² Main ne Silwánus kí ma'rifat,
jo merí dánist men diyánatdár
bhái hai, mukhtasar taur par
likhkar, tumhen nasíhat kí, aur
yih gawáhi dí, ki Khudá ká sach-
chá fazl yihí hai: isí par qáim
raho. ¹³ Jo Bábil men tumhári
tarah barguzida hai, wuh, aur
merá betá Marqus tumhen salám
kahte hain. ¹⁴ Mahabbat se bosa
le lekar ápas men salám karo.

Tum jitne shakhs Masíh men
ho, sab ko itminán hásil hotá rahe.

PATRAS KÁ DÚSRÁ 'ÁMM KĦATT.

*Du'á e khair. Khudá ke fazl ke sabab
se Masíhí nekíon par 'amal karne kí
nasíhat.*

I ¹ Shama'un Patras kí taraf se,
jo Yisú' Masíh ká banda aur
rasúl hai, un logon ke nám jinhon
ne hamáre Khudá aur Munjí Yisú'
Masíh kí rástbázi ke sabab ^c ha-
márá sá qimatí imán páyá hai.
² Khudá, aur hamáre Khudáwánd
Yisú' kí pahchán ke sabab ^c fazl aur
itminán tumhen ziyáda hotá rahe;
³ kyúñki us kí iláhi qudrat ne wuh
sab chizen jo zindagí aur dindári
se muta'alliq hain, hamen us kí
pahchán ke wasíle se 'ináyat kíñ,
jis ne ham ko apne kháss jalál aur

neki ke zarí'e se buláya; ⁴ jin ke
bá'is us ne ham se qimatí aur
niháyat bare wa'de kiye, táki un
ke wasíle se tum us kharábi ^d se
chhútkar, jo dunyá men buri
khwáhish ke sabab se hai, un ke
wasíle se zát i iláhi men sharik ho
jáo. ⁵ Pas isí bá'is tum apní
taraf se kamál koshish karke, apne
imán par neki, aur neki par
ma'rifat, ⁶ aur ma'rifat par par-
hezgári, aur parhezgári par sabr,
aur sabr par dindári, ⁷ aur dindári
par birádarána ulfat, aur biráda-
rána ulfat par mahabbat barháó.
⁸ Kyúñki agar yih báten tum men
maujúd hon, aur ziyáda bhí hotí

^a Yá muddat.

^b N. aur páedár izád.

^c Yá men.

^d Yá fund

jáen, to tum ko hamáre Khudá-wand Yisú' Masih ke pahcháne men bekár aur bephal na hone dengi. ⁹ Aur jis men yih báten na hon, wuh andhú hai, aur kotáhnazar, aur apne pahle gunáhon ke dhoe jáne ko bhúle baithá hai. ¹⁰ Pas, ai bháyo, apne buláwe aur barguzídagi ko sábit karne kí ziyáda koshish karo : kyúinki agar aisá karoge, to kabhi thokar na kháoge : ¹¹ balki is se tum hamáre Khudáwand aur Munj Yisú' Masih kí abadí bádsáhát men barí 'izzat ke sáth ^a dákhil kiye jáoge.

Injil ke wa'don kí sachcháí rasúlon ke musháhide aur Puráne 'Ahdnâme kí peshingoön se sábit hoti hai.

¹² Is liye main tumhen yih báten yád diláne ko hamesha musta-'idd rahúnga; agarchi tum un se wáqif aur us haqq bát par qáim ho, jo tumhen hásil hai. ¹³ Aur jab tak main is khaime men hún, tumhen yád dilá dilákar ubhárná apne úpar wájib samajhtá hún; ¹⁴ kyúinki hamáre Khudáwand Yisú' Masih ke batáne ke muwáfiq mujhe ma'lúm hai, ki mere khaime ke giráe jáne ká waqt jald ánewálá hai. ¹⁵ Pas main aisí koshish karúnga, ki mere intiqál ke ba'd tum in báton ko hamesha yád rakh sako. ¹⁶ Kyúinki jab main ne tumhen apne Khudáwand Yisú' Masih kí qudrat aur ámad se wáqif kiya thá, to dagábúzi kí ghar' húi kahániyon kí pairawí nahín kí thí, balki khud us kí 'azmat ko dekhá thá. ¹⁷ Ki us ne Khudá Báp se us waqt 'izzat aur jalál páyá, jab us afzal jalál men se use yih áwáz áí, ki Yih merá piyará Betá hai, jis se main khush hún : ¹⁸ aur jab ham us ke sáth muqáddas pahár par

^a Yún. *ífrát se.*

the, to ásmán se yih áwáz áti suni. ¹⁹ Aur hamáre pás nabion ká wuh kalám hai, jo ziyáda mu'tabar thahrá; aur tum achchhá karte ho, jo yih samajhkar us par gaur karte ho, ki wuh ek chirág hai, jo andheri^b jagah men raushní bakhshatá hai, jab tak pau na phate, aur subh ká sitára tumháre dilon men na chamke : ²⁰ aur pahle yih ján lo, ki kitáb i muqáddas kí kisi nubuwwat kí bát kí táwíl kisi ke zátí ikhtiyár par mauqúf nahín. ²¹ Kyúinki nubuwwat kí koi bát ádmí kí khwábish se kabhi nahín húi, balki ádmí Rúhu'l Quds kí tahrík ke sabab Khudá kí taraf se bolte the.

Jhúthe ustádon ká zikr.

2 ¹ Aur jis tarah us ummat men jhúthe nabí bhí the, isí tarah tum men bhí jhúthe ustád honge, jo poshída taur par halák karne-wálí bid'aten nikálenge, aur us Málík ká inkár karenge, jis ne unhen mol liya thá, aur apne áp ko jald halákát men dálenge. ² Aur bahutere un kí shahwatparastí kí pairawí karenge; jin ke sabab se ráh i haqq kí badnámí hogí. ³ Aur wuh lálach se báten banákar, tum ko apne nafa' ká sabab thahráenge : aur jo qadím se un kí sazá ká hukm ho chuká hai, us ke áne men kuchh der nahín, aur un kí halákát sotí nahín. ⁴ Kyúinki jab Khudá ne gunáh karnewále frishton ko na chhorá, balki jahannam men bhejkar tárik gáron men dál diya, táki 'adálat ke din tak hirásat men rahen; ⁵ aur na pahlí dunyá ko chhorá, balki bedín dunyá par tufán bhejkar rástbázi ke manadí karnewále Núh ko, ma' áur sáí

^b Yún. *maít.*

ádmíon ke bachá liyá; ⁶ aur Sadom aur 'Amoráh ke shahron ko khák i siyáh kar diyá, aur unhen halákát kí sazá dí, aur áyanda zamáne ke bedínon ke liye já e 'ibrat baná diyá; ⁷ aur rástbáz Lút ko, jo bedínon ke nápak chál chalan se diqq thá, rihái bakhshí, ⁸ (chunáñchi wuh rástbáz un men rahkar. aur un ke beshara' kámon ko dekh dekhkar, aur sun sunkar, goyá har roz apne sachche dil ko shikanje men khenchtá thá); ⁹ to Khudáwand dindáron ko ázináish se nikál lená, aur badkáron ko 'adálát ke din tak sazá men rakhná jántá hai; ¹⁰ khusúsan un ko jo nápak khwáhishon se jism kí pairawí karte hain, aur hukúmat ko náchíz jánte hain. Wuh gustákh, aur khudráe hain, aur 'izzatdaron^a par la'n ta'n karne se nahín darte: ¹¹ báwujúde kí firishte, jo táqat aur qudrat men un se bare hain, Khudáwand ke sámne un par la'n ta'n ke sáth nálísh nahín karte. ¹² Lekin yih log be'aql jánwaron kí mánind hain, jo pakre jáne aur halák hone ke liye haiwán i mutlaq paidá hús hain; jin báton se náwáqif hain, un ke báre men auron par la'n ta'n karte hain; apní kharábí men khud kharáb kiye jáenge; ¹³ dúson ke burá karne ke badle inhín ká burá hogá. In ko din diháre 'aiyáshí karne men maza áta hai; yih dág aur 'aib hain; jab tumháre sáth kháte píte hain, to apní taraf se mahabbat kí ziyáfat karke^b 'aish o 'ishrat karte hain; ¹⁴ un kí áñkhen, jin men zinákár 'auraten^c sáth húi hain, gunáh se ruk nahín saktín; wuh beqayám dílon ko phansáte hain; un ká dil lálach ká mashsháq hai; wuh la'nat kí aulád hain; ¹⁵ wuh

^a Yún. jáldíon.^b N. apní daqábat se.^c Yún. ládd.^d Yá faná

sídhí ráh chhorkar gumráh ho gaye hain, aur Ba'or ke beté Bil'am kí ráh par ho liye hain, jis ne nárástí kí mazdúrí ko 'azíz jáná; ¹⁶ magar apne qusúr par yih malámat úthái, kí ek bezabán gadhí^e ne ádmí kí tarah bolkar, is nabí ko díwánagí se báz rakkhá. ¹⁷ Wuh andhe kúe hain, aur aise kuhar, jise ándhí urátí hai; un ke liye behadd tárkí dhari hai. ¹⁸ Wuh ghamand kí behúda báten bak bakkar, shah-watparastí ke zarí'e se un logon ko jismání khwáhishon men phansáte hain, jo gumráhon men se níkal hí rahe hain; ¹⁹ wuh un se to ázádí ká wa'da karte hain, aur áp kharábí^d ke gulám bane hús hain; kyúñki jo shákhs jis se maglúb hai, wuh us ká gulám hai. ²⁰ Aur jab wuh Khudáwand aur Munjí Yisú^e Masíh kí pahchán ke sabab dunyá kí álúdagíon se chhútkar, phir un men phanse, aur un se maglúb hús, to un ká pichhlá hál pahle se bhí badtar hús. ²¹ Kyún-ki rástbází kí ráh ká ná jánná un ke liye is se bihtar hotá, kí use jánkar us pák hukm se phir játe, jo unhen sauppá gayá thá. ²² Un par yih sachchí masal sádiq áti hai, kí Kuttá apní qai kí taraf rujú^f kartá hai, aur nahláí húi súarní daldal men loñne kí taraf.

Masíh kí dobára ámad kí haqíqat aur us kí taiyári ke báre men.

3 ¹ Ai 'ázizo, ab main tumhen yih dúsrá khatt likhtá hún; aur yáddihání ke taur par dono khatton se tumháre sáf dílon ko ubhártá hún; ² kí tum un báton ko jo pák nabíon ne peshtar kahín, aur Khudáwand aur Munjí ke us hukm ko yád rakkho, jo tumháre rasúlon kí ma'rifat áyá thá: ³ aur

yih pahle ján lo, ki akhír dinon men aise hanší thatthá karnewále áenge, jo apní khwáhishon ke muwáfíq chalenge, ⁴ aur kahenge, ki Us ke áne ká wa'da kahán gayá? kyúñki jab se báp dáadá soe hain, us waqt se ab tak sab kuchh waisá hí hai, jaisá khilqat ke shurú' se thá. ⁵ Wuh to ján bújhkar yih bhúl gaye, ki Khudá ke kalám ke zarí'e se ásmán qadím se maujúd hain, aur zamín pání men se baní, aur pání men qáim hai; ⁶ inhín ke zarí'e se us zamáne ki dunyá dúbkar halák húi. ⁷ Magar is waqt ke ásmán aur zamín usí kalám ke zarí'e se is liye rakkhe hain kí jaláe jáen, aur wuh bedín ádmíon kí 'adálat aur halákat ke din tak mahfúz rahenge.

⁸ Ai 'azízo, yih kháss bát tum par poshída na rahe, kí Khudáwand ke nazdík ek din hazár baras ke bará-bar hai, aur hazár baras ek din ke bará-bar. ⁹ Khudáwand apne wa'de men der nahín kartá, jaisi der ba'z log samajhte hain; balki tumháre báre men tahammul kartá hai, is liye kí kisi kí halákat nahín cháhtá, balki yih cháhtá hai, kí sab kí tauba tak naubat pahunchhe. ¹⁰ Lekin Khudáwand ká din chor kí tarah á jáegá; us din ásmán bare shor gul ke sáth barbúd ho jáenge, aur 'anásir harárat kí shiddat se pighal jáenge, aur zamín aur us par ke kám jal jáenge. ¹¹ Jab yih sab chizen

is tarah pighalnewáli hain, to tumhen pák chál chalan aur dindári men kaisá kuchh honá cháhiye, ¹² aur Khudá ke us din ke áne ká kaisá kuchh muntazir aur mushtáq rahná cháhiye, jis ke bá'is ásmán ág se pighal jáenge, aur 'anásir harárat kí shiddat se gal jáenge. ¹³ Lekin us ke wa'de ke muwáfíq ham naye ásmán aur nayí zamín ká intizár karte hain, jin men rástbázi basí rahegi.

¹⁴ Pas ai 'azízo, chúnki tum in báton ke muntazir ho, is liye us ke sámne itminán kí hálát men bedág aur be'aib nikalne kí koshish karo; ¹⁵ aur hamáre Khudáwand ke tahammul ko naját samjho; chunáuchi hamáre piyáre bhái Paulus ne bhí us hikmat ke muwáfíq jo use 'ináyat húi, tumhen yihí likhá hai; ¹⁶ aur apne sáre khatton men in báton ká zikr kiyá hai; jin men ba'z báten aísí hain, jin ká samajhná mushkil hai, aur jáhil aur beqiyám log un ke ma'non ko bhí, áur sahífon kí tarah khénch táncar, apne liye halákat paidá karte hain. ¹⁷ Pas ai 'azízo, chúnki tum pahle se ágáh ho, is liye hoshyár raho, táki bedínon kí gumráhi kí taraf khénchkar apní mazbútí ko chhoṛ na do; ¹⁸ balki hamáre Khudáwand aur Munjí Yisú' Masíh ke fazl aur pahchán men barhte jáo. Usí kí tamjíd ab bhí ho, aur abad ^b tak hotí rahe. Amín.^c

^a N. dakhárá kiye jáenge.

^b Yún. abad ke din.

^c N. Amín na dárad.

YÚHANNÁ KÁ PAHLÁ ‘ÁMM KHATT

Zindagi ke Kalām ki bábat.

I ¹ Us zindagi ke Kalām ki bábat jo ibtidá se thá, aur jise ham ne suná, aur apní ánkhoñ se dekhá, balki gaur se dekhá, aur apne háthoñ se chhúá; ² (yih zindagi záhir húi, aur ham ne use dekhá, aur us kí gawáhi dete haiñ, aur isi hamesha kí zindagi kí tumhen khabar dete haiñ jo Báp ke sáth thí, aur ham par záhir húi); ³ jo kuchh ham ne dekhá aur suná hai, tumhen bhí us kí khabar dete haiñ, táki tum bhí hamáre sharík ho: aur hamáre shirákát Báp ke sáth, aur us ke Bete Yisú‘ Masíh ke sáth hai. ⁴ Aur yih báten ham is liye likhte haiñ ki hamáre khushí purí ho jáe.

Khudá se, jo núr hai, rifáqat rakhke gunáhoñ ká iqrár karná.

⁵ Us se sunkar jo paigám ham tumhen dete haiñ, wuh yih hai, ki Khudá núr hai, aur us men zará bhí táríki nahín. ⁶ Agar ham kahen, ki hamáre us ke sáth shirákát hai, aur phir táríki men chalen, to ham jhúthe haiñ, aur haqq par ‘amal nahín karte; ⁷ lekin agar ham núr men chalen, jis tarah ki wuh núr men hai, to hamáre ápas men shirákát hai, aur us ke Bete Yisú‘ ká khún hamen tamám gunáh se pák kartá hai. ⁸ Agar ham kahen, ki ham begunáh haiñ, to apne áp ko fareb dete haiñ, aur ham men sachchái nahín. ⁹ Agar apne gunáhoñ ká iqrár karen, to wuh hamáre gunáhoñ ke mu‘áf karne, aur hamen sárf

nárástí se pák karne men sachchá aur ‘ádil hai. ¹⁰ Agar kahen, ki ham ne gunáh nahín kiya, to use jhúthá thahráte haiñ, aur us ká kalām ham men nahín hai.

Gunáhoñ kí mu‘áfí hásil karke Khudá ke hukmoñ par chalná.

2 ¹ Ai mere bachcho, yih báten main tumhen is liye likhtá hún ki tum gunáh na karo. Aur agar koí gunáh kare, to Báp ke pás hamárá ek Madadgár ‘ maujúd hai, ya’ni Yisú‘ Masíh rástbáz; ² aur wuhí hamáre gunáhoñ ká kaffára hai, aur na sirf hamáre hí gunáhoñ ká, balki tamám dunyá ke gunáhoñ ká bhí. ³ Agar ham us ke hukmon par ‘amal karenge, to is se hamen ma‘lúm hogá, ki ham use ján gaye haiñ. ⁴ Jo koí yih kahtá hai, ki Main use ján gayá hún, aur us ke hukmon par ‘amal nahín kartá, wuh jhúthá hai, aur us men sachcháí nahín; ⁵ hán, jo koí us ke kalām par ‘amal kare, us men yaqínan Khudá kí mahabbat kámil ho gayí hai. Hamen isi se ma‘lúm hotá hai, ki ham us men haiñ: ⁶ jo koí yih kahtá hai, ki main us men qáim hún, to cháhiye kí yih bhí usí tarah chale, jis tarah wuh chaltá thá.

Mahabbat ká nayá hukm.

⁷ Ai ‘azizo, main tumhen koí nayá hukm nahín likhtá, balki wuhí puráná hukm, jo shurú‘ se tumhen milá hai: yih puráná hukm wuhí kalām hai, jo tum ne suná hai. ⁸ Phir tumhen ek nayá hukm likhtá hún,

• *Yá Waktí yá Shaf’.*

aur yih bát us par aur tum par sádiq áti hai; kyúñki táríki mittí játi hai, aur haqíqí núr chamakná shurú' ho gayá hai. ⁹ Jo koí yih kahtá hai, ki main núr men hún, aur apne bháí se 'adúwat rakhtá hai, wuh abhí tak táríki hí men hai. ¹⁰ Jo koí apne bháí se mahabbat rakhtá hai, wuh núr men rahtá hai, aur thokar nahín kháñe ^a ká. ¹¹ Lekin jo apne bháí se 'adúwat rakhtá hai, wuh táríki men hai, aur táríki hí men chaltá hai, aur yih nahín jántá ki kahán játi hai; kyúñki táríki ne us kí áñkhen andhí kar dí haiñ.

Dunyá se mahabbat na rakhná.

¹² Ai bachcho, main tumhen is liye likhtá hún ki us ke nám se tumháre gunáhi mu'áf húe. ¹³ Ai buzurgo, main tumhen is liye likhtá hún ki jo ibtidá se hai, use tum ján gaye ho. Ai jawáno, main tumhen is liye likhtá hún ki tum us sharír par gálib á gaye ho. Ai larko, main ne tumhen is liye likhá hai ki tum Báp ko ján gaye ho. ¹⁴ Ai buzurgo, main ne tumhen is liye likhá hai ki jo ibtidá se hai us ko tum ján gaye ho. Ai jawáno, main ne tumhen is liye likhá hai ki tum mazbút ho, aur Khudá ká kalám tum men qáim rahtá hai, aur tum us sharír par gálib á gaye ho. ¹⁵ Na dunyá se mahabbat rakkho, na un chízon se jo dunyá men haiñ. Jo koí dunyá se mahabbat rakhtá hai, us men Báp kí mahabbat nahín. ¹⁶ Kyúñki jo kuchh dunyá men hai, ya'ní jis kí khwáhish, aur áñkhen kí khwáhish, aur zindagí kí shekhí, wuh Báp kí taraf se nahín, balki dunyá kí taraf se hai. ¹⁷ Dunyá aur us kí khwáhish dono mittí játi haiñ, lekin jo Khudá kí marzi par chaltá hai, wuh abad tak qáim rahegá.

^a Yá khiláñe.

^b N. sab ke sab.

Mukhálif i Masíh se khabardár rahná.

¹⁸ Ai larko, yih akhír waqt hai; aur jáisá tum ne suná hai kí mukhálif i Masíh áñewálá hai, us ke muwáliq ab bhí bahut se mukhálif i Masíh paidá ho gaye haiñ; is se ham jáñte haiñ, kí yih akhír waqt hai. ¹⁹ Wuh nikle to ham hí men se, inagar ham men se the nahín; is liye kí agar ham men se hote, to hamáre sáth rahte; lekin níkal is liye gaye kí yih záhír ho, kí wuh sab ham men se nahín haiñ. ²⁰ Aur tumhárá to us Quddús kí taraf se masah kíyá gayá hai, aur tum sab kuchh ^b jáñte ho. ²¹ Main ne tumhen is liye nahín likhá kí tum sachcháí ko nahín jáñte, balki is liye kí tum use jáñte ho, aur is liye ^c kí koí jhúth sachcháí kí taraf se nahín hai. ²² Kaun jhúthá hai síwá us ke jo Yisú' ke Masíh hone ká inkár kartá hai? Mukhálif i Masíh wuhí hai jo Báp aur Bete ká inkár kartá hai. ²³ Jo koí Bete ká inkár kartá hai, us ke pás Báp bhí nahín; jo Bete ká iqrár kartá hai, us ke pás Báp bhí hai. ²⁴ Jo tum ne shurú' se suná hai, wuhí tum men qáim rahe. Jo tum ne shurú' se suná hai, agar wuh tum men qáim rahe, to tum bhí Bete aur Báp men qáim rahoge. ²⁵ Aur jis ká us ne ham se wa'da kíyá, wuh hamesha kí zindagí hai. ²⁶ Main ne yih báten tumhen un kí bábat likhi haiñ, jo tumhen fareb dete haiñ. ²⁷ Aur tumhárá wuh masah jo us kí taraf se kíyá gayá, tum men qáim rahtá hai, aur tum is ke muhtáj nahín, kí koí tumhen síkháe; balki jis tarah wuh masah jo us kí taraf se kíyá gayá, tumhen sab báten síkhátá hai, aur sachcháí hai, aur jhúthá nahín, aur jis tarah us ne tumhen síkháýá, usí tarah tum us men qáim rahte ho ^d. ²⁸ Ga-

^c Yá aur yih bhí.

^d Yá raho.

raz. ai bachcho, us men qáim raho ; táki jab wuh záhír ho, to hamen diléri ho, aur ham us ke áne par us ke sámne sharmina na hon. ²⁹ Agar tum jánte ho ki wuh rástbáz hai, to yih bhí jánte ho ki jo koi rástbázi ke kám kartá hai, wuh us se paidá húa hai.

Khudá ke farzandon ki 'alámaten.

3 ¹ Dekho, Báp ne ham se kaisi mahabbat kí hai, ki ham Khudá ke farzand kahláe ; aur ham hain bhí. Duniya hamen is liye nahín jántí, ki us ne use bhí nahín jáná. ² 'Azízo, ham is waqt Khudá ke farzand hain ; aur abhi tak yih záhír nahín húa ki ham kyá kuchh hongé. Itná jánte hain ki jab wuh záhír hogá, to ham bhí us ki mánind hongé ; kyúinki us ko waisá hí dekhenge, jaisá wuh hai. ³ Aur jo koi us se yih ummed rakhtá hai, apne ap ko waisá hí pák kartá hai, jaisá wuh pák hai. ⁴ Jo koi gunáh kartá hai, wuh shara' ki mukhálafat kartá hai ; aur gunáh shara' ki mukhálafat hí hai. ⁵ Aur tum jánte ho ki wuh is liye záhír húa thá, ki gunáhon ko uthá le jáe ; aur us ki zát men gunáh nahín. ⁶ Jo koi us men qáim rahtá hai, wuh gunáh nahín kartá : jo koi gunáh kartá hai, na us ne use dekhá hai, aur na jáná hai. ⁷ Ai bachcho, kisi ke fareb men na áná : jo rástbázi ke kám kartá hai, wuh us ki tarah rástbáz hai. ⁸ Jo shakhs gunáh kartá hai, wuh Iblís se hai ; kyúinki Iblís shurú' hí se gunáh kartá rahá hai. Khudá ká Betá is liye záhír húa thá, ki Iblís ke kámon ko mitáe. ⁹ Jo koi Khudá se paidá húa hai, wuh gunáh nahín kartá ; kyúinki us ká tukhm us men baná rahtá hai : balki wuh gunáh kar hí nahín saktá, kyúinki Khudá se paidá húa hai. ¹⁰ Isí se

Khudá ke farzand, aur Iblís ke farzand záhír hote hain : jo koi rástbázi ke kám nahín kartá, wuh Khudá se nahín, aur wuh bhí nahín jo apne bhái se mahabbat nahín rakhtá. ¹¹ Kyúinki jo paigám tum ne shurú' se suná, wuh yih hai, ki ham ek dúse se mahabbat rakkhen ; ¹² aur Qayin kí mánind na banen, jo us sharír se thá, aur jis ne apne bhái ko qatl kiyá. Aur us ne kis wáste use qatl kiyá ? Is wáste ki us ke kám bure the, aur us ke bhái ke kám rástí ke the.

Bháiyon ki sachchí mahabbat men Bóp kí razámání.

¹³ Ai bháiyo, agar duniya tum se 'adáwat kartí hai, to ta'ajjub na karo. ¹⁴ Ham jánte hain ki maut se nikalkar zindagi men dákhil ho gaye, kyúinki ham bháiyon se mahabbat rakhte hain. Jo mahabbat nahín rakhtá, wuh maut kí hálát men rahtá hai. ¹⁵ Jo koi apne bhái se 'adáwat rakhtá hai, wuh khúni hai : aur tum jánte ho, ki kisi khúni men hamesha kí zindagi maujúd nahín rahtí. ¹⁶ Ham ne mahabbat ko isí se jáná hai, ki us ne hamáre wáste apní ján de dí : aur ham par bhí bháiyon ke wáste ján dení farz hai. ¹⁷ Jis kisi ke pás duniya ká mál ho, aur wuh apne bhái ko muhtáj dekhkar rahm karne men dareg kare, to us men Khudá kí mahabbat kyúinkar qáim rah saktí hai ? ¹⁸ Ai bachcho, ham kalám aur zabán hí se nahín, balki kám aur sachcháí ke zarf'e se bhí mahabbat karen. ¹⁹ Is se ham jánenge ki haqq ke hain, aur jis bát men hamára dil hamen ilzám degá, us ke báre men ham us ke huzúr apní diljam'í karenge ; ²⁰ kyúinki Khudá hamáre dil se bará hai, aur sab kuchh jántá hai. ²¹ Ai 'azízo, jab

hamará dil hamen^a ilzám nahín detá, to hamen Khudá ke sámne dilerí ho játi hai; ²² aur jo kuchh ham mángte hain, wuh hamen us kí taraf se miltá hai; kyúñki ham us ke hukmon par 'amal karte hain, aur jo kuchh wuh pasand kartá hai, use bajá láte hain. ²³ Aur us ká hukm yih hai, ki ham us ke Bete Yisú' Masih ke nám par imán láen^b, aur jaisá us ne hamen hukm diyá, us ke muwáfiq ápas men mahabbat rakkhen. ²⁴ Aur jo us ke hukmon par 'amal kartá hai, wuh is men, aur yih us men qáim rahtá hai. Aur isí se, ya'ní us Rúh se jo us ne hamen diyá hai, ham jánte hain ki wuh ham men qáim rahtá hai.

Rúhon ko ázmáná.

4 ¹ Ai 'azízo, har ek rúh ká yaqín na karo, balki rúhon ko ázmáo, ki wuh Khudá kí taraf se hain yá nahín; kyúñki bahut se jhúthe nabi dunyá men nikal khare hue hain. ² Khudá ke Rúh ko tum is tarah pahchán sakte ho, ki jo koí rúh iqrár kare ki Yisú' Masih mujassam hokar áyá hai, wuh Khudá kí taraf se hai: ³ aur jo koí rúh Yisú' ká iqrár na kare, wuh Khudá kí taraf se nahín: aur yihí mukhálif i Masih kí rúh hai, jis kí khabar tum sun chuke ho ki wuh ánewáli hai, balki ab bhí dunyá men maujúd hai. ⁴ Ai bachcho, tum Khudá se ho, aur un par galib á gaye ho; kyúñki jo tum men hai, wuh us se bará hai jo dunyá men hai. ⁵ Wuh dunyá se hain, is wáste dunyá kí sí kahte hain, aur dunyá un kí suntí hai. ⁶ Ham Khudá se hain: jo Khudá ko jántá hai, wuh hamári suntá hai; jo Khudá se nahín, wuh hamári nahín suntá. Isí se ham haqq kí rúh aur gumráhí kí rúh ko pahchán lete hain.

^a N. hamen na dárád.

^b Yún. nám ká yaqín karey.

^c Yún. hamre sáth.

Báp kí mahabbat ke sabab se bháiyon se mahabbat rakhná.

⁷ Ai 'azízo, áo ham ek दूसरे se mahabbat rakkhen; kyúñki mahabbat Khudá kí taraf se hai, aur jo koí mahabbat rakhtá hai, wuh Khudá se paidá húa hai, aur Khudá ko jántá hai. ⁸ Jo mahabbat nahín rakhtá, wuh Khudá ko nahín jántá, kyúñki Khudá mahabbat hai. ⁹ Jo mahabbat Khudá ko ham se hai, wuh is se záhir húi, ki Khudá ne apne iklaute Bete ko dunyá men bhejá hai, táki ham us ke sabab se zinda rahen. ¹⁰ Mahabbat is men nahín, ki ham ne Khudá se mahabbat kí, balki is men hai, ki us ne ham se mahabbat kí, aur hamare gunáhon ke kaffáre ke liye apne Bete ko bhejá. ¹¹ Ai 'azízo, jab Khudá ne ham se aisí mahabbat kí, to ham par bhí ek दूसरे se mahabbat karní farz hai. ¹² Khudá ko kabhí kisi ne nahín dekhá: agar ham ek दूसरे se mahabbat karte hain, to Khudá ham men rahtá hai, aur us kí mahabbat hamare dil men kánil ho gayí hai. ¹³ Chúnki us ne apne Rúh men se hamen diyá hai, is se ham jánte hain, ki ham us men qáim rahte hain, aur wuh ham men. ¹⁴ Aur ham ne dekh liyá hai, aur gawáhí dete hain, ki Báp ne Bete ko dunyá ká Munji karke bhejá hai. ¹⁵ Jo koí iqrár kartá hai, ki Yisú' Khudá ká Betá hai, Khudá us men rahtá hai, aur wuh Khudá men. ¹⁶ Jo mahabbat Khudá ko ham se hai, us ko ham ján gaye, aur hamen us ká yaqín hai. Khudá mahabbat hai; aur jo mahabbat men qáim rahtá hai, wuh Khudá men qáim rahtá hai, aur Khudá us men qáim rahtá hai. ¹⁷ Isí sabab se mahabbat ham men^c kánil ho gayí hai, táki hamen 'adálat ke din dilerí ho;

kyúnki jaisá wuh hai, waise hí dunyá men ham bhí hain. ¹⁸ Mahabbat men khauf nahín hotá; balki kámil mahabbat khauf ko dúr kar detí hai, kyúnki khauf se 'azáb hotá hai; aur koí khauf karnewálá mahabbat men kámil nahín húa. ¹⁹ Ham is liye mahabbat karte hain, ki pahle us ne ham se mahabbat kí. ²⁰ Agar koí kahe, ki main Khudá se mahabbat rakhtá hún, aur wuh apne bhái se 'adawat rakkhe, to jhúthá hai; kyúnki jo apne bhái se jise us ne dekhá hai, mahabbat nahín rakhtá, wuh Khudá se bhí, jise us ne nahín dekhá, mahabbat nahín rakh saktá. ²¹ Aur ham ko us ki taraf se yih hukm milá hai, ki jo koí Khudá se mahabbat rakhtá hai, wuh apne bhái se bhí mahabbat rakkhe.

Imán ká phal aur us ká subút.

5 ¹ Jis ká yih imán hai, ki Yisú' hí Masih hai, wuh Khudá se paidá húa hai: aur jo koí wálid se mahabbat rakhtá hai, wuh us kí aulád se bhí mahabbat rakhtá hai. ² Jab ham Khudá se mahabbat rakhte, aur us ke hukmon par 'amal karte hain, to is se ma'lúm ho játá hai, ki Khudá ke farzandon se bhí mahabbat rakhte hain. ³ Aur Khudá kí mahabbat yih hai, ki ham us ke hukmon par 'amal karen; aur us ke hukm sakt nahín. ⁴ Jo koí Khudá se paidá húa hai, wuh dunyá par gálib áta hai; aur wuh galaba, jis se dunyá maglúb húi hai, hamárá imán hai. ⁵ Dunyá ká maglúb karnewálá kaun hai, siwá us shakhs ke jis ká yih imán hai, ki Yisú' Khudá ká Betá hai? ⁶ Yihí hai wuh jo pání aur khún ke wasile se áyá thá, ya'ní Yisú' Masih; wuh na faqat pání ke wasile se^a, balki pání aur

khún dono ke wasile se^b áyá thá; ⁷ aur jo gawáhi detá hai, wuh Rúh hai, kyúnki Rúh sachchái hai. ⁸ Aur gawáhi denewále tén hain, Rúh aur pání aur khún; aur yih tinnon ek hí bát par muttáfíq hain. ⁹ Jab ham ádmion ki gawáhi qabúl kar lete hain, to Khudá kí gawáhi to us se barhkar hai, aur Khudá kí gawáhi yih hai, ki us ne apne Bete ke haqq men gawáhi dí hai. ¹⁰ Jo Khudá ke Bete par imán rakhtá hai, wuh apne úp men gawáhi rakhtá hai: jis ne Khudá ká yaqín nahín kiya, us ne use jhúthá thahráya; kyúnki wuh us gawáhi par jo Khudá ne apne Bete ke haqq men dí hai, imán nahín láya. ¹¹ Aur wuh gawáhi yih hai, ki Khudá ne hamen hamesha kí zindagi bakhshí, aur yih zindagi us ke Bete men hai. ¹² Jis ke pás Betá hai, us ke pás zindagi hai; aur jis ke pás Khudá ká Betá nahín, us ke pás zindagi bhí nahín.

Du'á kí túsir.

¹³ Main ne tum ko, jo Khudá ke Bete ke nám par imán láe ho, yih baten is liye líkhín, ki tumhen ma'lúm ho ki hamesha kí zindagi rakhte ho. ¹⁴ Aur hamen jo us ke sámne dilerí hai, us ká sabab yih hai, ki agar us kí marzi ke muwáfíq kuchh mángte hain, to wuh hamári suntá hai. ¹⁵ Aur jab ham jánte hain ki jo kuchh ham mángte hain, wuh hamári suntá hai, to yih bhí jánte hain ki jo kuchh ham ne us se mángá hai, wuh páyá hai. ¹⁶ Agar koí apne bhái ko aisá gunáh karte dekhe, jis ká natíja maut na ho, to du'á mánge; Khudá us ke wasile se zindagi bakhshégá; unhí ko jinhon ne aisá gunáh nahín kiya jis ká natíja maut ho. Gunáh aisá bhí hai, jis ká natíja maut hai: is kí bábat du'á mángne

^a Yún. jo kuchh.

^b Yún. men.

5. 17.] I. YU'HANNA'—II. YU'HANNA'. [11.

ko main nahin kahtá. ¹⁷ Hai to har tarah ki nárástí gunáh; magar aísá gunáh bhí hai, jis ká natíja maut nahin.

Khudá ke farzandon ki hifázat.

¹⁸ Ham jánte hain, ki jo koí Khudá se paidá húa hai, wuh gunáh nahin kartá; balki us kí hifázat wuh kartá hai, jo Khudá se paidá húa^a, aur wuh sharir use chhúne nahin pátá. ¹⁹ Ham jánte hain, ki

ham Khudá se hain; aur sári dunyá us sharir ke qabze men parí húi hai. ²⁰ Aur yih bhí jánte hain, ki Khudá ká Betá á gayá hai, aur us ne hamen samajh bakhshí hai, táki us ko jo haqíqí hai jánen; aur ham us men jo haqíqí hai, ya'ní us ke Bete Yisú' Masih men hain. Haqíqí Khudá aur hamesha kí zindagí yihí hai. ²¹ Ai bachcho, apne áp ko buton se bacháe rakkho.

YU'HANNA' KÁ DÚSRÁ KHATT.

Du'á e khair.

¹ Mujh buzurg^b kí taraf se us barguzida bíbí aur us ke farzandon ke nám, jin se main us sachchái ke sabab sachchí mahabbat rakhtá hún, jo ham men qáim rahtí hai, aur abad tak hamáre sáth rahégí; ² aur sirf main hí nahin, balki wuh sab bhí mahabbat rakhte hain, jo haqq se wáqif hain.

³ Khudá Báp, aur Báp ke Bete Yisú' Masih kí taraf se fazl, aur rahm, aur itminán, sachchái aur mahabbat samet, hamáre shánil-hál rahenge.

Sachchái par sábitqadam rahn, aur jhúthe ustádon se bachne kí nasíhat.

⁴ Main bahut khush húa, ki main ne tere ba'z larcon ko us hukm ke mutábíq, jo hamen Báp kí taraf se milá thá, haqíqat men chalte húe páyá. ⁵ Ab, ai bíbí, main tujhe koí nayá hukm nahin, balki wuhí jo shurú' se hamáre pás hai likhtá,

aur tujh se minnat karke kahtá hún, kí áo, ham ek dústre se mahabbat rakkhen. ⁶ Aur mahabbat yih hai, kí ham us ke hukmon par chalen. Yih wuhí hukm hai, jo tum neshurú' se suná hai, kí tumhen is par chálná cháhiye. ⁷ Kyúnki bahut se aise gumráh karnewále dunyá men níkal khare húe hain, jo Yisú' Masih ke mujassam hokar áne ká iqrár nahin karte. Gumráh karnewála, aur mukhálif i Masíh yihí hai. ⁸ Apní bábat khabardár raho, táki jo mihnát ham ne kí hai, wuh tumháre subab se záí' na ho jáe, balki tum ko purá ajr mile. ⁹ Jo koí áge barh játá hai, aur Masíh kí ta'lím par qáim nahin rahtá, us ke pás Khudá nahin. Jo us ta'lím par qáim rahtá hai, us ke pás Báp bhí hai, aur Betá bhí. ¹⁰ Agar koí tumháre pás áe, aur yih ta'lím na de, to na use ghar men áne do, aur na salám karo; ¹¹ kyúnki jo koí aise shakhs ko salám kartá hai, wuh us ke bure kámon men sharik hotá hai.

^a Yá balki jo Khudá se paidá húa, wuh apni hifázat kartá hai... ^b Yá prísbutír.

Khātima aur salām.

¹² Mujhe bahut si bāten tum ko likhni hain; magar kāgaz aur siyāhi se likhnā nahīn chāhtā; balki tum-

hāre pās āne, aur rūbarū bāt chīt karne ki ummed rakhtā hūn, tāki tumhārī^a khushī kāmīl ho. ¹³ Terī barguzīda bahin ke larke tujhe salām kahte hain.

YU'HANNA KĀ TĪSRĀ KHATT.

Du'ā e khair.

¹ Mujh buzurg^b ki taraf se us piyāre Gayus ke nām, jis se main sachchī mahabbat rakhtā hūn.

² Ai piyāre, main yih du'ā māngtā hūn, ki jis tarah tū rūhānī taraqqī kar rahā hai, isi tarah tū sab bāton men taraqqī kare, aur tandurust rahe. ³ Kyūnki jab bhāiyon ne ākar teri us sachchāī ki gawāhī di, jis par tū haqīqat men chaltā hai, to main nihāyat khush hūā. ⁴ Mere liye is se barhkar aur koi khushī nahīn, ki main apne farzandon ko haqq par chalte hūe sunūn.

Gayus ki ta'rif.

⁵ Ai piyāre, jo kuchh tū un bhāiyon ke sāth kartā hai, jo pardesi bhī hain, wuh diyānat se kartā hai; ⁶ unhon ne kalisiyā ke sāmne teri mahabbat ki gawāhī di thī. Agar tū unhon us tarah rawāna karegā, jis tarah Khudā ke logon ko munāsib hai, to aachchā karegā: ⁷ kyūnki wuh us Nām ki khātir nikle hain, aur gair-gaumon se kuchh nahīn lete. ⁸ Pas aison ki khātirdāri karni ham par farz hai, tāki ham bhī haqq ki ta'īd men un ke hamkhidmat hon.

^a N. hamdri.

Diyutrifes ko sarzanish. Demetriyus ki ta'rif.

⁹ Main ne kalisiyā ko kuchh likhā thā; magar Diyutrifes jo un men barā bannā chāhtā hai, hamen qabūl nahīn kartā. ¹⁰ Pas jab main āūngā, to us ke kāmion ko jo wuh kar rahā hai, yād dilāūngā, ki hamāre haqq men burī bāten baktā hai; aur in par qanā'at na karke khud bhī bhāiyon ko qabūl nahīn kartā, aur jo qabūl karnā chāhte hain, un ko bhī mana' kartā hai, aur kalisiyā se nikāl detā hai. ¹¹ Ai piyāre, badī ki nahīn, balki neki ki pairawīkar. Neki karnewālā Khudā se hai: badī karnewāle ne Khudā ko nahīn dekhā. ¹² Demetriyus ke बारे में सब ने, aur khud haqq ne bhī gawāhī di; aur ham bhī gawāhī dete hain, aur tū jāntā hai, ki hamāri gawāhī sachchī hai.

Khātima aur salām.

¹³ Mujhe likhnā to tujh ko bahut kuchh thā; magar siyāhi aur qalam se tujhe likhnā nahīn chāhtā: ¹⁴ balki tujh se jald milne ki ummed rakhtā hūn; us waqt ham rūbarū bāt chīt karenge. Tujhe itminān hasil hotā rahe. Yehān ke dost tujhe salām kahte hain. Tu wahān ke doston se nām ba nām salām keh.

^b Yā prīstutir.

YAHÚDÁH KÁ 'AMM KHATT.

Du'á e khair.

¹ Yahúdáh kí taraf se jo Yisú' Masih ká banda aur Ya'qúb ká bhái hai, un buláe hún ke nám, jo Khudá Báp men 'azíz, aur Yisú' Masih ke liye mahfúz hain.

² Rahim, aur itminán aur mahabbat tum ko ziyáda hásil hoti rahe.

Jhúthe ustádon ká zikr, aur haqq par qáim rahne ki nasihat.

³ Ai piyáro, jis waqt main tum ko us naját kí bábat likhne men kamál koshish kar rahá thá, jis men ham sab sharik hain, to main ne tumhen yih nasihat likhni zarúr jání, ki tum us imán ke wáste júnfishání karo, jo muqaddason ko ek hí bár saunpá gayá thá. ⁴ Kyúñki ba'z aise shakhs chupke se ham men á mile hain, jin kí is sazá ká zikr qadún zamáne men peshtar se likhá gayá thá; yih bedin hain, aur hamáre Khudá ke fazl ko shahwatparastí se badal dálte hain, aur hamáre wáhid Málík aur Khudáwand Yisú' Masih ká inkár karte hain.

⁵ Pas agarchi tum sab báten ek bár ján chuke ho, táham yih bát tumhen yád dilání cháhtá hún, ki Khudáwand ne ek ummat ko muik í Misr men se chhuráne ke ba'd unhen halák kiya jo imán na láe.

⁶ Aur jin firishton ne apní hukúmat ko qáim na rakkhá, balki apne kháss maqám ko chhor diya, un ko us ne dáimí qaid men táríki ke andar roz í 'azím kí 'adálat tak rakkhá hai.

⁷ Isi tarah Sodom, aur 'Amoráh

^a Yún. jaldton.

aur un ke áspás ke shahr jo in kí tarah harámkári men par gaye, aur gair jism kí taraf rágib húe, hamesha kí ág kí sazá men giriftár hokar já e 'ibrat thahre hain. ⁸ Táham yih log bhí apne wahmon men mubtilá hokar un kí tarah jism ko nápak karte, aur hukúmat ko náchíz jánte, aur 'izzatdaron ^a par la'n ta'n karte hain. ⁹ Lekin muqarrab firishte Mikáíl ne Músá kí lásh kí bábat Iblís se bahs o takrár karte waqt, la'n ta'n ke sáth us par nálísh karne kí jur'at na kí, balki yih kahá, ki Khudáwand tujhe malámat kare. ¹⁰ Magar yih jin báton ko nahín jánte un par la'n ta'n karte hain: aur jin ko be'aql jánwaron kí tarah taba'í taur par jánte hain, un men apne áp ko kharáb ^b karte hain. ¹¹ In par afsos hai! kí yih Qayin kí ráh par chale, aur mazdúri ke liye barí hirs se Bil'am kí sí gumráhí ikhtiyár kí, aur Qorah kí tarah mukhálafat karke halák húe. ¹² Yih tumhári mahabbat kí ziyáfaton men tumháre sáth kháte pite waqt goyá daryá kí poshídá chatáneñ hain; yih bedharakapná pet bharnewále charwáhe hain: yih bepání ke bádal hain, jinhen hawáen urá le játi hain; yih patjhar ke bephal darakht hain; jo dono tarah se murda, aur jar se ukhre húe hain; ¹³ yih samunder kí purjosh maujer hain, jo apní be-sharmi ke jhág uchhálti hain; yih wuh áwáragard sitare hain, jin ke liye abad tak behadd táríki dhari hai. ¹⁴ In ke báre men Hanok ne

^b Yá.fand.

bhí, jo Ádam se sātwin pusht men thá, yih peshingoi ki thí, ki Dekho Khudáwand apne lákhon muqaddason ke sáth áyá, ¹⁵ táki sab ádmion ká insáf kare, aur sab bedinon ko un ki bedini ke un sáre kámon ke sabab, jo unhon ne bedini se kiye hain, aur un sári sakt baton ke sabab, jo bedin gunahgaron ne us ki mukhálafat men kahí hain, qusúrwar thahráe. ¹⁶ Yih burburáne-wále aur shikáyat karnewále hain, aur apní khwáhishon ke muwáfiq chalthe hain, aur apne munh se bare bol bolte hain, aur nafa' ke liye logon ki rúdári karte hain.

¹⁷ Lekin ai piyáro, un báton ko yád rakkho, jo hamáre Khudáwand Yisú' Masih ke rasúl pahle kah chuke hain; ¹⁸ wuh tum se kabá karte the, ki Akhír zamáne men aise thaththá karnewále hongé, jo apní bedini ki khwáhishon ke muwáfiq chalenge. ¹⁹ Yih wuh ádmi hain, jo tafriqe dálte hain, aur nafsáni hain, aur Rúh se bebahra.

²⁰ Magar tum, ai piyáro, apne pák-tarin imán men apní taráqqi karke*, aur Rúhu'l Quds men du'á mángke, ²¹ apne ap ko Khudá ki mahabbat men qáim rakkho, aur hamesha ki zindagi ke liye hamáre Khudáwand Yisú' Masih ki rahmat ke muntazir raho. ²² Aur ba'z logon par, jo shakk men hain, rahm karo; ²³ aur ba'z ko^b jhapatkar ág men se nikálo; aur ba'z par khauf khákar rahm karo, balki us poshiák^c se bhí nafrat karo, jo jism ke sabab se dagí ho gayí ho.

Khudá ki tamjíd.

²⁴ Ab jo tum ko thokar kháne se bachá saktá hai, aur apní purjalál huzúr men kamál khushí ke sáth be'aib karke khará kar saktá hai, ²⁵ us Khudá e wáhid ká, jo hamárá Munjí hai, jalál, aur 'azmat, aur saltanat, aur ikhtiyár, hamáre Khudáwand Yisú' Masih ke wasile se, jaisá azal se^d hai, ab bhí ho, aur abadu'l ábád rahe. *Ámín.*

YÚHANNÁ 'ÁRIF KÁ MUKÁSHAFÁ.

Kitáb ká 'unwán.

I ¹ Yisú' Masih ká mukáshafa, jo use Khudá ki taraf se is liye húa ki apne bandon ko wuh báten dikháe, jin ká jald honá zarúr hai : aur us ne apne firishte ko bhejkar, us ki ma'rifat unhen apne bande Yúhanná par zúhir kiyá, ² jis ne Khudá ke kalám aur Yisú' Masih ki gawáhi ki, ya'ni un sab chizon ki

jo us ne dekhi thin, shahádat di. ³ Is nubuwwat ki kitáb^e ká parhne-wálá, aur us ke sunnewále, aur jo kuchh is men likhá hai us par 'amal karnewále, mubáarak hain; kyúñki waqt nazdíki hai.

Salám aur du'á. Masih ki tamjíd.

⁴ Yúhanná ki jánib se un sát kálí-siyáon ke nám jo Ásiya men hain.

* Yún. apne dp ko apne pák-tarin imán par ta'mír karke.

^b Yún. kurti.

^c Yún. har zamáne se peshtar.

^d N. ba'z ko na dárád.

^e Yún. ke kalímát.

Us kī taraf se jo hai, aur jo thā, aur jo ānewālā hai; aur un sāt rūhon kī taraf se, jo us ke takht ke sāmne hai; ⁵ aur Yisū' Masih kī taraf se, jo sachchā gawāh, aur murdon men se jī uthnewālon men pahlautā, aur dunyā ke bādshāhon par hākīm hai; tumhen fuzl aur itminān hāsīl hotā rahe. Jo ham se mahabbat rakhtā hai, aur jis ne apne khūn ke vasīle se ham ko gumāhon se khalāsi bakhshī, ⁶ aur ham ko ek bādshāhat bhī, aur apne Khudā aur Bāp ke liye kāhin bhī banā diyā; us kā jalāl aur saltanat abādū'l ābād rahe. Āmīn.

⁷ Dekho, wuh bādalon ke sāth ānewālā hai; aur har ek ānkh use dekhegi; aur jinhon ne use chhedā thā, wuh bhī dekhege; aur zamīn par ke sāre qabīle us ke sabab se chhātī pitenge. Beshakk. Āmīn.

⁸ Khudāwand Khudā, jo hai, aur jo thā, aur jo ānewālā hai, ya'nī Qādir i Mutlaq, farmātā hai, ki Main Alfa aur Omigā hūn.

Patmus tāpū men Masih kī Yūhannā par zāhir honā.

⁹ Main Yūhannā jo tumhārā bhāī, aur Yisū' kī ^a musibat, aur bādshāhat, aur sabr men tumhārā sharīk hūn, Khudā ke kalām aur Yisū' kī nisbat gawāhī dene ke bā'is us tāpū men thā, jo Patmus kahlātā hai; ¹⁰ ki Khudāwand ke dīn Rūh men ā gayā, aur apne pichehe narsinge kī sī yih ek barī āwāz sunī, ¹¹ ki Jo kuchh tū dekhātā hai, us ko kitāb men likhkar, sāton kalisiyāon ke pās bhej de, ya'nī Ifīsus, aur Smurna, aur Pīrgamun, aur Thūātrā, aur Sardis, aur Filadīlfiya, aur Laudīkiya men. ¹² Main ne us āwāz denewāle ke dekhne ke liye munh pherā, jis ne mujh se kahā thā; aur phirkar sone ke sāt chirāgdān dekhe; ¹³ aur un

chirāgdānon ke bīch men ādamzād ^b sā ek shakhs dekhā, jo pānwōn tak kā jāma pahine, aur sone kā sinaband sine par bāndhe hue thā. ¹⁴ Us kā sir aur bāl safed un, balki barf kī mānind safed the; aur us kī ānkhon āg ke shu'le kī mānind thīn; ¹⁵ aur us ke pānwus khālīs pītal ke se the, jo bhattī men tapāyā gayā ho; aur us kī āwāz zor ke pānī kī sī thī. ¹⁶ Aur us ke dahine hāth men sāt sitāre the: aur us ke munh men se ek dodhārī tez talwār nikaltī thī: aur us kā chihra aīsū chamaktā thā, jaise tezi ke waqt āftāb. ¹⁷ Jab main ne use dekhā, to us ke pānwōn men murda sā gir parā. Aur us ne yih kahkar mujh par apnā dahinā hāth rakkhā, ki Khauf na kar; main awwal, aur ākhir, ¹⁸ aur Zinda hūn; main margayā thā, aur dekh, abādū'l ābād zinda rahūngā, aur maut aur 'ālam i arwāh kī kunjiyān mere pās hai. ¹⁹ Pas jo bāten tū ne dekhīn, aur jo hai, aur jo in ke ba'd honewālī hai, un sab ko likh le; ²⁰ ya'nī un sāt sitāron kā bhed, jinhen tū ne mere dahine hāth men dekhā thā, aur un sone ke sāt chirāgdānon kā. Wuh sāt sitāre to sāt kalisiyāon ke firishte hai: aur wuh sāt chirāgdān sāt kalisiyāen hai.

Masih kī taraf se Āsiya kī sāt kalisiyāon ke liye paigām.

2 ¹ Ifīsus kī kalisiyā ke firishte ko yih likh, ki

Jo apne dahine hāth men sāton sitāre liye hue hai, aur sone ke sāton chirāgdānon men phirtā hai, wuh yih kahtā hai, ki ² Main tere kām, aur terī mashaqqat, aur terā sabr to jāntā hūn; aur yih bhī, ki tū badon ko dekh nahīn saktā; aur jo apne āp ko rasūl kahte hai, aur hai, nahīn, tū ne un ko āzmākar jhūthā pāyā;

^a Yūn. men.

^b Yā Ibn i 'Ādam.

³ aur tú sabr kartá hai, aur mere nám kí khatír musibat uṭháte uṭháte thaká nahín. ⁴ Magar mujh ko tujh se yih shikáyat hai, ki tú ne apní pahílí sí mahabbat chhor dí. ⁵ Pas khayál kar ki tú kahan se girá hai, aur tauba karke pahle kí tarah kám kar; aur agar tú tauba na karegá, to main tere pás ákar tere chirágdán ko us kí jagah se hatá dúngá. ⁶ Albatta tujh men yih bát to hai, ki tú Nikulaiyon ke kámon se nafrat rakhtá hai, jin se main bhí nafrat rakhtá hún. ⁷ Jis ke kán hon, wuh sune, ki Rúh kalisiyáon se kyá kahtá hai. Jo gálib áe, main use us zindagí ke daraḳht men se, jo Khudá ke Firdaus men hai, phal kháne ko dúngá.

⁸ Aur Smurna kí kalisiyá ke firishte ko yih likh, ki

Jo awwal o ákhir hai, aur jo mar gayá thá aur zinda húa, wuh yih kahtá hai, ki ⁹ Main terí musibat aur garíbí ko jántá hún, (magar tú daulatmand hai); aur jo apne áp ko Yahúdí kahte hain, aur hain nahín, balki Shaitán kí jamá'at hain, un ke la'n ta'n ko bhí jántá hún. ¹⁰ Jo dukh tujhe sahne hongé, un se khauf na kar: dekho, Iblís tum men se ba'z ko qaid men dálné ko hai, táki tum-hárá ázmáish ho; aur das din tak musibat uṭháo. Ján dene tak bhí wafádár rah; to main tujhe zindagí ká táj dúngá. ¹¹ Jis ke kán hon, wuh sune, ki Rúh kalisiyáon se kyá kahtá hai. Jo gálib áe, to dúsrí maut se nuqsán na pahunchegá.

¹² Aur Pirgamun kí kalisiyá ke firishte ko yih likh, ki

Jis ke pas dodhári tez talwár hai, wuh kahtá hai, ki ¹³ Main yih to jántá hún, ki tú Shaitán kí takhtgáh men sukúnat rakhtá hai, aur mere nám par qáim rakhtá hai, aur jin dinon men merá wafádár shahíd

Antipás tum men us jagah qatl húa thá, jahán Shaitán rakhtá hai, un dinon men bhí tú ne mujh par imán rakhne se inkár nahín kiyá. ¹⁴ Lekin mujhe chand báton kí tujh se shikáyat hai, is liye ki tere hán ba'z log Bil'ám kí ta'lím mánnewále hain, jis ne Báláq ko baní Isráíl ke sámne ṭhokar khilánewáli chíz rakhne kí ta'lím dí, ya'ní yih kí wuh buton kí qurbánián kháen, aur harámkárí karen. ¹⁵ Chunánchi tere hán bhí ba'z log isí tarah Nikulaiyon kí ta'lím ke mánnewále hain. ¹⁶ Pas tauba kar; nahín to, main tere pás jald ákar apne munh kí talwár se un ke sáth larúngá. ¹⁷ Jis ke kán hon, wuh sune, ki Rúh kalisiyáon se kyá kahtá hai. Jo gálib áe, main use poshída mann men se dúngá, aur ek safed patthar dúngá; us patthar par ek nayá mann likhá húa hogá, jise us ke pánewále ke siwá koí na jánegá.

¹⁸ Aur Thúátíra kí kalisiyá ke firishte ko yih likh, ki

Khudá ká Betá, jis kí ánkhen ág ke shu'le kí mánind, aur pánw khális pítal kí mánind hain, yih kahtá hai, ki ¹⁹ Main tere kámon, aur mahabbat, aur imán, aur kḥidmat, aur sabr ko to jántá hún, aur yih bhí kí tere pichhle kám pahle kámon se ziyáda hain; ²⁰ par mujhe tujh se, yih shikáyat hai, ki tú ne us 'aurat Ízibil ko rahne diyá hai, jo apne áp ko nabiya kahtí hai, aur mere bandon ko harámkárí karne aur buton kí qurbánián kháne kí ta'lím dekargumráh kartí hai. ²¹ Main ne us ko tauba karne kí muhlat dí; magar wuh apní harámkárí se tauba karní nahín cháhtí. ²² Dekh, main us ko bistar par dáltá hún; aur jo us ke sáth ziná karté hain, agar us ke se kámon se tauba na karen, to un ko barí musibat men phangestá hún. ²³ Aur us

ke farzandon ko ján * se mārúngá; aur sári kalisiyáon ko ma'lúm hogá, ki gurdon aur dilon ká jápchnewalá main hí hún; aur main tum men se har ek ko us ke kámon ke muwáfíq badlá dúngá. ²⁴ Magar tum Thúá-tíra ke báqí logon se, jo us ta'lim ko nahín mánte, aur un báton se jinhen log Shaitán kí gahri báten kahte hain, náwáqif ho, yih kahtá hún, ki tum par áur bojh na dálúngá. ²⁵ Albatta jo tumháre pás hai, mere áne tak us ko tháme raho. ²⁶ Jo gálib áe, aur jo mere kámon ke muwáfíq ákhir tak 'amal kare, main use qaumon par ikhtiyár dúngá: ²⁷ aur wuh lohe ke 'asá se un par hukúmat karegá, jis tarah kí kumhár ke bartan chaknáchúr ho játe hain: chunáuchi main ne bhi aísá ikhtiyár apne Báp se páyá hai: ²⁸ aur main use subh ká sitára dúngá. ²⁹ Jis ke kán hon, wuh sune, kí Rúh kalisiyáon se kyá kahtá hai.

3 ¹ Aur Sardis kí kalisiyá ke fir-ishte ko yih likh, kí

Jis ke pás Khudá kí sát rúhen hain aur sát sitáre hain, wuh yih kahtá hai, kí Main tere kámon ko jántá hún, kí tú zinda kahlátá hai, aur hai murda. ² Jágtá rah, aur un chízon ko jo báqí hain aur jo mitne ko thin, mazbút kar; kyúunki main ne tere kisi kám ko apne Khudá ke nazdik púrú nahín páyá. ³ Pas yád kar, kí tú ne kis tarah ta'lim pái, aur suní thí, aur us par qáim rah, aur tauba kar. Aur agar tú jágtá na rahegá, to main chor kí tarah á jáúngá, aur tujhe hargiz ma'lúm na hogá kí kis waqt tujh par á parúngá. ⁴ Albatta Sardis men tere háq thore se aise shakhs hain, jinhen ne apní poshák álúda nahín kí; wuh safed poshák pahine hue mere sáth sair karenge, kyúunki

* Yún. mauí.

wuh is láiq hain. ⁵ Jo gálib áe, use isí tarah safed poshák pahinái jáegi, aur main us ká nám kitáb i hayát se hargiz na kátúngá, balki apne Báp aur us ke firishton ke sámnne us ke nám ká iqrár karúngá. ⁶ Jis ke kán hon, wuh sune, kí Rúh kalisiyáon se kyá kahtá hai.

⁷ Aur Filadilfiya kí kalisiyá ke firishte ko yih likh, kí

Jo quddús aur barhaqq hai, aur Dátúd kí kunjí rakhtá hai, jis ke khole hue ko koí band nahín kartá, aur band kiye hue ko koí kholná nahín, wuh yih kahtá hai, kí ⁸ Main tere kámon ko jántá hún, (dekh, main ne tere sámnne ek darwáza khol rakkhá hai, koí use band nahín kar saktá;) kí tujh men thorá sá zor hai, aur tú ne mere kalám par 'amal kiyá ^b hai, aur mere nám ká inkár nahín kiyá. ⁹ Dekh, main Shaitán ke un jamá'atwálon ko tere qábú men kar dúngá, jo apne ap ko Yáhúdí kahte hain, aur hain nahín, balki jhúth bolte hain; dekh, main aísá karúngá, kí wuh ákar tere páñwon men síjda karenge, aur jánenge kí mujhe tujh se mahabbat hai. ¹⁰ Chúnki tú ne mere sabr ke kalám par 'amal kiyá ^b hai, is liye main bhi ázmáish ke us waqt terí hífazat karúngá, jo zamín ke rahnewálon ke ázmáne ke liye tamám dunyá par ánewálá hai. ¹¹ Main jald ánewálá hún; jo kuchh tere pás hai, use tháme rah, táki koí terá táj na chhín le. ¹² Jo gálib áe, main use apne Khudá ke maqdis men ek sutún banáúngá; wuh phir kabhí báhar na niklegá; aur main apne Khudá ká nám, aur apne Khudá ke shahr, ya'ní us naye Yárúshalem ká nám, jo mere Khudá ke pás se ásmán se utarnewálá hai, aur apná naye nám us par likhúngá. ¹³ Jis

^b Yún. kalám kí hífazat kí.

ke kán hon, wuh sune, ki Rúh kalísiyáon se kyá kahtá hai.

¹⁴ Aur Laudikiya kí kalísiyá ke firishte ko yih likh, ki

Jo A'mín aur sachchá aur barhaqq gawáh, aur Kḥudá kí khilqat ká mabdá hai, wuh yih kahtá hai, ki

¹⁵ Main tere kámon ko jántá hún, ki na tú sard hai na garm : kásh ki tú sard yá garm hotá. ¹⁶ Pás chún-ki tú na to garm hai, na sard, balki nímgarm hai, is liye main tujhe apne munh se níkal phenkne ko hún. ¹⁷ Aur chúnki tú kahtá hai, ki Main daulatmand hún, aur mál-dár ban gayá hún, aur kisi chíz ká muhtáj nahín; aur yih nahín jántá, ki tú kambakht aur khwár aur garíb aur andhá aur nangá hai; ¹⁸ is liye main tujhe saláh detá hún, ki mujh se ág men tapáyá húa soná kharíd le, táki daulatmand ho jác; aur safed poshák le, táki tú use pahinkar nangepan ke záhír hone kí shar-mindagi na utháe; aur ánkhon men lagáne ke liye surma le, táki tú bíná ho jác. ¹⁹ Main jin jin ko 'azíz rakhtá hún, un sab ko malámat aur tambíh kartá hún: pás sargarm ho, aur tauba kar. ²⁰ Dekh, main darwáze par khará húa khatkhatátá hún; agar koí merí áwáz sunkar darwáza kholegá, to main us ke pás andar jákar us ke sáth khána khá-úngá, aur wuh mere sáth. ²¹ Jo gálib áe, main use apne sáth apne takht par bitháúngá, jis taráh main gálib ákar apne Báp ke sáth us ke takht par baith gayá. ²² Jis ke kán hon, wuh sune, ki Rúh kalísiyáon se kyá kahtá hai.

Kḥudá ke takht i qudrat aur dáimi 'ibádat ke royá.

4 ¹ In báton ke ba'd jo main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hún, ki ásmán men ek darwáza khulá húa

hai; aur jis ko main ne peshtar narsinge kí sí áwáz se apne sáth báten karte suná thá, wuhí kahtá hai, ki Yahan úpar á já; main tujhe wuh báten dikháúngá, jin ká in báton ke ba'd honá zarúr hai.

² Fauran main Rúh men á gayá; aur kyá dekhtá hún, ki ásmán par ek takht rakkhá hai, aur us takht par koí baithá hai; ³ aur jo us par baithá hai, wuh sang i yashab aur 'aqíq sá ma'lúmi hotá hai, aur us takht ke gird zumurrud kí sí ek dhanuk ma'lúm hotí hai. ⁴ Aur us takht ke gird chaubís takht hain: aur un takhton par chaubís buzurg safed poshák pahine hue baithé hain, aur un ke siron par sone ke táj hain.

⁵ Aur us takht men se bijliyan aur áwázen aur garjen paidá hoti hain; aur us takht ke sámne ág ke sáth chirág jal rahe hain; yih Kḥudá kí sáth rúhen hain; ⁶ aur us takht ke sámne goyá shíshe ká samundar bil-laur kí mánind hai; aur takht ke bích men aur takht ke girdágird chár jándár hain, jin ke áge piche ánkhen hí ánkhen hain. ⁷ Pahlá jándár babar kí mánind hai, aur दूसरा jándár bachhre kí mánind, aur tísre jándár ká chihra insán ká sú hai, aur chauthá jándár urte húa 'uqáb kí mánind hai. ⁸ Aur in chároñ jándároñ ke chha chha par hain, aur chároñ taraf aur andar ánkhen hí ánkhen hain, aur rát din bagair áram liye yih kahte rahte hain, ki Quddús, quddús, quddús Kḥudá-wand Kḥudá, Qádir i mutlaq, jo thá, aur jo hai, aur jo ánewálá hai.

⁹ Aur jab wuh jándár us kí tamjíd, aur 'izzat, aur shukrguzárí karenge, jo takht par baithá hai, aur abadu'l ábád zinda rahegá, ¹⁰ to wuh chaubís buzurg us ke sámne jo takht par baithá hai gir parenge, aur us ko sijda karenge, jo abadu'l ábád zinda

ruhegā, aur apne tāj yih kahte hūe us takht ke sāmne dāl denge, ki ¹¹ Aīhamāre Khudāwanda aur Khudā, tū hī tamjīd, aur ‘izzat, aur qudrat ke lāiq hai: kyūnki tū hī ne sārī chizen paidā kīn, aur wuh terī hī marzī se thīn, aur paidā hūin.

Khudā ke hāth men ek sarbasta kitāb kī royā, jis ke kholne ke qābil sirf Barra hai.

5 ¹ Aur jo takht par baithā thā, main ne us ke dahine hāth men ek kitāb dekhī, jo andar se aur bāhar se likhī hūī thī, aur use sāt muhren lezākar band kiya gayā thā. ² Phir main ne ek zorāwar firishte ko baland āwāz se yih manādī karte dekhā, ki Kaun is kitāb ke kholne aur us kī muhren tojne ke lāiq hai? ³ Aur koī shakhs āsmān par, yā zamīn par, yā zamīn ke niche, us kitāb ke kholne, yā us par nazar karne ke qābil na niklā. ⁴ Aur main is bāt par zār zār rone lagā, ki koī us kitāb ke kholne, yā us par nazar karne ke lāiq na niklā; ⁵ tab un buzurgon men se ek ne mujh se kahā, ki Ro nahīn: dekh. Yāhūdāh ke qāble kī wuh Babar, jo Dāūd kī asl hai, us kitāb aur us kī sāton muhron ke kholne ke liye gālīb āyā. ⁶ Aur main ne us takht aur chāron jāndāron aur un buzurgon ke bīch men, goyā zabh kiya hūā ek Barra kharā dekhā; us ke sāt sing aur sāt ānkhen thīn: yih Khudā kī sāton rūhen hai, jo tamām rū e zamīn par bhejī gayī hai. ⁷ Us ne ākar takht par baitho hūe ke dahine hāth se us kitāb ko le liyā. ⁸ Jab us ne kitāb le lī, to wuh chāron jāndār aur chaubīs buzurg us Barre ke sāmne gir pare: aur har ek ke hāth men barbat, aur ‘ūd se bhare hūe sone ke piyāle the; yih muqaddason kī

du‘āen hai. ⁹ Aur wuh yih nayā gīt gāne lage. ki Tū hī is kitāb ke lene, aur us kī muhren kholne ke lāiq hai, kyūnki tū ne zabh hokar apne khūn se har ek qāble aur ahl i zabān, aur ummat, aur qaum men se Khudā ke wāste logon ko kharīd liyā; ¹⁰ aur un ko hamāre Khudā ke liye ek bādshāhat aur kāhin banā diyā; aur wuh zamīn par bādshāhī karte hai. ¹¹ Aur jab main ne nigāh kī, to us takht aur un jāndāron aur buzurgon ke girdāgird bahut se firishton kī āwāz sunī, jin kā shumār lākhon aur kaṛon thā; ¹² aur wuh baland āwāz se kahte the, ki Zabh kiya hūā Barra hī qudrat, aur daulat, aur hikmat, aur tāqat, aur ‘izzat, aur tamjīd, aur hamd ke lāiq hai. ¹³ Phir main ne āsmān, aur zamīn, aur zamīn ke niche kī, aur samundar kī sab maḥblūqāt ko, ya‘nī sārī chizon ko jo un men hai, yih kahte sunī, ki Jo takht par baithā hai, us kī aur Barre kī hamd, aur ‘izzat, aur tamjīd, aur saltanat abadu’l ābād rahe. ¹⁴ Aur chāron jāndāron ne Āmīn kahī, aur buzurgon ne girkar sijda kiya.

Us sarbasta kitāb kī chha muhron kā kholā jānā.

6 ¹ Phir main ne dekhā, ki Barre ne un sāt muhron men se ek ko kholā, aur un chāron jāndāron men se ek kī garaj kī sī yih āwāz sunī, ki Ā. ² Aur main ne nigāh kī, to kyā dekhtā hūn, ki ek safed ghorā hai, aur us kā sawār kamān liye hūe hai: use ek tāj diya gayā, aur wuh fath kartā hūā niklā, tākī āur bhī fath kare.

³ Aur jab us ne dūsri muhr kholī, to main ne dūsre jāndār ko yih kahte sunā, ki Ā. ⁴ Phirek āur ghorā niklā, jis kā rang lāl thā; us ke sawār ko

^a N. karenge.

yih ikhtiyār diyā gayā, ki zamīn par se sulh uṭhā le, tāki log ek dūstre ko qatl karen : aur use ek barī talwār dī gayī.

⁶ Aur jab us ne tīsri muhr kholī, to main ne tīsre jāndār ko yih kahte sunā, ki Ā. Aur main ne nigāh kī, to kyā dekhtā hūn, ki ek kālā ghorā hai; aur us ke sawār ke hāth mein ek tarāzū hai. ⁶ Aur main ne goyā un chāron jāndāron ke bīch mein se yih āwāz ātī sunī, ki Gehūn dīnār ke ser bhar, aur jau dīnār ke tīn ser, aur tel aur mai kā nuqsān na kar.

⁷ Aur jab us ne chauthī muhr kholī, to main ne chauthē jāndār ko yih kahte sunā, ki Ā. ⁸ Aur main ne nigāh kī, to kyā dekhtā hūn, ki ek zard sā ghorā hai, aur us ke sawār kā nām Maut hai, aur 'Ālam i Arwāh us ke pīchhe pīchhe hai. Aur in ko chauthāī zamīn par yih ikhtiyār diyā gayā, ki talwār, aur kāl, aur wabā^a, aur zamīn ke darīndon se logon ko halāk karen.

⁹ Aur jab us ne pānchvīn muhr kholī, to main ne qurbāngāh ke nīche un kī rūhen dekhīn, jo Khudā ke kalām ke sabab, aur gawāhī par qāim rahne ke bā'is māre gaye the; ¹⁰ aur wuh barī āwāz se chillākar bolīn, ki Aī Mālik, ai quddūs o barhaqq, tū kab tak insāf na karegā, aur zamīn ke rahnewālon se hamāre khūn kā badlā na legā? ¹¹ Aur un mein se har ek ko safed jāma diyā gayā, aur un se kahā gayā, ki āur thorī muddat ārām karo, jab tak ki tumhāre hamkhidmat aur bhāīyon kā bhī shumār purā na ho le, jo tumhārī tarah qatl honewāle hai.

¹² Aur jab us ne chhaṭī muhr kholī, to main ne dekhā ki ek barā bhaunchāl āyā, aur sūraj kammal kī mānind kālā, aur sārā chānd khūn sā ho gayā; ¹³ aur āsmān ke

^a Yūn. maut.

sītāre is tarah zamīn par gir pāre, jis tarah zor kī āndhī se hilkar anjir ke darakht mein se kachche phal gir parte hai. ¹⁴ Aur āsmān is tarah sarak gayā, jis tarah maktūb lapetne se sarak jātā hai, aur har ek pahār aur tāpū apnī apnī jagah se ṭal gayā. ¹⁵ Aur zamīn ke bādshāh, aur amīr, aur faujī sardār, aur mālدار, aur zorāwar, aur tamām gulām aur āzād, pahāron ke gāron aur chatānon mein jā chhipē; ¹⁶ aur pahāron aur chatānon se kahne lage, ki Ham par gir paro, aur hamen us kī nazar^b se jo takht par baiṭhā hūā hai, aur Barre ke gazab se chhipā lo: ¹⁷ kyūnki un ke gazab kā roz i 'azīm ā pahunchā; ab kaun thahr saktā hai?

Sachche Isrāīlīon par muhr lagne, aur najātyāsta logon kī 'ibādatur mu-bārakhāī kī royā.

7 ¹ Is ke ba'd main ne zamīn ke chāron konon par chār firishte khare dekhe; wuh zamīn kī chāron hawāon ko thāme hūe the, tāki zamīn, yā samundar, yā kisi darakht par hawā na chale. ² Phir main ne ek āur firishte ko, zinda Khudā kī muhr liye hūe, mashriq se upar kī taraf āte dekhā; us ne un chāron firishton se, jinhen zamīn aur samundar ke zār par pahunchāne kā ikhtiyār diyā gayā thā, baland āwāz se pukārkar kahā, ³ ki Jab tak ham apne Khudā ke bandon ke mātھے par muhr na kar len, zamīn aur samundar aur darakhton ko zār na pahunchānā. ⁴ Aur jin par muhr kī gayī, main ne un kā shumār sunā, ki banī Isrāīl ke sab qabīlon mein se ek lākh chauālīs hazār par muhr kī gayī.

⁵ Yahūdāh ke qabīle mein se bārah hazār par muhr kī gayī:

^b Yūn. ke chīhre.

Ra'ūben ke qabile men se bārah hazār par :

Gād ke qabile men se bārah hazār par :

⁶ Asher ke qabile men se bārah hazār par :

Naftālī ke qabile men se bārah hazār par :

Manashshih ke qabile men se bārah hazār par :

⁷ Shama'ūn ke qabile men se bārah hazār par :

Lewi ke qabile men se bārah hazār par :

Yissakār ke qabile men se bārah hazār par :

⁸ Zabulūn ke qabile men se bārah hazār par :

Yūsuf ke qabile men se bārah hazār par :

Binyāmīn ke qabile men se bārah hazār par muhr ki gayī.

⁹ In báton ke ba'd jo main ne nigāh kī, to kyā dekhtā hūn, kī har ek qaum, aur qabile, aur ummat, aur ahl i zabān kī ek aisi barī bñī, jise koī shumār nahīn kar saktā. safed jāme pahīne aur khajūr kī dāliyūn apne hāthon men liye hūe, takht aur Barre ke āge kharī hai ; ¹⁰ aur barī āwāz se chillā chillākar kahtī hai, kī Najāt hamāre Kḥudā kī taraf se ^a hai, jo takht par baithā hai, aur Barre kī taraf se ^b. ¹¹ Aur sāre frīshte us takht, aur buzurgon aur chāron jāndāron ke girdāgird khare hain ; phir wuh takht ke āge m'ūh ke bal gir pare, aur Kḥudā ko sijda karke ¹² kahā, Amīn : Hamd, aur tamjīd, aur hikmat, aur shukr, aur 'izzat, aur qudrat, aur lāqat, ābadu'l ābād hamāre Kḥudā kī ho. Amīn. ¹³ Aur buzurgon men se ek ne mujh se kahā, kī Yih safed jāme pahīne hūe kaun hain, aur kahān se āe hain ? ¹⁴ Main ne us se kahā, kī Ai mere

^a Yūn. Kḥudā ko.

khudāwand, tū hī jāntā hai. Us ne mujh se kahā, kī Yih wuhī hain, jo us barī musibat men se nikalkar āe hain ; inhon ne apne jāme Barre ke khūn se dhokar safed kiye hain. ¹⁵ Isī sabab se yih Kḥudā ke takht ke sāmne hain, aur us ke maqdis men rāt din us kī 'ibādat karte hain ; aur jo takht par baithā hai, wuh apnā khaima un ke ūpar tānegā. ¹⁶ Is ke ba'd na kabhī un ko bhūkh lagegī, na piyās ; aur na kabhī un ko dhūp satāegī, na garmī ; ¹⁷ kyūnki jo Barra takht ke bīch men hai, wuh un kī gallabānī karegā, aur unhen āb i hayāt ke chashmon ke pās le jāegā ; aur Kḥudā un kī ānkhon ke sab ānsū ponchh degā.

Sātwin muhr kā khulnā, aur sāt narsingewāle frīshte.

8 ¹ Jab us ne sātwin muhr kholī, to ādh ghante ke qarib āsmān men khāmoshī rahī. ² Aur main ne un sāton frīshton ko dekhdā, jo Kḥudā ke sāmne khare rahte hain ; aur unhen sāt narsinge diye gaye.

'Udsozdār frīshta.

³ Phir ek āur frīshta sone kā 'ūd-soz liye hūe āyā, aur qurbāngāh ke ūpar kharā hūā ; aur us ko bahut sā 'ūd diyā gayā, tākī sab muqaddason kī du'āon ke sāth us sunahrī qurbāngāh par charhāe, jo takht ke sāmne hai. ⁴ Aur us 'ūd kā dhūnwān frīshte ke hāth se muqaddason kī du'āon ke sāth Kḥudā ke sāmne pahunch gayā. ⁵ Aur frīshte ne 'ūdsoz ko lekar, us men qurbāngāh kī āg bhari, aur zamīn par dāl di ; aur garajen, aur āwāzen, aur bijliyan paidā hūin, aur bhaunchāl āyā.

Chār narsingon kā phūnkā jānā.

⁶ Aur wuh sāton frīshte, jin ke

^b Yūn. Barre ko.

pás wuh sát narsinge the, phúnkne ko taiyár húa.

⁷ Aur jab pahle ne narsingá phúnká, to khún mile húa ole aur ág paidá húa, aur zamín par dālí gayi; aur tihái zamín jal gayi, aur tihái darakht jal gaye, aur tamám hari ghás jal gayi.

⁸ Aur jab दूसरे firishte ne narsingá phúnká, to goyá ág se jaltá húa ek bará pahár samundar men dálá gayá, aur tihái samundar khún ho gayá; ⁹ aur samundar kí tihái jándár makhluqát mar gayi; aur tihái jaház tabáh ho gaye.

¹⁰ Aur jab tisre firishte ne narsingá phúnká, to ek bará sitára mash'al kí tarah jaltá húa ásmán se tútá, aur tihái daryáon aur pání ke chashmon par á pará; ¹¹ us sitáre ká nám Náгдаuná kahlátá hai, aur tihái pání náгдаuné kí tarah karwá ho gayá; aur pání ke karwe ho jáne se, bahut se ádmí mar gaye.

¹² Aur jab chauthe firishte ne narsingá phúnká, to tihái súraaj, aur tihái chánd, aur tihái sitáron par sadma pahunchá, yahán tak kí un ká tihái hissa tárik ho gayá, aur tihái din men raushní na rahí, aur isí tarah tihái ráat men bhí.

¹³ Aur jab main ne phir nigáh kí, to ásmán ke bich men ek 'uqáb ko urte, aur barí áwáz se yih kahite suná, kí Un tin firishton ke narsingon kí áwázon ke sabab, jin ká phúnkná abhí báqí hai, zamín ke rahnewálon par afsos, afsos, afsos!

Páñchwen narsinge ká phúnká jáná, ya'ni pahlú Afsos.

9 ¹ Aur jab páñchwen firishte ne narsingá phúnká, to main ne ásmán se zamín par ek sitára girá húa dekhá; aur use atháh garhe kí kunjí dí gayi. ² Aur jab us ne atháh

^a Ya'ni haldíkat.

garhe ko kholá, to garhe men se ek barí bhattí ká sá dhúnwán ufhá; aur garhe ke dhúnwen ke bá'is se súraaj aur hawá tárik ho gayi. ³ Aur us dhúnwen men se zamín par tíd-diýán nikal parín, aur unhen zamín ke bichchhuón kí sí táqat dí gayi.

⁴ Aur un se kahá gayá, kí un ádmíon ke siwá jin ke máthe par Khudá kí muhr nahín, zamín kí ghás, yá kisi hariyáwal, yá kisi darakht ko zarar na pahuncháná. ⁵ Aur unhen ján se márne ká nahín, balki páñch mahíne tak logon ko aziyat dene ká ikhtiyár diyá gayá; aur un kí aziyat aisi thí, jaise bichehhú ke dánk múrne se ádmí ko hotí hai.

⁶ Un dinon men ádmí maut dhúndhenge, magar hargiz na páenge; aur marne kí árzú karenge, aur maut un se bhágegi. ⁷ Aur un tiddiyon kí súraaten un ghoron kí sí thín, jo laráí ke liye taiyár kiye gaye hon; aur un ke siron par goyá sone ke táj the, aur un ke chihre ádmíon ke se the;

⁸ aur bál 'auraton ke se the, aur dánt babar ke se. ⁹ Aur un ke pás lohe ke se baktar the; aur un ke paron kí áwáz aisi thí, jaise rathon aur bahut se ghoron kí, jo laráí men daurte hon. ¹⁰ Aur un kí dumen bichehhúon kí sí thín, aur un men dánk bhí the; aur un kí dumon men páñch mahíne tak ádmíon ko zarar pahuncháne kí táqat thí.

¹¹ Atháh garhe ká firishta un par bádsháh thá: us ká nám 'Ibrání men Abaddon^a, aur Yúnání men Apollyon^b hai.

¹² Pahlú Afsos to ho chuká; dekho, is ke ba'd do Afsos aur hone-wále hain.

Chhaṭe narsinge ká phúnká jáná, ya'ni दूसrá Afsos.

¹³ Aur jab chhaṭe firishte ne nar-

^b Ya'ni haldík karnewáld.

singá phúnká, to main ne us sunahrí qurbángáh ke ^a singon men se, jo Khudá ke sámnē hai, aisi áwáz suní, ¹⁴ ki us chhate firishte se, jis ke pás narsingá thá, koi kah rahá hai, ki Bare daryá e Firát ke pás jo chár firishte bandhe húe hain, unhen khol de. ¹⁵ Pas wuh cháron firishte khol diye gaye, jo khássa gharí, aur din, aur mahine, aur baras ke liye, tihái ádmion ke már dálnē ko taiyár kiye gaye the. ¹⁸ Aur faujon ke sawár shumár men bis karor the : main ne un ká shumár suná. ¹⁷ Aur mujhe is royá men ghore aur un ke aise sawár dikhái diye, jin ke baktar ág aur sumbul aur gandhak ke se the ; aur un ghoron ke sir babar ke se sir the ; aur un ke munh se ág, aur dhúnwán, aur gandhak nikaltí thí. ¹⁸ In tinnon áfaton, ya'ní us ág, aur dhúnwen, aur gandhak se, jo un ke munh se nikaltí thí, tihái ádmí máre gaye. ¹⁹ Kyunki un ghoron kí táqat un ke munh aur un kí dumon men thí ; is liye ki un kí dumen sánpōn kí mánind thin, aur dumon men sir bhí the ; unhn se wuh zarar pahún-cháte the. ²⁰ Aur báqi ádmion ne, jo in áfaton se na mare the, apne háthon ke kámon se tauba na kí, ki shayátín kí, aur sone, aur chándí, aur pítal, aur patthar, aur lakrí kí múraton kí parastish karne se báz áte, jo na dekh saktí hain, na sun saktí hain, na chal saktí hain : ²¹ aur jo khún, aur jádúgaríán, aur harám-kárí, aur choriyán unhon ne kí thin, un se tauba na kí.

Ásmán par se kitáb lákar ek firishte ne use Yúhanná ko khilá diya.

IO ¹ Phir main ne ek áur zoráwar firishte ko bádál orhe húe ásmán se utarte dekhá ; us ke sir par dhanuk thí, aur us ká chihra áftáb

^a N cháron izád.

^b Yún. un par muhr kar.

^c Yá áur zamána na hogá.

ki mánind thá, aur us ke pánw ág ke sutúnōn kí mánind ; ² aur us ke háth men ek chhotí sí khulí hui kitáb thí : us ne apná dahiná pánw to samundar par rakkhá, aur báyan khushkí par ; ³ aur aisi barí áwáz se chilláyá, jaise babar dahártá hai : aur jab wuh chilláyá, to garaj kí sāt áwázen sunái din. ⁴ Aur jab garaj kí sáton áwázen sunái de chukin, to main ne likhne ká iráda kiya ; aur ásmán par se yih áwáz áti suní, ki Jo báten garaj kí in sāt áwázen se suní hain, un ko poshída rakh ^b ; aur tahrír na kar. ⁵ Aur jis firishte ko main ne samundar aur khushkí par khare dekhá thá, us ne apná dahiná háth ásmán kí taraf útháyá, ⁶ aur jo abadu'l ábád zinda rahegá, aur jis ne ásmán aur us ke andar kí chízen, aur zamín aur us ke úpar kí chízen, aur samundar aur us ke andar kí chízen paidá kí hain, us kí qasam khákar kahá, ki Ab áur der na hogí ; ⁷ balki sátwen firishte kí áwáz dene ke zamáne men, jab wuh nar singá phúnkne ko hogá, to Khudá ká poshída matlab, us khushkhabarí ke muwáfiq, jo us ne apne bande nabíon ko dí thí, púra hogá. ⁸ Aur jis áwáz denewále ko main ne ásmán par bolte suná thá, us ne phir mujh se mukhátib hokar kahá, ki Já, us firishte ke háth men se, jo samundar aur khushkí par khará hai, wuh khulí hui kitáb le le. ⁹ Tab main ne us firishte ke pás jákar kahá, ki Yih chhotí kitáb mujhe de de. Us ne mujh se kahá, ki Le, ise khá le ; yih terá peṭ to karwá kar degí ; magar tere munh men shahd kí tarah míthí lagegi. ¹⁰ Pas main wuh chhotí kitáb us firishte ke háth se lekar khá gayá ; wuh mere munh men to shahd kí tarah míthí lagi ; magar jab main use khá gayá, to

merá peṭ karwá ho gayá. ¹¹ Aur muḥ se kahá gayá, ki Tujhe bahut si ummaton aur qaumon, aur ahl i zabán aur bádsbháon par phir nu-buwwat karní zarúr hai.

Khudá ke do gawáhon ká hál.

II ¹ Aur mujhe 'asá kí mánind ek nápne kí lakrí dí gayí; aur kisi ne kahá, ki Uṭhkar Khudá ke maqdis aur qurbángáh, aur us men ke 'ibádat karnewálon ko náp. ² Aur us sahn ko jo maqdis ke báhar hai, khárij kar de, aur use na náp; kyúñki wuh gair-qaumon ko de diyá gayá hai; wuh muqaddas shahr ko bayális mahine tak pámal karengeí.

³ Aur main apne do gawáhon ko ikhtiyár dúngá, aur wuh tát orhe húe ek hazár do sau sáth din nu-buwwat karenge. ⁴ Yih wuhí zaitún ke do darakhṭ, aur do chirágdán haiñ, jo zamín ke Khudáwand ke sámne khare haiñ. ⁵ Aur agar koí unhen zarar pahuncháná cháhṭá hai, to un ke muñh se ág nikalkar un ke dushmanon ko khá játi hai. Aur agar koí unhen zarar pahuncháná cháhégá, wuh zarúr isí tarah mára jáégá. ⁶ Un ko ikhtiyár hai ki ásmán ko band kar den, táki un kí nubuwwat ke zamáne men páni na barse; aur pánion par ikhtiyár hai, ki unhen khún baná dálen, aur jitiñ daf'a cháhén zamín par har tarah kí áfat láen. ⁷ Jab wuh apní gawáhi de chukenge, to wuh haiwán jo atháh garhe se niklegá, un se larakar un par gálib áegá, aur un ko már dálegá. ⁸ Aur un kí láshen us bare shahr ke bázar men parí rahengi, jo rúhání i'tibár se Sodom aur Misr kahlátá hai, jahán un ká Khudáwand bhí maslúb húa thá. ⁹ Aur ummaton, aur qabílon, aur ahl i zabán, aur qaumon men se log

un kí láshon ko sárhe tén din tak dekhṭe rahenge, aur un kí láshon ko qabr men na rakhne denge. ¹⁰ Aur zamín ke rahnewále un ke marne se khushi manáenge, aur shádiyáne bájáenge, aur ápas men tuḥfe bhe-jenge; kyúñki in dono nabion ne zamín ke rahnewálon ko satáyá thá. ¹¹ Aur sárhe tén din ke ba'd, Khudá kí taraf se un men zindagi kí rúh dákhil húi; aur wuh apne pánwon ke bal khare ho gaye, aur un ke dekhnewálon par bará khaufchháyá. ¹² Aur unhen ásmán par se ek baland áwáz sunáí dí, ki Yahán úpar á jáo. Pas wuh bádal par sawár hokar ásmán par charh gaye; aur un ke dushman unhen dekh rahe the. ¹³ Phir usí waqt ek bará bhaun-chál á gayá, aur shahr ká daswán hissa gir gayá; aur us bhaunchál se sát hazár ádmi^a mare: aur baqí dar gaye, aur ásmán ke Khudá kí tamjíd kí.

¹⁴ Dúsrá Afsos ho chuká; dekho, tísrá Afsos jald honewálá hai.

Sátwen narsinge ká phúnká jánd, ya'ní tísrá Afsos.

¹⁵ Aur jab sátwen firishte ne narsingá phúnká, to ásmán par barí áwázen se mazmún kí paidá húin, ki Dunyá kí bádsbháhat hamáre Khudáwand aur us ke Masíh kí ho gayí: aur wuh abadu'l ábád bádsbháhi karegá. ¹⁶ Aur chaubíson buzurgon ne, jo Khudá ke sámne apne apne takht par baithé the, muñh ke bal girkar Khudá ko síjdá kiyá, ¹⁷ aur yih kahá, ki Ai Khudáwand Khudá, Qádir i mutlaq, jo hai aur jo thá, ham terá shukr karte haiñ; kyúñki tú ne apní barí qudrat ko háth men lekar bádsbháhi kí. ¹⁸ Aur qaumon ko gussa áyá, aur terá gazab názil húa, aur wuh waqt á pahunchá hai

^a Yún. dámtón ke nám.

ki murdon ká insaf kiyá jae, aur tere bande nablon aur muqaddason aur un chhoṭe baron ko, jo tere nám se darte haiṁ, aṛ diyá jae, aur zamín ke tabáh karnewálon ko tabáh kiyá jae.

¹⁹ Aur Khudá ká jo maqdis ásmán par hai, wuh kholá gayá; aur us ke maqdis meṁ us ke 'ahd ká sandúq dikháí diya; aur bijliyaṁ, aur áwázen, aur garajen paidá huín, aur bhaunchál áya, aur bare ole pare.

'Aurat aur azhdahē kī royā.

12 ¹ Phir ásmán par ek bará nishán dikháí diya, ya'ni ek 'aurat nazar áí, jo áftáb ko orhe hue thí, aur chánd us ke pánwon ke niche thá, aur bárah sitáron ká táj us ke sir par; ² wuh hámila thí, aur dard i zih meṁ chilláí thí, aur bachcha janne kí takáif meṁ thí. ³ Phir ek áur nishán ásmán par dikháí diya, ya'ni ek bará lál azhdahá; us ke sát sir aur das sing the, aur us ke siron par sát táj. ⁴ Aur us kí dum ne ásmán ke tiháí sitáre khenchkar zamín par dál diye: aur wuh azhdahá us 'aurat ke áge já khará huá, jo janne ko thí, táki jab wuh jane, to us ke bachche ko nigal jae. ⁵ Aur wuh betá janí, ya'ni wuh larhá jo lohe ke 'asá se sab qaumon par hukumat karega; aur us ká bachcha yakayak Khudá aur us ke takht ke pás tak pahunchá diya gayá. ⁶ Aur wuh 'aurat us biyábán ko bhág gayí, jahán Khudá kí taraf se us ke liye ek jagah taiyár kí gayí thí, táki wahán ek hazár do sau sáth din tak us kí parwarish kí jae.

⁷ Phir ásmán par laráí huí: Mí-kásl aur us ke firishte azhdahē se larne ko nikle; aur azhdahá aur us ke firishte un se lare; ⁸ lekin

gálib na áe, aur is ke ba'd ásmán par un ke liye jagah na rahí. ⁹ Aur wuh bará azhdahá, ya'ni wuh puráná sánp jo Iblís aur Shaitán kahlátá hai, aur sáre jahán ko gumráh kar detá hai, zamín par girá diya gayá, aur us ke firishte bhí us ke sáth girá diye gaye. ¹⁰ Phir main ne ásmán par se yih barí áwáz áí suní, kí Ab hamáre Khudá kí naját, aur qudrat, aur bádsháhat, aur us ke Masih ká ikhtiyár záhir huá; kyúñki hamáre bháiyon par ilzám lagánewálá, jo rát din hamáre Khudá ke áge un par ilzám lagáya kartá hai, girá diya gayá. ¹¹ Aur wuh Barre ke khún, aur apní gawáhi ke kálám ke bá'is us par gálib áe; aur unhon ne apní ján ko 'aziz na samjhá, yahán tak kí maut bhí gawará kí. ¹² Pas ai ásmáno, aur un ke rahnewálo, khushí manáo. Ai khushkí aur tarí, tum par afsos hai; kyúñki Iblís bare gusse meṁ tumháre pás utarkar áya hai, is liye kí jántá hai, kí merá thorá hí sá waqt báqí hai.

¹³ Aur jab azhdahē ne dekhá, kí main zamín par girá diya gayá huṁ, to us 'aurat ko satáya, jo betá janí thí. ¹⁴ Aur us 'aurat ko bare 'uqáb ke do par diye gaye, táki sánp ke sámnne se urkar biyábán meṁ apní us jagah pahunch jae, jahán ek zamáne, aur zamánon, aur ádhe zamáne tak us kí parwarish kí jáegí. ¹⁵ Aur sánp ne us 'aurat ke pichhe apne munh se nadí kí tarah pání baháya, táki us ko is nadí se bahá de. ¹⁶ Magar zamín ne us 'aurat kí madad kí, aur apná munh kholkar us nadí ko pí liya, jo azhdahē ne apne munh se baháí thí. ¹⁷ Aur azhdahē ko 'aurat par gussa áya, aur us kí báqí aulád se, jo Khudá ke hukmon par 'amal kartí hai, aur Yisú' kí gawáhi dene par

I3 qāim hai, larnēko gayā: ¹ aur samundar kī ret par jā kharā hūā.

Samundar men se nikle hūe haiwān kī royā.

Aur main ne ek haiwān ko samundar men se nikalte hūe dekhā, us ke das sīng aur sāt sir the, aur us ke sīngon par das tāj, aur us ke siron par kufr ke nām likhe hūe the. ² Aur jo haiwān main ne dekhā, us kī shakl tegdūe kī sī thī, aur pānw richh ke se, aur munh babar kā sā; aur us azhdahe ne apnī qudrat aur apnā takht aur barā ikhtiyār use de diyā. ³ Aur main ne us ke siron men se ek par goyā zakhm i kārī lagā hūā ^a dekhā, magar us kā zakhm i kārī achchhā ho gayā, aur sārī dunyā ta'ajjub kartī hūi us haiwān ke pīchhe pīchhe ho lī. ⁴ Aur chūnki us azhdahe ne apnā ikhtiyār us haiwān ko de diyā thā, is liye unhon ne azhdahe kī parastish kī; aur us haiwān kī bhī yih kahkar parastish kī, ki Is haiwān kī mānind kaun hai? kaun us se lar saktā hai? ⁵ Aur bare bol ne aur kufr bakne ke liye use ek munh diyā gayā, aur use bayālīs mahīne tak kām karne kā ikhtiyār diyā gayā. ⁶ Aur us ne Khudā kī nisbat kufr bakne ke liye munh kholā, ki us ke nām, aur us ke khaime, ya'nī āsmān ke rahnewālōn kī nisbat kufr bake. ⁷ Aur use yih ikhtiyār diyā gayā, ki muqaddason se lare, aur un par gālib āe; aur use har qabilē, aur ummat, aur ahl i zabān, aur qaum par ikhtiyār diyā gayā. ⁸ Aur zamīn ke wuh sab rahnewāle, jin ke nām us Barre kī kitāb i hayāt men likhe

nahīn gaye, jo binā e 'ālam ke waqt se zabh hūā hai ^b, us haiwān kī parastish karenge.

Jis ke kām hon wuh sune. ¹⁰ Jis ko qaid honewālī hai, wuh qaid men paregā; jo koī talwār se qatl karegā, wuh zarūr talwār se qatl kiyā jācēgā. Muqaddason ke sabr aur imān kā yihī mauqa hai.

Zamīn men se nikle hūe haiwān kī royā.

¹¹ Phir main ne ek āur haiwān ko zamīn men se nikalte hūe dekhā; us ke barre ke se do sīng the, aur azhdahe kī tarah boltā thā. ¹² Aur yih pahle haiwān kā sārā ikhtiyār us ke sūmne kām men lātā thā, aur zamīn aur us ke rahnewālōn se us pahle haiwān kī parastish karātā thā, jis kā zakhm i kārī achchhā ho gayā thā. ¹³ Aur wuh bare bare nishān dikhātā thā, yahān tak ki ādmīon ke sūmne āsmān se zamīn par āg nāzil kar detā thā. ¹⁴ Aur zamīn ke rahnewālōn ko un nishānōn ke sabab se, jin ke us haiwān ke sūmne dikhāne kā us ko ikhtiyār diyā gayā thā, is tarah gumrah kar detā thā, ki zamīn ke rahnewālōn se kahtā thā, ki jis haiwān ke talwār lagī thī, aur wuh zinda ho gayā, us kā but banāo. ¹⁵ Aur use us haiwān ke but men rūh phūnkne kā ikhtiyār diyā gayā, tāki wuh haiwān kā but bole bhī, aur jitne log us haiwān ke but kī parastish na karen, un ko qatl bhī karāe. ¹⁶ Aur us ne sab chhōṭe baron, daulatinandon aur garibon, āzādōn aur gulāmōn ke dahine hāth, yā un ke mātḥe par ek ek chhāp karā diyā; ¹⁷ tāki us ke siwā jis par nishān, ya'nī us haiwān kā

^a Yūn. ek ko goyā mat tak zabh kiyā hūā.

^b Yā jin ke nām zabh kiye hūe Barre kī kitāb i hayāt men binā e 'ālam ke waqt se likhe nahīn gaye.

nām, yā us ke nām kā 'adad ho, aur koī kharīd farokht na kar sake. ¹⁸ Hikmat kā yih mauqa' hai^a. Jo samajh rakhtā hai, wuh is haiwān kā 'adad gin le; kyūnki wuh ādmī kā 'adad hai; aur us kā 'adad chha sau chhiyāsāth hai.

Koh i Siyyon par Barre aur us ke kharīd hūn ki royā.

14 ¹ Phir main ne nigāh kī, to kyā dekhtā hūn, ki wuh Barra Siyyon ke pahār par kharā hai, aur us ke sāth ek lākh chauālīs hazār shakhā hain, jin ke mātthe par us kā aur us ke Bāp kā nām likhā hūā hai. ² Aur mujhe āsmān par se ek aisi āwāz sunāī dī, jo zor ke pānī, aur barī garaj kī sī āwāz thī; aur jo āwāz main ne sunī, wuh aisi thī jaise barbatnawāz barbat bajāte hon. ³ Wuh takht ke sūmne, aur chārōn jāndārōn aur buzurgōn ke āge, goyā^b ek nayā gīt gā rahe the: aur un ek lākh chauālīs hazār shakhson ke siwā, jo dunyā^c men se kharīd liye gaye the, koī us gīt ko na sikh sakā. ⁴ Yih wuh hain, jo 'auratōn ke sāth ālūda nahī hūe, balki kunwāre hain. Yih wuh hain, jo Barre ke pichhe pichhe chalte hain, jahān kahīn wuh jātā hai. Yih Khudā aur Barre ke liye pahle phal hone ke wāste ādmīōn men se kharīd liye gaye hain. ⁵ Aur un ke munh se kabhī jhūth na niklā thā; wuh be'aib hain.

Tin firishton ki ma'rifat Khudā ki honewālī 'adālat ki khabare.

⁶ Phir main ne ek āur firishte ko āsmān ke bīch men erte hūe dekhā, jis ke pās zamīn ke rahnewālōn kī har qaum aur qabile aur ahl i zabān aur ummat ke sunāne ke liye, abādī

khushkhabarī^d thī. ⁷ Aur us ne barī āwāz se kahā, ki Khudā se daro, aur us kī tamjīd karo; kyūnki us kī 'adālat kā waqt ā pahunchā hai; aur usī kī 'ibādat karo, jis ne āsmān aur zamīn aur samundar aur pānī ke chashme paidā kiye.

⁸ Phir is ke ba'd ek āur dusrā^e firishta yih kahtā hūā āyā, ki Gir parā, wuh barāshahrī Bābil gir parā, jis ne apnī harāmkarī kī gazabnāk mai tamām qaumōn ko pilāī hai.

⁹ Phir in ke ba'd ek āur tīse firishte ne ākar barī āwāz se kahā, ki Jo koī us haiwān aur us ke but kī parastish kare, aur apne mātthe yā apne hāth par us kī chhāp le le, ¹⁰ wuh Khudā ke qahr kī us khālīs mai ko piegā, jo us ke gazab ke piyāle men bharī gayī hai; aur pāk firishton ke sūmne aur Barre ke sūmne āg aur gandhak ke 'azāb men muhtilā hogā: ¹¹ aur un ke 'azāb kā dhuwān abadu'l ābād uthtā rahegā; aur jo us haiwān aur us ke but kī parastish karte hain, aur jo us ke nām kī chhāp lete hain, un ko rāt din chain na milegā. ¹² Muqaddason, ya'nī Khudā ke hukmōn par 'amal karnewālōn, aur Yisū' par imān rakhnewālōn ke sabr kā yih mauqa' hai.

¹³ Phir main ne āsmān men se yih āwāz sunī; ki Likh, Mubārak hain wuh murde jo ab se Khudā-wand men marte hain; Rūh kahtā hai, ki Beshakk; kyūnki wuh apnī mihnaton se āram pāenge, aur un ke a'māl un ke sāth hote hain.

Anāj aur angūron kī faslon ki royā.

¹⁴ Phir main ne nigāh kī, to kyā dekhtā hūn, ki ek safed bādāl hai, aur us bādāl par ādamzād^f kī mā-nind koī baithā hai, jis ke sir par

^a Yā Is se hikmat zahīr hotī hai.

^d Yā Injīl.

^b N. goyā na dārad.

^e N. dusrā na dārad.

^c Yūn. zamīn.

^f Yā Ibn i 'Ādam.

sone ká táj, aur háth men tez daránti^a hai. ¹⁵ Phir ek áur firishte ne maqdis se nikalkar, us bádál par baiṭhe h́e se barí áwáz ke sáth pukárkar káhá, ki Apní daránti^a chalákar kát, kyúñki kátne ká waqt á gayá; is liye ki zamín kí fasl bahut pak gayí. ¹⁶ Pas jo bádál par baiṭhá thá us ne apní daránti^a zamín par dál dí, aur zamín kí fasl kat gayí.

¹⁷ Phir ek áur firishta us maqdis men se niklá jo ásmán par hai; us ke pás bhí tez daránti^a thi. ¹⁸ Phir ek áur firishta qurbángáh se niklá, jis ká ág par ikhtiyár thá, us ne tez darántiwále^b se barí áwáz se káhá, ki Apní tez daránti^a chalákar zamín ke angúr ke daraḡht ke gucchhe kát le; kyúñki us ke angúr bil'kull pak gaye hain. ¹⁹ Aur us firishte ne apní daránti^a zamín par dáli, aur zamín ke angúr ke daraḡht kí fasl kátkar, Khudá ke qahr ke bare hauz men dál dí. ²⁰ Aur shahr ke báhar us hauz men angúr raunde gaye; aur hauz men se itná khún niklá, ki ghoron kí lagámon tak pahunch gayá, aur solah sau farláng tak bah niklá.

Sát pichhlí áfaton ká zamín par názil kiya ján.

15 ¹ Phir main ne ásmán par ek áur bará aur 'ajib nishán, ya'ní sát firishte sátón pichhlí áfaton ko liye h́e dekhe; kyúñki in áfaton par Khudá ká qahr khatm ho gayá hai.

² Phir main ne shishe ká sá ek samundar dekhá, jis men ág milí h́i thi; aur jo us haiwán, aur us ke but, aur us ke nám ke 'adad par gálib áe the, un ko us shishe ke samundar ke pás Khudá kí barbaten

^a Yá hansid.
^d Yá rástbázi

^b Yá hansiwále.

^c N. áí qaumon ke.

liye khare h́e dekhá. ³ Aur wuh Khudá ke bande Músá ká gít, aur Ísarre ká gít gá gákar kahte the, ki Ai Khudáwand Khudá, Qádir i mutlaq, tere kám bare aur 'ajib hain; ai azalí^c Bádsháh, terí ráhen rást aur durust hain. ⁴ Ai Khudáwand, kaun tujh se na daregá? aur kaun tere nám kí baráí na karegá? kyúñki sirf tú hi quddús hai; aur sári qaumen ákar tere sámne síjda karengi, kyúñki tere insáf^d ke kám záhír ho gaye hain.

⁵ In sátón ke ba'd main ne dekhá, ki shahádat ke khaime ká maqdis ásmán men kholá gayá: ⁶ aur wuh sátón firishte jin ke pás sátón áfaten thin, ábdár aur chamakdár jawáhir se árásta^e, aur síne par sunahrí sínaband bándhe h́e, maqdis se nikle. ⁷ Aur un cháron jándáron men se ek ne sát sone ke piyále, abadu'l ábád zinda rahne-wále Khudá ke qahr se bhare h́e, un sátón firishton ko diye. ⁸ Aur Khudá ke jalál, aur us kí qudrat ke sabab maqdis dhuñwen se bhar gayá, aur jab tak un sátón firishton kí sátón áfaten khatm na ho chukín, koí us maqdis men dákhil na ho saká.

16 ¹ Phir main ne maqdis men se kisi ko barí áwáz se un sátón firishton se yih kahte suná, ki Jáó, Khudá ke qahr ke sátón piyálon ko zamín par ulaṭ do.

² Pas pahle ne jákar apná piyála zamín par ulaṭ díyá; aur jin ádmíon par us haiwán kí chháp thi, aur jo us ke but kí parastish karte the, un ke ek burá aur taklíf dene-wálá násúr paidá ho gayá.

³ Aur dústre ne apná piyála samundar men ultá; aur wuh murde ká sá khún ban gayá; aur samundar ke sab jándár mar gaye.

⁴ Aur tísre ne apná piyála dar-yáon aur pání ke chashmon par ultá, aur wuh khún ban gaye.

⁵ Aur main ne pání ke firishte ko yih kahte suná, ki Ai Quddús, jo hai, aur jo thá, tú 'ádil hai, ki tú ne yih insáf kiya; ⁶ kyúñki unhon ne muqaddason aur nabíon ká khún baháyá thá, aur tú ne unhen khún piláyá: wuh isí láiq hain. ⁷ Phir main ne qurbángáh men se yih áwáz suní, ki Ai Khudáward Khudá, Qádir í mutlaq, beshakk, tere faisale durust aur rást hain.

⁸ Aur chauthé ne apná piyála súra par ultá, aur use ádmíon ko ág se jhulas dene ká ikhtiyár diyá gayá. ⁹ Aur ádmí sakht garmí se jhulas gaye, aur Khudá ke nám kí nisbat kufr baká, jo in áfaton par ikhtiyár rakhtá hai; aur tauba na kí ki us kí tamjíd karte.

¹⁰ Aur pánchwen ne apná piyála us haiwán ke takht par ultá; aur us kí bádsháhat men andherá chhá gayá; aur dard ke máre log apní zabáñen káñne lage; ¹¹ aur apne dukhon aur násúron ke bá'is ásmán ke Khudá kí nisbat kufr baká, aur apne kámon se tauba na kí.

¹² Aur chhathé ne apná piyála bare daryá e Firát par ultá; aur us ká pání súkh gayá, táki mashriq se ánewále bádsháhon ke liye ráh taiyár ho jáe. ¹³ Phir main ne us azhdahe ke munh se, aur us haiwán ke munh se, aur us jhúthe nabí ke munh se, tén nápak rúhen men-dákon kí súrat men níkalte dekhín: ¹⁴ yih shayátín kí nishán dikháñewálí rúhen hain, jo Qádir í mutlaq Khudá ke roz í 'azím kí laráí ke wáste jama' karne ke liye, sári dunyá ke bádsháhon ke pás níkal kar játí hain. ¹⁵ (Dekho, main chor kí tarah áta hún. Mubáarak wuh hai,

* Yún. qurbángáh ko yih kahte sund.

jo jágtá hai, aur apní poshák kí hifázet kartá hai, táki nangá na phire, aur log us kí barahnagi na dekhén.) ¹⁶ Aur unhon ne un ko us jagah jama' kiya, jis ká nám 'Ibráni men Har-Magidon hai.

¹⁷ Aur sátwen ne apná piyála hawá par ultá, aur maqdis ke takht kí taraf se bare zor se yih áwáz áí, kí Ho chuká. ¹⁸ Phir bijliyañ, aur áwázen, aur garajen paidá hún; aur ek aisá bará bhaunchál áya, kí jab se insán zamín par paidá hue^b, aisá bará aur sakht bhaunchál kabhí ná áya thá. ¹⁹ Aur us bare shahr ke tén tukre ho gaye, aur qaunon ke shahr gir gaye; aur bare shahr í Bábil kí Khudá ke háñ yád húi, táki use apne sakht gazab kí mai ká jáñ piláe. ²⁰ Aur har ek tápu apní jagah se tal gayá, aur paháron ká patá na lagá. ²¹ Aur ásmán se ádmíon par man man bhar ke bare bare ole gire, aur chúnki yih áfat niháyat sakht thí, is liye logon ne olon kí áfat ke bá'is Khudá kí nisbat kufr baká.

Rúhání Bábil kí daulat, aur 'aish o 'ishrat, aur nápaquí, aur jalá hone-wálí barbádí kí royá.

I7 ¹ Aur un sáton firishton men se jin ke pás sá piyále the, ek ne ákar mujh se yih kahá, kí Idhar á; main tujhe us barí kasbí kí sazú dikháun, jo bahut se páníon par baithí húi hai; ² aur jis ke sáth zamín ke bádsháhon ne harámkarí kí thí; aur zamín ke rahnewále us kí harámkarí kí mai se matwále ho gaye the. ³ Pas wuh mujhe Rúh men jangal ko le gayá; wahán main ne qirmizí rang ke haiwán par, jo kufr ke námon se lipá húa thá, aur jis ke sá sir aur das sing the, ek 'aurat ko baithé hue dekhá.

N. húa.

⁴ Yih 'aurat argawáni aur qirmizi libás pahine húa, aur sone aur ja-wáhir aur moti se árásta thá; aur ek sone ká piyála makrúhát, ya'ní us kí harámkárí kí nápákion se bhará húa, us ke háth men thá; ⁵ aur us ke máthe par yih nám likhá húa thá; RÁZ, BARÁ SHAHR I BÁBIL, KASBION AUR ZAMÍN KÍ MAK-RÚHÁT KÍ MÁN. ⁶ Aur aur main ne us 'aurat ko muqaddason ke khún, aur Yisú' ke shahídion ke khún pine se, matwálá dekhá: aur use dekhkar sákt hairán húa. ⁷ Us firishte ne mujh se kahá, kí Tú hairán kyún ho gayá? Main is 'aurat aur us haiwán ká, jis par wuh sawár hai, aur jis ke sát sir aur das síng hain, tujhe bhed batátá hún. ⁸ Yih jo tú ne haiwán dekhá, yih pahle to thá, magar ab nahín hai; aur áyanda atháh garhe se nikalkar, halákat men paregá; aur zamín ke rahnewále jin ke nám biná e 'álam ke waqt se kitáb i hayát men likhe nahín gaye, is haiwán ká yih hál dekhkar, kí pahle thá, aur ab nahín, aur phir maujúd ho jáegá, ta'ajjub karenge. ⁹ Yihí mauqa' hai us zih ká, jis men hikmat hai; wuh sáton sir sát pahár hain, jin par wuh 'aurat baithí húi hai; ¹⁰ aur wuh sát bádsháh bhí hain; páñch to ho chuke hain, aur ek maujúd hai, aur ek abhí áyá nahín; aur jab áegá, to kuchh 'arse tak us ká rahná zarúr hai. ¹¹ Aur jo haiwán pahle thá, aur ab nahín, wuh áthwán hai, aur un sáton men se paidá húa, aur halákat men paregá. ¹² Aur wuh das síng jo tú ne dekhe, das bádsháh hain; abhí tak unhon ne bádsháhbat nahín pái; magar us haiwán ke sáth gharí bhar ke wáste bádsháhion ká sá ikhtiyár páenge. ¹³ In sab kí ek hí ráe hogí, aur wuh

apní qudrat aur ikhtiyár us haiwán ko de denge. ¹⁴ Wuh Barre se larenge, aur Barra un par gálib áegá; kyunki wuh khudáwandon ká Khudáwand, aur bádsháhion ká Bádsháh hai; aur jo buláe húa, aur barguzida, aur wafádár us ke sáth hain, wuh bhí gálib áenge. ¹⁵ Phir us ne mujh se kahá, kí Jo pání tú ne dekhe, jin par kasbí baithí hai, wuh ummaten, aurguroh, aur qaumen, aur ahl i zabán hain. ¹⁶ Aur jo das síng tú ne dekhe, wuh, aur haiwán us kasbí se 'adawat rakkhenge, aur use bekas aur nangá kar denge, aur us ká gosht khá jáenge, aur us ko ág men jalá dálenge. ¹⁷ Kyunki Khudá un ke dilon men yih dálegá, kí wuh usí kí ráe par chalen, aur jab tak kí Khudá kí báten púri na ho len, wuh muttafiqú'r ráe hokar apní bádsháhbat us haiwán ko de den. ¹⁸ Aur wuh 'aurat jise tú ne dekhá, wuh bará shahr hai, jo zamín ke bádsháhion par hukmat karta hai.

Bábil kí barbádi, aur us par dunyá ke logon ká mátam.

I⁸ ¹ In báton ke ba'd main ne ek aur firishte ko ásmán par se utarte húa dekhá, jise bará ikhtiyár thá; aur zamín us ke jalál se raushan ho gayí. ² Us ne barí áwáz se chillákar kahá, kí Gir pará, bará shahr i Bábil gir pará, aur shayátin ká maskan, aur har nápák aur makrúh parinde ká addá ho gayá. ³ Kyunki us kí harámkárí kí gazabnák mai ke bá'is tamám qaumen gir gayí hain, aur zamín ke bádsháhion ne us ke sáth harámkárí kí hai; aur dunyá ke saudágar us ke 'aish o 'ishrat kí badaulat daulatmand ho gaye.

• N. mai men se tamám qaumen ne pt líyá hai.

4 Phir main ne āsmān men kisi aur ko yih kahte hūe sunā, ki Ai meri unimat ke logo, us men se nikal āo, tāki tum us ke gunāhon men sharik na ho; aur us ki āfaton men se koi tum par na ā jāe.

5 Kyūnki us ke gunāh āsmān tak pahunch gaye hain, aur us ki bad-kārīn Khudā ko yād ā gayi hain.

6 Jaisā us ne kiyā, waisā hi tum bhī us ke sāth karo; aur use us ke kāmōn kā do chand badlā do; jis qadr us ne piyāla bharā, tum us ke liye dagnā bhar do. 7 Jis qadr us ne apne āp ko shāndār banāyā, aur 'aiyāshī ki thī, usi qadr us ko 'azāb aur gam men dāl do; kyūnki wuh apne dil men kahtī hai, ki Main malika ho baithī hūn, bewa nahīn, aur kabhī gam na dekhūngī. 8 Is liye us par ek hi din men āfaten āengī, ya'nī maut, aur gam, aur kāl; aur wuh āg men jalākar khāk kar di jāegī; kyūnki us kā insāf karnewālā Khudāwān Khudā qawī hai.

9 Aur us ke sāth harām-kārī aur 'aiyāshī karnewāle zamīn ke bādshāh, jab us ke jalne kā dhūnwān dekhenge, to us ke liye roenge, aur chhātī piṅenge; 10 aur us ke 'azāb ke dar se dūr khare hūe kahenge, ki Ai bare shahr! ai Bābil! ai mazbūt shahr! afsos! afsos! ghari hī bhar men tujhe sazā mil gayī. 11 Aur dunyā ke saudāgar us ke liye roenge, aur mātām karenge, kyūnki ab koi un kā māl nahīn kharīdne kā: 12 aur wun māl yih hai; sonā, chāndī, jawāhir, motī, aur mihin kattāni aur argawānī aur reshmī aur qirmizī kapre, aur har tarah ki khushbūdār lakriyān, aur hāthidānt ke tarah tarah ki chizen, aur nihāyat beshqīmat lakri, aur pītal aur lohe aur sang i marmar ke tarah tarah ki chizen; 13 aur dārchīnī, aur masālih, aur

'ūd, aur 'itr, aur lobān, aur mai, aur tel, aur maidā, aur gehūn, aur maweshī, aur bheren, aur ghore, aur gāriyān, aur gulām; aur ādmīon ki janen. 14 Ab tere dilpasand me- we tere pās se dūr ho gaye; aur sārī lazīz aur tuhfā tuhfā chizen tujh se jāti rahin; ab wuh hargiz hāth na āengī. 15 In chizon ke saudāgar jo us ke sabab se maldār ban gaye the, us ke 'azāb ke khauf se dūr khare hūe roenge, aur gam karenge; 16 aur kahenge, ki Afsos! afsos! wuh barā shahr, jo mihin kattāni aur argawānī aur qirmizī kapre pahine hūe, aur sone aur jawāhir aur motiyon se ārāsta thā! 17 ghari hī bhar men us ki itni barī daulat barbad ho gayī. Aur sab nākhudā, aur jahāz ke sāre musāfir, aur mallāh, aur āur jitne samundar kā kām karte hain, 18 jab us ke jalne kā dhūnwān dekhenge, to dūr khare hūe chillāenge aur kahenge, ki Kaun sā shahr is bare shahr ki māmīnd hai? 19 Aur apne siron par khāk dālenge, aur rote hūe, aur mātām karte hūe, chillā chillākar kahenge, ki Afsos! afsos! wuh barī shahr, jis ki daulat se samundar ke sab jahāzwāle daulat-mand ho gaye! ghari hī bhar men ujar gayā. 20 Ai āsmān, aur ai muqaddaso, aur rasūlo, aur nabīo, us par khushī karo; kyūnki Khudā ne insāf karke us se tumhārā badlā le liyā.

21 Phir ek zorāwar firishte ne barī chakkī ke pāt ki māmīnd ek patthar uthāyā, aur yih hakkar samundar men phenk diyā, ki Bābil kā barā shahr bhī isī tarah zor se girāyā jāegā, aur phir kabhī us kā patā na milegā. 22 Aur barbatnawāzon, aur mutribon, aur bānslī bajānewālon, aur narsingāphūnkne- wālon ki āwāz phir kabhī tujh men

na sunáí degí; aur kisi peshe ká kárigar tujh men phir kabhí páyá na jáegá; aur chakkí kí áwáz tujh men phir kabhí na sunáí degí; ²³ aur chirág kí raushní tujh men phir kabhí na chamkegi; aur tujh men dúlhá aur dulhan kí áwáz phir kabhí na sunáí degí: kyúñki tere saudágar zamin ke amir the; aur teri jádúgarí se sarí qaumen gumráh ho gayín. ²⁴ Aur nabíon aur muqaddason aur zamin ke áur sab maqtúlon ká khún us men páyá gayá.

Bábil kí barbádí, aur Barre kí dulhan kí honewálí shádí par ásmán men khushí.

19 ¹ In báton ke ba'd, main ne ásmán par goyá barí jamá'at ko baland áwáz se yih kahte suná, ki Hallalúyáh; Naját, aur jalál, aur qudrat hamáre Khudá hí kí hai: ² kyúñki us ke faisale rást aur durust hain, is liye ki us ne us barí kasb ká insáf kiyá, jis ne apní harámkarí se dunyá ko kharáb kiyá thá, aur us se ³ apne bandon ke khún ká badlá liyá. ³ Phir dúsrí bár unhon ne Hallalúyáh kahá. Aur us ke jalne ká dhúnwán abadu'l ábád uthtá rahegá. ⁴ Aur chauríson buzurgon aur cháron jándáron ne girkar Khudá ko síjda kiyá, jo takht par baithá thá, aur kahá, ki A'mín; Hallalúyáh. ⁵ Aur takht men se yih áwáz niklí, ki Ai us se dānewále bando, chhote ho khwáh bare, tum sab hamáre Khudá kí hamd karo. ⁶ Phir main ne barí jamá'at kí sí áwáz, aur zor ke pání kí sí áwáz, aur sakt garajon kí sí áwáz suní, ki Hallalúyáh: is liye ki Khudáwānd hamará Khudá, Qádir i mutlaq, bádsáhí kartá hai. ⁷ Áo, ham khushí karen, aur ni-

^a Yún. us ke háth se.

háyat shádmán hon, aur us kí tam-jid karen: is liye kí Barre kí shádí á pahunchí, aur us kí biwí ne apne áp ko taiyár kar liyá. ⁸ Aur us ko chamakdár aur sáf mihín kattání kaprá pahinne ká ikhtiyár diyá gayá: kyúñki mihín kattání kapre se muqaddas logon kí rástbázi ke kám murád hain. ⁹ Aur us ne mujh se kahá, kí Likh, Mubáarak hain wuh, jo Barre kí shádí kí ziyáfat men buláe gaye hain. Phir us ne mujh se kahá, kí Yih Khudá kí sachchí báten hain. ¹⁰ Aur main use síjda karne ke liye us ke pán-won par girá. Us ne mujh se kahá, kí Khabardár, aísá na kar: main bhí terá aur tere un bháiyon ká hamkhidmat hún, jo Yisú' kí gawáhí dene par qáim hain: Khudá hí ko síjda kar: kyúñki Yisú' kí gawáhí nubuwwat kí rúh hai.

Haicán aur jhúthe nabí par Kalám i Khudá ká fath páná.

¹¹ Phir main ne ásmán ko khulá huá dekhá; aur kyá dekhtá hún. kí ek safed ghorá hai; aur us par ek sawár hai jo 'Sachchú aur Bar-haqq kahlátá hai; aur wuh rástí ke sáth insáf aur laráí kartá hai. ¹² Aur us kí áñkhen ág ke shu'le hain, aur us ke sir par bahut se táj hain; aur us ká ek nám likhá huá hai, jise us ke siwá áur koí nahín jántá. ¹³ Aur wuh khún kí chhírki ^b húi poshák pahine hue hai: aur us ká nám Kalám i Khudá kahlátá hai. ¹⁴ Aur ásmán kí faujen safed ghoron par sawár, aur safed aur sáf mihín kattání kapre pahine hue, us ke pichhe pichhe hain. ¹⁵ Aur qaumon ke márne ke liye us ke munh se ek tez talwár nikaltí hai: aur wuh lohe ke 'asá se un par hukúmat karegá: aur

^b N. Khún men qúblí.

Qádir i mutlaq Khudá ke saḡht gazab kī mai ke hauz meṇ angūr raundeḡá. ¹⁶ Aur us kī poshák aur rán par yih nám likhák húa hai, BĀDŠĀHON KĀ BĀDŠĀH, AUR KHU-DĀWANDON KĀ KHUDĀWAND.

¹⁷ Phir main ne ek firishte ko áftáb par khare hūe dekhá; aur us ne barī áwáz se chillákar ásmán meṇ ke sáre urnewále parandon se kahá, kī Āo, Khudá kī barī ziyáfat meṇ sharīk hone ke liye jama' ho jāo; ¹⁸ tūki tum bādshāhon ká gosht, aur faujī sardāron ká gosht, aur zorāwaron ká gosht, aur ghoron aur un ke sawāron ká gosht, aur sáre ádmīon ká gosht kháo, khwáh ázād hon khwáh gulám, khwáh chhote hon khwáh bare.

¹⁹ Phir main ne us haiwán, aur zamín ke bādshāhon, aur un kī faujon ko us ghore ke sawār aur us kī fauj se jang karne ke liye ikatthá dekhá. ²⁰ Aur wuh haiwán aur us ke sáth wuh jhúthá nabí pakrá gayá, jis ne us ke sámnne aise nishán dikháe the, jin se us ne haiwán kī chháp lenewálon aur us ke but kī parastish karnewálon ko gumráh kiya thá: wuh dono ág kī us jhíl meṇ zinda dále gaye, jo gandhak se jaltí hai: ²¹ aur báqí us ghore ke sawār kī talwár se, jo us ke munh se nikaltí thí, qatl kiye gaye; aur sáre parand un ke gosht se ser ho gaye.

Shaitán ká hazár baras tak qaid rahne, i. aur Masih ke logon ká bādshāhī karná.

20 ¹ Phir main ne ek firishte ko ásmán se utarte dekhá, jis ke háth meṇ atháh garhe kī kunjí, aur ek barī zanjir thí. ² Us ne us azhdahe, ya'ní puráne sánp ko, jo Iblis aur Shaitán hai, pakar kar hazár baras ke liye bāndhá, ³ aur use atháh garhe meṇ dāلكar

band kar diyá, aur us par muhr kar dí, tákí wuh hazár baras ke pūre hone tak qaumon ko phir gumráh na kare; is ke ba'd zarúr hai, kī thore 'arse ke liye kholá jāe.

⁴ Phir main ne takht dekhe, aur log un par baith gaye, aur 'adálát un ke sipurd kī gayí: aur un kī rúhon ko bhi dekhá, jin ká Yisú' kī gawáhi dene, aur Khudá ke kalám ke sabab sir kátá gayá thá, aur jinhon ne na us haiwán kī parastish kī thí, na us ke but kī, aur na us kī chháp apne máthe aur háthon par lí thí; wuh zinda hokar hazár baras tak Masih ke sáth bādshāhī karte rahe. ⁵ Aur jab tak yih hazár baras pūre na ho liye, báqí murde zinda na hūe. Pahlí qiyámat yihí hai. ⁶ Mubá-rak aur muqaddas wuh hai, jo pahlí qiyámat meṇ sharīk ho: aison par dúsrí maut ká kuchh ikhtiyár nahín; balki wuh Khudá aur Masih ke káhin hongé, aur us ke sáth hazár baras tak bādshāhī karenge.

Shaitán ká ákhiri hamla aur shikast.

⁷ Aur jab hazár baras pūre ho chukenge, to Shaitán qaid se chhor diyá jāegá, ⁸ aur un qaumon ko jo zamín ke chāron taraf hongí, ya'ní Yájúj o Májúj ko, gumráh karke laráí ke liye jama' karne ko nik-legá; un ká shumár samundar kī ret ke barábar hogá. ⁹ Aur wuh tamám zamín par phail jāengí aur muqaddason kī lashkargáh aur 'azíz shahr ko chāron taraf se gher lengí, aur ásmán par se ág názil hokar unhen khá jāegí. ¹⁰ Aur un ká gumráh karnewálá Iblis ág aur gandhak kī us jhíl meṇ dálá jāegá, jahán wuh haiwán aur jhúthá nabí bhi hogá; aur wuh rát dín abadu'l ábád 'azáb meṇ rahenge.

Ākhlirī 'adālat.

¹¹ Phir main ne ek barā safed takht, aur us ko jo us par baithā hūā thā dekhā, jis ke sāmne se zamīn aur āsmān bhāg gaye; aur unhen kahīn jagah na milī. ¹² Phir main ne chhoṭe bare sab murdon ko us takht ke sāmne khare hūe dekhā; aur kitāben kholī gayīn; phir ek āur kitāb kholī gayī, ya'nī kitāb ī hayāt: aur jis tarah un kitābon men likhā hūā thā, un ke a'māl ke mutābiq murdon kā insāf kiya gayā. ¹³ Aur samundar ne apne andar ke murdon ko de diya, aur maut aur 'ālam ī arwāh ne apne andar ke murdon ko de diya: aur un men se har ek ke a'māl ke muwāfiq us kā insāf kiya gayā. ¹⁴ Phir maut aur 'ālamī-arwāh āg ki jhīl men dāle gaye. Yih āg ki jhīl dūsrī maut hai. ¹⁵ Aur jis kisī kā nām kitāb ī hayāt men likhā hūā na milā, wuh āg ki jhīl men dālā gayā.

Naye āsmān o zamīn, aur un ke rahne-wālon ki royā.

2I ¹ Phir main ne ek naye āsmān, aur nayī zamīn ko dekhā: kyūnki pahlā āsmān aur pahlī zamīn jāti rahī thī; aur samundar bhī na rahā. ² Phir main ne shahr ī muqaddas, naye Yarūshalem ko āsmān par se Khudā ke pās se utarte dekhā; aur wuh us dulhan ki mūnind ārāsta thā, jis ne apne shauhar ke liye singār kiya ho. ³ Phir main ne takht men se kisī ko baland āwāz se yih kahte sunā, ki Dekh, Khudā kā khaima ādmīon ke darmiyān hai; wuh un ke sāth khaima karegā, aur wuh us ke log^a hongē, aur Khudā āp un ke sāth rahēgā, aur

un kā Khudā hogā^b: ⁴ aur wuh un ki ānkhon ke sab ānsū ponchh degā; is ke ba'd maut nahīn rahēgī, aur na mātām rahēgā, na āh o nāla, na dard:^c pahlī chīzen jāti rahīn. ⁵ Aur jo takht par baithā hūā thā, us ne kahā, ki Dekh, main sārī chīzon ko nayā banā detā hūn. Phir us ne kahā, ki Likh le: kyūnki yih bāten sach aur barhaqq hai. ⁶ Phir us ne mujh se kahā, ki Yih bāten purī ho gayīn. Main Alfa, aur Omīga, ya'nī ibtidā aur intihā hūn. Main piyāse ko āb ī hayāt ke chashme se muft pilāūngā. ⁷ Jo gālīb āe, wuhī in chīzon kā wāris hogā; aur main us kā Khudā hūngā, aur wuh merā betā hogā. ⁸ Magar buzdilon, aur beīmānon, aur ghinaune logon, aur khūnion, aur harāmkārōn, aur jā-dūgarōn, aur butparaston, aur sāre jhūthon kā hissa āg aur gandhak se jalnewālī jhīl men hogā; yih dūsrī maut hai.

Naye Yarūshalem ki kaifiyat.

⁹ Phir un sāt firishton men se, jin ke pās sāt piyāle the, aur wuh pichhlī sāt āfaton se bhare hūe the. ek ne ākar mujh se kahā, ki Idhar ā; main tujhe dulhan, ya'nī Barre ki bīwī, dikhāūn. ¹⁰ Aur wuh mujhe Rūh men ek bare aur ūnche pahār par le gayā, aur shahr ī muqaddas Yarūshalem ko, āsmān par se Khudā ke pās se utarte dikhāyā; ¹¹ us men Khudā kā jalāl thā: aur us ki chāmak^d nihāyat qīmātī patthar, ya'nī us yashab ki sī thī, jo billaur ki tarah shaffāf ho; ¹² aur us ki shahrpanāh barī aur baland thī, aur us ke bārah darwāze, aur darwāzon par bārah firishte the, aur un par banī

^a Yūn. us kī ummaten.

^c N. kyūnki izād.

^b N. aur un kā Khudā hooḍ se dārad.

^d Yūn. us kā nūr.

Isráíl ke bárah qabílon ke nám likhe hūe the : ¹³ tīn darwáze mashríq kí taraf the ; tīn darwáze shimál kí taraf ; tīn darwáze junúb kí taraf ; aur tīn darwáze magrib kí taraf. ¹⁴ Aur us shahr kí shahrpanáh kí bárah bunyáden thín, aur un par Barre ke bárah rasúlon ke bárah nám likhe the. ¹⁵ Aur jo mujh se kah rahá thá, us ke pás, shahr aur us ke darwázon aur us kí shahrpanáh ke nápne ke liye, ek paimáish ká ála, ya'ní sone ká gaz thá. ¹⁶ Aur wuh shahr chaukor wáqí' húa thá, aur us kí lambáí chauráí ke bará-bar thí : us ne shahr ko us gaz se nápá, to bárah hazár farláng niklá : us kí lambáí aur chauráí aur únchái bará-bar thí. ¹⁷ Aur us ne us kí shahrpanáh ko ádmí kí, ya'ní firishte kí, paimáish ke mutábiq nápá, to ek sau chauális háth niklí. ¹⁸ Aur us kí shahrpanáh kí ta'núir yashab kí thí : aur shahr aise khális sone ká thá, jo shaffáf shíshe kí mánínd ho. ¹⁹ Aur us shahr kí shahrpanáh kí bunyáden har tarah ke jawáhir se árasta thín. Pahlí bunyád yashab kí thí ; dusrí nilam kí ; tísrí shabchirág kí ; chauthí zumurrud kí ; ²⁰ páñchwín 'aqíq kí ; chhaṭí la'í kí ; sátwín sunahre patthar kí ; áthwín firoze kí ; nawín zabarjad kí ; daswín yamaní kí ; gyárahwín sang i sumbulí kí, aur bárahwín yáqút kí. ²¹ Aur bárah darwáze bárah motiyon ke the ; har darwáza ek ek motí ká thá ; aur shahr kí sarak shaffáf shíshe kí mánínd khális sone kí thí. ²² Aur main ne us men koi maqdis na dekhá : is liye kí Khudáwand Khudá Qádir í mutlaq, aur Barra us ká maqdis hain. ²³ Aur us shahr men súraj yá chánd kí raushní kí kuchh hájat nahín ;

kyúnci Khudá ke jalál ne use raushan kar rakkhá hai, aur Barra us ká chirág hai. ²⁴ Aur qaumen us kí raushní men chalen phirengí : aur zamín ke bádasháh apní shán o shaukat ká sámán us men láenge. ²⁵ Aur us ke darwáze dín ko hargiz band na honge, (aur rát wahán na hogí :) ²⁶ aur log qaumon kí shán o shaukat aur 'izzat ká sámán us men láenge : ²⁷ aur us men koi nápák chiz, yá koi shakhs jo ghinaune kám kartá, yá jhúṭhí báten ghartá hai, hargiz dákhlil na hogá, magar wuhí jin ke nám Barre kí kitáb í hayát men likhe hūe hain.

22 ¹ Phir us ne mujhe billaur kí tarah chamaktá húa áb í hayát ká ek daryá dikháya, jo Khudá aur Barre ke takht se nikalkar, us shahr kí sarak ke bích men bahtá thá. ² Aur daryá ke wár pár zindagí ká darakht thá ; us men bárah qism ke phal áte the, aur har mahíne men phaltá thá : aur us darakht ke patton se qaumon ko shifá hotí thí. ³ Aur phir la'nat na hogí : aur Khudá aur Barre ká takht us shahr men hogá : aur us ke bande us kí 'ibádat karenge ; ⁴ aur wuh us ká munh dekhenge ; aur us ká nám un ke máthon par likhá húa hogá. ⁵ Aur phir rát na hogí ; aur wuh chirág aur súraj kí raushní ke muhtáj na honge ; kyúnci Khudáwand Khudá un ko raushan karegá, aur wuh abadu'l ábád bádasháhi karenge.

Akhiri nasthaten aur dú'a.

⁶ Phir us ne mujh se kahá, kí Yih báten sach aur barhaqq hain ; chunánci Khudáwand ne, jo nabíon kí rúhon ká Khudá hai, apne firishte ko is liye bhejá, kí apne bandon ko wuh báten dikháe jin

kā jald honā zarūr hai. ⁷ Aur dekh, main jald ānewālā hūn. Mubārak hai wuh jo is kitāb kī nubuwwat kī bāton par 'amal kartā hai.

⁸ Main wuhī Yūhannā hūn, jo in bāton ko suntā aur dekhtā thā. Aur jab main ne sunā aur dekhā, to jis firishte ne mujhe yih bāten dikhāīn, main us ke pānwon par sijda karne ko girā. ⁹ Us ne mujh se kahā, kī Khabardār, aisā na kar: main bhī terā, aur tere bhāī nabīon, aur is kitāb kī bāton par 'amal karnewālon kā hamkhidmat hūn: Khudā hī ko sijda kar.

¹⁰ Phir us ne mujh se kahā, kī Is kitāb kī nubuwwat kī bāton ko poshida na rakh*; kyūnki waqt nazdik hai. ¹¹ Jo burāī kartā hai, wuh burāī hī kartā jāe: aur jo najis hai, wuh najis hī hotā jāe: aur jo rāstbāz hai, wuh rāstbāzī hī kartā jāe: aur jo pāk hai, wuh pāk hī hotā jāe. ¹² Dekh, main jald ānewālā hūn; aur har ek ke kām ke muwāfiq dene ke liye ajr mere pās hai. ¹³ Main Alfa aur Omiga, auwal o ākhir, ibtidā o intihā hūn. ¹⁴ Mubārak hai wuh, jo apne jāme dhote hai, kyūnki zindagī ke darakht ke pās āne kā iḳhtiyār pāenge, aur un darwāzon se shahr men dākhil honge.

* Yūn. par muhr na kar.
• N. sab ke sāth.

¹⁵ Magar kutte, aur jādugar, aur harāmkār, aur khūnī, aur butpa-rast, aur jhūthī bāt kā har ek pasand karne aur gharnewālā bā-har rahēgā.

¹⁶ Mujh Yisū' ne apnā firishta is liye bhejā kī kalīsiyāon ke bāre men tumhāre āge in bāton kī gawāhī de. Main Dāūd kī asl o nasl, aur subh kā chamaktā hūā sitāra hūn.

¹⁷ Aur Rūh aur Dulhan kahtī hai, kī Ā. Aur sunnewālā bhī kahe, kī Ā. Aur jo piyāsā ho wuh āe: aur jo koī chāhe āb i hayāt must le.

¹⁸ Main har ek ādmī ke āge jo is kitāb kī nubuwwat kī bāten suntā hai gawāhī detā hūn, kī agar koī ādmī un men kuchh barhāe, to Khudā is kitāb men likhī hūī āfaten us par nāzil karēgā^b: ¹⁹ aur agar koī is nubuwwat kī kitāb kī bāton men se kuchh nikāl dāle, to Khudā us zindagī ke darakht, aur muqaddas shahr men se, jin kā is kitāb men zikr hai, us kā hissa nikāl dālēgā.

²⁰ Jo in bāton kī gawāhī detā hai, wuh yih kahtā hai, kī Be-shakk: main jald ānewālā hūn. Āmin: ai Khudāwand Yisū', Ā.

²¹ Khudāwand Yisū' kā fazl mu-qaddason ke sāth^c rahe. Āmin.^d

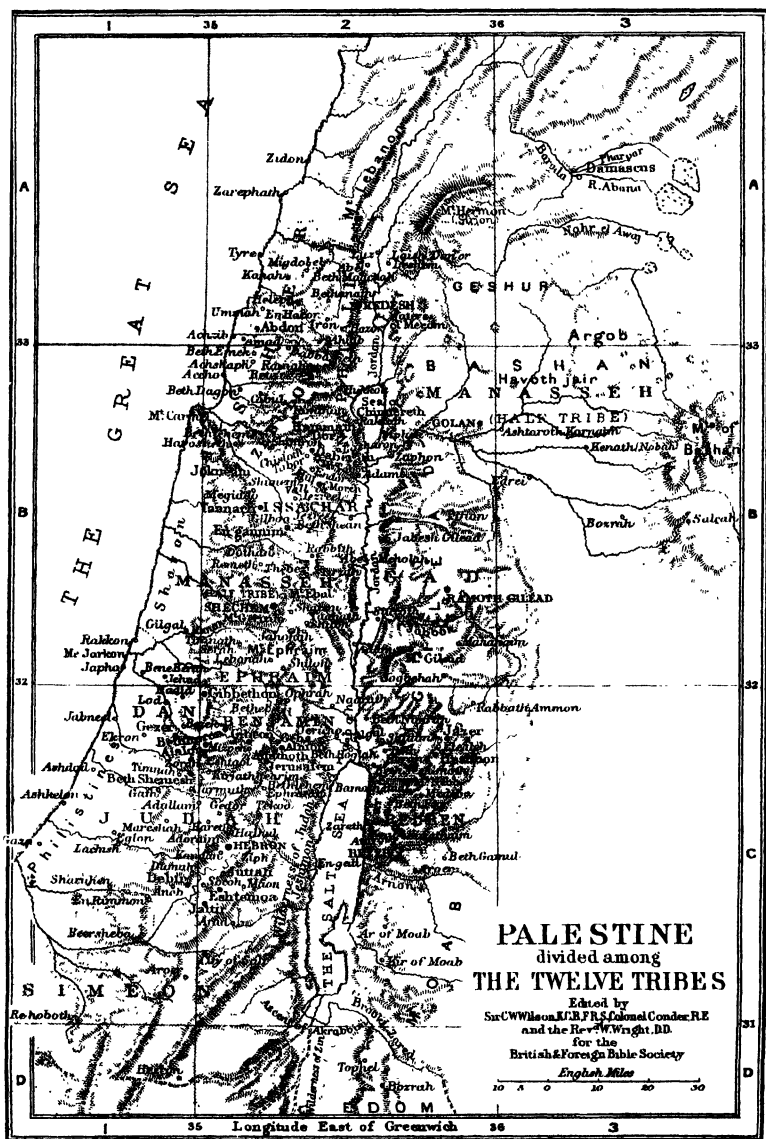
^b Yūn. barhādegā.
^d N. Ā'mīn na dārad.

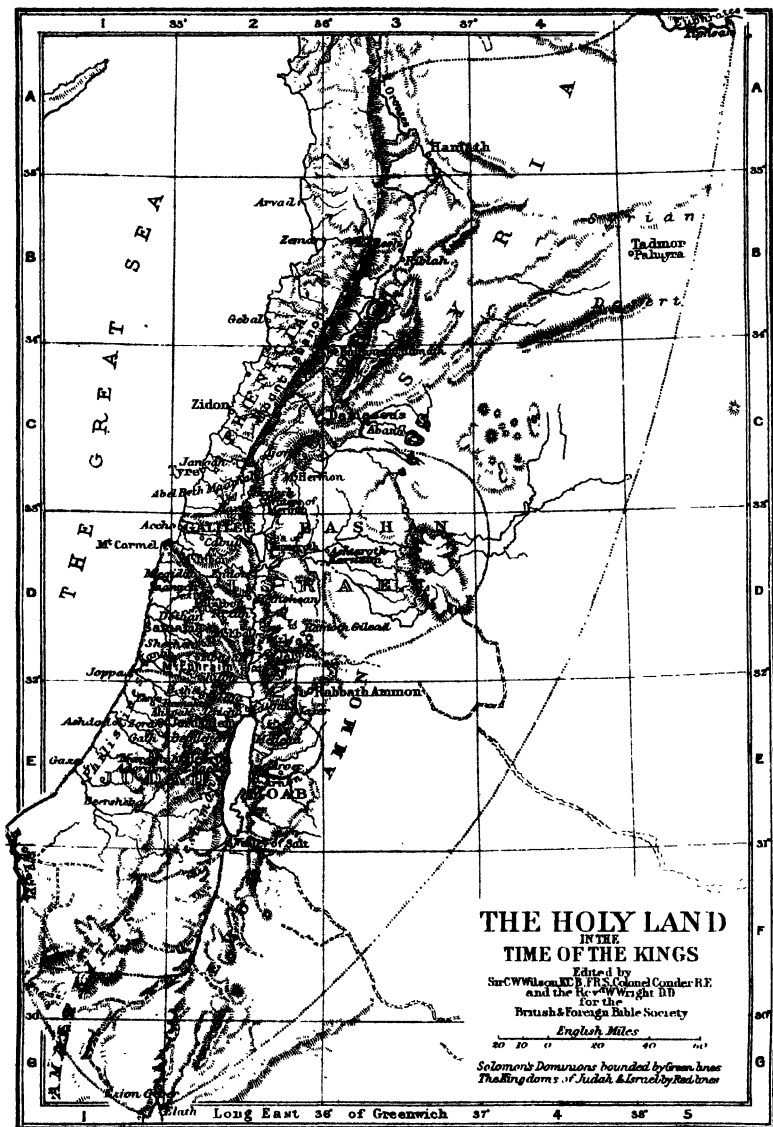
The Gresham Press
UNWIN BROTHERS, LIMITED
WOKING AND LONDON

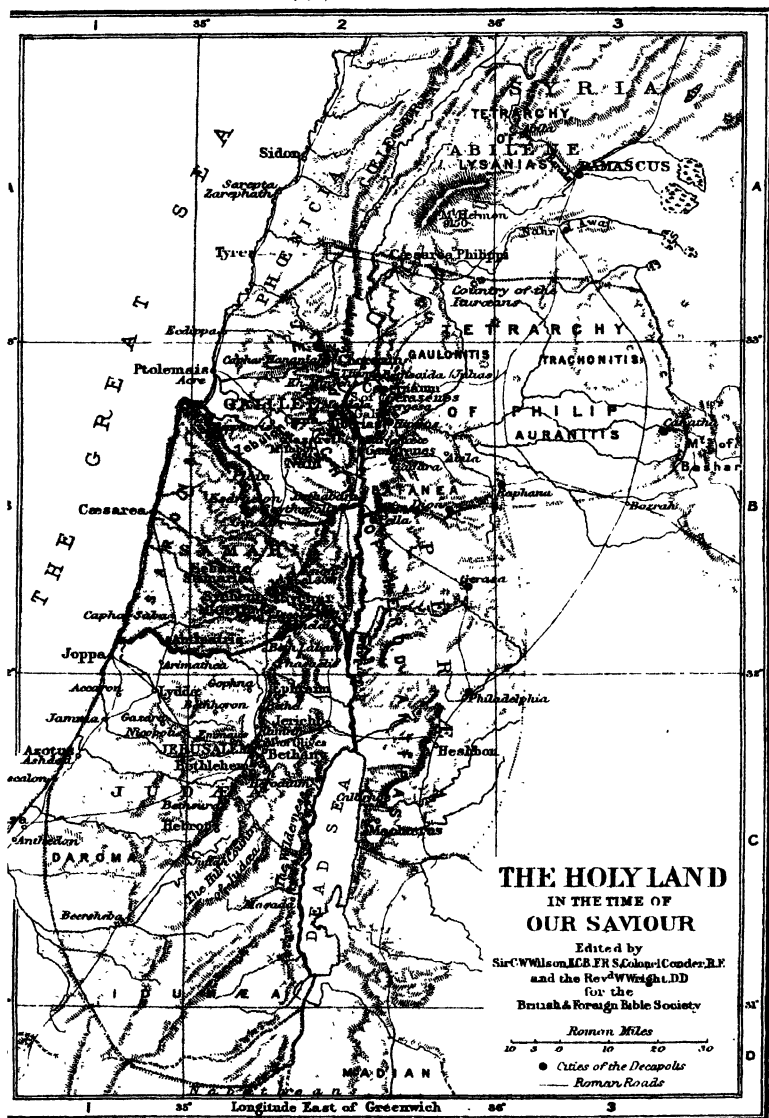

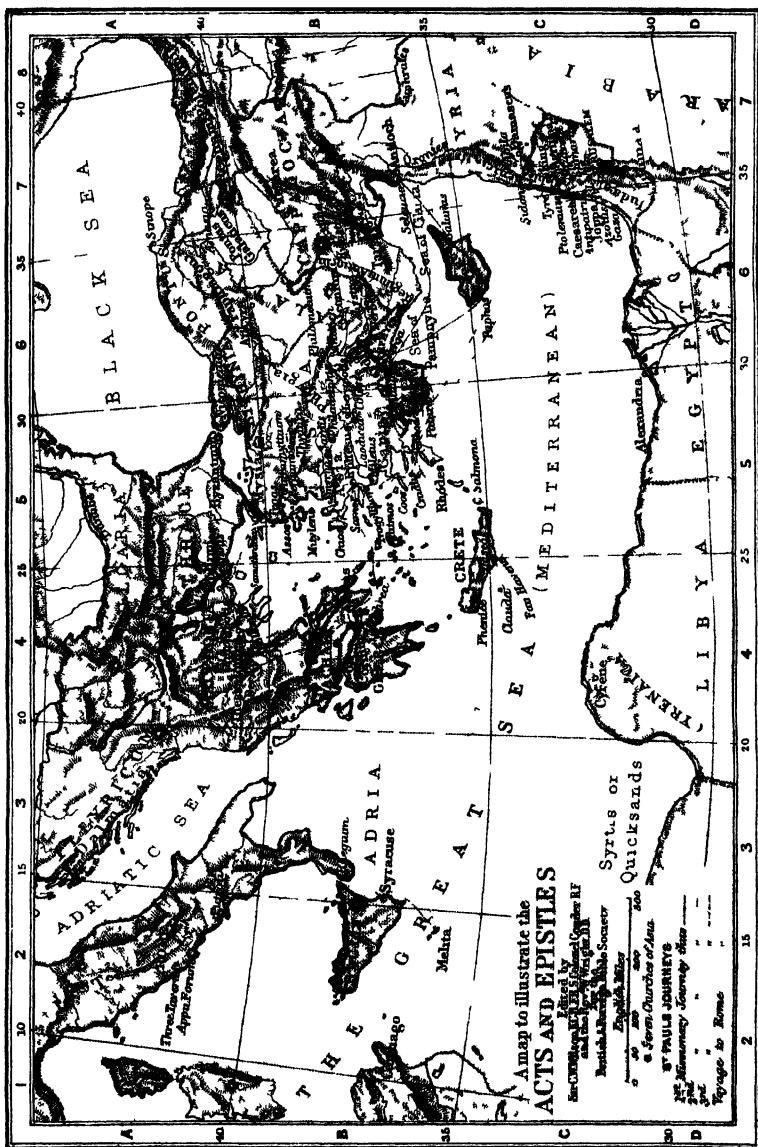

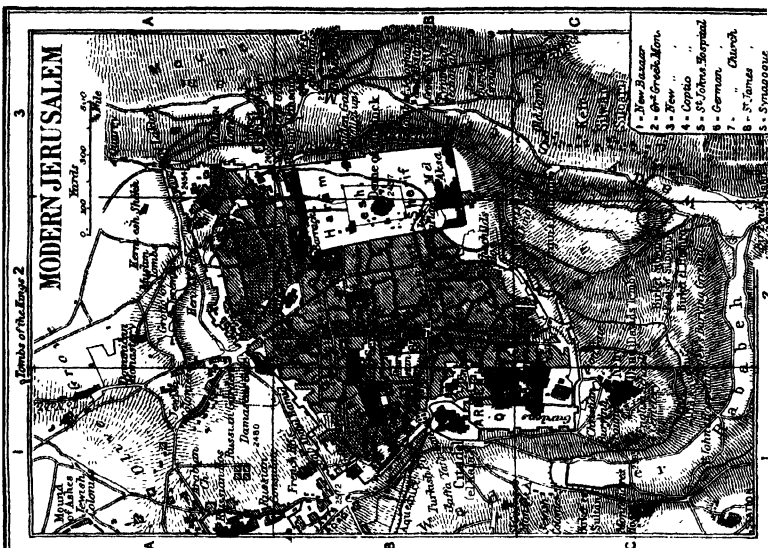

GL 220
KIT

101020
LBSNAA

